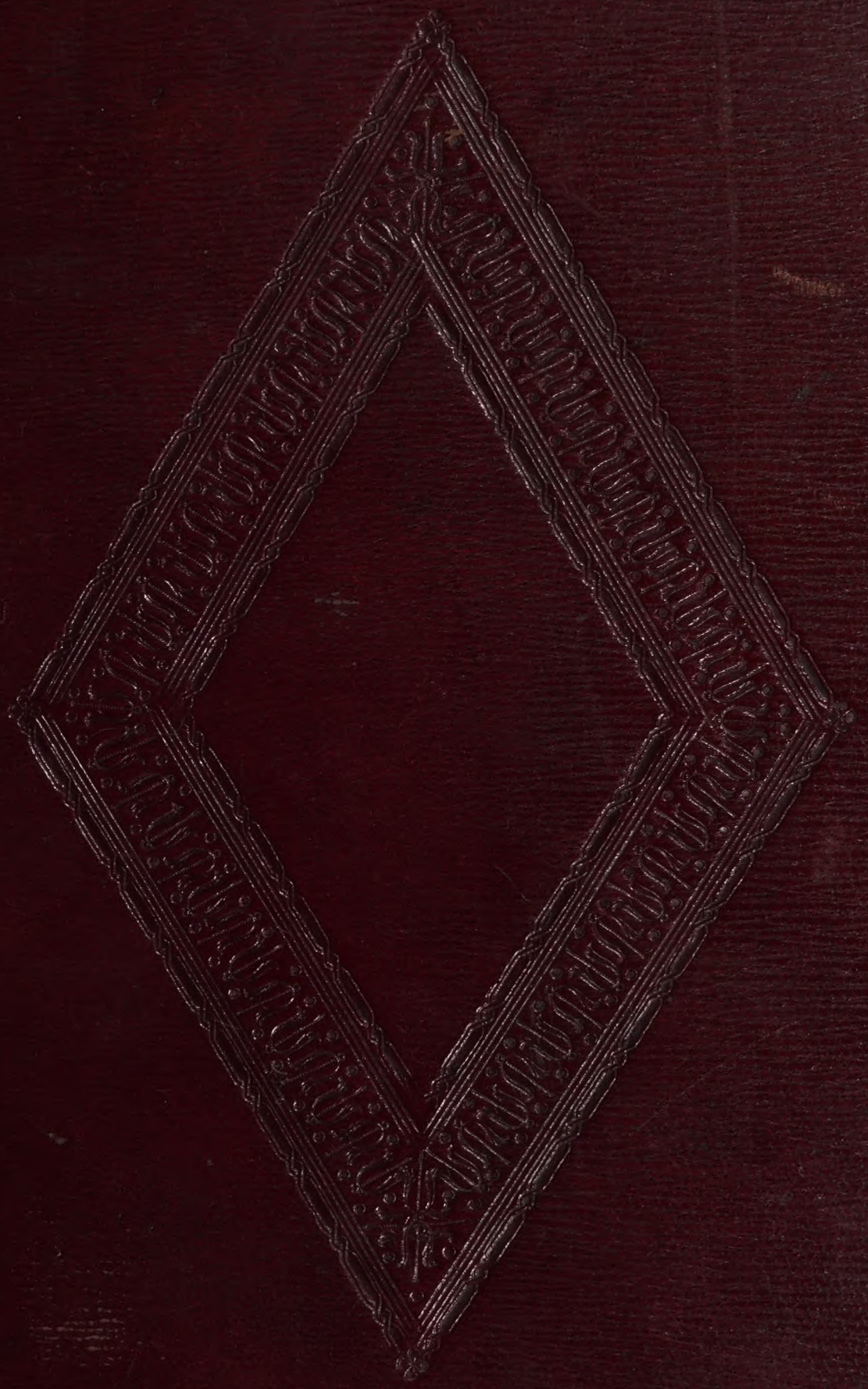

8.75—

237

LITURGIA ANGLICANA

POLYGLOTTA,

SEU LIBER PRECUM COMMUNIUM,

ANGLICE, GALLICE,

NEO-GRÆCE, ITALICE, GERMANICE, HISPANICE,

LATINE ET GRÆCE.

THE BOOK OF

COMMON PRAYER,

AND ADMINISTRATION OF

THE SACRAMENTS

AND

OTHER RITES AND CEREMONIES OF THE CHURCH,

ACCORDING TO THE USE OF

THE UNITED CHURCH OF ENGLAND AND IRELAND,

TOGETHER WITH

THE PSALTER, OR PSALMS OF DAVID;

IN

EIGHT LANGUAGES;

NAMELY,

ENGLISH, FRENCH, ITALIAN, GERMAN, SPANISH, GREEK, ANCIENT AND MODERN, LATIN;

TO WHICH ARE ADDED,

THE SERVICES USED AT SEA,

THE SERVICES FOR THE 29th AND THE 30th OF JANUARY, AND THE 5th OF NOVEMBER;

WITH THE

FORM AND MANNER OF MAKING, ORDAINING, AND CONSECRATING BISHOPS, PRIESTS, AND DEACONS;

ALSO THE

THIRTY-NINE ARTICLES OF RELIGION,

IN LATIN AND ENGLISH;

AND THE

SERVICE USED AT THE CONVOCATION OF THE CLERGY.

LONDON:

PRINTED FOR SAMUEL BAGSTER,

No. 15, PATERNOSTER ROW.

MDCCCXXI.

At Boston 9.1
Feb. 1935

LONDON:
SHACKELL AND ARROWSMITH, JOHNSON'S-COURT, FLEET-STREET.

TO THE

MOST REVEREND FATHER IN GOD,

CHARLES,

BY DIVINE PROVIDENCE,

LORD ARCHBISHOP OF CANTERBURY,

PRIMATE OF ALL ENGLAND, AND METROPOLITAN.

MAY IT PLEASE YOUR GRACE,

The high Ecclesiastical dignity your Grace sustains as Primate of all England, has induced me to solicit your patronage to a work, the object of which is to give a more general interest to the perusal of our Liturgy at home, as well as a more extended circulation of it abroad.

That this "form of sound words," so well calculated to cherish devotion, to inculcate virtue, and to produce social order, should be diffused among persons of every class, age, and nation, is what every friend to the best interests of mankind cannot but allow, and what, I am persuaded, must be deeply interesting to your Grace.

From the publication of such a work as the present, it has also been hoped, that Foreigners might be led to form a more just estimate of the purity of our doctrines:—And that our Youth may be enabled to study some of the Ancient and most important Modern Languages of Europe in a book, which has confessedly obtained the first rank among uninspired compositions.

That your Grace may long continue to fill the high station you so eminently adorn, is the fervent wish of,

MY LORD,

Your Grace's most faithful,

And very humble Servant,

SAMUEL BAGSTER.

PREFACE.

To give an Edition of the Common Prayer Book of the Church of England, in the several Languages now presented to the Publick, has been thought by the Publisher as likely to be both acceptable and useful.

The revival of Philological Learning of late years in this country, seemed to promise a favourable reception, at least, to the undertaking; while, on the other hand, the Liturgy of our Church, might, by appearing in several different Languages at once, become a more general object of interest; and perhaps, in some instances, of extensive utility.

It is well known to those who have been accustomed to the study of some one subject, in different languages, that, in many instances, erroneous conceptions, which might have been involuntarily entertained from the years of childhood, have thus been removed, and a clear and consistent view obtained of the whole. In no instance is this perhaps so evident, as in the study of Polyglott Bibles. Commentaries will, it is true, in many instances, remove difficulties of this nature; but it sometimes happens, that passages so mistaken, are entirely past over by such works, not to mention the possibility of Commentators themselves occasionally labouring under the same inconvenience. In all such cases, the Ancient Versions of the Bible are of incalculable value; and should therefore be read by all who would possess an accurate knowledge of the Holy Scriptures. In the Book of Common Prayer, however, but few helps are to be found, calculated to remove such inconveniences: whence, it should seem, that a work like the present could not fail to be acceptable.

Another advantage likely to accrue to the Philological Student from the perusal of works of this nature, is the facility of acquiring new Languages in a work, the subject of which is, generally, well known. No one doubts that, in studies of every description, it is desirable the object in view should, if possible, be one. And hence it is that so few, comparatively speaking, are found capable of succeeding in the double labour of learning a language and a subject at the same time. The meanings of words, for instance, the construction of sentences, and other considerations connected with the elements of Language, present, for the most part, difficulties sufficiently great to the Learner. To develope, therefore, an unknown subject, which is, in many instances, the most difficult part of the study, in addition to those above mentioned, is often found sufficient to deter the most enterprizing from the prosecution of Philological studies. Polyglott Bibles and Prayer Books are, in this point of view, of incalculable value; and persons who use them with a view simply to the acquisition of the Languages they contain, are generally found to make a more rapid, and much more agreeable progress, than those who are compelled to make their way with the assistance of a Dictionary, without any such help. And as the subject, in which any book is written, must be necessarily different from that of the language itself; the attempt, in such cases, to proceed with the two together, will never fail to superinduce much confusion; and is, in many instances, followed by an entire rejection of the study itself.

The circulation of our Liturgy in foreign countries, and particularly in those which are subject to the British Crown, was no inconsiderable motive with the Publisher, for undertaking the present work. The Services of our Church would, it was hoped, by this means, be more generally understood and appreciated: and, if many might not be induced to join in the worship of our National Church, some may possibly be stimulated to greater devotion, or receive more consistent views of the Christian Faith, within their own several communions.

Another, and perhaps more important consideration, which may tend to recommend the present Work, and to make it more generally useful, is the purity of devotion, as well as

the soundness of Divinity, which is allowed on all hands to characterize the Liturgy of the Church of England. If the study of the Classics of ancient Greece and Rome, is allowed to refine the taste, and to give an interest to the history, customs, and manners of those times, might it not be true, that to habituate the mind, and particularly of the young, to the Study of a Work like the present, may have a similar, but far more salutary effect, in not only forming the judgment on some of the most sublime mysteries of Religion, but also, in giving a consistency to piety, and a zeal to devotion, not to be found in the celebrated masters of antiquity? And when the character of the present times is taken into consideration, in which more than ordinary efforts are made for the subversion of every thing valuable among us, may not the dispersion of our Liturgy, in a form like the present, be attended with the best practical effects?

It now remains only to give some account of the Versions, used in this collection.

The GERMAN translation, by the Reverend Dr. I. H. W. KÜPER, *(Chaplain of his Majesty's German Chapel, St. James's,)* is entirely new, except the Psalms, which are taken from Luther's translation of the Bible.

The SPANISH translation, by the Reverend BLANCO WHITE, is, for the most part, new. The Psalms are printed from P. SCIO's great Spanish Bible, published at Madrid in 16 vols. in 1807, a work very dear and difficult to procure in this country, though it has passed through three editions in Spain.

The FRENCH Version, which is modern, has already been published and received general approbation.—The Psalms are printed from The Basle Edition of Ostervald's Bible, 1820.

The ITALIAN is taken from the Edition of A. MONTUCCI and L. VALETTI, published in 1796, but revised throughout, and the orthography corrected; the Psalms are copied from the Bible of Diodati.

The LATIN is nearly a reprint of the Edition which was first published by *W. Bowyer*, in 1720, with some alterations and additions by the present Editor, sometimes taken from the Translation by Mr. *Thomas Parsel*, the 4th edition of which was published in 1727. The Psalms are from the Vulgate.

The GREEK is the translation of Dr. DUPORT, (1665) Regius Professor of Greek in Cambridge. The Psalms are from the Septuagint.

The MODERN GREEK is an entirely new translation by Mr. A. CALBO, a Native Greek, of the Island of Zante.

The Publisher has, with a view to afford every facility in his power to the study of this Work, as well as his Edition of a Polyglott Bible now in the press, undertaken the publication of a Grammatical Apparatus, intitled, A POLYGLOTT GRAMMAR, in which the genius of the principal Ancient and Modern Languages is explained upon an uniform plan, and by a new and simple principle of Analysis, containing the Latin, the Greek, the Hebrew, the Chaldee, the Syriack, the French, the Italian, the Spanish, and the German Languages, by the Reverend FREDERICK NOLAN. Each Grammar may be purchased separately.

The utility of this work is considerably increased by its being capable of being purchased either in single or combined portions, containing any one or more Languages, as Purchasers may require. The same mode of distribution has been observed in the Edition of the Polyglott Bible above alluded to; so that any combinations of the Bible or Prayer-Book may be formed: and, as the Polyglott Bible and Prayer-Book are uniformly printed, any volumes of either of these Works may be bound up together, or separately in uniform volumes, as Purchasers may think proper.

PRÆFATIO.

Ea fuit Ecclesiæ Anglicanæ prudentia, ex quo publicam Liturgiam suam adornavit, ut medium semper tenuerit inter duo extrema, nimiam scilicet obstinationem in denegando, ne ulla omnino, et nimiam facilitatem in concedendo, ut quælibet fieret in ea immutatio. Quippe cum hinc communis experientia doceat, ex immutatione rerum matura deliberatione constitutarum (nulla id postulante necessitate) varia sequi incommoda, eaque sæpenumero plura atque graviora malis ipsis, quibus removendis ea immutatione studebatur; inde vero constet peculiares Cultus Divini Formulas, Ritusque, atque Cærimonias, quæ in eo juxta præscriptum ordinem adhibentur, res esse natura sua indifferentes, adeoque mutabiles; idque sit in confesso; æquum est, ut, ob causas graves et magni momenti, pro varia temporum et occasionum exigentia, ejusmodi fiant et admittantur hac in parte immutationes, quæ iis, quibus auctoritas publica commissa est, subinde necessariæ aut saltem conducibiles atque utiles, esse videbuntur. Hinc videmus, sub regnis variorum beatæ memoriæ Principum, qui jam inde a Reformatione floruerunt, in rebus nonnullis eas immutationes, quæ uniuscujusque tempori congruere visæ sunt, justis gravibusque de causis, ab Ecclesia factas; ita tamen, ut Cultus Divini quasi corpus ipsum et essentialia (tam quoad materiam ac partes præcipuas, quam quoad Formam et Ordinem) eadem ad hunc usque diem permanserint, et etiamnum permaneant firma et inconcussa; quamvis sæpius impetita vanis conatibus et violentis aggressionibus levium hominum, et novitatis cupidorum, qui semper ostenderunt se ejus esse ingenii, ut somniis suis plus tribuerent, et privatæ rei magis studerent quam bono publico.

Quibus artibus et quam perniciosis consiliis (nuperis et infelicibus turbis sævientibus) usus sacræ Liturgiæ, hujus regni legibus, huc usque nunquam abrogatis, sancitus, abierit in desuetudinem, toti terrarum orbi satis superque notum est; neque nobis animus est earum rerum hic renovare memoriam. Quum autem verisimile videretur, post felicem Regiæ Majestatis Restitutionem, Liturgiæ usum etiam inter alia, quasi postliminio, Ecclesiæ redditum iri (cum nulla lege fuisset abrogatus) nisi mature obicem ponerent quorundam artes ac diligentia, qui sub nuperis usurpatoribus in hoc maxime incubuerant, ut Liturgiæ sacræ odium apud plebem crearent; isti putarunt, si famæ suæ rebusque privatis consultum vellent, (nisi forte ingenue fateri vellent se errasse, quod ab ejusmodi ingeniis ægre admodum impetraveris) sibi totis viribus enitendum, ne Ecclesiæ redderetur. In hunc finem scriptiunculæ variæ in vulgus emissæ adversus Liturgiam sacram, ac veteres objectiones denuo collectæ, novis etiam additis, ad augendum numerum. Postremo Sacratissima Regia Majestas, magna cum importunitate, rogata est, ut Liturgia recenseretur; et ut in ea immutarentur, aut etiam adderentur, quæ ad pacificandas conscientias teneras conducere viderentur. Quod quidem a Regia Majestate, pro pia illa summaque voluntate satisfaciendi omnibus subditis suis cujuscunque sententiæ in negotio religionis, (quantum quidem cum ratione expectari potuit) clementer concessum est.

In qua recensione, dedimus operam, ut eandem modestiam adhiberemus, quam superioribus temporibus in simili negotio adhibitam esse videmus. Itaque, ex variis immutationibus quæ nobis propositæ erant, eæ omnes a nobis rejectæ sunt, unde periculi aliquid oriri posset, (nempe quod clam impugnarent aliquod dogma receptum, aut laudabilem consuetudinem Ecclesiæ Anglicanæ, aut revera totius Ecclesiæ Catholicæ Christi) vel quæ nullius omnino momenti erant, sed plane futiles ac vanæ. Verum, quæcunque immutationes quibuscunque auctoribus, ac quocunque prætextu aut fine, nobis erant propositæ, quæ ullo modo visæ sint requisitæ aut conducibiles; iis omnibus, nulla coacti argumentorum vi (unde quidem nobis constaret necessitas quidquam immutandi), sed lubenter ac sponte assensum nostrum præbuimus. Hoc enim nobis persuasum habemus, et mentibus nostris infixum hæret (idque hic coram mundo profitemur) in Liturgia, prout erat antea legibus constituta, nihil fuisse, quod verbo Dei aut sanæ Doctrinæ adversaretur, aut quod usurpare, et cui se submittere, viro pio salva conscientia non liceret; aut quod non, contra quemlibet adversarium (modo ne denegetur illi justa ac candida interpretatio, qualem, pro communi æquitate, omnibus humanis scriptis, iis præsertim quæ auctoritate publica muniuntur, imo et accuratissimis Scripturæ sacræ versionibus, indulgeri par est) recte defendi queat.

Non fuit igitur in hoc opere nobis propositum his aut illis, quarumcunque partium hominibus, morem gerere in iniquis suis postulatis; verum id præstare, quod maxime nobis videretur conducere ad Ecclesiæ pacem et unitatem conservandam, ad reverentiam conciliandam, pietatemque ac devotionem excitandam in cultu Dei publico; denique ad præcidendas occasiones cavillandi disputandique adversus Liturgiam Ecclesiæ, iis qui nihil aliud student. Quod autem attinet ad ea, in quibus Liturgia sacra, qualis nunc prodit, variat ab ea quæ prius extabat; seu quid immutatum, seu quid additum, seu quid aliud factum, sufficiat hæc in genere monuisse; maximam partem immutationum ad hæc capita revocari, primo aut ad meliorem directionem eorum qui sunt sacra peracturi, in quacunque parte divinorum Officiorum; quod præstitum est maxime in Calendariis et Rubricis: Aut secundo ad immutationem quarundam vocum aut dictionum obsoletarum, in alias hodierni temporis sermoni magis accommodatas, et clariorem explanationem aliarum vocum et dictionum, quæ aut dubiæ erant significationis, aut alioqui pravis interpretationibus obnoxiæ: Aut, tertio, ad accuratiorem exhibitionem earum sectionum Scripturæ Sacræ quæ Liturgiæ inseruntur, quæ quidem sectiones, præsertim in Epistolis ac Evangeliis, et passim alibi, nunc legendæ sunt juxta novissimam Sacrorum Bibliorum Versionem. Visum est etiam nonnullas Orationes et Gratiarum Actiones, ad speciales quasdam occasiones accommodatas, propriis locis addere, maxime in gratiam eorum qui Mare navigant, una cum Officio pro Baptismo Adultorum: quod quidem Officium etsi minus necessarium fuerit cum adornaretur prior Liturgia, nunc tamen, incrementis Anabaptismi, qui nuperorum temporum licentia apud nos irrepsit, factum est necessarium; et semper poterit usurpari ad baptizandos indigenas Coloniarum nostrarum, et alios ad Fidem conversos. Siquis singularum immutationum, in quacunque parte Liturgiæ factarum, rationem quærat; modo hanc, qualis nunc extat, conferat cum illa priore, quin variationis ratio ipsi facile constet, nil dubitamus.

Atque ita officio nostro in re tanti momenti pro viribus perfuncti, tanquam in conspectu Dei; et sinceritate nostra hac in parte (quantum in nobis est) omnium conscientiis approbata; quanquam scimus, in tanta diversitate sententiarum, morum, et respectuum ad rem privatam, impossibile esse ut omnibus placeamus; nec licet expectare ut hominibus factiosi, morosi, ac perversi ingenii, quidquam in eo genere, a quocunque, nisi a seipsis profectum, arrideat; attamen non mediocris nobis spes affulget, ea quæ offeruntur, quæque utriusque Provinciæ Synodorum diligenti examini subjecta sunt, et ab iis approbata, accepta etiam et probata fore omnibus, Ecclesiæ Anglicanæ filiis, prudentia, ingenio pacifico, et recta conscientia præditis.

DE DIVINIS OFFICIIS ECCLESIÆ.

NIHIL unquam fuit ab humana sapientia tam bene constitutum, aut tam firmiter stabilitum, quod processu temporis non labefactaretur et corrumperetur; uti plane videre est, inter alia, in Publicarum Precum Ecclesiæ Formulis, quæ vulgo Divina Officia appellantur. De harum origine siquis consulat authenticos scriptores, inveniet eas non nisi optimo consilio institutas, nempe ad pietatis incrementum. Antiqui enim Patres ita rem instituerunt, ut tota Biblia, aut major eorum pars, semel in anno prælegeretur, hoc consilio, ut Clerus, et præsertim Ecclesiæ Ministri, frequenti lectione ac meditatione Scripturæ, seipsos excitarent ad pietatem, et instructiores redderentur ad Ecclesiam in sana doctrina erudiendam, et ad refutandos adversarios veritatis: Deinde, ut populus, ex quotidiana verbi divini lectione in Templis, magis ac magis cresceret in vera cognitione Dei; et ardentiori veræ religionis studio et amore accenderetur. Sed, multis retro abhinc annis, hæc pia et salutaris Patrum constitutio ita neglecta, mutata, et corrupta fuit, additione incertarum historiarum, et legendarum; ut et responsoriorum, versuum, et inutilium repetitionum, commemorationum, et Synodalium constitutionum multitudine, ut plerumque, cum Sacrorum librorum aliquis legi cœptus esset, post trium quatuorve capitum lectionem, cætera non legerentur. Sic lectio Prophetæ *Esaiæ* inchoabatur Dominica prima Adventus, et liber *Geneseos* Dominica Septuagesimæ: sed legi tantum cœperant; nunquam perlegebantur; et sic de cæteris Scripturæ sacræ libris. Præterea, etiamsi S. *Paulo* videatur non nisi lingua vulgari et plebi nota utendum in Ecclesia, ut inde ædificetur; Divina Officia in hac Ecclesia *Anglicana* plebi latine non intelligenti per annos complures latine prælecta sunt; ut auribus tantum audierint; cor autem, spiritus, et mens eorum, nullum fructum inde perceperint. Ad hæc quamquam Patres antiqui Psalterium integrum diviserunt in septem partes, quarum unaquæque *Nocturnum* dicebatur; attamen, superioribus temporibus, quidam Psalmi tantum, iique pauci numero, legebantur, cæteris prorsus omissis. Deinde tantus erat regularum, quas *Picam* vocabant, numerus, et tanta difficultas, tantaque Officiorum varietas, ut sæpenumero plus negotii facesseret ipsa libri revolutio ad invenienda ea quæ legenda erant, quam inventorum lectio.

His itaque pensitatis, hic Ordo jam constitutus est, quo supra memorata incommoda removeantur. Atque, ut omnia sint in promptu, et expedita, præfixum est etiam Calendarium planum et intellectu facile, in eum finem conscriptum, in quo (quantum quidem fieri potest) Scripturæ sacræ lectio ita proponitur, ut deinceps omnia sint recto ordine, absque hiatu, interruptione, et unius ejusdem libri partis ab alia separatione, peragenda. Quam ob rem Antiphonæ, Responsoria, Invitatoria, et ejusmodi alia, quibus continuata Scripturæ sacræ lectio interrumpebatur, deleta sunt.

Attamen, quia hoc fieri non potest absque certis quibusdam Regulis, ideo regulæ hic nonnullæ præmittuntur, quæ, ut numero paucæ, ita et intellectu sunt facillimæ. Atque ita Ordo precum ac lectionis Scripturæ sacræ hic jam exhibetur, ad antiquorum Patrum mentem ac propositum valde accommodatus, et eo qui nuper erat in usu, longe utilior atque commodior. Utilior est, quia hic multa deleta sunt, quorum alia minus vera, alia incerta, alia denique vana et superstitiosa. Nec quidquam jam juxta præscriptum Ordinem legendum est, præter purum incorruptumque Dei verbum, nempe Scripturam sacram, aut quod cum verbo Dei et Scriptura sacra plane congruat; idque et verbis et ordine ad captum tam lectorum quam auditorum maxime accommodatis. Commodior est etiam, cum ob brevitatem, tum ob perspicuitatem Ordinis, tum etiam quia Regulæ sunt et numero paucæ et faciles.

Cum autem antea magna fuerit varietas in dicendo et cantando in Ecclesiis hujus Regni; aliis *Sarisburiensem*, aliis *Herefordensem*, aliis *Bangorensem*, aliis *Eboracensem*, aliis *Lincolniensem* usum sequentibus; unus idemque usus in posterum totius Regni hujus futurus est.

Quia vero nihil adeo perspicuum esse potest, quin inde in usu quotidiano suboriantur dubitationes; si qui sunt, quibus ejusmodi dubitationes suboriantur, aut quibus res hoc libro contentæ varie accipiantur, seu de sensu, seu de praxi earum quæstio habeatur; ad tollendas omnes ejusdem rei varias acceptiones, et dubia omnia solvenda, Diœceseos Episcopum semper adibunt, qui, pro prudentia sua, illis sopiendis et dissolvendis operam præstabit, modo nihil statuatur, quod adversetur iis quæ hoc libro continentur. Sin autem dubius hæreat ipse Diœceseos Episcopus, rem deferre poterit ad Archiepiscopum, ut ab eo decidatur.

QUANQUAM constitutum est, ut omnia dicantur ac cantentur Anglico idiomate in Ecclesia, in hunc finem ut cœtus inde ædificetur, non tamen hoc ita intelligendum est, ut, siquis privatim mane aut vesperi precetur, nefas sit eum qualibet lingua precari, quam ipse intelligat.

Omnes autem tum Presbyteri tum Diaconi tenentur quotidie vel privatim vel publice Preces Matutinas et Vespertinas recitare, nisi aut adversa valetudine, aut alia urgente causa, prohibeantur.

Sacrorum vero Minister, in singulis Parochialibus Ecclesiis aut Sacellis, cum præsens adest, nec causa legitima impeditus, easdem etiam Matutinas ac Vespertinas Preces recitabit in Ecclesia Parochiali aut Sacello ubi sacra administrat; et curabit, paulo antequam incipiat, ut campana pulsetur, ut, eo signo dato, populus conveniat ad audiendum verbum Dei, et ad Deum una cum eo comprecandum.

DE CÆRIMONIIS.—CUR ALIÆ ABROGATÆ SINT, ALIÆ VERO RETENTÆ.

CÆRIMONIARUM ex humana institutione profectarum, quibus utitur Ecclesia, aliæ, primum quidem pio proposito excogitatæ, in vanitatem et superstitionem tandem degenerarunt. Aliæ in Ecclesiam irrepsere quorundam præpostera devotione, et zelo scientiæ egeno; cæteris initio ad eas conniventibus; unde indies magis ac magis in abusus abierunt. Hæ, non tantum quod sint prorsus inutiles, sed quia et populum multum obcæcarunt, et Dei gloriam obscurarunt, dignæ sunt quæ exscindantur, ac prorsus exterminentur. Aliæ vero sunt, ab hominibus etiam profectæ, quas etiamnum retinere visum est, tum propter decoram ordinis conservationem in Ecclesia Dei, (qui finis fuit primæ earum institutionis); tum quod spectent ad ædificationem, ad quam, docente Apostolo, referenda sunt, quæcunque fiant in Ecclesia.

Et, quamvis Cærimoniæ alicujus observatio aut prætermissio, si rem ipsam spectes, exigui sit momenti; temeraria tamen et fastuosa publici Ordinis ac Disciplinæ transgressio atque violatio non leve peccatum est coram Deo. "Omnia honeste et secundum ordinem fiant in vobis," inquit Apostolus. Ordinis autem illius constitutio non penes est homines privatos. Nemini fas est igitur, nisi legitime vocato, in se suscipere, aut sibi arrogare, ut constituat aut immutet ullum publicum ac receptum ordinem in Ecclesia Christi.

Quoniam vero, hoc nostro tempore, tanta est in mentibus hominum varietas, ut aliis vel minima Cærimoniarum suarum omissio piaculum esse videatur, adeo tenaciter amplexi fovent veteres suas consuetudines; alii vero rerum novarum amore ita capiuntur, ut omnia novata vellent, et tanto odio ferun-

tur in res antiquas, ut nihil, nisi novum, ipsis arrideat. Ideo visum est, non tam his aut illis partibus morigerari, quam Deo obtemperare, et eorum omnium commodo studere. Nequis autem offendatur, qui rectæ rationi liberum apud se locum præbet, hic quædam proferuntur rationes, cur receptarum Cærimoniarum aliæ antiquatæ sint, aliæ vero retineantur, et etiamnum observentur.

Quædam abrogatæ sunt, quoniam, proxime elapsis temporibus, in immensum creverat earum numerus, adeo ut onus esset intolerabile. Qua de re Sanctus *Augustinus* jam suo sæculo querebatur, nempe quod in tantum numerum multiplicatæ essent, ut deterior foret hac in parte Christianorum, quam fuerat olim Judæorum, conditio. Ac suadebat, ut jugum et onus illud, si quando commoda daretur occasio, pacifice et sine turbis amoveretur. Quid autem dixisset S. *Augustinus*, si oculis vidisset nuperas Cærimonias, quæ apud nos erant in usu communi? Non fuit enim numerus Cærimoniarum temporis illius cum harum nostrarum multitudine conferendus. Tanta fuit harum Cærimoniarum nostrarum congeries, et in his permultæ adeo obscuræ, ut Christi beneficia erga nos confunderent atque obscurarent, potius quam ea nobis exponerent et illustrarent. Præterea Evangelium Christi non est cærimoniale institutum (uti, magnam partem, fuit Lex *Mosaica*); sed Religio est ad colendum Deum, non in typorum et umbrarum servitute, sed in libertate spiritus instituta; iis tantum Cærimoniis contenta, quæ, ad conservandum decorum ordinem, piamque disciplinam, sufficiant; et quæ aptæ sint ad excitandas insigni ac singulari quadam significatione hebetes hominum mentes in recordationem officii sui erga Deum ad ædificationem. Præterea, abolendarum Cærimoniarum causa præcipua fuit, quod partim imperitæ plebis superstitiosa cæcitate, partim quorundam inexplebili avaritia, qui privato quæstui magis quam gloriæ Dei studebant, earum abusus in tantum creverat, ut recte tolli non potuerit, salvis ipsis Cærimoniis.

Jam vero ut ad eos veniamus qui forte graviter ferent quod nonnullæ antiquarum Cærimoniarum etiamnum retineantur: si animo reputaverint, sine quibusdam Cærimoniis, nullum ordinem aut tranquillam disciplinam in Ecclesia servari posse; facile eis constabit ratio, cur ab illa sententia sua recedere atque ei renuntiare debeant. Sin autem displiceat, quod ulla antiqua Cærimonia maneat, et magis placeret omnia novari; tum vero (quandoquidem concedunt, expedire ut sint quædam Cærimoniæ) ubi antiquæ illæ recte usurpari poterunt, næ isti eas ob solam antiquitatem repudiare nequeunt, quin suam prodant stultitiam. Tum enim vel eo nomine quod antiquæ sunt, majori venerationi ipsis esse debent, si unitatis et concordiæ, magis quam novitatum ac rerum inusitatarum studiosi videri volunt et haberi. Novitates enim (quantum quidem id consistere potest cum instituto Christianæ Religionis) semper vitari debent. Neque vero erit cur isti, ob retentas Cærimonias, offendantur. Quemadmodum enim eæ Cærimoniæ abrogatæ sunt, quæ in majores abusus abierant, et quæ frustra hominum conscientias onerabant; sic, quas retineri placuit, Disciplinæ et Ordinis gratia retinentur, et ob justas causas poterunt immutari et abrogari: ideoque pari existimatione cum Lege Dei nequaquam habendæ sunt. Adde, quod neque obscuræ neque mutæ sunt istæ Cærimoniæ, sed ita comparatæ, ut cuivis obvium sit intelligere, quid sibi velint, et quis sit earum usus: ut non sit veri simile, fore olim, ut, quemadmodum cæteræ quas abrogavimus, in abusus degenerent. His autem institutis nostris alias nationes neutiquam damnamus; neque ullis nisi solis popularibus nostres quidquam præscribimus. In hac enim sumus sententia, ut putemus expedire ut quælibet regio iis utatur Cærimoniis, quæ magis conducere videbuntur ad Dei honorem et gloriam illustrandam, et populum ad perfectissimam et maxime piam vivendi rationem, absque errore aut superstitione, deducendum; et ut cætera, quæ viderint maxime in abusus degenerare, (quod sæpius in hominum institutis varie pro variis regionibus contigit) rejiciant.

ORDO PRÆLEGENDI PSALTERII.

PSALTERIUM, tam ad Matutinas quam ad Vespertinas Preces, singulis mensibus perlegetur, prout in ipso Psalterio præscribitur. Sed Mense *Februario* non prælegetur ultra diem vigesimum octavum, aut vigesimum nonum.

Cum autem *Januarius*, *Martius*, *Maius*, *Julius*, *Augustus*, *October*, et *December*, singuli habeant dies triginta et unum; constitutum est, ut Psalmi, qui die mensis penultimo prælecti fuerint, iidem ultimo die denuo prælegantur; ut Psalterium ineunte quolibet mense incipiat legi.

Quoniam vero Psalmus cxix. in 22 Sectiones divisus est, prolixiorque est, quam ut totus eodem tempore prælegatur, constitutum est, ut quatuor aut quinque tantum earum Sectionum una vice prælegantur.

In fine autem uniuscujusque Psalmi, ut et uniuscujusque Sectionis Psalmi cxix. Hymnus sequens recitabitur.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto; Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Observa * Psalterium sequi divisionem Hebræorum, et Versionem Anglicam magnorum Bibliorum, quæ edita et vulgo usurpata sunt, Regibus *Henrico* Octavo et *Edvardo* Sexto regnantibus.

* Hoc intelligendum est de Psalterio in editione Anglicana Liturgiæ; nam, in hac Latina editione, secuti sumus Vulgatam Latinorum Versionem, quemadmodum in Epistolis et Evangeliis.

ORDO RELIQUÆ SCRIPTURÆ PRÆLEGENDÆ.

VETUS Testamentum priori Lectioni, tam ad Matutinas, quam ad Vespertinas Preces, assignatur; quo pacto singulis annis maximam partem prælegetur, juxta Calendarium.

Novum Testamentum posteriori Lectioni tam ad Matutinas quam ad Vespertinas Preces assignatur; ordineque ter quotannis perlegetur, præter Epistolas et Evangelia; excepta Apocalypsi, ex qua quædam tantum Lectiones propriæ Festis variis assignantur.

Ut autem scias, quænam Lectiones singulis diebus prælegendæ sint, quære diem mensis in sequente Calendario, in quo invenies Capita, quæ Lectionibus, tam ad Matutinas quam ad Vespertinas Preces, assignantur; exceptis tantum Festis mobilibus, quæ non habentur in Calendario, et immobilibus, e quarum regione spatium purum relictum est in columna Lectionum; quorum omnium dierum Lectiones Propriæ habentur in Tabula Propriarum Lectionum.

Observa etiam, quod, quotiescunque proprii Psalmi aut Lectiones assignantur, tum Psalmi et Lectiones, in Psalterio et Calendario assignati, (si diversi sint ab illis) omittentur.

Observa insuper, Collectam, Epistolam, et Evangelium, quæ Dominicæ assignantur, non variare per totam septimanam, nisi aliter in hoc Libro constitutum fuerit.

THE PREFACE.

IT hath been the wisdom of the Church of *England*, ever since the first compiling of her Public Liturgy, to keep the mean between the two extremes, of too much stiffness in refusing, and of two much easiness in admitting any variation from it. For, as on the one side common experience sheweth, that where a change hath been made of things advisedly established (no evident necessity so requiring) sundry inconveniences have thereupon ensued; and those many times more and greater than the evils, that were intended to be remedied by such change: So on the other side, the particular Forms of Divine worship, and the Rites and Ceremonies appointed to be used therein, being things in their own nature indifferent, and alterable, and so acknowledged; it is but reasonable, that upon weighty and important considerations, according to the various exigency of times and occasions, such changes and alterations should be made therein, as to those that are in place of Authority, should from time to time seem either necessary or expedient. Accordingly we find, that in the Reigns of several Princes of blessed memory since the Reformation, the Church, upon just and weighty considerations her thereunto moving, hath yielded to make such alterations in some particulars, as in their respective times were thought convenient: Yet so, as that the main Body and Essentials of it (as well in the chiefest materials, as in the frame and order thereof) have still continued the same unto this day, and do yet stand firm and unshaken, notwithstanding all the vain attempts and impetuous assaults made against it, by such men as are given to change, and have always discovered a greater regard to their own private fancies and interests, than to that duty they owe to the publick.

By what undue means, and for what mischievous purposes the use of the Liturgy (though enjoined by the Laws of the Land, and those Laws never yet repealed) came, during the late unhappy confusions, to be discontinued, is too well known to the world, and we are not willing here to remember. But when, upon His Majesty's happy Restoration, it seemed probable, that, amongst other things, the use of the Liturgy would also return of course (the same having never been legally abolished) unless some timely means were used to prevent it; those men who under the late usurped powers had made it a great part of their business to render the people disaffected thereunto, saw themselves in point of Reputation and Interest concerned (unless they would freely acknowledge themselves to have erred, which such men are hardly brought to do) with their utmost endeavours to hinder the restitution thereof. In order whereunto divers Pamphlets were published against the Book of *Common Prayer*, the old Objections mustered up, with the addition of some new ones, more than formerly had been made, to make the number swell. In fine, great importunities were used to His Sacred Majesty, that the said Book might be revised and such Alterations therein, and Additions thereunto made, as should be thought requisite for the ease of tender Consciences: whereunto His Majesty, out of his pious inclination to give satisfaction (so far as could be reasonably expected) to all his subjects of what persuasion soever, did graciously condescend.

In which review we have endeavoured to observe the like moderation, as we find to have been used in the like case in former times. And therefore of the sundry alterations proposed unto us, we have rejected all such as were either of dangerous consequence (as secretly striking at some established Doctrine, or laudable Practice of the Church of *England*, or indeed of the whole Catholick Church of Christ) or else of no consequence at all, but utterly frivolous and vain. But such alterations as were tendered to us (by what persons, under what pretences, or to what purpose soever tendered) as seemed to us in any degree requisite or expedient, we have willingly, and of our own accord assented unto: not enforced so to do by any strength of Argument, convincing us of the necessity of making the said Alterations: For we are fully persuaded in our judgements (and we here profess it to the world) that the Book, as it stood before established by Law, doth not contain in it any thing contrary to the Word of God, or to sound Doctrine, or which a godly man may not with a good Conscience use and submit unto, or which is not fairly defensible against any that shall oppose the same; if it shall be allowed such just and favourable construction as in common Equity ought to be allowed to all human Writings, especially such as are set forth by Authority, and even to the very best translations of the holy Scripture itself.

Our general aim therefore in this undertaking was, not to gratify this or that party in any their unreasonable demands; but to do that, which to our best understandings we conceived might most tend to the preservation of Peace and Unity in the Church; the procuring of Reverence, and exciting of Piety and Devotion in the publick Worship of God; and the cutting off occasion from them that seek occasion of cavil or quarrel against the Liturgy of the Church. And as to the several variations from the former Book, whether by Alteration, Addition, or otherwise, it shall suffice to give this general account, That most of the Alterations were made, either first, for the better direction of them that are to officiate in any part of Divine Service; which is chiefly done in the Calendars and Rubricks: Or, secondly, for the more proper expressing of some words or phrases of ancient usage in terms more suitable to the language of the present times, and the clearer explanation of some other words and phrases, that were either of doubtful signification, or otherwise liable to misconstruction: Or, thirdly, for a more perfect rendering of such portions of holy Scripture, as are inserted into the Liturgy; which, in the Epistles and Gospels especially, and in sundry other places, are now ordered to be read according to the last Translation: and that it was thought convenient, that some Prayers and Thanksgivings, fitted to special occasions, should be added in their due places; particularly for those at Sea, together with an Office for the Baptism of such as are of riper years; which, although not so necessary when the former Book was compiled, yet by the growth of Anabaptism, through the licentiousness of the late times crept in amongst us, is now become necessary, and may be always useful for the baptizing of Natives in our Plantations, and others converted to the Faith. If any man, who shall desire a more particular account of the several Alterations in any part of the Liturgy, shall take the pains to compare the present Book with the former; we doubt not but the reason of the change may easily appear.

And having thus endeavoured to discharge our duties in this weighty affair, as in the sight of God, and to approve our sincerity therein (so far as lay in us) to the consciences of all men: although we know it impossible (in such variety of apprehensions, humours, and interests, as are in the world) to please all; nor can expect that men of factious, peevish, and perverse spirits should be satisfied with any thing that can be done in this kind by any other than themselves: Yet we have good hope, that what is here presented, and hath been by the Convocations of both Provinces with great diligence examined and approved, will be also well accepted and approved by all sober, peaceable, and truly conscientious Sons of the Church of *England*.

CONCERNING THE SERVICE OF THE CHURCH.

THERE was never any thing by the wit of man so well devised, or so sure established, which in continuance of time hath not been corrupted: As, among other things, it may plainly appear by the Common Prayers in the Church, commonly called *Divine Service.* The first original and ground whereof if a man would search out by the ancient Fathers, he shall find, that the same was not ordained but of a good purpose, and for a great advancement of godliness. For they so ordered the matter, that all the whole Bible (or the greatest part thereof) should be read once over every year; intending thereby, that the Clergy, and especially such as were Ministers in the Congregation, should (by often reading, and meditation in God's word) be stirred up to godliness themselves, and be more able to exhort others by wholesome Doctrine, and to confute them that were adversaries to the Truth; and further, that the people (by daily hearing of holy Scripture read in the Church) might continually profit more and more in the knowledge of God, and be the more inflamed with the love of his true Religion.

But, these many years passed, this godly and decent order of the ancient Fathers hath been so altered, broken, and neglected, by planting in uncertain Stories, and Legends, with multitude of Responds, Verses, vain Repetitions, Commemorations, and Synodals; that commonly when any Book of the Bible was begun, after three or four Chapters were read out, all the rest were unread. And in this sort the Book of *Isaiah* was begun in *Advent*, and the Book of *Genesis* in *Septuagesima;* but they were only begun, and never read through: After like sort were other Books of holy Scripture used. And moreover, whereas St. *Paul* would have such language spoken to the people in the Church, as they might understand, and have profit by hearing the same; the Service in this Church of *England* these many years hath been read in Latin to the people, which they understand not; so that they have heard with their ears only, and their heart, spirit, and mind, have not been edified thereby. And furthermore, notwithstanding that the ancient Fathers have divided the *Psalms* into seven Portions, whereof every one was called a *Nocturn:* Now of late time a few of them have been daily said, and the rest utterly omitted. Moreover, the number and hardness of the Rules, called the *Pie*, and the manifold changings of the Service, was the cause, that to turn the Book only was so hard and intricate a matter, that many times there was more business to find out what should be read, than to read it when it was found out.

These inconveniences therefore considered, here is set forth such an Order, whereby the same shall be redressed. And for a readiness in this matter, here is drawn out a Calendar for that purpose, which is plain and easy to be understood; wherein (so much as may be) the reading of holy Scripture is so set forth, that all things shall be done in order, without breaking one piece from another. For this cause be cut off Anthems, Responds, Invitatories, and such like things as did break the continual course of the reading of the Scripture.

Yet, because there is no remedy, but that of necessity there must be some Rules; therefore certain Rules are here set forth; which, as they are few in number, so they are plain and easy to be understood. So that here you have an Order for Prayer, and for the reading of the holy Scripture, much agreeable to the mind and purpose of the old Fathers, and a great deal more profitable and commodious, than that which of late was used. It is more profitable, because here are left out many things, whereof some are untrue, some uncertain, some vain and superstitious; and nothing is ordained to be read, but the very pure Word of God, the holy Scriptures, or that which is agreeable to the same; and that in such a Language and Order as is most easy and plain for the understanding both of the Readers and Hearers. It is also more commodious, both for the shortness thereof, and for the plainness of the Order, and for that the Rules be few and easy.

And whereas heretofore there hath been great diversity in saying and singing in Churches within this Realm; some following *Salisbury* Use, some *Hereford* Use, and some the Use of *Bangor*, some of *York*, some of *Lincoln;* now from henceforth all the whole Realm shall have but one Use.

And forasmuch as nothing can be so plainly set forth, but doubts may arise in the use and practice of the same; to appease all such diversity (if any arise) and for the resolution of all doubts, concerning the manner how to understand, do, and execute, the things contained in this Book; the parties that so doubt, or diversly take any thing, shall alway resort to the Bishop of the Diocese, who by his discretion shall take order for the quieting and appeasing of the same; so that the same order be not contrary to any thing contained in this Book. And if the Bishop of the Diocese be in doubt, then he may send for the resolution thereof to the Archbishop.

THOUGH it be appointed, That all things shall be read and sung in the Church in the *English Tongue*, to the end that the congregation may be thereby edified; yet it is not meant, but that when men say Morning and Evening Prayer privately, they may say the same in any language that they themselves do understand.

And all Priests and Deacons are to say daily the Morning and Evening Prayer either privately or openly, not being let by sickness, or some other urgent cause.

And the Curate that ministereth in every Parish-Church or Chapel, being at home, and not being otherwise reasonably hindered, shall say the same in the Parish-Church or Chapel where he ministereth, and shall cause a Bell to be tolled thereunto a convenient time before he begin, that the people may come to hear God's Word, and to pray with him.

OF CEREMONIES, WHY SOME ARE ABOLISHED, AND SOME RETAINED.

OF such Ceremonies as be used in the Church, and have had their beginning by the institution of man, some at the first were of godly intent and purpose devised, and yet at length turned to vanity and superstition: some entered into the Church by undiscreet devotion, and such a zeal as was without knowledge; and for because they were winked at in the beginning, they grew daily to more and more abuses, which not only for their unprofitableness, but also because they have much blinded the people, and obscured the glory of God, are worthy to be cut away, and clean rejected; other there be, which although they have been devised by man, yet it is thought good to reserve them still, as well for the decent order in the Church, (for the which they were first devised) as because they pertain to edification, whereunto all things done in the Church (as the Apostle teacheth) ought to be referred

And although the keeping or omitting of a Ceremony, in itself considered, is but a small thing; yet the wilful and contemptuous transgression and breaking of a common order and discipline is no small offence before God, *Let all things be done among you*, saith St. Paul, *in a seemly and due order:* The appointment of the which order pertaineth not to private men; therefore no man ought to take in hand, nor presume to appoint or alter any public or common Order in Christ's Church, except he be lawfully called and authorized thereunto.

And whereas in this our time, the minds of men are so diverse, that some think it a great matter of conscience to depart from a piece of the least of their Ceremonies, they be so addicted to their old customs; and again, on the other side, some be so new-fangled, that they would innovate all things, and so despise the old, that nothing can like them, but that is new: it was thought expedient, not so much to have respect how to please and satisfy either of these parties, as how to please God, and profit them both. And yet, lest any man should be offended, whom good reason might satisfy, here be certain causes rendered, why some of the accustomed Ceremonies be put away, and some retained and kept still.

Some are put away, because the great excess and multitude of them hath so increased in these latter days, that the burden of them was intolerable; whereof Saint *Augustine* in his time complained, that they were grown to such a number, that the estate of Christian people was in worse case concerning that matter, than were the Jews. And he counselled that such yoke and burden should be taken away, as time would serve quietly to do it. But what would Saint *Augustine* have said, if he had seen the Ceremonies of late days used among us; whereunto the multitude used in his time was not to be compared? This our excessive multitude of Ceremonies was so great, and many of them so dark, that they did more confound and darken, than declare and set forth Christ's benefits unto us. And besides this, Christ's Gospel is not a Ceremonial Law, (as much of *Moses*' Law was,) but it is a Religion to serve God, not in bondage of the figure or shadow, but in the freedom of the Spirit; being content only with those Ceremonies which do serve to a decent Order and godly Discipline, and such as be apt to stir up the dull mind of man to the remembrance of his duty to God, by some notable and special signification, whereby he might be edified. Furthermore, the most weighty cause of the abolishment of certain Ceremonies was, That they were so far abused, partly by the superstitious blindness of the rude and unlearned, and partly by the unsatiable avarice of such as sought more their own lucre, than the glory of God, that the abuses could not well be taken away, the thing remaining still.

But now as concerning those persons, which peradventure will be offended, for that some of the old Ceremonies are retained still: If they consider that without some Ceremonies it is not possible to keep any Order, or quiet Discipline in the Church, they shall easily perceive just cause to reform their judgements. And if they think much, that any of the old do remain, and would rather have all devised anew: then such men granting some Ceremonies convenient to be had, surely where the old may be well used, there they cannot reasonably reprove the old only for their age, without bewraying of their own folly. For in such a case they ought rather to have reverence unto them for their antiquity, if they will declare themselves to be more studious of unity and concord, than of innovations and new-fangleness, which (as much as may be with true setting forth of Christ's Religion) is always to be eschewed. Furthermore, such shall have no just cause with the Ceremonies reserved to be offended. For as those be taken away which were most abused, and did burden men's consciences without any cause; so the other that remain, are retained for a discipline and order, which (upon just causes) may be altered and changed, and therefore are not to be esteemed equal with God's Law. And moreover, they be neither dark nor dumb Ceremonies, but are so set forth, that every man may understand what they do mean, and to what use they do serve. So that it is not like that they in time to come should be abused as other have been. And in these our doings we condemn no other Nations, nor prescribe any thing but to our own people only: For we think it convenient, that every Country should use such Ceremonies as they shall think best to the setting forth of God's honour and glory, and to the reducing of the people to a most perfect and godly living, without error or superstition; and that they should put away other things, which from time to time they perceive to be most abused, as in men's ordinances it often chanceth diversely in divers countries.

¶ THE ORDER HOW THE PSALTER IS APPOINTED TO BE READ.

THE Psalter shall be read through once every Month, as it is there appointed, both for Morning and Evening Prayer. But in *February* it shall be read only to the twenty-eighth or twenty-ninth day of the Month.

And whereas *January*, *March*, *May*, *July*, *August*, *October*, and *December*, have One-and-thirty days apiece; It is ordered, that the same Psalms shall be read the last day of the said months, which were read the day before: So that the Psalter may begin again the first day of the next month ensuing.

And, whereas the 119th Psalm is divided into twenty-two portions, and is over-long to be read at one time; It is so ordered, that at one time shall not be read above four or five of the said portions.

And at the end of every Psalm, and of every such part of the 119th Psalm, shall be repeated this Hymn:

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Note, that the Psalter followeth the Division of the Hebrews, and the Translation of the great English Bible, set forth and used in the time of King *Henry* the Eighth, and *Edward* the Sixth.

¶ THE ORDER HOW THE REST OF HOLY SCRIPTURE IS APPOINTED TO BE READ.

THE Old Testament is appointed for the first Lessons at Morning and Evening Prayer; so as the most part thereof will be read every year once, as in the Calendar is appointed.

The New Testament is appointed for the second Lessons at Morning and Evening Prayer, and shall be read over orderly every year thrice, besides the Epistles and Gospels; except the Apocalypse, out of which there are only certain Proper Lessons appointed upon divers Feasts.

And to know what Lessons shall be read every day, look for the day of the Month in the Calendar following, and there ye shall find the Chapters that shall be read for the Lessons both at Morning and Evening Prayer; except only the Moveable Feasts, which are not in the Calendar, and the Immoveable, where there is a blank left in the Column of Lessons, the Proper Lessons for all which days are to be found in the Table of Proper Lessons.

And note, that whensoever Proper Psalms or Lessons are appointed; then the Psalms and Lessons of ordinary course appointed in the Psalter and Calendar (if they be different) shall be omitted for that time.

Note also, that the Collect, Epistle, and Gospel, appointed for the Sunday shall serve all the week after, where it is not in this Book otherwise ordered.

¶ PROPER LESSONS

TO BE READ AT MORNING AND EVENING PRAYER, ON THE SUNDAYS, AND OTHER HOLY-DAYS, THROUGHOUT THE YEAR.

¶ *Lessons proper for Sundays.*

DAYS.	MATTINS.	EVENSONG.
Sundays of Advent, 1	Isaiah 1	Isaiah 2
2	5	24
3	25	26
4	30	32
Sundays after Christmas.		
1	37	38
2	41	43
Sundays after the Epiphany.		
1	41	46
2	51	53
3	55	56
4	57	58
5	59	64
6	65	66
Septuagesima.	Genesis 1	Genesis 2
Sexagesima.	3	6
Quinquagesima.	9. *to* v. 2	12
Lent. 1	19. *o* v. 30	22
2	27	31
3	39	42
4	43	45
5	Exodus 3	Exodus 5
6		
1 Lesson.	9	10
2 Lesson.	Matthew 26	Hebrews 5. *to* v. 11
Easter-Day.		
1 Lesson.	Exodus 12	Exodus 14
2 Lesson.	Romans 6	Acts 2. v. 22
Sundays after Easter.		
1	Numbers 16	Numbers 22
2	23, 24	25
3	Deuteron. 4	Deuteron. 5
4	6	7
5	8	9
Sunday after Ascension-Day.	12	13
Whit-Sunday.		
1 Lesson.	16. *to* v. 18	Isaiah 11
2 Lesson.	Acts 10. v. 34	Acts 19. *to* v. 21
Trinity-Sunday.		
1 Lesson.	Genesis 1	Genesis 18
2 Lesson.	Matthew 3	1 John 5
Sundays after Trinity.		
1	Joshua 10	Joshua 23
2	Judges 4	Judges 5
3	1 Samuel 2	1 Samuel 3
4	12	13
5	15	17
6	2 Samuel 12	2 Samuel 19
7	21	24
8	1 Kings 13	1 Kings 17
9	18	19
10	21	22
11	2 Kings 5	2 Kings 9
12	10	18
13	19	23
14	Jeremiah 5	Jeremiah 22
15	35	36
16	Ezekiel 2	Ezekiel 13
17	14	18
18	20	24
19	Daniel 3	Daniel 6
20	Joel 2	Micah 6
21	Habakkuk 2	Proverbs 1
22	Proverbs 2	3
23	11	12
24	13	14
25	15	16
26	17	19

¶ *Proper Psalms on certain Days.*

DAYS.	MATTINS.	EVENSONG.
Christmas-Day.	19, 45, 85	89, 110, 132
Ash-Wednesday.	6, 32, 38	102, 130, 143
Good-Friday.	22, 40, 54	69, 88
Easter-Day.	2, 57, 111	113, 114, 118
Ascension-Day.	8, 15, 21	21, 47, 108
Whit-Sunday.	48, 68	104, 145

¶ *Lessons proper for Holy-days.*

DAYS.	MATTINS.	EVENSONG.
S. *Andrew.*	Proverbs 20	Proverbs 21
S. *Thomas the Apostle.*	23	24
Nativity of Christ.		
1 Lesson.	Isaiah 9. *to* ver. 8	Isaiah 7. ver. 10. *to* ver. 17
2 Lesson.	Luke 2. *to* ver. 15	Titus 3. ver. 4. to ver. 9
S. *Stephen.*		
1 Lesson.	Proverbs 28	Ecclesiastes 4
2 Lesson.	Acts 6. ver. 8. *and* ch. 7. *to* ver. 30	Acts 7. ver. 30. *to* ver. 55
S. *John, Evang.*		
1 Lesson.	Ecclesiastes 5	Ecclesiastes 6
2 Lesson.	Revelation 1	Revelation 22
Innocents' Day.	Jeremiah 31. *to* ver. 18	Wisdom 1
Circumcision.		
1 Lesson.	Genesis 17	Deuteronomy 10. v. 12
2 Lesson.	Romans 2	Colossians 2
Epiphany.		
1 Lesson.	Isaiah 60	Isaiah 49
2 Lesson.	Luke 3. *to* ver. 23	John 2. *to* ver. 12
Conversion of S. *Paul.*		
1 Lesson.	Wisdom 5	Wisdom 6
2 Lesson.	Acts 22 *to* ver. 22	Acts 26
Purification of the Virg. Mary.	Wisdom 9	Wisdom 12
S. *Matthias.*	19	Ecclesiasticus 1
Annunciation of our Lady.	Ecclesiasticus 2	3
Wednesday before Easter.		
1 Lesson.	Hosea 13	Hosea 14
2 Lesson.	John 11. ver. 45	
Thursday before Easter.		
1 Lesson.	Daniel 9	Jeremiah 31
2 Lesson.	John 13	
Good-Friday.		
1 Lesson.	Genesis 22. *to* ver. 20	Isaiah 53
2 Lesson.	John 18	1 Peter 2
Easter-Even.		
1 Lesson.	Zechariah 9	Exodus 13
2 Lesson.	Luke 23. ver. 50	Hebrews 4
Monday in Easter-Week.		
1 Lesson.	Exodus 16	Exodus 17
2 Lesson.	Matthew 28	Acts 3
Tuesday in Easter-Week.		
1 Lesson.	Exodus 20	Exodus 32
2 Lesson.	Luke 24. *to* ver. 13	1 Corinthians 15
S. *Mark.*	Ecclesiasticus 4	Ecclesiasticus 5
S. *Philip and* S. *James.*		
1 Lesson.	7	9
2 Lesson.	John 1. ver. 43	
Ascension-Day.		
1 Lesson.	Deuteronomy 10	2 Kings 2
2 Lesson.	Luke 24. ver. 44	Ephesians 4. *to* ver. 17
Monday in Whitsun-Week.		
1 Lesson.	Genesis 11. *to* ver. 10	Numbers 11. ver. 16. *to* ver. 30
2 Lesson.	1 Corinthians 12	1 Corinthians 14. *to* ver. 26
Tuesday in Whitsun-Week.		
1 Lesson.	1 Samuel 19. ver. 18	Deuteronomy 30
2 Lesson.	1 Thessalonians 5. ver. 12. *to* ver. 24	1 John 4. *to* ver. 14
S. *Barnabas.*		
1 Lesson.	Ecclesiasticus 10	Ecclesiasticus 12
2 Lesson.	Acts 14	Acts 15 *to* ver. 36
S. *John Baptist.*		
1 Lesson.	Malachi 3	Malachi 4
2 Lesson.	Matthew 3	Matthew 14. *to* ver. 13
S. *Peter.*		
1 Lesson.	Ecclesiasticus 15	Ecclesiasticus 19
2 Lesson.	Acts 3	Acts 4
S. *James.*	Ecclesiasticus 21	Ecclesiasticus 22
S. *Bartholomew.*	24	29
S. *Matthew.*	35	38
S. *Michael.*		
1 Lesson.	Genesis 32	Daniel 10. ver. 5
2 Lesson.	Acts 12. *to* ver. 20	Jude, ver. 6. *to* ver. 16
S. *Luke.*	Ecclesiasticus 51	Job 1
S. *Simon and* S. *Jude.*	Job 24, 25	42
All Saints.		
1 Lesson.	Wisdom 3. *to* ver. 10	Wisdom 5. *to* ver. 17
2 Lesson.	Hebrews 11. ver. 33. *and* ch. 12. *to* ver. 7	Rev. 19. *to* ver. 17

THE CALENDAR,

WITH THE TABLE OF LESSONS.

JANUARY hath XXXI Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 Lesson.	Morning Prayer. 2 Lesson.	Evening Prayer. 1 Lesson.	Evening Prayer. 2 Lesson.
1	A	*Circumcision.*				
2	b		Genesis 1	Matth. 1	Genesis 2	Romans 1
3	c		3	2	4	2
4	d		5	3	6	3
5	e		7	4	8	4
6	f	*Epiphany.*				
7	g		9	5	12	5
8	A	Lucian, P. & M.	13	6	14	6
9	b		15	7	16	7
10	c		17	8	18	8
11	d		19	9	20	9
12	e		21	10	22	10
13	f	Hilary, B. & C.	23	11	24	11
14	g		25	12	26	12
15	A		27	13	28	13
16	b		29	14	30	14
17	c		31	15	32	15
18	d	Prisca, V. & M.	33	16	34	16
19	e		35	17	37	1 Corin. 1
20	f	Fabian. B. & M.	38	18	39	2
21	g	Agnes, V. & M.	40	19	41	3
22	A	Vincent, M.	42	20	43	4
23	b		44	21	45	5
24	c		46	22	47	6
25	d	*Conversion of S. Paul*				
26	e		48	23	49	7
27	f		50	24	Exodus 1	8
28	g		Exodus 2	25	3	9
29	A		4	26	5	10
30	b	King *Charles*, Mart.	6 *to* v. 14	27	7	11
31	c		8	28	9	12

FEBRUARY hath XXVIII Days*.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 Lesson.	Morning Prayer. 2 Lesson.	Evening Prayer. 1 Lesson.	Evening Prayer. 2 Lesson.
1	d	Fast.	Exod. 10	Mark 1	Exod. 11	1Corin. 13
2	e	*Purification V. M.*		2		14
3	f	Blasius, B.& Mart.	12	3	13	15
4	g		14	4	15	16
5	A	Agatha, V. & M.	16	5	17	2Corin. 1
6	b		18	6	19	2
7	c		20	7	21	3
8	d		22	8	23	4
9	e		24	9	32	5
10	f		33	10	34	6
11	g		Levit. 18	11	Levit. 19	7
12	A		20	12	26	8
13	b		Numb. 11	13	Numb. 12	9
14	c	Valentine, B. & M.	13	14	14	10
15	d		16	15	17	11
16	e		20	16	21	12
17	f		22	Lu. 1 *to* 39	23	13
18	g		21	1.*v.*39	25	Galat. 1
19	A		27	2	30	2
20	b		31	3	32	3
21	c		35	4	36	4
22	d		Deut. 1	5	Deut. 2	5
23	e	Fast.	3	6	4	6
24	f	S. *Matthias*, A.		7		Ephes. 1
25	g		5	8	6	2
26	A		7	9	8	3
27	b		9	10	10	4
28	c		11	11	12	5
29			13	Matth. 7	14	Rom. 12
—						
—						

MARCH hath XXXI Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 Lesson.	Morning Prayer. 2 Lesson.	Evening Prayer. 1 Lesson.	Evening Prayer. 2 Lesson.
1	d	David, Archb.	Deut. 15	Luke 12	Deut. 16	Ephes. 6
2	e	Chad, Bp. of L.	17	13	18	Philip. 1
3	f		19	14	20	2
4	g		21	15	22	3
5	A		24	16	25	4
6	b		26	17	27	Coloss. 1
7	c	Perpetua, M.	28	18	29	2
8	d		30	19	31	3
9	e		32	20	33	4
10	f		34	21	Joshua 1	1 Thess. 1
11	g		Joshua 2	22	3	2
12	A	Gregory, M.	4	23	5	3
13	b		6	24	7	4
14	c		8	John 1	9	5
15	d		10	2	23	2 Thess. 1
16	e		24	3	Judges 1	2
17	f		Judges 2	4	3	3
18	g	Ed. K. W. Sax.	4	5	5	1 Tim. 1
19	A		6	6	7	2, 3
20	b		8	7	9	4
21	c	Benedict, Ab.	10	8	11	5
22	d		12	9	13	6
23	e		14	10	15	2 Tim. 1
24	f	Fast.	16	11	17	2
25	g	*Annunciation of V*		12		3
26	A	(*Mary.*	18	13	19	4
27	b		20	14	21	Titus 1
28	c		Ruth 1	15	Ruth 2	2, 3
29	d		3	16	4	Philemon
30	e		1 Sam. 1	17	1 Sam. 2	Heb. 1
31	f		3	18	4	2

APRIL hath XXX Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 Lesson.	Morning Prayer. 2 Lesson.	Evening Prayer. 1 Lesson.	Evening Prayer. 2 Lesson.
13	g		1 Sam. 5	John 19	1 Sam. 6	Heb. 3
2	A		7	20	8	4
	b	Richard, Bp.	9	21	10	5
10	c	S. Ambrose, B.	11	Acts 1	12	6
	d		13	2	14	7
18	e		15	3	16	8
7	f		17	4	18	9
	g		19	5	20	10
15	A		21	6	22	11
4	b		23	7	24	12
	c		25	8	26	13
12	d		27	9	28	James 1
1	e		29	10	30	2
	f		31	11	2 Sam. 1	3
9	g		2 Sam. 2	12	3	4
	A		4	13	5	5
17	b		6	14	7	1 Peter 1
6	c		8	15	9	2
	d	Alph. Archb.	10	16	11	3
	e		12	17	13	4
	f		14	18	15	5
	g		16	19	17	2 Peter 1
	A	S. George, M.	18	20	19	2
	b		20	21	21	3
	c	*S. Mark*, Ev.		22		1 John 1
	d		22	23	23	2
	e		24	24	1 Kings 1	3
	f		1 Kings 2	25	3	4
	g		4	26	5	5
	A		6	27	7	2, 3 John
	—					

* And in every Leap-Year XXIX Days.

*** The Numbers here prefixed to the several Days, between the Twenty-first Day of *March*, and the Eighteenth Day of *April*, both inclusive, denote the Days upon which those Full Moons do fall, which happen upon or next after the Twenty-first Day of *March*, in those Years, of which they are respectively the Golden Numbers; and the Sunday Letter next following any such Full Moon points out *Easter-Day* for that Year. All which holds until the Year of our Lord 1899 inclusive; after which Year, the Place of these Golden Numbers will be to be changed, as is hereafter expressed.

THE CALENDAR,

WITH THE TABLE OF LESSONS.

MAY hath XXXI Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	b	*S. Philip & S. James,*				Jude.
2	c	(Ap.	1 Kings 8	Acts 28	1 Kings 9	Romans 1
3	d	Invention of the	10	Matth. 1	11	2
4	e	(Cross.	12	2	13	3
5	f	———	14	3	15	4
6	g	*S. John,* Evan.——	16	4	17	5
7	A	———	18	5	19	6
8	b	———	20	6	21	7
9	c	———	22	7	2 Kings 1	8
10	d	———	2 Kings 2	8	3	9
11	e	———	4	9	5	10
12	f	———	6	10	7	11
13	g	———	8	11	9	12
14	A	———	10	12	11	13
15	b	———	12	13	13	14
16	c	———	14	14	15	15
17	d	———	16	15	17	16
18	e	———	18	16	19	1 Corin. 1
19	f	Dunstan, A.B.——	20	17	21	2
20	g	———	22	18	23	3
21	A	———	24	19	25	4
22	b	———	Ezra 1	20	Ezra 3	5
23	c	———	4	21	5	6
24	d	———	6	22	7	7
25	e	———	9	23	Neh. 1	8
26	f	Augustin, A. B. —	Neh. 2	24	4	9
27	g	Ven. Bede, Pr.——	5	25	6	10
28	A	———	8	26	9	11
29	b	*K. Charles* II. Nat.	10	27	13	12
30	c	(& R.	Esther 1	28	Esther 2	13
31	d	———	3	Mark 1	4	14

JUNE hath XXX Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	e	Nicomede, M.——	Esther 5	Mark 2	Esther 6	1 Cor. 15
2	f	———	7	3	8	16
3	g	———	9	4	Job 1	2 Cor. 1
4	A	———	Job 2	5	3	2
5	b	Boniface, B. M. —	4	6	5	3
6	c	———	6	7	7	4
7	d	———	8	8	9	5
8	e	———	10	9	11	6
9	f	———	12	10	13	7
10	g	———	14	11	15	8
11	A	*S. Barnabas,* A. —				
12	b	———	16	12	17, 18	9
13	c	———	19	13	20	10
14	d	———	21	14	22	11
15	e	———	23	15	24, 25	12
16	f	———	26, 27	16	28	13
17	g	S. Alban, Mart.—	29	Luke 1	30	Galat. 1
18	A	———	31	2	32	2
19	b	———	33	3	34	3
20	c	Tr. of Edw. K. of	35	4	36	4
21	d	(West-Sax.	37	5	38	5
22	e	———	39	6	40	6
23	f	——— Fast.	41	7	42	Ephes. 1
24	g	*S. John Baptist.* —				
25	A	———	Prov. 1	8	Prov. 2	2
26	b	———	3	9	4	3
27	c	———	5	10	6	4
28	d	——— Fast.	7	11	8	5
29	e	*S. Peter,* Apos.——				
30	f	———	9	12	10	6
—						

JULY hath XXXI Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	g	———	Prov. 11	Luke 13	Prov. 12	Philip. 1
2	A	Visit. of V. M.——	13	14	14	2
3	b	———	15	15	16	3
4	c	Tr. of Mart. B.——	17	16	18	4
5	d	———	19	17	20	Coloss. 1
6	e	———	21	18	22	2
7	f	———	23	19	24	3
8	g	———	25	20	26	4
9	A	———	27	21	28	1 Thes. 1
10	b	———	29	22	31	2
11	c	———	Eccles. 1	23	Eccles. 2	3
12	d	———	3	24	4	4
13	e	———	5	John 1	6	5
14	f	———	7	2	8	2 Thes. 1
15	g	Swithun, B. Tr. —	9	3	10	2
16	A	———	11	4	12	3
17	b	———	Jer. 1	5	Jer. 2	1 Tim. 1
18	c	———	3	6	4	2, 3
19	d	———	5	7	6	4
20	e	Marg. V. & M.——	7	8	8	5
21	f	———	9	9	10	6
22	g	S. Mary Magdalen	11	10	12	2 Tim. 1
23	A	———	13	11	14	2
24	b	——— Fast.	15	12	16	3
25	c	*S. James,* Apostle		13		4
26	d	S. Anne.———	17	14	18	Titus 1
27	e	———	19	15	20	2, 3
28	f	———	21	16	22	Philemon
29	g	———	23	17	24	Hebr. 1
30	A	———	25	18	26	2
31	b	———	27	19	28	3

AUGUST hath XXXI Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	c	Lammas-Day.——	Jer. 29	John 20	Jer. 30	Hebr. 4
2	d	———	31	21	32	5
3	e	———	33	Acts 1	34	6
4	f	———	35	2	36	7
5	g	———	37	3	38	8
6	A	Transfiguration. —	39	4	40	9
7	b	Name of Jesus. —	41	5	42	10
8	c	———	43	6	44	11
9	d	———	45, 46	7	47	12
10	e	S. Lawrence, M.—	48	8	49	13
11	f	———	50	9	51	James 1
12	g	———	52	10	Lam. 1	2
13	A	———	Lam. 2	11	3	3
14	b	———	4	12	5	4
15	c	———	Ezek. 2	13	Ezek. 3	5
16	d	———	6	14	7	1 Peter 1
17	e	———	13	15	14	2
18	f	———	18	16	33	3
19	g	———	34	17	Daniel 1	4
20	A	———	Daniel 2	18	3	5
21	b	———	4	19	5	2 Peter 1
22	c	———	6	20	7	2
23	d	——— Fast.	8	21	9	3
24	e	*S. Bartholomew.* —		22		1 John 1
25	f	———	10	23	11	2
26	g	———	12	24	Hosea 1	3
27	A	———	Hos. 2, 3	25	4	4
28	b	S. Augustin, B. —	5, 6	26	7	5
29	c	S. John Baptist be-	8	27	9	2, 3 John
30	d	(headed.	10	28	11	Jude.
31	e	———	12	Matth. 1	13	Romans 1

THE CALENDAR,

WITH THE TABLE OF LESSONS.

SEPTEMBER hath XXX Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	f	Giles, Ab. & C. —	Hosea 14	Matth. 2	Joel 1	Romans 2
2	g	——	Joel 2	3	3	3
3	A	——	Amos 1	4	Amos 2	4
4	b	——	3	5	4	5
5	c	——	5	6	6	6
6	d	——	7	7	8	7
7	e	Enurchus, B. ——	9	8	Obadiah.	8
8	f	Nativity of V. Mary	Jonah 1	9	Jonah 2, 3	9
9	g	——	4	10	Micah 1	10
10	A	——	Micah 2	11	3	11
11	b	——	4	12	5	12
12	c	——	6	13	7	13
13	d	——	Nahum 2	14	Nahum 2	14
14	e	Holy-Cross D.——	3	15	Habak. 1	15
15	f	——	Habak. 2	16	3	16
16	g	——	Zephan. 1	17	Zephan. 2	1 Corin. 1
17	A	Lambert, B. M.——	3	18	Haggai 1	2
18	b	——	Haggai 2	19	Zechar. 1	3
19	c	——	Zec. 2, 3	20	4, 5	4
20	d	—— Fast.	6	21	7	5
21	e	*S. Matthew*, A.——		22		6
22	f	——	8	23	9	7
23	g	——	10	24	11	8
24	A	——	12	25	13	9
25	b	——	14	26	Malachi 1	10
26	c	S. Cyprian, M.——	Malachi 2	27	3	11
27	d	——	4	28	Tobit 1	12
28	e	——	Tobit 2	Mark 1	3	13
29	f	*S. Michael.*——		2		14
30	g	S. Jerom, C. D.——	4	3	6	15
—						

OCTOBER hath XXXI Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	A	Remigius, Bp.——	Tobit 7	Mark 4	Tobit 8	1 Corin. 16
2	b	——	9	5	10	2 Corin. 1
3	c	——	11	6	12	2
4	d	——	13	7	14	3
5	e	——	Judith 1	8	Judith 2	4
6	f	Faith, V. & M.——	3	9	4	5
7	g	——	5	10	6	6
8	A	——	7	11	8	7
9	b	S. Denys, B. M. —	9	12	10	8
10	c	——	11	13	12	9
11	d	——	13	14	14	10
12	e	——	15	15	16	11
13	f	Translation of King	Wisdom 1	16	Wisdom 2	12
14	g	——Edward, Conf.	3	Lu. 1 *to* 39	4	13
15	A	——	5	1. *v.* 39	6	Galat. 1
16	b	——	7	2	8	2
17	c	Etheldreda, V.——	9	3	10	3
18	d	*S. Luke*, Evan.——		4		4
19	e	——	11	5	12	5
20	f	——	13	6	14	6
21	g	——	15	7	16	Ephes. 1
22	A	——	17	8	18	2
23	b	——	19	9	Ecclus. 1	3
24	c	——	Ecclus. 2	10	3	4
25	d	Crispin, Mart.——	4	11	5	5
26	e	——	6	12	7	6
27	f	—— Fast.	8	13	9	Philip. 1
28	g	*S. Simon* & *Jude.*—		14		2
29	A	——	10	15	11	3
30	b	——	12	16	13	4
31	c	—— Fast.	14	17	15	Coloss. 1

NOVEMBER hath XXX Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	d	*All Saints' Day.* —				
2	e	——	Ecclus. 16	Luke 18	Ecclus. 17	Coloss. 2
3	f	——	18	19	19	3
4	g	——	20	20	21	4
5	A	*Papists' Conspiracy.*	22	21	23	1 Thes. 1
6	b	Leonard, Conf.——	24	22	*25	2
7	c	——	27	23	28	3
8	d	——	29	24	†30	4
9	e	——	31	John 1	32	5
10	f	——	33	2	34	2 Thes. 1
11	g	S. Martin, Bp.——	35	3	36	2
12	A	——	37	4	38	3
13	b	Britius, Bp. ——	39	5	40	1 Tim. 1
14	c	——	41	6	42	2, 3
15	d	Machutus, Bp.——	43	7	44	4
16	e	——	45	8	‡46	5
17	f	Hugh, B. Linc.——	47	9	48	6
18	g	——	49	10	50	2 Tim. 1
19	A	——	51	11	Baruch 1	2
20	b	Edmund, K. & M.	Baruch 2	12	3	3
21	c	——	4	13	5	4
22	d	Cecilia, V. & M.—	6	14	Hist. Sus.	Titus 1
23	e	S. Clement, B.——	Bel & Dr.	15	Isaiah 1	2, 3
24	f	——	Isaiah 2	16	3	Philemon
25	g	Catherine, V. ——	4	17	5	Hebr. 1
26	A	——	6	18	7	2
27	b	——	8	19	9	3
28	c	——	10	20	11	4
29	d	—— Fast.	12	21	13	5
30	e	*S. Andrew*, Ap.——		Acts 1		6
—						

DECEMBER hath XXXI Days.

Day of the Month.		Days.	Morning Prayer. 1 *Lesson.*	Morning Prayer. 2 *Lesson.*	Evening Prayer. 1 *Lesson.*	Evening Prayer. 2 *Lesson.*
1	f	——	Isaiah 14	Acts 2	Isaiah 15	Hebr. 7
2	g	——	16	3	17	8
3	A	——	18	4	19	9
4	b	——	20, 21	5	22	10
5	c	——	23	6	24	11
6	d	Nicholas, Bp. ——	25	7. *to v.* 30	26	12
7	e	——	27	7. *v.* 30	28	13
8	f	Conception of Virg.	29	8	30	James 1
9	g	—— (Mary.	31	9	32	2
10	A	——	33	10	34	3
11	b	——	35	11	36	4
12	c	——	37	12	38	5
13	d	Lucy, V. & M.——	39	13	40	1 Peter 1
14	e	——	41	14	42	2
15	f	——	43	15	44	3
16	g	O Sapientia.——	45	16	46	4
17	A	——	47	17	48	5
18	b	——	49	18	50	2 Peter 1
19	c	——	51	19	52	2
20	d	—— Fast.	53	20	54	3
21	e	*S. Thomas*, Ap.——		21		1 John 1
22	f	——	55	22	56	2
23	g	——	57	23	58	3
24	A	—— Fast.	59	24	60	4
25	b	*Christmas-Day.*——				
26	c	*S. Stephen*, M. ——				
27	d	*S. John*, Evan.——				
28	e	*Innocents' Day.*——		25		5
29	f	——	61	26	62	2 John.
30	g	——	63	27	64	3 John.
31	A	Silvester, Bp. ——	65	28	66	Jude.

Note, That * Ecclus. 25. is to be read only to *ver.* 13.; and † Ecclus. 30. only to *ver.* 18.; and ‡ Ecclus. 46. only to *ver.* 20.

TABLES AND RULES FOR THE MOVEABLE AND IMMOVEABLE FEASTS;

TOGETHER WITH THE DAYS OF FASTING AND ABSTINENCE, THROUGH THE WHOLE YEAR.

Rules to know when the Moveable Feasts and Holy-days begin.

EASTER-DAY (on which the rest depend) is always the First *Sunday* after the Full Moon which happens upon, or next after the Twenty-First Day of *March;* and if the Full Moon happens upon a *Sunday*, *Easter-Day* is the *Sunday* after.

Advent-Sunday is always the nearest *Sunday* to the Feast of Saint *Andrew*, whether before or after.

Septuagesima, *Sexagesima*, *Quinquagesima*, *Quadragesima* } *Sunday is* { Nine, Eight, Seven, Six } Weeks before *Easter.*

Rogation-Sunday, *Ascension-Day*, *Whit-Sunday*, *Trinity-Sunday* } is { Five Weeks, Forty Days, Seven Weeks, Eight Weeks } after *Easter.*

A TABLE OF ALL THE FEASTS

THAT ARE TO BE OBSERVED IN THE CHURCH OF ENGLAND THROUGHOUT THE YEAR.

All Sundays in the Year.

The Days of the Feasts of
- The Circumcision of our Lord JESUS CHRIST.
- The Epiphany.
- The Conversion of S. Paul.
- The Purification of the Blessed Virgin.
- S. Matthias the Apostle.
- The Annunciation of the Blessed Virgin.
- S. Mark the Evangelist.
- S. Philip and S. James the Apostles.
- The Ascension of our Lord JESUS CHRIST.
- S. Barnabas.

Monday and *Tuesday* in *Easter-Week.*

The Days of the Feasts of
- The Nativity of S. John Baptist.
- S. Peter the Apostle.
- S. James the Apostle.
- S. Bartholomew the Apostle.
- S. Matthew the Apostle.
- S. Michael and all Angels.
- S. Luke the Evangelist.
- S. Simon and S. Jude the Apostles.
- All Saints.
- S. Andrew the Apostle.
- S. Thomas the Apostle.
- The Nativity of our Lord.
- S. Stephen the Martyr.
- S. John the Evangelist.
- The Holy Innocents.

Monday and *Tuesday* in *Whitsun-Week.*

A TABLE OF THE VIGILS, FASTS, AND DAYS OF ABSTINENCE,

TO BE OBSERVED IN THE YEAR.

The Evens or Vigils before
- The Nativity of our Lord.
- The Purification of the Blessed Virgin Mary.
- The Annunciation of the Blessed Virgin.
- Easter-Day.
- Ascension-Day.
- Pentecost.
- S. Matthias.

The Evens or Vigils before
- S. John Baptist.
- S. Peter.
- S. James.
- S. Bartholomew.
- S. Matthew.
- S. Simon and S. Jude.
- S. Andrew.
- S. Thomas.
- All Saints.

Note, That if any of these Feast-days fall upon a *Monday*, then the Vigil or Fast-Day shall be kept upon the *Saturday*, and not upon the *Sunday* next before it.

DAYS OF FASTING, OR ABSTINENCE.

I. The Forty Days of Lent
II. The Ember-Days at the Four Seasons, being the *Wednesday*, *Friday*, and *Saturday* after { The First *Sunday* in Lent. / The Feast of *Pentecost.* / *September* 14, and *December* 13.
III. The Three *Rogation-Days*, being the *Monday*, *Tuesday*, and *Wednesday*, before *Holy Thursday*, or the *Ascension* of our LORD.
IV. All the *Fridays* in the Year, except CHRISTMAS-DAY.

CERTAIN SOLEMN DAYS, FOR WHICH PARTICULAR SERVICES ARE APPOINTED.

I. The Fifth Day of *November*, being the Day kept in Memory of the Papists' Conspiracy.
II. The Thirtieth Day of *January*, being the Day kept in Memory of the Martyrdom of King *Charles* the First.
III. The Nine and twentieth Day of *May*, being the Day kept in Memory of the Birth and Return of King *Charles* the Second.

A TABLE TO FIND EASTER-DAY,

From the present time till the Year 1899 *inclusive, according to the foregoing Calendar.*

Golden Number.	Days of the Month.	Sunday-Letters.
14	March 21	C
3	—— 22	D
	—— 23	E
11	—— 24	F
	—— 25	G
19	—— 26	A
8	—— 27	B
	—— 28	C
16	—— 29	D
5	—— 30	E
	—— 31	F
13	April 1	G
2	—— 2	A
	—— 3	B
10	—— 4	C
	—— 5	D
18	—— 6	E
7	—— 7	F
	—— 8	G
15	—— 9	A
4	—— 10	B
	—— 11	C
12	—— 12	D
1	—— 13	E
	—— 14	F
9	—— 15	G
	—— 16	A
17	—— 17	B
6	—— 18	C
	—— 19	D
	—— 20	E
	—— 21	F
	—— 22	G
	—— 23	A
	—— 24	B
	—— 25	C

This Table contains so much of the Calendar as is necessary for the determining of *Easter;* to find which, look for the Golden Number of the Year in the First Column of the Table, against which stands the Day of the Paschal Full Moon; then look in the Third Column for the Sunday Letter, next after the Day of the Full Moon, and the Day of the Month standing against that Sunday Letter is *Easter-Day.* If the Full Moon happens upon a Sunday, then (according to the First Rule) the next Sunday after is *Easter-Day.*

To find the Golden Number, or Prime, add 1 to the Year of our Lord, and then divide by 19; the Remainder, if any, is the Golden Number; but if nothing remaineth, then 19 is the Golden Number.

To find the Dominical or Sunday Letter, according to the Calendar, until the Year 1799 inclusive, add to the Year of our Lord its Fourth Part, omitting Fractions; and also the Number 1: Divide the Sum by 7; and if there is no Remainder, then A is the Sunday Letter: But if any Number remaineth, then the Letter standing against that Number in the small annexed Table is the Sunday Letter.

0	A
1	G
2	F
3	E
4	D
5	C
6	B

For the present Century, that is, from the Year 1800 till the Year 1899 inclusive, add to the current Year only its Fourth Part, and then divide by 7, and proceed as in the last Rule.

Note, that in all Bissextile or Leap-Years, the Letter found as above will be the Sunday Letter, from the intercalated Day exclusive to the end of the Year.

ANOTHER TABLE TO FIND EASTER

Till the Year 1899 *inclusive.*

	SUNDAY LETTERS.						
Golden Number.	A	B	C	D	E	F	G
I	April 16	—— 17	April 18	April 19	April 20	April 14	April 15
II	—— 9	—— 3	—— 4	—— 5	—— 6	—— 7	—— 8
III	March 26	March 27	March 28	March 29	March 23	March 24	March 25
IV	April 16	April 17	April 11	April 12	April 13	April 14	April 15
V	—— 2	—— 3	—— 4	—— 5	—— 6	March 31	April 1
VI	—— 23	—— 24	—— 25	—— 19	—— 20	April 21	—— 22
VII	—— 9	—— 10	—— 11	—— 12	—— 13	—— 14	—— 8
VIII	—— 2	—— 3	March 28	March 29	March 30	March 31	April 1
IX	—— 16	—— 17	April 18	April 19	April 20	April 21	—— 22
X	—— 9	—— 10	—— 11	—— 5	—— 6	—— 7	—— 8
XI	March 26	March 27	March 28	March 29	March 30	March 31	March 25
XII	April 16	April 17	April 18	April 19	April 13	April 14	April 15
XIII	—— 2	—— 3	—— 4	—— 5	—— 6	—— 7	—— 8
XIV	March 26	March 27	March 28	March 22	March 23	March 24	March 25
XV	April 16	April 10	April 11	April 12	April 13	April 14	April 15
XVI	—— 2	—— 3	—— 4	—— 5	March 30	March 31	April 1
XVII	—— 23	—— 24	—— 18	—— 19	April 20	April 21	—— 22
XVIII	—— 9	—— 10	—— 11	—— 12	—— 13	—— 7	—— 8
XIX	—— 2	March 27	March 28	March 29	March 30	March 31	April 1

To make use of the annexed Table, find the Sunday Letter for the Year in the uppermost line, and the Golden Number, or Prime, in the column of Golden Numbers, and against the Prime, in the same line under the Sunday Letter, you have the Day of the Month on which *Easter* falleth that year. But Note, that the Name of the Month is set on the Left Hand, or just with the Figure, and followeth not, as in other Tables, by Descent, but Collateral.

A TABLE OF THE MOVEABLE FEASTS

FOR FIFTY-TWO YEARS,

ACCORDING TO THE FOREGOING CALENDAR.

The Year of our Lord.	Golden Number.	The Epact.	Sunday Letter.	Sunday after Epiphany.	SEPTUAGESIMA SUNDAY.	The FIRST DAY of LENT.	EASTER DAY.	ROGATION SUNDAY.	ASCENSION DAY.	WHIT SUNDAY.	Sunday after Trinity.	ADVENT SUNDAY.
1786	1	0	A	5	Feb. 12	March 1	April 16	May 21	May 25	June 4	24	Dec. 3
1787	2	11	G	4	—— 4	Feb. 21	—— 8	—— 13	—— 17	May 27	25	—— 2
1788	3	22	FE	1	Jan. 20	—— 6	March 23	April 27	—— 1	—— 11	27	Nov. 30
1789	4	3	D	4	Feb. 8	—— 25	April 12	May 17	—— 21	—— 31	24	—— 29
1790	5	14	C	3	Jan. 31	—— 17	—— 4	—— 9	—— 13	—— 23	25	—— 28
1791	6	25	B	6	Feb. 20	March 9	—— 24	—— 29	June 2	June 12	22	—— 27
1792	7	6	AG	4	—— 5	Feb. 22	—— 8	—— 13	May 17	May 27	25	Dec. 2
1793	8	17	F	2	Jan. 27	—— 13	March 31	—— 5	—— 9	—— 19	26	—— 1
1794	9	28	E	5	Feb. 16	March 5	April 20	—— 25	—— 29	June 8	23	Nov. 30
1795	10	9	D	3	—— 1	Feb. 18	—— 5	—— 10	—— 14	May 24	25	—— 29
1796	11	20	CB	2	Jan. 24	—— 10	March 27	—— 1	—— 5	—— 15	26	—— 27
1797	12	1	A	5	Feb. 12	March 1	April 16	—— 21	—— 25	June 4	24	Dec. 3
1798	13	12	G	4	—— 4	Feb. 21	—— 8	—— 13	—— 17	May 27	25	—— 2
1799	14	23	F	1	Jan. 20	—— 6	March 24	April 28	—— 2	—— 12	27	—— 1
1800	15	4	E	4	Feb. 9	—— 26	April 13	May 18	—— 22	June 1	24	Nov. 30
1801	16	15	D	3	—— 1	—— 18	—— 5	—— 10	—— 14	May 24	25	—— 29
1802	17	26	C	5	—— 14	March 3	—— 18	—— 23	—— 27	June 6	23	—— 28
1803	18	7	B	4	—— 6	Feb. 23	—— 10	—— 15	—— 19	May 29	24	—— 27
1804	19	18	AG	3	Jan. 29	—— 15	—— 1	—— 6	—— 10	—— 20	26	Dec. 2
1805	1	0	F	4	Feb. 10	—— 27	—— 14	—— 19	—— 23	June 2	24	—— 1
1806	2	11	E	3	—— 2	—— 19	—— 6	—— 11	—— 15	May 25	25	Nov. 30
1807	3	22	D	2	Jan. 25	—— 11	March 29	—— 3	—— 7	—— 17	26	—— 29
1808	4	3	CB	5	Feb. 14	March 3	April 17	—— 22	—— 26	June 5	23	—— 27
1809	5	14	A	3	Jan. 29	Feb. 15	—— 2	—— 7	—— 11	May 21	26	Dec. 3
1810	6	25	G	6	Feb. 18	March 7	—— 22	—— 27	—— 31	June 10	23	—— 2
1811	7	6	F	4	—— 10	Feb. 27	—— 14	—— 19	—— 23	—— 2	24	—— 1
1812	8	17	ED	2	Jan. 26	—— 12	March 29	—— 3	—— 7	May 17	26	Nov. 29
1813	9	28	C	5	Feb. 14	March 3	April 18	—— 23	—— 27	June 6	23	—— 28
1814	10	9	B	4	—— 6	Feb. 23	—— 10	—— 15	—— 19	May 29	24	—— 27
1815	11	20	A	2	Jan. 22	—— 8	March 26	April 30	—— 4	—— 14	27	Dec. 3
1816	12	1	GF	5	Feb. 11	—— 28	April 14	May 19	—— 23	June 2	24	—— 1
1817	13	12	E	3	—— 2	—— 19	—— 6	—— 11	—— 15	May 25	25	Nov. 30
1818	14	23	D	1	Jan. 18	—— 4	March 22	April 26	April 30	—— 10	27	—— 29
1819	15	4	C	4	Feb. 7	—— 24	April 11	May 16	May 20	—— 30	24	—— 28
1820	16	15	BA	3	Jan. 30	—— 16	—— 2	—— 7	—— 11	—— 21	26	Dec. 3
1821	17	26	G	6	Feb. 18	March 7	—— 22	—— 27	—— 31	June 10	23	—— 2
1822	18	7	F	3	—— 3	Feb. 20	—— 7	—— 12	—— 16	May 26	25	—— 1
1823	19	18	E	2	Jan. 26	—— 12	March 30	—— 4	—— 8	—— 18	26	Nov. 30
1824	1	0	DC	5	Feb. 15	March 4	April 18	—— 23	—— 27	June 6	23	—— 28
1825	2	11	B	3	Jan. 30	Feb. 16	—— 3	—— 8	—— 12	May 22	25	—— 27
1826	3	22	A	2	—— 22	—— 8	March 26	April 30	—— 4	—— 14	27	Dec. 3
1827	4	3	G	5	Feb. 11	—— 28	April 15	May 20	—— 24	June 3	24	—— 2
1828	5	14	FE	3	—— 3	—— 20	—— 6	—— 11	—— 15	May 25	25	Nov. 30
1829	6	25	D	5	—— 15	March 4	—— 19	—— 24	—— 28	June 7	23	—— 29
1830	7	6	C	4	—— 7	Feb. 24	—— 11	—— 16	—— 20	May 30	24	—— 28
1831	8	17	B	3	Jan. 30	—— 16	—— 3	—— 8	—— 12	—— 22	25	—— 27
1832	9	28	AG	6	Feb. 19	March 8	—— 22	—— 27	—— 31	June 10	23	Dec. 2
1833	10	9	F	3	—— 3	Feb. 20	—— 7	—— 12	—— 16	May 26	25	—— 1
1834	11	20	E	2	Jan. 26	—— 12	March 30	—— 4	—— 8	—— 18	26	Nov. 30
1835	12	1	D	5	Feb. 15	March 4	April 19	—— 24	—— 28	June 7	23	—— 29
1836	13	12	CB	3	Jan. 31	Feb. 17	—— 3	—— 8	—— 12	May 22	25	—— 27
1837	14	23	A	2	—— 22	—— 8	March 26	April 30	—— 4	—— 14	27	Dec. 3

A

TABLE OF THE MOVEABLE FEASTS,

According to the several Days that Easter can possibly fall upon.

EASTER DAY.	Sundays after Epiphany.	SEPTUAGESIMA SUNDAY.	The FIRST DAY of LENT.	ROGATION SUNDAY.	ASCENSION-DAY.	WHIT-SUNDAY.	Sundays after Trinity.	ADVENT SUNDAY.
March 22	1	Jan. 18	Feb. 4	April 26	April 30	May 10	27	Nov. 29
—— 23	1	—— 19	—— 5	—— 27	May 1	—— 11	27	—— 30
—— 24	1	—— 20	—— 6	—— 28	—— 2	—— 12	27	Dec. 1
—— 25	2	—— 21	—— 7	—— 29	—— 3	—— 13	27	—— 2
—— 26	2	—— 22	—— 8	—— 30	—— 4	—— 14	27	—— 3
—— 27	2	—— 23	—— 9	May 1	—— 5	—— 15	26	Nov. 27
—— 28	2	—— 24	—— 10	—— 2	—— 6	—— 16	26	—— 28
—— 29	2	—— 25	—— 11	—— 3	—— 7	—— 17	26	—— 29
—— 30	2	—— 26	—— 12	—— 4	—— 8	—— 18	26	—— 30
—— 31	2	—— 27	—— 13	—— 5	—— 9	—— 19	26	Dec. 1
April 1	3	—— 28	—— 14	—— 6	—— 10	—— 20	26	—— 2
—— 2	3	—— 29	—— 15	—— 7	—— 11	—— 21	26	—— 3
—— 3	3	—— 30	—— 16	—— 8	—— 12	—— 22	25	Nov. 27
—— 4	3	—— 31	—— 17	—— 9	—— 13	—— 23	25	—— 28
—— 5	3	Feb. 1	—— 18	—— 10	—— 14	—— 24	25	—— 29
—— 6	3	—— 2	—— 19	—— 11	—— 15	—— 25	25	—— 30
—— 7	3	—— 3	—— 20	—— 12	—— 16	—— 26	25	Dec. 1
—— 8	4	—— 4	—— 21	—— 13	—— 17	—— 27	25	—— 2
—— 9	4	—— 5	—— 22	—— 14	—— 18	—— 28	25	—— 3
—— 10	4	—— 6	—— 23	—— 15	—— 19	—— 29	24	Nov. 27
—— 11	4	—— 7	—— 24	—— 16	—— 20	—— 30	24	—— 28
—— 12	4	—— 8	—— 25	—— 17	—— 21	—— 31	24	—— 29
—— 13	4	—— 9	—— 26	—— 18	—— 22	June 1	24	—— 30
—— 14	4	—— 10	—— 27	—— 19	—— 23	—— 2	24	Dec. 1
—— 15	5	—— 11	—— 28	—— 20	—— 24	—— 3	24	—— 2
—— 16	5	—— 12	March 1	—— 21	—— 25	—— 4	24	—— 3
—— 17	5	—— 13	—— 2	—— 22	—— 26	—— 5	23	Nov. 27
—— 18	5	—— 14	—— 3	—— 23	—— 27	—— 6	23	—— 28
—— 19	5	—— 15	—— 4	—— 24	—— 28	—— 7	23	—— 29
—— 20	5	—— 16	—— 5	—— 25	—— 29	—— 8	23	—— 30
—— 21	5	—— 17	—— 6	—— 26	—— 30	—— 9	23	Dec. 1
—— 22	6	—— 18	—— 7	—— 27	—— 31	—— 10	23	—— 2
—— 23	6	—— 19	—— 8	—— 28	June 1	—— 11	23	—— 3
—— 24	6	—— 20	—— 9	—— 29	—— 2	—— 12	22	Nov. 27
—— 25	6	—— 21	—— 10	—— 30	—— 3	—— 13	22	—— 28

Note, That in a Bissextile or Leap Year, the Number of *Sundays* after Epiphany will be the same, as if *Easter-Day* had fallen One Day later than it really does. And for the same reason, One Day must, in every Leap Year, be added to the Day of the Month given by the Table for *Septuagesima* Sunday: And the like must be done for the First Day of *Lent* (commonly called *Ash-Wednesday*), unless the Table gives some Day in the Month of *March* for it; for in that case, the Day given by the Table is the right Day.

TABLE

TO FIND EASTER,

From the Year 1900, *to* 2199 *inclusive.*

Golden Numbers.	Days of the Month.	Sunday Letters.
14	March 22	D
3	—— 23	E
	—— 24	F
11	—— 25	G
	—— 26	A
19	—— 27	B
8	—— 28	C
	—— 29	D
16	—— 30	E
5	—— 31	F
	April 1	G
13	—— 2	A
2	—— 3	B
	—— 4	C
10	—— 5	D
	—— 6	E
18	—— 7	F
7	—— 8	G
	—— 9	A
15	—— 10	B
4	—— 11	C
	—— 12	D
12	—— 13	E
1	—— 14	F
	—— 15	G
9	—— 16	A
17	—— 17	B
6	—— 18	C
	—— 19	D
	—— 20	E
	—— 21	F
	—— 22	G
	—— 23	A
	—— 24	B
	—— 25	C

The Golden Numbers in the foregoing Calendar will point out the Days of the Paschal Full Moons, till the Year of our Lord 1900; at which time, in order that the Ecclesiastical Full Moons may fall nearly on the same Days with the real Full Moons, the Golden Numbers must be removed to different Days of the Calendar, as is done in the annexed Table, which contains so much of the Calendar then to be used, as is necessary for finding the Paschal Full Moons, and the Feast of *Easter*, from the Year 1900, to the Year 2199 inclusive. This Table is to be made use of, in all respects, as the First Table before inserted, for finding Easter till the Year 1899.

GENERAL TABLES

FOR FINDING THE DOMINICAL OR SUNDAY LETTER, AND THE PLACES OF THE GOLDEN NUMBERS IN THE CALENDAR.

TABLE I.

6	5	4	3	2	1	0
B	C	D	E	F	G	A
				1600	1700	1800
1900 2000	2100	2200	2300 2400	2500	2600	2700 2800
2900	3000	3100 3200	3300	3400	3500 3600	3700
3800	3900 4000	4100	4200	4300 4400	4500	4600
4700 4800	4900	5000	5100 5200	5300	5400	5500 5600
5700	5800	5900 6000	6100	6200	6300 6400	6500
6600	6700 6800	6900	7000	7100 7200	7300	7400
7500 7600	7700	7800	7900 8000	8100	8200	8300 8400
8500	*&c.*					

TABLE II.

1	2	3	1	2	3
	YEARS OF OUR LORD.			YEARS OF OUR LORD.	
B	1600	0	B	5200	15
	1700	1		5300	16
	1800	1		5400	17
	1900	2		5500	17
B	2000	2	B	5600	17
	2100	2		5700	18
	2200	3		5800	18
	2300	4		5900	19
B	2400	3	B	6000	19
	2500	4		6100	19
	2600	5		6200	20
	2700	5		6300	21
B	2800	5	B	6400	20
	2900	6		6500	21
	3000	6		6600	22
	3100	7		6700	23
B	3200	7	B	6800	22
	3300	7		6900	23
	3400	8		7000	24
	3500	9		7100	24
B	3600	8	B	7200	24
	3700	9		7300	25
	3800	10		7400	25
	3900	10		7500	26
B	4000	10	B	7600	26
	4100	11		7700	26
	4200	12		7800	27
	4300	12		7900	28
B	4400	12	B	8000	27
	4500	13		8100	28
	4600	13		8200	29
	4700	14		8300	29
B	4800	14	B	8400	29
	4900	14		8500	0
	5000	15		*&c.*	
	5100	16			

TO find the Dominical or Sunday Letter for any given Year of our Lord, add to the Year its Fourth Part, omitting Fractions, and also the Number, which in Table I. standeth at the Top of the Column, wherein the Number of Hundreds contained in that given Year is found: Divide the Sum by 7, and if there is no remainder, then A is the Sunday Letter; but if any Number remaineth, then the Letter, which standeth under that Number at the top of the Table, is the Sunday Letter.

TO find the Month and Days of the Month to which the Golden Numbers ought to be prefixed in the Calendar, in any given year of our Lord, consisting of entire Hundred Years, and in all the intermediate Years betwixt that and the next Hundredth Year following, look in the Second Column of Table II. for the given Year, consisting of entire Hundreds, and Note the Number or Cypher which stands against it in the Third Column; then in Table III. look for the same Number in the Column under any given Golden Number, which when you have found, guide your eye Side-ways to the Left Hand, and in the First Column you will find the Month and Day to which that Golden Number ought to be prefixed in the Calendar, during that Period of One Hundred Years.

The Letter B prefixed to certain Hundredth Years in Table II. denotes those Years which are still to be accounted Bissextile or Leap Years in the New Calendar; whereas all the other Hundredth Years are to be accounted only common Years.

TABLE III.

PASCHAL FULL MOON.	SUNDAY LETTERS.	THE GOLDEN NUMBERS.																		
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
March 21	C	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26
March 22	D	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27
March 23	E	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28
March 24	F	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29
March 25	G	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0
March 26	A	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1
March 27	B	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2
March 28	C	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3
March 29	D	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4
March 30	E	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5
March 31	F	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6
April 1	G	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7
April 2	A	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8
April 3	B	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9
April 4	C	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10
April 5	D	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11
April 6	E	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12
April 7	F	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13
April 8	G	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14
April 9	A	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15
April 10	B	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16
April 11	C	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17
April 12	D	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18
April 13	E	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19
April 14	F	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20
April 15	G	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	10	21
April 16	A	4	15	26	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22
April 17	B	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23
April 17	B												7	18	29	10	21	2	13	24
April 18	C	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26								
April 18	C	7	18	29	10	21	2	13	24	5	16	27	8	19	0	11	22	3	14	25

¶ THE ORDER FOR MORNING AND EVENING PRAYER,

daily to be said and used throughout the Year.

THE Morning and Evening Prayer shall be used in the accustomed Place of the Church, Chapel, or Chancel; except it shall be otherwise determined by the Ordinary of the Place. And the Chancels shall remain as they have done in times past.

And here is to be noted, that such Ornaments of the Church, and of the Ministers thereof, at all Times of their Ministration, shall be retained, and be in use, as were in this Church of *England*, by the Authority of Parliament, in the Second Year of the Reign of King *Edward* the Sixth.

LITURGIA POLYGLOTTA,

SEU

LIBER PRECUM COMMUNIUM,

ANGLICE, GALLICE;

NEOGRÆCE, ITALICE; GERMANICE, HISPANICE;

LATINE, ET GRÆCE;

JUXTA USUM

ECCLESIÆ ANGLICANÆ ET HIBERNICÆ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEOGRÆCA ET ITALICA.

THE ORDER FOR MORNING PRAYER, DAILY THROUGHOUT THE YEAR.

At the beginning of Morning Prayer the Minister shall read with a loud voice some one or more of these Sentences of the Scriptures that follow. And then he shall say that which is written after the said Sentences.

WHEN the wicked man turneth away from his wickedness that he hath committed, and doeth that which is lawful and right, he shall save his soul alive. *Ezekiel* xviii. 27.

I acknowledge my transgressions, and my sin is ever before me. *Psalm* li. 3.

Hide thy face from my sins, and blot out all mine iniquities. *Psalm* li. 9.

The sacrifices of God are a broken spirit: a broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise. *Psalm* li. 17.

Rend your heart, and not your garments, and turn unto the Lord your God, for he is gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repenteth him of the evil. *Joel* ii. 13.

To the Lord our God belong mercies and forgivenesses, though we have rebelled against him: neither have we obeyed the voice of the Lord our God, to walk in his laws which he set before us. *Daniel* ix. 9, 10.

O Lord, correct me, but with judgment: not in thine anger, lest thou bring me to nothing. *Jer.* x. 24. *Psalm* vi. 1.

Repent ye; for the Kingdom of Heaven is at hand. *St. Matth.* iii. 2.

I will arise, and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee, and am no more worthy to be called thy son. *St. Luke* xv. 18, 19.

Enter not into judgment with thy servant, O Lord: for in thy sight shall no man living be justified. *Psalm* cxliii. 2.

If we say that we have no sin, we deceive

ORDRE À SUIVRE CHAQUE JOUR AUX PRIERES DU MATIN, PENDANT TOUTE L'ANNÉE.

Le Ministre, en commençant la Prière du Matin, lira à haute voix une ou plusieurs des Sentences suivantes de l'Ecriture, et il continuera par ce qui suit les dites Sentences.

QUAND le méchant se détournera de sa méchanceté qu'il aura commise, et qu'il fera ce qui est juste et droit, il fera vivre son ame. *Ezech.* 18. 27.

Je connois mes transgressions, et mon péché est continuellement devant moi. *Psal.* 51. 5.

Détourne ta face de mes péchés, et efface toutes mes iniquités. *Psal.* 51. 11.

Les sacrifices de Dieu sont l'esprit froissé; ô Dieu, tu ne méprises point l'esprit froissé et brisé. *Ps.* 51. 9.

Rompez vos cœurs, et non pas vos vêtemens, et retournez à l'Eternel votre Dieu: car il est miséricordieux et pitoyable, tardif à colère, et abondant en gratuité, et il se repent d'avoir affligé. *Joel* 2. 13.

Les miséricordes et les pardons sont du Seigneur notre Dieu: car nous nous sommes rebellés contre lui; et nous n'avons point écouté la voix de l'Eternel notre Dieu, pour marcher dans ses lois qu'il a mises devant nous. *Dan.* 9. 9, 10.

O Eternel, châtie-moi, mais que ce soit par mesure, et non en ta colère; de peur que tu ne me réduises à néant. *Jer.* 10. 24.

Amendez-vous; car le royaume des cieux est proche. *Matt.* 3. 2.

Je me leverai, et m'en irai vers mon Père, et lui dirai: mon Père, j'ai péché contre le ciel et devant toi, et je ne suis plus digne d'être appelé ton fils. *Luc.* 15. 18, 19.

N'entre point en jugement avec ton serviteur; car nul homme vivant ne sera justifié devant toi. *Psal.* 143. 2.

Si nous disons que nous n'avons point de

ΣΧΗΜΑ ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ, ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.

Ο λειτουργὸς ἀρχηνᾷ τὴν Προσευχὴν τῆς Αὐγῆς ἐκφωνάζοντας ἕνα ἢ πλείω ἀπὸ τοὺς στίχους τούτους τῆς ἁγίας Γραφῆς· ὕστερα λέγει τὰ ὅσα τοὺς ἀκολουθοῦσιν.

ΑΦΙΝΩΝΤΑΣ ὁ πονηρὸς τὴν πονηρίαν αὐτοῦ, καὶ ζῶντας δικαίως σώνει τὴν ψυχήν του. Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Γνωρίζω τὴν παρανομίαν μου ἐγὼ, καὶ ἐνθυμᾶμαι τὰς ἁμαρτίας μου πάντοτε. Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου καὶ σβύσε πάσας τὰς παρανομίας μθ. Ψαλ. να'. θ'.

Κατατεθλιμμένον πνεῦμα θυσίασε τῷ Θεῷ· Κατατεθλιμμένην, καὶ τεταπεινωμένην καρδίαν, Θεὲ, μὴν ἀπορρίψῃς. Ψαλ. να'. ιζ'.

Ξεσχίσατε τὰς καρδίας, καὶ μὴ τὰ φορέματά σας· καὶ γυρίσατε πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεόν μας· ἐλεήμων γὰρ καὶ εὔσπλαγχνος ὁ Θεὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ συμπαθεῖ ἁμαρτίας. Ἰωὴλ β'. ιγ'.

Πάντοτε μεγάλη ἡ ἐυσπλαγχνία καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἂν καὶ ἡμεῖς ἀποστατήσαμεν, καὶ δὲν ἠκούσαμεν τὴν φωνήν του, οὔτε ἐπορεύθημεν κατὰ τοὺς ὁποίους ἔδωσε νόμους τῷ κόσμου διὰ μέσου τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσόν με Κύριε, ἀλλὰ ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ μὲ ἀφανίσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε· ἔφθασε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Καὶ συκωθεὶς πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ λέγω αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον κατὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπροσθέν σου, καὶ εἶμαι ἀνάξιος ἵνα ὀνομασθῶ υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ κρίνῃς τὸν δοῦλόν σου, ὅτι κανεὶς ἐμπροσθέν σου δύναται ἵνα δικαιωθῇ. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν πλα-

ORDINE DELLE PREGHIERE PER LA MATTINA.

Al principio delle Preghiere della Mattina, il Ministro leggerà una, o più delle sentenze seguenti.

QUANDO l'empio si ritrarrà dalla sua empietà ch' egli avrà commessa, e farà giudizio e giustizia, egli farà vivere l'anima sua. *Ezec.* xviii. 27.

Io riconosco i miei misfatti, e'l mio peccato è del continuo davanti a me. *Sal.* li. 3.

Nascondi la tua faccia da' miei peccati, e cancella tutte le mie iniquità. *Sal.* li. 9.

I sacrifici di Dio sono lo spirito rotto; o Dio, tu non isprezzi il cuor rotto e contrito. *Sal.* li. 17.

Stracciate i vostri cuori, e non i vostri vestimenti, e convertitevi al Signore, Iddio vostro: perciocchè egli è misericordioso e pietoso, lento all' ira, e di gran benignità, e si pente del male. *Joel* ii. 13.

Al Signor Iddio nostro, appartengono le misericordie ed i perdoni, benchè noi ci siamo ribellati contra lui: e non abbiamo ubbidito alla voce del Signore, Iddio nostro, per caminar nelle sue leggi ch'egli ci ha proposte. *Dan.* ii. 6. 10.

O Signore, gastigami, ma pur moderatamente, non nell' ira tua, che talora tu non mi faccia venir meno. *Gierem* x. 24.

Ravvedetevi, perciocchè il Regno de' Cieli è vicino. *Mat.* iii. 2.

Io mi leverò, e me n'andrò da mio padre, e gli dirò, Padre, io ho peccato contra il Cielo, e davanti a te, e non son più degno d'esser chiamato tuo figliuolo: *S. Luca* xv. 18, 19.

Non venire a giudizio col tuo servidore, o Signore; perciocchè niun vivente sarà trovato giusto nel tuo cospetto. *Sal.* cxliii. 2.

Se diciamo che non v'è peccato in noi,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

Ordnung

des täglichen

Morgen-Gebetes,

durch das ganze Jahr.

Beym Anfange des Morgen-Gebetes ſoll der Prediger mit lauter Stimme einen oder mehrere der nachſtehenden bibliſchen Sprüche leſen, und dann ſagen, was auf dieſelben folgt.

Wenn ſich der Gottloſe bekehret von ſeiner Ungerechtigkeit, die er gethan hat, und thut nun recht und wohl, der wird ſeine Seele lebendig behalten.—Heſek. 18, 27.

Ich erkenne meine Miſſethat, und meine Sünde iſt immer vor mir.—Pſ. 51, 5.

Verbirg dein Antlitz vor meinen Sünden, und tilge alle meine Miſſethat.—Pſ. 51, 11.

Die Opfer, die Gott gefallen, ſind ein geängſteter Geiſt, ein geängſtetes und zerſchlagenes Herz wirſt Du, Gott, nicht verachten.—Pſ. 51, 19.

Zerreißet Eure Herzen, und nicht Eure Kleider, und bekehret Euch zu dem Herrn, Eurem Gott: denn er iſt gnädig, barmherzig, geduldig und von großer Güte, und reuet ihn bald der Strafe.—Joel, 2, 13.

Dein aber, Herr unſer Gott, iſt die Barmherzigkeit und Vergebung, denn wir ſind abtrünnig worden, und gehorchten nicht der Stimme des Herrn, unſeres Gottes, daß wir gewandelt hätten in ſeinem Geſetze, welches er uns vorlegte durch ſeine Knechte, die Propheten.—Dan. 9, 9, 10.

Züchtige mich, Herr, doch mit Maaße, und nicht in Deinem Grimm, daß Du mich nicht aufreibeſt.—Jer. 10, 24.

Thut Buße! Das Himmelreich iſt nahe herbeykommen.—Matth. 3, 2.

Ich will mich aufmachen, und zu meinem Vater gehen, und zu ihm ſagen: Vater, ich habe geſündigt im Himmel, und vor Dir, und bin hinfort nicht mehr werth, daß ich Dein Sohn heiße.—Luc. 15, 18, 19.

Gehe nicht in's Gericht mit Deinem Knechte, denn vor Dir iſt kein Lebendiger gerecht.—Pſ. 143, 2.

So wir ſagen, wir haben keine Sünde, ſo

EL ORDEN

DE LA

ORACION MATUTINA,

CADA DIA POR TODO EL AÑO.

Al principio de la Oracion de por la mañana, el Ministro leerá en alta voz una ó mas destas Sentencias de las Escrituras, que se siguen. Y entonces dirá lo que está escrito despues de las dichas Sentencias.

Si el impio se apartare de su impiedad que cometió è hiciere juicio y justicia, él mismo vivificará su alma.

Yo conozco mi iniquidad: y mi pecado está siempre enfrente de mí.

Aparta tu rostro de mis pecados: y borra todas mis iniquidades.

Sacrificio para Dios, es el espiritu atribulado; corazon contrito y humillado no lo despreciarás, o Dios.

Rasgad vuestros corazones, y no vuestros vestidos, y convertios al Señor Dios vuestro: porque benigno y clemente es, paciente y de mucha misericordia, y que se dexa doblar sobre el mal.

A tí, Señor, que eres nuestro Dios, la misericordia, y la clemencia, porque nos apartamos de tí: y no oimos la voz del Señor Dios nuestro para caminar en su ley, que él nos ha prescrito por sus siervos los Prophetas.

Castigame, Señor, pero con juicio; y no con tu furor, no sea que me reduzcas a la nada.

Haced penitencia, porque se ha acercado el reyno de los cielos.

Me levantaré é iré á mi padre, y le diré: Padre, pequé contra el cielo, y delante de tí: ya no soy digno de ser llamado hijo tuyo: hazme como á uno de tus jornaleros.

No entres en juicio con tu siervo: porque ningun viviente será justificado en tu presencia.

Si dixéremos que no tenemos pecado,

ORDO

IN

MATUTINIS PRECIBUS,

PER

TOTUM ANNUM QUOTIDIE OBSERVANDUS.

¶ *Initio Precum Matutinarum, sacrorum Ministerum harum sententiarum quæ sequuntur, ex Scriptura sacra desumptarum, unam aut alteram, aut etiam plures alta voce præleget. Deinde id dicet quod iis sententiis proxime subjungitur.*

Cum averterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, et fecerit judicium et justitiam: ipse animam suam vivificabit. *Ezek.* xviii. 27.

Iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper. *Psal.* li. 3.

Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. *Psal.* li. 9.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum et humiliatum Deus non despicies. *Psal.* li. 18.

Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra, et convertimini ad Dominum Deum vestrum: quia benignus et misericors est, patiens et multæ misericordiæ, et præstabilis super malitia. *Joel.* ii. 13.

Tibi autem Domino Deo nostro misericordia, et propitiatio, quia recessimus a te, et non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularemus in lege ejus, quam posuit nobis per servos suos prophetas. *Dan.* ix. 9, 10.

Corripe me, Domine, veruntamen in judicio: et non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. *Jerem.* x. 24. *Psal.* vi. 1.

Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cœlorum. *S. Mat.* iii. 2.

Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccavi in cœlum, et coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. *S. Luc.* xv. 18, 19.

Non intres in judicium cum servo tuo: quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. *Psal.* cxliii. 2.

Si dixerimus quoniam peccatum non ha-

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

ΤΩΝ

ΕΩΘΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ

ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΔΙ' ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Ἑωθινῶν Εὐχῶν ἐκφωνος ἕν τι ἢ πλείω τῶν ἐξῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥησειδείων ἀναγνώσεται· εἶτα τὰ τούτοις ἐπιφερόμενα ἐρεῖ.

Ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν. Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

MORNING PRAYER.

ourselves, and the truth is not in us: but, if we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. 1 *St. John* i. 8, 9.

DEARLY beloved brethren, the Scripture moveth us in sundry places to acknowledge and confess our manifold sins and wickedness; and that we should not dissemble nor cloke them before the face of Almighty God our heavenly Father; but confess them with an humble, lowly, penitent, and obedient heart; to the end that we may obtain forgiveness of the same, by his infinite goodness and mercy. And although we ought at all times humbly to acknowledge our sins before God; yet ought we most chiefly so to do, when we assemble and meet together to render thanks for the great benefits that we have received at his hands, to set forth his most worthy praise, to hear his most holy Word, and to ask those things which are requisite and necessary, as well for the body as the soul. Wherefore I pray and beseech you, as many as are here present, to accompany me with a pure heart, and humble voice, unto the throne of the heavenly grace, saying after me;

A general Confession to be said of the whole Congregation after the Minister, all kneeling.

ALMIGHTY and most merciful Father; We have erred, and strayed from thy ways like lost sheep. We have followed too much the devices and desires of our own hearts. We have offended against thy holy laws. We have left undone those things which we ought to have done; And we have done those things which we ought not to have done; And there is no health in us. But thou, O Lord, have mercy upon us, miserable offenders. Spare thou them, O God, which confess their faults. Restore thou them that are penitent; According to thy promises declared unto mankind in Christ Jesu our Lord. And grant, O most merciful Father, for his sake; That we may hereafter live a godly, righteous, and sober life, To the glory of thy holy Name. *Amen.*

The Absolution, or Remission of sins to be pronounced by the Priest alone, standing; the people still kneeling.

ALMIGHTY God, the Father of our Lord Jesus Christ, who desireth not the death of a sinner, but rather that he may turn from his wickedness, and live; and hath given power, and commandment, to his Ministers, to declare and pronounce to his people, being penitent, the Absolution and Remission of their sins: He pardoneth and absolveth all them that truly repent, and unfeignedly believe his holy Gospel. Wherefore let us beseech him to grant us true repentance, and his holy Spirit, that those

PRIERES DU MATIN.

péché, nous nous séduisons nous-mêmes, et la vérité n'est point en nous: si nous confessons nos péchés, il est fidèle et juste pour nous les pardonner, et nous nettoyer de toute iniquité. 1 *Jean* 1. 8, 9.

TRES-CHERS frères, l'Ecriture sainte nous exhorte, en plusieurs endroits, à reconnoître et à confesser la multitude de nos péchés et de nos iniquités; et elle nous avertit, que nous ne devons point les dissimuler ni les cacher devant la face de notre Dieu et Père céleste, mais que nous devons les confesser d'un cœur humilié, contrit, et obéissant, pour en obtenir la rémission par sa miséricorde infinie. Et quoiqu'en tout temps nous devions reconnoître et confesser nous péchés devant Dieu, nous y sommes plus particulièrement obligés, lorsque nous nous assemblons, pour lui rendre grâces des grands bienfaits que nous avons reçus de sa main, pour annoncer ses louanges, pour écouter sa sainte parole, et pour lui demander les choses qui nous sont nécessaires, tant pour le corps que pour l'ame. C'est pourquoi je vous prie, vous tous qui êtes ici présens, de m'accompagner d'un cœur pur et d'une voix humble, au trône de la grâce céleste, disant après moi:

Confession générale que toute l'assemblée doit dire à genoux après le Ministre.

PERE tout-puissant et très-miséricordieux; nous nous sommes égarés et détournés de tes sentiers comme des brebis perdues. Nous avons trop suivi les imaginations et les convoitises de nos cœurs. Nous avons transgressé tes saints commandemens. Nous n'avons point fait les choses que nous devions avoir faites; et nous avons fait celles que nous ne devions point faire; et il n'y a rien d'entier en nous. Mais toi, Seigneur, aie pitié de nous, misérables pécheurs. O Dieu, pardonne à ceux qui confessent leurs fautes. Fais grâce à ceux qui se repentent; suivant tes promesses faites au genre-humain en Jésus-Christ notre Seigneur. Et nous accorde, ô Père très-miséricordieux, pour l'amour de lui, qu'à l'avenir nous puissions vivre sobrement, justement, et religieusement, à la gloire de ton saint nom. *Amen.*

L'Absolution qui se doit prononcer par le Prêtre seul et debout, le peuple demeurant à genoux.

LE Dieu tout-puissant, le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui ne désire point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse de son iniquité et qu'il vive; qui aussi a donné pouvoir et commandement à ses Ministres de déclarer et de prononcer à son peuple pénitent l'absolution et la rémission de ses péchés; pardonne à tous ceux qui se repentent en vérité, et qui croient sans feinte à son St. Evangile, et il les absout tous. C'est pourquoi prions-le, qu'il lui plaise de nous donner une vraie repentance et son St. Esprit; afin que le

NEOGRÆCA ET ITALICA.

ΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

νώμεσθεν καὶ ψευδόμεσθε· ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, πιστὸς καὶ δίκαιος ὁ Οὐράνιος καὶ συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρεῖ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. α'. Ἰωάν. α'. η', θ'.

Η ΑΓΙΑ *γραφὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, συναθροίζει ἡμᾶς εἰς πολλοὺς τόπους διὰ 'να γνωρίσωμεν καὶ 'να ἐξομολογήσωμεν τὰς ἀναρίθμους ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ πονηρίας· ἔτι καὶ διὰ 'να μὴν ἀποκρύψωμεν καὶ σκεπάσωμεν αὐτὰς ὄντες εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ἐπουρανίου ἡμῶν Πατρός. Πρέπει λοιπὸν 'να ἐξομολογηθῶμεν μὲ καρδίαν ταπεινὴν, καταβιβασμένην, μετανοημένην, καὶ εὐπειθῆ, ἵνα ἀπολαύσωμεν τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τῆς ἀπείρου ἀγαθότητος καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ. Καὶ ἂν ἡμεῖς χρειαζόμεθα κάθε στιγμὴν 'να ἐξομολογηθῶμεν ταπεινῶς τῷ Θεῷ, πολὺ μᾶλλον χρειαζόμεθα ἀπ' αὐτὸν ὅταν συνελθόντες διὰ 'να τὸν εὐχαριστήσωμεν ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν ὁποῦ ἔβρεξεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ διὰ 'να τὸν δοξάσωμεν ἀξιοπρεπέστατα, ἀκούωμεν τότε τὰ ἅγια ῥήματα καὶ ἐρωτῶμεν τὰ ἀναγκαία καὶ συμφέροντα τῇ ψυχῇ· διὰ τοῦτο ἐνθέρμως παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς παρόντας, μετὰ καθαρᾶς καρδίας, καὶ ταπεινῆς φωνῆς 'να εἰπῆτε πρὸς τὸν θρόνον τῆς ἐπουρανίου χάριτος τὰ ὅσα λέγω.*

Γενικὴ ἐξομολόγησις τὴν ὁποίαν ὁ λειτουργὸς λέγει, καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι γονατίζοντες ἐπαναλαμβάνουσι.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ *καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ. Ὡς πρόβατα χαϊμένα ἐπλανήθημεν καὶ εὐγήκαμεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἡμετέρας καρδίας μᾶλλον ἠκολουθήσαμεν· παρέβημεν τοὺς ἁγίους νόμους σου· ἐκάμαμεν τὰ ἀσυγχώρητα, καὶ ἀμελήσαμεν τὸ χρέος μας. Οὕτω ἀπομακρύναμεν τὴν σωτηρίαν μας. Ἀλλὰ Σὺ, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς δυστυχοὺς παραβάτας· συμπάθησον τοὺς ὁμολογοῦντας τὰς ἁμαρτίας τους. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας, κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν φανερωμένην εἰς τὸ ὄνομά σε τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· δι' αὐτὸν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, εἰσάκουσόν μας ἵνα ζήσωμεν εἰς τὸ ἑξῆς εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως, δοξάζοντες τὸ ὄνομά σου τὸ θεῖον. Ἀμήν.*

Συγχώρησις ἤτοι ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν τὴν ὁποίαν ὁ Λειτουργὸς μόνος λέγει ὀρθὸς, γονατίζοντος τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ *Θεὲ, Πατέρα τοῦ Κυρίου, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺ ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀλλὰ τὴν ἀποστροφήν του ἀπὸ τῆς πονηρίας, καὶ τὴν ζωήν του, σὺ ὅστις ἔδωκας προσταγὴν καὶ ἐξουσίαν εἰς τοὺς Λειτουργούς σου ἵνα φανερώσουν κηρύττοντες εἰς τὸν λαὸν τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Σὺ συγχωρεῖς, καὶ ἀφίνεις πάντας τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰλικρινῶς πιστεύοντας τὸ εὐαγγέλιόν σου. Καὶ ἡμεῖς ὰς τὸν παρακαλέσωμεν ζητοῦντές του τὸ χάρισμα τῆς ἀληθινῆς μετανοίας καὶ τοῦ*

PREGHIERE PER LA MATTINA.

inganniamo noi stessi, e la verità non è in noi; ma se confessiamo i nostri peccati, egli è giusto per rimetterci i peccati e purgarci d'ogni iniquità. 1 *S. Gio.* i. 8, 9.

DILETTISSIMI Fratelli, la Santa Scrittura ci ammonisce, in molti luoghi, di riconoscere, e confessare la moltitudine dei nostri peccati e malvagità, e che non gli dissimuliamo nè ammantiamo nel cospetto d'Iddio Onnipotente, Padre nostro celeste; anzi gli confessiamo con un cuore veramente umile, dimesso, penitente e ubbidiente; acciocchè ne possiamo ottener perdono, per la sua infinita bontà e misericordia. E quantunque siamo obligati, in ogni tempo, di riconoscere con umiltà, innanzi a Dio, i nostri peccati: però dobbiamo farlo massimamente, quando assembliamo e ci raduniamo per rendergli grazie dei benefizi grandi ch'abbiamo ricevuti dalle sue mani; per annunziar le sue meritevoli laudi, per udire la sua santissima parola, e per dimandargli le cose che ci sono di bisogno e necessarie, così per il corpo, come per l'anima. Perciò io vi prego e supplico tutti, quanti che siete qui congregati, ad accompagnarmi di puro cuore e con umil voce, al Trono della Grazia celeste, dicendo con me.

Confessione generale, da dirsi da tutta la congregazione inginocchioni.

ONNIPOTENTE e Misericordiosissimo Padre, noi abbiamo errato e ci siamo sviati dalle tue vie, come pecore smarrite: abbiamo pur troppo seguito le imaginazioni e concupiscenze de' nostri cuori. Abbiamo offeso contra le tue sante leggi, abbiamo tralasciato di fare quelle cose che non dovevamo aver fatte; e abbiamo fatte quelle cose che non dovevamo fare; e non c'è nulla d'intiero in noi: ma tu, Signore, abbi misericordia di noi, miseri peccatori. Abbi pazienza, o Dio, inverso quegli che confessano i loro falli; ristora quelli che sono penitenti, secondo le tue promesse fatte al genere umano in Gesù Cristo, nostro Signore, e concedi, o Padre misericordiosissimo, per amor suo, che viviamo all'avvenire piamente, giustamente, e sobriamente, alla gloria del tuo santo Nome. *Amen.*

L'Assoluzione, o Remissione de' peccati, che ha da pronunziarsi dal Ministro solo, stando egli in piedi, e 'l popolo a ginocchi.

IDDIO Onnipotente, Padre del nostro Signor Gesù Cristo, che non desidera la morte del peccatore, ma che piuttosto si storni dalle sue malvagità e viva, e ha dato potere e comandamento ai suoi ministri di dichiarare e pronunziare al suo popolo penitente l'assoluzione e remissione de' loro peccati; egli perdona ed assolve tutti quelli che da dovero si pentono, e credono non fintamente al suo santo Evangelo: perciò supplicchiamolo di concederci vera peniten-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA. | LATINA ET GRÆCA.

Morgen-Gebete.

verführen wir uns selbst, und die Wahrheit ist nicht in uns: So wir aber unsere Sünde bekennen, so ist er getreu und gerecht, daß er uns die Sünde vergiebt, und reinigt uns von aller Untugend.—1 Joh. 1, 8, 9.

Theure geliebte Brüder! Die heilige Schrift ermahnt uns dringend und wiederholt, unsere mannigfaltigen Sünden und unsere Verdorbenheit zu erkennen und zu gestehen, sie vor dem Angesichte des allmächtigen Gottes, unseres himmlischen Vaters, weder zu verhehlen, noch zu entschuldigen, sondern mit demüthigen, betrübten, bußfertigen und gehorsamen Herzen zu bekennen, damit wir durch seine unendliche Güte und Barmherzigkeit Vergebung derselben erlangen mögen. Wie wir demnach unsere Sünden zu allen Zeiten in Demuth vor Gott zu erkennen haben: so sollten wir es doch vorzüglich dann thun, wenn wir uns in der Absicht versammeln, ihm gemeinschaftlich für die großen Wohlthaten zu danken, die wir bisher aus seinen Händen empfiengen, den Ruhm, der ihm gebührt, zu verkündigen, sein allerheiligstes Wort zu hören, und ihn um dasjenige anzusiehen, was uns an Seele und Leib heilsam und nöthig ist. Darum bitte ich, daß Ihr alle, die Ihr hier gegenwärtig seyd, Euch mit reinem Herzen nebst mir dem Throne der himmlischen Gnade nahen und mir mit demüthiger Stimme nachsprechen wollet:

Eine allgemeine Beichte, welche die ganze Gemeine, knieend, dem Prediger nachzusprechen hat.

Allmächtiger, barmherziger Vater! Wir haben geirret und sind von Deinen Wegen abgewichen, gleich verlorenen Schafen: wir haben den Anschlägen und Lüsten unserer Herzen zu viel nachgehängt; wir haben Deine heiligen Gebote übertreten; wir haben unterlassen was wir thun— und gethan, was wir lassen sollten! Es ist nichts gesundes an uns! Du aber, o Herr, erbarme dich über uns elende Sünder. Schone, o Gott, derer, die ihre Fehler bekennen; nimm die Bußfertigen wieder zu Gnaden an, nach deinen Verheißungen, die du dem menschlichen Geschlecht in Christo Jesu, unserm Herrn, verkündigt hast, und verleihe, o barmherziger Gott, um seinetwillen, daß wir von nun an ein gottseliges, rechtschaffenes und züchtiges Leben führen mögen, zur Verherrlichung deines heiligen Namens. Amen.

Die Absolution, oder Ankündigung der Vergebung der Sünden, von dem Prediger allein, stehend, zu sprechen, während die Gemeine auf den Knieen bleibt.

Der allmächtiger Gott, der Vater unsers Herrn Jesu Christi, der nicht will den Tod des Sünders, sondern, daß er sich bekehre und lebe, und der die Diener seines Worts bevollmächtigt und ihnen befohlen hat, seinem Volke, wenn es Buße thut, Vergebung ihrer Sünden zu verkündigen: Er verzeihet allen denen, und spricht von ihren Sünden los, die wahre Buße thun, und aufrichtig an sein heiliges Evangelium glauben! Darum lasset uns ihn bitten, uns wahre Buße und sei-

ORACION MATUTINA.

nosotros mismos nos enganamos, y no hay verdad en nosotros: Si confesáremos nuestros pecados, fiel es y justo para perdonar nuestros pecados, y limpiarnos de toda maldad.

HERMANOS muy amados, la Escritura Santa nos amonesta en muchos lugares, que confesemos y conozcamos la muchedumbre de nuestras iniquidades y ofensas, y que no las debemos en alguna manera disimular ni encubrir delante de nuestro Dios y Padre Celestial: mas al contrario confesarlas con corazon contrito, y humillado, para alcanzar la remision dellas por su Bondad y Misericordia infinita. Mas aunque en todos tiempos debemos hacer à Dios humilde confesion de nuestras culpas delante de su divino acatamiento, esta obligacion es precisa quando nos juntamos à darle las debidas gracias por los grandes é inenarrables beneficios que de su liberal mano cada dia recibimos, à predicar sus alabanzas, à oir su divina Palabra, y finalmente á pedirle todas las cosas que nos son necesarias asi para nuestros cuerpos como para nuestras almas. Por tanto yo os ruego y requiero, à todos los que estais aqui presentes, que con un corazon verdaderamente humillado me acompañeis, diciendo:

Confesion general, que toda la Congregacion, debe decir de rodillas, siguiendo al Ministro.

PADRE Todo-poderoso y Misericordioso, nosotros nos hemos desviado de tus senderos y como ovejas perdidas hemos andado descarriados fuera de tus caminos: nosotros nos hemos entregado en gran manera en demasia á nuestras concupiscencias y malas inclinaciones: hemos quebrantado tus santos mandamientos: no hemos hecho lo que debiamos, antes bien hemos puesto por obra lo que no debiamos hacer: no hay cosa que valga en nosotros. Mas tú, Señor, apiadate de nosotros miserables pecadores. Perdona, o Dios, á los que confiesan sus culpas, usa de misericordia con los que se arrepienten, como tú lo has prometido al Genero humano en Jesu Christo nuestro Señor. Y concedenos, o Padre Misericordioso, que de aqui adelante vivamos sobria, justa, y religiosamente, para gloria de tu Santo Nombre. *Amen.*

La Absolucion, que solo el Ministro ha de pronunciar, estando en pie; y el Pueblo arrodillado.

EL Dios Todo-poderoso, Padre de nuestro Señor Jesu Christo, que no desea la muerte del pecador, mas que se convierta y viva; y ha dado poder y mandamiento á sus Ministros de declarar à su pueblo arrepentido la absolucion y perdon de sus pecados: él es el que perdona y absuelve á todos los que verdaderamente se arrepienten, y que sinceramente creen su Evangelio. Por tanto nosotros le suplicamos, que nos dé verdadero arrepentimiento, y su Santo

MATUTINÆ PRECES.

bemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra: fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. 1 *S. Joh.* i. 8 9.

DILECTISSIMI fratres, Scriptura sacra nos passim hortatur, ut multiplicia peccata nostra atque iniquitates agnoscamus et confiteamur, et ne ullum colorem iis tegendis aut dissimulandis in conspectu Omnipotentis Dei Patris nostri cœlestis adhibeamus, verum quotquot sunt ea corde humili, demisso, pœnitente, atque obsequenti coram ipso denudemus, quo veniam ab immensa ipsius clementia ac misericordia consequamur. Et quanquam peccata nostra coram Deo magna cum animi demissione aperire semper oportet, id tamen fieri decet maxime in Ecclesia, ubi sumus una congregati, ut ei gratias agamus pro ingentibus in nos collatis beneficiis, ut laudes ejus meritissimas prædicemus, ut sanctissimum ipsius verbum audiamus, atque ut ab ipso ea omnia petamus quæ cum animi tum corporis status requirit exigitque. Vos itaque quotquot adestis omnes rogo atque obtestor, ut me verba præeuntem, animo sincero ac voce humili ad cœlestis clementiæ thronum sequamini, dicentes:

¶ *Summaria Confessio ab universa congregatione, Ministro præeunte, dicenda, singulis in genua provolutis.*

PATER Omnipotens ac summe misericors; tanquam oves perditæ a viis tuis abivimus atque aberravimus: cordium nostrorum inventis et concupiscentiis nimium indulsimus: sacrosancta mandata tua violavimus: quæ a nobis præstanda erant omisimus; et quæ non præstanda erant commisimus: et in nobis nulla est salus: tu autem, Domine, propitius esto nobis miseris peccatoribus: parce, Deus, peccata sua confitentibus, pœnitentes in integrum restitue; juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu Domino nostro revelatas. Concede etiam propter ipsum, Pater summe misericors, ut in posterum pie, juste, sobrieque vitam instituamus; ad sancti nominis tui gloriam. *Amen.*

¶ *Formula absolvendi, seu peccata remittendi, a Presbytero tantum, eoque stante, plebe autem genua flectente, pronuncianda.*

OMNIPOTENS Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui non vult mortem peccatoris, sed potius ut convertatur ab iniquitatibus suis, et vivat, quique Ministris suis potestatem concessit et in mandatis dedit, ut populo suo pœnitenti absolutionem peccatorumque suorum remissionem annunciarent ac pronunciarent: ipse singulis vere pœnitentibus, et sancto ejus Evangelio haud ficte credentibus ignoscit, eosque absolvit. Rogemus itaque ut ipse veram resipiscentiam sanctumque suum spiritum nobis largiatur, quo ea ipsi grata

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. θ'.

Η ΑΓΙΑ Γραφὴ (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλαχοῦ ἡμᾶς προς τὸ τὰς πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας, καὶ πονηρίας ἐπιγνῶναί τε, καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποκαλύπτειν αὐτὰς, ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μετανοίᾳ τε καὶ εὐπειθεῖ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' ᾧ παρ' ἀπεράντω τῆς χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Κἂν εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα πρόσηκον ἡμῖν ἐστιν ὅτω ποιεῖν, ὅταν συνερχώμεθα ἐπιτοαυτὸ καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν εὐεργετημάτων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἁγιωτάτου αὐτοῦ ῥήματος ἐπακούειν, ἔτι δὲ καὶ τά τε τῷ σώματι, καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παραγενομένους, καθαρᾷ τε καρδίᾳ, καὶ ταπεινῇ φωνῇ πρὸς τὸν τῆς ἐπουρανίου χάριτος θρόνον ὑφηγουμένῳ μοι συμπαρακολουθεῖν.

Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑφηγουμένῳ τῷ Λειτουργῷ δεῖ ὅλον τὸν ὅμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξὺ τιθέντων τὰ γόνατα.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ὡς πρόβατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξετράπημεν τῶν ὁδῶν σου. Ἐπινοίαις καὶ ἐπιθυμίαις τῶν ἡμετέρων αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολουθήσαμεν. Παναγίοις τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἃ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἃ δὲ οὐκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν· Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ὑγεία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἵλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεινοῖς παραβάταις. Φεῖσαι τῶν τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα ὁμολογούντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει φανερωθείσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτοῦ ἕνεκεν· Ὥστε τοαποτοῦδε τὸν εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιῶναι, Εἰς παναγίου τοὐνόματός σου δόξαν. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις ἢ Ἄφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγξεται ἑστὼς, γονυπετοῦντος ἔτι τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσηται· καὶ δὴ καὶ δοὺς ἐξουσίαν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι· Ἐκεῖνος ἅπαντι τῷ ἀληθῶς μετανοοῦντι, καὶ τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτὸ ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύωμεν αὐτὸν, τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἅγιον αὐτοῦ ἡμῖν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

MORNING PRAYER.

things may please him, which we do at this present; and that the rest of our life hereafter may be pure, and holy; so that at the last we may come to his eternal joy; through Jesus Christ our Lord.

The people shall answer here, and at the end of all other prayers, Amen.

Then the Minister shall kneel, and say the Lord's Prayer with an audible voice; the people also kneeling, and repeating it with him, both here, and wheresoever else it is used in Divine Service.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil: For thine is the kingdom, The power, and the glory, For ever and ever. *Amen.*

Then likewise he shall say,

O Lord, open thou our lips.
Answer. And our mouth shall shew forth thy praise.
Priest. O God, make speed to save us.
Answer. O Lord, make haste to help us.

Here all standing up, the Priest shall say,

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

Priest. Praise ye the Lord.
Answer. The Lord's Name be praised.

Then shall be said or sung this Psalm following: except on Easter-Day, *upon which another Anthem is appointed; and on the Nineteenth day of every Month it is not to be read here, but in the ordinary Course of the Psalms.*

Venite, exultemus Domino. Psal. xcv.

O COME, let us sing unto the Lord: let us heartily rejoice in the strength of our salvation.

Let us come before his presence with thanks-giving: and shew ourselves glad in him with Psalms.

For the Lord is a great God: and a great King above all gods.

In his hand are all the corners of the earth: and the strength of the hills is his also.

The sea is his, and he made it: and his hands prepared the dry land.

O come, let us worship, and fall down: and kneel before the Lord our Maker.

For he is the Lord our God: and we are the people of his pasture, and the sheep of his hand.

To day if ye will hear his voice, harden not your hearts: as in the provocation, and as in the day of temptation in the wilderness:

When your fathers tempted me: proved me, and saw my works.

Forty years long was I grieved with this generation, and said: It is a people that do err in their hearts, for they have not known my ways:

PRIERES DU MATIN.

culte que nous lui rendons présentement lui soit agréable, et que toute notre vie soit pure et sainte à l'avenir; tellement que nos parvenions enfin à sa gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur.

Le peuple répondra ici, et à la fin de toutes les autres Prières, Amen.

*Le Ministre s'agenouillant dira l'*Oraison Dominicale *à haute voix, le peuple aussi à genoux, et la répétant avec lui, ici, et toutes les fois qu'elle se trouve dans le service divin.*

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Car à toi est le règne, la puissance, et la gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

Le Ministre. O Seigneur, ouvre nos lèvres;
Réponse. Et notre bouche annoncera ta louange.
M. Eternel, hâte-toi de venir à notre aide;
R. Hâte-toi de venir à notre aide, Seigneur.

Ici chacun se levant et se tenant debout, le Ministre dira:

Gloire soit au Père, et au Fils, et au St. Esprit:
R. Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*
M. Louez le Seigneur.
R. Le nom du Seigneur soit loué.

Ensuite on dira ou l'on chantera le Pseaume qui suit; excepté le jour de Pâques, pour la solennité duquel il y a une autre Antienne. Le 19*e jour de chaque mois il se lit dans la suite ordinaire des Pseaumes.*

Venite, exultemus Domino.

Pseaume xcv.

VENEZ, chantons à l'Eternel; jetons des cris de réjouissance au Rocher de notre salut.

Avançons-nous devant sa face en lui présentant nos louanges; et jetons devant lui des cris de réjouissance, en chantant des pseaumes.

Car l'Eternel est un Dieu fort et grand; et il est un grand Roi par-dessus tous les dieux.

Les lieux les plus profonds de la terre sont en sa main; et les forces des montagnes sont à lui.

C'est à lui qu'appartient la mer, car lui-même l'a faite; et ses mains ont formé le sec.

Venez, prosternons-nous, inclinons-nous, et mettons-nous à genoux devant l'Eternel qui nous a faits.

Car il est notre Dieu; et nous sommes le peuple de sa pâture, et les brebis de sa conduite.

Si vous entendez aujourd'hui sa voix, n'endurcissez point vos cœurs, comme en Méribа, et comme à la journée de Massa au désert:

Là où vos pères m'ont tenté et éprouvé, et aussi ont-ils vu mes œuvres.

J'ai été ennuyé de cette génération durant quarante ans, et j'ai dit: c'est un peuple dont le cœur s'égare, et ils n'ont point connu mes voies:

NEOGRÆCA ET ITALICA.

ΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Αγίου του Πνεύματος, καὶ ἵνα τὰ ὅσα ποιουμεν τὸ παρὸν ἀρεσκοντάς του καὶ ἡ μέλλουσα ζωή μας γινομένη καθαρὴ, καὶ εὐσεβῆ, φθάσωμεν τέλος πάντων εἰς τὴν αἰώνιον χαράν του διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται ἐδῶ, καὶ εἰς τὸ τέλος κάθε προσευχῆς, Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γονατίζων καὶ λέγων τὸ Πάτερ ἡμῶν δυνατῇ φωνῇ, καὶ ὁ λαὸς γονατίζει καὶ λέγει αὐτὸ ἀκολουθῶν τὴν φωνὴν τοῦ λειτουργοῦ ἐδῶ καὶ ὅπου λεχθῇ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ ὕστερα ἂς εἰπῇ

Κύριε ἄνοιξον τὰ χείλη μας.
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα μας θέλει κηρύξει τὸν ἔπαινόν σου.
Λειτουργός. Θεὲ τάχυνον εἰς σωτηρίαν μας.
Ἀπόκρισις. Κύριε μὴ βραδύνῃς εἰς τὸ ἐνα μᾶς βοηθήσῃς.

Καὶ ἐδῶ σηκοθέντες ὅλοι, ὁ Ἱερεὺς λέγει

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ.
Ἀπόκρισις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ πάντοτε θέλει εἶναι, καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἱερεύς. Δοξάσατε τὸν Κύριον.
Ἀπόκρισις. Ἂς εἶναι δοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ὕστερα, διαβάζεται ἢ ψάλλεται ὁ ἑπόμενος ψαλμὸς πλὴν εἰς τὸ Πάσχα, διὰ τὴν ὁποίαν ἡμέραν ἄλλος ἀνθύμνος ἐδιορίσθη, καὶ τὴν ἐννεακαιδεκάτην κάθε μηνὸς ἡ ἀνάγνωσις δὲν γίνεται ἐδῶ ἀλλὰ εἰς την κοινὴν τάξιν τῶν ψαλμῶν.

Ψαλ. ξε'. XCV.

ΔΕΥΤΕ ἂς ψάλωμεν εἰς τὸν Κύριον, ἂς χαρῶμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά μας.
Ἂς ἔλθωμεν ἔμπροσθέν του εὐχαριστοῦντες, καὶ χαίροντες μὲ ψαλμούς.
Ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μέγας Θεὸς, καὶ μέγας βασιλεὺς ἐπὶ πάντας τοὺς Θεούς.
Ὅτι εἰς τὴν χεῖράν του εἶναι πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ ἡ δύναμις τῶν βουνῶν τοῦ.
Ὅτι αὐτοῦ εἶναι ἡ θάλασσα, αὐτὸς τὴν ἐποίησε καὶ αἱ χεῖρές του ἔπλασαν τὴν ξηράν.
Δεῦτε ἂς προσκυνήσωμεν, ἂς πέσωμεν ἔμπρός του, ἂς κλαύσωμεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.
Ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μας, καὶ ἡμεῖς ὁ λαὸς τοῦ κοπαδίου του, καὶ πρόβατα τῆς χειρός του.
Σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνὴν του, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, ὡς ὅτε παρεπικράνθητε καὶ ὡσὰν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ὁποίαν ἐδοκιμάσθητε ἐν τῇ ἐρήμῳ,
Ὅταν οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.
Σαράντα ἔτη ἤμουν χολωμένος μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ εἶπα, Αὐτοὶ πλανῶνται εἰς

PREGHIERE PER LA MATTINA.

za, e lo suo Santo Spirito, acciocchè gli sia gradevole quel che facciamo presentemente, e che il resto dappoi della vita nostra sia puro e santo, di modo che possiamo finalmente pervenire al suo gaudio eterno, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Poi il Presbitero s' inginocchierà e reciterà l' Orazione Domenicale ad alta voce, essendo similmente il Popolo inginocchione e ripetendola dopo lui, e quì, e altrove, e dovunque sarà usata nell' Ufizio Divino.

PADRE Nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo regno, sia fatta la tua volontà in terra, come l' è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano: e rimettici i nostri debiti, siccome ancora noi gli rimettiamo ai nostri debitori; e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male: perciocchè tuo è il regno, la potenza, e la gloria in sempiterno. *Amen.*

Il Ministro. O Signore, apri le nostre labbra,
Risposta. E la nostra bocca narrerà la tua laude.
M. O Dio, affrettati di salvarci.
R. O Signore, vieni presto al nostro aiuto.

E quì, rizzandosi tutti in piedi, il Presbitero dirà

M. Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.
R. Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre per secoli de' secoli. *Amen.*
M. Lodate il Signore.
R. Che sia Lodato il nome del Signore.

Poi si reciterà o canterà questo Salmo seguente, eccettuato il giorno di Pasqua per il qual un' altro cantico è assegnato; nè anco debbe dirsi il 19. *d' ogni mese in questo ordine; ma in quello de' Salmi.*

Venite exultemus Domino. Salmo xcv.

VENITE, cantiamo lietamente al Signore: giubiliamo alla rocca della nostra salute.

Andiamogli incontro con lodi: giubiliamogli con salmi.

Perciocchè il Signore è Dio grande, e Rè grande sopra tutti gl' Iddii.

Perciocchè egli tiene in mano le profondità della terra, e l' altezze de' monti sono sue.

Ed a lui appartiene il mare, perchè egli l' ha fatto: e l' asciutto, perchè le sue mani l' han formato.

Venite, adoriamo, inchiniamoci, e inginocchiamoci davanti al Signore che ci ha fatti.

Perciocchè egli è il nostro Dio, e noi siamo il popolo del suo pasco, e la greggia della sua condotta.

Oggi, se udite la sua voce, non indurate il vostro cuore, come nella provocazione, e come nel giorno della tentazione nel diserto.

Ove i padri vostri mi tentarono, mi provarono, e anche videro le mie opere.

Lo spazio di quarant' anni quella generazione mi fu di noia, onde io dissi, costoro sono un popolo sviato di cuore, e non conoscono le mie vie.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Morgen-Gebete.

nen heiligen Geist zu verleihen, daß unser jetziges Thun ihm gefallen, unser ganzes noch übriges Leben rein und geheiligt seyn, und wir endlich zu seiner ewigen Freude gelangen mögen, durch Jesum Christum unsern Herrn!

Hier, wie am Schlusse aller übrigen Gebete, spricht die Gemeine: Amen!

Dann soll der Prediger niederknieen, und das Gebet des Herrn mit lauter Stimme beten, welches die Gemeine, wie immer, wenn es beym Gottesdienste gebraucht wird, gleichfalls knieend nachspricht.

Unser Vater, der du bist im Himmel! Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gieb uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unseren Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn Dein ist das Reich, und die Kraft und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Dann soll der Prediger sprechen:

O Herr, öffne Du unsere Lippen!

Die Gem. So wird unser Mund deinen Ruhm verkundigen.

Pred. O Gott, eile uns zu erretten!

Die Gem. O Herr, eile uns zu helfen!

Hier stehen alle auf, und der Prediger spricht:

Ehre sey dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste.

Die Gem. Wie es im Anfang war, wie es noch ist, und immer seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Pred. Lobet den Herrn!

Die Gem. Der Name des Herrn sey gelobt!

Nun soll der folgende Psalm gelesen oder gesungen werden, ausgenommen am Ostertage, für welchen ein anderer Lobgesang bestimmt ist. Auch am 19ten Tage eines jeden Monats soll dieser Psalm nicht hier, sondern in der gewöhnlichen Reihe der Psalmen gelesen werden.

Venite exultemus Domino.—Psalm 95.

Kommt herzu, laßt uns dem Herrn frohlocken, und jauchzen dem Hort unsers Heils.

Laßt uns mit Danken vor sein Angesicht kommen, und mit Psalmen ihm jauchzen.

Denn der Herr ist ein großer Gott, und ein großer König über alle Götter.

Denn in seiner Hand ist, was die Erde bringet; und die Höhen der Berge sind auch sein.

Denn sein ist das Meer, und er hat es gemacht; und seine Hände haben das Trockene bereitet.

Kommt, laßt uns anbeten, und knieen, und niederfallen vor dem Herrn, der uns gemacht hat.

Denn Er ist unser Gott, und wir das Volk seiner Weide, und Schaafe seiner Hand. Heute, so ihr seine Stimme höret,

So verstocket eure Herzen nicht; wie zu Meriba geschahe, wie zu Massa in der Wüste;

Da mich eure Väter versuchten, fühleten und sahen meine Werke;

Daß ich vierzig Jahre Mühe hatte mit diesem Volk und sprach: Es sind Leute, deren Herz

ORACION MATUTINA.

Espiritu, afinque las obras que al presente hacemos le sean agradables, y que nuestra vida de aqui adelante sea pura y santa, para que en la otra gozemos de la Gloria eterna, por Jesu Christo nuestro Señor.

El Pueblo responderá aqui, y al fin de todas las otras Oraciones, Amen.

Entonces el Ministro se arrodillará y dirá la Oracion Dominical en voz clara, el Pueblo arrodillado, y repitiendola von el, aqui, y en qualquiera parte que fuere dicha en el Oficio.

PADRE nuestro, que estás en los cielos: Santificado sea tu Nombre: Hagase tu Voluntad asi en la tierra, como en el cielo: El pan nuestro de cada dia danosle hoy. Y perdonanos nuestras deudas asi como nosotros perdonamos à nuestros deudores. Y no nos dexes caer en tentacion; mas libranos de mal: Porque tuyo es el reyno, y el poder, y la gloria, por siempre jamas. *Amen.*

El Ministro dirá. Señor, abre nuestros labios.

Respuesta. Y nuestra boca anunciará tu alabanza.

Ministro. Señor, apresurate á socorrernos.

Respuesta. Date priesa en nuestro auxîlio, Señor.

El Ministro. Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Respuesta. Como era al principio, es ahora, y será eternamente. Amen.

Ministro. Load al Señor.

Respuesta. El Nombre del Señor sea alabado.

Entonces será dicho ó cantado el Psalmo siguiente: excepto el dia de Resurreccion, para el qual se ha señalado, y en el dia diez y nueve de cada mes no debe ser leido sino en el curso ordinario de los Psalmos.

Venite, exultemus Domino. Psalm xcv.

VENID, regocijémonos en el Señor: cantemos alegres á Dios Salvador nuestro.

Antecojamos su rostro con alabanza; y cantémosle alegres con psalmos.

Porque el Señor es Dios grande; y Rey grande sobre todos los Dioses.

Porque en su mano estan todos los términos de la tierra; y las alturas de los montes suyas son.

Porque suyo es el mar, y él lo hizo; y sus manos formaron la Seca.

Venid, adoremos, y postrémonos; y lloremos delante del Señor, que nos ha criado.

Porque él es el Señor Dios nuestro, y nosotros pueblo de su dehesa, y ovejas de su mano.

Si hoy oyereis la voz de él, no querais endurecer vuestros corazones;

Así como en la irritacion, el dia de la tentacion en el desierto: en donde me tentaron vuestros padres, me probaron y vieron mis obras.

Quarenta años estuve con aquella generacion y dixe: Estos siempre yerran de corazon.

LATINA ET GRÆCA.

MATUTINÆ PRECES.

sint quæ impræsèntiarum agimus, et reliqua deinceps vita nostra in hoc mundo adeo pura sit et sancta, ut ad gaudium ejus sempiternum tandem perveniamus; per Jesum Christum Dominum nostrum.

¶ *Hac et singulis aliis finitis supplicationibus respondebitur,* Amen.

¶ *Deinde Minister genibus flexis supplicationem Dominicam alta voce recitabit, cœtu universo etiam genua flectente, eamque, præeunte Ministro, repetente: quod fiet tam hic, quam alibi, ubicunque usurpatur in sacris officiis.*

PATER noster, qui es in cœlis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos a malo. Quia tuum est regnum, potentia, et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde etiam ad hunc modum dicet,*

Domine, labia nostra aperias.

Responsio. Et os nostrum annunciabit laudem tuam.

Presbyter. Domine, in adjutorium nostrum intende.

Responsio. Domine, ad adjuvandum nos festina.

¶ *Hic stantibus omnibus Presbyter dicet,*

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Presbyter. Laudate Dominum.

Responsio. Sit nomen Domini benedictum.

¶ *Deinde cantabitur aut recitabitur sequens Psalmus, præterquam Paschatis die, quo die canticum aliud usurpandum est in eum diem destinatum; die etiam decimo nono mensis cujuslibet non est in hoc loco, sed una cum cæteris Psalmis ejus diei, pro consueto more recitandus.*

Psalm. xcv.

VENITE, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione: et in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus: et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt fines terræ: et altitudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud: et siccam manus ejus formaverunt.

Venite adoremus, et procidamus: et ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster: et nos populus pascuæ ejus, et oves manus ejus.

Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra: sicut in irritatione, secundum diem tentationis in deserto;

Ubi tentaverunt me patres vestri: probaverunt me, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιοῦμεν εὐάρεστα αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον καθαρὸν καὶ εὐσεβῆ, διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτῆ ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς ᾠδε, ᾧ ἐπὶ τέλει πασῶν τῶν ἄλλων προσευχῶν ἀποκριθήσεται, Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνων, ἐξακέσῳ φωνῇ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντος δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτῷ συνεπιφθεγγομένου αὐτὴν, κἀνθάδε, καὶ ὁπουδήποτ' ἂν ἀλλαχοῦ λεχθείη ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα λέξει,

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χείλη,

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ ἡμῶν στόμα ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.

Ἀπόκρισις. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

Ἐνταῦθα ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,

Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεύς. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις. Αἰνείσθω τὸ Ὄνομα τῆ Κυρίῳ.

Εἶτα λεχθήσεται ἢ ἀσθήσεται ὁ ἑξῆς ψαλμὸς· πλὴν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ δηλαδὴ ἄλλος Ὕμνος νομίζεται· ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἑκάστου μηνὸς, ἀναγνωστέον αὐτὸν ἐνθάδε, ἀλλ' ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει.

ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.

Ὅτι αὐτῆ ἐστιν ἡ θάλασσα κ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, κ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτῆ ἔπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν κ προσπέσωμεν αὐτῷ, κ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίῳ τῷ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

MORNING PRAYER.

Unto whom I sware in my wrath: that they should not enter into my rest.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

Then shall follow the Psalms in order as they are appointed. And at the end of every Psalm throughout the Year, and likewise at the end of Benedicite, Benedictus, Magnificat, *and* Nunc dimittis, *shall be repeated,*

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

Then shall be read distinctly with an audible voice the First Lesson, taken out of the Old Testament, as is appointed in the Calendar, except there be Proper Lessons assigned for that day: He that readeth so standing and turning himself, as he may best be heard of all such as are present. And after that, shall be said or sung, in English, *the Hymn called* Te Deum Laudamus, *daily throughout the Year.*

Note, That before every Lesson the Minister shall say, Here beginneth such a Chapter, *or* Verse of such a Chapter, of such a Book: *And after every Lesson,* Here endeth the First, *or* the Second Lesson.

Te Deum Laudamus.

WE praise thee, O God: we acknowledge thee to be the Lord.

All the earth doth worship thee: the Father everlasting.

To thee all Angels cry aloud: the Heavens, and all the Powers therein.

To thee Cherubim, and Seraphim: continually do cry,

Holy, Holy, Holy: Lord God of Sabaoth;

Heaven and earth are full of the Majesty: of thy Glory.

The glorious company of the Apostles: praise thee.

The goodly fellowship of the Prophets: praise thee.

The noble army of Martyrs: praise thee.

The holy Church throughout all the world: doth acknowledge thee;

The Father: of an infinite Majesty;

Thine honourable, true: and only Son;

Also the Holy Ghost: the Comforter.

Thou art the King of Glory: O Christ.

Thou art the everlasting Son: of the Father.

When thou tookest upon thee to deliver man: thou didst not abhor the Virgin's womb.

When thou hadst overcome the sharpness of death: thou didst open the Kingdom of Heaven to all believers.

Thou sittest at the right hand of God: in the Glory of the Father.

We believe that thou shalt come: to be our Judge.

We therefore pray thee, help thy servants: whom thou hast redeemed with thy precious blood.

Make them to be numbered with thy Saints: in glory everlasting.

O Lord, save thy people: and bless thine heritage.

Govern them: and lift them up for ever.

Day by day: we magnify thee.

PRIERES DU MATIN.

C'est pourquoi j'ai juré en ma colère, qu'ils n'entreroient point dans mon repos.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Alors suivront les Pseaumes selon l'ordre prescrit. Et à la fin de chaque Pseaume, comme aussi à la fin du Benedicite, *du* Benedictus, *du* Magnificat *et du* Nunc dimittis, *sera toujours répété,*

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

Après sera lue distinctement et à haute voix, la première Leçon prise de l'ancien Testament, selon l'ordre prescrit dans le Calendrier, excepté les jours qui ont leurs Leçons propres. Celui qui lit se tiendra debout, se tournant de manière à pouvoir être bien entendu de tous les assistans. Et après, on dira ou chantera chaque jour pendant toute l'année l'Hymne appelé Te Deum laudamus.

Remarquez qu'avant chaque leçon le ministre dira, Ici commence tel chapitre, ou tel verset de tel livre; *et après chaque leçon,* Ici finit la première ou la seconde leçon.

Te Deum laudamus.

NOUS célébrons tes louanges, ô Dieu; et nous reconnoissons que tu es le Seigneur.

Toute la terre t'adore, ô Père d'éternité.

A toi les anges élèvent leurs voix; le ciel et toutes les puissances qui y sont.

A toi les chérubins et les séraphins crient sans cesse,

Saint, Saint, Saint, Seigneur Dieu des armées!

Les cieux et la terre sont remplis de la majesté de ta gloire.

La compagnie glorieuse des apôtres célèbre tes louanges.

L'assemblée excellente de prophètes célèbre tes louanges.

La triomphante armée des martyrs célèbre tes louanges.

La sainte église universelle te reconnoît et te confesse,

Le Père, d'une majesté infinie;

Ton Fils unique, vrai, et vénérable;

Aussi le Saint Esprit, le consolateur.

Tu es le Roi de gloire, ô Christ.

Tu es le Fils éternel du Père.

Quand il t'a plu d'entreprendre notre rédemption, tu n'as par dédaigné le sein de la Vierge.

Ayant surmonté les douleurs de la mort, tu as ouvert le royaume des cieux à tous les croyans.

Tu es assis à la droite de Dieu, dans la gloire du Père.

Nous croyons que tu viendras pour être notre juge:

C'est pourquoi nous te prions de secourir tes serviteurs, que tu as rachetés par ton sang précieux.

Fais qu'ils soient du nombre de tes saints, dans la gloire éternelle.

Seigneur Dieu, sauve ton peuple, et bénis ton héritage;

Gouverne-le, et le soutiens à jamais

De jour en jour nous te magnifions;

NEOGRÆCA ET ITALICA.

ΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

τὴν καρδίαν, αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδούς μου. Καὶ ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, ἂν μὴν τοὺς φέρω εἰς τὴν ἀνάπαυσίν μου.

Δόξα Πατρί. κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν. κ. τ. λ.

Τώρα ἀκολουθοῦσιν οἱ Ψαλμοὶ καθὼς ἐδιατάχθησαν, καὶ εἰς τὸ τέλος κάθε Ψαλμοῦ, καὶ τοῦ Εὐλογητὸς, καὶ τῶ Εὐλογεῖτε, καὶ τῶ Μεγαλύνει, κ τῶ Νῦν ἀπολύεις, ὅλον τὸν χρόνον, ξαναλέγεται τὸ,

Δόξα Πατρί. κ. τ. λ.

Ἀπόκρισις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. κ. τ. λ.

Ὕστερα διαβάζεται σαφῶς καὶ δυνατῇ φωνῇ ἡ πρώτη ἀνάγνωσις ἐκ τῆς παλαιᾶς διαθήκης, καθὼς εὑρίσκεται ἐν τῷ Καλανδαρίῳ, ἐὰν ὅμως ἡ ἡμέρα ἐκείνη δὲν ἔχει ἰδίας τινὰς ἀναγνώσεις. Ὁ δὲ ἀναγνώστης στέκεται ὀρθὸς καὶ στρέφει τὸν ἑαυτόν του πρὸς τοὺς παρισταμένους, ἵνα ἀκουσθῇ ὑπ' αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα διαβάζεται ἡ ψαλλεται καθημερινῶς ὁ ὕμνος Σὲ Θεὸν ὑμνοῦμεν.

Σημείωσαι ὅτι πρὸ ἑκάστης ἀναγνώσεως ὁ Λειτουργὸς λέγει, Ἐδῶ ἀρχηνᾷ τόδε τὸ Κεφάλαιον, ἢ ὁ στίχος τοῦ κεφαλαίου ἢ τοῦ βιβλίου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν λέγει Ἐδῶ τελειώνει ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις.

Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν.

ΣΕ, Θεὲ, ὑμνοῦμεν, σὲ τὸν κύριον ὁμολογοῦμεν. Σὲ τὸν αἰώνιον πατέρα σέβεται πᾶσα ἡ γῆ. Σοὶ πάντες οἱ ἄγγελοι δυνατῶς ἐκφωνάζουσι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστως ἐκφωνάζουσιν·

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ. Γέμουσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ ἀπὸ τῆς μεγαλειότητος τῆς δόξης σου.

Σὲ ὑμνεῖ ὁ ἔνδοξος χορὸς τῶν ἀποστόλων.

Σὲ ὑμνεῖ τὸ ἀξιοπρεπὲς τάγμα τῶν προφητῶν.

Σὲ ὑμνεῖ τὸ γενναῖον στράτευμα τῶν μαρτύρων.

Σὲ ὁμολογεῖ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ἡ Ἁγία Ἐκκλησία.

Σὲ τὸν Πατέρα τῆς ἀπείρου μεγαλειότητος.

Καὶ τὸν σεβάσμιον, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ Υἱόν σου.

Καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὸ χαροποιόν.

Σὺ, ὁ Χριστὲ, εἶσαι Βασιλεὺς τῆς Δόξης.

Σὺ εἶσαι ὁ αἰώνιος Υἱὸς τοῦ Πατρός.

Σὺ, ἐπεχειρήσας τὴν λύτρωσιν τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἐκαταφρόνησας τὴν γαστέρα τῆς παρθένου.

Σὺ νικήσας τὸ κέντρον τοῦ θανάτου ἠνοιξας τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν διὰ πάντας τοὺς πιστους.

Σὺ κάθεσαι ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός.

Πιστεύομεν ὅτι σὺ μέλλεις ἂν ἔλθῃς ὡς κριτὴς μας.

Διὸ περικαλοῦμέν σε, βοήθησον ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς ὁποίους ἐξηγόρασας δίδοντας τὸ τίμιόν σου αἷμα.

Συναρίθμησον αὐτοὺς τοῖς ἁγίοις σου εἰς τὴν αἰώνιον δόξαν.

Σῶσον τὸν λαόν σου, Κύριε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Κυβέρνησον αὐτοὺς, καὶ ὕψωσον αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὲ μεγαλύνομεν, Κύριε, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

PREGHIERE PER LA MATTINA.

Perciò giurai nell' ira mia, se entrano giammai nel mio riposo,

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne'secoli de' secoli. *Amen.*

Poi seguiranno i Salmi in quell' ordine che sono assegnati. Ed al fine d'ogni Salmo per tutto l'anno, come anco al fine del Benedicite, Benedictus, Magnificat, e Nunc Dimittis, *si ripeterà,* Gloria sia al Padre, &c.

Poi si leggerà distintamente ad alta voce, la prima Lezione presa dal Vecchio Testamento, come viene prescritta nel Calendario, se non vi siano altre lezioni assegnate proprie per quel giorno. Colui che legge, stando in piedi e voltandosi in tal modo che possa esser ben inteso da tutta la congregazione; e dopo questo, si reciterà o canterà,

Il Te Deum laudamus.

NOI ti lodiamo, o Dio: Noi riconosciamo che tu sei il Signore.

Tutta la Terra t'adora, o Padre Eterno.

A te gridano tutti gli Angeli ad alta voce; i Cieli e tutte le podestà di là.

A te i Cherubini e Serafini del continuo gridano;

Santo, Santo, Santo, Signor Iddio degli eserciti.

Il Cielo e la Terra sono ripieni della maestà della tua gloria.

La compagnia gloriosa degli Apostoli lodano te.

La società illustre de' Profeti lodano te.

L'esercito nobile de' Martiri lodano te.

La santa chiesa per tutto il mondo ti confessa.

Il Padre d'una infinita maestà.

Il tuo adorabile vero ed unico Figliuolo.

Lo Spirito santo parimente il consolatore.

Tu sei il Rè di gloria, o Cristo.

Tu sei il Figliuolo eterno del Padre.

Quando ti piacque d'intraprendere la redenzione del genere umano, tu non isprezzasti l'utero della Vergine.

Quando avesti vinta l'acerbità della morte, tu apristi il regno de'cieli a tutti i fedeli.

Tu siedi alla destra di Dio, nella gloria del Padre.

Noi crediamo che verrai per esser il nostro giudice.

Perciò ti preghiamo di soccorrere i tuoi servidori, che tu hai riscattati col tuo sangue prezioso.

Fa che siano annoverati co' tuoi Santi nella gloria eterna.

O Signore, salva il tuo popolo, e benedici la tua eredità.

Governagli, ed innalzagli sempremai.

Di giorno in giorno, noi ti magnifichiamo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Morgen=Gebete.

immer den Irrweg will, und die meine Wege nicht lernen wollen;

Daß ich schwur in meinem Zorn: Sie sollen nicht zu meiner Ruhe kommen.

Ehre sey dem Vater, dem Sohne, u. s. w.
Wie es im Anfang, u. s. w.

Dann folgen die Psalmen in der vorgeschriebenen Ordnung. Am Ende jedes Psalms, so wie am Schlusse des Benedicite, Benedictus, Magnificat und Nunc dimittis, soll das ganze Jahr hindurch wiederholt werden:

Ehre sey dem Vater, u. s. w.
Wie es im Anfang, u. s. w.

Hierauf soll die erste Lektion, aus dem Alten Testament, wie sie im Kalender angegeben ist, (es sey denn, daß für denselben Tag eine besondere Lektion verordnet wäre,) deutlich mit vernehmlicher Stimme vorgelesen werden, wobey derjenige, welcher die Vorlesung hält, sich so zu stellen und zu wenden hat, wie er von allen Anwesenden am besten gehört werden kann.

Nach dieser Vorlesung soll täglich, das ganze Jahr hindurch, das Te Deum gesprochen oder gesungen werden.

Te Deum Laudamus.

O Gott, wir loben Dich! Wir erkennen, daß Du der Herr bist.

Dich, den ewigen Vater, betet der ganze Erdkreis an.

Zu dir rufen alle Engel laut, die Himmel mit allem ihren Heere.

Zu dir jauchzen unabläßig die Cherubim und Seraphim:

Heilig, heilig, heilig, Herr Gott Zebaoth!

Der Himmel und die Erde sind deiner Majestät und deines Glanzes voll.

Dich preiset der Apostel ruhmvolle Schaar.

Dich preiset der Propheten herrliche Gemeinschaft.

Dich preiset das edle Heer der Märtyrer.

Die heilige Kirche durch die ganze Welt bekennet dich,

Den Vater von unendlicher Majestät;

Deinen verehrungswürdigen, wahren, einigen Sohn;

Auch den heiligen Geist, den Tröster.

Du bist der König der Ehren, o Christus!

Du bist des Vaters ewiger Sohn.

Als du es übernahmest, die Menschen zu erlösen,

Da verschmähtest du nicht, von einer Jungfrau Mensch geboren zu werden.

Als du des Todes Schmerzen überwunden, da öffnetest du den Gläubigen des Himmels Königreich.

Nun sitzest du zur Rechten Gottes, in der Herrlichkeit des Vaters.

Wir glauben, daß du kommen wirst, unser Richter zu seyn.

Darum stehen wir zu dir: Hilf deinen Dienern, die du mit deinem theuren Blut erlöset hast.

Gieb, daß sie deinen Heiligen zugezählt werden in immerwährender Herrlichkeit.

O Herr, errette dein Volk und segne dein Erbtheil!

Regiere sie und erhöhe sie ewiglich.

Täglich preisen wir dich,

ORACION MATUTINA.

Y ellos no conocieron mis caminos: como juré en mi ira: No entrarán en mi reposo.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo:

Respuesta. Como era al principio, es ahora y será eternamente. *Amen.*

Luego se dicen los Psalmos por el mismo orden que estan en la tabla, sino es alguno de los dias que tienen propios Psalmos. Y al fin de cado Psalmo, como tambien del Benedictus, Benedicite, Magnificat, Nunc dimittis, *se dirá siempre:*

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo:

Como era al principio, es ahora; y será eternamente. *Amen.*

Despues en voz clara y distinta se leerá la primera leccion tomada del Antiguo Testamento: como en el Kalendario se dice, si el dia no las tiene propias. El que leyere estará en pie, y vuelto del modo que pueda ser mejor oido de todos los que estan presentes.

Acabada la primera leccion se dirá ó cantará todos los dias del año el Hymno, Te Deum laudamus, *en lengua vulgar. Notese que antes de cada Leccion el Ministro debera decir:* Aqui empieza tal ó tal Capítulo, ó tal Verso de tal Capítulo de tal Libro: *Y al acabar la leccion:* Aqui acaba la Primera ó la Segunda Leccion.

Te Deum Laudamus.

O DIOS, á tí te loamos: y confesamos que tú eres El Señor.

Toda la tierra te adora: o Padre Eterno.

A tí los Angeles, los cielos y todas sus potestades levantan sus voces.

A ti los Chêrubines y Seraphines claman sin cesar.

Santo, Santo, Santo, Señor, Dios de los exercitos.

Llenos estan los cielos y la tierra de la magestad de tu gloria.

La Compañia gloriosa de los Apostoles te alaba.

La Congregacion excelente de los Prophetas te celebra.

El Exercito triumphante de los Martires te alaba.

La Santa Iglesia Catholica, te confiesa;

Padre de Magestad infinita;

Tu Hijo Unico, verdadero y venerable;

Tambien el Santo Espiritu Consolador.

Tu eres el Rey de la gloria, O Christo.

Tu eres el Hijo Eterno del Padre.

Quando tú te dignaste de emprender nuestra redencion, no desdeñaste las entrañas de una Virgen.

Tú habiendo vencido los dolores de la muerte, abriste el reyno de los cielos á todos los Creyentes.

Tu estas sentado à la diestra de Dios, en la gloria del Padre.

Nosotros creemos, que vendras° à ser nuestro Juez.

Por tando te suplicamos socorras à tus siervos, que redimiste con tu preciosa sangre.

Haz que sean del numero de tus santos en la gloria eterna.

Señor Dios, salva tu pueblo, y bendice tu heredad.

Gobiernalo, y ensalzalo perpetuamente.

Todos los dias te bendecimos.

LATINA ET GRÆCA.

MATUTINÆ PRECES.

Et isti non cognoverunt vias meas: ut juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde sequentur Psalmi juxta præstitutum ordinem. Post finitum autem unumquemque Psalmum per totum annum, ut et post finem Canticorum* Benedicite, Benedictus, Magnificat, *et* Nunc Dimittis, *sequitur,*

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde clara atque alta voce prælegetur Lectio prior ex vetere Testamento desumpta, prout constitutum est in Calendario (nisi propriæ lectiones in eum diem fuerint assignatæ) lectore ita stante et se obvertente, ut a cunctis præsentibus commode possit audiri. Postea recitabitur aut cantabitur lingua vernacula Hymnus* Te Deum laudamus, *idque singulo totius anni die.*

¶ *Nota, quod ante quamlibet Lectionem Minister dicet,* Hic incipit Caput *aut* Versus Capitis hujus, aut illius Libri: *et finita unaquaque lectione,* Hic desinit Lectio prior, *aut* posterior.

TE Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi cœli et universæ potestates:

Tibi Cherubim et Seraphim: incessabili voce proclamant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt cœli et terra majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus;

Te Prophetarum laudabilis numerus;

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum sancta confitetur Ecclesia,

Patrem immensæ Majestatis;

Venerandum tuum, verum et unicum Filium;

Sanctum quoque Paracletum Spiritum.

Tu Rex gloriæ, Christe.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu, ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti virginis uterum.

Tu, devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria Patris:

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulis tuis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

Æterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos, usque in æternum.

Per singulos dies benedicimus te.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσιν μου.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Τότε ἔψονται οἱ Ψαλμοὶ ἐφεξῆς, ὡς διατεταγμένοι εἰσί. Τελευτήσαντος δὲ ἑνὸς ἑκάστου τῶν Ψαλμῶν τε καὶ Ὕμνων, ἤγων, τοῦ Εὐλογητὸς, τοῦ τε Εὐλογεῖτε, τοῦ τε Μεγαλύνει, τοῦ τε Νῦν ἀπολύεις, ἀναπολη θήσεται Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ·—Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.—Εἶτα τρανῶς καὶ ἐκφώνως ἀναγνωσθήσεται τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς παλαιᾶς παραληφθὲν Διαθήκης, (ὡς ἐν τῷ Καλανδαρίῳ, ἤτοι τῇ τῶν ἀναγνωσμάτων Ἀπογραφῇ) διατέτακται (ἐὰν μὴ ἴδιά τινα Ἀναγνώσματα ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδειληθῇ) οὕτω ἑστῶτος καὶ εὐτρεπίζοντος ἑαυτὸν τοῦ Ἀναγνώστου, ὥστε ἀπὸ πάντων τῶν παρόντων ἄριστα ἀκουσθῆναι. Μετὰ τοῦτο δὲ ῥηθήσεται ἢ ᾀσθήσεται ὁ Ὕμνος ὀνομασθεὶς Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν, καθ' ἡμέραν δὲ ὅλου τοῦ ἔτους.

Σημειωτέον, ὅτι πρὸ παντὸς τοῦ Ἀναγνώσματος, ἐρεῖ ὁ Λειτουργὸς, Τῶδε ἄρχεται τοδί, ἢ τοῦδε τὸ Κεφάλαιον, ἢ καὶ ὁδί, ἢ ὁδὶ Στίχος τησδί, ἢ τησδὲ τῆς Βίβλου. Καὶ μετὰ πᾶν τὸ Ἀνάγνωσμα, Τῶδε τελευτᾷ τὸ πρῶτον, ἢ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα.

Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν.

ΣΕ Θεὸν ὑμνοῦμεν, σὲ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν.
Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται.
Σοὶ πάντες οἱ Ἄγγελοι ἐκφώνως βοῶσι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν.
Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστῳ φωνῇ ἐκβοῶσιν.
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ.
Πλήρεις οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλειότητος τῆς δόξης σου.
Σὲ ὁ ἔνδοξος τῶν Ἀποστόλων χορὸς ἀνυμνεῖ.
Σὲ ὁ τῶν προφητῶν ἀξιοπρεπὴς σύλλογος ἀνυμνεῖ.
Σὲ ὁ τῶν Μαρτύρων γενναῖος στρατὸς ἀνυμνεῖ.
Σὲ ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἡ Ἁγία ὁμολογεῖ Ἐκκλησία.
Πατέρα τῆς ἀπεράντου μεγαλειότητος.
Τόν τε σεβάσμιον σὸν, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ Υἱόν.
Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ παράκλητον.
Σὺ βασιλεὺς τῆς δόξης εἶ Χριστέ.
Σὺ τοῦ Πατρὸς ἀΐδιος ὑπάρχεις Υἱός.
Σὺ ἐπιχειρήσας λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον, οὐκ ἐβδελύξω τὴν τῆς παρθένου γαστέρα.
Σὺ νικήσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον, ἤνοιξας πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Σὺ ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ κάθησαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός.
Σὲ κριτὴν ἡμῶν ἥξειν πιστεύομεν.
Σοῦ τοίνυν δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκέταις βοήθει, οὓς τῷ τιμίῳ σου ἐξηγόρασας αἵματι.
Ποίησον αὐτοὺς ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ τοῖς Ἁγίοις σου συναριθμηθῆναι.
Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.
Καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεγαλύνομέν σε.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

MORNING PRAYER.

And we worship thy Name: ever world without end.

Vouchsafe, O Lord: to keep us this day without sin.

O Lord, have mercy upon us: have mercy upon us.

O Lord, let thy mercy lighten upon us: as our trust is in thee.

O Lord, in thee have I trusted: let me never be confounded.

Or this Canticle.

Benedicite, omnia Opera.

O ALL ye Works of the Lord, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Angels of the Lord, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Heavens, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Waters that be above the Firmament, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O all ye Powers of the Lord, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Sun, and Moon, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Stars of Heaven, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Showers, and Dew, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Winds of God, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Fire and Heat, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever,

O ye Winter and Summer, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Dews, and Frosts, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Frost and Cold, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Ice and Snow, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Nights and Days, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Light and Darkness, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Lightnings, and Clouds, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O let the Earth bless the Lord: yea, let it praise him, and magnify him for ever.

O ye Mountains, and Hills, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O all ye Green Things upon the Earth, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Wells, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Seas, and Floods, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Whales, and all that move in the Waters, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O all ye Fowls of the Air, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O all ye Beasts, and Cattle, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Children of Men, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O let Israel bless the Lord: praise him, and magnify him for ever.

O ye Priests of the Lord, bless ye the

PRIERES DU MATIN.

Et nous honorons ton nom éternellement.

Seigneur, veuille nous préserver de tout péché pendant ce jour.

O Seigneur, aie pitié de nous; aie pitié de nous.

O Seigneur, que ta miséricorde soit sur nous, comme nous nous sommes attendus à toi.

Seigneur Dieu, je me suis attendu à toi; ne permets pas que je sois jamais confus.

Ou ce Cantique.

Benedicite, omnia opera.

VOUS toutes les œuvres du Seigneur, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Anges du Seigneur, bénissez le, &c.

Vous Cieux, bénissez le Seigneur; &c.

Vous toutes les Eaux qui êtes sur les cieux, bénissez le Seigneur; &c.

Vous toutes les Vertus du Seigneur, bénissez le Seigneur; &c.

Vous Soleil et Lune, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Etoiles du ciel, bénissez le Seigneur: louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous toute Pluie et Rosée, bénissez le, &c.

Vous tous les Vents, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Feu et Chaleur, bénissez le, &c.

Vous Hiver et Eté, bénissez le, &c.

Vous Rosées et Bruines, bénissez le, &c.

Vous Gelée et Froidure, bénissez le, &c.

Vous Glaces et Neiges, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Nuits et Jours, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Lumière et Ténèbres, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Eclairs et Nuées, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Que la Terre bénisse le Seigneur; qu'elle le loue, et l'exalte par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Montagnes et Collines, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous toutes les choses qui germez dans la terre, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Fontaines, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Mers et Fleuves, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Baleines et toutes les choses qui se remuent dans les eaux, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous tous les Oiseaux du ciel, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous toutes les Bêtes et les Troupeaux, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Fils des hommes, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.

Qu'Israël bénisse le Seigneur; qu'il le loue, et qu'il l'exalte par-dessus toutes choses à jamais.

Vous Sacrificateurs du Seigneur, bénissez

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΥΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Καὶ προσκυνοῦμεν τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταδέξαι, Κύριε, 'να φυλάξῃς ἡμᾶς σήμερον ἀναμαρτητους.

'Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γένοιτο τὸ ἔλεός σου, Κύριε, ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἠλπίσαμεν εἰς ἐσέ.

Ἤλπισα, Κύριε, εἰς ἐσέ· ἀξίωσόν με 'να μὴ χαθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ Ψάλλεται αὕτη ἡ ᾠδή.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

ΠΑΑΣΜΑΤΑ πάντα τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Οὐρανοὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, υμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Νερὰ καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Πάσαι αἱ δυνάμεις τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Ἥλιε καὶ σελήνη, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Βροχαὶ καὶ δρόσος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Ἀνέμοι τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Πῦρ καὶ καῦσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Χειμὼν καὶ Θέρος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Δρόσος καὶ πάχνη, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Πάχνη καὶ ψύχος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Πάγος, καὶ χιὼν, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Νύκτες καὶ ἡμέραι, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Φῶς καὶ σκότος, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Ἀστραπαὶ κ σύννεφα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Ἂς εὐλογήσῃ ἡ γῆ τὸν Κύριον, ἂς ὑμνήσῃ καὶ ὑψώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Βουνὰ καὶ λόφοι, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Φυτὰ πάντα τῆς γῆς, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Θάλασσα κ ποταμοὶ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Βρύσαι εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Κήτη καὶ κινούμενα πάντα τῶν ὑδάτων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Πετεινὰ πάντα τοῦ οὐρανοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Θηρία πάντα κ ζῶα, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

Λαοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τους αἰῶνας.

PREGHIERE PER LA MATTINA.

Ed adoriamo il tuo Nome, sempre e senza fine.

Piacciati, O Signore, di guardarci questo giorno che non pecchiamo.

O Signore, abbi misericordia di noi; abbi misericordia di noi.

O Signore, fa scendere la tua misericordia sopra di noi, siccome la nostra confidenza è in te.

O Signore, io mi sono confidato in te, non permettere ch' io sia mai confuso.

Ovvero questo Cantico.

Benedicite, omnia opera Domini.

O VOI tutte le opere del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Angeli del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Cieli, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Acque che siete disopra il fermamento, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi tutte le Potenze del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Sole e Luna, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Stelle del Cielo, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Pioggie e Rugiada, benedite il Signore: laudatelo,e magnificatelo sempremai.

O voi Venti di Dio, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Fuoco e Calore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi State e Inverno, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Rugiade e Brine, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Gelo e Freddo, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Ghiaccio e Neve, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Giorni e Notti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Luce e Tenebre, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Lampi e Nuvole, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O che la Terra benedica il Signore: anzi lo laudi, e lo magnifichi sempremai.

O voi Monti e Colli, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi tutte le Verdure della Terra, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Fonti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Mari e Flutti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Balene, e tutto ciò che si muove nelle acque, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi tutti gli Uccelli dell' aria, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi tutte le Bestie e Armenti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O voi Figliuoli degli uomini, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.

O ch' Israel benedica il Signore, laudilo, e magnifichilo sempremai.

O voi Sacerdoti del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo, sempremai.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Morgen-Gebete.

Und beten deinen Namen an immer und ewiglich.

Verleihe uns, o Herr, daß wir heute ohne Sünde bleiben.

O Herr, erbarme dich unser, erbarme dich!

O Herr, laß deine Gnade über uns leuchten, wie wir auf dich vertrauen.

O Herr, auf dich habe ich vertrauet; laß mich nimmermehr zu Schanden werden.

Oder dieser Gesang:

Benedicite, omnia opera Domini.

O alle Ihr Werke des Herrn, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr, Engel des Herrn, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Himmel, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Wasser oben am Himmel, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Ihr Heerschaaren des Herrn, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Sonne und Mond, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Sterne des Himmels, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich,

Regen und Thau, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Winde Gottes, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Feuer und Hitze, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Winter und Sommer, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Reif und Hagel, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Frost und Kälte, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Eis und Schnee, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Ihr Nächte und Tage, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Licht und Finsterniß, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Blitze und Wolken, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Die Erde lobe den Herrn, sie preise und rühme ihn ewiglich.

Ihr Berge und Hügel, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Alle ihr Gewächse der Erde, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Quellen und Brunnen, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Seen und Ströme, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Wallfische, Ihr alle, die Ihr in Wassern Euch bewegt, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Alle Ihr Vögel der Luft, lobet den Herrn, preiset und rühmet ihn ewiglich.

Alle Ihr wilde Thiere und Vieh, lobet den Herrn, preiset, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Menschenkinder alle, lobet den Herrn, preiset ihn, rühmet ihn ewiglich.

Israel lobe den Herrn, es preise und rühme ihn ewiglich.

ORACION MATUTINA.

Y honramos tu Nombre eternamente.

Señor, dignate de preservarnos este dia, de todo pecado.

O Señor, apiadate, apiadate de Nosotros.

O Señor, resplandezca tu Misericordia en nosotros, conforme á la esperanza que hemos puesto en tí.

Señor, en ti he esperado, no permitas que sea jamas confundido.

O este Cantico,

Benedicite, omnia Opera Domini.

BENDECID al Señor, todas las obras del Señor, y alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Angeles del Señor, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Cielos, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Todas las aguas, que están sobre los cielos, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Todas las virtudes del Señor, bendecid al Señor: alabadle y ensalzadle en los siglos.

Sol y Luna, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzalde en los siglos.

Estrellas del cielo, predicad al Señor, alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Lluvia y Rocio, bendecid al Señor, alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Vientos, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Fuego y Calor, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Invierno y Estio, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Rocios y Hielos, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Heladas y Frios, bendecid al Señor: alabadle, ensalzadle en los siglos.

Hielos y Nieves, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Noches y Dias, bendecid al Señor; alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Luz y Tinieblas, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Relámpagos y Nubes, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Bendiga la tierra al Señor: alábele, y ensalzele en los siglos.

Montes y Collados, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Plantas y Hierbas del campo, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Fuentes, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Mares y Rios, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Monstruos de los mares, y quanto tiene vida en las aguas, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Aves del cielo, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Bestias y Ganados, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Hijos de los hombres, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Bendiga Israel al Señor: alábele, y ensalzele en los siglos.

Sacerdotes del Señor, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Siervos del Señor, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Espiritus y Almas de los justos bendecid

LATINA ET GRÆCA.

MATUTINÆ PRECES.

Et laudamus nomen tuum in sæculum et in sæculum sæculi.

Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi, non confundar in æternum.

¶ *Aut hoc Canticum,*

Benedicite omnia opera Domini.

BENEDICITE omnia opera Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite cœli Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite aquæ omnes quæ super cœlos sunt Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes virtutes Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Sol et Luna Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite stellæ cœli Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes imber et ros Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes spiritus Dei Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite ignis et æstus Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite frigus et æstas Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite rores et pruina Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite gelu et frigus Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite glacies et nives Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite noctes et dies Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite lux et tenebræ Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite fulgura et nubes Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicat terra Domino, laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite universa germinantia in terra Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite fontes Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite maria et flumina Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite cete et omnia quæ moventur in aquis Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes volucres cœli Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite omnes bestiæ et pecora Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite filii hominum Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicat Israel Dominum, laudet et superexaltet eum in sæcula.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Καὶ προσκυνοῦμεν τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄξίωσον Κύριε ἀναμαρτήτους φυλάσσειν ἡμᾶς σήμερον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐπ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἢ τὸ Ἆσμα τοῦτο, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε ϗ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτω πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτω πᾶς ὄμβριος ϗ δρόσος τ' Κύριον, ὑμνεῖτω ϗ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ψύχος καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἀστραπαὶ ϗ νεφέλαι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογείτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε ϗ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε θάλασσα ϗ ποταμοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

MORNING PRAYER.

Lord: praise him, and magnify him for ever.
O ye Servants of the Lord, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.
O ye Spirits and Souls of the Righteous, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.
O ye holy and humble Men of heart, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.
O Ananias, Azarias, and Misael, bless ye the Lord: praise him, and magnify him for ever.
Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost.
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

Then shall be read in like manner the Second Lesson, taken out of the New Testament. And after that, the Hymn following; except when that shall happen to be read in the Chapter for the Day, or for the Gospel on St. John Baptist's *Day.*

Benedictus. St. Luke i. 68.

BLESSED be the Lord God of Israel: for he hath visited, and redeemed his people;
And hath raised up a mighty salvation for us: in the house of his servant David;
As he spake by the mouth of his holy Prophets: which have been since the world began;
That we should be saved from our enemies: and from the hands of all that hate us;
To perform the mercy promised to our forefathers: and to remember his holy Covenant;
To perform the oath which he sware to our forefather Abraham: that he would give us;
That we being delivered out of the hand of our enemies: might serve him without fear;
In holiness and righteousness before him: all the days of our life.
And thou, Child, shalt be called the Prophet of the Highest: for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways;
To give knowledge of salvation unto his people: for the remission of their sins,
Through the tender mercy of our God: whereby the day-spring from on high hath visited us;
To give light to them that sit in darkness, and in the shadow of death: and to guide our feet into the way of peace.
Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

PRIERES DU MATIN.

e Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.
Vous Serviteurs du Seigneur, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.
Vous Esprits et Ames des Justes, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.
Vous Saints qui êtes humble de cœur, bénissez le Seigneur, louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.
Vous Ananias, Azarias, et Misaël, bénissez le Seigneur; louez-le, et l'exaltez par-dessus toutes choses à jamais.
Gloire soit au Père, et au Fils, et au St. Esprit.
Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*

Alors se lira la seconde Leçon tirée du nouveau Testament, et ensuite l'Hymne suivant, excepté quand il se trouvera dans le chapitre du jour, ou dans l'Evangile, le jour de St. Jean-Baptiste.

Benedictus, St. Luc. i. 68.

BENI soit le Seigneur, le Dieu d' Israël; de ce qu'il a visité et délivré son peuple;
Et qu' il nous a élevé la corne du salut, dans la maison de David son serviteur;
Selon ce qu' il avoit dit par la bouche de ses saints prophètes, qui ont été de tout temps;
Que nous serions sauvés de la main de nos ennemis, et de la main de tous ceux qui nous haissent;
Pour exercer miséricorde envers nos pères, et avoir mémoire de sa sainte alliance,
Qui est le serment qu'il a fait à Abraham notre père:
Savoir, qu' il nous donneroit, qu' étant délivrés de la main de nos ennemis, nous le servirions sans crainte,
En sainteté et en justice devant lui, tous les jours de notre vie.
Et toi, petit enfant, tu seras appelé le prophète du Souverain: car tu iras devant la face du Seigneur, pour préparer ses voies;
Et pour donner la connoissance du salut à son peuple, dans la rémission de leurs péchés,
Par les entrailles de la miséricorde de notre Dieu, desquelles l'Orient d'en-haut nous a visités;
Afin de reluire à ceux qui sont assis dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, et pour adresser nos pas au chemin de la paix.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Ou ce Pseaume.

Jubilate Deo. Pseaume c.

VOUS tous les habitans de la terre, jetez des cris de réjouissance à l'Eternel; servez l' Eternel avec allégresse; venez devant lui avec un chant de joie.
Connoissez que l'Eternel est Dieu: c'est lui qui nous a faits, et ce n'est pas nous qui nous sommes faits: nous sommes son peuple, et le troupeau de sa pâture.
Entrez dans ses portes avec des actions de grâces, et dans ses parvis avec des louanges: célébrez-le, bénissez son nom:
Car l'Eternel est bon, sa gratuité demeure à toujours, et sa fidélité d'âge en âge.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δοῦλοι τοῦ Θεοῦ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Πνεύματα καὶ ψυχαὶ τῶν δικαίων, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δίκαιοι καὶ ταπεινοὶ τὴν καρδίαν, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀνανία Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑψώσατε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Δόξα Πατρί. κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. κ. τ. λ.

Μετὰ ταῦτα διαβάζεται ὁμοίως ἡ δευτέρα ἀνάγνωσις ἐκ Τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὕστερα ὁ ἑξῆς ὕμνος· ἐὰν ὅμως δὲν χρειαζόμεθα 'να διαβάσωμεν εἰς τὸ Κεφάλαιον τῆς ἡμέρας, ἢ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. α'. ξη'.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΣ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπέσκεψε καὶ ἐλύτρωσε τὸν λαὸν του.
Καὶ ἤγειρε δύναμιν σωτηρίας διὰ ἡμᾶς ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδός του.
Καθὼς τὸ εἶπε διὰ μέσου τοῦ στόματος τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων προφητῶν του.
Να σώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς τῶν μισούντων μας.
Να ἐλεήσῃ τοὺς πατέρας ἡμῶν, καὶ 'να ἐνθυμηθῇ τῆς ἁγίας του διαθήκης.
Να φυλάξῃ τὸν ὁποίον ὤμοσεν ὅρκον πρὸς τὸν Ἀβραὰμ τὸν πατέρα μας.
Ὅτι ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν μας, ἀφόβως 'να τὸν λατρένσωμεν.
Μετὰ ἁγιωσύνης καὶ δικαιοσύνης ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας.
Καὶ σὺ, παιδίον, θέλεις καλεσθῆν προφήτης τοῦ Ὑψίστου· πρὸ γὰρ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου θέλεις ὑπάγειν 'να ἑτοιμάσῃς τὰς ὁδὸς του.
Να δώσῃς εἴδησιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.
Διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς ἐλεημοσύνης τῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὴν ὁποίαν ἀπὸ ὑψηλᾶ ἐπέσκεψεν ἡ ἀνατολή.
Φέγγοντας ἐπὶ τοῖς καθημένοις ὑπὸ σκότος καὶ σκιᾶς θανάτου· καὶ κατευθύνοντας τὰ βήματά μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης.
Δόξα Πατρί. κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. κ. τ. λ.

Ἡ ὁ ψαλμὸς τοῦτος.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.

ΧΑΙΡΕ ὦ γῆ πᾶσα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ· δούλευσον τῷ Κυρίῳ εὐφρόνως, καὶ ἔλθε πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει.
Μάθε ὅτι ὁ Κύριος, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός μας, αὐτὸς μᾶς ἔπλασεν, ᾧ ἐχ' ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαός του, καὶ πρόβατα τῆς βοσκῆς του ἐκατασάθημεν.
Ἔλθετε εἰς τὰς θύρας του ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλάς του ἐν ὕμνοις. Εὐχαριστήσατε αὐτὸν, δοξάσατε τὸ ὄνομα του.
4 Ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος, καὶ αἰώνιον τὸ ἔλεός τυ, καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἡ ἀλήθειά τυ.
Δόξα Πατρί. κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. κ. τ. λ.

PREGHIERE PER LA MATTINA.

O voi Servi del Signore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.
O voi Spiriti e Anime de' giusti, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.
O voi Santi e umili di cuore, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.
O Anania, Azaria, e Misael, benedite il Signore: laudatelo, e magnificatelo sempremai.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.
Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Poi si leggerà nella stessa maniera la seconda Lezione, presa dal Testamento Nuovo: e dopo quella, l'Inno seguente; non avvenendo che fosse letto nel capitolo di quel giorno, ovvero, per l'Evangelo, nella Festa di S. Gio. Battista.

Benedictus. St. Luc. i. 68.

SIA benedetto il Signor d' Israel, perciocchè ha visitato e riscattato il suo popolo.
E ci ha rizzato il corno di salute nella casa di David, suo servidore.
Secondo ch' egli ci avea promesso per la bocca de' suoi Santi Profeti che sono stati d' ogni secolo.
Salvazione da' nostri nemici e di mano di tutti quelli che ci odiano.
Per usar misericordia inverso i nostri Padri, e ricordarsi del suo santo patto.
Secondo il giuramento fatto ad Abraam, nostro padre.
Per concederci, che, liberati di man de' nostri nemici, gli serviamo senza paura.
In santità e in giustizia, nel suo cospetto, tutti i giorni della nostra vita.
E Tu, o piccol fanciullo, sarai chiamato Profeta dell' Altissimo; perchè tu andrai davanti alla faccia del Signore, per preparar le sue vie.
Per dar al suo popolo conoscenza della salute in rimessione de' lor peccati.
Per le viscere della misericordia d' Iddio nostro, per le quali l' Oriente da alto ci ha visitati.
Per rilucer a coloro che giacevano nelle tenebre e nell' ombra della morte, e per indrizzar i nostri piedi nella via della pace.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.
Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Ovvero questo.

Jubilate Deo. SALMO C.

GIUBILATE al Signore, Voi tutti gli abitanti della terra. Servite al Signore con allegrezza, venite nel suo cospetto con canto.
Riconoscete che 'l Signore è Iddio; egli è quel che ci ha fatti, e non noi stessi: Noi siamo suo popolo, e gregge del suo pasco.
Entrate nelle sue porte con ringraziamento, e ne' suoi cortili con laude; celebratelo, e benedite il suo Nome. Perciocchè il Signore è buono: la sua benignità dura in eterno, e la sua Verità di generazione in generazione.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.
Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne' secoli de' secoli. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Morgen=Gebete.

Ihr Prieſter des Herrn, lobet den Herrn, preiſet und rühmet ihn ewiglich.

Ihr Knechte des Herrn, lobet den Herrn, preiſet ihn, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Geiſter und Seelen der Gerechten, lobet den Herrn, preiſet ihn, rühmet ihn ewiglich.

Ihr Heiligen, die Ihr demüthigen Herzens ſeyd, lobet den Herrn, preiſet ihn, rühmet ihn ewiglich.

O Ananias, Azaria und Miſael, lobet den Herrn, preiſet und rühmet ihn ewiglich.

Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.

Wie es im Anfang, u. ſ. w.

Dann ſoll auf dieſelbe Art, wie zuvor verordnet iſt, die zweite, aus dem Neuen Teſtamente genommene Lektion und darauf der folgende Lobgeſang vorgeleſen werden, letzterer jedoch nicht am St. Johannis=Tage, oder wenn das Capitel vorgeleſen wird, worin er enthalten iſt.

Benedictus.—Lucä, 1, 68—80.

Gelobet ſey der Herr, der Gott, Iſraels, denn er hat beſucht und erlöſet ſein Volk.

Und hat uns aufgerichtet ein Horn des Heils, in dem Hauſe ſeines Dieners Davids.

Als er vorzeiten geredet hat durch den Mund ſeiner heiligen Propheten:

Daß er uns errettete von unſern Feinden, und von der Hand aller, die uns haſſen;

Und die Barmherzigkeit erzeigte unſern Vätern, und gedächte an ſeinen heiligen Bund,

Und an den Eid, den er geſchworen hat unſerm Vater Abraham, uns zu geben;

Daß wir, erlöſet aus der Hand unſerer Feinde, ihm dieneten ohne Furcht unſer Lebenlang,

In Heiligkeit und Gerechtigkeit, die ihm gefällig iſt.

Und du, Kindlein, wirſt ein Prophet des Höchſten heißen; du wirſt vor dem Herrn hergehen, daß du ſeinen Weg bereiteſt,

Und Erkenntniß des Heils gebeſt ſeinem Volk, die da iſt in Vergebung ihrer Sünden;

Durch die herzliche Barmherzigkeit unſers Gottes, durch welche uns beſucht hat der Aufgang aus der Höhe,

Auf daß er erſcheine denen, die da ſitzen im Finſterniß und Schatten des Todes, und richte unſere Füße auf den Weg des Friedens.

Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.

Wie es im Anfang, u. ſ. w.

Oder der folgende Pſalm:

Iubilate Deo.—Pſalm 100.

Jauchzet dem Herrn, alle Welt,

Dienet dem Herrn mit Freuden; kommt vor ſein Angeſicht mit Frohlocken.

Erkennet, daß der Herr Gott iſt. Er hat uns gemacht, und nicht wir ſelbſt, zu ſeinem Volk, und zu Schaafen ſeiner Weide.

Gehet zu ſeinem Thoren ein mit Danken, zu ſeinen Vorhöfen mit Loben; danket ihm, lobet ſeinen Namen.

Denn der Herr iſt freundlich, und ſeine Gnade währet ewig, und ſeine Wahrheit für und für.

Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.

Wie es im Anfang, u. ſ. w.

ORACION MATUTINA.

al Señor: alabadle, y ensalzadle en los aiglos.

Santos y humildes de corazon, bendecid al Señor: alabadle, y ensalzadle en los siglos.

Ananias, Azarias, y Misaei, bendecid al Señor: alabadle y ensalzadle en los siglos.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo.

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

Luego se leerá del modo dicho la segunda Leccion, tomada del Nuevo Testamento: Y en seguida el Hymno siguiente, excepto quando se lea en el capitulo del dia, ó como Evangelio, el dia de San Juan Bautista.

Benedictus. San Luc. i. 68.

BENDITO el Señor Dios de Israél: porque visitó, é hizo la redencion de su pueblo.

Y nos alzó el cuerno de salud: en la casa de David su siervo.

Como habló por boca de sus Santos Prophetas; que ha habido de todo tiempo.

Salud de nuestros enemigos; y de mano de todos los que nos aborrecen:

Para hacer misericordia con nuestros Padres, y acordarse de su santo testamento.

El juramento que juró á nuestro padre Abraham, que él daria á nosotros.

Para que librados de las manos de nuestros enemigos, le sirvamos sin temor,

En santidad, y en justicia delante de él mismo, todos los dias de nuestra vida.

Y tú, Niño, Propheta del Altísimo serás llamado: porque irás ante la faz del Señor para aparejar sus caminos:

Para dar conocimiento de salud á su pueblo; para la remision de sus pecados.

Por las entrañas de misericordia de nuestro Dios; con que nos visitó de lo alto el Oriente:

Para alumbrar á los que estan de asiento en tinieblas, y en sombra de muerte; para enderezar nuestros pies á camino de paz.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

O este Psalmo.

Jubilate Deo. Psalm c.

CANTAD alegres al Señor, los de toda la tierra: servid al Señor con alegria.

Entrad delante de él con alborozo.

Sabed, que el Señor, él es el Dios: él nos hizo, y no nosotros á nosotros:

Pueblo suyo, y ovejas de su dehesa:

Entrad en las puertas de él con alabanza, en los atrios de él con hymnos: glorificadle: alabad su nombre.

Porque suave es el Señor, para siempre su misericordia, y su verdad de generacion en generacion.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

MATUTINÆ PRECES.

Benedicite sacerdotes Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite servi Domini Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite spiritus et animæ justorum Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite sancti et humiles corde Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino, laudate et superexaltate eum in sæcula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde eodem modo prælegetur Lectio posterior ex Novo Testamento desumpta; deinde sequens Canticum, nisi cum forte prælectum fuerit in Lectione alicujus diei, aut in Evangelio in Sancti Johannis Baptistæ diem assignato.*

Luc. i. 68.

BENEDICTUS Dominus Deus Israel, quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis: in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui a sæculo sunt, prophetarum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium, qui oderunt nos:

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris: et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis:

Ut sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi;

In sanctitate, et justitia coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu puer, propheta Altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus:

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus: in remissionem peccatorum eorum:

Per viscera misericordiæ Dei nostri: in quibus visitavit nos Oriens ex alto:

Illuminare his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Aut hic Psalmus.* Psal. c.

JUBILATE Deo omnis terra: servite Domino in lætitia.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos: populus ejus, et oves pascuæ ejus:

Introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi; laudate nomen ejus:

Quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Εἶτα ἀναγνωσθήσεται ὁμοίως τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης παραληφθέν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἑξῆς Ὕμνος· πλὴν εἰ συμβαίη ἀναγνωσθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθέντι, ἢ ὡς τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. α'. ξη'.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις· τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἡ οὗτος ὁ Ψαλμός·

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

MORNING PRAYER.

Then shall be sung or said the Apostles' Creed by the Minister and the people, standing: except only such days as the Creed of St. Athanasius *is appointed to be read.*

I BELIEVE in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth:

And in Jesus Christ his only Son our Lord, Who was conceived by the Holy Ghost, Born of the Virgin Mary, Suffered under Pontius Pilate, Was crucified, dead, and buried, He descended into hell; The third day he rose again from the dead, He ascended into heaven, And sitteth on the right hand of God the Father Almighty; From thence he shall come to judge the quick and the dead.

I believe in the Holy Ghost; The holy Catholick Church; The Communion of S ints; The Forgiveness of sins; The Resurrection of the body, And the life everlasting. *Amen.*

And after that, these Prayers following, all devoutly kneeling; the Minister first pronouncing with a loud voice,

The Lord be with you.
Answer. And with thy spirit.
Minister. Let us pray.
Lord, have mercy upon us,
Christ, have mercy upon us,
Lord, have mercy upon us.

Then the Minister, Clerks, and people, shall say the Lord's Prayer with a loud voice.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. *Amen.*

Then the Priest standing up shall say,

O Lord, shew thy mercy upon us.
Answer. And grant us thy salvation.
Priest. O Lord, save the King.
Answer. And mercifully hear us when we call upon thee.
Priest. Endue thy Ministers with righteousness.
Answer. And make thy chosen people joyful.
Priest. O Lord, save thy people.
Answer. And bless thine inheritance.
Priest. Give peace in our time, O Lord.
Answer. Because there is none other that fighteth for us, but only thou, O God.
Priest. O God, make clean our hearts within us.
Answer. And take not thy holy Spirit from us.

Then shall follow three Collects; the first of the Day, which shall be the same that is appointed at the Communion; the se-

PRIERES DU MATIN.

Alors sera lu ou chanté le Symbole des Apôtres, *par le Ministre et le peuple debout, excepté les jours où l'on lit le* Symbole de St. Athanase.

JE crois en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre: et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; qui a été conçu du Saint Esprit, est né de la Vierge Marie, a souffert sous Ponce Pilate, a été crucifié, est mort, et a été enseveli; il est descendu aux enfers; le troisième jour il est ressuscité des morts; il est monté aux cieux; il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et de là il viendra juger les vivans et les morts. Je crois au Saint Esprit. Je crois la Sainte Eglise universelle; la communion des Saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle. *Amen.*

Et après cela, les Prières suivantes, tous étant dévotement à genoux; et le Ministre prononçant premièrement à haute voix,

Le Seigneur soit avec vous.
R. Et avec ton esprit.
M. Prions Dieu.
Seigneur, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.

*Alors le Ministre, les Clercs, et le Peuple diront l'*Oraison Dominicale *à haute voix.*

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. *Amen.*

Le Ministre se tenant debout, dira:

O Seigneur, fais luire sur nous ta miséricorde.
R. Et nous accorde ton salut.
M. O Seigneur, sauve le Roi.
R. Et nous exauce par ta grâce quand nous t'invoquons.
M. Revêts de justice tes Ministres.
R. Et réjouis ton peuple élu.
M. Seigneur Dieu, délivre ton peuple.
R. Et bénis ton héritage.
M. Donne-nous paix en nos jours, ô Seigneur:
R. Car il n'y a que toi seul, ô Dieu, qui combattes pour nous.
M. O Dieu, crée en nous des cœurs nets.
R. Et ne nous ôte point l'esprit de ta sainteté.

Alors suivront trois Collectes. *La première sera celle du jour, la même qui est ordonnée pour la Communion. La seconde pour*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΥΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

Ὕστερα, διαβάζεται ἢ ψάλλεται παρὰ τοῦ λειτουργοῦ καὶ τοῦ λαοῦ τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, ἔξω ἀπὸ τὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας διαβάζομεν τὸ Πιστεύω τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

Πιστευω εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντοκράτορα, τὸν πλάστην τοῦ οὐρανοῦ κ᾽ τῆς γῆς.
Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, τὸν παθόντα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ποντίου Πιλάτου, καὶ σταυρωθέντα, καὶ ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα, καὶ καταβαίνοντα εἰς τὸν ᾅδην· τὸν ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρα ἀναστάντα ἀπὸ τὲς νεκροὺς, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς τὲς οὐρανοὺς, καθήμενον κατὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Παντοκράτορος Πατρὸς· ὅθεν μέλλει ᾽να ἔλθῃ διὰ ᾽να κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς.
Πιστεύω εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν τὴν Καθολικήν· εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀκολουθοῦσι τώρα αὗται αἱ προσευχαί· γονατίζοντες ὅλοι εὐλαβῶς, καὶ τοῦ Λειτουργοῦ λέγοντος πρώτου δυνατῇ φωνῇ,

Κύριε μείνον μὲ ἡμᾶς.
Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Λειτουργός. Ἂς παρακαλέσωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, οἱ Κληρικοὶ, καὶ ὁ Λαὸς λέγουσι δυνατῇ φωνῇ τὴν Προσευχὴν τῆς Κυριακῆς.

Πατερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ὕστερα ὁ Λειτουργὸς ὀρθὸς λέγει·

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου.
Ἀπόκρισις. Καὶ δὸς μας τὴν σωτηρίαν σου.
Λειτουργός. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα.
Ἀπόκρισις. Καὶ ἱλέως εἰσάκουσόν μας ὅταν σὲ ἐπικαλέσωμεν.
Λειτουργός. Ἔνδυσον μὲ δικαιοσύνην τὲς Ἱερεῖς σου·
Ἀπόκρισις. Καὶ εὔφρανον τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου.
Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.
Ἀπόκρισις. Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Λειτουργός. Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ᾧ ζῶμεν.
Ἀπόκρισις. Ὅτι οὐδεὶς μᾶς ὑπερασπίζει, εἰ μὴ σὺ ὦ Θεέ μας.
Λειτουργός. Κατάστισον καθαρὰν τὴν καρδίαν μας ὦ Θεέ.
Ἀπόκρισις. Καὶ μὴ ἀπομακρύνῃς ἀφ᾽ ἡμῶν τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα.

Μετὰ ταῦτα ἔρχονται τρεῖς Συναπται, ἡ μὲν πρώτη διὰ τὴν ἡμέραν, εἶναι ἡ ἴδια τῆς

PREGHIERE PER LA MATTINA.

Poi si reciterà il Simbolo degli Apostoli dal Ministro, stando il popolo tutto in piedi.

IO credo in Dio, Padre Onnipotente, Creatore del Cielo e della Terra, in Gesù Cristo, unico suo Figliuolo, nostro Signore, il qual fu conceputo di Spirito Santo, nacque di Maria Vergine: Patì sotto Ponzio Pilato: Fu crocifisso, morto, e sepolto: Discese agl' Inferi: Risuscitò il terzo giorno da' morti, e salito in Cielo, siede alla destra di Dio Padre Onnipotente: Di là verrà a giudicare i vivi e i morti. Io credo nello Spirito Santo; la santa Chiesa Cattolica; La comunion de' Santi, la remissione de' peccati, la risurrezione del corpo, e la vita eterna. *Amen.*

E dopo questo le orazioni seguenti, essendo tutti in ginocchioni, il Ministro dirà ad alta voce.

M. Il Signore sia con voi.
R. E con lo tuo Spirito.
M. Preghiamo——Signore abbi misericordia di noi.
R. Cristo abbi misericordia di noi.
M. Signore abbi misericordia di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo Regno, sia fatta la tua volontà in terra, come l'è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, come ancora noi gli rimettiamo ai nostri debitori: e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male. *Amen.*

M. O Signore, fa risplender sopra di noi la tua misericordia.
R. E concedici la tua salute.
M. O Signore, salva il Rè.
R. Ed esaudiscici misericordiosamente, quando t' invochiamo.
M. Rivesti i tuoi Ministri di giustizia.
R. E rallegra il tuo Popolo eletto.
M. O Signore, salva il tuo popolo.
R. E benedici la tua eredità.
M. Dacci pace nei nostri giorni, o Signore.
R. Perchè non v' è alcun altro che combatte per noi, fuor che Tu solo, o Dio.
M. O Dio, purga i cuori nostri dentro di noi.
R. E non privarci dello tuo Spirito Santo.

Poi seguiranno tre collette; cioè, la prima, quella del giorno che sarà quella appuntata alla comunione: la seconda per

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Morgen-Gebete.

Dann ſoll das Apoſtoliſche Glaubens-Bekenntniß von dem Prediger und der Gemeine, ſtehend, geſungen oder geſprochen werden, außer an ſolchen Tagen, an welchen das Athanaſiſche Glaubens-Bekenntniß vorzuleſen iſt.

Ich glaube an Gott den Vater, allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde.

Und an Jeſum Chriſtum, ſeinen eingebornen Sohn, unſern Herrn, der empfangen iſt von dem heiligen Geiſte, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontio Pilato; gekreuzigt, geſtorben und begraben iſt, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferſtanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und ſitzet zu der Rechten Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er kommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten.

Ich glaube an den heiligen Geiſt; eine heilige, chriſtliche Kirche; die Gemeinſchaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferſtehung des Fleiſches, und ein ewiges Leben. Amen.

Nun die folgenden Gebete, bey welchen alle in Andacht die Kniee beugen. Der Prediger ſpricht zuerſt mit lauter Stimme:

Der Herr ſey mit Euch!
Antw. Und mit deinem Geiſte!
Pred. Laſſet uns beten:
Herr, erbarme dich unſer!
Chriſte, erbarme dich unſer!
Herr, erbarme dich unſer!

Darauf ſprechen der Prediger, die übrige Geiſtlichkeit und die Gemeine laut das Gebet des Herrn:

Unſer Vater, der du biſt im Himmel!
Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geſchehe, wie im Himmel alſo auch auf Erden. Unſer tägliches Brodt gieb uns heute. Vergieb uns unſere Schulden, wie wir vergeben unſeren Schuldigern. Führe uns nicht in Verſuchung, ſondern erlöſe uns von dem Uebel. Denn dein iſt das Reich und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Dann ſteht der Prieſter auf und ſpricht:

O Herr, erzeige uns deine Barmherzigkeit!
Gem. Und verleihe uns dein Heil.
Prieſt. O Herr, erhalte den König!
Gem. Und erhöre uns gnädig, wenn wir zu dir rufen!
Prieſt. Laß deine Diener mit Gerechtigkeit begabt werden!
Gem. Und erfreue dein auserwähltes Volk!
Prieſt. O Herr, erhalte dein Volk!
Gem. Und ſegne dein Erbtheil!
Prieſt. Gieb Frieden in unſern Zeiten, o Herr!
Gem. Denn kein anderer ſtreitet für uns, als du, o Gott, allein!
Prieſt. O Herr, ſchaffe in uns reine Herzen!
Gem. Und nimm deinen heiligen Geiſt nicht von uns!

Nun folgen drey Collecten: die erſte Collecte ſoll dieſelbe ſeyn, welche bey der heili-

ORACION MATUTINA.

Despues se dirá ó cantará el credo de los Apostoles estando el Ministro y el Pueblo en pie; excepto quando se prescribe el Credo de S. Atanasio.

CREO en Dios Padre Todo-poderoso, Criador del cielo y de la tierra. Y en Jesu Christo su Unico Hijo Señor nuestro: Que fue concebido por el Espiritu Santo: Nació de Maria Virgen: Padecio baxo el poder de Poncio Pilato: Fue crucificado, muerto, y sepultado: Descendió à los infiernos: Al tercero dia resuscito de entre los muertos: Subió al cielo: Está sentado à la diestra de Dios Padre Todo-poderoso: De donde vendra à juzgar los vivos y los muertos. Creo en el Espiritu Santo. La Santa Yglesia Universal: La Comunion de los Santos: El perdon de los pecados. La Resurreccion de la carne: La Vida perdurable. *Amen.*

Hecho esto, se haran estas plegarias, estando todos devota y religiosamente de rodillas.

El Ministro. El Señor sea con vosotros.
Respuesta. Y con tu Espiritu.
El Ministro. Oremos.
Señor, apiadate de nosotros.
Christo, apiadate de nosotros.
Señor, apiadate de nosotros.

Entonces el Ministro, los Clerigos, y todo el Pueblo dirán la Oracion Dominical en lengua vulgar en alta voz.

PADRE nuestro, que estás en los cielos. Santificado sea tu Nombre. Venga á nos tu reyno: hagase tu voluntad asi en la tierra como en el Cielo. El pan nuestro de cada dia, danosle hoy; y perdónanos nuestras deudas asi como nosotros perdonamos á nuestros deudores; y no nos dexes caer en la tentacion; mas libranos de mal. *Amen.*

Despues el Ministro levantandose dirá.

Señor, muestranos tu Misericordia.
Respuesta. Y danos tu salud.
El Ministro. Señor, salva al Rey.
Respuesta. Y oyenos, quando te invocamos.
El Ministro. Llena á tus Ministros de virtudes.
Respuesta. Y da alegria á tu pueblo escogido.
El Ministro. Señor Dios, defiende à tu Pueblo.
Respuesta. Y bendice à tu heredad.
El Ministro. Danos paz en nuestros dias, O Señor.
Respuesta. Porque no hay otro que pelee por nosotros, sino tú, o Dios.
El Ministro. O Dios, purifica nuestros corazones.
Respuesta. Y no quites de nosotros tu Santo Espiritu.

Siguense luego tres Colectas; la primera será del dia, es à saber, la que está ordenada para la Comunion; la segunda

LATINA ET GRÆCA.

MATUTINÆ PRECES.

¶ *Deinde* Symbolum Apostolorum *a Ministro, et cætu universo stantibus, cantabitur aut recitabitur, nisi quibus diebus Sancti* Athanasii *Symbolum recitatur.*

CREDO in Deum Patrem Omnipotentem, creatorem cœli et terræ, et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus est Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus et sepultus; descendit ad inferos, tertio die resurrexit a mortuis; ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris Omnipotentis; inde venturus est judicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, et vitam æternam. Amen.

¶ *Deinde seguentes hæ preculæ, singulis religiose genua flectentibus; Ministro alta voce præeunte,*

Dominus vobiscum:
Responsio. Et cum spiritu tuo.
Oremus.
Kyrie Eleyson.
Christe Eleyson.
Kyrie Eleyson.

¶ *Deinde Minister, Clerici, ut et universus cætus alta voce orationem Dominicam recitabunt.*

PATER noster qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; Sed libera nos a malo. Amen.

¶ *Deinde stans Presbyter dicet,*

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.
Responsio. Et salutare tuum da nobis.
Presbyter. Domine, salvum fac Regem.
Responsio. Et clementer exaudi nos cum invocamus te.
Presbyter. Ministri tui induantur justitia.
Responsio. Et sancti tui exultent.
Presbyter. Salvum fac populum tuum, Domine.
Responsio. Et benedic hereditati tuæ.
Presbyter. Da pacem, Domine, in diebus nostris.
Responsio. Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.
Presbyter. Cor mundum crea in nobis, o Deus.
Responsio. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a nobis.

¶ *Deinde sequentur tres Collectæ; Prima diei, quæ eadem erit cum ea quæ in formula sacram Communionem administrandi recitanda est. Secunda pro Pace impetranda.*

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Εἶτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τῷ Λειτουργοῦ τε καὶ τῷ λαῷ ἑστῶτος, ἀσθήσεται ἢ λεχθήσεται· εἰ μὴ ἐν αἷς ἡμέραις τὸ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Σύμβολον ἀναγνωσθῆναι διατέτακται.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν. Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν, Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν, Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τούτοις ἐπιφέρονται αὗται αἱ εὐχαὶ, πάντων εὐλαβῶς γονυπετούντων, πρῶτον τοῦ Λειτουργοῦ ἐξακούστῳ φωνῇ ἀποφθεγγομένου,

Κύριος εἴη μεθ' ὑμῶν.
Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Λειτουργός. Δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, Κληρικοί τε καὶ λαὸς προσευχὴν τὴν Κυριακὴν ἐκφώνως ἐροῦσι.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ἀποφθέγξεται·

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.
Ἱερεύς. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.
Ἀπόκρισις. Καὶ ἐλεως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.
Ἱερεύς. Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύσωνται.
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸν ἐκλεκτόν λαόν σου εὐφρανον.
Ἱερεύς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
Ἀπόκρισις. Καὶ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.
Ἱερεύς. Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Ἀπόκρισις. Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπεραγωνίζεται πλὴν σοῦ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Ἱερεύς. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ ἄρῃς ἀφ' ἡμῶν.

Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταὶ, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδία, ἡ δηλονότι ἐν παναγίᾳ τῇ Συνάξει διαταχθεῖσα, δευτέρα

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

MORNING PRAYER.

cond for Peace; the third for Grace to live well. And the two last Collects shall never alter, but daily be said at Morning Prayer throughout all the Year, as followeth; all kneeling.

The second Collect, for Peace.

O GOD, who art the author of peace and lover of concord, in knowledge of whom standeth our eternal life, whose service is perfect freedom; Defend us thy humble servants in all assaults of our enemies; that we, surely trusting in thy defence, may not fear the power of any adversaries, through the might of Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The third Collect, for Grace.

O LORD, our heavenly Father, Almighty and everlasting God, who hast safely brought us to the beginning of this day; Defend us in the same with thy mighty power; and grant that this day we fall into no sin, neither run into any kind of danger; but that all our doings may be ordered by thy governance, to do always that is righteous in thy sight; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In Quires and Places where they sing, here followeth the Anthem.

Then these five Prayers following are to be read here, except when the Litany is read; and then only the two last are to be read, as they are there placed.

A Prayer for the King's Majesty.

O LORD our heavenly Father, high and mighty, King of kings, Lord of lords, the only Ruler of princes, who dost from thy throne behold all the dwellers upon earth; Most heartily we beseech thee with thy favour to behold our most gracious Sovereign Lord, King *GEORGE*; and so replenish him with the grace of thy Holy Spirit, that he may always incline to thy will, and walk in thy way: Endue him plenteously with heavenly gifts; grant him in health and wealth long to live; strengthen him that he may vanquish and overcome all his enemies; and finally, after this life, he may attain everlasting joy and felicity; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Royal Family.

ALMIGHTY God, the fountain of all goodness, we humbly beseech thee to bless all the Royal Family: Endue them with thy holy Spirit; enrich them with thy heavenly grace; prosper them with all happiness; and bring them to thine everlasting kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Clergy and People.

ALMIGHTY and everlasting God, who alone workest great marvels; Send down upon our Bishops, and Curates, and all

PRIERES DU MATIN.

la Paix. La troisième pour la grâce de bien vivre. Les deux dernières ne se changeront jamais, mais se diront chaque jour de l' année, comme suit, tous étant a genoux.

La seconde Collecte pour la Paix.

O DIEU, qui es l' auteur de la paix et qui aimes la concorde, en la connoissance duquel consiste notre vie éternelle, et dont le service est une liberté parfaite, defends-nous, tes humbles serviteurs, contre tous les assauts de nos ennemis, afin que, nous confiant entièrement en ta protection, nous n'ayons à craindre la puissance d'aucun adversaire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Troisième Collecte pour demander à Dieu sa grâce.

SEIGNEUR notre Père céleste, Dieu éternel et tout-puissant, qui nous as fait arriver heureusement au commencement de ce jour, conserve-nous, pendant sa durée, par ta puissance; et nous fais la grâce, qu'aujourd'hui nous ne tombions dans aucun péché, et que nous ne courions aucun danger; mais dirige et conduis tellement toutes nos actions, que nous ne fassions rien qui ne soit juste et droit en ta présence, par Jésus Christ notre Seigneur. *Amen.*

Dans les Chœurs, et aux lieux où il y a des chantres, ici suit l'Antienne.

On lit ensuite les cinq Prières suivantes, à moins qu'on ne lise la Litanie; *car alors on se borne à lire les deux dernières, comme elles sont ici placées.*

Prière pour le ROI.

O SEIGNEUR et Père céleste, haut et puissant, Roi des rois, Seigneur des seigneurs, seul Gouverneur des princes, qui de ton trône céleste contemples tous les habitans de la terre, nous te supplions, de tout notre cœur, qu'il te plaise de regarder d'un œil propice notre légitime Souverain, le Roi GEORGE, et de le remplir tellement des grâces de ton Saint Esprit, qu'il se porte toujours à faire ta volonté et à marcher dans tes voies. Répands sur lui abondamment tes dons célestes. Fais-lui la grâce de vivre long-temps en santé et en prospérité. Fortifie-le, afin qu' il puisse vaincre et surmonter tous ses ennemis, et qu' enfin, après cette vie, il parvienne à la gloire et à la félicité éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour la FAMILLE ROYALE.

DIEU tout-puissant, qui es la source de tout bien, nous te prions très-humblement de bénir toute la Famille Royale: donne-leur ton Saint Esprit; remplis-les de ta grâce céleste; comble-les de toutes sortes de bonheur; et les conduis à ton royaume éternel, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour le Clergé et pour le Peuple.

DIEU éternel et tout-puissant, qui seul fais de grandes merveilles, fais descendre sur nos Évêques, sur nos Ministres, et sur

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΥΓΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗ.

κοινωνίας, ἡ δευτέρα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἡ δὲ τρίτη ὑπὲρ τῆς χάριτος τοῦ καλῶς ζῆν. Αὗται αἱ δύο ὕστεραι ἀναγινώσκονται ἀμεταβόλως καθ' ἑκάστην ἡμέραν μὲ τὰς προσευχὰς τὰ ὄρθρα, καθ' ἑνὸς γονατίζοντος.

Δευτέρα Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης.

Ω ΘΕΕ, αὐτουργὲ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐραστὰ τῆς ὁμονοίας, ὁ νοῦς τοῦ ὁποίου μᾶς δίδει αἰώνιον ζωὴν, καὶ εἰς τὸ βασίλειον τοῦ ὁποίου, δούλοι εἴμεθα καὶ ἅμα παντάπασι ἐλεύθεροι· Ἐν πάσαις ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν ἐχθρῶν ὑπεράσπισον τοὺς δούλους σου τοὺς ταπεινοὺς, ὅπως θαρροῦντες βεβαίως ἐν τῇ διαφυλάξει σου καταφρονήσωμεν τὴν δύναμιν τῶν ἐναντίων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς Χάριτος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, Θεὲ παντοκράτωρ αἰώνιε, ὁπᾶ ἔφερας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτης τῆς ἡμέρας, ὑπεράσπισόν μας ἐν αὐτῇ σὺν τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, καὶ βοήθησόν μας ἵνα μὴ πέσωμεν εἰς ἁμαρτίαν μηδὲ εἰς κίνδυνον τινὰ, ἀλλ' ἵνα οὕτω διοικηθοῦν ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα ἡμῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς σου, ὥστε καὶ πράττειν πάντοτε δικαίως ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ψάλλουσι τώρα ἀκολουθεῖ ὁ ἀνθύμνος.

Ὕστερα διαβάζονται αἱ ἑξῆς πέντε Προσευχαὶ, ἐὰν μὴ διαβασθῇ ἡ Λειτανεία· ἐπειδὴ τότε μόνον αἱ ὕστεραι δύο, καθὼς εὑρίσκονται ἐδῶ ἀναγινώσκονται.

Ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε Βασιλεῦ τῶν Βασιλέων, Κύριε τῶν Κυρίων, μονάρχα τῶν ἀρχόντων ὅστις ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἀστέρων παρατηρεῖς τοὺς κατοικέντας τὴν γῆν, ἐκ βάθους τῆς καρδίας παρακαλῶμέν σε πρόσεχε εὐνοϊκῶς ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα, τὸν Δεσπότην καὶ Βασιλέα ἡμῶν ΓΕΩΡΓΙΟΝ καὶ γέμισον αὐτὸν μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματός σου, οὕτω, ὥστε κάμνοντας τὸ θέλημά σου πορευθῇ διὰ τὰς ὁδούς σου. Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ τὰ ἐπουράνια χαρίσματά σου, δὸς αὐτῷ ὑγείαν, εὐτυχείαν, καὶ πολύχρονον ζωὴν, ἐνδυνάμωσον αὐτὸν νὰ καταπολεμήσῃ καὶ νὰ νικήσῃ τοὺς ἐχθρούς του· μετὰ δὲ τὸν βίον τοῦτον δέξου αὐτὸν εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν καὶ δόξαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ πάσης τῆς Βασιλικῆς Φαμιλείας.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, πηγὴ πάσης ἀγαθότητος, ταπεινῶς παρακαλοῦμέν σε εὐλόγησον πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν γενεάν. Χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτισον αὐτοὺς σὺν τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δὸς αὐτοῖς πᾶσαν εὐδαιμονίαν, καὶ φέρον αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆ Κλήρῳ ϗ τῆ Λαῆ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὲ, μόνε θαυμαστὲ εἰς τὰ ἔργα, πέμψον ἐπὶ τὰς Ἐπισκόπας, ϗ τὰς

PREGHIERE PER LA MATTINA.

Pace; e la terza per ottener la grazia di ben vivere.

O DIO, che sei l' autore di Pace e amator della concordia, nella cui conoscenza consiste la nostra vita eterna; la servitù del quale è perfetta libertà, difendi noi, tuoi servidori umili, in tutti gli assalti dei nostri nemici, acciocchè, confidandoci sicuramente nella tua difesa non temiamo la forza d' alcuni avversari, per potenza di Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

La terza Colletta per Grazia.

O SIGNOR, nostro Padre Celeste, Onnipotente e Eterno Dio, che ci hai condotti salvi infino al cominciamento di questo giorno, difendici in esso con la tua gran potenza, e facci la grazia, che non cadiamo oggi in alcun peccato, nè incorriamo in verun pericolo, ma che tutti i fatti nostri siano condotti sotto 'l tuo governo, acciocchè facciamo sempre quello ch' è giusto nel tuo cospetto, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Ne' cori e luoghi dove si canta, quà segue l' antifona.

Poi, queste cinque Preghiere seguenti, hanno da esser lette quì, eccetto quando sarà letta la Litania; e allora solamente le due ultime debbono esser lette nell' ordine, come là si trovano.

Preghiera per il Re.

O SIGNORE, nostro Padre Celeste, eccelso, e potente, Re de' Re, Signor de' Signori, sol governator de' Principi, che dal tuo trono celeste contempli tutti gli abitanti della Terra, noi ti supplichiamo di tutto il nostro cuore, che ti piaccia guardare con occhio favorevole il nostro grazioso e supremo Signore, il Re GEORGIO, e empirlo in tal modo delle grazie del tuo Santo Spirito, ch' egli sia sempremai inclinato a far la tua volontà e caminar nelle tue vie. Investilo riccamente de' doni celesti; confortalo in tal modo che possa vincere e superar tutti i suoi nemici, e che finalmente dopo questa vita, pervenga alla letizia e felicità eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera per la Famiglia Reale.

IDDIO Onnipotente, Fonte d' ogni Bontà, noi ti preghiamo umilmente di benedire tutta la Famiglia Regia: investila del tuo Santo Spirito; arricchiscila della tua grazia celeste, falla prosperare in ogni sorta di felicità, e conducila al tuo Regno celeste, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera per il Clero ed il Popolo.

IDDIO Onnipotente ed Eterno, che solo operi gran maraviglie, spandi sopra i nostri Vescovi, e Piovani, e tutte le Congregazioni

LITURGIA POLYGLOTTA.

Matutinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Morgen=Gebete.

gen Communion zu leſen beſtimmt iſt. Die zweite um Frieden; die dritte um die Gnade rechtſchaffen zu leben. Die letzten beiden Collecten dürfen niemals geändert, ſondern ſollen täglich beym Morgen=Gebete, während alle knien, geſprochen werden.

Die zweite Collecte: um Frieden.

O Gott, der du des Friedens Urheber biſt, und die Eintracht liebſt! Du, auf deſſen Erkenntniß unſer ewiges Leben beruhet, und deſſen Dienſt vollkommene Freiheit iſt! Beſchütze uns, deine demüthigen Diener, gegen alle Angriffe unſerer Feinde, daß wir, auf deine Hülfe feſt vertrauend, die Gewalt keines Widerſachers zu fürchten haben mögen, durch die Macht Jeſu Chriſti unſers Herrn. Amen.

Die dritte Collecte, um Gnade.

O Herr! unſer himmliſcher Vater! Allmächtiger, ewiger Gott, der du den Anfang dieſes Tages uns glücklich haſt erleben laſſen! Beſchütze uns an demſelben mit deiner mächtigen Kraft, und verleihe, daß wir heute in keine Sünde fallen, noch in irgend eine Gefahr gerathen, ſondern daß unſer ganzes Verhalten unter deiner Leitung ſtehe, und wir nur das thun mögen, was recht iſt vor deinem heiligen Angeſichte, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen!

Wo Chöre angeſtellt ſind und geſungen wird, folgt hier der Wechſelgeſang. (Anthem.)

Darauf werden die nachſtehenden fünf Gebete, oder wenn die Litaney geleſen wird, nur die beiden letzten derſelben geſprochen.

Ein Gebet für des Königs Majeſtät.

O Herr, unſer himmliſcher Vater! hoch und mächtig, König der Könige, Herr der Herrn, einziger Beherrſcher der Fürſten! Der du von deinem Throne auf alle Bewohner der Erde herabſchaueſt. Herzlich bitten wir dich: Walte mit deiner Huld über unſern allergnädigſten König und Herrn GEORG, und erfülle ihn mit deinem heiligen Geiſte, daß er ſtets ſeine Luſt an deinem Willen habe, und auf deinen Wegen wandle. Schenke ihm die reichſte Fülle deiner himmliſchen Gaben; verleihe ihm Geſundheit und ein langes, glückliches Leben; ſtärke ihn, daß er alle ſeine Feinde beſiege und überwinde, und laß ihn endlich, nach dieſem Leben, die ewige Freude und Seligkeit erlangen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Ein Gebet für die Königliche Familie.

Allmächtiger Gott, Urquell alles Guten! In Demuth bitten wir dich: Segne die ganze Königliche Familie. Erfülle ſie mit deinem heiligen Geiſte; ſchenke ihnen reichlich deine himmliſche Gnade; ſegne ſie mit allem, was ſie beglücken kann, und bringe ſie zu deinem ewigen Reiche, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Ein Gebet für die Geiſtlichkeit und die Gemeinen.

Allmächtiger und ewiger Gott! der du allein große Wunder thuſt. Sende den heilſamen

ORACION MATUTINA.

por la paz; la tercera por la gracia de bien vivir. Las dos postreras no varían, mas se dicen todo el año en la Oracion Matutina, como se sigue; todos de rodillas.

La segunda Colecta por la Paz.

O DIOS autor de la Paz, y amante de la Concordia, en cuyo conocimiento depende nuestra vida eterna, y cuyo servicio es plena libertad; defiende á estos tus humildes siervos, en todos los ataques de nuestros enemigos; para que confiando enteramente en tu Proteccion y Amparo no tengamos ocasion de temer la fuerza de ningun adversario, mediante el poder de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La tercera Colecta por la Gracia.

SEÑOR Nuestro Padre Celestial, Eterno y Todo-poderoso, que nos has hecho llegar al principio deste dia, guardanos en él con tu gran poder, y haz que el dia de hoy no caygamos en ningun pecado, ni incurramos en ningun peligro; antes bien, que todas nuestras acciones sean dirigidas por tí de modo que siempre hagamos lo que es justo y agradable á tus ojos; mediante Jesu Christo nuestro Señor. Amen.

En iglesias donde hay música, se canta aquí la Antiphona. Despues se dicen estas cinco Oraciones excepto quando se lee la Letania; y entonces solo las dos ultimas deben ser leídas como se hallan allí.

Oracion por S. M. el Rey.

O SEÑOR nuestro, Padre Celestial, Alto y Poderoso, Rey de reyes, Señor de señores, solo Gobernador de principes, que desde tu trono miras todos los habitantes de la tierra; de corazon te suplicamos que mires favorablemente á nuestro soberano N. ; y que de tal modo lo llenes de la gracia de tu santo Espiritu que siempre haga tu voluntad, y no se aparte de tus sendas: proveelo en abundancia con dones celestiales; concedele prosperidad y larga vida: fortalecelo de modo que pueda vencer, y someter á sus enemigos: y que finalmente, despues de esta vida, alcánce gozo y felicidad eterna: mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por la Real Familia.

OMNIPOTENTE Dios, fuente de toda bondad, humildemente te suplicamos bendigas á N. N. y toda la Real Familia. Llenalos de tu Santo Espiritu; enriquecelos con tu Gracia celestial; concedeles toda felicidad, y conducelos á tu Reyno eterno, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por el Clero y Pueblo.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, que eres el solo autor de obras maravillosas; envia sobre nuestros Obispos y Curas, y

LATINA ET GRÆCA.

MATUTINÆ PRECES.

Tertia ut Gratia concedatur ad recte vivendum. Duæ posteriores Collectæ nunquam variabuntur, sed quotidie in Matutinis Precibus recitabuntur per totum annum, prout sequuntur, singulis genua flectentibus.

Collecta secunda pro Pace.

DEUS author pacis et concordiæ amator, in cujus cognitione sita est vita æterna, et cui servire vera est libertas, nos humiles famulos tuos adversus omnes hostium nostrorum impetus protegas, ne nobis tua protectione fretis, sit ab ullius adversarii viribus timendum, per virtutem Jesu Christi Domini nostri. *Amen.*

Collecta tertia pro gratia petenda.

O DOMINE Pater noster cœlestis, Omnipotens et sempiterne Deus, qui nos incolumes ad initium hujus diei perduxisti, tua nos hodie potenti virtute protege, da etiam ne in ullum hac die peccatum incidamus, aut in ullum periculum incurramus, sed ut singulæ actiones nostræ tuo moderamine ita dirigantur, ut, quod justum est in conspectu tuo id semper præstemus; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *In Choris et Locis, in quibus psallitur, hic sequitur Antiphona.*

¶ *Deinde sequentes hæ quinque orationes hic recitandæ sunt, nisi cum Litania recitatur. Tum enim duæ posteriores tantum recitandæ sunt eo ordine, quo ibi collocantur.*

Oratio pro Regia Majestate.

O DOMINE, Pater noster cœlestis, excelse atque potens, Rex Regum, et Domine Dominantium, Principum omnium moderator unice, qui de solio tuo omnes mundi incolas intueris, supplices te rogamus ut Clementissimum Principem et supremum Dominum nostrum Regem GEORGIUM benigne respicere digneris, et ita eum Sancti Spiritus tui gratia replere, ut ad voluntatem tuam adimplendam promptus paratusque in viis tuis indesinenter ambulet, cœlestibus eum tuis muneribus ita cumula, ut vita utatur longæva et prospera, eum adeo corrobora ut hostes omnes superet, ac devincat, et tandem exacto hujus vitæ curriculo ad gaudium et felicitatem æternam perveniat; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Oratio pro stirpe Regia.

OMNIPOTENS Deus omnis boni fons et scaturigo, supplices te rogamus, universæ Stirpi Regiæ benedicere digneris, eos sancto tuo Spiritu dona, gratia tua cœlesti locupleta, fausta illis et prospera omnia concede, et eos perducas ad æternum regnum tuum; per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Oratio pro Clero et Populo.

OMNIPOTENS et æterne Deus, qui solus mirabilia operaris, gratiæ tuæ spiritum salutarem emitte super Episcopos et Cura-

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ὑπὲρ εἰρήνης, τρίτη δὲ ὑπὲρ Χάριτος πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. Δύο δὲ Ὕστεραι καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἑωθιναῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ῥηθήσονται οὐτωσὶ, γονυπετούντων ἁπάντων.

Δευτέρα Συναπτὴ ὑπὲρ Εἰρήνης.

Ο ΘΕΟΣ ὁ τῆς εἰρήνης ἀρχηγὸς καὶ τῆς ὁμονοίας ἐραστὴς ὤν, ὃν γινώσκειν ἔστιν αἰώνιος ἡμῶν ζωὴ, ᾧ δουλεύειν ὁλόκληρός ἐστιν ἐλευθερία· Σκέπασον ἐν πάσαις ἐχθρῶν ἐπιβολαῖς ταπεινοὺς τοὺς δούλους σου, ὅπως τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλῶς πεποιθότες, μηδεμίαν τῶν ἐξ ἐναντίας δύναμιν ὀρρωδῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ Χάριτος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, παντοκράτωρ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἀσφαλῶς ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχὴν, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου ὑπερασπισον ἡμῶν ἐν αὐτῇ, καὶ παράσχου ἡμῖν ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀποκλίνωμεν ἁμαρτίαν, μηδὲ κινδύνῳ τινὶ περιπίπτωμεν, ἀλλ' ἵνα πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν τῇ Κυβερνήσει σου οὕτω διοικῆται ὥστε πάντοτε τὸ δίκαιον ἐνώπιόν σου πράττειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ᾄδειν νομίζεται, ὧδε ἕπεται ὁ Ὕμνος.

Εἶτα αἱ ἑξῆς πέντε Προσευχαὶ ἀναγνωσθήσονται ἐνθάδε, ἐὰν μὴ ἀναγνωσθῇ ἡ Λιτανεία· τότε δὲ, δύο αἱ ὕστεραι μόναι ἀναγνωσθήσονται, καθὼς ὧδε κεῖται.

Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικοῦντας ἐφορῶν· ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος ἔτω πλήρωσον αὐτὸν, ὥστ' ἀεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ ἐπουράνια τὰ χαρίσματά σου, ὡς αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακρόβιον εἶναι, κραταίωσον αὐτὸν ὥστε πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν βίον τοῦτον τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου.

ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πηγὴ, ταπεινῶς ἀντιβολοῦμέν σε εὐλογῆσαι ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτιζε αὐτοὺς τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, ὡς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εἰσενέγκης αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

Congregations committed to their charge, the healthful Spirit of thy grace; and that they may truly please thee, pour upon them the continual dew of thy blessing. Grant this, O Lord, for the honour of our Advocate and Mediator, Jesus Christ. *Amen.*

A Prayer of Saint Chrysostom.

ALMIGHTY God, who hast given us grace at this time with one accord to make our common supplications unto thee; and dost promise, that when two or three are gathered together in thy Name thou wilt grant their requests: Fulfil now, O Lord, the desires and petitions of thy servants, as may be most expedient for them; granting us in this world knowledge of thy truth, and in the world to come life everlasting, *Amen.*

2 *Cor.* xiii. 14.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

Here endeth the Order of Morning Prayer throughout the Year.

PRIERES DU SOIR.

tous les Troupeaux qui leur sont commis, l'esprit salutaire de ta grâce; et afin qu'ils puissent t'être agréables, répands continuellement sur eux la rosée de ta bénédiction. Seigneur, exauce-nous pour l'amour de notre Avocat et Médiateur Jésus-Christ. *Amen.*

Prière de St. Chrysostome.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui nous as fait la grâce de t'adresser maintenant nos prières d'un commun accord, et qui nous as promis que quand deux ou trois seront assemblés en ton nom, tu leur accorderas leurs requêtes, accomplis maintenant les souhaits et les demandes de tes serviteurs, selon que tu connois qu'il est le plus expédient et le plus salutaire; nous accordant dans ce monde la connoissance de ta vérité, et au siècle à venir la vie éternelle. *Amen.*

2 *Corinth.* xiii. 14.

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint Esprit, soit avec nous tous éternellement. *Amen.*

Ici finissent les Prières du Matin pendant toute l'Année.

THE ORDER

FOR

EVENING PRAYER,

DAILY THROUGHOUT THE YEAR.

At the beginning of Evening Prayer the Minister shall read with a loud voice some one or more of these Sentences of the Scriptures that follow. And then he shall say that which is written after the said Sentences.

WHEN the wicked man turneth away from his wickedness that he hath committed, and doeth that which is lawful and right, he shall save his soul alive. *Ezekiel* xviii. 27.

I acknowledge my transgressions, and my sin is ever before me. *Psalm* li. 3.

Hide thy face from my sins, and blot out all mine iniquities. *Psalm* li. 9.

The sacrifices of God are a broken spirit:

ORDRE

A SUIVRE CHAQUE JOUR AUX

PRIERES DU SOIR,

PENDANT TOUTE L'ANNÉE.

Pour commencer la Prière du Soir, le Ministre lira à haute voix une ou plusieurs des Sentences suivantes de l'Ecriture, et il continuera par ce qui suit les dites sentences.

QUAND le méchant se détournera de sa méchanceté qu'il aura commise, et qu'il fera ce qui est juste et droit, il fera vivre son ame. *Ezech.* 18. 27.

Je connois mes transgressions, et mon péché est continuellement devant moi. *Psal.* 51. 3.

Détourne ta face de mes péchés, et efface toutes mes iniquités. *Psal.* 51. 9.

Les sacrifices de Dieu sont l'esprit froissé;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΈΣΠΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

ἐφημερίας ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν τὸ σωτήριον πνεῦμα τῆς χάριτός σου· Καὶ ἵνα ὄντως σοὶ ἀρέσωσι, χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὁρόσον ἀκατάπαυστον τῆς εὐλογίας σου. Τοῦτο χάρισον Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, ὁποῦ ἐχάρισας ἡμῖν ταύτας τὰς κοινὰς καὶ συμφώνους προσευχὰς, καὶ ἔταξας ἵνα εἰσακούσῃς τὰς αἰτήσεις δυοῖν ἢ τριῶν συμφωνούντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, ἀναπλήρωσον καὶ τώρα τὰ αἰτήματα τῶν δούλων σου πρὸς τὸ κάλλιον δίδοντας ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας σου, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αἰώνιον ζωήν. Ἀμήν.

Β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐδῶ τελειώνει τὸ Σχῆμα τῶν τοῦ Ὄρθρου Προσευχῶν.

ΣΧΗΜΑ

ΤΩΝ

ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ,

ΤΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.

Ὁ λειτουργὸς ἀρχηνᾷ τὰς Ἐσπερινὰς Προσευχὰς ἐκφωνάζοντας ἕνα ἢ πλείω ἀπὸ τοὺς στείχους τούτους τῆς ἁγίας Γραφῆς· ὕστερα λέγει τὰ ὅσα τοὺς ἀκολουθῶσιν.

ΑΦΙΝΩΝΤΑΣ ὁ πονηρὸς τὴν πονηρίαν αὐτοῦ, καὶ ζῶντας δικαίως σώνει τὴν ψυχήν του. Ἰεζεκ. ιη'. κζ'

Γνωρίζω τὴν παρανομίαν μου ἐγὼ, καὶ ἐνθυμᾶμαι τὰς ἁμαρτίας μου πάντοτε. Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου καὶ σβύσε πάσας τὰς παρανομίας μου. Ψαλ. να'. θ'.

Κατατεθλιμμένον πνεῦμα θυσίασε τῷ Θεῷ·

PREGHIERE PER LA SERA.

che sono commesse alla lor cura, lo Spirito salutare della tua grazia; acciocchè possino tanto maggiormente aggradirti, spandi sempre sopra di loro la rugiada della tua benedizione. Concedi questo, O Signore, per l'onore di Gesù Cristo, nostro Avvocato e Intercessore. *Amen.*

Preghiera di S. Crisostomo.

IDDIO Onnipotente, che ci hai fatta la grazia a quest'ora di presentare unanimamente le nostre comuni supplicazioni, e prometti che, quando due o tre siano radunati insieme, nel tuo Nome, tu esaudirai le loro dimande: Adempisci presentemente, O Signore, i desideri e supplicazioni de'tuoi Servitori, come può esser loro più espediente; dandoci in questo secolo la conoscenza della tua verità, e nel secolo avvenire, la Vita Eterna. *Amen.*

2 *Cor.* xiii. 14.

LA Grazia del nostro Signore, Gesù Cristo, e la Carità di Dio, e la Comunione dello Spirito Santo, sia con tutti noi eternamente. *Amen.*

Quì finisce l' ordine della Preghiera della Mattina.

ORDINE

DELLE

PREGHIERE PER LA SERA.

Al principio delle Preghiere della Sera, il Ministro leggerà una, o più delle sentenze seguenti

QUANDO l'empio si ritrarrà dalla sua empietà ch' egli avrà commessa, e farà giudizio e giustizia, egli farà viver l'anima sua. *Ezec.* xviii. 17.

Io riconosco i miei misfatti, e'l mio peccato è del continuo davanti a me. *Sal.* li. 3.

Nascondi la tua faccia da' miei peccati, e cancella tutte le mie iniquità. *Sal.* li. 9.

I sacrifici di Dio sono lo Spirito rotto:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Abend-Gebete

Geiſt deiner Gnade auf unſere Biſchöfe und Seelſorger, und auf alle Gemeinen, die ihnen anvertrauet ſind, und gieße den Thau deines Segens immerwährend auf ſie hernieder, daß ſie dir wahrhaft wohlgefällig werden mögen! Verleihe dieß, o Herr, zur Ehre unſers Fürſprechers und Mittlers, Jeſu Chriſti. Amen.

Ein Gebet des heiligen Chryſoſtomus.

Allmächtiger Gott! der du uns jetzt die Gnade verliehen haſt, dir unſere gemeinſchaftlichen Gebete einmüthig darzubringen, und der du verheißeſt, wenn zwey oder drey verſammelt ſind in deinem Namen, ihnen ihre Bitte zu gewähren. Erfülle nun, o Herr, das Verlangen und Flehen deiner Diener, wie es uns am nützlichſten ſeyn mag; verleihe uns in dieſer Welt die Erkenntniß deiner Wahrheit, und in der künftigen das ewige Leben. Amen.

2 Corinth. 13, 13.

Die Gnade unſeres Herrn Jeſu Chriſti, und die Liebe Gottes, und die Gemeinſchaft des heiligen Geiſtes, ſey mit uns allen immerdar. Amen.

Hier endet die Ordnung des Morgen-Gebetes, durch das ganze Jahr.

Ordnung

des täglichen

Abend-Gebetes,

durch das ganze Jahr.

Bey'm Anfange des Abend-Gebetes ſoll der Prediger einen oder mehrere der nachſtehenden bibliſchen Sprüche mit lauter Stimme leſen, und dann die darauf folgenden Worte ſprechen.

Wenn ſich der Gottloſe bekehret von ſeiner Ungerechtigkeit die er gethan hat, und thut nun recht und wohl, der wird ſeine Seele lebendig behalten.—Heſek. 18, 27.

Ich erkenne meine Miſſethat, und meine Sünde iſt immer vor mir.—Pſ. 51, 4.

Verbirg dein Antlitz vor meinen Sünden, und tilge alle meine Miſſethat.—Pſ. 51, 10.

Die Opfer, die Gott gefallen, ſind ein geäng-

ORACION VESPERTINA.

todas las Congregaciones encomendadas à su cargo, el saludable Espiritu de tu gracia; y para que ellos verdaderamente te agraden, haz baxar sobre ellos el continuo rocio de tu Bendicion. Concede esto, o Señor, por el honor de nuestro Abogado y Mediador Jesu Christo. *Amen.*

Oracion de S. Chrisostomo.

OMNIPOTENTE Dios, que nos has dado gracia para que en la ocasion presente te dirijamos de comun acuerdo nuestras súplicas, y has promettido que quando dos ô tres esten congregados en tu Nombre les concederás sus peticiones; Cumple ahora, O Señor, los deseos y ruegos de tus siervos como mas les convenga, concediendonos en éste mundo Conocimiento de tu Verdad, y en el venidero vida eterna. *Amen.*

2 Cor. xiii. 14.

LA Gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el Amor de Dios, y la Comunicacion del Santo Espiritu sea con todos nosotros eternamente. *Amen.*

A qui acaba el orden de la Oracion Matutina.

EL ORDEN

DE LA

ORACION VESPERTINA,

CADA DIA POR TODO EL AÑO.

Al principio de la Oracion de por la mañana, el Ministro leerá en alta voz una ó mas destas Sentencias de las Escrituras, que se siguen. Y entonces dirá lo que está escrito despues de las dichas Sentencias.

SI el impio se apartare de su impiedad que cometió è hiciere juicio y justicia, él mismo vivificará su alma.

Yo conozco mi iniquidad: y mi pecado está siempre enfrente de mí.

Aparta tu rostro de mis pecados: y borra todas mis iniquidades.

Sacrificio para Dios, es el espiritu atribu-

LATINA ET GRÆCA.

VESPERTINÆ PRECES.

ros nostros, et super universos greges eorum curæ demandatos; et, ut vere sint apud te accepti, perpetuum in eos benedictionis tuæ rorem effunde. Hæc largire, Domine, propter honorem Advocati et Mediatoris nostri, Jesu Christi. Amen.

Oratio Sancti Chrysostomi.

OMNIPOTENS Deus, cujus gratia nobis concessum est hoc tempore preces nostras uno ore unoque animo tibi offerre, et qui polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine tuo, te eorum petitiones exauditurum, famulorum tuorum desideria ac vota, o Domine, (prout tibi maxime illis expedire videbitur) benigne jam adimple; concessa nobis in hoc sæculo veritatis tuæ cognitione, et vita æterna in futuro. Amen.

2 Cor. xiii. 14.

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

Hic desinit ordo Matutinarum Precum per totum annum.

ORDO,

IN

VESPERTINIS PRECIBUS,

PER

TOTUM ANNUM QUOTIDIE OBSERVANDUS.

¶ *Initio Precum Vespertinarum, sacrorum Minister harum sententiarum quæ sequuntur, ex Scriptura sacra desumptarum, unam aut alteram, aut etiam plures, alta voce præleget. Deinde id dicet, quod iis sententiis proxime subjunctum est.*

CUM averterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, et fecerit judicium et justitiam; ipse animam suam vivificabit. *Ezek.* xviii. 27.

Iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper. *Psal.* li. 3.

Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele. *Psal.* li. 9.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus:

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ πάσας ἃς αὐτοὶ πιστεύονται Ἐκκλησίας, τὸ ὑγιαῖνον τῆς χάριτός σου Πνεῦμα· Καὶ ἵνα ὄντως σοι ἀρέσκωσιν, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀένναον τῆς εὐλογίας σου δρόσον· Τοῦτο χάρισαι, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτε, ᾧ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

Β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὧδε τελευτᾷ ὁ Τύπος τῶν Ἑωθινῶν δι' ὅλου τοῦ ἔτους Προσευχῶν.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ

ΤΩΝ

ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,

ΌΣΗΜΕΡΑΙ ΔΙ' ΕΤΟΥΣ.

Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Εὐχῶν Ἑσπερινῶν ἐκφώνως ἕν τι ἢ πλείω τῶν ἐξῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥησιδείων ἀναγνώσεται· εἶτα τὰ τούτοις ἐπιφερόμενα ἐρεῖ.

Ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν. Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

a broken and a contrite heart, O God, thou wilt not despise. *Psalm* li. 17.

Rend your heart, and not your garments, and turn unto the Lord your God, for he is gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repenteth him of the evil. *Joel* ii. 13.

To the Lord our God belong mercies and forgivenesses, though we have rebelled against him: neither have we obeyed the voice of the Lord our God, to walk in his laws which he set before us. *Daniel* ix. 9, 10.

O Lord, correct me, but with judgment: not in thine anger, lest thou bring me to nothing. *Jer.* x. 24. *Psalm* vi. 1.

Repent ye; for the Kingdom of Heaven is at hand. *St. Matth.* iii. 2.

I will arise, and go to my father, and will say unto him, Father, I have sinned against heaven, and before thee, and am no more worthy to be called thy son. *St. Luke* xv. 18, 19.

Enter not into judgment with thy servant, O Lord: for in thy sight shall no man living be justified. *Psalm* cxliii. 2.

If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us: but, if we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. 1 *St. John* i. 8, 9.

DEARLY beloved brethren, the Scripture moveth us in sundry places to acknowledge and confess our manifold sins and wickedness; and that we should not dissemble nor cloke them before the face of Almighty God our heavenly Father; but confess them with an humble, lowly, penitent, and obedient heart; to the end that we may obtain forgiveness of the same, by his infinite goodness and mercy. And although we ought at all times humbly to acknowledge our sins before God; yet ought we most chiefly so to do, when we assemble and meet together to render thanks for the great benefits that we have received at his hands, to set forth his most worthy praise, to hear his most holy Word, and to ask those things which are requisite and necessary, as well for the body as the soul. Wherefore I pray and beseech you, as many as are here present, to accompany me with a pure heart, and humble voice, unto the throne of the heavenly grace, saying after me;

A general Confession to be said of the whole Congregation after the Minister, all kneeling.

PRIERES DU SOIR.

ô Dieu, tu ne méprises point l'esprit froissé et brisé. *Ps.* 51. 17.

Rompez vos cœurs, et non pas vos vêtemens, et retournez à l'Eternel votre Dieu; car il est miséricordieux et pitoyable, tardif à colère, et abondant en gratuité, et il se repent d'avoir affligé. *Joel* 2. 13.

Les miséricordes et les pardons sont du Seigneur notre Dieu: car nous nous sommes rebellés contre lui; et nous n'avons point écouté la voix de l'Eternel notre Dieu, pour marcher dans ses lois qu'il a mises devant nous. *Dan.* 9. 9, 10.

O Eternel, châtie-moi, mais que ce soit par mesure, et non en ta colère; de peur que tu ne me réduises à néant. *Jer.* 10. 24.

Amendez-vous; car le royaume des cieux est proche. *Matt.* 3. 2.

Je me leverai, et m'en irai vers mon Père, et lui dirai: mon Père, j'ai péché contre le ciel et devant toi, et je ne suis plus digne d'être appelé ton fils. *Luc* 15. 18, 19.

N'entre point en jugement avec ton serviteur; car nul homme vivant ne sera justifié devant toi. *Psal.* 143. 2.

Si nous disons que nous n'avons point de péché, nous nous séduisons nous-mêmes, et la vérité n'est point en nous: si nous confessons nos péchés, il est fidèle et juste pour nous les pardonner, et nous nettoyer de toute iniquité. 1 *Jean* 1. 8, 9.

TRES-CHERS frères, l'Ecriture sainte nous exhorte, en plusieurs endroits, à reconnoître et à confesser la multitude de nos péchés et de nos iniquités; et elle nous avertit, que nous ne devons point les dissimuler ni les cacher devant la face de notre Dieu et Père céleste, mais que nous devons les confesser d'un cœur humilié, contrit, et obéissant, pour en obtenir la rémission par sa miséricorde infinie. Et quoiqu'en tout temps nous devions reconnoître et confesser nous péchés devant Dieu, nous y sommes plus particulièrement obligés, lorsque nous nous assemblons, pour lui rendre grâces des grands bienfaits que nous avons reçus de sa main, pour annoncer ses louanges, pour écouter sa sainte parole, et pour lui demander les choses qui nous sont nécessaires, tant pour le corps que pour l'ame. C'est pourquoi je vous prie, vous tous qui êtes ici présens, de m'accompagner d'un cœur pur et d'une voix humble, au trône de la grâce céleste, disant après moi:

Confession générale que toute l'assemblée doit dire à genoux, après le Ministre.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Κατατεθλιμμένην, καὶ τεταπεινωμένην καρδίαν, Θεὲ, μὴν ἀπορρίψῃς. Ψαλ. να'. ιζ'.

Ξεσχίσατε τὰς καρδίας, καὶ μὴ τὰ φορέματά σας· καὶ γυρίσατε πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεόν μας· ἐλεήμων γὰρ καὶ εὔσπλαγχνος ὁ Θεὸς, καὶ μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ συμπαθεῖ ἁμαρτίας. Ἰωήλ β'. ιγ'.

Πάντοτε μεγάλη ἡ εὐσπλαγχνία καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἂν καὶ ἡμεῖς ἀποστατήσαμεν, καὶ δὲν ἠκούσαμεν τὴν φωνήν του, οὔτε ἐπορεύθημεν κατὰ τοὺς ὁποίους ἔδωσε νόμους τῷ κόσμου διὰ μέσου τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσόν με Κύριε, ἀλλὰ ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ μὲ ἀφανίσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε· ἔφθασε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Καὶ συκωθεὶς πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ λέγω αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον κατὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμπροσθέν σου, καὶ εἶμαι ἀνάξιος 'να ὀνομασθῶ υἱός σου. Δουκ. ιε' ιη', ιθ'.

Μὴ κρίνῃς τὸν δοῦλόν σου, ὅτι κανεὶς ἔμπροσθέν σου δύναται 'να δικαιωθῇ. Ψαλ. ρμγ'. β.'

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν πλανώμεσθεν καὶ ψευδόμεσθεν· ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας μας, πιστὸς καὶ δίκαιος ὁ Οὐράνιος καὶ συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρεῖ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. α'. Ἰωάν. α'. η', θ'.

ΗΑΓΙΑ γραφὴ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, παρακινεῖ ἡμᾶς εἰς πολλους τόπους 'να γνωρίσωμεν καὶ 'να ἐξομολογήσωμεν τὰς ἀναρίθμους ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ πονηρίας· ἔτι καὶ 'να μὴν ἀποκρύψωμεν καὶ σκεπάσωμεν αὐτὰς ὄντες εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ ἐπουρανίου ἡμῶν Πατρός. Πρέπει λοιπὸν 'να ἐξομολογηθῶμεν μὲ καρδίαν ταπεινὴν, καταβιβασμένην, μετανοημένην, καὶ εὐπειθῆ, ἵνα ἀπολαύσωμεν τὴν συγχώρησιν ἀπὸ τῆς ἀπείρου ἀγαθώτητος καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ. Καὶ ἂν ἡμεῖς χρειαζόμεθα κάθε στιγμὴν 'να ἐξομολογηθῶμεν ταπεινῶς τῷ Θεῷ, πολὺ μᾶλλον χρειαζόμεθα ἀπ' αὐτοῦ ὅταν συνελθόντες διὰ 'να τὸν εὐχαριστήσωμεν ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐεργεσιῶν ὁποῦ ἔβρεξεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ διὰ 'να τὸν δοξάσωμεν ἀξιοπρεπέστατα, ἀκούωμεν τότε τὰ ἅγια ῥήματα καὶ ἐρωτῶμεν τὰ ἀναγκαία καὶ συμφέροντα τῇ ψυχῇ· διὰ τοῦτο ἐνθέρμως παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς παρόντας, μετὰ καθαρᾶς καρδίας, καὶ ταπεινῆς φωνῆς 'να εἰπῆτε πρὸς τὸν θρόνον τῆς ἐπουρανίου χάριτος τὰ ὅσα λέγω.

Γενικὴ ἐξομολόγησις τὴν ὁποίαν ὁ λειτουργὸς λέγει, καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι γονατίζοντες ἐπαναλαμβάνουσι.

PREGHIERE PER LA SERA.

o Dio, tu non isprezzi il cuor rotto e contrito. *Sal.* li. 17.

Stracciate i vostri cuori, e non i vostri vestimenti, e convertitevi al Signore, Iddio vostro: perciocchè egli è misericordioso e pietoso, lento all'ira, e di gran benignità, e si pente del male. *Joel* ii. 15.

Al Signor Iddio nostro, appartengono le misericordie ed i perdoni, benchè noi ci siamo ribellati contra lui: e non abbiamo ubbidito alla voce del Signore, Iddio nostro, per caminar nelle sue leggi ch'egli ci ha proposte. *Dan.* ix. 9. 10.

O Signore, gastigami, ma pur moderatamente; non nell'ira tua, che talora tu non mi faccia venir meno. *Jer.* x. 24.

Ravvedetevi, perciocchè il Regno de' Cieli è vicino. *Mat.* iii. 2.

Io mi leverò, e me n'andrò a mio padre, e gli dirò, Padre, Io ho peccato contra 'l Cielo, e davanti a te, e non son più degno d'esser chiamato tuo figliuolo: *S. Luca* xv. 18, 19.

Non venire a giudizio col tuo servitore, o Signore, perciocchè niun vivente sarà trovato giusto nel tuo cospetto. *Sal.* cxliii. 2.

Se diciamo che non v'è peccato in noi, inganniamo noi stessi, e la verità non è in noi; ma se confessiamo i nostri peccati, egli è giusto per rimetterci i peccati, e purgarci d'ogni iniquità. 1 *S. Giov.* i. 8, 9.

DILETTISSIMI Fratelli, la Santa Scrittura ci ammonisce, in molti luoghi, di riconoscer, e confessare la moltitudine dei nostri peccati e malvagità, e che non gli dissimuliamo ne ammantiamo nel cospetto d'Iddio Onnipotente, Padre nostro celeste; anzi gli confessiamo con cuore veramente umile, dimesso, penitente e ubbidiente; acciocchè ne possiamo ottener perdono, per la sua infinita bontà e misericordia. E quantunque siamo obbligati, in ogni tempo, di riconoscere con umiltà, innanzi a Dio, i nostri peccati; però dobbiamo farlo massimamente, quando ci raduniamo per rendergli grazie dei gran benefizi ch'abbiamo ricevuti dalle sue mani; per annunziar le sue meritevoli laudi, per udir la sua santissima parola, e per dimandargli le cose che ci fanno bisogno e chi ci sono necessarie, così per il corpo, come per l'anima. Perciò io vi prego e supplico tutti, quanti siete quà congregati, ad accompagnarmi di puro cuore e con umil voce, al Trono della Grazia celeste, dicendo con me.

Confessione generale, da dirsi da tutta la congregazione inginocchioni

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Abend-Gebete.

ſteter Geiſt, ein geängſtetes und zerſchlagenes Herz wirſt Du, Gott, nicht verachten. Pſ. 51, 19.

Zerreißet Eure Herzen, und nicht Eure Kleider, und bekehret Euch zu dem Herrn, Eurem Gott; denn er iſt gnädig, barmherzig, geduldig, und von großer Güte, und reuet ihn bald der Strafe. Joel, 2, 13.

Dein aber, Herr unſer Gott, iſt die Barmherzigkeit und Vergebung, denn wir ſind abtrünnig worden, und gehorchten nicht der Stimme des Herrrn, unſeres Gottes, daß wir gewandelt hätten in ſeinem Geſetze, welches er uns vorlegte durch ſeine Knechte, die Propheten. Dan. 9, 9, 10.

Züchtige mich, Herr, doch mit Maaße, und nicht in Deinem Grimm, daß Du mich nicht aufreibeſt. Jer. 10, 24.

Thut Buße! Das Himmelreich iſt nahe herbeykommen. Matth. 3, 2.

Ich will mich aufmachen, und zu meinem Vater gehen, und zu ihm ſagen: Vater, ich habe geſündigt im Himmel und vor Dir, und bin hinfort nicht mehr werth, daß ich Dein Sohn heiße. Luc. 15, 18, 19.

Gehe nicht ins Gericht mit Deinem Knechte, denn vor Dir iſt kein Lebendiger gerecht. Pſ. 143, 2.

So wir ſagen, wir haben keine Sünde, ſo verführen wir uns ſelbſt, und die Wahrheit iſt nicht in uns: So wir aber unſere Sünde bekennen, ſo iſt er getreu und gerecht, daß er uns die Sünde vergiebt, und reinigt uns von aller Untugend. 1 Joh. 1, 8, 9.

Theure geliebte Brüder! Die heilige Schrift ermahnt uns dringend und wiederholt, unſere mannigfaltigen Sünden und unſere Verdorbenheit zu erkennen und zu geſtehen, ſie vor dem Angeſichte des allmächtigen Gottes, unſeres himmliſchen Vaters, weder zu verhehlen, noch zu entſchuldigen, ſondern mit demüthigen, betrübten, bußfertigen und gehorſamen Herzen zu bekennen, damit wir durch ſeine unendliche Güte und Barmherzigkeit Vergebung derſelben erlangen mögen. Wie wir demnach unſere Sünden zu allen Zeiten in Demuth vor Gott zu erkennen haben: ſo ſollten wir es doch vorzüglich dann thun, wenn wir uns in der Abſicht verſammeln, ihm gemeinſchaftlich für die großen Wohlthaten zu danken, die wir bisher aus ſeinen Händen empfiengen, den Ruhm, der ihm gebührt, zu verkündigen, ſein allerheiligſtes Wort zu hören, und ihn um dasjenige anzuflehen, was uns an Seele und Leib heilſam und nöthig iſt. Darum bitte ich, daß Ihr alle, die Ihr hier gegenwärtig ſeyd, Euch mit reinem Herzen nebſt mir dem Throne der himmliſchen Gnade nahen und mir, mit demüthiger Stimme, nachſprechen wollet:

Eine allgemeine Beichte, welche die ganze Gemeine, kniend, dem Prediger nachzuſprechen hat.

ORACION VESPERTINA.

lado; corazon contrito y humillado no lo despreciarás, o Dios.

Rasgad vuestros corazones, y no vuestros vestidos, y convertios al Señor Dios vuestro: porque benigno y clemente es, paciente y de mucha misericordia, y que se dexa doblar sobre el mal.

A tí, Señor, que eres nuestro Dios, la misericordia, y la clemencia, porque nos apartamos de tí: y no oimos la voz del Señor Dios nuestro para caminar en su ley, que él nos ha prescrito por sus siervos los Prophetas.

Castigame, Señor, pero con juicio; y no con tu furor, no sea que me reduzcas a la nada.

Haced penitencia, porque se ha acercado el reyno de los cielos.

Me levantaré é iré á mi padre, y le diré: Padre, pequé contra el cielo, y delante de tí: ya no soy digno de ser llamado hijo tuyo: hazme como á uno de tus jornaleros.

No entres en juicio con tu siervo: porque ningun viviente será justificado en tu presencia.

Si dixéremos que no tenemos pecado, nosotros mismos nos engañamos, y no hay verdad en nosotros: Si confesáremos nuestros pecados, fiel es y justo para perdonar nuestros pecados, y limpiarnos de toda maldad.

HERMANOS muy amados, la Escritura Santa nos amonesta en muchos lugares, que confesemos y conozcamos la muchedumbre de nuestras iniquidades y ofensas, y que no las debemos en alguna manera disimular ni encubrir delante de nuestro Dios y Padre Celestial: mas al contrario confesarlas con corazon contrito, y humillado, para alcanzar la remision dellas por su Bondad y Misericordia infinita. Mas aunque en todos tiempos debemos hacer à Dios humilde confesion de nuestras culpas delante de su divino acatamiento, esta obligacion es precisa quando nos juntamos à darle las debidas gracias por los grandes é inenarrables beneficios que de su liberal mano cada dia recibimos, à predicar sus alabanzas, à oir su divina Palabra, y finalmente á pedirle todas las cosas que nos son necesarias asi para nuestros cuerpos como para nuestras almas. Por tanto yo os ruego y requiero, à todos los que estais aqui presentes, que con un corazon verdaderamente humillado me acompañeis, diciendo:

Confesion general, que toda la Congregacion debe decir de rodillas, siguiendo al Ministro.

LATINA ET GRÆCA.

VESPERTINÆ PRECES.

cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. *Psal.* li. 17.

Scindite corda vestra, et non vestimenta vestra; et convertimini ad Dominum Deum vestrum; quia benignus et misericors est, patiens et multæ misericordiæ, et præstabilis super malitia. *Joel.* ii. 13.

Tibi autem, Domino Deo nostro, misericordia, et propitiatio, quia recessimus a te, et non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularemus in lege ejus, quam posuit nobis per servos suos prophetas. *Dan.* ix. 9, 10.

Corripe me, Domine, veruntamen in judicio; et non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. *Jerem.* x 24. *Psal.* vi. 1.

Pœnitentiam agite: appropinquavit enim regnum cœlorum. *S. Mat.* iii. 2.

Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccavi in cœlum, et coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. *S. Luc.* xv. 18, 19.

Non intres in judicium cum servo tuo; quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. *Psal.* cxliii. 2.

Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus; et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. 1 *S. Joh.* i. 8, 9.

DILECTISSIMI fratres, Scriptura sacra nos passim hortatur, ut multiplicia peccata nostra atque iniquitates agnoscamus et confiteamur, et ne ullum colorem iis tegendis aut dissimulandis in conspectu Omnipotentis Dei Patris nostri cœlestis adhibeamus; verum, quotquot sunt ea, corde humili, demisso, pœnitente, atque obsequenti, coram ipso denudemus, quo veniam ab immensa ipsius clementia ac misericordia consequamur. Et quanquam peccata nostra coram Deo, magna cum animi demissione, aperire semper oportet, id tamen fieri decet maxime in Ecclesia, ubi sumus una congregati, ut ei gratias agamus pro ingentibus in nos collatis beneficiis, ut laudes ejus meritissimas prædicemus, ut sanctissimum ipsius verbum audiamus, atque ut ab ipso ea omnia petamus, quæ cum animi tum corporis status requirit exigitque. Vos itaque, quotquot adestis, omnes rogo atque obtestor, ut me verba præeuntem, animo sincero ac voce humili, ad cœlestis clementiæ thronum sequamini, dicentes:

¶ *Summaria Confessio, ab universo cœtu, Ministro præeunte, pronuntianda, utrisque in genua provolutis.*

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς. Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ. Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. η', θ'.

Η ΑΓΙΑ Γραφὴ (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλαχοῦ ἡμᾶς πρὸς τὸ πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας, καὶ πονηρίας ἐπιγνῶναι τε καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου, ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἐπικαλύπτειν αὐτάς· ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μετανοίᾳ τε καὶ εὐπειθεῖ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' ᾧ παῤῥησίᾳ τῆς χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Κἂν εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα προσῆκον ἡμῖν ἐστιν οὕτω ποιεῖν, ὅταν συνερχώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειλήφαμεν εὐεργετημάτων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἁγιωτάτου αὐτοῦ ῥήματος ἐπακούειν, ἔτι δὲ καὶ τά τε τῷ σώματι, καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβολῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παραγενομένους, καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ταπεινῇ φωνῇ πρὸς τὸν τῆς ἐπουρανίου χάριτος θρόνον ὑφηγουμένῳ μοι συμπαρακολουθεῖν.

Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑφηγουμένῳ τῷ Λειτουργῷ δεῖ ὅλον τὸν ὅμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξὺ τιθέντων τὰ γόνατα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

ALMIGHTY and most merciful Father; We have erred, and strayed from thy ways like lost sheep. We have followed too much the devices and desires of our own hearts. We have offended against thy holy laws. We have left undone those things which we ought to have done; And we have done those things which we ought not to have done; And there is no health in us. But thou, O Lord, have mercy upon us, miserable offenders. Spare thou them, O God, which confess their faults. Restore thou them that are penitent; According to thy promises declared unto mankind in Christ Jesu our Lord. And grant, O most merciful Father, for his sake; That we may hereafter live a godly, righteous, and sober life, To the glory of thy holy Name. Amen.

The Absolution, or Remission of sins to be pronounced by the Priest alone, standing; the people still kneeling.

ALMIGHTY God, the Father of our Lord Jesus Christ, who desireth not the death of a sinner, but rather that he may turn from his wickedness, and live; and hath given power, and commandment, to his Ministers, to declare and pronounce to his people, being penitent, the Absolution and Remission of their sins: He pardoneth and absolveth all them that truly repent, and unfeignedly believe his holy Gospel. Wherefore let us beseech him to grant us true repentance, and his holy Spirit, that those things may please him, which we do at this present, and that the rest of our life hereafter may be pure, and holy; so that at the last we may come to his eternal joy; through Jesus Christ our Lord.

The people shall answer here, and at the end of all other prayers, Amen.

Then the Minister shall kneel, and say the Lord's Prayer; the people also kneeling, and repeating it with him.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil: For thine is the kingdom, The power, and the glory, For ever and ever. Amen.

Then likewise he shall say,

O Lord, open thou our lips.

Answer. And our mouth shall shew forth thy praise.

Priest. O God, make speed to save us.

Answer. O Lord, make haste to help us.

Here all standing up, the Priest shall say,

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

PRIERES DU SOIR.

PERE tout-puissant et très-miséricordieux; nous nous sommes égarés et détournés de tes sentiers comme des brebis perdues: nous avons trop suivi les imaginations et les convoitises de nos cœurs: nous avons transgressé tes saints commandemens: nous n'avons point fait les choses que nous devions avoir faites; et nous avons fait celles que nous ne devions point faire; et il n'y a rien d'entier en nous. Mais toi, Seigneur, aie pitié de nous, misérables pécheurs. O Dieu, pardonne à ceux qui confessent leurs fautes; fais grâce à ceux qui se repentent; suivant tes promesses faites au genre-humain en Jésus-Christ notre Seigneur: et nous accorde, ô Père très-miséricordieux, pour l'amour de lui, qu'à l'avenir nous puissions vivre sobrement, justement, et religieusement, à la gloire de ton saint nom. Amen.

L'Absolution qui se doit prononcer par le Prêtre seul et debout, le peuple demeurant à genoux.

LE Dieu tout-puissant, le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui ne désire point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse de son iniquité et qu'il vive; qui aussi a donné pouvoir et commandement à ses Ministres de déclarer et de prononcer à son peuple pénitent l'absolution et la rémission de ses péchés; pardonne à tous ceux qui se repentent en vérité, et qui croient sans feinte à son St. Evangile, et il les absout tous. C'est pourquoi prions-le, qu'il lui plaise de nous donner une vraie repentance et son St. Esprit; afin que le culte que nous lui rendons présentement lui soit agréable, et que toute notre vie soit pure et sainte à l'avenir; tellement que nos parvenions enfin à sa gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur.

Le peuple répondra ici, et à la fin de toutes les autres Prières, Amen.

Le Ministre s'agenouillant dira l'Oraison Dominicale à haute voix, le peuple aussi à genoux, et la répétant avec lui, ici, et toutes les fois qu'elle se trouve dans le service divin.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Car à toi est le règne, la puissance, et la gloire, aux siècles des siècles. Amen.

Le Ministre. O Seigneur, ouvre nos lèvres;

Réponse. Et notre bouche annoncera ta louange.

M. Eternel, hâte-toi de venir à notre aide;

R. Hâte-toi de venir à notre aide, Seigneur.

Ici chacun se levant et se tenant debout, le Ministre dira:

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit:

R. Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ. Ὡς πρόβατα χαϊμένα ἐπλανήθημεν καὶ ἐκβήκαμεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἡμετέρας καρδίας μᾶλλον ἠκολουθήσαμεν· παρέβημεν τοὺς ἁγίους νόμους σου· ἐκάμαμεν τὰ ἀσυγχώρητα, καὶ ἀμελήσαμεν τὸ χρέος μας. Οὕτω ἀπομακρίναμεν τὴν σωτηρίαν μας. Ἀλλὰ Σὺ, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς δυστυχοὺς παραβάτας· συμπάθησον τοὺς ὁμολογοῦντας τὰς ἁμαρτίας τους. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας, κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν φανερωμένην εἰς τὸ ὄνομά σου τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· δι' αὐτὸν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, εἰσάκουσόν μας ἵνα ζήσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως, δοξάζοντες τὸ ὄνομά σου τὸ θεῖον. Ἀμήν.

Συγχώρησις ἤτοι ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν τὴν ὁποίαν ὁ Λειτουργὸς μόνος λέγει ὀρθὸς, γονατίζοντος τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, Πατέρα τοῦ Κυρίου, ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺ ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀλλὰ τὴν ἀποστροφήν του ἀπὸ τῆς πονηρίας, καὶ τὴν ζωήν του, σὺ ὅστις ἔδωκας προσταγὴν καὶ ἐξουσίαν εἰς τοὺς Λειτουργούς σου ἵνα φανερώσουν κηρύττοντες εἰς τὸν λαὸν τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Σὺ συγχωρεῖς, καὶ ἀφίνεις πάντας τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰλικρινῶς πιστεύοντας τὸ εὐαγγέλιόν σου. Καὶ ἡμεῖς ὡς τὸν παρακαλέσωμεν ζητοῦντές του τὸ χάρισμα τῆς ἀληθινῆς μετανοίας καὶ τοῦ Ἁγίου του Πνεύματος, καὶ ἵνα τὰ ὅσα ποιοῦμεν τὸ παρὸν ἀρεσκοντάς του καὶ ἡ μέλλουσα ζωή μας γινομένη καθαρὴ, καὶ εὐσεβὴ, φθάσωμεν τέλος πάντων εἰς τὴν αἰώνιον χαράν του διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται ἐδῶ, καὶ εἰς τὸ τέλος κάθε προσευχῆς, Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γονατίζων καὶ λέγων τὸ Πάτερ ἡμῶν δυνατῇ φωνῇ, καὶ ὁ λαὸς γονατίζει καὶ λέγει αὐτὸ ἀκολουθῶν τὴν φωνὴν τοῦ λειτουργοῦ ἐδῶ καὶ ὅπου λεχθῇ εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι ἴδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ ὕστερα ὡς εἰπῇ·

Κύριε ἄνοιξον τὰ χείλη μας.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα μας θέλει κηρύξει τὸν ἔπαινόν σου.

Λειτουργός. Θεὲ τάχυνον τὴν σωτηρίαν μας.

Ἀπόκρισις. Κύριε μὴ βραδύνῃς εἰς τὸ ἵνα μᾶς βοηθήσῃς.

Καὶ ἐδῶ σηκοθέντες ὅλοι, ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ πάντοτε θέλει εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

PREGHIERE PER LA SERA.

ONNIPOTENTE e Misericordiosissimo Padre, noi abbiamo errato e ci siamo sviati dalle tue vie, come pecore smarrite: abbiamo pur troppo seguito le imaginazioni e concupiscenze de' nostri cuori. Abbiamo offeso contra le tue sante leggi, abbiamo tralasciato di fare quelle cose che non dovevamo aver fatto, abbiamo fatto quelle cose che non dovevamo fare; e non c'è nulla d'intiero in noi: ma tu, Signore, abbi misericordia di noi miseri peccatori. Abbi pazienza, o Dio, inverso quegli che confessano i loro falli. Ri tora quelli che sono penitenti, secondo le tue promesse fatte al genere umano in Gesù Cristo, nostro Signore; e concedi, o Padre misericordiosissimo, per amor suo, che viviamo all'avvenire piamente, giustamente, e sobriamente, alla gloria del tuo santo Nome. *Amen.*

L'Assoluzione, o Remissione de'peccati.

IDDIO Onnipotente, Padre del nostro Signor Gesù Cristo, che non desidera la morte del peccatore, ma che piuttosto si storni dalle sue malvagità e viva, e ha dato potere e comandamento ai suoi ministri di dichiarare e pronunziare al suo popolo penitente l'assoluzione e remissione de' lor peccati; egli perdona ed assolve tutti quelli che davvero si pentono, e credono non fintamente al suo santo Evangelo: perciò supplichiamolo di concederci vera penitenza, eil suo Santo Spirito, acciocchè gli sia gradevole quel che facciamo presentemente, che 'l resto dappoi della vita nostra sia puro e santo, di modo che possiamo finalmente pervenire al suo gaudio eterno, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Dopo questo, il Ministro s' inginocchierà, e recitera l' Orazione Domenicale, essendo il Popolo parimente inginocchione, e replicando dopo lui.

PADRE Nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo regno; sia fatta la tua volontà in terra, come l' è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, siccome ancora noi gli rimettiamo a' nostri debitori; e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male: perciocchè tuo è il regno, la potenza, e la gloria in sempiterno. *Amen.*

Il Ministro. O Signore, apri le nostre labbra.

Risposta. E la nostra bocca narrerà la tua laude.

M. O Dio, affrettati di salvarci.

R. O Signore, vieni presto al nostro aiuto.

M. Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

R. Siccome era nel principio, è adesso e sarà sempre per secoli de' secoli. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA. | LATINA ET GRÆCA.

Abend-Gebete.

Allmächtiger barmherziger Vater! Wir haben geirret, und sind von deinen Wegen abgewichen, gleich verlorenen Schafen; wir haben den Anschlägen und Lüsten unserer Herzen zu viel nachgehängt; wir haben deine heiligen Gebote übertreten; wir haben unterlassen was wir thun und gethan, was wir lassen sollten! Es ist nichts Gesundes an uns! Du aber, o Herr, erbarme dich über uns elende Sünder. Schone, o Gott, derer, die ihre Fehler bekennen; nimm die Bußfertigen wieder zu Gnaden an, nach deinen Verheißungen, die du dem menschlichen Geschlecht in Christo Jesu, unserm Herrn, verkündigt hast, und verleihe, o barmherziger Gott, um seinetwillen, daß wir von nun an ein gottseliges, rechtschaffenes und züchtiges Leben führen mögen, zur Verherrlichung deines heiligen Namens. Amen.

Die Absolution, oder Ankündigung der Vergebung der Sünden von dem Prediger allein, stehend, zu sprechen, während die Gemeine auf den Knieen bleibt.

Der allmächtige Gott, der Vater unsers Herrn Jesu Christi, der nicht will den Tod des Sünders, sondern, daß er sich bekehre und lebe, und der seinen Dienern Vollmacht und Befehl gegeben hat, seinem Volke, wenn es bußfertig ist, Vergebung ihrer Sünden zu verkündigen: Er verzeihet allen denen, und spricht von ihren Sünden los, die wahre Buße thun, und aufrichtig an sein heiliges Evangelium glauben! Darum lasset uns ihn bitten, daß er uns wahre Buße und seinen heiligen Geist verleihe, damit unser jetziges Thun ihm gefallen, unser ganzes noch übriges Leben rein und geheiligt seyn, und wir endlich zu seiner ewigen Freude gelangen mögen, durch Jesum Christum unsern Herrn! Amen.

Darauf soll der Prediger niederknieen, und das Gebet des Herrn mit lauter Stimme beten, welches die Gemeine, gleichfalls knieend, ihm nachspricht.

Unser Vater, der du bist im Himmel! Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gieb uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unsern Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn Dein ist das Reich, und die Kraft und die Herrlichkeit, in Ewigkeit, Amen.

Dann soll der Prediger sprechen:

O Herr, öffne Du unsere Lippen!
Die Gem. So soll unser Mund deinen Ruhm verkündigen.
Pred. O Gott, eile uns zu erretten!
Die Gem. O Herr, eile uns zu helfen!

Hier stehen alle auf, und der Prediger spricht:

Ehre sey dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste.
Die Gem. Wie es im Anfang war, wie es noch ist, und immer seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit, Amen.

ORACION VESPERTINA.

PADRE Todo-poderoso y Misericordioso, nosotros nos hemos desviado de tus senderos y como ovejas perdidas hemos andado descarriados fuera de tus caminos: nosotros nos hemos entregado en gran manera en demasia á nuestras concupiscencias y malas inclinaciones: hemos quebrantado tus santos mandamientos: no hemos hecho lo que debiamos, antes bien hemos puesto por obra lo que no debiamos hacer: no hay cosa que valga en nosotros. Mas tú, Señor, apiadate de nosotros miserables pecadores. Perdona, o Dios, á los que confiesan sus culpas, usa de misericordia con los que se arrepienten, como tú lo has prometido al Genero humano en Jesu Christo nuestro Señor. Y concedenos, o Padre Misericordioso, que de aqui adelante vivamos sobria, justa, y religiosamente, para gloria de tu Santo Nombre. *Amen.*

La Absolucion, que solo el Ministro ha de pronunciar, estando en pie; y el Pueblo arrodillado.

EL Dios Todo-poderoso, Padre de nuestro Señor Jesu Christo, que no desea la muerte del pecador, mas que se convierta y viva; y ha dado poder y mandamiento á sus Ministros de declarar á su pueblo arrepentido la absolucion y perdon de sus pecados: él es el que perdona y absuelve á todos los que verdaderamente se arrepienten, y que sinceramente creen su Evangelio. Por tanto nosotros le suplicamos, que nos dé verdadero arrepentimiento, y su Santo Espiritu, afinque las obras que al presente hacemos le sean agradables, y que nuestra vida de aqui adelante sea pura y santa, para que en la otra gozemos de la Gloria eterna, por Jesu Christo nuestro Señor.

El Pueblo responderá aqui, y al fin de todas las otras Oraciones, Amen.

Entonces el Ministro se arrodillará y dirá la Oracion Dominical en voz clara, el Pueblo arrodillado, y repitiendola con él, aqui, y en qualquiera parte que fuere dicha en el Oficio.

PADRE nuestro, que estás en los cielos: Santificado sea tu Nombre: Hagase tu Voluntad asi en la tierra, como en el cielo: El pan nuestro de cada dia danosle hoy. Y perdonanos nuestras deudas asi como nosotros perdonamos á nuestros deudores. Y no nos dexes caer en tentacion; mas libranos de mal: Porque tuyo es el reyno, y el poder, y la gloria, por siempre jamas. *Amen.*

El Ministro dirá. Señor, abre nuestros labios.

Respuesta. Y nuestra boca anunciará tu alabanza.

Ministro. Señor, apresurate á socorrernos.

Respuesta. Date priesa en nuestro auxîlio, Señor.

El Ministro. Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Respuesta. Como era al principio, es ahora, y será eternamente. Amen.

VESPERTINÆ PRECES.

PATER Omnipotens ac summe misericors! tanquam oves perditæ, a viis tuis abivimus atque aberravimus: cordium nostrorum inventis et concupiscentiis nimium indulsimus: sacrosancta mandata tua violavimus: quæ a nobis præstanda erant, omisimus; et quæ non præstanda erant, commisimus: et in nobis nulla est salus: tu autem, Domine, propitius esto nobis miseris peccatoribus: parce, Deus, peccata sua confitentibus: pœnitentes in integrum restitue; juxta promissiones tuas humano generi in Christo Jesu, Domino nostro revelatas. Concede etiam, propter ipsum, Pater summe misericors, ut in posterum pie, juste, sobrieque vitam instituamus, ad sancti nominis tui gloriam. *Amen.*

¶ *Formula absolvendi, seu peccata remittendi, a Presbytero tantum, eoque stante, cætu autem genibus nixo, pronuntianda.*

OMNIPOTENS Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui non vult mortem peccatoris, sed potius ut convertatur ab iniquitatibus suis, et vivat; quique Ministris suis potestatem concessit, et in mandatis dedit, ut populo suo pœnitenti absolutionem peccatorumque suorum remissionem annuntiarent ac pronuntiarent; ipse singulis vere pœnitentibus, et sancto ejus Evangelio haud ficte credentibus ignoscit, eosque absolvit. Rogemus itaque ut ipse veram resipiscentiam sanctumque suum spiritum nobis largiatur, quo ea ipsi grata sint quæ impræsentiarum agimus, et reliqua deinceps vita nostra in hoc mundo adeo pura sit et sancta, ut ad gaudium ejus sempiternum tandem perveniamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Deinde Minister genibus flexis supplicationem Dominicam recitabit, universo cætu etiamnum genibus nixo, eandemque cum ipso repetente.*

PATER noster, qui es in cœlis! Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a malo: Quia tuum est regnum, potentia, et gloria, in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde etiam ad hunc modum dicet,*

Domine, labia nostra aperias.

Responsio. Et os nostrum annuntiabit laudem tuam.

Presbyter. Domine, in adjutorium nostrum intende.

Responsio. Domine, ad adjuvandum nos festina.

¶ *Hic, stantibus omnibus, Presbyter dicet,*

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ὡς πρόβατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξετράπημεν τῶν ὁδῶν σου. Ἐπινοίαις καὶ ἐπιθυμίαις ἡμετέρων αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολουθήσαμεν. Παναγίοις τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἃ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἃ δὲ οὐκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν· Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ὑδεμία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἵλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεινοῖς παραβάταις. Φεῖσαι τῶν τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα ὁμολογούντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει φανερωθείσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτοῦ ἕνεκεν· Ὥστε τοαποτοῦδε εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιῶναι, Εἰς παναγίου τοὐνόματός σου δόξαν. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις ἡ Ἄφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγξεται ἑστὼς, γονυπετοῦντος ἔτι τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσηται· καὶ δὴ καὶ δοὺς ἐξουσίαν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι· Ἐκεῖνος ἅπαντι τῷ ἀληθῶς μετανοήσαντι, ᾧ τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτῆς ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύωμεν αὐτὸν, τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῦ ἡμῖν χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιῶμεν, εὐάρεστα αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον καθαρὸν καὶ εὐσεβῆ διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτῆς ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς ᾧδε, ἀποκριθήσεται, ᾧ ἐπὶ τέλει πασῶν τῶν ἄλλων προσευχῶν, Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνων, ἐξακούστῳ φωνῇ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντος δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτῷ συνεπιφθεγγομένου αὐτὴν, καθάδε, καὶ ὁπουδήποτ' ἂν ἀλλαχοῦ λεχθείη ἐντῇ Θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα λέξει,

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χείλη,
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα ἡμῶν ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν πρόσχες.
Ἀπόκρισις. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν σπεῦσον.

Ἐνταῦθα ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,
Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

Priest. Praise ye the Lord.
Answer. The Lord's Name be praised.

Then shall be said or sung the Psalms in order as they are appointed. Then a Lesson of the Old Testament, as is appointed. And after that, Magnificat (*or the Song of the blessed Virgin* Mary) *in English, as followeth.*

Magnificat. St. Luke i. 46.

MY soul doth magnify the Lord: and my spirit hath rejoiced in God my Saviour.
For he hath regarded: the lowliness of his handmaiden.
For behold, from henceforth: all generations shall call me blessed.
For he that is mighty hath magnified me: and holy is his Name.
And his mercy is on them that fear him: throughout all generations.
He hath shewed strength with his arm: he hath scattered the proud in the imagination of their hearts.
He hath put down the mighty from their seat: and hath exalted the humble and meek.
He hath filled the hungry with good things: and the rich he hath sent empty away.
He remembering his mercy hath holpen his servant Israel: as he promised to our forefathers, Abraham and his seed, for ever.
Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Or else this Psalm; except it be on the Nineteenth Day of the Month, when it is read in the ordinary Course of the Psalms.

Cantate Domino. Psalm xcviii.

O SING unto the Lord a new song: for he hath done marvellous things.
With his own right hand, and with his holy arm: hath he gotten himself the victory.
The Lord declared his salvation: his righteousness hath he openly shewed in the sight of the heathen.
He hath remembered his mercy and truth toward the house of Israel: and all the ends of the world have seen the salvation of our God.
Shew yourselves joyful unto the Lord, all ye lands: sing, rejoice, and give thanks.
Praise the Lord upon the harp: sing to the harp with a psalm of thanksgiving.
With trumpets also and shawms: O shew yourselves joyful before the Lord the King.
Let the sea make a noise, and all that therein is: the round world, and they that dwell therein.
Let the floods clap their hands, and let the hills be joyful together before the Lord: for he cometh to judge the earth.
With righteousness shall he judge the world: and the people with equity.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Then a Lesson of the New Testament, as it is appointed. And after that, Nunc dimittis (*or the Song of* Symeon) *in English, as followeth.*

PRIERES DU SOIR.

M. Louez le Seigneur.
R. Le nom du Seigneur soit loué.

Puis on dira ou l'on chantera les Pseaumes, selon l'ordre prescrit; après suivra la Leçon de l'ancien Testament selon l'ordre; puis le Magnificat.

Magnificat. Luc i. 46.

MON ame magnifie le Seigneur, et mon esprit s'est égayé en Dieu qui est mon Sauveur;
Car il a regardé la petitesse de sa servante.
Voici, certes désormais, tous les âges me diront bienheureuse:
Car le Puissant m'a fait de grandes choses, et son nom est saint.
Et sa miséricorde est de génération en génération en faveur de ceux qui le craignent.
Il a puissamment opéré par son bras: il a dissipé les orgueilleux dans la pensée de leur cœur.
Il a mis bas de leurs trônes les puissans; et il a élevé les petits.
Il a rempli de biens ceux qui avoient faim; il a renvoyé les riches vides.
Il a pris en sa protection Israël son serviteur, pour se souvenir de sa miséricorde:
selon qu'il en a parlé à nos pères, savoir, à Abraham et à sa postérité, à jamais.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.
Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

Ou ce Pseame; excepté le 19. *Jour du mois, qu'il se lit dans le cours ordinaire des Pseaumes.*

Cantate Domino. Ps. xcviii.

CHANTEZ à l'Eternel un nouveau cantique, car il a fait des choses merveilleuses.
Sa droite et le bras de sa sainteté l'ont délivré.
L'Eternel a fait connoître sa délivrance: il a révélé sa justice devant les yeux des nations.
Il s'est souvenu de sa gratuité et de sa fidélité envers la maison d'Israël: tous les bouts de la terre ont vu le salut de notre Dieu.
Vous tous les habitans de la terre, jettez des cris de réjouissance à l'Eternel; faites retentir vos cris, et chantez de joie, et psalmodiez.
Psalmodiez à l'Eternel avec le violon; avec le violon, et avec une voix de musique.
Jettez des cris de réjouissance, avec les trompettes et le son du cor, devant le Roi, l'Eternel.
Que la mer bruie, avec tout ce qu'elle contient: et que la terre et ceux qui y habitent, fassent éclater leurs cris.
Que les fleuves frappent des mains, et que les montagnes chantent de joie au-devant de l'Eternel:
Car il vient pour juger la terre: il jugera en justice le monde habitable, et les peuples en équité.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.
Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. Amen.

Ensuite la Leçon du Nouveau Testament, comme il est prescrit; après quoi le Nunc Dimittis, *ou le Cantique de* Siméon.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ἱερεύς. Δοξάσατε τὸν Κύριον.
Ἀπόκρισις. Ἂς εἶναι δοξασμένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ὕστερα διαβάζονται ἢ ψάλλονται οἱ καθεξῆς ψαλμοὶ κατὰ τὴν τάξιν τους. Τότε δὲ καὶ τὴν Ἀνάγνωσιν ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης καθὼς διετάχθη. Καὶ μετὰ τοῦτην ἔρχεται ὁ ὕμνος τῆς εὐλογημένης παρθένου Μαρίας ἤγουν τὸ,

Μεγαλύνει. Λουκ. α'. μς'.

Η ΨΥΧΗ μου μεγαλύνει τὸν Κύριον· καὶ τὸ πνεῦμά μου ἠγαλλίασε ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.
Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τώρα μὲ εὐλογοῦσι πᾶσαι αἱ γενεαί.
Ὅτι ὁ δυνατὸς ἔκαμεν εἰς ἐμὲ θαύματα, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν δροσίζει τοὺς φοβούντας αὐτόν.
Ἡ χεὶρ του ἐποίησε δυνάμεις καὶ ἀφάνισε τὴν διάνοιαν κ᾽ τὰς καρδίας τῶν ὑπερηφάνων.
Ἐκατέβασε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.
Ἐχόρτασεν ἀγαθοῖς τοὺς πεινῶντας, καὶ ἀπέστειλε κενοὺς τοὺς πλουτοῦντας.
Ἐνθυμηθεὶς τὸ ἔλεος του, ἐβοήθησε τὸν Ἰσραὴλ τὸν παῖδα αὐτοῦ, καθὼς τὸ ἔταξε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, κ. τ. λ.

Ἢ ὁ Ψαλμὸς τοῦτος· πλὴν εἰς τὰς ἕνδεκα τῆ κάθε μηνὸς, ὅτι τότε διαβάζομεν ἐν τῇ κοινῇ τάξει τῶν ψαλμῶν.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ. Ψαλ. ξη'.

ΨΑΛΑΤΕ τῷ Κυρίῳ νέαν ᾠδὴν, ὅτι ἔπραξε θαυμασίως ὁ Κύριος.
Ἡ δεξιὰ, κ᾽ ἡ ἁγία χεὶρ αὐτῆ, ἔσωσεν αὐτόν.
Ἔδειξεν ὁ Κύριος τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ, ἐξεσκέπασε τὴν δικαιοσύνην αὐτῆ τῶν ἐθνῶν.
Ἐνθυμήθη τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀληθειαν αὐτῆ πρὸς τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ. Πάντα τὰ μέρει τῆς γῆς εἶδον τὴν σωτηρίαν τοῦ Θεῦ ἡμῶν.
Ἂς χαρῇ πᾶσα ἡ γῆ εἰς τὸν Θεὸν, ἂς ψάλῃ ἂς ἀγαλλιάσῃ, καὶ ἂς ὑμνήσῃ.
Ὑμνήσατε τὸν Κύριον ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ, καὶ φωνῇ ψαλμοῦ.
Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ ἐν φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης, χαρεῖτε ἐμπρὸς τοῦ βασιλέως, τοῦ κυρίου.
Ἂς κινηθῇ ἡ θάλασσα κ᾽ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη κ᾽ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
Οἱ ποταμοὶ κροτοῦντες ἂς εὐφημήσωσι τὸν Κύριον καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἂς ἀγαλλιάσωσι τὰ βουνὰ, ὅτι ἔρχεται ἵνα κρίνῃ τὴν γῆν.
Μέλλει δὲ ἵνα κρίνῃ καὶ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν ὀρθότητι.

Δόξα πατρί, κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, κ. τ. λ.

Τώρα μίαν ἀνάγνωσιν ἐκ τῆς νέας διαθήκης καθὼς διετάχθη· ὕστερα τὴν ᾠδὴν τοῦ Συμεῶνος, Νῦν ἀπολύεις, καὶ εἶναι αὐτή.

PREGHIERE PER LA SERA.

M. Lodate il Signore.
R. Che sia Lodato il nome del Signore.

Poi si leggeranno, o canteranno i Salmi, in quell' ordine che sono assegnati; e dopo ciò, il Magnificat, *o Cantico della beata* Vergine Maria *in Lingua volgare, come seguita.*

Magnificat, S. Luc. i. 46.

L'ANIMA mia magnifica il Signore, e lo Spirito mio festeggia in Dio mio Salvatore.
Perciocchè egli ha riguardato la bassezza della sua servente.
Perciocchè, ecco, da ora innanzi tutte le età mi predicheranno beata.
Conciosiacosachè 'l Potente abbia operate cose grandi verso di me, e santo è il suo Nome.
E la sua Misericordia è per ogni età, inverso quelli che lo temono.
Egli ha operato potentemente col suo braccio, egli ha dissipati i superbi, per il proprio pensier del cuor loro.
Egli ha tratti giù da' troni i potenti, e ha innalzati gli umili e mansueti.
Egli ha empiuti di beni i famelici, e ne ha mandati vuoti i ricchi.
Egli ha sovvenuto Israel suo servitore, per aver memoria della sua misericordia, siccome egli aveva promesso a' nostri Padri, ad Abraam e alla sua progenie in perpetuo.
Gloria sia al Padre, al Figliuolo, e allo Spirito Santo.
Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne'secoli de' secoli. *Amen.*

Ovvero questo Salmo.

Cantate Domino. Sal. xcviii.

CANTATE al Signore un nuovo Cantico; perciocchè egli ha fatto maraviglie.
La sua destra, e 'l braccio della sua santità gli hanno acquistata salute.
Il Signore ha fatto conoscer la sua salute: egli ha manifestato la sua giustizia nel cospetto delle genti.
Egli s'è ricordato della sua benignità, e della sua verità, verso la casa d'Israel: tutte l'estremità della terra han veduta la salute del nostro Dio.
O abitanti di tutta la terra, giubilate al Signore, risonate, cantate, e salmeggiate.
Salmeggiate al Signore con la cetera, con la cetera giunta alla voce di canto.
Date voci d'allegrezza con trombe, e suon di corno, nel cospetto del Re, del Signore.
Rimbombi il Mare, e ciò ch'è in esso: il mondo, e i suoi abitanti.
Esultino i fiumi, cantin d'allegrezza tutti i monti.
Nel cospetto del Signore, perciocchè egli viene per giudicar la terra.
Egli giudicherà il mondo in giustizia, i popoli in dirittura.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.
Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne'secoli de'secoli. *Amen.*

Dopo questo, si leggerà un Capitolo del Testamento Nuovo secondo l'ordine assegnato, e poi Nunc dimittis, *ovvero il cantico di Simeone in Lingua volgare, come segue.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Abend-Gebete.

Pred. Lobet den Herrn!
Die Gem. Der Name des Herrn sey gelobt!

Dann sollen die Psalmen, nach der vorgeschriebenen Ordnung gelesen oder gesungen werden: darauf folgt die erste Vorlesung aus dem Alten Testament, wie verordnet ist, und nach ihr das Magnificat, oder der Lobgesang Mariä.

Magnificat. Lucä, 1, 46—55.

Meine Seele erhebet den Herrn, und mein Geist freuet sich Gottes, meines Heilandes.

Denn er hat die Niedrigkeit seiner Magd angesehen. Siehe, von nun an werden mich selig preisen alle Kindeskinder.

Denn er hat große Dinge an mir gethan, der da mächtig ist, und deß Name heilig ist.

Und seine Barmherzigkeit währet immer für und für, bey denen, die ihn fürchten.

Er übet Gewalt mit seinem Arm, und zerstreuet, die hoffärtig sind in ihres Herzens Sinn.

Er stößet die Gewaltigen vom Stuhl, und erhebet die Niedrigen.

Die Hungrigen füllet er mit Gütern, und läsſet die Reichen leer.

Er denket der Barmherzigkeit, und hilft seinem Diener Israel auf:

Wie er geredet hat unsern Vätern, Abraham und seinem Saamen ewiglich.

Ehre sey dem Vater, und dem Sohne, und dem heiligen Geiste.

Wie es im Anfang war, wie es jetzt ist, und immerdar seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Oder auch der folgende Psalm, ausgenommen am 19ten Tage des Monats, wenn er in der Reihe der Psalmen gelesen wird.

Cantate Domino. Psalm 98.

Singet dem Herrn ein neues Lied, denn er thut Wunder. Er sieget mit seiner Rechten, und mit seinem heiligen Arm.

Der Herr läßt sein Heil verkündigen, vor den Völkern läßt er seine Gerechtigkeit offenbaren.

Er gedenket an seine Gnade und Wahrheit, dem Hause Israel. Aller Welt Ende sehen das Heil unsers Gottes.

Jauchzet dem Herrn, alle Welt, singet, rühmet und lobet;

Lobet dem Herrn mit Harfen, mit Harfen und mit Psalmen;

Mit Trompeten und Posaunen jauchzet vor dem Herrn, dem Könige.

Das Meer brause, und was darinnen ist; der Erdboden, und die darauf wohnen.

Die Wasserströme frohlocken, und alle Berge seyn fröhlich

Vor dem Herrn, denn er kommt das Erdreich zu richten. Er wird den Erdboden richten mit Gerechtigkeit, und die Völker mit Recht.

Ehre sey dem Vater, u. s. w.

Wie es im Anfang war, u. s. w.

Dann folgt die verordnete Vorlesung aus dem Neuen Testamente, und nach derselben das Nunc dimittis, oder der Gesang Simeons.

ORACION VESPERTINA.

Ministro. Load al Señor.
Respuesta. El Nombre del Señor sea alabado.

Despues se dicen ó se cantan los Psalmos en el orden en que estan señalados, si el dia no los tiene propios: luego se dirá la leccion del Antiguo Testamento, segun el orden puesto en el Kalendario, sino hay lecciones propias del dia. Despues la Magnificat *(ó Cantico de la Bendita Virgen* Maria) *en lengua vulgar, come se sigue.*

Magnificat. Luc. i. 46.

MI alma engrandece al Señor: y mi espiritu se regocijo en Dios mi Salvador.

Porque miró la baxeza de su esclava: pues ya desde ahora me diran bienaventurada todas las generaciones.

Porque me ha hecho grandes cosas, el que es poderoso: y santo el nombre de él.

Y su misericordia de generacion en generacion sobre los que le temen.

Hizo valentia con su brazo; esparció a los soberbios del pensamiento de su corazon.

Destronó á los poderosos, y ensalzó á los humildes.

Hinchio de bienes á los hambrientos: y á los ricos dexó vacios.

Recibió á Israel su siervo; acordandose de su misericordia.

Así como habló á nuestros padres, á Abraham, y á su descendencia por los siglos.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora; y será eternamente. *Amen.*

O este Psalmo; excepto el diez y nueve del Mes, en que es leido, segun el curso ordinario.

Cantate Domino. Psal. xcvii.

CANTAD al Señor cántico nuevo; porque hizo maravillas.

Salvó á él su diestra, y el brazo santo de él.

El Señor manifestó su Salvador: á la vista de las naciones descubrió su justicia.

Se acordó de su misericordia, y de su verdad para con la casa de Israél.

Viéron todos los terminos de la tierra al Salvador del Dios nuestro.

Cantad alegres á Dios toda la tierra: cantad y saltad de gozo, y tañed psalmos.

Tañed psalmos al Señor con cítara, y con voz de psalmo:

Con trompeta de metal, y sonido de corneta. Cantad alegres en la presencia del Rey que es el Señor.

Muevase el mar, y su plenitud: la redondez de la tierra, y los que moran en ella.

Los rios aplaudiran con palmadas: juntamente los montes se alegrarán

A la vista del Señor: porque vino á juzgar la tierra.

Juzgará la redondez de la tierra en justicia, y los pueblos en equidad.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo.

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

Luego se dice una leccion del nuevo Testamento. Y despues el Nunc dimittis *(ó el Cantico de* Simeon) *en lengua vulgar, como se sigue.*

LATINA ET GRÆCA.

VESPERTINÆ PRECES.

Presbyter. Laudate Dominum.
Responsio. Sit nomen Domini benedictum.

¶ *Deinde recitabuntur, aut cantabuntur, Psalmi juxta præstitutum ordinem: tum Lectio e Veteri Testamento, prout constitutum est: postea vero* Magnificat, *seu Canticum Beatæ Virginis, lingua vernacula, prout sequitur.*

Luc. i. 46.

MAGNIFICAT anima mea Dominum; et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim, ex hoc, beatam me dicent omnes generationes:

Quia fecit mihi magna qui potens est; Et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede; Et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis; Et divites dimisit inanes.

Suscepit Israel, puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini ejus in sæcula.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;
Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Aut hic Psalmus, præterquam die mensis decimo nono, quo inter cæteros Psalmos pro consueto more recitatur.*

Ps. xcviii.

CANTATE Domino canticum novum, quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, et veritatis suæ, domui Israel. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi; in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu regis Domini:

Moveatur mare, et plenitudo ejus; orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu; simul montes exultabunt

A conspectu Domini, quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terrarum in justitia, et populos in æquitate.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde Lectio e Novo Testamento desumpta, prout constitutum est. Postea vero* Nunc Dimittis, *seu Canticum Simeonis, lingua vernacula, prout sequitur.*

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ἱερεύς. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.
Ἀπόκρισις. Αἰνείσθω τὸ Ὄνομα τῆ Κυρίᾳ.

Εἶτα λεχθήσονται ἢ ἀσθήσονται οἱ Ψαλμοὶ καθεξῆς καθὼς διατεταγμένοι εἰσι. Τότε δὲ τὸ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς διετάχθη. Καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Μεγαλύνει, ἤτοι Ἆσμα εὐλογημένης τῆς Παρθένου Μαρίας, τὸ ἑπόμενον.

Μεγαλύνει. Λουκ. α'. μς'.

ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἀνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἡ ὁ Ψαλμὸς οὗτος εἰ μὴ τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ, ὅτε δηλαδὴ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει ἀναγινώσκεται.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.

Ψαλ. ϛη'.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ὅτι θαύματα ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ἔσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ Ψαλμοῦ.

Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον βασιλέως Κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χερσὶν ἐπιτοαυτὸ· τὰ ὄρη ἀγαλλιάσεται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Δόξα Πατρί, Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ λοιπά.

Τότε Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς διατέτακται εἶτα ᾠδὴ Συμεῶνος Νῦν ἀπολύεις, ὡς δηλαδὴ ἐνθάδε κεῖται.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

Nunc dimittis. St. Luke ii. 29.

LORD, now lettest thou thy servant depart in peace: according to thy word.
For mine eyes have seen: thy salvation,
Which thou hast prepared: before the face of all people;
To be a light to lighten the Gentiles: and to be the glory of thy people Israel.
Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Or else this Psalm; except it be on the Twelfth Day of the Month.

Deus misereatur. Psalm lxvii.

GOD be merciful unto us, and bless us: and shew us the light of his countenance, and be merciful unto us:
That thy way may be known upon earth: thy saving health among all nations.
Let the people praise thee, O God: yea, let all the people praise thee.
O let the nations rejoice and be glad: for thou shalt judge the folk righteously, and govern the nations upon earth.
Let the people praise thee, O God: yea, let all the people praise thee.
Then shall the earth bring forth her increase: and God, even our own God, shall give us his blessing.
God shall bless us: and all the ends of the world shall fear him.
Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost:
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Then shall be said or sung the Apostles' Creed by the Minister and the people, standing.

I BELIEVE in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth:
And in Jesus Christ his only Son our Lord, Who was conceived by the Holy Ghost, Born of the Virgin Mary, Suffered under Pontius Pilate, Was crucified, dead, and buried, He descended into hell; The third day he rose again from the dead, He ascended into heaven, And sitteth on the right hand of God the Father Almighty; From thence he shall come to judge the quick and the dead.

I believe in the Holy Ghost; The holy Catholick Church; The Communion of Saints; The Forgiveness of sins; The Resurrection of the body, And the life everlasting. Amen.

And after that, these Prayers following, all devoutly kneeling; the Minister first pronouncing with a loud voice,

The Lord be with you.
Answer. And with thy spirit.
Minister. Let us pray.
Lord, have mercy upon us,
Christ, have mercy upon us,
Lord, have mercy upon us.

Then the Minister, Clerks, and people, shall say the Lord's Prayer with a loud voice.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come.

PRIERES DU SOIR.

Nunc Dimittis. Luc ii. 29.

SEIGNEUR, tu laisses maintenant aller ton serviteur en paix, selon ta promesse:
Car mes yeux ont vu ton salut,
Lequel tu as préparé devant la face de tous les peuples:
La lumière pour éclairer les nations, et pour être la gloire de ton peuple d'Israël.
Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.
Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*

Ou ce Pseaume; excepté le douzième jour du mois.

Deus misereatur. Pseaume lxvii.

DIEU aie pitié de nous, et nous bénisse, et fasse luire sa face sur nous;
Afin que ta voie soit connue en la terre: et ta délivrance parmi toutes les nations.
Les peuples te célébreront, ô Dieu: tous les peuples te célébreront.
Les peuples se réjouiront et chanteront de joie; parce que tu jugeras les peuples en équité, et que tu conduiras les nations sur la terre.
Les peuples te célébreront, ô Dieu: tous les peuples te célébreront.
La terre produira son fruit: Dieu, notre Dieu, nous bénira.
Dieu nous bénira: et tous les bouts de la terre le craindront.
Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit:
Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera eternellement. Amen.

Ensuite sera dit ou chanté le Symbole des Apôtres, par le Ministre et le peuple debout.

JE CROIS en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du Ciel et de la Terre: et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; qui a été conçu du Saint Esprit, est né de la Vierge Marie, a souffert sous Ponce Pilate, a été crucifié, est mort, et a été enseveli: il est descendu aux enfers; le troisième jour il est ressuscité des morts; il est monté aux cieux; il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et de là il viendra juger les vivans et les morts. Je crois au Saint Esprit. Je crois la Sainte Eglise universelle; la communion des Saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle. Amen.

Et ensuite les Prières suivantes: tous étant dévotement à genoux, et le Ministre prononçant premièrement à haute voix,

Le Seigneur soit avec vous.
R. Et avec ton esprit.
M. Prions Dieu.
Seigneur, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.

Alors le Ministre, les Clercs, et tout le Peuple diront l'Oraison Dominicale à haute voix.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

ΤΩΡΑ κατὰ τὸν λόγον σου, Δέσποτα, ἀφίνεις τὸν δοῦλόν σου ἐν εἰρήνῃ.
Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὴν σωτηρίαν σου.
Τὴν ὁποίαν ἡτοίμασας ἔμπροσθεν πάντων τῶν λαῶν.
Φῶς εἰς φώτισιν τῶν ἐθνῶν, ᾧ εἰς δόξαν τῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ.
Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. κ. τ. λ.

Ἤ τοῦτος ὁ Ψαλμὸς, πλὴν εἰς τὰς δώδεκα τοῦ κάθε μηνός.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι. Ψαλ. ξζ'.

Ο ΘΕΟΣ, ἂς σπλαγχνησθῇ, καὶ ἂς εὐλογήσῃ ἡμᾶς, ἂς λάμψῃ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἂς ἐλεήσῃ ἡμᾶς.
Ἵνα γνωρισθῇ ἡ ὁδός σου ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ σωτηρία σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.
Ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ, ὦ Θεὲ, ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ πάντες.
Ἂς εὐφρανθῶσι καὶ ἂς ἀγαλλιασθῶσι τὰ ἔθνη, ὅτι κρίνεις δικαίως τοὺς λαοὺς, καὶ ὁδηγεῖς τὰ ἔθνη τῆς γῆς.
Ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ, ὦ Θεὲ, ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ πάντες.
Τότε ἡ γῆ δίδουσα τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ὁ Θεὸς εὐλογεῖ ἡμᾶς, ᾧ πάντα τὰ μέρει τῆς γῆς θέλει φοβηθῶσιν αὐτόν.
Δόξα Πατρί, κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, κ. τ. λ.

Ὕστερα, ὁ λειτουργὸς καὶ ὁ λαὸς ὀρθοὶ, διαβάζουσιν ἢ ψάλλουσι τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντοκράτορα, τὸν πλάστην τοῦ οὐρανοῦ ᾧ τῆς γῆς.
Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένα, τὸν παθόντα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ποντίου Πιλάτου, καὶ σταυρωθέντα, καὶ ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα, καὶ καταβαίνοντα εἰς τὸν ᾅδην· τὸν ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρα ἀναστάντα ἀπὸ τὲς νεκροὺς, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς τὲς οὐρανοὺς, καθήμενον κατὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Παντοκράτορος Πατρός· ὅθεν μέλλει 'να ἔλθῃ διὰ 'να κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς.
Πιστεύω εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν τὴν Καθολικὴν· εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἀκολουθοῦσι τώρα αὗται αἱ προσευχαὶ· γονατίζοντες ὅλοι εὐλαβῶς, καὶ τοῦ Λειτουργοῦ λέγοντος πρώτου δυνατῇ φωνῇ,

Κύριε μείνον μεθ' ἡμῶν.
Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Λειτουργός. Ἂς παρακαλέσωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, οἱ Κληρικοὶ, καὶ ὁ Λαὸς λέγουσι δυνατῇ φωνῇ τὴν Προσευχὴν τῆς Κυριακῆς.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἂς ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἂς ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, ἂς γένῃ τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν

PREGHIERE PER LA SERA.

Nunc dimittis. S. Luc. ii. 29.

ORA Signore, ne mandi il tuo servitore in pace, secondo la tua parola.
Poscia che gli occhi miei hanno veduta la tua salute.
La quale tu hai preparata, per metterla davanti a tutti i Popoli.
Luce da illuminar le Genti, e la Gloria del tuo popolo Israel.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.
Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne'secoli de'secoli. *Amen.*

Ovvero questo Salmo.

Deus misereatur nostri. Sal. lxvii.

IDDIO abbi pietà di noi, e ci benedica, Iddio faccia risplender il suo volto verso di noi.
Acciocchè la tua via si conosca in terra, o la tua salute fra tutte le genti,
I popoli ti celebreranno, o Dio; i popoli tutti quanti ti celebreranno.
Le nazioni si rallegreranno, e giubileranno; perciocchè tu giudicherai i popoli dirittamente, e condurrai le nazioni nella terra.
I popoli ti celebreranno, o Dio; i popoli tutti quanti ti celebreranno.
La terra produrrà il suo frutto; Iddio, l' Iddio nostro ci benedirà.
Iddio ci benedirà, e tutte l' estremità della terra lo temeranno.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.
Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne'secoli de'secoli. *Amen.*

Il Simbolo degli Apostoli.

IO credo in Dio, Padre Onnipotente, Creatore del Cielo e della Terra, e in Gesù Cristo, unico suo Figliuolo, nostro Signore, il qual fù conceputo di Spirito Santo, nacque da Maria Vergine: Patì sotto Ponzio Pilato, fu crocifisso, morto, e sepolto: Discese agl' Inferi: Risuscitò il terzo giorno da' morti, e salito in Cielo, siede alla destra di Dio Padre Onnipotente: Di là verrà a giudicare i vivi e i morti. Io credo nello Spirito Santo; la santa Chiesa Cattolica; La comunion de' Santi, la remission de' peccati, la risurrezione del corpo, e la vita eterna. *Amen.*

M. Il Signore sia con voi.
R. E col tuo Spirito.
M. Preghiamo——Signore abbi misericordia di noi.
R. Cristo abbi misericordia di noi.
M. Signore abbi misericordia di noi.

Allora il Presbitero, i Chierici ed il Popolo reciteranno l'Orazione Domenicale ad alta voce.

PADRE nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo Regno, sia

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Abend=Gebete.

Nunc dimittis. Luc. 2, 29—32.

Herr, nun läſſeſt du deinen Diener in Frieden fahren, wie du geſagt haſt;
Denn meine Augen haben deinen Heiland geſehen,
Welchen du bereitet haſt vor allen Völkern,
Ein Licht, zu erleuchten die Heiden, und zum Preis deines Volks Iſrael.
Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfang, u. ſ. w.

Oder auch dieſer Pſalm, ausgenommen am 12ten Tage des Monats.

Deus misereatur. Pſalm 67.

Gott ſey uns gnädig, und ſegne uns; er laſſe uns ſein Antlitz leuchten,
Daß wir auf Erden erkennen ſeinen Weg, unter allen Heiden ſein Heil.
Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.
Die Völker freuen ſich und jauchzen, daß du die Leute recht richteſt, und regiereſt die Leute auf Erden,
Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.
Das Land giebt ſein Gewächs. Es ſegne uns Gott, unſer Gott.
Es ſegne uns Gott, und alle Welt fürchte ihn.
Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfang war, u. ſ. w.

Dann ſoll das Apoſtoliſche Glaubensbekenntniß von dem Prediger und der Gemeine, ſtehend, geſprochen oder geſungen werden.

Ich glaube an Gott den Vater, allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde,
Und an Jeſum Chriſtum, ſeinen eingebornen Sohn, unſern Herrn, der empfangen iſt von dem heiligen Geiſte, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontio Pilato; gekreuzigt, geſtorben und begraben iſt, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferſtanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und ſitzet zu der Rechten Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er kommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten.
Ich glaube an den heiligen Geiſt; eine heilige, chriſtliche Kirche; die Gemeinſchaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferſtehung des Fleiſches, und ein ewiges Leben. Amen.

Nun beten alle, andächtig knieend, die folgenden Gebete. Der Prediger fängt mit lauter Stimme an:

Pred. Der Herr ſey mit Euch!
Gem. Und mit deinem Geiſte!
Pred. Laſſet uns beten:
Herr! erbarme dich unſer!
Chriſte! erbarme dich unſer!
Herr! erbarme dich unſer!

Darauf wird von dem Prediger, der Geiſtlichkeit und der Gemeine, das Gebet des Herrn, mit lauter Stimme, geſprochen.

Unſer Vater, der du biſt im Himmel!
Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein

ORACION VESPERTINA.

Nunc dimittis. Luc. ii. 29.

AHORA, Señor, despides á tu siervo, segun tu palabra, en paz:
Porque han visto mis ojos tu salud.
La qual has aparejado ante la faz de los pueblos.
Lumbre para ser revelada á los Gentiles, y para gloria de tu pueblo Israel.
Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;
Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

O este Psalmo; excepto el dia doze del Mes.

Deus misereatur. Psal. lxvi.

DIOS tenga misericordia de nosotros, y nos bendiga: esclarezca su rostro sobre nosotros, y tenga misericordia de nosotros.
Para que conozcamos en toda la tierra tu camino: en todas las gentes tu salud.
Alabente, o Dios, los pueblos: alábente los pueblos todos.
Alégrense y regocijense las naciones: por quanto juzgas los pueblos en equidad, y diriges las naciones en la tierra.
Alabente, o Dios, los pueblos: alabente los pueblos todos.
La tierra dio su fruto. Bendiganos Dios, el Dios nuestro,
Bendiganos Dios, y temanle todos los términos de la tierra.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;
Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

Despues se dice, estando el Ministro y el Pueblo en pie.

CREO en Dios Padre Todo-poderoso, Criador del cielo y de la tierra. Y en Jesu Christo su Unico Hijo Señor nuestro: Que fue concebido por el Espiritu Santo: Nació de Maria Virgen: Padeció baxo el poder de Poncio Pilato: Fue crucificado, muerto, y sepultado: Descendió à los infiernos: Al tercero dia resuscitó de entre los muertos: Subió al cielo: Está sentado à la diestra de Dios Padre Todo-poderoso: De donde vendra á juzgar los vivos y los muertos. Creo en el Espiritu Santo. La Santa Yglesia Universal: La Comunion de los Santos: El perdon de los pecados. La Resurreccion de la carne: La Vida perdurable. *Amen.*

Hecho esto, se haran estas plegarias, estando todos devota y religiosamente de rodillas.

El Ministro. El Señor sea con vosotros.
Respuesta. Y con tu Espiritu.
El Ministro. Oremos.
Señor, apiadate de nosotros.
Christo, apiadate de nosotros.
Señor, apiadate de nosotros.

Entonces el Ministro, los Clerigos, y todo el Pueblo dirán la Oracion Dominical en lengua vulgar en voz alta y sonora.

PADRE nuestro, que estás en los cielos. Santificado sea tu Nombre. Venga á nos

LATINA ET GRÆCA.

VESPERTINÆ PRECES.

Luc. ii. 29.

NUNC dimittis servum tuum, Domine, secundum verbum tuum, in pace:
Quia viderunt oculi mei salutare tuum,
Quod parasti ante faciem omnium populorum;
Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israel.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto;
Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Aut vero hic Psalmus, præterquam die mensis duodecimo.*

Ps. lxvii.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri,
Ut cognoscamus in terra viam tuam; in omnibus gentibus salutare tuum.
Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes.
Lætentur et exultent gentes, quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.
Confiteantur tibi populi, Deus: confiteantur tibi populi omnes: terra dedit fructum suum.
Benedicat nos Deus, Deus noster: benedicat nos Deus; et metuant eum omnes fines terræ.
Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;
Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Deinde* Symbolum Apostolorum *a Ministro et cætu universo stantibus cantabitur, aut recitabitur.*

CREDO in Deum Patrem Omnipotentem, creatorem cœli et terræ, et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus; descendit ad inferos; tertio die resurrexit a mortuis; ascendit ad cœlos; sedet ad dexteram Dei Patris Omnipotentis; inde venturus est judicare vivos et mortuos. Credo in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, et vitam æternam. Amen.

¶ *Deinde sequentes preculæ, universis in genua religiose prolapsis, Ministro alta voce præeunte,*

Dominus vobiscum:
Responsio. Et cum spiritu tuo.
Oremus.
Kyrie, Eleeson,
Christe, Eleeson.
Kyrie, Eleeson.

¶ *Deinde Minister, Clerici, ut et universus cætus, alta voce orationem Dominicam recitabunt.*

PATER noster, qui es in cœlis! Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

ΝΥΝ ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.
Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.
Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.
Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
Δόξα Πατρί, } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἢ ὁ Ψαλμὸς οὗτος· εἰ μὴ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι.

Ψαλ. ξζ'.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.
Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Εὐφρανθήτωσάν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν τῇ εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.
Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.
Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἑξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Εἶτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τῇ Λειτουργοῦ τε καὶ τῷ λαῷ ἑστῶτος, ἀσθήσεται ἢ λεχθήσεται.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾅδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἁγίων κοινωνίαν, Ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν. Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο, αὗται αἱ ἑξῆς προσευχαὶ, πάντων εὐλαβῶς γονυπετούντων ἀποφθεγξαμένου πρῶτον τοῦ Λειτουργοῦ ἐκφώνως.

Κύριος εἴη μεθ' ὑμῶν.
Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Λειτουργός. Δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, Κληρικοί τε καὶ λαὸς τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν ἐκφώνως ἐροῦσι.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. Amen.

Then the Priest standing up shall say,

O Lord, shew thy mercy upon us;

Answer. And grant us thy salvation.

Priest. O Lord, save the King.

Answer. And mercifully hear us when we call upon thee.

Priest. Endue thy Ministers with righteousness.

Answer. And make thy chosen people joyful.

Priest. O Lord, save thy people.

Answer. And bless thine inheritance.

Priest. Give peace in our time, O Lord.

Answer. Because there is none other that fighteth for us, but only thou, O God.

Priest. O God, make clean our hearts within us.

Answer. And take not thy Holy Spirit from us.

Then shall follow three Collects; the first of the Day, the second for Peace; the third for Aid against all Perils, as hereafter followeth: which two last Collects shall be daily said at Evening Prayer without alteration.

The Second Collect at Even[illegible] Prayer.

O GOD, from whom all holy desires, all good counsels, and all just works do proceed; Give unto thy servants that peace which the world cannot give; that both our hearts may be set to obey thy commandments, and also that by thee we being defended from the fear of our enemies may pass our time in rest and quietness; through the merits of Jesus Christ our Saviour. *Amen.*

The third Collect, for Aid against all Perils.

LIGHTEN our darkness, we beseech thee, O Lord; and by thy great mercy defend us from all perils and dangers of this night; for the love of thy only Son, our Saviour, Jesus Christ. *Amen.*

In Quires and Places where they sing, here followeth the Anthem.

A Prayer for the King's Majesty.

O LORD our heavenly Father, high and mighty, King of kings, Lord of lords, the only Ruler of princes, who dost from thy throne behold all the dwellers upon earth; Most heartily we beseech thee with thy favour to behold our most gracious Sovereign Lord, King *GEORGE*; and so replenish him with the grace of thy Holy Spirit, that he may alway incline to thy will, and walk in thy way: Endue him plenteously with heavenly gifts; grant him in health and

PRIERES DU SOIR.

volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. Amen.

Alors le Ministre debout, dira:

O Seigneur, fais luire sur nous ta miséricorde.

R. Et nous accorde ton salut.

M. O Seigneur, sauve le Roi.

R. Et nous exauce par ta grâce quand nous t'invoquons.

M. Revêts de justice tes Ministres.

R. Et réjouis ton peuple élu.

M. Seigneur Dieu, délivre ton peuple.

R. Et bénis ton héritage.

M. Donne-nous paix en nos jours, ô Seigneur:

R. Car il n'y a que toi seul, ô Dieu, qui combattes pour nous.

M. O Dieu, crée en nous des cœurs nets.

R. Et ne nous ôte point l'esprit de ta sainteté.

Alors suivront trois Collectes. La première sera celle du jour: la seconde pour la paix: la troisième pour demander la protection céleste dans les dangers. Les deux dernières ne se changeront jamais, mais se diront chaque jour de l'année, comme suit, tous étant à genoux.

La Seconde Collecte pour le Soir.

O DIEU, duquel tous les saints désirs, tous les bons conseils, et toutes les œuvres justes procèdent; donne à tes serviteurs la paix que le monde ne peut donner; afin que nos cœurs soient appliqués à obéir à tes commandemens, et qu'étant délivrés par toi de la crainte de nos ennemis, nous passions notre vie en repos et en tranquillité, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

Troisième Collecte, pour la protection céleste.

ILLUMINE nos ténèbres, ô Seigneur; et par ta grande miséricorde garantis-nous de tous les dangers et de tous les accidens de cette nuit, pour l'amour de ton Fils unique notre Sauveur Jésus-Christ. *Amen.*

Dans les Chœurs, et aux lieux où il y a des chantres, ici suit l'Antienne.

Prière pour le ROI.

O SEIGNEUR et Père céleste, haut et puissant, Roi des rois, Seigneur des seigneurs, seul Gouverneur des princes, qui de ton trône céleste contemples tous les habitans de la terre, nous te supplions, de tout notre cœur, qu'il te plaise de regarder d'un œil propice notre légitime Souverain, le Roi GEORGE, et de le remplir tellement des grâces de ton Saint Esprit, qu'il se porte toujours à faire ta volonté et à marcher dans tes voies. Répands sur lui abondamment tes dons célestes. Fais-lui la grâce de vivre long-temps en santé et en

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ὕστερα ὁ Λειτουργὸς ὀρθὸς λέγει·

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις. Καὶ δὸς μας τὴν σωτηρίαν σου.

Λειτουργός. Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα.

Ἀπόκρισις. Καὶ ἐλέως εἰσάκουσόν μας ὅταν σὲ καλέσωμεν.

Λειτουργός. Ἔνδυσον μὲ δικαιοσύνην τὲς Ἱερεῖς σου·

Ἀπόκρισις. Καὶ εὔφρανον τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου.

Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου.

Ἀπόκρισις. Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Λειτουργός. Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ᾧ ζῶμεν.

Ἀπόκρισις. Ὅτι οὐδεὶς μᾶς ὑπερασπίζει, εἰ μὴ σὺ ὦ Θεέ μας.

Λειτουργός. Κατάστισον καθαρὰν τὴν καρδίαν μας ὦ Θεέ.

Ἀπόκρισις. Καὶ μὴ ἀπομακρύνῃς ἀφ' ἡμῶν τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα.

Ὕστερα ἔρχονται τρεῖς Συναπταὶ, ἡ πρώτη διὰ τὴν ἡμέραν, ἡ δευτέρα ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, καὶ ἡ τρίτη διὰ ὑπέρασπισμὸν κατὰ κινδύνων· τούτων αἱ δύο ὕστεραι διαβάζονται ἀμεταβόλως, καὶ καθημερινῶς εἰς τὰς ἑσπερινὰς προσευχάς.

Δευτέρα Συναπτὴ διὰ τὰς ἑσπερινὰς προσευχάς.

Ω ΘΕΕ, ἀφ' οὗ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐπιθυμήματα, καὶ πάντα τὰ καλὰ συμβουλεύματα καὶ τὰ δίκαια ἔργα προέρχονται, χάρισαι τοῖς δούλοις σου τὴν εἰρήνην ἐκείνην ὁποῦ ὁ κόσμος δὲν δίδει· ἵνα αἱ καρδίαι ἡμῶν ὑπακούσωσι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ἡμεῖς μὴν φοβοῦντες τοὺς πολεμίους, ζήσωμεν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀναπαύσει· διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ κατὰ πάντων τῶν κινδύνων.

ΔΙΑΣΚΟΡΠΙΣΕ, περικαλοῦμέν σε Κύριε, τὸ σκότος ἡμῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σὸ ἔλεός βοήθησον ἡμᾶς κατὰ πάντων τῶν κινδύνων, κ δόλων ταύτης τῆς νυκτὸς, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς χοροῖς, καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ψάλλουσι τώρα ἀκολουθεῖ ὁ ἀνθύμνος.

Ὕστερα διαβάζονται αἱ ἑξῆς πέντε Προσευχαὶ, ἐὰν μὴ διαβασθῇ ἡ Λειτανεία· ἐπειδὴ τότε μόνον αἱ ὕστεραι δύο, καθὼς εὑρίσκονται ἐδῶ ἀναγινώσκονται.

Ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Μεγαλειότητος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε Βασιλεῦ τῶν Βασιλέων, Κύριε τῶν Κυρίων, μονάρχα τῶν ἀρχόντων ὅστις ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ἀστέρων παρατηρεῖς τὲς κατοικοῦντας τὴν γῆν, ἐκ βάθους τῆς καρδίας παρακαλῶμέν σε πρόσεχε εὐνοϊκῶς ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα, τὸν Δεσπότην καὶ Βασιλέα ἡμῶν ΓΕΩΡΓΙΟΝ καὶ γέμισον αὐτὸν μὲ τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματός σου, οὕτω, ὥστε κάμνοντας τὸ θέλημά σου πορευθῇ διὰ τὰς ὁδούς σου. Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ τὰ ἐπουράνια χαρίσματά σου, δὸς αὐτῷ ὑγείαν,

PREGHIERE PER LA SERA.

fatta la tua volontà in terra, come l'è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, come ancora noi gli rimettiamo ai nostri debitori: e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male. *Amen.*

M. O Signore, fa risplender sopra di noi la tua misericordia.

R. E concedici la tua salute.

M. O Signore, salva il Re.

R. Ed esaudiscici misericordiosamente, quando t' invochiamo.

M. Rivesti i tuoi Ministri di giustizia.

R. E rallegra il tuo Popolo eletto.

M. O Signore, salva il tuo popolo.

R. E benedici la tua eredità.

M. Dacci pace nei nostri giorni, o Signore.

R. Perchè non v' è alcun altro che combatte per noi, fuorchè Tu solo, o Dio.

M. O Dio, purga i cuori nostri dentro di noi.

R. E non privarci del tuo Spirito Santo.

Poi, seguiranno tre Collette; prima quella del giorno, la seconda per la Pace, la terza per aiuto contra ogni sorta di pericoli, come seguita: le quali due ultime Collette si reciteranno cotidianamente alle Preghiere della sera, senza mutazione veruna.

La seconda Colletta per le Preghiere della sera.

I DIO, da cui procedono tutti i santi desideri, ogni buon consiglio e ogni opera pia; dà a' tuoi servitori quella pace che 'l mondo non può dare, acciocchè così i cuori nostri sieno attenti all' ubbidienza de' tuoi comandamenti, come che noi, mediante la tua assistenza, essendo difesi dal timore de' nostri nemici, passiamo la nostra vita in pace e tranquillità, per i meriti di Gesù Cristo, Salvator nostro. *Amen.*

La terza Colletta per aiuto contra ogni sorta di pericoli.

ILLUMINA le nostre tenebre, noi te ne preghiamo, o Signore, e difendici per la tua gran misericordia da ogni pericolo soprastante, questa notte, per l'amor di Gesù Cristo, tuo Figliuolo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera per il Re.

O SIGNORE, nostro Padre Celeste, eccelso, e potente, Re de' Re, Signor de' Signori, sol governator de' Principi, che dal tuo trono celeste contempli tutti gli abitanti della Terra, noi ti supplichiamo di tutto 'l nostro cuore, che ti piaccia guardare con' occhio favorevole il nostro grazioso e supremo Signore, il Re GEORGIO, e empirlo in tal modo delle grazie del tuo Santo Spirito, ch' egli sia sempremai inclinato a far la tua volontà e camminar nelle tue vie. Investilo riccamente de' doni celesti; concedigli in sanità e prosperità viver lungamente; com-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

GERMANICA ET HISPANICA.

Abend-Gebete.

Wille geſchehe, wie im Himmel alſo auch auf Erden. Unſer tägliches Brodt gieb uns heute. Vergieb uns unſere Schulden, wie wir vergeben unſeren Schuldigern. Führe uns nicht in Verſuchung, ſondern erlöſe uns von dem Uebel. Denn Dein iſt das Reich, und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Dann ſpricht der Prieſter, ſtehend:

O Herr, erzeige uns deine Barmherzigkeit!

Gem. Und verleihe uns dein Heil.

Prieſt. O Herr, erhalte den König!

Gem. Und erhöre uns gnädig, wenn wir zu dir rufen!

Prieſt. Laß deine Diener mit Gerechtigkeit begabt werden!

Gem. Und erfreue dein auserwähltes Volk!

Prieſt. O Herr, erhalte dein Volk!

Gem. Und ſegne dein Erbtheil!

Prieſt. Gieb Frieden in unſern Zeiten, o Herr!

Gem. Denn kein anderer ſtreitet für uns, als du, o Gott, allein!

Prieſt. O Herr, ſchaffe in uns reine Herzen!

Gem. Und nimm deinen heiligen Geiſt nicht von uns!

Darauf ſollen drey Collekten folgen: zuerſt die tägliche, dann die um den Frieden, und nach ihr die um Hülfe in allen Gefahren. Die beiden letzten Collekten ſollen, unabänderlich und täglich, bey dem Aben-Gebete geſprochen werden.

Die zweite Collekte beym Abend-Gebete.

O Gott, von dem alles heilige Verlangen, alle gute Anſchläge und alle gerechte Werke kommen! Gieb deinen Dienern den Frieden, welchen die Welt nicht geben kann, daß unſere Herzen ſich zum Gehorſam gegen deine Geſetze neigen, und daß wir, durch dich von der Furcht vor unſeren Feinden befreyt, unſere Lebenszeit in Ruhe und Frieden zubringen mögen, durch die Verdienſte Jeſu Chriſti, unſeres Heilandes. Amen.

Die dritte Collekte, um Hülfe in allen Gefahren.

Wir bitten dich, o Herr, erleuchte unſere Finſterniß, und beſchütze uns durch deine große Güte unter allen Gefahren dieſer Nacht, um der Liebe deines einigen Sohnes unſeres Heilandes, Jeſu Chriſti, willen. Amen.

Wo Chöre angeſtellt ſind, und geſungen wird, folgt hier der Wechſelgeſang. (Anthem.)

Ein Gebet für des Königs Majeſtät.

O Herr, unſer himmliſcher Vater! hoch und mächtig, König der Könige, Herr der Herren, einziger Beherrſcher der Fürſten! Der du von deinem Throne auf alle Bewohner der Erde herabſchaueſt. Herzlich bitten wir dich: Walte mit deiner Huld über unſern allergnädigſten König und Herrn GEORG, und erfülle ihn mit deinem heiligen Geiſte, daß er ſtets ſeine Luſt an deinem Willen habe, und auf deinen Wegen wandle. Schenke ihm die reichſte Fülle deiner himmliſchen Gaben; verleihe ihm Geſundheit und ein langes,

ORACION VESPERTINA.

tu reyno: hagase tu voluntad asi en la tierra como en el Cielo. El pan nuestro de cada dia, danosle hoy; y perdónanos nuestras deudas asi como nosotros perdonamos á nuestros deudores; y no nos dexes caer en la tentacion; mas libranos de mal. *Amen.*

Despues el Ministro levantandose dirá.

Señor, muestranos tu Misericordia.
Respuesta. Y danos tu salud.
El Ministro. Señor, salva al Rey.
Respuesta. Y oyenos, quando te invocamos.
El Ministro. Llena á tus Ministros de virtudes.
Respuesta. Y da alegria á tu pueblo escogido.
El Ministro. Señor Dios, defiende à tu Pueblo.
Respuesta. Y bendice à tu heredad.
El Ministro. Danos paz en nuestros dias, O Señor.
Respuesta. Porque no hay otro que pelee por nosotros, sino tú, o Dios.
El Ministro. O Dios, purifica nuestros corazones.
Respuesta. Y no quites de nosotros tu Santo Espiritu.

Entonces se seguirán tres Colectas: La primera del dia: La segunda por la Paz: La tercera por alcanzar ayuda contra todos peligros, como se siguen: y estas dos postreras se diran cada dia á la Oracion Vespertina sin mudanza.

La segunda Colecta á la Oracion Vespertina.

O DIOS, de quien proceden todos los buenos deseos, buenos intentos, y buenas obras; da á tus siervos la paz que el mundo no puede dar; de modo que nuestros corazones se inclinen á obedecer tus mandamientos, y que siendo librados por ti del temor de nuestros enemigos, pasemos nuestra vida en reposo y tranquilidad, por los merecimientos de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La tercera Colecta para pedir socorro contra todos peligros.

ACLARA nuestras tinieblas, O Señor, y por tu gran Misericordia guardanos de todos los peligros y riesgos desta noche, por amor de tu Hijo Unico nuestro Salvador Jesu Christo. *Amen.*

En donde hay Música se sigue aqui la Antiphona.

Oracion por S. M. el Rey.

O SEÑOR nuestro, Padre Celestial, Alto y Poderoso, Rey de reyes, Señor de señores, solo Gobernador de principes, que desde tu trono miras todos los habitantes de la tierra; de corazon te suplicamos que mires favorablemente á nuestro soberano N. ; y que de tal modo lo llenes de la gracia de tu santo Espiritu que siempre haga tu voluntad, y no se aparte de tus sendas: proveelo en abundancia con dones celestiales; concedele prosperidad y larga vida:

LATINA ET GRÆCA.

VESPERTINÆ PRECES.

tuum, Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a malo. Amen.

¶ *Deinde stans Presbyter dicet,*

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.
Responsio. Et salutare tuum da nobis.
Presbyter. Domine, salvum fac Regem.
Responsio. Et clementer exaudi nos, cum invocamus te.
Presbyter. Ministri tui induantur justitia.
Responsio. Et sancti tui exultent.
Presbyter. Salvum fac populum tuum, Domine.
Responsio. Et benedic hæreditati tuæ.
Presbyter. Da pacem, Domine, in diebus nostris.
Responsio. Quia non est alius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster.
Presbyter. Cor mundum crea in nobis, o Deus.
Responsio. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a nobis.

¶ *Tum sequentur tres Collectæ, Prima Diei, Secunda pro Pace impetranda, Tertia pro Auxilio adversus omnia periculo, prout habetur in sequentibus: quæ quidem duæ posteriores Collectæ quotidie recitabuntur in Precibus Vespertinis, absque ulla variatione.*

¶ *Collecta secunda in Precibus Vespertinis.*

DEUS, a quo omnia sancta desideria, omnia recta consilia, omnia opera justa proficiscuntur! famulis tuis eam pacem concede, quam mundus dare non potest; adeo ut tum corda nostra ad obtemperandum mandatis tuis attendant, tum nos etiam, tuti ab hostium nostrorum metu, tranquilli pacatique vitam nostram agamus, propter merita Jesu Christi, Servatoris nostri. Amen.

¶ *Collecta tertia pro Auxilio adversus omnia pericula.*

TENEBRAS nostras illumina, quæsumus, o Domine, et nos, per immensam misericordiam tuam, ab omnibus hujusce noctis insidiis atque periculis immunes præsta, propter caritatem filii tui unigeniti, Jesu Christi, Servatoris nostri. Amen.

¶ *In Choris, et Locis ubi psallitur, hic sequitur Antiphona.*

Oratio pro Regia Majestate.

O DOMINE, Pater noster cœlestis, excelse atque potens, Rex Regum, et Domine Dominantium, Principum omnium moderator unice, qui de solio tuo omnes mundi incolas intueris, supplices te rogamus, ut clementissimum Principem et supremum Dominum nostrum, Regem GEORGIUM, benigne respicere digneris, et ita eum Sancti Spiritus tui gratia replere, ut ad voluntatem tuam adimplendam promptus paratusque in viis tuis indesinenter ambulet. Cœlestibus eum tuis muneribus ita cumula, ut vita utatur longæva et prospera. Eum adeo corrobora,

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ἀποφθέγξεται,

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.
Ἱερεύς. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα
Ἀπόκρισις. Καὶ ἵλεως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.
Ἱερεύς. Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύσωνται.
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸν ἐκλεκτόν λαόν σου εὐφρανον.
Ἱερεύς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.
Ἀπόκρισις. Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Ἱερεύς. Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Ἀπόκρισις. Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπεραγωνίζεται πλὴν σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Ἱερεύς. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ ἄρῃς ἀφ' ἡμῶν.

Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταί, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδία, δευτέρα ὑπὲρ Εἰρήνης, τρίτη ἀνθ' ὑπερασπισμοῦ κατὰ κινδύνων· Δύο δὲ Ὕστεραι καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ῥηθήσονται οὑτωσὶ γοιυπετούντων ἁπάντων.

Δευτέρα Συναπτὴ ἐν Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς.

Ο ΘΕΟΣ ἀφ' οὗ πάντα τὰ ὅσια ἐπιθυμήματα, πάντα τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα, πάντα τὰ δίκαια ἔργα ἀπορρεῖ, ἐκείνην χάρισαι τοῖς δούλοις σου εἰρήνην, ἣν ὁ κόσμος οὐκ οἷός τ' ἐστὶ παρασχεῖν, ὅπως αἵ τε καρδίαι ἡμῶν τῇ τῶν ἐντολῶν σου ὑπακοῇ προσίπτωνται, καὶ ἡμεῖς φόβου τῶν πολεμίων ἀπαλλαγέντες ἐν ἡσυχίᾳ μετ' ἀδείας τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάγωμεν· διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ κατὰ πάντων τῶν κινδύνων βοηθείας.

ΚΑΤΑΥΓΑΣΕ δεόμεθά σου, Κύριε, τὸ σκότος ἡμῶν, καὶ πάσας ταύτης τῆς νυκτὸς ἐνέδρας ᾧ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σου ἐλέους ἀφ' ἡμῶν ἀπέλασον, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ᾄδειν νομίζεται, ὧδε ἕπεται ὁ Ὕμνος.

Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἄρχων τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικοῦντας ἐφορῶν· ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος ἥτω πλήρωσον αὐτὸν, ὥστ' ἀεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· Πολλαπλασίασον ἐ αὐτῷ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Symbolum Athanasianum.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

wealth long to live; strengthen him that he may vanquish and overcome all his enemies; and finally, after this life, he may attain everlasting joy and felicity; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Royal Family.

ALMIGHTY God, the fountain of all goodness, we humbly beseech thee to bless all the Royal Family: Endue them with thy holy Spirit; enrich them with thy heavenly grace; prosper them with all happiness; and bring them to thine everlasting kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer for the Clergy and People.

ALMIGHTY and everlasting God, who alone workest great marvels; Send down upon our Bishops, and Curates, and all Congregations committed to their charge, the healthful Spirit of thy grace; and that they may truly please thee, pour upon them the continual dew of thy blessing. Grant this, O Lord, for the honour of our Advocate and Mediator, Jesus Christ. *Amen.*

A Prayer of St. Chrysostom.

ALMIGHTY God, who hast given us grace at this time with one accord to make our common supplications unto thee; and dost promise, that when two or three are gathered together in thy Name thou wilt grant their requests: Fulfil now, O Lord, the desires and petitions of thy servants, as may be most expedient for them: granting us in this world knowledge of thy truth, and in the world to come life everlasting. *Amen.*

2 Cor. xiii. 14.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

Here endeth the Order of Evening Prayer throughout the Year.

Upon these Feasts; Christmas-day, *the* Epiphany, *Saint* Matthias, Easter-day, Ascension-day, Whitsunday, *Saint* John Baptist, *Saint* James, *Saint* Bartholomew, *Saint* Matthew, *Saint* Simon *and Saint* Jude, *Saint* Andrew, *and upon* Trinity-Sunday, *shall be sung or said at Morning Prayer, instead of the Apostles' Creed, this Confession of our Christian Faith, commonly called The Creed of Saint* Athanasius, *by the Minister and People standing.*

Quicunque vult.

WHOSOEVER will be saved: before all things it is necessary that he hold the Catholick Faith.

PRIERES DU SOIR.

prospérité. Fortifie-le, afin qu'il puisse vaincre et surmonter tous ses ennemis, et qu'enfin, après cette vie, il parvienne à la gloire et à la félicité éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour la Famille Royale.

DIEU tout-puissant, qui es la source de toute bonté, nous te prions très-humblement de bénir toute la Famille Royale: donne-leur ton Saint Esprit; remplis-les de ta grâce céleste; combles-les de toutes sortes de bonheur; et les conduis à ton royaume éternel, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour le Clergé et pour le Peuple.

DIEU éternel et tout-puissant, qui seul fais de grandes merveilles, fais descendre sur nos Evêques, sur nos Ministres, et sur tous les Troupeaux qui leur sont commis, l'esprit salutaire de ta grâce; et afin qu'ils puissent t'être agréables, répands continuellement sur eux la rosée de ta bénédiction. Seigneur, exauce-nous pour l'amour de notre Avocat et Médiateur Jésus-Christ.

Prière de St. Chrysostome.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui nous as fait la grâce de t'adresser maintenant nos prières d'un commun accord, et qui nous as promis que quand deux ou trois seront assemblés en ton nom, tu leur accorderas leurs requêtes, accomplis maintenant les souhaits et les demandes de tes serviteurs, selon que tu connois qu'il est le plus expédient et le plus salutaire; nous accordant dans ce monde la connoissance de ta vérité, et au siècle à venir la vie éternelle. *Amen.*

2 Corinth. xiii. 14.

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint Esprit, soit avec nous éternellement. *Amen.*

Ici finissent les Prières du Soir pendant toute l'Année.

Aux Fêtes de Noel, *de l'*Epiphanie, *de St.* Matthias, *de* Paques, *de l'*Ascension, *de la* Pentecote, *de St.* Jean Baptiste, *de St.* Jacques, *de St.* Barthelemi, *de St.* Matthieu, *de St.* Simon *et de St.* Jude, *de St.* André, *et le* Dimanche de la Trinité, *cette Confession de notre Foi Chrétienne, appelée communément le Symbole d'*Athanase, *sera chantée ou recitée aux Prières du Matin, au lieu du Symbole des Apotres, par le Ministre et le Peuple, tous se tenant debout.*

Quicunque vult.

QUICONQUE veut être sauvé, doit, avant toutes choses, maintenir la foi catholique;

Laquelle foi quiconque ne gardera pure et entière, sans doute il périra éternellement

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

εὐτυχείαν, καὶ πολύχρονον ζωὴν, ἐνδυνάμωσον αὐτὸν 'να καταπολεμήσῃ καὶ 'να νικήσῃ τοὺς ἐχθρούς του· μετὰ δὲ τὸν βίον τοῦτον δέξου αὐτὸν εἰς τὴν αἰώνιον χαρὰν καὶ δόξαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ πάσης τῆς Βασιλικῆς Γενεᾶς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, πηγὴ πάσης ἀγαθότητος, ταπεινῶς περικαλοῦμέν σε εὐλόγησον πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν Γενεάν. Χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτισον αὐτοὺς σὺν τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δὸς αὐτοῖς πᾶσαν εὐδαιμονίαν, καὶ φέρον αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὲ, μόνε θαυμαστὲ εἰς τὰ ἔργα, πέμψον ἐπὶ τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς ἐφημερίους ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν τὸ σωτήριον πνεῦμα τῆς χάριτός σου· Καὶ ἵνα ὄντως σοὶ ἀρέσωσι, χύσον ἐπ' αὐτοὺς τὴν δρόσον ἀκατάπαυστον τῆς εὐλογίας σου. Τοῦτο χάρισον Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, ὁποῦ ἐχάρισας ἡμῖν ταύτας τὰς κοινὰς καὶ συμφώνους προσευχὰς, καὶ ἔταξας 'να εἰσακούσῃς τὰς αἰτήσεις δυοῖν ἢ τριῶν συμφρωνούντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, ἀναπλήρωσον καὶ τώρα τὰ αἰτήματα τῶν δούλων σου πρὸς τὸ κάλλιον, δίδοντας ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας σε, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αἰώνιον ζωήν. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐδῶ τελειώνει τὸ Σχῆμα τῶν Ἑσπερινῶν Προσευχῶν.

Ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου, τῶν Ἐπιφανίων, τοῦ ἁγίου Ματθίου, τοῦ Πάσχα, τῆς ἀναλήψεως, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, τοῦ ἁγίου Ἰακώβου, τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου, τοῦ ἁγίου Ματθαίου, τῶν ἁγίων Σιμώνος καὶ Ἰούδα, τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν τῇ κυριακῇ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἀντὶ τοῦ Συμβόλου τῶν Ἀποστόλων ἐν ταῖς προσευχαῖς τοῦ Ὀρθρου, ὁ Λειτουργὸς καὶ ὁ λαὸς ὀρθοὶ, λέγουσιν ἢ ψαλλουσι τὴν ἐξῆς χριστιανικὴν ἐξομολόγησιν τῆς πίστεως, τὴν κοινῶς καλουμένην τὸ Σύμβολον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ὅστις βούλεται, κ. τ. λ.

ΟΣΤΙΣ θέλει 'να σωθῇ, πρὸ πάντων πρέπει 'να κρατήσῃ τὴν καθολικὴν πίστιν.

IL CREDO DI S. ATANASIO.

fortalo in tal modo che possa vincere e superar tutti i suoi nemici, e che finalmente dopo questa vita, pervenga alla letizia e felicità eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera Per la Famiglia Reale..

IDDIO Onnipotente, fonte d'ogni Bontà, noi ti preghiamo umilmente di benedire tutta la Famiglia Regia: investila del tuo Santo Spirito; arricchiscila della tua grazia celeste, falla prosperar in ogni sorta di felicità, e conducila al tuo Regno celeste, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera per il Clero ed il Popolo.

IDDIO Onnipotente ed Eterno, che solo operi gran maraviglie, spandi sopra i nostri Vescovi, e Piovani, e tutte le Congregazioni che sono commesse alla lor cura, lo spirito salutare della tua grazia; acciocchè possano tanto maggiormente aggradirti: spandi sempre sopra di loro la rugiada della tua benedizione. Concedi questo, o Signore, per l'onore di Gesù Cristo, nostro avvocato e intercessore. *Amen.*

Preghiera di S. Crisostomo.

IDDIO Onnipotente, che ci hai fatta la grazia a quest'ora di presentarti unanimamente le nostre comuni supplicazioni, e prometti, che quando due o tre saranno radunati insieme nel tuo Nome, tu esaudirai le loro dimande; adempisci presentemente, o Signore, i desideri e supplicazioni de'tuoi servidori, come può esser loro più espediente, dandoci in questo secolo la conoscenza della tua verità, e nel secolo avvenire la vita eterna. *Amen.*

2 Cor. xiii. 14.

LA Grazia del nostro Signor Gesù Cristo, la carità di Dio, e la comunione dello Spirito Santo sia con tutti noi eternamente. *Amen.*

Quì finiscono le preghiere della sera, per tutto l'anno.

Nelle Feste seguenti, cioè, del Natale, *dell'* Epifania, *di S.* Mattia, *di* Pasqua, *dell'* Ascensione, *di* Pentecoste, *di S.* Giovanni Battista, *di S.* Jacopo, *di S.* Bartolommeo, *di S.* Matteo, *di S.* Simone, *e di S.* Giuda, *di S.* Andrea, *e della* Trinità, *sarà cantata o letta alle Preghiere della Mattina, invece del Simbolo degl'Apostoli, questa confessione della fede cristiana, comunemente chimata il Credo di S.* Atanasio.

Quicumque vult.

CHIUNQUE vuol esser salvato deve, prima d'ogn'altra cosa, creder la Fede Cattolica.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Symbolum Athanasianum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Abend-Gebete.

glückliches Leben; ſtärke ihn, daß er alle ſeine Feinde beſiege und überwinde, und laß ihn endlich, nach dieſem Leben, die ewige Freude und Seligkeit erlangen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Ein Gebet für die Königliche Familie.

Allmächtiger Gott, Urquell alles Gu-ten! In Demuth bitten wir dich: Segne die ganze Königliche Familie. Erfülle ſie mit deinem heiligen Geiſte; ſchenke ihnen reichlich deine himmliſche Gnade; ſegne ſie mit allem, was ſie beglücken kann, und bringe ſie zu deinem ewigen Reiche, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Ein Gebet für die Geiſtlichkeit und die Gemeinen.

Allmächtiger und ewiger Gott! der du allein große Wunder thuſt. Sende den heilſamen Geiſt deiner Gnade auf unſere Biſchöfe und Seelſorger, und auf alle Gemeinen, die ihnen anvertrauet ſind, und gieße den Thau deines Segens immerwährend auf ſie hernieder, daß ſie dir wahrhaft wohlgefällig werden mögen! Verleihe dieß, o Herr, zur Ehre unſers Fürſprechers und Mittlers, Jeſu Chriſti. Amen.

Ein Gebet des heiligen Chryſoſtomus.

Allmächtiger Gott! der du uns jetzt die Gnade verliehen haſt, dir unſere gemeinſchaftlichen Gebete einmüthig darzubringen, und der du verheißeſt, wenn zwey oder drey verſammelt ſind in deinem Namen, ſo wolleſt du ihre Bitte ihnen gewähren! Erfülle nun, o Herr, das Verlangen und Flehen deiner Diener, wie es uns am nützlichſten ſeyn mag; verleihe uns, in dieſer Welt, die Erkenntniß deiner Wahrheit, und in der künftigen das ewige Leben. Amen.

2 Cor. 13, 13.

Die Gnade unſers Herrn Jeſu Chriſti, die Liebe Gottes, und die Gemeinſchaft des heiligen Geiſtes, ſey mit uns allen immerdar. Amen.

Hier endet die Ordnung des Abend-Gebets, durch das ganze Jahr.

Am Weihnachts-Feſte, am Feſte der Erſcheinung Chriſti, am Matthias-Tage, am Oſter-, Himmelfahrt-, und Pfingſt-Feſte, an den Tagen Johannis des Täufers, Jacobi, Bartholomäi, Matthäi, Simonis und Judä, am Andreas Tage und am Feſte der Dreyeinigkeit ſoll bey'm Morgen-Gebete, ſtatt des Apoſtoliſchen Glaubens-Bekenntniſſes, das folgende ſogenannte Bekenntniß des heiligen Athanaſius vom Prediger, und von der Gemeinde, ſtehend, geſungen oder geſprochen werden.

Quicunque vult.

Wer ſelig werden will, dem iſt vor allem Dingen nöthig, daß er den rechten, chriſtlichen Glauben habe.

ORACION VESPERTINA.

fortalecelo de modo que pueda vencer, y someter á sus enemigos: y que finalmente, despues de esta vida, alcánce gozo y felicidad eterna: mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por la Real Familia.

OMNIPOTENTE Dios, fuente de toda bondad, humildemente te suplicamos bendigas á N. N. y toda la Real Familia. Llenalos de tu Santo Espiritu; enriquecelos con tu Gracia celestial; concedeles toda felicidad, y conducelos á tu Reyno eterno, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por el Clero y Pueblo.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, que eres el solo autor de obras maravillosas; envia sobre nuestros Obispos y Curas, y todas las Congregaciones encomendadas a su cargo, el saludable Espiritu de tu gracia; y para que ellos verdaderamente te agraden, haz baxar sobre ellos el continuo rocio de tu Bendicion. Concede esto, o Señor, por el honor de nuestro Abogado y Mediador Jesu Christo. *Amen.*

Oracion de S. Chrisostomo.

OMNIPOTENTE Dios, que nos has dado gracia para que en la ocasion presente te dirijamos de comun acuerdo nuestras súplicas, y has prometido que quando dos ò tres esten congregados en tu Nombre les concederás sus peticiones; Cumple ahora, O Señor, los deseos y ruegos de tus siervos como mas les convenga, concediendonos en éste mundo Conocimiento de tu Verdad, y en el venidero vida eterna. *Amen.*

2 *Cor.* xiii. 14.

LA Gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el Amor de Dios, y la Comunicacion del Santo Espiritu sea con todos nosotros eternamente. *Amen.*

Aqui acaba el orden de la Oracion Vespertina por todo el Año.

En estas Fiestas; Nacimiento de Christo, ò Dia de Navidad, *la* Epiphania, S. Mathias, Dia de Pascua, Dia de la Ascension, Pentecostes, S. Juan Baptista, Santiago, S. Bartholome, S. Mattheo, S. Simon *y* S. Judas, S. Andres, *y en la* Dominica de Trinidad, *será cantada ó rezada en la Oracion Matutina, en lugar del Credo de los Apostoles, esta Confesion de nuestra Fè Christiana, comunmente llamada, el Credo de San* Athanasio, *por el Ministro y Pueblo, estando en pie.*

Quicunque vult.

QUALQUIERA que quiere ser salvo, debe ante todas cosas tener la Fè Catholica.

LATINA ET GRÆCA.

SYMBOLUM ATHANASIANUM.

ut hostes omnes superet, ac devincat; et tandem, exacto hujus vitæ curriculo, ad gaudium et felicitatem æternam perveniat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Oratio pro Stirpe Regia.

OMNIPOTENS Deus, omnis boni fons et scaturigo! supplices te rogamus, universæ Stirpi Regiæ benedicere digneris: eos sancto tuo Spiritu dona; gratia tua cœlesti locupleta; fausta illis et prospera omnia concede; et eos perducas ad æternum regnum tuum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Oratio pro Clero et Populo.

OMNIPOTENS et æterne Deus, qui solus mirabilia operaris! gratiæ tuæ spiritum salutarem emitte super Episcopos et Presbyteros nostros, et super universos greges eorum curæ demandatos: et, ut vere sint apud te accepti, perpetuum in eos benedictionis tuæ rorem effunde. Hæc largire, Domine, propter honorem Advocati et Mediatoris nostri, Jesu Christi. Amen.

Oratio Sancti Chrysostomi.

OMNIPOTENS Deus, cujus gratia nobis concessum est hoc tempore preces nostras uno ore unoque animo tibi offerre, et qui polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine tuo, te eorum petitiones exauditurum; famulorum tuorum desideria ac vota, o Domine, (prout tibi maxime illis expedire videbitur) benigne jam adimple; concessa nobis in hoc sæculo veritatis tuæ cognitione, et vita æterna in futuro. Amen.

2 *Cor.* xiii. 14.

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

¶ *Hic desinit ordo Precum Vespertinarum per totum annum.*

Hisce Festis Diebus, scilicet Natalis Christi, Epiphaniæ, *Sancti* Matthiæ, Paschatis, Ascensionis, Pentecostes, *Sancti* Johannis Baptistæ, *Sancti* Jacobi, *Sancti* Bartholomæi, *Sancti* Matthæi, *Sanctorum* Simonis *et* Judæ, *Sancti* Andreæ, *ut et in Festo Trinitatis, in Matutinis Precibus, loco Symboli Apostolorum, hæc Christianæ nostræ Fidei Confessio, Sancti* Athanasii *Symbolum vulgo dicta, cantabitur, aut recitabitur, a Ministro et universo cœtu stantibus.*

QUICUNQUE vult salvus esse, ante omnia opus est ut teneat Catholicam fidem;

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

ἐπουράνια τὰ χαρίσματά σου, ὁφῆς αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακρόβιον εἶναι, κραταίωσον αὐτὸν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν βίον τοῦτον, τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν. Ἀμήν

Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου

ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πηγὴ, ἀντιβολοῦμέν σε εὐλογῆσαι ὅλον τὸν Οἶκον Βασιλικόν· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτιζε αὐτοὺς τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, ὁφῆς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν, ᾧ εἰσενέγκης αὐτὸς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῦ Κλήρυ, καὶ τῦ λαῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, παράπεμψον ἐπὶ τοὺς Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ πάσας ἃς αὐτοὶ πιστεύονται Ἐκκλησίας τὸ ὑγιαῖνον τῆς σῆς χάριτος Πνεῦμα· Καὶ ἵνα ὄντως σοι ἀρέσκωσιν, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ἀένναον τῆς εὐλογίας σου δρόσον· Τοῦτο χάρισαι, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτου καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῦ ἁγίυ Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὧδε τελευτᾷ ὁ Τύπος τῶν Ἑσπερινῶν ὁλ' ὅλου τοῦ ἔτους Προσευχῶν.

Ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου, τῶν τε Ἐπιφανίων, Τοῦ Ἁγίου Ματθίου, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου, Πεντηκοστῆς, καὶ Ἁγίου Ἰωάννυ τοῦ Βαπτιστοῦ, Ἁγίου Ἰακώβου, Ἁγίου Βαρθολομαίου, Ἁγίου Ματθαίου, Ἁγίων τοῦ Σίμωνος καὶ Ἰούδα, Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς παναγίας Τριάδος, ἀντὶ τῶν Ἀποστόλων Συμβόλου, ἐν ταῖς Ἑωθιναῖς Εὐχαῖς ἡ ἐξῆς Χριστιανικῆς τῆς πίστεως ἐξομολόγησις κρινῆ λεγόμενον τὸ Σύμβολον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται ὑπό τε τοῦ Λειτουργοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ἑστῶτος.

Ὅστις βούλεται.

ΟΣΤΙΣ *βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρη κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίστιν.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vespertinæ Preces.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

Which Faith except every one do keep whole and undefiled: without doubt he shall perish everlastingly.

And the Catholick Faith is this: That we worship one God in Trinity, and Trinity in Unity;

Neither confounding the Persons: nor dividing the Substance.

For there is one Person of the Father, another of the Son: and another of the Holy Ghost.

But the Godhead of the Father, of the Son, and of the Holy Ghost, is all one: the Glory equal, the Majesty co-eternal.

Such as the Father is, such is the Son: and such is the Holy Ghost.

The Father uncreate, the Son uncreate: and the Holy Ghost uncreate.

The Father incomprehensible, the Son incomprehensible: and the Holy Ghost incomprehensible.

The Father eternal, the Son eternal: and the Holy Ghost eternal.

And yet they are not three eternals: but one eternal.

As also there are not three incomprehensibles, nor three uncreated: but one uncreated, and one incomprehensible.

So likewise the Father is Almighty, the Son Almighty: and the Holy Ghost Almighty.

And yet they are not three Almighties: but one Almighty.

So the Father is God, the Son is God: and the Holy Ghost is God.

And yet they are not three Gods: but one God.

So likewise the Father is Lord, the Son Lord: and the Holy Ghost Lord.

And yet not three Lords: but one Lord.

For like as we are compelled by the Christian verity: to acknowledge every Person by himself to be God and Lord;

So are we forbidden by the Catholick Religion: to say, There be three Gods, or three Lords.

The Father is made of none: neither created, nor begotten.

The Son is of the Father alone: not made, nor created, but begotten.

The Holy Ghost is of the Father and of the Son: neither made, nor created, nor begotten, but proceeding.

So there is one Father, not three Fathers; one Son, not three Sons: one Holy Ghost, not three Holy Ghosts.

And in this Trinity none is afore, or after other: none is greater, or less than another;

But the whole three Persons are co-eternal together: and co-equal.

So that in all things, as is aforesaid: the Unity in Trinity, and the Trinity in Unity is to be worshipped.

He therefore that will be saved: must thus think of the Trinity.

Furthermore, it is necessary to everlasting salvation: that he also believe rightly the Incarnation of our Lord Jesus Christ.

For the right Faith is, that we believe and

PRIERES DU SOIR.

Or la foi catholique est que nous adorions un Dieu dans la Trinité, et la Trinité dans l'Unité:

Sans confondre les personnes ou diviser l'essence.

Car autre est la personne du Père: autre celle du Fils: autre celle du Saint Esprit.

Mais la Divinité du Père, du Fils, et du Saint Esprit n'est qu'une: leur gloire est égale, et leur majesté coéternelle.

Tel qu'est le Père, tel est le Fils, et tel est le Saint Esprit.

Le Père non créé: le Fils non créé: et le Saint Esprit non créé.

Le Père incompréhensible: le Fils incompréhensible: et le Saint Esprit incompréhensible.

Le Père éternel: le Fils éternel: et le Saint Esprit éternel.

Toutefois ils ne sont point trois Eternels, mais un Eternel.

Comme aussi il n'y a point trois incompréhensibles, ni trois non créés; mais un non créé, et un incompréhensible.

Et ainsi, le Père est tout-puissant, le Fils tout-puissant, et le Saint Esprit tout-puissant.

Et cependant ils ne sont point trois Tout-puissans, mais un Tout-puissant.

De même le Père est Dieu: le Fils est Dieu: et le Saint Esprit est Dieu.

Et cependant ils ne sont point trois Dieux, mais un Dieu.

Semblablement le Père est Seigneur: le Fils est Seigneur: et le Saint Esprit est Seigneur.

Et cependant ils ne sont point trois Seigneurs, mais un Seigneur.

Car comme la vérité chrétienne nous oblige de reconnoître que chacune des personnes, prise à part, est Dieu et Seigneur:

Aussi la religion catholique nous défend de dire qu'il y a trois Dieux, ou trois Seigneurs.

Le Père n'est fait d'aucun: il n'est ni créé, ni engendré.

Le Fils est du Père seul: non fait, ni créé, mais engendré.

Le Saint Esprit est du Père et du Fils: étant non fait, ni créé, ni engendré, mais procédant.

Aussi il y a un Père, non trois Pères: un Fils, non trois Fils: un Saint Esprit, et non trois Saints Esprits.

Et dans cette Trinité, il n'y a ni priorité, ni postériorité: l'un n'est pas plus grand, ni moindre que l'autre.

Mais toutes les trois personnes sont ensemble de même éternité, et égales en toutes choses.

Tellement qu'en toutes choses, comme il a été dit ci-devant, il faut adorer l'Unité dans la Trinité, et la Trinité dans l'Unité.

Donc, quiconque veut être sauvé, doit avoir ces sentimens de la Trinité.

De plus, il est nécessaire, pour obtenir le salut éternel, qu'il ait une vraie et droite croyance de l'incarnation de notre Seigneur Jésus-Christ.

Car la vraie foi consiste en ce que nous

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Τὴν ὁποίαν ἐάν τις δὲν τηρήσῃ τέλειαν καὶ καθαρὰν, δίχως ἄλλο χάνεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ δὲ πίστις καθολικὴ εἶναι αὕτη· 'να σεβώμεθα ἕνα Θεὸν εἰς τὴν Τριάδα, καὶ τὴν Τριάδα εἰς τὴν Μονάδα.

Μήτε συγχίζοντες τὰ πρόσωπα, μήτε μερίζοντες τὴν οὐσίαν.

Ἄλλο γάρ ἐστιν τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς ἄλλο τὸ τοῦ Υἱοῦ, ἄλλο τὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ ἡ Θεότης τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ϗ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐστὶ μία, ἴση ἡ δόξα, καὶ συναΐδιος ἡ μεγαλειότης.

Καὶ οὐδὲν διαφέρουσιν ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον ϗ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλὰ ἕνας αἰώνιος.

Καθὼς οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλὰ ἕνας ἄκτιστος καὶ ἕνας ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως, παντοδύναμος ὁ Πατὴρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱὸς, παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς παντοδύναμοι ἀλλὰ ἕνας παντοδύναμος.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλὰ ἕνας Θεός.

Ὁμοίως Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱὸς, Κύριος καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐχὶ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' ἕνας ἐστὶ Κύριος.

Ὅτι καθὼς βιαζόμεθα ἀπὸ τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας 'να ὁμολογήσωμεν κάθε πρόσωπον Θεὸν καὶ Κύριον·

Οὕτω ἡ καθολικὴ εὐσέβεια ἐμποδίζει ἡμᾶς τὸ 'να ὁμολογῶμεν τρεῖς Θεοὺς ἢ τρεῖς Κυρίους.

Οὐδεὶς ἐποίησεν, ἔτε ἔκτισεν, οὔτε ἐγέννησε τὸν Πατέρα.

Ὁ Υἱὸς ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μόνου, ἀλλὰ οὔτε ἐποιήθη, οὔτε ἐκτίσθη.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον οὔτε ἐποιήθη, οὔτε ἐκτίσθη, οὔτε ἐγεννήθη, ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ.

Ἕνας λοιπὸν ὁ Πατὴρ, οὐχὶ τρεῖς Πατέρες, ἕνας ὁ Υἱὸς, οὐχὶ τρεῖς Υἱοί, ἓν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐχὶ τρία Πνεύματα ἅγια.

Καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς Τριάδος, ὁδεὶς πρότερος ἢ ὕστερος, οὐδεὶς μεγαλήτερος ἢ μικρότερος, ἀλλὰ καὶ τὰ τρία πρόσωπα εἶναι καθ' ἑαυτὰ συναΐδια καὶ ὅμοια.

Ὥστε κατὰ πάντα, καθὼς προείρηται, πρέπει 'να σεβώμεθα τὴν Μονάδα εἰς Τριάδα, ϗ τὴν Τριάδα εἰς τὴν Μονάδα.

Ὅστις λοιπὸν θέλει 'να σωθῇ ἂς φρονεῖ ὅτω περὶ τῆς Τριάδος.

Πλὴν πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν πρέπει 'να πιστεύσῃς ὀρθῶς καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ πίστις γὰρ ἡ ὀρθὴ ἐστὶ τὸ 'να πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς

IL CREDO DI S. ATANASIO.

La qual Fede, sennon ch'ogn' uno l'osservi intieramente e senza polluzione; senza dubbio, perirà eternamente.

E la Fede Cattolica è questa; cioè, ch'adoriamo un Dio in Trinità, e Trinità in Unità.

Nè confondendo le Persone, nè dividendo la sostanza,

Perchè vi è una Persona del Padre, un'altra del Figliuolo, e un' altra dello Spirito Santo.

Ma la Deità del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo, è tutt' una, la Gloria uguale, la Maestà coeterna.

Quale è il Padre, tale è il Figliuolo, e tal è lo Spirito Santo.

Il Padre non creato, il Figliuolo non creato, e lo Spirito Santo non creato.

Il Padre incomprensibile, il Figliuolo incomprensibile, e lo Spirito Santo incomprensibile.

Il Padre eterno, il Figliuolo eterno, e lo Spirito Santo eterno.

Però, non sono tre eterni, ma un solo eterno.

Come anco non sono tre incomprensibili, nè tre creati, ma solo un creato, e un incomprensibile.

Così parimente il Padre è onnipotente, il Figliuolo onnipotente, e lo Spirito Santo onnipotente.

Con tutto ciò non vi sono tre Onnipotenti, ma un Onnipotente.

Ed anche il Padre è Dio, il Figliuolo è Dio, e lo Spirito Santo è Dio.

Nulladimeno, non sono tre Dii, ma un sol Dio.

Così ancora il Padre è Signore, il Figliuolo è Signore, e lo Spirito Santo è Signore.

E però non sono tre Signori, ma un sol Signore.

Perchè, siccome noi siamo obbligati per la verità cristiana, di riconoscer ciascheduna delle persone a parte, esser Dio e Signore,

Così ci è anche vietato per la Religione Catolica, di dire che vi sono tre Dii, o tre Signori.

Il Padre non è stato fatto da alcuno; nè creato, nè generato.

Il Figliuolo è del Padre solo, non fatto, nè creato, ma generato.

Lo Spirito Santo è del Padre, e del Figliuolo, non fatto, nè creato, nè generato, ma procedente.

Così vi è un Padre, non tre Padri; un Figliuolo, non tre Figliuoli; uno Spirito Santo, non tre Spiriti Santi.

Ed in questa Trinità non vi è nè precedenza, nè succedenza, non vi è nè maggiorità, nè minorità.

Anzi tutte le tre Persone sono insieme coeterne e coeguali.

Si che in ogni punto, come è detto; l'Unità in Trinità, e la Trinità in Unità si debbe adorare.

Perciò, chiunque vuol esser salvato, è obbligato di creder così della Trinità.

Egli è in oltre necessario, per ottener la vita eterna, che creda, debitamente, l'Incarnazione del nostro Signore, Gesù Cristo.

Perchè la vera Fede consiste in questo,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Symbolum Athanasianum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Abend-Gebete.

Wer diesen Glauben nicht ganz, und nicht unbefleckt hält, der wird ohne Zweifel ewig verderben.

Der wahre christliche Glaube besteht aber darin, daß wir Einen Gott in Dreyeinigkeit, und Dreyeinigkeit in der Einheit anbeten;

Daß wir weder die Personen verwechseln, noch das göttliche Wesen derselben zertrennen.

Denn eine andere Person ist die des Vaters, eine andere ist die des Sohnes, und eine andere ist die des heiligen Geistes:

Aber die Gottheit des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes, ist eine und dieselbe, von gleicher Herrlichkeit, von gleich ewiger Majestät.

Wie der Vater ist, so ist der Sohn, und so ist der heilige Geist;

Der Vater unerschaffen, der Sohn unerschaffen, und der heilige Geist unerschaffen;

Der Vater unbegreiflich, der Sohn unbegreiflich, und der heilige Geist unbegreiflich;

Der Vater ewig, der Sohn ewig, und der heilige Geist ewig.

Und sind doch nicht Drey Ewige, sondern Ein Ewiger;

Auch nicht Drey Unbegreifliche, und nicht Drey Unerschaffene: sondern Ein Unbegreiflicher und Ein Unerschaffener.

So ist auch der Vater allmächtig, der Sohn allmächtig, und der heilige Geist allmächtig:

Und doch sind sie nicht Drey Allmächtige: sondern Ein Allmächtiger.

So ist der Vater Gott, der Sohn ist Gott, und der heilige Geist ist Gott:

Und doch sind sie nicht Drey Götter, sondern Ein Gott.

So ist auch der Vater Herr, der Sohn ist Herr, und der heilige Geist ist Herr:

Und doch sind sie nicht Drey Herrn, sondern Ein Herr.

Denn wie wir durch die christliche Wahrheit genöthigt sind zu bekennen, daß eine jede dieser Personen für sich Gott und Herr ist.

So verbietet uns die wahre christliche Religion zu sagen, daß Drey Götter und Drey Herren sind.

Der Vater ist von niemand gemacht, er ist weder geschaffen noch erzeugt.

Der Sohn ist allein vom Vater, nicht gemacht, oder geschaffen, sondern erzeugt.

Der heilige Geist ist vom Vater und vom Sohne weder gemacht, noch geschaffen, noch erzeugt, sondern ausgehend.

So ist nur Ein Vater, nicht Drey Väter; nur Ein Sohn, nicht Drey Söhne; und Ein heiliger Geist, nicht drey heilige Geister.

Und in dieser Dreyeinigkeit ist keine Person vor, oder nach der anderen; keine ist größer, oder geringer, als die andere.

Sondern alle drey Personen zusammen sind gleich ewig und gleich groß.

So daß, wie vorher gesagt ist, die Einheit in der Dreyeinigkeit, und die Dreyeinigkeit in der Einheit angebetet werden muß.

Wer demnach selig werden will, der muß also von der Dreyeinigkeit denken.

Ferner ist es nothwendig zur ewigen Seligkeit, daß wir gehörig an die Menschwerdung unseres Herrn Jesu Christi glauben.

Denn der rechte Glaube ist der, daß wir glauben

ORACION VESPERTINA.

La qual el que no guardáre pura y entera, sin duda perecerá eternamente.

Es pues la Fe Catholica; que adoremos Un Dios en Trinidad, y la Trinidad en Unidad.

Sin confundir las personas: ó dividir la esencia.

Porque una es la persona del Padre: otra la del Hijo: otra la del Espiritu Santo.

Mas la Deidad del Padre, del Hijo, y del Espiritu Santo no es sino una; la Gloria igual, la Magestad Coëterna.

Qual es el Padre, tal es el Hijo, y tal el Espiritu Santo.

El Padre no criado, el Hijo no criado: y el Espiritu Santo no criado.

El Padre immenso, el Hijo immenso; el Espiritu Santo immenso.

El Padre Eterno, el Hijo Eterno, el Espiritu Santo Eterno.

Con todo eso no son tres eternos: mas un eterno.

Como ni hay tres immensos, ni tres no criados: mas un increado, y un immenso.

Semejantemente el Padre es Todo-poderoso, el Hijo Todo-poderoso, y el Espiritu Santo Todo-poderoso.

Y con todo eso no son tres Todo-poderosos, mas un todo Todo-poderoso.

Asi mismo el Padre es Dios, el Hijo es Dios, y el Espiritu Santo es Dios.

Y con todo eso no son tres Dioses: mas Un Dios.

Semejantemente el Padre es Señor, el Hijo es Señor, y el Espiritu Santo es Señor.

Y con todo eso no son tres Señores: mas un Señor.

Porque como la verdad Christiana nos obliga á confesar, que cada una de las personas de por sí es Dios y Señor;

Asi la Religion Catholica nos prohibe decir, que hay tres Dioses ó tres Señores.

El Padre de nadie es hecho: ni criado, ni engendrado.

El Hijo es de solo el Padre: no hecho, ni criado, mas engendrado.

El Espiritu Santo es del Padre, y del Hijo: no hecho, ni engendrado: mas Procedente.

Hay pues un Padre, no tres Padres: un Hijo, no tres Hijos: un Espiritu Santo, no tres Espiritus Santos.

Y en esta Trinidad nada hay primero ni postrero: el uno no es mayor que el otro.

Mas las tres Personas son juntamente de una misma eternidad é igualdad.

De manera que en todo (como se ha dicho) es necesario adorar la Unidad en Trinidad, y la Trinidad en Unidad.

Qualquiera pues, que quiere ser salvo, debe asi pensar y creer de la Trinidad.

Demas desto es necesario para conseguir la salud eterna,

Creer fielmente la Encarnacion de nuestro Señor Jesu Christo.

Es pues la verdadera Fe, que creamos y

LATINA ET GRÆCA.

SYMBOLUM ATHANASIANUM.

Quam nisi quis integram inviolatamque servaverit, absque dubio in æternum peribit.

Fides autem Catholica hæc est, ut unum Deum in Trinitate, et Trinitatem in Unitate, veneremur;

Neque confundentes Personas, neque substantiam separantes.

Alia est enim persona Patris, alia Filii, alia Spiritus Sancti.

Sed Patris, et Filii, et Spiritus sancti, una est Divinitas, æqualis Gloria, coæterna Majestas.

Qualis Pater, talis Filius, talis Spiritus Sanctus.

Increatus Pater, increatus Filius, increatus Spiritus sanctus.

Immensus Pater, immensus Filius, immensus Spiritus sanctus.

Æternus Pater, æternus Filius, æternus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Æterni, sed unus Æternus.

Sicut non tres Increati, nec tres Immensi; sed unus Increatus, et unus Immensus.

Similiter omnipotens Pater, omnipotens Filius, omnipotens Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Omnipotentes, sed unus Omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dei, sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus Filius, Dominus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Domini, sed unus est Dominus.

Quia, sicut sigillatim unamquamque personam, Deum ac Dominum confiteri Christiana veritate compellimur, ita tres Deos aut Dominos dicere Catholica Religione prohibemur.

Pater a nullo est factus, nec creatus, nec genitus.

Filius a Patre solo est, non factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus a Patre et Filio, non factus, non creatus, nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres Patres; unus Filius, non tres Filii; unus Spiritus sanctus, non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil prius aut posterius, nihil majus aut minus; sed totæ tres Personæ coæternæ sibi sunt et coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam suprà dictum est, et unitas in trinitate, et trinitas in unitate, veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, ita de Trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternam salutem, ut incarnationem quoque Domini nostri Jesu Christi fideliter credat.

Est ergo fides recta, ut credamus, et con-

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Ἣν εἰ μὴ εἷς ἕκαστος σῶαν καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ, ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστὶν, ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν μονάδι σεβώμεθα.

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

Ἄλλη γάρ ἐστιν ὑπόστασις τοῦ Πατρὸς, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης.

Οἷος ὁ Πατὴρ, τοιοῦτος ὁ Υἱὸς, τοιοῦτον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἄκτιστος ὁ Πατὴρ, ἄκτιστος ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀκατάληπτος ὁ Πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατὴρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλὰ εἷς αἰώνιος.

Ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλὰ εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ Πατὴρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱὸς, παντοδύναμον καὶ το Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς παντοδύναμος.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς Θεός.

Ὁμοίως Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱὸς, Κύριος καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστι Κύριος.

Ὅτι ὡς ἰδίαν μίαν ἕκαστον ὑπόστασιν Θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῇ Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα.

Οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα.

Ὁ Πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι ποιητὸς, οὔτε κτιστὸς, οὔτε γεννητός.

Ὁ Υἱὸς ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μόνον ἐστὶν, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τῷ Υἱοῦ οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Εἷς οὖν Πατὴρ, οὐ τρεῖς Πατέρες, εἷς Υἱὸς, οὐ τρεῖς Υἱοὶ, ἓν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια.

Καὶν ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σῶαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ συναΐδιαί εἰσιν ἑαυταῖς, καὶ ἴσαι.

Ὥστε κατὰ πάντα, καθὼς εἴρηται, καὶ τὴν Μονάδα ἐν Τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν Τριάδα ἐν Μονάδι.

Ὁ γοῦν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ Τριάδος φρονείτω.

Πλὴν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύσῃς.

Ἔστι γὰρ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE LITANY.

confess: that our Lord Jesus Christ, the Son of God, is God and Man;

God, of the Substance of the Father, begotten before the worlds: and Man, of the Substance of his Mother, born in the world;

Perfect God, and perfect Man: of a reasonable soul and human flesh subsisting;

Equal to the Father, as touching his Godhead: and inferior to the Father, as touching his Manhood.

Who although he be God and Man: yet he is not two, but one Christ;

One; not by conversion of the Godhead into flesh: but by taking of the Manhood into God;

One altogether; not by confusion of Substance: but by unity of Person.

For as the reasonable soul and flesh is one man: so God and Man is one Christ;

Who suffered for our salvation: descended into hell, rose again the third day from the dead.

He ascended into heaven, he sitteth on the right hand of the Father, God Almighty: from whence he shall come to judge the quick and the dead.

At whose coming all men shall rise again with their bodies: and shall give account for their own works.

And they that have done good shall go into life everlasting: and they that have done evil into everlasting fire.

This is the Catholick Faith: which except a man believe faithfully, he cannot be saved.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

LA LITANIE.

croyions, et que nous confessions que notre Seigneur Jésus-Christ, le Fils de Dieu, est Dieu et Homme;

Dieu, engendré de la substance du Père avant tous les siècles: et Homme de la substance de sa mère, né au monde;

Dieu parfait, et Homme parfait: subsistant d'une ame raisonnable, et de chair humaine;

Egal au Père selon sa Divinité: et inférieur au Père selon son Humanité.

Lequel, quoiqu'il soit Dieu et Homme, toutefois il n'est pas deux, mais un Christ.

Un, non par conversion de la Divinité en chair, mais par l'assomption de l'Humanité à la Divinité;

Un totalement, non par confusion de substance, mais par unité de Personne.

Car comme l'ame raisonnable et la chair sont un homme, ainsi Dieu et l'Homme est un Christ;

Lequel a souffert pour notre salut; est descendu aux enfers; et le troisième jour est ressuscité des morts.

Il est monté aux cieux: il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; d'où il viendra juger les vivans et les morts.

A la venue duquel tous les hommes ressusciteront avec leurs corps, et rendront compte de leurs propres œuvres.

Et ceux qui auront bien fait, iront à la vie éternelle: et ceux qui auront mal fait, iront au feu éternel.

Telle est la foi catholique, laquelle quiconque ne croira pas fidèlement, ne pourra être sauvé.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit.

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*

Here followeth the LITANY, or General Supplication, to be sung or said after Morning Prayer upon Sundays, Wednesdays, *and* Fridays, *and at other times when it shall be commanded by the Ordinary.*

O GOD the Father, of heaven: have mercy upon us miserable sinners.

O God the Father, of heaven: have mercy upon us miserable sinners.

O God the Son, Redeemer of the world: have mercy upon us miserable sinners.

O God the Son, Redeemer of the world: have mercy upon us miserable sinners.

O God the Holy Ghost, proceeding from the Father and the Son: have mercy upon us miserable sinners.

O God the Holy Ghost, proceeding from the Father and the Son: have mercy upon us miserable sinners.

O holy, blessed, and glorious Trinity, three Persons and one God: have mercy upon us miserable sinners.

O holy, blessed, and glorious Trinity, three

La LITANIE; ou Supplication Générale, que l'on lira ou chantera, après les Prières du Matin, les Dimanches, *les* Mercredis, *les* Vendredis, *et les autres jours prescrits par l'Ordinaire.*

O DIEU, Père céleste, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, Père céleste, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Fils, Rédempteur du monde, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Fils, Rédempteur du monde, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Saint Esprit, qui procèdes du Père et du Fils, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Dieu, le Saint Esprit, qui procèdes du Père et du Fils, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Sainte, bénite, et glorieuse Trinité, trois Personnes et un Dieu, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Sainte, bénite, et glorieuse Trinité, trois

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἔστι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ αἰώνων, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς γεννηθεὶς εἰς τὸν αἰῶνα.

Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος μετὰ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς.

Ὅμοιος τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν Θεότητα, μικρότερος τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ ὁποῖος ἂν καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὅμως οὐχὶ δύο, ἀλλὰ ἕνας ἐστι ὁ Χριστός.

Ἕνας, οὐχὶ διὰ τὴν τροπὴν τῆς Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ διὰ τὴν μεταβολὴν τῆς ἀνθρωπότητος εἰς Θεόν.

Ἕνας ὁλοκλήρως, οὐχὶ διὰ τὴν σύγχησιν τῆς οὐσίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἑνότητα τοῦ προσώπου.

Καὶ γὰρ καθὼς ἡ λογικὴ ψυχὴ καὶ ἡ σὰρξ εἶναι ἕνας ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεάνθρωπος ἔστιν ἕνας Χριστός.

Ὁ ὁποῖος ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατέβη εἰς τὸν ᾅδην, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

Ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκάθησεν κατὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὅθεν μέλλει ἵνα ἔλθῃ κριτὴς τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν.

Ἐν τῇ παρουσία τοῦ ὁποίου πάντες οἱ ἄνθρωποι θέλουν ἀναστηθῇ μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ θέλει δόσωσι τὴν ἀπολογίαν τῶν πράξεων αὐτῶν.

Καὶ ὅσοι ἔπραξαν ἀγαθὰ θέλει ὑπάγωσιν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ ὅσοι ἡμάρτησαν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐάν τις δὲν πιστεύσῃ πιστῶς δὲν ἔχει σωτηρίαν.

Δόξα τῷ Πατρί, κ. τ. λ.

Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, κ. τ. λ.

Ἀκολουθᾷ τώρα ἡ ΛΙΤΑΝΕΙΑ, ἢ γενικὴ Ἱκεσία ἡ ὁποῖα πρέπει ἵνα διαβασθῇ ἢ ἵνα ψαλθῇ κάθε Κυριακὴν, κάθε τετράδην, καὶ κάθε παρασκευὴν, καὶ εἰς κάθε καιρὸν ὁποῦ ὁ Διατάκτης ὁρίσῃ.

Ω ΘΕΕ Πάτερ τῶν Οὐρανῶν ἐλεήσον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πάτερ τῶν Οὐρανῶν ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ προερχόμενον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ προερχόμενον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς Τρία πρόσωπα καὶ ἕνας Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλούς.

LE LITANIE.

chè crediamo confessiamo che 'l nostro Signor Gesù Cristo, Figliuol di Dio, è Dio e uomo.

Dio, della sostanza del Padre generato inanzi tutti i secoli; e uomo, della sostanza di sua Madre, nato nel mondo.

Perfetto Dio, e perfetto uomo, consistente d'un anima razionale, e di carne umana.

Uguale al Padre in quanto alla sua Deità; inferiore al Padre in quanto alla sua umanità.

Il quale, quantunque sia Dio, e uomo, non sono però due, ma un solo Cristo.

Uno, non per mutazione della Deità in carne; ma per l'assenzione dell' umanità nella Deità.

Uno totalmente; non già per confusione di sostanza, ma per unità di persona.

Perchè, siccome l' anima razionale e la carne fanno un uomo; così, Dio e uomo fanno un Cristo.

Il quale patì per la nostra salute, discese agl'inferi, e risuscitò il terzo giorno da' morti.

Salì in Cielo, siede alla destra del Padre Dio Onnipotente, onde verrà a giudicare i vivi e i morti.

Alla cui venuta tutti gli uomini risusciteranno coi corpi loro, e renderanno conto delle loro opere.

E quelli ch'avranno fatto bene andranno alla vita eterna, e quelli ch'avranno fatto male al fuoco eterno.

Questa è la Fede Cattolica, la quale chiunque non crederà con vera fede, non può esser salvato.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre ne'secoli de'secoli. *Amen.*

La LITANIA, o supplicazione generale.

O DIO Padre Celeste, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Padre Celeste, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Figliuolo Redentore del mondo, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Figliuolo Redentore del mondo abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Spirito Santo che procedi dal Padre e dal Figliuolo, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O Dio Spirito Santo che procedi dal Padre e dal Figliuolo, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

O santa, benedetta, e gloriosa Trinità, tre Persone e un Iddio, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Die Litaney.

und bekennen, daß unſer Herr Jeſus Chriſtus, der Sohn Gottes, Gott und Menſch iſt;

Gott, aus dem Weſen des Vaters vor der Welt erzeugt, und Menſch, aus dem Weſen ſeiner Mutter, in der Welt geboren;

Vollkommener Gott und vollkommener Menſch, mit einer vernünftigen Seele und mit einem menſchlichen Leibe;

Gleich dem Vater, nach ſeiner Gottheit, und kleiner als der Vater, nach ſeiner Menſchheit:

Aber, obgleich er Gott und Menſch iſt, nicht zwey, ſondern Ein Chriſtus.

Ein Chriſtus, nicht durch Verwandlung ſeiner Gottheit in Fleiſch: ſondern dadurch, daß ſeine Gottheit die Menſchheit angenommen hat.

Nur Einer, nicht durch Vermiſchung des Weſens, ſondern durch Einheit der Perſon.

Denn ſo wie die vernünftige Seele und der Leib Ein Menſch ſind, ſo ſind Gott und Menſch nur Ein Chriſtus,

Der um unſerer Seligkeit willen litt, zur Hölle hinunter fuhr, und am dritten Tage von den Todten wieder auferſtand;

Er fuhr auf zum Himmel, er ſitzt zur Rechten des Vaters, des allmächtigen Gottes, von dannen er kommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten.

Bey ſeiner Wiederkunft werden alle Menſchen mit ihren Leibern wieder auferſtehen und von ihren Werken Rechenſchaft ablegen;

Und die, welche Gutes gethan haben, werden in das ewige Leben eingehen, die aber, welche Böſes gethan haben, in das ewige Feuer.

Dieß iſt der wahre, chriſtliche Glaube. Wer nicht treu an dieſem Glauben hält, der kann nicht ſelig werden.

Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfang war, u. ſ. w.

Die Litaney,

oder

das allgemeine Gebet, welches Sonntags, Mittwochens und Freytags, oder auch zu anderer Zeiten, wenn der Biſchof es befiehlt, nach dem Morgen-Gebete geleſen oder geſprochen werden ſoll.

O Gott, Vater im Himmel, ſey gnädig uns armen Sündern!

O Gott, Vater im Himmel, ſey uns armen Sündern gnädig.

O Gott Sohn! Erlöſer der Welt! ſey uns armen Sündern gnädig.

O Gott Erlöſer der Welt, ſey uns armen Sündern gnädig.

O Gott heiliger Geiſt! der du vom Vater und vom Sohne ausgeheſt, ſey uns armen Sündern gnädig.

O Gott heiliger Geiſt, der du vom Vater und vom Sohne ausgeheſt, ſey uns armen Sündern gnädig.

O heilige, hochgelobte, herrliche Dreyeinigkeit! Drey Perſonen und Ein Gott! Sey uns armen Sündern gnädig.

LA LETANIA.

confesemos, que nuestro Señor Jesu Christo Hijo de Dios, es Dios y Hombre;

Dios, engendrado de la substancia del Padre ante todos los siglos: y Hombre, de la substancia de su madre, nacido en el mundo.

Dios perfecto, y Hombre perfecto, subsistente de alma racional, y de carne humana;

Igual al Padre segun su Deidad: é inferior al Padre segun su Humanidad.

El qual aunque sea Dios y Hombre, con todo eso no es dos, mas un Christo.

Uno no por conversion de la Deidad en carne, mas por asumpcion de la humanidad á la Deidad.

Uno totalmente, no por confusion de substancia, mas por unidad de persona.

Porque como el alma racional y la carne es un hombre: asi Dios y hombre es un Christo.

El qual padeció por nuestra salud: descendió á los infiernos: y al tercero dia resuscitó de los muertos.

Subió á los cielos: está sentado á la diestra de Dios Padre Todo-poderoso: y de alli vendrá á juzgar los vivos y los muertos.

A cuya venida todos los hombres resuscitarán con sus cuerpos: y darán cuenta de sus proprias obras.

Y los que hubieren obrado bien, iran á la vida eterna: y los que mal, al fuego eterno.

Esta es la Fé Catholica, la qual el que no creyere fielmente no podrá ser salvo.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

Aqui se sigue la Letania ó general Plegaria para ser cantada ó rezada despues de la Oracion Matutina, los Domingos, Miercoles, *y* Viernes, *y en qualquier tiempo que se mande por el Ordinario.*

O DIOS Padre Celestial, apiadate de nosotros miserables pecadores.

O Dios Padre Celestial, apiádate de nosotros miserables pecadores.

O Dios Hijo, Redentor del mundo, apiádate de nosotros miserables pecadores.

O Dios Hijo, Redentor del mundo, apiádate de nosotros miserables pecadores.

O Dios Espiritu Santo Procedente del Padre y del Hijo: apiadáte de nosotros miserables pecadores.

O Dios Espiritu Santo Procedente del Padre y del Hijo: apiadáte de nosotros miserables pecadores.

O Santa, Bendita, y Gloriosa Trinidad, tres Personas y un Dios: apiádate de nosotros miserables pecadores.

O Santa, Bendita, y Gloriosa Trinidad, tres Personas y un Dios: apiádate de nosotros miserables pecadores.

LITANIA.

fiteamur, quia Dominus noster Jesus Christus, Dei filius, Deus et homo est.

Deus est, ex substantia Patris ante sæcula genitus; et homo est, ex substantia matris in sæculo natus;

Perfectus Deus, perfectus homo, ex anima rationali et humana carne subsistens;

Æqualis Patri secundum divinitatem, minor Patre secundum humanitatem;

Qui, licet Deus sit et homo, non duo tamen, sed unus est Christus;

Unus autem, non conversione divinitatis in carnem, sed assumptione humanitatis in Deum;

Unus omnino, non confusione substantiæ, sed unitate personæ.

Nam, sicut anima rationalis et caro unus est homo, ita Deus et homo unus est Christus:

Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertia die resurrexit a mortuis;

Ascendit in cœlos; sedet ad dexteram Dei Patris Omnipotentis; inde venturus est judicare vivos et mortuos.

Ad cujus adventum omnes homines resurgere debent cum corporibus suis, et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam, qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica, quam nisi quis fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum, Amen.

¶ *Hic sequitur Litania, seu Supplicatio summaria, finitis Precibus Matutinis, cantanda, aut recitanda, diebus Dominicis, feria quarta et sexta, et quotiescunque Ordinario visum fuerit.*

PATER de cœlis Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Pater de cœlis, Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili, Redemptor mundi, Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Fili, Redemptor mundi, Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus sancte, Deus, a Patre et Filio procedens, miserere nobis miseris peccatoribus.

Spiritus sancte, Deus, a Patre et Filio procedens, miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata, et gloriosa Trinitas, tres Personæ, unus Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

Sancta, beata et gloriosa Trinitas, tres Personæ, unus Deus, miserere nobis miseris peccatoribus.

ΑΙΤΑΝΕΙΑ.

ομολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστι.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθείς.

Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑφισάμενος.

Ἴσος τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ἐλάττων τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὃς εἰ καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστιν, οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστι Χριστός.

Εἷς οὐ τροπῇ θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς Θεόν.

Εἷς πάντως, οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας, ἀλλ' ἑνότητι τῆς ὑποστάσεως.

Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σὰρξ εἷς ἐστιν ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεάνθρωπος εἷς ἐστι Χριστός.

Ὃς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανὸς, κάθηται ἐκ δεξιῶν τῶν Πατρὸς τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ὅθεν ἥξει κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὴν ἀπολογίαν.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν ἐὰν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

Δόξα Πατρί. }
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } κ. τ. λ.

Ὧδε ἐπιφέρεται ἡ ΑΙΤΑΝΕΙΑ ἣ γενικὴ Ἱκεσία, ἣν δεῖ ᾄδειν ἢ λέγειν πάσαις Κυριακαῖς, καὶ τετάρτῃ καὶ ἕκτῃ τῆς ἑκάστης ἑβδόμαδος ἡμέρᾳ, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις καιροῖς ὅταν κελεύσῃ ὁ Διατάκτης.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Υἱὲ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ Θεὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθὲν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE LITANY.

Persons and one God: have mercy upon us miserable sinners.

Remember not, Lord, our offences, nor the offences of our forefathers; neither take thou vengeance of our sins: spare us, good Lord, spare thy people, whom thou hast redeemed with thy most precious blood, and be not angry with us for ever.

Spare us, good Lord.

From all evil and mischief; from sin, from the crafts and assaults of the devil; from thy wrath, and from everlasting damnation.

Good Lord, deliver us.

From all blindness of heart; from pride, vain-glory, and hypocrisy; from envy, hatred, and malice, and all uncharitableness,

Good Lord, deliver us.

From fornication, and all other deadly sin; and from all the deceits of the world, the flesh, and the devil,

Good Lord, deliver us.

From lightning and tempest; from plague, pestilence, and famine; from battle and murder, and from sudden death,

Good Lord, deliver us.

From all sedition, privy conspiracy, and rebellion; from all false doctrine, heresy, and schism; from hardness of heart, and contempt of thy Word and Commandment,

Good Lord, deliver us.

By the mystery of thy holy Incarnation; by thy holy Nativity and Circumcision; by thy Baptism, Fasting, and Temptation,

Good Lord, deliver us.

By thine Agony, and bloody Sweat; by thy Cross and Passion; by thy precious Death and Burial; by thy glorious Resurrection and Ascension; and by the coming of the Holy Ghost,

Good Lord, deliver us.

In all time of our tribulation; in all time of our wealth; in the hour of death, and in the day of judgement,

Good Lord, deliver us.

We sinners do beseech thee to hear us, O Lord God; and that it may please thee to rule and govern thy holy Church universal in the right way;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to keep and strengthen in the true worshipping of thee, in righteousness and holiness of life, thy Servant *GEORGE*, our most gracious King and Governour;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to rule his heart in thy faith, fear, and love, and that he may evermore have affiance in thee, and ever seek thy honour and glory;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to be his defender and keeper, giving him the victory over all his enemies;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bless and preserve all the Royal Family;

We beseech thee to hear us, good Lord.

LA LITANIE.

personnes et un Dieu, aie pitié de nous, misérables pécheurs.

O Seigneur, ne te souviens point de nos péchés, ni des péchés de nos pères: ne prends point vengeance de nos iniquités: pardonne-nous, ô bon Dieu, pardonne à ton peuple que tu as racheté par ton sang précieux; et ne sois point irrité contre nous à jamais.

Pardonne-nous, ô bon Dieu.

De tout mal, et de toute méchanceté; de péché, des ruses et des assauts du diable; de ta colère et de la damnation éternelle,

Bon Dieu, délivre-nous.

D'aveuglement de cœur, d'orgueil, de vaine gloire, et d'hypocrisie; d'envie, de haine, de malice, et de toute affection contraire à la charité,

Bon Dieu, délivre-nous.

De paillardise et de tout autre péché mortel, et de toutes les tromperies du monde, de la chair, et du diable,

Bon Dieu, délivre-nous.

Des foudres et des orages, de peste et de famine, de guerre, de meurtre, et de mort soudaine,

Bon Dieu, délivre-nous.

De toute sédition, de toute conspiration secrète et de rebellion; de toute fausse doctrine, d'hérésie, et de schisme; d'endurcissement de cœur, du mépris de ta parole et de tes commandemens,

Bon Dieu, délivre-nous.

Par le mystère de ton incarnation sainte, par ta sainte naissance, et ta circoncision; par ton baptême, par ton jeûne, et par ta tentation,

Bon Dieu, délivre-nous.

Par ton agonie, et ta sueur sanglante; par ta croix et ta passion; par ta précieuse mort et ta sépulture; par ta résurrection et ton ascension glorieuse; et par la venue du Saint Esprit,

Bon Dieu, délivre-nous.

En tout temps d'adversité; en tout temps de prospérité; à l'heure de la mort, et au jour du jugement,

Bon Dieu, délivre-nous.

O bon Dieu, nous qui sommes de pauvres pécheurs, te supplions d'exaucer nos prières; et qu'il te plaise de conduire et de gouverner ta sainte Eglise universelle dans la droite voie.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de conserver et d'affermir dans ton vrai service, en toute justice et en toute sainteté de vie, ton serviteur GEORGE, notre ROI et notre Gouverneur très-débonnaire.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'adresser son cœur dans ta foi, dans ta crainte, et dans ton amour; afin qu'il ait toujours sa confiance en toi, et qu'il cherche toujours ton honneur et ta gloire.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de le garder, de le défendre, et de lui donner la victoire sur tous ses ennemis.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de bénir et de conserver toute la Famille Royale.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Ὦ παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς τρία πρόσωπα καὶ ἕνας Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀλθίους ἁμαρτωλούς.

Δησμόνησον Κύριε τὰ σφάλματα ἡμῶν, καὶ τὰ σφάλματα τῶν προγόνων ἡμῶν, μὴν τιμωρίσῃς ἡμᾶς διὰ τὰς παρανομίας ἡμῶν· συγχώρησον Κύριε, συγχώρησον τὸν λαόν σκ, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας συν τῷ τιμιωτάτῳ αἵματί σου, καὶ μὴν ὀργισθῇς μεθ' ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συγχώρησον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορὰς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τῆς πονηρίας καὶ προσβολῆς διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τῆς αἰωνίου καταδίκης,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τυφλώσεως καρδίας, ἀπὸ ὑπεριφανίας, κενοδοξίας καὶ ὑποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους καὶ κακίας, καὶ κάθε ἀνελεημοσύνης,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ κάθε ἄλλης θανασίμου ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ κάθε ἀπατίας τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου.

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης ἐπαναστάσεως, συνωμοσίας, κ ἀναρχίας, ἀπὸ πάσης ψευδοσοφίας, αἱρέσεως καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληροκαρδίας, καὶ καταφρονήσεως τοῦ λόγου, καὶ τῶν ἐντολῶν σου,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας ἐνσαρκώσεώς σου, διὰ τὴν γέννησιν καὶ τὴν περιτομήν σου, διὰ τὸ βάπτισμά σου, τὴν νηστείαν σου, καὶ τὸν πειρασμόν σου,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸν αἱματώδην ἵδρωτά σου, διὰ τὸν σταυρόν σου, καὶ πάθος σου, διὰ τὸν τίμον θάνατον καὶ τάφον σου, διὰ τὴν ἐνδοξοτάτην ἀνάστασιν, καὶ ἀνάλυψίν σου, κ διὰ τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Εἰς κάθε ὥραν τῆς θλίψεως ἡμῶν, εἰς κάθε ὥραν τῆς εὐτυχίας ἡμῶν, εἰς τὴν ὥραν τοῦ θανάτου καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως,

Ἐλευθέρωσον ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ σὲ παρακαλοῦμεν Θεέ Κύριε, ἄκουσον ἡμᾶς· καὶ ἵνα καταδεχθῇς 'να διοικήσῃς καὶ κυβερνήσῃς τὴν ἁγίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν σου διὰ δρόμους ὀρθοὺς,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε, ἄκουσον ἡμας.

Ἵνα καταδεχθῇς 'να διαφυλάξῃς, καὶ ἐνδυναμώσῃς ἐν τῇ ἀληθινῇ θρησκεία σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἐν τῇ ἁγιωσύνῃ τῆς ζωῆς τὸν δοῦλόν σου τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ χαριέστατον Βασιλέα καὶ Ἄρχοντα ἡμῶν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς 'να ὁδηγήσῃς τὴν καρδίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν πίστιν, τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ἀγάπην σου, ὥστε ἀναπαύσας ἐπὶ σοὶ, καὶ διαπαντὸς ζητήσῃ τὴν τιμὴν κ τὴν δόξαν σου,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς 'να γένῃς ὑπερασπιστὴς κ φύλακας αὐτοῦ, καὶ 'να δώσῃς αὐτῷ νίκην ἐπὶ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς 'να εὐλογήσῃς καὶ σώσῃς πᾶσαν τὴν Βασιλικὴν Φαμιλείαν.

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς 'να φωτίσῃς πάντας τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ὅπως

LE LITANIE.

O santa, benedetta, e gloriosa Trinità, tre Persone e un Iddio, abbi pietà di noi, miseri peccatori.

Non ricordarti delle nostre offese, o Signore, nè delle offese dei nostri padri, nè voler far vendetta delle nostre iniquità; perdonaci, o Dio benigno, perdona al tuo popolo che tu hai riscattato col tuo preziosissimo sangue, e non voler esser irato contra di noi per sempre.

Perdonaci o Signor buono.

Da ogni male, e disgrazia, da peccato, dalle astuzie e assalti del diavolo, dalla tua ira, e dalla dannazione eterna,

Liberaci o Dio benigno.

Da cecità di cuore, da superbia, vanagloria, e ipocrisia, da invidia, odio e malizia, e ogni incaritevolezza,

Liberaci o Dio benigno.

Da fornicazione, e d' ogni altro peccato mortale, da ogni inganno del mondo, della carne, e del Diavolo,

Liberaci o Dio benigno.

Da folgore e procella, da peste, mortalità, e carestia, da guerra, omicidio, e da morte subitanea,

Liberaci o Dio benigno.

Da ogni sorte di sedizione, cospirazioni segrete e ribellione, da ogni dottrina falsa, eresia, e scisma, da induramento di cuore, e disprezzo della tua parola e de' tuoi comandamenti,

Liberaci o Dio benigno.

Per il Misterio della tua Santa Incarnazione, per la tua santa nascita e circoncisione, per il tuo battesimo, digiuno e tentazione.

Liberaci o Dio benigno.

Per la tua agonia e sudor di sangue; per la tua croce e passione; per la tua morte preziosa e sepoltura; per la tua gloriosa risurrezione e ascensione, e per la venuta dello Spirito Santo,

Liberaci o Dio benigno,

In ogni tempo di tribolazione, in ogni tempo di prosperità, nell' ora della morte, e nel giorno del giudizio.

Liberaci o Dio benigno.

Noi peccatori ti supplichiamo d'esaudirci, o Signor Iddio, e che ti piaccia di regger e governare la tua santa chiesa universale nella via diritta,

Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia di mantenere e fortificare nel tuo vero culto, in giustizia e santità di vita, il tuo servo GEORGIO, nostro Re e Governatore clementissimo,

Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia di regger il suo cuore nella tua Fede, timore, e amore, e ch' abbia sempremai la sua fiducia in te, e che cerchi sempre il tuo onore e gloria,

Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia d'esser il suo Difensore e Protettore, dandogli vittoria sopra tutti i suoi nemici,

Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia di benedire e mantenere tutta la Famiglia Regia.

Noi ti supplichiamo d' esaudirci, o Dio benigno.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

GERMANICA ET HISPANICA.

Die Litaney.

O heilige, hochgelobte, herrliche Dreyeinigkeit! Drey Personen und Ein Gott! Sey uns armen Sündern gnädig.

Gedenke nicht, o Herr! unserer Vergehungen, noch der Missethaten unserer Väter: räche nicht unsere Sünden. Verschone uns, gütiger Gott! Schone deines Volks, das du mit deinem theuren Blute erlöset hast, und zürne nicht ewig mit uns.

Verschone uns, lieber Herr und Gott.

Vor allem Uebel und Unglück, vor der Sünde, vor der List und den Versuchungen des Teufels, vor deinem Zorne und vor der ewigen Verdammniß.

Behüte uns, lieber Herr und Gott.

Vor aller Verblendung des Herzens, vor Stolz, vor eitler Ehrsucht, und vor Heucheley; vor Neid, Haß und Bosheit, und vor aller Liebloſigkeit.

Bewahre uns, lieber Herr und Gott.

Vor Unzucht und vor allen andern schweren Verbrechen; vor allem Betruge der Welt, des Fleisches und des Teufels.

Bewahre uns, lieber Herr und Gott.

Vor Blitz und Ungewitter; vor Seuchen, Pest und Hungersnoth; vor Schlacht und Mord, und vor einen plötzlichen Tode.

Bewahre uns, lieber Herr und Gott.

Vor allem Aufruhr, vor heimlichem Verrath und offener Empörung; vor aller falschen Lehre, vor Ketzerey und Trennung, vor Verhärtung des Herzens, und vor Verachtung deines Worts und deiner Gebote.

Bewahre uns, lieber Herr und Gott.

Durch das Geheimniß deiner heiligen Menschwerdung, durch deine heilige Geburt und Beschneidung; durch deine Taufe, dein Fasten und deine Versuchung,

Errette uns, lieber Herr und Gott.

Durch deinen Todeskampf und blutigen Schweiß, durch dein Kreutz und Leiden, durch deinen kostbaren Tod und dein Begräbniß, durch deine herrliche Auferstehung und Himmelfahrt und durch die Sendung des heiligen Geistes,

Errette uns, lieber Herr und Gott.

In allen unsern Anfechtungen, in der Zeit unseres Glücks und Wohlergehens, in der Stunde des Todes, und am Tage des Gerichts,

Behüte uns, lieber Herr und Gott.

Wir Sünder bitten dich, erhöre uns, unser Herr und Gott! Regiere deine heilige und allgemeine Kirche, und leite ihre Bekenner auf rechtem Wege.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Erhalte und stärke deinen Diener GEORG, unsern allergnädigsten König und Herrn, in wahrer Frömmigkeit, in Gerechtigkeit und Heiligkeit des Lebens.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Regiere sein Herz durch den Glauben an dich, in deiner Furcht und Liebe, daß er stets dir vertraue, und deine Ehre und deinen Ruhm suchen möge.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Schütze und bewahre ihn, und verleihe ihm Sieg über alle seine Feinde,

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Segne und erhalte die ganze Königliche Familie,

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Erleuchte alle Bischöfe, Priester und Diaconen,

LA LETANIA.

O Señor, no te acuerdes de nuestros pecados, ni de los de nuestros padres, ni tomes venganza de nuestras iniquidades: perdonanos, o Señor, perdona á tu Pueblo que tú redimiste con tu preciosa Sangre, y no estés para siempre irritado contra nosotros,

Perdonanos, ó buen Diòs.

De todo mal, y daño; de todo pecado, de las astucias y asaltos del Diablo, de tu ira, y de condenacion eterna,

Libranos, buen Dios.

De ceguera de corazon; de soberbia vanaglória, hipocresia, de envidia, odio, y malavoluntad, y de toda falta de caridad,

Libranos, buen Dios.

De fornicacion, y de qualquier otro pecado mortal, y de todos los engaños del Mundo, Demonio y Carne,

Libranos, buen Dios.

De rayos y tempestades, de peste, contagio y hambre; de contienda, de robo y de muerte repentina,

Libranos, buen Dios.

De toda sedicion, y conspiracion secreta, de toda falsa doctrina, y heregia, de todo endurecimiento de corazon, de menosprecio de tu palabra y de tus mandamientos,

Libranos, buen Dios.

Por el Misterio de tu santa Encarnacion, por tu santa Natividad, y Circumcision, por tu Bautismo, Ayuno y Tentacion,

Libranos, buen Dios.

Por tu agonia y sudor de sangre, por tu Cruz y Pasion, por tu preciosa Muerte y Sepultura, por tu gloriosa Resurreccion y Ascension; y por la Venida del Espíritu Santo,

Libranos, buen Dios.

En tiempo de tribulacion, en prosperidad, en la hora de la muerte, y en el dia del Juicio,

Libranos, buen Dios.

O Buen Dios, nosotros pobres pecadores, te suplicamos oigas nuestros ruegos: y que tengas por bien de regir y gobernar tu Santa Iglesia Catholica;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de preservar y fortalecer en tu verdadero servicio, y en toda justicia y santidad de vida, á tu siervo N. nuestro Rey;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de gobernar su corazon en tu fe, temor y amor, de modo que siempre confie en tí, y busque y adelante en todas las cosas tu honra y gloria;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de ser su defensa y amparo dandole victoria de todos sus enemigos;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de bendecir y conservar, á N. N. y toda la Familia Real;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de iluminar á todos los

LATINA ET GRÆCA.

LITANIA.

Ne memineris, Domine, iniquitatum nostrarum vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris: parce, Domine, parce populo tuo, quem redemisti pretioso sanguine tuo; et ne in perpetuum irascaris nobis.

Parce nobis, Domine.

Ab omni malo et infortunio, a peccato, ab insidiis et aggressionibus Diaboli, ab ira tua et æterna damnatione,

Libera nos, Domine.

Ab omni cæcitate cordis, a superbia, vana gloria et hypocrisi; ab invidia, odio et malitia, et ab omni affectu caritate vacuo,

Libera nos, Domine.

A fornicatione et omni alio peccato mortali, et ab omnibus fallaciis carnis, mundi, et Diaboli,

Libera nos, Domine.

A fulgure et tempestate, a plaga, pestilentia et fame, a bello et cæde, a subitanea et improvisa morte,

Libera nos, Domine.

Ab omni seditione, occulta conspiratione et rebellione, ab omni falso dogmate, hæresi et schismate; a duritia cordis, et contemptu verbi et mandati tui,

Libera nos, Domine.

Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, per sanctam Nativitatem et Circumcisionem tuam; per Baptismum, Jejunium, et Tentationem tuam,

Libera nos, Domine.

Per Agonem et Sanguineum Sudorem; per Crucem et Passionem; per pretiosam Mortem et Sepulturam; per gloriosam Resurrectionem, et Ascensionem tuam in cœlos; et per Adventum Spiritus Sancti,

Libera nos, Domine.

In omni tempore tribulationis, omni tempore prosperitatis nostræ, hora mortis, et in die judicii,

Libera nos, Domine.

Te rogamus, o Deus, nos peccatores exaudias, et Ecclesiam tuam sanctam Catholicam in viis tuis regere et gubernare digneris.

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut famulum tuum, GEORGIUM, Regem et Gubernatorem nostrum Clementissimum, in vero tui cultu, in justitia, et sanctitate vitæ, confirmare et custodire digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut cor illius in tua fide, in tuo timore et amore dirigere digneris; et ut in te semper confidat, et in omnibus quærat honorem et gloriam tuam;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut eum servare et defendere, et ei victoriam contra omnes hostes suos concedere digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut universæ stirpi Regiæ benedicere, eosque servare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut Episcopos, Presbyteros, et Diaconos,

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Ω παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριὰς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλούς.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, μηδὲ εἰσπράττῃς ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρανομιῶν· φεῖσαι Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ τῷ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειῶν καὶ ἐνεδρῶν τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ' αἰωνίου τοῦ κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πωρώσεως τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ἀποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, καὶ κακίας, καὶ πάσης ἀφιλανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ πάσης ἄλλης θανασίμου ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀπατῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκός τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς καὶ καταιγίδος, ἀπὸ πληγῆς λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ' αἰφνιδίου τοῦ θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ ἀνταρσίας, ἀπὸ πάσης ψευδοδιδασκαλίας, αἱρέσεως, καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας, καὶ καταφρονήσεως τῶν λογίων καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας ἐνσαρκώσεώς σου, διὰ τῆς γεννήσεως καὶ περιτομῆς σου, διὰ βαπτισμοῦ σου, νηστείας τε καὶ πειρασμῶ,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς ἀγωνίας, καὶ αἱματώδους ἱδρῶτός σου, διὰ σταυροῦ σου καὶ πάθους, διὰ τιμίου θανάτου καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀναστάσεώς σου καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ Πνεύματος ἁγίου.

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ καιρῷ τῆς ἡμῶν εὐετηρίας, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανάτου καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου, Κύριε, ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ ὅπως εὐδοκήσαις διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὴν ἁγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν σου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ εὐθείᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις διαφυλάξαι καὶ ἐπισχύσαι ἐν ἀληθεῖ τῇ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἁγιωσύνῃ τῆς βίου τὸν δοῦλόν σου τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ, τὸν χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἄρχοντα,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις κατευθύνειν αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν τῇ πίστει, εὐλαβείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου, ὥστε διαπαντὸς ἐπὶ σοὶ πεποιθέναι, καὶ τὴν σὴν ἐν πᾶσι τιμὴν καὶ δόξαν ἐπιζητεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ὑπερασπιστὴς, καὶ φύλαξ αὐτῷ εἶναι, καὶ νικηφορίαν αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολεμίοις αὐτοῦ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ σώζειν πάντα τὸν Οἶκον Βασιλικόν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE LITANY.

That it may please thee to illuminate all Bishops, Priests, and Deacons, with true knowledge and understanding of thy Word; and that both by their preaching and living they may set it forth, and shew it accordingly;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to endue the Lords of the Council, and all the Nobility, with grace, wisdom, and understanding;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bless and keep the Magistrates, giving them grace to execute justice, and to maintain truth;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bless and keep all thy people;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give to all nations unity, peace, and concord;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give us an heart to love and dread thee, and diligently to live after thy commandments;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give to all thy people increase of grace to hear meekly thy Word, and to receive it with pure affection, and to bring forth the fruits of the Spirit;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to bring into the way of truth all such as have erred, and are deceived.

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to strengthen such as do stand; and to comfort and help the weak-hearted; and to raise up them that fall; and finally to beat down Satan under our feet;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to succour, help, and comfort, all that are in danger, necessity, and tribulation;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to preserve all that travel by land or by water, all women labouring of child, all sick persons, and young children; and to shew thy pity upon all prisoners and captives:

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to defend, and provide for, the fatherless children, and widows, and all that are desolate and oppressed;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to have mercy upon all men;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to forgive our enemies, persecutors, and slanderers, and to turn their hearts;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give and preserve to our use the kindly fruits of the earth, so as in due time we may enjoy them;

We beseech thee to hear us, good Lord.

That it may please thee to give us true repentance; to forgive us all our sins, negligences, and ignorances; and to endue us with the grace of thy Holy Spirit to amend our lives according to thy holy Word;

We beseech thee to hear us, good Lord.

Son of God: we beseech thee to hear us.

Son of God: we beseech thee to hear us.

O Lamb of God: that takest away the sins of the world;

Grant us thy peace.

LA LITANIE.

Qu'il te plaise d'éclairer tous les Evêques, les Prêtres, et les Diacres, par la vraie connoissance et intelligence de ta parole; afin qu'ils l'annoncent dignement, par leur prédication, et par leur bonne vie.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de remplir les Seigneurs du Conseil, et toute la Noblesse, de grâce, de sagesse, et d'intelligence.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de bénir et de conserver les Magistrats; leur faisant la grâce d'exercer la justice, et de maintenir la vérité,

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de bénir et de protéger tout ton peuple.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'inspirer à toutes les nations l'union, la paix, et la concorde.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de nous donner un cœur enclin à t'aimer et à te craindre, et à vivre soigneusement selon tes commandemens.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de donner à tout ton peuple de croître en grâce, d'écouter humblement ta parole, de la recevoir d'une affection pure, et de produire les fruits de l'esprit.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'amener au chemin de la vérité tous ceux qui sont dans l'erreur, et qui ont été séduits.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'affermir ceux qui sont debout, de relever ceux qui sont tombés, de consoler et d'assister ceux qui ont le cœur froissé, et enfin d'abattre Satan sous nos pieds.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de secourir et de consoler tous ceux qui sont en danger, en tribulation, et en nécessité.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de conserver tous ceux qui voyagent par mer ou par terre, toutes les femmes qui sont en travail d'enfant, toutes les personnes malades (*particulièrement celles qui se recommandent à nos prières*) et tous les petits enfans, et d'avoir compassion de tous les prisonniers et de tous les captifs.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de prendre la défense des orphelins, des veuves, et de tous ceux qui sont désolés et opprimés, et de pourvoir à tous leurs besoins.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise d'étendre ta miséricorde sur tous les hommes.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de pardonner à nos ennemis, à ceux qui nous calomnient et nous persécutent, et de convertir leurs cœurs.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de nous donner et de nous conserver les fruits de la terre, afin que nous en puissions jouir dans leur saison.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

Qu'il te plaise de nous donner à tous une vraie répentance; de nous pardonner tous nos péchés, toutes nos négligences, et nos ignorances; nous accordant la grâce de ton Saint Esprit, afin que nous réformions notre vie selon ta sainte parole.

Nous te supplions de nous exaucer, ô bon Dieu.

O Fils de Dieu, nous te supplions de nous exaucer.

O Fils de Dieu, nous te supplions de nous exaucer.

O Agneau de Dieu, qui ôtes les péchés du monde,

Accorde-nous ta paix.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

καθαρῶς γνωρίζοντες καὶ καταλαμβάνοντες τὸν λόγον σου, μετὰ διδαχῆς καὶ συνηθείας κοινώσωσιν αὐτὸν καὶ ἐξηγήσωσι κατὰ τὸ δεόν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ εὐτυχήσῃς τοὺς συμβουλάτορας καὶ πάντας τοὺς εὐγενοπολίτας μετὰ χάριτος, σοφίας, καὶ φρονήσεως,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ εὐλογήσῃς καὶ νὰ φυλάξῃς τὸς διοικητὰς ἐνδυναμώνοντας αὐτὸς εἰς τὸ δικαιοκρίνειν, ϗ τὸ διατηρεῖν τὴν ἀλήθειαν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ εὐλογήσῃς καὶ νὰ φυλάξῃς ὅλον τὸν λαόν σου,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ χαρίσῃς πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμόνειαν, εἰρήνην καὶ συμφωνίαν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ δώσῃς ἡμῖν καρδίαν σταθερὰν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς τὸν φόβον σα, ϗ εἰς τὸ ζεῖν ἀκριβῶς κατὰ τὰς ἐντολάς σου.

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ δώσῃς τῷ λαῷ σου τὸ προκόπτειν εἰς τὴν χάριν σου ὅπως ἀκούσῃ ἡμερα τὸ ῥῆμά σου ϗ τὸ δεχθῇ μετὰ εὐνοίας, καὶ φέρῃ τοὺς καρποὺς τοῦ πνεύματος,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καλαδεχθῇς νὰ φέρῃς ἅπανλας ὲς πεπλανημένης ϗ ἠπαϊημένας εἰς ὴν ὁδὸν ῆς ἀληθείας.

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ ἐνδυναμώσῃς τοὺς ὀρθὸς, νὰ ἐπιθαῤῥήσῃς καὶ βοηθήσῃς τὸς λειποθυμοῦντας, ϗ νὰ ἐγείρῃς τὸς πίπτοντας, ϗ τελευλαῖον νὰ συνλρίψῃς τὸν Σατανᾶν ὑπὸ ὲς πόδας ἡμῶν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ συμβοηθήσῃς, βοηθήσῃς, καὶ παρηγορίσῃς πάντας τοὺς κινδυνεύοντας, τὸς ταλαιπώρὸς ϗ τὸς ἐν ἀνάγκῃ,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καλαδεχθῇς νὰ σώσῃς πάνλας ὲς ταξιδεύοντας διὰ γῆς ἢ διὰ θαλάσσης, πάσας τὰς λεχῶ σας, πάνλας ὲς ἀῤῥώσὸς, ϗ τὰ βρέφη, ϗ νὰ ἐλεήσῃς πάνλας ὲς φυλακομένὸς ϗ τὸς αἰχμαλώτας,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ τηρήσῃς καὶ ἐπιμελειθῇς τὰ ὄρφανα τὰς χήρας, καὶ πάντας τοὺς καταφρονημένους καὶ καταθλιμμένους,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ ἐλεήσῃς πάντας τοὺς ἀνθρώπους,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ συγχωρήσῃς τὸς ἐχθρὸς ἡμῶν, τὸς καταδιώκοντας ϗ πλανῶντας ἡμᾶς, καὶ νὰ ἰατρεύσῃς τὰς καρδίας αὐτῶν,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ χαρίσῃς, καὶ νὰ σώσῃς διὰ ἡμῶν τοὺς καρποὺς ὡρίμους τῆς γῆς ὅπως ἀπολαύσωμεν αὐτῷ ἐν καιρῷ,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Ἵνα καταδεχθῇς νὰ χαρίσῃς ἡμῶν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, τὴν ἄφεσιν πάσης ἁμαρτίας ἀμελείας ϗ ἀσοχασίας ἡμῶν, ϗ τὸ φῶς τῆς χάριτος τῷ ἁγίῳ Πνεύματος ὅπως διορθώσωμεν τὴν ζωὴν ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε ἄκουσον ἡμᾶς.

Υἱὲ τῦ Θεῦ, σὲ παρακαλῦμεν ἄκουσον ἡμᾶς.

Υἱὲ τῦ Θεῦ, σὲ παρακαλῦμεν ἄκουσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀμνὲ τῦ Θεοῦ, ὁ ἐξαλείφων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

Δώρησον ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου.

Ὁ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐξαλείφων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,

LE LITANIE.

Che ti piaccia illuminare tutti i Vescovi, Preti, e Diaconi, di vera conoscenza e intelligenza della tua Parola; e che tanto per la loro predicazione, come per la loro vita e conversazione, la possano avvanzare e spiegare come si conviene;

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia dotare i Signori del consiglio, e tutta la Nobilità, di grazia, sapienza e intelligenza,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia benedire e proteggere i Magistrati, dando loro forza di far giustizia, e mantenere la verità.

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia benedire e custodire tutto il tuo popolo,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia dare a tutte le nazioni, unione, pace, e concordia.

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia darci un cuore disposto ad amarti e temerti, e di vivere diligentemente secondo i tuoi comandamenti,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, o Dio benigno.

Che ti piaccia dare a tutto 'l tuo popolo accrescimento di grazia, d' ascoltare umilmente la tua parola, e riceverla di pura affezione, e di produrre i frutti dello Spirito,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia ridurre nella via di verità, tutti quelli ch' hanno errato e sono seddotti.

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia fortificare quelli che sono retti, e consolare e aiutare i deboli di cuore, rizzare quei che cadono, e finalmente abattere il diavolo sotto i nostri piedi,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia soccorrere, assistere, e consolare tutti quelli che sono in pericoli, necessità, e tribolazione,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia conservare tutti quelli che viaggiano, sia per mare o per terra, tutte le donne che sono in dolori di parto, tutti gli ammalati e piccioli fanciulli, e far sentire la tua misericordia a tutti quelli che sono carcerati o in servitù,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia difendere e provvedere per tutti gli orfani e vedove, e tutti quelli che sono desolati e oppressi,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia avere pietà di tutti gli uomini,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia perdonare ai nostri nemici, persecutori e calunniatori, e convertire i loro cuori,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c,

Che ti piaccia conservarci i frutti della terra, in modo che possiamo goderne al bisogno,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Che ti piaccia darci vera penitenza, rimetterci tutti i nostri peccati, negligenze e ignoranze, e arricchirci con la grazia del tuo Santo Spirito, acciocchè riformiamo i costumi nostri secondo la tua Santa Parola,

Noi ti supplichiamo, d' esaudirci, &c.

Figliuolo di Dio, noi ti supplichiamo d' esaudirci,

Figliuolo di Dio, noi ti supplichiamo d' esaudirci.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

GERMANICA ET HISPANICA.

Die Litaney.

daß ſie dein Wort recht erkennen und verſtehen, und es durch ihre Lehre und durch ihren Wandel empfehlen und verbreiten.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Begabe die Glieder des hohen Raths, und den ganzen Adel mit Gnade, Weisheit und Einſicht.

Wir bitten dich, erhöre uns lieber Herr und Gott.

Segne und behüte die Obrigkeiten, daß ſie durch deine Gnade die Gerechtigkeit verwalten und die Wahrheit vertheidigen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Segne und bewahre dein Volk,

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Laß alle Nationen durch Einigkeit, Frieden und Eintracht beglückt werden.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Gieb uns ein Herz, das dich liebt und fürchtet, daß wir mit Eifer deinen Geboten nachleben

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Laß die Wirkungen deiner Gnade bey deinem Wolke ſich mehren, daß es dein Wort mit Sanftmuth höre, es mit reinem Herzen aufnehme, und des Geiſtes Früchte bringe.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Leite alle Verirrten und Verführten auf den Weg der Wahrheit zurück.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Stärke alle, die noch ſtehen; tröſte und ermuntere die kleinmüthigen; richte die Gefallenen wieder auf, und hilf uns endlich den Satan unter unſere Füße treten.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Hilf, unterſtütze und beruhige alle, die in Gefahr, in Noth und in Trübſalen ſich befinden.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Behüte alle Reiſende zu Lande und zu Waſſer, hilf allen Schwangern und Gebährenden, erquicke alle Kranke, bewahre die jungen Kinder, und erbarme dich aller Elenden und Gefangenen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Beſchütze und verſorge alle Waiſen und Witwen, alle Verlaſſene und Unterdrückte.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Erbarme dich gnädig aller Menſchen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Vergieb unſern Feinden, allen, die uns verfolgen und verläumden, und bekehre ihre Herzen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Schenke und erhalte, zu unſerm Gebrauch, die Reben Früchte der Erde, daß wir ſie zu rechter Zeit genießen mögen.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Erwecke uns zu wahrer Buße, vergieb uns alle unſere Sünden, unſere Verſäumniſſe und unſere Unwiſſenheit, und treibe uns durch die Gnade deines heiligen Geiſtes, unſer Leben nach den Vorſchriften deines heiligen Wortes zu beſſern.

Wir bitten dich, erhöre uns, lieber Herr und Gott.

Du Sohn Gottes, wir bitten dich, erhöre uns.

Du Sohn Gottes, wir bitten dich, erhöre uns.

O du, Lamm Gottes, das der Welt Sünde trägt.

Verleihe uns deinen Frieden.

O du, Lamm Gottes, das der Welt Sünde trägt.

Erbarme dich über uns.

O Chriſte, erhöre uns.

Chriſte, erhöre uns.

LA LETANIA.

Obispos, Presbiteros, y Diáconos, dandoles el verdadero conocimiento é inteligencia de tu Palabra; de modo que con su predicacion la publiquen, y con su exemplo la manifiesten;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de ilustrar con graeia, sabiduria, é inteligencia á los Señores del Consejo de su Magestad y á todos los Nobles del Reino;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de bendecir y conservar á los Magistrados y de darles gracia para que hagan justicia y mantengan la verdad;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de bendecir y de guardar tu Pueblo;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de dar á todas las Naciones, union, paz, y concordia;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de darnos un corazon que sepa amarte y reverenciarte; y de hacernos vivir guardando cuidadosamente tus mandamientos;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de dar á tu pueblo aumento de gracia, para oir con humildad tu palabra, para abrazarla con un corazon sencillo y limpio, y para producir los frutos del Espiritu;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de traer al camino de la verdad á todos los que estan en error y engaño;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de fortalecer á los que aun se mantienen rectos; de sostener y dar ánimo á los flacos, de alzar á los caidos, y finalmente de hacernos hollar á Satanas baxo nuestros pies;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de ayudar, defender y consolar, á todos los que estan en peligro, necesidad y tribulacion;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de conservar á los viajantes por mar ó por tierra, á todas las mugeres que estan de parto, á todos los enfermos, y niños, y de compadecerte de los encarcelados y cautivos;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de amparar y abrir camino á todos los huerfanos y viudas, y á todos los desconsolados y oprimidos;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de tener misericordia de todo el genero humano;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de perdonar á nuestros enemigos y perseguidores, y convertir sus corazones;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de darnos y conservar los frutos de la tierra, para que en su tiempo los gocemos;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Que te dignes de darnos verdadero arrepentimiento, de perdonarnos todos nuestros pecados, descuidos é ignorancias, otorgandonos la gracia de tu Santo Espiritu, afin que enmendemos nuestra vida, segun tu Santa Palabra;

Suplicamoste nos oigas, o Buen Dios.

Hijo de Dios, suplicamoste nos oigas;

Hijo de Dios, suplicamoste nos oigas.

O Cordero de Dios, que quitas los pecados del mundo;

Danos tu Paz.

O Cordero de Dios, que quitas los pecados del mundo;

LATINA ET GRÆCA.

LITANIA.

vera cognitione et recto intellectu verbi tui illuminare digneris; et ut tam doctrina quam moribus illud pro viribus patefaciant ac promoveant;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut Consiliarios Regios, et cunctam nobilitatem regni, gratia, sapientia, et intellectu donare digneris.

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut Magistratui nostro benedicere, eum protegere, eique gratiam concedere digneris, ut justitiam rectè administret, et veritatem propugnet;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut populo tuo universo benedicere, eumque servare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnibus gentibus unitatem, pacem, et concordiam donare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut in nobis cor tui amore inflammatum, et timore plenum, et ad diligentem mandatorum tuorum observationem inclinatum, creare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut universo populo tuo incrementum gratiæ, quo verbum tuum humiliter audiat, et puro corde amplectatur, et fructus Spiritus proferat, donare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut errantes, et seductos, in viam veritatis revocare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut stantes confirmare, imbecillos consolari et sustentare, et lapsos erigere, ac Satanam sub pedibus nostris tandem conculcare digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnes, quotquot in periculis, necessitatibus et angustiis versantur, defendere, juvare, et consolari, digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnes terra marique peregrinantes, omnes parturientes, ægrotantes, et infantes servare, et captivorum carcereque detentorum misereri digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut orphanis omnibus et viduis, desolatis et oppressis, prospicere digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut omnium hominum misereri digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut inimicis nostris, iisque qui nos persequuntur et calumniantur, ignoscere, et eorum corda convertere, digneris;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut terræ fructus genuinos in usum nostrum dare et conservare digneris, adeo ut suo tempore iis fruamur;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Ut veram resipiscentiam nobis largiri, omnia peccata nostra, negligentias et ignorantias nobis condonare, et gratia sancti Spiritus tui nos induere digneris, quo mores nostros ad sancti verbi tui normam emendemus;

Te rogamus, audi nos, Domine.

Fili Dei, te rogamus, audi nos.

Fili Dei, te rogamus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi,

Pacem tuam concede nobis.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Εὐδοκήσαις φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκόπους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ἀληθινῇ τῇ γνώσει καὶ συνέσει τοῦ λόγου σου, ἵνα παραπλησίως διδαχῇ τε καὶ ζωῇ ἐκφέρωσιν αὐτόν, καὶ ἀναγγέλλωσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις καλλωπίζειν τοὺς Μεγιστᾶνας, τῆς Βουλῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυνάστας χάριτι, σοφίᾳ καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτοῖς τῆς σῆς χάριτος μεταδοῦναι, ὥστε καλῶς, καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συνηγορεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ διασώζειν ἅπαντα τὸν λαόν σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην, εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις τὴν καρδίαν ἡμῖν δοῦναι, ὥστε ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαί σε, καὶ ἀκριβῶς ῥυθμίζειν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις δοῦναι τῷ λαῷ σου, τὴν τῆς χάριτος προκοπὴν, ὥστε ταπεινοφρόνως ἐνωτίσασθαι τὸ ῥῆμά σου, καὶ καθαρᾷ τῇ διαθέσει δέξασθαι αὐτὸ, καὶ ἐξενεγκεῖν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους, καὶ ἐξηπατημένους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις βεβαιῶσαι τοὺς ἑστῶτας, τὴν παραμυθίαν παρασχεῖν καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀσθενέσι τὴν καρδίαν, ἀνεγεῖραι τοὺς πεπτωκότας, καὶ τὸ τελευταῖον συντρίψαι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις συλλαμβάνειν, βοηθεῖν, καὶ παρήγορος εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκῃ καὶ ταλαιπωρίᾳ ὅτιᾳ δήποτε οὖσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις σώζειν πάντας τοὺς εἴτε γῇ, εἴτε θαλάσσῃ ὁδοιποροῦντας, πάσας τὰς ὠδινούσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ νηπίους, καὶ ἀποφῆναι τὸ ἔλεός σου πᾶσι τοῖς δεσμώταις καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις προΐστασθαι καὶ προμηθεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν, καὶ πάντων τῶν ἐρημωθέντων καὶ καταβιασθέντων,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ἐλεῆσαι ἁπαξάπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις συγγινώσκειν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς τε καταδιώκουσι καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέφειν τὰς αὐτῶν καρδίας,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις δωρεῖσθαι, καὶ διασώζειν εἰς τὰς ἡμῶν χρείας τοὺς ὡρίμους τῆς γῆς καρποὺς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἀπολαύειν αὐτῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἀφιέναι ἡμῖν πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀμελείας τε καὶ ἀγνοίας, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος ἁγίου χάριτι φωτίσαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθοῦν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE LITANY.

O Lamb of God: that takest away the sins of the world;

Have mercy upon us.
O Christ, hear us.
O Christ, hear us.
Lord, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

Then shall the Priest, and the people with him, say the Lord's Prayer.

OUR Father, which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven. Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. Amen.

Priest. O Lord, deal not with us after our sins.

Answer. Neither reward us after our iniquities.

Let us pray.

O GOD, merciful Father, that despisest not the sighing of a contrite heart, nor the desire of such as be sorrowful; Mercifully assist our prayers that we make before thee in all our troubles and adversities, whensoever they oppress us; and graciously hear us, that those evils, which the craft and subtilty of the devil or man worketh against us, be brought to nought; and by the providence of thy goodness they may be dispersed; that we thy servants, being hurt by no persecutions, may evermore give thanks unto thee in thy holy Church; through Jesus Christ our Lord.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thy Name's sake.

O GOD, we have heard with our ears, and our fathers have declared unto us, the noble works that thou didst in their days, and in the old time before them.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thine honour.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

From our enemies defend us, O Christ.
Graciously look upon our afflictions.
Pitifully behold the sorrows of our hearts.
Mercifully forgive the sins of thy people.
Favourably with mercy hear our prayers.
O Son of David, have mercy upon us.
Both now and ever vouchsafe to hear us, O Christ.
Graciously hear us, O Christ; graciously hear us, O Lord Christ.

Priest. O Lord, let thy mercy be shewed upon us;

Answer. As we do put our trust in thee.

Let us pray.

WE humbly beseech thee, O Father, mercifully to look upon our infirmities; and for the glory of thy Name turn from us all those evils that we most righteously have deserved; and grant, that in all our troubles,

LA LITANIE

O Agneau de Dieu, qui ôtes les péchés du monde,

Aie pitié de nous.
O Christ, exauce-nous.
O Christ, exauce-nous.
Seigneur, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.

Alors le Prêtre et le Peuple diront ensemble l' Oraison Dominicale.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel. Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. *Amen.*

M. O Seigneur, ne nous fais point selon nos péchés;

R. Et ne nous rends pas selon nos iniquités.

Prions Dieu.

O DIEU et Père miséricordieux, qui ne méprises point les soupirs d'un cœur contrit, ni les gémissemens de ceux qui sont en angoise; écoute en ta miséricorde les prières que nous te présentons dans toutes nos calamités et dans toutes nos misères, et nous exauce par ta grâce; afin que les maux que le diable ou les hommes machinent contre nous, par leur malice et par leurs ruses, soient réduits à néant, et tellement dissipés par ta providence, que nous tes serviteurs, étant affranchis de toutes persécutions, te puissions glorifier continuellement au milieu de ton église, par Jésus-Christ notre Seigneur.

O Seigneur, lève-toi, aide-nous, et nous délivre, pour l'amour de ton nom.

O Dieu, nous avons ouï de nos oreilles, et nos pères nous ont raconté les exploits que tu as faits en leurs jours et aux jours d'auparavant.

O Seigneur, lève-toi, aide-nous, et nous délivre, pour l'amour de ta gloire.

Gloire soit au Père, et au Fils, et au Saint Esprit:

Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, et comme il sera éternellement. *Amen.*

Garantis-nous de nos ennemis, ô Christ;

Et jète les yeux de ta miséricorde sur nos afflictions.

Considère en tes compassions les soupirs de nos cœurs;

Et pardonne, selon ta miséricorde, les péchés de ton peuple.

Ecoute nos prières favorablement et miséricordieusement.

O Fils de David, aie pitié de nous.

Daigne nous écouter maintenant et à jamais, ô Christ.

Ecoute-nous favorablement, ô Christ; écoute-nous favorablement, ô Seigneur Jésus-Christ.

Que ta miséricorde soit sur nous, ô Eternel;

Selon que nous nous sommes attendus à toi.

Prions Dieu.

NOUS te prions très-humblement, ô Père, de jeter les yeux de ta miséricorde sur nos infirmités; et pour la gloire de ton nom, détourne de nous tous les maux que nous

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΙΤΑΝΕΙΑ.

Ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ ἄκουσον ἡμᾶς.
Χριστὲ ἄκουσον ἡμᾶς.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον.

Ὕστερα ὁ Λειτουργὸς καὶ ὁ λαὸς λέγει τὸ Πάτερ ἡμῶν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου, γένῃ τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι ἰδική σου εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Στίχος. Κύριε μὴ δώσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Μηδὲ ἀνταποδώσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ἂς παρακαλέσωμεν.

Ω ΘΕΕ ἐλεημονέσατε Πάτερ ὁ μὴ ἀπορρίπτων τὸς στεναγμὸς τῆς μετανοήσης καρδίας, μήτε τὰς ἐπιθυμίας τῶν λυπόντων, δέξον εὐσπλάγχνως τὰς προσευχὰς ἡμῶν τὰς ὁποίας ἐμπροσθέν σε λέγομεν ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσι κ᾽ δυσχίαις ἡμῶν ὁπόταν αὐταὶ στενοχωρῶσιν ἡμᾶς· κ᾽ ἄκουσον ἡμᾶς εὐμενῶς, ἵνα πάντα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα μηχανᾶται ἡ τέχνη κ᾽ ἡ πανουργία τοῦ διαβόλε ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐναντίον ἡμῶν, πέσωσι καὶ διασκορπισθῶσι διὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀγαθότητός σου· καὶ ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἄβλαπτοι ἀπὸ διωγμῶ, πάντοτε σὲ εὐχαριστήσωμεν ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἔλα Κύριε, βοήθησον καὶ φύλαξον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου.

Ω ΘΕΕ τὰ αὐτία ἡμῶν ἤκουσαν, κ᾽ οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ ἐδηλοποίησαν, ὅτι θαυμάσια ἔπραξας ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς προ᾽ αὐτῶν ἀρχαίαις ἡμέραις.

Ἔλα Κύριε βοήθησον καὶ φύλαξον ἡμᾶς διὰ τὴν τιμήν σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις. Καθὼς εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ πάντοτε θέλες εἶναι, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν φύλαξον ἡμᾶς Χριστέ.

Ἴδε εὔσπλαγχνα τὰς ταλαιπωρίας ἡμῶν.

Παρατήρησον ἐλεεινὰ τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ἐυμενῶς συγχώρησον τὰς ἁμαρτίας τῆ λαῆ σου.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμόνως δέξου τὰς παρακλήσεις ἡμῶν.

Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τώρα κ᾽ πάντοτε καταδέξου ᾽να ἀκόσῃς ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐμενῶς ἄκουσον ἡμᾶς Χριστὲ, εὐμενῶς ἄκουσον ἡμᾶς Χριστὲ Κύριε.

Λειτουργός. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σε.

Ἀπόκρισις. Ὅτι ἐλπίζομεν εἰς ἐσέ.

Ἂς παρακαλέσωμεν.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΣ παρακαλεμένε σε Πάτερ,

LE LITANIE.

O Agnello di Dio che togli i peccati del mondo,

Concedici la tua pace.
O Agnello di Dio che togli i peccati del mondo,
Abbi pietà di noi.
O Cristo esaudiscici.
O Cristo esaudiscici.
Signore, abbi misericordia di noi,
Signore, abbi misericordia di noi.
Cristo abbi pietà di noi.
Cristo abbi pietà di noi.
Signore, abbi compassione di noi.
Signore, abbi compassione di noi.

PADRE Nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo Nome, venga il tuo regno; sia fatta la tua volontà in terra, come l' è in cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, siccome ancora noi gli rimettiamo a' nostri debitori; e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male: perciocchè tuo è il regno, la potenza, e la gloria in sempiterno. *Amen.*

M. O Signore non trattarci secondo i nostri peccati.

R. Nè ricompensarci secondo le nostre iniquità.

Preghiamo.

O DIO Padre misericordioso, che non isprezzi mai i sospiri d'un cuor contrito, nè i desiderj di quelli che sono contristati, sovvieni misericordiosamente alle nostre preghiere, le quali ti facciamo in tutte le nostre tribolazioni e necessità, ogni volta che ci aggravano, e esaudiscici misericordiosamente, acciocchè, quei mali che per l' astuzia del diavolo, o degli uomini, sono machinati contra di noi, siano dissipati e ridotti a niente, e che per la provvidenza della tua bontà, siano dispersi, acciocchè noi, tuoi servitori, non essendo nociuti da qualunque persecuzione, possiamo sempremai render laudi e grazie al tuo nome nella tua santa chiesa, per Gesù Cristo, nostro Signore.

R. O Signore, levati in nostro aiuto, e liberaci per amor del tuo nome.

O DIO, noi abbiamo udito coi nostri orecchj, e i nostri padri ci hanno raccontate le opere maravigliose che tu facesti ai dì loro, e nei tempi avanti loro.

R. O Signore levati in nostro aiuto, e liberaci per amor del tuo onore.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo.

Siccome era nel principio, è adesso, e sarà sempre per secoli de' secoli. *Amen.*

M. Difendici dai nostri nemici, o Cristo.

R. E considera misericordiosamente le nostre afflizioni.

M. Riguarda pietosamente i dolori de' nostri cuori.

R. E perdona misericordiosamente i peccati della tua gente.

M. Esaudisci favorevolmente le nostre orazioni.

R. O Figliuolo di David abbi pietà di noi.

M. Ed ora, e sempre, piacciati esaudirci, o Cristo.

R. Esaudiscici pietosamente, o Cristo; esaudiscici pietosamente, o Cristo Signore.

M. Signore, fa vedere la tua misericordia sopra di noi.

R. Siccome ci confidiamo in te.

Preghiamo.

NOI ti supplichiamo umilmente, o Padre, di riguardare compassionevolmente le nostre infermità; e per la gloria del tuo nome,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Litania.

GERMANICA ET HISPANICA.

Die Litaney.

Herr, erbarme dich unser.
Herr, erbarme dich unser.
Christe, erbarme dich unser.
Christe, erbarme dich unser.
Herr, erbarme dich unser.
Herr, erbarme dich unser.

Dann soll der Geistliche, und mit ihm die Gemeine, das Gebet des Herrn sprechen.

Unser Vater, der du bist im Himmel! Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geschehe, wie im Himmel also auch auf Erden. Unser tägliches Brodt gieb uns heute. Vergieb uns unsere Schulden, wie wir vergeben unseren Schuldigern. Führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Uebel. Denn Dein ist das Reich, und die Kraft und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Der Pred. O Herr, handle nicht mit uns nach unsern Sünden.

Ant. Und vergilt uns nicht nach unserer Missethat.

Lasset uns beten:

O Gott, barmherziger Vater, der du die Seufzer eines reuevollen Herzens, und das Verlangen der Betr bten nicht unbeachtet lässest! Neige dich gnädig zu uns, und erhöre uns, wenn wir in Noth und Bedrängniß zu dir beten, daß durch deine gütige Vorsehung alle Angriffe, welche die List und Verschlagenheit des Teufels und der Menschen auf unsere Wohlfahrt machen, vereitelt werden, und daß wir, deine Diener, allen Nachstellungen glücklich entgehen, und Dir, in deiner heiligen Kirche, unsern Dank stets darbringen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

O Herr, mache dich auf, hilf und errette uns, um deines Namens willen.

O Gott, wir haben es mit unsern Ohren gehört, unsere Väter haben es uns erzählt, welche herrliche Thaten du in ihren Tagen und in älteren Zeiten vor ihnen gethan hast.

O Herr, mache dich auf, hilf und errette uns um deiner Ehre willen.

Ehre sey dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste.

Wie es im Anfang war, wie er noch ist, und immer seyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

O Christe, beschütze uns gegen unsere Feinde.
Blicke gnädig auf unsere Bekümmernisse.
Habe Mitleiden mit den Sorgen unserer Herzen.
Vergieb erbarmend die Sünden deines Volks.
Vernimm gnädig unser Gebet.
O du Sohn Davids, erbarme dich unser.
Erhöre uns, o Christe, jetzt und immer.
Erhöre uns gnädigst, o Christe!
Erhöre uns gnädigst, o Herr Christe!
O Herr, erweise uns deine Barmherzigkeit.
Wie wir auf dich vertrauen.

Lasset uns beten:

Demüthig bitten wir dich, o Vater, sehe unsere Schwachheiten gnädig an, wende von uns, zur Verherrlichung deines Namens, alle die Uebel, die wir verdient haben, und verleihe, daß wir in allen unsern Anfechtungen unsere Hoffnung

LA LETANIA.

Apiadate de nosotros.
O Christo, oyenos.
O Christo, oyenos.
Señor, apiádate de nosotros.
Señor, apiádate de nosotros.
Christo. apiádate de nosotros.
Christo, apiadate de nosotros.
Señor, apiádate de nosotros.
Señor, apiádate de nosotros.

Entonces el Ministro, y el Pueblo con él, dirá la Oracion Dominical.

PADRE nuestro, que estás en los cielos. Santificado sea tu Nombre. Venga á nos tu reyno: hagase tu voluntad asi en la tierra como en el cielo. El pan nuestro de cada dia, danosle hoy; y perdónanos nuestras deudas asi como nosotros perdonamos á nuestros deudores; y no nos dexes caer en la tentacion; mas libranos de mal. *Amen.*

El Ministro. O Señor, no procedas con nosotros segun nuestros pecados.

Respuesta. Ni nos pagues segun nuestras iniquidades.

Oremos.

O DIOS, Padre Misericordioso, que no desprecias los gemidos de un corazon contrito, ni los suspiros de los angustiados; Asiste misericordiosamente las oraciones, que te dirigimos en todos nuestros trabajos y adversidades, quando caen sobre nosotros; y oyenos clementemente, para que estos males que la astucia y sutileza, bien sea del Demonio, ó bien de otros hombres, obra contra nosotros, sean reducidos á nada, y por la providencia de tu bondad sean disipados, para que nosotros tus siervos, estando libres de persecuciones, te demos gracias en tu Santa Iglesia, mediante Jesu Christo nuestro Señor.

O Señor, levantate, ayudanos, y libranos, por tu Nombre.

O DIOS, nosotros hemos oido con nuestros oidos, y nuestros Padres nos han contado las obras gloriosas que tu hiciste en sus dias, y en tiempo anterior ellos.

O Señor, levantate, ayudanos, y libranos, por tu Honor.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espiritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

Defiendenos de nuestros enemigos, o Christo.

Mira clementemente nuestras aflicciones.

Considera piadosamente la angustia de nuestros corazones.

Perdona misericordiosamente los pecados de tu pueblo.

Oye favorablemente y con misericordia nuestros ruegos.

O Hijo de David, apiádate de nosotros.

Ahora y siempre dignate oirnos, o Christo.

Oyenos clementemente, o Christo; oyenos clementemente, o Christo Señor nuestro.

Presbiter. O Señor, muestranos tu Misericordia.

Respuesta. Como esperamos en Ti.

Oremos.

NOSOTROS te suplicamos humildemente, que mires con piedad nuestras flaquezas; y por la gloria de tu Nombre aparta de nosotros todos estos males que hemos merecido muy justamente; y concede que en

LATINA ET GRÆCA.

LITANIA.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi.
Miserere nostri.
Christe, audi nos.
Christe, audi nos.
Kyrie, eleeson.
Kyrie, eleeson.
Christe, eleeson.
Christe, eleeson.
Kyrie, eleeson.
Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cœlis! Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo, et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem; sed libera nos a malo. Amen.

Domine, non secundum peccata nostra facias nobis;
Neque secundum iniquitates nostras retribue nobis.

Oremus.

DEUS, Pater misericors! qui nec contriti cordis gemitum nec mœrentium affectum despicis, propitius adesto precibus nostris, quas tibi in omnibus afflictionibus et angustiis nostris effundimus, quotiescunque iis premimur; nosque clementer exaudi, ut mala ea omnia evanescant, quæ Diaboli aut hominum artes et insidiæ contra nos moliuntur; et consilio pietatis tuæ dissipentur, ut nos famuli tui, nullis infestationibus læsi, in sancta Ecclesia tua tibi gratias in æternum referamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum.

Exsurge, Domine! adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum.

DEUS! auribus nostris audivimus, et patres nostri annuntiaverunt nobis, opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Exsurge, Deus! adjuva nos, et libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos, Christe.
Respice clementer afflictiones nostras.
Misericorditer dolorem cordium nostrorum aspice.
Propitius esto peccatis populi tui.
Benigne et cum misericordia audi orationes nostras.
Fili David, miserere nostri.
Et nunc et semper dignare exaudire nos, o Christe.
Christe, exaudi nos clementer: exaudi nos clementer, o Domine, Jesu Christe!
Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam;
Sicut speramus in te.

Oremus.

INFIRMITATES nostras, supplices quæsumus, o Pater, benigne respice; et, propter gloriam Nominis tui, mala ea omnia, quæ justissime sumus promeriti, a nobis averte; et præsta, ut, in cunctis adversitatibus nos-

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Υἱὲ τῦ Θεοῦ, δεόμεθά σε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Υἱὲ τῦ Θεῦ, δεόμεθά σε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Ὁ Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Δώρησαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου.
Ὁ Ἀμνὲ τοῦ Θεῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τ κόσμου,
Ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.
Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχήν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σημερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Στίχος. Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταποδῷς ἡμῖν.

Δεηθῶμεν.

Ο ΘΕΟΣ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς συντετριμμένης καρδίας στεναγμοὺς, μήτε τὰς τῶν λυπούντων ἐπιθυμίας ὑπερίδων, εὐσπλάγχνως παρίστηθι ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, ἃς ἐν πάσαις ταῖς θλίψεσι καὶ δυστυχίαις ἡμῶν, ὅταν δήποτε καταπιέζωσιν ἡμᾶς, ἔμπροσθέν σου ποιούμεθα, καὶ εὐμενῶς ἡμῖν πρόσχες, ἵνα πάντα τὰ ἐκεῖνα κακὰ, ἃ τέχνη καὶ πανουργία τῦ διαβόλου ἢ ἀνθρώπων καθ' ἡμῶν μηχανᾶται, εἰς οὐδὲν περιστῇ, καὶ τῇ τῆς σῆς χρηστότητος προνοίᾳ διασκορπισθῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου μηδενὶ διωγμῷ κακοπαθοῦντες διαπαντὸς ἐν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ σοὶ εὐχαριστήσωμεν, διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Ο ΘΕΟΣ, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργα θαυμάσια, ἃ εἰργάσω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τῆς τιμῆς σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐνοϊκῶς ἐπίδε ἐπὶ τὰς ταλαιπωρίας ἡμῶν.

Τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν ὀδύνας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον.

Ἱλέως ἴσθι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σε.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμόνως ἐνώτισαι τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ ἀξίωσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστὲ, εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἱερεύς. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις. Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ σοί.

Δεηθῶμεν.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΣ ἱκετεύομέν σε (ὦ Πάτερ)

LITURGIA POLYGLOTTA.

Orationes.

ANGLICANA ET GALLICA.

PRAYERS.

we may put our whole trust and confidence in thy mercy, and evermore serve thee in holiness and pureness of living, to thy honour and glory; through our only Mediator and Advocate, Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer of Saint Chrysostom.

ALMIGHTY God, who hast given us grace at this time with one accord to make our common supplications unto thee; and dost promise, that when two or three are gathered together in thy Name thou wilt grant their requests: Fulfil now, O Lord, the desires and petitions of thy servants, as may be most expedient for them; granting us in this world knowledge of thy truth, and in the world to come life everlasting. *Amen.*

2 *Cor.* xiii. 14.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

Here endeth the Litany.

PRAYERS AND THANKSGIVINGS,

UPON SEVERAL OCCASIONS,

To be used before the two final Prayers of the Litany, or of Morning and Evening Prayer.

PRAYERS.

For Rain.

O GOD, heavenly Father, who by thy Son Jesus Christ hast promised to all them that seek thy kingdom, and the righteousness thereof, all things necessary to their bodily sustenance; Send us, we beseech thee, in this our necessity, such moderate rain and showers, that we may receive the fruits of the earth to our comfort, and to thy honour; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For fair Weather.

O ALMIGHTY Lord God, who for the sin of man didst once drown all the world, except eight persons, and afterward of thy great mercy didst promise never to destroy it so again; We humbly beseech thee, that although we for our iniquities have worthily deserved a plague of rain and waters, yet upon our true repentance thou wilt send us such weather, as that we may receive the fruits of the earth in due season; and learn both by thy punishment to amend our lives, and for thy clemency to give thee praise and glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the time of Dearth and Famine.

O GOD, heavenly Father, whose gift it is,

PRIERES.

avons mérités très-justement; et nous fais la grâce, qu'en toutes nos afflictions nous mettions entièrement notre confiance en ta miséricorde, et que nous te servions toujours en sainteté et en pureté de vie, à ton honneur et à ta gloire, par notre seul Médiateur et Avocat, Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière de St. Chrysostome.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui nous as fait la grâce de t'adresser maintenant nos prières d'un commun accord, et qui nous as promis que quand deux ou trois seront assemblés en ton nom, tu leur accorderas leurs requêtes, accomplis maintenant les souhaits et les demandes de tes serviteurs, selon que tu connois qu'il est le plus expédient et le plus salutaire; nous accordant dans ce monde la connoissance de ta vérité, et au siècle à venir la vie éternelle. *Amen.*

2 *Corinth.* xiii. 14.

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint Esprit, soit avec nous tous éternellement. *Amen.*

Ici finit la Litanie.

PRIERES ET ACTIONS DE GRACES

Pour diverses Occasions particulières,

Qu'il faut dire avant les deux dernières de la Litanie, ou des Prières du Matin et du Soir.

PRIERES.

Pour demander de la Pluie.

O DIEU, Père céleste, qui, par ton Fils Jésus-Christ, as promis à tous ceux qui cherchent ton royaume et sa justice, toutes les choses nécessaires pour leur nourriture corporelle, nous te prions, dans la nécessité où nous sommes, qu'il te plaise de nous envoyer des pluies si douces et si modérées, que nous puissions recueillir les fruits de la terre à notre consolation, pour t'en glorifier, par notre Seigneur Jésus-Christ. *Amen.*

Pour demander le Beau Temps.

O SEIGNEUR Dieu tout-puissant, qui pour les péchés du genre-humain as une fois submergé tout le monde, excepté huit personnes; et qui as promis ensuite dans ta grande miséricorde que tu ne le détruirois plus ainsi; nous reconnoissons que nos péchés n'ont que trop mérité ces débordemens d'eaux dont tu nous as visités; mais nous te supplions qu'ayant égard à notre repentance, tu veuilles nous envoyer le temps propre à nous faire recueillir les fruits de la terre dans leur saison; et nous faire la grâce que nous apprenions à profiter de tes châtimens pour notre amendement, et à te bénir pour ce nouvel effet de ta bonté paternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

En temps de Cherté et de Famine.

O DIEU, Père céleste, puisque c'est par

NEOGRÆCA ET ITALICA.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ἴδε εὔσπλαγχνα τὰς ἀσθενίας ἡμῶν, καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆ ὀνοματός σου ἀπομάκρινε πάντα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα δικαίως ἐπάθαμεν· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἵνα ἐλπίσωμεν θαῤῥαλέως εἰς τὸ ἔλεός σα ἐν πάσαις ταῖς ἀμηχανίαις ἡμῶν, καὶ ἵνα σὲ δουλεύσωμεν ἁγίως καὶ καθαρὰ πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν σα, διὰ τῆ μόνη μεσίτα καὶ παρακλήτα ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, ὁποῦ ἐχάρισας ἡμῖν ταύτας τὰς κοινὰς καὶ συμφώνους προσευχὰς, καὶ ἔταξας ἵνα εἰσακούσῃς τὰς αἰτήσεις δυοῖν ἢ τριῶν συμφρωνούντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, ἀναπλήρωσον καὶ τώρα τὰ αἰτήματα τῶν δούλων σου πρὸς τὸ κάλλιον, δίδοντας ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν γνώρισιν τῆς ἀληθείας σα, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν αἰώνιον ζωήν. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τέλος τῆς Λιτανείας.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Κατὰ τὰς Χρείας.

Αἱ ὁποῖαι μεταχειρίζονται πρὸ τῶν ὕστερων Προσευχῶν τῆς Λιτανείας, καὶ τῆς Ὀρθρινῆς καὶ Ἑσπερινῆς Λειτουργίας.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ὑπὲρ Βροχῆς.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐράνιε ὁποῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστῆ τῆ Υἱῆ σα, ἔταξας πᾶσι τοῖς ζητῆσι τὴν βασιλείαν σα καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς, κάθε ἀναγκαῖον πρὸς σωματικὴν τροφήν· πέμψον ἡμῖν σὲ παρακαλοῦμεν ἐν τῇ παρούσῃ ἀνάγκῃ ἡμῶν, τόσον μετρίαν βροχὴν, καὶ ὄμβρον ὥστε ἵνα συνάξωμεν τοὺς καρποὺς τῆς γῆς διὰ τὸ ἡμέτερον καλὸν καὶ διὰ τὴν τιμὴν σου, καὶ ἔτι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίου ἡμῶν· Ἀμήν.

Ὑπὲρ Γαλήνης.

ΚΥΡΙΕ παντοδύναμε Θεὲ, ὁποῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων ἔπνιξας κάθε ψυχὴν παρὰ ὀκτὼ, καὶ ἔπειτα ἔταξας διὰ τὸ μέγα ἔλεός σου ἵνα μὴν τὰς ἐξολοθρεύσῃς πλέον τοιαυτοτρόπως· ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν ἵνα μὲ ὅλον ὁποῦ διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν εἴμεθα ἄξιοι κατακλυσμοῦ καὶ ζημιώσεος ὀμβρίας, ὅμως διὰ τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν ἡμῶν, πέμψῃς ἡμῶν γαλήνην τοσαύτην, ὅπως ἐν καιρῷ συνάξωμεν τοὺς καρποὺς τῆς γῆς, καὶ μάθωμεν διὰ τὴν τιμωρίαν σα τὴν εὐθείαν ζωὴν, καὶ διὰ τὸ ἔλεός σα, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν δόξαν σα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

PREGHIERE.

stornare da noi tutti quei mali ch' abbiamo debitamente meritati; e fare che in tutte le nostre calamità possiamo riporre tutta la nostra fiducia, e speranza nella tua misericordia, e sempremai servirti in santià, e purità di vita, a' onore e gloria del tuo nome, per l' unico nostro Mediatore e Intercessore Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera di S. Crisostomo.

IDDIO Onnipotente, che ci hai fatta la grazia a quest' ora di presentarti unanimamente le nostre comuni supplicazioni, e prometti, che quando due o tre saranno radunati insieme nel tuo Nome, tu esaudirai le loro dimande; adempisci presentemente, o Signore, i desideri e supplicazioni de'tuoi servitori, come può esser loro più espediente, dandoci in questo secolo la conoscenza della tua verità, e nel secolo avvenire la vita eterna. *Amen.*

2 *Cor.* xiii. 14.

LA Grazia del nostro Signor Gesù Cristo, la carità di Dio, e la comunione dello Spirito Santo sia con tutti noi eternamente. *Amen.*

Quì finisce la Litania.

Preghiere e rendimenti di grazie in varie occorrenze, da dirsi innanzi le due ultime Preghiere della Litania, ovvero delle Preghiere della Mattina, o della Sera.

Preghiera per Pioggia.

O DIO Padre celeste che hai promesso per il tuo Figliuolo, Gesù Cristo, a tutti quelli che cercano il tuo regno, e la giustizia di esso, tutte le cose necessarie al sostentamento della vita; mandaci, noi ti supplichiamo, in questo nostro gran bisogno, della pioggia così moderata, che veniamo a godere i frutti della terra a nostra consolazione, e a tuo onore, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per Bel tempo

IDDIO Omnipotente, che, per il peccato dell' uomo sommergesti una volta tutto mondo, da otto persone in fuori, e dopo promettesti per tua misericordia di non volere distrugerlo mai più; noi ti supplichiamo umilmente, che sebbene, per le nostre iniquità abbiamo degnamente meritato il castigo di pioggie e grandi acque, però, avendo riguardo alla nostra vera penitenza, ti piaccia mandarci un così bel tempo, che possiamo raccogliere i frutti della terra, nella loro stagione, e così imparare dai tuoi castighi a ravvederci, e per le tue benignità, a renderti laudi e grazie, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Orationes.

GERMANICA ET HISPANICA.

Gebete.

und unſer Vertrauen nur allein in deine Gnade ſetzen, und dir durch einen heiligen, unſchuldigen Wandel beſtändig dienen mögen, zu deiner Ehre und Verherrlichung, durch unſern einzigen Mittler und Fürſprecher, Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Ein Gebet des heiligen Chryſoſtomus.

Allmächtiger Gott, der du uns jetzt die Gnade verliehen haſt, dir unſere gemeinſchaftlichen Gebete einmüthig darzubringen, und der du verheißeſt, wenn zwey oder drey verſammelt ſind in deinem Namen, ihnen ihre Bitte zu gewähren. Erfülle nun, o Herr, das Verlangen und Flehen deiner Diener, wie es uns am nützlichſten ſeyn mag; verleihe uns in dieſer Welt die Erkenntniß deiner Wahrheit, und in der künftigen das ewige Leben. Amen.

2 Corinth. 13, 13.

Die Gnade unſeres Herrn Jeſu Chriſti, und die Liebe Gottes, und die Gemeinſchaft des heiligen Geiſtes, ſey mit uns allen immerdar. Amen.

Ende der Litaney.

Gebete und Dankſagungen

bey beſonderen Verlaſſungen vor den beyden letzten Gebeten der Litaney und des Morgen- und Abend-Gebets zu gebrauchen.

Gebete.

Um Regen.

O Gott, unſer himmliſcher Vater, der du durch deinen Sohn Jeſum Chriſtum verheißen haſt, denen, die nach deinem Reiche und nach deiner Gerechtigkeit trachten, Alles zu geben, was ſie zu ihrem leiblichen Unterhalte bedürfen, ſende uns, wir bitten dich, ſanfte, befruchtende Regenſchauer, daß die Früchte der Erde zu unſerm Genuſſe gedeihen, und wir ſie zu deiner Ehre einſammeln mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Um trockene Witterung.

O allmächtiger Herr und Gott, der du einſt, um ihrer Sünde willen, alle Menſchen, bis auf acht Perſonen, in den Fluthen umkommen ließeſt, und dann, nach deiner großen Barmherzigkeit verſprachſt, die Menſchen nie wieder auf eine ſolche Art zu vertilgen: Auch wir haben es wohl verdient, für unſere Vergehungen mit häufigen Regen und mit Ueberſchwemmungen heimgeſucht zu werden. Aber demüthig bitten wir dich, du wolleſt uns Bußfertigen ſolche Witterung verleihen, daß wir die Früchte der Erde zu rechter Zeit einſammeln können, damit wir, durch deine Strafe gebeſſert, für deine ſegnende Gnade dich preiſen und rühmen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

In theurer Zeit und Hungersnoth.

O Gott, himmliſcher Vater! dem

ORACIONES.

todas nuestras calamidades pongamos toda nuestra esperanza y confianza en tu Misericordia, y te sirvamos siempre en santidad y pureza de vida, á tu honra y gloria, por la intercesion de nuestro solo Mediador y Abogado, Jesu Christo, nuestro Señor. *Amen.*

Oracion de S. Chrisostomo.

OMNIPOTENTE Dios, que nos has dado gracia para que en la ocasion presente te dirijamos de comun acuerdo nuestras súplicas, y has prometido que quando dos ó tres esten congregados en tu Nombre, les concederás sus peticiones; cumple ahora, O Señor, los deseos y ruegos de tus siervos como mas les convenga, concediendonos en este mundo conocimiento de tu Verdad, y en el venidero vida eterna. *Amen.*

2 *Cor.* xiii. 14.

LA Gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el Amor de Dios, y la Comunicacion del Santo Espiritu sea con todos nosotros eternamente. *Amen.*

Aqui acaba la Letania.

ORACIONES *y* ACCIONES *de* GRACIAS

EN VARIAS OCASIONES,

Que han de decirse antes de las dos ultimas Oraciones de la Letania, ó de la Oracion Matutina, ó Vespertina.

ORACIONES.

Por Lluvia.

O DIOS Padre celestial que por tu Hijo Jesu Christo has prometido á todos los que buscan el Reyno, y la rectitud de él todas las cosas necesarias á su corporal sustento; envianos, te suplicamos en la necesidad presente, la lluvia que sea suficiente para que gocemos los frutos de la tierra, en bien nuestro y gloria tuya; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por buen Tiempo.

OMNIPOTENTE Dios, que por los pecados de los hombres anegaste al mundo, en tiempos pasados, dexando vivas solo ocho personas; y despues prometiste por tu gran misericordia, no destruirlo de este modo en lo porvenir: nosotros te suplicamos humildemente, que aunque por nuestras iniquidades hemos merecido el castigo de lluvia y aguas, no obstante, en vista de nuestro arrepentimiento quieras enviarnos tal tiempo, que recibamos los frutos de la tierra en debida sazon; aprendiendo con tu castigo á enmendar nuestras vidas, y por tu Clemencia á darte alabanza y gloria, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En tienpo de Carestia y Hambre.

O DIOS Padre Celestial, de quien proviene

LATINA ET GRÆCA.

ORATIONES.

tris, omnem fiduciam nostram in misericordia tua collocemus, et tibi semper in puritate ac sanctitate vitæ serviamus, ad honorem et gloriam tuam, per Mediatorem et Advocatum nostrum unicum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Oratio Sancti Chrysostomi.

OMNIPOTENS Deus! cujus gratia nobis concessum est hoc tempore preces nostras uno ore unoque animo tibi offerre, et qui polliceris, ubi duo vel tres congregati fuerint in nomine tuo, te eorum petitiones exauditurum, famulorum tuorum desideria ac vota, o Domine, (prout tibi maxime illis expedire videbitur) benigne jam adimple; concessa nobis in hoc sæculo veritatis tuæ cognitione, et vita æterna in futuro. Amen.

2 *Cor.* xiii. 14.

GRATIA Domini nostri, Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. Amen.

ORATIONES, ET GRATIARUM ACTIONES,

Pro variis, quæ sese offerunt, occasionibus, quæ recitabuntur ante duas dimissorias supplicationes Litaniæ, aut Matutinarum et Vespertinarum Precum.

ORATIONES.

Pro Pluvia.

DEUS, Pater cœlestis! qui, per Filium tuum, Jesum Christum, iis omnibus, qui quærunt regnum tuum et justitiam ejus, omnia ad corporis sustentationem necessaria promisisti, Pluviam, quæsumus, et imbres adeo tempestivos in hac necessitate nostra immitte, ut terræ fructus, ad solamen nostrum et tui honorem, percipiamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Cælo Sereno.

DOMINE, Deus Omnipotens! qui, propter peccata generis humani, semel universum mundum submersisti, octo hominibus solum exceptis, quique postea ex ingenti tua misericordia pollicitus es te nunquam illum ad eundem modum submersurum; Te rogamus supplices, ut, quamquam ob iniquitates nostras pluviæ et aquarum inundationes sumus commeriti, digneris tamen, cum sincere nos pœniteat, eam cœli serenitatem nobis concedere, ut fruges tempore opportuno percipiamus; et ut, cum hoc in nos irrogato supplicio, tum clementia tua admoniti, vitæ nostræ emendationi, et laudis gloriæque tuæ celebrationi, operam demus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Tempore Caritatis et Famis.*

O DEUS, Pater cœlestis! cujus beneficiis

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

εὐσπλάγχνως ἐπίσκεψαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἕνεκα τῆς τοῦ ὀνόματός σου δόξης ἀπότρεψον ἡμῶν πάντα τὰ κακά, ὧν ἡμεῖς δικαιότατοί ἐσμεν τυγχάνειν· παράσχου δὲ ὅπως ἐν πάσαις ταῖς ἀμηχανίαις ἡμῶν ὅλην τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἡμῶν ἐν τῷ ἐλέει σου ἔχωμεν, καὶ παντηπάντως ἐν ὁσιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σοι λατρεύωμεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ μόνου ἡμῶν Μεσίτου καὶ Παρακλήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς, ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῦ ἁγίυ Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὧδε τελευτᾷ ἡ Λιτανεία.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ,

Αἷς κατὰ τοὺς παραπίπτοντας ἐνίοτε καιροὺς χρῆσθαι δεῖ, πρὸ τῶν τελευταίων τῆς Λιτανείας, ἢ καὶ Ἑωθινῆς τε καὶ Ἑσπερινῆς Λειτουργίας προσευχῶν.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ὑπὲρ ὑετοῦ.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐράνιε, ὁ διὰ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶσι τοῖς τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν αὐτῆς δικαιοσύνην ζητοῦσι πάντα πρὸς σωματικὴν αὐτῶν τροφὴν ἀναγκαῖα ἐπαγγειλάμενος. Πέμψον ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, ἐν ταύτῃ τῇ ἀνάγκῃ ἡμῶν οὕτω σύμμετρον ὑετὸν καὶ ὄμβρους, ὥστε τοὺς τῆς γῆς καρποὺς πρός τε τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν, καὶ πρὸς τὴν τιμήν σου εὐκαίρως συγκομισώμεθα. διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ αἰθρίας.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς ὁ διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας ὅλην τὴν οἰκουμένην πλὴν ὀκτὼ τῶν ψυχῶν ποτὲ καταποντίσας, ἔπειτα δὲ ἐκ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου μηδαμῶς αὐτὴν οὕτως ἐξολοθρεύσειν ἐπαγγειλάμενος· Ταπεινῶς ἀντιβολοῦμέν σε, ἵνα καίπερ ἡμεῖς διὰ τὰς ἀδικίας ἡμῶν τῆς τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπομβρίας πληγῆς καὶ μάλα εἰκότως ἄξιοι ὄντες τυγχάνομεν, ὅμως δὲ ἐπὶ τῇ ἀληθινῇ ἡμῶν μετανοίᾳ τοιαύτην ἡμῖν εὐδίαν καταπέμψῃς, ὥστε τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἐν καιρῷ κομίζεσθαι ἡμᾶς, ἔτι δὲ καὶ μανθάνειν διά τε τῆς ἐκ σοῦ κολάσεως τὸν βίον ἡμῶν ἐπανορθοῦν, καὶ διὰ τὴν χρηστότητά σου ἔπαινον καὶ δόξαν σοι διδόναι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ λιμοῦ καὶ σιτοδείας.

Ω ΘΕΕ, Πάτερ οὐράνιε, οὗ δώρημα μόνον ἐστὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Orationes.

ANGLICANA ET GALLICA.

PRAYERS.

that the rain doth fall, the earth is fruitful, beasts increase, and fishes do multiply; Behold, we beseech thee, the afflictions of thy people; and grant that the scarcity and dearth, which we do now most justly suffer for our iniquity, may through thy goodness be mercifully turned into cheapness and plenty; for the love of Jesus Christ our Lord, to whom with thee and the Holy Ghost be all honour and glory, now and for ever. *Amen.*

Or this.

O GOD, merciful Father, who, in the time of Elisha the prophet, didst suddenly in Samaria turn great scarcity and dearth into plenty and cheapness; Have mercy upon us, that we, who are now for our sins punished with like adversity, may likewise find a seasonable relief: Increase the fruits of the earth by thy heavenly benediction; and grant that we, receiving thy bountiful liberality, may use the same to thy glory, the relief of those that are needy, and our own comfort; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the time of War and Tumults.

O ALMIGHTY God, King of all kings, and Governour of all things, whose power no creature is able to resist, to whom it belongeth justly to punish sinners, and to be merciful to them that truly repent; Save and deliver us, we humbly beseech thee, from the hands of our enemies; abate their pride, asswage their malice, and confound their devices; that we, being armed with thy defence, may be preserved evermore from all perils, to glorify thee, who art the only giver of all victory; through the merits of thy only Son, Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the time of any common Plague or Sickness.

O ALMIGHTY God, who in thy wrath didst send a plague upon thine own people in the wilderness, for their obstinate rebellion against Moses and Aaron; and also, in the time of king David, didst slay with the plague of Pestilence threescore and ten thousand, and yet remembering thy mercy didst save the rest; Have pity upon us miserable sinners, who now are visited with great sickness and mortality; that like as thou didst then accept of an atonement, and didst command the destroying Angel to cease from punishing, so it may now please thee to withdraw from us this plague and grievous sickness; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the Ember Weeks, to be said every day, for those that are to be admitted into Holy Orders.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who hast purchased to thyself an universal Church by the precious blood of thy dear Son; Mercifully look upon the same, and

PRIERES.

toi que la pluie descend, que la terre est fertile, que les animaux croissent, et que les poissons multiplient; nous te supplions d'avoir égard à l'affliction de ton peuple, et de nous accorder par ta bonté, que la disette et la cherté des vivres que nous souffrons très-justement pour nos iniquités, soient changées en prospérité et en abondance, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur; auquel, avec toi et avec le Saint Esprit, soit tout honneur et toute gloire, dès maintenant et à jamais. *Amen.*

Ou celle ci.

O DIEU, Père de miséricorde, qui au temps du prophète Elisée, changeas en un moment, dans la ville de Samarie, la disette en abondance, aie pitié de nous, qui pour nos péchés sommes affligés de la même adversité, et nous accorde le même soulagement dans un pareil besoin: répands ta bénédiction céleste sur les fruits de la terre, pour leur donner l'accroissement; afin que recevant ces biens de ta pure bonté, nous en usions pour ta gloire, pour le soulagement des pauvres, et pour notre propre consolation, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

En temps de Guerre et de Tumulte.

O DIEU tout-puissant, Roi des rois, et Gouverneur de toutes choses: à la puissance duquel nulle créature ne peut résister; et à qui il appartient de punir les pécheurs en ta justice, et de faire grâce à ceux qui sont véritablement répentans; sauve-nous, et nous délivre de la main de nos ennemis; qu'il te plaise de rabattre leur orgueil, de dompter leur malice et de confondre leurs desseins: afin qu'étant couverts de ta protection, nous soyons désormais garantis de tout danger, pour te glorifier, ô Dieu, qui seul donnes la victoire, par les mérites de ton Fils unique, Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

En temps de Peste ou d'autres Maladies Contagieuses.

O DIEU tout-puissant, qui dans ta colère frappas ton peuple d'une plaie terrible, à cause de sa rebellion obstinée dans le désert contre Moyse et Aaron; et qui, au temps du roi David, fis mourir soixante et dix mille hommes par la peste, et puis dans tes compassions délivras ceux qui restoient: aie pitié de nous, ô Dieu, aie pitié de nous, misérables pécheurs, qui sommes maintenant visités de maladies et de mortalité. Et comme alors il te plut de te laisser fléchir et de dire à l'ange destructeur, c'est assez: ô Dieu de miséricorde, retire de dessus nous cet épouvantable fléau; afin que nous te glorifions continuellement, en ton Fils Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

Prière que l'on dira chaque jour des semaines des Quatre-Temps, pour ceux qui doivent être admis aux Saints Ordres.

DIEU tout-puissant, notre Père céleste, qui par le sang précieux de ton Fils bien-aimé t'es acquis l'Eglise universelle, regarde-la favorablement; et dans ce temps

NEOGRÆCA ET ITALICA.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ἐν καιρῷ πείνας καὶ ἀκριβείας.

Ω ΘΕΕ, *Πάτερ οὐράνιε, ὁποῦ μόνος δωρεῖς τὴν βροχὴν, καὶ τὴν καρποφορίαν, καὶ τὴν αὔξησιν τῶν πετεινῶν, καὶ τὸν πολλαπλασιασμὸν τὸν ὀψαρίων ἴδε, σὲ παρικαλῶμεν τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ σου, κ' κάμε, ἵνα ἡ πείνα κ' ἡ ἀκρίβεια τὴν ὁποίαν ὑποφέρομεν τώρα δικαίως διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, μετατραπῇ διὰ τὴν ἀγαθότητα σου εἰς εὐθηνίαν καὶ καρποφορίαν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποίου, μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἂς εἶναι κάθε τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν

Ἄλλη.

Ω ΘΕΕ *Πάτερ πολυέλεε, ὁποῦ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου, ἐξάφνου μετάλλαξας τὴν μεγίστην ἀκρίβειαν κ' πείναν τῆς Σαμαρείας, εἰς εὐθηνίαν καὶ καρποφορίαν. Ἐλέησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς οἱ τοιούτως κακοπαθοῦντες, κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τώρα καὶ τοιούτως ἀναπνεύσομεν εὐκαίρως. Αὔξησον τοὺς καρποὺς τῆς γῆς εὐλογίζοντας αὐτὲς, καὶ δώρησον ἡμῖν 'να μεταχειρισθῶμεν τῆς πλουσιοπαρόχῳ ἐνεργεσίας σὴ διὰ τὴν δόξαν σου, διὰ τὴν ὠφέλειαν τῶν ἐνδεῶν, καὶ τὴν ἡμῶν εὐτυχίαν· διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.* Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ Πολέμου καὶ Θορύβου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ *Θεὲ, βασιλεῦ πάντων τῶν βασιλέων, καὶ δέσποτα πάντων τῶν ὄντων, τῇ δυνάμει τοῦ ὁποίᾳ ἐστιν τὸ κολάζειν ἀξίως τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ τὸ ἐλεεῖν τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, ταπεινῶς παρακαλοῦμεν σε, σῶσον καὶ φύλαξον ἡμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ἐχθρῶν, χαμήλωσον τὴν ὑπεριφάνιαν αὐτῶν, καὶ τὴν αὐτῶν πονηρίαν διασκόρπησον καὶ τὰ μηχανήματα σύγχησον, ὅπως ὁ ὑπερασπισμὸς σου ἐνδυναμόνοντας ἡμᾶς κατὰ πάντων τῶν κινδύνων, δοξάσωμεν σὲ τὸν δοτῆρα πάσης νίκης· διὰ τὰ ἔργα τοῦ μονογενοῦ σου Υἱοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.* Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ Λοιμοῦ ἢ ἄλλης τινὸς Ἐπιδημίας.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ *Θεὲ, ὁποῦ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἔπεμψας λοιμὸν ἐπὶ τὸν λαόν σου διὰ τὴν ἀποστασιάν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Μωϋσέος, καὶ Ἀαρῶνος· ἔτι δὲ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Δαβὶδ τοῦ βασιλέως ἐθανάτωσας διὰ λοιμῆ ἑβδομήκοντα χιλιάδας ψυχὰς, διασώσας τὰς ἐπιλοίπους ἐνθυμούμενος τὸ ἔλεός σου. Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς τοὺς βαρέως βασανιζομένους ὑπὸ ἀῤῥωστίας καὶ θανατικῆ λοιμῆ, ἵνα ὡς τότε ἐδέχθης τὴν ἐξίλασιν καὶ ἐπρόσαξας τῷ ὀλοθρευτῇ ἀγγέλῳ 'να παύσῃ ἀπὸ τῆς τιμωρίας οὕτω καὶ τώρα καταδεχθῇς 'να ἀπομακρίνῃς τοῦτον τὸν λοιμὸν καὶ τὴν χαλεπὴν ἀῤῥώστιαν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.* Ἀμήν.

Εἰς τὰς ἑβδομάδας τῶν τεσσάρων χρονικῶν νηστιῶν διαβάζεται καθημερινῶς ἡ προσευχὴ αὕτη ὑπὲρ τῶν ὅσων μέλλουσι 'να χειροτονεισθῶσι.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ *Θεὲ, οὐράνιε Πάτερ ἡμῶν ὁποῦ ἐξηγόρασας τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ ἀγαπητοῦ σὲ Υἱὲ,*

PREGHIERE.

In tempo di Fame e Carestia.

O DIO Padre Celeste, da cui viene che cade la pioggia, che la terra rende il suo frutto, le gregge s' aumentano, e i pesci moltiplicano; riguarda, noi te ne preghiamo, le afflizioni del tuo popolo, e fa che la fame e scarsità, che patiamo ora meritamente per le nostre iniquità, siano, per tua infinita bontà, convertite in abbondanza e derrata, per l'amor di Gesù Cristo, nostro Signore, al quale con te, e lo Spirito Santo, sia onor e gloria, ora e in eterno. *Amen*

Ovvero questo

O DIO Padre misericordioso, che nel tempo del Profeta Eliseo facesti in un subito mutar la scarsità e carestia di Samaria in grand' abbondanza; abbi pietà di noi, acciocchè noi, che per i nostri peccati, siamo ora castigati, nel medesimo modo possiamo ancora trovare soccorso in tempo opportuno; accresci, o Signore, i beni della terra con la tua benedizione celeste, e facci la grazia che, ricevendo la tua abbondante liberalità, ne usiamo alla tua gloria, al sostentamento di quelli che sono nell' inopia, e a nostra consolazione, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen*

In tempo di Guerra e di Tumulti.

IDDIO Onnipotente, Re de' Re, e governatore di tutte le cose, la cui potenza niuna creatura può resistere; a cui solo appartiene giustamente di castigare i peccatori, ed usare misericordia verso quelli che sono penitenti; salvaci e liberaci, noi ti preghiamo umilmente, dalle mani de' nostri nemici, abassa il loro orgoglio, fa cessare la loro malizia, e confondi le loro machinazioni, acciocchè, essendo noi armati col tuo scudo, siamo sempremai difesi da ogni sorta di pericoli, per glorificare te che sei il solo donatore di tutte le vittorie, per i meriti dell' unico tuo Figliulo Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

In tempo di Peste o altro mal contagioso.

IDDIO Onnipotente che nella tua ira mandasti la mortalità sopra 'l tuo popolo nel diserto, per la loro ostinata ribellione contra Moisè e Aaron, come anco, nel tempo del Re David, uccidesti col flagello della peste settanta mila persone, e pure, ricordandoti delle tue compassioni, salvasti il rimanente; abbi pietà di noi, miseri peccatori, che siamo visitati da grave contagione e mortalità; acciocchè, siccome ti piacque allora d' aggradire una propiziazione, e commandasti all Angelo distruttore di non procedere più oltre nel castigare, che ti piaccia somigliantemente ora di ritrare da noi questo flagello e gran mortalità, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Da dirsi nelle settimane de' Quattro tempi, ogni dì per quelli che stanno per essere ammessi negli Ordini Sacri.

IDDIO Onnipotente e Padre celeste, che ti sei acquistata una chiesa universale, per il sangue prezioso del tuo diletto Figliuolo, considerala misericordiosamente, e in questo tempo, guida e governa in tal modo le menti

LITURGIA POLYGLOTTA.

Orationes.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Gebete.

wir es allein verdanken, daß der Regen fällt, die Erde fruchtbar iſt, und das Vieh und die Fiſche ſich mehren und gedeihen. Wir bitten dich, ſiehe das Elend deines Volks gnädig an, und gieb, daß der Mangel und die Theurung, die wir jetzt mit Recht für unſre Sünden leiden, durch deine Güte und dein Erbarmen in Ueberfluß und wohlfeile Zeit verwandelt werden mögen, um der Liebe Jeſu Chriſti, unſers Herrn willen, dem mit dir und dem heiligen Geiſte ſey Ehre und Preis, nun und in Ewigkeit. Amen.

Oder auch das folgende Gebet:

O Gott, barmherziger Vater! der du in den Tagen Eliſa, des Propheten, den großen Mangel und die Theurung in Samaria plötzlich in Ueberfluß und wohlfeile Zeit verwandelteſt. Erbarme dich über uns, die wir jetzt mit derſelben Trübſal für unſere Sünden geſtraft werden, daß auch wir zu rechter Zeit Hülfe finden mögen. Vermehre durch deinen himmliſchen Segen die Früchte der Erde, und verleihe, wenn wir die Geſchenke deiner Güte und Freygebigkeit empfangen, daß wir ſie zu deiner Ehre, zum Beſten der Dürftigen, und zu unſrer eigenen Erquickung gebrauchen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

In Zeiten des Krieges und der Empörung.

O allmächtiger Gott, König aller Könige und Beherrſcher aller Dinge! Du, deſſen Gewalt kein Geſchöpf zu widerſtehen vermag, der du die Sünder gerecht beſtrafſt, und den wahrhaft buſſertigen dich gnädig erweiſeſt. In Demuth bitten wir dich, hilf und errette uns aus der Hand unſrer Feinde, mäßige ihren Stolz, beſänftige ihren Haß und vereitle ihre Anſchläge, damit wir, durch deinen Schutz geſtärkt und geſichert, vor allen Gefahren bewahrt bleiben mögen, um dich zu preiſen, der du allein den Sieg verleiheſt, um des Verdienſtes deines einzigen Sohnes Jeſu Chriſti, unſeres Herrn willen. Amen.

Zur Zeit der Peſt oder anſteckender Krankheiten.

O allmächtiger Gott, der du in dei= nem Zorn unter dein eigenes Volk, weil es ſich hartnäckig gegen Moſe und Aaron empörte, eine Plage in der Wüſte ſandteſt, und auch, zur Zeit des Königs David, durch die Strafe der Peſt ſiebenzig tauſend hinweg rafftеſt, dann aber, deiner Barmherzigkeit eingedenk, die übrigen verſchonteſt: Erbarme dich über uns arme Sünder, die wir jetzt mit ſchwerer Krankheit und großer Sterblichkeit heimgeſucht werden, und wie du vormals ein Verſöhnungsopfer annahmſt, und dem Todesengel geboteſt, mit der Strafe einzuhalten: ſo wende nun gnädig auch von uns dieſe Plage und ſchreckliche Krankheit, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

In den Quatember Wochen täglich für diejenigen zu beten, die zum geiſtlichen Amte ordinirt werden.

Allmächtiger Gott, unſer himmliſcher Vater, der du durch das theure Blut deines lieben Sohnes eine allgemeine Kirche dir erkauft haſt! Blicke gnädig auf dieſelbe herab, und leite und

ORACIONES.

que la lluvia cayga, la tierra sea fertil, los animales se aumenten y los peces se multipliquen; te rogamos que mires la afliccion de tu pueblo, concediendo que la penuria y carestia (que muy justamente sufrimos por nuestra iniquidad) sean por tu bondad misericordiosamente convertidas en copia, y abundancia, por amor de Jesu Christo nuestro Señor; á quien contigo, y el Espiritu Santo sea todo honor y gloria, ahora y siempre. *Amen.*

O esta.

O DIOS, Padre Misericordioso, que en el tiempo del Propheta Eliseo convertiste repentinamente en Samaria una gran penuria y carestia en copia y abundancia; haz por tu misericordia que los que ahora sufrimos una calamidad semejante á aquella, recibamos igualmente el alivio oportuno. Aumenta los frutos de la tierra con tu bendicion celestial; y concede que recibiendo tu liberalidad llena de bondad, usemos de ella para tu gloria, para el alivio de los necesitados, y para nuestro consuelo mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En tiempo de Guerra y Tumultos esta.

O DIOS Omnipotente, Rey de reyes, y Gobernador de todas las cosas, cuyo poder no hay criatura que lo resista; y á quien pertenece de justicia castigar á los pecadores, y usar de misericordia con los arrepentidos: te suplicamos humildemente que nos salves y libres de de las manos de nuestros enemigos; abate su orgullo, doma su malicia, y confunde sus designios, para que armados de tu proteccion nos veamos por siempre esentos de todo peligro, y asi te alabemos como al solo arbitro de la victoria; por los meritos de tu Unico Hijo Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En tiempo de Contagio, ú Epidemia.

O DIOS Omnipotente, que en tu ira enviaste la peste sobre tu pueblo en el desierto por su obstinada rebelion contra Moyses y Aaron, y asi mismo en tiempo del Rey David destruiste con pestilencia setenta mil personas, y con todo eso acordandote de tu misericordia salvaste á los restante, ten piedad de nosotros miserables pecadores, que al presente nos hallamos visitados con enfermedad y mortandad; para que como entonces aceptaste una reconciliacion, y mandaste cesar al Angel exterminador, de igual modo te dignes ahora esta plaga, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

En las Quatro Temporas, para decirse cada dia, por los que han de ser admitidos á Orden Sacro.

OMNIPOTENTE Dios, Padre nuestro Celestial, que te has adquirido una Iglesia Universal por la preciosa Sangre de tu amado Hijo; mirala misericordiosamente,

ORATIONES.

pluvia decidit, terra fructificat, animantia crescunt, et pisces multiplicantur, intuere, quæsumus, afflictiones Populi tui; et da, ut hæc penuria et annonæ caritas, quas nunc propter peccata nostra justissime patimur, ex benignitate tua clementer convertantur in copiam, et vile rerum omnium pretium; idque propter caritatem Jesu Christi, Domini nostri, cui, tecum una cum Spiritu sancto, sit omnis honor et gloria nunc et semper. Amen.

¶ *Aut hæc.*

PATER, misericors Deus! qui tempore Elizæi Prophetæ subito magnam penuriam et annonæ caritatem apud Samariam in copiam et vile rerum pretium convertisti, miserere nostri; ut, qui jam propter peccata nostra eadem calamitate plectimur, opportunum etiam auxilium reperiamus. Fruges terræ divina tua benedictione adauge; ac concede, ut, cum benignam tuam liberalitatem experiemur, eadem utamur ad gloriam tuam, egentium subsidium, et nostri consolationem, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Tempore Belli ac Tumultuum.*

OMNIPOTENS Deus, Rex Regum, et rerum omnium Moderator! cujus virtuti creatura nulla potest resistere; cujus est peccatores pœnis afficere, eorum vero misereri qui sincera ducuntur pœnitentia; supplices te rogamus, ut nos serves atque liberes a manu hostium nostrorum. Superbiam eorum deprime; malitiam supprime; dolos et machinationes dissipa; ut nos, protectione tua muniti, et ab omnibus semper periculis erepti, gloriam tibi tribuamus, qui unicus es victoriæ omnis largitor, propter merita unigeniti Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. Amen.

¶ *Tempore grassantis Pestis sive Morbi.*

OMNIPOTENS Deus! qui, iratus populo tuo, ei plagam immisisti in deserto ob eorum pervicacem rebellionem adversus Mosem et Aaronem; quique tempore Davidis Regis septuaginta hominum millia, grassante pestilentia, interfecisti; et tuæ tamen memor misericordiæ, cæteros servasti; miserere nostri, miserorum peccatorum; qui variis jam morbis ac mortalitate affligimur; ut, quemadmodum, accepta tum propitiatione, Destructorem Angelum illum a pœnis inferendis desistere jussisti, ita nunc quoque hanc pestem et gravem morbum a nobis amoliri digneris, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *In Feriis quatuor Temporum, Supplicatio quotidie recitanda pro iis, qui ad sacros Ordines admittendi sunt.*

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cœlestis! qui Filii tui dilecti pretioso sanguine Ecclesiam universalem tibi acquisivisti, clementer eam respice, et jam famulorum

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

τὸ καταῤῥεῖν τὸν ὑετὸν, καρποφορεῖν τὴν γῆν, τὰ κτήνη αὐξάνεσθαι, καὶ πληθύνεσθαι τοὺς ἰχθῦς· Ἐπίσκεψαι, δεόμεθά σου, τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ σου, καὶ παράσχου, ἵνα ἡ ἔνδεια καὶ σπάνις σίτου, ἣν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν δικαιότατα νῦν ὑπέχομεν, τῇ σῇ ἀγαθοσύνῃ εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ ἀφθονίαν οἰκτιρμόνως μετατραπῇ, διὰ τὴν ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλλως.

Θεος Πάτερ πολυέλεε, ὃς ἐπ' Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐσχάτην τὴν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ ἀσιτίαν καὶ λιμὸν εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ εὐτέλειαν ἐξαίφνης μετήλλαξας· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς, οἳ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραπλησίως κακοπαθοῦντες νυνὶ κολαζόμεθα, ὡσαύτως καὶ εὐκαίρου τύχοιμεν βοηθείας· Αὔξησον τοὺς καρποὺς τῆς γῆς τῇ ἐπουρανίῳ σου εὐλογίᾳ, καὶ δώρησαι ἡμῖν ὅπως ἀφθόνου ἐνεργεσίας σου ἀπολαύοντες, εἴς τε δόξαν σὴν, τήν τε τῶν ἀπόρων ὠφέλειαν, καὶ τὴν ἡμῶν παραμυθίαν αὐτῇ χρησόμεθα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν ὥρᾳ πολέμου, καὶ ἀκαταστασίας.

Παντοκρατωρ Θεὸς, ὁ πάντων Βασιλέων Βασιλεὺς, καὶ πάντων ἀπαξαπλῶς τῶν ὄντων δεσπότης, οὗπερ δυνάμει οὐδεμία κτίσις οἵα τ' ἐστὶν ἀντιστῆναι, ᾧ καὶ προσήκει τοὺς μὲν ἁμαρτωλοὺς ἐνδίκως κολάζειν, τοὺς δὲ ἀκιβδήλως μετανοοῦντας ἐλεεῖν· Σῶσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς, ταπεινῶς σου δεόμεθα, ἐκ χειρῶν τῶν πολεμίων· ἀνιχαίτισον αὐτῶν ὑπερηφανίαν, κατάστειλον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα, ὅπως ἡμεῖς τῷ ὑπερασπισμῷ σου ὁπλισθέντες ἀπὸ πάντων τῶν κινδύνων ἐς ἀεὶ ῥυσθῶμεν, τοῦ δοξάζειν σε τὸν μόνον πάσης τῆς νίκης δοτῆρα, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ λοιμοῦ ἢ ἄλλης ἠστινοσοῦν ἐπιδημίου νόσου.

Παντοκρατωρ Θεὸς, ὁ ἐν ὀργῇ σου ἐπὶ τὸν σεαυτοῦ λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τὴν αὐτῶν ἀπόστασιν ἀπὸ Μωϋσοῦ καὶ Ἀαρῶνος τὸν λοιμὸν πέμψας· καὶ μὴν καὶ ἐν ἡμέραις τοῦ βασιλέως Δαβὶδ ἑπτὰ μυριὰς ἀνθρώπων μάστιγι λοιμοῦ ἀνελὼν, ὅμως δὲ ἔλεός σου διὰ μνήμης ἔχων τοὺς ὑπολοίπους διασώσας· Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἁμαρτωλοὺς, τοὺς μεγάλῃ ἀῤῥωστίᾳ καὶ ὀλεθρίῳ λοιμῷ νυνὶ κολασθέντας, ἵνα καθάπερ τότε προσέταξας τῷ ὀλοθρευτῇ ἀγγέλῳ σου παύεσθαι τιμωροῦντι· οὕτω νῦν τὸν λοιμὸν τοῦτον καὶ χαλεπωτάτην τὴν νόσον ἡμῶν ἀποτρέπειν ἀξιώσῃς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν ταῖς Νηστίμοις ἑβδομάσι τῶν δ' καιρῶν ἡ Προσευχὴ αὕτη ὁσημέραι λεχθήσεται ὑπὲρ τῶν χειροτονεῖσθαι μελλόντων.

Παντοκρατωρ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν οὐρανιε ὁ περιποιησάμενος σεαυτῷ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τιμίου αἵματος Υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ· οἰκτιρμόνως ἐπιβλεψον ἐπ' αὐτὴν,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Orationes.

ANGLICANA ET GALLICA.

PRAYERS.

at this time so guide and govern the minds of thy servants the Bishops and Pastors of thy flock, that they may lay hands suddenly on no man, but faithfully and wisely make choice of fit persons to serve in the sacred Ministry of thy Church. And to those which shall be ordained to any holy function give thy grace and heavenly benediction; that both by their life and doctrine they may set forth thy glory, and set forward the salvation of all men; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Or this.

ALMIGHTY God, the giver of all good gifts, who of thy divine providence hast appointed divers Orders in thy Church; Give thy grace, we humbly beseech thee, to all those who are to be called to any office and administration in the same; and so replenish them with the truth of thy doctrine, and endue them with innocency of life, that they may faithfully serve before thee, to the glory of thy great Name, and the benefit of thy holy Church; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

A Prayer that may be said after any of the former.

O GOD, whose nature and property is ever to have mercy and to forgive, receive our humble petitions; and though we be tied and bound with the chain of our sins, yet let the pitifulness of thy great mercy loose us; for the honour of Jesus Christ, our Mediator and Advocate. *Amen.*

A Prayer for the High Court of Parliament, to be read during their Session.

MOST gracious God, we humbly beseech thee, as for this Kingdom in general, so especially for the High Court of Parliament, under our most religious and gracious King at this time assembled: That thou wouldest be pleased to direct and prosper all their consultations to the advancement of thy glory, the good of thy Church, the safety, honour, and welfare of our Sovereign, and his Dominions; that all things may be so ordered and settled by their endeavours, upon the best and surest foundations, that peace and happiness, truth and justice, religion and piety, may be established among us for all generations. These and all other necessaries, for them, for us, and thy whole Church, we humbly beg in the Name and Mediation of Jesus Christ our most blessed Lord and Saviour. *Amen.*

A Collect or Prayer for all Conditions of men, to be used at such times when the Litany is not appointed to be said.

O GOD, the Creator and Preserver of all mankind, we humbly beseech thee for all sorts and conditions of men; that thou wouldest be pleased to make thy ways known unto them, thy saving health unto all nations. More especially, we pray for the good estate of the Catholick Church; that it may be so guided and governed by thy good Spirit, that all who profess and

PRIERES.

conduis l'esprit de tes serviteurs les Evêques et les Pasteurs de ton troupeau, afin qu'ils n'imposent pas les mains avec précipitation pour l'œuvre du Saint Ministère, mais qu'ils fassent un choix juste et sage de personnes dignes de servir ton Eglise. Favorise aussi, Seigneur, de ta grâce et de ta bénédiction céleste, ceux qui seront ordonnés à cette sainte charge; afin que par leur vie et par leur doctrine ils avancent ta gloire, et le salut des hommes, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ou celle-ci.

DIEU tout-puissant, de qui descend toute bonne donation, et qui par ta divine providence as établi divers ordres dans ton Eglise, nous te supplions très-humblement qu'il te plaise d'accorder ta grâce à tous ceux qui doivent y être appelés à quelque office ou administration. Remplis-les de la vérité de ta doctrine, et les revêts d'innocence: afin qu'ils puissent exercer fidèlement leur ministère en ta présence, à la gloire de ton grand nom, et à l'édification de ton Eglise, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Prière qui se peut dire après quelle que ce soit des précédentes.

O DIEU, de qui la nature et le propre est d'être toujours enclin à avoir pitié et à pardonner, reçois nos très humbles prières: et comme nous sommes liés des chaînes de nos péchés, accorde-nous, par ta miséricorde et ta grande bonté, d'en être délivrés, pour l'amour de Jésus-Christ notre Médiateur et Avocat. *Amen.*

Prière pour la grande Cour du Parlement, qui doit être lue pendant ses séances.

O DIEU très-bon, nous te présentons nos très-humbles prières pour ce Royaume en général, et particulièrement pour la grande Cour du Parlement, qui est maintenant assemblée sous notre ROI très-pieux et très-débonnaire. Qu'il te plaise de diriger et de faire réussir toutes leurs délibérations à l'avancement de ta gloire, au bien de ton Eglise, à la sureté, à l'honneur, et à l'avantage du ROI et de ses Etats. Que toutes choses soient tellement réglées et établies, par leurs soins et par leurs travaux, sur les meilleurs et les plus sûrs fondemens, que la paix et le bonheur, la vérité et la justice, la religion et la piété, puissent être affermis au milieu de nous, de génération en génération. Nous te demandons ces grâces, et les autres qui sont nécessaires à eux, à nous, et à toute ton Eglise, au nom et par la médiation de Jésus-Christ, notre très bénin Seigneur et Sauveur. *Amen.*

Collecte ou Prière pour toutes sortes de Personnes de quelque condition qu'elles soient, qui se doit faire lorsque la Litanie ne se dit pas selon l'ordre prescrit.

O DIEU, Créateur et Conservateur du genre humain, nous te prions très-humblement pour toutes sortes de personnes, de quelque qualité et condition qu'elles soient; qu'il te plaise de leur faire connoître tes voies, et de manifester ton salut à toutes les nations. Nous te prions particulièrement

NEOGRÆCA ET ITALICA.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

βλέψον εὔσπλαγχνα ἐπ' αὐτὴν· ὁδήγησον καὶ κυβέρνησον ἐν τῷ παρόντι οὕτω τὸν νοῦν τῶν δούλων σου, τῶν Ἐπισκόπων καὶ τῶν βοσκῶν τοῦ κοπαδίου σου, ὥστε ποτὲ διὰ ταχέων, ἀλλὰ φρονίμως καὶ πιστῶς ἐκλέξωσιν ἄνδρας δοκίμους εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκκλησίας σου. Καὶ εἰς τοὺς ὅσους μέλλουσι ἵνα χειροτονεισθῶσι εἰς τάξιν τινα ἱερὰν ἐπέχυσον τὴν χάριν σου καὶ τὴν οὐράνιον εὐλογίαν σου ὅπως σὲ δοξάσωσιν ἐν διδαχῇ καὶ χρηστοηθείᾳ καὶ σώσωσι πάντας τοὺς ἀνθρώπους, διὰ τῶ Κυρίω ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἡ αὕτη.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὲ, δοτήρα πάντων τῶν δόρων, τοῦ ὁποίου ἡ πρόνοια ἐκατάστησε διαφόρους τάξεις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, δώρησαι τὴν χάριν σου, σὲ παρακαλοῦμεν θερμῶς εἰς πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ εἰς τινὰ λειτουργίαν, καὶ διακονίαν καλουμένους· γέμισον αὐτοὺς μετὰ τῆς ἀληθείας τῆς διδασκαλίας σου, καὶ στόλισον μετὰ καθαρότητος βίου ὥστε δουλεύσωσιν ἐνώπιόν σου πιστῶς, εἰς δόξαν τοῦ μεγάλου ὀνόματός σ.υ, καὶ εἰς ὠφέλειαν τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ἡ ὁποία ἀναγιγνώσκεται ὕστερα ἀπὸ μίαν τῶν προηγουμένων.

Θεε τοῦ ὁποίου ἡ φύσις καὶ ποιότης ὑπάρχει εὐσπλαγχνία καὶ συγχώρησις δέξου τὰς παρακαλέσεις ἡμῶν, καὶ ἀγκαλὰ καὶ εἴμεθα δεμένοι ταῖς τῶν ἁμαρτιῶν μας ἁλύσεσι, ὅμως τὸ οἰκτίρμον τῆς εὐσπλαγχνία σου ἂς μᾶς λύσῃ, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶ Μεσίτω, καὶ ὑπερασπιστοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῆς λαμπρᾶς αὐλῆς τῆς Βυλῆς, ἡ ὁποία ἀναγιγνώσκεται ἐν τῷ καιρῷ τῆς συνελεύσεως αὐτῆς.

ΕΥΜΕΝΕΣΤΑΤΕ Θεὲ ταπεινῶς σὲ παρακαλῦμεν, τόσον ὑπὲρ πάσης τῆς βασιλείας, ὅσον καὶ ὑπὲρ τῆς λαμπρᾶς αὐλῆς τῆς Βουλῆς, συναθροισθήσης ὑπὸ τὸν εὐσεβέστατον, καὶ χαριέστατον βασιλέα μας, ἵνα σοὶ ἀρέσῃ ἵνα διεφθύνῃς καὶ εὐτυχήσῃς τὰς συμβουλάς της εἰς τὴν τῆς δόξης σου προχόρησιν, καὶ τῆς ἐκκλησίας τὸ χρήσιμον, καὶ εἰς ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ εὐτυχίαν τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τῆς βασιλείας του· καὶ ὅπως τὰ πάντα κυβερνηθῶσι καὶ διαταχθῶσι διὰ τὴν αὐτῶν φροντίδα, οὕτω καλῶς, βεβαίως καὶ στερεῶς, ὥστε ἡ εἰρήνη, καὶ ἡ εὐδαιμονία, ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη, ἡ θρησκεία καὶ ἡ εὐσέβεια θεμελιωθῶσιν εἰς ἡμᾶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ταῦτα, καὶ τ' ἄλλα πάντα εἰς αὐτὴν, εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς πᾶσαν τὴν ἐκκλησίαν ἀναγκαῖα, ταπεινῶς σὲ ζητοῦμεν, διὰ τὸ ὄνομα, καὶ μεσήτητα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ πάνυ εὐλογημένου Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

Συναπτὴ ἢ Προσευχὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων ἀνθρώπων ἡ ὁποία ἀναγιγνώσκεται ὅταν δὲν διαταχθεῖ ἡ Λιτανεία.

Θεε κτίστα ϗ σωτήρα τοῦ ἀνθρωπίνου γένης δεῖξον, παρακαλοῦμέν σε τὴν ὁδὸν σου κάθε ἀνθρώπου εἰς ὁποιανδήποτε τάξιν καὶ ἂν ᾖ, ϗ κάθε ἔθνους τὴν σωτηρίαν σου. Μάλιστα δὲ σὲ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἵνα κυβερνηθῇ ϗ διοικηθῇ εἰς τρόπον ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ σʁ πνεύματος ὥσε πάντες οἱ λεγόμενοι Χριστιανοὶ πορευθῶσιν

PREGHIERE

de' tuoi servitori, i Vescovi e Pastori del tuo gregge, che non vengano ad imponer le mani troppo subitamente sopra alcuno, anzi, che facciano elezione fedelmente, e saviamente di persone idonee per servire nel sacro ministerio della tua chiesa. Ed a quelli che saranno ordinati a qualche sacra funzione, piacciati dare la tua grazia, e celeste benedizione, acciocchè, così per la lor vita come dottrina, possano narrare la tua gloria, e avanzare la salute di tutti gli uomini, per Gesù Cristo, nostro Signore.

Ovvero questa.

IDDIO Onnipotente, donatore d'ogni buon dono, che, per la tua Divina Provvidenza, hai assegnate più sorti d'ordini nella tua chiesa; noi ti supplichiamo di spander il dono della tua grazia sopra tutti quelli ch' hanno ad esser chiamati ad alcun offizio od amministrazione in essa; e riempirgli in tal modo della tua dottrina, e dotargli d' innocenza di vita, che possano servir fedelmente nel tuo cospetto, alla gloria del tuo gran nome, e 'l bene della tua santa chiesa, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera per l' Eccelsa Corte del Parlamento, da dirsi tutto 'l tempo della sua Sessione.

IDDIO misericordioso, noi ti supplichiamo, come per questo regno, in generale, così particolarmente ancora per l'Eccelsa Corte del Parlamento radunata in questo tempo, sotto 'l nostro pio e benigno Re; che ti piaccia d' indrizzare e prosperare le loro consulte all' avanzamento della tua gloria, il bene della tua chiesa, la sicurezza, onore e prosperità del nostro Sovrano, e il suo Reame, ch' ogni cosa sia, in tal modo regolata e stabilita, per la lor cura, sopra il migliore e più sicuro fondamento, che pace e felicità, verità e giustizia, la religione e pietà, siano stabilite fra di noi, di generazione in generazione; tutte le quali cose, insieme con ogn' altra, che tu sai esser necessaria per noi, e per tutta la tua chiesa, noi te le domandiamo umilmente nel nome e mediazione di Gesù Cristo, nostro Signore, salvatore benedetto. *Amen.*

Orazione che si può fare dopo qualunque delle precedenti.

O DIO la cui natura e proprietà è sempre d'aver compassione e di perdonare; accetta le nostre umili supplicazioni; e sebbene siam legati con le catene de' nostri peccati, sciolgaci la tua compassione e misericordia, per l' amor di Gesù Cristo, nostro Avvocato e Intercessore. *Amen.*

Una Colletta, o Preghiera per uomini d'ogni stato e condizione da usarsi, quando non si ha da dire la Litania.

O DIO, Creatore e Preservatore di tutto il genere umano, noi ti supplichiamo con ogni umiltà, per tutti gli uomini di qualsisia sorta e condizione che ti piacci fargli note le tue vie, la tua salute a tutte le nazioni. Ed in particolare, ti preghiamo per la prosperità della Chiesa Cattolica; che sia in tal modo condotta e governata dal tuo buon Spirito, che tutti quegli che si

LITURGIA POLYGLOTTA.

Orationes.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Gebete.

regiere die Herzen deiner Diener, der Bischöfe und Hirten deiner Heerde, daß sie keinem die Hände übereilt auflegen, sondern tüchtige Männer zur Verwaltung des heiligen Dienstes in deiner Kirche gewissenhaft und weislich wählen mögen. Denen aber, die zu irgend einer heiligen Verrichtung eingeweihet werden, verleihe deine Gnade, und deinen himmlischen Segen, daß sie sowohl durch ihren Wandel, wie durch ihre Lehre dich verherrlichen und die Seligkeit aller Menschen befördern helfen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Oder das folgende Gebet:

Allmächtiger Gott, du Geber aller guten Gaben, der du nach deiner göttlichen Fürsorge verschiedene Aemter in deiner Kirche angeordnet hast. Demüthig bitten wir dich, gieb deine Gnade allen, die zu irgend einem Amte und Dienste in derselben berufen werden; erfülle sie dergestalt mit der Wahrheit deiner Lehre, und bekleide sie mit solcher Unschuld des Lebens, daß sie als treue Diener vor dir erfunden werden mögen, zur Verherrlichung deines großen Namens und zum Besten deiner heiligen Kirche, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Ein Gebet, welches nach irgend einem der vorhergehenden gebraucht werden kann.

O Gott, dessen Natur und Eigen= schaft es ist, stets Barmherzigkeit zu beweisen, und zu verzeihen! Vernimm gnädig unsere demüthigen Bitten, und laß uns, die wir von den Banden der Sünde gefesselt sind, durch deine Erbarmung und deine große Gnade frey gemacht werden, zur Verherrlichung Jesu Christi, unsers Mittlers und Fürsprechers. Amen.

Gebet für den hohen Rath des Parlaments, während der Sitzung desselben zu lesen.

Gnädigster Gott! Wir demüthigen uns vor dir im Gebete für dieß Königreich überhaupt, und besonders für den hohen Rath des Parlaments, der unter unserm frommen und gnädigen Könige jetzt versammelt ist. Leite und segne alle ihre Berathschlagungen zur Vermehrung deines Ruhms, zum Besten deiner Kirche, zur Sicherheit, Ehre und Wohlfahrt unsers Königs und seiner Reiche; laß durch ihre Bemühungen alle Angelegenheiten so wohl geordnet, und so fest begründet werden, daß Friede und Glückseligkeit, Wahrheit und Gerechtigkeit, Religion und Frömmigkeit, unter uns und unsern Nachkommen gedeihen und fortdauern möge. Um diese Segungen, wie um Alles was sonst ihnen, uns und deiner ganzen Kirche nöthig ist, bitten wir dich demüthig im Namen und im Vertrauen auf die Fürsprache unser hochgepriesenen Herrn und Erlösers, Jesu Christi. Amen.

Eine Collecte, oder ein Gebet für alle Stände, dann zu gebrauchen, wenn die Litaney nicht verordnet ist.

O Gott, Schöpfer und Erhalter des ganzen menschlichen Geschlechts, demüthigst bitten wir dich, laß allen Menschen in allen Ständen und Verhältnissen deine Wege kund werden, und zeige allen Völkern dein ewiges Heil. Besonders

ORACIONES.

y dirige y gobierna los ánimos de tus siervos los Obispos, y Pastores de tu Rebaño, que en la ocasion presente no impongan sus manos inconsideradamente sobre ninguno; antes bien elijan con tino y prudencia á los que sean capaces de emplearse en los Ministerios sagrados de tu Iglesia: y á los que fueren admitidos á estos santos empleos, concede tu gracia y tu bendicion celestial, para que tanto en su vida como en sus instrucciones publiquen tu gloria y promuevan la salvacion del genero humano; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

O esta.

OMNIPOTENTE Dios, Dador de todos buenos dones, que por tu divina Providencia has señalado diversos Ordenes en tu Iglesia; te suplicamos, que concedas tu gracia á todos los que son llamados á qualquier oficio, ó ministerio en ella; y que de tal modo los llenes de tu verdadera doctrina, y los adornes con innocencia de vida, que te sirvan con fidelidad, para gloria de tu nombre, y bien de tu Santa Iglesia; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Oracion que puede decirse despues de qualquiera de las anteriores.

O DIOS, cuya invariable disposicion y naturaleza es ser misericordioso, recibe nuestras humildes súplicas; y aunque nos hallamos ligados con la cadena de nuestras culpas, haz que tu misericordia, y gracia infinita nos desate; á honra de Jesu Christo nuestro Mediador y Abogado. *Amen.*

Oracion por la Alta Corte de Parlamento, para ser leida durante su Sesion.

CLEMENTISIMO Dios, te suplicamos humildemente, tanto por éste Reyno en general, como especialmente por la Alta Corte del Parlamento, al presente reunida baxo nuestro muy religioso y clemente Rey; y pedimos que te dignes dirigir y prosperar todas sus conferencias para el adelantamiento de tu gloria, el bien de tu Iglesia, la seguridad, honor y prosperidad de nuestro Soberano y sus Reynos, y que arreglen y dispongan todas las cosas de tal modo, y sobre bases tan excelentes, que la paz, la verdad, la justicia, la religion y la piedad se arraiguen entre nosotros para siempre. Esto, y quanto sea necesario para ellos, para nosotros, y toda la Iglesia, todo lo pedimos humildemente en el nombre y por la mediacion de Jesu Christo nuestro Señor y Salvador. *Amen.*

Colecta ú Oracion por todo el genero humano que se usará quando no se dice la Letania.

O DIOS, Criador y Conservador del Genero humano, humildemente te encomendamos los hombres de todas clases y condiciones; que te dignes de hacerles conocer tus sendas, y tu salud eterna á todas las naciones. Pero en particular te pedimos por la felicidad de la Iglesia Universal; y que de tal modo la dirija tu Santo Espiritu, que quantos profesan ser y se llaman Christianos, vayan

ORATIONES.

tuorum, Episcoporum et Pastorum gregis tui, mentes ita dirige ac guberna, ut nemini subito manus imponant, sed ut summa fide ac prudentia eos eligant, qui sint ad sacrum Ecclesiæ tuæ ministerium obeundum viri idonei. Iis etiam, qui ad sacram aliquam functionem ordinati fuerint, gratiam ac cœlestem tuam benedictionem largire, ut tam vita quam doctrina gloriam tuam prædicent, ac omnium salutem promoveant, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen.

¶ *Aut hæc.*

OMNIPOTENS Deus, bonorum omnium largitor! qui providentia tua varios in Ecclesia tua Ordines constituisti, te rogamus supplices, ut, quotquot ad munus aut ministerium aliquod in ea vocandi sunt, iis omnibus gratiam tuam largiaris, et eos ita doctrinæ tuæ veritate repleas, et vitæ innocentia exornes, ut fideliter in conspectu tuo ministrent, ad magni tui Nominis gloriam, et sanctæ Ecclesiæ tuæ commodum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Oratio recitanda post quamlibet præcedentium Orationum.*

DEUS, cujus naturæ proprium est misereri semper et parcere! humiles nostras supplicationes accipe; et, quamquam delictorum nostrorum catena nos constrictos tenet, clementia tamen summæ tuæ misericordiæ nostra solvat vincula, propter honorem Jesu Christi, Mediatoris et Advocati nostri. Amen.

¶ *Oratio, pro Suprema Senatus Curia Conventum agente, dicenda.*

CLEMENTISSIME Deus! te rogamus supplices, cum pro universo hoc regno, tum maxime pro suprema curia Parlamenti sub pientissimo ac clementissimo Rege nostro jam congregata, ut cunctas eorum deliberationes dirigere ac prosperare digneris, ad gloriæ tuæ incrementum, Ecclesiæ tuæ bonum, securitatem, decus, et commodum Regis nostri, et regnorum ejus; quo eorum conatibus omnia ita constituantur ac stabiliantur optimis fidissimisque subnixa fundamentis, ut Pax ac Felicitas, Veritas ac Justitia, Religio ac Pietas, apud nos in tuto sint per omnia sæcula. Hæc et alia ipsis, nobis, et universæ Ecclesiæ tuæ necessaria, supplices a te petimus, in Nomine ac per mediationem beatissimi Domini ac Servatoris nostri, Jesu Christi. Amen.

¶ *Collecta, sive Oratio, pro cujuscunque ordinis hominibus, iis temporibus usurpanda, quibus Litania non recitatur juxta constitutum ordinem.*

DEUS, humani generis Conditor ac Servator! te rogamus supplices pro omnibus hominum generibus et conditionibus, ut vias tuas ipsis patefacere digneris, et salutare

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

καὶ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ τὰς τῶν δούλων σου τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ποιμένων τοῦ ποιμνίου σου διανοίας οὕτως οἰάκιζε καὶ κατεύθυνε, ὥσε χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτιθέναι αὐτοὺς, ἀλλὰ πιστῶς καὶ φρονίμως ἐκλέξασθαι ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ ἐπιτηδείους πρὸς τὸ ὑπηρετῆσαι ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας σου Λειτουργίᾳ· Καὶ τοῖς εἰς ἡντιναοῦν ἱερὰν τάξιν χειροτονηθησομένοις, παράσχου τὴν χάριν σου καὶ ἐπουράνιον εὐλογίαν, ὥστε ζωῇ τε καὶ διδαχῇ τὴν δόξαν σου ἐξαγγέλλειν, καὶ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν προβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, πάντων δωρημάτων ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ ἐκ θείας σου προνοίας ποικίς τινὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεις καταστησάμενος· Δώρησαι τὴν χάριν σου, ταπεινῶς σε δεόμεθα, πᾶσι τοῖς εἰς Λειτουργίαν τινὰ καὶ διακονίαν ἐν αὐτῇ κληθησομένοις· καὶ οὕτω πληρωσόν τε αὐτοὺς τῇ τῆς διδασκαλίας σου ἀληθείᾳ, καὶ τῇ τοῦ βίου καθαρότητι διακόσμησον, ὥστε πιστῶς ἐνώπιόν σου ὑπηρετεῖν, εἴς τε μεγάλου σου Ὀνόματος δόξαν, καὶ τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας ὠφέλειαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ, ἣ κἂν λεχθείη μεθ' ἡντιναοῦν τῶν προειρημένων.

Ο ΘΕΟΣ, ᾧ ἔμφυτόν ἐστι καὶ ἴδιον ἀεὶ ἐλεεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, πρόσδεξαι τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν· καὶ εἰ καὶ ἡμεῖς τῇ τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἁλύσει ἐμπεπλεγμένοι τε καὶ δεδεμένοι ἐσμὲν, ἀλλ' ἂν ἥγε τοῦ μεγάλου ἐλέους σου εὐγνωμοσύνη ἡμᾶς ἀπολυέτω, ἕνεκα τῆς τιμῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῆ Ὑπάτῃ τῆς Βασιλείας Βηλευτηρίου· ἣν ἀναγνωστέον, ἕως καθίζεται ἡ Βουλή.

ΕΥΜΕΝΕΣΤΑΤΕ Θεὸς, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ταύτης τῆς βασιλείας, μάλιστα, δὲ ὑπὲρ τοῦ σεμνοτάτου αὐτῆς Βηλευτηρίου, ὑπὸ τὸν εὐσεβέστατον καὶ χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα νυνὶ συναθροισθέντος· Ἵνα σοι ἀρέσκῃ πάσας τῶν ἐκεῖ συνεδρευόντων συμβουλὰς εὐθύνειν καὶ εὐοδοῦν εἰς τὴν τε δόξης σου ἐπίδοσιν, τό τε Ἐκκλησίας σου χρήσιμον, καὶ τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότου τοῦ Βασιλέως, πασῶν τε τῶν Βασιλειῶν αὐτοῦ ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ σωτηρίαν· ὅπως τοῖς αὐτῶν ἐπιτηδεύμασιν οὕτω διαταχθῇ πάντα καὶ ἐδραιωθῇ ἐπὶ τῶν θεμελίων ἀρίστων τε καὶ βεβαιοτάτων, ὥστε εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν, ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, θρησκείαν καὶ εὐσέβειαν ἐν ἡμῖν εἰς πάσας τὰς γενεὰς κατασταθῆναι. Ταῦτα καὶ τἄλλα πάντα αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀναγκαῖα ταπεινῶς αἰτούμεν ἐν ὀνόματι καὶ ἐντεύξει Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Εὐλογητοτάτου ἡμῶν Κυρίου καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων ἀνθρώπων· ἣ τότε λεχθήσεται, ὅτε ἡ Λιτανεία ῥηθῆναι οὐ διατάσσεται.

ΘΕΕ παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κτίστα τε καὶ Σῶτερ, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν ὁποίᾳ δήποτε τάξει ἢ μοίρᾳ καθεστώτων, ὅπως σοι ἀρέσκῃ γνωρίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν σου, καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Μάλιστα δὲ εὐχό-

Orationes.

ANGLICANA ET GALLICA.

THANKSGIVINGS.

call themselves Christians may be led into the way of truth, and hold the faith in unity of spirit, in the bond of peace, and in righteousness of life. Finally, we commend to thy fatherly goodness all those, who are any ways afflicted, or distressed, in mind, body, or estate;

[* *especially those for whom our prayers are desired,*] that it may please thee to comfort and relieve them, according to their several necessities, giving them patience under their sufferings, and a happy issue out of all their afflictions. And this we beg for Jesus Christ his sake. Amen.

* This to be said when any desire the Prayers of the Congregation.

ACTIONS DE GRACE.

pour la prospérité de l'Eglise universelle; qu'elle soit tellement conduite et gouvernée par ton Esprit, que tous ceux qui font profession d'être Chrétiens, et qui en prennent le nom, puissent être amenés au chemin de la vérité; et qu'ils gardent la foi dans l'unité de l'esprit, par le lien de la paix en sainteté de vie. Enfin nous recommandons à ta bonté paternelle toutes les personnes affligées dans leur esprit, dans leur corps, ou dans leurs biens, *(particulièrement celles qui se recommandent à nos prières.)* Veuille les consoler et les secourir selon leurs diverses nécessités; leur donnant la patience dans leurs souffrances, et une heureuse issue de toutes leurs afflictions. Nous te demandons ces grâces pour l'amour de Jésus-Christ. *Amen.*

THANKSGIVINGS.

A General Thanksgiving.

ALMIGHTY God, Father of all mercies, we thine unworthy servants do give thee most humble and hearty thanks for all thy goodness and loving-kindness to us, and to all men; [* *particularly to those who desire now to offer up their praises and thanksgivings for thy late mercies vouchsafed unto them.*] We bless thee for our creation, preservation, and all the blessings of this life; but above all, for thine inestimable love in the redemption of the world by our Lord Jesus Christ; for the means of grace, and for the hope of glory. And, we beseech thee, give us that due sense of all thy mercies, that our hearts may be unfeignedly thankful, and that we shew forth thy praise, not only with our lips, but in our lives; by giving up ourselves to thy service, and by walking before thee in holiness and righteousness all our days; through Jesus Christ our Lord, to whom with thee and the Holy Ghost be all honour and glory, world without end. *Amen.*

* This to be said when any that have been prayed for desire to return praise.

For Rain.

O GOD our heavenly Father, who by thy gracious providence dost cause the former and the latter rain to descend upon the earth, that it may bring forth fruit for the use of man; We give thee humble thanks that it hath pleased thee, in our great necessity, to send us at the last a joyful rain upon thine inheritance, and to refresh it when it was dry, to the great comfort of us thy unworthy servants, and to the glory of thy holy Name; through thy mercies in Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For fair Weather.

O LORD God, who hast justly humbled us by thy late plague of immoderate rain and waters, and in thy mercy hast relieved and comforted our souls by this seasonable and blessed change of weather; We praise and glorify thy holy Name for this thy mercy, and will always declare thy loving-

ACTIONS DE GRACES.

Action de Grâces générale.

DIEU tout puissant, Père de toute miséricorde, nous, tes indignes serviteurs, te remercions très-humblement et de tout notre cœur, de toutes tes bontés et de toutes tes faveurs envers nous, et envers tous les hommes, *(particulièrement envers ceux qui désirent de t'offrir aujourd'hui leurs louanges et leurs actions de grâces, pour les bénédictions que tu as daigné leur accorder.)* Nous te bénissons pour notre création, pour notre conservation, pour toutes les bénédictions de la vie présente, mais surtout pour l'inestimable charité que tu nous as montrée dans la rédemption du monde, par notre Seigneur Jésus-Christ; pour les assistances de ta grâce, et pour l'espérance de ta gloire. Et nous te supplions de nous donner le sentiment que nous devons avoir de toutes tes faveurs, afin que nos cœurs en aient une véritable et sincère reconnoissance, et que nous publiions tes louanges, non seulement de bouche, mais surtout par la conduite de notre vie, en nous attachant à ton service, et en marchant devant toi en justice et en sainteté jusques à la fin de nos jours, par Jésus-Christ notre Seigneur, auquel, comme à toi et au Saint Esprit, soit tout honneur et toute gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour la Pluie.

O DIEU notre Père céleste, qui par ta providence fais descendre sur la terre la pluie de la première et de l'arrière saison, afin qu'elle produise ses fruits pour l'usage des hommes; nous te remercions très-humblement de ce que, dans cette pressante nécessité, il t'a plu d'envoyer enfin une pluie favorable sur la terre altérée, à la grande consolation de nous, tes indignes serviteurs, et à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

Pour le Beau Temps.

SEIGNEUR Dieu, qui nous avois justement humiliés par les pluies continuelles et les inondations dont tu nous as visités; et qui nous as consolés en nous envoyant ce changement de temps si convenable à la saison et à nos besoins, nous louons et nous glorifions ton saint nom de ce nouveau témoignage de ton amour paternel. Que la

NEOGRÆCA ET ITALICA.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ κρατήσωσι τὴν πίστιν ἐν ἑνότητι πνεύματος, δεσμῷ εἰρήνης, καὶ ζωῆς δικαιοσύνῃ. Τέλος πάντων δὲ σοῦ δεόμεθα διὰ τὴν πατρικήν σου ἀγαθότητα, ὅπως κατὰ τὰς χρείας παριγορείαν κ᾽ βοήθειαν πάσι τοῖς δυστυχοῦσι τὸ σῶμα τὸν νοῦν ἢ τὴν οὐσίαν [* μάλιστα δὲ τοῖς ὑπὲρ ὧν προσευχόμεθα], καὶ δώρησον αὐτοῖς ὑπομονὴν εἰς τοὺς πόνους των, καὶ εὐτυχῆ μετάλλαξιν εἰς τὰς θλίψεις των. Τοῦτο θερμῶς σοῦ ζητοῦμεν, διὰ χάριν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

* Τοῦτο λέγεται ὅταν ζητήσῃ τις τὰς προσευχὰς τῆς Ἐκκλησίας.

RENDIMENTO DI GRAZIE.

dicono cristiani siano condotti nella via di verità, e che s' attengano alla Fede in unità di Spirito, nel legame di Pace, e in giustizia di vita. Finalmente raccomandiamo alla tua bontà paterna tutti quegli che sono, in qualunque modo afflitti o distretti di mente, corpo, o facoltà, particolarmente quelli, per i quali, sono richieste le nostre Preghiere che ti piaccia di consolare e sovvenirgli secondo le lor differenti necessità, dando loro pazienza nei lor patimenti, e felice liberazione da tutte le loro afflizioni; tutte le quali cose ti domandiamo, per l'amore di Gesù Cristo. *Amen.*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Εὐχαριστία Καθολική.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡΑ Θεέ, Πατέρα πάντων τῶν οἰκτιρμῶν, ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι σου ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστοῦμέν σε, ὑπὲρ πάσης τῆς πρὸς ἡμᾶς κ᾽ πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθωσύνης σου [* μερικῶς δὲ ὑπὲρ τῶν νεωστὶ δωρημάτων σου πρὸς τοὺς νῦν δι᾽ αὐτὰ ὑμνοῦντας κ᾽ εὐχαριστοῦντάς σε,] σὲ εὐλογοῦμεν δὲ ὑπὲρ τῆς κτίσεως μας καὶ διαφυλάξεως, ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ζωῇ μας εὐεργεσιῶν σου, ἐξαιρέτως δὲ ὑπὲρ τῆς ἀπείρου σου ἀγάπης, τὸν κόσμον λυτρώνων διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπὲρ τῶν μέσων εἰς τὴν τῆς χάριτος ἀπόκτησιν, κ᾽ ἐλπίδα δόξης. Καὶ παρακαλοῦμέν σε δώρησόν μας τὴν πρέπουσαν αἴσθησιν πάντων τῶν εὐεργεσιῶν σου ἵνα αἱ καρδίαι μας ἀνυποκρίτως σὲ εὐχαριστήσωσι, καὶ κηρύξωμεν τὸν ἔπαινόν σου οὐχὶ μόνον διὰ μέσου τῆς φωνῆς, ἀλλὰ καὶ τῇ ζωῇ, λάτρεύοντές σε καὶ περιπατοῦντες ἔμπροσθέν σου δικαίως, καὶ καθαρῶς πάσας τὰς ἡμέρας μας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ εἰς ἐσὲ καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα ἂς δωθῇ πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* Τοῦτο λέγεται ὅταν ὑπέρ τινος ἔγινε προσευχὴ τώρα γίνεται εὐχαριστία.

Διὰ τὴν Βροχήν.

Θεε, Πατέρα ἡμῶν οὐρίνιε, ὁ ὁποῖος μὲ χαριεστάτην πρόνοιαν, τὰς πρῶτας καὶ τὰς τελευταίας βροχὰς τοῦ χρόνου χαρίζεις τῆς γῆς, καὶ αὐτὴ φέρνει τὸν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην εὐτυχίαν καρπόν, Σὲ ὑμνοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν ὅτι ἐν καιρῷ ἀνάγκης ἔβρεξας χαροποιῶς ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐδρόσησας, θεραπεύων ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σ᾽, κ᾽ δοξάζων τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, διὰ τῶν ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν οἰκτιρμῶν σ᾽. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐδίαν.

Θεε Κύριε, πρῶτον δικαίως ἐταπεινώσας ἡμᾶς μὲ τὴν μάστιγαν ὄμβρου, νῦν δὲ τὸ ἔλεός σου βοηθεῖ, καὶ θεραπεύει τὴν ψυχήν μας διὰ τῆς ἁρμοδίου ταύτης τοῦ καιροῦ μεταβολῆς, ἐπαινοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ ἅγιόν σου ὄνομα διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου ταύτην, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν θέλομεν

RENDIMENTO DI GRAZIE GENERALE.

IDDIO Onnipotente, Padre di tutte le misericordie, noi, tuoi servitori, ti rendiamo laudi e grazie dal più profondo de' nostri cuori, di tutte le tue bontà e grazie infinite, fatte a noi e tutti gli uomini, e particolarmente a quelli che desiderano offerirti le loro laudi e grazie per le benignità che t'ha piacciuto nuovamente fargli; noi ti benediciamo per la nostra creazione, e preservazione, e di tutte le benedizioni di questa vita; ma soprattutto, per la carità infinita nella Redenzione del mondo per Gesù Cristo, nostro Signore; per i mezzi d' ottener la grazia e la speranza di gloria; e ti supplichiamo di darci quel debito sentimento di tutte le tue grazie, che i cuori nostri siano sinceramente grati, e che pubblichiamo la tua laude, non solo con le labbra, ma eziandio nelle nostre conversazioni, dedicandoci al tuo culto, e camminando nel tuo cospetto, santamente e giustamente, tutti i giorni delle vite nostre, per Gesù Cristo, nostro Signore, al quale, con te, e lo Spirito Santo, sia onor e gloria ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Per Pioggia.

O DIO Padre nostro celeste che, per la tua Providenza misericordiosa, fai cadere la pioggia della prima e ultima stagione sopra la terra, acciocchè produca frutto per il bene dell' uomo; noi ti rendiamo laudi e grazie, che t' ha piaciuto mandare finalmente nella nostra gran necessità, una così grata pioggia sopra la tua eredità, o rinfrescarla quando era arsa, alla gran consolazione di noi, tuoi indegni servitori, e gloria del tuo santo nome, per le tue misericordie in Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per Bel tempo.

O SIGNOR Iddio che ci avevi giustamente umiliati col flagello di grandi acque e pioggie smisurate, e poi nella tua pietà ci hai soccorsi, e consolate le anime nostre con questo, così benedetto cambiamento di tempo, noi laudiamo e glorifichiamo il tuo santo nome per questa tua grazia, e narreremo sempre le tue infinite benignità di

LITURGIA POLYGLOTTA.

Orationes.

GERMANICA ET HISPANICA.

Gebete.

aber beten wir für das Wohl deiner Kirche. Leite und regiere sie durch deinen guten Geist, daß alle, die sich Christen nennen, den Weg der Wahrheit wandeln, und in Einigkeit des Geistes durch das Band des Friedens, wie in Heiligkeit des Lebens, am Glauben fest halten mögen. Auch empfehlen wir deiner Vaterhuld alle Unglücklichen und Bekümmerten, alle die durch Leiden der Seele oder des Körpers niedergebeugt sind, oder sonst in traurigen Umständen sich befinden. Tröste sie, und hilf ihnen nach ihren verschiedenen Bedürfnissen, gieb ihnen Geduld in ihren Leiden, und laß alle ihre Trübsale ein glückliches Ende gewinnen, um Jesu Christi willen. Amen.

Danksagungen.

Ein allgemeines Dankgebet.

Allmächtiger Gott, Vater aller Barmherzigkeit! wir, deine unwürdigen Diener, danken dir demüthig und herzlich für deine uns und allen Menschen erzeigte Huld und Güte. Wir preisen dich für unsere Schöpfung und Erhaltung, und für allen Segen dieses Lebens, vornehmlich aber für die unschätzbaren Beweise, die du uns in der Erlösung der Welt durch unsern Herrn Jesum Christum von deiner Liebe gegeben hast, für die Mittel der Gnade und für die Hoffnung ewiger Seligkeit. Laß uns, wir bitten dich, alle deine Wohlthaten recht lebendig erkennen, daß unsere Herzen mit aufrichtiger Dankbarkeit erfüllt werden, und wir nicht nur mit unsern Lippen, sondern auch durch unser Verhalten dich preisen, uns deinem Dienste weihen, und, so lange wir hier leben, in Heiligkeit und Gerechtigkeit vor dir wandeln mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn, dem mit dir und dem heiligen Geiste sey alle Ehre und Verherrlichung, in Ewigkeit. Amen.

Danksagung für Regen.

O Gott, unser himmlischer Vater! der du nach deiner gnädigen Fürsorge den Frühlings- und Herbstregen auf die Erde fallen lässest, daß sie Früchte zum Nutzen der Menschen hervorbringe: Demüthigst danken wir dir, daß du in unserer großen Noth dich unserer erbarmt, endlich einen erfreulichen Regen auf dein Erbtheil gesandt und in seiner Trockniß es erfrischt hast, zum großen Troste deiner unwürdigen Diener, und zur Verherrlichung deines heiligen Namens, durch deine Barmherzigkeit in Jesu Christo, unsern Herrn. Amen.

Nach einer glücklichen Veränderung der Witterung.

O Herr, unser Gott! der du durch häufige, Regengüsse und Gewässer uns mit Recht gedemüthigt und gestraft, und nun, nach deiner Barmherzigkeit, durch eine zeitige und gesegnete Veränderung der Witterung unsere Seelen wieder erquickt und getröstet hast. Wir preisen dich, und erheben deinen heiligen Namen für diesen Beweis deiner Gnade, und geloben, deine Liebe und Güte

ORACIONES.

por el camino de la verdad, y guarden la Fe en unidad de Espiritu, en vinculo de paz y en rectitud de vida. Finalmente encomendamos á tu bondad Paternal á quantos se hallan afligidos, ó angustiados de qualquier modo, ora sea en su alma, en su cuerpo, ó en sus haberes [**especialmente á los que han pedido nuestras oraciones*] suplicandote que los consueles y alivies segun les convenga, dandoles paciencia en sus aflicciones y feliz éxito á sus trabajos. Pedímoste esto por amor de Jesu Christo. *Amen.*

* Estas palabras se diran quando alguien pidiere las oraciones de la Congregacion.

ACCIONES DE GRACIAS.

Accion de Gracias, general.

OMNIPOTENTE Dios, Padre de todas las misericordias, nosotros tus indignos siervos te damos muy humildes y cordiales gracias por toda tu bondad, benignidad, y favor para con nosotros, y con todos los hombres, [**particularmente para con los que en la ocasion presente desean ofrecerte sus alabanzas y acciones de gracias por las mercedes que les has sconcedido.*] Te bendecimos por nuestra creacion, preservacion, y todas los bienes de esta vida; mas sobre todo por tu inestimable amor en la Redencion del mundo por nuestro Señor Jesu Christo; por los medios de gracia, y por la esperanza de gloria. Y te suplicamos nos des pleno conocimiento de todas tus misericordias, para que nuestros corazones vivan llenos de pura gratitud, y para que te alabemos, no solamente con nuestros labios, sino con nuestras vidas, por la entrega de nosotros mismos á tu servicio, y por caminar ante tus ojos en santidad y justicia todos nuestros dias, mediante Jesu Christo nuestro Señor; á quien contigo, y al Santo Espiritu sea todo honor y gloria, eternamente. *Amen.*

* Esto se dira quando alguno que ha sido encomendado á Dios, desea dar gracias.

Por Lluvia.

O DIOS nuestro Padre Celestial, que por tu clemente providencia haces descender sobre la tierra la primera y la ultima lluvia, para que dé fruto para el uso del hombre; Te damos humildes gracias por que te agradó en nuestra gran necesidad enviarnos finalmente una lluvia oportuna sobre tu heredad, y refrescarla en su sequedad para consuelo de nosotros tus indignos siervos, y para la gloria de tu Santo Nombre, por tus Misericordias en Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por buen Tiempo.

O SEÑOR Dios, que nos has humillado justamente con lluvia y aguas excesivas, y en tu misericordia has aliviado y animado nuestros corazones con esta oportuna y agradable mudanza de tiempo; Nosotros alabamos y glorificamos tu Santo Nombre por esta tu misericordia, y siempre publicaremos tu bondad de generacion en generacion,

LATINA ET GRÆCA.

GRATIARUM ACTIONES.

tuum in omnibus gentibus. Præsertim vero Ecclesiæ tuæ Catholicæ statum prospe.um precibus nostris tibi commendamus, quo sic bono tuo spiritu dirigatur ac gubernetur, ut omnes, qui se Christianos profitentur, eoque vocantur nomine, in viam veritatis perducantur, fidemque in unitate spiritus retineant, in vinculo pacis, et justitia vitæ. Denique, quotquot gravia ulla patiuntur, et affliguntur in iis quæ ad animum corpusve aut res domesticas attinent, eos omnes paterno tuo affectui ac favori commendamus, [* *hos autem maxime, qui preces nostras pro se offerri postulant,*] ut eos adjuvare et consolari digneris, pro variis ipsorum necessitatibus, concedendo illis patientiam in afflictionibus quibus premuntur, et felicem ex iis omnibus exitum. Hæc autem petimus, propter Jesum Christum. Amen.

* Hoc dicendum, quum aliquis Ecclesiæ precibus commendari postulat.

GRATIARUM ACTIONES.

¶ *Gratiarum Actio Generalis.*

OMNIPOTENS Deus, miserationum omnium Pater! nos, indigni famuli tui, tibi, ex animo et cum summa demissione, gratias agimus, ob universam illam beneficentiam, benignitatem, et favorem erga nos et omnes homines [* *erga eos maxime, qui jam laudes et gratiarum actiones suas, pro concessis sibi nuper beneficiis, offerri postulant.*] Tibi benedicimus ob creationem nostram, conservationem, et omnes hujus vitæ benedictiones, ante omnia vero ob inæstimabilem amorem tuum, in Redemptione mundi per Jesum Christum Dominum nostrum, patefactum; ob gratiæ media, et spem gloriæ. Te autem rogamus supplices, ut cunctis a te acceptis beneficiis ita afficiamur, ut animi nostri vere erga te grati efficiantur, et laudem tuam prædicemus, non labiis duntaxat, sed etiam moribus ac vivendi ratione nos totos tuo cultui impendentes, atque in sanctitate et justitia per omnem ætatem nostram in conspectu tuo ambulantes, per Jesum Christum, Dominum nostrum; cui, tecum et cum Spiritu sancto, sit omnis honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

* Hoc dicendum, quum aliquis, Ecclesiæ precibus Deo pridem commendatus, gratias referre cupit.

¶ *Propter Pluviam Terris immissam.*

O DEUS, Pater noster cœlestis! cujus benigna providentia fit ut pluvia matutina et serotina in terram descendat, quo fructus ferat ad usus hominis; tibi magna cum animi demissione gratias agimus, quod tandem tibi visum sit nobis summa necessitate pressis subvenire, lætos imbres in hæreditatem tuam immittendo, eamque siti et ariditate laborantem refrigerando, ad magnum nostrum, qui indigni sumus ut famuli tui habeamur, solatium, et sancti nominis tui gloriam, propter miserationes tuas in Christo Jesu, Domino nostro. Amen.

¶ *Propter Cælum Serenum.*

DOMINE Deus! qui animorum nostrorum superbiam merito deprimere voluisti, immissis nuper imbribus et aquis immodicis, animas autem nostras, ex mero misericordiæ tuæ motu, solatus es, ac recreasti opportuna hac atque felici tempestatis immutatione, sanctum nomen tuum laudamus; eique gloriam tribuimus ob immeritam hanc

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

μεθα ὑπὲρ τῆς εὐπραγίας τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἵνα τῷ ἀγαθῷ σου πνεύματι οὕτω κατευθύνηται καὶ διοικῆται, ὥστε πάντας τοὺς ἐπαγγελλομένους φάσκοντας εἶναι Χριστιανοὺς χειραγωγεῖσθαι εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν πίστιν κρατεῖν ἐν ἑνότητι τοῦ πνεύματος, ἐν συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ βίου. Τέλος δὲ συνιστῶμεν τῇ πατρικῇ σοῦ ἀγαθότητι πάντας τοὺς ὅπως δήποτε θλιβομένους, ἢ ταλαιπωροῦντας τὴν διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα ἢ τὴν οὐσίαν· [* μάλιστα δὲ αὐτοὺς, ὑπὲρ ὧν αἱ ὅταν τίς δέηται τῶν τῆς Ἐκκλησίας προσευχαὶ ἡμῶν ἀπαιτῆνται] ὅπως ἀρεστόν σοι εἴη παραμυθίαν τε καὶ βοήθειαν αὐτοῖς παρασχεῖν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας, καὶ δῶναι αὐτοῖς τὴν ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μακαρίαν ἔξοδον· τοῦτο δὲ εὐχόμεθα ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

* Τὸ λεκτέον προσευχαὶ ἡμῶν ἀπαιτῆνται] ὅταν τίς δέηται ὅπως ἀρεστόν σοι εἴη παραμυθίαν τε καὶ βοήθειαν αὐτοῖς παρασχεῖν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας, καὶ δῶναι αὐτοῖς τὴν ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μακαρίαν ἔξοδον· τοῦτο δὲ εὐχόμεθα ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Ἡ Καθολικὴ Εὐχαριστία.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, Πάτερ πάντων τῶν οἰκτιρμῶν, ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἀνάξιοι ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σοι εὐχαριστοῦμεν ὑπὲρ πάσης τῆς ἀγαθωσύνης σου εἰς ἡμᾶς τε καὶ εἰς πάντας ἀνθρώπους. [* ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς νυνὶ ἐπιθυμοῦντας τὰς ὁμολογήσεις καὶ εὐχαριστίας αὐτῶν ὑπὲρ τῶν νεωστὶ αὐτοῖς δεδωρημένων παρά σκ εὐεργεσιῶν] Εὐλογοῦμέν σε ὑπὲρ τῆς κτίσεως ἡμῶν καὶ διαφυλάξεως, πασῶν τε τοῦ βίου τούτου εὐεργεσιῶν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὑπὲρ τῆς ἀδιατιμήτου σου ἀγάπης ἐν τῇ τοῦ κόσμου λυτρώσει διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπέρ τε τῶν τῆς χάριτος ἀφορμῶν, τῆς τε δόξης ἐλπίδος· Καὶ δεόμεθά σου δωρήσαι ἡμῖν τὴν προσήκουσαν ἐκείνην πάντων τῶν εὐεργετημάτων σου αἴσθησιν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν ἀνυποκρίτως εὐχαρίστους εἶναι, καὶ διαγγέλλειν ἡμᾶς τὸν ἔπαινόν σου μὴ μόνον τῷ λόγῳ καὶ τοῖς χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἤθεσιν ἡμῶν, διά τε τοῦ ἐπιδιδόναι ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ λατρείᾳ σου, καὶ διὰ τὸ περιπατεῖν ἐνώπιόν σου ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ᾧ καὶ σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* Τόδε ῥηθήσεσθαι ὅταν οἱ, ὑπὲρ ὧν ἤδη προσευχὴ ἐγένετο, εὐχαριστεῖν ἐπιθυμῶσι.

Διὰ τὸν Ὑετόν.

Ω ΘΕΕ, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ χαριεστάτῃ τῇ σῇ προνοίᾳ καταβιβάζων ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ὑετὸν πρωΐμόν τε καὶ ὄψιμον, ὅπως ἐκφέρῃ τοὺς καρποὺς τῇ χρείᾳ τῶν ἀνθρώπων συμφέροντας· ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι εὐδόκησας ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ ἡμῶν ἀνάγκῃ βροχὴν ἐκούσιον ἀφορίζειν τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ καταρτίσασθαι αὐτὴν ὅτε ἠσθένησε, πρὸς τὴν μεγάλην ἡμῶν ἀναξίων τῶν δούλων σου παραμυθίαν, καὶ τοὐνόματός σου δόξαν, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐδίαν.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς, ὁ πρώην τῇ τοῦ ὑπερβάλλοντος ὑετοῦ καὶ ὄμβρον μάστιγι ἡμᾶς δικαίως ταπεινώσας, καὶ δὲ καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου διὰ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Gratiarum Actiones.

ANGLICANA ET GALLICA.

THANKSGIVINGS.

kindness from generation to generation; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For Plenty.

O MOST merciful Father, who of thy gracious goodness hast heard the devout prayers of thy Church, and turned our dearth and scarcity into cheapness and plenty; We give thee humble thanks for this thy special bounty; beseeching thee to continue thy loving-kindness unto us, that our land may yield us her fruits of increase, to thy glory and our comfort; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For Peace and Deliverance from our Enemies.

O ALMIGHTY God, who art a strong tower of defence unto thy servants against the face of their enemies; We yield thee praise and thanksgiving for our deliverance from those great and apparent dangers wherewith we were compassed: We acknowledge it thy goodness that we were not delivered over as a prey unto them; beseeching thee still to continue such thy mercies towards us, that all the world may know that thou art our Saviour and mighty Deliverer; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For restoring Publick Peace at Home.

O ETERNAL God, our heavenly Father, who alone makest men to be of one mind in a house, and stillest the outrage of a violent and unruly people; We bless thy holy Name, that it hath pleased thee to appease the seditious tumults which have been lately raised up amongst us; most humbly beseeching thee to grant to all of us grace, that we may henceforth obediently walk in thy holy commandments; and, leading a quiet and peaceable life in all godliness and honesty, may continually offer unto thee our sacrifice of praise and thanksgiving for these thy mercies towards us; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For Deliverance from the Plague, or other common Sickness.

O LORD God, who hast wounded us for our sins, and consumed us for our transgressions, by thy late heavy and dreadful visitation; and now, in the midst of judgement remembering mercy, hast redeemed our souls from the jaws of death; We offer unto thy fatherly goodness ourselves, our souls and bodies which thou hast delivered, to be a living sacrifice unto thee, always praising and magnifying thy mercies in the midst of thy Church; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Or this.

WE humbly acknowledge before thee, O most merciful Father, that all the punishments which are threatened in thy law

ACTIONS DE GRACES.

louange, ô Dieu, t'en soit rendue, d'âge en âge, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Abondance.

PERE très-miséricordieux, qui as exaucé par ta grâce les prières de ton Eglise, en changeant notre disette en abondance, nous te rendons grâces très-humblement de ce nouveau témoignage de ta bonté, te suppliant de vouloir nous continuer ta faveur; afin que la terre nous rende abondamment ses fruits à ta gloire et à notre consolation, par notre Seigneur Jésus-Christ. *Amen.*

Pour la Paix, et lorsque l'on a été délivré de la main des Ennemis.

O DIEU tout-puissant, qui es une forte tour pour la défense de ton peuple contre ses ennemis, nous te bénissons, et nous te rendons grâces de ce que tu nous as délivrés des grands dangers qui nous menaçoient. Nous reconnoissons que c'est un effet de ta bonté, que nous n'ayons pas été livrés en proie à nos ennemis; et nous te supplions de nous continuer ta protection, afin que tout le monde connoisse que tu es notre Sauveur et notre puissant Libérateur, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour le Rétablissement de la Paix Civile.

O DIEU éternel, et notre Père céleste, qui seul fais habiter les hommes en paix et en concorde dans un même lieu, et qui calmes les orages d'un peuple violent et emporté, nous bénissons ton saint nom, de ce qu'il t'a plu d'appaiser les séditions et les tumultes qui s'étoient, depuis quelque temps, élevés au milieu de nous, te suppliant très-humblement de nous faire la grâce à tous, d'obéir désormais à tes saints commandemens: de sorte que menant une vie paisible et tranquille en toute piété et honnêteté, nous puissions t'offrir continuellement le sacrifice de nos louanges et de nos actions de grâces, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Après être délivrés de la Peste, ou d'autre Maladie contagieuse.

SEIGNEUR Dieu tout-puissant, qui nous as frappés pour nos péchés et froissés pour nos iniquités, par l'accablante et terrible maladie dont tu nous as visités depuis peu; et qui, te souvenant de ta miséricorde au milieu de tes jugemens, viens de racheter notre vie de la puissance de la mort; nous offrons à ta bonté paternelle nos personnes qu'il ta plu d'épargner, et nous te présentons nos corps et nos ames en sacrifice vivant, louant et magnifiant à jamais ta miséricorde au milieu de ton Eglise, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ou celle-ci.

PERE miséricordieux, nous reconnoissons en toute humilité devant ta face, que toutes les malédictions dénoncées dans ta loi,

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

κηρύξειν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Διὰ τὴν εὐθήνιαν.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Πατέρα, εὐμενῶς κ̀ μετ' ἀγαθωσύνης ἤκουσας τὰς εὐσεβεῖς προσευχὰς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὴν πείναν καὶ ἀκρίβειαν ἔτρεψας εἰς εὐθήνιαν καὶ πολυκαρπίαν, ἡμεῖς οὖν ταπεινῶς σὲ εὐχαριστοῦμεν διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον εὐεργεσίαν, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἀκολούθησον τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπίαν σε, ἵνα ἡ γῆ μᾶς δώσῃ τὸν καρπόν της, εἰς δόξαν σου καὶ θεραπείαν ἡμῶν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἵνα ἀπολαύσωμεν Εἰρήνην, καὶ Σωθῶμεν ἐκ Πολεμίου χειρός.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ ὑπερασπίζων, ὡς πύργος, τοὺς δούλους σου ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν των σὲ ὑμνοῦμέν καὶ εὐχαριστοῦμεν διότι ἐλευθέρωσας ἡμᾶς ἀπὸ τῶν μεγάλων κ̀ κύκλῳ ἐπικειμένων κινδύνων, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀγαθωσύνην σου διὰ τὸ ὅτι δὲν ἐγενήθημεν λεία τοῖς ἐχθροις, καὶ παρακαλῶντές σε ἵνα ἀκολουθήσῃς τοὺς πρὸς ἡμᾶς οἰκτιρμούς σου, ὅπως μάθῃ πᾶσα ἡ οἰκουμένη ὅτι σὺ εἶσαι ὁ σωτὴρ μας κ̀ δυνατὸς λυτρωτὴς, διὰ τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ὑπὲρ τῆς Ἐσωτερικῆς τοῦ Βασιλείου Εἰρήνης

ΑΙΩΝΙΕ Θεὲ καὶ Πατέρα οὐράνιε ὁ φέρων τὴν ὁμόνοιαν εἰς τὰς οἰκίας, καὶ ἡσυχάζων τὴν βίαν τοῦ ἀτάκτου λαοῦ, Εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιόν σου ὄνομα ὅτι ἐταπείνωσας τὰς στάσεις καὶ ταραχὰς τὰς πρὸ ὀλίγου ἀναμεταξὺ ἡμῶν διεγερθείσας, θερμῶς παρακαλῶντές σε ἵνα εἰς τὸ ἐρχόμενον ὁδηγήσῃς ἡμᾶς κατὰ τὰς ἐντολάς σου περιπατοῦντες πιστῶς εἰς αὐτὰς, καὶ ὅπως ζῶντες εἰρηνικῶς, καὶ ἡσύχως, καὶ εὐσεβῶς, καὶ σεμνῶς, σοῦ προσφέρωμεν ἀκαταπαύστως θυσίαν αἰνέσεως καὶ εὐχαριστήσεως ὑπὲρ τούτων τῶν πρὸς ἡμᾶς εὐεργετημάτων διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ὅπως ἐλευθερωθῶμεν ἐκ τοῦ θανατικοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ.

ΘΕΕ Κύριε ὁ πρὸ ὀλίγου, βαρέως κ̀ φρικτῶς πληγώσας ἡμᾶς διὰ τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας καὶ παρακούσματα, νῦν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κρίσεώς σου ἐνθυμηθεὶς τοῦ ἐλέους σου, ἔσωσας τὰς ψυχάς μας ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θανάτου, καὶ προσφέρομεν ὡς θυσία ζῶσα τῆς πατρικῆς σε ἀγαθότητος τὸν ἑαυτόν μας καὶ τὴν ψυχὴν κ̀ τὸ σῶμα διὰ σὲ λυτρωθέν, πάντοτε ὑμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας τὰ ἐλέει σου διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἑτέρα.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ ἔμπροσθέν σου ἀναγνωριζομεν, ἐλεημονέστατε Πατέρα ὅτι, διὰ τὰς ἀπείρους ἁμαρτίας μας, καὶ διὰ τὴν τῆς καρδίας μας

RENDIMENTO DI GRAZIE.

generazione in generazione, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per Abbondanza.

O PADRE misericordiosissimo, che per tua bontà e misericordia hai esaudite le umili e divote preghiere della tua chiesa, e mutata la nostra carestia e scarsezza in abbondanza e gran derrata; Noi ti rendiamo laudi e grazie di questa tua gran liberalità, pregandoti di continuarci questa tua benignità, acciocchè la nostra terra ci renda i suoi frutti abbondantemente, alla tua gloria, e nostra consolazione, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per Pace e liberazione dai nostri nemici.

IDDIO Onnipotente, che sei una potente torre di difesa ai tuoi servitori contra la faccia dei lor nemici; noi ti rendiamo laudi e grazie della nostra liberazione da quei grandi e imminenti pericoli coi quali eravamo circondati. Noi riconosciam esser egli l'effetto della tua gran bontà, che non siamo stati dati loro in preda; e ti preghiamo di continuarci sempre queste tue tali grazie, acciocchè tutto 'l mondo sappia, che tu sei il nostro salvatore e potente liberatore, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per la ristorazione d'una general Pace nel Regno.

O DIO eterno e Padre nostro celeste, che solo fai nascer l'unione in una casa, e quieti la furia d'un popolo sfrenato; noi benediciamo il tuo santo nome, che t'ha piaciuto acquetare quei sediziosi tumulti che si erano levati fra di noi; e ti preghiamo umilmente di far che per l'avvenire camminiamo ubbidientemente nella via de'tuoi santi comandamenti, e che, menando una vita quieta e pacifica in vera pietà e lealtà, t'offeriamo del continuo i nostri sacrifici di laudi e rendimenti di grazie, per queste tue benedizioni sparse sopra di noi, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per Liberazione delle Peste.

O SIGNOR Iddio, che ci hai feriti per i nostri peccati, e consumatici per le nostre trasgressioni, con la tua nuovamente finita spaventevol visitazione, e ora nel mezzo di giudizio, ricordandoti delle tue compassioni, hai riscattate le vite nostre dalla gola della morte; noi offeriamo alla tua bontà paterna i corpi, e le anime nostre da te liberate, in sacrifizio vivente alla tua Divina Maestà, esaltando e magnificando sempre le tue misericordie nel mezzo della tua chiesa, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Ovvero questo.

NOI riconosciamo umilissimamente in tua presenza, o Padre misericordiosissimo, che

LITURGIA POLYGLOTTA.

Gratiarum Actiones.

GERMANICA ET HISPANICA.

Danksagungen.

unſern Nachkommen zu rühmen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dankſagung für wohlfeile Zeit.

D barmherziger Vater, der du gnädig und gütig, die andächtigen Gebete deiner Kirche erhört, und unſere Theurung, wie unſern Mangel, in Wohlfeilheit und Ueberfluß verwandelt haſt: Wir bringen dir unſeren demüthigen Dank für dieſe deine beſondere Güte dar, und bitten dich herzlich, laß deine liebende Huld ferner über uns walten, daß unſere Felder uns ihre Früchte reichlich geben mögen, zu deiner Ehre und unſerer Erquickung, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Für den Frieden und für die Errettung von unſern Feinden.

D allmächtiger Gott, der du deinen Verehrern eine ſtarke Schutzwehr gegen ihre Feinde biſt: Wir preiſen dich, und danken dir für unſere Rettung aus den großen und ſichtbaren Gefahren, womit wir umgeben waren; wir ſehen es als das Werk deiner Güte allein an, daß wir ihnen nicht zum Raube übergeben worden ſind, und wir bitten dich, ſtehe uns ferner bey mit deiner Gnade, damit alle Welt erkenne, daß du unſer Heiland und mächtiger Erretter biſt, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Für die Widerherſtellung der öffentlichen Ruhe im Lande.

Ewiger Gott, unſer himmliſcher Vater! der du allein es bewirkſt, daß die Menſchen einmüthig beyſammen wohnen, und das Toben eines gewaltſamen und unbändigen Volkes ſtilleſt. Wir preiſen deinen heiligen Namen, daß du gnädig den Aufruhr und die Empörung beendigt haſt, die kürzlich unter uns ausgebrochen war, und demüthig bitten wir dich, verleihe uns allen deine Gnade, daß wir von nun an gehorſam nach deinen heiligen Geboten wandeln, ein ruhiges und ſtilles Leben in aller Gottſeligkeit und Ehrbarkeit führen, und dir fortdauernd für dieſe deine Güte gegen uns die Opfer unſeres Preiſes und Dankes darbringen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Für Errettung von der Peſt, oder von andern anſteckenden Krankheiten.

D Herr, unſer Gott, der du durch die bisherigen ſchweren und ſchrecklichen Heimſuchungen für unſere Sünden uns verwundet, und für unſere Uebertretungen uns faſt aufgerieben,—nun aber, mitten in deinem Gerichte, deiner Barmherzigkeit eingedenk, unſere Seele aus dem Abgrunde des Todes errettet haſt! Wir bringen deiner väterlichen Güte uns ſelbſt, unſere Seelen, unſere Leiber, die du erhalten haſt, zu einem lebendigen Opfer dar, und wollen deine Gnade in deiner Kirche ſtets rühmen und erheben, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Oder das folgende Gebet.

In Demuth erkennen wir vor dir, Barmherziger Vater, daß alle Strafen, die in deinem Geſetze gedrohet ſind, wegen unſerer mannigfaltigen

ACCIONES DE GRACIAS.

mediante Jesu Christo nuestro Señor *Amen.*

Por Abundancia.

O MISERICORDIOSISIMO Padre, que por tu bondad has oido los devotos ruegos de tu Iglesia, y vuelto nuestra carestia y penuria en copia y abundancia: Nosotros te damos humildes gracias por esta tu especial bondad, suplicandote continues tu benignidad con nosotros, para que nuestra tierra nos produzca sus frutos de aumento, para tu gloria y nuestro consuelo, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Paz y haber sido librados de nuestros Enemigos.

O DIOS Omnipotente, que eres torre fuerte de defensa á tus siervos contra la faz de sus enemigos; Nosotros te damos alabanza y accion de gracias por habernos libertado de los grandes y manifiestos peligros con que estábamos rodeados. Nosotros conocemos que solo por tu bondad no hemos sido presa de ellos; y te suplicamos continues tus misericordias con nosotros, para que todo el mundo conozca que tu eres nuestro Salvador y poderoso Libertador; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por el restablecimiento de la paz interior del Reyno.

O ETERNO Dios nuestro Padre Celestial, que eres el solo que haces á los hombres vivir unanimes en una misma casa, y acallas la violencia de un pueblo enfurecido, é inobediente; Nosotros bendecimos tu Santo Nombre, porque te has dignado de apaciguar los tumultos sediciosos, que se habian levantado entre nosotros; rogandote muy humildemente concedas á todos gracia, para que de aqui adelante caminemos obedientemente en tus santos mandatos, y viviendo una vida quieta y pacífica, dados á exercicios de piedad y virtud, te ofrezcamos nuestro sacrificio de alabanza, y accion de gracias por estas tus Misericordias mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por haber cesado el Contagio ú Epidemia.

O SEÑOR Dios, que nos has herido por nuestras culpas con la grave y terrible visitacion pasada, y acordandote ya de tu misericordia enmedio del juicio, has sacado nuestras almas de las fauces de la muerte; Nosotros nos ofrecemos á tu bondad paternal con nuestras almas y cuerpos, que tu has librado, para que sean un sacrificio vivo ante tus ojos, siempre alabandote y ensalzando tus misericordias en medio de tus fieles; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

O Esta.

NOSOTROS humildemente reconocemos delante de tí, O Padre Misericordiosisimo, que todos los castigos denunciados en tu

LATINA ET GRÆCA.

GRATIARUM ACTIONES.

miserationem: et semper summam benignitatem tuam prædicabimus in omnes generationes, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter Annonæ Copiam.*

PATER summe misericors! qui pias Ecclesiæ tuæ preces clementissime exaudire dignatus es, et caritatem ac penuriam nostram in eam copiam convertere, quæ cum æquiori rerum pretio conjuncta est, tibi magna cum animi demissione gratias agimus, ob hanc singularem tuam largitionem, obtestantes, ut summa illa tua benignitate erga nos uti pergas, quo terra nostra nobis fructuum suorum incrementa præbeat, ad tuam gloriam, nostrum autem solatium, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter Pacem, et ab Hostibus Liberationem.*

OMNIPOTENS Deus! qui famulis tuis turris fortitudinis et propugnaculum existis adversus hostes ipsorum, tibi laudem et gratiarum actiones tribuimus pro liberatione nostra a magnis illis atque imminentibus periculis, quibus cingebamur. Benignitati tuæ acceptum ferimus, quod ipsis præda facti non fuimus, obsecrantes ut misericordiam hanc tuam perpetuam nobis esse velis, quo omnibus hominibus palam sit, te servatorem nostrum et liberatorem magnum existere, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter restitutam domi Pacem Publicam.*

SEMPITERNE Deus! Pater noster cœlestis, qui solus efficis ut homines sint in eadem domo concordes, quique solus ferocientis et immorigeri populi æstus compescis: sancto tuo Nomini benedicimus, quod seditiones ac tumultus in nobis nuper excitatos sedare dignatus sis; summa te animi demissione rogantes, ut eam nobis omnibus gratiam concedas, qua deinceps in sanctis mandatis tuis obsequenter ambulantes, et tranquillam ac quietam vitam degentes cum omni pietate et honestate, laudis tibi et gratiarum actionis sacrificium continuo offeramus, ob hæc tua in nos immerita beneficia, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Propter Liberationem a Peste, aut alio quolibet Morbo Epidemico.*

DOMINE Deus! qui, propter peccata nostra, nobis vulnus inflixisti, et nos propter transgressiones consumpsisti nupera tua eaque gravi atque terribili visitatione; nunc vero, in medio judicio recordatus misericordiæ, animas nostras a faucibus mortis redemisti; Paternæ tuæ benignitati nosmetipsos animasque nostras ac corpora nostra, quæ liberasti, hostiam vivam offerimus, continuo laudantes et extollentes miserationes tuas in Ecclesia tua, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Aut hæc.

PATER summe misericors! qua par est animi demissione, agnoscimus in conspectu tuo eas omnes pœnas, quæ in lege tua pec-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

τῆς ὡραίας ταύτης καὶ μακαρίας τοῦ ἀέρος μεταβολῆς τὴν ἀντίληψιν καὶ παραμυθίαν ἡμῖν παρασχών· Ἐπαινοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου διὰ τοῦτο τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐκ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀδιαλείπτως ἀναγγελοῦμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐθηνίαν.

ΠΑΤΕΡ ἐλεημονέστατε, ὁ ἐξ εὐμενοῦς τῆς χρηστότητός σου τὰς ἐκτενεῖς τῆς Ἐκκλησίας σου εὐχὰς ἐνωτισάμενος, καὶ τὸν λιμὸν ἡμῶν καὶ σιτοδείαν, εἰς τὴν εὐωνίαν τε καὶ εὐπορίαν μετενεγκών· Ταπεινῶς σοι εὐχαριστοῦμεν διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον εὐεργεσίαν σου, ἀντιβολοῦντές σε παραγείνειν ἡμῖν τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἵνα ἡ γῆ ἡμῶν δῴη ἡμῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, εἴς τε τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν παραμυθίαν ἡμῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ Εἰρήνης, καὶ σωτηρίας ἐκ τῶν πολεμίων.

ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ὢν δούλοις σου ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν· Τὴν αἴνεσιν καὶ εὐχαριστίαν σοι ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῷ ἐλευθερῶσαί σε· ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων ἐκείνων καὶ φανερῶν, καὶ πανταχόθεν ἡμᾶς περικυκλωσάντων πρώην τῶν κινδύνων· Τὸ μὴ τὴν λείαν προδεδόσθαι ἡμᾶς αὐτοῖς τῇ ἀγαθωσύνῃ σου ἀνατιθεμεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιούσδε τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ γνωστὸν ᾖ σε σωτῆρα ἡμῶν καὶ δυνατὸν λυτρωτὴν εἶναι· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ τοῦ τῆς δημοσίας εἰρήνης οἴκοι καταρτισμοῦ.

Ὦ Ἀΐδιε Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ μόνος τοὺς συνοίκους εἰς τὴν ὁμόνοιαν καθιστὰς, καὶ τὸν τοῦ βιαίου καὶ ἀκαταστάτου ὄχλου θόρυβον καταπραΰνων· Εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, ὅτι τὰς ἡμῖν νεωστὶ ἐμβεβλημένας στάσεις τε καὶ ταραχὰς καταστέλλειν ἠξίωσας· ταπεινοφρονέστατά σου δεόμενοι πᾶσιν ἡμῖν χάριν διδόναι ἵνα τὸ ἀπὸ τοῦδε κατὰ τὰς ἁγίας σου ἐντολὰς εὐπειθῶς περιπατοῦντες, καὶ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγοντες ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι, τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν ἡμῶν ὑπὲρ τούτων εἰς ἡμᾶς εὐεργετημάτων σου ἀδιαλείπτως σοι προσφέρωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ τῆς ἐκ τοῦ λοιμοῦ, ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν νόσου ἐπιδημίου σωτηρίας.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν τρώσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν τῇ βαρείᾳ καὶ φρικτῇ σου πληγῇ νεωστὶ ἡμᾶς ἀναλώσας, καὶ νυνὶ ἀνὰ μέσον τῆς κρίσεως τοῦ ἐλέους μεμνημένος, ἐρρύσω τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ θανάτου· Τῇ πατρικῇ σε χρηστότητι ἡμᾶς αὐτοὺς, ψυχάς τε, καὶ σώματα, παρὰ σοῦ λυτρωθέντα, θυσίαν ζῶσάν σοι εἶναι προσφέρομεν, ἐς ἀεὶ ἀνὰ μέσον τῆς Ἐκκλησίας σου τὰ ἐλέη σου μεγαλύνοντες, καὶ ἐπαινοῦντες· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΣ ὁμολογοίμεθα ἐνώπιόν σου, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὅτι διὰ πολλαπλασίας τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὴν τῆς καρ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima Adventus.

ANGLICANA ET GALLICA.

FIRST SUNDAY IN ADVENT.

might justly have fallen upon us, by reason of our manifold transgressions and hard ness of heart: Yet seeing it hath pleased thee of thy tender mercy, upon our weak and unworthy humiliation, to asswage the contagious sickness wherewith we lately have been sore afflicted, and to restore the voice of joy and health into our dwellings; We offer unto thy Divine Majesty the sacrifice of praise and thanksgiving, lauding and magnifying thy glorious Name for such thy preservation and providence over us; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS

TO BE USED THROUGHOUT THE YEAR.

Note, that the Collect appointed for every Sunday, or for any Holy-day that hath a Vigil or Eve, shall be said at the Evening Service next before.

THE FIRST SUNDAY IN ADVENT.

The Collect.

ALMIGHTY God, give us grace that we may cast away the works of darkness, and put upon us the armour of light, now in the time of this mortal life, in which thy Son Jesus Christ came to visit us in great humility; that in the last day, when he shall come again in his glorious Majesty to judge both the quick and dead, we may rise to the life immortal, through him who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, now and ever. *Amen.*

This Collect is to be repeated every day, with the other Collects in Advent, until Christmas-Eve.

The Epistle. Rom. xiii. 8.

OWE no man any thing, but to love one another: for he that loveth another hath fulfilled the law. For this, Thou shalt not commit adultery, Thou shalt not kill, Thou shalt not steal, Thou shalt not bear false witness, Thou shalt not covet; and if there be any other commandment, it is briefly comprehended in this saying, namely, Thou shalt love thy neighbour as thyself. Love worketh no ill to his neighbour; therefore love is the fulfilling of the law. And that, knowing the time, that now it is high time to awake out of sleep: for now is our salvation nearer than when we believed. The night is far spent, the day is at hand; let us therefore cast off the works of darkness, and let us put on the armour of light. Let us walk honestly as in the day; not in rioting and drunkenness, not in chambering and wantonness, not in strife and envying.

LE PREMIER DIM. DE L'AVENT.

pouvoient justement tomber sur nous, à cause de nos transgressions sans nombre, et de l'endurcissement de nos cœurs; mais puisqu'il t'a plu, dans tes grandes compassions, d'avoir égard à notre humiliation, quoiqu'imparfaite, en appaisant la fureur de cette contagion mortelle qui ravageoit ton héritage, de ramener la santé dans nos demeures, et d'y faire de nouveau retentir les cris d'allégresse, nous présentons à ta divine majesté ce sacrifice de louanges et d'actions de grâces, exaltant et célébrant ton nom glorieux, de ce que par ta providence tu nous as si miséricordieusement garantis de ce fléau, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

COLLECTES, EPITRES, ET EVANGILES,

POUR TOUTE L'ANNEE.

Observez que la Collecte de chaque Dimanche ou de quelque Fête que ce soit, qui a une Vigile ou Veille, se dira au Service du Soir qui précède immédiatement.

LE PREMIER DIMANCHE DE L'AVENT.

La Collecte.

O DIEU tout-puissant, fais-nous la grâce que, rejettant les œuvres de ténèbres, nous soyons revêtus des armes de lumière durant cette vie mortelle, en laquelle ton Fils Jésus-Christ nous est venu visiter en grande humilité; afin qu'au dernier jour, quand il reviendra dans sa majesté glorieuse pour juger les vivans et les morts, nous ressuscitions à la vie immortelle, par ce même Jésus-Christ, qui vit et qui règne, avec toi et avec le Saint Esprit, maintenant et à jamais. *Amen.*

Cette Collecte se doit dire chaque jour avec les autres Collectes, durant l'Avent, jusques à la veille de Noël.

L'Epître, Rom. xiii. 8.

NE devez rien à personne, sinon que vous vous aimiez l'un l'autre: car celui qui aime les autres, a accompli la loi. Parce que ce qui est dit, tu ne commettras point adultère; tu ne tueras point; tu ne déroberas point; tu ne diras point faux témoignage; tu ne convoiteras point; et tel autre commandement, est sommairement compris dans cette parole; tu aimeras ton prochain comme toi-même. La charité ne fait point de mal au prochain; l'accomplissement donc de la loi, c'est la charité. Même vu la saison, parce qu'il est déjà temps de nous réveiller du sommeil; car maintenant le salut est plus près de nous, que lorsque nous avons cru. La nuit est passée et le jour est approché: rejettons donc les œuvres de ténèbres, et soyons revêtus des armes de lumière. Conduisons-nous honnêtement et comme en plein jour; non point en gourmandises, ni en ivrogneries; non point en couches, ni en insolences; non point en querelles, ni en envie. Mais soyons revêtus

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

σκληρώτητα δικαίως ἤθελον πέσειν ἐφ' ἡμᾶς αἱ ποιναὶ ἐν τῷ νόμῳ σου διατεταγμέναι. Ὅμως εἰδόντες ὅτι ἡ εὐσπλαγχνία σου διὰ τὴν μικρὴν καὶ ἀνάξιον ταπείνωσίν μας, ἔπαυσεν τὸ θανατικὸν τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου μᾶς ἔθλιβεν πικρῶς, καὶ ἐπίστεψεν ἡμῖν φονὴν χαρᾶς, καὶ σωτηρίαν εἰς τὰς οἰκίας μας, προσφέρομεν τῆς Θείας Μεγαλοιότητος θυσίαν αἰνέσεως καὶ εὐχαριστήσεως, δοξάζοντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ περιβόητον ὄνομά σου διὰ τὴν σωτηρίαν ταύτην καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πρόνοιάν σου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ,

Διὰ κάθε Ἡμέραν.

Σημείωσον ὅτι ἡ Συναπτὴ ἀναγιγνώσκεται ἐν τῇ Ἑσπερινῇ ἀκολουθίᾳ τῆς τῶν Κυριακῶν, καὶ Ἑορτῶν παραμονῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡΑ Θεέ, δώρισον ἡμῖν χάριν ἵνα ἀποβάλωμεν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τῆ φωτὸς, νῦν ἐν τῷ καιρῷ ταύτης τῆς θνητῆς ζωῆς (ἐν τῇ ὁποία ὁ Υἱός σου Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθε μετὰ ταπεινοφροσύνης ἐπισκέπτοντας ἡμᾶς) ὅπως τὴν ὕστερην ἡμέραν ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξᾳ καὶ Μεγαλειότητι κρίνοντας τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστηθῶμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν δι' αὐτὸν, τὸν συζώντα, καὶ συμβασιλεύοντα σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτὴ αὕτη ἀναγιγνώσκεται καθημερινῶς σὺν ταῖς ἄλλαις τοῦ σαραντημέρου, ἕως τῆς παραμονῆς τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥωμ. ιγ'. η'.

ΜΗ χρεωστᾶτε μηδενὸς παρὰ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, ἀνεπλήρωσε τὸν νόμον. Τὸ γὰρ μὴ μοιχεύσεις· μὴ φονεύσεις· μὴ κλέψεις· μὴ ψευδομαρτυρήσεις· μὴν ἐπιθυμήσεις· καὶ ἄλλη τις ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦνται, δηλαδὴ ἐν τῷ· Ἀγάπα τὸν πλησίον σου ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου. Ἡ ἀγάπη δὲν κάμνει κακὸν τῷ πλησίον· ἀναπλήρωσις οὖν τοῦ νόμου εἶναι ἡ ἀγάπη. Καὶ ἂς πράξωμεν οὕτω, βλέποντες τὸν καιρὸν, ὅτι ἡ ὥρα ἤδη ἦλθε ἵνα ἐξυπνήσωμεν· νῦν γὰρ ἡ σωτηρία ἡμῶν εἶναι πλησιωτέρα παρὰ ὅτε ἐπιστεύσαμεν· ἡ νύκτα ἐπέρασεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἐπλησίασε. ἂς ἀποβάλωμεν οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἂς ἐνδυθῶμεν τὰ ὅπλα τὸ φωτὸς. Ἂς περιπατήσωμεν εὔτακτα ὡς ἐν ἡμέρᾳ, οὐχὶ ἐν πολυφαγίαις καὶ μέθαις, οὐχὶ ἐπὶ στρώματα ϗ ἐν ἀσελγείαις, οὐχὶ ἐν φιλονεικίαις καὶ φθόνοις. Ἀλλ ἐνδυθεῖτε τὸν

LA PRIMA DOM. IN AVVENTO.

tutti quei giudizi che sono minacciati nella tua legge, avrebbero giustamente potuto cadere sopra di noi, per le nostre tanto numerose prevaricazioni, e induramento de'nostri cuori. Però, poichè ti ha piaciuto, nelle tue gran misericordie, accettando la nostra debole e indegna umiliazione, di far cessare la malattia contagiosa, della quale siamo stati così gravemente afflitti, e renderci la voce di giubilo, e salute nelle nostre abitazioni; offeriamone alla tua Divina Maestà il sacrifizio di laudi e grazie, celebrando e magnificando il tuo nome glorioso, per questa tua preservazione e provvidenza, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

LE COLLETTE, EPISTOLE, E EVANGELI,

DA USARSI PER TUTTO L'ANNO.

La Colletta

PER LA PRIMA DOMENICA IN AVVENTO.

O DIO onnipotente, facci la grazia di poter rigettare le opere delle tenebre, e rivestirci delle arme di luce, ora, in questo tempo della nostra vita mortale nella quale il tuo figliuolo, Gesù Cristo, venne a visitarci in grand'umilità, acciocchè, nell'ultimo giorno, quando ritornerà nella sua maestà gloriosa, per giudicare i vivi e i morti, risuscitiamo alla vita immortale, per lui che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, ora e eternamente. *Amen.*

Questa Colletta debbe ripetersi ogni giorno, colle altre Collette in Avvento, fino alla vigilia del Natale.

L'Epistola. Rom. xiii. 8.

NON dobbiate nulla ad alcuno, se non ad amarvi gli uni gli altri: perciocchè chi ama altrui, ha adempiuta la legge, conciosiacosachè questi comandamenti, non commettere adulterio, non uccidere, non rubare, non dir falsa testimonianza, non concupire; e se v'è alcun altro comandamento, sieno sommariamente compresi in questo detto, ama il tuo prossimo come te stesso. La carità non opera male alcuno contr'al prossimo; l'adempimento adunque della legge è la carità. E questo vieppiù dobbiam fare, veggendo 'l tempo: perciocchè egli è ora che noi ci risvegliamo dal sonno: conciosiacosachè la salute sia ora più presso di noi, che quando credemmo. La notte è avanzata, e il giorno è vicino: gittiamo adunque l'opere delle tenebre e siam vestiti degli arnesi della luce. Camminiamo onestamente, come di giorno, non in pasti ed ebbrezze; non in letti e lascivie; non in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima Adventus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am erſten Sonntage im Advent.

Uebertretungen und der Unempfindlichkeit unſrer Herzen, uns mit Recht hätten treffen ſollen. Doch, da wir ſehen, daß du, durch deine liebevolle Barmherzigkeit und durch unſere ſchwache unwürdige Demuth bewogen, die anſteckenden Krankheiten, womit wir vor kurzem ſo ſehr geplagt wurden, gemildert haſt, und die Stimme der Freude und der Geſundheit in unſere Wohnungen wieder erſchallen läſſeſt, ſo bringen wir deiner gottlichen Majeſtät die Opfer unſeres Preiſes und Dankes dar, und rühmen und erheben deinen herrlichen Namen für deine erhaltende Fürſorge, die über uns gewaltet hat, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Collecten, Epiſteln und Evangelien

für das ganze Jahr.

Es iſt zu bemerken, daß die Collecte für ſolche Sonntage, oder Feſte, zu denen eine Abends vorherzuhaltende Vorherbereitungs-Andacht gehört, auch bey dieſer zunächſt vorhergehenden Abend-Andacht geleſen werden ſoll.

Am erſten Sonntage im Advent.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott! Verleihe uns Gnade, daß wir die Werke der Finſterniß ablegen, und die Waffen des Lichts in der Zeit dieſes ſterblichen Lebens ergreifen mögen, in welcher dein Sohn, Jeſus Chriſtus, uns in großer Niedrigkeit beſucht hat, damit wir am jüngſten Tage, wenn er in ſeiner herrlichen Majeſtät wiederkommen wird, die Lebenden und die Todten zu richten, zum unſterblichen Leben auferſtehen mögen, durch ihn, der mit dir und dem heiligen Geiſte, jetzt und ewig, lebt und regiert. Amen.

Dieſe Collecte ſoll zugleich mit den andern Collecten im Advent, bis zum Abend vor Weinachten täglich geleſen werden.

Die Epiſtel. Röm. 13, 8 bis zum Ende.

Seyd niemand nichts ſchuldig, denn daß ihr euch unter einander liebet; denn wer den andern liebet, der hat das Geſetz erfüllet. Denn das da geſagt iſt: Du ſollſt nicht ehebrechen; du ſollſt nicht tödten; du ſollſt nicht ſtehlen; du ſollſt nicht falſch Zeugniß geben; dich ſoll nichts gelüſten; und ſo ein ander Gebot mehr iſt; das wird in dieſem Wort verfaſſet: Du ſollſt deinen Nächſten lieben als dich ſelbſt. Die Liebe thut dem Nächſten nichts Böſes. So iſt nun die Liebe des Geſetzes Erfüllung. Und weil wir ſolches wiſſen, nemlich die Zeit, daß die Stunde da iſt, aufzuſtehen vom Schlaf; ſintemal unſer Heil jetzt näher iſt, denn da wir es glaubten; die Nacht iſt vergangen, der Tag aber herbey gekommen; ſo laßt uns ablegen die Werke der Finſterniß, und anlegen die Waffen des Lichts. Laßt uns ehrbarlich wandeln, als am Tage; nicht in Freſſen und Sauſen, nicht in Kammern und Unzucht, nicht in

PRIMERA DOMI. DE ADVIENTO.

Ley, podian justamente haber caido sobre nosotros por razon de nuestras innumerables transgresiones y dureza de corazon. Con todo eso, viendo que nuestro imperfecto arrepentimiento ha sido bastante á mover tu gran misericordia, y que te has dignado de abatir el contagio con que hemos sido afligidos, restaurando la voz de gozo y salud entre nosotros; ofrecemos á tu divina Magestad el sacrificio de alabanza y accion de gracias, ensalzando, y loando tu glorioso nombre por tan benigno auxilio; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

LAS COLECTAS, EPISTOLAS, Y EVANGELIOS,

QUE SE
DEBEN USAR POR TODO EL AÑO.

Nota, que la Colecta de cada Domingo, ó de qualquiera Festividad con Vigilia, se debe usar en la Oracion Vespertina del dia anterior.

LA PRIMERA DOMINICA DE ADVIENTO.

La Colecta.

O DIOS Todo-poderoso, concedenos que echemos de nosotros las obras de tinieblas, y nos vistamos las armas de luz en esta vida mortal, en la qual Jesu Christo tu Hijo con grande humildad vino á visitarnos: para que en el dia postrero, quando vuelva con su Magestad y Gloria á juzgar los vivos y los muertos, resucitemos á vida immortal, por el mismo Jesu Christo, que vive y reyna contigo, en unidad del Espiritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

Esta Colecta debe usarse cada dia con las otras Colectas desde Adviento hasta Navidad á Visperas.

La Epistola. Rom. xiii. 8.

NO debais nada á nadie: sino que os ameis los unos á los otros: porque el que ama á su próximo, cumplió la Ley. Porque: no adulterarás: no matarás: no hurtarás: no dirás falso testimonio: no codiciarás: y si hay algun otro mandamiento, se comprehende sumariamente en esta palabra: Amarás á tu próximo, como á tí mismo. El amor del próximo no obra mal: y así la caridad es el cumplimiento de la Ley. Y esto sabiendo el tiempo: que es ya hora de levantarnos del sueño: porque ahora está mas cerca nuestra salud, que quando creímos. La noche pasó, y el dia se acercó. Pues desechemos las obras de las tinieblas, y vistámonos las armas de la luz. Caminemos como de dia, honestamente, no en glotonerías y embriagueces, no en sensualidades y disoluciones, no en pendencias y envidia: Mas vestios de nuestro Señor Jesu-

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

catoribus intentantur, in nos merito cadere debuisse, propter multiplicia peccata nostra, et cordis duritiem; quum tamen ex summa misericordia tua tibi visum fuerit, post nostram quanquam imperfectam et indignam humiliationem, pestilentem et contagiosum morbum, quo nuper graviter afflicti fuimus, auferre, et vocem salutis ac lætitiæ denuo inferre in habitationes nostras; Divinæ tuæ Majestati offerimus sacrificium laudis ac gratiarum actionis, collaudantes et extollentes gloriosum Nomen tuum, ob susceptam a te nostri tutelam, et illam tuam erga nos providentiam, per JesumChristum, Dominum nostrum. Amen.

COLLECTÆ, EPISTOLÆ, ET EVANGELIA,

PER TOTUM ANNUM USURPANDA.

¶ *Observa, quod Collecta, pro qualibet die Dominica, aut quolibet Festo (quod Vigiliam habeat) assignata, recitabitur in Vespertinis Precibus proxime præcedentibus Dominicam aut Festum.*

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! da nobis, quæsumus, ut, abjectis operibus tenebrarum, induamur arma lucis in hac mortali vita, in qua Jesus Christus, Filius tuus, cum magna humilitate ad nos visitandos advenit, ut in extremo die, quo rediturus est cum gloria Majestatis suæ ad judicandos vivos et mortuos, resurgamus ad vitam immortalem, per eum, qui, una tecum, et cum Spiritu sancto, vivit et regnat in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Hæc Collecta in singulos dies repetenda est, una cum reliquis Collectis Adventus, usque ad Vigiliam Nativitatis Christi.*

Epistola. Rom. xiii. 8.

NEMINI quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. Nam: Non adulterabis: Non occides: Non furaberis: Non falsum testimonium dices: Non concupisces: et si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dilectio proximi malum non operatur. Plenitudo ergo legis est dilectio. Et hoc scientes tempus: quia hora est jam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. Nox præcessit: dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis. Sicut in die, honeste ambulemus: non in comissationibus, et ebrietatibus, non in cubilibus, et impudici-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

δίας σκληρότητα πάσας τὰς ἐν τῷ νόμῳ σου κατεπηγγελμένας τιμωρίας δίκαιοι ἐσμεν ὑπομένειν· Ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἔδοξέ σοι ἐκ τῆς πολυσπλαγχνίας σου, ἐπὶ τῇ φαύλῃ γε καὶ εὐκαταφρονήτῳ ταπεινώσει ἡμῶν, τὴν λοιμώδη νόσον, ἣ ἔναγχος λίαν ἐταλαιπωρούμεθα, ἀναπαῦσαι, καὶ ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἡμῶν τὴν τῆς ἀγαλλιάσεώς τε καὶ ὑγείας φωνὴν ἀποκατασταῖσαι, τῇ θείᾳ Μεγαλιότητί σου τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν προσφέρομεν, ὑμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ ἔνδοξον Ὄνομά σου διὰ τοιαύτην τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν ἐφ' ἡμᾶς πρόνοιάν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἷς χρηστέον δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Συναπτὴ ἐφ' ἑκάστῃ τῇ Κυριακῇ, ἢ ἐφ' οἱαδήποτε Ἑορτασιμῳ ἡμέρᾳ τὴν Παρασκευὴν ἐχούσῃ διαταχθεῖσα, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Ἀκολουθίᾳ ἀμέσως προϊούσῃ λεχθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

Συναπτή.

ΔΩΡΗΣΑΙ ἡμῖν χάριν, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἵνα ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς νυνὶ ἐν τῷ τῆς θνητῆς ζωῆς ταύτης καιρῷ, (ἐν ᾧ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱός σου μετὰ πολλῆς ἡμᾶς ταπεινοφροσύνης ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο) ὅπως ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, ὅταν μέλλῃ ἐπανέρχεσθαι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ Μεγαλειότητι, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ἀναστῶμεν, δι' αὐτοῦ συζώντός τε καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νυνὶ καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Συναπτὴ ὁσημέραι συναναλεχθήσεται ταῖς ἄλλαις ἐν τῇ Παρουσίᾳ Συναπταῖς μέχρι τῆς τῶν Γενεθλίων Παρασκευῆς.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ'. η'.

ΜΗΔΕΝΙ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε. Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις· οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· οὐκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda Adventus.

ANGLICANA ET GALLICA.

SECOND SUNDAY IN ADVENT.

But put ye on the Lord Jesus Christ, and make not provision for the flesh, to fulfil the lusts thereof.

The Gospel. St. Matth. xxi. 1.

WHEN they drew nigh unto Jerusalem, and were come to Bethphage, unto the Mount of Olives, then sent Jesus two disciples, saying unto them, Go into the village over against you, and straightway ye shall find an ass tied, and a colt with her: loose them, and bring them unto me. And if any man say ought unto you, ye shall say, The Lord hath need of them; and straightway he will send them. All this was done, that it might be fulfilled which was spoken by the Prophet, saying, Tell ye the daughter of Sion, Behold, thy King cometh unto thee, meek, and sitting upon an ass, and a colt the foie of an ass. And the disciples went, and did as Jesus commanded them; and brought the ass, and the colt, and put on them their clothes, and they set him thereon. And a very great multitude spread their garments in the way; others cut down branches from the trees, and strawed them in the way. And the multitudes that went before, and that followed, cried, saying, Hosanna to the Son of David; Blessed is he that cometh in the Name of the Lord; Hosanna in the highest. And when he was come into Jerusalem all the city was moved, saying, Who is this? And the multitude said, This is Jesus the Prophet of Nazareth of Galilee. And Jesus went into the temple of God, and cast out all them that sold and bought in the temple; and overthrew the tables of the money-changers, and the seats of them that sold doves; and said unto them, It is written, My house shall be called the house of prayer; but ye have made it a den of thieves.

THE SECOND SUNDAY IN ADVENT.

The Collect.

BLESSED Lord, who hast caused all holy Scriptures to be written for our learning; Grant that we may in such wise hear them, read, mark, learn, and inwardly digest them, that by patience, and comfort of thy holy Word, we may embrace, and ever hold fast the blessed hope of everlasting life, which thou hast given us in our Saviour Jesus Christ. *Amen.*

The Epistle. Rom. xv. 4.

WHATSOEVER things were written aforetime, were written for our learning; that we through patience, and comfort of the Scriptures, might have hope. Now the God of patience and consolation grant you to be like-minded one towards another, according to Christ Jesus: that ye may with one mind, and one mouth, glorify God, even the Father of our Lord Jesus Christ. Wherefore receive ye one another, as Christ also received us, to the glory of God. Now I say, that Jesus Christ was a minister of the circumcision for the truth of God, to confirm the promises made unto the fathers:

LE SECOND DIM. DE L'AVENT.

du Seigneur Jésus-Christ, et n'ayons point soin de la chair pour accomplir ses convoitises.

L'Evangile, St. Matth. xxi. 1.

OR quand ils furent près de Jérusalem, et qu'ils furent venus à Bethphagé au mont des Oliviers, Jésus envoya alors deux disciples, en leur disant: allez à ce village qui est vis-à-vis de vous, et d'abord vous trouverez une ânesse attachée, et son poulain avec elle; détachez-les, et amenez-les moi. Et si quelqu'un vous dit quelque chose, vous direz que le Seigneur en a affaire; et aussitôt il les laissera aller. Or tout cela se fit, afin que fût accompli ce dont il avoit été parlé par le prophète en disant: dites à la fille de Sion: voici, ton Roi vient à toi, débonnaire, et monté sur une ânesse, et sur le poulain de celle qui est sous le joug. Les disciples donc s'en allèrent, et firent comme Jésus leur avoit ordonné. Et ils amenèrent l'ânesse et l'ânon, et mirent leurs vêtemens dessus, et l'y firent asseoir. Alors de grandes troupes étendirent leurs vêtemens par le chemin; et les autres coupoient des rameaux des arbres, et les étendoient par le chemin. Et les troupes qui alloient devant, et celles qui suivoient, crioient, en disant: Hosanna au Fils de David, béni soit celui qui vient au nom du Seigneur! Hosanna dans les lieux très-hauts! Et quand il fut entré dans Jérusalem, toute la ville fut émue, disant: qui est celui-ci? Et les troupes disoient: c'est Jésus le Prophète, qui est de Nazareth en Galilée. Et Jésus entra dans le temple de Dieu; et chassa dehors tous ceux qui vendoient et qui achetoient dans le temple; et renversa les tables des changeurs, et les siéges de ceux qui vendoient des pigeons; et il leur dit: il est écrit, ma maison sera appelée maison de prière, mais vous en avez fait une caverne de voleurs.

LE SECOND DIMANCHE DE L'AVENT.

La Collecte.

O SEIGNEUR très-bon et très-miséricordieux, qui nous as donné toute l'Ecriture Sainte pour notre instruction, fais-nous la grâce de l'écouter, de la lire, de la méditer, de l'apprendre, et de la digérer intérieurement; de telle sorte que par la patience, et par la consolation de ta parole, nous soyons affermis pour toujours dans l'espérance de la vie éternelle, que tu nous accordes en Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

L'Epître, Rom. xv. 4.

TOUTES les choses qui ont été écrites auparavant, ont été écrites pour notre instruction; afin que par la patience, et la consolation des Ecritures, nous ayons espérance. Or, le Dieu de patience et de consolation vous fasse la grâce d'avoir tous un même sentiment selon Jésus-Christ; afin que tous, d'un même cœur et d'une même bouche, vous glorifiez Dieu, qui est le Père de notre Seigneur Jésus-Christ. C'est pourquoi recevez-vous l'un l'autre, comme aussi Christ nous a reçus à lui, pour la gloire de Dieu. Or je dis que Jésus-Christ a été ministre de la circoncision, pour la vérité de Dieu, afin de ratifier les promesses faites aux pères; et afin que les

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ μὴ φροντίσατε διὰ τὰς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίας.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κα'. α'.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων πρὸς αὐτούς· Πορεύθητε εἰς τὸ χωρίον, τὸ ἄντικρύς σας, καὶ θέλετε εὐθέως εὑρεῖν μίαν ὄνον δεμένην, καὶ πωλάριον μετ' αὐτῆς· λύσατε καὶ φερετέ μοι τά. Καὶ ἐάν τις σᾶς εἰπῇ τι, ἀποκρίθητε, ὁ Κύριος τὰ χρειάζεται, καὶ θέλει εὐθὺς στλείλειν αὐτά. Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγινε ἵνα πληρωθῇ τὸ λεθχὲν διὰ τοῦ προφήτου, τὰ λέγοντος· Εἴπατε πρὸς τὴν τῆς Σιὰν θυγατέρα· Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς σου ἔρχεται πρὸς σέ, πραΰς, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ ὄνον, ᾧ ἐπὶ πωλάριον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ, καὶ ποιησαντες καθὼς τοῖς προσέταξεν ὁ Ἰησοῦς, ἔφερον τὴν ὄνον, καὶ τὸ πωλάριον, καὶ ἔστρωσαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἐνδύματά των, καὶ ἐκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν· καὶ ὁ περισσότερος ὄχλος ἔστρωσαν τὰ ἐνδύματά των ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ στρώνοντές τους ἐσκέπαζον τὴν ὁδόν. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προηγούμενοι καὶ οἱ ἀκολυθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· Τίς ἐστιν ἕτος; οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τὰς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ καὶ ἀναποδογύρισε τὰς τραπέζας τῶν ἀργυροπράκτων, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς. Καὶ τοῖς λέγει· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς θέλει ὀνομασθῆν, σεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον ληστῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ εὐλογημένε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Γραφὰς νὰ γραφθῶσι διὰ τὴν φιότησίν μας· Χάρισον ἡμῖν ἵνα τὰς ἀκούσωμεν, ἀναγνώσωμεν, ἐνθυμηθῶμεν, καὶ μάθωμεν οὕτως, καὶ ἔσωθεν τὰς φυλάξωμεν ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ παρηγορίας τοῦ ἁγίου σου λόγου, ἀπολαύσωμεν καὶ κρατήσωμεν τὴν μακαρίαν ἐλπίδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωσας ἐν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥωμ. ιε'. δ'.

ΟΣΑ γὰρ προεγράφθησαν, εἰς φωτισμόν μας προεγράφθησαν· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ παρηγορίας τῶν γραφῶν ἀπολαύσωμεν τὴν ἐλπίδα. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρηγορίας ἂς σᾶς χαρίσῃ νὰ φρονῆτε τὸ ἴδιον ἀναμεταξύ σας, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν καὶ ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν, καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο δεχθῆτε ὁ εἷς τὸν ἄλλον καθὼς ὁ Χριστὸς ἐδέχθηκεν ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ ὅτι Ἰησοῦς Χριστὸς ἔγινε διάκονος τῆς περιτομῆς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ, ἵνα βεβαιώσῃ τὰς πρὸς τοὺς πα-

LA SECONDA DOM. IN AVVENTO.

contesa ed invidia; anzi siate rivestiti del Signor Gesù Cristo, e non abbiate cura della carne e concupiscenza.

L'Evangelo. S. Matt. xxi. i.

QUANDO furono vicin di Gerusalemme, e furono venuti in Betfage, presso al monte degli Ulivi, Gesù mandò due discepoli, dicendo loro: andate nel castello ch' è dirimpetto a voi, e subito troverete un' asina legata, ed un puledro con essa; scioglietegli e menateglimi. E se alcuno vi dice nulla, dite che 'l Signore ne ha bisogno, e subito gli manderà. Or tutto ciò fu fatto, acciocchè s' adempiesse ciò che fu detto dal profeta, dicendo: dite alla figliuola di Sion, ecco, il tuo re viene a te mansueto e montato sopra un asino ed un puledro, figlio d' un asina che porta il giogo. Ed i discepoli andarono e fecero come Gesù avea loro imposto, e menarono l' asina e 'l puledro, e misero sopra quelli le lor vesti, e Gesù montò sopra 'l puledro. Ed una grandissima moltitudine distese le sue vesti nella via, ed altri tagliavano de' rami dagli alberi, e gli distendevano nella via. E le turbe ch' andavano davanti, e che venivano dietro, gridavano, dicendo: Osanna al figliuolo di David; Bendetto colui che viene nel nome del Signore: Osanna ne' luoghi altissimi. E, essendo egli entrato in Gerusalemme, tutta la città fu commossa, dicendo: chi è costui? E le turbe dicevano; costui è il profeta Gesù, che è di Nazaret di Galilea. E Gesù entrò nel tempio di Dio, e cacciò fuori tutti coloro che vendevano e compravano nel tempio, riversò le tavole de' cambiatori, e le sedie di coloro che vendevano i colombi, e disse loro, egli è scritto: la mia casa sarà chiamata casa d' orazione: ma voi n' avete fatta una spelonca di ladroni.

PER LA SECONDA DOMENICA IN AVVENTO.

La Colletta.

O DIO benedetto, ch' hai voluto che tutte le sacre scritture fossero scritte per nostra istruzione, facci la grazia di poter ascoltarle, leggerle, osservale, imparle, digerirle interiormente, in modo tale, che per pazienza e consolazione della tua santa parola, possiamo abbracciare, e tenerci sempre fermamente alla beata speranza della vita eterna, che ci hai data nel nostro Salvatore, Gesù Cristo. *Amen.*

L' Epistola. Rom. xv. 4.

TUTTE le cose che furono già innanzi scritte, furono scritte per nostro ammaestramento; acciocchè per la pazienza e per la consolazion delle scritture, noi riteniamo la speranza. Ora Iddio della pazienza e della consolazione vi dia d' avere un medesimo sentimento fra voi, secondo Gesù Cristo, acciocchè di pare consentimento e d' una stessa bocca, glorifichiate Iddio, che è il padre del nostro Signor Gesù Cristo; perciò accoglietevi gli uni gli altri, siccome ancora Cristo ci ha accolti nella gloria di Dio. Or io dico che Cristo è stato ministro della circoncisione, per la verità di Dio da ratificar le promesse fatte a' Padri, ed ha

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda Adventus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Zweyten Sonntage im Advent.

Haber und Neid: Sondern ziehet an den Herrn Jesum Christum, und wartet des Leibes, doch also, daß er nicht geil werde.

Das Evangelium. Matthäi, 21, 1—13.

Da sie nun nahe bey Jerusalem kamen gen Bethphage an den Oehlberg, sandte Jesus seiner Jünger zween, und sprach zu ihnen: Gehet hin in den Flecken, der vor euch liegt, und bald werdet ihr eine Eselin finden angebunden, und ein Füllen bey ihr; löset sie auf, und führet sie zu mir. Und so euch jemand etwas wird sagen, so sprechet: Der Herr bedarf ihrer; so bald wird er sie euch lassen. Das geschah aber alles, auf daß erfüllet wurde, das gesagt ist durch den Propheten, der da spricht: Saget der Tochter Zion: Siehe, dein König kommt zu dir sanftmüthig, und reitet auf einem Esel, und auf einem Füllen der lastbaren Eselin. Die Jünger giengen hin, und thaten, wie ihnen Jesus befohlen hatte; und brachten die Eselin, und das Füllen, und legten ihre Kleider darauf, und setzten ihn darauf. Aber viel Volks breitete die Kleider auf den Weg; die andern hieben Zweige von den Bäumen, und streueten sie auf den Weg. Das Volk aber, das vorgieng und nachfolgte, schrie und sprach: Hosianna dem Sohne Davids; gelobet sey, der da kommt in dem Namen des Herrn! Hosianna in der Höhe! Und als er zu Jerusalem einzog, erregte sich die ganze Stadt, und sprach: Wer ist der? Das Volk aber sprach: Das ist der Jesus, der Prophet von Nazareth aus Galiläa. Und Jesus gieng zum Tempel Gottes hinein, und trieb heraus alle Verkäufer und Käufer im Tempel, und stieß um der Wechsler Tische, und die Stühle der Taubenkrämer. Und sprach zu ihnen: Es stehet geschrieben: Mein Haus soll ein Bethaus heißen; Ihr aber habt eine Mörbergrube daraus gemacht.

Am Zweyten Sonntage im Advent.

Die Collecte.

Hochgelobter Herr! der du alle heiligen Schriften zu unserer Belehrung hast aufzeichnen lassen. Verleihe, daß wir sie so aufmerksam hören, lesen, betrachten, lernen, verstehen, und in unseren Herzen bewahren mögen, daß wir in Geduld, durch dein heiliges Wort getröstet, die beseligende Hoffnung des ewigen Lebens fassen und stets fest halten, die du durch unsern Erlöser, Jesum Christum, uns geschenkt hast. Amen.

Die Epistel. Röm. 15, 4—14.

Was aber zuvor geschrieben ist, das ist uns zur Lehre geschrieben, auf daß wir, durch Geduld und Trost der Schrift, Hoffnung haben. Gott aber der Geduld und des Trostes gebe euch, daß ihr einerley gesinnet seyd unter einander, nach Jesu Christo; auf daß ihr einmüthiglich mit Einem Munde lobet Gott und den Vater unsers Herrn Jesu Christi. Darum nehmet euch unter einander auf, gleichwie euch Christus hat aufgenommen zu Gottes Lobe. Ich sage aber, daß Jesus Christus sey ein Diener gewesen der Beschneidung, um der Wahrheit willen Gottes, zu bestätigen die Verheißung, den Vätern geschehen. Daß die Heiden aber

SEGUNDA DOMI. DE ADVIENTO.

Christo; y no hagais caso de la carne en sus apetitos.

El Evangelio. S. Matt. xxi. 1.

Y QUANDO se acercáron á Jerusalém, y llegáron á Bethphage al monte del Olivar: envió entónces Jesus á dos discípulos, Diciéndoles: Id á esa aldea que está enfrente de vosotros, y luego hallareis una asna atada, y un pollino con ella: desatadla, y traedmelos: Y si alguno os dixere alguna cosa, respondedle que el Señor los ha menester: y luego los dexará. Y esto todo fué hecho, para que se cumpliese lo que habia dicho el Propheta, que dice: Decid á la hija de Sion: He aquí tu Rey viene manso para tí, sentado sobre una asna, y un polliño hijo de la que está baxo de yugo. Y fuéron los discípulos, é hiciéron como les habia mandado Jesus. Y traxéron la asna, y el pollino: y pusiéron sobre ellos sus vestidos, y le hiciéron sentar encima. Y una grande multitud de pueblo tendió tambien sus ropas por el camino: y otros cortaban ramos de los árboles, y los tendian por el camino. Y las gentes que iban delante, y las que iban detras, gritaban, diciendo: Hosanna al Hijo de David: bendito, el que viene en el nombre del Señor: Hosanna en las alturas. Y quando entró en Jerusalém, se conmovió toda la ciudad, diciendo: ¿Quién es éste? Y los pueblos decian: Este es Jesus el Propheta de Nazareth de Galiléa. Y entró Jesus en el templo de Dios, y echaba fuera todos los que vendian y compraban en el templo; y trastornó las mesas de los banqueros, y las sillas de los que vendian palomas. Y les dice: Escrito está: Mi casa, casa de oracion será llamada: mas vosotros la habeis hecho cueva de ladrones.

LA SEGUNDA DOMINICA DE ADVIENTO.

La Colecta.

BENDITO Dios, que hiciste que las Santas Escrituras se escribiesen para nuestra enseñanza; Concedenos, que de tal manera las oigamos, las leamos, las consideremos, las aprendamos, y las convirtamos interiormente en nuestra propia substancia, que por medio de la paciencia, y del consuelo de tu santa palabra, abracemos y conservemos hasta el fin la esperanza de la Vida eterna, que tu nos has dado en Jesu Christo nuestro Salvador. *Amen.*

La Epistola. Rom. xv. iv.

TODAS las cosas, què han sido escritas, para nuestra enseñanza están escritas: para que por la paciencia y consolacion de las Escrituras tengamos esperanza. Mas el Dios de la paciencia y del consuelo os dé á sentir una misma cosa entre vosotros conforme á Jesu-Christo: Para que unánimes, á una boca glorifiqueis al Dios, y Padre de nuestro Señor Jesu-Christo. Por tanto recibíos los unos á los otros, como Christo os recibió para gloria de Dios. Digo pues, que Jesu-Christo fué Ministro de la circuncision por la verdad de Dios, para confirmar las promesas de los padres: Y los Gentiles

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA SECUNDA ADVENTUS.

tiis, non in contentione, et æmulatione: sed induimini Dominum Jesum Christum, et carnis curam ne feceritis in desideriis.

Evangelium. S. Matth. xxi. 1

ET cum appropinquassent Ierosolymis, et venissent Bethphage ad Montem oliveti; tunc Jesus misit duos discipulos, dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est: et statim invenietis asinam alligatam, et pullum cum ea: solvite, et adducite mihi: et siquis vobis aliquid dixerit, dicite quia Dominus his opus habet: et confestim dimittet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est per Prophetam, dicentem: Dicite filiæ Sion: Ecce, rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam, et pullum, filium subjugalis. Euntes autem discipuli fecerunt sicut præcepit illis Jesus. Et adduxerunt asinam, et pullum: et imposuerunt super eos vestimenta sua; et eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via: alii autem cædebant ramos de arboribus, et sternebant in via: turbæ autem, quæ præcedebant, et quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David! benedictus, qui venit in nomine Domini! hosanna in altissimis! Et cum intrasset Ierosolymam, commota est universa civitas, dicens: Quis est hic? Populi autem dicebant: Hic est Jesus, propheta, a Nazareth Galilææ. Et intravit Jesus in templum Dei, et ejiciebat omnes vendentes et ementes in templo; et mensas nummulariorum, et cathedras vendentium columbas, evertit: et dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam speluncam latronum.

DOMINICA SECUNDA ADVENTUS.

Collecta.

BENEDICTE Deus! qui effecisti, ut, quæcunque scripta sunt, ad nostram doctrinam scriberentur; concede nobis ut Scripturas ita audiamus, legamus, observemus, discamus, et animo meditemur, ut, per patientiam, et consolationem Scripturarum, amplectamur, et indesinenter retineamus beatam spem vitæ illius æternæ, quam dedisti nobis in Servatore nostro Jesu Christo. Amen.

Epistola. Rom. xv. 4.

QUÆCUNQUE enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut, per patientiam, et consolationem Scripturarum, spem habeamus. Deus autem patientiæ et solatii det vobis idipsum sapere in alterutrum, secundum Jesum Christum; ut unanimes uno ore honorificetis Deum, et patrem Domini nostri Jesu Christi. Propter quod suscipite invicem, sicut et Christus suscepit vos in honorem Dei. Dico enim Christum Jesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones patrum: Gentes

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑι.

μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαις.

Εὐαγγέλιον. Ματ. κα'. α'.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην, ᾧ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Εἰπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· Ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστιν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, ᾧ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑι.

Συναπτή.

ΕΥΛΟΓΗΤΕ Κύριε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Γραφὰς διὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν γραφῆναι, παράσχου ἡμῖν οὕτως αὐτῶν ἀκοῦσαι, αὐτὰς ἀναγνῶναι, αὐταῖς προσέχειν, αὐτὰς μαθεῖν τε καὶ ἔσωθεν καταπέψαι, ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως τῶ ἁγίου ῥήματός σου, τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς μακαρίαν ἐλπίδα ἀσμένως προσδέχεσθαι, καὶ ἐς ἀεὶ ἀντέχεσθαι αὐτῆς, ἣν ἔδωκας ἡμῖν ἐν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀμην.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιε'. δ'.

ΟΣΑ γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων· Τὰ δὲ ἔθνη

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Tertia Adventus.

ANGLICANA ET GALLICA.

THIRD SUNDAY IN ADVENT.

And that the Gentiles might glorify God for his mercy; as it is written, For this cause I will confess to thee among the Gentiles, and sing unto thy Name. And again he saith, Rejoice, ye Gentiles, with his people. And again, Praise the Lord, all ye Gentiles, and laud him, all ye people. And again, Esaias saith, There shall be a root of Jesse, and he that shall rise to reign over the Gentiles, in him shall the Gentiles trust. Now the God of hope fill you with all joy and peace in believing, that ye may abound in hope, through the power of the Holy Ghost.

The Gospel. St. Luke xxi. 25.

AND there shall be signs in the sun, and in the moon, and in the stars; and upon the earth distress of nations, with perplexity, the sea and the waves roaring; men's hearts failing them for fear, and for looking after those things which are coming on the earth: for the powers of heaven shall be shaken. And then shall they see the Son of Man coming in a cloud with power and great glory. And when these things begin to come to pass, then look up, and lift up your heads; for your redemption draweth nigh. And he spake to them a parable, Behold the fig-tree, and all the trees; when they now shoot forth, ye see and know of your own selves that summer is now nigh at hand. So likewise ye, when ye see these things come to pass, know ye that the Kingdom of God is nigh at hand. Verily I say unto you, This generation shall not pass away, till all be fulfilled: heaven and earth shall pass away; but my words shall not pass away.

THE THIRD SUNDAY IN ADVENT.

The Collect.

O LORD Jesu Christ, who at thy first coming didst send thy messenger to prepare thy way before thee; Grant that the ministers and stewards of thy mysteries may likewise so prepare and make ready thy way, by turning the hearts of the disobedient to the wisdom of the just, that at thy second coming to judge the world we may be found an acceptable people in thy sight, who livest and reignest with the Father and the Holy Spirit, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. iv. 1.

LET a man so account of us, as of the ministers of Christ, and stewards of the mysteries of God. Moreover, it is required in stewards, that a man be found faithful. But with me it is a very small thing that I should be judged of you, or of man's judgement: yea, I judge not mine own self. For I know nothing by myself, yet am I not hereby justified; but he that judgeth me is the Lord. Therefore judge nothing before the time, until the Lord come, who both will bring to light the hidden things of darkness, and

LE TROISIEME DIM. DE L'AVENT.

Gentils honorent Dieu pour sa miséricorde, selon ce qui est écrit: je célébrerai à cause de cela ta louange parmi les Gentils, et je psalmodierai à ton nom. Et il est dit encore; Gentils, rejouissez-vous avec son peuple: et encore; toutes nations louez le Seigneur, et vous tous peuples célébrez-le. Et aussi Esaïe a dit: il y aura une racine de Jessé, et un qui s'élevera pour gouverner les Gentils, et les Gentils auront espérance en lui. Le Dieu d'espérance donc, vous veuille remplir de toute joie et de toute paix, en croyant, afin que vous abondiez en espérance par la puissance du Saint Esprit.

L'Evangile, St. Luc xxi. 25.

IL y aura des signes dans le soleil, et dans la lune, et dans les étoiles, et une telle détresse des nations, qu'on ne saura que devenir sur la terre, la mer bruyant et les ondes. De sorte que les hommes seront comme rendant l'ame de peur, et à cause de l'attente des choses qui surviendront dans toute la terre; car les vertus des cieux seront ébranlées. Et alors, on verra le Fils de l'homme venant sur une nuée, avec puissance et grande gloire. Or, quand ces choses commenceront d'arriver, regardez en haut et levez vos têtes, parce que votre délivrance approche. Et il leur proposa cette comparaison; voyez le figuier, et tous les autres arbres: quand il commencent à pousser, vous connoissez de vous-mêmes, en regardant, que l'été est déjà près. Vous aussi pareillement, quand vous verrez arriver ces choses, sachez que le règne de Dieu est près. En vérité je vous dis, que cette génération ne passera point, que toutes ces choses ne soient arrivées. Le ciel et la terre passeront, mais mes paroles ne passeront point.

LE TROISIEME DIMANCHE DE L'AVENT.

La Collecte.

O SEIGNEUR Jésus-Christ, qui à ton premier avénement envoyas ton messager pour préparer ton chemin devant toi, fais que les ministres et les dispensateurs de tes mystères, préparent aussi, et applanissent si bien tes voies, en convertissant le cœur des rebelles à la prudence des justes, que lorsqu'à ton second avénement tu viendras pour juger le monde, nous soyons trouvés un peuple agréable à tes yeux, ô Seigneur, qui vis et qui règnes, avec le Père et le Saint Esprit, un seul Dieu, béni éternellement. *Amen.*

L'Epître, 1 Cor. iv. 1.

QUE chacun nous tienne pour ministres de Christ, et pour dispensateurs des mystères de Dieu. Mais, au reste, il est requis entre les dispensateurs que chacun soit trouvé fidèle. Pour moi, je me soucie fort peu d'être jugé de vous, ou de jugement d'homme; et aussi je ne me juge point moi-même. Car je ne me sens coupable de rien, mais pour cela je ne suis pas justifié; mais celui qui me juge, c'est le Seigneur. C'est pourquoi ne jugez de rien avant le temps, jusqu'à ce que le Seigneur vienne, qui aussi mettra en lumière les choses cachées dans

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

τέρας ὑποσχέσεις καὶ τὰ ἔθνη δοξάσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο θέλω σὲ ὁμολογήσειν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ψάλειν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ του. Καὶ πάλιν. Δοξάσατε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν ὁ Ἡσαΐας λέγει· θέλει εὑρεθῆν ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ σηκωθεὶς ἀρχηγὸς τῶν ἐθνῶν, εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη θέλουσιν ἐλπίσειν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος ἂς σᾶς γεμίση πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης διὰ μέσου τῆς πίστεως, ὥστε περισσεύσῃ ἡ ἐλπίδα σας διὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κα'. κε'.

ΚΑΙ *θέλουσιν εἶσθαι σημεῖα εἰς τὸν ἥλιον, κ' εἰς τὴν σελήνην, καὶ εἰς τὰ ἄστρα, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἐθνῶν, καὶ ταραχὴ κυμάτων εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀνθρωποι ἀποψυχοῦντες ἀπὸ φόβου, καὶ προσδοκίας τῶν τῇ οἰκεμένῃ ἐπερχομένων· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῆν. Καὶ τότε θέλουσιν εἰδεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς· ὡς δὲ ἀρχίσουν ταῦτα 'να γένωνται ὑψώσατε τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ τὰς κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει ἡ ἀπολύτρωσίς σας. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς παραβολὴν, εἰδέτε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν βλαστήσωσι, βλέπετε, καὶ ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι πλησιάζῃ τὸ θέρος. Οὕτω καὶ ἐσεῖς ὅταν εἰδῆτε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι πλησίον εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σᾶς λέγω· ὅτι δὲν θέλει περάσειν ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως γίνωσι ταῦτα πάντα· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι περάσειν, οἱ δὲ λόγοι μὰ δὲν θέλουσι περάσειν.*

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ *Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ ἀπσοτείλας, ὅταν ἦλθας τὸ πρῶτον, τὸν ἄγγελόν σου ἵνα ἑτοιμάσῃ τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου· δώσαι εἰς τοὺς διακόνους καὶ οἰκονόμους τῶν μυστηρίων σου ὅπως παρομοίως, ἑτοιμάσωσι καὶ διορθώσωσι τὸν δρόμον σου τοιουτοτρόπως ὥστε ὑποτάξαντες τὰς καρδίας τῶν ἀπειθῶν τῇ φρονήσῃ τῶν δικαίων ὅταν ἔλθεις τὸ δεύτερον φανῶμεν εὐπρόσδεντος λαὸς εἰς τὴν κρίσιν σᾳ, ὦ ζῶν καὶ βασιλεύων μετὰ τοῦ Πατρὸς ϗ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πάντα εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. α'. Κορινθ. δ'. α'.

ΑΣ *μᾶς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμες τῶν τῦ Θεῦ μυτηρίων. Τὸ λοιπὸν δὲ, ζητεῖται εἰς τοὺς οἰκονόμους 'να εὑρεθῆ τις πιστός. Ὅσον δι' ἐμὲ οὐχὶ μόνον ἀδιάφορον εἶναι, εἰ μὲ κρίνετε ἐσεῖς, ἢ ἀνθρώπινον ἄλλο κριτήριον, ἀλλὰ οὔτε ἐγὼ κρίνω τὸν ἑαυτόν μου. Ὅτι ἐν τῇ συνοιδίσῃ μου εἰμὴ ἀθῶος, ὅμως αὐτὸ δὲν μὲ δικαιώνει· ὁ Κύριος εἶναι ὁ κριτής μου. Ὥστε μὴ κρίνελέ τι πρὸ καιροῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὅστις θέλει φωτίσειν τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ*

LA TERZA DOM. IN AVVENTO.

accolti i Gentili per la misericordia di esso da glorificar Iddio; siccome è scritto per questo: io ti celebrerò fra le genti, e salmeggerò al tuo nome. Ed altrove: tutte le genti, laudate il Signore; voi, popoli tutti celebratelo. E altrove Isaia dice: vi sarà la radice di Jesse, e colui che sorgerà per regger le genti, le nazioni spereranno in lui. Ora Iddio della speranza vi riempia d' ogni allegrezza e pace, credendo, acciocchè abbondiate nella speranza, per la forza dello Spirito Santo.

L' Evangelo. S. Luc. xxi. 25.

POI appresso vi saranno segni nel Sole e nella Luna e nelle Stelle: ed in terra angoscia delle genti con smarrimento, rimbombando il mare e 'l fiotto: gli uomini, spasimando di paura e d' aspettazion delle cose che sopraggiugneranno al mondo: perciocchè le potenze de' cieli saranno scrollate. Ed allora vedranno il figliuol dell' uomo venire in una nuvola con potenza e gran gloria. Or, quando queste cose cominceranno ad avvenire, riguardate ad alto ed alzate le vostre teste: perciocchè la vostra redenzione è vicina. E disse loro una similitudine: riguardate il fico e tutti gl' alberi; quando già hanno germogliato, voi, veggendolo, riconoscete da voi stessi che già la state è vicina. Così ancora voi, quando vedrete avvenir queste cose, sappiate che 'l regno di Dio è vicino. Io vi dico in verità, che quest' età non passerà finchè tutte queste cose non sieno avvenute. Il cielo e la terra passeranno; ma le mie parole non passeranno mai.

LA TERZA DOMENICA IN AVVENTO.

La Colletta.

O SIGNORE nostro Gesù Cristo, che alla tua prima venuta mandasti il tuo messo per prepararti la via, fa che i ministri e dispensatori de' tuoi misteri, preparino e acconcino parimente le tue vie in tal modo, che, convertendo i cuori de'ritrosi alla sapienza de' giusti, alla tua seconda venuta per giudicare il mondo, siamo trovati accettevoli nel tuo cospetto, che vivi e regni insieme col Padre e lo Spirito Santo, un solo eterno Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. 1 Cor. iv. 1.

COSI faccia l' uomo stima di noi, come di ministri di Cristo e di dispensatori de' misteri di Dio; ma nel resto si richiede ne' dispensatori, che ciascuno sia trovato fedele. Or quant' è a me, io tengo per cosa minima d' esser giudicato da voi, o da alcuno giudizio umano: anzi, non pur mi giudico me stesso. Perciocchè non mi sento nella coscienza colpevole di cosa alcuna: tuttavolta non per questo son giustificato: ma il Signore è quel che mi giudica; perciò non giudicate di nulla innanzi al tempo, finchè sia venuto il Signore, il quale metterà in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Tertia Adventus.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Am Dritten Sonntage im Advent.

Gott loben, um der Barmherzigkeit willen, wie geschrieben stehet: Darum will ich dich loben unter den Heiden, und deinem Namen singen. Und abermal spricht er: Freuet euch, ihr Heiden, mit seinem Volke. Und abermal: Lobet den Herrn, alle Heiden, und preiset ihn, alle Völker. Und abermal spricht Jesaias: Es wird seyn die Wurzel Jesse, und der aufersteben wird zu herrschen über die Heiden, auf den werden die Heiden hoffen. Gott aber der Hoffnung erfülle euch mit aller Freude und Frieden im Glauben, daß ihr völlige Hoffnung habet durch die Kraft des heiligen Geistes.

Das Evangelium. Luc. 21, 25—33.

Und es werden Zeichen geschehen an der Sonne, und Mond, und Sternen; und auf Erden wird den Leuten bange seyn, und werden zagen; und das Meer und die Wasserwogen werden brausen. Und die Menschen werden verschmachten vor Furcht, und vor Warten der Dinge, die kommen sollen auf Erden, denn auch der Himmel Kräfte sich bewegen werden. Und alsdann werden sie sehen des Menschen Sohn kommen in der Wolke, mit großer Kraft und Herrlichkeit. Wenn aber dieses anfänget zu geschehen; so sehet auf, und hebet eure Häupter auf, darum, daß sich eure Erlösung nahet. Und er sagte ihnen ein Gleichniß: Sehet an den Feigenbaum, und alle Bäume. Wenn sie jetzt ausschlagen, so sehet ihr es an ihnen, und merket, daß jetzt der Sommer nahe ist. Also auch Ihr, wenn ihr dieß alles sehet angehen; so wisset, daß das Reich Gottes nahe ist. Wahrlich, ich sage euch: Dieß Geschlecht wird nicht vergehen, bis daß es alles geschehe. Himmel und Erde werden vergehen, aber meine Worte vergehen nicht.

TERCERA DOMI. DE ADVIENTO.

glorifiquen á Dios por la merced que os hizo, como está escrito: Por esto yo te confesaré, Señor, entre las Gentes, y cantaré tu nombre. Y en otro lugar: Alegraos, Gentes, con su pueblo. Y otra vez: Alabad al Señor todas las Gentes: y ensalzadle todos los pueblos. Y así mismo dice Isaías: Será raiz de Jesé, y el que se levantará á regir las Gentes, en él esperarán las Gentes. El Dios de la esperanza os colme de todo gozo, y de paz en el creer; para que abundeis en esperanza y en la virtud del Espíritu Santo.

El Evangelio. S. Luc. xxi. 25.

Y HABRA señales en el Sol, y en la Luna, y en las estrellas; y en la tierra consternacion de las gentes por la confusion que causará el ruido del mar, y de sus ondas. Quedando los hombres yertos por el temor y recelo de las cosas, que sobrevendrán á todo el universo: porque las virtudes de los cielos serán conmovidas: Y entónces verán al Hijo del hombre venir sobre una nube con grande poder y magestad. Quando comenzáren pues á cumplirse estas cosas, mirad, y levantad vuestras cabezas: porque cerca está vuestra redencion. Y les dixo una semejanza: Mirad la higuera, y todos los árboles: Quando ya producen de sí el fruto, entendeis que cerca está el Estío. Así tambien vosotros, quando viéreis hacerse estas cosas, sabed que cerca está el reyno de Dios. En verdad os digo, que no pasará esta generacion, hasta que todas estas cosas sean hechas. El cielo y la tierra pasarán: mas mis palabras no pasarán.

DOMINICA TERTIA ADVENTUS.

autem super misericordia honorare Deum, sicut scriptum est: Propterea confitebor tibi in Gentibus, Domine, et nomini tuo cantabo. Et iterum dicit: Lætamini, Gentes, cum plebe ejus. Et iterum: Laudate, omnes Gentes, Dominum: et magnificate eum, omnes populi: Et rursus Isaias ait: Erit radix Jesse, et qui exsurget regere Gentes, in eum Gentes sperabunt. Deus autem spei repleat vos omni gaudio et pace in credendo; ut abundetis in spe, et virtute Spiritus sancti.

Evangelium. S. Luc. xxi. 25.

Et erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura Gentium, præ confusione sonitus maris, et fluctuum: arescentibus hominibus præ timore, et expectatione, quæ supervenient universo orbi: nam virtutes cœlorum movebuntur: et tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna, et majestate. His autem fieri incipientibus, respicite, et levate capita vestra; quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem: Videte ficulneam, et omnes arbores: cum producunt jam ex se fructum, scitis quoniam prope est æstas. Ita et vos cum videritis hæc fieri, scitote quoniam prope est regnum Dei. Amen, dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant. Cœlum et terra transibnnt: verba autem mea non transibunt.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑι.

ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τῆ λαῆ αὐτῦ. Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάνλα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσαι ἡ ῥίζα τῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνισάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κα'. κε'.

Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου· Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου κ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως κ δόξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δένδρα· Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

Am dritten Sonntage im Advent.

Die Collecte.

O Herr Jesus Christus! Der du bey deiner ersten Ankunft deinen Boten vor dir her sandtest, dir deinen Weg zu bereiten! Gieb, daß auch die Diener und Verwalter deiner Geheimnisse, durch Bekehrung der Herzen der Ungehorsamen zu der Weisheit der Gerechten, deinen Weg so vorbereiten mögen, daß wir, wenn du wiederkommst die Welt zu richten, als ein dir wohlgefälliges Volk vor deinem Angesichte erfunden werden mögen, der du, mit dem Vater und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott lebest und regierest in alle Ewigkeit Amen.

Die Epistel. 1 Corinth. 4, 1—6.

Dafür halte uns jedermann, nemlich für Christi Diener, und Haushalter über Gottes Geheimnisse. Nun sucht man nicht mehr an den Haushaltern, denn daß sie treu erfunden werden. Mir aber ist es ein Geringes, daß ich von euch gerichtet werde, oder von einem menschlichen Tage; auch richte ich mich selbst nicht. Ich bin mir wohl nichts bewußt, aber darinnen bin ich nicht gerechtfertiget; der Herr ist es aber, der mich richtet. Darum richtet nicht vor der Zeit, bis der Herr komme, welcher auch wird ans Licht bringen, was im

LA TERCERA DOMINICA DE ADVIENTO.

La Colecta.

O SEÑOR Jesu Christo, que en tu primera venida enviaste tu Mensagero á preparar tu camino delante de ti; Concede que los Ministros y Dispensadores de tus misterios preparen tambien, y dispongan tu camino, volviendo los corazones de los desobedientes á la sabiduria de los Justos, para que en tu segunda venida á juzgar el mundo, nos encuentres hechos un pueblo agradable á tus ojos; quien vives y reynas con el Padre y el Santo Espiritu, un solo Dios por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. iv. 1.

ASI nos tenga el hombre, como Ministros de Christo, y dispensadores de los misterios de Dios. Ahora lo que se requiere en los dispensadores es, que cada qual sea hallado fiel. En quanto á mí poco me importa ser juzgado de vosotros, ó de humano dia; pues ni aun yo me juzgo á mí mismo. Porque de nada me arguye la conciencia: mas no por eso soy justificado; pues el que me juzga, es el Señor. Por lo qual no juzgueis ántes de tiempo, hasta que venga el Señor; el qual aclarará aun las cosas escondidas

DOMINICA TERTIA ADVENTUS.

Collecta.

O DOMINE, Jesu Christe! qui in primo tuo Adventu misisti nuntium tuum, qui viam pararet ante faciem tuam; da, ut Mysteriorum tuorum Ministri ac Dispensatores sic etiam viam tuam parent et rectam faciant, cordibus rebellium ad prudentiam justorum conversis; ut, in secundo Adventu tuo ad judicandum mundum, habeamur populus acceptus in conspectu tuo, qui vivis et regnas cum Patre et Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 1 Cor. iv. 1.

SIC nos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis judicer, aut ab humano die: sed neque meipsum judico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem judicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus judicare, quoadusque veniat Dominus; qui

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑι.

Συναπτή.

Κυριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ ἐν τῇ πρώτῃ σου παρουσίᾳ τὸν ἄγγελόν σου ἀποστείλας τοῦ ἑτοιμάσαι τὴν ὁδὸν σου ἐνώπιόν σου, δώρησαι τοῖς τῶν μυστηριων σου διακόνοις καὶ οἰκονόμοις ὡσαύτως ἑτοιμάσαι τε καὶ κατασκευάσαι τὴν ὁδόν σου διὰ τοῦ ἐπιστρέψαι τὰς τῶν ἀπειθῶν καρδίας ἐπὶ τὴν φρόνησιν δικαίων, ὅπως ἐν δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ τοῦ κρίνειν τὸν κόσμον, εὑρεθῶμεν λαὸς εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πάντοτε εἰς Θεὸς, εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορινθ. δ'. α'.

Οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. Ὧδε λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὑρεθῇ. Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω. Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν. Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βου-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta Adventus.

ANGLICANA ET GALLICA.

FOURTH SUNDAY IN ADVENT.

will make manifest the counsels of the hearts; and then shall every man have praise of God.

The Gospel. St. Matth. xi. 2.

NOW when John had heard in the prison the works of Christ, he sent two of his disciples, and said unto him, Art thou he that should come, or do we look for another? Jesus answered and said unto them, Go and shew John again those things which ye do hear and see: The blind receive their sight, and the lame walk, the lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, and the poor have the Gospel preached to them: And blessed is he whosoever shall not be offended in me. And as they departed, Jesus began to say unto the multitudes concerning John, What went ye out into the wilderness to see? a reed shaken with the wind? But what went ye out for to see? a man clothed in soft raiment? behold, they that wear soft clothing are in kings' houses. But what went ye out for to see? a prophet? yea, I say unto you, and more than a prophet. For this is he of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

THE FOURTH SUNDAY IN ADVENT.

The Collect.

O LORD, raise up (we pray thee) thy power, and come among us, and with great might succour us; that whereas, through our sins and wickedness, we are sore let and hindered in running the race that is set before us, thy bountiful grace and mercy may speedily help and deliver us; through the satisfaction of thy Son our Lord, to whom with thee and the Holy Ghost be honour and glory, world without end. *Amen.*

The Epistle. Phil. iv. 4.

REJOICE in the Lord alway, and again I say, Rejoice. Let your moderation be known unto all men. The Lord is at hand. Be careful for nothing: but in every thing, by prayer and supplication with thanksgiving, let your requests be made known unto God. And the peace of God, which passeth all understanding, shall keep your hearts and minds through Christ Jesus.

The Gospel. St. John i. 19.

THIS is the record of John, when the Jews sent Priests and Levites from Jerusalem to ask him, Who art thou? And he confessed, and denied not; but confessed, I am not the Christ. And they asked him, What then? Art thou Elias? And he saith, I am not. Art thou that Prophet? And he answered, No. Then said they unto him, Who art thou? that we may give an answer to them that sent us. What sayest thou of thyself? He said, I am the voice of one

LE QUATRIEME DIM. DE L'AVENT.

les ténèbres, et qui manifestera les conseils des cœurs; et alors Dieu rendra à chacun sa louange.

L'Evangile, St. Matth. xi. 2.

OR Jean, ayant ouï parler, dans la prison, des faits de Christ, envoya deux de ses disciples pour lui dire: es-tu celui qui devoit venir, ou si nous devons en attendre un autre? Et Jésus répondant, leur dit: allez, et rapportez à Jean les choses que vous entendez et que vous voyez. Les aveugles recouvrent la vue, les boiteux marchent, les lépreux sont nettoyés, les sourds entendent, les morts sont ressuscités, et l'Evangile est annoncé aux pauvres. Mais bienheureux est celui qui n'aura point été scandalisé en moi. Et comme ils s'en alloient, Jésus se mit à dire de Jean aux troupes: qu'êtes-vous allés voir au désert? un roseau agité du vent? Mais qu'êtes-vous allés voir? un homme vêtu de précieux vêtemens? Voici, ceux qui portent des habits précieux, sont dans les maisons des rois. Mais qu'êtes-vous allés voir? un prophète? oui, vous dis-je, et plus qu'un prophète; car il est celui duquel il a été ainsi écrit: voici, j'envoie mon messager devant ta face, lequel préparera ton chemin devant toi.

LE QUATRIEME DIMANCHE DE L'AVENT.

La Collecte.

VEUILLE, Seigneur, nous soutenir par la vertu de ton Esprit, et par la force toute-puissante de ta grâce, afin que nonobstant les péchés et les tentations qui nous retardent, nous puissions heureusement achever la course qui nous est proposée, à la louange de ta miséricorde, et par les mérites de ton Fils notre Seigneur, auquel, avec toi et avec le Saint Esprit, soit honneur et gloire éternellement. *Amen.*

L'Epître, Phil. iv. 4.

REJOUISSEZ-VOUS toujours en notre Seigneur: je vous le dis encore, réjouissez-vous. Que votre douceur soit connue de tous les hommes. Le Seigneur est près. Ne vous inquiétez de rien; mais en toutes choses présentez vos demandes à Dieu, par des prières et des supplications, avec des actions de grâces. Et la paix de Dieu, laquelle surpasse tout entendement, gardera vos cœurs et vos sentimens en Jésus-Christ.

L'Evangile, St. Jean i. 19.

C'EST ici le témoignage de Jean, lorsque les Juifs envoyèrent de Jérusalem des sacrificateurs et des lévites pour l'interroger et lui dire: toi, qui es-tu? Car il l'avoua et ne le nia point; il l'avoua, dis-je, en disant: ce n'est pas moi qui suis le Christ. Sur quoi ils lui demandèrent: qui es-tu donc? es-tu Elie? Et il dit, je ne le suis point. Es-tu le Prophète? et il répondit: non. Ils lui dirent donc, qui es-tu, afin que nous donnions réponse à ceux qui nous ont envoyés? que dis-tu de toi-même? Il dit: je suis la voix de celui qui crie dans le désert;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν καὶ τότε καθεὶς θέλει ἐπαινεθεῖν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ια'. β'.

Ο ΔΕ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῇ φυλακῇ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ πέμψας δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν πρὸς αὐτόν· εἶσαι σὺ ὁ ἐρχόμενος, ἢ προσμένομεν ἕτερον; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησους εἶπε πρὸς αὐτούς. Πορευθέντες ἀπαγγείλατε τῷ Ἰωάννῃ ὅσα ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, κουτζοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἀναστήνονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται. Καὶ μακάριος εἶναι ὁ μὴ σκανδαλισθεὶς εἰς ἐμέ· οὗτοι δὲ ἐπορεύοντο, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἤρχησε λέγων εἰς τὸν λαὸν περὶ τοῦ Ἰωάννου. Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον 'να εἰδῆτε; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλενόμενον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε 'να εἰδῆτε; ἄνθρωπον εἰς μαλακὰ φορέματα στολισμένον; ἰδού, οἱ φοροῦντες μαλακὰ εὑρίσκονται, μέσα εἰς τὰς τῶν βασιλέων κατοικίας. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε 'να εἰδῆτε; προφήτην, ναί, σᾶς λέγω, καὶ περισσότερον προφήτου. Αὐτὸς γὰρ εἶναι περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφθη. Ἰδοῦ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ ὑφθαλμῶν σου, ὅστις θέλει κατασκευάσειν τὴν ἔμπροσθέν σου ὁδόν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑΗΜΕΡΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ περικαλοῦμέν σε λάβε τὴν ἰσχύν, σου καὶ ἐλθὲ εἰς ἡμᾶς, καὶ τῇ μεγάλη σου δυνάμει βοήθησόν μας, ὅπως, ἐπειδὴ ἐμποδιζόμεθα διὰ τὰς ἁμαρτία μας καὶ πονήριας ἀπὸ τοῦ 'να τρέξωμεν τὸν προκείμενόν μας ἀγῶνα, ἡ ἄφθονος χάρις σου καὶ εὐσπλαγχνία μᾶς βοηθήσῃ ταχέως, καὶ μᾶς ἐλευθερώσῃ διὰ τὴν πληροφορίαν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν τοῦ ὁποίου, καὶ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἂς εἶναι πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιπ. δ'. δ'.

ΧΑΙΡΕΤΕ πάντοτε ἐν Κυρίῳ· πάλιν λέγω χαίρετε, ἡ μετριότης σας ἂς γνωρισθῇ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· ὁ Κύριος πλησιάζει. Μηδὲν στοχάζετε, ἀλλ' εἰς κάθε χρείαν διὰ μέσου τῆς προσευχῆς, καὶ δεήσεως μετὰ εὐχαριστίας ζητήσατε την βοήθειαν τῶ Θεῶ. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, θέλει φυλάξειν τὰς καρδίας σας καὶ τὰ νοήματά σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. α'. ιθ'.

ΚΑΙ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέστειλαν Ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἐξ' Ἱεροσολύμων ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν. Τίς εἶσαι σύ; Καὶ ὡμολόγησε καὶ δὲν ἀρνήθη· καὶ ὡμολόγησεν. Ὅτι ἐγὼ δὲν εἰμαι ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν· Τί λοιπόν; εἶσαι σὺ Ἠλίας; Καὶ λέγει οὐκ εἰμαι. Εἶσαι σὺ ὁ προφήτης; Καὶ ἀπεκρίθη· ὄχι. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτόν· Τίς εἶσαι ἵνα δώσωμεν ἀπόκρισιν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς. Τί λέγεις περὶ τῦ ἑαυτοῦ σε; Εἶπεν· Ἐγὼ εἰμαι ἡ φωνὴ τῦ βοῶντος

LA QUARTA DOM. IN AVVENTO.

luce le cose occulte delle tenebre, e manifesterà i consigli de' cuori, ed allora ciascuno avrà la sua laude da Dio.

L' Evangelo. S. Matt. xi. 2.

OR Giovanni, avendo nella prigione udite le opere di Gesù, mandò due de' suoi discepoli a dirgli: sei tu colui che ha da venire, o pur n' aspetteremo noi un altro? E Gesù, rispondendo, disse loro: andate e rapportate a Giovanni le cose che voi udite e vedete. I ciechi ricovrano la vista, e gli zoppi camminano: i lebbrosi son mondati, ed i sordi odono; i morti son risuscitati, e l' Evangelo è annunziato a' poveri; e beato è colui che non si sarà scandalizzato di me. Or come essi se n' andavano, Gesù prese a dire alle turbe intorno a Giovanni, che andaste voi a veder nel deserto? Una canna dimenata dal vento? Ma pure, che andaste a vedere? Un uomo vestito di vestimenti morbidi? Ecco, coloro che portano vestimenti morbidi son nelle case dei re. Ma pure che andaste a vedere? Un profeta? Sì certo, vi dico, e più che profeta perciocchè costui è quel di cui è scritto: ecco, io mando il mio Angelo davanti alla tua faccia, il quale acconcerà il tuo cammino dinanzi a te.

LA QUARTA DOMENICA IN AVVENTO.

La Colletta.

O SIGNORE, innalza, noi ti preghiamo, la tua potenza, e vieni fra noi, e soccorrici con gran forza, acciocchè, siccome siamo impediti e ritenuti dai nostri peccati e iniquità da correr il palio propostoci, la tua abbondante grazia e misericordia ci aiuti e liberi, per la soddisfazione del tuo figliuolo, nostro Signore, a cui con te e lo Spirito Santo sia onor e gloria, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. Phil. iv. 4.

RALLEGRATEVI del continuo nel Signore; da capo dico, rallegratevi, la vostra mansuetudine sia nota a tutti gl' uomini: il tuo Signore è vicino. Non siate con ansietà solleciti di cosa alcuna; ma sieno in ogni cosa le vostre richieste notificate a Dio per l' orazione e per la preghiera con ringraziamento. E la pace di Dio, la qual sopravanza ogni intelletto, guarderà i vostri cuori, e le vostre menti in Cristo Gesù.

L' Evangelo. S. Giovan. i. 19.

QUESTA è la testimonianza di Giovanni; quando i Giudei da Gerusalemme mandarono de' Sacerdoti e de' Leviti per domandargli: tu che sei? Ed egli riconobbe ch' egli era, e nol negò; anzi lo riconobbe, dicendo: io non sono il Cristo. Ed essi gli domandarono, che sei adunque? Sei tu Elia? Ed egli disse: io nol sono. Sei tu il profeta? Ed egli rispose, no. Essi adunque dissero: chi sei? acciocchè rendiamo risposta a coloro che ci hanno mandati: che dici tu di te stesso? Egli disse; io son la

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta Adventus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Vierten Sonntage im Advent.

Kasten verborgen ist, und den Rath der Herzen offenbaren; alsdann wird einem jeglichen von Gott Lob widerfahren.

Das Evangelium. Matth. 11, 2—11.

Da aber Johannes im Gefängniß die Werke Christi hörete, sandte er seiner Jünger zween, und ließ ihm sagen: Bist Du, der da kommen soll, oder sollen wir eines andern warten? Jesus antwortete, und sprach zu ihnen: Gehet hin, und saget Johanni wieder, was ihr sehet und höret: Die Blinden sehen, und die Lahmen gehen, die Aussätzigen werden rein, und die Tauben hören, die Todten stehen auf, und den Armen wird das Evangelium geprediget. Und selig ist, der sich nicht an mir ärgert. Da die hingiengen, fieng Jesus an zu reden zu dem Volk von Johanne: Was seyd ihr hinaus gegangen in die Wüste zu sehen? Wolltet ihr ein Rohr sehen, das der Wind hin und her wehet? Oder was seyd ihr hinaus gegangen zu sehen? Wolltet ihr einen Menschen in weichen Kleidern sehen? Siehe, die da weiche Kleider tragen, sind in der Könige Häusern. Oder was seyd ihr hinaus gegangen zu sehen? Wolltet ihr einen Propheten sehen? Ja, ich sage euch, der auch mehr ist, denn ein Prophet. Denn dieser ists, von dem geschrieben stehet: Siehe, Ich sende meinen Engel vor dir her, der deinen Weg vor dir bereiten soll.

Am vierten Sonntage im Advent.

Die Collekte.

O Herr! Wir bitten dich, erhebe dich in deiner Macht, komm unter uns und stehe uns bey mit deiner großen Kraft, daß wir, durch unsere Sünden und unsere Verdorbenheit gehindert und aufgehalten in dem Laufe, der uns vorgezeichnet ist, durch den Reichthum deiner Gnade, Erbarmung, Hülfe und Errettung finden mögen, um der Genugthuung deines Sohnes, unsers Herrn willen, dem mit dir und dem heiligen Geiste, sey Ehre und Preis durch alle Ewigkeit. Amen.

Die Epistel. Philipp. 4, 4—8.

Freuet euch in dem Herrn allewege, und abermal sage ich: Freuet euch. Eure Lindigkeit lasset kund seyn allen Menschen. Der Herr ist nahe. Sorget nichts; sondern in allen Dingen lasset eure Bitte im Gebet und Flehen mit Danksagung vor Gott kund werden. Und der Friede Gottes, welcher höher ist, denn alle Vernunft, bewahre eure Herzen und Sinne in Christo Jesu.

Das Evangelium. Joh. 1, 19—28.

Und dieß ist das Zeugniß Johannis, da die Juden sandten von Jerusalem Priester und Leviten, daß sie ihn fragten: Wer bist Du? Und er bekannte, und leugnete nicht; und er bekannte: Ich bin nicht Christus. Und sie fragten ihn: Was denn? Bist du Elias? Er sprach: Ich bin es nicht. Bist Du ein Prophet? Und er antwortete: Nein. Da sprachen sie zu ihm: Was bist du denn? Daß wir Antwort geben denen, die uns gesandt haben. Was sagst du von dir selbst? Er sprach: Ich bin

QUARTA DOMINICA DE ADVIENTO.

de las tinieblas, y manifestará los designios de los corazones: y entónces cada uno tendrá de Dios la alabanza.

El Evangelio. S. Matt. xi. 2.

Y COMO Juan estando en la cárcel oyese las obras de Christo, envió dos de sus discípulos, y le dixo: ¿Eres tú el que ha de venir, ó esperamos á otro? Y respondiendo Jesus, les dixo: Id y contad á Juan lo que habeis oido, y visto. Los ciegos ven, los coxos andan, los leprosos son limpiados, los sordos oyen, los muertos resucitan, y á los pobres les es anunciado el Evangelio: y bienaventurado el que no fuere escandalizado en mí. Y luego que ellos se fuéron, comenzó Jesus á hablar de Juan á las gentes: ¿Qué salisteis á ver al desierto? ¿una caña movida del viento? ¿Mas qué salisteis á ver? ¿un hombre vestido de ropas delicadas? Cierto los que visten ropas delicadas, en casas de Reyes están. ¿Mas qué salisteis á ver? ¿un Propheta? Ciertamente os digo, y aun mas que Propheta. Porque este es, de quien está escrito: He aquí yo envio mi Angel ante tu faz, que aparejará tu camino delante de tí.

LA QUARTA DOMINICA DE ADVIENTO.

La Colecta.

O SEÑOR, te rogamos que exâltes tu poder, y viniendo entre nosotros, nos socorras con gran poderio; de modo que no obstante que con nuestros pecados y maldades nos hallamos abrumados é inhabiles para la carrera que se nos propone; tu gracia nos dé fuerza y nos lleve al término deseado; mediante la redencion hecha por tu hijo nuestro Señor, á quien contigo y el Espíritu Santo sea dada honra y gloria, eternamente. *Amen.*

La Epistola. Phil. iv. 4.

GOZAOS siempre en el Señor: otra vez digo, gozaos. Vuestra modestia sea manifiesta á todos los hombres: el Señor está cerca. No tengais solicitud de cosa alguna; mas con mucha oracion y ruegos, con hacimiento de gracias sean manifiestas vuestras peticiones delante de Dios. Y la paz de Dios, que sobrepuja todo entendimiento, guarde vuestros corazones, y vuestros sentimientos en Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Juan i. 19.

ESTE es el testimonio de Juan, quando los Judíos enviáron á él de Jerusalém Sacerdotes, y Levitas á preguntarle: ¿Tú quién eres? Y confesó, y no negó: y confesó: Que yo no soy el Christo. Y le preguntáron: ¿Pues qué cosa? ¿Eres tú Elías? Y dixo: No soy. ¿Eres tú el Propheta? Y respondió: No. Y le dixéron: ¿Pues quién eres, para que podamos dar respuesta á los que nos han enviado? ¿Qué dices de

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA QUARTA ADVENTUS.

et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium: et tunc laus erit unicuique a Deo.

Evangelium. S. Matth. xi. 2.

JOANNES autem, cum audisset in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? Et respondens Jesus ait illis: Euntes renuntiate Joanni quæ audistis, et vidistis. Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur: et beatus est, qui non fuerit scandalizatus in me. Illis autem abeuntibus, cœpit Jesus dicere ad turbas de Joanne: Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatam? Sed quid existis videre? hominem mollibus vestitum? Ecce, qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. Sed quid existis videre? prophetam? Etiam, dico vobis, et plus quam prophetam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce, ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te.

DOMINICA QUARTA ADVENTUS.

Collecta.

EXCITA, quæsumus, Domine, potentiam tuam, et ad nos veni: ac magna nobis virtute succurre, adeo ut quamquam peccata nostra a decurrendo stadio, quod nobis propositum est, admodum nos præpediunt, benigna gratia tua ac misericordia auxilium nobis atque liberationem accelerent, per satisfactionem Filii tui, Domini nostri; cui, tecum et cum Spiritu sancto, sit honor ac gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Phil. iv. 4.

GAUDETE in Domino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Dominus prope est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione et obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestræ innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, et intelligentias vestras, in Christo Jesu

Evangelium. S. Joan. i. 19.

HOC est testimonium Joannis, quando miserunt Judæi ab Ierosolymis sacerdotes et Levitas ad eum, ut interrogarent eum: Tu quis es? Et confessus est, et non negavit: et confessus est, Quia non sum ego Christus. Et interrogaverunt eum: Quid ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et respondit: Non. Dixerunt ergo ei: Quis es? ut responsum demus his, qui miserunt nos. Quid dicis de teipso?

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑι.

λὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ια'. β'.

Ο ΔΕ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑι.

Συναπτή.

ΕΓΕΙΡΟΝ, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τὴν δύναμίν σου, καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐλθὲ, ᾧ μετὰ μεγάλης ἡμῶν ἀντιλαβοῦ ἰσχύος, ὅμως ἐπειδήπερ διὰ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῆς μοχθηρίας ἡμῶν, σφόδρα ἐμποδιζόμεθα καὶ κωλυόμεθα ἐν τῷ τρέχειν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἡ δαψιλὴς χάρις καὶ εὐσπλαγχνία σου ταχέως ἡμῶν βοηθήσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς ἱκανοδοσίας τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιπ. δ'. δ'.

ΧΑΙΡΕΤΕ ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν· Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. α'. ιθ'.

ΚΑΙ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nativitas Domini Nostri.

ANGLICANA ET GALLICA.

CHRISTMAS-DAY.

crying in the wilderness, Make straight the way of the Lord, as said the prophet Esaias. And they which were sent were of the Pharisees. And they asked him, and said unto him, Why baptizest thou then, if thou be not that Christ, nor Elias, neither that Prophet? John answered them, saying, I baptize with water: but there standeth one among you, whom ye know not: He it is who coming after me is preferred before me, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. These things were done in Bethabara beyond Jordan, where John was baptizing.

THE NATIVITY OF OUR LORD, *or the* BIRTH-DAY OF CHRIST, *commonly called* CHRISTMAS-DAY.

The Collect.

ALMIGHTY God, who hast given us thy only-begotten Son to take our nature upon him, and as at this time to be born of a pure Virgin; Grant that we being regenerate, and made thy children by adoption and grace, may daily be renewed by thy Holy Spirit; through the same our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the same Spirit, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. Hebrews i. 1.

GOD, who at sundry times and in divers manners spake in time past unto the fathers by the prophets, hath in these last days spoken unto us by his Son, whom he hath appointed heir of all things, by whom also he made the worlds; who being the brightness of his glory, and the express image of his person, and upholding all things by the word of his power, when he had by himself purged our sins, sat down on the right hand of the Majesty on high; being made so much better than the angels, as he hath by inheritance obtained a more excellent name than they. For unto which of the angels said he at any time, Thou art my Son, this day have I begotten thee? And again, I will be to him a Father, and he shall be to me a Son? And again, when he bringeth in the first-begotten into the world, he saith, And let all the angels of God worship him. And of the angels he saith, Who maketh his angels spirits, and his ministers a flame of fire. But unto the Son he saith, Thy throne, O God, is for ever and ever; a sceptre of righteousness is the sceptre of thy kingdom: Thou hast loved righteousness, and hated iniquity; therefore God, even thy God, hath anointed thee with the oil of gladness above thy fellows. And, Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation of the earth; and the heavens are the works of thine hands: they shall perish, but thou remainest; and they all shall wax old as doth a garment; and as a vesture shalt thou fold them up, and they shall be changed; but thou art the same, and thy years shall not fail.

LE JOUR DE NOEL.

applanissez le chemin du Seigneur, comme a dit Esaïe le prophète. (Or, ceux qui avoient été envoyés vers lui, étoient d'entre les Pharisiens.) Ils l'interrogèrent encore, et lui dirent: pourquoi donc baptises-tu, si tu n'es point le Christ, ni Elie, ni le Prophète? Jean leur répondit, et leur dit: pour moi, je baptise d'eau; mais il y en a un au milieu de vous, que vous ne connoissez point: c'est celui qui vient après moi, qui est préféré à moi, et duquel je ne suis pas digne de délier la courroie du soulier. Ces choses arrivèrent à Bethabara, au-delà du Jourdain, où Jean baptisoit.

LE JOUR DE LA NAISSANCE DE NOTRE SEIGNEUR, *appelé* NOEL

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as donné ton Fils Unique, afin qu'il prît notre nature, et qu'il naquît d'une chaste vierge, dans un temps pareil à celui-ci; accorde nous qu'étant régénérés et faits tes enfans, par adoption et par grâce, nous soyons de jour en jour renouvelés par ton Saint Esprit, par Jésus-Christ notre Seigneur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul et même Dieu, béni éternellement. *Amen.*

L'Epître, Héb. i. 1.

DIEU, ayant anciennement parlé à nos pères par les Prophètes, à plusieurs fois et en plusieurs manières, a parlé à nous en ces derniers jours par son Fils, qu'il a établi héritier de toutes choses, et par lequel il a fait les siècles: et qui étant la splendeur de sa gloire, et la marque engravée de sa personne, et soutenant toutes choses par sa parole puissante, ayant fait par soi-même la purification de nos péchés, s'est assis à la droite de la Majesté dans les lieux très-hauts. Etant fait d'autant plus excellent que les anges, qu'il a hérité un nom plus excellent au-dessus d'eux. Car auquel des anges a-t-il jamais dit: tu est mon Fils, je t'ai aujourd'hui engendré? et ailleurs, je lui serai Père, et il me sera Fils? Et encore, quand il introduit dans le monde son Fils premier-né, il est dit: et que tous les anges de Dieu l'adorent. Car quant aux anges, il est dit: faisant les vents ses anges, et la flamme de feu ses ministres. Mais il est dit, quant au Fils: ô Dieu, ton trône demeure aux siècles des siècles, et le sceptre de ton royaume est un sceptre de droiture tu as aimé la justice, et tu as haï l'iniquité: c'est pourquoi, ô Dieu, ton Dieu t'a oint d'une huile de joie par-dessus tes compagnons. Et dans un autre endroit: toi, Seigneur, as fondé la terre dès le commencement, et les cieux sont l'ouvrage de tes mains: ils périront, mais tu es permanent: et ils s'envieilliront tous comme un vêtement; et tu les plieras en rouleau comme un habit, et ils seront changés: mais toi, tu es le même, et tes ans ne finiront point.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΑ.

ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἰσιάσατε τὸν δρόμον τοῦ Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν λέγοντες· Τί λοιπὸν βαπτίζεις, ἐὰν σὺ δὲν εἶσαι ὁ Χριστὸς, οὔτε ὁ Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης; καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης καὶ εἶπε· Ἐγὼ διὰ τοῦ νεροῦ βαπτίζω ἐν δὲ τῷ μέσῳ σας στέκεται, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐσεῖς δὲν γνωρίζετε. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐρχόμενος ὀπίσω μου, ὁ ὁποῖος ἔμπροσθέν μου ἐγεννήθη. Τᾦ ὁποίου τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος ἐγὼ ἄξιος δὲν εἶμαι 'να λύσω. Ταῦτα ἐγένοντο εἰς τὴν Βηθαβαρὰν πέραν τοῦ Ἰορδάνου ὅπου ὁ Ἰωάννης ἐβάπτιζε.

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ χαρίσας ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, 'να λάβῃ τὴν φύσιν μας, κ' ὡς τὴν ὥραν ταύτην 'να γεννηθῇ ἀπὸ τῆς ἀγνῆς Παρθένης· σὲ παρακαλοῦμεν, παλιγγενηθέντες, καὶ γεννηθέντες τέκνα, σου διὰ μέσου τῆς υἱοθεσίας καὶ τῆς χάριτος, ἀνανέωσόν μας κάθε ἡμέραν διὰ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, διὰ τὴν χάριν τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Επιστολή. Ἑβρ. α'. α'.

ΛΑΛΗΣΑΣ ὁ Θεὸς εἰς πολλὰ μέρη, καὶ πολυτρόπως πρὸς τὸς Πατέρας διὰ τῶν προφητῶν, εἰς ταύτας τὰς ὑστερηνὰς ἡμέρας μᾶς ἐλάλησεν διὰ τοῦ Υἱοῦ· ὁντινα ἔκαμε κληρονόμον πάντων τῶν πραγμάτων, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐποίησε τοὺς αἰῶνας. Ὅστις ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεώς τε, καὶ κρατῶν τὰ πάντα σὺν τῇ δυνάμει τᾦ λόγῳ του, ἀφ' οὗ ἐκαθάρισε μὲ τὸν ἑαυτόν του τὰς ἁμαρτίας μας, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλοσύνης ὑψηλά. Τοσούτῳ μεγαλίτερος τῶν ἀγγέλων γενόμενος, ὅσῳ λαμπρότερον ὄνομα παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν· Πρὸς τίνα γὰρ τῶν ἀγγέλων εἶπε ποτέ· Σὺ εἶσαι Υἱός μου, ἐγὼ σήμερον ἐγέννησά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ θέλω τοῦ εἶναι πατὴρ, καὶ αὐτὸς θέλει μοι εἶναι υἱός; Ὅταν δὲ πάλιν εισφέρῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Ἂς τὸν προσκυνήσωσι πάντες οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους του πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ φλόγα πυρός. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τᾦ αἰῶνος· ῥάβδος ὀρθότητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως πλέον ἀπὸ τοὺς συντρόφους σου. Καὶ· Σὺ, Κύριε, κατ' ἀρχὰς, Ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ οἱ ἔρανοὶ εἶναι ἔργα τῶν χειρῶν σου. Αὐτοὶ χάνονται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πᾶς ἄνθρωπος θέλει παλαιωθῆν ὡσὰν φόρεμα, καὶ ὡσὰν ἐπανωφόρεμα θέλεις τοὺς διπλώσειν, καὶ ἀλλάξουσι· σὺ δὲ εἶσαι ὁ αὐτὸς, καὶ τὰ ἔτη σου δὲν θέλουσι ἐκλείψειν.

LA FESTA DEL NATALE.

voce di colui che grida nel diserto: addirizzate la via del Signore, siccome il profeta Isaia ha detto. Or coloro ch' erano stati mandati erano d' infrà i Farisei, ed essi gli domandarono e gli dissero: perchè dunque battezzi, se tu non sei il Cristo, nè Elia, nè 'l Profeta? Giovanni rispose loro, dicendo: io battezzo con acqua; ma nel mezzo di voi è presente uno il qual voi non conoscete. Esso è colui che viene dietro a me, il qual m' è stato anteposto, di cui io non son degno di sciogliere il legacciolo della scarpa. Queste cose avvennero in Bettabara di là del Giordano, ove Giovanni battezzava.

LA FESTA DEL NATALE.

La Colletta.

IDDIO Onnipotente, che ci hai dato l' unico tuo figliuolo, per assumer la nostra natura, e come in questo tempo esser nato d' una pura vergine, facci la grazia che, essendo noi rigenerati e fatti figliuoli tuoi, per adottazione e per grazia, siamo, di giorno in giorno, rinnovati per la virtù del tuo Santo Spirito, per quel medesimo Gesù Cristo, nostro Signore, il qual vive e regna con te e il medesimo Spirito, sempre un solo Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. Heb. i. 1.

AVENDÒ Iddio, variamente ed in molte maniere, parlato già anticamente a' padri ne' profeti, in questi ultimi giorni ha parlato a noi nel suo figliuolo, il quale egli ha costituito erede d' ogni cosa, per il quale ancora ha fatti i secoli; per lo splendor della gloria, ed il carattere della sussistenza d' esso, e, portando tutte le cose colla parola della sua potenza, dopo aver fatto per sè stesso il purgamento de' nostri peccati, s' è posto a sedere alla destra di maestà ne' luoghi altissimi, essendo fatto di tanto superiore agli Angeli, quanto egli ha eredato un nome più eccellente ch' essi. Perciocchè a qual degli Angeli disse egli mai: tu sei il mio figliuolo, oggi io t' ho generato? E di nuovo, io gli sarò padre, ed egli mi sarà figliuolo? Ed ancora, quando egli introduce il primogenito nel mondo, dice: ed adorinlo tutti gli Angeli di Dio; ma degli Angeli dice: chi fa i venti suoi Angeli, e la fiamma del fuoco suoi ministri; ma del figliuolo dice: o Dio, il tuo trono è ne' secoli de' secoli, lo scettro del tuo regno è uno scettro di dirittura. Tu hai amata la giustizia, ed hai odiata la iniquità; perciò Iddio, Iddio tuo t' ha unto d' olio di letizia sopra i tuoi consorti. Tu, Signore, nel principio fondasti la terra, ed i cieli sono opere delle tue mani: essi periranno, ma tu dimori, ed invecchieranno tutti a guisa di vestimento, e tu gli piegherai come una veste, e saranno mutati, ma tu sei sempre lo stesso ed i tuoi anni non verranno giammai meno.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nativitas Domini Nostri.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Weihnachts-Tage.

eine Stimme eines Predigers in der Wüſten: Richtet den Weg des Herrn; wie der Prophet Eſaias geſagt hat. Und die geſandt waren, die waren von den Phariſäern, und fragten ihn, und ſprachen zu ihm: Warum taufeſt du denn, ſo du nicht Chriſtus biſt, noch Elias, noch ein Prophet? Johannes antwortete ihnen, und ſprach: Ich taufe mit Waſſer; aber er iſt mitten unter euch getreten, den Ihr nicht kennet. Der iſts, der nach mir kommen wird, welcher vor mir geweſen iſt, deß Ich nicht werth bin, daß ich ſeine Schuhriemen auflöſe. Dieß geſchah zu Bethabara, jenſeit des Jordans, da Johannes taufte.

Am Feſte der Geburt unſeres Herrn, auch Weihnachten genannt.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott! Der du uns deinen eingeborenen Sohn gegeben haſt, unſere Natur anzunehmen, und um dieſe Zeit von einer unſchuldigen Jungfrau geboren zu werden: Verleihe, daß wir, als Wiedergeborene, durch deine Gnade zu deinen Kindern angenommen, täglich durch deinen heiligen Geiſt erneuert werden mögen, durch denſelben, unſern Herrn, Jeſum Chriſtum, der mit dir und dem heiligen Geiſte, ein einiger Gott, lebt und regiert, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Hebr. 1, 1—12.

Nachdem vorzeiten Gott manchmal und mancherley Weiſe geredet hat zu den Vätern durch die Propheten; hat er am letzten in dieſen Tagen zu uns geredet durch den Sohn, welchen er geſetzet hat zum Erben über alles, durch welchen er auch die Welt gemacht hat. Welcher, ſintemal er iſt der Glanz ſeiner Herrlichkeit, und das Ebenbild ſeines Weſens, und trägt alle Dinge mit ſeinem kräftigen Wort, und hat gemacht die Reinigung unſerer Sünden durch ſich ſelbſt, hat er ſich geſetzt zu der Rechten der Majeſtät in der Höhe; ſo viel beſſer geworden, denn die Engel, ſo gar viel einen höhern Namen er vor ihnen ererbet hat. Denn zu welchem Engel hat er jemals geſagt: Du biſt mein Sohn, heute habe Ich dich gezeuget? Und abermal: Ich werde ſein Vater ſeyn, und Er wird mein Sohn ſeyn! Und abermal, da er einführet den Erſtgebornen in die Welt, ſpricht er: Und es ſollen ihn alle Engel Gottes anbeten. Von den Engeln ſpricht er zwar: Er machet ſeine Engel Geiſter, und ſeine Diener Feuerflammen. Aber von dem Sohne: Gott, dein Stuhl währet von Ewigkeit zu Ewigkeit; das Scepter deines Reichs iſt ein richtiges Scepter: Du haſt geliebet die Gerechtigkeit, und gehaſſet die Ungerechtigkeit; darum hat dich, o Gott, geſalbet dein Gott, mit dem Oehl der Freuden, über deine Genoſſen. Und: Du, Herr, haſt von Anfang die Erde gegründet, und die Himmel ſind deiner Hände Werke. Dieſelbigen werden vergehen, Du aber wirſt bleiben; und ſie werden alle veralten wie ein Kleid, und wie ein Gewand wirſt du ſie wandeln, und ſie werden ſich verwandeln; du aber biſt derſelbige, und deine Jahre werden nicht aufhören.

EL DIA DE NAVIDAD.

tí mismo? El dixo: Yo soy voz del que clama en el desierto: Enderezad el camino del Señor, como dixo Isaías Propheta. Y los que habian sido enviados, eran de los Phariséos. Y le preguntaron, y le dixéron: ¿Pues por qué bautizas, si tú no eres el Christo, ni Elías, ni el Propheta? Juan les respondió, y dixo: Yo bautizo en agua: mas en medio de vosotros estuvo, á quien vosotros no conoceis. Este es el que ha de venir en pos de mí, que ha sido engendrado ántes de mí: del qual yo no soy digno de desatar la correa del zapato. Esto aconteció en Bethania de la otra parte del Jordan, en donde estaba Juan bautizando.

EL NACIMIENTO DE CHRISTO, ó FIESTA DE NAVIDAD.

La Colecta.

OMNIPOTENTE Dios, que nos diste tu Unigenito Hijo para que tomase sobre sí nuestra naturaleza, y naciese semejante dia de una Virgen pura; Concede, que siendo regenerados y hechos tus hijos por adopcion y gracia seamos cada dia renovados con tu Santo Espíritu, mediante el mismo Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo, y el mismo Espíritu, un Solo Dios por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. Heb. i. 1.

HABIENDO hablado Dios muchas veces, y en muchas maneras á los padres en otro tiempo por los Prophetas: últimamente en estos dias nos ha hablado por el Hijo, al qual constituyó heredero de todo, por quien hizo tambien los siglos: el qual siendo el resplandor de la gloria, y la figura de su substancia, y sustentándolo todo con la palabra de su virtud, habiendo hecho la purificacion de los pecados, está sentado á la diestra de la Magestad en las alturas: Hecho tanto mas excelente que los Angeles, quanto heredó mas excelente nombre que ellos. ¿Porque á quién de los Angeles dixo jamas: Tú eres mi Hijo, yo hoy te he engendrado? Y otra vez: ¿Yo le seré á él Padre, y él me será á mi Hijo? Y otra vez quando introduce al Primogénito en la redondez de la tierra, dice: Y adórenle todos los Angeles de Dios. Asímismo sobre los Angeles dice: El que hace á sus Angeles espíritus, y á sus Ministros llama de fuego. Mas al Hijo: Tu trono Dios en el siglo del siglo: vara de equidad, la vara de tu reyno. Tú has amado la justicia, y has aborrecido la maldad: por esto te ungió Dios, el Dios tuyo, con óleo de alegría sobre tus compañeros. Y: Tú, Señor, en el principio fundáste la tierra: y obras de tus manos son los cielos: ellos perecerán, mas tú permanecerás, y todos se envejecerán como vestidura: y los mudarás como un manto, y serán mudados: mas tú el mismo eres, y tus años no menguarán.

LATINA ET GRÆCA.

NATIVITAS DOMINI NOSTRI.

Ait: Ego vox clamantis in deserto: Dirigite viam Domini, sicut dixit Isaias propheta. Et qui missi fuerant, erant ex Pharisæis. Et interrogaverunt eum, et dixerunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Elias, neque Propheta? Respondit eis Joannes, dicens: Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est; cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrigiam calceamenti. Hæc in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Joannes baptizans.

NATIVITAS DOMINI NOSTRI, *seu* DIES NATALIS CHRISTI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui Filium tuum unigenitum nobis dedisti, qui naturam nostram assumeret, et ex casta Virgine quasi hoc tempore nasceretur; da, ut regenerati, et Filii tui per adoptionem ac gratiam facti, sancto tuo Spiritu indies renovemur, per eundem Dominum nostrum Jesum Christum, qui vivit et regnat tecum, et cum eodem Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Heb. i. 1.

MULTIFARIAM, multisque modis, olim Deus loquens patribus in Prophetis, novissime, diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit hæredem universorum, per quem fecit et sæcula: qui cum sit splendor gloriæ, et figura substantiæ ejus, portansque omnia verbo virtutis suæ, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram Majestatis in excelsis: tanto melior Angelis effectus, quanto differentius præ illis nomen hæreditavit. Cui enim dixit aliquando Angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum iterum introducit primogenitum in orbem terræ, dicit: Et adorent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, et ministros suos flammam ignis. Ad filium autem: Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi: virga æquitatis, virga regni tui. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis præ participibus tuis. Et: Tu in principio, Domine, terram fundasti; et opera manuum tuarum sunt cœli. Ipsi peribunt, tu autem permanebis: et omnes, ut vestimentum, veterascent: et, velut amictum, mutabis eos, et mutabuntur: tu autem idem ipse es; et anni tui non deficient.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ δοὺς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναδέχεσθαι καὶ περί πε τὸν νῦν χρόνον ἐξ ἁγνῆς τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παράσχου δεόμεθα, ἵνα ἡμεῖς παλιγγενηθέντες, καὶ τέκνα σε διὰ υἱοθεσίας καὶ χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἑκάστην Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σου ἀνακαινισθῶμεν δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. α'. α'.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ ᾧ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Stephani.

ANGLICANA ET GALLICA.

ST. STEPHEN'S DAY.

The Gospel. St. John i. 1.

IN the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. The same was in the beginning with God. All things were made by him; and without him was not any thing made that was made. In him was life, and the life was the light of men. And the light shineth in darkness, and the darkness comprehended it not. There was a man sent from God, whose name was John. The same came for a witness, to bear witness of the light, that all men through him might believe. He was not that light, but was sent to bear witness of that light. That was the true light, which lighteth every man that cometh into the world. He was in the world, and the world was made by him, and the world knew him not. He came unto his own, and his own received him not. But as many as received him, to them gave he power to become the sons of God, even to them that believe on his Name: which were born, not of blood, nor of the will of the flesh, nor of the will of man, but of God. And the Word was made flesh, and dwelt among us (and we beheld his glory, the glory as of the only-begotten of the Father) full of grace and truth.

SAINT STEPHEN'S DAY.

The Collect.

GRANT, O LORD, that, in all our sufferings here upon earth for the testimony of thy truth, we may steadfastly look up to heaven, and by faith behold the glory that shall be revealed; and, being filled with the holy Ghost, may learn to love and bless our persecutors by the example of thy first Martyr Saint Stephen, who prayed for his murderers to thee, O blessed Jesus, who standest at the right hand of God to succour all those that suffer for thee, our only Mediator and Advocate. *Amen.*

Then shall follow the Collect of the Nativity, which shall be said continually unto New-year's Eve.

For the Epistle. Acts vii. 55.

STEPHEN, being full of the holy Ghost, looked up steadfastly into heaven, and saw the glory of God, and Jesus standing on the right hand of God, and said, Behold, I see the heavens opened, and the Son of Man standing on the right hand of God. Then they cried out with a loud voice, and stopped their ears, and ran upon him with one accord, and cast him out of the city, and stoned him: and the witnesses laid down their clothes at a young man's feet, whose name was Saul. And they stoned Stephen, calling upon God, and saying, Lord Jesus, receive my spirit. And he kneeled down, and cried with a loud voice, Lord, lay not this sin to their charge. And when he had said this, he fell asleep.

LE JOUR DE ST. ETIENNE.

L'Evangile, St. Jean i, 1.

AU commencement étoit la parole, et la parole étoit avec Dieu, et cette parole étoit Dieu. Elle étoit au commencement avec Dieu. Toutes choses ont été faites par elle, et sans elle rien de ce qui a été fait n'a été fait. En elle étoit la vie, et la vie étoit la lumière des hommes. Et la lumière luit dans les ténèbres, mais les ténèbres ne l'ont point comprise. Il y eut un homme appelé Jean, qui fut envoyé de Dieu. Il vint pour rendre témoignage; pour rendre, dis-je, témoignage à la lumière, afin que tous crussent par lui. Il n'étoit pas la lumière, mais il étoit envoyé pour rendre témoignage à la lumière. Cette lumière étoit la véritable, qui illumine tout homme venant au monde. Elle étoit au monde, et le monde a été fait par elle, mais le monde ne l'a point connue. Il est venu chez soi, et les siens ne l'ont point reçu; mais à tous ceux qui l'ont reçu, il leur a donné le droit d'être faits enfans de Dieu, savoir, à ceux qui croient en son nom: lesquels ne sont point nés de sang, ni de la volonté de la chair, ni de la volonté de l'homme, mais ils sont nés de Dieu. Et la parole a été faite chair, et a habité parmi nous; et nous avons contemplé sa gloire, qui a été une gloire comme la gloire du Fils unique du Père, pleine de grâce et de vérité.

LE JOUR DE ST. ETIENNE.

La Collecte.

FAIS-NOUS la grâce, Seigneur, que dans toutes les souffrances auxquelles nous pouvons être exposés sur la terre pour le témoignage de ta vérité, nous regardions toujours fixement au ciel, et que nous voiions, par la foi, la gloire qui doit être révélée; et qu'étant remplis du St. Esprit, nous apprenions à aimer et à bénir nos persécuteurs, à l'exemple de Saint Etienne, ton premier martyr, qui te pria pour ceux qui le faisoient mourir, ô Seigneur Jésus, qui te tiens à la droite de Dieu, pour secourir ceux qui souffrent pour toi, notre seul Médiateur et Avocat. *Amen.*

Puis suivra la Collecte de la Naissance, qui se dira toujours jusques à la veille du prémier jour de l'An.

Pour l'Epître, Actes, vii. 55.

ETIENNE, étant rempli du Saint Esprit, et ayant les yeux attachés au ciel, vit la gloire de Dieu, et Jésus étant à la droite de Dieu. Et il dit: voici, je vois les cieux ouverts, et le Fils de l'homme étant à la droite de Dieu. Alors ils s'écrièrent à haute voix, et bouchèrent leurs oreilles, et tous d'un accord se jetèrent sur lui; et l'ayant tiré hors de la ville, ils le lapidèrent; et les témoins mirent leurs vêtemens aux pieds d'un jeune homme nommé Saul. Et ils lapidoient Etienne, qui prioit et disoit: Seigneur Jésus, reçois mon esprit; et s'étant mis à genoux, il cria à haute voix: Seigneur, ne leur impute point ce péché. Et quand il eut dit cela, il s'endormit.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Εὐαγγέλιον Ἰωάν. α'. α'.

Ἐις τὴν ἀρχὴν ἦτον ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦτον μετὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεὸς ἦτον ὁ λόγος. Οὗτος ἦτον εἰς τὴν ἀρχὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ. Πάντα ἔγινον δι' αὐτοῦ· καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἐγένετο οὐδὲ ἓν ἀφ' ὅσα ἔγινον. Εἰς αὐτὸν ἦτον ζωὴ, καὶ ἡ ζωὴ ἦτον τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φαίνει ἐν τῇ σκοτία, καὶ ἡ σκοτία δὲν κατέλαβεν αὐτό. Ἦτον ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὀνομαζόμενος Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς, καὶ δι' αὐτοῦ πιστεύσωσι πάντες. Δὲν ἦτον ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ὁ μαρτυρῶν περὶ τοῦ φωτός. Τὸ φωτὸς τοῦ ἀληθινοῦ, τοῦ φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἦτον εἰς τὸν κόσμον, καὶ δι' αὐτοῦ ἐγένετο ὁ κόσμος· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν δὲν ἐγνώρισεν. Ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐδέχθησαν αὐτόν. Ὅσοι δὲ τὸν ἐδέχθησαν, εἰς αὐτοὺς εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομά του, ἔδωκεν ἐξουσίαν ἵνα γίνωσιν τέκνα Θεοῦ αὐτοὶ οὐχὶ ἐξ' αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐγεννήθησαν ἐκ Θεῦ· καὶ ὁ λόγος ἐγένετο σάρξ· καὶ ἐκατοίκησε μεθ' ἡμῶν, (καὶ ἴδομεν τὴν δόξαν του, ὡς δόξαν μονογενοῦς ἐκ τοῦ Πατρὸς) γέμων χάρις καὶ ἀληθείας.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΟΝ ἡμῖν Κύριε εἰς πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, βασάνους μας εἰς μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας σου, ἵνα ἀτενίσωμεν εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ διὰ πίστεως ἰδῶμεν τὴν δόξαν τὴν μέλλουσαν ἵνα ἀποκαλυφθῇ· καὶ γέμοντες τῷ ἁγίου Πνεύματος, μάθωμεν ἵνα ἀγαπήσωμεν, καὶ ἵνα εὐλογήσωμεν τοὺς διώκτας μας, ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ πρωτομάρτυρός σου ἁγίου Στεφάνου, ὅστις σὲ παρεκάλει ὑπὲρ τῶν φονέων του, ὦ εὐλογητὲ Ἰησοῦ ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεῦ, εἰς βοήθειαν τῶν ὅσοι πάσχωσι διὰ σὲ, ὁ μόνε Μεσίτα καὶ παράκλητε ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπείτα ἀκολουθεῖ ἡ Συναπτὴ τῶν Χριστουγέννων ἡ ὁποῖα καθημερινῶς ἀναγιγνώσκεται ἕως τῆς παραμονῆς τῆς τοῦ Κυρίου Περιτομῆς.

Επιστολή. Πραξ. ζ'. νε'.

ΓΕΜΟΝΤΟΣ δὲ αὐτοῦ Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε τὴν δόξαν τῦ Θεῦ, καὶ τὸν Ἰησοῦν καθήμενον κατὰ τὸ δεξιὸν τῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, καθὰ τὸ δεξιὸν καθήμενον τοῦ Θεοῦ. Κράξαντες δὲ μεγάλῃ φωνῇ ἔκλυον τὰ αὐτία αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐκβάλοντές τον ἔξω τῆς πόλεως τὸν ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἔβαλαν τὰ φορέματά των παρὰ τοὺς πόδας ἑνὸς νέου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον περικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Γονατίζων δὲ ἔκραξε μεγάλῃ φωνῇ· Κύριε μὴ μνημονεύσῃς ταύτην τὴν ἁμαρτίαν αὐτῶν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

LA FESTA DI S. STEFANO.

L'Evangelo. S. Giovan. i. 1.

NEL principio la Parola era, e la Parola era appo Iddio, e la Parola era Dio. Essa era nel principio appo Dio. Ogni cosa è stata fatta per essa, e senza essa niuna cosa fatta è stata fatta. In lei era la vita, e la vita era la luce degli uomini. E la luce riluce nelle tenebre, e le tenebre non l'hanno compresa. Vi fu un uomo mandato da Dio, il cui nome era Giovanni. Costui venne per testimonianza, affin di testimoniar della luce, acciocchè tutti credessero per lui. Egli non era la luce, anzi era mandato per testimoniar della luce. Colui è la vera luce, che illumina ogni uomo che viene nel mondo. Era nel mondo, e 'l mondo è stato fatto per esso; ma il mondo non l'ha conosciuto. Egli è venuto in casa sua, ed i suoi non l'hanno ricevuto; ma a tutti coloro che l'hanno ricevuto, i quali credono nel suo nome, egli ha data questa ragione d'esser fatti figliuoli di Dio; i quali non di sangue nè di volontà di carne, nè di volontà d'uomo, ma son nati da Dio. E la Parola è stata fatta carne; ed è abitata fra noi, e noi abbiam contemplata la sua gloria; gloria come dell'unigenito proceduto dal padre pieno di grazia e di verità.

LA FESTA DI S. STEFANO.

La Colletta.

CONCEDI, o Signore, che in tutte le nostre sofferenze in questo mondo, per la testimonianza della tua verità, riguardiamo sempre fissamente al cielo, e contempliamo per fede la gloria che ha da esserci manifestata, e, essendo riempiti dello Spirito Santo, impariamo, all'esempio del tuo primo martire S. Stefano, ad amare e benedire i nostri persecutori, il qual pregava per quelli che lo lapidavano a te, o Gesù benedetto, che stai alla destra di Dio, pronto ad aiutar tutti quelli che patiscono per te, nostro Mediatore e Intercessore unico. *Amen.*

Poi seguirà la colletta del giorno di Natale, la qual ha da dirsi continuamente, infino alla vigilia del Capo d'anno.

Per l'Epistola, Fatti d'Apost. vii. 55.

STEFANO, essendo pieno dello Spirito Santo, affissati gli occhi al cielo, vide la gloria di Dio e Gesù che stava alla destra di Dio, e disse: Ecco, io veggo i cieli aperti e 'l figliuol dell'uomo che sta alla destra di Dio; ma essi, gittando di gran gridi, si turarono gl'orecchi, e tutti insieme di pari consentimento si avventarono sopra lui, e cacciaronlo fuor della città, e lo lapidavano; ed i testimoni misero giù le lor veste a'piedi d'un giovane, chiamato Saulo, e lapidavano Stefano ch'invocava Gesù e diceva: Signor Gesù, ricevi il mio spirito. Poi, postosi inginocchioni, gridò ad alta voce, Signore, non imputar loro questo peccato. E detto questo, s'addormentò.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Stephani.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des heiligen Stephanus.

Das Evangelium. Joh. 1, 1—14.

Im Anfang war das Wort, und das Wort war bey Gott, und Gott war das Wort. Daſſelbige war im Anfang bey Gott. Alle Dinge ſind durch daſſelbige gemacht, und ohne daſſelbige iſt Nichts gemacht, was gemacht iſt. In ihm war das Leben, und das Leben war das Licht der Menſchen. Und das Licht ſcheinet in der Finſterniß, und die Finſterniß haben es nicht begriffen. Es ward ein Menſch von Gott geſandt, der hieß Johannes. Derſelbige kam zum Zeugniß, daß er von dem Lichte zeugete, auf daß ſie alle durch ihn glaubten. Er war nicht das Licht, ſondern daß er zeugete von dem Lichte. Das war das wahrhaftige Licht, welches alle Menſchen erleuchtet, die in dieſe Welt kommen. Es war in der Welt, und die Welt iſt durch daſſelbige gemacht; und die Welt kannte es nicht. Er kam in ſein Eigenthum, und die Seinen nahmen ihn nicht auf. Wie viele ihn aber aufnahmen, denen gab er Macht Gottes Kinder zu werden, die an ſeinen Namen glauben. Welche nicht von dem Geblüte, noch von dem Willen des Fleiſches, noch von dem Willen eines Mannes, ſondern von Gott geboren ſind. Und das Wort ward Fleiſch, und wohnete unter uns, und wir ſahen ſeine Herrlichkeit, eine Herrlichkeit als des eingebornen Sohnes vom Vater, voller Gnade und Wahrheit.

Am Tage des heiligen Stephanus.

Die Collecte.

Verleihe, o Gott! daß wir in allen Leiden, die wir für das Bekenntniß deiner Wahrheit auf Erden erdulden müſſen, ſtandhaft zum Himmel aufblicken, und im Glauben die Herrlichkeit ſehen mögen, die offenbaret werden ſoll, damit wir, deines heiligen Geiſtes voll, unſere Verfolger lieben und ſegnen lernen, nach dem Beyſpiel des heiligen Stephanus, deines erſten Märtyrers, der für ſeine Mörder zu dir betete, o hochgelobter Jeſus! der du zur Rechten Gottes ſteheſt, um allen, die um deinetwillen leiden, zu helfen, als unſer einziger Mittler und Fürſprecher. Amen.

(Dann folgt die Weihnachts-Collecte, die bis zum Neujahrs-Abend täglich geleſen werden ſoll.)

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 7, 55—60.

Als Stephanus aber voll heiligen Geiſtes war, ſah er auf gen Himmel, und ſah die Herrlichkeit Gottes, und Jeſum ſtehen zur Rechten Gottes, und ſprach: Siehe, ich ſehe den Himmel offen, und des Menſchen Sohn zur Rechten Gottes ſtehen. Sie ſchrieen aber laut, und hielten ihre Ohren zu, und ſtürmeten einmüthiglich zu ihm ein, ſtießen ihn zur Stadt hinaus, und ſteinigten ihn. Und die Zeugen legten ab ihre Kleider zu den Füßen eines Jünglings, der hieß Saulus, und ſteinigten Stephanum, der anrief und ſprach: Herr Jeſu, nimm meinen Geiſt auf! Er kniete aber nieder, und ſchrie laut: Herr, behalte ihnen dieſe Sünde nicht! Und als er das geſagt, entſchlief er.

EL DIA DE S. ESTEVAN.

El Evangelio. S. Juan i. 1.

En el principio era el Verbo, y el Verbo era con Dios, y el Verbo era Dios. Este era en el principio con Dios. Todas las cosas fuéron hechas por él: y nada de lo que fué hecho, se hizo sin él, en él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz en las tinieblas resplandece; mas las tinieblas no la comprehendiéron. Fué un hombre enviado de Dios, que tenia por nombre Juan. Este vino en testimonio, para dar testimonio de la luz, para que creyesen todos por él. No era él la luz, sino para que diese testimonio de la luz. Era la luz verdadera, que alumbra á todo hombre, que viene á este mundo. En el mundo estaba, y el mundo por él fué hecho, y no le conoció el mundo. A lo suyo vino, y los suyos no le recibiéron. Mas á quantos le recibiéron, les dió poder de ser hechos hijos de Dios, á aquellos que creen en su nombre: los quales son nacidos no de sangres, ni de voluntad de varon, mas de Dios. Y el Verbo fué hecho carne, y habitó entre nosotros: y vimos la gloria de él, gloria como de Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.

EL DIA DE S. ESTEVAN.

La Colecta.

Concede, O Señor, que en todos nuestros padecimientos aqui sobre la tierra por atestiguar tu verdad fixemos nuestra vista en el Cielo, y por fé veamos la gloria, que ha de ser revelada; y llenos del Espiritu Santo aprendamos á amar y bendecir nuestros perseguidores, á exemplo de tu Primer Martir Estevan, que rogó por sus verdugos á Tí, O Bendito Jesus, que estás á la diestra de Dios para socorrer todos los que sufren por Tí, nuestro Solo Mediador y Abogado. *Amen.*

Luego se dirá la Colecta del Dia de Navidad, la qual se dirá diariamente hasta Vispera de Año Nuevo.

En lugar de Epistola. Hech. vii. 55.

Estevan lleno de Espíritu Santo, mirando al Cielo, vió la gloria de Dios, y á Jesus que estaba en pie á la diestra de Dios. Y dixo: He aquí veo los Cielos abiertos, y al Hijo del hombre que está en pie á la diestra de Dios. Mas ellos clamando á grandes voces, taparon sus orejas, y todos de un ánimo arremetiéron impetuosamente contra él. Y sacándole fuera de la ciudad, lo apedreaban: y los testigos pusiéron sus ropas á los pies de un mancebo, que se llamaba Saulo. Y apedreaban á Estevan, que oraba y decia: Señor Jesus, recibe mi Espíritu. Y puesto de rodillas, clamó en voz alta, diciendo: Señor, no les imputes este pecado. Y quando esto hubo dicho, durmió en el Señor.

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. STEPHANI

Evangelium. S. Joan. i. 1.

In principio erat verbum, et verbum erat apud Deum, et Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et, sine ipso, factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est; et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo, nati sunt. Et verbum caro factum est, et habitavit in nobis (et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a patre) plenum gratiæ, et veritatis.

DIES SANCTI STEPHANI.

Collecta.

Concede, Domine, ut, in omnibus quibus nic in terris premimur calamitatibus, propter testimonium veritatis tuæ, attente in cœlum intueamur, et fide perspiciamus gloriam, quæ posthac manifestanda est; et, Spiritu sancto repleti, doceamur persecutoribus nostris benedicere, ad exemplum Protomartyris tui sancti Stephani, qui pro interfectoribus suis oravit te, O beate Jesu, qui sedes ad dexteram Dei, ut eos omnes adjuves, qui pro te, uno Mediatore et Advocato nostro patiuntur. Amen.

¶ *Tum sequetur Collecta Nativitatis, quæ nunquam intermittetur usque ad Vigiliam Circumcisionis.*

Pro Epistola. Act. vii. 55.

Cum autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in cœlum, vidit gloriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce, video cœlos apertos, et filium hominis stantem a dextris Dei. Exclamantes autem voce magna, continuerunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in eum. Et ejicientes eum extra civitatem, lapidabant: et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. Et lapidabant Stephanum invocantem, et dicentem: Domine Jesu! suscipe spiritum meum. Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens: Domine! ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. α'. α'.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος, ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ· ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρὸς,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Συναπτή.

Χαρισαι ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν ἡμῶν ἐνθαδὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὲρ τοῦ τῆς ἀληθείας σου μαρτυρίου, ἀτενίζωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι μέλλουσαν διὰ τῆς πίστεως βλέπωμεν, καὶ πλήρεις τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοὺς διώκοντας ἡμᾶς ἀγαπᾶν τε καὶ εὐλογεῖν μανθάνωμεν, κατὰ τὸν ὑπογραμμὸν τοῦ πρωτομάρτυρός σου ἁγίου Στεφάνου, ὃς ὑπὲρ τῶν φονέων αὐτοῦ σοὶ προσεύχετο, ὦ εὐλογητὲ Ἰησοῦ, ἐκ δεξιῶν ἑστὼς τοῦ Θεοῦ τοῦ βοηθῆσαι πᾶσι τοῖς πάσχουσιν ὑπέρ σου, τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἐπιφέρεται ἡ Συναπτὴ τῶν Γενεθλίων, ἡ συνεχῶς εἰρήσεται ἄχρι παρασκευῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου.

Ἐπιστολή. Πράξ. ζ' νε'

Ὑπαρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τῆ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ Θεοῦ. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου. Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies S. Joannis Evangelistæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

ST. JOHN'S DAY.

The Gospel. St. Matth. xxiii. 34.

BEHOLD, I send unto you prophets, and wise men, and scribes; and some of them ye shall kill and crucify; and some of them shall ye scourge in your synagogues, and persecute them from city to city; that upon you may come all the righteous blood shed upon the earth, from the blood of righteous Abel unto the blood of Zacharias, son of Barachias, whom ye slew between the temple and the altar. Verily I say unto you, All these things shall come upon this generation. O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them which are sent unto thee; how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, and ye would not! Behold, your house is left unto you desolate. For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ye shall say, Blessed is he that cometh in the Name of the Lord.

ST. JOHN THE EVANGELIST'S DAY.

The Collect.

MERCIFUL Lord, we beseech thee to cast thy bright beams of light upon thy Church, that it being enlightened by the doctrine of thy blessed Apostle and Evangelist Saint John may so walk in the light of thy truth, that it may at length attain to the light of everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John i. 1.

THAT which was from the beginning, which we have heard, which we have seen with our eyes, which we have looked upon, and our hands have handled of the word of life; (for the life was manifested, and we have seen it, and bear witness, and shew unto you that eternal life, which was with the Father, and was manifested unto us;) That which we have seen and heard declare we unto you, that ye also may have fellowship with us; and truly our fellowship is with the Father, and with his Son Jesus Christ. And these things write we unto you, that your joy may be full. This then is the message which we have heard of him, and declare unto you, That God is light, and in him is no darkness at all. If we say that we have fellowship with him, and walk in darkness, we lie, and do not the truth: but if we walk in the light, as he is in the light, we have fellowship one with another, and the blood of Jesus Christ his Son cleanseth us from all sin. If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us. If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. If we say that we have not sinned, we make him a liar, and his word is not in us.

LE JOUR DE ST. JEAN.

L'Evangile, St. Matth. xxiii. 34.

VOICI, je vous envoi des prophètes, et des sages, et des scribes: et vous en tuerez, et en crucifierez, et en fouetterez dans vos synagogues, et les persécuterez de ville en ville; afin que vienne sur vous tout le sang juste qui a été répandu sur la terre, depuis le sang d'Abel le juste, jusques au sang de Zacharie, fils de Barachie, que vous avez tué entre le temple et l'autel. En vérité je vous dis, que toutes ces choses viendront sur cette génération. Jérusalem, Jérusalem, qui tues les prophètes, et qui lapides ceux qui te sont envoyés, combien de fois ai-je voulu rassembler tes enfans, comme la poule rassemble ses poussins sous ses ailes, et vous ne l'avez point voulu? Voici votre maison va être laissée déserte; car je vous dit, que désormais vous ne me verrez plus jusqu'à ce que vous disiez: béni soit celui qui vient au nom du Seigneur.

LE JOUR DE ST. JEAN L'EVANGELISTE.

La Collecte.

MISERICORDIEUX Seigneur, nous te supplions de répandre les célestes rayons de ta lumière sur ton Eglise, afin qu'étant éclairée par la doctrine de ton bienheureux Apôtre et Evangéliste St. Jean, elle marche dans la lumière de ta vérité, et parvienne enfin à la lumière de la gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Jean, i. 1.

CE qui étoit dès le commencement, ce que nous avons ouï, ce que nous avons vu de nos propres yeux, ce que nous avons contemplé, et que nos propres mains ont touché de la parole de vie; (car la vie a été manifestée, et nous l'avons vue, et aussi nous le témoignons, et nous vous annonçons la vie éternelle, qui étoit avec le Père, et qui nous a été manifestée); ce, dis-je, que nous avons vu et ouï, nous vous l'annonçons, afin que vous ayez communion avec nous, et que notre communion soit avec le Père, et avec son Fils Jésus-Christ: et nous vous écrivons ces choses afin que votre joie soit rendue parfaite. Or c'est ici la promesse que nous avons entendue de lui, et que nous vous annonçons, savoir, que Dieu est lumière, et qu'il n'y a en lui nulles ténèbres. Si nous disons que nous avons communion avec lui, et que nous marchions dans les ténèbres, nous mentons, et nous n'agissons pas selon la vérité: mais si nous marchons dans la lumière, comme Dieu est la lumière, nous avons communion l'un avec l'autre, et le sang de son Fils Jésus-Christ nous purifie de tout péché. Si nous disons que nous n'avons point de péché, nous nous séduisons nous-mêmes, et la vérité n'est point en nous: si nous confessons nos péchés, il est fidèle et juste pour nous les pardonner, et nous nettoyer de toute iniquité. Si nous disons que nous n'avons point de péché, nous le faisons menteur, et sa parole n'est point en nous.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κγ'. λδ'.

Διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, ἐγὼ στέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν θέλετε σκοτώσειν, καὶ σταυρώσειν, καὶ ἐξ' αὐτῶν θέλετε μαστιγώσειν ἐν ταῖς συναγωγαῖς σας, καὶ διώξειν ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐπάνω σας κάθε δίκαιον αἷμα, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ Βαραχίου τὸν ὁποῖον ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θησιαστηρίου. Ἀμὴν σᾶς λέγω ταῦτα πάντα θέλουσιν ἔλθειν εἰς τὴν γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ σκοτώνουσα τοὺς φροφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς πρὸς αὐτὴν σταλμένους πόσαις φοραῖς ἠθέλησα ἵνα συνάξω τὰ τέκνα σου, κατὰ τὸν τρόπον ὁποῦ συνάγει ἡ ὄρνιθα τὰ πουλιά της ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ δὲν ἠθελήσατε; Ἰδοὺ ἀφίνεται ἔρημη ἡ κατοικία σας. Ἐγὼ γὰρ σᾶς λέγω· Ἀπὸ τώρα δὲν θέλετε μὲ ειδεῖν, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

Κυριε ἐλεήμων, σὲ παρακαλοῦμεν μὲ τὰς λαμπρὰς ἀκτίνας τοῦ φωτός σου φώτισον τὴν Ἐκκλησίαν σου ὅπως περιπατήσῃ οὕτως εἰς τὴν καθαρὰν ἀλήθειάν σου διὰ τὴν λαμπρὰν διδαχὴν τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου Ἐυαγγελιστοῦ σου Ἰωάννου, ὥστε ἐπιτύχῃ τὸ τέλος τοῦ φωτὸς τῆς αἰωνίου ζωῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰωάν. α'. α'.

Ὅ,ΤΙ ἦτον ἀπ' ἀρχῆς, ὅ,τι ἠκούσαμεν, ὅ,τι τὰ ὀμμάτιά μας εἶδον, ὅ,τι ἐθεωρήσαμεν, καὶ αἱ χεῖρες μας ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐθεωρήσαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ σᾶς ἀπαγγέλλομεν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποῖα ἦτον πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη εἰς ἡμᾶς·) ὅ,τι εἴδομεν, καὶ ἠκούσαμεν, σᾶς ἀπαγγέλλομεν, ἵνα ἔχητε καὶ σεῖς κοινωνίαν μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τῆ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ σᾶς γράφομεν ταῦτα ἵνα ἡ χαρά μας γίνῃ τέλεια. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐπαγγελία τὴν ὁποίαν ἠκούσαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ σᾶς ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς, καὶ σκοτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι οὐδὲ μία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνίαν μετ' αὐτῆ, καὶ εἰς τὸ σκότος περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ προδίδομεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν δὲ περιπατῶμεν εἰς τὸ φῶς, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι εἰς τὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνίαν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν δὲν ἔχομεν πλανῶμεν τὸν ἑαυτόν μας· καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι μακρὰν ἀπὸ τοῦ στόματός μας. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς εἶναι καὶ δίκαιος, καὶ μᾶς συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας, καὶ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι δὲν ἁμαρτήσαμεν, τὸν ποιοῦμεν ψεύστην, καὶ ὁ λόγος του, δὲν εἶναι εἰς ἡμᾶς.

LA FESTA DI S. GIOVANNI L'EVAN.

L'Evangelo. S. Matt. xxiii. 34.

ECCO, io vi mando de'profeti, e de'savi, e degli scribi; e di loro ne ucciderete e crocifiggerete, altri ne flagellerete nelle vostre raunanze, gli perseguirete di città in città, acciò vi venga addosso tutto 'l sangue giusto sparso in terra, dal sangue del giusto Abel infino al sangue di Zaccaria, figliuol di Barachia, il qual voi uccideste fra 'l tempio e l'altare. Io vi dico in verità, che tutte queste cose verranno sopra questa generazione. Gerusalemme, Gerusalemme, ch' uccidi i profeti, e lapidi coloro che ti son mandati, quante volte ho voluto raccogliere i tuoi figliuoli, nella maniera che la gallina raccoglie i suoi pulcini sotto le ale, e voi non avete voluto? Ecco la vostra casa v'è lasciata diserta; perciocchè io vi dico che da ora innanzi, voi non mi vedrete fin che diciate: Benedetto è colui che viene nel nome del Signore.

LA FESTA DI S. GIOVANNI L'EVANGELISTA.

La Colletta.

SIGNORE misericordioso, noi ti preghiamo di far risplendere i raggi della tua luce sopra la tua chiesa, acciocchè, essendo illuminata per la dottrina del tuo beato Apostolo, e Evangelista S. Giovanni, possa camminare talmente nella luce della tua verità, che pervenga finalmente alla luce della vita eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L'Epistola. 1 S. Giovan. i. 1.

QUELLO ch'era dal principio, quello che abbiamo udito, quello che abbiamo veduto cogli occhi nostri, quello che abbiamo contemplato, e che le nostre mani hanno toccato della parola della vita (e la vita è stata manifestata, e noi l'abbiam veduta e ne rendiam testimonianza, e v'annunziam la vita eterna, la quale era appo il padre, e ci è stata manifestata) quello dico, che abbiam veduto ed udito, noi ve l'annunziamo, acciocchè voi ancora abbiate comunione con noi, e che la nostra comunione sia col padre, e col suo figliuolo, Gesù Cristo. E vi scriviamo queste cose, acciocchè la vostra allegrezza sia compiuta, or questo è l'annunzio che abbiamo udito da lui, e 'l quale v'annunziamo ch'Iddio è luce, e che non vi sono in lui tenebre alcune. Se noi diciamo, che abbiamo comunione con lui, e camminiamo nelle tenebre, noi mentiamo e non procediamo in verità. Ma se camminiamo nella luce, siccome egli è nella luce, abbiam comunione, egli e noi insieme; e 'l sangue di Gesù Cristo, suo figliuolo, ci purga da ogni peccato. Se noi diciamo che non v'è peccato in noi, inganniamo noi stessi; e la verità non è in noi; se confessiamo i nostri peccati, egli è fedele e giusto per rimetterci i peccati, e purgarci da ogni iniquità; se diciamo di non aver peccato, lo facciamo bugiardo, e la sua parola non è in noi.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies S. Joannis Evangelistæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des Evangeliſten Johannes.

Das Evangelium. Matth. 23, 34 bis Ende.

Darum ſiehe, Ich ſende zu euch Pro= pheten und Weiſe, und Schriftgelehrte; und derſelbigen werdet ihr etliche tödten und kreuzigen, und etliche werdet ihr geißeln in euren Schulen, und werdet ſie verfolgen von einer Stadt zur andern; auf daß über euch komme alles das gerechte Blut, das vergoſſen iſt auf Erden, von dem Blute an des gerechten Abels, bis aufs Blut Zacharia, Barachia Sohn, welchen ihr getödtet habt zwiſchen dem Tempel und Altar. Wahrlich, ich ſage euch, daß ſolches alles wird über dieß Geſchlecht kommen. Jeruſalem, Jeruſalem, die du tödteſt die Propheten, und ſteinigeſt, die zu dir geſandt ſind! wie oft habe ich deine Kinder verſammlen wollen, wie eine Henne verſammlet ihre Küchlein unter ihre Flügel; und ihr habt nicht gewollt. Siehe, euer Haus ſoll euch wüſte gelaſſen werden. Denn ich ſage euch: Ihr werdet mich von jetzt an nicht ſehen, bis ihr ſprechet: Gelobet ſey, der da kommt im Namen des Herrn!

Am Tage des Evangeliſten Johannes.

Die Collecte.

Barmherziger Gott! Wir bitten dich, laß die hellen Strahlen deines Lichts auf deine Kirche fallen, daß ſie, erleuchtet durch die Lehre deines heiligen Apoſtels und Evangeliſten Johannes, im Lichte deiner Wahrheit ſo wandeln möge, um endlich das Licht des ewigen Lebens zu erlangen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Joh. 1, 1 bis Ende.

Das da von Anfang war, das wir gehöret haben, das wir geſehen haben mit unſern Augen, das wir beſchauet haben, und unſere Hände betaſtet haben, vom Worte des Lebens. (Und das Leben iſt erſchienen, und wir haben geſehen, und zeugen, und verkündigen euch das Leben, das ewig iſt, welches war bey dem Vater, und iſt uns erſchienen.) Was wir geſehen und gehöret haben, das verkündigen wir euch, auf daß auch Ihr mit uns Gemeinſchaft habet, und unſere Gemeinſchaft ſey mit dem Vater, und mit dem Sohne, Jeſu Chriſto. Und ſolches ſchreiben wir euch, auf daß euch Freude völlig ſey. Und das iſt die Verkündigung, die wir von ihm gehöret haben, und euch verkundigen, daß Gott ein Licht iſt, und in ihm iſt keine Finſterniß. So wir ſagen, daß wir Gemeinſchaft mit ihm haben, und wandeln in Finſterniß, ſo lügen wir, und thun nicht die Wahrheit. So wir aber im Lichte wandeln, wie er im Lichte iſt, ſo haben wir Gemeinſchaft unter einander; und das Blut Jeſu Chriſti, ſeines Sohnes, macht uns rein von aller Sünde. So wir ſagen, wir haben keine Sünde, ſo verführen wir uns ſelbſt, und die Wahrheit iſt nicht in uns. So wir aber unſere Sünde bekennen, ſo iſt er treu und gerecht, daß er uns die Sünden vergiebt, und reiniget uns von aller Untugend. So wir ſagen, wir haben nicht geſündiget, ſo machen wir ihn zum Lügner, und ſein Wort iſt nicht in uns.

EL DIA DE S. JUAN.

El Evangelio. S. Matt. xxiii. 34.

POR esto he aquí yo envio á vosotros Prophetas, y sábios, y doctores, y de ellos mataréis, y crucificaréis, y de ellos azotaréis en vuestras Sinagogas, y los perseguiréis de ciudad en ciudad: Para que venga sobre vosotros toda la sangre inocente, que se ha vertido sobre la tierra, desde la sangre de Abel el justo hasta la sangre de Zacarías, hijo de Barachías, al qual matásteis entre el templo y el altar. En verdad os digo, que todas estas cosas vendrán sobre esta generacion. Jerusalém, Jerusalém, que matas los Prophetas, y apedreas á aquellos que á tí son enviados, ¿quántas veces quise allegar tus hijos, como la gallina allega sus pollos debaxo de las alas, y no quisiste? He aquí, que os quedará desierta vuestra casa. Porque os digo, que desde ahora no me vereis, hasta que digais: Bendito el que viene en el nombre del Señor.

EL DIA DE S. JUAN EVANGELISTA.

La Colecta.

MISERICORDIOSO Señor, te suplicamos que derrames sobre tu Iglesia los brillantes rayos de tu luz, para que siendo ilustrada con la Doctrina de tu Bendito Apostol y Evangelista San Juan, de tal modo camine á la luz de tu Verdad, que finalmente alcanze la luz de Vida eterna, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 *S.* Juan i. 1.

LO que fué desde el principio, lo que oimos, lo que vimos con nuestros ojos, lo que miramos y palpáron nuestras manos del Verbo de la vida: y la vida fué manifestada, y la vimos, y damos de ella testimonio, y nosotros os anunciamos esta vida eterna, que era en el Padre, y nos apareció á nosotros: lo que vimos y oimos, eso os anunciamos, para que tengais tambien vosotros comunion con nosotros, y que nuestra comunion sea con el Padre, y con Jesu-Christo su Hijo. Y estas cosas os escribimos para que os goceis, y vuestro gozo sea cumplido. Y esta es la nueva, que oimos de él mismo, y que os anunciamos á vosotros: Que Dios es luz, y no hay en él ningunas tinieblas. Si dixéremos, que tenemos comunion con él, y andamos en tinieblas, mentimos, y no hacemos verdad. Mas si andamos en luz, como él está tambien en luz: tenemos comunion los unos con los otros, y la sangre de Jesu-Christo su Hijo nos limpia de todo pecado. Si dixéremos, que no tenemos pecado, nosotros mismos nos engañamos, y no hay verdad en nosotros. Si confesáremos nuestros pecados: fiel es y justo, para perdonar nuestros pecados, y limpiarnos de toda maldad. Si dixéremos, que no hemos pecado: lo hacemos á él mentiroso, y su palabra no está en nosotros.

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. JOANNIS EVANGELISTÆ.

Evangelium. S. Matth. xxiii. 34.

IDEO, ecce, ego mitto ad vos prophetas, et sapientes, et scribas: et ex illis occidetis, et crucifigetis; et ex eis flagellabitis in synagogis vestris, et persequemini de civitate in civitatem: ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel justi, usque ad sanguinem Zachariæ, filii Barachiæ, quem occidistis inter templum et altare. Amen, dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam. Jerusalem! Jerusalem! quæ occidis prophetas, et lapidas eos, qui ad te missi sunt! quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, et noluisti! Ecce, relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis, non me videbitis amodo, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini!

DIES S. JOANNIS EVANGELISTÆ.

Collecta.

ECCLESIAM tuam, benigne Domine! lucis tuæ coruscantibus radiis illustra, quæsumus, ut, beati Apostoli atque Evangelistæ Sancti Joannis illuminata doctrinis, in viarum tuarum luce ita ambulet, ut ad vitæ æternæ lucem tandem perveniat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 S. Johan. i. 1.

QUOD fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, et manus nostræ contrectaverunt de verbo vitæ: et vita manifestata est; et vidimus, et testamur, et annuntiamus vobis vitam æternam, quæ erat apud Patrem, et apparuit nobis: quod vidimus et audivimus, annuntiamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobiscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio ejus, Jesu Christo. Et hæc scribimus vobis, ut gaudeatis, et gaudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiatio, quam audivimus ab eo, et annuntiamus vobis: Quoniam Deus lux est, et tenebræ in eo non sunt ullæ. Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur; et veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus, sicut et ipsę est in luce, societatem habemus ad invicem; et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus, mendacem facimus eum; et verbum ejus non est in nobis.

ΗΜΕΡΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κγ'. λδ'.

ΔΙΑ τοῦτο, ἰδοῦ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ τοῦ δικαίου, ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Ἰδὲ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ ἐλεήμων, ἱκετεύομέν σε λαμπραῖς τῆ φωτός σου ἀκτῖσι τὴν Ἐκκλησίαν σου κατανυγάζειν, ὅπως τῇ τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τε καὶ Εὐαγγελιστοῦ σου Ἰωάννου διδαχῇ πεφωτισμένη, οὕτως ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας σου περιπατῇ, ὥστε τὸ τέλος τοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς φώτος ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. α. α'.

Ο ΗΝ ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· καὶ ἑωράκαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·) Ὃ ἑωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστι, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Innocentium.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE INNOCENTS' DAY.

The Gospel, St. John xxi. 19.

JESUS said unto Peter, Follow me. Then Peter, turning about, seeth the disciple whom Jesus loved following; which also leaned on his breast at supper, and said, Lord, which is he that betrayeth thee? Peter seeing him saith to Jesus, Lord, and what shall this man do? Jesus saith unto him, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? Follow thou me. Then went this saying abroad among the brethren, That that disciple should not die: yet Jesus said not unto him, He shall not die; but, If I will that he tarry till I come, what is that to thee? This is the disciple which testifieth of these things, and wrote these things, and we know that his testimony is true. And there are also many other things which Jesus did, the which if they should be written every one, I suppose, that even the world itself could not contain the books that should be written.

THE INNOCENTS' DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who out of the mouths of babes and sucklings hast ordained strength, and madest infants to glorify thee by their deaths; Mortify and kill all vices in us, and so strengthen us by thy grace, that by the innocency of our lives, and constancy of our faith even unto death, we may glorify thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Rev. xiv. 1.

I LOOKED, and lo, a Lamb stood on the mount Sion, and with him an hundred forty and four thousand, having his Father's Name written in their foreheads. And I heard a voice from heaven, as the voice of many waters, and as the voice of a great thunder: and I heard the voice of harpers harping with their harps: and they sung as it were a new song before the throne, and before the four beasts, and the elders; and no man could learn that song, but the hundred and forty and four thousand, which were redeemed from the earth. These are they which were not defiled with women, for they are virgins: these are they which follow the Lamb whithersoever he goeth: these were redeemed from among men, being the first-fruits unto God, and to the Lamb. And in their mouth was found no guile; for they are without fault before the throne of God.

The Gospel. St. Matth. ii. 13.

THE Angel of the Lord appeareth to Joseph in a dream, saying, Arise, and take the young child, and his mother, and flee into Egypt, and be thou there until I bring thee word; for Herod will seek the young child to destroy him. When he arose, he took the young child and his mother by night, and departed into Egypt, and was there until the death of Herod; that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Out of Egypt have I called my Son. Then Herod, when he saw that he was mocked of the wise

LE JOUR DES INNOCENS.

L'Evangile, St. Jean, xxi. 19.

JESUS dit à Pierre: suis-moi. Et Pierre, se retournant, vit venir après eux le disciple que Jésus aimoit, et qui durant le souper s'étoit penché sur le sein de Jésus, et avoit dit: Seigneur, qui est celui à qui il arrivera de te trahir? Quand donc Pierre le vit, il dit à Jésus: Seigneur, et celui-ci, quoi? Jésus lui dit: si je veux qu'il demeure jusqu'à ce que je vienne, qu'en as-tu affaire? toi, suis-moi. Or, cette parole courut entre les frères, que ce disciple-là ne mourroit point: cependant Jésus ne lui avoit pas dit, il ne mourra point: mais, si je veux qu'il demeure jusqu'à ce que je vienne, qu'en as-tu affaire? C'est ce disciple-là qui rend témoignage de ces choses, et qui les a écrites, et nous savons que son témoignage est digne de foi. Il y a aussi plusieurs autres choses que Jésus a faites, lesquelles étant écrites de point en point, je ne pense pas que le monde même pût contenir les livres qu'on en écriroit.

LE JOUR DES INNOCENS.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui de la bouche des petits enfans et de ceux qui tettent as tiré ta force, et qui as fait que ces petits enfans t'ont glorifié par leur mort; mortifie et détruis tous nos vices, et fortifie-nous tellement par ta grâce, que par l'innocence de notre vie, et par la constance de notre foi, nous puissions te glorifier jusques à la mort, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Apoc. xiv. 1.

JE regardai, et voici l'Agneau se tenoit sur la montagne de Sion, et il y avoit avec lui cent quarante-quatre mille personnes, qui avoient le nom de son Père écrit sur leurs fronts. Et j'entendis une voix du ciel comme le bruit des grandes eaux, et comme le bruit d'un grand tonnerre. Et j'entendis une voix de joueurs de harpes, qui jouoient de leurs harpes, et qui chantoient comme un cantique nouveau devant le trône, et devant les quatre animaux, et devant les anciens: et personne ne pouvoit apprendre le cantique, que les cent quarante-quatre mille qui ont été achetés d'entre les hommes pour être des prémices à Dieu et à l'Agneau. Et il n'a été trouvé aucune fraude en leur bouche, car ils sont sans tache devant le trône de Dieu.

L'Evangile, St. Matthieu, ii. 13.

L'ANGE du Seigneur apparut en songe à Joseph, disant: lève-toi, et prends le petit enfant, et sa mère, et t'enfuis en Egypte, et demeure-là jusqu'à ce que je te le dise: car Hérode cherchera le petit enfant pour le faire mourir. Joseph donc, étant réveillé, prit de nuit le petit enfant et sa mère, et se retira en Egypte. Et il demeura-là jusques à la mort d'Hérode; afin que fût accompli ce dont le Seigneur avoit parlé par le prophète, disant: j'ai appelé mon Fils hors d'Egypte. Alors Hérode, voyant que les

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΒΡΕΦΟΚΤΟΝΙΑΣ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κα'. ιθ'.

ΚΑΙ λέγει πρὸς τὸν Πέτρον· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν ὁποῖον ἠγάπα μαθητὴν ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὸ δεῖπνον ἐπὶ τὸ στῆθός του, καὶ εἶπε. Κύριε, τίς σὲ παραδίδει; ἰδὼν ὁ Πέτρος τοῦτον λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, οὗτος τί θέλει ποιήσειν; Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν θέλω ἵνα μείνῃ ἕως ὁποῦ ἔλθω, τί σὲ μέλει; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἦλθε γὰν ὁ λόγος αὐτὸς εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ἐκεῖνος ὁ μαθητὴς δὲν ἀποθνήσκει. Ὅμως ὁ Ἰησοῦς δὲν τοῦ εἶπεν, ὅτι δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ Ἐὰν θέλω ἵνα μείνῃ ἕως ὁποῦ ἔλθω, τί σὲ μέλει; Οὗτος εἶναι ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ ὁ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἡ μαρτυρία του εἶναι ἀληθής. Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποία ἐὰν γραφθῶσιν ἕνα πρὸς ἕνα, δὲν νομίζω ὅτι δύναται ἵνα κρατήσῃ τὰ γραφόμενα βιβλία ὁ κόσμος τοῦτος. Ἀμήν.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΒΡΕΦΟΚΤΟΝΙΑΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεέ, ὅστις δύναμιν ἐδιορισας ἐκ στόματος νηπίων καὶ βηζανόντων, καὶ ἵνα σὲ δοξάσωσι τὰ βρέφη μὲ τὸν θάνατόν των· νέκρωσον, καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πάσας τὰς κακίας, καὶ ἐνδυνάμωσόν μας τοιουτοτρόπως μὲ τὴν χάριν σου, ὅπως μὲ τὴν τῆς ζωῆς ἀκακίαν, καὶ τὴν ἕως θανάτου εἰς τὴν πίστιν σταθερότητα δοξάσωμεν τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστέκετο ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακονταέσσαρες χιλιάδες ἔχοντες τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡσὰν φωνὴν πολλῶν ὑδάτων, καὶ ὡσὰν φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. Καὶ ἔψαλον ὡσὰν ᾠδὴν νέαν ἔμπροσθεν τῆ θρόνω, καὶ ἔμπροσθεν τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ κανεὶς ἐδυνήθη ἵνα μάθῃ τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ οἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. Οὗτοι εἶναι οἵτινες δὲν ἐμολύνθησαν μετὰ γυναικῶν ὅτι εἶναι παρθένοι. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀκολυθῶντες τὸ ἀρνίον ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ὡς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸ ἀρνίον ἀφιέρωσις· Καὶ εἰς τὸ στόμα αὐτῶν δὲν εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γὰρ εἶναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. ιγ'.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΑΝΤΕΣ δὲ αὐτοὶ, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται τοῦ Ἰωσὴφ εἰς τὸν ὕπνον λέγων· Σηκωθεὶς λάβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ μεῖνε ἐκεῖ ἕως σοῦ εἰπῶ. Μέλλει γὰρ Ἡρώδης ἵνα ζητήσῃ τὸ παιδίον ἵνα τὸ θανατώσῃ. Ὁ δὲ, Σηκωθεὶς ἔλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα του νύκτα, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦτον ἐκεῖ ἕως τοῦ θανάτου Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι ἐγελάσθη ὑπὸ τῶν μά-

LA FESTA DEGL'INNOCENTI.

L'Evangelo. S. Giov. xxi. 19.

GESU disse a Pietro, seguitami. Or Pietro, rivoltosi, vide venir dietro a sè il discepolo che Gesù amava; il quale, eziandio nella cena, era coricato in sul petto di Gesù, ed avea detto, Signore, chi è colui che ti tradisce? Pietro, avendolo veduto, disse a Gesù: Signore, e costui che? Gesù gli disse: se io voglio ch'egli dimori fin ch'io venga, che tocca ciò a te? Tu, seguitami. Laonde questo dire si sparse tra'fratelli, che quel discepolo non morrebbe. Ma Gesù non avea detto a Pietro ch'egli non morrebbe, ma se io voglio ch'egli dimori fin ch'io venga, che tocca ciò a te? Questo è quel discepolo che testimonia di queste cose, e che ha scritte queste cose, e noi sappiamo che la sua testimonianza è verace. Or vi sono ancora molte altre cose che Gesù ha fatte, le quali se fossero scritte ad una ad una, io non penso che nel mondo stesso capessero i libri che se ne scriverebbero.

LA FESTA DEGL' INNOCENTI.

La Colletta.

IDDIO Onnipotente che hai, per la boccà de'bambini che poppano, ordinato forza, e volesti esser glorificato per la morte de'fanciullini; piacciati mortificare, e uccidere in noi ogni sorta di vizi e fortificarci in tal modo, con la tua grazia, che per l'innocenza dei nostri costumi, e costanza della nostra fede infin' alla morte, glorifichiamo il tuo santo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. Apocal. xiv. 1.

VIDI, ed ecco, l'agnello che stava in piè in sul monte di Sion, e con lui erano cenquarantaquattromila persone, che avevano il suo nome, e 'l nome del suo padre scritto in sulle lor fronti. Ed io udii una voce dal cielo a guisa d'un suono di molte acque, ed a guisa d'un romore di gran tuono, e la voce ch'io udii era come di cetératori, che sonavano in sulle lor cetere. E cantavano un cantico nuovo davanti al trono, e davanti a quattro animali, e davanti a'vecchi, e niuno poteva imparare il cantico, se non quei cenquarantaquattromila, i quali sono stati comperati dalla terra. Costoro son quelli che non si son contaminati con donne; perciocchè son vergini: costoro son quelli che seguono l'agnello dovunque egli va; costoro son stati da Gesù comperati d'infra gli uomini, per esser primizie a Dio, ed all' agnello. E nella bocca loro non è stata trovata menzogna; conciosiacosachè sieno irreprensibili davanti al trono di Dio.

L' Evangelo. S. Matt. ii. 13.

UN Angelo del Signore apparve in sogno a Giosef, dicendo: destati e prendi il fanciullino e sua madre, e fuggi in Egitto, e sta quivi, finchè io te lo dica; perciocchè Erode cercherà il fanciullino, per farlo morire. Egli adunque, destatosi, prese il fanciullino e sua madre, di notte, e si ritirò in Egitto, e stette quivi fino alla morte d'Erode, acciocchè s'adempiesse quello che fu detto dal Signore, per il profeta, dicendo: io ho chiamato il mio figliuolo fuor d'Egitto. Allora Erode, veggendosi beffato da'Magi,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Innocentium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage der unschuldigen Kinder.

Das Evangelium. Joh. 21, 19 bis Ende.

Jesus sprach zu Petro: Folge mir nach. Petrus aber wandte sich um, und sahe den Jünger folgen, welchen Jesus lieb hatte, der auch an seiner Brust am Abendessen gelegen, und gesagt hatte: Herr, wer ist es, der dich verräth? Da Petrus diesen sah, spricht er zu Jesu: Herr, was soll aber dieser? Jesus spricht zu ihm: So ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was gehet es dich an? Folge Du mir nach. Da gieng eine Rede aus unter den Brüdern: Dieser Jünger stirbt nicht. Und Jesus sprach nicht zu ihm: Er stirbt nicht; sondern: So ich will, daß er bleibe, bis ich komme, was gehet es dich an? Dieß ist der Jünger, der von diesen Dingen zeuget, und hat dieß geschrieben. Und wir wissen, daß sein Zeugniß wahrhaftig ist. Es sind auch viele andere Dinge, die Jesus gethan hat, welche, so sie sollten eins nach dem andern geschrieben werden, achte ich, die Welt würde die Bücher nicht begreifen, die zu beschreiben wären.

Am Tage der unschuldigen Kinder.

Die Collecte.

O allmächtiger Gott! der du aus dem Munde der jungen Kinder und Säuglinge dir eine Macht zugerichtet hast, und selbst durch den Tod der Kinder verherrlicht wirst. Vertilge und tödte in uns alle Laster, und stärke uns durch deine Gnade, daß wir durch Unschuld unseres Wandels, und durch Beständigkeit unseres Glaubens, bis in den Tod deinen heiligen Namen verherrlichen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Offenb. 14, 1—6.

Und ich sah ein Lamm stehen auf dem Berge Zion, und mit ihm hundert und vier und vierzig tausend, die hatten den Namen seines Vaters geschrieben an ihrer Stirn. Und hörete eine Stimme vom Himmel, als eines großen Wassers, und wie eine Stimme eines großen Donners; und die Stimme, die ich hörete, war als der Harfenspieler, die auf ihren Harfen spielen. Und sangen wie ein neues Lied, vor dem Stuhle, und vor den vier Thieren, und den Aeltesten; und niemand konnte das Lied lernen, ohne die hundert und vier und vierzig tausend, die erkauft sind von der Erde. Diese sind's, die mit Weibern nicht befleckt sind; denn sie sind Jungfrauen und folgen dem Lamme nach, wo es hingehet. Diese sind erkauft aus den Menschen, zu Erstlingen Gott und dem Lamme. Und in ihrem Mund ist kein Falsches gefunden; denn sie sind unsträflich vor dem Stuhle Gottes.

Das Evangelium. Matth. 2, 13—19.

Der Engel des Herrn erschien dem Joseph im Traum, und sprach: Stehe auf, und nimm das Kindlein und seine Mutter zu dir, und fliehe in Egyptenland, und bleibe allda, bis ich dir sage; denn es ist vorhanden, daß Herodes das Kindlein suche, dasselbe umzubringen. Und er stand auf und nahm das Kindlein und seine Mutter zu sich, bey der Nacht, und entwich in Egyptenland; und blieb allda bis nach dem Tode Herodes, auf daß erfüllet würde, das der Herr durch den Propheten gesagt hat, der da spricht: Aus Egypten habe ich meinen Sohn gerufen. Da Herodes nun sahe, daß

EL DIA DE LOS INNOCENTES.

El Evangelio. S. Juan xxi. 19.

JESUS dixo á Pedro: Sígueme. Volviéndose Pedro vió que le seguia aquel discípulo, á quien amaba Jesus, y que en la cena estuvo recostado sobre su pecho, y le habia dicho: ¿Señor, quién es el que te entregará? Y quando Pedro le vió, dixo á Jesus: ¿Señor, y este qué? Jesus le dixo: Así quiero que él quede hasta que yo venga, ¿qué te va á tí? tú sígueme. Salió pues esta palabra entre los hermanos, que aquel discípulo no muere. Y no le dixo Jesus: No muere; sino: Así quiero que quede hasta que yo venga, ¿A tí qué te vá? Este es aquel discípulo, que da testimonio de estas cosas, y escribió estas cosas: y sabemos que su testimonio es verdadero. Otras muchas cosas hay tambien que hizo Jesus: que si se escribiesen una por una, me parece que ni aun en el mundo cabrian los libros, que se habrian de escribir.

EL DIA DE LOS INNOCENTES.

La Colecta.

OMNIPOTENTE Dios que ordenas poderio por boca de pequeñuelos y niños de pecho y que hiciste que semejantes criaturas te glorificasen con su muerte: Mortifica y destruye en nosotros todo genero de vicios y fortalecenos con tu gracia, para que por la innocencia de nuestras vidas y por constancia en la fé hasta morir por ella si necesario fuese, glorifiquemos tu santo nombre; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Apoc. xiv. 1.

Y MIRE: y he aquí el Cordero, que estaba en pie sobre el monte Sion, y con él ciento y quarenta y quatro mil, que tenian escrito sobre sus frentes el nombre de él, y el nombre de su Padre. Y oí una voz del Cielo, como voz de muchas aguas, y como voz de grande trueno: y la voz que oí, era como de tañedores de harpa, que tañian sus harpas. Y cantaban como un cántico nuevo delante del trono, y delante de los quatro animales, y de los Ancianos: y ninguno podia decir aquel cántico, sino aquellos ciento y quarenta y quatro mil, que fuéron comprados de la tierra. Estos son los que no se contaminaron con mugeres: porque son vírgenes. Estos siguen al Cordero á donde quiera que vaya. Estos fuéron rescatados de entre los hombres por primicias para Dios, y para el Cordero, y en la boca de ellos no fué hallada mentira: porque están sin mancilla ante el trono de Dios.

El Evangelio. S. Matt. ii. 13.

HE aquí un Angel del Señor apareció en sueños á Joseph, y le dixo: Levántate, y toma al Niño, y á su madre, y huye á Egipto, y estáte allí hasta que yo te lo diga; porque ha de acontecer, que Herodes busque al Niño para matarle. Levantándose Joseph, tomó al Niño, y á su madre de noche, y se retiró á Egipto: y permaneció allí hasta la muerte de Herodes: para que se cumpliese lo que habia hablado el Señor por el Propheta, que dice: De Egipto llamé

LATINA ET GRÆCA.

DIES INNOCENTIUM.

Evangelium. S. Joan. xxi 19.

[JESUS dicit Petro:] Sequere me. Conversus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus, sequentem, qui et recubuit in cœna super pectus ejus, et dixit: Domine, quis est, qui tradet te? Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Jesu: Domine, hic autem quid? Dicit ei Jesus: Si eum volo manere donec veniam, quid ad te? tu me sequere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non dixit ei Jesus: Non moritur; sed: Si eum volo manere donec veniam, quid ad te? Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, et scripsit hæc: et scimus, quia verum est testimonium ejus. Sunt autem et alia multa, quæ fecit Jesus; quæ si scribantur per singula, nec ipsum arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt, libros.

DIES INNOCENTIUM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui ex ore infantium et parvulorum adhuc lactentium perfecisti laudem, atque effecisti ut infantes te morte sua glorificarent; vitia omnia in nobis mortifica et perime; ac gratia tua nos ita corrobora, ut innocentia vitæ nostræ, et fidei constantia etiam ad mortem usque, sanctum nomen tuum glorificemus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Pro Epistola. Apocal. xiv. 1.

ET vidi: et, ecce, Agnus stabat supra montem Sion, et cum eo centum quadraginta quatuor millia habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus, scriptum in frontibus suis. Et audivi vocem de cœlo, tamquam vocem aquarum multarum, et tamquam vocem tonitrui magni; et vocem, quam audivi, sicut citharœdorum citharizantium in citharis suis. Et cantabant quasi canticum novum ante sedem, et ante quatuor animalia, et seniores: et nemo poterat dicere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequuntur Agnum, quocumque ierit. Hi empti sunt ex hominibus primitiæ Deo, et Agno; et in ore eorum non est inventum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei.

Evangelium. S. Matth. ii. 13.

ANGELUS Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim, ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum. Qui consurgens accepit puerum, et matrem ejus nocte, et secessit in Ægyptum: et erat ibi usque ad obitum Herodis: ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Tunc Herodes, videns

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κα'. ιθ'.

ΚΑΙ τᾶτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ αὐτὸν, οἶμαι, τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτισάμενος αἶνον, καὶ τὰ βρέφη διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν δοξάζειν σε ποιήσας, νέκρωσον καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πάσας τὰς κακίας, καὶ οὕτω διὰ τῆς χάριτός σου ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον ἵνα τῇ τοῦ βίου ἡμῶν ἀκακίᾳ καὶ τῇ τῆς πίστεως μέχρι τοῦ θανάτου βεβαιότητι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάζωμεν, διὰ Ἰησοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. Οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ· Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. ιγ'.

ΙΔΟΥ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρῴδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρῴδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρῴδης,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Post Nativitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

men, was exceeding wroth; and sent forth, and slew all the children that were in Bethlehem, and in all the coasts thereof, from two years old and under, according to the time which he had diligently enquired of the wise men. Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, In Rama was there a voice heard, lamentation, and weeping, and great mourning, Rachel weeping for her children, and would not be comforted, because they are not.

THE SUNDAY AFTER CHRISTMAS-DAY.

The Collect.

ALMIGHTY God, who hast given us thy only-begotten Son to take our nature upon him, and as at this time to be born of a pure Virgin: Grant that we being regenerate, and made thy children by adoption and grace, may daily be renewed by thy Holy Spirit; through the same our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the same Spirit, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. Gal. iv. 1.

NOW I say, that the heir, as long as he is a child, differeth nothing from a servant, though he be lord of all; but is under tutors and governours, until the time appointed of the father. Even so we, when we were children, were in bondage under the elements of the world: but when the fulness of the time was come, God sent forth his Son, made of a woman, made under the law, to redeem them that were under the law, that we might receive the adoption of sons. And because ye are sons, God hath sent forth the Spirit of his Son into your hearts, crying, Abba, Father. Wherefore thou art no more a servant, but a son; and if a son, then an heir of God through Christ.

The Gospel. St. Matth. i. 18.

THE birth of Jesus Christ was on this wise: When as his mother Mary was espoused to Joseph, before they came together she was found with child of the Holy Ghost. Then Joseph her husband, being a just man, and not willing to make her a public example, was minded to put her away privily. But while he thought on these things, behold, the angel of the Lord appeared unto him in a dream, saying, Joseph thou son of David, fear not to take unto thee Mary thy wife; for that which is conceived in her is of the Holy Ghost: And she shall bring forth a Son, and thou shalt call his name JESUS; for he shall save his people from their sins. (Now all this was done, that it might be fulfilled which was spoken of the Lord by the prophet, saying, Behold, a Virgin shall be with child, and shall bring forth a Son, and they shall call his name Emmanuel, which being interpreted is, God with us.) Then Joseph, being raised from sleep, did as the angel of the Lord had bidden him, and took unto him his wife; and knew her not till she had brought forth her first-born son: and he called his name JESUS.

EL DIMANCHE APRES NOEL.

Sages s'étoient moqués de lui, fut fort en colère; et il envoya tuer tous les enfans qui étoient à Bethléhem, et dans tout son territoire, depuis l'âge de deux ans et au-dessous, selon le temps dont il s'étoit exactement enquis des Sages. Alors fut accompli ce dont avoit parlé Jérémie le prophète, en disant: on a ouï à Rama un cri, une lamentation, des plaintes, et un grand gémissement: Rachel pleurant ses enfans, et n'ayant point voulu être consolée de ce qu'ils ne sont plus.

LE DIMANCHE APRES NOEL.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as donné ton Fils unique, afin qu'il prît notre nature, et qu'il naquît d'une chaste vierge; accorde-nous qu'étant régénérés et faits tes enfans, par adoption et par grâce, nous soyons de jour en jour renouvelés par ton Saint Esprit, par Jésus-Christ notre Seigneur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul et même Dieu béni éternellement. *Amen.*

L'Epître, Gal. iv. 1.

OR je dis, que durant tout le temps que l'héritier est enfant, il n'est en rien différent du serviteur, quoiqu'il soit seigneur de tout: mais il est sous des tuteurs et des curateurs jusqu'au temps déterminé par le père. Nous aussi pareillement, lorsque nous étions enfans, nous étions asservis sous les rudimens du monde: mais quand l'accomplissement du temps est venu, Dieu a envoyé son Fils, fait de femme, et fait sujet à la loi; afin qu'il rachetât ceux qui étoient sous la loi, et que nous reçussions l'adoption des enfans. Et parce que vous êtes enfans, Dieu a envoyé l'esprit de son Fils dans vos cœurs, criant Abba, Père. Maintenant donc tu n'es plus serviteur, mais fils; or si tu es fils, tu es aussi héritier de Dieu par Christ.

L'Evangile, St. Matthieu, i. 18.

LA naissance de Jésus-Christ arriva de cette manière. Comme Marie sa mère eut été fiancée à Joseph, avant qu'ils fussent ensemble, elle se trouva enceinte du Saint Esprit. Et Joseph son mari, parce qu'il étoit juste, et qu'il ne la vouloit point diffamer, la voulut laisser secrétement. Mais comme il pensoit à ces choses, voici, l'ange du Seigneur lui apparut en songe, et lui dit: Joseph, fils de David, ne crains point de recevoir Marie ta femme; car ce qui est engendré en elle est du Saint Esprit. Et elle enfantera un fils, et tu appelleras son nom Jésus: car il sauvera son peuple de leurs péchés. Or tout ceci est arrivé, afin que fût accompli ce dont le Seigneur avoit parlé par le prophète, en disant: voici la vierge sera enceinte, et elle enfantera un fils; et on appellera son nom Emmanuel, qui veut dire, Dieu avec nous. Joseph, étant donc réveillé de son dormir, fit comme l'ange du Seigneur lui avoit commandé, et reçut sa femme. Mais il ne la connut point jusqu'à ce qu'elle eût enfanté son fils premier-né, et il appela son nom JESUS.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΑ.

γων ἐθυμώθη μεγάλως, κ᾽ στείλας ἐφόνευσε πάντα τὰ παιδια τὰ εὑρισκόμενα εἰς Βηθλεέμ κ᾽ εἰς πάντα τὰ σύνορα αὐτῆς ἀπὸ δύο χρονῶν κ᾽ κάτω, κατὰ τὸν χρόνον τὸν ἐξηκριβομένον παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ λεχθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος. Ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη φωνὴ, θρῆνος, καὶ κλαυθμὸς, κ᾽ ὀδυρμὸς πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, κ᾽ ἤτο ἀπαρηγόρητος διότι πλέον δὲν ἦτον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ χαρίσας ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, ἵνα λάβῃ τὴν φύσιν μας᾽ κ᾽ ὡς τὴν ὥραν ταύτην ἵνα γεννηθῇ ἀπὸ τῆς ἁγνῆς Παρθένου σὲ παρακαλοῦμεν παλιγγενηθέντες, καὶ γεννηθέντες τέκνα σου διὰ μέσου τῆς υἱοθεσίας καὶ τῆς χάριτος, ἀνανέωσόν μας κάθε ἡμέραν διὰ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, διὰ τὴν χάριν τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ καὶ τῶ ἁγίου Πνεύματος εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Επιστολή. Γαλ. δ'. α'.

ΛΕΓΩ δὲ ἐφ᾽ ὅσον χρόνον, ὁ κληρονόμος νήπιος εἶναι, δὲν διαφέρει δούλου, ἐὰν καὶ Κύριος εἶναι πάντων. Ἀλλὰ εἶναι ὑπὸ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους ἕως ἔλθῃ ὁ διωρισθεὶς παρὰ τοῦ Πατρός του καιρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅταν ἤμεθα νήπιοι, ἤμεθα δουλομένοι ὑπὸ τὰ τοῦ κόσμου στοιχεῖα, ὅταν δὲ ἦλθε τὸ τέλος τοῦ καιροῦ, ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν του, τὸν γεννηθέντα ἐκ γυναικὸς καὶ ὑπὸ νόμον, ὅπως ἐξαγοράσῃ τοὺς ὑπὸ τὸν νόμον, καὶ ἀπολαύσωμεν τὴν υἱοθεσίαν. Διότι δὲ εἶσθε υἱοὶ, ἔστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας σας κράζον, Ἀββᾶ, ὁ Πατήρ. Ὥστε δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος ἀλλ᾽ υἱὸς᾽ καὶ ἐὰν υἱὸς, εἶσαι καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ.

Ευαγγέλιον. Ματθ. α'. ιη'.

Η ΔΕ *γέννησις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως εἶναι᾽ ἐπειδὴ ἡ Μητέρα του Μαρία ἀρραβωνιάσθη τὸν Ἰωσὴφ πρὸ τὲ ἔλθωσιν ἐντάμα εὑρέθη ἐγγαστρωμένη ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ Ἄνδρας αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων ἵνα τὴν φανερώσῃ, ἐβουλήθη κρυφῶς ἵνα τὴν ἀφήσῃ. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ διανοηθέντος, ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου τοῦ ἐφάνη εἰς τὸν ὕπνον λέγων. Ἰωσὴφ υἱὲ Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς, λάβε Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου, ὅτι τὸ συλληφθὲν εἰς αὐτὴν εἶναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Θέλει δὲ γεννήσειν υἱὸν, καὶ κάλεσαι τὸ ὄνομα αὐτὲ Ἰησοῦν᾽ αὐτὸς γὰρ θέλει σώσειν τὸν λαόν τε ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον ἔγινεν ἵνα πληρωθῇ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίε, διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος᾽ Ἰδοὺ θέλει ἡ παρθένος ἐγγαστρωθῆν, καὶ γεννηθῇ υἱὸς, καὶ θέλουσιν Ἐμμανουὴλ καλέσειν τὸ ὄνομά του᾽ τὸ ὁποῖον ὁηλοῖ, Ὁ Θεὸς μὲ ἡμᾶς. Σηκωθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἔκαμε καθὼς τῷ ἐπρόσταξεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἔλαβε τὴν γυναῖκά του. Καὶ δὲν τὴν ἐγνώρισεν ἕως ὁπὲ ἐγέννησε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον᾽ καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.*

LA DOMENICA DOPO NATALE.

s'adirò gravemente, e mandò a fare uccidere tutti i fanciulli ch' erano in Betleem, ed in tutti i suoi confini, d'età da due anni in giù secondo 'l tempo del quale egli s'era diligentemente informato da' Magi. Allora s'adempì quello che fu detto dal profeta Geremia, dicendo: un grido è stato udito in Rama, un lamento, un pianto, ed un gran rammarichio; Rachel piange i suoi figliuoli e non ha voluto esser consolata, perciocchè non sono più.

LA DOMENICA DOPO NATALE.

La Colletta.

IDDIO Onnipotente che ci hai dato l'unico tuo figliuolo, per assumer la nostra natura, e come in questo tempo esser nato d'una pura vergine; facci la grazia, ch'essendo noi rigenerati e fatti figliuoli tuoi, per adottazione e per grazia, siamo, di giorno in giorno, rinnovati per la virtù del tuo Santo Spirito, per quel medesimo Gesù Cristo, nostro Signore, il quale vive e regna con te, ed il medesimo Spirito, sempre un solo Dio, ne'secoli de'secoli. *Amen.*

L'Epistola. Galat. iv. 1.

OR io dico che in tutto il tempo che l'erede è fanciullo, non è punto differente dal servo; benchè egli sia signor di tutto. Anzi egli è sotto tutori e curatori, sino al tempo ordinato innanzi del padre. Così ancora noi, mentre eravamo fanciulli, eravamo tenuti in servitù sotto gl'elementi del mondo. Ma quando è venuto il compimento del tempo, Iddio ha mandato il suo figliuolo, fatto di donna, sottoposto alla legge, affinchè riscattasse coloro ch'erano sotto la legge, acciocchè noi ricevessimo l'adottazione. Or, perciocchè voi siete figliuoli, Iddio ha mandato lo Spirito del suo figliuolo ne'cuori vostri, che grida, Abba Padre, tal che non sei più servo, ma figliuolo, e se tu sei figliuolo, sei ancora erede di Dio per Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. i. 18.

LA Natività di Gesù Cristo avvenne in questo modo: Maria sua madre, essendo stata sposata a Giosef, avanti che fossero venuti a star insieme, si trovò gravida, il che era di Spirito Santo. E Giosef, suo marito, essendo uomo giusto, e non volendola pubblicamente infamare, voleva occultamente lasciarla. Ma, avendo queste cose nell'animo, ecco un Angelo del Signore gli apparve in sogno; dicendo: Giosef, Figliuol di David, non temere di ricever Maria tua moglie, perciocchè ciò che in essa è generato, è di Spirito Santo; ed ella partorirà un figliuolo, e tu gli porrai nome GESU; perciocchè egli salverà il suo popolo da'lor peccati. Or tuttociò avvenne, acciocchè s'adempiesse quel ch'era stato detto dal Signore, per il profeta; dicendo: ecco una vergine sarà gravida e partorirà un figliuolo, il qual sarà chiamato Emmanuel; il che interpretato vuol dire, Dio con noi. E Giosef, destatosi dal sonno, fece secondo che l'Angelo del Signore gli avea comandato, e ricevette la sua moglie; ma egli non la conobbe finchè ebbe partorito il suo figliuolo primogenito, ed ella gli pose nome GESU!

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Post Nativitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage nach Weihnachten.

er von den Weisen betrogen war, ward er sehr zornig, und schickte aus, und ließ alle Kinder zu Bethlehem tödten, und an ihren ganzen Grenzen, die da zweyjährig und darunter waren, nach der Zeit, die er mit Fleiß von den Weisen erlernet hatte. Da ist erfüllet, das gesagt ist von den Propheten Jeremia, der da spricht: Auf dem Gebirge hat man ein Geschrey gehört, viel Klagens, Weinens und Heulens; Rahel beweinte ihre Kinder, und wollte sich nicht trösten lassen, denn es war aus mit ihnen.

Am Sonntage nach Weihnachten.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott! Der du uns deinen eingeborenen Sohn gegeben hast, unsere Natur anzunehmen und um diese Zeit von einer reinen Jungfrau geboren zu werden. Verleihe, daß wir als Wiedergeborne, durch deine Gnade zu deinen Kindern angenommen, täglich durch denselben heiligen Geist erneuert werden mögen, durch denselben unsern Herrn Jesum Christum, der, mit dir und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott, lebet und regiert, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die Epistel. Galat. 4, 1—7.

Ich sage aber, so lange der Erbe ein Kind ist, so ist unter ihm und einem Knechte kein Unterschied, ob er wohl ein Herr ist aller Güter: sondern er ist unter den Vormündern und Pflegern, bis auf die bestimmte Zeit vom Vater. Also auch wir, da wir Kinder waren, waren wir gefangen unter den äußerlichen Satzungen. Da aber die Zeit erfüllet ward, sandte Gott seinen Sohn, geboren von einem Weibe, und unter das Gesetz gethan; auf daß er die, so unter dem Gesetze waren, erlöste, daß wir die Kindschaft empfiengen. Weil ihr denn Kinder seyd, hat Gott gesandt den Geist seines Sohnes in eure Herzen, der schreiet: Abba, lieber Vater! Also ist nun hie kein Knecht mehr, sondern eitel Kinder. Sind es aber Kinder, so sind es auch Erben Gottes durch Christum.

Das Evangelium. Matth. 1, 18 bis Ende.

Die Geburt Christi war also gethan. Als Maria, seine Mutter, dem Joseph vertrauet war, ehe er sie heimholete; erfand sichs, daß sie schwanger war von dem heiligen Geiste. Joseph aber, ihr Mann, war fromm, und wollte sie nicht rügen; gedachte aber sie heimlich zu verlassen. Indem er aber also gedachte, siehe, da erschien ihm ein Engel des Herrn im Traume, und sprach: Joseph, du Sohn Davids, fürchte dich nicht, Maria, dein Gemahl zu dir zu nehmen; denn das in ihr geboren ist, das ist von dem heiligen Geiste. Und sie wird einen Sohn gebären, deß Namen sollst du Jesus heißen: denn ER wird sein Volk selig machen von ihren Sünden. Das ist aber alles geschehen, auf daß erfüllet würde, das der Herr durch den Propheten gesagt hat, der da spricht: Siehe, eine Jungfrau wird schwanger seyn, und einen Sohn gebären, und sie werden seinen Namen Emanuel heißen, das ist verdolmetschet: Gott mit uns. Da nun Joseph vom Schlafe erwachte, that er, wie ihm des Herrn Engel befohlen hatte, und nahm sein Gemahl zu sich; und erkannte sie nicht, bis sie ihren ersten Sohn gebar; und hieß seinen Namen JESUS.

LA DOM. DESPUES DE NAVIDAD.

á mi Hijo. Entónces Herodes, quando vió, que habia sido burlado por los Magos, se irritó mucho; y enviando hizo matar todos los niños, que habia en Bethlehem y en toda su comarca de dos años y abaxo, conforme al tiempo, que habia averiguado de los Magos. Entónces fué cumplido lo que se habia dicho por Jeremías el Propheta, que dice: Voz fué oida en Ramá, lloro, y mucho lamento: Rachél llorando sus hijos, y no quiso ser consolada, porque no son.

LA DOMINICA DESPUES DE NAVIDAD.

La Colecta.

OMNIPOTENTE Dios, que nos diste tu Unigenito Hijo para que tomase sobre sí nuestra naturaleza, y naciese en semejante dia de una pura Virgen: Concede, que siendo regenerados y hechos tus hijos por adopcion y gracia, seamos cada dia renovados con tu Santo Espíritu, mediante el mismo nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo, y el mismo Espíritu, siempre Un Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. Gal. iv. 1.

DIGO pues, que quanto tiempo el heredero es niño, en nada difiere del siervo, aunque sea Señor de todo: mas está debaxo de tutores, y curadores hasta el tiempo determinado por el Padre: Así tambien nosotros, quando éramos niños, servíamos baxo los rudimentos del mundo. Mas quando vino el cumplimiento del tiempo, envió Dios á su Hijo, hecho de muger, hecho sujeto á la Ley, para redimir á aquellos que estaban baxo de la Ley, para que recibiésemos la adopcion de hijos. Y por quanto vosotros sois hijos, ha enviado Dios á vuestros corazones el Espíritu de su Hijo, que clama: Abba, Padre. Y así ya no es siervo, sino hijo: Y si hijo: tambien heredero por Dios.

El Evangelio. S. Matt. i. 18.

Y LA generacion de Jesu-Christo fué de esta manera: Que siendo María su Madre desposada con Joseph, ántes que viviesen juntos, se halló haber concebido en el vientre, de Espíritu Santo. Y Joseph su esposo, como era justo, y no quisiese infamarla, quiso dexarla secretamente. Y estando él pensando en esto, he aquí que el Angel del Señor le apareció en sueños, diciendo: Joseph hijo de David, no temas de recibir á María tu muger: porque lo que en ella ha nacido, de Espíritu Santo es. Y parirá un hijo: y llamarás su nombre JESUS: porque él salvará á su pueblo de los pecados de ellos. Mas todo esto fué hecho para que se cumpliese lo que habló el Señor por el Propheta, que dice: He aquí la Vírgen concebirá, y parirá hijo: y llamarán su nombre Emmanuel, que quiere decir, Con nosotros Dios. Y despertando Joseph del sueño, hizo como el Angel del Señor le habia mandado, y recibió á su muger. Y no la conoció hasta que parió á su hijo Primogénito: y llamó su nombre JESUS.

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA POST NATIVITATEM.

quoniam illusus esset a Magis, iratus est valde; et mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, et in omnibus finibus ejus, a bimatu et infra, secundum tempus, quod exquisierat a Magis. Tunc adimpletum est, quod dictum est per Jeremiam prophetam, dicentem: Vox in Rama audita est, ploratus et ululatus multus: Rachel plorans filios suos; et noluit consolari, quia non sunt.

DOMINICA POST NATIVITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui Filium tuum unigenitum nobis dedisti, qui naturam nostram assumeret, et ex casta Virgine quasi hoc tempore nasceretur; da, ut, regenerati, et Filii tui per adoptionem ac gratiam facti, sancto tuo Spiritu indies renovemur, per eundem Dominum nostrum, Jesum Christum, qui vivit et regnat tecum, et cum eodem Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. Gal. iv. 1.

DICO autem: Quanto tempore hæres parvulus est, nihil differt a servo, cum sit dominus omnium: sed sub tutoribus et actoribus est usque ad præfinitum tempus a patre: ita et nos, cum essemus parvuli, sub elementis mundi eramus servientes. At, ubi venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus. Quoniam autem estis filii, misit Deus Spiritum filii sui in corda vestra, clamantem: Abba, Pater! Itaque jam non est servus, sed filius: quod si filius; et hæres per Deum.

Evangelium. S. Matth. i. 18.

CHRISTI autem generatio sic erat: Cum esset desponsata mater ejus Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Joseph autem, vir ejus, cum esset justus, et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Hæc autem eo cogitante, ecce, Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Joseph, fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium; et vocabis nomen ejus JESUM: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prophetam, dicentem: Ecce, virgo in utero habebit, et pariet filium: et vocabunt nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus. Exsurgens autem Joseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini, et accepit conjugem suam. Et non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum: et vocavit nomen ejus JESUM.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.

ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολύς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν μόνογενῆ σου Υἱὸν τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναδέχεσθαι καὶ περὶ που τὸν νῦν χρόνον ἐξ ἀγνῆς τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παῤῥησίᾳ δεόμεθα, ἵνα ἡμεῖς παλιγγεννηθέντες, καὶ τέκνα σου διὰ υἱοθεσίας ᾧ χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἑκάστην Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σου ἀνακαινισθῶμεν διʼ αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. δ'. α'.

ΛΕΓΩ δὲ, ἐφʼ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον· Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. Ὥστε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλʼ υἱός· (εἰ δὲ υἱὸς,) καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. α'. ιη'.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρᾳ ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατʼ ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἰδὲ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, ᾧ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθʼ ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Circumcisio Christi.

ANGLICANA ET GALLICA. | NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE CIRCUMCISION OF CHRIST.

The Collect.

ALMIGHTY God, who madest thy blessed Son to be circumcised, and obedient to the law for man; Grant us the true Circumcision of the Spirit; that, our hearts, and all our members, being mortified from all worldly and carnal lusts, we may in all things obey thy blessed will; through the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. iv. 8.

BLESSED is the man to whom the Lord will not impute sin. Cometh this blessedness then upon the circumcision only, or upon the uncircumcision also? For we say, that faith was reckoned to Abraham for righteousness. How was it then reckoned? when he was in circumcision, or in uncircumcision? Not in circumcision, but in uncircumcision. And he received the sign of circumcision, a seal of the righteousness of the faith which he had yet being uncircumcised; that he might be the father of all them that believe, though they be not circumcised; that righteousness might be imputed unto them also: And the father of circumcision to them who are not of the circumcision only, but also walk in the steps of that faith of our father Abraham, which he had being yet uncircumcised. For the promise, that he should be the heir of the world, was not to Abraham, or to his seed, through the law, but through the righteousness of faith. For if they which are of the law be heirs, faith is made void, and the promise made of none effect.

The Gospel. St. Luke ii. 15.

AND it came to pass, as the angels were gone away from them into heaven, the shepherds said one to another, Let us now go even unto Bethlehem, and see this thing which is come to pass, which the Lord hath made known unto us. And they came with haste, and found Mary and Joseph, and the babe lying in a manger. And when they had seen it, they made known abroad the saying which was told them concerning this child. And all they that heard it wondered at those things which were told them by the shepherds. But Mary kept all these things, and pondered them in her heart. And the shepherds returned, glorifying and praising God for all the things that they had heard and seen, as it was told unto them. And when eight days were accomplished for the circumcising of the child, his name was called JESUS, which was so named of the angel before he was conceived in the womb.

The same Collect, Epistle, and Gospel shall serve for every day after unto the Epiphany.

THE EPIPHANY,

Or the Manifestation of Christ to the Gentiles.

The Collect.

O GOD, who by the leading of a star didst manifest thy only-begotten Son to the Gen-

LE JOUR DE LA CIRCONCISION.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui, pour l'amour des hommes, as voulu que ton Fils, béni à jamais, fût circoncis et rendu sujet à la loi, accorde-nous la vraie circoncision de l'esprit; afin qu'étant mortifiés à toutes les convoitises mondaines et charnelles, nous te rendions obéissance en toutes choses, selon ta sainte volonté, par Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur.

L'Epître, Rom. iv. 8.

BIENHEUREUX est l'homme à qui le Seigneur n'aura point imputé son péché. Cette déclaration donc de la béatitude est-elle seulement pour la circoncision, ou aussi pour le prépuce? car nous disons que la foi a été imputée à Abraham à justice. Comment donc lui a-t-elle été imputée? A-ce été lorsqu'il étoit déjà circoncis, ou lorsqu'il étoit encore dans le prépuce? Ce n'a point été dans la circoncision, mais dans le prépuce. Puis il reçut le signe de la circoncision pour un sceau de la justice de la foi, laquelle il avoit reçue étant dans le prépuce, afin qu'il fût le père de tous ceux qui croient étant dans le prépuce, et que la justice leur fût aussi imputée: et qu'il fût aussi le père de la circoncision, c'est-à-dire, de ceux qui ne sont pas seulement de la circoncision, mais qui aussi suivent les traces de la foi de notre père Abraham, laquelle il a eue dans le prépuce. Car la promesse d'être héritier du monde n'a pas été faite à Abraham, ou à sa semence par la loi, mais par la justice de la foi. Or si ceux qui sont de la loi sont héritiers, la foi est anéantie, et la promesse abolie.

L'Evangile, St. Luc, ii. 15.

ET il arriva qu'après que les anges s'en furent allés d'avec eux au ciel, les bergers dirent entr'eux: allons donc jusqu'à Bethléhem, et voyons cette chose qui y est arrivée, et que le Seigneur nous a découverte. Ils allérent donc à grand'hâte; et ils trouvèrent Marie, et Joseph, et le petit enfant couché dans une crèche. Et quand ils l'eurent vu, ils divulguèrent ce qui leur avoit été dit touchant ce petit enfant. Et tous ceux qui les entendirent, s'étonnèrent des choses qui leur étoient dites par les bergers: et Marie gardoit soigneusement toutes ces choses, les ruminant en son cœur. Puis les bergers s'en retournèrent, glorifiant et louant Dieu de toutes les choses qu'ils avoient ouïes et vues, selon qu'il leur en avoit été parlé. Et quand les huit jours furent accomplis pour circoncire l'enfant, alors son nom fut appelé JESUS, lequel avoit été nommé par l'ange, avant qu'il fût conçu dans le sein de sa mère.

La même Collecte, la même Epître, et le même Evangile serviront pour tous les jours suivans, jusques à l'Epiphanie.

L'EPIPHANIE,

Ou la manifestation de Jésus-Christ aux Gentils.

La Collecte.

O DIEU, qui, par la direction d'une étoile, manifestas ton Fils unique aux Gen-

Η ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ ποιήσας 'να περιτομηθῇ καὶ 'να ὑποταχθῇ διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῷ νόμῳ ὁ εὐλογητός σου υἱὸς, δὸς ἡμῖν τὴν τοῦ Πνεύματός σου ἀληθινὴν περιτομὴν, ἵνα, αἱ καρδίαι καὶ πάντα τὰ μέλη ἡμῶν κατανεκρωθέντα ὑπὸ τῶν τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν, μὴ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ὑπακούειν τὴν εὐλογημένην θέλησιν σου· δι' αὐτῆ τοῦ Υἱοῦ σου 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίυ ἡμῶν. 'Αμήν.

'Επιστολή. 'Ρωμ. δ'. η'.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος τὴν τοῦ ὁποίᾳ ἁμαρτίαν ὁ Κύριος δὲν λογίσῃ. 'Ο μακαρισμὸς λοιπὸν οὗτος, εἶναι ἐπὶ τὴν περιτομὴν μόνον, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν, λέγομεν γὰρ ὅτι ἡ τοῦ 'Αβραὰμ πίστις ἐλογίσθη εἰς δικαιοσύνην. Πῶς λοιπὸν ἐλογίσθη; ὅταν αὐτὸς ἦτον ἐν περιτομῇ, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οχι ἐν περιτομὴ ἀλλ' ἐν ακροβυστία. Καὶ ἔλαβε τὴν περιτομὴν ὡς σημεῖον, ὡς σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως· εἰς τὸ 'να εἶναι αὐτὸς πατὴρ πάντων τῶν δι' ἀκροβυστίας πιστευόντων, ἵνα λογισθῇ καὶ εἰς αὐτοὺς ἡ δικαιοσύνη· Καὶ 'να εἶναι πατέρας τῆς περιτομῆς, ὄχι μόνον τῶν ὅσων ἐπεριτομήθησαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀκολουθούντων τὰ τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως πατήματα τοῦ πατρὸς ἡμῶν 'Αβραάμ. Διότι εἰς τὸν 'Αβραὰμ, καὶ εις τὸ σπέρμα τυ, δὲν ἐτάχθη ὅτι αὐτὸς θέλει κληρονομήσειν τὸν κόσμον, διὰ νόμου, ἀλλὰ διὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως. 'Εὰν γὰρ οἱ κληρονόμοι γίνονται διὰ νόμου, ἡ πίστις γίνεται μάταια, καὶ ἡ ἐπαγγελία ἀργή.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. ιε'.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὡσὰν ἐγύρισαν ἀπὸ αὐτῶν οἱ ἄγγελοι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οἱ βοσκοὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· "Ελα, ἂς ἐλθωμεν ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἂς ἰδῶμεν τὸ πρᾶγμα τὸ γεγεννημένον, ᾧ τὸ ὁποῖον ὁ Κύριος μᾶς ἔμαθεν. Καὶ ἦλθον τρέχοντες, καὶ ηὗρον τὴν Μαριὰμ, καὶ τὸν 'Ιωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. 'Ιδόντες δὲ ἐκατάλαβον τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἤκουσαν περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, διὰ τὰ πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν βοσκῶν λεγόμενα· ἡ δὲ Μαριὰμ ἐφύλαττε τὺς λόγους τούτους βάλλουσα αὐτοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ βοσκοὶ, δοξάζοντες, καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, διὰ τὰ ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς πρὸς αὐτοὺς ἐλαλήθη. Καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὄγδοη ἡμέρα, διὰ τὴν περιτομὴν τῦ παιδίου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκαλέσθη 'Ιησοῦς, καθὼς τὸ ἐκάλεσεν ὁ "Αγγελος, πρὸ τῦ 'να συλληφθῇ αὐτὸ εἰς τὴν κοιλίαν.

'Η αὐτὴ Συναπτὴ, 'Επιστολὴ, ᾧ Εὐαγγέλιον, εἶναι διὰ κάθε ἡμέραν, ἕως τῆς ἡμέρας τῶν 'Επιφανίων.

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ,

ἤγουν Φανέρωσις τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ διὰ μέσου τῆς τοῦ ἀστέρος ὁδηγίας φανερώσας τὸν μονογενῆ Υἱόν σου εἰς τὰ ἔθνη,

LA CIRCONCISIONE DI CRISTO.

La Colletta.

IDDIO Onnipotente che hai voluto, per il bene degli uomini, che 'l tuo benedetto figliuolo fosse circonciso, ed ubbidiente alla legge, dacci, o Signore, la vera circoncisione dello Spirito, acciocchè i nostri cuori, e le nostre membra, essendo mortificate da ogni sorta di concupiscenze carnali e mondane, ubbidiamo intieramente alla sua santa volontà, per esso Gesù Cristo, tuo figliuolo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Rom. iv. 8.

BEATO l' uomo a cui il Signore non avrà imputato peccato; ora dunque questa beatitudine cade ella sol nella circoncisione, ovvero anche nel prepuzio? Conciosiacosachè noi diciamo che la fede fù imputata ad Abraam a giustizia: in che modo adunque gli fù ella imputata? Mentre egli era nella circoncisione, ovvero mentre era nel prepuzio? Non mentre era nella circoncisione, anzi nel perpuzio. Poi ricevette il segno della circoncisione sigillo della giustizia della fede, la qual' egli avea avuta, mentre era nel perpuzio, acciocchè ancora a loro sia imputata la giustizia, e padre della circoncisione a rispetto di coloro che non solo son della circoncisione, ma eziandio seguono le pedate della fede del padre nostro Abraam, la quale egli ebbe, mentre era nel prepuzio; perciocchè la promessa d' esser l' erede del mondo, non fu fatta ad Abraam od alla sua progenie, per la legge, ma per la giustizia della fede, perchè se coloro che son della legge sono eredi, la fede è svanita, e la promessa annullata.

L' Evangelo. S. Luc. ii. 15.

ED avvenne che quando gli Angeli sene furono andati da loro al cielo, quei pastori dissero fra loro: or passiamo fino in Betleem, e veggiamo questa cosa ch'è avvenuta, la qual il Signore ci ha fatta sapere. E vennero in fretta e trovarono Maria, e Giosef, e 'l fanciullino che giaceva nella mangiatoia. E vedutolo, divolgarono ciò ch' era loro stato detto di quel piccol fanciullino. E tutti coloro che gli udirono, si maravigliarono delle cose ch' erano lor dette da' pastori. E Maria conservava in sè tutte queste parole, conferendole insieme nel cuor suo. Ed i pastori sene ritornarono, glorificando e laudando Iddio di tutte le cose ch' aveano udite e vedute, secondo ch' era loro stato parlato. E quando gli otto giorni, in capo de' quali egli dovea esser circonciso, furono compiuti, gli fu posto nome Gesù, secondo ch' era stato nominato dall' Angelo, innanzi che fosse conceputo nel ventre.

La medesima Colletta, Epistola, ed Evangelo hanno da servire fin' all' Epifania.

L' EPIFANIA,

O manifestazione di Cristo ai Gentili.

La Colletta.

O DIO, che, per la condotta d' una stella, manifestasti l' unigenito tuo figliuolo a'

LITURGIA POLYGLOTTA.

Circumcisio Christi.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage der Beſchneidung Chriſti.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott! der du deinen geliebten Sohn, um der Menſchen willen, beſchneiden laſſen, und unter das Geſetz gethan haſt. Verleihe uns die wahre Beſchneidung, die im Geiſte geſchiehet, daß unſere Herzen und alle unſere Glieder den weltlichen und fleiſchlichen Lüſten abſterben und wir deinem heiligen Willen in allen Dingen gehorchen mögen, durch denſelben, deinen Sohn, Jeſum Chriſtum unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Röm. 4, 8—14.

Selig iſt der Mann, welchem der Herr keine Sünde zurechnet. Nun dieſe Seligkeit, gehet ſie über die Beſchneidung, oder über die Vorhaut? Wir müſſen je ſagen, daß dem Abraham ſey ſein Glaube zur Gerechtigkeit gerechnet. Wie iſt er ihm denn zugerechnet? In der Beſchneidung, oder in der Vorhaut? Ohne Zweifel nicht in der Beſchneidung, ſondern in der Vorhaut. Das Zeichen aber der Beſchneidung empfieng er zum Siegel der Gerechtigkeit des Glaubens, welchen er noch in der Vorhaut hatte; auf daß er würde ein Vater aller, die da glauben in der Vorhaut, daß denſelbigen ſolches auch gerechnet werde zur Gerechtigkeit: und würde auch ein Vater der Beſchneidung, nicht allein derer, die von der Beſchneidung ſind, ſondern auch derer, die da wandeln in den Fußſtapfen des Glaubens, welcher war in der Vorhaut unſers Vaters Abrahams. Denn die Verheißung, daß er ſollte ſeyn der Welt Erbe, iſt nicht geſchehen dem Abraham, oder ſeinem Saamen, durchs Geſetz, ſondern durch die Gerechtigkeit des Glaubens. Denn wo die vom Geſetz Erben ſind, ſo iſt der Glaube nichts, und die Verheißung iſt ab.

Das Evangelium. Lucä, 2, 15—21.

Und da die Engel von ihnen gen Himmel fuhren, ſprachen die Hirten unter einander: Laßt uns nun gehen gen Bethlehem, und die Geſchichte ſehen, die da geſchehen iſt, die uns der Herr kund gethan hat. Und ſie kamen eilend, und fanden beide, Mariam und Joſeph, dazu das Kind in der Krippe liegend. Da ſie es aber geſehen hatten, breiteten ſie das Wort aus, welches zu ihnen von dieſem Kinde geſagt war. Und alle, vor die es kam, wunderten ſich der Rede, die ihnen die Hirten geſagt hatten. Maria aber behielt alle dieſe Worte, und bewegte ſie in ihrem Herzen. Und die Hirten kehreten wieder um, prieſen und lobten Gott um alles, was ſie gehöret und geſehen hatten, wie denn zu ihnen geſagt war. Und da acht Tage um waren, daß das Kind beſchnitten würde, da ward ſein Name genannt Jeſus, welcher genannt war von dem Engel, ehe denn er in Mutterleibe empfangen ward.

(Dieſelbe Collecte und Epiſtel, und daſſelbe Evangelium ſollen täglich bis zum Tage Epiphaniä gebraucht werden.)

Am Tage Epiphaniä, oder der Erſcheinung Chriſti.

Die Collecte.

O Gott! Der du, durch die Leitung eines Sternes, deinen eingeborenen Sohn den Hei-

EL DIA DE LA CIRCUNCISION.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que hiciste que tu Hijo Unigenito fuese circuncidado y sujeto á la ley por los hombres: otorganos la verdadera circuncision del Espiritu, para que teniendo nuestros corazones y todos nuestros miembros mortificados á toda sensualidad, te obedezcamos en todo y por todo segun tu santa voluntad, mediante el mismo Jesu Christo tu Hijo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. iv. 8.

BIENAVENTUPADO el varon, á quién no imputó el Señor pecado. ¿Pues esta bienaventuranza está tan solamente en la circuncision, ó tambien en el prepucio? pues decimos que la fé fué imputada á Abraham á justicia. Pues cómo le fué imputada, ¿en la circuncision, ó en el prepucio? No en la circuncision, sino en el prepucio. Y recibió la señal de la circuncision, como sello de la justicia de la fé, que tuvo en el prepucio: á fin que fuese padre de todos los que creen estando en el prepucio, y que tambien á ellos les sea imputado á justicia: y sea Padre de la circuncision, no solamente á aquellos que son de la circuncision, sino á los que siguen las pisadas de la fé, que tuvo nuestro padre Abraham ántes de ser circuncidado: Porque la promesa á Abraham, ó á su posteridad, que sería heredero del mundo, no fué por la Ley, sino por la justicia de la fé. Porque si los de la Ley son los herederos; queda aniquilada la fé, y la promesa sin valor.

El Evangelio. S. Luc. ii. 15.

Y ACONTECIO, que luego que los Angeles se retiráron de ellos al cielo, los pastores se decian los unos á los otros: Pasemos hasta Bethlehém, y veamos esto, que ha acontecido, lo qual el Señor nos ha mostrado. Y fuéron apresurados, y halláron á María, y á Joseph, y al Niño echado en el pesebre. Y quando esto viéron, entendiéron lo que se les habia dicho acerca de aquel Niño. Y todos los que lo oyéron, se maravilláron: y tambien de lo que les habian referido los pastores. Mas María guardaba todas estas cosas, confiriéndolas en su corazon. Y se volviéron los pastores glorificando, y loando á Dios por todas las cosas, que habian oido y visto, así como les habia sido dicho. Y despues que fuéron pasados los ocho dias para circuncidar al Niño, llamáron su nombre JESUS, como le habia llamado el Angel, ántes que fuese concebido en el vientre.

La misma Colecta, Epistola y Evangelio se usará cada dia, hasta la Epiphania.

LA EPIPHANIA,

O la Manifestacion de Christo á los Gentiles.

La Colecta.

O DIOS, que por la guia de una estrella manifestaste á los Gentiles tu Unigenito

CIRCUMCISIO CHRISTI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui beatum Filium tuum circumcidi voluisti, veram Spiritus circumcisionem da nobis, ut, cordibus ac membris nostris universis, quoad mundanas omnes et carnales concupiscentias, mortificatis, beatæ voluntati tuæ in omnibus obsequamur, per eundem Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. iv. 8.

BEATUS vir, cui non imputavit Dominus peccatum. Beatitudo ergo hæc in circumcisione tantum manet, an etiam in præputio? Dicimus enim quia reputata est Abrahæ fides ad justitiam. Quomodo ergo reputata est? in circumcisione, an in præputio? Non in circumcisione, sed in præputio. Et signum accepit circumcisionis, signaculum justitiæ fidei, quæ est in præputio: ut sit pater omnium credentium per præputium, ut reputetur et illis ad justitiam; et sit pater circumcisionis, non iis tantum, qui sunt ex circumcisione, sed et iis, qui sectantur vestigia fidei, quæ est in præputio patris nostri Abrahæ. Non enim per legem promissio Abrahæ, aut semini ejus, ut hæres esset mundi, sed per justitiam fidei. Si enim qui ex lege, hæredes sunt; exinanita est fides; abolita est promissio.

Evangelium. S. Luc. ii. 15.

ET factum est, ut discesserunt ab eis Angeli in cœlum, pastores loquebantur ad invicem: Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et venerunt festinantes: et invenerunt Mariam, et Joseph, et infantem positum in præsepio. Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes, qui audierunt, mirati sunt; et de his, quæ dicta erant a pastoribus ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. Et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum in omnibus, quæ audierant, et viderant, sicut dictum est ad illos. Et postquam consummati sunt dies octo ut circumciderétur puer, vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab angelo prius quam in utero conciperetur.

¶ *Collecta eadem, eadem Epistola, et idem Evangelium, prælegentur exinde usque ad Epiphaniam.*

EPIPHANIA,

Seu Christus Gentibus patefactus.

Collecta.

DEUS! qui unigenitum Filium tuum Gentibus, stella duce, revelasti; concede

Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΕΡΙΤΟΜΗ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὃς τὸν εὐλογητὸν Υἱόν σου περιτέμνεσθαι, ᾧ τῷ νόμῳ ὑποτάσσεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων ἐποίησας· δὸς ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν τοῦ Πνεύματος περιτομὴν, ἵνα τῶν καρδιῶν καὶ πάντων τῶν μελῶν ἡμῶν πάσαις ταῖς τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις νεκρωθέντων, τῷ εὐλογητῷ θελήματί σον ἐν πᾶσιν ὑπακούωμεν δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. δ'. η'.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν. Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ. Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. ιε'.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Ἡ αὐτὴ Συναπτὴ, Ἐπιστολὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, ἔσται πάσαις ταῖς μετέπειτα ἡμέραις μέχρι τῶν Ἐπιφανίων.

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ,

ἢ Φανέρωσις τοῦ Χριστοῦ τοῖς Ἔθνεσι.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ ὁ τῇ τοῦ ἀστέρος ὁδηγίᾳ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου τοῖς Ἔθνεσι φανερώσας, ἵλεως

LITURGIA POLYGLOTTA.

Epiphania.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE EPIPHANY.

tiles; Mercifully grant, that we, which know thee now by faith, may after this life have the fruition of thy glorious Godhead; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iii. 1.

FOR this cause, I Paul, the prisoner of Jesus Christ for you Gentiles; if ye have heard of the dispensation of the grace of God, which is given me to you-ward: How that by revelation he made known unto me the mystery (as I wrote afore in few words, whereby, when ye read, ye may understand my knowledge in the mystery of Christ) which in other ages was not made known unto the sons of men, as it is now revealed unto his holy Apostles and Prophets by the Spirit; That the Gentiles should be fellow-heirs, and of the same body, and partakers of his promise in Christ, by the Gospel: whereof I was made a minister, according to the gift of the grace of God given unto me by the effectual working of his power. Unto me, who am less than the least of all saints, is this grace given, that I should preach among the Gentiles the unsearchable riches of Christ; and to make all men see what is the fellowship of the mystery, which from the beginning of the world hath been hid in God, who created all things by Jesus Christ: to the intent, that now unto the principalities and powers in heavenly places might be known by the Church the manifold wisdom of God, according to the eternal purpose which he purposed in Christ Jesus our Lord: In whom we have boldness and access with confidence by the faith of him.

The Gospel. St. Matth. ii. 1.

WHEN Jesus was born in Bethlehem of Judæa, in the days of Herod the king, behold, there came wise men from the east to Jerusalem, saying, Where is he that is born King of the Jews? for we have seen his star in the east, and are come to worship him. When Herod the king had heard these things, he was troubled, and all Jerusalem with him. And when he had gathered all the chief priests and scribes of the people together, he demanded of them, where Christ should be born. And they said unto him, In Bethlehem of Judæa: for thus it is written by the prophet, And thou, Bethlehem, in the land of Juda, art not the least among the princes of Juda: for out of thee shall come a Governour that shall rule my people Israel. Then Herod, when he had privily called the wise men, enquired of them diligently what time the star appeared. And he sent them to Bethlehem, and said, Go, and search diligently for the young child, and when ye have found him, bring me word again, that I may come and worship him also. When they had heard the king, they departed; and lo, the star which they saw in the east went before them, till it came and stood over where the young child was. When they saw the star, they rejoiced with exceeding great joy. And when they were come into the house, they saw the young child with Mary his mother, and fell down

L'EPIPHANIE.

tils, accorde-nous, par ta miséricorde, que nous, qui maintenant te connoissons par la foi, puissions après cette vie jouir de ta divinité, par Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Eph. iii. 1.

C'EST pour cela que moi Paul suis prisonnier de Jésus-Christ pour vous, Gentils. Si toutefois vous avez entendu la dispensation de la grâce de Dieu, qui m'a été donnée envers vous: comment par révélation le mystère m'a été donné à connoître, (ainsi que je l'ai écrit ci-dessus en peu de mots, d'où vous pouvez voir, en le lisant, quelle est l'intelligence que j'ai dans le mystère de Christ,) lequel n'a point été donné à connoître aux enfans des hommes dans les autres âges, comme il a été maintenant révélé par l'Esprit à ses saints apôtres et à ses prophètes; savoir, que les Gentils sont cohéritiers, et d'un même corps, et qu'ils participent ensemble à sa promesse en Christ, par l'Evangile, duquel j'ai été fait ministre selon le don de la grâce de Dieu, qui m'a été donnée suivant l'efficace de sa puissance. Cette grâce, dis-je, m'a été donnée, à moi qui suis le moindre de tous les Saints, pour annoncer entre les Gentils les richesses incompréhensibles de Christ; et pour mettre en évidence devant tous, quelle est la communication du mystère qui étoit caché de tout temps en Dieu, lequel a créé toutes choses par Jésus-Christ; afin que la sagesse de Dieu, qui est diverse en toutes sortes, soit maintenant donnée à connoître aux principautés et aux puissances dans les lieux célestes, par l'Eglise, suivant le propos arrêté dès les siècles, lequel il a établi en Jésus-Christ notre Seigneur; par lequel nous avons hardiesse et accès en confiance, par la foi que nous avons en lui.

L'Evangile, St. Matt. ii. 1.

OR Jésus étant né à Bethléhem, ville de Judée, au temps du roi Hérode, voici arriver des Sages d'Orient à Jérusalem, en disant: où est le roi des Juifs qui est né? car nous avons vu son étoile en Orient, et nous sommes venus l'adorer. Ce que le roi Hérode ayant entendu, il en fut troublé, et tout Jérusalem avec lui. Et ayant assemblé tous les principaux sacrificateurs et les scribes du peuple, il s'informa d'eux où le Christ devoit naître. Et ils lui dirent: à Bethléhem, ville de Judée; car il est ainsi écrit par le prophète: et toi, Bethléhem, terre de Juda, tu n'es nullement la plus petite entre les gouverneurs de Juda; car de toi sortira le conducteur qui paîtra mon peuple d'Israël. Alors Hérode ayant appelé en secret les Sages, s'enquit d'eux soigneusement du temps que l'étoile leur étoit apparue. Et les envoyant à Bethléhem, il leur dit: allez, et vous enquérez soigneusement touchant le petit enfant; et quand vous l'aurez trouvé, faites-le moi savoir, afin que j'y aille aussi, et que je l'adore. Eux donc, ayant ouï le roi, s'en allèrent: et voici, l'étoile qu'ils avoient vue en Orient, alloit devant eux jusqu'à ce qu'elle vint et s'arrêta sur le lieu où étoit le petit enfant. Et quand ils virent l'étoile, ils se réjouirent d'une fort grande joie. Et étant entrés dans la maison, ils trouvèrent le petit enfant, avec Marie sa mère, lequel ils adorèrent en se prosternant en terre: et

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

χάρισον ἱλέως, ἵνα ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι σὲ γνωρίζομεν διὰ πίστιν, ἀπολαύσωμεν τὴν ἔνδοξόν σου Θεότητα μετὰ τοῦτον τὸν βίον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. α'.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ σᾶς τὰ ἔθνη. Ἐὰν ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποῖα μοι ἐδόθη εἰς ὑμᾶς· Ὅτι με ἀποκάλυψιν μὲ ἔμαθε τὸ μυστήριον, καθὼς βραχέως προέγραψα· διὰ τὸ ὁποῖον δύνασθε ἀναγινώσκοντες νὰ καταλάβετε τὴν περὶ τοῦ Χριστοῦ μυστηρίου γνώμην μου· τὸ ὁποῖον ἐν ἑτέραις γενεαῖς δὲν ἔμαθαν οἱ ἄνθρωποι, καθὼς τώρα, ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι. Ὅτι τὰ ἔθνη νὰ εἶναι συγκληρόνομα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς διὰ τὸ εὐαγγελίου εἰς τὸν Χριστὸν ἐπαγγελίας του. Τοῦ ὁποίου ἔγινα διάκονος κατὰ τὸ δῶρον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἥτις μοι ἐδόθη κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεώς του. Εἰς ἐμὲ τὸν ἐλάχιστον πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη αὕτη ἡ χάρις, ἵνα εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη τὸν ἀκατάληπτον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, Καὶ φωτίσω πάντας διδάσκοντος ποία εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου του ἀπὸ τῶν αἰώνων ἀποκεκρυμμένου εἰς τὸν Θεόν, τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ κτήσαντα τὰ πάντα. Ἵνα τώρα αἱ ἀρχαὶ, καὶ αἱ ἐξουσίαι αἱ καθήμεναι εἰς τὸν οὐρανὸν, μάθωσι διὰ τῆς ἐκκλησίας, τὴν πολυποίκιλον σοφίαν τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴν βουλὴν τὴν αἰώνιον τὴν ὁποίαν ἐποίησεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Εἰς τὸν ὁποῖον ἔχομεν τὴν παῤῥησίαν καὶ τὴν εἴσοδον μὲ θάῤῥος, διὰ τῆς πίστεώς σου.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. α'.

Ο ΔΕ Ἰησοῦς γεννηθεὶς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, κατὰ τὰς ἡμέρας Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι, ἦρχοντο ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, λέγοντες. Ποῦ εὑρίσκεται, ὁ γεννηθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ τὸν ἀστέρα αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν νὰ τὸν προσκυνήσωμεν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἡρῴδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συνάξας πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, τοὺς ἠρώτα ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ ἐγράφθη ἀπὸ τοῦ προφήτου. Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, δὲν εἶσαι τελείως ἡ ἐλαχίστη ἀναμεταξὺ τῶν ἄλλων πόλεων Ἰῆς Ἰωδαίας· διὸ ἀπὸ σοῦ θέλει ἔκβην ἀρχηγὸς βοσκῶν τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρῴδης, κρυφίως καλέσας τοὺς μάγους ἔμαθεν ἀκριβῶς παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς τὴν Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· καὶ ἀφ' οὗ τὸ εὕρητε, δότε μοι εἴδησιν, ὅπως ἐλθὼν καὶ ἐγὼ τὸ προσκυνήσω. Αὐτοὶ δὲ ἀκούσαντες τὸν βασιλέα, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ὁποῖον εἶδον ἀστὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπῆγαινε πρὸ αὐτοὺς, ἕως ὁποῦ ἐλθὼν ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν μεγάλως. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρός του, καὶ πεσόντες τὸ ἐπροσκύνησαν· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς

L' EPIFANIA.

Gentili; facci la grazia, per tua misericordia, che noi, che ora ti conosciamo per fede, abbiamo, all' avvenire, il godimento della tua Divinità gloriosa, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Efes. iii. 1.

PER questa cagione, io Paolo, il prigioniere di Cristo Gesù per voi, Gentili, se pur avete udita la dispensazion della grazia di Dio, che m' è stata data inverso voi; come per rivelazione egli m' ha fatto conoscere il misterio, (siccome avanti in breve scrissi; e che potete, leggendo, conoscere qual sia la mia intelligenza nel misterio di Cristo) il quale non fu dato a conoscere nelle altre età a' figliuoli degli uomini, come ora è stato rivelato a' santi Profeti ed Apostoli d'esso in ispirito; acciocchè i Gentili siano coeredi, e d'un medesimo corpo, e partecipi della promessa d' esso in Cristo per l' Evangelo, del quale io sono stato fatto ministro, secondo il dono della grazia di Dio che m' è stata data, dal a virtù della sua potenza. A me, dico, il minimo di tutti i santi, è stata data questa grazia d' evangelizzar fra' Gentili le non investigabili ricchezze di Cristo, e di manifestare a tutti quale è la dispensazion del misterio, il quale da' secoli è stato occulto in Dio che ha create tutte le cose per Gesù Cristo; acciocchè, nel tempo presente, sia data a conoscere a' principati ed alle podestà ne' luoghi celesti, per la chiesa, la moltovaria sapienza di Dio, secondo il proponimento eterno, il quale egli ha fatto in Cristo Gesù, nostro Signore, in cui noi abbiamo la libertà e l' introduzione in confidenza, per la fede di esso.

L' Evangelo. S. Matt. ii. 1.

ESSENDO Gesù nato in Betleem di Giudea, ai dì del re Erode; ecco de' Magi d' Oriente arrivarono in Gerusalemme, dicendo: dove è il re de' Giudei ch' è nato? Conciosiacosachè noi abbiamo veduta la sua stella in Oriente, e siamo venuti per adorarlo. E'l re Erode, udito questo, fu turbato, e tutta Gerusalemme con lui. Ed egli radunati tutti i principali sacerdoti e gli scribi del popolo, s' informò da loro dove il Cristo doveva nascere; ed essi gli dissero in Betleem di Giudea, perciocchè così è scritto per il Profeta: e tu Betleem, nella terra di Giudea, non sei il minimo fra i Principi di Giudea, perciocchè di te uscirà un capo, il qual pascerà il mio popolo Israel. Allora Erode, chiamati, di nascoso, i Magi, domandò loro del tempo appunto che la stella era apparita. E mandandogli in Betleem, disse loro: andate e domandate diligentemente del fanciullino; e quando l' avrete trovato, rapportatelomi, acciocchè ancora io venga e l' adori; ed essi, udito il re, andarono; ed ecco la stella ch' aveano veduta in Oriente andava dinanzi a loro; fin che giunta disopra al luogo dove era il fanciullino, vi si fermò. Ed essi, veduta la stella, si rallegrarono di grandissima allegrezza. Ed entrati nella casa, trovarono il fanciullino con Maria

LITURGIA POLYGLOTTA.

Epiphania.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage nach Epiphaniä.

den geoffenbart haſt: Verleihe gnädig, daß wir, die wir jetzt durch den Glauben dich erkennen, nach dieſem Leben zum Genuß des Anſchauens deiner herrlichen Gottheit gelangen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Epheſer, 3, 1—12.

Derhalben ich Paulus, der Gefan= gene Chriſti Jeſu, für euch Heiden, nachdem ihr gehöret habt von dem Amte der Gnade Gottes, die mir an euch gegeben iſt, daß mir iſt kund geworden dieſes Geheimniß durch Offenbarung, wie ich droben aufs kürzeſte geſchrieben habe; daran ihr, ſo ihr es leſet, merken könnet meinen Verſtand an dem Geheimniß Chriſti, welches nicht kund gethan iſt in den vorigen Zeiten den Menſchenkindern, als es nun geoffenbaret iſt ſeinen heiligen Apoſteln und Propheten durch den Geiſt: nämlich, daß die Heiden Miterben ſeyn, und mit eingeleibet, und Mitgenoſſen ſeiner Verheißung in Chriſto, durch das Evangelium, deß ich ein Diener geworden bin, nach der Gabe, aus der Gnade Gottes, die mir nach ſeiner mächtigen Kraft gegeben iſt. Mir, dem allergeringſten unter allen Heiligen, iſt gegeben dieſe Gnade, unter den Heiden zu verkündigen den unausforſchlichen Reichthum Chriſti, und zu erleuchten jedermann, welche da ſey die Gemeinſchaft des Geheimniſſes, das von der Welt her in Gott verborgen geweſen iſt, der alle Dinge geſchaffen hat durch Jeſum Chriſtum; auf daß jetzt kund würde den Fürſtenthümern und Herrſchaften in dem Himmel, an der Gemeine, die mannigfaltige Weisheit Gottes, nach dem Vorſatze von der Welt her, welche er bewieſen hat in Chriſto Jeſu, unſerm Herrn, durch welchen wir haben Freudigkeit und Zugang in aller Zuverſicht, durch den Glauben an ihn.

Das Evangelium. Matth. 2, 1—12.

Da Jeſus geboren war zu Bethle= hem im jüdiſchen Lande, zur Zeit des Königs Herodis, ſiehe, da kamen die Weiſen vom Morgenlande gen Jeruſalem, und ſprachen: Wo iſt der neugeborne König der Juden? Wir haben ſeinen Stern geſehen im Morgenlande, und ſind gekommen, ihn anzubeten. Da das der König Herodes hörete, erſchrak er, und mit ihm das ganze Jeruſalem; und ließ verſammlen alle Hohepriester und Schriftgelehrten unter dem Volk, und erforſchete von ihnen, wo Chriſtus ſollte geboren werden. Und ſie ſagten ihm: Zu Bethlehem, im jüdiſchen Lande. Denn alſo ſtehet geſchrieben durch den Propheten: Und du Bethlehem, im jüdiſchen Lande, biſt mit nichten die kleinſte unter den Fürſten Juda; denn aus dir ſoll mir kommen der Herzog, der über mein Volk Iſrael ein Herr ſey. Da berief Herodes die Weiſen heimlich, und erlernete mit Fleiß von ihnen, wann der Stern erſchienen wäre; und wies ſie gen Bethlehem, und ſprach: Ziehet hin, und forſchet fleißig nach dem Kindlein; und wenn ihr es findet, ſo ſaget mirs wieder, daß ich auch komme und es anbete. Als ſie nun den König gehöret hatten, zogen ſie hin. Und ſiehe, der Stern, den ſie im Morgenlande geſehen hatten, gieng vor ihnen hin, bis daß er kam und ſtand oben über, da das Kindlein war. Da ſie den Stern ſahen, wurden ſie hoch erfreuet, und giengen in das Haus, und fanden das Kindlein mit Maria, ſeiner

LA EPIPHANIA.

Hijo; Concede por tu misericordia que nosotros que ahora te conocemos por fé, despues de esta vida tengamos la fruicion de tu Gloriosa Deidad; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. iii. 1.

Por esta causa yo Pablo el prisionero de Jesu-Christo, por vosotros los Gentiles, si es que oisteis la dispensacion de la gracia de Dios, que me fué dada para con vosotros: puesto que por revelacion se me ha hecho conocer el Sacramento, como arriba escribí en pocas palabras: en donde si leeis, podeis conocer la inteligencia, que tengo en el misterio de Christo: el qual en otras generaciones no fué conocido de los hijos de los hombres, así como ahora ha sido revelado á sus Santos Apóstoles y Prophetas en espíritu: Que los Gentiles son coherederos, é incorporados, y participantes de su promesa en Jesu-Christo por el Evangelio: del qual yo he sido hecho Ministro, segun el don de la gracia de Dios, que se me ha dado segun la operacion de su virtud. A mí que soy el menor de todos los Santos, me ha sido dada esta gracia de predicar á los Gentiles las inapeables riquezas de Christo, y de manifestar á todos, qual sea la comunicacion del Sacramento escondido desde los siglos en Dios, que lo crió todo. Para que la multiforme sabiduría de Dios, sea notificada por la Iglesia á los Principados y Potestades en los Cielos, conforme á la determinacion de los siglos, que ha cumplido en Jesu-Christo nuestro Señor: en el que tenemos la seguridad, y el llegarnos á él confiadamente por su fé.

El Evangelio. S. Matt. ii. 1.

Pues quando hubo nacido Jesus en Bethlehem de Judá en tiempo de Herodes el Rey, he aquí unos Magos vinieron del Oriente á Jerusalém, diciendo: ¿Dónde está el Rey de los Judíos, que ha nacido? porque vimos su Estrella en el Oriente, y venimos á adorarle. Y el Rey Herodes, quando lo oyó, se turbó, y toda Jerusalém con él. Y convocando todos los Príncipes de los Sacerdotes y los Escribas del pueblo, les preguntaba, dónde habia de nacer el Christo. Y ellos le dixéron: en Bethlehém de Judá; porque así está escrito por el Propheta. Y tú, Bethlehém, tierra de Judá, no eres la menor entre las principales de Judá: porque de tí saldrá el Caudillo, que gobernará á mi pueblo de Israél. Entónces Herodes, llamando en secreto á los Magos, se informó de ellos cuidadosamente del tiempo, en que les apareció la Estrella: Y encaminándolos á Bethlehém, les dixo: Id, é informaos bien del Niño: y quando le hubiereis hallado, hacedmelo saber, para que yo tambien vaya á adorarle. Ellos, luego que esto oyéron del Rey, se fuéron. Y he aquí la Estrella, que habian visto en el Oriente, iba delante de ellos, hasta que llegando se paró, sobre donde estaba el Niño. Y quando viéron la Estrella, se regocijáron en gran manera. Y entrando en

LATINA ET GRÆCA.

EPIPHANIA.

propitius, ut, qui jam te fide cognoscimus, post hanc vitam gloriosi Numinis fruitionem consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. iii. 1.

Hujus rei gratia, ego Paulus vinctus Christi Jesu, pro vobis Gentibus, si tamen audistis dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis: quoniam, secundum revelationem, notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in brevi: prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi: quod aliis generationibus non est agnitum filiis hominum, sicuti nunc revelatum est sanctis Apostolis ejus, et Prophetis in Spiritu, Gentes esse cohæredes, et concorporales, et comparticipes promissionis ejus in Christo Jesu per Evangelium; cujus factus sum minister secundum donum gratiæ Dei, quæ data est mihi secundum operationem virtutis ejus. Mihi, omnium sanctorum minimo, data est gratia hæc, in Gentibus evangelizare investigabiles divitias Christi, et illuminare omnes, quæ sit dispensatio sacramenti absconditi a sæculis in Deo, qui omnia creavit: ut innotescat principatibus, et potestatibus in cœlestibus, per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, secundum præfinitionem sæculorum, quam fecit in Christo Jesu, Domino nostro; in quo habemus fiduciam, et accessum in confidentia per fidem ejus.

Evangelium. S. Matth. ii. 1.

Cum ergo natus esset Jesus in Bethlehem Juda in diebus Herodis regis; ecce, Magi ab Oriente venerunt Ierosolymam, dicentes: Ubi est, qui natus est rex Judæorum? vidimus enim stellam ejus in Oriente, et venimus adorare eum. Audiens autem Herodes rex, turbatus est, et omnis Ierosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum, et scribas populi, sciscitabatur ab eis, ubi Christus nasceretur. At illi dixerunt ei: In Bethlehem Judæ: sic enim scriptum est per Prophetam: Et tu, Bethlehem, terra Juda, nequaquam minima es in principibus Juda: ex te enim exibit dux, qui regat populum meum Israel. Tunc Herodes, clam vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis: et mittens illos in Bethlehem, dixit: Ite, et interrogate diligenter de puero: et, cum inveneritis, renuntiate mihi, ut et ego veniens adorem eum. Qui cum audissent regem, abierunt: et, ecce, stella, quam viderant in Oriente, antecedebat eos, usquedum veniens staret supra, ubi erat puer. Videntes autem stellam, gavisi sunt gaudio magno valde. Et intrantes domum, invenerunt

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς, οἳ σε ἐκ πίστεως ἐγνωκότες, τῆς ἐνδόξου Θεότητός σου μετὰ τὸν βίον τοῦτον ἀπολαύσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. α'.

Τουτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ· Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· Ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι· Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου· Οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ· Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. α'.

Του δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, Λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρῴδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θη-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Epiphaniam.

ANGLICANA ET GALLICA.

FIRST S. AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee mercifully to receive the prayers of thy people which call upon thee; and grant that they may both perceive and know what things they ought to do, and also may have grace and power faithfully to fulfil the same; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. xii. 1.

I BESEECH you therefore, brethren, by the mercies of God, that ye present your bodies a living sacrifice, holy, acceptable unto God, which is your reasonable service. And be not conformed to this world; but be ye transformed by the renewing of your mind, that ye may prove what is that good, and acceptable, and perfect will of God. For I say, through the grace given unto me, to every man that is among you, not to think of himself more highly than he ought to think, but to think soberly, according as God hath dealt to every man the measure of faith. For as we have many members in one body, and all members have not the same office; so we, being many, are one body in Christ, and every one members one of another.

The Gospel. St. Luke ii. 41.

NOW his parents went to Jerusalem every year at the feast of the passover. And when he was twelve years old, they went up to Jerusalem, after the custom of the feast. And when they had fulfilled the days, as they returned, the child Jesus tarried behind in Jerusalem; and Joseph and his mother knew not of it. But they, supposing him to have been in the company, went a day's journey, and they sought him among their kinsfolk and acquaintance. And when they found him not, they turned back again to Jerusalem, seeking him. And it came to pass, that after three days they found him in the temple, sitting in the midst of the doctors, both hearing them, and asking them questions. And all that heard him were astonished at his understanding and answers. And when they saw him, they were amazed: and his mother said unto him, Son, why hast thou thus dealt with us? behold, thy father and I have sought thee sorrowing. And he said unto them, How is it that ye sought me? wist ye not that I must be about my Father's business? And they understood not the saying which he spake unto them. And he went down with them, and came to Nazareth, and was subject unto them: but his mother kept all these sayings in her heart. And Jesus increased in wisdom, and stature, and in favour with God and man.

LE PREMIER DIM. APRES L'EPIP.

après avoir déployé leurs trésors, ils lui présentèrent des dons; savoir, de l'or, de l'encens, et de la myrrhe. Puis étant divinement avertis dans un songe de ne retourner point vers Hérode, ils se retirèrent dans leur pays par un autre chemin.

LE PREMIER DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te supplions de recevoir par ta clémence les prières de ton peuple; lui accordant, avec la connoissance et le sentiment de ses devoirs, la grâce et le pouvoir de les accomplir fidèlement, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. xii. 1.

JE vous exhorte donc, mes frères, par les compassions de Dieu, que vous présentiez vos corps en sacrifice vivant, saint, agréable à Dieu, ce qui est votre raisonnable service. Et ne vous conformez point à ce présent siècle, mais soyez transformés par le renouvellement de votre entendement, afin que vous éprouviez quelle est la volonté de Dieu, bonne, agréable, et parfaite. Or, par la grâce qui m'est donnée, je dis à chacun d'entre vous, que nul ne présume d'être sage par-dessus ce qu'il faut être sage; mais qu'il soit sage à sobriété, selon que Dieu a départi à chacun la mesure de la foi. Car comme nous avons plusieurs membres en un seul corps, et que tous les membres n'ont pas une même fonction, ainsi nous, qui sommes plusieurs, sommes un seul corps en Christ, et chacun réciproquement membres l'un de l'autre.

L'Evangile, St. Luc, ii. 41.

OR son père et sa mère alloient tous les ans à Jérusalem, à la fête de Pâques. Et quand il eut atteint l'âge de douze ans, son père et sa mère étant montés à Jérusalem selon la coutume de la fête, et s'en retournant après avoir accompli les jours de la fête, l'enfant Jésus demeura dans Jérusalem; et Joseph et sa mère ne s'en apperçurent point. Mais croyant qu'il étoit dans la compagnie, ils marchèrent une journée; puis ils le cherchèrent entre leurs parens et ceux de leur connoissance. Et ne le trouvant point, ils s'en retournèrent à Jérusalem, en le cherchant. Or il arriva que trois jours après ils le trouvèrent dans le temple, assis au milieu des docteurs, les écoutant, et les interrogeant; et tous ceux qui l'entendoient, s'étonnoient de sa sagesse et de ses réponses. Et quand ils le virent, ils en furent étonnés, et sa mère lui dit: mon enfant, pourquoi nous as-tu fait ainsi? voici ton père et moi te cherchions, étant en grande peine. Et il leur dit: pourquoi me cherchiez-vous? ne saviez-vous pas qu'il me faut être occupé aux affaires de mon Père? Mais ils n'entendirent point ce qu'il leur disoit. Alors il descendit avec eux, et vint à Nazareth, et il leur étoit sujet; et sa mère conservoit toutes ces paroles-là dans son cœur. Et Jésus s'avançoit en sagesse, en stature, et en grâce, envers Dieu et envers les hommes.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

αὐτῶν τοῦ ἐπρόσφεραν δῶρα, Χρυσίον, καὶ Λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ διδαχθέντες εἰς τὸν ὕπνον τους ἵνα μὴ γυρίσωσι πρὸς τὸν Ἡρώδην, δι' ἄλλου δρόμου ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν των.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου Κύριε προσδέξου οἰκτιρμόνως τὰς τοῦ παρακαλοῦντος σου λαοῦ προσευχὰς, καὶ δώρισον αὐτῷ σύνεσιν καὶ γνῶσιν πρὸς τὸ τὰ πρέποντα ποιεῖν· χάριν δὲ καὶ δύναμιν ὅπως ἐπιτηδεύσῃ πιστῶς εἰς αὐτὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. α'.

ΣΑΣ παρακαλῶ λοιπὸν ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, ἵνα παραστήσετε τὰ σώματά σας, καὶ τὴν λογικήν σας λατρείαν, ὡς ζωντανὴν θυσίαν, καὶ ἁγίαν καὶ εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Καὶ μὴ σχηματίζεσθε κατὰ τοῦτον τὸν αἰῶνα. Ἀλλὰ μεταμορφώνοντες μεταμορφώσατε τὸν νοῦν σας, δοκιμάζοντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον, καὶ τέλειον. Διὰ γὰρ τὴν ὑποίαν μοὶ ἐδόθη χάριν, λέγω εἰς ἐσᾶς τὸν καθ' ἕνα μὴ φρονεῖτε ὑπὲρ τὸ πρέπον, ἀλλὰ σοφρόνως καὶ κατὰ τὴν ποσότητα τῆς πίστεως τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς σᾶς ἐμέρισε. Διότι καθὼς τὸ σῶμά μας εἶναι ἕν, τὰ δὲ μέλη πολλὰ καὶ τὸ καθ' ἓν ἔχον διάφορον πρᾶξιν, Οὕτως καὶ ἡμεῖς εἴμεσθεν πολλοί, ἀλλὰ ἓν καὶ μοναχὸν σῶμα ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς τοῦ ἄλλον μέλος εἶναι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. μα'.

ΚΑΙ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς του κατὰ χρόνον, εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἔγινε δώδεκα χρονῶν, αὐτοὶ ὑπάγοντες εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειώσαντες τὰς ἡμέρας, ὑποστρέφοντες, ὁ Ἰησοῦς, παιδίον, ἔμεινεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὁ Ἰωσὴφ, καὶ ἡ μητέρα του δὲν τὸ ἐπαρατήρησαν, νομίσαντές τον ἵνα εἶναι μὲ τοὺς συνοδεύοντας· καὶ ὡσὰν ἦλθον μιᾶς ἡμέρας δρόμον, τὸν ἐζήτουν ἀναμέσον τῶν συγγενῶν καὶ τῶν γνωρίμων. Καὶ μὴ εὑρόντές τον, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζητοῦντές τον. Καὶ ἔτυχε, καὶ τὸν ηὗρον μετὰ τρεῖς ἡμέρας, καθήμενον εἰς τὸ ἱερὸν ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, ἀκούοντα, καὶ ἐρωτῶντα αὐτούς. Ἐθαύμαζον δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες τὰς συνετοὺς ἀποκρίσεις του. Καὶ ἰδόντες τον, ἐφοβήθησαν· καὶ ἡ μήτηρ του εἶπε πρὸς αὐτόν. Τέκνον, τί μᾶς ἔκαμες τοῦτο; Ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ πονούμενοι σὲ ἐζητῶμεν. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί μὲ ἐζητεῖτε; δὲν βλέπετε ὅτι πρέπει ἵνα ἐπιμεληθῶ τὰ τοῦ πατρός μου; Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐκατάλαβαν τὸν ὁποῖον τοὺς εἶπε λόγον. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦζει ὑποτεταγμένος εἰς αὐτούς. Καὶ ἡ μήτηρ του ἐφύλαττε πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν τῇ καρδίᾳ της. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόκοπτεν εἰς σαφίαν, καὶ ἡλικίαν, καὶ εἰς τὴν παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις χάριν.

LA PRIMA DOM. DOPO L' EPIF.

sua madre: e, gittatisi in terra, l' adorarono. Ed aperti i lor tesori, gli offerirono doni, oro, incenso, e mirra. Ed, avendo avuta una rivelazion divina in sogno di non tornare ad Erode, per un altra strada si ridussero nel lor paese.

LA PRIMA DOMENICA DOPO L' EPIFANIA.

La Colletta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo d' esaudire misericordiosamente le preghiere del tuo popolo che invoca il tuo nome, e fa che comprenda e sappia, quali sono le cose che debbe fare, e mediante la tua divina assistenza si applichi ad adempirle fedelmente, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Rom. xii. 1.

IO v' esorto dunque, Fratelli, per le compassioni di Dio, che voi presentiate i vostri corpi in ostia vivente, santa, accettevole a Dio; e non vi conformiate a questo secolo, anzi siate transformati per la rinnovazion della vostra mente; acciocchè proviate qual sia la buona, accettevole e perfetta volontà di Dio. Perciocchè io, per la grazia che m'è stata data, dico a ciascuno ch'è fra voi che non abbia alcun sentimento sopra ciò che conviene avere; anzi senta a sobrietà, secondo che Iddio ha distribuita a ciascuno la misura della fede; perciocchè, siccome in uno stesso corpo abbiam molte membra, e tutte le membra non hanno una medesima operazione, così noi, che siamo molti, siamo un medesimo corpo in Cristo, e ciascun di noi è membro l'un dell'altro.

L' Evangelo. S. Luc. ii. 41.

OR suo padre e sua madre andavano ogni anno in Gerusalemme nella festa della Pasqua, e come egli fu di età di dodici anni, essendo essi saliti in Gerusalemme, secondo la usanza della festa, ed avendo compiuti i giorni d'essa, quando sene tornavano, il fanciullo Gesù rimase in Gerusalemme senza la saputa di Giosef, nè della madre d'esso. Ma, stimando ch'egli fosse fra la compagnia, camminarono una giornata, ed allora si misero a cercarlo fra lor parenti e fra lor conoscenti; e, non avendolo trovato, tornarono in Gerusalemme, cercandolo. Ed avvenne che, tre giorni appresso, lo trovarono nel tempio, sedendo nel mezzo de'dottori, ascoltandogli e facendo loro delle domande. E tutti coloro che l'udivano, stupivano del suo senno e delle sue risposte. E quando essi lo videro, sbigottirono. E sua madre gli disse: Figliuolo, perchè ci hai fatto così? Ecco tuo padre ed io, ti cercavamo, essendo in gran travaglio. Ma egli disse loro: perchè mi cercate? Non sapevate voi ch'egli mi conviene attendere alle cose del Padre mio? Ed essi non intesero le parole ch'egli avea lor dette. Poi egli discese con loro e venne in Nazaret, ed era loro soggetto; ma sua madre riserbava tutte queste parole nel suo cuore, e Gesù s'avanzava in sapienza ed in istatura, ed in grazia appo Iddio ed appo gli uomini.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Epiphaniam.

GERMANICA ET HISPANICA.

Erſter Sonntage nach Epiphanias.

Mutter, und fielen nieder, und beteten es an, und thaten ihre Schätze auf, und ſchenkten ihm Gold, Weihrauch und Myrrhen. Und Gott befahl ihnen im Traume, daß ſie ſich nicht ſollten wieder zu Herodes lenken. Und zogen durch einen andern Weg wieder in ihr Land.

Am erſten Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

O Herr! Vernimm gnädig die Bitten deines Volks, das zu dir ruft, und verleihe, daß ſie nicht nur wiſſen und verſtehen, was ſie zu thun ſchuldig ſind, ſondern auch die Gnade und Kraft erlangen mögen, daſſelbe treulich zu vollbringen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Römer, 12, 1—5.

Ich ermahne euch, lieben Brüder, durch die Barmherzigkeit Gottes, daß ihr eure Leiber begebet zum Opfer, das da lebendig, heilig und Gott wohlgefällig ſey, welches ſey euer vernünftiger Gottesdienſt. Und ſtellet euch nicht dieſer Welt gleich, ſondern verändert euch durch Verneuerung eures Sinnes, auf daß ihr prüfen möget, welches da ſey der gute, der wohlgefällige, und der vollkommene Gottes Wille. Denn ich ſage, durch die Gnade, die mir gegeben iſt, jedermann unter euch, daß niemand weiter von ihm halte, denn ſichs gebühret zu halten; ſondern daß er von ihm mäßiglich halte, ein jeglicher, nach dem Gott ausgetheilet hat das Maaß des Glaubens. Denn gleicher Weiſe, als wir in einem Leibe viele Glieder haben, aber alle Glieder nicht einerley Geſchäffte haben: alſo ſind wir viele ein Leib in Chriſto, aber unter einander iſt einer des andern Glied.

Das Evangelium. Lucä, 2, 41 bis Ende.

Und ſeine Eltern giengen alle Jahre gen Jeruſalem, auf das Oſterfeſt. Und da er zwölf Jahre alt war, giengen ſie hinauf gen Jeruſalem, nach Gewohnheit des Feſtes. Und da die Tage vollendet waren, und ſie wieder zu Hauſe giengen, blieb das Kind Jeſus zu Jeruſalem, und ſeine Eltern wußten es nicht. Sie meineten aber er wäre unter den Gefährten, und kamen eine Tagereiſe, und ſuchten ihn unter den Gefreundten und Bekannten. Und da ſie ihn nicht fanden, giengen ſie wiederum gen Jeruſalem, und ſuchten ihn. Und es begab ſich nach dreyen Tagen, fanden ſie ihn im Tempel ſitzen, mitten unter den Lehrern, daß er ihnen zuhörete, und ſie fragte. Und alle, die ihm zuhöreten, verwunderten ſich ſeines Verſtandes und ſeiner Antwort. Und da ſie ihn ſahen, entſetzten ſie ſich. Und ſeine Mutter ſprach zu ihm: Mein Sohn, warum haſt du uns das gethan! Siehe dein Vater und ich haben dich mit Schmerzen geſucht. Und er ſprach zu ihnen: Was iſts, daß ihr mich geſucht habt? Wiſſet ihr nicht, daß ich ſeyn muß in dem, das meines Vaters iſt? Und ſie verſtanden das Wort nicht, das er mit ihnen redete. Und er gieng mit ihnen hinab, und kam gen Nazareth, und war ihnen unterthan. Und ſeine Mutter behielt alle dieſe Worte in ihrem Herzen. Und Jeſus nahm zu an Weisheit, Alter und Gnade bey Gott und den Menſchen.

La PRIMERA D. DESPUES *de la* EPI.

la casa, halláron al Niño con María su madre, y postrándose le adoraron: y abiertos sus tesoros, le ofrecieron dones, oro, incienso y mirra. Y habida respuesta en sueños, que no volviesen á Herodes, se volviéron á su tierra por otro camino.

LA PRIMERA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

SEÑOR, suplicamoste que por tu gran Clemencia recibas los ruegos de tu pueblo que te invoca: y concedas que sepa y comprehenda lo que le es conveniente hacer, y que tu gracia y virtud le mueva á cumplirlo fielmente, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xii. 1.

OS ruego, hermanos, por la misericordia de Dios, que ofrezcais vuestros cuerpos á Dios en hostia viva, santa, agradable á Dios, que es el culto racional que le debeis. Y no os conformeis con este siglo, sino reformaos en novedad de vuestro espíritu: para que experimenteis quál es la voluntad de Dios buena, y agradable, y perfecta. Pues por la gracia que me ha sido dada, digo á todos los que están entre vosotros, que no sepan mas de lo que conviene saber, sino que sepan con templanza: y cada uno como Dios le repartió la medida de la fé. Porque de la manera que en un cuerpo tenemos muchos miembros, mas todos los miembros no tienen una misma operacion: Así muchos somos un solo cuerpo en Christo, y cada uno miembro los unos de los otros.

El Evangelio. S. Luc. ii. 41.

Y SUS padres iban todos los años á Jerusalém en el dia solemne de la Pascua. Y quando tuvo doce años, subiéron ellos á Jerusalém, segun la costumbre del dia de la fiesta, y acabados los dias, quando se volvian, se quedó el Niño Jesus en Jerusalém, sin que sus padres lo advirtiesen. Y creyendo, que él estaba con los de la comitiva, anduviéron camino de un dia, y le buscaban entre los parientes, y entre los conocidos, y como no le hallasen, se volviéron á Jerusalém, buscándole. Y aconteció que tres dias despues le halláron en el templo, sentado en medio de los Doctores, oyéndolos, y preguntándoles. Y se pasmaban todos los que le oían, de su inteligencia, y de sus respuestas. Y quando le viéron, se maravilláron. Y le dixo su madre: Hijo, ¿por qué lo has hecho así con nosotros? mira como tu padre, y yo angustiados te buscabamos. Y les respondió: ¿Para qué me buscábais? ¿No sabíais, que en las cosas que son de mi Padre me conviene estar? Mas ellos no entendiéron la palabra, que les habló. Y descendió con ellos, y vino á Nazareth: y estaba sujeto á ellos. Y su madre guardaba todas estas cosas en su corazon. Y Jesus crecía en sabiduría, y en edad, y en gracia delante de Dios y de los hombres.

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA PRIMA POST EPIPH.

puerum cum Maria matre ejus; et procidentes adoraverunt eum: et, apertis thesauris suis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, et myrrham. Et responso accepto in somnis, ne redirent ad Herodem, per aliam viam reversi sunt in regionem suam.

DOMINICA PRIMA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

VOTA, quæsumus, Domine, supplicantis populi tui propitius exaudi; ac concede, ut, quæ illi facienda sunt, percipiat; et ut, gratia et virtute tua adjutus, ea, quæ perceperit, fideliter impleat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xii. 1.

OBSECRO itaque vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic sæculo: sed reformamini in novitate sensus vestri; ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, et beneplacens, et perfecta. Dico enim, per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos, non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: et unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

Evangelium. S. Luc. ii. 41.

ET ibant parentes ejus per omnes annos in Jerusalem, in die sollenni Paschæ. Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisque diebus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt parentes ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, et requirebant eum inter cognatos, et notos. Et non invenientes, regressi sunt in Jerusalem, requirentes eum. Et factum est, post triduum invenerunt illum in templo, sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos. Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia et responsis ejus. Et videntes admirati sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce, pater tuus, et ego, dolentes quærebamus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis? nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, et venit Nazareth; et erat subditus illis. Et mater ejus conservabat omnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiebat sapientia, et ætate, et gratia apud Deum, et homines.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

σαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρῴδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τὰς εὐχὰς τοῦ ἱκετεύοντός σε λαοῦ οἰκτιρμόνως προσδέξασθαι, καὶ δώρησαι αὐτοῖς τό τε συνιέναι καὶ γνῶναι ἃ δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, καὶ χάριν δὲ καὶ δύναμιν ἔχειν τοῦ πιστῶς ἐπιτελεῖν αὐτά, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν. Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἑκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως. Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. μα'.

ΚΑΙ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἰερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἰεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν, καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσαντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda post Epiphaniam.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE SECOND SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who dost govern all things in heaven and earth; Mercifully hear the supplications of thy people, and grant us thy peace all the days of our life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. xii. 6.

HAVING then gifts differing according to the grace that is given to us, whether prophecy, let us prophesy according to the proportion of faith; or ministry, let us wait on our ministering; or he that teacheth, on teaching; or he that exhorteth, on exhortation: he that giveth, let him do it with simplicity; he that ruleth, with diligence; he that sheweth mercy, with cheerfulness. Let love be without dissimulation. Abhor that which is evil, cleave to that which is good. Be kindly affectioned one to another with brotherly love, in honour preferring one another: not slothful in business; fervent in spirit; serving the Lord; rejoicing in hope; patient in tribulation; continuing instant in prayer; distributing to the necessity of saints; given to hospitality. Bless them which persecute you; bless, and curse not. Rejoice with them that do rejoice, and weep with them that weep. Be of the same mind one towards another. Mind not high things, but condescend to men of low estate.

The Gospel. St. John ii. 1.

AND the third day there was a marriage in Cana of Galilee, and the mother of Jesus was there. And both Jesus was called, and his disciples, to the marriage. And when they wanted wine, the mother of Jesus saith unto him, They have no wine. Jesus saith unto her, Woman, what have I to do with thee? mine hour is not yet come. His mother saith unto the servants, Whatsoever he saith unto you, do it. And there were set there six water-pots of stone, after the manner of the purifying of the Jews, containing two or three firkins apiece. Jesus saith unto them, Fill the water-pots with water. And they filled them up to the brim. And he saith unto them, Draw out now, and bear unto the governour of the feast. And they bare it. When the ruler of the feast had tasted the water that was made wine, and knew not whence it was, (but the servants which drew the water knew,) the governour of the feast called the bridegroom, and saith unto him, Every man at the beginning doth set forth good wine, and when men have well drunk, then that which is worse: but thou hast kept the good wine until now. This beginning of miracles did Jesus in Cana of Galilee, and manifested forth his glory, and his disciples believed on him.

LE SECOND DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, qui gouvernes toutes choses au ciel et sur la terre, exauce par ta miséricorde les supplications de ton peuple, et nous accorde ta paix durant tout le cours de notre vie, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. xii. 6.

OR ayant des dons différens, selon la grâce qui nous est donnée, soit de prophétie, prophétisons selon l'analogie de la foi; soit de ministère, que ce soit en administration; soit que quelqu'un enseigne, qu'il donne enseignement; soit que quelqu'un exhorte, que ce soit en exhortation; soit que quelqu'un distribue, qu'il le fasse en simplicité; soit que quelqu'un préside, qu'il le fasse soigneusement; soit que quelqu'un exerce miséricorde, qu'il le fasse joyeusement. Que la charité soit sans feinte. Ayez en horreur le mal, vous tenant collés au bien. Etant enclins par la charité fraternelle à montrer de l'affection l'un envers l'autre: vous prévenant l'un l'autre par honneur: n'étant point paresseux à vous employer pour autrui: étant fervens d'esprit: servans le Seigneur: joyeux dans l'espérance: patiens dans la tribulation: persévérans dans l'oraison: communiquant aux nécessités des Saints: exerçant l'hospitalité. Bénissez ceux qui vous persécutent; bénissez-les, et ne les maudissez point. Soyez en joie avec ceux qui sont en joie, et pleurez avec ceux qui pleurent. Ayant un même sentiment les uns envers les autres: n'affectant point des choses hautes, mais vous accommodant aux choses basses.

L'Evangile, St. Jean, ii. 1.

OR trois jours après, on faisoit des noces à Cana de Galilée, et la mère de Jésus étoit là. Et Jésus fut aussi convié aux noces, avec ses disciples. Et le vin étant venu à manquer, la mère de Jésus lui dit: ils n'ont point de vin. Mais Jésus lui répondit: qu'y a-t-il entre moi et toi, femme? mon heure n'est point encore venue. Sa mère dit aux serviteurs: faites tout ce qu'il vous dira. Or il y avoit là six vaisseaux de pierre, mis selon l'usage de la purification des Juifs, dont chacun tenoit deux ou trois mesures. Et Jésus leur dit: emplissez d'eau ces vaisseaux: et ils les emplirent jusqu'au haut. Puis il leur dit: versez-en maintenant, et portez-en au maître d'hôtel: et ils lui en portèrent. Quand le maître d'hôtel eut goûté l'eau qui avoit été changée en vin, (or il ne savoit pas d'où cela venoit, mais les serviteurs qui avoient puisé l'eau le savoient bien,) il appela le marié, et lui dit: tout homme sert le bon vin le premier, et puis le moindre après qu'on a bu largement; mais toi, tu as gardé le bon vin jusqu'à maintenant. Jésus fit ce commencement de signes à Cana de Galilée, et il manifesta sa gloire, et ses disciples crurent en lui.

LE TROISIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, jète les yeux de ta miséricorde sur nos infirmités,

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ϰ᾽ αἰώνιε Θεὲ, ὁ κυβερνῶν τὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς πάντα, φιλάνθρωπα εἰσάκουσον τοῦ λαοῦ σου τὰς παρακλήσεις, καὶ χάρισον ἡμῖν εἰρήνην ὅλην τὴν ζωήν μας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ′. ϛ′.

ΕΧΟΝΤΕΣ δὲ χαρίσματα διάφορα κατὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδόθη χάριν, εἴαν προφητείαν ἔχωμεν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως προφητεύομεν· ἐὰν διακονίαν, προσέχομεν τῇ διακονίᾳ· ὁμοίως ἂς προσέχῃ ὁ διδάσκων τῇ διδασκαλίᾳ· καὶ ὁ παρακαλῶν τῇ παρακλήσει· καὶ ὅστις μεταδίδει ἂς μεταδώσῃ ἐν ἁπλότητι· ὁ προεστὼς ἂς κυβερνᾷ φρονίμως· καὶ ἱλαρῶς ἂς ἐλεήσῃ ὁ ἐλεήμων. Ἡ ἀγάπη ἂς εἶναι ἀνυπόκριτος. Ἀποφύγετε τὸ πονηρὸν, καὶ δεχθεῖτε τὸ καλόν. Ἂς εἶσθε ἐγκαρδιακῶς φιλάδελφοι· καὶ πρὸς τὴν τιμὴν ποιήσατε τὴν ἄμιλλαν· εἰς τὴν σπουδὴν μὴ ὀκνηροί, εἰς τὸ πνεῦμα ζεστοὶ πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου δούλευσιν. Εἰς τὰς ἐλπίδας χαίροντες, καὶ φρονίες ὑπομόνως τὰς θλίψεις παραμένοντες εἰς τὴν προσευχὴν, καὶ εἰς τὰς χρείας κοινωνοῦντες τῶν ἁγίων τιμῶντες τὴν φιλοξενίαν. Εὐλογεῖτε τοὺς κατατρέχοντάς σας, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρετε μετὰ τῶν χαιρόντων, καὶ κλαίετε μετὰ τῶν κλαιόντων. Ἔχοντες πάντοτε μίαν γνώμην. Μὴ μελετοῦντες τὰ ὑψηλὰ ἀλλὰ στεργόμενοι τὰ ταπεινά.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. β′. α′.

ΚΑΙ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν ἐγένετο Γάμος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦτο ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκαλέσθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταί του εἰς τὸν γάμον. Καὶ λείψαντος τοῦ κρασίου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν. Κρασὶ δὲν ἔχουσι· λέγει της ὁ Ἰησοῦς. Τί σὲ μέλει, ὦ γυναίκα; δὲν ἦλθεν ἔτι ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ του πρὸς τοὺς ὑπηρέτας. Ὅ,τι καὶ ἂν εἰπῇ, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ἓξι πλιθάρια λίθινα, ἑτοιμασμένα διὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦντα δύω, ἢ τρεῖς, μετρητάς. Λέγει τους ὁ Ἰησοῦς. Γεμίσατε τὰ πλιθάρια ἀπὸ νεροῦ. Καὶ τὰ ἐγέμισαν ἕως ἐπάνω. Καὶ τοὺς λέγει· ἐκβάλετε τώρα, καὶ φέρετε τῷ τοῦ συμποσίου προστάτῃ. Καὶ τὸ ἔφεραν, καὶ ἐδοκίμασε τὸ νερὸν ἁλαγμένον εἰς κρασί (καὶ δὲν ἐκατάλαβε τί εἶναι, οἱ δὲ ὑπηρέται τὸ ἠξευρον, ὁπὸ τὸ ἔκβαλον ἀπὸ τῶν πλιθαρίων) καὶ κράζει πρὸς τὸν γαμβρὸν, ὁ προστάτης, καὶ τοῦ λέγει. Κάθε ἄνθρωπος βάνει πρῶτον τὸ καλὸ κρασὶ, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε φέρνει τὸ ἀχαμνόν· σὺ ὅμως ἐφύλαξας τὸ καλὸν ἕως τώρα. Οὕτως ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς τὰ σημεῖα τὰ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν του· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταί του.

LA SECONDA DOM. DOPO L' EPIF.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, che governi tutto ciò ch' è in cielo e in terra, esaudisci misericordiosamente le supplicazioni del tuo popolo, dandoci la tua pace tutto il tempo della vita nostra, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L'Epistola. Rom. xii. 6.

OR, avendo noi doni differenti secondo la grazia che ci è stata data, se abbiam profezia, profetiziamo, secondo la proporzion della fede; se ministerio, attendiamo al ministerio; parimente il dottore attenda all' insegnare. E colui ch' esorta, attenda all' esortare; colui che distribuisce, faccialo in semplicità; colui che presiede, con diligenza; colui che fa opere pietose, con allegrezza. La carità sia senza simulazione. Abborrite il male, ed attenetevi fermamente al bene. Siate inclinati ad avervi gli uni agli altri affezione per amor fraterno; prevenite gli uni gli altri nell' onore. Non siate pigri nello studio; siate fervenți nello Spirito, fervenți col Signore, allegri nella speranza; pazienti nell' afflizione; perseveranti nell' orazione, comunicanti a' bisogni de' santi, procaccianti l'ospitalità. Benedite quelli che vi perseguitano; beneditegli, e non gli maledite: rallegratevi con quelli che sono allegri; piagnete con quelli che piangono. Abbiate fra voi un medesimo sentimento: non abbiate l'animo alle cose alte, ma accommodatevi alle basse.

L' Evangelo. S. Giovan. ii. 1.

E TRE giorni appresso si fecero delle nozze in Cana di Galilea; e la madre di Gesù era quivi. Or anche Gesù co' suoi Discepoli fu chiamato alle nozze. E, essendo venuto meno il vino, la madre di Gesù gli disse: non hanno vino. Gesù le disse: che v' è fra te e me, o Donna? L' ora mia non è ancora venuta. Sua madre disse a' servitori: fate tutto ciò ch' egli vi dirà. Or quivi erano sei pile di pietra, poste secondo l'usanza della purificazion de' Giudei, le quali contenevano due o tre misure grandi per una. Gesù disse loro: empiete di acqua le pile; ed essi l' empirono sino in cima. Poi egli disse loro: attignete ora e portatele allo scalco, ed essi gliele portarono. E come lo scalco ebbe assaggiata l'acqua ch' era stata fatta vino (or egli non sapeva onde quel vino si fosse, ma ben lo sapevano i servitori che aveano attinta l'acqua) chiamò lo sposo; e gli disse: ogni uomo puone prima il buon vino, e dopo che s' è bevuto largamente, il men buono; ma tu hai serbato il buon vino infino ad ora. Gesù fece questo principio di miracoli in Cana di Galilea, e manifestò la sua gloria, ed i suoi discepoli credettero in lui.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ κύτταξον τὰς ἀσθενείας μας ἐλεημόνως, καὶ εἰς τοὺς κιν-

LA TERZA DOMENICA DOPO L'EPIFANIA.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, guarda misericordiosamente le nostre infermità, e in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda post Epiphaniam.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am zweyten Sonntage nach Epiph.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott! Der du alles regierſt, was im Himmel und auf Erden iſt. Erhöre gnädig die Gebete deines Volks, und verleihe uns deinen Frieden, alle Tage unſeres Lebens, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Römer, 12, 6—16.

Wir haben mancherley Gaben, nach der Gnade, die uns gegeben iſt. Hat jemand Weiſſagung, ſo ſey ſie dem Glauben ähnlich. Hat jemand ein Amt, ſo warte er des Amts. Lehret jemand, ſo warte er der Lehre. Ermahnet jemand, ſo warte er des Ermahnens. Giebt jemand, ſo gebe er einfältiglich. Regieret jemand, ſo ſey er ſorgfältig. Uebet jemand Barmherzigkeit, ſo thue ers mit Luſt. Die Liebe ſey nicht falſch. Haſſet das Arge, hanget dem Guten an. Die brüderliche Liebe unter einander ſey herzlich. Einer komme dem andern mit Ehrerbietung zuvor. Seyd nicht träge, was ihr thun ſollt. Seyd brünſtig im Geiſt. Dienet dem Herrn. Schicket euch in die Zeit. Seyd fröhlich in Hoffnung, geduldig in Trübſal, haltet an am Gebet. Nehmet euch der heiligen Nothdurft an. Herberget gerne. Segnet, die euch verfolgen: ſegnet und fluchet nicht. Freuet euch mit den Fröhlichen, und weinet mit den Weinenden. Habt einerley Sinn unter einander. Trachtet nicht nach hohen Dingen, ſondern haltet euch herunter zu den Niedrigen.

Das Evangelium. Joh. 2, 1—11.

Und am dritten Tage ward eine Hochzeit zu Cana in Galiläa; und die Mutter Jeſu war da. Jeſus aber und ſeine Jünger wurden auch auf die Hochzeit geladen. Und da es am Wein gebrach, ſpricht die Mutter Jeſu zu ihm: Sie haben nicht Wein. Jeſus ſpricht zu ihr: Weib, was habe ich mit dir zu ſchaffen? Meine Stunde iſt noch nicht gekommen. Seine Mutter ſpricht zu den Dienern: Was er euch ſaget, das thut. Es waren aber allda ſechs ſteinerne Waſſerkrüge geſetzt, nach der Weiſe der Jüdiſchen Reinigung; und giengen je in einen zwey oder drey Maaß. Jeſus ſpricht zu ihnen: Füllet die Waſſerkrüge mit Waſſer. Und ſie fülleten ſie bis oben an. Und er ſpricht zu ihnen: Schöpfet nun, und bringet es dem Speiſemeiſter. Und ſie brachten es. Als aber der Speiſemeiſter koſtete den Wein, der Waſſer geweſen war, und wußte nicht, von wannen er kam, (die Diener aber wußtens, die das Waſſer geſchöpft hatten,) rufet der Speiſemeiſter den Bräutigam, und ſpricht zu ihm: Jedermann giebt zum erſten guten Wein, und wenn ſie trunken geworden ſind, alsdann den geringern; Du haſt den guten Wein bisher behalten. Das iſt das erſte Zeichen, das Jeſus that, geſchehen zu Cana in Galiläa, und offenbarte ſeine Herrlichkeit. Und ſeine Jünger glaubten an ihn.

Am dritten Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott! Sieh unſere Schwachheiten gnädig an, und ſtrecke in allen unſern Gefahren und Bedrängniſſen deine rechte

LA SEGUNDA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, que gobiernas todas cosas en cielo y tierra; Oye misericordiosamente las suplicas de tu Pueblo, y concedenos tu Paz todos los dias de nuestra vida, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xii. 6.

MAS tenemos dones diferentes segun la gracia, que nos ha sido dada; ya sea profecía segun la proporcion de la fé, ó ministerio en administrar, ó el que enseña en doctrina; el que amonesta en exhortar, el que reparte en sencillez, el que preside en solicitud, el que hace misericordia en alegría. El amor sea sin fingimiento. Aborreciendo lo malo, aplicándoos á lo bueno: amándoos recíprocamente con amor fraternal: adelantándoos para honraros los unos á los otros: en hacer bien nada perezosos: fervorosos de espíritu: sirviendo al Señor: en la esperanza gozosos: en la tribulacion sufridos: en la oracion perseverantes: socorriendo las necesidades de los Santos: exercitando la hospitalidad. Bendecid á vuestros perseguidores: bendecidlos, y no los maldigais. Gozáos con los que se gozan: llorad con los que lloran: sintiendo entre vosotros una misma cosa: no blasonando de cosas altas, sino acomodándoos á las humildes.

El Evangelio. S. Juan ii. 1.

Y DE allí á tres dias se celebráron unas bodas en Caná de Galiléa: y estaba allí la Madre de Jesus. Y fué tambien convidado Jesus, y sus discípulos á las bodas. Y llegando á faltar vino, la Madre de Jesus le dice: No tienen vino. Y Jesus le dixo: ¿Muger, qué nos va á mí, y á tí? aun no es llegada mi hora. Dixo la Madre de él á los que servian: Haced quanto él os dixere. Y habia allí seis hidrias de piedra conforme á la purificacion de los Judíos, y cabian en cada una dos ó tres cántaros. Y Jesus les dixo: Llenad las hidrias de agua. Y las llenáron hasta arriba. Y Jesus les dixo: Sacad ahora, y llevad al Maestresala. Y le lleváron. Y luego que gustó el Maestresala el agua hecha vino, y no sabia de dónde era, aunque los que servian lo sabian porque habian sacado el agua: llamó al esposo el Maestresala, y le dixo: Todo hombre sirve primero el buen vino: y despues que han bebido bien, entónces da el que no es tan bueno: Mas tú guardaste el buen vino hasta ahora. Este fué el primer milagro, que hizo Jesus en Caná de Galiléa: y manifestó su gloria, y creyéron en él sus discípulos.

LA TERCERA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, mira misericordiosamente nuestras flaquezas, y en todos nuestros peligros y necesidades

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA SECUNDA POST EPIPH.

Collecta.

OMNIPOTENS et sempiterne Deus! qui cuncta moderaris in cœlo pariter atque in terris; populi tui supplicationes propitius exaudi; et pacem tuam omnibus vitæ nostræ diebus concede nobis per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xii. 6.

HABENTES autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes: sive prophetiam secundum rationem fidei, sive ministerium in ministrando; sive qui docet, in doctrina; qui exhortatur, in exhortando; qui tribuit, in simplicitate; qui præest, in sollicitudine: qui miseretur, in hilaritate; dilectio sine simulatione; odientes malum, adhærentes bono: caritate fraternitatis invicem diligentes: honore invicem prævenientes: sollicitudine non pigri: spiritu ferventes: Domino servientes: spe gaudentes: in tribulatione patientes: orationi instantes: necessitatibus sanctorum communicantes: hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos: benedicite, et nolite maledicere. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: idipsum invicem sentientes: non alta sapientes, sed humilibus consentientes.

Evangelium. S. Joan. ii. 1.

ET die tertia nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat mater Jesu ibi. Vocatus est autem et Jesus, et discipuli ejus, ad nuptias. Et, deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Jesus: Quid mihi et tibi est, mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ, secundum purificationem Judæorum, capientes singulæ metretas binas vel ternas. Dicit eis Jesus: Implete hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus: Haurite nunc, et ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, et non sciebat unde esset, ministri autem sciebant, qui hauserant aquam; vocat sponsum architriclinus, et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit; et, cum inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est: tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilææ: et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus.

DOMINICA TERTIA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

OMNIPOTENS et sempiterne Deus! infirmitates nostras propitius respice; atque,

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ τὰ πάντα διοικῶν τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, φιλανθρώπως εἰσάκουσον ἱκεσιῶν τῶ λαοῦ σου, καὶ τὴν εἰρήνην σου χάρισαι ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ϛ'.

ΕΧΟΝΤΕΣ δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς, ἐν ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι. Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι. Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ καιρῷ δουλεύοντες. Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες. Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. β'. α'.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοι, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστὶν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν, οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ, ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ἐπὶ τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον, καὶ ἐν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta post Epiphaniam.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

FOURTH S. AFTER THE EPIPHANY.

our dangers and necessities stretch forth thy right hand to help and defend us; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. xii. 16.

BE not wise in your own conceits. Recompense to no man evil for evil. Provide things honest in the sight of all men. If it be possible, as much as lieth in you, live peaceably with all men. Dearly beloved, avenge not yourselves, but rather give place unto wrath; for it is written, Vengeance is mine; I will repay, saith the Lord. Therefore, if thine enemy hunger, feed him; if he thirst, give him drink: for in so doing thou shalt heap coals of fire on his head. Be not overcome of evil, but overcome evil with good.

The Gospel. St. Matth. viii. 1.

WHEN he was come down from the mountain, great multitudes followed him. And behold, there came a leper and worshipped him, saying, Lord, if thou wilt, thou canst make me clean. And Jesus put forth his hand, and touched him, saying, I will; be thou clean. And immediately his leprosy was cleansed. And Jesus saith unto him, See thou tell no man, but go thy way, shew thyself to the priest, and offer the gift that Moses commanded, for a testimony unto them. And when Jesus was entered into Capernaum, there came unto him a centurion beseeching him, and saying, Lord, my servant lieth at home sick of the palsy, grievously tormented. And Jesus saith unto him, I will come and heal him. The centurion answered and said, Lord, I am not worthy that thou shouldest come under my roof; but speak the word only, and my servant shall be healed. For I am a man under authority, having soldiers under me: and I say unto this man, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth it. When Jesus heard it, he marvelled, and said to them that followed, Verily I say unto you, I have not found so great faith, no not in Israel. And I say unto you, That many shall come from the east and west, and shall sit down with Abraham, and Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven. But the children of the kingdom shall be cast out into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth. And Jesus said unto the centurion, Go thy way, and as thou hast believed, so be it done unto thee. And his servant was healed in the self-same hour.

LE QUATRIEME D. APRES L'EPIP.

et étends ton bras puissant pour nous aider et pour nous défendre dans toutes nos nécessités, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. xii. 16.

NE soyez point sages en vous-mêmes. Ne rendez à personne mal pour mal. Recherchez les choses honnêtes devant tous les hommes. S'il se peut faire, et autant qu'il dépend de vous, ayez la paix avec tous les hommes. Ne vous vengez point vous-mêmes, mes bien-aimés, mais donnez lieu à la colère: car il est écrit; à moi appartient la vengeance; je la rendrai, dit le Seigneur. Si donc ton ennemi a faim, donne-lui à manger: s'il a soif, donne-lui à boire; car en faisant cela, tu lui assembleras des charbons de feu sur la tête. Ne sois point surmonté du mal, mais surmonte le mal par le bien.

L'Evangile, St. Matth. viii. 1.

QUAND il fut descendu de la montagne, de grandes troupes le suivirent. Et voici, un lépreux vint et se prosterna devant lui en lui disant: Seigneur, si tu veux, tu peux me rendre net. Et Jésus étendant la main, le toucha, en disant: je le veux, sois net; et incontinent sa lèpre fut guérie. Puis Jésus lui dit: prends garde de ne le dire à personne; mais va, et te montre aux sacrificateurs, et offre le don que Moyse a ordonné, pour leur être en témoignage. Et quand Jésus fut entré dans Capernaum, un centenier vint à lui, le priant, et disant: Seigneur, mon serviteur est paralitique dans ma maison, et il souffre extrêmement. Jésus lui dit: j'irai, et le guérirai. Mais le centenier lui répondit: Seigneur, je ne suis pas digne que tu entres sous mon toit; mais dis seulement la parole, et mon serviteur sera guéri. Car moi-même, qui suis un homme constitué sous la puissance d'autrui, j'ai sous moi des gens de guerre, et je dis à l'un: va, et il va; et à un autre, viens, et il vient; et à mon serviteur, fais cela, et il le fait. Ce que Jésus ayant entendu, il s'en étonna, et dit à ceux qui le suivoient: en vérité je vous dis, que je n'ai pas trouvé, même en Israël, une si grande foi. Mais je vous dis, que plusieurs viendront d'orient et d'occident, et seront à table dans le royaume des cieux, avec Abraham, Isaac, et Jacob. Et les enfans du royaume seront jetés dans les ténèbres de dehors, où il y aura des pleurs et des grincemens de dents. Alors Jésus dit au centenier: va, et qu'il te soit fait selon que tu as cru. Et à l'heure même son serviteur fut guéri.

THE FOURTH SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O GOD, who knowest us to be set in the midst of so many and great dangers, that by reason of the frailty of our nature we cannot always stand upright; Grant to us such strength and protection, as may support us in all dangers, and carry us through all temptations; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. xiii. 1.

LET every soul be subject unto the higher powers; for there is no power but of God:

LE QUATRIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

O DIEU, qui sais que les dangers qui nous environnent sont si grands et en si grand nombre, que nous ne saurions demeurer fermes, à cause de la fragilité de notre nature; revêts-nous de la force, et nous couvre de la protection dont nous avons besoin, pour nous soutenir dans tous les périls, et pour surmonter toutes les tentations, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. xiii. 1.

QUE toute personne soit sujette aux puissances supérieures; car il n'y a point de

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

δύνους καὶ ἀνάγκας μας ἄπλωσον εἰς βοήθειάν μας καὶ ὑπεράσπισιν τὴν δεξιάν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ις.

ΜΗ γίνεσθε φρόνιμοι πρὸς ἑσᾶς. Μὴ ἀποδώσετε κακὸν ἀντὶ κακοῦ. Προμηθεύετε τὰ ὅσα εἶναι καλὰ εἰς τὴν γνώμην πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ὅσον τὸ δυνατὸν ζεῖτε εἰρηνικῶς μετὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Μὴ ἐκδικῆσθε ἀφ' ἑαυτοί σας, ὦ ἀγαπητοί. Ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· ὅτι ἐγράφθη. Ἐγὼ ἐκδικῶ, ἐγὼ ἀνταποδίδω, λέγει ὁ Κύριος· Ἐὰν λοιπὸν ὁ ἐχθρός σου πεινᾷ, θρέφε τον· ἐὰν διψᾷ, πότιζέ τον· τοῦτο γὰρ κάμνων, κάρβουνα πυρὸς σωρεύεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του. Ἂς μὴ σὲ νικήσῃ τὸ κακὸν· ἀλλὰ νίκα τὸ κακὸν διὰ τοῦ καλοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η'. α'.

ΕΚΑΤΕΒΗ δὲ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ βουνοῦ, ἠκολουθημένος ὑπὸ πολλοῦ λαοῦ. Καὶ ἰδού, λεπρὸς ἐλθὼν τὸν ἐπροσκύνα λέγων. Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαι 'να μὲ καθαρίσῃς. Καὶ ἁπλώσας τὴν χεῖρα, τὸν ἔγγυξεν ὁ Ἰησοῦς, λέγων. Θέλω, καθαρίσου. Καὶ εὐθὺς ἐκαθαρίσθη ἡ λέπρα του. Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς, Κύτταξε μὴ τὸ εἰπῇς κανενὸς ἀλλὰ ὕπαγε δεῖξον τὸν ἑαυτόν σου τοῦ Ἱερέως, καὶ πρόσφερέ τους τὸ προσταχθὲν παρὰ Μωσέως δῶρον, εἰς μαρτυρίαν. Ἐρχόμενος δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ, ἦλθε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ δοῦλος μὲ κεῖται εἰς τὸ σπῆτι παραλυτικὸς, δεινὰ βασανισμένος. Καὶ λέγει του ὁ Ἰησοῦς· Ἐλθὼν θέλω ἐγὼ θεραπεύσειν αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος εἶπε. Κύριε, ἡ θύρα μὲ δὲν εἶναι ἄξια 'να σὲ δεχθῇ ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον κ' θέλει εὐθέως τὸ παιδί μὲ ἰατρευθῆν. Ὅτι καὶ ἐγὼ εἶμαι ἄνθρωπος ὑποκάτω εἰς ἐξουσίαν, καὶ ἔχω στρατιώτας ὑποκάτω μου, καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύου, καὶ πορεύεται, καὶ τοῦ ἄλλῳ, Ἔρχου καὶ ἔρχεται, καὶ τοῦ δούλῳ μὲ Κάμε τοῦτο, καὶ τὸ κάμνει. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀκολουθοῦντας. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ηὗρον τόσην πίστιν. Ἀλλὰ σᾶς λέγω, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν θέλουσιν ἔλθειν, καὶ καθήσωσι μετὰ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας θέλουσι ῥηφθῆν εἰς τὸ ἐξώτερον σκότος· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὕπαγε καὶ καθὼς ἐπίστευσας ἂς σοῦ γίνῃ· καὶ ὁ δοῦλός του τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἰατρεύθη.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ ὁ βλέπων ἡμᾶς εἰς τόσον πολλοὺς κ' μεγάλους κινδύνους ὥστε δὲν δυνάμεθα διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεώς μας 'να σταθῶμεν ὀρθοὶ, δώρισόν μας δύναμιν καὶ βοήθειαν ἀρκετὴν εἰς τὸ 'να βαστάξωμεν κάθε λογῆς κινδύνων καὶ 'να ματαιώσωμεν πάντας τοὺς πειρασμοὺς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ'. α'.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἂς ὑποταχθῇ ταῖς ἐξουσίαις. Ὅτι δὲν εὑρίσκεται ἐξουσία εἰ μὴ ἡ δοθεῖσα

LA QUARTA DOM. DOPO L'EPIF.

tutti i nostri pericoli e necessità stendi la tua destra per aiutarci e difenderci, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L'Epistola. Rom. xii. 16.

NON siate savi appo voi stessi. Non rendete ad alcuno mal per male. Procurate cose oneste nel cospetto di tutti gli uomini. S'egli è possibile in quanto è in voi, vivete in pace con tutti gl'uomini. Non fate vostre vendette, cari miei, anzi date luogo all'ira, perciocchè egli è scritto, a me la vendetta, io renderò la retribuzione, dice il Signore. Se dunque il tuo nemico ha fame, dagli da mangiare; se ha sete, dagli da bere, perciocchè, facendo questo, tu radunerai di carboni accesi sopra 'l suo capo. Non esser vinto dal male; anzi vinci il male per il bene.

L'Evangelo. S. Matt. viii. 1.

QUANDO egli fu sceso dal monte, molte turbe lo seguitarono. Ed ecco un lebbroso venne e l'adorò, dicendo: Signore, se tu vuoi, tu puoi nettarmi. E Gesù, distesa la mano, lo toccò; dicendo: sì, io voglio, sii netto; ed in quello istante, la lebbra d'esso fu nettata. E Gesù gli disse: guarda che tu nol dica ad alcuno: ma va, mostrati al sacerdote ed offerisci l'offerta che Moisè ordinò, in testimonianza a loro. Or, quando egli fu entrato in Cafarnaon, un Centurione venne a lui, pregandolo e dicendo: Signore, il mio famiglio giace in casa paralitico, gravemente tormentato. E Gesù gli disse: io verrò e lo sanerò. Ma il Centurione, rispondendo, disse: Signore, io non son degno che tu entri sotto il mio tetto; ma solamente di la parola, e il mio famiglio sarà guarito. Perciocchè io sono uomo sottoposto alla podestà altrui, ed ho sotto di me soldati; e pure se dico ad uno: va, egli va; e se ad altro, vieni, egli viene; e se dico al mio servitore: fa questo, egli lo fa; e Gesù, avendo udite queste cose, si maravigliò, e disse a coloro che lo seguitavano: io vi dico in verità, che non pure in Israel ho trovato cotanta fede. Or io vi dico, che molti verranno del Levante e Ponente, e sederanno a tavola con Abraam, con Isaac e con Iacob nel regno de' cieli; ed i figliuoli del regno saranno gittati nelle tenebre di fuori; quivi sarà il pianto e lo stridor de' denti. E Gesù disse al Centurione; va, e, come hai creduto, siati fatto. E il suo famiglio fu guarito in quell'istante.

LA QUARTA DOMENICA DOPO L'EPIFANIA.

La Colletta.

O DIO, che sai che siamo circondati da tanti gravi pericoli, che per la fragilità della nostra natura, non potiamo sempre star ritti; concedici tal forza e protezione che possa sostenerci in ogni sorta di pericoli, e difenderci in qualsivoglia tentazione, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L'Epistola. Rom. xiii. 1.

OGNI persona sia sottoposta alle podestà superiori; perciocchè non v'è podestà se

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta post Epiphaniam.

GERMANICA ET HISPANICA.

Vierter Sonntage nach Epiphanias.

Hand aus, uns zu helfen und zu beschützen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Römer, 12, 17 bis Ende.

Haltet euch nicht selbst für klug. Vergeltet niemand Böses mit Besem. Fleißiget euch der Ehrbarkeit gegen jedermann. Ists möglich, so viel an euch ist, so habt mit allen Menschen Frieden. Rächet euch selber nicht, meine Liebsten, sondern gebet Raum dem Zorn; denn es stehet geschrieben: Die Rache ist mein, Ich will vergelten, spricht der Herr. So nun deinen Feind hungert, so speise ihn; dürstet ihn, so tränke ihn. Wenn du das thust, so wirst du feurige Kohlen auf sein Haupt sammlen. Laß dich nicht das Böse überwinden, sondern überwinde das Böse mit Gutem.

Das Evangelium Matth. 8, 1.—13.

Da er aber vom Berge herab gieng, folgte ihm viel Volks nach. Und siehe, ein Aussätziger kam und betete ihn an, und sprach: Herr, so du willst, kannst du mich wohl reinigen. Und Jesus streckte seine Hand aus, rührete ihn an, und sprach: Ich wills thun, sey gereiniget. Und alsobald ward er von seinem Aussatz rein. Und Jesus sprach zu ihm: Siehe zu, sage es niemand; sondern gehe hin, und zeige dich dem Priester, und opfere die Gabe, die Moses befohlen hat, zu einem Zeugniß über sie. Da aber Jesus eingieng zu Capernaum, trat ein Hauptmann zu ihm, der bat ihn, und sprach: Herr, mein Knecht liegt zu Hause, und ist gichtbrüchig, und hat große Qual. Jesus sprach zu ihm: Ich will kommen, und ihn gesund machen. Der Hauptmann antwortete, und sprach: Herr, ich bin nicht werth, daß du unter mein Dach gehest; sondern sprich nur ein Wort, so wird mein Knecht gesund. Denn ich bin ein Mensch, dazu der Obrigkeit unterthan, und habe unter mir Kriegsknechte; noch wenn ich sage zu einem: Gehe hin, so gehet er; und zum andern: Komm her, so kommt er; und zu meinem Knechte: Thue das, so thut ers. Da das Jesus hörete, verwunderte er sich, und sprach zu denen, die ihm nachfolgten: Wahrlich, ich sage euch, solchen Glauben habe ich in Israel nicht gefunden. Aber ich sage euch: Viele werden kommen vom Morgen und vom Abend, und mit Abraham und Isaak und Jakob im Himmelreich sitzen. Aber die Kinder des Reichs werden ausgestoßen in die äußerste Finsterniß hinaus, da wird seyn Heulen und Zähnklappen. Und Jesus sprach zu dem Hauptmann: Gehe hin, die geschehe, wie du geglaubet hast. Und sein Knecht ward gesund zu derselbigen Stunde.

Am vierten Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

O Gott, der du es weißt, wie wir von vielen und großen Gefahren umringt sind, daß wir, wegen der Schwachheit unserer Natur, nicht immer vest zu stehen vermögen! Verleihe uns die nöthige Kraft und deinen Beystand, uns in allen Gefahren zu unterstützen, und uns durch alle Versuchungen hindurch zu führen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Röm. 13, 1—7.

Jedermann sey unterthan der Obrigkeit, die Gewalt über ihn hat. Denn es ist keine

La QUARTA DOM. *despues de la* EPIPH.

estiende tu Diestra para ayudarnos y defendernos, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xii. 19.

NO seais sábios en vuestra opinion: no pagando á nadie mal por mal: procurando bienes, no solo delante de Dios, sino tambien delante de todos los hombres. Si ser puede, quanto esté de vuestra parte, teniendo paz con todos los hombres: no defendiéndoos á vosotros mismos, muy amados, mas dad lugar á la irà: porque escrito está: A mí me pertenece la venganza: yo pagaré, dice el Señor. Por tanto si tu enemigo tuviere hambre, dale de comer: si tiene sed, dale de beber: porque si esto hicieres, carbones encendidos amontonarás sobre su cabeza. No te dexes vencer de lo malo: mas vence el mal con el bien.

El Evangelio. S. Matt. viii. 1.

Y COMO descendió del monte, le siguiéron muchas gentes: Y vino un leproso, y le adoraba, diciendo: Señor, si quieres, puedes limpiarme. Y extendiendo Jesus la mano, le tocó, diciendo; Quiero. Sé limpió. Y luego su lepra fué limpiada. Y le dixo Jesus: Mira, que no lo digas á nadie: mas vé, muéstrate al Sacerdote, y ofrece la ofrenda, que mandó Moysés, en testimonio á ellos. Y habiendo entrado en Capharnaum, se llegó á él un Centurion, rogándole, y diciendo: Señor, mi siervo paralitico está postrado en casa, y es reciamente atormentado. Y le dixo Jesus: Yo iré, y lo sanaré. Y respondiendo el Centurion, dixo: Señor, no soy digno de que entres en mi casa: mas mándalo con tu palabra, y será sano mi siervo. Pues tambien yo soy hombre sugeto á otro, que tengo soldados á mis órdenes, y digo á este: Vé, y vá; y al otro: Ven, y viene; y á mi siervo: Haz esto, y lo hace. Quando esto oyó Jesus, se maravilló, y dixo á los que le seguian: Verdaderamente os digo, que no he hallado fé tan grande en Israel. Y os digo, que vendrán muchos de Oriente, y de Occidente, y se asentarán con Abraham, y Isaac, y Jacob en el reyno de los cielos: Mas los hijos del reyno serán echados en las tinieblas exteriores: allí será el llanto y el cruxir de dientes. Y dixo Jesus al Centurion: Vé, y como creiste, así te sea hecho. Y fué sano el siervo en aquella hora.

LA QUARTA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

O DIOS que sabes que nos hallamos rodeados de tantos y tan grandes peligros, que, a causa de la fragilidad de nuestra naturaleza no podemos estar siempre firmes: Concedenos la fortaleza y proteccion necesaria para sostenernos en todo peligro, y sacarnos con bien de toda tentacion; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. xiii. 1.

TODA alma esté sometida á las potestades superiores: Porque no hay potestad,

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA QUARTA POST EPIPH.

in omnibus, in quibus versamur, periculis ac necessitatibus, dexteram tuam ad adjuvandum et protegendum nos extende, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xii. 16.

NOLITE esse prudentes apud vosmetipsos: nulli malum pro malo reddentes: providentes bona, non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum omnibus hominibus pacem habentes: non vosmetipsos defendentes, carissimi; sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindicta: ego retribuam, dicit Dominus. Sed, si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Evangelium. S. Matth. viii. 1.

CUM autem descendisset de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ: et, ecce, leprosus veniens adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. Et extendens Jesus manum, tetigit eum, dicens: Volo. Mundare. Et confestim mundata est lepra ejus. Et ait illi Jesus: Vide, nemini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti, et offer munus, quod præcepit Moyses, in testimonium illis. Cum autem introisset Capharnaum, accessit ad eum centurio, rogans eum, et dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, et curabo eum. Et respondens centurio, ait: Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: et dico huic, Vade, et vadit: et alii, Veni, et venit: et servo meo, Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus miratus est, et sequentibus se dixit: Amen, dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriente et Occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlorum: filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus, et stridor dentium. Et dixit Jesus centurioni: Vade; et, sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

DOMINICA QUARTA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

DEUS! qui scis, nos, in tot tantisque periculis constitutos, pro naturæ nostræ fragilitate non posse subsistere; ea nos virtute protege, quæ nos in omnibus periculis sustentet, et per omnes tentationes traducat incolumes, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Rom. xiii. 1.

OMNIS anima potestatibus sublimioribus subdita sit: non est enim potestas, nisi a

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις ἡμῶν τὴν δεξιάν σου, εἰς τὴν ἄμυναν ἡμῶν καὶ βοήθειαν ἔκτεινον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ις'.

Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοούμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η'. α'.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου· καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο· καὶ ποιεῖ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ὁ ΘΕΟΣ, ὁ ἐν τοσούτοις ἡμᾶς καὶ τηλικούτοις κινδύνοις καθεστῶτας εἰδὼς, ὥστε διὰ τὴν τῆς φύσεως ἡμῶν ἀσθένειαν μὴ οἵους τ' εἶναι ἀεὶ ἑδραίους διαμένειν, δώρησαι ἡμῖν τοιαύτην ἰσχὺν καὶ βοήθειαν οἵα ὑπείδειν τε ἡμᾶς δύναιτ' ἂν ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις, καὶ διὰ πάντων τῶν πειρασμῶν διαβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ'. α'.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω. Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ·

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta post Epiphaniam.

ANGLICANA ET GALLICA.

FIFTH S. AFTER THE EPIPHANY.

the powers that be are ordained of God. Whosoever therefore resisteth the power resisteth the ordinance of God: and they that resist shall receive to themselves damnation. For rulers are not a terror to good works, but to the evil. Wilt thou then not be afraid of the power? do that which is good, and thou shalt have praise of the same: for he is the minister of God to thee for good. But if thou do that which is evil, be afraid; for he beareth not the sword in vain: for he is the minister of God, a revenger to execute wrath upon him that doeth evil. Wherefore ye must needs be subject, not only for wrath, but also for conscience sake. For this cause pay ye tribute also; for they are God's ministers, attending continually upon this very thing. Render therefore to all their dues; tribute to whom tribute is due, custom to whom custom, fear to whom fear, honour to whom honour.

The Gospel. St. Matth. viii. 23.

AND when he was entered into a ship, his disciples followed him. And behold, there arose a great tempest in the sea, insomuch that the ship was covered with the waves: but he was asleep. And his disciples came to him, and awoke him, saying, Lord, save us, we perish. And he saith unto them, Why are ye fearful, O ye of little faith? Then he arose, and rebuked the winds and the sea, and there was a great calm. But the men marvelled, saying, What manner of man is this, that even the winds and the sea obey him! And when he was come to the other side into the country of the Gergesenes, there met him two possessed with devils, coming out of the tombs, exceeding fierce, so that no man might pass by that way. And behold, they cried out, saying, What have we to do with thee, Jesus, thou Son of God? art thou come hither to torment us before the time? And there was a good way off from them an herd of many swine, feeding. So the devils besought him, saying, If thou cast us out, suffer us to go away into the herd of swine. And he said unto them, Go. And when they were come out, they went into the herd of swine: and behold, the whole herd of swine ran violently down a steep place into the sea, and perished in the waters. And they that kept them fled, and went their ways into the city, and told every thing, and what was befallen to the possessed of the devils. And behold, the whole city came out to meet Jesus: and when they saw him, they besought him, that he would depart out of their coasts.

LE CINQUIEME D. APRES L'EPIP.

puissance qui ne vienne de Dieu, et les puissances qui sont en état, sont ordonnées de Dieu. C'est pourquoi, celui qui résiste à la puissance, résiste à l'ordonnance de Dieu; et ceux qui y résistent, feront venir la condamnation sur eux-mêmes. Car les princes ne sont point à craindre pour de bonnes actions, mais pour de mauvaises. Or veux-tu ne craindre point la puissance? fais bien, et tu en recevras de la louange: car le prince est serviteur de Dieu pour ton bien. Mais si tu fais mal, crains, parce qu'il ne porte point l'épée sans cause; car il est serviteur de Dieu, ordonné pour faire justice, en punition de celui qui fait mal. C'est pourquoi il faut être sujet, non-seulement à cause de la punition, mais aussi à cause de la conscience. Car c'est aussi pour cela que vous leur payez les tributs; parce qu'ils sont les ministres de Dieu, s'employant à cela. Rendez donc à tous ce qui leur est dû: à qui le tribut, le tribut; à qui le péage, le péage; à qui crainte, la crainte; à qui honneur, l'honneur.

L'Evangile, St. Matth. viii. 23.

QUAND il fut entré dans la nacelle, ses disciples le suivirent. Et voici, il s'éleva sur la mer une si grande tempête, que la nacelle étoit couverte de flots; et lui il dormoit. Et ses disciples vinrent et l'éveillèrent, en lui disant: Seigneur, sauve-nous, nous périssons. Et il leur dit: pourquoi avez-vous peur, gens de petite foi? Alors s'étant levé, il tança les vents et la mer, et il se fit un grand calme. Et les gens qui étoient là, s'en étonnèrent, et dirent: qui est celui-ci, que les vents mêmes et la mer lui obéissent? Et quand il fut passé à l'autre côté, dans le pays des Gergéséniens, deux démoniaques, étant sortis des sépulcres, le vinrent rencontrer; et ils étoient si dangereux, que personne ne pouvoit passer par ce chemin-là. Et voici, ils s'écriérent, en disant: qu'y a-t-il entre nous et toi, Jésus, Fils de Dieu? es-tu venu ici nous tourmenter avant le temps? Or il y avoit un peu loin d'eux un grand troupeau de pourceaux qui paissoit. Et les démons le prioient, en disant: si tu nous jettes dehors, permets-nous de nous en aller dans ce troupeau de pourceaux. Et il leur dit: allez. Et eux, étant sortis, s'en allèrent dans le troupeau de pourceaux; et voilà tout ce troupeau de pourceaux se précipita dans la mer, et ils moururent dans les eaux. Et ceux qui les gardoient, s'enfuirent: et étant venus dans la ville, ils racontèrent toutes ces choses, et ce qui étoit arrivé aux démoniaques. Et voilà, toute la ville alla au-devant de Jésus; et l'ayant vu, ils le prièrent de se retirer de leur pays.

THE FIFTH SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee to keep thy Church and houshold continually in thy true religion; that they who do lean only upon the hope of thy heavenly grace may evermore be defended by thy mighty power; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

LE CINQUIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te supplions de maintenir continuellement dans la vraie religion ton Eglise qui est ta famille; afin que ceux qui s'appuient uniquement sur l'espérance de ta grâce céleste, soient toujours soutenus par la puissance de ta force, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

ἀπὸ τοῦ Θεοῦ· καὶ αἱ εὑρισκόμεναι ἐξουσίαι, διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἐναντιούμενος λοιπὸν τὴν ἐξουσίαν, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἐναντιεῖται· καὶ ἐναντιούμενοι κράζουσι κατ αὐτῶν τὴν κρίσιν. Ὅτι οἱ ἄρχοντες δὲν φοβερίζουν τὰ ἀγαθὰ τῶν ἔργων, ἀλλὰ τὰ κακά. Θέλετε λοιπὸν ἵνα ἐλευθερωθεῖτε ἀπὸ τοῦ τῆς ἐξουσίας φόβου; πράττετε τὰ ἀγαθὰ, καὶ ἡ ἐξουσία θέλει σᾶς ἐπαινέσειν, διότι αὐτὴ εἶναι ὁ διὰ τὰ καλά σου ἔργα διάκονος τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν δὲ ποιῇς τὸ κακὸν, φοβῆ· ἐπειδὴ δὲν φορεῖ ματαίως τὴν μάχαιραν. Εἶναι γὰρ διάκονος Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὀργὴν ἔκδικος κατὰ τῆ πράττοντος τὸ κακόν. Διὰ τοῦτο ἀναγκαίως πρέπει ἵνα τοὺς ὑποταχθῶμεν· οὐχὶ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Καὶ ἔτι διὰ τοῦτο τοὺς φόρους πληρώνετε· ὅτι εἶναι ὑπηρέται Θεοῦ, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσέχοντες. Ἀποδόσατε λοιπὸν καθ' ἑνὸς τὸ ὅ,τι χρεωστᾶτε, εἰς ὅποιον χρεωστᾶτε φόρον, τὸν φόρον· εἰς ὅποιον τὸν τοῦ ἐμπορίου, δότε τὸν τοῦ ἐμπορίου δασμόν· εἰς ὅποιον τὸν φόβον, τὸ φόβον· εἰς ὅποιον τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η'. κγ'.

Καὶ Ἐμβαίνων αὐτὸς εἰς τὸ καράβι, τὸν ἠκολούθησαν οἱ μαθηταί του. Καὶ ἰδοὺ μέσα εἰς τὴν θάλασσαν ἔγινε σεισμὸς μέγας, ὥστε ἐσκεπάζετο τὸ καράβι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκοιμᾶτο. Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταί τα τὸν ἐξύπνησαν, λέγοντες. Κύριε, σῶσόν μας, χανόμεθα. Καὶ τοῖς λέγει. Τί δειλιάζετε, ὀλιγόπιστοι; Τότε σηκωθεὶς ἐφοβέρισε τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἔγινε γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες. Ποῖος εἶναι αὐτὸς, ὅτι καὶ οἱ ἄερες καὶ ἡ θάλασσα τοῦ ὑπακούουσι; Καὶ ἐρχόμενος αὐτὸς πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, τὸν ἀπάντησαν δύω δαιμονιζόμενοι, ἀπὸ τῶν μνημείων ἐρχόμενοι, ἄγριοι πολὺ, ὥστε δὲν ἐδύνετο ψυχὴ, ἀπ' αὐτοῦ νὰ ἀπεράσῃ. Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέγοντες. Τί μᾶς θέλεις Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ἐδὼ νὰ μᾶς βασανίσῃς πρὸ καιροῦ; Ἦτο δὲ βόσκον μακρὰν ἀπ' αὐτῶν κοπάδι γουρουνίων πολυαρίθμων. Καὶ τὰ δαιμόνια τὸν παρεκάλουν λέγοντες, Ἐὰν μᾶς ἐκβάλλεις, συγχώρησόν μας νὰ ἐμβωμεν εἰς τὸ κοπάδι τῶν γουρουνίων· Καὶ τοῖς εἶπεν, Ὑπάγετε. Αὐτὰ ἐλθόντες ἔξω ὑπῆγαν εἰς τὸ κοπάδι τῶν γουρουνίων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησεν ὅλον τὸ κοπάδι τῶν γουρουνίων ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπνήγησαν. Οἱ δὲ βοσκοὶ ἔφυγον· καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, εἰδοποίησαν τὰ πάντα, καὶ τὰ περὶ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, ὅλη ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες τον, παρεκάλεσαν ὅπως ἔκβῃ ἀπὸ τὰ σύνορα αὐτῶν.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ σε Κύριε, διαφύλαξον τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οἰκίαν σου ἐν τῇ λατρείᾳ σου τῇ ἀληθινῇ, ὅπως οἱ ἐπὶ τὴν τῆς οὐρανίου σου χάριτος ἐλπίδα θαρροῦντες, διὰ πάντα ἀπὸ τῆς μεγάλης σου δυνάμεως, ὑπερασπισθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

LA QUINTA DOM. DOPO L'EPIF.

non da Dio: e le podestà che sono, son da Dio ordinate. Tal che chi resiste alla podestà, resiste all'ordinanza di Dio; e quelli che vi resistono, ne riceveranno giudizio sopra loro. Conciosiacosachè i Magistrati non sieno di spavento alle buone opere, ma alle malvagge: or, vuoi tu non temer la podestà? fa ciò ch'è bene, e tu avrai laude da essa; perciocchè il Magistrato è ministro di Dio per te nel bene: ma se tu fai male, temi; perciocchè egli non porta indarno la spada; conciosiacosach' egli sia ministro di Dio, vendicator in ira contra colui che fa ciò ch'è male. Perciò conviene di necessità essergli soggetto, non sol per l'ira, ma ancora per la coscienza. Conciosiacosachè per questa cagione ancora paghiate i tributi; perciocchè essi sono ministri di Dio, vacando del continuo a questo stesso. Rendete dunque a ciascuno il debito; il tributo, a chi dovete il tributo; la gabella, a chi la gabella; il timore, a chi il timore; l'onore, a chi l'onore.

L'Evangelo. S. Matt. viii. 23.

ED essendo egli entrato nella navicella, i suoi Discepoli lo seguitarono; ed ecco, avvenne in mare un gran movimento, tal che la navicella era coperta dall' onde; or egli dormiva. Ed i suoi discepoli accostatisi, lo svegliarono, dicendo: Signore, salvaci, noi periamo. Ed egli disse: perchè avete voi paura, o uomini di poca fede? E destatosi, sgridò i venti, e 'l mare, e si fece gran bonaccia. E la gente si maravigliò, dicendo: qual uomo è costui che eziandio il mare ed i venti gli ubbidiscono? E giunto che fu all' altra riva nella contrada de' Ghergheseni, gli si fecero incontro due indemoniati, usciti de' monumenti, fieri oltra modo, tal che niuno poteva passar per quella via. Ed ecco gridarono, dicendo: che v'è tra noi e te, o Gesù, figliuolo di Dio? Sei tu venuto quà per tormentarci innanzi il tempo? Or lungi da essi v'era una greggia di molti porci, che pasceva: ed i demoni lo pregavano, dicendo: se tu ci cacci, permettici d'andare in quella greggia di porci. Ed egli disse loro: andate. Ed essi, usciti sene andarono in quella greggia di porci; ed ecco, tutta quella greggia di porci si gittò per lo precipizio nel mare, e morirono nelle acque. E coloro che gli pasturavano, fuggirono; ed, andati nella città, rapportarono tutte queste cose, ed anche il fatto degl' indemoniati. Ed ecco, tutta la città uscì incontro a Gesù: e, avendolo veduto, lo pregarono che si dipartisse da' lor confini.

LA QUINTA DOMENICA DOPO L'EPIFANIA.

La Colletta.

O SIGNORE, noi ti preghiamo di mantener sempre la tua Chiesa e famiglia nella tua vera Religione, acciocchè quelli che s'appoggiano solo sopra la speranza della tua grazia celeste, siano sempremai difesi con la tua gran potenza, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta Post Epiphaniam.

GERMANICA ET HISPANICA.

Fünfter Sonntage nach Epiphanias.

Obrigkeit, ohne von Gott: wo aber Obrigkeit ist, die ist von Gott verordnet. Wer sich nun wieder die Obrigkeit setzet, der widerstrebet Gottes Ordnung: die aber widerstreben, werden über sich ein Urtheil empfangen. Denn die Gewaltigen sind nicht den guten Werken, sondern den bösen zu fürchten. Willst du dich aber nicht fürchten vor der Obrigkeit, so thue Gutes; so wirst du Lob von derselbigen haben. Denn sie ist Gottes Dienerin, dir zu gut. Thust du aber Böses, so fürchte dich; denn sie trägt das Schwerdt nicht umsonst, sie ist Gottes Dienerin, eine Rächerin zur Strafe, über den der Böses thut. So seyd nun aus Noth unterthan, nicht allein um der Strafe willen, sondern auch um des Gewissens willen. Derohalben müsset ihr auch Schoß geben, denn sie sind Gottes Diener, die solchen Schutz sollen handhaben. So gebet nun jedermann, was ihr schuldig seyd: Schoß, dem der Schoß gebühret; Zoll, dem der Zoll gebühret; Furcht, dem die Furcht gebühret; Ehre, dem die Ehre gebühret.

Das Evangelium. Matth. 8, 23 bis Ende.

Und er trat in das Schiff, und seine Jünger folgten ihm. Und siehe, da erhub sich ein groß Ungestüm im Meer, also, daß auch das Schifflein mit Wellen bedeckt ward; und Er schlief. Und die Jünger traten zu ihm, und weckten ihn auf, und sprachen: Herr, hilf uns, wir verderben. Da sagte er zu ihnen: Ihr Kleingläubigen, warum seyd ihr so furchtsam? Und stand auf, und bedrohete den Wind und das Meer: da ward es ganz stille. Die Menschen aber verwunderten sich, und sprachen: Was ist das für ein Mann, daß ihm Wind und Meer gehorsam ist? Und er kam jenseit des Meers, in die Gegend der Gergesener. Da liefen ihm entgegen zween Besessene, die kamen aus den Todtengräbern, und waren sehr grimmig, also daß niemand dieselbe Straße wandeln konnte. Und siehe, sie schrieen und sprachen: Ach Jesu, du Sohn Gottes, was haben wir mit dir zu thun? Bist du hergekommen uns zu quälen, ehe denn es Zeit ist? Es war aber ferne von ihnen eine große Heerde Säue an der Weide. Da baten ihn die Teufel, und sprachen: Willt du uns austreiben, so erlaube uns in die Heerde Säue zu fahren. Und er sprach: Fahret hin. Da fuhren sie aus, und fuhren in die Heerde Säue. Und siehe, die ganze Heerde Säue stürzte sich mit einem Sturme ins Meer, und ersoffen im Wasser. Und die Hirten flohen, und giengen hin in die Stadt, und sagten das alles, und wie es mit den Besessenen ergangen war. Und siehe, da gieng die ganze Stadt heraus, Jesu entgegen. Und da sie ihn sahen, baten sie ihn, daß er von ihrer Grenze weichen wollte.

Am fünften Sonntage nach Epiphan.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, du wollest deine Kirche und deine Hausgenossen in deiner wahren Religion erhalten, damit diejenigen, die sich nur allein auf die Hoffnung deiner himmlischen Gnade verlassen, durch deine mächtige Kraft unaufhörlich beschützt werden mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

La QUINTA DOM. *despues de la* EPIPH.

sino de Dios: y las que son, de Dios son ordenadas. Por lo qual el que resiste á la potestad, resiste á la ordenacion de Dios: y los que le resisten, ellos mismos atrahen á sí la condenacion. Porque los Príncipes no son para temor de los que obran lo bueno, sino lo malo. ¿Quieres tú no temer á la potestad? haz lo bueno, y tendrás alabanza de ella: porque es Ministro de Dios para tu bien. Mas si hicieres lo malo, teme: porque no en vano trahe la espada: pues es Ministro de Dios: vengador en ira contra aquel, que hace lo malo. Por lo qual és necesario, que le esteis sometidos, no solamente por la ira, mas tambien por la conciencia. Por esta causa pagais tambien tributos: porque son Ministros de Dios, sirviéndole en esto mismo. Pues pagad á todos lo que se les debe: á quien tributo, tributo: á quien pecho, pecho: á quien temor, temor: á quien honra, honra.

El Evangelio. S. Matt. viii. 23.

Y ENTRANDO él en un barco, le siguiéron sus discípulos: Y sobrevino luego un grande alboroto en la mar, de modo que las ondas cubrian el barco; mas él dormia. Y se llegáron á él sus discípulos, y le despertáron diciendo: Señor, sálvanos, que perecemos. Y Jesus les dice: ¿Qué temeis, hombres de poca fé? Y levantándose al punto, mandó á los vientos y á la mar, y se siguió una grande bonanza. Y los hombres se maravilláron, y decian: ¿Quién es este, que los vientos y la mar le obedecen? Y quando Jesus hubo pasado de la otra parte del lago á tierra de los Gerasenos, le viniéron al encuentro dos endemoniados, que salian de los sepulcros, fieros en tal manera, que ninguno podia pasar por aquel camino. Y empezáron luego á decir á gritos: ¿Qué tenemos nosotros contigo, Jesus Hijo de Dios? ¿Has venido acá á atormentarnos ántes de tiempo? Y no lejos de ellos andaba una piara de muchos puercos paciendo. Y los demonios le rogaban, diciendo: Si nos echas de aquí, envíanos á la piara de puercos. Y les dixo: Id. Y ellos saliéron, y se fuéron á los puercos, y en el mismo punto toda la piara corrió impetuosamente, y por un despeñadero se precipitó en la mar: y muriéron en las aguas. Y los pastores huyéron: y venidos á la ciudad, lo contáron todo, y el suceso de los endemoniados. Y salió toda la ciudad, á encontrar á Jesus: y quando le viéron, le rogaban, que saliese de sus términos.

LA QUINTA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

O SEÑOR, te suplicamos guardes continuamente tu Iglesia y Familia en tu verdadera Religion, para que los que estrivan solamente en la esperanza de tu Gracia Celestial, sean defendidos siempre por tu gran Poder, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA QUINTA POST EPIPH.

Deo: quæ autem sunt, a Deo ordinatæ sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt: nam principes non sunt timori boni operis, sed mali. Vis autem non timere potestatem? Bonum fac; et habebis laudem ex illa: Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malum feceris, time: non enim sine causa gladium portat. Dei enim minister est: vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitate subditi estote, non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim et tributa præstatis: ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum servientes. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum; cui vectigal, vectigal; cui timorem, timorem; cui honorem, honorem.

Evangelium. S. Matth. viii. 23.

ET, ascendente eo in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: et, ecce, motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus: ipse vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos: perimus. Et dicit eis Jesus: Quid timidi estis, modicæ fidei? Tunc surgens imperavit ventis, et mari; et facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti, et mare obediunt ei? Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes, sævi nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam. Et, ecce, clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi, Jesu, fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? Erat autem non longe ab illis grex multorum porcorum pascens. Dæmones autem rogabant eum, dicentes: Si ejicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. Et ait illis: Ite. At illi exeuntes abierunt in porcos: et, ecce, impetu abiit totus grex per præceps in mare: et mortui sunt in aquis. Pastores autem fugerunt: et venientes in civitatem, nuntiaverunt omnia, et de eis, qui dæmonia habuerant. Et, ecce, tota civitas exiit obviam Jesu; et, viso eo, rogabant, ut transiret a finibus eorum.

DOMINICA QUINTA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

ECCLESIAM et familiam tuam, quæsumus, Domine, in vera tua religione semper custodi; ut, qui gratiæ tuæ cœlestis unica spe nituntur, potenti tua virtute semper protegantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν. Ὥστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρῖμα λήψονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γάρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκῇ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η'. κγ'.

ΚΑΙ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν οἰκίαν σου ἐν ἀληθινῇ τῇ λατρείᾳ σου διαφύλαξον, ὅπως οἱ τῇ τῆς οὐρανίου χαριτός σου ἐλπίδι μόνῃ ἐπισκηπτόμενοι, τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει σου ἀεὶ ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Sexta post Epiphaniam.

ANGLICANA ET GALLICA.

SIXTH S. AFTER THE EPIPHANY.

The Epistle. Col. iii. 12.

PUT on therefore, as the elect of God, holy and beloved, bowels of mercies, kindness, humbleness of mind, meekness, long-suffering; forbearing one another, and forgiving one another, if any man have a quarrel against any; even as Christ forgave you, so also do ye. And above all these things put on charity, which is the bond of perfectness. And let the peace of God rule in your hearts, to the which also ye are called in one body; and be ye thankful. Let the word of Christ dwell in you richly in all wisdom, teaching and admonishing one another in psalms, and hymns, and spiritual songs, singing with grace in your hearts to the Lord. And whatsoever ye do, in word or deed, do all in the Name of the Lord Jesus, giving thanks to God and the Father by him.

The Gospel. St. Matth. xiii. 24.

THE kingdom of heaven is likened unto a man which sowed good seed in his field. But while men slept, his enemy came and sowed tares among the wheat, and went his way. But when the blade was sprung up, and brought forth fruit, then appeared the tares also. So the servants of the householder came, and said unto him, Sir, didst not thou sow good seed in thy field? from whence then hath it tares? He said unto them, An enemy hath done this. The servants said unto him, Wilt thou then that we go and gather them up? But he said, Nay; lest while ye gather up the tares, ye root up also the wheat with them. Let both grow together until the harvest; and in the time of harvest I will say to the reapers, Gather ye together first the tares, and bind them in bundles to burn them: but gather the wheat into my barn.

THE SIXTH SUNDAY AFTER THE EPIPHANY.

The Collect.

O GOD, whose blessed Son was manifested that he might destroy the works of the devil, and make us the sons of God, and heirs of eternal life; Grant us, we beseech thee, that, having this hope, we may purify ourselves, even as he is pure; that, when he shall appear again with power and great glory, we may be made like unto him in his eternal and glorious kingdom; where with thee, O Father, and thee, O Holy Ghost, he liveth and reigneth, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John iii. 1.

BEHOLD, what manner of love the Father hath bestowed upon us, that we should be called the sons of God: therefore the world knoweth us not, because it knew him not. Beloved, now are we the sons of God, and it doth not yet appear what we shall be: but we know, that, when he shall appear, we shall be like him; for we shall see him as he is. And every man that hath this hope in him purifieth himself, even as he is pure. Whosoever committeth sin trans-

LE SIXIEME DIM. APRES L'EPIPH.

L'Epitre, Col. iii. 12.

SOYEZ donc, comme étant des élus de Dieu, saints et bien-aimés, revêtus des entrailles de miséricorde, de bénignité, d'humilité, de douceur, d'esprit patient; vous supportant les uns les autres, et vous pardonnant les uns aux autres; et si l'un a querelle contre l'autre, comme Christ vous a pardonné, vous aussi faites-en de même. Et outre tout cela, soyez revêtus de la charité, qui est le lien de la perfection. Et que la paix de Dieu, à laquelle vous êtes appelés pour être un seul corps, tienne le principal lieu dans vos cœurs; et soyez reconnoissans. Que la parole de Christ habite en vous abondamment en toute sagesse; vous enseignant et vous exhortant l'un l'autre par des pseaumes, des hymnes, et des cantiques spirituels, avec grâce, chantant de votre cœur au Seigneur. Et quelque chose que vous fassiez, soit par parole ou par œuvre, faites tout au nom du Seigneur Jésus, rendant grâce par lui à notre Dieu et Père.

L'Evangile, St. Matth. xiii. 24.

LE royaume des cieux ressemble à un homme qui a semé de bonne semence dans son champ: mais pendant que les hommes dormoient, son ennemi est venu, qui a semé de l'ivroie parmi le blé, puis s'en est allé. Et après que la semence fut venue en herbe, et qu'elle eut porté du fruit, alors aussi parut l'ivroie. Et les serviteurs du père de famille vinrent à lui, et lui dirent: Seigneur, n'as-tu pas semé de bonne semence dans ton champ? d'où vient donc qu'il y a de l'ivroie? Mais il leur dit: c'est l'ennemi qui a fait cela. Et les serviteurs lui dirent: veux-tu donc que nous y allions, et que nous cueillions l'ivroie? Et il leur dit: non; de peur qu'il n'arrive qu'en cueillant l'ivroie, vous n'arrachiez le blé en même temps. Laissez-les croître tous deux ensemble jusqu'à la moisson; et au temps de la moisson je dirai aux moissonneurs: cueillez premièrement l'ivroie, et la liez en faisceaux pour la brûler; mais assemblez le blé dans mon grenier.

LE SIXIEME DIMANCHE APRES L'EPIPHANIE.

La Collecte.

O DIEU, dont le Fils, béni à jamais, a été manifesté pour détruire les œuvres du diable, et nous faire les enfans de Dieu et les héritiers de la vie éternelle; nous te supplions de nous faire la grâce qu'ayant cette espérance, nous nous purifions, comme lui aussi est pur; afin que quand il apparoîtra avec puissance et grande gloire, nous soyons faits semblables à lui dans son royaume éternel et glorieux, où il vit et règne avec toi, ô Père, et le Saint Esprit, un seul Dieu, aux siècles des siècles. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Jean iii. 1.

VOYEZ quelle charité le Père a eue pour nous, que nous soyons appelés enfans de Dieu: mais le monde ne nous connoit point, parce qu'il ne l'a point connu. Mes bien-aimés, nous sommes maintenant enfans de Dieu, mais ce que nous serons, n'est pas encore manifesté: or nous savons que lorsque le Fils de Dieu sera apparu, nous serons semblables à lui; car nous le verrons tel qu'il est: et quiconque a cette espérance en lui, se purifie, comme lui aussi est pur. Quiconque fait péché, fait aussi contre la

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. ιβ'.

ΕΝΔΥΘΗΤΕ λοιπὸν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, ἀγαθοσύνην, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν· ὑποφέροντες καὶ συγχωροῦντες ὁ εἴς τὸν ἄλλον ἐάν τις ἔχῃ ἵνα μέμψῃ τὸν ἄλλον· καθὼς ϗ ὁ Χριστὸς σᾶς ἐσυγχώρησεν, οὕτω καὶ σεῖς. Ὑπερ πάντων δὲ τούτων ἐνδυθῆτε τὴν ἀγάπην, ἡ ὁποῖα εἶναι σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἂς βασιλεύῃ ἐν ταῖς καρδίαις σας, εἰς αὐτὴν ἐκαλέσθητε εἰς ἕνα σῶμα, ϗ ἂς εἶσθεν εὐχάριστοι. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἂς κατοικήσῃ πλουσιοπαρόχως εἰς ἐσᾶς, εἰς κάθε σοφίαν· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ὁ εἷς τὸν ἄλλον, μὲ ψαλμὸς καὶ ὕμνους καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, τραγῳδοῦντες μὲ χάριν εἰς τὴν καρδίαν σας πρὸς τὸν Κύριον. Καὶ ὅ,τι καὶ ἂν κάμετε μὲ λόγον, ἢ μὲ ἔργον, κάμετε τὰ πάντα εἰς τὸ ὄνομα τῦ Κυρίυ Ἰησῦ, εὐχαριστοῦντες τὸν Θεὸν καὶ τὸν δι' αὐτοῦ Πατέρα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιγ'. κδ.

ΩΜΟΙΩΘΗ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντος καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφιόν τυ. Ἀποκοιμηθέντων δὲ τῶν ἀνθρώπων, ἦλθεν ὁ ἐχθρός του, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνάμεσα τοῦ σιταρίου, καὶ ἀπῆλθεν. Ὅταν δὲ ἐβλάστησε τὸ χόρτον, καὶ ἐκαρποφόρησε, τότε ἐφάνησαν ϗ τὰ ζιζάνια. Ἐλθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τῦ οἰκοδεσπότυ εἶπον πρὸς αὐτὸν. Κύριε, δὲν ἔσπειρας καλὸν σπέρμα εἰς τὸ χωράφιόν σου; Πόθεν λοιπὸν ἔχομεν τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἐχθρὸς ἄνθρωπος ἔκαμε τοῦτο. Οἱ δὲ δοῦλοι τοῦ εἶπον. Θέλεις λοιπὸν ἐλθόντες ἡμεῖς ἵνα τὰ μαζώξωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν. Ὄχι· μήποτε μαζώνοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ϗ τὸ σιτάριον. Ἀφήσατε ἵνα αὐξήσουν καὶ τὰ δύω ἕως τοῦ θέρους· καὶ εἰς τὸν κερὸν τῦ θέρυς θέλω εἰπεῖν εἰς τὲς θεριστὰς· μαζώξαται πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δέσετέ τα εἰς δεμάτια ἵνα καυθῶσι, καὶ τὸ σιτάριον συνάξατέ το εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

EKTH ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ, τοῦ ὁποίου ὁ Θεὸς ὁ εὐλογητὸς ἐφάνη ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμους αἰωνίου ζωῆς· χάρισόν μας σέ παρακαλοῦμεν ἵνα ἔχοντες ταύτην τὴν ἐλπίδα καθαρισθῶμεν, ὡσὰν αὐτὸς ὅπως ὅταν φανῇ πάλιν ἐν δυνάμει καὶ μεγάλῃ δόξᾳ τὸν ὁμοιάσωμεν ἐκεῖ εἰς τὴν αἰώνιον καὶ ἔνδοξον βασιλείαν του, ὅπυ μετὰ σοῦ ὦ Πατέρα, καὶ μετὰ σοῦ ὦ ἅγιον Πνεῦμα ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε εἰς καὶ μόνος Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. α'.

ΙΔΕΤΕ ποῖαν ἀγάπην μᾶς ἔδωκεν ὁ πατέρας, ἵνα καλεσθῶμεν τέκνα Θεοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος δὲν μᾶς γνωρίζει, ὅτι αὐτὸν δὲν ἐγνώρισεν. Ἀγαπητοὶ, τώρα εἴμεθα τέκνα Θεοῦ, καὶ ἀκόμι δὲν ἐφανερώθη τί θέλει εἴμεθα· ἐξεύρομεν ὅμως ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, θέλομεν τὸν ὁμοιάσειν, ὅτι θέλομεν τὸν εἰδεῖν καθὼς εἶναι. Καὶ κάθε ἄνθρωπος ἔχων ταύτην τὴν ἐλπίδα εἰς αὐτὸν, καθαρίζει τὸν ἑαυτόν του, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι καθαρός. Κάθε ἁμαρτωλὸς

LA SESTA DOM. DOPO L'EPIFANIA.

L'Epistola. Colòs. iii. 12.

VESTITEVI adunque, come eletti di Dio, santi e diletti, di viscere, di misericordia, di benignità, d'umiltà, di mansuetudine, di pazienza, comportandovi gli uni gli altri, e perdonandovi, se alcuno ha qualche querela contr'ad un'altro; come Cristo ancora v'ha perdonato, fate voi altresì il simile: e per tutte queste cose, vestitevi di carità, ch'è il legame della perfezione. Ed abbia la presidenza ne' cuori vostri la pace di Dio, alla quale ancora siete stati chiamati in un corpo. Siate riconoscenti: la parola di Cristo abiti in voi doviziosamente in ogni sapienza; ammaestrandovi ed ammonendovi gli uni gli altri con salmi, ed inni, e canzoni spirituali, cantando con grazia del cuor vostro al Signore. E qualunque cosa facciate in parola o in opera, fate ogni cosa nel nome del Signor Gesù, rendendo grazie a Dio, ed al Padre per lui.

L'Evangelo. S. Matt. xiii. 24.

IL regno del cielo è simile ad un uomo che seminò buona semenza nel suo campo; ma mentre gl'uomini dormivano venne il suo nemico, e seminò delle zizzanie per mezzo 'l grano, e se n'andò. E quando l'erba fu nata, ed ebbe fatto frutto, allora apparvero eziandio le zizzanie. Ed i servidori del padron di casa vennero a lui e gli dissero: Signore, non hai tu seminata buona semenza nel tuo campo? Onde avviene adunque che vi son delle zizzanie? Ed egli disse loro: un uomo nemico ha ciò fatto. Ed i servidori gli dissero: vuoi dunque che, andiamo e le cogliamo? Ma egli disse: no, che tallora, cogliendo le zizzanie, non diradichiate insieme con esse il grano, lasciate crescer amendue insieme, infino alla mietitura; ed io dirò a' mietitori, nel tempo della mietitura: cogliete prima le zizzanie, e legatele in fasci per bruciarle: ma accogliete il grano nel mio granaio.

LA SESTA DOMENICA DOPO L'EPIFANIA.

La Colletta.

O DIO, il cui benedetto figliuolo è stato manifestato, acciocchè distruggesse le opere del diavolo, e ci rendesse figliuoli di Dio, e eredi della vita eterna; facci la grazia, noi ti preghiamo, che avendo questa speranza, ci purifichiamo, siccome egli è puro; acciocchè quando apparirà di nuovo, con potenza e somma gloria, siamo resi simili a lui, nel suo regno eterno e glorioso, dove vive e regna con te, o Padre, e te, o Santo Spirito, sempre un solo Dio, ne' secoli de'secoli. *Amen.*

L'Epistola. 1 Giovan. iii. 1.

VEDETE qual carità ci ha data il padre, che noi siamo chiamati figliuoli di Dio: perciò non ci conosce il mondo, perciocchè non ha conosciuto lui. Diletti, ora siamo figliuoli di Dio, ma non è ancora apparito ciò che saremo; ma sappiamo, che quando egli sarà apparito, saremo simili a lui; perciocchè noi lo vedremo come egli è. E chi-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Sexta post Epiphaniam.

GERMANICA ET HISPANICA.

Sechſter Sonntag nach Epiphanias.

Die Epiſtel. Coloſſ. 3, 12—17.

So ziehet nun an, als die Auser- wählten Gottes, Heiligen und Geliebten, herzliches Erbarmen, Freundlichkeit, Demuth, Sanftmuth, Geduld; und vertrage einer den andern, und vergebet euch unter einander, ſo jemand Klage hat wider den andern; gleichwie Chriſtus euch vergeben hat, alſo auch Ihr. Ueber alles aber ziehet an die Liebe, die da iſt das Band der Vollkommenheit. Und der Friede Gottes regiere in euren Herzen, zu welchem ihr auch berufen ſeyd in Einem Leibe, und ſeyd dankbar. Laſſet das Wort Chriſti unter euch reichlich wohnen, in aller Weisheit; lehret und vermahnet euch ſelbſt mit Pſalmen und Lobgeſangen, und geiſtlichen lieblichen Liedern, und ſinget dem Herrn in eurem Herzen. Und alles, was ihr thut mit Worten oder mit Werken, das thut alles in dem Namen des Herrn Jeſu, und danket Gott und dem Vater durch ihn.

Das Evangelium. Matth. 13, 24—30.

Das Himmelreich iſt gleich einem Menſchen, der guten Saamen auf ſeinen Acker ſäete. Da aber die Leute ſchliefen, kam ſein Feind, und ſäete Unkraut zwiſchen den Weizen, und gieng davon. Da nun das Kraut wuchs, und Frucht brachte, da fand ſich auch das Unkraut. Da traten die Knechte zu dem Hausvater, und ſprachen: Herr, haſt du nicht guten Saamen auf deinen Acker geſäet? Woher hat er denn das Unkraut? Er ſprach zu ihnen: Das hat der Feind gethan. Da ſprachen die Knechte: Willt du denn, daß wir hingehen, und es ausgäten? Er ſprach: Nein! auf daß ihr nicht zugleich den Weizen mit ausraufet, ſo ihr das Unkraut ausgätet. Laſſet beides mit einander wachſen, bis zu der Erndte; und um der Erndte Zeit will ich zu den Schnittern ſagen: Sammlet zuvor das Unkraut, und bindet es in Bündlein, daß man es verbrenne: aber den Weizen ſammlet mir in meine Scheunen.

Sechſter Sonntag nach Epiphanias.

Die Collecte.

O Gott, deſſen lieber Sohn erſchie- nen iſt, die Werke des Teufels zu zerſtören, und uns zu deinen Kindern und zu Erben des ewigen Lebens zu machen. Verleihe uns, wir bitten dich, daß wir, die wir ſolche Hoffnung haben, uns ſelbſt reinigen, gleichwie er auch rein iſt, damit wir, wenn er in Kraft und großer Herrlichkeit wieder erſcheinen wird, in ſeinem ewigen und herrlichen Reiche ihm ähnlich gemacht werden mögen, wo er mit dir, o Vater, und mit dir, o heiliger Geiſt, ein einiger Gott lebt und regiert, in Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. 1 Joh. 3, 1—8.

Sehet, welch eine Liebe hat uns der Vater erzeiget, daß wir Gottes Kinder ſollen heißen! Darum kennet euch die Welt nicht, denn ſie kennet ihn nicht. Meine Lieben, wir ſind nun Gottes Kinder, und iſt noch nicht erſchienen was wir ſeyn werden. Wir wiſſen aber, wenn es erſcheinen wird, daß wir ihm gleich ſeyn werden; denn wir werden ihn ſehen, wie er iſt. Und ein jeglicher, der ſolche Hoffnung hat zu ihm, der reiniget ſich, gleichwie Er auch rein iſt. Wer Sünde thut, der thut auch

La SEXTA DOM. *despues de la* EPIPH.

La Epistola. Col. iii. xii.

VOSOTROS pues como escogidos de Dios, Santos y amados, revestíos de entrañas de misericordia, de benignidad, de humildad, de modestia, de paciencia: Sufriéndoos los unos á los otros, y perdonándoos mútuamente, si alguno tiene quexa del otro: así como el Señor os condonó á vosotros, así tambien vosotros. Mas sobre todo esto tened caridad; que es el vínculo de la perfeccion. Y triunfe en vuestros corazones la paz de Christo, en la que tambien fuisteis llamados en un cuerpo; y sed agradecidos. La palabra de Christo more en vosotros abundantemente en toda sabiduría, enseñándoos y amonestándoos los unos á los otros con psalmos, hymnos, y canciones espirituales, cantando de corazon á Dios con gracia. Qualquier cosa que hagais sea de palabra ó de obra, hacedlo todo en el nombre de nuestro Señor Jesu-Christo, dando gracias por él á Dios y Padre.

El Evangelio. S. Matt. xiii. 24.

SEMEJANTE es el reyno de los cielos á un hombre, que sembró buena simiente en su campo. Y miéntras dormian los hombres, vino su enemigo, y sembró zizaña en medio del trigo, y se fué. Y despues que creció la yerba, é hizo fruto, apareció tambien entónces la zizaña. Y llegando los siervos del padre de familias, le dixéron: ¿Señor, por ventura no sembraste buena simiente en tu campo? ¿pues de donde tiene zizaña? Y les dixo: Hombre enemigo ha hecho esto. Y le dixéron los siervos: ¿Quieres que vamos, y la cojamos? No, les respondió: no sea que cogiendo la zizaña, arranqueis tambien con ella el trigo. Dexad crecer lo uno y lo otro hasta la siega, y en el tiempo de la siega diré á los segadores: Coged primeramente la zizaña, y atadla en manojos para quemarla: mas el trigo recogedlo en mi granero.

LA SEXTA DOMINICA DESPUES DE LA EPIPHANIA.

La Colecta.

O DIOS, cuyo Bendito Hijo fue manifestado, para que destruyese las obras del Diablo, y nos hiciese hijos de Dios, y herederos de Vida eterna; concedenos, te suplicamos, que teniendo esta esperanza, nos purifiquemos, al modo que él es puro; para que quando aparezca segunda vez con poder y gran gloria, seamos hechos semejantes á él en su eterno y glorioso Reyno, en donde contigo, O Padre, y contigo, O Santo Espíritu, El vive y reyna, un solo Dios por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1 *S.* Juan iii. 1.

CONSIDERAD quál caridad nos ha dado el Padre, queriendo que tengamos nombre de hijos de Dios, y lo seamos. Por esto el mundo no nos conoce, porque no le conoce á él. Carísimos, ahora somos hijos de Dios: y no aparece aun lo que habemos de ser. Sabemos que quando él apareciére, seremos semejantes á él: por quanto nosotros le veremos así como él es. Y todo aquel que tiene esta esperanza en él, se santifica á sí mismo, así como él es Santo. Todo aquel

LATINA ET GRÆCA.

DOM. SEXTA POST EPIPHANIAM.

Epistola. Coloss. iii. 12.

INDUITE vos ergo (sicut electi Dei, sancti, et dilecti) viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos. Super omnia autem hæc, caritatem habete, quod est vinculum perfectionis: et pax Christi exultet in cordibus vestris, in qua et vocati estis in uno corpore: et grati estote. Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia: docentes, et commonentes vosmetipsos, psalmis, hymnis, et canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Omne, quodcumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo et Patri per ipsum.

Evangelium. S. Matth. xiii. 24.

SIMILE factum est regnum cœlorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, et superseminavit zizania in medio tritici, et abiit. Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset, tunc apparuerunt et zizania. Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei, Vis, imus, et colligimus ea? Et ait: Non; ne forte, colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem; et in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum; triticum autem congregate in horreum meum.

DOMINICA SEXTA POST EPIPHANIAM.

Collecta.

O DEUS! cujus benedictus Filius apparuit, ut opera Diaboli everteret, nos autem faceret filios Dei, et hæredes vitæ æternæ; Da, quæsumus, ut, hanc spem habentes, nos ipsos mundemus, sicuti ipse mundus est; eado ut, cum iterum apparuerit cum virtute et gloria magna, assimulemur ipsi in æterno ac glorioso illius regno, in quo tecum, o Pater, et tecum, o sancte Spiritus, vivit et regnat unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 1 S. Joan. iii. 1.

VIDETE qualem caritatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur et simus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Carissimi, nunc filii Dei sumus: et nondum apparuit quid erimus. Scimus, quoniam, cum apparuerit, similes ei erimus; quoniam videbimus eum sicuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut et ille sanctus est. Omnis,

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. ιβ'.

ΕΝΔΥΣΑΣΘΕ οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν· Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποιῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιγ'. κδ'.

ΩΜΟΙΩΘΗ ἡ βασιλεία τῶν ἐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, οὗ εὐλογητὸς Υἱὸς εἰς τοῦτο ἐφανερώθη, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμους αἰωνίου ζωῆς· χάρισαι ἡμῖν, δεόμεθά σου, ἵνα ταύτην τὴν ἐλπίδα ἔχοντες, ἁγνίζωμεν ἑαυτοὺς, καθὼς αὐτὸς ἁγνός ἐστιν, ἵνα ἐν δευτέρᾳ αὐτοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς ἐπιφανείᾳ, ὅμοιοι αὐτῷ γινώμεθα ἐν τῇ ἀϊδίῳ καὶ ἐνδόξῳ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅπου μετὰ σοῦ, ὦ Πάτερ, καὶ σοῦ, ὦ ἅγιον Πνεῦμα, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε εἷς Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. α'.

ΙΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Septuagesima.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

SEPTUAGESIMA SUNDAY.

gresseth also the law: for sin is the transgression of the law. And ye know that he was manifested to take away our sins; and in him is no sin. Whosoever abideth in him sinneth not: whosoever sinneth hath not seen him, neither known him. Little children, let no man deceive you: he that doeth righteousness is righteous, even as he is righteous. He that committeth sin is of the devil: for the devil sinneth from the beginning. For this purpose the Son of God was manifested, that he might destroy the works of the devil.

The Gospel. St. Matth. xxiv. 23.

THEN if any man shall say unto you, Lo, here is Christ, or there; believe it not. For there shall arise false Christs, and false prophets, and shall shew great signs and wonders; insomuch that (if it were possible) they shall deceive the very elect. Behold, I have told you before. Wherefore, if they shall say unto you, Behold, he is in the desert; go not forth: behold, he is in the secret chambers; believe it not. For as the lightning cometh out of the east, and shineth even unto the west; so shall also the coming of the Son of Man be. For wheresoever the carcase is, there will the eagles be gathered together. Immediately after the tribulation of those days shall the sun be darkened, and the moon shall not give her light, and the stars shall fall from heaven, and the powers of the heavens shall be shaken. And then shall appear the sign of the Son of Man in heaven: and then shall all the tribes of the earth mourn, and they shall see the Son of Man coming in the clouds of heaven, with power and great glory. And he shall send his angels with a great sound of a trumpet, and they shall gather together his elect from the four winds, from one end of heaven to the other.

LE DIM. *appelé* LA SEPTUAGÉSIME.

loi; car le péché est ce qui est contre la loi. Or vous savez qu'il est apparu, afin qu'il ôtât nos péchés; et il n'y a point de péché en lui. Quiconque demeure en lui, ne pèche point: quiconque pèche, ne l'a point vu, ni ne l'a point connu. Mes petits enfans, que personne ne vous séduise; celui qui fait justice est juste, comme Jésus-Christ est juste. Celui qui fait peché, est du diable; car le diable péche dès le commencement: or, le Fils de Dieu est apparu, pour détruire les œuvres du diable.

L'Evangile, St. Matth. xxiv. 23.

ALORS si quelqu'un vous dit: voici, le Christ est ici, ou il est là, ne le croyez point: car il s'élevera de faux Christs et de faux prophètes, qui feront de grands signes et des miracles, pour séduire même les élus, s'il étoit possible. Voici, je vous l'ai prédit. Si donc on vous dit: voici, il est au désert, ne sortez point; voici, il est dans les cabinets, ne le croyez point. Car comme l'éclair sort de l'orient, et se fait voir jusqu'à l'occident, il en sera de même de l'avénement du Fils de l'homme. Car où sera le corps mort, là s'assembleront les aigles. Et incontinent après l'affliction de ces jours-là, le soleil deviendra obscur; et la lune ne donnera point sa lumière; et les étoiles tomberont du ciel; et les vertus des cieux seront ébranlées. Et alors le signe du Fils de l'homme paroîtra dans le ciel: alors aussi toutes les tribus de la terre se lamenteront en se frappant la poitrine, et verront le Fils de l'homme venant dans les nuées du ciel, avec une grande puissance et une grande gloire. Et il enverra ses anges qui, avec un grand son de trompette, assembleront ses élus des quatre vents, depuis l'un des bouts des cieux jusques à l'autre bout.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ.

εἶναι καὶ ἄνομος· καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι εἰς τὴν ἀνομίαν. Καὶ ἐξεύρετε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα ἐξαλείψῃ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ ἁμαρτία εἰς αὐτὸν δὲν εἶναι. Κάθε ἄνθρωπος μένων εἰς αὐτὸν, δὲν ἁμαρτάνει. Κάθε ἁμαρτωλὸς δὲν τὸν εἶδεν οὐδὲ τὸν ἐγνώρισε. Τεκνίδιά μου, ἂς μὴ σᾶς πλανέσῃ κανεὶς ὁ πράττων κατὰ τὴν δικαιοσύνην εἶναι δίκαιος, καθὼς ἐκεῖνος εἶναι δίκαιος. Ὁ πράττων κατὰ τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου εἶναι· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει· διὰ τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κδ'. κγ'.

ΤΟΤΕ ἐάν τις μᾶς εἰπῇ· Ἰδού, ἐδῶ ὁ Χριστὸς, ἢ ἐδῶ εἶναι· μὴ πιστεύσητε. Ὅτι θέλουσι σηκωθῆν ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανήσωσιν, εἰ δυνατὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἰδοὺ σᾶς προεῖπον. Ἐὰν λοιπὸν σᾶς εἰπῶσιν, Ἰδοὺ εἶναι ἐν τῇ ἐρήμῳ μὴ ἐξέλθητε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις μὴ πιστεύσητε· ὡσὰν γὰρ ἡ ἀστραπὴ, ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτω καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ καὶ ἂν εἶναι τὸ πτῶμα ἐκεῖ θέλουσι συναχθῆν οἱ ἀετοί. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος θέλει σκοτινιάσειν, καὶ τὸ φεγγάριον δὲν θέλει δώσειν τὸ φῶς του, καὶ τὰ ἄστρα θέλουσι πέσειν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σαλευθῶσιν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν. Καὶ τότε τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου θέλει φανεῖν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ κλάψουσιν αἱ φυλαὶ πᾶσαι τῆς γῆς, καὶ θέλουσιν εἰδεῖν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ θέλει πέμψει τοὺς ἀγγέλους τον μὲ φωνὴν μεγάλην σάλπιγγος, καὶ θέλουσι συνάξειν τοὺς ἐκλεκτοὺς του ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπὸ μιᾶς ἕως τῆς ἄλλης ἄκρης τοῦ οὐρανοῦ.

DOMENICA SETTUAGESIMA.

unque ha questa speranza in lui si purifica, coma esso è puro. Chiunque fa il peccato, fa ancora la trasgression della Legge: e 'l peccato è la trasgression della Legge. E voi sapete ch' egli è apparito, acciocchè togliesse via i nostri peccati: e peccato alcuno non è in lui. Chiunque dimora in lui non pecca: chiunque pecca non l' ha veduto, e non l' ha conosciuto. Figlioletti, niuno vi sedduca: chi opera la giustizia è giusto, siccome esso è giusto. Chiunque fa il peccato è del diavolo; conciosiacosachè 'l diavolo pecchi dal principio: per questo è apparito il figliuol di Dio, acciocchè disfaccia l'opere del diavolo.

L'Evangelo. S. Mat. xxiv. 23.

ALLORA se alcuno vi dice, ecco il Cristo è quì o là nol crediate, perciocchè falsi cristi, e falsi profeti sorgeranno, e faranno gran segni e miracoli, tal che sedurrebbero, se fosse possibile, eziando gli eletti. Ecco io ve l' ho predetto. Se dunque vi dicono: ecco egli è nel diserto, non v' andate; ecco egli è nelle camerette segrete, nol crediate; perciocchè siccome il lampo esce da Levante ed apparisce fino in Ponente, tale ancora sarà la venuta del figliuol dell' uomo; perciocchè dovunque sarà il carname, quivi s' accoglieranno le aquile. Or, subito, dopo l' afflizion di que' giorni, il Sole si scurerà, e la Luna non darà il suo splendore, e le stelle caderanno dal cielo, e le potenze de' cieli saranno scrollate. Ed allora apparirà il segno del figliuol dell' uomo nel cielo; allora tutte le nazioni della terra saranno in cordoglio, e vedranno il figliuol dell' uomo venir sopra le nuvole del cielo con potenza e gran gloria. Ed egli manderà i suoi Angeli con tromba e gran grido, ed essi raccoglieranno i suoi eletti da quattro venti dall' un de' capi del cielo infino all' altro.

The Sunday called SEPTUAGESIMA, *Or* THE THIRD SUNDAY BEFORE LENT.

The Collect.

O LORD, we beseech thee favourably to hear the prayers of thy people; that we, who are justly punished for our offences, may be mercifully delivered by thy goodness, for the glory of thy Name: through Jesus Christ our Saviour, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. ix. 24.

KNOW ye not, that they which run in a race run all, but one receiveth the prize? So run that ye may obtain. And every man that striveth for the mastery is temperate in all things: now they do it to obtain a corruptible crown, but we an incorruptible. I therefore so run, not as uncertainly; so fight I, not as one that beateth the air: but I keep under my body, and bring it into subjection, lest that by any means, when I have preached to others, I myself should be a cast-away.

The Gospel. St. Matth. xx. 1.

THE kingdom of heaven is like unto a man that is an householder, which went out early

Le Dimanche appelé la SEPTUAGESIME, *qui est* LE TROISIEME DIMANCHE AVANT LE CAREME.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions d'écouter favorablement les prières de ton peuple; afin que nous, qui sommes justement châtiés pour nos offenses, puissions en être délivrés par ta miséricorde, à la gloire de ton nom, par Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et qui règne, avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu éternellement. *Amen.*

L'Epître, 1 Cor. ix. 24.

NE savez-vous pas, que quand on court dans la lice, tous courent bien, mais un seul remporte le prix? Courez donc tellement que vous le remportiez. Or quiconque lutte, vit entièrement de régime. Et quant à ceux-là, ils le font pour avoir une couronne corruptible; mais nous, pour en avoir une incorruptible. Je cours donc, mais non pas sans savoir comment; je combats, mais non pas comme battant l'air: mais je mortifie mon corps, et je le réduis en servitude, de peur qu'après avoir prêché aux autres, je ne sois trouvé moi-même en quelque sorte non recevable.

L'Evangile, St. Matth. xx. 1.

LE royaume des cieux est semblable à un père de famille, qui sortit dès le point du

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ, ἤγουν ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ *πρὸ τῆς* ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, παρακαλοῦμέν σε εἰσάκουσον οἰκτιρμόνως τοῦ λαοῦ σου τὰς εὐχὰς, ὥστε ἡμεῖς οἱ δικαίως διὰ τὰς ἀνομοίας μας τιμωρηθέντες εὐσπλάγχνως ὑπὸ τῆς ἀγαθοσύνης σου, σωθῶμεν εἰς δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ μετὰ σοῦ καὶ τῷ Ἁγίου Πνεύματος, ζῶντος καὶ βασιλεύοντος, τοῦ διὰ πάτα μόνου Θεοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. θ. κδ'.

ΔΕΝ ἐξεύρετε ὅτι οἱ τρέχοντες εἰς τὸ στάδιον, πάντες μὲν τρέχουσιν, ἕνας δὲ μόνος λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω λοιπὸν τρέχετε, ἵνα τὸ λάβητε. Ὅτι πάντες οἱ περὶ τοὺς ἀγῶνας, εἰς πάντα παρασκευάζονται ἐγκρατεῖς· καὶ ἐκεῖνοι, ὅπως ἀπολάβωσι στέφανον φθαρτὸν, ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον. Ἐγὼ λοιπὸν, οὕτω τρ. χω, ὥστε γνωρίζω τὸ τέλος, οὕτω παλεύω ὥστε δὲν βαρῶ τὸν ἀέρα. Ἀλλὰ θλίβω τὸ σῶμά μου καὶ τὸ καταδουλώνω· μήπως κηρήττων πρὸς τοὺς ἄλλους ἐγὼ εὑρεθῶ ἀνεπιτήδειος.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. α'.

ΟΜΟΙΑ γὰρ εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνθρώπου οἰκοδεσπότου, ὁ ὁποῖος ἐκβῆκεν ἀπὸ

DOMENICA DI SETTUAGESIMA; *ovvero* LA TERZA DOMENICA INNANZI LA QUARESIMA.

O SIGNORE, noi ti preghiamo d'ascoltar benignamente le preghiere del tuo popolo, acciocchè noi che siamo giustamente gastigati per le nostre colpe, siamo misericordiosamente liberati, per la tua bontà, a gloria del tuo nome, per Gesù Cristo, nostro Salvatore, che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, sempre un solo Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. 1 Cor. ix. 24

NON sapete voi che coloro che corrono nell' arringo, corrono ben tutti; ma un solo ne riporta il palio? Correte per modo che ne riportiate il palio. Or chiunque s' esercita ne' combattimenti, è temperato in ogni cosa; e que' tali fanno ciò per ricevere una corona corruttibile: ma noi dobbiamo farlo per riceverne una incorruttibile. Io dunque corro per modo che non corra all' incerto, così schermisco, come, non battendo l' aria, anzi macero il mio corpo e lo riduco in servitù, acciocchè talora, avendo predicato ad altri, io stesso non sia riprovato.

L'Evangelo. S. Matt. xx. 1.

IL regno de' cieli è simile ad un padron di casa il quale in sul far del dì uscì fuori,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Septuagesima.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage Septuageſima.

Unrecht; und die Sünde iſt das Unrecht. Und ihr wiſſet, daß Er iſt erſchienen, auf daß er unſere Sünden wegnehme, und iſt keine Sünde in ihm. Wer in ihm bleibet, der ſündigt nicht: wer da ſündiget, der hat ihn nicht geſehen noch erkannt. Kindlein, laſſet euch niemand verführen. Wer recht thut, der iſt gerecht, gleichwie Er gerecht iſt. Wer Sünde thut, der iſt vom Teufel; denn der Teufel ſündiget vom Anfange. Dazu iſt erſchienen der Sohn Gottes, daß er die Werke des Teufels zerſtöre.

Das Evangelium. Matth. 24, 23—31.

So alsdann jemand zu euch wird ſagen: Siehe, hie iſt Chriſtus, oder da; ſo ſollt ihrs nicht glauben. Denn es werden falſche Chriſti und falſche Propheten aufſtehen, und große Zeichen und Wunder thun, daß verführet werden in den Irrthum (wo es möglich wäre) auch die Auserwählten. Siehe ich habe es euch zuvor geſagt. Darum, wenn ſie zu euch ſagen werden: Siehe, er iſt in der Wüſte; ſo gehet nicht hinaus: Siehe, er iſt in der Kammer; ſo glaubt es nicht. Denn gleichwie der Blitz ausgehet vom Aufgange, und ſcheinet bis zum Niedergange; alſo wird auch ſeyn die Zukunft des Menſchen Sohnes. Wo aber ein Aas iſt, da ſammlen ſich die Adler. Bald aber, nach der Trübſal derſelbigen Zeit, werden Sonne und Mond den Schein verlieren, und die Sterne werden vom Himmel fallen, und die Kräfte der Himmel werden ſich bewegen. Und alsdann wird erſcheinen das Zeichen des Menſchen Sohnes im Himmel. Und alsdann werden heulen alle Geſchlechter auf Erden, und werden ſehen kommen des Menſchen Sohn in den Wolken des Himmels, mit großer Kraft und Herrlichkeit. Und er wird ſenden ſeine Engel mit hellen Poſaunen; und ſie werden ſammeln ſeine Auserwählten von den vier Winden, von einem Ende des Himmels zu dem andern.

Am Sonntage Septuageſima, oder am Dritt. Sonnt. vor der Faſten.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, erhöre gnädig die Gebete deines Volks, damit wir, die wir für unſere Vergehungen gerechte Strafe leiden, durch deine Güte gnädig errettet werden mögen, zur Ehre deines Namens, durch Jeſum Chriſtum unſern Herrn und Erlöſer, der mit dir und dem heiligen Geiſte, ein einiger Gott, lebt und regiert, in Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. 1 Kor. 9, 24 bis Ende.

Wiſſet ihr nicht, daß die, ſo in den Schranken laufen, die laufen alle, aber Einer erlange das Kleinod? Laufet nun alſo, daß ihr es ergreifet. Ein jeglicher aber, der da kämpfet, enthält ſich alles Dinges: jene alſo, daß ſie eine vergängliche Krone empfangen, wir aber eine unvergängliche. Ich laufe aber alſo, nicht als aufs Ungewiſſe; ich fechte alſo, nicht als der in die Luft ſtreichet: ſondern ich betäube meinen Leib, und zähme ihn, daß ich nicht den andern predige, und ſelbſt verwerflich werde.

Das Evangelium. Matth. 20, 1—16.

Das Himmelreich iſt gleich einem Hausvater, der am Morgen ausgieng, Arbeiter zu

LA DOM. DE SEPTUAGESIMA.

que hace pecado, hace tambien injusticia: porque el pecado es injusticia: y sabeis que él apareció para quitar nuestros pecados: y no hay pecado en él. Todo aquel que permanece en él, no peca: y todo el que peca, no le ha visto, ni le ha conocido. Hijitos, no os engañe ninguno. El que hace justicia, justo es: así como él tambien es justo. El que comete pecado, es del diablo: porque el diablo desde el principio peca. Para esto apareció el Hijo de Dios, para deshacer las obras del diablo.

El Evangelio. S. Math. xxiv. 23.

ENTONCES si alguno os dixere: Mirad, el Christo está aquí ó allí; no lo creais. Porque se levantarán falsos Christos, y falsos Prophetas: y darán grandes señales, y prodigios, de modo (que si puede ser) caigan en error aun los escogidos. Ved que os lo he dicho de antemano. Por lo qual si os dixeren: He aquí que está en el desierto, no salgais: mirad que está en lo mas retirado de la casa, no lo creais. Porque como el relámpago sale del Oriente, y se dexa ver hasta el Occidente: así será tambien la venida del Hijo del hombre. Donde quiera que estuviere el cuerpo, allí se juntarán tambien las águilas. Y luego despues de la tribulacion de aquellos dias el Sol se obscurecerá, y la Luna no dará su lumbre, y las estrellas caerán del cielo, y las virtudes del cielo serán conmovidas: y entónces parecerá la señal del Hijo del hombre en el cielo: y entónces plañirán todas las tribus de la tierra, y verán al hijo del hombre que vendrá en las nubes del cielo con grande poder y magestad. Y enviará sus Angeles con trompetas, y con grande voz: y allegarán sus escogidos de los quatro vientos, desde lo sumo de los cielos hasta los términos de ellos.

La Dominica de SEPTUAGESIMA, ó EL TERCER DOMINGO ANTES DE QUARESMA.

La Colecta.

SUPLICAMOSTE Señor, oigas benignamente los ruegos de tu Pueblo, afin de que los que justamente somos castigados por nuestras culpas, seamos por tu Bondad misericordiosamente librados, para gloria de tu Nombre, mediante Jesu Christo nuestro Salvador, que vive y reina contigo y el Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. ix. 24.

¿NO sabeis, que los que corren en el estadio, todos en verdad corren, mas uno solo lleva la joya? Corred de tal manera que la alcanceis. Y todo aquel que ha de lidiar, de todo se abstiene: y aquellos ciertamente, por recibir una corona corruptible; mas nosotros incorruptible. Pues yo así corro, no como á cosa incierta: así lidio, no como quien dá golpes al aire: mas castigo mi cuerpo, y lo pongo en servidumbre: porque no acontezca, que habiendo predicado á otros, me haga yo mismo reprobado

El Evangelio. S. Math. xx. 1.

SEMEJANTE es el reyno de los cielos á un hombre Padre de familias, que salió muy

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA SEPTUAGESIMA.

qui facit peccatum, et iniquitatem facit: et peccatum est iniquitas. Et scitis, quia ille apparuit, ut peccata nostra tolleret: et peccatum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat: et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum. Filioli, nemo vos seducat. Qui facit justitiam, justus est, sicut et ille justus est. Qui facit peccatum, ex diabolo est; quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli.

Evangelium. S. Matth. xxiv. 23

TUNC siquis vobis dixerit: Ecce, hic est Christus, aut illic: nolite credere. Surgent enim pseudochristi, et pseudoprophetæ: et dabunt signa magna, et prodigia, ita ut in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi. Ecce, prædixi vobis. Si ergo dixerint vobis, Ecce, in deserto est, nolite exire: Ecce, in penetralibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab Oriente, et paret usque in Occidentem; ita erit et adventus Filii hominis. Ubicumque fuerit corpus, illic congregabuntur et aquilæ. Statim autem, post tribulationem dierum illorum, sol obscurabitur, et luna non dabit lumen suum, et stellæ cadent de cœlo, et virtutes cœlorum commovebuntur: et tunc parebit signum Filii hominis in cœlo: et tunc plangent omnes tribus terræ: et videbunt Filium hominis venientem in nubibus cœli cum virtute multa, et majestate. Et mittet angelos suos cum tuba, et voce magna: et congregabunt electos ejus a quatuor ventis, a summis cœlorum usque ad terminos eorum.

Dominica, quæ SEPTUAGESIMA *dicitur, seu* DOMINICA TERTIA ANTE QUADRAGESIMAM.

Collecta.

PRECES populi tui, quæsumus, Domine, propitius exaudi; ut, qui ob delicta nostra merito plectimur, per clementiam tuam, pro nominis tui gloria, liberemur, per Jesum Christum, Servatorem nostrum, qui vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 1 Cor. ix. 24.

NESCITIS, quod ii, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit brabium? Sic currite, ut comprehendatis. Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet: et illi quidem, ut corruptibilem coronam accipiant; nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: sed castigo corpus meum, et in servitutem redigo: ne forte, cum aliis prædicaverim, ipse reprobus efficiar.

Evangelium. S. Matth. xx. 1.

SIMILE est regnum cœlorum homini patrifamilias, qui exiit primo mane conducere

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ.

τίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· ᾧ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύτῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κδ'. κγ'.

ΤΟΤΕ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλθητε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ, ἤτοι ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΑΝΤΙΒΟΛΟΥΜΕΝ σε, Κύριε, τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ σου προσηνῶς εἰσάκουσον, ὅπως ἡμεῖς οἱ ἀξίαν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν δίκην ὑπέχοντες τῇ χρηστότητί σου οἰκτιρμόνως ῥυσθῶμεν, ἕνεκα τῆς δόξης τοὐνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς αἰεὶ ἐνὶ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. θ'. κδ'.

ΟΥΚ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. α'.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Sexagesima.

ANGLICANA ET GALLICA.

SEXAGESIMA SUNDAY.

in the morning to hire labourers into his vineyard. And when he had agreed with the labourers for a penny a day, he sent them into his vineyard. And he went out about the third hour, and saw others standing idle in the market-place, and said unto them, Go ye also into the vineyard, and whatsoever is right I will give you. And they went their way. Again he went out about the sixth and ninth hour, and did likewise. And about the eleventh hour he went out, and found others standing idle, and saith unto them, Why stand ye here all the day idle? They say unto him, Because no man hath hired us. He saith unto them, Go ye also into the vineyard, and whatsoever is right, that shall ye receive. So when even was come, the lord of the vineyard saith unto his steward, Call the labourers, and give them their hire, beginning from the last unto the first. And when they came that were hired about the eleventh hour, they received every man a penny. But when the first came, they supposed that they should have received more; and they likewise received every man a penny. And when they had received it, they murmured against the good man of the house, saying, These last have wrought but one hour, and thou hast made them equal unto us, which have borne the burden and heat of the day. But he answered one of them, and said, Friend, I do thee no wrong; didst not thou agree with me for a penny? Take that thine is, and go thy way; I will give unto this last even as unto thee. Is it not lawful for me to do what I will with mine own? Is thine eye evil, because I am good? So the last shall be first, and the first last: for many be called, but few chosen.

The Sunday called SEXAGESIMA, *Or* The SECOND SUNDAY BEFORE LENT.

The Collect.

O LORD God, who seest that we put not our trust in any thing that we do; Mercifully grant that by thy power we may be defended against all adversity; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. xi. 19.

YE suffer fools gladly, seeing ye yourselves are wise. For ye suffer if a man bring you into bondage, if a man devour you, if a man take of you, if a man exalt himself, if a man smite you on the face. I speak as concerning reproach, as though we had been weak: howbeit, whereinsoever any is bold, (I speak foolishly,) I am bold also. Are they Hebrews? so am I. Are they Israelites? so am I. Are they the seed of Abraham? so am I. Are they ministers of Christ? (I speak as a fool,) I am more: in labours more abundant; in stripes above measure; in prisons more frequent; in deaths oft. Of the Jews five times received I forty stripes save one; thrice was I beaten with rods; once was I stoned; thrice I suffered shipwreck; a night and a day I have been in the deep;

LE DIM. *appelé* LA SEXAGESIME.

jour, afin de louer des ouvriers pour sa vigne. Et quand il eut accordé avec les ouvriers à un denier par jour, il les envoya à sa vigne. Puis étant sorti sur les trois heures, il en vit d'autres qui étoient au marché sans rien faire, auxquels il dit: allez-vous-en aussi à ma vigne, et je vous donnerai ce qui sera raisonnable. Et ils y allèrent. Puis il sortit encore environ sur les six heures et sur les neuf heures, et il en fit de même. Et étant sorti sur les onze heures, il en trouva d'autres qui étoient sans rien faire, auxquels il dit: pourquoi vous tenez-vous ici tout le jour sans rien faire? Ils lui répondirent: parce que personne ne nous a loués. Et il leur dit: allez-vous-en aussi à ma vigne, et vous recevrez ce qui sera raisonnable. Et le soir étant venu, le maître de la vigne dit à celui qui avoit la charge de ses affaires: appèle les ouvriers, et leur paye leur salaire, en commençant depuis les derniers jusques aux premiers. Alors, ceux qui avoient été loués vers les onze heures étant venus, ils reçurent chacun un denier. Or quand les premiers furent venus, ils croyoient recevoir d'avantage; mais ils reçurent aussi chacun un denier. Et l'ayant reçu, ils murmuroient contre le père de famille, en disant: ces derniers n'ont travaillé qu'une heure, et tu les as faits égaux a nous, qui avons porté le faix du jour, et la chaleur. Et il répondit à l'un d'eux, et lui dit: compagnon, je ne te fais point de tort; n'as-tu pas accordé avec moi à un denier? Prends ce qui est à toi, et t'en va; mais si je veux donner à ce dernier autant qu'à toi, ne m'est-il pas permis de faire ce que je veux de mes biens? Ton œil est-il malin de ce que je suis bon? Ainsi les derniers seront les premiers, et les premiers seront les derniers; car il y a beaucoup d'appelés, mais peu d'élus.

Le Dimanche appelé LA SEXAGESIME, *qui est* LE SECOND DIMANCHE AVANT LE CAREME.

La Collecte.

SEIGNEUR Dieu, qui vois que nous ne mettons point notre confiance en aucune chose que nous fassions; accorde-nous dans ta miséricorde, que nous soyons garantis de toute adversité par ta puissance, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 2 Cor. xi, 19.

VOUS souffrez volontiers les imprudens, parce que vous êtes sages. Même si quelqu'un vous asservit, si quelqu'un vous mange, si quelqu'un prend de votre bien, si quelqu'un s'élève sur vous, si quelqu'un vous frappe au visage, vous le souffrez. Je le dis avec honte, même comme si nous avions été sans aucune force: mais en quelque chose que quelqu'un soit hardi (je parle en imprudent) je suis hardi aussi. Sont-ils Hébreux? je le suis aussi. Sont-ils Israélites? je le suis aussi. Sont-ils de la semence d'Abraham? je le suis aussi. Sont-ils ministres de Christ? (je parle comme imprudent) je le suis plus qu'eux: en travaux d'avantage; en blessures plus qu'eux; en prison d'avantage; en morts plusieurs fois. J'ai reçu des Juifs par cinq fois quarante coups moins un: j'ai été battu de verges trois fois; j'ai été lapidé une fois; j'ai fait naufrage trois fois; j'ai passé un jour et une nuit dans la profonde mer. En voyages souvent; en périls des fleuves; en périls des brigands; en périls de ma nation; en périls

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΕΞΑΚΟΣΤΗ.

τὰ χαράσματα μισθώνων ἐργάτας διὰ τὸ αὐτὸν ἀμπέλιον. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἕνα δηνάριον τὴν ἡμέραν, τοὺς ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἀμπέλιον. Καὶ ἐκβαίνων κατὰ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους στέκοντας εἰς τὴν ἀγορὰν ἀργούς. Καὶ τοὺς εἶπεν. Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον, καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον θέλω σᾶς δώσειν. Καὶ ἐκεῖνοι ὑπῆγον. Πάλιν ἐκβαίνων κατὰ τὴν ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν ἐποίησε τὸ αὐτό. Κατὰ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐκβαίνων, εὗρεν καὶ ἄλλους στέκοντας ἀργοὺς, καὶ τοὺς λέγει. Τί στέκεσθε ἐδῶ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; τοῦ λέγησιν. Ὅτι κάνεις δὲν μᾶς ἐμίσθωσε. Τοὺς λέγει· Ὑπάγετε καὶ σεῖς εἰς τὸ ἀμπέλιον, καὶ ὅτι εἶναι δίκαιον θέλετε λάβειν. Ἀφ' οὗ ἐβράδιασε, λέγει ὁ αὐθέντης τοῦ ἀμπελίου πρὸς τὸν ἐπίτροπόν του. Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν πληρομήν των ἀρχεινῶν ἀπὸ τῶν ὑστέρων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ οἱ μεμισθομένοι κατὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἐλθόντες, ἔλαβον ἕκαστος τὸ δηνάριόν του. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρώτοι, ἐνόμισαν, ὅτι ἤθελον λάβειν περισσότερα· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἕκαστος ἕνα δηνάριον. Λαβόντες δέ το ἐμυρμήριζον κατὰ τὸν οἰκοδεσπότη, λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ὕστεροι μίαν ὥραν ἐκόπιασαν, καὶ τοὺς ἐποίησας ὁμοίους ἡμῖν, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ καύσιμον. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς ἕνα ἀπ' αὐτῶν· φίλε, δὲν σὲ ἀδικῶ, δὲν ἐσυμφώνησας ἐσὺ ἕνα δηνάριον μὲ μέ; λάβε τὸ 'δικόν σου καὶ ὕπαγε. Θέλω ὅμως τῷ ὑστέρῳ τούτου 'να τοῦ δώσω, ὅσον σοῦ ἔδωσα. Μή πως καὶ δὲν μοι συγχωρεῖται, 'να κάμω ὅτι θέλω εἰς τὰ 'δικά μου; ἢ ὁ ὀφθαλμός εἶναι πονηρὸς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἀγαθός; Τοιοτοτρόπως οἱ ἔσχατοι θέλουσιν εἶσθε πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι ἔσχατοι· διότι, πολλοὶ εἶναι κλητοὶ, ὀλίγοι ὅμως ἐκλεκτοί.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΕΞΑΚΟΣΤΗ, ἤγουν ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁποῦ βλέπεις ὅτι δὲν ἐλπίζωμεν εἰς τὰς πράξεις μας ὑπεράσπισον ἵλεως ἡμᾶς σὺν τῇ δυνάμῃ σου κατὰ πάσης συμφορᾶς, διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

'Επιστολή. β'. Κορ. ια'. ιθ'.

ΜΕΤΑ χαρᾶς, ὑποφέρετε τοὺς ἄφρονας, ὄντες φρόνιμοι. Ὑποφέρετε ἐάν τις σᾶς καταδουλώσῃ ἐάν τις σᾶς καταφάγῃ, ἐάν τις λάβῃ, ἐάν τις ὑψωθῇ, ἐάν τις σᾶς δειρῃ εἰς τὸ πρόσωπον. Πρὸς ἀτιμίαν τὸ λέγω, ὡσὰν 'να ἠσθενήσαμεν· ἀλλὰ εἰς ὁποῖον δήποτε πρᾶγμα τολμᾷ κανένας (ἀφρόνως λέγω) τολμῶ κἀγώ. Εἶναι αὐτοὶ Ἑβραῖοι; καὶ 'γὼ εἶμαι. Αὐτοὶ 'Ισραηλῖται; καὶ 'γώ. Σπέρμα 'Αβραάμ; καὶ 'γὼ. Διάκονοι εἶναι αὐτοὶ Χριστοῦ; (παραφρόνως λαλῶ) ἐγὼ εἶμαι περισσότερον· εἰς κόπους περισσότερον· εἰς πληγὰς ὑπερβαλλόντως· εἰς φυλακὰς περισσότερον· εἰς θανάτους πολλάκις· Ὑπὸ τῶν 'Ιουδαίων πέντε φοραῖς σαράκοντα παρὰ μίαν ξυλίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρραβδίσθην· μίαν ἐλιθάσθην. Τρεῖς φοραῖς ἐναυάγησα· ἕνα ἡμερόνυκτον ἐπέρασαν εἰς τὸ

DOMENICA SESSAGESSIMA.

per condurre a prezzo de' lavoratori per mandargli nella sua vigna. E, convenutosi co' lavoratori in un denaro al dì, gli mandò nella sua vigna. Poi, uscito intorno alle tre ore ne vide altri che stavano in sulla piazza, scioperati. Ed egli disse loro: andate voi ancora nella vigna, ed io vi darò ciò ch' è ragionevole. Ed essi andarono. Poi, uscito ancora intorno alle sei, ed alle nove ore, fece il simigliante. Ora, uscito ancora intorno alle undici ore, ne trovò degli altri che sene stavano scioperati; ed egli disse loro: perchè vene state qui tutto'l dì scioperati? Essi gli dissero; perciocchè niuno ci ha condotti a prezzo. Egli disse loro: andate voi ancora nella vigna, e riceverete ciò che sarà ragionevole. Poi, fattosi sera, il padron della vigna disse al suo fattore, chiama i lavoratori, e paga loro il premio, cominciando dagli ultimi fino a' primi. Allora que' dell' undici ore vennero e ricevettero un denaro per uno. Poi vennero i primi i quali pensavano di ricever più: ma ricevettero anch' essi un denaro per uno. E ricevutolo, mormoravano contr' al padron di casa, dicendo: questi ultimi hanno lavorato solo una ora, e tu gli hai fatti pari a noi che abbiam sopportata la gravezza del dì e l' arsura. Ma egli, rispondendo, disse ad un di loro: amico, io non ti fo alcun torto; non ti convenisti tu meco in un denaro? Prendi ciò che t' appartiene, e vattene; ma io voglio dare a quest' ultimo, quanto a te. Non m' è egli lecito di far ciò ch' io voglio del mio? L'occhio tuo è egli maligno, perciocchè io son buono? Così, gli ultimi saranno primi, ed i primi ultimi, perciocchè molti son chiamati, ma pochi eletti.

La Domenica detta SESSAGESSIMA; *ovvero* SECONDA DOMENICA INNANZI LA QUARESIMA.

La Colletta.

O SIGNOR Iddio, che vedi che non poniamo la nostra fiducia nelle nostre proprie opere, fa per tua misericordia, che siamo sempremai difesi per la tua potenza, contra ogni sorta d' avversità per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. 2 Cor. xi. 19.

ESSENDO voi savi, volentieri comportate i pazzi, perciocchè se alcuno vi riduce in servitù, se alcuno vi divora, se alcuno s' innalza, se alcuno vi percuote in sul volto, voi lo comportate. Io lo dico per maniera di vituperio, come se noi fossimo stati deboli: eppure in qualunque cosa alcuno è animoso, io lo dico per pazzia, sono animoso io ancora. Sono eglino ebrei? Io ancora. Sono eglino Israeliti? Io ancora. Sono eglino progenie d' Abraam? Io ancora. Sono eglino ministri di Cristo? Io parlo da pazzo, io son più di loro; in travagli, molto più; in battiture, senza comparazione più; in prigioni, molto più; in morti, molte volte più. Da' Giudei ho ricevuto cinque volte quaranta battiture, manco una. Io son stato battuto con verghe tre volte; sono stato lapidato una volta; tre volte ho rotto in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Sexagesima.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage Sexageſima.

wirthen, in ſeinen Weinberg. Und da er mit den Arbeitern eins ward um einen Groſchen zum Tagelohn, ſandte er ſie in ſeinen Weinberg. Und gieng aus um die dritte Stunde, und ſah andere an dem Markte müſſig ſtehen, und ſprach zu ihnen: Gehet Ihr auch hin in den Weinberg; ich will euch geben was recht iſt. Und ſie giengen hin. Abermal gieng er aus um die ſechſte und neunte Stunde, und that gleich alſo. Um die eilfte Stunde aber gieng er aus, und fand andere müſſig ſtehen, und ſprach zu ihnen: Was ſtehet ihr hier den ganzen Tag müſſig? Sie ſprachen zu ihm: Es hat uns niemand gedinget. Er ſprach zu ihnen: Gehet ihr auch hin in den Weinberg; und was recht ſeyn wird, ſoll euch werden. Da es nun Abend ward, ſprach der Herr des Weinbergs zu ſeinem Schaffner: Rufe den Arbeitern, und gieb ihnen den Lohn, und hebe an an dem Letzten, bis zu dem Erſten. Da kamen, die um die eilfte Stunde gedinget waren, und empfing ein jeglicher ſeinen Groſchen. Da aber die erſten kamen, meineten ſie, ſie würden mehr empfangen; und ſie empfingen auch ein jeglicher ſeinen Groſchen. Und da ſie den empfingen, murreten ſie wider den Hausvater, und ſprachen: Dieſe Letzten haben nur Eine Stunde gearbeitet, und haſt ſie uns gleich gemacht, die wir des Tages Laſt und Hitze getragen haben. Er antwortete aber, und ſagte zu einem unter ihnen: Mein Freund, ich thue dir nicht unrecht. Biſt du nicht mit mir eins geworden um einen Groſchen? Nimm, was dein iſt, und gehe hin. Ich will aber dieſem Letzten geben, gleichwie dir. Oder habe ich nicht Macht zu thun, was ich will, mit dem Meinen? Sieheſt du darum ſcheel, daß ich ſo gütig bin? Alſo werden die Letzten die Erſten, und die Erſten die Letzten ſeyn. Denn viele ſind berufen, aber wenige ſind auserwählet.

Am Sonntage Sexageſima, oder am zweiten Sonntage vor der Faſten.

Die Collecte.

O Herr, unſer Gott! der du ſieheſt, daß wir auf keines unſerer eigenen Werke unſer Vertrauen ſetzen. Verleihe gnädig, daß wir durch deine Kraft gegen alle Widerwärtigkeiten beſchützt werden mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 2 Cor. 11, 19—31.

Denn ihr vertraget gerne die Narren, dieweil ihr klug ſeyd. Ihr vertraget, ſo euch jemand zu Knechten macht, ſo euch jemand ſchindet, ſo euch jemand nimmt, ſo euch jemand trotzt, ſo euch jemand in das Angeſicht ſtreicht. Das ſage ich nach der Unehre, als wären wir ſchwach geworden. Worauf nun jemand kühn iſt, (ich rede in Thorheit) darauf bin ich auch kühn. Sie ſind Ebräer, ich auch. Sie ſind Iſraeliten, ich auch. Sie ſind Abrahams Saamen, ich auch. Sie ſind Diener Chriſti; ich rede thörlich) ich bin wohl mehr. Ich habe mehr gearbeitet, ich habe mehr Schläge erlitten, (ich bin öfter gefangen, oft in Todes-Nöthen geweſen. Von den Juden habe ich fünfmal empfangen vierzig Streiche, weniger einen. Ich bin dreymal geſtäupt, einmal geſteinigt, dreymal habe ich Schiffbruch erlitten, Tag und Nacht habe ich zugebracht in der Tiefe des

LA DOM. DE LA SEXAGESIMA.

de mañana á ajustar trabajadores para su viña. Y habiendo concertado con los trabajadores darles un denario por dia, los envió á su viña. Y saliendo cerca de la hora de tercia, vió otros en la plaza, que estaban ociosos, y les dixo: Id tambien vosotros á mi viña, y os daré lo que fuere justo. Y ellos fuéron. Volvió á salir cerca de la hora de sexta y de nona, é hizo lo mismo. Y salió cerca de la hora de vísperas, y halló otros, que se estaban allí, y les dixo: ¿Qué haceis aquí todo el dia ociosos? Y ellos le respondiéron; Porque ninguno nos ha llamado á jornal. Díceles: Id tambien vosotros á mi viña. Y al venir la noche, dixo el dueño de la viña á su mayordomo: Llama los trabajadores, y págales su jornal, comenzando desde los postreros hasta los primeros. Quando viniéron los que habian ido cerca de la hora de vísperas, recibió cada uno su denario. Y quando llegáron los primeros, creyéron, que les darian mas: pero no recibió sino un denario cada uno. Y tomándole murmuraban contra el Padre de familias, diciendo: Estos postreros sola una hora han trabajado, y los has hecho iguales á nosotros, que hemos llevado el peso del dia, y del calor. Mas él respondió á uno de ellos, y le dixo: Amigo, no te hago agravio: ¿no te concertaste conmigo por un denario? Toma lo que es tuyo, y vete: pues yo quiero dar á este postrero tanto como á tí. ¿No me es lícito hacer lo que quiero? ¿Acaso tu ojo es malo, porque yo soy bueno? Así serán los postreros, primeros; y los primeros, postreros. Porque muchos son los llamados, mas pocos los escogidos.

La Dominica de la SEXAGESIMA, *ó* EL SEGUNDO DOMINGO ANTES DE QUARESMA.

La Colecta.

SEÑOR Dios, que ves que no ponemos nuestra confianza en nada que hacemos; Otorganos misericordiosamente, que seamos por tu gran Poder librados de toda adversidad, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. xi. 19.

PORQUE de buena gana sufrís á los necios: siendo vosotros sabios: porque sufrís á quien os pone en servidumbre, á quien os devora, á quien de vosotros toma, á quien se ensalza, á quien os hiere en la cara. Lo digo quanto á la afrenta, como si nosotros hubiesemos flaqueado en esta parte. En lo que otro tiene osadía, hablo con imprudencia, tambien yo la tengo: son Hebréos, yo tambien: son Israelitas, yo tambien: son linage de Abraham, tambien yo: son Ministros de Christo, hablo como ménos sabio, yo mas: en mayores trabajos, en cárceles mas: en azotes sin medida, en riesgos de muerte muchas veces. De los Judíos he recibido cinco quarentenas de azotes, ménos uno. Tres veces fuí azotado con varas, una vez fuí apedreado, tres veces

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA SEXAGESIMA.

operarios in vineam suam. Conventione autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos; et dixit illis: Ite et vos in vineam meam; et, quod justum fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam et nonam horam, et fecit similiter. Circa undecimam vero exiit, et invenit alios stantes; et dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite et vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, et redde illis mercedem, incipiens a novissimis, usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. Venientes autem et primi, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autem et ipsi singulos denarios. Et, accipientes, murmurabant adversus patremfamilias, dicentes: Hi novissimi una hora fecerunt; et pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei, et æstus. At ille, respondens uni eorum, dixit: Amice, non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum? Tolle quod tuum est, et vade: volo autem et huic novissimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, facere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novissimi primi, et primi novissimi. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

Dominica, quæ SEXAGESIMA *dicitur, seu* DOMINICA SECUNDA ANTE QUADRAGESIMAM.

Collecta.

DOMINE Deus! qui vides quod in nullo opere nostro confidimus; propitius concede, ut potentia tua contra adversa omnia muniamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 2 Cor. xi. 19.

LIBENTER enim suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinetis enim, si quis vos in servitutem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cædit. Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico) audeo et ego: Hebræi sunt, et ego: Israelitæ sunt, et ego: Semen Abrahæ sunt, et ego: Ministri Christi sunt, (ut minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. A Judæis, quinquies, quadragenas, una minus, accepi. Ter virgis cæsus sum: semel lapidatus sum: ter naufragium feci: nocte

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΕΞΑΚΟΣΤΗ.

πρωὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδείς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε κ᾽ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὀψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, Λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἆρον τὸ σὸν, καὶ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοι. Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΕΞΑΚΟΣΤΗ, ἤτοι ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὁ ἐπ᾽ οὐδενὶ ὧν ποιοῦμεν αὐτοὶ πεποιθότας ἡμᾶς ὁρῶν, ἵλεως παράσχου, ἵνα τῇ σῇ δυνάμει κατὰ πάσης συμφορᾶς ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β′. Κορ. ια′. ιθ′.

ΗΔΕΩΣ γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες. Ἀνέχεσθε γάρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει. Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ᾽ ἂν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ. Ἑβραῖοί εἰσι, κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι, κἀγώ· σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι, κἀγώ· Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι, (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρραβδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐνανάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinquagesima.

ANGLICANA ET GALLICA.

QUINQUAGESIMA SUNDAY.

in journeying often; in perils of water; in perils of robbers; in perils by mine own countrymen; in perils by the heathen; in perils in the city; in perils in the wilderness; in perils in the sea; in perils among false brethren; in weariness and painfulness; in watchings often; in hunger and thirst; in fastings often; in cold and nakedness; besides those things that are without, that which cometh upon me daily, the care of all the churches. Who is weak, and I am not weak? who is offended, and I burn not? If I must needs glory, I will glory of the things which concern mine infirmities. The God and Father of our Lord Jesus Christ, which is blessed for evermore, knoweth that I lie not.

The Gospel. St. Luke viii. 4.

WHEN much people were gathered together, and were come to him out of every city, he spake by a parable: A sower went out to sow his seed; and as he sowed, some fell by the way-side, and it was trodden down, and the fowls of the air devoured it. And some fell upon a rock, and as soon as it was sprung up, it withered away, because it lacked moisture. And some fell among thorns, and the thorns sprang up with it, and choked it. And other fell on good ground, and sprang up, and bare fruit an hundred-fold. And when he had said these things, he cried, He that hath ears to hear, let him hear. And his disciples asked him, saying, What might this parable be? And he said, Unto you it is given to know the mysteries of the kingdom of God: but to others in parables; that seeing they might not see, and hearing they might not understand. Now the parable is this: The seed is the Word of God. Those by the way-side are they that hear; then cometh the devil, and taketh away the word out of their hearts, lest they should believe, and be saved. They on the rock are they, which, when they hear, receive the word with joy; and these have no root, which for a while believe, and in time of temptation fall away. And that which fell among thorns, are they, which, when they have heard, go forth, and are choaked with cares, and riches, and pleasures of this life, and bring no fruit to perfection. But that on the good ground, are they, which in an honest and good heart, having heard the word, keep it, and bring forth fruit with patience.

The Sunday called QUINQUAGESIMA, *Or* THE NEXT SUNDAY BEFORE LENT.

The Collect.

O LORD, who hast taught us that all our doings without charity are nothing worth; Send thy Holy Ghost, and pour into our hearts that most excellent gift of charity, the very bond of peace and of all virtues, without which whosoever liveth is counted dead before thee: Grant this for thine only Son Jesus Christ's sake. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. xiii. 1.

THOUGH I speak with the tongues of men and of angels, and have not charity, I am

LE DIM. *appelé* LA QUINQUAGESIME.

des Gentils; en périls dans les villes; en périls dans les déserts; en périls en mer; en périls parmi de faux frères; en peine et en travail; en veilles souvent; en faim et en soif; en jeûnes souvent; en froidures et en nudité. Outre les choses du dehors, ce qui me tient assiégé de jour en jour, c'est le soin que j'ai de toutes les Eglises. Qui est-ce qui est affoibli, que je ne sois aussi affoibli? qui est-ce qui est scandalisé, que je n'en sois aussi brûlé? S'il faut se glorifier, je me glorifierai des choses qui sont de mon infirmité. Dieu, qui est le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, et qui est béni éternellement, sait que je ne mens point.

L'Evangile, St. Luc. viii. 4.

COMME une grande troupe s'assembloit, et que plusieurs alloient à lui de toutes les villes, il leur dit cette parabole. Un semeur sortit pour semer sa semence. Et en semant, une partie de la semence tomba auprès du chemin, et fut foulée aux pieds, et les oiseaux du ciel la mangèrent toute. Et une autre partie tomba dans un lieu pierreux; et quand elle fut levée, elle se sécha, parce qu'elle n'avoit point d'humidité. Et une autre partie tomba entre des épines; et les épines se levèrent ensemble avec elle, et l'étouffèrent. Et une autre partie tomba dans une bonne terre; et quand elle fut levée, elle rendit du fruit cent fois autant. En disant ces choses, il crioit: qui a des oreilles pour entendre, qu'il entende. Et ses disciples l'interrogèrent pour savoir ce que signifioit cette parabole; et il répondit: il vous est donné de connoître les secrets du royaume de Dieu: mais il n'en est parlé aux autres qu'en similitudes; afin qu'en voyant ils ne voient pas, et qu'en entendant ils ne comprennent point. Voici donc ce que signifie cette parabole. La semence, c'est la parole de Dieu. Et ceux qui ont reçu la semence auprès du chemin, ce sont ceux qui entendent la parole; mais ensuite vient le démon, qui ôte de leur cœur la parole, de peur qu'en croyant, ils ne soient sauvés. Et ceux qui ont reçu la semence dans un lieu pierreux, ce sont ceux qui, ayant ouï la parole, la reçoivent avec joie, mais ils n'ont point de racine; ils croient pour un temps, mais au temps de la tentation ils se retirent. Et ce qui est tombé entre des épines, ce sont ceux qui ayant ouï la parole, et s'en étant allés, sont étouffés par les soucis, par les richesses, et par les voluptés de cette vie; et ils ne rapportent point de fruit à maturité. Mais ce qui est tombé dans une bonne terre, ce sont ceux qui ayant ouï la parole, la retiennent dans un cœur honnête et bon, et rapportent du fruit avec patience.

Le Dimanche appelé LA QUINQUAGESIME, *qui est* LE DIMANCHE AVANT LE CAREME.

La Collecte.

O SEIGNEUR, qui nous as enseigné que tout ce que nous faisons sans charité n'est d'aucune valeur; envoie-nous ton Saint Esprit, et répands dans nos cœurs ce don excellent de charité, qui est le lien de la paix et de toutes les vertus, sans lequel tout homme qui vit, est réputé mort en ta présence. Fais-nous cette grâce, pour l'amour de ton Fils unique Jésus-Christ. *Amen.*

L'Epitre, 1 Cor. xiii. 1.

QUAND je parlerois les languages des hommes et même des anges, si je n'ai pas la

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ.

βάθος· πολλάκις εἰς 'Οδοιπορίας· εἰς κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους λῃστῶν, κινδύνους ἀπὸ τῶν γένους, κινδύνους ἀπὸ τὰ ἔθνη, κινδύνους εἰς τὴν χώραν, κινδύνους εἰς τὴν ἐρημίαν, κινδύνους εἰς τὴν θάλασσαν, κινδύνους ἀπὸ τοὺς ψευδαδέλφους· εἰς κόπους καὶ βάσανα, εἰς ἀγρυπνίας πολλάκις, εἰς πεῖναν καὶ δίψαν, εἰς νηστείας πολλάκις, εἰς ψύχραν καὶ γυμνότητα. Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ καθημερινὴ ἐπισύστασίς μου, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Ποῖος ἀσθενεῖ, καὶ δὲν ἀσθενῶ; ποῖος σκανδαλίζεται καὶ δὲν φλέγομαι; Ἐαν πρέπον ἡ καύχησις, θέλω τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχηθῆν. Ὁ Θεὸς καὶ πατέρας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξεύρει, ὅστις εἶναι εὐλογημένος εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι δὲν ψεύδομαι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. η'. δ'.

ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΘΕΝΤΟΣ δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλεις κατοικούντων πορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς. Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων 'να σπείρῃ τὸν σπόρον του· καὶ σπείροντός τον μέρος ἔπεσεν εἰς τὸν δρόμον καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετούμενα τοῦ οὐρανοῦ τὸ κατέφαγον. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ ξεφυτρώσας ἐξηράνθη, μὴ ἔχοντας ὑγρόν. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰ ἀκάνθια μέσα, καὶ συμφυτρώνοντα τὰ ἀκάνθια τὸ ἔπνιξαν. Ἕτερον δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ ξεφυτρώσας ἔκαμεν ἑκατονταπλάσιον καρπόν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει, ὁ ἔχων αὐτία πρὸς τὸ ἀκούειν, ἂς ἀκούσῃ. Ἠρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταί του, λέγοντες, Τί δηλοῖ αὕτη ἡ παραβολή; Ὁ δὲ εἶπεν· Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη τὸ γνωρίζειν τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς διὰ παραβολῶν, ὅπως βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ καταλάβωσιν. Εἶναι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ πεπτωκότες εἰς τὸν δρόμον, εἶναι οἱ ἀκούοντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ ἐκβάζει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας των, μήπως πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ῥίζαν δὲν ἔχουσι, πιστεύοντες πρὸς καιρὸν, καὶ εἰς καιρὸν πειρασμοῦ ἀπέρχονται· τὸ δὲ μέρος πεσὸν εἰς τὰς ἀκάνθας, ἤτοι εἶναι, οἱ ἀκούσαντες, ᾧ αἱ μερίμναι, καὶ τὰ πλοῦτοι, καὶ αἱ ἡδοναὶ τῆς ζωῆς, αἱ συναυξάνουσαι, τοὺς πνίγουσι, καὶ δὲν καρποφοροῦσι. Τὸ δὲ εἰς τὴν καλὴν γῆν, οὗτοι εἶναι οἱ ἔχοντες καλὴν καὶ ἀγαθὴν καρδίαν καὶ ἀκούσαντες τὸν λόγον, τὸν κρατοῦσι, ᾧ ὑπομόνως καρποφοροῦσι.*

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ ἤγουν ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα μας χωρὶς ἀγάπης δὲν ἀξίζωσι, πέμψον τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, ᾧ χύσον εἰς τὰς καρδίας μας, τὸ ἄριστον ἐκεῖνο δῶρον ἀγάπης τὸ ὂν ἀληθὴς δεσμὸς εἰρήνης καὶ πάσης ἀρετῆς, χωρὶς τοῦ ὁποίου, κάθε ζωντανὸς ἄνθρωπος νεκρὸς νομίζεται ἔμπροσθέν σου· χάρισον μας τοῦτο διὰ τὸν μονογενή σου Υἱὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιγ'. α'.

ΕΑΝ λαλῶ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ δὲν ἔχω ἀγάπην, ἔγινα

DOMENICA QUINQUAGESIMA.

mare; son dimorato nel profondo mare un giorno ed una notte. Spesse volte sono stato in viaggi, in pericoli de' ladroni, in pericoli dalla mia nazione, in pericoli da' Gentili, in pericoli in città, in pericoli in solitudine, in pericoli in mare, in pericoli tra falsi fratelli. In fatica e travaglio sovente; in vegghie, in fame, ed in sete, in digiuni, spesse volte; in freddo e nudità, oltre alle cose che son di fuori, ciò che si solleva tutto dì contra a me, è la sollecitudine per tutte le chiese. Chi è debole, ch'io non ardo? chi è scandalezzato, che io non ardo? Se convien gloriarsi, io mi glorierò delle cose della mia debolezza. Iddio è padre del nostro Signor, Gesù Cristo, il quale è benedetto in eterno, fa ch'io non mento.

L' Evangelo. S. Luc. viii. 4.

RAUNANDOSI gran moltitudine, ed andando la gente di tutte le città a lui, egli disse in parabola. Un seminatore uscì a seminar la sua semenza, e mentre egli seminava, una parte cadde lungo la via, e fu calpestata, e gli uccelli del cielo la mangiarono tutta, ed un altra cadde sopra le pietre, e come fu nata, si seccò, perciocchè non avea umore. Ed una altra cadde per mezzo le spine, e le spine, nate insieme, l'affogarono. Ed una altra cadde in buona terra, ed essendo nata, fece frutto cento per uno. Dicendo queste cose: gridava, chi ha orecchie da udire, oda. Ed i suoi Discepoli gli domandarono che voleva dire quella parabola. Ed egli disse: a voi è dato di conoscere i misteri del regno di Dio; ma agli altri quelli son proposti in parabole, acciocchè, veggendo, non veggano, ed udendo, non intendano. Or, questo è il senso della parabola. La semenza è la parola di Dio; e coloro che son seminati lungo la via, son coloro ch'odono la parola; ma poi vien il diavolo, e toglie via la parola dal cuor loro, acciocchè non credano, e non sieno salvati. E coloro che son seminati sopra le pietre son coloro, i quali, quando hanno udita la parola, la ricevono con allegrezza: ma costoro non hanno radice, non credendo se non a tempo: ed al tempo della tentazione si ritraggono indietro. E la parte ch'è caduta fra le spine, son coloro che hanno udita la parola; ma quando sene sono andati, sono affogati dalle sollecitudini, e dalle ricchezze, e da' piaceri di questa vita, e non fruttano. Ma la parte ch'è caduta buona nella terra, son coloro, i quali, avendo intesa la parola, la ritengono, e fruttano con sofferenza.

La Domenica detta QUINQUAGESIMA: *Ovvero* LA DOMENICA PROSSIMA INNANZI LA QUARESIMA.

La Colletta.

O SIGNORE, che ci hai insegnato, che tutte le nostre opere senza carità non giovano a nulla; manda, noi ti preghiamo, il tuo Santo Spirito, e spandi ne' cuori nostri quel tanto eccellente dono di carità, ch'è il vero vincolo di pace e d'ogni virtù, senza la quale, chi che si sia, quantunque viva, è stimato morto davanti te, concedici questo, per l'amor del tuo unico figliuolo, Gesù Cristo. *Amen.*

L' Epistola. 1 Cor. xiii. 1.

AVENGA che io parlassi tutti i linguaggi degli uomini e degli Angeli, se non ho carità,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinquagesima.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage Quinquagesima.

Meers. Ich bin oft gereiset; ich bin in Gefahr gewesen zu Wasser, in Gefahr unter den Mördern, in Gefahr unter den Juden, in Gefahr unter den Heiden, in Gefahr in den Städten, in Gefahr in der Wüste, in Gefahr auf dem Meere, in Gefahr unter den falschen Brüdern; in Mühe und Arbeit, in viel Wachen, in Hunger und Durst, in viel Fasten, in Frost und Blöße; ohne was sich sonst zuträgt, nämlich, daß ich täglich werde angelaufen, und trage Sorge für alle Gemeinen. Wer ist schwach, und ich werde nicht schwach? Wer wird geärgert, und ich brenne nicht? So ich mich je rühmen soll, will ich mich meiner Schwachheit rühmen. Gott und der Vater unsers Herrn Jesu Christi, welcher sey gelobet in Ewigkeit, weiß, daß ich nicht lüge.

Das Evangelium. Luc. 8, 4—16.

Da nun viel Volks bey einander war, und aus den Städten zu ihm eilten, sprach er durch ein Gleichniß: Es gieng ein Säemann aus, zu säen seinen Saamen; und indem er saete, fiel etliches an den Weg, und ward vertreten, und die Vögel unter dem Himmel fraßen es auf. Und etliches fiel auf den Fels; und da es aufgieng, verdorrete es, darum, daß es nicht Saft hatte. Und etliches fiel mitten in unter die Dornen, und die Dornen giengen mit auf, und erstickten es. Und etliches fiel auf ein gutes Land; und es gieng auf, und trug hundertfältige Frucht. Da er das sagte, rief er: Wer Ohren hat zu hören, der höre! Es fragten ihn aber seine Jünger, und sprachen, was dieses Gleichniß wäre! Er aber sprach: Euch ists gegeben, zu wissen das Geheimniß des Reichs Gottes; den andern aber in Gleichnissen, daß sie es nicht sehen, ob sie es schon sehen und nicht verstehen, ob sie es schon hören. Das ist aber das Gleichniß: Der Saame ist das Wort Gottes. Die aber an dem Wege sind, das sind die es hören; darnach kommt der Teufel, und nimmt das Wort von ihrem Herzen, auf daß sie nicht glauben und selig werden. Die aber auf dem Fels, sind die, wenn sie es hören, nehmen sie das Wort mit Freuden an; und die haben nicht Wurzel, eine Zeitlang glauben sie, und zu der Zeit der Anfechtung fallen sie ab. Das aber unter die Dornen fiel, sind die, so es hören, und gehen hin unter den Sorgen, Reichthum und Wohllust dieses Lebens, und ersticken und bringen keine Frucht. Das aber auf dem guten Lande, sind, die das Wort hören und behalten in einem feinen guten Herzen, und bringen Frucht in Geduld.

Am Sonnt. Quinquagesima, oder am letzten Sonnt. vor der Fasten.

Die Collecte.

O Herr! der du uns gelehrt hast, daß alles, was wir ohne Liebe thun, keinen Werth hat. Sende uns deinen heiligen Geist, und gieße in unsere Herzen die vortrefflichste Gabe der Liebe, die das wahre Band des Friedens und aller Tugenden ist, so daß jeder, der ohne sie lebt, vor dir unter die Todten gerechnet wird. Verleihe dieses, um deines einigen Sohnes, Jesu Christi, willen. Amen.

Die Epistel. 1 Cor. 13, 1—13.

Wenn ich mit Menschen- und mit Engelzungen redete, und hätte der Liebe nicht, so

LA DOM. DE LA QUINQUAGESIMA.

padecí naufragio, noche y dia estuve en lo profundo de la mar, en caminos muchas veces, en peligros de rios, en peligros de ladrones, en peligros de los de mi nacion, en peligros de los Gentiles, peligros en la ciudad, peligros en el desierto, peligros en la mar, peligros de falsos hermanos: en trabajo y fatiga, en muchas vigilias, en hambre y sed, en muchos ayunos, en frio y en desnudez, sin las cosas que son de fuera, mis ocurrencias urgentes de cada dia, la solicitud, que tengo de todas las Iglesias. ¿Quién enferma, y yo no enfermo? ¿Quién se escandaliza, y yo no me abraso? Si es menester gloriarse, me gloriaré en las cosas, que son de mi flaqueza. El Dios y Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, que es bendito en los siglos, sabe que no engaño.

El Evangelio. S. Luc. viii. 4.

Y COMO hubiese concurrido un crecido número de pueblo, y acudiesen solícitos á él de las ciudades, les dixo por semejanza: un hombre salió á sembrar su simiente: y al sembrarla, una parte cayó junto al camino, y fué hollada, y la comieron las aves del cielo. Y otra cayó sobre piedra: y quando fué nacida, se secó porque no tenia humedad. Y otra cayó entre espinas, y las espinas, que nacieron con ella, la ahogáron. Y otra cayó en buena tierra: y nació, y dió fruto á ciento por uno. Dicho esto, comenzó á decir en alta voz: Quien tiene orejas de oir, oiga. Sus discípulos le preguntaban, qué parábola era esta. El les dixo: A vosotros es dado saber el misterio del reyno de Dios, mas á los otros por parábolas: para que viendo no vean, y oyendo no entiendan. Es pues esta parábola: La simiente es la palabra de Dios. Y los que junto al camino, son aquellos que la oyen; mas luego viene el diablo, y quita la palabra del corazon de ellos, porque no se salven creyendo. Mas los que sobre la piedra, son los que reciben con gozo la palabra, quando la oyéron; y estos no tienen raices: porque á tiempo creen, y en el tiempo de la tentacion vuelven atrás. Y la que cayó entre espinas, son, los que la oyéron, pero despues en lo sucesivo quedan ahogados de los afanes, y de las riquezas, y deleytes de esta vida, y no llevan fruto. Mas la que cayó en buena tierra, estos son, los que oyendo la palabra con corazon bueno y muy sano la retienen, y llevan fruto en paciencia.

La Dominica de la QUINQUAGESIMA, ó EL DOMINGO INMEDIATO A LA QUARESMA.

La Colecta.

O DIOS, que nos has enseñado que todas nuestras obras sin Caridad son de ningun valor; envianos tu Santo Espíritu, y derrama en nuestros corazones el don excelentisimo de la Caridad, que es el verdadero vinculo de paz y de todas las virtudes, y tal que los que viven sin ella estan muertos á tus ojos: Haz esto por amor de tu Hijo Unico Jesu Christo. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. xiii. 1.

SI yo hablara lenguas de hombres y de Angeles, y no tuviera caridad, soy como

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA QUINQUAGESIMA.

et die in profundo maris fui, in itineribus sæpe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus: in labore, et ærumna, in vigiliis multis, in fame, et siti, in jejuniis multis, in frigore, et nuditate: præter illa, quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. Quis infirmatur, et ego non infirmor? quis scandalizatur, et ego non uror? Si gloriari oportet; quæ infirmitatis meæ sunt, gloriabor. Deus et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit quod non mentior.

Evangelium. S. Luc. viii. 4.

CUM autem turba plurima convenirent, et de civitatibus properarent ad eum, dixit per similitudinem: Exiit qui seminat, seminare semen suum: et, dum seminat, aliud cecidit secus viam, et conculcatum est, et volucres cœli comederunt illud. Et aliud cecidit supra petram; et natum aruit, quia non habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas; et simul exortæ spinæ suffocaverunt illud. Et aliud cecidit in terram bonam; et ortum fecit fructum centuplum. Hæc dicens, clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli ejus, quæ esset hæc parabola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei, cæteris autem in parabolis; ut videntes non videant, et audientes non intelligant. Est autem hæc parabola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui audiunt; deinde venit diabolus, et tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant. Nam qui supra petram, qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum: et hi radices non habent: qui ad tempus credunt, et in tempore tentationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audierunt, et a sollicitudinibus, et divitiis, et voluptatibus vitæ, euntes, suffocantur, et non referunt fructum. Quod autem in bonam terram, hi sunt, qui in corde bono et optimo audientes verbum retinent, et fructum afferunt in patientia.

Dominica, quæ QUINQUAGESIMA *dicitur, seu* DOMINICA ANTE QUADRAGESIMAM PROXIMA.

Collecta.

DOMINE! qui nos docuisti, quod omnia opera nostra sine caritate nihil sunt; mitte sanctum spiritum tuum, et cordibus nostris infunde præstantissimum illud caritatis donum, pacis ac virtutum omnium vinculum, quo siquis destitutus vivit, pro mortuo habetur in conspectu tuo. Hoc largire propter Jesum Christum, Filium tuum. Amen.

Epistola. 1 Cor. xiii. 1.

SI linguis hominum loquar, et angelorum, caritatem autem non habeam, factus sum

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ.

Ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. η'. δ'.

ΣΥΝΙΟΝΤΟΣ δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἵ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ, ἤτοι ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ Ἧς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἄνευ τῆς ἀγάπης οὐδέν εἰσι, πέμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, ᾧ ἔγχεον ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ καθ' ὑπερβολὴν ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης δῶρον, αὐτὸν τὸν τῆς εἰρήνης τε καὶ πασῶν ἀρετῶν σύνδεσμον, χωρὶς ἧς πᾶς ὁ ζῶν ἐνώπιόν σου νεκρὸς ὑπολαμβάνεται· τοῦτο χάρισαι ἡμῖν ἕνεκα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιγ'. α'.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Cinerum.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE FIRST DAY OF LENT.

become as sounding brass, or a tinkling cymbal. And though I have the gift of prophecy, and understand all mysteries, and all knowledge; and though I have all faith, so that I could remove mountains, and have not charity, I am nothing. And though I bestow all my goods to feed the poor, and though I give my body to be burned, and have not charity, it profiteth me nothing. Charity suffereth long, and is kind; charity envieth not; charity vaunteth not itself, is not puffed up, doth not behave itself unseemly, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, rejoiceth not in iniquity, but rejoiceth in the truth; beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things. Charity never faileth: but whether there be prophecies, they shall fail; whether there be tongues, they shall cease; whether there be knowledge, it shall vanish away. For we know in part, and we prophecy in part. But when that which is perfect is come, then that which is in part shall be done away. When I was a child, I spake as a child, I understood as a child, I thought as a child: but when I became a man, I put away childish things. For now we see through a glass darkly; but then face to face: now I know in part; but then shall I know even as also I am known. And now abideth faith, hope, charity, these three; but the greatest of these is charity.

The Gospel. St. Luke xviii. 31.

THEN Jesus took unto him the twelve, and said unto them, Behold, we go up to Jerusalem, and all things that are written by the prophets concerning the Son of Man shall be accomplished. For he shall be delivered unto the Gentiles, and shall be mocked, and spitefully entreated, and spitted on: and they shall scourge him, and put him to death: and the third day he shall rise again. And they understood none of these things: and this saying was hid from them, neither knew they the things which were spoken. And it came to pass, that as he was come nigh unto Jericho, a certain blind man sat by the way-side begging: and hearing the multitude pass by, he asked what it meant. And they told him, that Jesus of Nazareth passeth by. And he cried, saying, Jesus, thou Son of David, have mercy on me. And they which went before rebuked him, that he should hold his peace: but he cried so much the more, Thou Son of David, have mercy on me. And Jesus stood, and commanded him to be brought unto him: and when he was come near, he asked him, saying, What wilt thou that I should do unto thee? And he said, Lord, that I may receive my sight. And Jesus said unto him, Receive thy sight; thy faith hath saved thee. And immediately he received his sight, and followed him, glorifying God: and all the people, when they saw it, gave praise unto God.

THE FIRST DAY OF LENT, *commonly called* ASH-WEDNESDAY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who hatest nothing that thou hast made, and dost

LE MERCREDI DES CENDRES.

charité, je suis comme l'airain qui résonne ou comme la cymbale retentissante. Et quand j'aurois le don de prophétie, que je connoîtrois tous les mystères, et que j'aurois toute sorte de science; et quand j'aurois toute la foi qu'on puisse avoir, en sorte que je transportasse les montagnes; si je n'ai pas la charité, je ne suis rien. Et quand je distribuerois tout mon bien pour la nourriture des pauvres, et que je livrerois mon corps pour être brûlé, si je n'ai pas la charité, cela ne me sert de rien. La charité est d'un esprit patient; elle est bénigne; la charité n'est point envieuse; la charité n'use point d'insolence; elle ne s'enfle point; elle ne se porte point deshonnêtement; elle ne cherche point son propre profit; elle ne s'aigrit point; elle ne pense point à mal; elle ne se réjouit point de l'injustice, mais elle se réjouit de la vérité; elle endure tout; elle croit tout; elle espère tout; elle supporte tout. La charité ne périt jamais: au lieu que quant aux prophéties, elles seront abolies; et quant aux langues, elles cesseront; et quant à la connoissance, elle sera abolie. Car nous connoissons en partie, et nous prophétisons en partie; mais quand la perfection sera venue, alors ce qui est en partie sera aboli. Quand j'étois enfant, je parlois comme enfant, je jugeois comme enfant, je pensois comme enfant; mais quand je suis devenu homme, j'ai aboli ce qui étoit de l'enfance. Car nous voyons maintenant par un miroir obscurément; mais alors nous verrons face à face: maintenant je connois en partie; mais alors je connoîtrai selon que j'ai été aussi connu. Or maintenant ces trois choses demeurent, la Foi, l'Espérance, et la Charité: mais la plus grande d'elles, c'est la Charité.

L'Evangile, St. Luc, xviii. 31.

PUIS Jésus prit à part les douze, et leur dit: voici, nous montons à Jérusalem, et toutes les choses qui sont écrites par les prophètes touchant le Fils de l'homme seront accomplies. Car il sera livré aux Gentils; et sera moqué et injurié; et on lui crachera au visage. Et après qu'ils l'auront fouetté, ils le feront mourir: mais il ressuscitera le troisième jour. Mais ils n'entendirent rien de ces choses: et ce discours leur étoit caché, et ils n'entendoient point ce qu'il leur disoit. Or il arriva, comme il approchoit de Jérico, qu'il y avoit un aveugle assis près du chemin, et qui mendioit. Et entendant la multitude qui passoit, il demanda ce que c'étoit; et on lui dit que Jésus le Nazarien passoit. Alors il cria, disant: Jésus, Fils de David, aie pitié de moi. Et ceux qui alloient devant, le tançoient afin qu'il se tût; mais il crioit beaucoup plus fort: Fils de David, aie pitié de moi. Et Jésus s'étant arrêté, commanda qu'on le lui amenât: et quand il se fut approché, il l'interrogea, disant: que veux-tu que je te fasse? Et il répondit: Seigneur, que je recouvre la vue. Et Jésus lui dit: recouvre la vue; ta foi t'a sauvé. Et à l'instant il recouvra la vue; et il suivoit Jésus, glorifiant Dieu. Et tout le peuple voyant cela, donna louange à Dieu.

LE PREMIER JOUR DU CAREME, *communément appelé* LE MERCREDI DES CENDRES.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, qui ne hais rien de ce que tu as créé, et qui pardonnes

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

χάλκωμα σημαίνον, ἢ κύμβαλον κωδωνίζον. Καὶ ἐὰν εἶχα προφητείαν, καὶ ἐγνώριζα πάντα τὰ μυστήρια, καὶ πᾶσαν σοφίαν· καὶ ἐὰν εἶχα πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε νὰ μετεκίνουν βουνά, καὶ δὲν ἔχω ἀγάπην δὲν εἶμαι τίποτες. Καὶ ἐὰν δώσω ψυχικὸν πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμά μου ἵνα καυθῇ, κ δὲν ἔχω ἀγάπην. εἰς τίποτες ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη, εἶναι μακρόθυμος κ χρηστή· ἡ ἀγάπη δὲν ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι προπετὴς, δὲν ἀλάζονεύεται, δὲν κακουργεῖ, δὲν ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, δὲν παροξύνεται, δὲν λογίζεται τὸ κακὸν, δὲν χαίρει εἰς τὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ συγχαίρει εἰς τὴν ἀλήθειαν· πάντα βαστᾷ πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη δὲν ξεπίπτει ποτέ. Ἀλλὰ καὶ αἱ προφητείαι, θέλουσι καταργηθῆν, καὶ παύσωσιν αἱ γλῶσσαι, καὶ ἡ σοφία καταργηθῆν. Ὅτι ἐκ μέρους γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους θέλει καταργηθῆν. Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ ἔγινα ἀνὴρ κατηργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ τὸ παρὸν διὰ καθόπτρην εἰς αἴνιγμα, τότε δὲ θέλομεν εἰδεῖν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, κατὰ τὸ παρὸν γνωρίζω ἐκ μέρους, τότε δὲ θέλω γνωρίσειν, κ γνωρισθῆν. Τώρα μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μεγαλιτέρα ὅμως τούτων ἡ ἀγάπη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη'. λα'.

Λαβων δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἰδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, κ πάντα τὰ περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν προφητῶν γεγραμμένα θέλουσι λάβειν τέλος. Ὅτι θέλει παραδοθῆν εἰς τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἐμπαιχθῆν, καὶ ὑβρισθῆν, καὶ πτυσθῆν. Καὶ θέλουσι τὸν μαστιγώσειν, καὶ θανατώσειν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ θέλει ἀναστα θῆν. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἐκατάλαβαν τίποτες τῶν λεγομένων. Καὶ τοῦτος ὁ λόγος ἦτο κεκρυμμένος ἀπ' αὐτῶν, καὶ δὲν ἐγνώριζον τὰ λεγόμενα. Ἐγένετο ὅμως καθὼς ἐπλησίαζε τὴν Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὸν δρόμον διακονεύων. Ἀκούσας δὲ πλῆθος διαβαῖνον, ἠρώτα, τί τοῦτο εἶναι. Καὶ τὸν ἐπληροφόρουν λέγοντες, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος διαβαίνει. Καὶ ἐβόησε, λέγων Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προερχόμενοι ἐφοβέριζον αὐτὸν ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς ὅμως δυνατώτερα ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐπρόσταξε νὰ τοῦ τὸν φέρωσι, καὶ γενόμενος του πλησίον τὸν ἠρώτησε λέγων· τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε νὰ μεταειδῶ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε. Μεταείδε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς μεταῆδε καὶ τὸν ἠκολούθει δοξάζων τὸν Θεόν· κ πᾶς ὁ λαὸς ἰδων, ἔδωκεν ἔπαινον τῷ Θεῷ.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, ἤγουν ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΣΤΙΩΝ.

Συναπτή.

Παντοκρατορα, καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ μη μισῶν κανένα ἀπὸ τὰ πλάσματά σου, κ συγχω-

DI DELLE CENERI.

divengo un rame risuonante, ed un tintinnante cembolo. E quantunque io avessi profezia e intendessi tutti i misteri, e tutta la scienza: e benchè io avessi tutta la fede, tal che io trasportassi i monti, se non ho carità, non son nulla. Ed avenga che io spendessi in nudrire i poveri tutte le mie facoltà, e dessi il mio corpo ad essere arso, se non ho carità, quello niente mi giova. La carità è lenta all' ira e benigna: la carità non invidia, non procede perversamente, non si gonfia, non opera disonestamente; non cerca le cose sue proprie, non s' innasprisce, non divisa il male, non si rallegra dell' ingiustizia, ma congioisce della verità, soffre ogni cosa, crede ogni cosa, spera ogni cosa, sostiene ogni cosa. La carità non iscade giammai; ma le profezie saranno annullate, e le lingue cesseranno, e la scienza sarà annullata; conciosiacosachè noi conosciamo in parte, ed in parte profetizziamo. Ma quando la perfezione sarà venuta, allora quello ch' è solo in parte sarà annullato. Quando io ero fanciullo, io parlai come fanciullo, avea senno da fanciullo, ragionava come fanciullo: ma quando son divenuto uomo, io ho dimesse le cose da fanciullo, come non essendo più d' alcun uso; perciochè noi veggiamo ora per ispecchio, in enimma; ma allora vedremo a faccia a faccia: ora conosco in parte, ma allora conoscerò come ancora sono stato conosciuto. Or queste tre cose duranno al presente, Fede, Speranza, Carità; ma la maggior di esse è la carità.

L' Evangelo. S. Luc. xviii. 31.

POI, presi seco i dodici, disse loro; ecco, noi sagliamo in Gerusalemme, e tutte le cose scritte da' profeti intorno al figliuol dell' uomo, saranno adempite, perciochè egli sarà dato in mano de' Gentili e sarà schernito, e oltraggiato, e gli sarà sputato nel volto. Ed essi, dopo averlo flagellato, l' uccideranno; ma egli risuscitera al terzo giorno. Ed essi non compresero nulla di queste cose: anzi questo ragionamento era loro occulto, e non intendevano le cose ch' erano lor dette. Or, come egli s' avvicinava a Gerico, un certo cieco sedeva presso della via, mendicando. Ed, udita la moltitudine che passava, domandò che cosa ciò fosse: e gli fu fatto sapere che Gesù il Nazareo passava. Ed egli gridò; dicendo: Gesù figliuol di David, abbi pietà di me; e coloro ch' andavano avanti lo sgridavano, acciochè tacesse: ma egli vieppiù gridava: figliuol di David, abbi pietà di me. E Gesù, fermatosi, comandò che gli fosse menato; e come fu presso di lui, gli domandò, dicendo: che vuoi che io ti faccia? Ed egli disse: Signore, ch' io ricoveri la vista. E Gesù gli disse: ricovera la vista; la tua fede t' ha salvato, ed egli in quello stante ricoverò la vista e lo seguitava, glorificando Iddio, e tutto l' popolo veduto ciò, diede lode a Dio.

IL PRIMO GIORNO DI QUARESIMA, *detto il* DI DELLE CENERI.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, che non aborrisci niente di tutto ciò che hai fatto, e

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Cinerum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Erſten Tage in der Faſten.

wäre ich ein tönendes Erz, oder eine klingende Schelle. Und wenn ich weiſſagen könnte, und wüßte alle Geheimniße, und alle Erkenntniß, und hätte allen Glauben, alſo daß ich Berge verſetzte, und hätte der Liebe nicht, ſo wäre ich nichts. Und wenn ich alle meine Habe den Armen gäbe, und ließe meinen Leib brennen, und hätte der Liebe nicht, ſo wäre es mir nichts nütze. Die Liebe iſt langmüthig und freundlich, die Liebe eifert nicht, die Liebe treibet nicht Muthwillen, ſie blähet ſich nicht, ſie ſtellt ſich nicht ungeberdig, ſie ſuchet nicht das Ihre, ſie läßt ſich nicht erbittern, ſie trachtet nicht nach Schaden, ſie freuet ſich nicht der Ungerechtigkeit, ſie freuet ſich aber der Wahrheit, ſie verträgt alles, ſie glaubt alles, ſie hoffet alles, ſie duldet alles. Die Liebe höret nimmer auf, ſo doch die Weiſſagungen aufhören werden, und die Sprachen aufhören werden, und das Erkenntniß aufhören wird. Denn unſer Wiſſen iſt Stückwerk, und unſer Weiſſagen iſt Stückwerk. Wenn aber kommen wird das Vollkommene, ſo wird das Stückwerk aufhören. Da ich ein Kind war, da redete ich wie ein Kind, und war klug wie ein Kind, und hätte kindiſche Anſchläge: da ich aber ein Mann ward, that ich ab, was kindiſch war. Wir ſehen jetzt durch einen Spiegel in einem dunkeln Worte; dann aber von Angeſicht zu Angeſicht. Jetzt erkenne ich es ſtückweiſe; dann aber werde ich es erkennen, gleichwie ich erkannt bin. Nun aber bleibt Glaube, Hoffnung, Liebe, dieſe drey; aber die Liebe iſt die größeſte unter ihnen.

Das Evangelium. Luc. 18, 31 bis Ende.

Er nahm aber zu ſich die Zwölfe, und ſprach zu ihnen: Sehet, wir gehen hinauf gen Jeruſalem, und es wird alles vollendet werden, das geſchrieben iſt durch die Propheten von des Menſchen Sohn. Denn er wird überantwortet werden den Heiden; und er wird verſpottet, und geſchmähet, und verſpeiet werden; und ſie werden ihn geißeln und tödten, und am dritten Tage wird er wieder auferſtehen. Sie aber vernahmen der keines, und die Rede war ihnen verborgen, und wußten nicht, was das geſagt war. Es geſchah aber, da er nahe zu Jericho kam, ſaß ein Blinder am Wege, und bettelte. Da er aber hörte das Volk, das durchhin gieng, forſchete er, was das wäre. Da verkündigten ſie ihm, Jeſus von Nazareth gienge vorüber. Und er rief und ſprach: Jeſu, du Sohn Davids, erbarme dich meiner! Die aber vorne an giengen, bedroheten ihn, er ſollte ſchweigen. Er aber ſchrie vielmehr: Du Sohn Davids, erbarme dich meiner! Jeſus aber ſtand ſtille, und hieß ihn zu ſich führen. Da ſie ihn aber nahe bey ihn brachten, fragte er ihn, und ſprach: Was willſt du, daß ich dir thun ſoll? Er ſprach: Herr, daß ich ſehen möge. Und Jeſus ſprach zu ihm: Sey ſehend, dein Glaube hat dir geholfen. Und alſobald ward er ſehend, und folgte ihm nach, und pries Gott. Und alles Volk, das ſolches ſah, lobte Gott.

Am Erſten Tage in der Faſten, auch Aſcher-Mittwochen genannt.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du keines deiner Geſchöpfe haſſeſt, und allen, die

EL PRIMER DIA DE QUARESMA.

metal que suena, ó campana que retiñe. Y si tuviere prophecía, y supiere todos los misterios, y quanto se puede saber: y si tuviese toda la fé, de manera que traspasase los montes, y no tuviere caridad, nada soy. Y si distribuyere todos mis bienes en dar de comer á pobres, y si entregare mi cuerpo para ser quemado, y no tuviere caridad, nada me aprovecha. La caridad es paciente, es benigna; la caridad no es envidiosa, no obra precipitadamente, no se ensoberbece, no es ambiciosa, no busca sus provechos, no se mueve á ira, no piensa mal, no se goza de la iniquidad, mas se goza de la verdad: todo lo sobrelleva, todo lo cree, todo lo espera, todo lo soporta. La caridad nunca fenece: aunque se hayan de acabar las prophecías, y cesar las lenguas, y ser destruida la ciencia. Porque en parte conocemos, y en parte prophetizamos. Mas quando viniere lo que es perfecto, abolido será lo que es en parte. Quando yo era niño, hablaba como niño, sentia como niño, pensaba como niño. Mas quando fuí ya hombre hecho, dí de mano á las cosas de niño. Ahora vemos como por espejo en obscuridad: mas entónces cara á cara. Ahora conozco en parte: mas entónces conoceré, como soy conocido. Y ahora permanecen estas tres cosas, la Fé, la Esperanza, y la Caridad. Mas de estas, la mayor es la Caridad.

El Evangelio. S. Luc. xviii. 31.

Y TOMO Jesus aparte á los doce, y les dixo: Mirad, vamos á Jerusalém, y serán cumplidas todas las cosas, que escribiéron los Prophetas del hijo del hombre. Porque será entregado á los Gentiles, y será escarnecido, y azotado, y escupido. Y despues que le azotaren, le quitarán la vida, y resucitará al tercero dia. Mas ellos no entendiéron nada de esto: y esta palabra les era escondida: y no entendian lo que les decia. Y aconteció, que acercándose á Jericó, estaba un ciego sentado cerca del camino, pidiendo limosna. Y quando oyó el tropel de la gente que pasaba, preguntó qué era aquello. Y le dixeron, que pasaba Jesus Nazareno. Y dixo á voces: Jesus Hijo de David, ten misericordia de mí. Y los que iban delante le reñían, para que callase. Mas él gritaba mucho mas: Hijo de David, ten misericordia de mí. Y Jesus parándose, mandó que se le traxesen. Y quando estuvo cerca, le preguntó, diciendo: ¿Que quieres que te haga? Y él respondio: Señor, que vea. Y Jesus le dixo: Vé, tu fé te ha hecho salvo. Y luego vió, y le seguía glorificando á Dios. Y quando vió esto todo el pueblo, dió loor á Dios.

EL PRIMER DIA DE QUARESMA, *comunmente llamado* DIA DE CENIZA.

La Colecta.

TODO-PODEROSO y Eterno Dios, que no aborreces cosa alguna de las que has

LATINA ET GRÆCA.

DIES CINERUM.

velut æs sonans, aut cymbalum tinniens. Et, si habuero prophetiam, et noverim mysteria omnia, et omnem scientiam; et si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum. Et, si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas, et si tradidero corpus meum ita ut ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Caritas patiens est, benigna est. Caritas non æmulatur, non agit perperam, non inflatur, non est ambitiosa, non quærit quæ sua sunt, non irritatur, non cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati: omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet. Caritas nunquam excidit; sive prophetiæ evacuabuntur, sive linguæ cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum autem venerit quod perfectum est, evacuabitur quod ex parte est. Cum essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus, cogitabam ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi quæ erant parvuli. Videmus nunc per speculum in ænigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, caritas, tria hæc: major autem horum est caritas.

Evangelium. S. Luc. xviii. 31.

ASSUMPSIT autem Jesus duodecim, et ait illis: Ecce, ascendimus Ierosolymam; et consummabuntur omnia, quæ scripta sunt per prophetas de Filio hominis. Tradetur enim Gentibus, et illudetur, et flagellabitur, et conspuetur: et, postquam flagellaverint, occident eum; et tertia die resurget. Et ipsi nihil horum intellexerunt; et erat verbum istud absconditum ab eis; et non intelligebant, quæ dicebantur. Factum est autem, cum appropinquaret Jericho, cæcus quidam sedebat secus viam, mendicans. Et cum audiret turbam prætereuntem, interrogabat, quid hoc esset. Dixerunt autem ei, quod Jesus Nazarenus transiret. Et clamavit, dicens: Jesu, fili David, miserere mei. Et qui præibant, increpabant eum, ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat: Fili David, miserere mei. Stans autem Jesus jussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogavit illum, dicens: Quid tibi vis faciam? At ille dixit: Domine, ut videam. Et Jesus dixit illi: Respice: fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, et sequebatur illum magnificans Deum. Et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

FERIA QUARTA POST QUINQUAGESIMAM, *vulgo*, DIES CINERUM.

Collecta.

OMNIPOTENS et sempiterne Deus! qui nihil eorum odisti quæ condidisti, quique

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται· Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη'. λα'.

ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται. Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἰεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, ἤτοι ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΣΤΙΩΝ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ μηδὲν μισῶν ὧν ἐποίησας, καὶ πάντων τῶν μετανοούν-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima Quadragesimæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE FIRST SUNDAY IN LENT.

forgive the sins of all them that are penitent; Create and make in us new and contrite hearts, that we worthily lamenting our sins, and acknowledging our wretchedness, may obtain of thee, the God of all mercy, perfect remission and forgiveness; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

This Collect is to be read every day in Lent after the Collect appointed for the Day.

For the Epistle. Joel ii. 12.

TURN ye even to me, saith the Lord, with all your heart, and with fasting, and with weeping, and with mourning. And rend your heart, and not your garments, and turn unto the Lord your God: for he is gracious and merciful, slow to anger, and of great kindness, and repenteth him of the evil. Who knoweth if he will return, and repent, and leave a blessing behind him, even a meat-offering and a drink-offering unto the Lord your God? Blow the trumpet in Zion, sanctify a fast, call a solemn assembly, gather the people, sanctify the congregation, assemble the elders, gather the children, and those that suck the breasts; let the bridegroom go forth of his chamber, and the bride out of her closet; let the priests, the ministers of the Lord, weep between the porch and the altar, and let them say, Spare thy people, O Lord, and give not thine heritage to reproach, that the heathen should rule over them: wherefore should they say among the people, Where is their God?

The Gospel. St. Matth. vi. 16.

WHEN ye fast, be not as the hypocrites, of a sad countenance: for they disfigure their faces, that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, They have their reward. But thou, when thou fastest, anoint thine head, and wash thy face, that thou appear not unto men to fast, but unto thy Father which is in secret; and thy Father, which seeth in secret, shall reward thee openly. Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrup, and where thieves break through and steal: but lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal: for where your treasure is, there will your heart be also.

THE FIRST SUNDAY IN LENT.

The Collect.

O LORD, who for our sake didst fast forty days and forty nights; Give us grace to use such abstinence, that, our flesh being subdued to the Spirit, we may ever obey thy godly motions in righteousness, and true holiness, to thy honour and glory, who livest and reignest with the Father and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. vi. 1.

WE then, as workers together with him, beseech you also, that ye receive not the

LE I. DIMANCHE DU CAREME.

les péchés de tous ceux qui se répentent; crée en nous des cœurs nouveaux et contrits, afin que, reconnoissant notre misère et déplorant nos péchés comme nous le devons, nous en obtenions de toi, qui es le Dieu de toute miséricorde, le pardon et la rémission très-parfaite, par ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Cette collecte se doit lire chaque jour du Carême après la collecte du jour.

Pour l'Epître, Joël ii. 12.

RETOURNEZ-VOUS jusques à moi, dit l'Eternel, de tout votre cœur, avec jeûne, avec larmes, et avec lamentation. Et rompez vos cœurs, et non pas vos vêtemens, et retournez à l'Eternel votre Dieu; car il est miséricordieux et pitoyable, tardif à colère, et abondant en gratuité, et qui se repent d'avoir affligé. Qui sait si l'Eternel votre Dieu ne viendra point à se repentir; et s'il ne laissera point après soi bénédiction, gâteau, et aspersion? Sonnez du cor en Sion; sanctifiez le jeûne; publiez l'assemblée solennelle. Assemblez le peuple; sanctifiez la congrégation; amassez les anciens; assemblez les enfans, et ceux qui sucent les mamelles. Que le nouveau marié sorte de son cabinet, et la nouvelle mariée de sa chambre nuptiale. Que les sacrificateurs, qui font le service de l'Eternel, pleurent entre le porche et l'autel, et qu'ils disent: Eternel, pardonne à ton peuple, et n'expose point ton héritage à l'opprobre, tellement que les nations en fassent leur dictons: pourquoi diroit-on entre les peuples: où est leur Dieu?

L'Evangile, St. Matthieu vi. 16.

QUAND vous jeûnerez, ne prenez point un air triste, comme font les hypocrites; car ils se rendent tout défaits de visage, afin qu'il paroisse aux hommes qu'ils jeûnent: en vérité je vous dis, qu'ils reçoivent leur récompense. Mais toi, quand tu jeûnes, oins ta tête, et lave ton visage, afin qu'il ne paroisse point aux hommes que tu jeûnes, mais à ton Père qui est présent dans le secret: et ton Père qui te voit dans le secret, te le rendra à découvert. Ne vous amassez point des trésors sur la terre, où la tigne et la rouille gâtent tout, et où les larrons percent et dérobent: mais amassez-vous des trésors dans le ciel, où ni la tigne ni la rouille ne gâtent rien, et où les larrons ne percent ni ne dérobent. Car où est votre trésor, là sera aussi votre cœur.

LE PREMIER DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

O SEIGNEUR, qui, pour l'amour de nous, as jeûné quarante jours et quarante nuits; fais-nous la grâce que nous vivions dans une telle abstinence, que notre chair étant assujettie à l'esprit, nous suivions toujours les saints mouvemens de ta grâce, en justice et en vraie sainteté, pour te glorifier, toi, Seigneur, qui vis et qui règnes, avec le Père et le Saint Esprit, un seul Dieu, béni éternellement. *Amen.*

L'Epître, 2 Cor. vi. 1.

AINSI donc, étant ouvriers avec lui, nous vous prions aussi que vous n'ayez point reçu

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ρῶν τὰς ἁμαρτίας πάντων τῶν μετανοούντων, πλάσον εἰς ἡμᾶς νέας καρδίας καὶ συντετριμμένας, ὅπως ἀναστενάζοντες διὰ τὰς ἁμαρτίας μας καὶ ὁμολογοῦντες τὴν ἀθλιότητά μας, ἀπολαύσωμεν ἀπὸ σοῦ, τοῦ πάσης εὐσπλαγχνίας Θεοῦ, ὁλόκληρον ἄφεσιν, καὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Συναπτὴ ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς ἀναγινώσκεται μετὰ τὴν διαταχθεῖσαν Συναπτὴν τῆς ἡμέρας.

Ἐπιστολή. Ἰωὴλ. β'. ιβ'.

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΤΕ πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σας, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν καρδιαλγίᾳ, ξεσχίσατε τὰς καρδίας σας, καὶ μὴ τὰ φορέματά σας· καὶ ἐπιστραφῆτε πρὸς Θεὸν τὸν Κύριόν σας, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων εἶναι, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοεῖ ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ποῖος ἐξεύρει ἐὰν θέλει ἐπιστρέψειν, καὶ μεταναῆσει, καὶ ἀφίσει ὀπίσω του εὐλογίαν, καὶ θυσίαν, καὶ σπονδὴν διὰ τὸν Κύριον τὸν Θεόν σας; Σημάνατε τὴν σάλπιγγα εἰς τὴν Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, Συνάξατε τὸν λαὸν, ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξατε πρεσβυτέρους, συνάξατε νήπια βηζάνοντα τὸ γάλα, ἂς ἔκβῃ ὁ νυμφίος ἀπὸ τὸν κοιτῶνά του, καὶ ἡ νύμφη ἀπὸ τὸ δωμάτιον τοῦ γάμου. Ἀνάμεσα τῆς κρηπίδος καὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἂς κλαύσωσιν οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες πρὸς τὸν Κύριον, καὶ ἂς εἰποῦσι, συγχώρησον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ μὴ δώσῃς τὴν κληρονομίαν σου εἰς τὸ ὄνειδος τοῦ ἵνα κατακυριευθῇ ἀπὸ τὰ ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ς'. ιϛ.

ΟΤΑΝ δὲ νηστεύετε, μὴ γίνεσθε, καθὼς καὶ οἱ ὑποκριταὶ, λυπημένοι· ὅτι ἀφανίζουσι τὰ πρόσωπά των, ὅπως φανῶσι τοις ἀνθρώποις νηστεύοντες. Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι τυχαίνουσι τὸν μισθόν των. Σὺ ὅμως νηστεύων, ἄλειψαι τὴν κεφαλήν σου, καὶ νίψαι τὸ πρόσωπόν σου· Ὅπως μὴ εἰς τους ἀνθρώπους φανῇς ὅτι νηστεύεις ἀλλὰ τῷ Πατρί σου τῷ ὄντι ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ θέλει σοὶ ἀνταποδώσειν ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε, τοὺς θησαυροὺς σας ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου οἱ σκώλικες, καὶ ἡ σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται ξεκαρφώνουσι καὶ κλέπτουσι. Θησαυρίζετε δὲ τοὺς θησαυροὺς σας εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅπου μήτε σκώλικες, μήτε σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται δὲν ξεκαρφώνουσι μηδὲ κλέπτουσιν. Ὅτι ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός σας ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ καρδία σας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ ὁ νηστεύσας δι' ἡμᾶς σαράντα ἡμέρας καὶ σαράντα νύκτας, δός μας χάριν 'να γίνωμεν τόσον ἐγκρατεῖς, ὥστε τὸ σῶμά μας ηττηθὲν τοῦ Πνεύματος, δυνηθῶμεν πάντα 'να ὑποταχθῶμεν εἰς τὰ ἐράνια θελήματά σα δικαίως, καὶ ἀληθῶς, καὶ ὁσίως, πρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, σοῦ τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἕνας Θεὸς μόνος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. ς'. α'.

ΟΝΤΕΣ ἡμεῖς συνεργοί του, παρακαλοῦμεν μὴ δεχθῆτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ματαίως. Ὅτι

LA PRIMA DOM. DI QUARESIMA.

perdoni i peccati di tutti quelli che sono penitenti; crea in noi, cuori rinnovati e contriti, acciochè, sospirando per i nostri peccati, e confessando la nostra miseria, otteniamo da te, che sei Iddio d' ogni misericordia, intiera remissione, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Questa Colletta ha da dirsi tutti i giorni di Quaresima, dopo quella ch' è assegnata per quei giorni.

L' Epistola. Gioel. ii. 12.

CONVERTITEVI a me con tutto 'l cuor vostro, dice il Signore, e con digiuno, pianto, e cordoglio. E stracciate i vostri cuori e non i vostri vestimenti, e convertitevi al Signore, Iddio vostro; perciocchè egli è misericordioso e pietoso, lento all' ira, e di gran benignità, e si pente del male. Chi sa se egli rivolgerà, e si pentirà, e lascerà dietro a quello qualche benedizione, qualche offerta di panatica, e bevanda, da fare al Signore, Iddio vostro? Sonate la tromba in Sion; santificate il digiuno; bandite la solenne raunanza: adunate il popolo; santificate la raunanza; congregate i vecchi; accogliete i piccioli fanciulli e quelli che succhiano ancora le mammelle; esca lo sposo della sua camera, e la sposa del suo letto di nozze, piangano i sacerdoti, ministri del Signore, fra 'l portico e 'l altare, e dicano: perdona, Signore, al tuo popolo, e non esporre la tua eredità a vitupero, facendo che le genti la signoreggino; perchè si direbbe fra' popoli, dove è Iddio loro?

L' Evangelo. S. Matt. vi. 16.

QUANDO digiunerete, non siate mesti d' aspetto, come gli ipocriti, perciocchè essi si sformano la faccia, acciochè apparisca agli uomini ch' essi digiunano: io vi dico in verità che ricevono il lor premio. Ma tu, quando digiuni, ungiti il capo e lavati la faccia, acciochè non apparisca agli uomini che tu digiuni, ma al padre tuo, il qual è in segreto; e 'l padre tuo che riguarda in segreto, ti renderà la tua retribuzione in palese. Non vi fate tesori in terra, ove la tignola e la ruggine gli guastano, e dove i ladri sconficcano e rubano; anzi fatevi tesori in cielo, ove nè tignola nè ruggine gli guasta, ed ove i ladri non sconficcano e non rubano: perciocchè dove il vostro tesoro è, eziandio sarà il vostro cuore.

LA PRIMA DOMENICA DI QUARESIMA.

La Colletta

O SIGNORE, che per amor nostro, digiunasti quaranta giorni e quaranta notti; facci la grazia d' esser in tal modo astinenti, che la nostra carne, essendo intieramente superata dallo spirito, possiamo sempremai ubbidire ai tuoi divini movimenti in giustizia, e vera santità, all' onor, e gloria del tuo nome, che vivi, e regni col padre e lo Spirito Santo, un solo Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. 2 Cor. vi. 1.

OR, essendo noi operai nell' opera sua, v' esortiamo ancora che non abbiate ricevuta la grazia di Dio in vano, perciocchè egli dice: io t' ho esaudito in tempo accet-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima Quadragesimæ.

GERMANICA ET HISPANICA. | LATINA ET GRÆCA.

Am Erſten Sonntage in der Faſten.

bußfertig ſind, ihre Sünden vergiebſt! Schaffe in uns neue zerknirſchte Herzen, daß wir unſere Sünden aufrichtig beklagen, unſer Elend erkennen und von dir, dem Gotte aller Barmherzigkeit, vollkommene Erlaſſung und Vergebung erlangen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dieſe Collecte ſoll an jedem Tage in der Faſten nach der für denſelben verordneten Collecte geleſen werden.

Die Epiſtel. Joel, 2, 12—17.

So ſpricht nun der Herr: Bekehret euch zu mir von ganzem Herzen, mit Faſten, mit Weinen, mit Klagen. Zerreißet eure Herzen, und nicht eure Kleider, und bekehret euch zu dem Herrn, eurem Gott; denn er iſt gnädig, barmherzig, geduldig und von großer Güte, und reuet ihn bald der Strafe. Wer weiß, es mag ihn wiederum gereuen, und einen Segen hinter ſich laſſen, zu opfern Speisopfer und Trankopfer dem Herrn, eurem Gotte. Blaſet mit Poſaunen zu Zion, heiliget ein Faſten, rufet die Gemeine zuſammen, verſammlet das Volk, heiliget die Gemeine, ſammlet die Aelteſten, bringet zuhauf die jungen Kinder und die Säuglinge; der Bräutigam gehe aus ſeiner Kammer, und die Braut aus ihrem Gemache. Laßt die Prieſter, des Herrn Diener, weinen zwiſchen der Halle und Altar, und ſagen: Herr, ſchone deines Volks, und laß dein Erbtheil nicht zu ſchanden werden, daß Heiden über ſie herrſchen. Warum willſt du laſſen unter den Völkern ſagen: Wo iſt nun ihr Gott?

Das Evangelium. Matth. 6, 16—21.

Wenn ihr faſtet, ſollt ihr nicht ſauer ſehen, wie die Heuchler, denn ſie verſtellen ihre Angeſichter, auf daß ſie vor den Leuten ſcheinen mit ihrem Faſten. Wahrlich, ich ſage euch, ſie haben ihren Lohn dahin. Wenn Du aber faſteſt, ſo ſalbe dein Haupt, und waſche dein Angeſicht, auf daß du nicht ſcheineſt vor den Leuten mit deinem Faſten, ſondern vor deinem Vater, welcher verborgen iſt: und dein Vater, der in das Verborgene ſiehet, wird dirs vergelten öffentlich. Ihr ſollt euch nicht Schätze ſammeln auf Erden, da ſie die Motten und der Roſt freſſen, und da die Diebe nachgraben und ſtehlen. Sammlet euch aber Schätze im Himmel, da ſie weder Motten noch Roſt freſſen, und da die Diebe nicht nachgraben, noch ſtehlen. Denn wo euer Schatz iſt, da iſt auch euer Herz.

Am erſten Sonntage in der Faſten.

Die Collecte.

O Herr! der du unſertwegen vierzig Tage und vierzig Nächte gefaſtet haſt! Verleihe uns die Gnade, ſolche Enthaltſamkeit zu üben, daß wir unſer Fleiſch dem Geiſte unterwerfen und ſtets deinem göttlichen Antriebe in rechtſchaffener und wahrer Heiligkeit folgen mögen, zu deiner Ehre und Verherrlichung, der du, mit dem Vater und dem heiligen Geiſte, ein einiger Gott, lebſt und regierſt, in Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. 2 Cor. 6, 1—10.

Wir ermahnen aber euch, als Mit- helfer, daß ihr nicht vergeblich die Gnade Gottes empfanget. Denn er ſpricht: Ich habe dich in die

LA PRIMERA DOM. DE QUARESMA.

hecho, y perdonas los pecados de todos los que se arrepienten; cria y forma en nosotros corazones contritos y nuevos, aún que conociendo y llorando justamente nuestros pecados é iniquidades, alcanzemos de tí, que eres Dios de toda Misericordia, perdon y remision perfecta, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Esta misma Colecta debe decirse toda la Quaresma, despues de la Colecta del dia.

Por la Epistola. Joel ii. 12.

CONVERTIOS á mí de todo vuestro corazon, con ayuno, y con llanto, y con gemidos. Y rasgad vuestros corazones, y no vuestros vestidos, y convertios al Señor Dios vuestro: porque benigno y clemente es, paciente y de mucha misericordia, y que se dexa doblar sobre el mal. ¿Quién sabe si se volverá, y perdonará, y dexará en pos de sí bendicion, sacrificio y libacion para el Señor Dios vuestro? Sonad la trompeta en Sion, santificad un santo ayuno, convocad á junta, congregad el pueblo, santificad la Iglesia, congregad los ancianos, juntad los párvulos y los niños de pecho: salga el esposo fuera de su lecho, y la esposa de su tálamo. Entre el atrio y el altar llorarán los Sacerdotes Ministros del Señor, y dirán: Perdona, Señor, perdona á tu pueblo: y no des tu heredad en oprobrio, para que los dominen las naciones: porque dicen en los pueblos: ¿En dónde está el Dios de ellos?

El Evangelio. S. Mat. vi. 16.

Y QUANDO ayuneis, no os pongais tristes como los hipócritas. Porque desfiguran sus rostros, para hacer ver á los hombres que ayunan. En verdad os digo, que recibieron su galardon. Mas tú, quando ayunas, unge tu cabeza, y lava tu cara, para no parecer á los hombres que ayunas, sino solamente á tu Padre, que está en lo escondido: y tu Padre, que vé en lo escondido, te galardonará. No querais atesorar para vosotros tesoros en la tierra, donde orin y polilla los consume: y en donde ladrones los desentierran, y roban. Mas atesorad para vosotros tesoros en el cielo, en donde ni los consume orin ni polilla: y en donde ladrones no los desentierran, ni roban. Porque en donde está tu tesoro, allí está tambien tu corazon.

LA PRIMERA DOMINICA DE QUARESMA.

La Colecta.

O SEÑOR, que por amor nuestro ayunaste quarenta dias y quarenta noches; concedenos que vivamos con tal abstinencia, que estando nuestra carne sujeta al Espíritu, obedezcamos siempre tus divinos mandamientos en verdadera justicia y santidad, á honra y gloria de tu Santo Nombre, que vives y reynas con Dios Padre, y el Espíritu Santo, Un Dios, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. vi.

Y ASI nosotros como coadjutores, os exhortamos á que no recibais la gracia de Dios en vano. Porque él dice: Te oí en

DOM. PRIMA QUADRAGESIMÆ.

peccata condonas omnibus resipiscentibus; crea et finge in nobis corda nova et contrita; ut, peccata nostra pro meritis lamentantes, et miseriam nostram agnoscentes, a te, omnis misericordiæ Deo, perfectam remissionem consequamur, per Iesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Hæc Collecta recitanda est quotidie per totam Quadragesimam, post Collectam diei.*

Pro Epistola. Joel, ii. 12.

NUNC ergo, dicit Dominus, convertimini ad me in toto corde vestro, in jejunio, et in fletu, et in planctu. Et scindite corda vestra, et non vestimenta vestra; et convertimini ad Dominum Deum vestrum; quia benignus et misericors est, patiens et multæ misericordiæ, et præstabilis super malitia. Quis scit si convertatur, et ignoscat, et relinquat post se benedictionem, sacrificium, et libamen Domino Deo nostro? Canite tuba in Sion, sanctificate jejunium, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate Ecclesiam, coadunate senes, congregate parvulos, et sugentes ubera; egrediatur sponsus de cubili suo, et sponsa de thalamo suo; inter vestibulum et altare, plorabunt sacerdotes, ministri Domini, et dicent; Parce, Domine, parce populo tuo, et ne des hæreditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis nationes: quare dicunt in populis, Ubi est Deus eorum?

Evangelium. S. Matth. vi. 16.

CUM autem jejunatis, nolite fieri (sicut hypocritæ) tristes. Exterminant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes. Amen, dico vobis, quia receperunt mercedem suam. Tu autem, cum jejunas, unge caput tuum, et faciem tuam lava, ne videaris hominibus jejunans, sed patri tuo, qui est in abscondito: et pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra, ubi ærugo, et tinea demolitur; et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo, ubi neque ærugo neque tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

DOMINE! qui nostra causa dies quadraginta et quadraginta noctes jejunasti; da nobis ea uti abstinentia, ut, carne nostra Spiritui subjecta, piis tuis monitis semper obsequamur in justitia et vera sanctitate, ad honorem et gloriam tuam, qui vivis et regnas, una cum Patre et Spiritu sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. Amen.

Epistola. 2 Cor. vi. 1.

ADJUVANTES autem exhortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis. Ait enim: Tempore accepto exaudivi te; et in die

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

των ἁμαρτήματα ἀφεὶς, κτίσον ᾧ ποίησον ἐν ἡμῖν καρδίας καινὰς καὶ συντετριμμένας, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀξίως κλαίοντες, καὶ τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν ἐξομολογούμενοι παρὰ σοῦ, πάντων τῶν οἰκτιρμῶν Θεοῦ, ὁλοκλήρου ἀφέσεως καὶ συγγνώμης τύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Λύτη ἡ Συναπτὴ ἀναγνωσθήσεται καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν ἐπ' ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθεῖσαν.

Ἐπιστολή. Ἰωὴλ. β'. ιβ'.

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΤΕ *πρὸς μὲ (εἶπεν ὁ Κύριος) ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, ᾧ ἐν κοπετῷ, ᾧ διαῤῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ᾧ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος ᾧ πολυέλεος, ᾧ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυσίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν; Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν. Συναγάγετε λαὸν, ἁγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστοὺς, ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι, Φεῖσαι Κύριε τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῷς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;*

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ς'. ις'.

ΟΤΑΝ *δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποὶ· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι. Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, *ὁ ἡμῶν ἕνεκεν τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας διανηστεύσας, δὸς ἡμῖν χάριν τοιαύτῃ χρῆσθαι ἐγκρατείᾳ, ἵνα τῆς σαρκὸς ἡμῶν τῷ Πνεύματι ὑποταχθείσης, τοῖς ἁγίοις σου ἐνεργήμασιν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθεῖ ὁσιότητι πάντοτε ὑπακούωμεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἑνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. β'. Κορ. ς'. α'.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ *δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda Quadragesimæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE SECOND SUNDAY IN LENT.

grace of God in vain; (for he saith I have heard thee in a time accepted, and in the day of salvation have I succoured thee: behold, now is the accepted time; behold, now is the day of salvation;) giving no offence in any thing, that the ministry be not blamed; but in all things approving ourselves as the ministers of God, in much patience, in afflictions, in necessities, in distresses, in stripes, in imprisonments, in tumults, in labours, in watchings, in fastings; by pureness, by knowledge, by long-suffering, by kindness, by the Holy Ghost, by love unfeigned, by the word of truth, by the power of God, by the armour of righteousness on the right hand and on the left, by honour and dishonour, by evil report and good report; as deceivers, and yet true; as unknown, and yet well known; as dying, and behold, we live; as chastened, and not killed; as sorrowful, yet alway rejoicing; as poor, yet making many rich; as having nothing, and yet possessing all things.

The Gospel, St. Matth. iv. 1.

THEN was Jesus led up of the Spirit into the wilderness, to be tempted of the devil. And when he had fasted forty days and forty nights, he was afterward an-hungered. And when the tempter came to him, he said, If thou be the Son of God, command that these stones be made bread. But he answered and said, It is written, Man shall not live by bread alone, but by every word that proceedeth out of the mouth of God. Then the devil taketh him up into the holy city, and setteth him on a pinnacle of the temple, and saith unto him, If thou be the Son of God, cast thyself down; for it is written, He shall give his angels charge concerning thee, and in their hands they shall bear thee up, lest at any time thou dash thy foot against a stone. Jesus said unto him, It is written again, Thou shalt not tempt the Lord thy God. Again, the Devil taketh him up into an exceeding high mountain, and sheweth him all the kingdoms of the world, and the glory of them; and saith unto him, All these things will I give thee, if thou wilt fall down and worship me. Then saith Jesus unto him, Get thee hence, Satan; for it is written, Thou shalt worship the Lord thy God, and him only shalt thou serve. Then the devil leaveth him, and behold, angels came and ministered unto him.

LE II. DIMANCHE DU CAREME.

la grâce de Dieu en vain. Car il dit: je t'ai exaucé au temps agréable, et t'ai secouru au jour du salut: voici maintenant le temps agréable; voici maintenant le jour du salut. Ne donnant aucun scandale en quoi que ce soit, afin que notre ministère ne soit point blâmé: mais nous rendant recommandables en toutes choses, comme ministres de Dieu, en grande patience, en afflictions, en nécessités, en angoisses, en blessures, en prisons, en troubles, en travaux, en veilles, en jeûnes, en pureté; par la connoissance, par un esprit patient, par bénignité, par le Saint Esprit, par une charité sans feinte, par la parole de vérité, par la puissance de Dieu, par les armes de justice à droite et à gauche; parmi l'honneur et l'ignominie, parmi la calomnie et la bonne réputation; comme séducteurs, et toutefois étant véritables; comme inconnus, et toutefois étant reconnus; comme mourans, et voici nous vivons; comme châtiés, et toutefois non mis à mort; comme contristés, et toutefois toujours joyeux; comme pauvres, et toutefois enrichissant plusieurs; comme n'ayant rien, et toutefois possédant toutes choses.

L'Evangile, St. Matthieu iv. 1.

ALORS Jésus fut emmené par l'Esprit au désert, pour être tenté par le diable: et quand il eut jeûné quarante jours et quarante nuits, finalement il eut faim. Et le Tentateur, s'approchant, lui dit: si tu es le Fils de Dieu, dis que ces pierres deviennent des pains. Mais Jésus répondit, et dit: il est écrit: l'homme ne vivra point de pain seulement, mais de toute parole qui sort de la bouche de Dieu. Alors le diable le transporta dans la sainte ville, et le mit sur les créneaux du temple, et lui dit: si tu es le Fils de Dieu, jète-toi en bas, car il est écrit; il donnera charge de toi à ses anges, et ils te porteront en leurs mains, de peur que tu ne heurtes ton pied contre quelque pierre. Jésus lui dit: il est aussi écrit; tu ne tenteras point le Seigneur ton Dieu. Le diable le transporta encore sur une fort haute montagne, et lui montra tous les royaumes du monde, et leur gloire, et lui dit: je te donnerai toutes ces choses, si en te prosternant en terre, tu m'adores. Mais Jesus lui dit: va, Satan; car il est écrit: tu adoreras le Seigneur ton Dieu, et le serviras lui seul. Alors le diable le laissa; et voila les anges s'approchèrent, et le servirent.

THE SECOND SUNDAY IN LENT.

The Collect.

ALMIGHTY God, who seest that we have no power of ourselves to help ourselves; Keep us both outwardly in our bodies, and inwardly in our souls; that we may be defended from all adversities which may happen to the body, and from all evil thoughts which may assault and hurt the soul; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 Thess. iv. 1.

WE beseech you, brethren, and exhort you by the Lord Jesus, that as ye have received

LE SECOND DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui vois que nous-mêmes nous n'avons aucun pouvoir de nous aider; garde-nous extérieurement dans nos corps, et intérieurement dans nos ames, afin que nous soyons garantis de toutes les adversités qui pourroient nuire à nos ames. Exauce-nous pour l'amour de Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 Thess. iv. 1.

FRERES, nous vous prions donc, et vous conjurons par le Seigneur Jésus, que comme vous avez appris de nous, de quelle manière on doit se conduire et plaire à Dieu, vous

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

λέγει· σὲ εἰσάκουσα ἐν καιρῷ δεκτῷ, καὶ ἐν ἡμέρα σωτηρίας σὲ ἐβοήθησα. Ἰδοὺ τώρα καιρὸς εἶναι εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ τώρα ἡμέρα σωτηρίας. Εἰς καμμίαν πρᾶξιν μὴ σκοντάψατε εἰς κανένα πρᾶγμα, ὅπως μὴ ἀτιμηθῇ ἡ διακονία. Ἀλλ' εἰς πάντα ἐπιτυγχάνοντες ὡσὰν διάκονοι τοῦ Θεοῦ, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις. Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόπῳ, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις. Ἐν καθαρότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν ἀγαθότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ϗ ἐν ἀγάπῃ δίχως ὑποκρισίας. Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης, τῶν δεξιῶν καὶ τῶν ἀριστερῶν. Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας· διὰ δυσφημίας ϗ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, ὅμως ἀληθεῖς. Ὡς ἀγνώριστοι, ὅμως γνωρισμένοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, ὅμως ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευμένοι, ἀλλὰ μὴ θανατωμένοι. Ὡς λυπούμενοι, ὅμως πάντοτε χαίροντες· ὡς πτωχοί, πλουτίζοντες δὲ πολλοὺς· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ κατέχοντες πάντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. α'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐφέρθη εἰς τὴν ἔρημον ἀπὸ τῦ Πνεύματος, ἵνα πειρασθῇ ἀπὸ τῦ διαβόλυ. Καὶ νηστεύσας ἡμέρας σαράντα καὶ νύκτας σαράντα, ὕστερον ἐπείνασε. Καὶ ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν ὁ πειράζων, εἶπεν. Ἐὰν εἶσαι υἱὸς τῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα γένωσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε. Γεγράφθη· Δὲν ζῇ ἄνθρωπος μόνον μὲ ψωμίον, ἀλλὰ διὰ κάθε λόγον ἐξερχόμενον ἀπὸ τοῦ στόματος τῦ Θεῦ. Τότε τὸν λαμβάνει ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ βάνει τον ἐπὶ τὸ πτερύγιον τῦ ἱερῦ· καὶ λέγει του. Ἐὰν υἱὸς εἶσαι τοῦ Θεοῦ βάλε τὸν ἑαυτόν σου κάτω· ὅτι ἐγράφθη· θέλει διὰ σὲ προστάξειν τοὺς ἀγγέλους τῦ καὶ σὲ φέρωσιν ἐπὶ τὰς χεῖρας των μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδασον. Εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν ἐγράφθη· Δὲν θέλεις πειράσειν Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν τὸν λαμβάνει ὁ διάβολος εἰς βουνὸν ὑψηλὸν πολύ, καὶ τοῦ δείχνει πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, καὶ τὴν δόξαν των. Καὶ τοῦ λέγει. Ταῦτα πάντα θέλω σοὶ δώσειν, ἐὰν πεσὼν μὲ προσκυνήσεις. Τότε τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε Σατανᾶ· ἐγράφθη γὰρ θέλεις προσκυνήσειν Κύριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτὸν μόνον λατρεύσεις. Τότε τὸν ἀφίνει ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν ὑπηρέτουν.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ βλέπων ἡμᾶς ἀδυνάτους 'να βοηθήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας, φύλαξον τὸ σῶμά μας κατὰ τὸ ἔξω καὶ τὴν ψυχήν μας κατὰ τὸ ἔσω, ὅπως ὑπερασπισθῶμεν ἀπὸ κάθε λογῆς δυστυχημάτων, σωματικοῦ πάθυς, ϗ πονηροῦ διανοήματος δυναμένου 'να ὁρμήσῃ κατὰ τῆς ψυχῆς καὶ 'να τὴν βλάψῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Θεσσ. δ'. α'.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, σᾶς ἐρωτῶμεν, καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς ἐλάβετε

LA SECONDA DOM. DI QUARESIMA.

tevole, e t' ho aiutato nel giorno della salute; ecco ora il tempo accettevole, ecco ora il giorno della salute, non dando intoppo alcuno in cosa veruna, acciocchè il ministerio non ha vituperato; anzi, rendendoci noi stessi approvati in ogni cosa come ministri di Dio, in molta sofferenza, in necessità, in strettezze, in battiture, in prigioni, in turbamenti, in travagli, in vigilie, in digiuni, in purità, in conoscenza, in pazienza, in benignità, in ispirito santo, in carità non finta, in parola di verità, in virtù di Dio, con l' armi di giustizia a destra ed a sinistra, per gloria ed ignominia, per buona fama ed infamia, come seduttori, e pur veraci; come sconosciuti, e pur riconosciuti; come morenti, e pur, ecco, viviamo; come gastigati, ma pur non messi a morte; come contristati, e pur sempre allegri; come poveri, e pure arricchendo molti; come non avendo nulla, e pur possedendo ogni cosa.

L' Evangelo. S. Matt. iv. 1.

ALLORA Gesù fu condotto dallo spirito nel diserto, per esser tentato dal diavolo. E dopo ch' ebbe digiunato quaranta giorni e quaranta notti, alla fine ebbe fame. E il tentatore, accostatoglisi, disse: se pur tu sei figliuol di Dio, di che queste pietre divengano pani. Ma egli, rispondendo, disse: egli è scritto, l' uomo non vive di pan solo, ma d' ogni parola che procede dalla bocca di Dio. Allora il diavolo lo trasportò nella santa città, e lo pose sopra l' orlo del tetto del tempio; e gli disse: se pur sei figliuol di Dio, gittati giù; perciocchè egli è scritto, egli darà ordine a' suoi Angeli intorno a te, ed essi ti torranno nelle lor mani, che talora tu non t' intoppi del piè in alcuna pietra. Gesù gli disse: egli è altresì scritto: non tentare il Signore, Iddio tuo. Di nuovo il diavolo lo trasportò sopra un monte altissimo, e gli mostrò tutti i regni del mondo, e la lor gloria, e gli disse: io ti darò tutte queste cose, se, gittandoti in terra, tu mi adori. Allora Gesù gli disse: va, Satana, conciosiacosachè egli sia scritto: adora il Signore, Iddio tuo, e servi a lui solo. Allora il diavolo lo lasciò, ed ecco, degli Angeli vennero a lui, e gli ministravano.

LA SECONDA DOMENICA DI QUARESIMA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che ci vedi non aver forza da noi medesimi di poterci aiutare: guardaci esteriormente nei nostri corpi, e interioriomente nelle anime nostre, acciocchè possiamo esser difesi da ogni sorta d' avversità, incidente al corpo, e da ogni pensier malvagio che possa assalir o nuocer all' anima, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 Tessal. iv. 1.

NOI vi preghiamo ed esortiamo, Fratelli nel Signor Gesù, che come avete da noi ri-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda Quadragesimæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am andern Sonntage in der Faſten.

angenehmen Zeit erhöret, und habe dir am Tage des Heils geholfen. Sehet, jetzt iſt die angenehme Zeit, jetzt iſt der Tag des Heils. Laſſet uns aber niemand irgend ein Aergerniß geben, auf daß unſer Amt nicht verläſtert werde. Sondern in allen Dingen laſſet uns beweiſen, als die Diener Gottes, in großer Geduld, in Trübſalen, in Nöthen, in Aengſten, in Schlägen, in Gefängniſſen, in Aufrühren, in Arbeit, in Wachen, in Faſten, in Keuſchheit, in Erkenntniß, in Langmuth, in Freundlichkeit, in dem heiligen Geiſte, in ungefärbter Liebe, in dem Worte der Wahrheit, in der Kraft Gottes, durch Waffen der Gerechtigkeit, zur Rechten und zur Linken; durch Ehre und Schande, durch böſe Gerüchte und gute Gerüchte; als die Verführer, und doch wahrhaftig: als die unbekannten, und doch bekannt; als die Sterbenden, und ſiehe, wir leben; als die Gezüchtigten, und doch nicht ertödtet; als die Traurigen, aber allezeit fröhlich; als die Armen, aber die doch viele reich machen; als die nichts inne haben, und doch alles haben.

Das Evangelium. Matth. 4, 1—11.

Da ward Jeſus vom Geiſte in die

Wüſte geführet, auf daß er von dem Teufel verſucht würde. Und da er vierzig Tage und vierzig Nächte gefaſtet hatte, hungerte ihn. Und der Verſucher trat zu ihm, und ſprach: Biſt du Gottes Sohn, ſo ſprich, daß dieſe Steine Brodt werden. Und er antwortete, und ſprach: Es ſtehet geſchrieben: Der Menſch lebet nicht vom Brodte allein; ſondern von einem jeglichen Worte, das durch den Mund Gottes gehet. Da führete ihn der Teufel mit ſich in die heilige Stadt, und ſtellte ihn auf die Zinne des Tempels, und ſprach zu ihm: Biſt du Gottes Sohn, ſo laß dich hinab, denn es ſtehet geſchrieben: Er wird ſeinen Engeln über dir Befehl thun, und ſie werden ſich auf den Händen tragen, auf daß du deinen Fuß nicht an einen Stein ſtoßeſt. Da ſprach Jeſus zu ihm: Wiederum ſtehet auch geſchrieben: Du ſollſt Gott, deinen Herrn, nicht verſuchen. Wiederum führete ihn der Teufel mit ſich auf einen ſehr hohen Berg, und zeigete ihm alle Reiche der Welt und ihre Herrlichkeit, und ſprach zu ihm: Dieß alles will ich dir geben, ſo du niederfälleſt, und mich anbeteſt. Da ſprach Jeſus zu ihm: Hebe dich weg von mir, Satan! denn es ſtehet geſchrieben: Du ſollſt anbeten Gott, deinen Herrn, und ihm allein dienen. Da verließ ihn der Teufel; und ſiehe, da traten die Engel zu ihm, und dieneten ihm.

Am andern Sonnt. in der Faſten.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du ſieheſt, daß wir von uns ſelbſt keine Kraft haben, uns zu helfen! Bewahre uns ſowohl äußerlich, an unſerm Leibe, wie innerlich, an unſerer Seele, daß wir vor allen Verletzungen unſerer leiblichen Wohlfahrt, wie vor allen böſen Gedanken, die unſere Seele anfechten und beſchädigen könnten, geſichert werden mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Theſſal. 4, 1—8.

Weiter, lieben Brüder, bitten wir euch, und ermahnen in dem Herrn Jeſu, nachdem

LA SEGUNDA DOM. DE QUARESMA.

tiempo agradable, y te ayudé en dia de salud. He aquí ahora el tiempo favorable, he aquí ahora el dia de la salud. No demos á nadie ocasion de escándalo, porque no sea vituperado nuestro ministerio: antes en todas cosas nos mostremos como Ministros de Dios en mucha paciencia, en tribulaciones, en necesidades, en angustias, en azotes, en cárceles, en sediciones, en trabajos, en vigilias, en ayunos, en pureza, en ciencia, en longanimidad, en mansedumbre, en Espíritu Santo, en caridad no fingida, en palabra de verdad, en virtud de Dios, por armas de justicia á diestro y á siniestro, por honra y por deshonra: por infamia y por buena fama: como seductores, aunque verdaderos: como desconocidos, aunque conocidos: como muriendo, y he aquí que vivimos: como castigados, mas no amortiguados: como tristes, mas siempre alegres: como pobres, mas enriqueciendo á muchos: como que no tenemos nada, mas poseyéndolo todo.

El Evangelio. S. Mat. iv. 1.

ENTONCES Jesús fué llevado al desierto por el espíritu, para ser tentado del diablo. Y habiendo ayunado quarenta dias y quarenta noches, despues tuvo hambre. Y llegandose á él el tentador, le dixo: Si eres hijo de Dios, dí que estas piedras se hagan panes. El qual le respondió y dixo: Escrito está; No de solo pan vive el hombre, mas de toda palabra, que sale de la boca de Dios. Entónces le tomó el diablo, y le llevó á la santa ciudad, y le puso sobre la almena del templo, y le dixo: Si eres hijo de Dios, échate de aquí abaxo, porque escrito está: Que mandó á sus Angeles acerca de tí, y te tomarán en palmas, porque no tropiezes en piedra con tu pie. Jesus le dixo: Tambien está escrito: No tentarás al Señor tu Dios. De nuevo le subió el diablo á un monte muy alto; y le mostró todos los reynos del mundo, y la gloria de ellos, y le dixo: Todo esto te daré, si cayendo me adorares. Entónces le dixo Jesus, Vete, Sat nás: porque escrito está: Al Señor tu Dios adorarás, y á él solo servirás. Entónces le dexó el diablo: y he aquí los Angeles llegáron y le servian.

LA SEGUNDA DOMINICA DE QUARESMA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que sabes bien que no hay en nosotros poder alguno para defendernos; guardanos interiormente en nuestras almas, y exteriormente en nuestros cuerpos, para que seamos librados de todas las adversidades que podrian molestar al cuerpo, y de los malos pensamientos, que podrian dañar el alma, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 Thes. iv. 1.

OS rogamos y os exhortamos en el Señor Jesus, que como habeis recibido de nosotros

LATINA ET GRÆCA.

DOM. SECUNDA QUADRAGESIMÆ.

salutis adjuvi te. Ecce, nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis. Nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium nostrum: sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma justitiæ a dextris et a sinistris, per gloriam, et ignobilitatem: per infamiam, et bonam famam: ut seductores, et veraces: sicut qui ignoti, et cogniti: quasi morientes, et ecce vivimus: ut castigati, et non mortificati: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, et omnia possidentes.

Evangelium. S. Matth. iv. 1.

TUNC Jesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. Et, cum jejunasset quadraginta diebus, et quadraginta noctibus, postea esuriit. Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, et statuit eum super pinnaculum templi, et dixit ei: Si filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit de te; et in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi Jesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: et ostendit ei omnia regna mundi, et gloriam eorum; et dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade, Satana: scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, et illi soli servies. Tunc reliquit eum diabolus: et ecce angeli accesserunt, et ministrabant ei.

DOMINICA SECUNDA QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui vides nullam nobis inesse virtutem ad adjuvandum nos ipsos; interius nos quoad animam, et exterius quoad corpus, custodi; ut, contra adversa omnia quæ corpori possint accidere, et omnes malas cogitationes quæ animam impetere valeant, probe muniamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. 1 Thess. iv. 1.

ROGAMUS vos, et obsecramus in Domino Jesu, ut, quemadmodum accepistis a nobis,

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις· Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις· Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ· Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας· διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. α'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντά σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ ἡμᾶς ὁρῶν πάνυ ἀδυνάτους ὄντας ἡμῖν αὐτοῖς ἐπαρκεῖν, διαφύλαξον ἡμᾶς τὸ μὲν ἐντὸς τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ ἐκτὸς τὸ σῶμα, ἵνα ἀπὸ πάντων τε τῶν δυστυχημάτων τῷ σώματι συμβῆναι πεφυκότων, πασῶν τε τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων τῇ ψυχῇ ἐφορμῆσαί τε καὶ βλάψαι αὐτὴν δυναμένων, ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Θεσ. δ'. α'.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρε-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Tertia Quadragesimæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE THIRD SUNDAY IN LENT.

of us how ye ought to walk, and to please God, so ye would abound more and more. For ye know what commandments we gave you by the Lord Jesus. For this is the will of God, even your sanctification, that ye should abstain from fornication; that every one of you should know how to possess his vessel in sanctification and honour; not in the lust of concupiscence, even as the Gentiles which know not God; that no man go beyond and defraud his brother in any matter; because that the Lord is the avenger of all such, as we also have forewarned you, and testified. For God hath not called us unto uncleanness, but unto holiness. He therefore that despiseth despiseth not man, but God, who hath also given unto us his holy Spirit.

The Gospel. St. Matth. xv. 21.

JESUS went thence, and departed into the coasts of Tyre and Sidon. And behold, a woman of Canaan came out of the same coasts, and cried unto him, saying, Have mercy on me, O Lord, thou Son of David; my daughter is grievously vexed with a devil. But he answered her not a word. And his disciples came and besought him, saying, Send her away; for she crieth after us. But he answered and said, I am not sent, but unto the lost sheep of the house of Israel. Then came she and worshipped him, saying, Lord, help me. But he answered and said, It is not meet to take the children's bread, and to cast it to dogs. And she said, Truth, Lord; yet the dogs eat of the crumbs which fall from their master's table. Then Jesus answered and said unto her, O woman, great is thy faith: be it unto thee even as thou wilt. And her daughter was made whole from that very hour.

LE III. DIMANCHE DU CAREME.

abondiez en cela de plus en plus. Car vous savez quels préceptes nous vous avons donnés de la part du Seigneur Jésus. Parce que c'est ici la volonté de Dieu, savoir, votre sanctification, et que vous vous absteniez de la paillardise; afin que chacun de vous sache posséder son vaisseau en sanctification et en honneur, et non avec passion de convoitise, comme les Gentils qui ne connoissent point Dieu. Que personne ne foule son frère, ou ne fasse point profit au dommage de son frère en aucune affaire, parce que le Seigneur est le vengeur de toutes ces choses, comme nous vous l'avons dit auparavant, et assuré. Car Dieu ne nous a point appelés à la souillure, mais à la sanctification. C'est pourquoi celui qui rejette ceci, ne rejette point un homme, mais il rejette Dieu, qui a aussi mis son Saint Esprit en nous.

L'Evangile, St. Matthieu, xv. 21.

JESUS, partant de là, se retira vers les quartiers de Tyr et de Sidon. Et voici, une femme Cananéenne, qui étoit partie de ces quartiers-là, s'écria, en lui disant: Seigneur, Fils de David, aie pitié de moi; ma fille est misérablement tourmentée du diable. Mais il ne lui répondit mot. Et ses disciples s'approchant, le prièrent, disant: renvoie-la, car elle crie après nous. Et il répondit, et dit: je ne suis envoyé qu'aux brebis perdues de la maison d'Israël. Mais elle vint, et l'adora, disant: Seigneur, assiste-moi. Et il lui répondit, et dit: il n'est pas bon de prendre le pain des enfans et de le jeter aux petits chiens. Mais elle dit: il est vrai, Seigneur; cependant les petits chiens mangent les miettes qui tombent de la table de leurs maîtres. Alors Jésus, répondant, lui dit: ô femme ta foi est grande; qu'il te soit fait comme tu veux. Et dès ce moment-là sa fille fut guérie.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ἀφ' ἡμῶν, τὸ πῶς πρέπει ἵνα περιπατεῖτε, καὶ ἵνα ἀρέσκετε τοῦ Θεοῦ, εἰς τοῦτο μᾶλλον περισσεύσατε. Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ διότι ἔκδικος Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ὑμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιε'. κα'.

Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα ἔκραζε λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὸς Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτὸν λέγουσα· Κύριε, βοήθησόν μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπεν· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

LA TERZA DOM. DI QUARESIMA.

cevuto come vi convien camminare e piacere a Dio, in ciò vieppiù abbondiate; perciocchè voi sapete quali comandamenti v' abbiamo dati per il Signore Gesù: conciosiacosachè questa sia la volontà di Dio, cioè, la vostra santificazione; acciocchè v' astenghiate dalla fornicazione, e che ciascun di voi sappia possedere il suo vaso in santificazione ed onore: non in passione di concupicenza, come i Gentili, i quali non conoscon Iddio; e che niuno opprima il suo prossimo, nè gli faccia frode negli affari di questa vita; perciocchè il Signore è il vendicatore di tutte queste cose: siccome ancora v' abbiamo innanzi detto e protestato; conciosiacosachè Iddio non ci abbia chiamati ad immondizia, ma a santificazione. Perciò, chi sprezza queste cose non isprezza un uomo, ma Iddio, il quale ancora ha messo il suo Santo Spirito in noi.

L' Evangelo. S. Matt. xv. 21.

GESU, partitosi di là, si ritirò nelle parti di Tiro e di Sidone. Ed ecco, una donna Cananea uscita di que' confini, gli gridò, dicendo: abbi pietà di me, o Signore, figliuol di David: la mia figliuola è malamente tormentata dal demonio. Ma egli non le rispondeva nulla. Ed i suoi discepoli, accostatisi, lo pregavano, dicendo: licenziala, perciocchè ella grida dietro a noi. Ma egli, rispondendo, disse: io non son mandato, sennon alle pecore perdute della casa d' Israel. Ed ella venne, e l' adorò; dicendo: Signore, aiutami. Ma egli, rispondendo, disse: egli non è onesto prendere il pan de' figliuoli e gittarlo a' cagnuoli. Ed ella disse: ben dici, Signore, conciosiacosachè anche i cagnuoli mangino delle miche che caggiono dalla tavola de' lor padroni. Allora Gesù, rispondendo, le disse: o Donna: o Donna, grande è la tua fede: siati fatto come tu vuoi; e da quell ora la sua figliuola fu sanata.

THE THIRD SUNDAY IN LENT.

The Collect.

WE beseech thee, Almighty God, look upon the hearty desires of thy humble servants, and stretch forth the right hand of thy Majesty, to be our defence against all our enemies; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. v. 1.

BE ye therefore followers of God, as dear children; and walk in love, as Christ also hath loved us, and hath given himself for us, an offering and a sacrifice to God for a sweet-smelling savour. But fornication, and all uncleanness, or covetousness, let it not be once named amongst you, as becometh saints; neither filthiness, nor foolish-talking, nor jesting, which are not convenient; but rather giving of thanks: for this ye know, that no whoremonger, nor unclean person, nor covetous man, who is an idolater, hath any inheritance in the kingdom of Christ, and of God. Let no man deceive you with vain words: for because of these things cometh the wrath of God upon the children of disobedience. Be not ye therefore partakers with them: for ye were sometimes darkness, but now are ye light in the Lord: walk as children of light; (for the fruit of the Spirit is in all goodness,

LE TROISIEME DIMANCHE DU CAREME

La Collecte.

ECOUTE, ô Dieu tout-puissant, l'ardente prière de tes humbles serviteurs, nous t'en supplions, et déploie la force de ton bras, pour nous défendre contre tous nos ennemis, par Jésus-Christ ton Fils, notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Eph. v. 1.

SOYEZ donc imitateurs de Dieu, comme ses chers enfans; et marchez dans la charité, ainsi que Christ aussi nous a aimés, et s'est donné lui-même pour nous en oblation et sacrifice à Dieu, en odeur de bonne senteur. Que ni la paillardise, ni aucune souillure, ni l'avarice, ne soient pas même nommées parmi vous, ainsi qu'il est convenable à des Saints; ni aucune chose deshonnête, ni parole folle, ni plaisanterie, car ce sont-là des choses qui ne sont pas bienséantes; mais plutôt des actions de grâces. Car vous savez ceci, que ni aucun paillard, ni aucun immonde, ni aucun avare, qui est un idolâtre, n'a point d'héritage au royaume de Christ et de Dieu. Que personne ne vous séduise par de vains discours: car à cause de ces choses, la colère de Dieu vient sur les enfans de rebellion. Ne soyez donc point leurs compagnons; car vous étiez autrefois ténèbres, mais maintenant vous êtes lumière au Seigneur: conduisez-vous donc comme des enfans de lumière; (car le fruit de l'esprit consiste en toute débonnaireté,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

Παρακαλοῦμέν σε, Παντοκράτορα Θεὲ, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰς θερμὰς ἐπιθυμίας τῶν ταπεινῶν σου δούλων, καὶ ἄπλωσον τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου, εἰς βοήθειαν ἡμῶν κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ε'. α'.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά. Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις· καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· (ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ

LA TERZA DOMENICA DI QUARESIMA.

La Colletta.

NOI ti preghiamo, o Dio onnipotente, d' aver risguardo agli ardenti desideri de' tuoi umilissimi servi, e stender la destra della tua Maestà, per difenderci da tutti i nostri nemici, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Efes. v. 1.

SIATE adunque imitatori di Dio, come figliuoli diletti; e camminate in carità, siccome ancora Cristo ci ha amati ed ha dato sè stesso per noi, in offerta e sacrificio a Dio in odor soave. E come si conviene a' santi, fornicazione e niuna immondizia ed avarizia non sia pur nominata fra voi; nè disonestà, nè stolto parlare, buffonerie, le quali cose non si convengono, ma piuttosto ringraziamento. Conciosiacosachè voi sappiate questo, che niun fornicatore, nè immondo nè avaro, il qual è idolatra ha eredità nel regno di Cristo di Dio. Niuno vi seduca con vani ragionamenti; perciocchè per queste cose viene l' ira di Dio sopra i figliuoli di disubbidienza. Non siate adunque lor compagni; perciocchè già eravate tenebre, ma ora siete luce nel Signore:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Tertia Quadragesimæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Dritten Sonntage in der Faſten.

ihr von uns empfangen habt, wie ihr ſollt wandeln und Gott gefallen, daß ihr immer völliger werdet. Denn ihr wiſſet, welche Gebote wir euch gegeben haben, durch den Herrn Jeſum. Denn das iſt der Wille Gottes, eure Heiligung, daß ihr meidet die Hurerey, und ein jeglicher unter euch wiſſe ſein Faß zu behalten in Heiligung und Ehren, nicht in der Luſtſeuche, wie die Heiden, die von Gott nichts wiſſen; und das niemand zu weit greife, noch vervortheile ſeinem Bruder im Handel: denn der Herr iſt der Rächer über das alles, wie wir euch zuvor geſagt und bezeuget haben. Denn Gott hat uns nicht berufen zur Unreinigkeit, ſondern zur Heiligung. Wer nun verachtet, der verachtet nicht Menſchen, ſondern Gott, der ſeinen heiligen Geiſt gegeben hat in euch.

Das Evangelium. Matth. 15, 21—28.

Und Jeſus gieng aus von dannen, und entwich in die Gegend Tyri und Sidon. Und ſiehe, ein cananäiſches Weib gieng aus derſelbigen Grenze, und ſchrie ihm nach, und ſprach: Ach Herr, du Sohn Davids, erbarme dich meiner! meine Tochter wird vom Teufel übel geplaget. Und er antwortete ihr kein Wort. Da traten zu ihm ſeine Jünger, baten ihn, und ſprachen: Laß ſie doch von dir, denn ſie ſchreiet uns nach. Er antwortete aber und ſprach: Ich bin nicht geſandt, denn nur zu den verlornen Schafen von dem Hauſe Iſrael. Sie kam aber, und fiel vor ihm nieder, und ſprach: Herr, hilf mir! Aber er antwortete, und ſprach: Es iſt nicht fein, daß man den Kindern ihr Brodt nehme, und werfe es vor die Hunde. Sie ſprach: Ja, Herr; aber doch eſſen die Hündlein von den Broſämlein, die von ihrer Herren Tiſche fallen. Da antwortete Jeſus, und ſprach zu ihr: O Weib, dein Glaube iſt groß! dir geſchehe, wie du willſt. Und ihre Tochter ward geſund zu derſelbigen Stunde.

Am dritten Sonntage in der Faſten.

Die Collecte.

Wir bitten dich, allmächtiger Gott, merke auf das herzliche Verlangen deiner demüthigen Diener, und ſtrecke die rechte Hand deiner Majeſtät aus, uns gegen alle unſere Feinde zu beſchützen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Epheſ. 5, 1—14.

So ſeyd nun Gottes Nachfolger, als die lieben Kinder, und wandelt in der Liebe, gleichwie Chriſtus uns geliebet hat, und ſich ſelbſt dargegeben für uns, zur Gabe und Opfer, Gott zu einem ſüßen Geruch. Hurerey aber und alle Unreinigkeit, oder Geiz, laſſet nicht von euch geſagt werden, wie den Heiligen zuſtehet; auch ſchandbare Worte und Narrentheidinge, oder Scherz, welche euch nicht ziemen, ſondern vielmehr Dankſagung. Denn das ſollt ihr wiſſen, daß kein Hurer, oder Unreiner, oder Geiziger (welcher iſt ein Götzendiener) Erbe hat an dem Reiche Chriſti und Gottes. Laſſet euch niemand verführen mit vergeblichen Worten, denn um dieſer willen kommt der Zorn Gottes über die Kinder des Unglaubens. Darum ſeyd nicht ihre Mitgenoſſen. Denn ihr waret weiland Finſterniß, nun aber ſeyd ihr ein Licht in dem Herrn. Wandelt wie die Kinder des Lichts. Die Frucht des

LA TERCERA DOM. DE QUARESMA.

de qué manera os conviene conversar, y agradar á Dios; así tambien converseis para ir creciendo. Porque ya sabeis, qué preceptos os he dado por el Señor Jesus. Pues esta es la voluntad de Dios, vuestra santificacion: que os abstengais de fornicacion, que sepa cada uno de vosotros poseer su vaso en santificacion y honor: no en afecto de concupiscencia, como los Gentiles, que no conocen á Dios: y que ninguno oprima, ni engañe en nada á su hermano: porque el Señor es vengador de todas estas cosas, como ya ántes os lo hemos dicho y protestado. Porque no nos llamó Dios para inmundicia, sino para santificacion. Y así el que desprecia esto, no desprecia á un hombre, sino á Dios; que ha puesto tambien su Espíritu Santo en nosotros.

El Evangelio. S. Mat. xv. 21.

Y SALIENDO Jesus de allí, se fué á las partes de Tiro y de Sidón. Y he aquí una muger Cananéa, que habia salido de aquellos términos, y clamaba diciendole: Señor, hijo de David, ten piedad de mí: mi hija es malamente atormentada del demonio. Y él no le respondió palabra. Y llegándose sus discípulos, le rogaban y decian: Despáchala, porque viene gritando en pos de nosotros. Y él respondiendo dixo: No soy enviado sino á las ovejas, que perecieron, de la casa de Israél. Mas ella vino, y le adoró, diciendo: Señor, valedme. El respondió, y dixo: No es bien tomar el pan de los hijos, y echarlo á los perros. Y ella dixo: Así es, Señor: mas los perrillos comen de las migajas, que caen de la mesa de sus señores. Entónces respondió Jesus, y le dixo: O muger, grande es tu fé: hágase contigo como quieres. Y desde aquella hora fué sana su hija.

LA TERCERA DOMINICA DE QUARESMA.

La Colecta.

TE suplicamos, Omnipotente Dios, que atiendas á los vivos deseos de tus humildes siervos, y estiendas la Diestra de tu Magestad para ser nuestra defensa contra todos nuestros enemigos, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. v. 1.

SED pues imitadores de Dios, como hijos muy amados: y andad en caridad, así como Christo tambien nos amó, y se entregó asímismo por nosotros, ofrenda y hostia á Dios en olor de suavidad. Por tanto, fornicacion, y toda impureza, ó avaricia, ni aun se nombre entre vosotros, como conviene á Santos: ni palabras torpes, ni necias, ni chanzas, que son impertinentes; sino ántes acciones de gracias. Porque habeis de saber y entender: que ningun fornicario, ó inmundo, ó avaro, lo qual es culto de ídolos, no tiene herencia en el reyno de Christo, y de Dios. Ninguno os engañe con palabras vanas; pues por esto viene la ira de Dios sobre los hijos de la incredulidad. No tengais pues cosa comun con ellos. Porque en otro tiempo érais tinieblas; mas ahora sois luz en el Señor. Andad como hijos de

LATINA ET GRÆCA.

DOM. TERTIA QUADRAGESIMÆ.

quomodo oporteat vos ambulare, et placere Deo, sic et ambuletis, ut abundetis magis. Scitis enim quæ præcepta dederim vobis per Dominum Jesum. Hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra; ut abstineatis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore; non in passione desiderii, sicut et Gentes, quæ ignorant Deum: et nequis supergrediatur, neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut prædiximus vobis, et testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis.

Evangelium. S. Matth. xv. 21.

ET egressus inde Jesus secessit in partes Tyri, et Sidonis. Et ecce mulier Chananæa, a finibus illis egressa, clamavit, dicens ei: Miserere mei, Domine, fili David: filia mea male a dæmonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli ejus rogabant eum dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens, ait: Non sum missus, nisi ad oves, quæ perierunt, domus Israel. At illa venit, et adoravit eum, dicens: Domine, adjuva me. Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, et mittere canibus. At illa dixit: Etiam, Domine: nam et catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Tunc respondens Jesus ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia ejus ex illa hora.

DOMINICA TERTIA QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

QUÆSUMUS, Omnipotens Deus! humilium famulorum tuorum vota fervida respice; et, in defensionem nostram adversus omnes inimicos nostros, Majestatis tuæ dextram extende, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Ephes. v. 1.

ESTOTE ergo imitatores Dei, sicut filii carissimi: et ambulate in dilectione, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, (sicut decet sanctos) aut turpitudo, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet; sed magis gratiarum actio. Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, (quod est idolorum servitus) non habet hæreditatem in regno Christi, et Dei. Nemo vos seducat inanibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentiæ. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulate, (fructus

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

λάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον· Οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιε'. κα'.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία, ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝ σε, Παντοκράτωρ Θεὸς, ἐπὶ τὰς ἐκτενεῖς τῶν ταπεινῶν δούλων σου αἰτήσεις ἐπιδεῖν, καὶ τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου ἐκτεῖναι, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ε'. α'.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις· Καὶ αἰσχρότης, ᾗ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε. (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta Quadragesimæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

and righteousness, and truth;) proving what is acceptable unto the Lord. And have no fellowship with the unfruitful works of darkness, but rather reprove them: for it is a shame even to speak of those things which are done of them in secret. But all things that are reproved are made manifest by the light: for whatsoever doth make manifest is light. Wherefore he saith, Awake, thou that sleepest, and arise from the dead, and Christ shall give thee light.

The Gospel. St. Luke xi. 14.

JESUS was casting out a devil, and it was dumb. And it came to pass, when the devil was gone out, the dumb spake; and the people wondered. But some of them said, He casteth out devils through Beelzebub, the chief of the devils. And others, tempting him, sought of him a sign from heaven. But he, knowing their thoughts, said unto them, Every kingdom divided against itself is brought to desolation; and a house divided against a house falleth. If Satan also be divided against himself, how shall his kingdom stand? because ye say, that I cast out devils through Beelzebub. And if I by Beelzebub cast out devils, by whom do your sons cast them out? therefore shall they be your judges. But if I with the finger of God cast out devils, no doubt the kingdom of God is come upon you. When a strong man armed keepeth his palace, his goods are in peace; but when a stronger than he shall come upon him, and overcome him, he taketh from him all his armour wherein he trusted, and divideth his spoils. He that is not with me is against me: and he that gathereth not with me scattereth. When the unclean spirit is gone out of a man, he walketh through dry places, seeking rest; and finding none, he saith, I will return unto my house whence I came out. And when he cometh, he findeth it swept and garnished. Then goeth he and taketh to him seven other spirits more wicked than himself, and they enter in, and dwell there; and the last state of that man is worse than the first. And it came to pass, as he spake these things, a certain woman of the company lift up her voice, and said unto him, Blessed is the womb that bare thee, and the paps which thou hast sucked. But he said, Yea rather, blessed are they that hear the Word of God, and keep it.

THE FOURTH SUNDAY IN LENT.

The Collect.

GRANT, we beseech thee, Almighty God, that we, who for our evil deeds do worthily deserve to be punished, by the comfort of thy grace may mercifully be relieved; through our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

The Epistle. Gal. iv. 21.

TELL me, ye that desire to be under the law, do ye not hear the law? For it is written, that Abraham had two sons the one

LE IV. DIMANCHE DU CAREME.

justice, et vérité,) éprouvant ce qui est agréable au Seigneur. Et ne communiquez point aux œuvres infructueuses des ténèbres, mais au contraire reprenez-les; car il est même déshonnête de dire les choses qui sont faites par eux en cachette. Mais toutes choses, étant mises en évidence par la lumière, sont rendues manifestes; car la lumière est celle qui manifeste tout. C'est pourquoi il est dit: réveille-toi, toi qui dors, et te relève d'entre les morts, et Christ t'éclairera.

L'Evangile, St. Luc, ix. 14.

JESUS jeta dehors un démon, qui étoit muet: et il arriva, que quand le démon fut sorti, le muet parla, et les troupes s'en étonnèrent. Et quelques-uns d'entre eux dirent: c'est par Béelzébul, prince des diables, qu'il jette les diables dehors. Mais les autres, pour l'éprouver, lui demandoient un signe du ciel. Mais lui, connoissant leurs pensées, leur dit: tout royaume divisé contre soi-même, sera réduit en désert; et toute maison, divisée contre elle-même, tombe en ruine. Que si Satan est aussi divisé contre lui-même, comment subsistera son règne? car vous dites, que je jette hors les diables par Béelzébul. Que si je jette les diables dehors par Béelzébul, vos fils par qui les jettent-ils dehors? c'est pourquoi ils seront eux-mêmes vos juges. Mais si je jette les diables dehors par le doigt de Dieu, certes le règne de Dieu est parvenu à vous. Quand un fort homme bien armé garde son hôtel, les choses qu'il a sont en sureté; mais s'il en survient un autre plus fort que lui, qui le surmonte, il lui ôte toutes ses armes auxquelles il se confioit, et fait le partage de ses dépouilles. Celui qui n'est point avec moi, est contre moi: et celui qui n'assemble point avec moi, disperse. Quand l'esprit immonde est sorti d'un homme, il va par des lieux secs, cherchant du repos; et n'en trouvant point, il dit: je retournerai dans ma maison, d'où je suis sorti. Et y étant venu, il la trouve balayée et parée. Alors il s'en va, et prend avec soi sept autres esprits plus méchans que lui, et ils entrent et demeurent là; de sorte que la dernière condition de cet homme-là est pire que la première. Or, il arriva, comme il disoit ces choses, qu'une femme d'entre les troupes éleva sa voix, et lui dit: bienheureux sont les flancs qui t'ont porté, et les mammelles que tu as tetées. Et il dit: mais plutôt, bienheureux sont ceux qui écoutent la parole de Dieu, et qui la gardent.

LE QUATRIEME DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

NOUS te supplions, Dieu tout-puissant, qu'il te plaise de nous garantir, par l'assistance de ta grâce, de toutes les peines que nous avons méritées par nos péchés, pour l'amour de notre Seigneur et Sauveur Jésus-Christ. *Amen.*

L'Epître, Gal. iv. 21.

DITES-MOI, vous qui voulez être sous la loi, n'entendez-vous point la loi? Car il est écrit, qu'Abraham a eu deux fils, l'un de la

ΚΥΡΙΑΚΗ δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ἀληθείᾳ') δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ· καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε εἰς τὰ ἄκαρπα ἔργα τοῦ σκότους, ἀλλὰ μᾶλιστα μέμφετέ τα. Ὅτι εἶναι ἐντροπὴ τὸ 'να λέγῃ τις τὰ κρυφά των καμώματα. Τὰ δὲ μεμφόμενα πάντα τὸ φῶς τὰ φανερώνει, καὶ κάθε πρᾶγμα φανερομένον εἶναι φῶς. Διὰ τοῦτο λέγει· Ἔγειρε, ἀποκοιμισμένε, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ θέλει ὁ Χριστὸς σὲ ἐκλαμπρύνειν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ια'. ιδ'.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἔκβανεν ἕνα δαιμόνιον, ᾧ αὐτὸ ἦτο βωβόν· ἔτυχε δὲ ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐξελθόν, ὁ βουβὸς ἐλάλησε· καὶ ἐθαύμασε τὸ πλῆθος· Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον. Ἐν ὀνόματι Βεελζεβοὺλ τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ, εἰδὼς τὰ διανοήματά των, εἶπεν πρὸς αὐτούς. Κάθε βασιλεία εἰς μέλη ἐναντία διαμερισθεῖσα, ἐρημοῦται, καὶ σπίτιον ὁμοίως ἐπὶ σπίτιον πέπτει. Ἐὰν δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐναντίον του διεμερίσθη, πῶς δύναται 'να σταθῇ ἡ βασιλεία του; διότι σεῖς λέγετε, ὅτι ἐν ὀνόματι Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοί σας εἰς τίνος ὄνομα τὰ ἐκβάλλουσιν ἐὰν ἐγὼ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Βεελζεβοὺλ τὰ ἐκβάλλω; αὐτοὶ λοιπὸν ἂς εἶναι οἱ κριταί σας. Ἐὰν δὲ μὲ τὸ δάκτυλον τοῦ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἔφθασε λοιπὸν ἐπὶ σᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καλὰ ὁπλισμένος φυλάξῃ τὴν αὐλήν του τὰ ὑπάρχοντά τ᾽ εἶναι εἰς εἰρήνην. Ἐπειδὴ δ'ἔλθῃ ὁ δυνατότερός του καὶ τὸν νικήσῃ σηκώνει ἴλην πανοπλίαν ἴη, εἰς ἣν ὁποῖαν ἔλπιζε, καὶ διαμοιράζει τὰ λάφυρά τ᾽. Ὅσις δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ, εἶναι κατ ἐμοῦ, ᾧ ὅστις δὲν συνάγει μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. Ὅταν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διαπερνᾷ ἀπὸ τόπους ἀνύδρους, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον λέγει· ἂς ὑποστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν τὴν εὑρίσκει σαρωμένην ᾧ στολισμένην. Τότε πορεύεται καὶ λαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερά του, καὶ κατοικεῖ εἰσφέροντάς τα ἐκεῖ, καὶ τὰ ὕστερινὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου γίνονται χειρότερα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ λέγοντος αὐτοῦ ταῦτα, γυναῖκα μία ἀπ' ἀναμεταξὺ τοῦ πλήθους ἐσήκωσε τὴν φωνὴν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ τὰ βυζία τὰ βυζάσαντά σε. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μακάριοι μᾶλλον οἱ ἀκόυοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΟΝ ἡμῖν, παρακαλοῦμεν σε, παντοκράτωρα Θεέ, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματά μας ἄξιοι κολάσεως, δυνηθῶμεν διὰ μέσου τῆς χάριτός σου θεραπείας 'να λάβωμεν βοήθειαν εὐσπλαγχνικὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. δ'. κα'.

ΕΙΠΕΤΕ μου σεῖς οἱ θέλοντες 'να εἶσθε ὑπὸ τὸν νόμον, δὲν ἀκέετε τὸν νόμον; ὅτι ἐγράφθη, ὁ Ἀβραὰμ 'να εἶχε δύο υἱούς· ἕνα ἀπὸ τῆς

LA QUARTA DOM. DI QUARESIMA.

camminate come figliuoli della luce; conciosiacosachè il frutto dello spirito sia in ogni bontà e giustizia e verità, provando ciò ch' è accettevole al Signore, e non partecipate dell' opere infruttuose delle tenebre, anzi piuttosto ancora arguitele; perciocchè egli è disonesto pur di dire le cose che si fanno da coloro in occulto. Ma tutte le cose, essendo arguite, della luce son manifestate perciocchè tutto ciò che manifesta è luce. Perciò dice: risvegliati tu che dormi, e risurgi da' morti, e Cristo ti farà risplendere.

L'Evangelo. S. Luc. xi. 14.

GESU cacciava un demonio, il quale era mutolo: ed avvenne che quando 'l demonio fu uscito, il mutolo parlò, e le turbe si maravigliarono. Ma alcuni di quelli dissero: egli caccia i demoni per Beelzebub, principe de' demoni. Ed altri tentandolo chiedevano da lui un segno dal cielo; ma egli, conoscendo i lor pensieri, disse: ogni regno diviso in parti contrarie, è diserto. Parimente ogni casa divisa in parti contrarie, si ruina, così anche, se Satana è diviso in parti contrarie, come può durare il suo regno? Poichè voi dite ch' io caccio i demoni per Beelzebub? E, se io caccio demoni per Beelzebub, per cui gli cacciano i vostri figliuoli? perciò essi saranno i vostri giudici. Ma se io per il dito di Dio caccio i demoni, il regno di Dio, è adunque giunto a voi. Quando un possente uomo, bene armato, guarda il suo palazzo, le cose sue sono in pace; ma se uno più potente di lui sopraggiugne e lo vince, esso gli toglie le sue armi nelle quali si confidava, e spartisce le sue spoglie. Chi non è meco, è contr' a me, e chi non raccoglie meco, sparge. Quando lo spirito immondo è uscito d'alcun uomo, egli va attorno per luoghi aridi, cercando riposo, e non trovandone; dice: io ritornerò a casa mia, onde io uscii; e se, essendovi venuto, la trova spazzata ed adorna; allora va e prende seco sette altri spiriti peggiori di lui, e quelli entrano là, e vi abitano; e l' ultima condizione di quell' uomo è peggior della prima. Or avvenne che, mentre parlava di queste cose, una donna della moltitudine alzò la voce, e gli disse: beato il ventre che ti portò, e le mammelle che tu poppasti; ma egli disse: anzi beati coloro ch' odono la parola di Dio, e l' osservano.

LA QUARTA DOMENICA DI QUARESIMA.

La Colletta.

CONCEDI, noi ti preghiamo, o Dio onnipotente, che noi, i quali per le nostre opere malvagie, meritiamo degnamente d' esser gastigati, possiamo per la consolazione della tua grazia esser soccorsi misericordiosamente, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L'Epistola. Galat. iv. 21.

DITEMI voi che volete esser sotto la legge, non udite voi la legge? Conciosiacosach' egli sia scritto, ch' Abraham ebbe due fi-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta Quadragesimæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Vierten Sonntage in der Faſten.

Geiſtes iſt allerley Gütigkeit, und Gerechtigkeit, und Wahrheit. Und prüfet, was da ſey wohlgefällig dem Herrn. Und habt nicht Gemeinſchaft mit den unfruchtbaren Werken der Finſterniß, ſtrafet ſie aber vielmehr. Denn was heimlich von ihnen geſchiehet, das iſt auch ſchändlich zu ſagen. Das alles aber wird offenbar, wenns vom Lichte geſtraft wird. Denn alles, was offenbar wird, das iſt Licht. Darum ſpricht er: Wache auf, der du ſchläfſt, und ſtehe auf von den Todten, ſo wird dich Chriſtus erleuchten.

Das Evangelium. Luc. 11, 14—28.

Und er trieb einen Teufel aus, der war ſtumm. Und es geſchah, da der Teufel ausfuhr, da redete der Stumme. Und das Volk verwunderte ſich. Etliche aber unter ihnen ſprachen: Er treibt die Teufel aus durch Beelzebub, den Oberſten der Teufel. Die andern aber verſuchten ihn, und begehreten ein Zeichen von ihm vom Himmel. Er aber vernahm ihre Gedanken, und ſprach zu ihnen: Ein jegliches Reich, ſo es mit ihm ſelbſt uneins wird, das wird wüſte, und ein Haus fällt über das andere. Iſt denn der Satanas auch mit ſich ſelbſt uneins, wie will ſein Reich beſtehen, dieweil ihr ſaget, ich treibe die Teufel aus durch Beelzebub? So aber ich die Teufel durch Beelzebub austreibe, durch wen treiben ſie eure Kinder aus? Darum werden ſie eure Richter ſeyn. So ich aber durch Gottes Finger die Teufel austreibe, ſo kommt je das Reich Gottes zu euch. Wenn ein ſtarker Gewappneter ſeinen Pallaſt bewahret, ſo bleibt das Seine mit Frieden. Wenn aber ein Stärkerer über ihn kommt, und überwindet ihn, ſo nimmt er ihm ſeinen Harniſch, darauf er ſich verließ, und theilt den Raub aus. Wer nicht mit mir iſt, der iſt wider mich; und wer nicht mit mir ſammelt, der zerſtreuet. Wenn der unſaubere Geiſt von dem Menſchen ausfähret, ſo durchwandelt er dürre Stätte, ſuchet Ruhe, und findet ihrer nicht; ſo ſpricht er: Ich will wieder umkehren in mein Haus, daraus ich gegangen bin. Und wenn er kommt, ſo findet er es mit Beſen gekehret und geſchmücket. Dann gehet er hin, und nimmt ſieben Geiſter zu ſich, die ärger ſind, denn er ſelbſt: und wenn ſie hinein kommen, wohnen ſie da; und wird hernach mit demſelbigen Menſchen ärger, denn vorhin. Und es begab ſich, da er ſolches redete, erhob ein Weib im Volk die Stimme, und ſprach zu ihm: Selig iſt der Leib, der dich getragen hat, und die Brüſte, die du geſogen haſt. Er aber ſprach: Ja, ſelig ſind, die Gottes Wort hören und bewahren.

Am Vierten Sonnt. in der Faſten.

Die Collekte.

Verleihe, wir bitten dich, allmächtiger Gott, daß wir, die wir mit Recht verdienen, für unſere Vergehungen von dir beſtraft zu werden, durch den Troſt deiner Gnade und Erbarmung erquickt werden mögen, durch unſern Herrn und Erlöſer, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Galater 4, 21 bis Ende.

Sagt mir, die ihr unter dem Geſetze ſeyn wollt, habt ihr das Geſetz nicht gehöret? denn es ſtehet geſchrieben, daß Abraham zween

LA QUARTA DOM. DE QUARESMA.

luz: pues el fruto de la luz consiste en toda bondad, y en justicia, y en verdad: aprobando lo que es agradable á Dios; y no comuniqueis con las obras infructuosas de las tinieblas; mas al contrario condenadlas. Porque las cosas que ellos hacen en secreto, vergüenza es aun decirlas. Mas todas las que son reprehensibles, se descubren por la luz; porque todo lo que se manifiesta, es luz. Por lo qual dice: Despierta tú que duermes, y levántate de entre los muertos, y te alumbrará Christo.

El Evangelio. S. Luc. xi. 14.

Y ESTABA Jesus lanzando un demonio: y éste era mudo: y quando hubo lanzado al demonio, habló el mudo, y se maravilláron las gentes. Mas algunos de ellos dixéron: En virtud de Beelzebub príncipe de los demonios, lanza los demonios. Y otros por probarle, le pedian señal del cielo. El, quando vió los pensamientos de ellos, les dixo: Todo reyno dividido contra sí mismo, será asolado: y caerá casa sobre casa. Pues si Satanás está tambien dividido contra sí mismo, ¿cómo estará en pie su reyno? porque decís, que yo lanzo los demonios por virtud de Beelzebub. Pues si yo por virtud de Beelzebub lanzo los demonios, ¿vuestros hijos por quien los lanzan? Por esto serán ellos jueces de vosotros. Mas si en el dedo de Dios lanzo los demonios, ciertamente el reyno de Dios ha llegado á vosotros. Quando el fuerte armado guarda su átrio, en paz están todas las cosas, que posee. Mas si sobreviniendo otro mas fuerte que él, le venciere, le quitará todas sus armas, en que fiaba, y repartirá sus despojos. El que no es conmigo, contra mí es: y el que no coge conmigo, esparce. Quando el espíritu inmundo ha salido de un hombre, anda por lugares secos buscando reposo, y quando no lo halla, dice; Me volveré á mi casa, de donde salí. Y quando vuelve, la halla barrida, y alhajada. Entónces vá, y toma consigo otros siete espíritus, peores que él, y entran dentro, y moran allí. Y lo postrero de aquel hombre es peor que lo primero. Y aconteció, que diciendo él esto, una muger de en medio del pueblo levantó la voz, y le dixo: Bienaventurado el vientre que te traxo, y los pechos, que mamaste. Y él dixo: Antes bienaventurados los que oyen la palabra de Dios, y la guardan.

LA QUARTA DOMINICA DE QUARESMA.

La Collecta.

CONCEDENOS Omnipotente Dios, que aunque por nuestras malas obras merecemos, en justicia, ser castigados, los consuelos de tu gracia nos den alivio por tu misericordia; mediante nuestro Señor, y Redentor Jesu Christo. *Amen.*

La Epistola. Gal. iv. 21.

DECIDME, os ruego, los que quereis estar baxo de la Ley, ¿no habeis leido la Ley?

LATINA ET GRÆCA.

DOM. QUARTA QUADRAGESIMÆ.

enim lucis est in omni bonitate, et justitia, et veritate: probantes quid sit bene placitum Deo: et nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum; magis autem redarguite. Quæ enim in occulto fiunt ab ipsis, turpe est et dicere. Omnia autem, quæ arguuntur, a lumine manifestantur: omne enim, quod manifestatur, lumen est. Propter quod, dicit: Surge, qui dormis, et exsurge a mortuis; et illuminabit te Christus.

Evangelium. S. Luc. xi. 14.

ET erat ejiciens dæmonium, et illud erat mutum. Et, cum ejecisset dæmonium, locutus est mutus, et admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorum ejicit dæmonia. Et alii, tentantes, signum de cœlo quærebant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur; et domus supra domum cadet. Si autem et Satanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me ejicere dæmonia. Si autem ego in Beelzebub ejicio dæmonia, filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi judices vestri erunt. Porro si in digito Dei ejicio dæmonia, profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat; et spolia ejus distribuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem: et non inveniens, dicit: Revertar in domum meam, unde exivi. Et, cum venerit, invenit eam scopis mundatam, et ornatam. Tunc vadit, et assumit septem alios spiritus secum, nequiores se; et ingressi habitant ibi. Et fiunt novissima hominis illius pejora prioribus. Factum est autem, cum hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi: Beatus venter, qui te portavit, et ubera, quæ suxisti. At ille dixit: Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt illud.

DOMINICA QUARTA QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

CONCEDE, quæsumus, omnipotens Deus! ut, qui, propter iniquitates nostras, jure pœnis affici meremur, gratiæ tuæ consolatione clementer sublevemur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Gal. iv. 21.

DICITE mihi, qui sub lege vultis esse, legem non legistis? Scriptum est enim,

ΚΥΡΙΑΚΗ δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ) Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρὸν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ια'. ιδ'.

Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται. Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει, ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ

Συναπτή.

Χαρισαι ἡμῖν δεόμεθα, παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματα ἡμῶν ἄξιοι ὄντες κολάζεσθαι, ὁμῶς δὲ τῆς χάριτός σου παραμυθίᾳ εὐμενεῖ τῇ βοηθείᾳ τυγχάνωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. δ'. κα'.

Λέγετε μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta Quadragesimæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE FIFTH SUNDAY IN LENT.

by a bond-maid, the other by a free-woman. But he who was of the bond-woman was born after the flesh; but he of the free-woman was by promise. Which things are an allegory: for these are the two covenants; the one from the mount Sinai, which gendereth to bondage, which is Agar. For this Agar is mount Sinai in Arabia, and answereth to Jerusalem which now is, and is in bondage with her children. But Jerusalem which is above is free; which is the mother of us all. For it is written, Rejoice, thou barren that bearest not; break forth and cry, thou that travailest not: for the desolate hath many more children than she which hath an husband. Now we, brethren, as Isaac was, are the children of promise. But as then he that was born after the flesh persecuted him that was born after the Spirit; even so it is now. Nevertheless, what saith the Scripture? Cast out the bond-woman and her son; for the son of the bond-woman shall not be heir with the son of the free-woman. So then, brethren, we are not children of the bond-woman, but of the free.

The Gospel. St. John vi. 1.

JESUS went over the sea of Galilee, which is the sea of Tiberias. And a great multitude followed him, because they saw his miracles which he did on them that were diseased. And Jesus went up into a mountain, and there he sat with his disciples. And the Passover, a feast of the Jews, was nigh. When Jesus then lift up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread, that these may eat? (And this he said to prove him; for he himself knew what he would do.) Philip answered him, Two hundred penny-worth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little. One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him, There is a lad here, which hath five barley-loaves, and two small fishes: but what are they among so many? And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand. And Jesus took the loaves, and when he had given thanks he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down; and likewise of the fishes as much as they would. When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost. Therefore they gathered them together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley-loaves, which remained over and above unto them that had eaten. Then those men, when they had seen the miracles that Jesus did, said, This is of a truth that Prophet that should come into the world.

LE V. DIMANCHE DU CAREME.

servante, et l'autre de la libre. Mais celui qui étoit de la servante, nâquit selon la chair; et celui qui étoit de la libre, nâquit par la promesse. Or ces choses doivent être entendues par allégorie: car ce sont les deux alliances; l'une au mont de Sina, engendrant à servitude, qui est Agar: car ce nom d'Agar veut dire Sina, qui est une montagne en Arabie, correspondante à la Jérusalem de maintenant, laquelle sert avec ses enfans. Mais la Jérusalem d'en haut est libre, et est la mère de nous tous. Car il est écrit: rejouis-toi stérile qui n'enfantois point; efforce-toi et t'écrie, toi qui n'étois point en travail d'enfant; car il y a beaucoup plus d'enfans de celle qui avoit été laissée, que de celle qui avoit un mari. Or pour nous, mes frères, nous sommes enfans de la promesse, ainsi qu'Isaac: mais comme alors celui qui étoit né selon la chair, persécutoit celui qui étoit né selon l'esprit, il en est de même aussi maintenant. Mais que dit l'Ecriture? chasse la servante et son fils; car le fils de la servante ne sera point héritier avec le fils de la libre. Or, mes frères, nous ne sommes point enfans de la servante, mais de la libre.

L'Evangile, St. Jean, vi. 1.

JESUS s'en alla au-delà de la mer de Galilée, qui est la mer de Tibériade. Et de grandes troupes le suivoient, à cause qu'ils voyoient les miracles qu'il faisoit en ceux qui étoient malades. Mais Jésus monta sur une montagne, et il s'assit là avec ses disciples. Or le jour de Pâque, qui étoit la fête des Juifs, étoit proche. Et Jésus ayant levé les yeux, et voyant que de grandes troupes venoient à lui, dit à Philippe: d'où acheterons-nous des pains, afin que ceux-ci aient à manger? (Or il disoit cela pour l'éprouver; car il savoit bien ce qu'il devoit faire.) Philippe lui répondit: quand nous aurions pour deux cents deniers de pain, cela ne leur suffiroit pas, quoique chacun d'eux n'en prît que tant soit peu. Et l'un de ses disciples, savoir, André, frère de Simon Pierre, lui dit: il y a ici un petit garçon qui a cinq pains d'orge, et deux poissons; mais qu'est-ce que cela pour tant de gens? Alors Jésus dit: faites asseoir les gens. Or il y avoit beaucoup d'herbe en ce lieu-là. Les gens donc s'assirent au nombre d'environ cinq mille. Et Jésus prit les pains; et après avoir rendu grâces, il les distribua aux disciples, et les disciples à ceux qui étoient assis; et pareillement des poissons autant qu'ils en vouloient. Et après qu'ils furent rassasiés, il dit à ses disciples: amassez les pièces qui sont de reste, afin que rien ne soit perdu. Ils les amassèrent donc, et ils remplirent douze corbeilles de pièces de cinq pains d'orge qui étoient demeurées de reste à ceux qui en avoient mangé. Or ces gens, ayant vu le miracle que Jésus avoit fait, disoient: celui-ci est véritablement le Prophète qui devoit venir au monde.

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

δούλης, καὶ ἕνα ἀπὸ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δούλης ἐγεννήθη κατὰ σάρκα· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας· τὰ ὁποῖα ἀλληγοροῦνται· αὗται γὰρ εἰναι αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ τὸ Σινᾶ ὄρος, γεννῶσα εἰς δουλείαν, ἥ αὐτὴ εἶναι Ἄγαρ· τὸ γὰρ Ἄγαρ εἶναι τὸ ἐν τῇ Ἀραβίᾳ Σινᾶ ὄρος, καὶ συστοιχεῖ μὲ τὴν σημερινὴν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει ὁμως αὐτὴ καὶ τὰ τέκνα της. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, εἶναι ἐλευθέρα, ἡ οὐσα μήτηρ πάντων ἡμῶν· ὅτι ἐγράφθη χαίρου σὺ στείρα ἡ μὴ γεννοῦσα· δῶσε φωνὴν καὶ βόησον σὺ ἡ μὴ ὠδίνουσα· ὅτι τὰ τέκνα τῆς ἀνυπαδρεμένης θέλουσιν εἶναι περισσότερα, παρὰ τὰ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, καθὼς ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεθα τέκνα ἐπαγγελίας. Ἀλλὰ καθὼς τότε, ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ σήμερον. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν της· ὅτι ὁ υἱὸς τῆς δούλης δὲν θέλει κληρονομήσῃ μὲ τὸν υἱὸν τῆς ἐλευθέρας. Δοιπὸν, ἀδελφοὶ, δὲν εἴμεθα τέκνα τῆς δούλης, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ς'. α'.

ΜΕΤΑ *ταῦτα ὁ Ἰησοῦς ἀπῆλθε πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. Καὶ τὸν ἠκολούθει πλῆθος πολυς ὅτι ἔβλεπον τὰ σημεία του, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀρρώστων. Ἀνέβη δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, κ' ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν του. Ἔγγιζε δὲ τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Σηκώσας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἰδὼν, ὅτι πλῆθος πολὺ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον. Πόθεν θέλομεν ἀγοράσειν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (Ἔλεγε δὲ τοῦτο πειράζων αὐτὸν· ἐγνώριζε γὰρ αὐτὸς, τί ἔμελλε νὰ κάμῃ) τοῦ Ἀπεκρίθη ὁ Φίλιππος. Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι ἀρκετοὶ δὲν φαίνονται δι' αὐτοὺς, ὅπως καθ' ἕκαστος λάβῃ ὀλίγον τί· τοῦ λέγει ἕνας ἐκ τῶν μαθητῶν του, Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἐδὼ εὑρίσκεται παιδάριον, ἔχον πέντε ἄρτους κριθίνους κ' δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί εἶναι εἰς τοσοῦτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς. Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἀναπαύσωσιν. Ἦτο δὲ εἰς τὸν τόπον χόρτος πολύς. Ἐκάθισαν λοιπὸν οἱ ἄνδρες σχεδὸν πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμόν. Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, τὰ ἐδιαμέρισεν εἰς τοὺς μαθητάς του, καὶ οἱ μαθηταί τα τοῖς καθειζομένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαριῶν, ὅσον ἤθελον. Ἀφ' οὗ δὲ ἐχορτάσθησαν λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς του. Συνάξατε τὰ περισσεύσαντα κομμάτια, ὅπως μὴ χαθῇ τίποτες. Τὰ ἐσύναξον λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κομματίων ἀπὸ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὸ περισσεύον ἐκ τοῦ ἀπογεύματος. Βλέποντες οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν τὸ ὁποῖον ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον. Ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.*

LA QUINTA DOM. DI QUARESIMA.

gliuoli, uno della serva, ed uno della franca. Or quel ch' era della serva fu generato secondo la carne; ma quel ch' era della franca fu generato per la promessa; le quali cose hanno un senso allegorico; conciosiacosaché quelle due donne sieno i due patti; l' uno dal monte Sina che genera a servitù, il quale è Agar; perciocchè Agar è Sina monte in Arabia, e corrisponde alla presente Gerusalemme, che ora è in servitù insieme co' suoi figli; ma la Gerusalemme celeste è franca, la qual è madre di tutti noi. Conciosiacosaché egli sia scritto: rallegrati, o sterile che non partoristi: grida tu che non sentisti doglie di parto, perciocchè più saranno i figliuoli della lasciata che di colei che avea il marito. Or voi, Fratelli, nella maniera d'Isaac, siamo figliuoli della promessa, ma, come allora, quel ch' era generato dalla carne perseguitava quel ch' era generato secondo lo spirito, così ancora avviene al presente: ma che dice la scrittura? Caccia fuori la serva, e 'l suo figliuolo, perciocchè il figliuol della serva non sarà erede col figliuol della franca. Così adunque, Fratelli, noi non siamo figliuoli della serva, ma della franca.

L' Evangelo. S. Giovan. vi. 1.

GESU sen' andò all' altra riva del mar della Galilea, ch' è il mar di Tiberiade; e gran moltitudine lo seguitava; perciocchè vedevano i miracoli ch' egli faceva per gl' infermi. Ma Gesù salì in sul monte e quivi sedeva co' suoi discepoli. Or la Pasqua, la festa de' Giudei, era vicina. Gesù adunque, alzati gli occhi, e, veggendo che gran moltitudine veniva a lui, disse a Filippo: onde compreremo noi del pane per dar mangiare a costoro? Or diceva questo per provarlo, perciocchè egli sapeva quel ch' era per fare. Filippo gli rispose: del pane per dugento denari non basterebbe loro, perchè ciascun di essi ne prendesse pur un poco. Andrea, fratello di Simon Pietro, uno de' suoi discepoli, gli disse: v' è qui un fanciullo che ha cinque pani d' orzo e due pescetti; ma che cosa è ciò per tanti? E Gesù disse: fate che gl' uomini s' assidano. Or v' era in quel luogo erba assai; la gente adunque sedè, ed erano in numero intorno a cinquemila. E Gesù prese i pani; e rendute grazie, gli distribuì a' discepoli, ed i discepoli alla gente assisa. Il simigliante fece de' pesci, quanto ne volevano. E dopo che furono saziati, Gesù disse a' suoi discepoli: raccogliete i pezzi avanzati che nulla si perda. Essi adunque gli raccolsero, ed empierono dodici corbelli di pezzi di que' cinque pani d' orzo, ch' erano avanzati a coloro ch' aveano mangiato. Laonde la gente, avendo veduto il miracolo che Gesù avea fatto, disse: certo costui è il Profeta che dee venire al mondo.

THE FIFTH SUNDAY IN LENT.

The Collect.

WE beseech thee, Almighty God, mercifully to look upon thy people; that by thy great goodness they may be governed and preserved evermore, both in body and soul; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

LE CINQUIEME DIMANCHE DU CAREME.

La Collecte.

NOUS te supplions, Dieu tout-puissant, de regarder ton peuple en ta miséricorde; afin que par ta bonté il soit toujours gouverné et conservé, tant pour le corps que pour l'âme, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΣΕ *παρακαλοῦμεν, παντοκράτορα Θεὲ, ἐπίβλεψον εὐσπλάγχνως ἐπὶ τὸν λαόν σου, ὅπως διὰ τῆς μεγάλης σου ἀγαθοσύνης, ὁδηγηθῇ τὸ σῶμά μας καὶ ἡ ψυχή μας, καὶ διασωθῇ διὰ πάντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

LA QUINTA DOMENICA DI QUARESIMA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, noi ti preghiamo, di riguardar misericordiosamente il tuo popolo, acciocchè, per la tua gran bontà, sia governato, e sempre conservato, così nell' anima come nel corpo, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta Quadragesimæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Fünften Sonntage in der Faſten.

Söhne hatte; einen von der Magd, den andern von der Freyen. Aber der von der Magd war, iſt nach dem Fleiſche geboren; der aber von der Freyen, iſt durch die Verheißung geboren. Die Worte bedeuten etwas. Denn das ſind die zwey Teſtamente, eins von dem Berge Sinai, das zur Knechtſchaft gebieret, welches iſt die Agar. Denn Agar heißt in Arabien der Berg Sina, und langet bis gen Jeruſalem, das zu dieſer Zeit iſt, und iſt dienſtbar mit ſeinem Kindern. Aber das Jeruſalem, das droben iſt, das iſt die Freye, die iſt unſer aller Mutter. Denn es ſtehet geſchrieben: Sey fröhlich, du Unfruchtbare, die du nicht gebiereſt, und brich hervor und rufe, die du nicht ſchwanger biſt; denn die Einſame hat viel mehr Kinder, denn die den Mann hat. Wir aber, lieben Brüder, ſind, Iſaak nach, der Verheißung Kinder. Aber, gleichwie zu der Zeit, der nach dem Fleiſche geboren war, verfolgte den, der nach dem Geiſte geboren war; alſo gehet es jetzt auch. Aber was ſpricht die Schrift? Stoß die Magd hinaus mit ihrem Sohne; denn der Magd Sohn ſoll nicht erben mit dem Sohne der Freyen. So ſind wir nun, lieben Brüder, nicht der Magd Kinder, ſondern der Freyen.

Das Evangelium. Joh. 6, 1—14.

Darnach fuhr Jeſus weg über das Meer an der Stadt Tiberias in Galiläa. Und es zog ihm viel Volks nach, darum, daß ſie die Zeichen ſahen, die er an den Kranken that. Jeſus aber gieng hinauf auf einen Berg, und ſetzte ſich daſelbſt mit ſeinen Jüngern. Es war aber nahe die Oſtern, der Juden Feſt. Da hob Jeſus ſeine Augen auf, und ſiehet, daß viel Volks zu ihm kommt, und ſpricht zu Philippo: Wo kaufen wir Brodt, daß dieſe eſſen? (Das ſag e er aber, ihn zu verſuchen; denn er wußte wohl, was er thun wollte.) Philippus antwortete ihm: Zwey hundert Pfennig werth Brodts iſt nicht genug unter ſie, daß ein jeglicher unter ihnen ein wenig nehme. Spricht zu ihm einer ſeiner Jünger, Andreas, der Bruder Simonis Petri: Es iſt ein Knabe hier, der hat fünf Gerſtenbrodte, und zween Fiſche; aber was iſt das unter ſo viele? Jeſus aber ſprach: Schaffet, daß ſich das Volk lagere. Es war aber viel Gras an dem Ort. Da lagerten ſich bey fünf tauſend Mann. Jeſus aber nahm die Brodte, dankte, und gab ſie den Jüngern, die Jünger aber denen, die ſich gelagert hatten; deſſelbigen gleichen auch von den Fiſchen, wie viel er wollte. Da ſie aber ſatt waren, ſprach er zu ſeinen Jüngern: Sammlet die übrigen Brocken, daß nichts umkomme. Da ſammelten ſie, und fulleten zwölf Körbe mit Brocken, von den fünf Gerſten-Brodten, die über blieben denen, die geſpeiſet worden. Da nun die Menſchen das Zeichen ſahen, das Jeſus that, ſprachen ſie: Das iſt wahrlich der Prophet, der in die Welt kommen ſoll.

Am Fünften Sonnt. in der Faſten.

Die Collecte.

Wir bitten dich, allmächtiger Gott, blicke gnädig auf dein Volk, daß es durch deine große Güte regiert und an Leib und Seele immerdar erhalten werden möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

LA QUINTA DOM. DE QUARESMA.

Porque escrito está: Que Abraham tuvo dos hijos, uno de la sierva, y otro de la libre. Mas el de la sierva nació segun la carne; y el de la libre, por la promesa: las quales cosas fuéron dichas por alegoría. Porque estos son los dos testamentos. El uno ciertamente en el monte Sina, que engendra para servidumbre: este es Agar: porque el Sina es un monte en la Arabia, que tiene enlace con la que ahora es Jerusalém, la qual sirve con sus hijos. Mas aquella Jerusalém que está arriba, es libre; la qual es nuestra madre. Porque escrito está: Alégrate la estéril, que no pares: esfuérzate y dá voces, la que no estás de parto: porque son muchos mas los hijos de la desolada, que de aquella que tiene marido. Y nosotros, hermanos, somos hijos de la promesa segun Isaac. Mas como entónces aquel que habia nacido segun la carne, perseguía al que era segun el espíritu; así tambien ahora. ¿Pero qué dice la Escritura? Echa fuera á la sierva, y á su hijo; porque no será heredero el hijo de la sierva con el hijo de la libre. Y así, hermanos; no somos hijos de la sierva, sino de la libre.

El Evangelio. S. Juan vi. 1.

DESPUES de esto pasó Jesus á la otra parte de la mar de Galiléa, que es de Tiberíades: Y le seguia una grande multitud de gente, porque veían los milagros que hacia sobre los enfermos. Subió pues Jesus á un monte: y se sentó allí con sus discípulos. Y estaba cerca la Pascua, dia de la fiesta de los Judíos. Y habiendo alzado Jesus los ojos, y viendo que venia á él una tan gran multitud, dixo á Phelipe: ¿De dónde comprarémos pan, para que coman estos? Esto decia por probarle: porque él sabia lo que habia de hacer. Phelipe le respondió: Doscientos denarios de pan no les bastan, para que cada uno tome un poco. Uno de sus discípulos, Andres hermano de Simon Pedro le dixo: Aquí hay un muchacho, que tiene cinco panes de cebada, y dos peces: ¿mas qué es esto para tanta gente? Y dixo Jesus: Haced sentar la gente. En aquel lugar habia mucho heno. Y se sentáron á comer, como en número de cinco mil hombres. Tomó pues Jesus los panes: y habiendo dado gracias, los repartió entre los que estaban sentados: y asimismo de los peces, quanto querian. Y quando se hubiéron saciado, dixo á sus discípulos: Recoged los pedazos, que han sobrado, que no se pierdan. Y así recogiéron, y llenáron doce canastos de pedazos de los cinco panes de cebada, que sobráron á los que habian comido. Aquellos hombres, quando viéron el milagro que habia hecho Jesus, decian: Este es verdaderamente el Propheta, que ha de venir al mundo.

LA QUINTA DOMINICA DE QUARESMA.

La Colecta.

SUPLICAMOSTE, Omnipotente Dios, mires misericordiosamente á tu pueblo; para que por tu gran Bondad sea gobernado y preservado siempre en cuerpo y alma, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

DOM. QUINTA QUADRAGESIMÆ.

quoniam Abraham duos filios habuit: unum de ancilla, et unum de libera. Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta: unum quidem in monte Sina, in servitutem generans: quæ est Agar: Sina enim mons est in Arabia, qui conjunctus est ei, quæ nunc est Jerusalem; et servit cum filiis suis. Illa autem, quæ sursum est Jerusalem, libera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætare, sterilis, quæ non paris: erumpe, et clama, quæ non parturis: quia multi filii desertæ, magis quam ejus, quæ habet virum. Nos autem, fratres, secundum Isaac, promissionis filii sumus. Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequebatur eum, qui secundum spiritum; ita et nunc. Sed quid dicit Scriptura? Ejice ancillam, et filium ejus: non enim hæres erit filius ancillæ cum filio liberæ. Itaque, fratres, non sumus ancillæ filii, sed liberæ.

Evangelium. S. Joan. vi. 1.

POST hæc abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberiadis: et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quæ faciebat super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Jesus; et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha, dies festus Judæorum. Cum sublevasset ergo oculos Jesus, et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde ememus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicebat, tentans eum: ipse enim sciebat, quid esset facturus. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas, frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque millia. Accepit ergo Jesus panes: et, cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter et ex piscibus, quantum volebant. Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ superaverunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuerunt his, qui manducaverant. Illi ergo homines, cum vidissent quod Jesus fecerat signum, dicebant, quia Hic est vere propheta, qui venturus est in mundum.

DOMINICA QUINTA QUADRAGESIMÆ.

Collecta.

POPULUM tuum, Omnipotens Deus! clementer respice, ut magna tua bonitate dirigatur, et corpore atque animo indesinenter conservetur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

ΚΥΡΙΑΚΗ ϵ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα. ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ϛ'. α'.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐσιν εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ϵ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, ὁ παντοκράτωρ Θεὸς, εὐμενῶς ἐπὶ τὸν λαόν σου ἐπισκέψασθαι, ὥστε τῇ μεγάλῃ σου χρηστότητι, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν εὐθύνεσθαι τε αὐτοὺς ἀεὶ καὶ διασώζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica proxima ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

SUNDAY NEXT BEFORE EASTER.

The Epistle. Hebr. ix. 11.

CHRIST being come an High Priest of good things to come, by a greater and more perfect tabernacle, not made with hands; that is to say, not of this building; neither by the blood of goats and calves; but by his own blood he entered in once into the holy place, having obtained eternal redemption for us. For if the blood of bulls and of goats, and the ashes of an heifer sprinkling the unclean, sanctifieth to the purifying of the flesh; how much more shall the blood of Christ, who, through the eternal Spirit, offered himself without spot to God, purge your conscience from dead works to serve the living God? And for this cause he is the Mediator of the new testament, that by means of death, for the redemption of the transgressions that were under the first testament, they which are called might receive the promise of eternal inheritance.

The Gospel. St. John viii. 46.

JESUS said, Which of you convinceth me of sin? and if I say the truth, why do ye not believe me? He that is of God heareth God's words; ye therefore hear them not, because ye are not of God. Then answered the Jews, and said unto him, Say we not well, that thou art a Samaritan, and hast a devil? Jesus answered, I have not a devil; but I honour my Father, and ye do dishonour me. And I seek not mine own glory; there is one that seeketh and judgeth. Verily, verily, I say unto you, If a man keep my saying, he shall never see death. Then said the Jews unto him, Now we know that thou hast a devil: Abraham is dead, and the prophets; and thou sayest, If a man keep my saying, he shall never taste of death. Art thou greater than our father Abraham, which is dead? and the prophets are dead: whom makest thou thyself? Jesus answered, If I honour myself, my honour is nothing; it is my Father that honoureth me, of whom ye say, that he is your God: yet ye have not known him; but I know him: and if I should say, I know him not, I shall be a liar like unto you; but I know him, and keep his saying. Your father Abraham rejoiced to see my day, and he saw it, and was glad. Then said the Jews unto him, Thou art not yet fifty years old, and hast thou seen Abraham? Jesus said unto them, Verily, verily, I say unto you, before Abraham was, I am. Then took they up stones to cast at him: but Jesus hid himself, and went out of the temple.

THE SUNDAY NEXT BEFORE EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who, of thy tender love towards mankind, hast sent thy Son, our Saviour Jesus Christ, to take upon him our flesh, and to suffer death upon the cross, that all mankind should

LE DIMANCHE AVANT PAQUES.

L'Epitre. Héb. ix. 11.

CHRIST étant venu pour être souverain Sacrificateur des biens à venir, par un plus excellent et plus parfait tabernacle, qui n'est pas un tabernacle fait de main, c'est-à-dire, qui soit de cette structure, est entré une fois dans les lieux saints par son propre sang, et non par le sang des veaux ou des boucs, après avoir obtenu une rédemption éternelle. Car si le sang des taureaux et des boucs, et la cendre de la génisse de laquelle on fait aspersion, sanctifie, quant à la pureté de la chair, ceux qui sont souillés, combien plus le sang de Christ, qui par l'esprit éternel s'est offert lui-même à Dieu sans nulle tache, purifiera-t-il votre conscience des œuvres mortes, pour servir le Dieu vivant? C'est pourquoi, il est Médiateur du nouveau testament, afin que la mort intervenant pour la rançon des transgressions qui étoient sous le premier testament, ceux qui sont appelés reçoivent l'accomplissement de la promesse qui leur a été faite de l'héritage éternel.

L'Evangile. St. Jean, viii. 46.

JESUS leur dit: qui est celui d'entre vous qui me reprendra de péché? et si je dis la vérité, pourquoi ne me croyez-vous point? Celui qui est de Dieu entend les paroles de Dieu; mais vous ne les entendez point, parce que vous n'êtes point de Dieu. Alors les Juifs répondirent, et lui dirent: ne disons-nous pas bien que tu es un Samaritain, et que tu as le diable? Jésus répondit: je n'ai point le diable; mais j'honore mon Père, et vous me déshonorez. Or je ne cherche point ma gloire: il y en a un qui la cherche, et qui en juge. En vérité, en vérité je vous dis, que si quelqu'un garde ma parole, il ne verra jamais la mort. Les Juifs donc lui dirent: maintenant nous connoissons que tu as le diable. Abraham est mort, et les prophètes aussi, et tu dis: si quelqu'un garde ma parole, il ne goûtera jamais la mort. Es-tu plus grand que notre père Abraham qui est mort? les prophètes aussi sont morts: qui te fais-tu toi-même? Jésus répondit: si je me glorifie moi-même, ma gloire n'est rien: mon Père est celui qui me glorifie, celui duquel vous dites qu'il est votre Dieu: toutefois vous ne l'avez point connu; mais moi je le connois; et si je dis que je ne le connois point, je serai menteur semblable à vous; mais je le connois, et je garde sa parole. Abraham votre père a tressailli de joie de voir cette mienne journée; et il l'a vue, et s'en est réjoui. Sur cela les Juifs lui dirent: tu n'as pas encore cinquante ans, et tu as vu Abraham? Et Jésus leur dit: en vérité, en vérité je vous dis, avant qu'Abraham fût, je suis. Alors ils levèrent des pierres pour les jeter contre lui: mais Jésus se cacha, et sortit du temple.

LE DIMANCHE AVANT PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as si tendrement aimé le genre-humain, que tu as envoyé ton Fils Jésus-Christ notre Sauveur, pour prendre à soi notre chair, et pour souffrir la mort de la croix, afin que

NEO GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ια'.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ δὲ ἐλθὼν ὡς ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μεγαλειτέρας καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, τῆς οὔσης μὴ χειροποιήτου, ἤγουν, ὄχι τῆς παρούσης κτίσεως, Οὔτε διὰ αἵματος τράγων καὶ μόσχων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος ἐμβῆκεν μίαν φορὰν εἰς τὰ ἅγια ᾧ τὴν αἰώνιον λύτρωσιν δι' ἡμᾶς ἀπόκλησεν. Ἐὰν γὰρ τὸ αἷμα τῶν ταύρων, ᾧ τράγων, καὶ ἡ στάκτη δαμάλεως διασκορπισμένη ἐπὶ τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρώτητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ διὰ τοῦ αἰωνίου Πνεύματος προσφέροντος τὸν ἑαυτὸν του ἄμωμον τῷ Θεῷ, θέλει καθαρίσειν τὴν συνείδησίν σας ἀπὸ ἔργων νεκρῶν ὅπως λατρεύῃ τὸν Θεὸν ζῶντα; Καὶ διὰ τοῦτο εἶναι μεσίτης τῆς καινῆς διαθήκης, ὅπως ἐρχομένου τοῦ θανάτου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς πρώτης διαθήκης παραβάσεων, οἱ καλεσμένοι λάβωσι τὴν ἐπαγγελίαν τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. η' μς'.

Ποιος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτιας; ἐὰν δὲ λέγω ἀλήθειαν διατί ἐσεῖς δὲν μοῦ πιστεύετε; Ὅστις ἔρχεται ἀπὸ Θεοῦ, ἀκούει τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐσεῖς δὲν ἀκούετε, ὅτι δὲν εἶσθε ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Οἱ Ἰουδαῖοι λοιπὸν ἀπεκρίθησαν, καὶ τοῦ εἶπον, δὲν ὁμιλοῦμεν ἡμεῖς καλὰ, λέγοντες ὅτι σὺ εἶσαι Σαμαρείτης καὶ ἔχεις δαιμόνιον; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη· Ἐγὼ δὲν ἔχω δαιμόνιον, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ σεῖς μὲ ἀτιμάζετε. Ἐγὼ ὅμως δὲν ζητῶ τὴν δόξαν μου, εὑρίσκεται ὁ ζητῶν καὶ ὁ κρίνων. Ἀμὴν ἀμὴν σᾶς λέγω, ἐάν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, θάνατον δὲν θέλει θεωρήσειν εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον λοιπὸν πρὸς αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι. Τώρα ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἔχεις δαιμόνιον. Ὁ Ἀβραὰμ ἀπέθανε ᾧ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις. Ἐὰν τις φυλάξῃ τὸν λόγον μου, δὲν θέλει γευθῆν θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ καὶ σὺ εἶσαι μεγαλήτερος τῆ πατρός μας Ἀβραὰμ, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· Τίνα λέγεις τὸν ἑαυτόν σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάσω τὸν ἑαυτόν μου, ἡ δόξα μου δὲν εἶναι τί ποτε· ὁ πατήρ μου εἶναι, ὁ δοξάζων με, τὸν ὁποῖον λέγετε ὅτι εἶναι Θεός σας. Καὶ δὲν τὸν ἐγνωρίσατε· ἐγὼ δὲ τὸν ἐγνώρισα· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι δὲν τὸν ἐγνώρισα, γίνομαι ὅμοιός σας, ψεύστης· ἀλλὰ τὸν ἐγνώρισα, ᾧ φυλάττω τὸν λόγον του. Ἀβραὰμ ὁ πατήρ σας ἀγαλλιάσας ἐπεθύμησε ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν μου· καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη. Εἶπον λοιπὸν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν. Δὲν ἔφθασας ἀκόμι εἰς τὰ πενήντα, καὶ εἶδας τὸν Ἀβραὰμ; Πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν, ἀμὴν σᾶς λέγω, πρὸ τοῦ γεννηθῆναι τὸν Ἀβραὰμ, ἐγὼ εἶμαι. Ἐσήκωσαν λοιπὸν λίθους ἵνα τους ῥίξωσιν ἐπάνω του. Ὁ Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἦλθεν ἔξω τοῦ Ἱεροῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ διὰ τὴν εὔσπλαγχνον φιλανθρωπίαν σου, ἀποστείλας τὸν Σωτηρά μας Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅπως ἀναλαβὼν τὴν σάρκαν μας, καὶ παθων τὸν ἐπὶ σαυρῆ θάνατον, τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀκολουθήσῃ τὸ

LA DOM. AVANTI LA PASQUA.

L' Epistola. Heb. ix. 11.

CRISTO, sommo sacerdote de' futuri beni, essendo venuto per il tabernacolo, ch' è maggiore e più perfetto, non fatto con mani, cioè, non di questa fabbrica, e non per sangue di capri, e di vitelli, ma per il suo proprio sangue, è entrato una volta nel santuario, avendoci acquistata una redenzione eterna; perciocchè se 'l sangue de' tori e de' capri e la cenere della giovenca sparsa sopra i contaminati santifica alla purità della carne: quanto più il sangue di Cristo, il quale per lo spirito eterno ha offerto sè stesso puro d'ogni colpa a Dio, purificherà egli la vostra coscienza dell' opere morte, per servire al Dio vivente; e perciò egli è mediatore del Nuovo Testamento, acciocchè, essendo intervenuta la morte per il pagamento delle trasgressioni fatte sotto 'l primo Testamento, i chiamati ricevano la promessa dell' eterna eredità.

L' Evangelo. S. Giov. viii. 46.

GESU disse: chi di voi mi convince di peccato? E se io dico verità, perchè non mi credete voi? Chi è da Dio, ascolta le parole di Dio; perciò voi non l' ascolta, perciocchè non siete da Dio. Laonde i Giudei risposero, e gli dissero: non diciamo noi bene che tu sei Samaritano e che hai il demonio? Gesù rispose: io non ho demonio, ma onoro il padre mio, e voi mi disonorate. Or, io non cerco la mia gloria, v' è chi la cerca e ne giudica. In verità, in verità, io vi dico che se alcuno guarda la mia parola, non vedrà giammai in eterno la morte. Laonde i Giudei gli dissero: ora conosciamo che tu hai il demonio. Abraam ed i profeti son morti; e tu dici: se alcuno guarda la mia parola, egli non gusterà giammai in eterno la morte. Sei tu maggiore del padre nostro Abraam, il qual è morto? I profeti, ancora son morti: che sei tu stesso? Gesù rispose: se io glorifico me stesso, la mia gloria non è nulla, v'è il padre mio che mi glorifica, il qual voi dite essere il vostro Dio. E pur voi non l'avete conosciuto, ma io lo conosco; e se io dicessi ch' io non lo conosco sarei mendace, simile a voi; ma io lo conosco, e guarda la sua parola. Abraam vostro Padre, giubilando, desiderò di vedere il mio giorno; e lo vide, e sene rallegrò. I Giudei adunque gli dissero: tu non hai ancora cinquant' anni, e hai veduto Abraam? Gesù disse loro: in verità, in verità; io vi dico, ch' avanti ch' Abraam fosse nato, io esistevo. Essi adunque levarono delle pietre per gittarle contr' a lui, ma Gesù si nascose, ed uscì del tempio.

LA DOMENICA AVANTI LA PASQUA.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, che per tua benigna carità verso 'l genere umano, hai mandato il tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Salvatore, per assumer la nostra carne, e patir la morte sopra la croce; acciocchè

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica proxima ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage vor Oſtern.

Die Epiſtel. Hebr. 9, 11—15.

Chriſtus aber iſt gekommen, daß er ſey ein Hoherprieſter der zukünftigen Güter, durch eine größere und vollkommnere Hutte, die nicht mit der Hand gemacht iſt, das iſt, die nicht alſo gebauet iſt; auch nicht durch der Böcke oder Kälber Blut, ſondern er iſt durch ſein eigenes Blut einmal in das Heilige eingegangen, und hat eine ewige Erlöſung erfunden. Denn ſo der Ochſen und der Böcke Blut, und die Aſche von der Kuh geſprenget, heiliget die Unreinen zu der leiblichen Reinigkeit; wie vielmehr wird das Blut Chriſti, der ſich ſelbſt ohne allen Wandel durch den heiligen Geiſt Gotte geopfert hat, unſer Gewiſſen reinigen von den todten Werken, zu dienen dem lebendigen Gott? Und darum iſt er auch ein Mittler des neuen Teſtaments, auf daß durch den Tod, ſo geſchehen iſt zur Erlöſung von den Uebertretungen, die unter dem erſten Teſtament waren, die, ſo berufen ſind, das verheißene ewige Erbe empfangen.

Das Evangelium. Joh. 8, 46 bis Ende.

Welcher unter euch kann mich einer Sünde ziehen? So ich euch aber die Wahrheit ſage, warum glaubet ihr mir nicht? Wer von Gott iſt, der höret Gottes Wort; darum höret ihr nicht, denn ihr ſeyd nicht von Gott. Da antworteten die Juden, und ſprachen zu ihm: Sagen wir nicht recht, daß du ein Samariter biſt, und haſt den Teufel? Jeſus antwortete: Ich habe keinen Teufel; ſondern ich ehre meinen Vater, und ihr unehret mich. Ich ſuche nicht meine Ehre; es iſt aber einer, der ſie ſuchet und richtet. Wahrlich, wahrlich, ich ſage euch: So jemand mein Wort wird halten, der wird den Tod nicht ſehen ewiglich. Da ſprachen die Juden zu ihm: Nun erkennen wir, daß du den Teufel haſt. Abraham iſt geſtorben, und die Propheten, und du ſprichſt: So jemand mein Wort hält, der wird den Tod nicht ſchmecken ewiglich. Biſt du mehr, denn unſer Vater Abraham, welcher geſtorben iſt? und die Propheten ſind geſtorben. Was machſt du aus dir ſelbſt? Jeſus antwortete: So ich mich ſelbſt ehre, ſo iſt meine Ehre nichts. Es iſt aber mein Vater, der mich ehret, welchen ihr ſprechet, er ſey euer Gott, und kennet ihn nicht. Ich aber kenne ihn, und ſo ich würde ſagen: Ich kenne ihn nicht; ſo würde ich ein Lügner, gleichwie ihr ſeyd. Aber ich kenne ihn, und halte ſein Wort. Abraham, euer Vater, ward froh, daß er meinen Tag ſehen ſollte; und er ſah ihn, und freuete ſich. Da ſprachen die Juden zu ihm: Du biſt noch nicht funfzig Jahre alt, und haſt Abraham geſehen? Jeſus ſprach zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich ſage euch: ehe denn Abraham ward, bin Ich. Da hoben ſie Steine auf, daß ſie auf ihn würfen. Aber Jeſus verbarg ſich, und gieng zum Tempel hinaus, mitten durch ſie hinſtreichend, und kam alſo vorbey.

Am Sonntage vor Oſtern.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du, aus zärtlicher Liebe zum menſchlichen Geſchlechte, deinen Sohn, unſern Heiland, Jeſum Chriſtum geſandt haſt, unſer Fleiſch an ſich zu nehmen, und den Tod am Kreutze zu leiden, damit

La D. PRECEDENTE *a la de* PASCUA.

La Epistola. Heb. ix. 11.

ESTANDO Christo ya presente, Pontífice de los bienes venideros, por otro mas excelente y perfecto tabernáculo, no hecho por mano, es á saber, no de esta creacion: ni por sangre de machos de cabrío, ni de becerros, mas por su propia sangre, entró una sola vez en el Santuario, habiendo hallado una redencion eterna. Porque si la sangre de los machos de cabrio y de los toros, y la ceniza esparcida de la ternera santifica á los inmundos para purificacion de la carne: ¿quánto mas la sangre de Christo, el qual por Espíritu Santo se ofreció á sí mismo sin mancilla á Dios, limpiará nuestra conciencia de obras de muerte para servir al Dios vivo? Y por esto es mediador de un nuevo Testamento; para que interviniendo la muerte para expiacion de aquellas prevaricaciones, que habia debaxo del primer Testamento, reciban la promesa de la herencia eterna los que han sido llamados.

El Evangelio. S. Juan viii. 46.

JESUS dixo: ¿Quién de vosotros me argüirá de pecado? ¿Si os digo verdad, por qué no me creeis? El que es de Dios, oye las palabras de Dios. Por eso vosotros no las ois, porque no sois de Dios. Los Judíos respondiéron, y le dixéron: ¿No decimos bien nosotros, que tú eres Samaritano, y que tienes demonio? Jesus respondió: Yo no tengo demonio: mas honro á mi Padre, y vosotros me habeis deshonrado. Y yo no busco mi gloria: hay quien la busque, y juzgue. En verdad, en verdad os digo: Que el que guardáre mi palabra, no verá muerte para siempre. Los Judíos le dixéron: Ahora conocemos, que tienes demonio. Abraham murió y los Prophetas: y tú dices: El que guardáre mi palabra, no gustará muerte para siempre. ¿Por ventura eres tú mayor, que nuestro padre Abraham, el qual murió, y los Prophetas, que tambien muriéron? ¿Quién te haces á tí mismo? Jesus les respondió: Si yo me glorifico á mí mismo, mi gloria nada es: mi Padre es el que me glorifica: el que vosotros decis, que es vuestro Dios, y no le conoceis: mas yo le conozco: y si dixere, que no le conozco, seré mentiroso como vosotros. Mas le conozco, y guardo su palabra. Abraham vuestro padre deseó con ansia ver mi dia: le vió, y se gozó. Y los Judíos le dixéron: ¿Aun no tienes cincuenta años, y has visto á Abraham? Jesus les dixo: En verdad, en verdad os digo, que ántes que Abraham fuese, yo soy. Tomáron entónces piedras para tirárselas: mas Jesus se escondió, y salió del templo.

LA DOMINICA PRECEDENTE A LA DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Eterno y Todo-poderoso que por tu tierno amor al genero humano enviaste á tu hijo nuestro Salvador Jesu Christo á tomar

LATINA ET GRÆCA.

DOM. PROXIMA ANTE PASCHA.

Epistola. Heb. ix. 11.

CHRISTUS autem, assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manu factum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem, introivit semel in Sancta, æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi! Et ideo novi testamenti mediator est; ut, morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, hæreditatis æternæ.

Evangelium. S. Joan. viii. 46.

DIXIT Jesus, Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico, quare non creditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit; propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Responderunt ergo Judæi, et dixerunt ei: Nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, et dæmonium habes? Respondit Jesus, Ego dæmonium non habeo; sed honorifico Patrem meum; et vos inhonorastis me. Ego autem non quæro gloriam meam: est qui quærat, et judicet. Amen, amen, dico vobis, si quis sermonem meum servaverit, mortem non videbit in æternum. Dixerunt ergo ei Judæi: Nunc cognovimus, quia dæmonium habes. Abraham mortuus est, et Prophetæ; et tu dicis, Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in æternum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mortuus est? Et Prophetæ mortui sunt. Quem teipsum facis? Respondit Jesus, Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, quia Deus vester est; et non cognovistis eum; ego autem novi eum: et, si dixero, quia non scio eum, ero similis vobis, mendax; sed scio eum, et sermonem ejus servo. Abraham, pater vester, exultavit, ut videret diem meum; et vidit, et gavisus est. Dixerunt ergo Judæi ad eum, Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? Dixit eis Jesus, Amen, amen, dico vobis, Antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum: Jesus autem abscondit se, et exivit de templo.

DOMINICA PROXIMA ANTE PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui, ex summo tuo amore erga genus humanum, Jesum Christum, Filium tuum, Servatorem nostrum, misisti, ut carnem nostram sibi assumeret, et mortem crucis subiret, ut uni-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ια'.

ΧΡΙΣΤΟΣ δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑραμένος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστὶν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. η'. μς'.

ΤΙΣ ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι; Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με. Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· Τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι. Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις· καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι. Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ἐξ εὐσπλάγχνου τῆς φιλανθρωπίας σου τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀποστείλας εἰς τὸ τὴν ἡμετέραν σάρκα ἀναλαβεῖν, καὶ ἐπὶ σταυροῦ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica proxima ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

SUNDAY NEXT BEFORE EASTER.

follow the example of his great humility; Mercifully grant, that we may both follow the example of his patience, and also be made partakers of his resurrection; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Phil. ii. 5.

LET this mind be in you, which was also in Christ Jesus: who, being in the form of God, thought it not robbery to be equal with God; but made himself of no reputation, and took upon him the form of a servant, and was made in the likeness of men: and being found in fashion as a man, he humbled himself, and became obedient unto death, even the death of the cross. Wherefore God also hath highly exalted him, and given him a Name which is above every name: that at the Name of Jesus every knee should bow, of things in heaven, and things in earth, and things under the earth; and that every tongue should confess that Jesus Christ is Lord, to the glory of God the Father.

The Gospel. St. Matth. xxvii. 1.

WHEN the morning was come, all the chief priests and elders of the people took counsel against Jesus, to put him to death. And when they had bound him, they led him away, and delivered him to Pontius Pilate the governour. Then Judas who had betrayed him, when he saw that he was condemned, repented himself, and brought again the thirty pieces of silver to the chief priests and elders, saying, I have sinned, in that I have betrayed the innocent blood. And they said, What is that to us? see thou to that. And he cast down the pieces of silver in the temple, and departed, and went and hanged himself. And the chief priests took the silver pieces, and said, It is not lawful for to put them into the treasury, because it is the price of blood. And they took counsel, and bought with them the potter's field, to bury strangers in. Wherefore that field was called, The field of blood, unto this day. (Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the prophet, saying, And they took the thirty pieces of silver, the price of him that was valued, whom they of the children of Israel did value, and gave them for the potter's field, as the Lord appointed me.) And Jesus stood before the governour; and the governour asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And Jesus said unto him, Thou sayest. And when he was accused of the chief priests and elders, he answered nothing. Then said Pilate unto him, Hearest thou not how many things they witness against thee? And he answered him to never a word, insomuch that the governour marvelled greatly. Now at that feast the governour was wont to release unto the people a prisoner, whom they would. And they had then a notable prisoner, called Barabbas. Therefore when they were gathered together Pilate said

LE DIMANCHE AVANT PAQUES.

tous les hommes suivent l'exemple de sa profonde humilité; fais-nous la grâce, que nous imitions sa patience, et que nous ayons part à sa résurrection, par le même Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître. Phil. ii. 5.

QU'IL y ait donc en vous un même sentiment qui a été en Jésus-Christ; lequel, étant en forme de Dieu, n'a point réputé rapine d'être égal à Dieu; cependant il s'est anéanti lui-même, ayant pris la forme de serviteur, fait à la ressemblance des hommes; et étant trouvé en figure comme un homme, il s'est abaissé lui-même, et a été obéissant jusques à la mort, à la mort même de la croix. C'est pourquoi aussi Dieu l'a souverainement élevé, et lui a donné un nom qui est au-dessus de tout nom; afin qu'au nom de Jésus tout genou se ploie, tant de ceux qui sont aux cieux, que de ceux qui sont en la terre, et au-dessous de la terre; et que toute langue confesse que Jésus-Christ est le Seigneur, à la gloire de Dieu le Père.

L'Evangile. St. Matth. xxvii. 1.

PUIS quand le matin fut venu, tous les principaux sacrificateurs et les anciens du peuple tinrent conseil contre Jésus pour le faire mourir. Et l'ayant lié, ils l'amenèrent et le livrèrent à Ponce-Pilate, qui étoit le gouverneur. Alors Judas, qui l'avoit trahi, voyant qu'il étoit condamné, se repentit, et reporta les trente pièces d'argent aux principaux sacrificateurs et aux anciens, en leur disant: j'ai péché, en trahissant le sang innocent. Mais ils lui dirent: que nous importe? tu y aviseras. Et après avoir jeté les pièces d'argent dans le temple, il se retira; et s'en étant allé, il s'étrangla. Mais les principaux sacrificateurs, ayant pris les pièces d'argent, dirent: il n'est pas permis de les mettre dans le trésor, car c'est un prix de sang. Et après qu'ils eurent consulté entre eux, ils en achetèrent le champ d'un potier, pour la sépulture des étrangers: c'est pourquoi ce champ-là a été appelé jusqu'à aujourd'hui, le champ du sang. (Alors fut accompli ce dont il avoit été parlé par Jérémie le prophète, disant: et ils ont pris trente pièces d'argent, le prix de celui qui a été apprécié, lequel ceux d'entre les enfans d'Israël ont apprécié, et ils les ont données pour en acheter le champ d'un potier, selon ce que le Seigneur m'avoit ordonné.) Or Jésus fut présenté devant le gouverneur; et le gouverneur l'interrogea, disant: es-tu le Roi des Juifs? Jésus lui répondit: tu le dis. Et étant accusé par les principaux sacrificateurs et les anciens, il ne répondoit rien. Alors Pilate lui dit: n'entends-tu pas combien ils portent de témoignages contre toi? Mais il ne lui répondit pas un mot sur quoi que ce fût, de sorte que le gouverneur s'en étonnoit extrêmement. Or le gouverneur avoit accoutumé de relâcher au peuple le jour de la fête un prisonnier, quel que ce fût qu'on demandât. Et il y avoit alors un prisonnier notable, nommé Barabbas. Quand donc ils furent assemblés, Pilate leur dit: lequel voulez-vous que je vous relâche? Barabbas, ou Jésus qu'on appelle Christ? Car il savoit bien qu'ils l'avoient livré par envie. Et comme il étoit assis au siége judicial, sa femme lui envoya dire: n'entre

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

παραδειγμα τῆς ταπεινοφροσύνης του, ἀξίωσόν μας ἵνα γίνωμεν μιμηταὶ τῆς ὑπομονῆς του, καὶ συμμέτοχοι τῆς ἀναστάσεως του, δι' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. β'. ε'.

ΤΟ αὐτὸ τοῦτο φρονῆτε ἐσεῖς, ὁ ᾧ ἔφρονησεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὅστις ἔχων μορφὴν Θεοῦ, δὲν ἐνόμισεν ἁρπαγμὸν τὸ εἶναι ὅμοιος τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, λαβὼν μορφὴν δούλου, γενόμενος καθ' ὁμοίοσιν ἀνθρώπου, καὶ κατὰ τὸ σχῆμα εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτόν του, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, καὶ θανάτου τοῦ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς τὸν ὑπερύψωσε, καὶ τοῦ ἐχάρισεν ὄνομα, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· Ὥστε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ γονατίσῃ κάθε γέννημα ἐπουράνιον, ἐπίγειον, καὶ καταχθόνιον· Καὶ πᾶσα γλῶσσα ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Κύριος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ'. α'.

ΕΡΧΟΜΕΝΗΣ δὲ τῆς αὐγῆς, ἔλαβον συμβούλιον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τὸν θανατώσωσι. Καὶ δήσαντές τον, ἔφερον καὶ τὸν παρέδωκαν εἰς τὰς χεῖρας Ποντίου Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος. Τότε ἰδὼν ὁ Ἰούδας, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπαράδωσεν, ὅτι κατεδικάσθη, μετανοήσας ἀπέστρεψε τὰ τριάντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, λέγων· Ἥμαρτον, ὅτι ἐπαράδωσα αἷμα ἀθῶον. Αὐτοὶ δὲ εἶπον· Τί μᾶς μέλει; σὺ βλέπε. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀνεχώρησε· καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκρεμάσθη. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Δὲν πρέπει ἵνα τὰ βάλωμεν εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπειδὴ εἶναι τιμὴ αἵματος. Λαβόντες ὅμως συμβούλιον, ἠγόρασαν μ' αὐτὰ τὸ χωράφιον τοῦ κεραμέως, εἰς τάφον διὰ τοὺς ξένους. Διὰ τοῦτο, ἐκαλέσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο, χωράφιον αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ λεχθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸ χωράφιον τὸ κεραμέως καθὼς μοὶ διέταξεν ὁ Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐστάθη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ὁ ἡγεμὼν τὸν ἐπηρώτησε, λέγων· Εἶσαι σὺ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις. Καὶ κατηγορειθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, δὲν ἀπεκρίνατο. Τότε τοῦ λέγει ὁ Πιλάτος· Δὲν ἀκούεις πόσα σοῦ καταμαρτυροῦσι; Καὶ δὲν τοῦ ἀπεκρίθη λόγον· ὥστε ἐθαύμασε μεγάλως ὁ ἡγεμών. Κάθε ἑορτὴν λοιπὸν, ἐσυνήθιζεν ὁ ἡγεμὼν ἵνα ἀπολύσῃ ἕνα ἀπὸ τῶν φυλακομένων, κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ πλήθους. Εἶχον δὲ τότε φυλακομένον τινὰ ὀνομαστὸν λεγόμενον Βαραββᾶν. Συναθροισθέντων λοιπὸν αὐτῶν, εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Ποῖον θέλετε ἵνα σᾶς ἀπολύσω; τὸν Βαραββᾶν, ἢ τὸν Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; ἐπειδὴ Ἐγνώριζεν ὅτι διὰ φθόνον τὸν εἶχον παραδώσειν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή του, λέγουσα· Μὴ βάψεις

LA DOM. AVANTI LA PASQUA.

tutto 'l genere umano seguisse l'esempio della sua grande umiltà; facci la grazia di poter seguir l'esempio della sua pazienza, e d'esser resi partecipi della sua risurrezione per esso Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Filip. ii. 5.

SIA in voi il medesimo sentimento, il quale ancora è stato in Cristo Gesù; il quale, essendo in forma di Dio, non riputò rapina l'essere uguale a Dio. E pure annichilò sè stesso, presa forma di servo, fatto alla somiglianza degli uomini; e trovato nell'esteriore simile ad un uomo abbassò sè stesso, essendosi fatto ubbidiente infino alla morte, e la morte di croce; per la qual cosa ancora, Iddio l'ha sovranamente innalzato, e gli ha dato un nome, ch'è sopra ogni nome: acciocchè nel nome di GESU si pieghi ogni ginocchio delle creature celesti, e terrestri, e sotterranee: ch'ogni lingua confessi che Gesù Cristo è il Signore, alla gloria di Dio Padre.

L' Evangelo. S. Mat. xxvii. 1.

POI, venuta la mattina, tutti i principali sacerdoti e gli anziani del popolo tennero consiglio contr'a Gesù per farlo morire, e legatolo, lo menarono e misero nelle mani di Ponzio Pilato, governatore. Allora Giuda che l'avea tradito, veggendo ch'egli era stato condannato, si pentì, e rese i trenta sicli d'argento a' principali sacerdoti ed agli anziani; dicendo: io ho peccato, tradendo il sangue innocente. Ma essi dissero: che tocca questo a noi? Pensavi tu. Ed egli, gittati i sicli d'argento nel tempio, si ritirò e se n'andò, e si strangolò. Ed i principali sacerdoti presero quei denari, e dissero; egli non è lecito di mettergli nel tesoro del tempio; conciosiacosachè sieno il prezzo di sangue. E, preso consiglio, comprarono con quelli il campo del vasellaio per luogo di sepoltura agli stranieri; perciò quel campo è stato infino al dì d'oggi chiamato, campo di sangue. Allora s'adempiè ciò che fu detto dal Profeta, dicendo: ed essi presero i trenta sicli d'argento, prezzo di colui ch'è stato apprezzato, il quale hanno apprezzato d'infra i figliuoli d'Israel, e gli diedero per comprare il campo del vasellaio, secondo che 'l Signore l'avea ordinato. Or Gesù comparve davanti al governatore; e 'l governatore gli domandò, dicendo: sei tu il re de' Giudei? E Gesù gli disse; tu 'l dici. Ed, essendo egli accusato da' principali sacerdoti e dagli anziani, non rispose nulla. Allora Pilato gli disse: non odi tu quante cose testimoniano contra a te? Ma egli non gli rispose nulla; talchè il governatore si maravigliò molto. Or, in questa festa solevasi liberare un prigione alla moltitudine, quale ella voleva. Ed allora aveano un prigione famoso, detto Barabba. Essendo adunque essi raunati Pilato disse loro: qual volete che io vi liberi, Barabba, ovvero Gesù, detto Cristo? Perciocchè egli sapeva che gliclo aveano

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica proxima ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage vor Oſtern.

alle Menſchen dem Vorbilde ſeiner tiefen Erniedrigung folgen ſollten! Verleihe gnädig, daß wir ſowohl das Beyſpiel ſeiner Geduld nachahmen, als auch an ſeiner Auferſtehung Theil haben mögen, durch denſelben unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Philipp. 2, 5—11.

Ein jeglicher ſey geſinnet, wie Jeſus Chriſtus auch war. Welcher, ob er wohl in göttlicher Geſtalt war, hielt er es nicht für einen Raub, Gotte gleich ſeyn; ſondern äußerte ſich ſelbſt, und nahm Knechtsgeſtalt an, ward gleich wie ein anderer Menſch, und an Geberden als ein Menſch erfunden. Er erniedrigte ſich ſelbſt, und ward gehorſam bis zum Tode, ja zum Tode am Kreutze. Darum hat ihn auch Gott erhöhet, und hat ihm einen Namen gegeben, der über alle Namen iſt: daß in dem Namen Jeſu ſich beugen ſollen alle derer Knie, die im Himmel und auf Erden, und unter der Erde ſind; und alle Zungen bekennen ſollen, daß Jeſus Chriſtus der Herr ſey, zur Ehre Gottes des Vaters.

Das Evangelium. Matt. 27, 1—54.

Des Morgen aber hielten alle Hoheprieſter und die Aelteſten des Volks einen Rath über Jeſum, daß ſie ihn tödteten. Und banden ihn, führeten ihn hin, und überantworteten ihn dem Landpfleger Pontio Pilato. Da das ſah Judas, der ihn verrathen hatte, daß er verdammet war zum Tode, gereuete es ihn; und brachte wieder die dreyßig Silberlinge den Hohenprieſtern und den Aelteſten, und ſprach: Ich habe übel gethan, daß ich unſchuldig Blut verrathen habe. Sie ſprachen: Was gehet uns das an? Da ſiehe du zu. Und er warf die Silberlinge in dem Tempel, hob ſich davon, gieng hin, und erhenkte ſich ſelbſt. Aber die Hohenprieſter nahmen die Silberlinge, und ſprachen: Es taugt nicht, daß wir ſie in den Gotteskaſten legen, denn es iſt Blutgeld. Sie hielten aber einen Rath, und kauften einen Töpfers-Acker darum, zum Begräbniß der Pilger. Daher iſt derſelbige Acker genannt der Blutacker, bis auf den heutigen Tag. Da iſt erfüllet, das geſagt iſt durch den Propheten Jeremias, da er ſpricht: Sie haben genommen dreyßig Silberlinge, damit bezahlet ward der Verkaufte, welchen ſie kauften von den Kindern Iſrael; und haben ſie gegeben um einen Töpfers-Acker, als mir der Herr befohlen hat. Jeſus aber ſtand vor dem Landpfleger: und der Landpfleger fragte ihn, und ſprach: Biſt du der Juden König? Jeſus aber ſprach zu ihm: Du ſageſt es. Und da er verklaget ward von den Hohenprieſtern und Aelteſten, antwortete er nichts. Da ſprach Pilatus zu ihm: Höreſt du nicht, wie hart ſie dich verklagen: Und er antworte ihm nicht auf ein Wort, alſo daß ſich auch der Landpfleger ſehr verwunderte. Auf das Feſt aber hatte der Landpfleger die Gewohnheit, dem Volk einen Gefangenen los zu geben, welchen ſie wollten. Er hatte aber zu der Zeit einen Gefangenen, einen ſonderlichen vor andern, der hieß Barabbas. Und da ſie verſammlet waren, ſprach Pilatus zu ihnen: Welchen wollt ihr, daß ich euch los gebe? Barabbam, oder Jeſum, von dem geſagt wird, er ſey Chriſtus? Denn er wußte wohl, daß ſie ihn aus Neid überantwortet hatten. Und da er auf dem Richtſtuhle ſaß, ſchickte ſein Weib

La D. PRECEDENTE *a la de* PASCUA.

sobre sí nuestra carne, y á sufrir la muerte de Cruz, para que todo el genero humano siga el exemplo de su grande humildad; concedenos, por tu misericordia, que imitemos el dechado de su paciencia, y seamos participes de su resurreccion; mediante el mismo Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Phil. ii. 5.

Y EL mismo sentimiento haya en vosotros, que hubo tambien en Jesu-Christo: que siendo en forma de Dios, no tuvo por usurpacion el ser él igual á Dios: sino que se anonadó á sí mismo tomando forma de siervo, hecho á la semejanza de hombres, y hallado en la condicion como hombre. Se humilló á sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y muerte de Cruz. Por lo qual Dios tambien lo ensalzó, y le dió un nombre, que es sobre todo nombre: para que al nombre de Jesus se doble toda rodilla de los que están en los Cielos, en la tierra, y en los infiernos, y toda lengua confiese, que el Señor Jesu Christo está en la gloria de Dios Padre.

El Evangelio. S. Mat. xxvii. 1.

Y VENIDA la mañana, todos los Príncipes de los Sacerdotes y los Ancianos del pueblo entráron en consejo contra Jesus, para entregarle á la muerte. Y lo llevaron atado, y lo entregáron al Presidente Poncio Pilato. Entónces Judas, que le habia entregado, quando vió que habia sido condenado: movido de arrepentimiento, volvió las treinta monedas de plata á los Príncipes de los Sacerdotes y á los Ancianos, diciendo: He pecado, entregando la sangre inocente. Mas ellos dixéron: ¿Qué nos importa á nosotros? viéraslo tú. Y arrojando las monedas de plata en el templo, se retiró, y fué, y se ahorcó con un lazo. Y los Príncipes de los Sacerdotes tomando las monedas de plata, dixéron: No es lícito meterlas en el tesoro, porque es precio de sangre. Y habiendo deliberado sobre ello, compráron con ellas el campo de un alfarero, para sepultura de los extrangeros. Por lo qual fué llamado aquel campo, Haceldama, esto es, campo de sangre, hasta el dia de hoy. Entónces se cumplió lo que fué dicho por Jeremías el Propheta, que dixo: y tomáron las treinta monedas de plata, precio del apreciado, al qual apreciáron de los hijos de Israel. Y las diéron por el campo del alfarero, así como me lo ordenó el Señor. Y Jesus fué presentado ante el Presidente, y le preguntó el Presidente y dixo: Eres tú el Rey de los Judíos? Jesus le dice: Tú lo dices. Y como le acusasen los Príncipes de los Sacerdotes, y los Ancianos, nada respondió. Entónces le dice Pilato: ¿No oyes quántos testimonios dicen contra tí? Y no le respondió á palabra alguna, de modo que se maravilló el Presidente en gran manera. Por el dia solemne acostumbraba el Presidente entregar libre al pueblo un preso, el

LATINA ET GRÆCA.

DOM. PROXIMA ANTE PASCHA.

versum genus hominum ejus magnæ humilitatis exemplum sequeretur; concede propitius, ut ipsius tum patientiæ exemplum sequi, tum resurrectionis participes fieri valeamus, per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

Epistola. Philip. ii. 5.

HOC enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen; ut in nomine Jesu omne genu flectatur cœlestium, terrestrium, et infernorum; et omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

Evangelium. S. Matth. xxvii. 1.

MANE autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum, et seniores populi, adversus Jesum, ut eum morti traderent. Et vinctum adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato, præsidi. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, pœnitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum et senioribus, dicens, Peccavi, tradens sanguinem justum. At illi dixerunt, Quid ad nos? tu videris. Et projectis argenteis in templo, recessit, et abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt, Non licet mittere eos in corbonam, quia pretium sanguinis est. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc, vocatus est Ager Sanguinis, usque in hodiernum diem. (Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam Prophetam, dicentem, Et acceperunt triginta argenteos, pretium appretiati, quem appretiaverunt a filiis Israel; et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus.) Jesus autem stetit ante præsidem; et interrogavit eum præses, dicens, Tu es Rex Judæorum? Dicit illi Jesus, Tu dicis. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, et senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus, Non audis, quanta adversum te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur præses vehementer. Per diem autem sollennem consueverat præses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignen, qui dicebatur Barabbas. Congregatis autem illis, dixit Pilatus, Quem vultis dimittam vobis? Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? Sciebat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τὸν θάνατον ὑπέχειν, ἵνα πᾶν γένος ἀνθρώπειον ἐπακολουθήσῃ παραδείγματι τῆς αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης, ἵλεως χάρισαι, ὅπως συμμιμηταί τε γενώμεθα ὑπογραμμοῦ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς, καὶ συμμέτοχοι τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, διὰ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. β'. ε'

ΤΟΥΤΟ γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ· Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ'. α'.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν. Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, Λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica proxima ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA

SUNDAY NEXT BEFORE EASTER.

unto them, Whom will ye that I release unto you? Barabbas, or Jesus which is called Christ? For he knew that for envy they had delivered him. When he was set down on the judgement-seat, his wife sent unto him, saying, Have thou nothing to do with that just man: for I have suffered many things this day in a dream because of him. But the chief priests and elders persuaded the multitude that they should ask Barabbas, and destroy Jesus. The governour answered and said unto them, Whether of the twain will ye that I release unto you? They said, Barabbas. Pilate saith unto them, What shall I do then with Jesus, which is called Christ? They all say unto him, Let him be crucified. And the governour said, Why, what evil hath he done? But they cried out the more, saying, Let him be crucified. When Pilate saw that he could prevail nothing, but that rather a tumult was made, he took water, and washed his hands before the multitude, saying, I am innocent of the blood of this just person: see ye to it. Then answered all the people, and said, His blood be on us, and on our children. Then released he Barabbas unto them: and when he had scourged Jesus he delivered him to be crucified. Then the soldiers of the governour took Jesus into the common hall, and gathered unto him the whole band of soldiers. And they stripped him, and put on him a scarlet robe. And when they had platted a crown of thorns they put it upon his head, and a reed in his right hand: and they bowed the knee before him, and mocked him, saying, Hail, King of the Jews. And they spit upon him, and took the reed, and smote him on the head. And after that they had mocked him they took the robe off from him, and put his own raiment on him, and led him away to crucify him. And as they came out they found a man of Cyrene, Simon by name; him they compelled to bear his cross. And when they were come out unto a place called Golgotha, that is to say, a place of a scull, they gave him vinegar to drink mingled with gall: and when he had tasted thereof, he would not drink. And they crucified him, and parted his garments, casting lots: that it might be fulfilled, which was spoken by the prophet, They parted my garments among them, and upon my vesture did they cast lots. And sitting down they watched him there; and set up over his head his accusation written, THIS IS JESUS THE KING OF THE JEWS. Then were there two thieves crucified with him; one on his right hand, and another on the left. And they that passed by reviled him, wagging their heads, and saying, Thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself: if thou be the Son of God, come down from the cross. Likewise also the chief priests mocking him, with the scribes and elders, said, He saved others, himself he cannot save: if he be the King of Israel, let him now come down from the cross, and we will believe him. He trusted in God; let him deliver him now, if he will have him: for he said, I am the Son of God. The thieves also, which were crucified with him, cast the same in his teeth. Now from the sixth hour there was darkness over all the land unto the ninth hour. And about the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, *Eli, Eli, lama sabachthani?* that is to say, My God, my God, why hast thou forsaken

LE DIMANCHE AVANT PAQUES.

point dans l'affaire de ce juste; car j'ai aujourd'hui beaucoup souffert à son sujet en songeant. Et les principaux sacrificateurs et les anciens persuadèrent à la multitude du peuple, de demander Barabbas, et de faire perir Jésus. Et le gouverneur, prenant la parole, leur dit: lequel des deux voulez-vous que je vous relâche? Ils dirent: Barabbas. Pilate leur dit: que ferai-je donc de Jésus qu'on appelle Christ? Ils lui dirent tous: qu'il soit crucifié. Et le gouverneur leur dit: mais quel mal a-t-il fait? Et ils crièrent encore plus fort, en disant: qu'il soit crucifié. Alors Pilate, voyant qu'il ne gagnoit rien, mais que le tumulte s'augmentoit, prit de l'eau, et lava ses mains devant le peuple, en disant: je suis innocent du sang de ce juste; vous y penserez. Et tout le peuple répondant, dit: que son sang soit sur nous, et sur nos enfans. Alors il leur relâcha Barabbas; et après avoir fait fouetter Jésus, il le leur livra pour être crucifié. Et les soldats du gouverneur amenèrent Jésus au prétoire, et assemblèrent devant lui toute la bande. Et après l'avoir dépouillé, ils mirent sur lui un manteau d'écarlate. Et ayant fait une couronne d'épines entrelassees, ils la mirent sur sa tête, avec un roseau dans sa main droite; puis s'agenouillant devant lui, ils se moquoient de lui, en disant: bien te soit, Roi des Juifs! Et après avoir craché contre lui, ils prirent le roseau, et ils en frappoient sa tête. Et après s'être moqués de lui, ils lui ôtèrent le manteau, et le vêtirent de ses vêtemens, et l'amenèrent pour le crucifier. Et comme ils sortoient, ils rencontrèrent un Cyrénien, nommé Simon, lequel ils contraignirent de porter la croix de Jésus. Et étant arrivés au lieu appelé Golgotha, c'est-à-dire, le lieu du têt, ils lui donnèrent à boire du vinaigre mêlé avec du fiel; mais quand il en eut goûté, il n'en voulut point boire. Et après l'avoir crucifié, ils partagèrent ses vêtemens en les jetant au sort, afin que ce qui avoit été dit par le prophète fût accompli: ils ont partagé entre eux mes vêtemens, et ont jeté au sort ma saie. Puis s'étant assis, ils le gardoient là. Ils mirent aussi au-dessus de sa tête un écriteau, où la cause de sa condamnation étoit marquée en ces mots: CELUI-CI EST JESUS LE ROI DES JUIFS. Et deux brigands furent crucifiés avec lui; l'un à sa droite, et l'autre à sa gauche. Et ceux qui passoient par là lui disoient des outrages, en branlant la tête, et disant: toi qui détruis le temple, et qui le rebâtis en trois jours, sauve-toi toi-même: si tu es le Fils de Dieu, descends de la croix. Pareillement aussi les principaux sacrificateurs, avec les scribes et les anciens, se moquant, disoient: il a sauvé les autres, il ne se peut sauver lui-même: s'il est le Roi d'Israël, qu'il descende maintenant de la croix, et nous croirons en lui: il se confie en Dieu; mais si Dieu l'aime, qu'il le délivre maintenant; car il a dit: je suis le Fils de Dieu. Les brigands aussi, qui étoient crucifiés avec lui, lui reprochoient la même chose. Or depuis six heures il y eut des ténèbres sur tout le pays, jusqu'à neuf heures. Et environ les neuf heures Jésus s'écria à haute voix, en disant: Eli, Eli, lama sabachtani? c'est-à-dire, mon Dieu, mon Dieu, pourquoi m'as-tu abandonné? Et quelques-uns de ceux qui étoient là présens, ayant entendu cela, disoient: il appelle Elie. Et aussitôt un d'entre eux courut, et prit une éponge; et l'ayant remplie de vinaigre, la mit autour d'un roseau, et lui en donna à boire. Mais

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τὰς χεῖράς σου εἰς τὸ αἷμα τοῦ δικαίου ἐκείνου· ὅτι ἔπαθον πολλὰ σήμερον, εἰς τὸ ὄνειρόν μου δι' αὐτόν. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τὸ πλῆθος, ὅπως ζητήσωσι τὸν Βαραββᾶν, καὶ ἀπολέσωσι τὸν Ἰησοῦν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν πρὸς αὐτούς. Ποῖον θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἵνα σᾶς ἀπολύσω; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει πρὸς αὐτους ὁ Πιλάτος· Τί ἔχω ἵνα κάμω λοιπὸν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ λεγομένου Χριστοῦ; Τοῦ λέγουσι πάντες· Ἂς σταυρωθῇ. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον γίνεται θόρυβος, ἔλαβε νερὸν, καὶ ἀπένιψε τὰς χεῖράς του ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου, λέγων· εἶμαι Ἀθῷος ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ἐσεῖς βλέπετε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τό αἷμά του ἐπάνω μας καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα μας. Καὶ τότε τοὺς ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν, φραγελλώσας δὲ τὸν Ἰησοῦν, τὸν παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, λαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, ἐσύναξον τριγύρω του ὅλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐκδύσαντές τον, ἔβαλον ἐπάνω του χλαμύδα κοκκίνην. Καὶ πλέξαντες στέφανον μ' ἀκάνθια, τοῦ τὸν ἔβαλον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιάν του. Καὶ γονατίζοντες ἔμπροσθέν του, τὸν ἐνέπαιζον, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ πτύσαντες ἐπ' αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἐκτύπουν τὴν κεφαλήν του. Καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐνέπεξαν, τοῦ ἔκδυσαν τὴν χλαμύδα, καὶ τὸν ἔνδυσαν μὲ τὰ φορέματά του· καὶ τὸν ἔφερνον ἵνα τὸν σταυρώσωσι. Πορευόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνομαζόμενον Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ὅπως φέρῃ τὸν σταυρόν του. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὁ ὁποῖος κράζεται κρανίου τόπος, τοῦ ἔδωκαν ἵνα πιῇ ὀξύδιον ἀνακατωμένον μὲ χολήν· καὶ δοκιμάσας το δὲν ἤθελε ἵνα πιῇ. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, ἐμοίρασαν τὰ φορέματά του, βάλλοντες κλῆρον· ὅπως πληρωθῇ τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Ἐμοίρασαν τὰ φορέματά μου ἀναμεταξύ των, καὶ ἐπὶ τὸ ἐπανωφόρεμά μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι τὸν ἐφύλαττον ἐκεῖ. Καὶ ἔβαλον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς του τὴν αἰτίαν του γραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τότε ἐσταυρώθησαν μὲ αὐτὸν δύο λησταὶ, ἕνας ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνας ἐκ ζερβῶν. Καὶ οἱ ἀπερνῶντες τὸν ἐβλασφήμουν, κινοῦντες τὰς κεφαλάς των, καὶ λέγοντες· Ὁ καταχαλῶν τὸν ναὸν, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας ἀναστήζων αὐτὸν, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου. Ἐὰν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες, μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον. Ἄλλους ἔσωσε τὸν ἑαυτόν του ὅμως δὲν δύναται ἵνα σώσῃ. Ἐὰν εἶναι βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ἂς κατέβῃ τώρα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ θέλομεν πιστεύσειν εἰς αὐτόν. Ἤλπισεν εἰς τὸν Θεὸν, ἂς τὸν σώσῃ τώρα, ἐὰν θέλῃ· ὅτι εἶπεν· Εἶμαι Θεοῦ υἱός. Τὸ αὐτὸ δὲ, καὶ οἱ λησταὶ, οἱ σταυρωθέντες μὲ αὐτὸν, τοῦ ὠνείδιζον. Ἀπὸ δὲ τῆς ἕκτης ὥρας ἔγινε σκότος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως τῆς ἐννάτης ὥρας. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς μὲ μεγάλην φωνὴν, λέγων· Ἠλι, Ἠλὶ, λαμὰ σαβαχθανί; ὁηλαδὴ, Θεέ μου, Θεέ μου, διατί με ἀπαρέτησας; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι οὗτος κράζει τὸν Ἠλίαν. Καὶ εὐθὺς τρέχων ἕνας ἀπ' αὐτῶν, καὶ λαβὼν

LA DOM. AVANTI LA PASQUA.

messo nelle mani per invidia. Or, sedendo egli in sul tribunale, la sua moglie gli mandò a dire, non aver da far nulla con quel giusto; perciocchè io ho sofferto oggi molto per lui in sogno, Ma i principali sacerdoti, e gli anziani persuasero alle turbe che chiedessero Barabba, e che facessero morir Gesù. E 'l governatore, replicando disse loro: qual de' due volete ch'io vi liberi? Ed essi dissero; Barabba. Pilato disse loro: che farò dunque di Gesù, detto Cristo? Tutti gli dissero: sia egli crocifisso. E 'l governatore disse: ma pure che male ha egli fatto? Ed essi vieppiù gridavano, dicendo: sia crocifisso. E Pilato, veggendo che non profittava nulla, anzi, che si sollevava un tumulto, prese dell' acqua, e si lavò le mani nel cospetto della moltitudine, dicendo: io sono innocente del sangue di questo giusto, pensateci voi: e tutto 'l popolo, rispondendo, disse: sia il suo sangue sopra noi, e sopra i nostri figliuoli. Allora egli liberò loro Barabba; e dopo aver flagellato Gesù lo diede loro nelle mani, acciocchè fosse crocifisso. Allora i soldati del governatore, avendo tratto Gesù dentro al pretorio, raunarono attorno a lui tutta la schiera; e spogliatolo, gli misero attorno un saio di scarlatto: e contesta una corona di spine, gliela misero sopr' il capo; ed una canna nella man destra; ed, inginocchiatiglisi davanti, lo beffavano; dicendo: ti salutiamo, o re de' Giudei. Poi, sputatogli adosso, presero la canna e gli percuotevano il capo. E, dopo che l' ebbero schernito, lo spogliarono di quel saio e lo rivestiron de' suoi vestimenti: poi lo menarono a crocifiggere. Or, uscendo, trovarono un Cireneo chiamato per nome Simon, il quale angariarono a portar la croce di Gesù. E, venuti nel luogo detta Golgota, che vuol dire il luogo del teschio, gli diedero da bere dell' aceto mescolato con fiele: ma egli, avendolo gustato non ne volle bere. Poi, avendolo crocifisso, spartirono i suoi vestimenti, tirando la sorte; acciocchè fosse adempiuto ciò che fu detto dal Profeta: hanno spartiti fra loro i miei vestimenti, ed hanno tratta la sorte sopra la mia vesta. E, postisi a sedere, lo guardavano quivi. Gli posero ancora sopra il capo il delitto che gli era apposto, scritto in questa maniera: COSTUI E GESU IL RE DE'GIUDEI. Allora furono crocifissi con lui due ladroni l' uno a destra, l' altro a sinistra. E coloro che passavano ivi presso, lo ingiuriavano, scotendo il capo, e dicendo: tu che disfai il tempio, ed in tre giorni lo riedifichi, salva te stesso: se sei figliuol di Dio, scendi giù di croce. Similmente ancora i principali sacerdoti, con gli scribi, e gli anziani, e i farisei, facendosi beffe, dicevano: egli ha salvati gli altri, e non può salvar sè stesso. Se egli è il re d' Israel, scenda ora giù di croce, e noi crederemo in lui. Egli s' è confidato in Dio, liberilo ora, se pur lo gradisce; conciosiacosach' egli abbia detto, io son figliuolo di Dio: lo stesso gli rimproveravano ancora i ladroni, ch' erano stati crocifissi con lui. Or dalle sei ore si fecero tenebre sopra tutta la terra, infino alle nove. Ed intorno alle nove, Gesù gridò con gran voce, dicendo: Eli, Eli, Lamma-sabactani! cioè, Dio mio, Dio mio, perchè m' hai abbandonato? Ed alcuni di coloro ch'erano ivi presenti, udito ciò, dicevano; costui chiama Elia. Ed in quello stante un di loro corse, e prese una spugna, e l' empiè d' aceto; e messala intorno ad un canna, gli diè da bere. E gli

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica proxima ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage vor Oſtern.

zu ihm, und ließ ihm ſagen: Habe du nichts zu ſchaffen mit dieſem Gerechten; ich habe heute viel erlitten im Traume von ſeinet wegen. Aber die Hohenprieſter und die Aelteſten überredeten das Volk, daß ſie um Barabbam bitten ſollten, und Jeſum umbrächten. Da antwortete nun der Landpfleger, und ſprach zu ihnen: Welchen wollt ihr unter dieſen zween, den ich euch ſoll los geben? Sie ſprachen: Barabbam. Pilatus ſprach zu ihnen: Was ſoll ich denn machen mit Jeſu, von dem geſagt wird, er ſey Chriſtus? Sie ſprachen alle: Laß ihn kreutzigen. Der Landpfleger ſagte: Was hat er denn übels gethan? Sie ſchrieen aber noch mehr, und ſprachen: Laß ihn kreutzigen. Da aber Pilatus ſah, daß er nichts ſchaffete, ſondern daß viel ein großer Getümmel ward, nahm er Waſſer, und wuſch die Hände vor dem Volke, und ſprach: Ich bin unſchuldig an dem Blute dieſes Gerechten; ſehet Ihr zu. Da antwortete das ganze Volk, und ſprach: Sein Blut komme über uns und über unſere Kinder. Da gab er ihnen Barabbam los: aber Jeſum ließ er geißeln, und überantwortete ihn, daß er gekreutziget würde. Da nahmen die Kriegsknechte des Landpflegers Jeſum zu ſich in das Richthaus, und ſammelten über ihm die ganze Schaar; und zogen ihn aus, und legten ihm einen Purpurmantel an, und flochten eine Dornenkrone, und ſetzten ſie auf ſein Haupt, und ein Rohr in ſeine rechte Hand, und beugten die Kniee vor ihm, und ſpotteten ihn, und ſprachen: Gegrüßet ſeyſt du, der Juden König. Und ſpeieten ihn an, und nahmen das Rohr, und ſchlugen damit ſein Haupt. Und da ſie ihn verſpottet hatten, zogen ſie ihm den Mantel aus, und zogen ihm ſeine Kleider an, und führeten ihn hin, da ſie ihn kreutzigten. Und indem ſie hinaus giengen, fanden ſie einen Menſchen von Kyrene, mit Namen Simon; den zwangen ſie, daß er ihm ſein Kreutz trug. Und da ſie an die Stätte kamen, mit Namen Golgatha, das iſt verdeutſchet, Schedelſtätte, gaben ſie ihm Eſſig zu trinken mit Galle vermiſcht; und da er es ſchmeckte, wollte er nicht trinken. Da ſie ihn aber gekreutziget hatten, theilten ſie ſeine Kleider, und warfen das Loos darum; auf daß erfüllet würde, das geſagt iſt durch den Propheten: Sie haben meine Kleider unter ſich getheilet, und über mein Gewand haben ſie das Loos geworfen. Und ſie ſaßen allda, und hüteten ſein. Und oben zu ſeinem Haupte befeſteten ſie die Urſache ſeines Todes beſchrieben, nämlich: Dieß iſt Jeſus, der Juden König. Und da wurden zween Mörder mit ihm gekreutziget, einer zur Rechten, und einer zur Linken. Die aber vorüber giengen, läſterten ihn, und ſchüttelten ihre Köpfe, und ſprachen: Der du den Tempel Gottes zerbrichſt, und baueſt ihn in dreyen Tagen, hilf dir ſelber. Biſt du Gottes Sohn, ſo ſteig herab vom Kreutze. Deßgleichen auch die Hohenprieſter ſpotteten ſein, ſamt den Schriftgelehrten und Aelteſten, und ſprachen: Andern hat er geholfen, und kann ihm ſelber nicht helfen. Iſt er der König Iſraels, ſo ſteige er nun vom Kreutze, ſo wollen wir ihm glauben. Er hat Gott vertrauet, der erlöſe ihn nun, lüſtet es ihn; denn er hat geſagt: Ich bin Gottes Sohn. Deßgleichen ſchmäheten ihn auch die Mörder, die mit ihm gekreutziget waren. Und von der ſechſten

La D. PRECEDENTE *a la de* PASCUA.

que querian. Y á la sazon tenia un preso muy famoso, que se llamaba Barrabás. Y habiéndose ellos juntado, les dixo Pilato: ¿A quien quereis que os entregue libre? ¿á Barrabás, ó por ventura á Jesus, que es llamado el Christo? Pues sabia que por envision por causa de él. Mas los Príncipes de los Sacerdotes, y los Ancianos persuadiéron al pueblo que pidiese á Barrabás, y que hiciese morir á Jesus. Y el Presidente le respondió, y dixo: ¿A quál de los dos quereis que os entregue libre? Y dixéron ellos: A Barrabás. Pilato les dice: ¿Pues qué haré de Jesus, que es llamado el Christo? Dicen todos: Sea crucificado. El Presidente les dice: ¿Pues qué mal ha hecho? Y ellos levantaban mas el grito, diciendo: Sea crucificado. Y viendo Pilato que nada adelantaba, sino que crecia mas el alboroto, tomando agua, se lavó las manos delante del pueblo, diciendo: Inocente soy yo de la sangre de este Justo: allá os lo veais vosotros. Y respondiendo todo el pueblo, dixo: Sobre nosotros, y sobre nuestros hijos sea su sangre. Entónces les soltó á Barrabás: y despues de haber hecho azotar á Jesus, se lo entregó para que lo crucificasen. Entónces los soldados del Presidente tomando á Jesus para llevarle al pretorio, hiciéron formar al rededor de él toda la cohorte, y desnudándole, le vistiéron un manto de grana, y texiendo una corona de espinas, se la pusiéron sobre la cabeza, y una caña en su mano derecha. Y doblando ante él la rodilla, le escarnecian, diciendo: Dios te salve, Rey de los Judíos. Y escupiéndole, tomáron una caña, y le herian en la cabeza. Y despues que lo escarneciéron, le desnudáron del manto, y le vistiéron sus ropas, y le llevároń á crucificar. Y al salir fuera, halláron un hombre de Cirene, por nombre Simón: á éste obligáron á que cargase con la Cruz de Jesus. Y viniéron á un lugar, llamado Gólgotha, esto es, lugar de la Calavera. Y le diéron á beber vino mezclado con hiel. Y habiéndolo probado, no lo quiso beber. Y despues que lo hubiéron crucificado, repartiéron sus vestiduras, echando suerte: para que se cumpliese lo que fué dicho por el Propheta, que dice: Se repartiéron mis vestiduras, y sobre mi túnica echáron suerte. Y sentados le hacian la guardia. Y pusiéron sobre su cabeza su causa escrita: ESTE ES JESUS EL REY DE LOS JUDIOS. Entónces crucificáron dos ladrones con él: uno á la derecha, y otro á la izquierda. Y los que pasaban le blasfemaban moviendo sus cabezas, y diciendo: Ha, tú el que destruyes el templo de Dios, y lo reedificas en tres dias, sálvate á tí mismo: si eres Hijo de Dios, desciende de la cruz. Asímismo insultándole tambien los Príncipes de los Sacerdotes con los Escribas, y Ancianos decian: á otros salvó, y á sí mismo no puede salvar: si es el Rey de Israél, descienda ahora de la cruz, y le creemos: confió en Dios: líbrelo ahora, si le ama: pues dixo: Hijo soy de Dios. Y los ladrones que estaban crucificados con él, le improperaban. Mas desde la hora de sexta hubo tinieblas sobre toda la tierra hasta la hora de nona. Y cerca de la hora de nona clamó Jesus con grande voz, diciendo: *Eli, Eli, lamma sabacthani!* esto es: Dios mio, Dios mio, ¿por qué me has des-

LATINA ET GRÆCA.

DOM. PROXIMA ANTE PASCHA.

dicens, Nihil tibi et justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. Principes autem sacerdotum et seniores persuaserunt populo, ut peterent Barabbam, Jesum vero perderent. Respondens autem præses, ait illis, Quem vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt, Barabbam. Dixit illis Pilatus, Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? Dicunt omnes, Crucifigatur. Ait illis præses, Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant, dicentes, Crucifigatur. Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens, Innocens ego sum a sanguine justi hujus: vos videritis. Et respondens universus populus, dixit, Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. Tunc dimisit illis Barabbam: Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites præsidis, suscipientes Jesum in prætorium, congregaverunt ad eum universam cohortem. Et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei. Et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextra ejus: et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes, Ave, Rex Judæorum! Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. Et, postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum, ut crucifigerent. Exeuntes autem invenerunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem: hunc angariaverunt, ut tolleret crucem ejus. Et venerunt in locum qui dicitur Golgotha, quod est Calvariæ locus: et dederunt ei vinum bibere, cum felle mixtum: et, cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes; ut impleretur, quod dictum est per Prophetam, dicentem, Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes servabant eum; et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam, HIC EST JESUS, REX JUDÆORUM. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: unus a dextris, et unus a sinistris. Prætereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes, Vah! qui destruis templum Dei, et in triduo illud reædificas; salva teipsum: si Filius Dei es, descende de cruce. Similiter et principes sacerdotum illudentes, cum scribis et senioribus, dicebant, Alios salvos fecit: seipsum non potest salvum facere. Si Rex Israel est, descendat nunc de cruce; et credemus ei. Confidit in Deo; liberet nunc eum, si vult: dixit enim, quia Dei Filius sum. Idipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. A sexta autem hora, tenebræ factæ sunt super universam terram, usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens, *Eli, Eli, lamma sabacthani?* hoc est, Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant, Eliam vocat iste. Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. Cæteri autem dicebant, Sine, videamus an veniat Elias, liberans eum. Jesus autem, iterum clamans voce magna, emisit spiritum. Et ecce, velum templi scissum est in duas partes, a summo usque deorsum; et terra mota est, et petræ scissæ sunt et monumenta aperta sunt, et mul-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

λέγουσα· Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμών, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπείραν. Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. Καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταὶ, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον. Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῳ. Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἠλι, Ἠλι, λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

MONDAY BEFORE EASTER.

me? Some of them that stood there, when they heard that, said, This man calleth for Elias. And straightway one of them ran, and took a spunge, and filled it vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink. The rest said, Let be, let us see whether Elias will come to save him. Jesus, when he had cried again with a loud voice, yielded up the ghost. And behold, the vail of the temple was rent in twain from the top to the bottom, and the earth did quake, and the rocks rent, and the graves were opened, and many bodies of the saints which slept, arose, and came out of the graves after his resurrection, and went into the holy city, and appeared unto many. Now when the centurion, and they that were with him, watching Jesus, saw the earthquake, and those things that were done, they feared greatly, saying, Truly this was the Son of God.

LE LUNDI AVANT PAQUES.

les autres disoient: laisse, voyons si Elie viendra le sauver. Alors Jésus ayant crié encore à haute voix, rendit l'esprit. Et voici, le voile du temple se déchira en deux, depuis le haut jusqu'en bas: et la terre trembla; et les pierres se fendirent; et les sépulcres s'ouvrirent; et plusieurs corps des saints qui étoient endormis, se levèrent; et étant sortis des sépulcres après sa résurrection, ils entrèrent dans la sainte cité, et se montrèrent à plusieurs. Or, le centenier et ceux qui avec lui gardoient Jésus, ayant vu le tremblement de terre, et tout ce qui venoit d'arriver, eurent une fort grande peur, et dirent: véritablement, celui-ci étoit le Fils de Dieu.

MONDAY BEFORE EASTER.

For the Epistle. Isaiah lxiii. 1.

WHO is this that cometh from Edom, with dyed garments from Bozrah? this that is glorious in his apparel, travelling in the greatness of his strength? I that speak in righteousness, mighty to save, Wherefore art thou red in thine apparel, and thy garments like him that treadeth in the winefat? I have trodden the wine-press alone, and of the people there was none with me: for I will tread them in mine anger, and trample them in my fury, and their blood shall be sprinkled upon my garments, and I will stain all my raiment. For the day of vengeance is in my heart, and the year of my redeemed is come. And I looked, and there was none to help; and I wondered there was none to uphold: therefore mine own arm brought salvation unto me, and my fury it upheld me. And I will tread down the people in mine anger, and make them drunk in my fury, and I will bring down their strength to the earth, I will mention the loving-kindnesses of the Lord, and the praises of the Lord, according to all that the Lord hath bestowed upon us, and the great goodness towards the house of Israel, which he hath bestowed on them, according to his mercies, and according to the multitude of his loving-kindnesses. For he said, Surely they are my people, children that will not lie: so he was their Saviour. In all their affliction he was afflicted, and the angel of his presence saved them: in his love, and in his pity, he redeemed them, and he bare them, and carried them all the days of old. But they rebelled, and vexed his Holy Spirit; therefore he was turned to be their enemy, and he fought against them. Then he remembered the days of old, Moses and his people, saying, Where is he that brought them up out of

LE LUNDI AVANT PAQUES.

Pour L'Epitre. Esaïe, lxiii. 1.

QUI est celui-ci qui vient d'Edom, de Botsra, ayant les habits teints en rouge? celui-ci qui est manifiquement paré en son vêtement, marchant selon la grandeur de sa force? C'est moi qui parle en justice, et qui ai tout pouvoir de sauver. Pourquoi y a-t-il du rouge en ton vêtement? et pourquoi tes habits sont-ils comme les habits de ceux qui foulent au pressoir? J'ai été tout seul à fouler au pressoir; et personne d'entre les peuples n'a été avec moi: cependant j'ai marché sur eux en ma colère, et je les ai foulés en ma fureur; et leur sang a rejailli sur mes vêtemens, et j'ai souillé tous mes habits. Car le jour de la vengeance est dans mon cœur, et l'année en laquelle je dois racheter les miens, est venue. J'ai donc regardé, et il n'y a eu personne qui m'aidât; et j'ai été étonné, et il n'y a eu personne qui me soutint: mais mon bras m'a sauvé, et ma fureur m'a soutenu. Ainsi j'ai foulé les peuples en ma colère; et je les ai enivrés en ma fureur; et j'ai abattu leur force par terre. Je ferai mention des gratuités de l' Eternel, qui sont les louanges de l'Eternel, à cause de tous les bienfaits que l'Eternel nous a faits; car grand est le bien de la maison d'Israël, lequel il leur a fait selon ses compassions: et selon la grandeur de ses gratuités. Car il a dit: quoiqu'il en soit, ils sont mon peuple, des enfans qui ne dégénéreront point; et il leur a été Sauveur. Et dans toute leur angoisse il a été en angoisse, et l'ange de sa face les a délivrés; lui-même les a rachetés par son amour et par sa clémence; il les a portés, et les a élevés en tout temps. Mais ils ont été rebelles, et ils ont contristé l'esprit de sa sainteté: c'est pourquoi il leur a été tourné en ennemi, et il a lui-même combattu contre eux. Et on s'est souvenu des jours anciens, de Moyse et de son peuple. Où est celui, a-t-on dit, qui les faisoit remonter hors de la mer, avec les pasteurs de son troupeau? Où est celui qui mettoit au milieu d'eux l'esprit de sa sainteté? qui les menoit, étant à la main droite de Moyse, par le bras de sa gloire? qui fendoit les eaux devant eux afin qu'il s'acquît un renom éternel? qui les

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ϛ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

σπογγιάριον, τὸ ἐβούτησεν εἰς τὸ ὀξύδιον, καὶ βάλλοντάς το εἰς τὴν ἄκραν καλάμου, τὸν ἐπότιζεν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἂν ἴδωμεν, ἐὰν ἔρχεται Ἠλίας ἂν τὸν σώσῃ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κράξας πάλιν μὲ μεγάλην φωνὴν, ἐξεψύχισε. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν. Καὶ τὰ μνήματα ἀνεῴχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθησαν. Καὶ ἐκβαίνοντες ἀπὸ τὰ μνήματα μετὰ τὴν ἔγερσίν του, ἦλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐφάνησαν εἰς πολλούς. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ φυλάττοντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν μεγάλως, λέγοντες. Οὗτος ἀληθῶς ἦτο Θεοῦ υἱός.

LUNEDI AVANTI LA PASQUA.

altri dicevano, lascia: veggiamo se Elia verrà a salvarlo, e Gesù, avendo di nuovo gridato con gran voce, rendè lo Spirito. Ed ecco la cortina del tempio si fendè in due da cima a fondo; e la terra tremò, e le pietre si schiantarono; ed i monumenti furono aperti, e molti corpi de' Santi che dormivano, risuscitarono. E quelli, usciti de' monumenti dopo la risurrezion di Gesù, entrarono nella santa città ed apparvero a molti. Or il Centurione, e coloro ch'erano con lui, guardando Gesù, veduto il tremuoto e le cose avvenute, temettero grandemente, dicendo: veramente costui era il figliuol di Dio.

ΗΜΕΡΑ ϛ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ξγ'. α'.

ΠΟΙΟΣ εἶναι οὗτος ὁ ἐρχόμενος ἀπὸ Ἐδὼμ, ἀπὸ Βοσὸρ μὲ βαμμένα ῥοῦχα; οὕτως ὡραία στολησμένος, καὶ περιπατῶν εἰς τὴν μεγαλειότητα τῆς δυνάμεώς του; Ἐγὼ λαλῶ δικαίως, ἡ σωτηρία μου εἶναι ἰσχυρά. Διατί εἶναι τὰ ῥοῦχά σου κόκκινα, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡσὰν τὰ τοῦ εἰς ληνὸν πατοῦντος; ἐγὼ ἐπάτησα μόνος εἰς τὸ σκαφίδιον, καὶ ἄνθρωπος ἀπὸ τῶν ἐθνῶν δὲν ἦτο μετ' ἐμοῦ, καὶ θέλω τους κατεπατήσειν ἐν τῷ θυμῷ μου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ μου τοὺς κατεθλάσειν, καὶ τὰ ῥοῦχά μου θέλουσι ῥαντισθῆν ἀπὸ τοῦ αἵματός των καὶ βάψω τὰ ἐνδύματά μου. Ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως εἶναι εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ ὁ χρόνος τῶν λυτρωμένων ἔφθασε. Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ δὲν ἦτο ὁ βοηθός· καὶ ἐθαύμασα μὴ βλέπων τὸν βαστάσαντα. Καὶ ἡ χεὶρ μου μὲ ἔσωσε, καὶ ὁ θυμός μου μὲ ἐβάστασε. Καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου θέλω καταπατήσειν τοὺς λαούς, καὶ τοὺς μεθήσω ἐν τῇ ὀργῇ μου, καὶ ῥίψω ἐπὶ τὴν γῆν τὴν δύναμίν των. Θέλω μνημονεύσειν τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου, καὶ τὸν ἔπαινον τοῦ Κυρίου, κατὰ τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰς ἡμᾶς δοθέντα, καὶ τὴν μεγάλην πρὸς τ' οἶκον Ἰσραὴλ χρηστότητά τε. Τὴν ὁποίαν ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς κατὰ τὸ ἔλεός του, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀγάπης του. Ὅτι εἶπε, Καὶ δὲν εἶναι αὐτοὶ λαός μου, τέκνα μου τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσιν ἀθετήσειν· οὕτως ἐγένετο Σωτὴρ των. Εἰς πᾶσαν πίκραν αὐτῶν ἐπικράνθη, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς παρουσίας του τοὺς ἔσωσεν· ἐν τῇ ἀγάπῃ του, καὶ ἐν τῷ ἐλέει του τοὺς ἐλύτρωσε, καὶ τοὺς ἐβάστaξε, καὶ τοὺς ὕψωσε πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. Αὐτοὶ δὲ ἐπανέστησαν, καὶ παρώξυναν τὸ ἅγιόν του πνεῦμα· καὶ ἔγινεν ἐχθρός των, καὶ τοὺς ἐπολέμησε. Καὶ ἐνθυμήθη τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, Μωυσῆν, καὶ τὸν λαόν του, λέγων, Ποῦ εἶναι ὁ ἀνεβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν βοσκὸν τῶν προβάτων; ποῦ εἶναι ὁ εἰς αὐτὸν ἐμβάσας τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; Ὁ φέρων αὐτοὺς διὰ τῆς δεξιᾶς Μωυσέως, διὰ τῆς δεδοξασμένης χειρός του, διαμοιράζων τὰ νερὰ ἀπ' ἔμπροσθέν των, καὶ ποιῶν αἰώνιον τὸ ὄνομά του; ποῦ ὁ ἀγαγὼν αὐτοὺς διὰ τῆς ἀβύσσου, ὡσὰν

LUNEDI AVANTI LA PASQUA.

L' Epistola. Isa. lxiii. 1.

CHI è costui che viene d' Edom, di Bosra co' vestimenti macchiati? Costui ch'è magnifico nel suo ammanto, che cammina nella grandezza della sua forza? Io son quel che parla in giustizia, e son grande per salvare. Perchè v' è del rosso nel tuo ammanto, e perchè sono i tuoi vestimenti come di chi calca nel torcolo? Io ho calcato il tino tutto solo, e niuno d' infrà i popoli è stato meco; ed io gli calcherò nel mio cruccio, e gli calpesterò nella mia ira; ed il lor sangue sarà spruzzato sopra i miei vestimenti, ed io brutterò tutti i miei abiti; perciocchè il giorno della vendetta è nel mio cuore, e l' anno de' miei riscattati è venuto. Ed io ho riguardato, e non v' è stato alcuno che m' aiutasse: ed ho considerato con maraviglia, e non v' è stato alcuno che mi sostenesse: ma il mio braccio m'ha operata salute, e la mia ira è stata quella che m' ha sostennto. Ed io ho calcati i popoli nel mio cruccio, e gli ho inebriati nella mia ira, ed ho sparso il lor sangue in terra. Io rammemorerò la benignità del Signore e le sue laudi, secondo tutti i benefici ch' egli ci ha fatti, e secondo 'l gran bene ch'egli ha fatto alla casa d' Israel, secondo le sue compassioni, e secondo la grandezza delle sue benignità. Or egli aveva detto: veramente essi sono mio popolo, figliuoli che non tralligneranno; e fu loro salvatore. In tutte le lor afflizioni egli stesso fu in afflizione: e l' angelo dalla sua faccia gli salvò; per il suo amore e per la sua clemenza, egli gli riscattò, e gli levò in ispalla, gli portò in ogni tempo. Ma essi furono ribelli e contristarono lo spirito della sua santità, onde egli si convertì loro in nemico, egli stesso combattè contr' a loro. E pure egli si ricordò de' giorni antichi, di Moisè, e del suo popolo. Ma ora, dove è colui che gli trasse fuor del mare co' pastori della sua greggia? Dove è colui che metteva il suo Spirito Santo in mezzo di loro? Il quale faceva camminare il braccio della sua gloria alla destra di Moisè? Il quale fendette l'acque davanti a loro, per acquistarsi un nome eterno?

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Montage vor Oſtern.

Stunde an ward eine Finſterniß über das ganze Land, bis zu der neunten Stunde. Und um die neunte Stunde ſchrie Jeſus laut, und ſprach: Eli, Eli, lama aſabthani? das iſt: Mein Gott, mein Gott, warum haſt du mich verlaſſen? Etliche aber, die da ſtanden, da ſie das höreten, ſprachen ſie: Der ruft den Elias. Und bald lief einer unter ihnen, nahm einen Schwamm, und füllete ihn mit Eſſig, und ſteckte ihn auf ein Rohr, und tränkte ihn. Die andern aber ſprachen: Halt, laß ſehen, ob Elias komme, und ihm helfe. Aber Jeſus ſchrie abermal laut, und verſchied. Und ſiehe da, der Vorhang im Tempel zerriß in zwey Stücke, von oben an bis unten aus. Und die Erde erbebete, und die Felſen zerriſſen, und die Gräber thaten ſich auf, und ſtanden auf viele Leiber der Heiligen, die da ſchliefen, und giengen aus den Gräbern nach ſeiner Auferſtehung, un kamen in die heilige Stadt, und erſchienen vielen. Aber der Hauptmann und die bey ihm waren, und bewahreten Jeſum, da ſie ſahen das Erdbeben, und was da geſchah, erſchraken ſie ſehr, und ſprachen: Wahrlich, dieſer iſt Gottes Sohn geweſen.

Am Montage vor Oſtern.

Die Epiſtel. Jeſaia 63, 1—19.

Wer iſt der, ſo von Edom kommt, mit röthlichen Kleidern von Bazra? Der ſo geſchmückt iſt in ſeinen Kleidern, und einher tritt in ſeiner großen Kraft? Ich bin es, der Gerechtigkeit lehret und ein Meiſter bin zu helfen. Warum iſt denn dein Gewand ſo rothfarb, und dein Kleid wie eines Keltertreters? Ich trete die Kelter allein, und iſt niemand unter den Völkern mit mir. Ich habe ſie gekeltert in meinem Zorne, und zertreten in meinem Grimme. Daher iſt ihr Vermögen auf meine Kleider geſprützet, und ich habe alles mein Gewand beſudelt. Denn ich habe einen Tag der Rache mir vorgenommen, das Jahr, die Meinen zu erlöſen, iſt gekommen. Denn ich ah mich um, und da war kein Helfer, und ich war im Schrecken, und niemand enthielt mich; ſondern mein Arm mußte mir helfen, und mein Zorn enthielt mich. Darum habe ich die Völker zertreten in meinem Zorne, und habe ſie trunken gemacht in meinem Grimme, und ihr Vermögen zu Boden geſtoßen. Ich will der Güte des Herrn gedenken, und des Lobes des Herrn in allem, das uns der Herr gethan hat, und des großen Gutes an dem Hauſe Iſrael, das er ihnen gethan hat durch ſeine Barmherzigkeit und große Güte. Denn er ſprach: Sie ſind ja mein Volk, Kinder, die nicht falſch ſind. Darum war er ihr Heiland. Wer ſie ängſtigte, der ängſtigte ihn auch; und der Engel, ſo vor ihm iſt, half ihnen. Er erlöſete ſie, darum, daß er ſie liebete und ihrer ſchonete. Er nahm ſie auf, und trug ſie allezeit von Alters her. Aber ſie erbitterten und entrüſteten ſeinen heiligen Geiſt; darum ward er ihr Feind, und ſtritt wider ſie. Und er gedachte wieder an die vorige Zeit, an den Moſe, ſo unter ſeinem Volke war. Wo iſt denn nun, der ſie aus dem Meere führete, ſamt dem Hirten ſeiner Heerde? Wo iſt, der ſeinen heiligen Geiſt unter ſie gab? Der Moſe bey der rechten Hand führete durch ſeinen herrlichen Arm? Der die Waſſer trennete vor ihnen her, auf daß er ihm einen ewigen Namen machte?

EL LUNES ANTES DE PASCUA.

amparado? Algunos pues de los que allí estaban, quando esto oyéron, decian: A Elías llama éste. Y luego corriendo uno de ellos, tomó una esponja, y la empapó en vinagre, y la puso sobre una caña, y le daba á beber. Y los otros decian: Dexad, veamos si viene Elías á librarlo. Mas Jesus clamando segunda vez con grande voz, entregó el espíritu. Y he aquí se rasgó el velo del templo en dos partes de alto á baxo. Y tembló la tierra, y se hendiéron las piedras, y se abriéron los sepulcros: y muchos cuerpos de Santos, que habian muerto, resucitáron. Y saliendo de los sepulcros despues de la resurreccion de él, viniéron á la santa ciudad, y apareciéron á muchos. Mas el Centurion, y los que con él estaban guardando á Jesus, visto el terremoto, y las cosas que pasaban, tuviéron grande miedo, y decian: Verdaderamente Hijo de Dios era éste.

EL LUNES ANTES DE PASCUA.

Por la Evistola. Isa. lxiii. 1.

¿QUIEN es este, que viene de Edóm, y de Bosra con las vestiduras teñidas? este hermoso en su vestido, que camina en la muchedumbre de su fortaleza. Yo soy, el que hablo justicia, y el que combato para salvar. ¿Pues porqué es bermejo tu vestido, y tus ropas como las de los que pisan en un lagar? El lagar pisé yo solo, y de las naciones no hay hombre alguno conmigo: los pisé en mi furor, y los rehollé en mi ira; y se salpicáron con su sangre mis vestidos, y manché todas mis ropas. Porque el dia de la venganza está en mi corazon, el año de mi redencion ha venido. Miré al rededor, y no habia auxîliador: busqué, y no hubo quien ayudase; y me salvó mi brazo, y mi enojo él mismo me auxîlió. Y rehollé á los pueblos en mi furor, y los embriagué de mi indignacion, y derribé en tierra la fuerza de ellos. Me acordaré de las piedades del Señor, alabanza del Señor por todas las cosas, que nos ha dado el Señor, y por la muchedumbre de sus beneficios á la casa de Israél, que les ha hecho segun su clemencia, y segun la muchedumbre de sus misericordias. Y dixo: Ciertamente pueblo mio es, hijos que no me negarán; y fué para ellos Salvador. En toda tribulacion de ellos no fué angustiado, y el Angel de su rostro los salvó: con su amor, y con su clemencia él los redimió, y los llevó sobre sí, y los ensalzó todos los dias del siglo. Mas ellos le provocáron á ira, y contristáron el espíritu de su Santo; y se les convirtió en enemigo, y él mismo los venció en batalla. Pero se acordó de los dias antiguos de Moysés, y de su pueblo: ¿Dónde está el que los sacó del mar con los pastores de su grey? ¿dónde está el que puso en medio de él el espíritu

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SECUNDA ANTE PASCHA.

ta corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt; et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem, et qui cum eo erant custodientes Jesum, viso terræ motu, et his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes, Vere Dei filius erat iste.

FERIA SECUNDA ANTE PASCHA.

Pro Epistola. Esaiæ lxiii. 1.

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus; et de gentibus non est vir mecum. Calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea; et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea; et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit. Circumspexi, et non erat auxiliator; quæsivi, et non fuit qui adjuvaret: et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi. Et conculcavi populos in furore meo; et inebriavi eos in indignatione mea; et detraxi in terram virtutem eorum. Miserationem Domini recordabor, laudem Domini super omnibus, quæ reddidit nobis Dominus, et super multitudinem bonorum domui Israel, quæ largitus est eis secundum indulgentiam suam, et secundum multitudinem miserationum suarum. Et dixit, Veruntamen populus meus est, filii non negantes: et factus est eis Salvator. In omni tribulatione eorum, non est tribulatus; et Angelus faciei ejus salvavit eos: in dilectione sua, et in indulgentia sua, ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. Ipsi autem ad iracundiam provocaverunt, et afflixerunt Spiritum sanctum ejus; et conversus est eis in inimicum; et ipse debellavit eos. Et recordatus est dierum sæculi Moysi, et populi sui. Ubi est, qui eduxit eos de mari, cum pastoribus gregis sui? Ubi est, qui posuit in medio ejus spiritum sancti sui? qui eduxit ad dextram Moysen brachio majestatis suæ; qui scidit aquas ante eos, ut faceret sibi nomen sempiternum? Qui eduxit eos per abyssos, quasi equum in deserto non impingentem? Quasi animal in campo descendens, Spiritus Domini ductor ejus fuit: sic adduxisti populum tuum, ut faceres tibi nomen gloriæ. Attende de cœlo et vide de habitaculo sancto tuo, et gloriæ tuæ. Ubi est zelus tuus, et fortitudo tua, multitudo viscerum tuorum, et miserationum tuarum? Super me continuerunt se. Tu enim Pater noster, et

ΗΜΕΡΑ ϛ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσον αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη· Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς· Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

ΗΜΕΡΑ ϛ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ξγ'. α'.

ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ' Ἐδὼμ, ἐρύθημα ἱματίων ἐκ Βοσόρ; οὕτως ὡραῖος ἐν στολῇ, βίᾳ μετὰ ἰσχύος; Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διατί σου ἐρυθρὰ τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πατητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης, καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐτοὺς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστι. Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐκ ἦν βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέσχε. Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι· Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν. Ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν· οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾷν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ αἰῶνος. Αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν, καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐστράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς. Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. Ἤγαγεν αὐτοὺς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

MONDAY BEFORE EASTER.

the sea with the shepherd of his flock? where is he that put his Holy Spirit within him? that led them by the right hand of Moses, with his glorious arm, dividing the water before them, to make himself an everlasting Name? that led them through the deep as an horse in the wilderness, that they should not stumble? As a beast goeth down into the valley, the Spirit of the Lord caused him to rest: so didst thou lead thy people, to make thyself a glorious Name. Look down from heaven, and behold from the habitation of thy holiness, and of thy glory: where is thy zeal, and thy strength, the sounding of thy bowels, and of thy mercies towards me? Are they restrained? Doubtless thou art our Father, though Abraham be ignorant of us, and Israel acknowledge us not: Thou, O Lord, art our Father, our Redeemer, thy Name is from everlasting. O Lord, why hast thou made us to err from thy ways? and hardened our hearts from thy fear? Return for thy servants' sake, the tribes of thine inheritance. The people of thy holiness have possessed it but a little while: our adversaries have trodden down thy sanctuary. We are thine: thou never barest rule over them; they were not called by thy Name.

The Gospel. St. Mark xiv. 1.

AFTER two days was the feast of the Passover, and of unleavened bread: and the chief priests and the scribes sought how they might take him by craft, & put him to death. But they said, Not on the feast-day, lest there be an uproar of the people. And being in Bethany, in the house of Simon the leper, as he sat at meat, there came a woman having an alabaster box of ointment of spikenard, very precious; and she brake the box, and poured it on his head. And there were some that had indignation within themselves, and said, Why was this waste of the ointment made? for it might have been sold for more than three hundred pence, and have been given to the poor, and they murmured against her. And Jesus said, Let her alone; why trouble ye her? she hath wrought a good work on me: for ye have the poor with you always, and whensoever ye will ye may do them good; but me ye have not always. She hath done what she could; she is come afore-hand to anoint my body to the burying. Verily I say unto you, Wheresoever this Gospel shall be preached throughout the whole world, this also that she hath done shall be spoken of for a memorial of her. And Judas Iscariot, one of the twelve, went unto the chief priests to betray him unto them. And when they heard it they were glad, and promised to give him money. And he sought how he might conveniently betray him. And the first day of unleavened bread, when they killed the passover, his disiples said unto him, Where wilt thou that we go, and prepare, that thou mayest eat the passover? And he sendeth forth two of his disciples, and saith unto them, Go ye into the city, and there shall meet you a man bearing a

LE LUNDI AVANT PAQUES.

menoit par les abymes, et ils n'y ont point bronché, non plus que le cheval dans un lieu de pâturage? L'esprit de l'Eternel les a menées tout doucement, comme on mène une bête qui descend dans une plaine: tu as ainsi conduit ton peuple, afin de t'acquérir un renom glorieux. Regarde des cieux, et vois de la demeure de ta sainteté et de ta gloire. Où est la jalousie, et ta force, et l'émotion bruyante de tes entrailles et de tes compassions, lesquelles se sont retenues envers moi? Certes, tu es notre Père, encore qu'Abraham ne nous reconnût point, et qu'Israël ne nous avouât point: Eternel, c'est toi qui es notre Père, et ton nom est notre rédempteur de tout temps. Pourquoi nous as tu fait fourvoyer, ô Eternel, hors de tes voies? et pourquoi as-tu aliéné notre cœur de ta crainte? Retourne-toi en faveur de tes serviteurs, en faveur des tribus de ton héritage. Le peuple de ta sainteté a été en possession bien peu de temps: nos ennemis ont foulé ton sanctuaire. Nous avons été comme ceux sur lesquels tu ne domines point depuis long-temps, et sur lesquels ton nom n'est point reclamé.

L'Evangile, St. Marc, xiv. 1.

OR la fête de Pâques et des pains sans levain étoit deux jours après: et les principaux sacrificateurs et les scribes cherchoient comment ils pourroient se saisir de Jésus par finesse, et le faire mourir. Mais ils disoient: non point durant la fête, de peur qu'il ne se fasse du tumulte parmi le peuple. Et comme il étoit à Béthanie, dans la maison de Simon le lépreux, et qu'il étoit à table, il vint là une femme qui avoit une boîte de parfum d'aspic pur et de grand prix; et elle rompit la boîte, et répandit le parfum sur la tête de Jésus. Et quelques-uns en furent indignés en eux-mêmes, et disoient: à quoi sert la perte de ce parfum? car il pouvoit être vendu plus de trois cents deniers, et être donné aux pauvres: ainsi ils en frémissoient contre elle. Mais Jésus dit: laissez-la; pourquoi lui donnez-vous du déplaisir? elle a fait une bonne action envers moi. Parce que vous aurez toujours des pauvres avec vous, et vous leur pourrez faire du bien toutes les fois que vous voudrez; mais vous ne m'aurez pas toujours. Elle a fait ce qui étoit en son pouvoir: elle a anticipé d'oindre mon corps pour l'appareil de ma sépulture. En vérité je vous dis, qu'en quelque lieu que cet Evangile sera prêché dans tout le monde, ceci aussi qu'elle a fait, sera récité en mémoire d'elle. Alors Judas Iscariot, l'un des douze, s'en alla vers les principaux sacrificateurs pour le leur livrer: qui l'ayant ouï s'en réjouirent, et lui promirent de lui donner de l'argent. Et il cherchoit comment il le livreroit commodément. Or le premier jour des pains sans levain, auquel on sacrifioit l'agneau de Pâques, ses disciples lui dirent: où veux-tu que nous allions t'apprêter à manger l'agneau de Pâques? Et il envoya deux de ses disciples, et leur dit: allez en la ville, et un homme vous viendra à la rencontre, portant une cruche d'eau; suivez-le: et en quelque lieu qu'il entre, dites au maître de la maison, le maître dit:

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ς'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἄλογον δι' ἐρήμου, ἵνα μὴ σκοντάψωσιν; Ὡς καθὼς ζῶον καταβαίνει ἀπὸ βουνὸν εἰς κοιλάδα, οὕτω εὐκόλως τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου τοὺς ὡδήγησεν. Οὕτω ὡδήγησας τὸν λαόν σου, ἵνα ἀποκτήσῃς ὄνομα δεδοξασμένον. Κύτταξον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου σου τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς δόξης σου· Ποῦ εἶναι ὁ ζῆλός σου, καὶ ἡ ἰσχύς σου; Ποῦ ὁ ἦχος τῶν ἐντοσθίων σου, καὶ τῶν πρὸς ἐμὲ οἰκτιρμῶν σου; Ὀλιγόστευσαν; Σὺ ὅμως, εἶσαι ὁ Πατήρ μας, ἀγκαλὰ καὶ Ἀβραὰμ μᾶς ἠγνόηκε, καὶ ὁ Ἰσραὴλ δὲν μᾶς ἀνεγνώρισε. Σὺ Κύριε, εἶσαι ὁ Πατήρ μας, σὺ ὁ λυτρωτής μας, καὶ τὸ ὄνομά σου εἶναι αἰώνιον. Κύριε διατί μᾶς ἐπλάνησας ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; καὶ ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας μας ἵνα μὴ σὲ φοβοῦμεν; Ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου. Ὁ λαὸς τῆς ἁγιοσύνης σου, ὄχι διὰ πολὺν καιρὸν εἶχε τὴν ἐξουσίαν, καὶ οἱ ἐχθροί μας κατεπάτησαν τὸ ἁγιαστηριόν σου· ἡμεῖς σοῦ ἀνήκομεν· σὺ δὲν τοὺς ἔδωσας νόμον· καὶ κατὰ τὸ ὄνομά σου δὲν ἐκαλέσθησαν.

Εὐαγγέλιον. Μαρ. ιδ'. α'.

ΗΤΟΝ δὲ τὸ Πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας, καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐζήτουν, πῶς εἶχον νὰ τὸν πιάσῃ μὲ δόλον κ' τὸν ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δὲ. Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε, ὁ λαὸς θορυβηθῇ. Καὶ ἦτον αὐτὸς ἐν Βηθανίᾳ εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καθείμενος εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ἦλθε γυναῖκα ἔχουσα ἀγγεῖον ἀλαβάστρινον γεμάτο μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτίμου· καὶ ἐσύντριψε τὸ ἀγγεῖον, καὶ ἔχυσε τὸ μῦρον ἐπὶ τὴν κεφαλήν του. Τινὲς δὲ ἀδημονοῦσαν εἰς τὴν καρδίαν τους καὶ ἔλεγον. Διατί ἐχάθη τὸ μῦρον τοῦτο; Ἐδύνετο γὰρ νὰ πωληθῇ αὐτὸ περισσότερον ἀπὸ τριακοσίων δηναρίων καὶ αὐτὰ νὰ δοθοῦν τοῖς πτωχοῖς. Καὶ τὴν ὠργίζοντο. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν. Ἀφῖτε την· τί τὴν πειράζετε; καλὸν ἔργον ἔκαμεν εἰς ἐμέ. Ὅτι ἔχετε πάντοτε τοὺς πτωχοὺς μαζύ σας, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε νὰ τοὺς κάμετε καλὸν· ἐμὲ δὲ δὲν μὲ ἔχετε πάντοτε. Αὐτὴ ἔκαμε τὸ ὅτι ἐδύνετο· ἐπρόλαβε νὰ μυρίσῃ τὸ σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν μου. Ἀμὴν σᾶς λέγω, ὅπου καὶ ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὅ,τι ἔκαμεν αὐτὴ, θέλει λαληθῆν εἰς μνημόσυνόν της. Καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ἕνας τῶν δώδεκα, ἦλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα τοὺς τὸν παραδώσῃ. Αὐτοὶ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ τοῦ ἔταξαν νὰ τοῦ δόσωσιν ἀργύριον· καὶ ἐζήτει πῶς νὰ τὸν παραδώσῃ εὐκαίρως. Καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε ἔθυον τὸ πάσχα, τοῦ λέγουσιν οἱ μαθηταί του. Ποῦ θέλεις, πηγαίνοντες ἡμεῖς νὰ σοῦ ἑτοιμάσωμεν νὰ φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ στέλνει δύο ἀπὸ τῶν μαθητῶν του, καὶ τοὺς λέγει. Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σᾶς ἀπαντήσειν ἄνθρωπος βαστάζων λαγήναν νεροῦ· ἀκολουθήσατέ τον. Καὶ ὅπου καὶ ἂν ἔμβῃ εἴπατε τοῦ οἰκοδεσπότου, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει. Ποῦ εἶναι τὸ κατάλυμα, ὅπου ἔχω νὰ φάγω τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; Καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς δείξειν μεγάλον ἀνώγεον στρωμένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατέ μας. Καὶ ἐκβῆκαν οἱ μαθηταί του, καὶ*

LUNEDI AVANTI LA PASQUA.

Il quale gli condusse per gli abissi, ove, come un cavallo per un deserto, non s' intopparono? Lo Spirito del Signore gli condusse pianamente, a guisa di bestia che scende in una valle; così conducesti il tuo popolo, per acquistarti un nome glorioso. Riguarda dal cielo, dalla stanza della tua gloria, e vedi; dove è la tua gelosia, la tua forza, e 'l commovimento delle tue interiora, e delle tue compassioni? Elle si son ristrette inverso me. Certo tu sei nostro Padre, benchè Abraam non ci conosca, e che Israel non ci riconosca: tu, Signore, sei nostro Padre, ed il tuo nome ab eterno è Redentor nostro. Perchè, o Signore, ci hai traviati dalle tue vie ed hai indurato il nostro cuore per non temerti? Rivolgiti per amor de' tuoi servidori delle tribù della tua eredità. Il popolo della tua santità è stato per poco tempo in possessione; i nostri nemici hanno calpestato il santuario. Noi siamo stati come quelli sopra i quali tu non hai giammai signoreggiato, e sopra i quali il tuo nome non è invocato.

L'Evangelo, St. Mar. xiv. 1.

DUE giorni appresso era la Pasqua, e la festa degli azzimi; ed i principali sacerdoti e gli scribi cercavano il modo di pigliar Gesù con inganno e d' ucciderlo. Ma dicevano, non lo facciamo nella festa, che talora non vi sia qualche tumulto del popolo. Or, essendo egli in Betania in casa di Simone lebbroso, mentre era a tavola, venne una donna, avendo un alberello d' olio odorifero di nardo schietto di gran prezzo; e rotto l' alberello glielo versò sopra 'l capo. Ed alcuni si sdegnarono tra sè stessi e dissero: perchè s' è fatta questa perdita di quest' olio? conciosiacosachè quello si fosse potuto vendere più di trecento denari, e quelli darsi a' poveri. E fremevano contr' a lei. Ma Gesù disse: lasciatela; perchè le date voi noia? Ella ha fatta una buona opera inverso me; perciocchè sempre avrete i poveri con voi; e quando vorrete, potrete loro far bene; ma me non avrete sempre. Ella ha fatto ciò che per lei si poteva: ella ha anticipato d' ugnere il mio corpo, per una imbalsimatura. Io vi dico in verità, che per tutto il mondo dovunque questo Evangelo sarà predicato, sarà eziandio raccontato ciò che costei ha fatto in memoria di lei. Allora Giuda Iscariot, l' un de' dodici, andò a' principali sacerdoti, per darlo loro nelle mani. Ed essi, udito ciò, si rallegrarono e promisero di dargli denari. Ed egli cercava il modo di tradirlo opportunamente. Or nel primo giorno della festa degli azzimi, quando si sacrificava la Pasqua, i suoi discepoli gli dissero: dove vuoi ch' andiamo ad apparecchiarti da mangiar la Pasqua? Ed egli mandò due de' suoi discepoli, e disse loro: andate nella città e

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Montage vor Oſtern.

Der ſie führete durch die Tiefe, wie die Roſſe in der Wüſte, die nicht ſtraucheln? Wie das Vieh, ſo in das Feld hinab geht, welches der Odem des Herrn treibt: alſo haſt du auch dein Volk geführet, auf daß du dir einen herrlichen Namen machteſt. So ſchaue nun vom Himmel, und ſiehe herab von deiner heiligen herrlichen Wohnung. Wo iſt nun dein Eifer, deine Macht? Deine große herzliche Barmherzigkeit hält ſich hart gegen mich. Biſt du doch unſer Vater. Denn Abraham weiß von uns nicht, und Iſrael kennet uns nicht. Du aber, Herr, biſt unſer Vater und unſer Erlöſer; von Alters her iſt das dein Name. Warum läſſeſt du uns, Herr, irren von deinen Wegen, und unſer Herz verſtocken, daß wir dich nicht fürchten? Kehre wieder um deiner Knechte willen, um der Stämme willen deines Erbes. Sie beſitzen dein heiliges Volk ſchier gar, deine Widerſacher zertreten dein Heiligthum. Wir ſind gleich wie vorhin, da du nicht über uns herrſcheſt, und wir nicht nach deinem Namen genannt waren.

Das Evangelium. Marc. 14, 1 bis Ende.

Und nach zween Tagen war Oſtern, und die Tage der ſüßen Brodte. Und die Hohenprieſter und Schriftgelehrten ſuchten, wie ſie ihn mit Liſt griffen und tödteten. Sie ſprachen aber: Ja nicht auf das Feſt, daß nicht ein Aufruhr im Volke werde. Und da er zu Bethanien war in Simonis, des Ausſätzigen, Hauſe, und ſaß zu Tiſche, da kam ein Weib, die hatte ein Glas mit ungefälſchtem und köſtlichem Nardenwaſſer, und ſie zerbrach das Glas, und goß es auf ſein Haupt. Da waren etliche, die wurden unwillig, und ſprachen: Was ſoll doch dieſer Unrath? Man könnte das Waſſer mehr denn um drey hundert Groſchen verkaufl haben, und daſſelbe den Armen geben. Und murreten über ſie. Jeſus aber ſprach: Laßt ſie mit Frieden; was bekümmert ihr ſie? Sie hat ein gutes Werk an mir gethan. Ihr habt allezeit Arme bey euch, und wenn ihr wollt, könnet ihr ihnen gutes thun: mich aber habt ihr nicht allezeit. Sie hat gethan, was ſie konnte; ſie iſt zuvor gekommen meinen Leichnam zu ſalben zu meinem Begräbniß. Wahrlich, ich ſage euch: Wo dieß Evangelium gepredigt wird in aller Welt, da wird man auch das ſagen zu ihrem Gedächtniß, das ſie jetzt gethan hat. Und Judas Iſcharioth, einer von dem Zwölfen, gieng hin zu den Hohenprieſtern, daß er ihn verriethe. Da ſie das höreten, wurden ſie froh, und verhießen ihm das Geld zu geben. Und er ſuchte, wie er ihn füglich verriethe. Und am erſten Tage der ſüßen Brodte, da man das Oſterlamm opferte, ſprachen ſeine Jünger zu ihm: Wo willſt du, daß wir hingehen und bereiten, daß du das Oſterlamm eſſeſt? Und er ſandte ſeiner Jünger zween, und ſprach zu ihnen: Gehet hin in die Stadt, und es wird euch ein Menſch begegnen, der trägt einen Krug mit Waſſer, folget ihm nach. Und wo er eingehet, da ſprechet zu dem Hauswirthe: Der Meiſter läßt dir ſagen: Wo iſt das Gaſthaus, darinnen ich das Oſterlamm eſſe mit meinen Jüngern? Und er wird euch einen großen Saal zeigen, der gepflaſtert und bereitet iſt; daſelbſt richtet für uns zu. Und die Jünger giengen aus, und kamen in die Stadt, und fanden es, wie er ihnen

EL LUNES ANTES DE PASCUA.

de su Santo? El que sacó á Moysés por la diestra con el brazo de su magestad, el que rasgó las aguas delante de ellos, para ganarse un nombre sempiterno: el que los guió por las honduras, como á un caballo, que no tropieza por un desierto. Como á un jumento que baxa por una vega, así le guió el Espíritu del Señor: así conduxiste á tu pueblo para ganarte un nombre glorioso. Atiende desde el cielo, y mira desde tu morada santa, y de tu gloria: ¿dónde está tu zelo, y tu fortaleza, la muchedumbre de tus entrañas y de tus piedades? sobre mí se han contenido. Porque tú eres nuestro Padre, y Abraham no nos conoció, é Israél no supo de nosotros: tú, Señor, eres nuestro Padre, nuestro Redentor, desde el siglo tu nombre. ¿Por qué, Señor, nos dexaste desviar de tus caminos: endureciste nuestro corazon: para que no te temiésemos? vuélvete á nosotros por tus siervos, á las tribus de tu heredad. Nuestros enemigos como cosa de nada se han hecho dueños de tu pueblo santo: reholláron tu santuario. Hemos quedado como al principio, ántes que te enseñoreases de nosotros, ni se invocase tu nombre sobre nosotros.

El Evangelio. S. Már. xiv. 1.

Y DOS dias despues era la Pascua, y los Azimos: y los Príncipes de los Sacerdotes, y los Escribas andaban buscando como le prenderian por engaño, y le harian morir. Mas decian: No en el dia de la fiesta, porque no se moviese alboroto en el pueblo. Y estando Jesus en Bethania en casa de Simon el leproso, sentado á la mesa: llegó una muger, que trahia un vaso de alabastro de ungüento muy precioso de nardo espique, y quebrando el vaso, derramó el bálsamo sobre su cabeza. Y algunos de los que habia allí, lo llevaban muy á mal entre sí mismos, y decian: ¿A qué fin es este desperdicio de ungüento? Pues pudiera venderse este ungüento por mas de trescientos denarios, y darse á los pobres. Y bramaban contra ella. Mas Jesus dixo; Dexadla: ¿por qué la molestais? buena obra ha hecho conmigo. Porque siempre teneis pobres con vosotros: y quando quisiereis, les podeis hacer bien: mas á mí no siempre me teneis. Hizo ésta lo que pudo: se adelantó á ungir mi cuerpo para la sepultura. En verdad os digo, que donde quiera que fuere predicado este Evangelio por todo el mundo, tambien lo que ésta ha hecho será contado en memoria de ella. Y Judas Iscariotes uno de los doce, fué á los Príncipes de los Sacerdotes, para entregárselo. Ellos, quando lo oyéron, se holgáron: y prometiéron darle dinero. Y buscaba ocasion oportuna para entregarle. Y el primer dia de los Azimos, quando sacrificaban la Pascua, le dicen sus discípulos: Dónde quieres

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SECUNDA ANTE PASCHA.

Abraham nescivit nos, et Israel ignoravit nos. Tu, Domine, Pater noster, Redemptor noster, a sæculo Nomen tuum. Quare errare nos fecisti, Domine, de viis tuis? indurasti cor nostrum, ne timeremus te? Convertere propter servos tuos, tribus hæreditatis tuæ. Quasi nihilum, possederunt populum sanctum tuum: hostes nostri conculcaverunt sanctificationem tuam. Facti sumus quasi in principio, cum non dominareris nostri; neque invocaretur Nomen tuum super nos.

Evangelium. S. Marc. xiv. 1.

ERAT autem Pascha et Azyma post biduum: et quærebant summi sacerdotes, et scribæ, quomodo dolo eum tenerent, et occiderent. Dicebant autem, Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. Et cum esset Bethaniæ, in domo Simonis leprosi, et recumberet, venit mulier habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi; et fracto alabastro, effudit super caput ejus. Erant autem quidam indigne ferentes intra semetipsos, et dicentes, Ut quid perditio ista unguenti facta est? Poterat enim unguentum illud venundari plusquam trecentis denariis, et dari pauperibus: et fremebant in eam. Jesus autem dixit, Sinite eam. Quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. Semper enim pauperes habetis vobiscum: et, cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem non semper habetis. Quod habuit hæc, fecit: prævenit ungere corpus meum in sepulturam. Amen, dico vobis, Ubicunque prædicatum fuerit Evangelium istud in universo mundo, et quod fecit hæc, narrabitur in memoriam ejus. Et Judas Iscariotes, unus de duodecim, abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. Qui, audientes, gavisi sunt, et promiserunt, ei pecuniam se daturos. Et quærebat, quomodo illum opportune traderet. Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli, Quo vis eamus, et paremus tibi ut manduces Pascha? Et mittit duos ex discipulis suis, et dicit eis, Ite in civitatem, et occurret vobis homo lagenam aquæ bajulans: sequimini eum. Et, quocunque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit, Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse vobis demonstrabit cœnaculum grande, stratum: et illic parate nobis. Et abierunt discipuli ejus, et venerunt in civitatem, et invenerunt, sicut dixerat illis: et paraverunt Pascha. Vespere autem facto, venit cum duodecim. Et discumbentibus eis, et manducantibus,

ΗΜΕΡΑ ϛ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

διʼ ἀβύσσου, ὡς ἵππον διʼ ἐρήμου, καὶ οὐκ ἐκοπίασαν, καὶ ὡς κτῆνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὡδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου, ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστιν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπʼ ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφʼ ἡμᾶς ἐστι. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπʼ ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφʼ ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Μάρ. ιδ'. α'.

ΗΝ δὲ τὸ πάσχα, καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δέ. Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἑαυτούς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθʼ ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ. Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

MONDAY BEFORE EASTER.

pitcher of water; follow him: And wheresoever he shall go in, say ye to the goodman of the house, The Master saith, Where is the guest-chamber, where I shall eat the passover with my disciples? And he will shew you a large upper-room furnished, and prepared: there make ready for us. And his disciples went forth, and came into the city, and found as he had said unto them: and they made ready the passover. And in the evening he cometh with the twelve. And as they sat, and did eat, Jesus said, Verily I say unto you, One of you which eateth with me shall betray me. And they began to be sorrowful, and to say unto him one by one, Is it I? and another said, Is it I? And he answered and said unto them, It is one of the twelve that dippeth with me in the dish. The Son of Man indeed goeth, as it is written of him: but woe to that man by whom the Son of Man is betrayed: good were it for that man if he had never been born. And as they did eat, Jesus took bread, and blessed, and brake it, and gave to them, and said, Take, eat: this is my body. And he took the cup, and when he had given thanks he gave it to them: and they all drank of it. And he said unto them, This is my blood of the new testament, which is shed for many. Verily I say unto you, I will drink no more of the fruit of the vine, until that day that I drink it new in the Kingdom of God. And when they had sung an hymn they went out into the mount of Olives. And Jesus saith unto them, All ye shall be offended because of me this night: for it is written, I will smite the shepherd, and the sheep shall be scattered. But, after that I am risen, I will go before you into Galilee. But Peter said unto him, Although all shall be offended, yet will not I. And Jesus saith unto him, Verily I say unto thee, That this day, even in this night, before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. But he spake the more vehemently, If I should die with thee, I will not deny thee in any wise. Likewise also said they all. And they came to a place which was named Gethsemane: and he saith to his disciples, Sit ye here, while I shall pray. And he taketh with him Peter, and James, and John, and began to be sore amazed, and to be very heavy, and saith unto them, My soul is exceeding sorrowful unto death; tarry ye here, and watch. And he went forward a little, and fell on the ground, and prayed, that, if it were possible, the hour might pass from him. And he said, Abba, Father, all things are possible unto thee; take away this cup from me; nevertheless, not what I will, but what thou wilt. And he cometh and findeth them sleeping, and saith unto Peter, Simon, sleepest thou? couldest not thou watch one hour? Watch ye and pray, lest ye enter into temptation: the spirit truly is ready, but the flesh is weak. And again he went away, and prayed, and spake the same words. And when he returned he found them asleep again, (for their eyes were heavy,) neither wist they what to answer him. And he cometh the third time, and saith unto him, Sleep on now, and take your rest: it is enough, the hour is come; behold, the Son of Man is betrayed into the hands of sinners. Rise up, let us go; lo, he that betrayeth me is at hand. And immediately, while he yet spake, cometh Judas, one of the twelve, and with him a great multitude with swords and staves, from the chief priests, and the scribes,

LE LUNDI AVANT PAQUES.

où est le logis où je mangerai l'agneau de Pâques avec mes disciples? Et il vous montrera une grande chambre ornée et préparée; apprêtez-nous là l'agneau de Pâques. Ses disciples donc s'en allèrent; et étant arrivés dans la ville, ils trouvèrent tout comme il leur avoit dit? et ils apprêtèrent l'agneau de Pâques. Et sur le soir Jésus vint lui-même avec les douze. Et comme ils étoient à table, et qu'ils mangeoient, Jésus leur dit: en vérité je vous dis, que l'un de vous qui mange avec moi me trahira. Et ils commencèrent à s'attrister, et lui dirent l'un après l'autre, est-ce moi? et l'autre, est-ce moi? Mais il répondit, et leur dit: c'est l'un des douze qui trempe avec moi au plat. Certes, le Fils de l'homme s'en va selon qu'il est écrit de lui; mais malheur à l'homme par qui le Fils de l'homme est trahi! il eût été bon à cet homme-là de n'être point né! Et comme ils mangeoient, Jésus prit le pain, et après avoir rendu grâces, il le rompit, et le leur donna, et leur dit: prenez, mangez: ceci est mon corps. Puis ayant pris la coupe, il rendit grâces, et la leur donna: et ils en burent tous. Et il leur dit: ceci est mon sang, le sang dn nouveau testament, qui est répandu pour plusieurs. En vérité je vous dis, que je ne boirai plus du fruit de la vigne, jusqu'au jour que je le boirai nouveau dans le royaume de Dieu. Et quand ils eurent chanté le cantique, ils s'en allèrent à la montagne des Oliviers. Et Jésus leur dit: vous serez tous cette nuit scandalisés en moi; car il est écrit: je frapperai le berger, et les brebis seront dispersées. Mais après que je serai resusscité, j'irai devant vous en Galilée. Et Pierre lui dit: quand tous seroient scandalisés, je ne le serai pourtant point. Et Jésus lui dit: en vérité je te dis, qu'aujour d'hui, en cette propre nuit, avant que le coq ait chanté deux fois, tu me renieras trois fois. Mais Pierre disoit encore plus fortement: quand même il me faudroit mourir avec toi, je ne te renierai point. Et ils lui dirent tous la même chose. Puis ils vinrent dans un lieu nommé Gethsémané; et il dit à ses disciples: asseyez-vous ici, jusqu'à ce que j'aie prié. Et il prit avec lui Pierre, et Jacques, et Jean, et il commença à s'épouvanter, et à être fort angoissé. Et il leur dit: mon ame est saisie de tristesse jusques à la mort: demeurez ici, et veillez. Puis s'en allant un peu plus outre, il se jeta en terre; et il prioit que, s'il étoit possible, l'heure passât arrière de lui. Et il disoit: Abba, Père, toutes choses te sont possibles; transporte cette coupe arrière de moi: toutefois, non point ce que je veux, mais ce que tu veux. Puis il revint, et les trouva dormans; et il dit à Pierre: Simon, dors-tu? n'as-tu pu veiller une heure? Veillez et priez, que vous n'entriez point en tentation: car quant à l'esprit, il est prompt, mais la chair est foible. Et il s'en alla encore, et il pria, disant les mêmes paroles. Puis étant retourné, il les trouva encore dormans; (car leurs yeux étoient appesantis:) et ils ne savoient que lui répondre. Il vint encore pour la troisième fois, et leur dit: dormez dorénavant, et vous reposez; il suffit, l'heure est venue; voici, le Fils de l'homme s'en va être livré entre les mains des méchans. Levez-vous, allons; voici, celui qui me trahit, s'approche. Et aussitôt, comme il parloit encore, Judas, qui étoit l'un des douze, vint, et avec lui une grande troupe, ayant des épées et des bâtons, de la part des principaux sacrificateurs, des scribes, et des

ΗΜΕΡΑ ς'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἦλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρον καθὼς τοὺς εἶπε· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ἀφ' οὗ ἐβραδύασεν ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ καθειμένοι αὐτοὶ, καὶ τρώγοντες εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν σᾶς λέγω ὅτι ἕνας ἀπὸ σᾶς θέλει με παραδώσειν, ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ. Αὐτοὶ δὲ ἄρχισαν 'να λυπῶνται καὶ 'να τοῦ λέγωσιν ὁ καθένας. Εἶμαι ἴσως ἐγώ; καὶ ἄλλος· εἶμαι ἴσως ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, τοὺς εἶπεν. Ἕνας ἀπὸ τῶν δώδεκα, ὅστις βουτᾷ μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς ἐγράφθη περὶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ δυστυχὴς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῇ· καλλίτερα δι' αὐτὸν 'να μὴ ἦτον γεννημένος. Καὶ τρώγοντες αὐτοὶ, ὁ Ἰησοῦς λαβὼν ἄρτον, εὐλογήσας τὸν ἔκοψε, καὶ τοὺς τὸν ἔδωκε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγελε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας τοὺς ἔδωκε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ πάντες ἔπιον. Καὶ τοὺς εἶπε· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς νέας διαθήκης, τὸ χυνόμενον περὶ πολλῶν. Ἀμὴν σᾶς λέγω, ὅτι πλέον δὲν θέλω πιεῖν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν τὸ πιῶ νέον εἰς την βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες ἐκβῆκαν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς. Ὅτι πάντες θέλετε σκανδαλισθῆν εἰς ἐμὲ ταύτην τὴν νύκτα. Διότι ἐγράφθη· Θέλω βαρέσειν τὸν βοσκὸν, καὶ τὰ πρόβατα θέλουσι διασκορπισθῆν. Ἀλλὰ ἀφ' οὗ ἀναστηθῶ, θέλω προτεριπατήσειν ἔμπροσθέν σας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος τοῦ εἶπεν· Ἀλλ' ἐὰν πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ δὲ ὄχι. Καὶ τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν σοῦ λέγω, ὅτι σήμερον εἰς ταύτην τὴν νύκτα, πρὶν κοιλαδήσει δύο φοραῖς ὁ πετεινός, σὺ θέλεις μὲ ἀπαρνήσειν τρίς. Αὐτὸς δὲ περισσότερα ἔλεγεν. Ἐὰν καὶ χρειασθῇ 'να ἀποθάνω μαζύ σου δὲν θέλω σὲ ἀπαρνήσειν. Καὶ ὅτως ἔλεγον πάντες. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον, λεγόμενον Γεθσημανῆ· καὶ λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς του. Καθίσατε ἐδῶ ἕως προσευχηθῶ. Καὶ λαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰωάννην μαζύ του· καὶ ἄρχυσε 'να τρομάζῃ καὶ 'να ἀδημονῇ. Καὶ τοὺς λέγει· Ἡ ψυχή μου εἶναι περίλυπος ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ, καὶ ἀγρυπνᾶτε. Καὶ προχορήσας ὀλίγον ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο, ἵνα ἐὰν ἦτον δυνατὸν, περάσῃ ἀπ' αὐτῆ ἡ ὥρα. Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατὴρ σὺ δύνασαι πάντα· ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· ὅμως ὄχι τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ σὸν θέλημα ἂς γίνῃ. Καὶ ἔρχεται καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς ἀποκοιμισμένους· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ. Σιμὼν κοιμᾶσαι· δὲν ἐδυνήθης 'να ἀγρυπνήσῃς μίαν ὥραν; Ἀγρυπνήσατε, καὶ προσεύχεσθαι, ἵνα μὴ πέσητε εἰς πειρασμόν· ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ σάρκα ὅμως ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἐπῆγε καὶ προσηυχέθη, λέγων τὸν αὐτὸν λόγον. Καὶ ἐπιστρέψας τοὺς εὗρε πάλιν ἀποκοιμισμένους· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοί των βεβαρημένοι· καὶ δὲν ἤξερον τί 'να τοῦ ἀποκριθῶσι. Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ τοὺς λέγει. Κοιμᾶσθε τὸ λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· σώνει, ἔφθασεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδεται, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Σηκωθῆτε ἂς ὑπάγωμεν· ἰδοὺ, ὁ προδότης μὲ πλησιάζει. Καὶ παραχρῆμα, ἀκόμι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔφθασεν Ἰούδας, ὁ ὁποῖος ἦτον ἕνας ἀπὸ τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ πολὺς λαὸς, μὲ μαχαίρας καὶ ξύλα, ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ

LUNEDI AVANTI LA PASQUA.

voi scontrerete un uomo portando un vaso pien di acqua, seguitelo; e dovunque sarà egli entrato, dite al padron della casa: il maestro dice: ove è la stanza dove io mangerò la Pasqua co' miei discepoli? Ed egli vi mostrerà una gran sala acconcia: quivi preparateci la Pasqua. Ed i suoi discepoli andarono e vennero nella città, e trovarono come egli avea lor detto; ed apparecchiarono la Pasqua. Ed egli, quando fù sera, venne co' dodici. E mentre erano a tavola e mangiavano, Gesù disse: io vi dico in verità, che l' un di voi, il qual mangia meco, mi tradirà. Ed essi presero ad attristarsi, ed a dargli ad uno ad uno: sono io desso? Ed egli, rispondendo, disse loro: egli è uno de' dodici, il quale intigne meco nel piatto. Certo, il figliuol dell' uomo sene va, siccome egli è scritto di lui; ma guai a quell' uomo per cui il figliuol dell' uomo è tradito: bene sarebbe stato per lui di non esser mai nato. E, mentre essi mangiavano, Gesù prese del pane; e fatta la benedizione, lo ruppe, e lo diede loro; e disse: prendete, mangiate, questo è il mio corpo. Poi, preso 'l calice, e rendute grazie, lo diede loro, e tutti ne bevvero. Ed egli disse loro: questo è il mio sangue del nuovo patto, il quale è sparso per molti. Io vi dico in verità, ch' io non beverò più del frutto della vigna, fino a quel giorno ch' io lo beverò nuovo nel regno di Dio. E dopo ch' ebbero cantato l' inno, sene uscirono al monte degli Ulivi. E Gesù disse loro: voi tutti sarete scandalizzati in me questa notte; perciocchè egli è scritto, io percuoterò il pastore, e le pecore saranno disperse. Ma dopo che sarò risuscitato, io andrò dinanzi a voi in Galilea; e Pietro gli disse; avvegnachè tutti gli altri sieno scandalezzati di te, io però non lo sarò. E Gesù gli disse. Io ti dico in verità, ch' oggi in questa stessa notte, avanti che 'l gallo abbia cantato due volte, tu mi rinegherai tre volte. Ma egli vieppiù fermamente diceva, quantunque mi convenisse morir teco, non però ti rinegherò. Il simigliante dicevano ancora tutti gli altri. Poi, vennero in una villa, detta Getsemane, ed egli disse a' suoi Discepoli: sedete quì finch' io abbia orato. E prese seco Pietro, e Jacopo, e Giovanni, cominciò ad essere spaventato e gravemente angosciato. E disse loro: l' anima mia è occupata di tristizia infino alla morte; dimorate quì, e veggiate. E andato un poco innanzi si prostrò in terra, e pregava che, se fosse possibile, quell' ora passasse oltre da lui; e disse: Abba, Padre, ogni cosa t' è possibile; trasporta via da me questo calice; ma pure sia fatto, non ciò che io voglio, ma ciò che tu vuoi. Poi, venne e trovò i discepoli che dormivano, e disse a Pietro: Simon, dormi tu? Non hai tu potuto vegghiare pure una ora? Vegghiate ed orate, che non entriate in tentazione: bene è lo spirito pronto, ma la carne è debole. E di nuovo andò ed orò, dicendo le medesime parole. E tornato trovò i discepoli che di nuovo dormivano; perciocchè i loro occhi erano aggravati, e non sapevano che rispondergli. Poi venne la terza volta, e disse loro: dormite pur da ora innanzi e riposatevi. Basta; l' ora è venuta; ecco, il figliuol dell' uomo è dato nelle mani de' peccatori, levatevi, andiamo: ecco, colui che mi tradisce è vicino. Ed in quello stante, mentre egli parlava ancora, giunse Giuda, l' un de' dodici, e con lui una gran turba, con ispade ed aste, da parte de' principali sacerdoti, degli scribi e degli anziani. Or,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Montage vor Oſtern.

geſagt hatte, und bereiteten das Oſterlamm. Am Abend aber kam er mit den Zwölfen. Und als ſie zu Tiſche ſaßen, und aßen, ſprach Jeſus: Wahrlich, ich ſage euch, einer unter euch, der mit mir iſſet, wird mich verrathen. Und ſie wurden traurig, und ſagten zu ihm, einer nach dem andern: Bin ichs? Und der andere: Bin ichs? Er antwortete, und ſprach zu ihnen: Einer aus den Zwölfen, der mit mir in die Schuſſel tauchet. Zwar des Menſchen Sohn gehet hin, wie von ihm geſchrieben ſtehet; wehe aber dem Menſchen, durch welchen des Menſchen Sohn verrathen wird. Es wäre denſelben Menſchen beſſer, daß er nie geboren wäre. Und indem ſie aßen, nahm Jeſus das Brodt, dankte und brachs, und gab es ihnen und ſprach: Nehmet, eſſet; das iſt mein Leib. Und nahm den Kelch, und dankte, und gab ihnen den; und ſie tranken alle daraus. Und er ſprach zu ihnen: Das iſt mein Blut des neuen Teſtaments, das für viele vergoſſen wird. Wahrlich, ich ſage euch, daß ich hinfort nicht trinken werde vom Gewächſe des Weinſtocks, bis auf den Tag, da ich es neu trinke in dem Reich Gottes. Und da ſie den Lobgeſang geſprochen hatten, giengen ſie hinaus an den Oelberg. Und Jeſus ſprach zu ihnen: Ihr werdet euch in dieſer Nacht alle an mir ärgern. Denn es ſtehet geſchrieben: Ich werde den Hirten ſchlagen, und die Schafe werden ſich zerſtreuen. Aber nachdem ich auferſtehe, will ich vor euch hingehen in Galiläam. Petrus aber ſagte zu ihm: Und wenn ſie ſich alle ärgerten, ſo wollte doch ich mich nicht ärgern. Und Jeſus ſprach zu ihm: Wahrlich, ich ſage dir, heute in dieſer Nacht, ehe denn der Hahn zweymal krähet, wirſt du mich dreymal verleugnen. Er aber redete noch weiter: Ja wenn ich auch mit dir ſterben müßte, wollte ich dich nicht verleugnen. Deſſelbigen gleichen ſagten ſie alle. Und ſie kamen zu dem Hofe, mit Namen Gethſemane. Und er ſprach zu ſeinen Jüngern: Setzet euch hier, bis ich hingehe, und bete. Und nahm zu ſich Petrum, und Jacobum, und Johannem, und fieng an zu zittern und zu zagen. Und ſprach zu ihnen: Meine Seele iſt betrübt bis an den Tod; enthaltet euch hier, und wachet. Und gieng ein wenig weiter, fiel auf die Erde, und betete, daß, ſo es möglich wäre, die Stunde vorüber gienge. Und ſprach: Abba, mein Vater, es iſt dir alles möglich, überhebe mich dieſes Kelchs; doch nicht was ich will, ſondern was Du willſt. Und kam, und fand ſie ſchlafend. Und ſprach zu Petro: Simon, ſchläfſt du? Vermöchteſt du nicht eine Stunde zu wachen? Wachet und betet, daß ihr nicht in Verſuchung fallet. Der Geiſt iſt willig: aber das Fleiſch iſt ſchwach. Und gieng wieder hin, und betete, und ſprach dieſelbigen Worte. Und kam wieder, und fand ſie abermal ſchlafend; denn ihre Augen war voll Schlafs, und wußten nicht was ſie ihm antworteten. Und er kam zum dritten male, und ſprach zu ihnen: Ach wollt ihr nun ſchlafen und ruhen? Es iſt genug, die Stunde iſt gekommen. Siehe, des Menſchen Sohn wird überantwortet in der Sünder Hände; ſtehet auf, laſſet uns gehen; ſiehe, der mich verräth, iſt nahe. Und alſobald, da er noch redete, kam herzu Judas, der Zwölfen einer, und eine große Schaar mit ihm, mit Schwerdtern und mit Stangen, von den Hohenprieſtern und Schriftge-

EL LUNES ANTES DE PASCUA.

que vamos á disponerte, para que comas la Pascua? Y envia dos de sus discípulos, y les dice: Id á la ciudad, y encontraréis un hombre, que lleva un cántaro de agua: seguidle: y en donde quiera que entrare, decid al dueño de la casa, el Maestro dice: ¿Dónde está el aposento, en donde he de comer la Pascua con mis discípulos? Y él os mostrará un cenáculo grande, aderezado: disponed allí para nosotros. Y partiéron los discípulos, y fuéron á la ciudad: y lo halláron, como les habia dicho, y aderezáron la Pascua. Y llegada la tarde, fué con los doce. Y quando estaban sentados, y comiendo á la mesa, les dixo Jesus: En verdad os digo, que uno de vosotros, que come conmigo, me entregará. Entónces ellos comenzáron á entristecerse, y á decirle cada uno por sí: ¿Acaso soy yo? Y él les respondió: Uno de los doce, el que mete conmigo la mano en el plato. Y el Hijo del hombre vá en verdad, como está escrito de él: mas ay de aquel hombre, por quien será entregado el Hijo del hombre! Bueno le fuera á aquel hombre, si nunca hubiera nacido. Y estando ellos comiendo, tomó Jesus el pan, y bendiciéndolo, lo partió, y les dió, y dixo: Tomad, este es mi cuerpo. Y tomando el cáliz, dando gracias, se lo alargó: y bebiéron de él todos. Y les dixo: Esta es mi sangre del nuevo Testamento, que por muchos será derramada. En verdad os digo, que no beberé ya de este fruto de vid hasta aquel dia, que lo beberé nuevo en el reyno de Dios. Y dicho el hymno, saliéron al monte del Olivar. Y Jesus les dixo; Todos sereis escandalizados en mí esta noche: porque escrito está: Heriré al Pastor, y se descarriarán las ovejas. Mas despues que resucitáre, iré ántes que vosotros á Galiléa. Y Pedro le dixo: Aunque todos en tí se escandalicen, mas no yo. Y Jesus le dixo: En verdad te digo, que tú, hoy en esta noche, ántes que el gallo haya cantado dos veces, me negarás tres veces. Pero él con mayor porfia decía: Aunque sea menester que yo muera juntamente contigo, no te negaré. Y lo mismo tambien decian todos. Y fuéron á una heredad, llamada Gethsemaní. Y dixo á sus discípulos: Sentáos aquí, miéntras que hago oracion. Y llevó consigo á Pedro, y á Santiago, y á Juan: y comenzó á atemorizarse, y angustiarse. Y les dixo: Mi alma está triste hasta la muerte: esperad aquí, y velad. Y habiendo ido adelante un poco, se postró en tierra: y pedía, que si ser pudiese, pasase de él aquella hora; y dixo: Abba padre, todas las cosas te son posibles, traspasa de mí este cáliz: mas no lo que yo quiero, sino lo que tú. Y vino, y los halló durmiendo: Y dixo á Pedro: ¿Simón, duermes? ¿no has podido velar una hora? Velad, y orad, para que no entreis en tentacion. El espíritu en verdad está pronto, mas la carne enferma. Y fué otra vez á orar, diciendo las mismas palabras. Y vuelto, los halló de nuevo dormidos (porque sus ojos estaban cargados) y no sabian, qué responderle. Y vino la tercera vez, y les dixo: Dormid ya, y reposad. Basta: la hora es llegada: ved que el Hijo del hombre vá á ser entregado en manos de pecadores. Levantaos, vamos. He aquí el que me ha de entregar, está cerca. Y estando aun él hablando, llega Júdas Iscariotes, uno de los doce, y con él un grande tropel de gente, con espadas, y palos, de parte de los Príncipes de los Sacerdotes, y de los Escribas, y de los

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SECUNDA ANTE PASCHA.

ait Jesus: Amen, dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. At illi cœperunt contristari, et dicere ei singulatim, Numquid ego? Qui ait illis, unus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. Et Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de eo: væ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur! Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. Et, manducantibus illis, accepit Jesus panem, et benedicens fregit, et dedit eis, et ait, Sumite: hoc est corpus meum. Et, accepto calice, gratias agens dedit eis: et biberunt ex illo omnes. Et ait illis, Hic est sanguis meus novi Testamenti, qui pro multis effundetur. Amen, dico vobis, quia jam non bibam de hoc genimine vitis, usque in diem illum cum illud bibam novum in regno Dei. Et, hymno dicto, exierunt in montem Olivarum. Et ait eis Jesus, Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est, percutiam pastorem, et dispergentur oves. Sed, postquam resurrexero, præcedam vos in Galilæam. Petrus autem ait illi, Etsi omnes scandalizati fuerint, sed non ego. Et ait illi Jesus, Amen, dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. At ille amplius loquebatur: Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. Similiter autem et omnes dicebant. Et veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani, et ait discipulis: Sedete hic, donec orem. Et assumit Petrum, et Jacobum, et Joannem secum, et cœpit pavere, et tædere, et ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate. Et cum processisset paululum, procidit super terram; et orabat, ut, si fieri posset, transiret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, omnia tibi possibilia sunt: transfer calicem hunc a me. Sed non quod ego volo, sed quod tu. Et venit, et invenit eos dormientes; et ait Petro: Simon, dormis? Non potuisti una hora vigilare? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem; spiritus quidem promptus est, caro vero infirma. Et iterum abiens oravit, eundem sermonem dicens. Et reversus, denuo invenit eos dormientes (erant enim oculi eorum gravati); et ignorabant quid responderent ei. Et venit tertio, et ait illis: Dormite jam, et requiescite: sufficit: venit hora. Ecce, Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite: eamus; ecce, qui me tradit, prope est. Et adhuc eo loquente, venit Judas Iscariotes, unus de duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis et lignis, missi a summis sacerdotibus, et scribis, et senioribus. Dederat autem traditor ejus

ΗΜΕΡΑ ϛ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον, ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν. Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· Μή τι ἐγώ; Καὶ ἄλλος· Μή τι ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· ἐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἔκλασε, ϗ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ τοῦ γενήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ ἐγώ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον. Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι. Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ· ϗ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, ϗ γρηγορεῖτε. Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο, ἵνα εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα. Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατὴρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ. Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σιμὼν, καθεύδεις; οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; Γρηγορεῖτε ϗ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι· ϗ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι. Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει· ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε. Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας, εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ϗ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

MONDAY BEFORE EASTER.

and the elders. And he that betrayed him had given them a token, saying, Whomsoever I shall kiss, that same is he; take him, and lead him away safely. And as soon as he was come he goeth straightway to him, and saith, Master, master; and kissed him. And they laid their hands on him, and took him. And one of them that stood by drew a sword, and smote a servant of the high priest, and cut off his ear. And Jesus answered, and said unto them, Are ye come out as against a thief, with swords and with staves, to take me? I was daily with you in the temple teaching, and ye took me not: but the Scriptures must be fulfilled. And they all forsook him and fled. And there followed him a certain young man, having a linen cloth cast about his naked body; and the young men laid hold on him: and he left the linen cloth, and fled from them naked. And they led Jesus away to the high priest: and with him were assembled all the chief priests, and the elders, and the scribes. And Peter followed him afar off, even into the palace of the high priest; and he sat with the servants, and warmed himself at the fire. And the chief priests and all the council sought for witness against Jesus to put him to death; and found none. For many bare false witness against him, but their witness agreed not together. And there arose certain, and bare false witness against him, saying, We heard him say, I will destroy this temple that is made with hands, and within three days I will build another made without hands. But neither so did their witness agree together. And the high priest stood up in the midst, and asked Jesus, saying, Answerest thou nothing? what is it which these witness against thee? But he held his peace, and answered nothing. Again the high priest asked him, and said unto him, Art thou the Christ, the Son of the Blessed? And Jesus said, I am; and ye shall see the Son of Man sitting on the right hand of power, and coming in the clouds of heaven. Then the high priest rent his clothes, and saith, What need we any further witnesses? ye have heard the blasphemy: what think ye? And they all condemned him to be guilty of death. And some began to spit on him, and to cover his face, and to buffet him, and to say unto him, Prophesy: and the servants did strike him with the palms of their hands. And as Peter was beneath in the palace there cometh one of the maids of the high priest: and when she saw Peter warming himself she looked upon him, and said, And thou also wast with Jesus of Nazareth. But he denied, saying, I know not, neither understand I what thou sayest. And he went out into the porch; and the cock crew. And a maid saw him again, and began to say to them that stood by, This is one of them. And he denied it again. And a little after, they that stood by said again to Peter, Surely thou art one of them; for thou art a Galilean, and thy speech agreeth thereto. But he began to curse and to swear, saying, I know not this man of whom ye speak. And the second time the cock crew. And Peter called to mind the word that Jesus said unto him,

LE LUNDI AVANT PAQUES.

anciens. Or celui qui le trahissoit avoit donné un signal entre eux, disant: celui que je baiserai, c'est lui; saisissez-le, et emmenez-le surement. Quand donc il fut venu, il s'approcha aussitôt de lui, et dit: maître, maître; et il le baisa. Alors ils mirent les mains sur lui, et le saisirent. Et quelqu'un de ceux qui étoient là présens, tira son épée, et en frappa le serviteur du souverain sacrificateur, et lui emporta l'oreille. Alors Jésus prit la parole, et leur dit: êtes-vous sortis comme après un brigand, avec des épées et des bâtons, pour me prendre? J'étois tous les jours parmi vous, enseignant dans le temple, et vous ne m'avez point saisi: mais tout ceci est arrivé, afin que les Ecritures soient accomplies. Alors tous ses disciples l'abandonnèrent, et s'enfuirent. Et un certain jeune homme le suivoit, enveloppé d'un linceul sur le corps nud; et quelques jeunes gens le saisirent: mais abandonnant son linceul, il s'enfuit d'eux tout nud. Et ils emmenèrent Jésus au souverain sacrificateur; chez qui s'assemblèrent tous les principaux sacrificateurs, les anciens, et les scribes: et Pierre le suivoit de loin jusque dans la cour du souverain sacrificateur; et il étoit assis avec les serviteurs, et se chauffoit près du feu. Or les principaux sacrificateurs, et tout le consistoire cherchoient quelque témoignage contre Jésus pour le faire mourir; mais ils n'en trouvoient point: car plusieurs disoient de faux témoignages contre lui, mais les témoignages n'étoient point conformes. Alors quelques-uns s'élevèrent, et portèrent de faux témoignages contre lui, disant: nous avons ouï qu'il disoit; je détruirai ce temple qui est fait de main, et en trois jours j'en rebâtirai un autre qui ne sera point fait de main. Mais encore avec tout cela leurs témoignages n'étoient point conformes. Alors, le souverain sacrificateur, se levant au milieu, interrogea Jésus, disant: ne répons-tu rien? qu'est-ce que ceux-ci témoignent contre toi? Mais il se tut, et ne répondit rien. Le souverain sacrificateur l'interrogea encore, et lui dit: es-tu le Christ, le Fils du Dieu béni? Et Jésus lui dit: je le suis; et vous verrez le Fils de l'homme assis à la droite de la puissance de Dieu, et venant sur les nuées du ciel. Alors le souverain sacrificateur déchira ses vêtemens, et dit: qu'avons-nous encore affaire de témoins? vous avez ouï le blasphème: que vous en semble? Alors tous le condamnèrent comme étant digne de mort. Et quelques-uns se mirent à cracher contre lui, et à lui couvrir le visage, et à lui donner des soufflets; et ils lui disoient, prophétise: et les sergens lui donnoient des coups avec leurs verges. Or comme Pierre étoit en bas dans la cour, une des servantes du souverain sacrificateur vint; et quand elle eut apperçu Pierre qui se chauffoit, elle le regarda en face, et lui dit: et toi, tu étois avec Jésus, le Nazarien. Mais il le nia, disant: je ne le connois point, et je ne sais ce que tu dis. Puis il sortit dehors au portail, et le coq chanta. Et la servante l'ayant regardé encore, elle se mit à dire à ceux qui étoient là présens: celui-ci est de ces gens-là. Mais il le nia une seconde fois. Et encore un peu après, ceux qui étoient là présens, dirent à Pierre: certainement tu es de ceux-là: car tu es Galiléen, et ton langage s'y rapporte. Alors il se mit à se maudire et à jurer, disant: je ne connois point cet homme-là que vous dites. Et le coq chanta pour la se-

ΗΜΕΡΑ ς'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Πρεσβυτέρων. Καὶ ὁ προδότης αὐτοῦ, Ἔδωκε εἰς αὐτοὺς σημεῖον λέγων. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ ὑπ' ἐμοῦ φιληθεὶς· κρατήσατέ τον καὶ φέρετέ τον μετ' ἀσφαλίας. Καὶ εὐθὺς ὁποῦ ἦλθεν ἔμπροσθέν του, λέγει· Ῥαββὶ, Ῥαββί· καὶ τὸν ἐφίλησεν. Αὐτοὶ δὲ τοῦ ἔβαλον τὰς χεῖράς των ἐπάνω του, καὶ τὸν ἔπιασαν. Ἕνας δὲ τῶν παρόντων, ἐκθηκώσας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ αὐτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τοῖς εἶπεν. Ἐκβήκετε ὡσὰν κατὰ ληστοῦ ἵνα μὲ πιάσετε μὲ μαχαίρας, καὶ ξύλα; Κάθε ἡμέραν ἤμουν μὲ σᾶς διδάσκων εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ δὲν μὲ ἐπιάσατε. Ὅμως πρέπει ἵνα πληρωθῶσιν αἱ Γραφαί. Καὶ ἀφέντες τον πάντες ἔφυγον. Ἕνας δὲ νέος τὸν ἠκολούθει τελειμένος τὸ γυμνὸν σῶμά του εἰς σινδόνιον· καὶ οἱ νέοι τὸν ἔπιασαν. Αὐτὸς δὲ ἀφίσας τὸ σινδόνιον ἔφυγε γυμνὸς ἀπ' αὐτούς. Ἔφερον ὅμως τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ ἐκεῖ ἦσαν πάντες συναγμένοι οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἠκολούθησεν ἀπὸ μακρόθεν ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἐκάθητο μετὰ τῶν δούλων ζεστενόμενος πρὸς τὴν φωτίαν. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτων κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν ἵνα τὸν θανατώσωσι· καὶ δὲν εὕρισκον. Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, αἱ μαρτυρίαι ὅμως δὲν ἐσυμφώνουν. Καί τινες σηκωθέντες ἐψευδομαρτύρουν λέγοντες, κατ' αὐτοῦ. Ὅτι ἡμεῖς τὸν ἠκούσαμεν λέγοντα. Ὅτι ἐγὼ θέλω συντρίψειν τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον· καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας θέλω οἰκοδομήσειν ἕτερον ἀχειροποίητον. Καὶ οὐδὲ οὕτως ἐσυμφώνει ἡ αὐτῶν μαρτυρία. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες; τί οὗτοι μαρτυροῦσιν ἐναντίον σου; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἠρώτα καὶ τοῦ λέγει· Εἶσαι σὺ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλογητοῦ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι. Καὶ θέλετε ἰδεῖν τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπορρίψας τὸ ἐπανωφόριόν του, λέγει· Τί πλέον χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν· τί σᾶς φαίνεται; οἱ δὲ πάντες τὸν κατεδίκασαν ὡς ἔνοχον θανάτου. Καὶ ἄρχισαν τινὲς, ἵνα τὸν πτύωσι, καὶ ἵνα σκεπάζωσι τὸ πρόσωπόν του, καὶ ἵνα τὸν φουσκίζωσι λέγοντές του· Προφήτευσον. Καὶ οἱ δοῦλοι τὸν ἐκτύπουν. Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου εἰς τὴν αὐλὴν κάτω, ἔρχεται μία δοῦλα τοῦ Ἀρχιερέως. Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ζεστενόμενον, τὸν ἐκύτταξε καὶ τοῦ εἶπε. Καὶ σὺ ἦσαν μὲ τὸν Ναζαρηνὸν Ἰησοῦν. Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων. Οὔτε ἐξεύρω, οὔτε καταλαμβάνω τί λέγεις. Καὶ ἐκβῆκεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ὁ πετεινὸς ἐφώναξε. Καὶ ἡ δοῦλα, πάλιν ἰδοῦσα αὐτὸν, ἄρχισε ἵνα λέγει πρὸς τοὺς ἐκεῖ παρόντας. Ὅτι οὗτος εἶναι ἀπ' αὐτούς. Αὐτὸς δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ ὀλίγον πάλιν οἱ ἐκεῖ παρόντες ἔλεγον τοῦ Πέτρου· Μὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι· ὅτι εἶσαι Γαλιλαῖος, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Αὐτὸς δὲ ἄρχισε ἵνα ἀναθεματίζῃ, καὶ ἵνα ὀρκίζῃ. Ὅτι δὲν γνωρίζω τοῦτον τὸν ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον μοῦ λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ὁ πετεινὸς ἐφώναξε. Καὶ ἐνθυμήθη ὁ Πέτρος τὸ

LUNEDI AVANTI LA PASQUA.

colui che lo tradiva, avea dato loro un segnale, dicendo: colui il quale io avrò baciato è desso; pigliatelo e menatelo sicuramente. E come fù giunto, subito s' accostò a lui e disse: ti saluto, Maestro, e lo baciò. Allora coloro gli misero le mani addosso, e lo presero. Ed uno di coloro ch' erano quivi presenti trasse la spada e percosse il servidore del sommo sacerdote, e gli spiccò l' orecchio. E Gesù fece lor motto e disse: voi siete usciti con ispade ed aste, come contr' ad un ladrone, per pigliarmi; io era tuttodì appresso di voi, insegnando nel tempio, e voi non m' avete preso: ma ciò è avvenuto, acciocchè le scritture sieno adempiute. E tutti, lasciatolo, sene fuggirono. Ed un certo giovane lo seguitava involto d' un panno lino sopra la carne ignuda; ed i fanti lo presero. Ma egli, lasciato il panno, sene fuggì da loro ignudo. Ed essi ne menarono Gesù al sommo sacerdote, appresso il quale si raunarono insieme tutti i principali sacerdoti, e gli scribi. E Pietro lo seguitava da lungi sin dentro alla corte del sommo sacerdote, ove si pose a sedere co' segenti, e si scaldava al fuoco. Or i principali sacerdoti e tutto 'l concistoro cercavano testimonianza contr' a Gesù per farlo morire e non ne trovavano alcuna perciocchè molti dicevano falsa testimonianza contr' a lui; ma le lor testimonianze non erano conformi. Allora alcuni, levatisi, dissero falsa testimonianza contr' a lui, dicendo: noi l' abbiamo udito che dicea: io disfarò questo tempio, fatto d' opera di mano, ed in tre giorni ne riedificherò un altro che non sarà fatto d' opera di mano. Ma non pur così la lor testimonianza era conforme. Allora il sommo sacerdote, levatosi in piè quivi in mezzo, domandò a Gesù, dicendo: non rispondi tu nulla? Che testimoniano costoro contr' a te? Ma egli tacque e non rispose nulla. Da capo il sommo sacerdote gli dimandò, e gli disse: sei tu il Cristo il figliuol del benedetto? E Gesù disse: sì, io il sono, e voi vedrete il figliuol dell' uomo sedere alla destra della potenza, e venire con le nuvole del cielo. E 'l sommo sacerdote, stracciatesi le vesti, disse: che bisogno abbiamo più di testimoni? Voi avete udita la bestemmia; che vi pare? E tutti lo condannarono, pronunziando ch' egli era reo di morte. Ed alcuni presero a sputargli addosso, ed a velargli la faccia ed a dirgli, indovina. Ed i sergenti gli davano delle bacchettate. Or, essendo Pietro nella corte di sotto, venne una delle fanti del sommo sacerdote; e, veduto Pietro che si scaldava, lo riguardò in viso, e disse: ancora tu eri con Gesù Nazareno. Ma egli lo negò, dicendo: io non lo conosco, e non so ciò che tu ti dica. Ed uscì fuori all' antiporto, e 'l gallo cantò. E la fante, vedendolo di nuovo, cominciò a dire a quelli ch' erano quivi presenti: costui è di quelli. Ma egli da capo lo negò. E poco stante, quelli ch' erano quivi dissero di nuovo a Pietro; veramente tu sei di quelli; perciocchè tu sei galileo, e la tua favella ne ha la simiglianza. Ma egli prese a maledirsi ed a giurare, io non conosco quell' uomo che voi dite. E 'l gallo cantò la seconda volta, e Pietro si ricordò della parola che Gesù gli avea detta: avanti che 'l gallo

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Montage vor Oſtern.

lehrten und Aelteſten. Und der Verräther hatte ihnen ein Zeichen gegeben, und geſagt: Welchen ich küſſen werde, der iſt es, den greifet, und führet ihn gewiß. Und da er kam, trat er bald zu ihm, und ſprach zu ihm: Rabbi, Rabbi! und küſſete ihn. Die aber legten ihre Hände an ihn, und griffen ihn. Einer aber von denen, die dabey ſtanden, zog ſein Schwerdt aus, und ſchlug des Hohenprieſters Knecht, und hieb ihm ein Ohr ab. Und Jeſus antwortete, und ſprach zu ihnen: Ihr ſeyd ausgegangen, als zu einem Mörder, mit Schwerdtern und mit Stangen, mich zu fangen; Ich bin täglich bey euch im Tempel geweſen, und habe gelehret, und ihr habt mich nicht gegriffen. Aber auf daß die Schrift erfüllet werde. Und die Jünger verließen ihn alle, und flohen. Und es war ein Jüngling, der folgte ihm nach, der war mit Leinwand bekleidet auf der bloßen Haut; und die Jünglinge griffen ihn. Er aber ließ die Leinwand fahren, und flohe bloß von ihnen. Und ſie führeten Jeſum zu dem Hohenprieſtern, dahin zuſammen gekommen waren alle Hoheprieſter, und Aelteſten und Schriftgelehrte. Petrus aber folgte ihm nach von ferne, bis hinein in des Hohenprieſters Pallaſt; und er war da, und ſaß bey den Knechten, und wärmete ſich bey dem Lichte. Aber die Hohenprieſter und der ganze Rath ſuchten Zeugniß wider Jeſum, auf daß ſie ihn zum Tode brächten; und fanden nichts. Viele gaben falſches Zeugniß wider ihn, aber ihr Zeugniß ſtimmete nicht überein. Und etliche ſtanden auf, und gaben falſches Zeugniß wider ihn, und ſprachen: Wir haben geböret, daß er ſagte: Ich will den Tempel, der mie Händen gemacht iſt, abbrechen, und in dreyen Tagen einen andern bauen, der nicht mit Händen gemacht ſey. Aber ihr Zeugniß ſtimmete noch nicht überein. Und der Hoheprieſter ſtand auf unter ſie, und fragte Jeſum und ſprach: Antworteſt du nichts zu dem, das dieſe wider dich zeugen? Er aber ſchwieg ſtille, und antwortete nichts. Da fragte ihn der Hoheprieſter abermal, und ſprach zu ihm: Biſt du Chriſtus, der Sohn des hochgelobten? Jeſus aber ſprach: Ich bins. Und ihr werdet ſehen des Menſchen Sohn ſitzen zur rechten Hand der Kraft, und kommen mit des Himmels Wolken. Da zerriß der Hoheprieſter ſeinen Rock, und ſprach: Was bedürfen wir weiter Zeugen? Ihr habt gehöret die Gotteslästerung; was dünket euch? Sie aber verdammeten ihn alle, daß er des Todes ſchuldig wäre. Da fiengen an etliche ihn zu verſpeien, und zu verdecken ſein Angeſicht, und mit Fäuſten zu ſchlagen, und zu ihm zu ſagen: Weiſſage uns. Und die Knechte ſchlugen ihm ins Angeſicht. Und Petrus war danieden im Pallaſt, da kam des Hohenprieſters Mägde eine. Und da ſie ſahe Petrum ſich wärmen, ſchauete ſie ihn an, und ſprach: Und du wareſt auch mit dem Jeſu von Nazareth. Er leugnete aber, und ſprach: Ich kenne ihn nicht, weiß auch nicht, was du ſageſt. Und er gieng hinaus in den Vorhof; und der Hahn krähete. Und die Magd ſahe ihn, und hob abermal an zu ſagen denen, die dabey ſtanden: Dieſer iſt der einer. Und er leugnete abermal. Und nach einer kleinen Weile ſprachen abermal zu Petro, die dabey ſtanden: Wahrlich, du biſt der einer; denn du biſt ein Galiläer, und deine Sprache lautet gleich alſo. Er aber fieng an ſich zu verfluchen und zu ſchwören: Ich kenne den Menſchen nicht

EL LUNES ANTES DE PASCUA.

Ancianos. Y el traidor les habia dado una señal, diciendo: Aquel que yo besáre, aquel es: prendedle, y llevadle con cuidado. Y quando llegó, se acercó luego á él, y dixo: Maestro, Dios te guarde, y le besó. Entónces ellos le echáron las manos, y le prendiéron. Y uno de los que estaban con Jesu-Christo, sacando la espada, hirió á un siervo del Sumo Sacerdote: y le cortó la oreja. Y tomando Jesus la palabra les dixo: ¿Como á ladron habeis salido á prenderme con espadas, y con palos? Cada dia estaba con vosotros enseñando en el templo, y no me prendísteis. Mas para que se cumplan las Escrituras. Entónces desamparándole sus discípulos, huyéron todos. Y un mancebo iba en pos de él, cubierto de una sábana sobre el cuerpo desnudo: y le asiéron. Mas él, soltando la sábana, se les escapó desnudo. Y lleváron á Jesus á casa del Sumo Sacerdote: y se juntáron todos los Sacerdotes, y los Escribas, y los Ancianos. Mas Pedro le fué siguiendo á lo lejos hasta dentro del palacio del sumo Sacerdote: y se estaba sentado al fuego con los Ministros, calentándose. Y los Príncipes de los Sacerdotes, y todo el concilio buscaban algun testimonio contra Jesus para hacerle morir, y no lo hallaban. Porque muchos decian testimonio falso contra él: mas no concordaban sus testimonios, y levantándose unos, atestiguaban falsamente contra él, diciendo: nosotros le hemos oido decir: Yo destruiré este templo hecho de mano, y en tres dias edificaré otro no hecho de mano. Y no se concertaba el testimonio de ellos. Y levantándose en medio el Sumo Sacerdote, preguntó á Jesus, diciendo: ¿No respondes alguna cosa, á lo que éstos atestiguan contra tí? Mas él callaba, y nada respondió. Le volvió á preguntar el Sumo Sacerdote, y le dixo: ¿Eres tú el Christo, el Hijo de Dios bendito? Y Jesus le dixo: Yo soy: y vereis al Hijo del hombre sentado á la diestra del poder de Dios, y venir con las nubes del cielo. Entónces el Sumo Sacerdote, rasgando sus vestiduras, dixo: ¿Qué necesitamos ya de testigos? Habeis oido la blasfemia? Qué os parece? Y le condenáron todos ellos á que era reo de muerte. Y algunos comenzáron á escupirle, y cubriéndole le cara, le daban golpes, y le decian: Adivina: y los Ministros le daban de bofetadas. Y estando Pedro abaxo en el átrio, llegó una de las criadas del Sumo Sacerdote: y quando vió á Pedro, que se calentaba, clavando en él los ojos, le dixo: Y tú con Jesus Nazareno estabas. Mas él lo negó, y dixo: Ni le conozco, ni sé lo que dices. Y se salió fuera delante del átrio, y cantó el gallo. Y viéndole de nuevo la criada, comenzó á decir á los que estaban presentes: Este de ellos es. Mas él lo negó otra vez. Y poco despues los que allí estaban, decian á Pedro: Verdaderamente tú de ellos eres: porque eres tambien Galiléo. Y él comenzó á maldecirse, y á jurar: No conozco á ese hombre, que decís. Y en el mismo punto cantó el gallo la segunda vez. Y se acordó Pedro de la palabra, que Jesus

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SECUNDA ANTE PASCHA.

signum eis, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est: tenete eum, et ducite caute. Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: Ave, Rabbi: et osculatus est eum. At illi manus injecerunt in eum, et tenuerunt eum. Unus autem quidam de circumstantibus, educens gladium, percussit servum summi sacerdotis: et amputavit illi auriculam. Et respondens Jesus, ait illis: Tamquam ad latronem existis, cum gladiis et lignis, comprehendere me? Quotidie eram apud vos in templo docens; et non me tenuistis. Sed ut impleantur Scripturæ. Tunc discipuli ejus, relinquentes eum, omnes fugerunt. Adolescens autem quidam sequebatur eum, amictus sindone super nudo: et tenuerunt eum. At ille, rejecta sindone, nudus profugit ab eis. Et adduxerunt Jesum ad summum sacerdotem: et convenerunt omnes sacerdotes, et Scribæ, et seniores. Petrus autem a longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis: et sedebat cum ministris ad ignem, et calefaciebat se. Summi vero sacerdotes et omne concilium quærebant adversus Jesum testimonium, ut eum morti traderent; nec inveniebant. Multi autem testimonium falsum dicebant adversus eum: et convenientia testimonia non erant. Et quidam, surgentes, falsum testimonium ferebant adversus eum, dicentes, quoniam Nos audivimus eum dicentem: Ego dissolvam templum hoc manu factum; et, per triduum, aliud non manu factum ædificabo. Et non erat conveniens testimonium illorum. Et exsurgens summus sacerdos in medium, interrogavit Jesum, dicens: Non respondes quidquam ad ea, quæ tibi objiciuntur ab his? Ille autem tacebat, et nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum, et dixit ei: Tu es Christus, filius Dei benedicti? Jesus autem dixit illi: Ego sum: et videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem cum nubibus cœli. Summus autem sacerdos, scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. Et cœperunt quidam conspuere in eum, et velare faciem ejus, et colaphis eum cædere, et dicere ei: Prophetiza: et ministri alapis eum cædebant. Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit una ex ancillis summi sacerdotis: et cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait: Et tu cum Jesu Nazareno eras. At ille negavit, dicens: Neque scio, neque novi quid dicas. Et exiit foras ante atrium, et gallus cantavit. Rursus autem cum vidisset illum an-

ΗΜΕΡΑ ϛ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τῶν Γραμματέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων. Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαββί, ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. Καί τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι. Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὕρισκον. Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. Καί τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες· Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Συ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ εἰμι. Καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, διαῤῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου. Καί ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ Ἀρχιερέως· Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἡ παιδισκη, ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν. Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστιν. Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

TUESDAY BEFORE EASTER.

Before the cock crow twice, thou shalt deny me thrice. And when he thought thereon, he wept.

TUESDAY BEFORE EASTER.

For the Epistle. Isaiah l. 5.

THE Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back. I gave my back to the smiters, and my cheeks to them that plucked off the hair: I hid not my face from shame and spitting. For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded: therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed. He is near that justifieth me; who will contend with me? Let us stand together; who is mine adversary? let him come near to me. Behold, the Lord God will help me; who is he that shall condemn me? Lo, they all shall wax old as a garment: the moth shall eat them up. Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness, and hath no light? let him trust in the Name of the Lord, and stay upon his God. Behold, all ye that kindle a fire, that compass yourselves about with sparks; walk in the light of your fire, and in the sparks that ye have kindled. This shall ye have of mine hand, ye shall lie down in sorrow.

The Gospel. St. Mark xv. 1.

AND straightway in the morning the chief priests held a consultation with the elders, and scribes, and the whole council, and bound Jesus, and carried him away, and delivered him to Pilate. And Pilate asked him, Art thou the King of the Jews? And he answering said unto him, Thou sayest it. And the chief priests accused him of many things: but he answered nothing. And Pilate asked him again, saying, Answerest thou nothing? behold how many things they witness against thee. But Jesus yet answered nothing: so that Pilate marvelled. Now at that feast he released unto them one prisoner, whomsoever they desired. And there was one named Barabbas, which lay bound with them that had made insurrection with him, who had committed murder in the insurrection. And the multitude, crying aloud, began to desire him to do as he had ever done unto them. But Pilate answered them, saying, Will ye that I release unto you the King of the Jews? For he knew that the chief priests had delivered him for envy. But the chief priests moved the people, that he should rather release Barabbas unto them. And Pilate answered, and said again unto them, What will ye then that I shall do unto him whom ye call the king of the Jews? And they cried out again, Crucify him. Then Pilate said unto them, Why, what evil hath he done? And they cried out the more exceedingly, Crucify him. And so Pilate, willing to content the people, released Barabbas unto them, and delivered Jesus, when he had scourged

LE MARDI AVANT PAQUES.

conde fois. Et Pierre se ressouvint de cette parole que Jésus lui avoit dite: avant que le coq ait chanté deux fois, tu me renieras trois fois. Et s'étant jeté dehors, il pleura.

LE MARDI AVANT PAQUES.

Pour l'Epitre, Esa. l. 5.

LE Seigneur l'Eternel m'a ouvert l'oreille, et je n'ai point été rebelle, et ne me suis point tiré en arrière. J'ai exposé mon dos à ceux qui me frappoient, et mes joues à ceux qui me tiroient le poil: je n'ai point caché mon visage arrière des opprobres ni des crachats. Mais le Seigneur l'Eternel m'a aidé; c'est pourquoi je n'ai point été confus: et ainsi j'ai rendu mon visage semblable à un caillou, car je sais que je ne serai point rendu honteux. Celui qui me justifie est près; qui est-ce qui débattra contre moi? comparoissons ensemble: qui est-ce qui est mon adverse partie? qu'il approche de moi: voilà, le Seigneur l'Eternel m'aidera; qui sera-ce qui me condamnera? Voilà, eux tous seront usés comme un vêtement; la tigne les rongera. Qui est celui d'entre vous qui craigne l'Eternel, et qui écoute la voix de son serviteur? Que celui qui a marché dans les ténèbres, et qui n'avoit point de clarté, ait confiance au nom de l'Eternel, et qu'il s'appuie sur son Dieu. Voilà, vous tous qui allumez le feu, et qui vous ceignez d'étincelles, marchez à la lueur de votre feu, et dans les étincelles que vous avez embrasées. Ceci vous a été fait de main, vous serez gisans dans les tourmens.

L'Evangile, St. Marc, xv. 1.

ET incontinent au matin, les principaux sacrificateurs, avec les anciens et les scribes, et tout le consistoire, ayant tenu conseil, firent lier Jésus, et l'emmenèrent, et le livrèrent à Pilate. Et Pilate l'interrogea, disant: es-tu le Roi des Juifs? et Jésus répondant, lui dit: tu le dis. Or les principaux sacrificateurs l'accusoient de plusieurs choses: mais il ne répondoit rien. Et Pilate l'interrogea encore, disant: ne répons-tu rien? vois combien de choses ils déposent contre toi. Mais Jésus ne répondit rien non plus: de sorte que Pilate s'en étonnoit. Or il leur relâchoit à la fête un prisonnier, lequel que ce fût qu'ils demandassent. Et il y en avoit un nommé Barabbas, qui étoit prisonnier avec ses complices pour une sédition, dans laquelle ils avoient comis un meurtre. Et le peuple criant tout haut, se mit à demander à Pilate qu'il fît comme il leur avoit toujours fait. Mais Pilate leur répondit, en disant: voulez-vous que je vous relâche le Roi des Juifs? car il savoit bien que les principaux sacrificateurs l'avoient livré par envie. Mais les principaux sacrificateurs excitèrent le peuple à demander, que plutôt il relâchât Barabbas. Et Pilate leur répondant, leur dit encore: que voulez-vous donc que je fasse de celui que vous appellez Roi des Juifs? Et ils s'écrièrent encore: crucifie-le. Alors Pilate leur dit: mais, quel mal a-t-il fait? Et ils s'écrièrent encore plus fort: crucifie-le. Pilate donc, voulant contenter le peuple, leur relâcha Barabbas; et après avoit fait fouetter Jésus, il le

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ.

ὅ,τι τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι πρὶν, ὁ πετεινὸς φωνάξῃ δύω φωραῖς σὺ θέλεις με ἀπαρνήσειν τρεῖς. Καὶ ἐκβαίνων εὐθὺς ἀπ' ἐκεῖ ἔκλαιε.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ν'. ε'.

ΚΥΡΙΟΣ ὁ Θεὸς, μοὶ ἄνοιξε τὰ αὐτία, καὶ οὔτε ἐπανέστην, οὔτε ἔφυγον. Τὴν πλάτην μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, καὶ τὰ μάγουλά μου εἰς τοὺς μαδίζοντας τὰ γένειά μου. Δὲν ἀποστρέφω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων. Ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς, θέλει μὲ βοηθήσειν, καὶ διατοῦτο δὲν θέλω νικηθῆν, κ' ἔβαλα τὸ πρόσωπόν μου ὡσὰν στερεὰν πέτραν, καὶ ἐγνώρισα ὅτι δὲν θέλω ἀτιμηθῆν· Ὅστις μὲ δικαιώνει εἶναι πλησίον. Ποῖος μοὶ θέλει ἀντισταθῆν; Ἂς μείνομεν ἐν τ' ἅμα, Ποῖος εἶναι ὁ ἀντιδικός μου; ἂς μὲ πλησιάσῃ. Ἰδοὺ Κύριος ὁ Θεὸς θέλει μὲ βοηθήσειν. Ποῖος θέλει μὲ καταδικάσειν; Ἰδοὺ αὐτοὶ πάντες θέλουσι παλαιωθῆν ὡσὰν φόρεμα. Ὁ σκώλιξ θέλει τοὺς καταφάγειν. Ποῖος εὑρίσκεται ἀναμεταξύ σας, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, καὶ ὑπακούων τῆς φωνῆς τοῦ δούλου του, ὁ πορευόμενος εἰς τὸ σκότος, καὶ μὴ ἔχων φῶς; ἂς ἐλπίσῃ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ ἂς βαστάξῃ διὰ τὸν Θεόν του. Ἰδοὺ σεῖς πάντες οἱ ἀνάπτοντες φωτίαν, καὶ οἱ περικυκλώνοτες μὲ σπινθύρας τὸν ἑαυτόν σας, περιπατεῖτε εἰς τὴν λάμψιν τοῦ φωτὸς σας, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἀνάψετε σπινθύρας. Ταῦτα θέλετε λάβειν ἀπὸ τῆς χειρός μου, σεῖς θέλετε πλαγιάσειν λυπηρῶς.

Εὐαγγέλιον. Μαρ. ιε'. α'.

ΚΑΙ εὐθὺς τὴν αὐγὴν οἱ Ἀρχιερεῖς ἐσυμβουλεύθησαν μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, καὶ ἔδεσαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ τὸν ἔφεραν παραδίδοντές τον τοῦ Πιλάτου. Καὶ τὸν ἠρώτησεν ὁ Πιλάτος· Εἶσαι σὺ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς τοῦ εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις. Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τὸν κατηγόρουν πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν τὸν ἠρώτησε λέγων· Δὲν ἀποκρίνεσαι τίποτες; Ἴδε πόσα καταμαρτυροῦσιν ἐναντίον σου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς δὲν ἀπεκρίθη πλέον, ὥστε ἐθαύμαζεν ὁ Πιλάτος. Κάθε δὲ ἑορτὴν τοὺς ἀπέλυεν ἕνα φυλακομένον, ὁποιον καὶ ἂν ἐζήτουν. Ἦτο δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς δεμένος μετὰ τῶν ἐν ἐπαναστάσει συντρόφων του, οἱ ὁποῖοι εἶχον φονεύσῃ εἰς τὴν στάσιν, καὶ ἀναβοήσαν τὸ πλῆθος ἤρξατο ἵνα ζητοῦν· Κάμε καθὼς πάντα μᾶς ἔκαμες. Ὁ δὲ Πιλάτος τοῖς ἀπεκρίθη, λέγων· Οέλετε ἵνα σᾶς ἀπολύσω τὸν Βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐπειδὴ ἐγνώριζεν ὅτι διὰ φθόνον τὸν ἐπαράδωσαν οἱ Ἀρχιερεῖς. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸ πλῆθος, ὅπως ζητήσῃ ἐλευθερομένον τὸν Βαραββᾶν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν τους εἶπε. Τί λοιπὸν θέλετε ἵνα κάμω τοῦ, ὁποῖον λέγετε, Βασιλέως τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν. Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος τους ἔλεγε. Καὶ τί κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. Τοῦ δὲ Πιλάτου, θέλοντος ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸ πλῆθος, τους ἀπέλυσε τὸν Βαραββᾶν, καὶ φραγγελώσας τὸν Ἰησοῦν τὸν

MARTEDI AVANTI LA PASQUA.

canti due volte, tu mi rinnegherai tre volte; e si mise a piangere.

MARTEDI AVANTI LA PASQUA.

Per l' Epistola. Isai. l. v.

IL Signore Iddio m' ha aperto l' orecchio ed io non sono stato ribello, non mi son tratto indietro; io ho portato il mio corpo a' percuotitori, e le mie guancie a quelli che mi strappavano i capelli; io non ho nascosta la mia faccia dall' onte, nè dallo sputo. Ma il Signore Iddio è stato in mio aiuto; perciò non sono stato confuso; perciò ho renduta la mia faccia simile ad un macigno, e so che non sarò svergognato. Colui che mi giustifica è prossimo: chi contenderà meco? presentianci pure amendue insieme: chi è mio avversario? Accostisi pure a me. Ecco il Signore Iddio è in mio aiuto, chi mi condannerà? Ecco, tutti coloro saran logorati come un vestimento, la tignuola gli roderà. Chi è colui d' infrà voi che tema il Signore, che ascolti la voce del suo servidore? Benche cammini in tenebre, e non abbia chiarezza alcuna; pur confidisi nel nome del Signore, ed appoggisi sopra l' Iddio suo. Ecco voi tutti ch' accendete del fuoco e vi attorniate di faville, caminate alla luce del vostro fuoco ed alle faville ch' avete accese. Questo v' è avvenuto dalla mia mano, voi giacerete in tormento.

L'Evangelo. S. Mar. xv. 1.

E SUBITO la mattina i principali sacerdoti cogli anziani, e gli scribi, e tutto 'l concistoro, tenuto consiglio, legarono Gesù, e lo menarono e lo misero in man di Pilato. E Pilato gli domandò: sei tu il re de' Giudei? Ed egli, rispondendo, dissegli: tu 'l dici. Ed i principali sacerdoti l' accusavano di molte cose; ma egli non rispondeva nulla. E Pilato da capo gli domandò, dicendo: non rispondi tu nulla; Vedi quante cose costoro testimoniano contr' a te: Ma Gesù non rispose nulla più, talchè Pilato sene maravigliava. Or' ogni festa egli liberava loro un prigione qualunque chiedessero. Or v' era colui ch' era chiamato Barabba, ch' era prigione co' suoi compagni di sedizione, i quali aveano fatto omicidio nella sedizione, e la moltitudine, gridando, cominciò a domandare che facesse come sempre avea lor fatto. E Pilato rispose loro, dicendo: volete che io vi liberi il re de' Giudei! perciocchè riconosceva bene che i principali sacerdoti glielo aveano messo nelle mani per invidia; ma i principali sacerdoti incitarono la moltitudine a chieder che piuttosto liberasse loro Barabba. E Pilato, rispondendo da capo, disse loro: che volete adunque ch' io faccia di colui che voi chiamate re de' Giudei. Ed essi di nuovo gridarono: crocifiggilo. E Pilato disse loro; ma pure che male ha egli fatto? Ed essi vieppiù gridavano: crocifiggilo. Pilato adunque, volendo soddisfare alla moltitudine, liberò loro Barabba. E dopo aver flagellato Gesù, lo diede loro

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Dienſtage vor Oſtern.

von dem ihr ſaget. Und der Hahn krähete zum andern mal. Da gedachte Petrus an das Wort, das Jeſus zu ihm ſagte: Ehe der Hahn zweymal krähet, wirſt du mich dreymal verleugnen. Und er hob an zu weinen.

Am Dienſtage vor Oſtern.

Die Epiſtel. Jeſaia 50, 5 bis Ende.

Der Herr Herr hat mir das Ohr geöffnet, und ich bin nicht ungehorſam, und gehe nicht zurück. Ich hielt meinen Rücken dar denen, die mich ſchlugen; und meine Wangen denen, die mich rauften; mein Angeſicht verbarg ich nicht vor Schmach und Speichel. Denn der Herr Herr hilft mir, darum werde ich nicht zu Schanden. Darum habe ich mein Angeſicht dargeboten, als ein Kieſelſtein, denn ich weiß, daß ich nicht zu Schanden werde. Er iſt nahe, der mich recht ſpricht; wer will mit mir hadern? Laßt uns zuſammen treten; wer iſt, der Recht zu mir hat? der komme her zu mir. Siehe, der Herr Herr hilft mir; wer iſt, der mich will verdammen; ſiehe, ſie werden alljumal wie ein Kleid veralten, Motten werden ſie freſſen. Wer iſt unter euch, der den Herrn fürchtet, der ſeines Knechts Stimme gehorchet? Der im Finſtern wandelt, und ſcheinet ihm nicht, der hoffe auf den Namen des Herrn, und verlaſſe ſich auf ſeinen Gott. Siehe, ihr alle, die ihr ein Feuer anzündet, mit Flammen gerüſtet, wandelt hin im Lichte eures Feuers und in Flammen, die ihr angezündet habt. Solches widerfahret euch von meiner Hand; in Schmerzen müſſet ihr liegen.

Das Evangelium. Marc. 15, 1—39.

Und bald am Morgen hielten die Hohenprieſter einen Rath mit den Aelteſten und Schriftgelehrten, dazu der ganze Rath, und banden Jeſum, und führeten ihn hin, und überantworteten ihn Pilato. Und Pilatus fragte ihn: Biſt Du ein König der Juden? Er antwortete aber und ſprach zu ihm: Du ſageſt es. Und die Hohenprieſter beſchuldigten ihn hart. Pilatus aber fragte ihn abermal, und ſprach: Antworteſt du nichts? Siehe, wie hart ſie dich verklagen. Jeſus aber antwortete nichts mehr, alſo, daß ſich auch Pilatus verwunderte. Er pflegte aber ihnen auf das Oſterfeſt einen Gefangenen los zu geben, welchen ſie begehrten. Es war aber einer, genannt Barabbas, gefangen mit den Aufrühriſchen, die im Aufruhr einen Mord begangen hatten. Und das Volk gieng hinauf, und bat, daß er thäte, wie er pflegte. Pilatus aber antwortete ihnen: Wollt ihr, daß ich euch den König der Juden los gebe? Denn er wußte, daß ihn die Hohenprieſter aus Neid überantwortet hatten. Aber die Hohenprieſter reizten das Volk, daß er ihnen viel lieber den Barabbam los gäbe. Pilatus aber antwortete wiederum, und ſprach zu ihnen: Was wollt ihr denn, daß ich thue dem, den ihr ſchuldiget, er ſey ein König der Juden? Sie ſchrieen abermal: Kreuzige ihn. Pilatus aber ſprach zu ihnen: Was hat er denn Uebels gethan? Aber ſie ſchrieen noch vielmehr: Kreuzige ihn. Pilatus aber gedachte dem Volke genug zu thun, und gab ihnen Barabbam los, und überantwortete ihnen Jeſum,

EL MARTES ANTES DE PASCUA.

le habia dicho: Antes que el gallo cante dos veces, me negarás tres veces. Y comenzó á llorar.

EL MARTES ANTES DE PASCUA.

La Epistola. Isa. l. 5.

El Señor Dios me abrió el oido, y yo no me resistí: no volví atras. Mi cuerpo dí á los que me herian, y mis mexillas á los que mesaban mi barba: mi rostro no retiré de los que me injuriaban, y me escupian. El Señor Dios es mi auxiliador, por eso no me he avergonzado; y así puse mi cara como piedra muy dura, y sé que no seré avergonzado. Cerca está el que me justifica, ¿quién se me opondrá? comparezcamos á una, ¿quién es mi adversario? acérquese á mí. He aquí al Señor Dios mi auxîliador: ¿quién es el que me condenará? He aquí que todos serán consumidos como vestidura, polilla los comerá. ¿Quién de vosotros es temeroso del Señor, y oye la voz de su siervo? el que anduvo en tinieblas, y no tiene lumbre, espere en el nombre del Señor, y apóyese sobre su Dios. Ved que todos vosotros que encendeis fuego, estais rodeados de llamas: andad á la lumbre de vuestro fuego, y á las llamas, que habeis encendido: de mi mano os vino esto, en dolores dormireis.

El Evangelio. S. Már. xv. 1.

Y LUEGO por la mañana teniendo consejo los Príncipes de los Sacerdotes con los Ancianos, y los Escribas, y todo el concilio, haciendo atar á Jesus, le lleváron, y entregáron á Pilato. Y Pilato le preguntó: ¿Eres tú el Rey de los Judios? Y él respondiendo le dixo: Tú lo dices. Y los Príncipes de los Sacerdotes le acusaban de muchas cosas. Y Pilato le preguntó otra vez, diciendo: ¿No respondes nada? mira, de quántas cosas te acusan. Mas Jesus ni aun con eso respondió, de modo que se maravillaba Pilato. Pero acostumbraba en el dia de la fiesta dar libertad á uno de los presos, qualquiera que ellos pidiesen. Y habia uno llamado Barrabás, que estaba preso con otros sediciosos, por haber hecho una muerte en una revuelta. Y como concurriese el pueblo, comenzó á pedirle la gracia que siempre les hacia. Y Pilato les respondió, y dixo: ¿Quereis que os suelte al Rey de los Judíos? Porque sabia, que por envidia lo habian entregado los Príncipes de los Sacerdotes. Mas los Pontífices incitáron á la gente para que les soltase ántes á Barrabás. Y Pilato les respondió, y dixo otra vez: ¿Pues qué quereis que haga del Rey de los Judíos? Y ellos volviéron á gritar: Crucifícale. Mas les decía Pilato: ¿Pues qué mal ha hecho? Y ellos gritaban mas: Crucifícale. Y Pilato, queriendo contentar al pueblo, les puso en libertad á Barrabás, y despues de haber hecho azotar á

LATINA ET GRÆCA.

FERIA TERTIA ANTE PASCHA.

cilla, cœpit dicere circumstantibus, quia Hic ex illis est. At ille iterum negavit. Et post pusillum rursus, qui adstabant, dicebant Petro: Vere ex illis es: nam et Galilæus es. Ille autem cœpit anathematizare, et jurare, quia Nescio hominem istum, quem dicitis. Et statim gallus iterum cantavit. Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Jesus: Prius quam gallus cantet bis, ter me negabis. Et cœpit flere.

FERIA TERTIA ANTE PASCHA.

Pro Epistola. Esaiæ, l. 5.

DOMINUS Deus aperuit mihi aurem: ego autem non contradico: retrorsum non abii. Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus: faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus: ideo non sum confusus: ideo posui faciem meam, ut petram durissimam: et scio quoniam non confundar. Juxta est qui justificat me: quis contradicet mihi? Stemus simul: quis est adversarius meus? accedat ad me. Ecce Dominus Deus auxiliator meus: quis est, qui condemnet me? Ecce omnes, quasi vestimentum, conterentur: tinea comedet eos. Quis ex vobis timens Dominum, audiens vocem servi sui? Qui ambulavit in tenebris, et non est lumen ei, speret in nomine Domini, et innitatur super Deum suum. Ecce, vos omnes, accendentes ignem, accincti flammis, ambulate in lumine ignis vestri, et in flammis, quas accendistis: de manu mea factum est hoc vobis: in doloribus dormietis.

Evangelium. S. Mar. xv. 1.

ET confestim mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus, et Scribis, et universo concilio, vincientes Jesum, duxerunt, et tradiderunt Pilato. Et interrogavit eum Pilatus: Tu es Rex Judæorum? At ille, respondens, ait illi: Tu dicis. Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. Pilatus autem rursum interrogavit eum, dicens; Non respondes quidquam? Vide in quantis te accusant. Jesus autem amplius nihil respondit, ita ut miraretur Pilatus. Per diem autem festum solebat dimittere illis unum ex vinctis, quemcumque petissent. Erat autem, qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat vinctus, qui in seditione fecerat homicidium. Et cum ascendisset turba, cœpit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, et dixit: Vultis dimittam vobis regem Judæorum? Sciebat enim, quod per invi-

ΗΜΕΡΑ ε'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

σαι δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρὶς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔκλαιε.

ΗΜΕΡΑ ε'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ν'. ε'.

Καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων. Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διατοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἰδοὺ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἰδοὺ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Εὐαγγέλιον. Μαρ. ιε'. α'.

Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωὶ συμβούλιον ποιήσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ. Σὺ λέγεις. Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὃν παρῃτοῦντο. Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συστασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει φόνον πεποιήκεισαν. Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων. Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος, βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quarta ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

WEDNESDAY BEFORE EASTER.

him, to be crucified. And the soldiers led him away into the hall, called Prætorium; and they call together the whole band. And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his head: and began to salute him, Hail, King of the Jews. And they smote him on the head with a reed, and did spit upon him, and bowing their knees worshipped him. And when they had mocked him they took off the purple from him, and put his own clothes on him, and led him out to crucify him. And they compel one Simon a Cyrenian, who passed by, coming out of the country, the father of Alexander and Rufus, to bear his cross. And they bring him unto the place Golgotha, which is, being interpreted, The place of a scull. And they gave him to drink wine mingled with myrrh; but he received it not. And when they had crucified him they parted his garments, casting lots upon them, what every man should take. And it was the third hour, and they crucified him. And the superscription of his accusation was written over, THE KING OF THE JEWS. And with him they crucify two thieves, the one on his right hand, and the other on his left. And the scripture was fulfilled, which saith, And he was numbered with the transgressors. And they that passed by railed on him, wagging their heads, and saying, Ah, thou that destroyest the temple, and buildest it in three days, save thyself, and come down from the cross. Likewise also the chief priests mocking said among themselves, with the scribes, He saved others; himself he cannot save. Let Christ the King of Israel descend now from the cross, that we may see and believe. And they that were crucified with him reviled him. And when the sixth hour was come, there was darkness over the whole land until the ninth hour. And at the ninth hour Jesus cried with a loud voice, saying, *Eloi, Eloi, lama sabachthani?* which is, being interpreted, My God, my God, why hast thou forsaken me? And some of them that stood by, when they heard it, said, Behold, he calleth Elias. And one ran and filled a spunge full of vinegar, and put it on a reed, and gave him to drink, saying, Let alone; let us see whether Elias will come to take him down. And Jesus cried with a loud voice, and gave up the ghost. And the vail of the temple was rent in twain from the top to the bottom. And when the centurion, which stood over against him, saw that he so cried out, and gave up the ghost, he said, Truly this man was the Son of God.

WEDNESDAY BEFORE EASTER.

The Epistle. Hebrews ix. 16.

WHERE a testament is, there must also of necessity be the death of the testator: for a testament is of force after men are dead; otherwise it is of no strength at all whilst the testator liveth. Whereupon, neither the first testament was dedicated without blood: for when Moses had spoken every precept to all the people, according to the law, he

LE MERCREDI AVANT PAQUES.

livra pour être crucifié. Alors les soldats l'emmenèrent dans la cour, qui est le prétoire: et tout la bande s'y étant assemblée, ils le vêtirent d'une robe de pourpre; et ayant fait une couronne d'épines entrelassées l'une dans l'autre, ils la lui mirent sur la tête: puis ils commencèrent à le saluer, en lui disant: bien te soit, Roi des Juifs! et ils lui frappoient la tête avec un roseau; et crachoient contre lui; et se mettant à genoux, ils lui faisoient la révérence. Et après s'être ainsi moqués de lui, ils le dépouillèrent de la robe de pourpre, et le revêtirent de ses habits, et l'emmenèrent dehors pour le crucifier. Et ils contraignirent un certain homme nommé Simon, Cyrénien, père d'Alexandre et de Rufus, qui passoit par là, revenant des champs, de porter sa croix. Et ils le menèrent au lieu appelé Golgotha, c'est-à-dire, le lieu du têt. Et ils lui donnèrent à boire du vin mixtionné avec de la myrrhe; mais il ne le prit point. Et quand ils l'eurent crucifié, ils partagèrent ses vêtemens, en les jetant au sort, pour savoir ce que chacun en auroit. Or il étoit trois heures quand ils le crucifièrent. Et l'écriteau contenant la cause de sa condamnation étoit, LE ROI DES JUIFS. Ils crucifièrent aussi avec lui deux brigands, l'un à sa main droite, et l'autre à sa gauche. Et ainsi fut accomplie l'Ecriture qui dit: et il a été mis au rang des malfaiteurs. Et ceux qui passoient près de là, lui disoient des outrages, branlant la tête, et disant: hé! toi qui détruis le temple, et qui le rebâtis en trois jours, sauve-toi toi-même, et descends de la croix. Pareillement les principaux sacrificateurs eux-mêmes se moquant, avec les scribes, disoient entre eux: il a sauvé les autres; il ne peut se sauver lui-même. Que le Christ, le Roi d'Israël, descende maintenant de la croix, afin que nous le voïions, et que nous croïions. Ceux aussi qui étoient crucifiés avec lui, lui disoient des outrages. Mais quand il fut six heures, il y eut des ténèbres sur tout le pays jusqu'à neuf heures. Et à neuf heures Jésus cria à haute voix, disant: Eloï, Eloï, lamma sabachtani? c'est-à-dire, mon Dieu, mon Dieu, pourquoi m'as-tu abandonné? Ce que quelques-uns de ceux qui étoient là présens ayant entendu, ils dirent: voilà, il appelle Elie. Et quelqu'un accourut, qui emplit une éponge de vinaigre, et qui l'ayant mise autour d'un roseau, lui en donna à boire, en disant: laissez; voyons si Elie viendra pour l'ôter. Et Jésus, ayant jeté un grand cri, rendit l'esprit. Et le voile du temple se déchira en deux, depuis le haut jusqu'en bas. Et le centenier, qui étoit là vis-a-vis de lui, voyant qu'il avoit rendue l'esprit en criant ainsi, dit: véritablement, cet homme étoit le Fils de Dieu.

LE MERCREDI AVANT PAQUES.

L'Epître, Héb. ix. 16.

OU il y a un testament, il est nécessaire que la mort du testateur intervienne: parce que c'est par la mort du testateur qu'un testament est rendu ferme; vu qu'il n'a point encore de vertu durant que le testateur est en vie. C'est pourquoi le premier testament lui-même n'a point été établi sans du sang: car après que Moyse eut récité à tout le peuple tous les commande-

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΡΑΔΗ.

ἐπαρἀδωσεν, ὅπως σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἔφερον αὐτὸν μέσα εἰς τὴν αὐλὴν, ὅπου εἶναι τὸ Πραιτώριον· καὶ ἐσύναξαν ὅλην τὴν σπεῖραν. Καὶ τὸν ἐνδύνουσι πορφύραν, καὶ πλέξαντες στέφανον ἀκάνθινον τοῦ τὸν περιβάλλουσι. Καὶ ἄρχισαν 'να τὸν χαιρετοῦσι λέγοντες· Χαῖρε Βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ μὲ καλάμιον τοῦ ἐκτύπουν τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν ἔπτυον· καὶ γονατίζοντες τὸν ἐπροσκύνουν. Καὶ ὅτε τὸν ἐνέπαιξαν, τοῦ ἔκδυσαν τὴν πορφύραν, καὶ τὸν ἔνδυσαν μὲ τὰ φορέματά του τὰ ἴδια, καὶ τὸν φέρουσιν ἵνα τὸν σταυρώσωσι. Καὶ διαβαίνοντος ἐπιστρεφομένου ἀπὸ τοῦ χωραφίου τα, Σίμωνος τινὸς Κυρηναίου τοῦ Πατρὸς Ἀλεξάνδρου ϗ Ῥηφ. τὸν ἀγγάρευσαν ὅπως φέρῃ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ· καὶ τὸν φέρουσιν εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Γολγοθᾶ· δηλαδὴ, τόπος κρανίου. Καὶ τοῦ ἔδιδαν 'να πῇ κρασίον μὲ σμύρναν. Αὐτὸς δὲ δὲν τὸ ἐδέχθη. Καὶ σταυρώσαντές τον, διεμοίραζον τὰ φορέματά του, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ ποῖος τί λάβῃ. Ἦτον δὲ ἡ τρίτη ὥρα, καὶ τὸν ἐσταύρωσαν. Καὶ ἦτο ἡ ἐπιγραφὴ τῆ κρίματός του ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ μὲ αὐτὸν σταυρώνουσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν του καὶ ἕνα ἐκ ζερβῶν. Καὶ ἐτελειώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα. Καὶ μὲ ἀδίκης συνκατηριθμήσθη. Καὶ οἱ διαβαίνοντες τὸν ἐβλασφήμων, κινοῦντες τὰς κεφαλάς των, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὁ συντρίβων τὸν ναὸν καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρας οἰκοδομῶν, Σῶσον τὸν ἑαυτόν σου καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς περιγελῶντες ἔλεγον μετὰ τῶν Γραμματέων· Ἄλλους ἔσωσε, τὸν ἑαυτόν του δὲν δύναται 'να σώσῃ. Ὦ Χριστὲ, ὦ βασιλεῦ τοῦ Ἰσραὴλ, κατάβα τῶρα ἀπὸ τῆ Σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ μὲ αὐτὸν συσταυρωμένοι τὸν ὠνείδιζον. Κατὰ δὲ τὴν ἕκτην ὥραν, ἔγινε σκότος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως τῆς ἐννάτης ὥρας. Καὶ κατὰ τὴν ἐννάτην ὥραν, ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνὴν μεγάλην, λέγων· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λαμμᾶ σαβαχθανί; τὸ ὁποῖον δηλοῖ· Θεέ μου, Θεέ μου, διὰ τί μὲ ἀπαρέτησας; Καί τινὲς τῶν ἐκεῖ παρόντων, ἀκούσαντες ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἠλίαν κράζει. Τρέξας δὲ ἕνας, καὶ γεμίσας σπογγάριον μὲ ὀξύδιον, βάλλοντάς το εἰς τὴν ἄκραν καλάμου, τὸν ἐπότιζε λέγων· Ἄφετε· ἂς ἴδωμεν ἐὰν ἔρχεται Ἠλίας, 'να τὸν καταβάσῃ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφίσας φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύω, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων, ὁ ἐκεῖ παρὼν ἄντιρυ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦτο Θεοῦ.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΡΑΔΗ.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ις'.

ΕΚΕΙ ὁποῦ εἶναι διαθήκη, πρέπει 'να συνέβῃ ὁ θάνατος τοῦ διαθεμένου· Διότι μόνον ἐπὶ τῶ θανάτῳ εἶναι βέβαια ἡ διαθήκη· καὶ δὲν ἀξίζει ἐν ὦ ζῇ ὁ διαθέμενος. Διατῆτο οὔτε ἡ πρώτη εἶναι ἐγκαινισμένη χωρὶς αἵματος. Ἐπειδὴ λαλήσας ὁ Μωϋσῆς τὰς πάσας κατὰ τὸν νόμον ἐντολὰς, εἰς ὅλον τὸν λαὸν, λαβὼν τὸ αἷμα

MERCOLEDI AVANTI LA PASQUA.

in mano, per esser crocifisso. Allora i soldati lo menarono dentro alla corte, che è il pretorio, e raunarono tutta la schiera. E lo vestirono di porpora, e contesta una corona di spine, gliela misero intorno al capo. Poi presero a salutarlo ed a dire: ti salutiamo, re de' Giudei. E gli percuotevano il capo con una canna, e gli sputavano addosso; e postisi inginocchioni, l'adoravano; e, dopo che l' ebbero schernito, lo spogliarono della porpora, e lo rivestirono de' suoi propri vestimenti, e lo menarono fuori, per crocifiggerlo. Ed angariarono a portar la croce d' esso un certo passante, detto Simon Cireneo, padre d' Alessandro e di Rufo, il qual tornava da' campi. E menarono Gesù al luogo detto Golgota; il che interpretato, vuol dire al luogo del teschio. E gli diedero da bere del vino condito con mirra, ma egli non lo prese. E dopo averlo crocifisso, spartirono i suoi vestimenti, tirando la sorte sopra essi, per saper ciò che ne torrebbe ciascuno. Or era l' ora di terza, quando lo crocifissero; e il delitto che gli era apposto era scritto disopra a lui in questa maniera: IL RE DE' GIUDEI. Crocifissero ancora con lui due ladroni, l' un alla sua destra, e l' altro alla sinistra: e s' adempiè la scrittura che dice: ed egli è stato annoverato fra' malfattori. E coloro che passavano ivi presso lo ingiuriavano, scotendo il capo, e dicendo: tu che disfai il tempio ed in tre giorni lo riedifichi, salva te stesso e scendi giù di croce. Simigliantemente ancora i principali sacerdoti cogli scribi, beffandosi, dicevano l' uno all' altro: egli ha salvati gli altri, e non può salvar sè stesso; scenda ora giù di croce il Cristo re d' Israel, acciocchè noi lo veggiamo, e crediamo: coloro ancora ch' erano stati crocifissi con lui l' ingiuriavano. Poi, venuta l' ora sesta, si fecero tenebre per tutta la terra infino all' ora di nona. Ed all' ora di nona, Gesù gridò con gran voce dicendo: Eli, Eli, Lammasabactani; il che interpretato vuol dire, Dio mio, Dio mio, perchè m' hai abbandonato? Ed alcun di coloro ch' erano quivi presenti, udito ciò, dicevano: ecco egli chiama Elia; ed un di loro corse, ed empiuta una spugna d' aceto e messala intorno ad una canna, gli diè da bere; dicendo: lasciate, veggiamo se Elia verrà per trarlo giù. E Gesù, gittato un gran grido, rendè lo spirito. E la cortina del tempio si fendè in due da cima a fondo. E 'l Centurione ch' era quivi presente dirincontro a Gesù, veduto che dopo aver così gridato, egli avea renduto lo spirito, disse: veramente quest' uomo era figliuol di Dio.

MERCOLEDI AVANTI LA PASQUA.

L' Epistola. Ebr. ix. 16.

DOVE è testamento è necessario ch' intervenga la morte del testatore; perciocchè il testamento è in vigore dopo la morte; poichè non vale ancora, mentre vive il testatore. Laonde la dedicazione del primo non fu fatta senza sangue, perciocchè dopo che tutti i comandamenti, secondo la legge, furono da Moisè stati pronunziati a tutto 'l

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quarta ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Mitwochen vor Oſtern.

daß er gegeißelt und gekreutziget würde. Die Kriegsknechte aber führeten ihn hinein in das Richthaus, und tiefen zuſammen die ganze Schaar, und zogen ihm einen Purpur an, und flochten eine dornene Krone, und ſetzten ſie ihm auf, und fiengen an ihn zu grüßen: Gegrüßet ſeyſt du, der Juden König! Und ſchlugen ihm das Haupt mit dem Rohre, und verſpeieten ihn, und fielen auf die Kniee, und beteten ihn an. Und da ſie ihn verſpottet hatten, zogen ſie ihm den Purpur aus, und zogen ihm ſeine eigenen Kleider an, und führeten ihn aus, daß ſie ihn kreutzigten; und zwangen einen, der vorüber gieng, mit Namen Simon von Kyrene, der vom Felde kam, (der ein Vater war Alexandri und Ruffi) daß er ihm das Kreutz trüge. Und ſie brachten ihn an die Stätte Golgatha, das iſt verdolmetſchet, Schädelſtätte. Und ſie gaben ihm Myrrhen im Wein zu trinken; und er nahms nicht zu ſich. Und da ſie ihn gekreuzigt hätten, theilten ſie ſeine Kleider, und warfen das Loos darum, welcher was überkäme. Und es war um die dritte Stunde, da ſie ihn kreutzigten. Und es war oben über ihn geſchrieben, was man ihm Schuld gab, nämlich: ein König der Juden. Und ſie kreutzigten mit ihm zween Mörder, einen zu ſeiner Rechten, und einen zur Linken. Da ward die Schrift erfüllet, die da ſagt: Er iſt unter die Uebelthäter gerechnet. Und die vorüber giengen, läſterten ihn, und ſchüttelten ihre Häupter, und ſprachen: Pfui dich, wie fein zerbrichſt du den Tempel, und baueſt ihn in dreyen Tagen. Hilf dir nun ſelber, und ſteig herab vom Kreutze. Deſſelben gleichen die Hohenprieſter verſpotteten ihn unter einander, ſamt den Schriftgelehrten, und ſprachen: Er hat andern geholfen, und kann ihm ſelber nicht helfen. Iſt er Chriſtus, und König in Iſrael, ſo ſteige er nun vom Kreutze, daß wir ſehen und glauben. Und die mit ihm gekreutziget waren, ſchmäheten ihn auch. Und nach der ſechſten Stunde ward eine Finſterniß über das ganze Land, bis um die neunte Stunde und um die neunte Stunde rief Jeſus laut, und ſprach: Eli, Eli, lama aſabthani? das iſt verdolmetſchet: Mein Gott, mein Gott, warum haſt du mich verlaſſen? Und etliche, die dabey ſtanden, da ſie das höreten, ſprachen ſie: Siehe, er ruft den Elias. Da lief einer, und füllete einen Schwamm mit Eſſig, und ſteckte ihn auf ein Rohr, und tränkte ihn, und ſprach: Halt, laßt ſehen, ob Elias komme, und ihn herab nehme. Aber Jeſus ſchrie laut, und verſchied. Und der Vorhang im Tempel zerriß in zwey Stücke, von oben an bis unten aus. Der Hauptmann aber, der dabey ſtand, gegen ihm über, und ſahe, daß er mit ſolchem Geſchrey verſchied, ſprach er: Wahrlich, dieſer Menſch iſt Gottes Sohn geweſen.

Am Mitwochen vor Oſtern.

Die Epiſtel. Hebr. 9, 16 bis zum Ende.

Denn wo ein Teſtament iſt, da muß der Tod geſchehen deß, der das Teſtament macht. Denn ein Teſtament wird veſt durch den Tod, anders hat es noch nicht Macht, wenn der noch lebt, der es gemacht hat. Daher auch das erſte nicht ohne Blut geſtiftet ward. Denn als Moſes ausgeredet hatte von allen Geboten, nach dem Geſetze, zu allem Volke, nahm er Kälber- und Bocksblut, mit

EL MIERCOLES ANTES DE PASCUA.

Jesus, le entregó para que le crucificasen. Y los soldados le lleváron al átrio del Pretorio, y convocan toda la cohorte, y le visten de púrpura, y texiendo una corona de espinas, se la pusiéron. Y comenzáron á saludarle: Dios te salve, Rey de los Judíos. Y le herian en la cabeza con una caña; y le escupian, é hincando las rodillas, le adoraban. Y despues de haberle escarnecido, le desnudáron de la púrpura, y le vistiéron sus ropas; y le sacan fuera para crucificarle. Y compeliéron á uno que pasaba, Simon Cirenéo, que venia de una granja, padre de Alexandro, y de Rufo, á que cargase con la Cruz de Jesus. Y lo llevan á un lugar llamado Gólgotha: que se interpreta lugar de la Calavera. Y le daban á beber vino mezclado con mirra, y no lo tomó. Y despues de haberle crucificado, repartiéron sus ropas, echando suertes sobre ellas, para ver lo que llevaría cada uno. Era pues la hora de tercia, quando lo crucificáron. Y el titulo de su causa tenia esta inscripcion: EL REY DE LOS JUDIOS. Y crucificáron con él dos ladrones; el uno á su derecha, y el otro á su izquierda. Y se cumplió la Escritura, que dice: Y fué contado con los malos. Y los que pasaban, blasfemaban de él, moviendo sus cabezas, y diciendo: Ah, el que derribas el templo de Dios, y en tres dias lo reedificas: Sálvate á tí mismo, y desciende de la Cruz. Y de esta manera, escarneciéndole tambien los Príncipes de los Sacerdotes con los Escribas, decian unos á otros: A otros salvó, á sí mismo no puede salvar. El Christo, el Rey de Israél descienda ahora de la Cruz, para que lo veamos, y creamos. Tambien los que estaban crucificados con el, le denostaban. Y quando fué hora de sexta, se cubrió de tinieblas toda la tierra hasta la hora de nona. Y á la hora de nona exclamó Jesus con grande voz, diciendo: *Eloi, Eloi, lamma sabacthani?* que quiere decir: ¿Dios mio, Dios mio, por qué me has desamparado? Y algunos de los que estaban presentes, quando lo oyéron, decian: Mirad, á Elías llama. Y corriendo uno, y empapando una esponja en vinagre, y atándola en una caña, le daba á beber, diciendo: Dexad, veamos si viene Elías á quitarlo. Mas Jesus, dando una grande voz, espiró. Y se rasgó el velo del templo en dos partes, de alto á baxo. Y quando el Centurion, que estaba enfrente, vió, que así clamando habia espirado, dixo: Verdaderamente este hombre era Hijo de Dios.

EL MIERCOLES ANTES DE PASCUA.

La Epistola. Heb. ix. 16.

PORQUE donde hay testamento, necessario es que intervenga la muerte del testador. Porque el testamento no tiene fuerza, sino por la muerte; de otra manera no vale miéntras que vive el que hizo el testamento. Y por eso, ni aun el primero fué celebrado sin sangre. Porque Moysés habiendo leido á todo el pueblo todo el mandamiento de la Ley: tomando sangre de becerros, y de ma-

LATINA ET GRÆCA.

FERIA QUARTA ANTE PASCHA.

diam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem concitaverunt turbam, ut magis Barabbam dimitteret eis. Pilatus autem, iterum respondens, ait illis: Quid ergo vultis faciam regi Judæorum? At illi iterum clamaverunt: Crucifige eum. Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant: Crucifige eum. Pilatus autem, volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, et tradidit Jesum flagellis cæsum, ut crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium prætorii, et convocant totam cohortem, et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam coronam. Et cœperunt salutare eum: Ave, Rex Judæorum. Et percutiebant caput ejus arundine: et conspuebant eum, et ponentes genua, adorabant eum. Et postquam illuserunt ei, exuerunt illum purpura, et induerunt eum vestimentis suis: et educunt illum ut crucifigerent eum. Et angariaverunt prætereuntem quempiam, Simonem Cyrenæum, venientem de villa, patrem Alexandri et Rufi, ut tolleret crucem ejus. Et perducunt illum in Golgotha locum; quod est interpretatum Calvariæ locus. Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: et non accepit. Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret. Erat autem hora tertia: et crucifixerunt eum. Et erat titulus causæ ejus inscriptus: REX JUDÆORUM. Et cum eo crucifigunt duos latrones; unum a dextris, et alium a sinistris ejus. Et impleta est Scriptura, quæ dicit, Et cum iniquis reputatus est. Et prætereuntes blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes: Vah! qui destruis templum Dei, et in tribus diebus reædificas: salvum fac temetipsum, descendens de cruce. Similiter et summi sacerdotes, illudentes, ad alterutrum cum scribis dicebant: Alios salvos fecit: seipsum non potest salvum facere. Christus, Rex Israel, descendat nunc de cruce, ut videamus, et credamus. Et qui cum eo crucifixi erant, conviciabantur ei. Et facta hora sexta, tenebræ factæ sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamavit Jesus voce magna, dicens: *Eloi, Eloi, lamma sabachthani?* quod est interpretatum: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? Et quidam de circumstantibus, audientes, dicebant: Ecce, Eliam vocat. Currens autem unus, et implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videamus, si veniat Elias ad deponendum eum. Jesus autem, emissa voce magna, exspiravit. Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exspirasset, ait, Vere hic homo Filius Dei erat.

FERIA QUARTA ANTE PASCHA.

Epistola. Heb. ix. 16.

UBI enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin non-

ΗΜΕΡΑ δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον, ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον. Ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαί, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωΐ, Ἐλωΐ, λαμμᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; Καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἴδου, Ἠλίαν φωνεῖ. Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἄφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

ΗΜΕΡΑ δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ιϛ'.

ΟΠΟΥ γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται. Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωυσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quarta ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

WEDNESDAY BEFORE EASTER.

took the blood of calves and of goats, with water, and scarlet wool, and hyssop, and sprinkled both the book, and all the people, saying, This is the blood of the testament, which God hath enjoined unto you. Moreover, he sprinkled likewise with blood both the tabernacle, and all the vessels of the ministry. And almost all things are by the law purged with blood; and without shedding of blood is no remission. It was therefore necessary that the patterns of things in the heavens should be purified with these; but the heavenly things themselves with better sacrifices than these. For Christ is not entered into the holy places made with hands, which are the figures of the true, but into heaven itself, now to appear in the presence of God for us; nor yet that he should offer himself often, as the high priest entereth into the holy place every year with blood of others: for then must he often have suffered since the foundation of the world; but now once in the end of the world hath he appeared to put away sin by the sacrifice of himself. And as it is appointed unto men once to die, but after this the judgement: so Christ was once offered to bear the sins of many; and unto them that look for him shall he appear the second time without sin unto salvation.

The Gospel. St. Luke xxii. 1.

NOW the feast of unleavened bread drew nigh, which is called the Passover. And the chief priests and scribes sought how they might kill him; for they feared the people. Then entered Satan into Judas surnamed Iscariot, being of the number of the twelve. And he went his way, and communed with the chief priests and captains, how he might betray him unto them. And they were glad, and covenanted to give him money. And he promised, and sought opportunity to betray him unto them in the absence of the multitude. Then came the day of unleavened bread, when the passover must be killed. And he sent Peter and John, saying, Go and prepare us the passover, that we may eat. And they said unto him, Where wilt thou that we prepare? And he said unto them, Behold, when ye are entered into the city, there shall a man meet you, bearing a pitcher of water; follow him into the house where he entereth in. And ye shall say unto the good-man of the house, The Master saith unto thee, Where is the guest-chamber, where I shall eat the passover with my disciples? And he shall shew you a large upper room furnished; there make ready. And they went, and found as he had said unto them: and they made ready the passover. And when the hour was come he sat down, and the twelve Apostles with him. And he said unto them, With desire I have desired to eat this passover with you before I suffer: for I say unto you, I will not any more eat thereof, until it be fulfilled in the Kingdom of God. And he took the cup, and gave thanks, and said, Take this, and divide it among yourselves. For I say unto you, I will not drink of the fruit of the vine, until the Kingdom of God shall come. And he took bread, and gave thanks, and brake it, and gave unto them, saying, This is my body, which is given

LE MERCREDI AVANT PAQUES.

mens, selon la loi, ayant pris le sang des veaux et des boucs, avec de l'eau et de la laine teinte en pourpre, et de l'hysope, il en fit aspersion sur le livre et sur tout le peuple, en disant: c'est ici le sang du testament, lequel Dieu vous a établi. Il fit aussi aspersion du sang, semblablement, sur le tabernacle et sur tous les vaisseaux du service. Et presque toutes choses selon la loi sont purifiées par le sang; et sans effusion de sang il ne se fait point de rémission. Il a donc fallu, que les choses qui représentoient celles qui sont aux cieux, fussent purifiées par de telles choses; mais que les célestes le soient par des sacrifices plus excellens que ceux-là. Car Christ n'est point entré dans les lieux saints faits de main, qui étoient des figures correspondantes aux vrais; mais il est entré au ciel même, afin de comparoître maintenant pour nous devant la face de Dieu: non qu'il s'offre plusieurs fois lui-même, ainsi que le souverain sacrificateur entre dans les lieux saints chaque année avec un autre sang; autrement il auroit fallu qu'il eût souffert plusieurs fois depuis la fondation du monde; mais maintenant en la consommation des siècles, il est comparu une seule fois pour l'abolition du péché, par le sacrifice de soi-même. Et comme il est ordonné aux hommes de mourir une seule fois, et qu'après cela suit le jugement; pareillement aussi, Christ ayant été offert une seule fois pour ôter les péchés de plusieurs, apparoîtra une seconde fois sans péché à ceux qui l'attendent à salut.

L'Evangile, St. Luc, xxii. 1.

OR la fête des pains sans levain, qu'on appelle Pâques, approchoit. Et les principaux sacrificateurs et les scribes cherchoient comment ils le pourroient faire mourir; car ils craignoient le peuple. Mais Satan entra dans Judas, surnommé Iscariot, qui étoit du nombre des douze; lequel s'en alla, et parla avec les principaux sacrificateurs et les capitaines, de la manière dont il le leur livreroit. Et ils en furent joyeux, et convinrent qu'ils lui donneroient de l'argent. Et il le leur promit, et il cherchoit le temps propre pour le leur livrer sans tumulte. Or le jour des pains sans levain, auquel il falloit sacrifier l'agneau de Pâques, arriva. Et Jésus envoya Pierre et Jean, et leur disant: allez, et apprêtez-nous l'agneau de Pâques, afin que nous le mangions. Et ils lui dirent: où veux-tu que, nous l'apprêtions? Et il leur dit: voici, quand vous serez entrés dans la ville, vous rencontrerez un homme portant une cruche d'eau; suivez-le en la maison où il entrera. Et dites au maître de la maison, le maître t'envoie dire: où est le logis où je mangerai l'agneau de Pâques avec mes disciples? Et il vous montrera une grande chambre haute parée: apprêtez là l'agneau de Pâques. S'en étant donc allés, ils trouvèrent selon qu'il leur avoit dit: et ils apprêtèrent l'agneau de Pâques. Et quand l'heure fut venue, il se mit à table, et les douze apôtres avec lui. Et il leur dit: j'ai fort désiré de manger cet agneau de Pâques avec vous avant que je souffre; car je vous dis, que je n'en mangerai plus, jusqu'à ce qu'il soit accompli dans le royaume de Dieu. Et ayant pris la coupe, il rendit grâces, et il dit: prenez-la, et la distribuez entre vous:

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΡΑΔΗ.

τῶν μόσχων καὶ τράγων, μὲ νερὸν, καὶ μὲ μαλὶ κόκκινον, καὶ ὑσσωπον, καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε, λέγων· Τοῦτο το αἷμα τῆς διαθήκης εἶναι τὸ ὁποῖον σᾶς ἐπαρήγγειλεν ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν, καὶ πάντα τὰ ἁγγεῖα τῆς λητουργίας ὁμοίως μὲ τὸ αἷμα ἐῤῥάντισε. Καὶ σχεδὸν μὲ τὸ αἷμα καθαρίζονται πάντα κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱμαλωχυσίας ἄφεσις δὲν γίνεται. Ἀνάγκη λοιπὸν οἱ τύποι, τῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς πραγμάτων, ’να καθαρίζονται μὲ τᾶτα· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια, μὲ καλλίτεραις θυσίαις παρὰ ταύταις. Ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἐμβῆκεν εἰς χειροποίητα ἅγια, ἀντίτυπα τῶν ἀληθηνῶν, ἀλλ’ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, ὅπως φανῇ τῶρα δι’ ἡμᾶς εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὄχι καθὼς ὁ ἀρχιερεὺς ἐμβαίνει εἰς τὰ ἅγια κάθε χρόνον μὲ ξένον αἷμα, ὅπως προσφέρῃ τὸν ἑαυτόν του πολλαῖς φοραῖς. (Ἐπειδὴ ἀλλέως ἐχρειάζετο ’να πάθῃ αὐτὸς πολλαῖς φοραῖς ἀπὸ την ἀρχὴν τοῦ κόσμου.) Τῶρα ὅμως μίαν φορὰν διὰ πάντα ἐφανερώθη εἰς ἀφέρεσιν τῆς ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας του. Καὶ καθὼς ἐδιατάχθη ’να ἀποθάνωσι μίαν φορὰν οἱ ἄνθρωποι, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ’να κριθῶσιν, οὕτω ὁ Χριστὸς ἐπειδὴ ἐπροφέρθη, μίαν φορὰν εἰς τὸ τῶν πολλῶν ’να σηκώσῃ τὰς ἁμαρτίας, τὸ δεύτερον θέλει φανῇ χωρὶς ἁμαρτίας εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν ἀποδέχονται εἰς σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ΄. α΄.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. Καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐζήτουν, καὶ οἱ Γραμματεῖς, πῶς ’να τὸν θανατώσωσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Ἐμβῆκε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς τὸν Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. Καὶ ἐρχόμενος ἐλάλησε μὲ τοὺς Ἀρχιερέας, καὶ στρατηγοὺς, πῶς ’να τοὺς τὸν παραδώσῃ. Καὶ ἐχάρησαν· καὶ ἐσυμβάσθησαν ’να τοῦ δώσωσιν ἀργύριον. Καὶ ἔταξε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν ’να τος τὸν παραδώσῃ χωρὶς ’να κάμῃ θόρυβον. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔπρεπε ’να θυσιασθῇ τὸ Πάσχα. Καὶ ἔστειλε τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην, λέγων· Πορευθέντες ἑτοιμάσατέ μας τὸ πάσχα ’να φάγωμεν. Ὁ δὲ τοὺς εἶπεν· Ἰδοὺ καθὼς ἐμβαίνετε εἰς τὴν πόλιν θέλει σᾶς ἀπαντήσειν ἄνθρωπος, βαστάζων λαγήναν νεροῦ· ἀκολουθήσατέ τον εἰς τὴν ὁποίαν πορεύεται οἰκίαν. Καὶ εἰπῆτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Σοῦ λέγει ὁ Διδάσκαλος· Ποῦ εἶναι τὸ ὠμάτιον, ὅπου ἔχω ’να φάγω τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου; Καὶ ἐκεῖνος θέλει σᾶς δείξει μέγα, καὶ ἐστρωμένον ἀνώγεον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς τος εἶπε· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἐκάθησε καὶ μετ’ αὐτοῦ οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. Ἐπεθύμησα πολὺ ’να φάγω μετὰ σᾶς τὸ πάσχα τοῦτο πρὶν πάθω. Ἐπειδὴ σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω φάγειν πλέον ἀπ’ αὐτοῦ, ἕως ὅπου τελειωθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε. Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμοιράσατέ το ἀναμεταξύ σας. Ἐπειδὴ σᾶς λέγω, ὅτι δὲν θέλω πιεῖν ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτε ἔλθῃ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας τὸν ἔκωψε, καὶ τοῖς ἔδωκε, λέγων· Τοῦτο εἶναι τὸ ὁποῖον δίδεται σῶμά μου δι’ ἐσᾶς.*

MERCOLEDI AVANTI LA PASQUA.

popolo; egli prese il sangue de' vitelli e becchi, con acqua e lana tinta in iscarlatto ed isopo, ne spruzzò il libro stesso, e tutto 'l popolo, dicendo: quest' è il sangue del patto, ch' Iddio ha ordinato esservi presentato. Parimente ancora con quel sangue spruzzò il tabernacolo, e tutti i vasi sacri; e pressochè ogni cosa si purifica col sangue, secondo la legge. E senza spargimento di sangue non si fa remissione. Egli era adunque necessario, che le cose, rappresentanti quelle che son ne' cieli, fossero purificate con queste cose; ma che le celesti stesse lo fossero con sacrifici più eccellenti di quelli, conciosiacosachè Cristo non sia entrato in un santuario fatto con mano, figura del vero; ma nel cielo stesso, per comparire ora davanti alla faccia di Dio per noi, e non acciocchè offerisca sè stesso più volte, siccome il sommo sacerdote entra ogni anno una volta nel santuario con sangue alieno. Altrimenti gli sarebbe convenuto soffrir più volte dalla fondazion del mondo. Ma ora una volta, nel compimento de' secoli apparito per annullare il peccato, per il sacrificio di sè stesso. E, come agli uomini è imposto di morire una volta e dopo ciò è il giudicio: così ancora Cristo, essendo stato offerto una volta, per levare i peccati di molti; la seconda volta apparirà senza peccato a salute, a coloro che l' aspettano.

L' Evangelo. S. Luc. xxii. 1.

OR la festa degli azzimi, detta la Pasqua, s' avvicinava. Ed i principali sacerdoti e gli scribi cercavano come lo farebbero morire; perciocchè temevano il popolo. Or Satana entrò Giuda, detto per sopranome Iscariot, il quale era del numero de' dodici. Ed egli andò e ragionò co' principali sacerdoti e co' capitani, come egli lo metterebbe loro nelle mani. Ed essi sene rallegrarono e patteggiarono con lui di dargli denari. Ed egli promise di darglielo nelle mani, e cercava opportunità di farlo senza tumulto. Or venne il giorno degli azzimi nel qual conveniva sacrificar la Pasqua. E Gesù mandò Pietro, e Giovanni, dicendo: andate, apparecchiateci la Pasqua, acciocchè la mangiamo. Ed essi gli dissero: ove vuoi che l' apparecchiamo? Ed egli disse loro: ecco, quando sarete entrati nella città, voi scontrerete un uomo, portando un vaso pien di acqua: seguitatelo nella casa ove egli entrerà; e dite al padron della casa: il maestro ti manda a dire, ove è la stanza nella quale io mangerò la Pasqua co' miei discepoli? Ed esso vi mostrerà una gran sala preparata: quivi apparecchiate la Pasqua. Essi adunque, andati, trovarono come egli avea lor detto; ed apparecchiarono la Pasqua. E quando l' ora fu venuta, egli si mise a tavola, co' dodici Apostoli. Ed egli disse loro: io ho grandemente desiderato di mangiar questa Pasqua con voi innanzi ch' io soffra, perciocchè io vi dico ch' io non ne mangerò più, finchè tutto sia compiuto nel regno di Dio. Ed, avendo preso il calice, rendè grazie, e disse; prendete questo calice, e distribuitelo fra voi; perciocchè io vi dico, ch' io non beverò più del frutto della vigna, finchè il regno di Dio sia venuto. Poi avendo preso 'l pane, rendè grazie, e lo ruppe e lo diede loro, dicendo: quest' è il mio corpo, il qual è dato

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quarta ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Mitwochen vor Oſtern.

Waſſer und Purpurwolle und Yſop, und beſprengte das Buch und alles Volk, und ſprach: Das iſt das Blut des Teſtaments, das Gott euch geboten hat. Und die Hütte und alles Geräthe des Gottesdienſtes beſprengte er deſſelbigen gleichen mit Blut. Und wird faſt alles mit Blut gereiniget, nach dem Geſetze. Und ohne Blutvergießen geſchiehet keine Vergebung. So mußten nun der himmliſchen Dinge Vorbilder mit ſolchem gereiniget werden: aber ſie ſelbſt, die himmliſchen, müſſen beſſere Opfer haben, denn jene waren. Denn Chriſtus iſt nicht eingegangen in das Heilige, ſo mit Händen gemacht iſt (welches iſt ein Gegenbild der Rechtſchaffenen); ſondern in den Himmel ſelbſt, nun zu erſcheinen vor dem Angeſichte Gottes für uns. Auch nicht, daß er ſich oftmals opfere, gleichwie der Hoheprieſter gehet alle Jahre in das Heilige mit frembem Blute. Sonſt hätte er oft müſſen leiden vom Anfange der Welt her. Nun aber, am Ende der Welt, iſt er einmal erſchienen, durch ſein eigenes Opfer die Sünde aufzuheben. Und wie den Menſchen iſt geſetzt einmal zu ſterben, darnach aber das Gericht: alſo iſt Chriſtus einmal geopfert, wegzunehmen vieler Sünden. Zum andernmal aber wird er ohne Sünde erſcheinen denen, die auf ihn warten, zur Seligkeit.

Das Evangelium. Lucä, 22, 1 bis zum Ende.

Es war aber nahe das Feſt der ſüßen Brodte, das da Oſtern heißt. Und die Hohenprieſter und Schriftgelehrten trachteten, wie ſie ihn tödteten; und fürchteten ſich vor dem Volk. Es war aber der Satanas gefahren in den Judas, genannt Iſcharioth, der war aus der Zahl der Zwölfe. Und er gieng hin, und redete mit den Hohenprieſtern und mit den Hauptleuten, wie er ihn wollte ihnen überantworten. Und ſie wurden froh, und gelobten ihm Geld zu geben. Und er verſprach ſich, und ſuchte Gelegenheit, daß er ihn überantwortete ohne Rumor. Es kam nun der Tag der ſüßen Brodte, auf welchem man mußte opfern das Oſterlamm. Und er ſandte Petrum und Johannem, und ſprach: Gehet hin, bereitet uns das Oſterlamm, auf daß wir es eſſen. Sie aber ſprachen zu ihm: Wo willſt du, daß wir es bereiten? Er ſprach zu ihnen: Siehe, wenn ihr hinein kommt in die Stadt, wird euch ein Menſch begegnen, der trägt einen Waſſerkrug; folget ihm nach in das Haus, da er hinein gehet. Und ſaget zu dem Hausherrn: Der Meiſter läßt dir ſagen: Wo iſt die Herberge, darinnen ich das Oſterlamm eſſen möge mit meinen Jüngern? Und er wird euch einen großen gepflaſterten Saal zeigen; daſelbſt bereitet es. Sie giengen hin, und fanden wie er ihnen geſagt hatte, und bereiteten das Oſterlamm. Und da die Stunde kam, ſetzte er ſich nieder, und die zwölf Apoſtel mit ihm. Und er ſprach zu ihnen: Mich hat herzlich verlanget, dieß Oſterlamm mit euch zu eſſen, ehe denn ich leide; denn ich ſage euch, daß ich hinfort nicht mehr davon eſſen werde, bis daß erfullet werde im Reich Gottes. Und er nahm den Kelch, dankte, und ſprach: Nehmet denſelbigen, und theilet ihn unter euch; denn ich ſage euch: Ich werde nicht trinken von dem Gewächſe des Weinſtocks, bis das Reich Gottes komme. Und er nahm das Brodt, dankte und brach es, und gab es ihnen, und ſprach: Das iſt mein Leib, der für

EL MIERCOLES ANTES DE PASCUA.

chos de cabrío con agua, y con lana bermeja, y con hisopo; roció al mismo libro, y tambien á todo el pueblo, diciendo: Esta es la sangre del testamento, que Dios os ha mandado. Y roció asimismo con sangre el tabernáculo, y todos los vasos del ministerio: Y casi todas las cosas segun la Ley se purifican con sangre: y sin efusion de sangre no hay remision. Y así es necessario que las figuras de las cosas celestiales sean purificadas con tales cosas: mas las mismas cosas celestiales con víctimas mejores que estas. Porque no entró Jesus en un Santuario hecho de mano que era figura del verdadero: sino en el mismo Cielo, para presentarse ahora delante de Dios por nosotros. Y no para ofrecerse muchas veces á sí mismo, como el Pontífice cada año entra en el Santuario con sangre agena: de otra manera le hubiera sido necesario padecer muchas veces desde el principio del mundo: mas ahora apareció una sola vez en la consumacion de los siglos, para destruccion del pecado, por el sacrificio de sí mismo. Y así como está establecido á los hombres, que mueran una sola vez, y despues el juicio: así Chrísto fué una sola vez inmolado para agotar los pecados de muchos; y la segunda aparecerá sin pecado á los que lo esperan para salud.

El Evangelio. S. Luc. xxii. 1.

Y ESTABA ya cerca la fiesta de los Azimos, que es llamada Pascua: y los Príncipes de los Sacerdotes, y los Escribas buscaban, cómo harian morir á Jesus: mas temian al pueblo. Y Satánás entró en Júdas, que tenia por sobrenombre Iscariotes, uno de los doce. Y fué, y trató con los Príncipes de los Sacerdotes, y con los Magistrados, de cómo se lo entregaría. Y se holgáron, y concertáron de darle dinero. Y quedó con ellos de acuerdo. Y buscaba sazon para entregarlo sin concurso de gentes. Vino pues el dia de los Azimos, en que era menester matar la Pascua. Y envió á Pedro y á Juan, diciendo: Id á aparejarnos la Pascua, para que comamos. Y ellos dixéron: ¿En dónde quieres que la aparejemos? Y les dixo: Luego que entreis en la ciudad, encontraréis un hombre, que lleva un cántaro de agua: seguidle hasta la casa, en donde entráre, y decid al Padre de familias de la casa: El Maestro te dice: ¿En dónde está el aposento, donde tengo de comer la Pascua con mis discípulos? Y él os mostrará una grande sala aderezada, disponedla allí. Y ellos fuéron, y lo halláron así como les habia dicho, y preparáron la Pascua. Y quando fué hora, se sentó á la mesa, y los doce Apóstoles con él. Y les dixo: Con deseo he deseado comer con vosotros esta Pascua, ántes que padezca. Porque os digo, que no comeré mas de ella hasta que sea cumplida en el reyno de Dios. Y tomando el cáliz, dió gracias; y dixo; Tomad, y distribuidlo entre vosotros: porque os digo, que no beberé mas de fruto de vid, hasta que venga el reyno de Dios. Y habiendo tomado el pan, dió gracias, y lo partió, y se lo dió, diciendo: Este es mi cuerpo, que

LATINA ET GRÆCA.

FERIA QUARTA ANTE PASCHA.

dum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis a Moyse universo populo; accipiens sanguinem vitulorum, et hircorum, cum aqua et lana coccinea, et hyssopo; ipsum quoque librum, et omnem populum, aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pæne in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio. Necesse est ergo exemplaria quidem cœlestium his mundari: ipsa autem cœlestia, melioribus hostiis quam istis. Non enim in manufacta Sancta Jesus introivit, exemplaria verorum; sed in ipsum cœlum, ut appareat nunc vultui Dei pro nobis: neque ut sæpe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno: alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi: nunc autem semel in consummatione sæculorum, ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit. Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem judicium: sic et Christus semel oblatus est ad multorum exhaurienda peccata: secundo sine peccato apparebit exspectantibus se, in salutem.

Evangelium. S. Luc. xxii. 1.

APPROPINQUABAT autem dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha: et quærebant principes sacerdotum, et scribæ, quomodo Jesum interficerent; timebant vero plebem. Intravit autem Satanas in Judam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim: et abiit, et locutus est cum principibus sacerdotum, et magistratibus, quemadmodum illum traderet eis. Et gavisi sunt, et pacti sunt pecuniam illi dare. Et spopondit. Et quærebat opportunitatem, ut traderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi Pascha. Et misit Petrum, et Joannem, dicens: Euntes parate nobis Pascha, ut manducemus. At illi dixerunt: Ubi vis paremus? Et dixit ad eos: Ecce, introeuntibus vobis in civitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquæ portans. Sequimini eum in domum, in quam intrat: et dicetis patrifamilias domus: Dicit tibi Magister, Ubi est diversorium, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostendet vobis cœnaculum magnum stratum: et ibi parate. Euntes autem invenerunt, sicut dixit illis, et paraverunt Pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, et duodecim Apostoli cum eo. Et ait illis: Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. Et, accepto calice, gratias egit, et dixit: Accipite, et dividite inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. Et, accepto pane, gratias egit, et fregit, et dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis

ΗΜΕΡΑ δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ'. α'.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα. Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται. Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quarta ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

WEDNESDAY BEFORE EASTER.

for you: this do in remembrance of me. Likewise also the cup after supper, saying, This cup is the new testament in my blood, which is shed for you. But behold, the hand of him that betrayeth me is with me on the table. And truly the Son of Man goeth as it was determined; but woe unto that man by whom he is betrayed. And they began to enquire among themselves, which of them it was that should do this thing. And there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest. And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them, and they that exercise authority upon them are called benefactors. But ye shall not be so: but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve. For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth. Ye are they which have continued with me in my temptations. And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me; that ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones, judging the twelve tribes of Israel. And the Lord said, Simon, Simon, behold, Satan hath desired to have you, that he may sift you as wheat: but I have prayed for thee, that thy faith fail not; and when thou art converted, strengthen thy brethren. And he said unto him, Lord, I am ready to go with thee both into prison and to death. And he said, I tell thee, Peter, the cock shall not crow this day, before that thou shalt thrice deny that thou knowest me. And he said unto them, When I sent you without purse, and scrip, and shoes, lacked ye any thing? And they said, Nothing. Then said he unto them, But now, he that hath a purse, let him take it, and likewise his scrip: and he that hath no sword, let him sell his garment, and buy one. For I say unto you, That this that is written must yet be accomplished in me, And he was reckoned among the transgressors: for the things concerning me have an end. And they said, Lord, behold, here are two swords. And he said unto them, It is enough. And he came out, and went, as he was wont, to the mount of Olives, and his disciples also followed him. And when he was at the place, he said unto them, Pray, that ye enter not into temptation. And he was withdrawn from them about a stone's cast, and kneeled down and prayed, saying, Father, if thou be willing, remove this cup from me: nevertheless, not my will, but thine be done. And there appeared an angel unto him from heaven, strengthening him. And being in an agony, he prayed more earnestly; and his sweat was as it were great drops of blood falling down to the ground. And when he rose up from prayer, and was come to his disciples, he found them sleeping for sorrow, and said unto them, Why sleep ye? rise and pray, lest ye enter into temptation. And while he yet spake, behold, a multitude, and he that was called Judas, one of the twelve, went before them, and drew near unto Jesus to kiss him. But Jesus said unto him, Judas, betrayest thou the Son of Man with a kiss? When they who were about him saw what would follow, they said unto him, Lord, shall we smite with the sword? And one of them smote the servant of the high priest, and cut off his right ear. And Jesus an-

LE MERCEDI AVANT PAQUES.

car je vous dis, que je ne boirai plus du fruit de la vigne, jusqu'à ce que le règne de Dieu soit venu. Puis prenant le pain, et ayant rendu grâces, il le rompit, et le leur donna, en disant: ceci est mon corps qui est donné pour vous; faites ceci en mémoire de moi. Pareillement aussi il leur donna la coupe après le souper, en disant: cette coupe est le nouveau testament en mon sang, qui est répandu pour vous. Cependant, voici, la main de celui qui me trahit est avec moi à table. Et certes le Fils de l'homme s'en va selon ce qui est déterminé; toutefois malheur à cet homme par qui il est trahi! Alors ils se mirent à s'entre-demander l'un à l'autre, qui seroit celui d'entre eux à qui il arriveroit de commettre cette action. Il arriva aussi une contestation entre eux, pour savoir lequel d'entre eux seroit estimé le plus grand. Mais il leur dit: les rois des nations les maîtrisent, et ceux qui usent d'autorité sur elles, sont nommés bienfaiteurs. Mais il n'en sera pas ainsi de vous; au contraire, que le plus grand entre vous, soit comme le moindre; et celui qui gouverne, comme celui qui sert. Car lequel est le plus grand, celui qui est à table, ou celui qui sert? n'est-ce pas celui qui est à table? or je suis au milieu de vous comme celui qui sert. Or vous êtes ceux qui avez persévéré avec moi dans mes tentations, c'est pourquoi je vous dispose le royaume comme mon Père me l'a disposé; afin que vous mangiez et que vous buviez à ma table dans mon royaume, et que vous soyez assis sur des trônes, jugeant les douze tribus d'Israël. Le Seigneur dit aussi: Simon, Simon, voici, Satan a demandé instamment à vous cribler comme le blé: mais j'ai prié pour toi, que ta foi ne défaille point; toi donc, quand tu seras un jour converti, fortifie tes frères. Et Pierre lui dit: Seigneur, je suis tout prêt d'aller avec toi, soit en prison, soit à la mort. Mais Jésus lui dit: Pierre, je te dis, que le coq ne chantera point aujourd'hui que premièrement tu ne renies par trois fois de m'avoir connu. Puis il leur dit: quand je vous ai envoyés sans bourse, sans mallette, et sans souliers, avez-vous manqué de quelque chose? et ils répondirent: de rien. Et il leur dit: mais maintenant que celui qui a une bourse, la prenne, et de même celui qui a une mallette; et que celui qui n'a point d'épée, vende sa robe et achète une épée. Car je vous dis, qu'il faut que ceci aussi qui est écrit soit accompli en moi: et il a été mis au rang des iniques; car certainement les choses qui ont été prédites de moi, s'en vont être accomplies. Et ils dirent; Seigneur, voici deux épées: et il leur dit: c'est assez. Puis il partit, s'en alla, selon sa coutume, au mont des Oliviers? et ses disciples le suivirent. Et quand il fut arrivé en ce lieu-là, il leur dit: priez que vous n'entriez pas en tentation. Puis s'étant éloigné d'eux environ un jet de pierre, et s'étant mis à genoux, il prioit, disant: Père, si tu voulois transporter cette coupe loin de moi: toutefois, que ma volonté ne soit point faite, mais la tienne. Et un ange lui apparut du ciel, le fortifiant. Et lui étant en agonie, prioit plus instamment; et sa sueur devint comme des grumeaux de sang découlans en terre. Puis s'étant levé de sa prière, il revint à ses disciples, lesquels il trouva dormans de tristesse, et il leur dit: pourquoi dormez-vous? levez-vous, et priez, que vous n'entriez point en tentation. Et comme il parloit en-

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΡΑΔΗ

Τοῦτο κάμετε εἰς ἀνάμνησίν μου. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον δεξάμενος μετὰ τὸ δεῖπνον εἶπε. Τοῦτο τὸ ποτήριον εἶναι ἡ νέα διαθήκη ἐν τῷ χυνομένῳ δι' ἐσᾶς αἵματί μου. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χειρ τοῦ προδώτου μου, εἶναι μετ' ἐμὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, δι' ὁποῖον παραδοθῇ. Καὶ αὐτοὶ ἄρχισαν 'να ζητοῦν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ τίς ἄρα εἶναι ἀπ' αὐτῶν ὁ μέλλων 'να κάμῃ τοῦτο. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἀνάμεσόν τους, διὰ τὸ τίς φαίνεται ἀπ' αὐτῶν μεγαλίτερος. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, τὰ κυριεύουσι τὰ ἔθνη· καὶ ὅσοι τὰ ἐξουσιάζουσι καλοῦνται εὐεργέται. Σεῖς ὅμως δὲν εἶσθε οὕτως· ἀλλ' ὁ μεγαλίτερός σας, ἂς γένῃ ὡσὰν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ εἶναι μεγαλίτερος ὁ καθήμενος ἢ ὁ ὑπηρέτης; ὄχι ὁ καθήμενος; ἐγὼ δὲ εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας ὡσὰν ὁ ὑπηρέτης. Σεῖς δὲ εἶσθε οἱ μετ' ἐμοῦ μείναντες εἰς τοὺς πειρασμούς μου. Καὶ ἐγὼ σᾶς διαθέτω τὴν βασιλείαν, καθὼς ὁ Πατὴρ μου μὲ τὴν διέθεσεν· Ἵνα φάγητε, καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ καθισησθε ἐπὶ θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐζήτησε 'να σᾶς κοσκινίσῃ ὡσὰν σίλάρι. Ἐγὼ δὲ ἐπερικάλεσα διὰ σὲ, ὅπως μὴ λείψῃ ἡ πίστις σου· καὶ σὺ ὅταν γυρίσῃς, στήριξον τοὺς Ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν· Κύριε μετὰ σοῦ εἶμαι ἕτοιμος 'να πορευθῶ καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον. Ὁ δὲ εἶπε· Σοῦ λέγω, Πέτρε, σήμερον, ὁ πετεινὸς δὲν θέλει κοιλαδίσειν, πριν σὺ ἀρνηθῇς τρεῖς φοραῖς ὅτι δὲν μὲ γνωρίζῃς. Καὶ τους εἶπεν· Ὅταν σᾶς ἔστειλα χωρὶς πουγγείον, καὶ σᾶκκον, καὶ χωρὶς ὑποδήματα, μὴ ὑστερηθήκατε τίποτες; Αὐτοὶ δὲ εἶπον· Τίποτες· Τους εἶπε λοιπόν. Ἀλλὰ τῶρα, ὅποιος ἔχι πουγγείον, ἂς τὸ λάβῃ· ὁμοίως καὶ σᾶκκον· καὶ ὁποιος δὲν ἔχει, ἂς πωλήσῃ τὸ φόρεμά του, καὶ ἂς ἀγοράσῃ μάχαιραν. Ἐπειδὴ σᾶς λέγω, ὅτι καὶ τοῦτο τὸ γραμμένον πρέπει 'να τελειωθῇ εἰς ἐμέ· τὸ· καὶ μετὰ ἀδίκων ἐλογίσθη. Ὅτε τὰ περὶ ἐμοῦ ἔχουσι τέλος. Αὐτοὶ ὅμως εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ ἐδῶ εἶναι δύω μάχαιραι. Ὁ δὲ τους εἶπεν· Φθάνει. Καὶ ἐκβαίνων ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος του εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· τὸν ἠκολούθησαν δὲ οἱ μαθηταί του. Φθάσας δὲ ἐπὶ τὸν τόπον τοῖς εἶπε. Προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐτὸς ἐτραβήχθη ἀπ' αὐτῶν, ὡς μίαν λιθοβολίαν, καὶ γονατίσας προσηύχετο, λέγων· Πάτερ, ἐὰν θέλεις, 'να περάσῃ τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμὲ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μὲ ἀλλὰ τὸ θέλημά σε. Τὸ ἐφάνει δὲ ἄγγελος ἀπ' ἐρανὲ, ἐνδυναμώνων τον. Καὶ ἐλθὼν εἰς ἀγωνίαν, προσεχοτέρως προσηύχετο ἔσταζε δὲ ὁ ἱδρως του ὡσὰν κόμποι αἵματος ῥεύντες ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ σηκωθεὶς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητάς τη τοὺς εὗρεν ἀποκοιμωμένους διὰ τὴν λύπην. Καὶ τοῖς εἶπε· Τί κοιμᾶσθε; σηκωθεῖες προσεύχεσθε ἵνα μὴ ἔλθητε εἰς πειρασμόν. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ πλῆθος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, ἕνας τῶν δώδεκα, ἐπροπεριπάτει, καὶ ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦν διὰ 'να τὸν φιλήσῃ· ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπεν· Ἰούδα, μὲ φίλημα παραδίδεις τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου; Οἱ δὲ περὶ αὐτὸν ἄνθρωποι ἰδόντες τὸ ὅ,τι ἔμελλε

MERCOLEDI AVANTI LA PASCUA.

per voi; fate questo in rammemorazion di me. Parimente ancora, dopo aver cenato, diede loro il calice; dicendo: questo calice è il nuovo patto nel mio sangue, il qual è sparso per voi. Nel rimanente, ecco, la mano di colui che mi tradisce è meco a tavola. E 'l figliuol dell' uomo certo sene va, secondo ch' è determinato; ma guai a quell' uomo, per cui egli è tradito. Ed essi cominciarono a domandarsi gli uni gli altri, chi fosse pur quel di loro che farebbe ciò. Or, nacque ancora fra loro una contesa, chi di loro paresse che fosse il maggiore. Ma egli disse loro; re delle genti le signoreggiano, e coloro ch' hanno podestà sopra esse son chiamati benefattori. Ma non già così voi; anzi il maggiore fra voi sia come il minore, e quel che regge come quel che ministra. Perciocchè qual' è il maggiore, colui ch' è a tavola, o pur colui che serve? Non è egli colui ch' è a tavola? Or io sono in mezzo di voi, come colui che serve. Or voi siete quelli che siete perseverati meco nelle mie tentazioni. Ed io altresì vi dispongo il regno, siccome il padre mio me l' ha disposto, acciocchè voi mangiate e beviate alla mia tavola, nel mio regno, e sediate sopra de' troni, giudicando le dodici tribù d' Israel. Il Signore disse ancora: Simon, Simon, ecco, Satana ha richiesto di vagliarvi, come si vaglia il grano, ma io ho pregato per te, acciocchè la tua fede non venga meno; e tu quando un giorno sarai convertito, conferma i tuoi fratelli. Ma egli gli disse: Signore, io son pronto d' andar teco ed in prigione ed alla morte. Ma Gesù disse: Pietro io ti dico che 'l gallo non canterà oggi prima che tu non abbi negato tre volte di conoscermi. Poi disse loro: quando io v' ho mandati senza borsa e senza tasca, e senza scarpe, avete voi avuto mancamento di cosa alcuna? Ed essi dissero: di niuna. Disse loro adunque: ma ora, chi ha una borsa tolgala. Parimente ancora una tasca; e chi non ne ha, venda la sua veste e comperi una spada, perciocchè io vi dico che conviene ch' eziandio questo ch' è scritto sia adempiuto in me. Ed egli è stato annoverato fra' malfattori; perciocchè le cose che son scritte di me, hanno il lor compimento. Ed essi dissero: Signore, ecco quì due spade; ed egli disse loro: basta. Poi, essendo uscito, andò, secondo la sua usanza, al monte degli Ulivi; ed i suoi discepoli lo seguitaron anche essi. E, giunto al luogo, disse loro: orate che non entriate in tentazione. Allora egli si scostò da loro, quasi per una gittata di pietra, e postosi inginocchioni, orava, dicendo: Padre, oh volessi tu trasportar da me questo calice! Ma pure non la mia volontà, ma la tua sia fatta. Ed un Angelo gli apparve dal cielo, confortando. Ed egli, essendo in agonia, orava vieppiù intentamente; e 'l suo sudore divenne simile a gocce di sangue, che cadevano in terra. Poi, levatosi dall' orazione; venne a' suoi discepoli, e trovò che dormivano per tristezza. E disse loro: perchè dormite? Levatevi, ed orate che non entriate in tentazione. Or mentre egli parlava ancora, ecco una turba; e colui che si chiamò Giuda, uno de' dodici, andava davanti a loro; e s' accostò a Gesù per baciarlo; perciocchè egli avea lor dato questo segno; colui ch' io bacerò è desso. E Gesù gli disse; Giuda, tradisci tu il figliuol dell' uomo con un bacio? E coloro ch' erano della compagnia di Gesù, veggendo che cosa era per

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quarta ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Mittwochen vor Ostern.

euch gegeben wird; das thut zu meinem Gedächtniß. Desselbigen gleichen auch den Kelch nach dem Abendmahle, und sprach: Das ist der Kelch, das neue Testament in meinem Blute, das für euch vergossen wird. Doch siehe, die Hand meines Verräthers ist mit mir über Tische. Und zwar des Menschen Sohn gehet hin, wie es beschlossen ist. Doch wehe demselbigen Menschen, durch welchen er verrathen wird. Und sie fiengen an zu fragen unter sich selbst, welcher es doch wäre unter ihnen, der das thun würde. Es erhob sich auch ein Zank unter ihnen, welcher unter ihnen sollte für den Größesten gehalten werden. Er aber sprach zu ihnen: Die weltlichen Könige herrschen, und die Gewaltigen heißt man gnädige Herren, ihr aber nicht also; sondern der Größeste unter euch soll seyn, wie der Jüngste, und der Vornehmste, wie ein Diener. Denn welcher ist der Größeste? Der zu Tische sitzet, oder der da dienet? Ist es nicht also, daß der zu Tische sitzet? Ich aber bin unter euch, wie ein Diener. Ihr aber seyd es, die ihr beharret habt bey mir in meinen Anfechtungen. Und ich will euch das Reich bescheiden, wie mirs mein Vater beschieden hat; daß ihr essen und trinken sollt über meinem Tische in meinem Reiche, und sitzen auf Stühlen, und richten die zwölf Geschlechter Israels. Der Herr aber sprach: Simon, Simon, siehe, der Satanas hat eurer begehret, daß er euch möchte sichten, wie den Weizen. Ich aber habe für dich gebeten, daß dein Glaube nicht aufhöre. Und wenn du dermaleins dich bekehrest, so stärke deine Brüder. Er sprach aber zu ihm: Herr, ich bin bereit, mit dir ins Gefängniß und in den Tod zu gehen. Er aber sprach: Petre, ich sage dir, der Hahn wird heute nicht krähen, ehe denn du dreymal verleugnet hast, daß du mich kennest. Und er sprach zu ihnen: So oft ich euch gesandt habe ohne Beutel, ohne Tasche, und ohne Schuhe, habt ihr auch je Mangel gehabt? Sie sprachen: Nie keinen. Da sprach er zu ihnen: Aber nun, wer einen Beutel hat, der nehme ihn, desselbigen gleichen auch die Tasche. Wer aber nicht hat, verkaufe sein Kleid, und kaufe ein Schwerdt. Denn ich sage euch: Es muß noch das auch vollendet werden an mir, das geschrieben stehet: Er ist unter die Uebelthäter gerechnet. Denn was von mir geschrieben ist, das hat ein Ende. Sie sprachen aber: Herr, siehe hier sind zwey Schwerdter. Er aber sprach zu ihnen: Es ist genug. Und er gieng hinaus, nach seiner Gewohnheit, an den Oehlberg. Es folgten ihm aber seine Jünger nach an denselbigen Ort. Und als er dahin kam, sprach er zu ihnen: Betet, auf daß ihr nicht in Anfechtung fallet. Und er riß sich von ihnen bey einem Steinwurfe, und knieete nieder, betete, und sprach: Vater, willst du, so nimm diesen Kelch von mir; doch nicht mein, sondern dein Wille geschehe. Es erschien ihm aber ein Engel vom Himmel, und stärkte ihn. Und es kam, daß er mit dem Tode rang, und betete heftiger. Es ward aber sein Schweiß wie Blutstropfen, die fielen auf die Erde. Und er stand auf von dem Gebete, und kam zu seinen Jüngern, und fand sie schlafen vor Traurigkeit; und sprach zu ihnen: Was schlafet ihr? Stehet auf und betet, auf daß ihr nicht in Anfechtung fallet. Da er aber noch redete, siehe die Schaar, und einer von den Zwölfen, genannt Judas, gieng

EL MIERCOLES ANTES DE PASCUA.

es dado por vosotros: esto haced en memoria de mí. Y asímismo el cáliz, despues de haber cenado, diciendo: Este cáliz es el nuevo Testamento en mi sangre, que será derramada por vosotros. Pero ved ahí que la mano del que me entrega, conmigo está á la mesa. Y en verdad el Hijo del hombre vá, segun lo que está decretado: ¡Mas ay de aquel hombre, por quien será entregado! Y ellos comenzáron á preguntarse unos á otros, quál de ellos sería, el que esto habia de hacer. Y se movió tambien entre ellos contienda, quál de ellos parecia ser el mayor. Mas él les dixo: Los Reyes de las gentes se enseñorean de ellas: y los que tienen poder sobre ellas, son llamados bienhechores. Mas vosotros no así: ántes el que es mayor entre vosotros, hágase como el menor: y el que precede, como el que sirve. ¿Porque quál es mayor, el que está sentado á la mesa, ó el que sirve? ¿no es mayor el que está sentado á la mesa? Pues yo estoy en medio de vosotros, así como el que sirve. Mas vosotros sois los que habeis permanecido conmigo en mis tentaciones. Y por esto dispongo yo del reyno para vosotros, como mi Padre dispuso de él para mí. Para que comais y bebais á mi mesa en mi reyno, y os senteis sobre tronos, para juzgar á las doce tribus de Israél. Y dixo mas el Señor: Simón, Simón, mira, que Satanás os ha pedido para zarandearos como trigo: mas yo he rogado por tí, que no falte tu fé: y tú, una vez convertido, confirma á tus hermanos. El le dixo: Señor, aparejado estoy para ir contigo aun á cárcel, y á muerte. Mas Jesus le dixo: Te digo, Pedro, que no cantará hoy el gallo, sin que tres veces hayas negado que me conoces. Y les dixo: quando os envié sin bolsa, y sin alforja, y sin calzado, ¿por ventura os faltó alguna cosa? Y ellos respondiéron: Nada. Luego les dixo: Pues ahora quien tiene bolsa, tómela; y tambien alforja: y el que no la tiene, venda su túnica, y compre espada. Porque os digo, que es necesario que se vea cumplido en mí aun esto que está escrito: Y fué contado con los iniquos. Porque las cosas, que miran á mí, tienen su cumplimiento. Mas ellos respondiéron: Señor, he aquí dos espadas. Y él les dixo: Basta. Y saliendo, se fué, como solía, al monte de las Olivas. Y le fuéron tambien siguiendo sus discípulos. Y quando llegó al lugar, les dixo: Haced oracion, para que no entreis en tentacion. Y se apartó él de ellos, como un tiro de piedra: y puesto de rodillas, oraba, diciendo: Padre, si quieres, traspasa de mí este cáliz: Mas no se haga mi voluntad, sino la tuya. Y le apareció un Angel del cielo, que le confortaba. Y puesto en agonía, oraba con mayor vehemencia. Y fué su sudor, como gotas de sangre, que corria hasta la tierra. Y como se levantó de orar, vino á sus discípulos, y los halló durmiendo de tristeza. Y les dixo: ¿Por qué dormís? levantáos, y orad, para que no entreis en tentacion. Y quando estaba él aun hablando, se dexó ver una quadrilla de gente: y el que era llamado Judas, uno de los doce, iba delante de ellos: y se acercó á Jesus para besarle. Mas Jesus le dixo: ¿Júdas, con beso entregas al Hijo del hombre? Y quando viéron los que estaban con él, lo que iba á suceder, le dixéron: Señor, ¿herimos con espada? Y uno de ellos hirió á un siervo del Príncipe de los Sacerdotes, y le cortó la oreja derecha. Mas Jesus, tomando la palabra, dixo: Dexad hasta aquí. Y le tocó la oreja, y le sanó. Y dixo Jesus

LATINA ET GRÆCA.

FERIA QUARTA ANTE PASCHA.

datur. Hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic est calix novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. Verumtamen, ecce, manus tradentis me mecum est in mensa. Et quidem Filius hominis, secundum quod definitum est, vadit: verumtamen væ homini illi, per quem tradetur! Et ipsi cœperunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. Facta est autem et contentio inter eos, quis eorum videretur esse major. Dixit autem eis: Reges Gentium dominantur eorum: et qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui præcessor est, sicut ministrator. Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis et bibatis super mensam meam in regno meo; et sedeatis super thronos, judicantes duodecim tribus Israel. Ait autem Dominus: Simon, Simon, ecce, Satanas expetivit vos, ut cribraret, sicut triticum: ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. Qui dixit ei: Domine, tecum paratus sum et in carcerem et in mortem ire. At ille dixit: Dico tibi, Petre, non cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis: Quando misi vos sine sacculo, et pera, et calceamentis, numquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt: Nihil. Dixit ergo eis: Sed nunc, qui habet sacculum, tollat; similiter et peram: et qui non habet, vendat tunicam suam, et emat gladium. Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impleri in me: Et cum iniquis deputatus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. At illi dixerunt: Domine, ecce duo gladii hic. At ille dixit eis: Satis est. Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum. Secuti sunt autem illum et discipuli. Et cum pervenisset ad locum, dixit illis: Orate, ne intretis in tentationem. Et ipse avulsus est ab eis quantum jactus est lapidis: et positis genibus orabat, dicens: Pater, si vis, transfer calicem istum a me. Verumtamen non mea voluntas, sed tua, fiat. Apparuit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sanguinis decurrentes in terram. Et cum surrexisset ab oratione, et venisset ad discipulos suos, invenit eos dormientes præ tristitia. Et ait illis: Quid dormitis? Surgite: orate, ne intretis in tentationem. Adhuc eo loquente, ecce turba: et qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antecedebat eos, et appropinquavit Jesu, ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi: Juda, osculo Filium hominis tradis? Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine, si percutimus in gladio? Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, et amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait: Sinite usque huc. Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, et magistratus templi, et seniores: Quasi ad latronem, existis cum gladiis, et

ΗΜΕΡΑ δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν· Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο, Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προηρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως; Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quinta ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

THURSDAY BEFORE EASTER.

swered and said, Suffer ye thus far. And he touched his ear, and healed him. Then Jesus said unto the chief priests, and captains of the temple, and the elders who were come to him, Be ye come out as against a thief, with swords and staves? When I was daily with you in the temple, ye stretched forth no hands against me: but this is your hour, and the power of darkness. Then took they him, and led him, and brought him into the high priest's house: and Peter followed afar off. And when they had kindled a fire in the midst of the hall, and were set down together, Peter sat down among them. But a certain maid beheld him, as he sat by the fire, and earnestly looked upon him, and said, This man was also with him. And he denied him, saying, Woman, I know him not. And after a little while another saw him, and said, Thou art also of them. And Peter said, Man, I am not. And about the space of one hour after, another confidently affirmed, saying, Of a truth this fellow also was with him; for he is a Galilean. And Peter said, Man, I know not what thou sayest. And immediately, while he yet spake, the cock crew. And the Lord turned, and looked upon Peter; and Peter remembered the word of the Lord, how he had said unto him, Before the cock crow, thou shalt deny me thrice. And Peter went out, and wept bitterly. And the men that held Jesus mocked him, and smote him. And when they had blindfolded him, they struck him on the face, and asked him, saying, Prophesy, who is it that smote thee? And many other things blasphemously spake they against him. And as soon as it was day, the elders of the people, and the chief priests, and the scribes, came together, and led him into their council, saying, Art thou the Christ? tell us. And he said unto them, If I tell you, ye will not believe: and if I also ask you, ye will not answer me, nor let me go. Hereafter shall the Son of Man sit on the right hand of the power of God. Then said they all, Art thou then the Son of God? And he said unto them, Ye say that I am. And they said, What need we any further witness? for we ourselves have heard of his own mouth.

THURSDAY BEFORE EASTER.

The Epistle. 1 Cor. xi. 17.

In this that I declare unto you, I praise you not; that ye come together not for the better, but for the worse. For first of all, when ye come together in the church, I hear that there be divisions among you, and I partly believe it. For there must be also heresies among you, that they who are approved may be made manifest among you.

LE JEUDI AVANT PAQUES.

core, voici, une troupe, et celui qui avoit nom Judas, l'un des douze, vint devant eux, et s'approcha de Jésus pour le baiser. Et Jésus lui dit: Judas, trahis-tu le Fils de l'homme par un baiser? Alors ceux qui étoient autour de lui, voyant ce qui alloit arriver, lui dirent: Seigneur, frapperons-nous de l'épée? et l'un d'eux frappa le serviteur du souverain sacrificateur, et lui emporta l'oreille droite. Mais Jésus, prenant la parole, dit: laissez-les faire jusques ici: et lui ayant touché l'oreille, il le guérit. Puis Jésus dit aux principaux sacrificateurs, et aux capitaines du temple, et aux anciens qui étoient venus contre lui: êtes-vous sortis comme après un brigand, avec des épées et des bâtons? Quoique j'aie été tous les jours avec vous au temple, vous n'avez pas mis la main sur moi: mais c'est ici votre heure, et la puissance des ténèbres. Se saisissant donc de lui, ils l'emmenèrent, et le firent entrer dans la maison du souverain sacrificateur: et Pierre suivoit de loin. Or ces gens ayant allumé du feu au millieu de la cour, et s'étant assis ensemble, Pierre s'assit aussi parmi eux. Et une servante le voyant assis auprès du feu, et ayant l'œil arrêté sur lui, dit: celui-ci aussi étoit avec lui: mais il le nia, disant: femme, je ne le connois point. Et un peu après, un autre le voyant, dit: tu es aussi de ceux-là: mais Pierre dit: ô homme, je n'en suis point. Et environ l'espace d'une heure après, quelque autre affirmoit, et disoit: certainement celui-ci aussi étoit avec lui; car il est Galiléen: et Pierre dit: ô homme, je ne sais ce que tu dis. Et dans ce moment, comme il parloit encore, le coq chanta. Et le Seigneur se tournant, regarda Pierre; et Pierre se ressouvint de la parole du Seigneur, qui lui avoit dit: avant que le coq chante, tu me renieras trois fois. Alors Pierre, étant sorti dehors, pleura amèrement. Or ceux qui tenoient Jésus, se moquoient de lui, et le frappoient; et l'ayant bandé, lui donnoient des coups sur le visage, et l'interrogeoient, disant: prophétise, qui est celui qui ta frappé? et ils disoient plusieurs autres choses contre lui, en l'outrageant de paroles. Et quand le jour fut venu, les principaux sacrificateurs, et les scribes s'assemblèrent, et l'emmenèrent dans le conseil, et lui dirent: si tu es le Christ, dis-le nous. Et il leur répondit: si je vous le dis, vous ne le croirez point: que si aussi je vous interroge, vous ne me répondrez point, ni ne me laisserez point aller. Désormais le Fils de l'homme sera assis à la droite de la puissance de Dieu. Alors ils dirent tous: es-tu donc le Fils de Dieu? Il leur dit: vous le dites vous-mêmes que je le suis. Et ils dirent; qu'avons-nous besoin encore de témoignage, car nous-mêmes l'avons ouï de sa bouche?

LE JEUDI AVANT PAQUES.

L'Epître, 1 Corinthiens, xi. 17.

Or en ceci que je vais vous dire, je ne vous loue point; c'est que vous ne vous assemblez pas en mieux, mais en pis. Car premièrement, quand vous vous assemblez dans l'église, j'apprends qu'il y a des partialités parmi vous, et j'en crois une partie: car il faut qu'il y ait même des hérésies parmi vous, afin que ceux qui sont dignes d'approbation soient manifestés parmi

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

'να γίνῃ, τοῦ εἶπον. Κύριε, θέλεις 'να κτυπήσωμεν μὲ τὴν μάχαιραν; Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτῶν ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ 'Αρχιερέως, καὶ τοῦ ἔκωψε τὸ αὐτίον του τὸ δεξιόν. 'Αποκριθεὶς δὲ ὁ 'Ιησοῦς, εἶπεν· 'Αφῆτε, φθάνει ἕως ἐδῶ. Καὶ ἔπιασε τὸ αὐτίον τη καὶ τὸν ἰάτρευσεν. Εἶπε δὲ ὁ 'Ιησοῦς πρὸς τοὺς ἐναντίον του ἐρχομένους 'Αρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱερῦ, καὶ πρεσβυτέρους. 'Εκβήκατε ὡσὰν ἐναντίον λῃστοῦ μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων; Ἤμουν καθ' ἡμέραν μαζύ σας εἰς τὸ 'Ιερὸν, καὶ τὰς χεῖράς σας δὲν ἐσηκώσατε ἐπάνω μου· ἀλλ' αὕτη εἶναι ἡ ὥρα σας καὶ ἡ ἐξουσία τῦ σκότης. Λαμβάνοντες δὲ αὐτὸν, τὸν ἔφεραν, καὶ τὸν ἔμβασαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ 'Αρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. 'Ανάψαντες δὲ φωτίαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθίσαντες ἐκάθησε καὶ ὁ Πέτρος μὲ αὐτούς. 'Ιδοῦσα δὲ αὐτὸν μία δοῦλα καθήμενον πρὸς τὴν φωτίαν, καὶ ἀτενίσασα εἰς αὐτὸν, εἶπε. Καὶ οὗτος μὲ αὐτὸν ἦτο. Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀρνήθει, λέγων· Ὦ γυναῖκα δὲν τὸν ἐγνώρισα. Καὶ μετ' ὀλίγον ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν, εἶπε. Καὶ σὺ ἀπ' αὐτοὺς εἶσαι. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν. "Ανθρωπε, δὲν εἶμαι. Καὶ ἀπεράσας μία ὥρα, ἄλλος τις, τὸ ἐβεβαίωνε, καὶ ἔλεγε. Μὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ οὗτος ἦτο μετ' αὐτοῦ, ὅτι εἶναι Γαλιλαῖος. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· "Ανθρωπε δὲν γνωρίζω τί λέγεις. Καὶ γυρίσας ὁ Κύριος, ἐκύτταξε τὸν Πέτρον· καὶ ὁ Πέτρος ἐνθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὁποῦ τὸ εἶπεν. Ὅτι πρὶν κοιλαδίσῃ ὁ πετεινὸς θέλεις μὲ ἀρνηθεῖν τρεῖς φοραῖς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ κρατοῦντες τὸν 'Ιησοῦν, τὸν ἐνέπαιζον, δέροντές τον. Καὶ σκεπάζοντές του τὰ ὀμμάτια, ἐκτύπουν τὸ πρόσωπόν του, καὶ τὸν ἠρώτουν λέγοντες· Προφήτευσον, ποῖος σὲ ἐκτύπησε. Καὶ πολλὰ ἄλλα βλασφημοῦντες ἔλεγον πρὸς αὐτόν. Καὶ καθὼς ἐξημέρωσεν, ἐσυνάχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, οἱ 'Αρχιερεῖς, καὶ Γραμματεῖς, καὶ τὸν ἔφερον, εἰς τὸ συνέδριόν τους, λέγοντες. Εἶσαι σὺ ὁ Χριστός; εἰπέ μας. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. 'Εὰν σᾶς εἴπω δὲν θέλετε πιστεύσειν. 'Εὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, δὲν θέλετε μοὶ ἀποκριθεῖν, μήτε μὲ θέλετε ἀπολύσειν. 'Απὸ τῶρα θέλει εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος εἰς τὴν δεξιὰν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες. Σὺ λοιπὸν εἶσαι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς. Σεῖς τὸ λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι. Οἱ δὲ εἶπον· Τί χρείαν ἔχομεν πλέον ἀπὸ μαρτυρίας; ἐπειδὴ ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματός του.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

'Επιστολή. α'. Κορ. ια'. ιζ'.

Καὶ παραγγέλλων τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ, ὅτι ὄχι εἰς τὸ καλλιωτερον, ἀλλὰ εἰς τὸ χειρότερον, συνάγεσθε. Πρῶτον μὲν ἐπειδὴ συναχθῆτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀκούω ὅτι εὑρίσκονται εἰς ἐσᾶς σχίσματα· κ' πιστεύω μέρος τι. Πρέπει γὰρ 'να εὑρίσκονται εἰς ἐσᾶς καὶ αἱρέσεις, ὅπως γένωσιν οἱ δόκιμοι φανεροὶ εἰς ἐσᾶς.

GIOVEDI AVANTI LA PASQUA.

avvenire, dissero: Signore, percuoteremo noi con la spada? Ed un certo di loro percosse il servidore del sommo sacerdote, e gli spiccò l' orecchio destro. Ma Gesù fece lor motto, e disse: lasciate, non più. E, toccato l' orecchio di colui, lo guarì. E Gesù disse a' principali sacerdoti, ed a' capi del tempio ed agli anziani ch' erano venuti contr' a me con ispade e con aste, come contr' ad un ladrone? Mentre io era con voi tutto dì nel tempio, voi non metteste mai le mani sopra me; ma quest' è l' ora vostra e la podestà delle tenebre. Ed essi lo presero, e lo menarono, e lo condussero dentro alla casa del sommo sacerdote, e Pietro le seguitava da lungi. Ed avendo essi acceso del fuoco in mezzo della corte, ed, essendosi posti a sedere insieme, Pietro si sedette in mezzo di loro. Or una certa fanticella, vedutolo sedere appresso del fuoco, e guardatolo fiso, disse: anche costui era con lui. Ma egli lo negò, dicendo: donna, io nol conosco. E, poco appresso, un altro vedutolo, gli disse: anche tu sei di quelli. Ma Pietro disse: uomo, nol sono. Ed infraposto lo spazio quasi d' un ora un certo altro affermava lo stesso; dicendo: in verità, anche costui era con lui; perciocchè egli è Galileo. Ma Pietro disse: uomo, io non so quel che tu ti dici. E subito, parlando egli ancora, il gallo cantò. E 'l Signore, rivoltosi, riguardò Pietro; e Pietro si rammentò la parola del Signore, come egli gli aveva detto, avanti che 'l gallo canti, tu mi rinnegherai tre volte. E Pietro sene uscì, e pianse amaramente. E coloro che tenevano Gesù lo schernivano, percuotendolo; e velatisili gl' occhi, lo percuotevano in sulla faccia, e gli domandavano, dicendo: indovina chi è colui che t' ha percosso. Molte altre cose ancora dicevano contr' a lui, bestemmiando. Poi, come fu giorno, gli anziani del popolo, i principali sacerdoti, e gli scribi si radunarono e lo menarono nel lor concistoro. E gli dissero: sei tu il Cristo? Dilloci. Ed egli disse loro: benchè io ve lo dica, voi no 'l crederete. E se altresì io vi fo qualche domanda, voi non mi risponderete, e non mi lascerete andare. Da ora innanzi il figliuol dell' uomo sederà alla destra della potenza di Dio. E tutti dissero: sei tu adunque il figliuol di Dio? Ed egli disse loro: voi lo dite, perciocchè io lo sono. Ed essi dissero: che bisogno abbiam più di testimonianza? conciosiacosachè noi stessi l' abbiam udito dalla sua propria bocca.

GIOVEDI AVANTI LA PASQUA.

L' Epistola. 1 Cor. xi. 17.

Or io non vi laudo in questo ch' io vi dichiaro; cioè: che voi vi raunate non in meglio, ma in peggio; perciocchè prima intendo che quando vi raunate nella chiesa, vi son fra voi delle divisioni; e ne credo qualche parte. Conciosiacosachè bisogna che vi siano eziandio dell' eresie fra voi, acciocchè coloro che sono accettevoli siano manifestati

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quinta ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Donnerſtage vor Oſtern.

vor ihnen her, und nahete ſich zu Jeſu, ihn zu küſſen. Jeſus aber ſprach zu ihm: Juda, verräthest du des Menſchen Sohn mit einem Kuſſe? Da aber ſahen, die um ihn waren, was da werden wollte, ſprachen ſie zu ihm: Herr, ſollen wir mit dem Schwerdte drein ſchlagen? Und einer aus ihnen ſchlug des Hohenprieſters Knecht, und hieb ihm ſein rechtes Ohr ab. Jeſus aber antwortete, und ſprach: Laßt ſie doch ſo ferne machen. Und er rührete ſein Ohr an, und heilete ihn. Jeſus aber ſprach zu den Hohenprieſtern, und Hauptleuten des Tempels, und den Aelteſten, die über ihn gekommen waren: Ihr ſeyd, als zu einem Mörder, mit Schwerdtern und mit Stangen ausgegangen. Ich bin täglich bey euch im Tempel geweſen, und ihr habt keine Hand an mich gelegt; aber dieß iſt eure Stunde, und die Macht der Finſterniß. Sie griffen ihn aber, und führeten ihn, und brachten ihn in des Hohenprieſters Haus. Petrus aber folgte von ferne. Da zündeten ſie ein Feuer an mitten im Pallaſte, und ſetzten ſich zuſammen, und Petrus ſetzte ſich unter ſie. Da ſah ihn eine Magd ſitzen bey dem Lichte, und ſah eben auf ihn, und ſprach zu ihm: Dieſer war auch mit ihm. Er aber verleugnete ihn, und ſprach: Weib, ich kenne ihn nicht. Und über eine kleine Weile ſah ihn ein anderer, und ſprach: Du biſt auch derer einer. Petrus aber ſprach: Menſch, ich bin es nicht Und über eine Weile, bey einer Stunde, bekräftigte es ein anderer, und ſprach: Wahrlich, dieſer war auch mit ihm; denn er iſt ein Galiläer. Petrus aber ſprach: Menſch, ich weiß nicht, was du ſageſt. Und alſo bald, da er noch redete, krähete der Hahn. Und der Herr wandte ſich, und ſah Petrum an. Und Petrus gedachte an des Herrn Wort, das er zu ihm geſagt hatte: Ehe denn der Hahn krähet, wirſt du mich dreymal verleugnen. Und Petrus gieng hinaus, und weinete bitterlich. Die Männer aber, die Jeſum hielten, verſpotteten ihn, und ſchlugen ihn, verdeckten ihn, und ſchlugen ihm ins Angeſicht, und fragten ihn, und ſprachen: Weiſſage, wer iſt es, der dich ſchlug? Und viele andere Läſterungen ſagten ſie wieder ihn. Und als es Tag ward, ſammleten ſich die Aelteſten des Volks, die Hohenprieſter und Schriftgelehrten, und führeten ihn hinauf vor ihren Rath. Und ſprachen: Biſt du Chriſtus? Sage es uns. Er ſprach aber zu ihnen: Sage ich es euch, ſo glaubet ihr es nicht; frage ich aber, ſo antwortet ihr nicht, und laßt mich doch nicht los. Darum von nun an wird des Menſchen Sohn ſitzen zur rechten Hand der Kraft Gottes. Da ſprachen ſie alle: Biſt du denn Gottes Sohn? Er ſprach zu ihnen: Ihr ſaget es, denn ich bins. Sie aber ſprachen: Was bedürfen wir weiter Zeugniß? Wir haben es ſelbſt gehört aus ſeinem Munde.

Am Donnerſtage vor Oſtern.

Die Epiſtel. 1 Cor. 11, 17 bis Ende.

Ich muß aber dieß befehlen: Ich kann es nicht loben, daß ihr nicht auf beſſere Weiſe, ſondern auf ärgere Weiſe, zuſammen kommt. Zum erſten, wenn ihr zuſammen kommt, in der Gemeine, höre ich, es ſeyn Spaltungen unter euch; und zum Theil glaube ichs. Denn es müſſen Rotten unter euch ſeyn, auf daß die, ſo rechtſchaffen ſind, offenbar unter euch werden. Wenn

EL JUEVES ANTES DE PASCUA.

á los Príncipes de los Sacerdotes, y á los Magistrados del templo, y á los ancianos, que habian venido allí: ¿Como á ladron habeis salido con espadas y con palos? Habiendo estado cada dia con vosotros en el templo, no extendísteis las manos contra mí: mas esta es vuestra hora, y el poder de las tinieblas. Y echando mano de él, le lleváron á la casa del Príncipe de los Sacerdotes: y Pedro le seguía á lo léjos. Y habiendo encendido fuego en medio del átrio, y sentándose ellos al rededor, estaba tambien Pedro en medio de ellos. Una criada, quando le vió sentado á la lumbre, lo miró con atencion, y dixo; Y éste con él estaba. Mas él lo negó, diciendo: Muger, no le conozco. Y un poco despues, viéndole otro, dixo: Y tú de ellos eres. Y dixo Pedro: Hombre, no soy. Y pasada como una hora, afirmaba otro y decía: En verdad éste con él estaba: porque es tambien Galiléo. Y dixo Pedro: Hombre, no sé lo que dices. Y en el mismo instante, quando él estaba aun hablando, cantó el gallo. Y volviéndose el Señor, miró á Pedro. Y Pedro se acordó de la palabra del Señor, como le habia dicho: Antes que el gallo cante, me negarás tres veces: y saliendo Pedro fuera, lloró amargamente. Y aquellos, que tenian á Jesus, le escarnecian hiriéndole. Y le vendáron los ojos, y le herian en la cara, y le preguntaban, y decian: ¿Adivina, quién es el que te hirió? Y decian otras muchas cosas blasfemando contra él. Y quando fué de dia se juntáron los ancianos del pueblo, y los Príncipes de los Sacerdotes, y los Escribas, y lo lleváron á su concilio, y le dixéron: Si tú eres el Christo, dínoslo. Y les dixo: Si os lo dixere, no me creereis: y tambien si os preguntáre, no me respondereis, ni me dexaréis. Mas desde ahora el Hijo del hombre estará sentado á la diestra de la virtud de Dios. Dixéron todos: ¿Luego tú eres el Hijo de Dios? El dixo: Vosotros decís, que yo lo soy. Y ellos dixéron: ¿Qué necesitamos mas testimonio? pues nosotros mismos lo habemos oido de su boca.

EL JUEVES ANTES DE PASCUA.

La Epistola. 1 Cor. xi. 17.

Esto os mando: mas no apruebo, el que os congregais, no para mejor, sino para peor. Porque en primer lugar oigo, que quando os congregais en la Iglesia, hay disensiones entre vosotros; y en parte lo creo. Pues es necesario que haya tambien heregías, para que los que son aprobados, sean manifiestos entre vosotros. De manera que quando os congregais en uno, ya no es para

LATINA ET GRÆCA.

FERIA QUINTA ANTE PASCHA.

fustibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed hæc est hora vestra, et potestas tenebrarum. Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus vero sequebatur a longe. Accenso autem igne in medio atrii, et circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. Quem cum vidisset ancilla quædam sedentem ad lumen, et eum fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat. At ille negavit eum, dicens: Mulier, non novi illum. Et, post pusillum, alius, videns eum, dixit: Et tu de illis es. Petrus vero ait: O homo, non sum. Et intervallo facto quasi horæ unius, alius quidam affirmabat, dicens: Vere et hic cum illo erat: nam et Galilæus est. Et ait Petrus: Homo, nescio quid dicis. Et continuo, adhuc illo loquente, cantavit gallus. Et conversus Dominus respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi Domini, sicut dixerat, quia Prius quam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus flevit amare. Et viri, qui tenebant illum, illudebant ei, cædentes. Et velaverunt eum, et percutiebant faciem ejus: et interrogabant eum, dicentes: Prophetiza, quis est, qui te percussit? Et alia multa blasphemantes dicebant in eum. Et ut factus est dies, convenerunt seniores plebis, et principes sacerdotum, et Scribæ, et duxerunt illum in concilium suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis. Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis mihi: si autem et interrogavero, non respondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei. Dixerunt autem omnes: Tu ergo es Filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum. At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? ipsi enim audivimus de ore ejus.

FERIA QUINTA ANTE PASCHA.

Epistola. 1 Cor. xi. 17.

Hoc autem præcipio, non laudans quod non in melius, sed in deterius, convenitis. Primum quidem, convenientibus vobis in Ecclesiam, audio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et hæreses esse, ut et qui probati sunt, manifesti fiant in vobis. Convenientibus ergo vobis in unum, jam non est Dominicam cœnam manducare. Unusquisque enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis, ad manducandum, et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accepi a Domino, quod et tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et, gratias agens, fregit, et dixit: Accipite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem. Similiter et calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: hoc facite quo-

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τῆ ἱερῆ, καὶ Πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν. Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἔκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες. Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε. Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ια'. ιζ'.

Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· καὶ μέρος τι πιστεύω. Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quinta ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

THURSDAY BEFORE EASTER.

When ye come together therefore into one place, this is not to eat the Lord's supper: for in eating every one taketh before other his own supper; and one is hungry, and another is drunken. What, have ye not houses to eat and to drink in? or despise ye the church of God, and shame them that have not? What shall say to you? shall I praise you in this? I praise you not. For I have received of the Lord that which also I delivered unto you, that the Lord Jesus, the same night in which he was betrayed, took bread; and when he had given thanks, he brake it, and said, Take, eat; this is my body, which is broken for you: this do in remembrance of me. After the same manner also he took the cup, when he had supped, saying, This cup is the new testament in my blood: this do ye, as oft as ye drink it, in remembrance of me. For as often as ye eat this bread, and drink this cup, ye do shew the Lord's death till he come. Wherefore, whosoever shall eat this bread, and drink this cup of the Lord, unworthily, shall be guilty of the body and blood of the Lord. But let a man examine himself, and so let him eat of that bread, and drink of that cup. For he that eateth and drinketh unworthily eateth and drinketh damnation to himself, not discerning the Lord's body. For this cause many are weak and sickly among you, and many sleep. For if we would judge ourselves, we should not be judged. But when we are judged, we are chastened of the Lord, that we should not be condemned with the world. Wherefore, my brethren, when ye come together to eat, tarry one for another. And if any man hunger, let him eat at home; that ye come not together unto condemnation. And the rest will I set in order when I come.

The Gospel. St. Luke xxiii. 1.

THE whole multitude of them arose, and led him unto pilate. And they began to accuse him, saying, We found this fellow perverting the nation, and forbidding to give tribute to Cæsar, saying, That he himself is Christ a King. And Pilate asked him, saying, Art thou the King of the Jews? And he answered him, and said, Thou sayest it. Then said Pilate to the chief priests, and to the people, I find no fault in this man. And they were the more fierce, saying, He stirreth up the people, teaching throughout all Jewry, beginning from Galilee to this place. When Pilate heard of Galilee, he asked whether the man were a Galilean. And as soon as he knew that he belonged unto Herod's jurisdiction, he sent him to Herod, who himself also was at Jerusalem at that time. And when Herod saw Jesus he was exceeding glad; for he was desirous to see him of a long season, because he had heard many things of him; and he hoped to have seen some miracle done by him. Then he questioned with him in many words; but he answered him nothing. And the chief priests and scribes stood and vehemently accused him. And Herod with his men of war set him at nought,

LE JEUDI AVANT PAQUES.

vous. Quand donc vous vous assemblez ainsi tous ensemble, ce n'est pas manger la cène du Seigneur; car lorsqu'il s'agit de prendre le repas, chacun prend par avance son souper particulier, ensorte que l'un a faim, et l'autre fait bonne chère. N'avez-vous donc pas de maisons pour manger et pour boire? ou méprisez-vous l'église de Dieu, et faites-vous honte à ceux qui n'ont rien? Que vous dirai-je? vous louerai-je? Je ne vous loue point en ceci. Car j'ai reçu du Seigneur ce qu'aussi je vous ai donné: c'est que le Seigneur Jésus, la nuit qu'il fut trahi, prit du pain; et après avoir rendu grâces, il le rompit, et dit: prenez, mangez; ceci est mon corps qui est rompu pour vous; faites ceci en mémoire de moi. De même aussi, après le souper, il prit la coupe, en disant: cette coupe est la nouvelle alliance en mon sang: faites ceci, toutes les fois que vous en boirez, en mémoire de moi. Car toutes les fois que vous mangerez de ce pain, et que vous boirez de cette coupe, vous annoncerez la mort du Seigneur, jusques à ce qu'il vienne. C'est pourquoi, quiconque mangera de ce pain, ou boira de la coupe du Seigneur indignement, sera coupable du corps et du sang du Seigneur. Que chacun donc s'éprouve soi-même, et ainsi qu'il mange de ce pain, et qu'il boive de cette coupe. Car celui qui en mange et qui en boit indignement, mange et boit son jugement, ne discernant point le corps du Seigneur. Et c'est pour cela que plusieurs sont foibles et malades parmi vous, et que plusieurs dorment. Car si nous nous jugions nous-mêmes, nous ne serions point jugés. Mais quand nous sommes jugés, nous sommes enseignés par le Seigneur, afin que nous ne soyons point condamnés avec le monde. C'est pourquoi, mes frères, quand vous vous assemblez pour manger, attendez-vous l'un l'autre: et si quelqu'un a faim, qu'il mange en sa maison; afin que vous ne vous assembliez point en jugement. Touchant les autres points, j'en ordonnerai quand je serai arrivé.

L'Evangile, St. Luc, xxiii. 1.

PUIS ils se levèrent tous, et le menèrent à Pilate. Et ils se mirent à l'accuser, disant: nous avons trouvé cet homme pervertissant la nation, et défendant de donner le tribut à César, et se disant être le Christ, le Roi. Et Pilate l'interrogea, disant: es-tu le Roi des Juifs? Et Jésus répondant, lui dit, tu le dis. Alors Pilate dit aux principaux sacrificateurs et à la troupe du peuple: je ne trouve aucun crime en cet homme. Mais ils insistoient encore davantage, disant: il émeut le peuple, enseignant par toute la Judée, et ayant commencé depuis la Galilée jusques ici. Or quand Pilate entendit parler de la Galilée, il demanda si cet homme étoit Galiléen. Et ayant appris qu'il étoit de la jurisdiction d'Hérode, il le renvoya à Hérode, qui en ces jours-là étoit aussi à Jérusalem. Et lorsqu'Hérode vit Jésus, il en fut fort joyeux; car il y avoit long-temps qu'il désiroit de le voir, à cause qu'il entendoit dire plusieurs choses de lui; et il espéroit qu'il lui verroit faire quelque miracle. Il l'interrogea donc par divers discours; mais Jésus ne lui répondit rien. Et les principaux sacrificateurs et les scribes comparurent là, l'accusant avec une grande véhémence. Mais Hérode, avec ses gens, l'ayant méprisé, et s'étant moqué de lui, après

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Ὅταν λοιπὸν συναθροίζεθε εἰς ἕνα τόπον δὲν εἶναι διὰ 'να φάγετε τὸ Κυριακὸν δεῖπνον. Ὅτι ἕκαστος προπέρνει τὸ ἴδιόν του δεῖπνον καὶ τὸ τρώγει, καὶ ἄλλος πεινᾷ, καὶ ἄλλος μεθάει. Μὴ καὶ δὲν ἔχετε οἰκίας διὰ 'να φάγετε, καὶ 'να πίητε; ἢ καταφρονεῖτε τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἀτιμάζετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί 'να σᾶς εἴπω; 'να σᾶς ἐπαινέσω εἰς τοῦτο δὲν σᾶς ἐπαινῶ. Ἐπειδὴ ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, τὸ ὅτι σᾶς παρέδωκα, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς τὴν νύκτα εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἐπαρέδωσαν ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκωψε καὶ εἶπε· λάβετε, φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν μεριζόμενον· τοῦτο κάμετε εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δεῖπνον, λέγων. Τοῦτο τὸ ποτήριον, εἶναι ἡ εἰς τὸ αἷμά μου νέα διαθήκη· τοῦτο κάμετε ὅσαις φοραὶς πίνετε εἰς τὴν ἀναμνησίν μου. Ἐπειδὴ ὅσαις φοραῖς φάγετε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, θέλετε εὐαγγελίσειν τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου, ἕως ὅπου ἔλθῃ. Ὥστε ὅποιος ἂν φάγῃ τοῦτον τὸν ἄρτον, ἢ πιῇ ἀναξίως τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου, εἶναι πταίσης εἰς τὸ σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου. Ἂς δοκιμάσῃ κάθε ἄνθρωπος τὸν ἑαυτόν του, καὶ οὕτως ἂς φάγῃ ἀπὸ τοῦ ἄρτου τούτου, καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ποτηρίου ἂς πιῇ. Ἐπειδὴ ὁ τρώγων καὶ πίνων ἀναξίως, τρώγει καὶ πίνει κρῖμα εἰς τὸν ἑαυτόν του, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διατοῦτο πολλοί σας εἶσθε ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ πολλοὶ κοιμῶνται. Διατὶ ἐὰν ἐδιακρίναμεν τὸν ἑαυτόν μας, δὲν ἠθέλαμεν κριθῆν. Κρινομένος δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ κατακριθῶμεν μετὰ τοῦ κόσμου. Ὥςε ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους προσμείνατε. Ἐὰν δέ τις πεινᾷ, εἰς τὴν οἰκίαν του ἂς φάγῃ, ἵνα μὴ συνέρχησθε εἰς κατάκρισιν. Τὰ δὲ λοιπὰ, ἐγὼ θέλω, ὅταν ἔλθω, διατάξειν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κγ'. α'.

ΚΑΙ σηκωθὲν ὅλον τὸ πλῆθος αὐτῶν, τὸν ἔφερε πρὸς τὸν Πιλάτον. Ἄρχισαν δὲ 'να τὸν κατηγοροῦσι, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν, ἀνακατώνοντα τὸ ἔθνος, καὶ ἐμποδίζοντα 'να δώσῃ τοῦ Καίσαρος τοὺς φόρους, λέγοντα, ὅτι αὐτὸς εἶναι Χριστὸς ὁ Βασιλεύς. Ὁ δὲ Πιλάτος τὸν ἠρώτησε, λέγων· Εἶσαι σὺ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ τοῦ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε· Σὺ τὸ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὸ πλῆθος. Δὲν εὑρίσκω πταῖσμα εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον. Αὐτοὶ δὲ πεισματικῶς ἔλεγον. Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαῖαν, ἀρχίσας ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ἐδῶ· Ὁ Πιλάτος δὲ, ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἠρώτησεν εἰὰν ὁ ἄνθρωπος εἶναι Γαλιλαῖος. Καὶ μαθὼν ὅτι εἶναι ἀπὸ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου, τὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἡρώδην, ἐπειδὴ κατὰ ταύτας τὰς ἡμέρας, ἦτο καὶ αὐτὸς εἰς Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη πολλά· Ἐπειδὴ ἐπεθύμει ἀπὸ πολὺν καιρὸν 'να τὸν εἰδῇ, ὅτι ἤκουε περὶ αὐτοῦ πολλά· καὶ ἤλπιζε 'να ἰδῇ τι σημεῖον ὑπ' αὐτοῦ γενόμενον. Τὸν ἠρώτα δὲ μὲ ἀρκετὰ λόγια· αὐτὸς δὲ δὲν τοῦ ἀπεκρίνατο. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐπαρρησίασθησαν, καὶ τὸν κατηγοροῦσαν συμφόνως. Καταφρονήσας τον δὲ ὁ Ἡρώδης, καὶ τὰ στρατεύματά του, καὶ ἐμπαίξας, τὸν

GIOVEDI AVANTI LA PASQUA.

fra voi. Quando, adunque, voi vi raunate insieme, ciò che fate non è mangiar la cena del Signore; perciocchè nel mangiare, ciascuno prende innanzi la sua propria cena; e l'uno ha fame, e l'altro è ebbro. Ma non avete voi delle case per mangiare e per bere? Ovvero sprezzate voi la chiesa di Dio, e fate vergogna a quelli che non ne hanno? Che dirovvi? Vi lauderò in ciò? Io non vi laudo. Conciosiacosachè io abbia dal Signore ricevuto ciò che ancora ho dato a voi; cioè, che il Signore Gesù, nella notte ch'egli fù tradito, prese del pane; e dopo aver rendute grazie, lo ruppe, e disse: pigliate, mangiate, quest'è il mio corpo, il qual per voi è rotto: fate questo in commemorazion di me. Parimente ancora prese il calice, dopo aver cenato, dicendo: questo calice è il nuovo patto nel sangue mio: fate questo ogni volta che voi ne berrete in commemorazion di me; perciocchè ogni volta che voi avrete mangiato di questo pane, e bevuto di questo calice voi annunzierete la morte del Signore finch'egli venga. Perciò chiunque avrà mangiato questo pane, e bevuto il calice del Signore indegnamente, sarà colpevole del corpo e del sangue del Signore. Or provi l'uomo sè stesso, e così mangi di questo pane e beva di questo calice; conciosiachè chi ne mangia e beve indegnamente, mangia e beve il giudizio per sè stesso, non discernendo il corpo del Signore. Perciò fra voi vi son molti infermi ed ammalati, e molti dormono; perciocchè, se noi esaminassimo noi stessi, non saremmo giudicati. Or, essendo giudicati, siamo dal Signore corretti, acciochè non siamo condannati col mondo. Per tanto, Fratelli miei, raunandovi per mangiare, aspettatevi gli uni gli altri; e se alcuno ha fame, mangi in casa, acciocchè non vi rauniate in giudizio. Or quanto alle altre cose, io ne disporrò, quando sarò venuto.

L' Evangelo. S. Luc. xxiii. 1.

TUTTA la moltitudine di loro si levò, e lo menò a Pilato. E cominciarono ad accusarlo dicendo: noi abbiam trovato costui, sovvertendo la nazione, e vietando di dare i tributi a Cesare, dicendo, sè essere il Cristo, il re. E Pilato gli domandò, dicendo: sei tu re de' Giudei? Ed egli, rispondendogli, disse: tu 'l dici. E Pilato disse a' principali sacerdoti, ed alle turbe: io non trovo colpa alcuna in quest' uomo. Ma essi facevano forza, dicendo: egli commove il popolo, insegnando per tutta la Giudea, avendo cominciato da Galilea fin quà. Allora Pilato, avendo udito nominar Galilea, domandò se quell' uomo era galileo. E, risaputo ch'egli era della giurisdizion d'Erode, lo rimandò ad Erode, il quale era anche egli in Gerusalemme a que' dì. Ed Erode, veduto Gesù, sene rallegrò grandemente, perciocchè da molto tempo desiderava di vederlo perchè avea udite molte cose di lui, e sperava veder fargli qualche miracolo. E gli domandò per molti ragionamenti: ma egli non gli rispose nulla. Ed i principali sacerdoti, e gli scribi comparvero quivi, accusandolo con grande sforzo. Ma Erode co' suoi soldati, dopo averlo

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quinta ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Donnerſtage vor Oſtern.

ihr nun zuſammen kommt, ſo hält man da nicht des Herrn Abendmahl. Denn ſo man das Abendmahl halten ſoll, nimmt ein jeglicher ſein Eigenes vorhin, und einer iſt hungrig, der andere iſt trunken. Habt ihr aber nicht Häuſer, da ihr eſſen und trinken möget? Oder verachtet ihr die Gemeine Gottes, und beſchämet die, ſo da nichts haben? Was ſoll ich euch ſagen? Soll ich euch loben? Hierinnen lobe ich euch nicht. Ich habe es von dem Herrn empfangen, daß ich euch gegeben habe. Denn der Herr Jeſus, in der Nacht, da er verrathen ward, nahm er das Brodt, dankte, und brach es, und ſprach: Nehmet, eſſet, das iſt mein Leib, der für euch gebrochen wird; ſolches thut zu meinem Gedächtniſſe. Deſſelbigen gleichen auch den Kelch, nach dem Abendmahle, und ſprach: Dieſer Kelch iſt das neue Teſtament in meinem Blute; ſolches thut, ſo oft ihr es trinket, zu meinem Gedächtniſſe. Denn ſo oft ihr von dieſem Brodte eſſet, und von dieſem Kelche trinket, ſollt ihr des Heren Tod verkündigen, bis daß er kommt. Welcher nun unwürdig von dieſem Brodte iſſet, oder von dem Kelche des Herrn trinket, der iſt ſchuldig an dem Leibe und Blute des Herrn. Der Menſch prüfe aber ſich ſelbſt, und alſo eſſe er von dieſem Brodte, und trinke von deeſem Kelche. Denn welcher unwürdig iſſet und trinket, der iſſet und trinket ihm ſelber das Gericht, damit, daß er nicht unterſcheidet den Leib des Herrn. Darum ſind auch ſo viele Schwache und Kranke unter euch, und ein gut Theil ſchlafen. Denn ſo wir uns ſelber richten, ſo würden wir nicht gerichtet. Wenn wir aber gerichtet werden, ſo werden wir von dem Herrn gezüchtiget, auf daß wir nicht ſamt der Welt verdammet werden. Darum, meine lieben Brüder, wenn ihr zuſammen kommt zu eſſen, ſo harre einer des andern. Hungert aber jemand, der eſſe daheim, auf daß ihr nicht zum Gerichte zuſammen kommt. Das andere will ich ordnen, wenn ich komme.

Das Evangelium. Luc. 23, 1—49.

Und der ganze Haufe ſtand auf, und führeten ihn vor Pilatum, und fiengen an ihn zu verklagen, und ſprachen: Dieſen finden wir, daß er das Volk abwendet, und verbietet den Schoß dem Kaiſer zu geben; und ſpricht, Er ſey Chriſtus, ein König. Pilatus aber fragte ihn, und ſprach: Biſt du der Juden König? Er antwortete ihm, und ſprach: Du ſageſt es. Pilatus ſprach zu den Hohenprieſtern und zum Volke: Ich finde keine Urſache an dieſem Menſchen. Sie aber hielten an, und ſprachen: Er hat das Volk erreget, damit, daß er gelehret hat hin und her im ganzen jüdiſchen Lande, und hat in Galiläa angefangen, bis hieher. Da aber Pilatus Galiläam hörete; fragte er, ob er aus Galiläa wäre. Und als er vernahm, daß er unter Herodis Obrigkeit gehörete: überſandte er ihn zu Herodes, welcher in denſelbigen Tagen auch zu Jeruſalem war. Da aber Herodes Jeſum ſah, ward er ſehr froh, denn er hätte ihn längſt gerne geſehen; denn er hatte viel von ihm gehört, und hoffte, er würde ein Zeichen von ihm ſehen. Und er fragte ihn mancherley: Er antwortete ihm aber nichts. Die Hohenprieſter aber und Schriftgelehrten ſtanden und verklagten ihn hart. Aber Herodes mit ſeinem Hofgeſinde verachtete und verſpottete ihn, legte ihm ein weißes Kleid an, und ſandte ihn wieder zu Pilato. Auf den Tag wur-

EL JUEVES ANTES DE PASCUA.

comer la cena del Señor. Porque cada uno toma ántes su propia cena para comer. Y el uno tiene hambre: y el otro está muy harto. ¿Por ventura no teneis casas para comer y beber? ¿ó despreciais la Iglesia de Dios, y avergonzais á aquellos que no tienen? ¿Qué os diré? ¿Os alabaré? en esto no os alabo. Porque yo recibí del Señor, lo que tambien os enseñé á vosotros, que el Señor Jesus en la noche en que fué entregado, tomó el pan, y dando gracias, lo partió, y dixo: Tomad, y comed: este es mi Cuerpo, que será entregado por vosotros: haced esto en memoria dé mí. Asímismo tomó el cáliz, despues de haber cenado, diciendo: Este cáliz es el Nuevo Testamento en mi Sangre. Haced esto, quantas veces lo bebiereis, en memoria de mí. Porque quantas veces comiéreis este pan, y bebiéreis este cáliz: anunciaréis la muerte del Señor, hasta que venga. De manera, que el que comiere este pan, ó bebiere el cáliz del Seños indignamente: será reo del Cuerpo y de la Sangre del Señor. Por tanto pruébese el hombre á sí mismo; y así coma de aquel pan, y beba del cáliz. Porque el que come y bebe indignamente, come y bebe su propio juicio; no haciendo discernimiento del Cuerpo del Señor. Por esto hay entre vosotros muchos enfermos y flacos, y duermen muchos. Pero si nos examinásemos á nosotros mismos, ciertamente no seríamos juzgados. Mas quando somos juzgados, somos corregidos del Señor, para que no seamos condenados con este mundo. Pues, hermanos mios, quando os juntais para comer, esperaos unos á otros. Y si alguno tiene hambre, coma en casa; porque no os junteis para juicio. Las demas cosas las ordenaré, quando viniere.

El Evangelio. S. Luc. xxiii. 1.

Y SE levantó toda aquella multitud, y lo llevaron á Pilato. Y comenzáron á acusarle, diciendo: A éste hemos hallado pervirtiendo á nuestra nacion, y vedando dar tributo á César, y diciendo, que él es el Christo Rey. Y Pilato le preguntó, y dixo: ¿Eres tú el Rey de los Judíos? Y él le respondió, diciendo: Tú lo dices. Dixo Pilato á los Príncipes de los Sacerdotes, y á la gente: Ningun delito hallo en este hombre. Mas ellos insistian, diciendo: Tiene alborotado el pueblo con la doctrina, que esparce por toda la Judéa, comenzando desde la Galiléa hasta aquí. Pilato, que oyó decir Galiléa, preguntó si era de Galiléa. Y quando entendió, que era de la jurisdiccion de Herodes, lo remitió á Herodes, el qual á la sazon se hallaba tambien en Jerusalém. Y Herodes, quando vió á Jesus, se holgó mucho. Porque de largo tiempo le habia deseado ver, por haber oido decir de él muchas cosas, y esperaba verle hacer algun milagro. Le hizo pues muchas preguntas. Mas él nada

LATINA ET GRÆCA.

FERIA QUINTA ANTE PASCHA.

tiescumque bibetis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat. Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, judicium sibi manducat et bibit, non dijudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicaremus, non utique judicaremur. Dum judicamur autem, a Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur. Itaque, fratres mei, çum convenitis ad manducandum, invicem exspectate. Si quis esurit, domi manducet; ut non in judicium conveniatis. Cætera autem, cum venero, disponam.

Evangelium. S. Luc. xxiii. 1.

SURGENS omnis multitudo eorum, duxerunt illum ad Pilatum. Cœperunt autem illum accusare, dicentes: Hunc invenimus subvertentem gentem nostram, et prohibentem tributa dare Cæsari, et dicentem se Christum regem esse. Pilatus autem interrogavit eum, dicens: Tu es Rex Judæorum? At ille respondens ait: Tu dicis. Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum, et turbas: Nihil invenio causæ in hoc homine. At illi invalescebant, dicentes: Commovet populum, docens per universam Judæam, incipiens a Galilæa, usque huc. Pilatus autem, audiens Galilæam, interrogavit, si homo Galilæus esset. Et ut cognovit quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem, qui et ipse Ierosolymis erat illis diebus. Herodes autem, viso Jesu, gavisus est valde. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum, eo quod audierat multa de eo, et sperabat signum aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermonibus. At ipse nihil illi respondebat. Stabant autem principes sacerdotum, et Scribæ, constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: et illusit indutum veste alba, et remisit ad Pilatum. Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad invicem. Pilatus autem, convocatis principibus sacerdotum, et magistratibus, et plebe, dixit ad illos: Obtulistis mihi hunc hominem, quasi avertentem populum: et ecce, ego, coram vobis interrogans, nullam causam inveni in homine isto, ex his, in quibus eum accusatis. Sed neque Herodes:

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ὑμῖν. Συνερχυμένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; οὐκ ἐπαινῶ. Ἐγω γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τῆ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄῤῥωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Ὥστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρῖμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κγ'. α'.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, ἔφη· Σὺ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε· Πιλάτος δὲ, ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι. Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρῴδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρῴδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ Ἡρῴδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. Εἱστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ· Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quinta ante Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THURSDAY BEFORE EASTER.

and mocked him, and arrayed him in a gorgeous robe, and sent him again to Pilate. And the same day Pilate and Herod were made friends together; for before they were at enmity between themselves. And Pilate, when he had called together the chief priests, and the rulers, and the people, said unto them, Ye have brought this man unto me, as one that perverteth the people: and behold, I, having examined him before you, have found no fault in this man touching those things whereof ye accuse him: No, nor yet Herod; for I sent you to him; and lo, nothing worthy of death is done unto him. I will therefore chastise him, and release him. For of necessity he must release one unto them at the feast. And they cried out all at once, saying, Away with this man, and release unto us Barabbas: (who for a certain sedition made in the city, and for murder, was cast into prison.) Pilate therefore, willing to release Jesus, spake again to them. But they cried, saying, Crucify him, crucify him. And he said unto them the third time, Why, what evil hath he done? I have found no cause of death in him: I will therefore chastise him, and let him go. And they were instant with loud voices, requiring that he might be crucified: and the voices of them and of the chief priests prevailed. And Pilate gave sentence that it should be as they required. And he released unto them him that for sedition and murder was cast into prison, whom they had desired; but he delivered Jesus to their will. And as they led him away, they laid hold upon one Simon a Cyrenian, coming out of the country, and on him they laid the cross, that he might bear it after Jesus. And there followed him a great company of people, and of women, which also bewailed and lamented him. But Jesus, turning unto them, said, Daughters of Jerusalem, weep not for me, but weep for yourselves, and for your children. For behold, the days are coming, in the which they shall say, Blessed are the barren, and the wombs that never bare, and the paps which never gave suck. Then shall they begin to say to the mountains, Fall on us; and to the hills, Cover us. For if they do these things in a green tree, what shall be done in the dry? And there were also two others, malefactors, led with him to be put to death. And when they were come to the place which is called Calvary, there they crucified him; and the malefactors, one on the right hand, and the other on the left. Then said Jesus, Father, forgive them, for they know not what they do. And they parted his raiment, and cast lots. And the people stood beholding; and the rulers also with them derided him, saying, He saved others; let him save himself, if he be Christ, the chosen of God. And the soldiers also mocked him, coming to him and offering vinegar, and saying, If thou be the King of the Jews, save thyself. And a superscription also was written over him in letters of Greek, & Latin, & Hebrew, THIS IS THE KING OF THE JEWS. And one of the malefactors, which were hanged, railed on him, saying, If thou be Christ, save thyself, and us. But the other answering rebuked him, saying, Dost not thou fear God, seeing thou art in the same condemnation? And we indeed justly; for we receive the due reward of our deeds, but this man hath done nothing amiss. And he said

LE JEUDI AVANT PAQUES.

qu'il l'eut revêtu d'un vêtement blanc, le renvoya à Pilate. En ce même jour Pilate et Hérode devinrent amis entre eux; car auparavant ils étoient en inimitié ensemble. Alors Pilate, ayant appelé les principaux sacrificateurs, et les gouverneurs, et le peuple, leur dit; vous m'avez présenté cet homme comme pervertissant le peuple; et voici, l'en ayant fait répondre devant vous, je n'ai trouvé en cet homme aucun de ces crimes dont vous l'accusez; ni Hérode non plus: car je vous ai renvoyés à lui, et voici, rien ne lui a été fait qui marque qu'il soit digne de mort: quand donc je l'aurai fait fouetter, je le relâcherai. Or il falloit qu'il leur relâchât quelqu'un à la fête. Et toutes les troupes s'écrièrent ensemble, disant: ôte celui-ci, et relâche-nous Barabbas: (qui avoit été mis en prison pour quelque sédition faite dans la ville avec meurtre.) Pilate donc leur parla encore, voulant relâcher Jésus. Mais ils s'écrioient, disant: crucifie, crucifie-le. Et il leur dit pour la troisième fois: mais, quel mal a fait cet homme? Je ne trouve rien en lui qui soit digne de mort; l'ayant donc fait fouetter, je le relâcherai. Mais ils insistoient à grands cris, demandant qu'il fût crucifié: et leurs cris, et ceux des principaux sacrificateurs se renforçoient. Alors Pilate prononça, que ce qu'ils demandoient fût fait. Et il leur relâcha celui qui pour sédition et pour meurtre avoit été mis en prison, et lequel ils demandoient; et il abandonna Jésus à leur volonté. Et comme ils l'emmenoient, ils prirent un certain Simon, Cyrénien, qui venoit des champs, et le chargèrent de la croix pour la porter après Jésus. Or il étoit suivi d'une grande multitude de peuple, et de femmes, qui se frappoient la poitrine et le pleuroient. Mais Jésus se tournant vers elles, leur dit: filles de Jérusalem, ne pleurez point sur moi, mais pleurez sur vous-mêmes, et sur vos enfans. Car voici, les jours viendront auxquels on dira: bienheureuses sont les stériles, et celles qui n'ont point eu d'enfant; bienheureuses les mamelles qui n'ont point allaité. Alors ils se mettront à dire aux montagnes: tombez sur nous; et aux côteaux: couvrez-nous. Car s'ils font ces choses au bois vert, que sera-t-il fait au bois sec? Deux autres aussi, qui étoient des malfaiteurs, furent menés pour les faire mourir avec lui. Et quand ils furent venus au lieu qui est appelé le têt, ils le crucifiérent là, et les malfaiteurs aussi; l'un à la droite, et l'autre à la gauche. Mais Jésus disoit: Père, pardonne-leur; car ils ne savent ce qu'ils font. Ils firent ensuite le partage de ses vêtemens, et les jetèrent au sort. Et le peuple se tenoit là, regardant; et les gouverneurs aussi se moquoient de lui avec eux, disant: il a sauvé les autres; qu'il se sauve lui-même, s'il est le Christ, l'élu de Dieu. Les soldats aussi se moquoient de lui, s'approchant, et lui présentant du vinaigre, et disant: si tu es le Roi des Juifs, sauve-toi toi-même. Or il y avoit au-dessus de lui un écriteau en lettres grecques, romaines, et hébraïques, en ces mots, CELUI-CI EST LE ROI DES JUIFS. Et l'un des malfaiteurs qui étoient pendus, l'outrageoit, disant: si tu es le Christ, sauve-toi toi-même et nous aussi. Mais l'autre prenant la parole, le tançoit, disant: au moins ne crains-tu point Dieu, puisque tu es dans la même condamnation? Et pour nous, nous y sommes justement, car nous recevons des choses dignes de nos forfaits:

ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ.

ἐσκέπασε μὲ λαμπρὸν φόρεμα, καὶ τὸν ἐπίστρεψε πρὸς τὸν Πιλάτον. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν ὁ Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἔγιναν φίλοι, ὄντες πρότερον ἐχθροί. Ὁ δὲ Πιλάτος καλέσας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ἐφέρετε ἔμπροσθέν μου τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν ἀνακατώνοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, σεῖς παρόντες τὸν ἔκρινα, καὶ δὲν εὗρον πταῖσμα εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ὅσων τὸν κατηγορεῖτε. Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ὅτι σᾶς ἔπεμψα πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ, οὐδὲν ἄξιον θανάτου τοῦ ἔκαμε. Παιδεύσας, λοιπὸν, αὐτὸν θέλω τὸν ἀπολύσειν. Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἵνα τοὺς ἀπολύσῃ καθ' ἑορτὴν ἕνα. Ὅλον δὲ τὸ πλῆθος ἔκραξαν λέγοντες· Βάσαξον τοῦτον, ἀπόλυσόν μας δὲ τὸν Βαραββᾶν. Ὁ ὁποῖος ἦτο διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βαλμένος εἰς τὴν φυλακήν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος τοὺς ὠμίλησεν ἐπιθυμῶν ἵνα ἐλευθερώσῃ τὸν Ἰησοῦν. Οἱ δὲ ἐφώναζον, λέγοντες. Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Τρίτην δὲ φορὰν εἶπε πρὸς αὐτούς· Καὶ τί κακὸν ἐποίησεν οὗτος; πταῖσμα θανάτου δὲν εὗρον εἰς αὐτόν· παιδεύσας λοιπὸν αὐτὸν θέλω τὸν ἀπολύσειν. Αὐτοὶ δὲ θερμῶς ἐζήτουν μὲ μεγάλαις φωναῖς, ἵνα σταυρωθῇ αὐτός· καὶ ἐνδυνάμωνον αἱ φωναί των, καὶ αἱ τῶν Ἀρχιερέων. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποφάσισε ἵνα γένῃ τὸ ζήτημά των. Τοὺς ἀπέλυσε δὲ, τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βαλμένον εἰς τὴν φυλακὴν, τὸν ὁποῖον ἐζήτουν· καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ θέλημά τους. Καὶ ὡσὰν τὸν ἔφερον, ἔπιασαν κάποιόν τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπὸ τὸ χωράφιον, καὶ τον ἐφόρτωσαν μὲ τὸν σαυρὸν, ἵνα τὸν φέρῃ ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Τὸν ἠκολούθει δὲ πλῆθος πολὺ λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἱ ὁποῖαι ἐλυποῦντο καὶ τὸν ἔκλαιον. Γυρίσας δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε δι' ἐμὲ, πλὴν κλαίετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας, καὶ διὰ τὰ τέκνα σας. Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι εἰς τὰς ὁποίας θέλουσιν εἰπεῖν· Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγέννησαν, κοιλίαι καὶ τὰ ὁποῖα δὲν ἐβύζασαν βυζία. Τότε θέλουσιν ἀρχίσειν ἵνα λέγωσιν εἰς τὰ ὄρη· Πέσετε ἐπάνω μας· καὶ εἰς τὰ βουνά· Σκεπάσατέ μας. Ὅτι ἐὰν εἰς τὸ χλωρὸν ξύλον ταῦτα κάμνουσιν, εἰς τὸ ξηρὸν τί θέλει γένειν; Ἐφέρνοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύω, κακοῦργοι, ἵνα θανατωθῶσι μὲ αὐτόν. Καὶ ἀφ' οὗ ἦλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκῆ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους· ἀπὸ τὴν δεξίαν τὸν ἕνα, καὶ τὸν ἄλλον ἀπὸ τὴν ζερβίαν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, συγχώρησέ τους· ὅτι δὲν γνωρίζουσι τί κάμνουσι. Διαμοιραζόμενοι δὲ τὰ φορέματά του, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ ὁ λαὸς ἐστέκετο θεωρῶν. Καὶ ὁ λαὸς καὶ οἱ Ἄρχοντες τὸν ἐνέμπαιζον, λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν, ἂς σώσῃ τὸν ἑαυτόν του, ἐὰν οὗτος εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ. Τὸν ἐνέμπαιζον δὲ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ προσφέροντές του ὀξύδιον, καὶ λέγοντες· Ἐὰν ἐσὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου. Ἦτο δὲ καὶ ἐπιγραφὴ ἀπὲ πάνω του γεγραμμένη, με Ἑλληνικὰ, Ῥωμαϊκὰ, καὶ Ἑβραϊκὰ γράμματα· ΟΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Ἕνας δὲ ἀπὸ τῶν κρεμασθέντων κακούργων τὸν ἐβλασφήμει, λέγων· Ἐὰν σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, σῶσον τὸν ἑαυτόν σου καὶ ἡμᾶς· Ἀποκριθεὶς

GIOVEDI AVANTI LA PASQUA.

sprezzato e schernito, lo vestì d'una veste bianca, e lo rimandò a Pilato. Ed Erode e Pilato divennero amici insieme in quel giorno: perciocchè per l'adietro erano stati in inimicizia fra loro. E Pilato, chiamati insieme i principali sacerdoti, ed i magistrati e il popolo; disse loro: voi m'avete fatto comparir quest' uomo davanti, come se egli sviasse il popolo; ed ecco, avendolo io in presenza vostra esaminato, non ho trovato in lui alcuna colpa di quelle delle quali l' accusate. Ma non pure Erode, conciosiacosachè io v' abbia mandati a lui; ed ecco, non gli è stato fatto nulla, onde egli sia giudicato degno di morte. Io adunque lo gastigherò, e poi lo libererò. Or gli conveniva di necessità liberar loro uno, ogni dì di festa. E tutta la moltitudine gridò, dicendo: togli costui, e liberaci Barabba. Costui era stato incarcerato per una sedizione, fatta nella città con omicidio. Perciò Pilato da capo parlò loro, desiderando liberar Gesù. Ma essi gridavano in contrario, dicendo: crocifiggilo, crocifiggilo. Ed egli la terza volta disse loro: ma pure che male ha fatto costui? Io non ho trovato in lui colpa alcuna degna di morte. Io adunque lo gastigherò, e lo libererò. Ma essi facevano istanza con gran grida, chiedendo che fosse crocifisso. E le lor grida, e quelle de' principali sacerdoti, si rinforzavano. E Pilato pronunziò che fosse fatto ciò che chiedevano; e liberò lor colui, ch'era stato incarcerato per sedizione, e per omicidio, il quale essi aveano chiesto; e rimise Gesù alla lor volontà. E come essi lo menavano, presero un certo Simon Cireneo, che veniva da' campi, e gli misero addosso la croce, per portarla dietro a Gesù. Or una gran moltitudine di popolo e di donne, lo seguitava le quali ancora facevano cordoglio, e lo lamentavano. Ma Gesù, rivoltosi a loro, disse: Figliuole di Gerusalemme, non piagnete per me, anzi piagnete per voi stesse e per i vostri figliuoli; perciocchè, ecco i giorni vengono, che si dirà: beate le sterili, e beati i corpi che non hanno partorito, e le mammelle che non hanno lattato. Allora prenderanno a dire a' monti: cadeteci addosso, ed a' colli, copriteci; perciocchè se fanno queste cose al legno verde, che sarà egli fatto al secco? Or, due altri ancora ch' erano malfattori, erano menati con lui, per esser fatti morire. E quando furono andati al luogo, detto del teschio, crocifissero quivi lui ed i malfattori, l' uno a destra, l' altro a sinistra. E Gesù diceva: Padre, perdona loro, perciocchè non sanno quel che fanno. Poi, avendo fatte delle parti de' suoi vestimenti, trassero le sorti. E 'l popolo stava quivi, riguardando; ed anche i rettori insieme col popolo lo beffavano; dicendo: egli ha salvati gli altri, salvi sè stesso, se pur costui è il Cristo, l' eletto di Dio. Or i soldati ancora lo schernivano, accostandosi e presentandogli dell' aceto, e dicendo: se tu sei il re de' Giudei, salva te stesso. Or v' era anche questo titolo disopra al suo capo, scritto in lettere Greche, Romane, ed Ebraiche: COSTUI E IL RE DE' GIUDEI. Or l' uno de' malfattori appiccati lo ingiuriava, dicendo: se tu sei il Cristo, salva te stesso e noi. Ma l'altro, rispondendo, lo sgridava, dicendo: non hai tu timore non pur di Dio, essendo nel medesimo supplizio? E noi di vero vi siamo giustamente; perciocchè riceviamo la condegna pena de' nostri fatti; ma costui non ha commesso alcun misfatto. Poi disse a

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Quinta ante Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Donnerſtage vor Oſtern.

den Pilatus und Herodes Freunde mit einander; denn zuvor waren ſie einander feind. Pilatus aber rief die Hohenprieſter, und die Oberſten, und das Volk zuſammen, und ſprach zu ihnen: Ihr habt dieſen Menſchen zu mir gebracht, als der das Volk abwende. Und ſiehe, ich habe ihn vor euch verhöret, und finde an dem Menſchen der Sache keine, der ihr ihn beſchuldiget: Herodes auch nicht; denn ich habe euch zu ihm geſandt, und ſiehe, man hat nichts auf ihn gebracht, das des Todes werth ſey. Darum will ich ihn züchtigen und los laſſen. Denn er mußte ihnen einen nach Gewohnheit des Feſtes los geben. Da ſchrie der ganze Hauſe, und ſprach: Hinweg mit dieſem, und gieb uns Barabbam los. Welcher war um eines Aufruhrs, ſo in der Stadt geſchehen war, und um eines Mordes willen, ins Gefängniß geworfen. Da rief Pilatus abermal zu ihnen, und wollte Jeſum los laſſen. Sie rieſen aber, und ſprachen: Kreuzige, kreuzige ihn. Er aber ſprach zum dritten mal zu ihnen: Was hat denn dieſer übels gethan? Ich finde keine Urſach des Todes an ihm, darum will ich ihn züchtigen und los laſſen. Aber ſie lagen ihm an mit großem Geſchrey, und forderten, daß er gekreuziget würde. Und ihr und der Hohenprieſter Geſchrey nahm überhand. Pilatus aber urtheilte, daß ihre Bitte geſchähe; und ließ den los, der um Aufruhrs und Mords willen war ins Gefängniß geworfen, um welchen ſie baten; aber Jeſum übergab er ihrem Willen. Und als ſie ihn hin führeten, ergriffen ſie einen, Simon von Kyrene, der kam vom Felde, und legten das Kreuz auf ihn, daß er es Jeſu nachtrüge. Es folgte ihm aber nach ein großer Hauſe Volks, und Weiber, die klagten und bewemeten ihn. Jeſus aber wandte ſich um zu ihnen, und ſprach: Ihr Töchter von Jeruſalem, weinet nicht über mich, ſondern weinet über euch ſelbſt, und über eure Kinder. Denn ſiehe, es wird die Zeit kommen, in welcher man ſagen wird: Selig ſind die Unfruchtbaren, und die Leiber, die nicht geboren haben, und die Brüſte, die nicht geſäuget haben. Dann werden ſie anfangen zu ſagen zu den Bergen: Fallet über uns! und zu den Hügeln: Decket uns! Denn ſo man das thut am grünen Holze, was will am dürren werden? Es wurden aber auch hingeführet zween andere Uebelthäter, daß ſie mit ihm abgethan würden. Und als ſie kamen an die Stätte, die da heißt Schädelſtätte, kreuzigten ſie ihn daſelbſt, und die Uebelthäter mit ihm, einen zur Rechten, und einen zur Linken. Jeſus aber ſprach: Vater, vergieb ihnen, denn ſie wiſſen nicht, was ſie thun. Und ſie theileten ſeine Kleider, und warfen das Loos darum. Und das Volk ſtand, und ſah zu. Und die Oberſten ſamt ihnen ſpotteten ſeiner, und ſprachen: Er hat andern geholfen, er helfe ihm ſelber, iſt er Chriſt, der Auserwählte Gottes. Es verſpotteten ihn auch die Kriegsknechte, traten zu ihm, und brachten ihm Eſſig, und ſprachen: Biſt du der Juden König, ſo hilf dir ſelber. Es war auch oben über ihm geſchrieben die Ueberſchrift, mit griechiſchen, und lateiniſchen, und ebräiſchen Buchſtaben: Dieß iſt der Juden König. Aber der Uebelthäter einer, die da gehenkt waren, läſterte ihn, und ſprach: Biſt du Chriſtus, ſo hilf dir ſelbſt und uns. Da antwortete der andere, ſtrafte ihn, und ſprach: Und du fürchteſt dich auch nicht vor Gott, der du doch in gleicher Verdammniß biſt? Und zwar wir ſind billig darinnen, denn wir empfangen, was unſere Thaten

EL JUEVES ANTES DE PASCUA.

le respondia. Y estaban los Príncipes de los Sacerdotes, y los Escribas acusándole con grande instancia. Y Herodes con sus soldados le despreció: y escarneciéndole, le hizo vestir de una ropa blanca, y le volvió á enviar á Pilato. Y aquel dia quedáron amigos Herodes, y Pilato: porque ántes eran enemigos entre sí. Pilato pues llamó á los Príncipes de los Sacerdotes, y á los Magistrados, y al pueblo, y les dixo: Me habeis presentado este hombre, como pervertidor del pueblo, y ved que preguntándole yo delante de vosotros, no hallé en este hombre culpa alguna de aquellas, de que le acusais. Ni Herodes tampoco: porque os remití á él, y he aquí que nada se ha probado, que merezca muerte. Y así le soltaré despues de haberlo castigado. Y debia soltarles uno en el dia de la fiesta. Y todo el pueblo dió voces á una, diciendo: Haz morir á éste, y suéltanos á Barrabas. Este habia sido puesto en la cárcel por cierta sedicion acaecida en la ciudad, y por un homicidio. Y Pilato les habló de nuevo, queriendo soltar á Jesus. Mas ellos volvian á dar voces, diciendo: Crucifícale, crucifícale. Y él tercera vez les dixo: ¿Pues qué mal ha hecho éste? Yo no hallo en él ninguna causa de muerte: le castigaré pues, y lo soltaré. Mas ellos insistian pidiendo á grandes voces, que fuese crucificado, y crecian mus sus voces. Y Pilato juzgó que se hiciera lo que ellos pedian. Y les soltó al que por sedicion, y homicidio habia sido puesto en la cárcel, al qual habian pedido: y entregó á Jesus á la voluntad de ellos. Y quando lo lleváron, tomáron un hombre de Cirene, llamado Simon, que venia de una granja: y le cargáron la cruz, para que la llevase en pos de Jesus. Y le seguía una grande multitud de pueblo, y de mugeres, las quales lo plañían, y lloraban. Mas Jesus, volviéndose hácia ellas, les dixo: Hijas de Jerusalém, no lloreis sobre mí: ántes llorad sobre vosotras mismas, y sobre vuestros hijos. Porque vendrán dias, en que dirán: Bienaventuradas las estériles, y los vientres que no concibiéron, y los pechos que no diéron de mamar. Entónces comenzarán á decir á los montes: Caed sobre nosotros; y á los collados: Cubridnos. Porque si en el árbol verde hacen esto, ¿en el seco, qué se hará? Y llevaban tambien con él otros dos, que eran malhechores, para hacerlos morir. Y quando llegáron al lugar, que se llama de la Calavera, le crucificáron allí: y á los ladrones, uno á la derecha, y otro á la izquierda. Mas Jesus decía: Padre, perdónalos; porque no saben lo que hacen. Y dividiendo sus vestidos, echáron suertes. Y el Pueblo estaba mirando, y los Príncipes juntamente con él, le denostaban, y decian: A otros hizo salvos, sálvese á sí mismo, si éste es el Christo; el escogido de Dios. Le escarnecian tambien los soldados, acercándose á él, y presentándole vinagre, y diciendo: Si tú eres el Rey de los Judíos, sálvate á tí mismo. Y habia tambien sobre él un título escrito en letras Griegas, Latinas, y Hebraicas: ESTE ES EL REY DE LOS JUDIOS. Y uno de aquellos ladrones, que estaban colgados, le injuriaba, diciendo: Si tú eres el Christo, sálvate á tí mismo, y á nosotros. Mas el otro respondiendo, le reprehendió, diciendo: Ni aun tú temes á Dios, estando en el mismo suplicio. Y nosotros en verdad por nuestra culpa, porque recibimos lo que merecen nuestras obras: mas éste ningun mal ha hecho: y decía á Jesus: Señor,

LATINA ET GRÆCA.

FERIA QUINTA ANTE PASCHA.

nam remisi vos ad illum: et ecce, nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. Necesse autem habebat dimittere eis, per diem festum, unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: Tolle hunc, et dimitte nobis Barabbam; qui erat, propter seditionem quamdam factam in civitate, et homicidium, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Ille autem tertio dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, et dimittam. At illi instabant vocibus magnis, postulantes ut crucifigeretur: et invalescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum, qui, propter homicidium et seditionem, missus fuerat in carcerem, quem petebant, Jesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simonem quemdam Cyrenensem, venientem de villa: et imposuerunt illi crucem, portare post Jesum. Sequebatur autem illum multa turba populi, et mulierum, quæ plangebant, et lamentabantur eum. Conversus autem ad illas Jesus, dixit: Filiæ Jerusalem, nolite flere super me: sed super vos ipsas flete, et super filios vestros: quoniam, ecce, venient dies, in quibus dicent: Beatæ steriles, et ventres, qui non genuerunt, et ubera, quæ non lactaverunt. Tunc incipient dicere montibus: Cadite super nos: et collibus: Operite nos. Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? Ducebantur autem et alii duo nequam cum eo, ut interficerentur. Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Calvariæ, ibi crucifixerunt eum; et latrones, unum a dextris, et alterum a sinistris. Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes. Et stabat populus spectans, et deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios salvos fecit: se salvum faciat, si hic est Christus Dei electus. Illudebant autem ei et milites accedentes, et acetum offerentes ei, dicentes: Si tu es rex Judæorum, salvum te fac. Erat autem et superscriptio scripta super eum literis Græcis, et Latinis, et Hebraicis: HIC EST REX JUDÆORUM. Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum et nos. Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es? Et nos quidem juste; nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Et

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρῴδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαὸν, Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ. Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα. Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγοντες· Αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακήν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀρχιερέων. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν. Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὄπισθε τοῦ Ἰησοῦ. Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνων αὐτόν. Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν. Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς. Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσιν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Passionis Domini.

ANGLICANA ET GALLICA.

GOOD FRIDAY.

unto Jesus, Lord, remember me when thou comest into thy kingdom. And Jesus said unto him, Verily I say unto thee, To-day shalt thou be with me in paradise. And it was about the sixth hour: and there was darkness over all the earth until the ninth hour. And the sun was darkened, and the veil of the temple was rent in the midst. And when Jesus had cried with a loud voice, he said, Father, into thy hands I commend my spirit: and having said thus, he gave up the ghost. Now when the centurion saw what was done, he glorified God, saying, Certainly this was a righteous man. And all the people that came together to that sight, beholding the things that were done, smote their breasts, and returned. And all his acquaintance, and the women that followed him from Galilee, stood afar off, beholding these things.

GOOD FRIDAY.

The Collects.

ALMIGHTY God, we beseech thee graciously to behold this thy family, for which our Lord Jesus Christ was contented to be betrayed, and given up into the hands of wicked men, and to suffer death upon the cross, who now liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

ALMIGHTY and everlasting God, by whose Spirit the whole body of the Church is governed and sanctified; Receive our supplications and prayers, which we offer before thee for all estates of men in thy holy Church, that every member of the same, in his vocation and ministry, may truly and godly serve thee: through our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

O MERCIFUL God, who hast made all men, and hatest nothing that thou hast made, nor wouldest the death of a sinner, but rather that he should be converted and live; Have mercy upon all Jews, Turks, Infidels, and Hereticks, and take from them all ignorance, hardness of heart, and contempt of thy Word; and so fetch them home, blessed Lord, to thy flock, that they may be saved among the remnant of the true Israelites, and be made one fold under one shepherd, Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Spirit, one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. Heb. 10. 1.

THE law having a shadow of good things to come, and not the very image of the things, can never with those sacrifices, which they offered year by year continually, make the comers thereunto perfect: for then would they not have ceased to be offered? because that the worshippers once purged should have had no more conscience of sins. But in those sacrifices there is a remembrance again made of sins every year. For it is not possible that the blood of bulls and of goats should take away sins. Wherefore, when he cometh into the world, he saith, Sacrifice and offering thou wouldest not,

LE VENDREDI SAINT.

mais celui-ci n'a rien fait qui ne se dût faire. Puis il disoit à Jésus: Seigneur, souviens-toi de moi quand tu viendras en ton règne. Et Jésus lui dit: en vérité je te dis, qu'aujour-d'hui tu seras avec moi en paradis. Or il étoit environ six heures; et il se fit des ténèbres par tout le pays jusques à neuf heures. Et le soleil fut obscurci, et le voile du temple se déchira par le milieu. Et Jésus, criant à haute voix, dit: Père, je remets mon esprit entre tes mains: et ayant dit cela, il rendit l'esprit. Or le centenier, voyant ce qui étoit arrivé, glorifia Dieu, disant: certes cet homme étoit juste. Et toutes les troupes qui s'étoient assemblées à ce spectacle, voyant les choses qui étoient arrivées, s'en retournoient, frappant leurs poitrines. Et tous ceux de sa connoissance, et les femmes qui l'avoient suivi de Galilée, se tenoient loin, regardant ces choses.

LE VENDREDI SAINT.

Les Collectes.

VEUILLE, Seigneur, regarder favorablement cette tienne famille, pour laquelle notre Seigneur Jésus-Christ a bien voulu être trahi, et livré entre les mains des méchans, pour souffrir la mort de la croix; lequel maintenant vit et règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul béni éternellement. *Amen.*

DIEU tout-puissant et éternel, qui conduis et sanctifies par ton Saint Esprit tout le corps de l'église; reçois les prières et les supplications que nous te présentons pour toutes les différentes conditions de ceux qui le composent, afin que chacun de ses membres te puisse servir en toute sincérité et en toute piété, selon sa charge et sa vocation, par Jésus-Christ notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

O DIEU miséricordieux, qui as créé tous les hommes, et qui ne hais rien de ce que tu as fait, qui aussi ne demandes point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se convertisse et qu'il vive; aie pitié de tous les Juifs, de tous les Turcs, de tous les Infidèles, et de tous les Hérétiques; ôte-leur toute ignorance, tout endurcissement de cœur, et tout mépris de ta parole. Veuille, ô notre bon Dieu, les ramener à ta bergerie, afin qu'ils soient sauvés avec le reste des véritables Israëlites, ne faisant plus qu'un seul troupeau sous un seul pasteur, Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

L'Epître, Héb. x. 1.

LA Loi ayant l'ombre des biens à venir, et non la vive image des choses, ne peut jamais, par les mêmes sacrifices que l'on offre continuellement chaque année, sanctifier ceux qui s'y adressent: autrement n'eussent-ils pas cessé d'être offerts; puisque les sacrifians étant une fois purifiés, ils n'eussent plus eu aucune conscience de péche. Or il y a dans ces sacrifices une commémoration des péchés réitérée d'année en année. Car il est impossible que le sang des taureaux et des boucs ôte les péchés: c'est pourquoi, Jésus-Christ, en entrant au monde, a dit: tu n'as point voulu de sacrifice ni d'offrande, mais tu m'as approprié un

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

δὲ ὁ ἕτερος τὸν ὠνείδιζε, λέγων· Δὲν φοβᾶσαι τὸν Θεὸν, ὅτι αὐτὸς εἶσαι εἰς τὸ ἴδιον κρίμα; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἐπειδὴ ἄξια τῶν ὅσων ἐπράξαμεν, λαμβάνομεν· οὗτος δὲ δὲν ἔπραξε τίποτε ἄτοπον. Καὶ ἔλεγε τοῦ Ἰησοῦ. Ἐνθυμήσου με, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς εἰς τὴν βασιλείαν σου. Καὶ τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Ἀμὴν, σοὶ λέγω, σήμερον μετ' ἐμοῦ θέλεις εἶναι εἰς τὴν παράδεισον. Ἐπλησίαζε δὲ ἡ ὥρα ἕκτη, καὶ ἐγένετο σκότος ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως τῆς ὥρας τῆς ἐννάτης. Καὶ ἐσκοτίνιασεν ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ εἰς τὸ μέσον. Καὶ φωνήσας μεγάλην φωνὴν ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς τὰς χεῖράς σου παραδίδω τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξεψύχησεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος. Καὶ πάντες οἱ συναθροισθέντες λαοὶ, εἰς ταύτην τὴν θεωρίαν, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, κτυποῦντες τὰ στήθη των ἐγύριζον. Ἐμειναν δὲ πάντες οἱ γνώριμοί του μακρὰν, καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας τὸν ἠκολούθησαν γυναῖκαι, βλέπουσαι ταῦτα.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, *παρακαλεμένε σε κύτταξον φιλανθρώπως ἐπὶ ταύτην σου τὴν οἰκίαν, ἐξ' αἰτίας τῆς ὁποίας, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπέμεινε 'να προδωθῇ εἰς τὰς χεῖρας πονηρῶν ἀνθρώπων, καὶ 'να πάθῃ τὸν τὲ σαυρὸ θάνατον, ὁ ὁποῖος τῶρα ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα ὅλον τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας κυβερνᾶται, καὶ ἁγιάζεται, προσδέχου τὰς παρακαλέσεις μας τὰς ὁποίας σοῦ προσφέρομεν ὑπὲρ κάθε τάξεως τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ σου ἀνθρώπων, ὅπως κάθε μέλος αὐτῆς, εἰς τὴν ἑαυτοῦ κλήσιν καὶ ὑπηρεσίαν, δυνηθῇ ἀληθῶς, καὶ εὐσεβῶς 'να σὲ δουλεύσῃ, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.*

ΕΛΕΗΜΟΝΑ Θεὲ, *ὁ πλάσας πάντας τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ὁ μὴ μισῶν οὐδὲν ἀφ' ὅτι ἔπλασας, ὁ μὴ ἐπιθυμῶν τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ μᾶλλον 'να μετανοήσῃ καὶ 'να ζήσῃ, ἐλέησον Κύριε πάντας τοὺς Ἰουδαίους καὶ τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς Ἀπίστους, καὶ τοὺς Αἱρετικοὺς, καὶ σῶσον αὐτοὺς ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἀμαθίας, ἀπὸ σκληρότητος καρδίας, καὶ τὴν τῶν λόγων σου καταφρόνησιν· καὶ οὕτω, εὐλογητὲ Κύριε, μετάφερέ τους εἰς τὸ κοπάδιόν σου, ὅπως μετὰ τῶν ἐπιλοίπων καὶ ἀληθῶς Ἰσραηλιτῶν, σωθῶσι καὶ γενηθῶσιν ἕνα κοπάδιον ὑφ' ἑνὸς βωσκὸ, τὸ Ἰησοῦ Χριστὸ, τὸ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος, μελὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἑνὸς Θεοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ι'. α'.

ΕΠΕΙΔΗ *ὁ νόμος ἔχων σκιὰν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ ὄχι τὴν αὐτὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, δὲν δύναται ποτὲ 'να τελειώσῃ τοὺς τῷ Ἱερῷ πλησιάζοντας, διὰ μέσου τῶν κατὰ χρόνον προσφερομένων αὐτῶν θυσιῶν. Διότι ἀλλέως ἤθελον παύσῃ ἀπὸ τοῦ 'να προσφέρωνται. Καὶ γὰρ οἱ λητουργοῦντες, μίαν φορὰν καθαρισμένοι, δὲν ἤθελον ἔχῃ πλέον καμμίαν συνείδησιν ἁμαρτιῶν. Ἀλλ' εἰς αὐτὰς τὰς θυσίας γίνεται εἰς κάθε χρόνον ἀνάμνησις ἁμαρ-*

VENERDI SANTO.

Gesù, Signore: ricordati di me quando sarai venuto nel tuo regno. E Gesù gli disse: io ti dico in verità, che oggi tu sarai meco in Paradiso. Or era intorno alle sei ore, e si fecero tenebre sopra tutta la terra, infino alle nove. Ed il sole scurò, e la cortina del tempio si fendè per mezzo. E Gesù dopo aver gridato con gran voce, disse: Padre, io rimetto lo spirito mio nelle tue mani. E, detto questo, rendè lo spirito E 'l Centurione, veduto ciò ch' era avvenuto, glorificò Iddio, dicendo: veramente quest' uomo era giusto. E tutte le turbe ch' erano radunate a questo spettacolo, vedute le cose ch' erano avvenute, sene tornarono, battendosi il petto. Or, tutti i suoi conoscenti e le donne che l' avevano insieme seguitato da Galilea, si fermarono da lontano, riguardando queste cose.

VENERDI SANTO.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, noi ti preghiamo di riguardar benignamente questa tua famiglia, per la quale il nostro Signor Gesù Cristo acconsentì d' esser tradito, e dato nelle mani di gente scellerata, e patir la morte della croce, il quale ora vive e regna con te, e lo Spirito Santo, un sol Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

IDDIO eterno e onnipotente, per il cui spirito tutto 'l corpo della chiesa è governato e santificato, accetta le nostre suppliche, le quali ti offeriamo per lo stato di tutti quelli che sono della tua santa chiesa, acciocchè ogni membro d' essa, nella sua vocazione e ministerio, ti serva piamente e fedelmente, per Gesù Cristo, nostro Signore e Salvatore. *Amen.*

O DIO misericordioso, che hai creati tutti gli uomini, e non abborisci niente di tutto quello che hai creato, nè desideri la morte del peccatore, ma piuttosto che si converta e viva, abbi pietà di tutti gli Ebrei, Turchi, Infedeli, ed Eretici, e togli da loro ogni sorta d' ignoranza, induramento di cuore, e disprezzo della tua parola, e raccoglili talmente al tuo gregge, o Signore, che siano salvati co 'l restante dei veri Israeliti, e siano resi un sol ovile sotto un pastore, Gesù Cristo, nostro Signore, il qual vive e regna con te, e lo Spirito Santo, un sol Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L'Epistola. Ebr. x. 1.

AVENDO la legge l' ombra de' futuri beni, non l' immagine viva stessa delle cose, non può giammai per que' sacrifizj che sono gli stessi ogni anno, i quali son del continuo offerti, santificar quelli che vi s' accostano. Altrimenti, sarebber restati d' esser offerti; perciocchè coloro che fanno il servigio divino, essendo una volta purificati, non avrebbero più avuta alcuna coscienza di peccati. Ma in essi si fa ogni anno commemorazion de' peccati; perciocchè egli è impossibile che 'l sangue di tori, e di caproni tolga i peccati. Perciò, entrando egli nel mondo dice: tu non hai voluto sacrifizio,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Passionis Domini.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Charfreytage.

werth ſind: dieſer aber hat nichts Ungeſchicktes gehandelt. Und ſprach zu Jeſu: Herr, gedenke an mich, wenn du in dein Reich kommſt. Und Jeſus ſprach zu ihm: Wahrlich, ich ſage dir, heute wirſt du mit mir im Paradieſe ſeyn. Und es war um die ſechſte Stunde, und es ward eine Finſterniß über das ganze Land, bis an die neunte Stunde, und die Sonne verlor ihren Schein, und der Vorhang des Tempels zerriß mitten entzwey. Und Jeſus rief laut und ſprach: Vater, ich befehle meinen Geiſt in deine Hände. Und als er das geſagt, verſchied er. Da aber der Hauptmann ſah, was da geſchah, pries er Gott, und ſprach: Fürwahr, dieſer iſt ein frommer Menſch geweſen. Und alles Volk, das dabey war und zuſah, da ſie ſahen, was da geſchah; ſchlugen ſie an ihre Bruſt, und wandten wieder um. Es ſtanden aber alle ſeine Verwandte von ferne, und die Weiber, die ihm aus Galiläa waren nachgefolget, und ſahen das alles.

Am Charfreytage.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, wir bitten dich, ſiehe gnädig auf dieſe deine Gemeine, für welche unſer Herr, Jeſus Chriſtus, ſich verrathen und in die Hände der Ungerechten überantworten ließ, und den Tod am Kreutze willig duldete, der mit dir und dem heiligen Geiſte, ein einiger Gott, lebt und regiert in Ewigkeit. Amen.

Allmächtiger und ewiger Gott, durch deſſen Geiſt der ganze Körper der Kirche regiert und geheiligt wird. Nimm unſer Gebet und Flehen gnädig an, welches wir für alle Stände der Menſchen, die zu deiner heiligen Kirche gehören, dir darbringen, daß jedes Mitglied derſelben in ſeinem Berufe und Amte dir treulich und gottſelig dienen möge, durch unſern Herrn und Erlöſer Jeſum Chriſtum. Amen.

O barmherziger Gott, der du alle Menſchen geſchaffen haſt, und keines deiner Geſchöpfe haſſeſt, auch nicht willſt des Sünders Tod, ſondern daß er ſich bekehre und lebe! Erbarme dich aller Juden, Türken, Ungläubigen und Ketzer; nimm alle Unwiſſenheit, Herzenshärtigkeit und Verachtung deines Wortes von ihnen weg, und bringe ſie, gütiger Gott, zu deiner Heerde zurück, daß ſie mit den übergebliebenen wahren Iſraeliten gerettet und eine Heerde unter einem Hirten, Jeſu Chriſto, unſerm Herrn, werden mögen, der mit dir und dem heiligen Geiſte, ein einiger Gott, lebt und regiert in alle Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Hebr. 10, 1—25.

Denn das Geſetz hat den Schatten von den zukünftigen Gütern, nicht das Weſen der Güter ſelbſt. Alle Jahre muß man opfern immer einerley Opfer, und kann nicht, die da opfern, vollkommen machen. Sonſt hätte das Opfern aufgehöret, wo die, ſo am Gottesdienſte ſind, kein Gewiſſen mehr hätten von den Sünden, wenn ſie einmal gereiniget wären. Sondern es geſchiehet nur durch dieſelbigen ein Gedächtniß der Sünden alle Jahre. Denn es iſt unmöglich durch Ochſen- und Bocksblut Sünden wegnehmen. Darum, da er in die Welt kommt, ſpricht er: Opfer und Gaben haſt du nicht gewollt, den Leib aber haſt du mir zubereitet. Brandopfer und Sündopfer gefallen dir nicht. Da ſprach ich: Siehe, ich komme, im Buch ſtehet vornehmlich von

EL VIERNES SANTO.

acuérdate de mí, quando vinieres á tu reyno. Y Jesus le dixo: En verdad te digo: Que hoy serás conmigo en el Paraiso. Y era ya casi la hora de sexta, y toda la tierra se cubrió de tinieblas hasta la hora de nona. Y se obscureció el Sol: y el velo del templo se rasgó por medio. Y Jesus, dando una grande voz, dixo: Padre, en tus manos encomiendo mi espíritu. Y diciendo esto, espiró. Y quando vió el Centurion lo que habia acontecido, glorificó á Dios, diciendo: Verdaderamente este hombre era justo. Y todo el gentio, que asistia á este espectáculo, y veía lo que pasaba, se volvia, dándose golpes en los pechos. Y todos los conocidos de Jesus, y las mugeres, que le habian seguido de Galiléa, estaban de léjos mirando estas cosas.

EL VIERNES SANTO.

Las Colectas.

DIOS Todo-poderoso, te suplicamos que mires con ojos de misericordia á esta tu familia por la qual nuestro Señor Jesu Christo tuvo á bien ser entregado á traycion en manos de hombres malvados, y sufrir muerte de cruz; y ahora vive y reyna contigo y el Espiritu Santo, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

DIOS Todo-poderoso, y Eterno, que por tu Santo Espiritu riges y santificas todo el cuerpo de la Iglesia; convierte tus oidos á las oraciones que te ofrecemos por todos los miembros de tu Iglesia de qualquier estado y condicion, que sean; y haz que cada qual en su vocacion y ministerio te sirva devota y sinceramente; mediante nuestro Señor y Redentor Jesu Christo. *Amen.*

DIOS Misericordioso, Criador del Genero Humano, que no aborreces ninguna de tus obras, ni quieres la muerte del pecador, antes bien que se convierta y viva; compadecete de los Judios, Turcos, Infieles y Hereges, aparta de ellos toda ignorancia, dureza de corazon, y menosprecio de tu Palabra; y por tu misericordia, conducelos de tal modo á tu rebaño, que sean salvos con el residuo de los verdaderos Israelitas, y se reunan en un aprisco y baxo un solo Pastor, Jesu Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo y el Espiritu Santo, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. Heb. 10. 1.

PORQUE la Ley teniendo la sombra de los bienes venideros, no la misma imágen de las cosas, nunca podia por aquellas mismas víctimas que se ofrecen sin cesar cada año, hacer perfectos á los que se llegan: de otra manera hubieran cesado de ofrecerse: porque no se tendrian por pecadores de allí adelante, los que una vez habian sido purificados: mas en los mismos sacrificios se hace memoria de los pecados cada año. Porque es imposible que con sangre de toros, y de machos de cabrío se quiten los pecados. Por lo qual entrando en el mundo, dice: Sacrificio, y ofrenda no quisiste: mas me apropiaste cuerpo: holocaus-

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

dicebat ad Jesum: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: Amen, dico tibi: Hodie mecum eris in Paradiso. Erat autem fere hora sexta, et tenebræ factæ sunt in universam terram usque in horam nonam. Et obscuratus est sol: et velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna, Jesus ait: Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens, exspiravit. Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: Vere hic homo justus erat. Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, et videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua, revertebantur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa, hæc videntes.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE, SEU DIES PASSIONIS DOMINI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! hanc familiam tuam, quæsumus, clementer respice, pro qua Dominus noster Jesus Christus prodi, in manus nocentum tradi, et in cruce mortem subire non recusavit; qui jam vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu Sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

OMNIPOTENS et sempiterne Deus! cujus Spiritu Ecclesiæ corpus universum regitur ac sanctificatur, supplicationes ac preces nostras, quas tibi offerimus pro omnibus ordinibus eorum qui sanctæ Ecclesiæ tuæ accensentur, propitius exaudi; ut omnes et singuli, pro suo quisque munere et ministerio, pie ac sincere tibi serviant, per Dominum et Servatorem nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

O MISERICORS Deus, omnium hominum creator! qui nihil odisti eorum quæ condidisti, neque vis mortem peccatoris, sed potius ut convertatur ac vivat; miserere Judæorum, Turcarum, Infidelium ac Hæreticorum omnium; aufer ab iis omnem ignorantiam ac duritiem cordis, et contemptum verbi tui, et eos ita adducas, misericors Domine, ad gregem tuum, ut serventur inter reliquias veri Israelis, fiantque unum ovile sub uno pastore, Jesu Christo, Domino nostro, qui vivit et regnat una tecum et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Epistola. Heb. x. 1.

UMBRAM enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum, per singulos annos eisdem ipsis hostiis, quas offerunt indesinenter, nunquam potest accedentes perfectos facere: alioquin cessassent offerri; ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati cultores semel

ΕΝ ΗΜΕΡΑι ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σα παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος ὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

ΕΝ ΗΜΕΡΑι ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπταί.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ἀντιβολοῦμέν σε ἐπὶ τὴν οἰκίαν σου ταύτην φιλανθρώπως ἔπιδε, ὑπὲρ ἧς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προδοθῆναι, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐπιτρεφθῆναι, καὶ τὸν τοῦ σταυροῦ θάνατον ὑπομεῖναι ἠυδόκησεν, ὃς νῦν ζῇ καὶ βασιλεύει σὺν σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ᾧ αἰώνιε Θεὸς, οὗ τῷ Πνεύματι ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα διοικεῖται καὶ ἁγιάζεται, προσδέχου ἃς ἐνώπιόν σου ἱκετηρίας καὶ δεήσεις ὑπὲρ πάσης καθόλου τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεως προσφέρομεν, ὥστε ἕκαστον τοπαράπαν αὐτῆς μέλος ἐν τῇ ἑαυτοῦ κλήσει καὶ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἀληθῶς καὶ εὐσεβῶς σοι λατρεύειν, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΛΕΗΜΩΝ Θεὸς, ὁ πάντας τοὺς ἀνθρώπους δημιουργήσας, καὶ οὐδὲν ὧν ἔκτισω μισήσας, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον ἁμαρτωλῶ, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα ἀποστρέψῃ καὶ ζῇ, ἐλέησον Κύριε τοὺς Ἰουδαίους τε καὶ τοὺς Τούρκους, καὶ τοὺς Ἀπίστους, καὶ τοὺς Αἱρετικοὺς, καὶ ἀφαίρου αὐτοὺς τὴν ἄγνοιαν, τὴν τε τῆς καρδίας πώρωσιν, καὶ τὴν τοῦ λόγου σου καταφρόνησιν, καὶ οὕτως, εὐλογητὲ Κύριε, εἰς τὴν ποίμνην σου αὐτοὺς ἐπανάγαγε, ἵνα μετὰ τοῦ καταλείμματος τῶν ὄντως Ἰσραηλιτῶν διασωθῶσι, καὶ γενηθῶσι μία ποίμνη ὑφ' ἑνὸς Ποιμένος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἑνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ι'. α'.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ἐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους· Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Passionis Domini.

ANGLICANA ET GALLICA.

GOOD FRIDAY.

but a body hast thou prepared me: In burnt-offerings and sacrifices for sin thou hast had no pleasure: Then said I, Lo, I come (in the volume of the book it is written of me) to do thy will, O God. Above, when he said, Sacrifice and offering, and burnt-offerings, and offering for sin thou wouldest not, neither hadst pleasure therein, which are offered by the Law: then said he, Lo, I come to do thy will, O God. He taketh away the first, that he may establish the second. By the which will we are sanctified, through the offering of the body of Jesus Christ once for all. And every priest standeth daily ministering, and offering oftentimes the same sacrifices, which can never take away sins. But this man, after he had offered one sacrifice for sins, for ever sat down on the right hand of God; from henceforth expecting till his enemies be made his foot-stool. For by one offering he hath perfected for ever them that are sanctified: Whereof the Holy Ghost also is a witness to us: for after that he had said before, This is the covenant that I will make with them after those days, saith the Lord, I will put my laws into their hearts, and in their minds will I write them; and their sins and iniquities will I remember no more. Now where remission of these is, there is no more offering for sin. Having therefore, brethren, boldness to enter into the holies by the blood of Jesus, by a new and living way, which he hath consecrated for us, through the veil, that is to say, his flesh; and having an High Priest over the house of God; let us draw near with a true heart, in full assurance of faith, having our hearts sprinkled from an evil conscience, and our bodies washed with pure water, Let us hold fast the profession of our faith without wavering; for he is faithful that promised; and let us consider one another to provoke unto love, and to good works; not forsaking the assembling of ourselves together, as the manner of some is; but exhorting one another: and so much the more, as ye see the day approaching.

The Gospel. St. John xix. 1.

PILATE therefore took Jesus, and scourged him. And the soldiers platted a crown of thorns, and put it on his head, and they put on him a purple robe, and said, Hail, King of the Jews: and they smote him with their hands. Pilate therefore went forth again, and saith unto them, Behold, I bring him forth to you, that ye may know that I find no fault in him. Then came Jesus forth, wearing the crown of thorns, and the purple robe. And Pilate saith unto them, Behold the man! When the chief priests therefore and officers saw him, they cried out, saying, Crucify him, crucify him. Pilate saith unto them, Take ye him, and crucify him: for I find no fault in him. The Jews answered him, We have a law, and by our law he ought to die, because he made himself the Son of God. When Pilate therefore heard that saying, he was the more afraid; and went again into the judgement-hall, and saith unto Jesus, Whence art thou? But Jesus gave him no answer.

LE VENDREDI SAINT.

corps: tu n'as point pris plaisir aux holocaustes ni à l'oblation pour le péché: alors j'ai dit: me voici, je viens, (il est écrit de moi au commencement du livre,) que je fasse, ô Dieu, ta volonté. Ayant dit, auparavant: tu n'as point voulu de sacrifice ni d'offrande, ni d'holocaustes, ni d'oblation pour le péché, et tu n'y as point pris plaisir, (lesquelles choses sont pourtant offertes selon la loi;) alors il a dit: me voici, je viens afin de faire, ô Dieu, ta volonté. Il ôte donc le premier, afin d'établir le second. Or c'est par cette volonté que nous sommes sanctifiés, savoir, par l'oblation qui a été faite une seule fois du corps de Jésus-Christ. Tout sacrificateur donc assiste chaque jour administrant et offrant souvent les mêmes sacrifices, qui ne peuvent jamais ôter les péchés. Mais celui-ci, ayant offert un seul sacrifice pour les péchés, s'est assis pour toujours à la droite de Dieu; attendant ce qui reste, savoir, que ses ennemis soient mis pour le marchepied de ses pieds. Car par une seule oblation, il a consacré pour toujours ceux qui sont sanctifiés. Et c'est aussi ce que le Saint Esprit nous témoigne: car après avoir dit premièrement: c'est ici le testament que je disposerai envers eux après ces jours-là, dit le Seigneur, c'est que je mettrai mes lois dans leurs cœurs, et les écrirai dans leurs entendemens; et je ne me souviendrai plus de leurs péchés ni de leurs iniquités. Or, où il y a rémission de ces choses, il n'y a plus d'oblation pour le péché. Puis donc, mes frères, que nous avons la liberté d'entrer dans les lieux saints par le sang de Jésus, qui est le chemin nouveau et vivant qu'il nous a consacré; que nous avons, dis-je, la liberté d'y entrer par le voile, c'est-à-dire, par sa propre chair; et que nous avons un grand Sacrificateur établi sur la maison de Dieu; allons avec un vrai cœur, et avec une pleine certitude de foi, ayant les cœurs purifiés de mauvaise conscience, et le corps lavé d'eau nette. Retenons la profession de notre espérance sans varier; (car celui qui nous a fait les promesses est fidèle:) et prenons garde l'un à l'autre, afin de nous inciter à la charité et aux bonnes œuvres; ne quittant point notre assemblée, comme quelques-uns ont accoutumé de faire; mais nous exhortant l'un l'autre: et cela d'autant plus, que vous voyez approcher le jour.

L'Evangile, St. Jean, xix. 1.

PILATE fit donc alors prendre Jésus, et le fit fouetter. Et les soldats plièrent une couronne d'épines qu'ils mirent sur sa tête, et le vêtirent d'un vêtement de pourpre; puis ils lui disoient: Roi des Juifs, bien te soit! Et ils lui donnoient des coups avec leurs verges. Et Pilate sortit encore dehors, et leur dit: voici, je vous l'amène dehors, afin que vous sachiez que je ne trouve aucun crime en lui. Jésus donc sortit, portant la couronne d'épines et le vêtement de pourpre. Et Pilate leur dit: voici l'homme! Mais quand les principaux sacrificateurs et les sergens le virent, ils s'écrièrent, en disant: crucifie, crucifie. Pilate leur dit: prenez-le vous-mêmes, et le crucifiez: car je ne trouve point de crime en lui. Les Juifs lui répondirent: nous avons une loi, et selon notre loi il doit mourir, car il s'est fait Fils de Dieu. Or quand Pilate eut ouï cette parole, il craignit encore davantage; et il rentra dans

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

τιῶν. Ἐπειδὴ εἶναι ἀδύνατον ἵνα ἀφαιρῇ ἁμαρτίας τὸ αἷμα τῶν ταύρων καὶ τράγων. Διατοῦτο ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· θυσίαν καὶ προσφορὰν δὲν ἠθέλησας, ἀλλὰ μοὶ ἑτοίμασας σῶμα. Ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν σοῦ ἤρεσαν. Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἔρχομαι (εἰς τὴν κεφαλίδα τοῦ βιβλίου ἐγράφθη περὶ ἐμοῦ) ἵνα κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου. Λέγων ἀνωτέρω. Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἠθέλησας, οὔτε σὺ ἤρεσαν· (αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται.) Τότε εἶπεν· Ἰδοὺ ἔρχομαι ἵνα κάμω, ὦ Θεέ, τὸ θέλημά σου. Ἐκβάνει τὸ πρῶτον διὰ ἵνα στήσῃ τὸ δεύτερον. Εἰς τὸ ὁποῖον θέλημα εἴμεθα ἡγιασμένοι διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ἔγινε μίαν φοράν. Καὶ κάθε Ἱερεὺς ἵστεκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ προσφέρων πολλάκις τὰς αὐτὰς θυσίας, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται ποτέ ἵνα ἐξαλείψωσιν ἁμαρτίας. Αὐτὸς δέ, προσοίσας μίαν θύσιαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, ἐκάθισε διὰ πάντα εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ Θεοῦ. Κ'εἰς τὸ λοιπὸν προσμένει ἕως ὅπου βαλθῶσιν οἱ ἐχθροί του ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του. Ὅτι μὲ μίαν προσφορὰν ἐτελείωσε διὰ πάντα τοὺς ἁγιαζομένους. Καὶ μᾶς τὸ μαρτυρεῖ καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἐπειδὴ ἔπειτα ὁποῦ προεῖπεν. Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν ἐγὼ θέλω διαθέσειν πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει ὁ Κύριος, καὶ θέλω δώσειν τοὺς νόμους μου εἰς τὰς καρδίας των καὶ θέλω τοὺς γράψειν εἰς τὰς διανοίας των. Καὶ δὲν θέλω ἐνθυμηθῆν πλέον τὰς ἁμαρτίας των καὶ τὰς ἀνομίας των· Ἐκεῖ δὲ ὅπου εἶναι συγχώρησις τούτων, δὲν χρειάζεται πλέον προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. Ἔχοντες λοιπὸν, ἀδελφοὶ, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ, δρόμος, τὸν ὁποῖον μᾶς ἤνοιξεν νέον καὶ ζῶντα διὰ μέσου τοῦ βημοθύρου, δηλαδὴ τῆς σαρκός του· καὶ ἔχοντες ἔτι μέγαν ἱερέα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· ἂς πλησιάσωμεν μὲ καθαρὰν καρδίαν, καὶ πληροφορίαν πίστεως, καὶ μὲ καρδίας πλυμμένας ἀπὸ πονηρᾶς συνειδήσεως, καὶ μὲ σῶμα λουμένον εἰς καθαρὸν νερὸν, καὶ ἂς κρατοῦμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀσάλευτον, ὅτι ὁστις μᾶς ἔταξεν εἶναι πιστός· καὶ ἂς φροντίσωμεν ἵνα παρακινῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον εἰς τὴν ἀγάπην καὶ εἰς καλὰ ἔργα. Μὴ λησμονοῦντες ἵνα συχνοσυναθροιζώμεθα, καθὼς ἰνές συνηθίζησιν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες εἰς τοῦτο· καὶ τόσῳ περισσότερον, ὅσῳ βλέπετε πλησιάζουσαν τὴν ἡμέραν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ιθ'. α'.

ΤΟΤΕ λοιπὸν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ τὸν ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἀκάνθινον ἐπὶ τὴν κεφαλήν του τὸν ἔθεσαν, καὶ τὸν ἐσκέπασαν μὲ πορφυροῦν φόρεμα, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ τὸν ἐῤῥάπιζον. Ἐκβῆκε λοιπὸν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ τοῖς λέγει· Ἴδε, σᾶς τὸν φέρω ἔξω, ἵνα μάθητε ὅτι οὔτ' ἕνα πταῖσμα εὑρίσκω εἰς αὐτόν. Ἐκβῆκε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τ' ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν φόρεμα. Καὶ ὁ Πιλάτος λέγει· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε λοιπὸν τὸν εἶδον οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ ὑπηρέται, ἐφώναξαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Τοῖς λέγει ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ἐσεῖς, ϗ σταυρώσατέ τον. Ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν εὑρίσκω πταῖσμα εἰς αὐτόν. Τῷ ἀπεκρίθησαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἡμεῖς ἔχομεν νόμον, ϗ

VENERDI SANTO.

nè offerta, ma tu m' hai apparecchiato un corpo; e non hai gradito olocausti, nè sacrifizj per il peccato. Allora io ho detto: ecco io vengo; egli è scritto di me nel libro, io vengo per fare, o Dio, la tua volontà. Avendo detto innanzi, tu non hai voluto nè gradito sacrifizio, nè offerta, nè olocausti, nè sacrifizj per il peccato, i quali s' offrono secondo la legge; allora egli ha detto: ecco, io vengo per fare, o Dio, la tua volontà; egli toglie il primo per istabilire il secondo. E per questa volontà siamo santificati noi, che lo siamo per l'offerta del corpo di Gesù Cristo, fatta una volta per sempre. Ed oltre a ciò ogni sacerdote è in piè ogni giorno ministrando, ed offerendo spesse volte i medesimi sacrifizj, i quali giammai non possono togliere i peccati. Ma esso, avendo offerto un unico sacrifizio per i peccati, s'è posto a sedere in perpetuo alla destra di Dio. Nel rimanente, aspettando finchè i suoi nemici sieno posti per iscabello de' suoi piedi; conciosiacosachè per una unica offerta egli abbia in perpetuo appieno purificati coloro che son santificati. Or lo spirito santo ancora celo testifica: perciocchè, dopo aver innanzi detto, quest' è il patto ch' io farò con loro dopo que' giorni; il Signore dice, io metterò le mie leggi ne' lor cuori, e le scriverò nelle lor menti. E non mi ricorderò più de' lor peccati, nè delle lor iniquità. Or dove è rimession di queste cose, non v'è più offerta per il peccato. Avendo adunque, Fratelli, libertà d'entrar nel santuario in virtù del sangue di Gesù, che è la via recente e vivente la quale egli ci ha dedicata, per la cortina, cioè, per la sua carne; ed un sommo sacerdote sopra la casa di Dio, accostiamoci con un vero cuore in piena certezza di fede, avendo i cuori cospersi e netti di mala coscienza, e 'l corpo lavato d'acqua pura; riteniamo ferma la confession della nostra speranza: perciocchè fedele è colui ch' ha fatte le promesse, e prendiam guardia gli uni agli altri per incitarci alla carità ed alle buone opere: non abbandonando la comune vostra raunanza, come alcuni sono usi di fare; ma esortandoci gli uni gli altri; e tanto più che voi vedete approssimarsi il giorno.

L' Evangelo. S. Giov. xix. 1.

PILATO adunque prese Gesù, e lo flagellò. Ed i soldati, contesta una corona di spine gliela posero in sul capo, e gli misero attorno un manto di porpora; e dicevano: ti salutiamo, o re de' Giudei, e gli davano delle bacchettate. E Pilato uscì di nuovo, e disse loro: ecco io velo meno fuori, acciocchè sappiate ch' io non trovo in lui alcuna colpa. Gesù dunque uscì, portando la corona di spine e 'l manto di porpora. E Pilato disse loro: ecco l' uomo. Ed i principali sacerdoti ed i sergenti, quando lo videro, gridarono, dicendo: crocifiggilo, crocifiggilo. Pilato disse loro, prendetelo voi e crocifiggetelo; perciocchè io non trovo alcuna colpa in lui. I Giudei gli risposero: noi abbiamo una legge; e secondo la nostra legge egli dee morire; perciocchè egli s'è fatto figliuol di Dio. Pilato, adunque, quando ebbe udite quelle parole, temette maggiormente; e rientrò nel palazzo, e disse a Gesù: donde sei tu? Ma Gesù non gli diede alcuna risposta. Laonde Pilato gli disse: non parli tu? Non sai tu ch' io ho podestà di crocifiggerti, e podestà di

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Passionis Domini.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Am Charfreytage.

mir geſchrieben, daß ich thun ſoll, Gott, deinen Willen. Droben, als er geſagt hatte: Opfer und Gaben, Brandopfer und Sündopfer haſt du nicht gewollt, ſie gefallen dir auch nicht (welche nach dem Geſetz geopfert werden); da ſprach er: Siehe, ich komme zu thun, Gott, deinen Willen. Da hebt er das erſte auf, daß er das andere einſetze. In welchem Willen wir ſind geheiliget, einmal geſchehen durch das Opfer des Leibes Jeſu Chriſti. Und ein jeglicher Prieſter iſt eingeſetzt, daß er alle Tage Gottesdienſt pflege, und oftmals einerley Opfer thue, welche nimmermehr können die Sünden abnehmen. Dieſer aber, da er hat ein Opfer für die Sünde geopfert, das ewiglich gilt, ſitzt er nun zur Rechten Gottes, und wartet hinfort, bis daß ſeine Feinde zum Schemel ſeiner Füße gelegt werden. Denn mit einem Opfer hat er in Ewigkeit vollendet, die geheiliget werden. Es bezeuget uns aber das auch der heilige Geiſt. Denn nachdem er zuvor geſagt hatte: Das iſt das Teſtament, das ich ihnen machen will nach dieſen Tagen, ſpricht der Herr: Ich will mein Geſetz in ihr Herz geben, und in ihre Sinne will ich es ſchreiben, und ihrer Sünden und ihre Ungerechtigkeit will ich nicht mehr gedenken. Wo aber derſelbigen Vergebung iſt, da iſt nicht mehr Opfer für die Sünde. So wir denn nun haben, lieben Brüder, die Freudigkeit zum Eingange in das Heilige durch das Blut Jeſu, welchen er uns zubereitet hat zum neuen und lebendigen Wege, durch den Vorhang, das iſt, durch ſein Fleiſch; und haben einen Hohenprieſter über das Haus Gottes; ſo laſſet uns hinzu gehen, mit wahrhaftigem Herzen, in völligem Glauben, beſprenget in unſern Herzen, und los von dem böſen Gewiſſen, und gewaſchen am Leibe mit reinem Waſſer; und laſſet uns halten an dem Bekenntniß der Hoffnung, und nicht wanken; denn er iſt treu, der ſie verheißen hat. Und laſſet uns unter einander unſer ſelbſt wahrnehmen, mit Reizen zur Liebe und guten Werken; und nicht verlaſſen unſere Verſammlung, wie etliche pflegen; ſondern uns unter einander ermahnen, und das ſo viel mehr, ſo viel ihr ſehet, daß ſich der Tag nahet.

Das Evangelium. Joh. 19, 1—37.

Da nahm Pilatus Jeſum, und geiſſelte ihn. Und die Kriegsknechte flochten eine Krone von Dornen, und ſetzten ſie auf ſein Haupt, und legten ihm ein Purpurkleid an, und ſprachen: Sey gegrüßet, lieber Judenkönig! und gaben ihm Backenſtreiche. Da gieng Pilatus wieder heraus, und ſprach zu ihnen: Sehet, ich führe ihn heraus zu euch, daß ihr erkennet, daß ich keine Schuld an ihm finde. Alſo gieng Jeſus heraus, und trug eine Dornenkrone und Purpurkleid. Und er ſpricht zu ihnen: Sehet, welch ein Menſch! Da ihn die Hohenprieſter und die Diener ſahen, ſchricen ſie, und ſprachen: Kreutzige, kreutzige. Pilatus ſpricht zu ihnen: Nehmet ihr ihn hin, und kreutziget ihn: denn ich finde keine Schuld an ihm. Die Juden antworteten ihm: Wir haben ein Geſetz, und nach dem Geſetze ſoll er ſterben, denn er hat ſich ſelbſt zu Gottes Sohne gemacht. Da Pilatus das Wort hörete, fürchtete er ſich noch mehr; und gieng wieder hinein in das Richthaus, und ſpricht zu Jeſu: Von wannen biſt du? Aber Jeſus gab ihm keine Antwort. Da ſprach Pilatus zu ihm: Redeſt du nicht mit mir? Weißt du nicht, daß ich Macht

EL VIERNES SANTO.

tos por el pecado no te agradaron. Entónces dixe: Heme aquí que vengo: en el principio del libro está escrito de mí: Para hacer, ó Dios, tu voluntad. Diciendo arriba: Sacrificios, y ofrendas, y holocaustos por pecado no quisiste, ni te son agradables las cosas, que se ofrecen segun la Ley, entónces dixe: Heme aquí que vengo, para hacer, ó Dios, tu voluntad: quita lo primero, para establecer lo segundo. En la qual voluntad somos santificados por la ofrenda del cuerpo de Jesu-Christo hecha una vez. Y así todo Sacerdote se presenta cada dia á exercer su ministerio, y á ofrecer muchas veces unos mismos sacrificios, que nunca pueden quitar los pecados: mas éste, habiendo ofrecido un solo sacrificio por los pecados, está sentado para siempre á la diestra de Dios, esperando lo que resta, hasta que sus enemigos sean puestos por estrado de sus pies. Porque con una sola ofrenda hizo perfectos para siempre á los que ha santificado. Y el Espíritu Santo tambien nos lo atestigua. Porque despues de haber dicho: Este es el testamento que yo haré con ellos despues de aquellos dias, dice el Señor: Dando mis Leyes, las escribiré sobre los corazones de ellos, y sobre sus entendimientos: y nunca jamas me acordaré de los pecados de ellos ni de las maldiciones de ellos. Pues en donde hay remision de estos, no es ya menester ofrenda por el pecado. Por tanto, hermanos, teniendo confianza de entrar en el Santuario por la sangre de Christo, por un camino nuevo, y de vida que nos consagró el primero por el velo, esto es, por su carne, y que tenemos un grande Sacerdote sobre la casa de Dios: lleguemonos á él con verdadero corazon, con fé cumplida, purificados los corazones de conciencia mala, y lavados los cuerpos con agua limpia, Conservemos firme la profesion de nuestra esperanza, (porque fiel es el que hizo la promesa) y consideremonos los unos á los otros, para estimularnos á caridad, y á buenas obras: no abandonando nuestra congregacion, como es costumbre de algunos, mas alentándonos; y tanto mas, quanto viereis que se acerca el dia.

El Evangelio. S. Juan 19. 1.

PILATO pues tomó entónces á Jesus, y azotóle. Y los soldados texiendo una corona de espinas, se la pusiéron sobre la cabeza, y le vistiéron un manto de púrpura. Y venian á él, y decian: Dios te salve, Rey de los Judíos: y le daban de bofetadas. Pilato pues salió otra vez fuera, y les dixo: Ved que os le saco fuera, para que sepais que no hallo en él causa alguna. Y salió Jesus llevando una corona de espinas, y un manto de purpura. Y Pilato les dixo: Ved aquí el hombre. Y quando le viéron los Pontífices, y los Ministros daban voces diciendo: Crucifícale, crucifícale. Pilato les dice: Tomadle allá vosotros, y crucificadle: porque yo no hallo en él causa. Los Judíos le respondiéron: Nosotros tenemos ley, y segun la ley debe morir, porque se hizo Hijo de Dios. Quando Pilato oyó estas palabras, temió mas. Y volvió á entrar en el pretorio, y dixo á Jesus: ¿De dónde eres tú? Mas Jesus no le dió respuesta. Y

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

mundati: sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit. Impossibile enim est sanguine taurorum et hircorum auferri peccata. Ideo ingrediens mundum dicit: Hostiam et oblationem noluisti: corpus autem aptasti mihi: holocautomata pro peccato non tibi placuerunt. Tunc dixi: Ecce venio: in capite libri scriptum est de me: Ut faciam, Deus, voluntatem tuam. Superius dicens: Quia hostias, et oblationes, et holocautomata pro peccato noluisti, nec placita sunt tibi, quæ secundum legem offeruntur, tunc dixi: Ecce, venio, ut faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, ut sequens statuat. In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Jesu Christi semel. Et omnis quidem sacerdos præsto est quotidie ministrans, et easdem sæpe offerens hostias, quæ nunquam possunt auferre peccata: hic autem unam pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, de cætero exspectans, donec ponantur inimici ejus scabellum pedum ejus. Una enim oblatione, consummavit in sempiternum sanctificatos. Contestatur autem nos et Spiritus sanctus. Postquam enim dixit: Hoc autem testamentum, quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, dando leges meas in cordibus eorum, et in mentibus eorum superscribam eas: et peccatorum et iniquitatum eorum jam non recordabor amplius. Ubi autem horum remissio, jam non est oblatio pro peccato. Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei; accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum; non deserentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, et tanto magis, quanto videritis appropinquantem diem.

Evangelium. S. Joan. xix. 1.

TUNC ergo apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites, plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: Ave, rex Judæorum: et dabant ei alapas. Exivit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis: Ecce, adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam. (Exivit ergo Jesus, portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.) Et dicit eis: Ecce homo. Cum ergo vidissent eum Pontifices et ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, et crucifigite: ego enim non invenio in eo causam. Responderunt ei Judæi: Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. Et ingressus est prætorium iterum: et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, et po-

ΕΝ ΗΜΕΡΑι ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·) Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· Αὐτὸς δὲ, μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ. Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι· Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τῆ Θεῆ· Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελυμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·) καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων· Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ιθ'. α'.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Passionis Domini.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

GOOD FRIDAY.

Then saith Pilate unto him, Speakest thou not unto me? knowest thou not that I have power to crucify thee, and have power to release thee? Jesus answered, Thou couldest have no power at all against me, except it were given thee from above: therefore he that delivered me unto thee hath the greater sin. And from thenceforth Pilate sought to release him: but the Jews cried out, saying, If thou let this man go, thou art not Cæsar's friend: whosoever maketh himself a king speaketh against Cæsar. When Pilate therefore heard that saying, he brought Jesus forth, and sat down in the judgement-seat, in a place that is called the Pavement, but in the Hebrew, Gabbatha. And it was the preparation of the passover, and about the sixth hour: and he saith unto the Jews, Behold your King! But they cried out, Away with him, away with him, crucify him. Pilate saith unto them, Shall I crucify your King? The chief priests answered, We have no king but Cæsar. Then delivered he him therefore unto them to be crucified: and they took Jesus, and led him away. And he, bearing his cross, went forth into a place called the place of a scull, which is called in the Hebrew, Golgotha: where they crucified him, and two other with him, on either side one, and Jesus in the midst. And Pilate wrote a title, and put it on the cross; and the writing was, JESUS OF NAZARETH THE KING OF THE JEWS. This title then read many of the Jews: for the place where Jesus was crucified was nigh to the city: and it was written in Hebrew, and Greek, and Latin. Then said the chief priests of the Jews to Pilate, Write not, The King of the Jews; but that he said, I am the King of the Jews. Pilate answered, What I have written, I have written. Then the soldiers, when they had crucified Jesus, took his garments, and made four parts, to every soldier a part; and also his coat: now the coat was without seam, woven from the top throughout. They said therefore among themselves, Let us not rend it, but cast lots for it, whose it shall be: that the Scripture might be fulfilled, which saith, They parted my raiment among them, and for my vesture they did cast lots. These things therefore the soldiers did. Now there stood by the cross of Jesus, his mother, and his mother's sister, Mary the wife of Cleophas, and Mary Magdalene. When Jesus therefore saw his mother, and the disciple standing by, whom he loved, he saith unto his mother, Woman, behold thy son. Then saith he to the disciple, Behold thy mother. And from that hour that disciple took her unto his own home. After this, Jesus, knowing that all things were now accomplished, that the Scripture might be fulfilled, saith, I thirst. Now there was set a vessel full of vinegar: and they filled a spunge with vinegar, and put it upon hyssop, and put it to his mouth. When Jesus therefore had received the vinegar, he said, It is finished: and he bowed his head, and gave up the ghost. The Jews therefore, because it was the preparation, that the bodies should not remain upon the cross on the sabbath-day, (for that sabbath-day was an high day,) besought Pilate that their legs might be broken, and that they might be taken away. Then came the soldiers, and brake the legs of the first, and of the other which was crucified with him. But when they came to Jesus, and saw that he was dead already, they brake

LE VENDREDI SAINT

le prétoire, et dit à Jésus: d'où es-tu? mais Jésus ne lui donna point de réponse. Et Pilate lui dit: ne parles-tu point à moi? ne sais-tu pas que j'ai le pouvoir de te crucifier, et le pouvoir de te délivrer? Jésus lui répondit: tu n'aurois aucun pouvoir sur moi, s'il ne t'étoit donné d'en haut: c'est pourquoi, celui qui m'a livré à toi a fait un plus grand péché. Depuis cela, Pilate tâchoit de le délivrer; mais les Juifs crioient en disant: si tu délivres celui-ci, tu n'es point ami de César; car quiconque se fait roi, est contraire à César. Quand Pilate eut ouï cette parole, il amena Jésus dehors, et s'assit au siége judicial, dans le lieu qui est appelé Pavement, et en hébreu, Gabbatha. Or c'étoit la préparation de la Pâque, et il étoit environ six heures: et Pilate dit aux Juifs: voilà votre Roi! Mais ils crioient: ôte, ôte, crucifie-le. Pilate leur dit: crucifierai-je votre Roi? Les principaux sacrificateurs répondirent: nous n'avons point d'autre roi que César. Alors donc il le leur livra pour être crucifié. Ils prirent donc Jésus, et l'emmenèrent: et Jésus portant sa croix, vint au lieu appelé le tèt, et en hébreu, Golgotha; où ils le crucifièrent, et deux autres avec lui, l'un deçà, et l'autre delà, et Jésus au milieu. Or Pilate fit un écriteau, qu'il mit sur la croix, où étoient écrits ces mots, JÉSUS NAZARIEN LE ROI DES JUIFS. Et plusieurs des Juifs lurent cet écriteau; parce que le lieu où Jésus étoit crucifié, étoit près de la ville: et que cet écriteau étoit en hébreu, en grec, et en latin. C'est pourquoi les principaux sacrificateurs des Juifs dirent à Pilate: n'écris point, le Roi des Juifs; mais que celui-ci a dit: je suis le Roi des Juifs. Pilate répondit: ce que j'ai écrit, je l'ai écrit. Or quand les soldats eurent crucifié Jésus, ils prirent ses vêtemens, et en firent quatre parts; une part pour chaque soldat; ils prirent aussi la saie: mais la saie étoit sans couture, tissue depuis le haut jusqu'en bas. Et ils dirent entr'eux: ne la mettons point en pièces, mais jetons-la au sort, pour savoir à qui elle sera. Et cela arriva ainsi, afin que l'Ecriture fût accomplie, disant: ils ont partagé entr'eux mes vêtemens, et ils ont jeté ma robe au sort. Les soldats donc firent ces choses. Or, près de la croix de Jésus étoit sa mère, et la sœur de sa mère, savoir, Marie, femme de Cléopas, et Marie Madelaine. Et Jésus voyant sa mère, et auprès d'elle le disciple qu'il aimoit, il dit à sa mère: femme, voilà ton fils. Puis il dit au disciple: voilà ta mère. Et dès cette heure-là ce disciple la reçut chez lui. Après cela, Jésus sachant que toutes choses étoient déjà accomplies, dit, afin que l'Ecriture fût accomplie: j'ai soif. Et il y avoit là un vase plein de vinaigre: ils emplirent donc de vinaigre une éponge, et la mirent autour de l'hysope, et la lui présentèrent à la bouche. Et quand Jésus eut pris le vinaigre, il dit: tout est accompli; et ayant baissé la tête, il rendit l'esprit. Alors les Juifs, afin que les corps ne demeurassent point en croix au jour du sabbat, parce que c'étoit la préparation, (or c'étoit un grand jour de sabbat,) prièrent Pilate qu'on leur rompît les jambes, et qu'on les ôtât. Les soldats donc vinrent et rompirent les jambes au premier, et de même à l'autre qui étoit crucifié avec lui. Puis étant venus à Jésus, et voyant qu'il étoit déjà mort, ils ne lui rompirent point les jambes. Mais un des soldats lui perça le côté avec une lance, et incontinent il en sortit du sang et de l'eau

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

κατὰ τὸν νόμον μας πρέπει 'να ἀποθάνῃ, ὅτι ἔκαμε τὸν ἑαυτόν του υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Ὅτε λοιπὸν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, ἐφοβήθη μεγάλως. Καὶ ἐμβῆκεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τοῦ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶσαι σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς δὲν τὴ ἔδωκεν ἀπόκρισιν. Τοῦ λέγει λοιπὸν ὁ Πιλάτος. Καὶ δὲν μοῦ ὁμιλεῖς; δὲν βλέπεις ὅτι ἔχω ἐξουσίαν 'να σὲ σταυρώσω, κ' 'να σὲ ἐλευθερώσω ἔχω ἐξουσίαν; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Δὲν εἶχες ὁδεμίαν ἐξουσίαν ἐναντίον μου, ἐὰν δὲν σοὶ ἐδίδετο ἀπ' ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὅστις εἰς ἐσὲ μὲ παρέδωκε, μεγαλιτέραν ἁμαρτίαν ἔχει. Ἀπὸ τότε ἐζήτει ὁ Πιλάτος 'να τὸν ἐλευθερώσῃ· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν ἐλευθερώσῃς τοῦτον, δὲν εἶσαι φίλος τῆ Καίσαρος· ὁποῖος λέγει βασιλέα τὸν ἑαυτόν τη, γίνεται ἐναντίος τῆ Καίσαρος. Ὁ Πιλάτος λοιπὸν, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἔφερεν ἔξω τ' Ἰησοῦν, κ' ἐκάθισεν ἐπὶ τὸ βῆμαιος εἰς τόπον λεγόμενον Διθόστρωτον, εἰς δὲ τὸ Ἑβραϊκὸν, Γαββαθᾶ. Ἦτο δὲ ἡ παρασκευὴ τῆ Πάσχα, κ' ἡ ὥρα κατὰ τὴν ἕτην· κ' λέγει πρὸς τοὺς Ἰουδαίους. Ἴδε ὁ βασιλεύς σας· Οἱ δὲ ἐφώναξαν· Σήκω, σήκω, σαύρωσον αὐτόν. Τοὺς λέγει ὁ Πιλάτος· Ἔχω ἐγὼ 'να σταυρώσω τ' βασιλέα σας; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Δὲν ἔχομεν βασιλέα ἄλλον παρὰ τ' Καίσαρα. Τότε λοιπὸν τὸν τὸν παρέδωκεν ὅπως σαυρωθῇ. Ἔλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, κ' τὸν ἔφερον. Καὶ βαστάζων τὸν σαυρόν τη ἐκβῆκεν εἰς τὸν τόπον τὸν λεγόμενον Κρανίου, εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν λεγόμενος, Γολγοθᾶ. Ἐκεῖ τὸν ἐσαύρωσαν, κ' μετ' αὐτῆ ἄλλους δύω, ἀπὸ τὸ ἕνα κ' ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος καὶ εἰς τὴν μέσην τ' Ἰησοῦν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔγραψε κ' τίτλον κ' τὸν ἔβαλεν ἐπὶ τῆ σαυρῆ· ἦτο δὲ γραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τοῦτον λοιπὸν τὸν τίτλον ἀνέγνωσαν πολλοὶ Ἰουδαῖοι· ὅτι πλησίον τῆς πόλεως ἦτο ὁ τόπος ὅπη ἐσαυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦτο γραμμένος εἰς τὸ Ἑβραϊκὸν, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν, κ' εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων διάλεκτον. Ἔλεγον λοιπὸν πρὸς τὸν Πιλάτον οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφεις· Ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· Εἶμαι βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὅτι ἔγραψα, ἔγραψα. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν, ὅτε ἐσαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ φορέματά τη, κ' τὰ διεμοίρασαν εἰς τέσσαρα μέρη, ἕνα εἰς κάθε στρατιώτην, καὶ τὸ ἐπανωφόρεμά του· ἦτο δὲ τὸ ἐπανωφόρεμά του ἄῤῥαφον πλεγμένος ἀπ' ἐπάνω ἕως κάτω. Εἶπον λοιπὸν πρὸς ἀλλήλους· Ἂς μὴ τὸ σχίσωμεν, ἀλλὰ ἂς λάχωμεν δι' αὐτό, τίνος πρέπει 'να εἶναι. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Διεμοίρασον τὰ φορέματά μου, κ' ἐπὶ τὸ ἐπανωφόρεμά μη ἔβαλον κλῆρον. Οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἐποίησαν ταῦτα. Ἐστέκοντο δὲ τῆ σαυρῆ πλησίον, ἡ μητέρα τη Ἰησοῦ, κ' ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρός τη, Μαρία ἡ γυναῖκα τοῦ Κλωπᾶ, κ' Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν ἰδὼν τὴν μητέρα του, καὶ τὸν ὁποῖον ἠγάπα μαθητὴν ἐκεῖ παρὼν, λέγει τῆς μητρός τη. Γυναῖκα, ἰδὲ ὁ υἱός ση· ἔπειτα λέγει τοῦ μαθητῆ· ἰδὲ ἡ μητέρα ση. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας τὴν ἔλαβεν ὁ μαθητὴς εἰς τὴν οἰκίαν τη. Μετὰ τᾶτο ὡς εἶδεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα ἦσαν τελειωμένα, διὰ 'να τελειωθῇ κ' ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ. Εἱρίσκελο ἐκεῖ ἀγγεῖον γεμάτο ὀξυδόι, Αὐτοὶ δὲ γεμίσαντες ἀπ' αὐτὴ σπογγίριον, κ' βάλλοντές το εἰς τὴν ἄκραν καλαμίη, τὸ ἐπλησίαζον εἰς τὸ στόμα τη. Ὅτε λοιπὸν ἔλαβε τὸ ὀξύδιον, ὁ Ἰησοῦς εἶπεν. Ἐτελειώθη· κ' σκύψας τὴν κεφαλήν τη, ἄφισε τὸ πνεῦμα. Οἱ Ἰουδαῖοι

VENERDI SANTO.

liberarti? Gesù rispose: non avresti tu alcuna podestà contr'a me, se non ti fosse data da alto: perciò colui che mi t'ha dato nelle mani ha maggior peccato. Da quell'ora Pilato cercava di liberarlo; ma i Giudei gridavano dicendo: se tu liberi costui, tu non sei amico di Cesare. Chiunque si fa re s'oppone a Cesare. Pilato, adunque, avendo udite queste parole, menò fuori Gesù, e si pose a sedere in sul tribunale, nel luogo detto lastrico; ed in ebreo, Gabbata. Or era la preparazione della Pasqua, ed era intorno all'ora sesta, e disse ai Giudei: ecco il vostro re. Ma essi gridarono, toglilo, toglilo, crocifiggilo. Pilato disse loro: crocifiggerò io il vostro re? I principali sacerdoti risposero, noi non abbiamo altro re che Cesare. Allora adunque egli lo diede loro nelle mani, acciocchè fosse crocifisso. Ed essi presero Gesù e lo menarono via. Ed egli, portando la sua croce uscì al luogo detto del Teschio, il quale in Ebreo, si chiama Golgotha; e quivi lo crocifissero, e con lui due altri, l'uno di quà e l'altro di là, e Gesù in mezzo. Or Pilato scrisse ancora un titolo, e lo pose sopra la croce, e v'era scritto, GESU NAZARENO, RE DE' GIUDEI. Molti adunque de' Giudei lessero questo titolo; perciocchè 'l luogo ove Gesù fu crocifisso era vicin della città, e quello era scritto in Ebreo, in Greco, ed in Latino. Laonde i principali sacerdoti dei Giudei dissero a Pilato; non iscrivere re de' Giudei; ma costui ha detto, io sono il re de' Giudei. Pilato rispose: ciò che ho scritto, ho scritto. Or i soldati, quando ebber crocifisso Gesù, presero i suoi panni, e ne fecero quattro parti, una parte per ciascun soldato, e la tonica. Or la tonica era senza cucitura, tessuta tutta al di lungo fin da capo. Laonde dissero gli uni agli altri, non istracciamola, ma tiriamone la sorte a chi ha da essere; acciocchè s'adempiesse la scrittura che dice: hanno spartiti fra loro i miei panni, ed hanno tratta la sorte sopra la mia veste. I soldati adunque fecero queste cose. Or presso della croce di Gesù stava sua madre e la sorella di sua madre, Maria di Cleopa, e Maria Maddalena. Laonde Gesù, veggendo quivi presente sua madre, e 'l discepolo ch'egli amava, disse a sua madre: donna, ecco 'l tuo figliuolo. Poi disse al discepolo: ecco tua madre, e da quell'ora quel discepolo l'accolse in casa sua. Poi Gesù, sapendo ch'ogni cosa era già compiuta, acciocchè la scrittura s'adempiesse, disse: io ho sete. Or quivi era posto un vaso pien d'aceto. Coloro adunque, empiuta di quell'aceto una spugna, e postala intorno a dell'isopo, gliela porsero alla bocca. Quando adunque Gesù ebbe preso l'aceto, disse: ogni cosa è compiuta. E chinato il capo, rendè lo spirito. Or i Giudei, perchè era la preparazione, pregarono Pilato che si fiaccassero loro le gambe, e che si togliessero via; acciocchè i corpi non restassero in sulla croce in Sabbato; (poichè il Sabbato era un gran giorno.) I soldati adunque vennero e fiaccarono le gambe al primo, e poi anche all'altro, ch'era stato crocifisso con lui. Ma, essendo venuti a Gesù, come videro ch'egli già era morto, non gli fiaccorono le gambe. Ma uno de' soldati gli forò il costato con una lancia, e subito n'uscì sangue ed acqua. E colui che l'ha veduto ne rende testimonianza; e la sua testimonianza è verace; ed esso sa ch'egli dice cose vere, acciocchè voi crediate; perciocchè queste cose son avve-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Passionis Domini.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Charfreytage.

habe, dich zu kreutzigen, und Macht habe, dich los zu geben? Jesus antwortete: Du hättest keine Macht über mich, wenn sie dir nicht wäre von oben herab gegeben; darum, der mich dir überantwortet hat, der hat es größere Sünde. Von dem an trachtete Pilatus, wie er ihn los ließe. Die Juden aber schrieen, und sprachen: Lässest du diesen los, so bist du des Kaisers Freund nicht; denn wer sich zum Könige macht, der ist wider den Kaiser. Da Pilatus das Wort hörete, führete er Jesum heraus, und setzte sich auf den Richtstuhl, an der Stätte, die da heißt Hochpflaster, auf ebräisch aber Gabbatha. Es war aber der Rüsttag in den Ostern, um die sechste Stunde. Und er spricht zu den Juden: Sehet, das ist euer König. Sie schrieen aber: Weg, weg mit dem, kreutzige ihn. Spricht Pilatus zu ihnen: Soll ich euren König kreutzigen? Die Hohenpriester antworteten: Wir haben keinen König, denn den Kaiser. Da überantwortete er ihn, daß er gekreutziget würde. Sie nahmen aber Jesum, und führeten ihn hin. Und er trug sein Kreutz, und gieng hinaus zur Stätte, die da heißt Schädelstätte, welche heißt auf ebräisch Golgatha. Allda kreutzigten sie ihn, und mit ihm zween andere zu beiden Seiten, Jesum aber mitten inne. Pilatus aber schrieb eine Ueberschrift, und setzte sie auf das Kreutz; und war geschrieben: Jesus von Nazareth, der Juden König. Diese Ueberschrift lasen viele Juden; denn die Stätte war nahe bey der Stadt, da Jesus gekreutziget ist. Und es war geschrieben auf ebräische, griechische und lateinische Sprache. Da sprachen die Hohenpriester der Juden zu Pilato: Schreibe nicht: Der Juden König; sondern, daß er gesagt habe: Ich bin der Juden König. Pilatus antwortete: Was ich geschrieben habe, das habe ich geschrieben. Die Kriegsknechte aber, da sie Jesum gekreutziget hatten, nahmen sie seine Kleider, und machten vier Theile, einem jeglichen Kriegsknecht einen Theil, dazu auch den Rock. Der Rock aber war ungenähet, von oben an gewirket durch und durch. Da sprachen sie unter einander: Laßt uns den nicht zertheilen, sondern darum loosen, weß er seyn soll, auf daß erfüllet wurde die Schrift, die da sagt: Sie haben meine Kleider unter sich getheilet, und haben über meinen Rock das Loos geworfen. Solches thaten die Kriegsknechte. Es standen aber bey dem Kreutze Jesu seine Mutter, und seiner Mutter Schwester, Maria, Kleophas Weib, und Maria Magdalena. Da nun Jesus seine Mutter sah, und den Jünger dabey stehen, den er lieb hatte, spricht er zu seiner Mutter: Weib, siehe, das ist dein Sohn. Darnach spricht er zu dem Jünger: Siehe, das ist deine Mutter. Und von der Stunde an nahm sie der Jünger zu sich. Darnach, als Jesus wußte, daß schon alles vollbracht war, daß die Schrift erfüllet würde, spricht er: Mich dürstet. Da stand ein Gefäß voll Essig. Sie aber fülleten einen Schwamm mit Essig, und legten ihn um einen Ysop, und hielten es ihm dar zum Munde. Da nun Jesus den Essig genommen hatte, sprach er: Es ist vollbracht; und neigte das Haupt, und verschied. Die Juden aber, dieweil es der Rüsttag war, daß nicht die Leichname am Kreutze blieben den Sabbath über; (denn desselbigen Sabbaths Tag war groß,) baten sie Pilatum, daß ihre Beine gebrochen, und sie abgenommen würden. Da kamen die Kriegsknechte, und brachen dem ersten die Beine, und dem andern,

EL VIERNES SANTO.

Pilato le dice: ¿A mí no me hablas? ¿no sabes que tengo poder para crucificarte, y que tengo poder para soltarte? Respondió Jesus: No tendrias poder alguno sobre mí, si no te hubiera sido dado de arriba. Por tanto, el que á tí me ha entregado, mayor pecado tiene. Y desde entónces procuraba Pilato soltarle. Mas los Judíos gritaban diciendo: Si á este sueltas, no eres amigo de César. Porque todo aquel que se hace Rey, contradice á Cesar. Pilato pues quando oyó estas palabras, sacó fuera á Jesus, y se sentó en su Tribunal en el lugar que se llama Lithóstrotos, y en el Hebreo Gabbatha. Y era el dia de la preparacion de la Pascua, y como la hora de sexta, y dice á los Judíos: Ved aquí vuestro Rey. Y ellos gritaban: Quita, quita, crucifícale. Les dice Pilato: ¿A vuestro Rey he de crucificar? Respondiéron los Pontífices: No tenemos Rey, sino á César. Y entónces se lo entregó para que fuese crucificado. Y tomáron á Jesus, y le sacáron fuera. Y llevando su Cruz á cuestas, salió para aquel lugar, que se llama Calvario, y en Hebréo Gólgotha: y allí lo crucificáron, y con él á otros dos, de una parte y otra, y á Jesus en medio. Y Pilato escribió tambien un título, y lo puso sobre la Cruz, y lo escrito era: JESUS NAZARENO, REY DE LOS JUDIOS. Y muchos de los Judíos leyéron este título; porque estaba cerca de la ciudad el lugar en donde crucificáron á Jesus. Y estaba escrito en Hebréo, en Griego, y en Latin. Y decian á Pilato los Pontífices de los Judíos: No escribas Rey de los Judíos; sino que él dixo: Rey soy de los Judíos. Respondió Pilato: Lo que he escrito, he escrito. Los soldados, despues de haber crucificado á Jesus, tomáron sus vestiduras, (y las hiciéron quatro partes, para cada soldado su parte) y la túnica. Mas la túnica no tenia costura, sino que era toda texida desde arriba. Y dixéron unos á otros: No la partamos, mas echemos suertes sobre ella, cuya será: para que se cumpliese la Escritura, que dice: Repartiéron mis vestidos entre sí, y echáron suerte sobre mi vestidura. Y los soldados ciertamente hiciéron esto. Y estaban junto á la Cruz de Jesus su Madre, y la hermana de su Madre María de Cleophas, y María Magdalena. Y como vió Jesus á su Madre, y al discípulo que amaba, que estaba allí, dixo á su Madre: Muger, he ahí tu hijo. Despues dixo al discípulo. He ahí tu Madre. Y desde aquella hora el discípulo la recibió por suya. Despues de esto sabiendo Jesus, que todas las cosas eran ya cumplidas, para que se cumpliese la Escritura, dixo: Sed tengo. Habia allí un vaso lleno de vinagre. Y ellos poniendo al rededor de un hisopo una esponja empapada en vinagre, se la aplicáron á la boca. Y luego, que Jesus tomó el vinagre, dixo: Consumado es. É inclinando la cabeza, dió el espíritu. Y los Judíos (porque era la Parasceve, para que no quedasen los cuerpos en la cruz el Sábado, porque aquel era el grande dia de Sábado) rogáron á Pilato, que les quebrasen las piernas, y que fuesen quitados. Viniéron pues los Soldados: y quebráron las piernas al primero, y al otro, que fué crucificado con él. Mas quando viniéron á Jesus, viéndole ya muerto, no le quebrantáron las piernas: mas uno de los Soldados le abrió el costado con una lanza, y salió luego sangre y agua. Y el que lo vió, dió testimonio, y verdadero es el testimonio de él: y él sabe

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

testatem habeo dimittere te? Respondit Jesus: Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea, qui me tradidit tibi, majus peccatum habet. Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Judæi autem clamabant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. Pilatus autem, cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum: et sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha. Erat autem Paraseeve Paschæ, hora quasi sexta: et dicit Judæis: Ecce rex vester. Illi autem clamabant: Tolle, tolle; crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus regem, nisi Cæsarem. Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Susceperunt autem Jesum, et eduxerunt. Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariæ, locum, Hebraice autem Golgotha; ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos hinc et hinc, medium autem Jesum. Scripsit autem et titulum Pilatus: et posuit super crucem. Erat autem scriptum: JESUS NAZARENUS, REX JUDÆORUM. Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt, quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus: et erat scriptum Hebraice, Græce, et Latine. Dicebant ergo Pilato Pontifices Judæorum: Noli scribere, Rex Judæorum: sed, Quia ipse dixit: Rex sum Judæorum. Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi. Milites ergo, cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus, (et fecerunt quatuor partes: unicuique militi partem) et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam; sed sortiamur de illa, cujus sit: ut Scriptura impleretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem hæc fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, Maria Cleophæ, et Maria Magdalene. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Postea sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et, inclinato capite, tradidit spiritum. Judæi ergo, (quoniam Paraseeve erat) ut non remanerent in cruce corpora sabbato, (erat enim magnus dies

ΕΝ ΗΜΕΡΑι ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλάτος, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ· Ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί. Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ γέγραφα, γέγραφα. Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· Ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vigilia Paschatis.

ANGLICANA ET GALLICA.

EASTER EVEN.

not his legs. But one of the soldiers with a spear pierced his side, and forewith came thereout blood and water. And he that saw it bear record, and his record is true: and he knoweth that he saith true, that ye might believe. For these things were done that the Scripture should be fulfilled, A bone of him shall not be broken. And again, another Scripture saith, They shall look on him whom they pierced.

EASTER EVEN.

The Collect.

GRANT, O Lord, that as we are baptized into the death of thy blessed Son our Saviour Jesus Christ, so by continual mortifying our corrupt affections we may be buried with him; and that through the grave, and gate of death, we may pass to our joyful resurrection; for his merits, who died, and was buried, and rose again for us, thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter iii. 17.

IT is better, if the will of God be so, that ye suffer for well-doing, than for evil-doing. For Christ also hath once suffered for sins, the just for the unjust, that he might bring us to God, being put to death in the flesh, but quickened by the Spirit. By which also he went and preached unto the spirits in prison; which sometime were disobedient, when once the long-suffering of God waited in the days of Noah, while the ark was a preparing; wherein few, that is, eight souls, were saved by water. The like figure whereunto, even baptism, doth also now save us, (not the putting away the filth of the flesh, but the answer of a good conscience toward God,) by the resurrection of Jesus-Christ: who is gone into heaven, and is on the right hand of God, angels and authorities and powers being made subject unto him.

The Gospel. St. Matth. xxvii. 57.

WHEN the even was come, there came a rich man of Arimathea, named Joseph, who also himself was Jesus' disciple. He went to Pilate, and begged the body of Jesus. Then Pilate commanded the body to be delivered. And when Joseph had taken the body, he wrapped it in a clean linen cloth, and laid it in his own new tomb, which he had hewn out in the rock; and he rolled a great stone to the door of the sepulchre, and departed. And there was Mary Magdalene, and the other Mary, sitting over against the sepulchre. Now the next day that followed the day of the preparation, the chief priests and Pharisees came together unto Pilate, saying, Sir, we remember that that deceiver said, while he was yet alive, After three days I will rise again. Command therefore that the sepul-

LA VEILLE DE PAQUES.

Et celui qui l'a vu l'a témoigné, et son témoignage est digne de foi: et celui-là sait qu'il dit vrai, afin que vous le croyiez. Car ces choses-là sont arrivées, afin que cette Ecriture fût accomplie: pas un de ses os ne sera cassé: et encore une autre Ecriture qui dit: ils verront celui qu'ils ont percé.

LA VEILLE DE PAQUES.

La Collecte.

FAIS, Seigneur, que comme nous sommes baptisés en la mort de ton Fils Jésus-Christ, notre Sauveur, nous soyons ensevelis avec lui par une continuelle mortification de nos affections corrompues; et qu'au travers du sépulcre et de la porte de la mort, nous passions à la joie de notre résurrection, par les mérites de celui qui est mort, qui a été enseveli, et qui est ressuscité pour nous, Jésus-Christ, ton Fils, notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Pierre, iii. 17.

IL vaut mieux que vous souffriez en faisant bien, si la volonté de Dieu est que vous souffriez, qu'en faisant mal. Car aussi Christ a souffert une fois pour les péchés, lui juste pour les injustes, afin de nous amener à Dieu, étant mort en la chair, mais vivifié par l'esprit: par lequel aussi étant allé, il a prêché aux esprits qui sont dans la prison, et qui avoient été autrefois incrédules, quand la patience de Dieu les attendoit une fois, durant les jours de Noé, tandis que l'arche se préparoit; dans laquelle un petit nombre, savoir huit personnes, furent sauvées de l'eau. A quoi aussi maintenant répond à l'opposite la figure qui nous sauve; c'est-à-dire, le baptême, (non point celui par lequel les ordures de la chair sont nettoyées, mais l'attestation d'une bonne conscience devant Dieu,) par la résurrection de Jésus-Christ: qui est à la droite de Dieu, étant allé au Ciel; et auquel sont assujettis les anges, et les dominations, et les puissances.

L'Evangile, St. Matth. xxvii. 57.

LE soir étant venu, un homme riche d'Arimathée, nommé Joseph, qui même avoit été disciple de Jésus, vint à Pilate, et demanda le corps de Jésus. Et en même temps Pilate commanda que le corps fût rendu. Ainsi Joseph prit le corps et l'enveloppa d'un linceul net, et le mit dans son sépulcre neuf, qu'il avoit taillé dans le roc; et après avoir roulé une grande pierre à la porte du sépulcre, il s'en alla. Et là étoient Marie Madelaine et l'autre Marie assises vis-à-vis du sépulcre. Or le lendemain qui est après la préparation du sabbat, les principaux sacrificateurs et les pharisiens s'assemblèrent vers Pilate, et lui dirent: Seigneur, il nous souvient que ce séducteur disoit, quand il étoit encore en vie: dans trois jours je ressusciterai. Commande donc que le sépulcre soit gardé surement jusques au troisième jour, de peur que ses disciples ne

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

λοιπὸν, ἵνα μὴ μείνωσιν ἐπὶ τῷ σαυρῷ τὰ σώματα τῷ σαββάτῳ, ἐπειδὴ ἦτο παρασκευὴ, (ἦτο γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα τὰς σπάσωσι τὰ σκέλη, καὶ ἵνα τὰς σηκώσωσιν ἀπ' ἐκεῖ. Ἦλθον λοιπὸν οἱ στρατιῶται, καὶ ἔσπασαν τὰ σκέλη τοῦ πρώτου, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ μὲ αὐτὸν σαυρωθέντος. Ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντες εἰς τὸν Ἰησοῦν, τὸν εὗρον ἤδη ἀποθαμένον, δὲν τοῦ ἔσπασαν τὰ σκέλη. Ἀλλ' ἕνας ἀπὸ τοὺς στρατιώτας μὲ τὴν λόγχην τοῦ τὸν ἐκέντησε τὴν πλευράν, καὶ ἐκβῆκεν εὐθὺς αἷμα καὶ νερόν. Καὶ ὁ ἰδὼν ἐμαρτύρησε, καὶ ἀληθινὴ εἶναι ἡ μαρτυρία του· καὶ ἐκεῖνος εἶδεν ὅτι λέγει τὴν ἀλήθειαν, ὅπως ἐσεῖς πιστεύσητε. Ἐπειδὴ ταῦτα ἐγένοντο ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή· κόκκαλον δὲν θέλει τοῦ σπασθῆν. Καὶ πάλιν ἄλλη γραφὴ, λέγει· θέλουσιν ἰδεῖν ποῖον ἐκέντησαν.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ μας, Κύριε, ὥστε καθὼς ἐβαπτίσθημεν εἰς τὸν θάνατον τοῦ εὐλογητοῦ σου Υἱοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὕτω ναταφῶμεν μὲ αὐτὸν διὰ τὴν συνεχῆ ἀπονέκρωσιν τῶν φθαρτῶν παθημάτων μας, καὶ διὰ τοῦ τάφου καὶ τῆς θύρας τοῦ θανάτου ἀπεράσωμεν εἰς τὴν περιχαρῆ ἀνάστασιν, διὰ τὰς ἀξίας τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ ταφέντος, καὶ ἀνασάντος Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πετ. γ'. ιζ'.

ΕΠΕΙΔΗ εἶναι καλλίτερον, ἐὰν ἦναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ πάθωμεν διὰ καλὰ, παρὰ διὰ κακὰ ἔργα. Ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε μίαν φορὰν διὰ τὰς ἁμαρτίας, ὁ δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ὅπως μᾶς φέρει πρὸς τὸν Θεὸν, θανατωθεὶς μὲν κατὰ τὸ σῶμα, ζωοποιηθεὶς δὲ κατὰ τὸ πνεῦμα. Εἰς τὸ ὁποῖον πορευθεὶς, ἐκήρυξε πρὸς τὰ ἐν φυλακῇ πνεύματα τὰ ὁποῖα ἀπείθησαν ὅταν μίαν φορὰν ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ ἐπρόσμεινε εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Νῶε ὅταν ἑκατασκενάζετο ἡ κιβωτὸς, εἰς τὴν ὁποῖαν ὀλίγαι, δηλαδὴ ὀκτὼ ψυχαὶ, διεσώθησαν διὰ μέσου τοῦ νεροῦ. Τοῦ ὁποίου τὸ ἀντίτυπον, τὸ βάπτισμα, ὄχι ἡ κάθαρσις τῆς λέρας τῆς σαρκὸς ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα τῆς εἰς Θεὸν καλῆς συνειδήσεως, τῶρα καὶ ἡμᾶς σώζει διαμέσου τῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνασάσεως, Ὅστις εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἰς αὐτὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ αἱ ἐξουσίαι καὶ αἱ δυνάμεις, ὑποταχθέντες.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ'. νζ'.

ΩΣΑΝ δὲ ἐβραδίασεν, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, ὀνομαζόμενος Ἰωσὴφ, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ αὐτὸς μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ. Οὗτος ἐλθὼν πρὸς τὸν Πιλάτον, ἐζήτησε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐπροστάξε νὰ τοῦ δωθῇ τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, τὸ ἐτύλιξεν εἰς σινδόνι καθαρόν. Καὶ τὸ ἔβαλεν εἰς τὸ νέον του μνῆμα τὸ ὁποῖον ἔσκαψεν εἰς τὴν πέτραν· καὶ κυλίσας λίθον μέγαν πρὸς τὸ ἔμβασμα τοῦ μνήματος, ἀνεχώρησεν. Ἦτο δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀντίκρυ τοῦ τάφου. Τὴν δὲ αὔριον ἡμέραν, ἥτις ἦτον τὴν παραμονὴν, ἐσυνάχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πρὸς τὸν Πιλάτον λέγοντες· Κύριε ἐνθυμήθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζωντανός· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας θέλω ἀναστηθῆν. Πρόσταξον λοιπὸν νὰ σφα-

LA VIGILIA DI PASQUA.

nute, acciocchè la scrittura fosse adempita. Niun osso di esso sarà fiaccato. Ed ancora un altra scrittura dice: essi vedranno colui che hanno trafitto.

LA VIGILIA DI PASQUA.

La Colletta.

FACCI la grazia, o Signore, che, siccome siamo battezzati nella morte del tuo benedetto figliuolo Gesù Cristo nostro salvatore, siamo altresì sepolti con lui per la continua mortificazione de' nostri affetti, e che per la fossa e porta della morte passiamo alla lieta risurrezione, per i meriti di quello che morì, fù sepolto, e risucitò per noi, tuo figliuolo, Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 S. Pietr. iii. 17.

MEGLIO è, se pur tale è la volontà di Dio, che patiate facendo bene, anzi che facendo male. Conciosiacosachè Cristo ancora abbia sofferto una volta per i peccati, il giusto per gl' ingiusti, acciocchè ci conducesse a Dio; essendo mortificato in carne, ma vivificato per lo spirito nel quale ancora andò già, e predicò agli spiriti che sono in carcere; i quali già furono ribelli, quando la pazienza di Dio aspettava a' giorni di Noè, mentre s' apparecchiava l' arca; nella quale poche anime, cioè, otto furon salvate per mezzo le acque; alla qual figura corrispondendo il battesimo, non il nettamento delle brutture della carne, ma la domanda di buona coscienza appo Iddio, ora salva ancora noi, per la risurrezion di Gesù Cristo, il quale essendo andato in cielo è alla destra di Dio, essendogli sottoposti gl' angeli, le autorità, e le potenze.

L' Evangelo. S. Matt. xxvii. 57.

IN sulla sera venne un uomo ricco d' Arimatea, chiamato per nome Gioseffo; il qual era stato anche egli discepolo di Gesù. Costui venne a Pilato e chiese il corpo di Gesù. Allora Pilato comandò che 'l corpo gli fosse renduto. E Gioseffo preso il corpo, lo involse in un lenzuolo netto, e lo pose nel suo monumento nuovo, il quale egli avea fatto tagliar nella rupe; ed avendo rotolata una gran pietra fin sull' apertura del monumento, sene andò. Or Maria Maddalena, e l' altra Maria, erano quivi sedendo di rincontro al sepolcro. E 'l giorno seguente, ch' era il giorno d' appresso la preparazione, i principali sacerdoti ed i farisei si raunarono appresso di Pilato, dicendo: Signore, e' ci ricorda che quel sedduttore, mentre vivea an ora, disse: io risusciterò

LITURGIA POLYGLOTTA.

Vigilia Paschatis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Abend vor Oſtern.

der mit ihm gekreuziget war. Als ſie aber zu Jeſu kamen, da ſie ſahen, daß er ſchon geſtorben war, brachen ſie ihm die Beine nicht; ſondern der Kriegsknechte einer öffnete ſeine Seite mit einem Speere, und alſobald gieng Blut und Waſſer heraus. Und der das geſehen hat, der hat es bezeuget, und ſein Zeugniß iſt wahr; und derſelbige weiß, daß er die Wahrheit ſagt, auf daß auch ihr glaubet. Denn ſolches iſt geſchehen, daß die Schrift erfüllet würde: Ihr ſoll ihm kein Bein zerbrechen. Und abermal ſpricht eine andere Schrift: Sie werden ſehen, in welchen ſie geſtochen haben.

Am Abend vor Oſtern.

Die Collecte.

Verleihe, o Herr, daß, wie wir in den Tod deines geliebten Sohnes unſeres Heilandes, Jeſu Chriſti, getauft ſind, wir auch durch beſtändige Tödtung unſerer böſen Lüſte und Begierden, mit ihm begraben werden mögen, um durch das Grab und die Pforte des Todes zu unſerer freudigen Auferſtehung zu gelangen, um der Verdienſte deines Sohnes, Jeſu Chriſti, unſeres Herrn willen, der für uns geſtorben, begraben und wieder auferſtanden iſt. Amen.

Die Epiſtel. 1 Petri, 3, 17 bis Ende.

Denn es iſt beſſer, ſo es Gottes Wille iſt, daß ihr von Wohlthat wegen leidet, denn von Uebelthat wegen. Sintemal auch Chriſtus einmal für unſere Sünden gelitten hat, der Gerechte für die Ungerechten, auf daß er uns Gott opferte: und iſt getödtet nach dem Fleiſche, aber lebendig gemacht nach dem Geiſte. In demſelbigen iſt er auch hingegangen, und hat geprediget den Geiſtern im Gefängniſſe, die etwa nicht glaubten, da Gott einmals harrete und Geduld hatte zu den Zeiten Noä, da man die Arche zurüſtete, in welcher wenige, das iſt acht Seelen, behalten wurden durchs Waſſer. Welches nun auch uns ſelig macht in der Taufe, die durch jenes bedeutet iſt: nicht das Abthun des Unflats am Fleiſche, ſondern der Bund eines guten Gewiſſens mit Gott, durch die Auferſtehung Jeſu Chriſti, welcher iſt zur Rechten Gottes, in den Himmel gefahren, und ſind ihm unterthan die Engel, und die Gewaltigen, und die Kräfte.

Das Evangelium. Matth. 27, 57 bis Ende.

Am Abend aber kam ein reicher Mann von Arimathia, der hieß Joſeph, welcher auch ein Jünger Jeſu war, der gieng zu Pilato, und bat ihn um den Leib Jeſu. Da befahl Pilatus, man ſollte ihm ihn geben. Und Joſeph nahm den Leib, und wickelte ihn in eine reine Leinwand, und legte ihn in ſein eigenes neues Grab, welches er hatte laſſen in einen Fels hauen, und wälzte einen großen Stein vor die Thür des Grabes, und gieng davon. Es war aber allda Maria Magdalena, und die andere Maria, die ſetzten ſich gegen das Grab. Des andern Tages, der da folgt nach dem Rüſttage, kamen die Hohenprieſter und Phariſäer ſämtlich zu Pilato, und ſprachen: Herr, wir haben gedacht, daß dieſer Verführer ſprach, da er noch lebte: Ich will nach dreyen Tagen auferſtehen. Darum befiehl, daß man das Grab verwahre

LA VIGILIA DE PASCUA

que dice verdad, para que vosotros tambien creais. Porque estas cosas fueron hechas, para que se cumpliese la Escritura; No desmenuzaréis hueso de él. Y tambien dice otra Escritura: Verán en el que traspasáron.

LA VIGILIA DE PASCUA.

La Colecta.

CONCEDE, O Señor, que como estamos bautizados en la muerte de tu Bendito Hijo nuestro Salvador Jesu-Christo; así tambien, por la continua mortificacion de nuestras malas inclinaciones, seamos sepultados con él; para que pasando por el sepulcro y las puertas de la muerte lleguemos á una resurreccion llena de alegría; por los meritos del que murió, fue sepultado, y resucitó por nosotros, tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. S. Ped. iii. 17.

PORQUE mejor es haciendo bien, si es voluntad de Dios, padecer, que haciendo mal. Porque tambien Christo una vez murió por nuestros pecados, el justo por los injustos, para ofrecernos á Dios, siendo á la verdad muerto en la carne, mas vivificado por el espíritu. En el que tambien fué á predicar á aquellos espíritus, que estaban en cárcel: los que en otro tiempo habian sido incrédulos, quando en los dias de Noé contaban sobre la paciencia de Dios, miéntras que se fabricaba el arca: en la qual pocas personas, es á saber, ocho se salváron por agua. Lo que era figura del bautismo de ahora, el qual os hace salvos: no la purificacion de las inmundicias de la carne, mas la promesa de buena conciencia para con Dios por la Resurreccion de Jesu-Christo, el qual está á la diestra de Dios, despues de haber devorado la muerte, para que fuésemos herederos de la vida eterna: habiendo subido al Cielo, y estándole sumisos los Angeles, y las Potestades, y Virtudes.

El Evangelio. S. Matth. xxvii. 57.

Y QUANDO fué tarde, vino un hombre rico de Arimathéa llamado Joseph, el qual era tambien discípulo de Jesus. Este llegó á Pilato, y le pidió el cuerpo de Jesus. Pilato entónces mandó que se le diese el cuerpo. Y tomando Joseph el cuerpo, le envolvió en una sábana limpia. Y lo puso en un sepulcro suyo nuevo, que habia hecho abrir en una peña. Y revolvió una grande losa á la entrada del sepulcro, y se fué. Y María Magdalena, y la otra María, estaban allí sentadas enfrente del sepulcro. Y otro dia, que es el que se sigue al de la Parasceve, los Príncipes de los Sacerdotes y los Phariséos acudiéron juntos á Pilato, diciendo: Señor, nos acordamos, que dixo aquel impostor, quando todavía estaba en vida: Despues de tres dias resucitaré. Manda pues que se guarde el sepulcro hasta el ter-

LATINA ET GRÆCA.

VIGILIA PASCHATIS.

ille Sabbati) rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venerunt ergo milites: et primi quidem fregerunt crura, et alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Et ille scit quia vera dicit: ut et vos credatis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

VIGILIA PASCHATIS.

Collecta.

CONCEDE, Domine, ut, quemadmodum in mortem Filii tui benedicti, Servatoris nostri Jesu Christi, baptizamur, ita mortificatis indesinenter pravis nostris affectibus sepeliamur cum eo, sicque per sepulcrum et portam mortis ad lætam resurrectionem nostram perveniamus, propter merita ipsius, qui mortuus ac sepultus est, quique resurrexit pro nobis, Filii tui Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

Epistola. 1 S. Pet. iii. 17.

MELIUS est enim bene facientes (si voluntas Dei velit) pati, quam male facientes; quia et Christus semel pro peccatis nostris mortuus est, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, mortificatus quidem carne, vivificatus autem spiritu. In quo et his, qui in carcere erant, spiritibus veniens prædicavit: qui increduli fuerant aliquando, quando exspectabant Dei patientiam in diebus Noe, cum fabricaretur arca; in qua pauci, id est octo animæ salvæ factæ sunt per aquam. Quod et vos nunc similis formæ salvos facit baptisma: non carnis depositio sordium, sed conscientiæ bonæ interrogatio in Deum, per resurrectionem Jesu Christi, qui est in dextera Dei, deglutiens mortem, ut vitæ æternæ hæredes efficeremur: profectus in cœlum, subjectis sibi angelis, et potestatibus, et virtutibus.

Evangelium. S. Matth. xxvii. 57.

CUM autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathæa, nomine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone munda, et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit. Erat autem ibi Maria Magdalene, et altera Maria, sedentes contra sepulcrum. Altera autem die, quæ est post Parasceven, convenerunt principes sacerdotum et Pharisæi ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit, adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube ergo custodiri sepul-

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε ἵνα ὥσπερ εἰς τὸν θάνατον ἐβαπτίσθημεν τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω διὰ συνεχοῦς τῶν φθαρτῶν παθημάτων νεκρώσεως συνταφῶμεν αὐτῷ καὶ διὰ τοῦ τάφου καὶ τῆς πύλης θανάτου εἰς τὴν περιχαρῆ ἡμῶν ἀνάστασιν διέλθωμεν, ἕνεκα τῆς ἀξίας τῶ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος καὶ ἀναστάντος ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πετ. γ'. ιζ'.

ΚΡΕΙΤΤΟΝ γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας· Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκί, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι· Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, τουτέστιν ὀκτὼ, ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος. Ὃ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὃς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Εὐαγγέλιον. Ματθ'. κζ'. νζ'.

ΟΨΙΑΣ δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ Ἁριμαθαίας, τοὔνομα Ἰωσὴφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. Οὗτος, προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ· Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ, προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Paschatis.

ANGLICANA ET GALLICA.

EASTER-DAY.

chre be made sure until the third day, lest his disciples come by night and steal him away, and say unto the people, He is risen from the dead: so the last error shall be worse than the first. Pilate said unto them, Ye have a watch; go your way, make it as sure as you can. So they went and made the sepulchre sure, sealing the stone, and setting a watch.

EASTER-DAY.

At Morning Prayer, instead of the Psalm, O come let us sing, &c. *these Anthems shall be sung or said.*

CHRIST our passover is sacrificed for us: therefore let us keep the feast;

Not with the old leaven, nor with the leaven of malice and wickedness: but with the unleavened bread of sincerity and truth. 1 *Cor.* v. 7.

CHRIST being raised from the dead dieth no more: death hath no more dominion over him.

For in that he died, he died unto sin once: but in that he liveth, he liveth unto God.

Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin: but alive unto God through Jesus Christ our Lord. *Rom.* vi. 9.

CHRIST is risen from the dead: and become the first-fruits of them that slept.

For since by man came death: by man came also the resurrection of the dead.

For as in Adam all die: even so in Christ shall all be made alive. 1 *Cor.* xv. 20.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. *Amen.*

The Collect.

ALMIGHTY God, who through thine only-begotten Son Jesus Christ hast overcome death, and opened unto us the gate of everlasting life; We humbly beseech thee, that, as by thy special grace preventing us thou dost put into our minds good desires, so by thy continual help we may bring the same to good effect; through Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. Coloss. iii. 1.

IF ye then be risen with Christ, seek those things which are above, where Christ sitteth on the right hand of God. Set your affection on things above, not on things on the earth: For ye are dead, and your life is hid with Christ in God. When Christ, who is our life, shall appear, then shall ye also appear with him in glory. Mortify therefore your members which are upon the earth; fornication, uncleanness, inordinate affection, evil concupiscence, and covetousness, which is idolatry: For which things' sake the wrath of God cometh on the children

LE JOUR DE PAQUES.

viennent de nuit et ne le dérobent, et qu'ils ne disent au peuple: il est ressuscité des morts; car ce dernier abus seroit pire que le premier. Mais Pilate leur dit: vous avez la garde; allez et assurez-le comme vous l'entendrez. Ils s'en allèrent donc, et assurèrent le sépulcre, scellant la pierre, et y mettant des gardes.

LE JOUR DE PAQUES.

Aux Prières du Matin, au lieu du Pseaume, Venez chantons à l'Eternel, &c. *on chantera ou l'on récitera ces Antiennes.*

CHRIST notre Pâques a été sacrifié pour nous: c'est pourquoi faisons la fête;

Non point avec le vieux levain, ni avec un levain de méchanceté et de malice; mais avec les pains sans levain de la sincérité et de la vérité.

CHRIST, étant ressuscité des morts, ne meurt plus; et la mort n'a plus de domination sur lui.

Car ce qu'il est mort, il est mort pour une fois au péché: mais ce qu'il est vivant, il est vivant à Dieu.

Vous aussi, tout de même, faites votre compte que vous êtes morts au péché; mais vivans à Dieu en Jésus-Christ notre Seigneur.

CHRIST est ressuscité des morts; et il a été fait les prémices de ceux qui dorment.

Car puisque la mort est par un seul homme, la résurrection des morts est aussi par un seul homme.

Car comme tous meurent en Adam, pareillement aussi tous sont vivifiés en Christ.

Gloire soit au Père, &c.

Comme il étoit au commencement, &c.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par Jésus-Christ ton Fils unique, as vaincu la mort, et nous as ouvert la porte de la vie éternelle; nous te supplions humblement, que comme par ta grâce prévenante tu nous inspires de bons désirs, tu daignes aussi faire que par un continuel secours de cette même grâce nous puissions les mettre en effet, par Jésus-Christ notre Seigneur; qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint-Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

L'Epître, Col. iii. 1.

SI donc vous êtes ressuscités avec Christ, cherchez les choses qui sont en haut, où Christ est assis à la droite de Dieu. Pensez aux choses qui sont en haut, et non point à celles qui sont sur la terre; car vous êtes mort, et votre vie est cachée avec Christ en Dieu. Quand Christ, qui est votre vie, apparoîtra, vous paroîtrez aussi avec lui en gloire. Mortifiez donc vos membres qui sont sur la terre; la paillardise, la souillure, les affections déréglées, la mauvaise convoitise, et l'avarice, qui est une idolâtrie: pour lesquelles choses la colère de Dieu vient sur les enfans de rebellion; et dans

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

λισθῇ ὁ τάφος ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταί τυ τὴν νύκτα, τ' κλέψωσι, καὶ εἴπωσι πρὸς τὸν λαόν· Ἀνέστη ἀπὸ τῶς νεκρῶς· ϗ θέλει εἶσθαι ἡ ὕστερη πλάνη χειρότερη τῆς πρώτης. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Πιλάτος· Λάβετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ϗ καθὼς δύνασθε φυλάξατέ το. Αὐτοὶ δὲ πορευθέντες, ἐφύλαξον τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον μὴ λησμονοῦντες τὴν κουστωδίαν.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐν ταῖς τῆς αὐγῆς προσευχαῖς, ἀντὶ τοῦ Ψαλμῶ· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, ψάλλονται, ἢ διαβάζονται, ταῦτα τὰ τροπάρια.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ, *τὸ Πάσχα μας ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν, ὥσε ἑορτάζωμεν ὄχι μὲ παλαιὰν ζύμην, μηδὲ μὲ ζύμην κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλὰ μὲ ἄζυμον εἰλικρινείας, ϗ ἀληθείας.* α'. Κορ. ε'. ζ'.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ *ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον, ὁ θάνατος δὲν τὸν κυριεύει πλέον ἐπειδὴ καθ' ὃ ἀπέθανεν, ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν φοράν· ἀλλὰ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν· οὕτω καὶ ἐσεῖς στοχασθῆτε τὸν ἑαυτόν σας νεκρὸν ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἀλλ' ὅτι ζῆτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσυ τῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας.* Ῥωμ. ϛ'. θ', ι', ια'.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ *ἔγειρεν ἐκ κεκρῶν, καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· καὶ ἐπειδὴ δι' ἕνα ἄνθρωπον εἶναι ὁ θάνατος δι' ἕνα ἄνθρωπον εἶναι καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, ἐπειδὴ καθὼς διὰ τὸν Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν ἔτω καὶ διὰ τὸν Χριστὸν πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆν.* α'. Κορ. ιε'. κ'.

Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Καθὼς ἦτο εἰς τὴν ἀρχήν. }

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, *ὁ διὰ τοῦ μονογενοῦς συ υἱῦ Ἰησῦ Χριςῦ, νικήσας τὸν θάνατον, καὶ ἀνοίξας δι' ἡμᾶς τὴν θύραν τῆς αἰωνίυ ζωῆς, ταπεινῶς σὲ παρακαλῦμεν, ὅπως καθὼς διὰ τῆς μερικῆς συ χάριτος προλαβύσης βάνεις εἰς τὸν νῦν μας καλὰς ἐπιθυμίας, ἔτω 'να δυνηθῶμεν διὰ τῆς ἀκαταπαύστυ βοηθείας συ 'να φέρωμεν αὐτὰς εἰς καλὸν τέλος, δι' Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν, τῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σῦ ϗ τῦ Πνεύματος ἁγίου, εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.* Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. α'

ΕΑΝ *λοιπὸν μὲ τὸν Χριστὸν ἀναστήθητε, ζητεῖτε τὰ ἄνω ὅπυ ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς τὰ δεξιὰ καθήμενος τῦ Θεῦ. Φρονεῖτε περὶ τῶν ἄνω, μὴ περὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πραγμάτων. Ἐπειδὴ Ἀπεθάνετε ϗ ἡ ζωὴ σας ἐκρύφθη εἰς τὸν Θεὸν μὲ τὸν Χριστόν. Ὅταν ἡ ζωὴ μας ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, τότε καὶ σεῖς θέλετε μ' αὐτὸν φανερωθῇ εἰς τὴν δόξαν. Νεκρώσατε λοιπὸν τὰ μέλη σας τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ἡ ὁποῖα εἶναι εἰδωλολατρεία. Διὰ τὰ ὁποῖα πράγματα ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ*

LA PASQUA.

infrà tre giorni. Ordina adunque, che 'l sepolcro sia sicuramente guardato sino al terzo giorno, che talora i suoi discepoli non vengano di notte, e no 'l rubino, e dicano al popolo: egli è risuscitato da' morti; onde l'ultimo inganno non sia peggiore del primiero. Ma Pilato disse loro: voi avete la guardia: andate, assicuratelo come potete. Essi adunque andati, assicurarono il sepolcro, suggellando la pietra, oltre la guardia.

LA PASQUA.

Alla preghiera della mattina, in vece del salmo Venite, &c. *queste antifone saranno cantate, o recitate.*

CRISTO, nostra Pasqua, è stato immolato per noi, perciò facciam festa, non con vecchio lievito di malvagità, e di nequizia, ma con azzimi di sincerità, e di verità. 1 *Cor.* v. 7, 8.

CRISTO, essendo risuscitato da' morti, non muore più: la morte non signoreggia più sopra lui. Perciocchè ciò in che egli è morto è morto al peccato una volta; ma ciò, in che egli vive, vive a Dio. Così ancora voi riputate, che ben siete morti al peccato; ma che vivete a Dio in Cristo Gesù, nostro Signore. *Rom.* vi. 9, 10, 11.

CRISTO è risuscitato da' morti, e fatto primizie di coloro che dormono. Perciocchè, poichè per un uomo venne la morte, per un uomo altresì venne la risurrezion de' morti: imperocchè siccome in Adamo tutti muoiono, così in Cristo tutti saranno vivificati, 1 *Cor.* xv. 20, 21, 22.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, ed allo Spirito Santo, &c.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai per l'unigenito tuo figliuolo Gesù Cristo, superata la morte, ed aperta a noi la porta della vita eterna; ti supplichiamo umilmente, che siccome per tua grazia speciale preveniente c'infondi nelle menti buoni desiderj, così possiamo con la tua continua assistenza, recarne il tutto a buon effetto, per Gesù Cristo, nostro Signore, che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, sempre un Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L'Epistola. Coloss. iii. 1.

SE dunque voi siete risuscitati con Cristo, cercate le cose di sopra dove Cristo é a sedere alla destra di Dio. Pensate alle cose di sopra, e non a quelle che son sopra la terra. Perciocchè voi sieti morti, e la vita vostra è nascosta con Cristo in Dio: quando Cristo, che è la nostra vita, apparirà, allora ancora voi apparirete con lui in gloria. Mortificate, adunque, le vostre membra che son sopra la terra: fornicazione, immondizia, lussuria nefanda, mala concupiscenza ed avarizia, ch'è idolatria; per le quali cose viene l'ira di Dio sopra i

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Paschatis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Oſter-Sonntage.

an den dritten Tag, auf daß nicht ſeine Jünger kommen und ſtehlen ihn, und ſagen zum Volke: Er iſt auferſtanden von den Todten; und werde der letzte Betrug ärger, denn der erſte. Pilatus ſprach zu ihnen: Da habt ihr die Huter; gehet hin, und verwahret es, wie ihr wiſſet. Sie giengen hin, und verwahreten das Grab mit Hütern, und verſiegelten den Stein.

Am Oſter-Sonntage.

Bey dem Morgengebete ſollen ſtatt des Pſalms: O kommt, laßt uns, u. ſ. w. die folgenden Sprüche geſungen oder geleſen werden.

Wir haben ein Oſterlamm, das iſt Chriſtus, für uns geopfert. Darum laßt uns Oſtern halten, nicht im alten Sauerteige, auch nicht im Sauerteige der Bosheit und Schalkheit, ſondern in dem Süßteige der Lauterkeit und der Wahrheit.—1 Cor. 5, 7—8.

Chriſtus, von den Todten auferweckt, ſtirbt hinfort nicht; der Tod wird hinfort über ihn nicht herrſchen: denn, daß er geſtorben iſt, das iſt er der Sünde geſtorben, zu einem Mal; daß er aber lebet, das lebet er Gotte. Alſo auch ihr, haltet euch dafur, daß ihr der Sünde geſtorben ſeyd, und lebet Gotte, in Chriſto Jeſu, unſerm Herrn.—Röm. 6, 9. 10. 11.

Chriſtus iſt auferſtanden von den Todten, und der Erſtling worden unter denen, die da ſchlafen. Sintemal durch einen Menſchen der Tod, und durch einen Menſchen die Auferſtehung der Todten kommt. Denn, gleichwie ſie in Adam alle ſterben, alſo werden ſie in Chriſto alle lebendig gemacht werden. 1 Cor. 15, 20—22.

Ehre ſey dem Vater, und dem Sohne und dem heiligen Geiſte.

Die Gem. Wie es im Anfange war, wie es jetzt iſt, und immerdar ſeyn wird, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du durch deinen eingeborenen Sohn, Jeſum Chriſtum, den Tod überwunden, und uns die Pforte zum ewigen Leben eröffnet haſt! Demüthig bitten wir dich, verleihe, daß wir die guten Entſchließungen, die du durch deine beſondere und zuvorkommende Gnade in unſeren Seelen erweckſt, mit deiner fortdauernden Hülfe in Ausführung bringen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn, der, mit dir und dem heiligen Geiſte ein einiger Gott, lebt und regiert in Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Col. 3, 1—7.

Seyd ihr nun mit Chriſto auferſtan- den, ſo ſuchet, was droben iſt, da Chriſtus iſt, ſitzend zu der Rechten Gottes. Trachtet nach dem, das droben iſt, nicht nach dem, das auf Erden iſt. Denn ihr ſeyd geſtorben, und euer Leben iſt verborgen mit Chriſto in Gott. Wenn aber Chriſtus, euer Leben, ſich offenbaren wird, dann werdet ihr auch offenbar werden mit ihm in der Herrlichkeit. So tödtet nun eure Glieder, die auf Erden ſind, Hurerey, Unreinigkeit, ſchändliche Brunſt, böſe Luſt, und den Geiz, welcher iſt Abgötterey; um welcher willen kommt der Zorn Gottes über die

EL DIA DE PASCUA.

cero dia: no sea que vengan sus discípulos, y lo hurten, y digan á la plebe: Resucitó de entre los muertos: y será el postrer error peor que el primero. Pilato les dixo: Guardas teneis, id, y guardadlo como sabeis. Ellos pues fuéron, y para asegurar el sepulcro, selláron la piedra, y pusiéron guardas.

EL DIA DE PASCUA.

A la Oracion Matutina en lugar del Psalmo, Venid, &c. *se cantarán ó rezarán estas Antiphonas.*

CHRISTO, que es nuestra Pascua, ha sido inmolado: y así solemnicemos el convite. No con levadura vieja, ni con levadura de maldad, ni de pecado; mas con azimos de sinceridad y de verdad. 1 *Cor.* v. 7.

HABIENDO Christo resucitado de entre los muertos, ya no muere; la muerte no se enseñoreará mas de él. Porque en quanto al haber muerto por el pecado, murió una vez: mas en quanto al vivir, vive para Dios. Así tambien vosotros consideraos, que estais de cierto muertos al pecado, pero vivos para Dios en nuestro Señor Jesu-Christo. *Rom.* vi. 9.

CHRISTO resucitó de entre los muertos, primicias de los que duermen, porque como la muerte fué por un hombre, tambien por un hombre la resurreccion de los muertos. Y así como en Adam mueren todos, así tambien todos serán vivificados en Christo. 1 *Cor.* xv. 20.

Gloria sea al Padre, y al Hijo: y al Espíritu Santo;

Como era al principio, es ahora: y será eternamente. *Amen.*

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por Christo tu Hijo Unico triunfaste de la muerte, y nos abriste la puerta de la Vida eterna; suplicamoste, que como nos previenes con tu gracia, inspirandonos buenos deseos; así por tu continuo auxilio los llevemos á efecto; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo, en unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. Col. iii. 1.

POR lo qual, si resucitasteis con Christo: buscad las cosas, que son de arriba, en donde está Christo sentado á la diestra de Dios: pensad en las cosas de arriba, no en las de la tierra. Porque estais ya muertos y vuestra vida está escondida con Christo en Dios. Quando apareciere Christo, que es vuestra vida: entónces tambien vosotros apareceréis con él en gloria. Mortificad pues vuestros miembros, que están sobre la tierra: fornicacion, impureza, lascivia, deseos malos, y avaricia, que es servicio de ídolos; por las quales cosa viene la ira de Dios sobre los hijos de la incredulidad: en

LATINA ET GRÆCA.

DIES PASCHATIS.

crum usque in diem tertium; ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum, et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error pejor priore. Ait illis Pilatus: Habetis custodiam: ite; custodite, sicut scitis. Illi autem, abeuntes, munierunt sepulcrum, signantes lapidem, cum custodibus.

DIES PASCHATIS.

¶ *Ad Matutinas, loco Psalmi,* Venite exultemus, &c. *cantabuntur, seu recitabuntur, hæ Antiphonæ.*

PASCHA nostrum Christus immolatus est pro nobis; itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiæ; sed in Azymis sinceritatis et veritatis. 1 *Cor.* v. 7.

CHRISTUS, resurgens ex mortuis, jam non moritur: mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Jesu, Domino nostro. *Rom.* vi. 9.

NUNC Christus resurrexit a mortuis, primitiæ dormientium. Quoniam quidem per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum. Et, sicut in Adam omnes moriuntur, ita et in Christo omnes vivificabuntur. 1 *Cor.* xv. 20.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;
Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. *Amen.*

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, unigenitum Filium tuum, vitæ æternæ nobis aditum, devicta morte, reserasti; supplices te rogamus, ut, quemadmodum, speciali gratia tua nos præveniente, in animos nostros pia desideria inducis, sic, eadem nobis continuo opitulante, ad effectum ea perducamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat una tecum et cum Spiritu Sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Epistola. Coloss. iii. 1.

IGITUR, si consurrexistis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quæ sursum sunt sapite, non quæ super terram. Mortui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra, tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria. Mortificate ergo membra vestra, quæ sunt super terram: fornicationem, immunditiam, libidinem, concupiscentiam malam, et avaritiam, quæ est simulacrorum servitus: propter quæ venit

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

ναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ, αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐν ταῖς Ἑωθιναῖς Εὐχαῖς, ἀντὶ τοῦ Ψαλμοῦ· Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ταῦτα τὰ Τροπάρια ᾄσθήσεται ἢ λεχθήσεται.

Τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. α'. Κορ. ε'. ζ'.

Χριστος ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ῥωμ. ς'. θ', ι', ια'.

Χριστος ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν· ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. α'. Κορ. ιε'. κ'.

Δόξα Πατρί / Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } καὶ τὰ λοιπά.

Συναπτή.

Παντοκρατωρ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς σε Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ τὴν τῆς αἰδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰς ταῖς διανοίαις ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγάγωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. α'.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία· Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda post Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

MONDAY IN EASTER-WEEK.

of disobedience. In the which ye also walked some time, when ye lived in them.

The Gospel. St. John xx. 1.

THE first day of the week cometh Mary Magdalene early, when it was yet dark, unto the sepulchre, and seeth the stone taken away from the sepulchre. Then she runneth and cometh to Simon Peter, and to the other disciple whom Jesus loved, and saith unto them, They have taken away the Lord out of the sepulchre, and we know not where they have laid him. Peter therefore went forth, and that other disciple, and came to the sepulchre. So they ran both together; and the other disciple did outrun Peter, and came first to the sepulchre; and he, stooping down and looking in, saw the linen clothes lying; yet went he not in. Then cometh Simon Peter following him, and went into the sepulchre, and seeth the linen clothes lie; and the napkin that was about his head, not lying with the linen clothes, but wrapped together in a place by itself. Then went in also that other disciple which came first to the sepulchre, and he saw, and believed. For as yet they knew not the Scripture, that he must rise again from the dead. Then the disciples went away again unto their own home.

MONDAY IN EASTER-WEEK.

The Collect.

ALMIGHTY God, who through thy only-begotten Son Jesus Christ hast overcome death, and opened unto us the gate of everlasting life; We humbly beseech thee, that, as by thy special grace preventing us thou dost put into our minds good desires, so by thy continual help we may bring the same to good effect; through Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts x. 34.

PETER opened his mouth, and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons; but in every nation he that feareth him, and worketh righteousness, is accepted with him. The word which God sent unto the children of Israel, preaching peace by Jesus Christ; (he is Lord of all;) that word (I say) ye know, which was published throughout all Judea, and began from Galilee, after the baptism which John preached: how God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Ghost and with power, who went about doing good, and healing all that were oppressed of the devil: for God was with him. And we are witnesses of all things which he did, both in the land of the Jews, and in Jerusalem; whom they slew, and hanged on a tree: Him God raised up the third day, and shewed him openly; not to all the people, but unto witnesses chosen before of God, even to us, who did eat and drink with him after he rose from the dead. And he commanded us to preach unto the people, and to testify that it is he who was ordained of

Le LUNDI *de la* SEMAINE *de* PAQUES.

lesquelles vous avez marché autrefois, quand vous viviez en elles.

L'Evangile, St. Jean xx. 1.

LE premier jour de la semaine, Marie Madelaine vint le matin au sépulcre, comme il faisoit encore obscur, et elle vit que la pierre étoit ôtée du sépulcre. Et elle courut et vint à Simon Pierre, et à l'autre disciple que Jesus aimoit, et elle leur dit: on a enlevé le Seigneur hors du sépulcre, mais nous ne savons point où on l'a mis. Alors Pierre partit avec l'autre disciple, et ils s'en allèrent au sépulcre. Et ils couroient tous deux ensemble; mais l'autre disciple couroit plus vite que Pierre, et il arriva le premier au sépulcre; et s'étant baissé, il vit les linges mis à côté: mais il n'y entra point. Alors Simon Pierre qui le suivoit, arriva, et entra dans le sépulcre, et vit les linges mis à côté, et le couvre-chef qui avoit été sur la tête de Jésus, lequel n'étoit point mis avec les linges, mais étoit enveloppé dans un lieu à part. Alors l'autre disciple qui étoit arrivé le premier au sépulcre y entra aussi, et il vit et crut. Car ils ne savoient pas encore l'Ecriture qui porte, qu'il devoit ressusciter des morts. Et les disciples s'en retournèrent chez eux.

LE LUNDI DE LA SEMAINE DE PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par Jésus-Christ ton Fils unique, as vaincu la mort, et nous as ouvert la porte de la vie éternelle; nous te supplions humblement, que comme par ta grâce prévenante tu nous inspires de bons désirs, tu daignes aussi faire que par un continuel secours de cette même grâce nous puissions les mettre en effet, par Jésus-Christ notre Seigneur; qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Pour l'Epître, Actes x. 34.

PIERRE, prenant la parole, dit: en vérité je reconnois que Dieu n'a point d'égard à l'apparence des personnes; mais qu'en toute nation celui qui le craint, et qui s'adonne à la justice, lui est agréable. C'est ce qu'il a envoyé signifier aux enfans d'Israël, en annonçant la paix par Jésus-Christ, qui est le Seigneur de tous. Vous savez ce qui est arrivé dans toute la Judée, en commençant par la Galilée, après le baptême que Jean a prêché, savoir, comment Dieu a oint du Saint Esprit et de force Jésus le Nazarien, qui a passé de lieu en lieu faisant du bien, et guérissant tous ceux qui étoient oppressés du diable; car Dieu étoit avec lui. Et nous sommes témoins de toutes les choses qu'il a faites, tant au pays des Juifs, qu'à Jérusalem; et comment ils l'ont fait mourir, le pendant au bois. Mais Dieu l'a ressuscité le troisième jour, et l'a donné pour être manifesté; non à tout le peuple, mais aux témoins auparavant ordonnés de Dieu, à nous, dis-je, qui avons mangé et bu avec lui après qu'il a été ressuscité des morts. Et il nous a commandé de prêcher au peuple, et de témoigner que c'est lui qui est ordonné de

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας· εἰς τὰ ὁποῖα κ᾽ σεῖς τότε περιεπατήσατε, ὅτι ἐζῆτε εἰς αὐτά.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ΄. α΄.

ΤΗΝ πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται τὸ πρωΐ, ἀκόμι σκοτάδι, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον σηκρμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου. Τρέχει λοιπὸν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα τὸν Πέτρον, κ᾽ πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Ἰησοῦς ἠγάπα ἄλλον μαθητὴν κ᾽ τοὺς λέγει· Ἐκβαλον τὸν Κύριον ἀπὸ τὸ μνημεῖον, κ᾽ δὲν γνωρίζομεν πῦ τὸν ἔβαλαν. Ἐκβῆκεν λοιπὸν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς κ᾽ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύω ὁμῦ, κ᾽ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε ταχίτερα ἀπὸ τὸν Πέτρο, κ᾽ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ σκύψας βλέπει τὰ σινδόνια ἐκεῖ κείμενα ὅμως δὲν ἐμβῆκεν. Ἔρχεται λοιπὸν Σίμων ὁ Πέτρος ἀκολυθῶν αὐτὸν κ᾽ ἐμβῆκεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ σινδόνια ἐκεῖ κείμενα καὶ τὸ σουδάριον, ὁποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, κείμενον ὄχι μετὰ τῶν συνδονίων, ἀλλὰ ἐκχωριστὰ ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε λοιπὸν ἐμβῆκε κ᾽ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, κ᾽ εἶδε κ᾽ ἐπίστευσεν. Ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζον ἔτι τὴν γραφὴν, ὅτι ἔπρεπεν αὐτὸς ἂνα ἀνασταθῆ ἀπὸ τῶν νεκρῶν. ἀνεχώρησαν λοιπὸν πάλιν οἱ μαθηταὶ εἰς τὰς κατοικίας των.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νικήσας τὸν θάναλον, κ᾽ ἀνοίξας δι᾽ ἡμᾶς τὴν θύραν τῆς αἰωνίς ζωῆς, ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως καθὼς διὰ τῆς μερικῆς σου χάριτος προλαβάσης βάνεις εἰς τὸν νοῦν μας καλὶς ἐπιθυμίας, οὕτω ἂνα δυνηθῶμεν διὰ τῆς ἀκαταπαύστου βοηθείας σὲ ἂνα φέρωμεν αὐτὰς εἰς καλὸν τέλος, διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν, τῦ ζῶντος κ᾽ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ κ᾽ τοῦ Πνεύματος ἁγίυ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι΄. λδ΄.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ ὁ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ᾽ ἀληθείας καταλαμβάνω ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι προσωπολήπτης. Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ὁ φοβάμενος αὐτὸν, κ᾽ ὁ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, τῦ εἶναι δεκτός· κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λόγον, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ μέσον τοῦ Χριστοῦ· Ἰησοῦ· ὅτος εἶναι Κύριος πάντων. Σεῖς ἐξεύρετε τὸν καθ᾽ ὅλης τῆς Ἰυδαίας γενόμενον λόγον, ἀρχινῶν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννυ κηρυχθέντος βαπτίσματος· ὅτι ὁ Θεὸς ἔχρισε μὲ ἅγιον Πνεῦμα καὶ μὲ δύναμιν τὸν ἀπὸ τῆς Ναζαρὲτ Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ἐπήγαινεν εὐεργετῶν, καὶ θεραπένων πάντας τὲς ὑπὸ τῆς δυναστείας κειμένυς τῦ διαβόλυ. Διότι ὁ Θεὸς ἦτο μὲ αὐτόν. Καὶ ἡμεῖς ἤμεθα μάρτυρες πάντων τῶν ὁποίων ἐποίησε πραγμάτων, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰυδαίων κ᾽ εἰς τὴν Ἱερυσαλήμ· καὶ τὸν ὁποῖον ἐθανάτωσαν κρεμάσαντές τον ἐπὶ ξύλυ. Τῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν κ᾽ τὸν ἔκαμε ἂνα φανερωθῆ, Ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαὸν, ἀλλ᾽ εἰς τὲς μάρτυρας τους ὑπὸ τῦ Θεῦ προκεχειροτονημένυς, δηλαδὴ εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι μὲ αὐτὸν ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν ἔπειτα ἀφ᾽ ὅ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Καὶ μᾶς ἐπαράγγειλε ἂνα κηρύξωμεν εἰς τὸν λαὸν

LUNEDI DELLA PASQUA.

figliuoli della disubbidienza; nelle quali già camminaste ancora voi, quando vivevate in esse.

L' Evangelo. S. Giovan. xx. 1.

IL primo giorno della settimana, la mattina, essendo ancora scuro, Maria Maddalena venne al monumento, e vide che la pietra era stata rimossa dal monumento. Laonde ella sene corse e venne a Simon Pietro ed all' altro discepolo il qual Gesù amava, e disse loro: hanno tolto dal monumento il Signore, e noi non sappiamo ove l' abbian posto. Pietro, adunque, e l' altro discepolo uscirono fuori e vennero al monumento. Or correvano amendue insieme; ma quell' altro discepolo corse innanzi più prestamente che Pietro, e venne il primo al monumento. E chinatosi vide il lenzuolo che giaceva nel monumento; ma non v' entrò. E Simon Pietro che lo seguitava, venne ed entrò nel monumento e vide il lenzuolo che giaceva, e lo sciugatoio ch' era sopra 'l capo di Gesù il qual non era con il lenzuolo, ma era involto da parte in un luogo. Allora dunque, l' altro discepolo ch' era venuto il primo al monumento, v' entrò anch' egli, e vide, e credette; perciocchè essi non aveano ancora conoscenza della scrittura, che conveniva ch' egli risuscitasse da' morti. I discepoli adunque sene andarono di nuovo a casa loro.

LUNEDI DELLA PASQUA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai per l' unigenito tuo figliuolo, Gesù Cristo, superata la morte, e aperta a noi la porta della vita eterna; noi ti supplichiamo umilmente che, siccome per tua grazia speciale perveniente ci infondi nelle menti buoni desiderj, così possiamo colla tua continua assistenza, recarne il tutto a buon effetto, per Gesù Cristo, nostro Signore che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, sempre un Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Per l' Epistola. Fatti de gli Apost. x. 34.

PIETRO, aperta la bocca disse: in verità io comprendo ch' Iddio non ha riguardo alla qualità delle persone: anzi che in qualunque nazione chi lo teme ed opera giustamente gli è accettevole; secondo la parola ch' egli ha mandata a' figliuoli d' Israel, evangelizzando pace per Gesù Cristo, ch' è il Signor di tutti. Voi sapete ciò ch' è avvenuto per tutta la Giudea, cominciando dalla Galilea, dopo 'l battesimo che Giovanni predicò; come Iddio ha unto di Spirito Santo e di potenza Gesù di Nazaret, il quale andò attorno facendo beneficj, e sanando tutti coloro ch' erano posseduti dal diavolo; perciocchè Iddio era con lui. E noi siamo testimoni di tutte le cose, ch' egli ha fatte nel paese de' Giudei ed in Gerusalemme: il quale essi hanno ucciso, appiccandolo ad un legno. Esso ha Iddio risuscitato nel terzo giorno, ed ha fatto ch' egli è stato manifestato; non già a tutto 'l popolo, ma a' testimoni prima da Dio ordinati, cioè, a noi ch' abbiamo mangiato e bevuto con lui dopo che egli fu risuscitato da' morti. Ed egli ci ha comandato di predicare al popolo, e di testimoniare ch' egli è quello

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda post Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Oſter=Montage.

Kinder des Unglaubens; in welchen auch ihr weiland gewandelt habt, da ihr darinnen lebtet.

Das Evangelium. Joh. 20, 1—10.

An der Sabbather einem kommt Maria Magdalena früh, da es noch finſter war, zum Grabe, und ſiehet, daß der Stein vom Grabe hinweg war. Da läuft ſie, und kommt zu Simon Petro, und zu dem andern Jünger, welchen Jeſus lieb hatte, und ſpricht zu ihnen: Sie haben den Herrn weggenommen aus dem Grabe, und wir wiſſen nicht, wo ſie ihn hingelegt haben. Da gieng Petrus und der andere Jünger hinaus, und kamen zum Grabe. Es liefen aber die zween mit einander, und der andere Jünger lief zuvor ſchneller, denn Petrus, und kam am erſten zum Grabe, gudet hinein, und ſiehet die Leinen gelegt, er gieng aber nicht hinein. Da kam Simon Petrus ihm nach, und gieng hinein in das Grab, und ſiehet die Leinen gelegt, und das Schweißtuch, das Jeſu um das Haupt gebunden war, nicht bey die Leinen gelegt, ſondern beyſeits, eingewikkelt, an einem beſondern Orte. Da gieng auch der andere Jünger hinein, der am erſten zum Grabe kam, und ſah, und glaubte es. Denn ſie wußten die Schrift noch nicht, daß er von den Todten auferſtehen müßte. Da giengen die Jünger wieder zuſammen.

Am Oſter=Montage.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du durch deinen eingeborenen Sohn, Jeſum Chriſtum, den Tod überwunden, und uns die Pforte zum ewigen Leben eröffnet haſt! Wir bitten dich demüthig, wie du durch deine beſondere und zuvorkommende Gnade gute Entſchließungen in unſere Herzen giebſt, ſo verleihe auch, daß wir dieſelben durch deinen beſtändigen Beiſtand glücklich ausführen mögen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum, der mit dir und dem heiligen Geiſte lebt und regiert, ein einiger Gott, in alle Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 10, 34—43.

Petrus aber that ſeinen Mund auf, und ſprach: Nun erfahre ich mit der Wahrheit, daß Gott die Perſon nicht anſiehet, ſondern in allerley Volke, wer ihn fürchtet und recht thut, der iſt ihm angenehm. Ihr wiſſet wohl von der Predigt, die Gott zu den Kindern Iſrael geſandt hat, und verkündigen laſſen den Frieden durch Jeſum Chriſtum, welcher iſt ein Herr über Alles, die durch das ganze jüdiſche Land geſchehen iſt, und angegangen in Galiläa, nach der Taufe, die Johannis predigte, wie Gott denſelbigen Jeſum von Nazareth geſalbet hat mit dem heiligen Geiſte und Kraft; der umher gezogen iſt, und hat wohl gethan, und geſund gemacht alle, die vom Teufel überwältiget waren, denn Gott war mit ihm. Und wir ſind Zeugen alles deß, das er gethan hat im jüdiſchen Lande, und zu Jeruſalem. Den haben ſie getödtet, und an ein Holz gehänget. Denſelbigen hat Gott auferwecket am dritten Tage, und ihn laſſen offenbar werden, nicht allem Volke, ſondern uns, den vorerwählten Zeugen von Gott, die wir mit ihm gegeſſen und getrunken haben, nachdem er auferſtanden iſt von den Todten. Und er hat uns geboten, zu predigen dem Volke, und zu zeugen, daß

EL LUNES DE PASCUA.

las quales vosotros tambien anduvisteis en otro tiempo, quando viviais en ellas.

El Evangelio. S. Juan, xx. 1.

Y EL primer dia de la semana vino María Magdalena de mañana al sepulcro, quando aun era obscuro, y vió quitada la losa del sepulcro. Y fué corriendo á Simon Pedro, y al otro discípulo, á quien amaba Jesus, y les dixo: Han quitado al Señor del sepulcro, y no sabemos en donde lo han puesto. Salió pues Pedro, y aquel otro discípulo, y fuéron al sepulcro. Y corrian los dos á la par: mas el otro discípulo se adelantó corriendo mas apriesa que Pedro, y llegó primero al sepulcro. Y habiéndose abaxado, vió los lienzos puestos: mas no entró dentro. Llegó pues Simon Pedro, que le venia siguiendo, y entró en el sepulcro, y vió los lienzos puestos, y el sudario, que habia tenido sobre la cabeza, no puesto con los lienzos, sino envuelto en un lugar aparte. Entónces entró tambien el otro discípulo, que habia llegado primero al sepulcro: y vió, y creyó: porque aun no entendian la Escritura, que era menester, que él resucitara de entre los muertos. Y se volviéron otra vez los discípulos á su casa.

EL LUNES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por Christo tu Hijo Unico triunfaste de la muerte, y nos abriste la puerta de la Vida eterna: suplicamoste, que como nos previenes con tu gracia, inspirandonos buenos deseos; así por tu continuo auxîlio los llevemos á efecto; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, quo vive y reyna contigo, en unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

Por la Epistola. Hech. x. 34.

ENTONCES Pedro abrió su boca, y dixo: Verdaderamente reconozco, que Dios no es aceptador de personas, mas en qualquiera gente, del que le teme, y obra justicia, se agrada. Dios envió palabra á los hijos de Israél, anunciándoles paz por Jesu-Christo: (este es el Señor de todos:) vosotros sabeis la palabra que ha sido hecha por toda la Judéa; y comenzando desde la Galiléa despues del bautismo que predicó Juan, á Jesus de Nazaréth; como Dios lo ungió de Espíritu Santo, y de virtud, el qual anduvo haciendo bienes, y sanando á todos los oprimidos del diablo, porque Dios era con él. Y nosotros somos testigos de todo quanto hizo en la region de los Judíos, y en Jerusalém: al qual ellos matáron, colgándolo en un leño. A este lo resucitó Dios al tercero dia, y quiso que se manifestase, no á todo el pueblo, sino á los testigos que Dios habia ordenado ántes: á nosotros, que comimos, y bebimos con él, despues que resucitó de entre los muertos. Y nos mandó que predicásemos al pueblo, y que diésemos testimonio de que él es el que Dios ha puesto por Juez de vivos, y de muertos.

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SECUNDA POST PASCHA.

ira Dei super filios incredulitatis: in quibus et vos ambulastis aliquando, cum viveretis in illis.

Evangelium. S. Joan. xx. 1.

UNA autem sabbati, Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monumentum: et vidit lapidem sublatum a monumento. Cucurrit ergo, et venit ad Simonem Petrum, et ad alium discipulum, quem amabat Jesus, et dicit illis: Tulerunt Dominum de monumento; et nescimus ubi posuerunt eum. Exiit ergo Petrus, et ille alius discipulus, et venerunt ad monumentum. Currebant autem duo simul, et ille alius discipulus præcucurrit citius Petro, et venit primus ad monumentum. Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina: non tamen introivit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introivit in monumentum, et vidit linteamina posita; et sudarium, quod fuerat super caput ejus, non cum linteaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum. Tunc ergo introivit et ille discipulus, qui venerat primus ad monumentum: et vidit, et credidit: nondum enim sciebant Scripturam, quia oportebat eum a mortuis resurgere. Abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos.

FERIA SECUNDA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, unigenitum Filium tuum, vitæ æternæ nobis aditum, devicta morte, reserasti; supplices te rogamus, ut, quemadmodum, speciali gratia tua nos præveniente, in animos nostros pia desideria inducis, sic, eadem continuo nobis opitulante, ad effectum ea perducamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat una tecum et cum Spiritu sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. x. 34.

APERIENS autem Petrus os suum, dixit: In veritate comperi quia non est personarum acceptor Deus; sed, in omni gente, qui timet eum, et operatur justitiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annuntians pacem per Jesum Christum: (hic est omnium Dominus.) Vos scitis, quod factum est verbum per universam Judæam: incipiens enim a Galilæa, post baptismum, quod prædicavit Joannes, Jesum a Nazareth; quomodo unxit eum Deus Spiritu sancto, et virtute, qui pertransiit bene faciendo, et sanando omnes oppressos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium, quæ fecit in regione Judæorum, et Jerusalem, quem occiderunt, suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitavit tertia die, et dedit eum manifestum fieri, non omni populo, sed testibus prædordinatis a Deo; nobis, qui manducavimus et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis. Et præcepit nobis prædicare populo, et testificari quia ipse

ΗΜΕΡΑ β'. ΕΝ ΤΩι ΠΑΣΧΑ.

ἀπειθείας· Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. α'

Τῇι δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωΐ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ὲ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, ϗ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὲ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

ΗΜΕΡΑ β'. ΕΝ ΤΩι ΠΑΣΧΙ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, ϗ τὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰς ταῖς διανοίαις ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγάγωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι. Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος· Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν, ἐμφανῆ γενέσθαι· Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia post Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

TUESDAY IN EASTER-WEEK.

God to be the Judge of quick and dead. To him give all the prophets witness, that through his Name whosoever believeth in him shall receive remission of sins.

The Gospel. St. Luke xxiv. 13.

BEHOLD, two of his disciples went that same day to a village called Emmaus, which was from Jerusalem about threescore furlongs. And they talked together of all these things which had happened. And it came to pass, that while they communed together, and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them. But their eyes were holden, that they should not know him. And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad? And the one of them, whose name was Cleopas, answering, said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days? And he said unto them, What things? And they said unto him, Concerning Jesus of Nazareth, who was a prophet mighty in deed and word, before God and all the people; And how the chief priests and our rulers delivered him to be condemned to death, and have crucified him. But we trusted that it had been he which should have redeemed Israel: and besides all this, to-day is the third day since these things were done. Yea, and certain women also of our company made us astonished, which were early at the sepulchre; and when they found not his body, they came, saying, that they had also seen a vision of angels, which said that he was alive. And certain of them which were with us went to the sepulchre, and found it even so as the women had said; but him they saw not. Then he said unto them, O fools, and slow of heart to believe all that the prophets have spoken: ought not Christ to have suffered these things, and to enter into his glory? And beginning at Moses, and all the prophets, he expounded unto them in all the Scriptures the things concerning himself. And they drew nigh unto the village whither they went; and he made as though he would have gone further: but they constrained him, saying, Abide with us, for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them. And it came to pass, as he sat at meat with them, he took bread, and blessed it, and brake, and gave to them. And their eyes were opened, and they knew him, and he vanished out of their sight. And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the Scriptures? And they rose up the same hour, and returned to Jerusalem, and found the eleven gathered together, and them that were with them, saying, The Lord is risen indeed, and hath appeared to Simon. And they told what things were done in the way, and how he was known of them in breaking of bread.

Le MARDI *de la* SEMAINE *de* PAQUES.

Dieu pour être le juge des vivans et des morts. Tous les prophètes lui rendent témoignage, que quiconque croira en lui recevra la rémission de ses péchés, par son nom.

L'Evangile, St. Luc xxiv. 13.

VOICI, d'entre eux étoient ce jour-là en chemin pour aller à une bourgade nommée Emmaüs, qui étoit loin de Jérusalem d'environ soixante stades. Et ils s'entretenoient ensemble de toutes ces choses qui étoient arrivées. Et il arriva, que comme ils parloient et conféroient entre eux, Jésus lui-même s'étant approché, se mit à marcher avec eux: mais leurs yeux étoient retenus, afin qu'ils ne le pussent reconnoître. Et il leur dit: quels sont ces discours que vous tenez entre vous en marchant; et pourquoi êtes-vous tout tristes? Et l'un d'eux, qui avoit nom Cléopas, répondit, et lui dit: es-tu seul étranger dans Jérusalem, qui ne saches point les choses qui y sont arrivées ces jours-ci? Et il leur dit: quelles? Ils répondirent: c'est touchant Jésus le Nazarien, qui a été homme prophète puissant en œuvres et en paroles devant Dieu et devant tout le peuple: et comment les principaux sacrificateurs et nos gouverneurs l'ont livré pour être condamné à mort, et l'ont crucifié. Or nous espérions que ce seroit lui qui délivreroit Israël: mais avec tout cela, c'est aujourd'hui le troisième jour que ces choses sont arrivées. Toutefois quelques femmes des nôtres nous ont fort étonnés, car elles ont été de grand matin au sépulcre; et n'ayant point trouvé son corps, elles sont revenues en disant, que même elles avoient vu une apparition d'anges qui disoient qu'il est vivant. Et quelques-uns des nôtres sont allés au sépulcre, et ont trouvé ainsi que les femmes avoient dit; mais pour lui, ils ne l'ont point vu. Alors il leur dit: ô gens dépourvus de sens, et tardifs de cœur à croire toutes les choses que les prophètes ont prononcées! ne falloit-il pas que le Christ souffrît ces choses? et qu'il entrât en sa gloire? Puis commençant par Moyse, et continuant par tous les prophètes, il leur expliquoit dans toutes les Ecritures les choses qui le regardoient. Et comme ils furent près de la bourgade où ils alloient, il faisoit semblant d'aller plus loin. Mais ils le forcèrent en lui disant: demeure avec nous; car le soir approche, et le jour est déjà décliné. Il entra donc pour demeurer avec eux: et il arriva que, comme il étoit à table avec eux, il prit le pain, et rendit grâces; et l'ayant rompu il le leur distribua. Alors leurs yeux furent ouverts, ensorte qu'ils le reconnurent: mais il disparut de devant eux. Et ils dirent entre eux: notre cœur ne brûloit-il pas au dedans de nous, lorsqu'il parloit à nous par le chemin, et qu'il nous expliquoit les Ecritures? Et se levant dans ce moment, ils s'en retournèrent à Jérusalem, où ils trouvèrent les onze assemblés, et ceux qui étoient avec eux, qui disoient: le Seigneur est véritablement ressuscité, et il est apparu à Simon. Et ceux-ci aussi racontèrent les choses qui leur étoient arrivées en chemin, et comment il avoit été reconnu d'eux en rompant le pain.

LE MARDI DE LA SEMAINE DE PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par Jésus-Christ ton Fils unique, as vaincu la mort, et nous

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

καὶ ἵνα μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διωρισμένος κριτὴς τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν. Πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν θέλει λάβειν συγχώρησιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ὀνόματος του.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. ιγ'.

Καὶ ἰδοὺ, δύω ἀπ' αὐτοὺς ἐπορεύοντο αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς χωρίον μακρὰν ἑξήντα στάδια ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λεγόμενον Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν ἀναμεταξύ τους περὶ πάντων τούτων τῶν συμβεβηκότων. Καὶ ἔλαχεν, ὅταν αὐτοὶ ὡμίλουν καὶ ἐδιαλόγιζον, ἵνα πλησιάσῃ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἵνα συμπεριπατῇ μὲ αὐτούς. Τὰ ὀμμάτιά των ὅμως ἐκρατοῦντο διὰ ἵνα μὴ τὸν γνωρίσωσιν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τί λόγοι εἶναι τοῦτοι τοὺς ὁποίους κάμνετε ἀναμεταξύ σας περιπατοῦντες; καὶ διατί εἶσθε λυπημένοι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕνας, λεγόμενος Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος ξενίζεις εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὲν ἔμαθας τὰ γενόμενα εἰς αὐτὴν ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ τοῖς εἶπε· Ποῖα; Αὐτοὶ δὲ τοῦ εἶπον· Τὰ πράγματα περὶ τοῦ Ναζωραίου Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγένετο ἄνθρωπος, προφήτης, δυνατὸς κατὰ τὰ ἔργα καὶ κατὰ τὸν λόγον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἄρχοντές μας τὸν παρέδωκαν εἰς κρίσιν θανάτου καὶ τὸν ἐσταύρωσαν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μέλλων νὰ λυτρώσῃ τὸν Ἰσραήλ. ὅμως μ' ὅλον τοῦτο, σήμερον εἶναι ἡ τρίτη ἡμέρα, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένοντο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινὲς ἀπ' ἡμᾶς μᾶς ἐξέστησαν, ἐπηγαινόμεναι πρωὶ εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμά του, ἦλθον λέγουσαι ὅτι εἶδον ὀπτασίαν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι λέγουσιν ὅτι αὐτὸς ζῇ. Καὶ τινὲς ἀφ' ἡμᾶς ἦλθον εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον ὅτι αἱ γυναῖκες εἶπον τ' ἀληθῆ· καὶ αὐτὸν ὅμως δὲν εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς. Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδύκαρδοι εἰς τὸ πιστεύειν τὰ ὅσα ἐλάλησαν οἱ προφῆται. Δὲν ἔπρεπεν ὁ Χριστὸς νὰ πάθῃ ταῦτα, καὶ νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν δόξαν του; Καὶ ἀρχίσας ἀπὸ τὸν Μωϋσῆ, καὶ ἀπὸ πάντας τοὺς προφήτας, τοὺς ἡρμήνευεν εἰς πάσας τὰς γραφὰς τὰ γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν χώραν εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς ἐκάμωσεν ὅτι εἶχε νὰ ἐπάγῃ μακρύτερα. Καὶ τὸν ἐβίασαν, λέγοντες· Μεῖναι μ' ἡμᾶς, ὅτι βραδιάζει, καὶ ἡ ἡμέρα ἐτελείωσε. Καὶ ἐμβῆκε διὰ νὰ μείνῃ μ' αὐτούς. Καὶ ἔλαχε καθήμενος μ' αὐτοὺς εἰς τὴν τράπεζαν, λαβὼν τὸν ἄρτον, ἵνα εὐλογήσῃ, καὶ κόψας τον ἵνα τοὺς τὸν διαμοιράσῃ. Τὰ ὀμμάτιά των ἔν ἠνοίχθησαν, καὶ τὸν ἐγνώρισαν, καὶ τοὺς ἔγενετο ἀφανὴς. Καὶ εἶπον ἀναμεταξύ των. Δὲν ἐκαίετο ἡ καρδία μας, ὡσὰν μᾶς ἐλάλει εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὡσὰν μᾶς ἐξήγει τὰς γραφάς; Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν στιγμὴν σηκωθέντες, ὑπέστρεψον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα, καὶ τοὺς ὄντας μ' αὐτούς. Λέγοντας· Ὅτι ἀληθῶς ἠγέρθη ὁ Κύριος, καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σίμωνα. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ὅσα τοὺς ἐσυνέβησαν εἰς τὸν δρόμον, καὶ ὅτι τὸν ἐγνώρισαν εἰς τὸ μοίρασμα τοῦ ἄρτου.

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νικήσας τὸν θάνατον, καὶ ἀνοίξας δι' ἡμᾶς τὴν θύραν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως καθὼς διὰ

MARTEDI DELLA PASQUA.

che da Dio è stato constituito giudice de' vivi e de' morti: a lui rendono testimonianza tutti i profeti, che chiunque crede in lui, riceve la remissione de' peccati nel nome suo.

L' Evangelo. S. Luc. xxiv. 13.

ECCO due de' suoi discepoli in quell' istesso giorno andavano in un castello, il cui nome era Emmaus, distante da Gerusalemme sessanta stadj. Ed essi ragionavano fra loro di tutte queste cose, ch' erano avvenute. Ed accadde che, mentre ragionavano e discorrevano insieme, Gesù s' accostò, e si mise a camminar con essi: Ma gli occhj loro erano ritenuti, per non conoscerlo. Ed egli disse loro: quali son questi ragionamenti che voi tenete tra voi, camminando? E perchè siete mesti? E l' una, il cui nome era Cleopa, rispondendo, gli disse: tu straniero in Gerusalemme, non sai le cose che in essa sono avvenute in questi giorni? Ed egli disse loro: quali? Ed essi gli dissero: il fatto di Gesù Nazareno, il quale era un uomo profeta, potente in opere, ed in parole davanti a Dio, e davanti a tutto 'l popolo; e come i principali sacerdoti, ed i nostri magistrati l' hanno dato ad esser giudicato a morte, e l' hanno crocifisso. Or noi speravamo ch' egli fosse colui ch' avesse a riscattare Israel. Ma ancora, oltr' a tutto ciò, benchè siano tre giorni che queste cose sono avvenute, certe donne d' infrà noi ci hanno fatti stupire; perciocchè, essendo andate la mattina a buon' ora al monumento, e non avendo trovato il corpo d' esso son venute, dicendo d' aver veduta una visione d' angeli, i quali dicono ch' egli vive. Ed alcuni de' nostri sono andati al monumento ed hanno trovato così, come le donne aveano detto; ma non hanno veduto Gesù. Allora egli disse loro: o insensati e tardi di cuore a credere tutte le cose che i profeti hanno dette. Non conveniva egli che Cristo soffrisse queste cose, e così entrasse nella sua gloria? E cominciando da Moisè, e seguendo per tutti i profeti dichiarò loro in tutte le scritture le cose, ch' erano per lui. Ed, essendo giunti al castello ove andavano, egli fece vista d' andar più lungi. Ma essi gli fecer forza, dicendo: rimani con noi, perciocchè si fa sera, e 'l giorno è già al fine. Egli adunque entrò nell' albergo per rimaner con loro. E quando egli si fu messo a tavola con essi, prese il pane, e fece la benedizione; e rottolo, lo distribuì loro. E gli occhj loro furono aperti, e lo riconobbero. Ma egli sparì; ed essi dissero l' uno all' altro: non ardeva il cuor nostro in noi, mentre egli ci parlava per la via, e ci palesava le scritture? Ed in quella stessa ora si levarono, e ritornarono in Gerusalemme, e trovarono raunati gli undici, e quelli ch' erano con loro; i quali dicevano, il Signore è veramente risucitato, ed è apparito a Simon, ed essi ancora raccontarono le cose avvenute loro per la via, e come egli era stato riconosciuto da loro nel rompere il pane.

MARTEDI DELLA PASQUA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai per l' unigenito tuo figliuolo, Gesù Cristo, superata la morte e aperta a noi la porta della vita eterna; noi ti supplichiamo umilmente che,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia post Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Oſter-Dienſtage.

er iſt verordnet von Gott ein Richter der Lebendigen und der Todten. Von dieſem zeugen alle Propheten, daß durch ſeinen Namen alle, die an ihn glauben, Vergebung der Sünden empfangen ſollen.

Das Evangelium. Luc. 24, 13—36.

Und ſiehe, zween aus ihnen giengen an demſelbigen Tage in einen Flecken, der war von Jeruſalem ſechzig Feldweges weit, deß Name heißt Emmaus. Und ſie redeten mit einander von allen dieſen Geſchichten. Und es geſchah, da ſie ſo redeten, und befragten ſich mit einander, nahete Jeſus zu ihnen, und wandelte mit ihnen. Aber ihre Augen wurden gehalten, daß ſie ihn nicht kannten. Er ſprach aber zu ihnen: Was ſind das für Reden, die ihr zwiſchen euch handelt unterweges, und ſeyd traurig? Da antwortete einer, mit Namen Kleophas, und ſprach zu ihm: Biſt du allein unter den Fremdlingen zu Jeruſalem, der nicht wiſſe, was in dieſen Tagen darinnen geſchehen iſt? Und er ſprach zu ihnen: Welches? Sie aber ſprachen zu ihm: Das von Jeſu von Nazareth, welcher war ein Prophet, mächtig von Thaten und Worten, vor Gott und allem Volke; wie ihn unſere Hohenprieſter und Oberſten überantwortet haben zur Verdammniß des Todes, und gekreuziget. Wir aber hofften, er ſollte Iſrael erlöſen. Und über das alles iſt heute der dritte Tag, daß ſolches geſchehen iſt. Auch haben uns erſchreckt etliche Weiber der Unſern, die ſind früh bey dem Grabe geweſen, haben ſeinen Leib nicht gefunden, kommen und ſagen, ſie haben ein Geſichte der Engel geſehen, welche ſagen, er lebe. Und etliche unter uns giengen hin zum Grabe, und fanden es alſo, wie die Weiber ſagten, aber ihn fanden ſie nicht. Und er ſprach zu ihnen: O ihr Thoren und träges Herzens, zu glauben allem dem, das die Propheten geredet haben! mußte nicht Chriſtus ſolches leiden, und zu ſeiner Herrlichkeit eingehen? Und fieng an von Moſe und allen Propheten, und legte ihnen alle Schriften aus, die von ihm geſagt waren. Und ſie kamen nahe zum Flecken, da ſie hingiengen; und er ſtellete ſich, als wollte er weiter gehen. Und ſie nöthigten ihn, und ſprachen: Bleibe bey uns, denn es will Abend werden, und der Tag hat ſich geneiget. Und er gieng hinein, bey ihnen zu bleiben. Und es geſchah, da er mit ihnen zu Tiſche ſaß, nahm er das Brodt, dankte, brach es und gab es ihnen. Da wurden ihre Augen geöffnet und erkannten ihn. Und er verſchwand vor ihnen. Und ſie ſprachen unter einander: Brannte nicht unſer Herz in uns, da er mit uns redete auf dem Wege, als er uns die Schrift öffnete? Und ſie ſtanden auf zu derſelbigen Stunde, kehreten wieder gen Jeruſalem, und fanden die Eilfe verſammlet, und die bey ihnen waren, welche ſprachen: Der Herr iſt wahrhaftig auferſtanden, und Simoni erſchienen. Und ſie erzählten ihnen, was auf dem Wege geſchehen war, und wie er von ihnen erkannt wäre an dem, da er das Brodt brach.

Am Oſter-Dienſtage.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du durch deinen eingebornen Sohn, Jeſum Chriſtum, den Tod überwunden und uns die Pforte zum ewigen Leben eröffnet haſt! Wir bitten dich demüthig, verleihe

EL MARTES DE PASCUA.

A este dan testimonio todos los Prophetas, que todos los que crean en él, recibirán perdon de los pecados por su nombre.

El Evangelio. S. Luc. xxiv. 13.

Y DOS de ellos aquel mismo dia ibañ á una aldea llamada Emmaús, que distaba de Jerusalém sesenta estadios. Y ellos iban conversando entre sí de todas estas cosas, que habian acaecido. Y como fuesen hablando y conferenciando el uno con el otro, se llegó á ellos el mismo Jesus, y caminaba en su compañía: mas los ojos de ellos estaban detenidos, para que no le conociesen. Y les dixo: ¿Qué pláticas son esas, que tratais entre vosotros caminando, y por qué estais tristes? Y respondiendo uno de ellos, llamado Cleophas, le dixo: ¿Tú solo eres forastero en Jerusalém, y no sabes lo que allí ha pasado estos dias? El les dixo: ¿Qué cosa? Y respondiéron: De Jesus Nazareno, que fué un varon Propheta poderoso en obras y en palabras delante de Dios y de todo el pueblo; y como le entregáron los Sumos Sacerdotes y nuestros Príncipes á condenacion de muerte, y le crucificáron: mas nosotros esperábamos, que él era el que habia de redimir á Israél: y ahora sobre todo esto hoy es el tercer dia, que han acontecido estas cosas. Aunque tambien unas mugeres de las nuestras nos han espantado, las quales ántes de amanecer, fuéron al sepulcro, y no habiendo hallado su cuerpo, volviéron, diciendo que habian visto allí vision de Angeles, los quales dicen que él vive: y algunos de los nuestros fuéron al sepulcro: y lo halláron, así como las mugeres lo habian referido; mas á él no lo halláron. Y Jesus les dixo: ¡O necios y tardos de corazon, para creer todo lo que los Prophetas han dicho! ¿Pues qué, no fué menester, que el Christo padeciese estas cosas, y que así entrase en su gloria? Y comenzando desde Moysés, y de todos los Prophetas, se lo declaraba en todas las Escrituras, que hablan de él. Y se acercáron al castillo, á donde iban; y él dió muestras de ir mas léjos. Mas lo detuviéron por fuerza, diciendo: Quédate con nosotros, porque se hace tarde, y está ya inclinado el dia. Y entró con ellos. Y estando sentado con ellos á la mesa, tomó el pan, y lo bendixo, y habiéndolo partido, se lo daba. Y fuéron abiertos los ojos de ellos, y lo conociéron: y él entónces se desapareció de su vista. Y dixéron uno á otro: ¿Por ventura no ardia nuestro corazon dentro de nosotros, quando en el camino nos hablaba, y nos explicaba las Escrituras? Y levantándose en la misma hora, volviéron á Jerusalém: y halláron congregados á los once, y á los que estaban con ellos, que decian: Ha resucitado el Señor verdaderamente, y ha aparecido á Simon. Y ellos contaban lo que les habia acontecido en el camino: y como le habian conocido al partir el pan.

EL MARTES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por Christo tu Hijo Unico triunfaste de la muerte, y nos abriste la puerta de la Vida eterna; suplicamoste, que como nos previenes con tu

LATINA ET GRÆCA.

FERIA TERTIA POST PASCHA.

est, qui constitutus est a Deo judex vivorum, et mortuorum. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Evangelium. S. Luc. xxiv. 13.

ECCE, duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Jerusalem, nomine Emmaus. Et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus, quæ acciderant. Et factum est, dum fabularentur, et secum quærerent, et ipse Jesus appropinquans ibat cum illis: oculi autem illorum tenebantur, ne eum agnoscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, et estis tristes? Et respondens unus, cui nomen Cleophas, dixit ei: Tu solus peregrinus es in Jerusalem, et non cognovisti quæ facta sunt in illa his diebus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixerunt: De Jesu Nazareno, qui fuit vir propheta, potens in opere et sermone, coram Deo, et omni populo: et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotes et principes nostri in damnationem mortis, et crucifixerunt eum. Nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus Israel: et nunc, super hæc omnia, tertia dies est hodie, quod hæc facta sunt. Sed et mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad monumentum, et, non invento corpore ejus, venerunt, dicentes se etiam visionem angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum: et ita invenerunt, sicut mulieres dixerunt; ipsum vero non invenerunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti, et tardi corde ad credendum in omnibus, quæ locuti sunt Prophetæ! Nonne hæc oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a Moyse, et omnibus Prophetis, interpretabatur illis, in omnibus Scripturis, quæ de ipso erant. Et appropinquaverunt castello, quo ibant: et ipse se finxit longius ire. Et coegerunt illum, dicentes: Mane nobiscum, quoniam advesperascit, et inclinata est jam dies. Et intravit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, et benedixit, ac fregit, et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt eum: et ipse evanuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, et aperiret nobis Scripturas? Et surgentes eadem hora regressi sunt in Jerusalem: et invenerunt congregatos undecim, et eos, qui cum illis erant, dicentes, Quod surrexit Dominus vere, et apparuit Simoni. Et ipsi narrabant, quæ gesta erant in via; et quomodo cognoverunt eum in fractione panis.

FERIA TERTIA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, unigenitum Filium tuum, vitæ æternæ nobis aditum, devicta morte, reserasti; supplices te rogamus, ut, quemadmo-

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΩι ΠΑΣΧΑ.

αὐτός ἐστιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. ιγ'.

Καὶ ἰδού, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἰερουσαλήμ, ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψεν εἰς Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΩι ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ διὰ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ τὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia post Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

TUESDAY IN EASTER-WEEK.

death, and opened unto us the gate of everlasting life; We humbly beseech thee, that, as by thy special grace preventing us thou dost put into our minds good desires, so by thy continual help we may bring the same to good effect: through Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts xiii. 26.

MEN and brethren, children of the stock of Abraham, and whosoever among you feareth God, to you is the word of this salvation sent. For they that dwell at Jerusalem, and their rulers, because they knew him not, nor yet the voices of the prophets which are read every sabbath-day, they have fulfilled them in condemning him. And though they found no cause of death in him, yet desired they Pilate that he should be slain. And when they had fulfilled all that was written of him, they took him down from the tree, and laid him in a sepulchre. But God raised him from the dead: and he was seen many days of them which came up with him from Galilee to Jerusalem, who are his witnesses unto the people. And we declare unto you glad tidings, how that the promise which was made unto the fathers, God hath fulfilled the same unto us their children, in that he hath raised up Jesus again; as it is also written in the second Psalm, Thou art my Son, this day have I begotten thee. And as concerning that he raised him up from the dead, now no more to return to corruption, he said on this wise, I will give you the sure mercies of David. Wherefore he saith also in another Psalm, Thou shalt not suffer thine Holy One to see corruption. For David, after he had served his own generation by the will of God, fell on sleep, and was laid unto his fathers, and saw corruption: But he whom God raised again saw no corruption. Be it known unto you therefore, men and brethren, that through this man is preached unto you the forgiveness of sins: And by him all that believe are justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses. Beware therefore, lest that come upon you which is spoken of in the prophets; Behold, ye despisers, and wonder, and perish: for I work a work in your days, a work which ye shall in no wise believe, though a man declare it unto you.

The Gospel. St. Luke xxiv. 36.

JESUS himself stood in the midst of them, and saith unto them, Peace be unto you. But they were terrified and affrighted, and supposed that they had seen a spirit. And he said unto them, Why are ye troubled, and why do thoughts arise in your hearts? Behold my hands and my feet, that it is I myself: handle me, and see; for a spirit hath not flesh and bones, as ye see me have. And when he had thus spoken, he shewed them his hands and his feet. And while they yet believed not for joy, and wondered, he said unto them, Have ye here any meat? And they gave him a piece of a broiled fish, and of an honeycomb. And he took it, and did eat before them. And he said unto them, These are the words

Le MARDI *de la* SEMAINE *de* PAQUES.

as ouvert la porte de la vie éternelle; nous te supplions humblement que, comme par ta grâce prévenante, tu nous inspires de bons désirs, tu daignes aussi faire que par un continuel secours de cette même grâce, nous puissions les mettre en effet par Jésus-Christ notre Seigneur; qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Pour l'Epître, Actes xiii. 26.

HOMMES frères, enfans de la race d'Abraham, et ceux d'entre vous qui craignez Dieu, c'est à vous que la parole de ce salut a été envoyée. Car les habitans de Jérusalem et leurs gouverneurs ne l'ayant point connu, ont même, en le condamnant, accompli les paroles des prophètes, qui se lisent chaque sabbat. Et quoiqu'ils ne trouvassent rien en lui qui fut digne de mort, ils prièrent Pilate de le faire mourir. Et après qu'ils eurent accompli toutes les choses qui avoient été écrites de lui, on l'ôta du bois, et on le mit dans un sépulcre. Mais Dieu l'a ressuscité des morts: et il a été vu durant plusieurs jours par ceux qui étoient montés avec lui de Galilée à Jérusalem, qui sont ses témoins devant le peuple. Et nous vous annonçons, quant à la promesse qui a été faite à nos pères, que Dieu l'a accomplie envers nous qui sommes leurs enfans, ayant suscité Jésus, selon qu'il est écrit au pseaume second: tu es mon Fils, je t'ai aujourd'hui engendré. Et pour montrer qu'il l'a ressuscité des morts, pour ne devoir plus retourner au sépulcre, il a dit ainsi: je vous donnerai les saintetés de David assurées. C'est pourquoi il dit aussi dans un autre endroit: tu ne permettras point que ton Saint sente la corruption. Car certes David, après avoir servi en son temps au conseil de Dieu, s'est endormi, et a été mis avec ses pères, et a senti la corruption: mais celui que Dieu a ressuscité, n'a point senti de corruption. Sachez donc, hommes frères, que c'est par lui que vous est annoncée la rémission des péchés; et que de tout ce dont vous n'avez pu être justifiés par la loi de Moyse, quiconque croit est justifié par lui. Prenez donc garde qu'il ne vous arrive ce qui est dit dans les prophètes: voyez, contempteurs, et vous en étonnez, et soyez dissipés; car je m'en vais faire une œuvre en votre temps, une œuvre que vous ne croirez point, si quelqu'un vous la raconte.

L'Evangile, St. Luc xxiv. 36.

JESUS se présenta lui-même au milieu d'eux, et leur dit: que la paix soit avec vous. Mais eux, tout troublés et épouvantés, croyoient voir un esprit. Et il leur dit: pourquoi vous troublez-vous? et pourquoi monte-t-il des pensées dans vos cœurs? Voyez mes mains et mes pieds, car c'est moi-même: touchez-moi, et me considérez bien; car un esprit n'a ni chair ni os comme vous voyez que j'ai. Et en disant cela, il leur montra ses mains et ses pieds. Mais comme encore de joie ils ne croyoient point, et qu'ils s'étonnoient, il leur dit: avez-vous ici quelque chose à manger? Et ils lui présentèrent une pièce de poisson rôti, et d'un rayon de miel. Et l'ayant pris, il en mangea devant eux. Puis il leur dit; ce sont ici les discours que je vous tenois, quand

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τῆς μερικῆς σε χάριτος προλαβάσης βάνεις εἰς τὸν νοῦν μας καλὰς ἐπιθυμίας, οὕτω 'να δυνηθῶμεν διὰ τῆς ἀκαταπαύστου βοηθείας σε 'να φέρωμεν αὐτὰς εἰς καλὸν τέλος, διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου, εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιγ'. κε'.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ, υἱοὶ, τοῦ γένους 'Αβραὰμ, κ᾽ ὅσοι ἀπὸ σᾶς φοβᾶσθε τὸν Θεὸν, ὁ λόγος ταύτης τῆς σωτηρίας ἀπεστάλθη. Ἐπειδὴ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, κ᾽ οἱ ἄρχοντές των, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ, κρίναντες, τὰς φωνὰς ἐπλήρωσαν τῶν προφητῶν τὰς ἀναγινωσκομένας κάθε σάββατον. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτε εὑρόντες, ἐζήτησαν τὸν Πιλάτον 'να τὸν θανατώσῃ. Ὡσὰν δὲ ἐτελείωσαν πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κατεβάσαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ξύλε, τὸν ἔβαλαν εἰς τὸ μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς τὸν ἤγειρεν ἀπὸ τῶν νεκρῶν. Καὶ ἐφάνη διὰ πολλὰς ἡμέρας εἰς τὸς ἀναβάντας μ᾽ αὐτὸν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ πρὸς τὸν λαὸν μάρτυρές τε. Καὶ ἡμεῖς σᾶς εὐαγγελίζομεν τὴν γενομένην πρὸς τοὺς πατέρας εὐαγγελίαν ὅτι ὁ Θεὸς ἐτελείωσε ταύτην εἰς ἡμᾶς τὰ τέκνα των, ἀναστήσας τὸν Ἰησοῦν. Καθὼς ἐγράφθη εἰς τὸν δεύτερον ψαλμόν. Σὺ εἶσαι Υἱός με, ἐγὼ σὲ ἐγέννησα σήμερον. Καὶ διότι τὸν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν διὰ 'να μὴ διαφθαρῇ πλέον, οὕτως εἶπεν. Ὅτι θέλω σᾶς δώσειν τὰς πιστὰς χάριτας τὰς τοῦ Δαβὶδ ταμμένας. Διατοῦτο λέγει καὶ εἰς ἄλλον τόπον. Δὲν θέλεις συγχωρήσειν τὸν ἅγιόν σε 'να διαφθαρῇ. Διότι ἀληθῶς ὁ Δαβὶδ ὑπηρέτησας εἰς τὸν καιρὸν του κατὰ τὴν βουλὴν τῆ Θεῆ, ἀπέθανε, κ᾽ προσετέθη πρὸς τὸς πατέρας τε, κ᾽ εἶδε διαφθοράν. Ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγερθεὶς δὲν διεφθάρει. Διατί ἀληθῶς ὁ Δαβὶδ ὑπηρέτησας εἰς τὸν καιρὸν του κατὰ τὴν βουλὴν τῆ Θεῆ, ἀπέθανε, κ᾽ προσετέθη πρὸς τὸς πατέρας τε, κ᾽ εἶδε διαφθοράν. Ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγερθεὶς δὲν διεφθάρει. Μάθετε λοιπὸν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι δι᾽ αὐτῆ, σᾶς καταγγέλλεται συγχώρησις ἁμαρτιῶν. Καὶ ἀπὸ πάντας τὰς ἁμαρτίας ἀπὸ τὰς ὁποίας δὲν ἐδυνήθητε 'να δικαιωθῇ διὰ τὸν τοῦ Μωσέως νόμον, δικαιοῦται ὁ εἰς αὐτὸν πιστεύων. Βλέπετε, λοιπὸν μὴ σᾶς λάχῃ τὸ εἰς τὸς προφήτας εἰρημένον. Ἴδετε σεις οἱ καταφρονηταὶ, κ᾽ θαυμάσατε, κ᾽ ἀφανίσθητε· ὅτι ἐγὼ κάμνω ἔργον εἰς τὰς ἡμέρας σας, ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε πιστεύσειν, ἐάν τις σᾶς τὸ διηγηθῇ

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. λε'.

ΑΥΤΟΣ ὁ Ἰησοῦς ἔμεινεν εἰς τὴν μέσην των, κ᾽ τὸς λέγει· Εἰρήνη μὲ σᾶς. Σκοτισμένοι δὲ κ᾽ πεφοβισμένοι ἐπίστευον ὅτι ἐθεώρων πνεῦμα. Καὶ τοῖς εἶπε· Τί εἶσθε ταραγμένοι, κ᾽ διατί εἰς τὰς καρδίας σας ἐμβαίνουσι διαλογισμοί; Ἴδετε τὰς χεῖράς με, κ᾽ τὸς πόδας με, ὅτι ἐγὼ εἶμαι αὐτός. Ἐγγίσατέ με κ᾽ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα, κορμὶ κ᾽ κόκκαλα δὲν ἔχει, καθὼς θεωρεῖτε ὅτι ἐγὼ ἔχω. Καὶ τοῦτο εἰπὼν τοὺς ἔδειξε τὰς χεῖρας κ᾽ τὸς πόδας. Αὐτοὶ δὲ ἀκωμὶ ἀπιστοῦντες ἀπὸ τὴν χαρὰν, κ᾽ θαυμάζοντες τὸς εἶπεν· Ἔχετε ἐδῶ τίποτε εἰς φαγητόν; Οἱ δὲ τοῦ ἔδωσαν ὀψαρίου μέρος τι ὀψημενον, κ᾽ κηριθραν. Καὶ λαβὼν, ἔμπροσθέν των ἔφαγε· κ᾽ τὸς εἶπεν· Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι. Τοὺς

MARTEDI DELLA PASQUA.

siccome per tua grazia speciale preveniente c' infondi nelle menti buoni desiderj, così possiamo colla tua continua assistenza, recarne il tutto a buon effetto per Gesù Cristo nostro Signore, che vive e regna con te, e lo Spirito Santo, sempre un Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. Fatti degli Apost. xiii. 26.

UOMINI fratelli, figliuolo della progenie d' Abraam, e que' di voi che temete Iddio, a voi è stata mandata la parola di questa salute; perciocchè gli abitanti di Gerusalemme ed i lor rettori, non avendo riconosciuto questo Gesù, condannandolo hanno adempiuti i detti de' profeti, che si leggono ogni Sabbato. E, benchè non trovassero in lui alcuna cagion di morte, richiesero Pilato che fosse fatto morire. E, dopo ch' ebbero compiute tutte le cose che sono scritte di lui, egli fu tratto giù dal legno e fu posto in un sepolcro. Ma Iddio lo suscitò da' morti. Ed egli fu veduto per molti giorni da coloro ch' erano con lui saliti da Galilea in Gerusalemme, i quali sono i suoi testimoni appo 'l popolo. E noi ancora v' evangeliziamo la promessa fatta a' padri, dicendovi, ch' Iddio l' ha adempiuta inverso di noi, lor figliuoli, avendo risuscitato Gesù, siccome ancora è scritto nel salmo secondo: tu sei il mio figliuolo, oggi t' ho generato. E, perciocchè egli l' ha risuscitato dai morti per non tornar più nella corruzione, egli ha detto così: io vi darò le fedeli grazie promesse a David. Perciò ancora egli dice in un altro luogo: tu non permetterai, che 'l tuo santo vegga corruzione. Conciosiacosachè veramente David, avendo servito al consiglio di Dio nella sua età, si sia addormentato e sia stato aggiunto a suoi padri, ed abbia veduta curruzione. Ma colui ch' Iddio ha risuscitato non ha veduta corruzione. Siavi adunque noto, Fratelli, che per costui v' è annunziata la remission de' peccati, e che di tutte le cose, onde per la legge di Moisè non siete potuti esser giustificati, chiunque crede è giustificato per lui. Guardatevi adunque, che non venga sopra voi ciò ch' è detto ne' profeti: vedete, o sprezzatori, e maravigliatevi: riguardate e siate smarriti: perciocchè io fo un' opera a' dì vostri, la quale voi non crederete, quando alcuno ve la racconterà.

L' Evangelo. S. Luc. xxiv. 36.

GESU stesso comparve nel mezzo di loro, e disse: pace a voi; ma essi smarriti, ed impauriti pensavano vedere uno spirito. Ed egli disse loro, perchè siete turbati? E perchè si levano ragionamenti ne' cuori vostri? Vedete le mie mani, ed i miei piedi, perciocchè io son desso: palpatemi, e vedete, perchè uno spirito non ha carne nè ossa, come ne vedete aver io. E, detto questo, mostrò loro le mani ed i piedi. Ma, non credendo essi ancora per l' allegrezza, e maravigliandosi, egli disse loro: avete voi quì alcuna cosa da mangiare? Ed essi gli diedero un pezzo di pesce arrostito ed' un favo di miele. Ed egli presolo mangiò in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia post Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Oſter-Dienſtage.

uns deinen Beiſtand, daß wir ſtets die guten Entſchließungen glücklich in Ausführung bringen mögen, die du durch deine beſondere und zuvorkommende Gnade in unſeren Seelen erweckſt, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum, der ein einiger Gott mit dir und dem heiligen Geiſte, in alle Ewigkeit lebt und regiert. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 13, 26—41.

Ihr Männer, lieben Brüder, ihr Kinder des Geſchlechts Abrahams, und die unter euch Gott fürchten! euch iſt das Wort dieſes Heils geſandt. Denn die zu Jeruſalem wohnen, und ihre Oberſten, dieweil ſie dieſen nicht kannten, noch die Stimme der Propheten, (welche auf alle Sabbather geleſen werden) haben ſie dieſelben mit ihren Urtheilen erfüllet. Und wiewohl ſie keine Urſach des Todes an ihm fanden, baten ſie doch Pilatum, ihn zu tödten. Und als ſie alles vollendet hatten, was von ihm geſchrieben iſt, nahmen ſie ihn von dem Holze, und legten ihn in ein Grab. Aber Gott hat ihn auferwecket von den Todten. Und er iſt erſchienen viele Tage denen, die mit ihm hinauf von Galiläa gen Jeruſalem gegangen waren, welche ſind ſeine Zeugen an das Volk. Und wir auch verkündigen euch die Verheißung, die zu unſern Vätern geſchehen iſt, daß dieſelbige Gott uns, ihren Kindern, erfüllet hat, in dem, daß er Jeſum auferwecket hat; wie denn im andern Pſalm geſchrieben ſtehet: Du biſt mein Sohn, heute habe ich dich gezeuget. Daß er ihn aber hat von den Todten auferwecket, daß er hinfort nicht mehr ſoll verweſen, ſpricht er alſo: Ich will euch die Gnade, David verheißen, treulich halten. Darum ſpricht er auch am andern Orte: Du wirſt es nicht zugeben, daß dein Heiliger die Verweſung ſehe. Denn David, da er zu ſeiner Zeit gedienet hatte dem Willen Gottes, iſt er entſchlafen, und zu ſeinen Vätern gethan, und hat die Verweſung geſehen. Den aber Gott auferwecket hat, der hat die Verweſung nicht geſehen. So ſey es nun euch kund, lieben Brüder, daß euch verkündiget wird Vergebung der Sünden durch dieſen, und von dem allen, durch welches ihr nicht konntet im Geſetze Moſis gerecht werden. Wer aber an dieſen glaubt, der iſt gerecht. Sehet nun zu, daß nicht über euch komme, das in den Propheten geſagt iſt: Sehet, ihr Verächter, und verwundert euch, und werdet zu nichte; denn ich thue ein Werk zu euren Zeiten, welches ihr nicht glauben werdet, ſo es euch jemand erzählen wird.

Das Evangelium. Luc. 24, 36—48.

Da ſie aber davon redeten, trat er ſelbſt, Jeſus, mitten unter ſie, und ſprach zu ihnen: Friede ſey mit euch! Sie erſchraken aber, und furchteten ſich, meineten, ſie ſähen einen Geiſt. Und er ſprach zu ihnen: Was ſeyd ihr ſo erſchrocken? und warum kommen ſolche Gedanken in eure Herzen? Sehet meine Hände, und meine Füße, ich bin es ſelber; fühlet mich, und ſehet, denn ein Geiſt hat nicht Fleiſch und Bein, wie ihr ſehet, daß ich habe. Und da er das ſagte, zeigte er ihnen Hände und Füße. Da ſie aber noch nicht glaubten vor Freuden, und ſich verwunderten, ſprach er zu ihnen: Habt ihr hier etwas zu eſſen? Und ſie legten ihm vor ein Stück vom gebratenen Fiſche und Honigſeim. Und er nahms, und aß vor ihnen. Er aber ſprach zu ihnen: Das ſind

EL MARTES DE PASCUA.

gracia, inspirandonos buenos deseos; asi por tu continuo auxilio los llevemos á efecto; mediante Jesu Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo, en unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

Por la Epistola. Hech. xiii. 26.

VARONES hermanos, hijos del linage de Abraham, y los que entre vosotros temen á Dios, á vosotros es enviada la palabra de esta salud. Porque los que moraban en Jerusalém, y los Príncipes de ella, no conociendo á este, ni á las voces de los Prophetas, que cada Sábado se leen, las cumplieron sentenciándole: y no hallando en él ninguna causa de muerte, pidieron á Pilato, que se le quitase la vida. Y quando hubieron cumplido todas las cosas, que estaban escritas de él, quitándolo del madero, lo pusiéron en un sepulcro. Mas Dios lo resucitó al tercero dia de entre los muertos: y lo viéron muchos dias aquellos, que subieron juntamente con él de la Galiléa á Jerusalém: los quales hasta ahora dan testimonio de él al pueblo. Y nosotros os anunciamos aquella promesa, que fué hecha á nuestros padres: la qual ciertamente ha cumplido Dios á nuestros hijos, resucitando á Jesus, como tambien está escrito en el Psalmo segundo: Tú eres mi Hijo, yo hoy te he engendrado. Y que le haya resucitado de entre los muertos para nunca mas volver á corrupcion, lo dixo de esta manera: Os daré las cosas santas de David firmes. Y por esto dice tambien en otro lugar: No permitirás que tu Santo vea corrupcion. Porque David en su tiempo habiendo servido, segun la voluntad de Dios murió: y fué puesto con sus padres, y vió corrupcion. Pero aquel, que Dios ha resucitado de entre los muertos, no vió corrupcion. Séaos pues notorio, varones hermanos, que por este se os anuncia remision de pecados, y de todo lo que no pudisteis ser justificados por la Ley de Moysés, en este es justificado todo aquel que cree. Pues guardaos que no venga sobre vosotros, lo que dixéron los Prophetas: mirad, menospreciadores, y maravillaos, y desapareced: que yo obro una obra en vuestros dias, obra que no creereis, si alguno os la contáre.

El Evangelio. S. Luc. xxiv. 36.

JESUS se puso en medio de ellos, y les dixo: Paz á vosotros: Yo soy, no temais. Mas ellos turbados y espantados, pensaban que veian algun espíritu. Y les dixo: ¿Por qué estais turbados, y suben pensamientos á vuestros corazones? Ved mis manos y mis pies, que yo mismo soy: palpad y ved: que el espíritu no tiene carne ni huesos, como veis que yo tengo. Y dicho esto, les mostró las manos y los pies. Mas como aun no lo acabasen de creer, y estuviesen maravillados de gozo, les dixo: Teneis aquí algo de comer? Y ellos le presentáron parte de un pez asado, y un panal de miel. Y habiendo comido delante de ellos, tomó las sobras, y se las dió. Y les dixo: Estas

LATINA ET GRÆCA.

FERIA TERTIA POST PASCHA.

dum, speciali gratia tua nos præveniente, in animos nostros pia desideria inducis, sic, eadem continuo nobis opitulante, ad effectum ea perducamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat una tecum et cum Spiritu Sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Epistola. Act. xiii. 26.

VIRI fratres, filii generis Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salutis hujus missum est. Qui enim habitabant Jerusalem, et principes ejus, hunc ignorantes, et voces prophetarum, quæ per omne sabbatum leguntur, judicantes, impleverunt: et nullam causam mortis invenientes in eo, petierunt a Pilato, ut interficerent eum. Cumque consummassent omnia, quæ de eo scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento. Deus vero suscitavit eum a mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Jerusalem: qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiamus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est: quoniam hanc Deus adimplevit filiis nostris, resuscitans Jesum, sicut et in Psalmo secundo scriptum est: Filius meus es tu: ego hodie genui te. Quod autem suscitavit eum a mortuis, amplius jam non reversurum in corruptionem, ita dixit, quia Dabo vobis sancta David fidelia. Ideoque et alias dicit: Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem. David enim, in sua generatione cum administrasset voluntati Dei, dormivit: et appositus est ad patres suos, et vidit corruptionem. Quem vero Deus suscitavit a mortuis, non vidit corruptionem. Notum igitur sit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur, et ab omnibus, quibus non potuistis in lege Moysi justificari, in hoc omnis qui credit, justificatur. Videte ergo, ne superveniat vobis, quod dictum est in Prophetis: Videte, contemptores, et admiramini, et disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris, opus quod non credetis, siquis enarraverit vobis.

Evangelium. S. Luc. xxiv. 36.

STETIT Jesus in medio eorum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum: nolite timere. Conturbati vero, et conterriti, existimabant se spiritum videre. Et dixit eis: Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpate, et videte; quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere. Et, cum hoc dixisset, ostendit eis manus et pedes. Adhuc autem illis non credentibus, et mirantibus præ gaudio, dixit: Habetis hic aliquid, quod manducetur? At illi obtulerunt ei partem piscis assi, et favum mellis. Et, cum manducasset coram eis, sumens reliquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΩι ΠΑΣΧΑ.

σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθᾶς ταῖς διανοίαις ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγάγωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιγ'. κς'.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἰερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν. Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Διὸ καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν· Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται. Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιοῦται. Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. λ.

ΑΥΤΟΣ ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν· Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

The FIRST SUNDAY *after* EASTER.

which I spake unto you, while I was yet with you, that all things must be fulfilled which were written in the law of Moses, and in the Prophets, and in the Psalms concerning me. Then opened he their understanding, that they might understand the Scriptures, and said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day; and that repentance and remission of sins should be preached in his Name among all nations, beginning at Jerusalem. And ye are witnesses of these things.

THE FIRST SUNDAY AFTER EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY Father, who hast given thine only Son to die for our sins, and to rise again for our justification; Grant us so to put away the leaven of malice and wickedness, that we may alway serve thee in pureness of living and truth; through the merits of the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John v. 4.

WHATSOEVER is born of God overcometh the world; and this is the victory that overcometh the world, even our faith. Who is he that overcometh the world, but he that believeth that Jesus is the Son of God? This is he that came by water and blood, even Jesus Christ; not by water only, but by water and blood: and it is the Spirit that beareth witness, because the Spirit is truth. For there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one. And there are three that bear witness in earth, the spirit, and the water, and the blood: and these three agree in one. If we receive the witness of men, the witness of God is greater; for this is the witness of God, which he hath testified of his Son. He that believeth on the Son of God hath the witness in himself: he that believeth not God, hath made him a liar, because he believeth not the record that God gave of his son. And this is the record, that God hath given to us eternal life; and this life is in his Son. He that hath the Son hath life; and he that hath not the Son of God hath not life.

The Gospel. St. John xx. 19.

THE same day at evening, being the first day of the week, when the doors were shut, where the disciples were assembled for fear of the Jews, came Jesus and stood in the midst, and saith unto them, Peace be unto you. And when he had so said, he shewed unto them his hands and his side. Then were the disciples glad when they saw the Lord. Then said Jesus to them again, Peace be unto you: As my Father hath sent me, even so send I you. And when he had said this, he breathed on them, and saith unto them, Receive ye the holy Ghost.

LE PRIMIER DIM. APRES PAQUES.

j'étois encore avec vous, qu'il falloit que toutes les choses qui sont écrites de moi dans la loi de Moyse, et dans les prophètes, et dans les pseaumes fussent accomplies. Alors il leur ouvrit l'entendement, pour entendre les Ecritures; et il leur dit: il est ainsi écrit, et ainsi il falloit que le Christ suffrît, et qu'il resuscitât des morts le troisième jour; et qu'on prêchât en son nom la repentance et la rémission des péchés parmi toutes les nations, en commençant par Jérusalem. Et vous êtes témoins de ces choses.

LE PREMIER DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

O DIEU et Père céleste, qui as voulu que ton Fils bien-aimé mourût pour nos offenses, et qu'il ressuscitât pour notre justification; fais par ta grâce que nous renoncions à tout levain de malice et de méchanceté, pour te servir constamment en sincérité et en pureté de vie, par les mérites de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Jean, v. 4.

TOUT ce qui est né de Dieu, surmonte le monde; et ce qui nous fait remporter la victoire sur le monde, c'est notre foi. Qui est celui qui surmonte le monde, sinon celui qui croit que Jésus est le Fils de Dieu? C'est ce Jésus qui est venu par eau et par sang; et non seulement par l'eau, mais par l'eau et le sang; et c'est l'esprit qui en témoigne: or l'esprit est la vérité. Car il y en trois dans le ciel qui rendent témoignage, le Père, la Parole, et le Saint Esprit: et ces trois-là ne sont qu'un. Il y en a aussi trois qui rendent témoignage en la terre, savoir, l'esprit, l'eau, et le sang: et ces trois-là se rapportent à un. Si nous recevons le témoignage des hommes, le témoignage de Dieu est plus grand; or c'est là le témoignage de Dieu, lequel il a rendu de son Fils. Celui qui croit au Fils de Dieu, il a au dedans de lui-même le témoignage de Dieu: mais celui qui ne croit point Dieu, il l'a fait menteur, car il n'a point cru au témoignage que Dieu a rendu de son Fils. Et c'est ici le témoignage, savoir, que Dieu nous a donné la vie éternelle; et cette vie est en son Fils. Celui qui a le Fils, a la vie; celui qui n'a point le Fils de Dieu, n'a point la vie.

L'Evangile, St. Jean, xx. 19.

QUAND le soir de ce jour-là, qui étoit le premier de la semaine, fut venu, et que les portes du lieu où les disciples étoient assemblés à cause de la crainte qu'ils avoient des Juifs étoient fermées, Jésus vint et fut là au milieu d'eux, et il leur dit: paix vous soit. Et quand il leur eut dit cela, il leur montra ses mains et son côté. Et les disciples eurent une grand joie, quand ils virent le Seigneur. Et Jésus leur dit encore: paix vous soit: comme mon Père m'a envoyé, ainsi je vous envoie. Et quand il eut dit cela, il souffla sur eux, et leur dit: recevez le Saint Esprit: à quiconque vous

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

ὁποίους ἐλάλησα πρὸς ἡμᾶς, ἔτι μὲ σᾶς εὑρισκομένος, ὅτι πρέπει ἵνα τελειωθῶσι πάντα τὰ γεγραμμένα εἰς τὸν νόμον Μωσέως, καὶ εἰς τὰς προφήτας, ϗ εἰς τὰς ψαλμὰς, περὶ ἐμοῦ. Τότε τὰς ἠνοιξε τὸν νοῦν ὅπως καταλάβωσι τὰς γραφὰς· ϗ τὰς εἶπεν· Ὅτι ὕτω ἐγράφθη, καὶ ὕτω ἔπρεπε ἵνα πάθῃ ὁ Χριστὸς, ϗ τὴν τρίτην ἡμέραν ἵνα ἀνασταθῇ ἐκ νεκρῶν, ϗ ἵνα κηρυχθῇ εἰς τὸ ὄνομά τυ μετάνοια ϗ συγχώρησις ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχινόντας ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΤΕΡΑ *παντοδύναμε ὁ τὸν μονογενῆ σου υἱὸν δωρήσας, ἵνα ἀποθάνῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ ἵνα ἀνασταθῇ διὰ τὴν δικαίωσίν μας, χάρισαί μας ἵνα ἀπορρίψωμεν τοιουτοτρόπως τὴν ζύμην τῆς κακίας ϗ πονηρίας ὥστε ἵνα σὲ δουλεύσωμεν πάντα ἐν καθαρότητι ζωῆς ϗ ἀληθείας διὰ τὰς ἀξίας αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάνν. ε'. δ'.

ΟΤΙ *πᾶν τὸ ἀπὸ τὸν Θεὸν γεννημένον νικᾷ τὸν κόσμον, καὶ αὕτη εἶναι ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας. Ποῖος εἶναι ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτος εἶναι ὅστις ἦλθεν διὰ νεροῦ ϗ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ὄχι μόνον διὰ νεροῦ, ἀλλὰ διὰ νεροῦ ϗ δι' αἵματος· ϗ τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς εἶναι οἱ μαρτυροῦντες· τὸ πνεῦμα, ϗ τὸ νερὸν, ϗ τὸ αἷμα· ϗ οἱ τρεῖς εἶναι ἕνα μόνον ϗ ἴδιον πρᾶγμα. Ἐὰν λαμβάνομεν τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀξιωτέρα· ὅτι αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησε περὶ τοῦ υἱοῦ του. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει εἰς τὸν ἑαυτόν τυ τὴν μαρτυρίαν· ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὸν Θεὸν, τὸν κάμνει ψεύστην ὅτι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν ἐμαρτύρησεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ τυ. Καὶ ἡ μαρτυρία εἶναι αὕτη· ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε ζωὴν αἰώνιον, ϗ αὕτη ἡ ζωὴ εὑρίσκεται εἰς τὸν υἱὸν του. Ὅστις ἔχει τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν, ζωὴν δὲν ἔχει.*

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κ'. ιθ'.

ΩΣΑΝ *λοιπὸν ἐβραδίασεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τὴν πρώτην τῆς ἑβδομάδος, καὶ αἱ θύραι εὑρισκόμεναι κλεισμέναι, ὅπυ οἱ μαθηταὶ ἦσαν συναγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰυδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ϗ ἐμβῆκεν εἰς τὸ μέσον τυς, λέγων· Εἰρήνη μὲ σᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν τοῖς ἔδειξε τὰς χεῖρας ϗ τὴν πλευράν του. Ἐχάρησαν λοιπὸν οἱ μαθηταὶ, ἰδόντες τὸν Κύριον. Πάλιν λοιπὸν τὰς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰρήνη μὲ σᾶς· Καθὼς μ' ἔστειλεν ὁ Πατὴρ ϗ γὼ σᾶς πέμπω. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε ϗ τὰς λέγει· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. Ἐάν τινος συγχωρήσητε*

La PRIMA DOMEN. *dopo la* PASQUA.

lor presenza. Poi disse loro: questi sono i ragionamenti ch'io vi teneva, essendo ancora con voi: che conveniva che tutte le cose scritte di me nella legge di Moisè e ne' profeti, e ne' salmi fossero adempiute. Allora egli aperse loro la mente, per intendere le scritture, e disse loro: così è scritto, e così conveniva che 'l Cristo soffrisse, ed al terzo giorno risuscitasse da' morti; e che nel suo nome si predicasse penitenza, e remissione de' peccati fra tutte le genti, cominciando da Gerusalemme. Or voi siete testimoni di queste cose.

LA PRIMA DOMENICA DOPO LA PASQUA.

La Colletta.

PADRE onnipotente, che hai dato l' unico tuo figliuolo, acciocchè morisse per i nostri peccati, e che risuscitasse per la nostra giustificazione; facci la grazia di rigettar in tal modo il lievito di malizia e malvagità che ti serviamo sempremai in purità di vita e verità, per i meriti di esso Gesù Cristo, tuo figliuolo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 S. Giov. v. 4.

TUTTO quello ch'è nato da Dio vince il mondo: e quest' è la vittoria che ha vinto il mondo, sennon colui che crede, che Gesù è il figliuol di Dio? Quest' è quel ch' è venuto con acqua e sangue, cioè, Gesù Cristo: non con acqua solamente, ma con sangue e con acqua; e lo spirito e quel che ne rende testimonianza: conciosiacosachè lo spirito sia la verità; perciocchè tre son quelli che testimoniano nel cielo, il padre, il figliuolo, e lo spirito santo: e questi tre sono una stessa cosa. Tre ancora son quelli che testimoniano il verbo sopra la terra, lo spirito, e l' acqua, e 'l sangue; e questi tre si riferiscono a quella sola cosa. Se noi riceviamo la testimonianza degli uomini, la testimonianza di Dio è pur maggiore. Perchè questa è la testimonianza di Dio, la quale egli ha testimoniata del suo figliuolo. Chi crede nel figliuol di Dio, ha quella testimonianza in sè stesso; chi non crede a Dio, lo fa bugiardo; poichè non ha creduto alla testimonianza, ch' Iddio ha testimoniata intorno al suo figliuolo. E la testimonianza è questa, ch' Iddio ci ha data la vita eterna, e che questa vita è nel suo figliuolo. Chi ha il figliuolo ha la vita; chi non ha il figliuol di Dio, non ha vita.

L' Evangelo. S. Giovan. xx. 19.

QUANDO fu sera, in quell' istesso giorno ch' era il primo della settimana, ed essendo le porte del luogo, ove erano raunati i discepoli, serrate, per tema de' Giudei, Gesù venne e si presentò quivi in mezzo, e disse loro: pace a voi. E detto questo, mostrò loro le sue mani, e 'l costato. I discepoli adunque, veduto il Signore, si rallegrarono. E Gesù di nuovo disse loro: pace a voi, come il padre m' ha mandato, così vi mando io. E detto questo, soffiò loro nel viso, e disse loro: ricevete lo spirito; a chi voi

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am erſten Sonntage nach Oſtern.

die Reden, die ich zu euch ſagte, da ich noch bey euch war; denn es muß alles erfüllet werden, was von mir geſchrieben iſt im Geſetze Moſis, in den Propheten, und in den Pſalmen. Da öffnete er ihnen das Verſtändniß, daß ſie die Schrift verſtanden. Und ſprach zu ihnen: Alſo iſt es geſchrieben, und alſo mußte Chriſtus leiden, und auferſtehen von den Todten am dritten Tage, und predigen laſſen in ſeinem Namen Buße und Vergebung der Sünden unter allen Völkern, und anheben zu Jeruſalem. Ihr aber ſeyd deß alles Zeugen.

Am Erſten Sonntage nach Oſtern.

Die Collecte.

Allmächtiger Vater, der du deinen eingeborenen Sohn, um unſerer Sünde willen, in den Tod gegeben und, um unſerer Gerechtigkeit willen, wieder auferweckt haſt! Verleihe, daß wir uns von dem Sauerteige der Bosheit und Schalkheit ſo reinigen mögen, um dir in Lauterkeit des Lebens und der Wahrheit ſtets zu dienen, durch das Verdienſt deines Sohnes, Jeſu Chriſti, unſeres Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Joh. 5, 4—12.

Denn alles, was von Gott geboren iſt, überwindet die Welt: und unſer Glaube iſt der Sieg, der die Welt überwunden hat. Wer iſt aber, der die Welt überwindet, ohne der da glaubet, daß Jeſus Gottes Sohn iſt? Dieſer iſt es, der da kommt mit Waſſer und Blut, Jeſus Chriſtus, nicht mit Waſſer allein, ſondern mit Waſſer und Blut. Und der Geiſt iſt es, der da zeuget, daß Geiſt Wahrheit iſt. Denn drey ſind, die da zeugen im Himmel: Der Vater, das Wort, und der heilige Geiſt; und dieſe drey ſind Eins. Und drey ſind, die da zeugen auf Erden: Der Geiſt, und das Waſſer und das Blut; und die drey ſind beyſammen. So wir der Menſchen Zeugniß annehmen, ſo iſt Gottes Zeugniß größer; denn Gottes Zeugniß iſt das, das er gezeuget hat von ſeinem Sohne. Wer da glaubt an den Sohn Gottes, der hat ſolches Zeugniß bey ihm. Wer Gott nicht glaubet, der macht ihn zum Lügner, denn er glaubet nicht dem Zeugniſſe, das Gott zeuget von ſeinem Sohne. Und das iſt das Zeugniß, daß uns Gott das ewige Leben hat gegeben, und ſolches Leben iſt in ſeinem Sohne. Wer den Sohn Gottes hat, der hat das Leben: wer den Sohn Gottes nicht hat, der hat das Leben nicht.

Das Evangelium. Joh. 20, 19—23.

Am Abend aber deſſelbigen Sab= baths, da die Jünger verſammelt, und die Thüren verſchloſſen waren, aus Furcht vor den Juden, kam Jeſus, und trat mitten ein, und ſpricht zu ihnen: Friede ſey mit euch! Und als er das ſagte, zeigte er ihnen die Hände und ſeine Seite. Da wurden die Jünger froh, daß ſie den Herrn ſahen. Da ſprach Jeſus abermal zu ihnen: Friede ſey mit euch! Gleichwie mich der Vater geſandt hat, ſo ſende ich euch. Und da er das ſagte, blies er ſie an, und ſpricht zu ihnen: Nehmet hin den heiligen Geiſt; welchen ihr die Sünden erlaſſet, denen ſind

LA PRIM. D. DESPUES DE PASCUA.

son las palabras, que os hablé, estando aun con vosotros, que era necesario, que se cumpliese todo lo que está escrito de mí en la ley de Moysés, y en los Prophetas, y en los Psalmos. Entónces les abrió el sentido, para que entendiesen las Escrituras. Y les dixo: Así está escrito, y así era menester, que el Christo padeciese, y resucitase al tercero dia de entre los muertos: y que se predicase en su nombre penitencia y remision de pecados á todas las naciones, comenzando de Jerusalém. Y vosotros testigos sois de estas cosas.

LA PRIMERA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

PADRE Omnipotente, que entregaste tu hijo unigenito á morir por nuestros pecados, y resucitar para nuestra justificacion: concedenos que apartando de nosotros la levadura de malicia é iniquidad, te sirvamos siempre en pureza de vida y verdad, por los meritos del mismo tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. S. Juan v. 4.

TODO lo que nace de Dios, vence al mundo; y esta es la victoria que vence al mundo, nuestra fé. ¿Quién es el que vence al mundo sino el que cree que Jesus es el Hijo de Dios? este es Jesu-Christo, que vino por agua, y por sangre: no por agua tan solamente, sino por agua, y sangre. Y el espíritu es el que dá testimonio, que Christo es la verdad. Porque tres son los que dan testimonio en el Cielo: el Padre, el Verbo, y el Espíritu Santo: y estos tres son una misma cosa. Y tres son los que dan testimonio en la tierra: el Espíritu, y el agua, y la sangre: y estos tres son una misma cosa. Si recibimos el testimonio de los hombres, mayor es el testimonio de Dios: pues este es el testimonio de Dios, que es el mayor, porque él ha testificado de su Hijo. El que cree en el Hijo de Dios, tiene en sí el testimonio de Dios. El que no cree al Hijo, le hace mentiroso: porque no cree en el testimonio que Dios ha dado de su Hijo. Y este es el testimonio, que Dios nos ha dado vida eterna. Y esta vida está en su Hijo. El que tiene al Hijo, tiene la vida: el que no tiene al Hijo, no tiene la vida.

El Evangelio. S. Juan xx. 19.

Y COMO fué la tarde de aquel dia, el primero de la semana, y estando cerradas las puertas, en donde se hallaban juntos los discípulos por miedo de los Judíos, vino Jesus, y se puso en medio, y les dixo: Paz á vosotros. Y quando esto hubo dicho, les mostró las manos y el costado. Y se gozáron los discípulos viendo al Señor. Y otra vez les dixo: Paz á vosotros. Como el Padre me envió, así tambien yo os envio. Y dichas estas palabras, sopló sobre ellos, y les dixo: Recibid el Espíritu Santo: á los que perdonáreis los pecados, perdonados

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA PRIMA POST PASCHA.

sunt verba, quæ locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia, quæ scripta sunt in lege Moysi, et Prophetis, et Psalmis, de me. Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas; et dixit eis, quoniam sic scriptum est; et sic oportebat Christum pati, et resurgere a mortuis tertia die; et prædicari, in nomine ejus, pœnitentiam et remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Ierosolyma. Vos autem testes estis horum.

DOMINICA PRIMA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Pater! qui Filium tuum unigenitum dedisti, ut pro peccatis nostris moreretur, et propter justificationem nostram resurgeret; concede, ut, abjecto malitiæ et nequitiæ fermento, in puritate vitæ et veritate semper tibi serviamus, per merita ejusdem Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

Epistola. 1 S. Joan. v. 4.

OMNE, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas; quoniam tres sunt, qui testimonium dant in Cœlo; Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra; spiritus, et aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est, quoniam hoc est testimonium Dei, quod majus est, quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se. Qui non credit filio, mendacem facit eum, quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo. Et hoc est testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus; et hæc vita in Filio ejus est. Qui habet Filium, habet vitam: qui non habet Filium, vitam non habet.

Evangelium. S. Joan. xx. 19.

CUM sero esset die illo, una Sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati, propter metum Judæorum; venit Jesus, et stetit in medio; et dixit eis: Pax vobis! Et, cum hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis! Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Et hoc cum dixisset, insufflavit, et dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum. Quorum remiseritis peccata, re-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΤΕΡ παντοδύναμε, ὁ τὸν ἴδιόν σου Υἱὸν δωρησάμενος παραδοθῆναι διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐγερθῆναι διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν· Χάρισαι ἡμῖν παλλάκιαν τῆς κακίας καὶ πονηρίας ζύμην οὕτως ἐκκαθᾶραι, ὥστε ἐν τῇ τοῦ βίου εἰλικρινείᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ σοὶ λατρεύειν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. ε'. δ'.

ΟΤΙ πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατὴρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἕνεισι. Καὶ τρεῖς εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν. Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. ιθ'.

ΟΥΣΗΣ οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda post Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

The SECOND SUNDAY *after* EASTER.

Whose soever sins ye remit, they are remitted unto them; and whose soever sins ye retain, they are retained.

The SECOND SUNDAY *after* EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY God, who hast given thine only Son to be unto us both a sacrifice for sin, and also an ensample of godly life; Give us grace that we may always most thankfully receive that his inestimable benefit, and also daily endeavour ourselves to follow the blessed steps of his most holy life; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter ii. 19.

THIS is thank-worthy, if a man for conscience toward God endure grief, suffering wrongfully. For what glory is it, if, when ye be buffeted for your faults, ye shall take it patiently? But if, when ye do well, and suffer for it, ye take it patiently; this is acceptable with God. For even hereunto were ye called: because Christ also suffered for us, leaving us an example, that ye should follow his steps: who did no sin, neither was guile found in his mouth: who, when he was reviled, reviled not again; when he suffered, he threatened not; but committed himself to him that judgeth righteously: who his own self bare our sins in his own body on the tree, that we, being dead to sin, should live unto righteousness: by whose stripes ye were healed. For ye were as sheep going astray; but are now returned unto the Shepherd and Bishop of your souls.

The Gospel. St. John x. 11.

JESUS said, I am the good shepherd: the good shepherd giveth his life for the sheep. But he that is an hireling, and not the shepherd, whose own the sheep are not, seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth; and the wolf catcheth them, and scattereth the sheep. The hireling fleeth, because he is an hireling, and careth not for the sheep. I am the good shepherd, and know my sheep, and am known of mine. As the Father knoweth me, even so know I the Father: and I lay down my life for the sheep. And other sheep I have, which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

The THIRD SUNDAY *after* EASTER.

The Collect.

ALMIGHTY God, who shewest to them that be in error the light of thy truth, to the intent that they may return into the way of righteousness; Grant unto all them that are admitted into the fellowship of Christ's Religion, that they may eschew those things that are contrary to their profession, and follow all such things as are agreeable to the same; through our Lord Jesus Christ. *Amen.*

LE SECOND DIM. APRES PAQUES.

pardonnerez les péchés, ils seront pardonnés; et à quiconque vous les retiendrez, ils seront retenus.

LE SECOND DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui nous as donné ton Fils unique en sacrifice pour le péché, et en exemple d'une sainte vie; fais-nous la grâce, que nous recevions avec une parfaite reconnoissance un si inestimable bienfait, et que nous puissions constamment marcher sur ses traces, par le même Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Pierre, ii. 19.

C'EST une chose agréable, si quelqu'un à cause de la conscience qu'il a envers Dieu endure des afflictions, souffrant injustement. Autrement, quel honneur vous serace, si recevant des soufflets pour avoir malfait, vous le souffrez patiemment? Mais si en faisant bien, vous êtes pourtant affligés, et que vous le souffriez patiemment; voilà où Dieu prend plaisir. Car aussi vous êtes appelés à cela: vu même que Christ a souffert pour nous, nous laisant un patron, afin que vous suiviez ses traces: lui qui n'a point commis de péché, et dans la bouche duquel il n'a point été trouvé de fraude: qui, lorsqu'on lui disoit des outrages, n'en rendoit point; et quand on lui faisoit du mal, n'usoit point de menaces; mais il se remettoit à celui qui juge justement: lequel même a porté nos péchés en son corps sur le bois, afin qu' étant morts au péché, nous vivions à la justice; et par la meurtrissure duquel même vous avez été guéris. Car vous étiez comme des brebis errantes; mais maintenant vous êtes convertis au pasteur et évêque de vos ames.

L'Evangile, St. Jean, x. 11.

JESUS leur dit: je suis le bon berger: le bon berger met sa vie pour ses brebis. Mais le mercenaire, et celui qui n'est point berger, à qui n'appartiennent point les brebis, voyant venir le loup, abandonne les brebis, et s'enfuit; et le loup ravit et disperse les brebis. Ainsi le mercenaire s'enfuit, parce qu'il est mercenaire, et qu'il ne se soucie point des brebis. Je suis le bon berger, et je connois mes brebis, et mes brebis me connoissent. Comme le Père me connoit, je connois aussi le Père: et je mets ma vie pour mes brebis. J'ai encore d'autres brebis, qui ne sont pas de cette bergerie; et il me les faut aussi amener, et elles entendront ma voix; et il y aura un seul troupeau, et un seul berger.

LE TROISIEME DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui montres la lumière de ta vérité à ceux qui sont dans les ténèbres de l'erreur, afin qu'ils rentrent dans les voies de la justice; fais la grâce à tous ceux qui sont dans la société de l'église de ton Fils, de vivre conformément à la profession qu'ils font d'être chrétiens, et d'éviter tout ce qui est contraire à leur sainte vocation, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

τας ἁμαρτίας, θέλουσι συγχωρηθῆν, καὶ ἐάν τινος κρατῆτε θέλουσι κρατηθῆν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὅστις ἔδωσας τὸν μονογενῆ σᾳ υἱὸν ὄχι μόνον ὡσὰν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας θυσίαν, ἀλλὰ ἵνα μᾶς εἶναι ὡς παράδειγμα εὐσεβοῦς ζωῆς, χάρισαί μας τὴν ἀπόλαυσιν τῆς ἀδιατιμήτου εὐεργεσίας του, καὶ τὸ καθ' ἡμέραν ἀκολυθεῖν τὰ τῆς ἁγιωτάτου ζωῆς του εὐλογημένα πατήματα, δι' αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. β'. ιθ'.

ΕΠΕΙΔΗ τοῦτο εἶναι ἡ χάρις, ἐάν τις πάσχων ἀδίκως ὑποφέρει λύπας διὰ συνείδησιν Θεοῦ. Διατὶ, τί δόξαν θέλετε ἔχειν, ἐὰν σεῖς ἁμαρτανόντες καὶ δερνόμενοι τὰς ὑπομείνετε; ἀλλ' ἐὰν ἀγοθποιοῦντες κ᾽ πάσχοντες ὑπομείνητε, τοῦτο εἶναι χάρις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὅτι εἰς τοῦτο ἐκαλέσθητε· ὅτι καὶ ὁ Χριστὸς ἔπαθε δι' ἡμᾶς, ἀφίνων εἰς ἐσᾶς παράδειγμα ὅπως ἀκολυθήσητε τὰ πατήματά του· αὐτὸς ἁμαρτίαν δὲν ἔκαμεν, ἐδὲ εἰς τὸ στόμα του εὑρέθη δόλος· αὐτὸς ὑβριζόμενος δὲν ἀνθύβριζε, πάσχων δὲν ἐφοβέριζεν, ἀλλὰ παρέδιδε τὸν ἑαυτόν τᾳ εἰς τὸν κρίνοντα δικαίως· αὐτὸς ἐσήκωσε τὰς ἁμαρτίας μας εἰς τὸ σῶμά τᾳ ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον, ὅπως τὰς ἁμαρτίας ἀποφεύγονλες ζήσωμεν δικαίως, κ᾽ διὰ τὴν πληγὴν τᾳ ἰατρεύθητε· ὅτι ἤσθε ὡς πρόβιατα πλανώμενα, τῶρα ὅμως ἐπιστρέψετε εἰς τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ι'. ια'.

ΕΓΩ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς· ὁ ποιμὴν ὁ κάλὸς, βάνει τὴν ψυχὴν τᾳ ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ὁ δὲ πληρωμένος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ποιμὴν, κ᾽ τοῦ ὁποίᾳ δὲν εἶναι τὰ πρόβατα, θεωρεῖ ἐρχόμενον τὸν λύκον, κ᾽ τὰ πρόβατα ἀφίνει κ᾽ φεύγει· κ᾽ ὁ λύκος τὰ ἁρπάζει, κ᾽ τὰ σκορπίζει. Ὁ δὲ πληρωμένος φεύγει, ὅτι εἶναι πληρωμένος καὶ δὲν τοῦ μέλει περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γνωρίζω τὰ ἴδιά μᾳ, κ᾽ τὰ ἰδιά μᾳ μὲ γνωρίζᾳσι, καθὼς μὲ γνωρίζει ὁ Πατὴρ οὕτω κ᾽ γὼ γνωρίζω τὸν πατέρα· κ᾽ βάνω τὴν ψυχήν μᾳ ὑπὲρ τῶν προβάτων. Ἔχω κ᾽ ἀλλὰ πρόβατα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν αὐλὴν ταύτην, ὅμως πρέπει νὰ τὰ συνάξω, ἵνα ἀκούσωσι τὴν φωνήν μου, καὶ τότε θέλει γένειν μία ποίμνη, κ᾽ ἕνας ποιμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ δείχνων τῶν πλανομένων τὸ φῶς τῆς ἀληθείας σᾳ, ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης, δώρησαι εἰς πάντας τὲς ἐν τῇ Χριστοῦ θρησκείᾳ συγκοινωνοῦντας τὴν χάριν νὰ ἀποφύγωσι τὰ ὅσα εἶναι εἰς τὴν ἐξομολόγησίν των ἐνάντια, ἀκολυθοῦντες τὰ εἰς αὐτὴν σύμφωνα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

La SECONDA DOM. *dopo la* PASQUA.

avrete rimessi i peccati, saran rimessi, ed a chi gli avrete ritenuti saran ritenuti.

LA SECONDA DOMENICA DOPO LA PASQUA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai dato l'unico tuo figliuolo, per esserci così un sacrifizio per il peccato, come un esempio di santità di vita, facci la grazia di poter ricever quel preziosissimo benefizio colla debita riconoscenza, e affaticarci sempre a seguitare le orme benedette della sua vita santissima, per lo stesso Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 S. Pietr. ii. 19.

QUESTO è cosa grata, se alcuno per a coscienza di Dio soffre molestie, patendo ingiustamente. Imperocchè, qual gloria è egli, se peccando ed essendone puniti voi il soffrite? Ma se facendo bene eppur patendo, voi il sofferite, ciò è cosa grata a Iddio. Conciosiacosachè a questo siate stati chiamati, perchè Cristo ha patito anch' egli per noi, lasciandoci un esempio acciocchè voi seguitiate le sue pedate. Il qual non fece alcun peccato, nè fu trovata frode alcuna nella sua bocca; il quale oltraggiato, non oltraggiava; patendo, non minacciava; ma si rimetteva in man di colui che giudica giustamente; il quale ha portato egli stesso i nostri peccati nel suo corpo in sul legno; acciocchè, morti al peccato, viviamo alla giustizia; per lo cui lividore voi siete stati sanati; perciocchè voi eravate come pecore erranti, ma ora siete stati convertiti al pastore ed al vescovo delle anime vostre.

L' Evangelo. S. Giov. x. 11.

GESU disse: io sono il buon pastore; il buon pastore mette la sua vita per le pecore. Ma il mercenario, e quel che non è pastore, e di cui non sono le pecore, se vede venire il lupo, abbandona le pecore, e sene fugge, e 'l lupo rapisce e disperge le pecore. Or il mercenario sene fugge, perciocchè egli è mercenario, e non si cura delle pecore. Io sono il buon pastore, e conosco le mie pecore, e son conosciuto dalle medesime. Siccome il padre mi conosce, ed io conosco il padre, e metto la mia vita per le pecore. Io ho anche delle altre pecore, che non son di quest' ovile: quelle ancora mi convien addurre, ed esse udiranno la mia voce, e vi sarà un sol gregge ed un sol pastore.

LA TERZA DOMENICA DOPO LA PASQUA.

Colletta.

IDDIO onnipotente, che fai vedere a quelli che sono in errore la luce della tua verità, acciocchè ritornino nella via di giustizia; fa la grazia a tutti quelli che sono ammessi nella comunione della religione di Cristo per poter schivare le cose che sono contrarie alla lor professione, e seguir tutte quelle che sono conformi ad essa, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda post Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am zweiten Sonntage nach Oſtern.

ſie erlaſſen; und welchen ihr ſie behaltet, denen ſind ſie behalten.

Am zweiten Sonntage nach Oſtern.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du uns deinen einigen Sohn gegeben haſt, um ſowohl das Opfer für unſere Sünden, als auch das Vorbild eines göttlichen Lebens zu werden. Verleihe uns Gnade, daß wir dieſe ſeine unſchätzbaren Wohlthaten immer aufs dankbarſte annehmen, und uns auch täglich bemühen, in die geſegneten Fußſtapfen ſeines allerheiligſten Lebens zu treten, durch denſelben deinen lieben Sohn, Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Petri, 2, 19—25.

Denn das iſt Gnade, ſo jemand um des Gewiſſens willen zu Gott das Uebel verträgt, und leidet das Unrecht. Denn was iſt das für ein Ruhm, ſo ihr um Miſſethat willen Streiche leidet? Aber wenn ihr um Wohlthat willen leidet und erduldet, das iſt Gnade bey Gott. Denn dazu ſeyd ihr berufen. Sintemal auch Chriſtus gelitten hat für uns, und uns ein Vorbild gelaſſen, daß ihr ſollt nachfolgen ſeinen Fußſtapfen; welcher keine Sünde gethan hat, iſt auch kein Betrug in ſeinem Munde erfunden; welcher nicht wieder ſchalt, da er geſcholten ward, nicht drohete, da er litte, er ſtellete es aber dem heim, der da recht richtet, welcher unſere Sünden ſelbſt geopfert hat an ſeinem Leibe auf dem Holze, auf daß wir, der Sünde abgeſtorben, der Gerechtigkeit leben, durch welches Wunden ihr ſeyd heil worden. Denn ihr waret wie die irrende Schafe; aber ihr ſeyd nun bekehret zu dem Hirten und Biſchofe eurer Seelen.

Das Evangelium. Joh. 10, 11—16.

Ich bin ein guter Hirte. Ein guter Hirte läßt ſein Leben für die Schafe. Ein Miethling aber, der nicht Hirte iſt, deß die Schafe nicht eigen ſind, ſiehet den Wolf kommen, und verläßt die Schafe, und fliehet; und der Wolf erhaſchet und zerſtreuet die Schafe. Der Miethling aber fliehet, denn er iſt ein Miethling, und achtet der Schafe nicht. Ich bin ein guter Hirte, und erkenne die Meinen, und bin bekannt den Meinen, wie mich mein Vater kennet, und ich kenne den Vater. Und ich laſſe mein Leben für die Schafe. Und ich habe noch andere Schafe, die ſind nicht aus dieſem Stalle, und dieſelbigen muß ich herführen, und ſie werden meine Stimme hören, und wird eine Heerde und ein Hirte werden.

Am Dritten Sonntage nach Oſtern.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du den Irrenden das Licht deiner Wahrheit in der Abſicht zeigſt, daß ſie auf den Weg der Gerechtigkeit zurückkehren mögen! Verleihe allen, die in die Gemeinſchaft der Religion Chriſti aufgenommen ſind, daß ſie alles fliehen, was ihrem Bekenntniß zuwider, und nur demjenigen folgen, was demſelben gemäß iſt, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

LA SEG. D. DESPUES DE PASCUA.

les son: y á los que se los retuviereis, les son retenidos.

LA SEGUNDA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que nos has dado tu Unico Hijo para que sea sacrificio por el pecado, y dechado de santidad de vida; haz que recibamos este inestimable beneficio con perpétuo agradecimiento, y que nos esforzemos cada dia á seguir los sagrados pasos de su santísima vida, mediante el mismo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1. *S.* Ped. ii. 19.

ESTA es gracia, si alguno por respeto á Dios sufre molestias, padeciendo injustamente. Porque ¿qué gloria es, si pecando sois abofeteados, y lo sufris? Mas si haciendo bien, sufris con paciencia: esta es gracia delante de Dios. Pues para esto fuisteis llamados: puesto que Christo padeció tambien por nosotros, dexándoos exemplo para que sigais sus pisadas. Que no hizo pecado, ni fué hallado engaño en su boca: el que quando le maldecian, no maldecia: padeciendo, no amenazaba: mas se entregaba á aquel que le juzgaba injustamente: el mismo que llevó nuestros pecados en su cuerpo sobre el madero: para que muertos á los pecados, vivamos á la justicia: por cuyas llagas habeis sido sanados. Porque erais como ovejas descarriadas: mas ahora os habeis convertido al Pastor y Obispo de vuestras almas.

El Evangelio. *S.* Juan x. 11.

YO soy el buen Pastor. El buen Pastor da su vida por sus ovejas. Mas el asalariado, y que no es el pastor, del que no son propias las ovejas, vé venir al lobo, y dexa las ovejas, y huye: y el lobo arrebata, y esparce las ovejas: y el asalariado huye, porque es asalariado, y porque no tiene parte en las ovejas. Yo soy el buen Pastor: y conozco mis ovejas, y las mias me conocen. Como el Padre me conoce, así conozco yo al Padre: y pongo mi alma por mis ovejas. Tengo tambien otras ovejas, que no son de este aprisco: es necesario que yo las traiga, y oirán mi voz, y será hecho un solo aprisco, y un pastor.

LA TERCERA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que manifiestas la luz de tu Verdad á los que andan errados, para que puedan volver al camino de Justicia; concede, que todos los que profesan la Religion Christiana, eviten todo lo que es contrario á su profesion, y sigan lo que es conforme á ella, mediante nuestro Señor Jesu-Christo. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

DOM. SECUNDA POST PASCHA.

mittuntur eis; et, quorum retinueritis, retenta sunt.

DOMINICA SECUNDA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui Filium tuum unigenitum dedisti, ut esset nobis et sacrificium pro peccato, et exemplum piæ vitæ; da, ut gratissimis mentibus illud ipsius inæstimabile in nos collatum beneficium accipiamus, vitæque illius sanctissimæ beata vestigia indesinenter sequi studeamus, per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 S. Pet. ii. 19.

HÆC est gratia, si, propter Dei conscientiam, sustinet quis tristitias, patiens injuste. Quæ enim est gratia, si, peccantes, et colaphizati, suffertis? Sed si, bene facientes, patienter sustinetis, hæc est gratia apud Deum. In hoc enim vocati estis: quia et Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus: qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus: qui, cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur: tradebat autem judicanti se injuste: qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum; ut, peccatis mortui, justitiæ vivamus: cujus livore sanati estis. Eratis enim, sicut oves errantes: sed conversi estis nunc ad Pastorem et Episcopum animarum vestrarum.

Evangelium. S. Joan. x. 11.

DIXIT Jesus: Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis. Mercenarius autem, et qui non est Pastor, cujus non sunt oves propriæ, videt lupum venientem, et dimittit oves, et fugit: et lupus rapit et dispergit oves. Mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, et non pertinet ad eum de ovibus. Ego sum Pastor bonus: et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem: et animam meam pono pro ovibus meis. Et alias oves habeo, quæ non sunt ex hoc ovili: et illas oportet me adducere: et vocem meam audient; et fiet unum ovile, et unus Pastor.

DOMINICA TERTIA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui in errore versantibus veritatis tuæ lumen ostendis, ut in justitiæ viam redeant; concede omnibus, qui in Christianæ Religionis societatem admissi sunt, ut ea omnia repudient quæ professioni suæ adversantur; ea vero omnia, quæ illi consentanea sunt, sectentur, per Dominum nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

τίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου δοὺς οὐ μόνον θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ζωῆς εὐσεβοῦς ὑπογραμμὸν ἡμῖν εἶναι· Δὸς ἡμῖν χάριν τὴν τε ἀδιαλείμητον αὐτῆ εὐεργεσίαν ταύτην μετὰ τῆς εὐχαριστίας ἀεὶ ἀποδέξασθαι, καὶ καθ' ἑκάστην σπουδάζειν τοῖς τοῦ ἁγιωτάτου βίου αὐτοῦ εὐλογητοῖς ἴχνεσιν ἐπακολουθεῖν, δι' αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πετρ. β'. ιθ'.

ΤΟΥΤΟ γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτῆ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ι'. ια'.

ΕΓΩ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta post Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

The FOURTH SUNDAY *after* EASTER.

The Epistle. 1 St. Peter ii. 11.

DEARLY beloved, I beseech you as strangers and pilgrims, abstain from fleshly lusts, which war against the soul; having your conversation honest among the Gentiles; that, whereas they speak against you as evil-doers, they may, by your good works which they shall behold, glorify God in the day of visitation. Submit yourselves to every ordinance of man for the Lord's sake; whether it be to the King, as supreme; or unto governours, as unto them that are sent by him, for the punishment of evil-doers, and for the praise of them that do well. For so is the will of God, that with well-doing ye may put to silence the ignorance of foolish men: as free, and not using your liberty for a cloke of maliciousness; but as the servants of God. Honour all men. Love the brotherhood. Fear God. Honour the King.

The Gospel. St. John xvi. 16.

JESUS said to his disciples, A little while and ye shall not see me; and again, a little while and ye shall see me; because I go to the Father. Then said some of his disciples among themselves, What is this that he saith unto us, A little while and ye shall not see me; and again, a little while and ye shall see me, and, Because I go to the Father? They said therefore, What is this that he saith, A little while? we cannot tell what he saith. Now Jesus knew that they were desirous to ask him, and said unto them, Do ye enquire among yourselves of that I said, A little while and ye shall not see me; and again, a little while and ye shall see me? Verily, verily I say unto you, That ye shall weep and lament, but the world shall rejoice: and ye shall be sorrowful, but your sorrow shall be turned into joy. A woman, when she is in travail, hath sorrow, because her hour is come: but as soon as she is delivered of the child, she remembereth no more the anguish, for joy that a man is born into the world. And ye now therefore have sorrow: but I will see you again, and your heart shall rejoice, and your joy no man taketh from you.

The FOURTH SUNDAY *after* EASTER.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who alone canst order the unruly wills and affections of sinful men; Grant unto thy people, that they may love the thing which thou commandest, and desire that which thou dost promise; that so, among the sundry and manifold changes of the world, our hearts may surely there be fixed, where true joys are to be found; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. St. James i. 17.

EVERY good gift, and every perfect gift is from above, and cometh down from the Father of lights, with whom is no variableness, neither shadow of turning. Of his

LE QUATRI. DIM. APRES PAQUES.

L'Epître, 1 St. Pierre, ii. 11.

BIEN-AIMES, je vous exhorte que comme étrangers et voyageurs vous vous absteniez des convoitises charnelles, qui font la guerre à l'ame; ayant une conversation honnête avec les Gentils; afin qu'au lieu qu'ils médisent de vous comme de malfaiteurs, ils glorifient Dieu au jour de la visitation, pour vos bonnes œuvres qu'ils auront vues. Rendez-vous donc sujets à tout ordre humain pour l'amour de Dieu: soit au roi, comme à celui qui est par-dessus les autres; soit aux gouverneurs, comme à ceux qui sont envoyés par lui, pour exercer vengeance sur les malfaiteurs, et à la louange de ceux qui font bien. Car c'est là la volonté de Dieu, qu'en faisant bien vous fermiez la bouche à l'ignorance des hommes fous: comme libres, et non pas comme ayant la liberté pour converture de malice: mais comme serviteurs de Dieu. Portez honneur à tous; aimez la fraternité; craignez Dieu; honorez le roi.

L'Evangile, St. Jean, xvi. 16.

JESUS dit à ses disciples: un peu de temps, et vous ne me verrez point; et encore un peu de temps, et vous me verrez; car je m'en vais à mon Père. Et quelques-uns de ses disciples dirent entre eux: qu'est-ce qu'il nous dit: un peu de temps, et vous ne me verrez point; et encore un peu de temps, et vous me verrez; car je m'en vais à mon Père? Ils disoient donc: qu'est-ce qu'il dit: un peu de temps? nous ne savons ce qu'il dit. Et Jésus, connoissant qu'ils vouloient l'interroger, leur dit: vous demandez entre vous touchant ce que j'ai dit: un peu de temps, et vous ne me verrez plus; et puis encore un peu de temps, et vous me verrez? En vérité, en vérité je vous dis, que vous pleurerez et lamenterez, et le monde se réjouira; vous serez, dis-je, contristés, mais votre tristesse sera changée en joie. Quand la femme enfante, elle sent des douleurs, parce que son terme est venu; mais après qu'elle a fait un petit enfant, il ne lui souvient plus de l'angoisse, à cause de la joie qu'elle a de ce qu'une créature humaine est née au monde. Vous avez donc aussi maintenant de la tristesse: mais je vous reverrai encore, et votre cœur se réjouira, et personne ne vous ôtera votre joie.

LE QUATRIEME DIMANCHE APRES PAQUES

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui seul peux réprimer les volontés et les affections déréglées des pécheurs; fais la grâce à ton peuple d'aimer ce que tu commandes, et de désirer ce que tu promets; afin que, parmi les diverses vicissitudes de ce monde, nos cœurs s'attachent où se trouve le véritable bonheur, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, St. Jacq. i. 17.

TOUTE bonne donation, et tout don parfait est d'en haut, descendant du Père des lumières, pardevers lequel il n'y a point de variation, ni d'ombre de changement. Il

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. β'. ια'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, παρακαλῶ, ὡς ξένοι ϗ παρεπίδημοι φυλάγεσθε ἀπὸ τῆς σαρκικῆς ἐπιθυμίας, αἱ ὁποῖαι πολεμοῦσι κατὰ τῆς ψυχῆς· ἔχετε καλὴν τὴν συναναστροφὴν σας εἰς τὰ ἔθνη· ὥστε ἐν ᾧ λαλῶσιν ἐναντίον σας λέγοντές σας κακοποιὸς, δοξάσωσι τὸν Θεὸν τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκοπῆς σας, βλέποντες τὰ καλά σας ἔργα. Ὑποταχθῆτε λοιπὸν εἰς κάθε ἀνθρωπίνην τάξιν διὰ τὸν Κύριον· κἂν τι εἰς βασιλέα, ὡς εἰς ὑπερέχοντα· ἢ εἰς ἡγεμόνας, ὡς ὑπ' αὐτὸν πεμπόμενοι εἰς ἐκδίκησιν κακοποιῶν, καὶ εἰς ἔπαινον ἀγαθοποιῶν· (ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἵνα κλείετε ἀγαθοποιοῦντες τὸ στόμα τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων·) ὡσὰν ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡσὰν ἵνα ἔχετε τὴν ἐλευθερίαν ὡς σκέπασμα τῆς κακίας ἀλλὰ ὡς δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Τιμήσατε πάντας· ἀγαπᾶτε τὴν ἀδελφότητα. Φοβεῖσθε τὸν Θεόν· τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. ις'.

ΘΕΛΕΙ περάσειν ὀλίγος καιρὸς ϗ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖν· ϗ πάλιν ὀλίγον, ϗ θέλετε μὲ ἰδεῖν, ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον λοιπὸν τινὲς τῶν μαθητῶν του ἀναμεταξύ των· τί εἶναι τὸ ὅτι μᾶς λέγει· θέλει περάσειν ὀλίγος καιρὸς ϗ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖν, ϗ πάλιν ὀλίγον, ϗ θέλετε μὲ ἰδεῖν· ϗ· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἔλεγον λοιπόν· Τί εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον λέγει, τὸ ὀλίγον; Δὲν ἐξεύρομεν τί λέγει· Ἐγνώρισεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον νὰ τὸν ἐρωτήσωσι ϗ τοῖς εἶπε· Ἀναμεταξύ σας ζητεῖτε, Περὶ τὸ ὁποῖον εἶπον· Θέλει περάσειν ὀλίγος καιρὸς ϗ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖν· καὶ πάλιν ὀλίγον καὶ θέλετε μὲ ἰδεῖν; Ἀμὴν, Ἀμὴν σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς θέλετε κλαύσειν, ϗ θρηνήσειν, ὁ δὲ κόσμος θέλει χαρεῖν· σεῖς δὲ θέλετε λυπηθῆν, ἀλλ' ἡ λύπη σας θέλει γένειν χαράν. Ἡ γυναῖκα ὅταν γεννᾷ, ἔχει λύπην, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα της· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, δὲν ἐνθυμᾶτε πλέον τὴν θλῖψιν, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ σεῖς λοιπὸν, τῶρα μὲν ἔχετε λύπην· πάλιν δὲ θέλω σᾶς ἰδεῖν, καὶ ἡ καρδία σας θέλει χαρεῖν, καὶ οὐδεὶς θέλει ἀφερέσειν ἀπὸ σᾶς τὴν χαράν σας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ ὁποῖος μόνος δύνασαι νὰ κυβερνήσῃς τὰ θελήματα ϗ πάθη τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων. Δώρησαι εἰς τὸν λαόν σα νὰ ἀγαπᾷ τὰ ὅσα προστάττεις, ϗ νὰ ἐπιθυμῇ τὰ ὅσα τάζεις, ὥστε εἰς τὰς διαφόρους ϗ πολλαπλασίας μεταβολὰς τοῦ κόσμου αἱ καρδίαι μας στερεωθῶσι βεβαίως ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκεται ἡ ἀληθινὴ χαρὰ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμην.

Ἐπιστολή. Ἰάκωβ. α'. ιζ'.

ΠΑΣΑ δόσις καλὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον, εἶναι ἀπ' ἄνωθεν καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φωτῶν· πρὸς τὸν ὁποῖον ὔτε παραλλαγὴ ὔτε μεταλανὴς ἀποσκίασμα εὑρίσκεται. Θε-

La QUARTA DOM. *dopo la* PASQUA.

L' Epistola. 1 S. Piet. ii. 11.

DILETTI, io v' esorto che, come avventizj e forestieri, v' asteniate dalle carnali concupiscenze, le quali guerreggiano contro all' anima. Avendo conversazione onesta fra i Gentili: acciocchè, là dove parlano di voi come di malfattori, glorifichino Iddio nel giorno della visitazione, per le vostre buone opere ch' avranno vedute. Siate adunque soggetti ad ogni podestà creata dagli uomini per l' amor del Signore: al Re, come sovrano; ed a' governatori, come persone mandate da lui in vendetta de' malfattori, ed in lode di quelli che fanno bene. Perciocchè tale è la volontà di Dio, che, facendo bene, turiate la bocca all' ignoranza degli uomini stolti. Come liberi, ma non avendo la libertà per coperta di malizia; anzi come servi di Dio. Onorate tutti; amate la fratellanza; temete Iddio; rendete onore al Re.

L' Evangelo. S. Giovan. xvi. 16.

GESU disse a' suoi discepoli; fra poco voi non mi vedrete: e di nuovo fra poco voi mi vedrete; perciocchè io mene vo al padre. Laonde alcuni de' suoi discepoli dissero gli uni agli altri: che cosa è questo che egli ci dice: fra poco voi non mi vedrete; e di nuovo, fra poco mi vedrete, perciocchè io mene vo al padre? Dicevano adunque, che cosa è questo, fra poco, ch' egli dice? noi non sappiam ciò ch' egli si dica. Gesù, adunque conobbe che lo volevano interrogare; e disse loro: domandate voi agli altri ciò ch' io ho detto: fra poco voi non mi vedrete, e di nuovo, fra poco voi mi vedrete? In verità, in verità, io vi dico che voi piagnerete e farete cordoglio, e il mondo si rallegrerà, e voi sarete contristati; ma la vostra tristizia sarà mutata in letizia. La donna quando partorisce, sente dolore; perciocchè il suo termine è venuto; ma dopo che ha partorito il fanciullino, ella non si ricorda più dell' angoscia, per l' allegrezza che sia nata una creatura umana al mondo. Voi dunque altresì avrete ora tristizia, ma io vi vedrò di nuovo, e 'l vostro cuore si rallegrerà, e niuno vi torrà la vostra letizia.

LA QUARTA DOMENICA DOPO LA PASQUA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente che solo puoi governar le sfrenate volontà ed affetti de' peccatori, fa la grazia al tuo popolo di poter amar le cose che tu comandi, e bramar quelle che tu prometti, acciocchè fra tutte le varie vicissitudini del mondo, i nostri cuori siano fermamente fissi, dove si trovano i veri gaudj, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. S. Giac. i. 17.

OGNI buona donazione ed ogni dono perfetto è da alto, discendendo dal padre de' lumi, appo 'l quale non v' è mutamento, nè ombra di rivolgimento. Egli ci ha di sua

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta post Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am vierten Sonntage nach Ostern.

Die Epistel. 1 Petri, 2, 11—17.

Lieben Brüder, ich ermahne euch, als die Fremdlinge und Pilgrimme: Enthaltet euch von fleischlichen Lüsten, welche wider die Seele streiten, und führet einen guten Wandel unter den Heiden, auf daß die, so von euch afterreden, als von Uebelthätern, eure guten Werke sehen, und Gott preisen, wenn es nun an den Tag kommen wird. Seyd unterthan aller menschlichen Ordnung, um des Herrn willen, es sey dem Könige, als dem Obersten, oder den Hauptleuten, als den Gesandten von ihm zur Rache über die Uebelthäter, und zum Lobe der Frommen. Denn das ist der Wille Gottes, daß ihr mit Wohlthun verstopfet die Unwissenheit der thörigten Menschen, als die Freyen, und nicht als hättet ihr die Freyheit zum Deckel der Bosheit, sondern als die Knechte Gottes. Thut Ehre jedermann. Habt die Brüder lieb. Fürchtet Gott. Ehret den König.

Das Evangelium. Joh. 16, 16—22.

Ueber ein Kleines, so werdet ihr mich nicht sehen, und aber über ein Kleines, so werdet ihr mich sehen, denn ich gehe zum Vater. Da sprachen etliche unter seinen Jüngern unter einander: Was ist das, das er sagt zu uns: Ueber ein Kleines, so werdet ihr mich nicht sehen, und aber über ein Kleines, so werdet ihr mich sehen, und daß ich zum Vater gehe? Da sprachen sie: Was ist das, das er sagt, über ein Kleines? Wir wissen nicht, was er redet.. Da merkte Jesus, daß sie ihn fragen wollten, und sprach zu ihnen: Davon fragt ihr unter einander, daß ich gesagt habe: Ueber ein Kleines, so werdet ihr mich nicht sehen, und aber über ein Kleines, so werdet ihr mich sehen. Wahrlich, wahrlich, ich sage euch: Ihr werdet weinen und heulen, aber die Welt wird sich freuen; ihr aber werdet traurig seyn, doch eure Traurigkeit soll in Freude verkehret werden. Ein Weib, wenn sie gebieret, so hat sie Traurigkeit, denn ihre Stunde ist gekommen: wenn sie aber das Kind geboren hat, denkt sie nicht mehr an die Angst, um der Freude willen, daß der Mensch zur Welt geboren ist. Und ihr habt auch nun Traurigkeit: aber ich will euch wieder sehen, und euer Herz soll sich freuen, und eure Freude soll niemand von euch nehmen.

Am vierten Sonntage nach Ostern.

Die Collecte.

O Allmächtiger Gott, der du allein den widerspenstigen Willen und die unordentlichen Begierden sündhafter Menschen bezähmen kannst! Verleihe, daß dein Volk nur das liebe, was du befiehlst, und nur nach dem verlange, was du verheissest, damit unsere Herzen, bey den vielen und mannigfaltigen Veränderungen in der Welt, nur dahin gerichtet seyn mögen, wo wahre Freuden zu finden sind, durch deinen lieben Sohn unsern Herrn, Jesum Christum. Amen.

Die Epistel. Jacobi, 1, 17—21.

Alle gute Gabe, und alle vollkommene Gabe kommt von oben herab, von dem Vater des Lichts, bey welchem ist keine Veränderung, noch Wechsel des Lichts und der Finsterniß. Er hat

LA QUA. D. DESPUES DE PASCUA.

La Epistola. 1. *S.* Ped. ii. 11.

RUEGOOS, muy amados mios, como á extrangeros, y peregrinos, que os abstengais de los deseos carnales, que combaten contra el alma, teniendo buena conversacion entre los Gentiles: para que así como ahora murmuran de vosotros como de malhechores, considerándoos por vuestras buenas obras, glorifiquen á Dios en el dia de la visitacion. Sometéos pues á toda humana criatura, y esto por Dios: ya sea al Rey, como soberano que es: y ya á los Gobernadores, como enviados por él para tomar venganza de los malhechores, y para alabanza de los buenos: porque así es la voluntad de Dios, que haciendo bien hagais enmudecer la ignorancia de los hombres imprudentes: Como libres, y no teniendo la libertad como velo para cubrir la malicia, mas como siervos de Dios: honrad á todos: amad la hermandad: temed á Dios; dad honra al Rey.

El Evangelio. S. Juan xvi. 16.

JESUS dixo á sus Discípulos, un poco, y ya no me vereis: y otro poco, y me vereis: porque voy al Padre. Entónces algunos de sus discípulos se dixéron unos á otros: ¿Qué es esto que nos dice: Un poco, y no me vereis: y otro poco, y me vereis, y porque voy al Padre? Y decian: ¿Qué es esto que nos dice, Un poco? no sabemos lo que dice. Y entendió Jesus que le querian preguntar, y les dixo: Disputais entre vosotros de esto que dixe: Un poco, y no me vereis; y otro poco, y me vereis. En verdad os digo; Que vosotros lloraréis, y gemiréis, mas el mundo se gozará, y vosotros estareis tristes, mas vuestra tristeza se convertirá en gozo. La muger quando pare está triste, porque viene su hora; mas quando ha parido un niño, ya no se acuerda del apuro: por el gozo de que ha nacido un hombre en el mundo. Pues tambien vosotros ahora ciertamente teneis tristeza; mas otra vez os he de ver, y se gozará vuestro corazon: y ninguno os quitará vuestro gozo.

LA QUARTA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que eres el unico que puede manejar las rebeldes voluntades y afectos de los pecadores: concede á tu pueblo la gracia de que ame tus mandatos, y aspire á tus promesas; para que de este modo, en medio de los acontecimientos y mudanzas de este mundo, nuestros corazones esten puestos y fixos en la sola mansion de verdaderos deleytes, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Santiago i. 17.

TODA dádiva excelente, y todo don perfecto es de lo alto, que desciende del Padre de las lumbres, en el qual no hay mudanza ni sombra de variacion. Porque de su vo-

LATINA ET GRÆCA.

DOM. QUARTA POST PASCHA.

Epistola. 1 S. Pet. ii. 11.

CARISSIMI! obsecro vos, tanquam advenas et peregrinos, abstinere vos a carnalibus desideriis, quæ militant adversus animam; conversationem vestram inter Gentes habentes bonam; ut in eo, quod detrectant de vobis, tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum in die visitationis. Subjecti igitur estote omni humanæ creaturæ propter Deum; sive Regi, quasi præcellenti; sive ducibus, tanquam ab eo missis ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum; quia sic est voluntas Dei, ut, benefacientes, obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam; quasi liberi, et non quasi velamen habentes malitiæ libertatem, sed sicut servi Dei. Omnes honorate; fraternitatem diligite; Deum timete: Regem honorificate.

Evangelium. S. Joan. xvi. 16.

DIXIT Jesus discipulis suis: Modicum, et jam non videbitis me: et iterum modicum, et videbitis me; quia vado ad Patrem. Dixerunt ergo ex discipulis ejus ad invicem: Quid est hoc, quod dicit nobis, Modicum, et non videbitis me: et iterum modicum, et videbitis me; quia vado ad Patrem? Dicebant ergo, Quid est hoc, quod dicit modicum? Nescimus, quid loquitur. Cognovit autem Jesus, quia volebant eum interrogare: et dixit eis; De hoc quæritis inter vos, quia dixi, modicum, et non videbitis me; et iterum modicum, et videbitis me? Amen, Amen, dico vobis, quia plorabitis et flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini; sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier, cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus: cum autem peperierit puerum, jam non meminit pressuræ, propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis: iterum autem videbo vos; et gaudebit cor vestrum: et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

DOMINICA QUARTA POST PASCHA.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui solus potes regere pervicaces hominum peccatorum voluntates et affectus; da populo tuo amare quod præcipis, idque optare quod promittis; ut, inter varias multiplicesque mundi mutationes, corda nostra ibi stabiliter fixa sint, ubi gaudia vera reposita sunt; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. S. Jacob. i. 17.

OMNE datum optimum, et omne donum perfectum, desursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. Vo-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. α'. Πετ. β'. ια'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, παρακαλῶ, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ις'. ιτ'.

ΜΙΚΡΟΝ, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· καί, Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ μόνος τὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων θελήματά τε καὶ παθήματα κατευθύνειν δυνάμενος· Δώρησαι τῷ λαῷ σου ἀγαπᾶν ἃ προστάττεις, καὶ ὀρέγεσθαι ὧν ἐπαγγέλλῃ, ὥστε ἐν ταῖς ποικίλαις τε καὶ πολλαπλασίαις τοῦ κόσμου μεταβολαῖς, ἐκεῖ τὰς ἡμῶν καρδίας βεβαίως στηριχθῆναι, ὅπου ἀληθιναὶ τὰς χαρὰς εὑρεῖν ἐστι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακωβ. α'. ιζ'.

ΠΑΣΑ δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta post Pascha.

ANGLICANA ET GALLICA.

The FIFTH SUNDAY *after* EASTER.

own will begat he us with the Word of truth, that we should be a kind of first-fruits of his creatures. Wherefore, my beloved brethren, let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath; for the wrath of man worketh not the righteousness of God. Wherefore lay apart all filthiness and superfluity of naughtiness, and receive with meekness the engrafted Word, which is able to save your souls.

The Gospel. St. John xvi. 5.

JESUS said unto his disciples, Now I go my way to him that sent me, and none of you asketh me, Whither goest thou? But, because I have said these things unto you, sorrow hath filled your heart. Nevertheless, I tell you the truth; it is expedient for you that I go away: for if I go not away, the Comforter will not come unto you; but if I depart, I will send him unto you. And when he is come, he will reprove the world of sin, and of righteousness, and of judgement: of sin, because they believe not on me; of righteousness, because I go to my Father, and ye see me no more; of judgement, because the prince of this world is judged. I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now. Howbeit, when he, the Spirit of truth, is come, he will guide you into all truth: for he shall not speak of himself; but whatsoever he shall hear, that shall he speak: and he will shew you things to come. He shall glorify me: for he shall receive of mine, and shall shew it unto you. All things that the Father hath are mine: therefore said I, that he shall take of mine, and shew it unto you.

The FIFTH SUNDAY *after* EASTER.

The Collect.

O LORD, from whom all good things do come; Grant to us thy humble servants, that by thy holy inspiration we may think those things that be good, and by thy merciful guiding may perform the same; through our Lord Jesus Christ. *Amen.*

The Epistle. St. James i. 22.

BE ye doers of the Word, and not hearers only, deceiving your own selves. For if any be a hearer of the Word, and not a doer, he is like unto a man beholding his natural face in a glass. For he beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was. But whoso looketh into the perfect law of liberty, and continueth therein, he being not a forgetful hearer, but a doer of the work, this man shall be blessed in his deed. If any man among you seem to be religious, and bridleth not his tongue, but deceiveth his own heart, this man's religion is vain. Pure religion, and undefiled before God and the Father, is this, To visit the fatherless and widows in their affliction, and to keep himself unspotted from the world.

LE CINQ. DIMAN. APRES PAQUES.

nous a, de sa propre volonté, engendrés par la parole de la vérité, afin que nous fussions comme les prémices de ses créatures. Ainsi, mes frères bien-aimés, que tout homme soit prompt à écouter, lent à parler, et lent à la colère; car la colère de l'homme n'accomplit point la justice de Dieu. C'est pourquoi, rejetant toute ordure et toute superfluité de malice, recevez avec douceur la parole plantée en vous, laquelle peut sauver vos ames.

L'Evangile, St. Jean, xvi. 5.

JESUS dit à ses disciples: je m'en vais à celui qui m'a envoyé, et aucun de vous ne me demande, où vas-tu? mais parce que je vous ai dit ces choses la tristesse a rempli votre cœur. Toutefois, je vous dis la vérité; il vous est expédient que je m'en aille: car si je ne m'en vais, le Consolateur ne viendra point à vous; mais si je m'en vais, je vous l'enverrai. Et quand il sera venu, il convaincra le monde de péché, de justice, et de jugement. De péché, parce qu'ils ne croient point en moi: de justice, parce que je m'en vais à mon Père, et que vous ne me verrez plus: de jugement, parce que le prince de ce monde est déjà jugé. J'ai à vous dire encore plusieurs choses, mais vous ne les pouvez point porter maintenant: mais quand celui-là, savoir, l'Esprit de vérité, sera venu, il vous conduira en toute vérité: car il ne parlera point de soi-même; mais il dira tout ce qu'il aura ouï: et il vous annoncera les choses à venir. Celui-là me glorifiera; car il prendra du mien, et il vous l'annoncera. Tout ce que mon Père a, est mien: c'est pourquoi j'ai dit, qu'il prendra du mien, et qu'il vous l'annoncera.

LE CINQUIEME DIMANCHE APRES PAQUES.

La Collecte.

O DIEU, de qui descend tout don parfait; fais nous la grâce, que par tes saintes inspirations nous ayons toujours de bonnes pensées, et que sous ta direction nous puissions les mettre en effet, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, St. Jacq. i. 22.

METTEZ en exécution la parole, et ne l'écoutez pas seulement, en vous trompant vous-mêmes par de vains discours. Car si quelqu'un écoute la parole, et ne la met point en éxecution, il est semblable à un homme qui considère dans un miroir sa face naturelle: car après s'être considéré soi-même, et s'en être allé, il a aussitôt oublié quel il étoit. Mais celui qui aura regardé au-dedans de la loi parfaite qui est la loi de la liberté, et qui aura persévéré, n'étant point un auditeur oublieux, mais mettant en offet l'œuvre, celui-là sera heureux dans ce qu'il aura fait. Si quelqu'un entre vous pense être religieux, et il ne tient point en bride sa langue, mais séduit son cœur, la religion d'un tel homme est vaine. La religion pure et sans tache envers notre Dieu et notre Père, c'est de visiter les orphelins et les veuves dans leurs tribulations, et de se conserver sans être entaché de ce monde.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

λήσας μᾶς ἐγέννησεν μὲ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας εἰς τὸ ἂνα ἔἶμεθα ἀπαρχή τις τῶν κτισμάτων τϐ. Ὥστε ἀδελφοί μϐ ἀγαπητοί, ἂς εἶναι κάθε ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκόειν, βραδὺς εἰς τὸ λαλεῖν, βραδὺς εἰς τὴν ὀργήν. Ἐπειδὴ ἡ ὀργὴ τοῦ ἀνθρώπϖ δὲν φέρνει τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἀφίνοντες πᾶσαν ῥυπαρίαν ϗ περίσσευσιν κακίας, δεχθῆτε μὲ πρᾳότητα τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον ἂνα σώσῃ τὰς ψυχάς σας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ις᾽. ε᾽.

ΤΩΡΑ δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με· ϗ ἀδεὶς ἀπὸ σᾶς μ᾽ ἐρωτᾷ· Ποῦ ὑπάγεις; Ἀλλ᾽ ὅτι ταῦτα σᾶς εἶπα, ἡ λύπη ἐγέμισε τὴν καρδίαν σας· ἐγὼ ὅμως σᾶς λέγω τὴν ἀληθειαν· σᾶς συμφέρει ἐὰν ἐγὼ ὑπάγω. Διότι ἐὰν ἐγὼ δὲν ὑπάγω, ὁ παράκλητος δὲν θέλει ἔλθειν πρὸς σᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ θέλω τὸν πέμψειν πρὸς σᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος θέλει ἐλέγξειν περὶ ἁμαρτίας τὸν κόσμον ϗ περὶ δικαιοσύνης ϗ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα μϐ ϗ δὲν θέλετε μὲ ἰδεῖν πλέον· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τάτϐ τοῦ κόσμϐ ἐκρίθη· Πολλὰ ἔχω ἀκώμι ἂνα σᾶς εἴπω, ἀλλὰ δὲν δύνασθαι ἂνα τὰ καταλάβετε τῶρα. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, θέλει σᾶς ὁδηγήσειν εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἐπειδὴ δὲν θέλει λαλήσειν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ του, ἀλλ᾽ ὅσα ϗ ἀκόσῃ θέλει λαλήσειν ϗ σᾶς ἀναγγείλει τὰ ἐρχόμενα. Ἐκεῖνος θέλει μὲ δοξάσειν, ὅτι ἀπὸ τὸ ἰδικόν μϐ θέλει λάβειν, ϗ σᾶς τὸ ἀναγγείλει. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ Πατὴρ, εἶναι ἰδικά μϐ· Διατοῦτο εἶπον ὅτι θέλει λάβειν ἀπὸ τὸ ἰδικόν μϐ ϗ σᾶς τὸ ἀναγγείλει.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἐξ ὃ προέρχονται πάντα τὰ καλὰ, χάρισαι εἰς ἡμᾶς τὲς ταπεινοὺς δόλκς σϐ, τὴν δύναμιν ἂνα στοχαζώμεθα διὰ τὴν ἁγίαν σου ἐπιπνοίαν πάντοτε τὰ καλὰ, ϗ διὰ τὴν φιλάνθρωπόν σϐ ὁδηγίαν ἂνα τὰ βάλωμεν εἰς πράξιν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίϐ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακ. α᾽. κβ᾽

ΓΙΝΕΣΘΕ ποιηταὶ τῶν τοῦ λόγϐ, ϗ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, ἀπατῶντες τὸν ἑαυτόν σας, Ὅτι ἐάν τις εἶναι ἀκροατὴς τοῦ λόγϐ, ϗ ὄχι ποιητὴς, ὗτος ὁμοιάζει ἀνθρώπϖ παρατηροῦντος τὸ γνωστόν τϐ πρόσωπον εἰς τὸν καθόπτρην. Ὅτι εἰδε τὸν ἑαυτόν τϐ, ϗ ἀνεχώρησε, καὶ εὐθὺς ἀστόχησεν ὁποῖος ἦτο. Ὁ δὲ παρατηρήσας ἀπὸ πλησίον εἰς τὸν τέλειον νόμον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀπομείνας, ὗτος γενόμενος μὴ ἀλησμονητικὸς ἀκροατὴς, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργϐ, ὗτος θέλει εἶναι μακάριος εἰς τὴν ποίησίν τϐ. Ἐάν τις ἀπὸ σᾶς φαίνεται ἂνα εἶναι θεοσεβὴς, ϗ δὲν κρατεῖ τὴν γλῶσσάν του ἀλλ᾽ ἀπατεῖ τὴν καρδίαν τϐ, ματαία ἡ θρησκεία τϐ. Ἡ καθαρὰ, ϗ ἀμίαντος θρησκεία πλησίον τοῦ Θεοῦ εἶναι τάτη· ἂνα ἐπισκέπτωμεν τὲς ὀρφανὲς ϗ τὰς χήρας εἰς τὴν θλίψιν των, καὶ ἂνα φυλάξωμεν τὸν ἑαυτόν μας ἄσπιλον ἀπὸ τοῦ κόσμου.

La QUINTA DOM. *dopo la* PASQUA.

volontà generati per la parola della verità, acciocchè siamo, in certo modo, le primizie delle sue creature. Perciò, fratelli miei diletti, sia ogni uomo pronto ad udire, tardo a parlare, e lento all' ira, perciocchè l' ira dell' uomo non mette in opera la giustizia di Dio. Perciò, deposta ogni lordura e feccia di malizia, ricevete con mansuetudine la parola innestata in voi, la quale può salvare le anime vostre.

L' Evangelo. S. Giovan. xvi. 5.

GESU disse ai suoi discepoli: ora io me ne vò a colui che m' ha mandato, e niun di voi mi domanda, ove vai? anzi, perciocchè io v' ho dette queste cose, la tristizia v' ha ripieno il cuore; ma pure io vi dico la verità; egli v' è utile che io me ne vada: perciocchè se io non me ne vò, il consolatore non verrà a voi; ma se io mene vò velo manderò; e quando esso sarà venuto, convincerà il mondo di peccato, di giustizia, e di giudizio: di peccato, perciocchè non credono in me, e di giustizia, perciocchè io mene vò al padre mio, e voi non mi vedrete più; e di giudizio, perciocchè il principe di questo mondo e già giudicato. Io ho ancora cose assai a dirvi, ma voi non le potete ora capire. Ma quando colui sarà venuto, cioè, lo spirito di verità, egli vi guiderà in ogni verità, perciocchè egli non parlerà da sè stesso, ma dirà tutte le cose ch' avrà udite, e v' annunzierà le cose a venire. Esso mi glorificherà, perciocchè prenderà del mio e ve l' annunzierà: tutte le cose ch' ha il padre son mie: perciò ho detto ch' egli prenderà del mio, e ve l' annunzierà.

LA QUINTA DOMENICA DOPO LA PASQUA.

La Colletta.

O SIGNORE, da cui procede tutto ciò che vi è di buono; fa la grazia a noi, tuoi umili servitori, che per la tua sacra ispirazione possiamo pensare sempre a quel ch' è buono, e per la tua condotta misericordiosa eseguiamolo, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. S. Giac. i. 22.

SIATE stimatori della parola, e non solo uditori, ingannando voi stessi, perciocchè se alcuno è uditor della parola e non estimatore, egli è simile ad un uomo che considera la sua natia faccia in uno specchio. Imperocchè dopo ch' egli s' è mirato, egli sene va, e subito ha dimenticato quale egli fosse. Ma chi avrà riguardato bene addentro nella legge perfetta, ch' è la legge della libertà, e sarà perseverato, esso, non essendo uditor dimentichevole, ma stimator dell' opera, sarà beato nel suo operare. Se alcuno pare esser religioso fra voi, e non tiene a freno la sua lingua, anzi sedduce il cuor suo, la religion del tale è vana. La religion pura ed immaculata appo Iddio il Padre è questa: visitar gli orfani e le vedove nelle loro afflizioni, e conservarsi puro dal mondo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta post Pascha.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am fünften Sonntage nach Oſtern.

uns gezeuget nach ſeinem Willen, durch das Wort, der Wahrheit, auf daß wir wären Erſtlinge ſeiner Kreaturen. Darum, lieben Brüder, ein jeglicher Menſch ſey ſchnell zu hören, langſam aber zu reden, und langſam zum Zorne. Denn des Menſchen Zorn thut nicht, was vor Gott recht iſt. Darum ſo leget ab alle Unſauberkeit und alle Bosheit, und nehmet das Wort an mit Sanftmuth, das in euch gepflanzet iſt, welches kann eure Seelen ſelig machen.

Das Evangelium. Joh. 16, 5—15.

Nun aber gehe ich hin zu dem, der mich geſandt hat, und niemand unter euch fragt mich: Wo geheſt du hin? Sondern, dieweil ich ſolches zu euch geredet habe, iſt euer Herz voll Traurens worden. Aber ich ſage euch die Wahrheit: Es iſt euch gut, daß ich hingehe. Denn ſo ich nicht hingehe, ſo kommt der Tröſter nicht zu euch. So ich aber hingehe, will ich ihn zu euch ſenden. Und wenn derſelbige kommt, der wird die Welt ſtrafen, um die Sünde, und um die Gerechtigkeit, und um das Gericht. Um die Sünde, daß ſie nicht glauben an mich; um die Gerechtigkeit aber, daß ich zum Vater gehe, und ihr mich hinfort nicht ſehet; um das Gericht, daß der Fürſt dieſer Welt gerichtet iſt. Ich habe euch noch viel zu ſagen, aber ihr könnet es jetzt nicht tragen. Wenn aber jener, der Geiſt der Wahrheit, kommen wird, der wird euch in alle Wahrheit leiten. Denn er wird nicht von ihm ſelbſt reden, ſondern was er hören wird, das wird er reden, und was zukünftig iſt, wird er euch verkündigen. Derſelbige wird mich verklären; denn von dem Meinen wird er es nehmen, und euch verkündigen. Alles was der Vater hat, das iſt mein; darum habe ich geſagt: Er wird es von dem Meinem nehmen, und euch verkündigen.

Am fünften Sonntage nach Oſtern.

Die Collecte.

O Herr, von dem alles Gute kommt! Verleihe, daß wir, deine demüthigen Diener, durch deinen heiligen Antrieb nur das, was gut iſt, denken und daſſelbe unter deiner gnädigen Leitung auch vollbringen mögen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Jacobi, 1, 22 bis zum Ende.

Seyd aber Thäter des Worts, und nicht Hörer allein, damit ihr euch ſelbſt betrüget. Denn ſo jemand iſt ein Hörer des Worts, und nicht ein Thäter, der iſt gleich einem Manne, der ſein leibliches Angeſicht im Spiegel beſchauet. Denn nachdem er ſich beſchauet hat, gehet er von Stund an davon, und vergißt, wie er geſtaltet war. Wer aber durchſchauet in das vollkommene Geſetz der Freyheit, und darinnen beharret, und iſt nicht ein vergeßlicher Hörer, ſondern ein Thäter, derſelbige wird ſelig ſeyn in ſeiner That. So aber ſich jemand unter euch läßt dünken, er diene Gott, und hält ſeine Zunge nicht im Zaume, ſondern verführet ſein Herz, deß Gottesdienſt iſt eitel. Ein reiner und unbefleckter Gottesdienſt vor Gott dem Vater iſt der: Die Waiſen und Wittwen in ihrer Trübſal beſuchen, und ſich von der Welt unbefleckt behalten.

LA QUIN. D. DESPUES DE PASCUA.

luntad nos ha engendrado por palabra de verdad, para que seamos como primicias de sus criaturas. Vosotros lo sabeis, hermanos mios muy amados. Por esto todo hombre sea pronto para oir: pero tardo para hablar, y tardo para ayrarse. Porque la ira del varon no obra la justicia de Dios. Por tanto desechando toda inmundicia, y abundancia de malicia, recibid con mansedumbre la palabra, que ha sido ingerida en vosotros, y que puede salvar vuestras almas.

El Evangelio. S. Juan xvi. 5.

JESUS dixo á sus discípulos: ahora voy á aquel que me envió; y ninguno de vosotros me pregunta: ¿A dónde vas? Antes porque os he dicho estas cosas, la tristeza ha ocupado vuestro corazon. Mas yo os digo la verdad: que conviene á vosotros que yo me vaya: porque si no me fuere, no vendrá á vosotros el Consolador: mas si me fuere, os lo enviaré. Y quando él viniere, argüirá al mundo de pecado, y de justicia, y de juicio. De pecado ciertamente: porque no han creido en mi. Y de justicia: porque voy al Padre, y ya no me vereis. Y de juicio: porque el Príncipe de este mundo ya es juzgado. Aun tengo que deciros muchas cosas: mas no las podeis llevar ahora. Mas quando viniere aquel Espíritu de verdad, os enseñará toda la verdad. Porque no hablará de sí mismo: mas hablará todo lo que oyere, y os anunciará las cosas que han de venir. El me glorificará: porque de lo mio tomará, y lo anunciará á vosotros. Todas quantas cosas tiene el Padre, mias son. Por eso os dixe: que de lo mio tomará, y lo anunciará á vosotros.

LA QUINTA DOMINICA DESPUES DE PASCUA.

La Colecta.

O SEÑOR, de quien procede todo lo bueno; concede á tus humildes siervos, que por medio de tu santa Inspiracion nuestros pensamientos se dirijan al bien, y por tu direccion misericordiosa lo executemos; mediante nuestro Señor Jesu-Christo. *Amen.*

La Epistola. Santiago i. 22.

SED pues hacedores de la palabra, y no oidores tan solamente, engañándoos á vosotros mismos. Porque si alguno es oidor de la palabra, y no hacedor: este será comparado á un hombre, que contempla en un espejo su rostro nativo: porque se consideró á sí mismo, y se fué; y luego se olvidó quál haya sido. Mas el que contemplare en la Ley perfecta, que es la de la libertad, y perseverare en ella, siendo no oidor olvidadizo, sino hacedor de obra: este será bienaventurado en su hecho. Si alguno pues se tiene por religioso, y no refrena su lengua, sino que engaña su corazon, la religion de este es vana. La religion pura y sin mancilla delante de Dios y Padre, es esta: Visitar los huérfanos, y las viudas en sus tribulaciones, y guardarse sin ser inficionado de este siglo.

LATINA ET GRÆCA.

DOM. QUINTA POST PASCHA.

luntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod creaturæ ejus. Scitis, fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum, tardus autem ad loquendum, et tardus ad iram. Ira enim viri justitiam Dei non operatur. Propter quod, abjicientes omnem immunditiam et abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras.

Evangelium. S. Joan. xvi. 5.

DIXIT Jesus discipulis suis: Nunc vado ad eum, qui misit me; et nemo ex vobis interrogat me, Quo vadis? Sed, quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis, ut ego vadam. Si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Et, cum venerit ille, arguet mundum de peccato, et de justitia, et de judicio: de peccato quidem, quia non crediderunt in me: de justitia vero, quia ad Patrem vado, et jam non videbitis me: de judicio autem, quia princeps hujus mundi jam judicatus est. Adhuc habeo multa vobis dicere: sed non potestis portare modo. Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Non enim loquetur a semet ipso: sed, quæcunque audiet, loquetur; et, quæ ventura sunt, annuntiabit vobis. Ille me glorificabit, quia de meo accipiet, et annuntiabit vobis. Omnia, quæcunque habet Pater, mea sunt. Propterea dixi, quia de meo accipiet, et annuntiabit vobis.

DOMINICA QUINTA POST PASCHA.

Collecta.

DOMINE! a quo bona cuncta procedunt, largire nobis supplicibus famulis tuis, ut, quæ vera sunt, ea, afflante sancto tuo Spiritu, cogitemus, et, te benigne regente, eadem præstemus, per Dominum nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

Epistola. S. Jacob. i. 22.

ESTOTE factores verbi, et non auditores tantum, fallentes vosmet ipsos: quia, si quis auditor est verbi, et non factor, hic comparabitur viro consideranti vultum nativitatis suæ in speculo. Consideravit enim se, et abiit, et statim oblitus est, qualis fuerit. Qui autem perspexerit in legem perfectam libertatis, et permanserit in ea, non auditor obliviosus factus, sed factor operis; hic beatus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosum esse, non refrenans linguam suam, sed seducens cor suum; hujus vana est religio. Religio munda et immaculata apud Deum et Patrem hæc est: visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum; et immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν· Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. ε'.

ΝΥΝ δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· Περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον· Ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπορρεῖ, χάρισαι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς δούλοις σου, διά τε τῆς ἁγίας ἐπιπνοίας σου τὰ ἀγαθὰ ὄντα ἐνθυμεῖσθαι, καὶ διὰ τῆς φιλανθρώπου ὁδηγίας σου τὰ αὐτὰ ἐπιτελεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακ. α'. κβ'.

ΓΙΝΕΣΘΕ δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητής, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία. Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ πατρί, αὕτη ἐστὶν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Ascensionis Domini.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE ASCENSION-DAY.

The Gospel. St. John xvi. 23.

VERILY, verily I say unto you, Whatsoever ye shall ask the Father in my Name, he will give it you. Hitherto have ye asked nothing in my Name: ask, and ye shall receive, that your joy may be full. These things have I spoken unto you in proverbs: but the time cometh when I shall no more speak unto you in proverbs, but I shall shew you plainly of the Father. At that day ye shall ask in my Name: and I say not unto you, that I will pray the Father for you; for the Father himself loveth you, because ye have loved me, and have believed that I came out from God. I came forth from the Father, and am come into the world: again, I leave the world, and go to the Father. His disciples said unto him, Lo, now speakest thou plainly, and speakest no proverb. Now are we sure that thou knowest all things, and needest not that any man should ask thee: by this we believe that thou camest forth from God. Jesus answered them, Do ye now believe? Behold, the hour cometh, yea, is now come, that ye shall be scattered every man to his own, and shall leave me alone: and yet I am not alone, because the Father is with me. These things I have spoken unto you, that in me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation; but be of good cheer, I have overcome the world.

THE ASCENSION-DAY.

The Collect.

GRANT, we beseech thee, Almighty God, that like as we do believe thy only-begotten Son our Lord Jesus Christ to have ascended into the heavens; so we may also in heart and mind thither ascend, and with him continually dwell, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts i. 1.

THE former treatise have I made, O Theophilus, of all that Jesus began both to do and teach, until the day in which he was taken up, after that he through the Holy Ghost had given commandments unto the Apostles whom he had chosen: to whom also he shewed himself alive after his passion, by many infallible proofs; being seen of them forty days, and speaking of the things pertaining to the Kingdom of God: and, being assembled together with them, commanded them that they should not depart from Jerusalem, but wait for the promise of the Father, which, saith he, ye have heard of me. For John truly baptized with water, but ye shall be baptized with the Holy Ghost not many days hence. When they therefore were come together, they asked of him, saying, Lord, wilt thou at this time restore again the kingdom to Israel? And he said unto them, It is not for you to know the times or the seasons, which the Father hath put in his own power. But ye shall receive power after that the Holy Ghost is come upon you; and ye shall be witnesses unto me, both in Jerusalem, and in all Judæa, and in Samaria, and unto the uttermost part of the earth. And when he had spoken these things, while

LE JOUR DE L'ASCENSION.

L'Evangile, St. Jean, xvi. 23.

EN vérité, en vérité je vous dis, que toutes les choses que vous demanderez au Père en mon nom, il vous les donnera. Jusqu'à présent vous n'avez rien demandé en mon nom: demandez, et vous recevrez, afin que votre joie soit accomplie. Je vous ai dit ces choses par des similitudes; mais l'heure vient que je ne parlerai plus à vous par des paraboles, mais je vous parlerai ouvertement de mon Père. En ce jour-là vous demanderez en mon nom: et je ne vous dis pas que je prierai le Père pour vous; car le Père lui-même vous aime, parce que vous m'avez aimé, et que vous avez cru que je suis issu de Dieu. Je suis issu du Père, et suis venu au monde: et encore, je laisse le monde, et je m'en vais au Père. Ses disciples lui dirent: voici, maintenant tu parles ouvertement, et tu n'uses plus de paraboles. Maintenant nous connoissons que tu sais toutes choses, et que tu n'as pas besoin que personne t'interroge; par cela nous croyons que tu es issu de Dieu. Jésus leur répondit: croyez-vous maintenant? voici, l'heure vient, et elle est déjà venue, que vous serez dispersés l'un de çà et l'autre de là, et vous me laisserez seul, mais je ne suis point seul, car le Père est avec moi. Je vous ai dit ces choses, afin que vous ayez la paix en moi. Vous aurez de l'angoisse au monde; mais ayez bon courage, j'ai vaincu le monde.

LE JOUR DE L'ASCENSION.

La Collecte.

FAIS-nous la grâce, ô Dieu tout-puissant, que comme nous croyons que ton Fils unique Jésus-Christ notre Seigneur est monté aux cieux; nous y montions aussi du cœur et de la pensée, pour habiter continuellement avec lui, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Pour L'Epître, Act. i. 1.

NOUS avons fait le premier traité, ô Théophile, touchant toutes les choses que Jésus s'est mis à faire et à enseigner, jusqu'au jour qu'il fut reçu en haut, après avoir donné par le Saint Esprit ses ordres aux Apôtres qu'il avoit élus. A qui aussi, après avoir souffert, il se présenta soi-même vivant, avec plusieurs preuves assurées, étant vu par eux durant quarante jours, et parlant des choses qui regardent le royaume de Dieu. Et les ayant assemblés, il leur commanda de ne partir point de Jérusalem, mais d'y attendre l'effet de la promesse du Père, laquelle, dit-il, vous avez ouïe de moi. Car Jean a baptisé d'eau; mais vous serez baptisés du Saint Esprit dans peu de jours. Eux donc étant assemblés, l'interrogèrent, disant: Seigneur, sera-ce en ce temps-ci que tu rétabliras le royaume à Israël? Mais il leur dit: ce n'est point à vous de connoître les temps ou les saisons, que le Père a reservés en sa propre puissance. Mais vous recevrez la vertu du Saint Esprit qui viendra sur vous; et vous me serez témoins, tant à Jérusalem qu'en toute la Judée, et dans la Samarie, et jusqu'au bout de la terre. Et quand il eut

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ις'. κγ'.

ΑΜΗΝ, ἀμὴν σᾶς λέγω, ὅτι ὅσα ζητήσητε ἀπὸ τὸν πατέρα μȣ, εἰς τὸ ὄνομά μȣ θέλει σᾶς δώσειν. Ἕως τῶρα δὲν ἐζητήσατε τί ποτε εἰς τὸ ὄνομά μȣ· ζητήσατε ϗ θέλετε λάβειν, ἵνα γένῃ τέλεια ἡ χαρά σας. Περὶ τάτων σᾶς ἐλάλησα ἐν παροιμίαις· ἡ ὥρα ἔρχεται, ὅτε δὲν θέλω σᾶς λαλήσει πλέον ἐν παροιμίαις, ἀλλὰ θέλω σᾶς ἀναγγείλειν παῤῥησίᾳ περὶ τοῦ πατρός. Εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλετε ζητήσειν εἰς τὸ ὄνομά μȣ· καὶ δὲν σᾶς λέγω ὅτι θέλω ἐγὼ διὰ σᾶς ἐρωτήσειν τὸν πατέρα μȣ· ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ πατὴρ σᾶς ἀγαπᾷ, ὅτι ʼσεῖς μὲ ἀγαπήσατε, ϗ ἐπιστεύσατε, ὅτι ἐγὼ προῆλθον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ προῆλθον ἀπὸ τοῦ πατρὸς ϗ ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, πάλιν παραιτῶ τὸν κόσμον ϗ πορεύομαι, πρὸς τὸν πατέρα. Τοὺ λέγȣσιν οἱ μαθηταί τȣ. Ἴδε, τῶρα λαλεῖς παῤῥησίᾳ, ϗ παροιμίαν ὐδεμίαν λέγεις. Τῶρα οἴδαμεν, ὅτι γνωρίζεις πάντα, ϗ δὲν ἔχεις χρείαν ʼνα σὲ ἐρωτᾷ τις· εἰς τȣτο πιστεύομεν, ὅτι προέρχεσαι ἀπὸ Θεοῦ. Τοῖς ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς. Τῶρα πιστεύετε; Ἰδὲ, ἡ ὥρα ἔρχεται, ϗ ἦλθεν ἤδη, εἰς τὴν ὁποίαν θέλετε σκορπισθῆν ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν τȣ οἰκίαν, ϗ μὲ ἀφίσετε μόνον· καὶ δὲν εἶμαι μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μȣ εἶναι μετ' ἐμοῦ. Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, ἵνα ἔχητε εἰρήνην εἰς ἐμέ. Εἰς τὸν κόσμον ἔχετε θλῖψιν· ἀλλὰ θαῤῥεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον ἐνίκησα.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπτή.

ΔΟΣ μας τὴν χάριν, Παντοκράτορα Θεὲ, ὅτι καθὼς πιστεύομεν εἰς τὴν ἀνάληψιν τȣ μονογενȣ̃ σȣ Υἱοῦ, Κυρίȣ ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὕτω ʼνα ἀναβῶμεν ϗ ἡμεῖς μὲ τὴν καρδίαν ϗ μὲ τὸν νοῦν, ϗ μείνωμεν αἰωνίως μὲ αὐτὸν, τὸν ζῶντα, ϗ συμβασυλεύοντα μετὰ σοῦ, ϗ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἕνα μόνον Θεὸν, εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. α'. α'.

ΕΓΩ, ὦ θεόφιλε, ἔγραψα τὸν πρῶτον λόγον, περὶ πάντων ὅσων ἄρχισεν ὁ Ἰησοῦς ʼνα κάμνῃ ϗ ʼνα διδάσκῃ, ἕως ἐκείνης τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ὁποίαν ἀνελήφθη, μετὰ τὰς διὰ τοῦ ἁγίȣ Πνεύματος πρὸς τȣ̀ς Ἀποστόλȣς προσταγάς. Πρὸς τȣ̀ς ὁποίȣς ἔδειξε ζῶντα τὸν ἑαυτόν τȣ, ὕστερα ἀπὸ τὸ πάθος τȣ, εἰς πολλὰ σημεῖα, φαινόμενος εἰς αὐτȣ̀ς σαράντα ἡμέρας, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ μὲ αὐτοὺς συναναστρεφόμενος τοὺς ἐπαράγγειλε ʼνα μὴ ἀναχωρίσωσ ἀπὸ τὴν Ἱερȣσαλὴμ, ἀλλὰ ʼνα προσμένωσ τὸ ὁποῖον σᾶς εἶπον τάξιμον τοῦ Πατρός. Ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μὲ νερὸν, σεῖς δὲ θέλετε ὄχι μετὰ πολλὰς ἡμέρας βαπτισθῆν μὲ Πνεῦμα ἅγιον. Καὶ οἱ ἀπόστολοι συναχθέντες τὸν ἠρώτων, λέγοντες· Κύριε, μήπως θέλεις εἰς τοῦτον τὸν χρόνον ἐπιστρέψειν εἰς τὸν Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τȣ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτȣ̀ς· Δὲν ἐδόθη εἰς ἐσᾶς ἡ γνώρησις τῶν χρόνων ἢ καιρῶν, τὴν ὁποίαν ὁ πατὴρ κρατεῖ διὰ τὸν ἑαυτόν τȣ. Ἀλλὰ θέλετε λάβειν τὴν δύναμιν τοῦ ἐπὶ σᾶς ἐλθόντος Πνεύματος ἁγίȣ· ϗ θέλετε μοὶ εἶσθαι μάρτυρες ϗ εἰς τὴν Ἱερȣσαλὴμ, ϗ εἰς τὴν Ἰȣδαίαν, ϗ εἰς τὴν Σαμαρείαν, ϗ ἕως τῶν ἐσχάτων τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέποντες ἐκεῖνοι ὑψώθη· ϗ ἕνα σύννε-

IL GIORNO DELL' ASCENSIONE.

L' Evangelo. S. Giov. xvi. 23.

IN verità, in verità, io vi dico che tutte le cose che domanderete al padre nel nome mio, egli vele darà. Fino ad ora voi non avete domandato nulla nel nome mio: domandate, e riceverete, acciocchè la vostra letizia sia compiuta. Io vi ho ragionate queste cose in similitudini, ma l' ora viene ch' io non vi parlerò più in similitudini, ma apertamente vi ragionerò del padre. In quel giorno voi chiederete nel nome mio; ed io non vi dico ch' io pregherò il padre per voi; perciocchè il padre stesso v'ama, perciocchè voi m' avete amato, ed avete creduto ch' io son proceduto da Dio. Io son proceduto dal padre, e son venuto nel mondo: di nuovo io lascio il mondo e vò al padre. I suoi discepoli gli dissero: ecco tu parli ora apertamente e non dici alcuna similitudine. Ora sappiamo noi che tu sai ogni cosa, e non hai bisogno ch' alcuno ti domandi; perciò crediamo che tu sei proceduto da Dio. Gesù rispose loro: ora credete voi? Ecco, l' ora viene, e già è venuta, che sarete dispersi, ciascuno in casa sua, e mi lascerete solo; ma io non son solo, perciocchè il padre è meco. Io vi ho dette queste cose, acciocchè abbiate pace in me: voi avrete tribolazione nel mondo; ma state di buon cuore, io ho vinto il mondo.

IL GIORNO DELL' ASCENSIONE.

La Colletta

FACCI la grazia, o Dio onnipotente, che siccome crediamo che 'l tuo unigenito figliuolo, Gesù Cristo, nostro Signore, è salito in cielo, così vi ascendiamo ancora noi col cuore e col mente, e vi facciamo una eterna dimora con lui, che vive e regna con te, e lo spirito santo, un sol Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Per l' Epistola. Atti i. 1.

IO ho fatto il primo trattato, o Teofilo, intorno a tutte le cose che Gesù prese a fare, ed ad insegnare infino al giorno ch' egli fù accolto in alto, dopo aver dati mandamenti per lo spirito santo agli Apostoli, i quali egli avea eletti, a' quali ancora, dopo aver sofferto, si presentò vivente con molte certe prove, essendo da loro veduto per quaranta giorni, e ragionando delle cose appartenenti al regno di Dio, e ritrovandosi con loro, ordinò che non si dipartissero di Gerusalemme, ma ch' aspettassero la promessa del padre la quale, disse egli, voi avete udita da me. Perciocchè Giovanni battezzò con acqua, ma voi sarete battezzati con lo spirito santo fra quì e non molti giorni. Essi adunque, essendo raunati, gli domandarono, dicendo: sarà egli in questo tempo che tu restituirai il regno ad Israel? ma egli disse loro: egli non istà a voi di sapere i tempi e le stagioni le quali il padre ha messe nella sua propria podestà. Ma voi riceverete la virtù dello spirito santo, il qual verrà sopra voi: e mi sarete testimoni, ed in Gerusalemme, ed in tutta la Giudea, ed in Samaria, ed infino all' estremità della terra. E, dette queste cose, fù elevato, essi

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Ascensionis Domini.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Himmelfahrts-Tage.

Das Evangelium. Joh. 16, 23 bis Ende.

Wahrlich, wahrlich, ich ſage euch: So ihr den Vater etwas bitten werdet in meinem Namen, ſo wird er es euch geben. Bisher habt ihr nichts gebeten in meinem Namen. Bittet, ſo werdet ihr nehmen, daß eure Freude vollkommen ſey. Solches habe ich zu euch durch Sprüchwort geredet. Es kommt aber die Zeit, daß ich nicht mehr durch Sprüchwort mit euch reden werde, ſondern euch frey heraus verkündigen von meinem Vater. An demſelbigen Tage werdet ihr bitten in meinem Namen. Und ich ſage euch nicht, daß ich den Vater für euch bitten will: denn er ſelbſt, der Vater, hat euch lieb, darum, daß ihr mich liebet, und glaubet, daß ich von Gott ausgegangen bin. Ich bin vom Vater ausgegangen, und gekommen in die Welt; wiederum verlaſſe ich die Welt, und gehe zum Vater. Sprechen zu ihm ſeine Jünger: Siehe, nun redeſt du frey heraus, und ſageſt kein Sprüchwort. Nun wiſſen wir, daß du alle Dinge weißt, und bedarfſt nicht, daß dich jemand frage. Darum glauben wir, daß du von Gott ausgegangen biſt. Jeſus antwortete ihnen: Jetzt glaubet ihr. Siehe, es kommt die Stunde, und iſt ſchon gekommen, daß ihr zerſtreuet werdet, ein jeglicher in das Seine, und mich allein laſſet: aber ich bin nicht allein, denn der Vater iſt bey mir. Solches habe ich mit euch geredet, daß ihr in mir Frieden habet. In der Welt habt ihr Angſt; aber ſeyd getroſt, ich habe die Welt überwunden.

Am Himmelfahrts-Tage.

Die Collecte.

Wir bitten dich, allmächtiger Gott! Gieb, daß wir bey dem Glauben, daß dein eingeborener Sohn, Jeſus Chriſtus, unſer Herr, zum Himmel aufgefahren iſt, auch unſere Herzen und Geſinnungen ſich dahin erheben und ewig bey ihm wohnen mögen, der mit dir und dem heiligen Geiſte, ein einiger Gott, lebt und regiert, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 1, 1—11.

Die erſte Rede habe ich zwar gethan, lieber Theophile, von allem dem, das Jeſus anfieng, beides zu thun und zu lehren, bis an den Tag, da er aufgenommen ward, nachdem er den Apoſteln (welche er hatte erwählet) durch den heiligen Geiſt Befehl gethan hatte. Welchen er ſich nach ſeinem Leiden lebendig erzeiget hatte, durch mancherley Erweiſungen, und ließ ſich ſehen unter ihnen vierzig Tage lang, und redete mit ihnen vom Reiche Gottes. Und als er ſie verſammlet hatte, befahl er ihnen, daß ſie nicht von Jeruſalem wichen, ſondern warteten auf die Verheißung des Vaters, welche ihr habt gehöret, ſprach er, von mir. Denn Johannes hat mit Waſſer getauft; Ihr aber ſollt mit dem heiligen Geiſte getauft werden, nicht lange nach dieſen Tagen. Die aber, ſo zuſammen gekommen waren, fragten ihn, und ſprachen: Herr, wirſt du auf dieſe Zeit wieder aufrichten das Reich Iſrael? Er ſprach aber zu ihnen: Es gebühret euch nicht zu wiſſen Zeit oder Stunde, welche der Vater ſeiner Macht vorbehalten hat; ſondern ihr werdet die Kraft des heiligen Geiſtes empfangen, welcher auf euch kommen wird; und werdet meine Zeugen ſeyn zu Jeruſalem, und in ganz Judäa und Samaria, und

EL DIA DE LA ASCENSION.

El Evangelio. S. Juan xvi. 23.

En verdad, en verdad os digo: Que os dará el Padre todo lo que le pidiereis en mi nombre. Hasta aquí no habeis pedido nada en mi nombre. Pedid, y recibiréis, para que vuestro gozo sea cumplido. Estas cosas os he hablado en parábolas. Viene la hora en que ya no os hablaré por parábolas: mas os anunciaré claramente de mi Padre. En aquel dia pediréis en mi nombre: y no os digo que yo rogaré al Padre por vosotros: porque el mismo Padre os ama, porque vosotros me amasteis, y habeis creido que yo salí de Dios. Salí del Padre, y vine al mundo: otra vez dexo el mundo, y voy al Padre. Sus discípulos le dicen: He aquí ahora hablas claramente, y no dices ningun proverbio. Ahora conocemos, que sabes todas las cosas, y que no es menester que nadie te pregunte: en esto creemos, que has salido de Dios. Jesus les respondió: ¿Ahora creeis? he aquí viene, y ya es venida la hora, en que seais esparcidos cada uno por su parte, y que me dexeis solo: mas no estoy solo, porque el Padre está conmigo. Esto os he dicho, para que tengais paz en mí. En el mundo tendreis apretura: mas tened confianza, que yo he vencido al mundo.

EL DIA DE LA ASCENSION.

La Colecta.

Otorganos, ó Dios Omnipotente, que como creemos que tu Unigenito Hijo subió á los cielos; tambien subamos allá con nuestro corazon y nuestra mente, y habitemos siempre con El, que vive y reyna contigo, y el Espíritu Santo, Un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

En lugar de Epistola. Act. i. 1.

He hablado, ó Theophilo, en mi primer discurso de todas las cosas, que Jesus comenzó á hacer, y enseñar hasta el dia, en que despues de haber instruido por el Espíritu Santo á los Apóstoles, que habia escogido, fué recibido arriba: á los quales se mostró tambien vivo despues de su Pasion con muchas pruebas, apareciéndoseles por quarenta dias, y hablándoles del reyno de Dios. Y comiendo con ellos, les mandó que no se fuesen de Jerusalém, sino que esperasen la promesa del Padre, que oisteis, dixo, de mi boca: porque Juan en verdad bautizó en agua, mas vosotros sereis bautizados en Espíritu Santo, no mucho despues de estos dias. Entónces los que se habian congregado, le preguntaban, diciendo: ¿Señor, si restituirás en este tiempo el reyno á Israél? y les dixo: No toca á vosotros saber los tiempos ó los momentos, que puso el Padre en su propio poder: mas recibiréis la virtud del Espíritu Santo, que vendrá sobre vosotros, y me sereis testigos en Jerusalém, y en toda la Judéa, y Samaria, y hasta las extremidades de la tierra. Y quando esto hubo dicho, viéndolo ellos,

LATINA ET GRÆCA.

DIES ASCENSIONIS DOMINI.

Evangelium. S. Joan. xvi. 23.

Amen, amen, dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Usque modo non petistis quidquam in nomine meo. Petite; et accipietis; ut gaudium vestrum sit plenum. Hæc in proverbiis locutus sum vobis: venit hora, cum jam non in proverbiis loquar vobis; sed palam de Patre annuntiabo vobis. In illo die, in nomine meo petetis; et non dico vobis quia ego rogabo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis, quia ego a Deo exivi. Exivi a Patre, et veni in mundum: iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem. Dicunt ei discipuli ejus: Ecce, nunc palam loqueris; et proverbium nullum dicis. Nunc scimus quia scis omnia: et non opus est tibi, ut quis te interroget. In hoc credimus quia a Deo existi. Respondit eis Jesus: Modo creditis? Ecce, venit hora, et jam venit, ut dispergamini unusquisque in propria, et me solum relinquatis: et non sum solus, quia Pater mecum est. Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite: ego vici mundum.

DIES ASCENSIONIS DOMINI.

Collecta.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus! ut, qui Jesum Christum, Filium tuum unigenitum, in cœlos ascendisse credimus, ipsi quoque corde ac mente illuc ascendamus, et cum eo in perpetuum habitemus, qui vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. i. 1.

Primum sermonem feci de omnibus, o Theophile, quæ cœpit Jesus facere et docere usque in diem, qua, præcipiens Apostolis per Spiritum Sanctum, quos elegit, assumptus est: quibus et præbuit seipsum vivum post passionem suam, in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei. Et convescens, præcepit eis ab Ierosolymis ne discederent, sed expectarent promissionem patris, quam audistis (inquit) per os meum; quia Joannes quidem baptizavit aqua; vos autem baptizabimini Spiritu Sancto, non post multos hos dies. Igitur, qui convenerant, interrogabant eum, dicentes: Domine, si in tempore hoc restitues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate: sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus Sancti in vos: et eritis mihi testes in Jerusalem, et in omni Judæa, et Samaria, et usque ad ultimum terræ. Et, cum hæc dixisset, videntibus illis, elevatus est: et nubes suscepit eum ab oculis

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. κγ'.

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἴδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις. Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; Ἰδὼ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε, καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπτή.

Παράσχου ἡμῖν, Παντοκράτωρ Θεὸς, ἵνα καθὼς τὸν μονογενῆ Υἱόν σου εἰς τοὺς οὐρανὸς ἀναβεβηκέναι πιστεύομεν, οὕτω τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νοῒ κἀκεῖσε ἀναβαίνωμεν, καὶ μετ' αὐτοῦ διαλείπτως οἰκῶμεν, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. α'. α'.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, Ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica post Ascensionem.

ANGLICANA ET GALLICA.

SUNDAY AFTER ASCENSION-DAY.

they beheld, he was taken up, and a cloud received him out of their sight. And while they looked stedfastly toward heaven, as he went up, behold, two men stood by them in white apparel; which also said, Ye men of Galilee, why stand ye gazing up into heaven? This same Jesus, which is taken up from you into heaven, shall so come, in like manner as ye have seen him go into heaven.

The Gospel. St. Mark xvi. 14.

JESUS appeared unto the eleven as they sat at meat, and upbraided them with their unbelief and hardness of heart, because they believed not them which had seen him after he was risen. And he said unto them, Go ye into all the world, and preach the Gospel to every creature. He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned. And these signs shall follow them that believe: In my Name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing, it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick, and they shall recover. So then after the Lord had spoken unto them, he was received up into heaven, and sat on the right hand of God. And they went forth and preached every where, the Lord working with them, and confirming the Word with signs following.

SUNDAY AFTER ASCENSION-DAY.

The Collect.

O GOD the King of glory, who hast exalted thine only Son Jesus Christ with great triumph uuto thy kingdom in heaven; We beseech thee, leave us not comfortless; but send to us thine Holy Ghost to comfort us, and exalt us to the same place whither our Saviour Christ is gone before, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 1 Peter iv. 7.

THE end of all things is at hand; be ye therefore sober, and watch unto prayer. And above all things have fervent charity among yourselves: for charity shall cover the multitude of sins. Use hospitality one to another without grudging. As every man hath received the gift, even so minister the same one to another, as good stewards of the manifold grace of God. If any man speak, let him speak as the oracles of God: if any man minister, let him do it as of the ability which God giveth; that God in all things may be glorified through Jesus Christ, to whom be praise and dominion for ever and ever. *Amen.*

The Gospel. St. John xv. 26. *and part of Chapter* xvi.

WHEN the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, even the Sirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me. And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning. These things have I spoken unto you, that ye should not be offended. They shall put

LE DIMANCHE APRES L'ASCENSION.

dit ces choses, il fut élevé, eux le regardant: et une nuée le soutenant, l'emporta de devant leurs yeux. Et comme ils avoient les yeux arrêtés vers le ciel, à mesure qu'il s'en alloit, voici, deux hommes en vêtemens blancs se présentèrent devant eux, qui leur dirent: hommes Galiléens, pourquoi vous arrêtez-vous à regarder au ciel? Ce Jésus qui a été élevé d'avec vous au ciel, viendra ainsi que vous l'avez contemplé montant au ciel.

L'Evangile, St. Marc, xvi. 14.

JESUS se montra aux onze qui étoient assis ensemble; et il leur reprocha leur incrédulité et leur dureté de cœur, en ce qu'ils n'avoient point cru ceux qui l'avoient vu ressuscité. Et il leur dit: allez par tout le monde, et prêchez l'Evangile à toute créature. Celui qui aura cru et qui aura été baptisé sera sauvé; mai celui qui n'aura point cru sera condamné. Et ce sont ici les signes qui accompagneront ceux qui auront cru: ils jetteront hors les diables en mon nom; ils parleront de nouveaux langages; ils chasseront les serpens; et quand ils auront bu quelque chose mortelle, elle ne leur nuira point; ils poseront les mains sur les malades, et ils se porteront bien. Or le Seigneur, après leur avoir parlé, fut élevé en haut au ciel, et s'assit à la droite de Dieu. Et eux étant partis, prêchèrent par-tout; et le Seigneur coopéroit avec eux, et confirmoit la parole par les prodiges qui l'accompagnoient.

LE DIMANCHE APRES L'ASCENSION.

La Collecte.

O DIEU le Roi de gloire, qui as élevé en grand triomphe Jésus-Christ ton Fils unique dans ton royaume céleste; nous te supplions de ne nous pas laisser sans consolation, mais de nous envoyer ton Saint Esprit, qui nous console et nous élève au lieu où notre Sauveur Jésus-Christ est allé avant nous: et où il vit et règne avec toi et avec le Saint Esprit, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Pierre, iv. 7.

LA fin de toutes choses est proche: soyez donc sobres, et vigilans à prier. Mais sur tout ayez entre vous une ardente charité; car la charité couvrira une multitude de péchés. Soyez hospitaliers les uns envers les autres sans murmures. Que chacun selon le don qu'il a reçu, l'emploie pour le service des autres, comme bons dispensateurs de la différente grâce de Dieu. Si quelqu'un parle, qu'il parle comme annonçant les paroles de Dieu; si quelqu'un administre, qu'il administre comme par la puissance que Dieu lui en a fournie; afin qu'en toutes choses Dieu soit glorifié par Jésus-Christ, auquel appartient la gloire et la force aux siècles. *Amen.*

L'Evangile, St. Jean, xv. 26. *et partie du* chap. xvi.

QUAND le Consolateur sera venu, lequel je vous enverrai de la part de mon Père, savoir, l'Esprit de vérité, qui procède de mon Père, celui-là rendra témoignage de moi. Et vous aussi en rendrez témoignage, car vous êtes dès le commencement avec moi. Je vous ai dit ces choses, afin que vous ne soyez point scandalisés. Ils vous chasse-

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

φον τὸν ἐδέχθη, καὶ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὴν ὄψιν των. Καὶ καθὼς ἀτένιζον πρὸς τὸν οὐρανὸν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐπορεύετο, ἰδοὺ, δύω ἄνδρες τοῖς ἐπαρρησιάσθησαν ἀσπροενδυμένοι, καὶ λέγοντες· ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί στέκεσθε βλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀπὸ σᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν, καθὼς τὸν ἐθεωρείσετε πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτω πάλιν θέλει ἔλθειν.

Υ΄. Εὐαγγέλιον. Μαρ. ις΄. ιδ΄.

ΥΣΤΕΡΟΝ, *καθήμενοι οἱ ἕνδεκα τοῖς ἐφανερώθη· καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν των, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι δὲν ἐπίστευσαν τὸς ὅσους τὸν εἶδον ἀνασταμένον. Καὶ τοῖς εἶπε· Πορευθέντες εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτήσιν. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς θέλει σωθῆν· ὁ δὲ ἀπιστήσας, θέλει καταδικασθῆν. Καὶ ταῦτα τὰ σημεῖα θέλσιν ἀκολυθήσειν τὸς πιστεύοντας. Εἰς τὸ ὄνομά μὲ θέλσιν ἐκβάλειν δαιμόνια· καὶ νέας γλώσσας λαλήσωσι· καὶ φείδια πιάσουσι· καὶ ἂν πίωσι φαρμάκιον δὲν θέλει τοὺς βλάψειν θέλσι βάλειν τὰς χεῖρας των ἐπὶ τὸς ἀῤῥώστους, καὶ αὐτοὶ θέλσιν ἰατρευθῆν. Ὁ μὲν κύριος λοιπὸν, ἀφ' ὅ τοῖς ἐλάλησεν ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐκβαίνοντες ἐκήρυξαν ὅλοθεν, συνεργοῦντος τοῦ Κυρίου, καὶ βεβαιοῦντος τὸν λόγον, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, *βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ ὑψώσας τὸν μονογενῆ σα υἱὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, μὲ μεγάλον θρίαμβον εἰς τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ βασιλεία σου, παρακαλοῦμεν μὴ μᾶς ἀφίσης ἀπαρηγορήτως· ἀλλὰ πέμψον μας τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον· να μᾶς θεραπεύσῃ καὶ ὑψώσῃ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ὅπου ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν Ἰησοῦς πρότερόν μας εἰσῆλθεν, ὁ ζῶν καὶ συμβασιλεύων μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγία εἰς Θεὸς εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. α΄. Πέτρ. δ΄. ζ΄.

ΠΑΝΤΩΝ δὲ ἐφθασε τὸ τέλος, σωφρονήσατε λοιπὸν καὶ ἐξυπνήσατε εἰς τὰς προσευχάς· καὶ προτιμήσατε τὴν πρὸς ἀλλήλως δυνατὴν ἀγάπην· ὅτι ἡ ἀγάπη θέλει σκεπάσειν πλῆθος ἁμαρτιῶν. Ἂς εἶσθε φιλόξενοι ἀναμεταξύ σας χωρὶς γογγυσμοῦ· καθὼς ἔλαβε κάθ' ἕνας χάρισμα, ἂς τὸ διακονῇ τῶν ἄλλων, ὡσὰν καλοὶ οἰκονόμοι τῆς πολυτρόπα χάριτος τοῦ Θεοῦ· Ἐὰν τις λαλεῖ, ἂς λαλῇ ὡσὰν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ· Ἐάν τις διακονεῖ ἂς διακονῇ ὡσὰν ἀπὸ τὴν ὁποίαν τοῦ χαρίζει ὁ Θεὸς δύναμιν· ἵνα εἰς κάθε πρᾶγμα δοξάζητε ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε΄. κς΄.

ΟΤΑΝ δὲ ἔλθῃ ὁ ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψειν ἀπὸ τὸν Πατέρα, Παράκλητος (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, προερχόμενον) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ σεῖς ἀκώμι θέλετε μαρτυρήσειν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἶσθε μετ' ἐμοῦ. Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Θέλουν σᾶς

LA DOMENI. DOPO L'ASCENSIONE.

veggendolo; ed una nuvola lo ricevette, e lo tolse d' innanzi agli occhi loro. E come essi aveano gli occhi fissi in cielo, mentre egli sen' andava, ecco due uomini si presentarono loro in vestimenti, bianchi: i quali ancora dissero; uomini Galilei, perchè vi fermate, riguardando verso 'l cielo? questo Gesù, il quale è stato accolto in cielo d' appresso voi, verrà nella medesima maniera che voi l' avete veduto andare in cielo,

L'Evangelo, St. Mar. xvi. 14.

GESU apparve agli undici, mentre erano a tavola, e rimproverò loro la lor incredulità e durezza di cuore, perciocchè non aveano creduto a coloro che l' aveano veduto risuscitato. Ed egli disse loro: andate per tutto 'l mondo, e perdicate l' Evangelo ad ogni creatura. Chi avrà creduto e sarà battezzato sarà salvato, ma chi non avrà creduto sarà condannato. Or questi segni accompagneranno coloro ch' avranno creduto: cacceranno i demoni nel mio nome, parleranno nuovi linguaggi, torranno via i serpenti; ed avvegnachè abbiano bevuta alcuna cosa mortifera, quella non farà loro alcun nuocimento; metteranno le mani sopra gl' infermi, ed essi staranno bene. Il Signore adunque, dopo ch' ebbe lor parlato, fù raccolto nel cielo e sedette alla destra di Dio. Ed essi, essendo usciti, predicarono in ogni luogo, operando insieme con loro il Signore, e confermando la parola per i segni che seguivano.

LA DOMENICA DOPO L'ASCENSIONE.

La Colletta.

O DIO, re di gloria, che hai esaltato l' unico tuo figliuolo, Gesù Cristo, con gran trionfo al tuo regno celeste, noi ti supplichiamo di non lasciarci privi di consolazione; anzi piacciati mandarci il tuo Santo Spirito per consolarci, e esaltarci a quel medesimo luogo, dove il nostro salvatore Cristo è passato innanzi, il qual vive e regna con te, e lo Spirito Santo, un sol Dio ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. 1 S. Pietr. iv. 7.

LA fine d' ogni cosa è vicina, siate adunque temperati e vigilanti all' orazione. Avendo innanzi ad ogni cosa, la carità intensa gli uni inverso gli altri, perciocchè la carità coprirà la moltitudine di peccati. Siate volontarosi albergatori gli uni degli altri, senza mormori, secondo che ciascuno ha ricevuto alcun dono, amministratelo gli uni agli altri, come buoni dispensatori della diversa grazia di Dio. Se alcuno parla, parli come gli oracoli di Dio; se alcuno ministra, faccialo come dal potere che Iddio fornisce; acciocchè in ogni cosa sia glorificato Iddio per Gesù Cristo a cui appartiene la gloria, e l' imperio, ne' secoli de' secoli, Amen.

L' Evangelo. S. Giovan. xv. 26. *e parte del Capo* xvi.

QUANDO sarà venuto il consolatore, il quale io vi manderò dal padre che è lo spirito della verità, il qual procede dal padre mio esso testimonierà di me. E voi ancora ne testimonierete: conciosiacosachè dal principio siate meco. Io vi ho dette queste cose, acciochè non siate scandalezzati. Vi

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica post Ascensionem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage nach Himmelfahrt.

bis an das Ende der Erde. Und da er solches gesagt, ward er aufgehoben zusehens, und eine Wolke nahm ihn auf vor ihren Augen weg. Und als sie ihm nachsahen gen Himmel fahrend, siehe, da standen bey ihnen zween Männer in weißen Kleidern, welche auch sagten: Ihr Männer von Galiläa, was stehet ihr, und sehet gen Himmel? Dieser Jesus, welcher von euch ist aufgenommen gen Himmel, wird kommen, wie ihr ihn gesehen habt gen Himmel fahren.

Das Evangelium. Marc. 16, 14 bis Ende.

Zuletzt, da die Eilfe zu Tische saßen, offenbarte er sich, und schalt ihren Unglauben, und ihres Herzens Härtigkeit, daß sie nicht geglaubet hatten denen, die ihn gesehen hatten auferstanden, und sprach zu ihnen: Gehet hin in alle Welt, und prediget das Evangelium aller Kreatur. Wer da glaubet und getauft wird, der wird selig werden; wer aber nicht glaubet, der wird verdammet werden. Die Zeichen aber, die da folgen werden denen, die da glauben, sind die: In meinem Namen werden sie Teufel austreiben, mit neuen Zungen reden, Schlangen vertreiben, und so sie etwas tödliches trinken, wird es ihnen nicht schaden; auf die Kranken werden sie die Hände legen, so wird es besser mit ihnen werden. Und der Herr, nachdem er mit ihnen geredet hatte, ward er aufgehoben gen Himmel, und sitzet zur rechten Hand Gottes. Sie aber giengen aus, und predigten an allen Orten; und der Herr wirkte mit ihnen, und bekräftige das Wort durch mitfolgende Zeichen.

Am Sonntage nach Himmelfahrt.

Die Collecte.

O Gott, König der Ehren, der du deinen einigen Sohn, Jesum Christum, mit großem Triumphe zu deinem himmlischen Reiche erhoben hast! Wir flehen zu dir, laß uns nicht ohne Trost, sondern sende deinen heiligen Geist, uns zu erquicken, und erhöhe uns zu demselben Orte, wohin unser Heiland, Jesus Christus, vorangegangen ist, der mit dir und dem heiligen Geiste lebt und regiert, ein einiger Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die Epistel. 1 Petri, 4, 7—11.

Es ist aber nahe gekommen das Ende aller Dinge. So seyd nun mäßig und nüchtern zum Gebet. Vor allen Dingen aber habt unter einander eine brünstige Liebe; denn die Liebe deckt auch der Sünden Menge. Seyd gastfrey unter einander ohne Murmeln. Und dienet einander, ein jeglicher mit der Gabe, die er empfangen hat, als die guten Haushalter der mancherley Gnade Gottes. So jemand redet, daß er es rede als Gottes Wort; so jemand ein Amt hat, daß er es thue, als aus dem Vermögen, das Gott darreichet, auf daß in allen Dingen Gott gepriesen werde durch Jesum Christum, welchem sey Ehre und Gewalt von Ewigkeit zu Ewigkeit! Amen.

Das Evangelium. Joh. 15, 26 bis Cap. 16, 4.

Wenn aber der Tröster kommen wird, welchen ich euch senden werde vom Vater, der Geist der Wahrheit, der vom Vater ausgehet, der wird zeugen von mir. Und ihr werdet auch zeugen, denn ihr seyd von Anfang bey mir gewesen. Solches habe ich zu euch geredet, daß ihr euch nicht ärgert. Sie werden euch in den Bann thun.

LA D. DESPUES DE LA ASCENSION.

se fué elevando: y le recibió una nube, que le ocultó á sus ojos. Y estando mirando al Cielo quando él se iba, he aquí se pusiéron al lado de ellos dos varones con vestiduras blancas, los quales tambien les dixeron: ¿Varones Galiléos, qué estais mirando al Cielo? este Jesus, que de vuestra vista se ha subido al Cielo, así vendrá, como le habeis visto ir al Cielo.

El Evangelio. S. Marc. xvi. 14.

ESTANDO sentados á la mesa los once, se les apareció; y les afeó su incredulidad y dureza de corazon; por no haber creido á los que le habian visto resucitado. Y les dixo: Id por todo el mundo, y predicad el Evangelio á toda criatura. El que creyere, y fuere bautizado, será salvo: mas el que no creyere, será condenado. Y estas señales seguirán á los que creyeren: Lanzarán demonios en mi nombre: hablarán nuevas lenguas: quitarán serpientes, y si bebieren alguna cosa mortífera, no les dañará: pondrán las manos sobre los enfermos, y sanarán. Y el Señor Jesus despues que les habló, fué recibido arriba en el cielo, y está sentado á la diestra de Dios. Y ellos saliéron, y predicáron en todas partes, obrando el Señor con ellos, y confirmando su doctrina con los milagros, que la acompañaban.

LA DOMINICA DESPUES DE LA ASCENSION.

La Colecta.

O DIOS Rey de la Gloria, que has ensalzado con gran triunfo á Jesu Christo tu Unico Hijo á tu Reyno Celestial: Nosotros te suplicamos, que no nos dexes desconsolados; mas que te plega enviarnos tu Espíritu Santo para que nos consuele, y finalmente lleve al lugar adonde nuestro Salvador Jesu-Christo ha ido delante de nosotros: que vive y reyna contigo, en Unidad del Espíritu Santo, por todos los siglos de los siglos. *Amen.*

La Epistola. 1. *S.* Ped. iv. 7.

MAS el fin de todas las cosas se ha acercado. Por tanto sed prudentes, y velad en oraciones. Y ante todas cosas teniendo entre vosotros mismos constante caridad, porque la caridad cubre la muchedumbre de pecados. Exercitad la hospitalidad los unos con los otros sin murmuracion. Cada uno segun la gracia que recibió, comuníquela á los otros, como buenos dispensadores de la gracia de Dios que es de muchas maneras. Si alguno hable, sean como palabras de Dios: si alguno ministra, sea conforme á la virtud que Dios da: para que en todas cosas sea Dios honrado por Jesu-Christo: el qual tiene la gloria, y el imperio en los siglos de los siglos: Amen.

El Evangelio. S. Juan xv. 26.—xvi. 1.

PERO quando viniere el Consolador que yo os enviaré del Padre, el Espíritu de verdad, que procede del Padre, él dará testimonio de mí. Y vosotros dareis testimonio, porque estais conmigo desde el principio. Esto os he dicho paraque no os escandali-

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA POST ASCENSIONEM.

eorum. Cumque intuerentur in cœlum euntem illum, ecce, duo viri astiterunt juxta illos in vestibus albis, qui et dixerunt: Viri Galilæi, quid statis aspicientes in cœlum? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in cœlum, sic veniet, quemadmodum vidistis eum euntem in cœlum

Evangelium. S. Marc. xvi. 14.

NOVISSIME, recumbentibus illis undecim apparuit; et exprobravit incredulitatem eorum, et duritiam cordis; quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia ejicient: linguis loquentur novis: serpentes tollent; et, si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super ægros manus imponent; et bene habebunt. Et Dominus quidem Jesus, postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. Illi autem, profecti, prædicaverunt ubique; Domino cooperante, et sermonem confirmante, sequentibus signis.

DOMINICA POST ASCENSIONEM.

Collecta.

DEUS, Rex gloriæ! qui Jesum Christum, Filium tuum unigenitum, cum ingenti triumpho in regnum tuum cœleste exaltasti; nos omni consolatione destitutos, quæsumus, ne relinque: sed Sanctum tuum Spiritum mitte nobis, qui nos consoletur, quique nos evehat ad eandem gloriam, ad quam prior ascendit Servator noster, Christus, qui vivit et regnat una tecum, et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Epistola. 1 S. Pet. iv. 7.

OMNIUM finis appropinquavit. Estote itaque prudentes; et vigilate in orationibus: ante omnia autem, mutuam in vobismet ipsis caritatem continuam habentes, quia caritas operit multitudinem peccatorum: hospitales invicem sine murmuratione; unusquisque, sicut accepit gratiam, in alterutrum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. Si quis loquitur, quasi sermones Dei: si quis ministrat, tanquam ex virtute, quam administrat Deus; ut in omnibus honorificetur Deus, per Jesum Christum, cui est gloria, et imperium, in sæcula sæculorum. Amen.

Evangelium. S. Joan. xv. 26.

CUM venerit Paracletus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritatis, qui a Patre procedit; ille testimonium perhibebit de me: et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Hæc locutus sum vobis, ut non scandalizemini.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ.

τὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν, πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ· Οἳ καὶ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὕτως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν.

Εὐαγγέλιον. Μαρκ. ις'. ιδ'.

ΥΣΤΕΡΟΝ, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· Ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου Ἰησοῦ Χριστὸν μετὰ μεγάλου τοῦ θριάμβου εἰς τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν σου ὑπερυψώσας, μὴ ἄφες ἡμᾶς ὀρφανὺς, δεόμεθά σου, ἀλλὰ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, τοῦ παρηγορῆσαι ἡμᾶς, καὶ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ὑψῶσαι, εἰς ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸ ἡμῶν ἀπῆλθεν, ὁ συζῶν καὶ συμβασιλεύων σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἷς Θεὸς, εἷς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. δ'. ζ'.

ΠΑΝΤΩΝ δὲ τὸ τέλος ἤγγικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. κς'.

ΟΤΑΝ δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Penticostes.

ANGLICANA ET GALLICA.

WHIT-SUNDAY.

you out of the synagogues: yea, the time cometh, that whosoever killeth you will think that he doeth God service. And these things will they do unto you, because they have not known the Father, nor me. But these things have I told you, that when the time shall come, ye may remember that I told you of them.

WHIT-SUNDAY.

The Collect.

GOD, who as at this time didst teach the hearts of thy faithful people, by the sending to them the light of thy Holy Spirit; Grant us by the same Spirit to have a right judgement in all things, and evermore to rejoice in his holy comfort; through the merits of Christ Jesus our Saviour, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Spirit, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts ii. 1.

WHEN the day of Pentecost was fully come, they were all with one accord in one place. And suddenly there came a sound from heaven, as of a rushing mighty wind, and it filled all the house where they were sitting. And there appeared unto them cloven tongues, like as of fire, and it sat upon each of them: and they were all filled with the Holy Ghost, and began to speak with other tongues, as the Spirit gave them utterance. And there were dwelling at Jerusalem Jews, devout men, out of every nation under heaven. Now when this was noised abroad, the multitude came together, and were confounded, because that every man heard them speak in his own language. And they were all amazed, and marvelled, saying one to another, Behold, are not all these which speak Galileans? And how hear we every man in our own tongue wherein we were born? Parthians, and Medes, and Elamites, and the dwellers in Mesopotamia, and in Judæa, and Cappadocia, in Pontus, and Asia, Phrygia, and Pamphylia, in Egypt, and in the parts of Lybia about Cyrene, and strangers of Rome, Jews, and Proselytes, Cretes and Arabians, we do hear them speak in our tongues the wonderful works of God.

The Gospel. St. John xiv. 15.

JESUS said unto his disciples, If ye love me, keep my commandments. And I will pray the Father, and he shall give you another Comforter, that he may abide with you for ever; even the spirit of truth, whom the world cannot receive, because it seeth him not, neither knoweth him; but ye know him for he dwelleth with you, and shall be in you. I will not leave you comfortless; I will come to you. Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me: because I live, ye shall live also. At that day ye shall know, that I am in my Father, and ye in me, and I in you. He that hath my commandments, and keepeth them, he it is that loveth me; and he that loveth me

LE JOUR DE LA PENTECOTE.

ront des synagogues: même le temps vient, que quiconque vous fera mourir, croira rendre service à Dieu. Et ils vous feront ces choses, parce qu'ils n'ont point connu le Père, ni moi; mais je vous ai dit ces choses, afin que quand l'heure sera venu, il vous souvienne que je vous les ai dites.

LE JOUR DE LA PENTECOTE.

La Collecte.

O DIEU, qui dans un temps pareil à celui-ci, éclairas ton peuple fidèle, par l'envoi et par la lumière de ton Saint Esprit; fais-nous la grâce que par ce même Esprit nous puissions juger sainement de toutes choses, et nous réjouir toujours dans le sentiment de ses consolations, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et qui règne avec toi, ô notre Dieu, dans l'unité du même Esprit, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour l'Epître, Act. ii. 1.

COMME le jour de la Pentecôte s'accomplissoit, ils étoient tous d'un accord dans un même lieu. Et il se fit tout à coup un son du ciel, comme est le son d'un vent qui souffle avec véhémence, et il remplit toute la maison où ils étoient assis. Et il leur apparut des langues divisées, comme de feu, qui se posèrent sur chacun d'eux: et ils furent tous remplis du Saint Esprit, et commencèrent à parler des langues étrangères, selon que l'Esprit leur donnoit à parler. Or il y avoit à Jérusalem des Juifs qui y séjournoient, hommes dévots, de toute nation qui est sous le ciel. Et ce bruit ayant été fait, une multitude vint ensemble, qui fut toute émue de ce que chacun les entendoit parler en sa propre langue. Ils en étoient donc tous surpris, et s'en étonnoient, disant l'un à l'autre: voici, tous ceux-ci qui parlent, ne sont-ils pas Galiléens? Comment donc chacun de nous les entendons-nous parler la propre langue du pays où nous sommes nés. Parthes, Mèdes, Elamites, et nous qui habitons, les uns dans la Mésopotamie, les autres en Judée, et en Cappadoce, au pays du Pont, et en Asie, en Phrygie, en Pamphylie, en Egypte, et dans les quartiers de la Lybie qui est près de Cyrène, et nous qui demeurons à Rome, tant Juifs que prosélytes, Crétois et Arabes; nous les entendons parler, chacun en notre langue, les choses magnifiques de Dieu.

L'Evangile, St. Jean, xiv. 15.

JESUS dit à ses disciples: si vous m'aimez, gardez mes commandemens: et je prierai le Père, et il vous donnera un autre Consolateur, pour demeurer avec vous éternellement; savoir, l'Esprit de vérité, lequel le monde ne peut point recevoir, parce qu'il ne le voit point, et qu'il ne le connoît point: mais vous le connoissez; car il demeure avec vous, et il sera en vous. Je ne vous laisserai point orphelins; je viendrai vers vous. Encore un peu de temps, et le monde ne me verra plus; mais vous me verrez: et parce que je vis, vous aussi vivrez. En ce jour-là vous connoîtrez que je suis en mon Père, et vous en moi, et moi en vous. Celui qui a mes commandemens, et qui les garde, c'est celui qui m'aime; et

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

διώξειν ἀπὸ τὰς συναγωγὰς· ἀλλὰ ἡ ὥρα ἔρχεται εἰς τὴν ὁποίαν ὅποιος σᾶς θανατώσι, θέλει νομίσειν ὅτι προσφέρει θυσίαν τῷ Θεῷ. Καὶ θέλκσι κάμειν ταῦτα, διότι δὲν ἐγνώρισαν τὸν πατέρα, ὅτε ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, ὥστε ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, ἐνθυμηθῆτε ὅτι σᾶς τὰ εἶπον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

Θεε ὁ διδάξας τῷ παρόντι καιρῷ τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, πέμπων εἰς αὐτὸν τὸ φῶς τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, δός μας τὴν χάριν ἵνα ἀποκτήσωμεν διὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τὴν κάθε πράγματος ἀληθῆ γνῶσιν, καὶ ἵνα χαρῶμεν πάντοτε διὰ τὴν ἁγίαν του παράκλησιν διὰ τὰς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος μετὰ σοῦ εἰς τὴν μονάδα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς αἰῶνας ἑνὰς Θεός. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. β'. α'.

Ἀφ' ἧς ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοῦ εἰς ἕνα τόπον. Καὶ ἐξαφνα φωνὴ ἐβόησεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, ὡσὰν ἀνέμου βιαίου, ᾧ ἐγέμισεν ὅλην τὴν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκάθοντο· καὶ ἐφάνησαν εἰς αὐτὸς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσὰν πυρός· καὶ κάθε μία ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἑκάστου αὐτῶν, καὶ ἐγεμίσθησαν πάντες ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου, ᾧ ἤρχισαν ἵνα λαλῶσι διάφορας γλώσσας, καθὼς τὸ Πνεῦμα τὸς ἔδιδε ἵνα λαλήσωσιν. Ἦσαν δὲ κατοικοῦντες εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ Ἰουδαῖοί τινες, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ κάθε ἔθνος τῆς οἰκημένης. Ὡσὰν δὲ ἔγινεν αὐτὴ ἡ φωνὴ, ἐσυνάχθη τὸ πλῆθος καὶ ἐσυγχίσθη, ὅτι ἕκαστος ἀπ' αὐτὸς ἤκουε τὴν γλῶσσάν του λαλημένην ἀπ' αὐτῶν. Ἐτρόμαξαν δὲ πάντες καὶ ἐθαύμασαν λέγοντες ἀναμεταξύ των. Ἰδὲ, τοῦτοι πάντες οἱ λαλοῦντες δὲν εἶναι Γαλιλαῖοι; πῶς λοιπὸν ἀκούομεν καθένας τὴν πάτριον διάλεκτόν μας; Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον ᾧ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν ᾧ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, ᾧ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοι καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἄραβες, πάντες ἡμεῖς ἀκούομεν ὅτι λαλοῦσι μὲ τὰς διαφόρας διαλέκτους μας περὶ τῶν μεγαλείων τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιδ'. ιε'.

Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε φυλάξατε τὰς ἐντολάς μου. Καὶ ἐγὼ θέλω παρακαλέσειν τὸν Πατέρα ἵνα σᾶς δώσῃ ἄλλον παράκλητον, ὅπως μείνῃ μετὰ σας εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα ὁηλαδὴ τῆς ἀληθείας, ὁποῖον ὁ κόσμος δὲν δύναται ἵνα λάβῃ, ὅτι ὅτε τὸ θεωρεῖ, ὅτε τὸ γνωρίζει· σεῖς δὲ τὸ γνωρίζετε, ὅτι μένει μετὰ σᾶς, καὶ μετὰ σᾶς θέλει εἶναι. Δὲν θέλω σᾶς ἀφήσειν ὀρφανὸς· ἔρχομαι πρὸς ἐσᾶς. Ἀκώμε ὀλίγον καὶ ὁ κόσμος δὲν θέλει μὲ ἰδεῖν πλέον· σεῖς δὲ μὲ βλέπετε· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ σεῖς θέλετε ζήσειν. Ἐκείνην τὴν ἡμέραν θελετε γνωρίσειν σεῖς, ὅτι ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸν Πατέρα μου, καὶ σεῖς εἰς ἐμὲ, καὶ γὼ εἰς ἐσᾶς. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ φυλάττων αὐτὰς, ἐκεῖνος εἶναι ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με

IL GIORNO DELLA PENTECOSTE

shandiranno delle sinagoghe; anzi l'ora viene che chiunque v' ucciderà penserà far servigio a Dio. E vi faranno queste cose perciocchè non hanno conosciuto il padre, nè me. Ma io vi ho dette queste cose, acciocchè quando quell' ora sarà venuta, voi vi ricordiate ch' io ve l' ho dette.

IL GIORNO DELLA PENTECOSTE.

La Colletta.

O DIO, che in questo tempo insegnasti i cuori de' tuoi fedeli, mandando loro la luce del tuo Santo Spirito; facci la grazia che per quel medesimo spirito, abbiamo una vera intelligenza in ogni cosa, e ci rallegriamo sempremai nella sua santa consolazione, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Salvatore che vive e regna con te, nell' unità dell' istesso spirito, un Dio eternamente. *Amen.*

Per l' Epistola. Atti degli Apost. ii. 1.

COME il giorno della Pentecoste fù giunto, tutti erano insieme di pari consentimento, e di subito si fece dal cielo un suono come di vento impetuoso che soffia; ed esso riempiè tutta la casa dove essi sedevano. Ed apparvero loro delle lingue spartite come di fuoco, e ciascuna d' esse si posò sopra ciascun di loro. E tutti furono ripieni dello Spirito Santo, e cominciarono a parlare lingue straniere, secondo che lo spirito dava loro a ragionare. Or in Gerusalemme dimoravano de' Giudei, uomini religiosi d' ogni nazione di sotto 'l cielo. Or, essendosi fatto quel suono, la moltitudine si raunò e fù confusa; perciocchè ciascun di loro gli udiva parlar nel suo proprio linguaggio, e tutti stupivano e si maravigliavano, dicendo gli uni agli altri: ecco, tutti costoro che parlano, non sono eglino Galilei? Come adunque gli udiamo noi parlar ciascuno nel nostro proprio natio linguaggio? Noi Parti, e Medi, ed Elamiti, e quelli ch' abitano in Mesopotamia, in Giudea, ed in Cappadocia, in Ponto, e nell' Asia, nella Frigia e Panfilia, nell' Egitto e le parti della Libia ch' è di rincontro a Cirene, e noi avveniticci Romani, e Giudei e Proseliti, Cretesi, ed Arabi, gli udiamo ragionar le cose grandi di Dio ne' nostri linguaggi.

L'Evangelo. S. Giovan. xiv. 15.

GESU disse a' suoi discepoli: se voi mi amate, osservate i miei comandamenti. Ed io pregherò il padre ed egli vi darà un altro consolatore che dimori con voi in perpetuo; cioè, lo spirito della verità il quale il mondo non può ricevere: perciocchè non lo vede e non lo conosce: ma voi lo conoscete, conoscerete che io sono nel Padre mio e che perciocchè dimora appresso di voi e sarà in voi. Io non vi lascerò orfani; io tornerò a voi fra quì ed un poco di tempo, il mondo non mi vedrà più; ma voi mi vedete; perciocchè io vivo, e voi ancora viverete; in quel giorno voi siete in me ed io in voi. Chi ha i miei comandamenti, e gli osserva, esso è quel che mi ama; e chi mi ama sarà amato dal padre mio, ed io ancora

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Penticostes.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Pfingſt=Feſte.

Es kommt aber die Zeit, daß wer euch tödtet, wird meinen, er thue Gott einen Dienſt daran. Und ſolches werden ſie euch darum thun, daß ſie weder meinen Vater noch mich erkennen. Aber ſolches habe ich zu euch geredet, auf daß, wenn die Zeit kommen wird, daß ihr daran gedenket, daß ich es euch geſagt habe. Solches aber habe ich euch von Anfang nicht geſagt, denn ich war bey euch.

Am Pfingſt=Feſte.

Die Collecte.

O Gott, der du einſt, um dieſe Zeit, die Herzen deines treuen Volks durch die Sendung des Lichts deines heiligen Geiſtes belehrt haſt! Verleihe, daß wir durch denſelbem Geiſt zu einem richtigen Verſtändniſſe in allen Dingen gelangen, und ſeines himmliſchen Troſtes uns immer mehr erfreuen mögen, durch die Verdienſte unſeres Heilandes, Jeſu Chriſti, der mit dir, in Einigkeit deſſelben Geiſtes, lebt und regiert, ein einiger Gott, in alle Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 2, 1—11.

Und als der Tag der Pfingſten erfüllet war, waren ſie alle einmüthig bey einander. Und es geſchah ſchnell ein Brauſen vom Himmel, als eines gewaltigen Windes, und erfüllete das ganze Haus, da ſie ſaßen. Und man ſah an ihnen die Zungen zertheilet, als wären ſie feurig. Und er ſetzte ſich auf einen jeglichen unter ihnen; und wurden alle voll des heiligen Geiſtes, und fiengen an zu predigen mit andern Zungen, nach dem der Geiſt ihnen gab auszuſprechen. Es waren aber Juden zu Jeruſalem wohnend, die waren gottesfürchtige Männer, aus allerley Volk, das unter dem Himmel iſt. Da nun dieſe Stimme geſchah, kam die Menge zuſammen, und wurden beſtürzt, denn es hörete ein jeglicher, daß ſie mit ſeiner Sprache redeten. Sie entſetzten ſich aber alle, verwunderten ſich, und ſprachen unter einander: Siehe, ſind nicht dieſe alle, die da reden, aus Galiläa? Wie hören wir denn ein jeglicher ſeine Sprache, darinnen wir geboren ſind? Parther, und Meder, und Elamiter, und die wir wohnen in Meſopotamien, und in Judäa und Cappadocien, Pontus und Aſien, Phrygien und Pamphylien, Egypten, und an den Enden der Lybien bey Kyrene, und Ausländer von Rom, Juden und Judengenoſſen, Kreter und Araber; wir hören ſie mit unſern Zungen die großen Thaten Gottes reden.

Das Evangelium. Joh. 14, 15 bis Ende.

Liebet ihr mich, ſo haltet meine Gebote. Und ich will den Vater bitten, und er ſoll euch einen andern Tröſter geben, daß er bey euch bleibe ewiglich; den Geiſt der Wahrheit, welchen die Welt nicht kann empfangen, denn ſie ſiehet ihn nicht, und kennet ihn nicht. Ihr aber kennet ihn, den er bleibet bey euch, und wird in euch ſeyn. Ich will euch nicht Waiſen laſſen; ich komme zu euch. Es iſt noch um ein Kleines, ſo wird mich die Welt nicht mehr ſehen. Ihr aber ſollt mich ſehen, denn ich lebe, und ihr ſollt auch leben. An demſelbigen Tage werdet ihr erkennen, daß ich in meinem Vater bin, und ihr in mir, und ich in euch. Wer meine Gebote hat und hält ſie, der iſt es, der mich liebet. Wer mich aber liebet, der wird

EL DIA DE PENTECOSTES.

ceis. Os echarán delas Sinagogas: mas viene la hora en que qualquiera que os mate, pensará que hace servicio á Dios. Y os harán esto, porque no conocieron al Padre, ni á mí. Mas esto os he dicho; para que quando viniere la hora, os acordeis de ello, que yo os lo dixe.

EL DIA DE PENTECOSTES.

La Colecta.

O DIOS, que en semejante dia instruiste los corazones de tus fieles enviandoles la luz de tu Santo Espíritu; concedenos por medio del mismo Espíritu un juicio acertado en todo, y un gozo no interrumpido en sus santos consuelos; por los meritos de Christo Jesus nuestro Salvador que vive y reyna contigo en unidad del mismo Espíritu, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

En lugar de Epistola. Act. ii. 1.

Y QUANDO se cumplian los dias de Pentecostes, estaban todos unánimes en un mismo lugar: y vino de repente un estruendo del Cielo, como de viento, que soplaba con impetu, y llenó toda la casa en donde estaban sentados. Y se les apareciéron unas lenguas repartidas como de fuego, y reposó sobre cada uno de ellos: y fueron todos llenos de Espíritu Santo, y comenzáron á hablar en varias lenguas, como el Espíritu Santo les daba que hablasen. Y residian entónces en Jerusalém Judíos, varones religiosos de todas las naciones que hay debaxo del Cielo. Y hecha esta voz, acudió mucha gente, y quedó pasmada, porque los oia hablar cada uno en su propia lengua. Y estaban todos atónitos, y se maravillaban, diciendo: ¿No veis que son Galiléos todos estos que hablan? ¿Pues cómo los oímos nosotros hablar cada uno en nuestra lengua, en que nacimos? Partos y Medos, y Elamitas, y los que moran en la Mesopotamia, en Judéa y Capadocia, Ponto y Asia, en Frigia y Panfilia, Egipto, y tierras de la Libia, que está comarcana á Cirene, y los que han venido de Roma, Judíos tambien, y Prosélitos, Cretenses, y Arabes: los habemos oido hablar en nuestras lenguas las grandezas de Dios.

El Evangelio. S. Juan xiv. 15.

JESUS dixo á sus Discípulos, si me amais, guardad mis mandamientos. Y yo rogaré al Padre, y os dará otro Consolador, para que more siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad, á quien no puede recibir el mundo, porque ni lo vé, ni lo conoce: mas vosotros lo conoceréis: porque morará con vosotros, y estará en vosotros. No os dexaré huérfanos: vendré á vosotros. Todavía un poquito: y el mundo ya no me ve. Mas vosotros me veis: porque yo vivo, y vosotros viviréis. En aquel dia vosotros conoceréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí, y yo en vosotros. Quien tiene mis mandamientos, y los guarda, aquel es el que me ama, Y el que me ama, será amado de mi Padre: y yo le amaré, y

LATINA ET GRÆCA.

DIES PENTECOSTES.

Absque synagogis facient vos: sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se præstare Deo. Et hæc facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me. Sed hæc locutus sum vobis, ut, cum venerit hora, eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis.

DIES PENTECOSTES.

Collecta.

DEUS! qui (quasi hoc tempore) fidelis populi tui corda docuisti, Sancti Spiritus tui lumine in eos immisso; da nobis, per eundem Spiritum, in omnibus recta sapere, et in ejus sancta consolatione semper lætari, per merita Jesu Christi, Servatoris nostri, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. ii. 1.

CUM complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: et factus est repente de cœlo sonus, tanquam advenientis spiritus vehementis; et replevit totam domum, ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ, tanquam ignis; seditque supra singulos eorum. Et repleti sunt omnes Spiritu Sancto; et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus dabat eloqui illis. Erant autem in Jerusalem habitantes Judæi, viri religiosi, ex omni natione, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convenit multitudo; et mente confusa est; quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. Stupebant autem omnes, et mirabantur, dicentes: Nonne, ecce, omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt? et quomodo nos audivimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Elamitæ, et qui habitant Mesopotamiam, Judæam, et Cappadociam, Pontum, et Asiam, Phrygiam, et Pamphyliam, Ægyptum, et partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, et advenæ Romani, Judæi quoque, et proselyti, Cretes, et Arabes; audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei.

Evangelium. S. Joan. xiv. 15.

JESUS dixit discipulis suis: Si diligitis me, mandata mea servate. Et ego rogabo Patrem; et alium Paracletum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere; quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum; quia apud vos manebit, et in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum, et mundus me jam non videt; vos autem videtis me; quia ego vivo, et vos vivetis. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandata mea, et servat ea, ille est, qui diligit me.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

ναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

Θεος, ὃς περί που τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τοῦ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τῷ ἁγίῳ Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. β'. α'.

Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τοαυτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς· ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἰερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρῆτες καὶ Ἄραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. ιε'.

Ἐαν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μείνῃ μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου, καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda post Penticosten.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

MONDAY IN WHITSUN-WEEK.

shall be loved of my Father, and I will love him, and will manifest myself to him. Judas saith unto him, (not Iscariot,) Lord, how is it that thou wilt manifest thyself unto us, and not unto the world? Jesus answered and said unto him, If a man love me, he will keep my words, and my Father will love him, and we will come unto him, and make our abode with him. He that loveth me not keepeth not my sayings: and the word which ye hear is not mine, but the Father's which sent me. These things have I spoken unto you, being yet present with you. But the Comforter, which is the Holy Ghost, whom the Father will send in my Name, he shall teach you all things, and bring all things to your remembrance, whatsoever I have said unto you. Peace I leave with you, my peace I give unto you; not as the world giveth, give I unto you. Let not your heart be troubled, neither let it be afraid. Ye have heard how I said unto you, I go away, and come again unto you. If ye loved me, ye would rejoice, because I said, I go unto the Father: for my Father is greater than I. And now I have told you before it come to pass, that, when it is come to pass, ye might believe. Hereafter I will not talk much with you: for the prince of this world cometh, and hath nothing in me. But that the world may know that I love the Father; and as the Father gave me commandment, even so I do.

Le LUN. *de la Semaine de la* PENTECOTE.

celui qui m'aime, sera aimé de mon Père, et je l'aimerai, et me déclarerai à lui. Jude (non pas Iscariot) lui dit: Seigneur, d'où vient que tu te déclareras à nous, et non pas au monde? Jésus répondit, et lui dit: si quelqu'un m'aime il gardera ma parole; et mon Père l'aimera, et nous viendrons à lui, et nous ferons notre demeure chez lui. Celui qui ne m'aime point, ne garde point mes paroles; et la parole que vous entendez n'est point ma parole, mais c'est celle du Père qui m'a envoyé. Je vous ai dit ces choses, demeurant avec vous. Mais le Consolateur, qui est le Saint Esprit, que le Père enverra en mon nom, vous enseignera toutes choses, et vous réduira en mémoire toutes les choses que je vous ai dites. Je vous laisse la paix, je vous donne ma paix: je ne vous la donne point comme le monde la donne. Que votre cœur ne soit point troublé, et ne soit point craintif. Vous avez entendu que je vous ai dit, je m'en vais, et je reviens à vous. Si vous m'aimiez, vous seriez certes joyeux de ce que j'ai dit, je m'en vais au Père; car le Père es plus grand que moi. Et maintenant je vous l'ai dit avant que cela soit arrivé, afin que quand il sera arrivé, vous croyiez. Je ne parlerai plus guères avec vous: car le prince de ce monde vient, mais il n'a rien en moi. Mais afin que le monde connoisse que j'aime le Père, et que je fais comme le Père m'a commandé.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

θέλει ἀγαπηθῆν ἀπὸ τὸν Πατέρα μου· καὶ ἐγὼ θέλω τὸν ἀγαπήσειν, καὶ δείξω τὸν ἐαυτόν μου εἰς αὐτόν. Τοῦ λέγει ὁ Ἰούδας (ὄχι ὁ Ἰσκαριώτης)· Κύριε τί ἔγινεν ὅτι μέλλεις ’να φανερώσῃς τὸν ἐαυτόν σου εἰς ἡμᾶς καὶ ὄχι εἰς τὸν κόσμον; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε· Ἐάν τις μὲ ἀγαπᾷ θέλει φυλάξειν τὸν λόγον μου, καὶ τὸν ἀγαπήσει ὁ Πατήρ μου, καὶ θέλομεν ἔλθειν εἰς αὐτὸν, καὶ κατοικήσομεν παρ’ αὐτῷ. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με δὲν φυλάττει τὺς λόγυς μου, καὶ ὁ, ὁποῖον ἀκέετε, λόγος δὲν εἶναι λόγος μου ἀλλὰ τοῦ Πατρός μου τοῦ πέμψαντός με. Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα εὑρισκόμενος μὲ σᾶς· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα ὀηλαδὴ τὸ ἅγιον τὸ ὁποῖον θέλει πέμψειν ὁ Παῖὴρ εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξειν τὰ πάντα, καὶ σᾶς ἐνθυμήσει τὰ ὅσα σᾶς εἶπα. Σᾶς ἀφίνω εἰρήνην· σᾶς δίδω τὴν εἰρήνην μου, ὄχι καθὼς δίδει ὁ κόσμος, ἐγὼ σᾶς δίδω. Ἂς μὴ ταραχθῆ ἂς μὴ δειλιάσῃ ἡ καρδία σας. Ἠκούσατε, ὅτι ἐγὼ σᾶς εἶπον· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ἡμᾶς. Ἐὰν μὲ ἀγαπᾶτε, ἠθέλετε χαρεῖν, ὅτι πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατήρ μου εἶναι μεγαλίτερός μου. Καὶ τῶρα σᾶς τὸ εἶπα πρὸ τοῦ ’να γένῃ, ὅπως πισεύσητε ὅταν γένῃ. Δὲν θέλω λαλῆσειν πλέον πολλὰ μὲ σᾶς· ἐπειδὴ ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου ἔρχεται, καὶ δὲν ἔχει τί ποτε εἰς ἐμέ. Ἀλλὰ διὰ ’να γνωρίσῃ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα· καὶ καθὼς μοὶ ἐπρόσταξεν ὁ Πατὴρ, οὕτω ποιῶ.

.IL LUNEDI DI PENTECOSTE.

l' amerò e me gli manifesterò. Giuda, non l' Iscariot, gli disse: Signore, che vuol dire che tu ti manifesterai a noi, e non al mondo? Gesù rispose e gli disse: se alcuno mi ama, osserverà la mia parola, e 'l padre mio l' amerà, e noi verremo a lui e faremo dimora appo lui. Chi non mi ama, non osserva le mie parole; e la parola che voi udite, non è mia, ma del padre che m' ha mandato. Io vi ho ragionate queste cose, dimorando appresso di voi: ma il consolatore, cioè, lo spirito santo, il qual il padre manderà nel nome mio, esso v' insegnerà ogni cosa, e vi rammemorerà tutte le cose ch' io v' ho dette. Io vi lascio pace; ma io vi do la mia pace, non ve la do come il mondo la dà. Il vostro cuore non sia turbato e non si spaventi. Voi avete udito ciò ch' io vi ho detto, io mene vò e tornerò a voi: se voi m' amaste, certo voi vi rallegrereste di ciò ch' ho detto, io mene vò al Padre, conciosiacosaché 'l padre sia maggiore di me. Ed ora io ve l' ho detto innanzi che sia avvenuto; affinchè quando avverrà voi crediate. Io non parlerò più fra molto con voi, perciocchè il principe di questo mondo viene e non ha nulla in me, ma questo è acciocchè 'l mondo conosca che io amo il padre e che fo come il padre m' ha ordinato.

MONDAY IN WHITSUN-WEEK.

The Collect.

GOD, who as at this time didst teach the hearts of thy faithful people, by the sending to them the light of thy Holy Spirit: Grant us by the same Spirit to have a right judgement in all things, and evermore to rejoice in his holy comfort; through the merits of Christ Jesus our Saviour, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Spirit, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts x. 34.

THEN Peter opened his mouth, and said, Of a truth I perceive that God is no respecter of persons; but in every nation he that feareth him, and worketh righteousness, is accepted with him. The Word which God sent unto the children of Israel, preaching peace by Jesus Christ; (he is Lord of all;) that Word, I say, ye know, which was published throughout all Judæa, and began from Galilee, after the baptism which John preached: how God anointed Jesus of Nazareth with the Holy Ghost, and with power; who went about doing good, and healing all that were oppressed of the devil: for God was with him. And we are witnesses of all things which he did, both in the land of the Jews, and in Jerusalem; whom they slew, and hanged on a tree: Him God raised up the third day,

LE LUNDI DE LA SEMAINE DE LA PENTECOTE.

La Collecte.

O DIEU, qui dans un temps pareil à celui-ci, éclairas ton peuple fidèle, par l'envoi et par la lumière de ton Saint Esprit; fais-nous la grâce que par ce même Esprit nous puissions juger sainement de toutes choses, et nous réjouir toujours dans le sentiment de ses consolations, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et règne avec toi, ô notre Dieu, dans l'unité du même Esprit, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour l'Epître, Actes, x. 34.

ALORS Pierre, prenant la parole, dit: en vérité je reconnois que Dieu n'a point d'égard à l'apparence des personnes; mais qu'en toute nation celui qui le craint, et qui s'adonne à la justice, lui est agréable. C'est ce qu'il a envoyé signifier aux enfans d'Israël, en annonçant la paix par Jésus-Christ, qui est le Seigneur de tous. Vous savez ce qui est arrivé dans toute la Judée, en commençant par la Galilée, après le baptême que Jean a prêché: savoir, comment Dieu a oint du Saint Esprit et de force Jésus le Nazarien; qui a passé de lieu en lieu en faisant du bien, et en guerissant tous ceux qui étoient oppressés du diable; car Dieu étoit avec lui. Et nous sommes témoins de toutes les choses qu'il a faites, tant au pays des Juifs qu'à Jérusalem; et comment ils l'ont fait mourir, le pendant

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ ὁ διδάξας τῷ παρόντι καιρῷ τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, πέμπων εἰς αὐτὸν τὸ φῶς τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, δός μας τὴν χάριν ’να ἀποκτήσωμεν διὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα τὴν κάθε πράγματος ἀληθῆ γνῶσιν καὶ ’να χαιρώμεν πάντοτε διὰ τὴν ἁγίαν τυ παράκλησιν διὰ τὰς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος μετὰ σοῦ εἰς τὴν μονάδα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τους αἰῶνας ἑνας Θεός. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ ὁ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ’ ἀληθείας καταλαμβάνω ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι προσωπολήπτης. Ἀλλὰ εἰς κάθε ἔθνος ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ὁ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, τῦ εἶναι δεκτός· κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τους υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ, λόγον εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ μέσον τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ· ὅτος εἶναι Κύριος πάντων. Σεῖς ἐξεύρετε τὸν καθ’ ὅλης τῆς Ἰουδαίας γενόμενον λόγον, ἀρχινῶν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἔπειτα ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννυ κηρυχθέντος βαπτίσματος· ὅτι ὁ Θεὸς ἔχρισε μὲ ἅγιον Πνεῦμα καὶ μὲ δύναμιν τὸν ἀπὸ τῆς Ναζαρὲτ Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος ὑπῆγαινεν εὐεργετῶν, καὶ θεραπεύων πάντας τους ὑπὸ τῆς δυναστείας κειμένους τοῦ διαβόλου. Διότι ὁ Θεὸς ἦτο μὲ αὐτόν. Καὶ ἡμεῖς ἤμεθα μάρτυρες πάντων τῶν ὁποίων ἐποίησε πραγμάτων, καὶ εἰς τὴν χώραν τῶν Ἰουδαίων καὶ εἰς τὴν Ἱερυσαλήμ· καὶ τὸν ὁποῖον ἐθανάτωσαν κρεμάσαντές τον ἐπὶ ξύλυ. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀνέστησε τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ τὸν ἔκαμε ’να φανερωθῆ,

IL LUNEDI DI PENTECOSTE.

La Colletta.

O DIO, che in questo tempo insegnasti i cuori de' tuoi fedeli, mandando loro la luce del tuo santo spirito: facci la grazia che per quel medesimo spirito, abbiamo una vera intelligenza in ogni cosa; e ci rallegriamo sempremai nella sua santa consolazione, per i meriti di Gesù Cristo, nostro salvatore, che vive e regna con te, nell' unità dell' istesso spirito, un Dio eternamente. *Amen.*

Per l' Epistola. Atti, x. 14.

ALLORA Pietro, aperta la bocca, disse? in verità io comprendo, ch' Iddio non ha riguardo alla qualità delle persone. Anzi che chi, in qualunque nazione, lo teme ed opera giustamente, gli è accettevole, secondo la parola ch' egli ha mandata a' figliuoli d' Israel, evangelizzando pace per Gesù Cristo, ch' è il signor di tutti. Voi sapete ciò ch' è avvenuto per tutta la Giudea, cominciando dalla Galilea dopo 'l battesimo che Giovanni predicò, come Iddio ha unto di spirito santo e di potenza Gesù di Nazaret; il quale andò attorno, facendo benefici e sanando tutti coloro ch' erano posseduti dal diavolo, perciocchè Iddio era con lui, e noi siamo testimoni di tutte le cose ch' egli ha fatte nel paese de' Giudei ed in Gerusalemme il quale ancora essi hanno ucciso, appiccandolo al legno. Esso ha Iddio

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Secunda post Pentecosten.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Pfingſt-Montage.

von meinem Vater geliebet werden, und ich werde ihn lieben und mich ihm offenbaren. Spricht zu ihm Judas, nicht der Iſcharioth: Herr, was iſt es, daß du uns dich willſt offenbaren, und nicht der Welt? Jeſus antwortete, und ſprach zu ihm: Wer mich liebet, der wird mein Wort halten, und mein Vater wird ihn lieben, und wir werden zu ihm kommen, und Wohnung bey ihm machen. Wer aber mich nicht liebet, der hält meine Worte nicht. Und das Wort, das ihr höret, iſt nicht mein, ſondern des Vaters, der mich geſandt hat. Solches habe ich zu euch geredet, weil ich bey euch geweſen bin. Aber der Tröſter, der heilige Geiſt, welchen mein Vater ſenden wird in meinem Namen, derſelbige wird es euch alles lehren, und euch erinnern alles deß, daß ich euch geſagt habe. Den Frieden laſſe ich euch, meinen Frieden gebe ich euch. Nicht gebe ich euch, wie die Welt giebt. Euer Herz erſchrecke nicht, und fürchte ſich nicht. Ihr habt gehöret, daß ich euch geſagt habe: Ich gehe hin, und komme wieder zu euch. Hättet ihr mich lieb, ſo würdet ihr euch freuen, daß ich geſagt habe: Ich gehe zum Vater; denn der Vater iſt größer, denn ich. Und nun habe ich es euch geſagt, ehe denn es geſchiehet, auf daß, wenn es nun geſchehen wird, daß ihr glaubet. Ich werde hinfort mehr nicht viel mit euch reden, denn es kommt der Fürſt dieſer Welt, und hat nichts an mir. Aber auf daß die Welt erkenne, daß ich den Vater liebe, und ich alſo thue, wie mir der Vater geboten hat, ſtehet auf, und laſſet uns von hinnen gehen.

Am Pfingſt-Montage.

Die Collecte.

O Gott, der du, um dieſe Zeit, die Herzen deines gläubigen Volks durch das ihnen geſandte Licht deines heiligen Geiſtes unterwieſen haſt! Verleihe, daß wir, durch denſelben guten Geiſt, einen rechten Verſtand von allen Dingen haben, und uns ſeines heiligen Troſtes immerdar freuen mögen, um des Verdienſtes Jeſu Chriſti, unſeres Herrn, willen, der mit dir, in Einigkeit deſſelben Geiſtes, lebt und regiert, ein einiger Gott, in Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 10, 43 bis Ende.

Petrus aber that ſeinen Mund auf, und ſprach: Nun erfahre ich mit der Wahrheit, daß Gott die Perſon nicht anſiehet: ſondern in allerley Volke, wer ihn fürchtet und recht thut, der iſt ihm angenehm. Ihr wiſſet wohl von der Predigt, die Gott zu den Kindern Iſrael geſandt hat, und verkündigen laſſen den Frieden durch Jeſum Chriſtum, welcher iſt ein Herr über Alles, die durch das ganze jüdiſche Land geſchehen iſt, und angegangen in Galiläa, nach der Taufe, die Johannis predigte; wie Gott denſelbigen Jeſum von Nazareth geſalbet hat mit dem heiligen Geiſte und Kraft; der umher gezogen iſt, und hat wohl gethan, und geſund gemacht alle, die vom Teufel überwältiget waren, denn Gott war mit ihm. Und wir ſind Zeugen alles deß, das er gethan hat im jüdiſchen Lande, und zu Jeruſalem. Den haben ſie getödtet, und an ein Holz gehänget. Denſelbigen hat Gott auferwecket am dritten Tage, und ihn laſſen offenbar werden, nicht allem Volke,

ET LUNES DE PENTECOSTES.

me le manifestaré á mí mismo. Le dice entónces Júdas, no aquel Iscariotes: ¿Señor, qué es la causa, que te has de manifestar á nosotros, y no al mundo? Jesus respondió, y le dixo: Si alguno me ama, guardará mi palabra, y mi Padre le amará, y vendrémos á él, y harémos morada en él. El que no me ama, no guarda mis palabras. Y la palabra que habeis oido, no es mia: sino del Padre, que me envió. Estas cosas os he hablado estando con vosotros. Y el Consolador, el Espíritu Santo, que enviará el Padre en mi nombre, él os enseñará todas las cosas, y os recordará todo aquello que yo os hubiere dicho. La paz os dexo, mi paz os doy: no os la doy yo como la da el mundo. No se turbe vuestro corazon, ni se acobarde. Ya habeis oido que os he dicho: Voy, y vengo á vosotros. Si me amáseis, os gozariais ciertamente, porque voy al Padre: porque el Padre es mayor que yo. Y ahora os lo he dicho ántes que sea: para que lo creais, quando fuere hecho. Ya no hablaré con vosotros muchas cosas, porque viene el Príncipe de este mundo, y no tiene nada en mí. Mas para que el mundo conozca que amo al Padre, y como me dió el mandamiento el Padre, así hago.

EL LUNES DE PENTECOSTES.

La Colecta.

O DIOS, que en semejante dia instruiste los corazones de tus fieles enviandoles la luz de tu Santo Espíritu; concedenos por medio del mismo Espíritu un juicio acertado en todo, y un gozo no interrumpido en sus santos consuelos: por los meritos de Christo Jesus nuestro Salvador que vive y reyna contigo en unidad del mismo Espíritu, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

En lugar de Epistola. Act. x. 34.

ENTONCES Pedro abrió su boca, y dixo: Verdaderamente reconozco, que Dios no es aceptador de personas, mas en qualquiera gente, del que le teme, y obra justicia, se agrada. Dios envió palabra á los hijos de Iraél, anunciándoles paz por Jesu-Cristo: (este es el Señor de todos:) vosotros sabeis la palabra que ha sido hecha por toda la Judéa: y comenzando desde la Galiléa despues del bautismo que predicò Juan, á Jesus de Nazaréth; como Dios lo ungió de Espíritu Santo, y de virtud, el qual anduvo haciendo bienes, y sanando á todos los oprimidos del diablo, porque Dios era con él. Y nosotros somos testigos de todo quanto hizo en la region de los Judíos, y en Jerusalém: al qual ellos matáron, colgándolo en un leño. A este lo resucitó Dios al tercero dia, y quiso que se manifestase, no á todo el pueblo, sino á los

LATINA ET GRÆCA.

FERIA SECUN. POST PENTECOSTEN.

Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo: et ego diligam eum, et manifestabo ei meipsum. Dicit ei Judas, (non ille Iscariotes:) Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis teipsum, et non mundo? Respondit Jesus, et dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit; et Pater meus diliget eum. Et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem quem audistis, non est meus, sed ejus qui misit me, Patris. Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Paracletus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia; et suggeret vobis omnia, quæcunque dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis: non, quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis, quia ego dixi vobis, Vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem; quia Pater major est me. Et nunc dixi vobis priusquam fiat; ut, cum factum fuerit, credatis. Jam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi hujus; et in me non habet quidquam. Sed, ut cognoscat mundus quia diligo Patrem, et, sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

ΗΜΕΡΑ β'. ΕΝ ΤΗι ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗι.

ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, (οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης,) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτόν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων. Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστί. Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γένεσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ, οὕτω ποιῶ.

FERIA SECUNDA POST PENTECOSTEN.

Collecta.

DEUS! qui (quasi hoc tempore) fidelis populi tui corda docuisti, Sancti Spiritus tui lumine in eos immisso; da nobis, per eundem Spiritum, in omnibus recta sapere, et in ejus sancta consolatione semper lætari, per merita Jesu Christi, Servatoris nostri, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. x. 34.

APERIENS autem Petrus os suum, dixit: In veritate comperi, quia non est personarum acceptor Deus; sed in omni gente, qui timet eum, et operatur justitiam, acceptus est illi. Verbum misit Deus filiis Israel, annuntians pacem per Jesum Christum: (hic est omnium Dominus.) Vos scitis, quod factum est verbum per universam Judæam, incipiens enim a Galilæa, post baptismum, quod prædicavit Joannes, Jesum a Nazareth: quomodo unxit eum Deus Spiritu Sancto et virtute; qui pertransiit bene faciendo, et sanando omnes oppressos a Diabolo; quoniam Deus erat cum illo. Et nos sumus testes omnium, quæ fecit in regione Judæorum, et Jerusalem; quem occiderunt, suspendentes in ligno. Hunc Deus

ΗΜΕΡΑ β'. ΕΝ ΤΗι ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗι.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περί που τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τὸ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωποληπτης ὁ Θεός· Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι. Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος· Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἰερουσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γε-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia post Pentecosten.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

TUESDAY IN WHITSUN-WEEK.

and shewed him openly; not to all the people, but unto witnesses chosen before of God; even to us who did eat and drink with him after he rose from the dead. And he commanded us to preach unto the people, and to testify that it is he which was ordained of God to be the Judge of quick and dead. To him give all the prophets witness, that through his Name whosoever believeth in him shall receive remission of sins. While Peter yet spake these words, the Holy Ghost fell on all them which heard the word. And they of the circumcision, which believed, were astonished, as many as came with Peter, because that on the Gentiles also was poured out the gift of the Holy Ghost. For they heard them speak with tongues, and magnify God. Then answered Peter, Can any man forbid water, that these should not be baptized, which have received the Holy Ghost as well as we? And he commanded them to be baptized in the Name of the Lord. Then prayed they him to tarry certain days.

The Gospel. St. John iii. 16.

GOD so loved the world, that he gave his only-begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life. For God sent not his Son into the world to condemn the world, but that the world through him might be saved. He that believeth on him is not condemned: but he that believeth not is condemned already; because he hath not believed in the Name of the only-begotten Son of God. And this is the condemnation, that light is come into the world, and men loved darkness rather than light, because their deeds were evil. For every one that doeth evil hateth the light, neither cometh to the light, lest his deeds should be reproved. But he that doeth truth cometh to the light, that his deeds may be made manifest, that they are wrought in God.

TUESDAY IN WHITSUN-WEEK.

The Collect.

GOD, who as at this time didst teach the hearts of thy faithful people, by the sending to them the light of thy Holy Spirit; Grant us by the same Spirit to have a right judgement in all things, and evermore to rejoice in his holy comfort; through the merits of Christ Jesus our Saviour, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Spirit, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Acts viii. 14.

WHEN the Apostles, which were at Jerusalem, heard that Samaria had received the word of God, they sent unto them Peter and John; who, when they were come down, prayed for them, that they might receive the Holy Ghost: for as yet he was fallen upon none of them; only they were baptized in the Name of the Lord Jesus. Then laid they their hands on them, and they received the Holy Ghost.

The Gospel. St. John x. 1.

VERILY, verily I say unto you, He that entereth not by the door into the sheep-

Le MAR. *de la* SEM. *de la* PENTECOTE.

au bois. Mais Dieu l'a ressuscité le troisième jour, et l'a donné pour être manifesté, non à tout le peuple, mais aux témoins auparavant ordonnés de Dieu, à nous, dis-je, qui avons mangé et bu avec lui après qu'il a été ressuscité des morts. Et il nous a commandé de prêcher au peuple, et de témoigner que c'est lui qui est ordonné de Dieu pour être le juge des vivans et des morts. Tous les prophètes lui rendent témoignage, que quiconque croira en lui, recevra la rémission de ses péchés par son nom. Comme Pierre tenoit encore ce discours, le Saint Esprit descendit sur tous ceux qui écoutoient la parole. Mais les fidèles de la circoncision, qui étoient venus avec Pierre, s'étonnèrent de ce que le don du Saint Esprit étoit aussi répandu sur les Gentils: car ils les entendoient parler diverses langues, et glorifier Dieu. Alors Pierre, prenant la parole, dit: qu'est-ce qui pourroit s'opposer à ce que ceux-ci, qui ont reçu comme nous le Saint Esprit, ne soient baptisés d'eau? Il commanda donc qu'ils fussent baptisés au nom du Seigneur. Alors ils le prièrent de demeurer là quelques jours.

L'Evangile, St. Jean, iii. 16.

DIEU a tant aimé le monde, qu'il a donné son Fils unique, afin que quiconque croit en lui ne périsse point, mais qu'il ait la vie éternelle. Car Dieu n'a point envoyé son Fils au monde pour condamner le monde, mais afin que le monde soit sauvé par lui. Celui qui croit en lui, ne sera point condamné: mais celui qui ne croit point, est déjà condamné; parce qu'il n'a point cru au nom du Fils unique de Dieu. Or c'est ici la condamnation, que la lumière est venue au monde, et que les hommes ont mieux aimé les ténèbres que la lumière, parce que leurs œuvres étoient mauvaises. Car quiconque s'adonne à des choses mauvaises, hait la lumière, et ne vient point à la lumière, de peur que ses œuvres ne soient redarguées. Mais celui qui s'adonne à la vérité, vient à la lumière, afin que ses œuvres soient manifestées, parce qu'elles sont faites selon Dieu.

LE MARDI DE LA SEMAINE DE LA PENTECOTE.

La Collecte.

O DIEU, qui dans un temps pareil à celui-ci, éclairas ton peuple fidèle par l'envoi et par la lumière de ton Saint Esprit; fais-nous la grâce que par ce même Esprit nous puissions juger sainement de toutes choses, et nous réjouir toujours dans le sentiment de ses consolations, par les mérites de Jésus-Christ notre Sauveur, qui vit et règne avec toi, ô notre Dieu, dans l'unité du même Esprit, aux siècles des siècles. *Amen.*

Pour L'Epître, Actes, viii. 14.

QUAND les Apôtres qui étoient à Jérusalem, eurent entendu que la Samarie avoit reçu la parole de Dieu, ils leur envoyèrent Pierre et Jean, qui y étant descendus, prièrent pour eux, afin qu'ils reçussent le Saint Esprit: (car il n'étoit pas encore descendu sur aucun d'eux; mais seulement ils étoient baptisés au nom du Seigneur Jésus.) Puis ils leur imposèrent les mains, et ils reçurent le Saint Esprit.

L'Evangile, St. Jean, x. 1.

EN vérité, en vérité je vous dis, que celui qui n'entre point par la porte dans la

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ὄχι εἰς ὅλον τὸν λαὸν, ἀλλ' εἰς τοὺς μάρτυρας τοὺς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προκεχειροτονημένους, δηλαδὴ εἰς ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι μὲ αὐτὸν ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν ἔπειτα ἀφ' οὗ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Καὶ μᾶς ἐπαράγγειλε νὰ κηρύξωμεν εἰς τὸν λαὸν καὶ νὰ μαρτυρήσωμεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διωρισμένος κριτὴς τῶν ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν. Πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσι περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν θέλει λάβειν συγχώρησιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ὀνόματός του. Ἀκόμι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τοὺς λόγους τούτους, ἔπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐθαύμασαν οἱ τῆς περιτομῆς πιστοὶ οἱ ἐλθότες μὲ τὸν Πέτρον, ὅτι ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐχύθη καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη· ἤκουον γὰρ αὐτοὺς λαλοῦντας γλώσσας καὶ μεγαλύνοντας τὸν θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος. Μήπως δύναται κανεὶς νὰ ἐμποδίσῃ τὸ νερὸν, νὰ μὴ βαπτισθῶσιν ἐτοῦτοι, οἱ ὁποῖοι ἔλαβον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Καὶ τοὺς ἐπρόσταξε νὰ βαπτισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Τότε τὸν ἠρώτησαν νὰ μείνῃ ἡμέρας τινάς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. γ'. ις'.

ΕΠΕΙΔΗ οὕτω ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ ὅπως πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ χαθῇ, ἀλλὰ ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον ζωήν. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς δὲν ἀπέστειλε τὸν υἱόν του εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν δὲν κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη ἐκρίθη, ὅτι δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ δὲ εἶναι ἡ καταδίκησις, ὅτι τὸ φῶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἠγάπησαν μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἐπειδὴ τὰ ἔργα των ἦτο πονηρά. Πᾶς γὰρ ὅστις ἐργάζεται πανούργως, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ δὲν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῶσι τὰ ἔργα του. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς διὰ νὰ φανερωθῶσι τὰ ἔργα του, ὅτι τὰ ἐργάσθη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ ὁ διδάξας τῷ παρόντι καιρῷ τὴν καρδίαν τοῦ πιστοῦ σου λαοῦ, πέμπων εἰς αὐτὸν τὸ φῶς τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, δός μας τὴν χάριν νὰ ἀποκτήσωμεν διὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τὴν κάθε πράγματος ἀληθῆ γνῶσιν, καὶ νὰ χαρῶμεν πάντοτε διὰ τὴν ἁγίαν του παράκλησιν διὰ τὰς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος μετὰ σοῦ εἰς τὴν μονάδα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς τοὺς αἰῶνας ἕνας Θεός. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. η'. ιδ'.

ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ δὲ οἱ ὄντες ἐν Ἱερουσαλὴμ ἀπόστολοι, ὅτι ἐδέχθη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰωάννην· οἱ ὁποῖοι ἐκεῖ καταβάντες, προσευχήθησαν δι' αὐτὸς, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον. Διατὶ δὲν εἶχεν ἀκόμι πέσειν εἰς κανένα ἀπ' αὐτούς· μόνον δὲ εἶχον βαπτισθῆν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τότε ἔβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸς, καὶ ἔλαβον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Εὐαγγέλιον, Ἰωάν. ι'. α'.

ΑΜΗΝ, ἀμὴν σᾶς λέγω, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,

IL MARTEDI DI PENTECOSTE.

resuscitato nel terzo giorno, ed ha fatto ch egli è stato manifestato: non già a tutto 'l popolo, ma a' testimoni prima da Dio ordinati, cioè, a noi ch' abbiamo mangiato e bevuto con lui dopo ch' egli fù risuscitato da' morti. Ed egli ci ha comandato di predicare al popolo e di testimoniare ch' egli è quello che da Dio è stato constituito giudice de' vivi e de' morti. A lui rendono testimonianza tutti i profeti, che chiunque crede in lui riceve remission de' peccati per il nome suo. Mentre Pietro teneva ancora questi ragionamenti, lo Spirito Santo cadde sopra tutti coloro ch' udivano la parola. E tutti i fedeli della circoncisione, i quali erano venuti con Pietro, stupirono ch' il dono dello spirito santo fosse stato sparso eziandio sopra i gentili, perchè gli udissero parlar diverse lingue e magnificare Iddio. Allora Pietro prese a dire: può alcuno vietar l' acqua, che non sieno battezzati costoro ch' hanno ricevuto lo spirito, come ancora noi? ed egli comandò che fossero battezzati nel nome del Signor Gesù: allora essi lo pregarono che dimorasse quivi alquanti giorni.

L' Evangelo. S. Giovan. iii. 16.

IDDIO ha tanto amato il mondo, ch' egli ha dato il suo unigenito figliuolo, acciocchè chiunque crede in lui non perisca, ma abbia vita eterna. Conciosiacosachè Iddio non abbia mandato il suo figliuolo nel mondo, acciocchè condanni il mondo: anzi, acciocchè il mondo sia salvato per lui. Chi crede in lui non sarà condannato, ma chi non crede già è condannato perciocchè non ha creduto nel nome dell' unigenito figliuol di Dio. Or questo è la condannazione che la luce è venuta nel mondo, e gli uomini hanno amate le tenebre più che la luce, perciocchè le lor opere erano malvage. Conciosiacosachè chiunque fa cose malvage odi la luce, e non venga alla luce, acciochè le sue opere non sieno convinte. Ma colui che fa opere di verità, viene alla luce, acciochè le opere sue sieno palesate: perciocchè son fatte in Dio.

IL MARTEDI DI PENTECOSTE.

La Colletta.

O DIO, che in questo tempo insegnasti i cuori de' tuoi fedeli, dando loro la luce del tuo santo spirito; facci la grazia che per quel medesimo spirito, abbiamo una vera intelligenza in ogni cosa, e ci rallegriamo sempremai nella sua santa consolazione, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Salvatore, che vive e regna con te, nell' unità dell' istesso spirito, un Dio eternamente. *Amen.*

Per l' Epistola. Atti viii. 14.

GLI Apostoli ch' erano in Gerusalemme, avendo inteso che Samaria avea ricevuta la parola di Dio, mandarono loro Pietro, e Giovanni, i quali, essendo discesi là, orarono per loro, acciochè ricevessero lo spirito santo, perciocchè esso non era ancora caduto sopra alcun di loro; ma solamente erano stati battezzati nel nome del Signore Gesù allora imposero loro le mani ed essi ricevettero lo spirito santo.

L' Evangelo. S. Giovan. x. 1.

IN verità, in verità, io vi dico che chi non entra per la porta nell' ovile delle pec re,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Feria Tertia post Pentecosten.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Pfingſt-Dienſtage.

ſondern uns, den vorerwählten Zeugen von Gott, die wir mit ihm gegeſſen und getrunken haben, nachdem er auferſtanden iſt von den Todten. Und er hat uns geboten zu predigen dem Volke, und zu zeugen, daß er iſt verordnet von Gott ein Richter der Lebendigen und der Todten. Von dieſem zeugen alle Propheten, daß durch ſeinen Namen alle, die an ihn glauben, Vergebung der Sünden empfangen ſollen. Da Petrus noch dieſe Worte redete, fiel der heilige Geiſt auf alle, die dem Worte zuhöreten. Und die Gläubigen aus der Beſchneidung, die mit Petro gekommen waren, entſetzten ſich, daß auch auf die Heiden die Gabe des heiligen Geiſtes ausgegoſſen ward. Denn ſie höreten, daß ſie mit Zungen redeten, und Gott hoch prieſen. Da antwortete Petrus: Mag auch jemand das Waſſer wehren, daß dieſe nicht getaufet werden, die den heiligen Geiſt empfangen haben, gleichwie auch wir? Und befahl ſie zu taufen in dem Namen des Herrn. Da baten ſie ihn, daß er etliche Tage da bleibe.

Das Evangelium. Joh. 3, 16—21.

Alſo hat Gott die Welt geliebt, daß er ſeinen eingebornen Sohn gab, auf daß alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, ſondern das ewige Leben haben. Denn Gott hat ſeinen Sohn nicht geſandt in die Welt, daß er die Welt richte, ſondern daß die Welt durch ihn ſelig werde. Wer an ihn glaubet, der wird nicht gerichtet; wer aber nicht glaubet, der iſt ſchon gerichtet, denn er glaubet nicht an den Namen des eingebornen Sohnes Gottes. Das iſt aber das Gericht, daß das Licht in die Welt gekommen iſt, und die Menſchen liebten die Finſterniß mehr, denn das Licht, denn ihre Werke waren böſe. Wer arges thut, der haſſet das Licht, und kommt nicht an das Licht, auf daß ſeine Werke nicht geſtraft werden. Wer aber die Wahrheit thut, der kommt an das Licht, daß ſeine Werke offenbar werden, denn ſie ſind in Gott gethan.

Am Pfinſt-Dienſtage.

Die Collecte.

O Gott, der du einſt um dieſe Zeit die Herzen deines treuen Volks durch das ihnen geſandte Licht deines heiligen Geiſtes belehrt haſt! Verleihe, daß wir durch denſelben Geiſt zu einem richtigen Verſtändniſſe in allen Dingen gelangen und ſeines himmliſchen Troſtes immer froher werden mögen, durch die Verdienſte unſeres Heilandes, Jeſu Chriſti, der mit dir, in Einigkeit deſſelben Geiſtes, ein einiger Gott, lebt und regiert von Ewigkeit zu Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 8, 14—17.

Da aber die Apoſtel hörten zu Jeruſalem, daß Samaria das Wort Gottes angenommen hatte, ſandten ſie zu ihnen Petrum und Johannem. Welche, da ſie hinab kamen, beteten ſie über ſie, daß ſie den heiligen Geiſt empfiengen. Denn er war noch auf keinen gefallen, ſondern waren allein getauft in dem Namen Chriſti Jeſu. Da legten ſie die Hände auf ſie, und ſie empfiengen den heiligen Geiſt.

Das Evangelium. Joh. 10, 1—11.

Wahrlich, wahrlich, ich ſage euch: Wer nicht zur Thür hinein gehet in den Schafſtall, ſondern ſteiget anderswo hinein, der iſt ein Dieb

EL MARTES DE PENTECOSTES.

testigos que Dios habia ordenado ántes: á nosotros, que comimos, y bebimos con él despues que resucitó de entre los muertos. Y nos mandó que predicásemos al pueblo, y que diésemos testimonio de que él es el que Dios ha puesto por Juez de vivos, y de muertos. A este dan testimonio todos los Prophetas, que todos los que crean en él, recibirán perdon de los pecados por su nombre. Estando aun diciendo Pedro estas palabras, descendió el Espíritu Santo sobre todos quantos oian la palabra. Y se espantáron los fieles que eran de la circuncision, y habian venido con Pedro, de que la gracia del Espíritu Santo se difundiese tambien sobre los Gentiles. Porque los oian hablar en lenguas, y decir grandes cosas de Dios. Entónces respondió Pedro: ¿Por ventura puede alguno impedir el agua del bautismo á estos que han recibido el Espíritu Santo, así como nosotros? Y mandó que fuesen bautizados en el nombre del Señor Jesu-Christo. Entónces le rogáron que se quedase con ellos algunos dias.

El Evangelio. S. Juan iii. 16.

DE tal manera, amó Dios al mundo, que dió á su Hijo Unigénito: para que todo aquel que cree en él, no perezca, sino que tenga vida eterna. Porque no envió Dios su Hijo al mundo, para juzgar al mundo, sino para que el mundo se salve por él. Quien en él cree, no es juzgado: mas el que no cree, ya ha sido juzgado: porque no cree en el nombre del Unigénito Hijo de Dios. Mas este es el juicio: que la luz vino al mundo, y los hombres amáron mas las tinieblas, que la luz: porque sus obras eran malas. Porque todo hombre que obra mal, aborrece la luz, y no viene á la luz, para que sus obras no sean reprehendidas: mas el que obra verdad, viene á la luz, para que parezcan sus obras, porque son hechas en Dios.

EL MARTES DE PENTECOSTES.

La Colecta.

O DIOS, que en semejante dia instruiste los corazones de tus fieles enviandoles la luz de tu Santo Espíritu; concedenos por medio del mismo Espíritu un juicio acertado en todo, y un gozo no interrumpido en sus santos consuelos: por los meritos de Christo Jesus nuestro Salvador que vive y reyna contigo en unidad del mismo Espíritu, solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

Por la Epistola. Act. viii. 14.

QUANDO oyéron los Apóstoles, que estaban en Jerusalém, que Samaria habia recibido la palabra de Dios, les enviáron á Pedro y á Juan. Los quales llegados que fuéron, hiciéron por ellos oracion para que recibiesen el Espíritu Santo. Porque no habia venido aun sobre ninguno de ellos, sino que habian sido solamente bautizados en el nombre del Señor Jesus. Entónces ponian las manos sobre ellos, y recibian el Espíritu Santo.

El Evangelio. S. Juan x. 1.

EN verdad, en verdad os digo: Que el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, mas sube por otra parte, aquel

LATINA ET GRÆCA.

FERIA TERT. POST PENTECOST.

suscitavit tertia die; et dedit eum manifestum fieri, non omni populo, sed testibus præordinatis a Deo, nobis, qui manducavimus et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis. Et præcepit nobis prædicare, et testificari, quia ipse est, qui constitutus est a Deo judex vivorum et mortuorum. Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere, per nomen ejus, omnes qui credunt in eum. Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus Sanctus super omnes, qui audiebant verbum. Et obstupuerunt ex circumcisione fideles, qui venerant cum Petro; quia et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est. Audiebant enim illos loquentes linguis, et magnificantes Deum. Tunc respondit Petrus, Numquid aquam quis prohibere potest, ut non baptizentur hi, qui Spiritum Sanctum acceperunt, sicut et nos? Et jussit eos baptizari in nomine Domini Jesu Christi. Tunc rogaverunt eum, ut maneret apud eos aliquot diebus.

Evangelium. S. Joan. iii. 16.

SIC Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret; ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum; sed ut salvetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicatur: qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei. Hoc est autem judicium; quia lux venit in mundum, et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem; erant enim eorum mala opera. Omnis enim, qui male agit, odit lucem; et non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus. Qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo sunt facta.

FERIA TERTIA POST PENTECOSTEN.

Collecta.

DEUS! qui (quasi hoc tempore) fidelis populi tui corda docuisti, Sancti Spiritus tui lumine in eos immisso; da nobis, per eundem Spiritum, in omnibus recta sapere, et in ejus sancta consolatione semper lætari, per merita Jesu Christi, Servatoris nostri, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. viii. 14.

CUM audissent Apostoli, qui erant in Ierosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum et Joannem. Qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum Sanctum. Nondum enim in quemquam eorum venerat; sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. Tunc imponebant manus super illos; et accipiebant Spiritum Sanctum.

Evangelium. S. Joan. x. 1.

AMEN, amen, dico vobis: qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΗι ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗι.

νέσθαι· Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν. Ἔτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται. Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαί δύναταί τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. γ'. ιϛ'.

ΟΥΤΩ γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται· ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΗι ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗι.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περί που τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τὸ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἷς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. η'. ιδ'.

ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον. (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.) Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ι'. α'.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Trinitatis.

ANGLICANA ET GALLICA.

TRINITY-SUNDAY.

fold, but climbeth up some other way, the same is a thief and a robber. But he that entereth in by the door is the shepherd of the sheep: to him the porter openeth; and the sheep hear his voice, and he calleth his own sheep by name, and leadeth them out. And, when he putteth forth his own sheep, he goeth before them, and the sheep follow him; for they know his voice. And a stranger will they not follow; but will flee from him; for they know not the voice of strangers. This parable spake Jesus unto them: but they understood not what things they were which he spake unto them. Then said Jesus unto them again; Verily, verily, I say unto you, I am the door of the sheep. All that ever came before me are thieves and robbers; but the sheep did not hear them. I am the door; by me if any man enter in, he shall be saved, and shall go in and out, and find pasture. The thief cometh not but for to steal, and to kill, and to destroy; I am come that they might have life, and that they might have it more abundantly.

TRINITY-SUNDAY.

The Collect.

ALMIGHTY and Everlasting God, who hast given unto us thy servants grace by the confession of a true faith to acknowledge the glory of the Eternal Trinity, and in the power of the Divine Majesty to worship the Unity; We beseech thee, that thou wouldest keep us stedfast in this faith, and evermore defend us from all adversities, who livest and reignest, one God, world without end. *Amen.*

For the Epistle. Rev. iv. 1.

AFTER this I looked, and behold, a door was opened in heaven: and the first voice which I heard was as it were of a trumpet talking with me; which said, Come up hither, and I will shew thee things which must be hereafter. And immediately I was in the Spirit; and behold, a throne was set in heaven, and one sat on the throne: and he that sat was to look upon like a jasper and a sardine stone: and there was a rainbow round about the throne, in sight like unto an emerald. And round about the throne were four and twenty seats; and upon the seats I saw four and twenty elders sitting, clothed in white raiment; and they had on their heads crowns of gold: And out of the throne proceeded lightnings, and thunderings, and voices. And there were seven lamps of fire burning before the throne, which are the seven spirits of God. And before the throne there was a sea of glass like unto crystal: and in the midst of the throne, and round about the throne, were four beasts full of eyes before and behind. And the first beast was like a lion, and the second beast like a calf, and the third beast had a face as a man, and the fourth beast was like a flying eagle. And the four beasts had each of them six wings about him; and they were full of eyes within: and they rest not day and night, saying, Holy, holy, holy, Lord God Almighty, which was, and is, and is to come. And when those beasts give glory, and honour, and thanks, to him that sat on the throne, who liveth for ever

LE DIMANCHE DE LA TRINITE.

bergerie des brebis, mais y monte par ailleurs, est un larron et un voleur. Mais celui qui entre par la porte est le berger des brebis: le portier ouvre à celui-là, et les brebis entendent sa voix; et il appelle ses propres brebis par leur nom, et les mène dehors. Et quand il a mis ses brebis dehors, il va devant elles, et les brebis le suivent, parce qu'elles connoissent sa voix; mais elles ne suivront point un étranger, au contraire elles le fuiront; parce qu'elles ne connoissent point la voix des étrangers. Jésus leur dit cette parabole: mais ils ne comprirent point ce qu'il leur disoit. Jésus donc leur dit encore: en vérité, en vérité je vous dis, que je suis la porte des brebis: tout autant qu'il en est venu avant moi sont des larrons et des voleurs: mais les brebis ne les ont point écoutés. Je suis la porte; si quelqu'un entre par moi il sera sauvé, et il entrera et sortira, et il trouvera de la pâture. Le larron ne vient que pour dérober, et pour tuer et détruire; je suis venu afin qu'elles aient la vie, et qu'elles l'aient même en abondance.

LE DIMANCHE DE LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as fait la grâce à tes serviteurs de reconnoître, par la confession d'une foi véritable, la gloire de l'éternelle Trinité, et d'adorer l'Unité dans la puissance de la Majesté Divine; nous te supplions de nous affermir dans cette foi, et de nous défendre pour jamais de toute adversité, ô toi, qui vis et qui règnes à toujours, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Pour l'Epître, Apoc. iv. 1.

APRES ces choses je regardai, et voici, une porte fut ouverte au ciel: et la première voix que j'avois ouïe comme d'une trompette, et qui parloit à moi, me dit: monte ici, et je te montrerai les choses qui doivent arriver à l'avenir. Et incontinent je fus ravi en esprit; et voici, un trône étoit posé au ciel, et quelqu'un étoit assis sur le trône: et celui qui y étoit assis, paroissoit semblable à une pierre de jaspe et de sardoine; et autour du trône paroissoit un arc-enciel, semblable à une émeraude. Et il y avoit autour du trône vingt-quatre siéges; et je vis sur les siéges vingt-quatre anciens assis, vêtus d'habillemens blancs, et ayant sur leurs têtes des couronnes d'or. Et du trône sortoient des éclairs, et des tonnerres, et des voix. Et il y avoit devant le trône sept lampes de feu ardentes, qui sont les sept esprits de Dieu. Et au-devant du trône il y avoit une mer de verre, semblable à du cristal. Et au milieu du trône, et autour du trône, quatre animaux pleins d'yeux devant et derrière. Et le premier animal étoit semblable à un lion, et le second animal semblable à un veau, et le troisième animal avoit la face comme un homme, et le quatrième animal étoit semblable à une aigle volante. Et les quatre animaux avoient chacun à part soi six ailes à l'entour; et par dedans ils étoient pleins d'yeux: et ils n'ont point de cesse ni jour ni nuit, disant; saint, saint, saint, le Seigneur Dieu tout-puissant, qui étoit, et qui est, et qui est à venir. Or quand les animaux donnoient gloire, et honneur, et action de grâces à celui qui étoit assis sur le trône, à celui

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἀλλὰ ἀναβαίνων ἄλλοθεν ἐκεῖνος εἶναι κλέπ῎ης καὶ λῃστής, ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἶναι ποιμὴν τῶν προβάτων. Αὐτοῦ ἀνοίγει ὁ θυρωρὸς ϗ τὰ πρόβατα ἀκούσι τὴν φωνήν τ῀, ϗ κατ' ὄνομα καλεῖ τὰ πρόβατά τ῀, ϗ τὰ ὁδηγεῖ ἔξω. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, πορεύεται ἔμπροσθέν των, ϗ τὸν ἀκολαθοῦσι τὰ πρόβατα, ὅτι γνωρίζουσι τὴν φωνήν τ῀. Ξένον δὲ δὲν ἀκολαθῶσιν, ἀλλὰ θέλουσι φύγειν ἀπ' αὐτοῦ ὅτι δὲν γνωρίζουσι τὴν φωνὴν τῶν ξένων. Ταύτην τὴν παροιμίαν τὸς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ δὲν ἐγνώρισαν τίνα ἦτο τὰ ὁποῖα τὸς ἐλάλει πράγματα. Ὁ Ἰησοῦς λοιπὸν τὸς εἶπε πάλιν. Ἀμὴν, ἀμὴν σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον, εἶναι κλέπται ϗ λῃσαί· τὰ πρόβατα ὅμως δὲν τὸς ἤκουσαν. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα· ἐάν τις ἔμβῃ δι' ἐμοῦ, θέλει σωθῆν, καὶ ἔμβει ϗ ἔκβῃ, ϗ εὕρει βοσκήν. Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται, εἰ μὴ διὰ 'να κλέψῃ, σκοτώσῃ, ϗ ἀπολέσῃ τὰ πρόβατα· ἐγὼ ἦλθον ὅπως ἔχωσι ζωὴν, καὶ περισσὴν εὐπορίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ϗ αἰώνιε Θεὲ, ὁ δώσας τὴν χάριν εἰς ἡμᾶς τὰς δούλας σας 'να ἀναγνωρίσωμεν διὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς ἀληθοῦς πίστεως τὴν δόξαν τῆς αἰωνίου Τριάδος ϗ 'να σεβώμεθα τὴν μονάδα εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἁγιάνι μεγαλειότητος, παρακαλοῦμέν σε 'να μᾶς διαφυλάξῃς σταθερὺς εἰς ταύτην τὴν πίστιν, ϗ 'να μᾶς λυτρώσῃς πάντα ἀπὸ κάθε δυστυχίαν, σὺ ὁ ὁποῖος ζεῖς, καὶ βασιλεύεις ἕνας μόνος Θεὸς, εἰς τὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκάλ. δ'. α'.

ΥΣΤΕΡΟΝ ἀπὸ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδὺ θύρα ἀνοιγμένη εἰς τὸν οὐρανόν· ϗ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη τὴν ὁποῖαν ἤκουσα ὡσὰν σάλπιγγα, λαλοῦσαν μετ' ἐμοῦ, λέγων· Ἀνάβα ἐδῶ, καὶ θέλω σοῦ δείξειν τὰ ὁποῖα θέλουσι συνέβειν πράγματα μετὰ ταῦτα. Καὶ παρευθὺς ἔγινον Πνεῦμα, ϗ ἰδὺ θρόνος ἦτο εἰς τὸν οὐρανὸν ϗ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθημενός τις. Καὶ ὁ καθήμενος ὁμοίαζεν εἰς τὴν ὄρασιν Πέτρας ἰασπίδος καὶ σαρδίος. Καὶ κύκλοθεν τοῦ θρόνου ἦτο τὸ οὐράνιον τόξον, καθ' ὁμοίωσιν σμαραγδίου. Καὶ κύκλοθεν τοῦ θρόνου, θρόνοι εἰκοσιτέσσαρες καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἰκοσιτέσσαρας πρεσβυτέρες καθημένους, ἀσπροφορεμένους, ϗ ἔχοντες ἐπὶ τὰς κεφαλὰς των στέμματα χρυσᾶ. Καὶ ἀπὸ τὸν θρόνον ἔκβαινον ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ· ϗ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου· αἱ ὁποῖαι εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ· ϗ ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου ὡσὰν ὑαλίνη θάλασσα καθ' ὁμοίωσιν κρυστάλλου, ϗ εἰς τὸ μέσον τοῦ θρόνου, ϗ τριγύρω του τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπρος ϗ ὀπίσω. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον καθ' ὁμοίωσιν λέοντος, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον καθ' ὁμοίωσιν μοσχαρίου, ϗ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ἀνθρώπου, ϗ τὸ τέταρτον ζῶον, καθ' ὁμοίωσιν ἀετοῦ πετωμένου. Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, τὸ καθ' ἕνα ξεχωριστὰ, εἶχον ἕξι πτερύγας τριγύρω, καὶ ἔσωθεν ἦτο γεμάτα ὀφθαλμῶν· ϗ νύκτα κὶ ἡμέραν ἀνάπαυσιν δὲν ἔχουσι, λέγοντες· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὁποῖος ἦτο, καὶ εἶναι, καὶ θέλει ἐλθειν. Καὶ ὅταν ἔδωσαν τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου, εἰς τὸν ζῶντα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἔπιπτον οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔμ-

LA DOMENICA DELLA TRINITA.

ma vi sale altronde, esso è rubatore e ladrone. Ma chi entra per la porta è pastor delle pecore. A costui apre il portinaio e le pecore ascoltano la sua voce, ed egli chiama le sue pecore per nome e le conduce fuori. E quando ha messe fuori le sue pecore, va davanti a loro, e le pecore lo seguitano, perciocchè conoscono la sua voce. Ma non seguiteranno lo straniere, anzi sene fuggiranno da lui; perciocchè non conoscono la voce degli stranieri. Questa similitudine disse loro Gesù, ma essi non riconobbero quali fossero le cose ch' egli ragionava loro. Laonde Gesù da capo disse loro: in verità, in verità, io vi dico ch' io son la porta delle pecore. Tutti quanti coloro che son venuti sono stati rubatori e ladroni; ma le pecore non gli hanno ascoltati. Io son la porta; se alcuno entra per me, sarà salvato, ed entrerà, ed uscirà, e troverà pastura. Il ladro non viene se non per rubare, ed ammazzare, e distrugger le pecore; ma io son venuto, acciocchè abbiano vita ed abbondino.

LA DOMENICA DELLA TRINITA.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, che hai fatta la grazia a noi, tuoi servitori, di riconoscere per la confessione della vera fede, la gloria della Trinità eterna, e nella potenza della maestà divina, adorare la unità, noi ti supplichiamo di mantenerci fermi in questa fede, e difonderci sempremai da ogni sorta d' avversità, che vivi e regni un sol Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Per l' Epistola. Apocal. iv. 1.

DOPPO queste cose io vidi, ed ecco, una porta era aperta nel cielo: e la prima voce che ho sentita era a guisa di tromba, parlante meco, dicendo: sali quà ed io ti mostrerò le cose che devono avvenire da ora innanzi. E subito io fui rapito in ispirito; ed ecco un trono era posto nel cielo, ed in sul trono v' era uno a sedere. E colui che sedea era nell' aspetto somigliante ad una pietra di diaspro e sarda, ed intorno al trono v' era l' arco celeste, somigliante in vista ad uno smeraldo. Ed intorno al trono v' erano ventiquattro troni, ed in su i ventiquattro troni vidi sedere i ventiquattro vecchi, vestiti di vestimenti bianchi, ed aveano in su le lor teste delle corone d' oro. E dal trono procedevano folgori, e suoni e tuoni, e v' erano sette lampane ardenti davanti al trono le quali sono i sette spiriti di Dio. E davanti al trono v' era come un mar di vetro, simile al cristallo; e quivi in mezzo ove era il trono, e d' intorno ad esso, v' erano quattro animali, pieni d' occhi davanti e dietro. E 'l primo animale, era simile ad un leone, e 'l secondo animale simile ad un vitello, e 'l terzo animale avea la faccia come un' uomo, e 'l quarto animale era simile ad una aquila volante. Ed i quattro animali aveano ciascheduno sei ale d' intorno, e dentro erano pieni d' occhi, e non restano mai nè giorno, nè notte, di dire, Santo, Santo, Santo è il Signore Iddio, l' Onnipotente che era, che è, e che ha da venire. E quando gli animali rendevano gloria, ed onore, e grazia a colui che sedeva in sul trono, a colui che vive ne' secoli de' secoli, i ventiquattro vecchi si

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Trinitatis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Sonntage Trinitatis.

und ein Mörder. Der aber zur Thür hinein gehet, der iſt ein Hirte der Schafe. Demſelbigen thut der Thürhüter auf, und die Schafe hören ſeine Stimme, und er ruft ſeine Schafe mit Namen, und führet ſie aus. Und wenn er ſeine Schafe hat ausgelaſſen, gehet er vor ihnen hin, und die Schafe folgen ihm nach, denn ſie kennen ſeine Stimme. Einem Fremden aber folgen ſie nicht nach, ſondern fliehen von ihm; denn ſie kennen der Fremden Stimme nicht. Dieſen Spruch ſagte Jeſus zu ihnen; ſie vernahmen aber nicht, was es war, das er zu ihnen ſagte. Da ſprach Jeſus wieder zu ihnen: Wahrlich, wahrlich, ich ſage euch. Ich bin die Thür zu den Schafen. Alle, die vor mir gekommen ſind, die ſind Diebe und Mörder geweſen, aber die Schafe haben ihnen nicht gehorchet. Ich bin die Thür; ſo jemand durch mich eingehet, der wird ſelig werden, und wird ein- und ausgehen, und Weide finden. Ein Dieb kommt nicht, denn daß er ſtehle, würge und umbringe. Ich bin gekommen, daß ſie das Leben und volle Gnüge haben ſollen.

Am Sonntage Trinitatis.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du uns, deinen Dienern, die Gnade verliehen haſt, durch das Bekenntniß des wahren Glaubens, die Herrlichkeit deiner ewigen Dreyeinigkeit zu erkennen, und in der Macht der göttlichen Majeſtät die Einheit anzubeten! Wir bitten dich, erhalte uns beſtändig in dieſem Glauben und behüte uns ſtets vor allem Uebel, der du, ein einiger Gott, lebt und regierſt, in alle Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. Offen. 4, 1 bis Ende.

Darnach ſahe ich, und ſiehe, eine Thür war aufgethan im Himmel; und die erſte Stimme, die ich gehöret hatte mit mir reden, als eine Poſaune, die ſprach: Steige her, ich will dir zeigen, was nach dieſem geſchehen ſoll. Und alſobald war ich im Geiſte. Und ſiehe, ein Stuhl ward geſetzt im Himmel, und auf dem Stuhle ſaß einer. Und der da ſaß, war gleich anzuſehen wie der Stein Jaſpis und Sardis, und ein Regenbogen war um den Stuhl, gleich anzuſehen wie ein Smaragd. Und um den Stuhl waren vier und zwanzig Stühle, und auf den Stühlen ſaßen vier und zwanzig Aelteſte mit weißen Kleidern angethan, und hatten auf ihren Häuptern goldene Kronen. Und von dem Stuhle giengen aus Blitze, Donner und Stimmen; und ſieben Fackeln mit Feuer brannten vor dem Stuhle, welches ſind die ſieben Geiſter Gottes. Und vor dem Stühle war ein gläſernes Meer, gleich dem Kryſtalle; und mitten im Stuhle und um den Stuhl vier Thiere, voll Augen, vornen und hinten. Und das erſte Thier war gleich einem Löwen, und das andere Thier war gleich einem Kalbe, und das dritte hatte ein Antlitz wie ein Menſch, und das vierte Thier gleich einem fliegenden Adler. Und ein jegliches der vier Thiere hatte ſechs Flügel umher, und waren inwendig voll Augen, und hatten keine Ruhe Tag und Nacht, und ſprachen: Heilig, heilig, heilig iſt Gott, der Allmächtige, der da war, und der da iſt, und der da kommt! Und da die Thiere gaben Preis, und Ehre, und Dank dem, der da auf dem Stuhle ſaß, der da lebet von Ewigkeit zu Ewigkeit, fielen die

LA DOM. DE LA TRINIDAD.

es ladron y salteador. Mas el que entra por la puerta, pastor es de las ovejas. A este abre el portero, y las ovejas oyen su voz, y á las ovejas propias llama por su nombre, y las saca. Y quando ha sacado fuera sus ovejas, vá delante de ellas: y las ovejas le siguen, porque conocen su voz. Mas al extraño no le siguen, ántes huyen de él: porque no conocen la voz de los extraños. Este proverbio les dixo Jesus. Mas ellos no entendiéron lo que les decia. Y Jesus les dixo otra vez: En verdad, en verdad os digo, que yo soy la puerta de las ovejas. Todos quantos viniéron, ladrones son y salteadores, y no los oyéron las ovejas. Yo soy la puerta. Quien por mí entráre, será salvo: y entrará, y saldrá, y hallará pastos. El ladron no viene, sino para hurtar, y para matar, y para destruir. Yo he venido para que tengan vida, y para que la tengan en mas abundancia.

LA DOMINICA DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

DIOS Omnipotente y Eterno, que por la confesion de una fe verdadera nos has dado gracia para reconocer la gloria de la Unidad en el poder de la Magestad Divina; conservanos firmes en esta fe, y defiendenos por siempre de toda adversidad; que vives y reynas, un solo Dios, por los siglos de los siglos. *Amen.*

En lugar de Epistota. Apoc. iv. 1.

DESPUES de esto miré: y ví una puerta abierta en el Cielo, y la primera voz que oí, era como de trompeta, que hablaba conmigo, diciendo: Sube acá, y te mostraré las cosas que es necesario sean hechas despues de estas. Y luego fuí en espíritu: y he aquí un trono, que estaba puesto en el Cielo, y sobre el trono estaba uno sentado. Y el que estaba sentado, era al parecer semejante á una piedra de jaspe, y de sárdia: y habia al rededor del trono un Iris, de color de esmeralda. Y al rededor del trono veinte y quatro sillas, y sobre las sillas veinte y quatro Ancianos sentados, vestidos de ropas blancas, y en sus cabezas coronas de oro: y del trono salian relámpagos, y voces, y truenos: y delante del trono siete lámparas ardiendo, que son los siete Espíritus de Dios. Y á la vista del trono habia como un mar transparente como el vidrio semejante al cristal: y en medio del trono, y al rededor del trono, quatro animales llenos de ojos delante y detras. Y el primer animal semejante á un Leon, y el segundo animal semejante á un Becerro; y el tercer animal, que tenia cara como de Hombre, y el quarto animal semejante á una Aguila volando. Y los quatro animales, cada uno dellos tenia seis alas: y al rededor, y dentro están llenos de ojos: y no cesaban dia y noche de decir: Santo, Santo, Santo, el Señor Dios omnipotente, el que era, y el que es, y el que ha de venir. Y quando aquellos animales daban gloria, y honra, y bendicion al que estaba sentado sobre el trono, que vive en los siglos de los siglos, los veinte y quatro Ancianos se postraban delante del que estaba sentado en el trono, y adoraban al que

LATINA ET GRÆCA.

DOMINICA TRINITATIS.

aliunde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Huic ostiarius aperit; et oves vocem ejus audiunt: et proprias oves vocat nominatim, et educit eas. Et, cum proprias oves emiserit, ante eas vadit: et oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Alienum autem non sequuntur: sed fugiunt ab eo; quia non noverunt vocem alienorum. Hoc proverbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen, dico vobis, quia ego sum ostium ovium. Omnes, quotquot venerunt, fures sunt, et latrones: et non audierunt eos oves. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, salvabitur: et ingredietur, et egredietur, et pascua inveniet. Fur non venit, nisi ut furetur, et mactet, et perdat. Ego veni, ut vitam habeant, et abundantius habeant.

DOMINICA TRINITATIS.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui nobis famulis tuis gratiam largitus es, ut, veræ fidei confessione, Trinitatis æternæ gloriam agnoscerem, et in divinæ Majestatis potentia Unitatem veneraremur; quæsumus, ut, in ejusdem fidei firmitate tuo beneficio permanentes, ab omnibus adversis nos immunes semper præstare velis, qui vivis et regnas, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Pro Epistola. Apocal. iv. 1.

POST hæc vidi; et ecce ostium apertum in cœlo. Et vox prima, quam audivi, tanquam tubæ loquentis mecum, dicens, Ascende huc; et ostendam tibi, quæ oportet fieri post hæc. Et statim fui in spiritu: et, ecce, sedes erat posita in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedebat, similis erat aspectui lapidis jaspidis et sardinis. Et iris erat in circuitu sedis, similis visioni smaragdinæ. Et, in circuitu sedis, sedilia viginti quatuor: et, super thronos, viginti quatuor seniores sedentes, circumamicti vestimentis albis; et in capitibus eorum coronæ aureæ. Et de throno procedebant fulgura, et voces, et tonitrua: et septem lampades ardentes ante thronum, quæ sunt septem spiritus Dei. Et in conspectu sedis, tanquam mare vitreum, simile crystallo; et in medio sedis, et, in circuitu sedis, quatuor animalia plena oculis ante et retro. Et animal primum, simile leoni; et secundum animal, simile vitulo; et tertium animal, habens faciem quasi hominis; et quartum animal, simile aquilæ volanti. Et quatuor animalia, singula eorum habebant alas senas: et in circuitu et intus plena sunt oculis; et requiem non habebant die ac nocte, dicentia, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui erat, qui est, et qui venturus est. Et, cum darent illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super thronum, viventi

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἡμῖν τοῖς δούλοις σου χαρισάμενος, ἐν τῇ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ὁμολογίᾳ τὴν τῆς αἰωνίου Τριάδος δόξαν ἐπιγινώσκειν, καὶ ἐν τῇ τῆς μεγαλειότητος δυνάμει τὴν μονάδα σέβεσθαι· Δεόμεθά σου, ἵνα ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς πίστεως ταύτης ἡμᾶς διαφυλάξῃς, καὶ ἀπὸ πασῶν ἀναγκῶν ῥύσασθαι ἀξιώσῃς, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις, εἷς Θεὸς, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκαλ. δ'. α'.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος. Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. Καὶ τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῷον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῷον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῷον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ. Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE FIRST SUN. AFTER TRINITY.

and ever, the four and twenty elders fall down before him that sat on the throne, and worship him that liveth for ever and ever, and cast their crowns before the throne, saying, Thou art worthy, O Lord, to receive glory, and honour, and power; for thou hast created all things, and for thy pleasure they are and were created.

The Gospel. St. John iii. 1.

THERE was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews: the same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God; for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him. Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the Kingdom of God. Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? can he enter the second time into his mother's womb, and be born? Jesus answered, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born of water, and of the Spirit, he cannot enter into the Kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit. Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again. The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth; so is every one that is born of the Spirit. Nicodemus answered and said unto him, How can these things be? Jesus answered and said unto him, Art thou a master of Israel, and knowest not these things? Verily, verily I say unto thee, We speak that we do know, and testify that we have seen; and ye receive not our witness. If I have told you earthly things, and ye believe not; how shall ye believe, if I tell you of heavenly things? And no man hath ascended up to heaven, but he that came down from heaven, even the Son of man, who is in heaven. And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, even so must the Son of man be lifted up: that whosoever believeth in him should not perish, but have eternal life.

LE PREM. D. APRES LA TRINITE.

qui est vivant aux siècles des siècles, les vingt-quatre anciens se prosternoient devant celui qui étoit assis sur le trône, et adoroient celui qui est vivant aux siècles des siècles; et ils jetoient leurs couronnes devant le trône, en disant: Seigneur, tu es digne de recevoir gloire, et honneur, et puissance; car tu as créé toutes choses, et à ta volonté elles sont, et elles ont été créées.

L'Evangile, St. Jean, iii. 1.

IL y avoit un homme d'entre les pharisiens, nommé Nicodème, qui étoit un des principaux d'entre les Juifs, lequel vint de nuit à Jésus, et lui dit: maître, nous savons que tu es un docteur venu de Dieu; car personne ne peut faire ces signes que tu fais, si Dieu n'est avec lui. Jésus répondit, et lui dit: en vérité, en vérité je te dis, si quelqu'un n'est né de nouveau, il ne peut point voir le royaume de Dieu. Nicodème lui dit: comment peut naître un homme quand il est vieux? peut-il encore entrer dans le sein de sa mère, et naître? Jésus répondit: en vérité, en vérité je te dis, si quelqu'un n'est né d'eau et d'esprit, il ne peut point entrer dans le royaume de Dieu. Ce qui est né de la chair, est chair: et ce qui est né de l'esprit, est esprit. Ne t'étonne pas de ce que je t'ai dit, il vous faut être nés de nouveau. Le vent souffle où il veut et tu en entends le son; mais tu ne sais d'où il vient, ni où il va: il en est ainsi de tout homme qui est né de l'esprit. Nicodème répondit, et lui dit: comment se peuvent faire ces choses? Jésus répondit, et lui dit: tu es docteur d'Israël, et tu ne connois point ces choses? En vérité, en vérité je te dis, que ce que nous savons, nous le disons, et ce que nous avons vu, nous le témoignons; mais vous ne recevez point notre témoignage. Si je vous ai dit des choses terrestres, et vous ne les croyez point, comment croirez-vous si je vous dis des choses célestes? Car personne n'est monté au ciel, sinon celui qui est descendu du ciel, savoir, le Fils de l'homme qui est au ciel. Or, comme Moyse éleva le serpent au désert, ainsi il faut que le Fils de l'homme soit élevé; afin que quiconque croit en lui ne périsse point, mais qu'il ait la vie éternelle.

THE FIRST SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, the strength of all them that put their trust in thee, mercifully accept our prayers; and because through the weakness of our mortal nature we can do no good thing without thee, grant us the help of thy grace, that in keeping of thy commandments we may please thee, both in will and deed; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John iv. 7.

BELOVED, let us love one another: for love is of God, and every one that loveth is born of God, and knoweth God. He that loveth not knoweth not God; for God is love. In this was manifested the love of

LE PREMIER DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui es la force de tous ceux qui mettent leur confiance en toi, exauce nos prières par ta miséricorde; et puisqu'à cause de la foiblesse de notre nature nous ne saurions faire aucun bien sans toi, accorde-nous le secours de ta grâce, afin qu'observant tes saints commandemens nous te soyons agréables dans nos pensées et dans nos actions, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Jean, iv. 7.

BIEN-AIMES, aimons-nous l'un l'autre; car la charité est de Dieu: et quiconque aime, est né de Dieu, et connoît Dieu. Celui qui n'aime point, n'a point connu Dieu; car Dieu est charité. En ceci est manifestée la charité de Dieu envers nous,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

προσθεν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἐπροσκύνουν τὸν ζῶντα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔρριπτον τοὺς στεφάνους των ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἄξιος εἶσαι, Κύριε, 'να λάβῃς τὴν δόξαν, καὶ τὴν τιμὴν, ϗ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου, εἶναι, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. γ'. α'.

Ἦτο δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, λεγόμενος Νικόδημος, ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα καὶ τῦ εἶπε· Ῥαββὶ, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθας διδάσκαλος· διότι ταῦτα τὰ ὁποῖα σὺ κάμνεις σημεῖα, οὐδεὶς δύναται 'να τὰ κάμῃ ἐὰν δὲν ἦναι ὁ Θεος μὲ αὐτόν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ϗ τοῦ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν σοὶ λέγω, ἐὰν τις μὴ γεννηθῇ ἀπ' ἄνωθεν, δὲν δύναται 'να ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος 'να γεννηθῇ ἀφ' οὗ γηράσῃ; μήπως δύναται 'να ἐμβῇ δεύτερον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του, καὶ 'να γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, Ἀμὴν σοῦ λέγω, ἐὰν τις μὴ γεννηθῇ ἀπὸ νερὸ καὶ πνεῦμα, δὲν δύναται 'να ἐμβῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεννημένον ἀπὸ τὴν σάρκα εἶναι σάρκα· καὶ τὸ γεννημένον ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα. Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι σῦ εἶπον· ὅτι πρέπει 'να γεννηθῆτε ἀπ' ἄνωθεν. Ὁ ἄνεμος φυσᾶ ὅπου θέλει, καὶ τὴν φωνὴν του ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως εἶναι κάθε γεννημένος ἀπὸ τοῦ πνεύματος. Ἀπεκρίθη ὁ Νικόδημος καὶ τοῦ εἶπε· Πῶς δύναται 'να γένουν ταῦτα; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ δὲν γινώσκεις ταῦτα; Ἀμὴν, ἀμὴν σοῦ λέγω, ὅτι λαλοῦμεν ὅ,τι γνωρίζομεν, ϗ μαρτυροῦμεν ὅ,τι εἴδομεν, σεῖς ὅμως δὲν λαμβάνετε τὴν μαρτυρίαν μας. Ἐὰν σᾶς εἶπον τὰ ἐπίγεια, καὶ δὲν πιστεύετε· Πῶς ἐὰν σᾶς εἴπω τὰ ἐπουράνια θέλετε πιστεύσειν; Καὶ κανένας ἀνέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁποῦ εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ καθὼς ὁ Μωυσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν εἰς τὴν ἔρημον, οὕτω πρέπει 'να ὑψωθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ χαθῇ, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ὦ ΘΕΕ, ὁ ὁποῖος εἶσαι ἡ δύναμις πάντων τῶν ἐλπιζόντων εἰς ἐσὲ, καταδέξου τὰς παρακαλέσεις μας· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς θνητῆς φύσεώς μας δὲν δυνάμεθα 'να κάμωμεν τὸ παραμικρὸν πρᾶγμα χωρὶς ἐσέ δός μας τὴν βοήθειαν τῆς χάριτός σου ὅπως φυλάττοντες τὰς ἐντολάς σου, σῦ ἀρέσωσι τὰ διανοήματά μας καὶ τὰ ἔργα μας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. δ'. ζ'.

Ἀγαπητοὶ, ἂς ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ κάθε ἀγαπῶν, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν Θεὸν γνωρίζει· ὁ μὴ ἀγαπῶν δὲν γνωρίζει τὸν Θεὸν, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τῦ Θεῦ εἰς ἡμᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς ἔστειλεν

LA PRIMA DOM. DOPO LA TRIN.

gittavano giù davanti a colui che sedeva in sul trono, ed adoravano colui che vive ne' secoli de' secoli: e gittavano le lor corone davanti al trono: dicendo, degno sei, o Signore, ed Iddio nostro, o Santo, di ricever la gloria, l' onore, e la potenza: perciochè tu hai create tutte le cose: e per la tua volontà sono, e sono state create.

L' Evangelo. S. Giovan. iii. 1.

OR v' era un uomo, d' infrà i Farisei, il cui nome era Nicodemo, rettor de' Giudei. Costui venne a Gesù di notte, e gli disse, Maestro, noi sappiamo che tu sei un dottore venuto da Dio: conciosiacosachè niuno possa fare i segni che tu fai, se Iddio non è con lui. Gesù rispose, e gli disse, In verità, in verità io ti dico, che, se alcuno non è nato di nuovo, non può vedere il Regno di Dio. Nicodemo gli disse, Come può un uomo, essendo vecchio, nascere? può egli entrare una seconda volta nel corpo di sua madre, e nascere? Gesù rispose, In verità, in verità io ti dico, che, se alcuno non è nato d' acqua, e di Spirito, non può entrar nel Regno di Dio. Ciò ch' è nato della carne è carne: ma ciò ch' è nato dello Spirito è Spirito. Non maravigliarti ch' io t' ho detto che vi convien nascer di nuovo. Il vento soffia ove egli vuole, e tu odi il suo suono, ma non sai onde egli viene, nè ove egli va: così è chiunque è nato dello Spirito. Nicodemo rispose, e gli disse, Come possono farsi queste cose? Gesù rispose, e gli disse, Tu sei il dottore d' Israel, e non sai queste cose? In verità, in verità io ti dico, che noi parliamo ciò che sappiamo, testimoniamo ciò c' abbiamo veduto: ma voi non ricevete la nostra testimonianza. Se io v' ho dette le cose terrene, e non credete; come crederete, se io vi dico le cose celesti? Or niuno è salito in cielo, se non colui ch' è disceso dal cielo: cioè, il Figliuol dell' uomo, che è nel cielo. E, come Moisè alzò il serpente nel diserto, così conviene che 'l Figliuol dell' uomo sia innalzato. Acciochè chiunque crede in lui non perisca, ma abbia vita eterna.

LA PRIMA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O DIO, che sei la fortezza di tutti quelli che si confidano in te, sianti grate le nostre orazioni; e perchè, per cagione della nostra natura mortale, non possiamo nulla senza te, dacci l' assistenza della tua grazia, acciocchè, osservando i tuoi comandamenti, ti compiacciamo non solo di volontà, ma eziandio nelle nostre opere per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. S. Giovan. iv. 7.

DILETTI, amiamo gli uni gli altri: perciochè la carità è da Dio; e chiunque ama è nato da Dio, e conosce Iddio. Chi non ama non ha conosciuto Iddio: conciosiacosach' Iddio sia carità. In questo s' è manifestata la carità di Dio inverso noi, ch' Iddio ha mandato il suo unigenito nel mondo, acciochè per lui viviamo. In questo è la carità, non che noi abbiamo amato

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am erſten Sonntage nach Trinitatis.

vier und zwanzig Aelteſten vor den, der auf dem Stuhle ſaß, und beteten an den, der da lebet von Ewigkeit zu Ewigkeit, und warfen ihre Kronen vor den Stuhl, und ſprachen: Herr, du biſt würdig zu nehmen Preis, und Ehre, und Kraft, denn du haſt alle Dinge geſchaffen, und durch deinen Willen haben ſie das Weſen, und ſind geſchaffen.

Das Evangelium. Joh. 3, 1—15.

Es war aber ein Menſch unter den Phariſaern, mit Namen Nicodemus, ein Oberſter unter den Juden, der kam zu Jeſu bey der Nacht, und ſprach zu ihm: Meiſter, wir wiſſen, daß du biſt ein Lehrer von Gott gekommen, denn niemand kann die Zeichen thun, die du thuſt, es ſey denn Gott mit ihm. Jeſus antwortete, und ſprach zu ihm: Wahrlich, wahrlich, ich ſage dir: Es ſey denn, daß jemand von neuem geboren werde, kann er das Reich Gottes nicht ſehen. Nicodemus ſpricht zu ihm: Wie kann ein Menſch geboren werden, wenn er alt iſt? Kann er auch wiederum in ſeiner Mutter Leib gehen, und geboren werden? Jeſus antwortete: Wahrlich, wahrlich, ich ſage dir: Es ſey denn, daß jemand geboren werde aus dem Waſſer und Geiſte, ſo kann er nicht in das Reich Gottes kommen. Was vom Fleiſch geboren wird, das iſt Fleiſch; und was vom Geiſt geboren wird, das iſt Geiſt. Laß dichs nicht wundern, daß ich dir geſagt habe: Ihr müſſet von neuem geboren werden. Der Wind bläſet, wo er will, und du höreſt ſein Sauſen wohl; aber du weißt nicht, von wannen er kommt, und wohin er fährt. Alſo iſt ein jeglicher, der aus dem Geiſte geboren iſt. Nicodemus antwortete, und ſprach zu ihm: Wie mag ſolches zugehen? Jeſus antwortete, und ſprach zu ihm: Biſt du ein Meiſter in Iſrael, und weißt das nicht? Wahrlich, wahrlich, ich ſage dir: Wir reden, das wir wiſſen, und zeugen, das wir geſehen haben, und ihr nehmet unſer Zeugniß nicht an. Glaubet ihr nicht, wenn ich euch von irdiſchen Dingen ſage, wie würdet ihr glauben, wenn ich euch von himmliſchen Dingen ſagen würde? Und niemand fährt gen Himmel, denn der vom Himmel hernieder gekommen iſt, nämlich des Menſchen Sohn, der im Himmel iſt. Und wie Moſes in der Wüſte eine Schlange erhöhet hat, alſo muß des Menſchen Sohn erhöhet werden, auf daß alle, die an ihn glauben, nicht verloren werden, ſondern das ewige Leben haben.

Am erſten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Gott, der du die Stärke aller de= rer biſt, die ihr Vertrauen auf dich ſetzen! Vernimm gnädig unſer Gebet, und da wir, wegen der Schwachheit unſerer ſterblichen Natur, ohne dich nichts Gutes zu thun vermögen, ſo verleihe uns den Beiſtand deiner Gnade, daß wir deine Gebote halten, um ſowohl mit unſern Gedanken, wie mit unſern Werken dir wohlzugefallen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Joh. 4, 7 bis Ende.

Ihr Lieben, laſſet uns unter einander lieb haben; denn die Liebe iſt von Gott, und wer lieb hat, der iſt von Gott geboren und kennet Gott. Wer nicht lieb hat, der kennet Gott nicht; denn Gott iſt die Liebe. Daran iſt erſchienen die Liebe Gottes gegen uns, daß Gott ſeinen eingebornen

LA PRIM. DOM. DES. DE LA TRINI.

vive en los siglos de los siglos, y echaban sus coronas delante del trono, diciendo: digno eres Señor Dios nuestro, de recibir gloria, y honra, y virtud: porque tú has criado todas las cosas, y por tu voluntad eran, y fuéron criadas.

El Evangelio. S. Juan iii. 1.

Y HABIA un hombre de los Phariséos, llamado Nicodemo, Príncipe de los Judíos. Este vino á Jesus de noche, y le dixo: Rabbi, sabemos, que eres Maestro venido de Dios: porque ninguno puede hacer estos milagros, que tú haces, si Dios no estuviere con él. Jesus respondió, y le dixo: En verdad, en verdad te digo, que no puede ver el reyno de Dios, sino aquel que renaciere de nuevo. Nicodemo le dixo: Cómo puede un hombre nacer, siendo viejo? ¿por ventura puede volver al vientre de su madre, y nacer otra vez? Jesus respondió: En verdad te digo, que no puede entrar en el reyno de Dios, sino aquel que fuere renacido de agua y de Espíritu Santo. Lo que es nacido de carne, carne es: y lo que es nacido de espíritu, espíritu es. No te maravilles, porque te dixe: os es necesario nacer otra vez. El Espíritu donde quiere sopla: y oyes su voz, mas no sabes de dónde viene, ni á dónde va: así es todo aquel que es nacido de espíritu. Respondió Nicodemo, y le dixo: ¿Cómo puede hacerse esto? Respondió Jesus, y le dixo; ¿Tú eres Maestro en Israél, y esto ignoras? En verdad, en verdad te digo, que lo que sabemos, éso hablamos; y lo que hemos visto, atestiguamos, y no recibis nuestro testimonio. Si os he dicho cosas terrenas, y no las creeis: ¿cómo creeréis, si os dixere las celestiales? Y ninguno subió al Cielo, sino el que descendió del Cielo, el Hijo del hombre, que está en el Cielo. Y como Moisés levantó la serpiente en el desierto; así tambien es necesario, que sea levantado el Hijo del hombre: para que todo aquel, que cree en él, no perezca, sino que tenga vida eterna.

LA PRIMERA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, que eres la fortaleza de quantos ponen su esperanza en tí, escucha misericordioso nuestro ruego; y puesto que á causa de la fragilidad de nuestra naturaleza nada podemos sin tí, concedenos el auxílio de tu gracia para que guardando tus mandamientos podamos agradarte tanto de corazon como de obra; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 S. Juan iv. 7.

CARISIMOS, amémonos los unos á los otros: porque la caridad procede de Dios: Y todo aquel que ama, de Dios es nacido, y conoce á Dios. El que no ama, no conoce á Dios: porque Dios es caridad. En esto se demostró la caridad de Dios hácia

LATINA ET GRÆCA.

DOM. PRIMA POST TRINITATEM.

in sæcula sæculorum, procidebant viginti quatuor seniores ante sedentem in throno; et adorabant viventem in sæcula sæculorum: et mittebant coronas suas ante thronum, dicentes: Dignus es, Domine, Deus noster, accipere gloriam, et honorem, et virtutem; quia tu creasti omnia; et propter voluntatem tuam erant et creata sunt.

Evangelium. S. Joan. iii. 1.

ERAT homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister. Nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? Numquid potest in ventrem matris suæ iterum introire, et renasci? Respondit Jesus: Amen, amen, dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spiritu, spiritus est. Non mireris, quia dixi tibi: Oportet vos nasci denuo. Spiritus, ubi vult, spirat; et vocem ejus audis; sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu. Respondit Nicodemus, et dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri? Respondit Jesus, et dixit ei: Tu es magister in Israel, et hæc ignoras? Amen, amen, dico tibi, quia, quod scimus, loquimur; et, quod vidimus, testamur; et testimonium nostrum non accipitis. Si terrena dixi vobis, et non creditis; quomodo, si dixero vobis cœlestia, credetis? Et nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendit de cœlo, Filius hominis, qui est in cœlo. Et, sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis; ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

DOMINICA PRIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

DEUS, omnium in te confidentium fortitudo! precibus nostris propitius adesto: et, quia sine te nihil boni præstare potest humana infirmitas, gratiæ tuæ auxilium nobis largire, ut, in exsequendis mandatis tuis, et voluntate et factis tibi accepti simus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 S. Joan. iv. 7.

CARISSIMI! diligamus nos invicem; quia caritas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, et cognoscit Deum. Qui non diligit, non novit Deum, quoniam Deus caritas est, In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum uni-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

αἰώνων, Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, ϗ προσκυνοῦσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες· Ἄξιος εἶ, Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, ϗ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. γ'. α'.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος. Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, ϗ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ πάντων τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων ἰσχὺς ὤν, εὐσπλάγχνως τὰς ἱκετηρίας ἡμῶν πρόσδεξαι, ϗ ἐπειδὴ ἄνευ σοῦ ἡ τῆς ἡμετέρας θνητῆς φύσεως ἀσθένεια οὐχ διά τ' ἐστιν, οὐδοτιοῦν ἀγαθὸν ἀπεργάσασθαι, παράσχου ἡμῖν τὴν τῆς χάριτος σου βοήθειαν, ὅπως τῷ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου νοῒ καὶ ἔργῳ σοι ἀρέσκωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. δ'. ζ'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, ϗ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE FIRST SUN. AFTER TRINITY.

God towards us, because that God sent his only-begotten Son into the world, that we might live through him. Herein is love, not that we loved God, but that he loved us, and sent his Son to be the propitiation for our sins. Beloved, if God so loved us, we ought also to love one another. No man hath seen God at any time. If we love one another, God dwelleth in us, and his love is perfected in us. Hereby know we that we dwell in him, and he in us; because he hath given us of his Spirit. And we have seen, and do testify, that the Father sent the Son to be the Saviour of the world. Whosoever shall confess that Jesus is the Son of God, God dwelleth in him, and he in God. And we have known and believed the love that God hath to us. God is love; and he that dwelleth in love dwelleth in God, and God in him. Herein is our love made perfect, that we may have boldness in the day of judgement; because as he is, so are we in this world. There is no fear in love; but perfect love casteth out fear; because fear hath torment: He that feareth is not made perfect in love. We love him, because he first loved us. If a man say, I love God, and hateth his brother, he is a liar: for he that loveth not his brother, whom he hath seen, how can he love God, whom he hath not seen? And this commandment have we from him, That he who loveth God love his brother also.

The Gospel. St. Luke xvi. 19.

THERE was a certain rich man, which was clothed in purple, and fine linen, and fared sumptuously every day. And there was a certain beggar named Lazarus, which was laid at his gate full of sores, and desiring to be fed with the crumbs, which fell from the rich man's table: moreover, the dogs came and licked his sores. And it came to pass, that the beggar died, and was carried by the angels into Abraham's bosom. The rich man also died, and was buried: and in hell he lifted up his eyes being in torments, and seeth Abraham afar off, and Lazarus in his bosom. And he cried and said, Father Abraham, have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue; for I am tormented in this flame. But Abraham said, Son, remember that thou in thy life-time receivedst thy good things, and likewise Lazarus evil things; but now he is comforted, and thou art tormented. And beside all this, between us and you there is a great gulf fixed: so that they who would pass from hence to you cannot; neither can they pass to us, that would come from thence. Then he said, I pray thee therefore, father, that thou wouldest send him to my father's house: for I have five brethren; that he may testify unto them, lest they also come into this place of torment. Abraham saith unto him, They have Moses and the prophets; let them hear them. And he said, Nay, father Abraham; but if one went unto them from the dead, they will repent. And he said unto him, If

LE PREM. D. APRES LA TRINITE.

que Dieu a envoyé son Fils unique au monde, afin que nous vivions par lui. En ceci est la charité, non que nous ayons aimé Dieu, mais en ce que lui nous a aimés, et qu'il a envoyé son Fils pour être la propitiation pour nos péchés. Mes bien-aimés, si Dieu nous a ainsi aimés, nous devons aussi nous aimer l'un l'autre. Personne n'a jamais vu Dieu. Si nous nous aimons l'un l'autre, Dieu demeure en nous, et sa charité est accomplie en nous. A ceci nous connoissons que nous demeurons en lui, et lui en nous, qu'il nous a donné de son Esprit. Et nous l'avons vu, et nous témoignons que le Père a envoyé le Fils pour être le Sauveur du monde. Quiconque confessera que Jésus est le Fils de Dieu, Dieu demeure en lui, et lui en Dieu. Et nous avons connu et cru la charité que Dieu a pour nous. Dieu est charité; et celui qui demeure en la charité, demeure en Dieu, et Dieu en lui. En ceci est accomplie la charité envers nous, afin que nous ayons assurance pour le jour du jugement, que tel qu'il est, nous sommes tels en ce monde. Il n'y a point de peur dans la charité, mais la parfaite charité chasse dehors la peur; car la peur apporte de la peine: or celui qui a peur, n'est pas accompli dans la charité. Nous l'aimons parce qu'il nous a aimés le premier. Si quelqu'un dit: j'aime Dieu, et cependant il hait son frère, il est menteur: car comment celui qui n'aime point son frère lequel il voit, peut-il aimer Dieu, lequel il ne voit point? Et nous avons ce commandement de sa part, que celui qui aime Dieu, aime aussi son frère.

L'Evangile, St. Luc, xvi. 19.

IL y avoit un homme riche, qui se vêtoit de pourpre et de fin lin, et qui tous les jours se traitoit bien et magnifiquement. Il y avoit aussi un pauvre, nommé Lazare, couché à la porte du riche, et tout plein d'ulcères, et qui désiroit d'être rassasié des miettes qui tomboient de la table du riche: et même les chiens venoient et lui léchoient ses ulcères. Et il arriva, que le pauvre mourut, et fut porté par les anges au sein d'Abraham: le riche mourut aussi, et fut enseveli. Et étant en enfer, et élevant ses yeux, comme il étoit dans les tourmens, il vit de loin Abraham, et Lazare dans son sein. Et s'écriant, il dit: père Abraham, aie pitié de moi, et envoie Lazare, qui, mouillant dans l'eau le bout de son doigt, vienne rafraîchir ma langue; car je suis grièvement tourmenté dans cette flamme. Et Abraham répondit: mon fils, souviens-toi que tu as reçu tes biens en ta vie, et que Lazare y a eu ses maux: mais il est maintenant consolé, et tu es grièvement tourmenté. Et outre tout cela, il y a un grand abîme entre nous et vous; tellement que ceux qui veulent passer d'ici vers vous, ne le peuvent, ni delà passer ici. Et il dit: je te prie donc, père, de l'envoyer en la maison de mon père: car j'ai cinq frères; afin qu'il leur rende témoignage de l'état où je suis, de peur qu'eux aussi ne viennent dans ce lieu de tourment. Abraham lui répondit: ils ont Moyse et les prophètes; qu'ils les écoutent. Mais il dit: non, père Abraham; mais si quelqu'un des morts va vers eux, ils se repentiront. Et Abraham lui dit: s'ils n'écoutent point Moyse

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

εἰς τὸν κόσμον τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Εἰς τοῦτο εἶναι ἡ ἀγάπη, ὄχι ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἔστειλε τὸν υἱόν του διὰ 'να καθαρίσῃ τὰς ἁμαρτίας μας. Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ὁ Θεὸς μᾶς ἠγάπησεν οὕτως καὶ ἡμεῖς πρέπει 'να ἀγαπήσωμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Κἄνεὶς ποτὲ δὲν εἶδε τ' Θεόν. Ἐὰν ἀγαπήσωμεν ὁ ἕνας τ' ἄλλον ὁ Θεὸς μένει εἰς ἡμᾶς, ᾧ ἡ ἀγάπη τʁ εἶναι τελειωμένη εἰς ἡμᾶς. Εἰς τʁτο γνωρίζομεν ὅτι μένομεν εἰς αὐτὸν, ᾧ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς, διότι μᾶς ἐχάρισεν ἀπὸ τὸ πνεῦμά τʁ. Καὶ ἡμεῖς εἴδομεν, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ πατέρας ἔστειλε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμυ. Ὅποιος θέλει ὁμολογήσειν, ὅτι ὁ Ἰησῆς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν καὶ ἐπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ Θεὸς εἰς ἡμᾶς· ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, ᾧ ὁ μένων εἰς τὴν ἀγάπην, μένει εἰς τὸν Θεὸν, ᾧ ὁ Θεὸς εἰς αὐτόν. Εἰς τοῦτο τελειώνεται ἡ ἀγάπη μὲ μᾶς, ἵνα ἐλπίσωμεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνος εἶναι οὕτως καὶ ἡμεῖς εἴμεθα εἰς τοῦτον τὸν κόσμον. Φόβος δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἡ τέλεια ἀγάπη διώχνει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος ἔχει κόλασιν· καὶ ὁ φοβούμενος δὲν τελειώνεται εἰς τὴν ἀγάπην. Ἡμεῖς τὸν ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος μᾶς ἠγάπησεν. Ἐάν τις εἴπῃ. Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ μισῇ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι ψεύστης, ἐπειδὴ, ὅστις δὲν ἀγαπᾷ τὸν ὁποῖον εἶδεν ἀδελφόν του, πῶς δύναται 'να ἀγαπήσῃ τὸν ὁποῖον δὲν εἶδε Θεόν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν τὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφόν του.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. ιθ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἦτο πλούσιος, καὶ ἐνδύνετο μὲ πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Ἦτο δὲ καί τις πτωχὸς ὀνομαζόμενος Λάζαρος ῥειμμένος πρὸς τὴν θύραν τοῦ πλουσίου, ἠλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν 'να χορτάσῃ ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· καὶ οἱ σκύλοι ἤρχοντο καὶ ἔγλυφον τὰ ἕλκη του. Ἔτυχε λοιπὸν καὶ ὁ πτωχὸς ἀπέθανε, καὶ οἱ Ἄγγελοι τὸν ἔφεραν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ εὑρισκομένος εἰς τὰ βάσανα μέσα εἰς τὸν ᾅδην σηκώσας τοὺς ὀφθαλμούς του, βλέπει τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ τὸν Λάζαρον εἰς τὸν κόλπον του. Καὶ αὐτὸς φωνάξας εἶπε· Πατέρα Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον τὸν Λάζαρον, 'να βυτίσῃ τὸ ἄκρον τʁ δακτύλυ του εἰς τὸ νερὸν, καὶ δροσίσῃ τὴν γλῶσσάν μου. Ὅτι βασανίζομαι εἰς ταύτην τὴν φλόγαν. Εἶπε δὲ ὁ Ἀβραάμ· Τέκνον, ἐνθυμήσου ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου εἰς τὴν ζωήν σʁ, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· ἀλλὰ τῶρα αὐτὸς θεραπεύεται σὺ δὲ βασανίζεσαι. Καὶ πλέον ἀπ' αὐτά, ἀνάμεσα ἡμᾶς καὶ σᾶς εἶναι μεγάλον χάσμα, ὅπως οἱ θέλοντες ἀπ' ἐδῶ 'να ἀπεράσωσιν αὐτοῦ μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν δύνωνται 'να διαπεράσωσι πρὸς ἡμᾶς. Εἶπε δὲ αὐτός. Ἐρωτῶ σε λοιπὸν, πατέρα, 'να τὸν πέμψῃς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μʁ· ἐπειδὴ ἔχω πέντε ἀδελφούς· ὅπως τοὺς διαμαρτυρηθῇ, διὰ 'να μὴ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Τοῦ λέγει ὁ Ἀβραάμ· Ἔχουσι τὸν Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἂς ἀκούσωσιν αὐτούς. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὄχι, Πατέρα Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ τῶν ἀποθαμένων

LA PRIMA DOM. DOPO LA TRIN.

Iddio, ma ch' egli ha amati noi, ed ha mandato il suo Figliuolo, per esser purgamento de' nostri peccati. Diletti, se Iddio ci ha così amati, ancora noi dobbiamo amar gli uni gli altri. Niuno vide giammai Iddio: se noi amiamo gli uni gli altri, Iddio dimora in noi, e la sua carità è compiuta in noi. Per questo conosciamo che dimoriamo in lui, ed egli in noi, perciochè egli ci ha donato del suo Spirito. E noi siamo stati spettatori, e testimoniamo che 'l Padre ha mandato il Figliuolo, per esser Salvator del mondo. Chi avrà confessato che Gesù è il Figliuol di Dio, Iddio dimora in lui, ed egli in Dio. E noi abbiam conosciuta, e creduta la carità ch' Iddio ha inverso noi: Iddio è carità; chi dimora nella carità dimora in Dio, ed Iddio dimora in lui. In questo è compiuta la carità inverso noi, acciochè abbiamo confidanza nel giorno del giudicio che, quale egli è, tali siamo ancora noi in questo mondo. Paura non è nella carità: anzi la compiuta carità caccia fuori la paura: conciosiacosachè la paura abbia pena: e chi teme non è compiuto nella carità. Noi l' amiamo, perciochè egli ci ha amati il primo. Se alcuno dice, Io amo Iddio, ed odia il suo fratello, è bugiardo: perciochè, chi non ama il suo fratello, ch' egli ha veduto, come può amare Iddio, ch' egli non ha veduto? E questo comandamento abbiam da lui, che chi ama Iddio, ami ancora il suo fratello.

L' Evangelo. S. Luc. xvi. 19.

V' ERA un uomo ricco, il qual si vestiva di porpora, e di bisso: ed ogni giorno godeva splendidamente. V' era altresì un mendico, chiamato Lazaro, il quale giaceva alla porta d' esso, pieno d' ulceri. E disiderava saziarsi delle miche che cadevano della tavola del ricco: anzi ancora i cani venivano, e leccavano le sue ulceri. Or avvenne che 'l mendico morì e fu portato dagli Angeli nel seno d' Abraham: 'l ricco morì anch' egli, e fu seppellito. Ed essendo ne' tormenti nell' inferno, alzò gli occhi, e vide da lungi Abraham, e Lazaro nel seno d' esso. Ed egli, gridando, disse, Padre Abraham, abbi pietà di me, e manda Lazaro, acciochè intinga la punta del dito nell' acqua, e mi rinfreschi la lingua: perciochè io son tormentato in questa fiamma. Ma Abraham disse, Figliuolo, ricordati che tu hai ricevuti i tuoi beni in vita tua, e Lazaro altresì i mali: ma ora egli è consolato, e tu sei tormentato. Ed oltr' a tutto ciò, fra noi e voi è posta una gran voraggine: talchè coloro che vorrebbero di quì passare a voi non possono: parimente coloro che son di là non passano a noi. Ed egli disse, Ti prego adunque, o Padre, che tu lo mandi in casa di mio padre. Perciocchè io ho cinque fratelli: acciochè testifichi loro: che tal ora anch' essi non vengano in questo luogo di tormento. Abraham gli disse, hanno Moisè, ed i profeti: ascoltin quelli. Ed egli disse, No, Padre Abraham: ma, se alcun de' morti va a loro, si ravvedranno.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Am erſten Sonntage nach Trinitatis.

Sohn geſandt hat in die Welt, daß wir durch ihn leben ſollen. Darinnen ſtehet die Liebe: nicht, daß wir Gott geliebet haben, ſondern daß er uns geliebet hat, und geſandt ſeinen Sohn zur Verſöhnung für unſere Sünden. Ihr Lieben, hat uns Gott alſo geliebet; ſo ſollen wir uns auch unter einander lieben. Niemand hat Gott jemals geſehen. So wir uns unter einander lieben, ſo bleibet Gott in uns, und ſeine Liebe iſt völlig in uns. Daran erkennen wir, daß wir in ihm bleiben und er in uns, daß er in uns von ſeinem Geiſte gegeben hat. Und wir haben geſehen und zeugen, daß der Vater den Sohn geſandt hat zum Heilande der Welt. Welcher nun bekennet, daß Jeſus Gottes Sohn iſt, in dem bleibet Gott, und er in Gott. Und wir haben erkannt und geglaubet die Liebe, die Gott zu uns hat. Gott iſt die Liebe, und wer in der Liebe bleibet, der bleibet in Gott, und Gott in ihm. Daran iſt die Liebe völlig bey uns, auf daß wir eine Freudigkeit haben am Tage des Gerichts, denn gleichwie er iſt, ſo ſind auch wir in dieſer Welt. Furcht iſt nicht in der Liebe, ſondern die völlige Liebe treibet die Furcht aus, denn die Furcht hat Pein. Wer ſich aber fürchtet, der iſt nicht völlig in der Liebe. Laſſet uns ihn lieben, denn er hat uns zu erſt geliebet. So jemand ſpricht: Ich liebe Gott, und haſſet ſeinen Bruder, der iſt ein Lügner. Denn wer ſeinen Bruder nicht liebet, den er ſiehet, wie kann er Gott lieben, den er nicht ſiehet? Und dieß Gebot haben wir von ihm, daß wer Gott liebet, daß der auch ſeinen Bruder liebe.

LA PRIM. DOM. DES. DE LA TRINI.

nosotros, en que Dios envió al mundo á su Hijo Unigenito, para que vivamos por él. En esto consiste la caridad: no que nosotros hayamos amado á Dios, sino que él nos amó primero á nosotros, y envió su Hijo en propiciacion por nuestros pecados. Carísimos, si Dios nos amó de esta manera; tambien debemos amarnos los unos á los otros. Ninguno vió jamas á Dios. Si nos amáremos los unos á los otros, Dios está en nosotros, y su caridad es perfecta en nosotros. En esto conocemos que estamos en él, y él en nosotros: en que nos ha dado de su Espíritu. Y nosotros lo vimos, y damos testimonio, que el Padre envió á su Hijo para ser Salvador del mundo. Qualquiera que confesare que Jesus es el Hijo de Dios, Dios está en él, y él en Dios. Y nosotros hemos conocido, y creido á la caridad, que Dios tiene por nosotros. Dios es Caridad, y quien permanece en caridad, en Dios permanece, y Dios en él. Por esto fué consumada la caridad de Dios con nosotros, para que tengamos confianza en el dia del juicio; pues como él es, así somos nosotros en este mundo. En la caridad no hay temor: mas la caridad perfecta echa fuera el temor; porque el temor tiene pena: y así el que teme, no es perfecto en la caridad. Pues amemos nosotros á Dios, porque Dios nos amó primero. Si alguno dixere yo amo á Dios, y aborreciere á su hermano, mentiroso es. Porque quien no ama á su hermano á quien ve, ¿cómo puede amar á Dios á quien no ve? Y este mandamiento tenemos de Dios: que el que ama á Dios, ame tambien á su hermano.

DOM. PRIMA POST TRINITATEM.

genitum misit Deus in mundum, ut vivamus per eum. In hoc est caritas; non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ille prior dilexit nos, et misit Filium suum, propitiationem pro peccatis nostris. Carissimi! si sic Deus dilexit nos; et nos debemus alterutrum diligere. Deum nemo vidit unquam. Si diligamus invicem, Deus in nobis manet; et caritas ejus in nobis perfecta est. In hoc cognoscimus, quod in eo manemus, et ipse in nobis, quoniam de Spiritu sancto suo dedit nobis. Et nos vidimus, et testificamur, quoniam Pater misit Filium suum, Salvatorem mundi. Quisquis confessus fuerit quoniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus, et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est; et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfecta est caritas Dei nobiscum, ut fiduciam hebeamus in die judicii: quia, sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritate: sed perfecta caritas foras mittit timorem, quoniam timor pœnam habet; qui autem timet, non est perfectus in caritate. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam Diligo Deum, et fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum, quem videt; Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus a Deo, ut, qui diligit deum, diligat et fratrem suum.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, κἀ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. ιθ'.

Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχουσι Μωσέα, καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ

Das Evangelium. Luc. 16, 19 bis Ende.

Es war aber ein reicher Mann, der

kleidete ſich mit Purper und köſtlicher Leinwand, und lebte alle Tage herrlich und in Freuden. Es war aber ein Armer, mit Namen Lazarus, der lag vor ſeiner Thüre voller Schwären, und begehrete ſich zu ſättigen von den Broſamen, die von des Reichen Tiſche fielen; doch kamen die Hunde, und leckten ihm ſeine Schwären. Es begab ſich aber, daß der Arme ſtarb, und ward getragen von den Engeln in Abrahams Schooß. Der Reiche aber ſtarb auch, und ward begraben. Als er nun in der Hölle und in der Quaal war, hob er ſeine Augen auf, und ſahe Abraham von ferne, und Lazarum in ſeinem Schooße, rief und ſprach: Vater Abraham, erbarme dich meiner, und ſende Lazarum, daß er das Aeußerſte ſeines Fingers ins Waſſer tauche, und kühle meine Zunge, denn ich leide Pein in dieſer Flamme. Abraham aber ſprach: Gedenke, Sohn, daß du dein Gutes empfangen haſt in deinem Leben, und Lazarus dagegen hat Böſes empfangen; nun, aber wird er getröſtet, und du wirſt gepeiniget. Und über das alles iſt zwiſchen uns und euch eine große Kluft befeſtiget, daß die da wollten von hinnen hinab fahren zu euch, können nicht, und auch nicht von dannen zu uns herüber fahren. Da ſprach er: So bitte ich dich, Vater, daß du ihn ſendeſt in meines Vaters Haus; denn ich habe noch fünf Brüder, daß er ihnen bezeuge, auf daß ſie nicht auch kommen an dieſen Ort der Quaal. Abraham ſprach zu ihm: Sie haben Moſen und die Propheten; laß ſie dieſelbigen hören. Er aber ſprach: Nein, Vater Abraham; ſondern wenn einer von den Todten zu ihnen gienge, ſo würden ſie Buße thun. Er ſprach zu ihm:

El Evangelio. S. Luc. xvi. 19.

HABIA un hombre rico, que se vestia de púrpura y de lino finísimo: y cada dia tenia convites espléndidos. Y habia allí un mendigo llamado Lázaro, que yacia á la puerta del rico, lleno de llagas, deseando hartarse de las migajas, que caían de la mesa del rico, y ninguno se las daba: mas venian los perros, y le lamian las llagas. Y aconteció, que quando murió aquel pobre, lo llevaron los Angeles al seno de Abraham. Y murió tambien el rico, y fué sepultado en el infierno. Y alzando los ojos, quando estaba en los tormentos, vió de léjos á Abraham, y á Lázaro en su seno: y él, levantando el grito, dixo: Padre Abraham, compadécete de mí, y envia á Lázaro, que moje la extremidad de su dedo en agua, para refrescar mi lengua, porque soy atormentado en esta llama. Y Abraham le dixo: Hijo, acuérdate, que recibiste tú bienes en tu vida, y Lázaro tambien males: pues ahora es él aquí consolado, y tú atormentado. Fuera de que hay una sima impenetrable entre nosotros y vosotros: de manera que los que quisieren pasar de aquí á vosotros, no pueden, ni de ahí pasar acá. Y dixo: Pues te ruego, padre, que lo envies á casa de mi padre: porque tengo cinco hermanos, para que les dé testimonio, no sea que vengan ellos tambien á este lugar de tormentos. Y Abrahám le dixo: Tienen á Moisés, y á los Prophetas: oygánlos. Mas él dixo: No, padre Abrahám: mas si alguno de los muertos fuere á ellos, harán penitencia. Y Abrahám le dixo: Si-

Evangelium. S. Luc. xvi. 19.

HOMO quidam erat dives, qui induebatur purpura et bysso, et epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui jacebat ad januam ejus, ulceribus plenus, cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa divitis: et nemo illi dabat: sed et canes veniebant, et lingebant ulcera ejus. Factum est autem, ut moreretur mendicus, et portaretur ab Angelis in sinum Abrahæ. Mortuus est autem et dives, et sepultus est in inferno. Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham a longe, et Lazarum in sinu ejus: et ipse clamans dixit: Pater Abraham! miserere mei; et mitte Lazarum, ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili, recordare, quia recepisti bona in vita tua, et Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur; tu vero cruciaris. Et, in his omnibus, inter nos et vos, chaos magnum firmatum est; ut hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. Et ait, Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei: habeo enim quinque fratres; ut testetur illis, ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham: Habent Moysen et prophetas; audiant illos. At ille dixit; Non, pater Abraham! sed, si quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiam agent.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

SECOND SUN. AFTER TRINITY.

they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead.

SECOND SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collects.

O LORD, who never failest to help and govern them whom thou dost bring up in thy stedfast fear and love; Keep us, we beseech thee, under the protection of thy good providence, and make us to have a perpetual fear and love of thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. John iii. 13.

MARVEL not, my brethren, if the world hate you. We know that we have passed from death unto life, because we love the brethren. He that loveth not his brother abideth in death. Whosoever hateth his brother is a murderer: and ye know that no murderer hath eternal life abiding in him. Hereby perceive we the love of God, because he laid down his life for us: and we ought to lay down our lives for the brethren. But whoso hath this world's good, and seeth his brother have need, and shutteth up his bowels of compassion from him; how dwelleth the love of God in him? My little children, let us not love in word, neither in tongue; but in deed, and in truth. And hereby we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before him. For if our heart condemn us, God is greater than our heart, and knoweth all things. Beloved, if our heart condemn us not, then have we confidence toward God. And whatsoever we ask, we receive of him, because we keep his commandments, and do those things that are pleasing in his sight. And this is his commandment, That we should believe on the Name of his Son Jesus Christ, and love one another, as he gave us commandment. And he that keepeth his commandments dwelleth in him, and he in him: and hereby we know that he abideth in us, by the Spirit which he hath given us.

The Gospel. St. Luke xiv. 16.

A CERTAIN man made a great supper, and bade many; and sent his servant at supper-time to say to them that were bidden, Come, for all things are now ready. And they all with one consent began to make excuse. The first said unto him, I have bought a piece of ground, and I must needs go and see it; I pray thee have me excused. And another said, I have bought five yoke of oxen, and I go to prove them; I pray thee have me excused. And another said, I have married a wife, and therefore I cannot come. So that servant came, and shewed his lord these things. Then the master of the house being angry said to his servant, Go out quickly into the streets and lanes of the city, and bring in hither the poor, and the maimed, and the halt, and the blind. And the servant said, Lord, it is done as

LE SEC. D. APRES LA TRINITE.

et les prophètes, ils ne seront pas non plus persuadés, quand quelqu'un des morts ressusciteroit.

LE SEC. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, qui ne manques point de conduire et d'assister ceux à qui tu as fait la grâce de t'aimer et de te craindre; garde-nous sous la puissante protection de ta providence, et nous affermis pour jamais dans la crainte et dans l'amour de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Jean, iii. 13.

MES frères, ne vous étonnez point si le monde vous hait. En ce que nous aimons nos frères, nous savons que nous sommes transférés de la mort à la vie. Celui qui n'aime point son frère, demeure en la mort. Quiconque hait son frère, est meurtrier: et vous savez qu'aucun meurtrier n'a la vie éternelle demeurante en lui. A ceci nous avons connu la charité, c'est qu'il a mis sa vie pour nous: nous devons donc aussi mettre nos vies pour nos frères. Or celui qui aura des biens de ce monde, et qui voyant son frère avoir nécessité, lui fermera ses entrailles, comment est-ce que la charité de Dieu demeure en lui? Mes petits enfans, n'aimons pas de parole, ni de la langue; mais par des effets, et en vérité. Car c'est par là que nous connoissons que nous sommes de la vérité, et nous assurons ainsi nos cœurs devant lui. Que si notre cœur nous condamne, certes Dieu est plus grand que notre cœur, et il connoît toutes choses. Mes bien-aimés, si notre cœur ne nous condamne point, nous avons assurance envers Dieu. Et quoi que nous demandions, nous le recevons de lui, parce que nous gardons ses commandemens, et que nous faisons les choses qui lui sont agréables. Et c'est ici son commandement, que nous croyons au nom de son Fils Jesus-Christ, et que nous nous aimions l'un l'autre, comme il nous en a donné le commandement. Et celui qui garde ses commandemens demeure en Jésus-Christ, et Jésus-Christ demeure en lui: et par ceci nous connoissons qu'il demeure en nous, savoir, par l'esprit qu'il nous a donné.

L'Evangile, S. Luc, xiv. 16.

UN homme fit un grand souper, et y convia beaucoup de gens: et à l'heure de souper il envoya son serviteur pour dire aux conviés: venez, car tout est déjà prêt. Mais ils commencèrent tous unanimement à s'excuser. Le premier lui dit: j'ai acheté un héritage, et il me faut nécessairement partir pour l'aller voir; je te prie tiens-moi pour excusé. Un autre dit: j'ai acheté cinq couples de bœufs, et je m'en vais les éprouver; je te prie tiens-moi pour excusé. Et un autre dit: j'ai pris une femme en mariage, c'est pourquoi je n'y puis aller. Ainsi le serviteur s'en retourna, et rapporta ces choses à son maître. Alors le père de famille, tout en colère, dit à son serviteur: va-t-en vîtement dans les places et dans les rues de la ville, et amène ici les pauvres, et les impotens, et les boiteux, et les aveugles. Puis le serviteur dit: maître, il a été fait ainsi que tu as commandé, et il y a encore de la place. Et le maître dit au serviteur:

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ β'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, θέλουσι μετανοήσειν. Ὁ Ἀβραὰμ δὲ τοῦ εἶπεν· Ἐὰν δὲν ἀκούουσι τὸν Μωυσῆ καὶ τοὺς προφήτας, οὐδὲ ἐάν τις τῶν ἀποθαμένων ἀναστηθῇ, θέλησι πισεύσειν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὁ βοηθῶν καὶ κυβερνῶν ἀκαταπαύστως τοὺς ὅσους ἀνατρέφεις εἰς τὸν σταθερὸν φόβον καὶ ἀγάπην σου· κράτησόν μας παρακαλοῦμέν σε ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἀγαθῆς σου προνοίας, καὶ δῶσαί μας 'να ἔχωμεν αἰωνίως τὸν φόβον, καὶ ἀγάπην τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάνν. γ'. ιγ.

ΜΗ θαυμάζετε ἀδελφοί μου, ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ. Ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι ἐμεταφέρθημεν ἀπὸ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει εἰς τὸν θάνατον. Πᾶς ἄνθρωπος ὁ μισῶν τὸν ἀδελφόν του εἶναι ἀνθρωποκτόνος, καὶ ἐξεύρετε ὅτι κάθε ἀνθρωποκτόνος ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν εἰς αὐτόν. Εἰς τοῦτο ἐγνωρίσαμεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅτι αὐτὸς ἔβαλε τὴν ψυχὴν του δι' ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς πρέπει 'να βάλλωμεν τὴν ψυχήν μας διὰ τοὺς ἀδελφούς. Ὅποιος δὲ ἔχει ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ κόσμου καὶ βλέπει τὸν ἀδελφόν του εἰς χρείαν καὶ κλείει τὰ σπλάγχνα του, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει εἰς αὐτόν; Τεκνία μὴ ἀγαπῶμεν μὲ λόγον ἡ μὲ γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ τὰ ἔργα, καὶ μὲ τὴν ἀλήθειαν. Καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι εἴμεθα ἐκ τῆς ἀληθείας καὶ θέλομεν βεβαιώσειν ἔμπροσθέν του τὰς καρδίας μας· ὅτι ἐὰν μᾶς καταδικάζῃ ἡ καρδία μας, ὁ Θεὸς ἔτι μεγαλίτερος ἀπὸ τὴν καρδίαν μας γινώσκει τὰ πάντα. Ἀγαπητοὶ ἐὰν ἡ καρδίας σας δὲν σᾶς καταδικάσῃ ἡμεῖς ἔχομεν θάῤῥος εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ζητῶμεν λαμβάνομεν ἀπ' αὐτὸν, ὅ,τι φυλάττομεν τὰς ἐντολάς του καὶ ποιῶμεν τὰ ὅσα τὸ ἀρέσκουσι. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἐντολή του, 'να πιστεύσωμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κ' ἀγαπῶμεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καθὼς μᾶς ἔδωκεν ἐντολήν. Καὶ ὁ φυλάττων τὰς ἐντολάς του, μένει εἰς αὐτὸν καὶ αὐτὸς εἰς ἐκεῖνον, καὶ εἰς τοῦτο γνωρίζομεν ὅτι αὐτὸς μένει εἰς ἡμᾶς, δηλαδὴ εἰς τὸ 'να μᾶς ἔδωκεν ἀπὸ τὸ πνεύματός του.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ'. ιε'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἔκαμε μέγα δεῖπνον, κ' ἐκάλεσε πολλούς. Καὶ κατὰ τὴν ὥραν τὸ δεῖπνο ἔστειλε τὸν δοῦλόν του, 'να εἴπῃ πρὸς τοὺς καλεσμένους. Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμα εἶναι πάντα. Καὶ ἄρχισαν ὅλοι ὁμοῦ 'να παραιτοῦνται· ὁ πρῶτος τοῦ εἶπεν, ἠγόρασα χωράφιον, καὶ ἔχω ἀνάγκην 'να ὑπάγω 'να τὸ ἰδῶ, ἐρωτῶ σε ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπεν· Ἠγόρασα πέντε ζευγάρια βῶδια, καὶ πορεύομαι 'να τὰ δοκιμάσω· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἐπῆρα εἰς γάμον καὶ διατοῦτο δὲν δύναμαι 'να ἔλθω. Καὶ πηγαινόμενος ἐκεῖνος ὁ δοῦλος εἶπε ταῦτα τοῦ κυρίου του. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τοῦ δούλου του· Ὕπαγε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ τὰς ῥούγας τῆς πόλεως, καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς πτωχοὺς καὶ βλαμμένους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλούς. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, ἔγινε καθὼς ἐπρόσταξας

LA SEC. DOM. DOPO LA TRINITA.

Ed egli gli disse, Se non ascoltano Moisé, ed i profeti, non pur crederanno, avvegnachè alcun de' morti risusciti.

LA SECONDA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE, che non manchi mai d' assistere e governar quegli che tu allevi nel tuo fermo timore ed amore, mantienci, noi ti supplichiamo, sotto la protezione della tua buona provvidenza, e facci aver sempremai il timore, e amore del tuo santo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 S. Giovan, iii. 13.

NON vi maravigliate, fratelli miei, se 'l mondo v' odia. Noi perciochè amiamo i fratelli, sappiamo che siamo stati trasportati dalla morte alla vita: chi non ama il fratello dimora nella morte. Chiunque odia il suo fratello è micidiale: e voi sapete ch' alcun micidiale non ha la vita eterna dimorante in sè. In questo noi abbiamo conosciuto l' amor di Dio, ch' esso ha posta l' anima sua per noi; ancora noi dobbiam porre l' anime per li fratelli. Or, se alcuno ha de' beni del mondo, e vede il suo fratello aver bisogno, e gli chiude le sue viscere; come dimora l' amor di Dio in lui? Figliuoletti miei, non amiamo di parola, nè della lingua: d' opera, ed in verità. Ed in questo conosciamo che noi siam della verità, ed accerteremo i cuori nostri nel suo cospetto. Perciochè, se 'l cuor nostro ci condanna, Iddio è pur maggiore del cuor nostro, e conosce ogni cosa. Diletti, se 'l cuor nostro non ci condanna, noi abbiam confidanza appo Iddio. E qualunque cosa chieggiamo, la riceviamo da lui: perciochè osserviamo i suoi comandamenti, e facciamo le cose che gli sono grate. E quest' è il suo comandamento, che crediamo al Nome del suo Figliuol Gesù Cristo, ed amiamo gli uni gli altri, siccome egli ne ha dato il comandamento. E chi osserva i suoi comandamenti dimora in lui, ed egli in esso: e per questo conosciamo ch' egli dimora in noi; cioè, dallo Spirito ch' egli ci ha donato.

L' Evangelo. S. Luc. xiv. 16.

UN uomo fece una gran cena, e v' invitò molti. Ed allora della cena, mandò 'l suo servidore a dire agl' invitati, Venite: perciochè ogni cosa è già apparecchiata. Ma in quel medesimo punto tutti cominciarono a scusarsi. Il primo gli disse, Io ho comperata una possessione, e di necessità mi conviene andar fuori a vederla: io ti prego abbimi per iscusato. Ed un altro disse, Io ho comperate cinque paia di buoi, e vo a provargli: io ti prego abbimi per iscusato. Ed un altro disse, Io ho sposato moglie, e perciò non posso venire. E quel servidore venne, a rapportò queste cose al suo signore. Allora il padron di casa, adiratosi, disse al suo servidore, Vattene prestamente per le piazze, e per le strade della città, e mena quà i mendici, ed i monchi, ed i zoppi, ed i ciechi. Poi il servidore gli disse, Signore, egli è stato fatto come tu ordinasti, ed an-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Secunda post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am zweiten Sonntage nach Trinit.

Hören ſie Moſen und die Propheten nicht, ſo werden ſie auch nicht glauben, ob jemand von den Todten auferſtünde.

Am zweiten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr, der du nie aufhörſt, diejenigen zu unterſtützen und zu leiten, die du in deiner beſtändigen Furcht und Liebe erzieheſt! Bewahre, uns, wir bitten dich, unter dem Schutze deiner gütigen Vorſehung; und gieb, daß wir unabläſſig deinen heiligen Namen fürchten und lieben mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Joh. 3, 13 bis Ende.

Verwundert euch nicht, meine Brüder, ob euch die Welt haſſet. Wir wiſſen, daß wir aus dem Tode in das Leben gekommen ſind; denn wir lieben die Brüder. Wer den Bruder nicht liebet, der bleibet im Tode. Wer ſeinen Bruder haſſet, der iſt ein Todtſchläger; und ihr wiſſet, daß ein Todtſchläger nicht hat das ewige Leben bey ihm bleibend. Daran haben wir erkannt die Liebe, daß er ſein Leben für uns gelaſſen hat; und wir ſollen auch das Leben für die Brüder laſſen. Wenn aber jemand dieſer Welt Güter hat, und ſiehet ſeinen Bruder darben, und ſchließt ſein Herz vor ihm zu; wie bleibet die Liebe Gottes bey ihm? Meine Kindlein, laſſet uns nicht lieben mit Worten, noch mit der Zunge; ſondern mit der That und mit der Wahrheit. Daran erkennen wir, daß wir aus der Wahrheit ſind, und können unſer Herz vor ihm ſtillen, daß, ſo uns unſer Herz verdammet, daß Gott größer iſt, denn unſer Herz, und erkennet alle Dinge. Ihr Lieben, ſo uns unſer Herz nicht verdammet, ſo haben wir eine Freudigkeit zu Gott; und was wir bitten, werden wir von ihm nehmen, denn wir halten ſeine Gebote, und thun, was vor ihm gefällig iſt. Und das iſt ſein Gebot, daß wir glauben an den Namen ſeines Sohnes Jeſu Chriſti, und lieben uns unter einander, wie er uns ein Gebot gegeben hat. Und wer ſeine Gebote hält, der bleibet in ihm, und er in ihm. Und daran erkennen wir, daß er in uns bleibet, an dem Geiſte, den er uns gegeben hat.

Das Evangelium. Luc. 14, 16—24.

Er aber ſprach zu ihm: Es war ein Menſch, der machte ein großes Abendmahl, und lud viele dazu. Und ſandte ſeinen Knecht aus zur Stunde des Abendmahls, zu ſagen den Geladenen: Kommt, denn es iſt alles bereit. Und ſie fiengen an alle nach einander ſich zu entſchuldigen. Der erſte ſprach zu ihm: Ich habe einen Acker gekauft, und muß hinaus gehen, und ihn beſehen; ich bitte dich, entſchuldige mich. Und der andere ſprach: Ich habe fünf Joch Ochſen gekauft, und ich gehe jetzt hin, ſie zu beſehen; ich bitte dich, entſchuldige mich. Und der dritte ſprach: Ich habe ein Weib genommen, darum kann ich nicht kommen. Und der Knecht kam, und ſagte das ſeinem Herrn wieder. Da ward der Hausherr zornig, und ſprach zu ſeinem Knechte: Gehe aus bald auf die Straßen und Gaſſen der Stadt, und führe die Armen, und Krüppel, und Lahmen, und Blinden herein. Und der Knecht ſprach: Herr, es iſt geſchehen, was du befohlen haſt; es iſt aber noch Raum da. Und der

LE SEG. DOM. DES. DE LA TRIN.

no oyen á Moisés, y á los Prophetas; tampoco creerán, aun quando alguno de los muertos resucitáre.

LA SEGUNDA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O SEÑOR, que nunca dexas de ayudar y dirigir á los que enseñas á amarte y temerte con perseverancia; conservanos baxo el amparo de tu benigna Providencia, y haz que amemos y temamos sin cesar tu Santo Nombre, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 *S.* Juan iii. 13.

NO extrañeis, hermanos, si os aborrece el mundo. Nosotros sabemos que hemos sido trasladados de muerte á vida, en que amamos á los hermanos. El que no ama, está en muerte: qualquiera que aborrece á su hermano, es homicida. Y sabeis que ningun homicida tiene vida eterna que permanezca en sí mismo. En esto hemos conocido la caridad de Dios, en que puso él su vida por nosotros: y nosotros debemos poner nuestra vida por los hermanos. El que tuviere riquezas de este mundo, y viere á su hermano tener necesidad, y le cerráre sus entrañas; ¿cómo está la caridad de Dios en él? Hijitos mios, no amemos de palabra, ni de lengua, sino de obra, y de verdad. En esto conocemos que somos de la verdad: y que nosotros persuadiremos nuestros corazones delante de Dios. Porque si nuestro corazon nos reprehendiere; mayor es Dios, que nuestro corazon, y sabe todas las cosas. Carísimos, si nuestro corazon no nos reprehende, confianza tenemos delante de Dios: y quanto le pidiéremos, recibiremos de él: porque guardamos sus mandamientos, y hacemos las cosas que son agradables en su presencia. Y este es su mandamiento: Que creamos en el nombre de su Hijo Jesu-Christo: y nos amemos unos á otros, como nos lo ha mandado. Y el que guarda sus mandamientos, está en Dios, y Dios en él: y en esto sabemos que él permanece en nosotros por el espíritu que nos ha dado.

El Evangelio. S. Luc. xvi. 16.

UN hombre hizo una gran cena, y convidó á muchos; y quando fué la hora de la cena, envió uno de sus siervos á decir á los convidados, que viniesen, porque todo estaba aparejado. Y todos á una comenzáron á excusarse. El primero le dixo: He comprado una granja, y necesito ir á verla: te ruego que me tengas por excusado. Y dixo otro: He comprado cinco yuntas de bueyes, y quiero ir á probarlas: te ruego que me tengas por excusado. Y dixo otro: He tomado muger, y por eso no puedo ir allá. Y volviendo el siervo, dió cuenta á su señor de todo esto. Entónces ayrado el padre de familias, dixo á su siervo: Sal luego á las plazas, y á las calles de la ciudad: y traeme acá quantos pobres, y lisiados, y ciegos, y coxos hallares. Y dixo el siervo: Señor, hecho está, como lo mandaste, y aun hay lugar. Y dixo el Señor

LATINA ET GRÆCA.

DOM. SECUNDA POST TRINITA.

Ait autem illi: Si Moysen et Prophetas non audiunt, neque, si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

DOMINICA SECUNDA POST TRINITATEM.

Collecta.

DOMINE! qui eos semper juvas ac dirigis, quos in constanti tui timore et amore instituere dignaris; custodi nos, quæsumus, sub bonæ tuæ providentiæ tutela; sanctique tui nominis timorem pariter et amorem fac nos habere perpetuum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 S. Joan. iii. 13.

NOLITE mirari, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus, quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte. Omnis, qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis, quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in semet ipso manentem. In hoc cognovimus caritatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere. Qui habuerit substantiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit viscera sua ab eo, quomodo caritas Dei manet in eo? Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere et veritate. In hoc cognoscimus, quoniam ex veritate sumus: et in conspectu ejus suadebimus corda nostra: quoniam, si reprehenderit nos cor nostrum, major est Deus corde nostro, et novit omnia. Carissimi! si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum. Et, quicquid petierimus, accipiemus ab eo; quoniam mandata ejus custodimus, et ea, quæ sunt placita coram eo, facimus. Et hoc est mandatum ejus; ut credamus in nomine Filii ejus, Jesu Christi; et diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. Et, qui servat mandata ejus, in illo manet; et ipse in eo: et in hoc scimus quoniam manet in nobis, de spiritu quem dedit nobis.

Evangelium. S. Luc. xiv. 16.

HOMO quidam fecit cœnam magnam; et vocavit multos. Et misit servum suum hora cœnæ, dicere invitatis, ut venirent, quia jam parata sunt omnia. Et cœperunt omnes simul excusare. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse habeo exire, et videre illam. Rogo te, habe me excusatum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probare illa. Rogo te, habe me excusatum. Et alius dixit: Uxorem duxi; et ideo non possum venire. Et reversus servus nuntiavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias dixit servo suo: Exi cito in plateas et vicos civitatis: et pauperes, ac debiles, et cæcos, et claudos, introduc huc. Et ait servus: Domine, factum est ut im-

ΚΥΡΙΑΚΗ β'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

ΚΥΡΙΑΚΗ β'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὃς τοῖς ὑπὸ σοῦ ἐν βεβαίῳ σου φόβῳ καὶ ἀγάπῃ ἐκτρεφομένοις βοηθῶν, καί γε καὶ αὐτὰς διευθύνων ὁδέποτε ἐκλείπεις· Φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ὑπὸ τῇ τῆς ἀγαθῆς σου προνοίας προστασίᾳ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Ὀνόματος φόβον τε καὶ ἀγάπην ἡμῖν διηνεκῆ ἐμποίησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. ιγ'.

ΜΗ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ'. ιε'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

FOURTH SUN. AFTER TRINITY.

thou hast commanded, and yet there is room. And the lord said unto the servant, Go out into the high-ways and hedges, and compel them to come in, that my house may be filled. For I say unto you, That none of those men which were bidden shall taste of my supper.

THE THIRD SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee mercifully to hear us; and grant that we, to whom thou hast given an hearty desire to pray, may by thy mighty aid be defended and comforted in all dangers and adversities; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter v. 5.

ALL of you be subject one to another, and be clothed with humility; for God resisteth the proud, and giveth grace to the humble. Humble yourselves therefore under the mighty hand of God, that he may exalt you in due time; casting all your care upon him, for he careth for you. Be sober, be vigilant; because your adversary the devil, as a roaring lion, walketh about seeking whom he may devour: whom resist stedfast in the faith, knowing that the same afflictions are accomplished in your brethren that are in the world. But the God of all grace, who hath called us unto his eternal glory by Christ Jesus, after that ye have suffered a while, make you perfect, stablish, strengthen, settle you. To him be glory and dominion for ever and ever. Amen.

The Gospel. St. Luke xv. 1.

THEN drew near unto him all the Publicans and sinners for to hear him. And the Pharisees and Scribes murmured, saying, This man receiveth sinners, and eateth with them. And he spake this parable unto them, saying, What man of you having an hundred sheep, if he lose one of them, doth not leave the ninety and nine in the wilderness, and go after that which is lost, until he find it? And when he hath found it, he layeth it on his shoulders, rejoicing. And when he cometh home, he calleth together his friends and neighbours, saying unto them, Rejoice with me, for I have found my sheep which was lost. I say unto you, That likewise joy shall be in heaven over one sinner that repenteth, more than over ninety and nine just persons, which need no repentance. Either what woman having ten pieces of silver, if she lose one piece, doth not light a candle, and sweep the house, and seek diligently till she find it? And when she hath found it, she calleth her friends and her neighbours together, saying, Rejoice with me, for I have found the piece which I had lost. Likewise, I say unto you, There is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth.

FOURTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, the protector of all that trust in thee without whom nothing is strong no-

LE QUA. D. APRES LA TRINITE.

va dans les chemins et le long des haies, et ceux que tu trouveras, contrains-les d'entrer, afin que ma maison soit remplie: car je vous dis, qu'aucun de ces hommes qui avoient été conviés ne goûtera de mon souper.

LE TROI. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions de nous exaucer par ta miséricorde; et puisque tu nous as donné une ardente affection de te prier, accorde-nous aussi ton secours puissant pour nous consoler, et nous défendre au milieu de toutes sortes de dangers et de disgraces, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Pierre, v. 5.

AYANT tous de la soumission l'un pour l'autre, soyez parés par dedans d'humilité; parce que Dieu résiste aux orgueilleux, mais il fait grâce aux humbles. Humiliez-vous donc sous la puissante main de Dieu, afin qu'il vous élève quand il en sera temps: déchargeant tout votre souci sur lui; car il a soin de vous. Soyez sobres, et veillez: car le diable votre adversaire tourne autour de vous, comme un lion rugissant, cherchant qui il pourra dévorer. Résistez-lui donc, en demeurant fermes dans la foi; sachant que les mêmes souffrances s'accomplissent en la compagnie de vos frères qui est dans le monde. Or le Dieu de toute grâce, qui nous a appelés à sa gloire éternelle en Jésus-Christ, après que vous aurez souffert un peu de temps, vous rende accomplis, vous affermisse, vous fortifie, et vous établisse. A lui soit gloire et force aux siècles des siècles. Amen.

L'Evangile, St. Luc, xv. 1.

OR tous les péagers et les gens de mauvaise vie s'approchoient de lui pour l'entendre. Mais les pharisiens et les scribes murmuroient, disant: celui-ci reçoit les gens de mauvaise vie, et mange avec eux. Mais il leur proposa cette parabole, disant: qui est l'homme d'entre vous qui ayant cent brebis, s'il en perd une, ne laisse les quatre-vingt dix-neuf au désert, et ne s'en aille après celle qui est perdue, jusqu'à ce qu'il l'ait trouvée; et qui, l'ayant trouvée, ne la mette sur ses épaules bien joyeux? et étant de retour en sa maison, n'appelle ses amis et ses voisins, et ne leur dise: réjouissez-vous avec moi, car j'ai trouvé ma brebis qui étoit perdue? Je vous dis, qu'ainsi il y aura de la joie au ciel pour un seul pécheur qui vient à se repentir, plus que pour quatre-vingt dix-neuf justes, qui n'ont pas besoin de repentance. Ou qui est la femme qui ayant dix drachmes, si elle perd une drachme, n'allume la chandelle, et ne balaye la maison, et ne la cherche diligemment, jusqu'à ce qu'elle l'ait trouvée? et qui, après l'avoir trouvée, n'appelle ses amis et ses voisins, en leur disant: réjouissez-vous avec moi, car j'ai trouvé la drachme que j'avois perdue? Ainsi je vous dis, qu'il y a de la joie devant les anges de Dieu, pour un seul pécheur qui vient à se repentir.

LE QUA. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui es le protecteur de tous ceux qui mettent leur confiance en toi, sans

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ γ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

καὶ ἀκώμι εἶναι τόπος. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν δοῦλον. Ὕπαγε εἰς τοὺς δρόμους καὶ εἰς τοὺς φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον αὐτοὺς ἵνα ἔμβωσι διὰ νὰ γεμισθῇ ἡ οἰκία μου. Ἐπειδὴ σᾶς λέγω, ὅτι κανεὶς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καλεσμένους θέλει δοκημάσειν ἀπὸ τοῦ δείπνου μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ γ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ, σὲ παρακαλοῦμεν εἰσάκουσόν μας οἰκτιρμόνως, καὶ δός μας τὴν χάριν καθὼς ἔθεσας εἰς ἡμᾶς τὴν θερμὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σὲ παρακαλοῦμεν, οὕτω διὰ τὴν δυνατήν σου βοήθειαν νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ θεραπευθῶμεν εἰς κάθε εἶδος κινδύνων καὶ δυστυχιῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πετρ. ε'. ε'.

ΠΑΝΤΕΣ ὑποταχθῆτε ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον καὶ στολισθῆτε μὲ ταπεινοφροσύνην, διότι ὁ Θεὸς ἐναντιώνεται τῶν ὑπερηφάνων, καὶ δίδει χάριν τῶν ταπεινῶν. Ταπεινωθῆτε λοιπὸν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ μᾶς ὑψώσῃ εἰς καιρὸν· ῥίψατε ἐπ' αὐτὸν κάθε μέριμνάν σας, ὅτι τοῦ μέλει περὶ ἐσᾶς. Ἂς εἶσθε ἐγκρατεῖς καὶ ἔξυπνοι· ὅτι ὁ ἀντίδικός σας ὁ διάβολος, ὡσὰν λέων βρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τινα νὰ καταπίῃ. Τὸν ὁποῖον ἀντισταθῆτε ὄντες καρτεροὶ εἰς τὴν πίστιν, γνωρίζοντες ὅτι τὰ αὐτὰ παθήματα τελειώνονται, εἰς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀδελφότητά σας. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος ὁ ὁποῖος σᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν αἰώνιόν του δόξαν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν μετὰ ὀλίγον πάθος· αὐτὸς θέλει σᾶς τελειώσειν, στηρίξει, ἐνδυναμώσει, καὶ θεμελιώσει. Αὐτοῦ ἂς εἶναι ἡ δόξα, καὶ ἡ δύναμις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιε'. α'.

ΠΑΝΤΕΣ δὲ οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν ἔγγιζον ὅπως τὸν ἀκούσωσι. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς ἐγόγγυζον λέγοντες· ὅτι οὗτος δέχεται τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ τρέφεται μὲ αὐτούς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Ποῖος ἀπὸ σᾶς ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ χάσας ἕνα ἀπ' αὐτὰ, δὲν ἀφίνει τὰ ἐννενήντα ἐννέα εἰς τὴν ἔρημον, καὶ πορεύεται διὰ τὸ χαμένον, ἕως τὸ εὕρῃ; Καὶ εὑρόντος το, τὸ βάνει ἐπὶ τοὺς ὤμους του χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, καλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας καὶ τοὺς λέγει. Χαρῆτε μὲ μέ, ὅτι εὗρον τὸ χαμένον μου πρόβατον. Σᾶς λέγω, ὅτι ὁμοίως θέλει εἶναι χαρὰ εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ τὴν μετανόησιν ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ παρὰ διὰ ἐννενήκοντα δικαίους, οἵτινες δὲν ἔχουσι χρείαν μετανοίας. Ἢ, ποῖα γυναῖκα ἔχουσα δέκα δραχμὰς, ἐὰν χάσῃ μίαν δραχμὴν, δὲν ἀνάπτει τὸν λύχνον, καὶ σαρώνει τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ; Καὶ εὑροῦσα καλεῖ τὰς φιλενάδας, καὶ τὰς γειτόνησας, λέγουσα· Χαρῆτε μὲ μέ, ὅτι εὗρον τὴν ὁποίαν ἔχασα δραχμήν. Οὕτω σᾶς λέγω, χαρὰ γίνεται ἔμπροσθεν εἰς τὰς ἀγγέλας διὰ ἕνα ἁμαρτωλὸν μετανοοῦντα.

ΚΥΡΙΑΚΗ δ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ, ὑπερασπιστὰ πάντων τῶν ἐλπιζόντων εἰς ἐσὲ, χωρὶς τοῦ ὁποίου δὲν εὑρίσκεται

LA TER. DOM. DOPO LA TRIN.

cora v' è luogo. E 'l signore disse al servidore, Va fuori per le vie, e per le siepi, e costrignigli ad entrare: acciochè la mia casa sia ripiena. Perciochè io vi dico che niuno di quegli uomini ch' erano stati invitati assaggerà della mia cena.

LA TERZA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE, noi ti preghiamo d' esaudirci misericordiosamente, e farci la grazia che, siccome ci hai dato un ardente desiderio di pregarti, siamo anche, per il tuo aiuto potente, difesi e consolati in ogni sorta di pericoli ed avversità, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 S. Pietr. v. 5.

SOTTOMETTETEVI tutti gli uni agli altri: siate adorni d'umiltà: perciochè Iddio resiste a' superbi, e dà grazia agli umili. Umiliatevi adunque sotto alla potente man di Dio, acciochè egli v' innalzi, quando sarà il tempo. Gittando sopra lui tutta la vostra sollecitudine: perciochè egli ha cura di voi. Siate sobri, vegghiate: perciochè il vostro avversario, il diavolo, a guisa di leon ruggente, va attorno, cercando chi egli possa divorare. Al quale resistete, essendo fermi nella fede: sapendo che le medesime sofferenze si compiono nella vostra fratellanza, ch' è per lo mondo. Or l' Iddio d' ogni grazia, il quale v' ha chiamati alla sua eterna gloria in Cristo Gesù, dopo c' avrete sofferto per poco tempo; esso vi renda compiuti, vi raffermi, vi fortifichi, vi fondi. A lui sia la gloria, e l' imperio, ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Evangelo. S. Luc. xv. 1.

OR tutti i publicani, e peccatori, s' accostavano a lui, per udirlo. Ed i Farisei, e gli Scribi, ne mormoravano: dicendo, Costui accoglie i peccatori, e mangia con loro. Ed egli disse loro questa parabola. Chi è uomo d' infra voi, il quale avendo cento pecore, se ne perde una, non lasci le novantanove nel diserto, e non vada dietro alla perduta, finchè l' abbia trovata? Ed, avendola trovata, non se la metta sopra le spalle tutto allegro? E, venuto a casa, non chiami insieme gli amici, ed i vicini: dicendo, Rallegratevi meco: perciochè io ho trovata la mia pecora, ch' era perduta? Io vi dico, che così vi sarà letizia in cielo per un peccatore penitente, più che per novantanove giusti, che non hanno bisogno di penitenza. Ovvero, quale è la donna, c' avendo dieci dramme, se ne perde una, non accenda la lampana, e non ispazzi la casa, e non cerchi studiosamente, fin che l' abbia trovata? E, quando l' ha trovata, non chiami insieme l' amiche, e le vicine: dicendo, Rallegratevi meco: perciochè io ho trovata la dramma, la quale io avea perduta? Così, vi dico, vi sarà allegrezza appo gli Angeli di Dio, per un peccatore penitente.

LA QUARTA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O DIO, protettore di tutti quegli che si confidano in te, senza 'l quale non ci è ni-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quarta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am dritten Sonntage nach Trinit.

Herr ſprach zu dem Knechte: Gehe aus auf die Landſtraßen, und an die Zäune, und nöthige ſie herein zu kommen, auf daß mein Haus voll werde. Ich ſage euch aber, daß der Männer keiner, die geladen ſind, mein Abendmahl ſchmecken wird.

Am dritten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, erhöre uns gnädig und verleihe, daß wir, denen du eine herzliche Neigung zum Beten eingeflößt haſt, durch deine mächtige Hülfe in allen Gefahren und Widerwärtigkeiten beſchützt und getröſtet werden mögen durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Petri 5, 5—11.

Deſſelbigen gleichen, ihr Jungen, ſeyd unterthan den Aelteſten. Alleſamt ſeyd unter einander unterthan, und haltet veſt an der Demuth. Denn Gott widerſtehet den Hoffärtigen, aber den Demüthigen giebt er Gnade. So demüthiget euch nun unter die gewaltige Hand Gottes, daß er euch erhöhe zu ſeiner Zeit. Alle eure Sorge werfet auf ihn; denn er ſorget für euch. Seyd nüchtern und wachet; denn euer Widerſacher, der Teufel, gehet umher, wie ein brüllender Löwe, und ſuchet, welchen er verſchlinge. Dem widerſtehet veſt im Glauben, und wiſſet, daß eben dieſelbigen Leiden über eure Brüder in der Welt gehen. Der Gott aber aller Gnade, der uns berufen hat zu ſeiner ewigen Herrlichkeit in Chriſto Jeſu, derſelbige wird euch, die ihr eine kleine Zeit leidet, vollbereiten, ſtärken, kräftigen, gründen. Demſelbigen ſey Ehre und Macht von Ewigkeit zu Ewigkeit! Amen.

Das Evangelium. Lucä 15, 1—10.

Es naheten aber zu ihm allerley Zöll- ner und Sünder, daß ſie ihn hörten. Und die Phariſäer und Schriftgelehrten murreten, und ſprachen: Dieſer nimmt die Sünder an, und iſſet mit ihnen. Er ſagte aber zu ihnen dieß Gleichniß, und ſprach: Welcher Menſch iſt unter euch, der hundert Schafe hat, und ſo er der eins verlieret, der nicht laſſe die neun und neunzig in der Wüſte, und hingehe nach dem verlornen, bis daß er es finde? Und wenn er es gefunden hat, ſo legt er es auf ſeine Achſeln mit Freuden. Und wenn er heim kommt, ruft er ſeine Freunde und Nachbarn, und ſpricht zu ihnen: Freuet euch mit mir, denn ich habe mein Schaf gefunden, das verloren war. Ich ſage euch: Alſo wird auch Freude im Himmel ſeyn über einen Sünder, der Buße thut, vor neun und neunzig Gerechten, die der Buße nicht bedürfen. Oder, welches Weib iſt, die zehn Groſchen hat, ſo ſie der einen verlieret, die nicht ein Licht anzünde, und kehre das Haus, und ſuche mit Fleiß, bis daß ſie ihn finde? Und wenn ſie ihn gefunden hat, ruft ſie ihren Freundinnen und Nachbarinnen, und ſpricht: Freuet euch mit mir, denn ich habe meinen Groſchen funden, den ich verloren hatte. Alſo auch, ſage ich euch, wird Freude ſeyn vor den Engeln Gottes über einen Sünder, der Buße thut.

Am vierten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Gott, du Beſchützer aller derer,

LA QUAR. DOM. DES. DE LA TRIN.

al siervo: Sal á los caminos, y á los cercados; y fuérzalos á entrar, para que se llene mi casa. Os digo, que ninguno de aquellos hombres, que fueron llamados, gustará mi cena.

LA TERCERA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD

La Colecta.

O SEÑOR, suplicamoste nos oigas misericordiosamente; y concede que nosotros, á quienes tú has dado un cordial deseo de orar, seamos defendidos por tu poderoso auxílio, y animados en todos peligros y adversidades, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 *S.* Ped. v. 5.

ASIMISMO, mancebos, obedeced á los ancianos. Y todos inspiraos la humildad los unos á los otros, porque Dios resiste á los soberbios, y da gracia á los humildes. Pues humillaos baxo la poderosa mano de Dios, para que os ensalce en el tiempo de su visita: echando sobre él toda vuestra solicitud; porque él tiene cuidado de vosotros. Sed sobrios, y velad; porque el diablo vuestro adversario anda como leon rugiendo al rededor de vosotros, buscando á quien tragar: resistidle fuertes en la fé: sabiendo que vuestros hermanos esparcidos por el mundo, sufren la misma tribulacion. Mas el Dios de toda gracia, el que nos llamó en Jesu-Christo á su eterna gloria, despues que hayais padecido un poco, él os perficionará, fortificará, y consolidará. A él la gloria, y el imperio en los siglos de los siglos: Amen.

El Evangelio. S. Luc. xv. 1.

Y SE acercaban á él los Publicanos, y pecadores, para oirle. Y los Phariséos, y los Escribas murmuraban, diciendo: Este recibe pecadores, y come con ellos. Y les propuso esta parábola, diciendo: ¿Quién de vosotros es el hombre, que tiene cien ovejas, y si perdiere una de ellas, no dexa las noventa y nueve en el desierto, y vá á buscar la que se habia perdido, hasta que la halle? Y quando la halláre, la pone sobre sus hombros gozoso: y viniendo á casa, llama á sus amigos, y vecinos, diciéndoles: Dadme el parabien, porque he hallado mi oveja, que se habia perdido. Os digo, que así habrá mas gozo en el cielo sobre un pecador que hiciere penitencia, que sobre noventa y nueve justos, que no han menester penitencia. ¿O qué muger que tiene diez drachmas, si perdiere una drachma, no enciende el candil, y barre la casa, y la busca con cuidado hasta hallarla? Y despues que la ha hallado, junta las amigas, y vecinas, y dice: Dadme el parabien, porque he hallado la drachma, que habia perdido. Así os digo, que habrá gozo delante de los Angeles de Dios por un pecador que hace penitencia.

LA QUARTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, que eres el Defensor de los que

LATINA ET GRÆCA.

DOM. QUARTA POST TRINITA.

perasti; et adhuc locus est. Et ait dominus servo: Exi in vias, et sepes: et compelle intrare, ut impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit cœnam meam.

DOMINICA TERTIA POST TRINITATEM.

Collecta.

QUÆSUMUS, Domine! ut nos clementer exaudias, et ut nobis, quibus tibi supplicandi sincerum affectum ingenerasti, potentis tuæ defensionis, in periculis ac rebus adversis omnibus, auxilium pariter atque consolationem indulgeas, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 S. Pet. v. 5.

ADOLESCENTES! subditi estote senioribus. Omnes autem invicem humilitatem insinuate, quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Humiliamini igitur sub potenti manu Dei, ut vos exaltet in tempore visitationis: omnem sollicitudinem vestram projicientes in eum; quoniam ipsi cura est de vobis. Sobrii estote, et vigilate; quia adversarius vester Diabolus, tanquam leo rugiens, circuit, quærens, quem devoret. Cui resistite, fortes in fide; scientes eandem passionem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitati fieri. Deus autem omnis gratiæ, qui vocavit nos in æternam suam gloriam in Christo Jesu, modicum passos ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Ipsi gloria et imperium in sæcula sæculorum. *Amen.*

Evangelium. S. Luc. xv. 1.

ERANT autem appropinquantes ei publicani, et peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisæi et Scribæ, dicentes, quia Hic peccatores recipit, et manducat cum illis. Et ait ad illos parabolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves; et, si perdiderit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto, et vadit ad illam quæ perierat, donec inveniat eam? Et, cum invenerit eam, imponit in humeros suos gaudens: et veniens domum, convocat amicos et vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ perierat. Dico vobis, quod ita gaudium erit in cœlo super uno peccatore pœnitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitentia. Aut quæ mulier, habens drachmas decem, si perdiderit drachmam unam, nonne accendit lucernam, et everrit domum, et quærit diligenter, donec inveniat eam? Et, cum invenerit, convocat amicas et vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram. Ita dico vobis, gaudium erit coram Angelis Dei, super uno peccatore pœnitentiam agente.

DOMINICA QUARTA POST TRINITATEM.

Collecta.

PROTECTOR omnium in te confidentium, Deus! sine quo nihil est validum, nihil

ΚΥΡΙΑΚΗ δ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἐξελθε εἰς τὰς ὁδὸς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

ΚΥΡΙΑΚΗ γ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, οἰκτιρμόνως ἡμῶν εἰσάκουσον, καὶ χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς οἷς ἔκτενῆ τοῦ εὔχεσθαι ἐπιθυμίαν ἔδωκας, δυνατῇ σου βοηθείᾳ ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ δυστυχήμασι φρουρηθῶμέν τε καὶ παρακληθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. ε'. ε'.

ΠΑΝΤΕΣ δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ· πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ. ὯΙ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιε'. α'.

ΗΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ. Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐνενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό; Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐνενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ; Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

ΚΥΡΙΑΚΗ δ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ πάντων ἐπὶ σοὶ ἠλπικότων σκεπαστὴς ὤν, χωρὶς οὗ οὐδὲν ἰσχυρὸν, οὐδὲν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

FIFTH SUNDAY AFTER TRINITY.

thing is holy; Increase and multiply upon us thy mercy; that, thou being our ruler and guide, we may so pass through things temporal, that we finally lose not the things eternal: Grant this, O heavenly Father, for Jesus Christ's sake our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. viii. 18.

I RECKON that the sufferings of this present time are not worthy to be compared with the glory which shall be revealed in us. For the earnest expectation of the creature waiteth for the manifestation of the sons of God. For the creature was made subject to vanity, not willingly, but by reason of him who hath subjected the same in hope: because the creature itself also shall be delivered from the bondage of corruption, into the glorious liberty of the children of God. For we know that the whole creation groaneth, and travaileth in pain together until now. And not only they, but ourselves also, which have the first-fruits of the Spirit, even we ourselves groan within ourselves, waiting for the adoption, to wit, the redemption of our body.

The Gospel. St. Luke vi. 36.

BE ye therefore merciful, as your Father also is merciful. Judge not, and ye shall not be judged: condemn not, and ye shall not be condemned: forgive, and ye shall be forgiven: give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, and shaken together, and running over, shall men give into your bosom. For with the same measure that ye mete withal, it shall be measured to you again. And he spake a parable unto them, Can the blind lead the blind? shall they not both fall into the ditch? The disciple is not above his master; but every one that is perfect shall be as his master. And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but perceivest not the beam that is in thine own eye? Either how canst thou say to thy brother, Brother, let me pull out the mote that is in thine eye, when thou thyself beholdest not the beam that is in thine own eye? Thou hypocrite, cast out first the beam out of thine own eye, and then shalt thou see clearly to pull out the mote that is in thy brother's eye.

THE FIFTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

GRANT, O Lord, we beseech thee, that the course of this world may be so peaceably ordered by thy governance, that thy Church may joyfully serve thee in all godly quietness; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter iii. 8.

BE ye all of one mind, having compassion one of another, love as brethren, be pitiful, be courteous; not rendering evil for evil, or railing for railing; but contrariwise blessing; knowing that ye are thereunto called, that ye should inherit a blessing. For he that will love life, and see good days, let him refrain his tongue from evil, and his lips that they speak no guile: let him eschew evil, and do good; let him seek peace, and ensue it. For the eyes of the

LE CINQ. DIM. APRES LA TRINITE.

lequel il n'y a rien de fort, ni de saint; augmente et multiplie tes miséricordes sur nous, afin que gouvernés par ta providence, et conduits par ton esprit, nous usions de telle sorte des biens de la vie présente, que nous ne perdions point les biens de l'éternité. Exauce-nous, ô Père céleste, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. viii. 18.

J'ESTIME que les souffrances du temps présent ne sont point à contrepeser à la gloire à venir qui doit être révélée en nous. Car le grand et ardent désir des créatures est, qu'elles attendent que les enfans de Dieu soient révélés. Parce que les créatures sont sujettes à la vanité, non de leur volonté, mais à cause de celui qui les y a assujettis: elles l'attendent, dis-je, dans l'espérance qu'elles seront aussi délivrées de la servitude de la corruption, pour être en la liberté de la gloire des enfans de Dieu. Car nous savons que toutes les créatures soupirent, et sont en travail ensemble jusques à maintenant: et non seulement elles, mais nous aussi, qui avons les prémices de l'Esprit, nous-mêmes, dis-je, soupirons en nous-mêmes, en attendant l'adoption, c'est-à-dire, la rédemption de notre corps.

L'Evangile, S. Luc, vi. 36.

SOYEZ donc miséricordieux, comme votre Père est miséricordieux: et ne jugez point, et vous ne serez point jugés: ne condamnez point, et vous ne serez point condamnés: quittez, et il vous sera quitté: donnez, et il vous sera donné; on vous donnera dans le sein bonne mesure, pressée, et entassée, et qui s'en ira par-dessus. Car de la mesure que vous mesurerez, on vous mesurera réciproquement. Il leur disoit aussi cette similitude: est-il possible qu'un aveugle puisse mener un autre aveugle? ne tomberont-ils pas tous deux dans la fosse? Le disciple n'est point pardessus son maître; mais tout disciple qui sera bien accompli sera rendu conforme à son maître. Et pourquoi regardes-tu le fêtu qui es dans l'œil de ton frère, et tu n'apperçois pas un chevron dans ton propre œil? Ou comment peux-tu dire à ton frère: mon frère, permets que j'ôte le fêtu qui est dans ton œil, toi qui ne vois point un chevron qui est dans ton œil? Hypocrite, ôte premièrement le chevron de ton œil, et après cela tu verras comment tu ôteras le fêtu qui est dans l'œil de ton frère.

LE CINQ. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te supplions que le cours des affaires de ce monde soit tellement réglé et maintenu en paix par ta providence, que ton église puisse toujours te servir avec joie dans une sainte tranquillité, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 St. Pierre, iii. 8.

SOYEZ tous d'un consentement, et pleins de compassion l'un envers l'autre, vous entr'aimant fraternellement, miséricordieux, et doux; ne rendant point mal pour mal, ni outrage pour outrage, mais au contraire bénissant; sachant que vous êtes appelés à cela, afin que vous héritiez la bénédiction. Car celui qui veut aimer sa vie, et voir ses jours bienheureux, qu'il garde sa langue de mal, et ses lèvres de prononcer aucune fraude: qu'il se détourne du mal, et qu'il fasse le bien; qu'il recherche la paix, et qu'il tâche de se la procurer. Car les yeux du Seigneur sont sur les justes,

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ϵ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

οὐδὲν δυνατὸν, καὶ ἅγιον· Αὔξησον ἐφ' ἡμᾶς τὸ πλήθυνον τὸ ἔλεόν σου ὥστε κυβερνημένοι καὶ ὁδηγουμένοι ὑπὸ σοῦ, διαπεράσωμεν τοιοῦτοτρόπως τὰ κοσμικὰ δυστυχήματα ὅπως μὴ χάσωμεν τὰ αἰώνια καλά. Χάρισόν μας τοῦτο, ὦ Πατέρα οὐράνιε διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιη'.

ΕΠΕΙΔΗ λογιάζω, ὅτι τὰ παρόντα παθήματα δὲν δύνανται ’να συγκριθῶσι, μὲ τὴν ὁποῖαν μέλλει ’να μᾶς ἀποκαλυφθῇ δόξαν. Διότι ἡ θερμὴ ἐπιθυμία τῆς κτίσεως προσμένει τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ. Διότι ἡ κλίσις ὑπετάχθη εἰς τὴν ματαιότητα, ὄχι θελητικῶς ἀλλὰ διὰ τὸν ὁποῖον τὴν ὑπόταξεν. Ἐλπίζοντας ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θέλει ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὴν δουλείαν τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ Ὅτι γνωρίζομεν ὅτι ἕως τῶρα πάσα ἡ κτίσις ἀναστενάζει καὶ συμπονῆτε. Καὶ ὄχι μόνον ἡ κτίσις, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἡμεῖς ἔχοντες τοὺς πρωτοκαρποὺς τοῦ πνεύματος· καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, λέγω, ἀναστενάζομεν εἰς τὴν καρδίαν μας, προσμένοντες διὰ τῆς υἱοθεσίας, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματός μας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ϛ'. λϛ'.

ΓΙΝΕΣΘΕ λοιπὸν ἐλεήμονες, καθὼς καὶ ὁ πατήρ σας εἶναι ἐλεήμων· μὴ κρίνετε, καὶ δὲν θέλετε κριθῆν· μὴ καταδικάζετε καὶ δὲν θέλετε καταδικασθῆν· συγχωρῆτε καὶ θέλετε συγχωρεθῆν· δότε καὶ θέλει σᾶς δωθῆν· μέτρον καλὸν, πατημένον καὶ σεισμένον, καὶ ὑπερεκχυνόμενον ὅτι τὸ ἴδιον θέλουσι σᾶς δώσειν. Τὸς εἶπε δὲ παραβολὴν. Μήπως ἕνας τυφλὸς δύναται ’να ὁδηγήσῃ ἄλλον τυφλόν; δὲν θέλησι πέσειν καὶ οἱ δύω εἰς λάκκον; δὲν εἶναι μαθητὴς μεγαλήτερος ἀπὸ τὸν διδάσκαλόν του, ὅμως κάθε τέλειος μαθητὴς θέλει εἶναι ὡσὰν τὸν διδάσκαλόν του· τί δὲ βλέπεις τὸ ξυλάκιον εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου, καὶ τὴν εἰς τὸν ἴδιον ὀφθαλμόν σου δοκὸν δὲν καταισεῖς; ἢ πῶς δύνασαι ’να λέγεις τοῦ ἀδελφοῦ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες, ’να ἐκβάλω τὸ εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου ξυλάκιον, αὐτὸς μὴ βλέπων τὴν εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου δοκόν; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν εἰς τὸν ὀφθαλμόν σου δοκὸν, καὶ τότε θέλεις ἰδεῖν πῶς ’να ἐκβάλῃς τὸ ξυλάκιον ἀπὸ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ σου ὀφθαλμόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ϵ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΟΣ μας τὴν χάριν, Κύριε, παρακαλοῦμέν σε, ὅτι ἡ διάθεσις τούτου τοῦ κόσμου ’να εἶναι οὕτω εἰρηνικῶς ὑπὸ σοῦ κυβερνημένη, ὥστε ἡ Ἐκκλησία σου ’να σὲ δουλεύσῃ πάντα χαροποιῶς εἰς κάθε εὐσεβῆ ὑσηχίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. γ'. η'.

ΑΣ εἶσθε, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθητικοὶ, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, ταπεινόφρονες, μὴ ἀποδίδοντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ ὕβριν ἀντὶ ὕβρεως· ἀλλὰ τουναντίον εὐλογοῦντες· ἐξεύροντες ὅτι ἐκαλέσθητε διὰ τοῦτο, ἵνα κληρονομήσητε εὐλογίαν. Ἐπειδὴ ὅποιος θέλει ’να ἀγαπήσῃ τὴν ζωὴν, καὶ ’να ἰδῇ καλὰς ἡμέρας, ἂς κρατήσῃ τὴν γλῶσσάν του ἀπὸ κακον, καὶ τὰ χείλη του διὰ ’νι μὴ λαλήσωσι δόλον· ἂς φύγῃ ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ ἂς κάμῃ καλὸν· ἂς ζητήσῃ εἰρήνην καὶ ἂς τὴν ἀκολουθήσῃ. Ὅτι

LA QUIN. DOM. DOPO LA TRIN.

ente di potente o santo, accresci e moltiplica sopra di noi la tua misericordia, acciocchè, essendo tu il nostro governatore e conduttore, passiamo in tal modo per gli avvenimenti temporali, che non veniamo a perder le cose eterne. Concedici questo o Padre celeste, per l' amor di Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Rom. viii. 18.

IO fo ragione che le sofferenze del tempo presente non son punto ad agguagliare alla gloria che sarà manifestata inverso noi. Conciosiacosachè l' intento e 'l desiderio del mondo creato aspetti la manifestazione de' figliuoli di Dio. Perciochè il mondo creato è sottoposto alla vanità, non di sua propia inclinazione, ma per colui che l' ha sottoposto ad essa. In isperanza che 'l mondo creato ancora sarà liberato dalla corruzione e messo nella libertà della gloria de' figliuoli di Dio. Perciochè noi sappiamo che fino ad ora tutto 'l mondo creato geme insieme, e travaglia. E non solo esso, ma ancora noi stessi, c' abbiamo le primizie dello Spirito; noi stessi, dico, gemiamo in noi medesimi, aspettando l' adottazione, la redenzion del nostro corpo.

L' Evangelo. S. Luc. vi. 36.

SIATE adunque misericordiosi, siccome ancora il Padre vostro è misericordioso. E non giudicate, e non sarete giudicati: non condannate, e non sarete condannati: rimmettete, e vi sarà rimesso. Date, e vi sarà dato: buona misura, premuta, scossa, e trabboccante, vi sarà data in seno: perciochè di qual misura misurate, sarà altresì misurato a voi. Or egli disse loro una similitudine, Può un cieco guidar per la via un altro cieco? non caderanno essi amendue nella fossa? Niun discepolo è da più che 'l suo maestro: ma ogni discepolo perfetto dee essere come 'l suo maestro. Or, che guardi tu il fuscello ch' è nell' occhio del tuo fratello, e non avvisi la trave ch' é nell' occhio tuo propio? Ovvero, come puoi dire al tuo fratello, Fratello, lascia ch' io ti tragga il fuscello ch' è nell' occhio tuo; non veggendo tu stesso la trave ch' è nell' occhio tuo propio? Ipocrita, trai prima dell' occhio tuo la trave ed allora avviserai di trarre il fuscello ch' è nell' occhio del tuo fratello.

LA QUINTA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

FACCI la grazia, o Signore, noi ti supplichiamo, che il corso di questo mondo sia così pacificamente governato da te, che la tua chiesa ti possa sempre servir gioiosamente in ogni pia tranquillità, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 S. Pietr. iii. 8.

SIATE tutti concordi, compassionevoli, fratellevoli, pietosi, benivoglienti. Non rendendo mal per male, od oltraggio per oltraggio: anzi, in contrario, benedicendo: sapendo ch' a questo siete stati chiamati, acciochè erediate la benedizione. Perciochè, chi vuole amar la vita, e veder buoni giorni, rattenga la sua bocca da male; e le sue labbra, che non proferiscano fraude. Ritraggasi dal male, e faccia il bene: cerchi la pace, e la procacci. Perciochè gli

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Quinta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am fünften Sonntage nach Trinit.

die auf dich trauen, und ohne den nichts mächtig und nichts heilig iſt! Vermehre und vervielfaltige in uns deine Gnade, daß wir, unter deiner Leitung und Führung, ſo durch dieſe Zeitlichkeit wandeln mögen, um endlich das Ewige nicht zu verlieren. Verleihe dieß, o himmliſcher Vater, um Jeſu Chriſti, unſeres Herrn, willen. Amen.

Die Epiſtel. Röm. 8, 18—23.

Denn ich halte es dafür, daß dieſer Zeit Leiden der Herrlichkeit nicht werth ſey, die an uns ſoll offenbaret werden. Denn das ängſtliche Harren der Kreatur wartet auf die Offenbarung der Kinder Gottes. Sintemal die Kreatur unterworfen iſt der Eitelkeit, ohne ihren Willen, ſondern um des willen, der ſie unterworfen hat, auf Hoffnung. Denn auch die Kreatur frey werden wird von dem Dienſte des vergänglichen Weſens, zu der herrlichen Freyheit der Kinder Gottes. Denn wir wiſſen, daß alle Kreatur ſehnet ſich mit uns, und ängſtet ſich noch immerdar. Nicht allein aber ſie, ſondern auch wir ſelbſt, die wir haben des Geiſtes Erſtlinge, ſehnen uns auch bey uns ſelbſt nach der Kindſchaft, und warten auf unſeres Leibes Erlöſung.

Das Evangelium. Lucä 6, 36—42.

Darum ſeyd barmherzig, wie auch euer Vater barmherzig iſt. Richtet nicht, ſo werdet ihr auch nicht gerichtet. Verdammet nicht, ſo werdet ihr auch nicht verdammet. Vergebet, ſo wird euch vergeben. Gebet, ſo wird euch gegeben. Ein voll, gedrudt, gerüttelt und überflüſſig Maaß wird man in euren Schooß geben; denn eben mit dem Maaße, da ihr mit meſſet, wird man euch wieder meſſen. Und er ſagte ihnen ein Gleichniß: Mag auch ein Blinder einem Blinden den Weg weiſen? Werden ſie nicht alle beide in die Grube fallen? Der Jünger iſt nicht über ſeinen Meiſter; wenn der Jünger iſt wie ſein Meiſter, ſo iſt er vollkommen. Was ſieheſt du aber einen Splitter in deines Bruders Auge, und des Balkens in deinem Auge wirſt du nicht gewahr? Oder wie kannſt du ſagen zu deinem Bruder: Halt ſtille, Bruder, ich will den Splitter aus deinem Auge ziehen; und du ſieheſt ſelbſt nicht den Balken in deinem Auge? Du Heuchler, ziehe zuvor den Balken aus deinem Auge, und beſiehe dann, das du den Splitter aus deines Bruders Auge zieheſt.

Am fünften Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, verleihe, daß der Lauf der Welt, durch deine göttliche Regierung, ſo friedlich geordnet werden möge, daß deine Kirche dir ruhig und freudig in aller Gottſeligkeit dienen könne, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Petri 3, 8—15.

Endlich aber ſeyd alleſamt gleichge- ſinnet, mitleidig, brüderlich, barmherzig, freundlich. Vergeltet nicht Böſes mit Böſem, oder Scheltwort mit Scheltwort; ſondern dagegen ſegnet, und wiſſet, daß ihr dazu berufen ſeyd, daß ihr den Segen beerbet. Denn wer leben will, und gute Tage ſehen, der ſchweige ſeine Zunge, daß ſie nichts Böſes rede, und ſeine Lippen, daß ſie nicht trügen. Er wende ſich vom Böſen, und thue Gutes; er ſuche Frieden,

LA QUIN. DOM. DES. DE TRIN.

esperan en Ti, sin el qual no hay cosa fuerte, ni santa; Acrecienta y multiplica tu Misericordia para con nosotros, á fin que siendo tú nuestro director y guia pasemos de tal modo por las cosas temporales que no perdamos al fin las eternas: concédenos esto, O Padre Celestial, por amor de Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. viii. 18.

PORQUE entiendo, que no son de comparar los trabajos de este tiempo con la gloria venidera, que se manifestará en nosotros. Porque el gran deseo de la criatura espera la manifestacion de los hijos de Dios. Porque la criatura está sujeta á la vanidad, no de su grado, sino por aquel, que la sometió con esperanza: y porque la misma criatura será librada de la servidumbre de la corrupcion á la libertad gloriosa de los hijos de Dios. Porque sabemos, que todas las criaturas gimen, y están de parto hasta ahora. Y no solo ellas, mas tambien nosotros mismos, que tenemos las primicias del Espíritu: aun nosotros gemimos dentro de nosotros, esperando la adopcion de hijos de Dios, la redencion de nuestro cuerpo.

El Evangelio. S. Luc. vi. 36.

SED pues misericordiosos, como tambien vuestro Padre es misericordioso. No juzgueis, y no sereis juzgados: no condeneis, y no sereis condenados. Perdonad, y sereis perdonados. Dad, y se os dará: buena medida, y apretada, y remecida, y colmada darán en vuestro seno. Porque con la misma medida con que midiéreis, se os volverá á medir. Y les decía tambien una semejanza: ¿Acaso podrá un ciego guiar á otro ciego? ¿no caerán ambos en el hoyo? No es el discípulo sobre el Maestro: mas será perfecto todo aquel que fuere como su Maestro. ¿Y por qué miras la mota en el ojo de tu hermano; y no reparas en la viga, que tienes en tu ojo? ¿O cómo puedes decir á tu hermano: Déxame, hermano, sacarte la mota de tu ojo, no viendo tú la viga, que hay en tu ojo? Hipócrita, saca primero la viga de tu ojo, y despues verás, para sacar la mota del ojo de tu hermano.

LA QUINTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

HAZ, o Señor, que el curso de este mundo sea por tu Orden tan pacificamente gobernado, que tu Iglesia te pueda siempre servir gozosa en piadosa tranquilidad; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 *S.* Ped. iii. 8.

Y FINALMENTE sed todos de un mismo corazon, compasivos, amadores de la hermandad, misericordiosos, modestos, humildes: no volviendo mal por mal, ni maldicion por maldicion, sino por el contrario bendiciendo: pues para esto fuisteis llamados, para que poseais bendicion por herencia. Porque el que quiere amar la vida, y ver los dias buenos, refrene su lengua de mal, y sus labios no hablen engaño. Apártese del mal, y haga bien: busque paz, y vaya en pos de ella: porque los ojos del Señor sobre los justos, y sus orejas á los ruegos de ellos: mas el rostro del Señor

LATINA ET GRÆCA.

DOMIN. QUINT. POST TRIN.

sanctum; adauge et multiplica super nos misericordiam tuam, ut, te rectore, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna. Hæc concede, o Pater cœlestis! propter Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. viii. 18.

EXISTIMO, quod non sunt condignæ passiones hujus temporis, ad futuram gloriam, quæ revelabitur in vobis. Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat. Vanitati enim creatura subjecta est, non volens, sed propter eum, qui subjecit eam in spe: quia et ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis in libertatem gloriæ filiorum Dei. Scimus enim, quod omnis creatura ingemiscit, et parturit usque adhuc. Non solum autem illa; sed et nos ipsi, primitias spiritus habentes, et ipsi intra nos gemimus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri.

Evangelium. S. Luc. vi. 36.

ESTOTE ergo misericordes, sicut et Pater vester misericors est. Nolite judicare, et non judicabimini. Nolite condemnare, et non condemnabimini. Dimittite, et dimittemini. Date, et dabitur vobis: mensuram bonam, et confertam, et agitatam, et supereffluentem, dabunt in sinum vestrum. Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remetietur vobis. Dicebat autem illis et similitudinem: Numquid potest cæcus cæcum ducere? Nonne ambo in foveam cadent? Non est discipulus supra magistrum: perfectus autem omnis erit, si sit sicut magister ejus. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui; trabem autem, quæ in oculo tuo est, non consideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo: Frater, sine ejiciam festucam de oculo tuo; ipse in oculo tuo trabem non videns? Hypocrita! ejice primum trabem de oculo tuo: et tunc perspicies, ut educas festucam de oculo fratris tui.

DOMINICA QUINTA POST TRINITATEM.

Collecta.

DA nobis, quæsumus, Domine! ut hujus mundi cursus ita pacifice tua gubernatione dirigatur, ut Ecclesia tua tibi alacriter in pia quiete famuletur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 S. Pet. iii. 8.

OMNES unanimes, compatientes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, et humiles; non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed, e contrario, benedicentes; quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hæreditate possideatis. Qui enim vult vitam diligere, et dies videre bonos, coerceat linguam suam a malo; et labia ejus ne loquantur dolum: declinet a malo, et faciat bonum: inquirat pacem, et sequatur eam; quia oculi Domini super justos, et aures ejus in preces

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἅγιόν ἐστιν. Αὔξησον ἐφ' ἡμᾶς καὶ πλήθυνον τὸ ἔλεός σου, ἵν' ἡγουμένου σου καὶ προστατεύοντος ἡμῶν, οὕτω τὰ πρόσκαιρα διαπερῶμεν, ὥστε μὴ τῶν αἰωνίων ὑστερεῖσθαι· Τῆτο χάρισαι, Πάτερ οὐράνιε, ἕνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιη'.

ΛΟΓΙΖΟΜΑΙ γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι· Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κλίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ς'. λς'.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστι. Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτε δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ἡ διάθεσις τοῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς οὕτω διοικῆται, ὥστε Ἐκκλησίαν σου ἐν εὐσεβεῖ πίστει ἡρεμίᾳ σοι λατρεύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτ. γ'. η'.

ΤΟ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες· Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον· Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν. Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Prima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

SIXTH SUNDAY AFTER TRINITY.

Lord are over the righteous, and his ears are open unto their prayers: but the face of the Lord is against them that do evil. And who is he that will harm you, if ye be followers of that which is good? But and if ye suffer for righteousness' sake, happy are ye: and be not afraid of their terror, neither be troubled; but sanctify the Lord God in your hearts.

The Gospel. St, Luke v. 1.

IT came to pass, that as the people pressed upon him to hear the Word of God, he stood by the lake of Gennesareth, and saw two ships standing by the lake; but the fishermen were gone out of them, and were washing their nets. And he entered into one of the ships, which was Simon's, and prayed him that he would thrust out a little from the land: and he sat down, and taught the people out of the ship. Now when he had left speaking, he said unto Simon, Launch out into the deep, and let down your nets for a draught. And Simon answering said unto him, Master, we have toiled all the night, and have taken nothing; nevertheless, at thy word I will let down the net. And when they had this done, they inclosed a great multitude of fishes, and their net brake. And they beckoned unto their partners which were in the other ship, that they should come and help them. And they came, and filled both the ships, so that they began to sink. When Simon Peter saw it, he fell down at Jesus' knees, saying, Depart from me, for I am a sinful man, O Lord. For he was astonished, and all that were with him, at the draught of the fishes which they had taken; and so was also James, and John, the sons of Zebedee, which were partners with Simon. And Jesus said unto Simon, Fear not, from henceforth thou shalt catch men. And when they had brought their ships to land, they forsook all, and followed him.

THE SIXTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, who hast prepared for them that love thee such good things as pass man's understanding; Pour into our hearts such love toward thee, that we, loving thee above all things, may obtain thy promises, which exceed all that we can desire; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. vi. 3.

KNOW ye not, that so many of us as were baptized into Jesus Christ were baptized into his death? Therefore we are buried with him by baptism into death; that like as Christ was raised up from the dead by the glory of the Father, even so we also should walk in newness of life. For if we have been planted together in the likeness of his death, we shall be also in the likeness of his resurrection: knowing this, that our old man is crucified with him, that the body of sin might be destroyed, that henceforth we should not serve sin. For he that is dead is freed from sin. Now if we be dead with Christ, we believe that we shall also live with him; knowing that Christ being raised from the dead dieth no more;

LE SIXI. DIM. APRES LA TRINITE.

et ses oreilles sont attentives à leurs prières: mais la face du Seigneur est contre ceux qui font les maux. Or qui est-ce qui vous fera du mal, si vous suivez le bien? Que si, toutefois, vous souffrez quelque chose pour la justice, vous êtes bienheureux: mais ne craignez point les maux dont ils veulent vous faire peur, et n'en soyez point troublés; mais sanctifiez le Seigneur dans vos cœurs.

L'Evangile, St. Luc, v. 1.

IL arriva, comme la foule se jetoit toute sur lui pour entendre la parole de Dieu, qu'il se tenoit sur le bord du lac de Génézareth. Et voyant deux nacelles qui étoient au bord du lac, et dont les pêcheurs étoient descendus et lavoient leurs rêts; il monta dans l'une de ces nacelles, qui étoit à Simon, et il le pria de la mener un peu loin de terre. Puis s'étant assis, il enseignoit de dessus la nacelle les troupes. Et quand il eut achevé de parler, il dit à Simon: mène en pleine eau, et lâchez vos filets pour pêcher. Et Simon répondant, lui dit: Maître, nous avons travaillé toute la nuit, et nous n'avons rien pris; toutefois, à ta parole je lâcherai les filets. Ce qu'ayant fait, ils enfermèrent une si grande quantité de poissons, que leurs filets se rompoient. Et ils firent signe à leurs compagnons qui étoient dans l'autre nacelle, de venir les aider: et étant venus, ils remplirent les deux nacelles, tellement qu'elles s'enfonçoient. Et quand Simon Pierre eut vu cela, il se jeta aux genoux de Jésus, en lui disant: Seigneur, retire-toi de moi, car je suis un homme pécheur. Parce que la frayeur l'avoit saisi, lui et tous ceux qui étoient avec lui, à cause de cette grande prise de poissons qu'ils venoient de faire; de même que Jacques et Jean fils de Zébédée, qui étoient compagnons de Simon. Alors Jésus dit à Simon: n'aie point de peur; dorénavant tu seras preneur d'hommes vivans. Et quand ils eurent amené les nacelles à terre, ils quittèrent tout, et le suivirent.

LE SIXI. DIM. APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui as préparé à ceux qui t'aiment des biens qui surpassent l'entendement humain; répands dans nos cœurs un tel amour pour toi, que t'aimant par-dessus toutes choses nous obtenions l'effet de tes promesses, qui surpassent tout ce que nous pouvons désirer, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. vi. 3.

NE savez-vous pas, que nous tous qui avons été baptisés en Jésus-Christ, avons été baptisés en sa mort? Nous sommes donc ensevelis avec lui en sa mort par le baptême; afin que comme Christ est ressuscité des morts par la gloire du Père, nous aussi pareillement marchions en nouveauté de vie. Car si nous avons été faits une même plante avec lui par la conformité de sa mort, nous le serons aussi par la conformité de sa résurrection; sachant ceci, que notre vieil homme a été crucifié avec lui, afin que le corps du péché soit réduit à néant, afin que nous ne servions plus le péché; car celui qui est mort, est quitte du péché. Or si nous sommes morts avec Christ, nous croyons que nous vivrons aussi avec lui; sachant, que Christ étant

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ς'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίου πίπτουσιν ἐπὶ τοὺς δικαίους, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν δέχονται τὴν δέησιν αὐτῶν· τὸ δὲ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἐναντίον εἰς ὀργὴν κάκωσι κακόν. Καὶ τίς ὁ θέλων ὑμᾶς κακοποιῆσαι, ἐὰν ζηλωταὶ τῶν καλῶν γένησθε; ἀλλ' ἐὰν καὶ πάσχητε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε, ἀλλὰ ἁγιάσατε τὸν Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ε'. α'.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ ἐπικεῖσθαι τὸν ὄχλον καὶ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ· καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἔπλυνον τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐκ τοῦ πλοίου ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὰ δίκτυα. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διερήσσετο δὲ τὰ δίκτυα αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντες συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχε αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ ἀγρᾳ τῶν ἰχθύων ὧν συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες πάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ ὁ ὁποῖος ἡτοίμασας διὰ τοὺς ἀγαπῶντας σε τόσον ἐξαίρετα πράγματα καὶ ὄντα ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπινον νοῦν, χύσαι εἰς τὰς καρδίας μας τοσαύτην εἰς σὲ ἀγάπην, ὥστε ἀγαπῶντές σε ὑπὲρ κάθε ἄλλο πρᾶγμα, ἀπολαύσωμεν τὰς ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιθυμίαν μας ἐπαγγελίας σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ς'. γ'.

ΑΓΝΟΕΙΤΕ σεῖς ὅτι ὅσοι ἐβαπτήσθημεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς τὸν θάνατόν του ἐβαπτήσθημεν; διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος λοιπὸν ἐτάφημεν μὲ αὐτὸν εἰς τὸν θάνατον· ὅπως καθὼς ἠγέρθη ὁ Χριστὸς ἀπὸ τοὺς νεκροὺς διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς οὕτω καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν εἰς τὴν νέαν ζωήν. Ὅτι ἐὰν ἐνεκεντρώθημεν μὲ τὸν Χριστὸν, εἰς τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου τοῦ, θέλομεν ἐγκεντρωθῆ καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεώς του. Τοῦτο γνωρίζοντες ὅτι ὁ παλαιός μας ἄνθρωπος, ἐσταυρώθη μὲ τὸν Χριστὸν, ἵνα καταργηθῆ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας καὶ ἵνα μὴ δουλεύσωμεν πλέον τῇ ἁμαρτίᾳ. Διότι ὅστις ἀπέθανεν ἐλευθερώθη ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Ἐὰν δὲ ἀπεθάνομεν μὲ τὸν Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι θέλομεν ζήσειν μὲ αὐτόν· γνωρίζοντες, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, δὲν ἀποθνήσκει πλέον, ὁ θάνατος

LA SESTA DOM. DOPO LA TRIN.

occhi del Signore sono sopra i giusti, e le sue orecchie sono intente alla loro orazione: ma il volto del Signore è contr' a quelli che fanno male. E chi sarà colui che vi faccia male, se voi seguite il bene? Ma, se pure ancora patite per giustizia, beati voi: or non temiate del timor loro, e non vi conturbate. Anzi santificate il Signore Iddio ne' cuori vostri.

L' Evangelo. S. Luc. v. 1.

AVVENNE che, essendogli la moltitudine addosso, per udir la parola di Dio, e stando egli in piè presso del lago di Gennesaret: vide due navicelle ch' erano presso della riva del lago, delle quali erano smontati i pescatori, e levavano le lor reti. Ed, essendo montato in una di quelle, la quale era di Simon, lo pregò che s' allargasse un poco lungi da terra. E postosi a sedere, ammaestrava le turbe d' insù la navicella. E come fu restato di parlare, disse a Simon, Allargate in acqua, e calate le vostre reti per pescare. E Simon, rispondendo, gli disse, Maestro, noi ci siamo affaticati tutta la notte, e non abbiam preso nulla: ma pure, alla tua parola, io calerò la rete. E, fatto questo, rinchiusero gran moltitudine di pesci: e la lor rete si rompeva. Ed accennarono a' lor compagni, ch' erano nell' altra navicella, che venissero per aiutargli. Ed essi vennero, ed empierono amendue le navicelle, talchè affondavano. E Simon Pietro, veduto questo, si gittò alle ginocchia di Gesù: dicendo, Signore, dipartiti da me: perciochè io sono uomo peccatore. Conciofossecosachè spavento avesse occupato lui, e tutti coloro ch' erano con lui, per la presa de' pesci c' aveano fatta. Simigliantemente ancora Iacopo, e Giovanni, figliuoli di Zebedeo, ch' erano compagni di Simon. E Gesù disse a Simon, Non temere: da ora innanzi tu sarai prenditore d' uomini vivi. Ed essi, condotte le navicelle a terra, lasciarono ogni cosa, e lo seguitarono.

LA SESTA DOMENICA DOPO LA TRINITÀ.

La Colletta.

O DIO, che hai preparato per quelli che ti amano, cose così eccellenti, che passano l' intelletto umano, spandi ne' cuori nostri un cotanto amore inverso te, che amandoti sopra ogni altra cosa, ottegniamo le tue promesse che eccedono tutto quel che possiamo bramare, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Rom. vi. 3.

IGNORATE voi, che noi tutti, che siamo stati battezzati in Gesù Cristo, siamo stati battezzati nella sua morte? Noi siamo adunque stati con lui seppelliti per lo Battesimo, a morte: acciochè, siccome Cristo è risuscitato da' morti per la gloria del Padre, noi ancora simigliantemente camminiamo in novità di vita. Perciochè, se siamo stati innestati con Cristo alla conformità della sua morte, certo lo faremo ancora a quella della sua risurrezione. Sapendo questo, che il nostro vecchio uomo è stato con lui crocifisso, acciochè 'l corpo del peccato sia annullato, affinchè noi non serviamo più al peccato. Conciosiacosachè colui ch' è morto sia sciolto dal peccato. Or, se siamo morti con Cristo, noi crediamo ch' altresì vivremo con lui. Sapendo che Cristo, ri-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Sexta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am ſechſten Sonntage nach Trinit.

und jage ihm nach. Denn die Augen des Herrn ſehen auf die Gerechten, und ſeine Ohren auf ihr Gebet; das Angeſicht aber des Herrn ſiehet auf die, ſo Böſes thun. Und wer iſt, der euch ſchaden könnte, ſo ihr dem Guten nachkommet? Und ob ihr auch leidet um der Gerechtigkeit willen, ſo ſeyd ihr doch ſelig. Fürchtet euch aber vor ihrem Trotzen nicht, und erſchrecket nicht. Heiliget aber Gott den Herrn in euren Herzen.

Das Evangelium. Luc. 5, 1—11.

Es begab ſich aber, da ſich das Volk zu ihm drang, zu hören das Wort Gottes, und er ſtand am See Genezareth, und ſah zwey Schiffe am See ſtehen, die Fiſcher aber waren ausgetreten, und wuſchen ihre Netze: trat er in der Schiffe eines, welches Simonis war, und bat ihn, daß er es ein wenig vom Lande führete. Und er ſetzte ſich, und lehrete das Volk aus dem Schiffe. Und als er hatte aufgehöret zu reden, ſprach er zu Simon: Fahre auf die Höhe, und werfet eure Netze aus, daß ihr einen Zug thut. Und Simon antwortete, und ſprach zu ihm: Meiſter, wir haben die ganze Nacht gearbeitet, und nichts gefangen, aber auf dein Wort will ich das Netz auswerfen. Und da ſie das thaten, beſchloſſen ſie eine große Menge Fiſche, und ihr Netz zerriß. Und ſie winkten ihren Geſellen, die im andern Schiffe waren, daß ſie kämen, und hülfen ihnen ziehen. Und ſie kamen, und fülleten beide Schiffe voll, alſo, daß ſie ſanken. Da das Simon Petrus ſah, fiel er Jeſu zu den Knieen, und ſprach: Herr gehe von mir hinaus, ich bin ein ſündiger Menſch. Denn es war ihn ein Schrecken angekommen, und alle, die mit ihm waren, über die en Fiſchzug, den ſie mit einander gethan hatten; deſſelbigen gleichen auch Jacobum und Johannem, die Söhne Zebedäi, Simonis Geſellen. Und Jeſus ſprach zu Simon: Fürchte dich nicht, denn von nun an wirſt du Menſchen fahen. Und ſie führeten die Schiffe zu Lande, und verließen Alles und folgten ihm nach.

Am ſechſten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Gott, der du für alle, die dich lieben, ſolche Güter zubereitet haſt, die den menſchlichen Verſtand überſteigen! Gieße in unſere Herzen eine ſolche Liebe zu dir, daß wir dich über Alles lieben, und deine Verheißungen, die alle unſere Wünſche übertreffen, erlangen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Röm. 6, 3—11.

Wiſſet ihr nicht, daß alle, die wir in Jeſum Chriſt getauft ſind, die ſind in ſeinen Tod getauft? So ſind wir je mit ihm begraben durch die Taufe in den Tod, auf daß, gleichwie Chriſtus iſt auferwecket von den Todten, durch die Herrlichkeit des Vaters, alſo ſollen auch wir in einem neuen Leben wandeln. So wir aber ſamt ihm gepflanzet werden zu gleichem Tode, ſo werden wir auch der Auferſtehung gleich ſeyn, dieweil wir wiſſen, daß unſer alter Menſch ſamt ihm gekreuziget iſt, auf daß der ſündliche Leib aufhöre, daß wir hinfort der Sünde nicht dienen. Denn wer geſtorben iſt, der iſt gerechtfertiget von der Sünde. Sind wir aber mit Chriſto geſtorben, ſo glauben wir, daß wir auch mit ihm leben werden; und wiſſen, daß Chri-

LA SEX. DOM. DES. DE LA TRINID.

está sobre los que hacen mal. ¿Y quién es el que os podrá dañar, si abrazais el bien? Y tambien si alguna cosa padeceis por la justicia, sois bienaventurados. Por tanto no temais por el temor de ellos, y no seais turbados. Mas santificad en vuestros corazones al Señor Christo.

El Evangelio. S. Luc. v. 1.

Y ACONTECIO que atropellándose la gente, que acudía á él para oir la palabra de Dios, él estaba á la orilla del lago de Genesaréth. Y vió dos barcos, que estaban á la orilla del lago: y los pescadores habian saltado en tierra, y lavaban sus redes. Y entrando en uno de estos barcos, que era de Simón, le rogó, que le apartase un poco de tierra. Y estando sentado enseñaba al pueblo desde el barco. Y luego que acabó de hablar, dixo á Simón: Entra mas adentro, y soltad vuestras redes para pescar. Y respondiendo Simón, le dixo: Maestro, toda la noche hemos estado trabajando, sin haber cogido nada: mas en tu palabra soltaré la red. Y quando esto hubiéron hecho, cogiéron un tan crecido número de peces, que se rompia su red. Y hiciéron señas á los otros compañeros, que estaban en el otro barco, para que viniesen á ayudarlos. Ellos vinieron, y de tal manera llenáron los dos barcos, que casi se sumergian. Y quando esto vió Simón Pedro, se arrojó á los pies de Jesus, diciendo: Señor, apártate de mí, que soy un hombre pecador. Porque él, y todos los que con él estaban, quedáron atónitos de la presa de los peces, que habian cogido: y asímismo Santiago, y Juan, hijos de Zebedéo, que eran compañeros de Simón. Y dixo Jesus á Simon: No temas: desde aquí en adelante serás pescador de hombres. Y tirados los barcos á tierra, lo dexáron todo, y le siguiéron.

LA SEXTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, que has preparado para los que te aman bienes que exceden á los alcances del entendimiento humano; derrama en nuestros corazones tal amor á tí, que amandote sobre todas las cosas, alcancemos tus promesas que exceden á todo lo que podemos desear, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. vi. 3.

¿O NO sabeis, que todos los que hemos sido bautizados en Jesu-Christo, hemos sido bautizados en su muerte? Porque somos sepultados con él en muerte por el bautismo: para que como Christo resucitó de muerte á vida por la gloria del Padre; así tambien nosotros andemos en novedad de vida. Porque si fuimos plantados juntamente con él á la semejanza de su muerte: lo serémos tambien á la de su Resurreccion. Sabiendo esto, que nuestro viejo hombre ha sido crucificado juntamente con él, para que sea destruido el cuerpo del pecado, y no sirvamos ya mas al pecado. Porque el que es muerto, libre está del pecado. Y si somos muertos con Christo: creemos, que juntamente viviremos tambien con Christo: ciertos, que habiendo Christo resucitado

LATINA ET GRÆCA.

DOMIN. SEXT. POST TRIN.

eorum; vultus autem Domini super facientes mala. Et quis est, qui vobis noceat, si boni æmulatores fueritis? Sed, et si quid patimini propter justitiam, beati. Timorem autem eorum ne timueritis; et non conturbemini. Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris.

Evangelium. S. Luc. v. 1.

FACTUM est, cum turbæ irruerent in eum, ut audirent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genesareth: et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatores autem descenderant, et lavabant retia. Ascendens autem in unam navem, quæ erat Simonis, rogavit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docebat de navicula turbas. Ut cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, et laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo, laxabo rete. Et, cum hoc fecissent, concluserunt piscium multitudinem copiosam: rumpebatur autem rete eorum. Et annuerunt sociis, qui erant in alia navi, ut venirent, et adjuvarent eos. Et venerunt, et impleverunt ambas naviculas, ita ut pæne mergerentur. Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua Jesu, dicens: Exi a me, quia homo peccator sum, Domine. Stupor enim circumdederat eum, et omnes qui cum illo erant, in captura piscium quam ceperant: similiter autem Jacobum et Joannem, filios Zebedæi, qui erant socii Simonis. Et ait ad Simonem Jesus: Noli timere. Ex hoc jam homines eris capiens. Et, subductis ad terram navibus, relictis omnibus, secuti sunt eum.

DOMINICA SEXTA POST TRINIT.

Collecta.

DEUS! qui diligentibus te superantia captum humanum bona præparasti; tam eximium tui amorem cordibus nostris infunde, ut, te super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium excedunt, consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. vi. 3.

AN ignoratis, fratres, quia quicunque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo, per baptismum, in mortem; ut, quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitæ ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, ut ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia etiam simul vivemus cum Christo: scientes quod Christus, resurgens ex mortuis, jam non

ΚΥΡΙΑΚΗ ς'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε· Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ε'. α'.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ· Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σιμὼν Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἣ συνέλαβον. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ς'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τοῖς ἀγαπῶσί σε τὰ ἀγαθὰ ὑπερέχοντα πάντα τὸν νοῦν ἑτοιμάσας, ἔγχεον ἐν ἡμῶν καρδίαις τοιαύτην εἰς σὲ ἀγάπην, ὅπως ἐπὶ πᾶσιν ἀγαπῶντές σε, τῶν ἐπαγγελιῶν σου, πᾶν ὁτιοῦν ἐπιποθεῖν δυναίμεθ' ἄν, λίαν ὑπερβαλλουσῶν, ἐπιτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ς'. γ'.

Η ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Septima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

SEVENTH SUN. AFTER TRINITY.

death hath no more dominion over him. For in that he died, he died unto sin once; but in that he liveth, he liveth unto God. Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin, but alive unto God through Jesus Christ our Lord.

The Gospel. St, Matth. v. 20.

JESUS said unto his disciples, Except your righteousness shall exceed the righteousness of the Scribes and Pharisees, ye shall in no case enter into the Kingdom of heaven. Ye have heard that it was said by them of old time, Thou shalt not kill: and whosoever shall kill, shall be in danger of the judgement: But I say unto you, That whosoever is angry with his brother without a cause shall be in danger of the judgement: and whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council: but whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell-fire. Therefore if thou bring thy gift to the altar, and there rememberest that thy brother hath ought against thee; leave there thy gift before the altar, and go thy way, first be reconciled to thy brother, and then come and offer thy gift. Agree with thine adversary quickly, whiles thou art in the way with him; lest at any time the adversary deliver thee to the judge, and the judge deliver thee to the officer, and thou be cast into prison. Verily I say unto thee, Thou shalt by no means come out thence, till thou hast paid the uttermost farthing.

SEVENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LORD of all power and might, who art the author and giver of all good things; Graft in our hearts the love of thy Name, increase in us true religion, nourish us with all goodness, and of thy great mercy keep us in the same; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. vi. 19.

I SPEAK after the manner of men, because of the infirmity of your flesh: for as ye have yielded your members servants to uncleanness, and to iniquity, unto iniquity; even so now yield your members servants to righteousness, unto holiness. For when ye were the servants of sin, ye were free from righteousness. What fruit had ye then in those things whereof ye are now ashamed? for the end of those things is death. But now being made free from sin, and become servants to God, ye have your fruit unto holiness, and the end everlasting life. For the wages of sin is death: but the gift of God is eternal life, through Jesus Christ our Lord.

The Gospel. St. Mark viii. 1.

IN those days the multitude being very great, and having nothing to eat, Jesus called his disciples unto him, and saith unto them, I have compassion on the multitude, because they have now been with me three days, and have nothing to eat:

LE SEPT. DIM. APRES LA TRIN.

ressuscité des morts, ne meurt plus; et que la mort n'a plus de domination sur lui. Car ce qu'il est mort, il est mort pour une fois au peché: mais ce qu'il est vivant, il est vivant à Dieu. Vous aussi, tout de même, faites votre compte que vous êtes morts au peché; mais vivans à Dieu en Jesus-Christ notre Seigneur.

L'Evangile, St. Matth. v. 20.

JESUS dit à ses disciples: si votre justice ne surpasse celle des scribes et des pharisiens, vous n'entrerez point dans le royaume des cieux. Vous avez entendu qu'il a été dit aux anciens, tu ne tueras point: et qui tuera sera punissable par jugement. Mais moi je vous dis: que quiconque se met en colère sans cause contre son frère, sera punissable par jugement: et celui qui dira à son frère, racha, sera punissable par le conseil: et celui qui lui dira, fou, sera punissable par la géhenne du feu. Si donc tu apportes ton offrande à l'autel, et que là il te souvienne que ton frère a quelque chose contre toi; laisse là ton offrande devant l'autel, et va te reconcilier premièrement avec ton frère, puis viens et offre ton offrande. Sois bientôt d'accord avec ta partie adverse, tandis que tu es en chemin avec elle; de peur que ta partie adverse ne te livre au juge, et que le juge ne te livre au sergent, et que tu ne sois mis en prison. En vérité je te dis, que tu ne sortiras point de là, jusqu'à ce que tu aies rendu le dernier quadrain.

LE SEPTIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, à qui appartient la force, et qui es l'auteur de tout bien et de tout don parfait; imprime dans nos cœurs l'amour de ton nom, augmente en nous la véritable piété, remplis-nous de toutes les vertus, et nous y affermis par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. vi. 19.

JE parle à la façon des hommes, à cause de l'infirmité de votre chair: comme donc vous avez appliqué vos membres pour servir à la souillure et à l'iniquité, pour commettre l'iniquité; ainsi appliquez maintenant vos membres pour servir à la justice, en sainteté. Car lorsque vous étiez esclaves du péché, vous étiez libres quant à la justice. Quel fruit donc aviez-vous alors des choses dont maintenant vous avez honte? certes, leur fin est la mort. Mais maintenant que vous êtes affranchis du péché, et asservis à Dieu, vous avez votre fruit dans la sanctification, et pour fin la vie éternelle. Car les gages du péché, c'est la mort: mais le don de Dieu c'est la vie éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur.

L'Evangile, St. Marc, viii. 1.

EN ces jours-là, comme il y avoit là une fort grande multitude, et qu'ils n'avoient rien à manger, Jésus appela ses disciples, et leur dit: je suis ému de compassion envers cette multitude, car il y a déjà trois jours qu'ils ne bougent d'avec moi, et ils n'ont rien à manger: et si je les renvoie à

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

δὲν τὸν κυριεύει πλέον ἐπειδὴ καθ' ὃ ἀπέθανεν, ἀπέθανε κατὰ τὴν ἁμαρτίαν μίαν φοράν· ἀλλὰ καθ' ὃ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν· οὕτω καὶ ἐσεῖς στοχασθῆτε τὸν ἑαυτόν σας νεκρὸν ὅσον εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλ' ὅτι ζῆτε εἰς τὸν Θεὸν διὰ μέσου τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ Κυρίῳ μας.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. κ'.

ΔΙΑΤΙ σᾶς λέγω, ὅτι ἐὰν δὲν περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνησας περισσότερον ἀπὸ τὴν τῶι Γραμματέων καὶ Φαρισαίων δὲν θέλει εἰσέλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὐρανῶν. Ἠκούσαλε τὸ ὅ,τι ἐλαληθη πρὸς τὸς παλαιὸς. Μὴ φονεύσῃς, ὅποιος δὲ φονεύσῃ θέλει εἶναι πταίσης εἰς τὴν κρίσιν. Ἐγὼ δὲ σᾶς λέγω, ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὀργιζόμενος κατὰ τῆ ἀδελφῆ τῃ δίχως αἰτίαν, εἶναι πταίστης εἰς τὴν κρίσιν· ὅποιος δὲ ἂν εἴπῃ τῆ ἀδελφῆ τῃ Ῥακὰ, πταίσης εἶναι εἰς τὸ συνέδριον· ὅποιος δὲ ἂν εἴπῃ· Μωρὲ, πταίστης εἶναι εἰς τὴν γεένναν τοῦ πυρός. Ἐὰν λοιπὸν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐκεῖ ἐνθυμηθῆς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι ἐναντίον σου· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τῆ θυσιαστηρίου καὶ ὕπαγε πρῶτα καὶ φιλιώσου μὲ τὸν ἀδελφόν ση, καὶ τότε ἐλθών, πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Φιλιώσου μὲ τὸν ἐναντίον ση ταχέως ἕως ὅτε εὑρίσκεσαι εἰς τὸν δρόμον μὲ αὐτὸν, μήποτε ὁ ἐναντίος σου σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν κριτὴν, ᾧ ὁ κριτὴς σὲ παραδώσῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην καὶ βαλθῆς εἰς τὴν φυλακὴν. Βέβαια σοῦ λέγω ὅτι δὲν θέλεις ἔκβειν ἀπ' ἐκεῖ ἕως ὅτου πληρώσῃς καὶ τὸν ὕστερον κοδράντην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ πάσης ἰσχύος καὶ δυνάμεως, αὐτουργὲ καὶ δοτήρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας μας τὴν ἀγάπην τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, αὔξησον εἰς ἡμᾶς τὴν ἀληθινὴν εὐσεβείαν, θρέψον μας μὲ κάθε ἀρετὴν, καὶ διὰ τὴν ἄπειρόν σου χάριν διαφύλαξον μας ἐν αὐτῇ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ς'. ιθ'.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΣ λαλῶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκός σας· καθὼς λοιπὸν παρεστήσατε τὰ μέλησας δοῦλης τῆς ἀκαθαρσίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὸ ἵνα κάμνετε ἀνομίαν· οὕτω τῶρα παραστήσατε τὰ μέλη σας δοῦλης τῆς δικαιοσύνης εις ἁγιασμόν. Διότι ὅταν εἴσθε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἠσθε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην. Ποῖον λοιπὸν καρπὸν εἴχετε τότε, εἰς τὰ ὅσα τῶρα ἐντρέπεσθε πράγματα; διατὶ τὸ τέλος αὐτῶν εἶναι θάνατος. Τῶρα δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ εἰς τὸν Θε'ν, ἔχετε τὸν καρπόν σας εἰς ἁγιασμόν, καὶ τὸ τέλος ζωὴν ἔχετε αἰώνιον. Ἐπειδὴ ἡ πληρωμὴ τῆς ἁμαρτίας εἶναι θάνατος τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Μαρκ. η'. α'.

ΕΙΣ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ὁ ὄχλος ἦτον πολλότατος, καὶ μὴ ἔχοντες τί 'να φάγωσι, καλεσάμενος τοὺς μαθητάς του, τοῖς λέγει. Σπλαγχνίζομαι τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη εἶναι τρεῖς ἡμέραι προσμένοντές με καὶ δὲν ἔχωσι τί 'να φάγωσι, καὶ ἂν τοὺς ἀφήσω νηστικοὺς 'να ὑπάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τως θέλωσιν ἀποκάμειν εἰς τὸν δρό-

LA SETTIMA DOM. DOPO LA TRIN.

essendo risuscitato da' morti, non muore più: la morte non signoreggia più sopra lui. Perciocchè, ciò ch' egli è morto è morto al peccato una volta: ma ciò ch' egli vive, vive a Dio. Così ancora voi reputate che ben siete morti al peccato; ma che vivete a Dio, in Cristo Gesù, nostro Signore.

L' Evangelo. S. Matt. v. 20.

PERCIOCCHE io vi dico che, se la vostra giustizia non abbonda più che *quella de*gli Scribi, e de' Farisei, voi non entrerete punto nel Regno de' cieli. Voi avete udito che fu detto agli antichi, Non uccidere: e chiunque ucciderà sarà sottoposto al Giudizio. Ma io vi dico, che chiunque s' adira al suo fratello senza cagione, sarà sottoposto al giudizio: e chi gli avrà detto Raca, sarà sottoposto al Concistoro: e chi gli avrà detto Pazzo, sarà sottoposto alla Geenna del fuoco. Se dunque tu offerisci la tua offerta sopra l'Altare, e quivi ti ricordi che 'l tuo fratello ha qualche cosa contr' a te: lascia quivi la tua offerta dinanzi all'Altare, e va, e riconciliati prima col tuo fratello: ed allora vieni, ed offerisci la tua offerta. Fa presto amichevole accordo col tuo avversario, mentre sei tra via con lui: che talora il *tuo* avversario non ti dia in man del giudice, e 'l giudice ti dia in man del sergente, e sii cacciato in prigione. Io ti dico in verità, che tu non uscirai di là, finchè tu abbi pagato l' ultimo quattrino.

LA SETTIMA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE d' ogni forza e potenza, che sei l' autore, e donatore di tutto quel ch' è buono, pianta ne' cuori nostri l' amor del tuo santo Nome, accresci in noi vera divozione, pasturaci d' ogni virtù, e per tua grazia infinita, mantienci in essa per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L'Epistola. Rom. vi. 19.

IO parlo nella maniera degli uomini, per la debolezza della vostra carne; perciocchè, siccome già prestaste le vostre membra *ad esser* serve alla bruttura, ed all' iniquità, per *commetter* l' iniquità; così ora dovete prestare le membra *ad esser* serve alla giustizia, a santificazione. Perciocchè, allora che voi eravate servi del peccato, voi eravate franchi della giustizia. Qual frutto adunque avevate allora nelle cose delle quali ora vi vergognate? conciosiacosachè la fin d'esse *sia* la morte. Ma ora, essendo stati francati dal peccato, e fatti servi a Dio, voi avete il vostro frutto a santificazione, ed alla fine vita eterna. Perciocchè il salario del peccato *è* la morte: ma il dono di Dio *è* la vita eterna, in Cristo Gesù, nostro Signore.

L'Evangelo. S. Mar. viii. 1.

IN que'giorni, essendo la moltitudine grandissima, e non avendo da mangiare, Gesù, chiamati a sè i suoi discepoli, disse loro, io ho pietà di questa moltitudine: perciocchè già tre giorni continui dimora appresso di me, e non ha da mangiare. E, se io gli ri-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Septima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am ſiebenten Sonntage nach Trinit.

ſus, von den Todten erweckt, hinfort nicht ſtirbt; der Tod wird hinfort über ihn nicht herrſchen. Denn das er geſtorben iſt, das iſt er der Sünde geſtorben zu einem Mal; das er aber lebet, das lebet er Gotte. Alſo auch ihr, haltet euch dafür, daß ihr der Sünde geſtorben ſeyd, und lebet Gotte in Chriſto Jeſu, unſerm Herrn.

Das Evangelium. Matth. 5, 20 26.

Denn ich ſage euch: Es ſey denn eure Gerechtigkeit beſſer, denn der Schriftgelehrten und Phariſaer, ſo werdet ihr nicht in das Himmelreich kommen. Ihr habt gehöret, daß zu den Alten geſagt iſt: Du ſollſt nicht tödten, wer aber tödtet, der ſoll des Gerichts ſchuldig ſeyn. Ich aber ſage euch: Wer mit ſeinem Bruder zürnet, der iſt des Gerichts ſchuldig; wer aber zu ſeinem Bruder ſagt: Racha, der iſt des Raths ſchuldig; wer aber ſagt: Du Narr, der iſt des hölliſchen Feuers ſchuldig. Darum wenn du deine Gabe auf dem Altare opferſt, und wirſt allda eingedenk, daß dein Bruder etwas wider dich habe, ſo laß allda vor dem Altare deine Gabe, und gehe zuvor hin, und verſöhne dich mit deinem Bruder, und alsdann komm, und opfere deine Gabe. Sey willfertig deinem Widerſacher bald, dieweil du noch bey ihm auf dem Wege biſt, auf daß dich der Widerſacher nicht dermaleins überantworte dem Richter, und der Richter überantworte dich dem Diener, und werdeſt in den Kerker geworfen. Ich ſage dir: Wahrlich, du wirſt nicht von dannen heraus kommen, bis du auch den letzten Heller bezahleſt.

Am ſiebenten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr aller Stärke und aller Macht, der du der Urheber und Geber aller Guten biſt! Pflanze in unſere Herzen die Liebe deines Namens, vermehre in uns die wahre Gottesfurcht, nähre in uns alles Gute und erhalte uns darin, nach deiner großen Barmherzigkeit, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Röm. 6, 19 bis Ende.

Ich muß menſchlich davon reden, um der Schwachheit willen eures Fleiſches. Gleichwie ihr eure Glieder begeben habt zum Dienſte der Unreinigkeit, und von einer Ungerechtigkeit zu der andern: alſo begebet nun auch eure Glieder zum Dienſte der Gerechtigkeit, daß ſie heilig werden. Denn da ihr der Sünde Knechte waret, da waret ihr frey von der Gerechtigkeit. Was hattet ihr nun zu der Zeit für Frucht? Welcher ihr euch jetzt ſchämet: denn das Ende derſelbigen iſt der Tod. Nun ihr aber ſeyd von der Sünde frey, und Gottes Knechte geworden, habt ihr eure Frucht, daß ihr heilig werdet, das Ende aber das ewige Leben. Denn der Tod iſt der Sünden Sold; aber die Gabe Gottes iſt das ewige Leben, in Chriſto Jeſu, unſerm Herrn.

Das Evangelium. Marc. 8, 1—9.

Zu der Zeit, da viel Volks da war, und hatten nichts zu eſſen, rief Jeſus ſeine Jünger zu ſich, und ſprach zu ihnen: Mich jammert des Volks, denn ſie haben nun drey Tage bey mir verharret, und haben nichts zu eſſen, und wenn ich ſie ungegeſſen von mir heim ließe gehen, würden

LA SEPT. DOM. DES. DE LA TRIN.

de entre los muertos, ya no muere; la muerte no se enseñoreará mas de el. Porque en quanto al haber muerto por el pecado, murió una vez: mas en quanto al vivir, vive para Dios. Así tambien vosotros consideraos, que estais de cierto muertos al pecado, pero vivos para Dios en nuestro Señor Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Matth. v. 20.

PORQUE os digo, que si vuestra justicia no fuere mayor que la de los Escribas y de los Phariseos, no entraréis en el reyno de los cielos. Oisteis que fué dicho á los antiguos: No matarás, y quien matare, obligado quedará á juicio. Mas yo os digo, que todo aquel que se enoja con su hermano, obligado será á juicio: y quien dixere á su hermano raca, obligado será á concilio: y quien dixere insensato, quedará obligado á la gehenna del fuego. Por tanto si fueres á ofrecer tu ofrenda al altar, y allí, te acordares, que tu hermano tiene alguna cosa contra ti; dexa allí tu ofrenda delante del altar, y ve primeramente á reconciliarte con tu hermano; y entónces ven á ofrecer tu ofrenda. Acomódate luego con tu contrario, miéntras que estás con él en el camino: no sea que tu contrario te entregue al juez, y el juez te entregue al ministro; y seas echado en la cárcel. En verdad te digo, que no saldrás de allí, hasta que pagues el ultimo quadrante.

LA SEPTIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS Omnipotente, Autor y Dador de todo bien; inxiere en nuestros corazones el amor de tu Santo Nombre, acrecienta en nosotros la verdadera Religion, nutrenos con toda especie de virtudes, y haz por tu gran Clemencia, que perseveremos en ellas, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. vi. 19.

COSA humana os digo por la flaqueza de vuestra carne: que como para maldad ofrecísteis vuestros miembros, que sirviesen á la inmundidia, y á la iniquidad; así para santificacion ofreced ahora vuestros miembros, que sirvan á la justicia. Porque quando erais siervos del pecado, fuisteis libres de la justicia. ¿Y qué fruto tuvísteis entonces en aquellas cosas, de que ahora os avergonzais? Pues el fin de ellas es muerte. Mas ahora que estais libres del pecado, y que habeis sido hechos siervos de Dios; teneis vuestro fruto en santificacion, y por fin la vida eterna. Porque los gages del pecado son muerte: mas la gracia de Dios es vida perdurable en nuestro Señor Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Marc. viii. 1.

EN aquellos dias como el pueblo hubiese concurrido otra vez en grande número, y no tuviesen que comer, llamando Jesus á sus discípulos, les dixo: compasion tengo de estas gentes: porque tres dias ha que están conmigo, y no tienen que comer:

LATINA ET GRÆCA.

DOMIN. SEPT. POST TRIN.

moritur: mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Jesu, Domino nostro.

Evangelium: S. Matth. v. 20.

DICO enim vobis, quia, nisi abundaverit justitia vestra plus quam scribarum et Pharisæorum, non intrabitis in regnum cœlorum. Audistis, quia dictum est antiquis, Non occides: qui autem occiderit, reus erit judicio. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit judicio. Qui autem dixerit fratri suo, Raca, reus erit concilio. Qui autem dixerit, Fatue, reus erit Gehennæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altare, et ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid adversum te; relinque ibi munus tuum ante altare; et vade prius reconciliari fratri tuo: et tunc veniens, offeres munus tuum. Esto consentiens adversario tuo cito, dum es in via cum eo; ne forte tradat te adversarius judici, et judex tradat te ministro, et in carcerem mittaris. Amen, dico tibi, non exibis inde, donec reddas novissimum quadrantem.

DOMINICA SEPTIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

DEUS virtutum et omnis fortitudinis, bonorum omnium auctor et largitor! cordibus nostris amorem nominis tui insere: veræ religionis incrementum in nobis promove: iis quæ bona sunt, nos innutri; et innutritos clementissime custodi, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. vi. 19.

HUMANUM dico, propter infirmitatem carnis vestræ. Sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiæ, et iniquitati ad iniquitatem; ita nunc exhibete membra vestra servire justitiæ, in sanctificationem. Cum enim servi essetis peccati, liberi fuistis justitiæ. Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nunc vero liberati a peccato, servi autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. Stipendia enim peccati mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Jesu, Domino nostro.

Evangelium. S. Marc. viii. 1.

IN diebus illis, cum turba multa esset, nec haberent quod manducarent; convocatis discipulis, ait illis Jesus: Misereor super turbam: quia, ecce, jam triduo sustinent me, nec habent, quod manducent. Et,

ΚΥΡΙΑΚΗ ζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτὺς νεκρὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. κ'.

ΛΕΓΩ γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τῆς βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ πάσης τῆς ἰσχύος καὶ δυνάμεως, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ καὶ χορηγὸς ὤν· Ταῖς ἡμῶν διανοίαις τοὐνόματός σου τὴν ἀγάπην ἐμφύτευσον, τὴν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας προκοπὴν ἡμῖν ἐμποίησον, ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀγαθωσύνῃ ἡμᾶς διάθρεψον, καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου ἡμᾶς διαφύλαξον, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ῥωμ. στ'. ιθ'.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. η'. α'.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι. Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Octava post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

EIGHTH SUN. AFTER TRINITY.

And if I send them away fasting to their own houses, they will faint by the way; for divers of them came from far. And his disciples answered him, From whence can a man satisfy these men with bread here in the wilderness? And he asked them, How many loaves have ye? And they said, Seven. And he commanded the people to sit down on the ground: And he took the seven loaves, and gave thanks, and brake, and gave to his disciples to set before them; and they did set them before the people. And they had a few small fishes; and he blessed, and commanded to set them also before them. So they did eat, and were filled: and they took up of the broken meat that was left, seven baskets. And they that had eaten were about four thousand. And he sent them away.

EIGHTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, whose never-failing providence ordereth all things both in heaven and earth; We humbly beseech thee to put away from us all hurtful things, and to give us those things which be profitable for us, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. viii. 12.

BRETHREN, we are debtors, not to the flesh, to live after the flesh. For if ye live after the flesh, ye shall die; but if ye through the Spirit do mortify the deeds of the body, ye shall live. For as many as are led by the Spirit of God, they are the sons of God. For ye have not received the spirit of bondage again to fear; but ye have received the spirit of adoption, whereby we cry, Abba, Father. The Spirit itself beareth witness with our spirit, that we are the children of God: And if children, then heirs; heirs of God, and joint-heirs with Christ; if so be that we suffer with him, that we may be also glorified together.

The Gospel. St. Matth. vii. 15.

BEWARE of false prophets, which come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves. Ye shall know them by their fruits: Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles? Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit. A good tree cannot bring forth evil fruit; neither can a corrupt tree bring forth good fruit. Every tree that bringeth not forth good fruit, is hewn down, and cast into the fire. Wherefore by their fruits ye shall know them. Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven.

NINTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

GRANT to us, Lord, we beseech thee, the Spirit to think and do always such things as be rightful; that we, who cannot

LE HUIT. DIM. APRES LA TRIN.

jeun en leurs maisons, ils tomberont en défaillance par le chemin; car quelques-uns d'eux sont venus de loin. Et ses disciples lui répondirent: d'où les pourra-t-on rassasier de pain ici dans un désert? Et il leur demanda; combien avez-vous de pains? ils lui dirent: sept. Alors il commanda aux troupes de s'asseoir par terre: et il prit les sept pains, et après avoir rendu grâces il les rompit, et les donna à ses disciples, pour les mettre devant les troupes; et ils les mirent devant elles. Ils avoient aussi quelque peu de petits poissons; et après qu'il eut rendu grâces, il commanda qu'ils leur missent aussi devant. Et ils en mangèrent, et furent rassasiés: et on remporta du reste des pièces de pain, sept corbeilles. Or ceux qui en avoient mangé étoient environ quatre mille. Et ensuite il leur donna congé.

LE HUITIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, dont la providence infaillible règle tout sur la terre et dans le ciel; éloigne de nous, nous t'en supplions, les choses qui pourroient nous nuire, et nous accorde celles qui nous sont véritablement utiles, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. viii. 12.

MES frères, nous sommes débiteurs, non point à la chair, pour vivre selon la chair: car si vous vivez selon la chair, vous mourrez; mais si par l'Esprit vous mortifiez les faits du corps, vous vivrez. Or tous ceux qui sont conduits par l'esprit de Dieu, sont enfans de Dieu. Car vous n'avez point reçu un esprit de servitude, pour être encore dans la crainte; mais vous avez reçu l'esprit d'adoption, par lequel nous crions: Abba, Père. C'est ce même esprit qui rend témoignage avec notre esprit, que nous sommes enfans de Dieu. Et si nous sommes enfans, nous sommes donc héritiers; héritiers, dis-je, de Dieu, et cohéritiers de Christ: si nous souffrons avec lui, afin que nous soyons aussi glorifiés avec lui.

L'Evangile, St. Matth. vii. 15.

DONNEZ-vous garde des faux prophètes, qui viennent à vous en habit de brebis, mais qui au dedans sont des loups ravissans. Vous les connoîtrez à leurs fruits. Cueille-t-on les raisins des épines, ou les figues des chardons? Ainsi, tout bon arbre fait de bon fruit; mais le mauvais arbre fait de mauvais fruit. Le bon arbre ne peut point faire de mauvais fruit; ni le mauvais arbre faire de bon fruit. Tout arbre qui ne fait point de bon fruit, est coupé, et jeté au feu. Vous les connoîtrez donc à leurs fruits. Tous ceux qui me disent: Seigneur, Seigneur, n'entreront pas dans le royaume des cieux: mais celui qui fait la volonté de mon Père qui est aux cieux.

LE NEUVIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DONNE-nous, Seigneur, nous t'en supplions, l'esprit de discernement, pour ne rien penser et ne rien faire qui ne soit juste

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ η'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

μον ἐπειδὴ κάπποιοι ἀπ' αὐτὸς ἦλθασιν ἀπὸ μακρόθεν. Καὶ οἱ μαθηταί τυ τῦ ἀπεκρίθησαν. Πόθεν δύναταί τις ἐδῶ εἰς τὴν ἐρημίαν 'να τὸς χορτάσῃ ψωμί; Καὶ τὸς ἐρωτᾷ· Πόσα ψωμία ἔχετε; Καὶ τῷ λέγυν· Ἑπτά. Καὶ ἐπρόσταξε τὸν ὄχλον 'να καθίσῃ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λαβὼν τὰ ἑπτὰ ψωμία, εὐχαριστήσας τὰ ἔκοψε καὶ τὰ ἔδωσε τῶν μαθητῶν του 'να τὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν τῦ λαῦ, κ τὰ ἐπρόσφεραν τῷ λαῷ. Εἶχον καὶ ὀλίγα ὑψαράκια κ εὐλογήσας, εἶπε 'να τὰ προσφέρωσι καὶ αὐτά. Ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἐσήκωσαν τὰ περισσεύματα τῶν κομματίων ἑπτὰ κωφίνια. Ἐκεῖνοι δὲ ὁπῦ ἔφαγον ἦσαν ἕως τέσσαρες χιλιάδες· καὶ ὕστερα τὸς ἀπόλυσε.

ΚΥΡΙΑΚΗ η'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ω ΘΕΕ, τῷ ὁποίῳ ἡ ἀκατάπαυστος πρόνοια κυβερνᾷ πάντα τὰ ἐν ὐρανῷ κ ἐπὶ τῆς γῆς, σὲ παρακαλῶμεν ταπεινῶς, λύτρωσόν μας ἀπὸ κάθε βλαβερὸν πρᾶγμα, καὶ δώρησόν μας τὰ ὅσα μᾶς εἶναι ὠφέλιμα διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιβ'.

ΛΟΙΠΟΝ ἀδελφοὶ, ἡμεῖς εἴμεθα χρεῶσται ὄχι εἰς τὴν σάρκα, 'να ζῶμεν κατὰ τὴν σάρκα· ἐπειδὴ ἐὰν κ ζῆτε σαρκικῶς μέλλετε 'να ἀποθάνητε· ἀλλὰ ἐὰν μὲ τὸ πνεῦμα θανατώσητε τὰς πράξεις τῦ σώματος, θέλετε ζήσειν. Ἐπειδὴ ὅσοι κυβερνῶνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῦ Θεῦ, οὗτοι εἶναι υἱοὶ Θεῦ. Διατὶ δὲν ἐλάβετε πνεῦμα δωλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, διὰ τὸ ὁποῖον κράζομεν, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἰς τὸ πνεῦμα μας συμμαρτυρεῖ, ὅτι εἴμεθα τέκνα τῦ Θεῦ· καὶ ἐὰν εἴμεθα τέκνα, εἴμεθα καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν τῦ Θεῦ, συγκληρονόμοι δὲ τῦ Χριστῦ· ἐὰν καὶ πάθομεν μὲ αὐτὸν, 'να δόξασθῶμεν ἀκόμι.*

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ζ'. ιε'.

ΦΥΛΑΓΕΣΘΕ ἀπὸ τὲς ψευδοπροφήτας οἵτινες ἔρχονται πρὸς σᾶς μὲ φόρεμα προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἶναι λύκοι ἅρπαγες. Ἀπὸ τὸς καρπύς των θέλετε τὲς γνωρίσειν. Μήπως τρυγῶσι σταφύλια ἀπὸ ἀκάνθια καὶ σῦκα ἀπὸ τριβόλια; Οὕτω κάθε δένδρον ἀγαθὸν, καλὲς καρπὲς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον, ποιεῖ πονηρὲς καρπές. Δὲν δύναται δένδρον καλὸν 'να δώσῃ πονηρὲς καρπὲς, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν 'να δώσῃ καλὲς καρπές. Κάθε δένδρον μὴ δίδον καρπὸν καλὸν, κόπτεται κ βάνεται εἰς τὴν φωτίαν. Σεῖς λοιπὸν θέλετε τὸς διαγνωρίσειν ἀπὸ τὲς καρπύς των. Ὄχι κάθε ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος μοῦ λέγει· Κύριε, Κύριε, θέλει ἔμβειν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ὐρανῶν, ἀλλὰ ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ εἰς τὸν ὐρανὸν πατρός μου.*

ΚΥΡΙΑΚΗ θ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Σε παρακαλῶμεν Κύριε ἔμπνευσόν μας τοιωτρόπως ὅπως 'να στοχαζόμεθα, καὶ 'να κά-

L'OTTAVA DOM. DOPO LA TRIN.

mando digiuni a casa, verranno meno tra via: perciocchè alcuni di loro son venuti di lontano. Ed i suoi discepoli gli risposero, Onde potrebbe alcuno saziar costoro di pane quì in luogo diserto? Ed egli domandò loro, Quanti pani avete? Ed essi dissero, Sette. Ed egli ordinò alla moltitudine, che si coricasse in terra: e, presi i sette pani, *e* rendute grazie, *gli* ruppe, e *gli* diede a' suoi discepoli, acciochè *gli* ponessero dinanzi alla moltitudine: ed essi gliele posero dinanzi. Aveano ancora alcuni pochi pescetti: ed, avendo fatta la benedizione, comandò di porre quegli ancora dinanzi a loro. Ed essi mangiarono, e furono saziati: ed *i discepoli* levarono degli avanzi de' pezzi sette panieri. (Or que' che aveano mangiato erano intorno a quattromila) Poi gli licenziò.

L' OTTAVA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O DIO, la cui continua providenza governa tutto quello che è in cielo, e in terra; noi ti supplichiamo umilissimamente, di liberarci da tutto quello che ci può esser nocivo, e darci quello che tu sai esserci utile, per Gesù Cristo. *Amen.*

L' Epistola. Rom. viii. 12.

PERCIO, fratelli, noi siamo debitori, non alla carne, per viver secondo la carne. Perciocchè, se voi vivete secondo la carne, voi morrete: ma, se per lo Spirito mortificate gli atti del corpo, voi viverete. Conciosiacosachè tutti coloro, che son condotti per lo Spirito di Dio, sieno figliuoli di Dio. Perciocchè voi non avete dinuovo ricevuto lo Spirito di servitù, a timore: anzi avete ricevuto lo Spirito d' adottazione, per lo quale gridiamo Abba, Padre. Quel medesimo Spirito rende testimonianza allo spirito nostro, che noi siam figliuoli di Dio. E, se *siam* figliuoli, *siamo* ancora eredi: eredi di Dio, e coeredi di Cristo: se pur sofferiamo con *lui*, acciochè ancora con *lui* siamo glorificati.

L'Evangelo. S. Matt. vii. 15.

OR, guardatevi da' falsi profeti, i quali vengono a voi in abito di pecore; ma dentro son lupi rapaci. Voi gli riconoscerete da' frutti loro: colgolsi uve dalle spine, o fichi da' triboli? Così, ogni buono albero fa buoni frutti: ma l' albero malvagio fa frutti cattivi. L' albero buono non può far frutti cattivi, nè l' albero malvagio far frutti buoni. Ogni albero che non fa buon frutto è tagliato, e gittato nel fuoco. Voi adunque gli riconoscerete da' lor frutti. Non chiunque mi dice, Signore, Signore, entrerà nel Regno de' cieli; ma chi fa la volontà del Padre mio, ch' è ne' cieli.

LA DOMENICA NONA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

NOI ti supplichiamo, Signore, d' ispirarci in tal modo, che pensiamo e facciamo sempre

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Octava post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am achten Sonntage nach Trinitatis.

ſſe auf dem Wege verſchmachten. Denn etliche waren von ferne gekommen. Seine Jünger antworteten ihm: Woher nehmen wir Brodt hier in der Wüſte, daß wir ſie ſättigen? Und er fragte ſie: Wie viel habt ihr Brodt? Sie ſprachen: Sieben. Und er gebot dem Volke, daß ſie ſich auf die Erde lagerten. Und er nahm die ſieben Brodte, und dankte, und brach ſie, und gab ſie ſeinen Jüngern, daß ſie dieſelbigen vorlegten: und ſie legten dem Volk vor. Und hatten ein wenig Fiſchlein, und er dankte, und hieß dieſelbigen auch vortragen. Sie aßen aber und wurden ſatt, und hoben die übrigen Brocken auf, ſieben Körbe. Und ihrer waren bey vier tauſend, die da gegeſſen hatten, und er ließ ſie von ſich.

Am achten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Gott, deſſen nie ruhende Vorſehung Alles ordnet und leitet, was im Himmel und auf Erden iſt! In Demuth bitten wir dich, entferne von uns Alles, was uns ſchaden kann, und ſchenke uns, was uns nützlich iſt, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Röm. 8, 12—17.

So ſind wir nun, liebe Brüder, Schuldner, nicht dem Fleiſche, daß wir nach dem Fleiſche leben. Denn wo ihr nach dem Fleiſche lebet, ſo werdet ihr ſterben müſſen: wo ihr aber durch den Geiſt des Fleiſches Geſchäffte tödtet, ſo werdet ihr leben. Denn welche der Geiſt Gottes treibt, die ſind Gottes Kinder. Denn ihr habt nicht einen knechtlichen Geiſt empfangen, daß ihr euch abermal fürchten müßtet, ſondern ihr habt einen kindlichen Geiſt empfangen, durch welchen wir rufen: Abba, lieber Vater! Derſelbige Geiſt giebt Zeugniß unſerm Geiſte, daß wir Gottes Kinder ſind. Sind wir denn Kinder, ſo ſind wir auch Erben, nämlich Gottes Erben, und Miterben Chriſti, ſo wir anders mit leiden, auf daß wir auch mit zur Herrlichkeit erhoben werden.

Das Evangelium. Matth. 7, 15—21.

Sehet euch vor, vor den falſchen Propheten, die in Schafskleidern zu euch kommen, inwendig aber ſind ſie reißende Wölfe. An ihren Früchten ſollt ihr ſie erkennen. Kann man auch Trauben leſen von den Dornen, oder Feigen von den Diſteln? Alſo ein jeglicher guter Baum bringet gute Früchte, aber ein fauler Baum bringet arge Früchte. Ein guter Baum kann nicht arge Früchte bringen, und ein fauler Baum kann nicht gute Früchte bringen. Ein jeglichen Baum, der nicht gute Früchte bringet, wird abgehauen, und ins Feuer geworfen. Darum an ihren Früchten ſollt ihr ſie erkennen. Es werden nicht alle, die zu mir ſagen: Herr, Herr! in das Himmelreich kommen, ſondern die den Willen thun meines Vaters im Himmel.

Am neunten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

Herr, wir bitten dich, verleihe uns den Geiſt immer zu denken und zu thun, was recht

LA OCT. DOM. DES. DE LA TRIN.

y si los enviáre en ayunas á su casa, desfallecerán en el camino: pues algunos de ellos han venido de léjos. Y sus discípulos le respondiéron: ¿De dónde podrá alguno hartarlos de pan aquí en esta soledad? Y les preguntó: ¿Quántos panes teneis? Ellos dixéron: Siete. Y mandó á la gente que se recostase sobre la tierra. Y tomando los siete panes, dando gracias, los partió, y dió á sus discípulos para que los distribuyesen, y los distribuyéron entre la gente. Tenian tambien unos pocos pececillos: y los bendixo, y mandó, que tambien se los distribuyesen. Y comiéron, y se hartáron, y alzáron de los pedazos que habian sobrado, siete espuertas. Y eran los que habian comido como quatro mil: y los despidió.

LA OCTAVA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, cuya infalible Providencia ordena todas las cosas en cielo y tierra; suplicamoste con toda humildad, que te plega de apartar de nosotros todo lo que nos puede dañar, y de otorganos lo que nos es util y saludable, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. viii. 12.

POR tanto, hermanos, somos deudores no á la carne, para que vivamos segun la carne. Porque si viviéreis segun la carne, moriréis: mas si por el espíritu hiciéreis morir los hechos de la carne, vivireis. Porque todos los que son movidos por el Espíritu de Dios, los tales son hijos de Dios. Porque no habeis recibido el espíritu de servidumbre para estar otra vez con temor; sino que habeis recibido el espíritu de adopcion de hijos, ,por el qual clamamos: Abba, (Padre). Porque el mismo Espíritu dá testimonio á nuestro espíritu, que somos hijos de Dios. Y si hijos, tambien herederos: herederos verdaderamente de Dios, y coherederos de Christo: pero si padecemos con él, para que seamos tambien glorificados con él.

El Evangelio. S. Matth. vii. 15.

GUARDAOS de los falsos Prophetas, que vienen á vosotros con vestidos de ovejas, y dentro son lobos robadores. Por sus frutos los conocereis. ¿Por ventura cogen uvas de los espinos, ó higos de los abrojos? Así todo árbol bueno lleva buenos frutos: y el mal árbol lleva malos frutos. No puede el árbol bueno llevar buenos frutos. Todo árbol, que no lleva buen fruto, será cortado, y metido en el fuego. Así pues, por los frutos de ellos los conocereis. No todo el que me dice, Señor, Señor, entrará en el reyno de los cielos, sino el que hace la voluntad de mi Padre, que está en los cielos.

LA NONA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SUPLICAMOSTE Señor, que te plega de darnos el Espíritu de pensar y hacer siempre lo que es justo y bueno; para que

LATINA ET GRÆCA.

DOMIN. NONA POST TRIN.

si dimisero eos jejunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui: Unde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? Et interrogavit eos: Quot panes habetis? Qui dixerunt, Septem. Et præcepit turbæ discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens, fregit; et dabat discipulis suis, ut apponerent: et apposuerunt turbæ. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit, et jussit apponi. Et manducaverunt, et saturati sunt; et sustulerunt quod superfuerat de fragmentis, septem sportas. Erant autem, qui manducaverant, quasi quatuor millia: et dimisit eos.

DOMINICA OCTAVA POST TRINITATEM.

Collecta.

DEUS! cujus nunquam deficiens providentia cuncta moderatur tam in cœlo quam in terra; te supplices rogamus, ut noxia omnia a nobis avertas, et omnia profutura nobis largiaris, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. viii. 12.

FRATRES! debitores sumus; non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini. Si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicunque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore: sed accepistis spiritum adoptionis filiorum Dei, in quo clamamus, Abba, (Pater.) Ipse enim spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii; et hæredes; hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi; si tamen compatimur, ut et conglorificemur.

Evangelium. S. Matth. vii. 15.

ATTENDITE a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. A fructibus eorum cognoscetis eos. Numquid de spinis colligunt uvas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit; mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus facere, neque arbor mala bonos fructus facere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cœlorum; sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est.

DOMINICA NONA POST TRINITATEM.

Collecta.

LARGIRE nobis, quæsumus, Domine, spiritum, cujus ope, recta omnia semper et

ΚΥΡΙΑΚΗ θ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι. Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά. Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι καὶ αὐτά. Ἔφαγον δὲ, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

ΚΥΡΙΑΚΗ η' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ὁ ΘΕΟΣ, οὗπερ ἀδιάλειπτος πρόνοια πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ τε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διοικεῖ· Ταπεινῶς σου δεόμεθα, ἀπείργειν ἀφ' ἡμῶν πάντα τὰ βλαβερὰ, καὶ τὰ ἡμῖν ὠφέλιμα δωρεῖσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιβ'.

ΟΡΑ οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε. Ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ζ'. ιε'.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες. Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

ΚΥΡΙΑΚΗ θ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΩΡΗΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε, δεόμεθά σου, τὸ πνεῦμα τοῦ διαλογίζεσθαί τε καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ὄντως ὀρθὰ, ἵνα οἱ ἄνευ σου οὐδὲν ἀγαθὸν ποιεῖν δυνάμενοι, παρά σου κραταιωθέντες,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Nona post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

NINTH SUNDAY AFTER TRINITY.

do any thing that is good without thee, may by thee be enabled to live according to thy will, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. x. 1.

BRETHREN, I would not that ye should be ignorant, how that all our fathers were under the cloud, and all passed through the sea; and were all baptized unto Moses in the cloud, and in the sea; and did all eat the same spiritual meat, and did all drink the same spiritual drink: for they drank of that spiritual rock that followed them; and that rock was Christ. But with many of them God was not well pleased; for they were overthrown in the wilderness. Now these things were our examples, to the intent we should not lust after evil things, as they also lusted. Neither be ye idolaters, as were some of them: as it is written, The people sat down to eat and drink, and rose up to play. Neither let us commit fornication, as some of them committed, and fell in one day three and twenty thousand. Neither let us tempt Christ, as some of them also tempted, and were destroyed of serpents. Neither murmur ye, as some of them also murmured, and were destroyed of the destroyer. Now all these things happened unto them for ensamples: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come. Wherefore let him that thinketh he standeth, take heed lest he fall. There hath no temptation taken you, but such as is common to man: but God is faithful, who will not suffer you to be tempted above that you are able; but will with the temptation also make a way to escape, that ye may be able to bear it.

The Gospel. St. Luke xvi. 1.

JESUS said unto his disciples, There was a certain rich man which had a steward; and the same was accused unto him, that he had wasted his goods. And he called him, and said unto him, How is it that I hear this of thee? Give an account of thy stewardship; for thou mayest be no longer steward. Then the steward said within himself, What shall I do? for my lord taketh away from me the stewardship: I cannot dig, to beg I am ashamed. I am resolved what to do, that when I am put out of the stewardship, they may receive me into their houses. So he called every one of his lord's debtors unto him, and said unto the first, How much owest thou unto my lord? And he said, An hundred measures of oil. And he said unto him, Take thy bill, and set down quickly, and write fifty. Then said he to another, And how much owest thou? And he said, An hundred measures of wheat. And he said unto him, Take thy bill, and write fourscore. And the lord commended the unjust steward, because he had done wisely: for the children of this world are in their generation wiser than the children of light. And I say unto you, Make to yourselves friends of the mammon of unrighteousness; that when ye fail, they may receive you into everlasting habitations.

LE NEUVIEME DIM. APRES LA TR.

et droit; afin que, comme sans toi nous ne pouvons faire aucun bien, nous recevions de toi la grâce et la force de vivre selon ta volonté sainte, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L' Epître, 1 Cor. x. 1.

MES frères, je ne veux pas que vous ignoriez, que nos pères ont tous été sous la nuée, et qu'ils ont tous passé par la mer; et qu'ils ont tous été baptisés par Moyse en la nuée, et en la mer; et qu'ils ont tous mangé d' une même viande spirituelle, et qu'ils ont tous bu d'un même breuvage spirituel: car ils buvoient de la pierre spirituelle qui les suivoit: et la pierre étoit Christ. Mais Dieu n'a point pris plaisir en plusieurs d' eux; car ils ont été accablés au désert. Or ces choses ont été des exemples pour nous, afin que nous ne convoitions point des choses mauvaises, comme eux-mêmes les ont convoitées: et que vous ne deveniez point idolâtres, comme quelques-uns d'eux, ainsi qu'il est écrit: le peuple s'est assis pour manger et pour boire, et puis ils se sont levés pour jouer. Et afin que nous ne paillardions point, comme quelques-uns d' eux ont paillardé, et il en est tombé en un jour vingt-trois mille. Et que nous ne tentions point Christ, comme quelques-uns d'eux l'ont tenté, et ont été détruits par les serpens. Et que vous ne murmuriez point, comme quelques-uns d'eux ont murmuré, et sont péris par le destructeur. Or toutes ces choses leur arrivoient en exemple: et elles sont écrites pour notre instruction, comme étant ceux auxquels les derniers temps sont parvenus. Que celui donc qui croit demeurer debout prenne garde qu'il ne tombe. Aucune tentation ne vous a saisis, qui n'ait été une tentation humaine: et Dieu est fidèle, qui ne permettra point que vous soyez tentés au delà de vos forces; mais avec la tentation il vous donnera l'issue, afin que vous la puissiez soutenir.

L'Evangile, St. Luc, xvi. 1.

JESUS dit à ses disciples: il y avoit un homme riche qui avoit un maître d'hôtel, lequel fut accusé devant lui comme dissipateur de ses biens. Sur quoi l'ayant appelé, il lui dit: qu'est-ce que j'entends dire de toi? rends compte de ton administration; car tu n'auras plus la puissance d'administrer mes biens. Alors le maître d'hôtel dit en lui-même: que ferai-je, puisque mon maître m'ôte l'administration? Je ne puis pas fouir la terre, et j'ai honte de mendier. Je sais ce que je ferai, afin que quand mon administration me sera ôtée, quelques-uns me reçoivent dans leurs maisons. Alors il appela chacun des débiteurs de son maître, et il dit au premier: combien dois-tu à mon maître? Il dit: cent mesures d'huile. Et il lui dit: prends ton obligation, et t'assieds vite, et n'en écris que cinquante. Puis il dit à un autre: et toi, combien dois-tu? Et il dit; cent mesures de froment. Et il lui dit: prends ton obligation, et n'en écris que quatre-vingts. Et le maître loua le maître d' hotel inique, de ce qu'il avoit fait prudemment. Ainsi les enfans de ce siècle sont plus prudens en leur génération que les enfans de lumière. Et moi aussi je vous dis: faites vous des amis des richesses iniques; afin que quand vous défaudrez, ils vous reçoivent dans les tabernacles éternels.

ΚΥΡΙΑΚΗ θ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

μωμεν πᾶν τὸ ὅ,τι εἶναι δίκαιον· ὥστε ἡμεῖς οἵτινες δὲν δυνάμεθα 'να ποιήσωμεν κἀνένα πρᾶγμα ἀγαθὸν δίχως τῆς βοηθειάς σα, ἐμπορέσωμεν κατὰ τὸ θέλημά σα 'να ζήσωμεν διὰ Ἰησᾶ Χριστᾶ τᾶ Κυρίᾳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ι'. α'.

ΑΔΕΛΦΟΙ δὲν θέλω 'να ἀγνοῆτε ὅτι οἱ πατέρες μας ἦσαν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην, καὶ πάντες ἀπέρασον διὰ τῆς θαλάσσης, κ᾽ πάντες ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸ σύννεφον καὶ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ πάντες ἔφαγον τὸ αὐτὸν πνευματικὸν φαγητόν, κ᾽ πάντες ἔπιον τὸ αὐτὸ πνευματικὸν πῶμα· (ἐπειδὴ ἔπινον ἀπὸ τῆς πνευματικῆς ἀκολουθάσης πέτρας· καὶ ἡ πέτρα ἦτο ὁ Χριστός·) ἀλλ᾽ ὁ Θεὸς δὲν ἀγάπησε τὲς περισσοτέρως ἀπ᾽ αὐτὲς· διότι διεσκορπίσθησαν εἰς τὴν ἔρημον. Ταῦτα δὲ μᾶς ἦτον τύποι, διὰ 'να μὴ εἴμεθα ἡμεῖς ἐπιθυμηταὶ κακῶν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ γίνεσθε εἰδωλολάτραι, καθὼς τινὲς ἀπ᾽ αὐτὲς, καθὼς ἐγράφθη· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς 'να φάγῃ κ᾽ 'να πιῇ, κ᾽ ἐσηκώθη 'να παίξῃ. Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινὲς ἀπ᾽ αὐτὲς ἐπόρνευσαν, κ᾽ μίαν μόνην ἡμέραν ἔπεσον εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ ἂς πειράξωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς, κ᾽ τινὲς ἀπ᾽ αὐτὲς τὸν ἐπείρασαν κ᾽ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἐθανατώθησαν. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς κ᾽ τινὲς ἀπὸ αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ὑπὸ τᾶ ὀλοθρευτᾶ ἐθανατώθησαν. Καὶ ταῦτα πάντα ἐσυνέβησαν εἰς αὐτὲς τυπικῶς, καὶ ἐγράφθησαν διὰ τὴν νκθεσίαν μας εἰς τοὺς ὁποίους τὰ τέλει τῶν αἰώνων ἐκατάντησαν. Ὥστε ὅστις πιστεύει ὅτι στέκεται ὀρθὸς, ἂς κυττάξῃ μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς ἀκόμι δὲν σᾶς ἔπιασεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· ὁ Θεὸς εἶναι πιστὸς, ὁ ὁποῖος δὲν θέλει ἀφίσειν 'να πειρασθῆτε ὑπὲρ τὴν δύναμίν σας, ἀλλὰ μὲ τὸν πειρασμὸν θέλει φέρειν καὶ τὴν ἔκβασιν, ὅπως δυνηθῆτε 'να τὸν ὑποφέρητε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. α'.

ΕΛΕΓΕ δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς μαθητάς του. Ἠτό τις ἄνθρωπος πλούσιος ὁ ὁποῖος εἶχεν οἰκονόμον, κ᾽ ἔτος διεβάλθη πρὸς αὐτὸν ὅτι διεσκόρπιζε τὰ ὑπάρχοντά τα. Καὶ καλέσας τον, τᾶ εἶπε· Τί εἶναι τᾶτο ὁπᾶ ἀκούω καλὰ σᾶ; δός μοι λογαριασμὸν τῆς οἰκονομίας σου· ὅτι δὲν ἐμπορεῖς σὺ 'να εἶσαι πλέον οἰκονόμος μα. Εἶπε δὲ εἰς τὴν καρδίαν τα ὁ οἰκονόμος. Τί ἔχω 'να κάμω; ὅτι ὁ Κύριός μα μᾶ ἀφαιρεῖ τὴν οἰκονομίαν. Δὲν ἐμπορῶ 'να σκάψω, 'να ψομοζητῶ ἐντρέπομαι· ἐξεύρω τί ἔχω 'να κάμω, ὅπως ὅταν ἀλλαχθῶ ἀπὸ τῆς οἰκονομίας, ἄλλοι μὲ δεχθῶσιν εἰς τὰς οἰκίας των. Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα πρὸς ἕνα τὲς χρεωφειλέτας τᾶ κυρίᾳ τα, ἔλεγε τᾶ πρώτᾳ. Πόσον χρεωστᾶς τᾶ κυρίᾳ μα; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν μέτρα λάδι. Καὶ τᾶ εἶπε· Δέξαι τὸ γράμμά σα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντηκοντα. Ἔπειτα εἶπε τᾶ ἄλλᾳ· Σὺ δὲ πόσον χρεωστᾶς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κοιλὰ συτάρι. Καὶ τοῦ λέγει· Δέξαι τὸ γράμμά σα, κ᾽ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπῃνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι ἔπραξε φρονίμως· ὅτι οἱ υἱοὶ τούτου τᾶ αἰῶνος εἶναι φρονιμώτεροι ἀπὸ τοὺς υἱὲς τᾶ φωτὸς εἰς τὴν γενεάν τους. Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω. Κάμεῖε φίλης σας ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῆς ἀδικίας· ὅπως ὅταν ἀποθάνητε σᾶς δεχθῶσιν εἰς τὰς αἰωνίας σκηνάς.

LA NONA DOM. DOPO LA TRIN.

quel ch' è giusto; acciochè noi che non possiamo far alcun bene senza te, siamo per la tua assistenza resi capaci di viver secondo la tua volontà, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. 1 Cor. x. 1.

OR, fratelli, io non voglio ch' ignoriate che i nostri padri furono tutti sotto la nuvola, e che tutti passarono per lo mare. E che tutti furono battezzati in Moisè, nella nuvola, e nel mare. E che tutti mangiarono il medesimo cibo spirituale. E che tutti bevvero la medesima bevanda spirituale: perciocchè beveano della pietra spirituale, che *gli* seguitava: or quella pietra era Cristo. Ma Iddio non gradì la maggior parte di loro: perciocchè furono abbattuti nel diserto. Or queste cose furono figure a noi: acciocchè noi non appetiamo cose malvage, siccome anch' essi l'appetirono. E che non divegniate idolatri, come alcuni di loro: secondo ch' egli è scritto, Il popolo s' assettò per mangiare, e per bere: poi si levò per sollazzare. E non fornichiamo, come alcuni di loro fornicarono, onde ne caddero in un giorno ventitremila. E non tentiamo Cristo, come ancora alcuni di loro *lo* tentarono, onde perirono per li serpenti. E non mormoriate, come ancora alcuni di loro mormorarono, onde perirono per lo distruttore. Or tutte queste cose avvennero loro per *servir di* figure: e sono scritte per ammonizion di noi, ne' quali si sono scontrati gli ultimi termini de' secoli. Perciò, chi si pensa star ritto, riguardi che non caggia. Tentazione non v' ha *ancora* colti, senon umana: or Iddio è fedele, il qual non lascerà che siate tentati sopra le vostre forze: ma con la tentazione darà l' uscita, acciochè *la* possiate sostenere.

L'Evangelo: S. Luc. xvi. 1.

OR egli disse ancora a' suoi discepoli, V' era un uomo ricco, c' avea un fattore: ed esso fu accusato appo lui, come dissipando i suoi beni. Ed egli lo chiamò, e gli disse, Che cosa, questo *ch'* io odo di te? rendi ragione del tuo governo: perciocchè tu non puoi più esser *mio* fattore. E 'l fattore disse fra sè medesimo, Che farò? conciosiacosachè 'l mio signore mi tolga il governo: io non posso zappare, e di mendicar mi vergogno. Io so ciò ch' io farò, acciochè, quando io sarò rimosso dal governo, *altri* mi riceva in casa sua. Chiamati adunque a uno a uno i debitori del suo signore, disse al primo Quanto dei al mio signore? Ed egli disse, Cento Bati d' olio. Ed egli gli disse, Prendi la tua scritta, e siedi, e scrivine prestamente cinquanta. Poi disse ad un altro, E tu, quanto dei? Ed egli disse, Cento Cori di grano. Ed egli gli disse, Prendi la tua scritta, e scrivine ottanta. E 'l signore lodò l' ingiusto fattore, perciochè avea fatto avvedutamente: conciosiacosachè i figliuoli di questo secolo *sieno* più avveduti, nella lor generazione, che i figliuoli della luce. Io altresì vi dico, Fatevi degli amici, delle ricchezze ingiuste: acciochè, quando verrete meno, vi ricevano ne' tabernacoli eterni.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Nona post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am neunten Sonntage nach Trinit.

iſt, damit wir, die wir ohne dich nichts Gutes zu thun vermögen, durch dich fähig gemacht werden, nach deinem Willen zu leben, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Cor. 10, 1—13.

Ich will euch aber, liebe Brüder, nicht verhalten, daß unſere Väter ſind alle unter der Wolke geweſen, und ſind alle durch das Meer gegangen, und ſind alle unter Moſe getauft, mit der Wolke und mit dem Meere, und haben alle einerley geiſtliche Speiſe gegeſſen, und haben alle einerley geiſtlichen Trank getrunken, ſie tranken aber von dem geiſtlichen Fels, der mit folgte, welcher war Chriſtus. Aber an ihrer vielen hatte Gott keinen Wohlgefallen, denn ſie ſind niedergeſchlagen in der Wüſte. Das iſt aber uns zum Vorbilde geſchehen, daß wir uns nicht gelüſten laſſen des Böſen, gleichwie jene gelüſtet hat. Werdet auch nicht Abgöttiſche, gleichwie jener etliche wurden, als geſchrieben ſtehet: Das Volk ſetzte ſich nieder zu eſſen und zu trinken, und ſtand auf zu ſpielen. Auch laßt uns nicht Hurerey treiben, wie etliche unter jenen Hurerey trieben, und fielen auf einen Tag drey und zwanzig tauſend. Laßt uns aber auch Chriſtum nicht verſuchen, wie etliche von jenen ihn verſuchten, und wurden von den Schlangen umgebracht. Murret auch nicht, gleichwie jener etliche murreten, und wurden umgebracht durch den Verderber. Solches alles widerfuhr ihnen zum Vorbilde, es iſt aber geſchrieben uns zur Warnung, auf welche das Ende der Welt gekommen iſt. Darum, wer ſich läßt dünken, er ſtehe, mag wohl zuſehen, daß er nicht falle. Es hat euch noch keine, denn menſchliche Verſuchung betreten: aber Gott iſt getreu, der euch nicht läßt verſuchen über euer Vermögen, ſondern macht, daß die Verſuchung ſo ein Ende gewinne, daß ihr es könnet ertragen.

Das Evangelium. Luc. 16, 1—9.

Er ſprach aber auch zu ſeinen Jün-gern: Es war ein reicher Mann, der hatte einen Haushalter, der ward vor ihm berüchtiget, als hätte er ihm ſeine Güter umgebracht. Und er forderte ihn, und ſprach zu ihm: Wie höre ich das von dir? Thue Rechnung von deinem Haushalten, denn du kannſt hinfort nicht mehr Haushalter ſeyn. Der Haushalter ſprach bey ſich ſelbſt: Was ſoll ich thun? Mein Herr nimmt das Amt von mir; graben mag ich nicht, ſo ſchäme ich mich zu betteln. Ich weiß wohl, was ich thun will, wenn ich nun von dem Amte geſetzt werde, daß ſie mich in ihre Häuſer nehmen. Und er rief zu ſich alle Schuldner ſeines Herrn, und ſprach zu dem erſten: Wie viel biſt du meinem Herrn ſchuldig? Er ſprach: Hundert Tonnen Oehl. Und er ſprach zu ihm: Nimm deinen Brief, ſetze dich, und ſchreib flugs funfzig. Darnach ſprach er zu dem andern: Du aber, wie viel biſt du ſchuldig? Er ſprach: Hundert Malter Weizen. Und er ſprach zu ihm: Nimm deinen Brief, und ſchreib achtzig. Und der Herr lobte den ungerechten Haushalter, daß er klüglich gethan hätte. Denn die Kinder dieſer Welt ſind klüger, denn die Kieder des Lichts, in ihrem Geſchlechte. Und ich ſage euch auch: Macht euch Freunde mit dem ungerechten Mammon, auf daß, wenn ihr nun darbet, ſie euch aufnehmen in die ewigen Hütten.

NONA DOM. DESPUES DE TRIN.

nosotros que sin Tí nada podemos, seamos hechos por Tí capaces de vivir segun tu Santa Voluntad, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. x. 1.

PORQUE no quiero, hermanos, que ignoreis, que nuestros padres estuviéron todos debaxo de la nube, y todos pasáron la mar, y todos fuéron bautizados en Moysés, en la nube, y en la mar: y todos comiéron una misma vianda espiritual, y todos bebiéron una misma bebida espiritual: (porque bebian de una piedra espiritual, que los iba siguiendo: y la piedra era Christo). Mas de muchos de ellos Dios no se agradó: por lo qual fuéron postrados en el desierto. Mas estas cosas fuéron hechas en figura de nosotros, para que no seamos codiciosos de cosas malas, como ellos las codiciáron. Ni os hagais idólatras, como algunos de ellos: conforme está escrito: Se sentó el pueblo á comer y á beber, y se levantáron á jugar. Ni forniquemos, como algunos de ellos fornicáron, y muriéron en un dia veinte y tres mil. Ni tentemos á Christo, como algunos de ellos lo tentáron, y fuéron muertos por las serpientes. Ni murmureis como murmuráron algunos de ellos, y los mató el exterminador. Todas estas cosas les acontecian á ellos en figura: mas fuéron escritas para escarmiento de nosotros, en quienes los fines de los siglos han llegado. Y así el que piensa, que está en pie, mire no cayga. No os tome tentacion sino humana: mas fiel es Dios, que no permitirá que seais tentados mas allá de vuestras fuerzas: ántes hará que saqueis provecho de la misma tentacion, para que podais perseverar.

El Evangelio. S. Luc. xvi. 1.

Y DECIA tambien á sus discípulos: habia un hombre rico, que tenia un mayordomo: y este fué acusado delante de él, como disipador de sus bienes. Y le llamó, y le dixo: ¿Qué es esto, que oigo decir de tí? dá cuenta de tu mayordomía: porque ya no podrás ser mi mayordomo. Entónces el mayordomo dixo entre sí: ¿Qué haré, porque mi señor me quita la mayordomía? Cavar no puedo, de mendigar tengo vergüenza. Yo sé lo que he de hacer, para que quando fuere removido de la mayordomía, me reciban en sus casas. Llamó pues á cada uno de los deudores de su señor, y dixo al primero: ¿Quánto debes á mi señor? Y éste le respondió: Cien barriles de aceyte. Y le dixo: Toma tu escritura: y siéntate luego, y escribe cincuenta. Despues dixo á otro: ¿Y tú quánto debes? Y él respondió: Cien coros de trigo. El dixo: toma tu vale, y escribe ochenta. Y loó el Señor al mayordomo infiel, porque lo hizo cuerdamente: porque los hijos de este siglo mas sabios son en su generacion, que los hijos de la luz. Y yo os digo: Que os ganeis amigos de las riquezas de iniquidad: para que quando falleciéreis, os reciban en las eternas moradas.

LATINA ET GRÆCA.

DOMIN. NONA POST TRIN.

cogitare et agere possimus; ut, qui, sine te, nihil recti facere possumus, per te juxta voluntatem tuam vivere valeamus per Jesum Christum Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 Cor. x. 1.

NOLO vos ignorare, fratres, quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt, et omnes mare transierunt. Et omnes in Moyse baptizati sunt in nube et in mari; et omnes eandem escam spiritualem manducaverunt; et omnes eundem potum spiritualem biberunt. (Bibebant enim de spirituali, consequente eos, petra: petra autem erat Christus.) Sed non in pluribus eorum bene placitum est Deo: nam prostrati sunt in deserto. Hæc autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malorum, sicut et illi concupierunt. Neque idololatræ efficiamini, sicut quidam ex ipsis; quemadmodum scriptum est: Sedit populus manducare et bibere; et surrexerunt ludere. Neque fornicemur, sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, et ceciderunt una die viginti tria millia. Neque tentemus Christum, sicut quidam eorum tentaverunt, et a serpentibus perierunt. Neque murmuraveritis, sicut quidam eorum murmuraverunt, et perierunt ab exterminatore. Hæc autem omnia in figura contingebant illis: scripta autem sunt ad correptionem nostram, in quos fines sæculorum devenerunt. Itaque, qui se existimat stare, videat ne cadat. Tentatio vos non apprehendit, nisi humana. Fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari, supra id quod potestis: sed faciet etiam cum tentatione proventum, ut possitis sustinere.

Evangelium. S. Luc. xvi. 1.

DICEBAT Jesus ad discipulos suos: Homo quidam erat dives, qui habebat villicum: et hic diffamatus est apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocavit illum, et ait illi: Quid hoc audio de te? Redde rationem villicationis tuæ: jam enim non poteris villicare. Ait autem villicus intra se: Quid faciam, quia dominus meus aufert a me villicationem? Fodere non valeo; mendicare erubesco. Scio, quid faciam; ut, cum amotus fuero a villicatione, recipiant me in domos suas. Convocatis itaque singulis debitoribus domini sui, dicebat primo, Quantum debes domino meo? At ille dixit, Centum cados olei. Dixitque illi, Accipe cautionem tuam: et sede cito; scribe quinquaginta. Deinde alii dixit: Tu, vero, quantum debes? Qui ait, Centum coros tritici. Ait illi, Accipe literas tuas, et scribe octoginta. Et laudavit dominus villicum iniquitatis; quia prudenter fecisset: quia filii hujus sæculi prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt. Et ego vobis dico, facite vobis amicos de mammona iniquitatis; ut, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula.

ΚΥΡΙΑΚΗ θ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

κατὰ τὸ θέλημά σου διάγειν τὸν βίον δυνηθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ι'. α'.

Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωυσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός. Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ. Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος, πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. α'.

Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι. Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Undecima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

TENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LET thy merciful ears, O Lord, be open to the prayers of thy humble servants; and that they may obtain their petitions, make them to ask such things as shall please thee, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. xii. 1.

CONCERNING spiritual gifts, brethren, I would not have you ignorant. Ye know that ye were Gentiles, carried away unto these dumb idols, even as ye were led. Wherefore I give you to understand, that no man speaking by the Spirit of God, calleth Jesus accursed; and that no man can say that Jesus is the Lord, but by the Holy Ghost. Now there are diversities of gifts, but the same Spirit. And there are differences of administrations, but the same Lord. And there are diversities of operations, but it is the same God, which worketh all in all. But the manifestation of the Spirit is given to every man to profit withal. For to one is given by the Spirit the word of wisdom; to another the word of knowledge by the same Spirit: to another faith by the same Spirit; to another the gifts of healing by the same Spirit; to another the working of miracles; to another prophesy; to another discerning of spirits; to another divers kinds of tongues; to another the interpretation of tongues. But all these worketh that one and the self-same Spirit, dividing to every man severally as he will.

The Gospel. St. Luke xix. 41.

AND when he was come near, he beheld the city, and wept over it, saying, If thou hadst known, even thou, at least in this thy day, the things which belong unto thy peace! but now they are hid from thine eyes. For the days shall come upon thee, that thine enemies shall cast a trench about thee, and compass thee round, and keep thee in on every side, and shall lay thee even with the ground, and thy children within thee: and they shall not leave in thee one stone upon another; because thou knewest not the time of thy visitation. And he went into the temple, and began to cast out them that sold therein, and them that bought, saying unto them, It is written, My house is the house of prayer: but ye have made it a den of thieves. And he taught daily in the temple.

LE DIXIEME DIM. APRES LA TRIN.

La Collecte.

O MISERICORDIEUX Seigneur, prête l'oreille aux prières de tes humbles serviteurs: et afin qu'ils puissent obtenir ce qu'ils demandent, fais-leur la grâce de ne demander que des choses qui te soient agréables, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epitre, 1 Cor. xii. 1.

POUR ce qui regarde les dons spirituels, je ne veux point, mes frères, que vous en soyez ignorans. Vous savez que vous étiez Gentils, transportés après les idoles muettes, selon que vous étiez menés. C'est pourquoi je vous fais savoir, que nul homme parlant par l'Esprit de Dieu, ne dit que Jesus est malédiction; et que nul ne peut dire que par le Saint Esprit, que Jésus est le Seigneur. Or il y a diversité de dons, mais il n'y a qu'un même Esprit. Il y a aussi diversité de ministères, mais il n'y a qu'un même Seigneur. Il y a pareillement diversité d'opérations, mais il n'y a qu'un même Dieu, qui opère toutes choses en tous. Or à chacun est donné la manifestation de l'Esprit pour ce qui est expédient. Car à l'un est donnée par l'Esprit la parole de sagesse; et à l'autre, par le même Esprit, la parole de connoissance; et à un autre, la foi par ce même Esprit; à un autre, les dons de guérison par ce même Esprit; et à un autre, les opérations des miracles: à un autre, la prophétie: à un autre, le don de discerner les esprits; à un autre, la diversité de langues; et à un autre, le don d'interpréter les langues. Mais un seul et même Esprit fait toutes ces choses, distribuant particulièrement à chacun selon qu'il veut.

L'Evangile, St. Luc, xix. 41.

ET quand il fut proche, voyant la ville, il pleura sur elle, disant: o si toi aussi eusses connu, au moins en cette tienne journée, les choses qui appartiennent à ta paix! mais maintenant elles sont cachées devant tes yeux. Car les jours viendront sur toi, que tes ennemis t'assiégeront de tranchées, et t'environneront, et t'enserreront de tous côtés, et te raseront, toi et tes enfans qui sont au dedans de toi; et ils ne laisseront en toi pierre sur pierre; parce que tu n'as point connu le temps de ta visitation. Puis étant entré au temple, il commença à jeter dehors ceux qui y vendoient, et qui y achetoient, leur disant: il est écrit, ma maison est la maison de prière: mais vous en avez fait une caverne de voleurs. Et il étoit tous les jours enseignant dans le temple.

ΚΥΡΙΑΚΗ ι'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ας δεχθῶσι τὰ αὐτία τῆς εὐσπλαγχνίας σου Κύριε τὰς προσευχὰς τῶν ταπεινῶν δούλων σου ἵνα ἀπολάβωσι τὸ ὅ,τι ἐρωτῶσι, κάμε ἵνα σὲ ζητήσωσι τὰ ἀρέσκοντά σοι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιβ'. α'.

Δὲ τὰ πνευματικὰ δῶρα ἀδελφοὶ δὲν θέλω ἵνα τὰ ἀγνοῆτε. Ἐξεύρετε ὅτι εἴσθε ἔθνη, διασυρμένοι πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, κατὰ τὸ θέλημα τῶν διασυρνόντων. Διατοῦτο σᾶς διδάσκω ὅτι κανεὶς λαλῶν μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, λέγει ἀνάθεμα τὸν Ἰησοῦν· καὶ κανεὶς δύναται νὰ εἰπῇ κύριον τὸν Ἰησοῦν, παρὰ μὲ πνεῦμα ἅγιον. Τὰ χαρίσματα εἶναι διάφορα, τὸ δὲ πνεῦμα εἶναι ἕνα μόνον καὶ τὸ αὐτό. Εἶναι καὶ διάφοραι ὑπηρεσίαι, ὁ δὲ Κύριος ἕνας μόνος καὶ ὁ αὐτός. Ὁμοίως εἶναι καὶ διάφορα ἐνεργήματα, ὁ δὲ Θεὸς εἶναι ἕνας μόνος καὶ ὁ αὐτὸς, ὁ τὰ πάντα εἰς πάντας ἐνεργῶν. Εἰς καθ' ἕνα ὅμως ἐδόθη ἡ φανέρωσις τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Διότι εἰς ἕνα δίδεται διὰ τοῦ πνεύματος λόγος σοφίας, ἄλλου δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ πνεῦμα λόγος γιώσεως, ἄλλου δὲ πίστις εἰς τὸ αὐτὸ πνεῦμα, ἄλλου χαρίσματα θεραπείας διὰ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, καὶ ἄλλου ἐνεργήματα δυνάμεων, καὶ ἄλλου προφητεία, ἄλλου δὲ διάκρισις πνευμάτων, ἄλλου γένη γλωσσῶν, καὶ ἄλλου ἑρμηνεία γλωσσῶν. Καὶ ταῦτα πάντα τὰ ἐνεργεῖ τὸ ἕν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, μοιράζον μερικῶς τὰ χαρίσματά του καθὼς βούλεται.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιθ'. μα'.

ΚΑΙ ὡς ἐπλησίασεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτὴν, λέγων· ὅτι ἂν ἐγνώριζας καὶ σὺ, κἂν εἰς τούτην τὴν ἡμέραν σου, τὰ φέροντα πρὸς τὴν εἰρήνην σου· τῶρα δὲ ἐκρύβησαν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς σου· ὅτι θέλουσι σὲ ἔλθειν ἡμέραι, καὶ οἱ ἐχθροί σου θέλουσι βάλειν τρυγύρω σου χάρακα, καὶ σὲ περικυκλώσουσι, καὶ σὲ κρατήσουσι πανταχῆ κύκλῳ, καὶ συτρίψουσι σὲ καὶ τὰ τέκνα σου εἰς ἐσέ· καὶ δὲν θέλουσιν ἀφήσειν εἰς ἐσὲ λίθον ἐπὶ λίθον· ὅτι δὲν ἐγνώρισας τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ ἱερὸν, ἄρχισε νὰ ἐκβάλῃ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας εἰς αὐτὸ, λέγων τους· Ἐγράφθη· "Ὁ οἶκός μου εἶναι οἶκος προσευχῆς σεῖς δὲ τὸν ἀλλάξατε εἰς σπήλαιον λῃστῶν." Καὶ καθ' ἡμέραν ἐδίδασκεν εἰς τὸ ἱερόν.

LA DEC. DOM. DOPO LA TRIN.

La Colletta.

SIANO le orecchie della tua misericordia attente, o Signore, alle preghiere de' tuoi umili servitori, ed acciochè possino impetrar le loro suppliche, fagli chieder quel che ti è grato, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l'Epistola. 1 Cor. xii. 1.

OR intorno a' *doni* spirituali, fratelli, io non voglio che siate in ignoranza. Voi sapete ch' eravate Gentili, traportati dietro agl' idoli mutoli, secondo ch' eravate menati. Perciò, io vi fo assapere che niuno, parlando per lo Spirito di Dio, dice Gesù *essere* anatema: e che altresì niuno può dire Gesù *essere* il Signore, senon per lo Spirito santo. Or vi sono diversità di doni: ma non v'è senon un medesimo Spirito. Vi sono ancora diversità di ministeri: ma non v'è senon un medesimo Signore. Vi son parimente diversità d' operazioni: ma non v'è senon un medesimo Iddio, il quale opera tutte le cose in tutti. Or a' ciascuno è data la manifestazion dello Spirito, perciò ch' è utile, ed ispediente. Conciosiacosachè ad uno sia data, per lo Spirito, parola di sapienza: ed ad un altro, secondo 'l medesimo Spirito, parola di scienza. E ad un altro, fede, nel medesimo Spirito: e ad un altro, doni delle guarigioni, per lo medesimo Spirito: e ad un altro, operar potenti operazioni: e ad un altro, profezia: e ad un altro, discernere gli spiriti. E ad un altro, diversità di lingue: e ad un altro, l' interpretazion delle lingue. Or tutte queste cose opera quell' uno e medesimo Spirito, distribuendo particolarmente *i suoi doni* a ciascuno, come egli vuole.

L' Evangelo. S. Luc. xix 41.

E, COME egli fu presso della città, veggendola, pianse sopra lei; Dicendo, Oh, se tu ancora, almeno in questo giorno, avessi riconosciute le cose *appartenenti* alla tua pace! ma ora, elle son nascoste dagli occhi tuoi. Perciocchè ti sopraggiugneranno giorni, ne' quali i tuoi nimici ti faranno degli argini attorno, e ti circonderanno, e t' assedieranno d' ogni intorno. Ed atterreranno te, ed i tuoi figliuoli dentro di te: e non lasceranno in te pietra sopra pietra: perciocchè tu non hai riconosciuto il tempo della tua visitazione. Poi, entrato nel Tempio, prese a cacciarne coloro che vendevano, e che comperavano in esso. Dicendo loro, Egli è scritto, La Casa mia è casa d' orazione: ma voi n' avete fatto una spilonca di ladroni. Ed ogni giorno egli insegnava nel Tempio.

ELEVENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, who declarest thy Almighty power most chiefly in showing mercy and pity; Mercifully grant unto us such a measure of thy grace, that we running the way of thy commandments may obtain thy gracious promises, and be made partakers of thy heavenly treasure, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. xv. 1.

BRETHREN, I declare unto you the

LE ONZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, qui manifestes la toute-puissance de ta force, principalement lorsque tu fais miséricorde, et que tu as compassion: accorde-nous une telle mesure de ta grâce, que marchant dans les sentiers de tes commandemens, nous puissions obtenir l'effet de tes promesses, et être faits participans de tes trésors célestes, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 1 Cor. xv. 1.

MES frères, je vous faits savoir l'Evangile

ΚΥΡΙΑΚΗ ια' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ ἀποδείχνων τὴν παντοδυναμείαν σου, μάλιστα χάρισον μας διὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου τοιοῦτον μέτρον τῶν πνευματικῶν δώρων σου ὥστε περιπατῶντες εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου νὰ ἀπολαύσωμεν τὰς πολυτίμους ἐπαγγελίας σου καὶ μεταλάβωμεν τῶν ἐπουρανίων θησαυρῶν σου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιε. α'.

ΑΔΕΛΦΟΙ, σᾶς δηλοποιῶ τὸ εὐαγγέλιον τὸ

LA DOMENICA UNDECIMA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O DIO, che manifesti la tua onnipotenza, più particolarmente nel far grazia, dacci per tua misericordia, una tal misura de' tuoi doni spirituali, che correndo nella via de' tuoi comandamenti, ottegniamo le tue preziose promesse, e siamo resi partecipi de' tuoi tesori celesti, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. 1 Cor. xv. 1.

OR, fratelli, io vi dichiaro, L' Evangelo,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Undecima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am zehnten Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

O Herr, laß dein gnädiges Ohr den Gebeten deiner demüthigen Diener offen seyn, und damit sie erlangen, was sie von dir bitten, so lehre sie nur um das zu dir flehen, was dir wohlgefällig ist, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. 1 Cor. 12, 1—11.

Von den geistlichen Gaben aber will ich euch, lieben Brüder, nicht verhalten. Ihr wisset, daß ihr Heiden seyd gewesen, und hingegangen zu den stummen Götzen, wie ihr geführet wurdet. Darum thue ich euch kund, daß niemand Jesum verfluchet, der durch den Geist Gottes redet; und niemand kann Jesum einen Herrn heißen ohne durch den heiligen Geist. Es sind mancherley Gaben, aber es ist ein Geist; und es sind mancherley Aemter, aber es ist ein Herr; und es sind mancherley Kräfte, aber es ist ein Gott, der da wirket alles in allen. In einem jeglichen erzeigen sich die Gaben des Geistes zum gemeinen Nutzen. Einem wird gegeben durch den Geist zu reden von der Weisheit; dem andern wird gegeben zu reden von der Erkenntniß, nach demselbigen Geiste; einem andern der Glaube, in demselbigen Geiste, einem andern die Gabe gesund zu machen, in demselbigen Geiste; einem andern Wunder zu thun; einem andern Weissagung; einem andern Geister zu unterscheiden; einem andern mancherley Sprachen; einem andern die Sprachen auszulegen. Dieß aber alles wirkt derselbige einige Geist, und theilt einem jeglichen seines zu, nachdem er will.

Das Evangelium. Luc. 19, 41—47.

Und als er nahe hinzu kam, sah er die Stadt an, und weinete über sie, und sprach: Wenn du es wüßtest, so würdest du auch bedenken zu dieser deiner Zeit, was zu deinem Frieden dienet. Aber nun ist es vor deinen Augen verborgen. Denn es wird die Zeit über dich kommen, daß deine Feinde werden um dich und deine Kinder mit dir eine Wagenburg schlagen, dich belagern, und an allen Orten ängsten; und werden dich schleifen, und keinen Stein auf dem andern lassen, darum, daß du nicht erkannt hast die Zeit, darinnen du heimgesucht bist. Und er gieng in den Tempel, und fieng an auszutreiben, die darinnen verkauften und kauften, und sprach zu ihnen: Es stehet geschrieben, mein Haus ist ein Bethaus, ihr aber habt es gemacht zu einer Mördergrube. Und er lehrete täglich im Tempel.

Am eilften Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Gott, der du deine allmächtige Kraft am meisten dadurch zu erkennen giebst, daß du Gnade und Mitleiden beweisest! Wir bitten dich, verleihe uns gütigst ein solches Maaß deiner Gnade, daß wir, indem wir auf dem Wege deiner Gebote wandeln, deine huldreichen Verheißungen erlangen und deiner himmlischen Schätze theilhaftig werden mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. 1 Cor. 15, 1—11.

Ich erinnere euch aber, liebe Brüder,

LA DECIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta

ABRANSE, o Señor, tus piadosos oídos á las oraciones de tus humildes siervos, y para que puedan alcanzar sus peticiones hazlos que pidan cosas que te sean agradables; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. 12. 1.

Y SOBRE los dones espirituales no quiero, hermanos, que vivais en ignorancia. Sabeis, que quando érais Gentiles, os íbais á los ídolos mudos, como érais llevados. Por tanto os hago saber, que ninguno que habla por Espíritu de Dios, dice anathema á Jesus. Y ninguno puede decir, Señor Jesus, sino por el Espíritu Santo. Pues hay repartimientos de gracias, mas uno mismo es el Espíritu. Y hay repartimientos de ministerios, mas uno mismo es el Señor: y hay repartimientos de operaciones, mas uno mismo es el Dios, que obra todas las cosas en todos: y á cada uno es dada la manifestacion del Espíritu para provecho. Porque á uno por el Espíritu es dada palabra de sabiduría; á otro palabra de ciencia segun el mismo Espíritu: á otro fé por el mismo Espíritu: á otro gracia de sanidades en un mismo Espíritu: á otro operacion de virtudes: á otro prophecía: á otro discrecion de espíritus: á otro linages de lenguas: á otro interpretacion de palabras. Mas todas estas cosas obra solo uno y el mismo Espíritu, repartiendo á cada uno como quiere.

El Evangelio. S. Luc. 19. 41.

Y QUANDO llegó cerca, al ver la ciudad, lloró sobre ella, diciendo: ¡Ah si tú reconocieses siquiera en este tu dia, lo que puede atraherte la paz! mas ahora está encubierto de tus ojos. Porque vendrán dias contra tí, en que tus enemigos te cercarán de trincheras, y te pondrán cerco, y te estrecharán por todas partes: y te derribarán en tierra, y á tus hijos, que están dentro de tí, y no dexarán en tí piedra sobre piedra: por quanto no conociste el tiempo de tu visitacion. Y habiendo entrado en el templo, comenzó á echar fuera á todos los que vendian, y compraban en él, diciendoles: Escrito está: Mi casa, casa de oracion es. Mas vosotros la habeis hecho cueva de ladrones. Y cada dia enseñaba en el templo.

LA UNDECIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, que declaras tu Omnipotencia principalmente en manifestar misericordia y piedad; concedenos misericordiosamente tal medida de tu Gracia, que corriendo el camino de tus mandamientos, obtengamos tus benignas promesas, y seamos hechos participes de tu celestial Tesoro, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. 15. 1.

OS hago pues presente, hermanos, el

LATINA ET GRÆCA.

DOMIN. DECIMA POST TRIN.

Collecta.

PATEANT aures misericordiæ tuæ, Domine, precibus supplicantium famulorum tuorum: et, ut petita consequantur, fac eos, quæ tibi grata sint, postulare, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 Cor. xii. 1.

DE spiritualibus, nolo vos ignorare, fratres. Scitis, quoniam, cum gentes essetis, ad simulacra muta prout ducebamini euntes. Ideo notum vobis facio, quod nemo, in spiritu Dei loquens, dicit anathema Jesu. Et nemo potest dicere, Dominus Jesus, nisi in Spiritu Sancto. Divisiones vero gratiarum sunt; idem autem Spiritus; et divisiones ministrationum sunt; idem autem Dominus: et divisiones operationum sunt; idem vero Deus, qui operatur omnia in omnibus. Unicuique autem datur manifestatio spiritus ad utilitatem. Alii quidem per spiritum datur sermo sapientiæ, alii autem sermo scientiæ secundum eundem spiritum: alteri fides in eodem spiritu; alii gratia sanitatum in uno spiritu: alii operatio virtutum, alii prophetia, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis, prout vult.

Evangelium. S. Luc. xix. 41.

ET, ut appropinquavit, videns civitatem, flevit super illam, dicens, quia, Si cognovisses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te; et circumdabunt te inimici tui vallo; et circumdabunt te, et coangustabunt te undique. Et ad terram prosternent te, et filios tuos qui in te sunt: et non relinquent in te lapidem super lapidem, eo quod non cognoveris tempus visitationis tuæ. Et ingressus in templum, cœpit ejicere vendentes in illo et ementes, dicens illis: Scriptum est, quia domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docens quotidie in templo.

DOMINICA UNDECIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

O DEUS! qui omnipotentem virtutem tuam parcendo maxime et miserendo manifestas; eam nobis gratiæ tuæ mensuram clementer impertire, qua nos, in mandatis tuis gnaviter ambulantes, tuas promissiones (utcunque immeriti) consequamur, et cœlestis tui thesauri fiamus participes, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 Cor. xv. 1.

NOTUM vobis facio, fratres, Evangelium,

ΚΥΡΙΑΚΗ ι'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΑΝΕΩΧΘΩ τὰ ὦτα τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, ταῖς ἱκετηρίαις τῶν ταπεινῶν δούλων σου, καὶ ἐφ' ᾧ τυχεῖν ὧν δέονται, ποίησον αὐτοὺς αἰτεῖν τά σοι ἀρέσκοντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ιβ'. α'.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσί, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσί, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσίν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Ὧ μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιθ'. μα'.

ΚΑΙ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπί σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσουσί σε καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν. Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν. Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ια'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τὴν παντοδύναμόν σου ἰσχὺν ἐν τῷ ἐλεεῖν καὶ οἰκτείρειν μάλιστα ἐμφανίζων, τοιοῦτον τῆς χάριτός σου μέτρον ἡμῖν δώρησαι, ὥστε τὴν τῶν ἐντολῶν σου ὁδὸν τρέχοντας, τῶν χρηστῶν ἐπαγγελιῶν σου ἐπιτυχεῖν, καὶ τοῦ ἐπουρανίου θησαυροῦ σου μετασχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ιε'. α'.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Duodecima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

TWELFTH SUN. AFTER TRIN.

Gospel which I preached unto you, which also ye have received, and wherein ye stand; by which also ye are saved, if ye keep in memory what I preached unto you, unless ye have believed in vain. For I delivered unto you, first of all, that which I also received, how that Christ died for our sins, according to the Scriptures; and that he was buried, and that he rose again the third day, according to the Scriptures; and that he was seen of Cephas, then of the twelve: After that he was seen of above five hundred brethren at once; of whom the greater part remain unto this present; but some are fallen asleep: After that he was seen of James; then of all the Apostles: And last of all, he was seen of me also, as of one born out of due time: For I am the least of the Apostles, that am not meet to be called an Apostle, because I persecuted the Church of God. But by the grace of God I am what I am: and his grace, which was bestowed upon me, was not in vain; but I laboured more abundantly than they all; yet not I, but the grace of God which was with me. Therefore whether it were I, or they, so we preach, and so ye believed.

The Gospel. St. Luke xviii. 9.

JESUS spake this parable unto certain which trusted in themselves, that they were righteous, and despised others: Two men went up into the temple to pray; the one a Pharisee, and the other a Publican. The Pharisee stood and prayed thus with himself; God I thank thee, that I am not as other men are, extortioners, unjust, adulterers, or even as this Publican: I fast twice in the week, I give tithes of all that I possess. And the Publican standing afar off, would not lift up so much as his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner! I tell you this man went down to his house justified rather than the other: for every one that exalteth himself shall be abased: and he that humbleth himself, shall be exalted.

TWELFTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, who art always more ready to hear, than we to pray, and art wont to give more than either we desire, or deserve; Pour down upon us the abundance of thy mercy, forgiving us those things whereof our conscience is afraid, and giving us those good things which we are not worthy to ask, but through the merits and mediation of Jesus Christ thy Son our Lord. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. iii. 4.

SUCH trust have we through Christ to God-ward: Not that we are sufficient of ourselves to think any thing as of ourselves: but our sufficiency is of God. Who also hath made us able ministers of the New Testament; not of the letter, but of the Spirit:

LE DOUZIEME DIM. APRES LA TR.

que je vous ai annoncé, et que vous avez reçu, et auquel vous vous tenez fermes: et par lequel vous êtes sauvés, si vous retenez en quelle manière, je vous l'ai annoncé, à moins que vous n'ayez cru en vain. Car avant toutes choses, je vous ai donné ce que j'avois aussi reçu, savoir, que Christ est mort pour nos péchés selon les Ecritures; et qu'il a été enseveli, et qu'il est ressuscité le troisième jour selon les Ecritures; et qu'il a été vu de Céphas, et ensuite des douze. Depuis il a été vu de plus de cinq cents frères à une fois, dont plusieurs sont encore vivans, et quelques-uns dorment. Ensuite il a été vu de Jacques; et puis de tous les apôtres. Et après tous, il a été vu aussi de moi, comme d'un avorton: car je suis le moindre des apôtres, qui ne suis pas digne d'être appelé apôtre, parce que j'ai persécuté l'Eglise de Dieu. Mais par la grâce de Dieu je suis ce que je suis: et sa grâce envers moi n'a point été vaine; mais j'ai travaillé beaucoup plus qu'eux tous; toutefois, non point moi, mais la grâce de Dieu qui est avec moi. Soit donc moi, soit eux, nous prêchons ainsi, et vous l'avez cru ainsi.

L'Evangile, St. Luc, xviii. 9.

JESUS dit cette parabole à quelques-uns qui se confioient en eux-mêmes d'être justes, et qui tenoient les autres pour rien. Deux hommes montèrent au temple pour prier; l'un pharisien et l'autre peager. Le pharisien, se tenant à l'écart, prioit en lui-même, disant de telles choses: ô Dieu! je te rends grâces de ce que je ne suis point comme le reste des hommes, qui sont ravisseurs, injustes, adultères; ni même comme ce péager: je jeûne deux fois la semaine, je donne la dîme de tout ce que je possède. Mais le péager, se tenant loin, n'osoit pas même lever les yeux vers le ciel, mais se frappoit la poitrine, en disant: ô Dieu! sois appaisé envers moi qui suis pécheur. Je vous dis, que celui-ci descendit en sa maison justifié plutôt que l'autre: car quiconque s'élève, sera abaissé; et quiconque s'abaisse, sera élevé.

LE DOUZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, qui es toujours plus prompt à nous exaucer, que nous ne le sommes à te prier, et qui as accoutumé de nous donner plus que nous ne méritons, et que nous ne demandons; répands abondamment tes grâces sur nous, nous pardonnant tout ce qui pourroit troubler notre conscience, et nous donnant les biens que nous ne sommes pas dignes de demander, sinon par les mérites et par l'intercession de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

L'Epitre, 2 Cor. iii. 4.

NOUS avons une telle confiance en Dieu par Christ; non que nous soyons capables de nous-mêmes de penser quelque chose comme de nous-mêmes; mais notre capacité est de Dieu: qui nous a aussi rendus capables d'être ministres du nouveau testament, non de la lettre, mais de l'esprit; car la

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὁποῖον σᾶς εὐαγγέλισα, καὶ τὸ ἐπαρελάβετε, καὶ εἰς τὸ ὁποῖον εἶσθε ὀρθοί· διὰ τὸ ὁποῖον σώζεσθαι, ἐὰν τὸ κατέχετε κατὰ τὸν ὁποῖον τρόπον σᾶς τὸ εὐαγγέλισα, ἐκτὸς εἰ μὴ ἐπιστεύσατε ματαίως. Ἐπειδὴ πρῶτον σᾶς ἐπαράδωκα τὸ ὅτι ἐπαρέλαβον, ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ὅτι ἐτάφη, ᾧ ἠγέρθη τὴν τρίτην ἡμέραν κατὰ τὰς γραφάς. Καὶ ὅτι ἐφάνη τῷ Κηφᾷ καὶ ἔπειτα τῶν δώδεκα. Ἔπειτα ἐφάνη εἰς μίαν φορὰν ἐπάνω ἀπὸ πεντακοσίων ἀδελφῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι, εὑρίσκονται ἕως τῶρα, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἔπειτα ἐφάνη τοῦ Ἰακώβου ἔπειτα πάντων τῶν ἀποστόλων. Καὶ ἔπειτα ἀπ' ὅλους ὡσὰν εἰς ἀπόρριμα ἐφάνη καὶ εἰς ἐμέ. Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποσόλων, ὁ ὁποῖος δὲν εἶμαι ἄξιος ἂνα ὀνομασθῶ ἀπόστολος, ὅτι ἐδίωξα τὴν ἔκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἶμαι τὸ ὅ,τι εἶμαι· ᾧ ἡ χάρις του ἡ οὖσα μετ' ἐμὲ δὲν ἐστάθη ματαία, ἀλλὰ ἐκόπιασα περισσότερον ἀπ' αὐτῶν πάντων· καὶ ὄχι ἐγὼ ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ οὖσα μετ' ἐμέ. Καὶ ἐγὼ λοιπὸν, καὶ ἐκεῖνοι οὕτω κηρύττομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη'. θ'.

ΚΑΙ εἶπεν (ὁ Ἰησοῦς) τὴν παραβολὴν ταύτην, πρός τινας τοὺς πιστεύοντας εἰς τὴν καρδίαν τους ὅτι ἦσαν δίκαιοι, καὶ ἐκαταφρόνουν τοὺς ἄλλους. Ἄνθρωποι δύω ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν διὰ 'να εἴπωσι τὰς προσευχάς των· ὁ ἕνας ἦτο Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος στέκοντας ὀρθὸς, εἰς τὸν νοῦν του ἔλεγε ταῦτα τὰ λόγια· Ὦ Θεὲ, εὐχαριστῶ σε, ὅτι δὲν εἶμαι καθὼς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ καθὼς ὁ τελώνης οὗτος· νηστεύω δύω φοραῖς τὴν ἑβδομάδα, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα ἀποκτῶ. Καὶ ὁ τελώνης στέκων μακρόθεν δὲν ἤθελε μήτε 'να σηκώσῃ τους ὀφθαλμούς του εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀλλὰ ἔκτυπα τὸ στῆθός του, λέγων· Θεὲ, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Σᾶς λέγω, οὗτος κατέβη δικαιωμένος εἰς τὸν οἶκόν του, περισσότερον ἀπὸ τὸν ἄλλον· ὅτι κάθε ἄνθρωπος ὁ ὑψώνων τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῆν, καὶ ὁ ταπεινώνων τὸν ἑαυτόν του θέλει ὑψωθῆν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ ὁποῖος εἶσαι προθυμότερος εἰς τὸ ἀκούειν, παρὰ ἡμᾶς εἰς τὸ παρακαλεῖν, καὶ ὁ ὁποῖος δίδεις πλέον ἀφ' ὅτι ἐπιθυμοῦμεν, ἢ ἀξίζωμεν, χύσον ἐπάνω μας τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν σα, συγχωρῶν τὰς ἁμαρτίας διὰ τὰς ὁποίας ἡ συνειδησίς μας ἐβοβήθη, καὶ δίδων περισσότερα καλὰ ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποῦ ἡμεῖς εἴμεθα ἄξιοι 'να λάβωμεν εἰ μὴ διὰ τὰς ἀξίας καὶ μεσιτείας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. γ'. δ'.

ΕΧΟΜΕΝ τόσον θάρρος εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὄχι ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ ἀφ' ἑαυτοί μας 'να νοήσωμεν ὡς ἀφ' ἑαυτοί μας· ἀλλ' ἡ ἱκανότης μας εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν. Ὁ ὁποῖος μᾶς ἐκατάστησεν ἱκανοὺς διὰ 'να γίνωμεν

LA DUODEC. DOM. DOPO LA TRIN.

il quale io v'ho evangelizzato, il quale ancora avete ricevuto, e nel quale state ritti: Per lo quale ancora siete salvati: *lo* ritenete voi nella maniera, che io ve *l'* ho evangelizzato? se non c'abbiate creduto in vano. Conciosiacosachè imprima io v'abbia dato ciò ch'ancora ho ricevuto: che Cristo è morto per li nostri peccati: secondo le Scritture. E ch'egli fu sepellito, e che risuscitò al terzo giorno; secondo le Scritture. E ch'egli apparve a Cefa, e dipoi a' dodici. Appresso apparve ad una volta a più di cinquecento fratelli, de' quali la maggior parte resta infino ad ora: ed alcuni ancora dormono. Poi apparve a Jacopo, e poi a tutti gli Apostoli *insieme*. E, dopo tutti, è apparito ancora a me, come all'abortivo. Perciocchè, io sono il minimo degli Apostoli, e non son pur degno d'esser chiamato Apostolo, perciocchè io ho perseguitata la Chiesa di Dio. Ma, per la grazia di Dio, io son quel che sono: e la grazia sua, ch'*è stata* verso me, non è stata vana: anzi ho vieppiù faticato ch'essi tutti: or non già io, ma la grazia di Dio, la quale *è* meco. Ed io adunque, ed essi, così predichiamo, e così avete creduto.

L'Evangelo. S. Luc. xviii. 9.

DISSE ancora questa parabola a certi, che si confidavano in loro stessi d'esser giusti, e sprezzavano gli altri. Due uomini salirono al Tempio, per orare: l'uno *era* Fariseo, e l'altro publicano. Il Fariseo, stando in piè, orava in disparte, in questa maniera, O Dio, io ti ringrazio ch'io non son come gli altri uomini, rapaci, ingiusti, adulteri: nè anche come quel publicano. Io digiuno due volte la settimana, io pago la decima di tutto ciò ch'io posseggo. Ma 'l publicano, stando da lungi, non ardiva pur d'alzar gli occhi al cielo: anzi si batteva il petto: dicendo, O Dio, sii placato inverso me peccatore. Io vi dico, che costui ritornò in casa sua giustificato, più tosto che quell'altro: perciocchè chiunque s'innalza sarà abbassato, e chi s'abbassa sarà innalzato.

LA DUODECIMA DOMENICA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

IDDIO eterno ed onnipotente, che sei sempre più pronto ad esaudire che noi a pregare, e sei solito di darci più di quel che desideriamo, o meritiamo, spandi sopra di noi l'abbondanza della tua misericordia, rimettendoci quei peccati per i quali le nostre coscienze sono spaventate, e dandoci più beni che non siamo degni di domandarti, senon per i meriti, ed intercessione di Gesù Cristo tuo figliuolo, nostro Signore. *Amen.*

L'Epistola. 2 Cor. iii. 4.

OR una tal confidenza abbiamo noi per Cristo appo Iddio. Non già che siamo da noi stessi sufficienti pure a pensar cosa alcuna, come da noi stessi: ma la nostra sufficienza è da Dio. Il quale ancora ci ha renduti sufficienti *ad esser* ministri del nuovo patto, non di lettera, ma di Spirito:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Duodecima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Am zehnten Sonntage nach Trinit.

des Evangelii, das ich euch verkündiget habe, welches ihr auch angenommen habt, in welchem ihr auch stehet, durch welches ihr auch selig werdet, welchergestalt ich es euch verkündiget habe, so ihr es behalten habt, es wäre denn, daß ihr es umsonst geglaubet hättet. Denn ich habe euch zuvörderst gegeben, welches ich auch empfangen habe, daß Christus gestorben sey für unsere Sünden, nach der Schrift, und daß er begraben sey, und daß er auferstanden sey am drit en Tage, nach der Schrift, und daß er gesehen worden ist von Kephas, darnach von den Zwölfen, darnach ist er gesehen worden von mehr denn fünf hundert Brüdern auf einmal, derer noch viele leben, etliche aber sind entschlafen. Darnach ist er gesehen worden von Jacobo, darnach von allen Aposteln; am letzten nach allen ist er auch von mir, als einer unzeitigen Geburt, gesehen worden. Denn ich bin der geringste unter den Aposteln, als der ich nicht werth bin, daß ich ein Apostel heiße, darum, daß ich die Gemeine Gottes verfolgt habe. Aber von Gottes Gnaden bin ich, das ich bin, und seine Gnade an mir ist nicht vergeblich gewesen, sondern ich habe viel mehr gearbeitet, denn sie alle, nicht aber ich, sondern Gottes Gnade, die mit mir ist. Es sey nun ich oder jene, also predigen wir, und also habt ihr geglaubet.

Das Evangelium. Luc. 18, 9—14.

Er sagte aber zu etlichen, die sich selbst vermaßen, daß sie fromm wären, und verachteten die andern, ein solches Gleichniß: Es giengen zween Menschen hinauf in den Tempel zu beten, einer ein Pharisäer, der andere ein Zöllner. Der Pharisäer stand, und betete bey sich selbst also: Ich danke dir, Gott, daß ich nicht bin wie andere Leute, Räuber, Ungerechte, Ehebrecher, oder auch wie dieser Zöllner. Ich faste zweymal in der Woche, und gebe den Zehnten von allem, das ich habe. Und der Zöllner stand von ferne, wollte auch seine Augen nicht aufheben gen Himmel, sondern schlug an seine Brust, und sprach: Gott, sey mir Sünder gnädig! Ich sage euch: Dieser gieng hinab gerechtfertiget in sein Haus vor jenem. Denn wer sich selbst erhöhet, der wird erniedriget werden, und wer sich selbst erniedriget, der wird erhöhet werden.

Am zwölften Sonntage nach Trinit.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du immer bereitwilliger bist, uns zu erhören, als wir geneigt sind, zu dir zu beten, und der du gewöhnlich mehr gewährst, als wir verlangen oder verdienen! Laß den Reichthum deiner Gnade sich über uns ergießen; vergieb uns Alles, was unser Gewissen beunruhigt, und verleihe uns alles Gute, was wir nicht würdig sind, uns von dir zu erbitten, als nur durch die Verdienste und die Vermittelung Jesu Christi, deines Sohnes, unseres Herrn. Amen.

Die Epistel. 2 Cor. 3, 4—9.

Ein solches Vertrauen aber haben wir durch Christum zu Gott. Nicht, daß wir tüchtig sind von uns selber, etwas zu denken als von uns selber, sondern daß wir tüchtig sind, ist von Gott, welcher auch uns tüchtig gemacht hat, das Amt zu führen des neuen Testaments, nicht des Buchstabens, sondern des Geistes. Denn der

XII. DOM. DESPUES DE TRIN.

Evangelio que os prediqué, el que tambien recibísteis, y en el que perseverais. Por el qual asímismo sois salvos, si lo guardais al tenor de lo que yo os prediqué, á no ser que en vano hayais creido. Porque desde el principio yo os enseñé lo mismo que habia aprendido: que Christo murió por nuestros pecados segun las Escrituras: y que se apareció á Cephas, y despues de esto á los once: despues fué visto por mas de quinientos hermanos estando juntos: de los quales aún hoy dia viven muchos, y otros ya finárон: despues apareció á Santiago, y luego á todos los Apóstoles: y el postrero de todos, como á un abortivo, me apareció tambien á mí. Porque yo soy el menor de los Apóstoles, que no soy digno de ser llamado Apóstol, porque perseguí la Iglesia de Dios. Mas por la gracia de Dios soy aquello que soy, y su gracia no ha sido vana en mí; ántes he trabajado mas copiosamente, que todos ellos: mas no yo, sino la gracia de Dios conmigo: porque sea yo, ó sean ellos; así predicamos, y así habeis creido.

El Evangelio. S. Luc. 18. 9.

Y DIXO tambien esta parábola á unos, que fiaban en sí mismos, como si fuesen justos, y despreciaban á los otros: dos hombres subieron al templo á orar: el uno Phariséo, y el otro Publicano. El Phariséo estando en pie, oraba en su interior de esta manera: Dios, gracias te doy porque no soy como los otros hombres, robadores, injustos, adúlteros: así como este Publicano. Ayuno dos veces en la semana: doy diezmos de todo lo que poseo. Mas el Publicano, estando léjos, no osaba ni aun alzar los ojos al cielo: sino que heria su pecho, diciendo: Dios, muéstrate propicio á mí pecador. Os digo, que éste, y no aquel, descendió justificado á su casa, porque todo hombre, que se ensalza, será humillado: y el que se humilla, será ensalzado.

LA DUODECIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, que estás siempre mas pronto para oirnos que nosotros lo estamos para suplicarte, y nos das siempre mas de lo que merecemos ó pedimos; derrama sobre nosotros la abundancia de tu Misericordia, perdonandonos todo lo que atemoriza nuestras conciencias, y dandonos todos los bienes que no somos dignos de pedir, á no ser por los meritos y mediacion de Jesu Christo tu Hijo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. iii. 4.

Y TENEMOS tal confianza en Dios por Christo: no que seamos suficientes de nosotros mismos para pensar algo, como de nosotros: mas nuestra suficiencia viene de Dios: el que tambien nos ha hecho Ministros idóneos del nuevo testamento: no por la letra, mas por el espíritu; porque la letra

DOM. DUODEC. POST TRIN.

quod prædicavi vobis, quod et accepistis, in quo et statis, per quod et salvamini; qua ratione prædicaverim vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis imprimis, quod et accepi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas: et quia sepultus est, et quia resurrexit tertia die secundum Scripturas: et quia visus est Cephæ; et, post hoc, undecim. Deinde visus est plusquam quingentis fratribus simul; ex quibus multi manent usque adhuc; quidam autem dormierunt. Deinde visus est Jacobo; deinde Apostolis omnibus. Novissime autem omnium, tanquam abortivo, visus est et mihi. Ego enim sum minimus Apostolorum; quia non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei. Gratia autem Dei, sum id, quod sum; et gratia ejus in me vacua non fuit: sed abundantius illis omnibus laboravi: non ego autem, sed gratia Dei mecum. Sive enim ego, sive illi; sic prædicamus, et sic credidistis.

Evangelium. S. Luc. xviii. 9.

DIXIT Jesus ad quosdam, qui in se confidebant, tanquam justi, et aspernabantur cæteros, parabolam istam. Duo homines ascenderunt in templum, ut orarent; unus Pharisæus, et alter publicanus. Pharisæus stans, hæc apud se orabat: Deus! gratias ago tibi, quia non sum, sicut cæteri hominum, raptores, injusti, adulteri, velut etiam hic publicanus. Jejuno bis in Sabbato: decimas do omnium, quæ possideo. Et publicanus, a longe stans, nolebat nec oculos ad cœlum levare: sed percutiebat pectus suum, dicens, Deus! propitius esto mihi peccatori. Dico vobis, descendit hic justificatus in domum suam ab illo; quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur: et qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA DUODECIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS, æterne Deus! qui semper promptior es ad exaudiendum, quam nos ad orandum; quique plura largiri soles, quam vel petimus vel meremur; effunde super nos abundantiam misericordiæ tuæ; ea nobis condonans, quæ conscia mente formidamus; eaque concedens, quæ nec precibus quidem rogare digni sumus, nisi per merita et mediationem Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi. *Amen.*

Epistola. 2 Cor. iii. 4.

FIDUCIAM talem habemus per Christum ad Deum; non quod simus sufficientes cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est, qui et idoneos nos fecit ministros Novi Testamenti, non

ΚΥΡΙΑΚΗ ιβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε· δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον· ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα. Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγώ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη' θ'.

Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ εἰς τὸ τὰς αἰτήσεις ἡμῶν πρυσδέξασθαι προθυμότερος ὤν, ἢ ἡμεῖς εἰς τὸ αἰτεῖσθαι, εἰωθώς τε κρείττω τῆς τε δεήσεως ἡμῶν καὶ τῆς ἀξίας χαρίζεσθαι. Ἔκχεον ἐφ' ἡμᾶς τὸ δαψιλὲς τοῦ ἐλέους σου, ἀφεὶς ἡμῖν ἅπερ τὸ συνειδὸς ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχει, καὶ δωρούμενος τὰ ἀγαθὰ ἃ λαβεῖν ἀνάξιοί ἐσμεν, εἰ μὴ δι' ἀξίας τε καὶ μεσιτείας Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. γ'. δ'.

ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ· ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμ-

LITURGIA POLYGLOTTA

Dominica Decima Tertia post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

THIRTEENTH SUN. AFTER TRIN.

for the letter killeth, but the Spirit giveth life. But if the ministration of death written and engraven in stones was glorious, so that the children of Israel could not stedfastly behold the face of Moses for the glory of his countenance, which glory was to be done away; how shall not the ministration of the Spirit be rather glorious? For if the ministration of condemnation be glory, much more doth the ministration of righteousness exceed in glory.

The Gospel. St. Mark vii. 31.

JESUS departing from the coasts of Tyre and Sidon, came unto the sea of Galilee, through the midst of the coasts of Decapolis. And they bring unto him one that was deaf, and had an impediment in his speech; and they beseech him to put his hand upon him. And he took him aside from the multitude, and put his fingers into his ears, and he spit, and touched his tongue; and looking up to heaven, he sighed, and saith unto him, *Ephphatha*, that is, be opened. And straightway his ears were opened, and the string of his tongue was loosed, and he spake plain. And he charged them that they should tell no man; but the more he charged them, so much the more a great deal they published it; and were beyond measure astonished, saying, He hath done all things well; he maketh both the deaf to hear, and the dumb to speak.

THIRTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

ALMIGHTY and merciful God, of whose only gift it cometh, that thy faithful people do unto thee true and laudable service; Grant, we beseech thee, that we may so faithfully serve thee in this life, that we fail not finally to attain thy heavenly promises, through the merits of Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Gal. iii. 16.

TO Abraham and his seed were the promises made. He saith not, And to seeds, as of many; but as of one; And to thy seed, which is Christ. And this I say, That the covenant that was confirmed before of God in Christ, the law, which was four hundred and thirty years after, cannot disannul, that it should make the promise of none effect. For if the inheritance be of the law, it is no more of promise; but God gave it to Abraham by promise. Wherefore then serveth the law? It was added because of transgressions, till the seed should come, to whom the promise was made; and it was ordained by angels in the hand of a mediator. Now a mediator is not a mediator of one; but God is one. Is the law then against the promises of God? God forbid: for if there had been a law given, which could have given life, verily righteousness should have been by the law. But the Scripture hath concluded all under sin, that the promise by faith of Jesus Christ might be given to them that believe.

LE TREIZIEME DIM. APRES LA TR.

lettre tue, mais l'esprit vivifie. Or si le ministère de mort, écrit avec des lettres et gravé sur des pierres, a été glorieux, tellement que les enfans d'Israël ne pouvoient regarder le visage de Moyse, à cause de la gloire de son visage, laquelle devoit prendre fin; comment le ministère de l'Esprit ne sera-t-il pas plus glorieux? Car si le ministère de la condamnation a été glorieux, le ministère de la justice le surpasse de beaucoup en gloire.

L'Evangile, St. Marc, vii. 31.

JESUS étant encore parti des frontières de Tyr et de Sidon, vint à la mer de Galilée, par le milieu du pays de Décapolis. Et on lui amena un sourd, qui avoit la parole empêchée; et on le pria de poser les mains sur lui. Et Jésus, l'ayant tiré à part hors de la foule, lui mit les doigts dans les oreilles, et ayant craché, lui toucha la langue; puis regardant vers le ciel, il soupira, et lui dit: *ephphatha*, c'est-à-dire, ouvre-toi. Et aussitôt ses oreilles s'ouvrirent, et le lien de sa langue se délia, et il parla aisément. Et Jésus leur commanda de ne le dire à personne: mais plus il le défendoit, plus ils le publioient. Et ils en étoient extrêmement étonnés, disant: il a tout bien fait; il fait ouïr les sourds, et parler les muets.

LE TREIZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU tout-puissant et miséricordieux, qui seul donnes à ton peuple fidèle de te rendre un juste et louable service; fais-nous la grâce, nous t'en supplions, de te servir si fidèlement sur la terre, que nous ne manquions point d'obtenir enfin dans le ciel l'effet de tes promesses, par les mérites de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Gal. iii. 16.

LES promesses ont eté faites à Abraham, et à sa semence. Il n'est pas dit, et aux semences, comme s'il avoit parlé de plusieurs; mais comme parlant d'une seule, et à sa semence, qui est Christ. Voici donc ce que je dis: c'est que quant à l'alliance qui a été auparavant confirmée par Dieu en Christ, la loi, qui est venue quatre cent trente ans après, ne peut point l'annuller, pour abolir la promesse. Car si l'héritage est par la loi, il n'est point par la promesse; or Dieu l'a donné à Abraham par la promesse. A quoi donc sert la loi? Elle a été ajoutée à cause des transgressions, jusqu'à ce que vint la semence, à l'égard de laquelle la promesse avoit été faite; et elle a été ordonnée par les anges par le ministère d'un médiateur. Or le médiateur n'est pas d'un seul; mais Dieu est un seul. La loi donc a-t-elle été ajoutée contre les promesses de Dieu? ainsi n'avienne! car si la loi eût été donnée pour pouvoir vivifier, véritablement la justice seroit de la loi. Mais l'Ecriture a tout enclos sous le péché, afin que la promesse par la foi en Jésus-Christ fût donnée à ceux qui croient.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

διάκονοι τῆς νέας διαθήκης, ὄχι γράμματος ἀλλὰ πνεύματος· ἐπειδὴ τὸ γράμμα θανατώνει· τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Ἐὰν δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἡ ὁποία ἦτο μόνον εἰς γράμματα, τυπωμένη ἐπὶ λίθου, ἐδοξάσθη, ὥστε ὁπὸ οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἐδύνοντο ἵνα ἀτενίσωσιν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου του, τὴν πρόσκαιρον, πῶς δὲν θέλει πολλῷ μᾶλλον δοξασθῆν ἡ διακονία τοῦ πνεύματος. Ἐπειδὴ, ἐὰν ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως ἐδοξάσθη, πολλῷ μᾶλλον θέλει περισσεύσειν εἰς δόξαν ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης.

Εὐαγγέλιον. Μαρ. ζ'. λα'.

ΚΑΙ πάλιν ἐλθὼν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος, ἦλθεν εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας ἀνάμεσα εἰς τὰ σύνορα τῆς Δεκαπόλεως. Καὶ τῦ φέρσι κωφὸν ὁ ὁποῖος μόλις ἐλάλει, καὶ τὸν παρακαλοῦσι ἵνα ἐπιβάλῃ τὴν χειρά του ἐπ' αὐτόν. Καὶ ξεχωρίζωντάς τον ἀπὸ τὸ πλῆθος ἀπὸ μέρος, ἔβαλε τὰ δάκτυλά του εἰς τὰ αὐτία του, καὶ πτύσας ἔγγιξε τὴν γλῶσσάν του. Ἔπειτα ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀναστέναξε, καὶ τοῦ εἶπεν· Ἐφφαθὰ, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ἄνοιξε. Καὶ εὐθὺς τὰ αὐτία του ἀνοίχθησαν, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης του, καὶ ἐλάλη ὀρθῶς. Καὶ τὸς ἐπρόσταξε ἵνα μὴ τὸ εἴπωσι κἄνενός· ὅσον δὲ αὐτὸς τοὺς τὸ ἐπαράγγειλε, τόσῳ μᾶλλον περισσότερον τὸ ἐκήρυττον. Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐθαύμαζον, λέγοντες· Καλῶς ἔκαμε πάντα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει ἵνα ἀκούωσι καὶ τοὺς ἀλάλους ἵνα λαλῶσι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, καὶ εὔσπλαγχνε Θεὲ ἀπὸ τοῦ ὁποίου μόνου τὴν δωρεὰν τυχαίνει ὅτι ὁ πιστός σου λαὸς σοὶ προσφέρουσι τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαινετὴν λατρείαν, δός μας τὴν χάριν ἵνα σὲ δουλεύσωμεν τόσον πιστῶς εἰς τοὐτην τὴν ζωὴν, ὥστε ἵνα ἐπιτύχωμεν τὰς ἐπουρανίους ἐπαγγελίας διὰ τὰς ἀξίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. γ'. ις'.

ΕΙΣ τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ εἰς τὸ σπέρμα του. Δὲν λέγει, Καὶ εἰς τὰ σπέρματα, ὡσὰν λαλῶν διὰ πολλούς· ἀλλὰ δι' ἑνὸς· καὶ διὰ τὸ σπέρμα σου τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω· Διαθήκην βεβαιομένην πρῶτα ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος ὁ γενημένος τετρακοσίους καὶ τριάντα χρόνους ὕστερον δὲν τὴν ἀβεβαιεῖ εἰς τὸ ἵνα χαλάσῃ τὴν ἐπαγγελίαν. Διότι ἐὰν ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι πλέον ἀπὸ τὴν ἐπαγγελίαν· ἀλλὰ ὁ Θεὸς διὰ τῆς ἐπαγγελίας ἐχάρισε τὴν κληρονομίαν τοῦ Ἀβραάμ. Τί λοιπὸν ἐδώθη ὁ νόμος; Προσετέθη διὰ τὴν παράβασιν, ἕως οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ ἐπαγγελία, κοινωνηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀγγέλων διὰ τῆς χειρὸς μεσίτου. Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι ἑνὸς, ὁ δὲ Θεὸς εἶναι ἕνας. Ἐδόθη λοιπὸν ὁ νόμος ἐναντίον τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· Διατὶ εἰὰν ὁ νόμος ἐδόθη ὁ δυνάμενος ἵνα ζωοποιήσῃ, ὄντως ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἐκ τῦ νόμου. Ἀλλὰ ἡ γραφὴ συνέκλυσε τὰ πάντα ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, ὅπως ἡ ἐπαγγελία δωθῇ τοῖς πιστεύουσι διὰ τῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πίστεως.

LA DEC. TERZA D. DOPO LA TRIN.

conciosiacosachè la lettera uccida, ma lo Spirito vivifichi. Or, se 'l ministerio della morte, *che non era senon* in lettere, scolpito in pietre, fu glorioso; tal che i figliuoli d' Israel non potevano riguardar fiso nel volto di Moisè, per la gloria del suo volto: (la qual *però* dovea essere annullata) Come non sarà più tosto con gloria il ministerio dello Spirito? Perciocchè, se 'l ministerio della condannazione *fu con* gloria, molto più abbonderà in gloria il ministerio della giustizia.

L' Evangelo. S. Mar. vii. 31.

POI *Gesù*, partitosi dinuovo da' confini di Tiro, e di Sidon, venne presso al mar della Galilea, per mezzo i confini di Decapoli. E gli fu menato un sordo scilinguato: e fu pregato che mettesse la mano sopra lui. Ed egli, trattolo da parte d' infrà la moltitudine, gli mise le dita nelle orecchie: ed avendo sputato, gli toccò la lingua. Poi, levati gli occhi al cielo, sospirò: e gli disse Effata: che vuol dire, Apriti. E subito l' orecchie di colui furono aperte, e gli si sciolse il scilinguagnolo, e parlava bene. E *Gesù* ordinò loro, che no 'l dicessero ad alcuno: ma, più lo divietava loro, più lo predicavano. E stupivano sopra modo: dicendo, Egli ha fatto ogni cosa bene; egli fa udire i sordi, e parlare i mutoli.

LA DOMENICA DECIMA TERZA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente e misericordioso, dal cui sol dono gratuito avviene, che i tuoi fedeli ti rendono vero e lodevol culto, facci la grazia di poter servirti così fedelmente in questa vita, che non veniamo poi a mancare delle tue promesse celesti, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Gal. iii. 16.

OR le promesse furono fatte ed Abraam, ed alla sua progenie: non dice, Ed alle progenie: come *parlando* di molte, ma come d' una, Ed alla tua progenie, ch' è Cristo. Or questo dico io, La Legge, venuta quattrocentrentanni appresso, non annulla il patto firmato prima da Dio in Cristo, per ridurre al niente la promessa. Perciocchè, se l' eredità è per la Legge, non è più per la promessa. Or Iddio donò *quella* ad Abraam per la promessa. Perchè dunque *fu data* la Legge? fu aggiunta per le transgressioni, fin che fosse venuta la progenie, alla quale era stata fatta la promessa: essendo publicata dagli Angeli, per man d' un Mediatore. Or il Mediatore non è d' uno: ma Iddio è uno. La Legge è ella dunque *stata data* contr' alle promesse di Dio? *Così* non sia: perciocchè, se fosse stata data la Legge, che potesse vivificare, veramente la giustizia sarebbe per la Legge. Ma la Scrittura ha rinchiuso ogni cosa sotto peccato, acciochè la promessa fosse data a' credenti per la fede di Gesù Cristo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Tertia post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am dreyzehnten Sonntage nach Trin.

Buchſtabe tödtet, aber der Geiſt macht lebendig. So aber das Amt, das durch die Buchſtaben tödtet und in die Steine iſt gebildet, Klarheit hatte, alſo, daß die Kinder Iſrael nicht konnten anſehen das Angeſicht Moſis, um der Klarheit willen ſeines Angeſichts, die doch aufhöret: wie ſollte nicht vielmehr das Amt, das den Geiſt giebt, Klarheit haben? Denn ſo das Amt, das die Verdammniß prediget, Klarheit hat, viel mehr hat das Amt, das die Gerechtigkeit prediget, überſchwängliche Klarheit.

Das Evangelium. Marc. 7, 31 bis Ende.

Und da er wieder ausgieng von den Grenzen Tyri und Sidon, kam er an das galiläiſche Meer, mitten unter die Grenze der zehn Städte. Und ſie brachten zu ihm einen Tauben, der ſtumm war, und ſie baten ihn, daß er die Hand auf ihn legte. Und er nahm ihn von dem Volke beſonders, und legte ihm die Finger in die Ohren, und ſpützete, und rührete ſeine Zunge, und ſah auf gen Himmel, ſeufzete, und ſprach zu ihm: Hephatha, das iſt, thue dich auf. Und alſobald thaten ſich ſeine Ohren auf, und das Band ſeiner Zunge ward los, und er redete recht. Und er verbot ihnen, ſie ſollten es niemand ſagen. Je mehr er aber verbot, je mehr ſie es ausbreiteten, und verwunderten ſich über die Maaße, und ſprachen: Er hat alles wohl gemacht, die Tauben macht er hörend, und die Sprachloſen redend.

Am dreyzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Allmächtiger, barmherziger Gott, der du allein deinem gläubigen Volke die Gabe verleiheſt, dir wahrhaften und wohlgefälligen Dienſt zu erweiſen! Wir bitten dich, gieb, daß wir in dieſem Leben dir ſo treulich dienen mögen, um zuletzt deiner himmliſchen Verheißungen unfehlbar theilhaftig zu werden, durch die erbarmende Liebe Jeſu Chriſti, unſeres Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Galat. 3, 16—22.

Nun iſt je die Verheißung Abraham und ſeinem Saamen zugeſagt. Er ſpricht nicht, durch die Saamen, als durch viele, ſondern als durch einen, durch deinen Saamen, welcher iſt Chriſtus. Ich ſage aber davon: das Teſtament, das von Gott zuvor beſtätiget iſt auf Chriſtum, wird nicht aufgehoben, daß die Verheißung ſollte durch das Geſetz aufhören, welches gegeben iſt über vier hundert und dreyßig Jahre hernach. Denn ſo das Erbe durch das Geſetz erworben würde, ſo würde es nicht durch Verheißung gegeben. Gott aber hat es Abraham durch Verheißung frey geſchenkt. Was ſoll denn das Geſetz? Es iſt dazu gekommen um der Sünde willen, bis der Saame käme, dem die Verheißung geſchehen iſt, und iſt geſtellet von den Engeln durch die Hand des Mittlers. Ein Mittler aber iſt nicht eines einigen Mittler, Gott aber iſt einig. Wie? Iſt denn das Geſetz wider Gottes Verheißungen? Das ſey ferne! Wenn aber ein Geſetz gegeben wäre, das da könnte lebendig machen, ſo käme die Gerechtigkeit wahrhaftig aus dem Geſetze. Aber die Schrift hat es alles beſchloſſen unter die Sünde, auf daß die Verheißung käme durch den Glauben an Jeſum Chriſtum, gegeben denen, die da glauben.

XIII. DOM. DESPUES DE TRIN.

mata, y el espíritu vivifica. Y si el ministerio de muerte grabado con letras sobre piedras, fué en gloria, de manera que los hijos de Israél no podian mirar á la cara de Moysés por la gloria de su semblante, la que habia de perecer: ¿cómo no será mucho mas en gloria el ministerio del Espíritu? Porque si el ministerio de condenacion fué gloria: mucho mas abunda en gloria el ministerio de la justicia.

El Evangelio. S. Marc. vii. 31.

Y SALIENDO otra vez de los confines de Tiro, fué por Sidón al mar de Galiléa, atravesando el territorio de Decápolis. Y le traxéron un sordo y mudo, y le rogaban que pusiese la mano sobre él. Y sacándole aparte de entre la gente, le metió los dedos en sus orejas: y escupiendo, le tocó con su lengua: y mirando al cielo, gimió, y le dixo: Ephphetha, que quiere decir: Sé abierto. Y luego fuéron abiertas sus orejas, y fué desatada la ligadura de su lengua, y hablaba bien. Y les mandó que á nadie lo dixesen. Pero quanto mas se lo mandaba, tanto mas lo divulgaban: y tanto mas se maravillaban, diciendo: Bien lo ha hecho todo: á los sordos ha hecho oir, y á los mudos hablar.

LA DECIMATERCIA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

DIOS Omnipotente y Misericordioso, por cuyo don unicamente tus fieles te sirven sincera y loablemente; concede que te sirvamos tan fielmente en ésta vida, que no dexemos finalmente de obtener tus celestiales promesas, por los meritos de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Gal. iii. 16.

LAS promesas fuéron dichas á Abraham, y á su simiente. No dice: Y á las simientes, cómo de muchos; sino como de uno: Y á tu simiente, que es Christo. Mas digo esto: Que el testamento confirmado por Dios, la Ley que fué hecha quatrocientos y treinta años despues, no lo abroga para anular la promesa. Porque si la herencia es por la Ley, ya no es por la promesa. Y Dios por promesa le hizo á Abraham la donacion. ¿Pues para qué la Ley? Por causa de las transgresiones fué puesta, hasta que viniese la simiente, á quien habia hecho la promesa, ordenada por Angeles en manos de un mediador. Mas el mediador no es de uno solo: y Dios es uno. ¿Luego la Ley es contra las promesas de Dios? No por cierto. Porque si la Ley dada pudiese vivificar, la justicia en verdad sería por la Ley. Mas la Escritura todas las cosas encerró baxo de pecado, para que la promesa fuese dada á los creyentes por la fé en Jesu-Christo.

LATINA ET GRÆCA.

DOM. DEC. TERT. POST TRIN.

litera, sed spiritu. Litera enim occidit: spiritus autem vivificat. Quod si ministratio mortis, literis deformata in lapidibus, fuit in gloria, ita ut non possent intendere filii Israel in faciem Moysi propter gloriam vultus ejus, quæ evacuatur; quomodo non magis ministratio spiritus erit in gloria? Nam si ministratio damnationis gloria est; multo magis abundat ministerium justitiæ in gloria.

Evangelium. S. Marc. vii. 31.

ITERUM exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galileæ, inter medios fines Decapoleos: et adducunt ei surdum et mutum: et deprecabantur eum, ut imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas ejus: et exspuens, tetigit linguam ejus: et suspiciens in cœlum, ingemuit; et ait illi Ephphetha, quod est, Adaperire. Et statim apertæ sunt aures ejus; et solutum est vinculum linguæ ejus: et loquebatur recte. Et præcepit illis, ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant: et eo amplius admirabantur, dicentes, Bene omnia fecit: surdos fecit audire, et mutos loqui.

DOMINICA DECIMA TERTIA POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS et misericors Deus! cujus beneficentia sola fit, ut fideles tui digne et laudabiliter tibi serviant: da (quæsumus) ita nos fideliter in hac vita tuo cultui operam navare, ut tandem promissiones tuas cœlestes consequi valeamus, per merita Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

Epistola. Galat. iii. 16.

ABRAHÆ dictæ sunt promissiones, et semini ejus. Non dicit, Et seminibus, quasi in multis; sed, quasi in uno, Et semini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico; testamentum, confirmatum a Deo, quæ post quadringentos et triginta annos facta est lex, non irritum facit, ad evacuandam promissionem. Nam, si ex lege hæreditas, jam non ex promissione. Abrahæ autem per repromissionem donavit Deus. Quid igitur lex? Propter transgressiones posita est, donec veniret semen, cui promiserat, ordinata per angelos in manu mediatoris. Mediator autem unius non est: Deus autem unus est. Lex ergo adversus promissa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificare, vere ex lege esset justitia. Sed conclusit Scriptura omnia sub peccato, ut promissio ex fide Jesu Christi daretur credentibus.

μα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένην ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην· πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα· πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονια τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ζ'. λα'.

Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας, ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ. Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά· ὅ ἐστι, διανοίχθητι. Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλάλους λαλεῖν.

Συναπτή.

Παντοκράτωρ καὶ οἰκτίρμων Θεὸς, ἐξ οὗ μόνου δωρεᾶς γίνεται, ὅτι ὁ πιστός σου λαὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαινετὴν λατρείαν σοι προσφέρουσι· Δὸς ἡμῖν οὕτω πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ὥστε μὴ ἀπολείπεσθαι εἰς τὸ τέλος τοῦ τῶν ἐπουρανίων σῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιτυχεῖν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. γ'. ιϛ'.

Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει· καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός· καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου. Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐστιν. Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Quarta post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

FOURTEENTH SUN. AFTER TRIN.

The Gospel. St. Luke x. 23.

BLESSED are the eyes which see the things that ye see. For I tell you, that many prophets and kings have desired to see those things which ye see, and have not seen them; and to hear those things which ye hear, and have not heard them. And behold, a certain lawyer stood up, and tempted him, saying, Master, what shall I do to inherit eternal life? He said unto him, What is written in the law? How readest thou? And he answering, said, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy strength, and with all thy mind; and thy neighbour as thyself. And he said unto him, Thou hast answered right; this do, and thou shalt live. But he willing to justify himself, said unto Jesus, And who is my neighbour? And Jesus answering, said, A certain man went down from Jerusalem to Jericho, and fell among thieves, which stripped him of his raiment, and wounded him; and departed, leaving him half dead. And by chance there came down a certain priest that way, and when he saw him, he passed by on the other side. And likewise a Levite, when he was at the place, came and looked on him, and passed by on the other side. But a certain Samaritan, as he journeyed, came where he was; and when he saw him, he had compassion on him, and went to him, and bound up his wounds, pouring in oil and wine, and set him on his own beast, and brought him to an inn, and took care of him. And on the morrow, when he departed, he took out two pence, and gave them to the host, and said unto him, Take care of him; and whatsoever thou spendest more, when I come again I will repay thee. Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the thieves? And he said, He that showed mercy on him. Then said Jesus unto him, Go, and do thou likewise.

FOURTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

ALMIGHTY and everlasting God, give unto us the increase of faith, hope, and charity; and that we may obtain that which thou dost promise, make us to love that which thou dost command, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Gal. v. 16.

I SAY then, walk in the Spirit, and ye shall not fulfil the lust of the flesh. For the flesh lusteth against the Spirit, and the Spirit against the flesh; and these are contrary the one to the other; so that ye cannot do the things that ye would. But if ye be led by the Spirit, ye are not under the law. Now the works of the flesh are manifest, which are these, Adultery, fornication, uncleanness, lasciviousness, idolatry, witchcraft, hatred, variance, emulations, wrath, strife, seditions, heresies, envyings, murders, drunkenness, revellings, and such like: of the which I tell you before, as I have also told you in time past, that they who do such things shall not inherit the kingdom of God. But the fruit of the Spirit is love, joy, peace, long-suffering, gentleness, goodness, faith, meekness, temperance: against such there is no law.

LE QUAT. DIM. APRES LA TRIN.

L'Evangile, St. Luc, x. 23.

BIENHEUREUX sont les yeux qui voient ce que vous voyez: car je vous dis, que plusieurs prophètes et plusieurs rois ont désiré de voir les choses que vous voyez, et ils ne les ont point vues; et d'entendre les choses que vous entendez, et ils ne les ont point entendues. Alors voici, un docteur de la loi s'étant levé pour l'éprouver, lui dit: Maître, que dois-je faire pour avoir la vie éternelle? Et il lui dit: qu'est-il écrit dans la loi? comment lis-tu? Et il répondit, et dit: tu aimeras le Seigneur ton Dieu de tout ton cœur, et de toute ton ame, et de toute ta force, et de toute ta pensée; et ton prochain comme toi-même. Et Jésus lui dit: tu as droitement répondu; fais cela, et tu vivras. Mais lui se voulant justifier, dit à Jésus: et qui est mon prochain? Et Jésus répondant, lui dit: un homme descendoit de Jérusalem à Jérico; et il tomba entre les mains des voleurs, qui le dépouillèrent, et qui, après l'avoir blessé de plusieurs coups, s'en allèrent, le laissant à demi-mort. Or par rencontre un sacrificateur descendoit par le même chemin; et quand il le vit, il passa de l'autre côté. Un Lévite aussi, étant arrivé en cet endroit-là, et voyant cet homme, passa tout de même de l'autre côté. Mais un Samaritain, faisant son chemin, vint à lui; et le voyant, il fut touché de compassion, et s'approchant, lui banda ses plaies, et y versa de l'huile et du vin, puis le mit sur sa bête, et le mena dans l'hôtellerie, et eut soin de lui: et le lendemain, en partant, il tira deux deniers, et les donna à l'hôte, en lui disant: aie soin de lui, et tout ce que tu dépenseras de plus, je te le rendrai à mon retour. Lequel donc de ces trois te semble-t-il avoir été le prochain de celui qui étoit tombé entre les mains des voleurs? Il répondit: c'est celui qui a usé de miséricorde envers lui. Jésus donc lui dit: va, et toi aussi fais de même.

LE QUATORZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU tout-pouissant et éternel, augmente-nous la foi, l'espérance, et la charité; et afin que nous obtenions ce que tu nous promets, fais que nous aimions ce que tu nous commandes, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître. Gal. v. 16.

JE vous dis donc, marchez selon l'Esprit, et vous n'accomplirez point les convoitises de la chair. Car la chair convoite contre l'Esprit, et l'Esprit contre la chair; et ces choses sont opposées l'une à l'autre; tellement que vous ne faites point les choses que vous voudriez. Or si vous êtes conduit par l'Esprit, vous n'êtes point sous la loi. Car les œuvres de la chair sont manifestes, lesquelles sont, l'adultère, la paillardise, la souillure, l'insolence, l'idolâtrie, l'empoisonnement, les inimitiés, les querelles, les dépits, les colères, les dissentions, les divisions, les hérésies, les envies, les meurtres, les ivrogneries, les gourmandises, et les choses semblables à celles-là: au sujet desquelles je vous prédis, comme je vous l'ai déjà dit, que ceux qui commettent de telles choses n'hériteront point le royaume de Dieu. Mais le fruit de l'Esprit est la charité, la joie, la paix, un esprit patient, la benignité, la bonté, la fidelité, la

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι'. κγ'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες τὰ ὅσα βλέπετε. Ἐπειδὴ σᾶς λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἐπεθύμησαν ἵνα εἴδωσι τὰ ὅσα ἐσεῖς βλέπετε, καὶ αὐτοὶ δὲν εἶδον, κ' ἵνα ἀκούσωσι τὰ ὅσα ἀκούετε, καὶ δὲν ἤκουσαν. Τότε νομικός τις ἐσηκώθη πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ἔχω νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τί ἐγράφθη εἰς τὸν νόμον; Καὶ πῶς σύ τὸ διαβάζεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγάπησαι κύριον τὸν Θεόν σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου. Αὐτὸς δὲ τοῦ εἶπεν· Ἀπεκρίθης Ὀρθῶς· κάμνε τοῦτο, καὶ θέλεις ζήσειν. Ὁ δὲ θέλων νὰ δικαιώσῃ τὸν ἑαυτόν του, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ποῖος εἶναι ὁ πλησίον μου; Ὑπολαβὼν λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ ἔπεσεν εἰς τὰς χεῖρας ληστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκδύσαντές τον, καὶ πληγώσαντές τον, ἀνεχώρησαν, ἀφέντες τον ἡμισαπεθαμένον. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, ἐλθὼν κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, τὸν εἶδε, καὶ ἐδιάβη. Κατὰ τύχην δὲ Ἱερεὺς κατέβαινεν ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν δρόμον, τὸν ἐκύτταξε καὶ ἐτράβηξεν ἐμπρός. Σαμαρείτης δέ τις ταξιδεύων, τὸ ἀπέρασε σημᾶ, καὶ εἰδὼν αὐτὸν τὸν εὐσπλαγχίσθη. Καὶ πλησιάσας τον τοῦ ἔδεσε τὰς πληγὰς του, χύσας εἰς αὐτὰς ἐλάδιον καὶ κρασίον· εἶτα τὸν ἀνέβασεν ἐπὶ τὸ ἄλογόν του καὶ τὸν ἔφερεν εἰς τὸ πανδοχεῖον, καὶ τὸν ἐπιμελήθη. Τὴν δὲ ἐρχομένην ἡμέραν, ἀναχωρήσας, ἐκβαλε δύω δυνάρια καὶ τὰ ἔδωσε τοῦ πανδοχέως, λέγων του· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ τὸ παρ' ἐπάνω τῆς δαπάνης σου θέλω ἐπανερχόμενος σοῦ τὸ ἐπιστρέψειν. Ποῖος λοιπὸν τούτων τῶν τριῶν ἔσταθη ὁ πλησίον τοῦ πεσόντος εἰς τὰς χεῖρας τῶν ληστῶν; Καὶ αὐτὸς εἶπεν· Ὁ ἐλεήσας αὐτόν. Τοῦ εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ κάμε τὸ ἴδιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, δός μας τὴν αὔξησιν πίστεως, ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης, καὶ ὅπως ἀποκτήσωμεν τὸ ὅ,τι ὑπόσχεσαι, κάμε μας νὰ ἀγαπήσωμεν τὰς ἐντολάς σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. ε'. ις.

ΛΕΓΩ δὲ· περιπατεῖτε κατὰ τὸ πνεῦμα, καὶ μὴ πληρωφορεῖτε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σαρκός. Ἐπειδὴ ἡ σάρκα ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· καὶ ταῦτα δὲ ἀναμεταξύ των ἀντιπολεμοῦσιν ἵνα μὴ κάμετε τὸ ὅτι θέλετε. Ἐπειδὴ ἐὰν τὸ πνεῦμα σᾶς ὁδηγεῖ, δὲν εἶσθε ὑπὸ τὸν νόμον. Φανερὰ δὲ εἶναι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· τὰ ὁποῖα εἶναι μοιχεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακία, ἔχθραι, φιλονεικίαι, ζηλίαι, θυμοὶ, διχόνοιαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, ξεφαντώματα, καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὁποῖα σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι οἱ κάμνοντες τὰ τοιαῦτα δὲν θέλει κληρονομήσουσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ καρπὸς ὅμως τῶ πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία χρηστότης, ἀγαθοσυνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια, ἐναντίον τοιούτων δὲν

La DOM. DEC. QUARTA *dopo la* TRIN.

L'Evangelo. S. Luc. x. 23

E, RIVOLTOSI a' discepoli, disse *loro* in disparte, Beati gli occhi che veggono le cose che voi vedete. Perciocchè io vi dico, che molti profeti, e re, hanno disiderato di veder le cose che voi vedete, e non l'hanno vedute: e d'udir le cose che voi udite, e non l'hanno udite. Allora ecco, un certo dottor della Legge si levò, tentandolo, e dicendo, Maestro, facendo che, erederò la vita eterna? Ed egli gli disse, Nella Legge che è egli scritto? come leggi? E colui, rispondendo, disse, Ama il Signore Iddio tuo con tutto 'l tuo cuore, e con tutta l'anima tua, e con tutta la forza tua, e con tutta la mente tua: e 'l tuo prossimo come te stesso. Ed egli gli disse, Tu hai dirittamente risposto: fa ciò, e viverai. Ed egli, volendo giustificarsi, disse a Gesù, E chi è mio prossimo? E Gesù, replicando, disse, Un uomo scendeva di Gerusalemme in Jerico, e s'abbattè in ladroni: i quali, spogliatolo, ed anche dategli di molte ferite, se n' andarono, lasciandolo mezzo morto. Or a caso un sacerdote scendeva per quella stessa via: e, veduto colui, passò oltre dirincontro. Similgliantemente ancora un Levita, essendo venuto presso di quel luogo, e veduto*lo*, passò oltre dirincontro. Ma un Samaritano, facendo viaggio, venne presso di lui: e, vedutolo, n' ebbe pietà. Ed, accostatosi, fasciò le sue piaghe, versandovi sopra dell' olio, e del vino: poi lo mise sopra la sua propia cavalcatura, e lo menò nell' albergo, e si prese cura di lui. E 'l giorno appresso, partendo, trasse fuori due denari, e gli diede all' oste, e gli disse, Prenditi cura di costui: e tutto ciò che spenderai di più io te 'l renderò quando io ritornerò. Quale adunque di questi tre ti pare essere stato il prossimo di colui che s' abbattè ne' ladroni? Ed egli disse, Colui che usò misericordia inverso lui. Gesù adunque gli disse, Va, e fa tu il simigliante.

LA DOMENICA DECIMA QUARTA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, dacci l' accrescimento di fede, speranza, e carità; e acciochè possiamo ottener quello che tu prometti, facci amare quello che tu comandi, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Gal v. 16.

OR io dico, Caminate secondo lo Spirito, e non adempiete la concupiscenza della carne. Conciosiacosachè la carne appetisca contr' allo Spirito, e lo Spirito contr' alla carne: e queste cose son ripugnanti l'una all' altra: acciochè non facciate qualunque cosa volete. Che se siete condotti per lo Spirito, voi non siete sotto la Legge. Or, manifeste son l' opere della carne: che sono, adulterio, fornicazione, immondizia, dissoluzione: Idolatria, avvelenamento, inimicizie, contese, gelosie, ire, risse, dissensioni, sette: Invidie, micidi, ebbrezze, ghiottonerie, e cose a queste simiglianti: delle quali cose vi predico, come ancora già ho predetto che coloro che fanno cotali cose non erederanno il Regno di Dio. Ma il frutto dello Spirito è carità, allegrezza, pace, lentezza all' ira, benignità, bontà, fede, mansuetudine, continenza. Contr' a cotali cose non v' è Legge.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Quarta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am vierzehnten Sonntage nach Trin.

Das Evangelium. Luc. 10, 23—37.

Und er wandte ſich zu ſeinen Jün=gern, und ſprach inſonderheit: Selig ſind die Augen, die da ſehen, das ihr ſehet. Denn ich ſage euch: Viele Propheten und Könige wollten ſehen, das ihr ſehet, und haben es nicht geſehen, und hören, das ihr höret, und haben es nicht gehöret. Und ſiehe, da ſtand ein Schriftgelehrter auf, verſuchte ihn, und ſprach: Meiſter, was muß ich thun, daß ich das ewige Leben ererbe? Er aber ſprach zu ihm: Wie ſtehet im Geſetz geſchrieben? Wie lieſeſt du? Er antwortete, und ſprach: Du ſollſt Gott, deinen Herrn, lieben von ganzem Herzen, von ganzer Seele, von allen Kräften, und von ganzem Gemüthe; und deinen Nächſten als dich ſelbſt. Er aber ſprach zu ihm: Du haſt recht geantwortet, thue das, ſo wirſt du leben. Er aber wollte ſich ſelbſt rechtfertigen, und ſprach zu Jeſu: Wer iſt denn mein Nächſter? Da antwortete Jeſus, und ſprach: Es war ein Menſch, der gieng von Jeruſalem hinab gen Jericho, und fiel unter die Mörder, die zogen ihn aus, und ſchlugen ihn, und giengen davon, und ließen ihn halb todt liegen. Es begab ſich aber ohngefähr, daß ein Prieſter dieſelbige Straße hinab zog; und da er ihn ſah, gieng er vorüber. Deſſelbigen gleichen auch ein Levit, da er kam bey die Stätte, und ſah ihn, gieng er vorüber. Ein Samariter aber reiſete, und kam dahin, und da er ihn ſah, jammerte ihn ſein, gieng zu ihm, verband ihm ſeine Wunden, und goß drein Oehl und Wein, und hob ihn auf ſein Thier, und führete ihn in die Herberge, und pflegete ſein. Des andern Tages reiſete er, und zog heraus zween Groſchen, und gab ſie dem Wirthe, und ſprach zu ihm: Pflege ſein, und ſo du was mehr wirſt darthun, will ich dirs bezahlen, wenn ich wieder komme. Welcher dünkt dich, der unter dieſen dreyen der Nächſte ſey geweſen dem, der unter die Mörder gefallen war? Er ſprach: Der die Barmherzigkeit an ihm that. Da ſprach Jeſus zu ihm: So gehe hin, und thue deßgleichen.

Am vierzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Allmächtiger, ewiger Gott! Ver=mehre in uns Glauben, Hoffnung und Liebe, und damit wir erlangen, was du verheißeſt, ſo flöße uns wahre Luſt zu deinen Geboten ein, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn: Amen.

Die Epiſtel. Galat. 5, 16—24.

Ich ſage aber: Wandelt im Geiſte, ſo werdet ihr die Lüſte des Fleiſches nicht vollbringen. Denn das Fleiſch gelüſtet wider den Geiſt, und den Geiſt wider das Fleiſch. Dieſelbige ſind wider einander, daß ihr nicht thut, was ihr wollt. Regieret euch aber der Geiſt, ſo ſeyd ihr nicht unter dem Geſetze. Offenbar ſind aber die Werke des Fleiſches, als da ſind Ehebruch, Hurerey, Unreinigkeit, Unzucht, Abgötterey, Zauberey, Feindſchaft, Hader, Neid, Zorn, Zank, Zwietracht, Rotten, Haß, Mord, Saufen, Freſſen, und dergleichen; von welchen ich euch habe zuvor geſagt und ſage noch zuvor, daß, die ſolches thun, werden das Reich Gottes nicht ererben. Die Frucht aber des Geiſtes iſt Liebe, Freude, Friede, Geduld, Freundlichkeit, Gütigkeit, Glaube, Sanftmuth, Keuſchheit. Wider

XIV. DOM. DESPUES DE TRIN.

El Evangelio. S. Luc. x. 23.

Y VOLVIENDOSE hácia sus discípulos, dixo: Bienaventurados los ojos, que vén lo que vosotros veis. Porque os digo, que muchos Prophetas, y Reyes quisiéron ver lo que vosotros veis, y no lo viéron; y oir lo que oís, y no lo oyéron: y se levantó un Doctor de la Ley, y le dixo por tentarle: ¿Maestro, que haré para poseer la vida eterna? Y él le dixo: ¿En la Ley que hay escrito? ¿cómo lees? El respondiendo dixo: Amarás al Señor tu Dios de todo tu corazon, y de toda tu alma, y de todas tus fuerzas, y de todo tu entendimiento: y á tu próximo como á tí mismo. Y le dixo: Bien has respondido: Haz eso, y vivirás. Mas él queriendose justificar á sí mismo, dixo á Jesus: ¿Y quién es mi próximo? Y Jesus, tomando la palabra, dixo: Un hombre baxaba de Jerusalém á Jerichô, y dió en manos de unos ladrones, los quales le despojáron: y despues de haberle herido, le dexáron medio muerto, y se fuéron. Aconteció pues, que pasaba por el mismo camino un Sacerdote: y quando le vió, pasó de largo. Y así mismo un Levita, llegando cerca de aquel lugar, y viéndole, pasó tambien de largo. Mas un Samaritano que iba su camino, se llegó cerca de él: y quando le vió, se movió á compasion. Y acercándose, le vendó las heridas, echando en ellas aceyte y vino: y poniéndolo sobre su bestia, lo llevó á una venta, y tuvo cuidado de él. Y otro dia sacó dos denarios, y los dió al Mesonero, y le dixo: Cuídamele: y quanto gastares de mas, yo te lo daré quando vuelva. ¿Quál de estos tres te parece que fué el próximo de aquel, que dió en manos de los ladrones? Aquel, respondió el Doctor, que usó con él de misericordia. Pues vé, le dixo entónces Jesus, y haz tú lo mismo.

LA DECIMAQUARTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, danos aumento de Fé, Esperanza y Caridad; y paraque obtengamos lo que prometes, haz que amemos lo que mandas, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Gal. v. 16.

DIGO pues: Andad en Espíritu, y no cumplireis los deseos de la carne. Porque la carne codicia contra el espíritu; y el espíritu contra la carne; porque estas cosas son contrarias entre sí: para que no hagais todas las cosas que quisiéreis. Y si sois guiados del espíritu, no estais baxo de la Ley. Mas las obras de la carne están patentes: como son fornicacion, impureza, deshonestidad, luxuria, idolatría, hechicerías, enemistades, contiendas, zelos, iras, riñas, discordias, sectas, envidias, homicidios, embriagueces, glotonerías y otras cosas como estas, sobre las quales os denuncio, como ya lo dixe: Que los que tales cosas hacen, no alcanzarán el reyno de Dios. Mas el fruto del espíritu es: caridad, gozo, paz, paciencia, benignidad, bondad, longanimidad, mansedumbre, fé, modestia, continencia, castidad Contra estas cosas no hay

LATINA ET GRÆCA.

DOM. DECIM. QUAR. POST TRIN.

Evangelium. S. Luc. x. 23.

BEATI oculi, qui vident, quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi prophetæ et reges voluerunt videre quæ vos videtis; et non viderunt; et audire quæ auditis, et non audieruut. Et, ecce, quidam legisperitus surrexit, tentans illum, et dicens, Magister quid faciendo, vitam æternam possidebo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? Quomodo legis? Ille respondens dixit, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex omnibus viribus tuis, et ex omni mente tua; et proximum tuum, sicut teipsum. Dixitque illi: Recte respondisti: hoc fac; et vives. Ille autem, volens justificare seipsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus proximus? Suscipiens autem Jesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Jerusalem, in Jericho, et incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum; et, plagis impositis, abierunt, semimortuo relicto. Accidit autem ut sacerdos quidam descenderet eadem via; et, viso illo, præterivit. Similiter et Levita, cum esset secus locum, et videret eum, pertransivit. Samaritanus autem quidam, iter faciens, venit secus eum; et, videns eum, misericordia motus est. Et appropinquans, alligavit vulnera ejus, infundens oleum et vinum: et imponens illum in jumentum suum, duxit in stabulum, et curam ejus egit. Et altera die protulit duos denarios, et dedit stabulario; et ait: Curam illius habe; et, quodcunque supererogaveris, ego, cum rediero, reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit, Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, et tu fac similiter.

DOMINICA DECIMA QUARTA POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS, æterne Deus! da nobis fidei, spei, et caritatis incrementa: atque, ut ea, quæ promittis, assequi valeamus, fac ea nos amare quæ præcipis, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Gal. v. 16.

DICO autem: Spiritu ambulate, et desideria carnis non perficietis. Caro enim concupiscit adversus spiritum; spiritus autem adversus carnem: hæc enim sibi invicem adversantur: ut non, quæcunque vultis, illa faciatis. Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. Manifesta sunt autem opera carnis; quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inimicitiæ, contentiones, æmulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, invidiæ, homicidia, ebrietates, commissationes, et his similia: quæ prædico vobis, sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur. Fructus autem spiritus est caritas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Adversus hujusmodi non est lex. Qui

ΚΥΡΙΑΚΗ ιδ' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἐπιστολή. Λουκ. ι'. κγ'.

ΚΑΙ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ εἰς Ἰεριχὼ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη· Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τῆς αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν. Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, χάρισαι ἡμῖν τὴν τῆς πίστεως, ἐλπίδος τε καὶ ἀγάπης ἐπίδοσιν, καὶ πρὸς τὸ τῶν παρά σου ὑποσχεθέντων ἐπιτυχεῖν, ποίησον ἡμᾶς τὰ ὑπό σοῦ προσταχθέντα ἀγαπᾶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. ε'. ις'.

ΛΕΓΩ δέ. Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. Εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Quinta post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

FIFTEENTH SUN. AFTER TRIN.

And they that are Christ's have crucified the flesh, with the affections and lusts.

The Gospel. St. Luke xvii. 11.

AND it came to pass, as Jesus went to Jerusalem, that he passed through the midst of Samaria and Galilee. And as he entered into a certain village, there met him ten men that were lepers, which stood afar off. And they lifted up their voices, and said, Jesus, Master, have mercy on us. And when he saw them, he said unto them, Go shew yourselves unto the priests. And it came to pass, that as they went, they were cleansed. And one of them, when he saw that he was healed, turned back, and with a loud voice glorified God, and fell down on his face at his feet, giving him thanks; and he was a Samaritan. And Jesus answering, said, Were there not ten cleansed? but where are the nine? There are not found that returned to give glory to God, save this stranger. And he said unto him, Arise, go thy way, thy faith hath made thee whole.

FIFTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

KEEP, we beseech thee, O Lord, thy Church, with thy perpetual mercy: And because the frailty of man without thee cannot but fall, keep us ever by thy help from all things hurtful, and lead us to all things profitable to our salvation, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Gal. vi. 11.

YE see how large a letter I have written unto you with mine own hand. As many as desire to make a fair shew in the flesh, they constrain you to be circumcised; only lest they should suffer persecution for the cross of Christ. For neither they themselves who are circumcised keep the law; but desire to have you circumcised? that they may glory in your flesh. But God forbid that I should glory, save in the cross of our Lord Jesus Christ, by whom the world is crucified unto me, and I unto the world. For in Christ Jesus neither circumcision availeth any thing, nor uncircumcision, but a new creature. And as many as walk according to this rule, peace be on them and mercy, and upon the Israel of God. From henceforth let no man trouble me; for I bear in my body the marks of the Lord Jesus. Brethren, the grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit. Amen.

The Gospel. St. Matth. vi. 24.

NO man can serve two masters: for either he will hate the one, and love the other; or else he will hold to the one, and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon. Therefore I say unto you, Take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on: is not the life more than meat, and the body than

LE QUIN. DIM. APRES LA TRIN.

douceur, la tempérance: la loi ne s'adresse point contre de telles choses. Or ceux qui sont de Christ ont crucifié la chair, avec ses affections et ses convoitises.

L' Evangile, St. Luc, xvii. 11.

ALLANT à Jérusalem, Jésus passoit par le milieu de la Samarie et de la Galilée. Et comme il entroit dans une bourgade, dix hommes lépreux le rencontrèrent, et ils s'arrêtèrent de loin; et élevant leurs voix, ils lui dirent: Jésus, Maître, aie pitié de nous. Et quand il les eut vus, il leur dit: allez, montrez-vous aux sacrificateurs. Et il arriva, qu'en s'en allant, ils furent rendus nets. Et l'un d'eux, voyant qu'il étoit guéri, s'en retourna, glorifiant Dieu à haute voix; et se jeta en terre sur sa face aux pieds de Jésus, lui rendant grâces: or c'étoit un Samaritain. Alors Jésus, prenant la parole, dit: les dix n'ont-ils pas été rendus nets? et les neuf, où sont-ils? Il n'y a eu que cet étranger qui soit retourné pour rendre gloire à Dieu. Alors il lui dit: lève-toi, va-t-en, ta foi t'a sauvé.

LE QUINZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

VEUILLES, ô Seigneur, par ta miséricorde, protéger continuellement ton église; et puisque la fragilité de l'homme est telle que nous ne pouvons demeurer fermes sans ton secours, garantis-nous de tout ce qui peut nous nuire, et conduis-nous à tout ce qui peut avancer notre salut, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître. Gal. vi. 11.

VOUS voyez quelle grande lettre je vous ai écrite de ma propre main. Tous ceux qui cherchent une belle apparence en la chair, sont ceux qui vous contraignent d'être circoncis: afin seulement qu'ils ne souffrent point persécution pour la croix de Christ. Car ceux-là même qui sont circoncis, ne gardent point la loi; mais ils veulent que vous soyez circoncis, afin de se glorifier en votre chair. Mais pour moi, à Dieu ne plaise que je me glorifie, sinon en la croix de notre Seigneur Jésus Christ, par lequel le monde m'est crucifié, et moi au monde. Car en Jésus-Christ, ni la circoncision, ni le prépuce n'ont aucune vertu, mais la nouvelle créature. Et à l'égard de tous ceux qui marcheront selon cette règle, que la paix et la miséricorde soient sur eux, et sur l'Israël de Dieu. Au reste, que personne ne me donne de la fâcherie, car je porte en mon corps les flétrissures du Seigneur Jésus. Mes frères, que la grâce de notre Seigneur Jésus-Christ soit avec votre esprit. *Amen.*

L'Evangile, S. Matth. vi. 24.

NUL ne peut servir deux maîtres; car ou il haïra l'un, et aimera l'autre; ou il s'attachera à l'un, et méprisera l'autre. Vous ne pouvez servir Dieu et Mammon. C'est pourquoi je vous dis: ne soyez point en souci pour votre vie, de ce que vous mangerez, et de ce que vous boirez; ni pour votre corps, de quoi vous serez vêtus. La vie n'est-elle par plus que la nourriture, et le corps plus que le vêtement? Regardez

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

εἶναι νόμος. Οἱ δὲ τῷ Χριστῷ ἀφιερωθέντες τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν μὲ τὰ παθήματα καὶ τὰς ἐπιθυμίας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιζ'. ια'.

ΕΤΥΧΕ δὲ καθὼς ἐπήγενεν εἰς Ἱεροσόλυμα, αὐτὸς ἵνα ἀπεράσῃ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς Σαμαρείας καὶ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσερχόμενος εἰς μίαν χώραν, δέκα λεπροὶ ἄνθρωποι τὸν ἀπήντησαν, καὶ ἔμειναν μακρόθεν· καὶ ἐσήκωσαν τὴν φωνὴν των, λέγοντες· Διδάσκαλε Ἰησοῦ ἐλέησόν μας. Καὶ ἰδόντας τους τοὺς εἶπε· Πορευθέντες δείξατε τὸν ἑαυτόν σας τῶν ἱερέων. Καὶ ἔλαχεν ὅτι καθὼς ὑπάγεναν, ἐκαθαρίσθησαν; Καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς, ἰδὼν ὅτι ἰατρεύθη, ὑπέστρεψε, δοξάζων τὸν Θεὸν μὲ μεγάλην φωνὴν καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πρόσωπον πρὸς τοὺς πόδας του, εὐχαριστῶν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἦτο Σαμαρίτης· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δὲν ἐκαθαρίσθησαν καὶ οἱ δέκα; καὶ ποῦ εἶναι οἱ ἐννέα; Δὲν εὑρέθη κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς ἵνα ὑποστρέψῃ δοξάζων τὸν Θεὸν, εἰ μὴ τοῦτος ὁ ξένος; Καὶ τοῦ εἶπε· Σηκωθεὶς πορεύου ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΙΑΦΥΛΑΞΟΝ Κύριε, παρακαλοῦμέν σε, τὴν Ἐκκλησίαν σου με τὴν αἰώνιον εὐσπλαγχνίαν σου. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνθρωπίνη ἀσθένεια δὲν δύναται ἵνα ὀρθωσταθῇ δίχως ἐσέ, φύλαξόν μας πάντοτε ἀπὸ τὸ κάθε βλαβερὸν, καὶ ὁδήγησόν μας, πρὸς τὰ εἰς τὴν ὑγείαν μας χρήσιμα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. ς'. ια'.

ΙΔΕΤΕ τί μακρὰν Ἐπιστολὴν σᾶς ἔγραψα ἰδίᾳ χειρί. Ὅσοι θέλουσι ἵνα ἀρέσωσιν εἰς τὴν σάρκα διὰ τὸ πρόσωπον, σᾶς ἀναγκάζουσι ἵνα περιτέμνεσθε, διὰ ἵνα μὴ διώκωνται διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπειδὴ οὔτε οἱ αὐτοὶ περιτεμνόμενοι φυλάττουσι τὸν νόμον· ἀλλὰ σᾶς θέλουσι ἵνα περιτέμνεσθε, ὅπως καυχηθῶσιν εἰς τὴν σάρκαν σας. Ἀλλ' ὅσον εἰς ἐμὲ μὴ γένοιτο ἵνα καυχηθῶ εἰς ἄλλα παρὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς ἐμένα, κ' ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον. Διατὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὔτε ἡ περιτομὴ οὔτε ἡ ἀκροβυσία ἀξίζει, ἀλλὰ ἡ νέα κτίσις. Καὶ ὅσοι περιπατήσωσι κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα, ἂς ἔλθῃ ἐπ' αὐτοὺς εἰρήνη, καὶ ἔλεος, καὶ εἰς τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τὸ λοιπὸν ἂς μὴ μὲ ἐνοχλήσῃ κάνεις, ἐπειδὴ ἐγὼ βασταζω εἰς τὸ κορμί μου τὰς πληγὰς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χαρις τῶ Κυρίω ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἂς εἶναι μὲ τὸ πνεῦμά σας, Ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ς'. κδ'.

ΟΥΔΕΙΣ δύναται ἵνα δουλεύσῃ δύω Κυρίους ἐπειδὴ ἢ θέλει μισήσειν τὸν ἕνα, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ θέλει μείνειν παρὰ τῶ ἑνὸς, καὶ καταφρονήσει τοῦ ἑτέρου. Δὲν ἐμπορεῖτε ἵνα δουλεύσητε τὸν Θεὸν καὶ τὸν μαμμωνᾶ. Διατοῦτο σᾶς λέγω· Μὴ φροντίζετε περὶ τὴν ζωήν σας, τί ἵνα φάγητε, ἢ τί ἵνα πιῆτε, μηδὲ περὶ τὸ σῶμά σας, μὲ τί ἵνα ἐνδυθῆτε· ἡ ζωή σας δὲν αξίζει περισσότερον ἀπὸ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος; Παρατηρή-

La DOM. DEC. QUINTA *dopo la* TRIN.

Or coloro che son di Cristo hanno crocifisso la carne con gli affetti, e con le concupiscenze.

L' Evangelo. S. Luc. xvii. 11.

OR avvenne che, andando in Gerusalemme, egli passava per mezzo la Samaria, e la Galilea. E, come egli entrava in un certo castello, dieci uomini lebbrosi gli vennero incontra, i quali si fermarono da lungi. E levarono la voce: dicendo, Maestro Gesù, abbi pietà di noi. Ed egli vedutogli, disse loro, Andate, mostratevi a' sacerdoti. Ed avvenne che, come essi andavano, furono mondati. Ed un di loro, veggendo ch' era guarito, ritornò, glorificando Iddio ad alta voce. E si gittò sopra la sua faccia a' piedi di Gesù, ringraziandolo. Or colui era Samaritano. E Gesù prese a dire, I dieci non sono eglino stati nettati? e dove *sono* i nove? E' non se n' è trovato alcuno, che sia ritornato per dar gloria a Dio, se non questo straniere. E disse a colui, Levati, e vattene: la tua fede t' ha salvato.

LA DOMENICA DECIMA QUINTA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

CUSTODISCI, o Signore, noi ti preghiamo, la tua chiesa colla tua perpetua misericordia. E perciocchè la fragilità dell' uomo è tale, che senza te non può far che non caggia, guardaci sempremai per la tua assistenza, da tutto ciò ch' è nocivo, e guidaci a tutto ciò ch' è utile alla nostra salute, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Gal. vi. 11.

VOI vedete quanto gran lettere v' ho scritte di mia propia mano. Tutti coloro che vogliono piacere nella carne, per bel sembiante, vi constringono d' esser circoncisi; solo acciocchè non sieno perseguiti della croce di Cristo. Conciosiacosach' eglino stessi, che son circoncisi, non osservino la Legge: ma vogliono che siate circoncisi, acciocchè si glorino della vostra carne. Ma quant' è a me, tolga Iddio ch' io mi glorii in altro che nella croce del Signor nostro Gesù Cristo, per la quale il mondo è crocifisso a me, ed io al mondo. Perciocchè in Cristo Gesù nè la Circoncisione, nè 'l Prepuzio, non è d' alcun valore: ma la nuova creatura. E sopra tutti coloro chè cammineranno secondo questa regola *sia* pace, e misericordia: e sopra l' Israel di Dio. Nel rimanente, niuno mi dia molestia: perciocchè io porto nel mio corpo le stimmate del Signor Gesù. Fratelli, *sia* la grazia del Signor nostro Gesù Cristo con lo spirito vostro. Amen.

L' Evangelo. S. Matt. vi. 24.

NIUNO può servire a due signori: perciocchè, o ne odierà l' uno, ed amerà l' altro: ovvero, s' atterrà all' uno, e sprezzerà l' altro: voi non potete servire a Dio, ed a Mammona. Perciò, io vi dico, Non siate con ansietà solleciti per la vita vostra, che mangerete, o che berrete: nè per lo vostro corpo, di che vi vestirete: non è la vita più che 'l nutrimento, e 'l corpo più che 'l vestire?

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Quinta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am funfzehnten Sonntage nach Trin.

ſolche iſt das Geſetz nicht. Welche aber Chriſto angehören, die creutzigen ihr Fleiſch ſamt den Lüſten und Begierden.

Das Evangelium. Luc. 17, 11—19.

Und es begab ſich, da er reiſete gen Jeruſalem, zog er mitten durch Samaria und Galiläa. Und als er in einen Markt kam, begegneten ihm zehn ausſätzige Männer, die ſtanden von ferne, und erhoben ihre Stimme, und ſprachen: Jeſu, lieber Meiſter, erbarme dich unſer. Und da er ſie ſah, ſprach er zu ihnen: Gehet hin, und zeiget euch den Prieſtern. Und es geſchah, da ſie hingiengen, wurden ſie rein. Einer aber unter ihnen, da er ſah, daß er geſund geworden war, kehrete er um, und pries Gott mit lauter Stimme, und fiel auf ſein Angeſicht zu ſeinen Füßen, und dankte ihm. Und das war ein Samariter. Jeſus aber antwortete, und ſprach! Sind ihrer nicht Zehn rein geworden? Wo ſind aber die Neun? Hat ſich ſonſt keiner gefunden, der wieder umkehrete, und gabe Gott die Ehre, denn dieſer Fremdling? Und er ſprach zu ihm: Stehe auf, gehe hin, dein Glaube hat dir geholfen.

Am funzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, erhalte deine Kirche in deiner beſtändigen Gnade; und weil, ohne dich, die menſchliche Schwachheit fallen muß, ſo behüte uns ſtets, durch deine Hülfe, vor allem, was uns ſchädlich iſt, und leite uns zu demjenigen, was unſere Seligkeit befördern kann, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Galat. 6, 11 bis Ende.

Sehet, mit wie vielen Worten habe ich euch geſchrieben mit eigener Hand. Die ſich wollen angenehm machen nach dem Fleiſche, die zwingen euch zu beſchneiden, allein, daß ſie nicht mit dem Kreutze Chriſti verfolgt werden. Denn auch ſie ſelbſt, die ſich beſchneiden laſſen, halten das Geſetz nicht, ſondern ſie wollen, daß ihr euch beſchneiden laſſet, auf daß ſie ſich von eurem Fleiſche rühmen mögen. Es ſey aber ferner von mir rühmen, denn allein von dem Kreutze unſers Herrn Jeſu Chriſti, durch welchen mir die Welt gekreutziget iſt, und ich der Welt. Denn in Chriſto Jeſu gilt weder Beſchneidung noch Vorhaut etwas, ſondern eine neue Kreatur. Und wie viele nach dieſer Regel einher gehen, über die ſey Friede und Barmherzigkeit, und über den Iſrael Gottes. Hinfort mache mir niemand weiter Mühe; denn ich trage die Mahlzeichen des Herrn Jeſu an meinem Leibe. Die Gnade unſers Herrn Jeſu Chriſti ſey mit eurem Geiſte, lieben Brüder! Amen.

Das Evangelium. Matth. 6, 24 bis Ende.

Niemand kann zween Herren dienen. Entweder er wird einen haſſen, und den andern lieben, oder wird einem anhangen, und den andern verachten. Ihr könnet nicht Gott dienen, und dem Mammon. Darum ſage ich euch: Sorget nicht für euer Leben, was ihr eſſen und trinken werdet, auch nicht für euren Leib, was ihr anziehen werdet. Iſt nicht das Leben mehr, denn die Speiſe? und der Leib mehr, denn die Kleidung? Sehet die Vögel unter

XV. DOM. DESPUES DE TRIN.

Ley. Y los que son de Christo, crucificáron su propia carne con sus vicios y concupiscencias.

El Evangelio. Luc. xvii. 11.

Y ACONTECIO, que yendo él á Jerusalém, pasaba por medio de Samaria, y de Galiléa. Y entrando en una aldea, saliéron á él diez hombres leprosos, que se paráron de léjos: y alzáron la voz, diciendo: Jesus maestro, ten misericordia de nosotros. El quando los vió, dixo: Id, mostraos á los Sacerdotes. Y aconteció, que miéntras iban, quedáron limpios. Y uno de ellos, quando vió, que habia quedado limpio, volvió glorificando á Dios á grandes voces, Y se postró en tierra á los pies de Jesus, dándole gracias: y éste era Samaritano. Y respondió Jesus, y dixo: ¿Por ventura no son diez los que fuéron limpios? ¿y los nueve dónde están? No hubo quien volviese, y diese gloria á Dios, sino este extrangero. Y le dixo: Levántate, vete, que tu fé te ha hecho salvo.

LA DECIMAQUINTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SUPLICAMOSTE, O Señor, que con tu perpetua Misericordia guardes tu Iglesia. Y puesto que la fragilidad humana sin tí no puede menos que caer, defiendenos con tu auxilio, de quanto nos puede dañar, y dirigenos á quanto conduzca á nuestra salvacion; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Gal. vi. 11.

MIRAD qué carta os he escrito de mi mano. Porque todos los que quieren agradar en la carne, estos os apremian á que os circuncideis, solo por no padecer ellos la persecucion de la Cruz de Christo. Porque ni aun los que se circuncidan guardan la Ley: sino que quieren que vosotros seais circuncidados, para gloriarse en vuestra carne. Mas nunca Dios permita que yo me glorie, sino en la Cruz de nuestro Señor Jesu Christo; por el qual el mundo me es crucificado á mí, y yo al mundo. Porque en Jesu-Christo nada vale ni la circuncision, ni el prepucio, sino la nueva criatura. Y todos los que siguieren esta regla, paz sobre ellos, y misericordia, y sobre el Israél de Dios. De aquí adelante nadie me sea molesto; porque yo traygo en mi cuerpo las marcas del Señor Jesus. La gracia de nuestro Señor Jesu-Christo sea, hermanos, con vuestro Espíritu. Amen.

El Evangelio. S. Math. vi. 24.

NINGUNO puede servir á dos señores: porque ó aborrecerá al uno, y amará al otro: ó al uno sufrirá, y al otro despreciará. No podeis servir á Dios, y á las riquezas. Por tanto os digo, no andeis afanados para vuestra alma, qué comereis, ni para vuestro cuerpo, qué vestireis. ¿No es mas el alma, que la comida: y el cuerpo mas que el vestido? Mirad las aves del cielo, que no

LATINA ET GRÆCA.

DOM. DECIM. QUIN. POST TRIN.

autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt, cum vitiis et concupiscentiis.

Evangelium. S. Luc. xvii. 11.

ET factum est, dum iret in Jerusalem, transibat per mediam Samariam et Galilæam. Et, cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes, Jesu, præceptor, miserere nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum; et cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens: et hic erat Samaritanus. Respondens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundati sunt? et novem ubi sunt? Non est inventus, qui rediret, et daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi, Surge; vade; quia fides tua te salvum fecit.

DOMINICA DECIMA QUINTA POST TRINITATEM.

Collecta.

ECCLESIAM tuam, quæsumus, Domine, perpetua tua misericordia custodi: et (quoniam, sine ope tua, non potest quin labatur humana fragilitas) præsenti tuo numine nos ab omni noxa tutos præstare digneris, et ad ea omnia benigne dirigere, quæ æternæ nostræ saluti conducant, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Gal. vi. 11.

VIDETE, qualibus literis scripsi vobis mea manu. Quicunque volunt placere in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur. Neque enim, qui circumciduntur, legem custodiunt: sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra glorientur. Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu, neque circumcisio aliquid valet, neque præputium, sed nova creatura. Et quicunque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et misericordia, et super Israel Dei. De cætero nemo mihi molestus sit. Ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Gratia Domini nostri Jesu Christi cum spiritu vestro, fratres. Amen.

Evangelium. S. Matth. vi. 24.

NEMO potest duobus dominis servire; aut enim unum odio habebit, et alterum diliget; aut unum sustinebit, et alterum contemnet. Non potestis Deo servire, et mammonæ. Ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ, quid manducetis; neque corpori vestro, quid induamini. Nonne anima plus est quam esca, et corpus plus quam vestimentum? Respicite volatilia cœli, quoniam non serunt, neque metunt,

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιζ'. ια'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν. Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησόν ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΝ, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἀδιαλείπτῳ τῷ ἐλέει σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ἐπειδὴ χωρίς σου ἀνάγκη τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν εὐπαράπτωτον εἶναι, τῇ σῇ βοηθείᾳ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν βλάπτειν ἡμᾶς πεφυκότων, καὶ ἐπὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν χρήσιμα ὁδήγησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. ϛ'. ια'.

ΙΔΕΤΕ πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ϛ'. κδ'.

ΟΥΔΕΙΣ δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Sexta post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

SIXTEENTH SUN. AFTER TRIN.

raiment? Behold the fowls of the air; for they sow not, neither do they reap, nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them: are ye not much better than they? Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature? And why take ye thought for raiment? consider the lilies of the field how they grow: they toil not, neither do they spin: and yet I say unto you, That even Solomon in all his glory was not arrayed like one of these. Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which to-day is, and to-morrow is cast into the oven: shall he not much more clothe you, O ye of little faith? Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or what shall we drink? or wherewithal shall we be clothed? (for after all these things do the Gentiles seek:) for your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things. But seek ye first the kingdom of God, and his righteousness, and all these things shall be added unto you. Take therefore no thought for the morrow; for the morrow shall take thought for the things of itself: sufficient unto the day is the evil thereof.

THE SIXTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee, let thy continual pity cleanse and defend thy Church; and because it cannot continue in safety without thy succour, preserve it evermore by thy help and goodness through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iii. 13.

I DESIRE that ye faint not at my tribulations for you, which is your glory. For this cause I bow my knees unto the Father of our Lord Jesus Christ, of whom the whole family in heaven and earth is named, that he would grant you, according to the riches of his glory, to be strengthened with might by his Spirit in the inner man; that Christ may dwell in your hearts by faith; that ye being rooted and grounded in love, may be able to comprehend with all saints, what is the breadth, and length, and depth, and height; and to know the love of Christ, which passeth knowledge, that ye might be filled with all the fulness of God. Now unto him that is able to do exceeding abundantly above all that we ask or think, according to the power that worketh in us, unto him be glory in the Church by Christ Jesus, throughout all ages, world without end. Amen.

The Gospel. St. Luke vii. 11.

AND it came to pass the day after, that Jesus went into a city called Nain; and many of his disciples went with him, and much people. Now when he came nigh to the gate of the city, behold, there was a dead man carried out, the only son of his mother, and she was a widow; and much people of the city was with her. And when the Lord saw her, he had compassion on her, and said unto her, Weep not. And

LE XVI DIMAN. APRES LA TRIN.

les oiseaux du ciel; car ils ne sèment, ni ne moissonnent, ni n'assemblent dans des greniers? et cependant votre Père céleste les nourrit: n'êtes-vous par beaucoup plus excellent qu'eux? Et qui est celui d'entre vous qui puisse, par son souci, ajouter une coudée à sa stature? Et pourquoi êtes-vous en souci du vêtement? Apprenez comment croissent les lis des champs: ils ne travaillent, ni ne filent; cependant je vous dis, que Salomon même dans toute sa gloire n'a pas été vêtu comme l'un d'eux. Si donc Dieu revêt ainsi l'herbe des champs, qui est aujourd'hui, et qui demain sera mise au four; ne vous vêtira-t-il pas beaucoup plutôt, ô gens de petite foi? Ne soyez donc point en souci, disant: que mangerons-nous? ou, que boirons-nous? ou, de quoi serons-nous vêtus? (vu que les payens recherchent toutes ces choses;) car votre Père céleste connoît que vous avez besoin de toutes ces choses. Mais cherchez premièrement le royaume de Dieu, et sa justice, et toutes ces choses vous seront données par-dessus. Ne soyez donc point en souci pour le lendemain; car le lendemain se souciera de ce qui le concerne: à chaque jour suffit sa peine.

LE SEIZIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions de purifier et de defendre continuellement ton église: et parce qu'elle ne peut subsister sans ton secours, conserve-la toujours par ta bonté et par ton assistance, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Eph. iii. 13.

JE vous prie de ne vous point relâcher à cause de mes afflictions que je souffre pour l'amour de vous, ce qui est votre gloire. A cause de cela, je fléchis mes genoux devant le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, duquel toute la parenté est nommée dans les cieux et sur la terre, afin que, selon les richesses de sa gloire, il vous donne d'être puissamment fortifiés par son Esprit en l'homme intérieur; tellement que Christ habite dans vos cœurs par la foi; afin qu'étant enracinés et fondés dans la charité, vous puissiez comprendre avec tous les saints, quelle est la largeur et la longueur, la profondeur et la hauteur; et connoître la charité de Christ, laquelle surpasse toute connoissance, afin que vous soyez remplis de toute plénitude de Dieu. Or à celui qui, par la puissance qui agit en nous avec efficace, peut faire en toute abondance au delà de tout ce que nous demandons et pensons, à lui soit gloire dans l'église en Jésus-Christ, dans tous les âges, aux siècles des siècles. *Amen.*

L' Evangile, St. Luc, vii. 11.

LE jour d'après, il arriva que Jésus alloit à une ville nommée Naïn: et plusieurs de ses disciples, et une grosse troupe, alloient avec lui. Et comme il approchoit de la porte de la ville, voici, on portoit dehors un mort, fils unique de sa mère, qui étoit veuve; et une grande troupe de la ville étoit avec elle. Et quand le Seigneur l'eut vue, il fut touché de compassion envers elle, et il lui dit: ne pleure point. Puis s'étant approché, il

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ις'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

σατε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὔτε σπείρουσιν οὔτε θερίζουσιν, οὔτε συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει· καὶ δὲν διαφέρετε σεῖς πολὺ ἀπ' αὐτά; Τίς δὲ ἀπὸ σᾶς φροντίζων δύναται 'να προσθέσῃ μίαν πῆχην εἰς τὴν ἡλικίαν του; Καὶ τί φροντίζεσθε περὶ τῆ ἐνδύματος; Καταμάθετε πῶς αὐξάνουσι τὰ λούλουδα τοῦ λειβαδίου· δὲν κοπιάζουσιν οὐδὲ νέθουσι. Σᾶς λέγω ὅμως, ὅτι οὔτε ὁ Σολομὼν μὲ ὅλην του τὴν δόξαν ἐνδύθη ὡσὰν ἕνα ἀπὸ τοῦτα. Καὶ ἐὰν τὸ χορτάριον τοῦ λειβαδίου, ὅπου σήμερον εἶναι, καὶ αὔριον τὸ βάνουσιν εἰς τὴν φωτιὰν, ὁ Θεὸς εἰς τοῦτον τὸν τρόπον τὰ στολίζει, πόσῳ μᾶλλον 'σᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ φροντίζετε λοιπὸν, λέγοντες· Τί 'να φάγωμεν; καὶ τί 'να πῖωμεν; καὶ μὲ τί 'να ἐνδυθῶμεν; Ἐπειδὴ τοῦτα ὅλα τὰ ζητῆσιν τὰ ἔθνη, ὁ πατὴρ σας ὅμως ὁ οὐράνιος ἐξεύρει ὅτι ταῦτα πάντα χρειάζεσθε. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, κ' τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα θέλουν σας προστεθῆ. Λοιπὸν μὴ φροντίζετε περὶ τῆς αὔριον, διατὶ ἡ αὔριον φροντίζει περὶ τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν δὲ εἰς τὴν ἡμέρα ἡ κακία της.

ΚΥΡΙΑΚΗ ις'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΑΘΑΡΙΣΟΝ καὶ ὑπεράσπισον, μὲ τὴν ἀκατάπαυστον εὐσπλαγχνίαν σ Κύριε τὴν ἐκκλησίαν σου· ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἀσφάλειαν δίχως τῆς βοηθείας σου· σῶσον αὐτὴν πάντα μὲ τὴν πρόνειάν σου, καὶ ἀγαθότητα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. ιγ'.

ΔΙΑΤΟΥΤΟ παρακαλῶ 'να μὴ ἀποκάμετε διὰ τὰς θλίψεις μου τὰς διὰ σᾶς, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ δόξα σας. Διὰ τοῦτο κλίνω τὰ γόνατά μ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὀνομάζεται πάσα ἡ πατριὰ τ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἵνα σᾶς δώσῃ κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης του, 'να ἐνδυναμωθῆτε διὰ τοῦ πνεύματός του εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, καὶ 'να κατοικήσῃ ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως εἰς τὰς καρδίας σας, ὅπως ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι εἰς τὴν ἀγάπην, ἐμπορέσητε 'να καταλάβητε μὲ πάντας τοὺς ἁγίους τί εἶναι τὸ πλάτος, κ μᾶκρος, κ βάθος καὶ ὕψος, καὶ 'να γνωρίσετε τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ τὴν ὑπερβάλλουσαν τὴν γνῶσιν, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰς τὸν δυνάμενον 'να κάμῃ ὑπερπερισσὰ ἀπὸ πάντα ὅσα ζητοῦμεν ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμην τὴν εἰς ἡμᾶς ἐνεργουμένην, εἰς αὐτὸν ἂς δοθῇ δόξα εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ζ'. ια'.

ΕΤΥΧΕ δὲ τὴν ἐπαύριον 'να ὑπάγῃ ὁ Ἰησοῦς εἰς μίαν πόλιν ὀνομαζομένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο μὲ αὐτὸν οἱ μαθηταί του παμπληθεῖς, καὶ ὄχλος πολὺς μὲ αὐτούς. Καθὼς δὲ ἐπλησίασε τὴν πύλην τῆς πόλεως, ἰδοὺ ἔφερνον 'να θάψωσιν ἀπεθαμένον τινὰ, υἱὸν μονογενῆ τῆς μητρός του ὁ ὁποῖα καὶ αὐτὴ ἦτο χήρα. Καὶ παμπληθεὶς λαὸς ἀπὸ τὴν πόλιν ἤρχετο μὲ αὐτήν. Καὶ βλέπωντάς την ὁ Κύριος, τὴν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ τῆς εἶπε· Μὴ κλαῖε. Καὶ πλησιάσας ἔγγισε τὸν σορόν· καὶ

LA DOM. XVI. DOPO LA TRIN.

Riguardate agli uccelli del cielo: come non seminano, e non mietono, e non accolgono in granai: e pure il Padre vostro celeste gli nudrisce: non siete voi da molto più di loro? E chi è colui di voi, che con la sua sollecitudine possa aggiugnere alla sua statura pure un cubito? Ed intorno al vestire, perchè siete con ansietà solleciti? avvisate come crescono i gigli della campagna: essi non faticano, e non filano. E pure io vi dico, che Salomone stesso, con tutta la sua gloria, non fu vestito al pari dell' un di loro. Or se Iddio riveste in questa maniera l' erba de' campi, che oggi è, e domane è gittata nel forno; non vestirà egli molto più voi, o uomini di poca fede? Non siate adunque con ansietà solleciti: dicendo, Che mangeremo, o che berremo, o di che saremo vestiti? (Conciosiacosachè i pagani sieno quelli che procaccino tutte queste cose) perciochè il Padre vostro celeste sa che voi avete bisogno di tutte queste cose. Anzi cercate imprima il Regno di Dio, e la sua giustizia: e tutte queste cose vi saranno sopraggiunte. Non siate adunque con ansietà solleciti del giorno di domane: perciochè il giorno di domane sarà sollecito delle cose sue: basta a ciascun giorno il suo male.

LA DOMENICA DECIMA SESTA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo che la tua continua compassione purghi, e difenda la tua chiesa, e perchè non può restar in sicurezza senza il tuo soccorso, conservala sempremai con la tua assistenza e benignità, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Efes. iii. 13.

PER la qual cosa io richieggio che non vegniate meno dell' animo per le mie tribolazioni, che soffero per voi: il che è la vostra gloria. Per questa cagione, dico, io piego le mie ginocchia al Padre del Signor nostro Gesù Cristo: dal quale è nominata tutta la famiglia, ne' cieli, e sopra la terra: ch' egli vi dia, secondo le ricchezze della sua gloria, d' esser fortificati in virtù, per lo suo Spirito, nell' uomo interno. E che Cristo abiti ne' vostri cuori per la fede. Acciochè, essendo radicati, e fondati in carità, possiate comprendere, con tutti i santi, quale è la larghezza, e la lunghezza, e la profondità, e l' altezza. E conoscer la carità di Cristo, che sopravanza ogni conoscenza: acciochè siate ripieni fino a tutta la pienezza di Dio. Or a colui, che può, secondo la potenza ch' opera in noi, fare infinitamente sopra ciò che noi chieggiamo, o pensiamo: A lui sia la gloria nella Chiesa, in Cristo Gesù, per tutte le generazioni del secolo de' secoli. Amen.

L' Evangelo. S. Luc. vii. 11.

ED avvenne nel giorno seguente, ch' egli andava in una città, detta Naim: ed i suoi discepoli in gran numero, ed una gran moltitudine andavano con lui. E come egli fu presso della porta della città, ecco, si portava a seppellire un morto, figliuolo unico di sua madre, la quale ancora era vedova: e gran moltitudine della città era con lei. E 'l Signore, vedutala, ebbe pietà di lei: e le disse, Non piagnere. Ed ac-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Sexta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am ſechzehnten Sonntage nach Trin.

dem Himmel an, ſie ſäen nicht, ſie erndten nicht, ſie ſammlen nicht in die Scheunen, und euer himmliſcher Vater nähret ſie doch. Seyd ihr denn nicht viel mehr, denn ſie? Wer iſt unter euch, der ſeiner Länge eine Elle zuſetzen möge, ob er gleich darum ſorget? Und warum ſorget ihr für die Kleidung? Schauet die Lilien auf dem Felde, wie ſie wachſen, ſie arbeiten nicht, auch ſpinnen ſie nicht. Ich ſage euch, daß auch Salomo in aller ſeiner Herrlichkeit nicht bekleidet geweſen iſt, als derſelben eine. So denn Gott das Gras auf dem Felde alſo kleidet, das doch heute ſtehet, und morgen in den Ofen geworfen wird, ſollte er das nicht vielmehr euch thun? O ihr Kleingläubigen! Darum ſollt ihr nicht ſorgen und ſagen: Was werden wir eſſen? was werden wir trinken? womit werden wir uns kleiden? Nach ſolchem allem trachten die Heiden. Denn euer himmliſcher Vater weiß, daß ihr deß alles bedürfet. Trachtet am erſten nach dem Reiche Gottes, und nach ſeiner Gerechtigkeit, ſo wird euch ſolches alles zufallen. Darum ſorget nicht für den andern Morgen, denn der morgende Tag wird für das ſeine ſorgen. Es iſt genug, daß ein jeglicher Tag ſeine eigene Plage habe.

Am ſechzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, laß durch deine fortdaurende Barmherzigkeit deine Kirche gereinigt und beſchützt werden, und da ſie, ohne deinen Beyſtand, nicht in Sicherheit fortdauern kann, ſo erhalte ſie ſtets durch deine Hülfe und Güte, um Jeſu Chriſti, unſeres Herrn willen. Amen.

Die Epiſtel. Epheſ. 3, 13 bis Ende.

Darum bitte ich, daß ihr nicht müde werdet, um meiner Trübſalen willen, die ich für euch leide, welche euch eine Ehre ſind. Derohalben beuge ich meine Kniee gegen den Vater unſers Herrn Jeſu Chriſti, der der rechte Vater iſt über alles, was da Kinder heißt im Himmel und auf Erden, daß er euch Kraft gebe nach dem Reichthum ſeiner Herrlichkeit, ſtark zu werden durch ſeinen Geiſt an dem inwendigen Menſchen, und Chriſtum zu wohnen durch den Glauben in eurem Herzen, und durch die Liebe eingewurzelt und gegründet zu werden, auf daß ihr begreifen möget mit allen Heiligen, welches da ſey die Breite, und die Länge, und die Tiefe, und die Höhe, auch erkennen, daß Chriſtum lieb haben, viel beſſer iſt, denn alles Wiſſen, auf daß ihr erfüllet werdet mit allerley Gottesfülle. Dem aber, der überſchwänglich thun kann über alles, das wir bitten oder verſtehen, nach der Kraft, die da in uns wirket, dem ſey Ehre in der Gemeine, die in Chriſto Jeſu iſt, zu aller Zeit, von Ewigkeit zu Ewigkeit! Amen.

Das Evangelium. Luc. 7, 11—17.

Und es begab ſich darnach, daß er in eine Stadt mit Namen Nain gieng, und ſeiner Jünger giengen viele mit ihm, und viel Volks. Als er aber nahe an das Stadtthor kam, ſiehe, da trug man einen Todten heraus, der ein einiger Sohn war ſeiner Mutter, und ſie war eine Wittwe, und viel Volks aus der Stadt gieng mit ihr. Und da ſie der Herr ſah, jammerte ihn derſelbigen, und ſprach zu ihr: Weine nicht! Und trat hinzu, und

LA XVI. DOM. DES. DE LA TRIN.

siembran ni siegan, ni allegan en troxes; y vuestro Padre Celestial las alimenta. ¿Pues no sois vosotros mucho mas que ellas? ¿Y quién de vosotros discurriendo puede añadir un codo á su estatura? ¿Y por qué andais acongojados por el vestido? Considerad como crecen los lirios del campo: no trabajan, ni hilan. Ya digo, que ni Salomón en toda su gloria fué cubierto como uno de estos. Pues si al heno del campo, que hoy es, y mañana es echado en el horno, Dios viste así: ¿quánto mas á vosotros, hombres de poca fé? No os acongojeis pues, diciendo: ¿Qué comeremos, ó qué beberemos, ó con qué nos cubriremos? Porque los Gentiles se afanan por estas cosas: y vuestro Padre sabe, que teneis necesidad de todas ellas. Buscad pues primeramente el reyno de Dios, y su justicia: y todas estas cosas os serán añadidas. Y así no andeis cuidadosos por el dia de mañana. Porque el dia de mañana á sí mismo se traherá su cuidado. Le basta al dia su propio afan.

LA DECIMASEXTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O SEÑOR, te suplicamos, que tu continua piedad purifique y defienda tu Iglesia; y por quanto ella no puede continuar en seguridad sin tu socorro, preservala siempre con tu ayuda y bondad, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. iii. 13.

POR lo qual os pido, que no desmayeis en mis tribulaciones por vosotros: que es vuestra gloria. Por esta causa doblo mis rodillas al Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, del que toda paternidad toma el nombre en los Cielos y en la tierra, para que segun las riquezas de su gloria, os dé que seais corroborados en virtud por su Espíritu en el hombre interior, para que Christo more por la fe en vuestros corazones, arraygados y cimentados en caridad, para que podais comprehender con todos los Santos, qual sea la anchura, y la longura, y la altura, y la profundidad: y conocer tambien la caridad de Christo, que sobrepuja todo entendimiento, para que seais llenos de toda la plenitud de Dios. Y á aquel que es poderoso para hacer todas las cosas, mas abundantemente que pedimos ó entendemos, segun la virtud que obra en nosotros: A él la gloria en la Iglesia, y en Jesu-Christo por todas las edades del siglo de los siglos. Amen.

El Evangelio. S. Luc. vii. 11.

Y ACONTECIO despues, que iba á una ciudad, llamada Naím: y sus discípulos iban con él, y una grande muchedumbre de pueblo. Y quando llegó cerca de la puerta de la ciudad, he aquí que sacaban fuera á un difunto, hijo unico de su madre, la qual era viuda: y venia con ella mucha gente de la ciudad. Luego que la vió el Señor, movido de misericordia por ella, le dixo: No llores. Y se acercó, y tocó el fe-

LATINA ET GRÆCA.

DOM. DEC. SEXTA POST TRIN.

neque congregant in horrea: et Pater vester cœlestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum, cogitans, potest adjicere ad staturam suam cubitum unum? Et de vestimento quid solliciti estis? Considerate lilia agri, quomodo crescunt: non laborant, neque nent. Dico autem vobis, quoniam nec Salomon, in omni gloria sua, coopertus est sicut unum ex istis. Si autem fœnum agri, quod hodie est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit; quanto magis vos, modicæ fidei! Nolite ergo solliciti esse, dicentes, Quid manducabimus? aut Quid bibemus? aut Quo operiemur? Hæc enim omnia gentes inquirunt. Scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Quærite ergo primum regnum Dei, et justitiam ejus; et hæc omnia adjicientur vobis. Nolite ergo solliciti esse in crastinum: crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi. Sufficit diei malitia sua.

DOMINICA DECIMA SEXTA POST TRINITATEM.

Collecta.

ECCLESIAM tuam, Domine, perpetua tua misericordia puram tutamque præstet: et (quia, sine ope tua, non potest salva consistere) tua illam benignitas, præsensque auxilium, semper custodiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iii. 13.

PETO, ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis; quæ est gloria vestra. Hujus rei gratia, flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in cœlis et in terra nominatur; ut det vobis, secundum divitias gloriæ suæ, virtute corroborari per Spiritum ejus in interiorem hominem, Christum habitare per fidem in cordibus vestris: in caritate radicati et fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quæ sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum; scire etiam supereminentem scientiæ caritatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, secundum virtutem quæ operatur in nobis, ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes sæculi sæculorum. *Amen.*

Evangelium. S. Luc. vii. 11.

ET factum est: deinceps ibat [*Jesus*] in civitatem, quæ vocatur Naim; et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ civitatis, ecce, defunctus efferebatur, filius unicus matris suæ: et hæc vidua erat: et turba civitatis multa cum illa. Quam cum vidisset Dominus, misericordia motus super eam, dixit illi; Noli flere. Et accessit, et tetigit lo-

ΚΥΡΙΑΚΗ ις'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθητε τὰ κρίνα τῆ ἀγρῆ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ις'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΑΘΑΙΡΟΙ *καὶ ὑπερασπίζοι, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν σʒ ὁ συνεχῆς σʒ οἰκτιρμός· καὶ ἐπειδήπερ ἄνευ τῆς σῆς ἀντιλήψεως, οὐχ οἷα τ' ἐσιν ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ περιμένειν, σῶσον αὐτὴν παντάπασι τῇ βοηθείᾳ καὶ ἀγαθότητί σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. ιγ'.

Διο *αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑμὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ μῆκος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ· ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Λουκ. ζ'. ια'.

ΚΑΙ *ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος πολύς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, (οἱ*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Septima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

EIGHTEENTH SUN. AFTER TRIN.

he came and touched the bier, (and they that bare him stood still;) and he said, Young man, I say unto thee, Arise. And he that was dead, sat up, and began to speak: and he delivered him to his mother. And there came a fear on all, and they glorified God, saying, That a great prophet is risen up among us, and that God hath visited his people. And this rumour of him went forth throughout all Judea, and throughout all the region round about.

THE SEVENTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LORD, we pray thee, that thy grace may always prevent and follow us, and make us continually to be given to all good works; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 1.

I THEREFORE the prisoner of the Lord beseech you, that ye walk worthy of the vocation wherewith ye are called, with all lowliness and meekness, with long-suffering, forbearing one another in love; endeavouring to keep the unity of the spirit in the bond of peace. There is one body, and one Spirit, even as ye are called in one hope of your calling; one Lord, one faith, one baptism, one God and Father of all, who is above all, and through all, and in you all.

The Gospel. St. Luke xvi. 1.

IT came to pass, as Jesus went into the house of one of the chief Pharisees to eat bread on the sabbath-day, that they watched him. And behold, there was a certain man before him which had the dropsy. And Jesus answering spake unto the Lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the sabbath-day? And they held their peace. And he took him, and healed him, and let him go; and answered them, saying, Which of you shall have an ass, or an ox, fallen into a pit, and will not straightway pull him out on the sabbath-day? And they could not answer him again to these things. And he put forth a parable to those which were bidden, when he marked how they chose out the chief rooms, saying unto them, When thou art bidden of any man to a wedding, sit not down in the highest rooms; lest a more honourable man than thou be bidden of him; and he that bade thee and him come and say to thee, Give this man place; and thou begin with shame to take the lowest room. But when thou art bidden, go and sit down in the lowest room; that, when he that bade thee cometh, he may say unto thee, Friend, go up higher: then shalt thou have worship in the presence of them that sit at meat with thee. For whosoever exalteth himself shall be abased; and he that humbleth himself shall be exalted.

THE EIGHTEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LORD, we beseech thee, grant thy people grace to withstand the temptations of the world the flesh, and the devil; and with

LE XVII DIMAN. APRES LA TRIN.

toucha la bière, (et ceux qui portoient le corps s'arrêtèrent; et il dit: jeune homme, je te dis, lève-toi. Et le mort se leva en son séant, et commença à parler: et Jésus le rendit à sa mère. Et ils furent tous saisis de crainte; et ils glorifioient Dieu, disant: certainement un grand prophète s'est levé parmi nous; et certainement Dieu a visité son peuple. Et le bruit de ce miracle se répandit dans toute la Judée, et dans tout le pays circonvoisin.

LE DIX-SEPTIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

SEIGNEUR, nous te prions que ta grâce nous prévienne, et nous accompagne sans cesse; et qu'elle nous porte continuellement à toutes sortes de bonnes œuvres, par Jésus-Christ notre Seigneur.

L' Epître, Eph. iv. 1.

JE vous prie donc, moi qui suis prisonier pour le Seigneur, de vous conduire d'une manière digne de la vocation à laquelle vous êtes appelés; avec toute humilité et douceur, avec un esprit patient, vous supportant l'un l'autre en charité; étant soigneux de garder l'unité de l'Esprit par le lien de la paix. Il y a un seul corps et un seul esprit, comme aussi vous êtes appelés à une seule espérance de votre vocation; il y a un seul Seigneur, une seule foi, un seul baptême, un seul Dieu et Père de tous, qui est sur tous, et parmi tous, et en vous tous.

L'Evangile, St. Luc, xiv. 1.

IL arriva aussi, que Jésus étant entré un jour de sabbat dans la maison d'un des principaux des pharisiens pour prendre son repas, ils l'observoient. Et voici, un homme hydropique étoit là devant lui. Et Jésus, prenant la parole, parla aux docteurs de la loi et aux pharisiens, disant: est-il permis de guérir au jour du sabbat? et il ne dirent mot. Alors, ayant pris le malade, il le guérit, et le renvoya; puis s'adressant à eux, il leur dit: qui sera celui d'entre vous qui ayant un âne ou un bœuf qui vienne à tomber dans un puits, ne l'en retire incontinent le jour du sabbat? Et ils ne pouvoient répliquer à ces choses. Il proposoit aussi aux conviés une similitude, prenant garde comment ils choisissoient les premières places à table? et il leur disoit; quand tu seras convié par quelqu'un à des noces, ne te mets point à table au plus haut lieu, de peur qu'il n'arrive qu'un plus honorable que toi soit convié par lui; et que celui qui aura convié et toi et lui, ne vienne et ne te dise: donne ta place à celui-ci; et qu'alors tu ne commences avec honte à te mettre au plus bas lieu. Mais quand tu seras convié, va et te mets au plus bas lieu, afin que quand celui qui t'a convié viendra, il te dise, mon ami, monte plus haut: et alors cela te tournera à honneur devant tous ceux qui seront à table avec toi. Car quiconque s'élève, sera abaissé: et quiconque s'abaisse, sera élevé.

LE DIX-HUITIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O SEIGNEUR, nous te supplions de faire la grâce à ton peuple de résister aux tentations du monde, de la chair, et du diable;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

οἱ βαστάζοντες ἐστάθησαν. Καὶ εἶπε Νέε, σοῦ λέγω, Ἀνάστα. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρχισε, ναλαλῇ· καὶ τὸν ἔδωκε τῆς μητρός του. Φόβος δὲ ἐκυρίευσε πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Μέγας προφήτης ἠγέρθη ἀνάμεσόν μας, ὁ Θεὸς ἐπίσκεψε τὸν λαόν του. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος εἰς ὅλην τὴν Ἰουδαίαν περὶ αὐτοῦ, καὶ εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ παρακαλοῦμέν σε ναμᾶς προφθάσῃς καὶ συτροφεύσῃς πάντοτε μὲ τὴν χάριν σου, καὶ ποιήσῃς πάντα ἑτοίμους εἰς τὰ καλὰ ἔργα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ'. α'.

ΕΓΩ λοιπὸν ὁ δέσμιος, σᾶς παρακαλῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ναπεριπατήσητε ἀξίως τῆς κλήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαλέσθητε, μὲ κάθε ταπεινωφροσύνην καὶ πραότητα, μὲ ὑπομονὴν, ὑποφέροντες μὲ ἀγάπην ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, σπουδάζοντες να φυλάξητε τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος μὲ τὸν σύνδεσμον τῆς εἰρήνης. Εἶναι ἕνα μόνον σῶμα, καὶ ἕνα πνεῦμα· καθὼς καὶ σεῖς ἐκαλέσθητε εἰς μίαν μόνην ἐλπίδα τῆς κλήσεώς σας. Εἶναι ἕνας μόνος Κύριος, μία πίστις, ἕνα βάπτισμα, ἕνας μόνος Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπάνω πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ εἰς πάντας ἐσᾶς.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ'. α'.

ΕΤΥΧΕ δὲ, καὶ ὁ Ἰησοῦς ναἔμβῃ εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ διὰ ναφάγῃ, καὶ αὐτοὶ ναὐτὸν παρατηρήσωσι. Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ὑδροπικὸς ἦτο αὐτοῦ ἔμπροσθέν του. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς, καὶ Φαρισαίους, λέγων· Συγχωρῆται εἰς σάββατον ναθεραπεύσωμεν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ λαβὼν αὐτὸν τὸν ἰάτρευσε καὶ τὸν ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπε· Ποῖος ἀπὸ σᾶς, ἐὰν τὸ γομάριον ἢ τὸ βοΐδιόν του πέσει εἰς πηγάδι δὲν θέλει τὸ ἐκβάλειν ἔξω τὸ ὑγληγορώτερον κἂν εἶναι σαββάτῳ; Καὶ εἰς ταῦτα δὲν ἐδυνήθησαν ναἀποκριθῶσιν. Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς καλεσμένους παραβολὴν, βλέποντάς τους διαλέγοντας τὰς πρωτοκλησίας, λέγων· Ὅταν καλεσθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ πάρε τὸν πρῶτον τόπον εἰς τὴν τράπεζαν, μήποτε ἐντιμότερός σου καλεσθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου, καὶ ἐλθὼν ὁ καλέσας σὲ καὶ αὐτὸν, σοῦ εἴπῃ· Δὸς τὸν τόπον σου αὐτοῦ· καὶ τότε ἀρχίσῃς μὲ ἐντροπὴν ναπάρῃς τὸν ἔσχατον τόπον. Ἀλλ' ὅταν καλεσθῇς, πορευθεὶς πέσαι εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ καλέσας σε, σοῦ εἴπῃ. Φίλε ἀνέβα ἀνωτέρω. Καὶ τότε θέλει σὲ εἶναι εἰς τιμὴν ἔμπρὸς τῶν συγκαλεσμένων. Ὅτι ὅποιος ὑψώνει τὸν ἑαυτόν του, θέλει ταπεινωθῆν, καὶ ὅποιος ταπεινώσει τὸν ἑαυτόν του θέλει ὑψωθῆν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἱκετεύομέν σε ναδώσῃς τὴν χάριν τοῦ λαοῦ σου ναἀντισταθῇ τῶν πειρασμῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου, καὶ

LA DOM. XVII. e XVIII. DOPO LA TR.

costatosi, toccò la bara: (or i portatori si fermarono) e disse, Giovanetto, io te 'l dico, levati. E 'l morto si levò a sedere, e cominciò a parlare. E Gesù lo diede a sua madre. E spavento gli occupò tutti, e glorificavano Iddio: dicendo, Un gran profeta è surto fra noi: Iddio ha visitato il suo popolo. E questo ragionamento intorno a lui si sparse per tutta la Giudea, e per tutto 'l paese circonvicino.

LA DOMENICA DECIMA SETTIMA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

SIGNORE, noi ti preghiamo di prevenirci e accompagnarci sempre con la tua grazia, e far che siamo del continuo disposti a buone opere, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Efes. iv. 1.

IO adunque, il prigione, v' esorto nel Signore, che caminiate condegnamente alla vocazione, della quale siete stati chiamati. Con ogni umiltà, e mansuetudine: con pazienza, comportandovi gli uni gli altri in carità. Studiandovi di servar l' unità dello Spirito per lo legame della pace. V' è un corpo unico, ed un unico Spirito: come ancora voi siete stati chiamati in una unica speranza della vostra vocazione. V' è un unico Signore, una fede, un Battesimo. Un Dio unico, e Padre di tutti, il quale è sopra tutte le cose, e fra tutte le cose, ed in tutti voi.

L' Evangelo. S. Luc. xiv. 1.

OR avvenne che, essendo egli entrato in casa d' un de' principali de' Farisei, in giorno di Sabato, a mangiare, essi l' osservavano. Ed ecco, un certo uomo idropico era quivi davanti a lui. E Gesù prese a dire a' Dottori della Legge, ed a' Farisei, E gli lecito di guarire alcuno in giorno di Sabato? Ed essi tacquero. Allora, preso colui per la mano, lo guarì, e lo licenziò. Poi fece lor motto, e disse, Chi è colui di voi, che, se 'l suo asino, o bue, cade in un pozzo, non lo ritragga prontamente fuori nel giorno del Sabato? Ed essi non gli potevano risponder nulla in contrario a queste cose. Or, considerando come essi eleggevano i primi luoghi a tavola, propose questa parabola agl' invitati: dicendo, quando tu sarai invitato da alcuno a nozze, non metterti a tavola nel primo luogo: che talora alcuno più onorato di te non sia stato invitato dal medesimo. E che colui c' avrà invitato te, e lui, non venga, e ti dica, Fa luogo a costui: e ch' allora tu venga con vergogna a tener l' ultimo luogo. Ma, quando tu sarai invitato, va, mettiti nell' ultimo luogo: acciochè, quando colui che t' avrà invitato verrà, ti dica, Amico, sali più in su. Allora tu ne avrai onore appresso coloro che saranno teco a tavola. Perciochè chiunque s' innalza sarà abbassato, e chi s' abbassa sarà innalzato.

LA DOMENICA DECIMA OTTAVA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

SIGNORE, noi ti supplichiamo di far la grazia al tuo popolo di poter resistere alle tentazioni del mondo, della carne, e del

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Septima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am ſiebenzehnten Sonnt. nach Trin.

rührete den Sarg an, und die Träger ſtanden. Und er ſprach: Jüngling, ich ſage dir, ſtehe auf. Und der Todte richtete ſich auf, und fieng an zu reden. Und er gab ihn ſeiner Mutter. Und es kam ſie alle eine Furcht an, und prieſen Gott, und ſprachen: Es iſt ein großer Prophet unter uns aufgeſtanden, und Gott hat ſein Volk heimgeſucht. Und dieſe Rede von ihm erſcholl in das ganze jüdiſche Land, und in alle umliegende Länder.

Am ſiebenzehnten Sonnt. nach Trin.

Die Collecte.

Herr, wir bitten dich, laß ſtets deine Gnade uns vorangehen und begleiten, daß wir unabläſſig aller guten Werke uns befleißigen mögen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Epheſ. 4, 1—6.

So ermahne nun euch ich Gefange- ner in dem Herrn, daß ihr wandelt, wie ſichs gebühret eurem Berufe, darinnen ihr berufen ſeyd, mit aller Demuth und Sanftmuth, mit Geduld, und vertraget einer den andern in der Liebe, und ſeyd fleißig zu halten die Einigkeit im Geiſte, durch das Band des Friedens. Ein Leib und ein Geiſt, wie ihr auch berufen ſeyd auf einerley Hoffnung eures Berufs. Ein Herr, ein Glaube, eine Taufe, ein Gott und Vater unſer aller, der da iſt über euch alle, und durch euch alle und in euch allen.

Das Evangelium. Luc. 14, 1—11.

Und es begab ſich, daß er kam in ein Haus eines Oberſten der Phariſäer, auf einen Sabbath, das Brodt zu eſſen, und ſie hielten auf ihn. Und ſiehe, da war ein Menſch vor ihm, der war waſſerſüchtig. Und Jeſus antwortete, und ſagte zu den Schriftgelehrten, und Phariſäern, und ſprach: Iſt es auch recht auf den Sabbath heilen? Sie aber ſchwiegen ſtill. Und er griff ihn an, und heilete ihn, und ließ ihn gehen. Und antwortete, und ſprach zu ihnen: Welcher iſt unter euch, dem ſein Ochſe oder Eſel in den Brunnen fällt, und er nicht alſobald ihn herausziehet am Sabbathtage? Und ſie konnten ihm darauf nicht wieder Antwort geben. Er ſagte aber ein Gleichniß zu den Gäſten, da er merkte, wie ſie erwählten oben an zu ſitzen, und ſprach zu ihnen: Wenn du von jemand geladen wirſt zur Hochzeit, ſo ſetze dich nicht oben an, daß nicht etwa ein Ehrlicherer, denn du, von ihm geladen ſey, und ſo dann kommt, der dich und ihn geladen hat, ſpreche zu dir: Weiche dieſem! und du müſſeſt dann mit Schaam unten an ſitzen. Sondern, wenn du geladen wirſt, ſo gehe hin, und ſetze dich unten an, auf daß, wenn da kommt, der dich geladen hat, ſpreche zu dir: Freund, rücke hinauf. Dann wirſt du Ehre haben vor denen, die mit dir zu Tiſche ſitzen. Denn wer ſich ſelbſt erhöhet, der ſoll erniedrigt werden, und wer ſich ſelbſt erniedrigt, der ſoll erhöhet werden.

Am achtzehnten Sonntage nach Trin.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, verleihe dei- nem Volke die Gnade, daß es den Verſuchungen der Welt, des Fleiſches und des Teufels widerſtehen und mit reinem Herzen und Gemüthe dir, dem eini-

LA XVIII. DOM. DES. DE LA TRIN.

retro. (Y los que lo llevaban, se paráron.) Y dixo: Mancebo, á tí digo, levántate. Y se sentó el que habia estado muerto, y comenzó á hablar. Y le dio á su madre. Y tuvieron todos grande miedo, y glorificaban á Dios, diciendo: Un gran Propheta se ha levantado entre nosotros: y Dios ha visitado á su pueblo. Y la fama de este milagro corrió por toda la Judéa, y por toda la comarca.

LA DECIMASEPTIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SEÑOR, suplicamoste, que tu Gracia nos prevenga y acompañe continuamente; haciendo que nos empleemos continuamente en buenas obras; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. iv. 1.

Y ASI os ruego yo el prisionero en el Señor, que andeis como conviene á la vocacion, con que habeis sido llamados, con toda humildad y mansedumbre, con paciencia, sobrellevándoos unos á otros en caridad, solícitos en guardar la unidad del espíritu en vínculo de paz. Un cuerpo y un espíritu, como fuísteis llamados en una esperanza de vuestra vocacion. Un Señor, una fé, un Bautismo. Un Dios y Padre de todos, que es sobre todos, y por todas las cosas, y en todos nosotros.

El Evangelio. S. Luc. xiv. 1.

Y ACONTECIO, que entrando Jesus un Sábado en casa de uno de los principales Phariséos á comer pan, ellos le estaban acechando. Y he aquí un hombre hidrópico estaba delante de él. Y Jesus dirigiendo su palabra á los Doctores de la Ley, y á los Phariséos, les dixo: ¿Si es lícito curar en Sábado? Mas ellos calláron. Él entónces le tomó, le sanó, y le despidió. Y les respondió, y dixo: ¿Quién hay de vosotros, que viendo su asno, ó su buey caido en un pozo, no le saque luego en dia de Sábado? Y no le podian replicar á estas cosas. Y observando tambien, como los convidados escogian los primeros asientos en la mesa, les propuso una parábola, y dixo: Quando fueres convidado á bodas, no te sientes en el primer lugar, no sea que haya allí otro convidado mas honrado que tú, y que venga aquel, que te convidó á tí y á él, y te diga: Dá el lugar á éste: y que entónces tengas que tomar el último lugar con vergüenza. Mas quando fueres llamado, vé, y sientate en el último puesto; para que quando venga el que te convidó, te diga: Amigo, sube mas arriba. Entonces serás honrado delante de los que estuvieren contigo á la mesa: Porque todo aquel, que se ensalza, humillado será: y el que se humilla, será ensalzado.

LA DECIMAOCTAVA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SEÑOR, te suplicamos, concedas gracia á tu Pueblo para evitar las tentaciones del mundo, de la carne, y del diablo, y para

LATINA ET GRÆCA.

DOM. DEC. SEPTIMA POST TRIN.

culum; (hi autem qui portabant, steterunt) et ait: Adolescens, tibi dico, surge. Et resedit, qui erat mortuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accepit autem omnes timor: et magnificabant Deum, dicentes, quia Propheta magnus surrexit in nobis; et quia Deus visitavit plebem suam. Et exiit hic sermo in universam Judæam de eo, et in omnem circa regionem.

DOMINICA DECIMA SEPTIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

TUA nos, Domine, semper gratia præveniat et sequatur, adeoque bonis omnibus operibus jugiter intentos efficiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes, iv. 1.

OBSECRO itaque vos ego vinctus in Domino, ut digne ambuletis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum patientia, supportantes invicem in caritate, sollicíti servare unitatem spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ: unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis.

Evangelium. S. Luc. xiv. 1.

FACTUM est: cum intraret Jesus in domum cujusdam principis Pharisæorum Sabbato manducare panem, et ipsi observabant eum. Et, ecce, homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Jesus dixit ad legisperitos, et Pharisæos, dicens, Si licet Sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit. Et respondens ad illos, dixit: Cujus vestrum asinus aut bos in puteum cadet, et non continuo extrahet illum die Sabbati? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autem et ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit invitatus ab illo; et veniens is, qui te et illum vocavit, dicat tibi, Da huic locum; et tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere. Sed, cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco: ut, cum venerit qui te invitavit, dicat tibi, Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur; et qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA DECIMA OCTAVA POST TRINITATEM.

Collecta.

GRATIAM eam pópulo tuo concede, quæsumus, Domine, qua mundi, carnis, et Diaboli tentationibus resistere et te, solum ve-

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

δὲ βαστάζοντες ἔστησαν,) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΘΑΣΑΤΩ ἡμᾶς, δεόμεθά σου, Κύριε, καὶ ἐπακολουθείτω ἡμῖν διαπαντὸς ἡ χάρις σου, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀεὶ προθύμους ἡμᾶς ποιείτω, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἓν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα· εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

Ἐπιστολή. Λουκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ τῷ λαῷ σου, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, τοῖς τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου πειρασμοῖς ἀντιστῆναι, καὶ σοὶ τῷ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Nona post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

NINETEENTH SUN. AFTER TRIN.

pure hearts and minds to follow thee the only God; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 1 Cor. i. 4.

I THANK my God always on your behalf, for the grace of God which is given you by Jesus Christ; that in every thing ye are enriched by him, in all utterance, and in all knowledge; even as the testimony of Christ was confirmed in you; so that ye came behind in no gift; waiting for the coming of our Lord Jesus Christ, who shall also confirm you unto the end, that ye may be blameless in the day of our Lord Jesus Christ.

The Gospel. St. Matth. xxii. 34.

WHEN the Pharisees had heard that Jesus had put the Sadducees to silence, they were gathered together. Then one of them, who was a Lawyer, asked him a question, tempting him, and saying, Master, which is the great commandment in the Law? Jesus said unto him, Thou shalt love the Lord thy God with all thy heart, and with all thy soul, and with all thy mind. This is the first and great commandment. And the second is like unto it, Thou shalt love thy neighbour as thyself. On these two commandments hang all the Law and the Prophets. While the Pharisees were gathered together, Jesus asked them, saying, What think ye of Christ? whose son is he? They say unto him, The son of David. He saith unto them, How then doth David in spirit call him Lord, saying, The Lord said unto my Lord, Sit thou on my right hand, till I make thine enemies thy foot-stool? If David then call him Lord, how is he his Son? And no man was able to answer him a word; neither durst any man from that day forth ask him any more questions.

LE XIX. DIM. APRES LA TRIN.

et de te suivre en pureté de cœur et d'esprit, toi qui es le seul vrai Dieu, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L' Epître, 1 Cor. i. 4.

JE rends toujours grâces à mon Dieu à cause de vous, pour la grâce de Dieu qui vous a été donnée en Jesus-Christ; de ce qu'en toutes choses vous êtes enrichis en lui de tout don de parole, et de toute connoissance; selon que le témoignage de Jésus-Christ a été confirmé en vous: tellement qu'il ne vous manque aucun don; pendant que vous attendez la manifestation de notre Seigneur Jésus-Christ, qui aussi vous affermira jusques à la fin, pour être irrépréhensibles en la journée de notre Seigneur Jésus-Christ.

L' Evangile, St. Matth. xxii. 34.

QUAND les pharisiens eurent appris qu'il avoit fermé la bouche aux sadducéens, ils s'assemblèrent d'un accord. Et l'un d'eux, qui étoit docteur de la loi, l'interrogea, pour l'éprouver, en disant: Maître, lequel est le grand commandement de la loi? Jésus lui dit: tu aimeras le Seigneur ton Dieu de tout ton cœur, et de toute ton ame, et de toute ta pensée: celui-ci est le premier et le grand commandement. Et le second, semblable à celui-là, est: tu aimeras ton prochain comme toi-même. De ces deux commandemens dépendent toute la loi et les prophètes. Et les pharisiens étant assemblés, Jésus les interrogea, disant: que vous semble-t-il du Christ? de qui est-il fils? Ils lui répondirent: de David. Et il leur dit: comment donc David parlant par l'esprit l'appelle-t-il son Seigneur, disant: le Seigneur a dit à mon Seigneur: assieds-toi à ma droite, jusqu'à ce que j'aie mis tes ennemis pour le marchepied de tes pieds? Si donc David l'appelle son Seigneur, comment est-il son fils? Et personne ne lui pouvoit répondre un seul mot; ni personne n'osa plus l'interroger, depuis ce jour-là.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιθ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

μὲ καρδίαν καὶ διανοίαν καθαρὰν 'να ἀκολουθήσῃ σὲ τὸν μόνον Θεὸν, διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 'Αμήν.

'Επιστολή. α'. Κορ. α'. δ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ *πάντοτε τὸν Θεόν μου διὰ σᾶς, ἐπὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν εἰς ἡμᾶς δοθήσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ. "Οτι εἰς κάθε πρᾶγμα δι' αὐτοῦ ἐπλουτίσθητε, εἰς κάθε δῶρον λόγου, καὶ εἰς κάθε γνῶσιν, καθὼς τὸ μαρτύριον τῦ Χριστῦ ἐβεβαιώθει εἰς ἐσᾶς, ὥστε δὲν ὑστερεῖσθαι ἀπὸ κανένα δῶρον, προσμένοντες τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, ὅστις θέλει σᾶς βεβαιώσειν ἕως τέλους, ὅπως εἶσθε δίχως πλαίσμαλος τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ.*

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. λδ'.

ΟΙ *δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες, ὅτι ἐσφάλισε τὸ στόμα τῶν Σαδουκαίων, ἐσυνάχθησαν ὁμῦ· καὶ ἠρώτησεν ἕνας ἀπ' αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε ποῖα ἐνλολὴ εἶναι ἡ μεγαλιτέρα εἰς τὸν νόμον; 'Ο δὲ 'Ιησῦς τῦ εἶπεν· "'Αγάπησον Κύριον τὸν Θεόν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχήν σου, καὶ μὲ ὅλην τὴν διανοίαν σου." Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῆς· 'Αγάπησον τὸν πλησίον σου, ὡσὰν τὸν ἑαυτόν σου· ἀπ' αὐτὰς τὰς δύω ἐντολὰς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται. Συναγμένοι δὲ οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἠρώτησεν ὁ 'Ιησοῦς, λέγων· Τί σᾶς φαίνεται περὶ τῦ Χριστοῦ; τίνος εἶναι υἱός; τοῦ λέγουσι· τοῦ Δαβίδ. Τοῖς λέγει· Πῶς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ τὸν ὀνομάζει ἐν πνεύματι, Κύριον; λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τοῦ Κυρίου μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ὅπου βάλω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. 'Εὰν λοιπὸν Δαβὶδ τὸν καλεῖ Κύριον, πῶς τοῦ εἶναι υἱός; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο 'να τῦ ἀποκριθῇ λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησε κἄνεὶς ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας 'να τὸν ἐρωτήσῃ πλέον.*

LA DOM. XIX. DOPO LA TRIN.

diavolo, e con cuori e animi puri seguir te, il solo Dio, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 1 Cor. i. 4.

IO del continuo rendo grazie di voi all' Iddio mio, per la grazia di Dio, che v' è stata data in Cristo Gesù. Per ciò ch' in lui siete stati arricchiti in ogni cosa, in ogni dono di parola, ed in ogni conoscenza. Secondo che la testimonianza di Cristo è stata confermata fra voi. Talchè non vi manca dono alcuno, aspettando la manifestazion del Signor nostro Gesù Cristo. Il quale eziandio vi confermerà infino al fine, acciochè siate senza colpa nel giorno del nostro Signore Gesù Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. xxii. 34.

ED i Farisei, udito ch' egli avea chiusa la bocca a' Sadducei, si raunarono insieme. Ed un dottor della Legge lo domandò, tentandolo: e dicendo. Maestro, quale è il maggior comandamento della Legge? E Gesù gli disse, Ama il Signore Iddio tuo con tutto 'l tuo cuore, e con tutta l' anima tua, e con tutta la mente tua. Quest' è il primo, e 'l gran comandamento. E 'l secondo, simile ad esso, è, Ama il tuo prossimo come te stesso. Da questi due comandamenti dipendono tutta la Legge, ed i Profeti. Ed essendo i Farisei raunati, Gesù gli domandò: dicendo, Che vi pare egli del Cristo? di cui è egli figliuolo? Essi gli dicono, Di David. Egli disse loro, Come adunque David lo chiama egli in ispirito Signore? dicendo, il Signore, ha detto al mio Signore, Siedi alla mia destra, sin ch' io abbia posti i tuoi nimici per iscannello de' tuoi piedi? Se dunque David lo chiama Signore, come è egli suo figliuolo? E niuno poteva rispondergli nulla: niuno eziandio ardì più, da quel dì innanzi, fargli alcuna domanda.

THE NINETEENTH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, forasmuch as without thee we are not able to please thee; Mercifully grant, that thy Holy Spirit may in all things direct and rule our hearts; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 17.

THIS I say therefore, and testify in the Lord, that ye henceforth walk not as other Gentiles walk, in the vanity of their mind; having the understanding darkened, being alienated from the life of God through the ignorance that is in them, because of the blindness of their heart: who, being past feeling, have given themselves over unto lasciviousness, to work all uncleanness with greediness. But ye have not so learned Christ; if so be that ye have heard him, and have been taught by him, as the truth is in Jesus: that ye put off, concerning the former conversation, the old man, which is corrupt according to the deceitful lusts; and be renewed in the spirit of your mind; and that ye put on the new man, which after God is created in righteousness and true holiness. Wherefore, putting away lying, speak every man truth with his neigh-

LE DIX-NEUVIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, puisque sans toi nous ne saurions t'être agréables; fais nous la grace que ton Saint Esprit nous dirige et nous conduise dans toutes nos voies, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Eph. iv. 17.

JE vous dis donc, et je vous conjure de la part du Seigneur, de ne vous plus conduire comme le reste des Gentils qui suivent la vanité de leurs pensées; ayant leur entendement obscurci de ténèbres, et étant éloignés de la vie de Dieu à cause de l'ignorance qui est en eux, par l'endurcissement de leur cœur: lesquels ayant perdu tout sentiment, se sont abandonnés à la dissolution, pour commettre toute souillure à qui en feroit pis. Mais vous n'avez pas ainsi appris Christ; si toutefois vous l'avez écouté, et si vous avez été enseignés par lui, selon que la vérité est en Jésus, savoir, que vous dépouilliez le vieil homme quant à la conversation précédente, lequel se corrompt par les convoitises qui séduisent; et que vous soyez renouvelés dans l'esprit de votre entendement; et que vous soyez revétus du nouvel homme, créé selon Dieu en justice et en vraie sainteté. C'est pourquoi, ayant dépouillé le mensonge, parlez

ΚΥΡΙΑΚΗ ιθ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, *ἐπειδὴ δίχως τῆς κυβερνήσεώς σου δὲν ἐμποροῦμεν 'να σοῦ ἀρέσωμεν, δός μας τὴν χάριν διὰ τοῦ ἐλέου σου 'να μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ κυβερνήσῃ τὰς καρδίας τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα εἰς κάθε χρείαν διὰ 'ΙησοῦΧριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 'Αμήν.*

'Επιστολή. 'Εφεσ. δ'. ιζ'.

ΤΟΥΤΟ *λοιπὸν λέγω καὶ μαρτυρῶ ἐν Κυρίῳ 'νὰ μὴ περιπατῆτε πλέον καθὼς περιπατοῦσι τὰ λοιπὰ ἔθνη ἐν ματαιότητι τοῦ νοός των, ἐσκοτισμένοι τὴν διανοίαν, ἀποξενωμένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας των, οἵτινες γενημένοι ἀνέσθητοι εἰς τὴν λύπην παρέδωκαν τὸν ἑαυτόν τους τῇ ἀσελγείᾳ εἰς τὴν ἐργασίαν πάσης ἀκαθαρσίας ἐν πλεονεξίᾳ. Σεῖς δὲ δὲν ἐμάθετε οὕτως τὸν Χριστόν, ἂν καὶ ἀληθῶς τὸν ἠκούσατε, κ' εἰς αὐτὸν ἐδιδάχθητε, ὅτι ἡ ἀλήθεια εἶναι ἐν τῷ 'Ιησοῦ· 'να ῥίψετε κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· καὶ 'να ἀνανεωθῆτε διὰ τοῦ πνεύματος τοῦ νοός σας, καὶ 'να ἐνδυθῆτε τὸν νέον ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διατοῦτο ἀφέντες τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν, ἕκασος μετὰ τοῦ πλησίον του· ὅτι εἴμεθα μέλη ἕνας*

LA DOMENICA DECIMA NONA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O DIO, poichè senza 'l tuo governo non possiamo compiacerti, facci la grazia per tua misericordia, che il tuo santo Spirito indirizzi e governi i cuori nostri in tutte le occorrenze, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. Efes. iv. 17.

QUESTO dico adunque, e protesto nel Signore, che voi non caminiate più, come caminano ancora gli altri Gentili, nella vanità della lor mente. Intenebrati nell' intelletto, alieni dalla vita di Dio, per l' ignoranza ch' è in loro, per l' induramento del cuor loro. I quali, essendo divenuti insensibili ad ogni dolore, si sono abbandonati alla dissoluzione, da operare ogni immondizia, con insaziabile cupidità. Ma voi non avete così imparato Cristo. Se pur l' avete udito, e siete stati in lui ammaestrati, secondo che la verità è in Gesù: di spogliare, quant' è alla primiera conversazione, l' uomo vecchio, il qual si corrompe nelle concupiscenze della sedduzione. E d' esser rinovati per lo Spirito della vostra mente. E d' esser vestiti dell' uomo nuovo, creato, secondo Iddio, in giustizia, e santità di verità. Perciò, deposta la menzogna, parlate

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Decima Nona post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am neunzehnten Sonnt. nach Trin.

Gen Gotte, folgſam ſeyn möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. 1 Cor. 1, 4—8.

Ich danke meinem Gott allezeit eu- renthalben für die Gnade Gottes, die euch gegeben iſt in Chriſto Jeſu, daß ihr ſeyd durch ihn an allen Stücken reich gemacht, an aller Lehre, und in aller Erkenntniß. Wie denn die Predigt von Chriſto in euch kräftig geworden iſt, alſo, daß ihr keinen Mangel habt an irgend einer Gabe, und wartet nur auf die Offenbarung unſers Herrn Jeſu Chriſti, welcher auch wird euch veſt behalten bis ans Ende, daß ihr unſträflich ſeyd auf den Tag unſers Herrn Jeſu Chriſti.

Das Evangelium. Matth 22, 34 bis Ende.

Da aber die Phariſäer höreten, daß er den Sadducäern das Maul geſtopfet hatte, verſammelten ſie ſich. Und einer unter ihnen, ein Schriftgelehrter, verſuchte ihn, und ſprach: Meiſter, welches iſt das vornehmſte Gebot im Geſetze? Jeſus aber ſprach zu ihm: Du ſollſt lieben Gott deinen Herrn, von ganzem Herzen, von ganzer Seele, und von ganzem Gemüthe. Dieß iſt das vornehmſte und größeſte Gebot. Das andere aber iſt dem gleich: Du ſollſt deinen Nächſten lieben als dich ſelbſt. In dieſen zweyen Geboten hanget das ganze Geſetz und die Propheten. Da nun die Phariſäer bey einander waren, fragte ſie Jeſus, und ſprach: Wie dünkt euch um Chriſto? Weß Sohn iſt er? Sie ſprachen: Davids. Er ſprach zu ihnen: Wie nennet ihn denn David im Geiſte einen Herrn, da er ſagt: Der Herr hat geſagt zu meinem Herrn: Setze dich zu meiner Rechten, bis daß ich lege deine Feinde zum Schemel deiner Füße? So nun David ihn einen Herrn nennet, wie iſt er denn ſein Sohn? Und niemand konnte ihm ein Wort antworten, und durfte auch niemand von dem Tage an hinfort ihn fragen.

Am neunzehnten Sonnt. nach Trin.

Die Collecte.

O Gott, da wir, ohne dich, dir zu gefallen nicht vermögen, ſo verleihe gnädig, daß dein heiliger Geiſt unſere Herzen in allen Dingen lenke und regiere, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Epheſ. 4, 17 bis Ende.

So ſage ich nun und zeuge in dem Herrn, daß ihr nicht mehr wandelt, wie die andern Heiden wandeln in der Eitelkeit ihres Sinnes, welcher Verſtand verfinſtert iſt, und ſind entfremdet von dem Leben, das aus Gott iſt, durch die Unwiſſenheit, ſo in ihnen iſt, durch die Blindheit ihres Herzens; welche ruchlos ſind, und ergeben ſich der Unzucht, und treiben allerley Unreinigkeit ſamt dem Geitze. Ihr aber habt Chriſtum nicht alſo gelernet, ſo ihr anders von ihm gehöret habt, und in ihm gelehret ſeyd, wie in Jeſu ein rechtſchaffenes Weſen iſt. So leget nun von euch ab, nach dem vorigen Wandel, den alten Menſchen, der durch Lüſte in Irrthum ſich verderbet. Erneuert euch aber im Geiſte eures Gemüths, und ziehet den neuen Menſchen an, der nach Gott geſchaffen iſt, in rechtſchaffener Gerechtigkeit und Heiligkeit. Darum leget die Lügen ab, und redet die Wahrheit, ein

LA XIX. DOM. DES. DE LA TRIN.

seguirte con corazones y ánimos puros, á ti que eres el solo Dios; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 1 Cor. i. 4.

GRACIAS doy incesantemente á mi Dios por vosotros por la gracia de Dios, que os ha sido dada en Jesu-Christo. Porque en todas cosas sois enriquecidos en él, en toda palabra, y en toda ciencia: así como ha sido confirmado en vosotros el testimonio de Christo: de manera que nada os falta en ninguna gracia, esperando la manifestacion de nuestro Señor Jesu-Christo, el que tambien os confirmará hasta el fin sin culpa, en el dia del advenimiento de nuestro Señor Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Math. xxii. 34.

MAS los Phariséos, quando oyéron que habia hecho callar á los Sadduceos, se juntáron á consejo: y le preguntó uno de ellos, que era Doctor de la Ley, tentándole: Maestro, ¿quál es el grande mandamiento en la Ley? Jesus le dixo: Amarás al Señor tu Dios de todo tu corazon, y de toda tu alma, y de todo tu entendimiento. Este es el mayor, y el primer mandamiento. Y el segundo semejante es á éste. Amarás á tu próximo, como á tí mismo. De estos dos mandamientos depende toda la Ley, y los Prophetas. Y estando juntos los Phariséos, les preguntó Jesus, diciendo: ¿Qué os parece del Christo? ¿de quién es hijo? Dicenle: de David. Díceles: ¿Pues cómo David en espíritu lo llama Señor, diciendo: Dixo el Señor á mi Señor: siéntate á mi derecha hasta que ponga tus enemigos por peana de tus pies? Pues si David le llama Señor, ¿cómo es su hijo? Y nadie le podia responder palabra: ni alguno desde aquel dia fué osado mas á preguntarle.

LA DECIMANONA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, pues que sin Tí no podemos agradarte; concede misericordiosamente que tu Santo Espíritu dirija y guie nuestros corazones en todo mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Epheſ. iv. 17.

PUES esto digo y requiero en el Señor, que no andeis ya, como andan las Gentes en la vanidad de su sentido, teniendo el entendimiento obscurecido de tinieblas, enagenados de la vida de Dios, por la ignorancia que hay en ellos, por la ceguedad de su corazon, los que desesperando, se entregáron á sí mismos á la disolucion, á obras de toda impureza, á la avaricia. Mas vosotros no habeis aprendido así á Christo, si es que lo habeis oido, y habeis sido enseñados en él, como está la verdad en Jesus. A despojaros del hombre viejo, segun el qual fué vuestra antigua conversacion, que se vicia segun los deseos del error. Renovaos pues en el espíritu de vuestro entendimiento, y vestios del hombre nuevo, que fué criado segun Dios en justicia, y en santidad de verdad. Por lo qual dexando la mentira,

LATINA ET GRÆCA.

DOM. DEC. NONA POST TRIN.

rum Deum, puro affectu puraque mente sectari possit, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. 1 Cor. i. 4.

GRATIAS ago Deo meo semper pro vobis, in gratia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu, quod in omnibus facti estis divites in illo, in omni verbo, et in omni scientia (sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis), ita ut nihil vobis desit in ulla gratia, expectantibus revelationem Domini nostri Jesu Christi, qui et confirmabit vos usque in finem sine crimine, in die adventus Domini nostri, Jesu Christi.

Evangelium. S. Matt. xxii. 34.

PHARISÆI autem, audientes quod silentium imposuisset Sadducæis, convenerunt in unum: et interrogavit eum unus ex eis, legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota anima tua, et in tota mente tua. Hoc est maximum et primum mandatum. Secundum autem simile est huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis tota Lex pendet, et Prophetæ. Congregatis autem Pharisæis, interrogavit eos Jesus, dicens: Quid vobis videtur de Christo? Cujus filius est? Dicunt ei, David. Ait illis: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens, Dixit Dominus Domino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo David vocat eum Dominum, quomodo filius ejus est? Et nemo poterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare.

DOMINICA DECIMA NONA POST TRINITATEM.

Collecta.

DEUS Optime Maxime! te supplices precamur, ut (quoniam, sine tua ope, tibi placere nequimus) Sanctus tuus Spiritus in omnibus corda nostra dirigat ac moderetur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 17.

HOC igitur dico, et testificor in Domino, ut jam non ambuletis, sicut et Gentes ambulant in vanitate sensus sui, tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei, per ignorantiam quæ est in illis, propter cæcitatem cordis ipsorum; qui, desperantes, semet ipsos tradiderunt impudicitiæ, in operationem immunditiæ omnis, in avaritiam. Vos autem non ita didicistis Christum; si tamen illum audistis, et in ipso edocti estis, sicut est veritas in Jesu, deponere vos, secundum pristinam conversationem, veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. Renovamini autem spiritu mentis vestræ: et induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia, et sanctitate veritatis. Propter quod, deponentes mendacium,

ΚΥΡΙΑΚΗ ιθ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

μόνῳ ὄντι Θεῷ ἀγνῇ τῇ διανοίᾳ ἕπεσθαι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ'. α'. δ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει· Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. λδ'.

ΟΙ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό· Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, ᾧ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ προφῆται κρέμανται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ. Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιθ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΕΠΕΙΔΗ ἄνευ σου, Κύριε, οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν σοι ἀρέσκειν, εὐμενῶς χάρισαι ἡμῖν, ἵνα τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐν πᾶσι τὰς ἡμῶν καρδίας διευθύναι καὶ κυβερνήσαι δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ἐφεσ. δ'. ιζ'.

ΤΟΥΤΟ οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν· Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

TWENTIETH SUN. AFTER TRIN.

hour: for we are members one of another. Be ye angry and sin not: let not the sun go down upon your wrath: neither give place to the devil. Let him that stole steal no more; but rather let him labour, working with his hands the thing which is good, that he may have to give to him that needeth. Let no corrupt communication proceed out of your mouth, but that which is good to the use of edifying, that it may minister grace unto the hearers. And grieve not the Holy Spirit of God, whereby ye are sealed unto the day of redemption. Let all bitterness, and wrath, and anger, and clamour, and evil-speaking, be put away from you, with all malice. And be ye kind one to another, tender-hearted, forgiving one another, even as God for Christ's sake hath forgiven you.

The Gospel. St. Matth. ix. 1.

JESUS entered into a ship, and passed over, and came into his own city. And behold, they brought to him a man sick of the palsy, lying on a bed. And Jesus, seeing their faith, said unto the sick of the palsy, Son, be of good cheer, thy sins be forgiven thee. And behold certain of the scribes said within themselves, This man blasphemeth. And Jesus, knowing their thoughts, said, Wherefore think ye evil in your hearts? For whether is easier to say, Thy sins be forgiven thee? or to say, Arise, and walk? But that ye may know that the Son of Man hath power on earth to forgive sins, (then saith he to the sick of the palsy,) Arise, take up thy bed and go unto thine house. And he arose, and departed to his house. But when the multitude saw it, they marvelled, and glorified God, who had given such power unto men.

THE TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O ALMIGHTY and most merciful God, of thy bountiful goodness keep us, we beseech thee, from all things that may hurt us; that we, being ready both in body and soul may cheerfully accomplish those things that thou wouldest have done through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. v. 15.

SEE then that ye walk circumspectly, not as fools, but as wise, redeeming the time, because the days are evil. Wherefore be ye not unwise, but understanding what the will of the Lord is. And be not drunk with wine, wherein is excess; but be filled with the Spirit; speaking to yourselves in psalms, and hymns, and spiritual songs; singing and making melody in your heart to the Lord; giving thanks always for all things unto God and the Father, in the Name of our Lord Jesus Christ; submitting yourselves one to another in the fear of God.

The Gospel. St. Matth. xxii. 1.

JESUS said, The Kingdom of heaven is like unto a certain king, who made a marriage for his son; and sent forth his servants

LE XX. DIM. APRES LA TRIN.

en vérité chacun avec son prochain; car nous sommes membres les uns des autres. Courroucez-vous, et ne péchez point. Que le soleil ne se couche point sur votre courroux: et ne donnez point lieu au diable. Que celui qui déroboit, ne dérobe plus; mais que plutôt il travaille, en faisant de ses mains ce qui est bon, afin qu'il ait pour départir à celui qui en a besoin. Qu'aucun discours malhonnête ne sorte de votre bouche, mais seulement celui qui est bon à l'usage de l'édification, afin qu'il donne grâce à ceux qui l'entendent. Et ne contristez point le Saint Esprit de Dieu, par lequel vous avez été scellés pour le jour de la rédemption. Que toute amertume, et colère, et courroux, et crierie, et médisance soient ôtés du milieu de vous, avec toute malice. Mais soyez benins les uns envers les autres, pleins de compassion, et vous pardonnant les uns aux autres, ainsi que Dieu vous a pardonné par Christ.

L'Evangile, St. Matth. ix. 1.

JESUS étant entré dans la nacelle, repassa la mer et vint en sa ville. Et voici, on lui présenta un paralytique couché dans un lit. Et Jésus voyant leur foi, dit au paralytique: aie bon courage, mon fils, tes péchés te sont pardonnés. Et voici, quelques-uns des scribes disoient en eux-mêmes: celui-ci blasphême. Mais Jésus voyant leurs pensées, leur dit: pourquoi pensez-vous du mal dans vos cœurs? Car lequel est le plus aisé, ou de dire: tes péchés te sont pardonnés; ou de dire: lève-toi et marche? Or afin que vous sachiez que le Fils de l'homme a le pouvoir sur la terre de pardonner les péchés, il dit alors au paralytique: lève-toi, charge ton lit, et t'en va en ta maison. Et il se leva, et s'en alla en sa maison. Ce que les troupes ayant vu, elles s'en étonnèrent, et glorifièrent Dieu, de ce qu'il avoit donné une telle puissance aux hommes.

LE VINGTIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et très-miséricordieux, préserve-nous, par ta grande bonté, de tout ce qui nous pourroit nuire; afin qu'étant bien disposés de corps et d'esprit, nous te servions avec joie selon ta sainte volonté, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L' Epître, Eph. v. 15.

PRENEZ donc garde comment vous vous conduirez soigneusement, non point comme étant dépourvus de sagesse, mais comme étant sages; rachetant le temps, car les jours sont mauvais. C'est pourquoi ne soyez point sans prudence, mais entendez bien quelle est la volonté du Seigneur. Et ne vous enivrez point de vin, auquel il y a de la dissolution; mais soyez remplis de l'Esprit, vous entretenant par des pseaumes, des cantiques, et des chansons spirituelles; chantant et psalmodiant de votre cœur au Seigneur; rendant toujours grâces pour toutes choses, au nom de notre Seigneur Jésus-Christ, à notre Dieu et Père; vous soumettant les uns aux autres, en la crainte de Dieu.

L'Evangile, St. Matth. xxii. 1.

ALORS Jésus, prenant la parole, leur parla encore par similitudes, disant; le royaume des cieux est semblable à un roi qui fit les noces de son fils. Et il envoya ses serviteurs

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τοῦ ἄλλου. Ὀργίζεσθαι καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. ἂς μὴ βασιλεύσῃ ὁ ἥλιος εἰς τὴν ὀργήν σας, μήτε δίδετε τόπον τοῦ διαβόλου. Ὁ κλέπτων ἂς μὴ κλέπτῃ πλέον, μᾶλλον δὲ ἂς κοπιάσῃ ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν μὲ τὰς χεῖράς του, ὅπως ἔχῃ ἵνα δώσῃ τοῦ ἔχοντος χρείαν. Ἂς μὴ ἐκβῇ ἀπὸ τὸ στόμα σας λόγος πονηρός. ἀλλὰ ἐὰν εἶναι λόγος ἀρκετὸς πρὸς οἰκοδομὴν ἵνα δώσῃ χάριν τοῖς ἀκούουσι· καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσφραγίσθητε τὴν ἡμέραν τῆς ἐλευθερώσεως. Ἂς ἐπαρθῇ ἀπὸ σᾶς πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία, μετὰ πάσης κακίας· γίνεσθε δὲ ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, συγχωροῦντες ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ σᾶς ἐσυγχώρησε.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. α'.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς τὸ σκαφίδιον ἐπέρασε κ' ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν του πόλιν. Καὶ ἰδοὺ τοῦ ἔφεραν ἐμπροστᾶ παραλυτικὸν, βαλμένον ἐπὶ στρώματος. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν των εἶπε τοῦ παραλυτικοῦ. Θάρρει, τέκνον, σοὶ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινές τῶν γραμματέων ἔλεγον εἰς τὴν καρδίαν των. Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰ διανοήματά των εἶπε· διατί διαλογίζεσθε κακὰ εἰς τὴν καρδίαν σας; ποῖον εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἴπω· σοὶ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου; ἢ νὰ εἴπω. Σήκω καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ συγχωρέσῃ ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ.) Ἐγερθεὶς λάβε τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκον σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἰδόντες δὲ οἱ λαοὶ ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα τοιαύτην ἐξουσίαν τοῖς ἀνθρώποις.

ΚΥΡΙΑΚΗ κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, καὶ ἐλεήμονα Θεὲ, παρακαλοῦμέν σε διὰ τῆς πλουσιοπαρόχου ἀγαθότητος, φύλαξόν μας ἀπὸ τὸ ὅ,τι δύναται νὰ μᾶς βλάψῃ, ὅπως ὄντες ἡμεῖς πάντοτε ἕτοιμοι καὶ πρόθυμοι τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι ποιήσωμεν μετὰ χαρᾶς τὸ ὑπὸ σοῦ προσταχθὲν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ε' ιε'.

ΒΛΕΠΕΤΕ λοιπὸν, πῶς να περιπατεῖτε ἀκριβῶς μὴ ὡσὰν ἄσοφοι ἀλλ' ὡσὰν σοφοί· ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραί. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ φρονοῦντες τί εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθᾶτε μὲ κρασίον εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἀσωτία, ἀλλὰ γεμηθῆτε μὲ πνεῦμα, λαλοῦντες εἰς τὴν καρδίαν σας μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους, καὶ ᾠδὰς πνευματικὰς, ᾄδοντες κ' ψάλλοντες εἰς τὴν καρδίαν σας τῷ κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων τὸν Θεὸν, καὶ πατέρα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑποτασσόμενοι ὁ ἕνας εἰς τὸν ἄλλον εἰς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. α'.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς πάλιν τοῖς εἶπεν εἰς παραβολὴν, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπου βασιλέως ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ του καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους τη, ἵνα κράξωσι τοὺς καλεσμένους

LA DOM. XX. DOPO LA TRIN.

in verità ciascuno col suo prossimo: conciosiacosachè noi siam membra gli uni degli altri. Adiratevi, e non peccate: il sole non tramonti sopra 'l vostro cruccio. E non date luogo al diavolo. Chi rubava non rubi più: anzi più tosto fatichi, facendo qualche buona opera con le propie mani, acciochè abbia di che far parte a colui c' ha bisogno. Niuna parola malvagia esca della vostra bocca: ma, se ve n' è alcuna buona ad edificazione, secondo 'l bisogno: acciochè conferisca grazia agli ascoltanti. E non contristate lo Spirito santo di Dio, col quale siete stati suggellati per lo giorno della redenzione. Sia tolta via da voi ogni amaritudine, ed ira, e cruccio, e grido, e maldicenza, con ogni malizia. Ma siate gli uni inverso gli altri benigni, misericordiosi, perdonandovi gli uni agli altri, siccome ancora Iddio v' ha perdonato in Cristo.

L'Evangelo. S. Matt. ix. 1.

ED egli, entrato nella navicella, passò all' altra riva, e venne nella sua città. Ed ecco, gli fu presentato un paralitico, che giaceva in letto. E Gesù, veduta la fede loro, disse al paralitico, Figliuolo, stà di buon cuore, i tuoi peccati ti son rimessi. Ed ecco, alcuni degli Scribi dicevano fra sè stessi, Costui bestemmia. E Gesù, veduti i lor pensieri, disse, Perchè pensate voi cose malvage ne' vostri cuori? Perciochè, quale è più agevole, dire, I tuoi peccati ti son rimessi; ovver dire, Levati, e camina? Or, acciochè voi sappiate che 'l Figliuol dell' uomo ha autorità in terra di rimettere i peccati, Tu, levati, (disse egli allora al paralitico) togli il tuo letto, e vattene a casa tua. Ed egli, levatosi, se n' andò a casa sua. E le turbe, veduto ciò, si maravigliarono, e glorificarono Iddio, ch' avea data cotal podestà agli uomini.

LA DOMENICA VENTESIMA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, e misericordiosissimo, noi ti supplichiamo per tua abbondantissima bontà, di guardarci da tutto quello che ci può nuocere; acciochè, essendo noi sempre preparati e disposti così del corpo come dell' anima, facciamo lietamente quello che tu richiedi da noi, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Efes. v. 15.

RIGUARDATE adunque come voi caminate con diligente circospezione: non come stolti, ma come savi. Ricomperando il tempo: perciochè i giorni son malvagi. Perciò, non siate disavveduti, ma intendenti qual sia la volontà del Signore. E non v' inebbriate di vino, nel quale v' è dissoluzione; ma siate ripieni dello Spirito. Parlando a voi stessi con salmi, ed inni, e canzoni spirituali: cantando, e salmeggiando col cuor vostro al Signore. Rendendo del continuo grazie d' ogni cosa a Dio e Padre, nel Nome del Signor nostro Gesù Cristo. Sottoponendovi gli uni agli altri, nel timor di Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. xxii. 1.

E GESU, messosi a parlare, da capo ragionò loro in parabole: dicendo, il Regno de' cieli è simile ad un re, il qual fece le nozze al suo figliuolo. E mandò i suoi servitori a chiamar gl' invitati alle nozze:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am zwanzigſten Sonnt. nach Trin.

jeglicher mit ſeinem Nächſten, ſintemal wir unter einander Glieder ſind. Zürnet und ſündiget nicht; laſſet die Sonne nicht über eurem Zorn untergehen. Gebet auch nicht Raum dem Läſterer. Wer geſtohlen hat, der ſtehle nicht mehr, ſondern arbeite, und ſchaffe mit den Händen etwas Gutes, auf daß er habe zu geben den Dürftigen. Laſſet kein faul Geſchwätz aus eurem Munde gehen, ſondern was nützlich zur Beſſerung iſt, da es noth thut, daß es holdſelig ſey zu hören. Und betrübet nicht den heiligen Geiſt Gottes, damit ihr verſiegelt ſeyd auf den Tag der Erlöſung. Alle Bitterkeit, und Grimm, und Zorn, und Geſchrey, und Läſterung, ſey ferne von euch, ſamt aller Bosheit. Seyd aber unter einander freundlich, herzlich, und vergebet einer dem andern, gleichwie Gott euch vergeben hat in Chriſto.

Das Evangelium. Matth. 9, 1—8.

Da trat er in das Schiff, und fuhr wieder herüber, und kam in ſeine Stadt. Und ſiehe, da brachten ſie zu ihm einen Gichtbrüchigen, der lag auf einem Bette. Da nun Jeſus ihren Glauben ſah, ſprach er zu dem Gichtbrüchigen: Sey getroſt, mein Sohn, deine Sünden ſind dir vergeben. Und ſiehe, etliche unter den Schriftgelehrten ſprachen bey ſich ſelbſt: Dieſer läſtert Gott. Da aber Jeſus ihre Gedanken ſah, ſprach er: Warum denket ihr ſo Arges in euren Herzen? Welches iſt leichter, zu ſagen: Dir ſind deine Sünden vergeben, oder zu ſagen: Stehe auf und wandele? Auf daß ihr aber wiſſet, daß des Menſchen Sohn Macht habe auf Erden, die Sünden zu vergeben, ſprach er zu dem Gichtbrüchigen: Stehe auf, hebe dein Bette auf, und gehe heim. Und er ſtand auf, und gieng heim. Da das Volk das ſah; verwunderte es ſich, und pries Gott, der ſolche Macht den Menſchen gegeben hat.

Am zwanzigſten Sonnt. nach Trin.

Die Collecte.

O allmächtiger und barmherziger Gott! Bewahre uns, wir bitten dich, nach deiner ſegensreichen Güte, vor allem, was uns ſchaden kann, daß wir, mit Leib und Seele, bereit ſeyn mögen, Alles, was du von uns forderſt, freudig zu vollbringen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Epheſ. 5, 15—21.

So ſehet nun zu, wie ihr vorſichtiglich wandelt, nicht als die Unweiſen, ſondern als die Weiſen, und ſchicket euch in die Zeit, denn es iſt böſe Zeit. Darum werdet nicht unverſtändig, ſondern verſtändig was da ſey des Herrn Wille. Und ſaufet euch nicht voll Weins, daraus ein unordentliches Weſen folgt, ſondern werdet voll Geiſtes, und redet unter einander von Pſalmen und Lobgeſängen und geiſtlichen Liedern, ſinget und ſpielet dem Herrn in eurem Herzen, und ſaget Dank allezeit für alles, Gott und dem Vater, in dem Namen unſers Herrn Jeſu Chriſti, und ſeyd unter einander unterthan in der Furcht Gottes.

Das Evangelium. Matth. 22, 1—14.

Und Jeſus antwortete, und redete abermal durch Gleichniſſe zu ihnen, und ſprach: Das Himmelreich iſt gleich einem Könige, der ſei-

LA XX. DOM. DES. DE LA TRIN.

hablad verdad cada uno con su próximo; porque somos miembros los unos de los otros. Ayraos, y no pequeis; El sol no se ponga sobre vuestra ira: no deis lugar al diablo: El que hurtaba, ya no hurte; ántes bien trabaje obrando de sus manos lo que es bueno, para que tenga de donde dar al que padece necesidad. Ninguna palabra mala salga de vuestra boca; sino selo la que sea buena para edificacion de la fé, de manera que dé gracia á los que la oyen. Y no contristeis al Espíritu Santo de Dios, en el qual estais sellados para el dia de la redencion. Toda amargura, y enojo, é indignacion, y gritería, y blasfemia con toda malicia, sea desterrada de entre vosotros. Antes sed los unos con los otros benignos, misericordiosos, perdonándoos los unos á los otros, como tambien Dios por Christo os ha perdonado.

El Evangelio. S. Math. ix. 1.

Y ENTRANDO en un barco, pasó á la otra ribera, y fué á su ciudad. Y he aquí le presentáron un paralitico postrado en un lecho. Y viendo Jesus la fé de ellos, dixo al paralitico: Hijo, ten confianza, que perdonados te son tus pecados: Y luego algunos de los Escribas dixéron dentro de sí: Este blasfema. Y como viese Jesus los pensamientos de ellos, dixo: ¿Por qué pensais mal en vuestros corazones? ¿Qué cosa es mas fácil, decir: Perdonados te son tus pecados; ó decir: Levántate, y anda? Pues para que sepais, que el hijo del hombre tiene potestad sobre la tierra de perdonar pecados, dixo entónces al paralitico: Levántate, toma tu lecho, y vete á tu casa. Y levantóse, y fuese á su casa. Y quando esto viéron las gentes, temiéron, y loáron á Dios, que dió tal potestad á los hombres.

LA VIGESIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD

La Colecta.

TODO-PODEROSO y Misericordiosisimo Dios, por tu piadosa bondad libranos de todo lo que nos puede dañar; aún que desembarazados en cuerpo y alma, podamos con buen ánimo poner por obra lo que tu quieres que hagamos, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. v. 15.

Y ASI mirad, hermanos, que andeis avisadamente: no como necios, mas como sabios: redimiendo el tiempo, porque los dias son malos. Por tanto no seais indiscretos; mas entended quál es la voluntad de Dios. Y no os entregueis con exceso al vino, en el que hay luxuria: mas llenaos de Espíritu Santo, hablando entre vosotros mismos en Psalmos, y en Himnos, y canciones espirituales, cantando y loando al Señor en vuestros corazones, dando siempre gracias al Dios y Padre por todo en el nombre de nuestro Señor Jesu-Christo. Sometidos los unos á los otros en temor de Christo.

El Evangelio. S. Math. xxii. 1.

Y RESPONDIENDO Jesus, les volvio á hablar otra vez en parábolas, diciendo: Semejante es el reyno de los cielos á cierto

LATINA ET GRÆCA.

DOM. VIGESIMA POST TRIN.

loquimini veritatem unusquisque cum proximo suo; quoniam sumus invicem membra. Irascimini, et nolite peccare: sol non occidat super iracundiam vestram: nolite locum dare Diabolo. Qui furabatur, jam non furetur: magis autem laboret operando manibus suis quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatem patienti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat; sed, si quis bonus ad ædificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Et nolite contristare Spiritum Sanctum Dei, in quo signati estis in diem redemptionis. Omnis amaritudo, et ira, et indignatio, et clamor, et blasphemia, tollatur a vobis, cum omni malitia. Estote autem invicem benigni, misericordes, donantes invicem, sicut et Deus in Christo donavit vobis.

Evangelium. S. Matt. ix. 1.

ASCENDENS Jesus in naviculam, transfretavit; et venit in civitatem suam. Et, ecce, offerebant ei paralyticum jacentem in lecto. Et videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, fili: remittuntur tibi peccata tua. Et, ecce, quidam de Scribis dixerunt intra se, Hic blasphemat. Et cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere, Dimittuntur tibi peccata tua; an dicere, Surge, et ambula? Ut autem sciatis, quia Filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata; tunc ait paralytico: Surge; tolle lectum tuum; et vade in domum tuam. Et surrexit, et abiit in domum suam. Videntes autem turbæ timuerunt, et glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

DOMINICA VIGESIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

OMNIPOTENS ac summe misericors Deus! pro solita tua clementia et benignitate, ab omnibus quæ nocere possint, nos defendas, quæsumus; ut, mente pariter et corpore parati, ea, quæ fieri vis, alacriter exsequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. v. 15.

VIDETE itaque, fratres, quomodo caute ambuletis, non quasi insipientes, sed ut sapientes; redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes, sed intelligentes quæ sit voluntas Dei. Et nolite inebriari vino, in quo est luxuria; sed impleamini Spiritu Sancto; loquentes vobismet ipsis in psalmis et hymnis, et canticis spiritualibus; cantantes et psallentes in cordibus vestris Domino; gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri, Jesu Christi, Deo et Patri; subjecti invicem, in timore Christi.

Evangelium. S. Matt. xxii. 1.

RESPONDENS Jesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: Simile factum est regnum cœlorum homini regi, qui fecit nup-

ΚΥΡΙΑΚΗ κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. α'.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδοὺ, τινὲς τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἵνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον; εἰπεῖν Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ΚΥΡΙΑΚΗ κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεήμων Θεὸς, ἐκ τῆς μεγαλοδώρου σου χρηστότητος φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά σε, ἀπὸ πάντων τῶν ἡμᾶς βλάπτειν πεφυκότων, ὥστε τό τε σῶμα ἡμᾶς, καὶ τὴν ψυχὴν ἡτοιμασμένους εἶναι, τά σοι δοκοῦντα προθύμως ἀπεργάζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Επιστολή, Ἐφεσ. ε'. ιε'.

ΒΛΕΠΕΤΕ οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί· Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι· Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί· Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. α'

ΙΗΣΟΥΣ εἶπεν, Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Prima post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

TWENTY-FIRST SUN. AFTER TRIN.

to call them that were bidden to the wedding; and they would not come. Again, he sent forth other servants, saying, Tell them which are bidden, Behold, I have prepared my dinner; my oxen and my fatlings are killed, and all things are ready; come unto the marriage. But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandize: and the remnant took his servants, and entreated them spitefully, and slew them. But when the king heard thereof, he was wrath; and he sent forth his armies, and destroyed those murderers, and burnt up their city. Then saith he to his servants, The wedding is ready, but they who were bidden were not worthy. Go ye therefore into the high-ways, and as many as ye shall find bid to the marriage. So those servants went out into the highways, and gathered together all, as many as they found, both bad and good; and the wedding was furnished with guests. And when the king came in to see the guests, he saw there a man which had not on a wedding garment. And he saith unto him, Friend, how camest thou in hither, not having a wedding-garment? And he was speechless. Then said the king to the servants, Bind him hand and foot, and take him away, and cast him into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth. For many are called, but few are chosen.

LE XXI. DIM. APRES LA TRIN.

pour appeler ceux qui avoient été conviés aux noces: mais ils n'y voulurent point venir. Il envoya encore d'autres serviteurs, disant; dites à ceux qui étoient conviés: voici, j'ai apprêté mon dîner; mes taureaux et mes bêtes grasses sont tués, et tout est prêt; venez aux noces. Mais eux n'en tenant point de compte, s'en allèrent, l'un à sa métairie, et l'autre à son trafic; et les autres prirent ses serviteurs, et les outragèrent, et les tuèrent. Quand le roi l'entendit, il se mit en colère; et y ayant envoyé ses troupes, il fit périr ces meurtiers-là, et brûla leur ville. Puis il dit à ses serviteurs: eh bien! les noces sont apprêtées, mais ceux qui y étoient conviés n'en étoient pas dignes: allez donc aux carrefours des chemins, et autant de gens que vous trouverez, conviez-les aux noces. Alors ses serviteurs sortirent vers les chemins, et assemblèrent tous ceux qu'ils trouvèrent, tant mauvais que bons; tellement que le lieu des noces fut rempli de gens qui étoient à table. Et le roi étant entré pour voir ceux qui étoient à table, y vit un homme qui n'étoit pas vêtu d'une robe de noce. Et il lui dit: compagnon, comment es-tu entré ici, sans avoir une robe de noce? Et il eut la bouche close. Alors le roi dit aux serviteurs: liez-le pieds et mains, emportez-le, et le jetez dans les ténèbres de dehors; là il y aura des pleurs et des grincemens de dents. Car il y a beaucoup d'appelés, mais peu d'élus.

THE ONE AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

GRANT, we beseech thee, merciful Lord, to thy faithful people pardon and peace, that they may be cleansed from all their sins, and serve thee with a quiet mind; through Jesus Christ our Lord, *Amen.*

The Epistle. Ephes. vi. 10.

MY brethren, be strong in the Lord, and in the power of his might. Put on the whole armour of God, that ye may be able to stand against the wiles of the devil. For we wrestle not against flesh and blood, but against principalities, against powers, against the rulers of the darkness of this world, against spiritual wickedness in high places. Wherefore take unto you the whole armour of God, that ye may be able to withstand in the evil day, and, having done all, to stand. Stand therefore, having your loins girt about with truth; and having on the breastplate of righteousness; and your feet shod with the preparation of the Gospel of peace; above all, taking the shield of faith, wherewith ye shall be able to quench all the fiery darts of the wicked; and take the helmet of salvation, and the sword of the Spirit, which is the Word of God; praying always with all prayer and supplication in the Spirit, and watching thereunto with all perseverance, and supplication for all saints; and for me, that utterance may be given unto me, that I may open my mouth boldly, to make known the mystery of the Gospel, for which I am an ambassador in

LE VINGT-UNIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

ACCORDE à ton peuple fidèle, ô miséricordieux Seigneur, ton pardon et ta paix: afin qu'étant purifié de tous ses péchés, il te serve en tranquillité d'esprit, par Jesus Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Eph. vi. 10.

MES frères, fortifiez-vous en notre Seigneur, et en la puissance de sa force. Soyez revêtus de toutes les armes de Dieu, afin que vous puissiez résister aux embûches du diable. Car nous n'avons point la lutte contre le sang et la chair, mais contre les principautés, contre les puissances, contre les seigneurs du monde gouverneurs des ténèbres de ce siècle, contre les malices spirituelles qui sont dans les lieux célestes. C'est pourquoi prenez toutes les armes de Dieu, afin que vous puissiez résister au mauvais jour, et après avoir tout surmonté, demeurer fermes. Soyez donc fermes, ayant vos reins ceints de la vérité, et étant revêtus de la cuirasse de la justice; et ayant les pieds chaussés de la préparation de l'Evangile de paix: prenant surtout le bouclier de la foi, par lequel vous puissiez éteindre tous les dards enflammés du malin. Prenez aussi le casque du salut, et l'épée de l'esprit, qui est la parole de Dieu; priant en votre esprit par toutes sortes de prières et de supplications en tout temps; veillant à cela avec une entière persévérance, et priant pour tous les saints, et pour moi aussi, afin qu'il me soit donné de parler à bouche ouverte et avec hardiesse, pour donner à connoître le mystère de l'Evangile, pour

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ κα'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

εἰς τοὺς γάμους· καὶ δὲν ἠθέλησαν'να ἔλθωσι. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς καλεσμένοις. Ἰδοὺ τὸ γεῦμά μου εἶναι ἑτοιμασμένον· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ θρεφτά μου εἶναι σφαγμένα, καὶ τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα· ἐλᾶτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀνεχώρησαν, ὁ ἕνας εἰς τὸ χωράφιόν του, καὶ ἄλλος εἰς τὴν πραγματίαν τη, οἱ δὲ λοιποὶ λαβόντες τοὺς δούλους του τοὺς ὕβρισαν, καὶ τοὺς ἐθανάτωσαν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματά του, ἐχάλασεν ἐκείνους τοὺς φονέας, κ' τὴν πόλιν των ἔκαυσε. Τότε λέγει πρὸς τοὺς δούλους του. Ὁ μὲν γάμος εἶναι ἕτοιμος, οἱ δὲ καλεσμένοι δὲν ἦσαν ἄξιοι. Πορευθῆτε λοιπὸν εἰς τοὺς δρόμους, καὶ ὅσους καὶ ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐκβαίνοντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐσυνάθροισαν πάντας ὅσους εὗρον καὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐγέμησεν ὁ γάμος ἀπὸ καλεσμένους. Ἐμβὰς δὲ ὁ βασιλεὺς ἵνα εἴδῃ τοὺς καλεσμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον μὴ ἐνδυμένον μὲ φόρεμα γάμου· κ' τῆ λέγει· Φίλε, πῶς ἐμβῆκες ἐδῶ, μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ δὲν ἠνοιξε τὸ στόμα του. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας. Δήσαντες τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖράς του, φέρετέ τον, καὶ ἐκβάλετέ τον εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ θέλει εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ἐπειδὴ πολλοὶ εἶναι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

LA DOM. XXI. DOPO LA TRIN.

ma essi non vollero venire. Dinuovo mandò altri servitori: dicendo, Dite agl' invitati, Ecco io ho apparecchiato il mio desinare: i miei giovenchi, ed i miei animali ingrassati sono ammazzati, ed ogni cosa è apparecchiata: venite alle nozze. Ma essi, non curandosene, se n' andarono, chi alla sua possessione, chi alla sua mercatanzia. E gli altri, presi i suoi servitori, gli oltraggiarono, ed uccisero. E quel re, udito ciò, s' adirò: e mandò i suoi eserciti, e distrusse que' micidiali, ed arse la lor città. Allora egli disse a' suoi servitori, Ben son le nozze apparecchiate, ma i convitati non n' erano degni. Andate adunque in su i capi delle strade, e chiamate alle nozze chiunque troverete. E que' servitori, usciti in su le strade, raunarono tutti coloro che trovarono, cattivi, e buoni: e 'l luogo delle nozze fu ripieno di persone ch' erano a tavola. Or il re, entrato per veder que' ch' erano a tavola, vide quivi un uomo che non era vestito di vestimento da nozze. E gli disse, Amico, come sei entrato quà, senza aver vestimento da nozze? E colui ebbe la bocca chiusa. Allora il re disse a' servitori, Legategli le mani, e' piedi e toglietelo, e gittatelo nelle tenebre difuori. Ivi sarà il pianto, e lo stridor de' denti. Perciochè molti son chiamati, ma pochi eletti.

ΚΥΡΙΑΚΗ κα'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ ἐλεημονέστατε σὲ παρακαλοῦμεν δῶσαι τοῦ πιστοῦ λαοῦ σου συγχώρεσιν κ' εἰρήνην, ὅπως καθαρισμένος ἀπὸ κάθε ἁμαρτίας του, σὲ δουλεύσῃ ἐν ἡσυχείᾳ νοὸς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ϛ'. ι'.

Τὸ λοιπὸν ἀδελφοί μου ἐνδυναμωθῆτε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἰσχύος του. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ 'να δυνηθῶμεν 'να ἀντισταθῶμεν πρὸς τὰς πονηρίας τῆ διαβόλη· ὅτι δὲν ἔχομεν 'να παλεύσῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ κόσμου τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας εἰς τὰ ἐπουράνια. Διατοῦτο λάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε 'να ἀντισταθῆτε τὴν πονηρὰν ἡμέραν, καὶ τελειώσαντες τὰ πάντα 'να ὀρθοσταθῶμεν. Ἀγωνίσατε λοιπὸν περιζωσμένοι τὴν μέσην σας μὲ ἀλήθειαν, καὶ ἐνδυμένοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑποδημένοι τοὺς πόδας ἐν τῇ ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Καὶ παρὰ ταῦτα λαβόντες τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποίαν 'να ἐμπορέσητε 'να σβέσῃ πάντα τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ· λάβετε ἔτι τὴν περικεφαλαίαν τῆς σωτηρίας, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι λόγος Θεοῦ· διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι, εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε πνεῦμα καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες μὲ κάθε ὑπομονὴν, καὶ δέησιν περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅπως μοὶ δοθῇ λόγος κ' ἀνοίξω τὸ στόμα μου μὲ παῤῥησίαν διὰ 'να δείξω τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, διὰ τοῦ

LA DOMENICA VENTESIMA PRIMA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O SIGNORE misericordioso, noi ti supplichiamo di dar al tuo popolo fedele perdono e pace, acciochè, essendo purgati da tutti i lor peccati, ti servino d' una mente tranquilla per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Efes. vi. 10.

NEL rimanente, fratelli miei, fortificatevi nel Signore, e nella forza della sua possanza. Vestite tutta l' armadura di Dio, per poter dimorar ritti e fermi contr' all' insidie del diavolo. Conciosiacosachè noi non abbiamo il combattimento contr' a sangue, e carne: ma contr' a' principati, contr' alle podestà, contr' a' rettori del mondo, e delle tenebre di questo secolo; contr' agli spiriti maligni, ne' luoghi celesti. Perciò, prendete tutta l' armadura di Dio, acciochè possiate contrastare nel giorno malvagio: e, dopo aver compiuto ogni cosa, restar ritti in piè. Presentatevi adunque al combattimento, cinti di verità intorno a' lombi, e vestiti dell' usbergo della giustizia. Ed avendo i piedi calzati della preparazion dell' Evangelo della pace. Sopra tutto, prendendo lo scudo della fede, col qual possiate spegnere tutti i dardi infocati del Maligno. Pigliate ancora l' elmo della salute; e la spada dello Spirito, ch' è la parola di Dio. Orando in ogni tempo, con ogni maniera di preghiera, e supplicazione, in Ispirito: ed a questo istesso veggiando, con ogni perseveranza, ed orazione per tutti i santi. E per me ancora, acciochè mi sia data parola con apritura di bocca, per far conoscere con libertà il misterio dell' Evangelo. Per lo quale io sono ambascia-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Prima post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am 21ſten Sonnt. nach Trinitatis.

nem Sohne Hochzeit machte, und ſandte ſeine Knechte aus, daß ſie die Gäſte zur Hochzeit rieſen, und ſie wollten nicht kommen. Abermal ſandte er andere Knechte aus, und ſprach: Saget den Gäſten: Siehe, meine Mahlzeit habe ich bereitet, meine Ochſen und mein Maſtvieh iſt geſchlachtet, und alles bereit; kommt zur Hochzeit. Aber ſie verachteten das, und giengen hin, einer auf ſeinen Acker, der andere zu ſeiner Handthierung. Etliche aber griffen ſeine Knechte, höhneten und tödteten ſie. Da das der König hörete, ward er zornig, und ſchickte ſeine Heere aus, und brachte dieſe Mörder um, und zündete ihre Stadt an. Da ſprach er zu ſeinen Knechten: Die Hochzeit iſt zwar bereitet, aber die Gäſte waren es nicht werth. Darum gehet hin auf die Straßen, und ladet zur Hochzeit, wen ihr findet. Und die Knechte giengen aus auf die Straßen, und brachten zuſammen, wen ſie fanden, Böſe und Gute, und die Tiſche wurden alle voll. Da gieng der König hinein die Gäſte zu beſehen, und ſah allda einen Menſchen, der hatte kein hochzeitliches Kleid an, und ſprach zu ihm: Freund, wie biſt du herein gekommen, und haſt doch kein hochzeitliches Kleid an? Er aber verſtummete. Da ſprach der König zu ſeinen Dienern: Bindet ihm Hände und Füße, und werfet ihn in die äußerſte Finſterniß hinaus, da wird ſeyn Heulen und Zähnklappen. Denn viele ſind berufen, aber wenige ſind auserwählet.

Am ein und zwanzigſten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

Wir bitten dich, barmherziger Gott! Schenke deinem gläubigen Volke Vergebung und Frieden, daß es von allen Sünden gereinigt werden und dir mit ruhigem Gemüthe dienen möge, durch Jeſum Chriſtum unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Epheſ. 6, 10—20.

Zuletzt, meine Brüder, ſeyd ſtark in dem Herrn, und in der Macht ſeiner Stärke. Ziehet an den Harniſch Gottes, daß ihr beſtehen könnet gegen die liſtigen Anläufe des Teufels. Denn wir haben nicht mit Fleiſch und Blut zu kämpfen, ſondern mit Fürſten und Gewaltigen, nämlich mit den Herren der Welt, die in der Finſterniß dieſer Welt herrſchen, mit den böſen Geiſtern unter dem Himmel. Um deß willen, ſo ergreifet den Harniſch Gottes, auf daß ihr an dem böſen Tage Widerſtand thun, und alles wohl ausrichten, und das Feld behalten möget. So ſtehet nun, umgürtet eure Lenden mit Wahrheit, und angezogen mit dem Krebs der Gerechtigkeit und an Beinen geſtiefelt, als fertig zu treiben das Evangelium des Friedens, damit ihr bereitet ſeyd. Vor allen Dingen aber ergreifet den Schild des Glaubens, mit welchem ihr auslöſchen könnet alle feurige Pfeile des Böſewichts. Und nehmet den Helm des Heils, und das Schwerdt des Geiſtes, welches iſt das Wort Gottes. Und betet ſtets in allem Anliegen, mit Bitten und Flehen im Geiſt, und wachet dazu mit allem Anhalten und flehen für alle Heiligen, und für mich, auf daß mir gegeben werde das Wort mit freudigem Aufthun meines Mundes, daß ich möge kund machen das Geheimniß des Evangelii, welches Bote ich bin in der Kette, auf daß

LA XXI. DOM. DES. DE LA TRIN.

rey, que hizo bodas á su hijo. Y envió sus siervos á llamar á los convidados á las bodas, mas no quisiéron ir. Envió de nuevo otros siervos, diciendo: Decid á los convidados: He aquí he preparado mi banquete, mis toros, y los animales cebados están ya muertos, todo está pronto: venid á las bodas. Mas ellos lo despreciáron, y se fuéron, el uno á su granja, y el otro á su tráfico: y los otros echáron mano de los siervos, y despues de haberlos ultrajado, los matáron. Y el Rey, quando lo oyó, se irritó: y enviando sus exércitos, acabó con aquellos homicidas, y puso fuego á su ciudad. Entónces dixo á sus siervos: Las bodas ciertamente están aparejadas, mas los que habian sido convidados, no fuéron dignos. Pues id á las salidas de los caminos, y á quantos hallareis, llamadlos á las bodas. Y habiendo salido sus siervos á los caminos, congregáron quantos halláron, malos y buenos: y se llenáron las bodas de convidados. Y entró el Rey para ver á los que estaban á la mesa, y vió allí un hombre, que no estaba vestido con vestidura de boda. Y le dixo: Amigo, ¿cómo has entrado aquí no teniendo vestido de boda? Mas él enmudeció. Entónces el Rey dixo á sus Ministros: Atado de pies y de manos, arrojadle en las tinieblas exteriores: allí será el llorar y el crugir de dientes. Porque muchos son los llamados, y pocos los escogidos.

LA VIGESIMAPRIMA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

CONCEDE, Misericordioso Señor, á tus fieles perdon y paz, para que limpios de todos sus pecados, te sirvan con ánimo tranquilo: mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. vi. 10.

EN lo demas, hermanos, confortaos en el Señor, y en el poder de su virtud. Vestíos la armadura de Dios, para que podais estar firmes contra las asechanzas del diablo. Porque nosotros no tenemos que luchar contra la carne, y la sangre: sino contra los Principados, y potestades, contra los gobernadores de estas tinieblas del mundo, contra los espíritus de maldad en los ayres. Por tanto tomad toda la armadura de Dios; para que podais resistir en el dia malo, y estar cumplidos en todo. Estad pues firmes, ceñidos vuestros lomos en verdad, y vestidos de la loriga de la justicia, y teniendo los pies calzados en la preparacion del Evangelio de la paz: sobre todo embrazando el escudo de la fé, con que podais apagar todos los dardos encendidos del maligno: Tomad tambien el yelmo de la salud; y la espada del Espíritu (que es la palabra de Dios) orando en todo tiempo con toda deprecacion, y ruego en espíritu; y velando para esto mismo con todo fervor, y rogando por todos los Santos: y por mí, para que me sea dada palabra en el abrir de mi boca con confianza, para hacer conocer el misterio del Evangelio: por el qual aun estando

LATINA ET GRÆCA.

DOM. VIGESIMA PRIMA POST TR.

tias filio suo, et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias: et nolebant venire. Iterum misit alios servos, dicens, Dicite invitatis, Ecce, prandium meum paravi: tauri mei, et altilia occisa sunt, et omnia parata. Venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt; et abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam; reliqui vero tenuerunt servos ejus, et contumeliis affectos occiderunt. Rex autem, cum audisset, iratus est; et, missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos; et civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt: sed, qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum: et, quoscunque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos et bonos: et impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intravit autem rex, ut videret discumbentes: et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

DOMINICA VIGESIMA PRIMA POST TRINITATEM.

Collecta.

LARGIRE, quæsumus, misericors Domine, fidelibus tuis veniam ac pacem, ut, ab omnibus peccatis mundati, secura tibi mente deserviant, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. vi. 10.

DE cætero, fratres, confortamini in Domino, et in potentia virtutis ejus. Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias Diaboli; quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem, sed adversus principes et potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiæ in cœlestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et induti loricam justitiæ, et calceati pedes in præparatione Evangelii pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea exstinguere. Et galeam salutis assumite; et gladium spiritus, (quod est verbum Dei) per omnem orationem et obsecrationem orantes omni tempore in spiritu: et in ipso vigilantes in omni instantia, et obsecratione pro omnibus sanctis; et pro me, ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia, notum facere mysterium Evangelii; pro quo legatione fungor in ca-

ΚΥΡΙΑΚΗ κα. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοις κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταυροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν, καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς, ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἑτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι, Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ΚΥΡΙΑΚΗ κα'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, δεόμεθά σε, ἐλεήμων Κύριε, τῷ πιστῷ λαῷ σου συγγνώμην τε καὶ εἰρήνην, ὥστε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ κεκαθαρισμένοι, ἡσύχῳ τῇ διανοίᾳ ἐς ἀεί σοι λατρεύειν διὰ. Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ϛ'. ι'.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφῦν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ· Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, κ᾽ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Secunda post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

TWENTY-SECOND S. AFTER TRIN.

bonds; that therein I may speak boldly as I ought to speak.

The Gospel. St. John iv. 46.

THERE was a certain nobleman, whose son was sick at Capernaum. When he heard that Jesus was come out of Judæa into Galilee, he went unto him, and besought him that he would come down and heal his son: for he was at the point of death. Then said Jesus unto him, Except ye see signs and wonders, ye will not believe. The nobleman saith unto him, Sir, come down ere my child die. Jesus saith unto him, Go thy way, thy son liveth. And the man believed the word that Jesus had spoken unto him, and he went his way. And, as he was now going down, his servants met him, and told him, saying, Thy son liveth. Then enquired he of them the hour when he began to amend: and they said unto him, Yesterday at the seventh hour the fever left him. So the father knew that it was at the same hour, in the which Jesus said unto him, Thy son liveth; and himself believed, and his whole house. This is again the second miracle that Jesus did, when he was come out of Judæa into Galilee.

THE TWO AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

LORD, we beseech thee to keep thy household the Church in continual godliness; that through thy protection it may be free from all adversities, and devoutly given to serve thee in good works, to the glory of thy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Phil. i. 3.

I THANK my God upon every remembrance of you, (always in every prayer of mine for you all making request with joy,) for your fellowship in the Gospel from the first day until now; being confident of this very thing, that he who hath begun a good work in you will perform it until the day of Jesus Christ; even as it is meet for me to think this of you all, because I have you in my heart, inasmuch as both in my bonds, and in the defence and confirmation of the Gospel, ye all are partakers of my grace. For God is my record, how greatly I long after you all in the bowels of Jesus Christ. And this I pray, that your love may abound yet more and more in knowledge, and in all judgment: that ye may approve things that are excellent, that ye may be sincere, and without offence, till the day of Christ: being filled with the fruits of righteousness, which are by Jesus Christ, unto the glory and praise of God.

The Gospel. St. Matth. xviii. 21.

PETER said unto Jesus, Lord, how oft shall my brother sin against me, and I forgive him? till seven times? Jesus saith unto him, I say not unto thee, until seven times; but until seventy times seven. There-

LE XXII. DIM. APRES LA TRIN.

lequel je suis ambassadeur en la chaine; afin, dis je, que je parle librement, ainsi qu'il faut que je parle.

L'Evangile, St. Jean iv. 46.

IL y avoit à Capernaüm un seigneur de la cour duquel le fils étoit malade: qui ayant entendu que Jésus étoit venu de Judée en Galilée, s'en alla vers lui, et le pria de descendre pour guérir son fils, car il s'en alloit mourir. Mais Jésus lui dit: si vous ne voyez des prodiges et des miracles, vous ne croyez point. Et ce seigneur de la cour lui dit: Seigneur, descends avant que mon fils meure. Jésus lui dit: va-t-en, ton fils vit. Cet homme crut à la parole que Jésus lui avoit dite, et il s'en alla. Et comme déjà il descendoit, ses serviteurs vinrent au-devant de lui, et lui apportèrent des nouvelles, disant: ton fils vit. Et il leur demanda à quelle heure il s'étoit trouvé mieux. Et ils lui dirent: hier, sur les sept heures, la fièvre le quitta. Le père donc connut que c'étoit à cette même heure-là que Jésus lui avoit dit: ton fils vit. Et il crut avec toute sa maison. Jésus fit encore ce second miracle, quand il fut venu de Judée en Galilee.

LE VINGT-DEUXIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

VEUILLES, Seigneur, entretenir l'église qui est ta famille dans l'exercice d'une piété continuelle; afin qu'exempte d'adversité sous ta puissante protection, elle s'adonne à ton service et à la pratique des bonnes œuvres, pour glorifier ton saint nom, par Jesus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Phil. i. 3.

JE rends grâces à mon Dieu, toutes les fois que je fais mention de vous; en priant toujours pour vous tous avec joie, dans toutes mes prières; à cause de votre attachement à l'Evangile, depuis le premier jour jusqu'à maintenant; etant assuré de cela même, que celui qui a commencé cette bonne œuvre en vous, l'achevera jusqu'à la journée de Jesus-Christ; comme il m'est raisonnable de penser cela de vous tous, parce que je retiens dans mon cœur que vous avez été tous participans de la grâce avec moi dans mes liens, et dans la défense et la confirmation de l'Evangile. Car Dieu m'est témoin que je vous aime tous d'une cordiale affection en Jésus-Christ. Et je le prie de ceci, que votre charité abonde encore de plus en plus, avec connoissance et toute intelligence; afin que vous discerniez les choses contraires, pour être purs et sans achoppement jusqu'à la journée de Christ; étant remplis de fruits de justice, qui sont par Jésus-Christ, à la gloire et à la louange de Dieu.

L'Evangile, St. Matth. xviii, 21.

PIERRE dit à Jesus: Seigneur, jusques à combien de fois mon frère pechera-t-il contre moi, et je lui pardonnerai? sera-ce jusqu'à sept fois? Jésus lui répondit: je ne te dis pas jusqu'à sept fois, mais jusqu'à sept fois septante fois. C'est pourquoi le

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὁποίου εἶμαι πρέσβυς εἰς ἁλύσεις· ἵνα παῤῥισιασθῶ εἰς αὐτὸ, καὶ λαλήσω καθὼς πρέπει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. δ'. μϛ'.

Καί τις βασιλικὸς, τοῦ ὁποίου ὁ υἱὸς ἠῤῥώστει, εἰς Καπερναοὺμ. Οὗτος ἀκούσας ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὑπῆγε πρὸς αὐτὸν, καὶ τὸν ἠρώτα, ἵνα κατάβῃ, καὶ θεραπεύσῃ τὸν υἱόν του· ἐπειδὴ ἤμελλε ἵνα ἀποθάνῃ. Εἶπε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, ἐὰν δὲν ἴδητε σημεῖα καὶ τέρατα, δὲν πιστεύετε. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβα, πρὶν ἀποθάνει τὸ παιδίον μου. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὁποῖον τὸ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς λόγον, καὶ ἐπορεύετο. Ἤδη δὲ αὐτὸς καταβαίνων, οἱ δοῦλοι του τὸν ἀπήντησαν, καὶ τοῦ ἀπήγγειλαν λέγοντες· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Ἠρώτα λοιπὸν αὐτοὺς περὶ τὴν ὥραν εἰς τὴν ὁποίαν ἐκαλλιτέρευσε. Καὶ τοῦ εἶπον· Ὅτι χθὲς κατὰ τὴν ἑβδόμην ὥραν τὸν ἄφικεν ἡ θέρμη. Ὅθεν ἐγνώρισεν ὁ πατὴρ ὅτι ἦτο ἐκείνην τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία του ὅλη. Τοῦτο πάλιν τὸ δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Κύριε Παρακαλοῦμέν σε διατήρησον τὴν ἐκκλησίαν, τὴν οἰκίαν σου εἰς ἀκατάπαυστον εὐσεβείαν, ὅπως διὰ τῆς βοηθείας σου, μείνει ἐλεύθερη ἀπὸ κάθε συμφορὰν, καὶ εὐλαβῶς ἑτοιμη ἵνα σὲ δουλεύσῃ εἰς καλὰ ἔργα, πρὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιπ. α'. γ'.

Εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν διὰ τὴν πάντοτε πρὸς σᾶς ἐνθύμησίν μου, (εἰς κάθε δέησίν μου, ὑπὲρ σᾶς πάντων, μετὰ χαρᾶς τὴν δέησίν μου ποιούμενος,) διὰ τὴν εἰς τὸ εὐαγγέλιον κοινωνίαν σας ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἕως τῆς σήμερον. Βέβαιος εἰς τοῦτο, ὅτι ὅστις ἤρχισε τὸ ἀγαθὸν ἔργον εἰς ἡμᾶς, θέλει τὸ τελειώσειν ἕως τῆς ἡμέρας τῆ Ἰησῆ Χριστοῦ. Καθὼς εἶναι δίκαιον ἵνα φροντίζω τοῦτο ὑπὲρ σᾶς πάντων, διότι σᾶς ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὑπὲρ σᾶς τοὺς συγκοινωνούς μου ὄντας εἰς τὴν χάριν, καὶ εἰς τοὺς δεσμούς μου, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν καὶ βεβαίωσιν τοῦ εὐαγγελίου. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς μου ὅτι σᾶς ἀγαπῶ πάντας εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη σας περισσεύσῃ πάντα πλέον καὶ πλέον εἰς γνῶσιν καὶ ἔσθησιν, ὅπως δοκιμάσητε τὰ διαφέροντα, ἵνα εἶσθε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ Χριστοῦ, γεμισμένοι ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς δικαιοσύνης εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. κα'.

Τότε ἐλθὼν ἔμπροσθέν του ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε πόσαις φοραῖς ἁμαρτάνων εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, ἔχω νὰ τὸν συγχωρήσω; ἕως ἑπτά; τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Δὲν σοῦ λέγω

LA DOM. XXII. DOPO LA TRIN.

tore in catena: acciochè in quello io mi porti francamente, come mi convien parlare.

L'Evangelo. S. Giov. iv. 46.

GESU adunque venne dinuovo in Cana di Galilea, dove avea fatto dell' acqua vino. Or v' era un certo ufficial reale, il cui figliuolo era infermo in Capernaum. Costui, avendo udito che Gesù era venuto di Giudea in Galilea, andò a lui, e lo pregò che scendesse, e guarisse il suo figliuolo: perciochè egli stava per morire. Laonde Gesù gli disse, Se voi non vedete segni, e miracoli, voi non crederete. L' ufficial reale gli disse, Signore, scendi prima che 'l mio fanciullo muoia. Gesù gli disse, Va, il tuo figliuolo vive. E quell' uomo credette alla parola che Gesù gli avea detta: e se n' andava. Or come egli già scendeva, i suoi servitori gli vennero incontro, e gli rapportarono, e dissero, Il tuo figliuolo vive. Ed egli domandò loro dell' ora ch' egli era stato meglio. Ed essi gli dissero, Ieri a sette ore la febbre lo lasciò. Laonde il padre conobbe ch' era nella stessa ora, che Gesù gli avea detto, Il tuo figliuolo vive: e credette egli, e tutta la sua casa. Questo secondo segno fece di nuovo Gesù, quando fu venuto di Giudea in Galilea.

LA DOMENICA VENTESIMA SECONDA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

SIGNORE, noi ti supplichiamo di mantenere la chiesa, tua famiglia, in continua pietà; che per la tua potezione sia esente d' ogni avversità, e piamente disposta a serviti in buone opere, alla gloria del tuo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Filip. i. 3.

IO rendo grazie all' Iddio mio, di tutta la memoria ch' io ho di voi: (facendo sempre, con allegrezza, preghiera per tutti voi, in ogni mia orazione) per la vostra comunione nell' Evangelo, dal primo dì infino ad ora. Avendo di questo stesso fidanza, che colui c' ha cominciata in voi l' opera buona, la compierà fino al giorno di Cristo Gesù. Siccome è ragionevole ch' io senta questo di tutti voi: perciochè io v' ho nel cuore, voi tutti che siete miei consorti nella grazia, così ne' miei legami, come nella difesa e confermazion dell' Evangelo. Perciochè Iddio m' è testimonio, come io v' amo tutti affettuosamente nelle viscere di Gesù Cristo. E di questo prego, che la vostra carità abbondi sempre di più in più in conoscenza, ed in ogni sentimento. Affinchè discerniate le cose contrarie: acciochè siate sinceri, e senza intoppo, per lo giorno di Cristo. Ripieni di frutti di giustizia, che son per Gesù Cristo; alla gloria, e laude di Dio.

L' Evangelo. S. Matt. xviii. 21.

ALLORA Pietro, accostatoglisi, disse, Signore, quante volte, peccando il mio fratello contr' a me, gli perdonerò io? fino a sette volte? Gesù gli disse, Io non ti dico

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Secunda post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am 22ſten Sonnt. nach Trinitatis.

ich darinnen freudig handeln möge, und reden, wie ſichs gebühret.

Das Evangelium. Joh. 4, 47 bis Ende.

Und es war ein Königiſcher, deß Sohn lag krank zu Capernaum. Dieſer hörete, daß Jeſus kam aus Judäa in Galiläa, und gieng hin zu ihm, und bat ihn, daß er hinab käme, und hülfe ſeinem Sohne, denn er war todtkrank. Und Jeſus ſprach zu ihm: Wenn ihr nicht Zeichen und Wunder ſehet, ſo glaubet ihr nicht. Der Königiſche ſprach zu ihm: Herr, komm hinab, ehe denn mein Kind ſtirbt. Jeſus ſpricht zu ihm: Gehe hin, dein Sohn lebet. Der Menſch glaubte dem Worte, das Jeſus zu ihm ſagte, und gieng hin. Und indem er hinab gieng, begegneten ihm ſeine Knechte, verkündigten ihm, und ſprachen: Dein Kind lebet. Da forſchete er von ihnen die Stunde, in welcher es beſſer mit ihm geworden war. Und ſie ſprachen zu ihm: Geſtern um die ſiebente Stunde verließ ihn das Fieber. Da merkte der Vater, daß es um die Stunde wäre, in welcher Jeſus zu ihm geſagt hatte: Dein Sohn lebet. Und er glaubte mit ſeinem ganzen Hauſe. Das iſt nun das andere Zeichen, das Jeſus that, da er aus Judäa in Galiläam kam.

Am zwey und zwanzigſten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

Herr, wir bitten dich, erhalte deine Hausgenoſſen, deine Kirche, in beſtändiger Gottſeligkeit, daß ſie, unter deinem Schutze, von allen Widerwärtigkeiten befreyt bleiben und ſich, mit frommem Eifer, deinem Dienſte in guten Werken widmen möge, zur Ehre deines heiligen Namens, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Philipp. 1, 3—11.

Ich danke meinem Gott, ſo oft ich euer gedenke, (welches ich allezeit thue in allem meinem Gebete für euch alle, und thue das Gebet mit Freuden) über eurer Gemeinſchaft am Evangelio, vom erſten Tage an bisher. Und bin deſſelbigen in guter Zuverſicht, daß, der in euch angefangen hat das gute Werk, der wird es auch vollführen, bis an den Tag Jeſu Chriſti. Wie es denn mir billig iſt, daß ich dermaßen von euch allen halte; darum, daß ich euch in meinem Herzen habe, in dieſem meinem Gefängniſſe, darinnen ich das Evangelium verantwortete und bekräftige, als die ihr alle mit mir der Gnade theilhaftig ſeyd. Denn Gott iſt mein Zeuge, wie mich nach euch allen verlanget von Herzensgrunde in Jeſu Chriſto. Und darum bete ich, daß eure Liebe je mehr und mehr reich werde in allerley Erkenntniß und Erfahrung, daß ihr prüfen möget, was das Beſte ſey, auf daß ihr ſeyd lauter und unanſtößig bis auf den Tag Chriſti, erfüllet mit Früchten der Gerechtigkeit, die durch Jeſum Chriſtum geſchehen (in euch) zur Ehre und Lobe Gottes.

Das Evangelium. Matth. 18, 21 bis Ende.

Da trat Petrus zu ihm, und ſprach: Herr, wie oft muß ich denn meinem Bruder, der an mir ſündiget, vergeben? Iſts genug ſiebenmal? Jeſus ſprach zu ihm: Ich ſage dir, nicht ſiebenmal, ſondern ſiebenzigmal ſiebenmal. Darum iſt

LA XXII. DOM. DES. DE LA TRIN.

en la cadena hago oficio de Embaxador, de manera que yo hable libremente por él, como debo hablar.

El Evangelio. S. Juan iv. 46.

VINO pues otra vez á Caná de Galiléa, en donde habia hecho el agua vino. Y habia en Capharnaum un Señor de la Corte, cuyo hijo estaba enfermo. Este habiendo oido, que Jesus venia de la Judéa á la Galiléa, fué á él, y le rogaba, que descendiese, y sanase á su hijo: porque se estaba muriendo. Y Jesus le dixo: Si no viereis milagros y prodigios, no creeis. El de la Corte le dixo: Señor, ven ántes, que muera mi hijo. Jesus le dixo: Vé, que tu hijo vive. Creyó el hombre á la palabra, que le dixo Jesus, y se fué. Y quando se volvia, saliéron á él sus criados, y le diéron nuevas, diciendo, que su hijo vivia. Y les preguntó la hora, en que habia comenzado á mejorar. Y le dixéron: Ayer á las siete le dexó la fiebre. Y entendió entónces el padre, que era la misma hora, en que Jesus le dixo: Tu hijo vive: y creyó él, y toda su casa. Este segundo milagro hizo Jesus otra vez, quando vino de la Judéa á la Galilea.

LA VIGESIMASEGUNDA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

SEÑOR, te suplicamos, guardes la Iglesia que es tu familia, en continua piedad; para que por tu proteccion se vea libre de adversidades, y se entregue devotamente á tu servicio empleandose en buenas obras á gloria de tu nombre; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Philip. i. 3.

GRACIAS doy á mi Señor cada vez que me acuerdo de vosotros, rogando siempre con gozo por todos vosotros en todas mis oraciones, sobre vuestra comunicacion en el Evangelio de Christo desde el primer dia hasta ahora. Teniendo por cierto esto mismo, que el que comenzó en vosotros la buena obra, la perfeccionará hasta el dia de Jesu-Christo. Como es justo que yo sienta esto de todos vosotros: porque os tengo en el corazon, y en mis prisiones, y en la defensa, y confirmacion del Evangelio, que sois vosotros todos compañeros de mi gozo. Porque Dios me es testigo, de qué modo os amo á todos vosotros en las entrañas de Jesu-Christo. Y esto ruego, que vuestra caridad abunde mas y mas en ciencia, y en todo conocimiento: para que aprobeis lo mejor, y seais sincéros, y sin tropiezo para el dia de Cristo, llenos de fruto de justicia por Jesu-Christo, para gloria y loor de Dios.

El Evangelio. S. Math. xviii. 21.

ENTONCES Pedro llegándose á él, dixo: ¿Señor, quántas veces pecará mi hermano contra mí, y le perdonaré? ¿hasta siete veces? Jesus le dice: No te digo hasta siete, sino hasta setenta veces siete veces. Por

DOM. VIGESIMA SEC. POST TRIN.

tena, ita ut in ipso audeam, prout oportet me, loqui.

Evangelium. S. Joan. iv. 46.

ERAT quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset quia Jesus adveniret a Judæa in Galilæam, abiit ad eum: et rogabat eum, ut descenderet, et sanaret filium ejus: incipiebat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum: Nisi signa et prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum regulus: Domine, descende, priusquam moriatur filius meus. Dicit ei Jesus: Vade: filius tuus vivit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Jesus, et ibat. Jam autem eo descendente, servi occurrerunt ei, et nuntiaverunt, dicentes quia filius ejus viveret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit: et dixerunt ei, quia Heri hora septima reliquit eum febris. Cognovit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus, Filius tuus vivit. Et credidit ipse, et domus ejus tota. Hoc iterum secundum signum fecit Jesus, cum venisset a Judæa in Galilæam.

DOMINICA VIGESIMA SECUNDA POST TRINITATEM.

Collecta.

ECCLESIAM, familiam tuam, quæsumus, Domine, in continua pietate custodi: ut ab omnibus adversis, te protegente, immunis sit, et ad tibi serviendum in bonis operibus devoto affectu applicata, ad tui nominis gloriam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Philip. i. 3.

GRATIAS ago Deo meo in omni memoria vestri, (semper in cunctis orationibus meis, pro omnibus vobis, cum gaudio deprecationem faciens) super communicatione vestra in Evangelio Christi a prima die usque nunc: confidens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu: sicut est mihi justum hoc sentire pro omnibus vobis; eo quod habeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione, et confirmatione Evangelii, socios gaudii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Jesu Christi: et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia, et in omni sensu; ut probetis potiora, ut sitis sinceri et sine offensa in diem Christi, repleti fructu justitiæ, per Jesum Christum, in gloriam et laudem Dei.

Evangelium. S. Matt. xviii. 21.

PETRUS dixit [*Jesu*]: Domine, quoties peccabit in me frater meus, et dimittam ei? Usque septies? Dixit illi Jesus: Non dico tibi usque septies, sed usque septuagies sep-

LATINA ET GRÆCA.

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

εὐαγγελίου· ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει· ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. δ'. μς'.

ΚΑΙ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ. Οὗτος, ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου· Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο. Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πύρετός. Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπον αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ τὴν οἰκίαν σου οὖσαν ἐν συνεχεῖ τῇ εὐσεβείᾳ διατήρησον, ἀντιβολῶμεν σε, Κύριε, ἐφ' ἁπασῶν συμφορῶν διὰ τῆς ἀντιλήψεώς σου ἐλευθερωθεῖσαν εἰς τό σοι ὑπηρετεῖν παντοίαις πράξεσιν ἀγαθαῖς εὐλαβῶς ἑαυτὴν ἐπιδιδοναι, πρὸς τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει. Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ· Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. κα'.

ΤΟΤΕ προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἑπτάκις; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Tertia post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

TWENTY-THIRD SUN. AFTER TRIN.

fore is the Kingdom of heaven likened unto a certain king, which would take account of his servants. And when he had begun to reckon, one was brought unto him, which owed him ten thousand talents. But forasmuch as he had not to pay, his lord commanded him to be sold, and his wife and children, and all that he had, and payment to be made. The servant therefore fell down and worshipped him, saying, Lord, have patience with me, and I will pay thee all. Then the Lord of that servant was moved with compassion, and loosed him, and forgave him the debt. But the same servant went out, and found one of his fellow-servants, which owed him an hundred pence; and he laid hands on him, and took him by the throat, saying, Pay me that thou owest. And his fellow-servant fell down at his feet, and besought him, saying, Have patience with me, and I will pay thee all. And he would not; but went and cast him into prison, till he should pay the debt. So when his fellow-servants saw what was done, they were very sorry, and came and told unto their lord all that was done. Then his lord, after that he had called him, said unto him, O thou wicked servant, I forgave thee all that debt, because thou desiredst me: shouldest not thou also have had compassion on thy fellow-servant, even as I had pity on thee? And his lord was wroth, and delivered him to the tormentors, till he should pay all that was due unto him. So likewise shall my heavenly Father do also unto you, if ye from your hearts forgive not every one his brother their trespasses.

LE XXIII. DIM. APRES LA TRIN.

royaume des cieux est semblable à un roi, qui voulut compter avec ses serviteurs. Et quand il eut commencé à compter, on lui en présenta un qui lui devoit dix mille talens; et parce qu'il n'avoit pas dequoi payer, son Seigneur commanda qu'il fût vendu, lui, et sa femme, et ses enfans, et tout ce qu'il avoit, et que la dette fût payée. Mais ce serviteur, se jetant à ses pieds, le supplioit, en disant: Seigneur, aie patience, et je te rendrai tout. Alors le Seigneur de ce serviteur, touché de compassion, le relâcha, et lui quitta la dette. Mais ce serviteur, étant sorti, rencontra un de ses compagnons de service qui lui devoit cent deniers: et l'ayant pris, il l'étrangloit, en lui disant: paie-moi ce que tu me dois. Mais son compagnon de service, se jetant à ses pieds, le prioit en disant: aie patience, et je te rendrai tout. Mais il n'en voulut rien faire; et il s'en alla, et le mit en prison, jusqu'à ce qu'il eût payé la dette. Or ses autres compagnons de service, voyant ce qui étoit arrivé, en furent extrêmement touchés; et ils s'en vinrent, et déclarèrent à leur Seigneur tout ce qui s'étoit passé. Alors son Seigneur le fit venir, et lui dit: méchant serviteur, je t'ai quitté toute cette dette, parce que tu m'en as prié: ne te falloit-il pas aussi avoir pitié de ton compagnon de service, comme j'avois eu pitié de toi? Et son Seigneur, étant en colère, le livra aux sergens, jusqu'à ce qu'il lui eût payé tout ce qui lui étoit dû. C'est ainsi que vous fera mon Père céleste, si vous ne pardonnez de tout votre cœur chacun à son frère ses fautes.

THE THREE AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O GOD, our refuge and strength, who art the author of all godliness; Be ready, we beseech thee, to hear the devout prayers of thy Church; and grant that those things which we ask faithfully we may obtain effectually; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Phil. iii. 17.

BRETHREN, be followers together of me, and mark them which walk so as ye have us for an ensample. (For many walk, of whom I have told you often, and now tell you even weeping, that they are the enemies of the cross of Christ; whose end is destruction, whose god is their belly, and whose glory is in their shame, who mind earthly things.) For our conversation is in heaven; from whence also we look for the Saviour, the Lord Jesus Christ; who shall change our vile body, that it may be fashioned like unto his glorious body, according to the working whereby he is able even to subdue all things unto himself.

The Gospel. St. Matth. xxii. 15.

THEN went the Pharisees and took counsel how they might entangle him in his talk. And they sent out unto him their disciples, with the Herodians, saying, Master, we know that thou art true, and teachest the way of

LE VINGT-TROISIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

O DIEU, notre retraite et notre force, qui es l'auteur de toute piété, prête l'oreille aux prières ardentes de ton église; et fais que les choses que nous demandons avec foi, nous les obtenions en effet, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Phil. iii. 17.

SOYEZ tous ensemble mes imitateurs, mes frères, et considérez ceux qui marchent comme vous nous avez pour modèle. Car il y en a plusieurs qui marchent de telle manière, que je vous ai souvent dit, et maintenant je vous le dis encore en pleurant, qu'ils sont ennemis de la croix de Christ; desquels la fin est la perdition, desquels le Dieu est le ventre, et desquels la gloire est dans leur confusion, n'ayant d'affection que pour les choses de la terre. Mais notre conversation est celle des bourgeois des cieux, d'où aussi nous attendons le Sauveur, qui est notre Seigneur Jésus-Christ, qui transformera notre corps vil, afin qu'il soit rendu conforme à son corps glorieux, selon cette efficace par laquelle il peut même s'assujettir toutes choses.

L'Evangile, St. Matth. xxi. 15.

ALORS les pharisiens s'étant retirés, consultèrent ensemble comment ils le surprendroient en paroles: et lui envoyèrent leurs disciples, avec des Hérodiens, en disant: Maître, nous savons que tu es véritable, et

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ κγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἕως ἑπτὰ ἀλλ' ἕως ἑβδομήντα ἑπτά. Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε 'να φέρῃ εἰς λογαριασμὸν τοὺς δούλους του. Ἀρχίσας λοιπὸν 'να λογαριάσῃ τοῦ ἐφέρθη ἐμπρὸς ἕνας χρεώστης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτῦ 'να ἀποδόσῃ ἐπρόσταξεν ὁ Κύριός του 'να πωληθῇ αὐτὸς καὶ ἡ γυναῖκά του, κ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε καὶ 'να πληρώσῃ. Πεσὼν λοιπὸν ὁ δοῦλος τὸν ἐπροσκύνα λέγων· Κύριε μακροθύμησον ἐπὶ μὲ, καὶ θέλω σοῦ ἀποδώσειν πάντα. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Κύριος, ἐκείνου τοῦ δούλου, τὸν ἀπέλυσε καὶ τοῦ ἄφισε τὸ χρέος του. Ἐκβὰς δὲ ἐκεῖνος ὁ δοῦλος ηὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων του ὁ ὁποῖος τοῦ ἐχρεώστα ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας τον τὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι τὸ ὅ,τι μοὶ χρεωστᾶς. Πεσὼν λοιπὸν ὁ σύνδουλός του, τὸν παρεκάλει λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμὲ, καὶ πάντα θέλω σοὶ ἀποδώσειν. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν ἀλλ' ἀναχωρήσας τὸν ἔβαλε εἰς τὴν φυλακὴν, ἕως τοῦ ἀποδώσῃ τὸ χρεοστούμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ συνδοῦλοι του τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν μεγάλως· καὶ ἐλθόντες ἐφανέρωσαν τοῦ κυρίου των πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλέσας τον ὁ κύριός του, τοῦ λέγει· Δοῦλε πονηρὲ, ὅλον τὸ χρέος σου ἐκεῖνο σοῦ ἄφισα, ἐπειδὴ μὲ παρεκάλεσας· κ δὲν ἔπρεπε καὶ σὺ 'να ἐλεήσῃς τὸν σύνδουλόν σου, καθὼς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κύριός του τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς βασανιστὰς, ἕως ἀποδώσῃ ὅλον τὸ χρεοστούμενόν του. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος θέλει σᾶς κάμειν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ του, ἀπὸ τῆς καρδίας σας τὰ σφάλματά των.

ΚΥΡΙΑΚΗ κγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Θεε καταφυγὴ καὶ δύναμίς μας αὐτουργὲ πάσης εὐσεβείας δεόμεθά σου ἑτοιμάσου 'να εἰσακούσῃς τὰς τῆς ἐκκλησίας σου προσευχὰς, καὶ δός μας τὴν χάριν 'να ἀποκτήσωμεν ἐναργῶς, τὰ πιστῶς ὑφ' ἡμῶν ζητούμενά σοι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιπ. γ'. ιζ'.

Γενηθητε μιμηταί μου, ἀδελφοὶ, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τὸ παράδειγμα εἰς ἡμᾶς. Ἐπειδὴ πολλοὶ περιπατῦσιν, ἐκείνοι ὀηλαδὴ περὶ τοὺς ὁποίους σᾶς ἔλεγον συχνάκις, καὶ περὶ τοὺς ὁποίους τῶρα λέγω, κλαίων, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σαυροῦ τοῦ Χριστοῦ· καὶ τῶν ὁποίων τὸ τέλος εἶναι ἀπώλεια, καὶ ἡ κοιλία Θεὸς, καὶ ἡ δόξα ἡ ἐντροπὴ των, φρονοῦντες τὰ ἐπίγεια. Ἐπειδὴ ἡμεῖς πολιτευόμεθα ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἐξ οὗ προσμένομεν τὸν σωτῆρα κύριον Ἰησῦν Χριστὸν, ὁ μεταμορφώνων τὸ σῶμά μας τὸ ταπεινὸν, καθ' ὁμοίωσιν τῦ σώματος τῆς δόξης τυ κατὰ τὴν ἐνέργειαν μὲ τὴν ὁποίαν δύναται αὐτὸς 'να ὑποτάξῃ τὰ πάντα εἰς τὸν ἑαυτόν του.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. ιε'.

Τοτε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι ἔλαβον συμβούλιον ὅπως τὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ τοῦ ἀποστέλλουσι τοὺς μαθητάς των μὲ τοὺς Ἡρωδιανοὺς, λέγοντες· Διδάσκαλε γνωρίζομεν ὅτι εἶσαι ἀληθὴς, καὶ τὸν δρόμον τοῦ Θεοῦ διδάσκεις ἐν ἀληθείᾳ, καὶ δὲν σοὶ μέλει

LA DOM. XXIII. DOPO LA TR.

fino a sette volte, ma fino a settanta volte sette. Perciò, il Regno de' cieli è assomigliato ad un re, il qual volle far ragione co' suoi servitori. Ed, avendo cominciato a far ragione, gli fu presentato uno, ch' era debitore di diecimila talenti. E, non avendo egli da pagare, il suo signore comandò ch' egli, e la sua moglie, ed i suoi figliuoli, e tutto quanto avea, fosse venduto, e che 'l debito fosse pagato. Laonde il servitore, gittatosi in terra, si prostese davanti a lui: dicendo, Signore, abbi pazienza inverso me, ed io ti pagherò tutto. E 'l signor di quel servitore, mosso da compassione, lo lasciò andare. e gli rimise il debito. Ma quel servitore, uscito fuori, trovò uno de' suoi conservi, il qual gli dovea cento denari: ed egli lo prese, e lo strangolava; dicendo, Pagami ciò che tu mi dei. Laonde il suo conservo, gittatoglisi a' piedi, lo pregava: dicendo, abbi pazienza inverso me, ed io ti pagherò tutto. Ma egli non volle: anzi andò, e lo cacciò in prigione, fin ch' avesse pagato il debito. Or i suoi conservi, veduto 'l fatto, ne furono grandemente contristati, e vennero al lor signore, e gli dichiararono tutto 'l fatto. Allora il suo signore lo chiamò a sè, e gli disse, Malvagio servitore, io ti rimisi tutto quel debito, perciochè tu me ne pregasti. Non ti si conveniva egli altresì aver pietà del tuo conservo, siccome io ancora avea avuto pietà di te? E 'l suo signore, adiratosi, lo diede in man de' sergenti, da martoriarlo, infino a tanto ch' egli avesse pagato tutto ciò che gli era dovuto. Così ancora vi farà il vostro Padre celeste, se voi non rimettete di cuore ognuno al suo fratello i suoi falli.

LA DOMENICA VENTESIMA TERZA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

O DIO, nostro ricorso e fortezza, che sei l' autore d' ogni pietà, noi ti supplichiamo d' esser pronto ad esaudire le divote preghiere della tua chiesa, e concedi che ottegniamo effettivamente quelle cose che domandiamo fedelmente, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Filip. iii. 17.

SIATE miei imitatori, fratelli: e considerate coloro che caminano così, come avete noi per esemplo. Perciochè molti caminano, de' quali molte volte v' ho detto, ed ancora al presente lo dico piagnendo, che sono i nimici della croce di Cristo. Il cui fine è perdizione, il cui Dio è il ventre, e la cui gloria è alla confusione loro: i quali hanno il pensiero e l' affetto alle cose terrestri. Conciosiacosachè noi viviamo ne' cieli, come nella nostra città: onde ancora aspettiamo il Salvatore, il Signore Gesù Cristo. Il qual transformerà il nostro corpo vile, acciochè sia renduto conforme al suo corpo glorioso, secondo la virtù per la quale può eziandio sottoporsi ogni cosa.

L' Evangelo. S. Matt. xxii. 15.

ALLORA i Farisei andarono, e tenner consiglio come l' irriterebbero in parole. E gli mandarono i lor discepoli, con gli Erodiani a dirgli, Maestro, noi sappiamo

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Tertia post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am 23ſten Sonnt. nach Trinitatis.

das Himmelreich gleich einem Könige, der mit ſeinen Knechten rechnen wollte. Und als er anfieng zu rechnen, kam ihm einer vor, der war ihm zehn tauſend Pfund ſchuldig. Da er es nun nicht hatte zu bezahlen, hieß der Herr verkäufen ihn, und ſein Weib, und ſeine Kinder, und alles, was er hatte, und bezahlen. Da fiel der Knecht nieder, und betete ihn an, und ſprach: Herr, habe Geduld mit mir, ich will dir alles bezahlen. Da jammerte den Herrn deſſelbigen Knechts, und ließ ihn los, und die Schuld erließ er ihm auch. Da gieng derſelbige Knecht hinaus, und fand einen ſeiner Mitknechte, der war ihm hundert Groſchen ſchuldig, und er griff ihn an, und würgete ihn, und ſprach: Bezahle mir, was du mir ſchuldig biſt. Da fiel ſein Mitknecht nieder, und bat ihn, und ſprach: Habe Geduld mit mir, ich will dir alles bezahlen. Er wollte aber nicht, ſondern gieng hin, und warf ihn ins Gefängniß, bis daß er bezahlete, was er ſchuldig war. Da aber ſeine Mitknechte ſolches ſahen, wurden ſie ſehr betrübt, und kamen, und brachten vor ihren Herrn alles, was ſich begeben hatte. Da forderte ihn ſein Herr vor ſich, und ſprach zu ihm: Du Schalksknecht, alle dieſe Schuld habe ich dir erlaſſen, dieweil du mich bateſt. Sollteſt du denn dich nicht auch erbarmen über deinen Mitknecht, wie ich mich über dich erbarmet habe? Und ſein Herr ward zornig, und überantwortete ihn den Peinigern, biß daß er bezahlete alles, was er ihm ſchuldig war. Alſo wird euch mein himmliſcher Vater auch thun, ſo ihr nicht vergebet von euren Herzen ein jeglicher ſeinem Bruder ſeine Fehler.

Am drey und zwanzigſten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Herr, der du unſere Zuflucht und unſere Stärke, und der Urheber aller Frömmigkeit biſt! Wir flehen zu dir, du wolleſt bereit ſeyn, die andächtigen Gebete deiner Kirche zu hören, und verleihen, daß wir Alles, was wir gläubig bitten, wirklich erlangen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Philipp. 3, 17 bis Ende.

Folget mir, lieben Brüder, und ſehet auf die, die alſo wandeln, wie ihr uns habt zum Vorbilde. Denn viele wandeln, von welchen ich euch oft geſagt habe, nun aber ſage ich auch mit Weinen, die Feinde des Kreutzes Chriſti, welcher Ende iſt die Verdammniß, welchen der Bauch ihr Gott iſt, und ihre Ehre zu Schanden wird, derer, die irdiſch geſinnet ſind. Unſer Wandel aber iſt im Himmel, von dannen wir auch warten des Heilandes Jeſu Chriſti, des Herrn. Welcher unſern nichtigen Leib verklären wird, daß er ähnlich werde ſeinem verklärten Leibe, nach der Wirkung, damit er kann auch alle Dinge ihm unterthänig machen.

Das Evangelium. Matth. 22, 15—21.

Da giengen die Phariſäer hin, und hieleten einen Rath, wie ſie ihn fingen in ſeiner Rede. Und ſandten zu ihm ihre Jünger, ſammt Herodis Dienern, und ſprachen: Meiſter, wir wiſſen, daß du wahrhaftig biſt, und lehreſt den Weg Gottes recht, und du frageſt nach niemand; denn du

LA XXIII. DOM. DES. DE LA TRIN.

esto el reyno de los cielos es comparado á un hombre Rey, que quiso entrar en cuentas con sus siervos. Y habiendo comenzado á tomar las cuentas, le fué presentado uno, que le debia diez mil talentos. Y como no tuviese con que pagarlos, mandó su señor que fuese vendido él, y su muger, y sus hijos, y quanto tenia, y que se le pagase. Entónces el siervo, arrojándose á sus pies, le rogaba, diciendo: Señor, espérame, que todo te lo pagaré. Y compadecido el señor de aquel siervo, le dexó libre, y le perdonó la deuda. Mas luego que salió aquel siervo, halló á uno de sus consiervos, que le debia cien denarios: y travando de él, le queria ahogar, diciendo: Paga lo que me debes. Y arrojándose á sus pies su compañero, le rogaba, diciendo: Ten un poco de paciencia, y todo te lo pagaré. Mas él no quiso: sino que fué, y le hizo poner en la cárcel, hasta que pagase lo que le debia. Y viendo los otros siervos sus compañeros lo que pasaba, se entristeciéron mucho: y fuéron á contar á su señor todo lo que habia pasado. Entónces le llamó su señor, y le dixo: Siervo malo, toda la deuda te perdoné, porque me lo rogaste: ¿Pues no debias tú tambien tener compasion de tu compañero, así como yo la tuve de tí? Y enojado su señor le hizo entregar á los atormentadores, hasta que pagase todo lo que debia. Del mismo modo hará tambien con vosotros mi Padre celestial, si no perdonareis de vuestros corazones cada uno á su hermano.

LA VIGESIMATERCIA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O DIOS, nuestro Refugio y Fortaleza, que eres Autor de toda piedad; nosotros te suplicamos, que escuches los humildes ruegos de tu Iglesia; y haz que lo que te pedimos en fé, lo consigamos en efecto, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Philip. iii. 17.

SED imitadores mios, hermanos, y no perdais de vista á los que así andan, segun que teneis nuestro exemplo. Porque muchos andan, de quienes otras veces os decia, (y ahora tambien lo digo llorando) que son enemigos de la Cruz de Christo. Cuyo fin es la perdicion: cuyo Dios es el vientre: y su gloria es para confusion de ellos, que gustan solo de lo terreno. Mas nuestra morada está en los cielos: de donde tambien esperamos al Salvador nuestro Señor Jesu-Christo, el qual reformará nuestro cuerpo abatido, para hacerlo conforme á su cuerpo glorioso, segun la operacion con que tambien puede sujetar á sí todas las cosas.

El Evangelio. S. Math. xxii. 15

ENTONCES los Phariséos se fuéron, y consultáron entre sí, como le sorprehenderian en lo que hablase. Y le envian sus discípulos juntamente con los Herodianos, diciendo: Maestro, sabemos que eres veraz,

LATINA ET GRÆCA.

DOM. VIGES. TERT. POST TRIN.

ties. Ideo assimilatum est regnum cœlorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum servis suis. Et, cum cœpisset rationem ponere, oblatus est ei unus, qui debebat ei decem millia talenta. Cum autem non haberet unde redderet, jussit eum dominus ejus venumdari, et uxorem ejus, et filios, et omnia quæ habebat, et reddi. Procidens autem servus ille, orabat eum, dicens: Patientiam habe in me; et omnia reddam tibi. Misertus autem dominus servi illius, dimisit eum, et debitum dimisit ei. Egressus autem servus ille, invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios: et tenens suffocabat eum, dicens: Redde, quod debes. Et procidens conservus ejus, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me; et omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abiit, et misit eum in carcerem, donec redderet debitum. Videntes autem conservi ejus quæ fiebant, contristati sunt valde: et venerunt, et narraverunt domino suo omnia, quæ facta fuerant. Tunc vocavit illum dominus suus, et ait illi: Serve nequam! omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me. Nonne ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui misertus sum? Et iratus dominus ejus, tradidit eum tortoribus, quoad usque redderet ei universum debitum. Sic et Pater meus cœlestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

'DOMINICA VIGESIMA TERTIA POST TRINITATEM.

Collecta.

DOMINE Deus! perfugium nostrum et robur, idemque omnis sanctimoniæ auctor! pias, quæsumus, Ecclesiæ tuæ preces facilis et propitius exaudi: et annue, ut, quæ fideliter petimus, ea efficaciter consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Philip. iii. 17.

IMITATORES mei estote, fratres: et observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam vobis (nunc autem et flens dico) inimicos crucis Christi; quorum finis interitus; quorum Deus venter est; et gloria in confusione ipsorum; qui terrena sapiunt. Nostra autem conversatio in cœlis est; unde etiam salvatorem expectamus, Dominum nostrum, Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem virtutis suæ, qua etiam possit subjicere sibi omnia.

Evangelium. S. Matt. xxii. 15.

TUNC abeuntes Pharisæi consilium inierunt, ut caperent eum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos, cum Herodianis, dicentes; Magister, scimus quia verax es,

ΚΥΡΙΑΚΗ κγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ· Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντ· Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνει αὐτῷ λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες, διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα· Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· Οὐκ ἔδει καί σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγώ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις ὢν, ὁ μόνος πάσης τῆς εὐσεβείας αἴτιος, εὐεπίφορος γίνου πρὸς τὸ ἐνωτίσασθαι τὰς τῆς Ἐκκλησίας σου δεήσεις, κ χάρισαι ἵνα ἃ πιστῶς αἰτούμεθα, ἐνεργῶς ἐπιτύχωμεν αὐτῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. γ'. ιζ'

ΣΥΜΜΙΜΗΤΑΙ μου γίνεσθε, ἀδελφοὶ, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. ιε'.

ΤΟΤΕ πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Quarta post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

TWENTY-FOUR. SUN. AFTER TRIN.

God in truth, neither carest thou for any man: for thou regardest not the person of men. Tell us therefore, what thinkest thou? Is it lawful to give tribute unto Cæsar, or not? But Jesus perceived their wickedness, and said, Why tempt ye me, ye hypocrites? shew me the tribute-money. And they brought unto him a penny. And he saith unto them, Whose is this image and superscription? They say unto him, Cæsar's. Then saith he unto them, Render therefore unto Cæsar the things which are Cæsar's; and unto God the things that are God's. When they had heard these words, they marvelled, and left him, and went their way.

THE FOUR AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

O LORD, we beseech thee, absolve thy people from their offences; that through thy bountiful goodness we may all be delivered from the bands of those sins, which by our frailty we have committed: Grant this, O heavenly Father, for Jesus Christ's sake, our blessed Lord and Saviour. *Amen.*

The Epistle. Col. i. 3.

WE give thanks to God and the Father of our Lord Jesus Christ, praying always for you, since we heard of your faith in Christ Jesus, and of the love which ye have to all the saints; for the hope which is laid up for you in heaven, whereof ye heard before in the word of the truth of the Gospel: which is come unto you, as it is in all the world, and bringeth forth fruit, as it doth also in you, since the day ye heard of it, and knew the grace of God in truth. As ye also learned of Epaphras, our dear fellow-servant, who is for you a faithful minister of Christ; who also declared unto us your love in the Spirit. For this cause we also, since the day we heard it, do not cease to pray for you, and to desire that ye might be filled with the knowledge of his will in all wisdom and spiritual understanding: that ye might walk worthy of the Lord unto all pleasing, being fruitful in every good work, and increasing in the knowledge of God; strengthened with all might, according to his glorious power, unto all patience and long-suffering with joyfulness; giving thanks unto the Father, which hath made us meet to be partakers of the inheritance of the saints in light.

The Gospel. St. Matth. ix. 18.

WHILE Jesus spake these things unto John's disciples, behold, there came a certain ruler, and worshipped him, saying, My daughter is even now dead; but come and lay thine hand upon her, and she shall live. And Jesus arose, and followed him, and so did his disciples. (And behold, a woman, which was diseased with an issue of blood twelve years, came behind him, and touched the hem of his garment; for she said within herself, If I may but touch his garment, I shall be whole. But Jesus turned him about, and, when he saw her, he said, Daughter, be of good comfort, thy faith hath made thee whole. And the woman was made whole from that hour.) And when Jesus came into the ruler's house, and

LE XXIV. DIM. APRES LA TRIN.

que tu enseignes la voie en vérité, et ne te soucies de personne; car tu ne regardes point à l'apparence des hommes. Dis-nous donc ce qu'il te semble de ceci: est-il permis de payer le tribut à César, ou non? Et Jésus connoissant leur malice, dit: hypocrites, pourquoi me tentez-vous? Montrez-moi la monnoie du tribut. Et ils lui présentèrent un denier. Et il leur dit: de qui est cette image et cette inscription? Ils lui répondirent: de César. Alors il leur dit: rendez donc à César les choses qui sont à César; et à Dieu celles qui sont à Dieu. Et ayant entendu cela, ils en furent étonnés, et le laissant, ils s'en allèrent.

LE VINGT-QUATRIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

NOUS te supplions, ô Seigneur, d'absoudre ton peuple de ses offenses; afin que par ta grande bonté nous soyons affranchis des liens de tous les péchés, que notre infirmité nous a fait commettre. Fais-nous cette grâce, ô Père céleste, pour l'amour de Jésus-Christ ton Fils, notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

L'Epître, Col. i. 3.

NOUS rendons grâces à Dieu, qui est le Père de notre Seigneur Jésus-Christ, et nous prions toujours pour vous, ayant ouï parler de votre foi en Jésus-Christ, et de votre charité envers tous les saints; à cause de l'espérance des biens qui vous sont réservés dans les cieux, et dont vous avez eu ci-devant connoissance par la parole de la vérité, c'est-à-dire, l'Evangile; qui est parvenu jusqu'à vous, comme il l'est aussi dans tout le monde, et il y fructifie, de même que parmi vous, depuis le jour que vous avez entendu et connu la grâce de Dieu dans la vérité: comme vous avez été instruits aussi par Epaphras, notre cher compagnon de service, qui est fidèle ministre de Christ pour vous, et qui nous a appris quelle est la charité que vous avez en l'Esprit. C'est pourquoi, depuis le jour que nous avons appris ces choses, nous ne cessons point de prier pour vous, et de demander à Dieu que vous soyez remplis de la connoissance de sa volonté, en toute sagesse et intelligence spirituelle; afin que vous vous conduisiez dignement comme il est séant selon le Seigneur, en lui plaisant entièrement, fructifiant en toute bonne œuvre, et croissant en la connoissance de Dieu; étant fortifiés en toute force, selon la puissance de sa gloire, en toute patience et tranquillité d'esprit, avec joie; rendant grâces au Père, qui nous a rendus capables de participer à l'héritage des saints dans la lumière.

L'Evangile, St. Matth. ix. 18.

COMME Jésus disoit ces choses aux disciples de Jean, voici venir un seigneur, qui se prosterna devant lui, en lui disant: ma fille est déjà morte; mais viens et pose ta main sur elle, et elle vivra. Et Jésus s'étant levé, le suivit avec ses disciples. (Et voici, une femme travaillée d'une perte de sang depuis douze ans, vint par derrière, et toucha le bord de son vêtement; car elle disoit en elle-même: si seulement je touche son vêtement, je serai guérie. Et Jésus s'étant retourné et la regardant, lui dit: aie bon courage, ma fille, ta foi t'a sauvée. Et dans ce moment la femme fut guérie.) Or quand Jésus fut arrivé à la maison de ce

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ κδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

περὶ οὐδενός ἐπειδὴ δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπέ μας λοιπὸν, τί σοὶ φαίνεται; συγχωρεῖται 'να δόσωμεν κῆνσον τοῦ Καίσαρος, ἢ ὄχι; Γνωρίσας δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν των, εἶπε· Τί μὲ πειράζετε ὑποκριταί; Δείξατέ μου τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ τοῦ ἔφεραν δηνάριον. Καὶ τοὺς λέγει· Τίνος εἶναι αὕτη ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπιγραφή; Τῶ λέγουσι· τοῦ Καίσαρος. Τότε τοὺς λέγει· Δότε λοιπὸν τὰ Καίσαρος τοῦ Καίσαρος· καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἀκήσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες τον ἀνεχώρησαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, *παρακαλοῦμέν σε, συγχώρησον τῷ λαῷ σου πάντα τὰ ἐλαττώματα αὐτοῦ, ὅπως διὰ τὴν παμπληθῆ εὐσπλαγχνίαν σου λυθῶμεν πάντες ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς δι' ἀσθένειάς μας ἁμαρτίας· χίρισόν μας τοῦτο, οὐράνιε Πατέρα διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ εὐλογητοῦ Σωτῆρος καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Κολ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ *τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε ὑπὲρ ἐσᾶς προσευχόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν σας εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησᾶν, καὶ τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἀγάπην, διὰ τὴν ἐλπίδα σας τὴν οὖσαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, τὴν ὁποίαν ἀκούσατε πρότερον εἰς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ εἰς ἐσᾶς ἐλθόντος, καθὼς κ᾽ εἰς πάντα τὸν κόσμον, καὶ καρποφορεῖ καὶ αὐξάνει, καθὼς καὶ εἰς ἐσᾶς, ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἠκούσιτε καὶ ἐγνωρίσατε τὴν ἐν ἀληθείᾳ χάριν τοῦ Θεοῦ. Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδόλμας, ὁ ὁποῖος εἶναι πιστὸς διὰ σᾶς διάκονος τοῦ Χριστοῦ· ὁ ὁποῖος μᾶς ἐδήλωσε τὴν ἐν πνεύματι ἀγάπην σας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῆς ὁποίας ἡμέρας ἠκούσαμεν, δὲν παύομεν 'να προσεύχωμεθα διὰ 'σᾶς, ζητοῦντες, 'να πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματός τε εἰς πᾶσαν σοφίαν καὶ σύνεσιν πνευματικήν· 'να περιπατήσετε καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον εἰς κάθε ἀρέσκειαν, εἰς κάθε ἔργον ἀγαθὸν καρποφοροῦντες κ᾽ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ· εἰς πᾶσαν δύναμιν δυναμούμενοι, κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης του, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· εὐχαριστοῦντες τὸν πατέρα, κ᾽ Θεὸν, τὸν ποιήσαντα ἡμᾶς ἀξίους διὰ τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν εἰς τὸ φῶς ἁγίων.*

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. ιη'.

ΤΑΥΤΑ *πρὸς αὐτοῦς, αὐτὸς λέγων, ἰδὲ, ἄρχων ἕνας ἐλθὼν τὸν προσεκύνα, λέγων· Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου τῶρα ἀπέθανεν· ἀλλὰ ἐλθὼν βάλε τὴν χειρά σου ἐπ' αὐτὴν καὶ θέλει ἀναζήσειν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς σηκωθεὶς τὸν ἠκολούθησε καὶ οἱ μαθηταί του ὁμοῦ. Καὶ ἰδοὺ γυναῖκα αἱμορροοῦσα ἀπὸ ὀώδεκα χρόνους, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἔγγιξε τὸ κράσπεδον τοῦ φορέματός του. Ἐπειδὴ ἔλεγεν εἰς τὸν ἑαυτόν της. Ἐὰν μόνον ἐγγίξω τὸ φόρεμά του θεραπεύομαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπεν· Ἔχε θάῤῥος, θυγατέρα, ἡ πίσις σου σε ἔσωσε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυναῖκα ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὥρας. Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ*

LA DOM. XXIV. DOPO LA TR.

che tu sei verace, e che insegni la via di Dio in verità, e che non ti curi d' alcuno perciochè tu non riguardi alla qualità del le persone degli uomini. Dicci adunque: Che ti pare egli? È egli lecito di dare il censo a Cesare, o no? E Gesù, riconosciuta la lor malizia, disse, Perchè mi tentate, o ipocriti? Mostratemi la moneta del censo. Ed essi gli porsero un denaro. Ed egli disse loro, Di cui è questa figura, e questa soprascritta? Essi gli dissero, Di Cesare. Allora egli disse loro, Rendete dunque a Cesare le cose ch' appartengono a Cesare, ed a Dio le cose ch' appartengono a Dio. Ed essi, udito ciò, si maravigliarono, e lasciatolo, se n' andarono.

LA DOMENICA VENTESIMA DOPO LA TRINITA.

Colletta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo di perdonar al tuo popolo tutte le lor offese, acciochè per la tua abbondante misericordia, siamo tutti liberati dai legami di quei peccati che abbiam commessi per fragilità: concedici questo, o Padre celeste, per l' amore di Gesù Cristo, nostro Signore e Salvatore benedetto. *Amen.*

Per l' Epistola. Coloss. i. 3.

NOI rendiamo grazie a Dio, e Padre del Signor nostro Gesù Cristo, facendo del continuo orazione per voi. Avendo udita la fede vostra in Cristo Gesù, e la vostra carità inverso tutti i santi. Per la speranza che v' è riposta ne' cieli, la quale innanzi avete udita nella parola della verità dell' Evangelo. Il quale è pervenuto a voi, come ancora per tutto 'l mondo; e fruttifica, e cresce, siccome ancora fra voi, dal dì che voi udiste, e conosceste la grazia di Dio in verità. Come ancora avete imparato da Epafra, nostro caro conservo, il quale è fedel ministro di Cristo per voi. Il quale ancora ci ha dichiarata la vostra carità in ispirito. Perciò ancora noi, dal dì c' abbiamo *ciò* udito, non restiamo di fare orazion per voi, e di richiedere che siate ripieni della conoscenza della volontà d' esso, in ogni sapienza, ed intelligenza spirituale. Acciochè caminiate condegnamente al Signore, per compiacer*gli* in ogni cosa, fruttificando in ogni opera buona, e crescendo nella conoscenza di Dio. Essendo fortificati in ogni forza, secondo la possanza della sua gloria, ad ogni sofferenza, e pazienza, con allegrezza. Rendendo grazie a Dio, e Padre, che ci ha fatti degni di partecipar la sorte de' santi nella luce.

L' Evangelo. S. Matt. ix. 18.

MENTRE egli ragionava loro queste cose, ecco, uno de' Capi della sinagoga venne, e gli s' inchinò, dicendo, La mia figliuola è pur ora trapassata: ma vieni, e metti la mano sopra lei, ed ella viverà. E Gesù, levatosi, lo seguitò, insieme co' suoi discepoli. Ed ecco, una donna, inferma di flusso di sangue già da dodici anni, s' accostò di dietro, e toccò 'l lembo della sua vesta. Perciochè ella diceva fra sè stessa, Se sol tocco la sua vesta, sarò liberata. E Gesù, tivoltosi, e vedutala, le disse, Stà di buon

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Quarta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am 24sten Sonnt. nach Trinitatis.

achtet nicht das Ansehen der Menschen. Darum sage uns, was dünkt dich? Ist es recht, daß man dem Kaiser Zins gebe, oder nicht? Da nun Jesus merkte ihre Schalkheit, sprach er: Ihr Heuchler, was versuchet ihr mich? Weiset mir die Zinsmünze. Und sie reichten ihm einen Groschen dar. Und er sprach zu ihnen: Weß ist das Bild und die Ueberschrift? Sie sprachen zu ihm: Des Kaisers. Da sprach er zu ihnen: So gebet dem Kaiser, was des Kaisers ist, und Gotte, was Gottes ist. Da sie das höreten, verwunderten sie sich, und ließen ihn, und giengen davon.

Am vier und zwanzigsten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

O Herr, wir bitten dich, sprich uns, dein Volk, von unsern Vergehungen los, daß wir, durch deine milde Güte, von den Banden aller Sünden befreyt werden, die wir aus Schwachheit begangen haben. Verleihe dieß, o himmlischer Vater, um Jesu Christi, unseres theuren Herrn und Erlösers willen. Amen.

Die Epistel. Coloss. 1, 3—12.

Wir danken Gott, und dem Vater unsers Herrn Jesu Christi, und beten allezeit für euch. Nachdem wir gehöret haben von eurem Glauben an Christum Jesum, und von der Liebe zu allen Heiligen, um der Hoffnung willen, die euch beygelegt ist im Himmel, von welcher ihr zuvor gehöret habt, durch das Wort der Wahrheit im Evangelio. Das zu euch gekommen ist, wie auch in alle Welt, und ist fruchtbar, wie auch in euch, von dem Tage an, da ihrs gehöret habt, und erkannt die Gnade Gottes in der Wahrheit. Wie ihr denn gelernet habt von Epaphra, unserm lieben Mitdiener, welcher ist ein treuer Diener Christi für euch, der uns auch eröffnet hat eure Liebe im Geiste. Derohalben auch wir, von dem Tage an, da wir es gehöret haben, hören wir nicht auf für euch zu beten, und zu bitten, daß ihr erfüllet werdet mit Erkenntniß seines Willens, in allerley geistlicher Weisheit und Verstand, daß ihr wandelt würdiglich dem Herrn zu allem Gefallen, und fruchtbar seyd in allen guten Werken, und wachset in der Erkenntniß Gottes, und gestärket werdet mit aller Kraft nach seiner herrlichen Macht, in aller Geduld und Langmüthigkeit mit Freuden; und danksaget dem Vater, der uns tüchtig gemacht hat zu dem Erbtheile der Heiligen im Licht.

Das Evangelium. Matth. 9, 18—26.

Da er solches mit ihnen redete, siehe, da kam der Obersten einer, und fiel vor ihm nieder und sprach: Herr, meine Tochter ist jetzt gestorben, aber komm, und lege deine Hand auf sie, so wird sie lebendig. Und Jesus stand auf, und folgete ihm nach, und seine Jünger. Und siehe, ein Weib, das zwölf Jahre den Blutgang gehabt, trat von hinten zu ihm, und rührete seines Kleides Saum an. Denn sie sprach bey ihr selbst: Möchte ich nur sein Kleid anrühren, so würde ich gesund. Da wandte sich Jesus um, und sah sie, und sprach: Sey getrost, meine Tochter, dein Glaube hat dir geholfen. Und das Weib ward gesund zu derselbigen Stunde. Und als er in des Obersten Haus kam,

LA XXIV. DOM. DES. DE LA TRIN.

y que enseñas el camino de Dios en verdad, y que no te cuidas de cosa alguna: porque no miras á la persona de los hombres. Dinos pues, ¿qué te parece, es lícito dar tributo al César, ó no? Mas Jesus conociendo la malicia de ellos, dixo: ¿Por qué me tentais, hipocritas? Mostradme la moneda del tributo. Y ellos le presentáron un denario. Y Jesus les dixo: ¿Cuya es esta figura, é inscripcion? Dícenle: del César. Entónces les dixo: Pues pagad á César, lo que es del César: y á Dios, lo que es de Dios. Y quando oyéron, se maravilláron, y dexándole, se retiráron.

LA VIGESIMAQUARTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

O SEÑOR, nosotros te suplicamos, que absuelvas á tu Pueblo de sus ofensas; para que por tu Benignidad seamos libres de las ataduras de los pecados, que por nuestra fragilidad hemos cometido. Concede esto, ó Padre Celestial, por Jesu-Christo nuestro bendito Señor y Salvador. *Amen.*

La Epistola. Col. i. 3.

GRACIAS sea á vosotros, y paz de Dios nuestro Padre, y de nuestro Señor Jesu-Christo. Gracias damos al Dios, y Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, orando siempre por vosotros: oyendo vuestra fé en Jesu-Christo, y el amor que teneis á todos los Santos por la esperanza que os está guardada en los cielos: de la qual habeis oido por la palabra muy verdadera del Evangelio: el qual ha llegado á vosotros, como está tambien en todo el mundo; y da fruto, y crece como entre vosotros, desde el dia en que oísteis, y conocísteis la gracia de Dios segun la verdad, como lo aprendisteis de Epaphras nuestro consiervo muy amado que es por vosotros fiel Ministro de Jesu-Christo, el que tambien nos informó de vuestro amor segun el espíritu: por eso nosotros tambien desde el dia que lo oimos, no cesamos de orar por vosotros, y de pedir que seais llenos del conocimiento de su voluntad, en toda sabiduría é inteligencia espiritual: para que andeis dignos de Dios, agradándole en todo: fructificando en toda buena obra, y creciendo en la ciencia de Dios: siendo confortados en toda virtud segun el poder de su gloria, en toda paciencia y longanimidad con gozo, dando gracias á Dios Padre, que nos hizo dignos de participar la suerte de los Santos en luz.

El Evangelio. S. Math. ix. 18.

DICIENDOLES él estas cosas, he aquí un príncipe se llegó á él, y le adoró, diciendo: Señor, ahora acaba de morir mi hija: mas ven, pon tu mano sobre ella, y vivirá. Y levantándose Jesus, le fué siguiendo con sus discípulos. Y he aquí una muger, que padecia fluxo de sangre doce años habia, y llegándose por detras, tocó la orla de su vestido. Porque decia dentro de sí: Si tocare tan solamente su vestido, seré sana. Y volviéndose Jesus, y viendola, dixo: Tén confianza, hija, tu fé te ha sanado. Y quedó sana la muger desde aquella hora. Y quando vino Jesus á la casa de aquel Príncipe,

LATINA ET GRÆCA.

DOM. VIGES. QUART. POST TRIN.

viam Dei in veritate doces: et non est tibi cura de aliquo; non enim respicis personam hominum. Dic ergo nobis, quid tibi videtur? licet censum dare Cæsari, an non? Cognita autem Jesus nequitia eorum, ait: Quid me tentatis, hypocritæ? Ostendite mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis Jesus; Cujus est imago hæc, et superscriptio? Dicunt ei, Cæsaris. Tunc ait illis; Reddite ergo, quæ sunt Cæsaris, Cæsari; et quæ sunt Dei, Deo. Et audientes mirati sunt; et, relicto eo, abierunt.

DOMINICA VIGESIMA QUARTA POST TRINITATEM.

Collecta.

POPULUM tuum, (quæsumus) Domine, a delictis suis absolve, ut a nexibus omnium peccatorum, quæ præ nostra fragilitate commisimus, universi tua benignitate liberemur, propter benedictum Dominum et Servatorem nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

Epistola. Col. i. 3.

GRATIAS agimus Deo, et Patri Domini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orantes, audientes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectionem quam habetis in sanctos omnes, propter spem, quæ reposita est vobis in cœlis, quam audistis in verbo veritatis Evangelii, quod pervenit ad vos; sicut et in universo mundo est; et fructificat, et crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audistis et cognovistis gratiam Dei in veritate; sicut didicistis ab Epaphra, carissimo conservo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Jesu; qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in spiritu. Ideo et nos, ex qua die audivimus, non cessamus pro vobis orantes et postulantes, ut impleamini agnitione voluntatis ejus in omni sapientia et intellectu spirituali; ut ambuletis digne, Deo per omnia placentes, in omni opere bono fructificantes, et crescentes in scientia Dei, in omni virtute confortati, secundum potentiam claritatis ejus, in omni patientia et longanimitate cum gaudio; gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine.

Evangelium. S. Matt. ix. 18.

HÆC loquente ad eos [*Jesu,*] ecce, princeps unus accessit, et adoravit eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni; impone manum tuam super eam; et vivet. Et surgens Jesus, sequebatur eum, et discipuli ejus. (Et, ecce, mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. Dicebat enim intra se. Si tetigero tantum vestimentum ejus, salva ero. At Jesus conversus, et videns eam, dixit: Confide, filia: fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora.) Et cum venisset Jesus in domum principis, et vidis-

ΚΥΡΙΑΚΗ κδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων. Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὔ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

ΚΥΡΙΑΚΗ κδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τῷ λαῷ σου τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἀφιέναι, ἵνα παρὰ τῆς σῆς μεγαλοδώρου χρηστότητος ἀπὸ δεσμῶν πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν, ὧν διὰ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν ἡμάρτωμεν, τῇ σῇ εὐμενείᾳ ῥυσθῶμεν, τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οὐράνιε, ἕνεκα Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εὐλογητοῦ Κυρίου ⳩ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι· Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἐστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ· ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ· περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν· ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. ιη'.

ΤΑΥΤΑ αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων, Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν, καὶ ζήσεται. Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· Θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.) Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Quinta post Trinitatem.

ANGLICANA ET GALLICA.

TWENTY-FIFTH SUN. AFTER TRIN.

saw the minstrels and the people making a noise, he said unto them, Give place; for the maid is not dead, but sleepeth. And they laughed him to scorn. But when the people were put forth, he went in, and took her by the hand, and the maid arose. And the fame hereof went abroad into all that land.

THE FIVE AND TWENTIETH SUNDAY AFTER TRINITY.

The Collect.

STIR up, we beseech thee, O Lord, the wills of thy faithful people; that they, plenteously bringing forth the fruit of good works, may of thee be plenteously rewarded; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Jer. xxiii. 5.

BEHOLD, the days come, saith the Lord, that I will raise unto David a righteous Branch, and a King shall reign, and prosper, and shall execute judgement and justice in the earth. In his days Judah shall be saved, and Israel shall dwell safely: and this is his Name whereby he shall be called, THE LORD OUR RIGHTEOUSNESS. Therefore behold, the days come, saith the Lord, that they shall no more say, The Lord liveth, which brought up the children of Israel out of the land of Egypt; but, The Lord liveth, which brought up, and which led the seed of the house of Israel out of the north-country, and from all countries whither I had driven them; and they shall dwell in their own land.

The Gospel. St. John vi. 5.

WHEN Jesus then lift up his eyes, and saw a great company come unto him, he saith unto Philip, Whence shall we buy bread that these may eat? (And this he said to prove him; for he himself knew what he would do.) Philip answered him, Two hundred pennyworth of bread is not sufficient for them, that every one of them may take a little. One of his disciples, Andrew, Simon Peter's brother, saith unto him, There is a lad here, which hath five barley-loaves, and two small fishes; but what are they among so many? And Jesus said, Make the men sit down. Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand. And Jesus took the loaves, and, when he had given thanks, he distributed to the disciples, and the disciples to them that were set down, and likewise of the fishes, as much as they would. When they were filled, he said unto his disciples, Gather up the fragments that remain, that nothing be lost. Therefore they gathered them together, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley-loaves, which remained over and above unto them that had eaten. Then those men, when they had seen the miracle that Jesus did, said, This is of a truth that Prophet that should come into the world.

If there be any more Sundays before Advent-Sunday, the Service of some of those Sundays that were omitted after the Epiphany shall be taken in to supply so many as are here wanting. And if there be fewer, the overplus may be omitted: Provided that this last Collect, Epistle, and Gospel shall always be used upon the Sunday next before Advent.

LE XXV. DIM. APRES LA TRIN.

seigneur, et qu'il eut vu les joueurs d'instrumens, et une troupe de gens qui faisoient un grand bruit, il leur dit: retirez-vous; car la jeune fille n'est pas morte, mais elle dort. Et ils se moquoient de lui. Après donc qu'on eut fait sortir toute cette troupe, il entra, et prit la main de la jeune fille, et elle se leva. Et le bruit s'en répandit par tout ce pays-là.

LE VINGT-CINQUIEME DIMANCHE APRES LA TRINITE.

La Collecte.

VEUILLES, ô notre bon Dieu, toucher tellement le cœur de tes fidèles, que portant abondamment les fruits de toutes sortes de bonnes œuvres, ils en obtiennent une abondante rémunération, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Jér. xxiii. 5.

VOICI, les jours viennent, dit l'Eternel, que je ferai lever à David un germe juste, qui régnera comme roi: il prospérera, et exercera jugement et justice sur la terre. En ses jours Juda sera sauvé, et Israël habitera en assurance: et c'est ici le nom duquel on l'appellera, l'Eternel notre justice. C'est pourquoi, voici, les jours viennent, dit l'Eternel, qu'on ne dira plus: l'Eternel est vivant, qui a fait remonter les enfans d'Israel du pays d'Egypte: mais l'Eternel est vivant, qui a fait remonter, et qui a ramené la postérité de la maison d'Israel, du pays de devers l'aquilon, et de tous les pays auxquels je les avois chassés; et ils habiteront en leur terre.

L'Evangile, St. Jean vi. 5.

JESUS ayant levé les yeux, et voyant que de grandes troupes venoient à lui, dit à Philippe: d'où acheterons-nous des pains, afin que ceux-ci aient à manger? (Or il disoit cela pour l'éprouver; car il savoit bien ce qu'il devoit faire.) Philippe lui répondit: quand nous aurions pour deux cents deniers de pain, cela ne leur suffiroit pas, quoique chacun d'eux n'en prit que tant soit peu. Et l'un de ses disciples, savoir, André, frère de Simon Pierre, lui dit: il y a ici un petit garçon qui a cinq pains d'orge, et deux poissons; mais qu'est-ce que cela pour tant de gens? Alors Jésus dit: faites asseoir les gens. (Or il y avoit beaucoup d'herbe en ce lieu-là.) Les gens donc s'assirent au nombre d'environ cinq mille. Et Jésus prit les pains, et après avoir rendu grâces, il les distribua aux disciples, et les disciples à ceux qui étoient assis; et pareillement des poissons, autant qu'ils en vouloient. Et après qu'ils furent rassasiés, il dit à ses disciples: amassez les pièces qui sont de reste, afin que rien ne soit perdu. Ils les amassèrent donc, et ils remplirent douze corbeilles des pièces des cinq pains d'orge qui étoient demeurées de reste à ceux qui en avoient mangé. Or ces gens ayant vu le miracle que Jésus avoit fait, disoient: celui-ci est véritablement le Prophète qui devoit venir au monde.

S'il reste des Dimanches avant le Dimanche de l'Avent, on prendra le service de quelqu'un des Dimanches qui auront été omis après l'Epiphanie pour suppléer ceux qui manquent ici. Et s'il y en a moins, on omettra le reste: pourvu qu'on dise toujours cette dernière Collecte, cette Epître, et cet Evangile, le Dimanche qui précède l'Avent.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΥΡΙΑΚΗ κε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν τοὺς μυρολογίδας καὶ τὸν λαὸν θορυβούμενον, τοὺς λέγει· Ἀναχωρεῖτε· ἐπειδὴ δὲν ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ κοιμᾶται. Καὶ τὸν ἐκατεγέλων. Ὅτε δὲ ἐκβῆκεν ὁ ὄχλος, αὐτὸς ἐμβὰς ἐκράτησε τὴν χεῖρά της καὶ ἀνέστη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐκβῆκεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην ἐκείνην τὴν γῆν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΕΜΨΥΧΩΣΟΝ *Κύριε, τοιουτοτρόπως τὰ βουλήματα τῶν πιστῶν σου, ὅπως καρποφορήσ'ες παμπολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἔργα, ἀπολάβωσιν ἀπὸ σοῦ μεγάλην τὴν πληρομὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμην.*

Ἐπιστολή. Ἱερε. κγ'. ε'.

ΙΔΟΥ *αἱ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει ὁ Κύριος καὶ θέλω ἀναστήσειν τὸν Δαυὶδ δίκαιον βλαστὸν, ὁ ὁποῖος θέλει βασιλεύσειν ὡς βασιλεὺς, καὶ εὐτυχήσει, καὶ κρίνει, καὶ δικαιώσει ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ἡμέραις του θέλει σωθῆν ὁ Ἰούδας, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει κατοικήσειν ἀφόβως καὶ τοῦτο θέλει εἶναι τὸ ὄνομά του,* Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΜΑΣ. *Διατοῦτο, ἰδοὺ αἱ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει ὁ Κύριος, ἐν ταῖς ὁποίαις, δὲν θέλει πλέον λεχθῆν, ὁ Κύριος ζῇ, ὁ ἐξελεύσας τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἀλλὰ ὁ Κύριος ζῇ ὁ ἐξελεύσας καὶ ὁδηγήσας τὸ σπέρμα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Βορρέως καὶ ἐκ πάσης γῆς ἐκ τῆς ὁποίας τοὺς εἶχα διώξειν, καὶ θέλουσι κατοικήσειν ἐν τῇ ἑαυτῶν γῇ.*

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ς'. ε'.

ΣΗΚΩΣΑΣ *λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ βλέπων, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον. Πόθεν ἀγοράζομεν ψωμία, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε δοκιμάζων τον· ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγνώριζε τί ἔμελλε ἵνα κάμῃ.) Τοῦ ἀπεκρίθη Φίλιππος· Διακόσια δηνάρια ψωμία δὲν τους φθάνουσιν, ἵνα ἕκαστος ἀπ' αὐτῶν λάβῃ τι ὀλίγον. Τοῦ λέγει ἕνας τῶν μαθητῶν του, Ἀνδρέας, ὁ Ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου. Εὑρίσκεται ἐδῶ ἕνα παιδάριον τὸ ὁποῖον ἔχει πέντε ψωμία κρίθινα, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ τί ταῦτα εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους ἵνα καθίσωσιν. Ἦτο δὲ χόρτος πολὺς εἰς τὸν τόπον. Ἐκάθισον λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι ὄντες ἕως πέντε χιλιάδες τὸν ἀριθμόν. Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, τοὺς ἐδιαμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητὰς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς καθεζομένοις. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον. Ὡσὰν δὲ ἐχόρτασαν, λέγει πρὸς τοὺς μαθητάς του. Συνάξατε τὰ περισσεύσαντα κομμάτια ἵνα μὴ τίποτε χαθῇ. Ἐσύναξον λοιπὸν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κομματίων ἀπὸ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, τὰ ὁποῖα ἐπερίσσευσαν τῶν ὅσων ἔφαγον. Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν, ἰδόντες ὁποῖον ἔκαμε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον. Ὅτι οὗτος εἶναι ἀληθῶς ὁ προφήτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.*

Ἐὰν εἶναι περισσότεραι Κυριακαὶ πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Σαραντημέρου, λαμβάνεται εἰς ἀναπλήρωσιν ἡ Λειτουργία τινῶν Κυριακῶν, ἀπὸ τὰς μετὰ τὰ ἐπιφάνια παραλειφθείσας. Καὶ ἐὰν ὀλιγότεραι, τὸ περισσεύον, ἀφίνεται· ἡ τελευταία ὅμως Συναπτὴ, Ἐπιστολὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, ἂς διαβασθῶσι πάντοτε τὴν πρὸ τῆς Σαραντημέρου Κυριακήν.

LA DOM. XXV. DOPO LA TRIN.

cuore, figliuolo: la tua fede t' ha salvata. E da quell' ora la donna fu liberata. E, quando Gesù fu venuto in casa del Capo *della sinagoga*, ed ebbe veduti i sonatori, e la moltitudine che romoreggiava: Disse loro, Ritraetevi: perciocchè la fanciulla non è morta, ma dorme. Ed essi si ridevano di lui. Ma, quando la moltitudine fu messa fuori, egli entrò, e prese la fanciulla per la mano, ed ella si destò. E la fama di ciò andò per tutto quel paese.

LA DOMENICA VENTESIMA QUINTA DOPO LA TRINITA.

La Colletta.

SUSCITA in tal modo, o Signore, i cuori del tuo popolo fedele che, producendo loro abbondantemente i frutti di buone opere, siano da te copiosamente rimunerati, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Gerem. xxiii. 5.

ECCO, i giorni vengono, dice il Signore, ch' io farò sorgere a David un Germoglio giusto; il quale regnerà da re, e prospererà, e farà giudicio, e giustizia nella terra. A' suoi dì Giuda sarà salvato, ed Israel abiterà in sicurtà: e questo *sarà* il suo Nome, del quale sarà chiamato, IL SIGNORE NOSTRA GIUSTIZIA. Perciò, ecco, i giorni vengono, dice il Signore, che non si dirà più, Il Signore vive che ha tratti i figliuoli d' Israel fuor del paese d' Egitto. Ma, Il Signore vive, che ha tratta, e condotta la progenie della casa d'Israel fuor del paese di Settentrione, e di tutti i paesi dove io gli avea scacciati: ed essi abiteranno nella lor terra.

L' Evangelo. S. Giov. vi. 5.

GESU adunque, alzati gli occhi, e veggendo che gran moltitudine veniva a lui, disse a Filippo, Onde compreremo noi del pane, per dar mangiare a costoro? (Or diceva questo, per provarlo: perciochè egli sapeva quel ch' era per fare) Filippo gli rispose, Del pane per dugento denari non basterebbe loro, perchè ciascun d' essi ne prendesse pure un poco. Andrea, fratello di Simon Pietro, l' uno de' suoi discepoli, gli disse, V' è quì un fanciullo, c' ha cinque pani d' orzo, e due pescetti: ma, che cosa è ciò per tanti? E Gesù disse, Fate che gli uomini s' assettino. Or v' era in quel luogo erba assai. La gente adunque s' assettò, ed erano in numero d' intorno a cinquemila. E Gesù prese i pani: e, rendute grazie, gli distribuì a' discepoli, ed i discepoli alla gente assettata: il simigliante fece de' pesci, quanto ne volevano. E, dopo che furono saziati, *Gesù* disse a' suoi discepoli, Raccogliete i pezzi avanzati, che nulla se ne perda. Essi adunque gli raccolsero, ed empierono dodici corbelli di pezzi di que' cinque pani d' orzo, ch' erano avanzati a coloro c' aveano mangiato. Laonde la gente, avendo veduto 'l miracolo che Gesù avea fatto, disse, Certo costui è il Profeta, che dee venire al mondo.

Se vi saranno più domeniche avanti la domenica d' Avvento, l' ufficio d' alcune di quelle domeniche che furono tralasciate dopo l' Epifania, sarà usato per supplire a quelle che mancano quì. E se saranno meno, quel che ven' avanza, può esser ben omesso; ma però quest' ultima Colletta, Epistola ed Evangelo saranno sempre adoperate nella domenica prossima innanzi l' Avvento.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dominica Vigesima Quinta post Trinitatem.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am 25ſten Sonntage nach Trinitat.

und ſah die Pfeifer und das Getümmel des Volks, ſprach er zu ihnen: Weichet, denn das Mägdlein iſt nicht todt, ſondern es ſchläft. Und ſie verlachten ihn. Als aber das Volk ausgetrieben war, gieng er hinein, und ergriff ſie bey der Hand; da ſtand das Mägdlein auf. Und dieß Gerücht erſcholl in daſſelbige ganze Land.

Am fünf und zwanzigſten Sonntage nach Trinitatis.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, erwecke und ſtärke den Willen deines gläubigen Volks, daß es recht viele Früchte guter Werke bringen und von dir reichlich belohnt werden möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel Jerem. 23, 5—8.

Siehe, es kommt die Zeit, ſpricht der Herr, daß ich dem David ein gerechtes Gewächs erwecken will, und ſoll ein König ſeyn, der wohl regieren wird, und Recht und Gerechtigkeit auf Erden anrichten. Zu deſſelbigen Zeit ſoll Juda geholfen werden, und Iſrael ſicher wohnen. Und dieß wird ſein Name ſeyn, daß man ihn nennen wird: Herr, der unſere Gerechtigkeit iſt. Darum ſiehe, es wird die Zeit kömmen, ſpricht der Herr, daß man nicht mehr ſagen wird: So wahr der Herr lebt, der die Kinder Iſrael aus Egyptenland geführet hat, ſondern: So wahr der Herr lebt, der den Saamen des Hauſes Iſrael hat heraus geführet, und gebracht aus dem Lande der Mitternacht, und aus allen Landen, dahin ich ſie verſtoßen hatte, daß ſie in ihrem Lande wohnen ſollen.

Das Evangelium. Joh. 6, 5—14.

Da hob Jeſus ſeine Augen auf, und ſiehet, daß viel Volks zu ihm kommt, und ſpricht zu Philippo: Wo kaufen wir Brodt, daß dieſe eſſen? (Das ſagte er aber ihn zu verſuchen, denn er wußte wohl, was er thun wollte.) Philippus antwortete ihm: Zwey hundert Pfennig werth Brodts iſt nicht genug unter ſie, daß ein jeglicher unter ihnen ein wenig nehme. Spricht zu ihm einer ſeiner Jünger, Andreas, der Bruder Simonis Petri: Es iſt ein Knabe hier, der hat fünf Gerſtenbrodte, und zween Fiſche; aber was iſt das unter ſo viele? Jeſus aber ſprach: Schaffet, daß ſich das Volk lagere. Es war aber viel Gras an dem Orte. Da lagerten ſich bey fünf tauſend Mann. Jeſus aber nahm die Brodte, dankte, und gab ſie den Jüngern, die Jünger aber denen, die ſich gelagert hatten; deſſelbigen gleichen auch von den Fiſchen, wie viel er wollte. Da ſie aber ſatt waren, ſprach er zu ſeinen Jüngern: Sammelt die übrigen Brocken, daß nichts umkomme. Da ſammelten ſie, und füllten zwölf Körbe mit Brocken, von den fünf Gerſten-Brodten, die überblieben denen, die geſpeiſet worden. Da nun die Menſchen das Zeichen ſahen, das Jeſus that, ſprachen ſie: Das iſt wahrlich der Prophet, der in die Welt kommen ſoll.

Treten noch mehrere Sonntage vor dem Advent ein, ſo ſollen die Collecten, Epiſteln und Evangelien derjenigen Sonntage, die nach Epiphanios ausgefallen ſind, zur Erſetzung der hier fehlenden benützt werden. Sind aber weniger Sonntage nach Trinitatis, ſo mögen die für die übrigen beſtimm-

LA XXV. DOM. DES. DE LA TRIN.

y vió los tañedores de fláutas, y una tropa de gente, que hacia ruido, dixo: Retiraos: pues la muchacha no es muerta, sino que duerme. Y se mofaban de él. Y quando fué echada fuera la gente, entró: y la tomó por la mano. Y se levantó la muchacha. Y corrió esta fama por toda aquella tierra.

LA VIGESIMAQUINTA DOMINICA DESPUES DE LA TRINIDAD.

La Colecta.

MUEVE, O Señor, de tal manera el corazon de tus fieles, que fructificando abundantemente en buenas obras, reciban de tí abundante premio; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Jerem. xxiii. 5.

MIRAD que vienen los dias, dice el Señor; y levantaré para David un pimpollo justo: y reynará Rey, que será sabio; y hará el juicio y la justicia en la tierra. En aquellos dias se salvará Judá, é Israél habitará confiadamente; y este es el nombre, que le llamarán, el Señor nuestro justo. Por esto he aquí que vienen dias, dice el Señor, y no dirán ya mas: Vive el Señor, que sacó á los hijos de Israél de la tierra de Egipto: Sino: Vive el Señor, que sacó, y traxo el linage de la casa de Israél de tierra del Norte, y de todas las tierras, á las quales los habia yo echado allá; y habitarán en su tierra.

El Evangelio. S. Juan vi. 5.

Y HABIENDO alzado Jesus los ojos, y viendo que venia á él una tan gran multitud, dixo á Phelipe: ¿De dónde comprarémos pan, para que coman estos? Esto decia por probarle: porque él sabia lo que habia de hacer. Phelipe le respondió: Doscientos denarios de pan no les bastan, para que cada uno tome un poco. Uno de sus discípulos, Andres hermano de Simón Pedro le dixo: Aquí hay un muchacho, que tiene cinco panes de cebada, y dos peces: ¿mas qué es esto para tanta gente? Y dixo Jesus: Haced sentar la gente. En aquel lugar habia mucho heno. Y se sentáron á comer, como en número de cinco mil hombres. Tomó pues Jesus los panes: y habiendo dado gracias, los repartió entre los que estaban sentados: y asimismo de los peces, quanto querian. Y quando se hubiéron saciado, dixo á sus discípulos: Recoged los pedazos, que han sobrado, que no se pierdan. Y así recogiéron, y llenáron doce canastos de pedazos de los cinco panes de cebada, que sobráron á los que habian comido. Aquellos hombres, quando viéron el milagro que habia hecho Jesus, decian: Este es verdaderamente el Propheta, que ha de venir al mundo.

Si hubiere algunas Dominicas mas antes de la Dominica de Adviento, se usaran los Oficios de algunas de las Dominicas que se omitieron despues de la Epiphania hasta llenar las que falten. Y si fueren menos, se omitirán las

LATINA ET GRÆCA.

DOM. VIGES. QUINT. POST TRIN.

set tibicines, et turbam tumultuantem, dicebat: Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum. Et cum ejecta esset turba, intravit, et tenuit manum ejus; et surrexit puella. Et exiit fama hæc in universam terram illam.

DOMINICA VIGESIMA QUINTA POST TRINITATEM.

Collecta.

EXCITA, quæsumus, Domine, tuorum fidelium voluntates; ut, uberes bonorum operum fructus ferentes, uberem a te mercedem consequantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Jer. xxiii. 5.

ECCE, dies veniunt; (dicit Dominus) et suscitabo David germen justum: et regnabit rex; et sapiens erit; et faciet judicium et justitiam in terra. In diebus illis salvabitur Juda, et Israel habitabit confidenter. Et hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus justus noster. Propter hoc, ecce, dies veniunt: (dicit Dominus) et non dicent ultra, Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de terra Ægypti: sed Vivit Dominus, qui eduxit et adduxit semen domus Israel de Terra Aquilonis, et de cunctis terris, ad quas ejeceram eos illuc; et habitabunt in terra sua.

Evangelium. S. Joan. vi. 5.

CUM sublevasset ergo oculos Jesus, et vidisset quia multitudo magna venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde ememus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicebat, tentans eum. Ipse enim sciebat, quid esset facturus. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas, frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque millia. Accepit ergo Jesus panes; et, cum gratias egisset, distribuit discumbentibus; similiter et ex piscibus, quantum volebant. Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite, quæ superaverunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quæ superfuerunt his qui manducaverant. Illi ergo homines, cum vidissent quod Jesus fecerat signum, dicebant, quia Hic est vere propheta, qui venturus est in mundum.

Si, ante Dominicam Adventus, plures fuerint Dominicæ quam quæ supra enumeratæ sunt, Collecta, Epistola, et Evangelium, earum Dominicarum quæ post Epiphaniam omissæ erant, recitabuntur iis Dominicis quæ hic supererunt: si pauciores extiterint, cætera omittantur: modo hæc ultima Collecta, Epistola, et Evangelium, semper usurpentur Dominica proxima ante Adventum.

ΚΥΡΙΑΚΗ κε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τοὺς αὐλητὰς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

ΚΥΡΙΑΚΗ κε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΟΞΥΝΟΝ, ἱκετεύομεν, Κύριε, τὰ τῶν πιστῶν σου βουλήματα, ἵνα τοὺς τῶν ἀγαθῶν ἔργων καρποὺς εὐπόρως ἐκφέροντες, εὔπορον παρά σου κομίζωνται μισθὸν, διὰ Ἰη σοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμην.

Ἐπιστολή. Ἱερε. κγ'. ε'.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ βλάστημα δικαίον, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθὼς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει ΚΥΡΙΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ. Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἐξῶσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. στ'. ε'.

ΕΠΑΡΑΣ οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους; εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι. Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Εἰ πλείους ἔτι Κυριακαί εἰσι πρὸ Κυριακῆς τῆς Παρουσίας, ἡ Λειτουργία τινῶν τῶν Κυριακῶν μετὰ τὰ Ἐπιφάνια παραλειφθεισῶν, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν ἀναληφθήσεται τῶν ἐνθάδε λειπουσῶν. Εἰ δὲ ἐλάττους, ἀφεθείη ἂν τὸ περισσεῦον· μόνον δὲ προνοείσθω, ἵνα τελευταία αὕτη Συναπτὴ, Ἐπιστολή τε καὶ Εὐαγγέλιον ἀεὶ λεχθήσονται ἐν τῇ ἐγγυτάτω πρὸ τῆς Παρουσίας Κυριακῇ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Andreæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT ANDREW'S DAY.

The Collect.

ALMIGHTY God, who didst give such grace unto thy holy Apostle Saint Andrew, that he readily obeyed the calling of thy Son Jesus Christ, and followed him without delay; Grant unto us all, that we, being called by thy holy Word, may forthwith give up ourselves obediently to fulfil thy holy commandments; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Rom. x. 9.

IF thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised him from the dead, thou shalt be saved. For with the heart man believeth unto righteousness, and with the mouth confession is made unto salvation. For the Scripture saith, Whosoever believeth on him shall not be ashamed. For there is no difference between the Jew and the Greek: for the same Lord over all is rich unto all that call upon him. For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved. How then shall they call on him, in whom they have not believed? And how shall they believe in him, of whom they have not heard? And how shall they hear without a preacher? And how shall they preach, except they be sent? As it is written, How beautiful are the feet of them that preach the Gospel of peace, and bring glad tidings of good things! But they have not all obeyed the Gospel. For Esaias saith, Lord, who hath believed our report? So then faith cometh by hearing, and hearing by the Word of God. But I say, Have they not heard? Yes verily, their sound went into all the earth, and their words unto the ends of the world. But I say, Did not Israel know? First Moses saith, I will provoke you to jealousy by them that are no people, and by a foolish nation I will anger you. But Esaias is very bold, and saith, I was found of them that sought me not; I was made manifest unto them that asked not after me. But to Israel he saith, all day long I have stretched forth my hands unto a disobedient and gainsaying people.

The Gospel. St. Matth. iv. 18.

JESUS, walking by the sea of Galilee, saw two brethren, Simon called Peter, and Andrew his brother, casting a net into the sea, (for they were fishers:) and he saith unto them, Follow me; and I will make you fishers of men. And they straightway left their nets, and followed him. And going on from thence he saw other two brethren, James the son of Zebedee, and John his brother, in a ship with Zebedee their father, mending their net; and he called them. And they immediately left the ship and their father, and followed him.

LE JOUR DE ST. ANDRE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as fait la grâce à ton apôtre St. André d'obéir promptement à la vocation de ton Fils Jésus-Christ, et de le suivre sans délai; fais-nous aussi à tous la grâce, qu'étant appelés par ta sainte parole, nous nous portions incontinent à suivre en toute obeissance tes saints commandemens, par le même Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Rom. x. 9.

SI tu confesses le Seigneur Jésus de ta bouche, et que tu croies en ton cœur que Dieu l'a ressuscité des morts, tu seras sauvé. Car de cœur on croit à justice, et de bouche on fait confession à salut. Car l'Ecriture dit: quiconque croit en lui ne sera point confus. Parce qu'il n'y a point de différence du Juif et du Grec; car il y a un même Seigneur de tous, qui est riche envers tous ceux qui l'invoquent. Car quiconque invoquera le nom du Seigneur sera sauvé. Mais comment invoqueront-ils celui en qui ils n'ont point cru? Et comment croiront-ils en celui dont ils n'ont point entendu parler? Et comment entendront-ils, s'il n'y a quelqu'un qui leur prêche? Et comment prêchera-t-on, sinon qu'il y en ait qui soient envoyés? ainsi qu'il est écrit: ô que les pieds de ceux qui annoncent la paix sont beaux, les pieds, dis-je, de ceux qui annoncent de bonnes choses! Mais tous n'ont pas obéi à l'Evangile, car Esaïe dit: Seigneur, qui est-ce qui a cru à notre prédication? La foi donc est de l'ouïe; et l'ouïe par la parole de Dieu. Mais je demande: ne l'ont-ils point ouïe? Au contraire, leur son est allé par toute la terre, et leur parole jusques aux bouts du monde. Mais je demande: Israël ne l'a-t-il point connu? Moyse le premier dit: je vous provoquerai à la jalousie par celui qui n'est point peuple; je vous exciterai à la colère par une nation destituée d'intelligence. Et Esaïe s'enhardit tout-à-fait, et dit: j'ai été trouvé de ceux qui ne me cherchoient point; et je me suis clairement manifesté à ceux qui ne s'enquéroient point de moi. Mais quant a Israël, il dit: j'ai tout le jour étendu mes mains vers un peuple rebelle et contredisant.

L'Evangile, St. Matth. iv. 18.

COMME Jésus marchoit le long de la mer de Galilée, il vit deux frères, savoir, Simon, qui fut appelé Pierre, et André son frère, qui jetoient leurs filets dans la mer; car ils étoient pêcheurs. Et il leur dit: venez après moi, et je vous ferai pêcheurs d'hommes. Et ayant aussitôt quitté leurs filets, ils le suivirent. Et de là étant allé plus avant, il vit deux autres frères, Jacques fils de Zébédée, et Jean son frère, dans une nacelle avec Zébédée leur père, qui raccommodoient leurs filets; et il les appela. Et ayant aussitôt quitté leur nacelle et leur père, ils le suivirent.

SAINT THOMAS THE APOSTLE.

The Collect.

ALMIGHTY and everliving God, who for the more confirmation of the faith didst

SAINT THOMAS APOTRE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as permis que Thomas, un de tes apôtres, doutât

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΗΜΕΡΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ δωρησάμενος τοῦ ἁγίου σου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τὴν χάριν, ὥστε προσκαλεσάμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐθὺς ὑπήκουσε, καὶ τὸν ἠκολούθησε, δὸς λοιπὸν τὴν χάριν καὶ πάντων ἡμῶν ὅπως καλεσθέντες ὑπὸ τὸν ἅγιον λόγον, εἴμεθα ἕτοιμοι ἵνα ὑπακούσωμεν τὰς ἁγίας σου προσταγὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμὴν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ι'. θ'.

ΟΤΙ ἐὰν ὁμολογήσῃς μὲ τὸ στόμα σου Κύριον τὸν Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, θέλεις σωθῆν. Ἐπειδὴ μὲ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην· μὲ τὸ στόμα ὅμως ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. Ἐπειδὴ λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ δὲν θέλει πέσειν εἰς ἐντροπήν. Ἐπειδὴ δὲν εἶναι διαφορὰ ἀναμεταξὺ Ἰουδαίου καὶ Ἕλληνος. Ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς καὶ ἴδιος εἶναι κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Ἐπειδὴ ὅποιος καλέσει τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου, θέλει σωθῆν. Πῶς λοιπὸν θέλουσι τὸν καλέσειν, οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς αὐτόν; Καὶ πῶς θέλουσι πιστεύσειν εἰς ἐκεῖνον περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἤκουσαν; Καὶ πῶς θέλουσιν ἀκούσειν, ἐὰν δὲν εὑρίσκεται ὁ κηρύσσων; Καὶ πῶς θέλει κηρύξειν ἐὰν μὴ σταλθῇ; Καθὼς ἐγράφθη· Πῶς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά. Ἀλλὰ δὲν ἤκουσαν πάντες τὸ εὐαγγέλιον. Ἐπειδὴ ὁ Ἡσαΐας λέγει· Κύριε τίς ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἀκοήν μας. Ἄρα ἡ πίστις εἶναι ἐκ τῆς ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ λόγου Θεοῦ. Ἀλλὰ, λέγω. Μὴ καὶ δὲν ἤκουσαν; Βέβαια εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκβῆκεν ἡ βοή τους καὶ εἰς τὴν ἄκραν τῆς οἰκουμένης οἱ λόγοι των. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ καὶ Ἰσραὴλ δὲν ἐγνώρισε; Πρῶτος Μωυσῆς λέγει· Ἐγὼ θέλω σᾶς παρακινήσειν εἰς φθόνον δι' ἔνος ἔθνους τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἔθνος, θέλω σᾶς παρακινήσειν εἰς ὀργὴν μὲ ἔθνος ἀσύνετον. Ἡσαΐας δὲ τολμᾷ καὶ λέγει· Εὑρέθην ἀπ' ἐκείνους οἵτινες δὲν μὲ ἐζητοῦσαν, καὶ ἐφανερώθην εἰς τοὺς μὴ ζητοῦντάς με. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἅπλωσα τὰς χεῖράς μου πρὸς ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα λαόν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. ιη'.

ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύω ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφόν τα, ρίπτοντες δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν, ἐπειδὴ ἦσαν ψαράδες. Καὶ τοὺς λέγει· Ἀκολουθήσατέ με ᾧ θέλω σᾶς κάμειν ἵνα δικτυώσητε ἀνθρώπους καὶ παρευθὺς ἐκεῖνοι ἀφίσαντες τὰ δίκτυα, τὸν ἠκολούθησαν. Καὶ προχωρήσας, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφόν του, εἰς τὸ σκαφίδιον μὲ τὸν πατέρα των Ζεβεδαῖον, ἐμπαλώνοντες τὰ δίκτυά τους· καὶ τοὺς ἐκάλεσε· καὶ παρευθὺς ἀφίσαντες τὸ σκαφίδιον, καὶ τὸν πατέρα τους τὸν ἠκολούθησαν.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν περισσοτέραν βεβαίωσιν τῆς πίστεως

LA FESTA DI S. ANDREA.

La Colletta.

DIO onnipotente, che hai dato al tuo santo apostolo S. Andrea una tal grazia, ch'essendo egli chiamato dal tuo figliuolo Gesù Cristo, subito gli ubbidì, e senza alcun indugio lo seguitò, fa eziandio la grazia a noi tutti, ch' essendo chiamati per la tua santa parola, siamo pronti ad ubbidire a' tuoi santi comandamenti, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Rom. x. 9.

CHE se tu confessi con la tua bocca il Signor Gesù, e credi nel tuo cuore ch' Iddio l' ha risuscitato da' morti, sarai salvato. Conciosiacosachè col cuore si creda a giustizia, e con la bocca si faccia confessione a salute. Perciochè la Scrittura dice, Chiunque crede in lui non sarà svergognato. Conciosiacosachè non vi sia distinzione di Giudeo, e di Greco: perciochè uno stesso è il Signor di tutti, ricco inverso tutti quelli che l' invocano. Imperochè, chiunque avrà invocato il Nome del Signore sarà salvato. Come dunque invocheranno essi colui, nel quale non hanno creduto? e come crederanno in colui, del quale non hanno udito *parlare?* e come udiranno, se non v' è chi predichi? E come predicherà altri, se non è mandato? Siccome è scritto, Quanto *son* belli i piedi di coloro ch' evangelizzano la pace, ch' evangelizzano le cose buone! Ma tutti non hanno ubbidito all' Evangelo: perciochè Isaia dice, Signore, chi ha creduto alla nostra predicazione? La fede adunque è dall' udita, e l' udita è per la parola di Dio. Ma io dico, Non hanno eglino udito? Anzi, il lor suono è uscito per tutta la terra: e le lor parole fino agli estremi termini del mondo. Ma io dico, Israel non ha egli avuto alcun conoscimento? Moisè dice il primo, Io vi moverò a gelosia per *una nazione che* non è nazione, io vi provocherò a sdegno per una gente stolta. Ed Isaia arditamente dice, Io sono stato trovato da coloro che non mi cercavano, son chiaramente apparito a coloro che non mi domandavano. Ma, intorno ad Israel, dice, Io ho tutto 'l dì stese le mani verso un popolo disubbidiente, e contradicente.

L' Evangelo. S. Matt. iv. 18.

OR Gesù, passeggiando lungo 'l mare della Galilea, vide due fratelli, Simon, detto Pietro; ed Andrea, suo fratello, i quali gittavano la rete nel mare: perciochè erano pescatori. E disse loro, Venite dietro a me, ed io vi farò pescatori d' uomini. Ed essi, lasciate prontamente le reti, lo seguitarono. Ed egli, passato più oltre, vide due altri fratelli, Iacopo, il *figliuol* di Zebedeo; e Giovanni, suo fratello, in una navicella, con Zebedeo, lor padre; i quali racconciavano le lor reti: e gli chiamò. Ed essi, lasciata prestamente la navicella, e 'l padre loro, lo seguitarono.

S. TOMASO L' APOSTOLO.

La Colletta.

IDDIO eterno e onnipotente, che per tanto maggior confermazione della fede, permet-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Andreæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des heiligen Andreas.

ten Gebete und Vorlesungen ausgelassen werden: doch ist die vorstehende letzte Collecte, nebst der Epistel und dem Evangelio, jedesmal am nächsten Sonntage vor dem Advent zu gebrauchen.

Am Tage des heiligen Andreas.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du deinem heiligen Apostel Andreas Gnade verliehen, daß er dem Rufe deines Sohnes, Jesu Christi, gehorchte und ihm unverzüglich nachfolgte! Gieb, daß wir alle, wenn dein heiliges Wort uns ruft, uns sogleich bereitwillig und gehorsam zeigen, deine heiligen Gebote zu erfüllen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Röm. 10, bis Ende.

Denn so du mit deinem Munde be-kennest Jesum, daß er der Herr sey, und glaubest in deinem Herzen, daß ihn Gott von den Todten auferwecket hat, so wirst du selig. Denn so man von Herzen glaubt, so wird man gerecht, und so man mit dem Munde bekennet, so wird man selig. Denn die Schrift spricht: Wer an ihn glaubt, der wird nicht zu Schanden werden. Es ist hier kein Unterschied unter Juden und Griechen; es ist aller zumal ein Herr, reich über alle, die ihn anrufen. Denn wer den Namen des Herrn wird anrufen, soll selig werden. Wie sollen sie nicht glauben? Wie sollen sie aber glauben, von dem sie nichts gehöret haben? Wie sollen sie aber hören ohne Prediger? Wie sollen sie aber predigen, wo sie nicht gesandt werden? Wie denn geschrieben stehet: Wie lieblich sind die Füße derer, die den Frieden verkündigen, die das Gute verkündigen. Aber sie sind nicht alle dem Evangelio gehorsam. Denn Jesaias spricht: Herr, wer glaubt unserm Predigen? So kommt der Glaube aus der Predigt, das Predigen aber durch das Wort Gottes. Ich sage aber: Haben sie es nicht gehöret? Zwar es ist je in alle Lande ausgegangen ihr Schall, und in alle Welt ihre Worte. Ich sage aber: Hat es Israel nicht erkannt? Der erste Moses spricht: Ich will euch eifern machen über dem, das nicht mein Volk ist; und über einem unverständigen Volke will ich euch erzürnen. Jesaias aber darf wohl sagen: Ich bin erfunden von denen, die mich nicht gesucht haben, und bin erschienen denen, die nicht nach mir gefragt haben. Zu Israel aber spricht er: Den ganzen Tag hab ich meine Hände ausgestreckt zu dem Volke, das sich nicht sagen läßt, und widerspricht.

Das Evangelium. Matth. 4, 18—22.

Als nun Jesus an dem galiläischen Meere gieng, sah er zween Brüder, Simon, der da heißt Petrus, und Andreas, seinen Bruder, die warfen ihre Netze ins Meer, denn sie waren Fischer. Und er sprach zu ihnen: Folget mir nach, ich will euch zu Menschenfischern machen. Bald verließen sie ihre Netze, und folgeten ihm nach. Und da er von dannen weiter gieng, sah er zween andere Brüder, Jacobum, den Sohn Zebedäi, und Johannem, seinen Bruder, im Schiffe, mit ihrem Vater Zebedäo, daß sie ihre Netze flickten; und er rief sie. Bald verließen sie das Schiff und ihren Vater, und folgeten ihm nach.

EL DIA DE SAN ANDRES.

que aquí sobren: cuidando que ésta última Colecta, Epístola, y Evangelio se usen el Domingo inmediato al Adviento.

EL DIA DE SAN ANDRES.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por tu Gracia hiciste que tu Santo Apostol Andres obedeciese prontamente la vocacion de tu Hijo Jesu-Christo, y le siguiese sin dilacion alguna; da tambien gracia á todos nosotros, para que siendo llamados por tu santa Palabra, nos entreguemos sin tardanza á cumplir obedientemente tus santos mandamientos; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Rom. x. 9.

PORQUE si confesares con tu boca al Señor Jesus, y creyeres en tu corazon, que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Porque de corazon se cree para justicia: mas de boca se hace la confesion para salud. Porque dice la Escritura: Todo el que cree en él, no será confundido. Porque no hay distincion de Judío y de Griego; puesto que uno mismo es el Señor de todos, rico para con todos los que le invocan. Porque todo aquel que invocare el nombre del Señor, será salvo. ¿Pues cómo invocarán á aquel, en quien no creyéron? ¿O cómo creerán á aquel, que no oyéron? ¿Y cómo oirán sin predicador? ¿Y cómo predicarán, si no fueren enviados? así cómo está escrito: ¡Qué hermosos los pies de los que anuncian el Evangelio de paz, de los que anuncian los bienes! Pero no todos obedecen al Evangelio. Porque Isaías dice: Señor, ¿quién creyó á nuestro oído? Luego la fé es por el oído, y el oído por la palabra de Christo. Mas pregunto: ¿Qué, no han oído? Sí ciertamente, pues por toda la tierra salió el sonido de ellos, y hasta los cabos de la redondez de la tierra la palabra de ellos. Mas pregunto: ¿Pues qué, Israél no lo ha conocido? Moysés dice el primero: Yo os provocaré á zelos con una que no es gente: yo os moveré á ira con una gente ignorante. Y Isaías osa decir: Fuí hallado de los que no me buscaban: claramente me descubrí á los que no preguntaban por mí. Y á Israél dice: Todo el dia abrí mis manos á un pueblo incrédulo y rebelde.

El Evangelio. S. Math. iv. 18.

YENDO Jesus por la ribera de la mar de Galiléa, vió dos hermanos, Simon, que es llamado Pedro, y Andres su hermano, que echaban la red en la mar, (pues eran pescadores) y les dixo: Venid en pos de mí, y haré que vosotros seais pescadores de hombres. Y ellos al instante dexadas las redes, le siguiéron. Y pasando de allí, vió otros dos hermanos, Santiago de Zebedéo, y Juan su hermano, en un barco con Zebedéo su padre, que remendaban sus redes; y los llamó. Y ellos al punto dexadas las redes y el padre, le siguiéron.

LATINA ET GRÆCA.

DIES SANCTI ANDREÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui Sancto Andreæ, Apostolo tuo, dedisti, ut vocanti Filio tuo Jesu Christo statim pareret, eumque sine mora sequeretur; nobis omnibus concede, ut, per sanctum verbum tuum vocati, nosmet ipsi statim tradamus, ad sancta mandata tua omni obsequio adimplenda, per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Rom. x. 9.

SI confitearis in ore tuo Dominum Jesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum excitavit a mortuis, salvus eris. Corde enim creditur ad justitiam: ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis, qui credit in illum, non confundetur. Non enim est distinctio Judæi et Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes qui invocant illum; omnis enim, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit. Quomodo ergo invocabunt, in quem non crediderunt? Aut quomodo credent ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient, sine prædicante? Quomodo vero prædicabunt, nisi mittantur? Sicut scriptum est: Quam speciosi pedes evangelizantium pacem, evangelizantium bona! Sed non omnes obediunt Evangelio. Esaias enim dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu: auditus autem per verbum Christi. Sed dico, numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Sed dico, Numquid Israel non cognovit? Primus Moyses dicit: Ego ad æmulationem vos adducam in non gentem: in gentem insipientem, in iram vos mittam. Esaias autem audet, et dicit: Inventus sum a non quærentibus me: palam apparui iis, qui me non interrogabant. Ad Israel autem dicit: Tota die expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

Evangelium. S. Matth. iv. 18.

AMBULANS Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem (qui vocatur Petrus), et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare, (erant enim piscatores): et ait illis: Venite post me: et faciam vos fieri piscatores hominum. Ac illi continuo, relictis retibus, secuti sunt eum. Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Jacobum Zebedæi, et Joannem fratrem ejus, in navi cum Zebedæo patre eorum, reficientes retia sua: et vocavit eos. Illi autem statim, relictis retibus et patre, secuti sunt eum.

DIES SANCTI THOMÆ APOSTOLI.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui, ad majorem fidei confirmationem, Sanctum

ΗΜΕΡΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τοιαύτην τῷ ἁγίῳ σου Ἀποστόλῳ Ἀνδρέᾳ χάριν δωρησάμενος, ὥστε παραχρῆμα τῇ κλήσει τοῦ Ἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ προθύμως ὑπακοῦσαι, καὶ ἀμελλητὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· Δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ὑπὸ τοῦ λόγου σου κεκλημένοι εὐθέως ἐπιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ εὐπειθῶς ἐπιτελεῖν τὰς ἁγίας σου ἐντολὰς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ι'. θ'.

ΟΤΙ ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται. Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά. Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραήλ; πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. ιη'.

ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.) Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, ὁ διὰ τὴν μείζω τῆς πίστεως βεβαίωσιν, τὸν ἅγιον

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Thomæ Apostoli.

ANGLICANA ET GALLICA.

CONVERSION OF SAINT PAUL.

suffer thy holy Apostle Thomas to be doubtful in thy Son's resurrection; Grant us so perfectly, and without all doubt, to believe in thy Son Jesus Christ, that our faith in thy sight may never be reproved, Hear us, O Lord, through the same Jesus Christ, to whom, with thee and the Holy Ghost, be all honour and glory, now and for evermore. *Amen.*

The Epistle. Ephes. ii. 19.

NOW therefore ye are no more strangers and foreigners, but fellow-citizens with the saints, and of the household of God; and are built upon the foundation of the Apostles and Prophets, Jesus Christ himself being the chief corner-stone: in whom all the building, fitly framed together, groweth unto an holy temple in the Lord; in whom ye also are builded together for an habitation of God, through the Spirit.

The Gospel. St. John xx. 24.

THOMAS, one of the twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. The other disciples therefore said unto him, We have seen the Lord. But he said unto them, Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe. And after eight days again his disciples were within, and Thomas with them: then came Jesus, the doors being shut, and stood in the midst, and said, Peace be unto you. Then saith he to Thomas, Reach hither thy finger, and behold my hands; and reach hither thy hand, and thrust it into my side; and be not faithless but believing. And Thomas answered and said unto him, My Lord, and my God. Jesus saith unto him, Thomas, because thou hast seen me, thou hast believed; blessed are they that have not seen, and yet have believed. And many other signs truly did Jesus in the presence of his disciples, which are not written in this book. But these are written, that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through his Name.

CONVERSION DE SAINT PAUL.

de la résurrection de ton Fils, pour avoir lieu d'en mieux confirmer la vérité; faisnous la grâce de nous attacher à notre Sauveur par une foi vive, ferme, inébranlable, et qui te soit agréable. Exauce-nous, ô Dieu, par Jésus-Christ, auquel comme à toi et au Saint Esprit, soit honneur et gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

L'Epître, Eph. ii. 19.

VOUS n'êtes donc plus étrangers ni forains, mais concitoyens des saints, et domestiques de Dieu: étant édifiés sur le fondement des apôtres et des prophètes, et Jesus-Christ lui-même étant la maîtresse-pierre du coin, en qui tout l'édifice, posé et ajusté ensemble, se lève pour être un temple saint au Seigneur: en qui vous êtes édifiés ensemble pour être un tabernacle de Dieu en esprit.

L'Evangile, St. Jean xx. 24.

OR Thomas appelé Didyme, qui étoit l'un des douze, n'étoit point avec eux quand Jésus vint. Et les autres disciples lui dirent: nous avons vu le Seigneur. Mais il leur dit: si je ne vois les marques des clous en ses mains, et si je ne mets mon doigt où étoient les clous, et si je ne mets ma main dans son côté, je ne le croirai point. Et huit jours après, ses disciples étoient encore dans la maison, et Thomas avec eux: et Jésus vint, les portes étant fermées, et fut là au milieu d'eux, et il leur dit: paix vous soit. Puis il dit à Thomas: mets ton doigt ici, et regarde mes mains; avance aussi ta main, et la mets dans mon côté; et ne sois point incrédule, mais fidèle. Et Thomas répondit, et lui dit: mon Seigneur et mon Dieu? Jésus lui dit: parce que tu m'as vu, Thomas, tu as cru. Bienheureux sont ceux qui n'ont point vu, et qui ont cru. Jésus fit aussi en la présence de ses disciples plusieurs autres miracles, qui ne sont point écrits dans ce livre: mais ces choses sont écrites, afin que vous croyez que Jésus est le Christ, le Fils de Dieu, et qu'en croyant vous ayez la vie par son nom.

THE CONVERSION OF SAINT PAUL.

The Collect.

O GOD, who, through the preaching of the blessed Apostle Saint Paul, hast caused the light of the Gospel to shine throughout the world; Grant, we beseech thee, that we, having his wonderful conversion in remembrance may show forth our thankfulness unto thee for the same, by following the holy doctrine which he taught; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts ix. 1.

AND Saul, yet breathing out threatenings and slaughter against the disciples of the Lord, went unto the high priest, and desired

LA CONVERSION DE ST. PAUL.

La Collecte.

O DIEU, qui par la prédication du bienheureux Apôtre St. Paul, as fait resplendir la lumière de l'Evangile par tout le monde; nous te prions que, nous souvenant de sa merveilleuse conversion, nous t'en témoignions notre reconnoissance, en suivant la sainte doctrine qu'il a enseignée, par Jesus Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Actes ix. 1.

OR Saul, tout enflammé encore de menaces et de tuerie contre les disciples du Seigneur, s'étant adressé au souverain sacrificateur, lui

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

ἄφισας, τὸν ἅγιον Ἀπόστυλόν σου Θωμᾶ, ἵνα διστάξῃ περὶ τῆς ἀνίστασεως τοῦ υἱοῦ, δὸς μας τὴν χάριν ἵνα πιστεύσωμεν οὕτω τελείως, καὶ δίχως διστάσεως εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν Χριστόν, ὥσε ἡ πίστις μας μείνῃ ἀμώμητος πάντοτε ἔμπροσθέν σου. Εἰσάκουσόν μας, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ὁποίου μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἂς εἶναι πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. β'. ιθ'.

ΑΡΑ λοιπὸν δὲν εἶσθε πλέον ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομηθέντες ἐπὶ τὸ θεμέλιον τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὄντας ὁ αὐτὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, λίθος ἀκρογωνιαῖος· ἐπὶ τὸν ὁποῖον πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογημένη αὐξάνει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ· εἰς τὸν ὁποῖον καὶ σεῖς κτίζεσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. κ'. κδ'.

ΘΩΜΑΣ δὲ, ἕνας ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μὲ αὐτοὺς ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς· τοῦ ἔλεγον δὲ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑῴδομεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ τοὺς εἶπεν· Ἐὰν μὴ ἴδω εἰς τὰς χεῖράς του τὸ σημεῖον τῶν καρφίων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸ σημεῖον τῶν καρφίων, καὶ βάλω τὴν χεῖραν μὲ εἰς τὴν πλευρὰν του, δὲν θέλω πιστεύσειν. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ, πάλιν ἦσαν μέσα οἱ μαθηταί του καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς διὰ τῶν θυρῶν κλεισμένων, καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη εἰς ἐσᾶς. Ἔπειτα λέγει τοῦ Θωμᾶ· Φέρε ἐδῶ τὸν δάκτυλόν σου, καὶ ἴδας τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖράν σου, καὶ βάλε την εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνε ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. Ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς καὶ τοῦ εἶπε· Κύριέ μου καὶ Θεέ μου. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Διότι μὲ εἶδας ἐπίστευσας μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

ΘΕΕ, ὁ διὰ τὴν κήρυξιν τοῦ εὐλογημένου Ἀποστόλου σου ἁγίου Παύλου, ποιήσας ἵνα φέγξῃ τὸ φῶς τῇ Εὐαγγελίου σου εἰς ὅλον τὸν κόσμον, χάρισαί μας σὲ παρακαλοῦμεν ὅτι ἐνθυμούμενοι τὴν θαυμασίαν του Ἐπιστροφὴν, σὲ εὐχαριστήσωμεν ἀκολουθοῦντες τὸν ἅγιον λόγον τὸν ὑπ' αὐτοῦ διδαχθέντα διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. θ'. α'.

Ο ΔΕ Σαῦλος, ἀκόμι πνέων φοβερισμοὺς κ' φόνους κατὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ἐλθὼν

LA CONVERSIONE DI S. PAOLO.

testi che 'l tuo santo apostolo Tomaso fosse dubbioso della risurrezione del tuo figliuolo, facci la grazia, di creder così perfettamente, e senza dubitar punto, nel tuo figliuolo Gesù Cristo, che la nostra fede non sia mai ripresa nel tuo cospetto. Esaudiscici, o Signore, per esso Gesù Cristo, a cui con te e lo Spirito santo, sia ogni onor e gloria, ora e in eterno.

Per l' Epistola. Efes. ii. 19.

VOI dunque non siete più forestieri, nè avventicci: ma concittadini de' santi, e domestici di Dio. Essendo edificati sopra'l fondamento degli Apostoli, e de' Profeti, essendo Gesù Cristo stesso la pietra del capo del cantone. In cui tutto l'edificio ben composto cresce in Tempio santo nel Signore. Nel quale ancora voi siete insieme edificati, per essere un Tabernacolo di Dio, in Ispirito.

L' Evangelo. S. Giov. xx. 24.

OR Toma, detto Didimo, l'un de' dodici, non era con loro, quando Gesù venne. Gli altri discepoli adunque gli dissero, Noi abbiamo veduto 'l Signore. Ma egli disse loro, Se io non veggo nelle sue mani il segnal de' chiodi, e se non metto il dito nel segnal de' chiodi, e la mano nel suo costato, io non lo crederò. Ed, otto giorni appresso, i discepoli erano dinuovo dentro la casa, e Toma era con loro. E Gesù venne, essendo le porte serrate, e si presentò quivi in mezzo, e disse, Pace a voi. Poi disse a Toma, Porgi quà il dito, e vedi le mie mani: porgi anche la mano, e mettila nel mio costato: e non sii incredulo, anzi credente. E Toma rispose, e gli disse, Signor mio, ed Iddio mio. Gesù gli disse, Perciochè tu hai veduto, Toma, tu hai creduto: beati coloro che non hanno veduto, ed hanno creduto. Or Gesù fece ancora, in presenza de' suoi discepoli, molti altri miracoli, i quali non sono scritti in questo libro. Ma queste cose sono scritte, acciochè voi crediate che Gesù è il Cristo, il Figliuol di Dio: acciochè, credendo, abbiate vita nel Nome suo.

LA CONVERSIONE DI S. PAOLO.

La Colletta.

O DIO che per la predicazione dell' apostolo benedetto S. Paolo, hai fatto risplendere la luce del tuo Evangelo per tutto 'l mondo, concedici, ti supplichiamo, che, ricordandoci della sua maravigliosa conversione, ne rendiamo grazie a te, nel seguitar la santa dottrina ch' egli ha insegnato per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. Atti ix. i.

OR Saulo, sbuffando ancora minacce, ed uccisione, contr' a' discepoli del Signore,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Thomæ Apostoli.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des heiligen Thomas, des Apostels.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du, zu mehrerer Bevestigung des Glaubens, es zuließest, daß dein heiliger Apostel, Thomas, an der Auferstehung deines Sohnes zweifelte! Gieb, daß wir so vollkommen und ohne allen Zweifel an deinen Sohn, Jesum Christum, glauben, daß unser Glaube vor deinem Angesichte nie verwerflich seyn möge. Erhöre uns, o Herr, durch denselben Jesum Christum, dem mit dir und dem heiligen Geiste, sey Ehre und Preis, nun und in alle Ewigkeit. Amen.

Die Epistel. Ephes. 2, 19 bis zum Ende.

So seyd ihr nun nicht mehr Gäste und Fremdlinge, sondern Bürger mit den Heiligen, und Gottes Hausgenossen. Erbauet auf den Grund der Apostel und Propheten, da Jesus Christus der Eckstein ist. Auf welchem der ganze Bau in einander gefüget, wächset zu einem heiligen Tempel in dem Herrn, auf welchem auch ihr mit erbauet werdet, zu einer Behausung Gottes im Geiste.

Das Evangelium. Joh. 20, 24 bis Ende.

Thomas aber, der Zwölfen einer, der da heißt Zwilling, war nicht bey ihnen, da Jesus kam. Da sagten die andern Jünger zu ihm: Wir haben den Herrn gesehen. Er aber sprach zu ihnen: Es sey denn, daß ich in seinen Händen sehe die Nägelmahle, und lege meinen Finger in die Nägelmahle, und lege meine Hand in seine Seite, will ich es nicht glauben. Und über acht Tage waren abermal seine Jünger darinnen, und Thomas mit ihnen. Kommt Jesus, da die Thüren verschlossen waren, und tritt mitten ein, und spricht: Friede sey mit euch! Darnach spricht er zu Thoma: Reiche deinen Finger her, und siehe meine Hände, und reiche deine Hand her, und lege sie in meine Seite, und sey nicht ungläubig, sondern gläubig. Thomas antwortete, und sprach zu ihm: Mein Herr, und mein Gott! Spricht Jesus zu ihm: Dieweil du mich gesehen hast, Thoma, so glaubest du. Selig sind, die nicht sehen, und doch glauben. Auch viele andere Zeichen that Jesus vor seinen Jüngern, die nicht geschrieben sind in diesem Buche. Diese aber sind geschrieben, daß ihr glaubet, Jesus sey der Christ, der Sohn Gottes, und daß ihr durch den Glauben das Leben habt in seinem Namen.

Am Tage der Bekehrung des heiligen Paulus.

Die Collecte.

O Gott, der du durch die Predigt dei- nes gesegneten Apostels Paulus das Licht des Evangeliums in der Welt hast scheinen lassen! Wir bitten dich, verleihe, daß wir, seiner wundervollen Bekehrung eingedenk, dir unsere Dankbarkeit dafür durch treue Befolgung seiner heiligen Lehren beweisen mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Apost. Gesch. 9, 1—22.

Saulus aber schnaubte noch mit Dro- hen und Morden wider die Jünger des Herrn, und gieng zum Hohenpriester, und bat ihn um Briefe

SANTO THOMAS EL APOSTOL.

La Colecta.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, que para mayor confirmacion de la fé permitiste que tu Apostol Santo Thomas dudase de la resurreccion de tu Hijo; concedenos que creamos tan indubitable y perfectamente en el mismo tu Hijo Jesu-Christo, que nuestra fé no sea jamas reprobada en tu presencia. Oyenos, ó Señor, mediante el mismo Jesu-Christo, á quien contigo y el Santo Espiritu, sea todo honor y gloria ahora y siempre. *Amen.*

La Epistola. Ephes. ii. 19.

DE manera que ya no sois extrangeros, ni advenedizos: sino que sois Ciudadanos de los Santos y domésticos de Dios: edificados sobre el fundamento de los Apóstoles y Prophetas, en el mismo Jesu Christo, que es la principal piedra angular: en el qual todo el edificio que se ha levantado, crece para ser un templo santo en el Señor, en el qual vosotros sois tambien juntamente edificados, para morada de Dios en Espíritu.

El Evangelio. S. Juan xx. 24.

PERO Thomás uno de los doce, que se llamaba Didymo, no estaba con ellos quando vino Jesus. Y los otros discípulos le dixéron: Hemos visto al Señor. Mas él les dixo: Si no viere en sus manos la hendidura de los clavos, y metiere mi dedo en el lugar de los clavos, y metiere mi mano en su costado, no lo creeré. Y al cabo de ocho dias, estaban otra vez sus discípulos dentro, y Thomás con ellos: vino Jesus cerradas las puertas, y se puso en medio, y dixo: Paz á vosotros. Y despues dixo á Thomás: Mete aquí tu dedo, y mira mis manos, y da acá tu mano, métela en mi costado: y no seas incrédulo, sino fiel. Respondió Thomás, y le dixo: Señor mio y Dios mio. Jesus le dixo: Porque me has visto, Thomás, has creido: Bienaventurados los que no viéron, y creyéron. Otros muchos milagros hizo tambien Jesus en presencia de sus discípulos, que no están escritos en este libro. Mas estos han sido escritos, para que creais que Jesus es el Christo, el Hijo de Dios: y para que creyendo, tengais vida en su nombre.

LA CONVERSION DE SAN PABLO.

La Colecta.

O DIOS, que por medio de la predicacion de tu bendito Apostol San Pablo, has hecho resplandecer la luz del Evangelio por todo el mundo; te suplicamos, que teniendo en memoria su maravillosa Conversion, te manifestemos nuestro agradecimiento por ella siguiendo la santa doctrina, que él enseñó, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. ix. 1.

SAULO pues respirando aun amenazas y muerte contra los discípulos del Señor, se presentó al Príncipe de los Sacerdotes, y le

LATINA ET GRÆCA.

CONVERSIO SANCTI PAULI.

tuum Apostolum Thomam de Filii tui resurrectione dubitare permisisti; da nobis adeo perfecte, et sine ulla dubitatione, in Filium tuum Jesum Christum credere, ut fides nostra in conspectu tuo nunquam reprehendi mereatur. Exaudi nos, Domine, per eundem Jesum Christum, cui, una tecum, et cum Spiritu Sancto, sit omnis honor et gloria nunc et semper. *Amen.*

Epistola. Ephes. ii. 19.

ERGO jam non estis hospites et advenæ: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei, superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu: in quo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, in quo et vos coædificamini in habitaculum Dei in spiritu.

Evangelium. S. Joan. xx. 24.

THOMAS, unus ex duodecim, (qui dicitur Didymus) non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis; Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et, post dies octo, iterum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus, januis clausis, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis. Deinde dicit Thomæ: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas; et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, et dixit ei: Dominus meus, et Deus meus! Dixit ei Jesus: Quia vidisti me, Thoma, credidisti: beati, qui non viderunt, et crediderunt. Multa quidem et alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. Hæc autem scripta sunt, ut credatis, quia Jesus est Christus Filius Dei; et ut, credentes, vitam habeatis in nomine ejus.

CONVERSIO SANCTI PAULI.

Collecta.

DEUS! qui beati Pauli Apostoli prædicatione universum mundum Evangelii luce collustrasti; concede, quæsumus, ut, qui mirandam illius conversionem memoria recolimus, ob eam nos grati erga te animi testimonium exhibeamus, sanctam illam sequendo doctrinam, quam ipse prædicavit; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. ix. 1.

SAULUS, adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Domini, accessit ad princi-

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Ἀπόστολόν σου Θωμᾶν περὶ τῆς τοῦ Ὑιοῦ ἀναστάσεως διστάζειν εἴασας· Παρέσχον ἡμῖν στερρεῶς καὶ ἀναμφισβητήτως πιστεύειν εἰς τὸν Ὑιόν σου Ἰησοῦν Χριστὸν, ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν ἔναντί σου ἀεὶ ἀμώμητος οὖσα διατελῇ. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ μετά σου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, νῦν, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. β'. ιθ'.

Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. κδ'.

ΘΩΜΑΣ δὲ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ διὰ τῆς τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τοῦ ἁγίου Παύλου κηρύξεως τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἐπιφάνας· Χάρισαι, δεόμεθά σου, ἵνα ἡμεῖς τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν διὰ μνήμης ἔχοντες, τὴν εὐχαριστίαν ἡμῶν δι' αὐτὴν σοι ἀναδείξωμεν, ἐν τῷ τῇ ἁγίᾳ διδαχῇ ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθείσῃ ἀκολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. θ'. α'.

Ο ΔΕ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Conversio Sancti Pauli.

ANGLICANA ET GALLICA.

CONVERSION OF SAINT PAUL.

of him letters to Damascus to the synagogues, that if he found any of this way, whether they were men or women, he might bring them bound unto Jerusalem. And, as he journeyed, he came near Damascus, and suddenly there shined round about him a light from heaven. And he fell to the earth, and heard a voice saying unto him, Saul, Saul, why persecutest thou me? And he said, who art thou, Lord? And the Lord said, I am Jesus whom thou persecutest: it is hard for thee to kick against the pricks. And he, trembling and astonished, said, Lord, what wilt thou have me do? And the Lord said unto him, Arise, and go into the city, and it shall be told thee what thou must do. And the men which journeyed with him stood speechless, hearing a voice, but seeing no man. And Saul arose from the earth, and when his eyes were opened he saw no man; but they led him by the hand, and brought him into Damascus. And he was three days without sight, and neither did eat nor drink. And there was a certain disciple at Damascus, named Ananias, and to him said the Lord in a vision, Ananias. And he said, Behold, I am here, Lord. And the Lord said unto him, Arise, and go into the street which is called Straight, and enquire in the house of Judas for one called Saul of Tarsus: for behold, he prayeth, and hath seen in a vision a man named Ananias, coming in, and putting his hand on him, that he might receive his sight. Then Ananias answered, Lord I have heard by many of this man, how much evil he hath done to thy saints at Jerusalem; and here he hath authority from the chief priests to bind all that call on thy Name. But the Lord said unto him, Go thy way; for he is a chosen vessel unto me, to bear my Name before the Gentiles, and kings, and the children of Israel: for I will show him how great things he must suffer for my Name's sake. And Ananias went his way, and entered into the house; and, putting his hands on him, said, Brother Saul, the Lord, (even Jesus that appeared unto thee in the way as thou camest,) hath sent me, that thou mightest receive thy sight, and be filled with the holy Ghost. And immediately there fell from his eyes as it had been scales; and he received sight forthwith, and arose, and was baptized. And when he had received meat, he was strengthened. Then was Saul certain days with the disciples which were at Damascus. And straightway he preached Christ in the synagogues, that he is the Son of God. But all that heard him were amazed, and said, Is not this he that destroyed them which called on this Name in Jerusalem, and came hither for that intent, that he might bring them bound unto the chief priests? But Saul increased the more in strength, and confounded the Jews which dwelt at Damascus, proving that this is very Christ.

The Gospel. St. Matth. xix. 27.

PETER answered and said unto Jesus, Behold, we have forsaken all, and followed thee; what shall we have therefore? And Jesus said unto them, Verily I say unto you, That ye which have followed me, in the regeneration when the Son of Man shall sit in the throne of his glory, ye also shall sit upon twelve thrones, judging the twelve tribes of Israel. And every one that hath

CONVERSION DE SAINT PAUL.

demanda des lettres de sa part pour porter à Damas aux synagogues, afin que s'il en trouvoit quelques-uns de cette secte, soit hommes, soit femmes, il les amenât liés à Jérusalem. Or il arriva qu'en marchant, il approcha de Damas; et tout à coup une lumière resplendit du ciel comme un éclair tout autour de lui. Et étant tombé par terre, il entendit une voix qui lui disoit: Saul, Saul, pourquoi me persécutes-tu? Et il répondit: qui es-tu, Seigneur? Et le Seigneur dit: je suis Jésus que tu persécutes: il t'est dur de regimber contre les aiguillons. Et lui, tout tremblant et tout effrayé, dit: Seigneur, que veux-tu que je fasse? Et le Seigneur lui dit: lève-toi, et entre dans la ville, et là il te sera dit ce que tu dois faire. Et les hommes qui marchoient avec lui s'arrêtèrent tout épouvantés, entendant bien la voix, mais ne voyant personne. Et Saul se leva de terre; et ouvrant les yeux, il ne voyoit personne; c'est pourquoi ils le conduisirent par la main, et le menèrent à Damas, où il fut trois jours sans voir, et sans manger ni boire. Or il y avoit à Damas un certain disciple, nommé Ananias, à qui le Seigneur dit en vision: Ananias. Et il répondit: me voici, Seigneur. Et le Seigneur lui dit: lève-toi, et t'en va en la rue nommée la Droite, et cherche dans la maison de Judas un homme appelé Saul, qui est de Tarse; car voilà, il prie. (Or Saul avoit vu en vision un homme nommé Ananias, entrant, et lui imposant la main, afin qu'il recouvrât la vue.) Et Ananias répondit: Seigneur, j'ai ouï parler à plusieurs de cet homme-là, et combien de maux il a fait à tes saints dans Jérusalem: il a même ici autorité de la part des principaux sacrificateurs de lier tous ceux qui invoquent ton nom. Mais le Seigneur lui dit: va; car il m'est un instrument d'élite, pour porter mon nom devant les Gentils, et les rois, et les enfans d'Israël: car je lui montrerai combien il aura à souffrir pour mon nom. Ananias donc s'en alla, et entra dans la maison; et lui imposant les mains, il lui dit: Saul, frère, le Seigneur Jésus qui t'est apparu dans le chemin par où tu venois, m'a envoyé afin que tu recouvres la vue, et que tu sois rempli du Saint Esprit. Et aussitôt il tomba de ses yeux comme des écailles, et à l'instant il recouvra la vue; puis il se leva, et fut baptisé. Et ayant mangé, il reprit ses forces. Et Saul fut quelques jours avec les disciples qui étoient à Damas. Et il prêcha incontinent dans les synagogues, que Christ étoit le Fils de Dieu. Et tous ceux qui l'entendoient, étoient comme ravis hors d'eux-mêmes, et disoient: n'est-ce pas celui-là qui a détruit à Jérusalem ceux qui invoquoient ce nom, et qui est venu ici exprès pour les amener liés aux principaux sacrificateurs? Mais Saul se fortifioit de plus en plus, et confondoit les Juifs qui demeuroient à Damas, prouvant que Jésus étoit le Christ.

L'Evangile, St. Matth. xix. 27.

ALORS Pierre, prenant la parole, dit à Jésus, voici, nous avons tout quitté, et t'avons suivi; que nous en arrivera-t-il donc? Et Jésus leur dit: en verité je vous dis, que vous qui m'avez suivi dans la régénération, quand le Fils de l'homme sera assis sur le trône de sa gloire, vous aussi serez assis sur douze trônes, jugeant les douze tribus d'Israël. Et quiconque aura

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

πρὸς τὸν ἀρχιερέα, ἐζήτα ἀπ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς πρὸς τὰς εἰς Δαμασκὸν συναγωγὰς, ὅπως ἐὰν εὕρῃ τινὰς τῆς αὐτῆς αἱρέσεως, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, τοὺς φέρῃ δεμένους εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ πορευόμενος, ἔτυχεν αὐτοῦ πλησιάζοντος τὴν Δαμασκὸν, ἄνα περιαστράψῃ ἐξαφνα τριγύρω του φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανόν· Κ πέσας ἐπὶ τὴν γῆν ἤκουσε φωνὴν, λέγουσα πρὸς αὐτόν· Σαοὺλ, Σαοὺλ· τί μὲ διώκεις; Καὶ αὐτὸς εἶπε· Ποῖος εἶσαι σὺ Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἶμαι Ἰησοῦς τὸν ὁποῖον σὺ διώκεις· ἀλλὰ σήκω, καὶ ἔμβα εἰς τὴν πόλιν, καὶ θέλει σοὶ λαληθῆν τί πρέπει ἄνα κάμῃς. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντές τον ἐστάθησαν ἐξιστημένοι, τὴν μὲν φωνὴν ἀκούοντες, μηδένα δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τὴν γῆν· ἀνεφγμένοι δὲ οἱ ὀφθαλμοί τε, δὲν ἔβλεπεν οὐδένα· καὶ χειραγωγοῦντές τον τὸν ἔφερον, εἰς τὴν Δαμασκόν. Καὶ ἦτο τρεῖς ἡμέρας τυφλὸς· καὶ δὲν ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. Ἦτο δέ τις μαθητὴς εἰς τὴν Δαμασκὸν ὀνομαζόμενος Ἀνανίας· καὶ εἶπε του ὁ Κύριος δι' ὁράματος· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ ἦλθον, ἰδοὺ Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτόν· Σηκωθεὶς πορεύου εἰς τὴν ὁδὸν τὴν καλουμένην Ἴσια, καὶ ζήτησον εἰς τὴν οἰκίαν τῦ Ἰούδα, τὸν λεγόμενον Σαῦλος Ταρσεύς· ἐπειδὴ ἰδοὺ προσεύχεται καὶ εἶδεν ἄνδρα δι' ὁράματος καλούμενον Ἀνανίας, ἐλθόντα καὶ ἐπιθέντα ἐπάνω του τὴν χειρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας. Κύριε, ἤκουσα ἀπὸ πολλοὺς περὶ τούτου τοῦ Ἀνδρὸς, πόσα κακὰ ἐποίησε τῶν ἁγίων σου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐδῶ ἔχει ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων, ἄνα δέσῃ πάντας τοὺς ἐπικαλοῦντας τὸ ὄνομά σε. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος. Πορεύου, ὅτι αὐτὸς μοί εἶναι ἀγγεῖον ἐκλεκτὸν, ἵνα βασάξῃ τὸ ὄνομά μου ἔμπροσθεν ἐθνῶν, Κ βασιλέων καὶ υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Ἐπειδὴ ἐγὼ θέλω τοῦ δείξειν, πόσα τοῦ πρέπει ἄνα πάθῃ διὰ τὸ ὄνομά μου. Ἀναχωρήσας λοιπὸν ὁ Ἀνανίας εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ βάλλων ἐπάνω του τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος μὲ ἀπέστειλε (Ἰησοῦς ὁ ὁποῖος σοὶ ἐφάνη εἰς τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ὁποίαν ἤρχου.) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ γεμισθῇς ἀπὸ Πνεύματος ἁγίου. Καὶ παρευθὺς ἔπεσον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τε ὡσὰν λεπίδες, Κ παραχρῆμα ἀνέβλεψε· Κ σηκωθεὶς ἐβαπτίσθη. Καὶ λαβὼν τροφὴν, ἐνδυναμώθη. Ἔμεινε δὲ μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν εὑρισκομένων ἐν Δαμασκῷ τινὰς ἡμέρας. Καὶ παρευθὺς ἐκήρυξε τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰς συναγωγὰς, λέγων· ὅτι οὗτος εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίστησαν δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, Κ ἔλεγον· Δὲν εἶναι οὗτος, ὁ κατατρέξας εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλέσανταs τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ ἐδῶ ἦλθε ἄνα τοὺς φέρῃ δεμένους πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς. Σαῦλος δὲ πλέον καὶ πλέον ἐνδυναμώνετο, καὶ ἐσύγχιζε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας εἰς τὴν Δαμασκὸν, ἀποδεικνύων ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Χριστός.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιθ'. κζ'.

ΤΟΤΕ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος τοῦ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σοὶ ἠκολουθήσαμεν· τί ἄρα θέλομεν πάθειν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῖς εἶπεν. Ἀμὴν σᾶς λέγω, ὅτι σεῖς οἵτινες μοὶ ἠκολουθήσατε, ἐν τῇ παλιγγενησίᾳ ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς δόξης του, καὶ σεῖς θέλετε καθίσειν ἐπὶ

LA CONVERSIONE DI S. PAOLO.

venne al sommo Sacerdote. E gli chiese lettere alle sinagoghe in Damasco: acciochè, se pur ne trovava alcuni di questa setta, uomini, o donne, gli menasse legati in Gerusalemme. Or, mentre era in camino, avvenne che, avvicinandosi a Damasco, disubito una luce dal cielo gli folgorò d'intorno. Ed, essendo caduto in terra, udì una voce che gli diceva, Saul, Saul, perchè mi perseguiti? Ed egli disse, Chi sei, Signore? E'l Signore disse, Io son Gesù, il qual tu perseguiti: egli t'è duro di ricalcitrar contr' agli stimoli. Ed egli, tutto tremante, e spaventato, disse, Signore, che vuoi tu ch' io faccia? E'l Signor gli disse, Levati, ed entra nella città, e ti sarà detto ciò che ti convien fare. Or gli uomini che facevano il viaggio con lui ristettero attoniti, udendo ben la voce, ma non veggendo alcuno. E Saulo si levò da terra: ed, aprendo gli occhi, non vedeva alcuno: e coloro, menandolo per la mano, lo condussero in Damasco. E fu tre giorni senza vedere, ne' quali non mangiò, e non bevve. Or in Damasco v' era un certo discepolo, chiamato per nome Anania, al quale il Signore disse in visione, Anania. Ed egli disse, Eccomi, Signore. E'l Signore gli disse, Levati, e vattene nella strada, detta Diritta: e cerca, in casa di Giuda, un uomo chiamato per nome Saulo, da Tarso: perciochè, ecco, egli fa orazione. (Or egli avea veduto in visione un uomo, chiamato per nome Anania, entrare, ed imporgli la mano, acciochè ricoverasse la vista). Ed Anania rispose, Signore, io ho udito da molti di questo uomo, quanti mali egli ha fatti a' tuoi santi in Gerusalemme. E quì eziandio ha podestà da' principali sacerdoti di far prigioni tutti coloro ch' invocano il tuo Nome. Ma'l Signore, gli disse, Va: perciochè costui m' è un vaso eletto, da portare il mio Nome davanti alle genti, ed alli re, ed a' figliuoli d' Israel. Perciochè io gli mostrerò quante cose gli convien patire per lo mio Nome. Anania adunque se n' andò, ed entrò in quella casa: ed, avendogli imposte le mani, disse, Fratello Saul, il Signor Gesù, che t' è apparito per lo camino per lo qual tu venivi, m' ha mandato, acciochè tu ricoveri la vista, e sii ripieno dello Spirito santo. Ed in quello stante gli caddero dagli occhi come delle scaglie: e subito ricoverò la vista: poi si levò, e fu battezzato. Ed, avendo preso cibo, si riconfortò. E Saulo stette alcuni giorni co' discepoli ch' erano in Damasco. E subito si mise a predicar Cristo nelle sinagoghe, insegnando ch' egli è il Figliuol di Dio. E tutti coloro che l' udivano stupivano: e dicevano, Non è costui quel c' ha distrutti in Gerusalemme quelli ch' invocano questo Nome? e per questo è egli eziandio venuto quà, per menargli prigioni a' principali sacerdoti? Ma Saulo vieppiù si rinforzava, e confondeva i Giudei c' abitavano in Damasco, dimostrando che questo Gesù e il Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. xix. 27.

ALLORA Pietro, rispondendo, gli disse, Ecco, noi abbiamo abbandonato ogni cosa, e t' abbiamo seguitato: che ne avremo dunque? E Gesù disse loro, Io vi dico in verità, che, nella nuova creazione, quando 'l Figliuol dell' uomo sederà sopra 'l trono della sua gloria, voi ancora che m' avete seguitato sederete sopra dodici troni, giu-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Conversio Sancti Pauli.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage der Bekehr. des h. Paulus.

gen Damaskus an die Schulen, auf daß, so er etliche dieses Weges fände, Männer und Weiber, er sie gebunden führete gen Jerusalem. Und da er auf dem Wege war, und nahe bey Damaskus kam, umleuchtete ihn plötzlich ein Licht vom Himmel. Und er fiel auf die Erde, und hörete eine Stimme, die sprach zu ihm: Saul, Saul, was verfolgest du mich? Er aber sprach: Herr, wer bist du? Der Herr sprach: Ich bin Jesus, den du verfolgest. Es wird dir schwer werden, wider den Stachel lecken. Und er sprach mit Zittern und Zagen: Herr, was willst du, daß ich thun soll? Der Herr sprach zu ihm: Stehe auf, und gehe in die Stadt, da wird man dir sagen, was du thun sollst. Die Männer aber, die seine Gefährten waren, standen und waren erstarret, denn sie höreten eine Stimme, und sahen niemand. Saulus aber richtete sich auf von der Erde, und als er seine Augen aufthat, sah er niemand. Sie nahmen ihn aber bey der Hand, und führeten ihn gen Damaskus. Und er war drey Tage nicht sehend, und aß nicht, und trank nicht. Da war aber ein Jünger zu Damaskus, mit Namen Ananias, zu dem sprach der Herr im Gesichte: Anania! Und er sprach: Hier bin ich, Herr. Der Herr sprach zu ihm: Stehe auf, und gehe hin in die Gasse, die da heißt die Richtige, und frage in dem Hause Juda nach Saulo, mit Namen von Tarsen, denn siehe, er betet. Und hat gesehen im Gesichte einen Mann, mit Namen Ananias, zu ihm hineinkommen, und die Hand auf ihn legen, daß er wieder sehend werde. Ananias aber antwortete: Herr, ich habe von vielen gehöret von diesem Manne, wie viel Uebels er deinen Heiligen gethan hat zu Jerusalem; und er hat allhier Macht von den Hohenpriestern, zu binden alle, die deinen Namen anrufen. Der Herr sprach zu ihm: Gehe hin, denn dieses ist mir ein auserwähltes Rüstzeug, daß er meinen Namen trage vor den Heiden, und vor den Königen, und vor den Kindern von Israel. Ich will ihm zeigen, wie viel er leiden muß um meines Namens willen. Und Ananias gieng hin, und kam in das Haus, und legte die Hände auf ihn, und sprach: Lieber Bruder Saul, der Herr hat mich gesandt (der dir erschienen ist auf dem Wege, da du herkamest), daß du wieder sehend, und mit dem heiligen Geiste erfüllet werdest. Und alsobald fiel es von seinen Augen wie Schuppen, und er ward wieder sehend, und stand auf, ließ sich taufen, und nahm Speise zu sich, und stärkte sich. Saulus aber war etliche Tage bey den Jüngern zu Damaskus. Und alsobald predigte er Christum in den Schulen, daß derselbige Gottes Sohn sey. Sie entsetzten sich aber alle, die es höreten, und sprachen: Ist das nicht, der zu Jerusalem verstörte alle, die diesen Namen anrufen, und darum hergekommen, daß er sie gebunden führe zu den Hohenpriestern. Saulus aber ward jemehr kräftiger, und trieb die Juden ein, die zu Damaskus wohneten, und bewährte es, daß dieser ist der Christ.

Das Evangelium. Matth. 19, 27 bis Ende.

Da antwortete Petrus, und sprach zu ihm: Siehe, wir haben alles verlassen, und sind dir nachgefolget, was wird uns dafür? Jesus aber sprach zu ihnen: Wahrlich, ich sage euch, daß ihr, die ihr mir seyd nachgefolget, in der Wiedergeburt, da des Menschen Sohn wird sitzen auf dem Stuhle seiner Herrlichkeit, werdet ihr auch sitzen auf zwölf

LA CONVERSION DE SAN PABLO.

pidió cartas para las Sinagogas de Damasco, con el fin de llevar presos á Jerusalém á quantos hallase de esta profesion, hombres y mugeres. Y yendo por el camino, aconteció que estando ya cerca de Damasco, repentinamente le rodeó un resplandor de luz del Cielo. Y cayendo en tierra, oyó una voz que le decia: Saulo, Saulo, ¿por qué me persigues? El dixo: ¿Quién eres, Señor? Y él: Yo soy Jesus, á quien tú persigues: dura cosa te es cocear contra el aguijon. Y temblando, y despavorido, dixo: Señor, ¿qué quieres que yo haga? Y el Señor á él: Levántate, y entra en la ciudad, y allí te se dirá lo que te conviene hacer. Y los hombres que le acompañaban, quedáron atónitos oyendo bien la voz, y no viendo á ninguno. Y Saulo se levantó de tierra, y abiertos los ojos no veía nada. Y ellos llevándole por la mano, le metiéron en Damasco. Y estuvo allí tres dias sin ver, y no comió ni bebió. Y en Damasco habia un discípulo por nombre Ananías; y le dixo el Señor en vision: Ananías. Y él respondió: Heme aquí, Señor. Y el Señor á él: Levántate, y vé al barrio que se llama Derecho: y busca en casa de Júdas á uno de Tarso llamado Saulo: porque he aquí está orando. (Y vió un hombre por nombre Ananías, que entraba á él, y que le imponia las manos para que recobrase la vista.) Y respondió Ananías: Señor, he oido decir á muchos de este hombre quántos males hizo á tus Santos en Jerusalém: y este tiene poder de los Príncipes de los Sacerdotes de prender á quantos invocan tu nombre. Mas el Señor le dixo: Vé, porque este me es un vaso escogido para llevar mi nombre delante de las gentes y de los Reyes y de los hijos de Israél. Porque yo le mostraré quántas cosas le es necesario padecer por mi nombre. Y fué Ananías, y entró en la casa; y poniendo las manos sobre él, dixo: Saulo hermano, el Señor Jesus, que te apareció en el camino por donde venias, me ha enviado para que recobres la vista, y seas lleno de Espíritu Santo. Y al instante se cayéron de sus ojos unas como escamas, y recobró la vista: y levantándose fué bautizado. Y despues que tomó alimento, recobró las fuerzas: y estuvo algunos dias con los discípulos, que estaban en Damasco. Y luego predicaba en las Sinagogas á Jesus, que este es el Hijo de Dios. Y se pasmaban todos los que le oian, y decian: ¿Pues no es este el que perseguia en Jerusalém á los que invocaban ese nombre: y por esto vino acá para llevarlos presos á los Principes de los Sacerdotes? Mas Saulo mucho mas se esforzaba, y confundia á los Judíos que moraban en Damasco, afirmando que este es el Christo.

El Evangelio. S. Math. xix. 27.

ENTONCES tomando Pedro la palabra, le dixo: He aquí, que nosotros todo lo hemos dexado, y te habemos seguido: ¿qué es pues, lo que tendremos? Y Jesus les dixo: En verdad os digo, que vosotros, que me habeis seguido, quando en la regeneracion se sentará el Hijo del hombre en el trono

LATINA ET GRÆCA.

CONVERSIO SANCTI PAULI.

pem sacerdotum; et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas; ut, siquos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, vinctos perduceret in Jerusalem. Et, cum iter faceret, contigit, ut appropinquaret Damasco: et subito circumfulsit eum lux de cœlo; et, cadens in terram, audivit vocem dicentem sibi: Saule! Saule! quid me persequeris? Qui dixit, Quis es, Domine? Et ille, Ego sum Jesus, quem tu persequeris. Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Et tremens ac stupens, dixit: Domine, quid me vis facere? Et Dominus ad eum: Surge, et ingredere civitatem; et ibi dicetur tibi, quid oporteat facere. Viri autem illi, qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra; apertisque oculis, nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns; et non manducavit, neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias: et dixit ad illum in visu Dominus: Anania! At ille ait; Ecce ego, Domine. Et Dominus ad eum: Surge, et vade in vicum qui vocatur Rectus: et quære, in domo Judæ, Saulum nomine, Tarsensem. Ecce enim, orat. (Et vidit virum, Ananiam nomine, introeuntem, et imponentem sibi manus, ut visum recipiat.) Respondit autem Ananias: Domine, audivi a multis de viro hoc, quanta mala fecerit Sanctis tuis in Jerusalem. Et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus: Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus, et regibus, et filiis Israel. Ego enim ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit Ananias, et introivit in domum: et imponens ei manus, dixit: Saule, frater, Dominus misit me (Jesus, qui apparuit tibi in via, qua veniebas), ut videas, et implearis Spiritu Sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis ejus tamquam squamæ; et visum recepit; et, surgens, baptizatus est. Et, cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui erant Damasci, per dies aliquot. Et continuo ingressus in synagogas, prædicabat Jesum, quoniam hic est Filius Dei.

Evangelium. S. Mat. xix. 27.

RESPONDENS, Petrus dixit [*Jesu:*] Ecce, nos reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel. Et omnis, qui reliquerit

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

τῷ Ἀρχιερεῖ, ᾐτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς, εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐννεοί, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν. Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται· καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου. ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ. Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου. Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνεβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη. Καὶ λαβὼν τροφὴν, ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς. Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιθ'. κζ'.

ΤΟΤΕ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες

LITURGIA POLYGLOTTA.

Purificatio Sanctæ Mariæ Virginis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE PURIFICATION.

forsaken houses, or brethren, or sisters, or father, or mother, or wife, or children, or lands, for my Name's sake, shall receive an hundred-fold, and shall inherit everlasting life. But many that are first shall be last, and the last shall be first.

The Presentation of Christ in the Temple, commonly called, THE PURIFICATION OF SAINT MARY THE VIRGIN.

The Collect.

ALMIGHTY and everliving God, we humbly beseech thy Majesty, that, as thy only-begotton Son was this day presented in the temple in substance of our flesh, so we may be presented unto thee with pure and clean hearts, by the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Mal. iii. 1.

BEHOLD, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me: and the Lord, whom ye seek, shall suddenly come to his temple; even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of hosts. But who may abide the day of his coming? and who shall stand when he appeareth? for he is like a refiner's fire, and like fullers' soap. And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness. Then shall the offerings of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in days of old, and as in former years. And I will come near to you to judgement, and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false-swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not me, said the Lord of hosts.

The Gospel. St. Luke ii. 22.

AND when the days of her purification, according to the Law of Moses, were accomplished, they brought him to Jerusalem, to present him to the Lord; (as it is written in the Law of the Lord, Every male that openeth the womb shall be called holy to Lord;) and to offer a sacrifice, according to that which is said in the Law of the Lord, A pair of turtle-doves, or two young pigeons. And behold, there was a man in Jerusalem, whose name was Symeon; and the same man was just and devout, waiting for the consolation of Israel: and the Holy Ghost was upon him. And it was revealed unto him by the Holy Ghost, that he should not see death, before he had seen the Lord's Christ. And he came by the Spirit into the temple; and when the parents brought in the child Jesus, to do for him after the custom of the Law, then took he him up in his arms, and blessed God, and said, Lord, now lettest thou thy servant depart in peace, according to thy word: for mine

LA PURIFICATION.

quitté, ou maisons, ou frères, ou sœurs, ou père, ou mère, ou femme, ou enfans, ou champs, à cause de mon nom, en recevra cent fois autant, et héritera la vie éternelle. Mais plusieurs qui sont les premiers seront les derniers, et les derniers seront les premiers.

La PRESENTATION de JESUS-CHRIST dans le TEMPLE, appelée communément la PURIFICATION de MARIE la SAINTE VIERGE.

La Collecte.

DIEU éternel et tout-puissant, nous supplions humblement ta Majesté, que, comme Jésus-Christ ton Fils unique t'a été présenté dans ce jour au temple dans notre propre chair, nous aussi comparoissions devant toi en pureté de cœur, par le même Jésus Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Malach. iii. 1.

VOICI, je m'en vais envoyer mon messager, et il préparera la voie devant moi: et incontinent le Seigneur que vous cherchez, entrera dans son temple, l'Ange, dis-je, de l'alliance, lequel vous souhaitez: voici, il vient, a dit l'Eternel des armées. Mais qui pourra soutenir le jour de sa venue? et qui pourra subsister quand il paroîtra? Car il sera comme le feu de celui qui raffine, et comme le savon des foulons. Et il sera assis comme celui qui raffine et qui purifie l'argent; il nettoyera les fils de Lévi, il les épurera comme l'or et l'argent, et ils seront offrans à l'Eternel l'oblation dans la justice. L'oblation de Juda et de Jérusalem sera agréable à l'Eternel, comme dans les jours d'autrefois, et comme dans les premières années. Je m'approcherai de vous pour faire jugement; et je serai témoin subit contre les enchanteurs, et contre les adultères, et contre ceux qui jurent faussement, et contre ceux qui fraudent le loyer du mercenaire, qui oppriment la veuve et l'orphelin, et qui font tort à l'étranger, et ne me craignent point, a dit l'Eternel des armées.

L'Evangile, St. Luc ii. 22.

QUAND les jours de la purification de Marie furent accomplis, selon la loi de Moyse, ils le portèrent à Jérusalem, pour le présenter au Seigneur, selon ce qui est écrit dans la loi du Seigneur; que tout mâle ouvrant la matrice sera appelé saint au Seigneur; et pour offrir l'oblation prescrite dans la loi du Seigneur, savoir, une paire de tourterelles, ou deux pigeonneaux. Or voici, il y avoit à Jérusalem un homme qui avoit nom Siméon; et cet homme étoit juste et craignant Dieu, et il attendoit la consolation d'Israël, et le Saint Esprit étoit sur lui. Et il avoit été averti divinement par le Saint Esprit, qu'il ne verroit point la mort, que premièrement il n'eût vu le Christ du Seigneur. Lui donc, étant poussé par l'Esprit, vint au temple; et comme le père et la mère portoient dans le temple le petit enfant Jésus, pour faire de lui selon l'usage de la loi, il le prit entre ses bras, et bénit Dieu, et dit: Seigneur, tu laisses maintenant aller ton serviteur en paix, selon ta

Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓ. ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡ.

δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ ὅποιος ἄφισεν οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός μου, θέλει λάβειν τὸ ἑκατονταπλάσιον, καὶ κληρονομήσει ζωὴν αἰώνιον Πολλοὶ δὲ πρῶτοι θέλουσιν εἶναι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΗΤΟΙ Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ, *κοινῶς λεγομένη,* Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Συναπτή.

ΑΙΩΝΙΕ *καὶ παντοκράτορα Θεὲ, δεόμεθα τὴν Μεγαλειότητά σου, ὅτι καθὼς ὁ μονογενὴς σου υἱὸς ἐπαρισιάσθη εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν εἰς τὸ Ἱερὸν εἰς τὴν οὐσίαν τῆς σαρκός μας, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καθαρᾷ καὶ ἁγνῇ καρδίᾳ παρισιασθῶμεν διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Ἐπιστολή. Μαλ. γ'. α'.

ΙΔΟΥ *θέλω στείλειν τὸν ἄγγελόν μου καὶ διορθώσει τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου, καὶ ἐξαφνα ὁ Κύριος τὸν ὁποῖον ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης τὸν ὁποῖον σεῖς θέλετε, θέλει ἔλθειν εἰς τὸν ναόν του. Ἰδοὺ ἔρχεται λέγει ὁ Κύριος ὁ παντοκράτωρ. Καὶ ποῖος θέλει ὑπομείνειν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ ποῖος θέλει βαστάξειν τὴν ὄψιν του; διότι αὐτὸς πορεύεται ὡσὰν φωτία χωνευτηρίου, καὶ ὡσὰν τὴν ποιὰ τῶν πλυνόντων. Καὶ θέλει καθήσειν χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡσὰν τὸ ἀργύριον καὶ ὡσὰν τὸ χρυσίον, καὶ θέλει καθαρίσειν τοὺς υἱοὺς Λευι, καὶ τους τελειώσει ὡσὰν τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ θέλουσι προσφέρειν τῷ Κυρίῳ θυσίαν εἰς δικαιοσύνην. Καὶ ἡ θυσία τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ θέλει ἀρέσειν τοῦ Κυρίου, καθὼς τὸ παλαιὸν, καὶ καθὼς τοὺς χρόνος τοὺς πρώτους. Καὶ θέλω σᾶς πλησιάσειν ἐν κρίσει, καὶ θέλομεν σᾶς εἶναι μάρτυς ταχὺς κατὰ τοὺς μάγους, καὶ τὰς πόρνας, καὶ τοὺς φέροντας ψευδῶς τὸ ὄνομά μου εἰς ὅρκον, καὶ τοὺς ὑστεροῦντας τὸν μισθὸν τοῦ μισθωτοῦ· καὶ τοὺς καταθλίβοντας τὴν χήραν, καὶ βιάζοντας τοὺς ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς διαστρέφοντας τὰ δίκαια τῶν ξένων, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει ὁ Κύριος ὁ παντοκράτωρ.*

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. κβ'.

ΚΑΙ *ὅτε ἐτελείωσαν αἱ ἡμέραι τῆ καθαρισμῆ της, κατὰ τὸν τοῦ Μωσέως νόμον, ἀνέβασον αὐτὸν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἵνα τὸν παραστήσωσι πρὸς τὸν κύριον (καθὼς ἐγράφθη εἰς τὸν νόμον τοῦ κυρίου· Ὅτι κάθε ἀρσενικὸν ἀνοῖγον μήτραν, θέλει κυλεσθῆν ἅγιον εἰς τὸν Κύριον·) καὶ ἵνα δόσουσι τὴν θυσίαν κατὰ τὸ εἰρημένον εἰς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου· ἕνα ζευγάριον τρυγόνας, ἢ δύω νεαγεννημένα περιστέρια. Καὶ ἰδοὺ, ἦτο ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὀνομαζόμενος Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσμένον τὴν παρηγορίαν τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦτο ἐπ' αὐτόν· καὶ τοῦ ἐφανερώθη ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆ ἁγίου, ὅτι δὲν ἤθελεν ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ ἦλθε κινούμενος ἀπὸ τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐμβάζοντες οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, ὅπως περὶ αὐτοῦ πράξουσιν αὐτοὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου, αὐτὸς τὸ ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας του, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν καὶ εἶπε· Ἴῶρα ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα,*

LA PURIF. DI S. MARIA VERGINE.

dicando le dodici tribù d' Israel. E, chiunque avrà abbandonato casa, o fratelli, o sorelle, o padre, o madre, o moglie, o figliuoli, o possessioni, per lo mio Nome: ne riceverà cento cotanti, ed erederà la vita eterna. Ma molti primi saranno ultimi, e molti ultimi saranno primi.

LA PURIFICAZIONE DI SANTA MARIA VERGINE.

La Coletta.

IDDIO eterno e onnipotente noi supplichiamo umilmente la tua maestà, che siccome l' unigenito tuo figliuolo fu presentato in questo giorno nel tempio, nella sostanza della nostra carne, così ti siamo noi presentati con puri e netti cuori, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Mal. iii. 1.

ECCO, io mando il mio Angelo, ed egli acconcerà la via davanti a me: e subito il Signore, il qual voi cercate; e l'Angelo del Patto, il qual voi disiderate, verrà nel suo Tempio: ecco, egli viene: ha detto il Signor degli eserciti. E chi sosterrà il giorno della sua venuta? e chi durerà, quando egli apparirà? perciochè egli è come il fuoco di chi fonde i metalli, e come l' erba de' purgatori di panni. Ed egli sederà, struggendo, e purgando l' argento: e netterà i figliuoli di Levi, e gli affinerà a guisa dell' oro, e dell' argento: ed essi offeriranno al Signore offerte in giustizia. E l' offerta di Giuda, e di Gerusalemme, sarà piacevole al Signore, come a' dì antichi, e come negli anni di prima. Ed io m' accosterò a voi in giudicio; e sarò testimonio pronto contr'agl'incantatori, e contr' agli adulteri, e contr' a quelli che giurano falsamente, e contr' a quelli che fraudano il mercennario della sua mercede; ed oppressano la vedova, e l'orfano; e pervertono il diritto del forestiere, e non mi temono: ha detto il Signor degli eserciti.

L'Evangelo. S. Luc. ii. 22.

E, quando i giorni della purificazion di quella furono compiuti, secondo la Legge di Moisè, portarono il fanciullo in Gerusalemme, per presentarlo al Signore. (Come egli è scritto nella Legge del Signore, Ogni maschio ch' apre la matrice sarà chiamato santo al Signore) e per offerire il sacrificio, secondo ciò ch' è detto nella Legge del Signore, d' un paio di tortole, o di due pippioni. Or ecco, v' era in Gerusalemme un uomo, il cui nome era Simeon: e quell' uomo era giusto, e religioso, ed aspettava la consolazione d' Israel: e lo Spirito santo era sopra lui. E gli era stato divinamente rivelato dallo Spirito santo, ch' egli non vedrebbe la morte, che prima non avesse veduto il Cristo del Signore. Egli adunque, per movimento dello Spirito, venne nel Tempio: e, come il padre e la madre vi portavano il fanciullino Gesù, per far di lui secondo l' usanza della Legge: Egli se 'l recò nelle braccia, e benedisse Iddio: e disse, ora, Signore, ne mandi il tuo servitore in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Purificatio Sanctæ Mariæ Virginis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage der Reinigung Mariä.

Stühlen, und richten die zwölf Geschlechter Israels. Und wer verläßt Häuser, oder Brüder, oder Schwestern, oder Vater, oder Mutter, oder Weib, oder Kinder, oder Aecker, um meines Namens willen, der wird es hundertfältig nehmen, und das ewige Leben ererben. Aber viele, die da sind die Ersten, werden die Letzten, und die Letzten werden die Ersten seyn.

Am Tage der Darstellung Christi im Tempel, gewöhnlich die Reinigung der H. Jungfrau Maria genannt.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du immerdar lebst! Demüthig stehen wir zu deiner göttlichen Majestät: Gieb, daß so wie dein eingebohrener Sohn, in unserer von ihm angenommenen menschlichen Natur, an diesem Tage im Tempel dargestellt wurde, auch wir mit reinen und unbefleckten Herzen vor dir erscheinen mögen, durch denselben deinen Sohn, Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Maleachi 3, 1—5.

Siehe, ich will meinen Engel senden, der vor mir her den Weg bereiten soll. Und bald wird kommen zu seinem Tempel der Herr, den ihr suchet, und der Engel des Bundes, deß ihr begehret. Siehe, er kommt, spricht der Herr Zebaoth. Wer wird aber den Tag seiner Zukunft erleiden mögen? Und wer wird bestehen, wenn er wird erscheinen? Denn er ist wie das Feuer eines Goldschmides, und wie die Seife der Wäscher. Er wird sitzen und schmelzen, und das Silber reinigen; er wird die Kinder Levi reinigen und läutern, wie Gold und Silber. Dann werden sie dem Herrn Speisopfer bringen in Gerechtigkeit. Und wird dem Herrn wohl gefallen das Speisopfer Juda und Jerusalems, wie vorhin und vor langen Jahren. Und ich will zu euch kommen, und euch strafen, und will ein schneller Zeuge seyn wider die Zauberer, Ehebrecher und Meineidigen, und wider die, so Gewalt und Unrecht thun den Tagelöhnern, Wittwen und Waisen, und den Fremdling drücken, und mich nicht fürchten, spricht der Herr Zebaoth.

Das Evangelium. Luc. 2, 22—40.

Und da die Tage ihrer Reinigung nach dem Gesetze Mosis kamen, brachten sie ihn gen Jerusalem, auf daß sie ihn darstelleten dem Herrn; wie denn geschrieben stehet in dem Gesetz des Herrn: Allerley Männlein, das zum ersten die Mutter bricht, soll dem Herrn geheiliget heißen, und daß sie gäben das Opfer, nachdem gesagt ist im Gesetze des Herrn, ein Paar Turteltauben, oder zwo junge Tauben. Und siehe ein Mensch war zu Jerusalem, mit Namen Simeon, und derselbe Mensch war fromm und gottesfürchtig, und wartete auf den Trost Israels, und der heilige Geist war in ihm; und ihm war eine Antwort geworden von dem heiligen Geiste, er sollte den Tod nicht sehen, er hätte denn zuvor den Christ des Herrn gesehen. Und kam aus Anregen des Geistes in den Tempel. Und da die Eltern das Kind Jesum in den Tempel brachten, daß sie für ihn thäten, wie man pflegt nach dem Gesetz, da nahm er ihn auf seine Arme, und lobte Gott, und sprach: Herr, nun lässest du deinen Diener im Frieden fahren, wie du gesagt hast, denn

LA PURIFICACION.

de su magestad, os sentaréis tambien vosotros sobre doce sillas, para juzgar á las doce tribus de Israél. Y qualquiera que dexare casa, ó hermanos, ó hermanas, ó padre, ó madre, ó muger, ó hijos, ó tierras por mi nombre, recibirá ciento por uno, y poseerá la vida eterna. Mas muchos primeros, serán postreros; y postreros, primeros.

La PRESENTACION de CHRISTO en el TEMPLO comunmente llamada, la PURIFICACION de la SANTA VIRGEN MARIA.

La Colecta.

OMNIPOTENTE y Eterno Dios, humildemente suplicamos á tu Magestad, que como tu unigenito Hijo fué en este dia presentado en el templo en la substancia de nuestra carne; asi seamos presentados á ti con corazones puros y limpios, por el mismo tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Mal. iii. 1.

HE aquí yo envio mi Angel, y preparará el camino ante mi faz. Y luego vendrá á su templo el Dominador á quien vosotros buscais, y el Angel del testamento que vosotros deseais. He aquí viene, dice el Señor de los exércitos: ¿Y quién podrá pensar en el dia de su venida, y quién se parará para mirarlo? Porque él será como fuego derretidor, y como yerba de bataneros: y se sentará para derretir, y para limpiar la plata, y purificará á los hijos de Leví, y los afinará como oro, y como plata, y ofrecerán al Señor sacrificios con justicia. Y será agradable al Señor el sacrificio de Judá, y de Jerusalém, como los dias del siglo, y como los años antiguos. Y me llegaré á vosotros para hacer juicio, y seré yo al punto testigo contra los hechiceros, y adúlteros, y perjuros, y los que defraudan el salario del jornalero, á las viudas y pupilos, y oprimen al extrangero, y no me temiéron, dice el Señor de los exércitos.

El Evangelio. S. Luc. ii. 22.

Y DESPUES que fuéron cumplidos los dias de la purificacion de María, segun la ley de Moysés, lo lleváron á Jerusalém, para presentarlo al Señor, como está escrito en la Ley del Señor: Que todo macho que abriere matriz, será consagrado al Señor. Y para dar la ofrenda, conforme está mandado en la Ley del Señor, un par de tórtolas, ó dos palominos. Y habia á la sazon en Jerusalém un hombre llamado Siméon, y este hombre justo y temeroso de Dios, esperaba la consolacion de Israél, y el Espíritu Santo era en él. Y habia recibido respuesta del Espíritu Santo, que él no vería la muerte, sin ver ántes al Christo del Señor. Y vino por espíritu al templo. Y trayendo los padres al Niño Jesus, para hacer segun la costumbre de la Ley por él: Entónces él lo tomó en sus brazos, y bendixo á Dios, y dixo: Ahora, Señor, despides á tu siervo, segun tu palabra, en paz: Porque han visto mis

LATINA ET GRÆCA.

PURIFIC. SANCTÆ MARIÆ VIRG.

domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet; et vitam æternam possidebit. Multi autem erunt primi novissimi, et novissimi primi.

PURIFICATIO SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS.

Collecta.

OMNIPOTENS, æterne Deus! Majestatem tuam rogamus supplices, ut, quemadmodum Filius tuus unigenitus, in carnis nostræ substantia, tibi hodie in templo præsentatus est, sic nos tibi purgatis ac mundis cordibus præsentemur; per eundem filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Malach. iii, 1.

ECCE, ego mitto Angelum meum; et præparabit viam ante faciem meam: et statim veniet ad templum suum dominator, quem vos quæritis; et Angelus testamenti, quem vos vultis. Ecce, venit, dicit Dominus exercituum. Et quis poterit cogitare diem adventus ejus? Et quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullonum. Et sedebit conflans et emundans argentum; et purgabit filios Levi, et colabit eos, quasi aurum, et quasi argentum; et erunt Domino offerentes sacrificia in justitia. Et placebit Domino sacrificium Judæ et Jerusalem, sicut dies sæculi, et sicut anni antiqui. Et accedam ad vos in judicio; et ero testis velox maleficis, et adulteris, et perjuris, et qui calumniantur mercedem mercenarii, viduas et pupillos, et opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit Dominus exercituum.

Evangelium. S. Luc. ii. 22.

ET, postquam impleti sunt dies purgationis ejus secundum legem Moysi, tulerunt illum in Jerusalem, ut sisterent eum Domino; (sicut scriptum est in lege Domini, quia omne masculinum, adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur:) et ut darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini; par turturum, aut duos pullos columbarum. Et, ecce, homo erat in Jerusalem, cui nomen Simeon; et homo iste justus et timoratus, expectans consolationem Israel; et Spiritus Sanctus erat in eo. Et responsum acceperat a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini. Et venit in spiritu in templum; et, cum inducerent puerum Jesum parentes ejus, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum, Domine secundum verbum tuum, in pace; quia

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΗΤΟΙ Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ, *κοινῶς λεγομένη*, ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεὸς, τὴν Μεγαλειότητά σου ἱκετεύομεν, ἵνα καθὼς ὁ μονογένης σου Υἱὸς ἐν τῇ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς οὐσίᾳ σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ παρεστάθη, οὕτως ἡμεῖς καθαρὰς καὶ ἁγνὰς καρδίας ἔχοντές σοι παρασταθῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Μαλ. γ'. α'.

ΙΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποιὰ πλυνόντων. Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, ᾧ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευὶ, ᾧ χεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ. Καὶ ἁρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν. Καὶ προσέξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. κβ'.

ΚΑΙ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ, (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται·) καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Matthiæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT MATTHIAS' DAY.

eyes have seen thy salvation, which thou hast prepared before the face of all people; a light to lighten the Gentiles, and the glory of thy people Israel. And Joseph and his mother marvelled at those things which were spoken of him. And Symeon blessed them, and said unto Mary his mother, Behold, this child is set for the fall and rising again of many in Israel; and for a sign which shall be spoken against; (yea, a sword shall pierce through thy own soul also;) that the thoughts of many hearts may be revealed. And there was one Anna a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Aser; she was of a great age, and had lived with an husband seven years from her virginity: and she was a widow of about fourscore and four years; which departed not from the temple, but served God with fastings and prayers night and day. And she coming in that instant gave thanks likewise unto the Lord, and spake of him to all them that looked for redemption in Jerusalem. And when they had performed all things according to the Law of the Lord, they returned into Galilee to their own city Nazareth. And the child grew, and waxed strong in spirit, filled with wisdom; and the grace of God was upon him.

SAINT MATTHIAS' DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who into the place of the traitor Judas didst choose thy faithful servant Matthias to be of the number of the twelve Apostles; Grant that thy Church, being alway preserved from false Apostles, may be ordered and guided by faithful and true pastors; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts i. 15.

IN those days Peter stood up in the midst of the disciples and said, (the number of the names together were about an hundred and twenty,) Men and brethren, this Scripture must needs have been fulfilled, which the Holy Ghost by the mouth of David spake before concerning Judas, which was guide to them that took Jesus: for he was numbered with us, and had obtained part of this ministry. Now this man purchased a field with the reward of iniquity; and falling headlong he burst asunder in the midst, and all his bowels gushed out. And it was known unto all the dwellers at Jerusalem, insomuch as that field is called in their proper tongue, Aceldama, that is to say, The field of blood. For it is written in the book of Psalms, Let his habitation be desolate, and let no man dwell therein; and, His bishoprick let another take. Wherefore, of these men which have companied with us all the time that the Lord Jesus went in and out among us, beginning from the baptism of John, unto that same day that he was taken up from us, must one be ordained to be a witness with us of his resurrection. And they appointed two, Joseph called Barsabas, who was surnamed Justus, and Matthias. And they prayed, and said, Thou Lord, which knowest the hearts of

LE JOUR DE SAINT MATTHIAS.

parole; car mes yeux ont vu ton salut, lequel tu as préparé devant la face de tous les peuples; la lumière pour éclairer les nations, et pour être la gloire de ton peuple d'Israël. Et Joseph et sa mère s'étonnoient des choses qui étoient dites de lui. Et Siméon le bénit, et dit à Marie sa mère: voici, celui-ci est mis pour le trébuchement et pour le relèvement de plusieurs en Israël, et pour être un signe auquel on contredira, (et même aussi une épée percera ta propre ame,) afin que les pensées de plusieurs cœurs soient découvertes. Il y avoit aussi Anne la prophétesse, fille de Phanuel, de la tribu d'Aser, qui étoit déjà avancée en âge, et qui avoit vécu avec son mari sept ans depuis sa virginité; et veuve d'environ quatre-vingt-quatre ans; elle ne bougeoit point du temple, servant Dieu en jeûnes et en prières nuit et jour. Elle étant donc survenue en ce même moment, louoit aussi de sa part le Seigneur, et parloit de lui à tous ceux qui attendoient la délivrance à Jérusalem. Et quand ils eurent accompli tout ce qui est ordonné par la loi du Seigneur, ils s'en retournèrent en Galilée, à Nazareth leur ville. Et le petit enfant croissoit, et se fortifioit en esprit, étant rempli de sagesse; et la grâce de Dieu étoit sur lui.

LE JOUR DE SAINT MATTHIAS.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as élu Matthias ton fidèle serviteur pour être du nombre des douze en la place du traître Judas; fais que ton église étant toujours gardée de faux apôtres, soit conduite et gouvernée par de vrais et fidèles pasteurs, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître. Actes i. 15.

EN ces jours-là Pierre se leva au milieu des disciples, (or là étoit assemblée une compagnie d'environ six-vingts personnes,) et il dit: hommes frères, il falloit que fût accompli ce qui a été écrit, et que le Saint Esprit a prédit par la bouche de David touchant Judas, qui a été le guide de ceux qui ont pris Jésus: car il étoit du nombre avec nous, et il avoit reçu sa part de ce ministère. Mais s'étant acquis un champ du salaire de la méchanceté, et s'étant précipité, il s'est crevé par le milieu, et toutes ses entrailles ont été répandues. Ce qui a été connu de tous les habitans de Jérusalem, tellement que ce champ-là a été appelé en leur propre langue, *haceldama*, c'est-à-dire, le champ du sang. Car il est écrit au livre des pseaumes: que sa demeure soit déserte, et qu'il n'y ait nul qui y habite; et qu'un autre prenne son administration. Il faut donc que d'entre ces hommes qui se sont assemblés avec nous, tout le temps que le Seigneur Jésus est allé et venu entre nous, en commençant depuis le baptême de Jean, jusqu'au jour qu'il a été enlevé d'avec nous, quelqu'un d'entr'eux soit témoin avec nous de sa résurrection. Et ils en présentèrent deux, savoir, Joseph appelé Barsabas, qui étoit surnommé Juste, et Matthias. Et en priant, ils dirent: toi, Seigneur, qui connois les cœurs de tous, montre lequel de

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΕΟΥ.

κατὰ τὸν λόγον σου εἰς εἰρήνην· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, τὸ ὁποῖον ἡτοίμασας ἔμπροσθεν πάντων τῶν λαῶν· φῶς φωτίζον τὰ ἔθνη, καὶ δοξάζον τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ὁ πατὴρ του καὶ ἡ μήτηρ του ἐθαύμαζον διὰ τὰ ὅσα ἐλάλει περὶ αὐτοῦ. Καὶ ὁ Συμεὼν τοὺς εὐλόγησεν καὶ εἶπε πρὸς Μαριαμ τὴν μητέρα του. Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται διὰ τὴν πτῶσιν καὶ τὴν ἀνάστασιν πολλῶν εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· (καὶ εἰς ἐσὲ τὴν ἴδια ἡ μάχαιρα θέλει ἔλθειν καὶ διαπεράσει τὴν ψυχήν σου.) ὅπως φανερωθῶσιν οἱ διαλογισμοὶ πολλῶν καρδιῶν. Καὶ εὑρίσκετο ἐκεῖ Ἄννα ἡ προφῆτις, θυγάτερα τοῦ Φανουὴλ, ἀπὸ τῆς φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη γερόντισσα πολλῶν χρονῶν, ζήσασα μετὰ τὴν παρθενίαν της ἑπτὰ χρόνους μὲ τὸν ἄνδρα της· καὶ τῶρα ἦτο χήρα χρονῶν ὀγδοήκοντα τεσσάρων, ἡ ὁποία δὲν ἐσάλευεν ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, μὲ νηστείας καὶ δεήσεις λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη, ταύτην τὴν ὥραν ἐλθοῦσα, ἐδόξαζε τὸν Κύριον, καὶ ἐλάλει περὶ τοῦ παιδίου πρὸς πάντας τοὺς εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ προσμένοντας λύτρωσιν. Καὶ ἀφ' οὗ ἐτελείωσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον τοῦ κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν των, τὴν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐνδυναμώνετο εἰς τὸ πνεῦμα, γεμίζον σοφίαν· καὶ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἦτο ἐπάνω του.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΕΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ ἀναπληρώσας τὸν τοῦ προδότου Ἰούδα τὸν τόπον ἐκλέγων τὸν πιστόν σου δοῦλον Ματθίαν, ὅπως γίνῃ ἕνας τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, δὸς τῆς ἐκκλησίας σου τὴν χάριν ἵνα προφυλαχθῇ πάντα ἀπὸ τῶν ψευδαποστόλων, καὶ ἵνα διοικηθῇ καὶ ὁδηγηθῇ ὑπὸ πιστῶν, καὶ ἀληθῶν ποιμένων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. α'. ιε'.

ΚΑΙ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις σηκωθεὶς ὁ Πέτρος ἐν τῷ μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦτο δε πλῆθος ὀνομάτων ὁμοῦ ἕως ἑκατὸν εἴκοσιν·) Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔπρεπε ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ ἐκείνη τὴν ὁποίαν προημελέτησε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ, περὶ τοῦ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τῶν συλλαβόντων τὸν Ἰησοῦν· ὅτι ἦτο συγκατηριθμημένος μὲ ἡμᾶς, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον ταύτης τῆς διακονίας. Οὗτος λοιπὸν ἀπόκτησε χωράφιον μὲ τὸν μισθὸν τῆς ἀδικίας· καὶ πεσὼν προύμητα, ἔσκασεν εἰς τὴν μέσην, καὶ ἐξεχύθησαν πάντα τὰ σπλάγχνα του· καὶ αὐτὸ ἐκοινολογήθη εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε καὶ ἐπωνομάσθη τὸ χωράφιον ἐκεῖνο κατὰ τὴν διάλεκτόν των, Ἀκελδαμὰ, δηλαδὴ, χωράφιον αἵματος. Ἐπειδὴ, ἐγράφθη εἰς τὸ βιβλίον τῶν Ψαλμῶν· Ἂς γίνῃ ἡ κατοικία τα ἔρημος, καὶ ἂς μὴ εὑρεθῇ ὁ εἰς αὐτὴν κατοικῶν. Καὶ· ἂς λάβοι ἕτερος τὸ ἀξίωμά του. Πρέπει λοιπὸν ὅτι ἀπὸ τοὺς μὲ ἡμᾶς συνελθόντας εἰς ὅλον τὸν καιρὸν εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐκβῆκε καὶ ἐμβῆκεν εἰς ἡμᾶς, ἀρχινῶν ἀπὸ τῆς τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς ἀφ' ἡμῶν ἀναλήψεώς του, ἵνα ποιήσωμεν μὲ μᾶς ἕνα μάρτυρα, τῆς ἀναστάσεως του. Καὶ ἐπρόβαλαν δύω· τὸν Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὁ ἐπονομασθεὶς Ἰοῦστος, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευχόμενοι εἶπον· Σὺ, κύριε, καρδιογνῶστα πάντων, δεῖξον

LA FESTA DI S. MATTIA.

pace, secondo la tua parola. Poscia che gli occhi miei hanno veduta la tua salute. La qual tu hai preparata, per metterla davanti a tutti i popoli. Luce da alluminar le Genti, e la gloria del tuo popolo Israel. E Giosef, e la madre d'esso, si maravigliavano delle cose ch' erano dette di lui. E Simeon gli benedisse, e disse a Maria, madre d'esso, Ecco, costui è posto per la ruina, e per lo rilevamento di molti in Israel: e per segno al quale sarà contradetto. (Ed una spada trafiggerà a te stessa l' anima) acciochè i pensieri di molti cuori sieno rivelati. V'era ancora Anna profetessa, figliuola di Fanuel, della tribù d' Aser: la quale era molto attempata, essendo vivuta sett' anni col suo marito dopo la sua verginità. Ed era vedova d' età d' intorno ad ottantaquattro anni: e non si partiva mai dal Tempio, servendo a Dio notte, e giorno, in digiuni, ed orazioni, Ella ancora, sopraggiunta in quell' ora, lodava il Signore, e parlava di quel fanciullo a tutti coloro ch' aspettavano la Redenzione in Gerusalemme. Or, quando ebbero compiute tutte le cose che si convenivano far secondo la Legge del Signore, ritornarono in Galilea, in Nazaret, lor città. E 'l fanciullo cresceva, e si fortificava in Ispirito, essendo ripieno di sapienza: e la grazia di Dio era sopra lui.

LA FESTA DI S. MATTIA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che per supplire a Giuda il traditore, eleggesti il tuo fedel servitore Mattia, per esser del numero dei dodici apostoli, fa che la tua chiesa, essendosi sempre preservata da' falsi apostoli, sia governata e condotta da fedeli e veri Pastori, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Atti. i. 15.

ED in que'giorni, Pietro, levatosi in mezzo de' discepoli, disse, (or la moltitudine delle persone tutte insieme era d' intorno a cententi persone) uomini fratelli, e' conveniva che questa Scrittura s' adempiesse, la qual lo Spirito santo predisse per la bocca di David, intorno a Giuda, che fu la guida di coloro che presero Gesù. Perciochè egli era stato assunto nel nostro numero, ed avea ottenuta la sorte di questo ministerio. Egli adunque acquistò un campo del premio d' ingiustizia: ed, essendosi precipitato, crepò per lo mezzo, e tutte le sue interiora si sparsero. E ciò è venuto a notizia a tutti gli abitanti di Gerusalemme: talchè quel campo, nel lor proprio linguaggio, è stato chiamato, Aceldama: che vuol dire, Campo di sangue. Perciochè egli è scritto nel Libro de' Salmi, Divenga la sua stanza diserta, e non vi sia chi abiti in essa. Ed, un altro prenda il suo ufficio. Egli si conviene adunque, che, d' infrà gli uomini che sono stati nella nostra compagnia, in tutto 'l tempo che 'l Signor Gesù è andato e venuto fra noi: Cominciando dal Battesimo di Giovanni, fino al giorno ch' egli fu accolto in alto d' appresso noi, uno d' essi sia fatto testimonio con noi della risurezzion d'esso. E ne furono presentati due, Giosef, detto Barsaba, il quale era sopranominato Giusto: e Mattia. Ed orando, dissero, Tu, Signore, che conosci i cuori di tutti, mostra

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Matthiæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des heiligen Matthias.

meine Augen haben deinen Heiland geſehen, welchen du bereitet haſt vor allen Völkern, ein Licht zu erleuchten die Heiden, und zum Preis deines Volks Iſrael. Und ſein Vater und Mutter wunderten ſich deß, das von ihm geredet ward. Und Simeon ſegnete ſie, und ſprach zu Maria, ſeiner Mutter: Siehe, dieſer wird geſetzt zu einem Falle und Auferſtehen vieler in Iſrael, und zu einem Zeichen, dem widerſprochen wird, (und es wird ein Schwerdt durch deine Seele dringen) auf daß vieler Herzen Gedanken offenbar werden. Und es war eine Prophetin, Hanna, eine Tochter Phanuels, vom Geſchlecht Aſers, die war wohl betagel, und hatte gelebt ſieben Jahre mit ihrem Manne, nach ihrer Jungfrauſchaft, und war eine Wittwe bey vier und achtzig Jahren, die kam nimmer vom Tempel, dienete Gott mit Faſten und Beten Tag und Nacht. Dieſelbige trat auch hinzu zu derſelbigen Stunde, und pries den Herrn, und redete von ihm zu allen, die auf die Erlöſung zu Jeruſalem warteten. Und da ſie es alles vollendet hatten nach dem Geſetz des Herrn, kehrten ſie wieder in Galiläam, zu ihrer Stadt Nazareth. Aber das Kind wuchs, und ward ſtark im Geiſte, voller Weisheit, und Gottes Gnade war bey ihm.

Am Tage des heiligen Matthias.

Die Collecte.

O allmächtiger Gott, der du, an die Stelle des Verräthers Judas, deinen treuen Diener Matthias zu einem der zwölf Apoſtel erwählt haſt! Verleihe, daß deine Kirche ſtets vor falſchen Apoſteln bewahrt bleiben, und nur von treuen und wahren Hirten geordnet und geleitet werden möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Apoſt. Geſch. 1, 15—26.

Und in den Tagen trat auf Petrus unter die Jünger, und ſprach: (Es war aber die Schaar der Namen zu Haufen bey hundert und zwanzig.) Ihr Männer und Brüder, es mußte die Schrift erfüllet werden, welche zuvor geſagt hat der heilige Geiſt durch den Mund Davids, von Juda, der ein Vorgänger war derer, die Jeſum fiengen. Denn er war mit uns gezählet, und hatte dieß Amt mit uns überkommen. Dieſer hat erworben den Acker um den ungerechten Lohn, und ſich erhenket, und iſt mitten entzwey geborſten, und hat alle ſeine Eingeweide ausgeſchüttet. Und es iſt kund geworden allen, die zu Jeruſalem wohnen, alſo, daß derſelbige Acker genannt wird, auf ihre Sprache, Hakeldama, das iſt, ein Blutacker. Denn es ſtehet geſchrieben im Pſalmbuche: Ihre Behauſung müſſe wüſte werden, und ſey niemand, der darinnen wohne, und ſein Bisthum empfange ein anderer. So muß nun einer unter dieſen Männern, die bey uns geweſen ſind die ganze Zeit über, welche der Herr Jeſus unter uns iſt aus und eingegangen, von der Taufe Johannis an, bis auf den Tag, da er von uns genommen iſt, ein Zeuge ſeiner Auferſtehung mit uns werden. Und ſie ſtelleten zween, Joſeph, genannt Barſabas, mit dem Zunamen Juſt, und Matthias, beteten, und ſprachen: Herr, aller Herzen Kundiger, zeige an, welchen du erwählet haſt unter dieſen zween, daß einer empfange dieſen Dienſt und Apoſtelamt, davon Judas abgewichen iſt, daß er hingienge an ſeinen Ort. Und

EL DIA DE SAN MATHIAS.

ojos tu salud, la qual has aparejado ante la faz de todos los pueblos. Lumbre para ser revelada á los Gentiles, y para gloria de tu pueblo Israél. Y su padre y madre estaban maravillados de aquellas cosas que de él se decian. Y los bendixo Simeon, y dixo á María su madre: He aquí que éste es puesto para caida, y para levantamiento de muchos en Israél: y para señal á la que se hará contradiccion: y una espada traspasará tu alma de tí misma, para que sean descubiertos los pensamientos de muchos corazones. Y habia una Prophetisa llamada Ana, hija de Phanuel, de la tribu de Aser; ésta era ya de muchos dias, y habia vivido siete años con su marido desde su virginidad. Y ésta era viuda, como de ochenta y quatro años: que no se apartaba del templo, sirviendo dia y noche en ayunos y oraciones. Y como llegase ella en la misma hora, alababa al Señor: y hablaba de él á todos los que esperaban la redencion de Israél. Y quando lo hubiéron todo cumplido conforme á la Ley del Señor, se volviéron á Galiléa á su ciudad de Nazareth. Y el Niño crecía, y se fortificaba, estando lleno de sabiduría: y la gracia de Dios era en él.

EL DIA DE SAN MATHIAS.

La Colecta.

O DIOS Omnipotente, que en lugar de Judas el traydor, escogiste á tu fiel siervo Mathias para que fuese del numero de los doce Apostoles; concede que tu Iglesia, siendo siempre preservada de falsos Apostoles, sea ordenada y guiada por fieles, y verdaderos Pastores, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. i. 15.

EN aquellos dias levantándose Pedro en medio de los hermanos (y eran los que estaban allí juntos como unos ciento y veinte hombres) dixo: Varones hermanos, era necesario que se cumpliese la Escritura, que predixo el Espíritu Santo por boca de David acerca de Júdas, que fué el caudillo de aquellos que prendiéron á Jesus: El que era contado con nosotros, y tenia suerte en este ministerio. Este pues poseyó un campo del precio de la iniquidad, y colgándose rebentó por medio: y se derramáron todas sus entrañas. Y se hizo notorio á todos los moradores de Jerusalém, así que fué llamado aquel campo en su propia lengua, Haceldama, que quiere decir, campo de sangre. Porque escrito está en el Libro de los Psalmos: Sea hecha desierta la habitacion de ellos, y no haya quien more en ella: y tome otro su Obispado. Conviene pues, que de estos varones, que han estado en nuestra compañía todo el tiempo que entró y salió con nosotros el Señor Jesus, comenzando desde el bautismo de Juan hasta el dia en que fué tomado arriba de entre nosotros, que uno sea testigo con nosotros de su resurreccion. Y señaláron á dos, á Joseph, que era llamado Barsabas, y tenia por sobrenombre el Justo: y á Mathias. Y orando dixéron: Tú, Señor, que conoces los corazones de todos, muéstranos de estos dos quál has escogido, para que tome el lugar de este ministerio y Apostolado, del qual por su prevaricacion cayó Júdas para ir á

LATINA ET GRÆCA.

DIES SANCTI MATTHIÆ.

viderunt oculi mei salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum; lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israel. Et erant pater ejus et mater mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariam, matrem ejus: Ecce, positus est hic in ruinam, et in resurrectionem, multorum in Israel; et in signum, cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransíbit gladius, ut revelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aser. Hæc processerat in diebus multis, et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et hæc vidua usque ad annos octoginta quatuor; quæ non discedebat de templo, jejuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die. Et hæc, ipsa hora superveniens, confitebatur Domino, et loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israel. Et, ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilæam, in civitatem suam Nazareth. Puer autem crescebat et confortabatur, plenus sapientia: et gratia Dei erat in illo.

DIES SANCTI MATTHIÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, in locum Judæ proditoris, fidelem famulum tuum Matthiam elegisti, qui esset unus ex numero duodecim Apostolorum; da, ut Ecclesia tua a pseudapostolis tuta semper existens, a fidelibus et veris pastoribus semper dirigatur ac gubernetur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. i. 15.

IN diebus illis exsurgens Petrus in medio fratrum, dixit: (erat autem turba hominum simul fere centum viginti) Viri fratres, oportet impleri Scripturam, quam prædixit Spiritus Sanctus per os David, de Juda, qui fuit dux eorum qui comprehenderunt Jesum; qui connumeratus erat in nobis, et sortitus erat sortem ministerii hujus. Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis; et suspensus crepuit medius; et diffusa sunt omnia viscera ejus. Et notum factum est omnibus habitantibus Jerusalem; ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, Ager Sanguinis. Scriptum est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio ejus deserta: et non sit, qui inhabitet in ea. Et episcopatum ejus accipiat alter. Oportet ergo, ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intravit et exivit inter nos Dominus Jesus, incipiens a baptismate Joannis, usque in diem qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuerunt duos; Joseph (qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Justus), et Matthiam: et orantes dixerunt: Tu, Domine, qui corda nosti omni-

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΙΟΥ.

ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεών, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καί σου δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς· Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοηκοντατεσσάρων, ἡ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ· τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ ἐν τάξει Ἰούδα τοῦ προδότου τὸν πιστόν σου δοῦλον τὸν Ματθίαν ἐκλεξάμενος ἐναρίθμιον εἶναι τοῖς δώδεκα Ἀποστόλοις. Δώρησαι ὅπως ἡ Ἐκκλησία σου ἀπὸ τῶν ψευδαποστόλων ἀεὶ διαφυλαχθεῖσα, ὑπὸ πιστῶν καὶ τῶν ὄντως ποιμένων διοικηθῇ καὶ κυβερνηθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ά. ιε'.

ΚΑΙ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπὶ τοαυτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν·) ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. Καὶ γνωστὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλήμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ, τουτέστι, χωρίον αἵματος. Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καί· τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἴστος, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνῶστα

LITURGIA POLYGLOTTA.

Annuntiatio Beatæ Virginis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE ANNUNCIATION.

all men, shew whether of these two thou hast chosen; that he may take part of this ministry and apostleship, from which Judas by transgression fell, that he might go to his own place. And they gave forth their lots; and the lot fell upon Matthias, and he was numbered with the eleven Apostles.

The Gospel. St. Matth. xi. 25.

AT that time Jesus answered and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent, and hast revealed them unto babes. Even so, Father, for so it seemed good in thy sight. All things are delivered unto me of my Father: and no man knoweth the Son, but the Father; neither knoweth any man the Father, save the Son, and he to whomsoever the Son will reveal him. Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest. Take my yoke upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls. For my yoke is easy, and my burden is light.

THE ANNUNCIATION OF THE BLESSED VIRGIN MARY.

The Collect.

WE beseech thee, O Lord, pour thy grace into our hearts; that, as we have known the incarnation of thy Son Jesus Christ by the message of an angel, so by his cross and passion we may be brought unto the glory f his resurrection; through the same Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Isaiah vii. 10.

MOREOVER, the Lord spake again unto Ahaz, saying, Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depth, or in the height above. But Ahaz said, I will not ask, neither will I tempt the Lord. And he said, Hear ye now, O house of David; Is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also? Therefore the Lord himself shall give you a sign; Behold, a Virgin shall conceive, and bear a son, and shall call his name Immanuel. Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil, and choose the good.

The Gospel. St. Luke i. 26.

AND in the sixth month the angel Gabriel was sent from God unto a city of Galilee named Nazareth, to a Virgin espoused to a man whose name was Joseph, of the house of David; and the Virgin's name was Mary. And the angel came in unto her, and said, Hail, thou that art highly favoured, the Lord is with thee; blessed art thou among women. And when she saw him she was troubled at his saying, and cast in her mind what manner of salutation this should be. And the angel said unto her, Fear not, Mary; for thou hast found favour with God. And behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a Son, and shalt call his name JESUS. He shall be great, and shall be called the Son of the Highest; and the Lord God shall give unto him the

L'ANNONCIATION.

ces deux tu as élu: afin qu'il prenne sa part de ce ministère et apostolat dont Judas s'est détourné pour s'en aller en son lieu. Puis ils les tirèrent au sort; et le sort tomba sur Matthias, qui d'un commun accord fut mis au nombre des onze Apôtres.

L'Evangile, St. Matth. xi. 25.

EN ce temps-là Jésus prenant la parole, dit: je te rends grâces, ô Père, Seigneur du ciel et de la terre, de ce que tu as caché ces choses aux sages et aux entendus, et que tu les as révélées aux petits enfans. Il est ainsi, ô Père, parce que tel a été ton bon plaisir. Toutes choses m'ont été données en main par mon Père; mais personne ne connoît le Fils que le Père, et personne ne connoît le Père que le Fils, et celui à qui le Fils l'aura voulu révéler. Venez à moi, vous tous qui êtes travaillés et chargés, et je vous soulagerai. Chargez mon joug sur vous, et apprenez de moi, que je suis débonnaire et humble de cœur, et vous trouverez le repos de vos ames; car mon joug est aisé, et mon fardeau est léger.

L'ANNONCIATION DE LA VIERGE MARIE.

La Collecte.

NOUS te prions, Seigneur, de répandre ta grâce dans nos cœurs; afin que comme par l'envoi d'un ange nous avons appris l'incarnation de ton Fils, nous soyons aussi conduits par sa croix et par sa passion à la gloire de sa résurrection, par le même Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Es. vii. 10.

L'ETERNEL continua de parler avec Achas, en disant: demande un signe pour toi de l'Eternel ton Dieu: demande-le soit au plus bas lieu, soit au plus haut. Et Achas dit: je n'en demanderai point, et ne tenterai point l'Eternel. Alors Esaïe dit: écoutez maintenant, ô maison de David; vous est-ce peu de chose de travailler les hommes, que vous travailliez aussi mon Dieu? C'est pourquoi le Seigneur lui-même vous donnera un signe; voici, une vierge sera enceinte, et elle enfantera un fils, et appellera son nom Emmanuël. Il mangera du beurre et du miel, jusqu'à ce qu'il sache rejeter le mal, et choisir le bien.

L'Evangile, St. Luc i. 26.

OR au sixième mois, l'ange Gabriel fut envoyé de Dieu dans une ville de Galilée, appelée Nazareth, vers une vierge fiancée à un homme nommé Joseph qui étoit de la maison de David; et le nom de la vierge étoit Marie. Et l'ange étant entré dans le lieu où elle étoit, lui dit: bien te soit, ô toi qui es reçue en grâce; le Seigneur est avec toi; tu es bénie entre les femmes. Et quand elle l'eut vu, elle fut fort troublée à cause de ses paroles; et elle considéroit en elle-même quelle étoit cette salutation. Et l'ange lui dit: Marie, ne crains point, car tu as trouvé grâce devant Dieu. Et voici, tu concevras et enfanteras un fils, et tu appelleras son nom Jésus. Il sera grand, et sera appelé le Fils du Souverain, et le Seigneur Dieu lui donnera le trône de David son père. Et il régnera sur la maison de Jacob

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΑΣ.

ποῖον ἀπὸ τοὺς δύω τούτους ἔχω 'να ἐκλέξω, ὅπως λάβῃ τὸν κλῆρον ταύτης τῆς διακονίας καὶ ἀποστολῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπαρέβη ὁ 'Ιούδας, ἀναπληρώνον τούτου τὸν τόπον. Καὶ ἔδωκαν τοὺς κλήρους των· καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ τὸν Ματθίαν, καὶ συναριθμήθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ια'. κε'.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἀποκριθεὶς ὁ 'Ιησοῦς εἶπεν· Εὐχαριστῶ σε Πατέρα, Κύριε τῆ ὁρανῆ ϗ τῆς γῆς, ὅτι ἔκρυψας ταῦτα ἀπὸ τοὺς σοφοὺς ϗ τοὺς φρονίμους ϗ τὰ ἐφανέρωσας τῶν βρεφῶν. Ναὶ, ὦ πατέρα, ὅτι οὕτω ἠθέλησαν. Πάντα μοὶ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ πατρός μου, ϗ οὐδένας γνωρίζει τὸν υἱὸν, παρὰ ὁ Πατὴρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις γνωρίζει παρὰ ὁ υἱὸς, καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ υἱὸς ἠθέλησε 'να τοῦ τὸν φανερώσῃ. 'Ελᾶτε εἰς ἐμὲ πάντες οἱ κοπιασμένοι, καὶ φορτωμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαῦσειν· ἐπάρετε τὸν ζυγόν μου ἐπάνωσας, ϗ μάθετε ἀπ' ἐμὲ ὅτι εἶμαι ἥμερος ϗ ταπεινὸς εἰς τὴν καρδίαν καὶ θέλετε εὑρειν τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν σας. 'Επειδὴ ὁ ζυγός μου εἶναι καλὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΑΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἱκετένομέν σε 'να χύσῃς τὴν χάριν σου ἐπὶ τὰς καρδίας μας, ὅπως καθὼς ἐγνωρίσαμεν τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ υἱοῦ σου 'Ιησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἑνὸς 'Αγγέλου, ἅτω διὰ τοῦ σταυροῦ του καὶ πάθους χειραγωγηθῶμεν εἰς τὴν δόξαν τῆς ἀναστάσεώς του, διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. 'Αμήν.

'Επιστολή. 'Ησαϊ. ζ'. θ'.

ΚΑΙ ὁ Κύριος ἠκολούθει λαλῶν πρὸς τὸν "Αχαζ, λέγων· Ζήτα σὺ ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν Θεόν σῃ σημεῖον, ἀπὸ ἐπάνω, ἢ ἀπὸ κάτω. Καὶ εἶπεν ὁ "Αχαζ, δὲν θέλω ζητήσειν, οὔτε πειράσω τὸν Κύριον. Καὶ εἶπεν, 'Ακούσατε τῶρα, οἶκος Δαυὶδ· μὴ πόλε δὲν σᾶς φθάνει 'να πειράζετε τοὺς ἀνθρώπους ὁποῦ πειράζετε καὶ τὸν Κύριον. Διατοῦτο ὁ Κύριος ἀφ' ἑαυτοῦ του θέλει σᾶς δώσειν σημεῖον· ἰδὲ ἡ παρθένος θέλει ἐγκαστρωθῆν, ϗ γεννήσει υἱὸν, ϗ θέλεις καλέσειν τὸ ὄνομά τῃ Ἐμμανηὴλ. Βὲτυρον ϗ μέλι, θέλει φάγειν πρὶν αὐτὸς γνωρίσῃ 'να ἀποδοκιμάσῃ τὰ πονηρὰ, διαλέγων τὰ ἀγαθά.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. κς'.

ΕΝ δὲ τῷ ἕκτῳ μηνὶ, ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἐστάλθη ἀπὸ τῆ Θεῆ, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, λεγομένη Ναζαρὲτ, πρὸς παρθένον ἀραβονιασμένην ἀνδρὸς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο 'Ιωσὴφ, ἀπὸ τὴν γενεὰν τοῦ Δαυὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένῃ, Μαριάμ. Καὶ ἐμβὰς ὁ "Αγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σῆ· ἂς εἶσαι εὐλογημένη ἀνάμεσα εις τὰς γυναῖκας. 'Η δὲ ἰδοῦσα ἐταράχθη, καὶ διελογίζετο, τι εἶναι τοῦτος ὁ χαιρετισμός. Καὶ τῆς εἶπεν ὁ "Αγγελος· Μὴ φοβῆ, Μαριάμ· ἐπειδὴ εὗρες χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ θέλεις ἐγγαστρωθῆν, ϗ γεννήσεις υἱὸν, ϗ καλέσεις τὸ ὄνομά τῃ 'Ιησῆν· Οὗτος θέλει εἶναι μέγας, ϗ καλεσθῆ υἱὸς τῆ ὑψίστῃ· ϗ θέλει τῆ δώσειν κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρός τῃ· ϗ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον 'Ιακὼβ

L'ANN. DELLA BEAT. V. MARIA.

qual di questi due tu hai eletto. Per ricever la sorte di questo ministerio, ed Apostolato, dal quale Giuda s'è sviato, per andare al suo luogo. E trassero le sorti loro: e la sorte cadde sopra Mattia, ed egli fu per comuni voti aggiunto agli undici Apostoli.

L' Evangelo. S. Matt. xi. 25.

IN quel tempo Gesù prese a dire, Io ti rendo gloria e lode, o Padre, Signor del cielo, e della terra, che tu hai nascoste queste cose a' savi, ed intendenti, e le hai rivelate a' piccioli fanciulli. Sì certo, o Padre: perciochè così t'è piaciuto. Ogni cosa m' è stata data in mano dal Padre mio, e niuno conosce il Figliuolo, senon il Padre: parimente, niuno conosce il Padre, senon il Figliuolo, e colui, a cui il Figliuolo avrà voluto rivelarlo. Venite a me, voi tutti che siete travagliati, ed aggravati: ed io v' alleggerò. Togliete sopra voi il mio giogo, ed imparate da me ch' io son mansueto, ed umil di cuore: e voi troverete riposo all'anime vostre. Perciochè il mio giogo è dolce, e 'l mio carico è leggiere.

L' ANNUNZIAZIONE DELLA BEATA VERGINE MARIA.

La Colletta.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo di spander la tua grazia ne' cuori nostri, acciochè, siccome abbiamo avuto conoscenza dell' incarnazione del tuo figliuolo Gesù Cristo per l' annunziazione d' un angelo, così mediante la sua croce e passione siamo condotti alla gloria della sua risurrezione, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l'Epistola. Isai. vii. 10.

ED il Signore continuò di parlare ad Achaz, dicendo: domandati un segno al Signore Iddio tuo: domanda*lo* da alto, o da basso. Ed Achaz disse, Io non *lo* domanderò, e non tenterò il Signore. Ed *Isaia* disse, Ascoltate ora, casa di David: *Evvi* egli troppo poca cosa di travagliar gli uomini, che anche travagliate l' Iddio mio? Perciò, il Signore stesso vi darà un segno. Ecco, la Vergine concepirà, e partorirà un Figliuolo: e tu chiamerai il suo nome Emmanuel. Egli mangerà burro, e mele, fin ch' egli sappia riprovare il male, ed eleggere il bene.

L' Evangelo. S. Luc. i. 26.

ED al sesto mese, l' Angelo Gabriel fu da Dio mandato in una città di Galilea, detta Nazaret: Ad una vergine, sposata ad un uomo, il cui nome *era* Josef, della casa di David: e 'l nome della vergine *era* Maria. E l' Angelo, entrato da lei, disse, Bene stii, o favorita: il Signore sia teco: benedetta *stì* tu fra le donne. Ed ella, avendolo veduto, fu turbata delle sue parole: e discorreva in sè stessa qual fosse questo saluto. E l' Angelo le disse, Non temere, Maria: perciochè tu hai trovata grazia appo Iddio, ed ecco, tu concepirai nel ventre, e partorirai un figliuolo, e gli porrai nome Gesù. Esso sarà grande, e sarà chiamato Figliuol dell' Altissimo: e 'l Signore Iddio gli darà il trono di David, suo padre. Ed egli regnerà sopra la casa di Iacob, in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Annuntiatio Beatæ Virginis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage der Verkündigung Mariä.

ſie warfen das Loos über ſie, und das Loos fiel auf Matthias, und er ward zugeordnet zu den eilf Apoſteln.

Das Evangelium. Matth. 11, 25 bis Ende.

Zu derſelbigen Zeit antwortete Jeſus, und ſprach: Ich preiſe dich, Vater und Herr Himmels und der Erde, daß du ſolches den Weiſen und Klugen verborgen haſt, und haſt es den Unmündigen geoffenbaret. Ja, Vater, denn es iſt alſo wohlgefällig geweſen vor dir. Alle Dinge ſind mir übergeben von meinem Vater. Und niemand kennet den Sohn, denn nur der Vater, und niemand kennet den Vater, denn nur der Sohn, und wem es der Sohn will offenbaren. Kommet her zu mir alle, die ihr mühſelig und beladen ſeyd, ich will euch erquicken. Nehmet auf euch mein Joch, und lernet von mir, denn ich bin ſanftmüthig und von Herzen demüthig, ſo werdet ihr Ruhe finden für eure Seelen. Denn mein Joch iſt ſanft, und meine Laſt iſt leicht.

Am Tage der Verkündigung Mariä.

Die Collecte.

Wir bitten dich, o Herr, laß deine Gnade in unſere Herzen ſich ergießen, daß, wie uns die Menſchwerdung deines Sohnes, Jeſu Chriſti, durch die Botſchaft eines Engels bekannt geworden iſt, wir auch, durch ſein Kreutz und ſeine Leiden, zu der Herrlichkeit, die ſeine Auferſtehung uns verheißt, gelangen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Jeſaia 7, 10—15.

Und der Herr redete abermal zu Ahas, und ſprach: Fordere dir ein Zeichen vom Herrn, deinem Gott, es ſey unten in der Hölle, oder droben in der Höhe. Aber Ahas ſprach: Ich will es nicht fordern, daß ich den Herrn nicht verſuche. Da ſprach er: Wohlan, ſo höret ihr vom Hauſe Davids: Iſt es euch zu wenig, daß ihr die Leute beleidiget, ihr muſſet auch meinen Gott beleidigen? Darum ſo wird euch der Herr ſelbſt ein Zeichen geben: Siehe, eine Jungfrau iſt ſchwanger, und wird einen Sohn gebären, den wird ſie heißen Immanuel. Butter und Honig wird er eſſen, daß er wiſſe Böſes zu verwerfen, und Gutes zu erwählen.

Das Evangelium. Lucä 1, 26—31.

Und im ſechſten Monat ward der Engel Gabriel geſandt von Gott in eine Stadt in Galiläa, die heißet Nazareth, zu einer Jungfrau, die vertrauet war einem Manne, mit Namen Joſeph, vom Hauſe Davids, und die Jungfrau hieß Maria. Und der Engel kam zu ihr hinein, und ſprach: Gegrüßet ſeyſt du Holdſelige, der Herr iſt mit dir, du Gebenedeite unter den Weibern. Da ſie aber ihn ſah, erſchrak ſie über ſeiner Rede, und gedachte: Welch ein Gruß iſt das? Und der Engel ſprach zu ihr: Fürchte dich nicht, Maria, du haſt Gnade bey Gott funden. Siehe, du wirſt ſchwanger werden im Leibe, und einen Sohn gebären, deß Namen ſollſt du Jeſus heiſſen. Der wird groß, und ein Sohn des Höchſten genannt werden, und Gott der Herr wird ihm den Stuhl ſeines Vaters Davids geben; und er wird ein König ſeyn über das Haus Jacobs ewiglich, und ſeines Königreichs wird kein Ende ſeyn. Da ſprach Maria zu dem Engel: Wie ſoll das zugehen, ſintemal ich von keinem Manne weiß? Der Engel antwortete, und ſprach zu ihr: Der heilige

LA ANUNCIACION.

su lugar. Y les echáron suertes, y cayó la suerte sobre Mathías, y fué contado con los once Apóstoles.

El Evangelio. S. Math. xi. 25.

En aquel tiempo respondiendo Jesus, dixo: Doy gloria á tí, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque escondiste estas cosas á los sabios y entendidos, y las has descubierto á los párvulos. Así es, Padre: porque así fué de tu agrado. Mi Padre puso en mis manos todas las cosas. Y nadie conoce al Hijo, sino el Padre; ni conoce ninguno al Padre, sino el Hijo, y aquel á quien lo quisiere revelar el Hijo. Venid á mí todos los que estais trabajados, y cargados, y yo os aliavaré. Trahed mi yugo sobre vosotros, y aprended de mí, que manso soy, y humilde de corazon: y hallaréis reposo para vuestras almas. Porque mi yugo suave es, y mi carga ligera.

LA ANUNCIACION DE LA BENDITA VIRGEN MARIA.

La Colecta.

Suplicamoste, ó Señor, difundas tu gracia en nuestros corazones, á fin que como por la embaxada de un Angel hemos conocido la Encarnacion de tu Hijo Jesu-Christo; así por su cruz y pasion seamos llevados á la gloria de su Resurreccion, mediante el mismo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Isa. vii. 10.

Y hablo de nuevo el Señor á Achaz, diciendo: Pide para tí una señal del Señor tu Dios en lo profundo del infierno, ó arriba en lo alto. Y dixo Achaz: No la pediré, y no tentaré al Señor. Y dixo: Oid pues, casa de David: ¿Por ventura os parece poco el ser molestos á los hombres, sino que tambien lo sois á mi Dios? Por eso el mismo Señor os dará una señal. He aquí que concebirá una Vírgen, y parirá un Hijo, y será llamado su nombre Emmanuél. Manteca y miel comerá, hasta que sepa desechar lo malo, y escoger lo bueno.

El Evangelio. S. Luc. i. 26.

Y al sexto mes el Angel Gabriel fué enviado de Dios á una ciudad de Galiléa, llamada Nazaréth, á una Vírgen desposada con un varon, que se llamaba Joseph, de la casa de David, y el nombre de la Vírgen era María. Y habiendo entrado el Angel, á donde estaba, dixo: Dios te salve, llena de gracia: El Señor es contigo: Bendita tú entre las mugeres. Y quando ella esto oyó, se turbó con las palabras de él, y pensaba, qué salutacion fuese esta. Y el Angel le dixo: No temas, María, porque has hallado gracia delante de Dios: He aquí, concebirás en tu seno, y parirás un hijo, y llamarás su nombre JESUS. Este será grande, y será llamado Hijo del Altísimo, y le dará el Señor Dios el trono de David su padre: y reynará en la casa de Jacob por siempre, y no tendrá fin su reyno. Y dixo María al Angel: ¿Cómo será esto, porque no conozco varon? Y respondiendo el Angel, le

LATINA ET GRÆCA.

ANNUNTIATIO B. VIRGINIS.

um, ostende, quem elegeris ex his duobus unum, accipere locum ministerii hujus et Apostolatus, de quo prævaricatus est Judas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes eis; et cecidit sors super Matthiam: et annumeratus est cum undecim Apostolis.

Evangelium. S. Matth. xi. 25.

In illo tempore, respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Ita, Pater, quoniam sic fuit placitum ante te. Omnia mihi tradita sunt a Patre meo; et nemo novit Filium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui voluerit Filius revelare. Venite ad me, omnes, qui laboratis, et onerati estis; et ego reficiam vos. Tollite jugum meum super vos; et discite a me; quia mitis sum, et humilis corde: et invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, et onus meum leve.

ANNUNTIATIO BEATÆ VIRGINIS.

Collecta.

Mentibus nostris, quæsumus, Domine, gratiam tuam infunde; ut, quemadmodum, Angelo annuntiante, Filii tui incarnationem cognovimus, sic, per crucem et passionem ejus, ad ejus resurrectionis gloriam perducamur; per eundem Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Esai. vii. 10.

Adjecit Dominus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Domino Deo tuo, in profundum inferni, sive in excelsum supra. Et dicit Achaz: Non petam; et non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo, domus David. Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis et Deo meo? Propter hoc, dabit Dominus ipse vobis signum. Ecce, Virgo concipiet, et pariet filium; et vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum et mel comedet, ut sciat reprobare malum, et eligere bonum.

Evangelium. S. Luc. i. 26.

In mense autem sexto, missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave, gratia plena! Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus; et cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas, Maria: invenisti enim gratiam apud Deum. Ecce, concipies in utero, et paries filium; et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur; et dabit illi Dominus Deus sedem David, patris ejus: et regnabit in domo Jacob in

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ια'. κε'.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγνώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατὴρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγνώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ἀναγγελια της Μακαριας Παρθενου Μαριας, ητοι ημερα η Ανηγγελθη τη Μαρια η Θεοτοκια.

Συναπτή.

Ἔγχεον ταῖς ἡμῶν καρδίαις, δεόμεθά σου, Κύριε, τὴν χάριν σου, ἵνα ὥσπερ τὴν τοῦ Υἱοῦ σου ἐνσάρκωσιν διὰ τῆς τοῦ Ἀγγέλου πρεσβείας ἐγνώκαμεν, οὕτω διὰ τοῦ αὐτοῦ σταυροῦ τε καὶ πάθους εἰς τὴν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ δόξαν ἀναγώμεθα, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσαΐου ζ'. ι'.

Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων, αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ, Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; διατοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν γνώναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. κς'.

Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος, Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ βασιλεύσει

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Marci.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT MARK'S DAY.

throne of his father David. And he shall reign over the house of Jacob for ever; and of his kingdom there shall be no end. Then said Mary unto the angel, How shall this be, seeing I know not a man? And the angel answered and said unto her, The Holy Ghost shall come upon thee, and the power of the Highest shall overshadow thee: therefore also that holy thing which shall be born of thee shall be called the Son of God. And behold, thy cousin Elizabeth, she hath also conceived a son in her old age; and this is the sixth month with her who was called barren: for with God nothing shall be impossible. And Mary said, Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word. And the angel departed from her.

SAINT MARK'S DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who hast instructed thy holy Church with the heavenly doctrine of thy Evangelist Saint Mark; Give us grace, that, being not like children carried away with every blast of vain doctrine, we may be established in the truth of thy holy Gospel; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 7.

UNTO every one of us is given grace, according to the measure of the gift of Christ. Wherefore he saith, When he ascended up on high, he led captivity captive, and gave gifts unto men. (Now that he ascended, what is it but that he also descended first into the lower parts of the earth? He that descended is the same also that ascended up far above all heavens, that he might fill all things.) And he gave some Apostles, and some Prophets, and some Evangelists, and some Pastors and Teachers; for the perfecting of the saints, for the work of the ministry, for the edifying of the body of Christ; till we all come in the unity of the faith, and of the knowledge of the Son of God, unto a perfect man, unto the measure of the stature of the fulness of Christ; that we henceforth be no more children, tossed to and fro, and carried about with every wind of doctrine, by the sleight of men, and cunning craftiness, whereby they lie in wait to deceive; but speaking the truth in love, may grow up into him in all things, which is the head, even Christ: from whom the whole body fitly joined together, and compacted by that which every joint supplieth, according to the effectual working in the measure of every part, maketh increase of the body, unto the edifying of itself in love.

The Gospel. St. John xv. 1.

I AM the true vine, and my Father is the husbandman. Every branch in me that beareth not fruit he taketh away; and every branch that beareth fruit, he purgeth it, that it may bring forth more fruit. Now ye are clean through the word which I have spoken unto you. Abide in me, and I in you. As the branch cannot bear fruit of itself, except it abide in the vine; no more can ye, except ye abide in me. I am the vine, ye are

LE JOUR DE SAINT MARC.

éternellement, et il n'y aura point de fin à son règne. Alors Marie dit à l'ange: comment arrivera ceci, vu que je ne connois point d'homme? Et l'ange répondant, lui dit: le Saint Esprit surviendra en toi, et la vertu du Souverain te couvrira de son ombre; c'est pourquoi ce qui naîtra de toi saint sera appelé le Fils de Dieu. Et voici, Elizabeth ta cousine a aussi conçu un fils en sa vieillesse; et c'est ici le sixième mois à celle qui étoit appelée stérile. Car aucune chose ne sera impossible à Dieu. Et Marie dit; voici la servante du Seigneur; qu'il me soit fait selon ta parole. Et l'ange se retira d'avec elle.

LE JOUR DE SAINT MARC.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as instruit ton église par la doctrine céleste de ton évangéliste St. Marc; fais-nous la grâce, que n'étant plus comme des enfans flottans et emportés par le vent de toutes sortes de doctrines, nous demeurions bien affermis et bien fondés sur la vérité de ton saint Evangile, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Eph. iv. 7.

LA grâce est donnée à chacun de nous, selon la mesure du don de Christ. C'est pourquoi il est dit: étant monté en haut, il a amené captive une grande multitude de captifs, et il a donné des dons aux hommes. (Or, ce qu'il est monté, qu'est-ce autre chose sinon que premièrement il étoit descendu dans les parties les plus basses de la terre? Celui qui est descendu, c'est le même qui est monté audessus de tous les cieux, afin qu'il remplît toutes choses.) Lui-même donc a donné les uns pour être apôtres, et les autres pour être prophètes, et les autres pour être évangélistes, et les autres pour être pasteurs et docteurs; pour l'assemblage des saints, pour l'œuvre du ministère, pour l'édification du corps de Christ; jusqu'à ce ce que nous nous rencontrions tous dans l'unité de la foi et de la connoissance du Fils de Dieu, en homme parfait, à la mesure de la parfaite stature de Christ: afin que nous ne soyons plus des enfans flottans et emportés çà et là à tous vents de doctrine, par la tromperie des hommes, et par leur ruse à séduire artificieusement; mais afin que, suivant la vérité avec la charité, nous croissions en toutes choses en celui qui est le Chef, c'est-à-dire, Christ: duquel tout le corps bien ajusté et serré ensemble par toutes les jointures du fournissement, prend l'accroissement du corps, selon la vigueur qui est dans la mesure de chaque partie, pour l'édification de soi-même en charité.

L'Evangile, St. Jean xv. 1.

JE suis le vrai cep, et mon Père est le vigneron. Il retranche tout le sarment qui ne porte point de fruit en moi; et il émonde tout celui qui porte du fruit, afin qu'il porte plus de fruit. Vous êtes déjà nets par la parole que je vous ai dite. Demeurez en moi, et moi en vous. Comme le sarment ne peut point de lui-même porter de fruit, s'il ne demeure au cep; vous ne le pouvez point aussi, si vous ne demeurez en moi. Je suis le cep, et vous en êtes les sarmens.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

εἰς τὸς αἰῶνας, ϗ ἡ βασιλεία τϐ δὲν θέλει ἔχειν τέλος. Εἶπε δὲ ἡ Μαριὰμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· Πῶς θέλει συνέβειν τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζω ἄνδρα; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος τῆς εἶπε· Πνεῦμα ἅγιον θέλει ἔλθειν ἐπάνω σϐ, καὶ σὲ ἐπισκιάσει ἡ δύναμις τϐ ὑψίσϐ· διατῆτο ϗ τὸ ἀπὸ σοῦ γεννημένον ἅγιον, θέλει καλεσθῆν υἱὸς Θεῦ. Καὶ ἰδὲ, Ἐλισάβετ, ἡ συγγενὶς σϐ ϗ αὐτὴ συνέλαβεν υἱὸν εἰς τὰ γηράματά της, ϗ ἕτος εἶναι ὁ ἕκτος μῆνας τῆς ἐγκαστρώσεως αὐτῆς τῆς καλεμένης σείρας. Ὅτι ἀδὲν εἶναι ἀδύνατον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ Μαριὰμ εἶπεν· Ἰδὲ ἡ δὰλη τϐ κυρίϐ· ἂς μοὶ συνέβοι κατὰ τὸν λόγον σϐ. Καὶ ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ διδάξας τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν μὲ τὴν οὐρίνιον διδασκαλίαν τϐ εὐαγγελιϐ σου ἁγίου Μάρκου· Δός μας τὴν χάριν, ὅτι, μὴ ὄντες καθὼς παιδία συτρεφομένα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ κάθε μικρὸν πνεῦμα ματαίας διδασκαλίας, στερεωθῶμεν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἁγίου σου Εὐαγγελίου, διὰ Ἰησϐ Χριστϐ τϐ Κυρίϐ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ'. ζ'.

ΚΑΘ' ἑκάστου ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διατοῦτο λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψηλὰ ᾐχμαλώτευσε πολλους αἰχμαλώτους, καὶ ἔδοκε δῶρα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ, ἀνέβη, τί εἶναι εἰ μὴ ὅτι ϗ κατέβη εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, εἶναι ὁ ἴδιος καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τους μὲν ἀποστόλους, τὲς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστὰς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων διὰ τὸ ἔργον τῆς διακονίας, καὶ εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· ἕως καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἄνδρες τέλειοι, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μὴ εἴμεθα πλέον νήπιοι, κυματιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι ἀπὸ κάθε ἄνεμον τῆς διδασκαλίας, εἰς τὰς ἀπάτας τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ εἰς τὴν ἀγάπην ὰς αὐξήσωμεν τὰ πάντα εἰς αὐτὸν ὁ ὁποῖος εἶναι, ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός· ἐξ' οὗ κάθε σῶμα, (συναρμολογούμενον, καὶ συμφωνούμενον διὰ πάσης συνάψεως ὁποῦ ἐδόθη καλὰ τὴν μέρημένην εἰς κάθε μέλος ἐνέργειαν,) λαμβάνει εἰς τὸ μέτρον ἑκάστου ἑνὸς μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος, οἰκοδομῶν τὸν ἑαυτόν του ἐν ἀγάπῃ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε'. α'.

ΕΓΩ εἶμαι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ϗ ὁ πατήρ μου εἶναι ὁ γεωργός. Κάθε κλῆμα τὸ μὴ φέρον καρπὸν εἰς ἐμὲ, τὸ ῥίπει, καὶ κάθε ἕνα τὸ φέρον καρπὸν τὸ καθαρίζει 'να φέρῃ περισσότερον καρπόν. Ἤδη σεῖς εἶσθε ἐκκαθαρισμένοι διὰ τὸν ὁποῖον σᾶς ἐλάλησα λόγον. Μείνατε εἰς ἐμὲ, καὶ 'γὼ εἰς ἐσᾶς. Καθὼς τὸ κλῆμα δὲν δύναται 'να φέρῃ καρπὸν ἀφ' ἑαυτῆ, ἐὰν μὴ μείνῃ εἰς τὴν ἄμπελον· οὕτω οὔτε σεῖς ἐὰν δὲν μείνετε εἰς ἐμέ. Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἄμπε-

IL GIORNO DI S. MARCO.

eterno: e 'l suo Regno non avrà mai fine. E Maria disse all' Angelo, Come avverrà questo, poi ch' io non conosco uomo? E l' Angelo, rispondendo, le disse, Lo Spirito santo verrà sopra te, e la virtù dell' Altissimo t' adombrerà: per tanto ancora ciò che nascerà da te santo sarà chiamato Figliuol di Dio. Ed ecco, Elisabet, tua cugina, ha eziando çonceputo un figliuolo nella sua vecchiezza: e questo è il sesto mese a lei ch' era chiamata sterile. Conciosiacosachè nulla sia impossibile appo Iddio. E Maria disse, Ecco la serva del Signore: siami fatto secondo le tue parole. E l'Angelo si partì da lei.

IL GIORNO DI S. MARCO.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai istrutta la tua santa chiesa colla dottrina celeste del tuo evangelista S. Marco, facci la grazia, che, non essendo noi come fanciulli traportati quà e là da ogni minimo soffio di vana dottrina, siamo stabiliti nella verità del tuo santo Evangelo, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Efes. iv. 7.

MA a ciascun di noi è stata data la grazia, secondo la misura del dono di Cristo. Per la qual cosa dice, Essendo salito in alto, egli ha menata in cattività moltitudine di prigioni, ed ha dati de' doni agli uomini. Or quello, E salito, che cosa è *altro*, senon che prima ancora era disceso nelle parti più basse della terra? Colui ch' è disceso è quell' istesso, il quale ancora è salito disopra a tutti i cieli, acciochè empia tutte le cose. Ed egli stesso ha dati gli uni Apostoli, e gli altri Profeti, e gli altri Evangelisti, e gli altri Pastori, e Dottori. Per lo perfetto adunamento de' santi, per l' opera del ministerio, per l' edificazion del corpo di Cristo. Fin che ci scontriamo tutti nell' unità della fede, e della conoscenza del Figliuol di Dio, in uomo compiuto, alla misura dell' età matura del corpo di Cristo. Acciochè non siamo più bambini, fiottando, e traportati da ogni vento di dottrina, per la baratteria degli uomini, per la *loro* astuzia all' artificio ed insidie dell' inganno. Ma che, seguitando verità in carità, cresciamo in ogni cosa in colui ch' è il capo, *cioè, in* Cristo. Dal quale tutto 'l corpo ben composto, e commesso insieme per tutte le giunture della somministrazione, secondo la virtù *ch' è* nella misura di ciascun membro, prende l' accrescimento del corpo, all' edificazione di sè stesso in carità.

L' Evangelo. S. Giov. xv. 1.

IO son la vera vite, e 'l Padre mio è il vignaiuolo. Egli toglie via ogni tralcio ch' in me non porta frutto: ma ogni tralcio che porta frutto egli lo rimonda, acciochè ne porti vieppiù. Già siete voi mondi, per la parola ch' io v' ho detta. Dimorate in me, ed io *dimorerò* in voi: siccome il tralcio non può portar frutto da sè stesso, se non dimora nella vite; così nè anche voi, se non dimorate in me. Io son la vite, voi *siete* i

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Marci.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des heiligen Marcus.

Geiſt wird über dich kommen, und die Kraft des Höchſten wird dich überſchatten, darum auch das Heilige, das von dir geboren wird, wird Gottes Sohn genannt werden. Und ſiehe, Eliſabeth, deine Geſreundte, iſt auch ſchwanger mit einem Sohne, in ihrem Alter; und gehet jetzt im ſechſten Monate, die im Geſchrey iſt, daß ſie unfruchtbar ſey. Denn bey Gott iſt kein Ding unmöglich. Maria aber ſprach: Siehe, ich bin des Herrn Magd, mir geſchehe, wie du geſagt haſt. Und der Engel ſchied von ihr.

Am Tage des heiligen Marcus.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott, der du deine heilige Kirche durch den himmliſchen Unterricht deines Evangeliſten, des heiligen Marcus, belehrt haſt! Gieb uns Gnade, daß wir nicht, gleich den Kindern, von jeglichem Winde eitler Lehre uns bewegen laſſen, ſondern in der Wahrheit deines heiligen Evangelii veſt beharren mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Epheſ. 4, 7—16.

Einem jeglichen aber unter uns iſt gegeben die Gnade, nach dem Maaße der Gabe Chriſti. Darum ſpricht er: Er iſt aufgefahren in die Höhe, und hat das Gefängniß gefangen geführet, und hat den Menſchen Gaben gegeben. Daß er aber aufgefahren iſt, was iſt es, denn daß er zuvor iſt hinunter gefahren in die unterſten Oerter der Erde; der hinunter gefahren iſt, das iſt derſelbige, der aufgefahren iſt über alle Himmel, auf daß er alles erfüllete. Und er hat etliche zu Apoſteln geſetzt, etliche aber zu Propheten, etliche zu Evangeliſten, etliche zu Hirten und Lehrern; daß die Heiligen zugerichtet werden zum Werke des Amts, dadurch der Leib Chriſti erbauet werde; bis daß wir alle hinan kommen zu einerley Glauben und Erkenntniß des Sohnes Gottes, und ein vollkommener Mann werden, der da ſey in der Maaße des vollkommenen Alters Chriſti; auf daß wir nicht mehr Kinder ſeyn, und uns wägen und wiegen laſſen von allerley Wind der Lehre, durch Schalkheit der Menſchen und Täuſcherey, damit ſie uns erſchleichen zu verführen. Laßt uns aber rechtſchaffen ſeyn in der Liebe, und wachſen in allen Stücken, an dem, der das Haupt iſt, Chriſtus, aus welchem der ganze Leib zuſammengefüget, und ein Glied am andern hanget, durch alle Gelenke, dadurch eins dem andern Handreichung thut, nach dem Werke eines jeglichen Gliedes in ſeiner Maaße, und machet, daß der Leib wächſet zu ſeiner ſelbſt Beſſerung, und das alles in der Liebe.

Das Evangelium. Joh. 15, 1—11.

Ich bin ein rechter Weinſtock, und mein Vater ein Weingärtner. Einen jeglichen Reben an mir, der nicht Frucht bringet, wird er wegnehmen, und einen jeglichen, der da Frucht bringet, wird er reinigen, daß er mehr Frucht bringe. Ihr ſeyd jetzt rein um des Worts willen, das ich zu euch geredet habe. Bleibet in mir, und ich in euch. Gleichwie der Rebe kann keine Frucht bringen von ihm ſelber, er bleibe denn am Weinſtocke, alſo auch ihr nicht, ihr bleibet denn in mir. Ich bin der Weinſtock, ihr ſeyd die Reben. Wer

EL DIA DE SAN MARCOS.

dixo: El Espíritu Santo vendrá sobre tí, y te hará sombra la virtud del Altísimo. Y por eso lo Santo, que nacerá de tí, será llamado Hijo de Dios. Y he aquí Elisabeth tu parienta, tambien ella ha concebido un hijo en su vejez: y este es el sexto mes á ella, que es llamada la estéril: Porque no hay cosa alguna imposible para Dios. Y dixo María: He aquí la esclava del Señor, hágase en mí segun tu palabra. Y se retiró el Angel de ella.

EL DIA DE SAN MARCOS.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que has instruido á tu Iglesia con la celestial doctrina de tu Evangelista San Marcos; danos gracia para que no seamos como niños movidos por qualquier soplo de doctrina, antes bien estemos bien fundados y firmes en la verdad de tu Santo Evangelio, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Ephes. iv. 7.

MAS á cada uno de nosotros ha sido dada la gracia segun la medida de la donacion de Christo. Por lo qual dice: Quando él subió á lo alto, llevó cautiva la cautividad: dió dones á los hombres. Y que subió, ¿qué es, sino porque ántes habia descendido á los lugares mas baxos de la tierra? El que descendió, ese mismo es el que subió sobre todos los cielos, para llenar todas las cosas. Y el mismo dió á unos ciertamente Apóstoles, y á otros Prophetas, y á otros Evangelistas, y á otros Pastores y Doctores, para la consumacion de los Santos, en la obra del ministerio, para edificar el cuerpo de Christo: hasta que todos lleguemos en la unidad de la fé, y del conocimiento del Hijo de Dios, á varon perfecto, segun la medida de la edad cumplida de Christo: Para que no seamos ya niños fluctuantes, y nos dexemos traher en rededor de todo viento de doctrina, por la malignidad de los hombres que engañan con astucia en error. Antes siguiendo verdad en caridad, crezcamos en todas cosas en aquel que es la cabeza, Christo: por el qual todo el cuerpo coligado y unido por toda coyuntura por donde se le suministra el alimneto, obrando á proporcion de cada miembro, toma aumento el cuerpo, para edificarse él en caridad.

El Evangelio. S. Juan xv. 1.

YO soy la verdadera vid: y mi Padre es el Labrador. Todo sarmiento que no diere fruto en mí, lo quitará: y todo aquel que diere fruto, lo limpiará, para que dé mas fruto. Vosotros ya estais limpios por la palabra, que os he hablado. Estad en mí: y yo en vosotros. Como el sarmiento no puede de sí mismo llevar fruto, si no estuviere en la vid: así ni vosotros, si no estuviereis en mí. Yo soy la vid, vosotros los

LATINA ET GRÆCA.

DIES SANCTI MARCI.

æternum: et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco. Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te; et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocábitur Filius Dei. Et, ecce, Elizabeth, cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua: et hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini: fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab illa Angelus.

DIES SANCTI MARCI.

Collectà.

OMNIPOTENS Deus! qui sanctam Ecclesiam tuam sancti Evangelistæ tui Marci doctrina cœlesti instituisti; eam nobis gratiam concedas, ut non simus, quasi pueri, ad omnem doctrinæ ventum fluctuantes, sed in sancti Evangelii tui veritate stabiliamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 7.

UNICUIQUE nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Propter quod, dicit: Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem; dedit dona hominibus. (Quod autem ascendit, quid est, nisi quia et descendit primum in inferiores partes terræ? Qui descendit, ipse est, et qui ascendit supra omnes cœlos, ut impleret omnia.) Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem Pastores et Doctores ad consummationem Sanctorum in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi; donec occurramus omnes in unitatem fidei, et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: ut jam non simus parvuli fluctuantes, et circumferamur omni vento doctrinæ, in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris. Veritatem autem facientes in caritate, crescamus in illo per omnia, qui est caput, Christus: ex quo totum corpus compactum, et connexum per omnem juncturam submi nistrationis, secundum operationem in mensuram uniuscujusque membri, augmentum corporis facit, in ædificationem sui in caritate.

Evangelium. S. Joan. xv. 1.

EGO sum vitis vera; et Pater meus agricola est. Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut plus fructus afferat. Jam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis. Manete in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semet ipso, nisi manserit in vite, sic nec vos, nisi in me manseritis. Ego sum vitis, vos palmites.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ. Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν σου τῇ οὐρανίῳ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ σου τοῦ ἁγίου Μάρκου διδαχῇ συμβιβάσας. Δὸς ἡμῖν χάριν, ἵνα μὴ ὦμεν ὡς νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ ἁγίου σου εὐαγγελίου βεβαιωθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Εφεσ. δ'. ζ'.

ΕΝΙ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ Ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν, ἀποστόλους· τοὺς δὲ προφήτας· τοὺς δὲ, εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκάλους· πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. α'.

ΕΓΩ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sanctorum Philippi et Jacobi.

ANGLICANA ET GALLICA.

ST. PHILIP AND ST. JAMES'S DAY.

the branches. He that abideth in me, and I in him, the same bringeth forth much fruit; for without me ye can do nothing. If a man abide not in me, he is cast forth as a branch, and is withered; and men gather them, and cast them into the fire, and they are burned. If ye abide in me, and my words abide in you, ye shall ask what ye will, and it shall be done unto you. Herein is my Father glorified, that ye bear much fruit; so shall ye be my disciples. As the Father hath loved me, so have I loved you: continue ye in my love. If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love. These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full.

ST. PHILIP AND ST. JAMES'S DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, whom truly to know is everlasting life; Grant us perfectly to know thy Son Jesus Christ to be the way, the truth and the life; that, following the steps of thy holy Apostles, Saint Philip and Saint James, we may stedfastly walk in the way that leadeth to eternal life: through the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. St. James i. 1.

JAMES, a servant of God and of the Lord Jesus Christ, to the twelve tribes which are scattered abroad, greeting. My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations; knowing this, that the trying of your faith worketh patience. But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing. If any of you lack wisdom, let him ask of God, that giveth to all men liberally, and upbraideth not, and it shall be given him. But let him ask in faith, nothing wavering; for he that wavereth is like a wave of the sea, driven with the wind, and tossed. For let not that man think that he shall receive any thing of the Lord. A double-minded man is unstable in all his ways. Let the brother of low degree rejoice in that he is exalted; but the rich in that he is made low; because as the flower of the grass he shall pass away. For the sun is no sooner risen with a burning heat, but it withereth the grass, and the flower thereof falleth, and the grace of the fashion of it perisheth: so also shall the rich man fade away in his ways. Blessed is the man that endureth temptation; for when he is tried, he shall receive the crown of life, which the Lord hath promised to them that love him.

The Gospel. St. John xiv. 1.

AND Jesus said unto his disciples, Let not your heart be troubled; ye believe in God, believe also in me. In my Father's house are many mansions; if it were not so, I would have told you. I go to prepare a place for you: and if I go and prepare a place for you, I will come again, and receive you unto myself, that where I am,

ST. PHILIPPE ET ST. JACQUES.

Celui qui demeure en moi, et moi en lui, porte beaucoup de fruit; car hors de moi, vous ne pouvez rien faire. Si quelqu'un ne demeure en moi, il est jeté hors comme le sarment, et il se sèche: puis on l'amasse, et on le met au feu, et il brûle. Si vous demeurez en moi, et que mes paroles demeurent en vous, demandez tout ce que vous voudrez, et il vous sera fait. En ceci mon Père est glorifié, que vous portiez beaucoup de fruit; et vous serez alors mes disciples. Comme le Père m'a aimé, ainsi je vous ai aimés; demeurez en mon amour. Si vous gardez mes commandemens, vous demeurez en mon amour; comme j'ai gardé les commandemens de mon Père, et je demeure en son amour. Je vous ai dit ces choses, afin que ma joie demeure en vous, et que votre joie soit accomplie.

LE JOUR DE ST. PHILIPPE ET DE ST. JACQUES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, en la vraie connoissance duquel consiste la vie éternelle; faisnous la grâce de connoître parfaitement que ton Fils Jésus-Christ est le chemin, la vérité, et la vie; afin que suivant les traces de tes apôtres St. Philippe et St. Jacques, nous marchions constamment dans le chemin qui mène à la vie éternelle, par le même Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, St. Jacq. i. 1.

JACQUES, serviteur de Dieu et du Seigneur Jésus-Christ, aux douze tribus qui êtes dispersées, salut. Mes frères, tenez pour une parfaite joie quand vous tomberez en diverses tentations: sachant que l'épreuve de votre foi produit la patience. Mais il faut que la patience ait une œuvre parfaite, afin que vous soyez parfaits et accomplis, desorte que rien ne vous manque. Que si quelqu'un de vous manque de sagesse, qu'il la demande à Dieu, qui la donne à tous bénignement, et qui ne la reproche point; et elle lui sera donnée. Mais qu'il la demande avec foi, ne doutant nullement; car celui qui doute est semblable au flot de la mer, agité du vent et jeté çà et là. Or qu'un tel homme ne s'attende point à recevoir aucune chose du Seigneur. L'homme double de cœur, est inconstant en toutes ses voies. Or que le frère qui est de basse condition, se glorifie en son élévation: et que le riche, au contraire, se glorifie en sa basse condition, car il passera comme la fleur de l'herbe. Car, comme le soleil ardent n'est pas plutôt levé que l'herbe est brûlée, et sa fleur est tombée, et sa belle apparence est périe, ainsi, le riche se flétrira avec ses entreprises. Bienheureux est l'homme qui endure la tentation; car quand il aura été éprouvé, il recevra la couronne de vie, que Dieu a promise à ceux qui l'aiment.

L'Evangile, St. Jean xiv. 1.

JESUS dit à ses disciples: que votre cœur ne soit point troublé; vous croyez en Dieu, croyez aussi en moi. Il y a plusieurs demeures dans la maison de mon Père; s'il étoit autrement, je vous l'eusse dit. Je vais vous préparer le lieu: et quand je m'en serai allé, et que je vous aurai préparé le lieu, je retournerai, et vous recevrai à moi; afin

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΥ.

λος, σεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων εἰς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὸν οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ δὲν δύνασθαι νὰ κάμητε οὐδέν. Ἐάν τις μὴ μείνῃ εἰς ἐμὲ ἐκβλήθη ἔξω, καθὼς τὸ κλῆμα· καὶ ἐξηράνθη, καὶ τὸ συνάγουσι, καὶ τὸ βάλλουσιν εἰς τὴν φωτίαν, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ λόγοι μου εἰς σᾶς μείνωσιν, ὅ,τι καὶ ἂν θέλητε ζητήσατε, καὶ θέλει σᾶς γένειν. Εἰς τοῦτο ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα φέρητε πολὺν καρπὸν, καὶ μοὶ γένητε μαθηταί. Καθὼς μ' ἠγάπησεν ὁ πατὴρ, καὶ ἐγὼ σᾶς ἠγάπησα· μείνατε εἰς τὴν ἀγάπην μου. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, θέλετε μείνειν εἰς τὴν ἀγάπην μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου ἐφύλαξα καὶ μενω εἰς τὴν ἀγάπην του. Ταῦτα σᾶς ἐλάλησα, ὅπως ἡ χαρά μου μείνῃ εἰς ἐσᾶς καὶ ἡ χαρά σας τελειωθῇ.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ἡ ἀληθὴς γνώρισις τοῦ ὁποίου εἶναι ζωὴ αἰώνιος, δὸς μας τὴν χάριν νὰ μάθωμεν τελείως ὅτι ὁ Υἱός σου, Ἰησοῦ Χριστὸς, εἶναι ὁ δρόμος, ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· ὅπως, ἀκολουθοῦντες τὰ ἴχνη τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων Φιλίππου καὶ Ἰακώβου περιπατήσωμεν στερεῶς εἰς τὸν δρόμον τὸν φέροντα εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, διὰ αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. α'.

ΙΑΚΩΒΟΣ, Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. Νομίσατε πᾶσαν χαρὰν, ἀδελφοί μου, ὅταν πέσητε εἰς διαφόρους πειρασμοὺς γινώσκοντες, ὅτι ἡ δοκιμὴ τῆς πίστεώς σας κατεργάζεται ὑπομονήν. Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἂς ἔχοι ἔργον τέλειον, ἵνα εἶσθε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, μηδένα πρᾶγμα χρειάζοντες. Ἐὰν δέ τις ἀπὸ σᾶς ἔχει χρείαν σοφίας, ἂς τὴν ζητήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ δίδοντος πᾶσιν πλησιοπαρόχως, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ θέλει τοῦ δοθεῖν. Ἂς ζητήσῃ ὅμως ἐν πίστει μὴ ἀμφιβάλλων, ἐπειδὴ ὁ ἀμφιβάλλων, ὁμοιάσει κύματι θαλάσσης ἀπὸ τοῦ ἀνέμου διακινούμενον. Καὶ ἂς μὴ νομίσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος νὰ λάβῃ τι παρὰ τῦ κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος εἰς κάθε δρόμον του. Ἂς καυχηθῇ λοιπὸν ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς εἰς τὸ ὕψος του· ὁ δὲ πλούσιος εἰς τὴν ταπείνωσίν του· ὅτι θέλει μαρανθῇ ὡσὰν ἄνθος χόρτου. Ἐπειδὴ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος μὲ τὴν καῦσιν τε ἐξήρανε τὸ χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος του ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου του ἐχάθη· οὕτω κ ὁ πλούσιος θέλει μαρανθῇ εἰς τοὺς δρόμους του. Μακάριος ὁ Ἄνθρωπος ὁ ὑπομένων πειρασμόν· ὅτι δοκιμασθεὶς λαμβάνει τὸν ὁποῖον ὁ κύριος ἔταξε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιδ'. α'.

ΑΣ μὴ ταραχθῇ ἡ καρδία σας· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός μου εἶναι πολλαὶ κατοικίαι· εἰ δὲ μὴ σᾶς τὸ ἔλεγον. Πορεύομαι νὰ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ σᾶς ἑτοιμάσω τόπον, πάλιν ἔρχομαι, νὰ σᾶς μεταλάβω μὲ τὸν ἑαυτόν μου ἵνα ὅπου εἶμαι ἐγὼ εἶσθε

IL GIOR. DI S. FILIPPO E S. IACO.

tralci: che dimora in me ed io in lui, esso porta molto frutto: conciosiacosachè fuor di me non possiate far nulla. Se alcuno non dimora in me, è gittato fuori, come il sermento, e si secca: poi *cotali sermenti* son raccolti, e son gittati nel fuoco, e si bruciano. Se voi dimorate in me, e le mie parole dimorano in voi, voi domanderete ciò che vorrete, e vi sarà fatto. In questo è glorificato il Padre mio, che voi portiate molto frutto: e *così* sarete miei discepoli. Come il Padre m' ha amato, io altresì ho amati voi: dimorate nel mio amore. Se voi osservate i miei comandamenti, voi dimorerete nel mio amore: siccome io ho osservati i comandamenti del Padre mio, e dimoro nel suo amore. Queste cose v' ho io ragionate, acciochè la mia allegrezza dimori in voi, e la vostra allegrezza sia compiuta.

IL GIORNO DI S. FILIPPO E S. IACOMO.

La Colletta.

O IDDIO onnipotente, la vera conoscenza del quale, è vita eterna, facci la grazia di sapere perfettamente che 'l tuo figliuolo, Gesù Cristo, è la via, la verità e la vita: acciochè, seguendo le pedate de' tuoi santi apostoli S. Filippo e S. Iacomo, camminiamo fermamente nella via che conduce alla vita eterna, per esso Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. S. Iacop. i. 1.

IACOPO, servitor di Dio, e del Signor Gesù Cristo, alle dodici tribù, che son nella dispersione; salute. Reputate compiuta allegrezza, fratelli miei, quando sarete caduti in diverse tentazioni. Sapendo che la prova della vostra fede produce pazienza. Or abbia la pazienza una opera compiuta: acciochè voi siate compiuti, ed intieri, non mancando di nulla. Che se alcun di voi manca di sapienza, chieggala a Dio, che dona a tutti liberalmente, e non fa onta: e gli sarà donata. Ma chieggala in fede, senza star punto in dubbio: perciochè chi sta in dubbio è simile al fiotto del mare, agitato dal vento, e dimenato. Imperochè, non pensi già quel tale uomo di ricever nulla dal Signore. Essendo uomo doppio di cuore, instabile in tutte le sue vie. Or il fratello ch'è in basso stato si glorii della sua altezza. E'l ricco, della sua bassezza: perciochè egli trapasserà come fior d' erba. Imperochè come quando è levato il sole con l' arsura, egli ha tosto seccata l' erba, e 'l suo fiore è caduto, e la bellezza della sua apparenza è perita; così ancora s' appassirà il ricco nelle 'sue vie. Beato l' uomo che sofferisce tentazione: perciochè, essendosi renduto approvato, egli ricevera la corona della vita, la quale il Signore ha promessa a coloro che l' amano.

L' Evangelo. S. Giovan. xiv. 1.

IL vostro cuore non sia turbato: voi credete in Dio, credete ancora in me. Nella Casa del Padre mio vi son molte stanze: se non, io ve l' avrei detto: io vo ad apparecchiarvi il luogo. E, quando io sarò andato, e v' avrò apparecchiato il luogo, verrò di nuovo, e v' accoglierò appresso di me: ac-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sanctorum Philippi et Jacobi.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage Philippi und Jacobi.

in mir bleibet, und ich in ihm, der bringet viele Frucht, denn ohne mich könnet ihr nichts thun. Wer nicht in mir bleibet, der wird weggeworfen, wie ein Rebe und verdorret, und man sammelt sie, und wirft sie ins Feuer, und muß brennen. So ihr in mir bleibet, und meine Worte in euch bleiben, werdet ihr bitten, was ihr wollt, und es wird euch widerfahren. Darinnen wird mein Vater geehret, daß ihr viele Frucht bringet, und werdet meine Jünger. Gleichwie mich mein Vater liebet, also liebe ich euch auch. Bleibet in meiner Liebe: So ihr meine Gebote haltet, so bleibet ihr in meiner Liebe, gleichwie ich meines Vaters Gebote halte, und bleibe in seiner Liebe. Solches rede ich zu euch, auf daß meine Freude in euch bleibe, und eure Freude vollkommen werde.

Am Tage des heil. Philippus und des heil. Jacobus.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott! Dich recht zu erkennen, ist das ewige Leben. Darum lehre uns vollkommen einsehen und glauben, daß dein Sohn, Jesus Christus, der Weg, die Wahrheit und das Leben ist, damit wir, den Fußstapfen Philippi und Jacobi, deiner heiligen Apostel, folgend, standhaft auf der Bahn fortwandeln mögen, die zum ewigen Leben führt, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Jacobi I, 1—12.

Jacobus, ein Knecht Gottes und des Herrn Jesu Christi, den zwölf Geschlechtern, die da sind hin und her, Freude zuvor! Meine lieben Brüder, achtet es eitel Freude, wenn ihr in mancherley Anfechtungen fallet. Und wisset, daß euer Glaube, so er rechtschaffen ist, Geduld wirket. Die Geduld aber soll vest bleiben, bis ans Ende, auf daß ihr seyd vollkommen und ganz, und keinen Mangel habet. So aber jemand unter euch Weisheit mangelt, der bitte von Gott, der da giebt einfaltiglich jedermann, und rücket es niemand auf, so wird sie ihm gegeben werden. Er bitte aber im Glauben, und zweifele nicht; denn wer da zweifelt, der ist gleich wie die Meerswoge, die vom Winde getrieben und gewebet wird. Solcher Mensch denke nicht, daß er etwas von dem Herrn empfangen werde. Ein Zweifler ist unbeständig in allen seinen Wegen. Ein Bruder aber, der niedrig ist, rühme sich seine Höhe. Und der da reich ist, der rühme sich seiner Niedrigkeit, denn wie eine Blume des Grases wird er vergehen. Die Sonne gehet auf mit der Hitze, und das Gras verwelket, und die Blume fällt ab, und seine schöne Gestalt verdirbt: also wird der Reiche in seiner Habe verwelken. Selig ist der Mann, der die Anfechtung erduldet, denn nachdem er bewähret ist, wird er die Krone des Lebens empfangen, welche Gott verheißen hat denen, die ihn lieb haben.

Das Evangelium. Joh. 14, 1—14.

Und er sprach zu seinen Jüngern: Euer Herz erschrecke nicht. Glaubet ihr an Gott, so glaubet ihr auch an mich. In meines Vaters Hause sind viele Wohnungen. Wenn es nicht so wäre, so wollte ich zu euch sagen: Ich gehe hin, euch die Stätte zu bereiten. Und ob ich hingienge, euch die Stätte zu bereiten, will ich doch wieder kommen, und euch zu mir nehmen, auf daß ihr

SAN PHELIPE Y SANTIAGO.

sarmientos: el que está en mí, y yo en él, este lleva mucho fruto: porque sin mí no podeis hacer nada. El que no estuviere en mí, será echado fuera, así como el sarmiento, y se secará, y lo cogerán, y lo meterán en el fuego, y arderá. Si estuviereis en mí, y mis palabras estuvieren en vosotros, pediréis quanto quisiereis, y os será hecho. En esto es glorificado mi Padre, en que lleveis mucho fruto, y en que seais mis discípulos. Como el Padre me amó, así tambien yo os he amado. Perseverad en mi amor. Si guardareis mis mandamientos, perseveraréis en mi amor; así cómo yo tambien he guardado los mandamientos de mi Padre, y estoy en su amor. Estas cosas os he dicho: para que mi gozo esté en vosotros, y vuestro gozo sea cumplido.

EL DIA DE SAN PHELIPE Y SANTIAGO.

La Colecta.

O DIOS Omnipotente, á quien conocer verdaderamente es vida eterna; concede que conozcamos que tu Hijo Jesu-Christo es el camino, la verdad, y la vida, para que siguiendo los pasos de tus Santos Apostoles, San Phelipe y Santiago, andemos con perseverancia el camino que guia á la vida eterna, mediante el mismo tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Santiago i. 1.

SANTIAGO, siervo de Dios, y de nuestro Señor Jesu-Christo, á las doce tribus que están en dispersion, salud. Hermanos mios, tened por sumo gozo, quando fuereis envueltos en diversas tribulaciones: sabiendo que la prueba de vuestra fé obra paciencia. Mas la paciencia contiene obra perfecta, para que seais perfectos y cabales, sin faltar en cosa alguna. Y si alguno de vosotros tiene falta de sabiduría, demándela á Dios, que la dá á todos copiosamente, y no zahiere: y le será concedida. Pero pídala con fé, sin dudar en nada: porque el que duda es semejante á la ola de la mar, quando la mueve el viento, y la trahe acá y allá. Y así no piense aquel hombre que recibirá cosa alguna del Señor. El varon de ánimo doble, es inconstante en todos sus caminos. El hermano que es humilde, préciese en su exâltacion: y el rico en su humildad, porque él pasará como flor de yerba: porque salió el Sol con ardor, y secó la yerba, y cayó la flor de ella, y pereció su vistosa hermosura: así tambien el rico se marchitará en sus caminos. Bienaventurado el varon, que sufre tentacion: porque despues que fuere probado, recibirá la corona de vida, que Dios ha prometido á los que le aman.

El Evangelio. S. Juan xiv. 1.

NO se turbe vuestro corazon. Creeis en Dios, creed tambien en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas. Si así no fuera, yo os lo hubiera dicho: pues voy á aparejaros el lugar. Y si me fuere, y os aparejáre lugar; vendré otra vez, y os tomaré á mí mismo, para que en donde yo estoy, esteis tambien vosotros. Tambien sabeis adónde yo voy, y sabeis el camino.

LATINA ET GRÆCA.

DIES SS. PHILIPPI ET JACOBI.

Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum; quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit, mittetur foras, sicut palmes, et arescet; et colligent eum, et in ignem mittent; et ardet. Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quodcunque volueritis, petetis, et fiet vobis. In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, et efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos: manete in dilectione mea. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea; sicut et ego Patris mei præcepta servavi, et maneo in ejus dilectione. Hæc locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur.

DIES SANCTORUM PHILIPPI ET JACOBI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! quem vere nosse vita æterna est; da nobis certo cognoscere Filium tuum, Dominum nostrum, Jesum Christum, esse viam, veritatem, et vitam; ut, sanctorum tuorum Apostolorum Philippi et Jacobi vestigia prementes, in via quæ ducit ad vitam æternam constanter ambulemus; per eundem Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, *Amen.*

Epistola. S. Jacob. i. 1.

JACOBUS, Dei et Domini nostri Jesu Christi servus, duodecim tribubus quæ sunt in dispersione, salutem. Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis; scientes, quod probatio fidei vestræ patientiam operatur. Patientia autem opus perfectum habeat; ut sitis perfecti et integri, in nullo deficientes. Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non improperat; et dabitur ei. Postulet autem in fide, nihil hæsitans. Qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vento movetur, et circumfertur. Non ergo existimet homo ille, quod accipiat aliquid a Domino. Vir duplex animo inconstans est in omnibus viis suis. Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua; dives autem in humilitate sua, quoniam, sicut flos fœni, transibit. Exortus est enim sol cum ardore; et arefecit fœnum; et flos ejus decidit; et decor vultus ejus deperiit: ita et dives in itineribus suis marcescet. Beatus vir, qui suffert tentationem; quoniam, cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Evangelium. S. Joan. xiv. 1.

[*DIXIT Jesus discipulis suis:*] Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum; et in me credite. In domo Patris mei mansiones multæ sunt. Si quo minus, dixissem vobis, quia vado parare vobis locum. Et, si abiero, et præparavero vobis locum; iterum venio, et accipiam vos ad meipsum; ut, ubi sum ego, et vos sitis. Et, quo ego

ΗΜΕΡΑ ΑΓ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΥ.

μένων ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὃν ἀληθῶς γνῶναι ζωή ἐστιν αἰώνιος· Χάρισαι ἡμῖν ἐντελῶς εἰδέναι ὅτι Υἱός σου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ τυγχάνει ὤν, ἵνα τοῖς ἴχνεσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σου Φιλίππου καὶ Ἰακώβου ἐπακολουθοῦντες, ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀγούσῃ βεβαίως περιπατῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. α'.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις· γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. Μὴ γὰρ εἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεταί τι παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύκωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοις ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. α'.

ΜΗ παρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sanctus Barnabas Apostolus.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT BARNABAS THE APOSTLE.

The Collect.

O LORD God Almighty, who didst endue thy holy Apostle Barnabas with singular gifts of the Holy Ghost; Leave us not, we beseech thee, destitute of thy manifold gifts, nor yet of grace to use them alway to thy honour and glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts. xi. 22.

TIDINGS of these things came unto the ears of the Church which was in Jerusalem; and they sent forth Barnabas, that he should go as far as Antioch. Who, when he came, and had seen the grace of God, was glad; and exhorted them all, that with purpose of heart they would cleave unto the Lord. For he was a good man, and full of the holy Ghost, and of faith: and much people was added unto the Lord. Then departed Barnabas to Tarsus, for to seek Saul. And when he had found him, he brought him unto Antioch. And it came to pass, that a whole year they assembled themselves with the Church, and taught much people: and the disciples were called Christians first in Antioch. And in these days came prophets from Jerusalem unto Antioch. And there stood up one of them named Agabus, and signified by the Spirit, that there should be great dearth throughout all the world; which came to pass in the days of Claudius Cæsar. Then the disciples, every man according to his ability, determined to send relief unto the brethren which dwelt in Judæa. Which also they did, and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul.

The Gospel. St. John xv. 12.

THIS is my commandment, That ye love one another, as I have loved you. Greater love hath no man than this, that a man lay

LE JOUR DE ST. BARNABAS.

que là où je suis vous y soyez aussi. Et vous savez où je vais, et vous en savez le chemin. Thomas lui dit: Seigneur, nous ne savons point où tu vas; comment donc pouvons-nous savoir le chemin? Jésus lui dit: je suis le chemin, et la vérité, et la vie: nul ne vient au Père que par moi. Si vous me connoissiez, vous connoîtriez aussi mon Père; mais dès maintenant vous le connoissez, et vous l'avez vu. Philippe lui dit: Seigneur, montre-nous le Père, et cela nous suffit. Jésus lui répondit: je suis depuis si long-temps avec vous, et tu ne m'as point connu? Philippe, celui qui m'a vu, a vu mon Père; et comment dis-tu, montre-nous le Père? Ne crois-tu pas que je suis en mon Père, et que le Père est en moi? Les paroles que je vous dis, je ne les dis pas de moi-même: mais le Père qui demeure en moi, est celui qui fait les œuvres. Croyez-moi que je suis en mon Père, et que le Père est en moi; sinon croyez-moi à cause de ces œuvres. En vérité, en vérité je vous dis: celui qui croit en moi, fera les œuvres que je fais, et il en fera même de plus grandes que celles-ci; parce que je m'en vais à mon Père. Et quoi que vous demandiez en mon nom, je le ferai, afin que le Père soit glorifié par le Fils. Si vous demandez en mon nom quelque chose, je le ferai.

LE JOUR DE ST. BARNABAS, APOTRE.

La Collecte.

SEIGNEUR, Dieu tout-puissant, qui as enrichi ton saint apôtre Barnabas de dons excellens du Saint Esprit; ne permets pas que nous soyons destitués de tes dons sans nombre, ni de la grâce d'en bien user toujours à ton honneur et à ta gloire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Act. xi. 22.

LE bruit en vint aux oreilles de l'église qui étoit à Jérusalem; c'est pourquoi ils envoyèrent Barnabas pour passer à Antioche: lequel y étant arrivé, et ayant vu la grâce de Dieu, il s'en réjouit; et il les exhortoit tous de persévérer avec fermeté de cœur au Seigneur. Car il étoit homme de bien, et plein du Saint Esprit et de foi; et un grand nombre de personnes se joignirent au Seigneur. Puis Barnabas s'en alla à Tarse pour chercher Saul; et l'ayant trouvé, il le mena à Antioche. Et il arriva que durant un an tout entier ils s'assemblèrent avec l'église, et enseignèrent un grand peuple: en sorte que ce fut premièrement à Antioche que les disciples furent nommés Chrétiens. Or en ces jours-là quelques prophètes descendirent de Jérusalem à Antioche; et l'un d'eux, nommé Agabus, se leva, et déclara par l'Esprit, qu'une grande famine devoit arriver dans tout le monde; et en effet elle arriva sous Claude César. Et les disciples, chacun selon son pouvoir, déterminèrent d'envoyer quelque chose pour subvenir aux frères qui demeuroient en Judée: ce qu'ils firent aussi, l'envoyant aux anciens par les mains de Barnabas et de Saul.

L'Evangile, St. Jean xv. 12.

C'EST ici mon commandement, que vous vous aimiez l'un l'autre, comme je vous ai aimés. Personne n'a un plus grand amour

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛ.

καὶ σεῖς. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ἐμάθετε, καὶ τὴν ὁδὸν ὁμοίως ἐμάθετε. Τοῦ λέγει ὁ Θωμᾶς· Κύριε, δὲν οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις, καὶ πῶς δυνάμεθα ἵνα γνωρίσωμεν τὴν ὁδόν; Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμέ. Ἐὰν μ' ἐγνωρίζατε ἐγνωρίζετε καὶ τὸν πατέρα μου· ἀπὸ τῶρα τὸν γνωρίζετε καὶ τὸν εἴδετε. Τοῦ λέγει ὁ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξόν μας τὸν πατέρα καὶ φθάνει μας. Τοῦ λέγει ὁ Ἰησοῦς· Τόσον χρόνον εἶμαι μὲ σᾶς, καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας, Φίλιππε; Ὅποιος εἶδεν ἐμέ, εἶδε καὶ τὸν πατέρα καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξόν μας τὸν πατέρα; Δὲν πιστεύεις, ὅτι ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας εἶναι εἰς ἐμέ; Τὰ λόγια τὰ ὁποῖα ἐγὼ σᾶς λαλῶ, ἀπ' ἐμαυτοῦ δὲν λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ μένων εἰς ἐμέ, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι, ὅτι ἐγὼ εἰς τὸν πατέρα, καὶ ὁ πατέρας μου εἶναι εἰς ἐμέ· εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν, ἀμὴν σᾶς λέγω, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἐγὼ κάμνω, καὶ κεῖνος θέλει κάμειν καὶ μεγαλίτερα τούτων θέλει κάμειν· ὅτι ἐγὼ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ὅτι ἂν ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου τοῦτο θέλω κάμειν, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ εἰς τὸν υἱόν. Ἐάν τι ζητήσητε εἰς τὸ ὄνομά μου ἐγὼ θέλω τὸ κάμειν.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Παντοδύναμε Θεὲ, ὁ στολίσας τὸν ἅγιόν σου Ἀπόστολον Βαρνάβαν μὲ τὰ ἐξαίρετα δῶρα τοῦ ἁγίου πνεύματος, μὴ μᾶς παραιτήσῃς, σὲ παρακαλοῦμεν, ὑστερημένης τῶν διαφόρων δώρων, οὔτε τῆς χάριτος τοῦ πάντοτε ἐπιχειρίσειν αὐτὰ εἰς τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ια'. κβ'.

ΗΚΟΥΣΘΗ δὲ ἡ φήμη τῶν ἀπὸ τὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκκλησίαν καὶ ἀπέστειλαν τὸν Βαρνάβαν ἕνα ἀπεράσῃ ἕως τῆς Ἀντιοχείας. Αὐτὸς δὲ, φθάσας καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας, μὲ ὅλην των τὴν καρδίαν ἕνα προσμείνωσι τὸν κύριον. Ἐκβῆκε δὲ εἰς Τάρσον ὁ Βαρνάβας, ζητῶν τὸν Σαῦλον· καὶ εὑράμενός τον, τὸν ἔφερεν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἔλαχε δὲ ὅτι αὐτοὶ ἐσυνάζοντο ἕνα ὅλον χρόνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐδίδαξαν πολὺν λαόν· ᾧ πρῶτον εἰς τὴν Ἀντιόχειαν οἱ μαθηταὶ ὀνομάσθησαν Χριστιανοί. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ σηκωθεὶς ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, ἐφανέρωνε διὰ τοῦ πνεύματος, ὅτι ἔμελλε ἕνα γίνῃ μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· καθὼς ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Κλαυδίου Καίσαρος. Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἕκαστος κατὰ τὰ ἔχει των, ἐδιώρισαν πάντες ἕνα πέμψωσι διακονίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ κατοικοῦντας ἀδελφούς· καὶ οὕτω ἔκαμαν, στείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε'. ιβ'.

ΑΥΤΗ εἶναι ἡ ἐντολή μου ἕνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς σᾶς ἠγάπησα, ἄλλος δὲν ἔχει

IL GIOR. DI S. BARNABA APOST.

ciochè dove io sono, siate ancora voi. Voi sapete ove io vo, e sapete anche la via. Toma gli disse, Signore, noi non sappiamo ove tu vai: come dunque possiamo saper la via? Gesù gli disse, Io son la via, la verità, e la vita: niuno viene al Padre, se non per me. Se voi m' aveste conosciuto, conoscereste anche il Padre: e fin da ora lo conoscete, e l' avete veduto. Filippo gli disse, Signore, mostraci il Padre, e ciò ci basta. Gesù gli disse, Cotanto tempo sono io già con voi, e tu non m' hai conosciuto, Filippo? chi m'ha veduto ha veduto il Padre: come dunque dici tu, Mostraci il Padre? Non credi tu ch' io son nel Padre, e che 'l Padre è in me? le parole ch' io vi ragiono, non le ragiono da me stesso: e 'l Padre, che dimora in me, è quel che fa l' opere. Credetemi ch'io son nel Padre, e che 'l Padre è in me: se non, credetemi per esse opere. In verità, in verità io vi dico, che chi crede in me farà anch' egli l' opere, le quali io fo: anzi ne farà delle maggiori di queste: perciochè io me ne vo al Padre. Ed ogni cosa, che voi avrete chiesta nel Nome mio, quella farò: acciochè il Padre sia glorificato nel Figliuolo. Se voi chiedete cosa alcuna nel Nome mio, io la farò.

IL GIORNO DI S. BARNABA APOSTOLO.

La Colletta.

O SIGNORE Iddio onnipotente, che hai dotato il tuo santo apostolo Barnaba di doni eccellenti dello Spirito Santo, non lasciarci, noi ti preghiamo, privi de tuoi varj doni, nè della grazia da poter usarne sempre al tuo onor ed alla tua gloria, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. Atti xi. 22.

E LA fama di loro venne agli orecchi della Chiesa ch' era in Gerusalemme: là onde mandarono Barnaba, acciochè passasse fino in Antiochia. Ed esso, essendovi giunto, e veduta la grazia del Signore, si rallegrò: e confortava tutti d' attenersi al Signore, con fermo proponimento di cuore. Perciochè egli era uomo da bene, e pieno di Spirito santo, e di fede. E gran moltitudine fu aggiunta al Signore. Poi Barnaba si partì, per andare in Tarso, a ricercar Saulo: ed, avendolo trovato, lo menò in Antiochia. Ed avvenne che, per lo spazio d' un anno intiero, essi si raunarono nella Chiesa, ed ammaestrarono un gran popolo: ed i discepoli primieramente in Antiochia furono nominati Cristiani. Or in que' giorni certi profeti scesero di Gerusalemme in Antiochia. Ed un di loro, chiamato per nome Agabo, levatosi, significò per lo Spirito ch' una gran fame sarebbe in tutto 'l mondo: la quale ancora avvenne sotto Claudio Cesare. Là onde i discepoli, ciascuno secondo le sue facultà, determinarono di mandar a fare una sovvenzione a' fratelli c'abitavano nella Giudea. Il che ancora fecero, mandando quella agli Anziani per le mani di Barnaba, e di Saulo.

L' Evangelo. S. Giovan. xv. 12.

QUEST' è il mio comandamento, che voi v' amiate gli uni gli altri, come io ho amati

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sanctus Barnabas Apostolus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des Apoſtels Barnabas.

ſeyd, wo ich bin. Und wo ich hingehe, das wiſſet ihr, und den Weg wiſſet ihr auch. Spricht zu ihm Thomas: Herr, wir wiſſen nicht, wo du hingeheſt, und wie können wir den Weg wiſſen? Jeſus ſpricht zu ihm: Ich bin der Weg, und die Wahrheit, und das Leben, niemand kommt zum Vater, denn durch mich. Wenn ihr mich kennetet, ſo kennetet ihr auch meinen Vater. Und von nun an kennet ihr ihn, und habt ihn geſehen. Spricht zu ihm Philippus: Herr, zeige uns den Vater, ſo genüget uns. Jeſus ſpricht zu ihm: So lange bin ich bey euch, und du kenneſt mich nicht? Philippe, wer mich ſiehet, der ſiehet den Vater. Wie ſprichſt du denn: Zeige uns den Vater? Glaubeſt du nicht, daß ich im Vater, und der Vater in mir iſt? Die Worte, die ich zu euch rede, die rede ich nicht von mir ſelbſt. Der Vater aber, der in mir wohnet, derſelbige thut die Werke. Glaubet mir, daß ich im Vater, und der Vater in mir iſt; wo nicht, ſo glaubet mir doch um der Werke willen. Wahrlich, wahrlich, ich ſage euch: Wer an mich glaubet, der wird die Werke auch thun, die ich thue, und wird größere, denn dieſe, thun, denn ich gehe zum Vater. Und was ihr bitten werdet in meinem Namen, das will ich thun, auf daß der Vater geehret werde in dem Sohne. Was ihr bitten werdet in meinem Namen, das will ich thun.

Am Tage des heil. Barnabas, des Apoſtels.

Die Collecte.

O Herr, allmächtiger Gott, der du deinen heiligen Apoſtel, Barnabas, mit beſondern Gaben deines heiligen Geiſtes ausgerüſtet haſt. Wir bitten dich, laß es uns an deinen mannigfaltigen Gaben und auch an der Gnade nicht fehlen, ſie ſtets zu deiner Ehre und Verherrlichung anzuwenden, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 11, 22 bis Ende.

Es kam aber dieſe Rede von ihnen vor die Ohren der Gemeine zu Jeruſalem; und ſie ſandten Barnabas, daß er hingienge bis gen Antiochien. Welcher, da er hingekommen war, und ſah die Gnade Gottes, ward er froh, und ermahnete ſie alle, daß ſie mit veſtem Herzen an dem Herrn bleiben wollten. Denn er war ein frommer Mann, voll heiligen Geiſtes und Glaubens. Und es ward ein großes Volk dem Herrn zugethan. Barnabas aber zog aus gen Tarſen, Saulum wieder zu ſuchen. Und da er ihn fand, führete er ihn gen Antiochien. Und ſie blieben bey der Gemeine ein ganzes Jahr, und lehreten viel Volks; daher die Jünger am erſten zu Antiochien Chriſten genannt wurden. In denſelbigen Tagen kamen Propheten von Jeruſalem gen Antiochien. Und einer unter ihnen, mit Namen Agabus, ſtand auf, und deutete durch den Geiſt eine große Theurung, die da kommen ſollte über den ganzen Kreis der Erde; welche geſchah unter dem Kaiſer Claudius. Aber unter den Jüngern beſchloß ein jeglicher, nach dem er vermochte, zu ſenden eine Handreichung den Brüdern, die in Judäa wohneten. Wie ſie denn auch thaten, und ſchickten es zu den Aelteſten, durch die Hand Barnabas und Sauls.

Das Evangelium. Joh. 15, 12—16.

Das iſt mein Gebot, daß ihr euch unter einander liebet, gleichwie ich euch liebe. Niemand hat größere Liebe denn die, daß er ſein Leben laſſe für ſeine Freunde. Ihr ſeyd meine Freunde, ſo ihr thut, was ich euch gebiete. Ich ſage hinfort nicht, daß ich ſage, was ein Knecht thut; ich habe euch aber geſagt, daß ich ſage, was ich habe gehört von meinem Vater. Ihr habt mich nicht erwählet, ſondern ich habe euch erwählet, und geſetzet, daß ihr hingehet, und Frucht bringet, und eure Frucht bleibe, auf daß, ſo ihr den Vater bittet etwas in meinem Namen, das er euch gebe.

SAN BERNABE EL APOSTOL.

Thomás le dice: Señor, no sabemos adónde vas: pues cómo podemos saber el camino? Jesus le dice: Yo soy el camino, y la verdad, y la vida: Nadie viene al Padre, sino por mí. Si me conocieseis á mí, ciertamente conocierais tambien á mi Padre: y desde ahora le conocereis, y lo habeis visto. Phelipe le dice: Señor, muéstranos al Padre, y nos basta. Jesus le dice: ¿Tanto tiempo ha que estoy con vosotros, y no me habeis conocido? Phelipe, el que me vé á mí, vé tambien al Padre. ¿Cómo pues tú dices: Muéstranos al Padre? ¿No creeis que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Las palabras que yo os hablo, no las hablo de mí mismo. Mas el Padre, que está en mí, él hace las obras. ¿No creeis que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Y sino creedlo por las mismas obras. En verdad, en verdad os digo: El que en mí cree, él tambien hará las obras que yo hago, y mayores que estas hará: porque yo voy al Padre. Y todo lo que pidiereis al Padre en mi nombre, yo lo haré: para que sea el Padre glorificado en el Hijo. Si algo me pidiéreis en mi nombre, lo haré.

SAN BERNABE EL APOSTOL.

La Colecta.

O SEÑOR Dios Todo-poderoso, que enriqueciste á tu Santo Apostol Bernabe con dones excelentes del Espiritu Santo; no permitas que nosotros seamos destituidos de la abundancia de los tuyos, ni de la gracia de usar bien de ellos para honra y gloria de tu Santisimo Nombre; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. xi. 22.

Y LLEGO la fama de estas cosas á oidos de la Iglesia que estaba en Jerusalém: y enviáron á Antiochia á Bernabé. El quando llegó, y vió la gracia de Dios, se gozó: y exhortaba á todos á perseverar en el Señor en el propósito de su corazon: Porque era varon bueno, y lleno de Espíritu Santo, y de fé. Y se allegó al Señor grande número de gente. Y desde allí se fué Bernabé á Tarso en busca de Saulo: y quando lo hubo hallado, lo llevó á Antiochia. Y estuviéron todo aquel año en esta Iglesia: é instruyéron una grande multitud de gente, de manera que en Antiochia fuéron primero los discípulos llamados Christianos. Y en estos dias descendiéron de Jerusalém á Antiochia unos Prophetas: y levantándose uno de ellos, por nombre Agabo, daba á entender por espíritu, que habia de haber una grande hambre por todo el mundo: esta vino en tiempo de Claudio. Y los discípulos, cada uno segun sus facultades, resolviéron enviar algun socorro á los hermanos que moraban en la Judéa: lo que executáron, enviándolo á los Ancianos por mano de Bernabé, y de Saulo.

El Evangelio. S. Juan xv. 12.

ESTE es mi mandamiento, que os ameis los unos á los otros, como yo os amé. Ninguno tiene mayor amor que este, que es

LATINA ET GRÆCA.

S. BARNABAS APOSTOLUS.

vado, scitis, et viam scitis. Dicit ei Thomas: Domine, nescimus quo vadis; et quomodo possumus viam scire? Dicit ei Jesus: Ego sum via, et veritas, et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me. Si cognovissetis me, et Patrem meum utique cognovissetis: et a modo cognoscetis eum, et vidistis eum. Dicit ei Philippus: Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit nobis. Dicit ei Jesus: Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovisti me, Philippe? Qui videt me, videt et Patrem. Quomodo tu dicis, Ostende nobis Patrem? Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a meipso non loquor. Pater autem, in me manens, ipse facit opera. Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen, dico vobis: qui credit in me, opera, quæ ego facio, et ipse faciet, et majora horum faciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcunque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam, ut glorificetur Pater in filio. Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam.

SANCTUS BARNABAS APOSTOLUS.

Collecta.

DOMINE, Deus omnipotens! qui sanctum Apostolum tuum Barnabam eximiis Spiritus Sancti donis ornasti; ne nos (quæsumus) multiplicium tuorum munerum expertes destituas, neve tuæ gratiæ, per quam recte iis utamur ad honorem et gloriam tuam; per Jesum Christum, dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. xi. 22.

PERVENIT sermo ad aures Ecclesiæ quæ erat Ierosolymis, super istis; et miserunt Barnabam usque ad Antiochiam. Qui cum pervenisset, et vidisset gratiam Dei, gavisus est: et hortabatur omnes in proposito cordis permanere in Domino, quia erat vir bonus, et plenus Spiritu Sancto, et fide. Et apposita est multa turba Domino. Profectus est autem Barnabas Tarsum, ut quæreret Saulum; quem cum invenisset, perduxit Antiochiam. Et annum totum conversati sunt ibi in Ecclesia; et docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochiæ discipuli, Christiani. In his autem diebus, supervenerunt ab Ierosolymis prophetæ Antiochiam. Et surgens unus ex eis, nomine Agabus, significabat per spiritum famem magnam futuram in universo orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio Cæsare. Discipuli autem, prout quisque habebat, proposuerunt singuli in ministerium mittere habitantibus in Judæa fratribus; quod et fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ et Sauli.

Evangelium. S. Joan. xv. 12.

HOC est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam

ΗΜΕΡΑ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ὑμεῖς ἦτε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, καὶ ἑωράκατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετέ μοι. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε Θεὸς, ὁ τὸν ἅγιόν σου Ἀπόστολον Βαρνάβαν διαφόροις τῆ ἁγίου Πνεύματος χαρίσμασι κοσμήσας· Δεόμεθά σου, μὴ ἐᾷν ἡμᾶς λειπομένους τῶν πολλαπλασίων σου δωρημάτων, μηδὲ τῆς χάριτός σου, ἐφ' ᾧ ἀεὶ χρῆσθαι αὐτοῖς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ια'. κβ'.

ΗΚΟΥΣΘΗ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. Ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανὸν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ηὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιβ'.

ΑΥΤΗ ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Joannis Baptistæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT JOHN BAPTIST'S DAY.

down his life for his friends. Ye are my friends, if ye do whatsoever I command you. Henceforth I call you not servants; for the servant knoweth not what his lord doeth: but I have called you friends; for all things that I have heard of my Father I have made known unto you. Ye have not chosen me, but I have chosen you, and ordained you, that ye should go and bring forth fruit, and that your fruit should remain: that whatsoever ye shall ask of the Father in my Name, he may give it you.

SAINT JOHN BAPTIST'S DAY.

The Collect.

ALMIGHTY God, by whose providence thy servant John Baptist was wonderfully born, and sent to prepare the way of thy Son our Saviour, by preaching of repentance; Make us so to follow his doctrine and holy life, that we may truly repent according to his preaching; and after his example constantly speak the truth, boldly rebuke vice, and patiently suffer for the truth's sake; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Isaiah xl. 1.

COMFORT ye, comfort ye my people, saith your God. Speak ye comfortably to Jerusalem, and cry unto her, That her warfare is accomplished; that her iniquity is pardoned: for she hath received of the Lord's hand double for all her sins. The voice of him that crieth in the wilderness, Prepare ye the way of the Lord, make straight in the desert a high-way for our God. Every valley shall be exalted, and every mountain and hill shall be made low, and the crooked shall be made straight, and the rough places plain. And the glory of the Lord shall be revealed, and all flesh shall see it together: for the mouth of the Lord hath spoken it. The voice said, Cry. And he said, What shall I cry? All flesh is grass, and all the goodliness thereof is as the flower of the field. The grass withereth, the flower fadeth, because the Spirit of the Lord bloweth upon it: surely the people is grass. The grass withereth, the flower fadeth; but the word of our God shall stand for ever. O Zion, that bringest good tidings, get thee up into the high mountain: O Jerusalem, that bringest good tidings, lift up thy voice with strength; lift it up, be not afraid: say unto the cities of Judah, Behold your God. Behold, the Lord God will come with strong hand, and his arm shall rule for him: behold, his reward is with him, and his work before him. He shall feed his flock like a shepherd; he shall gather the lambs with his arm, and carry them in his bosom, and shall gently lead those that are with young.

The Gospel. St. Luke i. 57.

ELISABETH's full time came that she should be delivered; and she brought forth a son. And her neighbours and her cousins

LE JOUR DE ST. JEAN BAPTISTE

que celui-ci, savoir, quand quelqu'un met sa vie pour ses amis, si vous faites tout ce que je vous commande. Je ne vous appelle plus serviteurs, car le serviteur ne sait point ce que son maître fait; mais je vous ai appelés mes amis, parce que je vous ai fait connoître tout ce que j'ai ouï de mon Père. Ce n'est pas vous qui m'avez élu; mais c'est moi qui vous ai élus, et qui vous ai établis, afin que vous alliez, et portiez du fruit; et que votre fruit soit permanent, afin que tout ce que vous demanderez au Père en mon nom, il vous le donne.

LE JOUR DE ST. JEAN BAPTISTE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui, après avoir fait naître miraculeusement Jean Baptiste, l'envoyas pour préparer le chemin à ton Fils notre Sauveur en prêchant la repentance; fais-nous la grâce de nous conformer si bien à sa doctrine et à son exemple, que nous ayons une véritable repentance telle qu'il l'a prêchée; et qu'à son imitation, nous proposions sincèrement la doctrine du salut, nous reprenions hardiment le vice, et nous souffrions patiemment pour la cause de la vérité, par Jésus-Christ notre Sauveur. *Amen.*

Pour l'Epître, Es. xl. 1.

CONSOLEZ, consolez mon peuple, dira votre Dieu. Parlez à Jérusalem selon son cœur, et lui criez que son temps prefix est accompli, que son iniquité est tenue pour acquittée, qu'elle a reçu de la main de l'Eternel le double pour tous ses péchés. La voix de celui qui crie au désert est: préparez le chemin de l'Eternel, dressez parmi les landes les sentiers à notre Dieu. Toute vallée sera comblée, et toute montagne et tout côteau seront abaissés, et les lieux tortus seront redressés, et les lieux raboteux seront applanis. Alors, la gloire de l'Eternel se manifestera, et toute chair ensemble la verra; car la bouche de l'Eternel a parlé. La voix dit: crie. Et on a répondu: que crierai-je? Toute chair est comme l'herbe, et toute sa grâce est comme la fleur d'un champ. L'herbe est séchée, et la fleur est tombée, parce que le vent de l'Eternel a soufflé dessus: vraiment le peuple est comme l'herbe. L'herbe est séchée, et la fleur est tombée; mais la parole de notre Dieu demeure éternellement. Sion, qui annonces de bonnes nouvelles, monte sur une haute montagne: Jérusalem, qui annonces de bonnes nouvelles, élève ta voix avec force; élève-la, ne crains point: dis aux villes de Juda, voici votre Dieu. Voici, le Seigneur l'Eternel, viendra contre le fort, et son bras dominera sur lui; voici, son salaire est par devers lui, et son loyer marche devant lui. Il paîtra son troupeau comme un berger; il assemblera les agneaux entre ses bras, et les levera en son sein; il conduira celles qui allaitent.

L'Evangile, St. Luc i. 57.

OR, le terme d'Elizabeth fut accompli pour enfanter; et elle enfanta un fils. Et ses voisins et ses parens, ayant appris que le

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ, ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

ἀγάπην μεγαλιτέραν ταύτης, 'να βάλῃ τις τὴν ψυχὴν του ὑπὲρ τῶν φίλων του. Σεῖς φίλοι μου εἶσθε ἐὰν κάμετε ὅσα ἐγὼ σᾶς προστάττω. Δὲν σᾶς λέγω πλέον δούλους· ὅτι ὁ δοῦλος δὲν γνωρίζει τί πράττει ὁ κύριός του. Καὶ σᾶς ὀνόμασα φίλους, ὅτι τὰ ὅσα ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, σᾶς ἐδίδαξα. Ὄχι σεῖς μὲ ἐκλέξατε, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς ἔκλεξα κ᾽ σᾶς ἔβαλα, ὅπως σεῖς ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπός σας μένῃ· ἵνα ὅ,τι καὶ ἂν ζητήσητε ἀπὸ τὸν πατέρα εἰς τὸ ὄνομά μου, αὐτὰ σᾶς δώσῃ.

ΕΟΡΤΗ, ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, διὰ τὴν πρόνοιαν τοῦ ὁποίου, Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς θαυμασίως ἐγεννήθη καὶ ἐστάλθη ἵνα ἑτοιμάσῃ τὸν δρόμον τοῦ υἱοῦ σου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, κηρύττων μετανοίαν, δός μας 'να ἀκολουθήσωμεν οὕτω τὴν διδασκαλίαν καὶ ἅγιόν του βίον, ὅπως ἀληθῶς μετανοήσωμεν κατὰ τὴν διδαχήν του, καὶ εἰς μίμησίν του, λαλήσωμεν τιμῶντες τὴν ἀλήθειαν, ἐπιτιμῶντες θαρσαλέως τὴν ἁμαρτίαν, καὶ πάσχοντες σταθερῶς διὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσαΐ. μ'. α'.

ΘΕΡΑΠΕΥΣΑΤΕ, θεραπεύσατε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἱερουσαλὴμ, κηρύξατέ της ὅτι ἡ ταπείνωσίς της ἐφθασεν, ἐσυγχωρέθη ἡ ἁμαρτία της ὅτι ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Κυρίου ἔλαβε διπλὰ τὴν τιμωρίαν τῶν ἁμαρτημάτων της. Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, κάμετε ὀρθοὺς τοὺς δρόμους τοῦ Θεοῦ μας. Κάθε κοιλὰς θέλει γεμισθῆν, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸν καταβασθῆν, καὶ θέλουσιν γένειν οἱ στραβοὶ δρόμοι ὀρθοὶ, καὶ ὁ τραχὺς τόπος πεδιάδα. Καὶ θέλει φανερωθῆν ἡ δόξα τοῦ Κυρίου, καὶ θέλει κάθε σάρκα ἰδεῖν τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἐλάλησε. Φωνὴ λέγοντος, βόησον· καὶ εἶπα, τί 'να βοήσω; ὅτι πᾶσα σάρκα εἶναι χόρτος, κ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ μας μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ὦ Σιὼν ἡ ἀναγγέλουσα τὰ ἀγαθὰ, ἀνάβα· Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν, Ὦ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀναγγέλουσα τὰ ἀγαθὰ ὕψωσον τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς σου· ὑψώσατε μὴ φοβεῖσθε. εἰπὸν πρὸς τὰς πόλεις Ἰούδα, Ἰδού, ὁ Θεός σας. Ἰδοὺ ὁ Κύριος· ὁ Κύριος ἔρχεται κατὰ τὸν δυνατὸν, καὶ ὁ βραχίων του τὸν κυριεύει· ἰδοὺ ὁ μισθός του μὲ αὐτὸν, καὶ τὸ ἔργον του ἐναντίον του. Καθὼς ποιμὴν θέλει βωσκήσειν τὸ κοπάδιόν του, καὶ μὲ τὸν βραχίονά του θέλει συνάξειν ἀρνία, καὶ γαληνῶς θέλει ὁδηγήσειν τὰς ἐγγαστρωμένας.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. α'. νζ'.

ΚΑΙ ἦλθεν ὁ καιρὸς ἐν ᾧ ἡ Ἐλισάβετ ἔμελλεν 'να γεννήσῃ· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ γείτονες καὶ οἱ συγγενεῖς της, ὅτι ὁ Θεὸς ἐμεγάλυνε τὸ πρὸς αὐτὴν ἔλεός του· κ ἐσυγχαίροντο μὲ αὐτήν. Καὶ ἔτυχεν, ἐν τῇ

IL GIOR. DI S. GIOVAN. BATISTA.

voi. Niuno ha maggiore amor di questo, di metter la vita sua per li suoi amici. Voi sarete miei amici, se fatte tutte le cose ch'io vi comando. Io non vi chiamo più servi: perciochè il servo non sa ciò che fa il suo signore: ma io v' ho chiamati amici, perciochè io v' ho fatte assaper le cose c' ho udite dal Padre mio. Voi non avete eletto me, ma io ho eletti voi: e v'ho constituiti acciochè andiate, e portiate frutto, e 'l vostro frutto sia permanente: acciochè qualunque cosa chiederete al Padre nel mio Nome, egli ve la dia.

IL GIORNO DI S. GIOVAN. BATISTA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, per la cui provvidenza mirabilmente il tuo servitore Giovan Battista, e fu mandato per preparar la via del tuo figliuolo nostro Salvatore, per la predicazione di penitenza, fa che seguitiamo noi in tal modo la sua dottrina e santa vita, che siamo veri penitenti secondo i suoi insegnamenti, e che, al suo esempio, parliamo sempre la verità, riprendiamo il vizio senza timore, e paziamo constantemente per la verità di Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. Isaia xl. 1.

CONSOLATE, consolate il mio popolo: dirà il vostro Dio. Parlate al cuore di Gerusalemme, e predicatele che 'l suo termine è compiuto, che la sua iniquità è assoluta: perchè ella ha ricevuto dalla mano del Signore il gastigo di tutti i suoi peccati al doppio. V' è una voce d' uno che grida, Acconciate nel diserto la via del Signore, addirizzate per la solitudine la strada all'Iddio nostro. Ogni valle sia alzata: ed ogni monte, e colle sia abbassato: e sieno i luoghi distorti ridirizzati, ed i luoghi erti ridotti in pianura. E la gloria del Signore si manifesterà, ed ogni carne la vedrà: perciochè la bocca del Signore ha parlato. V' è una voce che dice, Grida. Ed è stato detto, Che griderò? Grida, che ogni carne è fieno, e che tutto 'l bene ch' ella fa è come un fiore della campagna. Il fien si secca, il fior s' appassa, quando lo spirito del Signore vi soffia contra: in verità il popolo non è altro che fieno. Il fien si secca il fior s' appassa: ma la parola di Dio dimora in eterno. O Sion, che rechi le buone novelle, sali sopra un alto monte: o Gerusalemme, che rechi le buone novelle, alza di forza la tua voce: alzala, non temere: di alle città di Giuda, Ecco l' Iddio vostro. Ecco, il Signore Iddio verrà contr' al forte, e 'l suo braccio lo signoreggerà: ecco, la sua mercede è con lui, e la sua opera è dinanzi alla sua faccia. Egli pasturerà la sua greggia, a guisa di pastore: egli s' accoglierà gli agnelli in braccio, e gli torrà in seno: egli condurrà pian piano le pregne.

L' Evangelo. S. Luc. i. 57.

OR si compiè il termine d' Elisabet, da partorire: e partorì un figliuolo. Ed i suoi vicini, e parenti, avendo udito che'l Signore avea magnificata la sua misericordia inverso lei, se ne rallegravano con lei. Ed avvenne che nell' ottavo giorno vennero per

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Joannis Baptistæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage Johannes des Täufers.

mand hat größere Liebe, denn die, daß er ſein Leben läſſet für ſeine Freunde. Ihr ſeyd meine Freunde, ſo ihr thut, was ich euch gebiete. Ich ſage hinfort nicht, daß ihr Knechte ſeyd, denn ein Knecht weiß nicht, was ſein Herr thut. Euch aber habe ich geſagt, daß ihr Freunde ſeyd, denn alles, was ich habe von meinem Vater gehöret, habe ich euch kund gethan. Ihr habt mich nicht erwählet: ſondern ich habe euch erwählet, und geſetzt, daß ihr hingehet, und Frucht bringet, und eure Frucht bleibe, auf daß, ſo ihr den Vater bittet in meinem Namen, daß er es euch gebe.

Am Tage des heiligen Johannes, des Täufers.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, durch deſſen Vorſehung dein Diener, der Täufer Johannes, auf wunderbare Weiſe geboren und geſandt wurde, durch die Predigt der Buße deinem Sohne, unſerm Heilande, den Weg zu bereiten! Gieb, daß wir ſeiner Lehre und ſeinem heiligen Wandel nachleben, ſeiner Predigt gemäß wahre Buße thun, und nach ſeinem Beyſpiele ſtets die Wahrheit reden, freymüthig das Laſter ſtrafen, auch um der Wahrheit willen geduldig leiden mögen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Jeſaia 40, 1—11.

Tröſtet, tröſtet mein Volk, ſpricht euer Gott; redet mit Jeruſalem freundlich, und predniget ihr, daß ihre Ritterſchaft ein Ende hat, denn ihre Miſſethat iſt vergeben, denn ſie hat zweyfältiges empfangen von der Hand des Herrn, um alle ihre Sünde. Es iſt eine Stimme eines Predigers in der Wüſte: Bereitet dem Herrn den Weg, macht auf dem Gefilde eine ebene Bahn unſerm Gotte. Alle Thäler ſollen erhöhet werden, und alle Berge und Hügel ſollen geniedriget werden, und was ungleich iſt, ſoll eben, und was höckricht iſt, ſoll ſchlecht werden, denn die Herrlichkeit des Herrn ſoll geoffenbaret werden, und alles Fleiſch mit einander wird ſehen, daß des Herrn Mund redet. Es ſpricht eine Stimme: Predige! Und er ſprach: Was ſoll ich predigen? Alles Fleiſch iſt Heu, und alle ſeine Güte iſt wie eine Blume auf dem Felde. Das Heu verdorret, die Blume verwelket, denn des Herrn Geiſt bläſet darein. Ja, das Volk iſt das Heu. Das Heu verdorret, die Blume verwelket: aber das Wort unſers Gottes bleibt ewiglich. Zion, du Predigerin, ſteige auf einen hohen Berg. Jeruſalem, du Predigerin, hebe deine Stimme auf mit Macht, hebe auf, und fürchte dich nicht; ſage den Städten Juda: Siehe, da iſt euer Gott. Denn ſiehe, der Herr Herr kommt gewaltiglich, und ſein Arm wird herrſchen. Siehe, ſein Lohn iſt bey ihm, und ſeine Vergeltung iſt vor ihm. Er wird ſeine Heerde weiden, wie ein Hirte; er wird die Lämmer in ſeine Arme ſammeln, und in ſeinem Buſen tragen, und die Schafmütter führen.

Das Evangelium. Luc. 1, 57 bis Ende.

Und Eliſabeth kam ihre Zeit, daß ſie gebären ſollte, und ſie gebar einen Sohn. Und

SAN JUAN BAPTISTA.

poner su vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hiciereis las cosas que yo os mando. No os llamaré ya siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor. Mas á vosotros os he llamado amigos: porque os he hecho conocer todas las cosas, que he oido de mi Padre. No me elegisteis vosotros á mí: mas yo os elegí á vosotros, y os he puesto para que vayais, y lleveis fruto: y que permanezca vuestro fruto: para que os dé el Padre todo lo que le pidiereis en mi nombre.

SAN JUAN BAPTISTA.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, por cuya Providencia tu siervo Juan Baptista nació milagrosamente, y fué enviado para aparejar el camino á tu Hijo nuestro Salvador, predicando penitencia; concedenos que sigamos de tal manera su santa vida y doctrina, que nos arrepintamos verdaderamente segun él predicó, y que á exemplo suyo hablemos la verdad constantemente, reprehendamos libremente los vicios, y suframos con toda paciencia por causa de la verdad; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Isa. xl. 1.

CONSOLAOS, consolaos, pueblo mio, dice vuestro Dios. Hablad al corazon de Jerusalém, y llamadla: porque se ha acabado su afan, perdonada es su maldad: recibió de la mano del Señor al doble por todos sus pecados. Voz del que clama en el desierto: Aparejad el camino del Señor, enderezad en la soledad las sendas de nuestro Dios. Todo valle será alzado, y todo monte y collado será abatido, y lo torcido se enderezará, y lo áspero será caminos llanos. Y se descubrirá la gloria del Señor, y verá toda carne al mismo tiempo lo que habló la boca del Señor. Voz del que dice: Clama. Y dixe: ¿Que he de clamar? Toda carne heno, y toda su gloria como flor del campo. Se secó el heno, y cayó la flor, porque el espíritu del Señor sopló en él. Verdaderamente heno es el pueblo: Se secó el heno, y cayó la flor: Mas la palabra del Señor nuestro permanece por siempre. Sube sobre un monte alto, tú que evangelizas á Sión: alza tu voz con esfuerzo, tú que evangelizas á Jerusalém: álzala, no temas. Dí á las ciudades de Judá: Ved aquí á vuestro Dios: Ved que el Señor Dios vendrá con fortaleza, y su brazo dominará: he aquí el galardon de él con él, y la obra de él delante de él. Como pastor apacentará su grey: con su brazo recogerá los corderos, y los alzará en su seno, él mismo llevará las ovejas paridas.

El Evangelio. S. Luc. i. 57.

MAS á Elisábeth se le cumplió el tiempo de parir, y parió un hijo. Y oyéron sus vecinos, y parientes, que el Señor habia se-

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. JOANNIS BAPTISTÆ.

ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. Jam non dico vos servos; quia servus nescit, quid faciat Dominus ejus. Vos autem dixi amicos; quia omnia, quæcunque audivi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegistis; sed ego elegi vos; et posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat; ut, quodcunque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis.

DIES SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! cujus providentia famulus tuus, Joannes Baptista, mirifice natus est, et missus, ut Filio tuo, Servatori nostro, per prædicationem pœnitentiæ, viam pararet; fac nos illius doctrinam sanctamque vitam ita imitari, ut vere resipiscamus secundum ejus doctrinam, et, ad ejus exemplum, vera semper loquamur, libereque vitia reprehendamus, et fortiter, veritatis ergo, quidvis perpetiamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Esai. xl. 1.

CONSOLAMINI, consolamini, populo meus! dicit Deus vester. Loquimini ad cor Jerusalem, et advocate eam; quoniam completa est malitia ejus, dimissa est iniquitas illius; suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini; rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. Omnis vallis exaltabitur; et omnis mons et collis humiliabitur; et erunt prava in directa, et aspera in vias planas: et revelabitur gloria Domini; et videbit omnis caro pariter, quod os Domini locutum est. Vox dicentis, Clama: et dixi; Quid clamabo? Omnis caro fœnum, et omnis gloria ejus quasi flos agri. Exsiccatum est fœnum, et cecidit flos, quia Spiritus Domini sufflavit in eo. Vere fœnum est populus. Exsiccatum est fœnum, et cecidit flos: verbum autem Dei nostri manet in æternum. Super montem excelsum ascende tu, qui evangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui evangelizas Jerusalem: exalta; noli timere. Dic civitatibus Juda: Ecce, Deus vester! Ecce! Dominus Deus in fortitudine veniet: et brachium ejus dominabitur. Ecce! merces ejus cum eo, et opus illius coram illo. Sicut pastor, gregem suum pascet; in brachio suo congregabit agnos, et in sinu suo levabit: fetas ipse portabit.

Evangelium. S. Luc. i. 57.

ELIZABETH impletum est tempus pariendi; et peperit filium. Et audierunt vicini et cognati ejus, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa; et congratulabantur ei. Et factum est, in die octavo

ΗΜΕΡΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγω ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγετε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν.

Ἡμερα Ἰωαννου του Βαπτιστου.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, οὗ τῇ προνοίᾳ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς θαυμαστῶς ἐτέχθη, καὶ προεστάλθη τοῦ ἑτοιμάσαι τὴν ὁδὸν Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, κηρύσσων τὴν μετάνοιαν· Ποίησον ἡμᾶς οὕτω τήν τε διδασκαλίαν καὶ ἁγίαν ζωὴν αὐτοῦ μιμεῖσθαι, ὥστε μετὰ τὸ αὐτοῦ κήρυγμα ἀληθῶς μετανοεῖν, καὶ τῷ αὐτοῦ ἀκολούθως παραδείγματι τὴν ἀλήθειαν βεβαίως ὁμολογεῖν, καὶ μετὰ παῤῥησίας τὴν ἁμαρτίαν ἐπιτιμᾶν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας εὐγνωμόνως κακοπαθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσα. μ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία. Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε. Φωνὴ λέγοντος, Βόησον· καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιὼν, ὕψωσον τῇ ἰσχύι τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλὴμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν, Ἰδοὺ Κύριος· Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίων μετὰ Κυρίας· ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίονι αὐτῶ συνάξει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. α'. ιη'.

ΤΗ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Petri.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT PETER'S DAY.

heard how the Lord had shewed great mercy upon her; and they rejoiced with her. And it came to pass, that on the eighth day they came to circumcise the child; and they called him Zacharias, after the name of his father. And his mother answered and said, Not so; but he shall be called John. And they said unto her. There is none of thy kindred that is called by this name. And they made signs to his father, how he would have him called. And he asked for a writing-table, and wrote, saying, His name is John. And they marvelled all. And his mouth was opened immediately, and his tongue loosed, and he spake, and praised God. And fear came on all that dwelt round about them; and all these sayings were noised abroad throughout all the hill-country of Judæa. And all they that had heard them laid them up in their hearts, saying, What manner of child shall this be? And the hand of the Lord was with him. And his father Zacharias was filled with the holy Ghost, and prophesied, saying, Blessed be the Lord God of Israel: for he hath visited and redeemed his people, and hath raised up an horn of salvation for us in the house of his servant David; as he spake by the mouth of his holy prophets, which have been since the world began; that we should be saved from our enemies, and from the hand of all that hate us; to perform the mercy promised to our fathers, and to remember his holy covenant; the oath which he sware to our father Abraham, that he would grant unto us, that we, being delivered out of the hands of our enemies, might serve him without fear, in holiness and righteousness before him all the days of our life. And thou, Child, shalt be called the Prophet of the Highest: for thou shalt go before the face of the Lord to prepare his ways; to give knowledge of salvation unto his people, by the remission of their sins, through the tender mercy of our God, whereby the day-spring from on high hath visited us; to give light to them that sit in darkness and in the shadow of death, to guide our feet into the way of peace. And the child grew, and waxed strong in spirit; and was in the deserts till the day of his shewing unto Israel.

SAINT PETER'S DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who by thy Son Jesus Christ didst give to thy Apostle Saint Peter many excellent gifts, and commandest him earnestly to feed thy flock; Make, we beseech thee, all Bishops and Pastors diligently to preach thy holy Word, and the people obediently to follow the same, that they may receive the crown of everlasting glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts xii. 1.

ABOUT that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the Church. And he killed James the brother of John with

LE JOUR DE ST. PIERRE.

Seigneur avoit amplement déclaré sa miséricorde envers elle, s'en réjouissoient avec elle. Et il arriva qu'au huitième jour ils vinrent pour circoncire le petit enfant: et ils l'appelloient Zacharie, du nom de son père. Mais sa mère prit la parole, et dit: non, mais il sera nommé Jean. Et ils lui dirent: il n'y a personne en ta parenté qui soit appelé de ce nom. Alors ils firent signe à son père qu'il déclarât comment il vouloit qu'il fût nommé. Et Zacharie ayant demandé des tablettes, écrivit: Jean est son nom; et tous en furent étonnés. Et à l'instant sa bouche fut ouverte et sa langue fut déliée, tellement qu'il parloit en louant Dieu. Et tous ses voisins en furent saisis de crainte; et toutes ces choses furent divulguées dans tout le pays des montagnes de Judée. Et tous ceux qui les entendirent, les mirent en leur cœur, disant: que sera-ce de ce petit enfant? Et la main du Seigneur étoit avec lui. Alors Zacharie son père fût rempli du Saint Esprit, et il prophétisa, disant: béni soit le Seigneur, le Dieu d'Israël, de ce qu'il a visité et délivré son peuple, et qu'il nous a élevé la corne du salut dans la maison de David, son serviteur: selon ce qu'il avoit dit par la bouche de ses saints prophètes, qui ont été de tout temps; que nous serions sauvés de la main de nos ennemis, et de la main de tous ceux qui nous haïssent; pour exercer miséricorde envers nos pères, et avoir mémoire de sa sainte alliance; qui est le serment qu'il a fait à Abraham notre père, savoir, qu'il nous donneroit, qu'étant délivrés de la main de nos ennemis, nous le servirions sans crainte, en sainteté et en justice devant lui tous les jours de notre vie. Et toi, petit enfant, tu seras appelé le prophète du Souverain; car tu iras devant la face du Seigneur pour préparer ses voies; et pour donner la connoissance du salut à son peuple, dans la rémission de leurs péchés, par les entrailles de la miséricorde de notre Dieu, desquelles l'Orient d'en haut nous a visités; afin de reluire à ceux qui sont assis dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, et pour adresser nos pieds au chemin de la paix. Et le petit enfant croissoit, et se fortifioit en esprit; et il fut dans les déserts jusqu'au jour qu'il devoit être manifesté à Israël.

LE JOUR DE ST. PIERRE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par ton Fils Jésus-Christ as rempli de dons excellens ton apôtre St. Pierre, et lui as expressément commandé de paître ton troupeau; nous te supplions que tous les évêques et tous les pasteurs prêchent diligemment ta sainte parole, et que le peuple s'y soumette en toute obéissance, afin que les uns et les autres puissent obtenir la couronne incorruptible de gloire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Actes xii. 1.

EN ce même temps, le roi Hérode se mit à maltraiter quelques-uns de ceux de l'église; et fit mourir par l'épée Jacques, frère de

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛ.

ογδόη ἡμέρᾳ 'να ἐλθωσι διὰ 'να περιτομήσωσι τὸ παιδίον· καὶ τὸ ἐκάλουν, μὲ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός του, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ του εἶπεν· Ὄχι· ἀλλὰ ἂς ὀνομασθῇ Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν. Ὅτι κἄνεις εἶναι ἀπὸ τῆς συγγενείας σου, οὔτως ὀνομαζμένος. Καὶ μὲ νεύματα ἠρώτων τὸν πατέρα του, τὸ πῶς ἤθελε 'να τὸ ὀνομάσῃ. Καὶ ζητήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης εἶναι τὸ ὄιομά τε. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνοίχθη δὲ τὸ στόμα του παρευθὺς, καὶ ἡ γλῶσσά τε· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐφοβἒνθο πάντες οἱ γείτονες των· καὶ εἰς ὅλα τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας διελαλοῦντο πάντα τὰ λόγια ταῦτα. Καὶ ἔκλειον μέσα εἰς τὴν καρδίαν των οἱ ἀκούσαντες, λέγοντες· Τί ἄρα θέλει εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο; καὶ ἡ χεῖρα τοῦ Θεοῦ ἦτο μὲ αὐτό· Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ του ἐγεμίσθη ἀπὸ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἐπροφήτευσε λέγων· Εὐλογητὸς κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπέσκεψε, καὶ ἐλύτρωσε τὸν λαὸν του καὶ ἀνέβασε τὸ κέρατον τῆς σωτηρίας μας ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδός του· (καθὼς ἐλάλησε διὰ τοῦ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπὸ πάντων τῶν αἰώνων προφητῶν του·) σωτηρίαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἀπὸ τῆς χειρος πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· καὶ ὅπως ἐλεήσῃ τοὺς πατέρας μας, καὶ ἐνθυμηθῇ τὴν ἁγίαν του διαθήκην, κατὰ τὸν ὁποῖον ὤμοσεν ὅρκον πρὸς τὸν πατέρα μας Ἀβραὰμ, καὶ 'να μᾶς χαρίσῃ, φυλαχθέντες ἡμεῖς ἀπὸ τῆς χειρὸς τῶν ἐχθρῶν μας, 'να τὸν λατρεύσωμεν ἐρχόμενοι ὁσίως κ δικαίως ἔμπροσθέν του, πάσας τὰς ἡμέρας μας. Καὶ συ παιδίον θέλεις καλεσθῆν, προφήτης τοῦ ὑψίστου· ἐπειδὴ προπορευόμενος πρὸ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, 'να ἑτοιμάσῃς τοὺς δρόμους του 'να δώσῃς τοῦ λαοῦ του γνῶσιν σωτηρίας, εἰς συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των, διὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους τε Θεὲ μας, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἀνατολὴ μᾶς ἐπεσκέφθη ἀφ' ὑψηλὰ, 'να λάμψῃς εἰς τοὺς καθημένους ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου, καὶ κατευθύνῃς τοὺς πόδας μας εἰς τὴν ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐνδυναμώνετο ἐν πνεύματι· καὶ ἦτο εἰς τὴν ἔρημον, ἕως τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ἀναδειξεώς του.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ χαρισάμενος τῇ ἁγίᾳ σου Ἀποστόλου Πέτρου παμπολλὰ καὶ ἐξαιρετα δῶρα διὰ τοῦ υἱοῦ σου Ἰησῦ Χριστοῦ, κ ὁ προσταξάμενος ἐπιμελῶς 'να βοσκίσῃ τὸ κοππάδιόν σου, δῶσον, παρακαλοῦμέν σε, εἰς πάντας τοὺς ἐπισκόπους καὶ βοσκοὺς 'να κηρύξωσιν ἀκριβῶς τὸν ἅγιόν σου λόγον, καὶ εἰς τὸν λαὸν 'να τὸν φυλάττῃ μὲ ὑπακοὴν, καὶ οὕτω πάντες λάβωσι τὸν στέφανον τῆς αἰωνίᾳ δόξης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ιβ'. ι'.

ΚΑΙ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖράς τε 'να κακοποιήσῃ τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἐθανάτωσε δὲ διὰ

IL GIORNO DI. S. PIETRO.

circoncidere il fanciullo, e lo chiamavano Zacaria, del nome di suo padre. Ma sua madre prese a dire, No: anzi sarà chiamato Giovanni. Ed essi le dissero, Non v'è alcuno nel tuo parentado che si chiami per questo nome. E con cenni domandarono al padre d'esso, come voleva ch'egli fosse nominato. Ed egli, chiesta una tavoletta, scrisse in questa maniera, Il suo nome è Giovanni. E tutti si maravigliarono. Ed in quello stante la sua bocca fu aperta e la sua lingua sciolta: e parlava, benedicendo Iddio. E spavento ne venne su tutti i lor vicini: e tutte queste cose si divolgarono per tutta la contrada delle montagne della Giudea. E tutti coloro che l'udirono le riposero nel cuor loro: dicendo, Chi sarà mai questo fanciullo? E la mano del Signore era con lui. E Zacaria, suo padre, fu ripieno dello Spirito santo: e profetizzò, dicendo. Benedetto sia il Signore Iddio d'Israel: perciochè egli ha visitato e riscattato il suo popolo. E ci ha rizzato il corno della salute, nella casa di David, suo servidore. Secondo ch'egli, per la bocca de' suoi santi profeti, che sono stati d'ogni secolo, ci avea promesso, salvazione da'nostri nimici, e di man di tutti coloro che ci odiano. Per usar misericordia inverso i nostri padri, e ricordarsi del suo santo patto: (Secondo'l giuramento fatto ad Abraham, nostro padre) per concederci che, liberati di man de' nostri nimici, gli servissimo senza paura: in santità, ed in giustizia, nel suo cospetto, tutti i giorni della nostra vita. E tu, o piccol fanciullo, sarai chiamato Profeta dell'Altissimo: perciochè tu andrai davanti alla faccia del Signore, per preparar le sue vie. Per dare al suo popolo conoscenza della salute, in remission de' lor peccati: per le viscere della misericordia dell'Iddio nostro, per le quali l'Oriente da alto ci ha visitati. Per rilucere a coloro, che giacevano nelle tenebre, e nell'ombra della morte: per indirizzare i nostri piedi nella via della pace. E'l piccol fanciullo cresceva, e si fortificava in ispirito: e stette ne' diserti, infino al giorno ch'egli si dovea mostrare ad Israel.

IL GIORNO DI S. PIETRO.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che per il tuo figliuol Gesù Cristo, desti al tuo apostolo S. Pietro molti eccellenti doni, e l'incaricasti con gran premura di pascer la tua greggia, fa, ti supplichiamo, che tutti i vescovi e pastori predichino diligentemente la tua santa parola, e che il popolo l'osservi ubbidientemente, e così ricevino tutti la corona della gloria eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l'Epistola. Atti, xii. 1.

OR intorno a quel tempo il re Erode mise le mani a straziare alcuni di que'della Chiesa. E fece morire con la spada Iacopo, fra-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Petri.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des heiligen Petrus.

ihre Nachbarn und Gefreundte höreten, daß der Herr große Barmherzigkeit an ihr gethan hatte, und freueten sich mit ihr. Und es begab sich am achten Tage, kamen sie zu beschneiden das Kindlein, und hießen ihn, nach seinem Vater, Zacharias. Aber seine Mutter antwortete, und sprach: Mit nichten, sondern er soll Johannes heißen. Und sie sprachen zu ihr: Ist doch niemand in deiner Freundschaft, der also heiße. Und sie winkten seinem Vater, wie er ihn wollte heißen lassen. Und er forderte ein Täflein, schrieb, und sprach: Er heißt Johannes. Und sie verwunderten sich alle. Und alsobald ward sein Mund und seine Zunge aufgethan, und redete, und lobete Gott. Und es kam eine Furcht über alle Nachbarn. Und diese Geschichte ward alle ruchtbar auf dem ganzen jüdischen Gebirge. Und alle, die es höreten, nahmen es zu Herzen und sprachen: Was, meinest du, will aus dem Kindlein werden? Denn die Hand des Herrn war mit ihm. Und sein Vater Zacharias ward des heiligen Geistes voll, weissagete und, sprach: Gelobet sey der Herr, der Gott Israels, denn er hat besucht und erlöset sein Volk. Und hat uns aufgerichtet ein Horn des Heils, in dem Hause seines Dieners Davids. Als er vorzeiten geredet hat durch den Mund seiner heiligen Propheten, daß er uns errettete von unsern Feinden, und von der Hand aller, die uns hassen, und die Barmherzigkeit erzeigete unsern Vätern, und gedächte an seinen heiligen Bund, und an den Eid, den er geschworen hat unserm Vater Abraham, uns zu geben, daß wir, erlöset aus der Hand unserer Feinde, ihm dieneten ohne Furcht unser Lebenlang, in Heiligkeit und Gerechtigkeit, die ihm gefällig ist. Und du Kindlein wirst ein Prophet des Höchsten heißen, du wirst vor dem Herrn hergehen, daß du seinen Weg bereitest, und Erkenntniß des Heils gebest seinem Volke, die da ist in Vergebung ihrer Sünden, durch die herzliche Barmherzigkeit unsers Gottes, durch welche uns besucht hat der Aufgang aus der Höhe, auf daß er erscheine denen, die da sitzen im Finsterniß und Schatten des Todes, und richte unsere Füße auf den Weg des Friedens. Und das Kindlein wuchs, und ward stark im Geist, und war in der Wüste, bis daß er sollte hervor treten vor das Volk Israel.

Am Tage des heiligen Petrus.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott, der du durch deinen Sohn, Jesum Christum, deinem heiligen Apostel Petrus viele vortreffliche Gaben verliehen und ihm ernstlich befohlen hast, deine Heerde zu weiden! Gieb, wir bitten dich, daß alle Bischöfe und Seelsorger dein heiliges Wort mit Fleiß predigen, und ihre Gemeinen ihnen willig folgen mögen, damit sie die Krone der ewigen Herrlichkeit empfangen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Die Epistel. Ap. Gesch. 12, 1—11.

Um dieselbige Zeit legte der König Herodes die Hände an etliche von der Gemeine, sie zu peinigen. Er tödtete aber Jacobum, Johannis

EL DIA DE SAN PEDRO.

ñalado con ella su misericordia, y se congratulaban con ella. Y aconteció que al octavo dia viniéron á circuncidar al niño, y le llamaban del nombre de su padre, Zacharías. Y respondiendo su madre, dixo: De ningun modo, sino Juan será llamado. Y le dixéron: Nadie hay en tu linage, que se llame con este nombre. Y preguntaban por señas al padre del niño, cómo quería que se le llamase. Y pidiendo una tableta, escribió, diciendo: Juan es su nombre. Y se maravilláron todos. Y luego fué abierta su boca y su lengua, y hablaba bendiciendo á Dios. Y vino temor sobre todos los vecinos de ellos: y se extendiéron todas estas cosas por todas las montañas de la Judéa: y todos los que las oían, las conservaban en su corazon, diciendo: ¿Quién pensais, que será este niño? Porque la mano del Señor era con él. Y Zacharías su padre fué lleno de Espíritu Santo, y prophetizó, diciendo: Bendito el Señor Dios de Israél, porque visitó, é hizo la redencion de su pueblo: y nos alzó el cuerno de salud en la casa de David su siervo. Como habló por boca de sus Santos Prophetas, que ha habido de todo tiempo: Salud de nuestros enemigos, y de mano de todos los que nos aborrecen: para hacer misericordia con nuestros padres, y acordarse de su santo testamento. El juramento, que juró á nuestro padre Abraham, que él daría á nosotros: Para que librados de las manos de nuestros enemigos, le sirvamos sin temor, en santidad, y en justicia delante de él mismo, todos los dias de nuestra vida. Y tú, Niño, Propheta del Altísimo serás llamado: porque irás ante la faz del Señor, para aparejar sus caminos: para dar conocimiento de salud á su pueblo para la remision de sus pecados. Por las entrañas de misericordia de nuestro Dios, con que nos visitó de lo alto el Oriente: para alumbrar, á los que están de asiento en tinieblas, y en sombra de muerte: para enderezar nuestros pies á camino de paz. Y el niño crecía, y era fortificado en espíritu: y estuvo en los desiertos hasta el dia, que se manifestó á Israél.

EL DIA DE SAN PEDRO.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que por tu Hijo Jesu-Christo dotaste de excelentes dones á tu Apostol San Pedro, y con todo empeño, le diste cargo de apacentar tu ganado; te suplicamos que hagas que todos los obispos y pastores, prediquen diligentemente tu santa palabra, y que el pueblo la siga obedientemente de modo que, al cabo, reciba la corona incorruptible de gloria, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. xii. 1.

Y EN el mismo tiempo el Rey Herodes envió tropas para maltratar á algunos de la Iglesia. Y mató á cuchillo á Santiago

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. PETRI.

venerunt circumcidere puerum; et vocabant eum, nomine patris sui, Zachariam. Et respondens mater ejus dixit: Nequaquam; sed vocabitur Joannes. Et dixerunt ad illam, quia nemo est in cognatione tua, qui vocetur hoc nomine. Innuebant autem patri ejus, quem vellet vocari eum. Et, postulans pugillarem, scripsit, dicens, Joannes est nomen ejus; et mirati sunt universi. Apertum est autem illico os ejus, et lingua ejus: et loquebatur, benedicens Deum. Et factus est timor super omnes vicinos eorum: et super omnia montana Judææ divulgabantur omnia verba hæc. Et posuerunt omnes, qui audierant, in corde suo, dicentes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Domini erat cum illo. Et Zacharias, pater ejus, repletus est Spiritu Sancto: et prophetavit, dicens: Benedictus Dominus Deus Israel, quia visitavit, et fecit redemptionem plebis suæ; et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui, sicut locutus est per os sanctorum, qui a sæculo sunt, prophetarum ejus: salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium, qui oderunt nos: ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti. Jusjurandum, quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis; ut, sine timore, de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate et justitia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu, puer, propheta altissimi vocaberis. Præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus, ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum, per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto: illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. Puer autem crescebat, et confortabatur spiritu: et erat in desertis usque in diem ostensionis suæ ad Israel.

DIES SANCTI PETRI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Filium tuum, Dominum nostrum, Jesum Christum, Sancto Petro Apostolo tuo multa excellentia dona contulisti, et serio, uti gregem tuum diligenter pasceret, præcepisti; præsta, quæsumus, ut omnes Episcopi et Pastores diligenter sanctum verbum tuum prædicent; et ut populus eorum doctrinæ sit obsequens, quo coronam æternæ gloriæ consequantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. xii. 1

EODEM tempore misit Herodes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclesia. Oc-

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν, ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν· διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Ἡμερα Αγιου Πετρου του Αποστολου.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ Ἀποστόλῳ πολλὰ ὑπερέχοντα δῶρα χαρισάμενος, καὶ αὐτῷ ποιμαίνειν σου τὰ πρόβατα ἰταμῶς ἐπιτειλάμενος· Παράσχου, δεόμεθα, ἵνα οἵ τε Ἐπίσκοποι πάντες καὶ Ποιμένες τὸν λόγον σου μετὰ σπουδῆς κηρύξωσι, καὶ ὁ λαός αὐτῷ εὐπειθὴς ᾖ, ἐφ' ᾧ τὸν τῆς αἰωνίου δόξης στέφανον κομίσασθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιβ'. α'.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Jacobi Apostoli.

ANGLICANA ET GALLICA.

ST. JAMES THE APOSTLE.

the sword. And, because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also. (Then were the days of unleavened bread.) And when he had apprehended him, he put him in prison, and delivered him to four quaternions of soldiers to keep him, intending after Easter to bring him forth to the people. Peter therefore was kept in prison; but prayer was made without ceasing of the Church unto God for him. And when Herod would have brought him forth, the same night Peter was sleeping between two soldiers, bound with two chains; and the keepers before the door kept the prison. And behold, the Angel of the Lord came upon him, and a light shined in the prison; and he smote Peter on the side, and raised him up, saying, Arise up quickly. And his chains fell off from his hands. And the angel said unto him, Gird thyself, and bind on thy sandals: and so he did. And he saith unto him, Cast thy garment about thee, and follow me. And he went out and followed him; and wist not that it was true which was done by the angel; but thought he saw a vision. When they were past the first and the second ward, they came unto the iron gate that leadeth unto the city, which opened to them of his own accord; and they went out, and passed on through one street, and forthwith the angel departed from him. And when Peter was come to himself, he said, Now I know of a surety, that the Lord hath sent his angel, and hath delivered me out of the hand of Herod, and from all the expectation of the people of the Jews.

LE JOUR DE ST. JACQUES.

Jean. Et voyant que cela étoit agréable aux Juifs, il continua en faisant prendre aussi Pierre. (Or c'étoit les jours des pains sans levain.) Et quand il l'eut fait prendre, il le mit en prison, et le donna à garder à quatre bande de quatre soldats chacune, le voulant produire au supplice devant le peuple, après la fête de Pâque. Ainsi Pierre étoit gardé dans la prison; mais l'église faisoit sans cesse des prières à Dieu pour lui. Or, dans le temps qu'Hérode étoit prêt de l'envoyer au supplice, cette nuit-là même Pierre dormoit entre deux soldats, lié de deux chaînes; et les gardes qui étoient devant la porte gardoient la prison. Et voici, un ange du Seigneur survint, et une lumière resplendit dans la prison; et l'ange, frappant le côté de Pierre, le réveilla, en lui disant: lève-toi légèrement. Et les chaînes tombèrent de ses mains. Et l'ange lui dit: ceins-toi, et chausse tes souliers; ce qu'il fit. Puis il lui dit: jète ta robe sur toi, et me suis. Lui donc sortant, le suivit, mais il ne savoit point que ce qui se faisoit par l'ange fût vrai; et il croyoit voir quelque vision. Et quand ils eurent passé la première et la seconde garde, ils vinrent à la porte de fer, par où l'on va à la ville, et cette porte s'ouvrit à eux d'elle-même; et étant sortis, ils passèrent une rue, et incontinent l'ange se retira d'auprès de lui. Alors Pierre, étant revenu à soi, dit: je connois à cette heure véritablement que le Seigneur a envoyé son ange, et qu'il m'a délivré de la main d'Hérode, et de toute l'attente du peuple Juif.

The Gospel. St. Matth. xvi. 13.

WHEN Jesus came into the coasts of Cæsarea Philippi, he asked his disciples, saying, Whom do men say that I, the Son of man, am? And they said, Some say that thou art John the Baptist, some Elias, and others Jeremias, or one of the prophets. He saith unto them, But whom say ye that I am? And Simon Peter answered and said, Thou art Christ, the Son of the living God. And Jesus answered and said unto him, Blessed art thou, Simon Barjona: for flesh and blood hath not revealed it unto thee, but my Father which is in heaven. And I say also unto thee, That thou art Peter, and upon this rock I will build my Church; and the gates of hell shall not prevail against it. And I will give unto thee the keys of the kingdom of heaven: and whatsoever thou shalt bind on earth shall be bound in heaven; and whatsoever thou shalt loose on earth shall be loosed in heaven.

L'Evangile, St. Matth. xvi. 13.

JESUS, venant aux quartiers de Césarée de Philippe, interrogea ses disciples, en disant: qui disent les hommes que je suis, moi le Fils de l'homme? Et ils lui répondirent: les uns disent que tu es Jean Baptiste; les autres, Elie; et les autres, Jérémie, ou l'un des prophètes. Il leur dit: et vous, qui dites vous que je suis? Simon Pierre répondit, et dit: tu es le Christ, le Fils du Dieu vivant. Et Jésus répondit, et dit: tu es bienheureux, Simon, fils de Jona; car la chair et le sang ne te l'ont point révélé, mais mon Père qui est aux cieux. Et je te dis aussi, que tu es Pierre, et sur cette pierre j'édifierai mon église, et les portes de l'enfer ne prévaudront point contre elle. Et je te donnerai les clefs du royaume des cieux; et tout ce que tu auras lié sur la terre sera lié dans les cieux; et tout ce que tu auras délié sur la terre sera délié dans les cieux.

ST. JAMES THE APOSTLE.

The Collect.

GRANT, O merciful God, that as thine holy Apostle Saint James, leaving his father and all that he had, without delay was obedient unto the calling of thy Son Jesus Christ, and followed him; so we, forsaking all worldly and carnal affections, may be evermore ready to follow thy holy commandments; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

LE JOUR DE ST. JACQUES, APOTRE.

La Collecte.

O DIEU très-miséricordieux, fais-nous la grâce que comme ton bienheureux apôtre St. Jacques quitta sans délai son père et tout ce qu'il avoit, et fut obéissant à la vocation de ton fils Jésus-Christ, et le suivit; nous puissions aussi, en renonçant à toutes les affections de la chair et du monde, être toujours prêts à obéir à tes saints commandemens, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛ.

μαχαίρος Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἤρεσκεν τοῖς Ἰουδαίοις, ἐπρόσθεσε καὶ πᾶσαι, ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·) καὶ πιάσας τον τὸν ἔβαλεν εἰς τὴν φυλακὴν, παραδίδων τον εἰς δεκαέξι στρατιώτας ἵνα τὸν φυλάξωσι, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα, ἵνα τὸν φέρῃ ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. Ὁ μὲν Πέτρος λοιπὸν ἐφυλάγετο εἰς τὴν φυλακὴν. Καὶ οἱ ἐκκλησία προσηυχετο ἐκτενῶς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτῆ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν ὁ Ἡρῴδης ἵνα τὸν φέρῃ ἔμπρὸς τοῦ λαοῦ, τὴν νύκτα ἐκείνην ἦτο ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύω στρατιωτῶν, δεδεμένος μὲ δύω ἁλύσεις, καὶ φύλακες πρὸ τῆς θύρας ἐφύλαττον τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυρίᾳ ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν εἰς τὴν οἰκίαν· κτυπήσας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, τὸν ἐσήκωσε, λέγων· Σήκω ταχέως. Καὶ τοῦ ἔπεσον αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζώσου καὶ βάλε τὰ σανδάλιά σου. Καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ τοῦ λέγει· Βάλε τὸ ἐπάνωφόρεμά σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐκβὰς τὸν ἠκολούθει, κ δὲν ἔξευρεν ὅτι εἶναι ἀληθὲς τό γινόμενον διᾶ τοῦ ἀγγέλου καὶ τοῦ ἐφαίνετο ὅτι ἔβλεπεν ὅραμα. Ἐρχόμενοι δὲ διὰ τὴν πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν θύραν τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἡ ὁποία τοῖς ἠνοίχθη ἀφ' ἑαυτῆς της. Καὶ ἐκβαίνοντες ἦλθον ἔμπροσθεν μίας ῥύμνης, καὶ εὐθὺς ὁ ἄγγελος τὸν ἀφῆκε. Καὶ ὁ Πέτρος ἐλθὼν εἰς τὸν ἑαυτόν του, εἶπε· Νῦν ἐξεύρω ἀληθῶς ὅτι ὁ Κύριος ἀπέστειλε τὸν ἄγγελόν του, καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου, καὶ πάσης τῆς ἐλπίδος τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ις'. ιγ'.

ΕΛΘΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Καισαρίας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τους μαθητάς του, λέγων· Τίνα λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι; τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. Τοῖς λέγει· Σεῖς δὲ τίνα μὲ λέγετε ἵνα εἶμαι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς τῷ εἶπε· Μακάριος εἶσαι, Σίμων υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ· ὅτι σάρκα καὶ αἷμα δὲν σοὶ τὸ ἐφανέρωσεν ἀλλὰ ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἐγὼ δὲ σοῦ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτην τὴν πέτραν, θέλω οἰκοδομήσειν τὴν ἐκκλησίαν μου, καὶ αἱ θύραι τοῦ ᾅδου δὲν θέλουν τὴν νικήσουσι. Καὶ θέλω σοὶ δώσειν τὰ κλειδία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὅ,τι καὶ ἂν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς θέλει εἶναι δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὅ,τι καὶ ἂν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς θέλει εἶναι λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.*

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΟΝ μας εὔσπλαγχνε Θεὲ, ὅτι καθὼς ὁ ἅγιός σου ἀπόστολος Ἰάκωβος, ἀφείσας τὸν Πατέρα του καὶ πάντα τὰ ἔχη του, παρευθὺς ἠκολουθησεν εὐπηθεὶς γενόμενος τῇ κλησει τὲ υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς παραιτῶντες τὰ κοσμικὰ, καὶ σαρκικὰ παθήματα, εὑρεθῶμεν ἕτοιμοι εἰς τὸ ἀκολουθειν τὰς ἁγίας σου ἐντολὰς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

IL GIOR. DI S. IACOPO APOST.

tel di Giovanni. E, veggendo che ciò era grato a' Giudei, aggiunse di pigliare ancora Pietro, (or erano i giorni degli Azzimi) e, presolo, lo mise in prigione, dandolo a guardare a quattro mute di soldati di quattro l'una: volendone, dopo la Pasqua, dare uno spettacolo al popolo. Pietro adunque era guardato nella prigione: ma continue orazioni erano fatte dalla Chiesa per lui a Dio. Or la notte, avanti ch' Erode ne facesse un publico spettacolo, Pietro dormiva in mezzo di due soldati, legato di due catene: e le guardie davanti alla porta guardavano la prigione. Ed ecco, un Angelo del Signore sopraggiunse, ed una luce risplendè nella casa: e l'Angelo, percosso il fianco a Pietro, lo svegliò: dicendo, Levati prestamente. E le catene gli caddero dalle mani. E l'Angelo gli disse, Cigniti, e legati le scarpe. Ed egli fece così. Poi gli disse, Mettiti la tua vesta attorno, e seguitami. Pietro adunque, essendo uscito, lo seguitava, e non sapeva che fosse vero quel che si faceva dall'Angelo: anzi, pensava vedere una visione. Or, come ebbero passata la prima e la seconda guardia, vennero alla porta di ferro, che conduce alla città, la qual da sè stessa s' aperse loro: ed, essendo usciti, passarono una strada, ed in quello stante l'Angelo si dipartì da lui. E Pietro, ritornato in sè, disse, Ora per certo conosco, che 'l Signore ha mandato il suo Angelo, e m' ha liberato di man d' Erode, e di tutta l' aspettazion del popolo de' Giudei.

L' Evangelo. S. Matt. xvi. 13.

POI Gesù, essendo venuto nelle parti di Cesarea di Filippo, domandò i suoi discepoli, Chi dicono gli uomini ch' io, Figliuol dell' uomo, sono? Ed essi dissero, Alcuni, Giovanni Battista: altri, Elia: altri, Geremia, od un de' profeti. Ed egli disse loro, E voi, chi dite ch' io sono? E Simon Pietro, rispondendo, disse, Tue sei il Cristo, il Figliuol dell' Iddio vivente. E Gesù, rispondendo, gli disse, Tu sei beato, o Simon, figliuol di Giona: conciosiacosachè la carne e 'l sangue non t' abbia rivelato questo: ma il Padre mio, ch' è ne' cieli. Ed io altresì ti dico, che tu sei Pietro, e sopra questa pietra io edificherò la mia Chiesa: e le porte dell' inferno non la potranno vincere. Ed io ti darò le chiavi del Regno de' cieli: e tutto ciò c' avrai legato in terra sarà legato ne' cieli, e tutto ciò ch' avrai sciolto in terra sarà sciolto ne' cieli.

IL GIORNO DI S. IACOPO APOSTOLO.

La Colletta.

FACCI la grazia, o Dio misericordioso, che siccome il tuo apostolo S. Iacopo, abbandonando il suo padre e tutto 'l suo avere, fù senza indugio ubbidiente alla vocazione del tuo figliuolo Gesù Cristo, e seguitò, così ancora noi, rinunziandosi ad ogni mondano e carnale affetto, siamo sempre pronti a seguir i tuoi santi comandamenti, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Jacobi Apostoli.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des Apoſtels Jacobus.

Bruder, mit dem Schwerdt. Und da er ſah, daß es den Juden gefiel, fuhr er fort, und fieng Petrum auch. Es waren aber eben die Tage der ſüßen Brode. Da er ihn nun griff, legte er ihn ins Gefängniß, und überantwortete ihn vier Viertheilen Kriegsknechten, ihn zu bewahren, und gedachte ihn nach den Oſtern dem Volke vorzuſtellen. Und Petrus ward zwar im Gefängniß gehalten, aber die Gemeine betete ohne Aufhören für ihn zu Gott. Und da ihn Herodes wollte vorſtellen, in derſelbigen Nacht ſchlief Petrus zwiſchen zween Kriegsknechten, gebunden mit zwo Ketten, und die Hüter vor der Thür hüteten des Gefängniſſes. Und ſiehe, der Engel des Herrn kam daher, und ein Licht ſchien in dem Gemache; und er ſchlug Petrum an die Seite, und weckte ihn auf, und ſprach: Stehe behende auf. Und die Ketten fielen ihm von ſeinen Händen. Und der Engel ſprach zu ihm: Gürte dich, und thue deine Schuhe an. Und er that alſo. Und er ſprach zu ihm: Wirf deinen Mantel um dich, und folge mir nach. Und er gieng hinaus, und folgte ihm, und wußte nicht, daß ihm wahrhaftig ſolches geſchähe durch den Engel, ſondern es dauchte ihn, er ſahe ein Geſicht. Sie giengen aber durch die erſte und andere Hut, und kamen zu der eiſernen Thür, welche zur Stadt führet, die that ſich ihnen von ihr ſelbſt auf, und traten hinaus, und giengen hin eine Gaſſe lang; und alſobald ſchied der Engel von ihm. Und da Petrus zu ihm ſelber kam, ſprach er: Nun weiß ich wahrhaftig, daß der Herr ſeinen Engel geſandt hat, und mich errettet aus der Hand Herodis und von allem Warten des jüdiſchen Volks.

Das Evangelium. Matth. 16, 13—19.

Da kam Jeſus in die Gegend der Stadt Cäſarea Philippi, und fragte ſeine Jünger, und ſprach: Wer ſagen die Leute, daß des Menſchen Sohn ſey? Sie ſprachen: Etliche ſagen, du ſeyſt Johannes der Täufer; die andern, du ſeyſt Elias; etliche, du ſeyſt Jeremias, oder der Propheten einer. Er ſprach zu ihnen: Wer ſagt denn ihr, daß ich ſey? Da antwortete Simon Petrus, und ſprach: Du biſt Chriſtus, des lebendigen Gottes Sohn. Und Jeſus antwortete, und ſprach zu ihm: Selig biſt du, Simon, Jonas Sohn, denn Fleiſch und Blut hat dir das nicht geoffenbaret, ſondern mein Vater im Himmel. Und ich ſage dir auch: Du biſt Petrus, und auf dieſen Felſen will ich bauen meine Gemeine, und die Pforten der Hölle ſollen ſie nicht überwältigen. Und ich will dir des Himmelreichs Schlüſſel geben. Alles, was du auf Erden binden wirſt, ſoll auch im Himmel gebunden ſeyn, und alles, was du auf Erden löſen wirſt, ſoll auch im Himmel los ſeyn.

Am Tage des heiligen Jacobus, des Apoſtels.

Die Collecte.

O, barmherziger Gott, verleihe, ſo wie dein heiliger Apoſtel Jacobus ſeinen Vater und alles, was er hatte, verließ, und ohne Zögern dem Rufe deines Sohnes, Jeſu Chriſti, gehorchte und ihm nachfolgte, daß auch wir allen weltlichen und fleiſchlichen Lüſten entſagen und immer bereit ſeyn mögen, deinen heiligen Geboten zu folgen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

SANTIAGO EL APOSTOL.

hermano de Juan. Y viendo que hacia placer á los Judíos, pasó tambien á prender á Pedro. Eran entónces los dias de los Azymos. Y habiéndole hecho prender, le puso en la cárcel, y le dió á guardar á quatro piquetes de quatro soldados cada uno, queriendo sacarle al pueblo despues de la Pascua. Y miéntras que Pedro era así guardado en la cárcel, la Iglesia hacia sin cesar oracion á Dios por él. Mas quando Herodes le habia de sacar, aquella misma noche estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, aherrojado con dos cadenas: y los guardas estaban delante de la puerta guardando la cárcel. Y he aquí sobrevino el Angel del Señor, y resplandeció lumbre en aquel lugar, y tocando á Pedro en el lado, lo despertó, y dixo: Levántate pronto. Y cayéron las cadenas de sus manos. Y el Angel le dixo: Cíñete, y cálzate tus sandalias. Y lo hizo así. Y le dixo: Echate encima tu ropa, y sígueme. Y salió, y le iba siguiendo: y no sabia que fuese verdad lo que hacia el Angel: mas pensaba que él veía vision. Y pasando la primera y la segunda guardia, llegáron á la puerta de hierro, que vá á la ciudad, la que se les abrió de suyo. Y habiendo salido, pasáron una calle: y luego se apartó de él el Angel. Entónces Pedro volviendo en sí, dixo: Ahora sé verdaderamente que el Señor ha enviado su Angel, y me ha librado de mano de Herodes, y de toda la expectacion del pueblo de los Judíos.

El Evangelio. S. Math. xvi. 13.

Y VINO Jesus á las partes de Cesarea de Philippo; y preguntaba á sus discípulos, diciendo: ¿Quién dicen los hombres que es el Hijo del hombre? Y ellos respondiéron: Los unos, que Juan el Bautista, los otros que Elías, y los otros, que Jeremías, ó uno de los Prophetas. Y Jesus les dice: ¿Y vosotros quién decis que soy yo? Respondió Simon Pedro, y dixo: Tú eres el Christo, el Hijo del Dios el vivo. Y respondiendo Jesus, le dixo: Bienaventurado eres Simon hijo de Juan: porque no te lo reveló carne ni sangre, sino mi Padre, que está en los cielos. Y yo te digo, que tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y las puertas del infierno no prevalecerán contra ella. Y á tí daré las llaves del reyno de los cielos. Y todo lo que ligares sobre la tierra, ligado será en los cielos; y todo lo que desatares sobre la tierra, será tambien desatado en los cielos.

SANTIAGO EL APOSTOL.

La Colecta.

O DIOS Misericordioso; concede, que como tu Apostol Santiago, dexando su padre y todo lo que tenia, sin tardanza alguna obedeció á la vocacion de tu Hijo Jesu-Christo, y le siguió; así nosotros demos de mano á todos nuestros afectos carnales y mundanos, para estar siempres dispuestos á seguir tus santos mandamientos; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. JACOBI APOSTOLI.

cidit autem Jacobum, fratrem Joannis, gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit apprehendere et Petrum (Erant autem dies Azymorum.) Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militum custodiendum; volens, post Pascha, producere eum populo. Et Petrus quidem servabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duobus: et custodes ante ostium custodiebant carcerem. Et, ecce, Angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo: percussoque latere Petri, excitavit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcingere, et calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, et sequere me. Et exiens sequebatur eum; et nesciebat quia verum est, quod fiebat per Angelum: existimabat autem se visum videre. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad civitatem; quæ ultro aperta est eis: et exeuntes, processerunt vicum unum: et continuo discessit Angelus ab eo. Et Petrus, ad se reversus, dixit; Nunc scio vere quia Dominus misit Angelum suum, et eripuit me de manu Herodis, et de omni expectatione plebis Judæorum.

Evangelium. S. Matth. xvi. 13.

VENIT Jesus in partes Cæsareæ Philippi: et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem me dicunt homines esse Filium hominis? At illi dixerunt: Alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Jeremiam, aut unum ex prophetis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Filius Dei vivi. Respondens autem Jesus, dixit ei; Beatus es, Simon Bar-Jona; quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus; et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam; et portæ Inferi non prævalebunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni cœlorum. Et quodcunque ligaveris super terram, erit ligatum et in cœlis: et quodcunque solveris super terram, erit solutum et in cœlis.

DIES SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Collecta.

MISERICORS Deus! concede, ut, sicut Sanctus Jacobus, Apostolus tuus, parente et omnibus quæ habebat relictis, statim vocanti Filio tuo Jesu Christo obsequens fuit, et eum secutus est; ita nos, relictis omnibus mundanis et carnalibus affectibus, semper parati simus, ad exsequenda sancta tua mandata, per Dominum nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒ. ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύμων·) ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρῴδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἁλύσεσι δυσὶ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακήν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πυλὴν τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρῴδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐναγγέλιον. Ματθ. ις'. ιγ'.

ΕΛΘΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμον βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα καθάπερ ὁ ἅγιός σου Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὑφεὶς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, καὶ πάνθ' ἃ ἐκτήσατο, εὐπειθὴς τῇ κλήσει τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ παραχρῆμα ἐγένετο καὶ αὐτῷ ἠκολούθει, οὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ τοῦ κόσμου τε καὶ τῆς σαρκὸς πάθη καταλιμπάνοντες, ἕτοιμοι ἀεὶ ὦμεν ταῖς ἁγίαις ἐντολαῖς σου ἑπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Bartholomæi Apostoli.

ANGLICANA ET GALLICA.

ST. BARTHOLOMEW THE APOSTLE.

For the Epistle. Acts xi. 27. *and part of Chap.* xii.

IN those days came prophets from Jerusalem unto Antioch. And there stood up one of them named Agabus, and signified by the Spirit, that there should be great dearth throughout all the world; which came to pass in the days of Claudius Cæsar. Then the disciples, every man according to his ability, determined to send relief unto the brethren which dwelt in Judæa. Which also they did, and sent it to the elders by the hands of Barnabas and Saul. Now about that time Herod the king stretched forth his hands to vex certain of the Church. And he killed James the brother of John with the sword. And, because he saw it pleased the Jews, he proceeded further to take Peter also.

The Gospel. St. Matth. xx. 20.

THEN came to him the mother of Zebedee's children with her sons, worshipping him, and desiring a certain thing of him. And he said unto her, What wilt thou? She saith unto him, Grant that these my two sons may sit, the one on thy right hand, and the other on the left, in thy kingdom. But Jesus answered and said, Ye know not what ye ask. Are ye able to drink of the cup that I shall drink of, and to be baptized with the baptism that I am baptized with? They say unto him, We are able. And he saith unto them, Ye shall drink indeed of my cup, and be baptized with the baptism that I am baptized with: but to sit on my right hand, and on my left, is not mine to give; but it shall be given to them for whom it is prepared of my Father. And when the ten heard it, they were moved with indignation against the two brethren. But Jesus called them unto him, and said, Ye know that the princes of the Gentiles exercise dominion over them, and they that are great exercise authority upon them. But it shall not be so among you: but whosoever will be great among you, let him be your minister; and whosoever will be chief among you, let him be your servant: even as the Son of man came not to be ministered unto, but to minister, and to give his life a ransom for many.

LE JOUR DE ST. BARTHELEMI.

Pour l'Epître, Act. xi. 27, *et partie du c.* xii.

EN ces jours-là, quelques prophètes descendirent de Jérusalem à Antioche; et l'un d'eux, nommé Agabus, se leva, et déclara par l'Esprit, qu'une grande famine devoit arriver dans tout le monde: et en effet elle arriva sous Claude César. Et les disciples, chacun selon son pouvoir, déterminèrent d'envoyer quelque chose pour subvenir aux frères qui demeuroient en Judée; ce qu'ils firent aussi, l'envoyant aux anciens par les mains de Barnabas et de Saul. Et en ce temps, le roi Hérode se mit à maltraiter quelques-uns de ceux de l'église; et fit mourir par l'épée Jacques, frère de Jean. Et voyant que cela étoit agréable aux Juifs, il continua en faisant prendre aussi Pierre.

L'Evangile, St. Matth. xx. 20.

ALORS la mère des fils de Zébédée vint à Jésus avec ses fils, se prosternant, et lui demandant quelque chose. Et il lui dit: que veux-tu? Elle lui dit: ordonne que mes deux fils, qui sont ici, soient assis l'un à ta main droite et l'autre à ta gauche dans ton royaume. Et Jésus répondit, et dit: vous ne savez ce que vous demandez. Pouvez-vous boire la coupe que je dois boire, et être baptisés du baptême dont je dois être baptisé? Ils lui répondirent: nous le pouvons. Et il leur dit: il est vrai que vous boirez ma coupe, et que vous serez baptisés du baptême dont je serai baptisé; mais d'être assis à ma droite ou à ma gauche, ce n'est point à moi de le donner; mais il sera donné à ceux à qui il est préparé par mon Père. Les dix autres, ayant ouï cela, furent indignés contre les deux frères. Mais Jésus, les ayant appelés, leur dit: vous savez que les princes des nations les maîtrisent, et que les grands usent d'autorité sur elles. Mais il n'en sera pas ainsi entre vous: au contraire, quiconque voudra être grand entre vous, qu'il soit votre serviteur; et quiconque voudra être le premier entre vous, qu'il soit votre serviteur: de même que le Fils de l'homme n'est pas venu pour être servi, mais pour servir, et afin de donner sa vie en rançon pour plusieurs.

ST. BARTHOLOMEW THE APOSTLE.

The Collect.

O ALMIGHTY and everlasting God, who didst give to thine Apostle Bartholomew grace truly to believe and to preach thy Word: Grant, we beseech thee, unto thy Church, to love that Word which he believed, and both to preach and receive the same; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Acts v. 12.

BY the hands of the Apostles were many signs and wonders wrought among the people; (and they were all with one accord in Solomon's porch: and of the rest durst no man join himself to them: but the people magnified them: and believers were the more added to the Lord, multitudes both of men and women:) insomuch that they

LE JOUR DE SAINT BARTHELEMI, APOTRE.

La Collecte.

O DIEU tout-puissant et éternel, qui as fait la grâce à ton apôtre Barthelemi de croire sincèrement et de prêcher ta parole; donne à ton église, et d'aimer ta parole qu'il a crue, et de recevoir et de prêcher ce qu'il a enseigné, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Actes v. 12.

BEAUCOUP de prodiges et de miracles se faisoient parmi le peuple par les mains des apôtres; et ils étoient tous d'un accord au portique de Salomon. Cependant nul des autres n'ôsoit se joindre à eux; mais le peuple les louoit hautement. Et le nombre de ceux qui croyoient au Seigneur, tant d'hommes que de femmes, se multiplioit de

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠ.

Ἐπιστολή. Πραξ. ια'. κζ'.

ΕΝ ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις ἦλθον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα προφῆται εἰς τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ σηκωθεὶς ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, ὀνομαζόμενος Ἄγαβος, ἐφανέρωνε διὰ τοῦ πνεύματος, ὅτι ἔμελλε νὰ γίνῃ μεγάλη πεῖνα εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην· καθὼς ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν τῆ Κλαυδίου Καίσαρος. Ὅθεν οἱ μαθηταὶ ἕκαστος κατὰ τὰ ἔχη των, ἐδιώρισαν πάντες νὰ πέμψωσι διακονίαν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ κατοικοῦντας ἀδελφούς· καὶ οὕτω ἔκαμαν, στείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου. Καὶ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἔβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖράς τε νὰ κακοποήσῃ τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἐθανάτωσε δὲ διὰ μαχαίρας Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἤρεσκεν τοῖς Ἰουδαίοις, ἐπρόσθεσε καὶ τοῦτο, νὰ λάβῃ δηλαδὴ τὸν Πέτρον.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. κ'.

ΤΟΤΕ ἦλθε πρὸς αὐτὸν ἡ μητέρα τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μὲ τοὺς υἱούς της προσκυνοῦσα καὶ ζητοῦσά τι ἀπὸ αὐτόν. Ὁ δὲ τῆς εἶπε· Τί θέλεις; τοῦ λέγει. Εἰπὲ νὰ καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύω υἱοί μου, ἕνας ἀπὸ τὰ δεξιά σου, καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὰ ζερβιὰ εἰς τὴν βασιλείαν σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Δεν ἐξεύρετε τὸ τί γυρεύετε· Δύνασθε νὰ πιῆτε τὸ ὁποῖον ἐγὼ μέλλω νὰ πιῶ ποτήριον; τοῦ λέγουσι· Δυνάμεθα. Καὶ τοῖς λέγει· Τὸ μὲν ποτήριόν μου θέλετε πιεῖν· ἀλλὰ τὸ νὰ καθίσητε, εἰς τὰ δεξιά μου καὶ εἰς τὰ ζερβὰ δὲν ἔχω ἐξουσίαν νὰ τὸ δώσω, ἀλλὰ θέλει δωθῆν εἰς ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἡτοίμασεν ὁ πατήρ μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύω ἀδελφῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Ἐξεύρετε, ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν τὰ κατακυριεύουσι, καὶ οἱ μεγάλοι τὰ κατεξουσιάζουσι. Πρὸς σᾶς ὅμως δὲν θέλει εἶναι οὕτως· ἀλλ' ὁποιος καὶ ἂν θέλῃ νὰ γίνῃ ἀναμεταξύ σας, πρῶτος, ἂς εἶναι δοῦλός σας· καθὼς ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου δὲν ἦλθε νὰ ὑπηρετηθῇ, ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ, καὶ νὰ βάλλῃ τὴν ψυχήν του ἀντὶ πολλῶν εἰς ἐξαγόρασιν.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ χαρίσας τοῦ ἁγίου σου ἀποστόλου Βαρθολομαίου σταθερὰν πίστιν, καὶ τὴν τοῦ λόγου σου κήρυξιν, δὸς, σὲ παρακαλοῦμεν, τῆς ἐκκλησίας σου τὴν χάριν νὰ ἀγαπήσῃ τὸν εἰς ὁποῖον αὐτὸς ἐπίστευσε λόγον, καὶ νὰ τὸν κηρύξῃ, καὶ ἀποδεχθῇ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ε'. ιβ'.

ΔΙΑ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνοντο πολλὰ σημεῖα καὶ θαύματα εἰς τὸν λαόν· καὶ ἦσαν ὁμοῦ πάντες εἰς τὴν στοᾶ τοῦ Σολομῶνος. Κἄνεὶς δὲ ἀπὸ τοὺς ἐπιλοίπους ἐτόλμα νὰ τοὺς πλησιάσῃ· ἀλλὰ ὁ λαὸς τοὺς ἐτίμα μεγάλως. Καὶ περισσότερον ηὔξανε τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν τὸν εἰς τὸν κύριον πιστευόντων, ὥστε ἔφερνον ἔξω εἰς

IL GIOR. DI S. BARTOLO. APOST.

Per l'Epistola. Atti xi. 27, *e parte del Cap.* xii.

OR in que' giorni certi profeti scesero di Gerusalemme in Antiochia. Ed un di loro, chiamato per nome Agabo, levatosi, significò per lo Spirito ch' una gran fame sarebbe in tutto 'l mondo: la quale ancora avvenne sotto Claudio Cesare. Là onde i discepoli, ciascuno secondo le sue facultà, determinarono di mandar a fare una sovvenzione a' fratelli c' abitavano nella Giudea. Il che ancora fecero, mandando quella agli Anziani per le mani di Barnaba, e di Saulo. Or intorno a quel tempo il re Erode mise le mani a straziare alcuni di que'della Chiesa. E fece morire con la spada Iacopo, fratel di Giovanni. E, veggendo che ciò era grato a' Giudei, aggiunse di pigliare ancora Pietro.

L' Evangelo. S. Matt. xx. 20.

ALLORA la madre de' figliuoli di Zebedeo s' accostò a lui, co' suoi figliuoli, adorandolo, e chidendogli qualche cosa. Ed egli le disse, Che vuoi? Ella gli disse, Ordina che questi miei due figliuoli seggano, l' uno alla tua destra, l' altro alla sinistra nel tuo Regno. E Gesù, rispondendo, disse, Voi non sapete ciò che vi chieggiate: potete voi bere il calice che io berrò, ed esser battezzati del battesimo del quale io sarò battezzato? Essi gli dissero, Sì possiamo. Ed egli disse loro, Voi certo berrete il mio calice, e sarete battezzati del battesimo del quale io sarò battezzato: ma, quant' è al sedere alla mia destra, od alla sinistra, non istà a me il darlo: ma sarà dato a coloro a cui è preparato dal Padre mio. E gli altri dieci, avendo ciò udito, furono indegnati di que' due fratelli. E Gesù, chiamatigli a sè, disse, Voi sapete che i principi delle genti le signoreggiano, e che i grandi usano podestà sopra esse. Ma non sarà così fra voi: anzi chiunque fra voi vorrà divenir grande sia vostro ministro. E chiunque fra voi vorrà esser primo sia vostro servitore. Siccome il Figliuol dell' uomo non è venuto per esser servito, anzi per servire, e per dar l' anima sua per prezzo di riscatto per molti.

IL GIORNO DI S. BARTOLOMEO APOSTOLO.

La Colletta.

IDDIO eterno ed onnipotente, che desti al tuo apostolo Bartolomeo, la grazia di creder fermamente, e predicar la tua parola, fa, noi ti preghiamo, la grazia alla tua chiesa, d' amar quella parola ch' egli credette, ed anche di predicarla ed accettarla, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l'Epistola. Atti v. 12.

E MOLTI segni e prodigi eran fatti fra 'l popolo per le mani degli Apostoli: ed essi tutti di pari consentimento si ritrovavano nel Portico di Salomone. E niuno degli altri ardiva aggiugnersi con loro: ma 'l popolo gli magnificava. E di più in più s' aggiugnevano persone che credevano al Signore, uomini, e donne, in gran numero. Tal che portavano gl' infermi per le piazze,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Bartholomæi Apostoli.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des Apoſt. Bartholomäus.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 11, 27 bis 12, 30.

In denſelbigen Tagen kamen Propheten von Jeruſalem gen Antiochien. Und einer unter ihnen, mit Namen Agabus, ſtand auf, und deutete durch den Geiſt eine große Theurung, die da kommen ſollte über den ganzen Kreis der Erde, welche geſchah unter dem Kaiſer Claudius. Aber unter den Jüngern beſchloß ein jeglicher, nachdem er vermochte, zu ſenden eine Handreichung den Brüdern, die in Judäa wohneten. Wie ſie denn auch thaten, und ſchickten es zu den Aelteſten, durch die Hand Barnabas und Saulus. Um dieſelbige Zeit legte der König Herodes die Hände an etliche von der Gemeine, ſie zu peinigen. Er tödtete aber Jacobum, Johannes Bruder, mit dem Schwerdt. Und da er ſah, daß es den Juden gefiel, fuhr er fort, und fieng Petrum auch.

Das Evangelium. Matth. 20, 20—28.

Da trat zu ihm die Mutter der Kinder Zebedäi mit ihren Söhnen, fiel vor ihm nieder, und bat etwas von ihm. Und er ſprach zu ihr: Was willſt du? Sie ſprach zu ihm: Laß dieſe meine zween Söhne ſitzen in deinem Reiche, einen zu deiner Rechten, und den andern zu deiner Linken. Aber Jeſus antwortete und ſprach: Ihr wiſſet nicht, was ihr bittet. Könnet ihr den Kelch trinken, den ich trinken werde; und euch taufen laſſen mit der Taufe, da ich mit getauft werde? Sie ſprachen zu ihm: Ja wohl. Und er ſprach zu ihnen: Meinen Kelch ſollt ihr zwar trinken, und mit der Taufe, da ich mit getauft werde, ſollt ihr getauft werden: aber das Sitzen zu meiner Rechten und Linken zu geben, ſtehet mir nicht zu, ſondern denen es bereitet iſt von meinem Vater. Da das die Zehen höreten, wurden ſie unwillig über die zween Brüder. Aber Jeſus rief ſie zu ſich, und ſprach: Ihr wiſſet, daß die weltlichen Fürſten herrſchen, und die Oberherren haben Gewalt. So ſoll es nicht ſeyn unter euch, ſondern, ſo jemand will unter euch gewaltig ſeyn, der ſey euer Diener. Und wer da will der Vornehmſte ſeyn, der ſey euer Knecht. Gleichwie des Menſchen Sohn iſt nicht gekommen, daß er ſich dienen laſſe, ſondern daß er diene, und gebe ſein Leben zu einer Erlöſung für viele.

Am Tage des heilig. Bartholomäus, des Apoſtels.

Die Collecte.

O, allmächtiger, ewiger Gott, der du deinem Apoſtel Bartholomäus Gnade verliehen haſt, deinem Worte wahrhaftig zu glauben und daſſelbe zu predigen! Wir bitten dich, gieb, daß deine Kirche das Wort liebe, das er glaubte, und daß ſie es nicht nur predige ſondern auch annehme, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Ap. Geſch. 5, 12—16.

Es geſchahen aber viele Zeichen und Wunder im Volk durch der Apoſtel Hände. (Und waren alle in der Halle Salomons einmüthiglich. Der andern aber durfte ſich keiner zu ihnen thun, ſondern das Volk hielt groß von ihnen. Es wurden aber je mehr zugethan, die da glaubten an den Herrn, eine Menge der Männer und der Weiber.)

SAN BARTHOLOME EL APOSTOL.

En lugar de la Epistola. Act. xi. 27, *y parte del Capitulo* xii.

Y EN estos dias descendiéron de Jerusalém á Antiochia unos Prophetas: Y levantándose uno de ellos, por nombre Agabo, daba á entender por espíritu, que habia de haber una grande hambre por todo el mundo: esta vino en tiempo de Claudio. Y los discípulos, cada uno segun sus facultades, resolviéron enviar algun socorro á los hermanos que moraban en la Judéa: lo que executáron, enviándolo á los Ancianos por mano de Bernabé, y de Saulo. Y en el mismo tiempo el Rey Herodes envió tropas para maltratar á algunos de la Iglesia. Y mató á cuchillo á Santiago hermano de Juan. Y viendo que hacia placer á los Judíos, pasó tambien á prender á Pedro.

El Evangelio. S. Math. xx. 20.

ENTONCES se acercó á él la madre de los hijos del Zebedéo con sus hijos, adorándole, y pidiéndole alguna cosa. El le dixo: ¿Qué quieres? Ella le dixo: Dí que estos mis dos hijos se sienten en tu reyno, el uno á tu derecha, y el otro á tu izquierda. Y respondiendo Jesus, dixo: No sabeis lo que pedis. ¿Podeis beber el cáliz, que yo he de beber? Dícenle: Podemos. Díxoles: En verdad bebereis mi cáliz: mas el estar sentados á mi derecha ó á mi izquierda, no me pertenece á mí darlo á vosotros, sino á los que está preparado por mi Padre. Y quando los diez oyéron esto, se indignáron contra los dos hermanos. Mas Jesus los llamó á sí, y dixo ¿Sabeis que los Príncipes de las gentes avasallan á sus pueblos? y que los que son mayores, exercen potestad sobre ellos. No será así entre vosotros: mas entre vosotros todo el que quiera ser mayor, sea vuestro criado: y el que entre vosotros quiera ser primero, sea vuestro siervo. Así como el Hijo del hombre no vino para ser servido, sino para servir, y para dar su vida en redencion por muchos.

SAN BARTHOLOME EL APOSTOL.

La Colecta.

O DIOS Eterno y Todo-poderoso, que diste gracia á tu Apostol Bartholomé para creer y predicar sinceramente tu palabra; te suplicamos concedas á tu Iglesia, que áme lo que el creyó, y que predique lo que el enseñó, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Por la Epistola. Act. v. 12.

Y POR las manos de los Apóstoles se hacian muchos milagros y prodigios en el pueblo: y estaban todos unánimes en la galería de Salomon. Y ninguno de los otros osaba juntarse con ellos: mas el pueblo los honraba en grande manera. Y se aumentaba mas el número de hombres y de mugeres, que creían en el Señor, tanto que sacaban los enfermos á las calles, y los ponian

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. BARTHOL. APOST.

Pro Epistola. Act. xi. 27, *et pars Cap.* xii.

IN his diebus supervenerunt ab Ierosolymis prophetæ Antiochiam. Et surgens unus ex eis, nomine Agabus, significabat per spiritum, famem magnam futuram in universo orbe terrarum, quæ facta est sub Claudio Cæsare. Discipuli autem, prout quis habebat, proposuerunt in ministerium mittere habitantibus in Judæa fratribus: quod et fecerunt, mittentes ad seniores per manus Barnabæ et Sauli. Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Jacobum, fratrem Joannis, gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit apprehendere et Petrum.

Evangelium. S. Matth. xx. 20.

TUNC accessit ad eum mater filiorum Zebedæi, cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi; Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dextram tuam, et unus ad sinistram, in regno tuo. Respondens autem, Jesus dixit: Nescitis, quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. Ait illis: Calicem quidem meum bibetis; sedere autem ad dextram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus. Jesus autem vocavit eos ad se, et ait: Scitis quia principes gentium dominantur eorum: et, qui majores sunt, potestatem exercent in eos. Non ita erit inter vos: sed, quicunque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister: et, qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, et dare animam suam redemptionem pro multis.

DIES SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Collecta.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui dedisti Apostolo tuo Bartholomæo, ut vere verbo tuo crederet, et illud annuntiaret; da (quæsumus) Ecclesiæ tuæ, ut verbum diligat, cui ille credidit; idemque ut annuntiet et recipiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Act. v. 12.

PER manus Apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe (et erant unanimiter omnes in porticu Salomonis: cæterorum autem nemo audebat se conjungere illis: sed magnificabat eos populus: magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum:) ita ut in plateas

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ.

Ἐπιστολή. Πράξ. ια'. κζ'.

ΕΝ ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ηὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου. Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρῴδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. κ'.

ΤΟΤΕ προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος. Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, ὁ δοὺς τῷ Ἀποστόλῳ σου Βαρθολομαίῳ χάριν τὸν λόγον σου πιστεῦσαί τε καὶ διδάξαι· Χάρισαι, δεόμεθα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀγαπᾷν τὸν λόγον ὃν ἐκεῖνος ἐπίστευσε, καὶ κηρύττειν τε καὶ ἀποδέχεσθαι αὐτὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Επιστολή, Πράξ. ε'. ιβ'.

ΔΙΑ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Matthæi Apostoli.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT MATTHEW THE APOSTLE.

brought forth the sick into the streets, and laid them on beds and couches, that at the least the shadow of Peter passing by might overshadow some of them. There came also a multitude out of the cities round about unto Jerusalem, bringing sick folks, and them which were vexed with unclean spirits; and they were healed every one.

The Gospel. St. Luke xxii. 24.

AND there was also a strife among them, which of them should be accounted the greatest. And he said unto them, The kings of the Gentiles exercise lordship over them; and they that exercise authority upon them are called benefactors. But ye shall not be so: but he that is greatest among you, let him be as the younger; and he that is chief, as he that doth serve. For whether is greater, he that sitteth at meat, or he that serveth? is not he that sitteth at meat? but I am among you as he that serveth. Ye are they which have continued with me in my temptations. And I appoint unto you a kingdom, as my Father hath appointed unto me; that ye may eat and drink at my table in my kingdom, and sit on thrones judging the twelve tribes of Israel.

SAINT MATTHEW THE APOSTLE.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who by thy blessed Son didst call Matthew from the receipt of custom to be an Apostle and Evangelist; Grant us grace to forsake all covetous desires, and inordinate love of riches, and to follow the same thy Son Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, one God, world without end. *Amen.*

The Epistle. 2 Cor. iv. 1.

THEREFORE seeing we have this ministry, as we have received mercy, we faint not; but have renounced the hidden things of dishonesty, not walking in craftiness, nor handling the word of God deceitfulfy, but by manifestation of the truth commending ourselves to every man's conscience in the sight of God. But if our Gospel be hid, it is hid to them that are lost: in whom the God of this world hath blinded the minds of them which believe not, lest the light of the glorious Gospel of Christ, who is the image of God, should shine unto them. For we preach not ourselves, but Christ Jesus the Lord; and ourselves your servants for Jesus' sake. For God who commanded the light to shine out of darkness hath shined in our hearts, to give the light of the knowledge of the glory of God, in the face of Jesus Christ.

The Gospel. St. Matth. ix. 9.

AND as Jesus passed forth from thence, he saw a man named Matthew, sitting at the receipt of custom: and he saith unto him, Follow me. And he arose, and followed him. And it came to pass, as Jesus sat at meat in the house, behold, many Publicans and sinners came, and sat down with him and his disciples. And when the

LE JOUR DE ST. MATTHIEU.

plus en plus. Et on apportoit les malades dans les rues, et on les mettoit sur de petits lits et sur des couchettes, afin que quand Pierre viendroit, au moins son ombre passât sur quelqu'un d'eux. Le peuple aussi des villes voisines s'assembloit á Jérusalem, apportant les malades et ceux qui étoient tourmentés des esprits immondes; et tous étoient guéris.

L'Evangile, St. Luc xxii. 24.

IL arriva aussi une contestation entre eux, pour savoir lequel d'entre eux seroit estimé le plus grand. Mais il leur dit: les rois des nations les maîtrisent; et ceux qui usent d'autorité sur elles sont nommés bienfaiteurs: mais il n'en sera pas ainsi de vous; au contraire, que le plus grand entre vous, soit comme le moindre; et celui qui gouverne, comme celui qui sert. Car lequel est le plus grand, celui qui est à table, ou celui qui sert? n'est-ce pas celui qui est à table? or je suis au milieu de vous comme celui qui sert. Or vous êtes ceux qui avez persévéré avec moi dans mes tentations; c'est pourquoi je vous dispose le royaume, comme mon Père me l'a disposé; afin que vous mangiez et que vous buviez à ma table dans mon royaume, et que vous soyez assis sur des trônes, jugeant les douze tribus d'Israël.

LE JOUR DE SAINT MATTHIEU, APOTRE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui par ton Fils bienaimé as appelé Matthieu du lieu du péage, à la charge d'apôtre et d'évangéliste; fais-nous la grâce de renoncer à tous désirs d'avarice et à tout amour déréglé des richesses, et de suivre ton Fils Jésus-Christ, qui vit et règne avec toi et le Saint Esprit, un seul Dieu éternellement. *Amen.*

L'Epître, 2 Cor. iv. 1.

C'EST pourquoi, ayant ce ministère selon la miséricorde que nous avons reçue, nous ne nous relâchons point: mais nous avons entièrement rejeté les cachettes de honte, ne marchant point avec ruse, et ne falsifiant point la parole de Dieu; mais nous rendant approuvés à toute conscience des hommes devant Dieu, par la manifestation de la vérité. Que si notre Evangile est encore couvert, il est couvert à ceux qui périssent: desquels le dieu de ce siècle a aveuglé les entendemens, c'est-à-dire, des incrédules, afin que la lumière de l'Evangile de la gloire de Christ, lequel est l'image de Dieu, ne leur resplendît point. Car nous ne nous prêchons pas nous-mêmes, mais nous prêchons Jésus-Christ le Seigneur; et nous déclarons que nous sommes vos serviteurs pour l'amour de Jésus. Car Dieu, qui a dit que la lumière resplendit des ténèbres, est celui qui a relui dans nos cœurs, pour donner l'illumination de la connoissance de la gloire de Dieu, en la face de Jésus-Christ.

L'Evangile, St. Matth. ix. 9.

PUIS Jésus, passant plus avant, vit un homme nommé Matthieu, assis au lieu du péage, et il lui dit: suis-moi. Et il se leva, et le suivit. Et comme Jésus étoit à table dans la maison de Matthieu, voici, plusieurs péagers et des gens de mauvaise vie qui étoient venus là, se mirent à table avec Jésus et ses disciples. Ce que les pharisiens

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΑΠΟ. ΚΑΙ ΕΥΑ.

τὰς πλατείας τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς ἔβαζον ἐπὶ κραββάτους, κ᾽ στρώματα, ὅπως ἐρχόμενος ὁ Πέτρος κᾂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ ἕνα ἀπ᾽ αὐτούς· Τὸ πλῆθος ἔτι τῶν περικειμένων πόλεων ἔτρεχεν εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς, καὶ τοὺς ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων τεθλιμμένους οἱ ὁποῖοι πάντες ἐθεραπεύοντο.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ᾽. κδ᾽.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ καὶ φιλονεικία ἀνάμεσόν τους, διὰ τὸ τίς φαίνεται ἀπ᾽ αὐτῶν μεγαλίτερος. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν, τὰ κυριεύουσι τὰ ἔθνη· καὶ ὅσοι τὰ ἐξουσιάζουσι καλοῦνται εὐεργέται. Σεῖς ὅμως δὲν εἶσθε οὕτως· ἀλλ᾽ ὁ μεγαλίτερός σας, ἂς γένῃ ὡσὰν ὁ μικρότερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ εἶναι μεγαλίτερος ὁ καθήμενος ἢ ὁ ὑπηρέτης; ὅχι ὁ καθήμενος; ἐγὼ δὲ εἶμαι εἰς τὸ μέσον σας ὡσὰν ὁ ὑπηρέτης. Σεῖς δὲ εἶσθε οἱ μετ᾽ ἐμοῦ μείναντες εἰς τους πειρασμούς μου. Καὶ ἐγὼ σᾶς διαθέτω τὴν βασιλείαν, καθὼς ὁ Πατήρ μου μοῦ τὴν διέθεσεν· Ἵνα φάγητε, καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου εἰς τὴν βασιλείαν μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, ὁ διὰ τοῦ υἱοῦ σου καλέσας ἀπὸ τὸ τελώνιον τὸν ἅγιον Μαθθαῖον ἵνα γίνῃ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστής· Χάρισον καὶ ἡμῖν, ἀπολειπόντες κάθε φιλαργυρίαν, καὶ πλεονεξίαν ἀκολουθήσωμεν αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱόν σου, τὸν ζῶντα κ᾽ συμβασιλεύοντα μετὰ σοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἕνας μόνος Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β᾽. Κορ. δ᾽. α᾽.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν δὲν ὀκνοῦμεν· ἀλλὰ ἠρνήθημεν τὰ κρυπτὰ τῆς ἐντροπῆς, μὴ περιπατοῦντες πανούργως, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἵνα συστήσωμεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς την τῶν ἀνθρώπων συνείδησιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς φανερώσεως τῆς ἀληθείας. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ εὐαγγέλιόν μας εἶναι σκεπασμένον, διὰ τοὺς ἀπολυμένους εἶναι σκεπασμένον· εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, διὰ ἵνα μὴ λάμψῃ ὁ φωτισμὸς τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ εἰκὼνα τοῦ Θεοῦ. Διατὶ δὲν θέλομεν κηρύξειν τὸν ἑαυτόν μας, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον. Τὸν δὲ ἑαυτόν μας, ὡς δούλους σας διὰ τὸν Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς, ὁ εἰπὼν· ἀπὸ τῦ σκότους, φῶς λάμψαι, εἶναι ὁ λάμψας ἐν ταῖς καρδίαις μας, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ᾽. θ᾽.

ΚΑΙ ὁ Ἰησοῦς ἀπελθὼν ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ τοῦ λέγει· Ἀκολούθει μοι. Καὶ σηκωθεὶς τὸν ἠκολούθησε. Καὶ ἔτυχεν ἐν ᾧ ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς την τράπεζαν, ἵνα ἔλθωσι πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συγκαθήμενοι τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς τα. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς τοὺς μαθητάς του· Διατί μετὰ τῶν τελώνων καὶ τῶν ἁμαρτωλῶν τρώγει ὁ διδάσκαλός σας; Ὁ δὲ

IL GIOR. DI S. MATTEO APOST.

e gli mettevano sopra letti, e letticelli: ac ciochè, quando Pietro venisse, l' ombra sua almeno adombrasse alcun di loro. La moltitudine ancora delle città circonvicine accorreva in Gerusalemme, portando i malati, e coloro ch' erano tormentati dagli spiriti immondi: i quali tutti erano sanati.

L' Evangelo. S. Luc. xxii. 24.

OR nacque ancora fra loro una contesa, chi di loro paresse che fosse il maggiore. Ma egli disse loro, Li re delle genti le signoreggiano, e coloro, c' hanno podestà sopra esse son chiamati benefattori. Ma non già così voi: anzi, il maggiore fra voi sia come il minore, e quel che regge come quel che ministra. Perciochè, quale è il maggiore, colui ch' è a tavola, o pur colui che serve? non è egli colui ch' è a tavola? or io sono in mezzo di voi come colui che serve. Or voi siete quelli che siete perseverati meco nelle mie tentazioni. Ed io altresì vi dispongo il Regno, siccome il Padre mio me l' ha disposto. Acciochè voi mangiate, e beviate, alla mia tavola, nel mio Regno: e sediate sopra de' troni, giudicando le dodici tribù d' Israel.

IL GIORNO DI S. MATTEO APOSTOLO.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che per il tuo benedetto figliuolo, chiamasti Matteo dal banco della gabella ad esser apostolo evangelista, fa la grazia eziandio a noi, d' abbandonare ogni sorta d' avarizia, amor sfrenato di ricchezze, e di seguir esso Gesù Cristo tuo figliuolo, che vive e regna con te, e lo Spirito santo, un solo Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

L' Epistola. 2 Cor. iv. 1.

PERCIO, avendo questo ministerio, secondo che ci è stata fatta misericordia, noi non veniam meno dell' animo. Anzi abbiamo rinunziato a' nascondimenti della vergogna, non caminando con astuzia, e non falsando la parola di Dio: anzi rendendoci approvati noi stessi appo ogni coscienza degli uomini, davanti a Dio, per la manifestazion della verità. Che se pure ancora il nostro Evangelo è coperto, egli è coperto fra coloro che periscono. Fra' quali l' Iddio di questo secolo ha accecate le menti degl' increduli: acciochè la luce dell' Evangelo della gloria di Cristo, il quale è l' imagine dell' invisibile Iddio, non risplenda loro. Conciosiacosachè non predichiamo noi stessi, ma Cristo Gesù, il Signore: e che noi siamo vostri servitori, per Gesù. Perciochè Iddio, che disse che la luce risplendesse dalle tenebre, è quel c' ha fatto schiarire il suo splendore ne' cuori nostri, per allumінarci nella conoscenza della gloria di Dio, nella faccia di Gesù Cristo.

L' Evangelo. S. Matt. ix. 9.

POI Gesù, passando oltre, vide un uomo, che sedeva al banco della gabella, chiamato Matteo: ed egli gli disse, Seguitami. Ed egli, levatosi, lo seguitò. Ed avvenne che, essendo Gesù a tavola in casa, ecco, molti publicani, e peccatori, vennero, e si misero a tavola con Gesù, e co' suoi discepoli. Ed i Farisei, veggendo ciò dissero a' discepoli d' esso, Perchè mangia il vostro maestro co' publicani, e co' peccatori? E Gesù, aven-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Matthæi Apostoli.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des Apoſtels Matthäi.

Alſo, daß ſie die Kranken auf die Gaſſen herausztrugen, und legten ſie auf Betten und Bahren, auf daß, wenn Petrus käme, ſein Schatten ihrer etliche überſchattete. Es kamen auch herzu viele von den umliegenden Städten gen Jeruſalem, und brachten die Kranken, und die von unſauberen Geiſtern gepeiniget waren, und wurden alle geſund.

Das Evangelium. Luc. 22, 24—30.

Es erhob ſich auch ein Zank unter ihnen, welcher unter ihnen ſollte für den Größeſten gehalten werden. Er aber ſprach zu ihnen: Die weltlichen Könige herrſchen, und die Gewaltigen heißt man gnädige Herren. Ihr aber nicht alſo, ſondern der Größeſte unter euch ſoll ſeyn wie der Jüngſte, und der Vornehmſte wie ein Diener. Denn welcher iſt der Größeſte? Der zu Tiſche ſitzt, oder der da dienet? Iſt es nicht alſo, daß der zu Tiſche ſitzt? Ich aber bin unter euch wie ein Diener. Ihr aber ſeyd es, die ihr beharret habt bey mir in meinen Anfechtungen. Und ich will euch das Reich beſcheiden, wie mirs mein Vater beſchieden hat, daß ihr eſſen und trinken ſollt über meinem Tiſche in meinem Reiche, und ſitzen auf Stühlen, und richten die zwölf Geſchlechter Iſraels.

Am Tage des heil. Apoſtels Matthäi.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott, der du Mat- thäum, durch deinen hochgelobten Sohn, von der Einnahme des Zolls zu einem Apoſtel und Evangeliſten berieſeſt! Verleihe uns Gnade, daß wir aller Habſucht und aller unordentlichen Liebe zum Reichthume entſagen und deinem Sohne, Jeſu Chriſto, nachfolgen, der mit dir und dem heiligen Geiſte lebt und regiert, ein einiger Gott, in alle Ewigkeit. Amen.

Die Epiſtel. 2 Cor. 4, 1—6.

Darum, dieweil wir ein ſolches Amt haben, nachdem uns Barmherzigkeit widerfahren iſt, ſo werden wir nicht müde, ſondern meiden auch heimliche Schande, und gehen nicht mit Schalkheit um, fälſchen auch nicht Gottes Wort, ſondern mit Offenbarung der Wahrheit, und beweiſen uns wohl gegen aller Menſchen Gewiſſen vor Gott. Iſt nun unſer Evangelium verdeckt, ſo iſt es in denen, die verloren werden verdeckt, bey welchen der Gott dieſer Welt der Ungläubigen Sinne verblendet hat, daß ſie nicht ſehen das helle Licht des Evangelii von der Klarheit Chriſti, welcher iſt das Ebenbild Gottes. Denn wir predigen nicht uns ſelbſt, ſondern Jeſum Chriſtum, daß er ſey der Herr, wir aber eure Knechte um Jeſus willen. Denn Gott, der da hieß das Licht aus der Finſterniß hervor leuchten, der hat einen hellen Schein in unſere Herzen gegeben, daß (durch uns) entſtünde die Erleuchtung von der Erkenntniß der Klarheit Gottes in dem Angeſichte Jeſu Chriſti.

Das Evangelium. Matth. 9, 9—13.

Und da Jeſus von dannen gieng, ſah er einen Menſchen am Zoll ſitzen, der hieß Matthäus, und ſprach zu ihm: Folge mir. Und er ſtand auf, und folgete ihm. Und es begab ſich, da er zu Tiſche ſaß im Hauſe, ſiehe, da kamen viele Zöllner und Sünder, und ſaßen zu Tiſche mit Jeſu und ſeinen Jüngern. Da das die Phariſäer ſahen, ſprachen ſie zu ſeinen Jüngern: Warum

SAN MATHEO EL APOSTOL.

en camillas y lechos, para que quando pasase Pedro, al ménos su sombra tocase á alguno de ellos, y quedasen libres de sus enfermedades. Y acudia tambien á Jerusalém mucha gente de las ciudades comarcanas, trayendo los enfermos, y los que eran atormentados de los espíritus inmundos: los quales eran curados.

El Evangelio. S. Luc. xxii. 24.

Y SE movió tambien entre ellos contienda, quál de ellos parecia ser el mayor. Mas él les dixo: Los Reyes de las gentes se enseñorean de ellas: y los que tienen poder sobre ellas, son llamados bienhechores. Mas vosotros no así: ántes el que es mayor entre vosotros, hágase como el menor: y el que precede, como el que sirve. ¿Porque quál es mayor, el que está sentado á la mesa, ó el que sirve? ¿no es mayor el que está sentado á la mesa? Pues yo estoy en medio de vosotros, así como el que sirve. Mas vosotros sois los que habeis permanecido conmigo en mis tentaciones. Y por esto dispongo yo del reyno para vosotros, como mi Padre dispuso de él para mí. Para que comais y bebais á mi mesa en mi reyno, y os senteis sobre tronos, para juzgar á las doce tribus de Israél.

SAN MATHEO EL APOSTOL.

La Colecta.

O TODO-PODEROSO Dios, que por boca de tu bendito Hijo llamaste á San Matheo para que de publicano se convirtiese en Apostol y Evangelista; danos gracia para que demos de mano á toda avaricia y desordenado deseo de riquezas, y para que podamos seguir al mismo Jesu-Christo tu Hijo, que en unidad del Espíritu Santo vive y reyna contigo eternamente. *Amen.*

La Epistola. 2 Cor. iv. 1.

POR lo qual teniendo nosotros esta administracion, segun la misericordia que hemos alcanzado, no desmayamos: antes desechamos los disimulos vergonzosos, no andando en astucia, ni adulterando la palabra de Dios, mas recomendándonos á nosotros mismos á toda conciencia de hombres delante de Dios en la manifestacion de la verdad. Y si nuestro Evangelio aun está encubierto; en aquellos que se pierden, está encubierto: en los quales el Dios de este siglo cegó los entendimientos de los incrédulos, para que no les resplandezca la luz del Evangelio de la gloria de Christo, el qual es la imágen de Dios. Porque no nos predicamos á nosotros mismos, sino á Jesu-Christo Señor nuestro; y que nosotros somos vuestros siervos por Jesus: porque Dios, que dixo que de las tinieblas resplandeciese la luz, él mismo resplandeció en nuestros corazones, para iluminacion del conocimiento de la gloria de Dios en la faz de Jesu-Christo.

El Evangelio. S. Math. ix. 9.

Y PASANDO Jesus de allí, vió á un hombre, que estaba sentado al Banco, llamado Mathéo, y le dixo: Sígueme. Y levantándose le siguió. Y acaeció que estando Je-

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. MATTHÆI APOST.

ejicerent infirmos, et ponerent in lectulis ac grabatis; ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, et liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum Jerusalem, afferentes ægros et vexatos a spiritibus immundis: qui curabantur omnes.

Evangelium. S. Luc. xxii. 24.

FACTA est autem et contentio inter eos, quis eorum videretur esse major. Dixit autem eis: Reges gentium dominantur eorum: et, qui potestatem habent super eos, Benefici vocantur. Vos autem non sic: sed, qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui præcessor est, sicut ministrator. Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? Nonne, qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat. Vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis et bibatis super mensam meam in regno meo; et sedeatis super thronos, judicantes duodecim tribus Israel.

DIES SANCTI MATTHÆI APOSTOLI.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per benedictum Filium tuum, vocasti Matthæum, ut ex publicano fieret Apostolus et Evangelista; largire nobis gratiam, qua omnes avaras cupiditates, et immoderatum divitiarum studium, abjiciamus, et eundem Filium tuum, Jesum Christum, sequamur, qui vivit et regnat tecum, et cum Spiritu Sancto, unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Epistola. 2 Cor. iv. 1.

IDEO habentes administrationem, juxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus; sed abdicamus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei; sed in manifestatione veritatis commendantes nosmet ipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo. Quod si etiam opertum est Evangelium nostrum; in iis qui pereunt, est opertum; in quibus Deus hujus sæculi excæcavit mentes infidelium, ut non fulgeat illis illuminatio Evangelii gloriæ Christi, qui est imago Dei. Non enim nosmet ipsos prædicamus, sed Jesum Christum, Dominum nostrum; nos autem servos vestros per Jesum: quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu.

Evangelium. S. Matth. ix. 9.

ET, cum transiret inde Jesus, vidit hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Sequere me. Et surgens secutus est eum. Et factum est, discumbente eo in domo, ecce, multi publicani et peccatores, venientes, discumbebant cum Jesu, et discipulis ejus. Et videntes Pharisæi dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis et peccatoribus manducat ma-

ΗΜΕΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΚΑΙ ΕΥ.

ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Εὐαγγέλιον, Λουκ. κβ'. κδ'.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς Ἰσραήλ.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ διὰ τοῦ Ἱοῦ σου τὸν ἅγιον Ματθαῖον ἐκ τοῦ τελώνου γενέσθαι Ἀπόστολόν τε καὶ Εὐαγγελιστὴν, καλέσας· Χάρισαι ἡμῖν, ἵνα πάσῃ τῆς φιλοπλουτίας τε καὶ πλεονεξίας σπουδῇ χαίρειν εἰπόντες, ἀκολουθῶμεν τῷ αὐτῷ Ἱῷ σου Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, τῷ σοὶ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι Θεῷ, ἐν μονάδι τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. δ'. α'.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν· Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον. Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. θ'.

ΚΑΙ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκού-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Michaelis et omnium Angelorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

ST. MICHAEL AND ALL ANGELS.

Pharisees saw it, they said unto his disciples, Why eateth your Master with Publicans and sinners? But when Jesus heard that, he said unto them, They that be whole need not a physician, but they that are sick. But go ye and learn what that meaneth, I will have mercy, and not sacrifice; for I am not come to call the righteous, but sinners to repentance.

ST. MICHAEL AND ALL ANGELS.

The Collect.

O EVERLASTING God, who hast ordained and constituted the services of Angels and men in a wonderful order; Mercifully grant, that as thy holy Angels alway do thee service in heaven; so by thy appointment they may succour and defend us on earth, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Rev. xii. 7.

THERE was war in heaven: Michael and his Angels fought against the dragon, and the dragon fought and his angels, and prevailed not, neither was their place found any more in heaven. And the great dragon was cast out, that old serpent, called the devil, and Satan, which deceiveth the whole world; he was cast out into the earth, and his angels were cast out with him. And I heard a loud voice saying in heaven, Now is come salvation and strength, and the kingdom of our God, and the power of his Christ; for the accuser of our brethren is cast down, which accused them before our God day and night. And they overcame him by the blood of the Lamb, and by the word of their testimony; and they loved not their lives unto the death. Therefore rejoice, ye heavens, and ye that dwell in them. Wo to the inhabitants of the earth, and of the sea: for the devil is come down unto you, having great wrath, because he knoweth that he hath but a short time.

The Gospel. St. Matth. xviii. 1.

AT the same time came the disciples unto Jesus, saying, Who is the greatest in the Kingdom of heaven? And Jesus called a little child unto him, and set him in the midst of them, and said, Verily I say unto you, Except ye be converted, and become as little children, ye shall not enter into the Kingdom of heaven. Whosoever therefore shall humble himself as this little child, the same is greatest in the Kingdom of heaven. And whoso shall receive one such little child in my Name, receiveth me. But whoso shall offend one of these little ones which believe in me, it were better for him that a millstone were hanged about his neck, and that he were drowned in the depth of the sea. Wo unto the world because of offences; for it must needs be that offences come: but wo to that man by whom the offence cometh. Wherefore if thy hand or thy foot offend thee, cut them off, and cast them from thee: it is better for thee to enter into life halt or maimed, rather than having two hands or two feet to be cast into everlasting fire. And if thine eye offend thee, pluck it out and cast it from thee; it is better for thee to enter into life

LE JOUR DE ST. MICHEL, &c.

ayant vu, ils dirent à ses disciples: pourquoi votre Maître mange-t-il avec des péagers et des gens de mauvaise vie? Mais Jésus, l'ayant entendu, leur dit: ceux qui sont en santé n'ont pas besoin de médecin, mais ceux qui se portent mal. Mais allez, et apprenez ce que veulent dire ces paroles, je veux miséricorde, et non pas sacrifice. Car je ne suis pas venu pour appeler à la repentance les justes, mais les pécheurs.

LE JOUR DE ST. MICHEL ET DE TOUS LES ANGES.

La Collecte.

O DIEU éternel, qui as établi et réglé les divers ministères des Anges et des hommes dans un ordre admirable; fais par ta grâce, que comme tes saints Anges te servent continuellement dans le ciel, ils nous secourent et nous défendent sans cesse par ton ordre sur la terre, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Apoc. xii. 7.

IL y eut une bataille au ciel: Michel et ses anges combattoient contre le dragon; et le dragon et ses anges combattoient, mais ils ne furent pas les plus forts; et leur place ne fut plus trouvée dans le ciel. Et le grand dragon, le serpent ancien, appelé le Diable et Satan, qui séduit tout le monde, fut précipité en la terre, et ses anges furent précipités avec lui. Alors j'ouïs une grande voix dans le ciel, qui disoit: maintenant est le salut, et la force, et le règne de notre Dieu, et la puissance de son Christ; car l'accusateur de nos frères, qui les accusoit devant notre Dieu jour et nuit, a été précipité. Et ils l'ont vaincu à cause du sang de l'Agneau, et à cause de la parole de leur témoignage; et ils n'ont point aimé leurs vies, mais les ont exposées à la mort. C'est pourquoi réjouissez-vous, cieux, et vous qui y habitez: mais malheur à vous, habitans de la terre et de la mer! car le Diable est descendu vers vous en grande fureur, sachant qu'il a peu de temps.

L'Evangile, St. Matth. xviii. 1.

EN cette même heure-là, les disciples vinrent à Jésus, en lui disant: qui est le plus grand au royaume des cieux? Et Jésus ayant appelé un petit enfant le mit au milieu d'eux, et leur dit: en vérité je vous dis, que si vous n'êtes changés, et ne devenez comme de petits enfans, vous n'entrerez point dans le royaume des cieux. C'est pourquoi, quiconque se sera humilié lui-même, comme est ce petit enfant, celui-là est le plus grand au royaume des cieux. Et quiconque reçoit un tel petit enfant en mon nom, il me reçoit. Mais quiconque scandalise un de ces petits qui croient en moi, il lui vaudroit mieux qu'on lui pendît une meule d'âne au cou, et qu'on le jetât au fond de la mer. Malheur au monde à cause des scandales! car il est nécessaire qu'il arrive des scandales; toutefois malheur à l'homme par qui le scandale arrive! Que si ta main ou ton pied te fait broncher, coupe-les, et les jète loin de toi; car il vaut mieux que tu entres boiteux ou manchot dans la vie, que d'avoir deux pieds ou deux mains, et d'être jeté au feu éternel. Et si ton œil te fait broncher, arrache-le, et le jète loin de toi; car il vaut mieux que tu entres

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡ. ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓ.

Ἰησοῦς ἀκούσας, τὸν εἶπε· Δὲν ἔχουσιν χρείαν οἱ γεροὶ ἰατροῦ, ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς· Τῶρα ἄμμετε καὶ μάθετε ὅ,τι ὀηλοῖ· Ἔλεον θέλω καὶ ὄχι θυσίαν. Διότι δὲν ἦλθον 'να καλέσω εἰς μετάνοιαν τοὺς δικαίους ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλούς.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ.

Συναπτή.

Αἰωνιε Θεὲ, ὁ καταστησας τὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν θαυμαστῷ τάγματι· Δός μας τὴν χάριν διὰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι καθὼς οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἀδιαπαύστως σε δουλεύουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ, οὕτω διὰ προστάγματός σου βοηθήσωσι καὶ φυλάξωσιν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιβ'. ζ'.

Καὶ ἐγένετο πόλεμος εἰς τὸν οὐρανὸν· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοί του, ἐπολέμησαν μετὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε κ' οἱ ἄγγελοί του, δὲν ἐνίκησαν ὅμως, καὶ ὁ τόπος αὐτῶν δὲν εὑρέθη πλέον εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ ὁ δράκων ὁ μεγάλος, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος διάβολος, καὶ ὁ σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐρρίχθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελόι του ἐρρίφθησαν μὲ αὐτόν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ ἐρανῷ, λέγουσαν· Τῶρα ἦλθεν ἡ σωτηρία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ του· ὅτι ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν μας, ὁ κατηγορῶν αὐτοὺς ἔμπροσθεν τῆ Θεῆ μας ἡμέραν καὶ νύκτα, ἐρρίφθη· καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας των· καὶ δὲν ἠγάπησαν τὴν ψυχήν των ἕως τὸν θάνατον. Διατοῦτο εὐφραίνεσθε ὦ οὐρανοί, καὶ σεῖς οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτοῖς. Οὐαὶ τῇ γῇ καὶ τῇ θαλάσσῃ, ὅτι ὁ διάβολος κατέβη πρὸς ὑμᾶς, ἔχων θυμὸν μέγαν, ἐξεύρων ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. α'.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρα, ἦλθον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγοντες· Ποῖος εἶναι μεγαλίτερος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν; Καὶ ὁ Ἰησοῦς καλέσας ἔμπροσθέν του παιδίον, τὸ ἔστησεν ἐν τῷ μέσῳ των, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν σᾶς λέγω, ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, καὶ γενηθῆτε ὡς τὰ παιδία, δὲν θέλετε εἰσέλθην εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις λοιπὸν ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτόν του, ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτος εἶναι ὁ μεγαλίτερος ἐν τῇ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὅποιος δεχθῇ ἕνα ἀπὸ τὰ τοιοῦτα παιδία εἰς τὸ ὄνομά μου δέχεται ἐμέ. Ὅποιος δὲ σκανδαλίσῃ ἕνα ἀπὸ τὰ μικρὰ τοῦτα τὰ πιστεύοντα εἰς ἐμὲ, κάλλιον ὀἰ αὐτὸν 'να κρεμασθῇ λιθάριον μύλου ἀπὸ τὸν λαιμόν του, καὶ 'να καταποντισθῇ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων. Διατὶ εἶναι ἀνάγκη 'να ἔλθωσι τὰ σκάνδαλα· ὅμως οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ διὰ τοῦ ὁποίου τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Ἐὰν δὲ ἡ χεῖρα σου ἢ τὸ ποδάριόν σου σὲ σκανδαλίζει, κόψον αὐτὰ, καὶ ῥίψε τα μακρὰν σου· κάλλιον εἶναι 'να ἔλθῃς εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς, ἢ κουτζὸς, παρὰ ἔχων δύω χεῖρας καὶ δύω πόδας 'να ῥιφθεὶς εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σὲ σκανδαλίζει, ἔκβαλέ τον, καὶ ῥίψε τον μακρὰν σου· κάλλιον διὰ σὲ 'να ἔλθῃς

S. MICAELE, E TUTTI GLI ANGE.

logli uditi, disse loro, Coloro che stanno bene non hanno bisogno di medico, ma solo quei che sono ammalati. Or andate, ed imparate che cosa è, Io voglio misericordia, e non sacrificio: perciochè io non son venuto per chiamare a penitenza i giusti, anzi i peccatori.

S. MICAELE, E TUTTI GLI ANGELI.

La Colletta.

IDDIO eterno, che hai assegnati e costituiti i ministeri degli angeli, e degli uomini in un ordine maraviglioso, facci la grazia per la tua misericordia, che siccome i santi angeli ti servono continuamente in cielo, così per tuo appuntamento ci difendino ed aiutino qui in terra, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. Apocal. xii. 7.

E SI fece battaglia nel cielo: Micael, ed i suoi Angeli, combatterono col dragone: il dragone parimente, ed i suoi Angeli, combatterono. Ma non vinsero, e 'l luogo loro non fu più trovato nel cielo. E 'l gran dragone, il serpente antico, ch' è chiamato diavolo, e Satana, il quale sodduce tutto 'l mondo, fu gittato in terra: e furono con lui gittati ancora i suoi Angeli. Ed io udì una gran voce nel cielo, che diceva, Ora è venuta ad esser dell' Iddio nostro la salute, e la potenza, e 'l Regno: e la podestà, del suo Cristo: perciochè è stato gittato a basso l' accusator de' nostri fratelli, il quale gli accusava davanti all' Iddio nostro, giorno e notte. Ma essi l'hanno vinto per lo sangue dell' Agnello, e per la parola della lor testimonianza: e non hanno amata la vita loro, fin là che l' hanno esposta alla morte. Perciò, rallegratevi, o cieli, e voi c' abitate in essi. Guai a voi, terra, e mare: perciochè il diavolo è disceso a voi, avendo grand' ira, sapendo ch' egli ha poco tempo.

L' Evangelo. S. Matt. xviii. 1.

IN quell' ora i discepoli vennero a Gesù: dicendo, Deh, che è il maggiore nel Regno de' cieli. E Gesù, chiamato a sè un picciol fanciullo, lo pose nel mezzo di loro. E disse, Io vi dico in verità, che se non siete mutati, e non divenite come i piccoli fanciulli, voi non entrerete punto nel Regno de' cieli. Ogni uomo adunque, che si sarà abbassato, come questo piccol fanciullo, è il maggiore nel Regno de' cieli. E chiunque riceve un tal piccol fanciullo, nel Nome mio, riceve me. Ma chi avrà scandalezzato un di questi piccioli che credono in me, meglio per lui sarebbe che gli fosse appiccata una macina da asino al collo, e che fosse sommerso nel fondo del mare. Guai al mondo per gli scandali: perciochè, bene è necessario che scandali avvengano: ma nondimeno, guai a quell' uomo per cui lo scandalo avviene. Or, se la tua mano, o 'l tuo piè, ti fa intoppare, mozzagli e gittagli via da te: meglio è per te d' entrar nella vita zoppo, o monco, che, avendo due mani, e due piedi, esser gittato nel fuoco eterno. Parimente, se l'occhio tuo ti fa intoppare, cavalo, e gittalo via da te: meglio è per te d'entrar nella vita,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Michaelis et omnium Angelorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage Michaels und aller Engel.

iſſet euer Meiſter mit den Zöllnern und Sündern? Da das Jeſus hörete, ſprach er zu ihnen: Die Starken bedürfen des Arztes nicht, ſondern die Kranken. Gehet aber hin, und lernet, was das ſey: Ich habe Wohlgefallen an Barmherzigkeit, und nicht am Opfer. Ich bin gekommen, die Sünder zur Buße zu rufen, und nicht die Frommen.

Am Tage des heiligen Michael und aller Engel.

Die Collecte.

O ewiger Gott, der du, nach einer wundervollen Ordnung, die Dienſte der Engel und der Menſchen, beſtimmt und vorgeſchrieben haſt! Verleihe gnädig, daß deine heiligen Engel, ſo wie ſie dir im Himmel dienen, auf dein Geheiß auf Erden uns beyſtehen und uns behüten mögen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Offenb. 12, 7—12.

Und es erhob ſich ein Streit im Him= mel: Michael und ſeine Engel ſtritten mit dem Drachen, und der Drache ſtritte und ſeine Engel, und ſiegeten nicht, auch ward ihre Stätte nicht mehr gefunden im Himmel. Und es ward ausgeworfen der große Drache, die alte Schlange, die da heißt der Teufel und Satanas, der die ganze Welt verführet, und ward geworfen auf die Erde, und ſeine Engel wurden auch dahin geworfen. Und ich hörete eine große Stimme, die ſprach im Himmel: Nun iſt das Heil, und die Kraft, und das Reich und die Macht unſers Gottes ſeines Chriſtus geworden, weil der Verkläger unſerer Brüder verworfen iſt, der ſie verklaget Tag und Nacht vor Gott. Und ſie haben ihn überwunden durch des Lammes Blut, und durch das Wort ihres Zeugniſſes, und haben ihr Leben nicht geliebet, bis an den Tod. Darum freuet euch, ihr Himmel, und die darinnen wohnen. Wehe denen, die auf Erden wohnen und auf dem Meere, denn der Teufel kommt zu euch hinab, und hat einen großen Zorn, und weiß, daß er wenig Zeit hat.

Das Evangelium. Matth. 18, 1—10.

Zu derſelbigen Stunde traten die Jünger zu Jeſu, und ſprachen: Wer iſt doch der Größeſte im Himmelreich? Jeſus rief ein Kind zu ſich, und ſtellete es mitten unter ſie, und ſprach: Wahrlich, ich ſage euch, es ſey denn, daß ihr euch umkehret, und werdet wie die Kinder, ſo werdet ihr nicht in das Himmelreich kommen. Wer ſich nun ſelbſt erniedriget, wie dieß Kind, der iſt der Größeſte im Himmelreich. Und wer ein ſolches Kind aufnimmt in meinem Namen, der nimmt mich auf. Wer aber ärgert dieſer Geringſten einen, die an mich glauben, dem wäre beſſer, daß ein Mühlſtein an ſeinen Hals gehänget würde, und er erſaufet würde im Meere, da es am tiefſten iſt. Wehe der Welt der Aergerniß halben? Es muß ja Aergerniß kommen; doch wehe dem Menſchen, durch welchen Aergerniß kommt! So aber deine Hand oder dein Fuß dich ärgert, ſo haue ihn ab, und wirf ihn von dir. Es iſt beſſer, daß du zum Leben lahm, oder ein Krüppel eingehſt, denn daß du zwo Hände oder zween Füße habeſt, und werdeſt in das ewige Feuer geworfen. Und ſo dich dein Auge ärgert, reiß es aus, und wirf es von dir. Es iſt dir beſſer, daß du

SAN MIGUEL Y TODOS ANGELES.

sus sentado á la mesa en la casa, viniéron muchos publicanos y pecadores, y se sentáron á comer con él, y con sus discípulos. Y viendo esto los Phariséos, decian á sus discípulos: ¿Por qué come vuestro Maestro con los publicanos y pecadores? Y oyéndolo Jesus, dixo: Los sanos no tienen necesidad de Médico, sino los enfermos. Id pues, y aprended qué cosa es: Misericordia quiero, y no sacrificio: Porque no he venido á llamar justos, sino pecadores.

SAN MIGUEL Y TODOS ANGELES.

La Colecta.

O DIOS Eterno, que has ordenado y constituido los servicios de los Angeles y los hombres en orden maravilloso; otorga misericordiosamente, que como tus santos angeles te sirven siempre en él cielo; así por tu mandato nos socorran y defiendan en la tierra, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

En lugar de la Epistola. Apoc. xii. 7.

Y HUBO una grande batalla en el Cielo: Miguél y sus Angeles lidiaban con el dragon y lidiaba el dragon, y sus Angeles: y no prevaleciéron estos, y nunca mas fué hallado su lugar en el Cielo. Y fué lanzado fuera aquel grande dragon, aquella antigua serpiente, que se llama diablo y Satanás, que engaña á todo el mundo: y fué arrojado en tierra, y sus Angeles fuéron lanzados con él. Y oí una grande voz en el Cielo, que decia: Ahora se ha cumplido la salud, y la virtud, y el reyno de nuestro Dios, y el poder de su Christo: porque es ya derribado el acusador de nuestros hermanos, que los acusaba delante de nuestro Dios dia y noche. Y ellos le han vencido por la sangre del Cordero, y por la palabra de su testimonio, y no amáron sus vidas hasta la muerte. Por lo qual regocijaos, Cielos, y los que morais en ellos. Ay de la tierra, y de la mar, porque descendió el diablo á vosotros con grande ira, sabiendo, que tiene poco tiempo.

El Evangelio. S. Math. xviii. 1.

EN aquella hora se llegáron los discípulos á Jesus, diciendo: ¿Quién piensas que es mayor en el reyno de los cielos? Y llamando Jesus á un niño, lo puso en medio de ellos, y dixo: En verdad os digo, que sino os volviéreis, é hiciéreis como niños, no entraréis en el reyno de los cielos. Qualquiera pues que se humillare como este niño, este es el mayor en el reyno de los cielos. Y el que recibiere á un niño tal en mi nombre, á mí recibe. Y el que escandalizare á uno de estos pequeñitos, que en mí creen, mejor le fuera que colgasen á su cuello una piedra de molino de asno, y le anegasen en el profundo de la mar. ¡Ay del mundo por los escándalos! Porque necesario es que vengan escándalos. Por tanto si tu mano, ó tu pie te escandaliza, córtale, y échale de tí: porque mas te vale entrar en la vida manco ó coxo, que teniendo dos manos ó dos pies, ser echado en el fuego eterno. Y si tu ojo te escandaliza, sácale, y échale de tí. porque mejor te es entrar en la vida con un solo ojo, que tener

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. MICHAEL. ET OM. ANGEL.

gister vester? At Jesus, audiens, ait: Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. Euntes autem, discite, quid est, Misericordiam volo, et non sacrificium. Non enim veni vocare justos, sed peccatores.

DIES SANCTI MICHAELIS, ET OMNIUM ANGELORUM.

Collecta.

O SEMPITERNE Deus! qui, miro ordine, Angelorum hominumque ministeria dispensas; concede propitius, ut, quemadmodum Sancti Angeli tui tibi ministrant in cœlo, ita, ad nutum tuum, nobis hic in terra degentibus auxilio et tutelæ sint, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Apocal. xii. 7.

FACTUM est prœlium magnum in cœlo. Michael et Angeli ejus prœliabantur cum dracone: et draco pugnabat, et Angeli ejus; et non valuerunt; neque locus inventus est eorum amplius in cœlo. Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur Diabolus et Satanas, qui seducit universum orbem: et projectus est in terram; et Angeli ejus cum illo missi sunt. Et audivi vocem magnam in cœlo, dicentem: Nunc facta est salus et virtus, et regnum Dei nostri, et potestas Christi ejus: quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte: et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, et propter verbum testimonii sui: et non dilexerunt animas suas usque ad mortem. Propterea lætamini, cœli, et qui habitatis in eis. Væ terræ et mari! quia descendit Diabolus ad vos habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet.

Evangelium. S. Matth. xviii. 1.

IN illa hora accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et advocans Jesus parvulum, statuit eum in medio eorum, et dixit: Amen, dico vobis, nisi conversi fueritis, et efficiamini sicut parvuli, non intrabitis in regnum cœlorum. Quicunque ergo humiliaverit se sicut parvulus iste, hic est major in regno cœlorum: et qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit. Qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt, expedit ei, ut suspendatur mola asinaria in collo ejus, et demergatur in profundum maris. Væ mundo a scandalis! necesse est enim ut veniant scandala: verumtamen væ homini illi, per quem scandalum venit! Si autem manus tua vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, et projice abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi debilem vel claudum, quam, duas manus vel duos pedes habentem, mitti in ignem æternum. Et, si oculus tuus scandalizat te, erue eum, et projice abs te: bonum tibi est, unum oculum

ΗΜΕ. ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, ΚΑΙ ΠΑΝ. ΤΩΝ ΑΓΓ.

σας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω, καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τὰς τῶν Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων ὑπηρεσίας θαυμαστῶ τινι τάγματι καταστήσας. Ἱλέως χάρισαι, ἵνα καθὼς οἱ ἅγιοι Ἄγγελοί σου ἐν οὐρανοῖς σοι ἀδιαλείπτως διακονοῦσιν, οὕτω διὰ προστάγματός σου βοηθοὶ καὶ φύλακες ἡμῖν ὦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιβ'. ζ'.

ΚΑΙ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τόπος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. α'.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσελθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονόφ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Lucæ Evangelistæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

SAINT LUKE THE EVANGELIST.

with one eye, rather than having two eyes to be cast into hell-fire. Take heed that ye despise not one of these little ones; for I say unto you, That in heaven their angels do always behold the face of my Father which is in heaven.

SAINT LUKE THE EVANGELIST.

The Collect.

ALMIGHTY God, who calledst Luke the Physician, whose praise is in the Gospel, to be an Evangelist, and Physician of the soul; May it please thee, that, by the wholsome medicines of the doctrine delivered by him, all the diseases of our souls may be healed; through the merits of thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. 2 Tim. iv. 5.

WATCH thou in all things, endure afflictions, do the work of an evangelist, make full proof of thy ministry. For I am now ready to be offered, and the time of my departure is at hand. I have fought a good fight, I have finished my course, I have kept the faith. Henceforth there is laid up for me a crown of righteousness, which the Lord, the righteous Judge, shall give me at that day: and not to me only, but unto all them also that love his appearing. Do thy diligence to come shortly unto me: for Demas hath forsaken me, having loved this present world, and is departed unto Thessalonica; Crescens to Galatia, Titus unto Dalmatia. Only Luke is with me. Take Mark and bring him with thee: for he is profitable to me for the ministry. And Tychicus have I sent to Ephesus. The cloke that I left at Troas with Carpus, when thou comest, bring with thee: and the books, but especially the parchments. Alexander the copper-smith did me much evil: the Lord reward him according to his works. Of whom be thou ware also, for he hath greatly withstood our words.

The Gospel. St. Luke x. 1.

THE Lord appointed other seventy also, and sent them two and two before his face into every city and place whither he himself would come. Therefore said he unto them, The harvest truly is great, but the labourers are few; pray ye therefore the Lord of the harvest, that he would send forth labourers into his harvest. Go your ways; behold, I send you forth as lambs among wolves. Carry neither purse, nor scrip, nor shoes, and salute no man by the way. And into whatsoever house ye enter, first say, Peace be to this house. And if the son of Peace be there, your peace shall rest upon it: if not, it shall turn to you again. And in the same house remain, eating and drinking such things as they give; for the labourer is worthy of his hire.

ST. SIMON AND ST. JUDE, APOSTLES.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who hast built thy

LE JOUR DE SAINT LUC.

dans la vie n'ayant qu'un œil, que d'avoir deux yeux, et d'être jeté dans la géhenne du feu. Prenez garde de ne mépriser aucun de ces petits; car je vous dis que dans les cieux leurs anges regardent toujours la face de mon Père qui est aux cieux.

LE JOUR DE SAINT LUC, L'EVANGELISTE.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as appelé Luc le médecin, dont la louange est en l'Evangile, pour être évangéliste et médecin spirituel; qu'il te plaise, que les remèdes salutaires de sa doctrine guérissent toutes les maladies de notre ame, par les mérites de ton Fils Jésus Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, 2 Tim. iv. 5.

MAIS toi, veille en toutes choses, souffre les afflictions, fais l'œuvre d'un évangéliste, rends ton ministère pleinement approuvé. Car pour moi, je m'en vais maintenant être mis pour aspersion du sacrifice, et le temps de mon délogement est proche. J'ai combattu le bon combat, j'ai achevé la course, j'ai gardé la foi. Quant au reste, la couronne de justice m'est réservée, et le Seigneur, juste juge, me la rendra en cette journée-là; et non seulement à moi, mais aussi à tous ceux qui auront aimé son apparition. Hâte-toi de venir bientôt vers moi: car Démas m'a abandonné, ayant aimé le présent siècle; et il s'en est allé à Thessalonique, Crescens est allé en Galatie, et Tite en Dalmatie. Luc est seul avec moi. Prends Marc, et amène-le avec toi, car il m'est fort utile pour le ministère. J'ai aussi envoyé Tychique à Ephèse. Quand tu viendras, apporte avec toi le manteau que j'ai laissé à Troas chez Carpus, et les livres aussi, mais principalement les parchemins. Alexandre, le forgeron, m'a fait beaucoup de maux: le Seigneur lui rende selon ses œuvres. Garde-toi donc de lui, car il s'est fort opposé à nos paroles.

L'Evangile, St. Luc x. 1.

LE Seigneur en ordonna aussi soixante-dix autres, et les envoya deux à deux devant lui, dans toutes les villes, et dans tous les lieux où il devoit aller. Et il leur disoit: la moisson est grande, mais il y a peu d'ouvriers; priez donc le Seigneur de la moisson qu'il pousse des ouvriers dans sa moisson. Allez; voici, je vous envoie comme des agneaux au milieu des loups. Ne portez ni bourse, ni mallette, ni souliers; et ne saluez personne dans le chemin. Et en quelque maison que vous entriez, dites premièrement; paix soit à cette maison. Que s'il y a là quelqu'un qui soit digne de paix, votre paix reposera sur lui; sinon, elle retournera à vous. Et demeurez dans cette maison, mangeant et buvant de ce qui sera mis devant vous: car l'ouvrier est digne de son salaire.

LE JOUR DE ST. SIMON ET DE ST. JUDE, APOTRES.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as édifié ton église

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛ.

μονόφθαλμος εἰς τὴν ζωὴν, παρὰ ἔχοντα δύω ὀφθαλμοὺς 'να βαλθῇς εἰς τὴν γεέναν τοῦ πυρός. Ἴδετε μὴ καταφρονήσητε ἕνα ἀπὸ τὰ μικρὰ ταῦτα· ἐπειδὴ σᾶς λέγω, ὅτι οἱ ἄγγελοί των εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπουσι πάντα τὸ πρόσωπον τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς πατρός μου.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

Παντοδύναμε Θεὲ, ὁ προσκαλεσάμενος Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν τοῦ ὁποίου ὁ ἔπαινος εἶναι εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ὅπως γίνῃ εὐαγγελιστὴς καὶ ἰατρὸς τῆς ψυχῆς, δόσον, ὅτι διὰ τὰ ὑγιῆ ἰατρικὰ τῆς διδασκαλίας του, 'να θεραπευθῶσι πᾶσαι αἱ ἀῤῥωστίαι τῶν ψυχῶν μας διὰ τὰς ἀξίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολὴ. β'. Τιμ. δ'. ε'.

Σὺ δὲ ἀγρύπνα εἰς πάντα, κακοπάθησον, κάμε ἔργον εὐαγγελιστοῦ, πληροφόρησον τὴν διακονίαν σου. Ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος 'να θυσιασθῶ, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ χωρισμοῦ μου ἔφθασεν· ἠγωνίσθην τὸν καλὸν ἀγῶνα, ἐτελείωσα τὸν δρόμον, ἐφύλαξα τὴν πίστιν· λοιπὸν μοῦ φυλάττεται ὁ ὁποῖος θέλει ὑπὸ τοῦ Κυρίου τῦ δικαίου κριτοῦ, μοὶ δωθῆν στέφανος τῆς δικαιοσύνης· καὶ ὄχι εἰς ἐμὲ μόνον ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς τὴν ἐπιφανείαν του ἀγαπῶντας. Σπούδασον 'να ἔλθῃς πρὸς μὲ ταχέως. Ἐπειδὴ Δημᾶς μ' ἄφησεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Κρήσκης εἰς τὴν Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λουκᾶς εἶναι μόνος μὲ μέ. Λαβὼν τὸν Μάρκον φέρε τον μὲ σέ· ἐπειδὴ μᾶ εἶναι χρήσιμος πολλὰ εἰς τὴν διακονίαν. Ἔστειλα τὸν Τυχικὸν εἰς τὴν Ἔφεσον. Τὸν φελόνην τὸν ὁποῖον εἰς τὴν τρωάδα ἄφησον τοῦ Κάρπου, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μὲ ἔθλιψεν· ἀλλὰ ὁ Κύριος ἂς τοῦ δώσῃ κατὰ τὰ ἔργα του· τὸν ὁποῖον κ᾽ σὺ φυλάσσου, ὅτι πολλὰ ἀντιπολέμησε τοὺς λόγους μας.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι'. α'.

Καὶ Μετὰ ταῦτα ὁ κύριος ἐκατάστησεν ἄλλους ἑβδομήκοντα μαθητὰς, καὶ τοὺς ἔστειλε δύω, δύω ἔμπροσθέν του εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ὅπου ἔμελλε αὐτὸς 'να ἔλθῃ. Ἔλεγε δὲ πρὸς αὐτούς. Ὁ μὲν θερισμὸς εἶναι πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· παρακαλέσατε λοιπὸν τὸν κύριον τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐμβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμόν του. Ὑπάγετε· ἰδού, ἐγὼ σᾶς στέλνω ὡσὰν ἀρνία εἰς τὴν μέσην λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ σᾶκκον μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μὴ χαιρετήσατε κανένα εἰς τὸν δρόμον. Εἰς ὁποιαν δὲ οἰκίαν ἐμβῆτε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ· κ᾽ ἐὰν ἐκεῖ εὑρίσκεται υἱὸς εἰρήνης, ἐπάνω του θέλει ἀναπαύσειν ἡ εἰρήνη σας· εἰ δὲ μὴ, θέλει ἐπιστρέψειν ἐπάνω σας. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, τρώγοντες, καὶ πίνοντες ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὴν· ἐπειδὴ ὁ ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῦ μισθῦ του.

S. LUCA EVANGELISTA.

avendo un occhio solo, che, avendone due, esser gittato nella geenna del fuoco. Guardate che non isprezziate alcuno di questi piccioli: perciochè io vi dico, che gli Angeli loro veggono del continuo ne' cieli la faccia del Padre mio, che è ne' cieli.

S. LUCA EVANGELISTA.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che chiamasti Luca il medico, la cui laude è nell' Evangelo, ad esser evangelista e medico dell'anima, piacciati che per le salutifere medicine della dottrina da lui recataci, sieno guarite tutte le malattie delle anime nostre, per i meriti di Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. 2 Tim. iv. 5.

MA tu, sii vigilante in ogni cosa, sofferi afflizioni, fa l' opera d' Evangelista, fa appieno fede del tuo ministerio. Perciochè, quant' è a me, ad ora ad ora son per essere offerta a guisa d' offerta da spandere, e soprastà il tempo della mia tornata a casa. Io ho combattuto il buon combattimento, io ho finito il corso, io ho servata la fede. Nel rimanente, m' è riposta la corona della giustizia, della qual mi farà in quel giorno retribuzione il Signore, il giusto Giudice: e non solo a me, ma a tutti coloro ancora c' avranno amata la sua apparizione. Studiati di venir tosto a me. Perciochè Dema m' ha lasciato, avendo amato il presente secolo, e se n' è andato in Tessalonica, Crescente in Galazia, Tito in Dalmazia. Luca è solo meco: prendi Marco, e menalo teco: perciochè egli m'è molto utile al ministerio. Or io ho mandato Tichico in Efeso. Quando tu verrai, porta la cappa, ch' io ho lasciata in Troade, appresso di Carpo: ed i libri, principalmente le pergamene. Alessandro, il fabbro di rame, m' ha fatto del male assai: rendagli il Signore secondo le sue opere. Da esso ancora tu guardati: perciochè egli ha grandemente contrastato alle nostre parole.

L' Evangelo. S. Luc. x. 1.

OR, dopo queste cose, il Signore ne ordinò ancora altri settanta, e gli mandò a due a due dinanzi a sè, in ogni città, e luogo, ove egli avea da venire. Diceva loro adunque, Ben' è la ricolta grande, ma gli operai son pochi: pregate adunque il signor della ricolta che spinga degli operai nella sua ricolta. Andate: ecco, io vi mando come agnelli in mezzo de' lupi. Non portate borsa, nè tasca, nè scarpe: e non salutate alcuno per lo camino. Ed in qualunque casa sarete entrati, dite imprima, Pace sia a questa casa. E, se quivi è alcun figliuol di pace, la vostra pace si poserà sopra esso: senon, ella ritornerà a voi. Or, dimorate in quella stessa casa, mangiando, e bevendo ciò che vi sarà: perciochè l'operaio è degno del suo premio.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies Sancti Lucæ Evangelistæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage des heiligen Lucas.

einäugig zum Leben eingehest, denn daß du zwey Augen habest, und werdest in das hellische Feuer geworfen. Sehet zu, daß ihr nicht jemand von diesen Kleinen verachtet. Denn ich sage euch: Ihre Engel im Himmel sehen allezeit das Angesicht meines Vaters im Himmel.

Am Tage des heiligen Lucas, des Evangelisten.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, der du den Arzt Lucas, welchen das Evangelium rühmt, zu einem Evangelisten und Seelenarzte beriefest! Verleihe, daß alle Krankheiten unserer Seelen durch die heilsame Arzeney seiner Lehre geheilt werden mögen, um des Verdienstes deines Sohnes, Jesu Christi, willen. Amen.

Die Epistel. 2 Tim. 4, 5—15.

Du aber sey nüchtern allenthalben, leide dich, thue das Werk eines evangelischen Predigers, richte dein Amt redlich aus. Denn ich werde schon geopfert, und die Zeit meines Abscheidens ist vorhanden. Ich habe einen guten Kampf gekämpfet, ich habe den Lauf vollendet, ich habe Glauben gehalten. Hinfort ist mir beygelegt die Krone der Gerechtigkeit, welche mir der Herr an jenem Tage, der gerechte Richter, geben wird, nicht mir aber allein, sondern auch allen, die seine Erscheinung lieb haben. Fleißige dich, daß du bald zu mir kommest. Denn Demas hat mich verlassen, und diese Welt lieb gewonnen, und ist gen Thessalonich gezogen, Crescens in Galatien, Titus in Dalmatien. Lucas ist allein bey mir. Marcum nimm zu dir, und bringe ihn mit dir, denn er ist mir nützlich zum Dienste. Tychicum habe ich gen Ephesus gesandt. Den Mantel, den ich zu Troas ließ bey Carpo, bringe mit, wenn du kommst, und die Bücher, sonderlich aber das Pergamen. Alexander, der Schmied, hat mir viel Böses erwiesen. Der Herr bezahle ihm nach seinen Werken. Vor welchem hüte du dich auch, denn er hat unsern Worten sehr widerstanden.

Das Evangelium. Luc. 10, 1—7.

Darnach sonderte der Herr andere Siebenzig aus, und sandte sie je zween und zween vor ihm her in alle Städte und Oerter, da er wollte hinkommen, und sprach zu ihnen: Die Erndte ist groß, der Arbeiter aber ist wenig; bittet den Herrn der Erndte, daß er Arbeiter ausende in seine Erndte. Gehet hin; siehe, ich sende euch als die Lämmer mitten unter die Wölfe. Traget keinen Beutel, noch Tasche, noch Schuhe, und grüßet niemand auf der Straße. Wo ihr in ein Haus kommt da sprechet zuerst: Friede sey in diesem Hause! Und so daselbst wird ein Kind des Friedens seyn, so wird euer Friede auf ihm beruhen, wo aber nicht, so wird sich euer Friede wieder zu euch wenden. In demselbigen Hause aber bleibet, esset und trinket, was sie haben. Denn ein Arbeiter ist seines Lohnes werth.

Am Tage der heiligen Apostel Simonis und Judä.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott, der du deine

SAN LUCAS EL EVANGELISTA.

dos ojos, y ser echado en la gehenna del fuego. Mirad que no tengais en poco á uno de estos pequeñitos: porque os digo, que sus Angeles en los cielos siempre ven la cara de mi padre, que está en los cielos.

SAN LUCAS EL EVANGELISTA.

La Colecta.

OMNIPOTENTE Dios, que llamaste á Lucas el medico, cuyo loor está en el Evangelio, á ser Evangelista, y medico del alma; concedenos que por el saludable influxo de la doctrina que enseñó, sean sanas nuestras almas de todas sus dolencias: por los merecimientos de tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. 2 Tim. iv. 5.

MAS tú vela, trabaja en todas las cosas, haz la obra de Evangelista, cumple tu ministerio. Sé sóbrio. Porque yo ya estoy á punto de ser sacrificado, y cerca está el tiempo de mi muerte. Yo he peleado buena batalla, he acabado mi carrera, he guardado la fé. Por lo demas me está reservada la corona de la justicia, que el Señor justo Juez me dará en aquel dia; y no solo á mí, sino tambien á aquellos que aman su venida. Procura venir presto á mí. Porque Demas me ha desamparado, amando este siglo, y se ha ido á Thesalonica: Crescente á Galacia, Tito á Dalmácia. Lucas está solo conmigo. Toma á Márcos, y tráhele contigo: porque me es del caso para el Ministerio. A Tychîco envié á Epheso. Tráhete contigo á la venida el capote, que dexé en Troas en casa de Carpo, y los libros, y mayormente los pergaminos. Alexandro el Calderero muchos males me hizo: el Señor le pagará segun sus obras: y tú guardate tambien de él: porque hizo una fuerte resistencia á nuestras palabras.

El Evangelio. S. Luc. x. 1.

Y DESPUES de esto señaló el Señor tambien otros setenta y dos. Y los envió de dos en dos delante de sí á cada ciudad y lugar, adonde él habia de venir. Y les decía: La mies ciertamente es mucha, mas los trabajadores pocos. Rogad pues al Señor de la mies, que envie trabajadores á su mies. Id: He aquí que yo os envio, como corderos en medio de lobos. No lleveis bolsa, ni alforja, ni calzado, ni saludeis á ninguno por el camino. En qualquiera casa que entráreis, primeramente decid: Paz sea á esta casa: y si hubiere allí hijo de paz, reposará sobre él vuestra paz; y si no, se volverá á vosotros. Y permaneced en la misma casa, comiendo y bebiendo lo que ellos tengan: porque el trabajador digno es de su salario.

SAN SIMON Y SAN JUDAS, APOSTOLES.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que edificaste tu

LATINA ET GRÆCA.

DIES S. LUCÆ EVANG.

habentem, in vitam intrare, quam, duos oculos habentem, mitti in Gehennam ignis. Videte, ne contemnatis unum ex his pusillis. Dico enim vobis, quia Angeli eorum in cœlis semper vident faciem Patris mei, qui in cœlis est.

DIES SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui vocasti Lucam medicum, cujus laus est in Evangelio, ut Evangelista fieret, et animarum quoque curam susciperet; præsta, (quæsumus) ut salubri doctrinæ illius medicina omnes animarum nostrarum morbi sanentur, per merita Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

Epistola. 2 Tim. iv. 5.

TU vigila in omnibus: labora: opus fac Evangelistæ: ministerium tuum imple. Sobrius esto. Ego enim jam delibor; et tempus resolutionis meæ instat. Bonum certamen certavi; cursum consummavi; fidem servavi. In reliquo, reposita est mihi corona justitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die, justus judex: non solum autem mihi, sed et iis qui diligunt adventum ejus. Festina ad me venire cito. Demas enim me reliquit, diligens hoc sæculum, et abiit Thessalonicam; Crescens in Galatiam; Titus in Dalmatiam. Lucas est mecum solus. Marcum assume, et adduc tecum: est enim mihi utilis in ministerium. Tychicum autem misi Ephesum. Pænulam quam reliqui Troade apud Carpum, veniens affer tecum, et libros, maxime autem membranas. Alexander, ærarius, multa mala mihi ostendit: reddet illi Dominus secundum opera ejus: quem et tu devita; valde enim restitit verbis nostris.

Evangelium. S. Luc. x. 1.

DESIGNAVIT Dominus et alios septuaginta duos: et misit illos binos, ante faciem suam, in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Et dicebat illis: Messis quidem multa; operarii autem pauci. Rogate ergo dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. Ite: ecce, ego mitto vos, sicut agnos inter lupos. Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta: et neminem per viam salutaveritis. In quamcunque domum intraveritis, primum dicite, Pax huic domui! Et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertetur. In eadem autem domo manete, edentes et bibentes, quæ apud illos sunt. Dignus est enim operarius mercede sua.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕ.

θαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΧΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν εἶναι τῶν ψυχῶν καλέσας· Βουλομένῳ σοι εἴη, ἵνα τοῖς ὑγιεινοῖς τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ φαρμάκοις πᾶσαι τῶν ἡμετέρων ψυχῶν νόσοι θεραπεύωνται, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Τιμ. δ'. ε'.

Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτὴς· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως· Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον. Τὸν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῴη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν ᾧ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι'. α'.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεηθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies SS Simonis et Judæ Apostolorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

ST. SIMON AND ST. JUDE.

Church upon the foundation of the Apostles and Prophets, Jesus Christ himself being the head corner-stone; Grant us so to be joined together in unity of spirit by their doctrine, that we may be made an holy temple acceptable unto thee; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. St. Jude 1.

JUDE, the servant of Jesus Christ, and brother of James, to them that are sanctified by God the Father, and preserved in Jesus Christ, and called: Mercy unto you, and peace, and love be multiplied. Beloved, when I gave all diligence to write unto you of the common salvation, it was needful for me to write unto you, and exhort you, that ye should earnestly contend for the faith which was once delivered unto the saints. For there are certain men crept in unawares, who were before of old ordained to this condemnation; ungodly men, turning the grace of our God into lasciviousness, and denying the only Lord God, and our Lord Jesus Christ. I will therefore put you in remembrance, though ye once knew this, how that the Lord, having saved the people out of the land of Egypt, afterward destroyed them that believed not. And the angels which kept not their first estate, but left their own habitation, he hath reserved in everlasting chains under darkness unto the judgment of the great day. Even as Sodom and Gomorrha, and the cities about them in like manner giving themselves over to fornication, and going after strange flesh, are set forth for an example, suffering the vengeance of eternal fire. Likewise also these filthy dreamers defile the flesh, despise dominion, and speak evil of dignities.

The Gospel. St. John xv. 17.

THESE things I command you, that ye love one another. If the world hate you, ye know that it hated me before it hated you. If ye were of the world, the world would love his own: but because ye are not of the world, but I have chosen you out of the world, therefore the world hateth you. Remember the word that I said unto you, The servant is not greater than the Lord: if they have persecuted me, they will also persecute you; if they have kept my saying, they will keep your's also. But all these things will they do unto you for my Name's sake, because they know not him that sent me. If I had not come and spoken unto them, they had not had sin: but now they have no cloke for their sin. He that hateth me, hateth my Father also. If I had not done among them the works which none other man did, they had not had sin; but now they have both seen, and hated, both me and my Father. But this cometh to pass, that the word might be fulfilled that is written in their law, They hated me without a cause. But when the Comforter is come, whom I will send unto you from the Father, even the Spirit of truth, which proceedeth from the Father, he shall testify of me. And ye also shall bear witness, because ye have been with me from the beginning.

Le JOUR de ST. SIMON et de ST. JUDE.

sur le fondement des apôtres et des prophètes, Jésus-Christ lui-même étant la maîtresse-pierre du coin; fais que nous soyons tellement joints ensemble en l'unité de l'Esprit par leur doctrine, que nous soyons faits un saint temple qui te soit agréable, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, St. Jude 1.

JUDE, serviteur de Jésus-Christ, et frère de Jacques, aux appelés qui sont sanctifiés en Dieu le Père, et conservés par Jésus-Christ; miséricorde, et paix, et dilection vous soient multipliées. Mes bien-aimés, comme je m'étudie entièrement à vous écrire du salut qui nous est commun, il m'a été nécessaire de vous écrire, pour vous exhorter à soutenir le combat pour la foi qui a été une fois donnée aux saints. Car quelques-uns se sont glissés parmi vous, qui dès long-temps auparavant ont été écrits pour une telle condamnation; gens sans piété, qui changent la grâce de notre Dieu en dissolution, et qui renoncent à Dieu, le seul dominateur, et à Jésus-Christ notre Seigneur. Or je veux vous faire souvenir d'une chose que vous savez déjà, c'est que le Seigneur ayant délivré le peuple du pays d'Egypte, détruisit ensuite ceux qui n'avoient point cru; et qu'il a réservé sous l'obscurité dans des liens éternels, jusqu'au jugement de la grand journée, les anges qui n'ont pas gardé leur origine, mais qui ont abandonné leur propre demeure: et que Sodome et Gomorrhe, et les villes voisines, qui s'étoient abandonnées en la même manière que celles-ci à l'impureté, et s'étoient débordées après une autre chair, ont été mises pour servir d'exemple, ayant reçu la punition du feu éternel. Nonobstant cela, ceux-ci tout de même, s'étant endormis dans le vice, souillent leur chair, méprisent la domination, et blâment les dignités.

L'Evangile, St. Jean xv. 17.

JE vous commande ces choses, afin que vous vous aimiez l'un l'autre. Si le monde vous a en haine, sachez qu'il m'a eu en haine avant vous. Si vous eussiez été du monde, le monde aimeroit ce que seroit sien; mais parce que vous n'êtes pas du monde, et que je vous ai élus du monde, à cause de cela le monde vous a en haine. Souvenez-vous de la parole que je vous ai dite, que le serviteur n'est pas plus grand que son maître. S'ils m'ont persécuté, ils vous persécuteront aussi; s'ils ont gardé ma parole, ils garderont aussi la vôtre. Mais il vous feront toutes ces choses à cause de mon nom; parce qu'ils ne connoissent point celui qui m'a envoyé. Si je ne fusse point venu, et que je n'eusse point parlé à eux, ils n'auroient point de péché; mais maintenant ils n'ont point d'excuse de leur péché. Celui qui m'a en haine, a aussi en haine mon Père. Si je n'eusse pas fait parmi eux les œuvres qu'aucun autre n'a faites, ils n'auroient point de péché; mais maintenant ils les ont vues, et toutefois ils ont eu en haine et moi et mon Père. Mais c'est afin que soit accomplie la parole qui est écrite en leur loi: ils m'ont eu en haine sans cause. Mais quand le Consolateur sera venu, lequel je vous enverrai de la part de mon Père, savoir, l'Esprit de vérité, qui procède de mon Père, celui-là rendra témoignage de moi. Et vous aussi en rendrez témoignage, car vous êtes dès le commencement avec moi.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΟΤΡΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ οἰκοδομήσας τὴν ἐκκλησίαν σου ἐπὶ τὸ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν θεμέλιον, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἴδιος ὄνλας λίθος ἀκρογωνιαῖος, δός μας τὴν χάριν ἵνα συμμαζωχθῶμεν εἰς τοσαύτην ἕνωσιν πνεύματος διὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν, ὥστε ἵνα γίνωμεν ἕνας ἅγιος καὶ πρὸς σὲ εὐπρόσδεκτος ναός, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰουδ. α'. α'.

ΙΟΥΔΑΣ, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἀδελφὸς Ἰακώβου πρὸς τοὺς ἐν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, ἡγιασμένους, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ πεφυλαγμένοις κλητούς· ἂς πληθύνῃ εἰς ἐσᾶς ἔλεος εἰρήνη καὶ ἀγάπη. Ἀγαπητοί, ἐπειδὴ ἐπιμελῶς σπεύδζομαι ἵνα σᾶς γράφω, περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἠναγκάσθην ἵνα σᾶς γράψω παρακαλῶν, ἵνα ἀγωνίζεσθε ὑπὲρ τῆς ἕνα καιρὸν εἰς τοὺς ἁγίους διδαχθησης πίστεως. Διότι ἐμβῆκαν κρυφίως ἄνθρωποί τινες οἱ ὁποῖοι ἐκ παλαιόθεν εἶναι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ μας χάρις μεταλλάττοντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ ἀρνούμενοι τὸν μόνον δεσπότην καὶ Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν. Θέλω δὲ ἵνα σᾶς ἐνθυμήσω τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἄλλοτε τὸ ἐμάθετε, ὅτι ὁ κύριος σώσας λαὸν ἀπὸ τῆς γῆς Αἰγύπτε, ἐπεῖτα ἀπώλεσε τοὺς μὴ πιστεύσαντας· ᾧ ἐφύλαξεν ὑπὸ τοῦ σκότους αἰωνίως δεδεμένους, διὰ τὴν μεγάλης ἡμέρας κρίσιν, τοὺς μὴ φυλάξαντας τὴν ἀρχὴν τους, ἀγγέλους, ἀλλὰ ἀπολιπόνλας τὸ ἴδιον κατοικητηριον· Καθὼς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ σύνορα πόλεις ἐκπορνεύσασαι τὸν ὅμοιον τρόπον, καὶ ἀκολουθήσασαι ἑτέραν σάρκα, παρεδειγματεύθησαν, φέρουσαι τὴν τοῦ αἰωνίου πυρὸς τιμωρίαν. Ὅμως παρόμοια καὶ τοῦτοι ὀνοιρενόμενοι τὴν μέν σάρκα μολύνουσι, τὴν δὲ κυριότητα δυσφημοῦσι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ιε'. ιζ'.

ΤΑΥΤΑ ἐγὼ σᾶς προστάζω, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐὰν ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ, ἐνθυμηθῆτε ὅτι πρότερον ἐμίσησεν ἐμέ. Ἐὰν εἴσθε ἐκ τοῦ κόσμου, ὁ κόσμος ἤθελεν ἀγαπήσειν τὸ ἴδιόν του· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου δὲν εἶσθε, ἀλλ' ἐγὼ σᾶς ἐδιάλεξα ἐκ τοῦ κόσμου, διατᾶτο σᾶς μισεῖ ὁ κόσμος. Ἐνθυμηθῆτε τους ὅσους σᾶς εἶπον λόγους· Δὲν εἶναι δοῦλος μεγαλίτερος ἀπὸ τοῦ κυρίου του. Ἐὰν ἐδιώξαν ἐμὲ, καὶ σᾶς θέλουσι διώξειν· ἐὰν ἐφύλαξαν τὸν λόγον μου θέλουσι φυλάξειν καὶ τὸν ἰδικόν σας. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς κάμειν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι δὲν ἐγνώρισαν τὸν πέμψαντά με. Ἐάν καὶ δὲν εἶχον ἐλθεῖν, ᾧ λαλήσειν πρὸς αὐτοὺς δὲν ἤθελον ἔχειν ἁμαρτίαν· τῶρα δὲ πρόφασιν δὲν ἔχουσι διὰ τὰς ἁμαρτίας των. Ὁ ἐμὲ μισῶν, μεσεῖ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλὰ ὅπως τελειωθῇ ὁ λόγος ὁ εἰς τὸν νόμον τους γεγραμμένος· Ὅτι ἐμίσησάν με ἀναιτιῶς. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ, ὁποῖον ἐγὼ θέλω πέμψειν ἀπὸ τὸν Πατέρα, Παράκλητος (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς, προερχόμενον) ἐκεῖνος θέλει μαρτυρήσειν περὶ ἐμοῦ. Καὶ σεῖς ἀκώμι θέλετε μαρτυρήσειν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἶσθε μετ' ἐμᾶ

S. SIMONE E S. GIUDA APOSTOLI.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai edificata la tua chiesa sopra il fondamento degli apostoli e profeti, essendone Gesù Cristo stesso la pietra del capo di cantone, facci la grazia d'esser talmente congiunti insieme in unione di spirito per la loro dottrina, che veniamo ad essere un tempio santo che ti sia grato, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. S. Giud. i. 1.

GIUDA, servitor di Gesù Cristo, e fratel di Iacopo: a' chiamati, santificati in Dio Padre, e conservati in Cristo Gesù. Misericordia, pace, e carità, vi sia multiplicata. Diletti, conciosiacosach' io ponga ogni studio in iscrivervi della comune salute, m' è stato necessario scrivervi, per esortavi di proseguir di combatter per la fede, ch' è stata una volta insegnata a' santi. Perciochè sono sottentrati certi uomini, i quali già innanzi ab antico sono stati scritti a questa condannazione: empi, i quali rivolgono la grazia dell' Iddio nostro a lascivia, e negano il solo Dio, e Padrone, il Signor nostro Gesù Cristo. Or io voglio ricordar questo a voi, c'avete saputo una volta questo, che 'l Signore, avendo salvato il suo popolo dal paese d' Egitto, poi appresso distrusse quelli che non credettero. Ed ha messi in guardia sotto caligine, con legami eterni, per lo giudicio del gran giorno, gli Angeli che non hanno guardata la loro origine, ma hanno lasciata la lor propia stanza. Come Sodoma, e Gomorra, e le città d' intorno, avendo puttaneggiato nella medesima maniera che costoro, ed essendo andate dietro ad altra carne, sono state proposte per esempio, portando la pena dell'eterno fuoco. E pur simigliantemente ancora costoro, trasognati, contaminano la carne, e sprezzano le signorie, e dicono male delle dignità.

L' Evangelo. S. Giovan. xv. 17.

IO vi comando queste cose, acciochè v' amiate gli uni gli altri. Se 'l mondo v' odia, sappiate ch' egli m' ha odiato prima di voi. Se voi foste del mondo, il mondo amerebbe ciò che sarebbe suo: ma, perciochè voi non siete del mondo, anzi io v'ho eletti del mondo, perciò v' odia il mondo. Ricordatevi delle parole ch' io v' ho dette, Che 'l servitore non è da più del suo signore: se hanno perseguito me, perseguiteranno ancora voi: se hanno osservate le mie parole, osserveranno ancora le vostre. Ma vi faranno tutte queste cose per lo mio Nome: perciochè non conoscono colui che m' ha mandato. Se io non fossi venuto, e non avessi lor parlato, non avrebbero alcun peccato: ma ora non hanno scusa alcuna del lor peccato. Chi odia me, odia eziandio il Padre mio. Se io non avessi fatte tra loro opere quali niuno altro ha fatte, non avrebbero alcun peccato: ma ora essi l' hanno vedute, ed hanno odiato me, e 'l Padre mio. Ma questo è, acciochè s' adempia la parola scritta nella lor Legge, M' hanno odiato senza cagione. Ma, quando sarà venuto il Consolatore, il quale io vi manderò dal Padre, che è lo Spirito della verità, il quale procede dal Padre mio, esso testimonierà di me. E voi ancora ne testimonierete: conciosiacosachè dal principio siate meco.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies SS Simonis et Judæ Apostolorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage Simonis und Judä.

Kirche auf dem Grunde der Apostel und Propheten erbauet haſt, deſſen Eckſtein Jeſus Chriſtus ſelbſt iſt! Gieb, daß wir durch ihre Lehre in Einigkeit des Geiſtes ſo zuſammen verbunden werden, daß wir ein heiliger dir angenehmer Tempel ſeyn mögen, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Juda 1, 1—8.

Judas, ein Knecht Jeſu Chriſti, aber ein Bruder Jacobi, den Berufenen, die da geheiliget ſind in Gott dem Vater, und behalten in Jeſu Chriſto. Gott gebe euch viele Barmherzigkeit, und Frieden und Liebe! Ihr Lieben, nachdem ich vorhatte auch zu ſchreiben von unſer aller Heil, hielt ich es für nöthig, euch mit Schriften zu ermahnen, daß ihr ob dem Glauben kämpfet, der einmal den Heiligen vorgegeben iſt. Denn es ſind etliche Menſchen neben eingeſchlichen, von denen vorzeiten geſchrieben iſt, zu ſolcher Strafe, die ſind gottlos, und ziehen die Gnade unſers Gottes auf Muthwillen, und verleugnen Gott, und unſern Herrn Jeſum Chriſtum, den einigen Herrſcher. Ich will euch aber erinnern, daß ihr wiſſet auf einmal dieß, daß der Herr, da er dem Volke aus Egypten half, zum andernmal brachte er um, die da nicht glaubten. Auch die Engel, die ihr Fürſtenthum nicht behielten, ſondern verließen ihre Behauſung, hat er behalten zum Gericht des großen Tages, mit ewigen Banden in Finſterniß. Wie auch Sodom und Gomorra, und die umliegenden Städte, die gleicher Weiſe wie dieſe ausgehuret haben, und nach einem andern Fleiſch gegangen ſind, zum Exempel geſetzet ſind, und leiden des ewigen Feuers Pein. Deſſelbigen gleichen ſind auch dieſe Träumer, die das Fleiſch beflecken, die Herrſchaften aber verachten, und die Majeſtäten läſtern.

Das Evangelium. Joh. 15, 17 bis Ende.

Das gebiete ich euch, daß ihr euch unter einander liebet. So euch die Welt haſſet, ſo wiſſet, daß ſie mich vor euch gehaſſet hat. Wäret ihr von der Welt, ſo hätte die Welt das Ihre lieb: dieweil ihr aber nicht von der Welt ſeyd, ſondern ich habe euch von der Welt erwählet, darum haſſet euch die Welt. Gedenket an mein Wort, das ich euch geſagt habe: Der Knecht iſt nicht größer, denn ſein Herr. Haben ſie mich verfolget, ſie werden euch auch verfolgen; haben ſie mein Wort gehalten, ſo werden ſie eures auch halten. Aber das alles werden ſie euch thun um meines Namens willen, denn ſie kennen den nicht, der mich geſandt hat. Wenn ich nicht gekommen wäre, und hätte es ihnen geſagt, ſo hätten ſie keine Sünde: nun aber können ſie nichts vorwenden, ihre Sünde zu entſchuldigen. Wer mich haſſet, der haſſet auch meinen Vater. Hätte ich nicht die Werke gethan unter ihnen, die kein anderer gethan hat, ſo hätten ſie keine Sünde: nun aber haben ſie es geſehen, und haſſen doch beyde, mich und meinen Vater. Doch daß erfüllet werde der Spruch, in ihrem Geſetze geſchrieben: Sie haſſen mich ohne Urſach. Wenn aber der Tröſter kommen wird, welchen ich euch ſenden werde vom Vater, der Geiſt der Wahrheit, der vom Vater ausgehet, der wird zeugen von mir. Und ihr werdet auch zeugen, denn ihr ſeyd vom Anfang bey mir geweſen.

SAN SIMON Y SAN JUDAS, APOST.

Iglesia sobre el cimiento de los Prophetas, y Apostoles, siendo Jesu-Christo la piedra; haz, que por medio de su doctrina de tal manera nos unamos en caridad, que seamos hechos templo agradable á tí; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. S. Judas i.

JUDAS siervo de Jesu-Christo, y hermano de Santiago, á aquellos que son amados en Dios Padre, y guardados y llamados en Jesu-Christo. Misericordia, y paz, y caridad cumplida sea á vosotros. Carísimos, deseando yo con ansia escribiros acerca de vuestra comun salud, me ha sido necesario escribiros ahora para exhortaros á que combatais por la fé, que ya fué dada á los Santos. Porque se han entrado disimuladamente ciertos hombres impíos, que están de antemano destinados para este juicio, los quales cambian la gracia de nuestro Dios en luxuria, y niegan que Jesu-Christo es solo nuestro Soberano y Señor. Mas quieroos traher á la memoria, puesto que ya habeis sabido todo esto, como Jesus salvando al pueblo de tierra de Egypto, destruyó despues á aquellos que no creyéron: y que á los Angeles, que no guardáron su principado, sino que desamparáron su lugar, los tiene reservados con cadenas eternas en tinieblas para el juicio del grande dia. Así como Sodoma y Gomorrha, y las ciudades comarcanas, que fornicáron como ellas, y yendo en pos de otra carne, fuéron puestas por escarmiento, sufriendo pena de fuego eterno. De la misma manera estos tambien contaminan su carne, y desprecian la dominacion, y blaspheman de la Magestad.

El Evangelio. S. Juan xv. 17.

ESTO os mando, que os ameis los unos á los otros. Si el mundo os aborrece: sabed que me aborreció á mí ántes que á vosotros. Si fuerais del mundo, el mundo amaria lo que era suyo: mas porque no sois del mundo, ántes yo os escogí del mundo, por eso os aborrece el mundo. Acordaos de mi palabra, que yo os he dicho: El siervo no es mayor que su señor. Si á mí han perseguido, tambien os perseguirán á vosotros: si mi palabra han guardado, tambien guardarán la vuestra. Mas todas estas cosas os harán por causa de mi nombre: porque no conocen á aquel que me ha enviado. Si no hubiera venido, ni les hubiera hablado, no tendrian pecado: mas ahora no tienen excusa de su pecado. El que me aborrece, tambien aborrece á mi Padre. Si no hubiese hecho entre ellos obras, que ningun otro ha hecho, no tendrian pecado: mas ahora, y las han visto, y me aborrecen á mí y á mi Padre. Mas para que se cumpla la palabra que está escrita en su Ley: que me aborrecieron de grado. Pero quando viniere el Consolador que yo os enviaré del Padre, él dará testimonio de mí. Y vosotros dareis testimonio, porque estais conmigo desde el principio.

LATINA ET GRÆCA.

DIES SS. SIMONIS ET JUDÆ APOSTOLORUM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, super fundamentum Prophetarum et Apostolorum, Ecclesiam tuam ædificasti, cui et ipse Jesus Christus summus est lapis angularis; concede nobis, ut, per eorum doctrinam, in unitate spiritus ita conjungamur, ut quasi sacrum gratumque tibi templum fiamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. S. Judæ 1.

JUDAS, Christi Jesu servus, frater autem Jacobi, his qui sunt in Deo Patre dilectis, et Christo Jesu conservatis, et vocatis. Misericordia vobis, et pax, et caritas, adimpleatur. Carissimi! omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis; deprecans supercertari semel traditæ Sanctis fidei. Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præscripti sunt in hoc judicium) impii, Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam, et solum dominatorem et Dominum nostrum, Jesum Christum, negantes. Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Jesus, populum de terra Ægypti salvans, secundo eos, qui non crediderunt, perdidit. Angelos vero, qui non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in judicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reservavit. Sicut Sodoma et Gomorrha, et finitimæ civitates simili modo exfornicatæ, et abeuntes post carnem alteram, factæ sunt exemplum, ignis æterni pœnam sustinentes. Similiter et hi carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt; majestatem autem blasphemant.

Evangelium. S. Joan. xv. 17.

HÆC mando vobis, ut diligatis invicem. Si mundus vos odit; scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Mementote sermonis mei, quem dixi vobis: Non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, et vos persequentur: si sermonem meum servaverunt, et vestrum servabunt. Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meum; quia nesciunt eum, qui misit me. Si non venissem, et locutus fuissem eis, peccatum non haberent. Nunc autem excusationem non habent de peccato suo. Qui me odit, et Patrem meum odit. Si opera non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent: nunc autem et viderunt, et oderunt et me, et Patrem meum: sed ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est, quia Odio me habuerunt gratis. Cum autem venerit Paracletus, quem ego mittam vobis a Patre, spiritum veritatis, qui a Patre procedit; ille testimonium perhibebit de me. Et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Προφητῶν τε καὶ Ἀποστόλων οἰκοδομήσας, ἀκρογωνιαίου ὄντος τοῦ λίθου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Δώρησαι ἡμῖν οὕτω συναρμολογεῖσθαι διὰ τῆς αὐτῶν διδασκαλίας ἐν ἑνότητι τοῦ Πνεύματος, ὥστε ναὸν ἅγιόν σοι εὐπρόσδεκτον γενέσθαι, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰούδα, α'.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτερίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδυθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι, Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιζ'.

ΤΑΥΤΑ ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies omnium Sanctorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ALL SAINTS' DAY.

The Collect.

O ALMIGHTY God, who hast knit together thine elect in one communion and fellowship, in the mystical body of thy Son Christ our Lord; Grant us grace so to follow thy blessed Saints in all virtuous and godly living, that we may come to those unspeakable joys, which thou hast prepared for them that unfeignedly love thee; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

For the Epistle. Rev. vii. 2.

AND I saw another angel ascending from the east having the seal of the living God; and he cried with a loud voice to the four angels, to whom it was given to hurt the earth, and the sea, saying, Hurt not the earth, neither the sea, nor the trees, till we have sealed the servants of our God in their foreheads. And I heard the number of them which were sealed; and there were sealed an hundred and forty and four thousand, of all the tribes of the children of Israel.

Of the tribe of Juda were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Reuben were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Gad were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Aser were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Nephthali were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Manasses were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Symeon were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Levi were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Isachar were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Zabulon were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Joseph were sealed twelve thousand.

Of the tribe of Benjamin were sealed twelve thousand.

After this I beheld, and lo, a great multitude, which no man could number, of all nations, and kindreds, and people, and tongues, stood before the throne, and before the Lamb, clothed with white robes, and palms in their hands; and cried with a loud voice, saying, Salvation to our God which sitteth upon the throne, and unto the Lamb. And all the angels stood round about the throne, and about the elders, and the four beasts, and fell before the throne on their faces, and worshipped God, saying, Amen; Blessing, and glory, and wisdom, and thanksgiving, and honour, and power, and might, be unto our God for ever and ever. Amen.

The Gospel. St. Matth. v. 1.

JESUS, seeing the multitudes, went up into a mountain; and when he was set, his disciples came unto him. And he opened his mouth, and taught them, saying, Blessed are the poor in spirit: for their's is the kingdom of heaven. Blessed are they that mourn; for they shall be comforted. Blessed are the meek: for they shall inherit the earth. Blessed are they which do hunger and thirst after righteousness: for they shall be filled. Blessed are the merciful:

LA TOUSSAINT.

La Collecte.

DIEU tout-puissant, qui as joint ensemble tes élus dans une même société et dans une même communion, pour en faire le corps mystique de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur; fais-nous la grâce de suivre l'exemple de ceux de nos frères que tu as reçus dans la gloire éternelle, afin que, par l'imitation de leurs vertus, nous parvenions à leur bonheur, et que nous jouissions éternellement de ces biens inénarrables, que tu as préparés à ceux qui t'aiment en vérité. Exauce-nous par Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Pour l'Epître, Apoc. vii. 2.

PUIS je vis un autre ange qui montoit du côté de l'orient, tenant le sceau du Dieu vivant; et il cria à haute voix aux quatre anges qui avoient eu ordre de nuire à la terre et à la mer, et leur dit: ne nuisez point à la terre, ni à la mer, ni aux arbres, jusqu'à ce que nous ayons marqué les serviteurs de notre Dieu sur leurs fronts. Et j'entendis que le nombre des marqués étoit de cent quarante-quatre mille, qui furent marqués de toutes les tribus des enfans d'Israël, savoir:

De la tribu de Juda, douze mille marqués;

De la tribu de Ruben, douze mille marqués;

De la tribu de Gad, douze mille marqués;

De la tribu d'Aser, douze mille marqués;

De la tribu de Nephthali, douze mille marqués;

De la tribu de Manassé, douze mille marqués;

De la tribu de Siméon, douze mille marqués;

De la tribu de Levi, douze mille marqués

De la tribu d'Issachar, douze mille marqués;

De la tribu de Zabulon, douze mille marqués;

De la tribu de Joseph, douze mille marqués;

De la tribu de Benjamin, douze mille marqués.

Après cela je regardai, et voici, une grande multitude de gens, que personne ne pouvoi compter, de toutes nations, et tribus, et peuples, et langues, lesquels se tenoient devant le trône, et en la présence de l'Agneau, vêtus de longues robes blanches, et ayant des palmes en leurs mains. Et ils crioient à haute voix, en disant: le salut est de notre Dieu qui est assis sur le trône, et de l'Agneau. Et tous les anges se tenoient autour du trône, et des anciens, et des quatre animaux; et ils se prosternèrent devant le trône sur leurs faces, et adorèrent Dieu, en disant: Amen! louange, et gloire, et sagesse, et action de grâces, et honneur, et puissance, et force soient à notre Dieu, aux siècles des siècles. Amen.

L'Evangile, St. Matth. v. 1.

JESUS, voyant tout ce peuple, monta sur une montagne; puis s'étant assis, ses disciples s'approchèrent de lui. Et ayant ouvert sa bouche, il les enseignoit, en disant: Bienheureux sont les pauvres en esprit: car le royaume des cieux est à eux. Bienheureux sont ceux qui pleurent: car ils seront consolés. Bienheureux sont les débonnaires: car ils hériteront la terre. Bienheureux sont ceux qui ont faim et soif de la justice; car ils seront rassasiés. Bienheureux son

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ ἑνώσας ὁμοῦ τοὺς ἐκλεκτούς σου, εἰς μίαν κοινωνίαν καὶ συντροφίαν ἐν τῷ μυστηκῷ σώματι τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δός μας τὴν χάριν ἵνα ἀκολουθήσωμεν τοιουτοτρόπως τοὺς εὐλογημένους σου ἁγίους εἰς τὸ ἐναρέτως καὶ εὐσεβῶς ζῆν ὥστε ἵνα χαρῶμεν τὰς ἀδιηγήτους χαράς, τὰς ὑπὸ σοῦ διὰ τοὺς εἰλκρινῶς ἀγαπῶντάς σε ἑτοιμασθείσας διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκάλ. ζ'. β'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τοὺς τεσσάρους ἀγγέλους, εἰς τὸς ὁποίους ἐδόθη ἵνα ἀδικήσωσι τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν μητε τὰ δένδρα, ἕως ὁποῦ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ μας ἐπὶ τῶν μετώπων των. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν σφραγισμένων, ἑκαντὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες σφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ. Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὶν, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ'. χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Συμεών, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχὰρ, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ιβ' χιλιάδες σφραγισμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοῦ ὄχλος πολὺς, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἐδύνατο ἵνα ἀριθμήσῃ ἐκ παντὸς ἔθνους, καὶ φυλῶν, καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, στέκοντες ἔμπροσθεν τοῦ θρόνου καὶ ἔμπροσθεν τοῦ ἀρνίου ἐνδυμένοι στολὰς λευκὰς καὶ βαία εἰς τὰς χεῖρας των· καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία μας εἶναι τοῦ Θεοῦ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ ἀρνίου. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστέκοντο τρυγύρω τοῦ θρόνου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῆ θρόνῳ ἐπὶ τὰ πρόσωπά των, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸν Θεὸν, λέγοντες· Ἀμὴν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχυς εἶναι τοῦ Θεοῦ μας εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. α'.

ΙΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσας, οἱ μαθηταί του ἦλθον ἐμπρός του. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα του, τοὺς ἐδίδασκεν, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ εἰς τὸ πνεῦμα, ὅτι αὐτῶν εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ τεθλιμμένοι, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι θεραπευθῆν. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι θελασι κληρονομήσειν τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ θέλουσι χορτασθῆν. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν ἐλεηθῆν. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν ἰδεῖν τὸν Θεόν. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ θέλουσιν ὀνομασθῆν υἱοὶ, Θεοῦ. Μακάριοι οἱ διωγμένοι διὰ τῆς δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν

IL GIORNO DI TUTTI I SANTI.

La Colletta.

IDDIO onnipotente, che hai congiunti insieme i tuoi eletti in una comunione e società nel corpo mistico del tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore, facci la grazia di seguitar in tal modo i tuoi santi benedetti, in ogni virtuoso e pio vivere, che veniamo a goder quei giubili ineffabili, che tu hai preparati per quelli che t' amano sinceramente, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Per l' Epistola. Apocal vii. 2.

POI vidi un altro Angelo, che saliva dal sol levante, il quale avea il suggello dell'Iddio vivente: ed egli gridò con gran voce a' quattro Angeli, a' quali era dato di danneggiar la terra, e 'l mare. Dicendo, Non danneggiate la terra, nè 'l mare, nè gli alberi, fin che noi abbiamo segnati i servitori dell' Iddio nostro in su le fronti loro. Ed io udì il numero de' segnati, ch' era di cenquarantaquattromila segnati di tutte le tribù de' figliuoli d' Israel.

Della tribù di Giuda, dodicimila segnati.
Della tribù di Ruben, dodicimila segnati.
Della tribù di Gad, dodicimila segnati.
Della tribù d' Aser, dodicimila segnati.
Della tribù di Neftali, dodicimila segnati.
Della tribù di Manasse, dodicimila segnati.
Della tribù di Simeon, dodicimila segnati.
Della tribù di Levi, dodicimila segnati.
Della tribù d' Issacar, dodicimila segnati.
Della tribù di Zabulon, dodicimila segnati.
Della tribù di Giosef, dodicimila segnati.
Della tribù di Benjamin, dodicimila segnati.

Dopo queste cose, io vidi, ed ecco una turba grande, la qual niuno poteva annoverare, di tutte le nazioni, e tribù, e popoli, e lingue, i quali stavano in piè davanti al trono, e davanti all' Agnello, vestiti di stole bianche, ed aveano delle palme nelle mani. E gridavano con gran voce: dicendo, La salute appartiene all' Iddio nostro, il quale siede sopra'l trono; ed all' Agnello. E tutti gli Angeli stavano in piè intorno al trono, ed a' Vecchi, ed a' quattro animali: e si gittarono giù, in su le lor facce, davanti al trono; ed adorarono Iddio. Dicendo, Amen: la benedizione, e la gloria, e la sapienza, e le grazie, e l' onore, e la potenza, e la forza, appartengono all' Iddio nostro ne' secoli de' secoli. Amen.

L' Evangelo. S. Matt. v. 1.

ED egli, veggendo le turbe, salì sopra 'l monte: e, postosi a sedere, i suoi discepoli s' accostarono a lui. Ed egli, aperta la bocca, gli ammaestrava: dicendo, Beati i poveri in ispirito: perciochè il Regno de' cieli è loro. Beati coloro che fanno cordoglio: perciochè saranno consolati. Beati i mansueti: perciochè essi erederanno la terra. Beati coloro che sono affamati, ed assetati di giustizia: perciochè saranno saziati. Beati i misericordiosi: perciochè misericordia sarà lor fatta. Beati i puri di cuore: perciochè vedranno Iddio. Beati i pacifici: perciochè saranno chiamati figliuoli d' Iddio. Beati coloro che son perseguiti per cagione di giustizia: perciochè il Regno de' cieli è

LITURGIA POLYGLOTTA.

Dies omnium Sanctorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Am Tage Allerheiligen.

Die Collecte.

O, allmächtiger Gott, der du deine Auserwählten zu einer Gemeine verknüpft und zu einem geistlichen Leibe deines Sohnes Christi, unſeres Herrn, verbünden haſt. Verleihe uns Gnade, daß wir deinen geſegneten Heiligen in allem, was zu einem Tugendhaften und frommen Wandel gehöret, ſo nacheifern mögen, um zu den unausſprechlichen Freuden zu gelangen, welche du denen, die dich ungeheuchelt lieben, bereitet haſt, durch unſern Herrn, Jeſum Chriſtum. Amen.

Die Epiſtel. Offenb. 7, 2—12.

Und ich ſah einen andern Engel aufſteigen von der Sonnen Aufgang, der hatte das Siegel des lebendigen Gottes, und ſchrie mit großer Stimme zu den vier Engeln, welchen gegeben iſt zu beſchädigen die Erde und das Meer. Und er ſprach: Beſchädiget die Erde nicht, noch das Meer, noch die Bäume, bis daß wir verſiegeln die Knechte unſers Gottes an ihren Stirnen. Und ich hörete die Zahl derer, die verſiegelt wurden, hundert und vier und vierzig tauſend, die verſiegelt waren von allen Geſchlechtern der Kinder Iſrael. Von dem Geſchlecht Juda zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Ruben zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Gad zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Aſer zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Naphtali zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Manaſſe zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Simeon zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Levi zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Iſaſchar zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Zabulon zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Joſeph zwölf tauſend verſiegelt; von dem Geſchlecht Benjamin zwölf tauſend verſiegelt. Darnach ſah ich, und ſiehe, eine große Schaar, welche niemand zählen konnte, aus allen Heiden, und Völkern, und Sprachen, vor dem Stuhle ſtehend, und vor dem Lamme, angethan mit weißen Kleidern, und Palmen in ihren Händen, ſchrieen mit großer Stimme und ſprachen: Heil ſey dem, der auf dem Stuhl ſitzet, unſerm Gott und dem Lamme. Und alle Engel ſtanden um den Stuhl, und um die Aelteſten, und um die vier Thiere, und fielen vor dem Stuhl auf ihr Angeſicht, und beteten Gott an, und ſprachen: Amen, Lob und Ehre, und Weisheit, und Dank, und Preis, und Kraft, und Stärke ſey unſerm Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit, Amen.

Das Evangelium. Matth. 5, 1—12.

Da er aber das Volk ſah, gieng er auf einen Berg, und ſetzte ſich, und ſeine Jünger traten zu ihm. Und er that ſeinen Mund auf, lehrete ſie, und ſprach: Selig ſind, die da geiſtlich arm ſind, denn das Himmelreich iſt ihr. Selig ſind, die da Leid tragen, denn ſie ſollen getröſtet werden. Selig ſind die Sanftmüthigen, denn ſie werden das Erdreich beſitzen. Selig ſind, die da hungert und dürſtert nach der Gerechtigkeit, denn ſie ſollen ſatt werden. Selig ſind die Barmherzigen, denn ſie werden Barmherzigkeit erlangen. Selig ſind, die reines Herzens ſind, denn ſie werden Gott ſchauen. Selig ſind die Friedfertigen, denn ſie werden Gottes Kinder heißen. Selig ſind, die um Gerechtigkeit willen verfolget werden, denn das Himmelreich

EL DIA DE TODOS-SANTOS.

La Colecta.

DIOS Todo-poderoso, que en el cuerpo místico de tu Hijo Christo nuestro Señor has reunido á todos tus escogidos por una sola comunion y hermandad; danos gracia para que de tal modo imitemos á tus Santos en su virtuosa y santa vida que al fin vengamos á gozar los indecibles gozos que tu has preparado para los que te aman sinceramente; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

En lugar de la Epistola. Apoc. vii. 2.

Y VI otro Angel que subia del nacimiento del Sol, y tenia la señal del Dios vivo: y clamó en alta voz á los quatro Angeles, á quienes era dado poder de dañar á la tierra, y á la mar, diciendo: No hagais mal á la tierra, ni á la mar, ni á los arboles, hasta que señalemos á los siervos de nuestro Dios en sus frentes. Y oí el número de los señalados, que eran ciento y quarenta y quatro mil señalados, de todas la Tribus de los hijos de Israél.

De la Tribu de Judá, doce mil señalados:
De la Tribu de Rubén, doce mil señalados:
De la Tribu de Gad, doce mil señalados:
De la Tribu de Asér, doce mil señalados:
De la Tribu de Néphtali, doce mil señalados:
De la Tribu de Manasés, doce mil señalados:
De la Tribu de Siméon, doce mil señalados:
De la Tribu de Levi, doce mil señalados:
De la Tribu de Isacár, doce mil señalados:
De la Tribu de Zabulón, doce mil señalados:
De la Tribu de Joseph, doce mil señalados:
Y de la tribu de Benjamin, doce mil señalados.

Despues de esto ví una grande muchedumbre, que ninguno podia contar, de todas naciones, y tribus, y pueblos, y lenguas, que estaban en pie ante el trono, y delante del Cordero, cubiertos de vestiduras blancas, y palmas en sus manos: y clamaban en voz alta, diciendo: La salud á nuestro Dios, que está sentado sobre el trono, y al Cordero. Y todos los Angeles estaban en pie al rededor del trono, y de los Ancianos, y de los quatro animales: y se dexáron caer ante el trono sobre sus rostros, y adoráron á Dios, diciendo, Amen. La bendicion, y la claridad, y la sabiduría, y la accion de gracias, y la honra, y la virtud, y la fortaleza á nuestro Dios en los siglos de los siglos, Amen.

El Evangelio. S. Math. v. 1.

Y VIENDO Jesus las gentes, subió á un monte, y despues de haberse sentado, se llegáron á él sus discípulos, y abriendo su boca, los enseñaba, diciendo: Bienaventurados los pobres de espíritu; porque de ellos es el reyno de los cielos. Bienaventurados los mansos; porque ellos poseerán la tierra. Bienaventurados los que lloran; porque ellos serán consolados. Bienaventurados

LATINA ET GRÆCA.

DIES OMNIUM SANCTORUM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui omnes electos tuos conjunxisti in una communione, et societate mystici corporis Domini nostri Jesu Christi; da, ut Sanctos tuos in omnibus virtutibus et operibus bonis imitemur; ut ad ineffabilia illa gaudia, quæ præparasti iis qui te haud ficte diligunt, perveniamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Pro Epistola. Apocal. vii. 2.

ET vidi alterum Angelum ascendentem ab Ortu solis, habentem signum Dei vivi: et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ et mari, dicens: Nolite nocere terræ, neque mari, neque arboribus, quoad usque signemus servos Dei nostri in frontibus suis. Et audivi numerum signatorum: centum quadraginta quatuor millia signati ex omni tribu filiorum Israel.

Ex tribu Juda duodecim millia signati.
Ex tribu Reuben duodecim millia signati.
Ex tribu Gad duodecim millia signati.
Ex tribu Aser duodecim millia signati.
Ex tribu Nephthali duodecim millia signati.
Ex tribu Manasse duodecim millia signati.
Ex tribu Simeon duodecim millia signati.
Ex tribu Levi duodecim millia signati.
Ex tribu Issachar duodecim millia signati.
Ex tribu Zabulon duodecim millia signati.
Ex tribu Joseph duodecim millia signati.
Ex tribu Benjamin duodecim millia signati.

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus et tribubus, et populis, et linguis; stantes ante thronum, et in conspectu Agni, amicti stolis albis; et palmæ in manibus eorum. Et clamabant voce magna, dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno! Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, et seniorum, et quatuor animalium; et ceciderunt, in conspectu throni, in facies suas, et adoraverunt Deum, dicentes: Amen: benedictio, et claritas, et sapientia, et gratiarum actio, honor, et virtus, et fortitudo, Deo nostro, in sæcula sæculorum. *Amen.*

Evangelium. S. Matth. v. 1.

VIDENS autem Jesus turbas, ascendit in montem: et, cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et aperiens os suum, docebat eos, dicens: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Beati, qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Beati, qui esuriunt et sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Beati pacifici, quoniam Filii Dei vocabuntur. Beati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum

ΗΜΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ τοὺς ἐκλεκτούς σου ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ καὶ συμμαχίᾳ τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Υἱοῦ σου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμβιβάσας· Δὸς ἡμῖν τοὺς Ἁγίους σου ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ εὐσεβεῖ ζωῇ οὕτω μιμεῖσθαι, ὥστε ἐπὶ τὴν ἀνεκδιήγητον χαρὰν, ἣν τοῖς εἰλικρινῶς σε ἀγαπῶσιν ἡτοίμασας, ἀφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ζ'. β'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγῖδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίζωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ρμδ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ. Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλείμ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχὰρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκὰς· καὶ φοινικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῷ ἀρνίῳ. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἑστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. α'.

ΙΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ, καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτου. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE COMMUNION.

for they shall obtain mercy. Blessed are the pure in heart: for they shall see God. Blessed are the peace-makers: for they shall be called the children of God. Blessed are they which are persecuted for righteousness' sake: for their's is the kingdom of heaven. Blessed are ye, when men shall revile you, and persecute you, and shall say all manner of evil against you falsely for my sake. Rejoice, and be exceeding glad; for great is your reward in heaven: for so persecuted they the prophets which were before you.

THE ORDER OF THE

Administration of the Lord's Supper,

OR

HOLY COMMUNION.

So many as intend to be partakers of the holy Communion shall signify their names to the Curate, at least some time the day before.

And if any of those be an open and notorious evil liver, or have done any wrong to his neighbours by word or deed, so that the Congregation be thereby offended; the Curate, having knowledge thereof, shall call him and advertise him, that in any wise he presume not to come to the Lord's Table, until he hath openly declared himself to have truly repented and amended his former naughty life, that the Congregation may thereby be satisfied, which before were offended; and that he hath recompensed the parties, to whom he hath done wrong; or at least declare himself to be in full purpose so to do, as soon as he conveniently may.

The same order shall the Curate use with those betwixt whom he perceiveth malice and hatred to reign; not suffering them to be partakers of the Lord's Table, until he know them to be reconciled. And if one of the parties so at variance be content to forgive from the bottom of his heart all that the other hath trespassed against him, and to make amends for that he himself hath offended; and the other party will not be persuaded to a godly unity, but remain still in his frowardness and malice: the Minister in that case ought to admit the penitent person to the holy Communion, and not him that is obstinate. Provided that every Minister so repelling any, as is specified in this, or the next precedent Paragraph of this Rubrick, shall be obliged to give an account of the same to the Ordinary within fourteen days after at the farthest. And the Ordinary shall proceed against the offending person according to the Canon.

The Table, at the Communion-time having a fair white linen cloth upon it, shall stand in the Body of the Church, or in the Chancel, where Morning and Evening Prayer are appointed to be said. And the Priest standing at the North-side of the Table shall say the Lord's Prayer, with the Collect following, the people kneeling.

OUR Father which art in heaven, Hallowed be thy Name. Thy kingdom come. Thy will be done in earth, As it is in heaven.

LA COMMUNION.

les miséricordieux; car miséricorde leur sera faite. Bienheureux sont ceux qui sont nets de cœur: car ils verront Dieu. Bienheureux sont ceux qui procurent la paix: car ils seront appelés enfans de Dieu. Bienheureux sont ceux qui sont persécutés pour la justice: car le royaume des cieux est à eux. Vous serez bienheureux, quand on vous aura injuriés et persécutés, et quand, à cause de moi, on aura dit contre vous en mentant quelque mauvaise parole que ce soit. Réjouissiez-vous, et tressaillez de joie, parce que votre récompense est grande dans les cieux; car on a ainsi persécuté les prophètes qui ont été avant vous.

ORDRE POUR

LA COMMUNION,

ou

ADMINISTRATION DE LA SAINTE CENE.

Tous ceux qui se proposent de participer à la sainte Cène, doivent en avertir le ministre quelques jours avant, ou au moins la veille.

Et si quelqu'un étoit connu pour mener mauvaise vie, ou avoir par paroles ou par actions fait tort à son prochain, de sorte que l'église en soit scandalisée; le ministre en ayant connoissance, l'avertira de ne pas présumer d'approcher de la table du Seigneur, qu'il n'ait auparavant déclaré ouvertement qu'il est touché d'un vrai repentir, et a renoncé à son mauvais train de vie; de sorte que l'église qu'il avoit scandalisée soit persuadée de son amendement, et qu'il ait fait réparation à ceux qu'il avoit offensés, ou du moins il doit déclarer qu'il est fermement résolu de le faire sitôt qu'il sera en son pouvoir.

Le ministre en usera de même envers ceux entre lesquels il aperçoit de l'inimitié et de la rancune, ne les admettant pas à la Communion qu'ils ne soient reconciliés. Que si l'une des parties pardonne de bon cœur le tort qui lui a été fait, et consent de réparer ses propres torts, tandis que l'autre rejetant ces témoignages de réconciliation, persiste dans son animosité: le ministre admettra à la Communion celui qui donne des signes de repentir, mais pas l'autre. Mais le ministre qui aura défendu l'approche de la table sainte à quelqu'un, pour les raisons qui sont ici spécifiées, sera obligé d'en informer l'ordinaire dans la quinzaine. Et l'ordinaire procédera contre l'impénitent selon le réglement.

Lorsqu'on célébrera la sainte Cène, la table couverte d'une belle nappe bien blanche, sera dans le corps de l'Eglise, ou dans le chœur où se font les prières du matin et du soir. Et le prêtre debout au nord de la table, dira l'Oraison dominicale, avec la collecte suivante, le peuple étant à genoux.

NOTRE Père, qui es aux cieux. Ton nom soit sanctifié. Ton règne vienne. Ta volonté soit faite en la terre comme au ciel.

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Θέλετε εἶσθε Μακάριοι, ὅταν σᾶς ὀνειδίσωσι, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι, πᾶν πονηρὸν ῥῆμα ψευδὲς ἐναντίον σας δι' ἐμέ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθός σας εἶναι πολὺς εἰς τους οὐρανὸς· ἐπειδὴ οὕτω ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ἐσᾶς.

Σχῆμα τῆς Λειτουργίας

ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ,

ἢ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

Οἱ ἐπιθυμῶντες 'να μεταλάβωσι τῆς Παναγίας Συνάξεως ἂς φέρωσι πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν Πατέρα τὰ ὀνόματά των, κἂν ὀλίγας ἡμέρας πρότερον.

Καὶ ἐὰν ἕνας ἀπ' αὐτῶν εἶναι γνωστὸς ἄνθρωπος πονηρᾶς ζωῆς, ἢ ὑβριστὴς καὶ κακοπράγμων, ὥστε 'να σκανδαλίζεται ἡ Ἐκκλησία· ὁ Πατέρας μαθὼν τὸ γινόμενον, ἂς τὸν κράξῃ καὶ τὸν νουθετήσῃ λέγων· μὴ ἐγγίξῃς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἕως φανερώσῃς τὴν μετάνοιάν σου, καὶ τὴν πρὸς τὸ ἐναρέτως ζῆν ἐπιστροφήν σου· ὅπως καὶ ἡ πρότερον σκανδαλισθῆσα Ἐκκλησία πληροφορηθῇ, καὶ ὁ ὑπὸ σοῦ ἀδικημένος ἀνταποδοθῇ· εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ὅτι εἶσαι πρόθυμος 'να τὸ κάμῃς κατὰ τὰς δυνάμεις σου τὸ ὀγληγορώτερον.

Τὸν αὐτὸν τρόπον ἂς ἐπιχειρισθῇ ὁ Πατέρας, πρὸς ὅσους γνωρίζει πανούργους καὶ δυσχερεῖς, ἐμποδίζων αὐτοὺς 'να πλησιάσωσι τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἕως τὰς μάθῃ φιλιωμένους. Ἐὰν δὲ ἕνας τῶν ἐν διχονοίᾳ εὐχαρίστως καὶ ἐξ ὅλης καρδίας συγχωρέσῃ τοῦ ἄλλου τὴν ἀδικίαν, καὶ ἀνταπόδοσῃ κατὰ τὸ πῶς αὐτὸς ἔπταισε πρὸς τὸν ἄλλον, ὁ ἄλλος δὲ ἀπορρίψῃ κάθε εὐσεβῆ διαλλαγὴν μάλιστα δὲ ἀγαπήσῃ πεισματικῶς τὴν πανουργίαν, κ' δυσχερίαν τη· Τότε ὁ Πατέρας ἂς δέχεται τὸν μετανοοῦντα, καὶ μὴ τὸν ἰσχυρογνώμονα εἰς τὴν ἁγίαν σύναξιν. Ὅμως δὲ κάθε ἐκκλησιαστικὸς Πατέρας ἀποδιώξας τινὰ, ὡς ἐδηλώθη ἐν τούτῳ καὶ τῷ προϊόντι τμήματι τῆς παρούσας Διατάξεως, εἶναι ὑπόχρεος 'να τὸ φανερώσῃ εἰς τὸν Διατάκτην μετὰ ἡμέρας δεκατέσσαρας τὸ περισσότερον. Καὶ ὁ Διατάκτης θέλει καταδιώξειν τὸν πταίστην κατὰ τὸν Κάνονα.

Η τράπεζα εἰς τὸν καιρὸν τῆς Συνάξεως σκεπασμένη ἀπὸ λευκὴν καὶ καθαρὰν ὀθόνην, ἂς εἶναι ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας ἢ τοῦ ἁγίου βήματος ὅπου συνήθως λέγονται αἱ προσευχαὶ τῆς αὐγῆς καὶ ἑσπέρας, καὶ ὁ Ἱερεὺς στεκόμενος κατὰ τὸ πρὸς τὸν βορέα μέρος τῆς τραπέζης ἂς εἴπῃ τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν καὶ τὴν ἀκόλουθον συναπτὴν, γονατίζοντος τοῦ λαοῦ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθῇ τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου καθὼς εἰς τὸν οὐρανὸν

LA COMUNIONE.

loro. Voi sarete beati, quando gli uomini v' avranno vituperati, perseguiti: e, mentendo, avranno detto contr' a voi ogni mala parola per cagion mia. Rallegratevi, e giubilate: perciochè il vostro premio è grande ne' cieli: conciosiacosachè così abbiano perseguiti i profeti che sono stati innanzi a voi.

L' Ordine per l' Amministrazione della

CENA DEL SIGNORE

O

SANTA COMUNIONE.

Tutti quelli che voglion esser partecipi della santa Comunione faranno sapere i lor nomi al Piovano, almeno qualche tempo del giorno precedente.

E se alcun di loro si troverà esser uomo apertamente scandaloso e di cattiva vita, o ch' abbia fatto torto al suo prossimo in parole, od in fatti, in modo che la Congregazione ne sia scandalizzata, il Piovano, avendone avuta conoscenza, lo farà chiamare l' ammonirà di non presentarsi in modo veruno alla mensa del Signore, prima d' aver dichiarato in pubblico la sua penitenza e conversione dalla prima vita scandalosa: acciochè la Congregazione ne sia sodisfatta, su quale per innanzi era offesa; e che ha risarcito colui al quale aveva fatta torto, o ch' almeno si dichiari esser risolutissimo di farlo al più presto che commodamente si potrà fare.

L' istesso sarà fatto dal Piovano, con quelli, fra' quali s' accorge regnar malizia e rancore, non permettendo loro che vengano alla sacra Mensa, prima che sappia che siano ben riconciliati. E se uno di quelli che sono in discordia sia contento di perdonar all'altro cordialmente l'offesa ricevuta, e sodisfarne, in quanto egli può aver offeso, e che l'altro non togli intender d' alcuna pia riconciliazione, anzi vogli restare nella sua ritrosità e malizia; in tal caso, il Piovano debbe ricever il pentente alla santa Cena, e non l' ostinato. Con questo rispetto però, ch' ogni Piovano, venendo a ricusare alcuno come è stato specificato in questo o nel precedente paragrafo di questa rubrica, sarà obbligato d' avvisarne l' Ordinario in termine di quattordici giorni dopo, alla più lunga. E l' Ordinario procederà contra l' offendente conforme al Canone.

La Mensa, al tempo della Comunione, essendo coperta d' una tovaglia polita e bianca, sarà posta nel corpo della chiesa, o nel coro, dove si suol dir la preghiera della mattina e sera e' l Presbitero, stando dal lato settentrionale della Mensa, dirà la Preghiera Domenicale, con la colletta seguente, il popolo, mettendosi in ginocchi.

PADRE nostro che sei ne' cieli, sia santificato il tuo nome, venga il tuo regno; sia fatta la tua volontà, in terra come l' è in

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

iſt ihr. Selig ſeyd ihr, wenn euch die Menſchen um meinet willen ſchmähen und verfolgen, und reden allerley Uebels wider euch, ſo ſie daran lügen. Seyd fröhlich und getroſt, es wird euch im Himmel wohl belohnet werden. Denn alſo haben ſie verfolget die Propheten, die vor euch geweſen ſind.

Ordnung,
nach welcher
das Abendmahl des Herrn
oder
die heilige Communion zu halten iſt.

Alle diejenigen, die ſich vornehmen das heilige Abendmahl zu genießen, ſollen wenigſtens, am Tage zuvor, dem Prediger ihre Namen anzeigen.

Fände ſich irgend einer unter ihnen, der offenbar, und zum Aergerniß der Gemeine, einen ſchlechten Lebenswandel geführt, oder ſich durch Wort oder That gegen ſeinen Nächſten gröblich vergangen hätte, den ſoll der Prediger, wenn es ihm bekannt geworden iſt, zu ſich fordern, um ihm anzudeuten, daß er ſich auf keine Weiſe unterſtehen dürfe, zu des Herrn Tiſche zu kommen, bis er, um der mit ihm unzufriedenen Gemeine Genugthuung zu geben, öffentlich erklärt haben werde, daß er ſeine bisherige ſchlechte Aufführung wahrhaft bereuet und ſich wirklich gebeſſert, auch diejenigen, welchen er unrecht gethan, ſchon entſchädigt habe, oder doch veſt entſchloſſen ſey, dieß ſo bald wie möglich zu thun.

Auf dieſelbe Art ſoll der Prediger mit denen verfahren, unter welchen er Haß und Feindſchaft herrſchen ſieht; er ſoll nicht zugeben, daß ſolche Perſonen dem Tiſche des Herrn nahen, bis er gewiß iſt, daß ſie ſich wieder ausgeſöhnt haben. Und wenn einer derſelben ſich willig bezeigt, vom Grunde ſeines Herzens, alles zu vergeben, womit der andere ihn beleidigt, oder die Beleidigungen, die er ſelbſt ſeinem Gegner zugefügt hat, wieder gut zu machen, dieſer aber zu einer ſo gottſeligen Verſöhnung ſich nicht bereden laſſen will, ſondern in ſeiner Abneigung und Feindſeligkeit eigenſinnig beharret, ſo ſoll, in einem ſolchen Falle, der Prediger jenen, der ſich ſo reuig und verſöhnlich zeigt, zur heiligen Communion zulaſſen, dieſen hartnäckigen und boshaften aber ausſchließen.

Auch iſt der Prediger verpflichtet, wenn er, um einer der vorbemerkten Urſachen Willen, jemand abweiſt, dem Biſchofe ſpäteſtens in vierzehn Tagen Anzeige davon zu thun: und der Biſchof ſoll gegen den Sünder nach dem canoniſchen Rechte verfahren.

Bey der Communion ſoll die Tafel, mit einem reinen, weißen, leinenen Tuche bedeckt mitten in der Kirche, oder im Chore da ſtehen, wo die Morgen- und Abend-Gebete, der Vorſchrift gemäß, geleſen werden. Der Prediger ſtellt ſich an die nördliche Seite der Tafel, und ſpricht, während die Gemeine kniet, das Gebet des Herrn und die folgende Collecte.

Unſer Vater, der du biſt im Himmel!
Geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme.

COMUNION.

los que han hambre, y sed de justicia; porque ellos serán hartos. Bienaventurados los misericordiosos; porque ellos alcanzarán misericordia. Bienaventurados los de limpio corazon; porque ellos verán á Dios. Bienaventurados las pacificos; porque hijos de Dios serán llamados. Bienaventurados los que padecen persecucion por la justicia; porque de ellos es el reyno de los cielos. Bienaventurados sois, quando os maldixeren, y os persiguieren, y dixeren todo mal contra vosotros mintiendo, por mi causa. Gozaos y alegraos, porque vuestro galardon muy grande es en los cielos. Pues así tambien persiguiéron á los Prophetas, que fuéron ántes de vosotros.

El orden de la administracion de la
CENA DEL SEÑOR,
o
SANTA COMUNION.

Los que quisieren comulgar daran sus nombres al Cura el dia ántes á mas tardar.

Y si alguno de ellos fuere de mal vivir pública y notoriamente; ó hubiere hecho algun agravio á su proximo de obra, ó de palabra; si llegáre á noticia del Cura lo llamará y le advertirá que no sea osado en manera alguna á comulgar, si primero no da evidentes testimonios de su arrepentimiento, y enmienda de vida, afin de satisfacer á la Iglesia á quien ha escandalizado; y si no contenta á los agraviados, ó á lo menos, promete hacerlo lo mas pronto que pueda.

De este mismo modo procederá el Cura con aquellos entre los quales entienda que hay odio y rencor: no permitiendoles de ninguna manera comulgar, hasta que sepa que se han reconciliado. Y si la una de las partes está pronta á perdonar de corazon á la otra, y á reparar los daños que hubiere hecho; y la otra parte no quiere avenirse, y dexar el odio y rencor; en tal caso el Cura admitirá á la comunion al que se arrepiente, mas no al pertinaz. Pero qualquier Ministro, que conforme á este párrafo, ó al anterior de la Rúbrica, rehusáre la Comunion á alguno, tendra obligacion de dar cuenta de ello al Ordinario dentro de catorce dias á mas tardar. Y el Ordinario procederá contra la Persona culpada segun el Canon.

La Mesa estará cubierta al tiempo de la Comunion con un mantel blanco y limpio, y puesta en la nave de la Iglesia ó en el Presbiterio, adonde está mandado que se diga la Oracion de Mañana, y Tarde. El Presbitero puesto en pie al lado Norte de la mesa dira la Oracion Dominica con la Colecta que sigue, estando el pueblo de rodillas.

PADRE nuestro, que estás en los cielos Santificado sea tu Nombre: Hagase tu Voluntad asi en la tierra, como en el cielo: El

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

cœlorum. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me. Gaudete, et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. Sic enim persecuti sunt Prophetas, qui fuerunt ante vos.

Ordo Administrandæ
CŒNÆ DOMINI,
seu
SACRÆ COMMUNIONIS.

¶ *Quotquot cupiunt participes fieri sacræ Communionis, nomina sua, pridie saltem sacrorum, Ministro indicabunt.*

¶ *Si quis autem sit manifeste flagitiosus, aut proximis suis verbo factove injuriam intulerit, ita ut Ecclesia eo pacto sit offensa; de hoc certior factus Minister eum advocabit, et monebit, ne ullo modo audeat ad Mensam Domini accedere, usque dum veræ resipiscentiæ, et morum emendationis, indicia manifesta præbuerit; ita ut Ecclesiæ, quam prius offenderat, sit satisfactum, ut et iis quos afficerat injuria; aut saltem promittat, id sibi facere propositum esse, quamprimum id commode fieri poterit.*

¶ *Eundem agendi modum et ordinem tenebit Minister cum iis, inter quos simultates et odia intercedere intellexerit; nec sinet eos mensæ Domini participes fieri, donec certior factus fuerit de eorum reconciliatione. Quod si alter eorum alteri offensam acceptam ex animo remittere paratus fuerit, aut pro illata a semet ipso injuria satisfacere; altero id detrectante, et in odio et malitia sua persistente, ita ut ad piam concordiam adduci nolit: tum Minister pœnitentem ad sacram Communionem admittet; pertinacem vero prohibebit. Ea tamen conditione hæc fient, ut Minister, qui quempiam a sacris arcuerit, prout habetur in hoc aut præcedente hujus Rubricæ articulo, totam rem cum Ordinario communicet intra dies quatuordecim ad summum. Ordinarius autem, in eum qui sic offenderit, juxta Canonem inquiret.*

¶ *Quo tempore Cœna Domini celebrabitur, mensa, panno mundo linteo strata, stabit in medio vel Templi, vel Chori, ubi Matutinæ et Vespertinæ Preces debent recitari. Presbyter autem, stans ad Septentrionalem partem Mensæ, Orationem Dominicam, cum Collecta sequente, recitabit; populo in genua provoluto.*

PATER noster, qui es in cœlis! Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cœlo,

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·

Τύπος τῆς Λειτουργίας
ΔΕΙΠΝΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,
ἢ
ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

Ὅσοίπερ ἐν νῷ ἔχουσι μετέχειν τῆς παναγίας Συνάξεως, τῷ Κηδεμόνι ἐνίοτέ γε τῇ προτεραίᾳ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐκδηλώσουσι.

Ἐὰν δέ τις αὐτῶν προδήλως καὶ φανερῶς μοχθηρὸς ᾖ, ἢ ὕβριν εἰς τὸν πέλας ἢ λόγῳ ἢ ἔργῳ ὑβρισάμενος, ὥστε ἐπ' αὐτὸν σκανδαλισθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν· ὁ Κηδεμὼν ὑπομνησθεὶς προσκαλέσει αὐτὸν, καὶ νουθετήσει μηδαμῶς τολμᾶν ἐγγίσαντα τραπέζῃ τῇ Κυριακῇ, μέχρις οὗ προφανῶς ἐδήλωσεν, ὅτι ἀληθῶς μετενόησεν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτηθεῖσι, καὶ τὸν προτοῦ πονηρὸν αὐτοῦ βίον μετερρύθμισεν, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, πρώην σκανδαλισθεῖσα, ἱκανὸν λάβοι· Ἔτι δὲ ὅτι τῷ πλησίον τῶν ἀδικηθέντων ἀντικατάλλαγμα ἔδωκεν, εἰ δὲ μὴ, ἀλλά γε ὅτι πρόκειται αὐτῷ τοῦτο ποιησομένῳ, ὡς αὐτίκα προσηκόντως δύναιτο ἄν.

Ὡσαύτως διαπράξει ὁ Κηδεμὼν, ὁσάκις ἂν αἴσθοιτό τινας ὑπούλως καὶ ἀπεχθῶς ἀλλήλοις διακεῖσθαι· οὐκ ἐάσας Κυριακῆς τραπέζης συμμετόχους εἶναι, πρὶν ἐννοῆσαι αὐτοὺς καταλλαγέντας. Ἢν δὲ τῶν διχοστατούντων ὁ μὲν ἑκὼν φαίνηται ἐκ βάθους τῆς καρδίας τῷ φιλονεικοῦντι τῶν ἡμαρτημένων συγγνῶναι, καὶ προσέτι αὐτῷ ὁποιωσοῦν ὑβρισθέντι ἱκανὸν ποιῆσαι· ὁ δὲ ἔτι τῇ σκληρότητι καὶ αὐθαδείᾳ αὐτοῦ προσκαρτερῶν, εἰς τὸν εὐσεβῆ συμβιβασμὸν προαχθῆναι ἀπαναίνηται· Δεῖ τὸν Λειτουργὸν τὸν μὲν μετανοοῦντα εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδέξασθαι, τὸν δὲ αὐθάδη οὔ. Προνοεῖται δὲ ὅτι πᾶς Λειτουργὸς ὀντιναοῦν ἀπωθούμενος, καθ' ὃν τρόπον εἴρηται, ἐν ταύτῃ ἢ τῇ προούσῃ τῆς Διατάξεως ταύτης πριοχῇ, ὑπεύθυνος ἔσται τούτου λόγον δοῦναι τῷ Διατάκτῃ πρὸ ἡμερῶν τὸ πλεῖστόν γε δεκατεσσάρων. Ὁ δὲ Διατάκτης τῷ ἁμαρτάνοντι δίκην ἐπιθήσει κατὰ τὸν Κανόνα.

Τραπέζης, ἐν τῷ τῆς Συνάξεως καιρῷ, καθαρᾷ τῇ σινδόνι περιεσκεπασμένης ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἐν τῷ Ἱερατίῳ καθεστώσης, ἤγουν ὅπου Ὀρθριναί τε καὶ Ἑσπεριναὶ Εὐχαὶ ἐπιτελεῖσθαι νομίζονται, ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὰ βόρεια τῆς Τραπέζης ἑστὼς, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν καὶ τὴν ἑξῆς Συναπτὴν λέξει.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· Γενεθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

Give us this day our daily bread. And forgive us our trespasses, As we forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation; But deliver us from evil. Amen.

The Collect.

ALMIGHTY God, unto whom all hearts be open, all desires known, and from whom no secrets are hid; Cleanse the thoughts of our hearts by the inspiration of thy Holy Spirit, that we may perfectly love thee, and worthily magnify thy holy Name; through Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest, turning to the people, rehearse distinctly all the TEN COMMANDMENTS; and the people still kneeling shall, after every Commandment, ask God mercy for their transgression thereof for the time past, and grace to keep the same for the time to come, as followeth.

Minister.

GOD spake these words, and said; I am the Lord thy God: Thou shalt have none other gods but me.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not make to thyself any graven image, nor the likeness of any thing that is in heaven above, or in the earth beneath, or in the water under the earth. Thou shalt not bow down to them, nor worship them: for I the Lord thy God am a jealous God, and visit the sins of the fathers upon the children, unto the third and fourth generation of them that hate me, and shew mercy unto thousands in them that love me, and keep my commandments.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not take the name of the Lord thy God, in vain: for the Lord will not hold him guiltless that taketh his Name in vain.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Remember that thou keep holy the Sabbath day. Six days shalt thou labour, and do all that thou hast to do; but the seventh day is the Sabbath of the Lord thy God. In it thou shalt do no manner of work, thou, and thy son, and thy daughter, thy man-servant, and thy maid-servant, thy cattle, and the stranger that is within thy gates. For in six days the Lord made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day: wherefore the Lord blessed the seventh day, and hallowed it.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Honour thy father and thy mother; that thy days may be long in the land, which the Lord thy God giveth thee.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

LA COMMUNION.

Donne-nous aujourd'hui notre pain quotidien. Et nous pardonne nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés. Et ne nous induis point en tentation, mais délivre-nous du mal. *Amen.*

DIEU tout-puissant, à qui tous les cœurs sont découverts, à qui tous les désirs sont connus, et à qui nul secret n'est caché; sanctifie nos pensées et nos affections par l'opération de ton saint Esprit, afin que nous puissions t'aimer parfaitement, et célébrer dignement ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Le prêtre se tournant vers le peuple, lira distinctement les dix Commandemens: *et le peuple toujours à genoux, après chaque commandement, demandera pardon à Dieu de l'avoir transgressé, et implorera le secours de sa grâce pour le mieux observer à l'avenir, ainsi qu'il suit:*

Le Ministre.

DIEU prononça toutes ces paroles, disant; je suis l'Eternel ton Dieu: tu n'auras point d'autres dieux devant ma face.

Le Peuple. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne te feras point d'image taillée, ni aucune ressemblance des choses qui sont là-haut aux cieux, ni ici-bas sur la terre, ni dans les eaux sous la terre. Tu ne te prosterneras point devant elles, et ne les serviras point: car je suis l'Eternel ton Dieu, le Dieu fort qui est jaloux, punissant l'iniquité des pères sur les enfans jusqu'à la troisième et à la quatrième génération de ceux qui me haissent, et faisant miséricorde en mille générations à ceux qui m'aiment, et qui gardent mes commandemens.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne prendras point le nom de l'Eternel ton Dieu en vain: car l'Eternel ne tiendra point pour innocent celui qui aura pris son nom en vain.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Souviens-toi du jour du repos pour le sanctifier. Tu travailleras six jours, et tu feras toute ton œuvre; mais le septième jour est le repos de l'Eternel ton Dieu. Tu ne feras aucune œuvre en ce jour-là, ni toi, ni ton fils, ni ta fille, ni ton serviteur, ni ta servante, ni ton bétail, ni ton étranger qui est dans tes portes. Car l'Eternel a fait en six jours les cieux, et la terre, et la mer, et tout ce qui est en eux, et s'est reposé le septième jour; c'est pourquoi l'Eternel a béni le jour du repos, et l'a sanctifié.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Honore ton père et ta mère, afin que tes jours soient prolongés sur la terre que l'Eternel ton Dieu te donne.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Δὸς ἡμῖν σήμερον τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν καθημερινόν· Καὶ συγχώρεσε τὰ σφάλματά μας, καθὼς καὶ ἡμεῖς συγχωροῦμεν τοὺς βλάπτοντας ἡμᾶς. Καὶ μὴ μᾶς βάλλῃς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ εἰς τὸν ὁποῖον φανερὰ εἶναι πᾶσα καρδία, γνωσὴ πᾶσα ἐπιθυμία κ᾽ ἀπὸ τὸν ὁποῖον οὐδὲν τῶν ἀπορρήτων εἶναι κρυπτόν· Ἐκκαθάρισον τοὺς στοχασμούς μας διὰ τῆς τῆ ἁγίου σου Πνεύματος ἐμπνεύσεως ὅπως σὲ ἀγαπήσωμεν τελείως, καὶ ἀξιοπρεπῶς μεγαλύνωμεν τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς, ἐπιστραφεὶς πρὸς τὸν λαὸν, ἀναγινώσκει· ξάστερα τὰς ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΑΣ, καὶ τοῦ λαοῦ ἔτι γονατίζοντος, ἔπειτα ἀφ᾽ ἑνὸς ἑκάστου ἐντολῆς θέλει ζητήσειν ἀπὸ τῆ Θεῆ διὰ τὰ προημαρτημένα συγχώρησιν, καὶ χάριν ἵνα τὰς φυλάξῃ εἰς τὸ ἑξῆς, καθὼς ἀκολούθως.

Λειτουργός.

Ο ΘΕΟΣ εἶπε τοὺς λόγους τούτους· Ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου· πλὴν ἐμὲ μὴ ἔχῃς ἄλλους θεούς.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν μας, καὶ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Μὴ κάμεις εἴδωλον, οὐδὲ τινα εἰκόνα τῶν ὅσων εἶναι ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν, ἢ τῶν ὅσων κάτω εἰς τὴν γῆν, ἢ ὑποκάτω τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, μηδὲ τὰ προσκυνήσεις, μηδὲ τὰ λατρεύσεις· ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ζητῶν τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τα τέκνα ἕως τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τῶν μισοῦντών με· καὶ ἐλεῶν χιλιάδες ἀπὸ τοὺς ἀγαπῶντάς με καὶ τοὺς φυλάσσοντας τά προστάγματά μου.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, ϗ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ματαίως· ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θέλει νομίσειν ἀθῶον τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομά τε ματαίως.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, ϗ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Ἐνθυμήσου ἵνα ἁγιάσῃς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· κοπιάσε ἓξι ἡμέρας, ἀλλὰ ἡ ἑβδόμη τὸ Σάββατον εἶναι Κυρίου τῆ Θεοῦ σου· μὴ κοπιάσῃς εἰς αὐτὴν, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγατέρα σου, καὶ ὁ δοῦλος σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ τὰ ζῶά σου, καὶ ὁ εἰς τὴν οἰκίαν σου ξένος· ἐπειδὴ εἰς ἓξι ἡμέρας ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν ἑβδόμην ἀναπαύθη· Διατοῦτο ὁ Κύριος εὐλόγησε τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, καὶ τὴν ἡγίασε.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, ϗ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ὅπως γένῃς μακρόβιος ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου δοθῆσαν σοι.

Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, ϗ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ἵνα φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

LA COMUNIONE.

cielo. Dacci oggi il nostro pane cotidiano, e rimettici i nostri debiti, siccome ancora noi gli rimettiamo a' nostri debitori, e non indurci in tentazione, ma liberaci dal male. *Amen.*

La Colletta.

IDDIO onnipotente, a cui sono palesi tutti i cuori, ogni desiderio conosciuto, e dal quale non può esser nascosto alcun segreto: purifica i pensieri de' nostri cuori, per l' ispirazione del tuo santo Spirito, acciochè t'amiamo perfettamente, e degnamente magnifichiamo il tuo santo Nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

E poi il presbitero voltatosi verso 'l popolo, reciterà distintamente I DIECI COMANDAMENTI. E continuandosi il popolo inginocchione, dopo ciascuno comandamento domanderà a Dio misericordia delle trasgressioni di essi, per l'addietro, e grazia d'osservargli per l' avvenire, come segue.

Il Ministro.

IDDIO pronunciò queste parole, e disse: io sono il Signore Iddio tuo. Non averai altri Dii che me.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Non ti farai scoltura, nè immagine alcuna, delle cose che sono in cielo disopra, nè in terra disotto, nè nelle acque sotto la terra: tu non te le inclinerari, nè le adorerai, perciochè io, il Signore Iddio tuo, sono Dio geloso, che visito i peccati de' padri sopra i figliuoli, infino alla terza e quarta generazione di quelli che m' odiano, ed uso misericordia sino a mila a quelli che m'amano ed osservano i miei comandamenti.

Il Popolo. Signore abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Non userai il nome del Signor Iddio tuo in vano, perciochè Iddio non terrà per innocente colui ch' avrà usato il suo nome in vano.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Ricordati di santificar il giorno del Sabbato. Sei giorni lavorerai, e farai ogni tua opera, ma il settimo è il Sabbato del Signor Iddio tuo. Non farai in esso opera alcuna, nè tu, nè 'l tuo figliuolo, nè la tua figliuola, nè 'l tuo servitore, nè la tua servente, nè 'l tuo bestiame, nè 'l tuo forestiero ch' è dentro le tue porte; perchè in sei giorni Iddio fece il cielo, e la terra, il mare, e tutto ciò ch' in essi si contiene, e il settimo si riposò; perciò il Signore ha benedetto il settimo giorno, e l' ha santificato.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Onora tuo Padre, e tua Madre, acciochè i tuoi giorni siano prolungati sopra la terra, la quale il Signor Iddio tuo ti dà.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

Dein Wille geſchehe, wie im Himmel, alſo auch auf Erden. Unſer tägliches Brodt gieb uns heute. Vergieb uns unſere Schulden, wie wir vergeben unſeren Schuldigern. Führe uns nicht in Verſuchung, ſondern erlöſe uns von dem Uebel. Denn dein iſt das Reich, und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Die Collecte.

Allmächtiger Gott, dem alle Herzen offen und alle Begierden bekannt ſind, und vor dem kein Geheimniß verborgen bleibt! Reinige die Gedanken unſerer Herzen durch den Einfluß deines heiligen Geiſtes, daß unſere Liebe zu dir vollkommen werden und wir auf eine würdige Art deinen heiligen Namen preiſen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſoll ſich der Prediger zu der Verſammlung wenden, und alle zehn Gebote deutlich vorleſen; die Gemeine ſoll, knieend, nach Ableſung jedes einzelnen Gebotes, um Gottes Barmherzigkeit, wegen ihrer vorigen Uebertretung deſſelben, und um ſeinen gnädigen Beyſtand flehen, es künftig zu halten, wie folgt:

Der Prediger: Gott ſprach dieſe Worte und ſagte: Ich bin der Herr, dein Gott. Du ſollſt keine andere Götter neben mir haben.

Die Gemeine: Herr, erbarme dich über uns, und mache unſere Herzen geneigt, dieß Gebot zu halten.

Pred. Du ſollſt dir kein Bildniß, noch irgend ein Gleichniß machen, weder deß, das oben im Himmel, oder deß, das unten auf Erden, oder deß, das im Waſſer unter der Erde iſt. Bete ſie nicht an, und diene ihnen nicht. Denn ich, der Herr dein Gott, bin ein eifriger Gott, der da heimſucht der Väter Miſſethat an den Kindern, bis ins dritte und vierte Glied, die mich haſſen, und thue Barmherzigkeit an viel Tauſenden, die mich lieb haben und meine Gebote halten.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und mache unſere Herzen geneigt, dieß Gebot zu halten.

Pred. Du ſollſt den Namen des Herrn, deines Gottes, nicht mißbrauchen, denn der Herr wird den nicht ungeſtraft laſſen, der ſeinen Namen mißbraucht.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Gedenke des Sabbathtages, daß du ihn heiligeſt. Sechs Tage ſollſt du arbeiten und alle deine Dinge beſchicken: aber am ſiebenten Tage iſt der Sabbath des Herrn, deines Gottes. Da ſollſt du kein Werk thun, noch dein Sohn, noch deine Tochter, noch dein Knecht, noch deine Magd, noch dein Vieh, noch dein Fremdling, der in deinen Thoren iſt. Denn in ſechs Tagen hat der Herr Himmel und Erde gemacht, und das Meer, und alles was darin iſt, und ruhete am ſiebenten Tage. Darum ſegnete der Herr den Sabbathtag und heiligte ihn.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du ſollſt deinen Vater und deine Mutter ehren, auf daß du lange lebeſt im Lande, das dir der Herr, dein Gott, giebt.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

COMUNION.

pan nuestro de cada dia danosle hoy. Y perdonanos nuestras deudas, así como nosotros perdonamos á nuestros deudores. Y no nos dexes caer en tentacion; mas libranos de mal: Porque tuyo es el reyno, y el poder, y la gloria, por siempre jamas. *Amen.*

La Colecta.

TODO-PODEROSO Dios, para quien todos los corazones estan manifiestos, á quien todos los deseos son conocidos, y ningun secreto está encubierto; purifica los pensamientos de nuestros corazones, con la inspiracion de tu Santo Espíritu, para que te podamos amar perfectamente, y celebrar dignamente tu santo Nombre, por Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Luego clara y distintamente dirá el Presbítero los Diez Mandamientos; y continuando el pueblo de rodillas pedirá perdon á Dios, al fin de cada mandamiento, por haberlo quebrantado, y gracia para guardarlo en lo porvenir; del modo que se sigue.

El Ministro.

DIOS habló estas palabras y dixo: Yo soy el Señor tu Dios; no tendrás dioses agenos delante de mí.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No harás para tí obra de escultura, ni figura alguna de lo que hay arriba en el cielo, ni de lo que hay abaxo en la tierra, ni de las cosas que estan en las aguas debaxo de la tierra. No las adorarás, ni les darás culto: yo soy el Señor tu Dios fuerte, zeloso, que visito la iniquidad de los padres sobre los hijos, hasta la tercera y quarta generacion de aquellos que me aborrecen, y que hago misericordia sobre millares con los que me aman, y guardan mis preceptos.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No tomarás el Nombre del Señor tu Dios en vano: porque el Señor no tendrá por inocente al que tomáre el Nombre del Señor su Dios en vano.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. Acuérdate de santificar el dia de Sabado. Seis dias trabajarás, y harás todas tus haciendas; mas el séptimo dia, Sabado es del Señor tu Dios: no harás obra ninguna en él, ni tú, ni tu hijo, ni tu hija; ni tu siervo, ni tu sierva, ni tu bestia, ni el estrangero que está dentro de tus puertas: porque en seis dias hizo el Señor el cielo, y la tierra, y la mar, y todo lo que hay en ellos, y reposó en el séptimo dia; por esto bendixo el Señor al dia de Sábado, y lo santificó.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. Honra á tu Padre y á tu madre, para que seas de larga vida sobre la tierra, que el Señor tu Dios te dará.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. *Amen.*

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! cui omne cor patet, omnes affectus cogniti sunt, et nihil arcani est absconditum, purifica cogitationes cordium nostrorum per inspirationem Spiritus Sancti; ut te ex animo amemus, et sanctum nomen tuum debita veneratione celebremus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter, conversus ad populum, Decalogum integrum clara voce recitabit. Populus autem, genibus adhuc nixus, post unumquodque mandatum, veniam petet a Deo pro illius violatione tempore praeterito, et rogabit, ut sibi gratia concedatur, qua illud servet in futurum; in hunc modum.*

Minister.

HÆC Deus verba locutus est; dixitque:

Ego sum Dominus Deus tuus. Non habebis Deos alienos coram me.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cœlo desuper, et quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea, neque coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me; et faciens misericordiam in millia, his qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum: nec enim habebit insontem Dominus eum, qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Memento ut diem Sabbati sanctifices. Sex diebus operaberis, et facies omnia opera tua. Septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est. Non facies omne opus in eo, tu, et filius tuus, et filia tua, servus tuus, et ancilla tua, jumentum tuum, et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cœlum et terram, et mare, et omnia quæ in eis sunt; et requievit in die septimo. Idcirco benedixit Dominus diei Sabbati, et sanctificavit eum.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Honora patrem tuum, et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλήταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ᾧ πᾶσαι αἱ καρδίαι φανεραί, πᾶσαι ἐπιθυμίαι πρόδηλοι, καὶ οὐδὲν τοπαράπαν τῶν ἀπορρήτων κεκρυμμένον ἐστί· Τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου ἐπιπνοίᾳ τοὺς καρδιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς καθάρισον, ὅπως ἐντελῶς σε ἀγαπῶμεν, καὶ ἀξιοπρεπῶς τὸ ἅγιον Ὄνομά σου μεγαλύνωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, πρὸς τὸν λαὸν ἐπιστραφείς, συμπάσας τὰς Δέκα Ἐντολὰς τρανῶς καταλέξει· καὶ ὁ λαὸς ἕτι γονυπετῶν, ἐφ' ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν Ἐνταλμάτων, παρὰ Θεοῦ συγνώμην τε τῶν προεξημαρτημένων, καὶ χάριν τοῦ φυλάξαι αὐτὰ εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον, τόνδε τὸν τρόπον αἰτήσει.

Λειτουργός.

Ὁ Θεὸς ἐλάλησε ταῦτα τὰ ῥήματα εἰπών· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου· Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν κλίνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι ταύτην τὴν ἐντολήν.

Λειτουργός. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, ἢ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς· Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς· οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς, ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν· ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί· Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

Minister. Thou shalt do no murder.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not commit adultery.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not steal.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not bear false wit ness against thy neighbour.

People. Lord, have mercy upon us, and incline our hearts to keep this law.

Minister. Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his servant, nor his maid, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is his.

People. Lord, have mercy upon us, and write all these thy laws in our hearts, we beseech thee.

Then shall follow one of these two Collects for the King, the Priest standing as before, and saying,

Let us pray.

ALMIGHTY God, whose kingdom is everlasting, and power infinite; Have mercy upon the whole Church; and so rule the heart of thy chosen servant *GEORGE*, our King and Governour, that he (knowing whose minister he is) may above all things seek thy honour and glory: and that we, and all his subjects (duly considering whose authority he hath) may faithfully serve, honour, and humbly obey him, in thee, and for thee, according to thy blessed Word and ordinance; through Jesus Christ our Lord, who with thee and the Holy Ghost liveth and reigneth, ever one God, world without end. *Amen.*

Or,

ALMIGHTY and everlasting God, we are taught by thy holy Word, that the hearts of Kings are in thy rule and governance, and that thou dost dispose and turn them as it seemeth best to thy godly wisdom: We humbly beseech thee so to dispose and govern the heart of *GEORGE* thy Servant, our King and Governour, that, in all his thoughts, words, and works, he may ever seek thy honour and glory, and study to preserve thy people committed to his charge, in wealth, peace, and godliness; Grant this O merciful Father, for thy dear Son's sake Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall be said the Collect of the Day.

And immediately after the Collect the Priest shall read the Epistle, saying, The Epistle [*or,* The portion of Scripture appointed for the Epistle] is written in the —Chapter of—beginning at the—Verse. *And the Epistle ended, he shall say,* Here endeth the Epistle. *Then shall he read the Gospel (the people all standing up) say-*

LA COMMUNION.

M. Tu ne tueras point.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne paillarderas point.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne déroberas point.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne diras point faux témoignage contre ton prochain.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et incline nos cœurs à garder ce commandement.

M. Tu ne convoiteras point la maison de ton prochain. Tu ne convoiteras point la femme de ton prochain, ni son serviteur, ni sa servante, ni son bœuf, ni son âne, ni aucune chose qui soit à ton prochain.

Le P. Seigneur, aie pitié de nous, et imprime tous ces commandemens dans nos cœurs, nous t'en supplions.

Alors le Prêtre debout, comme auparavant, répétera une des deux collectes suivantes pour le Roi.

Prions Dieu.

DIEU tout-puissant, dont le règne est éternel, et dont la puissance est infinie; sois propice à toute ton église, et dispose tellement le cœur de ton serviteur élu GEORGE, notre Roi et notre Gouverneur, que sachant de qui il est le ministre, il cherche sur toutes choses la gloire de ton saint nom. Fais-nous aussi la grâce, à nous tous qui sommes ses sujets, que considérant bien de qui il tient son autorité, nous lui rendions honneur, service, et obéissance en toute humilité et en toute fidélité, en toi, et pour l'amour de toi, selon ta sainte parole, et selon le commandement que tu nous en as fait, par Jésus-Christ notre Seigneur, qui en l'unité du Saint Esprit vit et règne avec toi, un seul Dieu béni éternellement. *Amen.*

Ou,

DIEU éternel et tout-puissant, puisque tu nous enseignes dans ta sainte Parole, que les cœurs des rois sont en ta main, et que tu les tournes selon le bon plaisir de ta sagesse; nous te supplions très-humblement de conduire et de diriger tellement le cœur de ton serviteur GEORGE, notre Roi et notre Gouverneur, qu'en toutes ses pensées, ses paroles, et ses actions, il cherche toujours la gloire de ton saint nom; et qu'il s'étudie à maintenir en prospérité, en paix, et en piété, le peuple dont tu lui as confié la conduite. Exauce-nous, ô Père de miséricorde, pour l'amour de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur. *Amen.*

Alors on répétera la collecte du jour. Et immédiatement après la collecte, le prêtre lira l'épître, disant: l'épître (ou la portion de l'Écriture qui se doit lire pour l'épître) est écrite au chap—de—commençant au verset—*Et quand il aura achevé de lire l'épître, il dira:* ici finit l'épître. *Ensuite il lira l'évangile, (le peuple debout) disant:* le

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

Λειτουργός. Μὴ φονεύσεις.
Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, κ᾽ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ᾽να φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.
Λειτουργός. Μὴ μοιχεύσεις.
Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, κ᾽ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ᾽να φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.
Λειτουργός. Μὴ κλέψεις.
Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, κ᾽ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ᾽να φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.
Λειτουργός. Μὴ ψένδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.
Λαός. Κύριε ἐλέησόν με, κ᾽ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ᾽να φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.
Λειτουργός. Μὴ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὴν οἰκίαν, οὐδὲ τὸν ἀγρόν του οὐδὲ τὸν δοῦλόν τ᾽, οὐδὲ τὴν δάλην του, οὐδὲ τὸ βοΐδιόν του οὐδὲ τὸν γαΐδαρόν τ᾽ οὔτε κανένα ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πλησίον σου.
Λαός. Κύριε ἐλέησον με, κ᾽ πρόκλινον τὴν καρδίαν μας ᾽να φυλάξῃ ταύτην τὴν ἐντολήν.

Ἀκολουθᾷ ἕπειτα μία τῶν Συναπτῶν τούτων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, στέκοντος τοῦ Ἱερέως ὀρθοῦ, καθὼς πρῶτα, καὶ λέγοντος

Ἂς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ τῆ ὁποίᾳ ἡ βασιλεία, εἶναι αἰώνιος, ἡ δὲ δύναμις ἄπειρος, ἐλέησον ὅλην τὴν ἐκκλησίαν σου, καὶ κυβέρνησον ἄτω τὴν καρδίαν τῆ ἐκλεκτῆ σ᾽ δάλη ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βασιλέως μας, καὶ Κυβερνήτου, ὥστε αἰσθανόμενος τίνος εἶναι ὑπηρέτης ὑπὲρ πάντα ζητήσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν σου᾽ καὶ ὅπως ἡμεῖς, καὶ πάντες οἱ ὑποίκοοί του καλῶς σκοπεῦντες ἐξ᾽ οὗ τὸ κράτος ἔλαβε, πιστῶς τὸν δουλεύσωμεν, καὶ τιμήσωμεν, καὶ ταπεινῶς τὸν ὑπακοΰσωμεν εἰς ἐσὲ καὶ διὰ σὲ, κατὰ τὸν ἅγιόν σου λόγον καὶ προσταγὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας, ὁ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ζῶν, καὶ βασιλεύων διὰ πάντα, ἕνας Θεὸς μόνος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, καὶ αἰώνιε Θεὲ, εἰς τὸν λόγον σου ἐδιδάχθημεν, ὅτι ἡ καιρδία τῶν βασιλέων εἶναι εἰς τὰς χεῖράς σου καὶ εἰς τὴν κυβέρνησίν σου, καὶ ὅτι τὰς διατίθης, κ᾽ τρέφεις κατὰ τὴν διάκρισιν τῆς θείας σου σοφίας, ταπεινῶς παρακαλοῦμέν σε, ᾽να διαθέσῃς καὶ κυβερνήσῃς οὕτω τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου ΓΕΩΡΓΙΟΥ, τοῦ Βασιλέως μας καὶ Κυβερνήτ᾽ ὥστε εἰς πάντας τοὺς διαλογισμούς τ᾽, λόγως καὶ ἔργα, ζητήσῃ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν σ᾽, καὶ σπουδάσῃ ᾽να σώσῃ τὸν εἰς τὴν ἐπιμελείαν του ἐμπιστωθέντα λαόν σου ἐν εὐπορίᾳ καὶ εἰρήνῃ καὶ εὐσεβείᾳ. Χάρισον τοῦτο, οἰκτίρμονα Πατέρα διὰ τὴν ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀκολουθᾷ νῦν ἡ Προσευχὴ τῆς ἡμέρας, καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν Προσευχὴν, ὁ Ἱερεὺς διαβάζει τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, ἡ Ἐπιστολὴ, (ἢ τὸ διὰ τὴν Ἐπιστολὴν διαταγμένον τῆς Γραφῆς ἀποσπασμάτιον,) εὑρίσκεται ἐν τῶ — Κεφαλαίῳ — ἀρχινῶσα ἀπὸ τὸν — σίχον᾽ καὶ τελειώσας τὴν Ἐπιστολὴν, λέγει, Ἐδῶ τελειώνει ἡ Ἐπιστολή. Ἔπειτα διαβάζει

LA COMUNIONE.

Il Ministro. Non ucciderai.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Non commetterai adulterio.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Non ruberai.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Non dirai falsa testimonianza contra 'l tuo prossimo.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e disponi i cuori nostri ad osservar questa legge.

Il Ministro. Non concupirai la casa del tuo prossimo, non concupirai la moglie del tuo prossimo, nè 'l suo servitore, nè la sua serva, nè 'l suo bue, nè 'l suo asino, nè alcuna cosa che sia sua.

Il Popolo. Signore, abbi pietà di noi, e scrivi tutte queste tue leggi nè' cuori nostri, te ne supplichiamo.

Poi seguirà una di queste due collette per il re, il presbitero stando in piedi come prima, e dicendo

Preghiamo.

IDDIO onnipotente, il cui regno è eterno, e forza infinita, abbi pietà di tutta la tua chiesa, e governa in tal modo il cuore del tuo servo eletto, GIORGIO, nostro re, e governatore, ch' egli, sapendo di cui è il ministro cerchi sopra ogn' altra cosa il tuo onor e gloria; e che noi, e tutti i suoi sudditi, considerando bene da chi tiene la sua autorità, lo serviamo fedelmente, onoriamo, ed umilmente ubidiamogli in te e per te, secondo la tua santa parola ed ordinanza, per Gesù Cristo, nostro Signore, il quale, con te, e lo Spirito santo, vive e regna per sempre, un solo Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Ovvero questa.

IDDIO eterno ed onnipotente, noi siamo insegnati nella tua santa parola, che i cuori dei re sono nella tua mano e governo, e che gli disponi e volti come ti pare più espediente nella tua sapienza divina, noi ti preghiamo umilmente, di disponer e governare in tal modo, il cuore di GIORGIO, tuo servitore, nostro re e governatore, che in tutti i suoi pensieri, parole, ed opere cerchi il tuo onor e gloria, e si studi di mantener il tuo popolo, commesso alla sua cura in prosperità, pace, e pietà. Concedici questo, o Padre misericordioso, per l' amor di Gesù Cristo, tuo diletto figliuolo, nostro Signore. *Amen.*

Poi seguirà la Colletta del giorno, o subito dopo la Colletta il Presbitero leggerà l' Epistola del giorno.—E finita che sarà l' Epistola,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

Pred. Du ſollſt nicht tödten.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du ſollſt nicht ehebrechen.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du ſollſt nicht ſtehlen.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Du ſollſt nicht falſches Zeugniß reden wider deinen Nächſten.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

Pred. Laß dich nicht gelüſten deines Nächſten Hauſes; laß dich nicht gelüſten deines Nächſten Weibes, noch ſeines Knechts, noch ſeiner Magd, noch ſeines Ochſen, noch ſeines Eſels, noch alles deſſen, das dein Nächſter hat.

Gem. Herr, erbarme dich unſer, und neige unſere Herzen dieß Gebot zu halten.

Dann ſpricht der Prediger, ſtehend, eine der folgenden Collecten für den König.

Laſſet uns beten:

Allmächtiger Gott, deſſen Reich ewig, und deſſen Macht unendlich iſt! Erbarme dich deiner ganzen Kirche, und regiere das Herz deines auserwählten Dieners, Georg, unſeres Königs und Herren, daß er erkenne, weſſen Diener er iſt, und vor allen Dingen deinen Ruhm und deine Ehre ſuchen möge. Gieb auch, daß wir und alle ſeine Unterthanen wohl beherzigen, von wem er ſeine Macht habe, und in dir, und um deinet Willen, ihm treulich dienen, ihn ehren, und in Demuth ihm gehorchen, nach deinem heiligen Worte und Befehle, durch Jeſum Chriſtum unſern Herrn, der mit dir und dem heiligen Geiſte, ein einiger Gott, lebt und regiert in alle Ewigkeit. Amen.

Oder:

Amächtiger und ewiger Gott! dein heiliges Wort lehrt uns, daß die Herzen der Könige unter deiner Leitung und Regierung ſtehen, und daß du ſie lenkeſt und führeſt, wie es deiner göttlichen Weisheit am beſten gefällt. Demüthig bitten wir dich, du wolleſt das Herz deines Dieners, Georg, unſeres Königs und Herrn, ſo leiten und regieren, daß er in allen ſeinen Gedanken, Worten und Werken ſtets deine Ehre und deinen Ruhm ſuchen, und dein ihm anvertrautes Volk in Wohlſtand, Frieden und Gottſeligkeit zu erhalten ſich beſtreben möge. Verleihe dieſes, o barmherziger Vater, um deines geliebten Sohnes Jeſu Chriſti, unſeres Herrn willen. Amen.

Dann ſoll die für dieſen Tag verordnete Collecte und gleich nach derſelben die Epiſtel von dem Prediger geleſen werden, nachdem er bemerkt hat: die Epiſtel, (oder der Abſchnitt der heiligen Schrift, der, ſtatt der Epiſtel, verordnet worden) iſt enthalten im ..ten Capitel des ..... und fängt mit dem ..ten Verſe an. Nach Vorleſung der Epiſtel ſoll er ſprechen: Hier endigt die Epiſtel.

Dann ſoll das Evangelium vorgeleſen werden. Die ganze Verſammlung ſteht auf, und der

COMUNION.

El Ministro. No matarás.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No cometerás adulterio.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No hurtarás.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No dirás falso testimonio contra tu proximo.

El Pueblo. Señor, apiadate de nosotros, é inclina nuestros corazones á guardar esta ley.

El Ministro. No codiciarás la casa de tu próximo, ni desearás su muger, ni su siervo, ni su sierva, ni su buey, ni su asno, ni cosa ninguna de las que son de él.

El Pueblo. Señor, apiad..te de nosotros, y graba todos estos mandamientos en nuestros corazones, como te lo suplicamos.

Entonces se seguirá una destas dos Colectas por el Rey, estando el Presbítero en pie como antes, y diciendo,

DIOS Todo-poderoso, cuyo Reyno es eterno y cuyo Poder infinito; sé propicio á tu Iglesia, y dirige de tal manera el corazon de tu escogido siervo *N.* nuestro Rey, que conociendo á quien sirve, ante todas cosas busque tu honra y gloria; y que nosotros y todos sus subditos, teniendo presente de quien deriva su autoridad, lo honremos, sirvamos, y obedezcamos con toda humildad y lealtad, en ti, y por ti, segun tu santa palabra y tu disposicion; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, que vive y reyna contigo en unidad del Espiritu Santo eternamente. *Amen.*

O.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, pues que tú nos enseñas por tu santa palabra, que estan en tu mano los corazones de los reyes, y que tú los inclinas segun el beneplacito de tu sabiduría divina; suplicamoste humildemente que guies, rijas, y gobiernes de tal manera el corazon de tu siervo *N.* nuestro Rey, que en todos sus pensamientos, palabras, y obras, busque siempre tu honra y gloria, y procure mantener el pueblo que tú le has encomendado, en prosperidad, paz, y piedad. Oyenos, ó Padre de misericordia, por amor de Jesu-Christo tu Hijo nuestro Señor. *Amen.*

Entonces se dirá la Colecta del dia. E immediatemente despues de la Colecta, el Presbítero leerá la Epistola, diciendo, La Epistola [*ó,* La Porcion de la Escritura señalada en lugar de la Epistola] está escrita en el Capitulo—de—comenzando en el Verso—*Y acabada la Epistola, dirá,* Aquí acaba la Epistola. *Entonces leerá el Evangelio (estando el Pueblo en pie) diciendo,* El Santo

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

Minister. Non occides.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Non mœchaberis.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Non furtum facies.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Non loquêris contra proximum tuum falsum testimonium.

Populus. Domine! miserere nostri; et corda nostra, ad servandum hoc mandatum, inclina.

Minister. Non concupisces domum proximi tui; nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Populus. Domine! miserere nostri; et hæc omnia mandata tua cordibus nostris, quæsumus, inscribe.

¶ *Tum sequetur harum Collectarum alterutra pro Rege; Presbytero (ut antea) stante, ac dicente,*

Oremus.

OMNIPOTENS Deus! cujus regnum æternum est, et potentia infinita; miserere universæ Ecclesiæ; et cor electi famuli tui, Georgii, Regis et Gubernatoris nostri, ita dirige, ut ipse (gnarus cujus sit Minister) supra omnia honorem et gloriam tuam quærat; nos vero, et quotquot ei subjecti sunt (debite pensitantes, a quo sit illius auctoritas) fideliter ei serviamus, illum honoremus, in te, ac propter te, juxta sacrum verbum et mandatum tuum; per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui, una tecum et cum Spiritu sancto, vivit et regnat, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ *Aut.*

OMNIPOTENS et sempiterne Deus! ex sacro verbo tuo discimus, corda regum in manu tua esse, eaque a te dirigi et inclinari, prout divinæ tuæ sapientiæ optime visum fuerit. Supplices ergo te rogamus, uti cor famuli tui, Georgii, Regis et Gubernatoris nostri, ita inclines atque dirigas, ut omni cogitatione, verbo, et opere, indesinenter quærat honorem ac gloriam tuam; et populum tuum, curæ suæ demandatum, custodire, opibus, pace, ac pietate florentem, studeat. Hæc concede, o Pater misericors! propter dilectum Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum dicetur Collecta diei. Et, statim post Collectam, Presbyter leget Epistolam, dicens,* Epistola [*seu* portio Scripturæ assignata pro Epistola] scripta est capite—Epist.——versu——*Finita autem Epistola, dicet,* Hic desinit Epistola. *Tunc leget Evangelium (stante universo populo)*

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Λειτουργος. Οὐ φονεύσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς

Λειτουργός. Οὐ μοιχεύσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός. Οὐ κλέψεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Λειτουργός. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔγγραψον, δεόμεθά σου, ἀπάσας ταύτας τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἐπιφέρεται ἑκατέρα τῶν ἑξῆς Εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἑστῶτος ὡς πρότερον Ἱερέως καὶ λέγοντος.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, οὗ ἥ τε βασιλεία ἀϊδιός ἐστι, καὶ ἡ δύναμις ἄπειρος· ὁλόκληρον, τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐλέησον, καὶ οὕτω τὴν καρδίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ δούλου σου ΓΕΩΡΓΙΟΥ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Κυβερνήτου διεύθυνε, ἵνα αὐτὸς συνιῶν οὗτινος ὑπηρέτης τυγχάνει ὤν, πρὸ πάντων τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου ζητῇ· ἡμεῖς δὲ καὶ πάντες οἱ ἀρχόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ προσῆκον ἐνθυμούμενοι, παρ' οὗ ἐξουσίαν ἐγχειρίζεται, πιστῶς αὐτῷ δουλεύωμεν, τιμήσωμέν τε, καὶ ταπεινοφρόνως πειθαρχήσωμεν, ἐν σοὶ, καὶ διὰ σὲ, κατὰ τὸ σὸν εὐλογητὸν ῥῆμα καὶ πρόσταγμα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἑνὸς Θεοῦ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, ἐκ τοῦ ἁγίου λόγου σου διδασκόμεθα, ὅτι αἱ τῶν Βασιλέων καρδίαι ὑπὸ τῇ δεσποτείᾳ καὶ ἡγεμονίᾳ σου ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι σὺ κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ σου, διατίθης καὶ κλίνεις αὐτάς· Ταπεινῶς δεόμεθά σου, οὕτω καρδίαν τοῦ δούλου σου ΓΕΩΡΓΙΟΥ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Αἰσυμνήτου εὐθῦναι καὶ κυβερνῆσαι, ὥστε ἐν πᾶσιν ἐνθυμήμασι, λόγοις τε, καὶ ἔργοις αὐτοῦ, τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου πανταχῆ ζητεῖν, ἅμα καὶ σπουδάζειν τὸν λαόν σου τῇ ἑαυτοῦ κηδεμονίᾳ ἐπιτετραμμένον, ἐν τῇ εὐπορίᾳ, εἰρήνῃ τε, καὶ εὐσεβείᾳ διασώζειν. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οἰκτιρμῶν, ἕνεκεν Ὑιοῦ τῆς ἀγάπης σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε λεχθήσεται ἡ Προσευχὴ τῆς ἡμέρας· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν Προσευχὴν ὁ Ἱερεὺς ἀναγνώσεται τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, Ἡ Ἐπιστολὴ (ἡ Περιοχὴ τῆς Γραφῆς διαταχθεῖσα ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς) γέγραπται ἐν τῷ— Κεφαλλαίῳ— ἀρχομένη ἀπὸ— κόμματος. Καὶ τελευτηθείσης τῆς Ἐπιστολῆς, ἐρεῖ, Ὧδε τέλος ἔχει ἡ Ἐπιστολή. Τότε ἀναγνώσεται τὸ Εὐαγγέλιον (ἑστῶτος ἅπαντος τοῦ λαοῦ) λέγων,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

ing, The holy Gospel is written in the—Chapter of—beginning at the—Verse. And the Gospel ended, shall be sung or said the Creed f llowing, the people still standing, as before.

I BELIEVE in one God the Father Almighty, Maker of heaven and earth, And of all things visible and invisible:

And in one Lord Jesus Christ, the only-begotten Son of God, Begotten of his Father before all worlds, God of God, Light of Light, Very God of very God, Begotten, not made, Being of one substance with the Father, by whom all things were made: Who for us men, and for our salvation came down from heaven, And was incarnate by the Holy Ghost of the Virgin Mary, And was made man, And was crucified also for us under Pontius Pilate. He suffered and was buried, And the third day he rose again according to the Scriptures, And ascended into heaven, And sitteth on the right hand of the Father. And he shall come again with glory to judge both the quick and the dead: Whose kingdom shall have no end.

And I believe in the Holy Ghost, The Lord and Giver of life, Who proceedeth from the Father and the Son, Who with the Father and the Son together is worshipped and glorified, Who spake by the Prophets. And I believe one Catholick and Apostolick Church. I acknowledge one Baptism for the remission of sins. And I look for the Resurrection of the dead, And the life of the world to come. Amen.

Then the Curate shall declare unto the people what Holy-days, or Fasting-days, are in the week following to be observed. And then also (if occasion be) shall notice be given of the Communion; and Briefs, Citations, and Excommunications read. And nothing shall be proclaimed or published in the Church, during the time of Divine Service, but by the Minister: nor by him any thing, but what is prescribed in the Rules of this Book, or enjoined by the King, or by the Ordinary of the place.

Then shall follow the Sermon, or one of the Homilies already set forth, or hereafter to be set forth, by authority.

Then shall the Priest return to the Lord's Table, and begin the Offertory, saying one or more of these Sentences following, as he thinketh most convenient in his discretion.

LET your light so shine before men, that they may see your good works, and glorify your Father which is in heaven. *St. Matth.* v. 16.

Lay not up for yourselves treasure upon the earth; where the rust and moth doth corrupt, and where thieves break through and steal: but lay up for yourselves trea-

LA COMMUNION.

saint évangile est écrit au chap—de—commençant au verset—*Et après l'évangile, on lira ou chantera la confession suivante, le peuple debout comme auparavant.*

JE crois en un seul Dieu, le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre, et de toutes les choses visibles et invisibles:

Et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu, engendré du Père avant tous les siècles, Dieu de Dieu, Lumière de Lumière, vrai Dieu de vrai Dieu, engendré, et non pas fait, étant de la même substance avec le Père, et par lequel toutes choses ont été faites: qui pour l'amour de nous, et pour notre salut, est descendu du ciel, et ayant pris chair de la vierge Marie par l'opération du Saint Esprit, a été fait homme, a été aussi crucifié pour nous sous Ponce Pilate, a souffert et a été enseveli, et est ressuscité le troisième jour selon les Ecritures, est monté aux cieux, et est assis à la droite du Père, et il reviendra avec gloire pour juger les vivans et les morts, et son règne n'aura point de fin.

Je crois au Saint Esprit, qui est le Seigneur et l'auteur de la vie, qui procède du Père et du Fils, et qui avec le Père et le Fils est adoré et glorifié, qui aussi a parlé par les prophètes.

Et je crois une sainte église catholique et apostolique; je confesse un baptême en remission des péchés; et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. *Amen.*

Le ministre annoncera au peuple les jeûnes et les fêtes, s'il y en a, de la semaine suivante: il annoncera également la sainte cène, si l'occasion le demande: il publiera les annonces de mariage; et lira des brevets, citations et excommunications. Et rien ne sera publié dans l'église pendant le service divin, que par le ministre: mais celui-ci ne doit faire aucune publication qui ne soit conforme aux règles de la liturgie, et aux ordres du souverain ou de l'ordinaire du lieu.

Alors suivra le sermon, ou l'une des homélies, qui ont été ou qui seront publiées et autorisées.

Alors le prêtre retournera à la table du Seigneur, et commencera l'offertoire, disant une ou plusieurs des sentences suivantes, selon qu'il jugera à propos.

AINSI, que votre lumière luise devant les hommes, afin qu'ils voient vos bonnes œuvres, et qu'ils glorifient votre Père qui est aux cieux. *St. Matth.* v. 16.

Ne vous amassez point des trésors sur la terre, où la tigne et la rouille gâtent tout, et où les larrons percent et dérobent:

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

τὸ Εὐαγγέλιον (ὀρθοσταθοῦντος τοῦ λαοῦ) λέγων· Τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εὑρίσκεται ἐν τῷ — κεφαλαίῳ, ἀρχινῶν ἀπὸ — στίχον· ᾧ τελειώσας τὸ Εὐαγγέλιον, ψάλλει ἢ λέγει τὸ ἀκόλουθον Σύμβολον, ὀρθοσταθοῦντος τοῦ λαοῦ καθὼς καὶ πρῶτα.

Πιστευω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα πλάστην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ὁρατῶν, καὶ ἀοράτων. Καί εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν μονογενῆ υἱὸν, γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρός του πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Θεὸς ἐκ Θεοῦ, Φῶς ἐκ Φωτὸς, ἀληθὴς Θεὸς ἐξ ἀληθῶς Θεῦ, γεννηθεὶς ἀλλὰ ὄχι πλασθεὶς, ὢν ἐκ τῆς οὐσίας αὐτῆς τοῦ Πατρὸς ὑφ' οὗ πάντα ἐγένετο· ὁ ὁποῖος δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐκατέβη ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐνσαρκώθη διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, Καὶ ἐγεννήθη ἄνθρωπος καὶ ἔτι ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ποντίου Πιλάτου ἔπαθε καὶ ἐτάφη, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν πάλιν ἀνέστη κατὰ τὰς Γραφὰς καὶ ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κάθεται εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πατρός. Καὶ μέλλει 'να ἔλθῃ πάλιν μὲ δόξαν ἵνα κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τὰς νεκροὺς, τοῦ ὁποίου ἡ βασιλεία δὲν ἔχει τέλος. Καὶ πιστεύω εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Κύριον καὶ χαρίσαντα ζωὴν, τὸ ἀπὸ τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, καὶ μετὰ τοῦ Πατρὸς ᾧ τῷ Υἱῷ λατρεύομενον ᾧ δοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Καὶ πιστεύω εἰς μίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν Ἀναγνωρίζω ἕνα βάπτισμα διὰ τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, Καὶ προσμένω τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ τὴν ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὕστερα ὁ Ἐκκλησιαστὴς δηλοποιεῖ πρὸς τὸν λαὸν ποῖας ἑορτὰς καὶ νηστείας εἰς τὴν ἑβδομάδα ἔχουσι 'να τηρηθῶσιν· ἔτι πλέον ἐὰν χρειασθῇ ἡ ἐξῆς Συνάξεις θέλει δηλοποιηθῆν· καὶ αἱ Προκηρύξεις τῶν γάμων· καὶ βρέβια, καὶ αἱ Προσκλήσεις καὶ οἱ ἀφορισμοὶ διαβάζονται. Καὶ δὲν θέλει προκηρυχθῆν, οὔτε κοινοποιηθῆν τι εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν καιρὸν τῆς Λειτουργίας, εἰ μὴ ἀπὸ τὸν Λειτουργὸν, οὔτε ἀπ' αὐτόν τι ἐὰν δὲν εἶναι διατεταγμένον εἰς τὸς κανόνας τοῦ βιβλίου τούτου, ἢ προσταγμένον ἀπὸ τὸν βασιλέα, ἢ τὸν Διατάκτην τοῦ τόπου.

Ἔπειτα ἀκολουθᾷ ὁ λόγος ἢ ἡ Ὁμιλία, τῶν ἤδη διορισμένων, ἢ μελλόντων 'να διορισθῶσι.

Ὕστερα ὁ Ἱερεὺς ἐπιστεύψας πρὸς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, ἀρχινᾷ τὴν προσφορὰν, ἀναγινώσκων ἕνα ἢ πλείω ἀπὸ τοὺς στίχους τούτους, κατὰ τὴν γνῶμίν του.

Ουτως ἂς λάμψῃ τὸ φῶς σας ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσι τὰ καλά σας ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα σας τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ματθ. ε'. ις'.

Μὴ θησαυρίζετε τοὺς θησαυρούς σας ἐπὶ τῆς γῆς ὅπου τὸ σκωλίκιον, καὶ σκουρία ἀφα-

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

LA COMUNIONE.

leggerà l' Evangelo, tutto 'l popolo stando in piedi,—E finito l' Evangelo, si canterà, o reciterà la confessione seguente, continuandosi il popolo in piedi, come innanzi.

IO credo in un Dio, padre onnipotente, creator del cielo e della terra, e d' ogni altra cosa, così visibile come invisibile, ed in un Signore Gesù Cristo, l' unigenito figliuol di Dio, generato dal padre innanzi tutti i secoli. Dio di Dio, lume di lume, vero Dio di vero Dio, generato, con creato, essendo d' una medesima sostanza col padre, per il quale s' erano create tutte le cose, il quale, per noi, e per la nostra salute, scese dal cielo, e fu incarnato della vergine Maria per lo Spirito santo. E fu fatto uomo, ed anche fu crocifisso per noi, sotto Ponzio Pilato. Egli patì e fu sepolto, e risuscitò il terzo giorno, secondo le scritture, e salì in cielo, dove siede alla destra del padre; e ritornerà in gloria per giudicare i vivi ed i morti, il cui regno non avrà mai fine. Ed io credo nello Spirito santo, signore ed autore della vita, il qual procede dal padre, e dal figliuolo, ed il quale, insieme col padre ed il figliuolo, è adorato, e glorificato, che eziandio parlò per i profeti. E credo una chiesa cattolica ed apostolica. Io riconosco un battesimo, per la remissione de' peccati; ed aspetto la risurrezione de' morti, e la vita del secolo a venire. *Amen.*

E poi il Piovano farà sapere al popolo quali feste, o vigilie hanno in quella settimana seguente da osservarsi. Ed in oltre, se sarà di bisogno, si darà notizia della Comunione; e si pubblicheranno i bandi di matrimonio: e brevi, citazioni, e scomuniche saranno letti. E non si bandirà, nè pubblicherà cosa veruna nella chiesa nel tempo dell' ufizio divino, se non dal Piovano, nè meno da lui, cosa veruna, fuor di quello che gli è prescritto nelle regole di questo libro, od impostogli dal re, o l' Ordinario del luogo.

Poi seguirà la prediça, ovvero una delle omelie, come sono di già o saranno per l'avvenire autorizzate.

Allora il Presbitero ritornerà alla sacra Mensa, e comincerà l' Offertorio, leggendo una o più delle sentenze seguenti, come gli parrà più convenevole.

COSI risplenda la vostra luce nel cospetto degli uomini acciochè veggano le vostre buone opere, e glorifichino il Padre vostro ch' è ne' cieli. *S. Matt.* v. 16.

Non vi fate tesori in terra, ove la tignuola, e la ruggine guastano, e dove i ladri

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

Prediger ſpricht: Das heilige Evangelium iſt enthalten im ..ten Capitel des ..... und fangt mit dem ..ten Verſe an.

Nach Vorleſung des Evangeliums ſoll das folgende Glaubensbekenntniß geleſen oder geſungen werden. Die Gemeine bleibt ſtehen.

Ich glaube an einen Gott, den allmächtigen Vater, Schöpfer des Himmels und der Erde und aller ſichtbaren und unſichtbaren Dinge.

Und an einen Herrn Jeſum Chriſtum, den eingeborenen Sohn Gottes, von ſeinem Vater vor aller Welten Anfange gezeugt, Gott von Gott, Licht vom Lichte, wahrer Gott, vom wahren Gotte gezeugt, nicht erſchaffen, eines Weſens mit dem Vater, durch welchen alle Dinge geſchaffen ſind; der für uns Menſchen und zu unſerer Erlöſung vom Himmel hernieder kam, die menſchliche Natur annahm, durch den heiligen Geiſt von der Jungfrau Maria, und wahrer Menſch wurde; der auch um unſerer Willen unter Pontius Pilatus gekreuziget wurde; er litt und ward begraben, und am dritten Tage ſtand er wieder auf, nach der Schrift, und fuhr auf zum Himmel und ſitzt zur Rechten des Vaters, und er wird wieder kommen zu richten die Lebendigen und die Todten, deſſen Reich kein Ende nehmen wird.

Und ich glaube an den heiligen Geiſt, den Herrn und Geber des Lebens, der vom Vater und vom Sohne ausgeht, der mit dem Vater und dem Sohne zugleich angebetet und verehrt wird, der durch die Propheten geredet hat. Und ich glaube an eine allgemeine Apoſtoliſche Kirche; ich erkenne eine Taufe zur Vergebung der Sünden, und ich erwarte die Auferſtehung der Todten und das Leben der zukünftigen Welt. Amen.

Dann ſoll der Prediger dem Volke anzeigen, welche Feyer- und Feſttage in der folgenden Woche zu halten ſind, auch die Communion ankündigen, und darauf die verlobten Perſonen aufbieten und die offenen Briefe, in welchen die Königliche Erlaubniß zum Einſammeln freywilliger Beyträge ertheilt wird, die Citationen und Excommunicationen vorleſen. Nur der Prediger und ſonſt niemand darf in der Kirche, während der Gottesdienſtes, etwas ankündigen, oder vorleſen, und auch dieſer nichts anderes, als was entweder in den Vorſchriften dieſes Buches enthalten oder von dem Könige oder dem Biſchofe befohlen iſt.

Hierauf ſoll die Predigt folgen, oder eine von den Homilien, die ſchon herausgegeben worden oder künftig durch die Landesgeſetze verordnet werden mögten.

Dann ſoll der Prediger zur Communion-Tafel zurückgehen und das Allmoſen-Opfer (Offertorium) anfangen, indem er einen oder mehrere der folgenden Sprüche vorlieſt, deren Auswahl ſeinem Gutfinden überlaſſen bleibt.

Laſſet euer Licht leuchten vor den Leuten, daß ſie eure gute Werke ſehen, und euren Vater im Himmel preiſen. Matth. 5, 16.

Ihr ſollt euch nicht Schätze ſammlen auf Erden, da ſie die Motten und der Roſt freſſen, und da die Diebe nachgraben und ſtehlen. Sammlet euch aber

COMUNION.

Evangelio está escrito en el Capitulo—de—empezando al verso—*Y acabado el Evangelio se cantará ó rezará el Credo siguiente estando el Pueblo en pie como se ha dicho.*

CREO en un solo Dios, Padre Todo-poderoso, Criador del cielo y de la tierra, y de todas las cosas visibles é invisibles:

Y en un solo Señor Jesu-Christo Hijo unico de Dios, engendrado del Padre ante todos los siglos, Dios de Dios, Luz de Luz, Verdadero Dios de Verdadero Dios, engendrado, y no hecho, Consubstancial al Padre, y por el qual todas las cosas fueron hechas: el qual por amor de nosotros y por nuestra salud, descendió del cielo, y tomando nuestra carne de la Virgen Maria, por el Espíritu Santo, fue hecho hombre. Y fue crucificado por nosotros debaxo del poder de Poncio Pilato. Padeció, y fué sepultado, y al tercero dia resuscitó segun las Escrituras, subió á los cielos, y está sentado á la Diestra de Dios Padre. Y vendrá otra vez con gloria á juzgar á los vivos y los muertos. Y su reyno no tendrá fin.

Y Creo en el Espíritu Santo, Señor y Dador de vida, procedente del Padre y del Hijo, el qual con el Padre y el Hijo juntamente es adorado, y glorificado, quien habló por los prophetas. Y creo una Santa Iglesia Catholica y Apostolica. Confieso un bautismo para remision de pecados: y espéro la Resurreccion de los muertos, y la vida del siglo venidero. Amen.

Entonces el Cura dirá al Pueblo qué dias de Fiesta ó Ayunos deben ser observados en la semana siguiente. Y asi mismo si la ocasion lo requiere, se dará noticia de la Comunion; se publicarán las Amonestaciones de Matrimonio; y se leeran los Breves, Citaciones, y Excomunicaciones. Y nada se proclamará ó publicará en la Iglesia durante el servicio divino, sino por el Ministro: limitandose en este punto á lo que está prescrito en las reglas de este libro, ó mandado por el Rey, ó por su Ordinario.

Entonces se seguirá el Sermon, ó una de las Homilias ya dadas á luz, ó que en adelante serán dadas por Autoridad.

Entonces el Presbitero volverá á la Mesa del Señor, y comenzará el Ofertorio, diciendo una ó mas de las Sentencias siguientes, como juzgue mas conveniente.

ASTE modo ha de brillar vuestra luz delante de los hombres; para que vean vuestras buenas obras, y den gloria á vuestro Padre, que está en los cielos. *S. Math* v. 16.

No querais atesorar para vosotros tesoros en la tierra, donde orin y polilla los consume: y en donde ladrones los desen-

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

dicens, Sanctum Evangelium scriptum est capite—Evangelii—versu—*Finito autem Evangelio, cantabitur, aut recitabitur, sequens Symbolum, stante adhuc universo populo, ut prius.*

CREDO in unum Deum, Patrem Omnipotentem, factorem cœli et terræ, atque visibilium omnium et invisibilium: et in unum Dominum nostrum, Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia sæcula: Deum de Deo; lumen de lumine; Deum verum de Deo vero; genitum, non factum; consubstantialem Patri; per quem omnia facta sunt. Qui, propter nos homines, et propter nostram salutem, descendit de cœlis; et incarnatus est de Spiritu Sancto, ex Maria Virgine, et homo factus est; crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato. Passus et sepultus est; et resurrexit tertia die, secundum Scripturas: et ascendit in cœlum: et sedet ad dextram Patris: et iterum venturus est cum gloria, judicare vivos et mortuos: cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit; qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur; qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam, Catholicam et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum; et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi sæculi. *Amen.*

¶ *Tum Minister populo annuntiabit, si qui sint dies Festi, aut jejunii, per sequentem hebdomadam observandi. Tum etiam, si dabitur occasio, futura Communio præmuntiabitur; et futurarum Nuptiarum sollennitas; Brevia etiam, Citationes, et Excommunicationes, legentur. Nec quidquam promulgabitur aut publicabitur in Ecclesia, quo tempore Sacra peraguntur, præterquam ab ipso Ministro. Nec quidquam ab eo ipso, nisi quod Regulis hujus Libri continetur, aut a Regia Majestate imperatum fuerit, aut a loci Ordinario præscriptum.*

¶ *Tum sequetur Concio, sive una aliqua Homiliarum jam editarum, aut in posterum publica auctoritate edendarum.*

¶ *Tum Presbyter ad Mensam Domini revertetur, et Offertorium incipiet, una aut altera, aut etiam pluribus harum sententiarum recitatis; prout ipsi convenientius videbitur.*

SIC luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est. *S. Matth.* v. 16.

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra; ubi ærugo et tinea demolitur; et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesauri-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον γέγραπται ἐν τῷ— Κεφαλαίῳ, ἀρχόμενον ἀπὸ— κόμματος. Καὶ τελευτηθέντος τοῦ Εὐαγγελίου ἀσθήσεται ἢ λεχθήσεται τὸ ἑπόμενον Σύμβολον, ἔτι ἑστῶτος ὡς πρότερον τοῦ λαοῦ.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατερὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δι' ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφὰς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν· Καὶ πιστεύω μίαν ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν· Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Προσδοκῶ ἀνίστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τότε ὁ Κηδεμὼν τῷ λαῷ μηνύσει τίνας ἡμέρας ἑορτασίμους ἢ νηστευσίμους ἄγεσθαι δεῖ ἐν τῇ ἐπιούσῃ ἑβδομάδι. Καὶ τότε δὲ (ἐὰν οὕτω συμβῇ) γνωρισμὸς ἔσται τῆς παναγίας Σύναξεως ἐσομένης· καὶ τὰ Βάννα ἤτοι προμνηστευτικὰ ἢ προτέλεια γράμματα τοῦ γάμου δημοσιωθήσεται· καὶ τὰ Βρέβια, καὶ αἱ Προσκλήσεις καὶ Ἀφορισμοὶ ἀναγνωσθήσονται. Οὐδὲν δὲ κηρυχθήσεται ἢ δημοσιωθήσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταξὺ τῆς Λειτουργίας εἰ μὴ διὰ τοῦ Λειτουργοῦ, οὐδέ γε δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅ, τι προστεταγμένον ἂν εἴη ἐν τοῖς τοῦ βιβλίου τούτου κανόσιν, ἢ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Διατάκτου ἐντεταλμένον.

Εἶτα ἔψεται ἡ Δημηγορία, ἢ μία τῶν Ὁμιλιῶν.

Τότε εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἀναστρέψας ὁ Ἱερεὺς ἄρξει τῆς Προσφορᾶς, ἔν τι ἢ πλείω τῶν ἐπενεχθέντων γνωμιδίων κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, λέγων.

ΟΥΤΩ λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ματθ. ε'. ιϛ'.

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

sures in heaven, where neither rust nor moth doth corrupt, and where thieves do not break through and steal. *St. Matth.* vi.

Whatsoever ye would that men should do unto you, even so do unto them; for this is the Law and the Prophets. *St. Matth.* vii.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven. *St. Matth.* vii.

Zacchæus stood forth, and said unto the Lord, Behold, Lord, the half of my goods I give to the poor; and if I have done any wrong to any man, I restore four-fold. *St. Luke* xix.

Who goeth a warfare at any time of his own cost? Who planteth a vineyard, and eateth not of the fruit thereof? Or who feedeth a flock, and eateth not of the milk of the flock. 1 *Cor.* ix.

If we have sown unto you spiritual things, is it a great matter if we shall reap your worldly things? 1 *Cor.* ix.

Do ye not know, that they who minister about holy things live of the sacrifice; and they who wait at the altar are partakers with the altar? Even so hath the Lord also ordained, that they who preach the Gospel should live of the Gospel. 1 *Cor.* ix.

He that soweth little shall reap little; and he that soweth plenteously shall reap plenteously. Let every man do according as he is disposed in his heart, not grudgingly, or of necessity; for God loveth a cheerful giver. 2 *Cor.* ix.

Let him that is taught in the word minister unto him that teacheth, in all good things. Be not deceived, God is not mocked: for whatsoever a man soweth that shall he reap. *Gal.* vi.

While we have time, let us do good unto all men; and especially unto them that are of the household of faith. *Gal.* vi.

Godliness is great riches, if a man be content with that he hath: for we brought nothing into the world, neither may we carry any thing out. 1 *Tim.* vi.

Charge them who are rich in this world, that they be ready to give, and glad to distribute; laying up in store for themselves a good foundation against the time to come that they may attain eternal life. 1 *Tim.* vi.

God is not unrighteous, that he will forget your works and labour that proceedeth of

LA COMMUNION.

mais amassez-vous des trésors dans le ciel, où ni la tigne ni la rouille ne gâtent rien, et où les larrons ne percent ni ne dérobent. *St. Matth.* vi. 19, 20.

Toutes les choses que vous voulez que les hommes vous fassent, faites-les leur aussi de même: car c'est la loi et les prophètes. *S. Matth.* vii. 12.

Tous ceux qui me disent: Seigneur, Seigneur, n'entreront pas dans le royaume des cieux; mais celui qui fait la volonté de mon Père qui est aux cieux. *S. Mat.* vii. 21.

Zachée se présentant là, dit au Seigneur: voici, Seigneur, je donne la moitié de mes biens aux pauvres; et si j'ai fait tort à quelqu'un en quelque chose, j'en rends le quadruple. *S. Luc* xix. 8.

Qui est-ce qui va jamais à la guerre à ses dépens? Qui est-ce qui plante la vigne, et ne mange pas de son fruit? Qui est-ce qui paît le troupeau, et ne mange pas du lait du troupeau? 1 *Cor.* ix. 7.

Si nous vous avons semé des biens spirituels, est-ce une grande chose que nous recueillions de vos biens charnels? 1 *Co.* ix. 11.

Ne savez-vous pas que ceux qui s'emploient aux choses sacrées mangent de ce qui est sacré? et que ceux qui servent à l'autel, participent à l'autel? Le Seigneur a ordonné, tout de même, que ceux qui annoncent l'Evangile vivent de l'Evangile. 1 *Cor.* ix. 13, 14.

Celui qui sème chichement, recueillera aussi chichement: et celui qui sème libéralement, recueillera aussi libéralement. Que chacun fasse selon qu'il s'est proposé en son cœur: non point à regret, ou par contrainte; car Dieu aime celui qui donne gaiement. 2 *Cor.* ix. 6, 7.

Que celui qui est enseigné en la parole, fasse participant de tous ses biens celui qui l'enseigne. Ne vous abusez point, Dieu ne peut être moqué: car ce que l'homme aura semé il le moissonnera aussi. *Gal.* vi. 6, 7.

Pendant que nous en avons le temps, faisons du bien à tous; mais principalement aux domestiques de la foi. *Gal.* vi. 10.

La piété avec le contentement d'esprit, est un grand gain; car nous n'avons rien apporté au monde, et aussi il est évident que nous n'en pouvons rien emporter. 1 *Tim.* vi, 6, 7.

Dénonce à ceux qui sont riches en ce monde, qu'ils soient prompts à donner, communicatifs; se faisant un trésor d'un bon fondement pour l'avenir, afin qu'ils obtiennent la vie éternelle. 1 *Tim.* vi. 17, 18, 19.

Dieu n'est pas injuste, pour oublier votre œuvre, et le travail de la charité que vous

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

νίζει καὶ ὅπου κλέπται ξεκαρφώνουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ τους θησαυρους σας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκωλίκιον καὶ σκουρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται δὲν ξεκαρφώνουσι καὶ κλέπτουσι. Ματθ. ϛ'. ιθ'. κ'.

Πάντα λοιπὸν ὅσα θέλετε 'να σᾶς κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι, πράξατε καὶ σεῖς πρὸς αὐτούς· ἐπειδὴ οὗτος εἶναι ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ'. ιβ'.

Ὄχι ὁ καθ' ἕνας ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, θέλει ἔλθην εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ κάμνων τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ζ'. κα'.

Στέκοντος δὲ τοῦ Ζακχαίου, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδω τῶν πτωχῶν· καὶ ἐάν ἐδόλωσα τινα τετραπλοῦν τοῦ ἀποδίδω. Λουκ. ιθ'. ζ'.

Τίς πολεμᾷ ποτὲ ἐξοδεύον ἀπὸ τὰ ἴδια; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸν καρπόν του; ἢ τίς βόσκει κοππάδιον, καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοππαδίου; α'. Κορ. θ'. ζ'.

Ἐὰν σᾶς ἐσπείραμεν τὰ πνευματικὰ, εἶναι θαῦμα ἐὰν θερίσωμεν τὰ σαρκικά σας; α'. Κορ. θ'. ια'.

Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι τὰ ἱερὰ τρώγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ; καὶ οἱ παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ ἐνασχολούμενοι τῷ θυσιαστηρίῳ συμμετέχουσιν; Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε πρὸς τους τὸ εὐαγγέλιον εὐαγγελιζομένους, 'να ζήσωσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίον. α'. Κορ. θ'. ιγ'. ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως θέλει πάλιν θερίσειν· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, θέλει ἐπ' εὐλογίαις πάλιν θερίσειν· ἕκαστος κατὰ τὴν προαίρεσιν τῆς καρδίας του ἂς πράξῃ ὄχι μὲ λύπην, ἢ ἐξ' ἀνάγκης, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ δότην ἱλαρόν. β'. Κορ. θ'. ϛ'. ζ'.

Ὁ διδαχθεὶς τὸν λόγον ἂς μοιράσῃ κάθε ἀγαθόν του μὲ τὸν διδάσκοντα. Μὴ πλανᾶσθε· Δὲν γελᾶται ὁ Θεός· ἐπειδὴ ὅ,τι καὶ ἂν σπείρῃ ἄνθρωπος τοῦτο καὶ θερίζει. Γαλατ. ϛ'. ϛ'. ζ'.

Λοιπὸν ἕως ἔχομεν καιρὸν ἂς ἀγαθοποιήσωμεν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τους οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλ. ϛ'. ι'.

Ἡ μὲ αὐταρκείαν εὐσέβεια εἶναι μέγα κέρδος· ἐπειδὴ δὲν ἐφέραμεν τίποτε εἰς τὸν κόσμον, καὶ δῆλον ὅτι δὲν δυνάμεθα 'να φέρωμεν τί ποτε ἔξω. α'. Τιμ. ϛ'. ϛ'. ζ'.

Παράγγελλε πρὸς τους πλουσίους τοῦ παρόντος αἰῶνος 'να δίδωσι προθύμως, καὶ 'να εἶναι κοινωνικοὶ ἀποθησαυρίζοντες διὰ τὸν ἑαυτόν τους καλὸν θεμέλιον εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἀπολαύσωσι τὴν αἰώνιον ζωήν. α'. Τιμ. ϛ'. ιζ'.

Ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἄδικος ὥσον 'να ἀλησμονήσῃ τὰ ἔργα σας, καὶ τὸν κόπον τῆς ὁποίας ἐδείξατε εἰς τὸ ὄνομά του ἀγάπης,

LA COMUNIONE.

sconficcano, e rubano. Anzi fatevi tesori in cielo, ove nè tignuola nè ruggine guasta, e ove i ladri non sconficcano, e non rubano. *S. Matt.* vi. 19, 20.

Tutte le cose che voi volete che gli uomini vi facciano, fatele altresì voi a loro, perciochè questa è la legge, ed i profeti. *S. Matt.* vii. 12.

Non chiunque mi dice, Signore, Signore, entrerà nel regno de' cieli: ma chi fa la volontà del Padre mio, ch'è ne'cieli. *S. Matt.* vii. 21.

Zaccheo, presentatosi al Signore, gli disse: Signore, io dono la metà di tutti i miei beni a' poveri; e se ho frodato alcuno io gliene fò la restituzione a quattro doppi. S. *Luca*, xix. 8.

Chi guerreggia mai a suo proprio soldo? chi pianta una vigna, e non ne mangia del frutto? o chi pastura una greggia, e non mangia del latte della greggia. 1 *Cor.* ix. 7.

Se noi v' abbiamo seminate le cose spirituali, è egli gran cosa se mietiamo le vostre carnali? 1 *Cor.* ix. 11.

Non sapete voi che coloro che fanno il servigio sacro, mangiano delle cose del tempio? e che coloro che vacano all'altare partecipano coll'altare? Così ancora il Signore ha ordinato a coloro ch'annunziano l'Evangelo, che vivano dell' Evangelo. 1 *Cor.* ix. 13, 14.

Chi semina scarsamente, mieterà altresì scarsamente: e chi semina liberalmente, mieterà altresì benedizione. Ciascuno faccia come è deliberato nel cuor suo, non di mala voglia, nè per necessità, perciochè Iddio ama un donatore allegro. 2 *Cor.* ix. 6, 7.

Colui ch'è ammaestrato nella parola faccia parte d'ogni suo bene a colui che l'ammaestra. Non v' ingannate? Iddio non si può beffare, perciochè, ciò che l'uomo avrà seminato, quello ancora mieterà. *Gal.* vi. 6, 7.

Mentre adunque abbiam tempo, facciam del bene a tutti, ma principalmente a' domestici della fede. *Gal.* vi. 10.

La pietà con contentamento d' animo, è guadagno; perchè non abbiamo portato nulla nel mondo; e chiaro è che altresì non ne possiamo portar nulla fuori. 1 *Tim.* vi. 6, 7.

Dinunzia a' ricchi nel presente secolo, che siano pronti a distribuire, comunichevoli, facendosi un tesoro d' un buon fondamento per l'avvenire; acciochè apprendano la vita eterna. 1 *Tim.* vi. 17, 18, 19.

Iddio non è ingiusto, per dimenticar l'opera vostra, e la fatica della carità ch' avete mostrata inverso 'l suo nome, avendo mi-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

Ordnung der Communion.

Schätze im Himmel, da ſie weder Motten noch Roſt freſſen, und da die Diebe nicht nachgraben noch ſtehlen. Matth. 6, 19. 20.

Alles nun, das ihr wollet, daß euch die Leute thun ſollen, das thut ihr ihnen. Das iſt das Geſetz und die Propheten. Matth. 7, 12.

Es werden nicht alle, die zu mir ſagen, Herr, Herr! in das Himmelreich kommen, ſondern die den Willen thun meines Vaters im Himmel. Matth. 7, 21.

Zachäus aber trat dar, und ſprach zu dem Herrn: Siehe, Herr, die Hälfte meiner Güter gebe ich den Armen, und ſo ich jemand betrogen habe, das gebe ich vierfältig wieder. Luc. 19, 8.

Welcher ziehet jemals in den Krieg auf ſeinen eigenen Sold? Welcher pflanzet einen Weinberg, und iſſet nicht von ſeiner Frucht? Oder, welcher weidet eine Heerde, und iſſet nicht von der Milch der Heerde? 1 Cor. 9, 7.

So wir euch das Geiſtliche ſäen, iſt es ein großes Ding, ob wir euer Leibliches ernbten? 1 Cor. 9, 11.

Wiſſet ihr nicht, daß, die da opfern, eſſen vom Opfer, und die des Altars pflegen, genießen des Altars? Alſo hat auch der Herr befohlen, daß, die das Evangelium verkündigen, ſollen ſich vom Evangelio nähren. 1 Cor. 9, 13. 14.

Ich meine aber das: wer da kärglich ſäet, der wird auch kärglich ernbten; und wer da ſäet im Segen, der wird auch ernbten im Segen. Ein jeglicher nach ſeiner Willkühr, nicht mit Unwillen, oder aus Zwang. Denn einen fröhlichen Geber hat Gott lieb. 2 Cor. 9, 6. 7.

Der aber unterrichtet wird mit dem Wort, der theile mit allerley Gutes dem, der ihn unterrichtet. Irret euch nicht, Gott läßt ſich nicht ſpotten. Denn was der Menſch ſäet, das wird er ernbten. Galat. 6, 6. 7.

Als wir denn nun Zeit haben, ſo laſſet uns Gutes thun an jedermann, allermeiſt aber an des Glaubens Genoſſen. Galat. 5, 10.

Es iſt aber ein großer Gewinn, wer gottſelig iſt und läßt ihm genügen. Denn wir haben nichts in die Welt gebracht, darum offenbar iſt, wir werden auch nichts hinaus bringen. 1 Tim. 6, 6. 7.

Den Reichen von dieſer Welt gebeut, daß ſie nicht ſtolz ſeyn, auch nicht hoffen auf den ungewiſſen Reichthum, ſondern auf den lebendigen Gott, der uns darziebt reichlich allerley zu genießen; daß ſie Gutes thun, reich werden an guten Werken, gerne geben, behülflich ſeyn, Schätze ſammeln, ihnen ſelbſt einen guten Grund aufs Zukünftige, daß ſie ergreifen das ewige Leben. 1 Tim. 6, 17–19.

Denn Gott iſt nicht ungerecht, daß er vergeſſe eures Werks und Arbeit der Liebe, die ihr bewieſen

COMUNION.

tierran, y roban. Mas atesorad para vosotros tesoros en el cielo, en donde ni los consume orin ni polilla: y en donde ladrones no los desentierran, ni roban. *S. Math.* vi. 19, 20.

Y así todo lo que quereis que los hombres hagan con vosotros, hacedlo tambien vosotros con ellos: porque esta es la Ley y los Prophetas. *S. Math.* vii. 12.

No todo el que me dice, Señor, Señor, entrará en el reyno de los cielos, sino el que hace la voluntad de mi Padre, que está en los cielos, ese entrará en el reyno de los cielos. *S. Math.* vii. 21.

Mas Zachéo, presentándose al Señor, le dixo: Señor, la mitad de quanto tengo doy á los pobres: y si en algo he defraudado á alguno, le vuelvo quatro tanto mas. *S. Luc.* xix. 8.

¿Quién jamás vá á campaña á sus expensas? ¿Quien planta viña, y no come del fruto de ella? ¿Quien apacienta ganado, y no come de la leche del ganado? 1 *Cor.* ix. 7.

Si nosotros os sembramos las cosas espírituales, ¿es gran cosa, si recogemos las carnales que pertenecen á vosotros? 1 *Cor.* ix. 11.

¿No sabeis, que los que trabajan en el santuario, comen de lo que es del santuario: y que los que sirven al altar, participan juntamente del altar? Así tambien el Señor ordenó, que los que anuncian el Evangelio, vivan del Evangelio. 1 *Cor.* ix. 13, 14.

Y digo esto: Que quien escasamente siembra, tambien segará escasamente; y el que siembra bendiciones, de bendiciones tambien segará. Cada uno, como propuso en su corazon, no con tristeza, ni como por fuerza; porque Dios ama al que alegremente dá. 2 *Cor.* ix. 6, 7.

Y el que es doctrinado en la palabra, comunique en todos los bienes al que le doctrina. No querais errar: Dios no puede ser burlado. Porque aquello que sembrare el hombre, eso tambien segará. *Gal.* vi. 6, 7.

Y así miéntras tenemos tiempo, hagamos bien á todos, y mayormente á los domésticos de la fé. *Gal.* vi. 10.

Mas es grande ganancia la piedad con lo que basta. Porque nada metimos en este mundo: y es cierto que tampoco podremos sacar nada. 1 *Tim.* vi. 6, 7.

Manda á los ricos de este siglo, que no sean altivos, ni esperen en la incertidumbre de las riquezas; sino en el Dios vivo (que nos dá abundantemente todas las cosas para nuestro uso) que hagan bien, que se hagan ricos en buenas obras, que den, y que repartan francamente, que se hagan un tesoro, y un fundamento sólido para lo venidero, á fin de alcanzar la vida verdadera. 1 *Tim.* vi. 17, 18, 19.

Porque no es Dios injusto, de modo que se olvide de vuestra obra, y de la caridad, que mostrásteis en su nombre, lo que habeis su-

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

zate autem vobis thesauros in cœlo; ubi neque ærugo neque tinea demolitur; et ubi fures non effodiunt, nec furantur. *S. Matth.* vi. 19, 20.

Omnia, quæcumque vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis. Hæc est enim Lex, et Prophetæ. *S. Matth.* vii. 12.

Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cœlorum: sed, qui facit voluntatem Patris mei qui in cœlis est, ipse intrabit in regnum cœlorum. *S. Matth.* vii. 21.

Stans autem Zacchæus dixit ad Dominum: Ecce, dimidium bonorum meorum, Domine, do pauperibus; et si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum. *S. Luc.* xix. 8.

Quis militat suis stipendiis unquam? Quis plantat vineam, et de fructu ejus non edit? Quis pascit gregem, et de lacte gregis non manducat? 1 *Cor.* ix. 7.

Si nos vobis spiritualia seminavimus; magnum est, si nos carnalia vestra metamus? 1 *Cor.* ix. 11.

Nescitis, quoniam qui in sacrario operantur, quæ et de sacrario sunt, edunt: et qui altari deserviunt, cum altari participant? Ita et Dominus ordinavit iis, qui Evangelium annuntiant, de Evangelio vivere. 1 *Cor.* ix. 13, 14.

Hoc autem dico: qui parce seminat, parce et metet; et qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus et metet. Unusquisque prout destinavit in corde; non ex tristitia, aut ex necessitate. Hilarem enim datorem diligit Deus. 2 *Cor.* ix. 6, 7.

Communicet autem is qui catechizatur verbo, ei qui se catechizat, in omnibus bonis. Nolite errare. Deus non irridetur. Quæ enim seminaverit homo, hæc et metet. *Gal.* vi. 6, 7.

Ergo, dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes, maxime autem ad domesticos fidei. *Gal.* vi, 10.

Est autem quæstus magnus pietas cum sufficientia. Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium, quod nec auferre quid possumus. 1 *Tim.* vi. 6, 7.

Divitibus hujus sæculi præcipe non sublime sapere, neque sperare in incerto divitiarum, sed in Deo vivo (qui præstat nobis omnia abunde ad fruendum) bene agere, divites fieri in bonis operibus, facile tribuere, communicare, thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum, ut apprehendant veram vitam. 1 *Tim.* vi. 17, 18, 19.

Non enim injustus Deus, ut obliviscatur operis vestri, et dilectionis quam ostendistis

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσι. Ματθ. ς'. ιθ'. κ'.

Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ζ'. ιβ'.

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ζ'. κα'.

Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοις πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Λουκ ιθ'. ζ'.

Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; α' Κορ. θ'. ζ'.

Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; α' Κορ. θ'. ια'.

Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. α'. Κορ. θ'. ιγ'. ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. β'. Κορ. θ'. ς'. ζ'.

Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. Γαλάτ. ς'. ς'. ζ'.

Ἄρα οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλάτ. ς'. ι'.

Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α'. Τιμ. ς'. ς'.ζ.

Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε, μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. α' Τιμ. ς'. ιζ'. ιη'. ιθ'.

Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδεί-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

love; which love ye have shewed for his Name's sake, who have ministered unto the saints, and yet do minister. *Heb.* vi.

To do good, and to distribute, forget not; for with such sacrifices God is well pleased. *Heb.* xiii.

Whoso hath this world's good, and seeth his brother have need, and shutteth up his compassion from him, how dwelleth the love of God in him? 1 *St. John* iii.

Give alms of thy goods, and never turn thy face from any poor man; and then the face of the Lord shall not be turned away from thee. *Tobit* iv.

Be merciful after thy power. If thou hast much, give plenteously: if thou hast little, do thy diligence gladly to give of that little: for so gatherest thou thyself a good reward in the day of necessity. *Tobit* iv.

He that hath pity upon the poor lendeth unto the Lord: and look, what he layeth out, it shall be paid him again. *Prov.* xix.

Blessed be the man that provideth for the sick and needy: the Lord shall deliver him in the time of trouble. *Psalm* xli.

Whilst these Sentences are in reading, the Deacons, Church-wardens, or other fit person appointed for that purpose, shall receive the Alms for the poor, and other devotions of the people, in a decent basin to be provided by the Parish for that purpose; and reverently bring it to the Priest, who shall humbly present and place it upon the holy Table.

And when there is a Communion, the Priest shall then place upon the Table so much Bread and Wine, as he shall think sufficient.

After which done, the Priest shall say,

Let us pray for the whole state of Christ's Church militant here in earth:

ALMIGHTY and everlasting God, who by thy holy Apostle hast taught us to make prayers, and supplications, and to give thanks, for all men; We humbly beseech thee most mercifully [*to accept our alms and oblations, and*] to receive these our prayers, which we offer unto thy Divine Majesty; beseeching thee to inspire continually the universal Church with the spirit of truth, unity, and concord: And grant, that all they that do confess thy holy Name may agree in the truth of thy holy Word, and live in unity, and godly love. We beseech thee also to save and defend all Christian Kings, Princes, and Governours; and especially thy servant *GEORGE* our King; that under him we may be godly and quietly governed: And grant unto his whole Council, and to all that are put in authority under him, that they may truly and indifferently minister justice, to the punishment of wickedness

If there be no alms or oblations, then shall the words [of accepting our alms and oblations] *be left out unsaid.*

LA COMMUNION.

avez témoigné pour son nom, en ce que vous avez secouru les saints, et que vous les secourez encore. *Heb.* vi. 10.

Ne mettez point en oubli la bénéficence, et la communication: car Dieu prend plaisir à de tels sacrifices. *Heb.* xiii. 16.

Si quelqu'un a des biens de ce monde, et qui, voyant son frère avoir nécessité, lui fermera ses entrailles, comment est-ce que la charité de Dieu demeure en lui? 1 *S. Jean* iii. 17.

Fais l'aumône de tes biens, ne détourne point ta face du pauvre; et la face du Seigneur ne sera point détournée de toi. *Tob.* iv. 7.

Sois charitable selon ton pouvoir. Si tu as beaucoup, donne beaucoup. Si tu as peu, donne avec joie du peu que tu as: et tu t'ammasseras un trésor pour la nécessité. *Tob.* iv. 8, 9.

Celui qui a pitié du pauvre, prête à l'Eternel; et il lui rendra son bienfait. *Prov.* xix. 17.

O que bienheureux est celui qui se porte sagement envers le chétif! l'Eternel le délivrera au jour de la calamité. *Psal.* xl. 1.

Pendant la lecture des sentences, les diacres, les curateurs de l'église, ou d'autres personnes commises à cet effet, recevront les aumônes pour les pauvres, et les autres libéralités du peuple, dans un bassin convenable appartenant à la paroisse: après quoi, ils remettront respectueusement ces charités au prêtre, qui doit les recevoir humblement, et les poser sur la table.

Pour célébrer la sainte Cène, le prêtre mettra sur la table autant de pain et de vin qu'il le jugera nécessaire; après quoi, il dira,

Prions Dieu pour toute l'Eglise chrétienne militante ici-bas en la terre.

DIEU éternel et tout-puissant, qui par ton saint apôtre nous as enseigné de t'adresser des prières, des supplications, et des actions de grâces pour tous les hommes; nous te supplions très-humblement (**d'accepter nos aumônes et nos oblations, et*) d'écouter favorablement les prières que nous présentons à ta divine Majesté. Veuille, Seigneur, répandre continuellement sur l'église universelle l'esprit de vérité, d'union, et de concorde, ensorte que tous ceux qui confessent ton saint nom, s'accordent à faire profession de ta vérité, et vivent en concorde et en charité fraternelle. Nous te prions aussi de défendre et de sauver tous les rois, et tous les princes, et les magistrats chrétiens, particulièrement GEORGE notre Roi, afin que sous son gouvernement nous puissions mener une vie paisible et tranquille en toute piété et honnêteté. Fais la grâce à tous ceux de son conseil, et à tous les autres qui sont établis en autorité sous

* S'il n'y a point d'offrandes, on omettra ces paroles.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

διακονήσαντες, καὶ διακονοῦντες εἰς τὸς ἁγίους. Ἑβρ. ϛ'. ι'.

Μὴ ἀλήσμονήσετε τὴν εὐεργεσίαν, καὶ κοινωνίαν· ὅτι μὲ τοιαύτας θυσίας εὐαρεστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. ιγ'. ιϛ'.

Ὁ ἔχων πλούτη κόσμου, καὶ θεωρήσας τὸν ἀδελφόν τη ἔχοντα χρείαν, κλείση τὰ σπλάγχνα του ἀπ' αὐτοῦ· πῶς θέλει μείνειν εἰς αὐτὸν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; α'. Ἰωάν. γ'. ιζ'.

Κάμε ἐλεημοσύνην ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων σου, καὶ μὴ ἀποστρέψης τὸ προσωπόν σου ἀπὸ κἂν ἕνα πτωχόν, καὶ ἀπὸ σὲ δὲν θέλει ἀποσραφεῖν τὸ πρόσωπον τῦ Θεῦ. Τωβ. δ'. ζ'.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑπαρχόντων σου ποίησον ἐλεημοσύνην, ἐὰν πολλὰ, πολλὴν, ἐὰν ὀλίγα, μὴ φοβηθῆς 'να κάμης κατὰ τὸ ὀλίγον τὴν ἐλεημοσύνην σου. Ἐπειδὴ θησαυρίζεις διὰ τὸν ἑαυτόν σου, μεγάλον θησαυρὸν διὰ τὴν ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. η'. θ'.

Δανείζει τοῦ Θεοῦ, ὁ ἐλεῶν τὸν πτωχὸν, κ κατὰ τὸ δῶμα του τοῦ θέλει ἀνταπυδοθῆν. Παροιμ. ιθ'. ιζ'.

Μακάριος ὁ προνοῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ὁ Κύριος θέλει τὸν σώσειν. Ψαλμ. μ'. α'.

Ἐν ᾧ ἀναγινώσκονται οὗτοι οἱ στίχοι Διάκονοι, Οἰκονόμοι, οἱ ἄλλοι τινὲς ἐπιτήδειοι ἄνθρωποι εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς πρὸς τοὺς πτωχοὺς ἐλεημοσύνας, καὶ ἄλλα τινὰ δῶρα ἑκούσια τοῦ λαοῦ θέλουσι λάβειν εἰς πρέπυντα δίσκον (ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρασκευασθέντα ὑπὸ τῆς παροικίας) καὶ εὐλαβῶς τὰ φέρουσι πρὸς τὸν ἱερέα ὁ ὁποῖος ταπεινῶς, θέλει τὰ παραστήσειν, καὶ τὰ βάλει ἐπὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν.

Καὶ ὅτε γίνεται ἡ Σύναξις, ὁ Ἱερεὺς θέλει βάλειν τόσον ἄρτον καὶ κρασίον ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ὅσον τοῦ φανεῖ ἀρκετὸν ᾧ ἔπειτα, λέγει τάδε·

Ἂς παρακαλέσωμεν ὑπὲρ τῆς καταστάσεως πάσης τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐπὶ τῆς γῆς στρατευούσης.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, καὶ ἀείζωε Θεὲ, ὁ διδάξας ἡμᾶς διὰ τοῦ ἁγίου σου Ἀποστόλου τὰς παρακαλέσεις καὶ ἱκετηρίας, καὶ τὰς εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων· Ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν ἐλεημονέστατα καταδέξου (* τὰς ἐλεημοσύνας μας καὶ τὰς προσφορὰς καὶ) ταύτας τὰς τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου προσφερομένας προσευχὰς· ἱκετεύοντές σε, ἵνα ἐπιπνεύσῃς ἀκαταπαύστως τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν μὲ τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ἑνότητος καὶ ὁμονοίας. Καὶ δώρησαι ὅτι πάντες οἱ ὁμολογοῦντες τὸ ἅγιόν σου Ὄνομα, συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἁγίου σου λόγου καὶ ζήσωσιν εἰς ὁμόνοιαν, καὶ εὐσεβῆ ἀγάπην. Ἔτι σὲ παρακαλοῦμεν, σῶσον καὶ διαφέντευσον πάντας τοὺς Χριστιανοὺς Βασιλεῖς, Ἄρχοντας, καὶ Κυβερνήτας, μάλιστα δὲ τὸν δοῦλόν σου ΓΕΩΡΓΙΟΝ τὸν Βασιλέα μας, ὅπως ὑπ' αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ ἡσύχως κυβερνηθῶμεν, καὶ χάρισαι ὅτι ὅλον τὸ Συμβούλιόν του, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ, ἐν ἀξιώματι καταστημένοι διακονήσωσι πιστῶς τὴν δικαιοσύνην καὶ ἀπροσωπολήπτως, πρὸς μὲν τῆς πονηρίας καὶ κακίας τιμωρίαν, εἰς διατή-

* Ἐὰν καὶ δὲν ἐγενήθη καμμία ἐλεημοσύνη, ἂς παραληφθῶσιν αἱ ἐν Παρενθέσει λέξεις.

LA COMUNIONE.

nistrato, e ministrando ancora a' santi. *Ebr.* vi. 10.

Non dimenticate la beneficenza, e comunicazione: conciosiacosachè per tali sacrifici si renda servigio grato a Dio. *Ebr.* xiii. 16.

Se alcuno ha de' beni del mondo, e vede il suo fratello aver bisogno, e gli chiude le sue viscere: come dimora l' amor di Dio in lui? 1 *S. Gio.* iii. 17.

Fa limosine delle tue facoltà, e non istornar la tua faccia indietro d' alcun povero, e la faccia di Dio non si stornerà indietro da te. *Tob.* iv. 7.

Sii misericordioso secondo il tuo potere. Se avrai molte facoltà fanne limosina. Se avrai poco, non temere di far limosina secondo 'l poco. Perciochè tu ti riporrai un buon tesoro per il giorno della necessità. *Tob.* iv. 8, 9, 10.

Chi dona al povero, presta al Signore, ed egli gli farà la sua retribuzione. *Prov.* ix. 17.

Beato colui che si porta saviamente inverso 'l povero misero: il Signore lo libererà nel giorno del avversità. *Sal.* xli. 1.

Mentre si leggeranno queste sentenze, i diaconi, sagrestani od altri idonei a ciò deputati, riceveranno le limosine per i poveri e le altre divozioni del popolo in un decevol bacino, provvisto alla spesa della Parrocchia aposta: e riverentemente le porteranno al Presbitero, il quale umilmente le presenterà e metterà sulla sacra Mensa.

E quando si doverà celebrar la Comunione, il Piovano metterà sopra la Mensa, la quantità di pane, e vino ch' egli stimerà bastante. Dopo che, il Presbitero dirà.

Preghiamo per tutto lo stato della chiesa di Cristo militante quì in terra.

IDDIO eterno, ed onnipotente, che ci hai insegnato per il tuo santo apostolo a far preghiere, e supplicazioni, e renderti grazie per tutti gli uomini. Noi ti supplichiamo umilmente [**d' accettar misericordiosamente queste nostre limosine, ed oblazioni,* e] di ricever queste nostre preghiere, che offeriamo alla tua divina maestà, supplicandoti d' ispirar sempremai la chiesa universale dello spirito di verità, unione, e concordia: e fa che tutti quelli che confessano il tuo santo nome, siano d' accordo nella verità della tua santa parola, e

* *Se non vi sono limosine od oblazioni, saranno tralasciate quelle parole* (d'accettar le nostre limosine ed oblazioni.)

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

habt an ſeinem Namen, da ihr den Heiligen dientet und noch dienet. Ebr. 6, 10.

Wohl zu thun und mitzutheilen vergeſſet nicht; denn ſolche Opfer gefallen Gott wohl. Ebr. 13, 16.

Wenn aber jemand dieſer Welt Güter hat, und ſiehet ſeinen Bruder darben, und ſchließt ſein Herz vor ihm zu, wie bleibt die Liebe Gottes bey ihm? 1 Joh. 3, 17.

Von deinen Gütern hilf den Armen, und wende dich nicht von den Armen, ſo wird dich Gott wieder gnädig anſehen. Tob. 4, 7.

Wo du kannſt, da hilf den Dürftigen. Haſt du viel, ſo gieb reichlich; haſt du wenig, ſo gieb doch das Wenige mit treuem Herzen, denn du wirſt ſammeln einem rechten Lohn in der Noth. Tob. 4, 8. 9.

Wer ſich des Armen erbarmet, der leihet dem Herrn, der wird ihm wieder Gutes vergelten. Sprüche, 19, 17.

Wohl dem, der ſich des Dürftigen annimmt, den wird der Herr erretten zur böſen Zeit. Pſ. 41, 1.

Während dieſe Sprüche vorgeleſen werden, ſollen die Diakonen, Kirchenvorſteher oder andere dazu tüchtige und verordnete Perſonen die Almoſen für die Armen und andere milde Gaben der Gemeine, in einem anſtändigen, zu dieſem Zwecke von dem Kirchſpiele angeſchafften, Becken ſammlen, und mit Ehrerbietung dem Prediger bringen, der es in Demuth auf den heilgen Tiſch zu ſtellen hat.

Auch ſoll der Prediger, an Communion-Tagen, ſo viel Brod und Wein, als ihm hinreichend ſcheint, auf den Tiſch ſetzen und dann ſprechen:

Laſſet uns beten für die ganze ſtreitende Kirche hier auf Erden.

Allmächtiger und ewiger Gott, der du uns durch deinen heiligen Apoſtel befohlen haſt, Bitte, Gebet und Dankſagung für alle Menſchen zu thun! Demüthig bitten wir dich, du wolleſt (dieſe unſere Allmoſen und Opfer a) und unſere Gebete, die wir deiner göttlichen Majeſtät darbringen, gnädig annehmen. Wir flehen zu dir, belebe ohne Unterlaß die allgemeine Kirche mit dem Geiſte der Wahrheit, der Eintracht und Einigkeit, und gieb, daß alle, die deinen heiligen Namen bekennen, in der Wahrheit deines heiligen Wortes übereinſtimmen, und in Einigkeit und gottſeliger Liebe wandeln mögen. Wir bitten dich auch, erhalte und beſchütze alle chriſtliche Könige, Fürſten und Regenten, beſonders deinen Diener, Georg, unſern König, daß wir unter ihm gottſelig und friedlich regiert werden mögen; verleihe ſeinem ganzen Rathe und allen, die unter ihm Gewalt haben, daß ſie treulich und ohne Anſehen der Perſon Gerechtigkeit handhaben, zur Beſtrafung der Bosheit und des Laſters, und zur Erhaltung deiner wahren Religion und Tugend. Verleihe, o himmliſcher Vater, allen Biſchöfen und Geiſtlichen deine Gnade, daß ſie ſowohl durch ihren Wandel, wie durch ihre Lehre dein wahres und lebendiges Wort verkündigen und verbreiten, und deine heiligen Sakramente würdig verwalten. Gieb deinem ganzen Volke, und beſonders dieſer hier gegenwärtigen Verſammlung deine himmliſche Gna-

a) Dieſe Worte werden übergangen, wenn Allmoſen und Opfer nicht geſammlet werden.

COMUNION.

ministrado á los Santos, y suministrais. *Heb.* vi 10.

Y no olvideis hacer bien y comunicar con otros vuestros bienes: porque de tales ofrendas se agrada Dios. *Heb.* xiii. 16.

El que tuviere riquezas de este mundo, y viere á su hermano tener necesidad, y le cerráre sus entrañas; ¿cómo está la caridad de Dios en él? 1 *S. Juan* iii. 17.

De tus haberes haz limosna, y no apartes tu rostro de ningun pobre: porque así será, que tampoco se apartará de tí el rostro del Señor. *Tob.* iv. 7.

Segun pudieres, así usa de misericordia. Si tuvieres mucho, da con abundancia: si tuvieres poco, aun lo poco procura darlo de buena gana. Porque te atesoras un grande premio para el dia de la necesidad. *Tob.* iv. 8, 9, 10.

A Dios da á logro el que hace misericordia con il pobre; y sus réditos se los dará á él. *Prov.* xix. 17.

Bienaventurado el que entiende sobre el necesitado, y el pobre: en el dia malo le librará el Señor. *Psal.* xl. 1.

Mientras que se leen estas Sentencias los Diaconos, Guardianes de la Iglesia, ú otra persona competente que se nombre á este efecto recogerá limosnas para los Pobres, y otras devotas ofrendas del pueblo en un plato ó bandeja decente que se proveerá por la Parroquia con este objeto; llevandolo todo con reverencia al Presbitero, quien lo presentará humildemente poniendolo sobre la santa Mesa.

Y quando haya Comunion, el Presbitero pondrá sobre la Mesa el Pan y Vino que juzgáre suficiente. Lo qual hecho, el Presbitero dirá:

Oremos por toda la Iglesia de Christo militante aquí en la tierra.

DIOS Eterno y Todo-poderoso, que por tu Santo Apostol nos mandas rogar, suplicar, y dar gracias por todo el género humano; pedimoste con toda humildad, que quieras (**aceptar nuestras limosnas, y oblaciones y*) recibir las oraciones, que ofrecemos á tu divina Magestad, suplicandote que continuamente inspires y conserves á la iglesia universal el espíritu de verdad, union y concordia: y que hagas que todos los que profesan tu santo Nombre, convengan en la verdad de tu santa Palabra, y vivan unanimes y concordes en caridad fraterna. Asimismo te rogamos, que guardes y defiendas á todos los Reyes, Príncipes, y Gefes Christianos; y particulamente tu siervo *N.* nuestro Rey para que baxo su gobierno vivamos santa y pacificamente: y concede á todos los de su consejo y á todos los que, baxo él, estan puestos en mando, que hagan justicia con toda equi-

* *Si no hubiere limosnas, estas palabras* (aceptar nuestras limosnas) *se dexaran.*

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, et ministratis. *Heb.* vi. 10.

Beneficentiæ autem et communionis nolite oblivisci. Talibus enim hostiis promeretur Deus. *Heb.* xiii. 16.

Qui habuerit substantiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitatem habere, et clauserit viscera sua ab eo; quomodo caritas Dei manet in eo? 1. *S. Joan.* iii. 17.

Ex substantia tua fac eleemosynam; et noli avertere faciem tuam ab ullo paupere: ita enim fiet, ut nec a te avertatur facies Domini. *Tob.* iv. 7.

Quomodo potueris, ita esto misericors. Si multum tibi fuerit, abunde tribue; si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. Præmium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis. *Tob.* iv. 8, 9.

Fœneratur Domino, qui miseretur pauperis; et vicissitudinem suam reddet ei. *Prov.* xix. 17.

Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem. In die mala liberabit eum Dominus. *Psal.* xl. 1.

¶ *Dum ista recitantur, Diaconi, Æditui, aliive ad hoc idonei, quibus illud muneris demandatum est, Eleemosynam, in pauperum usus erogandam, colligent, ut et alias populi oblationes in pios usus, in patella seu lance idonea, a Parochianis in hunc usum comparata; eamque ad Presbyterum reverenter afferent; ab illo autem, cum gestu modesto ac humili, super sacra mensa collocabitur.*

¶ *Quoties vero sacra Communio celebrabitur, tum Presbyter tantum Panis et Vini super Mensa reponet, quantum sufficere videbitur. Quibus peractis, dicat Presbyter:*

Oremus pro universo statu Ecclesiæ Christi hic in terra militantis.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui, per sanctum Apostolum tuum, nos docuisti orare, obsecrare, deprecari, et gratias agere pro omnibus hominibus; te rogamus supplices, ut clementer [**eleemosynas atque oblationes nostras accipias, et*] has nostras orationes, quas divinæ Majestati tuæ offerimus, exaudias; supplicantes, ut spiritum veritatis, unitatis, et concordiæ, universæ Ecclesiæ tuæ inspires. Concede etiam, ut, quotquot sanctum nomen tuum confitentur, ii omnes in sancti verbi tui veritate consentiant, vivantque inter se in caritate concordes. Insuper te rogamus supplices ut omnes reges, principes ac dynastas, Christum profitentes, serves ac tuearis, imprimis autem famulum tuum, GEORGIUM, regem nostrum, ut sub eo pie et tranquille vivamus. Da etiam consiliariis ipsius universis, singulisque magistratu aliquo sub ipso fungentibus, ut recte, ac sine personarum acceptione, jus dicant, ne-

* *Si eleemosynæ oblationesve nullæ sint, tunc ista* [*eleemosynas atque oblationes nostras accipias, et*] *quæ uncinis inclusa sunt, omittentur.*

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ξασθε εἰς τὸ Ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἑβρ. ϛ'. ι'.

Τῆς εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαριστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. ιγ'. ις'.

Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; α'. Ἰωάν. γ'. ιζ'.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σοῦ οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Τωβ. δ', ζ'.

Ὡς σοί ὑπάρχει κατὰ τὸ πλῆθος, ποίησον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην· ἐὰν ὀλίγον σοι ὑπάρχῃ, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην· Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. η'. θ'.

Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παροιμ. ιθ'. ιζ'.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Ψαλμ. μ'. α'.

Μεταξὺ ἀναγινωσκομένων τούτων τῶν γνωμιδίων, Διάκονοι, Οἰκονόμοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἱκανοὶ ἄνδρες εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς τοῖς πένησι δοθείσας ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλα ἄτινα σὺν τοῦ λαοῦ ἑκούσια λήψονται ἐν τῷ πρέποντι δίσκῳ, (ὃν τοῦδε ἕνεκα ὑπὸ τῆς Παροικίας παρασκευασθῆναι δεῖ) καὶ εὐλαβῶς οἴσουσι τῷ Ἱερεῖ, ὃς ταπεινῶς παραστήσει καὶ ἐπιθήσει τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.

Καὶ ὅτε ἡ Σύναξις γίνεται, τοσοῦτον ἄρτον τε καὶ οἶνον τῇ τραπέζῃ ἐπιθήσει ὁ Ἱερεύς, ὅσον ἀρκεῖν νομίσει· ἔπειτα δὲ ὁ Ἱερεὺς λέξει τάδε.

Εὐχώμεθα ὑπὲρ καταστίσεως τῆς Καθόλου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς γῆς στρατευομένης.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεός, ὁ δι' ἁγίου τοῦ Ἀποστόλου σου διδάξας ἡμᾶς, δεήσεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις τε, καὶ εὐχαριστίας ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ποιῆσαι· Ταπεινοφρόνως ἀνιβολοῦμεν σε, [*λὰς ἐλεημοσύνας, καὶ προσφορὰς ἡμῶν καὶ] ταύτας τὰς προσευχὰς ἃς τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου προσφέρομεν, ἐλεημονέστατα ἀποδέχεσθαι· ἱκετεύοντές σε τῷ πνεύματι ἀληθείας, ἑνότητός τε καὶ ὁμονοίας Ἐκκλησίαν τὴν καθολικὴν ἀδιαλείπτως ἐπιπνεῦσαι· καὶ δώρησαι ἵνα πάντες οἱ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ὑμολογοῦντες, ἐν τῇ τοῦ ἱεροῦ λόγου σου ἀληθείᾳ συμφωνεῖν, καὶ ἐν τῇ ὁμονοίᾳ, καὶ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ συγκαταβιοῦν δυνηθῶσιν. Ἔτι δὲ δεόμεθά σου, Κύριε, σῶσον καὶ σκέπασον ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς Βασιλεῖς, Ἄρχοντας καὶ Κυβερνήτας, μάλιστα δὲ τὸν δοῦλόν σου, τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ τὸν ἡμῶν Βασιλέα, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ ἔρημον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι· καὶ χάρισαι τοῖς αὐτοῦ συμβούλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ οὖσιν, ἀπροσωπολήπτως τε καὶ νομίμως δίκην δικάσαι, πρός τε τὴν τῆς πονηρίας καὶ κακίας τιμωρίαν, καὶ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας σου καὶ ἀρετῆς προστασίαν. Παράσχου χάριν, Πάτερ οὐράνιε, πᾶσι τοῖς Ἐπισ-

* Ἐὰν οὐδεμία ἐλεημοσύνη ποιηθῇ, χρὴ παραλείπειν ταῦτα τὰ ῥήματα (τὰς ἐλεημοσύνας καὶ προσφορὰς ἡμῶν καὶ).

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA. — NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE COMMUNION.

and vice, and to the maintenance of thy true religion, and virtue. Give grace, O heavenly Father, to all Bishops and Curates, that they may both by their life and doctrine set forth thy true and lively Word, and rightly and duly administer thy holy Sacraments: And to all thy people give thy heavenly grace; and especially to this congregation here present; that, with meek heart and due reverence, they may hear, and receive thy holy Word; truly serving thee in holiness and righteousness all the days of their life. And we most humbly beseech thee of thy goodness, O Lord, to comfort and succour all them, who in this transitory life are in trouble, sorrow, need, sickness, or any other adversity. And we also bless thy holy Name for all thy servants departed this life in thy faith and fear; beseeching thee to give us grace so to follow their good examples, that with them we may be partakers of thy heavenly kingdom: Grant this, O Father, for Jesus Christ's sake, our only Mediator and Advocate. *Amen.*

When the Minister giveth warning for the celebration of the holy Communion, (which he shall always do upon the Sunday, or some Holy-day, immediately preceding,) after the Sermon, or Homily ended, he shall read this Exhortation following.

DEARLY beloved on——day next I purpose, through God's assistance, to administer to all such as shall be religiously and devoutly disposed the most comfortable Sacrament of the Body and Blood of Christ; to be by them received in remembrance of his meritorious Cross and Passion; whereby alone we obtain remission of our sins, and are made partakers of the Kingdom of heaven. Wherefore it is our duty to render most humble and hearty thanks to Almighty God our heavenly Father, for that he hath given his Son our Saviour Jesus Christ, not only to die for us, but also to be our spiritual food and sustenance in that holy Sacrament. Which being so divine and comfortable a thing to them who receive it worthily, and so dangerous to them that will presume to receive it unworthily; my duty is to exhort you in the mean season to consider the dignity of that holy mystery, and the great peril of the unworthy receiving thereof; and so to search and examine your own consciences, (and that not lightly, and after the manner of dissemblers with God; but so) that ye may come holy and clean to such a heavenly Feast, in the marriage-garment required by God in holy Scripture, and be received as worthy partakers of that holy Table.

The way and means thereto is; First, to examine your lives and conversations by the rule of God's commandments; and whereinsoever ye shall perceive yourselves to have offended, either by will, word, or deed, there to bewail your own sinfulness, and to confess yourselves to Almighty God,

LA COMMUNION.

lui, d'administrer la justice sans partialité, et avec tant d'équité et de droiture, que la méchanceté et le vice soient punis, et que la piété et la véritable religion soient avancées. Répands tes grâces, ô Père céleste, sur tous les évêques, et sur tous les ministres, afin que par leur vie et par leur doctrine, ils manifestent la vérité et l'efficace de ta sainte Parole, et qu'ils administrent dignement et convenablement tes saints Sacremens. Répands tes grâces sur ton peuple; et particulièrement sur l'assemblée ici présente; afin qu'ils écoutent ta sainte Parole avec respect; et qu'ils la reçoivent d'un cœur humble et soumis, pour te servir en justice et en vraie sainteté, tous les jours de leur vie. Aussi, Seigneur, nous te prions très-humblement qu'il te plaise par ta bonté, de consoler et de secourir tous ceux qui, pendant cette vie passagère, sont dans le trouble, dans l'affliction, dans la nécessité, dans la maladie, ou dans quelque autre adversité que ce soit. Et nous bénissons aussi ton saint nom, pour tous ses serviteurs qui sont décédés en ta foi et en ta crainte; te suppliant de nous faire la grâce de suivre si bien leur exemple, que nous ayons part avec eux à ton royaume céleste. Accorde-nous ces grâces, ô Père, pour l'amour de Jésus-Christ notre seul Médiateur et Avocat. *Amen.*

Lorsque le ministre annoncera la célébration de la sainte Cène, ce qu'il doit toujours faire le Dimanche ou un jour de fête qui précède immédiatement, à la fin du sermon ou de l'homélie, il lira l'exhortation suivante.

MES très-chers frères, je me propose, Dieu aidant, d'administrer, Dimanche prochain, à tous ceux qui auront les dispositions nécessaires de piété et de dévotion, le Sacrement plein de consolation du corps et du sang de Jésus-Christ; afin qu'ils le reçoivent en mémoire de sa Passion et de son Sacrifice, qui est le seul moyen par lequel nous obtenions la rémission de nos péchés, et la possession du royaume céleste. C'est pourquoi nous devons rendre grâces au Dieu tout-puissant et notre Père céleste, de ce qu'il a donné son Fils unique notre Sauveur, non-seulement afin qu'il mourût pour nous, mais encore afin qu'il nous fût une viande et une nourriture spirituelle dans ce saint Sacrement. C'est une chose si divine et si pleine de consolation pour ceux qui y participent dignement, et si dangereuse pour ceux qui y participent indignement, qu'il est de mon devoir de vous exhorter à bien considérer la dignité de ce saint mystère, et le grand danger qu'il y a d'y participer indignement: et pour cet effet, de sonder et d'examiner votre conscience, non pas légèrement, comme font ceux qui dissimulent avec Dieu; mais de telle sorte que vous puissiez venir à ce festin céleste en toute sainteté et pureté, et avec la robe de noces que Dieu demande dans sa Parole, et que vous y soyez admis comme dignes de communier à cette sainte table.

Pour cela, il faut premièrement que vous examiniez votre vie sur la règle des commandemens de Dieu; et qu'en tout ce en quoi vous reconnoîtrez que vous avez péché de volonté, de parole, ou d'action, vous déploriez en cela votre iniquité, et que vous

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ρησιν δὲ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας σου, καὶ ἀρετῆς. Δὸς χάριν, ὦ οὐράνιε Πατέρα εἰς πάντας τοὺς Ἐπισκόπους καὶ Κηδεμόνας, ὅπως πάντες διὰ τῆς ζωῆς των καὶ διδασκαλίας φανερώσωσι τὸν ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον, καὶ ὀρθῶς καὶ πρεπόντως ἵνα διακονήσωσι τὰ ἱερὰ Μυστήρια· πρὸς δὲ πάντα τὸν λαὸν δώρησαι τὴν ἐπουράνιόν σου χάριν· μάλιστα δὲ πρὸς τὴν Συνάθροισιν ταύτην τὴν παροῦσαν ὅπως μὲ πρᾳον καρδίαν, καὶ πρέπουσαν εὐλάβειαν ἀκούσωσι καὶ δεχθῶσι τὸν ἅγιόν σου λόγον, ἀληθῶς ὑπηρετοῦντές σε ἐν καθαρότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς των. Καὶ ταπεινοφρονέστατα σὲ παρακαλοῦμεν. Κύριε διὰ τὴν χρηστότητά σου ἵνα θεραπεύσῃς καὶ βοηθήσῃς πάντας τοὺς ἐν τῇ διεξόδῳ τοῦ βίου τούτου τεθλιμμένους, λυπημένους, πτωχοῦντας καὶ ἀρρωστοῦντας, ἢ ἄλλως κακοπαθοῦντας. Ἡμεῖς δὲ ἀκόμα εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον ὄνομά σου, ὅτι πάντες οἱ δοῦλοί σου ἄφησαν τὴν παροῦσαν ζωὴν, ἐν τῇ πίστει σου καὶ φοβοῦντές σε. Δεόμενοί σε ἵνα μᾶς χαρίσῃς ἵνα ἀκολουθήσωμεν τὰ καλά των παραδείγματα ὅπως μὲ αὐτοὺς συγκοινωνήσωμεν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Τοῦτο χάρισόν μας, ὦ Πατέρα, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου, ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὅτε ὁ Λειτουργὸς προδηλώσῃ τὴν ἀμέσως ἐπερχομένην ἑορτὴν τῆς ἁγίας Συνάξεως, μετὰ τὸν λόγον ἢ Ὁμιλίαν τὴν ἐξῆς διαβάζει παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, τῇ ..... ἐρχομένῃ ἡμέρᾳ μελετῶ Θεοῦ θέλοντος ἵνα διακονήσω εἰς πάντας τὲς εὐλαβῶς καὶ ὁσίως διακειμένους, τὸ θεραπευτικώτατον μυστήριον τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως αὐτοὶ τὸ μεταλάβωσιν εἰς ἐνθύμησιν τοῦ ὑπερτιμοτάτου σταυροῦ καὶ πάθους διὰ τοῦ ὁποίου μόνον λαμβάνομεν τὴν τῶν ἁμαρτιῶν μας συγχώρεσιν καὶ ἐγινόμεθα συγκοινονίται τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Εἶναι τὸ χρέος μας λοιπὸν ἵνα ἀποδόσωμεν ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστίαν εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν τὸν οὐράνιόν μας Πατέρα, ὅτι ἐσυγχώρησεν ὄχι μόνον, ὁ υἱός του καὶ Σωτὴρ μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἵνα ἀποθάνῃ ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλὰ ἀκόμα ἵνα γίνῃ ἡ πνευματικὴ μας βρῶσις καὶ τροφὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ ἱερὸν μυστήριον. Τὸ ὁποῖον ὂν θεῖον καὶ θεραπευτικὸν πολλὰ εἰς τοὺς ἀξίως δέχοντας αὐτὸ, καὶ πολλὰ κινδυνώδες εἰς τοὺς τολμῶντας ἵνα τὸ μεταλάβωσιν ἀναξίως, χρέος μου εἶναι ἵνα σᾶς παραινέσω ἐν τῷ ἀναμεταξὺ ἵνα μελετήσητε τὴν ἀξιώτητα τοῦ ἁγίου τούτου, καὶ τὸν μέγαν κίνδυνον τῶν ἀναξίως μεταλαμβανόντων αὐτό· καὶ οὕτω ἵνα ζητήσητε καὶ ἐξαιτάσητε τὴν συνείδησίν σας, (ὄχι ὅμως ἐπιπολαίως, καὶ κατὰ τὸν τρόπον τῶν εἰς τὸν Θεὸν ὑποκρινομένων) ἀλλὰ ὅπως ἔλθωμεν καθαροὶ καὶ ἁμίαντοι εἰς τὴν οὐράνιον ταύτην πανήγυριν, φοροῦντες τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἁγία γραφῇ ζητούμενον ἔνδυμα γάμου, καὶ δεχθῶμεν ὡς ἄξιοι συμμέτοχοι τῆς ἱερᾶς ταύτης τραπέζης.

Τὰ δὲ μέσα καὶ ἡ πρὸς ταῦτα ὁδὸς εἶναι αὕτη· Πρῶτον μὲν ἡ ἐξαίτασις τῆς καρδίας σας καὶ συναναστροφῆς σας κατὰ τὰς θείας ἐντολὰς, καὶ ὅπου εὕρητε ὅτι ἐπταίσητε μὲ θέλησιν μὲ λόγους, ἢ πράξεις, τότε περὶ τὰ ἡμαρτημένα σας κλαύσατε καὶ ὁμολογήσατέ

LA COMUNICNE.

vivano in concordia, ed amore pio. Ti supplichiamo inoltre di salvare e difendere tutti i re cristiani, principi, e governatori, e particolarmente il tuo servo GIORGIO nostro re, acciochè sotto lui siamo piamente, e tranquillamente governati: e fa che tutto'l suo consiglio, e tutti quelli che sono posti in autorità sotto lui amministrino fedelmente ed imparzialmente la giustizia, al gastigo d' iniquità e vizio, e sostenimento della vera religione, e virtù. Spandi le tue grazie, o Padre celeste, sopra tutti i vescovi, e piovani, in tal modo, che così per i loro esempi di vivere, come per la lor dottrina, manifestino la tua vera e viva parola, ed amministrino dirittamente e debitamente i tuoi santi Sacramenti; e dona la tua grazia celeste a tutto'l tuo popolo; particolarmente alla congregazione quì presente, acciochè con cuor mansueto debita riverenza ascoltino e ricevano la tua santa parola, servendoti fedelmente in santità e giustizia tutti i giorni delle vite loro. Ed inoltre ti supplichiamo umilissimamente per tua gran bontà, o Signore, di voler consolar e soccorer tutti quelli che in questa vita sono in qualsivoglia tribolazione, angoscia, inopia, malattia, o qualunque altra avversità. E benediciamo il tuo santo nome per tutti i tuoi servitori che sono trapassati di questa vita nella tua fede e timore; pregandoti di farci la grazia di poter seguir così i loro buoni esempi, che siamo con loro resi partecipi del tuo regno celeste. Concedi questo, o Padre, per l'amor di Gesù Cristo nostro solo mediatore ed avvocato. *Amen.*

Dopo la predica l' esortazione.

DILETTISSIMI Fratelli, la—prossima intendo, coll' aiuto di Dio, d' amministrar il confortevol Sacramento del corpo e sangue di Cristo a quelli che saranno divotamente e religiosamente disposti, per esser da loro ricevuto in memoria della sua croce e passione meritoria: per la qual sola, otteniamo rimessione de' nostri peccati, e siamo resi partecipi del regno celeste. Perciò, è il debito nostro, di render umilissime grazie a Dio onnipotente nostro padre celeste perchè ha dato il suo figliuolo Gesù Cristo nostro Salvatore, non solo per morire per noi, ma per esser inoltre il nostro cibo e nutrimento spirituale in quel santo Sacramento, il quale, essendo così divino e consolatorio a quelli che lo ricevono degnamente, e così pericoloso a chi lo riceve indegnamente, è debito mio d' esortarvi intanto di pensar bene alla dignità di quel sacro misterio, e 'l gran pericolo che vi è nel riceverlo indegnamente, e di ricercare così ed esaminar minutamente le vostre coscienze, e ciò non leggiermente, e come soglion fare gl' ipocriti; ma in tal modo che veniate santi, e netti ad un tal convito celeste, con vesti da nozze, come Dio lo richiede nella sacra scrittura, ed esser accolti come degni partecipanti di quella sacra mensa.

La via e 'l modo di pervenirci sono questi. In primo luogo d'esaminar i vostri andamenti, e conversazioni per la regola dei comandamenti di Dio; e dovunque troverete aver offeso, sia di volontà, parole, od azioni, far cordoglio per i vostri peccati, e confessarli a

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

de, daß ſie mit demüthigen Herzen und mit ſchuldiger Ehrerbietigkeit, dein heiliges Wort hören und annehmen, und durch alle Tage ihres Lebens in Heiligkeit und Gerechtigkeit dir treulich dienen mögen. Wir bitten dich demüthig, o Herr, um deiner Güte willen, tröſte und ſtärke alle, die in dieſem vergänglichen Leben in Unruhe und Traurigkeit, in Mangel und Krankheit, oder in andern Widerwärtigkeiten ſich befinden. Auch preiſen wir deinen heiligen Namen für alle deine Diener, die im Glauben an dich und in deiner Furcht aus dieſem Leben abgeſchieden ſind, und bitten dich, gieb uns Gnade, ihren guten Beyſpielen ſo zu folgen, daß wir mit ihnen deines himmliſchen Reiches theilhaftig werden. Verleihe dieß, o Vater, um Jeſu Chriſti, unſers einzigen Mittlers und Fürſprechers willen. Amen.

Wenn der Prediger das heilige Abendmahl abkündigt, was jedesmal am zunächſt vorhergehenden Sonntage oder Feſttage geſchehen muß, ſo ſoll er nach der Predigt oder der Homilie, die folgende Ermahnung leſen.

Vielgeliebte Brüder! Ich bin Willens, unter Gottes Beyſtande, am nächſtkünftigen ....tage, allen denen, die ſich fromm und andächtig dazu vorbereitet haben werden, das tröſtliche Sakrament des Leibes und Blutes Jeſu Chriſti zu reichen, das ſie zum Gedächtniß ſeines verdienſtvollen Kreutzes und Leidens empfangen ſollen, und wodurch wir allein die Vergebung unſerer Sünden erlangen und des Himmelreichs theilhaftig werden. Es iſt alſo unſere Pflicht, dem allmächtigen Gott, unſerm himmliſchen Vater, unſern demüthigen und herzlichen Dank dafür darzubringen, daß er uns ſeinen Sohn Jeſum Chriſtum gegeben hat, um nicht nur für uns zu ſterben, ſondern auch in dieſem heiligen Sakramente unſere geiſtige Speiſe und Nahrung zu werden. Da dieß für alle, die es würdig empfangen, eine ſo göttliche und tröſtliche Sache, für diejenigen aber, die es unwürdig genießen, ſo gefährlich iſt: ſo erfordert es meine Pflicht, euch zu ermahnen, daß ihr unter der Zeit die Wichtigkeit dieſes heiligen Geheimniſſes und die große Gefahr derer, die es unwürdig empfangen, wohl beherzigt, und euer eigenes Gewiſſen nicht nachläſſig und leichtſinnig, wie die, welche mit Gott heucheln, ſondern ſo ernſtlich prüfet und unterſuchet, daß ihr heilig und rein in dem hochzeitlichen Kleide, das Gott in ſeinem heiligen Worte fordert, bey dieſem himmliſchen Mahle erſcheinen, und, als würdige Gäſte, an dieſem heiligen Tiſche aufgenommen werden möget.

Die Mittel und Wege hierzu ſind, daß ihr zuerſt euren Wandel und euer Betragen nach der Vorſchrift der göttlichen Gebote prüfet, und daß ihr eure Sündhaftigkeit und alles, worin ihr bemerkt mit Gedanken, Worten oder Werken gefehlt zu haben, betrauret und bereinet, und mit dem veſten Vorſatze euer Leben zu beſſern, dem allmächtigen Gott bekennet. Würdet ihr dann finden, daß ihr nicht allein wider Gott, ſondern auch wider euren Nächſten geſündigt habt, ſo ſollt ihr euch mit demſelben verſöhnen und bereit ſeyn, ihm, für alles ihm angethane Unrecht, ſo weit es in euren Kräften iſt, Erſatz und Genugthuung zu leiſten; auch ſollt ihr willig ſeyn, denen zu vergeben, die euch beleidigt haben, wie ihr wollet, daß Gott euch alle eure

COMUNION.

dad, para castigo de los vicios y maldades, y conservacion de tu verdadera Religion, y de la Virtud. Da gracia, (ó Padre Celestial) á todos los Obispos, y Curas, para que tanto con su vida como con su doctrina, presenten al mundo tu Palabra de Verdad y de Vida, y administren recta y debidamente tus santos Sacramentos. Da tu gracia celestial á todo tu pueblo, y especialmente á esta Congregacion que está aqui presente, afin que con toda humildad de corazon y debida reverencia escuchen y reciban tu santa Palabra, sirviendote en santidad y justicia todos los dias de su vida. Igualmente, ó Señor, te rogamos muy humildemente, que por tu bondad te dignes consolar y socorrer á todos los que en esta vida transitoria estan angustiados, tristes, necesitados, enfermos, ó en otra qualquiera adversidad. Y asimismo bendecimos tu santo Nombre, por todos tus siervos que han partido de esta vida en tu fé y temor; suplicandote nos des gracia para seguir de tal modo sus buenos exemplos, que con ellos seamos participes de tu reyno celestial. Otorganos esto, ó Padre, por amor de Jesu-Christo nuestro solo Medianero y Abogado. *Amen.*

Quando el Ministro anuncie la celebracion de la santa Comunion, (lo qual hará siempre en Domingo, ó algun dia de Fiesta immediato y anterior) acabado el Sermon ú Homilia, leerá la Exortacion siguiente.

Amados mios en (tal dia) he determinado con el favor de Dios, administrar á todos los que se hallen dispuestos devota y religiosamente, el gran consuelo del Sacramento del Cuerpo y Sangre de Christo, para que lo reciban en memoria de su meritoria cruz y pasion, por cuyo medio, solamente, obtenemos remision de nuestros pecados, y somos hechos participes del reyno del cielo. Por tanto es de nuestro deber el dar las gracias mas humildes y sinceras á Dios todo-poderoso, nuestro Padre celestial, por habernos dado á su hijo nuestro Salvador Jesu-Christo, no solo para que muriese por nosotros, sino tambien para ser nuestro alimento y comida espiritual en el santo Sacramento. El qual, como sea cosa tan divina y de consuelo á los que lo reciben dignamente, y tan peligrosa á los que se atreven á recibirlo indignamente, es de mi obligacion exhortaros, entretanto, que mediteis la dignidad de este santo misterio, y el gran peligro de recibirlo indignamente; y que portanto examineis vuestras conciencias (no por cima, y del modo que lo hacen los que tratan de engañar á Dios) sino de modo que vengais santificados y limpios á este festin celestial, con el vestido nupcial que Dios exige en la Santa Escritura, y seais recibidos como partícipes dignos de la Santa Mesa.

El modo de lograr esto es; primeramente, exâminar vuestras vidas y tratos por la norma de los mandamientos de Dios; y quantas faltas halláreis haber cometido por pensamiento, palabra, ú obra, otras tantas debeis confesar delante de Dios, llorando vuestra iniquidad, y proponiendo firme-

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

quitiam et vitia coercendo, et veram Dei religionem, et virtutem, tuendo et propagando. Eam autem gratiam omnibus episcopis et sacerdotibus largire, qua, cum moribus, tum doctrina, verum tuum vivumque verbum illustrent, recteque et rite Sacramenta administrent. Et populo tuo universo, huic autem cœtui præsertim, concede, ut, animo miti ac debita reverentia, sanctum verbum tuum audiant et excipiant, tibi vere servientes in sanctitate et justitia, omnibus diebus vitæ suæ. Maxima insuper cum animi demissione, te rogamus, Domine, ut, pro benignitate tua, eos omnes consoleris et adjuves, qui in angustiis, doloribus, inopia, morbo, aliisque rebus adversis, conflictantur. Atque sancto nomini tuo benedicimus, pro omnibus famulis tuis, qui in fide ac timore tuo ex hac vita migrarunt; suppliciter te rogantes, ut gratia nobis concedatur, qua, bona eorum exempla secuti, una cum illis regni tui cœlestis fiamus participes. Hæc nobis concede, Pater, propter Jesum Christum, mediatorem et advocatum nostrum unicum. *Amen.*

¶ *Quum Minister futuram Communionem sacram prænuntiat, (quam semper prænuntiabit Dominica, aut festo die aliquo, proxime præcedente) finita Concione, aut Homilia, sequentem exhortationem præleget.*

Carissimi ac dilectissimi! die ..... proxime sequenti, mihi propositum est, favente Deo, quotquot fuerint, ea qua decet pietate ac devotione affecti, iis omnibus administrare maxime salutare illud Sacramentum corporis ac sanguinis Christi; ab iis participandum in memoriam meritoriæ illius crucis ac passionis, qua sola peccatorum nostrorum remissionem impetramus, et ad regni cœlorum consortium pervenimus. Nostrum est itaque submisse atque ex animo gratias agere Omnipotenti Deo, Patri nostro cœlesti, quod dederit Filium suum, Servatorum nostrum, Jesum Christum, non tantum ut pro nobis moreretur, verum etiam ut esset nobis spiritualis cibus et sustentatio in sancto illo Sacramento. Quod quidem cum adeo divinum ac salutare sit digne illud participantibus, adeo autem periculosum indigne illud sumere audentibus; meum est vos hortari, ut, interea temporis, dignitatem illius sancti mysterii perpendatis; magnumque illud, quod indignæ illius participationi imminet periculum; utque suam quisque conscientiam exploretis atque examinetis; idque non perfunctorie (uti solent hypocritæ), sed ita, ut sancti mundique ad tam cœlestes epulas accedatis, induti veste illa nuptiali, quam requirit Deus in sacris Scripturis, et admittamini, tanquam digni, qui sacræ illius mensæ participes fiatis.

Ad hæc, via atque ratio prima est, ut vitam ac conversationem vestram explorare velitis ad normam mandatorum Dei; atque, ubicunque animadverteritis, seu verbo seu facto, scienter a vobis peccatum esse, ibi gemere ac lamentari ob peccata vestra, con-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

κόποις, καὶ Κηδεμόσιν, ὥστε τῷ τε βίῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν τὸν ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον σου ἀναγγέλλειν, ἔτι δὲ καὶ ὀρθῶς καὶ προσηκόντως ἱερὰ τὰ Μυστήριά σου τελεῖν. Καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ λαῷ σου δώρησαι τὴν ἐπουράνιόν σου χάριν, μάλιστα δὲ, τουτῳὶ παρόντι τῷ Ὁμίλῳ, ἐφ' ᾧ πραεῖ τῇ διανοίᾳ, καὶ πρεπούσῃ τῇ εὐλαβείᾳ τὸ ἅγιον ῥῆμά σου ἐνωτίσασθαί τε ᾧ προσδέξασθαι, ᾧ ἐν ὁσιότητι ᾧ δικαιοσύνῃ σοι λατρεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Καὶ ταπεινοφρονέστατα δεόμεθά σου, Κύριε, διὰ τὴν χρηστότητά σου, παραμυθεῖσθαι, ἀντιλαβέσθαι, καὶ βοηθεῖν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ νῦν βίῳ, συμφορᾷ ἢ ἀληθόνι, ἐνδεία, νόσῳ ἢ ἄλλῃ ἠτινιοῦν κακοπαθείᾳ ταλαιπωρουμένοις. Ἔτι δὲ καὶ εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου ἐν τῇ πίστει καὶ φόβῳ σου τὸν βίον τετελευτηκότων· δεόμενοί σου χάριν ἡμῖν δοῦναι, τῷ καλῷ αὐτῶν παραδείγματι οὕτω παρακολουθεῖν, ὥστε τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου συμμετόχους αὐτοῖς γενήσεσθαι. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ, ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὅτε ὁ Λειτουργὸς προμηνεύει τῷ λαῷ περὶ τῆς ἁγίας Σύναξεως τελειωθησομένης, (ὃ καὶ πάντοτε ποιήσει ἐν τῇ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἀμέσως προϊούσῃ) μετὰ τὴν Δημηγορίαν ἢ Ὁμιλίαν τελευτῶσαν, ταύτην τὴν ἐξῆς παραίνεσιν ἀναγνώσεται.

Ἀγαπητοί, τῇ .... ἡμέρᾳ δέδοκταί μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, πᾶσι τοῖς εὐσεβῶς καὶ εὐλαβῶς διακειμένοις τὸ παραμυθητικώτατον ἐκεῖνο τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Μυστήριον ὑπηρετεῖν, ὃ προσδέχεσθαι αὐτοὺς δεῖ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὑπερτιμοτάτου σταυροῦ καὶ πάθους αὐτοῦ, δι' οὗ μόνου τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἐπιτυγχάνομεν, καὶ μέτοχοι γινόμεθα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τοιγαροῦν προσήκει ἡμῖν, Παντοκράτορι Θεῷ τῷ οὐρανίῳ ἡμῶν Πατρὶ ταπεινοφρονέστατά τε καὶ ἐξ ὅλης καρδίας χάριν ἀπονέμειν, ἐφ' ᾧ τὸν Ἱὸν αὐτοῦ, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡμῖν ἔδωκεν, οὐ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν βρῶσιν καὶ τροφὴν ἡμῖν εἶναι ἐν ἁγίῳ ἐκείνῳ τῷ Μυστηρίῳ. Ὑπερ οὖν τοῖς μὲν ἀξίως αὐτοῦ μεταλαβοῦσιν, οὕτω θείου καὶ παραμυθητικοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, τοῖς δὲ ἀναξίως αὐτοῦ μεταλαβεῖν τολμῶσιν ἐπικινδύνου, προσήκει μοι ὑμᾶς παρακαλεῖν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τήν τε τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ἀξιότητα, καὶ τῆς ἀναξίας αὐτοῦ μεταλήψεως μέγαν τὸν κίνδυνον κατανοεῖν, καὶ τὰς ὑμῶν συνειδήσεις οὕτως ἐρευνᾶν καὶ δοκιμάζειν, καὶ (τοῦτο δὲ οὐκ ἐπιπολαίως καὶ τῶν τῷ Θεῷ ὑποκρινομένων δίκην, ἀλλ' οὕτως) ὥστε ὁσίους καὶ καθαροὺς πρὸς οὐράνιον οὕτως εὐωχίαν ἔρχεσθαι, ἔχοντας τὸ ἔνδυμα γάμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Γραφῇ ἀπητημένον, καὶ εὐπροσδέκτους εἶναι, ὡς ἀξίως τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Τραπέζης κοινωνοῦντας.

Πρὸς δὲ ταῦτα μάλιστα συμφέρει· Πρῶτον τὴν ἑαυτῶν ζωήν τε καὶ ἀναστροφὴν κατὰ τὸν τῶν θείων ἐνταλμάτων κανόνα ἐξετάζειν, καὶ ὁπουδήποτ' ἂν αἰσθάνησθε εἴτε διανοίᾳ, εἴτε λόγῳ ἢ ἔργῳ ἁμαρτάνοντες, ἐκεῖ τὰ ἁμαρτωλῶς βεβιωμένα θρηνεῖν, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE COMMUNION.

with full purpose of amendment of life. And if ye shall perceive your offences to be such as are not only against God, but also against your neighbours; then ye shall reconcile yourselves unto them; being ready to make restitution and satisfaction, according to the uttermost of your powers, for all injuries and wrongs done by you to any other; and being likewise ready to forgive others that have offended you, as ye would have forgiveness of your offences at God's hand: for otherwise the receiving of the holy Communion doth nothing else but increase your damnation. Therefore if any of you be a blasphemer of God, an hinderer or slanderer of his Word, an adulterer, or be in malice, or envy, or in any other grievous crime, repent you of your sins, or else come not to that holy Table; lest, after the taking of that holy Sacrament, the devil enter into you, as he entered into Judas, and fill you full of all iniquities, and bring you to destruction both of body and soul.

And because it is requisite, that no man should come to the holy Communion, but with a full trust in God's mercy, and with a quiet conscience; therefore if there be any of you, who by this means cannot quiet his own conscience herein, but requireth further comfort or counsel, let him come to me, or to some other discreet and learned Minister of God's Word, and open his grief: that by the ministry of God's holy Word he may receive the benefit of absolution, together with ghostly counsel and advise, to the quieting of his conscience, and avoiding of all scruple and doubtfulness.

Or, in case he shall see the people negligent to come to the holy Communion, instead of the former, he shall use this Exhortation.

DEARLY beloved brethren, on —— I intend, by God's grace, to celebrate the Lord's Supper: unto which, in God's behalf, I bid you all that are here present; and beseech you, for the Lord Jesus Christ's sake, that ye will not refuse to come thereto, being so lovingly called and bidden by God himself. Ye know how grievous and unkind a thing it is, when a man hath prepared a rich feast, decked his table with all kind of provision, so that there lacketh nothing but the guests to sit down; and yet they who are called (without any cause) most unthankfully refuse to come. Which of you in such a case would not be moved? Who would not think a great injury and wrong done unto him? Wherefore most dearly beloved in Christ, take ye good heed, lest ye, withdrawing yourselves from this holy Supper, provoke God's indignation against you. It is an easy matter for a man to say, I will not communicate, because I am otherwise hindered with worldly business. But such excuses are not so easily accepted and allowed before God. If any man say, I am a grievous sinner, and therefore am afraid to come: wherefore then do ye not repent and amend? When God calleth you, are ye not ashamed to say ye will not come? When ye should return to God, will ye excuse

LA COMMUNION.

en fassiez votre confession à Dieu, avec une entière résolution de vous en corriger à l'avenir. Que si vous trouvez que vous n'ayez pas seulement offensé Dieu, mais encore votre prochain; vous vous réconcillerez avec lui, étant prêts à faire restitution, et à donner toute la satisfaction possible pour toutes les injures et pour tout le tort que vous aurez fait à autrui; et aussi entièrement disposés à pardonner à ceux qui vous auront offensés, que vous désirez d'obtenir de Dieu le pardon de vos offenses: car autrement la participation à la sainte Cène ne feroit qu'aggraver votre condamnation. C'est pourquoi, si quelqu'un de vous est blasphemateur du nom de Dieu; s'il s'oppose à sa Parole, ou s'il en médit; s'il est adultère, malin, ou envieux; ou que vous vous trouviez coupables de quelque autre grand crime; repentez-vous de vos péchés, sans quoi n'approchez point de la table du Seigneur, de peur qu'après avoir participé à ce saint Sacrement, le diable n'entre en vous, comme il entra en Judas, qu'il ne vous remplisse de toute iniquité, et n'entraîne vos corps et vos ames dans une éternelle misère.

Et parce qu'il ne faut pas que personne vienne à la sainte Cène, sans une pleine confiance en la miséricorde de Dieu, et une conscience tranquille; s'il y a quelqu'un de vous qui ne puisse mettre son esprit en repos, et qui ait encore besoin de consolation ou de conseil, qu'il s'adresse à moi, ou à quelque autre ministre de la parole de Dieu, qui ait la prudence et les lumières nécessaires; afin que, lui découvrant son mal, il reçoive par le ministère de la parole de Dieu, l'assurance de l'absolution de ses péchés, avec les conseils spirituels qui peuvent appaiser sa conscience, et le délivrer de toute sorte de doutes et de scrupules.

Ou s'il remarque de l'indifférence ou de la froideur pour ce Sacrement, au lieu de l'exhortation précédente, il fera celle-ci.

MES très-chers frères, je me propose avec la grâce de Dieu, de célébrer la sainte Cène du Seigneur: et je vous exhorte, vous tous qui êtes ici présens, à ne refuser pas d'y venir, puisque vous y êtes si tendrement conviés de la part de Dieu même. Vous savez combien il est offensant pour un homme qui a préparé un festin et couvert sa table des mets les plus exquis, desorte qu'il n'y manque plus que ses conviés, de voir qu'ils refusent d'y venir sans aucune juste raison. Qui est-ce d'entre vous qui n'en fût indigné, et qui ne se crût méprisé dans une pareille occasion? Prenez donc garde, mes frères bien-aimés en Jésus-Christ, prenez garde qu'en vous abstenant de ce repas spirituel, vous ne provoquiez la colère de Dieu contre vous. Il est bien aisé de dire, je ne veux pas communier, parce que les affaires du monde m'en empêchent. Mais il n'est pas si aisé de faire agréer à Dieu ces sortes d'excuses. Si quelqu'un dit: je suis un grand pécheur, j'ai peur d'approcher de la sainte table: pourquoi donc ne vous repentez-vous pas, et ne changez-vous pas de vie? N'avez-vous pas honte, quand c'est Dieu qui vous appelle, de dire que vous ne voulez point aller à lui? Et quand vous devriez retourner à Dieu, est-ce une excuse suffisante que de dire, que vous

ΣΥΝΑΞΙΣ.

τα εἰς τὸν Θεὸν μὲ σταθερὰν προαίρεσιν 'να ζήσητε νέαν ζωήν. Καὶ ἐὰν ἴδητε ὅτι τοιαῦτα εἶναι τὰ ἐλαττώματά σας, ὥστε ὄποῦ, ὄχι μόνον ὁ Θεὸς, ἀλλὰ κ' οἱ πλησίον σας ἀδικῶνται τότε ζητήσατε ἀπαλλαγὴν, ὄντες ἕτοιμοι, 'να ἀποδώσητε αὐτοῖς, καὶ 'να τοὺς πληροφορήσητε κατὰ τὴν δύναμίν σας διὰ κάθε σας ὕβριν, καὶ ἀδικίαν· ἕτοιμοι δὲ μᾶλλον καὶ εἰς τὸ συγχωρεῖν ἑκουσίως αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντάς σας, ὡς καθὼς σεῖς ζητήτε συγχώρεσιν ἀπὸ τὸν Θεὸ· ὅτι ἀλλέως τὸ συμμετέχειν τῆς Συνάξεως δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ 'να αὐξάνει τὴν καταδίκην σας. Λοιπὸν ἐάν τις ἀπὸ σᾶς εἶναι βλάσφημος εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἐμποδιστὴς ἢ συκοφάντης τῶν λόγων του, μοιχὸς, ἢ ζῶν ἐν πονηρίᾳ ἢ φθόνῳ, ἢ ἄλλη τινὶ βαρείᾳ ἀνομίᾳ· ἂς μετανοήσῃ καὶ κλαύσῃ τὰς ἁμαρτίας του, ἢ ἂς μὴ ἐγγίξῃ τὴν ἁγίαν ἐκείνην τράπεζαν, μήπως συμμετέχων τῷ ἁγίῳ ἐκείνῳ μυστηρίῳ, ἔμβῃ ὁ Διάβολος εἰς αὐτὸν, καθὼς ἐμβῆκεν εἰς τὸν Ἰούδα, καὶ τὸν γεμίσῃ ἀπὸ κάθε ἁμαρτίας, καὶ τὸν τραβίξῃ εἰς τὴν παντοτινὴν ἐξολόθρευσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

Καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀναγκαῖον, 'να ἔχωσιν οἱ τὴν ἁγίαν σύναξιν πλησιάζοντες μεγάλην ἐλπίδα εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀναπαυμένην συνείδησιν· διὰ τοῦτο, ἐὰν τις ἀπὸ σᾶς δὲν δύναται 'να πληροφορήσῃ τὴν συνείδησίν του ἀλλὰ μᾶλλον ἔχει χρείαν περισσοτέρας συμβουλῆς ἢ θεραπείας ἂς ἔλθῃ πρὸς μὲ, ἢ ἂς ὑπάγῃ εἰς ἄλλον φρόνιμον καὶ πεπαιδευμένον ὑπηρέτην τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ φανερώσῃ τὴν λύπην τὴ, ὅπως διὰ τὴν διακονίαν τὴ ἁγίου λόγου τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἀποκτήσῃ τὴν ὠφέλειαν τῆς Συγχωρίσεως, καὶ τὴν πνευματικὴν βουλὴν καὶ νουθεσίαν πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς συνειδήσεώς του, καὶ τὴν τῆς ἀπορίας κ' ὀισυγμῆ ἀποφυγῆς.

Ἢ ἐὰν ἴδῃ τὸν Λαὸν ἀμελοῦμενον τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἀντὶ τῆς ἄνω, ἂς ἀναγνώσῃ τὴν ἑπομένην παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἀδελφοὶ, τῇ . . . . βούλομαι μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, 'να ἑορτάσω τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον· εἰς τὸ ὁποῖον, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καλῶ πάντας τοὺς ἐδῶ παρόντας, καὶ παρακαλῶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, 'να μὴ ἀπολείψητε, οὕτω εὐμενῶς καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν Θεὸν ὄντες καλεσμένοι καὶ παρηγγελμένοι. Ἐξεύρετε πόσον λυπηρὸν, καὶ ἄφρονον εἶναι, ὅταν τις ἡτοίμασε λαμπρὸν συμπόσιον, καὶ παντὶ ἀγαθῷ ἐσκέπασε τὴν τράπεζάν του, ὥστε ἄλλο τι δὲν λείπει παρὰ 'να καθίσωσιν οἱ καλεσμένοι, καὶ ὅμως οἱ καλεσμένοι ἀπροφασίστως, καὶ ἀφρονέστατα ἀρνοῦνται 'να ἔλθωσι. Ποῖος ἀπὸ σᾶς δὲν ἤθελεν ἀγανακτήσειν; Ποῖος δὲν ἤθελεν νομίσειν ὅτι ὑβρίσθη καὶ ἀδικήθη; Λοιπὸν ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ, ἴδετε, μὴ ἀμελοῦντες 'να ἔλθητε εἰς τοῦτον τὸν ἅγιον δεῖπνον, παροργίσητε ἐναντίον σας τὸν Θεόν. Εὔκολον τὶς λέγει· δὲν ἀγαπῶ 'να κοινωνήσω, ἐπειδὴ ἀλλέως, ἐμποδίζομαι ἀπὸ τῶν κοσμικῶν ἐπιχειρησεών μου. Τοιαῦται προφάσεις δὲν δέχονται εὐκόλως ἀπὸ τὸν Θεὸν οὔτε συγχωροῦνται. Ἐάν τις λέγει· Εἶμαι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἁμαρτωλὸς, διατοῦτο φοβοῦμαι 'να ἔλθω· διατί λοιπὸν δὲν μετανοεῖτε καὶ ἐπανορθώνετε τὴν ζωήν σας; ὅταν ὁ Θεὸς σᾶς καλέσῃ δὲν ἐντρέπεσθε λέγοντες· δὲν θέλομεν 'να ἔλθῃ; ὅταν μέλλετε 'να ἐπιστρέψετε εἰς τὸν Θεὸν, θέλετε προφασίσειν, καὶ εἰπεῖν.

LA COMUNIONE.

Dio con ferma risoluzione di menar nuova vita. E se trovate che le vostre offese sono tali che non sono solo contra Dio, ma ancora contra i vostri prossimi, in tal caso dovete riconciliarvi con loro, essendo pronti a far restituzione, e sodisfazione, quanto sarà possibile, per qualunque ingiuria o torto fatto altrui; ed anche perdonar volentieri a quelli che v' avranno offeso siccome desiderate che Dio perdoni a voi: perchè, altrimente, il partecipar della santa Comunione non fa altro che accrescer la vostra condannazione. Perciò, se alcun di voi, è bestemmiatore di Dio, uno ch' impedisca o scandalizzi la sua parola, adultero, che viva con malizia o invidia, o in qualche altro grave peccato, siate penitenti per i vostri errori, od astenetevi da quella sacra Mensa: che talora dopo aver partecipato a quel santo Sacramento, il Diavolo non entri in voi come entrò in Giuda, e vi riempia d' ogni iniquità, e vi meni all' ultima perdizione del corpo ed anima.

E perchè è necessario che quelli che vengono alla santa Comunione abbino una ferma confidenza nella misericordia di Dio, ed una coscienza tranquilla: perciò, se alcuno fra di voi non può con questo sodisfar alla sua coscienza, anzi ha bisogno d' altro consiglio, o consolazione, venga da me, o vada da qualch' altro discreto e dotto ministro della parola di Dio, e gli palesi il suo scrupolo, acciochè per il ministerio della santa parola di Dio, possa ricever il beneficio d' assoluzione, ed insieme, consiglio spirituale, per il riposa della sua coscienza, ed esser liberato da ogni sorta di dubbio scrupoli.

O se per sorte vedesse che il Popolo si curasse poco di venir alla santa Comunione, in luogo della precedente, userà questa esortazione.

DILETTISSIMI Fratelli nella--prossima piacendo a Dio, celebrerò la santa Cena, alla quale nel nome di Dio invito voi tutti che siete qui presenti, e vi prego per l' amor del Signor nostro Gesù Cristo di non ricusar di venirci, essendovi così amorevolmente chiamati ed invitati da Dio stesso. Voi sapete quanto sia dispiacevole a chi, dopo aver aparecchiato un gran convito, ornata la sua tavola di cibi d' ogni sorta, e che non mancando altro che gl' invitati per sederci, coloro, senza cagione alcuna, ingratamente ricusano di venirci. Qual di voi in tal caso non ne sarebbe offeso? Chi è quello che non lo stimerebbe un gran torto e di-onore? Perciò, dilettissimi fratelli in Cristo, guardate bene che, ritirandovi da questa santa Cena, non provochiate Dio a sdegno contra di voi. E' cosa facile il dire, non voglio comunicare, perchè sono impedito da altre faccende di questo mondo. Ma tali scuse non sono di valore appo Iddio. Se alcuno dice: io sono un grave peccatore, e perciò temo di venirvi, perchè dunque non vi ravvedete con vera penitenza. Quando Dio vi chiama, non avete vergogna di dir che non volete venire? Quando doveste ritornar a Dio, volete scusarvi con dire che non siete

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Ordnung der Communion.

Sünden vergebe: denn sonst wird euch der Genuß des heiligen Abendmahls nur zur Vermehrung eurer Verdammniß gereichen. Wäre also jemand unter euch ein Gotteslästerer oder ein Widersacher und Verächter seines Worts, oder ein Ehebrecher, oder der Bosheit, des Neides, oder irgend eines andern groben Lasters schuldig, der thue Buße für seine Sünden, oder komme nicht zu dieser heiligen Tafel, damit nicht, wenn er dieß heilige Mahl genossen hat, der Teufel in ihn, wie in den Judas fahre, ihn mit allerley Bosheit erfülle, und sowohl seinen Leib wie seine Seele ins Verderben stürze.

Weil es auch nöthig ist, daß jeder, der sich diesem heiligen Tische nahet, volles Vertrauen auf Gottes Barmherzigkeit und ein ruhiges Gewissen besitze: so komme der, welcher auf die vorbeschriebene Art sein Gewissen noch nicht beruhigt hat, sondern weitern Trostes und Rathes bedarf, zu mir oder zu einem andern verschwiegenen und gelehrten Diener des göttlichen Wortes und entdecke seinen Kummer, damit er, vermöge des Amts dieses heiligen Worts, die Frucht der Absolution und zugleich geistlichen Rath und Belehrung, zur Beruhigung seines Gewissens und zur Befreyung von allen Bedenklichkeiten und Zweifeln, erlangen möge.

Oder wenn der Prediger bemerken sollte, daß die Leute das heilige Abendmahl vernachlässigen, so hat er, statt der vorstehenden Ermahnung, die folgende zu gebrauchen:

Sehr geliebte Brüder! Ich bin gewillet am ..... unter Gottes gnädigem Beystande das heilige Abendmahl zu halten, und ich lade euch alle, die ihr hier versammlet seyd, in Gottes Namen dazu ein, und bitte euch, um des Herrn Jesu Christi willen, daß ihr euch nicht weigert, euch dabey einzustellen, da ihr von Gott selbst so liebreich gerufen und eingeladen werdet. Ihr wisset, wie kränkend und unfreundlich es ist, wenn jemand ein reiches Mahl bereitet hat und an der, mit allen Arten von Gerichten besetzten Tafel, nichts fehlt, als daß die Gäste sich niedersetzen, und dann die Eingeladenen, ohne alle Ursache, höchst undankbar, sich weigern zu kommen. Wer unter euch würde nicht, in einem solchen Falle, erbittert werden? wer würde nicht denken, daß ihm großes Unrecht geschehen sey, und daß man ihn sehr beleidigt habe? Hütet euch denn wohl, meine in Christo Vielgeliebten, daß ihr euch nicht diesem heiligen Abendmahle entziehet, und dadurch Gottes Unwillen wider euch reizet! Es ist leicht zu sagen: Ich will nicht communiciren, weil ich sonst an meinen weltlichen Geschäfften verhindert werden würde. Aber solche Entschuldigungen werden nicht so leicht vor Gott annehmlich werden und gelten. Wenn aber jemand sagt: Ich bin ein großer Sünder, darum fürchte ich mich zu kommen. Warum thut er denn nicht Buße und bessert sich? Wenn Gott euch ruft, solltet ihr euch nicht schämen zu sagen, daß ihr nicht kommen wollt? Wenn ihr euch wieder zu Gott kehren solltet, wollt ihr euch damit entschuldigen, daß ihr sagt, ihr seyd noch nicht bereit? Bedenkt es doch ernstlich, wie wenig solche leere Entschuldigungen vor Gott gelten werden! Die, von welchen das Evangelium sagt, daß sie nicht zur Mahlzeit kommen wollten, weil sie einen Acker, oder ein Joch Ochsen gekauft, oder ein Weib genommen hatten, wurden dadurch nicht entschuldigt, sondern

COMUNION.

mente la enmienda. Y si notáreis que vuestros pecados no solo son contra Dios, sino contra vuestros proximos; os debeis reconciliar con ellos, y estar dispuestos á perdonar á los que os hayan ofendido, como quisierais vosotros ser perdonados por Dios; porque á no ser así, el Santo Sacramento solo contribuirá á aumentar vuestra condenacion. Así que, el que fuere blasfemo contra Dios, el que fuere enemigo ó calumniador de la Palabra divina, el adultero, el envidioso, ó enconado contra su proximo, el pecador habitual de qualquier modo que sea; arrepientase; ó no se acerque á la Santa Mesa; no sea que al recibir el Santo Sacramento, tóme el diablo posesion de su corazon, como lo hizo con Judas, y llenando la medida de sus maldades, complete la destruccion de su alma y cuerpo.

Y siendo indispensable que ninguno venga á la santa Comunion á no tener entera confianza en la misericordia de Dios, y una conciencia tranquila; si hubiere entre vosotros alguno, que no pueda sosegar su conciencia por los medios dichos, antes bien necesite de consuelo y consejo; venga á mí, ó algun otro Ministro de la Palabra de Dios, hombre prudente y letrado, y descubra su afliccion; para que por el ministerio de la Palabra Divina reciba el beneficio de la absolucion, y de buen consejo, para sosiego de su conciencia, y evitar todo escrúpulo y duda.

O en caso que observe que el pueblo se desentiende de venir á la santa Comunion, en lugar de la primera exhortacion usará la siguiente.

HERMANOS muy amados, en (tal dia) intento, con el favor de Dios, celebrar la Cena del Señor: á la qual llámo en el Nombre de Dios, á todos quantos estais presentes, y os ruego por el Señor Jesu-Christo, no rehuseis acercaros á ella, siendo tan amantemente llamados y convidados por el mismo Dios. Habeis conocido quan grave y enojadamente suele llevarse, si habiendose preparado un convite esplendido, y estando ya la mesa puesta con todo genero de manjares, de tal suerte que nada falte, sino que los convidados se asienten, son estos tan ingratos, que temerariamente (sin causa) se desdeñan de acercarse. ¿Quien de vosotros, si asi se obrase con él, no se resentiria? Quien no creeria que se le hacia una gran injuria? Asi que, carisimos en Christo, guardaos de que, huyendo de esta santa Cena, no provoqueis la ira de Dios contra vosotros. Facilmente se dice, no quiero recibir la Cena del Señor, porque estoy impedido con negocios mundanos. Empero tales excusas no son admitidas tan facilmente por Dios ó aprobadas en su presencia. Si alguno dixere, soy reo de graves pecados, y por tanto temo acercarme; ¿porqué no se arrepiente y enmienda sus malas costumbres? ¿No os avergonzais de responder, quando Dios os llama, no queremos acercarnos? Quando os debierais convertir á Dios, ¿dais por excusa, que todavia no estais prepara

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

fiterique Omnipotenti Deo, cum firmo constantique vitæ emendandæ proposito. Quod si peccata vestra ejusmodi vobis esse videantur, ut non tantum Deum, verum etiam proximos vestros offenderint; tum eorum gratiam vobis conciliabitis, parati ad restituendum et satisfaciendum, quantum quidem in vobis erit, pro contumeliis et injuriis, quascumque aliis intuleritis: parati etiam ad condonandum iis qui in vos peccaverint, prout peccata vestra vobis a Deo condonari in votis est. Secus enim, sacræ Communionis participatio hoc unum præstat, quod reatum vestrum adaugebit. Quapropter, si quis vestrum sit blasphemus adversus Deum, aut verbi illius hostis et calumniator; si quis sit adulter, siquis malevolentia vel invidia laboret, aut alius cujuscunque sceleris sibi conscius sit; resipiscite a peccatis vestris: sin minus, nolite ad sacram illam mensam accedere; ne, post participatum sanctum illud Sacramentum, Diabolus in vos ingrediatur, quemadmodum in Judam ingressus est, et vos repleat omni iniquitate, et vos perducat in exitium tum corporis tum animæ.

Quandoquidem vero neminem par est ad hanc sacram Communionem accedere, absque sancta fiducia in Dei misericordia, ac pacata conscientia; si quis vestrum conscientiæ suæ tranquillitatem comparare supradictis rationibus non valeat, sed ampliore consolatione aut consilio sibi opus esse putet; ad me accedat, aut alium prudentem ac doctum verbi Dei ministrum adeat; et id, quo gravatur, illi exponat; ut verbi Dei ministerio absolutionis beneficium consequatur, ut et spirituale consilium et admonitionem, ad sedandos conscientiæ æstus, et dubitationes ac scrupulos omnes eximendos.

¶ *Aut si animadvertat quod populus negligat ad sacram Communionem accedere, loco præcedentis, hac utetur exhortatione.*

CARISSIMI ac dilectissimi fratres! ..... constitui, favente Deo, Cœnam Domini celebrare: ad quam ego vos, quotquot adestis, omnes invito, nomine Dei; vosque obsecro, per Dominum Jesum Christum, ne ad illam accedere recusetis, tam amanter scilicet a Deo ipso vocati atque invitati. Nostis, quam graviter quamque iniquo animo, ferri solet, si quis lautum convivium apparaverit, et mensa omni genere epularum jam instructa, adeo ut nihil desit nisi ut convivæ accumbant; vocati tam ingrato animo sint, ut temere, nullaque de causa, accedere dedignentur. Quis vestrum, si cum eo sic ageretur, non commoveretur? Quis non ingentem fieri sibi injuriam putaret? Quamobrem, carissimi et in Christo eximie dilecti, cavete, ne, subducentes vos a sancta hac cœna, iram Dei in vos provocetis. Facile dicat quispiam, Cœnam Domini adire nolo, quoniam aliter sum mundanis negotiis impeditus. Verum ejusmodi excusationes non tam facile a Deo admittuntur aut probantur. Si quis dicat, Sum gravium peccatorum reus; ideoque metuo accedere; cur ergo non resipiscitis, et malos mores emendatis? Deo vocanti nonne pudet respondere, vos nolle accedere? Quum redeundum est ad Deum, num causamini, vos

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ἐξομολογεῖν, μετὰ βεβαίας προθέσεως τῆς τοῦ βίου ἐπανορθώσεως. Ἣν δὲ κατανοήσητε τὰ πλημμελήματα ὑμῶν οὐχ ὅπως κατὰ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ πέλας εἶναι, τότε καταλλαγήσεσθε πρὸς ἐκεῖνον, ἕτοιμοι ὄντες ἀποκατάστασιν καὶ ἱκανοδοσίαν ποιεῖσθαι κατὰ δύναμιν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ὑμῶν ὁπωσοῦν ἀδικηθεῖσι καὶ ὑβρισθεῖσι· καί γε ἕτοιμοι ὁμοίως ὄντες συγγνῶναι τοῖς ἄλλοις οἱσπεροῦν, οἳ καὶ ὑμῖν προσέπταισαν, καθὼς ὑμεῖς καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν ὑμετέρων πταισμάτων συγγνώμης τυχεῖν θέλοιτ' ἄν· ἄλλως τε γὰρ ἡ τῆς παναγίας Συνάξεως μετοχὴ οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὴν κρίσιν ὑμῶν αὐξάνει. Τοιγάρτοι εἴ τις ὑμῶν βλάσφημος εἰς τὸν Θεὸν, ἐμποδιστὴς ἢ συκοφάντης τοῦ λόγου αὐτοῦ, μοιχὸς, ἢ κακίᾳ ἢ φθόνῳ ἢ ἄλλῃ βαρείᾳ ἠτινιοῦν ἀνομίᾳ ἔνοχος ἦ· Μετανοεῖτε ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ὑμῶν, εἰ δὲ μὴ, τῇ ἱερᾷ ἐκείνῃ Τραπέζῃ μὴ ἐγγίζετε, μήποτε μετὰ τὸ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ὁ Διάβολος εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν, καὶ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμᾶς πληρώσῃ, καὶ εἰς τὴν σώματός τε καὶ ψυχῆς πανωλεθρίαν ἐπαγάγῃ.

Καὶ ἐπειδὴ μηδένα πρὸς τὴν ἁγίαν Σύναξιν εἰ μὴ μετὰ βεβαίας πεποιθήσεως ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, καὶ ἱκρεμαίας συνειδήσεως ἐλθεῖν χρὴ, Τοιγαροῦν εἴ τις ἐν ὑμῖν μὴ δύναται τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν κατηρεμῆσαι, ἀλλ' ἔτι πλείονος παραμυθίας, ἢ βουλῆς δεῖται, ἐλθέτω πρὸς ἐμὲ ἢ ἄλλον τινὰ φρόνιμον καὶ πεπαιδευμένον τοῦ θείου λόγου Ὑπηρέτην, καὶ τὴν λύπην αὐτοῦ ἀναδειξάτω, ἵνα διὰ τῆς τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ λόγου διακονίας τὴν τῆς ἀφέσεως εὐεργεσίαν, ἅμα δὲ καὶ τὴν πνευματικὴν βουλήν τε καὶ νουθεσίαν λαμβάνῃ, πρός τε τὴν τῆς συνειδήσεως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν τῆς ἀπορίας τε καὶ διασταγμοῦ ἀποτροπήν.

Εἰ δέ που ὁρᾷ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν ὀκνοῦντα προσιέναι, ἀντὶ τῆς προτέρας ταύτῃ χρήσεται τῇ παραινέσει.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ Ἀδελφοὶ τῇ . . . δέδοκταί μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, Δεῖπνον Κυριακὸν ἑορτάσαι, εἰς ὃ ἐν Ὀνόματι Θεοῦ ἅπαντας ὑμᾶς ὧδε συλλεχθέντας καλῶ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἕνεκεν ἀντιβολῶ, μὴ δῆτα ἀναίνεσθαι προσελθεῖν, καὶ ταῦτα ὡς εὐμενῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ συγκεκλημένους τε καὶ παρηγγελμένους. Οἴδατε ὡς φορτικόν τι καὶ ἄγνωμόν ἐστιν, ὅτε τις τὴν λαμπρὰν εὐωχίαν ἡτοίμασε, παντοδαποῖς τε τοῖς ἐδέσμασι τὴν τράπεζαν αὐτοῦ ἐκόσμησεν, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν ἐλλείπειν πλὴν ἢ τοὺς ἑστιάτορας μόνον ἀνακεῖσθαι· ὅμως δὲ οἱ κεκλημένοι ἀπροφασίστως καὶ ἀγνωμονέστατα παρελθεῖν ἀπαρνοῦνται. Τίς ἄρα τῶν ὑμῖν τοιαῦτα πάσχων οὐκ ἂν ἀγανακτοίη; τίς οὐκ ἂν νομίζοι ἑαυτὸν τὰ δεινὰ καὶ ὑβριστικὰ πεπονθέναι; Τοιγαροῦν, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ, βλέπετε, μὴ παναγίου τούτου τοῦ δείπνου ὑποστέλλοντες ἑαυτοὺς, τὸν Θεὸν καθ' ὑμῶν παροργίζητε. Ῥαδίως μὲν ἄν τις προφασίζηται, λέγων, Οὐ κοινωνήσω, ὅτι κοσμικαῖς φροντίσιν ἐμποδίζομαι. Αἱ δὲ τοιαῦται προφάσεις οὐκ ἐπίσης ῥαδίως παρὰ τῷ Θεῷ εὐδόκιμοι οὔτ' εὐπρόσδεκτοί εἰσιν. Ἐὰν δέ τις εἴπῃ, ἐσχάτως ἁμαρτωλός εἰμι, διὸ φοβοῦμαι παριέναι, διὰ τί οὖν οὐ μετανοεῖτε, οὐδὲ τὸν βίον ἐπανορθοῦτε; Ὅτε καλεῖ ὑμᾶς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis,

ANGLICANA ET GALLICA. — NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE COMMUNION.

yourselves and say ye are not ready? Consider earnestly with yourselves how little such feigned excuses will avail before God. They that refused the feast in the Gospel, because they had bought a farm, or would try their yokes of oxen, or because they were married, were not so excused, but counted unworthy of the heavenly feast. I, for my part, shall be ready; and, according to mine Office, I bid you in the Name of God, I call you in Christ's behalf, I exhort you, as ye love your own salvation, that ye will be partakers of this holy Communion. And as the Son of God did vouchsafe to yield up his soul by death upon the Cross for your salvation; so it is your duty to receive the Communion in remembrance of the sacrifice of his death, as he himself hath commanded: which if ye shall neglect to do, consider with yourselves how great injury ye do unto God, and how sore punishment hangeth over your heads for the same; when ye wilfully abstain from the Lord's Table, and separate from your brethren, who come to feed on the banquet of that most heavenly food. These things if ye earnestly consider, ye will by God's grace return to a better mind: for the obtaining whereof we shall not cease to make our humble petitions unto Almighty God our heavenly Father.

LA COMMUNION.

n'êtes pas encore prêts? Considérez sérieusement en vous-mêmes, de quel poids ces vaines excuses peuvent être devant Dieu. Ceux qui refusèrent de se trouver au festin dont il est parlé dans l'Evangile, parce que l'un avoit acheté un héritage, que l'autre vouloit éprouver ses bœufs, et que le troisième avoit pris une femme, au lieu d'être excusés, furent déclarés indignes du festin céleste. Pour moi, je serai prêt: et selon le devoir de ma charge, je vous convie au nom de Dieu; je vous appelle de la part de Jésus-Christ; je vous exhorte, si votre salut vous est cher, à venir participer à cette sainte Communion. Car, comme le Fils de Dieu a bien voulu offrir son sang et sa vie sur la croix pour votre salut, il est de votre devoir de faire commémoration de son sacrifice, en participant à son Sacrement, selon l'ordre que lui même nous en a donné. Jugez quelle injure vous feriez à Dieu, en refusant de lui obéir; quels jugemens un tel mépris attireroit sur vos têtes, en vous abstenant volontairement de la sainte table, et vous séparant de vos frères qui viennent se repaître d'une nourriture toute céleste dans ce festin spirituel? Si vous considérez sérieusement toutes ces choses, vous ne pouvez manquer, avec le secours de la grâce de Dieu, de revenir à vous et de prendre un meilleur parti: et nous ne cesserons, dans l'espérance d'obtenir cet heureux changement, d'offrir en votre faveur nos prières au Dieu tout-puissant notre Père céleste.

At the time of the celebration of the Communion, the Communicants being conveniently placed for the receiving of the holy Sacrament, the Priest shall say this Exhortation.

Lors de la célébration de la sainte Cène, le prêtre fera cette exhortation.

DEARLY beloved in the Lord, ye that mind to come to the holy Communion of the Body and Blood of our Saviour Christ, must consider how Saint Paul exhorteth all persons diligently to try and examine themselves, before they presume to eat of that Bread, and drink of that Cup. For as the benefit is great, if with a true penitent heart and lively faith we receive that holy Sacrament; (for then we spiritually eat the flesh of Christ, and drink his blood; then we dwell in Christ, and Christ in us; we are one with Christ, and Christ with us;) so is the danger great, if we receive the same unworthily. For then we are guilty of the Body and Blood of Christ our Saviour; we eat and drink our own damnation, not considering the Lord's Body; we kindle God's wrath against us; we provoke him to plague us with divers diseases, and sundry kinds of death. Judge therefore yourselves, brethren, that ye be not judged of the Lord; repent you truly for your sins past; have a lively and stedfast faith in Christ our Saviour; amend your lives, and be in perfect charity with all men; so shall ye be meet partakers of those holy mysteries. And above all things ye must give most humble and hearty thanks to God, the Father, the Son, and the Holy Ghost, for the redemption of the world by the death and

MES très-chers frères en notre Seigneur, vous qui avez dessein de venir à la sainte Communion du corps et du sang de notre Sauveur Jésus-Christ, considérez attentivement comment St. Paul exhorte chacun à s'examiner et à s'éprouver soigneusement soi-même, avant que de manger de ce pain, et de boire de cette coupe. Car comme le bien qui nous en revient est grand, si, avec un cœur vraiment repentant et avec une foi vive, nous recevons ce saint Sacrement; (parce qu'alors nous mangeons spirituellement la chair de Jésus-Christ, et que nous buvons son sang; qu'alors nous habitons en Jésus-Christ, et que Jésus-Christ habite en nous; nous sommes un avec Jésus-Christ, et Jésus-Christ est un avec nous:) aussi le danger est grand, si nous le recevons indignement. Car alors nous sommes coupables du corps et du sang de Jésus-Christ notre Sauveur; nous mangeons et nous buvons notre propre jugement, ne discernant point le corps du Seigneur; nous allumons la colère de Dieu contre nous; nous le provoquons à nous châtier de diverses maladies, et de plusieurs différentes espèces de mort.

C'est pourquoi, mes frères, jugez-vous vous-mêmes, afin que vous ne soyez point jugés du Seigneur: repentez-vous sérieusement de vos fautes passées: ayez une ferme et vive foi en Jésus-Christ notre Sauveur; amendez-vous, et ayez une parfaite charité pour tous les hommes: par ce moyen, vous serez dignes de participer à ces saints mystères. Sur toutes choses, il faut que de tout votre cœur vous rendiez de très-humbles actions de grâces à Dieu le Père, le Fils, et le Saint Esprit, pour la rédemption du monde

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Δὲν εἴμεθα ἕτοιμοι; Ἀκριβῶς στοχασθῆτε, πόσον ὀλίγον ὠφέλιμοι εἶναι τοιαῦται ὑποκριμέναι προφάσεις εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι ἀμέλησαν τὸν δεῖπνον τοῦ εὐαγγελίου, διότι ἠγόρασαν χωράφιον, ἢ διότι ἐπιθυμοῦσι ἵνα δοκιμάσωσι τὰ ζεύγη τῶν βοϊδίων, ἢ διότι ἐπῆραν γυναῖκα, δὲν ἦσαν οὕτω παρῃτημένοι ἀλλὰ ἐνομίσθησαν ἀνάξιοι τοῦ συμποσίου. Ὅσον πρὸς ἐμὲ θέλω εἶμαι πρόθυμος, καὶ κατὰ τὸ ἐπάγγελμά μου, σᾶς καλῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ σᾶς τὸ παραγγέλω διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Σᾶς παρακινῶ διὰ τὴν πρὸς τὴν σωτηρίαν σας ἀγάπην σας, γίνεσθε συγκοινωνήται τῆς ἁγίας Συνάξεως ταύτης. Καὶ καθὼς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἠθέλησε καὶ ἔδωσεν εἰς τὸν τοῦ σταυροῦ θάνατον τὴν ψυχήν του διὰ τὴν σωτηρίαν σας· οὕτω εἶναι χρέος σας ἵνα συμμεταλάβετε τῆς κοινωνίας, εἰς ἐνθύμησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου του, καθὼς αὐτὸς ἐπρόσταξε· τὸ ὁποῖον ἐὰν ἀμελήσατε στοχισθῆτε πόσον μεγάλην ὕβριν κάμνετε τοῦ Θεοῦ, καὶ πόσον λυπηρὰ τιμωρία κρέμαται ἐπὶ τὰς κεφαλάς σας· ὅταν θεληματικῶς ἀπέχησθε ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τραπέζης καὶ ἀπομακρύνησθε ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας, τοὺς ἐρχομένους ἵνα θρεφθῶσιν ἀπὸ τῆς τοῦ δείπνου θειοτάτης τροφῆς. Καὶ ἐὰν στοχασθῆτε ταῦτα ἀκριβῶς, σεῖς μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ θέλετε ἐπιστρέψειν εἰς ἀξιεπαινέστερον νοῦν· καὶ διὰ ἵνα τύχητε τούτου δὲν θέλομεν παύσειν ἵνα παρακαλέσωμεν τὸν Θεὸν τὸν Παντοδύναμον, καὶ οὐράνιον Πατέρα μας.

LA COMUNIONE

apparecchiati? Considerate bene fra voi stessi, quanto frivole saranno simil scuse nel cospetto di Dio. Quegli che ricusarono d'andar al convito nell' Evangelo, scusandosi col dir ch'avevano comprato un podere, o che volevano provar i lor buoi, o perchè s' erano ammogliati, non furono però scusati, anzi furono stimati indegni di quel convito celeste. Quanto a me, sarò preparato, e secondo 'l mio uficio v' invito tutti da parte di Dio, vi chiamo a nome di Cristo, v'esorto, come avete cala la vostra salute, che veniate a partecipare di questa santa Comunione. E siccome il figliuol di Dio si contentò di render l' anima sua per la morte della Croce, per la vostra salute, così è il debito vostro di ricever la Comunione, in commemorazione del sacrificio della sua morte, siccome egli ha comandato, il che se trascurerete, considerate bene quanta ingiuria farete a Dio, e per conseguenza, qual castigo vene soprasta, quando vi asterrete ostinatamente di venir alla mensa del Signore, separandovi da' vostri fratelli, che vengono per esser pasciuti de' cibi di quel nutrimento celeste. Se peserete bene queste cose, avrete con l' aiuto di Dio, pensieri migliori; per l' ottenimento de' quali, noi non cesseremo mai di presentar le nostre umili supplicazioni a Dio onnipotente, nostro Padre celeste.

Ἐν ᾧ ἡ σύναξις ἑορτάζεται, οἱ Συγκοινωνοῦντες, κατὰ τὸ δέον καθήμενοι πρὸς τὸ λαμβάνειν τὸ ἅγιον Μυστήριον, ὁ Ἱερεὺς θέλει ἀναγνώσειν τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

Al tempo della celebrazione della comunione essendo posti i partecipanti in luoghi convenevoli per quell' effetto, il Presbitero farà la seguente esortazione.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἐν Κυρίῳ, ὅσοι καὶ ἐννοιάζεσθε ἵνα ἔλθητε εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, πρέπει ἵνα στοχασθῆτε πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παραινεῖ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς, καὶ δοκιμάσωσι τὸν ἑαυτόν τους, πρὶν τολμήσωσι ἵνα φάγωσιν ἀπὸ τοῦ ἄρτου, καὶ ἵνα πιῶσιν ἀπὸ τοῦ ποτηρίου. Ὅσον γὰρ εἶναι μέγα τὸ ὄφελος, ἐὰν μὲ ἀληθῶς μετανοοῦσης καρδίας, καὶ ζώσης πίστεως, μεταλάβωμεν τὸ ἅγιον μυστήριον· (τότε γὰρ πνευματικῶς τρώγομεν τὴν σάρκα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ αἷμά τʁ πίνομεν, τότε ἐν Χριστῷ κατοικοῦμεν, καὶ ὁ Χριστὸς εἰς ἡμᾶς, τότε ἑνωνόμεθα μὲ τὸν Χριστὸν, καὶ ὁ Χριστὸς μὲ ἡμᾶς·) τόσον εἶναι μέγας ὁ κίνδυνος, ἐὰν μεταλάβωμεν αὐτοῦ ἀναξίως· ὅτε τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος εἴμεθα πτέσται· Ϙτρώγομεν καὶ πίνομεν τὴν κατάκρισίν μας μὴ διακρίνοντες τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· τὴν τοῦ Θεοῦ ὀργὴν ἐναντίον μας ἀνάπτυμεν· καὶ τὸν ἀναγκάζομεν ἵνα μᾶς πληγώσῃ μὲ διαφόρους ἀῤῥωστίας, καὶ διαφόρων λογιῶν θανάτου. Κρίνετε λοιπὸν τὸν ἑαυτόν σας, ἀδελφοί, ἵνα μὴ σᾶς κρίνῃ ὁ Κύριος· μετανοήσατε ἀληθῶς διὰ τὰς ἁπερασμένας σας ἁμαρτίας· ἔχετε ζῶσαν καὶ σταθερὰν πίστιν εἰς τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Χριϛὸν· ἐπανορθώσατε τὴν ζωήν σας, καὶ μείνατε εἰς τέλειαν ἀγάπην μὲ πάντας τοὺς ἀνθρώπους· οὕτω θέλετε γίνειν ἄξιοι συμμέτοχοι τῶν ἁγίων τούτων μυστηρίων. Πρὸ πάντων δὲ, πρέπει ἵνα δόσητε ταπεινότατα, καὶ ἐξ' ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστίσεις τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, διὰ τὴν ἀπολύ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

des himmlischen Mahls für unwürdig erklärt. Ich, meines Theils, werde bereit seyn; ich lade euch ein, Kraft meines Amtes, im Namen Gottes; ich rufe euch an Christi Statt, und ermahne euch, so lieb euch eure Seligkeit ist, dieß heilige Abendmahl mit zu genießen. Und wie der Sohn Gottes um eurer Seligkeit willen sich entschloß, seinen Geist durch den Tod am Kreutze aufzugeben, so seyd ihr verpflichtet, nach seinem eigenen Befehle, zum Gedachtniß des Opfers seines Todes die heilige Communion zu empfangen. Wenn ihr dieß versaumt, so bedenkt, welch großes Unrecht ihr gegen Gott begehet, und welche schwere Strafe deßhalb über euren Häuptern schwebt, ihr, die ihr vorsatzlich euch des Tisches des Herrn enthaltet und euch von euren Brüdern trennet, die zu diesem Mahle kommen, um sich durch diese himmlische Speise zu erquicken. Ueberlegt ihr dieß alles nur recht ernstlich, so werdet ihr, durch Gottes Gnade, auf bessere Gedanken kommen, und daß euch das gelingen möge, darum wollen wir nicht aufhören, Gott den Allmächtigen, unsern himmlischen Vater, in Demuth anzuflehen.

Bey der Feyer des heiligen Abendmahls, wenn die Communicanten zum Empfange desselben bereit stehen, soll der Prediger die folgende Ermahnung sprechen:

Geliebte in dem Herrn! Ihr, die ihr gewillet seyd, zu der heiligen Communion des Leibes und Blutes unseres Heilandes Christi zu kommen, müsset bedenken, wie der heilige Paulus alle ermahnet, sich wohl zu prüfen und zu untersuchen, ehe sie es wagen, von diesem Brodte zu essen und von diesem Kelche zu trinken. Denn wie uns dieß heilige Sakrament zum großen Segen gereicht, wenn wir es mit einem wahrhaft bußfertigen Herzen und mit lebendigem Glauben empfangen, (weil wir dann geistlich Christi Fleisch essen und sein Blut trinken; weil wir dann in Christo sind und Christus in uns ist und wir Eins mit Christo sind, und Christus mit uns:) so ist auch die Gefahr groß, wenn wir es unwürdig empfangen, weil wir dann schuldig sind an dem Leibe und Blute des Herrn, uns selbst das Gericht essen und trinken, indem wir nicht unterscheiden den Leib des Herrn, und weil wir Gottes Zorn auf uns laden und ihn reitzen, uns mit allerley Uebeln und verschiedenen Arten des Todes zu plagen. Darum richtet euch selbst, Bruder! damit ihr nicht von dem Herrn gerichtet werdet; empfindet wahre Reue über eure bisherigen Sünden; habt lebendigen und vesten Glauben an Christum, unsern Erloser; bessert euren Wandel und lebt in vollkommener Liebe mit allen Menschen: so werdet ihr fähig und würdig seyn, dieser heiligen Geheimnisse theilhaftig zu werden. Vor allen Dingen aber müsset ihr Gott dem Vater, dem Sohne und dem heiligen Geiste dem thig und herzlich danken für die Erlösung der Welt durch das Leiden und Sterben unseres Heilandes Christi, der beydes Gott und Mensch, sich selbst zum Tode am Kreutze für uns arme elende Sünder erniedrigt hat, die wir in Finsterniß und in dem Schatten des Todes lagen, um uns zu Gottes Kindern zu machen, und uns in sein himmlisches Reich zu erheben. Damit wir nun der unendlich großen Liebe unseres Herrn und Heilandes Jesu Christi und der durch sein theures Blutvergießen uns erworbenen unzähligen Wohlthaten uns stets erin-

COMUNION.

dos? Pesad con vosotros mismos, quan poco valdrán para con Dios tan fingidas excusas. Los que despreciaron el convite del Evangelio, porque habian comprado una casa de campo, ó querian probar una yunta de bueyes, ó habian contrahido matrimonio no fueron excusados, sino tenidos por indignos del convite celestial. Yo, por mi parte, estoy pronto; y en virtud de mi oficio, os demando en el nombre de Dios, os llamo de parte de Jesu-Christo, y os exhorto, si deseais vuestra salvacion, que seais partícipes de esta santa Comunion. Si el hijo de Dios tuvo á bien dar su vida en la Cruz por vuestra salvacion, vosotros tambien debeis recibir la Comunion en memoria del sacrificio de su muerte, como él os ha mandado. Pensad quanta injuria haceis á Dios, y quan tremendo castigo os amenaza, si despreciais este mandato, si os apartais de la Santa Mesa, y os separais de vuestros hermanos que vienen á alimentarse en este festin celestial. Si pesáreis todo esto, la gracia de Dios os dará mejor disposicion que al presente: y para que ási sea no cesaremos de presentar nuestras humildes oraciones á nuestro Padre Omnipotente.

Al tiempo de la celebracion de la Comunion, estando los Comunicantes colocados como mejor convenga para la recepcion del santo Sacramento, el Presbítero dirá esta exhortacion.

CARISIMOS en el Señor, los que intentais venir á la santa Comunion del Cuerpo y Sangre de nuestro Salvador Christo, considerad como exhorta San Pablo á todos á que se examinen y prueben antes que se atrevan á comer de aquel Pan, y beber de aquel caliz. Porque asi como el beneficio es grande, si con corazon sincero y penitente y fé viva recibimos este santo Sacramento, (porque entónces comemos espiritualmente la carne de Christo, y bebemos su Sangre: entónces nosotros moramos en Christo, y Christo en nosotros; somos uno con Christo, y Christo con nosotros): asi es grande el peligro, si recibimos esto indignamente. Porque entónces somos reos del Cuerpo y Sangre de Christo nuestro Salvador; comemos y bebemos nuestra condenacion, no considerando el Cuerpo del Señor; encendemos la ira de Dios contra nosotros y lo provocamos á castigarnos con diversas enfermedades, y varios generos de muerte. Por lo qual juzgaos á vosotros mismos, hermanos, para que no seais juzgados del Señor; arrepentios verdaderamente de vuestros pecados pasados; tened una fe viva y firme en Christo nuestro Salvador; enmendad vuestras vidas, y estad en perfecta caridad con todos, para que asi seais participes dignos de estos santos misterios. Y sobre todo es justo que deis muy humildes y cordiales gracias á Dios el Padre, el Hijo, y el Espíritu santo, por la redencion del mundo mediante la muerte y pasion de nuestro Salvador Christo, Dios y hombre, que se humilló hasta la muerte de la Cruz, por nosotros miserables pecadores, que estabamos en tinieblas y en la sombra de muerte, para hacernos hijos de Dios, y exaltarnos á vida eterna. Y para que nos acordemos siempre del excesivo amor de nuestro Maestro y unico Salvador,

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

nondum esse paratos? Hoc apud vos diligenter reputate, quam parum apud Deum valituræ sint ejusmodi fictæ ac simulatæ excusationes. Qui convivium respuerant, (ut habetur in Evangelio) quia villam emissent, aut juga boum experiri vellent, aut matrimonium contraxissent, non excusati, sed indigni habiti sunt cœlesti convivio. Ego quidem præsto adero, ac, pro officio meo, invito vos Dei nomine; voco vos propter Christum; vos exhortor, quantum salus vestra vobis curæ est, ut sitis hujus sacræ Communionis participes. Et, quemadmodum Filius Dei, pro vestra salute, animam in cruce profundere dignatus est; ita hoc officii vobis incumbit, ut sacræ cœnæ sitis convivæ, in recordationem sacrificii mortis illius, prout ipse præcepit. Quod quidem si a vobis neglectum fuerit, apud vos reputate, quantam Deo faciatis injuriam; et quantum inde vobis immineat periculum; quandoquidem scientes volentes a mensa Domini abstinetis, secessum facientes a fratribus vestris, qui accedunt, ut pascantur epulis cibi illius admodum cœlestis. Hæc si attente perpenderitis, ad meliorem mentem, Deo dante, reversuri estis. Quam ut consequamini, Omnipotentem Deum, Patrem nostrum cœlestem, indesinenter rogabimus.

¶ *Quum celebrabitur sacra Communio, communicantibus in locis idoneis ad sacrum sacramentum commode accipiendum dispositis, Presbyter hanc exhortationem recitabit.*

CARISSIMI, ac dilectissimi in Domino! quibus propositum est accedere ad sanctam Communionem corporis ac sanguinis Christi, Servatoris nostri; oportet ut attendatis, quomodo Sanctus Paulus omnes homines exhortatur, ut seipsos probent diligenter, priusquam audeant panem illum comedere, et calicem illum bibere. Nam, sicuti magnum inde redundat in nos beneficium, si fide viva sancti illius Sacramenti fiamus participes (tum enim spiritualiter carnem Christi comedimus, et illius sanguinem bibimus; tum in Christo habitamus; et Christus in nobis; unum sumus cum Christo, et Christus nobiscum) ita nobis imminet ingens periculum, si indigne illud accipimus. Tum enim rei efficimur corporis et sanguinis Christi, Servatoris nostri: edimus et bibimus judicium nostrum, non discernentes corpus Domini: iram Dei adversus nos accendimus; illum provocamus ad nos plectendos morbis ac variis generibus mortis. Qua propter, fratres, vos ipsos judicate, ne a Domino judicemini. Præteritorum peccatorum vos serio pœniteat: viva ac solida fide Christum, Servatorem nostrum, amplectimini: vitam emendate, et omnes homines ex animo diligite; sic enim futuri estis idonei, qui horum sanctorum mysteriorum fiatis participes. Verum, ante omnia, vos oportet demisse atque ex animo gratias agere Deo, Patri, Filio, et Spiritui sancto, ob redemptionem mundi per mortem ac pas-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπαισχύνεσθε λέγοντες, παρελθεῖν μὴ βούλεσθαι; Ὅτε δεῖ ὑμᾶς πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφεσθαι, ἆρα προφασίσεσθε, λέγοντες μὴ ἕτοιμοι εἶναι; Ἀκριβῶς σκοπεῖτε ἐν ἑαυτοῖς, ὡς ὀλίγον ὠφελήσουσι παρὰ τῷ Θεῷ τοιαῦται σκήψεις καὶ προφάσεις. Οἱ τὸ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ δεῖπνον ἀθετησαντες, ὁ μὲν ἀγρὸν ἀγοράσας, ὁ δὲ ζεύγη βοῶν δοκιμάσων, ὁ δὲ γυναῖκα γήμας, οὐχ οὕτω παρητημένοι ἦσαν, ἀλλ' ἀναξιοι τῆς οὐρανίου εὐωχίας ἐνομίσθησαν. Ἐγὼ τοὐμὸν μέρος ἕτοιμος ἔσομαι, καὶ κατὰ τὸ προσῆκον ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ παραγγέλλω ὑμῖν, ὑμᾶς προσκαλοῦμαι ἐν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ μέρει, ὑμᾶς παρακαλῶ, εἰ πολυτίμητος ὑμῖν ἐστιν ἡ σωτηρία ὑμῶν, μετόχους γενέσθαι ταύτης τῆς ἁγίας Συνάξεως. Καὶ ὥσπερ ὁ Ὑιὸς τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀπηξίωσε τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἄχρι θανάτου διὰ τὴν ὑμῶν σωτηρίαν ἐκδιδόναι· οὕτω χρὴ ὑμᾶς εἰς τὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀνάμνησιν, τῆσδε τῆς κοινωνίας συμμετασχεῖν. Ἐὰν δὲ τοῦτο δρώντες ἀμελήσητε, μεθ' ἑαυτῶν ἐννοεῖτε, ἡλίκην ὕβριν εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζετε, καὶ ὅση τιμωρία ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν ἐπικρέμαται· ὅταν τῆς Κυριακῆς τραπέζης ἑκουσίως ἀπέχησθε, καὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἀφορίζησθε, οἵπερ τὴν ὡς μάλιστα ἐπουράνιον ταύτην τροφὴν εὐωχεῖσθαι παρίασι. Ταῦτα ὑμεῖς ἐνθυμούμενοι, εἰς βελτίω τὸν νοῦν (Θεοῦ διδόντος) ἐπανελεύσεσθε· οὗ ἵνα τυγχάνητε, ἡμεῖς ταπεινὰς δεήσεις οὐ παυσόμεθα τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡμῶν ἐπουρανίῳ προσφέροντες.

Τελουμένης ἤδη τῆς Συνάξεως, καὶ τῶν Συγκοινωνούντων ἐν δέοντι καθεστώτων πρὸς τὸ λαμβάνειν τὸ ἅγιον Μυστήριον, λέξει ὁ Ἱερεὺς ταύτην τὴν παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἐν Κυρίῳ, ὅσοιπερ διανοεῖσθε παρελθεῖν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ Χριστοῦ, σκοπεῖν αὐτοὺς χρὴ, πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παραινεῖ πάντας ἀνθρώπους, ἀκριβῶς ἐξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν ἑαυτοὺς, πρὶν ἢ τολμᾶν ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίειν, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πίνειν. Ὥσπερ γὰρ μέγα ἐστὶ τὸ ὠφέλημα, εἰ μετὰ καρδίας ὄντως μετανοούσης, καὶ ζώσης πίστεως τοῦ ἁγίου Μυστηρίου μεταλάβωμεν· (τότε γὰρ πνευματικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίομεν, καὶ αὐτοῦ τὸ αἷμα πίνομεν, τότε ἐν Χριστῷ οἰκοῦμεν, καὶ Χριστὸς ἐν ἡμῖν, τότε ἑνούμεθα τῷ Χριστῷ καὶ Χριστὸς ἡμῖν·) οὕτω καὶ μέγας ὁ κίνδυνος, ἐὰν ἀναξίως αὐτοῦ μεταλάβωμεν· τότε γὰρ τοῦ σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος ἔνοχοί ἐσμεν· τὸ κρῖμα ἡμῖν αὐτοῖς ἐσθίομεν καὶ πίνομεν, μὴ διακρίνοντες τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· τὴν τοῦ Θεοῦ ὀργὴν καθ' ἡμῶν ἀνάπτομεν· αὐτόν τε ποικίλοις τοῖς νοσήμασι καὶ πολυειδέσι τοῦ θανάτου τρόποις ἡμᾶς μαστιγῶσαι παροξύνομεν. Διακρίνετε οὖν ἑαυτοὺς, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κριθῆτε ὑπὸ τοῦ Κυρίου· ἀληθῶς μετανοεῖτε ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν παρῳχημένων· ζῶσαν καὶ βεβαίαν πίστιν ἔχετε εἰς τὸν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν· τὸν βίον ὑμῶν ἐπανορθοῦτε· εἰς πάντας ἁπλῶς τὴν τελείαν ἀγάπην ἐπιδείκνυτε· οὕτω τῶν ἁγίων ἐκείνων Μυστηρίων συμμέτοχοι ἐπιτηδειοι ἔσεσθε. Πρὸ πάντων δὲ, ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστεῖν ὑμᾶς δεῖ Θεῷ τῷ Πατρὶ, τῷ Ὑιῷ, καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ἀπο-*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

passion, of our Saviour Christ, both God and man; who did humble himself, even to the death upon the Cross, for us, miserable sinners, who lay in darkness and the shadow of death; that he might make us the children of God, and exalt us to everlasting life. And to the end that we should alway remember the exceeding great love of our Master, and only Saviour, Jesus Christ, thus dying for us, and the innumerable benefits which by his precious blood-shedding he hath obtained to us; he hath instituted and ordained holy mysteries, as pledges of his love, and for a continual remembrance of his death, to our great and endless comfort. To him therefore, with the Father and the Holy Ghost, let us give (as we are most bounden) continual thanks; submitting ourselves wholly to his holy will and pleasure, and studying to serve him in true holiness and righteousness all the days of our life. *Amen.*

Then shall the Priest say to them that come to receive the holy Communion.

YE that do truly and earnestly repent you of your sins, and are in love and charity with your neighbours, and intend to lead a new life, following the commandments of God, and walking from henceforth in his holy ways; Draw near with faith, and take this holy Sacrament to your comfort; and make your humble confession to Almighty God, meekly kneeling upon your knees.

Then shall this general Confession be made, in the name of all those that are minded to receive the holy Communion, by one of the Ministers; both he and all the people kneeling humbly upon their knees, and saying,

ALMIGHTY God, Father of our Lord Jesus Christ, Maker of all things, Judge of all men; We acknowledge and bewail our manifold sins and wickedness, Which we, from time to time, most grievously have committed, By thought, word, and deed, Against thy Divine Majesty, Provoking most justly thy wrath and indignation against us. We do earnestly repent, And are heartily sorry for these our misdoings; The remembrance of them is grievous unto us; The burden of them is intolerable. Have mercy upon us; Have mercy upon us, most merciful Father: For thy Son our Lord Jesus Christ's sake, Forgive us all that is past; And grant that we may ever hereafter Serve and please thee In newness of life, To the honour and glory of thy Name; Through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest (or the Bishop, being present,) stand up, and turning himself to the people, pronounce this Absolution.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who of his great mercy hath promised forgiveness of sins to all them that with hearty repentance and true faith turn unto him; Have mercy upon you; pardon and deliver you from all your sins; confirm and strengthen you in all goodness; and bring you to everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

LA COMMUNION

faite par la passion et la mort de Jésus-Christ notre Sauveur, Dieu et homme; qui s'est humilié jusques à la mort de la croix, pour nous misérables pécheurs qui étions dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, afin de nous élever à la dignité d'enfans de Dieu, et à la gloire éternelle. Et afin que nous nous souvenions continuellement de l'immense charité de notre Maître et notre Sauveur Jésus-Christ mourant ainsi pour nous, et des biens infinis qu'il nous a acquis par l'effusion de son sang précieux, il a institué et ordonné ces saints mystères, comme des gages de son amour, et des monumens perpétuels de sa mort, à notre grande et éternelle consolation. A lui donc, avec le Père et le Saint Esprit, rendons de continuelles actions de grâces, comme nous y sommes obligés; nous soumettant entièrement à sa sainte volonté, et nous efforçant de le servir en justice et en vraie sainteté tous les jours de notre vie. *Amen.*

Le prêtre dira à ceux qui viennent recevoir la sainte Cène;

VOUS tous qui êtes touchés d'une véritable et sérieuse repentance de vos péchés, qui avez la charité que vous devez avoir pour votre prochain, et qui êtes résolus de mener une vie nouvelle, en vous conformant aux commandemens de Dieu, et en marchant à l'avenir dans ses saintes voies; approchez avec foi: venez recevoir ce saint Sacrement à votre consolation; et faites votre confession à Dieu, vous tenant humblement à genoux.

Un des ministres fera cette confession générale, au nom de tous ceux qui se proposent de participer à la sainte Cène, tous étant à genoux, et disant;

DIEU tout-puissant, Père de notre Seigneur Jésus-Christ, Créateur de toutes choses, et Juge de tous les hommes; nous reconnoissons et nous déplorons la multitude de nos péchés, et des iniquités que nous avons en tout temps malheureusement commises contre ta sainte Majesté, par nos pensées, par nos paroles, et par nos actions, provoquant très-justement ta colère et ton indignation contre nous. Nous sommes touchés d'une sérieuse repentance, et nous gémissons dans nos cœurs pour ces péchés que nous avons commis; le souvenir nous en est douloureux et affligeant; et la charge insupportable. Aie pitié de nous, aie pitié de nous, ô Père très miséricordieux; pour l'amour de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur, pardonne nous tout le passé; et fais, par ta grâce, que nous te soyons agréables à l'avenir en menant une vie toute nouvelle, à l'honneur et à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le prêtre (ou l'évêque s'il est présent,) se tenant debout, et tourné vers le peuple, prononcera cette absolution.

LE Dieu tout-puissant, notre Père céleste, qui par sa grande miséricorde a promis la rémission des péchés à tous ceux qui se convertissent à lui avec une véritable foi et une sérieuse repentance; veuille avoir pitié de vous, vous pardonner tous vos péchés et vous en délivrer, vous soutenir et vous affermir en tout bien, et vous conduire à la vie éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

τρωσιν τοῦ κόσμου διὰ τοῦ θανάτου καὶ πάθους τῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τῦ Χριστῦ Θεανθρώπυ· τῦ τὸν ἑαυτὸν τυ ταπεινώσαντος ἕως θανάτυ, θανάτυ δὲ σταυρῆ, δι' ἡμᾶς τὸς ἀθλιωτάτυς ἁμαρτωλὸς, τὸς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ θανάτυ ὄντας, ἵνα μᾶς κάμῃ τέκνα Θεῦ, καὶ μᾶς ὑψώσῃ εἰς αἰώνιον ζωήν. Καὶ μὲ σκοπὸν ὅπως ἡμεῖς ἐνθυμηθῶμεν πάντα τὴν ὑπερβάλλυσαν μεγάλην ἀπάτην τοῦ Διδασκάλυ καὶ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, ὕτω ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τὰς ἀναριθμήτυς εὐεργεσίας τὰς ὁποίας διὰ τῦ τιμιωτάτυ χυθέντος αἵματός του μᾶς ἐδιαφύλαξεν· κατέσησε καὶ ἐδιόρισεν ἅγια μυσήρια, ὡσὰν ἐχέγγυα τῆς ἀγάπης τυ, καὶ ἀκατάπαυσον ὑπόμνημα τῦ θανάτυ τυ, εἰς μεγάλην καὶ αἰώνιον παροιγορίαν μας. Αὐτῦ λοιπὸν, καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὰς δόσωμεν (καθὼς χρεωστοῦμεν) αἰώνιον εὐχαριστισιν, ὑποτάττοντες τὸν ἑαυτόν μας ὁλοτελῶς εἰς τὴν ὁσίαν τυ θέλησιν, καὶ ἐπιθυμίαν, καὶ σπουδάζοντες ἵνα τὸν δυλεύσωμεν εἰς ἀληθεινὴν ἁγιωσύνην καὶ δικαιοσύνην, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μας. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς θέλει εἰπεῖν πρὸς τὲς ἐρχομένυς ἵνα συμμεταλάβωσι τῆς ἁγίας κοινωνίας.

ΣΕΙΣ οἱ ἀληθῶς καὶ εἰλικρινῶς μετανοοῦντες ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματά σας, καὶ ἀγαπῶντες, καὶ φιλοῦντες τὸν πλησίον σας, καὶ βυλόμενοι ἵνα ζήσωσι νέαν ζωὴν, ἀκολυθοῦντες τὰς ἐντολὰς τῦ Θεῦ, καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον περιπαοῦντες εἰς τὲς ἁγίυς δρόμυς τυ, πλησιάσατε μὲ πίστιν, καὶ λάβετε τὸ ἅγιον τῦτο Μυσήριον εἰς παρηγορίαν σας καὶ ταπεινῶς ἐξομολογηθῆτε εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν, εὐλαβῶς γονατίσαντες.

Τότε αὕτη ἡ γενικὴ ἐξομολόγησις γίνεται εἰς τὸ ὄνομα πάντων τῶν βυλομένων ἵνα δεχθῶσι τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἀπ' ἑνὸς τῶν Λειτυργῶν, αὐτῦ καὶ τῦ λαῦ γονατίζοντος ταπεινῶς καὶ λέγοντος·

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, Κτίστα πάντων, κριτὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ὁμολογοῦμεν καὶ λυπούμεθα τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ τῶν ἐν παντὶ καιρῷ κατὰ τῆς θείας σου Μεγαλειότητος πονηρῶν ἀνομιῶν μας, μὲ λόγυς ἢ ἔργα παροξύνοντες δικαιότατα ἐναντίον μας τὴν ὀργήν συ καὶ τὴν νέμεσιν. Ἀληθῶς μετανοοῦμεν, καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας λυπούμεθα διὰ ταύτας τὰς ἁμαρτίας μας· ἡ ἐνθύμησις αὕτη μᾶς ποιεῖ καὶ μᾶς θλίβει, καὶ μᾶς εἶναι ἀνυπόφερτον τὸ βάρος. Ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλέησον ἡμᾶς ἐλεημονέστατε Πατέρα διὰ τὸν υἱόν συ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, συγχώρησόν μας τὰ ἁπερασμένα, καὶ διὰ τὴν χάριν συ, κάμε, ὅπως σοὶ ἀρέσωμεν εἰς τὸ ἐρχόμενον, ζῶντες νέαν ζωὴν εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίυ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος ἐὰν εὑρίσκεται παρὼν) σηκώνεται, καὶ πρὸς τὸν λαὸν στραφεὶς ἀναγινώσκει ταύτην τὴν ἀπόλυσιν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, Πατέρας ἡμῶν ἐπυράνιος, ὁ διὰ τὸ μέγα ἔλεός τυ τάξας τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὅσων, μὲ ἐκ ψυχῆς μετάνοιαν καὶ ἀληθινὴν πίσιν ἐπιστρέψυσιν εἰς αὐτὸν· ὰς σᾶς ἐλεήσῃ, καὶ συγχωρέσῃ πάντα τὰ ἁμαρτήματά σας, καὶ ὰς σᾶς λυτρώσῃ, ὰς σᾶς βοηθήσῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ εἰς κάθε καλὸν, καὶ τελευταῖον σᾶς φέρῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, διὰ τὴν ἀγάπην τῦ Ἰησῦ Χριστῦ Κυρίυ ἡμῶν. Ἀμήν.

LA COMUNIONE.

e passione di Cristo, nostro Salvatore, Iddio e uomo, che s'è umiliato insino alla morte su la croce per noi miseri peccatori, che giacevamo nelle tenebre ed ombra di morte, acciochè egli ci facesse i figliuoli di Dio e ci esaltasse alla vita eterna. Ed acciochè ci ricordiamo sempremai della grandissima carità del nostro Signore, ed unico salvatore Gesù Cristo, morto in tal modo per noi, ed i benefici innumerabili, che, per lo spargimento del suo prezioso sangue egli ha ottenuti per noi; egli ha istituiti, ed ordinati misteri sacri, come caparre del suo amore, e per una continua commemorazione della sua morte, a nostra grande ed infinita consolazione. Perciò a lui col padre e lo spirito santo, rendiamo, come siam obbligatissimi, continue grazie, sottoponendoci intieramente alla sua santissima volontà, studiandoci a servirlo in vera santità e giustizia tutti i giorni della vita nostra. *Amen.*

Allora, dirà il Presbitero a quelli che vengono a ricever la sacra Comunione.

VOI che siete veramente addolorati per i vostri peccati, e siete in carità co' vostri prossimi, e vi proponete di menar una vita nuova, secondo i comandamenti di Dio, camminando per l' avvenire nelle sue sante vie: fatevi innanzi con fede, e ricevete questo santo Sacramento a vostra consolazione: e fate la vostra umil confessione a Dio onnipotente, inginocchiandovi divotamente.

Allora si farà questa Confessione generale, a nome di tutti quelli che sono disposti a far la Santa Comunione, da uno de' Ministri essendo lui e tutto 'l popolo umilmente ginocchione, e dicendo.

IDDIO onnipotente, padre del nostro Signore Gesù Cristo, creatore d' ogni cosa, giudice di tutti gli uomini, noi confessiamo, e ci dogliamo dei nostri molti peccati ed iniquità che di quando in quando empiamente abbiamo commessi, di pensiero, parola e fatto, contro la tua divina maestà, provocando giustissimamente la tua ira ed indegnazione contra di noi. Ci pentiamo da dovero, e ci rincresce di cuore, per questi nostri misfatti, la memoria di essi ci riesce rammarichevole; il lor peso è insopportabile, abbi pietà di noi, abbi pietà di noi, o padre misericordiosissimo, per l'amor di Gesù Cristo tuo figliuolo, nostro Signore, perdonaci tutto ciò ch' è passato, e fa che sempre all' avvenire ti serviamo gratamente in novità di vita, all' onore e gloria del tuo nome per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Poi il Piovano (o 'l Vescovo se è presente) rizzandosi in piedi, e voltandosi verso il popolo ne pronunzierà l' Assoluzione come segue.

IDDIO onnipotente, padre nostro celeste, il quale per sua gran misericordia ha promesso rimessione di peccati a tutti quelli che con penitenza cordiale e fede vera si convertono a lui, abbi pietà di voi, vi perdoni e liberi da tutti i vostri peccati, vi confermi, e fortifichi in ogni bontà, e vi conduca alla vita eterna, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

nem mögten, hat er heilige Geheimnisse, als Pfänder seiner Liebe und zum bleibenden Gedächtniß seines Todes, zu unserm großen ewigen Troste eingesetzt und verordnet. Lasset uns also, wie es uns geziemt, ihn sammt dem Vater und dem heiligen Geiste immerwährenden Dank darbringen, uns seinem heiligen Willen und Verlangen gänzlich unterwerfen und uns bestreben, ihm durch alle Tage unseres Lebens in wahrer Heiligkeit und Rechtschaffenheit zu dienen. Amen.

Hierauf soll der Prediger zu denen, die das heilige Abendmahl empfangen wollen, also sprechen:

Ihr, die ihr wahrhaftig und ernstlich eure Sünden bereuet, in Liebe und Einigkeit mit euren Nächsten lebt und entschlossen seyd, einen bessern Wandel zu führen, den Geboten Gottes zu folgen und von nun an auf seinen heiligen Wegen zu gehen, tretet im Glauben herzu, nehmt dieß heilige Sakrament zu eurer Erquickung und Stärkung, und bekennet, demüthig knieend, eure Sünde vor Gott, dem Allmächtigen.

Nun knieen der Prediger und die Gemeine, während das folgende allgemeine Bekenntniß der Sünden im Namen aller derer gesprochen wird, die das heilige Abendmahl empfangen wollen.

Allmächtiger Gott, Vater unseres Herrn Jesu Christi! Schöpfer aller Dinge und Richter aller Menschen! Wir bekennen und beklagen unsere mannigfaltigen Sünden und Missethaten, wodurch wir von Zeit zu Zeit in Gedanken, Worten und Werken wider deine heilige Majestät uns schwer vergangen und deinen gerechten Zorn gereizt haben. Ernstlich bereuen wir diese unsere Vergehungen, sie sind uns von Herzen leid, ihr Andenken betrübt uns, ihre Last ist uns unerträglich. O, barmherziger Vater! sey uns gnädig, erbarme dich unser; um deines Sohnes unsers Herrn Jesu Christi willen, vergieb uns alles, was geschehen ist, und verleihe, daß wir hinfort dir unablässig dienen und durch Erneuerung unsers Lebens dir wohlgefällig werden mögen, zur Ehre und zum Preise deines Namens, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann soll der Prediger, oder der Bischof, wenn er gegenwärtig ist, aufstehen, sich zu der Gemeine wenden und diese Absolution sprechen:

Der allmächtige Gott, unser himmlischer Vater, welcher nach seiner großen Barmherzigkeit die Vergebung der Sünden allen denen versprochen hat, die sich mit herzlicher Buße und mit wahrem Glauben zu ihm bekehren, der erbarme sich über euch, der vergebe euch und entbinde euch von allen euren Sünden, der stärke und bevestige euch in allem Guten, und bringe euch in sein ewiges Reich, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann soll der Prediger sprechen:

Höret die tröstlichen Worte, die unser Heiland Christus allen denen zuruft, die sich wahrhaftig zu ihm wenden:

Kommt her zu mir alle, die ihr mühselig und beladen seyd, ich will euch erquicken. Matth. 11, 28.

Also hat Gott die Welt geliebet, daß er seinen eingebornen Sohn gab, auf daß alle, die an ihn

COMUNION.

Jesu-Christo, que asi murió por nosotros, y de los innumerables beneficios que nos adquirió por la efusion de su preciosa sangre; tuvo á bien instituir y ordenar estos sagrados misterios, como arras y prendas de su amor, y para contínua memoria de su muerte, para nuestro grande y eterno consuelo. A él pues, con el Padre, y el Espíritu santo, demos (como estamos obligados) continuas gracias, sometiendonos enteramente á su santa voluntad y agrado, y esforzandonos á servirle en santidad y rectitud verdadera todos los dias de nuestra vida. *Amen.*

Entónces el Presbítero dirá á los que vienen á recibir la santa Comunion:

VOSOTROS los que os arrepentis verdaderamente de vuestros pecados, y estais en caridad y amor con vuestros proximos, y haceis proposito de vivir vida nueva, siguiendo los mandamientos de Dios, y andando de aqui adelante en sus santos caminos; llegaos aqui con fé, y tomad este santo Sacramento para vuestro consuelo, y haced vuestra humilde confesion á Dios Omnipotente, poniendoos humildemente de rodillas.

Entónces se hará esta Confesion general en el nombre de todos los que intentan comulgar por uno de los Ministros, estando él y el Pueblo humildemente arrodillados, y diciendo:

OMNIPOTENTE Dios, Padre de nuestro Señor Jesu-Christo, Criador de todas las cosas, Juez de todos los hombres; nosotros confesamos y lloramos nuestros muchos pecados y maldades que hemos cometido gravemente en varias ocasiones, por pensamiento, palabra, y obra, contra tu divina Magestad, provocando muy justamente tu ira é indignacion contra nosotros. Nosotros nos arrepentimos de corazon, y nos dolemos amargamente de todas estas culpas: su memoria nos aflige; su peso es intolerable. Ten misericordia de nosotros, misericordiosisimo Padre: Por tu Hijo nuestro Señor Jesu-Christo, perdónanos todo lo pasado, y concede que en adelante te sirvamos y agrademos en novedad de vida, á honra y gloria de tu Nombre, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Presbitero (ó el Opispo si está presente) se levantará, y volviendose al Pueblo, pronunciará esta Absolucion.

DIOS Todo-podesoro, nuestro Padre celestial, que por su gran misericordia ha prometido perdonar los pecados de todos los que con sincero arrepentimiento, y verdadera fe se convierten á él; tenga misericordia de vosotros: perdone todos vuestros pecados y os absuelva de ellos; os confirme y fortalezca en toda especie de virtud; y os conduzca á la vida eterna; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Presbítero dirá:

Oid qué palabras de tanto consuelo dice Christo á todos los que verdaderamente se convierten á él.

VENID á mí todos los que estais trabajados, y cargados, y yo os aliviaré. *S. Math.* xi. 28.

Porque de tal manera amó Dios al mundo, que dió á su Hijo Unigénito: para que

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

sionem Christi, Servatoris nostri, veri Dei simul et veri hominis, qui seipsum humiliavit usque ad mortem, mortem autem crucis, pro nobis miseris peccatoribus, cum habitaremus in tenebris et in umbra mortis, ut nos faceret filios Dei, et ad vitam æternam eveheret. Ut autem perpetua memoria recoleremus immensam caritatem Domini nostri et Servatoris unici, Jesu Christi, sic pro nobis morientis; et innumera beneficia, quæ sanguinis sui pretiosa effusione nobis impetravit; sacrosancta mysteria, velut amoris sui pignora, ad perpetuam mortis suæ recordationem, instituit et ordinavit, ad magnam atque æternam consolationem nostram. Ipsi itaque, una cum Patre et Spiritu Sancto, indesinenter (prout tenemur maxime) gratias agamus; sanctissimæ illius voluntati prorsus nos subjicientes, et operam dantes, ut ei serviamus in sanctitate et justitia, omnibus diebus vitæ nostræ. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter ad accipiendam sacram Communionem accedentibus dicet.*

VOS, quos vere et serio peccatorum vestrorum pœnitet, quique proximos vera caritate complectimini, et vitam novam instituere decrevistis, mandatis Dei obsequendo, et in viis ejus sanctis posthac ambulando; cum fide accedite, et hoc sanctum Sacramentum accipite, in solatium vestrum: atque Omnipotenti Deo, magna cum animi demissione, confitemini, in genua modeste provoluti.

¶ *Tum hæc generalis Confessio, eorum omnium nomine, quibus propositum est sacram Communionem accipere, fiet ab aliquo sacerdotum, ipso et populo universo in genua humiliter provolutis, ac dicentibus:*

OMNIPOTENS Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, rerum omnium conditor, hominum omnium judex! confitemur ac deploramus multiplicia peccata et scelera nostra, quæ subinde flagitiose admodum commisimus, cogitatione, verbo, et opere, contra divinam tuam Majestatem; iram atque indignationem tuam adversus nos justissime provocantes. Serio nos pœnitet; et ex animo dolemus, ob ejusmodi delicta nostra. Eorum recordatio nobis acerba est, onus intolerabile. Miserere nostri, miserere nostri, Pater summe misericors! Propter filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, præteritorum omnium veniam concede; da etiam, ut in posterum semper tibi serviamus et placeamus in novitate vitæ, ad nominis tui honorem et gloriam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter (aut Episcopus, si adsit) assurget, et, conversus ad cœtum, hanc absolutionem pronuntiabit;*

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cœlestis, qui, pro summa sua misericordia, peccatorum remissionem promisit iis omnibus qui, serio atque ex animo pœnitentes, cum vera fide ad eum se converterint, vestri misereatur; peccata vestra vobis omnia condonet, ab iisque vos liberet: vos confirmet et roboret in omni bono; vosque perducat ad vitam æternam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

ΣΥΝΑΞΙΣ.

λυτρώσεως διὰ θάνατου καὶ πάθους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Θεανθρώπου, τοῦ ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀθλιωτάτων ἁμαρτωλῶν, τῶν ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου κειμένων, τοῦ ποιῆσαι ἡμᾶς τέκνα Θεοῦ, καὶ ὑπερυψῶσαι ἡμᾶς εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐφ' ᾧ δὲ καὶ ὑπερβάλλουσαν τὴν ἀγάπην τοῦ Διδασκάλου καὶ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὕτως ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ, ἃ διὰ τιμιωτάτου αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθέντος ἡμῖν περιεποιήσατο, διὰ μνήμης ἔχωμεν· ὅσια τὰ Μυστήρια, ὡς ἐγέγγυα τῆς ἀγάπης, καὶ ὑπομνήματα τοῦ θανάτου αὐτοῦ, εἰς μεγάλην καὶ αἰώνιον ἡμῶν παραμυθίαν κατέστησε καὶ διέταξε. Τούτῳ οὖν μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὡς μάλιστα ὀφείλομεν, ἀδιάλειπτον χάριν ἔχωμεν, τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ θελήματι παντελῶς ὑποτασσόμενοι, καὶ φιλοτιμούμενοι αὐτῷ δουλεύειν ἐν τῇ ἀληθινῇ ἁγιωσύνῃ καθ' ἣν δικαιοσύνη πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἡμῶν. Ἀμήν. Τότε ὁ Ἱερεὺς τοὺς ἐπὶ τὸ τῆς παναγίας Συνάξεως μετέχειν συνερχομένους προσφωνήσει.

ΟΣΟΙΠΕΡ ὄντως καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν ὑμῶν μετανοεῖτε, καὶ πρὸς τοὺς πέλας ἀγάπην ἔχετε, φιλικῶς τε καὶ εὐνοϊκῶς διάκεισθε, καὶ τὸν καινὸν βίον διάγειν προθυμεῖσθε, τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦντες, καὶ τοαποτοῦδε ἐν ταῖς ὁσίαις ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι σπουδάζοντες, ἐγγίζετε μετὰ πίστεως, καὶ τοῦτο Μυστήριον τὸ πανάγιον εἰς ὑμετέραν παραμυθίαν λαμβάνετε, καὶ Παντοκράτορι τῷ Θεῷ τὴν ταπεινὴν ἐξομολόγησιν ὑμῶν εὐλαβῶς γονυπετοῦντες ποιεῖσθε.

Τότε ἡ γενικὴ αὕτη ἐξομολόγησις ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Κοινωνησειόντων, ὑπ' ἐνὸς τῶν Λειτουργῶν, αὐτοῦ τε, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ταπεινῶς γονυπετούντων καὶ λεγόντων.

ΘΕΟΣ ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὁ τῶν πάντων κτιστὴς, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτὴς· Ὁμολογοῦμεν καὶ πενθοῦμεν πολλαπλασίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, Ἃς συχνῶς καὶ ἐπαλλήλως καὶ λίαν ὑπερπονηρῶς ἐποιήσαμεν, Ἐννοίᾳ, λόγῳ καὶ ἔργῳ, Κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός σου, τὴν ὀργήν σου καὶ δικαίαν νέμεσιν καθ' ἡμῶν παροξύνοντες. Ἐκτενῶς μετανοοῦμεν, Καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν ἐκ καρδίας λυπούμεθα. Λυωηρὰ ἡμῖν ἐστιν ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν, Καὶ τὸ βάρος αὐτῶν ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ἕνεκεν τοῦ Ἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρεληλυθότα, Καὶ χάρισαι ἡμῖν τοὐντεῦθεν σοὶ διαπαντὸς, Ἐν καινότητι βίου δουλεῦσαι καὶ ἀρέσαι, Πρὸς τὴν τοὐνόματός σου τιμὴν καὶ δόξαν· Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἀναστὰς ὁ Πρεσβύτερος (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) καὶ πρὸς τὸν λαὸν στραφεὶς ταύτην τὴν ἀπόλυσιν ἀποφθέγξεται.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, Πατὴρ ἡμῶν ἐπουράνιος, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, ἐπαγγειλάμενος συγγνώμην ἔχειν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς τῇ ἐκ καρδίας μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφομένοις· ἱλασθείη ὑμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσαιτο ὑμᾶς, ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι θσενώσαι καὶ βεβαιώσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

Then shall the Priest say,

Hear what comfortable words our Saviour Christ saith unto all that truly turn to him.

COME unto me all that travail and are heavy laden, and I will refresh you. *St. Matth.* xi. 28.

So God loved the world, that he gave his only-begotten Son, to the end that all that believe in him should not perish, but have everlasting life. *St. John* iii. 16.

Hear also what Saint Paul saith.

This is a true saying, and worthy of all men to be received, That Christ Jesus came into the world to save sinners. 1 *Tim.* i. 15.

Hear also what Saint John saith.

If any man sin, we have an Advocate with the Father, Jesus Christ the righteous; and he is the propitiation for our sins. 1 *St. John* ii. 1.

After which the Priest shall proceed, saying,

Lift up your hearts.
Answer. We lift them up unto the Lord.
Priest. Let us give thanks unto our Lord God.
Answer. It is meet and right so to do.

Then shall the Priest turn to the Lord's Table, and say,

IT is very meet, right, and our bounden duty, that we should at all times, and in all places, give thanks unto thee, O Lord, Holy Father, Almighty, Everlasting God.

These words [Holy Father] *must be omitted on Trinity Sunday.*

Here shall follow the Proper Preface, according to the time, if there be any specially appointed: or else immediately shall follow,

THEREFORE with Angels and Archangels, and with all the company of heaven, we laud and magnify thy glorious Name; evermore praising thee, and saying, Holy, holy, holy, Lord God of hosts, heaven and earth are full of thy glory: Glory be to thee, O Lord most high. *Amen.*

PROPER PREFACES:

Upon Christmas-day, *and seven days after.*

BECAUSE thou didst give Jesus Christ thine only Son to be born as at this time for us; who, by the operation of the Holy Ghost, was made very man of the substance of the Virgin Mary his mother; and that without spot of sin, to make us clean from all sin. Therefore with Angels, &c.

Upon Easter-day, *and seven days after.*

BUT chiefly are we bound to praise thee for the glorious Resurrection of thy Son Jesus Christ our Lord: for he is the very Paschal Lamb, which was offered for us, and hath taken away the sin of the world; who by his death hath destroyed death, and by his rising to life again hath restored to us everlasting life. Therefore with Angels, &c.

LA COMMUNION.

Alors le prêtre dira,

Ecoutez les paroles de consolation que Jésus-Christ notre Sauveur adresse à tous ceux qui se convertissent à lui sans feinte.

VENEZ à moi, vous tous qui êtes travaillés et chargés, et je vous soulagerai. *St. Matth.* xi. 28.

Dieu a tant aimé le monde, qu'il a donné son Fils unique, afin que quiconque croit en lui ne périsse point, mais qu'il ait la vie éternelle. *St. Jean* iii. 16.

Ecoutez aussi ce que dit Saint Paul.

Cette parole est certaine, et digne d'être entièrement reçue, que Jésus-Christ est venu au monde pour sauver les pécheurs. 1 *Tim.* i. 15.

Ecoutez encore ce que dit Saint Jean.

Si quelqu'un a péché, nous avons un Avocat envers le Père, savoir, Jésus-Christ le juste; car c'est lui qui est la propitiation pour nos péchés. 1 *St. Jean* ii. 1.

Le prêtre continuera, disant,

Elevez vos cœurs en haut.
Reponse. Nous les élevons au Seigneur.
P. Rendons grâces au Seigneur notre Dieu.
R. Il est raisonnable et il est juste que nous lui rendions grâces.

Le prêtre se tournant vers la table du Seigneur, dira,

IL est très-raisonnable, il est très-juste, et il est de notre devoir, qu'en tout temps, et en tous lieux, nous te rendions grâces, ô Seigneur, *Père saint, Dieu tout puissant et éternel.

* Ces mots (*Père saint*) doivent etre omis le Dimanche de la Trinite.

Ici suivra la préface propre selon le temps, s'il y en a; sinon et tout de suite après,

C'EST pourquoi avec les anges et les archanges, et avec toute l'armée des cieux, nous louons et nous magnifions ton nom glorieux; t'exaltant continuellement, et disant: saint, saint, saint, Seigneur Dieu des armées, les cieux et la terre sont remplis de ta gloire: à toi soit gloire, ô Dieu très-haut. *Amen.*

PREFACES PROPRES.

Au jour de Noel, et aux sept jours suivans.

PARCE que tu as donné Jésus-Christ, ton Fils unique, lequel dans un temps pareil à celui-ci nâquit pour nous, après avoir été conçu par l'opération du Saint Esprit, et fait vrai homme de la substance de la vierge Marie sa mère; et cela sans tache de péché, afin qu'il nous purifiât de tout péché. C'est pourquoi avec les anges, &c.

Au jour de Pâques, et aux sept jours suivans.

MAIS principalement nous sommes obligés de te louer pour la résurrection glorieuse de Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur: car c'est lui qui est le véritable Agneau de Pâque, qui a été offert pour nous, et qui a ôté le péché du monde; qui par sa mort a détruit la mort, et par sa résurrection nous a donné la vie éternelle. C'est pourquoi avec les anges, &c.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Τότε λέγει ὁ Ἱερεύς·

Ακούσατε πόσον θεραπευτικὰ λόγια, ὁ Σωτὴρ μας ὁ Χριστὸς λέγει εἰς πάντας τοὺς ἀληθῶς ἐπιστρέφοντας εἰς αὐτόν.

ΕΛΘΕΤΕ πρός με πάντες οἱ καπιάζοντες, καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσειν. Ματθ. ια'. κη'.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ χαθῇ, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάνν. γ'. ις'.

Ἔτι δὲ ἀκούετε, τὸ ὅ,τι λέγει ὁ ἅγιος Παῦλος. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πίσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἵνα σώσῃ ἁμαρτωλούς. α'. Τιμ. α'. ιε'.

Πρὸς ταῦτα ἀκούσατε καὶ ὅ,τι λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Ἐὰν τις ἁμαρτάνῃ Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· ϗ αὐτὸς εἶναι ἱλασμὸς περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας. α'. Ἰωάνν. β'. α'.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθᾷ λέγων·

Ενδυναμώσατε τὰς καρδίας σας.

Ἀπόκρισις. Ἂς τὰς ἐνδυναμώσωμεν εἰς τὸν Κύριον.

Ἱερεύς. Ἂς εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Τοῦτο εἶναι ἄξιον καὶ δίκαιον.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν.

ΑΞΙΩΤΑΤΟΝ εἶναι καὶ δικαιότατον, ϗ τὸ καθ' ἡμᾶς πρέπον, πάντοτε, καὶ πανταχοῦ νὰ σὲ εὐχαριστήσωμεν, Κύριε, *ἅγιε Πάτερ Παντοκράτορα αἰώνιε Θεέ.

* Αὗται αἱ λέξεις, ἅγιε Πατέρα, πρέπει νὰ παραλειφθῶσι τὴν Κυριακὴν τῆς Τριάδος.

Ἐδῶ ἀκολουθᾷ τὸ Πρέπον Προοίμιον καὶ τὸν καιρὸν, ἐάν τι διαταχθῇ, εἰ δὲ μὴ, ἀμέσως τὰ ἑξῆς·

ΛΟΙΠΟΝ μὲ Ἀγγέλους, ϗ Ἀρχαγγέλους, ϗ πᾶσαν τῶν ἐπηρανίων δυνάμεων πανήγυριν, ὑμνοῦμεν ϗ μεγαλύνομεν τὸ ἐνδοξότατον Ὄνομά σου ἀκαταπαύστως αἰνοῦντές σε ϗ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ, οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆς γέμουσι τῆς δόξης σου. Δόξα σοὶ, Κύριε ὑπερύψιστε. Ἀμήν.

ΠΡΕΠΟΝΤΑ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

Εἰς τὰ Χριστούγενα τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ ἀκολουθούσας ἡμέρας.

ΟΤΙ ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν σε ἵνα γεννηθῇ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγένετο τῷ ὄντι ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς οὐσίας Μαρίας τῆς Παρθένου, τῆς μητρός του, καὶ ταῦτα ἀναμαρτίτως, ὅπως καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ κάθε ἁμαρτίας. Λοιπὸν μὲ Ἀγγέλους, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ ἀκολουθούσας ἡμέρας.

ΜΑΛΙΣΤΑ δὲ πρέπει νὰ σὲ ἐπαινέσωμεν, ὑπὲρ τῆς ἐνδοξοτάτης τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως· ὅτι τῷ ὄντι αὐτὸς εἶναι Ἀμνὸς τοῦ Πάσχα, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν θυσιασθεὶς, καὶ ἀφαιρέσας τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ θανάτου του ἐκαλανίκησε τὸν θάνατον καὶ διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεώς του, μετέδωκεν ἡμῖν αἰώνιον ζωήν. Λοιπὸν μὲ Ἀγγέλους, κ. τ. λ.

LA COMUNIONE.

Ascoltate che parole di consolazione dice Cristo nostro Salvatore a tutti quelli che si convertono a lui.

VENITE a me, voi tutti che siete travagliati, ed aggravati, ed io v' allegerirò. *S. Matt.* xi. 28.

Iddio ha tanto amato il mondo, ch' egli ha dato il suo unigenito figliuolo, acciochè chiunque crede in lui, non perisca, ma abbia vita eterna. *S. Gio.* iii. 16.

Ascoltate anco quello che dice S. Paolo.

Certa è questa parola, e degna d'esser accettata per ogni maniera: che Cristo Gesù è venuto nel mondo per salvare i peccatori. 1 *Tim.* i. 15.

Ascoltate ancora quello che dice S. Giovanni.

Se alcuno ha peccato, noi abbiamo un avvocato appo 'l padre, cioè Gesù Cristo il giusto. Esso è il purgamento de' peccati nostri. 1 *S. Gio.* ii. 1.

Dopo che, il Presbitero procederà dicendo.

Innalzate i vostri cuori.
R. Noi gl' innalziamo al Signore.
P. Rendiamo grazie al nostro Signor Iddio.
R. Egli è convenevole e giusto di farlo.

E poi, voltandosi il Preshitero alla sacra Mensa dirà.

EGLI è molto convenevole, giusto, ed obbligo nostro grande che in ogni tempo e luogo rendiamo grazie a te, o Signore, * Padre Santo, Iddio eterno ed onnipotente.

* Queste parole (Padre Santo) debbono esser tralasciate la Domenica della Trinità.

E quì seguirà la prefazione propria secondo 'l tempo, se pure vene sarà una specialmente assegnata; altrimente seguirà.

E PERCIO con angeli ed arcangeli, e con tutto il core celeste, laudiamo, e magnifichiamo il nome tuo glorioso, celebrandoti del continuo, e dicendo; Santo, Santo, Santo Signor Iddio degli eserciti, il cielo e la terra sono ripieni della tua gloria. Gloria sia a te, o Signore Altissimo. *Amen.*

PREFAZIONI PROPRIE.

Al giorno di Natale, e sette giorni dopo.

PERCHE tu desti Gesù Cristo tuo unico figliuolo, acciochè nascesse come in questo tempo per noi, il quale per l' operazione dello Spirito santo fu fatto vero uomo, della sostanza della Vergine Maria sua madre, e ciò, senza macchia di peccato, per purgarci d' ogni peccato. Perciò con angeli, &c.

Al giorno di Pasqua, e sette giorni dopo.

MA principalmente, siamo obligati di laudarti per la gloriosa risurrezione del tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore, perchè egli è il vero agnello pasquale ch' è stato offerto per noi, e ha tolto via il peccato del mondo; il quale, per la sua morte ha distrutta la morte, e per la sua risurrezione ci ha restituita la vita eterna. Perciò con angeli, &c.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

glauben, nicht verloren werden, sondern das ewige Leben haben. Joh. 3, 16.

Höret auch, was der heilige Paulus sagt:

Das ist je gewißlich wahr, und ein theures werthes Wort, daß Christus Jesus kommen ist in die Welt, die Sünder selig zu machen. 1 Tim. 1, 15.

Höret auch, was der heilige Johannes spricht:

So jemand sundiget, so haben wir einen Fürsprecher bey dem Vater, Jesum Christum, der gerecht ist, und derselbige ist die Versohnung für unsere Sünde. 1 Joh. 2, 1

Darauf spricht der Prediger weiter:

Erhebet eure Herzen.

Antw. Wir erheben sie zum Herrn.

Pred. Lasset uns dem Herrn, unserm Gotte, danken.

Antw. Es ist billig und recht so zu thun.

Dann soll sich der Prediger zum Tische des Herrn wenden und sprechen:

Es ist sehr billig und recht, es ist unsere schuldige Pflicht, daß wir dir, o Herr! (heiliger Vater, a) allmächtiger ewiger Gott, zu allen Zeiten und an allen Orten danken.

a) Diese Worte, heiliger Vater, müssen am Sonntage Trinitatis ausgelassen werden.

Hier soll die besondere, der Zeit angemessene Vorrede folgen, wo eine solche bestimmt verordnet ist, oder sogleich das folgende gesprochen werden:

Darum loben und rühmen wir deinen herrlichen Namen, mit allen Engeln und Erzengeln und mit allen himmlischen Schaaren; wir preisen dich immerdar und sprechen: Heilig, heilig, heilig ist der Herr, der Gott der Heerschaaren! Himmel und Erde sind deines Ruhmes voll! Ehre sey dir, o Herr, du Allerhöchster! Amen.

Besondere Vorreden.

Am Christtage, und sieben Tage nachher.

Weil du Jesum Christum deinen einigen Sohn gabest, daß er um diese Zeit zu unserm Besten geboren wurde, welcher durch Wirkung des heiligen Geistes, aus dem Wesen der Jungfrau Maria, seiner Mutter, wahrer Mensch wurde, ohne sündliche Befleckung, um uns von allen Sünden zu reinigen, darum loben und rühmen wir deinen herrlichen Namen, mit allen Engeln, u. s. w.

Am Ostertage, und sieben Tage nachher

Besonders aber sind wir verbunden, dich zu preisen für die herrliche Auferstehung deines Sohnes, Jesu Christi, unseres Herrn: denn er ist das rechte Osterlamm, das für uns geopfert ist, und die Sünde der Welt hinweggenommen hat, der durch seinen Tod den Tod überwunden, und durch seine Auferstehung uns das ewige Leben wieder gegeben hat. Darum loben und preisen wir, u. s. w.

Am Himmelfahrtstage, und sieben Tage nachher.

Durch deinen geliebtesten Sohn, Jesum Christum unsern Herrn, welcher nach seiner herrlichen Auferstehung allen seinen Aposteln offenbar erschienen, und vor ihren Augen zum Himmel aufgefahren ist, uns die Stätte zu bereiten, damit wir auch dahin erhoben werden, wo er ist, und mit

COMUNION.

todo aquel que cree en él, no perezca, sino que tenga vida eterna. *S. Juan* iii. 16.

Oid tambien lo que S. Pablo dice.

Fiel es esta palabra y digna de toda aceptacion: que Jesu-Christo vino á este mundo para salvar á los pecadores, de los quales el primero soy yo. 1 *Tim.* i. 15.

Oid tambien lo que dice San Juan.

Hijitos mios, esto os escribo, para que no pequeis. Mas si alguno pecare, tenemos por Abogado con el Padre, á Jesu-Christo el justo: y él es propiciacion por nuestros pecados. 1 *S. Juan* ii. 1.

Despues de lo qual, el Presbitero proseguirá, diciendo,

Levantad vuestros corazones.

Respuesta. Los levantamos al Señor.

Presbitero. Demos gracias á Dios, nuestro Señor.

Respuesta. Darselas es digno y justo

Entónces el Presbitero volviendose acia la Mesa del Señor, dirá,

ES verdaderamente digno, justo, y de nuestro deber, que en todos tiempos, y en todos lugares te demos gracias, ó Señor, * Santo Padre, Omnipotente Eterno Dios.

* *Estas palabras* [Santo Padre] *se omitiran en la Dominica de la Trinidad.*

Aqui se seguirá el Prefacio propio segun el tiempo, si hubiere alguno señalado; si nó, inmediatamente se seguirá:

PORTANTO con Angeles y Arcángeles, y con toda la compañia del cielo, alabamos y magnificamos tu glorioso Nombre, ensalzandote siempre, y diciendo, Santo, Santo, Santo, Señor Dios de los exercitos, llenos estan los cielos y la tierra de vuestra gloria. Gloria sea á ti, ó Señor Altísimo. *Amen.*

PREFACIOS PROPIOS.

El Dia de Navidad, y siete dias despues.

PORQUANTO nos diste tu Hijo Unico Jesu-Christo, para que naciese en semejante dia por nosotros, el qual por obra del Espíritu Santo fué hecho verdadero hombre de la substancia de la Virgen Maria su Madre, y esto sin mancha de pecado, para que nos limpiase de todo pecado. Por tanto con Angeles, &c.

El Dia de Pascua de Resurreccion y siete dias despues.

MAS principalmente estamos obligados á bendecirte por la gloriosa Resurreccion de tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor: porque él es el verdadero Cordero Pascual, que fué ofrecido por nosotros, y ha quitado los pecados del mundo; el que por su muerte ha destruido la muerte, y por su restitucion á vida nos ha restaurado á vida eterna. Por tanto con Angeles, &c.

El Dia de la Ascension, y siete dias despues.

POR medio de tu amadisimo Hijo Jesu-Christo nuestro Señor, que despues de su gloriosisima Resurreccion se apareció claramente á todos sus Apostoles, y en su presencia subió á los cielos á prepararnos morada, para que subamos adonde él está y

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

¶ *Deinde Presbyter dicet:*

Audite suavissima verba Christi, Servatoris nostri, ad consolandum eos omnes qui ad ipsum revera convertuntur.

VENITE ad me, omnes, qui laboratis atque onerati estis: et ego reficiam vos. *S. Matth.* xi. 28.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret; ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. *S. Joan.* iii. 16.

Audite porro, quid dicat Sanctus Paulus.

Fidelis sermo, et omni acceptione dignus, quod Christus Jesus venit in hunc mundum, peccatores salvos facere. 1 *Tim.* i. 15.

Audite etiam, quid dicat Sanctus Joannes.

Si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum justum; et ipse est propitiatio pro peccatis nostris. 1 *S. Joan.* ii. 1.

¶ *Post quæ, perget Presbyter, dicens:*

Sursum corda.

Responsio. Elevamus ad Dominum.

Presbyter. Gratias agamus Domino Deo nostro.

Responsio. Dignum et justum est.

¶ *Tum Presbyter, ad mensam Domini conversus, dicet:*

VERE dignum et justum est, debitumque nostrum officium, tibi semper et ubique * Hæc verba [*Sancte Pater*] in Festo Trinitatis omittentur. gratias agere, Domine, * sancte Pater, Omnipotens, æterne Deus.

¶ *Hic sequetur Præfatio sollennitati peculiaris, si qua sit expresse assignata; alioqui statim subjungetur:*

IDEO, cum Angelis et Archangelis, cumque omni militia cœlestis exercitus, gloriosum nomen tuum laudamus et magnificamus; te sine fine celebrantes, ac dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt cœli ac terra gloria tua. Hosanna tibi, in excelsis Deus. *Amen.*

¶ PRÆFATIONES PROPRIÆ.

¶ *Natali die Christi, et septem diebus sequentibus.*

QUIA dedisti nobis unicum Filium tuum, Jesum Christum, ut pro nobis (quasi hoc tempore) nasceretur; qui, per operationem Spiritus Sancti, factus est verus homo, ex substantia Mariæ Virginis, matris suæ, idque sine labe peccati, ut nos ab omni peccato mundaret. Ideo, cum Angelis, &c.

¶ *Die Paschatis, et septem diebus sequentibus.*

IMPRIMIS autem te laudare tenemur propter gloriosam resurrectionem Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. Ipse enim verus est paschalis agnus pro nobis oblatus, qui abstulit peccatum mundi; qui morte sua mortem abolevit, et sua resurrectione vitam æternam nobis restituit. Ideo, &c.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

αἰώνιον καταγάγοι ὑμᾶς· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς,

Εἰσακούσατε ὡς τὰ παραμυθητικὰ τῶν ῥημάτων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς λέγει ἅπασι τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀληθῶς ἐπιστρεφομένοις.

ΔΕΥΤΕ πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς, Ματθ. ια'. κη'.

Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάν. γ'. ις'.

Ἔτι δὲ ἀκούετε, ὃ λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος.

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι. α' Τιμ. α'. ιε'.

Πρὸς δὲ τούτοις ἐνωτίσασθε καὶ ὃ λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης.

Ἐάν τις ἁμάρτῃ, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. α' Ἰωάν. β', α'.

Ἐφ' οἷς ὁ Ἱερεὺς προϊὼν λέξει.

Ἄνω ἔχετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

Ἀπόκρισις. Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἱερεύς. Εὐχαριστήσωμεν Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Ἄξιόν ἐστι καὶ δίκαιον οὕτω ποιεῖν.

Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἐπιστραφείς.

ΠΑΝΥ ἄξιόν ἐστι, καὶ δίκαιον, καὶ παντελῶς τὸ δέον, ἵνα πάντοτε καὶ πανταχοῦ εὐχαριστήσωμέν σοι, Κύριε, * ἅγιε Πάτερ Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός. Οἷς ἐπαχθήσεται τὸ ἴδιον Προοίμιον κατὰ τὸν καιρόν, εἰ ἄρα ἐπιταχθῇ τι, εἰ δὲ μή, ἀμέσως ἐπιλεχθήσεται τὰ ἑπόμενα.

* Ταῦτα τὰ ῥήματα [Ἅγιε Πατερ] παραλείπεσθαι δεῖ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Τριάδος.

ΔΙΟΠΕΡ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων πανηγύρεως τὸ ἐνδοξότατον Ὄνομα σου ὑμνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν· ἀδιαλείπτως αἰνοῦντές σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ, πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Δόξα σοι, Κύριε ὑπερύψιστε. Ἀμήν.

ΙΔΙΑ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

Ἐν τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Κυρίου, καὶ ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις ἑπειτα.

ΟΤΙ ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ Υἱόν σου, ὡς περί που τὸν χρόνον τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν γεννηθῆναι, ὃς διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγένετο ὄντως ἄνθρωπος ἐξ οὐσίας Μαρίας τῆς Παρθένου τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς κηλῖδος τῆς ἁμαρτίας, ὥστε ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ λοιπά.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, καὶ ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις ἑπειτα.

ΜΑΛΙΣΤΑ δὲ ὀφείλομεν αἰνεῖν σε, ὑπὲρ τῆς ἐνδοξοτάτης τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως· ὅτι αὐτὸς ὁ ὄντως Ἀμνὸς τοῦ Πάσχα ἐστὶν, ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, καὶ ἦρε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ὃς διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸν θάνατον κατήργησε, καὶ διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως αὐτοῦ ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀποκατέστησεν ἡμῖν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ ἑξῆς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

Upon Ascension-day, *and seven days after:*

THROUGH thy most dearly beloved Son Jesus Christ our Lord; who after his most glorious Resurrection manifestly appeared to all his Apostles, and in their sight ascended up into heaven to prepare a place for us; that where he is, thither we might also ascend, and reign with him in glory. Therefore with Angels, &c.

Upon Whit-sunday, *and six days after.*

THROUGH Jesus Christ our Lord; according to whose most true promise, the Holy Ghost came down as at this time from heaven with a sudden and great sound, as it had been a mighty wind, in the likeness of fiery tongues, lighting upon the Apostles, to teach them, and to lead them to all truth; giving them both the gift of divers languages, and also boldness with fervent zeal constantly to preach the Gospel unto all nations; whereby we have been brought out of darkness and error into the clear light and true knowledge of thee, and of thy Son Jesus Christ. Therefore with Angels, &c.

Upon the Feast of Trinity *only.*

WHO art one God, one Lord; not one only Person, but three Persons in one Substance. For that which we believe of the glory of the Father, the same we believe of the Son, and of the Holy Ghost, without any difference or inequality. Therefore with Angels, &c.

After each of which Prefaces shall immediately be sung or said.

THEREFORE with Angels and Archangels, and with all the company of heaven, we laud and magnify thy glorious Name; evermore praising thee, and saying, Holy, holy, holy, Lord God of hosts, heaven and earth are full of thy glory: Glory be to thee, O Lord most High. *Amen.*

Then shall the Priest, kneeling down at the Lord's Table, say in the name of all them that shall receive the Communion this Prayer following.

WE do not presume to come to this thy Table, O merciful Lord, trusting in our own righteousness, but in thy manifold and great mercies. We are not worthy so much as to gather up the crumbs under thy Table. But thou art the same Lord, whose property is always to have mercy: Grant us therefore, gracious Lord, so to eat the flesh of thy dear Son Jesus Christ, and to drink his blood, that our sinful bodies may be made clean by his body, and our souls washed through his most precious blood, and that we may evermore dwell in him, and he in us. *Amen.*

When the Priest, standing before the Table, hath so ordered the Bread and Wine, that he may with the more readiness and decency break the Bread before the people, and take the Cup into his hands, he shall say the Prayer of Consecration, as followeth.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who of thy tender mercy didst give thine only Son Jesus Christ to suffer death upon the Cross for our redemption; who made

LA COMMUNION.

Au jour de l'Ascension, et aux sept jours suivans.

PAR ton Fils bien-aimé Jésus-Christ notre Seigneur; qui après sa glorieuse résurrection est apparu à ses apôtres, et est monté aux cieux en leur présence, pour nous y préparer place; afin que là où il est, nous y soyons aussi, pour régner avec lui en gloire. C'est pourquoi avec les anges, &c.

Au jour de la Pentecôte, et aux sept jours suivans.

PAR Jésus-Christ notre Seigneur, lequel accomplissant fidèlement sa promesse, dans un temps pareil à celui-ci, envoya le Saint Esprit, avec un bruit comme d'un vent impétueux, en forme de langues de feu, qui in posèrent sur les apôtres, pour les instruire, et pour les conduire en toute vérité; leur donnant le don des langues, avec cette hardiesse et ce zèle nécessaires pour prêcher constamment à toutes les nations l'Evangile; par lequel nous avons passé de l'ignorance et de l'erreur, à la pure lumière et à la vraie connoissance de toi, et de ton Fils Jésus-Christ. C'est pourquoi avec les anges, &c.

A la fête de la Trinité seulement.

QUI es un seul Dieu, un seul Seigneur: non pas une seule personne, mais trois personnes en une seule essence. Car ce que nous croyons de la gloire du Père, nous le croyons aussi du Fils, et du Saint Esprit, sans aucune différence ou inégalité. C'est pourquoi avec les anges, &c.

Après chacune desquelles préfaces, sera chanté ou dit immédiatement,

C'EST pourquoi avec les anges et les archanges, et toute l'armée des cieux, nous louons et nous magnifions ton nom glorieux; t'exaltant continuellement, et disant: saint, saint, saint, Seigneur Dieu des armées, les cieux et la terre sont remplis de ta gloire: à toi soit gloire, ô Dieu très-haut. *Amen.*

Alors le ministre, à genoux auprès de la table du Seigneur, dira la prière suivante, au nom de tous ceux qui participeront à la sainte Cène.

NOUS ne présumons point, ô miséricordieux Seigneur, d'approcher de ta sainte table, en nous confiant en notre propre justice, mais en la multitude de tes grandes compassions. Nous ne sommes pas dignes de recueillir les miettes qui tombent de ta table. Mais Seigneur, tu es toujours le même; et tu as ceci de propre, d'être toujours enclin à miséricorde. Fais-nous donc la grâce, ô Dieu très-miséricordieux, que nous mangions tellement la chair de ton Fils Jésus-Christ, et que nous buvions tellement son sang, que nos corps et nos ames qui sont remplis de péché, soient purifiés par son corps et par son sang, et que nous demeurions toujours en lui, et lui en nous. *Amen.*

Alors le ministre se tenant debout à la table, afin qu'il puisse rompre le pain plus facilement et avec plus de bienséance devant le peuple, et tenir la coupe entre ses mains, dira la prière de la consécration de la manière qui suit:

DIEU tout-puissant, notre Père céleste

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, καὶ εἰς τὰς ἑπτὰ ἀκολουθούσας ἡμέρας.

ΔΙΑ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἐνδοξοτάτην αὐτοῦ ἀνάστασιν προδήλως ἐφανερώθη εἰς πάντας τοὺς Ἀποστόλους του, καὶ ἐμπροσθέν των ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἵνα μᾶς ἑτοιμάσῃ τὸν τόπον, καὶ ὅπου αὐτὸς εἶναι ἐκεῖ ἵνα ἀναβῶμεν ᾧ ἡμεῖς, καὶ μὲ αὐτὸν ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν. Λοιπὸν μὲ Ἀγγέλους, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν, καὶ εἰς τὰς ἀκολουθούσας ἑξ ἡμέρας.

ΔΙΑ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· κατὰ τὴν παναληθῆ ὑπόσχεσιν τοῦ ὁποίου, ὡς ἦτο εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν, τὸ ἅγιον Πνεῦμα κατέβη ἐκ τῶν οὐρανῶν μὲ βοὴν φερομένην ὡσαν ἀνέμου βιαίου, καὶ καθ' ὁμοίωσιν γλωσσῶν πυρὸς, καθήμενον ἐπάνω εἰς καθ' ἕνα τῶν Ἀποστόλων, ὅπως τοὺς διδάξῃ ᾧ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· Χαρίζων εἰς αὐτοὺς, τὸ διαφόρων γλωσσῶν δῶρον, καὶ παῤῥησίαν μὲ ζῆλον διαπύρου ἵνα κηρύξωσι τὸ Εὐαγγέλιον μὲ σταθερότητα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκβήμεν ἀπὸ τοῦ σκότους ᾧ πλάνης εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς ᾧ τὴν ἀληθινὴν γνώρισίν σου, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Λοιπὸν μὲ Ἀγγέλους, κ. τ. λ.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Τριάδος μόνον.

Ὁ ὁποῖος εἶσαι ἕνας μόνος Θεὸς, ἕνας Κύριος· ὄχι μόνον ἓν πρόσωπον, ἀλλὰ Τρία πρόσωπα εἰς τὴν μίαν ὐσίαν· ὅ,τι γὰρ πιστεύομεν περὶ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, τοῦτο πιστεύομεν καὶ περὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἁγίου χωρὶς διαφορᾶς κἀμμίας ἢ ἀνισότητος. Λοιπὸν μὲ Ἀγγέλους, κ. τ. λ.

Ὕστερα ἀπ' ἑκάστου τούτων τῶν Προοιμίων ἀμέσως ψάλλεται, ἢ διαβάζεται, τὸ

ΛΟΙΠΟΝ μὲ Ἀγγέλους, ᾧ Ἀρχαγγέλους, κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς γωνατίζων ἐπὶ τὴν Κυριακὴν Τράπεζαν, λέγει εἰς τὸ ὄνομα τῶν Συγκοινωνούντων τῆς Συνάξεως, τὴν ἑπομένην Προσευχήν.

ΔΕΝ θαῤῥοῦμεν ἵνα ἔλθωμεν εἰς αὐτὴν τὴν τράπεζάν σου, ἐλεήμων Κύριε, ἐλπίζοντες εἰς τὴν δικαιοσύνην μας, ἀλλὰ εἰς τὴν μεγαλιότητα καὶ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Δὲν εἴμεθα ἄξιοι τόσον, ὅσον ἵνα συνάξωμεν τὰς ψίχας ὑπὸ τῆς τραπέζης σᾶ· ἀλλὰ Σὺ εἶσαι ὁ αὐτὸς Κύριος, τοῦ ὁποίᾳ, οἱ ποιότης εἶναι πάντα τὸ ἐλεεῖν. Χάρισόν μας λοιπὸν, εὐμενέστατε Κύριε, ἵνα φάγωμεν ἀπὸ τῆς σαρκὸς, τᾶ ἀγαπητᾶ Υἱᾶ σᾶ, Ἰησᾶ Χριστᾶ, καὶ ἵνα πιῶμεν τὸ αἷμά τα ὥστε τὰ ἁμαρτωλὰ σώματά μας, ἐκκαθαρισθῶσι διὰ τᾶ σώματός τα, καὶ τὰς ψυχάς μας πεπλημμένας διὰ τοῦ τιμιωτάτα αἵματός τα, ᾧ ὅπως ὀυνηθῶμεν διὰ πάντα ἵνα κατοικησωμεν εἰς αὐτὸν, ᾧ αὐτὸς εἰς ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὅταν ὁ Ἱερεὺς, ὀρθὸς ἔμπροσθεν τῆς τραπέζης διατάξῃ τὸν ἄρτον ᾧ τὸν οἶνον, ὅπως εὐκολοτέρως κόψῃ τὸν ἄρτον ἐμπρὸς εἰς τὸν λαὸν, ᾧ λάβῃ τὸ ποτήριον εἰς τὰς χεῖράς τα, θέλει εἰπεῖν τὴν προσευχὴν τῆς Καθιερώσεως καθὼς ἀκολὰθως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ Πατέρα ἐπουράνιε, ὁστις διὰ τὴν ἐσπλαγχνίαν σᾶ, ἔδωκας τὸν μόνον σᾶ Υἱὸν Ἰησᾶν Χριστὸν ἵνα ἀποθάνῃ ἐπὶ τὸν σταυρὸν διὰ τὴν λύτρωσίν μας, ὅστις προσφέρων μίαν μόνην φορὰν τὸν ἑαυτόν του,

LA COMUNIONE

Al giorno dell'Ascensione, e sette giorni dopo.

PER il tuo dilettissimo figliuolo Gesù Cristo nostro Signore, il quale dopo la sua gloriosissima risurrezione si mostrò apertamente a tutti i suoi apostoli, e salì in cielo in lor cospetto, per prepararci stanza; acciochè dove è lui, possiamo ascender ancora noi, per regnar in gloria con esso lui. Perciò con angeli, &c.

Al giorno della Pentecoste, e sei giorni dopo.

PER Gesù Cristo nostro Signore, secondo la cui verissima promessa, lo Spirito santo discese come in questo tempo dal cielo con un gran suono subitaneo, come d' un vento impetuoso, nella somiglianza di lingue spartite come di fuoco, che si posarono sopra gli apostoli, per istruirgli, e condurgli nella perfetta verità, dando loro non solo il dono di parlar molte lingue, ma ancora l' ardire con fervente zelo, di predicar l' Evangelo costantemente, a tutte le nazioni, onde siamo stati menati dalle tenebre ed errore, nella chiare luce, e vera conoscenza di te e del tuo figliuolo, Gesù Cristo. Perciò con angeli, &c.

Nella festa della Trinità solamente.

CHE sei un solo Dio, un solo Signore, non una sola persona, ma tre persone in una sostanza. Conciosiachè quello che crediamo della gloria del padre, crediamo l' istesso del figliuolo e dello Spirito santo senza distinzione veruna od inegualità. Perciò con angeli, &c.

Dopo ciascheduna delle quali prefazioni si dirà o canterà.

PERCIO con angeli ed arcangeli e con tutto il coro celeste, laudiamo, e magnifichiamo il nome tuo glorioso, celebrandoti del continuo, e dicendo; Santo, Santo, Santo Signor Iddio degli eserciti, il cielo e la terra sono ripieni della tua gloria. Gloria sia a te, o Signore Altissimo. *Amen.*

Poi, inginocchiandosi il Presbitero alla Tavola del Signore dirà a nome di tutti quelli che parteciperanno della Comunione, la preghiera seguente.

NON presumiamo d' accostarci a questa tua mensa, o Signore misericordioso, confidandosi nella nostra giustizia, ma nelle tue numerosissime e grandi misericordie. Non siamo degni neppure i briccioli di raccoglier sotto la tua tavola. Ma tu sei il medesimo Signore, la cui proprietà è sempre d' aver compassione. Perciò facci la grazia, benignissimo Signore, di mangiar il corpo e bere il sangue del tuo dilettissimo figliuolo Gesù Cristo in tal modo, che i nostri corpi peccanti siano purgati per il suo corpo, e le anime nostre lavate per il suo preziosissimo sangue e che sempre dimoriamo in lui, e lui in noi. *Amen.*

Quando il Prete, stando in piedi dinanzi la Tavola, avrà posto in tal ordine il pane e il vino, che possa tanto più commodamente e decevolmente romper il pane in presenza del popolo, e pigliar il Calice in mano, egli dirà la Preghiera di Consecrazione, come segue.

IDDIO onnipotente, padre nostro celeste, che per le tue tenere misericordie hai dato

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

ihm in Herrlichkeit regieren mögten. Darum loben und preiſen wir, u. ſ. w.

Am Pfingſttage, und ſechs Tage nachher.

Durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn, nach deſſen wahrhaften Verheißung der heilige Geiſt um dieſe Zeit mit plötzlichem und großem Brauſen, wie eines gewaltigen Windes, vom Himmel herabkam, und ſich, in der Geſtalt feuriger Zungen auf die Apoſtel ſenkte, um ſie zu lehren und in alle Wahrheit zu leiten, ihnen die Gabe zu verleihen, in mancherley Sprachen zu reden, auch ſie mit Muth und brennendem Eifer zu erfüllen, das Evangelium allen Völkern unabläſſig und ſtandhaft zu predigen, wodurch auch wir aus der Finſterniß und dem Irrthume zum hellen Lichte und zur wahren Erkenntniß von dir und deinem Sohne, Jeſu Chriſto, gebracht ſind. Darum loben und preiſen wir, u. ſ. w.

Am Feſte der Dreyeinigkeit allein.

Der du Ein Gott biſt, Ein Herr, nicht eine einzige Perſon, ſondern drey Perſonen in Einem Weſen: denn, was wir von der Herrlichkeit des Vaters glauben, daſſelbe glauben wir auch von dem Sohne und dem heiligen Geiſte, ohne einigen Unterſchied oder alle Ungleichheit. Darum loben und preiſen wir, u. ſ. w.

Nach jeder dieſer Vorreden ſoll unmittelbar geſungen oder geſprochen werden:

Darum loben und preiſen wir deinen herrlichen Namen, mit allen Engeln und Erzengeln, und mit allen Bewohnern des Himmels, wir rühmen und erheben dich immerdar und ſprechen: Heilig, heilig, heilig iſt der Herr, der Gott der Heerſchaaren! Der Himmel und die Erde ſind deiner Ehre voll. Dir ſey Ehre, o Herr, du Allerhöchſter! Amen.

Dann ſoll der Prediger an der Tafel des Herrn niederknieen, und im Namen aller Communicanten das folgende Gebet ſprechen:

Barmherziger Gott! Wir vermeſſen uns nicht im Vertrauen auf unſere eigene Gerechtigkeit, ſondern nur im Vertrauen auf deine mannigfaltige und große Gnade zu dieſer deiner Tafel zu kommen. Wir ſind nicht würdig, auch nur die Broſamen zu ſammeln, die von deinem Tiſche fallen: aber du biſt der Herr, der ſtets geneigt iſt, Barmherzigkeit zu beweiſen. Darum verleihe, o gnädigſter Gott! daß wir das Fleiſch deines Sohnes Jeſu Chriſti ſo eſſen, und ſein Blut ſo trinken, daß unſere ſündhaften Leiber durch ſeinen Leib gereinigt, und unſere Seelen durch ſein allertheuerſtes Blut gewaſchen werden, und daß wir unaufhörlich in ihm wohnen mögen, und Er in uns. Amen.

Dann ſoll der Prediger, vor der Tafel ſtehend, nachdem er Brod und Wein ſo geſtellt hat, daß er leichter und anſtändiger das Brod vor dem Volke brechen, und den Kelch in die Hand nehmen kann, das folgende Einſegnungsgebet ſprechen:

Allmächtiger Gott! unſer himmliſcher Vater! der du, nach deiner großen Barmherzigkeit, deinen einigen Sohn dahin gabſt, den Tod am Kreutze zu unſerer Erlöſung zu dulden, wo er (durch die einmal geſchehene Aufopferung ſeiner ſelbſt) ein völliges, vollkommenes und genügendes Opfer für die Sünden der ganzen Welt erachte, nachdem er ein bleibendes Denkmahl ſeines theuren Todes eingeſetzt, und in ſeinem heiligen Evangelio befohlen

COMUNION.

reynemos con él en gloria. Por tanto con Angeles, &c.

En la Dominica de Pentecostes, y seis dias despues.

POR medio de Jesu-Christo nuestro Señor; conforme á cuya fiel promesa, el Espíritu Santo descendió del cielo en tal dia con un subito y gran sonido, como de viento vehemente, y á semejanza de lenguas de fuego, posando sobre los Apóstoles para enseñarles, y guiarles á toda verdad, dandoles el don de diversas lenguas, y valor para que con zelo ardiente predicasen el Evangelio á todas las naciones; por cuyo medio, nosotros hemos sido sacados de errores y tinieblas á la luz clara y verdadero conocimiento de tí, y de tu Hijo Jesu-Christo. Por tanto con Angeles, &c.

En la Fiesta de Trinidad solamente.

QUE eres un Dios, un Señor, no una sola persona, sino tres personas en una substancia. Porque lo que creemos de la gloria del Padre, lo mismo creemos del Hijo, y del Espíritu Santo, sin ninguna diferencia ó desigualdad. Por tanto con Angeles, &c.

Despues de cada uno de los quales Prefacios, se cantará ó dirá:

POR tanto con Angeles, y Arcángeles, y con toda la compañia del cielo, alabamos y magnificamos tu Nombre glorioso, ensalzandote siempre, y diciendo, Santo, Santo, Santo, Señor Dios de los exercitos, llenos estan los cielos y la tierra de vuestra gloria. Gloria sea á tí, ó Señor Altísimo. *Amen.*

Entonces el Presbitero arrodillandose delante de la Mesa del Señor, dirá en el nombre de todos los que han de recibir la Comunion, la Oracion siguiente.

NOSOTROS no nos atrevemos á venir á esta tu Mesa, ó Señor misericordioso, confiados en nuestra rectitud, sino en tus muchas y grandes misericordias. Nosotros no somos dignos ni aun de recoger las migajas debaxo de tu Mesa. Mas tú, Señor, eres siempre el mismo; siempre misericordioso por naturaleza; concedenos por tanto, Señor, por tu clemencia, que de tal modo comamos la carne de tu amado Hijo Jesu-Christo, y bebamos su Sangre, que nuestros cuerpos pecadores sean limpios por su Cuerpo, y nuestras almas lavadas por su preciosísima Sangre, y que siempre vivamos en él, y él en nosotros. *Amen.*

El Presbitero puesto en pie dispondrá el pan y el vino, de modo que pueda con toda compostura dividir el pan á los ojos del pueblo, y tomar el caliz en sus manos. Habiendolo hecho asi, dirá la Oracion de Consagracion, como sigue:

OMNIPOTENTE Dios, nuestro Padre celestial, que por tu gran misericordia entregaste á tu Unico Hijo Jesu-Christo á sufrir muerte en la Cruz por nuestra redencion, el qual hizo alli (por su unica oblacion de sí mismo una vez ofrecida) sacrificio, oblacion, y satisfaccion entera, perfecta, y suficiente por los pecados de todo el mundo, é instituyó, y en su santo Evangelio nos mandó continuar perpetua memoria de aquella preciosa muerte, hasta su segunda

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

¶ *Die Ascensionis, et septem diebus sequentibus.*

PER Jesum Christum, Dominum nostrum, Filium tuum prædilectum, qui, post gloriosissimam suam resurrectionem, manifesto apparuit omnibus Apostolis suis; ipsisque spectantibus, in cœlos ascendit, ut locum nobis præpararet; adeo ut, ubi ipse est, eo nos etiam ascendamus, et cum ipso regnemus in gloria. Ideo, &c.

¶ *Die Pentecostes, et sex diebut sequentibus.*

PER Jesum Christum, Dominum nostrum, juxta cujus certissimam promissionem, Spiritus Sanctus (hoc quasi tempore) cum subito et ingenti sonitu de cœlo descendit, tanquam flatus vehemens, ad instar linguarum ignearum, residens super Apostolos, ut eos doceret, et deduceret in omnem veritatem, impertito ipsis variarum linguarum munere; concessaque fiducia et ferventi zelo ad Evangelium constanter prædicandum omnibus gentibus. Quo facto educti sumus e tenebris et errore, ad puram lucem, et veram tui, adeoque Jesu Christi, Filii tui, cognitionem. Ideo, cum Angelis, &c.

¶ *In Festo Trinitatis tantum.*

QUI unus es Deus, unus Dominus; non una tantum persona, sed tres personæ in una substantia. Quod enim de gloria Patris, illud idem de Filio et de Spiritu Sancto, credimus, absque ulla differentia aut inæqualitate. Ideo, &c.

¶ *Post unamquamque ex his Præfationibus, protinus cantabitur aut recitabitur:*

IDEO, cum Angelis et Archangelis, cumque omni militia cœlestis exercitus, gloriosum nomen tuum laudamus, et magnificamus; te sine fine celebrantes, ac dicentes, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt cœli et terra gloria tua. Hosanna tibi, in excelsis Deus. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter, in genua provolutus ad Mensam Domini, hanc sequentem Orationem dicet, eorum omnium nomine, qui sunt communicaturi.*

NON ideo ad hanc mensam tuam audemus accedere, Domine misericors, quod in nostra justitia confidamus, sed in multitudine ac magnitudine miserationum tuarum. Non sumus digni, qui micas colligamus sub mensa tua. Tu vero idem es Dominus, cujus proprium est semper misereri. Nobis igitur concede, Domine misericors, carnem Filii tui dilectissimi Jesu Christi sic edere, sicque sanguinem illius bibere, ut corpora nostra, peccatis inquinata, per illius corpus munda fiant, et animæ nostræ abluantur in pretioso ipsius sanguine; utque perpetuo in ipso habitemus, et ipse in nobis. *Amen.*

¶ *Quum Presbyter, stans ante Mensam Domini, Panem et Vinum ita disposuerit, ut expeditius ac decentius possit panem frangere coram Populo, et Calicem in manus sumere, dicet orationem consecrationis, prout hic sequitur.*

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cœlestis! qui, ex immensa tua misericordia, Jesum Christum, Filium tuum unicum, dedisti, ut mortem crucis subiret pro redemp-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναβάσεως, καὶ ταῖς ἑπτὰ μετέπειτα ἡμέραις.

Δι' ἀγαπητοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὃς μετὰ τὴν ἐνδοξοτάτην αὐτοῦ ἀνάστασιν προδήλως ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἑτοιμάσαι ἡμῖν τὸν τόπον, ἵνα ὅπου αὐτός ἐστιν ἐκεῖσε καὶ ἡμεῖς ἀναβῶμεν, καὶ αὐτῷ ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων· καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐν τῇ Πεντηκοστῇ, καὶ ταῖς ἑξ ἑπεῖτα ἡμέραις.

Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καθ' οὗ τὴν παναληθῆ ὑπόσχεσιν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς περί που τὸν χρόνον τοῦτον ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέβη μετ' ἤχου ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, ἐν ὁμοιώματι διαμεριζομένων γλωσσῶν ὡσεὶ πυρός, καθήμενον ἐφ' ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀποστόλων, πρὸς τὸ διδάσκειν καὶ ὁδηγεῖν αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· δωρούμενον αὐτοῖς τό, τε διαφόρων γλωσσῶν χάρισμα, καὶ παῤῥησίαν μετὰ διαπύρου ζήλου πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εὐτόνως καὶ βεβαίως κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον, δι' οὗ ἐκ σκότους καὶ πλάνης ἀγόμεθα εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν ἐπίγνωσίν σου τε καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων· καὶ τὰ λοιπά.

Ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Τριάδος μόνον.

Ὃς τυγχάνεις ὢν εἷς Θεός, εἷς Κύριος· οὐ μόνον ἓν πρόσωπον, ἀλλὰ τρία πρόσωπα ἐν μιᾷ οὐσίᾳ· ὃ γὰρ πιστεύομεν περὶ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, τοῦτο καὶ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἄνευ ἠστινοσοῦν διαφορᾶς ἢ ἀνισότητος πείσμεθα· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

Μεθ' ἕκαστον τούτων τῶν Προοιμίων ἀμέσως ἀσθήσεται ἢ λεχθήσεται.

Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ πάσης τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων πανηγύρεως τὸ ἐνδοξότατον Ὄνομά σε ἀνυμνοῦμεν καὶ μεγαλλύνομεν· ἀδιαλείπτως αἰνοῦντές σε καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαὼθ, πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Δόξα σοι, Κύριε ὑπερύψιστε. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν Τράπεζαν γονυπετῶν, ἐν ὀνόματι τῶν τῆς Συνάξεως μεταληψομένων ταύτην ἐρεῖ τὴν εὐχήν.

Οὐ θαῤῥοῦμεν ἐλθεῖν ἐπὶ ταύτην τὴν Τράπεζάν σου, ἐλέημον Κύριε, τῇ ἡμετέρᾳ δικαιοσύνῃ, ἀλλὰ τῷ μεγέθει καὶ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου πεποιθότες· Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἄξιοί ἐσμεν οὐδὲ τὰ ψιχία ἀπὸ τῆς Τραπέζης σου πίπτοντα συλλέγειν. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς ὁ Κύριος, οὗ ἴδιόν ἐστι τὸ ἐλεῆσαι· χάρισαι οὖν ἡμῖν, ἐνμενέστατε Κύριε, οὕτω τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθιειν, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ πίνειν, ὥστε τὰ ἁμαρτωλὰ ἡμῶν σώματα διὰ σώματος αὐτοῦ κεκαθαρίσθαι, καὶ τὰς ψυχάς ἡμῶν διὰ τοῦ τιμιωτάτου αἵματος αὐτοῦ λελοῦσθαι, ὅπως ἡμεῖς ἐν αὐτῷ διαπαντὸς οἰκῶμεν, κ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, Ἀμήν.

Ἐπειδὴ ὁ Ἱερεὺς ἑστὼς ἔμπροσθεν τῆς Τραπέζης τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον οὕτω διετάξατο, ὥστε εὐχερεστέρως τε καὶ εὐσχημονεστέρως τὸν ἄρτον κλάσαι ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν τὸ ποτήριον, ἵνα ἐξῆς ἧς Καθιερώσεως εὐχὴν λέξει.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὃς ἐκ σπλάγχνων τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔδωκας Υἱόν σου τὸν μονογενῆ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀπολυτρώσεως ἐπὶ τῷ σταυρῷ τὸν θάνατον ὑπομένειν, ὃς (τῇ μιᾷ ἑαυτοῦ ἅπαξ προσενεχθέν-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

there (by his one oblation of himself once offered) a full, perfect, and sufficient sacrifice, oblation, and satisfaction, for the sins of the whole world; and did institute and in his holy Gospel command us to continue, a perpetual memory of that his precious death, until his coming again; Hear us, O merciful Father, we most humbly beseech thee; and grant that we receiving these thy creatures of bread and wine, according to thy Son our Saviour Jesus Christ's holy institution, in remembrance of his death and passion, may be partakers of his most blessed Body and Blood: who, in the same night that he was betrayed [a] took Bread; and, when he had given thanks, [b] he brake it, and gave it to his disciples, saying, Take, eat, [c] this is my Body which is given for you: Do this in remembrance of me. Likewise after supper he[d] took the Cup; and, when he had given thanks, he gave it to them, saying, Drink ye all of this; for this [e] is my Blood of the New Testament, which is shed for you and for many for the remission of sins: Do this, as oft as ye shall drink it, in remembrance of me. *Amen.*

[a] Here the Priest is to take the Paten into his hands:

[b] And here to break the Bread:

[c] And here to lay his hand upon all the Bread.

[d] Here he is to take the Cup into his hand:

[e] And here to lay his hand upon every vessel (be it Chalice or Flagon) in which there is any Wine to be consecrated.

Then shall the Minister first receive the Communion in both kinds himself, and then proceed to deliver the same to the Bishops, Priests, and Deacons, in like manner, (if any be present,) and after that to the people also in order, into their hands, all meekly kneeling. And, when he delivereth the Bread to any one, he shall say,

THE Body of our Lord Jesus Christ, which was given for thee, preserve thy body and soul unto everlasting life. Take and eat this in remembrance that Christ died for thee, and feed on him in thy heart by faith with thanksgiving.

And the Minister that delivereth the Cup to any one shall say,

THE Blood of our Lord Jesus Christ, which was shed for thee, preserve thy body and soul unto everlasting life. Drink this in remembrance that Christ's Blood was shed for thee, and be thankful.

If the consecrated Bread or Wine be all spent before all have communicated, the Priest is to consecrate more according to the Form before prescribed; beginning at [Our Saviour Christ in the same night, &c.] *for the blessing of the Bread; and at* [Likewise after Supper, &c.] *for the blessing of the Cup.*

When all have communicated, the Minister shall return to the Lord's Table, and reverently place upon it what remaineth of the consecrated elements, covering the same with a fair linen cloth.

Then shall the Priest say the Lord's Prayer, the People repeating after him every Petition.

OUR Father, which art in heaven, &c.

LA COMMUNION.

qui dans tes grandes compassions as livré ton Fils unique Jésus-Christ notre Seigneur à la mort de la croix pour notre rédemption; lequel s'étant une fois offert soi-même, t'a présenté une oblation pure, un sacrifice parfait, une satisfaction suffisante pour les péchés de tout le monde; et a institué et commandé dans son saint Evangile la commémoration perpétuelle de sa mort précieuse jusques à ce qu'il vienne; écoute nos prières, ô Père de miséricorde; et nous fais la grâce que recevant ces tiennes créatures de pain et de vin, selon la sainte institution de Jésus-Christ ton Fils notre Sauveur, en commémoration de sa mort et de sa passion, nous puissions être faits participans de son corps et de son sang précieux. En la même nuit qu'il fut livré, [a] il prit du pain, et ayant rendu grâces, [b] il le rompit, et le donna à ses disciples, disant: prenez, mangez, [c] ceci est mon corps qui est rompu pour vous; faites ceci en mémoire de moi. Pareillement aussi après le souper [d] il prit la coupe; et ayant rendu grâces, il la leur donna, disant: buvez-en tous; [e] car ceci est mon sang, le sang du nouveau Testament, lequel est répandu pour vous, et pour plusieurs, en rémission des péchés: faites ceci, toutes les fois que vous en boirez, en mémoire de moi.

[a] Ici le pretre prendra la patene:

[b] Ici il rompra le pain:

[c] Ici il mettra la main sur l'entier du pain:

[d] Ici il prendra la coupe:

[e] Ici il mettra la main sur tous les calices et vases qui contiendront du vin a etre consacre.

Alors le prêtre se communiera le premier sous les deux espèces: il communiera ensuite les évêques, les autres prêtres, et les diacres, s'il y en a, et enfin le peuple, leur mettant le pain et le vin entre les mains, tous étant humblement à genoux. En donnant le pain à chacun d'eux, il lui dira:

LE corps de notre Seigneur Jésus-Christ qui a été donné pour toi, garde ton corps et ton ame pour la vie éternelle. Prends et mange ceci en mémoire que Jésus-Christ est mort pour toi, et te repais de lui dans ton cœur par la foi avec action de grâces.

Et en donnant la coupe à chacun d'eux, il lui dira:

LE sang de notre Seigneur Jésus-Christ qui a été répandu pour toi, garde ton corps et ton ame pour la vie éternelle. Bois ceci en mémoire que le sang de Jésus-Christ a été répandu pour toi, et lui en rends grâces.

Si le pain et le vin destinés à la Communion viennent à manquer avant que tous aient communié, le prêtre doit en consacrer davantage en la manière ci-devant prescrite, commençant par ces mots: Christ notre Sauveur, en la même nuit qu'il fut, &c. *pour bénir le pain; et par ceux-ci,* pareillement aussi, après le souper, &c. *pour bénir la coupe.*

Quand tous auront communié, le ministre retournera à la table du Seigneur; y posera avec respect ce qui reste des élémens consacrés, et les couvrira d'un linge blanc.

*Alors le prêtre dira l'*Oraison dominicale, *le peuple répétant chaque demande après lui.*

NOTRE Père, qui es aux cieux, &c.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Ἔδωκεν ὁλόκληρον, τελείαν, καὶ ἀρκετὴν προφορὰν, καὶ πληροφορίαν διὰ τὰ ἁμαρτήματα παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ ἐκατάστησε, καὶ εἰς τὸ ἅγιόν του εὐαγγέλιον μᾶς προστάττει ἵνα ἔχωμεν αἰώνιον μνήμην, τοῦ τιμίου του θανάτου, ἕως ἔλθῃ πάλιν. Ἄκουσόν μας, ὁ ἐλεήμονα Πατέρα, ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν· καὶ δόσον, ὅτι λαμβάνοντες ταῦτα τὰ πλάσματά σου, τὸν ἄρτον, καὶ τὸν οἶνον, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου, καὶ τοῦ πάθους του, γίνωμεν κοινωνοὶ τοῦ ὑπερευλογητοῦ σώματος καὶ αἵματός του. Ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς τὴν ὁποίαν παρεδιδόλο [a] ἔλαβεν ἄρτον, καὶ ὅταν εὐχαρίσησε [b] τὸν ἔκοψε, καὶ τὸν ἔδωκε τῶν μαθητῶν του, λέγων· Λάβετε, φάγετε, [c] τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὁποῖον διὰ σᾶς κόπτεται, τοῦτο ποιεῖτε εἰς ἀνάμνησίν μου. Ὡσαύτως μετὰ τὸν δεῖπνον, [d] ἔλαβε τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαριτήσας ἔδωκεν αὐτῶν λέγων, Πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, [e] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς νέας Διαθήκης, τὸ διὰ σᾶς, καὶ διὰ πολλοὺς ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· τοῦτο κάμνετε ὅσαις βολαῖς τὸ πίνητε, εἰς τὴν ἀνάμνησίν μου. Ἀμήν.

[a] Ἐδῶ ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει εἰς τὰς χεῖράς του τὸν Δίσκον.

[b] Τῶρα κόπτει τὸν ἄρτον.

[c] Καὶ τῶρα ἁπλώνει τὰς χεῖράς του ἐπὶ τοῦ ἄρτου.

[d] Ἐδῶ λαμβάνει τὸ ποτηρίον εἰς τὴν χεῖρα.

[e] Καὶ ἐδῶ ἁπλώνει τὰς χεῖράς του ἐπὶ κάθε ἀγγεῖον, ποτήριον ἢ λαγήνα, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ μέλλον νὰ καθιερωθῇ κρασίον.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς πρῶτος θέλει κοινωνήσειν καὶ κατὰ τὰς δύω τρόπους, ἔπειτα θέλει δώσειν τὰ μυστήρια τῶν Ἐπισκόπων, Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, ὁμοίως, ἐὰν τινες αὐτῶν εἶναι παρόντες, καὶ τελευταῖον τοῦ γονατίζοντος λαοῦ κατὰ τάξιν, εἰς τὰς χεῖρας των. Καὶ ἐν ᾧ διαμοιράζῃ κἄνενὸς, τὸν ἄρτον θέλει εἰπεῖν·

Τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ ὁποῖον ἐδόθη διὰ σέ, ἂς σῆ διαφυλάξῃ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λάβε, καὶ φάγε τοῦτο εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάμνησιν τοῦ διὰ σὲ ἀποθανόντος, καὶ θρέψου εἰς αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μὲ πίστιν καὶ εὐχαριστίαν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ὁ δίδων τινὸς τὸ ποτήριον θέλει εἰπειν.

Τὸ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ διὰ σὲ ἐκχυνόμενον, ἂς σῆ διαφυλάξῃ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν εἰς ζωὴν αἰώνιον· τοῦτο πίε εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ διὰ σὲ χυθέντος, καὶ εὐχαρίστησον.

Ἐὰν τὸ καθιερωθὲν κρασίον καὶ ὁ ἄρτος, τελειώσῃ πρὶν μεταλάβωσι πάντες, ὁ Ἱερεὺς θέλει καθιερώσειν καὶ ἄλλο, κατὰ τὸ προτεταγμένον σχῆμα· ἀρχινῶν ἀπὸ τοῦ, "Ὁ ὁποῖος (Ἰησοῦς Χριστὸς Σωτὴρ ἡμῶν) εἰς τὴν ἰδίαν νύκτα," κ. τ. λ. διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἄρτου· καὶ ἀπὸ τοῦ "Ὡσαύτως μετὰ τὸ δεῖπνον," κ. τ. λ. εἰς εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου.

Καὶ ἀφ' οὗ πάντες κοινωνήσωσιν ὁ Λειτουργὸς ἐπιστρέψας ἐπὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, θέλει βάλειν εὐλαβῶς ἐπάνω, τὸ ἐπίλειπον τῶν ἁγιασθέντων Συμβόλων, σκεπάζων αὐτὰ μὲ καθαρὰν ὀθόνην.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ ὁ λαὸς ἀναλαμβάνει τὸ ἴδιον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

LA COMUNIONE.

l' unico tuo figliuolo Gesù Cristo per patir la morte sopra la croce, per il nostro riscatto, il quale vi fece, per l' oblazione di sè stesso, offerta una sol volta, un intiero, perfetto, e bastevol sacrificio, oblazione, e appagamento per i peccati di tutto 'l mondo, ed istituì, e comandò nel suo santo Evangelo di continuare una perpetua commemorazione di quella sua preziosa morte sin alla sua venuta seconda, esaudiscici, o padre misericordioso, te ne preghiamo umilissimamente, e facci la grazia, che ricevendo noi queste tue creature di pane, e vino conforme l' istituzione del tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore, in memoria della sua morte e passione siamo resi partecipi del suo beatissimo corpo e sangue, il quale la notte che fu tradito [a] prese pane, e reso che ebbe grazia [b] lo ruppe, e lo diede, a' suoi discepoli, dicendo: pigliate, mangiate: [c] quest'è il mio corpo ch' è dato per voi, fate questo in memoria di me. Parimente dopo Cena [d] prese il calice, e dopo aver reso grazie, lo diede loro, dicendo: bevetene tutti, perchè questo [e] è mio sangue del Testamento Nuovo, ch'è sparso per voi, e per molti in remissione de'peccati: Fate questo ogni volta che ne berrete, in memoria di me. *Amen.*

[a] Quì il Prete pigliera la patina in mano.

[b] E quì romperà il pane.

[c] E quì porrà la mano sopra tutto il pane.

[d] Quì pigliera'l calice in mano.

[e] E quì porta la mano sopra ogni vaso dove sarà vino da consacrarsi.

Dopo questo, il Piovano stesso si comunicherà prima in tutte due le specie, e poi seguirà ad amministrarle ai Vescovi Preti, e Diaconi (se ve ne sono quivi presenti) e dopo quello altresì al popolo per ordine, recandogliele loro nelle mani, tutti umilmente inginocchioni; e quando porge il pane ad alcuno dirà.

IL corpo del nostro Signore Gesù Cristo, che fu dato per te, preservi il tuo corpo, ed anima alla vita eterna. Prendi e mangia questo, in ricordanza, che Cristo morì per te, e pasci da lui del tuo cuore per fede con ringraziamento.

E'l Piovano che darà il Calice, a qualcuno dirà.

IL sangue del nostro Signor Gesù Cristo, che fu sparso per te, preservi il tuo corpo, ed anima alla vita eterna. Bevi questo in ricordanza che'l sangue di Cristo fu sparso per te, e sii ne grato.

Se non vi è abbastanza del pane consacrato per supplire a tutti i partecipanti; bisogna che'l Prete ne consacri dell' altro, secondo il formulario già prescritto; cominciando da [il nostro Salvator Gesù Cristo, nella notte che fu tradito, &c.] *per la benedizione del pane,* &c. [Parimente dopo cena, &c.] *per la benedizione del Calice.*

Quando tutti avran finito di partecipare, il Piovano ritornerà alla tavola sacra e vi porrà il rimanente de' consecrati elementi, coprendogli d' un panno lino puro.

Poi, il Prete dirà il Padre Nostro, *il popolo recitandolo dietro lui.*

PADRE nostro che sei ne'cieli, &c.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Ordnung der Communion.

COMUNION.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

hatte, es zu erhalten bis er komme. Demüthig bitten wir dich, o barmherziger Vater, erhöre uns, und verleihe, daß wir, die wir, der heiligen Vorschrift deines Sohnes unseres Heilandes Jesu Christe gemäß, diese deine Gaben, Brod und Wein, zum Gedächtniß seines Todes und seiner Leiden empfangen, auch seines gesegneten Leibes und Blutes theilhaftig werden mögen, der in derselben Nacht, da er verrathen ward, das Brod nahm a, dankte, und es brach b, und es seinen Jüngern gab und sprach: Nehmet, esset, das ist mein Leib c, welcher für euch gegeben wird. Thut dieß zu meinem Gedächtniß. Desselbigen gleichen, nach dem Abendmahle, nahm er den Kelch d, dankte und gab ihnen den, und sprach: Trinket alle daraus, denn das ist mein Blut des neuen Testaments e, das für euch vergossen wird, und für viele, zur Vergebung der Sünden. Solches thut, so oft ihr es trinket, zu meinem Gedächtniß. Amen.

venida; suplicamoste humildemente, ó Padre Misericordioso, que nos oigas, y concedas que recibiendo estas criaturas tuyas pan y vino segun la santa institucion de tu Hijo nuestro Salvador Jesu-Christo, en memoria de su muerte y pasion, seamos participes de su benditisimo cuerpo y sangre: quien en la misma noche que fue entregado [a] tomó pan, y habiendo dado gracias [b] lo partió, y lo dió a sus Discipulos, diciendo, Tomad, comed, [c] este es mi cuerpo que es entregado por vosotros, haced esto en memoria de mi. Igualmente despues de la Cena [d] tomó la Copa, y habiendo dado gracias, la dió á ellos, diciendo, Bebed vosotros todos de esto, porque esto [e] es mi sangre del Nuevo Testamento, que es derramada por vosotros, y por muchos para remision de los pecados: haced esto quantas veces lo bebiereis en memoria mia. *Amen.*

[a] Aqui el Presbitero tome la patena en sus manos:
[b] Y parta el pan:
[c] Y ponga su mano sobre todo el pan:
[d] Aqui tome la copa en su mano:
[e] Y aqui ponga su mano sobre cada vaso, (sea caliz o frazco) en que hubiere vino que consagrar.

[a] Hier soll der Prediger den Teller mit dem Brodte in die Hand nehmen.

[b] Hier soll er das Brod brechen.

[c] Und hier soll er die Hand auf das Brod legen.

[d] Hier soll er den Kelch in seine Hand nehmen.

[e] Hier soll er seine Hand auf jedes Gefäß legen, worin der einzusegnende Wein enthalten ist, es sey ein Kelch oder eine Flasche.

Dann soll der Prediger die Communion unter beyderley Gestalt zuerst selbst empfangen, sie darauf, gleicher Weise, den Bischöfen, Priestern und Diaconen (wenn einige derselben zugegen sind) und hernach der Gemeine nach einander in die Hände reichen, wobey alle demüthig knieen. Bey Darreichnng des Brodtes soll er sprechen:

Der Leib unsers Herrn Jesu Christi, der für dich dahin gegeben ist, erhalte deinen Leib und deine Seele zum ewigen Leben. Nimm und iß dieses zum Gedächtniß, daß Christus für dich gestorben ist und genieß seiner, durch den Glauben in deinem Herzen, mit Danksagung.

Und wenn der Prediger den Kelch reichet, soll er sprechen:

Das Blut unsers Herrn Jesu Christi, welches für dich vergossen ist, erhalte deinen Leib und deine Seele zum ewigen Leben. Trink dieses zum Gedächtniß, daß Christi Blut für dich vergossen wurde, und sey dankbar.

Wären das eingesegnete Brod und der Wein verbraucht, bevor alle communicirt haben, so soll der Prediger auf die vorbeschriebene Weise noch mehreres einsegnen, und die Einsegnung des Brods mit den Worten anfangen: Unser Herr Jesus Christus in der Nacht, u. s. w. Die Einsegnung des Kelchs aber mit den Worten: Desselbigen gleichen nach dem Abendmahle, u. s. w.

Nachdem alle communicirt haben, soll der Prediger zum Tische des Herrn treten, und was von dem gesegneten Brodte und Weine übrig geblieben ist, mit Ehrerbietung darauf niedersetzen und es mit einem reinen, leinenen Tuche bedecken.

Dann soll der Prediger das Gebet des Herrn sprechen, und die Gemeine eine jede Bitte nach ihm wiederholen.

Unser Vater, der du bist &c.

Entónces el Ministro en primer lugar recibirá la Comunion en ambas especies, y entónces procederá á darla á los Obispos, Presbiteros, y Diaconos, de igual modo (si hubiere algunos presentes), y en seguida, al pueblo en el mismo orden, poniendo las especies en la mano de los comunicantes, que estaran devotamente de rodillas. Al dar el pan á cada qual, dirá:

EL Cuerpo de nuestro Señor Jesu-Christo, que fué dado por tí, preserve tu cuerpo y alma para la vida eterna. Tóma y cóme ésto en memoria de que Christo murió por tí, y apacientate de él en tu corazon por fé con accion de gracias.

Y el Ministro que da la Copa dirá á cada qual:

LA Sangre de nuestro Señor Jesu-Christo, que fué derramada por tí, preserve tu cuerpo y alma para la vida eterna. Bebe ésto en memoria de que la sangre de Christo fué derramada por tí, y sé agradecido.

Si el Pan y el Vino consagrado se hubiere acabado antes que todos hayan comulgado; el Presbitero consagrará mas segun la forma arriba prescrita: comenzando en [Nuestro Salvador Christo en la misma noche, &c.] *para la bendicion del Pan; y en* [Igualmente despues de la Cena, &c.] *para la bendicion de la Copa.*

Quando todos hubieren comulgado, el Ministro volverá á la Mesa del Señor, y pondrá reverentemente sobre ella lo que queda de los Elementos consagrados, cubriendolos con un lienzo decente.

Entonces el Presbitero dirá la Oracion Dominica, repitiendo el Pueblo despues de cada Peticion.

PADRE nuestro, que estas en los cielos, &c.

tione nostra; qui ibi (unica sui ipsius oblatione semel facta) plenum obtulit, perfectumque et sufficiens sacrificium, oblationem, et satisfactionem pro peccatis totius mundi; et instituit, præcepitque nobis in sancto Evangelio suo, perpetuam memoriam pretiosæ suæ mortis celebrare, usque dum redeat: exaudi nos, quæsumus supplices, Pater misericors; ac concede, ut nos, sumentes has creaturas panis et vini juxta sanctam institutionem Filii tui, Servatoris nostri, Jesu Christi, in memoriam mortis ac passionis illius, participes fiamus beatissimi illius corporis ac sanguinis, qui, ea nocte qua tradebatur, accepit [a] panem; et, cum gratias egisset, illum [b] fregit, ac dedit discipulis suis, dicens: Accipite; comedite; [c] hoc est corpus meum, quod pro vobis datur; hoc facite in meam commemorationem. Similiter, postquam cœnatum est, [d] accepit calicem, et, postquam gratias egisset, dedit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes; [e] hic est enim sanguis meus Novi Testamenti, qui pro vobis et pro multis effunditur in remissionem peccatorum. Hoc facite, quotiescunque biberitis, in meam commemorationem.

[a] Hic Presbyter accipiat patinam in manus.

[b] Hic autem frangat panem.

[c] Hic manu porrecta tangat quicquid panis ibi fuerit.

[d] Hic calicem manu prehendat.

[e] Et hic vasa omnia (sive sint calices, sive lagenæ) in quibus est vinum consecrandum, tangat porrecta manu.

¶ *Tunc Minister sacram Communionem primus ipse sumet sub utraque specie; tum perget in manus eam tradere Episcopis, Presbyteris, et Diaconis, eodem modo, si qui adfuerint; tum plebi deinceps; omnibus submisse in genua provolutis. Unicuique autem panem porrigens, dicet:*

CORPUS Domini nostri Jesu Christi, quod pro te traditum est, corpus et animam tuam servet in vitam æternam. En accipe, et comede hoc, in memoriam quod Christus mortuus est pro te. Vescitor illo, in corde tuo, cum fide et gratiarum actione.

¶ *Minister, Calicem porrigens unicuique, dicet:*

SANGUIS Domini nostri, Jesu Christi, qui pro te effusus est, corpus et animam tuam servet in vitam æternam. Bibe hoc in memoriam quod sanguis Christi pro te effusus est; et gratias age.

¶ *Si, quod panis aut vini consecratum fuerat, id totum absumptum est priusquam omnes communicaverint; Presbyter majorem copiam consecrabit, juxta prius præscriptam formulam; incipiens a verbis* (Servator noster, Christus, eadem nocte, qua, &c.) *ad benedicendum Pani, et ab his* (Similiter, postquam cœnatum) *ad benedicendum Calici.*

¶ *Postquam omnes communicaverint, Minister redibit ad Mensam Domini; et reverenter super ea reponet quidquid superfuerit ex consecratis Elementis; positumque cooperiet mundo linteo.*

¶ *Tum Presbyter recitabit Orationem Dominicam, Populo unamquamque Petitionem, post ipsum, iterante.*

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

τος προσφορᾶς) τὴν ὁλόκληρον τελείαν καὶ αὐτάρκη θυσίαν, προσφορὰν, καὶ ἱκανοδοσίαν, ὑπὲρ τῶν παντὸς τοῦ κόσμου ἁμαρτιῶν ἐκεῖ ἐποιήσατο· καὶ διέταξέ τε καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ παρήγγειλεν ἡμῖν, τὴν ἀΐδιον μνημην φυλάττειν τοῦ πολυτίμου ἐκείνου θανάτου αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἐπανέρχεσθαι αὐτόν· Εἰσάκουσον ἡμῶν, ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολοῦμέν σε, ἐλημονέστατε Πάτερ, καὶ χάρισαι, ὅπως ἡμεῖς τούτων τῶν κτισμάτων σου, ἄρτου δηλαδὴ καὶ οἴνου, κατὰ τὴν τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διαταγὴν μεταλαμβάνοντες, εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ θανάτου καὶ πάθους αὐτοῦ, ἅμα καὶ κοινωνοὶ γενώμεθα τοῦ ὑπερευλογητοῦ σώματος καὶ αἵματος αὐτοῦ ὃς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο [a] ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας [b] ἔκλασε καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων, Λάβετε, φάγετε [c] τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι, [d] τὸ ποτήριον ἔλαβε, καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων, Πίνετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· [e] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης τὸ περὶ ὑμῶν, καὶ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

[a] Ὧδε δεῖ τὸν Ἱερέα λὸ λοπάδιον εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν.

[b] Καὶ ὧδε λὸν ἄρτον κλάσαι.

[c] Ὧδε παντὶ τῷ ἄρτῳ χεῖρας ἐπιθεῖναι.

[d] Ὧδε τὸ ποτήριον εἰς τὴν χεῖρα λαβεῖν.

[e] Καὶ ὧδε παντὶ τῷ σκεύει (εἴτε κύλικι, εἴτε λαγήνῳ) ᾧ ἔνεστιν οἶνος καθιερωθησόμενος, χεῖρα ἐπιθεῖναι.

Τότε ὁ Ἱερεὺς κοινωνήσει πρῶτος αὐτὸς, καὶ μεταλήψεται τῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀμφοτέρῳ τῷ εἴδει, εἶτα δὲ μεταδώσει αὐτὰ τοῖς Ἐπισκόποις, Πρεσβυτέροις καὶ Διακόνοις ὡσαύτως (ἢν τινες παρῶσιν) ἔπειτα δὲ καὶ τῷ λαῷ καθεξῆς γονυπετοῦντι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ παρέχων τινὶ τὸν ἄρτον, λέξει.

ΣΩΜΑ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοῦ διδόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο λάβε καὶ φάγε εἰς τοῦ Χριστοῦ ἀνάμνησιν, τοῦ ὑπὲρ σοῦ τεθνηκότος, καὶ σίτησαι αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μετὰ πίστεως καὶ εὐχαριστίας.

Καὶ ὁ Λειτουργὸς παρέχων τινὶ τὸ ποτήριον ἐρεῖ.

ΑΙΜΑ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοῦ ἐκχυνόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο πίε εἰς ἀνάμνησιν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ σοῦ ἐκχυθέντος, καὶ εὐχαρίστησον.

Ἐὰν πρὸ τοῦ πάντας κοινωνῆσαι πᾶς ὁ καθιερωθεὶς ἄρτος καὶ οἶνος ἀναλωθῇ, πλείω τελειώσει ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν προτεταγμένον τύπον· ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦδε [Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ νυκτὶ] εἰς εὐλογίαν τῆ ἄρτου· ᾧ ἀπὸ τοῦδε [Ὡσαύτως ᾧ μετὰ τὸ δειπνῆσαι] εἰς εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου.

Κοινωνησάντων ἁπάντων, ἀναστρέψας ὁ Λειτουργὸς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν τράπεζαν, εὐλαβῶς ἐπιθήσει αὐτῇ τὸ ἐκ τῶν ἁγιασθέντων συμβόλων λειπόμενον, καλῇ τῇ σινδόνι ἀνακαλύπτων.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, τοῦ λαοῦ ἑκάστην δέησιν μετ' αὐτὸν ἐπιλέγοντος.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

After shall be said as followeth.

O LORD and heavenly Father, we thy humble servants entirely desire thy fatherly goodness mercifully to accept this our sacrifice of praise and thanksgiving; most humbly beseeching thee to grant, that by the merits and death of thy Son Jesus Christ, and through faith in his blood, we and all thy whole Church may obtain remission of our sins, and all other benefits of his passion. And here we offer and present unto thee, O Lord, ourselves, our souls and bodies, to be a reasonable, holy, and lively sacrifice unto thee; humbly beseeching thee, that all we, who are partakers of this holy Communion, may be fulfilled with thy grace and heavenly benediction. And although we be unworthy, through our manifold sins, to offer unto thee any sacrifice, yet we beseech thee to accept this our bounden duty and service; not weighing our merits, but pardoning our offences, through Jesus Christ our Lord; by whom, and with whom, in the unity of the Holy Ghost, all honour and glory be unto thee, O Father Almighty, world without end. *Amen.*

Or this.

ALMIGHTY and everlasting God, we most heartily thank thee, for that thou dost vouchsafe to feed us, who have duly received these holy mysteries, with the spiritual food of the most precious Body and Blood of thy Son our Saviour Jesus Christ; and dost assure us thereby of thy favour and goodness towards us; and that we are very members incorporate in the mystical body of thy Son, which is the blessed company of all faithful people; and are also heirs through hope of thy everlasting kingdom, by the merits of the most precious death and passion of thy dear Son. And we most humbly beseech thee, O heavenly Father, so to assist us with thy grace, that we may continue in that holy fellowship, and do all such good works as thou hast prepared for us to walk in; through Jesus Christ our Lord, to whom, with thee and the Holy Ghost, be all honour and glory, world without end. *Amen.*

Then shall be said or sung,

GLORY be to God on high, and in earth peace, good will towards men. We praise thee, we bless thee, we worship thee, we glorify thee, we give thanks to thee for thy great glory, O Lord God, heavenly King, God the Father Almighty.

O Lord, the only-begotten Son Jesu Christ; O Lord God, Lamb of God, Son of the Father, that takest away the sins of the world, have mercy upon us. Thou that takest away the sins of the world, have mercy upon us. Thou that takest away the sins of the world, receive our prayer. Thou that sittest at the right hand of God the Father, have mercy upon us.

LA COMMUNION.

Après on dira ce qui suit:

O SEIGNEUR et Père céleste, nous tes humbles serviteurs, supplions très-instamment ta bonté paternelle, qu'il te plaise d'accepter par ta miséricorde ce sacrifice de louanges et d'actions de grâces que nous te présentons; te priant très-humblement de nous accorder, que par les mérites et la mort de ton Fils Jésus-Christ, et par la foi en son sang, nous et tous ton église obtenions la rémission de nos péchés, avec tous les autres fruits de sa passion. Et maintenant, ô Seigneur, nous te présentons nos corps et nos ames, nos personnes et tout ce qui est en nous, en sacrifice saint, vivant, et raisonnable; te suppliant très-humblement, que nous tous qui avons été faits participans de cette sainte Communion, soyons remplis de ta grâce et de ta bénédiction céleste. Et quoique nous soyons indignes, à cause de la multitude de nos péchés, de t'offrir aucun sacrifice; néanmoins nous te prions d'accepter ce devoir et ce service que nous te rendons; n'ayant point égard à ce que nous avons mérité, mais nous pardonnant nos offenses par Jésus-Christ notre Seigneur; par lequel, et avec lequel, en l'unité du Saint Esprit, te soit rendu, ô Père tout-puissant, tout honneur et toute gloire, aux siècles des siècles. *Amen*

Ou ceci:

DIEU éternel et tout-puissant, nous te rendons grâces de tout notre cœur, de ce qu'il t'a plu de nous nourrir spirituellement du corps et du sang précieux de ton Fils Jésus-Christ notre Sauveur, nous qui avons dûment participé à ces saints mystères: nous te remercions des assurances que tu nous y donnes de ta faveur; et de ce que nous sommes maintenant vraies membres du corps mystique de ton Fils, qui est la société bienheureuse de tous les fidèles, étant faites avec eux les héritiers de ton royaume éternel, par le mérite de la précieuse mort de ton Fils bien-aimé. Et nous te supplions, ô Père céleste, qu'il te plaise de nous assister tellement de ta grâce, que nous persévérions dans cette sainte communion, et que nous faissions les bonnes œuvres que tu as préparées afin que nous y marchions, par Jésus-Christ notre Seigneur; auquel, avec toi, et avec le Saint Esprit, soit tout honneur et toute gloire, aux siècles des siècles. *Amen.*

Alors sera dit ou chanté:

GLOIRE soit à Dieu aux lieux très-hauts, en terre paix, envers les hommes bonne volonté. Nous te louons, nous te bénissons, nous t'adorons, nous te glorifions, nous te rendons grâces pour ta grande gloire, ô Seigneur Dieu, Roi des cieux, Dieu le Père tout-puissant.

O Seigneur, Fils unique Jésus-Christ; ô Seigneur Dieu, Agneau de Dieu, Fils du Père, qui ôtes les péchés du monde, aie pitié de nous: toi qui ôtes les péchés du monde, aie pitié de nous: toi qui ôtes les péchés du monde, reçois nos prières: toi qui te sieds à la droite du Père, aie pitie de nous.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Ἔπειτα ἀναγινώσκονται τὰ ἀκόλουθα.

ΚΥΡΙΕ, ᾧ οὐρἀνιε Πατέρα, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δῦλοί σε θερμῶς ζητῶμεν την πατρῴαν σου ἀγαθότητα, ὅπως εὐμενῶς καταδεχθῆς τὴν παρῥησίαν μας θυσίαν, ἐπαίνε καὶ εὐχαριστίας, ταπεινοφρονέστατα παρακαλῦντές σε, ἵνα χαρίσῃς διὰ τὰς ἀξίας καὶ τὸν θάνατον τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησῦ Χριστῦ, ᾧ διὰ τῆς ἐν τῷ αἵματί του πίτεως, ἡμῖν, καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ᾧ πάσας τὰς εὐεργεσίας τῦ πάθος τε. Καὶ τῶρα, Κύριε σοῦ προσφέρομεν, τὴν ψυχήν μας ᾧ τὸ σῶμά μας, ὅπως σὲ γίνῃ λογικὴ ἁγία ᾧ ζῶσα θυσία· Ταπεινῶς παρακαλῦντές σε ὅτι πάντες ἡμεῖς οἱ συνκοινωνοῦντες τῆς ἁγίας ταύτης συνάξεως, ἀναπληρωθέντες ἀπὸ τῆς χάριτός σε, ἀπολαύσωμεν τὴν ἐράνιόν σε εὐλωγίαν. Καὶ ἐὰν ᾧ εἴμεθα ἀνάξιοι, διὰ τὰς πολλαπλασίας ἁμαρτίας μας ἵνα σῦ προσφέρωμεν θυσίαν, ὅμως σῦ δεόμεθα, δέξη ταύτην την λειτουργίαν μας καὶ λατρίαν· ὄχι κατὰ τὰς ἀξίας μας, ἀλλὰ συγχωρῶν τὰ ἀνομήματά μας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν· διὰ τῦ ὁποίυ, ᾧ μετὰ τῦ ὁποίυ, εἰς τὴν ἑνότητα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πᾶσα τιμὴ, ᾧ δόξα, ὡς σοὶ δωθῇ, παντοδύναμε Πατέρα, εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἤ,

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, ᾧ αἰείζωε Θεὲ, σὲ εὐχαριστῦμεν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐπειδὴ σῦ ἤρεσεν ἵνα θρέψῃς ἡμᾶς τῦς πρεπόντως μεταλαβόντας ταῦτα τὰ ἅγια μυστήρια, μὲ τὴν πνευματικὴν τροφὴν τοῦ τιμιωτάτυ σώματος ᾧ αἵματος τῦ Υἱῦ σε ᾧ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, ᾧ διὰ τῦτο μᾶς βεβαιεῖς τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην σε, καὶ εὐμενείαν, ᾧ ὅτι ἀληθῶς εἴμεθα μέλη εἰς τὸ μυστικὸν σῶμα τῦ Υἱῦ σε, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ εὐλογημένη συντροφία κάθε πιστοῦ ἀνθρώπυ· ᾧ ὅτι εἴμεθα ἔτι κληρονόμοι κατ' ἐλπίδα τῆς αἰωνίυ σε βασιλείας διὰ τὴν ἀξίαν τῦ τιμιωτάτυ πάθος ᾧ θανάθυ τῦ ἀγαπητῦ Υἱῦ σε. Καὶ ταπεινοφρονέστατα παρακαλῦμέν σε, ὐράνιε Πατέρα, ἵνα μᾶς βοηθήσῃς ὥτως μὲ τὴν χάριν σε, ὅπως δυνηθῶμεν ἵνα ἀκολυθήσωμεν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκείνην κοινωνίαν, ᾧ ποιήσωμεν πάντα τὰ ὁποῖα μᾶς ἡτοίμασας καλὰ ἔργα, διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίυ ἡμῶν, τῦ ὁποίυ μετὰ σῦ, ᾧ τῦ ἁγίυ Πνεύματος, ὡς εἶναι πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τους αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἔπειτα λέγεται ἢ ψάλλεται.

ΔΟΞΑ εἰς τὸν Θεὸν εἰς τὰ ὑψιλὰ, καὶ εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς, πρὸς δὲ τὰς ἀνθρώπυς εὐδοκία. Σὲ ἐπαινῦμεν, σὲ εὐλογῦμεν, σὲ προσκυνῦμεν, σὲ δοξάζομεν, σὲ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν, Κύριε Θεὲ, οὐράνιε βασιλέα, Θεὲ παντοκράτορα Πατέρα.

Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησῦ Χριστὲ, Θεὲ Κύριε, Ἀμνὲ τῦ Θεῦ, Υἱὲ τῦ Πατρὸς, ὁ ἐξαλείφων τὰς ἁμαρτίας τῦ κόσμυ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ ἐξαλείφων τὰς ἁμαρτίας τῦ κόσμυ, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ ἐξαλείφων τὰς ἁμαρτίας τῦ κόσμυ, προσδέξε τὰς προσευχάς μας. Ὁ καθήμενος εἰς τὰ δεξιὰ τῦ Θεῦ τῦ Πατρὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

LA COMUNIONE.

Dopo questa si dirà come segue.

O SIGNORE e padre celeste, noi, tuoi umili servitori preghiamo ardentemente la tua bontà paterna d' accettar misericordiosamente questo nostro sacrificio di laudi, e grazie, pregandoti umilissimamente di conceder, che per i meriti, e morte del tuo figliuolo Gesù Cristo, e per fede nel suo sangue, noi, e tutta la tua Chiesa, otteniamo rimessione de' nostri peccati, ed ogn' altro benefizio della sua passione. E qui t' offeriamo, e presentiamo, o Signore, noi, le nostre anime, e corpi, in sacrificio ragionevole, santo, e vivo; pregandoti umilmente che noi tutti ch' abbiam partecipato di questa santa comunione, siamo adempiuti della tua grazia, e celeste benedizione. E quantunque siamo, a motivo de' nostri molti peccati, indegni d' offerirti alcun sacrificio; ti preghiamo nondimeno d' accettar questi nostri ossequi e culto, non avendo riguardo a' nostri meriti, anzi perdonando le nostre offese, per Gesù Cristo nostro Signore; per il quale, e con il quale, nell' unione dello Spirito santo, ti sia reso ogn' onor e gloria, o padre onnipotente, ne' secoli, de' secoli. *Amen.*

Ovvero questa.

IDDIO eterno, ed onnipotente, noi ti rendiamo laudi, e grazie dal più profondo de' nostri cuori, che t' ha piacciuto pascer noi ch'abbiamo debitamente ricevuti questi santi misteri, col cibo spirituale del preziosissimo corpo, e sangue del tuo figliuolo nostro Salvatore Gesù Cristo; e ci assicuri per quel mezzo, della tua grazia e bontà verso di noi; e che siamo veramente membra incorporate nel corpo mistico del tuo figliuolo, il qual è la compagnia benedetta de' fedeli; e che siam ancora eredi per speranza del tuo eterno regno, per i meriti della preziosissima morte e passione del tuo caro figliuolo. Ed insieme umilmente ti preghiamo, o padre celeste, d' assisterci in tal modo con la tua grazia, che possiamo continuare in quella santa comunione e far tutte quelle buone opere, nelle quali ci hai ordinato di camminare, per Gesù Cristo nostro Signore, al quale, con te e lo Spirito santo sia ogn' onor e gloria de' secoli de' secoli. *Amen.*

E poi si reciterà o canterà.

GLORIA sia a Dio ne' luoghi altissimi, pace in terra, benevoglienza inverso gli uomini. Noi ti laudiamo; noi ti benediciamo; noi t'adoriamo; noi te glorifichiamo; noi ti rendiamo grazie per la tua gloria grande, o Signor Iddio, re celeste, Iddio padre onnipotente.

O Signore, l'unigenito figliuolo Gesù Cristo; o Signor Iddio, agnel di Dio, figliuol del padre, che togli i peccati del mondo, abbi pietà di noi. Tu che togli i peccati del mondo, abbi pietà di noi. Tu che togli i peccati del mondo, accetta la nostra preghiera. Tu che siedi alla destra di Dio padre, abbi pietà di noi.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

Darauf soll folg ndes gesprochen werden:

O Herr, unser himmlischer Vater! wir, deine demüthigen Diener, flehen herzlich zu deiner väterlichen Güte, du wollest dieß Opfer unseres Lobes und unseres Dankes gnädig annehmen. Demüthig bitten wir dich, verleihe, daß wir und deine ganze Kirche, um des Verdienstes und des Todes deines Sohnes Jesu Christi willen, und durch den Glauben an sein Blut, Vergebung unserer Sünden, und alle andere Wohlthaten seines Leidens erlangen mögen. Und hier, o Herr, bieten und bringen wir dir uns selbst, unsere Seelen und Leiber zu einem lebendigen, heiligen und dir wohlgefalligen Opfer dar, und bitten dich demüthig, laß uns alle, die wir an diesem heiligen Abendmahle theilgenommen haben, mit deiner Gnade, und mit deinem himmlischen Segen erfüllet werden. Und obgleich wir, wegen unserer mannigfaltigen Sünden, unwürdig sind, dir irgend ein Opfer darzubringen: so bitten wir doch, du wollest diesen unsern pflichtmäßigen und schuldigen Dienst gnädig annehmen, nicht nach unserm Verdienste mit uns handeln, sondern unsere Fehler uns verzeihen, durch Jesum Christum unsern Herrn, durch welchen und mit welchem, in Einigkeit des heiligen Geistes, dir, o allmächtiger Vater, sey alle Ehre und Herrlichkeit in Ewigkeit. Amen.

Oder dieses Gebet:

Allmächtiger und ewiger Gott! Wir danken dir herzlich, daß du uns, die wir dieß heilige Geheimniß gebührend empfangen haben, mit der geistigen Speise des theuren Leibes und Blutes deines Sohnes, unseres Heilandes Jesu Christi zu nähren gewürdigt, und uns dadurch deiner Huld und Gnade versichert hast, daß wir wahre Glieder sind des geistigen und geheimnißvollen Leibes deines Sohnes, in der gesegneten Gemeine aller Gläubigen, ja auch, durch Hoffnung, Erben deines ewigen Reiches, durch die Verdienste des theuren Leidens und Sterbens deines lieben Sohnes. Demüthig bitten wir dich, himmlischer Vater, stehe uns bey mit deiner Gnade, daß wir in dieser heiligen Gemeinschaft beharren, und alle die guten Werke vollbringen mögen, zu welchen du uns bereitet hast, durch Jesum Christum, unsern Herrn, welchem sammt dir und dem heiligen Geiste sey Ehre und Preis in alle Ewigkeit. Amen.

Dann soll gesprochen oder gesungen werden:

Ehre sey Gott in der Höhe, Friede auf Erden und den Menschen ein Wohlgefallen. Wir preisen, rühmen, verehren und verherrlichen dich, und danken dir für deine große Herrlichkeit, o Herr Gott! himmlischer König! Gott, allmächtiger Vater!

O Herr, Jesu Christe, du eingeborner Sohn! Herr und Gott! Lamm Gottes! Sohn des Vaters! der du die Sünde der Welt trägst, erbarme dich unser! Du, der du die Sünde der Welt trägst, erbarme dich unser! Du, der du die Sünde der Welt trägst, erhöre unser Gebet! Du, der du sitzest zur Rechten Gottes, des Vaters, erbarme dich unser.

Denn du allein bist heilig, du allein bist der Herr, du allein, o Christe, bist sammt dem heiligen Geiste, der Allerhöchste in der Herrlichkeit Gottes, des Vaters. Amen.

COMUNION.

Despues se dirá lo que sigue.

O SEÑOR y Padre celestial, nosotros tus humildes siervos suplicamos á tu bondad paternal, que te plega aceptar este nuestro sacrificio de accion de gracias; rogandote muy humildemente nos otorgues, que por los meritos y muerte de tu Hijo Jesu-Christo, y por fé en su sangre, nosotros y tu Iglesia toda obtengamos remision de nuestros pecados, y los demas beneficios de su pasion. Y aqui nos ofrecemos y presentamos á tí, O Señor, nuestras ælmas y cuerpos, para ser un razonable, santo, y vivo sacrificio á tí; suplicandote humildemente, que quantos somos participes de esta santa Comunion, seamos llenos de tu gracia y bendicion celestial. Y aunque por nuestros muchos pecados somos indignos de ofrecerte sacrificio ninguno, con todo eso te suplicamos que recibas este homenage, y acto de deber, no pesando nuestros meritos, sino perdonando nuestras ofensas, mediante Jesu-Christo nuestro Señor, por el qual, y con el qual, en unidad del Espiritu Santo, sea honor y gloria á tí, ó Padre Omnipotente, por siempre jamas. *Amen.*

O esta.

DIOS Omnipotente y eterno, nosotros muy cordialmente te damos gracias, porque te dignas apacentar á los que hemos recibido debidamente estos santos misterios, con la vianda espiritual del preciosisimo Cuerpo y Sangre de tu Hijo nuestro Salvador Jesu-Christo; y nos aseguras por ello de tu favor y bondad para con nosotros; y de que somos verdaderos miembros incorporados en el cuerpo mistico de tu Hijo, que es la bendita compañia de todo el pueblo fiel; siendo, por medio de la fé, herederos de tu reyno eterno, por los meritos de la preciosisima muerte y pasion de tu amado Hijo. Y te suplicamos muy humildemente, ó Padre celestial, que de tal modo nos asistas con tu gracia, que continuemos en tan santa compañia, y hagamos todas las buenas obras que tú has preparado, para que procedamos en ellas; mediante Jesu-Christo nuestro Señor, al qual contigo y el Espiritu Santo sea todo honor y gloria por siempre jamas. *Amen.*

Entónces se dirá ó cantará:

GLORIA á Dios en las altúras, y en la tierra, paz, buena voluntad para con los hombres. Nosotros te loamos, te bendecimos, te adoramos, te glorificamos, te damos gracias por tu gran gloria, ó Señor Dios, Rey Celestial, Dios Padre Omnipotente.

O Señor, unigenito Hijo, Jesu-Christo; O Señor Dios, Cordero de Dios, Hijo del Padre, que quitas los pecados del mundo, ten misericordia de nosotros. Tu que quitas los pecados del mundo, ten misericordia de nosotros. Tu que quitas los pecados del mundo, recibe nuestro ruego. Tú que estás sentado á la Diestra de Dios Padre, ten misericordia de nosotros.

Por que tú solo eres santo, tú solo eres el Señor; tú solo, ó Christo, con el Espiritu Santo, eres altísimo en la gloria de Dios Padre. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

¶ *Postea dicetur, ut habetur in sequentibus.*

O DOMINE ac Pater cœlestis! nos, humiles famuli, rogamus supplices paternam tuam bonitátem, ut hoc laudis et gratiarum actionis sacrificium clementer accipias; humillime supplicantes, ut, propter merita et mortem Filii tui, Jesu Christi, et per fidem in illius sanguinem, concedas, ut nos, cum universa Ecclesia, peccatorum nostrorum remissionem, cæteraque omnia beneficia passionis illius, consequamur. Hic autem offerimus ac præsentamus tibi, O Domine, nos ipsos, animas nostras et corpora, tibi hostiam rationalem sanctam et vivam; submisse rogantes, ut, quotquot participes sumus hujus sanctæ Communionis, tua gratia et cœlesti benedictione repleamur. Et, quanquam, ob multiplicia peccata nostra, indigni sumus, qui ullum tibi sacrificium offeramus; attamen te rogamus supplices, ut acceptum habeas hoc debitum obsequium et hunc cultum nostrum, non intuens merita nostra, sed condonans delicta, per Jesum Christum, Dominum nostrum, per quem, et cum quo, in unitate Spiritus Sancti, tibi sit, Pater Omnipotens, omnis honor et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ *Aut hoc.*

OMNIPOTENS et æterne Deus! ex animo tibi gratias agimus, quod nos, qui hæc sancta mysteria rite percepimus, pascere dignaris spiritali cibo pretiosissimi corporis et sanguinis Filii tui, Servatoris nostri, Jesu Christi, nobisque gratiam ac favorem tuum erga nos eo pacto confirmas; quodque sumus genuina membra Filii tui mystico corpori insita quod est benedicta omnium fidelium Ecclesia; et quod spe sumus etiam hæredes regni tui sempiterni, per merita pretiosissimæ mortis ac passionis Filii tui dilecti simi. Summa autem cum animi demissione rogamus, o Pater cœlestis! uti nobis gratia tua semper ita adsis, ut in sancta tua communione perseveremus, et in omnibus iis bonis operibus quæ tu nobis exsequenda constituisti; per Jesum Christum, Dominum nostrum, cui, una tecum, et cum Spiritu Sancto, sit omnis honor et gloria, in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ *Deinde dicatur aut cantetur.*

GLORIA in excelsis Deo, et in terra pax, et benevolentia erga homines. Te laudamus; tibi benedicimus; te adoramus; te glorificamus; tibi gratias agimus propter summam gloriam tuam, Domine Deus, Rex cœli, Deus, Pater Omnipotens!

Domine, Fili unigenite, Jesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris, qui tollis peccata mundi! miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, miserere nostri. Qui tollis peccata mundi, suscipe orationem nostram. Qui sedes ad dexteram Dei Patris miserere nostri.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Εἶτα λεχθήσεται τὰ ἑπόμενα.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦλοί σου, τῆς πατρῴας ἀγαθότητός σου ἐκτενῶς δεόμεθα, ταύτην τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν ἡμῶν εὐμενῶς ἀποδέξασθαι· ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολοῦντές σε, χαρίσασθαι ἡμῖν, ἵνα τῇ τε ἀξίᾳ καὶ θανάτῳ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ Ἐκκλησία σου τῆς τε ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, καὶ πασῶν τῶν ἄλλων τοῦ πάθους αὐτοῦ εὐεργεσιῶν τύχωμεν. Καὶ τὸ νῦν, Κύριε, προσφερομέν τε καὶ παριστάνομέν σοι ἡμᾶς αὐτοὺς, ψυχάς τε καὶ σώματα ἡμῶν, γενέσθαι σοι θυσίαν λογικὴν ἁγίαν καὶ ζῶσαν· ταπεινῶς ἱκετεύοντές σε, ἵνα πάντες ἡμεῖς οἱ συμμέτοχοι ὄντες τῆς ἁγίας ταύτης Συνάξεως, τῆς χιριτός σου καὶ οὐρανίου εὐλογίας πληρώμεθα. Εἰ δὲ καὶ διὰ πολλαπλάσια ἁμαρτήματα ἡμῶν θυσίαν ἠντιναοῦν σοι προσφέρειν ἀνάξιοι ὄντες τυγχάνομεν· ἀλλ' οὖν ἀντιβολοῦμέν γέ σε τὴν προσηκουσαν ταύτην τὴν λειτουργίαν ἡμῶν, καὶ λατρείαν προσδέξασθαι, οὐ τὴν ἀξίαν ἡμῶν σκεψίμενον, ἀλλ' ἀφέντα τὰς ἁμαρτίας, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· δι' οὗ, καὶ μεθ' οὗ ἐν ἑνότητι τοῦ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα ἔστω σοι, Πάτερ παντοδύναμε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι ἡμᾶς τοὺς τὰ πανάγια ταῦτα Μυστήρια ἐν δέοντι εἰλημφότας, τῇ πνευματικῇ τοῦ τιμιωτάτου σώματός τε καὶ αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τροφῇ ποιμαίνειν ἀξιοῖς· κἀντεῦθεν πίστιν παρέχεις ἡμῖν περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐμενείας τε καὶ χρηστότητός σου, καὶ ὅτι τὰ ὄντως μέλη γεγόναμεν ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ Υἱοῦ σου, ἥγουν τῇ εὐλογητῇ τῶν πιστῶν ἁπάντων ἀνθρώπων κοινωνίᾳ συνημμένα· ὅτι καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας σου, διὰ τὴν ἀξίαν τιμιωτάτου τοῦ θανάτου καὶ πάθους τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, κατ' ἐλπίδα κληρονόμοι ἐσμέν. Ταπεινοφρονέστατα δὲ ἀντιβολοῦμέν σε, Πάτερ οὐράνιε, οὕτω τῇ χάριτί σου ἡμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ὅπως ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ κοινωνίᾳ ἐμμένωμεν, καὶ πάντα τὰ ἔργα ἀγαθὰ ποιῶμεν, ἃ προητοίμασας ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται.

ΔΟΞΑ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Σὲ αἰνοῦμεν. Σὲ εὐλογοῦμεν, Σὲ προσκυνοῦμεν, Σὲ δοξάζομεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, ὑπὲρ μεγάλης τῆς δόξης σου, Κύριε Θεὸς, οὐράνιε Βασιλεῦ, Θεὸς ὁ Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ.

Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, Κύριε Θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου προσδέχου τὰς εὐχὰς ἡμῶν· Ὁ ἐν δεξιᾷ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

For thou only art holy; thou only art the Lord; thou only, O Christ, with the Holy Ghost, art most high in the glory of God the Father. *Amen.*

Then the Priest (or Bishop if he be present) shall let them depart with this Blessing.

THE peace of God, which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord: and the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be amongst you and remain with you always. *Amen.*

Collects to be said after the Offertory, when there is no Communion, every such day one more; and the same may be said also, as often as occasion shall serve, after the Collects either of Morning or Evening Prayer, Communion, or Litany, by the discretion of the Minister.

ASSIST us mercifully, O Lord, in these our supplications and prayers, and dispose the way of thy servants towards the attainment of everlasting salvation; that, among all the changes and chances of this mortal life, they may ever be defended by thy most gracious and ready help; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

O ALMIGHTY Lord, and everlasting God, vouchsafe, we beseech thee, to direct, sanctify, and govern, both our hearts and bodies, in the ways of thy laws, and in the works of thy commandments; that through thy most mighty protection, both here and ever, we may be preserved in body and soul; through our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

GRANT, we beseech thee, Almighty God, that the words, which we have heard this day with our outward ears, may through thy grace be so grafted inwardly in our hearts, that they may bring forth in us the fruit of good living, to the honour and praise of thy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

PREVENT us, O Lord, in all our doings with thy most gracious favour, and further us with thy continual help; that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY God, the fountain of all wisdom, who knowest our necessities before we ask, and our ignorance in asking; We beseech thee to have compassion upon our infirmities; and those things, which for our unworthiness we dare not, and for our blindness we cannot ask, vouchsafe to give us, for the worthiness of thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY God, who hast promised to hear the petitions of them that ask in thy Son's Name; We beseech thee mercifully to

LA COMMUNION.

Car tu es seul saint, tu es seul Seigneur, tu es seul, ô Christ, avec le Saint Esprit, très-haut en la gloire de Dieu le Père. *Amen.*

Alors le prêtre (ou l'évêque, s'il est présent, congédiera l'assemblée avec cette bénédiction.

LA paix de Dieu laquelle surpasse tout entendement, garde vos cœurs et vos sens en la connoissance et en l'amour de Dieu, et de son Fils Jésus-Christ notre Seigneur: et la bénédiction de Dieu tout-puissant, le Père, le Fils, et le Saint Esprit, soit avec vous tous, et y demeure éternellement. *Amen.*

Collectes qui se doivent lire après l'offertoire, quand il n'y a point de Communion, une ou plusieurs, chaque jour; on les peut aussi lire toutes les fois qu'il y en aura occasion, après les collectes des prières du matin ou du soir, après la communion, ou la litanie, à la discrétion du ministre.

EXAUCE en ta miséricorde, ô Seigneur, les prières et les supplications que nous te presentons; et dispose tellement nos voies pour l'acquisition du salut éternel, que parmi toutes les vicissitudes et tous les accidens de cette vie mortelle, nous trouvions toujours en toi un prompt secours et une favorable protection, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

DIEU éternel et tout-puissant, nous te supplions qu'il te plaise de sanctifier, de conduire, et de gouverner nos corps et nos ames dans les sentiers de ta loi, et dans l'obéissance à tes commandemens; afin que, par ta puissante protection, nous soyons préservés à jamais en corps et en ame, par Jésus-Christ notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

FAIS-NOUS la grâce, ô Dieu tout-puissant, que les paroles que nous avons aujourd'hui ouïes de nos oreilles extérieures, soient tellement gravées intérieurement dans nos cœurs, qu'elles produisent en nous les fruits d'une bonne et sainte vie, à l'honneur et à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

PREVIENS-NOUS, Seigneur, dans toutes nos actions par ta faveur et par ta grâce, et nous y accompagne de ton secours continuel; afin qu'en toutes les œuvres que nous aurons commencées, continuées, et achevées en toi, nous puissions glorifier ton saint nom, et parvenir enfin à la vie éternelle par ta miséricorde, en Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

DIEU tout-puissant, qui es la source de toute sagesse, qui connois ce dont nous avons besoin avant que nous le demandions, et quelle est notre ignorance à demander; nous te supplions d'avoir compassion de nos infirmités; et qu'il te plaise de nous accorder les choses que nous n'osons demander à cause de notre indignité, et que nous ne pouvons demander à cause de notre aveuglement. Exauce-nous pour l'amour de ton Fils Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

DIEU tout-puissant, qui as promis d'écouter les requêtes de ceux qui t'invoquent au nom de ton Fils; nous te supplions d'in-

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος, σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὑ Χριστέ, μετὰ Πνεύματος ἁγίε εἶσαι εἰς τὴν δόξαν τοῦ Πατρὸς τοῦ ὑψίστου.

Τότε ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Ἐπίσκοπος μετὰ ταύτης τῆς εὐλογίας ἀπολύει τὲς ἐκκλησιάζοντας.

Η ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπὲρ πάντα νοῦν, ἃς διαφυλάξῃ τὰς καρδίας σας, ϗ τὸν νῶν σας εἰς τὴν ἐπίγνωσιν ϗ ἀγάπην τῆ Θεῆ ϗ τῆ Υἱῆ τε Ἰησῆ Χριςῆ τῆ Κυρίε ἡμῶν· ϗ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεῆ, τῆ Πατρὸς, τῆ Υἱῆ ϗ τοῦ ἁγίε Πνεύματος ἃς ἦναι ϗ ἃς μείνῃ μὲ σᾶς, διὰ πάντα. Ἀμήν.

Συναπταὶ, αἱ ὁποίαι ἀναγινώσκονται μετὰ τὴν Προσφοράν, μία ἡ πλείω τὴν ἡμέραν οὖσαν ἄνευ Συνάξεως· καὶ συγχωρεῖται ἵνα διαβασθῶσιν ὁσάκις τὸ ζητήσῃ ἡ χρεῖα μετὰ τὰς Συναπτὰς τῶν τῆς Αὐγῆς καὶ Ἑσπέρας Προσευχῶν, καὶ τῆς Συνάξεως, ἢ καὶ τῆς Λιτανείας κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Λειτουργοῦ.

ΒΟΗΘΗΣΟΝ μας εὐσπλάγχνως, Κύριε, εἰς αὐτὰς τὰς προσευχάς μας, καὶ ἡτοίμασον τὴν πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν ὁδὸν τῶν δούλων σου, ὅπως εἰς πάσας τὰς μεταβολὰς, ϗ δυστυχίας τῆ φθαρῆ βίε ὑπερασπισθῶσιν ὑπὸ φιλοφρόνε ϗ ἑτοίμης βοηθείας, διὰ Ἰησῆ Χριςῆ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, ϗ αἰώνιε Θεὲ, καταδέξῃ σὲ παρακαλέμεν, ἵνα ὁδηγήσῃς, ἁγιάσῃς, ϗ κυβερνήσῃς τόσον τὰς καρδίας μας ϗ τὰ σώματά μας εἰς τὲς δρόμες τῶν νόμων σε, ϗ εἰς τὰ ἔργα τῶν προσταγῶν σε, ὅπως διὰ τὴν δυνατωτάτην ὑπεράσπισίν σε, τῶρα ϗ πάντα σωθῆ τὸ σῶμά μας ϗ ἡ ψυχὴ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίε, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

ΧΑΡΙΣΟΝ σὲ παρακαλοῦμεν, Παντοδύναμε Θεὲ, ὅπως οἱ λόγοι, τὲς ὁποίες ἠκέσαμεν σήμερον μὲ τὰ αὐτία τῆ σώματός μας, ἐμφυτευθῶσιν εἰς τὸ μέσον τῆς ψυχῆς μας, ϗ καρποφορήσωσιν ἀγαθὸν βίον, εἰς τιμὴν ϗ ἔπαινον τε ὀνόμαῆός σε, διὰ Ἰησῆ Χριςῆ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΡΟΦΘΑΣΟΝ ἡμᾶς, Κύριε, εἰς πάντα τὰ ἔργα μας, μὲ τὴν εὐμενεςάτην χάριν σε, ϗ βοήθησόν μας μὲ τὴν δύναμίν σε· ὅπως εἰς πάντα τὰ ἀρχινηθέντα, προκόπτοντα ϗ εἰς ἐσὲ τελειωθέντα ἔργα, δοξάσωμεν τὸ ἅγιόν σε ὄνομα, ϗ τελευταῖον διὰ τὸ ἔλεός σου ἀπολαύσωμεν αἰώνιον ζωὴν, διὰ Ἰησῆ Χριςῆ τῆ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ, πηγὴ πάσης σοφίας, ὁ πρὶν ἐρωτήσωμεν γνωρίζων τὰς χρείας μας, ϗ τὴν εἰς τὸ ζητεῖν ἄγνοιάν μας, ἱκετεύομέν σε ἐλέησον τὴν ἀσθενείαν μας ϗ ὅσα, ἀνάξιοι, ἄτολμοι, ϗ τυφλοὶ ὄντες δὲν ζητῆμεν καταδέξῃ ἵνα μᾶς χαρίσῃς διὰ τὰς ἀξίας τῆ Ἰησοῦ Χριςῆ, τῆ Υἱῆ σε καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, ὁ τάξας ἵνα δώσῃς ἀκρόασιν πρὸς τὰς δεήσεις τῶν εἰς τὸ ὄνομα τῆ Υἱῆ σε ζητούντων· ἱκετεύομέν σε κλῖνον ἐλέως

LA COMUNIONE.

Perchè tu solo sei santo, tu solo sei il Signore, tu sol, o Cristo, con lo Spirito santo, sei altissimo nella gloria di Dio padre. *Amen.*

E poi il Presbitero, o Vescovo, se è presente, gli licenzierà con questa benedizione.

LA pace di Dio, che passa ogni intelletto, guardi i cuori, e le menti vostre nella conoscenza e carità di Dio, e del suo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore: e la benedizione di Dio onnipotente, il padre, il figliuolo, e lo Spirito santo, sia fra di voi, e rimanga con esso voi per sempre, *Amen.*

Collette da dirsi dopo l' Offertorio, quando non vi sarà Comunione ogni tal giorno una, o più; e le medesime se si potranno dire così spesso come richiede l'occasione, dopo le Collette, tanto della preghiera della mattina quanto della sera, Comunione, o Litania, alla discrezione del Piovano.

AIUTACI misericordiosamente, o Signore, in queste nostre preghiere, e supplicazioni, e disponi la via de' tuoi servitori all' ottenimento d' eterna salute, acciochè in tutti i cambiamenti, ed accidenti di questa vita mortale, siano sempre difesi per la tua assistenza pronta e favorevole, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

SIGNORE onnipotente e Dio Eterno, piacciati, noi ti supplichiamo, indirizzare, santificare, e governare così i cuori, come i corpi nostri nelle vie delle tue leggi, e nelle opere de' tuoi comandamenti, acciochè per la tua potentissima protezione, in questo secolo, e quello a venire, siamo guardati de' corpi, ed anime, per il nostro Signore, e Salvatore Gesù Cristo. *Amen.*

FACCI la grazia, noi ti supplichiamo, Iddio onnipotente, che le parole ch' abbiam udite questo giorno con le nostre orecchie esteriori, sieno talmente innestate interiormente ne' cuori nostri, che producano in noi il frutto del viver buono, all' onore e gloria del tuo nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

PREVIENCI, o Signore, in tutte le nostre azioni, per la tua grazia favorevole, e promuovici con la tua continua assistenza, acciochè in tutte le nostre operazioni principiate, continuate, e terminate in te, glorifichiamo il tuo santo nome, e finalmente per tua misericordia, ottegniamo la vita eterna per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

IDDIO onnipotente, fonte d' ogni sapienza, che sai le nostre necessità prima che dimandiamo, e la nostra ignoranza nel dimandare; noi ti supplichiamo d' aver compassione delle nostre infermità, e darci le cose che per la nostra indignità non osiamo, e che per la nostra cecità non sappiamo dimandarti, per i meriti del tuo figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

IDDIO onnipotente, che hai promesso d' esaudire le suppliche di quelli che te le fanno nel nome del tuo figliuolo, noi ti pre-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

Dann ſoll der Prieſter (oder der Biſchof, wenn er zugegen iſt) die Gemeine mit folgendem Segen entlaſſen:

Der Friede Gottes, welches höher iſt denn alle Vernunft, der bewahre eure Herzen und Sinne in der Erkenntniß und Liebe Gottes und ſeines Sohnes, Jeſu Chriſt unſers Herrn! Und der Segen des allmächtigen Gottes, des Vaters, des Sohnes, und des heiligen Geiſtes ſey mit euch und bleibe bey euch immerdar. Amen.

Von den folgenden Collecten ſollen eine oder mehrere jedesmal nach dem Allmoſenopfer geleſen werden, wenn das heilige Abendmahl nicht gehalten wird; auch mag der Prediger dieſelben gelegentlich, wenn er es gut findet, nach den Collecten, bey den Morgen- und Abend-Gebeten, der Communion und der Litaney gebrauchen.

O Herr, ſtehe uns gnädig bey in dieſem unſerm demüthigen Gebet und Flehen, und erhalte uns, deine Diener, auf dem Wege, der zur ewigen Seligkeit führt, damit wir unter allen Veränderungen und Zufallen dieſes ſterblichen Lebens durch deine gnädige und nahe Hülfe ſtets beſchützt werden mögen, um Jeſu Chriſti unſeres Herrn willen. Amen.

O allmächtiger Herr, ewiger Gott! wir bitten dich, du wolleſt unſere Herzen und Leiber auf den Wegen deiner Geſetze und in den Werken, die du geboten haſt, ſo leiten, heiligen und regieren, daß wir unter deinem mächtigen Schutze, hier und in Ewigkeit an Leib und Seele bewahrt bleiben mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Wir bitten dich, allmächtiger Gott! verleihe, daß die Worte, die wir heute äußerlich mit unſern Ohren vernommen haben, durch deine Gnade in das Innere unſerer Herzen dringen, und Früchte eines guten Wandels in uns hervorbringen mögen, zur Ehre und zum Preiſe deines heiligen Namens, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

O Herr, leite uns in allem unſern Thun durch deine zuvorkommende Huld und Gnade, und unterſtütze uns durch deine beſtändige Hülfe, daß wir alle unſere Werke mit dir anfangen, fortſetzen und vollbringen, deinen heiligen Namen verherrlichen, und endlich, durch deine Barmherzigkeit, das ewige Leben erlangen mögen, um Jeſu Chriſti unſeres Herrn willen. Amen.

Allmächtiger Gott! Urquell aller Weisheit: Du weißt, was wir bedürfen, ehe wir dich darum bitten, und kennest unſere Unwiſſenheit, womit wir zu dir flehen. O, habe Mitleiden mit unſerer Schwachheit, und was wir nicht würdig ſind uns von dir zu erbitten oder wegen unſerer Blindheit nicht bitten konnen, das verleihe uns gnädig um der Würdigkeit deines Sohnes, Jeſu Chriſti, unſeres Herrn willen. Amen.

Allmächtiger Gott! der du verheißen haſt, die Bitten derer zu erhören, die im Namen deines Sohnes zu dir beten. Wir bitten dich, neige gnädigſt deine Ohren zu uns, die wir jetzt unſere Gebete vor dich gebracht haben, und verleihe,

COMUNION.

Entónces el Presbitero (ó el Obispo, si está presente) los despedirá con esta Bendicion.

LA Paz de Dios que sobrepuja todo entendimiento, guarde vuestros corazones y mentes en el conocimiento y amor de Dios, y de su Hijo Jesu-Christo nuestro Señor: y la bendicion de Dios Omnipotente, el Padre, el Hijo y el Espíritu Santo, sea con vosotros, y more con vosotros eternamente. *Amen.*

Colectas despues del Ofertorio, en dias que no hay Comunion; una ó mas, segun parezca: y las mismas servirán quando haya ocasion, despues de la Oracion Matutina ó Vespertina, Comunion ó Letania, á discrecion del Ministro.

ASISTENOS misericordiosamente, ó Señor, en éstas nuestras suplicas y ruegos, y dispon el camino de tus siervos, para la consecucion de salvacion eterna; de modo que entre las mudanzas y acontecimientos de ésta vida mortal, seamos siempre defendidos por Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

O SEÑOR Omnipotente, y Dios eterno, te suplicamos, que te dignes de dirigir, santificar y gobernar nuestros corazones y cuerpos en los caminos de tus leyes, y en las obras de tus mandamientos, para que por tu muy poderosa proteccion, aquí y siempre seamos preservados en cuerpo y alma, mediante nuestro Señor y Salvador Jesu-Christo. *Amen.*

CONCEDE, te suplicamos, Dios Omnipotente, que las palabras que hemos oido éste dia con nuestros oidos exteriores, sean de tal manera esculpidas interiormente en nuestros corazones, que produzcan en nosotros el fruto de bien vivir, á honor y alabanza de tu Nombre, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

PREVENNOS, ó Señor, en todas nuestras acciones, con tu benigno favor, y promuevenos con tu ayuda continua, para que en todas nuestras obras comenzadas, continuadas, y acabadas en tí, glorifiquemos tu santo Nombre, y finalmente por tu misericordia alcanzemos Vida eterna, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

DIOS Omnipotente, fuente de toda sabiduría, que conoces nuestras necesidades antes que pidamos, y nuestra ignorancia en pedir; te suplicamos hayas compasion de nuestras flaquezas, y que te dignes concedernos todo lo que por temor de nuestra indignidad no nos atrevemos á pedir, y por nuestra ceguedad no podemos rogarte. Concedenos todo esto por los merecimientos de tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

DIOS Omnipotente, que has prometido oir las peticiones de los que piden en Nombre de tu Hijo; te suplicamos que misericordiosamente inclines tus oidos á los que te hemos dirigido nuestros ruegos y súplicas, y

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

Quoniam tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus, o Christe, cum Spiritu Sancto, altissimus in gloria Dei Patris. *Amen.*

¶ *Postremo Presbyter (aut Episcopus, si adsit) Ecclesiam dimittet cum hac benedictione:*

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, servet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri: et favor Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

¶ *Collectæ, post Offertorium dicendæ, quando non celebratur Communio, quolibet die, una, aut altera, aut etiam plures. Dici etiam poterunt, pro data occasione, post Collectas Matutinarum aut Vespertinarum Precum, vel Communionis, aut Litaniæ, prout Ministro videbitur.*

ADESTO propitius, Domine, his nostris supplicationibus ac precibus; et viam famulorum tuorum ad consequendam vitam æternam dirige; ut, inter omnes mortalis hujus vitæ mutationes et casus, tuo semper clementissimo ac præsentissimo auxilio protegantur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

DOMINE Omnipotens, et æterne Deus! corda et corpora nostra (quæsumus) dirigere, sanctificare, ac regere digneris, in viis legis tuæ, et in operibus mandatorum tuorum; ut, potentissima tua protectione, cum corpore tum animo, hic, et in æternum, tuti simus; per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

DA, (quæsumus) Omnipotens Deus! ut, quæ verba hodie externis auribus audivimus, ea sic cordibus nostris per gratiam tuam inserantur, ut in nobis probæ vitæ fructum semper proferant, ad nominis tui honorem ac laudem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus, et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

OMNIPOTENS Deus, fons omnis sapientiæ! cui perspecta est indigentia nostra priusquam petamus, et nota ignorantia nostra dum petimus; infirmitates nostras miserere, quæsumus; et quæ, vel propter indignitatem nostram non audemus, vel propter cæcitatem petere non valemus, ea nobis largiri digneris, per merita Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi. *Amen.*

OMNIPOTENS Deus! qui pollicitus es, te eorum preces exauditurum, qui in Filii tui nomine petiverint; aures tuas nobis,

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος, σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὦ Χριστὲ, μετὰ Πνεύματος ἁγίου, ἐν δόξῃ τοῦ Πατρὸς ὕψιστος εἶς. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐὰν παρῇ) μετὰ ταύτης τῆς εὐλογίας αὐτοὺς ἀποπέμψει.

ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμείναι. Ἀμήν.

Συναπταὶ, αἷς χρηστέον μετὰ τὴν Προσφοράν, μὴ οὔσης Συνάξεως, ὁσημέραι μιᾷ ἢ πλείοσι. Λεχθεῖν δ' ἂν αὐταὶ καὶ ἄλλως, ὁσάκις ἂν τύχῃ, μετὰ τὰς Συναπτὰς τῆς Ἑωθινῆς ἢ Ἑσπερινῆς Εὐχῆς, Συνάξεως, ἢ Λιτανείας, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Λειτουργῷ.

ΑΝΤΙΛΑΒΟΥ ἡμῶν οἰκτιρμόνως, Κύριε, ἐν ταύταις ταῖς δεήσεσι καὶ προσευχαῖς ἡμῶν, καὶ εὔθυνε τὴν τῶν δούλων σου ὁδὸν, πρὸς τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς τυχεῖν· ἵνα ἐν πάσαις τοῦ θνητοῦ βίου τούτου μεταβολαῖς καὶ περιπετείαις τῇ προσηνεῖ καὶ ἑτοίμῃ βοηθείᾳ σου ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σου, τάς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἁγιάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί σου νῦν τε καὶ ἐσαεὶ, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀντιβολοῦμέν σε, ὅπως ὧν ῥημάτων τοῖς ἔξω ὡσὶ σήμερον ἠκούσαμεν, διὰ τῆς χάριτός σου ἔσω ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐμφυτεύωνται, ἵνα τοὺς τῆ καλοκαγαθοῦ βίου καρποὺς ἐκφέρωσιν, εἰς τὴν τοὐνόματός σου δόξαν καὶ αἴνεσιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΦΘΑΣΟΝ ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πραξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἀρχομένοις, προιοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τσῦ ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ πάσης σοφίας πηγὴ ὤν, ὁ τὰς χρείας ἡμῶν πρὶν τοῦ αἰτεῖσθαι, καὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν ἐν τῷ αἰτεῖσθαι συνιών· Σπλαγχνίσθητι, δεόμεθά σου, ἐπὶ ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, καὶ ἅπερ διὰ τὴν ἀναξιότητα ἡμῶν οὐ τολμῶμεν, ἃ δὴ καὶ διὰ τὴν τυφλότητα ἡμῶν οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν αἰτεῖν, ἀξίωσον ἡμῖν χαρίζεσθαι, διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ ἐπαγγειλάμενος ἀκούειτὰς δεήσεις τῶν ἐν Ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ σου αἰτούντων, οἰκτιρμόνως κλίνον τὸ οὖς σου,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE COMMUNION.

incline thine ears to us that have made now our prayers and supplications unto thee; and grant, that those things, which we have faithfully asked according to thy will, may effectually be obtained, to the relief of our necessity, and to the setting forth of thy glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Upon the Sundays and other Holy-days (if there be no Communion) shall be said all that is appointed at the Communion, until the end of the general Prayer [For the whole state of Christ's Church militant here in earth] *together with one or more of these Collects last before rehearsed, concluding with the Blessing.*

And there shall be no celebration of the Lord's Supper, except there be a convenient number to communicate with the Priest, according to his discretion.

And if there be not above twenty persons in the Parish of discretion to receive the Communion; yet there shall be no Communion, except four (or three at the least) communicate with the Priest.

And in Cathedral and Collegiate Churches, and Colleges, where there are many Priests and Deacons, they shall all receive the Communion with the Priest every Sunday at the least, except they have a reasonable cause to the contrary.

And to take away all occasion of dissention, and superstition, which any persons hath or might have concerning the Bread and Wine, it shall suffice that the Bread be such as is usual to be eaten; but the best and purest Wheat Bread that conveniently may be gotten.

And if any of the Bread and Wine remain unconsecrated, the Curate shall have it to his own use: but if any remain of that which was consecrated, it shall not be carried out of the Church, but the Priest and such other of the Communicants as he shall then call unto him, shall immediately after the Blessing, reverently eat and drink the same.

The Bread and Wine for the Communion shall be provided by the Curate and the Churchwardens at the charges of the Parish.

And note, that every Parishioner shall communicate at the least three times in the year, of which Easter to be one. And yearly at Easter every Parishioner shall reckon with the Parson, Vicar, or Curate, or his or their Deputy or Deputies; and pay to them or him all Ecclesiastical Duties, accustomably due, then and at that time to be paid.

After the Divine Service ended, the money given at the Offertory shall be disposed of to such pious and charitable uses, as the Minister and Church-wardens shall think fit, Wherein if they disagree, it shall be disposed of as the Ordinary shall appoint.

LA COMMUNION.

cliner favorablement ton oreille vers nous qui venons de t'offrir nos prières et nos supplications: et fais-nous la grâce que tout ce que nous avons demandé avec foi selon ta sainte volonté, nous puissions l'obtenir, pour le soulagement de nos nécessités, et pour l'avancement de ta gloire, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Les Dimanches et les jours de fête, s'il n'y a point de Communion, on dira pourtant tout ce qui se doit dire à la Cène, jusqu'à la fin de la prière (Pour toute l'église chrétienne militante ici-bas en la terre) *avec une ou plusieurs de ces dernières collectes, concluant par la bénédiction.*

On ne doit point célébrer de Cène, sans un nombre convenable de personnes pour communier avec le prêtre: le nombre et le choix des personnes sont laissés à sa prudence

Mais quand même il n'y auroit dans toute la paroisse que vingt personnes d'un âge à pouvoir communier; il n'y aura point de Cène s'il n'y a du moins trois ou quatre communians avec le prêtre.

Dans les églises cathédrales et collégiales, où il y a plusieurs prêtres et diacres, il est de l'usage qu'ils communient tous les dimanches, à moins qu'il n'y ait de justes raisons qui les en empêchent.

Et pour ôter toute occasion de débat et de superstition que l'on pourroit avoir touchant le pain et le vin, il suffira que le pain soit comme celui qu'on mange ordinairement, pourvu qu'il soit du meilleur pain de froment qui se puisse commodément trouver.

Que s'il y a de reste du pain et du vin qui n'ait point été consacré, le ministre en disposera comme du sien: que s'il en reste de ce qui a été consacré, on ne l'emportera point hors de l'église, mais le prêtre et ceux des communians qu'il appellera alors, le mangeront et le boiront avec respect et gravité, immédiatement après la bénédiction.

Le ministre et les curateurs de l'église feront provision de pain et de vin pour la Cène, aux frais de la paroisse.

Et remarquez, que chaque paroissien doit communier pour le moins trois fois l'année, dont l'une sera à Pâques. Alors chaque paroissien paiera les droits ecclésiastiques qui sont dûs et payable en ce temps-là selon la coutume, au recteur, au vicaire ou au substitut, ou à celui ou ceux qu'ils auront commis à cet effet.

A l'égard de l'offertoire, le ministre et les curateurs disposeront, après le service divin, de l'argent reçu, pour telles œuvres pies qu'ils jugeront à propos. Et dans le cas où ils différeroient entre eux sur la manière d'en disposer, la chose sera réglée par l'ordinaire.

ΣΥΝΑΝΙΣ.

τὰ αὐτία σᾳ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἄρτι παρακαλέσαντας καὶ δεηθέντας πρὸς σέ· ᾧ χάρισον, ὅτι, ὅσα, κατὰ τὴν θέλησίν σου πιστῶς ἐζητήσαμεν, 'να δυνηθῶμεν 'να τὰ ἀπολαύσωμεν ἐν ἔργῳ, εἰς θεραπείαν τῆς χρείας μας, καὶ εἰς ἀπόδειξιν τῆς δόξης σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τὰς Κυριακὰς, καὶ ἄλλας ἑορτὰς (ἐὰν δὲν εἶναι Συνάξις) διαβάζονται τὰ διαταχθέντα πρότερον εἰς τὴν Σύναξιν, ἕως τὸ τέλος τῆς καθολικῆς προσευχῆς ὑπὲρ τῆς προκοπῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσθέτοντες μίαν ἢ δύο ἀπὸ τῶν ἄνωθεν Συναπτῶν, τελειώνοντας μετὰ τῆς εὐλογίας.

Τὸ δὲ Κυριακὸν Δεῖπνον δὲν θέλει τελεσθῆν πάρεξ ὅτε εὑρίσκεται ἱκανὸς ἀριθμὸς τῶν μετὰ τοῦ Ἱερέως συγκοινωνούντων κατὰ τὴν γνῶμίν του.

Καὶ ἐὰν καὶ δὲν εὑρεθῶσιν εἰς τὴν Παροικίαν πλεῖω ἢ εἴκοσι ὑποκειμενα ἱκανὰ εἰς τὸ λαμβάνειν τὴν Κοινωνίαν, ὅμως ἐὰν δὲν εὑρίσκωνται τέσσαρες (ἢ τρεῖς τοὐλάχιστον) συγκοινωνοῦντες μὲ τὸν Ἱερέα, δὲν θέλει γίνειν ἡ Κοινωνία.

Εἰς δὲ τὰς Καθεδραίας, ἢ Συνεδραίας Ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὰ Συνέδρια, ὅπου εὑρίσκονται πλειότεροι Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι ἐκεῖ τοὐλάχιστον κάθε κυριακὴν πάντες θέλουσι κοινωνήσειν μὲ τὸν Ἱερέα εἰ μὴ καὶ ἔχωσιν εὔλογον αἰτίαν εἰς τοὐναντίον.

Καὶ διὰ 'να ἀφαρέσωμεν κάθε ἀφορμὴν διχονοίας, καὶ δεισιδαιμονίας τὴν ὁποίαν δύναταί τις 'να ἔχῃ περὶ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, φθάνῃ ὁ ἄρτος 'να εἶναι, ἀπὸ τὸ ἐν συνηθείᾳ ψωμίον, τὸ ἐκ σιταρίου καθαρώτερον ὅμως καὶ καλλιώτερον ψωμίον, τὸ ὁποῖον εἶναι δυατὸν 'να ψονισθῇ.

Καὶ ἐὰν μέρος τι ἄρτου ἢ οἴνου μείνῃ ἀνευλόγιστον, ὁ Ἱερεὺς θέλει τὸ λάβειν διὰ τὴν ἰδίαν του χρῆσιν, ἐὰν ὅμως μείνῃ ἀπὸ τὸ εὐλογιμένον δὲν θέλει μεταχομισθῆν ἔξω ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν συγκοινωνησάντων, τοὺς ὁποίους αὐτὸς θέλει προσκαλέσειν, θέλουσιν ἀμέσως μετὰ τὴν εὐλογίαν εὐλαβῶς φάγειν καὶ πίνειν τὸ ἐπίλοιπον.

LA COMUNIONE.

ghiamo di prestar le tue orecchie favorevoli, a noi che abbiamo adesso fatte le nostre preghiere e supplicazioni a te, e far che quanto abbiam dimandato con fede, secondo la tua volontà, lo possiamo ottenere in effetto, al sovvenimento delle nostre necessità, ed avvanzamento della tua gloria per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

La Domeniche e altre feste (se non vi è Comunione) si leggerà quello ch' è assegnato alla Comunione, fin' al fine della Preghiera generale (Per il buon stato della Chiesa Cattolica di Cristo) *insieme con una o più di quelle Collette ultimamente, recitate concludendo con la benedizione.*

E non si celebrerà la cena del Signore se non che vi sia un numero di gente convenevole per communicarsi col Prete, a sua discrezione.

E se non vi saranno più di venti persone nella Parocchia, genti idonee a far la Santa cena; con tutto ciò, non sarà celebrata se non che ve ne siano quattro, (o almeno tre) per partecipare col Prete.

E nelle Chiese Catedrali, e Collegiate e Colleggi dove sono più Preti e Diaconi, celebreranno tutti la Santa Cena col Prete ogni Domenica al meno, se non c' abbiano qualche scusa ragionevole in contrario.

E per toglier via ogni occasione di disgusto, e superstizione ch' alcuno potesse avere, toccando il Pane, e 'l Vino, basterà ch'l Pane sia tale, qual suol mangiarsi; ma del migliore e più puro fromento che si possa avere.

E se avanza del pane o vino non consacrato, il Piovano ne godrà: ma se resterà di quello ch' è stato consacrato, non sarà portato fuor di chiesa, anzi il Prete, e tali altri comunicanti, che vorrà chiamare, subito dopa la benedizione, lo mangeranno, e beveranno, riverentemente.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Ordnung der Communion.

daß wir wirklich erlangen mögen, was wir gläubig und nach deinem Willen gebeten haben, zur Befriedigung unserer Bedürfnisse und zu deiner Verherrlichung, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Auch an den Sonn- und Festtagen, an welchen das heilige Abendmahl nicht gehalten wird, soll alles, was bey der Communion verordnet ist, bis an das Ende des allgemeinen Gebets (für die ganze streitende Kirche Christi hier auf Erden) zugleich mit einer oder mehreren der vorstehenden Collecten gelesen, und zum Beschluß der Segen gesprochen werden.

Des Herrn Abendmahl soll niemals gefeyert werden, wenn nicht eine, nach Gutbefinden des Predigers zu bestimmende, geziemende Anzahl von Communicanten zugegen ist.

Und wenn auch nicht über zwanzig zum heiligen Abendmahle zulässige Personen in einem Kirchspiele vorhanden wären, so soll doch keine Communion gehalten werden, es sey denn, daß vier, oder wenigstens drey mit dem Prediger communiciren.

In Cathedral- und Collegiat-Kirchen und in den Collegien, bey welchen eine größere Zahl von Priestern und Diaconen angestellt sind, sollen diese sämmtlich, wenigstens an jedem Sonntage, mit dem administrirenden Geistlichen, die Communion empfangen, es wäre denn, daß sie eine gültige Ursache zum Gegentheil hätten.

Um alle Gelegenheit zum Anstoß oder zum Aberglauben zu vermeiden, welcher bey irgend jemand wegen des Brodtes und Weines statt fände oder doch veranlaßt werden könnte, soll das Brod nur von der Art seyn, wie es gewöhnlich gegessen wird, aber vom besten und reinsten Waizen, so gut er zu haben ist.

Was von dem vorhandenen Brodte und Weine nicht eingesegnet worden, und nach der Communion übrig bleibt, soll der Prediger zu seinem eigenen Gebrauche behalten. Von dem eingesegneten Brodte und Weine aber darf nichts aus der Kirche getragen werden, sondern der Prediger soll beydes, gleich nachdem der Segen gesprochen worden, mit solchen andern Communicanten, die er dazu einladen will, ehrerbietig essen und trinken. Das nöthige Brod und den Wein zur Communion, sollen der Prediger und die Kirchenvorsteher, auf Kosten des Kirchspiels, anschaffen.

Auch ist zu bemerken, daß jeder Eingepfarrte wenigstens dreymal im Jahre, und von diesen einmal am Osterfeste, communiciren soll, und daß jeder Eingepfarrte alle Jahre und Ostern

COMUNION.

concede que lo que hemos pedido fielmente segun tu voluntad, sea efectivamente obtenido, para alivio de nuestras necesidades, y adelantamiento de tu gloria, mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

En Domingos y otros Dias Festivos (si no hubiere Comunion) se dira todo lo que está señalado para la Comunion, hasta el fin de la Oracion general [Oremos por toda la Iglesia de Christo militante aqui en la tierra] *con una ó dos de las Colectas ultimas precedentes, concluyendo con la Bendicion.*

Y no se celebrará la Cena del Señor á no haber numero suficiente que comulguen con él, segun su buen juicio.

Y aunque la Parroquia sea tan pequeña que no haya arriba de veinte personas de Comunion, no se celebrará á no haber quatro (ó á lo menos tres) personas que quieran recibirla con el Presbitero.

En Catedrales, Colegiatas, y Colegios donde hay varios Presbiteros y Diaconos, todos recibirán la Comunion con el Presbitero cada Domingo, á lo menos, á no haber justa causa que lo impida.

Y para quitar toda ocasion de disputa y supersticion, que pudiera darse á algunos acerca del Pan y Vino, bastará que el Pan sea del que se come comunmente, y que sea del mejor y mas puro pan de trigo que se pueda haber á mano.

Y si quedare algun Pan y Vino por consagrar, el Cura lo guardará para su uso. Pero si quedare algo de lo que se consagró, no saldrá de la Iglesia, sino el Presbitero y los comunicantes que él llamare, lo comerán y beberán con reverencia, inmediatamente despues de la Bendicion.

El Pan y Vino para la Comunion serán proveidos por el Cura y los Guardianes de la Iglesia, á costa de la Parroquia.

Adviertase que cada Parroquiano comulgará á lo menos tres veces al año, de las quales la Pascua de Resurreccion será una. Y annualmente por Pascua de Resurreccion cada

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

qui orationes et supplicationes nostras jam tibi obtulimus, propitius inclina; et da, ut, quæ secundum voluntatem tuam vera fide petivimus, revera impetremus, ad indigentiæ nostræ subsidium, et gloriæ tuæ patefactionem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Diebus Dominicis, aliisque diebus feriatis, (si non celebratur sacra Communio) dicentur ea omnia quæ præscripta sunt in Officio pro sacra Communione, usque ad finem Precationis illius Generalis* (pro Statu prospero Catholicæ Christi Ecclesiæ) *atque una aut altera Collectarum jam memoratarum: quæ omnia sequetur benedictio.*

¶ *Non celebrabitur autem Cœna Domini, nisi adsit idoneus piorum numerus, qui cum Presbytero participent; cujus rei arbitrium penes ipsum erit.*

¶ *Quod si non sint supra viginti in Parochia idonei ad communicandum, non tamen celebrabitur sacra Communio, nisi quatuor (aut, ad minimum, tres) cum Presbytero communicent.*

¶ *In Cathedralibus autem aut Collegiatis Ecclesiis, aut Collegiis, ubi sunt Presbyteri et Diaconi complures, communicabit eorum unusquisque una cum Presbytero, ad minimum qualibet Dominica, nisi legitimam secus faciendi causam habeat.*

¶ *Atque, ut præcidatur omnis occasio dissensionis et superstitionis, quæ suboriri posset circa Panem aut Vinum, satis erit, si modo Panis sit vulgaris usus; sed lectissimus, et ex meliore tritico confectus, qui commode parari queat.*

¶ *Quod si supersit aliquid panis aut vini non consecrati, id sibi sumat Minister in privatos usus: sin vero consecrati panis aut vini quidquam supersit, extra Ecclesiam non efferetur; quin Presbyter, una cum aliis communicantibus, quos tum advocabit, statim a Benedictione, illud reverenter comedet et bibet.*

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, ἡμῖν τοῖς νυνὶ τὰς προσευχάς καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν σοι πεποιημένους, καὶ δώρησαι ὅπως ἃ πιστῶς κατὰ τὸ θέλημά σου ἠτήσαμεν, ἐνεργῶς ἐκποριαθῶσιν, εἴς τε τὴν τῆς χρείας ἡμῶν ἐπάρκειαν, καὶ τὴν τῆς δόξης σου ἀπόδειξιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἄλλαις ἑορτασίμοις ἡμέραις (Συνάξεως μὴ οὔσης) ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Συνάξει προστεταγμένα λεχθήσεται μεχρι τέλους τῆς Καθολικῆς εὐχῆς [Ὑπὲρ τῆ εὐ κεθεστῶτος τῆς Καθόλου Χριστοῦ Ἐκκλησίας] προσθήσεται δὲ καὶ μία ἢ πλείους, τῶν τελευταῖα προειρημένων Συναπτῶν. Τέλος δὲ εἰρηθήσεται ἡ Εὐλογία.

Οὐ τελεσθήσεται τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, ἐὰν μὴ ἱκανὸς ἀριθμὸς παρῇ τῶν Κοινωνησειόντων μετὰ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

Εἰ δὲ καὶ μὴ πλείους ἢ εἴκοσι ἐν τῇ Παροικίᾳ ὦσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐχαριστίας μεταλαβεῖν, ὅμως δὲ ἡ ἁγία Σύναξις οὐκ ἔσται, πλὴν εἰ μὴ τέσσαρες ἢ τοὐλάχιστον τρεῖς τῷ Ἱερεῖ συγκοινωνῶσιν.

Ἐν δὲ ταῖς Καθεδραίαις ἢ Συνεδραίαις Ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς Συνεδρίοις ὅπου πλείους εἰσὶν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἐκεῖ σύμπαντες καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τοὐλάχιστον σὺν τῷ Ἱερεῖ τῆς Εὐχαριστίας μεταλήψονται, ἐὰν μὴ εὔλογός τις αἰτία ᾖ εἰς τοὐναντίον.

Πρὸς δὲ τὸ ἐκκόψαι πᾶσαν ἀφορμὴν τῆς διχοστασίας, ἢ καὶ δεισιδαιμονίας, ἣν ἂν ἔχοι τις, ἢ καὶ ἔχειν ἂν δύναιτο περὶ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου, ἀρκετὸν ἔσται ἐὰν τοιοῦτος μὲν ὁ ἄρτος ᾖ, οἷος κοινῇ ἐδώδιμος, ἄριστος δὲ καὶ καθαρώτατος ἄρτος πύρινος, ὃς ἐπιτηδείως πορισθείη ἄν.

Καὶ ἢν μὲν περισσεύσῃ τι τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου μὴ ἁγιασθέντος, ὁ Κηδεμὼν ἑαυτῷ ἕξει. Ἢν δέ τι τοῦ ἁγιασθέντος, περίλοιπον ᾖ, τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἐκκομισθήσεται, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν συγκοινωνησάντων, οὓς αὐτῷ τότε προσκαλέσειεν ἄν, εὐθὺς μετὰ τὴν Εὐλογίαν, εὐλαβῶς φάγονται καὶ πίονται αὐτό.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION.

" WHEREAS it is ordained in this Office for the Administration of the Lord's Supper, that the Communicants should receive the same kneeling; (which order is well meant, for a signification of our humble and grateful acknowledgement of the benefits of Christ therein given to all worthy Receivers, and for the avoiding of such profanation and disorder in the holy Communion, as might otherwise ensue;) yet, lest the same kneeling should by any persons, either out of ignorance and infirmity, or out of malice and obstinacy, be misconstrued and depraved: It is hereby declared, That thereby no adoration is intended, or ought to be done, either unto the Sacramental Bread or Wine there bodily received, or unto any Corporal Presence of Christ's natural Flesh and Blood. For the Sacramental Bread and Wine remain still in their very natural substances, and therefore may not be adored; (for that were Idolatry, to be abhorred of all faithful Christians;) and the natural Body and Blood of our Saviour Christ are in Heaven, and not here; it being against the truth of Christ's natural body to be at one time in more places than one."

LA COMMUNION.

" SUR ce qu'en cet office de l'administration de la Cène du Seigneur, il est ordonné " que les communians la recevront à genoux, " (lequel ordre est établi à bonne intention, " savoir, tant pour signifier par-là notre " humble reconnoissance pour les avantages " que Jésus-Christ procure à tous ceux qui " communient dignement, que pour éviter " la profanation et le désordre qui autrement pourroient s'ensuivre en l'administration de la sainte Cène;) cependant, de " peur que cette génuflexion ne soit mal " interprétée et tournée en abus, soit par " ignorance et infirmité, soit par malice et " opiniâtreté, on déclare ici, que par-là on " n'a point intention de déférer aucune " adoration au pain ou au vin du Sacrement " qui sont là reçus corporellement, ou à " aucune présence corporelle de la chair " naturelle ou du sang de Jésus-Christ. Car " le pain et le vin du Sacrement demeurent " toujours dans leur vraie et naturelle substance; c'est pourquoi ils ne doivent point " être adorés: ce seroit une idolâtrie, pour " laquelle tous les fidèles Chrétiens doivent " avoir de l'horreur. Le corps naturel et le " sang de Jésus-Christ notre Sauveur sont " au ciel, et non sur la terre; et il implique " contradiction, qu'ils se trouvent en plus " d'un lieu à la fois."

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Ο ἄρτος καὶ ὁ οἶνος ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ τῶν δούλων τῆς ἐκκλησίας ἀγοράζεται δαπάνῃ τῆς Παροικίας.

Σημείωσον δὲ, ὅτι ἕκαστος τῶν Παροίκων πρέπει ἵνα κοινωνήσῃ τρεῖς βολαῖς τοὐλάχιστον τὸν χρόνον ἐξ ὧν μία ἵνα ἦναι εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Καὶ κάθε χρόνον τὸ Πάσχα, ἕκαστος τῶν παροίκων θέλουσι λογαριάσειν, μὲ τὸν Προεστῶτα, Τοποτηρητὴν, καὶ Ἱερέα, ἢ μὲ τοὺς ἐπιτρόπους των, καὶ πληρώσωσι τὰς ἐκκλησιαστικὰς φορολογίας, κατὰ τὸ εἰωθὸς χρεοστουμένας, ἐκεῖ καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, τὸ ἐν τῇ προσφορᾷ δοθὲν ἀργύριον, θέλει διορισθῆν διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Λειτουργοῦ, καὶ τῶν Οἰκονόμων, μελετηθείσαν, εὐσεβῆ καὶ ἐλεημοσυνικὴν χρῆσιν. Ἐὰν δὲ καὶ δὲν συμφωνήσωσι, τότε κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Διατάκτου διαμοιράζεται.

" Ἐπειδὴ εἰς αὐτὴν τὴν λειτουργίαν τοῦ " ἁγίου Δείπνου προστάζεται, ὅτι ἡ κοινω " νία λαμβάνεται γονατίζοντας· (ἡ ὁποῖα " προσταγὴ ἔχει καλὸν σκοπὸν, δηλαδὴ " εἰς σημασίαν τῆς ταπεινῆς μας ἀναγνωρί " σεως τῶν τοῦ Χριστοῦ εὐεργεσιῶν πρὸς " τοὺς ἀξίως συνδειπνοῦντας, καὶ εἰς ἀπο " φυγὴν τῶν βεβηλώσεων καὶ ἀταξιῶν, τῶν " δυναμένων εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν 'να λά " χουν·) ὅμως ἵνα μὴ ὁ γονατισμὸς οὗτος " δι' ἄγνοιαν, ἢ ἀσθένειαν ἢ διὰ πονηρείαν, " καὶ πεῖσμα παρεξηγηθῇ, καὶ διαφθαρῇ, " γίνεται φανερὸν, ὅτι δι' αὐτοῦ δὲν νοεῖται " οὔτε πρέπει 'να γίνεται Προσκύνησις πρὸς " τὸν Μυστηριώδη ἄρτον καὶ οἶνον ἐκεῖ σω " ματικῶς μεταλειφθέντα, οὔτε πρὸς σω " ματικήν τινα παρουσίαν, τῆς φυσικῆς Σαρκὸς " τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ αἵματος. Ὅτι ὁ ἄρτος " καὶ ὁ οἶνος τοῦ Μυστηρίου μένουσιν εἰς τὰς " αὐτὰς φυσικὰς των οὐσίας, καὶ διὰ τοῦτο " δὲν προσκυνοῦνται· (Ἐπειδὴ τοῦτο ἤθελει " εἶσθαι εἰδωλολατρία ἥτις πρέπει 'να ἀπορ " ριφθῇ ἀπὸ κάθε πιστὸν Χριστιανόν·) Καὶ " τὸ φυσικὸν σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Σωτῆρος " ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εὑρίσκονται εἰς τὸν " οὐρανὸν, καὶ ὄχι ἐδῶ· ὢν ἐναντίον εἰς τὴν " ἀληθείαν τοῦ φυσικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ " 'να εὑρίσκεται εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν εἰς δια " φόρους τόπους πλὴν ἑνός.

LA COMUNIONE.

Il pane ed il vino per la Comunione sarà proveduto dal Piovano ed edili a spese della Parocchia.

E sia osservato ch' ogni parocchiano sarà obligato di Comunicarsi tre volte all' anno al meno, delle quali, la Pasqua ne sarà una. Ed ogn' anno a Pasqua, ogni parocchiano verrà a ragione col suo Piovano, Vicario o Curato o altro da lui o loro deputato, a pagargli ogni diritto Ecclesiastico secondo la consuetudine, che gli sarà dovuto, ed allora da esser pagato

Dopo finito l' Ufficio divino i denari che sono stati Colletti all' Offertorio, saranno disposti a tali opere pie, e caritatevoli, quali saranno stimate più convenevoli nel giudicio del Piovano e gli edili; e se per sorte non s' accordassero, saranno disposti conforme quello che dirà l' Ordinario.

" DOVE che è instituito in questo Ufficio " per l' Amministrazione della Santa Cena, " che i partecipanti la ricevino inginoc " chioni: (il qual ordine è a buon fine, per " significar l' umil riconoscimento dei bene " ficii di Cristo recati in essa ad ogni degno " partecipante, e per isfuggire le profana " zioni e disordini nella sacra Comunione, " i quali ben potrebbero altrimenti avvenire) " nulladimeno, acciochè quell'inginocchiar " si non venga, per ignoranza, e fragilità, o " anche per malizia, e ostinazione, ad esser " mal interpretato e corrotto; vien quì di " chiarato, ch' in questo atto, non vi si in " tende alcuna adorazione, nè vi si debba " fare, nè al pane, e vino sacramentale, qui " vi ricevuto corporalmente nè anco ad al " cuna corporea presenza della carne, e del " sangue naturale di Cristo. Perchè il pane, " e 'l vino del Sacramento, rimangono nelle " loro sostanze naturali, e per ciò non deb " bono esser adorati, (perchè sarebbe idola " tria, da esser abborrita da ogni fedel Cris " tiano) e 'l corpo e sangue naturale del " nostro salvatore Gesù Cristo sono in cielo, " e non quì, essendo egli contrario alla verità " del corpo naturale di Cristo, d' esser in " un, e medesimo tempo in più luoghi.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Sacræ Communionis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Communion.

mit dem Pfarrer, oder dem Vicarius, oder Adjunctus, oder auch mit deſſen oder deren Bevollmächtigten abzurechnen und ihnen oder ihm alle hergebrachten und alsdann fälligen Kirchengebühren abzutragen hat.

Nachdem der öffentliche Gottesdienſt beendigt iſt, ſollen die zum Allmoſenopfer gegebene Gelder, nach Gutbefinden des Predigers und der Kirchenvorſteher, zu frommen und milden Abſichten verwandt werden. Sollten ſie dabey nicht eins werden können, ſo hat der Biſchof über die Verwendung zu entſcheiden.

COMUNION.

Parroquiano ajustará cuentas con el Beneficiado, Vicario, ó Cura, ó su Agente pagando á él, ó ellos todos los Derechos Parroquiales que deba pagar en dicho tiempo, segun uso y costumbre.

Acabado el Servicio Divino, el dinero que se recogió al Tiempo del Ofertorio, se empleará en obras de piedad y caridad á discrecion del Ministro y Guardianes. Pero sino pudieren convenirse, el Ordinario dispondra de la suma.

S 140....160

LATINA ET GRÆCA.

ORDO SACRÆ COMMUNIONIS.

¶ *Panem et vinum parabunt Minister et Ædituí, sumptibus Parochiæ.*

¶ *Animadvertas autem, unicuique Parochianorum ter, ad minimum, in anno communicandum esse; nominatim vero in festo Paschatis. Ac singulis annis quilibet Parochianus cum Parocho, Vicario, aut Ministro, et cum ejus eorumve Vicario aut Vicariis, rationes conferet; et ipsis ipsive persolvet omnia Ecclesiastica debita, tum solvenda, et solvi solita.*

¶ *Sacris peractis, pecunia, ad offertorium collata, erogabitur in pios usus, a Ministro et Ædituis, prout ipsis visum fuerit. Quod si non fuerint concordes, tum pro arbitrio Ordinarii erogabitur.*

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Ἄρτος καὶ οἶνος ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος καὶ Ναοφυλάκων τῇ τῆς Παροικίας δαπάνῃ παρασκευασθήσονται.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι δεῖ ἕκαστον τῶν Παροίκων τρὶς εἰς τοὐλάχιστον κατ' ἔτος κοινωνεῖν· τῶν δὲ τριῶν ἐκείνων ἡμερῶν, ἐν αἷς κοινωνητέον, ἡ τοῦ Πάσχα μία ἔσται. Καὶ πᾶς ὁ Πάροικος κατ' ἔτος ἐπὶ τὸ Πάσχα μετὰ τοῦ Προεστῶτος, Τοποτηρητοῦ, Κηδεμόνος, ἢ οὐτινοσοῦν αὐτοῖς ὑποκαθεστῶτος, συναρεῖ τὸν λόγον, καὶ πάντα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ χρέω κατὰ τὸ εἰωθὸς ὠφειλημένα αὐτῷ ἢ αὐτοῖς, ἐκτίσει, ἅπερ ἐκεῖ καὶ τότε ἐκτίσαι χρή.

Λειτουργίας ἤδη τελευτησάσης, τὰργύριον ἐν τῇ προσφορᾷ δωρηθέν, εἰς τὰς κατ' εὐσέβειαν καὶ ἀγάπην χρείας ταχθήσεται, ὡς ἂν τῷ Λειτουργῷ καὶ τοῖς Οἰκονόμοις δοκοίη. Αὐτῶν δὲ τούτου πέρι διαφωνούντων, διαδοθήσεται ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὁρίσειε.

"QUANDOQUIDEM, in hoc Officio pro "administratione Cœnæ Domini, præscri- "bitur, ut communicantes illam sumant in "genua provoluti; (quod quidem recte "præscriptum est, nempe, ut hoc pacto "submissum et gratum animum significe- "mus pro beneficiis Christi, quæ in ea om- "nibus digne communicantibus tribuuntur; "atque ut sic omnis absit a sacra Commu- "nione profanatio et confusio, quæ alioqui "oriri possent); attamen, ne genuflexio illa "a quoquam seu ex ignorantia et infirmi- "tate, seu ex malitia et obstinata pervica- "cia, secus quam par est, accipiatur, aut "etiam depravetur; hic declaramus, et om- "nibus notum facimus, ea genuflexione "nullam adorationem deferri, aut deferri "debere, pani aut vino sacramentali, quæ "ibi corporaliter accipiuntur, aut ulli præ- "sentiæ corporali naturalis carnis aut san- "guinis Christi. Quippe panis sacramentalis "et sacramentale vinum manent in veris "suis naturalibus substantiis; ideoque non "debent adorari, (id enim idololatria foret, "a qua fideles omnes Christiani abhorrere "debent.) Et naturale corpus et sanguis "Christi, Servatoris nostri, sunt in cœlo, "non autem hic; quandoquidem esse simul "et semel in pluribus locis, veritati corpo- "ris naturalis Christi adversatur."

"ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ἐν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ τῆς "τοῦ Κυριακοῦ δείπνου Τελέσεως προστέτακ- "ται, ὅπως γονυπετοῦντες αὐτὸ λαμβάνοιεν "οἱ Συγκοινωνοῦντες (Ἤπερουν διάταξις εὖ "τῆς διανοίας ἔχει, ταχθεῖσα δηλαδὴ εἰς ση- "μασίαν τοῦ ταπεινοῦ τε ἡμῶν καὶ εὐχαρίστου "ἀναγνωρισμοῦ τῶν τοῦ Χριστοῦ εὐεργεσιῶν ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀξίοις Συγκοινωνοῖς "διδομένων, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἀποφυγὴν τῆς βε- "βηλώσεώς τε καὶ τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνάξει "ἀταξίας, ἄλλως ἄν, ὡς εἰκὸς, ἐσομένης) "Ὅμως γε ἵνα μὴ εἴτε δι' ἄγνοιαν καὶ ἀσ- "θένειαν, εἴτε διὰ μοχθηρίαν καὶ αὐθάδειαν "παρερμηνευθῇ, καὶ μωμηθῇ αὕτη ἡ Γονυκ- "λισία, ἐν τούτοις δηλοῦται ὅτι οὐδεμία "Προσκύνησις νοεῖται, οὐδὲ ὀφείλει γίνεσθαι "οὔτε τῷ Μυστηριώδει ἄρτῳ καὶ οἴνῳ σωμα- "τικῶς ἐκεῖ μεταληφθεῖσιν, οὔτε τῇ Σωματι- "κῇ τινι παρουσίᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ φυσικῆς "Σαρκὸς καὶ Αἵματος. Ὁ γὰρ Μυστηριώδης "ἄρτος καὶ οἶνος ἔτι μένουσιν ἐν ταῖς αὐταῖς "φυσικαῖς αὐτῶν οὐσίαις· οὔκουν προσκυνη- "τέον αὐτοὺς (εἴη γὰρ ἂν τοῦτ' εἰδωλολα- "τρεία, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν Χριστιανῶν "βδελυκτή.) Καὶ τὸ φυσικὸν τοῦ Σωτῆρος "ἡμῶν Χριστοῦ σῶμα καὶ αἷμα ἐν τῷ οὐρα- "νῷ καὶ οὐκ ἐνθάδε εἰσί· τῇ τοῦ Φυσικοῦ "Χριστοῦ Σώματος ἀληθείᾳ ἐναντίον ὄν, ἐν "ἑνὶ χρόνῳ ἐν πλείοσι τόποις πλὴν ἑνὸς "ὑπάρχειν."

A 140...160 2 O

PSALTERIUM DAVIDIS.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE PSALMS OF DAVID.

THE FIRST DAY.

MORNING PRAYER.

PSALM I.

BLESSED is the man that hath not walked in the counsel of the ungodly, nor stood in the way of sinners: and hath not sat in the seat of the scornful.

2 But his delight is in the law of the Lord: and in his law will he exercise himself day and night.

3 And he shall be like a tree planted by the water-side: that will bring forth his fruit in due season.

4 His leaf also shall not wither: and look, whatsoever he doeth, it shall prosper.

5 As for the ungodly, it is not so with them: but they are like the chaff, which the wind scattereth away from the face of the earth.

6 Therefore the ungodly shall not be able to stand in the judgement: neither the sinners in the congregation of the righteous.

7 But the Lord knoweth the way of the righteous: and the way of the ungodly shall perish.

PSALM II.

WHY do the heathen so furiously rage together: and why do the people imagine a vain thing?

2 The kings of the earth stand up, and the rulers take counsel together: against the Lord, and against his Anointed.

3 Let us break their bonds asunder: and cast away their cords from us.

4 He that dwelleth in heaven shall laugh them to scorn: the Lord shall have them in derision.

5 Then shall he speak unto them in his wrath: and vex them in his sore displeasure.

6 Yet have I set my King: upon my holy hill of Sion.

7 I will preach the law, whereof the Lord hath said unto me: Thou art my Son, this day have I begotten thee.

8 Desire of me, and I shall give thee the heathen for thine inheritance: and the utmost parts of the earth for thy possession.

9 Thou shalt bruise them with a rod of iron: and break them in pieces like a potter's vessel.

10 Be wise now therefore, O ye kings: be learned, ye that are judges of the earth.

11 Serve the Lord in fear: and rejoice unto him with reverence.

12 Kiss the Son, lest he be angry, and so ye perish from the right way: if his wrath be kindled, (yea, but a little), blessed are all they that put their trust in him.

PSALM III.

LORD, how are they increased that trouble me: many are they that rise against me.

2 Many one there be that say of my soul: There is no help for him in his God.

3 But thou, O Lord, art my defender: thou art my worship, and the lifter up of my head.

4 I did call upon the Lord with my voice: and he heard me out of his holy hill.

5 I laid me down and slept, and rose up again: for the Lord sustained me.

6 I will not be afraid for ten thousands of the people: that have set themselves against me round about.

LE LIVRE DES PSEAUMES.

PREMIER JOUR.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME I.

HEUREUX l'homme qui ne marche point suivant le conseil des méchans, *qui* ne s'arrête point dans la voie des pécheurs, et *qui* ne s'assied point au banc des moqueurs.

2 Mais *qui prend* son plaisir dans la loi de l'Eternel, tellement qu'il médite jour et nuit dans sa loi.

3 Car il sera comme un arbre planté près des ruisseaux d'eaux *courantes*, qui rend son fruit dans sa saison, et dont le feuillage ne flétrit point; et tout ce qu'il entreprendra prospérera.

4 *Il n'en sera* pas ainsi des méchans; mais *ils seront* comme la balle que le vent chasse loin.

5 C'est pourquoi les méchans ne subsisteront point dans le jugement, ni les pécheurs dans l'assemblée des justes.

6 Car l'Eternel connoit la voie des justes, mais la voie des méchans périra.

PSEAUME II.

POURQUOI les nations s'assemblent-elles, et les peuples projettent-ils des choses vaines?

2 *Pourquoi* les Rois de la terre se trouvent-ils en personne, et les princes consultent-ils ensemble contre l'Eternel, et contre son Oint?

3 Rompons, *disent-ils*, leurs liens, et jetons loin de nous leurs cordes.

4 Celui qui habite dans les cieux s'*en* rira; le Seigneur se moquera d'eux.

5 Il leur parlera alors dans sa colère; et il les épouvantera dans l'ardeur de son courroux.

6 J'ai sacré, *dira-t-il*, mon Roi sur Sion, la montagne de ma sainteté.

7 Je rapporterai l'ordonnance de l'Eternel: Il m'a dit: *C'est* toi *qui es* mon fils, je t'ai engendré aujourd'hui.

8 Demande-moi, et je *te* donnerai *pour* ton héritage les nations, et *pour* ta possession les bouts de la terre.

9 Tu les briseras avec un sceptre de fer, *et* tu les mettras en pièces comme un vaisseau de potier.

10 Maintenant donc, ô Rois, ayez de l'intelligence; juges de la terre, recevez l'instruction.

11 Servez l'Eternel avec crainte, et réjouissez-vous avec tremblement.

12 Rendez hommage au Fils, de peur qu'il ne se courrouce, et *que* vous *ne* périssiez *dans cette* voie, quand sa colère s'embrasera tant soit peu. O qu'heureux *sont* tous ceux qui se retirent vers lui!

PSEAUME III.

ETERNEL, combien ceux qui me persécutent sont-ils multipliés! *Que* ceux qui s'élèvent contre moi *sont* en grand nombre!

2 Plusieurs disent de mon âme: *Il n'y a* aucune délivrance pour lui auprès de Dieu. Sélah.

3 Mais toi, Eternel, tu *es* un bouclier autour de moi; *tu es* ma gloire, et celui qui me fait lever la tête.

4 J'ai crié de ma voix à l'Eternel, et il m'a répondu de la montagne de sa sainteté. Sélah.

5 Je me suis couché, et je me suis endormi, je me suis reveillé: car l'Eternel me soutient.

6 Je ne craindrai point les milliers des peuples qui se sont rangés contre moi tout autour.

ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. α'. I.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος δὲν ἐπορεύθη κατὰ τὴν συμβουλὴν τῶν ἀσεβῶν, κ᾽ δὲν ἔμεινε μὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, μήτε ἐκάθισεν ἐπὶ τῇ καθέδρᾳ τῶν ἐμπεζόντων.

2 Ἀλλὰ εὐφρένεται ἐν τῷ νόμῳ τῦ Κυρίυ, κ᾽ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετᾷ ἡμέραν καὶ νύκτα.

3 Αὐτὸς θέλει εἶναι ὡς πεφυτευμένον δένδρον εἰς τὰ παραπόταμα, τὸ ὁποῖον ἐν καιρῷ θέλει δώσει τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

4 Δὲν μαραίνεται τὸ φύλλον αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ἐπιτυχαίνει ὅτι καὶ ἂν φέρῃ.

5 Οὐχὶ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχὶ οὕτως· ἀλλ᾽ ὡς ἄχυρα τὰ ὁποῖα ὁ ἄνεμος σαρώνει ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

6 Διὰ τουτο δὲν θέλει ὀρθοσταθῶσι οἱ ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν συμβυλῇ δικαίων.

7 Ὅτι ὁ Κύριος γινώσκει τὴν ὁδὸν τῶν δικαίων· καὶ ἐξολυθρεύεται ἡ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν.

Ψαλ. β'. II.

ΤΙ θορυβοῦνται τὰ ἔθνη, καὶ μάταια μελετῶσιν οἱ λαοί;

2 Ἐγειραν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, κ᾽ οἱ ἄρχοντες ἐσυνάχθησαν κατὰ τοῦ Κυριου κ᾽ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Λέγοντες,

3 Ἂς ἀποσπάσωμεν τους δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἂς ῥίψωμεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς θέλει τοὺς καταφρονήσει, κ᾽ θέλουσι εἶναι τὸ περιπαίγνιον τοῦ Κυρίου.

5 Τότε θέλει λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ταράξει αὐτοὺς ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος Σιὼν, τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Ἑρμινεύων τὸ πρόσταγμα τοῦ Κυρίου, Ὁ Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶσαι, ἐγὼ σήμερον σὲ ἐγέννησα.

8 Ζήτησον παρ᾽ ἐμοῦ, κ᾽ εἰς κληρονομίαν δώσω σοι τὰ ἔθνη, κ᾽ εἰς ἔχη τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Θέλει τους βοσκήσεις μὲ σιδηρᾶν ῥάβδον, κ᾽ συντρίψεις αὐτὸς ὡς πήλινα ἀγγεῖα.

10 Φρονήσατε γοῦν ὦ βασιλεῖς, σπουδάσατε ὦ κριταὶ πάντες τῆς γῆς.

11 Δουλεύσατε τὸν Κύριον ἐν φόβῳ, κ᾽ ἀγαλλιασθήτε διὰ αὐτὸν ἐν τρόμῳ.

12 Φιλήσατε τὸν Υἱὸν, μήποτε ὀργισθῇ ὁ Κύριος, καὶ χαθήτε ἀπὸ τῆς ἀληθηνῆς ὁδοῦ· ἐὰν ἀνάψῃ πρὸς ὀλίγον ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ ἐλπίζοντες εἰς αὐτόν.

Ψαλ. γ.' III.

ΚΥΡΙΕ πῶς ἠυξησαν οἱ ἐχθροί μου; πολλοὶ ἐσυκώθησαν κατ᾽ ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι περὶ τῆς ψυχῆς μου, Ὁ Θεὸς σωτηρίαν δὲν ἔχει διὰ αὐτὸν.

3 Ἀλλὰ σὺ Κύριε μὲ ὑπερασπίζεις, σὺ ἡ δόξα μου καὶ τὸ ὕψωμα τῆς κεφαλῆς μου.

4 Ἔκραξε ἡ φωνή μου τὸν Κύριον, καὶ ἤκουσέ μου ἀπὸ τοῦ ἁγίου ὄρους αὐτοῦ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπλάγιασα καὶ ἐκοιμήθην, ἐξύπνησα, ὅτι ὁ Κύριος μὲ βοηθεῖ.

6 Δὲν φοβοῦμαι μυριάδας λαοῦ ἐὰν μὲ περικυκλόσωσι.

IL SALTERIO OSSIA I SALMI DI DAVID.

LA PREGHIERA DELLA MATTINA.

SALMO I.

BEATO l'uomo che non è caminato nel consiglio degli empi, e non s'è fermato nella via de' peccatori, e non è seduto nella sedia degli schernitori.

2 Anzi il cui diletto è nella Legge del Signore, e medita in essa giorno e notte.

3 Egli sarà come un' albero piantato presso a ruscelli d'acque, il qual rende il suo frutto nella sua stagione, e le cui frondi non appassano: e tutto quello ch' egli farà, prospererà.

4 Così non *saranno* già gli empi: anzi *saranno* come pula sospinta dal vento.

5 Per ciò gli empi non istaranno ritti nel giudicio, nè i peccatori nella raunanza de' giusti.

6 Perciocchè il Signore conosce la via de' giusti: ma la via degli empi perirà.

SALMO II.

PERCHE tumultuano le genti, e mormorano i popoli cose vane?

2 I re della terra si ritrovano, ed i principi consigliano insieme, contr al Signore, e contr' al suo Unto.

3 *Dicendo:* rompiamo i lor legami, e gettiam via da noi le lor funi.

4 Colui che siede ne' cieli *ne* riderà: il Signore si befferà di loro.

5 Allora parlerà loro nella sua ira, e li renderà smariti nel suo cruccio acceso.

6 *E dirà:* pur nondimeno ho io consecrato il mio Re sopra Sion, monte della mia Santità.

7 Io spiegherò il decreto: il Signore m' ha detto: tu *sei* il mio figliuolo: oggi io t' ho generato.

8 Chiedimi, ed io ti darò *per* eredità le genti, ed i confini della terra *per* tua possessione.

9 Tu le fiaccherai con una verga di ferro, tu le triterai come un testo di vasellaio.

10 Ora dunque, o re, siate savi: giudici della terra, ricevete correzione.

11 Servite al Signore con timore, e gioite con tremore.

12 Baciate il figliuolo, che talora egli non s'adiri, e che voi non periate *nella vostra* via, quando l' ira sua si s rà pure un poco accesa. Beati tutti coloro che si confidano in lui.

SALMO III.

O Signore, in quanto gran numero sono i miei nemici! molti si levano contr' a me.

2 Molti dicono dell' anima mia: non v' è salute alcuna appo Iddio per lui. Sela.

3 Ma, Signore, tu *sei* uno scudo d'intorno a me: *tu sei* la mia gloria, e quel che mi sollevi il capo.

4 Io ho colla mia voce gridato al Signore, ed egli m'ha risposto dal Monte della sua Santità. Sela.

5 Io mi son coricato, ed ho dormito: poi mi son risvegliato: perciocchè il Signore mi sostiene.

6 Io non temerei di migliaia di popolo, quando si fossero accampate contr' a me d'ogn' intorno.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

Der Pſalter.

Erſter Tag.

Morgen-Gebete.

Der 1 Pſalm.

1. Wohl dem, der nicht wandelt im Rath der Gottloſen; noch tritt auf den Weg der Sünder; noch ſitzet, da die Spötter ſitzen:
2. Sondern hat Luſt zum Geſetz des Herrn, und redet von ſeinem Geſetz Tag und Nacht.
3. Der iſt wie ein Baum, gepflanzet an den Waſſerbächen, der ſeine Frucht bringet zu ſeiner Zeit, und ſeine Blätter verwelken nicht, und was er macht, das geräth wohl.
4. Aber ſo ſind die Gottloſen nicht; ſondern wie Spreu, die der Wind verſtreuet.
5. Darum bleiben die Gottloſen nicht im Gericht; noch die Sünder in der Gemeine der Gerechten.
6. Denn der Herr kennet den Weg der Gerechten, aber der Gottloſen Weg vergehet.

Der 2 Pſalm.

1. Warum toben die Heiden, und die Leute reden ſo vergeblich?
2. Die Könige im Lande lehnen ſich auf, und die Herren rathſchlagen mit einander wider den Herrn und ſeinen Geſalbten:
3. Laſſet uns zerreißen ihre Bande, und von uns werfen ihre Seile.
4. Aber der im Himmel wohnet, lachet ihrer, und der Herr ſpottet ihrer.
5. Er wird einſt mit ihnen reden in ſeinem Zorn, und mit ſeinem Grimm wird er ſie ſchrecken.
6. Aber ich habe meinen König eingeſetzt, auf meinem heiligen Berge Zion.
7. Ich will von einer ſolchen Weiſe predigen, daß der Herr zu mir geſagt hat: Du biſt mein Sohn, heute habe Ich dich gezeuget;
8. Heiſche von mir, ſo will ich dir die Heiden zum Erbe geben, und der Welt Ende zum Eigenthum:
9. Du ſollſt ſie mit einem eiſernen Scepter zerſchlagen, wie Töpfe ſollſt du ſie zerſchmeißen.
10. So laßt euch nun weiſen, ihr Könige, und laßt euch züchtigen, ihr Richter auf Erden.
11. Dienet dem Herrn mit Furcht, und freuet euch mit Zittern.
12. Küſſet den Sohn, daß er nicht zürne, und ihr umkommet auf dem Wege; denn ſein Zorn wird bald anbrennen; aber wohl allen, die auf ihn trauen.

Der 3 Pſalm.

1. Ach Herr, wie ſind meiner Feinde ſo viel, und ſetzen ſich ſo viele wider mich!
2. Viele ſagen von meiner Seele: Sie hat keine Hülfe bey Gott, Sela.
3. Aber Du, Herr, biſt der Schild für mich, und der mich zu Ehren ſetzet, und mir mein Haupt aufrichtet.
4. Ich rufe an mit meiner Stimme den Herrn, ſo erhöret er mich von ſeinem heiligen Berge, Sela.
5. Ich liege und ſchlafe, und erwache; denn der Herr hält mich.
6. Ich fürchte mich nicht vor viel hundert tauſenden die ſich umher wider mich legen.

EL LIBRO DE LOS PSALMOS.

EL DIA PRIMERO.

ORACION MATUTINA.

PSALMO I.

BIENAVENTURADO el hombre, que no anduvo en consejo de impíos, y en camino de pecadores no se paró, y en cátedra de pestilencia no se sentó:
2 Sino que en la ley del Señor está su voluntad, y en su ley medita dia y noche.
3 Y será como el árbol, que está plantado á las corrientes de las aguas, el qual dará su fruto en su tiempo: Y su hoja no caerá: y todo quanto él hiciere, irá en prosperidad.
4 No así los impíos, no así: sino como el tamo, que arroja el viento de la superficie de la tierra.
5 Por eso no se levantarán los impíos en el juicio: ni los pecadores en el concilio de los justos.
6 Porque conoce el Señor el camino de los justos: y el camino de los impíos perecerá.

PSALMO II.

POR qué bramáron las gentes, y los pueblos meditáron cosas vanas?
2 Asistiéron los Reyes de la tierra, y se mancomunáron los príncipes contra el Señor, y contra su Christo.
3 Destricemos sus ataduras: y sacudamos de nosotros su yugo.
4 El que habita en los cielos se burlará de ellos: y el Señor los escarnecerá.
5 Entónces les hablará él en su ira, y los conturbará en su furor.
6 Mas yo he sido por él establecido Rey sobre Sión monte santo suyo, para predicar su precepto.
7 El Señor me dixo: Mi hijo eres tú, yo te he engendrado hoy.
8 Pídeme, y te daré las gentes en herencia tuya, y en posesion tuya los términos de la tierra.
9 Los gobernarás con vara de hierro, y como á vaso de alfarero los quebrantarás.
10 Y ahora, Reyes, entended: sed instruidos los que juzgais la tierra.
11 Servid al Señor con temor: y regocijaos en él con temblor.
12 Asid la enseñanza, no sea que alguna vez se enoje el Señor, y perezcais del camno justo.
13 Quando en breve se enardeciere su ira, bienaventurados todos los que confían en él.

PSALMO III.

SEÑOR, por qué se han multiplicado los que me atribulan? muchos se levantan contra mí.
2 Muchos dicen á mi alma: No hay salud para él en su Dios.
3 Mas tú, Señor, eres mi amparador, mi gloria, y el que levantas mi cabeza.
4 Con mi voz llamé al Señor: y me oyó desde su monte santo.
5 Yo dormí, y tuve profundo sueño: y me levanté, porque el Señor me amparó.
6 No temeré yo los millares de pueblo, que me rodean: levántate, Señor, sálvame, Dios mio.

PSALTERIUM

DAVIDIS.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS I.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, et in cathedra pestilentiæ non sedit:

2 Sed in lege Domini voluntas ejus, et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

3 Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo: Et folium ejus non defluet: et omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

4 Non sic impii, non sic: sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

5 Ideo non resurgent impii in judicio: neque peccatores in concilio justorum.

6 Quoniam novit Dominus viam justorum: et iter impiorum peribit.

PSALMUS II.

QUARE fremuerunt Gentes, et populi meditati sunt inania?
2 Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.
3 Dirumpamus vincula eorum: et projiciamus a nobis jugum ipsorum.
4 Qui habitat in cælis irridebit eos: et Dominus subsannabit eos.
5 Tunc loquetur ad eos in ira sua, et in furore suo conturbabit eos.
6 Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.
7 Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.
8 Postula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terræ.
9 Reges eos in virga ferrea, et tamquam vas figuli confringes eos.
10 Et nunc reges intelligite: erudimini qui judicatis terram.
11 Servite Domino in timore: et exultate ei cum tremore.
12 Apprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus, et pereatis de via justa.
13 Cum exarserit in brevi ira ejus, beati omnes, qui confidunt in eo.

PSALMUS III.

DOMINE quid multiplicati sunt qui tribulant me? multi insurgunt adversum me.
2 Multi dicunt animæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus.
3 Tu autem Domine susceptor meus es, gloria mea, et exaltans caput meum.
4 Voce mea ad Dominum clamavi: et exaudivit me de monte sancto suo.
5 Ego dormivi, et soporatus sum: et exurrexi, quia Dominus suscepit me.
6 Non timebo millia populi circumdantis me: exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ.

ΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. α'. I.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.
2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός.
3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται, καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.
4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.
6 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλ. β'. II.

ΙΝΑΤΙ ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.
3 Διαῤῥήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορῥίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.
4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.
5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.
6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,
7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου· Κύριος εἶπε πρός με, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.
8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.
9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.
10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.
11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.
12 Δράξασθε παιδείας, μή ποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλ. γ'. III.

ΚΥΡΙΕ τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.
2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ· διάψαλμα.
3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ· διάψαλμα.
5 Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ ἐπιτιθεμένων μοι.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 1. THE PSALMS.

7 Up, Lord, and help me, O my God: for thou smitest all mine enemies upon the cheek-bone; thou hast broken the teeth of the ungodly.

8 Salvation belongeth unto the Lord: and thy blessing is upon thy people.

PSALM IV.

HEAR me when I call, O God of my righteousness: thou hast set me at liberty when I was in trouble; have mercy upon me, and hearken unto my prayer.

2 O ye sons of men, how long will ye blaspheme mine honour: and have such pleasure in vanity, and seek after leasing?

3 Know this also, that the Lord hath chosen to himself the man that is godly: when I call upon the Lord, he will hear me.

4 Stand in awe, and sin not: commune with your own heart, and in your chamber, and be still.

5 Offer the sacrifice of righteousness: and put your trust in the Lord.

6 There be many that say: Who will shew us any good?

7 Lord, lift thou up: the light of thy countenance upon us.

8 Thou hast put gladness in my heart: since the time that their corn, and wine, and oil, increased.

9 I will lay me down in peace, and take my rest: for it is thou, Lord, only, that makest me dwell in safety.

PSALM V.

PONDER my words, O Lord: consider my meditation.

2 O hearken thou unto the voice of my calling, my King, and my God: for unto thee will I make my prayer.

3 My voice shalt thou hear betimes, O Lord: early in the morning will I direct my prayer unto thee, and will look up.

4 For thou art the God that hast no pleasure in wickedness: neither shall any evil dwell with thee.

5 Such as be foolish shall not stand in thy sight: for thou hatest all them that work vanity.

6 Thou shalt destroy them that speak leasing: the Lord will abhor both the blood-thirsty and deceitful man.

7 But as for me, I will come into thine house, even upon the multitude of thy mercy: and in thy fear will I worship toward thy holy temple,

8 Lead me, O Lord, in thy righteousness, because of mine enemies: make thy way plain before my face.

9 For there is no faithfulness in his mouth: their inward parts are very wickedness.

10 Their throat is an open sepulchre: they flatter with their tongue.

11 Destroy thou them, O God; let them perish through their own imaginations: cast them out in the multitude of their ungodliness; for they have rebelled against thee.

12 And let all them that put their trust in thee rejoice: they shall ever be giving of thanks, because thou defendest them; they that love thy Name shall be joyful in thee;

13 For thou, Lord, wilt give thy blessing unto the righteous: and with thy favourable kindness wilt thou defend him as with a shield.

LES PSEAUMES.

Le 1 *Jour.*

7 Lève-toi, Eternel; mon Dieu, délivre-moi. Certainement tu as frappé *à* la joue tous mes ennemis; tu as rompu les dents des méchans.

8 La délivrance *vient* de l'Eternel; ta bénédiction *est* sur ton peuple: Sélah.

PSEAUME IV.

O DIEU de ma justice! puisque je crie, réponds-moi: quand j'étois pressé, tu m'as mis au large; aie pitié de moi, et exauce ma requête.

2 Fils des hommes, jusques à quand ma gloire *sera-t-elle* diffamée? *jusques à quand* aimerez-vous la vanité, *et* chercherez-vous le mensonge? Sélah.

3 Sachez que l'Eternel s'est choisi *un homme* qu'il aime. L'Eternel *m'*exaucera quand je crierai vers lui.

4 Soyez saisis de crainte, et ne péchez plus; pensez en vous-mêmes sur vos lits, et demeurez en repos. Sélah.

5 Sacrifiez des sacrifices de justice, et confiez-vous en l'Eternel.

6 Plusieurs disent: Qui nous fera jouir des biens? Fais lever sur nous la lumière de ta face, Eternel.

7 Tu as mis plus de joie dans mon cœur, qu'*ils n'en ont lorsque* leur froment et leur meilleur vin ont été abondans.

8 Je me coucherai et je dormirai aussi en paix; car *c'est* toi seul *qui es* l'Eternel; tu me feras habiter en assurance.

PSEAUME V.

ETERNEL, prête l'oreille à mes paroles, écoute ma méditation.

2 Mon Roi et mon Dieu, sois attentif à la voix de mon cri; car je t'adresse ma requête.

3 Eternel, dès le matin tu entendras ma voix; dès le matin je me préparerai, je regarderai vers toi.

4 Car tu n'*es* point un Dieu qui prennes plaisir à la méchanceté; le méchant n'habitera point avec toi.

5 Les orgueilleux ne subsisteront point devant toi; tu as *toujours* hai tous les ouvriers d'iniquité.

6 Tu feras périr ceux qui profèrent le mensonge: l'Eternel a en abomination l'homme de sang, et le trompeur.

7 Mais moi, dans l'abondance de ta faveur, j'entrerai *dans* ta maison; je me prosternerai dans le palais de ta sainteté, avec le respect *qui* t'*est dû*.

8 Eternel, conduis-moi par ta justice, à cause de mes ennemis; dresse ton chemin devant moi.

9 Car *il n'y a* rien de droit dans leur bouche; leur intérieur n'*est* que malices, leur gosier *est* un sépulcre ouvert; ils flattent de leur langue.

10 O Dieu, fais-leur leur procès, qu'ils échouent dans leurs desseins; chasse-les, à cause du grand nombre de leurs crimes; car ils se sont rebellés contre toi.

11 Mais que tous ceux qui se retirent vers toi se réjouissent, qu'ils soient toujours comblés de joie; sois leur protecteur, et que ceux qui aiment ton nom se glorifient en toi.

12 Car, ô Eternel, tu béniras le juste, et tu l'environneras de *ta* bienveillance comme d'un bouclier.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, IV...VI.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με, Θεέ μου· ὅτι σὺ ἔκρουσας πάντας τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἐσύν τριψας τοὺς ὀδόντας τῶν ἁμαρτωλῶν.

8 Ἡ σωτηρία εἰς τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ εὐλογία σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Ψαλ. δ'. IV.

ΑΚΟΥΣΟΝ μου ὅταν κράξω ὦ Θεὲ τῆς δικαιοσύνης μου, σὺ μὲ ἐπαρηγόρησας ἐν θλίψει. Ἐλέησόν με, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Ἄνθρωποι, ἕως πότε ζήσητε ἐν βαρυκαρδίᾳ; τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

3 Μάθετε τῶρα ὅτι ὁ Κύριος ἔκλεξε τὸν δίκαιον· ὁ Κύριος μὲ ἀκούει ἂν κράξω.

4 Ζεῖτε εἰς φόβον μὴ εἰς ἁμαρτίαν· ὅσα λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, μελετήσατε εἰς τὴν ἡσυχίαν τῶν δωματίων ὑμῶν.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε εἰς τὸν Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι Ποῖος δείξει ἡμῖν τὰ καλά; ὅταν τὸ πρωῒ σὲ παρακαλέσω μὴ μὲ καταφρονήσεις,

7 Κύριε δείξον ἡμῖν τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

8 Σὺ ἐθεράπευσας τὴν καρδίαν μου πλέον ἀπὸ τὸ σιτάρι, τὸ κρασί, καὶ τὸ λάδι αὐτῶν, ὅταν ηὐξησε.

9 Πλαγιάζω ἐν εἰρήνῃ καὶ κοιμῶμαι· ὅτι εἰς σὲ Κύριε μόνον ἀσφαλῶς κατοικῶ.

Ψαλ. ε'. V.

ΔΕΞΟΥ τοὺς λόγους μου Κύριε, ἄκουσον τῆς κραυγῆς μου.

2 Πρόσεχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, βασιλεῦ καὶ Θεέ μου· ὅτι ἡ προσευχή μου ἔρχεται πρός σέ.

3 Κύριε ἄκουσον τὴν φωνήν μου τὴν ταχυνήν·

4 Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ὁ μὴ θέλων ἀνομίαν, ὁ μὴ συγκατοικῶν μετὰ τῶν πονηρευομένων.

5 Οὐδὲ οἱ παράνομοι χαίρουσι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

6 Σὺ ἀφανίζεις πάντας τοὺς ψευδολογοῦντας· Ὁ Κύριος καταρᾶται τὸν δολερὸν καὶ τὸν φονέα.

7 Ἀλλ' ἐγὼ θέλει ἔλθω εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, καὶ προσκυνήσω ἐν φόβῳ πρὸς τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον.

8 Διὰ τοὺς ἐχθρούς μου, Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ποίησον εὔκολον τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας μου.

9 Ὅτι τὸ στόμα αὐτῶν ποτὲ δὲν ἀληθεύεται, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν πονηρεύει.

10 Ὁ λάρυγγας αὐτῶν τάφος φένεται ἀνεωγμένος· ἡ πλάνη κινεῖ τὰς γλῶσσας αὐτῶν.

11 Καταδίκασον αὐτοὺς ὦ Θεέ· ἂς συντριφθῶσι διὰ τὰς πονηρίας τὰς πολλὰς τοῦ νοὸς αὐτῶν· διώξον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

12 Καὶ ἂς εὐφρανθῶσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ, δοξάζοντές σε εἰς τὸν αἰῶνα ὡς ὑπερασπιστὴν, οὕτω καὶ οἱ χαίροντες ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ ὀνόματός σου.

13 Ὅτι σὺ Κύριε θέλει εὐλογήσεις τὸν δίκαιον, σὺ περιέβαλας αὐτῷ εὐδοκίαν ὡς θώρακα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ς'. VI.

ΚΥΡΙΕ μὴ μὲ ἐλέγξεις ἐν τῷ θυμῷ σου, μηδὲ μὲ παιδεύσεις ἐν τῇ ὀργῇ σου.

2 Κύριε, ἐλέησόν με, ὅτι εἰμαι ἀσθενὴς· ἴασαί με ὅτι τὰ κόκαλά μου ἐταράχθησαν.

7 Levati, Signore: salvami, Dio mio: perciocchè tu hai percossa la mascella di tutti i miei nemici; tu hai rotti i denti degli empi.

8 Il salvare *appartiene* al Signore: la tua benedizione è sopra il tuo popolo. Sela.

SALMO IV.

QUANDO io grido, rispondimi, o Dio della mia giustizia: quando io sono stato distretto, tu m'hai messo in largo: abbi pietà di me, ed esaudisci la mia orazione.

2 O uomini principali, infino a quando *sarà* la mia gloria in vituperio? *infino a quando* amerete vanità, *ed* andrete dietro a menzogna? Sela.

3 Or sappiate, ch'il Signore s'ha eletto un pietoso: il Signore *m'* esaudirà, quando io griderò a lui.

4 Tremate, e non peccate: ragionate nel cuor vostro, sopra i vostri letti, e restate. Sela.

5 Sacrificate sacrificii di giustizia, e confidatevi nel Signore.

6 Molti dicono: chi ci farà veder del bene? O Signore, alza la luce del tuo volto sopra noi.

7 Tu m'hai data maggiore allegrezza nel cuore, che *non hanno quelli* nel tempo *ch'* il lor frumento, ed il lor mosto è moltiplicato.

8 Io mi coricherò in pace, ed *in pace* ancora dormirò: perciocchè tu solo, Signore, mi fai abitare sicuramente.

SALMO V.

PORGI l'orecchio alle mie parole, o Signore: intendi la mia meditazione.

2 Re mio, e Dio mio, attendi alla voce del mio grido: perciocchè io t'indrizzo la mia orazione.

3 Signore, ascolta da mattina la mia voce: da mattina io ti spiego *i miei desii*, e sto aspettando.

4 Perciocchè tu non *sei* un Dio, che prenda piacere nell'empietà: il malvagio non può dimorar teco.

5 Gl'insensati non possono comparir davanti agli occhi tuoi: tu odi tutti gli operatori d'iniquità.

6 Tu farai perire tutti quelli, che parlano con menzogna: il Signore abbomina l'uomo di sangue e di frode.

7 Ma io, per la grandezza della tua benignità, entrerò nella tua Casa, ed adorerò verso il Tempio della tua Santità, nel tuo timore.

8 Signore, guidami per la tua giustizia, per cagion de' miei insidiatori: addrizza davanti a me la tua via.

9 Perciocchè nella bocca loro non *v'* è drittura alcuna: l'interior loro *non è altro che* malizie: la lor gola è un sepolcro aperto, lusingano colla lor lingua.

10 Condannali, o Dio: scadano da' lor consigli: scacciali per la moltitudine de' lor misfatti: perciocchè si son ribellati contr' a te.

11 E rallegrinsi tutti quelli, che si confidano in te, *e* cantino in eterno, e sii lor protettore: e festeggino in te quelli, ch'amano il tuo Nome.

13 Perciocchè tu, Signore, benedirai il giusto: tu l'intornierai di benivolenza, come d'uno scudo.

PREGHIERA della SERA.

SALMO VI.

SIGNORE, non correggermi nella tua ira, e non gastigarmi nel tuo cruccio.

2 Abbi pietà di me, o Signore: perciocchè io *son* tutto fiacco: sanami, Signore: perciocchè le mie ossa son tutte smarrite.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

7. Auf, Herr, und hilf mir, mein Gott; denn du ſchlägſt alle meine Feinde auf den Backen, und zerſchmetterſt der Gottloſen Zähne.

8. Bey dem Herrn findet man Hülfe, und deinen Segen über dein Volk, Sela.

Der 4 Pſalm.

1. Erhöre mich, wenn ich rufe, Gott meiner Gerechtigkeit, der du mich tröſteſt in Angſt; ſey mir gnädig, und erhöre mein Gebet.

2. Liebe Herren, wie lange ſoll meine Ehre geſchändet werden? Wie habt ihr das Eitele ſo lieb, und die Lügen ſo gerne? Sela.

3. Erkennet doch, daß der Herr ſeine Heiligen wunderlich führet; der Herr höret, wenn ich ihn anrufe.

4. Zürnet ihr, ſo ſündiget nicht. Redet mit eurem Herzen auf eurem Lager, und harret, Sela.

5. Opfert Gerechtigkeit, und hoffet auf den Herrn.

6. Viele ſagen: Wie ſollte uns dieſer weiſen, was gut iſt? Aber Herr, erhebe über uns das Licht deines Antlitzes.

7. Du erfreueſt mein Herz, ob jene gleich viel Wein und Korn haben.

8. Ich liege und ſchlafe ganz mit Frieden; denn allein Du, Herr, hilfſt mir, daß ich ſicher wohne.

Der 5 Pſalm.

1. Herr, höre meine Worte, merke auf meine Rede,

2. Vernimm mein Schreien, mein König und mein Gott; denn ich will vor dir beten.

3. Herr, frühe wolleſt du meine Stimme hören; frühe will ich mich zu dir ſchicken, und darauf merken.

4. Denn du biſt nicht ein Gott, dem gottlos Weſen gefällt; wer böſe iſt, bleibet nicht vor dir.

5. Die Ruhmrätbigen beſtehen nicht vor deinen Augen; du biſt feind allen Uebelthätern.

6. Du bringeſt die Lügner um; der Herr hat Greuel an den Blutgierigen und Falſchen.

7. Ich aber will in dein Haus gehen auf deine große Güte, und anbeten gegen deinen heiligen Tempel in deiner Furcht.

8. Herr, leite mich in deiner Gerechtigkeit um meiner Feinde willen; richte deinen Weg vor mir her.

9. Denn in ihrem Munde iſt nichts gewiſſes, ihr Inwendiges iſt Herzeleid, ihr Rachen iſt ein offenes Grab, mit ihren Zungen heucheln ſie.

10. Schuldige ſie, Gott, daß ſie fallen von ihrem Vornehmen, ſtoße ſie aus um ihrer großen Uebertretung willen; denn ſie ſind dir widerſpenſtig.

11. Laß ſich freuen alle, die auf dich trauen: ewiglich laß ſie rühmen, denn du beſchirmeſt ſie; fröhlich laß ſeyn in dir, die deinen Namen lieben.

12. Denn Du, Herr, ſegneſt die Gerechten; du kröneſt ſie mit Gnade, wie mit einem Schilde.

7 Por quanto tú has herido á todos los que se me oponen sin causa: has quebrantado los dientes de los pecadores.

8 Del Señor es la salud: y sobre tu pueblo tu bendicion.

PSALMO IV.

QUANDO yo invocaba, me oyó el Dios de mi justicia: en la tribulacion me ensanchaste. Apiádate de mí, y oye mi oracion.

2 Hijos de los hombres, ¿hasta quándo sereis de pesado corazon? ¿por qué amais la vanidad, y buscais la mentira?

3 Sabed pues que el Señor ha hecho maravilloso á su Santo: el Señor me oirá, quando clamare á él.

4 Airaos, y no querais pecar: de lo que decís en vuestros corazones, compungíos en vuestros lechos.

5 Sacrificad sacrificio de justicia, y esperad en el Señor. Muchos dicen: ¿Quien nos manifiesta los bienes?

6 Sellada está, Señor, sobre nosotros la lumbre de tu rostro: diste alegría en mi corazon.

7 Por el esquilmo de su trigo, vino, y aceyte se han multiplicado.

8 En paz dormiré juntamente, y reposaré;

9 Porque tú, Señor, singularmente me has afirmado en la esperanza.

PSALMO V.

DA, Señor, oidos á mis palabras, entiende mi clamor.

2 Está atento á la voz de mi oracion, Rey mio, y Dios mio.

3 Porque á tí oraré: en la mañana, Señor, oirás mi voz.

4 En la mañana me pondré en tu presencia y veré: porque no eres tú Dios, que quieres la iniquidad.

5 Ni morará junto á tí el maligno: ni permanecerán los injustos delante de tus ojos.

6 Aborreces á todos los que obran iniquidad: perderás á todos los que hablan mentira. Al varon sanguinario, y fraudulento abominará el Señor:

7 Mas yo en la muchedumbre de tu misericordia, Entraré en tu casa: adoraré hácia tu santo templo con temor de tí.

8 Guíame, Señor, en tu justicia: á causa de mis enemigos endereza en tu presencia mi camino.

9 Porque no hay verdad en la boca de ellos: su corazon es vano.

10 Sepulcro abierto es su garganta, con sus lenguas urdian engaños, juzgalos, Dios. Caygan de sus pensamientos, lánzalos segun la muchedumbre de sus impiedades, porque te han irritado, Señor.

11 Y alégrense todos los que esperan en tí, se regocijarán para siempre: y morarás en ellos. Y en tí se gloriarán todos los que aman tu nombre,

12 Porque tú bendecirás al justo. Nos has coronado, Señor, de tu buena voluntad como con escudo.

7 Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: dentes peccatorum contrivisti.

8 Domine est salus: et super populum tuum benedictio tua.

PSALMUS IV.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei, et exaudi orationem meam.

2 Filii hominum usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

3 Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

4 Irascimini, et nolite peccare: quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris conpungimini.

5 Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

6 Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: dedisti lætitiam in corde meo.

7 A fructu frumenti, vini, et olei sui multiplicati sunt.

8 In pace in idipsum dormiam, et requiescam;

9 Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

PSALMUS V.

VERBA mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum.

2 Intende voci orationis meæ, rex meus et Deus meus.

3 Quoniam ad te orabo: Domine manè exaudies vocem meam.

4 Mane astabo tibi et videbo: quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

5 Neque habitabit juxta te malignus: neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

6 Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendacium. Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus:

7 Ego autem in multitudine misericordiæ tuæ. Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

8 Domine deduc me in justitia tua: propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

9 Quoniam non est in ore eorum veritas: cor eorum vanum est.

10 Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, judicia illos Deus. Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatatum eorum expelle eos, quoniam irritaverunt te Domine.

11 Et lætentur omnes, qui sperant in te, in æternum exultabunt: et habitabis in eis. Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum,

12 Quoniam tu benedices justo. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS VI.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me,

2 Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλ. δ'. IV.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα.

3 Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε· διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆ προσώπου σου Κύριε.

7 Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καιροῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με.

Ψαλ. ε'. V.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου,

2 Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε,

3 Τοπρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τοπρωὶ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· ὐδὲ παροικήσει πονηρευομένος,

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,

6 Ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος, ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγιόν σου ἐν φόβῳ σου·

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

10 Κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.

11 Καὶ εὐφραινθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,

12 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ς'. VI.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

EVENING PRAYER.

PSALM VI.

O LORD, rebuke me not in thine indignation: neither chasten me in thy displeasure.

2 Have mercy upon me, O Lord, for I am weak: O Lord, heal me, for my bones are vexed.

3 My soul also is sore troubled: but, Lord, how long wilt thou punish me?

4 Turn thee, O Lord, and deliver my soul: O save me for thy mercy's sake.

5 For in death no man remembereth thee: and who will give thee thanks in the pit?

6 I am weary of my groaning; every night wash I my bed: and water my couch with my tears.

7 My beauty is gone for very trouble: and worn away because of all mine enemies.

8 Away from me, all ye that work vanity: for the Lord hath heard the voice of my weeping.

9 The Lord hath heard my petition: the Lord will receive my prayer.

10 All mine enemies shall be confounded, and sore vexed: they shall be turned back, and put to shame suddenly.

PSALM VII.

O LORD my God, in thee have I put my trust: save me from all them that persecute me, and deliver me;

2 Lest he devour my soul, like a lion, and tear it in pieces: while there is none to help.

3 O Lord my God, if I have done any such thing: or if there be any wickedness in my hands;

4 If I have rewarded evil unto him that dealt friendly with me: yea, I have delivered him that without any cause is mine enemy;

5 Then let mine enemy persecute my soul, and take me: yea, let him tread my life down upon the earth, and lay mine honour in the dust.

6 Stand up, O Lord, in thy wrath, and lift up thyself, because of the indignation of mine enemies: arise up for me in the judgement that thou hast commanded.

7 And so shall the congregation of the people come about thee: for their sakes therefore lift up thyself again.

7 The Lord shall judge the people; give sentence with me, O Lord: according to my righteousness, and according to the innocency that is in me.

9 O let the wickedness of the ungodly come to an end: but guide thou the just.

10 For the righteous God: trieth the very hearts and reins.

11 My help cometh of God: who preserveth them that are true of heart.

12 God is a righteous Judge, strong, and patient: and God is provoked every day.

13 If a man will not turn, he will whet his sword; he hath bent his bow, and made it ready.

14 He hath prepared for him the instruments of death: he ordaineth his arrows against the persecutors.

15 Behold, he travaileth with mischief: he hath conceived sorrow, and brought forth ungodliness.

16 He hath graven and digged up a pit: and is fallen himself into the destruction that he made for other.

17 For his travail shall come upon his own head; and his wickedness shall fall on his own pate.

18 I will give thanks unto the Lord, according to his righteousness: and I will praise the Name of the Lord most High.

PSALM VIII.

O LORD our Governour, how excellent is thy Name in all the world: thou that hast

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME VI.

ETERNEL, ne me reprends point dans ton indignation, et ne me châtie point dans ta colère.

2 Eternel, aie pitié de moi, car je *suis* sans aucune force; guéris-moi, Eternel, car mes os sont étonnés.

3 Même mon âme est fort troublée, et toi, Eternel, jusques à quand?

4 Eternel, retourne-toi; tire mon âme de peine; délivre-moi pour l'amour de ta miséricorde.

5 Car on ne se souvient point de toi dans la mort. *Qui est-ce* qui te célébrera dans le sépulcre?

6 Je me suis lassé dans mon gémissement; je baigne ma couche toutes les nuits, je trempe mon lit de mes larmes.

7 Mon œil est fondu de tristesse; il est vieilli, à cause de tous ceux qui me pressent.

8 Retirez-vous loin de moi, vous tous ouvriers d'iniquité; car l'Eternel a entendu la voix de mes larmes.

9 L'Eternel a ouï ma supplication; l'Eternel a reçu ma requête.

10 Tous mes ennemis seront remplis de honte et effrayés; ils se retireront; ils seront saisis de honte subitement.

PSEAUME VII.

ETERNEL, mon Dieu, je me suis retiré vers toi; sauve-moi de tous ceux qui me poursuivent, et m'*en* délivre.

2 De peur qu'il ne me déchire comme un lion, *me* mettant en pièces sans *qu'il y ait* personne qui *m'en* retire.

3 Eternel, mon Dieu, si j'ai commis ce *qu'on m'impute*, s'il y a de l'iniquité dans mes mains;

4 Si j'ai rendu le mal à celui qui avoit la paix avec moi, et *si* je *n'ai pas* garanti celui qui m'opprimoit à tort;

5 Que l'ennemi me poursuive et qu'il *m'*atteigne; qu'il foule aux pieds ma vie, et mette ma gloire dans la poussière. Sélah.

6 Lève-toi, Eternel, dans ta colère; élève-toi contre les fureurs de mes ennemis; réveille-toi en ma faveur; tu as ordonné la justice.

7 Que l'assemblée des peuples t'environne, et mets-toi au-dessus d'elle dans un lieu éminent.

8 Que l'Eternel juge les peuples. Juge-moi, Eternel, selon ma justice et selon mon intégrité; *telle qu'elle est* en moi.

9 Que la malice des méchans prenne fin et affermis *l'homme* juste, toi, dis-je, qui, sonde les cœurs et les reins, ô Dieu juste!

10 Mon bouclier *est* en Dieu, qui délivre ceux qui ont le cœur droit.

11 Dieu *est* un juste Juge; et le Dieu fort s'irrite tous les jours *contre le méchant*.

12 S'il ne se convertit pas, *Dieu* aigüisera son épée: il a tendu son arc, et il le tiendra prêt.

13 Il lui prépare des armes mortelles; il tirera *contre lui* des flèches ardentes.

14 Voici, *le méchant* est en travail pour enfanter la vanité; car il a conçu l'outrage, mais il enfantera ce qui *le* trompera.

15 Il a creusé une citerne, et l'a rendue profonde; mais il est tombé dans la fosse *qu'il* a faite.

16 Son travail retournera sur sa tête, et la violence lui descendra sur le sommet.

17 Je célébrerai l'Eternel à cause de sa justice, et je psalmodierai au nom du Dieu Très-Haut.

PSEAUME VIII.

ETERNEL, notre Seigneur, que ton nom *est* magnifique par toute la terre! Tu as établi ta majesté au-dessus des cieux.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου δυνατὰ ἐταράχθη· καὶ σὺ Κύριε ἕως πότε ἐν θυμῷ.

4 Ἐπίστρεψον Κύριε, φύλαξον τὴν ψυχήν μου· σῶσόν με διὰ τὸ ἔλεός σου.

5 Ὅτι ἐν τῇ ὥρᾳ θανάτου, τίς σὲ ἐνθυμάται; καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ τίς σὲ δοξάζει.

6 Μὲ ἀπέκαμε ὁ στεναγμός μου· κάθε νύκτα τὰ δάκρυα λούουσι τὸν κράββατόν μου, καὶ βρέχουσι τὸ στρῶμά μου.

7 Ὁ θυμός ἐθάμβοσε τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐγέρασαν ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μου.

8 Φύγετε ἀπ' ἐμοῦ ἐσεῖς οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, ὅτι ὁ Κύριος ἤκουσε τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Ὁ Κύριος ἤκουσε τῆς δεήσεώς μου· Ὁ Κύριος ἐδέχθη τὴν προσευχήν μου.

10 Ἂς ἐντραπῶσι καὶ ταραχθῶσι πάντες οἱ ἐχθροί μου· ἂς ἀποστρέψωσι ἄτιμοι αἰφνιδίως.

Ψαλ. ζ'. VII.

ΚΥΡΙΕ, Θεέ μου ἤλπισα ἐπὶ σέ, σῶσόν με ἀπὸ πάντων τῶν διώκτων μου, καὶ ἐλευθέρωσόν με.

2 Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου ὑστερούμενος βοηθείας.

3 Κύριε, Θεέ μου, ἐὰν ἐποίησα τοῦτο, ἐὰν ἔχω ἀδίκους χείρας,

4 Ἐὰν κακῶς ἀνταπέδωκα, ἐγὼ ὁ λυτρωτὴς τῶν ἀδίκως ἐχθρῶν μου.

5 Ἂς καταδιώξῃ ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ ἂς τὴν πιάσῃ· ἂς καταπατήσῃ τὴν ζωήν μου, καὶ ἂς βάλῃ χάμου τὴν δόξαν μου.

6 Σήκω Κύριε ἐν τῇ ὀργῇ σου κατὰ τῆς ὁρμῆς τῶν ἐχθρῶν μου· Ἔλα Κύριε εἰς βοήθειάν μου· συ ἐδιόρησας τὴν κρίσιν.

7 Καὶ ἂς σὲ περικυκλώσῃ ἡ συναγωγὴ τῶν λαῶν. Καὶ δι αὐτὴν ἐπίστρεψον εἰς ὕψος.

8 Ὁ Κύριος θέλει κρίνει τοὺς λαούς· Κρίνον με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ κατὰ τὴν ἀθωότητα τὴν εἰς ἐμέ.

9 Ἂς τελειώσῃ ἡ πονηρία τῶν ἁμαρτωλῶν· ἀλλὰ ὁδήγησον τὸν δίκαιον.

10 Σὺ δοκιμάζεις, Θεέ, τὰ νεφρὰ δικαίως, καὶ τὴν καρδίαν.

11 Ἡ βοήθειά μου ἔρχεται ἀπὸ τὸν Θεὸν τὸν σώζοντα τοὺς ἔχοντας δικαίαν καρδίαν.

12 Ὁ Θεὸς κριτὴς εἶναι δίκαιος, δυνατὸς, καὶ μακρόθυμος· ἐξ αἰτίας ἡμῶν καθημερινῶς ὀργίζεται.

13 Ἂν μὴ ἐπιστραφῇτε ξεθηκώνει τὴν μάχαιράν του· ἐνέτεινε τὸ τόξον του καὶ τὸ ἡτοίμασε.

14 Καὶ ἡτοίμασε ἐργαλεῖα θανάτου, καὶ τὰ ἀκόντια αὐτοῦ κατὰ τοὺς διώκτας τους σκληρούς.

15 Ἰδοὺ ὁ ἐχθρός μου γεννᾷ ἀδικίας· ἔθαλψε πόνους, καὶ θέλει γενήσει ἀνομίαν.

16 Ἄνυξε καὶ ἔσκαψε λάκκον, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸν βόθρον τὸν ὁποῖον ἡτοίμασε δι' ἄλλους.

17 Ὁ κόπος αὐτοῦ ἐπιστρέφει εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ καταπίπτει ἡ ἀδικία αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ.

18 Ἂς δοξάσω τ' Κύριον κατὰ τὴν δικαιοσύνην τα· καὶ ἂς ψαλῶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλ. η'. VIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν πόσον θαυμαστὸν εἶναι τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Ὅτι ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑψώθη ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν νηπίων καὶ τῶν θηλαζόντων ἐξήτησας δόξαν ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν σου, ἵνα παύσῃ ὁ ἐχθρὸς καὶ ὁ ἐκδικητής.

3 L'anima mia eziandio è grandemente smarrita: e tu, Signore, infino a quando?

4 Rivolgiti, o Signore: riscuoti l'anima mia: salvami, per amor della tua benignità.

5 Perciocchè nella morte non v' è memoria di te: chi ti celebrerà nel sepolcro?

6 Io m'affanno ne' miei sospiri: io allago tutta notte il mio letto, e bagno la mia lettiera colle mie lagrime.

7 L'occhio mio è consumato di fastidio: egli è invecchiato per cagion di tutti i miei nemici.

8 Ritraetevi da me, *voi* tutti operatori d'iniquità: perciocchè il Signore ha udita la voce del mio pianto.

9 Il Signore ha udita la mia supplicazione: il Signore ha accettata la mia orazione.

10 Tutti i miei nemici sieno confusi, e grandemente smarriti: voltin le spalle, e sieno svergognati in un momento.

SALMO VII.

SIGNORE, Iddio mio, io mi confido in te: salvami da tutti quelli, che mi perseguitano, e riscuotimi.

2 Che talora *il mio nemico* non rapisca l'anima mia, come un leone; e *non la* laceri, senza che *vi sia* alcuno che *mi* riscuota.

3 Signore Iddio mio, se ho fatto questo, se v' è perversità nelle mie mani:

4 Se ho renduto mal *per bene* a chi viveva in pace meco: *io*, che ho riscosso colui che m' era nemico senza cagione:

5 Perseguiti pure il nemico l'anima mia, e *l'*aggiunga, e calpesti la vita mia, *mettendola* per terra; e stanzi la mia gloria nella polvere.

6 Levati, Signore, nell' ira tua; innalzati contr'a furori de' miei nemici, e destati in mio favore: tu hai ordinato il giudicio.

7 E circonditi la raunanza de' popoli: e torna poi in luogo elevato di sopra ad essa.

8 Il Signore giudicherà i popoli: Signore, giudicami: *giudica* di me secondo la mia giustizia, e la mia integrità.

9 Deh, venga meno la malvagità de' malvagi, e stabilisci l'*uomo* giusto: conciosiacosachè *tu sii* l' Iddio giusto, che provi i cuori, e le reni.

10 Il mio scudo è in Dio, che salva quelli che son diritti di cuore.

11 Iddio è giusto giudice, ed un Dio che s' adira ogni giorno.

12 Se *il mio nemico* non si converte, egli aguzzerà la sua spada: *già* ha teso l' arco suo, e l' ha preparato.

13 Egli ha apparecchiate arme mortali: egli adopererà le sue saette contr'agli ardenti persecutori.

14 Ecco, *il mio nemico* partorisce iniquità: egli ha conceputo affanno, e partorirà inganno.

15 Egli ha cavata una fossa, e l' ha affondata: ma egli stesso è caduto nella fossa *ch'egli* ha fatta.

16 Il travaglio ch' egli dà *altrui* gli ritornerà sopra la testa, e la sua violenza gli scenderà sopra la sommità del capo.

17 Io loderò il Signore, secondo la sua giustizia; e salmeggerò il Nome del Signore Altissimo.

SALMO VIII.

QUANT' è magnifico il Nome tuo per tutta la terra, o Signore, Signor nostro, che hai posta la tua Maestà sopra i cieli!

2 Per la bocca de' piccoli fanciulli, di e quelli che poppano, tu hai fondata la tua gloria, per cagion de' tuoi nemici: per far restare il nemico, ed il vendicatore.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Erſter Tag. **Der Pſalter.**

Abend-Gebete.

Der 6 Pſalm

1. Ach, Herr, ſtrafe mich nicht in deinem Zorn, und züchtige mich nicht in deinem Grimm.
2. Herr, ſey mir gnädig, denn Ich bin ſchwach; heile mich, Herr, denn meine Gebeine ſind erſchrocken,
3. Und meine Seele iſt ſehr erſchrocken; ach du Herr, wie ſo lange!
4. Wende dich, Herr, und errette meine Seele; hilf mir um deiner Güte willen.
5. Denn im Tode gedenket man deiner nicht; wer will dir in der Hölle danken?
6. Ich bin ſo müde von Seufzen, ich ſchwemme mein Bette die ganze Nacht, und netze mit meinen Thränen mein Lager.
7. Meine Geſtalt iſt verfallen vor Trauren, und iſt alt geworden; denn ich allenthalben geängſtiget werde.
8. Weichet von mir, alle Uebelthäter; denn der Herr höret mein Weinen,
9. Der Herr höret mein Flehen, mein Gebet nimmt der Herr an.
10. Es müſſen alle meine Feinde zu Schanden werden, und ſehr erſchrocken, ſich zurück kehren, und zu Schanden werden plötzlich.

Der 7 Pſalm.

1. Auf dich, Herr, traue ich, mein Gott. Hilf mir von allen meinen Verfolgern, und errette mich,
2. Daß ſie nicht wie Löwen meine Seele erhaſchen, und zerreißen, weil kein Erretter da iſt.
3. Herr, mein Gott, habe ich ſolches gethan, und iſt Unrecht in meinen Händen;
4. Habe ich Böſes vergolten denen, ſo friedlich mit mir lebten; oder die, ſo mir ohne Urſach feind waren, beſchädiget:
5. So verfolge mein Feind meine Seele, und ergreife ſie, und trete mein Leben zu Boden, und lege meine Ehre in den Staub, Sela.
6. Stehe auf, Herr, in deinem Zorn, erhebe dich über den Grimm meiner Feinde, und hilf mir wieder in das Amt, das du mir befohlen haſt,
7. Daß ſich die Leute wieder zu dir ſammlen; und um derſelben willen komme wieder empor.
8. Der Herr iſt Richter über die Leute. Richte mich, Herr, nach meiner Gerechtigkeit und Frömmigkeit.
9. Laß der Gottloſen Bosheit ein Ende werden, und fördere die Gerechten; denn du gerechter Gott, prüfeſt Herzen und Nieren.
10. Mein Schild iſt bey Gott, der den frommen Herzen hilft.
11. Gott iſt ein rechter Richter, und ein Gott, der täglich drohet.
12. Will man ſich nicht bekehren, ſo hat er ſein Schwerdt gewetzet, und ſeinen Bogen geſpannet, und zielet,
13. Und hat darauf geleget tödtlich Geſchoß; ſeine Pfeile hat er zugerichtet zu verderben.
14. Siehe, der hat Böſes im Sinn, mit Unglück iſt er ſchwanger; er wird aber einen Fehl gebären.
15. Er hat eine Grube gegraben und ausgeführet, und iſt in die Grube gefallen, die er gemacht hat.
16. Sein Unglück wird auf ſeinen Kopf kommen, und ſein Frevel auf ſeinen Scheitel fallen.
17. Ich danke dem Herrn um ſeiner Gerechtigkeit willen, und will loben den Namen des Herrn, des Allerhöchſten

LOS PSALMOS. *El Dia* 1.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO VI.

SEÑOR, no me reprehendas en tu furor, ni me castigues en tu ira.

2 Apiadate de mí, Señor, porque estoy enfermo: sáname, Señor, porque mis huesos están conmovidos.

3 Y mi alma está perturbada en gran manera: ¿mas tú, Señor, hasta quando?

4 Vuélvete, Señor, y libra mi alma: sálvame por tu misericordia.

5 Porque en la muerte no hay quien se acuerde de tí: ¿y en el infierno quién te dará alabanza?

6 Trabajado me veo en mi gemido, lavaré cada noche mi lecho: regaré con mis lágrimas mi estrado.

7 A vista del furor se ha turbado mi ojo: he envejecido en medio de todos mis enemigos.

8 Apartaos de mí todos los que obrais iniquidad: porque ha oido el Señor la voz de mi llanto.

9 El Señor ha oido mi ruego, el Señor ha recibido mi oracion.

10 Avergüencense, y en extremo sean conturbados todos mis enemigos: conviértanse, y avergüencense en gran manera luego al punto.

PSALMO VII.

SEÑOR Dios mio, en tí esperé: sálvame de todos los que me persiguen, y líbrame.

2 No sea que alguna vez como leon arrebate mi alma, quando no haya quien redima, ni quien salve.

3 Señor Dios mio, si yo hice eso, si hay iniquidad en mis manos:

4 Si pagué con mal á los que me lo hacian, cayga con razon baxo mis enemigos sin esperanza.

5 Persiga el enemigo á mi alma, y alcáncela, y pise en la tierra mi vida, y reduzca á polvo mi gloria.

6 Levántate, Señor, en tu ira: y muestra tu grandeza en medio de mis enemigos. Y levántate, Señor Dios mio, segun el precepto, que tú ordenaste:

7 Y la multitud de los pueblos te rodeará. Y por amor de esta vuelve tú á lo alto:

8 El Señor juzga los pueblos. Júzgame, Señor, segun mi justicia, y segun la inocencia que hay en mí.

9 Se consumirá la malignidad de los pecadores, y encaminarás al justo, ó Dios, que escudriñas los corazones, y los riñones.

10 Justo es mi auxîlio, que viene del Señor, el qual salva á los rectos de corazon.

11 Dios Juez justo, fuerte, y sufrido: ¿acaso se enoja cada dia?

12 Si vosotros no os convirtiereis, vibrará su espada: entesó su arco, y lo preparó.

13 Y en él ha preparado vasos de muerte, ha hecho sus saetas para los que arden.

14 Mira como él parió la injusticia: concibió dolor, y parió la iniquidad.

15 Hoyo abrió, y cavólo: y cayó en el foso, que hizo.

16 Su dolor se volverá contra su cabeza: y sobre su mollera descenderá su iniquidad.

17 Glorificaré al Señor segun su justicia, y cantaré al nombre del Señor altísimo.

LATINA ET GRÆCA.

3 Et anima mea turbata est valde: sed tu Domine usquequo?

4 Convertere Domine, et eripe animam meam: salvum me fac propter misericordiam tuam,

5 Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

6 Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: lacrymis meis stratum meum rigabo.

7 Turbatus est a furore oculus meus: inveteravi inter omnes inimicos meos.

8 Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

9 Exaudivit Dominus deprecationem meam, Dominus orationem meam suscepit.

10 Erubescant, et conturbentur vehementur omnes inimici mei: convertantur et erubescant valde velociter.

PSALMUS VII.

DOMINE Deus meus in te speravi: salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

2 Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

3 Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis:

4 Si reddidi retribuentibus mihi mala, decidam meritò ab inimicis meis inanis.

5 Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terra vitam meam, et gloriam meam in pulverem deducat.

6 Exurge Domine in ira tua: et exaltare in finibus inimicorum meorum. Et exurge Domine Deus meus in præcepto quod mandasti:

7 Et synagoga populorum circumdabit te. Et propter hanc in altum regredere:

8 Dominus judicat populos. Judica me Domine secundum justitiam meam, et secundum innocentiam meam super me.

9 Consumetur nequitia peccatorum, et diriges justum, scrutans corda et renes Deus. Justum

10 Adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.

11 Deus judex justus, fortis, et patiens: numquid irascitur per singulos dies?

12 Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit, et paravit illum.

13 Et in eo paravit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

14 Ecce parturiit injustitiam: concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

15 Lacum aperuit, et effodit eum: et incidit in foveam, quam fecit.

16 Convertetur dolor ejus in caput ejus: et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

17 Confitebor Domino secundum justitiam ejus: et psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS VIII.

DOMINE Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra! Quoniam elevata est magnificentia tua super cælos.

2 Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum et ultorem.

3 Καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε ἕως ποτε;

4 Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου,

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἑκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφείησαν καὶ αἰσχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλ. ζ'. VII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με,

2 Μή ποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου,

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

5 Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χῶν κατασκηνώσαι· διάψαλμα.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω,

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς· κρίνον με Κυριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρόθυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῶ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

15 Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

17 Ἐξομολογήσομαι Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. η'. VIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ γῇ; ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

set thy glory above the heavens!
2 Out of the mouth of very babes and sucklings hast thou ordained strength, because of thine enemies: that thou mightest still the enemy, and the avenger.
3 For I will consider thy heavens, even the works of thy fingers: the moon and the stars, which thou hast ordained.
4 What is man, that thou art mindful of him: and the son of man, that thou visitest him?
5 Thou madest him lower than the angels: to crown him with glory and worship.
6 Thou makest him to have dominion of the works of thy hands: and thou hast put all things in subjection under his feet;
7 All sheep and oxen: yea, and the beasts of the field;
8 The fowls of the air, and the fishes of the sea: and whatsoever walketh through the paths of the seas.
9 O Lord our Governour: how excellent is thy Name in all the world!

MORNING PRAYER.

PSALM IX.

I WILL give thanks unto thee, O Lord, with my whole heart: I will speak of all thy marvellous works.
2 I will be glad and rejoice in thee: yea, my songs will I make of thy Name, O thou most Highest.
3 While mine enemies are driven back: they shall fall and perish at thy presence.
4 For thou hast maintained my right and my cause: thou art set in the throne that judgest right.
5 Thou hast rebuked the heathen, and destroyed the ungodly: thou hast put out their name for ever and ever.
6 O thou enemy, destructions are come to a perpetual end: even as the cities which thou hast destroyed; their memorial is perished with them.
7 But the Lord shall endure for ever: he hath also prepared his seat for judgement.
8 For he shall judge the world in righteousness: and minister true judgment unto the people.
9 The Lord also will be a defence for the oppressed: even a refuge in due time of trouble.
10 And they that know thy Name will put their trust in thee: for thou, Lord, hast never failed them that seek thee.
11 O praise the Lord which dwelleth in Sion: shew the people of his doings.
12 For, when he maketh inquisition for blood, he remembereth them: and forgetteth not the complaint of the poor.
13 Have mercy upon me, O Lord; consider the trouble which I suffer of them that hate me: thou that liftest me up from the gates of death.
14 That I may shew all thy praises within the ports of the daughter of Sion: I will rejoice in thy salvation.
15 The heathen are sunk down in the pit that they made: in the same net which they hid privily, is their foot taken.
16 The Lord is known to execute judgement: the ungodly is trapped in the work of his own hands.
17 The wicked shall be turned into hell: and all the people that forget God.
18 For the poor shall not alway be forgotten: the patient abiding of the meek shall not perish for ever,
19 Up, Lord, and let not man have the upper hand: let the heathen be judged in thy sight.
20 Put them in fear, O Lord: that the heathen may know themselves to be but men.

PSALM X.

WHY standest thou so far off, O Lord: and

2 Tu tires le fondement de *ta* puissance, de la bouche des petits enfans et de ceux qui tettent, à cause de tes adversaires; afin de confondre l'ennemi et celui qui veut se venger.
3 Quand je regarde les cieux, l'ouvrage de tes doigts, la lune et les étoiles que tu as agencées;
4 *Je dis:* *Qu'est-ce* que l'homme mortel, que tu te souviennes de lui; et *que* le fils de l'homme, que tu le visites?
5 Car tu l'as fait un peu moindre que les anges, et tu l'as couronné de gloire et d'honneur.
6 Tu l'as établi dominateur sur les ouvrages de tes mains; tu lui as mis toutes *choses* sous les pieds.
7 Toutes les brebis et tous les bœufs, et même les bêtes des champs.
8 Les oiseaux des cieux, et les poissons de la mer, *ce* qui passe par les sentiers de la mer.
9 Eternel, notre Seigneur, que ton nom *es* magnifique par toute la terre!

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME IX.

JE célébrerai l'Eternel de tout mon cœur; je raconterai toutes tes merveilles.
2 Je me réjouirai en toi, et je serai transporté de joie; je psalmodierai ton nom, ô Souverain!
3 Parce que mes ennemis ont tourné le dos; ils sont tombés, et ils ont péri de devant ta face.
4 Car tu m'as fait droit et justice, tu t'es assis sur *ton* trône, toi juste Juge.
5 Tu as réprimé les nations; tu as fait périr le méchant; tu as effacé leur nom pour toujours et à perpétuité.
6 O ennemi, as-tu achevé de désoler? As-tu aussi détruit les villes pour jamais? Leur mémoire est-elle périe avec elles?
7 L'Eternel sera assis éternellement; il a préparé son trône pour juger.
8 Il jugera le monde avec justice, *et* il fera droit aux peuples avec équité.
9 L'Eternel sera une haute retraite à celui qui sera foulé, une haute retraite au temps *qu'il sera* dans la détresse.
10 Et ceux qui connoissent ton nom, s'assureront sur toi; car, Eternel, tu n'abandonnes point ceux qui te cherchent.
11 Psalmodiez à l'Eternel qui habite en Sion, annoncez ses exploits parmi les peuples.
12 Car il fait enquête des meurtres, *et* il s'en souvient; il n'oublie point le cri des affligés.
13 Eternel, aie pitié de moi; regarde mon affliction, *qui m'est causée* par ceux qui me haïssent; toi qui m'enlèves hors des portes de la mort.
14 Afin que je raconte toutes tes louanges aux portes de la fille de Sion: Je me réjouirai de la délivrance que tu m'auras donnée.
15 Les nations ont été enfoncées dans la fosse *qu'*elles avoient faite; leur pied a été pris au filet qu'elles avoient caché.
16 L'Eternel s'est fait connoître; il a exercé le jugement; le méchant est enlacé dans l'ouvrage de ses mains. Higgajon. Sélah.
17 Les méchans retourneront au sépulcre; toutes les nations qui oublient Dieu *y retourneront.*
18 Car le pauvre ne sera point oublié pour toujours, *et* l'attente des affligés *ne* périra *point* à perpétuité.
19 Lève-toi, Eternel, *et* que l'homme mortel ne se fortifie pas; que les nations soient jugées devant ta face.
20 Eternel, jette-les dans la frayeur; *que* les nations sachent *qu'*elles *ne sont que* des hommes mortels. Sélah.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

3 Ὅταν βλέπω τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου, τὴν σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας τοὺς ὁποίους σὺ ἐθεμελίωσας,
4 Κράζω, Καὶ τί ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἐνθυμᾶσαι αὐτόν· ᾧ τί ὁ Υἱὸς τε ὅτι ἐπιμελῆσαι αὐτόν.
5 Καὶ ἔπλασας αὐτὸν λίγον τί κατώτερον τῶν ἀγγέλων, σεφανώσας αὐτὸν ἐν δόξῃ ᾧ τιμῇ.
6 Καὶ ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· καὶ ὑπέταξας πάντα ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
7 Πρόβατα, βόας, καὶ πάντα τὰ θυρία τοῦ δάσους,
8 Καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ᾧ τὰ ὀψάρια τῆς θαλάσσης, καὶ ὅτι πορεύται ὑπὸ τὰ κύματα.
9 Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, πόσον θαυμαστὸν εἶναι τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. θ'. IX.

ΘΕΛΕΙ σὲ δοξάσω Κύριε μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ διηγήσω πάντα τὰ θαυμασιά σου.
2 Θέλει εὐφρανθῶ καὶ ἀγαλλιάσω εἰς ἐσέ· ᾧ ψάλω εἰς τὸ ὄνομά σου, ὦ Ὕψιστε.
3 Ἐν ᾧ ὁ ἐχθρός μου ἀποστρέφεται εἰς τὰ ὀπίσω, θέλει πέσει καὶ χαθεῖ ἀπ' ἐμπρός σου.
4 Ὅτι ἐβάσαξας τὴν κρίσιν ᾧ τὸ δίκαιόν μου· ἐκάθισας ἐπὶ τῷ θρόνῳ ὡς κριτὴς δίκαιος.
5 Ἐφοβέρισας τὰ ἔθνη, καὶ ἀφάνισας τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἐξήλειψας τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, τοῦ αἰῶνος.
6 Ὦ ἐχθρὲ, αἱ ἐξολοθρεύσεις ἐχάθησαν αἰωνίως· ἀφάνισας, τὰς πόλεις καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἀλησμονήθη.
7 Καὶ ὁ Κύριος μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ διὰ κρίσιν.
8 Καὶ αὐτὸς θέλει κρίνει δικαίως τὴν οἰκουμένην, καὶ ὀρθὰ τοὺς λαούς.
9 Καὶ ὁ Κύριος θέλει εἶναι τὸ καταφύγιον τῶν πτωχῶν, καὶ ἡ εὔκαιρος βοήθεια τῶν ἐν θλίψεσι.
10 Καὶ οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου θέλει ἐλπίσωσι εἰς ἐσέ, ὅτι σὺ δὲν παραιτᾷς Κύριε τοὺς ζητοῦντάς σε,
11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
12 Ὅτι ζητᾷ περὶ τῶν αἱμάτων, ᾧ ἐνθυμᾶται, καὶ δὲν ἀλησμονεῖ τὴν κραυγὴν τῶν πτωχῶν.
13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μου, Σὺ ὅστις μὲ ὕψωσας ἀπὸ τῶν θυρῶν τοῦ θανάτου,
14 Ὅπως δείξω πάσαν τὴν δόξαν σου εἰς τὰς θύρας τῆς θυγατρὸς τῆς Σιών· χαίρωμαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
15 Τὰ ἔθνη ἄνειξαν ἄβυσσον καὶ ἐκαταβυθίσθησαν, ἔκρυψαν παγίδας καὶ ἐπιάσθησαν οἱ πόδες αὐτῶν.
16 Γινώσκεται ὅτι ὁ Κύριος κρίνει, ᾧ ὅτι ὁ ἁμαρτωλὸς πιάνεται εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶ.
17 Πίπτουσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, ᾧ πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἀλησμονοῦντα τὸν Κύριον.
18 Ὅτι ὁ πτωχὸς δὲν θέλει πάντοτε ἀλησμονηθῇ, ἡ ὑπομονή τε δὲν χάνεται διὰ πάντα.
19 Σήκω Κύριε, ἂς μὴ ἐνδυναμωθῇ ἕνας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἂς κριθῶσι τὰ ἔθνη ἐνώπιόν σου.
20 Κύριε τρόμαξον αὐτοὺς, ἂς μάθωσι τὰ ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἶναι αὐτοί.

3 Quando io veggo i tuoi cieli *che sono* opera delle tue dita: la luna, e le stelle che tu hai disposte.
4 *Io dico:* che cosa è l'uomo, che tu n'abbi memoria? e *che cosa* è il figliuolo dell'uomo, che tu ne prenda cura?
5 E che tu l'abbi fatto poco minor degli Angeli, e l'abbi coronato di gloria, e d'onore?
6 E che tu facci signoreggiare sopra l'opere delle tue mani, *ed* abbi posto ogni cosa sotto i suoi piedi?
7 Pecore, e buoi, tutti quanti: ed anche le fiere della campagna.
8 Gli uccelli del cielo, ed i pesci del mare, che guizzano per i sentieri del mare.
9 O Signore, Signor nostro, quanto è magnifico il Nome tuo in tutta la terra?

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO IX.

IO celebrerò, o Signore, con tutt' il mio cuore: io narrerò tutte le tue maraviglie.
2 Io mi rallegrerò, e festeggerò in te: io salmeggerò il tuo Nome, o Altissimo.
3 Perciocchè i miei nemici hanno volte le spalle, son caduti, e periti d' innanzi alla tua faccia.
4 Conciosiacosachè tu m' abbi fatta ragione, e dritto: tu ti sei posto a sedere sopra il trono, *come* giusto giudice.
5 Tu hai sgridate le nazioni, tu hai distrutto l' empio, tu hai cancellato il lor nome in sempiterno.
6 O nemico, le disolazioni sono elle finite *per durare* in perpetuo? ed hai tu disfatte le città? è pur perita la mia memoria d'esse?
7 Ma il Signore siede in eterno: egli ha fermato il suo trono per *far* giudicio.
8 Ed egli giudicherà il mondo in giustizia, egli renderà giudicio a' popoli in drittura.
9 Ed il Signore sarà un' alto ricetto al misero: un' alto ricetto a' tempi, *ch' egli sarà* in distretta.
10 Laonde, o Signore, quelli che conoscono il Nome tuo si confideranno in te: perciocchè tu non abbandoni quelli, che ti cercano.
11 Salmeggiate al Signore che abita in Sion: raccontate fra' popoli i suoi fatti.
12 Perciocchè egli ridomanda ragion del sangue, egli se ne ricorda: egli non dimentica il grido de' poveri afflitti.
13 Abbi pietà di me, o Signore: tu che mi tiri in alto dalle porte della morte, vedi l' afflizione *ch' io soffero* da quelli che m' odiano.
14 Acciocchè io racconti tutte le tue lodi nelle porte della figliuola di Sion, *e* festeggi della tua liberazione.
15 Le genti sono state affondate nella fossa ch'avevano fatta: il lor piè è stato preso nella rete ch'avevano nascosta.
16 Il Signore è stato conosciuto *per* lo giudicio, ch' egli ha fatto: l' empio è stato allacciato per l' opera delle sue propie mani. Higgaion: Sela.
17 Gli empi, tutte le genti *che* dimenticano Iddio, andranno in volta nell' inferno.
18 Perciocchè il povero non sarà dimenticato in sempiterno: la speranza de' poveri non perirà in perpetuo.
19 Levati, o Signore: non *lasciar*, che l'uomo si rinforzi: sieno giudicate le genti davanti alla tua faccia.
20 Signore, metti spavento in loro: *fa* che le genti conoscano, che *non sono altro che* uomini. Sela.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Zweiter Tag. **Der Pſalter.**

Der 8 Pſalm.

1. Herr, unſer Herrſcher, wie herrlich iſt dein Name in allen Landen, da man dir danket im Himmel?
2. Aus dem Munde der jungen Kinder und Säuglinge haſt du eine Macht zugerichtet, um deiner Feinde willen, daß du vertilgeſt den Feind und den Rachgierigen.
3. Denn ich werde ſehen die Himmel, deiner Finger Werk, den Mond und die Sterne, die du bereiteſt.
4. Was iſt der Menſch, daß du ſeiner gedenkeſt, und des Menſchen Kind, daß du dich ſeiner annimmſt?
5. Du wirſt ihn laſſen eine kleine Zeit von Gott verlaſſen ſeyn; aber mit Ehre und Schmuck wirſt du ihn krönen.
6. Du wirſt ihn zum Herrn machen über deiner Hände Werk; alles haſt du unter ſeine Füße gethan;
7. Schaafe und Ochſen allzumal, dazu auch die wilden Thiere,
8. Die Vögel unter dem Himmel, und die Fiſche im Meer, und was im Meer gehet.
9. Herr, unſer Herrſcher, wie herrlich iſt dein Name in allen Landen!

Morgen-Gebete.

Der 9 Pſalm.

1. Ich danke dem Herrn von ganzem Herzen, und erzähle alle deine Wunder.
2. Ich freue mich und bin fröhlich in dir, und lobe deinen Namen, du Allerhöchſter,
3. Daß du meine Feinde hinter ſich getrieben haſt; ſie ſind gefallen und umgekommen vor dir.
4. Denn du führeſt mein Recht und Sache aus; du ſitzeſt auf dem Stuhl ein rechter Richter.
5. Du ſchilltſt die Heiden, und bringeſt die Gottloſen um; ihren Namen vertilgeſt du immer und ewiglich.
6. Die Schwerdter des Feindes haben ein Ende; die Städte haſt du umgekehret; ihr Gedächtniß iſt umgekommen ſamt ihnen.
7. Der Herr aber bleibet ewiglich, er hat ſeinen Stuhl bereitet zum Gericht.
8. Und Er wird den Erdboden recht richten, und die Leute regieren rechtſchaffen.
9. Und der Herr iſt des Armen Schutz, ein Schutz in der Noth.
10. Darum hoffen auf dich, die deinen Namen kennen; denn du verläſſeſt nicht, die dich, Herr, ſuchen.
11. Lobet den Herrn, der zu Zion wohnet; verkündiget unter den Leuten ſein Thun.
12. Denn er gedenket und fraget nach ihrem Blut; er vergißt nicht des Schreiens der Armen.
13. Herr, ſey mir gnädig, ſiehe an mein Elend unter den Feinden, der du mich erhebeſt aus den Thoren des Todes,
14. Auf daß ich erzähle allen deinen Preis in den Thoren der Tochter Zion, daß ich fröhlich ſey über deiner Hülfe.
15. Die Heiden ſind verſunken in der Grube, die ſie zugerichtet hatten; ihr Fuß iſt gefangen im Netz, daß ſie geſtellet hatten.
16. So erkennet man, daß der Herr Recht ſchaffet. Der Gottloſe iſt verſtrickt in dem Werk ſeiner Hände, durch das Wort, Sela.
17. Ach, daß die Gottloſen müßten zur Hölle gekehret werden, alle Heiden, die Gottes vergeſſen.

LOS PSALMOS. *El Dia 2.*

PSALMO VIII.

SEÑOR, Señor nuestro, ¡quán maravilloso es tu nombre en toda la tierra! Porque tu magnificencia se ha levantado sobre los cielos.
2 Por boca de niños y mamantes perficionaste la alabanza á causa de tus enemigos, para destruir al enemigo y al vengativo.
3 Pues yo he de ver tus cielos, obra de tus dedos: la Luna, y las estrellas, que tú has establecido.
4 ¿Qué es el hombre, que te acuerdas de él? ¿ó el hijo del hombre, que lo visitas?
5 Poco menor le hiciste que los Angeles, de gloria, y de honor le coronaste:
6 Y lo constituiste sobre las obras de tus manos.
7 Todas las cosas sujetaste debaxo de sus pies, las ovejas, y las vacas todas, y las demas bestias del campo.
8 Las aves del cielo, y los peces de la mar, que andan por los senderos de la mar.
9 Señor, Señor nuestro, ¡quán maravilloso es tu nombre en toda la tierra!

ORACION MATUTINA.

PSALMO IX.

YO te alabaré, Señor, con todo mi corazon: contaré todas tus maravillas.
2 Me alegraré, y me regocijaré en tí: cantaré á tu nombre, ó Altísimo.
3 Porque hiciste volver atrás á mi enemigo: serán debilitados, y perecerán delante de tí.
4 Porque has juzgado y defendido mi causa: te sentaste sobre el trono tú, que juzgas con justicia.
5 Reprehendiste á las gentes, y pereció el impío: borraste el nombre de ellos eternamente por los siglos de los siglos.
6 Las espadas del enemigo se embotáron para siempre: y destruiste las ciudades de ellos. Pereció la memoria de ellos con el sonido:
7 Y el Señor permanece eternamente. Preparó su trono para juicio:
8 Y él mismo juzgará la redondez de la tierra en equidad, juzgará los pueblos con justicia.
9 Y el Señor se ha hecho refugio para el pobre: ayudador al tiempo oportuno, en la tribulacion.
10 Esperen pues en tí los que conocen tu nombre: porque no abandonaste á los que te buscan, Señor.
11 Cantad al Señor que mora en Sión: anunciad entre las naciones sus consejos:
12 Porque demandando la sangre de ellos los tuvo presentes: no se olvidó del clamor de los pobres.
13 Apiádate, Señor, de mí: mira mi abatimiento de parte de mis enemigos.
14 Tú, que me levantas desde las puertas de la muerte, para que publique todas tus alabanzas en las puertas de la hija de Sión.
15 Me regocijaré en tu salud: claváronse las gentes en la ruina, que me habian preparado. En el mismo lazo, que escondiéron, quedó preso el pie de ellos.
16 Conocido será el Señor, que hace justicia: en las obras de sus manos fué preso el pecador.
17 Sean derribados los pecadores en el infierno, todas las gentes que se olvidan de Dios.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, IX.

3 Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: lunam et stellas quæ tu fundasti.
4 Quid est homo, quòd memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum?
5 Minuisti eum paulominus ab angelis, gloria et honore coronasti eum:
6 Et constituisti eum super opera manuum tuarum.
7 Omnia subjecisti sub pedibus ejus, oves et boves universas: insuper et pecora campi.
8 Volucres cæli, et pisces maris, qui perambulant semitas maris.
9 Domine Dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra!

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS IX.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.
2 Lætabor et exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime,
3 In convertendo inimicum meum retrorsum: infirmabuntur, et peribunt a facie tua.
4 Quoniam fecisti judicium meum et causam meam: sedisti super thronum qui judicas justitiam.
5 Increpasti Gentes, et periit impius: nomen eorum delesti in æternum et in sæculum sæculi.
6 Inimici defecerunt frameæ in finem: et civitates eorum destruxisti. Periit memoria eorum cum sonitu:
7 Et Dominus in æternum permanet. Paravit in judicio thronum suum:
8 Et ipse judicabit orbem terræ in æquitate, judicabit populos in justitia.
9 Et factus est Dominus refugium pauperi: adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.
10 Et sperent in te qui noverunt nomen tuum: quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.
11 Psallite Domino, qui habitat in Sion: annunciate inter Gentes studia ejus:
12 Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est: non est oblitus clamorem pauperum.
13 Miserere mei Domine: vide humilitatem meam de inimicis meis.
14 Qui exaltas me de portis mortis, ut annuciem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.
15 Exultabo in salutari tuo: infixæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt. In laqueo isto, quem absconderunt comprehensus est pes eorum.
16 Cognoscetur Dominus judicia faciens: in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.
17 Convertantur peccatores in infernum, omnes Gentes quæ obliviscuntur Deum.
18 Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.
19 Exurge Domine, non confortetur homo: judicentur Gentes in conspectu tuo:
20 Constitue Domine legislatorem super eos: ut sciant Gentes quoniam homines sunt.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας·
4 Τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;
5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,
6 Καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
7 Πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,
8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν·
9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. θ'. IX.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.
3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.
4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.
5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς, τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτῶν μετ' ἤχου,
7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,
8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένητι, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει.
10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ [b] σὲ [1] οἱ γινώσκοντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζητοῦντάς σε Κύριε.
11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιὼν, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
12 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς δεήσεως τῶν πενήτων.
13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου·
14 Ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ᾗ ἐποίησαν· ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν.
16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρτωλός· ᾠδὴ διαψάλματος.
17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ.
18 Ὅτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τὸν αἰῶνα.
19 Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.
20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτὸς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποί εἰσι· διάψαλμα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

hidest thy face in the needful time of trouble?

2 The ungodly for his own lust doth persecute the poor: let them be taken in the crafty wiliness that they have imagined.

3 For the ungodly hath made boast of his own heart's desire: and speaketh good of the covetous, whom God abhorreth.

4 The ungodly is so proud, that he careth not for God: neither is God in all his thoughts.

5 His ways are alway grievous: thy judgements are far above out of his sight, and therefore defieth he all his enemies.

6 For he hath said in his heart, Tush, I shall never be cast down: there shall no harm happen unto me.

7 His mouth is full of cursing, deceit, and fraud: under his tongue is ungodliness and vanity.

8 He sitteth lurking in the thievish corners of the streets: and privily in his lurking dens doth he murder the innocent; his eyes are set against the poor.

9 For he lieth waiting secretly, even as a lion lurketh he in his den: that he may ravish the poor.

10 He doth ravish the poor: when he getteth him into his net.

11 He falleth down, and humbleth himself: that the congregation of the poor may fall into the hands of his captains.

12 He hath said in his heart, Tush, God hath forgotten: he hideth away his face, and he will never see it.

13 Arise, O Lord God, and lift up thine hand: forget not the poor.

14 Wherefore should the wicked blaspheme God: while he doth say in his heart, Tush, thou God carest not for it.

15 Surely thou hast seen it: for thou beholdest ungodliness and wrong.

16 That thou mayest take the matter into thine hand: the poor committeth himself unto thee; for thou art the helper of the friendless.

17 Break thou the power of the ungodly and malicious: take away his ungodliness, and thou shalt find none.

18 The Lord is King for ever and ever: and the heathen are perished out of the land.

19 Lord, thou hast heard the desire of the poor: thou preparest their heart, and thine ear hearkeneth thereto;

20 To help the fatherless and poor unto their right: that the man of the earth be no more exalted against them.

PSALM XI

IN the Lord put I my trust: how say ye then to my soul, that she should flee as a bird unto the hill?

2 For lo, the ungodly bend their bow, and make ready their arrows within the quiver: that they may privily shoot at them which are true of heart.

3 For the foundations will be cast down: and what hath the righteous done?

4 The Lord is in his holy temple: the Lord's seat is in heaven.

5 His eyes consider the poor: and his eyelids try the children of men.

6 The Lord alloweth the righteous: but the ungodly, and him that delighteth in wickedness doth his soul abhor.

7 Upon the ungodly he shall rain snares, fire, and brimstone, storm and tempest: this shall be their portion to drink.

8 For the righteous Lord loveth righteousness: his countenance will behold the thing that is just.

EVENING PRAYER.

PSALM XII.

HELP me, Lord, for there is not one godly

LES PSEAUMES.

PSEAUME X.

POURQUOI, Eternel, te tiens-tu loin, *et te* caches-tu, dans le temps *que nous sommes* dans la détresse?

2 Le méchant dans *son* orgueil poursuit ardemment l'affligé. Ils seront pris par les machinations qu'ils ont préméditées.

3 Car le méchant se glorifie dans les désirs de son âme; il estime heureux l'avare, *et* il irrite l'Eternel.

4 Le méchant, plein d'audace, ne se fait conscience *de rien;* toutes ses pensées *sont, qu'il n'y a* point de Dieu.

5 Ses voies prospèrent en tout temps; tes jugemens *sont* éloignés de devant lui; il souffle contre ses ennemis.

6 Il dit en son cœur: Je ne serai ébranlé; jamais il ne *m'arrivera* de mal.

7 Sa bouche est pleine de malédictions, de tromperies et de fraude; *il n'y a* sous sa langue *que* tourment et *qu'*outrage.

8 Il se tient aux embûches des villages; il tue l'innocent dans les lieux cachés; ses yeux épient les affligés.

9 Il se tient aux embûches dans un lieu caché, comme un lion dans son fort; il se tient aux embûches pour surprendre le foible; il surprend le foible, l'attirant dans son filet.

10 Il se tapit, *et* se baisse, et puis les misérables tombent en sa puissance.

11 Il dit en son cœur: Le Dieu fort *l'*a oublié; il a caché sa face, *et* il ne *le* verra jamais.

12 Eternel, lève-toi, ô Dieu fort, élève ta main, *et* n'oublie point les affligés.

13 Pourquoi le méchant braveroit-il Dieu? Il a dit en son cœur, *que* tu n'*en* feras point d'enquête.

14 Tu *l'*as vu: car tu regardes, quand on outrage ou qu'on afflige *quelqu'un,* pour *le* prendre en ta protection; *c'est* à toi *que* se remettent les désolés; tu aides l'orphelin.

15 Romps le bras du méchant; et *pour ce qui est de* l'inique, fais l'enquête de sa méchanceté, *et* tu ne *le* trouveras plus.

16 L'Eternel *est* Roi à toujours, et à perpétuité; les nations ont péri de dessus sa terre.

17 Eternel, tu exauces le souhait des débonnaires; affermis leur cœur; que ton oreille *les* écoute attentivement;

18 Pour faire droit à l'orphelin et à celui qui est foulé; afin que l'homme mortel, *qui est* de terre, ne continue plus à donner de l'effroi.

PSEAUME XI.

JE me suis retiré vers l'Eternel: Comment donc dites-vous à mon âme: Sauve-toi en votre montagne *comme* un oiseau?

2 En effet, voilà, les méchans bandent l'arc: Ils ont ajusté leur flèche sur la corde, pour tirer en cachette contre ceux qui ont le cœur droit.

3 Car les fondemens sont renversés: *Et* qu'a fait l'homme de bien?

4 L'Eternel *est* dans le palais de sa sainteté; l'Eternel *a* son trône dans les cieux; ses yeux contemplent, *et* ses paupières sondent les fils des hommes.

5 L'Eternel sonde le juste et le méchant; et son âme hait celui qui aime l'extorsion.

6 Il fera pleuvoir sur les méchans des piéges, du feu, et du soufre; et un vent de tempête *sera* la portion de leur breuvage.

7 Car l'Eternel *qui est* juste, aime la justice; sa face regarde l'homme droit.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XII.

DELIVRE-*NOUS,* ô Eternel, car l'homme

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Ψαλ. ι. X.

ΔΙΑΤΙ Κύριε στέκεσαι τόσον μακρὰν; καὶ κρύπτεις τὸ πρόσωπόν σου ἐν καιρῷ θλίψεως;

2 Ἡ ὑπερηφάνεια τῦ ἀσεβῦς κατατρέχει τ' πλωχὸν, ἀλλὰ θέλει πιασθῶσιν ἐν τῇ ἐνθυμήσει παγίδι.

3 Ὅτι ὁ ἁμαρτωλὸς ἐπαινεῖται ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς τ, Ϗ εὐλογεῖ τ' κατηραμένον.

4 Ὁ ἁμαρτωλὸς δὲν φρονλίζει ὑπὲρ τῦ Κυρίυ· μήτε ἐννοιάζεται τελείως περὶ τοῦ Θεοῦ.

5 Ὁ δρόμος αὐτοῦ εἶναι πάντοτε ἄθλιος· ἡ κρίσις σ κ λείπει μακρὰν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτ, ὅθεν προκαλεῖ πάντας τὸς ἐχθρὸς αὐτ.

6 Διότι εἶπε μέσα του, θέλει μείνω ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Τὸ στόμα τ γέμει ἀπὸ κατάρας, πικρίας Ϗ δόλ, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν τ φωλάζει κόπος Ϗ πόνος.

8 Κάθεται ἐν ἐνέδρᾳ, Ϗ σκοτώνει κρυφίως τὸν ἀθῶον, οἱ ὀφθαλμοί αὐτοῦ ἀγριοπίπτουσιν ἐπὶ τὸν πτωχόν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν τῷ κρυπτῷ ὡς λέων ἐν τῷ σπηλαίῳ αὐτοῦ, ἵνα κλέψῃ τὸν πτωχόν.

10 Κλέπτει τὸν πτωχόν, ἀφ' οὗ τραβίξῃ αὐτὸν εἰς τὰ δίκτυα αὐτοῦ.

11 Σκύπτει, καὶ ταπεινώνεται, ἵνα πέσωσι οἱ πτωχοὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἡγεμόνων αὐτοῦ.

12 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἀλησμόνησεν ὁ Θεὸς αὐτὸς, ἔκρυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, Ϗ ἀπέστρεψε τὸς ὀφθαλμὸς αὐτ διὰ πάντα.

13 Σήκω Κύριε, Θεέ μου, ἂς ὑψωθῇ ἡ χεὶρ σου· ἐνθυμήσου τοὺς πτωχούς.

14 Διὰ τίνος χάριν ἐβλασφήμησεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; ἴσως εἶπεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ὁ Θεὸς δὲν ἐξετάζει τοιάντα.

15 Ἀλλὰ σὺ, Θεὲ, βλέπεις πάντα, καὶ τὸν πόνον καὶ τὸν θυμὸν κατανοεῖς.

16 Καὶ λαμβάνεις πάντα εἰς τὰς χεῖράς σου. Εἰς ἐσὲ ἀναπάνει ὁ πτωχὸς, ὡς εἰς τὸν βοηθὸν τῶν ὀρφανῶν.

17 Σύντριψον τὴν δύναμιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ Ϗ πονηροῦ, τότε ἐὰν ζητήσῃς τὴν ἁμαρτίαν αὐτ, δὲν θέλει εὕρεις αὐτήν.

18 Βασιλένει Κύριος εἰς τ' αἰῶνα, Ϗ εἰς τ' αἰῶνα τ αἰῶνος· τὰ ἔθνη ἐχάθησαν ἀπὸ τῆς γῆς τ.

19 Κύριε ἤκουσας τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πτωχῶν Ϗ ἑτοιμάζεις τὴν καρδίαν αὐτῶν, Ϗ τὲς ἀκύεις,

20 Δικαιοκρίνων τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τοὺς ταπεινους, ἵνα μὴ σηκωθῇ ἄνθρωπος κανένας τῆς γῆς κατὰ αὐτῶν.

Ψαλ. ια'. XI.

ΗΛΠΙΣΑ εἰς τ' κύριον· Ϗ τί λέγεις πρὸς τὴν ψυχήν μ, Πέταξον πάλιν ἐπὶ τὰ βυνὰ ὡς πτλίον;

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τὸ τόξον, ἡτοίμασαν ἀκόνλια εἰς φαρέτραν, ἵνα τοξεύσωσι κρυφὰ τοὺς εὐθεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ.

3 Ἂν πέσωσι τὰ θεμέλια, τί ἔγινεν ὁ δίκαιος;

4 Ὁ Κύριος εὑρίσκεται ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ Κύριος εὑρίσκεται ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐκεῖ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

5 Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ βλέπουσι τὸν πτωχὸν, καὶ ἐξετάζουσι τοὺς ἀνθρώπους.

6 Ὁ Κύριος ἐξετάζει τ' δίκαιον Ϗ τ' ἀσεβῆ· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν, μισεῖ τὴν ψυχήν του.

7 Ὁ Κύριος θέλει βρέξει ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλὲς παγίδας, πῦρ καὶ θειάφι καὶ χάλαζαν μὲ ἄνεμον· τοιαῦτα ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος ὁ Κύριος, Ϗ ἠγάπησε δικαιοσύνας· τὸ πρόσωπον αὐτ δὲν εἶδε παρὰ τὸ ὀρθόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ιβ'. XII.

ΣΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι δίκαιος δὲν ἔμεινε, ὅτι αἱ ἀλήθειαι ὠλιγώστευσαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

SALMO X.

O Signore, perchè te ne stai lontano? *perchè* ti nascondi a' tempi *che siamo* in distretta?

2 L'empio colla sua superbia persegue il povero afflitto: *ma* saranno presi nelle macchinazioni c' hanno fatte.

3 Perciocchè l'empio si gloria de' desideri dell'anima sua: e benedice l'avaro, e dispetta il Signore.

4 L'empio, secondo l'alterezza del suo volto, non si cura *di nulla:* tutti i suoi pensieri *sono, che* non *v'* è Dio.

5 Le sue vie son profane in ogni tempo: i tuoi giudicii gli sono una cosa troppo alta, *per averli* davanti a sè: egli soffia contr' a tutti i suoi nemici.

6 Egli dice nel suo cuore: io non sarò *giammai* smosso: *egli dice,* che in veruna età non caderà in alcun male.

7 La sua bocca è piena d'esecrazione, e di frodi, e d' inganno: sotto la lingua sua *v'*è perversità, ed iniquità.

8 Egli sta negli aguati per le ville: egli uccide l'innocente in luoghi nascosti: i suoi occhi spiano il povero.

9 Egli insidia il povero nel *suo* nascondimento, come il leone nella sua spilonca: egli l'insidia per predarlo: egli preda il povero, traendolo nella sua rete.

10 Egli se ne sta quatto, e chino: e molti poveri caggiono nelle sue forze.

11 Egli dice nel cuor suo: Iddio l'ha dimenticato: egli ha nascosta la sua faccia, egli giammai non lo vedrà.

12 Levati, Signore: o Dio, alza la tua mano: non dimenticare i poveri afflitti.

13 Perchè l'empio dispetta egli Iddio? *perchè* dice *egli* nel cuor suo, *che* tu non *ne* ridomanderai ragione?

14 Tu *l'* hai pur veduto: perciocchè tu riguardi l'oltraggio, e'l dispetto, per prendere *il fatto* in mano: il povero si rimette in te: tu sei l'aiutator dell'orfano.

15 Fiacca il braccio dell'empio: e *poi, se* tu ricerchi l'empietà del malvagio, non la troverai *più.*

16 Il Signore è re in sempiterno: le genti son perite dalla sua terra.

17 O Signore, tu esaudisci il desiderio degli umili: tu raffermi il cuor loro, le tue orecchie sono attente a loro.

18 Per far ragione all' orfano, ed al povero: acciocchè l' uomo di terra non continui più d' usar violenza.

SALMO XI.

IO mi confido nel Signore: come dite voi all' anima mia: fuggite al vostro monte, *come* un' uccelletto?

2 Certo, ecco, gli empi hanno teso l'arco, hanno accoccate le lor saette sopra la corda, per tirarle contr' a' dritti di cuore in luogo scuro.

3 Quando i fondamenti sono ruinati, che ha fatto il giusto?

4 Il Signore è nel Tempio della sua Santità: il trono del Signore è ne' cieli: i suoi occhi veggono, le sue palpebre esaminano i figliuoli degli uomini.

5 Il Signore esamina il giusto, e l' anima sua odia colui, che ama la violenza.

6 Egli farà piovere sopra gli empi brace, e fuoco, e solfo: e vento tempestoso, per la porzione del lor calice.

7 Perciocchè il Signore è giusto: egli ama la giustizia: la sua faccia riguarda l'*uomo* dritto.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XII.

SALVA, Signore: perciocchè gli *uomi-*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

18. Denn er wird des Armen nicht ſo ganz vergeſſen, und die Hoffnung der Elenden wird nicht verloren ſeyn ewiglich.

19. Herr, ſtehe auf, daß Menſchen nicht Ueberhand kriegen; laß alle Heiden vor dir gerichtet werden.

20. Gieb ihnen, Herr, einen Meiſter, daß die Heiden erkennen, daß ſie Menſchen ſind, Sela.

Der 10 Pſalm.

1. Herr, warum trittſt du ſo ferne? Verbirgeſt dich zur Zeit der Noth?

2. Weil der Gottloſe Uebermuth treibet, muß der Elende leiden. Sie hängen ſich an einander, und erdenken böſe Tücke.

3. Denn der Gottloſe rühmt ſich ſeines Muthwillens, und der Geizige ſegnet ſich, und läſtert den Herrn.

4. Der Gottloſe iſt ſo ſtolz und zornig, daß er nach niemand fragt; in allen ſeinen Tücken hält er Gott für nichts.

5. Er fahrt fort mit ſeinem Thun immerdar; deine Gerichte ſind ferne von ihm; er handelt trotzig mit allen ſeinen Feinden.

6. Er ſpricht in ſeinem Herzen: Ich werde nimmermehr darnieder liegen; es wird für und für keine Noth haben.

7. Sein Mund iſt voll Fluchens, Falſches und Trugs; ſeine Zunge richtet Mühe und Arbeit an.

8. Er ſitzet und lauret in den Höfen, er erwürget die Unſchuldigen heimlich, ſeine Augen halten auf die Armen.

9. Er lauret im Verborgenen, wie ein Löwe in der Höhle; er lauret, daß er den Elenden erhaſche, und erhaſchet ihn, wenn er ihn in ſein Netz ziehet.

10. Er zerſchlägt, und drückt nieder, und ſtößt zu Boden den Armen mit Gewalt.

11. Er ſpricht in ſeinem Herzen: Gott hat es vergeſſen, er hat ſein Antlitz verborgen, er wird es nimmermehr ſehen.

12. Stehe auf, Herr Gott, erhebe deine Hand; vergiß der Elenden nicht.

13. Warum ſoll der Gottloſe Gott läſtern, und in ſeinem Herzen ſprechen: Du fragſt nicht darnach?

14. Du ſieheſt ja, denn Du ſchaueſt das Elend und Jammer, es ſtehet in deinen Händen; die Armen befehlen es dir, Du biſt der Waiſen Helfer.

15. Zerbrich den Arm des Gottloſen, und ſuche das Böſe; ſo wird man ſein gottlos Weſen nimmer finden.

16. Der Herr iſt König immer und ewiglich, die Heiden müſſen aus ſeinem Lande umkommen.

17. Das Verlangen der Elenden höreſt du, Herr; ihr Herz iſt gewiß, daß dein Ohr darauf merket.

18. Daß du Recht ſchaffeſt den Waiſen und Armen, daß der Menſch nicht mehr trotze auf Erden.

Der 11 Pſalm.

1. Ich traue auf den Herrn. Wie ſagt ihr denn zu meiner Seele, ſie ſoll fliegen wie ein Vogel auf eure Berge?

2. Denn ſiehe, die Gottloſen ſpannen den Bogen, und legen ihre Pfeile auf die Sehnen, damit heimlich zu ſchießen die Frommen.

3. Denn ſie reißen den Grund um; was ſollte der Gerechte ausrichten?

4. Der Herr iſt in ſeinem heiligen Tempel, des Herrn Stuhl iſt im Himmel; ſeine Augen ſehen darauf, ſeine Augenlieder prüfen die Menſchenkinder.

5. Der Herr prüfet den Gerechten; ſeine Seele haſſet den Gottloſen, und die gerne freveln.

18 Pues el pobre no será siempre olvidado: la paciencia de los pobres no perecerá para siempre.

19 Levántate, Señor, no se fortifique el hombre: juzgadas sean las gentes en tu presencia.

20 Establece, Señor, sobre ellos un legislador: para que conozcan las gentes, que son hombres.

PSALMO X.

¿POR qué, Señor, te has apartado léjos, no haces caso en las necesidades, en la tribulacion?

2 Miéntras se ensoberbece el impío, se requema el pobre: son cogidos en los desiginios, que piensan.

3 Por quanto el pecador es alabado en los deseos de su alma: y el iniquo es bendecido.

4 Exâsperó al Señor el pecador, no le buscará segun la muchedumbre de su indignacion.

5 No hay Dios delante de él: sus caminos en todos tiempos están contaminados. Quitados son tus juicios léjos de su vista: se enseñoreará de todos sus enemigos.

6 Porque ha dicho en su corazon: No seré conmovido de generacion en generacion, sin mal.

7 Cuya boca llena está de maldicion, y de amargura, y de engaño: debaxo de su lengua trabajo y dolor.

8 Está de asiento en asechanzas con los ricos en lugares ocultos, para matar al inocente.

9 Sus ojos están vueltos contra el pobre: pone asechanzas en lo escondido, como el leon en su cueva. Pone asechanzas para arrebatar al pobre: para arrebatar al pobre, atrayéndole á sí.

10 El lo abatirá en su lazo, se inclinará, y se dexará caer, luego que se apoderáre de los pobres.

11 Porque él ha dicho en su corazon: Se ha olvidado Dios, apartó su rostro para no ver jamás.

12 Levántate, Señor Dios, álzese tu mano: no te olvides de los pobres.

13 ¿Por qué ha irritado á Dios el impío? porque dixo en su corazon: No hará pesquisa.

14 Veslo tú, porque tú consideras el trabajo, y el dolor: para ponerlos á ellos en tus manos. A tí se ha dexado el pobre: al huérfano tú le serás ayudador.

15 Quebranta el brazo del pecador y del maligno: se buscará su pecado, y no será hallado.

16 El Señor reynará para siempre, y por los siglos de los siglos: sereis exterminadas, ó Naciones, de la tierra de él.

17 Oyó el Señor el deseo de los pobres: tu oreja oyó la preparacion de su corazon.

18 Para hacer justicia al pupilo y al humilde, para que el hombre no pretenda engrandecerse mas sobre la tierra.

PSALMO XI.

EN el Señor confio: ¿por qué decís á mi alma: Pásate al monte como páxaro?

2 Pues he aquí que los pecadores entesáron arco, preparáron sus saetas en la aljaba, para asaetear en obscuridad á los rectos de corazon.

3 Por quanto han destruido lo que tú acabaste: ¿mas el justo qué ha hecho?

4 El Señor está en su templo santo, el Señor tiene su trono en el cielo: Sus ojos miran al pobre: sus párpados preguntan á los hijos de los hombres.

5 El Señor pregunta al justo, y al impío: mas aquel que ama la iniquidad, aborrece su alma.

6 Lloverá sobre los pecadores lazos: fuego, y azufre, y viento tempestuoso es la porcion del cáliz de ellos.

7 Porque justo es el Señor, y ha amado la justicia: su rostro ha mirado la equidad.

PSALMUS X.

UT quid Domine recessisti longe, despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

2 Dum superbit impius, incenditur pauper: comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

3 Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ: et iniquus benedicitur.

4 Exacerbavit Dominum peccator, secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

5 Non est Deus in conspectu ejus: inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore. Auferuntur judicia tua a facie ejus: omnium inimicorum suorum dominabitur.

6 Dixit enim in corde suo: Non movebor a generatione in generationem, sine malo,

7 Cujus maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo: sub lingua ejus labor et dolor.

8 Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem.

9 Oculi ejus in pauperem respiciunt: insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua. Insidiatur ut rapiat pauperem: rapere pauperem dum attrahit eum.

10 In laqueo suo humiliabit eum, inclinabit se, et cadet cum dominatus fuerit pauperum.

11 Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus, avertit faciem suam ne videat in finem.

12 Exurge Domine Deus, exaltetur manus tua: ne obliviscaris pauperum.

13 Propter quid irritavit impius Deum? dixit enim in corde suo: Non requiret.

14 Vides, quoniam tu laborem et dolorem consideras: ut tradas eos in manus tuas. Tibi derelictus est pauper: orphano tu eris adjutor.

15 Contere brachium peccatoris et maligni: quæretur peccatum illius, et non invenietur.

16 Dominus regnabit in æternum, et in sæculum sæculi: peribitis Gentes de terra illius.

17 Desiderium pauperum exaudivit Dominus: præparationem cordis eorum audivit auris tua.

18 Judicare pupillo et humili, ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

PSALMUS XI.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: Transmigra in montem sicut passer?

2 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

3 Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: justus autem quid fecit?

4 Dominus in templo sancto suo, Dominus in cælo sedes ejus:

5 Oculi ejus in pauperem respiciunt: palpebræ ejus interrogant filios hominum.

6 Dominus interrogat justum et impium: qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

7 Pluet super peccatores laqueos: ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

8 Quoniam justus Dominus et justitias dilexit: æquitatem vidit vultus ejus.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XII.

SALVUM me fac Domine, quoniam defecit sanctus: quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.

Ψαλ. ι'. X.

ΙΝΑΤΙ Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις οἷς διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται·

4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλῶνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει·

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ.

7 Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ἔνεδρα μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῶον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι πτωχὸν, ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι αὐτὸν ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτὸν,

10 Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων.

11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεὸς, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων.

13 Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ ζητήσει.

14 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν καταναοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς χεῖράς σου· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πλοῦτος, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

16 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε Κύριος, τὴν ἑτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου·

18 Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψαλ. ια'. XI.

ΕΠΙ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου,

2 Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

4 Ὅτι ἃ κατηρτίσω καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

5 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος, ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.

7 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιβ'. XII.

ΚΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

man left: for the faithful are minished from among the children of men.

2 They talk of vanity every one with his neighbour: they do but flatter with their lips, and dissemble in their double heart.

3 The Lord shall root out all deceitful lips: and the tongue that speaketh proud things;

4 Which have said, With our tongue will we prevail: we are they that ought to speak, who is lord over us?

5 Now for the comfortless troubles' sake of the needy: and because of the deep sighing of the poor,

6 I will up, saith the Lord: and will help every one from him that swelleth against him, and will set him at rest.

7 The words of the Lord are pure words: even as the silver, which from the earth is tried, and purified seven times in the fire.

8 Thou shalt keep them, O Lord: thou shalt preserve him from this generation for ever.

9 The ungodly walk on every side: when they are exalted, the children of men are put to rebuke.

PSALM XIII.

HOW long wilt thou forget me, O Lord, for ever: how long wilt thou hide thy face from me?

2 How long shall I seek counsel in my soul, and be so vexed in my heart: how long shall mine enemies triumph over me?

3 Consider, and hear me, O Lord my God: lighten mine eyes, that I sleep not in death.

4 Lest mine enemy say, I have prevailed against him: for if I be cast down, they that trouble me will rejoice at it.

5 But my trust is in thy mercy: and my heart is joyful in thy salvation.

6 I will sing of the Lord, because he hath dealt so lovingly with me: yea, I will praise the Name of the Lord most Highest.

PSALM XIV.

THE fool hath said in his heart: There is no God.

2 They are corrupt, and become abominable in their doings: there is none that doeth good, no not one.

3 The Lord looked down from heaven upon the children of men: to see if there were any that would understand, and seek after God.

4 But they are all gone out of the way, they are altogether become abominable: there is none that doeth good, no not one.

5 Their throat is an open sepulchre, with their tongues have they deceived: the poison of asps is under their lips.

6 Their mouth is full of cursing and bitterness: their feet are swift to shed blood.

7 Destruction and unhappiness is in their ways, and the way of peace have they not known: there is no fear of God before their eyes.

8 Have they no knowledge, that they are all such workers of mischief: eating up my people as it were bread, and call not upon the Lord?

9 There were they brought in great fear, even where no fear was: for God is in the generation of the righteous.

10 As for you, ye have made a mock at the counsel of the poor: because he putteth his trust in the Lord.

11 Who shall give salvation unto Israel out of Sion? When the Lord turneth the captivity of his people: then shall Jacob rejoice, and Israel be glad.

MORNING PRAYER.

PSALM XV.

LORD, who shall dwell in thy tabernacle: or who shall rest upon thy holy hill?

2 Even he, that leadeth an uncorrupt life: and

de bien est défailli, et les *hommes* sincères ont pris fin parmi les fils des hommes.

2 Chacun dit des mensonges à son prochain, *avec* des lèvres flatteuses, *et* ils parlent avec un cœur double.

3 L'Eternel veuille retrancher toutes les lèvres flatteuses, *et* la langue qui parle avec orgueil.

4 Parce qu'ils disent: Nous aurons le dessous par nos langues; nos lèvres *sont* en notre puissance: Qui *est* Seigneur sur nous?

5 A cause de la misère des affligés, à cause du gémissement des pauvres, je me leverai maintenant, dit l'Eternel, je mettrai en sûreté *celui* auquel on tend des piéges.

6 Les paroles de l'Eternel *sont* des paroles pures; *c'est* un argent affiné au creuset, épuré par sept fois.

7 Toi, Eternel, garde-les, *et* préserve chacun d'eux à toujours de cette race de gens.

8 *Car* pendant que des gens abjects sont élevés parmi les fils des hommes, les méchans se promènent de toutes parts.

PSEAUME XIII.

ETERNEL, jusques à quand m'oublieras-tu toujours? Jusques à quand cacheras-tu ta face de moi?

2 Jusques à quand consulterai-je en moi-même, *et* affligerai-je mon cœur tout le jour? Jusques à quand mon ennemi s'élevera-t-il contre moi?

3 Eternel mon Dieu, regarde, exauce-moi; éclaire mes yeux, de peur que je ne dorme *du sommeil de* la mort;

4 De peur que mon ennemi ne dise: J'ai eu le dessus, *et que* mes adversaires *ne* se réjouissent, si j'étois ébranlé.

5 Pour moi, je me confie en ta bonté; mon cœur se réjouira de ta délivrance. Je chanterai à l'Eternel, de ce qu'il m'aura fait ce bien.

PSEAUME XIV.

L'INSENSE a dit en son cœur: *Il n'y a* point de Dieu. Ils se sont corrompus; ils ont fait des choses abominables; *il* n'*y a* personne qui fasse le bien.

2 L'Eternel a regardé des cieux sur les fils des hommes, pour voir s'il y en a *quelqu'un* qui ait de l'intelligence, *et* qui cherche Dieu.

3 Ils se sont tous dévoyés; ils sont tous devenus puans; *il* n'*y a* personne qui fasse bien, non pas même un.

4 Tous ces ouvriers d'iniquité n'ont-ils point d'intelligence? Ils dévorent mon peuple, *comme* s'ils mangeoient du pain, ils n'invoquent point l'Eternel.

5 *C'est*-là *qu'*ils seront saisis d'une grande frayeur; car Dieu *est* avec la race juste.

6 Vous faites honte à l'affligé de son dessein, parce que l'Eternel *est* sa retraite.

7 O qui donnera de Sion la délivrance d'Israël! Lorsque l'Eternel ramènera son peuple captif, Jacob sera dans l'alégresse, Israël se réjouira.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XV.

ETERNEL, *qui est-ce* qui séjournera dans ton tabernacle? *Qui est-ce* qui habitera en la montagne de ta sainteté?

2 *C'est* celui qui marche en intégrité, qui fait ce qui est juste, et qui dit la vérité *ainsi qu'elle est* en son cœur.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· κολακία εἰς τὰ χείλη καὶ κακὰ ἔχουσιν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν.

3 Ὁ Κύριος θέλει ἐξολοθρεύσει τὰ χείλη τα δολερὰ, καὶ τὴν ὑπερήφανον γλῶσσαν,

4 Τῶν λεγόντων, μεγαλόνομεν διὰ τὴν γλῶσσαν ἡμῶν, ἡμεῖς εἴμεθα αὐτεξούσιοι, τίς εἶναι ὑψιλότερος ἡμῶν; καὶ τίς ὁ Θεός;

5 Διὰ τὴν ταλαιπωρίαν τῶν πτωχῶν καὶ τὸν στεναγμὸν τῶν ἐνδεῶν,

6 Τῶρα, λέγει Κύριος, θέλει σηκωθῶ· θέλει φυλάξω κάθ' ἕνα ἀπὸ ἐκείνων ἀπὸ τῶν ὁποίων κατατρέχεται, καὶ θέλει τὸν ἀνιπαύσω.

7 Καθαρὰ, τὰ λόγια τῆ Κυρίε, ἀργύριον καθαρισμένον ἑπταπλασίως ἐν πήλεινῳ δοκιμίῳ.

8 Σὺ Κύριε θέλει φυλάξεις καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ᾓ εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Πανταχῆ περιπατοῦσι οἱ ἀσεβεῖς, ἐὰν ὑψοθήσονται οἱ πονηροί.

Ψαλ. ιγ. XIII.

ΚΥΡΙΕ ὡς πότε θέλει μ' ἀλησμονήσεις; ὡς πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ.

2 Ἕως πότε γυρεύσω συμβουλὰς εἰς τὴν ψυχήν μου, πικρένοντας τὴν καρδίαν μου ἡμέραν καὶ νύκτα; Ἕως πότε θέλει ὑψωθῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε, Θεέ μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε κοιμηθῶ εἰς θάνατον.

4 Μήποτε εἰπῇ ὁ ἐχθρός μου, Ἐνίκησα αὐτόν· ἐὰν νικηθῶ οἱ θλίβοντές με θέλει χαρῶσι.

5 Ἐγὼ δὲ ἤλπισα ἐπὶ τῷ ἐλέει σου· ᾧ ἡ καρδία μᾳ ἀγαλλιάζεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἂς ψάλω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργέτῃ μου· ἂς ψάλω τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλ. ιδ'. XIV.

ΕΙΠΕΝ ὁ ἄφρων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Δὲν εὑρίσκεται Θεός.

2 Ἐφθάρησαν αἰχρῶς διὰ τὰ ἐπιχειρήματα αὐτῶν· μόνος ἕνας ἀγαθὸς δὲν εὑρίσκεται.

3 Ὁ Κύριος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἔσκυψεν ἐπὶ τὸς ἀνθρώπους, ἵνα ἰδῇ ἐὰν εὑρίσκεται ἕνας φρόνημος ζητῶν τὸν Θεόν.

4 Ἀλλὰ πάντες παρεστράτησαν καὶ ἠχρηόθησαν· δὲν εὑρίσκεται ἕνας ἀγαθὸς κατὰ τὰς πράξεις, ἕνας μόνος δὲν εὑρίσκεται.

5 Ὁ λάρυγγας αὐτῶν φένεται τάφος ἀνοικτὸς, ἡ πονηρία ἐμψυχώνει τὰς γλῶσσας αὐτῶν· πικροφάρμακον ἀσπίδος ῥέησι τὰ χείλη αὐτῶν.

6 Τὸ στόμα κατάρας καὶ πικρίας γέμει· οἱ πόδες αὐτῶν τρέχουσι διὰ αἷμα.

7 Εἰς τὰς δρόμους αὐτῶν ἐμποδοστέκεται σύντριμμα ᾗ ταλαιπωρία· ἄγνωστος δι' αὐτὸς ἡ ὁδὸς τῆς εἰρήνης· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν δὲν βλέπουσι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἔχουσιν αὐτοὶ τόσην τύφλαν ὁποῦ δὲν παύουσιν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, τρώγοντες ὡς ἄρτον τὸν λαόν μου;

9 Οὐδὲ ἐκάλεσαν τὸν Κύριον· ἐφοβήθησαν ἐκεῖ ὁποῦ δὲν εὑρίσκετο φόβος. Ὅτι ὁ Κύριος στέκεται ἐν τῇ γενεᾷ τῶν δικαίων.

10 Ἐκαταφρόνησαν τὴν συμβουλὴν τῆ πτωχῆ τοῦ ὁποίου ἡ ἐλπὶς εἶναι ὁ Κύριος.

11 Τίς θέλει δώσει τῷ Ἰσραὴλ σωτήριον ἐκ Σιών; ὅταν ὁ Κύριος ἀλάξῃ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, θέλει ἀγαλλιάσει Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθῇ Ἰσραήλ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ιε'. XV.

ΚΥΡΙΕ τίς θέλει κατοικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς θέλει κατασκηνώσει ἐπὶ τὸ βυνόν σου τὸ ἅγιον;

ni pii son venuti meno, ed i veraci son mancati fra i figliuoli degli uomini.

2 Ciascuno parla con menzogna col suo prossimo, con labbra lusinghiere: parlano *con* un cuor doppio.

3 Il Signore ricida tutte le labbra lusinghiere, la lingua che parla altieramente.

4 *Di coloro*, che dicono: noi sarem padroni colle nostre lingue le nostre labbra *sono* appo noi: chi è signore sopra noi?

5 Per la disolazion de' poveri afflitti, per le strida de' bisognosi, ora mi leverò, dice il Signore: io metterò in salvo *quelli* contr'a cui *coloro* parlano audacemente.

6 Le parole del Signore *son* parole pure, argento affinato nel fornello di terra, purgato per sette volte.

7 Tu, Signore, guarda coloro: preservali da questa generazione in perpetuo.

8 Gliempi vanno attorno, quando i più vili fra i figliuoli degli uomini sono innalzati.

SALMO XIII.

INFINO a quando, o Signore, mi dimenticherai tu in perpetuo? infino a quando nasconderai la tua faccia da me?

2 Infino a quando non farò altro tutto dì che consigliar nell' animo ed affannarmi nel cuore? infino a quando s' innalzerà il mio nemico sopra me?

3 Riguarda, rispondimi, Signore Iddio mio: allumina gli occhi miei, che talora io non dorma *il sonno* della morte.

4 Ch' il mio nemico non dica: Io l'ho vinto: e che i miei nemici *non* festeggino, se io caggio.

5 Or, quant' è a me, io mi confido nella tua benignità, il mio cuore giubilerà nella tua liberazione:

6 Io canterò al Signore, perciocch' egli m'avrà fatta la mia retribuzione.

SALMO XIV.

LO stolto ha detto nel suo cuore: non v' è Dio. Si con corrotti, son divenuti abbominevoli nelle *loro* opere: non v' è alcuno che faccia bene.

2 Il Signore ha riguardato dal cielo sopra i figliuoli degli uomini, per veder se vi fosse alcuno ch' avesse intelletto, che cercasse Iddio.

3 Tutti son guasti, tutti quanti son divenuti puzzolenti: non v' è alcuno che faccia bene, non pure uno.

4 Tutti questi operatori d' iniquità che mangiano il mio popolo, *come* se mangiassero del pane, *e* non invocano il Signore, non hanno essi alcuno intendimento.

5 Là saranno spaventati di *grande* spavento: perciocchè Iddio è colla gente giusta.

6 Fate voi onta al consiglio del povero afflitto, perciocchè il Signore è la sua confidanza?

7 Oh, venga pur da Sion la salute d'Israel! quando il Signore ritrarrà di cattività il suo popolo, Israel si rallegrerà.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XV.

O Signore, chi dimorerà nel tuo Tabernacolo? chi abiterà nel Monte della tua Santità?

2 Colui che camina in integrità, e fa ciò che è giusto, e parla il vero di cuore;

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

6. Er wird regnen laſſen über die Gottloſen Blitz, Feuer und Schwefel, und wird ihnen ein Wetter zum Lohn geben.

7. Der Herr iſt gerecht, und hat Gerechtigkeit lieb; darum, daß ihre Angeſichter ſchauen auf das da recht iſt.

Abend-Gebete.

Der 12 Pſalm.

1. Hilf, Herr, die Heiligen haben abgenommen, und der Gläubigen iſt wenig unter den Menſchenkindern.

2. Einer redet mit dem andern unnütze Dinge, und heucheln, und lehren aus unreinigem Herzen.

3. Der Herr wolle ausrotten alle Heucheley, und die Zunge, die da ſtolz redet,

4. Die da ſagen: Unſere Zunge ſoll überhand haben, uns gebühret zu reden; wer iſt unſer Herr?

5. Weil denn die Elenden verſöret werden, und die Armen ſeufzen, will ich auf, ſpricht der Herr; ich will eine Hülfe ſchaffen, daß man getroſt lehren ſoll.

6. Die Rede des Herrn iſt lauter, wie durchläutert Silber im irdenen Tiegel, bewähret ſiebenmal.

7. Du, Herr, wolleſt ſie bewahren, und uns behüten vor dieſem Geſchlecht ewiglich.

8. Denn es wird allenthalben voll Gottloſer, wo ſolche loſe Leute unter den Menſchen herrſchen.

Der 13 Pſalm.

1. Herr, wie lange willſt du meiner ſo gar vergeſſen? Wie lange verbirgeſt du dein Antlitz vor mir?

2. Wie lange ſoll ich ſorgen in meiner Seele, und mich ängſten in meinem Herzen täglich? Wie lange ſoll ſich mein Feind über mich erheben?

3. Schaue doch, und erhöre mich, Herr, mein Gott. Erleuchte meine Augen, daß ich nicht im Tode entſchlafe;

4. Daß nicht mein Feind rühme, er ſey meiner mächtig geworden, und meine Widerſacher ſich nicht freuen, daß ich niederliege.

5. Ich hoffe aber darauf, daß du ſo gnädig biſt; mein Herz freuet ſich, daß du ſo gerne hilfſt. Ich will dem Herrn ſingen, daß er ſo wohl an mir thut.

Der 14 Pſalm.

1. Die Thoren ſprechen in ihrem Herzen: Es iſt kein Gott. Sie taugen nichts, und ſind ein Greuel mit ihrem Weſen; da iſt keiner, der Gutes thue.

2. Der Herr ſchauet vom Himmel auf der Menſchen Kinder, daß er ſehe, ob jemand klug ſey, und nach Gott frage.

3. Aber ſie ſind alle abgewichen, und alleſamt untüchtig; da iſt keiner, der Gutes thue, auch nicht Einer.

4. Will denn der Uebelthäter keiner das merken, die mein Volk freſſen, daß ſie ſich nähren? Aber den Herrn rufen ſie nicht an.

5. Daſelbſt fürchten ſie ſich; aber Gott iſt bey dem Geſchlecht der Gerechten.

6. Ihr ſchändet des Armen Rath; aber Gott iſt ſeine Zuverſicht.

7. Ach, daß die Hülfe aus Zion über Iſrael käme, und der Herr ſein gefangen Volk erlöſete! So würde Jakob fröhlich ſeyn, und Iſrael ſich freuen.

Morgen-Gebete.

Der 15 Pſalm.

1. Herr, wer wird wohnen in deiner Hütte? Wer wird bleiben auf deinem heiligen Berge?

2. Wer ohne Wandel einher gehet, und recht thut, und redet die Wahrheit von Herzen:

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XII.

SALVAME, Señor, porque faltó santo: porque han venido á menos las verdades entre los hijos de los hombres.

2 Cada uno de ellos ha hablado cosas vanas á su próximo: labios engañosos han hablado con corazon doble.

3 Destruya el Señor todos los labios engañosos, y la lengua que habla arrogancias.

4 Los que dixéron: Engrandeceremos nuestra lengua, nuestros labios de nosotros son, ¿quien es Señor nuestro?

5 Por la miseria de los desvalidos, y el gemido de los pobres ahora me levantaré, dice el Señor. Pondrélos en salvo: en esto yo obraré confiadamente.

6 Las palabras del Señor, palabras puras: plata ensayada al fuego, purificada en la tierra, y refinada siete veces.

7 Tu, Señor, nos salvarás: y nos guardarás de esta generacion para siempre.

8 Los impios andan al rededor: segun tu alteza multiplicaste los hijos de los hombres.

PSALMO XIII.

¿HASTA quando, Señor, me olvidarás para siempre? ¿Hasta quándo apartas de mí tu rostro?

2 ¿Por quánto tiempo echaré trazas en mi alma, con dolor todo el dia en mi corazon?

3 ¿Hasta quándo será ensalzado mi enemigo sobre mí?

4 Mírame, y óyeme, Señor, Dios mio. Ilumina mis ojos para que yo nunca me duerma en la muerte:

5 No sea que alguna vez diga mi enemigo: He prevalecido contra él. Los que me atribulan, se regocijarán, si yo fuere conmovido:

6 Mas yo en tu misericordia esperé. Se regocijará mi corazon en tu salud: cantaré al Señor que me dió bienes: y tañeré psalmos al nombre del Señor altísimo.

PSALMO XIV.

DIXO el necio en su corazon: No hay Dios. Se han corrompido, y abominables se han hecho en sus deseos: no hay quien haga bien, no hay ni siquiera uno.

2 El Señor desde el cielo miró sobre los hijos de los hombres, para ver si hay quien tenga inteligencia, ó quien busque á Dios.

3 Todos se desviáron, se hiciéron á una inútiles: no hay quien haga bien, no hay ni siquiera uno. Sepulcro abierto es la garganta de ellos: con sus lenguas urdian engaños, veneno de áspides debaxo de sus labios. Cuya boca está llena de maldicion y de amargura: sus pies ligeros para derramar la sangre. Quebranto y calamidad en los caminos de ellos, y no conociéron el camino de la paz: no hay temor de Dios delante de sus ojos.

4 ¿Acaso no vendrán á conocimiento todos los que obran iniquidad, los que devoran mi pueblo, como un pedazo de pan?

5 No invocáron al Señor, allí tembláron de miedo, donde no habia motivo de temor.

6 Porque Dios está con el linage de los justos, avergonzasteis el consejo del pobre: porque el Señor es su esperanza.

7 ¿Quién dará de Sión la salud de Israél? quando el Señor apartare el cautiverio de su pueblo, se regocijará Jacob, y se alegrará Israél.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XV.

SEÑOR, ¿quién habitará en tu tabernáculo? ¿ó quién reposará en tu monte santo?

2 El que camina sin mancilla, y hace obras de justicia:

3 El que habla verdad en su corazon, el que

2 Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: labia dolosa, in corde et corde locuti sunt.

3 Disperdat Dominus universa labia dolosa, et linguam magniloquam.

4 Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra a nobis sunt, quis noster Dominus est?

5 Propter miseriam inopum, et gemitum pauperum nunc exurgam, dicit Dominus. Ponam in salutari: fiducialiter agam in eo.

6 Eloquia Domini, eloquia casta: argentum igne examinatum, probatum terræ purgatum septuplum.

7 Tu Domine servabis nos: et custodies nos a generatione hac in æternum.

8 In circuitu impii ambulant: secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

PSALMUS XIII.

USQUEQUO Domine oblivisceris me in finem? Usquequo avertis faciem tuam a me?

2 Quamdiu ponam consilia in anima mea, dolorem in corde meo per diem?

3 Usquequo exaltabitur inimicus meus super me?

4 Respice, et exaudi me Domine Deus meus. Illumina oculos meos ne umquam obdormiam in morte:

5 Ne quando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum. Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero:

6 Ego autem in misericordia tua speravi. Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: et psallam nomini Domini altissimi.

PSALMUS XIV.

DIXIT insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

2 Dominus de cælo prospexit super filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

3 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum. Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agebant, venenum aspidum sub labiis eorum. Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: non est timor Dei ante oculos eorum.

4 Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis?

5 Dominum non invocaverunt, illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

6 Quoniam Dominus in generatione justa est, consilium inopis confudistis: quoniam Dominus spes ejus est.

7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israel.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XV.

DOMINE quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χείλη δόλια, ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν.

3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλορρήμονα·

4 Τοὺς εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστι· τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἁγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

7 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς· καὶ διαλῃρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. ιγ'. XIII.

ΕΩΣ πότε Κύριε ἐπιλήσῃ με εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

2 Ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον·

4 Μή ποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου, Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. ιδ'. XIV.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός· διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιὼν ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὗ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαίᾳ.

6 Βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνατε, ὅτι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσθω Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραήλ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιε'. XV.

ΚΥΡΙΕ, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; καὶ τίς κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου;

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

doeth the thing which is right, and speaketh the truth from his heart.

3 He that hath used no deceit in his tongue, nor done evil to his neighbour: and hath not slandered his neighbour.

4 He that setteth not by himself, but is lowly in his own eyes: and maketh much of them that fear the Lord.

5 He that sweareth unto his neighbour, and disappointeth him not: though it were to his own hindrance.

6 He that hath not given his money upon usury: nor taken reward against the innocent.

7 Whoso doeth these things: shall never fall.

PSALM XVI.

PRESERVE me, O God: for in thee have I put my trust.

2 O my soul, thou hast said unto the Lord: Thou art my God, my goods are nothing unto thee.

3 All my delight is upon the saints, that are in the earth: and upon such as excel in virtue.

4 But they that run after another god: shall have great trouble.

5 Their drink-offerings of blood will I not offer: neither make mention of their names within my lips.

6 The Lord himself is the portion of mine inheritance, and of my cup: thou shalt maintain my lot.

7 The lot is fallen unto me in a fair ground: yea, I have a goodly heritage.

8 I will thank the Lord for giving me warning: my reins also chasten me in the night-season.

9 I have set God always before me: for he is on my right hand, therefore I shall not fall.

10 Wherefore my heart was glad, and my glory rejoiced: my flesh also shall rest in hope.

11 For why? thou shalt not leave my soul in hell: neither shalt thou suffer thy Holy One to see corruption.

12 Thou shalt shew me the path of life; in thy presence is the fulness of joy: and at thy right hand there is pleasure for evermore.

PSALM XVII.

HEAR the right, O Lord, consider my complaint: and hearken unto my prayer, that goeth not out of feigned lips.

2 Let my sentence come forth from thy presence: and let thine eyes look upon the thing that is equal.

3 Thou hast proved and visited mine heart in the night-season; thou hast tried me, and shalt find no wickedness in me: for I am utterly purposed that my mouth shall not offend.

4 Because of men's works, that are done against the words of thy lips: I have kept me from the ways of the destroyer.

5 O hold thou up my goings in thy paths: that my footsteps slip not.

6 I have called upon thee, O God, for thou shalt hear me: incline thine ear to me, and hearken unto my words.

7 Shew thy marvellous loving-kindness, thou that art the Saviour of them which put their trust in thee: from such as resist thy right hand.

8 Keep me as the apple of an eye: hide me under the shadow of thy wings,

9 From the ungodly that trouble me: mine enemies compass me round about to take away my soul.

10 They are inclosed in their own fat: and their mouth speaketh proud things.

11 They lie waiting in our way on every side: turning their eyes down to the ground;

12 Like as a lion that is greedy of his prey: and as it were a lion's whelp, lurking in secret places.

3 *Celui qui* ne médit point par sa langue, *qui* ne fait point de mal à son ami, *qui* ne lève point de blâme contre son prochain;

4 Aux yeux duquel celui qui est méprisable est rejeté; mais il honore ceux qui craignent l'Eternel; *et s'*il a juré, *fût-ce* à *son* dommage, il n'*en* changera rien;

5 *Celui qui* ne donne point son argent à usure, et *qui* ne prend point de présent contre l'innocent. Celui qui fait ces *choses* ne sera jamais ébranlé.

PSEAUME XVI.

GARDE-MOI, ô Dieu fort; car je me suis retiré vers toi.

2 *O mon âme*, tu as dit à l'Eternel: Tu *es* le Seigneur; le bien que je fais ne *vient* point jusqu'à toi.

3 *C'est* dans les saints qui *sont* sur la terre, et dans ces personnes illustres, *que je prends* tout mon plaisir.

4 Que les idoles *des impies* se multiplient, *et qu'*ils courent après; je ne ferai point leurs aspersions de sang, et leur nom ne passera point par ma bouche.

5 L'Eternel *est* la portion de mon héritage, et de mon breuvage; *et* tu conserves mon lot.

6 Les cordeaux me sont échus dans des *lieux* agréables, et un très-bel héritage m'est échu.

7 Je bénirai l'Eternel, qui est mon conseil; même les nuits *dans lesquelles* mes pensées m'instruisent.

8 Je me suis toujours proposé l'Eternel devant moi; puisqu'*il est* à ma droite, je ne serai point ébranlé.

9 C'est pourquoi mon cœur s'est réjoui, et ma langue chante de joie; aussi ma chair habitera en assurance.

10 Car tu n'abandonneras point mon âme dans le sépulcre, *et* tu ne permettras point que ton bien-aimé sente la corruption.

11 Tu me feras connoître le chemin de la vie. Ta face *est* un rassasiement de joie; *il y a* des plaisirs dans ta droite pour jamais.

PSEAUME XVII.

ETERNEL, écoute *ma* juste cause; sois attentif à mon cri; prête l'oreille à la requête *que* je *te fais*, sans *qu'il y ait de* la tromperie dans *mes* lèvres.

2 Que mon droit sorte de ta présence, que tes yeux regardent à la justice *de ma cause*.

3 Tu as sondé mon cœur, tu l'*as* visité de nuit, tu m'as éprouvé, tu n'as rien trouvé; ma pensée ne va point au-delà de ma parole.

4 Pour *ce qui est* des actions des hommes, je *me* suis gardé, selon la parole *que tu as prononcée* de ta bouche, des sentiers des hommes violens.

5 Ayant affermi mes pas dans tes sentiers, les plantes de mes pieds n'ont point chancelé.

6 O Dieu fort, je t'invoque, parce que tu as accoutumé de m'exaucer; incline ton oreille vers moi, écoute ce que je dis.

7 Rends admirables tes bontés, toi qui délivres ceux qui se retirent *vers toi*, de devant ceux qui s'élèvent contre ta droite.

8 Garde-moi comme la prunelle de l'œil, *et* couvre-moi sous l'ombre de tes ailes;

9 De devant *ces* méchans qui me désolent, *et de* mes ennemis mortels, *qui* m'environnent.

10 La graisse leur cache le visage; leur bouche parle avec fierté.

11 Ils nous environnent présentement à chaque pas *que* nous *faisons*, ils épient pour *nous* jeter par terre.

12 Il ressemble au lion *qui* ne demande qu'à déchirer, et au lionceau qui se tient dans les lieux cachés.

2 Ὅστις ζεῖ ἀθώως, καὶ πράττει δικαίως καὶ λαλεῖ ἀλήθειαν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ·

3 Ὅστις δὲν ἔχει κολακευτικὴν γλῶσσαν, κ᾽ δὲν ἀδίκησε τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ δὲν ὠνείδησε τὸν γείτωνα αὐτοῦ·

4 Ὅστις ἀποφεύγει τὲς πονηροὺς, καὶ δοξάζει τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον·

5 Ὅστις φυλάξει τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἔδωκε τῷ πλησίον του·

6 Ὅστις δὲν ἐδάνεισε φυλοκερδῶς τὸ ἀργύριον αὐτῷ κ᾽ δὲν ἔλαβε δῶρα ἐναντίον τῶν ἀθώων·

7 Ὅστις ποιήσει ταῦτα δὲν θέλει πέσει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ις᾽. XVI.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἤλπισα εἰς ἐσέ.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ Σὺ εἶσαι ὁ Κύριός μου, ὅτι χρείαν δὲν ἔχεις τῶν ἀγαθῶν μου.

3 Πᾶσα χαρά μου εὑρίσκεται εἰς τοὺς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἁγίους καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐναρέτους.

4 Ηὔξησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν τρέχοντες κατώπισθεν ἑτέρων Θεῶν.

5 Δὲν θέλει προσφέρω τὰς θυσίας αὐτῶν τὰς ἐξ᾽ αἱμάτων ἄτε θέλει ἐνθυμηθῶ τὸ ὄνομα αὐτῶν.

6 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ μερὶς τῆς κληρονομίας μὲ κ᾽ τὸ ποτηρίν μὲ· προφύλαξον Κύριε τὴν κληρονομίαν μου.

7 Ἔπεσε τὴν κληρονομίαν ἐξαιρέτου γῆς· καὶ ἐξαιρετη εἶναι ἡ κληρονομία μου.

8 Ἀς εὐλογήσω τ᾽ Κύριον, αὐτὸς μὲ ἐσυμβούλευσε· τὰ νεφρά μὲ κ᾽ τὴν νύκτα ἀκώμι μὲ νθετῆσι.

9 Διαπαντὸς οἱ ὀφθαλμοί μὲ βλέπουσι πρὸς τ᾽ Κύριον· αὐτὸς εὑρίσκεται ἐκ δεξιῶν μὲ ἵνα μὴ πέσω.

10 Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μὲ κ᾽ ἠγαλλιάσθη ἡ γλῶσσά μου, ἔτι καὶ τὸ σῶμά μου ἔλαβεν ἐλπίδα.

11 Ὅτι δὲν θέλει ἀφίσεις τὴν ψυχήν μὲ εἰς τ᾽ ᾅδην, δὲ θέλει δώσεις φθορὰν εἰς τ᾽ ἁγιόν σε.

12 Θέλει μὲ δείξεις τοὺς δρόμους τῆς ζωῆς, κ᾽ μὲ τὸ προσωπόν σε μὲ γεμίσεις εὐφροσύνην· ἐν τῇ δεξιᾷ σου ἡ τερπνότης μένει αἰωνίως.

Ψαλ. ιζ᾽. XVII.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ, Κύριε, τὸ δίκαιόν μὲ· πρόσχες τῇ δεήσεί μὲ· ἄκουσον τὴν προσευχήν μὲ, ὅτι δὲν εὐγένη ἀπὸ χείλει δολερά.

2 Ἂς ἐξέλθοι ἡ κρίσις μου ἐκ προσώπου σε· ἂς ἰδοῦν οἱ ὀφθαλμοί μου τὰ ἴσια.

3 Ἐδοκίμασας, καὶ ἐπέσκεψας νυκτὸς τὴν καρδίαν μου· μὲ ἐδοκίμασας καὶ δὲν εὑρέθη ἀδικία εἰς ἐμέ· ἀποφάσισα ἵνα μὴν ἀδικήσω.

4 Διότι οἱ ἄνθρωποι ἔπραξαν κατὰ τοὺς λόγους σου ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Βοήθησον τὰ εἰς τοὺς δρόμους σου πατήματά μου, ἵνα μὴ σφάλωσι, τὰ πόδια μου.

6 Ἔκραξα, ὦ Θεέ, ὅτι μὲ ἐπήκουσας· μὴ σφαλίσεις τὸ αὐτίον σε, ἄκουσον τὲς λόγες μὲ.

7 Δείξον τὰ ἐλέη σε· σὺ ὁ σώζων τὲς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἀπὸ τοὺς πολεμοῦντας κατὰ τῆς δεξιᾶς σου.

8 Φύλαξόν με Κύριε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· Κρύψον με ὑπὸ τὰ πτερά σου,

9 Ἀπὸ προσώπε ἀσεβῶν τῶν ἐνοχλούντων με· Οἱ ἐχθροί μου περικυκλώνουσι τὴν ψυχήν μὲ.

10 Ἐκλύθησαν εἰς πάχος, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφάνειαν.

11 Παντάχου μὲ προσμένουσι, φέροντες τριγύρου τους ὀφθαλμους αὐτῶν,

12 Ὡς λέων ἕτοιμος διὰ κυνήγι, καὶ ὡς λεονταράκιον κυττάζον ἀπὸ τὸ κρυφόν.

13 Σήκω Κύριε, πρόφθασον κ᾽ χάλασον αὐτὸς, φύλαξον τὴν ψυχήν μὲ ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν.

14 Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς χειρός σου, κ᾽ ἀπὸ

3 Che non dice male colla sua lingua, e non fa male alcuno al suo compagno, e non leva alcun vituperio contr' al suo prossimo;

4 Appo cui è sprezzato chi deve esser riprovato, e che onora quelli che temono il Signore; *ed il quale, se* ha giurato alcuna cosa, *benchè sia* a *suo* danno, non però la ritratta;

5 *Il quale* non dà i suoi danari ad usura, e non prende presenti contr' all' innocente: Chi fa queste cose non sarà giammai smosso.

SALMO XVI.

GUARDAMI, o Dio: perciocchè io mi confido in te.

2 *O anima mia*, tu hai detto al Signore: tu *sei* il Signore: tu non hai da far del mio bene.

3 Tutta la mia affezione è inverso i santi che sono in terra, ed *inverso* gli *uomini* onorati.

4 I tormenti di coloro, che corrono *dietro ad* altri *dii* saran moltiplicati: io non farò le loro offerte da spandere, *che son* di sangue: e non mi recherò nelle labbra i nomi loro.

5 Il Signore è la porzione della mia parte, ed il mio calice: tu, *Signore*, mantieni quello che m' è scaduto in sorte.

6 La sorte m'è scaduta in *luoghi* dilettevoli: una bella eredità m'è pur toccata.

7 Io benedirò il Signore, il qual mi consiglia: eziandio le notti le mie reni m' ammaestrano.

8 Io ho sempre posto il Signore davanti agli occhi miei: perciocchè egli è alla mia destra, io non sarò giammai smosso.

9 Per ciò il mio cuore si rallegra, e la mia lingua festeggia: anzi pur la mia carne abiterà in sicurtà.

10 Perciocchè tu non lascerai l' anima mia nel sepolcro, *e* non permetterai, ch'il tuo Santo senta la corruzion della fossa.

11 Tu mi mostrerai il sentier della vita: sazietà d'ogni gioia è col tuo volto: ogni diletto è nella tua destra in sempiterno.

SALMO XVII.

O Signore, ascolta la giustizia, attendi al mio grido, porgi l'orecchio alla mia orazione, *ch'io ti fo* senza labbra di frode.

2 Proceda il mio giudicio dalla tua presenza: gli occhi tuoi veggano le dritture.

3 Tu hai provato il mio cuore, tu *l'* hai visitato di notte: tu m' hai messo al cimento, e non hai trovato *nulla:* la mia bocca non trapassa il mio pensiero.

4 Nell' opere degli uomini, per la parola delle tue labbra, io mi son guardato dalle vie de' violenti.

5 Sostieni i miei passi ne' tuoi sentieri, acciocchè i miei piedi non vacillino.

6 Io t' invoco, o Dio: perciocchè tu m' esaudisci: inchina a me il tuo orecchio, ascolta le mie parole.

7 Dimostra maravigliose le tue benignità, o tu che, colla tua destra, salvi quelli che si confidano *in te*, da quelli che si levano *contr' a loro*.

8 Guardami come la pupilla dell'occhio, nascondimi sotto l'ombra delle tue ale.

9 D' innanzi agli empi che mi disertano: e *d' innanzi* a' miei mortali nemici *che* mi circondano.

10 Son tutti massicci di grasso, parlano altieramente colla lor bocca.

11 Ora c'intorniano, *seguitandoci* alla traccia: mirano con gli occhi, per atterrarci.

12 Somigliano un leone che brama di lacerare: ed un leoncello, che dimora in nascondimenti.

13 Levati, o Signore, va loro incontro

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

3. Wer mit ſeiner Zunge nicht verleumdet, und ſeinem Nächſten kein Arges thut, und ſeinen Nächſten nicht ſchmähet;
4. Wer die Gottloſen nichts achtet, ſondern ehret die Gottesfürchtigen; wer ſeinem Nächſten ſchwöret, und halt es.
5. Wer ſein Geld nicht auf Wucher giebt, und nimmt nicht Geſchenk über den Unſchuldigen. Wer das thut, der wird wohl bleiben.

Der 16 Pſalm.

1. Bewahre mich, Gott; denn ich traue auf dich.
2. Ich habe geſagt zu dem Herrn: Du biſt ja der Herr, ich muß um deinet willen leiden,
3. Für die Heiligen, ſo auf Erden ſind, und für die Herrlichen; an denen habe ich all mein Gefallen.
4. Aber jene, die einem andern nacheilen, werden großes Herzeleid haben. Ich will ihres Trankopfers mit dem Blut nicht opfern, noch ihren Namen in meinem Munde führen.
5. Der Herr aber iſt mein Gut und mein Theil; Du erhältſt mein Erbtheil.
6. Das Loos iſt mir gefallen aufs Liebliche, mir iſt ein ſchön Erbtheil geworden.
7. Ich lobe den Herrn, der mir gerathen hat; auch züchtigen mich meine Nieren des Nachts.
8. Ich habe den Herrn allezeit vor Augen; denn er iſt mir zur Rechten, darum werde ich wohl bleiben.
9. Darum freuet ſich mein Herz, und meine Ehre iſt fröhlich, auch mein Fleiſch wird ſicher liegen.
10. Denn du wirſt meine Seele nicht in der Hölle laſſen, und nicht zugeben, daß dein Heiliger verweſe.
11. Du thuſt mir kund den Weg zum Leben; vor dir iſt Freude die Fülle, und liebliches Weſen zu deiner Rechten ewiglich.

Der 17 Pſalm.

1. Herr, erhöre die Gerechtigkeit, merke auf mein Geſchrey, vernimm mein Gebet, das nicht aus falſchem Munde gehet.
2. Sprich du in meiner Sache, und ſchaue du auf das Recht.
3. Du prüfeſt mein Herz, und beſucheſt es des Nachts, und läuterſt mich, und findeſt nichts. Ich habe mir vorgeſetzt, daß mein Mund nicht fall übertreten.
4. Ich bewahre mich in dem Wort deiner Lippen vor Menſchen-Werk, auf dem Wege des Mörders.
5. Erhalte meinen Gang auf deinen Fußſteigen, daß meine Tritte nicht gleiten.
6. Ich rufe zu dir, daß du, Gott, wolleſt mich erhören; neige deine Ohren zu mir, höre meine Rede.
7. Beweiſe deine wunderliche Güte, du Heiland derer, die dir vertrauen, wider die, ſo ſich wider deine rechte Hand ſetzen.
8. Behüte mich wie ein Augapfel im Auge; beſchirme mich unter dem Schatten deiner Flügel.
9. Vor den Gottloſen, die mich verſtören, vor meinen Feinden, die um und um nach meiner Seele ſtehen.
10. Ihre Fetten halten zuſammen, ſie reden mit ihrem Munde ſtolz.
11. Wo wir gehen, ſo umgeben ſie uns; ihre Augen richten ſie dahin, daß ſie uns zur Erde ſtürzen.
12. Gleichwie ein Löwe, der des Raubes begehret; wie ein junger Löwe, der in der Höhle ſitzet.
13. Herr, mache dich auf, überwältige ihn, und

LOS PSALMOS. *El Dia 3.*

no trató engaño con su lengua: Ni hizo mal á su próximo, y no admitió la afrenta contra sus próximos.
4 El que en sus ojos mira como nonada al malvado: mas glorifica á los que temen al Señor: El que jura á su próximo, y no le engaña,
5 El que no dió á usura su dinero, ni tomó regalos contra el inocente. El que hace estas cosas, no será jamas conmovido

PSALMO XVI.

CONSERVAME, Señor, porque en ti he esperado.
2 Dixe al Señor: Mi Dios eres tú, por quanto no tienes necesidad de mis bienes.
3 Para los Santos, que están en la tierra de él, hizo maravillosas todas mis voluntades en ellos.
4 Se multiplicáron las enfermedades de ellos: despues se apresuráron. No congregaré sus conciliábulos sanguinarios: ni me acordaré de sus nombres, aun para pronunciarlos.
5 El Señor es la porcion de mi herencia y de mi cáliz: tú eres, el que me restituirás mi herencia.
6 Las suertes me cayéron en lugares hermosos: porque mi herencia es excelente para mí.
7 Bendeciré al Señor, que me dió inteligencia: y ademas aun durante la noche me reprehendiéron mis riñones.
8 Miraba yo siempre al Señor delante de mí: porque está á mi derecha, para que no sea yo conmovido.
9 Por esto se alegró mi corazon, y regocijóse mi lengua: y ademas tambien mi carne reposará en esperanza.
10 Porque no dexarás mi alma en el infierno. ni permitirás, que tu Santo vea la corrupcion.
11 Me hiciste conocer á mí los caminos de la vida, me llenarás de alegría con tu rostro: deleytes en tu derecha para siempre.

PSALMO XVII.

OYE, Señor, mi justicia: atiende á mi ruego. Percibe en tus oidos la oracion, que te hago no con labios engañosos.
2 De tu rostro salga mi juicio: tus ojos vean la equidad.
3 Probaste mi corazon, y le visitaste de noche: en fuego me acrisolaste, y no fué hallada iniquidad en mí.
4 Para que no hable mi boca obras de hombres: por amor á las palabras de tus labios yo he guardado caminos penosos.
5 Perfecciona mis pasos en tus senderos, para que no sean movidas mis pisadas.
6 Yo clamé, porque me oiste, ó Dios: inclina tu oreja á mí, y escucha mis palabras.
7 Haz que sean maravillosas tus misericordias, tú que salvas á los que esperan en tí.
8 De los que resisten á tu derecha guárdame, como á la niña del ojo. Baxo la sombra de tus alas ampárame:
9 De la faz de los impíos que me afligiéron. Mis enemigos cercáron mi alma,
10 Han cerrado sus entrañas: su boca ha hablado soberbia.
11 Despues de haberme ellos arrojado, ahora me han cercado: resolviéron fixar en tierra sus ojos.
12 Me recibiéron como el leon preparado á la presa: y como un cachorro de leon, que mora en lugares escondidos.
13 Levántate, Señor, tómale la delantera, y

LATINA ET GRÆCA.

2 Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam:
3 Qui loquitur veritatem in corde suo, qui non egit dolum in lingua sua: Nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximos suos.
4 Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: timentes autem Dominum glorificat: Qui jurat proximo suo, et non decipit:
5 Qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit: Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

PSALMUS XVI.

CONSERVA me Domine, quoniam speravi in te.
2 Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.
3 Sanctis, qui sunt in terra ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.
4 Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: postea acceleraverunt. Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.
5 Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei: tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.
6 Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hereditas mea præclara est mihi.
7 Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.
8 Providebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi, ne commovear.
9 Propter hoc lætatum es cor meum, et exultavit lingua mea: insuper et caro mea requiescet in spe.
10 Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem.

PSALMUS XVII.

EXAUDI Domine justitiam meam: intende deprecationem meam: Auribus percipe orationem meam, non in labiis dolosis.
2 De vultu tuo judicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.
3 Probasti cor meum, et visitasti nocte: igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.
4 Ut non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.
5 Perfice gressus meos in semitis tuis: ut non moveantur vestigia mea.
6 Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.
7 Mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te.
8 A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut pupillam oculi. Sub umbra alarum tuarum protege me:
9 A facie impiorum qui me afflixerunt. Inimici mei animam meam circumdederunt,
10 Adipem suum concluserunt: os eorum locutum est superbiam.
11 Projicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.
12 Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: et sicut catulus leonis habitans in abditis.
13 Exurge Domine, præveni eum, et sup-

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἐγγιστα αὐτοῦ·
4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει· ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·
5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ις'. XVI.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀναθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις.
3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.
4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.
5 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.
6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστίν.
7 Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.
8 Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντὸς, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ.
9 Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·
10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.
11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Ψαλ. ιζ'. XVII.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις.
2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.
3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου.
4 Τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.
5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.
6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.
7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου.
8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,
9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον.
10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίναι ἐν τῇ γῇ.
12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

13 Up, Lord, disappoint him, and cast him down: deliver my soul from the ungodly, which is a sword of thine;

14 From the men of thy hand, O Lord, from the men, I say, and from the evil world: which have their portion in this life, whose bellies thou fillest with thy hid treasure.

15 They have children at their desire: and leave the rest of their substance for their babes.

16 But as for me, I will behold thy presence in righteousness: and when I awake up after thy likeness, I shall be satisfied with it.

EVENING PRAYER.

PSALM XVIII.

I WILL love thee, O Lord, my strength; the Lord is my stony rock, and my defence: my Saviour, my God, and my might, in whom I will trust, my buckler, the horn also of my salvation, and my refuge.

2 I will call upon the Lord, which is worthy to be praised: so shall I be safe from mine enemies.

3 The sorrows of death compassed me: and the overflowings of ungodliness made me afraid.

4 The pains of hell came about me: the snares of death overtook me.

5 In my trouble I will call upon the Lord: and complain unto my God.

6 So shall he hear my voice out of his holy temple: and my complaint shall come before him, it shall enter even into his ears.

7 The earth trembled and quaked: the very foundations also of the hills shook, and were removed, because he was wroth.

8 There went a smoke out in his presence: and a consuming fire out of his mouth, so that coals were kindled at it.

9 He bowed the heavens also, and came down: and it was dark under his feet.

10 He rode upon the cherubims, and did fly: he came flying upon the wings of the wind.

11 He made darkness his secret place: his pavilion round about him with dark water, and thick clouds to cover him.

12 At the brightness of his presence his clouds removed: hail-stones, and coals of fire.

13 The Lord also thundered out of heaven, and the Highest gave his thunder: hail-stones, and coals of fire.

14 He sent out his arrows, and scattered them: he cast forth lightnings, and destroyed them.

15 The springs of waters were seen, and the foundations of the round world were discovered, at thy chiding, O Lord: at the blasting of the breath of thy displeasure.

16 He shall send down from on high to fetch me: and shall take me out of many waters.

17 He shall deliver me from my strongest enemy, and from them which hate me: for they are too mighty for me.

18 They prevented me in the day of my trouble: but the Lord was my upholder.

19 He brought me forth also into a place of liberty: he brought me forth, even because he had a favour unto me.

20 The Lord shall reward me after my righteous dealing: according to the cleanness of my hands shall he recompence me.

21 Because I have kept the ways of the Lord: and have not forsaken my God, as the wicked doth.

22 For I have an eye unto all his laws: and will not cast out his commandments from me.

23 I was also uncorrupt before him: and eschewed mine own wickedness.

24 Therefore shall the Lord reward me after

13 Lève-toi, Eternel, devance-le, renverse-le; délivre mon âme du méchant *par* ton épée.

14 Eternel, *délivre-moi par* ta main de ces gens, des gens du monde, dont le partage *est* dans cette vie, et dont tu remplis le ventre de tes provisions; *tellement que leurs* enfans *en* sont rassasiés, et ils laissent leur reste à leurs petits-enfans.

15 *Mais* moi je verrai ta face en justice, *et* je serai rassasié de ta ressemblance, quand je serai réveillé.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XVIII.

ETERNEL, *qui es* ma force, je t'aimerai d'une affection cordiale.

2 L'Eternel *est* mon rocher, ma forteresse, et mon libérateur; mon Dieu fort *est* mon rocher, je me retirerai vers lui; *il est* mon bouclier, la force qui me délivre, *et* ma haute retraite.

3 Je crierai à l'Eternel, qui doit être loué, et je serai délivré de mes ennemis.

4 Les cordeaux de la mort m'avoient environné, et les torrens des méchans m'avoient épouvanté.

5 Les cordeaux du sépulcre m'avoient environné, les piéges de la mort m'avoient surpris.

6 Quand j'étois dans l'adversité, j'ai crié à l'Eternel, j'ai crié à mon Dieu: il a entendu ma voix de son palais, et le cri *que j'ai jeté* devant lui est parvenu à ses oreilles.

7 Alors la terre fut ébranlée et trembla; les fondemens des montagnes croulèrent, et furent ébranlés, parce qu'il étoit courroucé.

8 Une fumée montoit de ses narines, et de sa bouche un feu dévorant, *tellement que* des charbons en étoient embrasés.

9 Il abaissa donc les cieux, et descendit, *ayant* une obscurité sous ses pieds.

10 Et il étoit monté sur un chérubin, il voloit et étoit porté sur les ailes du vent.

11 Il mit autour de lui les ténèbres, *pour* sa retraite, *comme* une tente; les ténèbres des eaux *qui sont* les nuées de l'air.

12 De la splendeur *qui étoit* devant lui, les nuées furent écartées, *et il y avoit* de la grêle et des charbons de feu.

13 Et l'Eternel tonna des cieux, et le Souverain jeta sa voix *avec* de la grêle et des charbons de feu.

14 Il tira ses flèches, et les écarta; il lança des éclairs, et les mit en déroute.

15 Alors le fond des eaux parut, et les fondemens du monde furent découverts, parce que tu les menaçois, ô Eternel, *et* par le souffle du vent de ta colère.

16 Il étendit *la main* d'en-haut, *et* m'enleva, *et* me tira des grosses eaux.

17 Il me délivra de mon ennemi puissant, et de ceux qui me haïssoient, quoiqu'ils fussent plus forts que moi.

18 Ils m'avoient surpris au jour de ma calamité; mais l'Eternel fut mon appui.

19 Il m'a mis au large, il m'a délivré, parce qu'il a pris son plaisir en moi.

20 L'Eternel m'a rendu selon ma justice, il m'a rendu selon la pureté de mes mains.

21 Car j'ai suivi les voies de l'Eternel, et je n'ai point commis d'infidélité contre mon Dieu.

22 Car *j'ai eu* devant moi tous ses statuts, et je n'ai point rejeté ses ordonnances loin de moi.

23 J'ai agi avec lui en intégrité, et je me suis gardé de l'iniquité.

24 L'Eternel m'a donc rendu selon ma

τὴν πονηρίαν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τοὺς ἔχοντας μέρος ἐν ᾧ ζῶσιν καὶ τῶν ὁποίων ἡ κοιλία ἐγέμησεν ἀπὸ τὰ κεκρυμμένα σου.

15 *Ἐχόρτασαν τοὺς υἱούς των, καὶ ἀφήκασι τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.*

16 *Ἐγὼ δὲ θέλει εἰδῶ τὸ πρόσωπόν σε ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ θέλει χορτασθῶ βλέποντας τὴν δόξαν σου.*

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ιη'. XVIII.

ΘΕΛΕΙ σὲ ἀγαπήσω Κύριε, ἡ δύναμίς μου. Ὁ Κύριος εἶναι τὸ στερέωμα μου, ἡ καταφυγή μὲ ᾧ ὁ σωτὴρ μου. Ὁ Θεὸς εἶναι βοηθός μὲ, ᾧ ἐλπίζω ἐπ' αὐτὸν· ὑπερασπιστής μὲ, κέρατον τῆς σωτηρίας μου, καὶ διαφύλαξίς μου.

2 *Ἐπαινόντας θέλει καλέσω τὸν Κύριον, οὕτως θέλει φυλαχθῶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου.*

3 *Οἱ πόνοι θανάτου μὲ ἔχουσι· καὶ ἡ πλυμμήρα τῆς ἀνομίας μὲ ἐτάραξε.*

4 *Μὲ περικύκλωσαν οἱ πόνοι τοῦ ᾅδου, μὲ προέφθασαν αἱ παγίδες τοῦ θανάτου.*

5 *Εἰς τὴν θλίψιν μου ἐκάλεσα τὸν Κύριον· θέλει κράξω πρὸς τὸν Θεόν μου.*

6 *Θέλει ἀκούσει τὴν φωνήν μου ἐκ τοῦ ναῦ τα τῦ ἁγίυ· ἡ κραυγή μὲ θέλει ἔλθει ἔμπρός τα ᾧ ἔμβει εἰς τὰ αὐτία του.*

7 *Καὶ ἐσαλεύθη τρέμοντας ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν βουνῶν ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν ὅτι ὠργίσθη ὁ Θεός·*

8 *Ἐκάπνησε καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπόν του· φλόγα εὐγήκεν ἀπὸ τὸ στόμα του, καὶ ἄναψιν κάρβουνα.*

9 *Καὶ ἔκλινε τὲς οὐρανὲς ᾧ κατέβη· ᾧ ἔγινε σκότος ὑπὸ τοὺς πόδας του.*

10 *Καὶ ἐφέρετο ἐπὶ τὰ Χερυβίμ, ᾧ ἐπέταξεν· ἐπέταξε μὲ τὰ πτερὰ τῶν ἀνέμων.*

11 *Καὶ ἐκρύφθη εἰς τὸ σκότος· καὶ σκοτεινον ὕδωρ εἰς σύννεφα ἀνέμων, ἐτριγύρησε τὴν σκηνήν του.*

12 *Ἀπὸ τὴν λαμπρότητα τοῦ προσώπου του ἐσκορπίσθησαν τὰ σύννεφα· χάλαζα καὶ κάρβουνα ἀναμμένα.*

13 *Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ' οὐρανοῦ ὁ Κύριος, ᾧ ὁ Ὕψιστος ἔδωκε φωνήν·*

14 *Ἔστειλε ἀστροπελέκια καὶ τοὺς ἐσκόρπισε, καὶ ἀστραπας πολλὰς καὶ τὲς ἐτάραξε.*

15 *Καὶ ἐφάνησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἐξεσκεπάσθησαν τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ τὴν ἐπιτίμησίνσου Κύριε, ἀπὸ τὴν πνοην τοῦ πνεύματος τῆν ὀργῆς σου.*

16 *Ἔστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ μὲ· μὲ εἶγαλε ἐξ ὑδάτων πολλῶν.*

17 *Θέλει μὲ φυλάξει ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου τῶν δυνατῶν, καὶ ἀπὸ τῶν μισούντων μὲ· ὅτι εἶναι δυνατότερος μου.*

18 *Μὲ προέφθασαν τὴν ἡμέραν τῆς κακώσεώς μου καὶ ὁ Κύριος ἐγένετο στύλος μου.*

19 *Καὶ ἔφερέ με εἰς τόπον ἐλευθερίας· μὲ ἐφύλαξεν ὅτι μὲ ἠγάπησε.*

20 *Ὁ Κύριος θέλει μῦ ἀνταποδώσει κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, ᾧ κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου.*

21 *Ὅτι ἐφύλαξα τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου ᾧ δὲν ἄφηκα τὸν Θεὸν καθὼς ὁ πονηρός.*

22 *Βλέπω πάντοτε τοὺς νόμους του, καὶ δὲν θέλει ἀποφύγω τὰ δικαιώματα του.*

23 *Ἤμουν ἄμωμος ἔμπρός τα, ᾧ ἐφυλάχθην ἀπὸ ἀνομίαν.*

24 *Ὁ Κύριος γοῦν θέλει μοῦ ἀνταποδώσει κατὰ τὴν δικαιωσύνην μου, ᾧ κατὰ τὴν καθαρότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον αὐτοῦ.*

per affrontarli: abattili: riscuoti l'anima mia dall' empio *colla* tua spada.

14 O Stgnore, *riscuotila colla* tua mado, dagli uomini, dagli uomini del mondo, la cui parte *è* in *questa* vita, ed il cui ventre tu empi delle tue conserve: onde i *lor* figliuoli son saziati, e lasciano il lor rimanente a' lor piccioli fanciulli.

15 Quant' è a me, per giustizia vedrò la tua faccia: io sarò saziato della tua sembianza, quando io mi risveglierò.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XVIII.

EGLI dunque disse: o Signore, mia forza, io t' amerò affettuosamente.

2 Il Signore è la mia rocca, e la mia fortezza, ed il mio liberatore; il mio Dio, la mia rupe: io spererò in lui: il mio scudo, ed il corno della mia salute, il mio alto ricetto.

3 Io invocai il Signore, a cui si deve ogni lode; e fui salvato da' miei nemici.

4 Doglie di morte m'avevano circondato, e torrenti di scellerati m' avevano spaventato.

5 Legami di sepolcro m'avevano intorniato, lacci di morte m'avevano incontrato.

6 Nella mia distretta io invocai il Signore, e gridai all'Iddio mio: *ed* egli udì la mia voce dal suo Tempio, ed il mio grido pervenne davanti a lui a' suoi orecchi.

7 Allora la terra fu scossa, e tremò: ed i fondamenti de' monti furono smossi, e scrollati: perciocchè egli era acceso nell' ira.

8 Un fumo gli saliva per le nari: ed un fuoco consumante per la bocca, da lui procedevano brace accese.

9 Ed egli abbassò i cieli, e discese, e *v'era* una caligine sotto a' suoi piedi.

10 E cavalcava sopra Cherubini, e volava: ed era portato a volo sopra l'ale del vento.

11 Egli aveva poste delle tenebre *per* suo nascondimento: *egli aveva* d' intorno a se il suo padiglione, oscurità d' acque, nubi dell' aria.

12 Le sue nubi si dileguarono per lo splendore, *che scoppiava* davanti a lui, con gragnuola, e brace accese.

13 Ed il Signore tonò nel cielo, e l' Altissimo diede fuori la sua voce, con gragnuola, e brace accese.

14 Ed avventò le sue saette, e disperse coloro: egli lanciò folgori, e li mise in rotta.

15 E, per lo tuo sgridare, o Signore, e per lo soffiar del vento delle tue nari, i canali dell' acque apparvero, ed i fondamenti del mondo furono scoperti.

16 Egli da alto distese *la mano*, e mi prese, e mi trasse fuor di grandi acque.

17 Egli mi riscosse dal mio potente nemico, e da quelli che m' odiavano: perciocchè erano più forti di me.

18 Essi erano venuti incontr' a me nel giorno della mia calamità: ma il Signore fu il mio sostegno.

19 E mi trasse fuori al largo: egli mi liberò, perciocchè egli mi gradisce.

20 Il Signore m'ha fatta retribuzione secondo la mia giustizia: egli m' ha renduto secondo la purità delle mie mani.

21 Perciocchè io ho osservate le vie del Signore, e non mi sono empiamente rivolto dall' Iddio mio.

22 Perciocchè io ho tenute davanti me tutte le sue leggi, e non ho rimossi d'innanzi a me i suoi statuti.

23 E sono stato intiero inverso lui, e mi son guardato dalla mia iniquità.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

bemüthige ihn; errette meine Seele von dem Gottloſen mit deinem Schwerdt,

14. Von den Leuten deiner Hand, Herr, von den Leuten dieſer Welt, welche ihr Theil haben in ihrem Leben, welchen du den Bauch füllеſt mit deinem Schatz, die da Kinder die Fülle haben, und laſſen ihr Uebriges ihren Jungen.

15. Ich aber will ſchauen dein Antlitz in Gerechtigkeit; ich will ſatt werden, wenn ich erwache nach deinem Bilde.

Abend-Gebete.

Der 18 Pſalm.

1. Und ſprach: Herzlich lieb habe ich dich, Herr, meine Stärke;

2. Herr, mein Fels, meine Burg, mein Erretter, mein Gott, mein Herr, auf den ich traue, mein Schild und Horn meines Heils, und mein Schutz.

3. Ich will den Herrn loben und anrufen, ſo werde ich von meinen Feinden erlöſet.

4. Denn es umfingen mich des Todes Bande, und die Bäche Belials erſchreckten mich.

5. Der Höllen Bande umfingen mich, und des Todes Stricke übermältigten mich.

6. Wenn mir angſt iſt, ſo rufe ich den Herrn an, und ſchreie zu meinem Gott; ſo erhöret er meine Stimme von ſeinem Tempel, und mein Geſchrey kommt vor ihn zu ſeinen Ohren.

7. Die Erde bebete, und ward bewegt, und die Grundfeſte der Berge regeten ſich, und bebeten, da er zornig war.

8. Dampf ging auf von ſeiner Naſe, und verzehrend Feuer von ſeinem Munde, daß es davon blitzete.

9. Er neigete den Himmel, und fuhr herab, und Dunkel war unter ſeinen Füßen.

10. Und er fuhr auf dem Cherub, und flog daher, er ſchwebete auf den Fittigen des Windes.

11. Sein Gezelt um ihn her war finſter, und ſchwarze dicke Wolken, darinnen er verborgen war.

12. Vom Glanz vor ihm trenneten ſich die Wolken, mit Hagel und Blitzen.

13. Und der Herr donnerte im Himmel, und der Höchſte ließ ſeinen Donner aus mit Hagel und Blitzen.

14. Er ſchoß ſeine Strahlen, und zerſtreuete ſie, er ließ ſehr blitzen, und ſchreckte ſie.

15. Da ſahe man Waſſergüſſe, und des Erdbodens Grund ward aufgedeckt Herr, von deinem Schelten, von dem Odem und Schnauben deiner Naſe.

16. Er ſchickte aus von der Höhe, und holete mich, und zog mich aus großen Waſſern.

17. Er errettete mich von meinen ſtarken Feinden, von meinen Haſſern, die mir zu mächtig waren,

18. Die mich überwältigten zur Zeit meines Unfalls; und der Herr ward meine Zuverſicht.

19. Und er führete mich aus in den Raum; er riß mich heraus, denn er hatte Luſt zu mir.

20. Der Herr thut wohl an mir, nach meiner Gerechtigkeit, er vergilt mir nach der Reinigkeit meiner Hände.

21. Denn ich halte die Wege des Herrn, und bin nicht gottlos wider meinen Gott.

22. Denn alle ſeine Rechte habe ich vor Augen, und ſeine Gebote werfe ich nicht von mir.

23. Sondern ich bin ohne Wandel vor ihm, und hüte mich vor Sünden.

24. Darum vergilt mir der Herr nach meiner Gerechtigkeit, nach der Reinigkeit meiner Hände vor ſeinen Augen.

LOS PSALMOS. *El Dia 3.*

échale la zancadilla: libra mi alma del impío, tu espada:

14 De enemigos de tu mano. Sepáralos, Señor, en vida de ellos de los que son pocos sobre la tierra: de tus cosas escondidas se hallenado su vientre, hartáronse de hijos y dexáron sus sobras: á sus pequeñuelos.

15 Mas yo con justicia compareceré en tu presencia: seré saciado quando apareciere tu gloria.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XVIII.

TENGO de amarte, Señor, fortaleza mia:

2 El Señor es mi firmeza, y mi refugio, y mi libertador. Mi Dios, mi ayudalor, y en él esperaré. Mi protector, y la fuerza de mi salud, y mi anparador.

3 Invocaré al Señor alabándole; y seré salvo de mis enemigos.

4 Cercáronme dolores de muerte: y torrentes de iniquidad me conturbáron.

5 Dolores de infierno me cercáron: me cogiéron de sorpresa lazos de muerte.

6 En mi tribulacion invoqué al Señor, y clamé á mi Dios: Y oyó desde su templo santo mi voz: y el clamor, que yo hice en su presencia, entró en sus orejas.

7 Commovióse, y tembló la tierra: los fundamentos de los montes se estremeciéron, y se conmoviéron, porque se indignó contra ellos.

8 Subió humo en la ira de él, y salió fuego ardiendo de su rostro: por él fueron encendidos carbones.

9 Inclinó los cielos, y descendió: y obscuridad debaxo de sus pies.

10 Y subió sobre Chêrubines, y voló: voló sobre alas de vientos.

11 Y se ocultó en las tinieblas, como en un pabellon suyo á su contorno: agua tenebrosa en las nubes del ayre.

12 Por el resplandor de su presencia se deshiciéron las nubes en pedrisco, y carbones de fuego.

13 Y tronó desde el cielo el Señor, y el Altísimo dió su voz: pedrisco y carbones de fuego.

14 Y envió sus saetas, y los desbarató: multiplicó relámpagos, y los aterró.

15 Y apareciéron los manantiales de las aguas, y quedáron descubiertos los cimientos de la tierra: A tu amenaza, ó Señor, al soplo impetuoso de tu ira.

16 Envió desde lo alto, y me tomó, y me sacó de las muchas aguas.

17 Me libró de mis enemigos muy fuertes, y de aquellos que me aborrecian: porque fuéron mas fuertes que yo.

18 Viniéron de repente sobre mí en el dia de mi afliccion: y el Señor fué mi protector.

19 Y me sacó á la anchura: me salvó, porque me quiso.

20 Y me retribuirá el Señor conforme á mi justicia, y segun la pureza de mis manos me retribuirá:

21 Porque guardé los caminos del Señor, y no procedí impiamente contra mi Dios.

22 Porque están delante de mí todos sus juicios: y no he desechado de mí sus justicias.

23 Y seré sin mancilla delante de él: y me guardaré de mi iniquidad.

24 Y me retribuirá el Señor conforme á mi justicia: y segun la pureza de mis manos

LATINA ET GRÆCA.

planta eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam

14 Ab inimicis manus tuæ. Domine a paucis de terra divide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum. Saturati sunt filiis: et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

15 Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XVIII.

DILIGAM te Domine fortitudo mea:

2 Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus. Deus meus adjutor meus, et sperabo in eum. Protector meus, et cornu salutis meæ, et susceptor meus.

3 Laudans invocabo Dominum: et ab inimicis meis salvus ero.

4 Circumdederunt me dolores mortis: et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

5 Dolores inferni circumdederunt me: præoccupaverunt me laquei mortis.

6 In tribulatione mea invocavi Dominum, et ad Deum meum clamavi: Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

7 Commota est, et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est eis.

8 Ascendit fumus in ira ejus: et ignis a facie ejus exarsit: carbones succensi sunt ab eo.

9 Inclinavit cælos, et descendit: et caligo sub pedibus ejus.

10 Et ascendit super cherubim, et volavit: volavit super pennas ventorum.

11 Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus: tenebrosa aqua in nubibus aëris.

12 Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, grando et carbones ignis.

13 Et intonuit de cælo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam: grando et carbones ignis.

14 Et misit sagittas suas, et dissipavit eos: fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

15 Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum: Ab increpatione tua Domine, ab inspiratione spiritus iræ tuæ.

16 Misit de summo, et accepit me: et assumpsit me de aquis multis.

17 Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.

18 Prævenerunt me in die afflictionis meæ: et factus est Dominus protector meus.

19 Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

20 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi:

21 Quia custodivi vias Domini, nec impiegessi a Deo meo.

22 Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo: et justitias ejus non repuli a me.

23 Et ero immaculatus cum eo: et observabo me ab iniquitate mea.

24 Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam: et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου· Κύριε ἀπόλυων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί τὴν δόξαν σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιη'. XVIII.

ΑΓΑΠΗΣΩ σε Κύριε ἰσχύς μου.

2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου· ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.

5 Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἔκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῷ, κύκλῳ αὐτῷ ἡ σκηνὴ αὐτῷ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διῆλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτούς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς.

15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσεταί με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου, καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.

19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν, ῥύσεταί με, ὅτι ἠθέλησέ με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

my righteous dealing: and according unto the cleanness of my hands in his eye-sight.

25 With the holy thou shalt be holy: and with a perfect man thou shalt be perfect.

26 With the clean thou shalt be clean: and with the froward thou shalt learn frowardness.

27 For thou shalt save the people that are in adversity: and shalt bring down the high looks of the proud.

28 Thou also shalt light my candle: the Lord my God shall make my darkness to be light.

29 For in thee I shall discomfit an host of men: and with the help of my God I shall leap over the wall.

30 The way of God is an undefiled way: the word of the Lord also is tried in the fire; he is the defender of all them that put their trust in him.

31 For who is God, but the Lord: or who hath any strength, except our God?

32 It is God, that girdeth me with strength of war: and maketh my way perfect.

33 He maketh my feet like harts' feet: and setteth me up on high.

34 He teacheth mine hands to fight: and mine arms shall break even a bow of steel.

35 Thou hast given me the defence of thy salvation: thy right hand also shall hold me up, and thy loving correction shall make me great.

36 Thou shalt make room enough under me for to go: that my footsteps shall not slide.

37 I will follow upon mine enemies, and overtake them: neither will I turn again till I have destroyed them.

38 I will smite them, that they shall not be able to stand: but fall under my feet.

39 Thou hast girded me with strength unto the battle: thou shalt throw down mine enemies under me.

40 Thou hast made mine enemies also to turn their backs upon me: and I shall destroy them that hate me.

41 They shall cry, but there shall be none to help them: yea, even unto the Lord shall they cry, but he shall not hear them.

42 I will beat them as small as the dust before the wind: I will cast them out as the clay in the streets.

43 Thou shalt deliver me from the strivings of the people: and thou shalt make me the head of the heathen.

44 A people whom I have not known: shall serve me.

45 As soon as they hear of me, they shall obey me: but the strange children shall dissemble with me.

46 The strange children shall fail: and be afraid out of their prisons.

47 The Lord liveth, and blessed be my strong helper: & praised be the God of my salvation.

48 Even the God that seeth that I be avenged: and subdueth the people unto me.

49 It is he that delivereth me from my eruel enemies, and setteth me up above mine adversaries: thou shalt rid me from the wicked man.

50 For this cause will I give thanks unto thee, O Lord, among the Gentiles: and sing praises unto thy Name.

51 Great prosperity giveth he unto his King: and sheweth loving-kindness unto David his Anointed, and unto his seed for evermore.

MORNING PRAYER.

PSALM XIX.

THE heavens declare the glory of God: and

justice, *et* selon la pureté de mes mains qu'il a connue.

25 Avec celui qui est bon, tu es bon; *et* avec l'homme qui a de l'intégrité, tu agis avec intégrité.

26 Tu es pur avec celui qui est pur; mais avec le pervers, tu agis selon sa perversité.

27 Car *c'est* toi *qui* sauves le peuple affligé, et *qui* abaisses les yeux des superbes.

28 Même *c'est* toi *qui* fais luire ma lampe; l'Eternel mon Dieu éclairera mes ténèbres.

29 Avec toi je me jetterai sur toute une bande, et avec mon Dieu je franchirai la muraille.

30 La voie du Dieu fort *est* entière; la parole de l'Eternel *est* purifiée par le feu; c'*est* un bouclier à tous ceux qui se retirent vers lui.

31 Car qui *est* Dieu, sinon l'Eternel? Et qui *est* un rocher, sinon notre Dieu?

32 *C'est* le Dieu fort qui environne de force, et *qui* a rendu mon chemin sûr.

33 Il a rendu mes pieds semblables à *ceux* des biches, et il m'a fait tenir debout sur mes lieux élevés.

34 *C'est lui* qui a formé mes mains au combat, tellement qu'un arc d'airain a été rompu avec mes bras.

35 Tu m'as aussi donné le bouclier de ton salut; ta droite m'a soutenu, et ta bonté m'a fait devenir grand.

36 Tu m'as fait marcher au large, et mes talons n'ont point glissé.

37 J'ai poursuivi mes ennemis, et je les ai atteints, et je ne m'en suis point retourné, jusqu'à ce que je les eusse consumés.

38 Je les ai transpercés, tellement qu'ils n'ont pu se relever, *mais* ils sont tombés sous mes pieds.

39 Car tu m'as revêtu de force pour le combat; tu as fait plier sous moi ceux qui s'élevoient contre moi.

40 Tu as fait aussi que mes ennemis on tourné le dos devant moi, et j'ai détruit ceux qui me haïssoient.

41 Ils crioient, mais *il* n'*y avoit* point de Libérateur; *ils crioient, dis-je*, à l'Eternel, mais il ne leur répondoit point.

42 Et je les ai menuisés comme la poussière *qui est* emportée par le vent; je les ai foulés comme la boue des rues.

43 Tu m'as délivré des oppositions du peuple; tu m'as établi chef des nations; le peuple *que* je ne connoissois point m'a été assujetti.

44 Aussitôt qu'ils ont ouï parler de moi, ils se sont rendus obéissans; les étrangers m'ont menti.

45 Les étrangers se sont écoulés; ils ont tremblé de peur dans leurs retraites cachées.

46 L'Eternel *est* vivant, et mon rocher *est* béni. Que le Dieu de ma délivrance soit donc exalté!

47 Le Dieu fort *est celui* qui me donne les moyens de me défendre, et *qui* a rangé les peuple sous moi.

48 *C'est lui* qui m'a délivré de mes ennemis; même tu me mets au-dessus de ceux qui s'élévent contre moi; tu me délivres de l'homme violent.

49 C'est pourquoi, ô Eternel, je te célébrerai parmi les nations, et je chanterai des Pseaumes à ton nom.

50 *C'est lui* qui délivre magnifiquement son Roi, et qui exerce sa miséricorde envers David son Oint, et envers sa postérité à jamais.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XIX.

LES cieux racontent la gloire du Dieu fort,

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

25 Ὅσιος μετὰ τοῦ ὁσίου, καὶ ἀθῶος ἂς εἶσαι μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου.

26 Ἐκλεκτὸς μὲ τὸν ἐκλεκτὸν· ἀμμὴ μὲ τὸν στρεβλὸν θέλεις μάθει στρεβλότητα.

27 Ὅτι θέλει σώσεις τ' λαὸν τὸν εἰς δυσυχίαν, καὶ ταπεινώσεις τὰς ὀφθαλμὰς τῶν ὑπερηφάνων.

28 Ἔτι θέλει ἀνάψεις τὸν λύχνον μου· ὁ Κύριος ὁ Θεός μου θέλει φωτίσει τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι μετὰ σᾶς θέλει χαλάσω στρατεύματα· μὲ τὴν βοήθειαν τῆ Θεῆ θέλει πιδησω τείχει.

30 Ἄμωμος εἶναι ἡ ὁδὸς τοῦ Κυρίου, τὰ λόγια τῆ Θεῆ ὡσὰν καθαρισμένα εἰς φωτίαν· αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς εἶναι Θεὸς παρὰ ὁ Κύριος· ἢ τίς εἶναι δυνατὸς παρὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν;

32 Ὁ Θεὸς μὲ ἐνδυναμώνει, καὶ ποιεῖ ἄμωμον τὸν δρόμον μου.

33 Καὶ ποιεῖ τοὺς πόδας μου ὡσὰν πόδας ἐλάφου, καὶ μὲ φέρνει ἐπὶ τὰ ὑψηλά.

34 Διδάσκει εἰς πόλεμον τὰς χεῖράς μου, καὶ οἱ βραχίονές μου συντρίβουσι τόξον χαλκῆν.

35 Σὺ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας· καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ κρατίσει, καὶ ἡ παιδεία σου θέλει μὲ ὑψώσει, ἡ παιδεία σου θέλει μὲ διδάξει.

36 Θέλει πλατύνεις τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου ἵνα μὴ κινδυνεύσωσιν οἱ πόδες μου.

37 Θέλει διώξω τὸς ἐχθρὸς μου, καὶ τὸς φθάσω, καὶ δὲν θέλει ἐπιστρέψω ἕως ἂν τὸς ἀφανήσω.

38 Θέλει τὸς θλίψω ὥστε 'να μὴν δύνωνται 'να σταθῶσι, καὶ πέσωσιν ὑπὸ τὸς πόδας μου.

39 Σὺ μὲ ἔζωσας μὲ δύναμιν εἰς πόλεμον, καὶ ἔβαλες ὑπὸ τοὺς πόδας μου, πάντας τοὺς ἐπανεσταμένους ἐπ' ἐμέ.

40 Ἀπὸ προσώπου μου ἐδίωξας τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἐξωλόθρευσας τοὺς μισοῦντάς με.

41 Θέλει φωνάξουσι καὶ δὲν εὕρουσι βοηθόν· θέλει κράξουσι πρὸς τὸν Κύριον, ἀλλὰ δὲν θέλει τοὺς εἰσακούσει.

42 Θέλει τὸς τρίψω ὡς κόνιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ τοὺς σαρώσω ὡς πηλὸν δρόμου.

43 Σῶσόν με ἀπὸ ταραχῆς λαῆ, κατάστησόν με ἀρχηγὸν τῶν ἐθνῶν.

44 Λαὸς, τ' ὁποῖον δὲν ἐγνώρησα, μὲ ἐδούλευσεν.

45 Μόλις φωνάξω θέλει μᾶ ὑπακόσουσι· οἱ ξένοι, μόνον, θέλει ψεύσουσιν εἰς ἐμέ.

46 Οἱ ξένοι θέλει πέσουσι, καὶ θέλει φοβηθῶσι καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματά των.

47 Ζωὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐλογία τῷ Θεῷ· ἂς ὑψωθῇ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

48 Ὁ Θεὸς ὅστις μοι δίδει ἐκδίκησιν, ὅστις ὑπέταξε λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

49 Αὐτὸς μὲ σώνει ἀπὸ τοὺς σκληρούς μου ἐχθρούς· αὐτὸς μὲ κάμνει ἀνώτερον τῶν ἐναντίων μου· καὶ θέλει μὲ φυλάξει ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου.

50 Διὰ τῆτο ἀνάμεσα εἰς τὰ ἔθνη, θέλει σὲ δοξάσω Κύριε, καὶ ψάλω τὸ ὄνομά σου.

51 Δίδει εὐτυχίαν μεγάλην τοῦ βασιλέως· καὶ δείχνει ἀγάπην πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν Χριστὸν αὐτῆ, καὶ πρὸς τὸ σπέρμα του ἕως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ιθ'. XIX.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τῆ Θεῆ, καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν τα.

2 Μία ἡμέρα ὁμολογεῖ τὴν ἄλλην· καὶ μία νύκτα βεβαιῶνει τὴν ἄλλην.

3 Οὔτε φωνὴν, οὔτε ἔχουσι λόγους· αἱ φωναὶ αὐτῶν δὲν ἀκούονται.

4 Ἡ φωνὴ αὐτῶν ἐξῆλθεν εἰς πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

5 Εἰς αὐτὸς ἔστησε κατασκήνωμα διὰ τὸν ἥλιον· καὶ αὐτὸς ἐξέρχεται ὡς νυμφίος ἀπὸ τὸν

24 Ed il Signore m' ha renduto secondo la mia giustizia, secondo la purità delle mie mani nel suo cospetto.

25 Tu ti mostri pietoso inverso l'*uomo* pio, intiero inverso l' uomo intiero.

26 Tu ti mostri puro col puro, e procedi rit osamente col perverso.

27 Perciocchè tu sei quel che salvi la gente afflitta, ed abassi gli occhi altieri.

28 Perciocchè tu sei quel che fai risplendere la mia lampana: il Signore Iddio mio allumina le mie tenebre.

29 Perciocchè per la tua virtù io rompo tutta una schiera: e per la virtù dell'Iddio mio salgo sopra il muro.

30 La via di Dio è intiera: la parola del Signore è purgata col fuoco: egli è lo scudo di tutti coloro che sperano in lui.

31 Perciocchè, chi è Dio, fuor ch'il Signore? e chi è Rocca, fuor che l'Iddio nostro?

32 Iddio è quel che mi cinge di prodezza, e c' ha appianata la mia via.

33 Egli rende i miei piedi simili a quelli delle cerve, e mi fa star ritto su i miei alti luoghi.

34 Egli ammaestra le mie mani alla battaglia, e colle mie braccia un' arco di rame è rotto.

35 Tu m' hai ancora dato lo scudo della tua salvezza, e la tua destra m' ha sostenuto, e la tua benignità m' ha accresciuto.

36 Tu hai allargati i miei passi sotto di me, e le mie calcagna non son vacillate.

37 Io ho perseguitati i miei nemici, e gli ho aggiunti: e non me ne son tornato *indietro*, finchè non gli abbia distrutti.

38 Io gli ho rotti, e non son potuti risurgere: mi son caduti sotto i piedi.

39 E tu m' hai cinto di prodezza per la guerra; *ed* hai abbattuti sotto di me quelli che si levavano contr' a me.

40 Ed hai fatto voltar le spalle a'miei nemici davanti a me, ed io ho distrutti quelli che m' odiavano.

41 Essi gridarono, ma non *vi fu* chi *li* salvasse: *gridarono* al Signore, ma egli non rispose loro.

42 Ed io gli ho tritati, come polvere esposta al vento: io gli ho spazzati via, come il fango delle strade.

43 Tu m' hai scampato dalle brighe del popolo, tu m' hai constituito capo di nazioni: il popolo *ch'* io non conosceva m' è stato sottoposto.

44 Al solo udir degli orecchi si son ridotti sotto la mia ubbidienza: gli stranieri si sono infinti inverso me.

45 Gli stranieri son divenuti fiacchi, ed hanno tremato di paura, fin dentr' a' lor ripari.

46 Viva il Signore, e benedetta *sia* la mia Rocca, e sia esaltato l' Iddio della mia salute.

47 Iddio, che mi dà *il modo di far mie* vendette, e *che* mi sottomette i popoli.

48 Che mi scampa da'miei nemici, ed anche mi solleva da quelli che m' assaltano, e mi riscuote dall' uomo violento.

49 Per ciò, o Signore, io ti celebrerò fra le genti, e salmeggerò al tuo Nome.

50 Il quale rende magnifiche le vittorie del suo Re, ed usa benignità inverso David, suo Unto, ed inverso la sua progenie in perpetuo.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XIX.

I cieli raccontano la gloria di Dio, e la

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

25 Bey den Heiligen biſt du heilig, und bey den Frommen biſt du fromm.
26 Und bey den Reinen biſt du rein, und bey den Verkehrten biſt du verkehrt.
27 Denn du hilfſt dem elenden Volk, und die hohen Augen niedrigeſt du.
28 Denn du erleuchteſt meine Leuchte; der Herr, mein Gott, machet meine Finſterniß Licht.
29 Denn mit dir kann ich Kriegsvolk zerſchmeißen, und mit meinem Gott über die Mauer ſpringen.
30 Gottes Wege ſind ohne Wandel; die Reden des Herrn ſind durchläutert; er iſt ein Schild allen, die ihm vertrauen.
31 Denn wo iſt ein Gott, ohne der Herr? Oder ein Hort, ohne unſer Gott?
32 Gott rüſtet mich mit Kraft, und machet meine Wege ohne Wandel.
33 Er macht meine Füße gleich den Hirſchen, und ſtellet mich auf meine Höhe.
34 Er lehret meine Hand ſtreiten; und lehret meinen Arm einen ehernen Bogen ſpannen.
35 Und giebſt mir den Schild deines Heils, und deine Rechte ſtärket mich; und wenn du mich demüthigeſt, machſt du mich groß.
36 Du machſt unter mir Raum zu gehen, daß meine Knöchel nicht gleiten.
37 Ich will meinen Feinden nachjagen, und ſie ergreifen, und nicht umkehren, bis ich ſie umgebracht habe.
38 Ich will ſie zerſchmeißen, und ſollen mir nicht widerſtehen; ſie müſſen unter meine Füße fallen.
39 Du kannſt mich rüſten mit Stärke zum Streit; du kannſt unter mich werfen, die ſich wider mich ſetzen.
40 Du giebſt mir meine Feinde in die Flucht, daß ich meine Haſſer verſtöre.
41 Sie rufen, aber da iſt kein Helfer; zum Herrn, aber er antwortet ihnen nicht.
42 Ich will ſie zerſtoßen, wie Staub vor dem Winde; ich will ſie wegräumen, wie den Koth auf der Gaſſe.
43 Du hilfſt mir von dem zänkiſchen Volke, und machſt mich ein Haupt unter den Heiden; ein Volk, das ich nicht kannte, dienet mir.
44 Es gehorchet mir mit gehorſamen Ohren; ja den fremden Kindern hat es wider mich gefehlet.
45 Die fremden Kinder verſchmachten, und zappeln in ihren Banden.
46 Der Herr lebt, und gelobet ſey mein Hort, und der Gott meines Heils müſſe erhoben werden.
47 Der Gott, der mir Rache giebt, und zwinget die Völker unter mich;
48 Der mich errettet von meinen Feinden, und erhöhet mich aus denen, die ſich wider mich ſetzen; du hilfeſt mir von den Frevlern.
49 Darum will ich dir danken, Herr, unter den Heiden, und deinem Namen lobſingen,
50 Der ſeinem Könige großes Heil beweiſet, und wohlthut ſeinem Geſalbten, David, und ſeinem Samen ewiglich.

nos, que está delante de sus ojos.
25 Tú serás santo con el santo, y con el varon inocente serás inocente.
26 Con el escogido escogido serás, y con el torcido te torcerás.
27 Porque tú salvarás al pueblo humilde: y humillarás los ojos de los soberbios.
28 Porque tú, ó Señor, esclareces mi antorcha: Dios mio, alumbra mis tinieblas.
29 Porque por tí seré libre de la tentacion, y con mi Dios traspasaré la muralla.
30 Dios mio, sin mancilla es el camino del Señor: sus palabras ensayadas al fuego: el es protector de todos los que esperan en él.
31 Porque ¿quien es Dios fuera del Señor? ¿ó qué Dios hay fuera de nuestro Dios?
32 Dios que me ha ceñido de fuerza: y ha hecho que mi camino fuese sin mancilla.
33 Que perfeccionó mis pies como los de los ciervos, y me estableció sobre lugares altos.
34 Que adiestra mis manos para la pelea: y formaste mis brazos, como arco de bronce.
35 Y me diste la proteccion de tu salud: y tu derecha me amparó: y tu enseñanza me corrigió hasta el fin: y esta tu misma enseñanza me instruirá.
36 Ensanchaste mis pasos debaxo de mí: y no se debilitáron mis pisadas.
37 Perseguiré á mis enemigos, y los alcanzaré: y no me volveré, hasta que desfallezcan.
38 Los quebrantaré, y no podrán tenerse en pie: caerán debaxo de mis pies.
39 Y me has ceñido de valor para la guerra: y has derribado debaxo de mí á los que se levantaban contra mí.
40 Y has hecho que mis enemigos me volviesen las espaldas, y has destruido á los que me aborrecian.
41 Alzáron el grito, y no habia quien los salvase, al Señor: y no los oyó.
42 Y los desmenuzaré como polvo al soplo del viento: como lodo de plaza los exterminaré.
43 Me sacarás de las contradicciones del pueblo: me establecerás en cabeza de las Gentes.
44 Un pueblo, que no conocí, me sirvió: á un oir de oreja me obedeció.
45 Los hijos agenos me mintiéron, los hijos agenos se envejeciéron, y coxeáron de sus senderos.
46 Vive el Señor, y sea bendito mi Dios, y sea ensalzado el Dios de mi salud.
47 Dios que me das venganzas, y sujetas los pueblos debaxo de mí, libertador mio de mis enemigos sañudos.
48 Y tú me ensalzarás sobre los que se levantan contra mí: del hombre iniquo me librarás.
49 Por tanto te alabaré, Señor, entre las naciones: y cantaré psalmo á tu nombre.
50 El qual engrandece las saludes de su Rey, y hace misericordia á David su christo, y á su linage por todos los siglos.

PSALTERIUM DAVIDIS, XIX.

25 Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocente innocens eris:
26 Et cum electo electus eris: et cum perverso perverteris.
27 Quoniam tu populum humilem salvum facies: et oculos superborum humiliabis.
28 Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine: Deus meus illumina tenebras meas.
29 Quoniam in te eripiar a tentatione, et in Deo meo transgrediar murum.
30 Deus meus impolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.
31 Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?
32 Deus qui præcinxit me virtute: et posuit immaculatam viam meam.
33 Qui perfecit pedes meos tamquam cervorum, et super excelsa statuens me.
34 Qui docet manus meas ad prælium: et posuisti, ut arcum æreum, brachia mea.
35 Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ: et dextera tua suscepit me: Et disciplina tua correxit me in finem: et disciplina tua ipsa me docebit.
36 Dilatasti gressus meos subtus me: et non sunt infirmata vestigia mea:
37 Persequar inimicos meos, et comprehendam illos: et non convertar donec deficiant.
38 Confringam illos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos.
39 Et præcinxisti me virtute ad bellum: et supplantasti insurgentes in me subtus me.
40 Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, et odientes me disperdidisti.
41 Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: nec exaudivit eos.
42 Et comminuam eos, ut pulverem ante faciem venti: ut lutum platearum delebo eos.
43 Eripies me de contradictionibus populi: constitues me in caput Gentium.
44 Populus, quem non cognovi, servivit mihi: in auditu auris obedivit mihi.
45 Filii alieni mentiti sunt mihi, filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis.
46 Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, et exaltetur Deus salutis meæ.
47 Deus qui das vindictas mihi, et subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.
48 Et ab insurgentibus in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me.
49 Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: et nomini tuo psalmum dicam,
50 Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam christo suo David, et semini ejus usque in sæculum.

δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ.
25 Μετὰ ὁσίου ὁσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθῴου ἀθῷος ἔσῃ·
26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτῆ ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.
27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.
28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, ὁ Θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου.
29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.
30 Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν.
31 Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;
32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·
33 Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὡσεὶ ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἱστῶν με·
34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον· καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου,
35 Καὶ ἔδωκάς με ὑπερασπισμὸν σωτηρίας μου· καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου, καὶ ἡ παιδεία σου ἀνόρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ παιδεία σου αὐτή με διδάξει.
36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.
37 Κατα-ιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν.
38 Ἐκθλίψω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.
39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου.
40 Καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι νῶτον, καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.
41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουεν αὐτῶν.
42 Καὶ λεπυνῶ αὐτοὺς ὡς χοῦν καὶ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.
43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων, ἐδούλευσέ μοι,
44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι· υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι,
45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.
46 Ζῇ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός μου, καὶ ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.
47 Ὁ Θεὸς ὁ διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοὶ, καὶ ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,
48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.
49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.
50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ Δαυὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος.

Morgen-Gebete.

Der 19 Pſalm.

1 Die Himmel erzählen die Ehre Gottes, und die Veſte verkündiget ſeiner Hände Werk.
2 Ein Tag ſagts dem andern, und eine Nacht thuts kund der andern.
3 Es iſt keine Sprache noch Rede, da man nicht ihre Stimme höre.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XIX.

LOS cielos declaran la gloria de Dios, y el firmamento anuncia las obras de sus manos.
2 Un dia habla palabra á otro dia, y una noche muestra sabiduría á otra noche.
3 No hay lenguage, ni habla, de quien no sean oidas las voces de ellos.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XIX.

CÆLI enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annunciat firmamentum.
2 Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.
3 Non sunt loquelæ, neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.
4 In omnem terram exivit sonus eorum: et in fines orbis terræ verba eorum.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιθ'. XIX.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.
3 Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

the firmament sheweth his handy-work.
2 One day telleth another: and one night certifieth another.
3 There is neither speech nor language: but their voices are heard among them.
4 Their sound is gone out into all lands: and their words into the ends of the world.
5 In them hath he set a tabernacle for the sun: which cometh forth as a bridegroom out of his chamber, and rejoiceth as a giant to run his course.
6 It goeth forth from the uttermost part of the heaven, and runneth about unto the end of it again: and there is nothing hid from the heat thereof.
7 The law of the Lord is an undefiled law, converting the soul: the testimony of the Lord is sure, and giveth wisdom unto the simple.
8 The statutes of the Lord are right, and rejoice the heart: the commandment of the Lord is pure, and giveth light unto the eyes.
9 The fear of the Lord is clean, and endureth for ever: the judgements of the Lord are true, and righteous altogether.
10 More to be desired are they than gold, yea, than much fine gold: sweeter also than honey, and the honey-comb.
11 Moreover, by them is thy servant taught: and in keeping of them there is great reward.
12 Who can tell how oft he offendeth: O cleanse thou me from my secret faults.
13 Keep thy servant also from presumptuous sins, lest they get the dominion over me: so shall I be undefiled, and innocent from the great offence.
14 Let the words of my mouth, and the meditation of my heart: be alway acceptable in thy sight,
15 O Lord: my strength, and my redeemer.

PSALM XX.

THE Lord hear thee in the day of trouble: the Name of the God of Jacob defend thee;
2 Send thee help from the sanctuary: and strengthen thee out of Sion;
3 Remember all thy offerings: and accept thy burnt-sacrifice;
4 Grant thee thy heart's desire: and fulfil all thy mind.
5 We will rejoice in thy salvation, and triumph in the Name of the Lord our God: the Lord perform all thy petitions.
6 Now know I, that the Lord helpeth his Anointed, and will hear him from his holy heaven: even with the wholesome strength of his right hand.
7 Some put their trust in chariots, and some in horses: but we will remember the Name of the Lord our God.
8 They are brought down and fallen; but we are risen and stand upright.
9 Save, Lord, and hear us, O King of heaven: when we call upon thee.

PSALM XXI.

THE King shall rejoice in thy strength, O Lord: exceeding glad shall he be of thy salvation.
2 Thou hast given him his heart's desire: and hast not denied him the request of his lips.
3 For thou shalt prevent him with the blessings of goodness: and shalt set a crown of pure gold upon his head.
4 He asked life of thee, and thou gavest him a long life: even for ever and ever.
5 His honour is great in thy salvation: glory and great worship shalt thou lay upon him.
6 For thou shalt give him everlasting felicity: and make him glad with the joy of thy countenance.

et l'étendue donne à connoître l'ouvrage de ses mains.
2 Un jour parle à un *autre* jour; et une nuit enseigne une *autre* nuit.
3 *Il* n'*y a* point *en eux* de langage, ni de paroles; et toutefois leur voix est entendue.
4 Leur voix va par toute la terre, et leurs discours jusqu'au bout du monde. Il a posé en eux un pavillon pour le soleil.
5 Tellement qu'il *est* semblable à un époux qui sort de sa chambre nuptiale, *et* il se réjouit comme un *homme* vaillant pour faire *sa* course.
6 Son départ *est* de l'un des bouts des cieux, et son tour *s'achève* à l'autre bout, et *il n' y a* rien *qui* se puisse cacher à sa chaleur.
7 La loi de l'Eternel *est* parfaite, elle restaure l'âme; le témoignage de l'Eternel *est* assuré, et donne la sagesse aux *plus* simples.
8 Les commandemens de l'Eternel *sont* droits, ils réjouissent le cœur; le commandement de l'Eternel *est* pur, et il fait que les yeux voient.
9 La crainte de l'Eternel *est* pure, elle subsiste à perpétuité; les jugemens de l'Eternel *ne sont que* vérité, *et* ils se trouvent également justes.
10 *Ils sont* plus désirables que l'or, même que beaucoup d'or fin; et plus doux que le miel, même que ce qui distille des rayons de miel.
11 Aussi ton serviteur en est-il éclairé; *il y a* un grand salaire dans leur observation.
12 *Qui est-ce* qui connoît *ses* fautes commises par erreur? Nettoie-moi des *fautes* cachées.
13 Preserve aussi ton serviteur des péchés commis par fierté; qu'ils ne dominent point sur moi; alors je serai intègre, et je serai innocent des grands péchés.
14 Que mes paroles de ma bouche, et la méditation de mon cœur te soient agréables, ô Eternel, mon rocher et mon rédempteur.

PSEAUME XX.

QUE l'Eternel te réponde au jour *que tu seras en* détresse; que le nom du Dieu de Jacob te mette dans un état élevé!
2 Qu'il t'envoie *son* secours de *son* saint lieu, et qu'il te soutienne de Sion!
3 Qu'il se souvienne de toutes tes oblations, et qu'il réduise en cendre ton holocauste! Sélah.
4 Qu'il te donne le désir de ton cœur, et qu'il accomplisse tous tes desseins:
5 Nous triompherons de ta délivrance, et nous marcherons à enseignes déployées au nom de notre Dieu. L'Eternel accomplira toutes tes demandes.
6 Déjà je connois que l'Eternel a délivré son Oint; il lui répondra des cieux de sa sainteté; la délivrance a été faite par sa droite avec force.
7 Les uns *se vantent* de *leurs* chariots, et les autres de *leurs* chevaux; mais nous nous vanterons du nom de l'Eternel notre Dieu.
8 Ceux-là ont plié et sont tombés; mais nous nous sommes relevés et affermis.
9 Eternel, conserve le Roi, exauce-nous au jour que nous t'invoquons.

PSEAUME XXI.

ETERNEL, le Roi se réjouira dans ta force, et combien n'aura-t-il pas de joie de ta délivrance!
2 Tu lui as donné le souhait de son cœur, et tu ne *lui* as point refusé ce qu'il a prononcé de ses lèvres. Sélah!
3 Car tu l'as prévenu par toutes sortes de bénédictions *et* de biens, *et* tu as mis sur sa tête une couronne d'or fin.
4 Il t'avoit demandé la vie, *et* tu *la* lui as donnée, *même* une prolongation de jours à perpétuité

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

θάλαμον, καὶ χέρεται ὡς γίγας εἰς πάλευμα.
6 Τρέχει ἀπὸ ἑνὸς μέρους τοῦ οὐρανοῦ ἕως τὸ ἄλλο· καὶ οὐδὲν κρύβεται ἀπὸ τῆς θερμότητος αὐτοῦ.
7 Ἄμωμος ὁ νόμος τοῦ Κυρίου, καὶ ἐπιστρέφει τὰς ψυχάς· βεβαία εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου καὶ φωτίζει τοὺς ἁπλοῦς.
8 Τὰ δικαιώματα τοῦ Κυρίου εἶναι δίκαια καὶ εὐφραίνουσι τὴν καρδίαν· λάμπει ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου καὶ φωτίζει τοὺς ὀφθαλμούς.
9 Ἁγνὸς εἶναι ὁ φόβος τοῦ Κυρίου καὶ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἡ κρίσις τοῦ Κυρίου ἀληθινὴ, καὶ ἐπιτοαυτὸ δικαία.
10 Ἐπιθυμητὴ εἶναι ὑπὲρ χρυσιόν καὶ λίθον πολύτιμον· γλυκύτερα ἀπὸ μέλι καὶ κηρίθραν.
11 Αὐτὰ διδάσκουσι τὸν δοῦλον σου· φυλάττοντάς τα ἡ ἀνταπόδοσις εἶναι πολλή.
12 Τίς ἐνθυμᾶται τὰ σφάλματά του· καθάρισόν με ἐκ τῶν κρυφίων μου σφαλμάτων.
13 Φύλαξον τὸν δοῦλον σου ἀπ' ἀλαζωνείας ἵνα μὴ μὲ κυριεύσῃ· τότε θέλει εἶμαι ἄμωμος, καὶ καθαρισμένος ἀπὸ μεγάλης ἁμαρτίας.
14 Καὶ τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου θέλει εὐδωκήσουσι αἰωνίως ἐμπρός σου.
15 Κύριε, βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

Ψαλ. κ'. XX.

Ο Κύριος ἂς σὲ ἐπακούσῃ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ ἂς σὲ ὑπερασπίσῃ.
2 Ἀπὸ τὸ Ἱερόν του ἂς σοῦ στείλῃ βοήθειαν, καὶ δύναμιν ἀπὸ Σιών.
3 Ἂς ἐνθυμηθῇ πάσας τὰς θυσίας σου· ἂς δεχθῇ τὸ ὁλοκαύτωμά σου.
4 Ἂς σοῦ δώσῃ κατὰ τὴν καρδίαν σου· καὶ ἂς ἀναπληρώσῃ κάθε στοχασμόν σου.
5 Θέλει ἀγαλλίασομεν διὰ τὴν σωτηρίαν σου· καὶ μεγαλύνομεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἂς σὲ χαρίσῃ ὁ Κύριος τὸ ὅ, τι ζητᾷς.
6 Τῶρα ἔμαθον ὅτι ὁ Κύριος ἔσωσε τ' Χριστόν του, θέλει τὸν εἰσακούσει ἀπὸ τὰ ἅγια τοῦ οὐρανοῦ του· καὶ τὸν βοηθήσει μὲ τὴν σωτήριον δύναμιν τῆς δεξιᾶς του.
7 Πολλοὶ ἐλπίζουσιν εἰς ἁμάξια, ἄλλοι εἰς ἄλογα, ἡμεῖς δὲ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
8 Ἐκεῖνοι ἔπεσαν καὶ ἐσυντρίφθησαν, ἡμεῖς ἐσηκώθημεν ὀρθοί.
9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ τὴν ἡμέραν τὴν ὁποῖαν σὲ ἐπικαλέσομεν εἰσάκουσόν μας.

Ψαλ. κα'. XXI.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ θέλει εὐφρανθῇ, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· καὶ θέλει χαρεῖ μεγάλως ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
2 Τὴ ἔδωκας τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας του· καὶ δὲν τὴ ἠρνήθης τὴν θέλησιν τῶν χειλέων τη.
3 Ὅτι τὸν προέφθασας μὲ εὐλογίαν χρηστότητος· ἔβαλας ἐπὶ τὴν κεφαλήν του στέφανον ἀπὸ λίθον πολύτιμον.
4 Σοῦ ἐζήτησε ζωὴν, καὶ τοῦ ἔδωκας μακρότητα ἡμερῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
5 Διὰ τὸ σωτήριόν σου ἡ δόξα του εἶναι μεγάλη· θέλει βάλεις δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπ' αὐτόν.
6 Ὅτι θέλει τοῦ δώσεις αἰώνιον εὐλογίαν, καὶ τὸν θεραπεύσεις μὲ τὴν χαρὰν τῆ προσώπη σου.
7 Διατί; ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς τ' Κύριον· καὶ δὲν θέλει χάσει ποτὲ τὸ ἔλεος τῆ ὑψίστου.
8 Ἡ χείρ σου θέλει βαρύνει ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου· ἡ δεξιάσου θέλει εὕρει πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
9 Ὅτι θέλει τοὺς καταστήσεις ὡς κάμινον πυρὸς εἰς τὴν ὥραν τῆς ὀργῆς σου. Ὁ Κύριος ἐν τῇ ὀργῇ του θέλει τοὺς ἀφανίσει· ἡ φωτία θέλει τοὺς καταφάγει.

distesa annunzia l'opera delle sue mani.
2 Un giorno dietro all' altro quelli sgorgano parole: una notte dietro all' altra dichiarano scienza.
3 Non *hanno* favella, nè parole: la lor voce non s' ode.
4 Ma la lor linea esce fuori per tutta la terra, e le lor parole: *vanno* infino all'estremità del mondo: *Iddio* ha posto in essi un tabernacolo al sole.
5 Ed egli esce fuori, come uno sposo dalla sua camera di nozze: egli gioisce, come un' *uomo* prode a correr l' aringo.
6 La sua uscita è da una estremità de'cieli, ed il suo giro *arriva* infino all'*altra* estremità: e niente è nascosto al suo calore.
7 La Legge del Signore è perfetta, ella ristora l'anima: la testimonianza del Signore è verace, *e* rende savio il semplice.
8 Gli statuti del Signore *son* dritti, *e* rallegrano il cuore: il comandamento del Signore è puro, ed allumina gli occhi.
9 Il timor del Signore è puro, *e* dimora in eterno: i giudicii del Signore *son* verità, tutti quanti son giusti.
10 *Sono* più desiderabili ch'oro, anzi più che gran quantità d' oro finissimo: e più dolci che mele, anzi che quello che stilla da' favi.
11 Il tuo servidore è eziandio avvisato per essi: *e* è gran mercede in osservarli.
12 Chi conosce i *suoi* errori? purgami di quelli che *mi* sono occulti.
13 Rattieni eziandio il tuo servidore dalle superbie, *e fa*, che non signoreggino in me: allora io sarò intiero, e purgato di gran misfatto.
14 Sieno grate nel tuo cospetto le parole della mia bocca, e la meditazione del cuor mio, o Signore, mia Rocca, e mio Redentore.

SALMO XX.

IL Signore ti risponda nel giorno che tu sarai in distretta: leviti ad alto in salvo il Nome dell' Iddio di Jacob.
2 Mandìti soccorso dal Santuario, e sostengati da Sion.
3 Ricordisi di tutte le tue offerte, e riduca in cenere il tuo olocausto. Sela.
4 Diati *ciò che* è secondo il cuor tuo, ed adempisca ogni tuo consiglio.
5 Noi canteremo d' allegrezza per la tua vittoria, ed alzeremo bandiere nel Nome dell' Iddio nostro. Il Signore adempia tutte le tue domande.
6 Ora so, ch' il Signore ha salvato il suo Unto: egli gli risponderà dal cielo della sua Santità: la vittoria della sua destra è con gran potenza.
7 Gli uni *si fidano* in carri, e gli altri in cavalli: ma noi ricorderemo il Nome del Signore Iddio nostro.
8 Quelli sono andati in giù, e son caduti: ma noi siamo restati in piè, e ci siam rizzati
9 Salva, Signore: rispondaci il Re nel giorno, che noi grideremo.

SALMO XXI.

SIGNORE, il Re, si rallegrerà nella tua forza: e quanto festeggerà egli grandemente della tua vittoria!
2 Tu gli hai dato il desio del suo cuore, e non *gli* hai rifiutato quel ch' egli ha pronunziato colle sue labbra. Sela.
3 Perciocchè tu gli sei venuto incontro con benedizioni di beni: tu gli hai posta sopra il capo una corona d'oro finissimo.
4 Egli t'aveva chiesta vita, *e* tu gli hai dato lunghezza di giorni in perpetuo.
5 La sua gloria è grande per la tua vittoria: tu hai messo sopra lui maestà, e magnificenza.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

4 Ihre Schnur geht aus in alle Lande, und ihre Rede an der Welt Ende; er hat der Sonne eine Hütte in denſelbigen gemacht.

5 Und dieſelbige geht heraus, wie ein Bräutigam aus ſeiner Kammer, und freuet ſich wie ein Held, zu laufen den Weg.

6 Sie geht auf an einem Ende des Himmels, und läuft um bis wieder an daſſelbe Ende; und bleibt nichts vor ihrer Hitze verborgen.

7 Das Geſetz des Herrn iſt ohne Wandel, und erquidet die Seele. Das Zeugniß des Herrn iſt gewiß, und machet die Albernen weiſe.

8 Die Befehle des Herrn ſind richtig, und erfreuen das Herz. Die Gebote des Herrn ſind lauter, und erleuchten die Augen.

9 Die Furcht des Herrn iſt rein, und bleibet ewiglich. Die Rechte des Herrn ſind wahrhaftig, alleſamt gerecht;

10 Sie ſind köſtlicher denn Gold und viel feines Gold; ſie ſind ſüßer denn Honig und Honigſeim.

11 Auch wird dein Knecht durch ſie erinnert; und wer ſie hält, der hat großen Lohn.

12 Wer kann merken, wie oft er fehlet? Verzeih mir die verborgenen Fehler.

13 Bewahre auch deinen Knecht vor den Stolzen, daß ſie nicht über mich herrſchen: ſo werde ich ohne Wandel ſeyn, und unſchuldig bleiben großer Miſſethat.

14 Laß dir wohlgefallen die Rede meines Mundes, und das Geſpräch meines Herzens vor dir, Herr, mein Hort und mein Erlöſer!

Der 20 Pſalm.

1 Der Herr erhöre dich in der Noth; der Name des Gottes Jacobs ſchütze dich.

2 Er ſende dir Hülfe vom Heiligthum, und ſtärke dich aus Zion.

3 Er gedenke alles deines Speisopfers, und dein Brandopfer müſſe fett ſeyn.

4 Er gebe dir, was dein Herz begehret, und erfülle alle deine Anſchläge.

5 Wir rühmen, daß du uns hilfſt, und im Namen unſers Gottes werfen wir Panier auf. Der Herr gewähre dich aller deiner Bitte.

6 Nun merke ich, daß der Herr ſeinem Geſalbten hilft, und erhöret ihn in ſeinem heiligen Himmel; ſeine rechte Hand hilft gewaltiglich.

7 Jene verlaſſen ſich auf Wagen und Roſſe: wir aber denken an den Namen des Herrn, unſers Gottes.

8 Sie ſind niedergeſtürzt, und gefallen: wir aber ſtehen aufgerichtet.

9 Hilf, Herr! der König erhöre uns, wenn wir rufen.

Der 21 Pſalm.

1 Herr, der König freuet ſich in deiner Kraft, und wie ſehr fröhlich iſt er über deiner Hülfe.

2 Du giebſt ihm ſeines Herzens Wunſch, und wegerſt nicht, was ſein Mund bittet.

3 Denn du überſchüttеſt ihn mit gutem Segen; du ſetzeſt eine goldene Krone auf ſein Haupt.

4 Er bittet dich ums Leben, ſo giebſt du ihm langes Leben immer und ewiglich.

5 Er hat große Ehre an deiner Hülfe; du legeſt Lob und Schmuck auf ihn.

6 Denn du ſetzeſt ihn zum Segen ewiglich; du erfreueſt ihn mit Freuden deines Antlitzes.

7 Denn der König hoffet auf den Herrn, und wird durch die Güte des Höchſten veſt bleiben.

8 Deine Hand wird finden alle deine Feinde; deine Rechte wird finden, die dich haſſen.

4 El sonido de ellos se ha divulgado por toda la tierra: y sus palabras hasta los fines de la tierra.

5 En el Sol puso su tabernáculo: y él como esposo, que sale de su thálamo: dió saltos como gigante para correr el camino,

6 Su salida es de la una extremidad del cielo: y corre hasta la otra extremidad de él: y no hay quien se esconda de su calor.

7 La ley del Señor sin mancilla, que convierte las almas: el testimonio del Señor fiel, que da sabiduría á los pequeñuelos.

8 Las justicias del Señor derechas, que alegran los corazones: el precepto del Señor claro, que alumbra los ojos.

9 Santo el temor del Señor, permanente por todos los siglos: los juicios del Señor verdaderos, justos en sí mismos.

10 Son mas de codiciar que el oro y que las muchas piedras preciosas: y mas dulces que la miel y que el panal.

11 Porque tu siervo los guarda, en guardarlos hay grande galardon.

12 ¿Quien conoce los delitos? de los mios ocultos límpiame:

13 Y de los agenos perdona á tu siervo. Si ellos no se hicieren señores de mí, entónces seré sin mancilla: y seré limpio de un delito grandísimo.

14 Entónces te serán agradables las palabras de mi boca: y la meditacion de mi corazon será siempre en tu presencia. Señor, ayudador mio, y Redentor mio.

PSALMO XX.

OYGATE el Señor en el dia de la tribulacion: ampárete el nombre del Dios de Jacob.

2 Envíete socorro desde el Santuario: y desde Sión te defienda.

3 Tenga en memoria todo tu sacrificio: y tu holocausto sea pingüe.

4 Haga contigo segun tu corazon: y cumpla todos tus designios.

5 Nos regocijarémos en tu salud: y en el nombre de nuestro Dios serémos engrandecidos.

6 Cumpla el Señor todas tus peticiones: ahora he conocido, que el Señor ha hecho salvo á su Christo. Le oirá desde su cielo santo: en los potentados la salud es de su derecha.

7 Estos fian en sus carros, y aquellos en sus caballos: mas nosotros invocarémos el nombre del Señor Dios nuestro.

8 Ellos fuéron atados, y cayéron: mas nosotros nos levantamos, y pusimos derechos.

9 Señor, salva al Rey: y óyenos en el dia, en que te invocarémos.

PSALMO XXI.

SEÑOR, en tu poder se alegrará el Rey, y en tu salud se regocijará en gran manera.

2 Le cumpliste el deseo de su corazon, y no le hiciste vana la demanda de sus labios.

3 Por quanto le preveniste con bendiciones de dulzura: le pusiste sobre su cabeza una corona de piedras preciosas.

4 Te pidió vida: y le diste longitud de dias por siglo, y por siglo de siglo.

5 Grande es su gloria en tu salud: gloria y grande hermosura pondrás sobre él.

6 Porque tú lo darás para bendicion por los siglos de los siglos: lo colmarás de gozo con tu rostro.

7 Porque el Rey espera en el Señor: y en la misericordia del Altísimo no será conmovido.

8 Sea hallada tu mano de todos tus enemi-

LATINA ET GRÆCA.

5 In sole posuit tabernaculum suum: et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo: Exultavit ut gigas ad currendam viam,

6 A summo cælo egressio ejus: Et occursus ejus usque ad summum ejus: nec est qui se abscondat a calore ejus.

7 Lex Domini immaculata convertens animas: testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

8 Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: præceptum Domini lucidum; illuminans oculos.

9 Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

10 Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: et dulciora super mel et favum,

11 Etenim servus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa.

12 Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me:

13 Et ab alienis parce servo tuo. Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: et emundabor a delicto maximo.

14 Et erunt ut complaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. Domine adjutor meus, et redemptor meus.

PSALMUS XX.

EXAUDIAT te Dominus in die tribulationis: protegat te nomen Dei Jacob.

2 Mittat tibi auxilium de sancto: et de Sion tueatur te.

3 Memor sit omnis sacrificii tui: et holocaustum tuum pingue fiat.

4 Tribuat tibi secundum cor tuum: et omne consilium tuum confirmet.

5 Lætabimur in salutari tuo: et in nomine Dei nostri magnificabimur.

6 Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus CHRISTUM suum. Exaudiet illum de cælo sancto suo: in potentatibus salus dexteræ ejus.

7 Hi in curribus, et hi in equis: nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

8 Ipsi obligati sunt: et ceciderunt: nos autem surreximus et erecti sumus.

9 Domine salvum fac regem: et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

PSALMUS XXI.

DOMINE in virtute tua lætabitur rex: et super salutare tuum exultabit vehementer.

2 Desiderium cordis ejus tribuisti ei: et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

3 Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

4 Vitam petiit a te: et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

5 Magna est gloria ejus in salutari tuo: gloriam et magnum decorem impones super eum.

6 Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo,

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν· ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ,

5 Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό·

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με,

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τῷ δούλῳ σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός· Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

Ψαλ. ιθ'. XX.

ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω· διάψαλμα.

4 Δῴη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνορθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλ. κ'. XXI.

ΚΥΡΙΕ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν· διάψαλμα.

3 Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ᾐτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

7 And why? because the King putteth his trust in the Lord: and in the mercy of the most Highest he shall not miscarry.
8 All thine enemies shall feel thy hand: thy right hand shall find out them that hate thee.
9 Thou shalt make them like a fiery oven in time of thy wrath; the Lord shall destroy them in his displeasure, and the fire shall consume them.
10 Their fruit shalt thou root out of the earth: and their seed from among the children of men.
11 For they intended mischief against thee: and imagined such a device as they are not able to perform.
12 Therefore shalt thou put them to flight: and the strings of thy bow shalt thou make ready against the face of them.
13 Be thou exalted, Lord, in thine own strength; so will we sing, & praise thy power.

EVENING PRAYER.

PSALM XXII.

MY God, my God, look upon me; why hast thou forsaken me: and art so far from my health, and from the words of my complaint?
2 O my God, I cry in the day-time, but thou hearest not: and in the night-season also I take no rest.
3 And thou continuest holy: O thou worship of Israel.
4 Our fathers hoped in thee: they trusted in thee, and thou didst deliver them.
5 They called upon thee, and were holpen: they put their trust in thee, and were not confounded.
6 But as for me, I am a worm, and no man: a very scorn of men, and the out-cast of the people.
7 All they that see me laugh me to scorn: they shoot out their lips, and shake their heads, saying,
8 He trusted in God, that he would deliver him: let him deliver him, if he will have him.
9 But thou art he that took me out of my mother's womb: thou wast my hope, when I hanged yet upon my mother's breasts.
10 I have been left unto thee ever since I was born: thou art my God even from my mother's womb.
11 O go not from me, for trouble is hard at hand: and there is none to help me.
12 Many oxen are come about me: fat bulls of Basan close me in on every side.
13 They gape upon me with their mouths: as it were a ramping and a roaring lion.
14 I am poured out like water, and all my bones are out of joint: my heart also in the midst of my body is even like melting wax.
15 My strength is dried up like a potsherd, and my tongue cleaveth to my gums: and thou shalt bring me into the dust of death.
16 For many dogs are come about me: and the council of the wicked layeth siege against me.
17 They pierced my hands and my feet; I may tell all my bones: they stand staring and looking upon me.
18 They part my garments among them: and cast lots upon my vesture.
19 But be not thou far from me, O Lord: thou art my succour, haste thee to help me.
20 Deliver my soul from the sword: my darling from the power of the dog.
21 Save me from the lion's mouth: thou hast heard me also from among the horns of the unicorns.
22 I will declare thy Name unto my brethren: in the midst of the congregation will I praise thee.

5 Sa gloire *est* grande par ta délivrance; tu as mis sur lui la majesté et la gloire.
6 Car tu l'as fait *être un exemple de tes* bénédictions pour toujours; tu l'as comblé de joie par ta face.
7 Puisque le Roi s'assure en l'Eternel, et dans la bonté du Souverain, il ne sera point ébranlé.
8 Ta main trouvera tous tes ennemis: Ta droite trouvera *tous* ceux qui te haissent.
9 Tu les rendras comme un four embrasé, au temps de ton courroux; l'Eternel les engloutira en sa colère, et le feu les consumera.
10 Tu feras périr leur fruit de dessus la terre, et leur race d'entre les fils des hommes.
11 Car ils ont projeté du mal contre toi, *et* ils ont formé une entreprise *dont* ils ne pourront *venir à bout.*
12 Parce que tu les mettras en butte; *et que* tu coucheras *tes flèches* sur tes cordes contre leurs faces.
13 Elève-toi, Eternel, par ta force; *et* nous chanterons et psalmodierons ta puissance.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XXII.

MON Dieu, mon Dieu, pourquoi m'as-tu abandonné, *t'*éloignant de ma délivrance *et* des paroles de mon gémissement?
2 Mon Dieu, je crie de jour, mais tu ne réponds point; et de nuit, et je n'*ai* point de repos.
3 Cependant tu *es* le saint; tu habites *au milieu* d'Israël, *qui célèbre tes* louanges.
4 Nos pères ont espéré en toi; ils ont espéré, et tu les as délivrés.
5 Ils ont crié vers toi, et ils ont été délivrés; ils se sont assurés en toi, et ils n'ont point été confus.
6 Mais moi, *je suis* un ver, et non point un homme; l'opprobre des hommes, et le mépris du peuple.
7 Tous ceux qui me voient se moquent de moi; ils me font la moue, ils hochent la tête.
8 Il se repose, *disent-ils*, sur l'Eternel; qu'il le délivre *et* qu'il le sauve, s'il a mis en lui son affection.
9 Certainement *c'est* toi qui m'as tiré du ventre *de ma mère*, qui as pris soin de moi, *lorsque j'étois* aux mamelles de ma mère.
10 J'ai été remis à tes soins dès *ma* naissance; tu *es* mon Dieu fort dès le ventre de ma mère.
11 Ne t'éloigne point de moi; car la détresse *est* près *de moi*, et *il* n'*y a* personne qui *me* secoure.
12 Plusieurs taureaux m'ont environné, des *taureaux* puissans de Basçan m'ont enfermé.
13 Ils ont ouvert leur gueule contre moi; *comme* un lion déchirant et rugissant.
14 Je suis écoulé comme de l'eau, et tous mes os sont déjoints; mon cœur est comme de la cire, *et* s'est fondu dans mes entrailles.
15 Ma vigueur est desséchée comme de la terre cuite au feu; ma langue est attachée à mon palais; et tu m'as mis dans la poussière de la mort.
16 Car des chiens m'ont environné, *et* une assemblée de gens malins m'a entouré; ils ont percé mes mains et mes pieds.
17 Je compterois tous mes os; ils me considèrent *et* me regardent.
18 Ils partagent entr'eux mes vêtemens, et jettent le sort sur mon habit.
19 Toi donc, Eternel, ne t'éloigne point; *toi qui es* ma force, hâte-toi de me secourir.
20 Délivre ma vie de l'épée, mon unique de la patte du chien.
21 Délivre-moi de la gueule du lion, et me

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

10 Θέλει ἐξολοθρένσεις τὸν καρπόν τους ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ τὸ σπέρμα τους ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.
11 Ὅτι ἔπλεξαν πανουργίας ἐναντίον σου· ϗ ἔφεραν διαλογισμούς τους ὁποίους δὲν ἐδυνήθησαν 'να βάλωσι εἰς πράξιν.
12 Ὅτι θέλεις τοὺς καταστήσεις εἰς φυγήν· ϗ ἑτοιμάσεις τὴν χορδὴν τοῦ τόξου σου ἐναντίον τοῦ προσώπου αὐτῶν.
13 Ἆς ὑψωθῇς Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· θέλει ψάλομεν ϗ ἐπαινέσομεν τὰς δυναστείας σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. κβ'. XXII.

ΘΕΕ μου, Θεέ μου πρόσεχε πρὸς μέ· διατί μὲ παρῃτησας; διατί ἀπομακρύνεσαι ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου, ϗ ἀπὸ τῆς παραπονέσεώς μου;
2 Ὦ Θεέ μου σὲ κράζω τὴν ἡμέραν, ϗ δὲν μὲ εἰσακούεις· ϗ δὲν ἔχω ἀνάπαυσιν τὴν νύκτα.
3 Σὺ δὲ καὶοικεῖς ἐν ἁγίῳ, ὁ ἔπαινος τῦ Ἰσραήλ.
4 Ἐπὶ σὲ ἤλπισαν οἱ πατέρες μας, ἤλπισαν ϗ τὸς ἔσωσας.
5 Σὲ ἔκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἤλπισαν ἐπὶ σὲ καὶ δὲν ἀτιμήθησαν.
6 Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι σκόληξ ϗ ὄχι ἄνθρωπος· ὄνειδος ἀνθρώπων, ϗ ὁ καταφρωνιμένος ἀπὸ τὸν λαόν.
7 Ὅσοι μὲ βλέπουσι, μὲ περιπέζουσι· μὲ χλευάζουσι μὲ τὰ χείλη, καὶ κινοῦσι τὴν κεφαλὴν, λέγοντες·
8 Ἤλπισεν εἰς τὸν Κύριον, ἂς τὸν φυλάξῃ, ἂς τὸν σώσῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸν ἀγαπᾷ.
9 Ὅτι σὺ μὲ εὔγαλας ἀπὸ τὴν γαστέρα· σὺ ἦσουν ἡ ἐλπίς μου, ἀπὸ τὸν καιρὸν εις τὸν ὁποῖον ἐβύζαινα τὰς ῥόγας τῆς μητρός μου.
10 Ἀνάπαυσα εἰς ἐσὲ ἀπὸ τὴν γέννησίν μου· καὶ ἀφ' ἧς εὐγῆκα ἀπὸ τὴν γαστέρα τῆς μητρός μου σὺ ἦσουν ὁ Θεός μου.
11 Μὴ ἀναχωρήσῃς, ὅτι ἡ θλίψις εἶναι πλησίον μου, καὶ δὲν ἔχω βοηθόν.
12 Μὲ περιεκύκλωσαν μοσχάρια πολλὰ, καὶ παχεῖς ταῦροι μὲ σφίγγουσι.
13 Ἤνοιξαν κατ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέωντες ἅρπαγες, καὶ βρύχοντες.
14 Ἐξεχύθηκα ὡσὰν νερόν· ϗ πάντα τὰ κόκαλά μου διεσκορπίσθησαν. Ἡ καρδία μου εἰς τὸ μέσον τῦ κορμιῦ μου ἐλύωσεν ὡσὰν κερί.
15 Ἡ δύναμίς μου ἐξηράνθη ὡσὰν κεραμίδιον· ἡ γλῶσσά μου ἐκολλήθη εἰς τὸν λάρυγγά μου. Καὶ Σὺ μὲ ἔρριψας εἰς χόμα θανάτου.
16 Ὅτι σκύλοι πολλοὶ μὲ περιεκύκλωσαν· ϗ μὲ πολιορκεῖ ἡ συναγωγὴ τῶν πονηρευομένων.
17 Ἐτρύπησαν τὰς χεῖράς μου ϗ τὸς πόδας μου· δύναμαι 'να ἐξαριθμήσω ὅλα τὰ κόκαλά μου· αὐτοὶ δὲ μέ κυττάζουσι, καὶ μὲ παρατηροῦσιν.
18 Διεμερίσαν ἀναμεταξύ τους τὰ φορέματά μου, ϗ ἔβαλον κλῆρον ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου.
19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ· τρέξαι εἰς ἀντίληψίν μου.
20 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ μαχαίρας· ϗ τὸν μονογενῆ μου ἀπὸ τὸς ὀδόντας τῶν σκύλων.
21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καθὼς ϗ ἀπὸ τῶν κεράτων τῶν μονοκερώτων.
22 Θέλει διηγηθῶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τὸ ὄνομά σου· εἰς τὴν μέσιν τῆς ἐκκλησίας θέλει σὲ ὑμνήσω.
23 Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον, ὅσοι τὸν φοβᾶσθε· πάντες οἱ ἀπὸ τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν, ϗ φοβηθῆτε ἐσεῖς πάντες οἱ ἀπὸ τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.
24 Ὅτι δὲν ἐκαταφρώνεσεν οὔτε ἐμίσησε τὴν δέησιν τῦ πτωχῦ· οὔτε ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν του ἀπ' ἐμοῦ· καὶ μὲ εἰσήκουσεν ὅταν τὸν ἔκραξα.

6 Perciocchè tu l' hai posto *in* benedizioni in perpetuo: tu l' hai rallegrato di letizia col tuo volto.
7 Perciocchè il Re si confida nel Signore, e nella benignità dell'Altissimo, egli non sarà *giammai* smosso.
8 La tua mano troverà tutti i tuoi nemici: la tua destra troverà quelli che t'odiano.
9 Tu li renderai simili ad un forno ardente, al tempo della tua ira: il Signore gli abisserà nel suo cruccio ed il fuoco li divorerà.
10 Tu farai perire il frutto loro dalla terra e la lor progenie dai figliuoli degli uomini.
11 Perciocchè hanno ordito del male contr'a te, ed hanno divisata una malizia *della quale però* non potranno *venire a capo.*
12 Perciocchè tu li metterai per *tuo* bersaglio: tu tirerai dritto colle corde *de*'tuoi *archi* contr' alla lor faccia.
13 Innalzati, Signore, colla tua forza: noi canteremo, e salmeggeremo la tua potenza.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XXII.

DIO mio, Dio mio, perchè m'hai lasciato? *perchè stai* lontan dalla mia salute, *e dalle* parole del mio ruggire?
2 O Dio mio, io grido di giorno e tu non rispondi: di notte ancora, e non ho posa alcuna.
3 E pur tu *sei* il Santo, il Permanente, le lodi d' Israel.
4 I nostri padri si son confidati in te: si son confidati *in te*, e tu gli hai liberati.
5 Gridarono a te, e furon liberati: in te si confidarono, e non furon confusi.
6 Ma *sono* io un verme, e non un'uomo: il vituperio degli uomini, e lo sprezzato fra il popolo.
7 Chiunque mi vede, si beffa di me, *mi* stende il labbro, *e* scuote il capo.
8 *Dicendo:* egli si rimette nel Signore: liberilo dunque: riscuotalo, poi ch' egli lo gradisce.
9 Certo, tu *sei quel* che m' hai tratto fuor del ventre: tu m' hai affidato *da che io era* alle mamelle di mia madre.
10 Io fui gettato sopra te dalla matrice: tu *sei* il mio Dio fin dal ventre di mia madre.
11 Non allontanarti da me: perciocchè l' angoscia è vicina, e non v' è alcuno che *m'* aiuti.
12 Grandi tori m'hanno circondato, possenti tori di Basan m' hanno intorniato.
13 Hanno aperta la lor gola contr'a me, *come* un leon rapace, e ruggente.
14 Io mi scolo come acqua, e tutte le mie ossa si scommettono: il mio cuore è come cera, *e* si strugge nel mezzo delle mie interiora.
15 Il mio vigore è asciutto come un testo, e la mia lingua è attaccata alla mia gola: tu m'hai posto nella polvere della morte.
16 Perciocchè cani m'hanno circondato; uno stuolo di maligni m' ha intorniato: essi m' hanno forate le mani, ed i piedi.
17 Io posso contar tutte le mie ossa: essi mi riguardano, *e* mi considerano.
18 Si spartiscono fra loro i miei vestimenti, e tranno la sorte sopra la mia vesta.
19 Tu dunque, Signore, non allontanarti: *tu che sei la* mia forza, affrettati di soccorrermi.
20 Riscuoti l'anima mia dalla spada, l' unica mia dalla branca del cane.
21 Salvami dalla gola del leone, ed esaudiscimi, *liberandomi* dalle corna de'liocorni.
22 Io racconterò il tuo Nome a' miei fra-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psallerium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

9 Du wirſt ſie machen wie einen Feuerofen, wenn du darein ſehen wirſt; der Herr wir ſie verſchlingen in ſeinem Zorn; Feuer wird ſie freſſen.
10 Ihre Frucht wirſt du umbringen vom Erdboden, und ihren Samen von den Menſchenkindern.
11 Denn ſie gedachten dir Uebels zu thun, und machten Anſchläge, die ſie nicht konnten ausführen.
12 Denn du wirſt ſie zur Schulter machen; mit deiner Sehne wirſt du gegen ihr Antlitz zielen.
13 Herr, erhebe dich in deiner Kraft, ſo wollen wir ſingen und loben deine Macht.

Abend-Gebet.

Der 22 Pſalm.

1 Mein Gott, mein Gott, warum haſt du mich verlaſſen! Ich heule, aber meine Hülfe iſt ferne.
2 Mein Gott, des Tages rufe ich, ſo antworteſt du nicht, und des Nachts ſchweige ich auch nicht.
3 Aber du biſt heilig, der du wohneſt unter dem Lobe Iſraels.
4 Unſere Väter hofften auf dich, und da ſie hofften, halfſt du ihnen aus.
5 Zu dir ſchrieen ſie, und wurden errettet, ſie hoffen auf dich, und wurden nicht zu Schanden.
6 Ich aber bin ein Wurm und kein Menſch, ein Spott der Leute, und Verachtung des Volks.
7 Alle, die mich ſehen, ſpotten meiner, ſperren das Maul auf, und ſchütteln den Kopf.
8 Er klage es dem Herrn, der helfe ihm aus, und errette ihn, hat er Luſt zu ihm.
9 Denn du haſt mich aus meiner Mutter Leibe gezogen; du wareſt meine Zuverſicht, da ich noch an meiner Mutter Brüſten war.
10 Auf dich bin ich geworfen aus Mutterleibe; du biſt mein Gott von meiner Mutterleibe an.
11 Sey nicht ferne von mir, denn Angſt iſt nahe, denn es iſt hier kein Helfer.
12 Große Farren haben mich umgeben, fette Ochſen haben mich umringet;
13 Ihre Rachen ſperren ſie auf wider mich, wie ein brüllender und reißender Löwe.
14 Ich bin ausgeſchüttet wie Waſſer, alle meine Gebeine haben ſich zertrennet, mein Herz iſt in meinem Leibe wie zerſchmolzenes Wachs.
15 Meine Kräfte ſind vertrocknet wie eine Scherbe, und meine Zunge klebet an meinem Gaumen; und du legeſt mich in des Todes Staub.
16 Denn Hunde haben mich umgeben, und der Böſen Rotte hat ſich um mich gemacht; ſie haben meine Hände und Füße durchgraben.
17 Ich möchte alle meine Gebeine zählen, ſie aber ſchauen, und ſehen ihre Luſt an mir.
18 Sie theilen meine Kleider unter ſich, und werfen das Loos um mein Gewand.
19 Aber du, Herr, ſey nicht ferne, meine Stärke, eile mir zu helfen.
20 Errette meine Seele vom Schwerdt, meine Einſame von den Hunden.
21 Hilf mir aus dem Rachen des Löwen, und errette mich von den Einhörnern.
22 Ich will deinen Namen predigen meinen Brüdern; ich will dich in der Gemeine rühmen.
23 Rühmet den Herrn, die ihr ihn fürchtet; es ehre ihn aller Saame Jacobs, und vor ihm ſcheue ſich aller Saame Iſraels.
24 Denn er hat nicht verachtet noch verſchmähet

gos: halle tu derecha á todos los que te aborrecen.
9 Los pondrás como horno de fuego al mostrarles tu cara: el Señor en su ira los conturbará, y fuego los devorará.
10 Su fruto exterminarás de la tierra, y su linage de entre los hijos de los hombres.
11 Porque torciéron sobre tí males; pensáron designios, que no pudiéron establecer.
12 Por eso los pondrás de espalda: de tus residuos prepararás el rostro de ellos.
13 Ensálzate, Señor, en tu poder: cantaré mos, y tañendo alabarémos tus poderíos.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXII.

DIOS, Dios mio, mírame: ¿por qué me has desamparado? las voces de mis delitos alejan de mí la salud.
2 Dios mio, clamaré durante el dia, y no me oirás: y durante la noche, y no por necedad mia.
3 Y tú habitas en el lugar santo, ó gloria de Israél.
4 En tí esperáron nuestros padres: esperáron, y los libraste.
5 A tí clamáron, y fuéron hechos salvos: en tí esperáron, y no quedáron avergonzados.
6 Mas yo soy gusano, y no hombre: oprobrio de los hombres, y desecho de la plebe.
7 Todos los que me veían, hiciéron burla de mí: habláron con los labios, y meneáron la cabeza.
8 Esperó en el Señor, líbrele: sálvele, puesto que le ama.
9 Porque tú eres, el que me sacaste del vientre: mi esperanza desde los pechos de mi madre.
10 Fuí echado en tus brazos desde la matriz: desde el vientre de mi madre tú eres mi Dios,
11 No te alejes de mí: porque la tribulacion está cercana: pues no hay quien me ayude.
12 Me han cercado muchos becerros: toros gordos me han sitiado.
13 Abriéron sobre mí su boca, como leon robador, y rugiente.
14 Como agua he sido derramado, y se han desencaxado todos mis huesos. Mi corazon se ha hecho como cera, que se derrite en medio de mi vientre.
15 Secóse como un tiesto mi vigor, y mi lengua se pegó á mis fauces, y me has conducido hasta el polvo del sepulcro.
16 Por quanto me rodeáron muchos perros, y concilio de malignos me sitió. Horadáron mis manos y mis pies:
17 Contáron todos mis huesos. Y ellos me estuviéron observando, y mirando:
18 Se repartiéron mis vestiduras, y sobre mi ropa echáron suerte.
19 Mas tú, Señor, no alejes de mí tu socorro: atiende á mi defensa.
20 Libra, ó Dios, á mi alma de la espada: y de mano del perro á mi única.
21 Sálvame á mí de la boca del leon, y á mi abatimiento de los cuernos de los unicornios.
22 Anunciaré tu nombre á mis hermanos: en medio de la Iglesia te alabaré.
23 Los que temeis al Señor, alabadle: todo el linage de Jacob glorificadle:
24 Témale todo el linage de Israél: porque no despreció, ni desdeñó el ruego del pobre:

LATINA ET GRÆCA.

7 Quoniam rex sperat in Domino: et in misericordia Altissimi non commovebitur.
8 Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.
9 Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.
10 Fructum eorum de terra perdes: et semen eorum a filiis hominum.
11 Quoniam declinaverunt in te mala: cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.
12 Quoniam pones eos dorsum: in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.
13 Exaltare Domine in virtute tua: cantabimus et psallemus virtutes tuas.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XXII.

DEUS Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? longe a salute mea verba delictorum meorum.
2 Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: et nocte, et non ad insipientiam mihi.
3 Tu autem in sancto habitas, Laus Israel.
4 In te speraverunt patres nostri: speraverunt, et liberasti eos.
5 Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te speraverunt, et non sunt confusi.
6 Ego autem sum vermis, et non homo: opprobrium hominum, et abjectio plebis.
7 Omnes videntes me, deriserunt me: locuti sunt labiis et moverunt caput.
8 Speravit in Domino, eripiat eum: salvum faciat eum, quoniam vult eum.
9 Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus matris meæ.
10 In te projectus sum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu,
11 Ne discesseris a me: Quoniam tribulatio proxima est: quoniam non est qui adjuvet.
12 Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.
13 Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens et rugiens.
14 Sicut aqua effusus sum; et dispersa sunt omnia ossa mea. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.
15 Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: et in pulverem mortis deduxisti me.
16 Quoniam circumdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me. Foderunt manus meas et pedes meos:
17 Dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me:
18 Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.
19 Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum a me: ad defensionem meam conspice.
20 Erue a framea Deus animam meam: et de manu canis unicam meam.
21 Salva me ex ore leonis: et a cornibus unicornium humilitatem meam.
22 Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio ecclesiæ audabo te.
23 Qui timetis Dominum laudate eum: universum semen Jacob glorificate eum:

7 Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.
8 Εὑρεθείη ἡ χείρ σε πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σε, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.
9 Θήσεις αὐτὸς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτὸς πῦρ.
10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.
11 Ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλὴν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στῆσαι.
12 Ὅτι θήσεις αὐτὸς νῶτον ἐν τοῖς περιλοίποις σου, ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.
13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. κα'. XXII.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μὲ πρόσχες μοι, ἱνατί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
2 Ὁ Θεός μὲ κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σε καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.
3 Σὺ δὲ ἐν ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τῆ Ἰσραήλ.
4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς.
5 Πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν.
6 Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.
7 Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν,
8 Ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτὸν, σωσάτω αὐτὸν, ὅτι θέλει αὐτόν.
9 Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου,
10 Ἐπὶ σὲ ἐπεῤῥίφην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας μητρός μου Θεός μου εἶ σὺ,
11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλίψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.
12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίονες περιέσχον με.
13 Ἤνοιξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ ὠρυόμενος.
14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην, καὶ διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.
15 Ἐξηράνθη ὡσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.
16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας,
17 Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.
18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.
20 Ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.
21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.
22 Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ δοξάσατε αὐτὸν, φοβηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ.
24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε δέησει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

23 O praise the Lord, ye that fear him: magnify him, all ye of the seed of Jacob, and fear him, all ye seed of Israel;
24 For he hath not despised, nor abhorred, the low estate of the poor: he hath not hid his face from him, but when he called unto him he heard him.
25 My praise is of thee in the great congregation; my vows will I perform in the sight of them that fear him.
26 The poor shall eat, and be satisfied: they that seek after the Lord shall praise him: your heart shall live for ever.
27 All the ends of the world shall remember themselves, and be turned unto the Lord: and all the kindreds of the nations shall worship before him.
28 For the kingdom is the Lord's: and he is the Governour among the people.
29 All such as be fat upon earth: have eaten, and worshipped.
30 All they that go down into the dust shall kneel before him: and no man hath quickened his own soul.
31 My seed shall serve him: they shall be counted unto the Lord for a generation.
32 They shall come, and the heavens shall declare his righteousness: unto a people that shall be born, whom the Lord hath made.

PSALM XXIII.

THE Lord is my shepherd: therefore can I lack nothing.
2 He shall feed me in a green pasture: and lead me forth beside the waters of comfort.
3 He shall convert my soul: and bring me forth in the paths of righteousness, for his Name's sake.
4 Yea, though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil: for thou art with me; thy rod and thy staff comfort me.
5 Thou shalt prepare a table before me against them that trouble me: thou hast anointed my head with oil, and my cup shall be full.
6 But thy loving-kindness and mercy shall follow me all the days of my life: and I will dwell in the house of the Lord for ever.

réponds, *me retirant* d'entre les cornes des licornes.
22 J'annoncerai ton nom à mes frères, je te louerai au milieu de *leur* assemblée.
23 Vous qui craignez l'Eternel, louez-le; toute la race de Jacob glorifiez-le, et toute la race d'Israël redoutez-le.
24 Car il n'a point méprisé ni dédaigné l'affliction de l'affligé; il n'a point détourné sa face de lui; mais quand il a crié à lui, il l'a exaucé.
25 Je te louerai dans une grande assemblée; je rendrai mes vœux en la présence de ceux qui te craignent.
26 Les humbles mangeront, et seront rassasiés; ceux qui cherchent l'Eternel le loueront; votre cœur vivra à perpétuité.
27 Tous les bouts de la terre s'*en* souviendront, et se convertiront à l'Eternel, et toutes les familles des nations se prosterneront devant toi.
28 Car le règne *appartient* à l'Eternel, et il domine sur les nations.
29 Tous les riches de la terre mangeront, et se prosterneront devant lui; tous ceux qui descendent en la poudre s'inclineront, même *celui qui* ne peut garantir sa vie.
30 La postérité le servira, *et* elle sera comptée à l'avenir parmi *ceux qui servent* le Seigneur.
31 Ils viendront et publieront sa justice au peuple qui naîtra, parce qu'il aura fait *cela*.

PSEAUME XXIII.

L'ETERNEL *est* mon berger, je n'aurai point de disette.
2 Il me fait reposer dans des parcs herbeux, *et* il me conduit le long des eaux tranquilles.
3 Il restaure mon âme, *et* il me mène par des sentiers unis, pour l'amour de son nom.
4 Même quand je marcherois par la vallée de l'ombre de la mort, je ne craindrois aucun mal; car tu *es* avec moi; *c'est* ton bâton et ta houlette qui me consolent.
5 Tu dresses la table devant moi, à la vue de ceux qui me persécutent; tu oins ma tête d'huile, *et* ma coupe est remplie.
6 Quoi qu'il en soit, les biens et la miséricorde m'accompagneront tous les jours de ma vie, et mon habitation sera dans la maison de l'Eternel pour long-temps.

MORNING PRAYER.

PSALM XXIV.

THE earth is the Lord's, and all that therein is: the compass of the world, and they that dwell therein.
2 For he hath founded it upon the seas: and prepared it upon the floods.
3 Who shall ascend into the hill of the Lord: or who shall rise up in his holy place?
4 Even he that hath clean hands, and a pure heart: and that hath not lift up his mind unto vanity, nor sworn to deceive his neighbour.
5 He shall receive the blessing from the Lord: & righteousness from the God of his salvation.
6 This is the generation of them that seek him: even of them that seek thy face, O Jacob.
7 Lift up your heads, O ye gates, and be ye lift up, ye everlasting doors: and the King of glory shall come in.
8 Who is the King of glory: it is the Lord strong and mighty, even the Lord mighty in battle.
9 Lift up your heads, O ye gates, and be ye lift up, ye everlasting doors, and the King of glory shall come in.
10 Who is the King of glory: even the Lord of hosts, he is the King of glory.

PSALM XXV.

UNTO thee, O Lord, will I lift up my soul;

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXIV.

LA terre *appartient* à l'Eternel, et tout ce qui y est; la terre habitable, et ceux qui y habitent.
2 Car il l'a fondée sur les mers, et l'a établie sur les fleuves.
3 *Qui est-ce* qui montera à la montagne de l'Eternel, et *qui est-ce* qui demeurera au lieu de sa sainteté?
4 *Ce sera l'homme* qui a les mains pures et le cœur net, dont l'âme n'est point portée à la fausseté, et *qui* ne jure point pour tromper.
5 Il recevra la bénédiction de l'Eternel, et la justice de Dieu, son Sauveur.
6 Telle *est* la génération de ceux qui le cherchent, qui cherchent ta face *en* Jacob. Sélah.
7 Portes, élevez vos têtes; portes éternelles, haussez-vous, et le Roi de gloire entrera.
8 Qui *est* ce Roi de gloire? *C'est* l'Eternel fort et puissant dans les combats.
9 Portes, élevez vos têtes; élevez-*les* aussi, portes éternelles, et le Roi de gloire entrera.
10 Qui *est* ce Roi de gloire? *C'est* l'Eternel des armées; *c'est* lui *qui est* le Roi de gloire. Sélah.

PSEAUME XXV.

ETERNEL, j'élève mon âme à toi.
2 Mon Dieu, je m'assure en toi; que je ne

25 Ἐσὲ ἐπαινῶ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν· θέλει ἀποτελειώσω τὰς εὐχάς μου, ἔμπροσθεν τῶν ὅσων τὸν φοβοῦνται.
26 Οἱ πτωχοὶ θέλει φάγωσι καὶ χορτασθῶσιν· οἱ ζητοῦντες τὸν Κύριον θέλει τὸν ἐπαινέσωσιν· αἱ καρδίαις σας θέλει ζήσουσιν αἰωνίως.
27 Πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλει ἐνθυμηθῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι πρὸς τ' Κύριον· πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν θέλει προσκυνήσωσιν ἐμπρός του.
28 Ὅτι ἡ βασιλεία εἶναι τῦ Κυρίου· καὶ αὐτὸς ὁρίζει τὰ ἔθνη.
29 Ὅσοι ἐπάχηναν εἰς τὴν γῆν, ἔφαγον καὶ τὸν προσεκύνησαν.
30 Ὅσοι γίνονται χῶμα, γονατίζωσιν ἐμπρός του· οὐδεὶς ἔδωκε ζωὴν εἰς τὴν ψυχήν του.
31 Τὸ σπέρμα μὲ θέλει τὸν δουλεύσει· θέλει εἶναι εἰς τὸν Κύριον διὰ μίαν γενεάν.
32 Καὶ θέλει ἀναγγείλει τὴν δικαιοσύνην τῦ πρὸς τὸν λαὸν, ὁ ὁποῖος θέλει γενηθῇ, καὶ τὸν ὁποῖον ἔπλασεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κγ'. XXIII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ εἶναι ὁ βοσκός μὲ, καὶ δὲν θέλει μοῦ λείψει τί ποτε.
2 Θέλει μὲ βοσκήσει εἰς τόπον χλοερὸν, καὶ μὲ θρέψει μὲ ὕδατα ἀναπαύσεως.
3 Θέλει θεραπέυσει τὴν ψυχήν μου· καὶ διὰ τὸ ὄνομά τῦ θέλει μὲ ὁδηγήσει εἰς ὁρόμους δικαιοσύνης.
4 Διὸ ἐὰν καὶ πορευθῶ ἀνάμεσα σκιᾶς θανάτῦ, δὲν θέλει φοβηθῶ κακὰ, ὅτι σὺ εἶσαι μετ' ἐμῦ, καὶ μὲ ἀνάπαυσεν ἡ ῥάβδος σῦ καὶ ἡ βακληρία σῦ.
5 Τράπεζαν ἡτοίμασας ἐμπρός μὲ ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων μὲ· ἤλειψας μὲ ἔλαιον τὴν κεφαλήν μὲ· καὶ θέλει ξεχειλήσει τὸ ποῆριόν μὲ.
6 Καὶ τὸ ἔλεός σῦ θέλει μὲ ἀκολυθήσει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ θέλει κατοικήσω, εἰς μακροτήτα ἡμερῶν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. κδ'. XXIV.

ΗΓΗ εἶναι τῦ Κυρίε, καὶ ὅ, τι εἶναι εἰς αὐτὴν, καὶ ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικῦντες εἰς αὐτήν.
2 Αὐτὸς τὴν ἐθεμελίωσεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὴν ἡτοίμασεν ἐπὶ τὰς ποταμὰς.
3 Τίς θέλει ἀναίβει εἰς τὸ βυνὸν τῦ Κυρίε; ἢ τίς θέλει ὑψωθῇ εἰς τὸν τόπον τῦ τὸν ἅγιον;
4 Ὅστις ἔχει ἀθῶας χεῖρας καὶ καθαρὴν καρδίαν· ὅστις δὲν ἐματαιοφρόνησε· καὶ δὲν ὤμοσε πρὸς τὸν πλησίον του πονηρῶς.
5 Οὗτος λαβένει εὐλογίαν ἀπὸ τὸν Κύριον, καὶ ἐλεημοσύνην ἀπὸ τὸν Θεὸν τῦ τὸν σωτῆρα.
6 Αὕτη εἶναι ἡ γενεὰ τῶν ζητῦντων τὸν Κύριον, τῶν ζητῦντων τὸ πρόσωπον τῦ Θεῦ τῦ Ἰακώβ.
7 Ὑψωθῆτε, ὦ θύρες, ὑψωθῆτε, ὦ αἰώνιαι θύρες, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης θέλει ἔμβει.
8 Τίς εἶναι οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Ὁ Κύριος εἶναι ἰσχυρὸς καὶ δυνατὸς, ὁ Κύριος εἶναι δυνατὸς εἰς πόλεμον.
9 Ὑψωθῆτε, ὦ θύρες, ὑψωθῆτε, ὦ αἰώνιαι θύρες, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης θέλει ἔμβει.
10 Τίς εἶναι ὅτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς εἶναι ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. κε'. XXV.

ΠΡΟΣ σὲ Κύριε θέλει φέρω τὴν ψυχην μὲ· ὦ θεέ μὲ ἤλπισα ἐπὶ σέ, ἂς μὴ ἀτιμηθῶ εἰς τὸν αἰῶνα, ἂς μὴ μὲ καταγελάσωσιν οἱ ἐχθροί μὲ.
2 Ὅτι πάντες οἱ θαρῦντες εἰς ἐσὲ δὲν θέλει ἀτιμηθῶσιν· θέλει ἀτιμηθῶσιν οἱ ἀνομᾶνλες ἀλόγως.
3 Δείξαν μοι Κύριε τὰς ὁδὸς σου, καὶ δίδαξόν μοι τὰς δρόμους σου.
4 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ

telli: io ti loderò in mezzo della Raunanza.
23 *Voi* che temete il Signore, lodatelo: glorificatelo *voi*, tutta la generazion d'Israel, abbiate timor di lui.
24 Perciocchè egli non ha sprezzata, nè disdegnata l'afflizion del afflitto: e non ha nascosta la sua faccia da lui: e, quando ha gridato a lui, l'ha esaudito.
25 Da te *io ho* l'argomento della mia lode in grande raunanza: io adempirò i miei voti in presenza di quelli che ti temono.
26 I mansueti mangeranno, e saranno saziati: que'che cercano il Signore lo loderanno: il vostro cuore viverà in perpetuo.
27 Tutte l'estremità della terra ne avranno memoria, e si convertiranno al Signore, e tutte le nazioni delle genti adoreranno nel suo cospetto.
28 Perciocchè al Signore *appartiene* il Regno, ed *egli è quel*, che signoreggia sopra le genti.
29 Tutti i grassi della terra mangeranno, ed adoreranno: *parimente*, tutti quelli, che scendono nella polvere, e che non possono mantenersi in vita, s'inchineranno davanti a lui.
30 La *lor* posterità gli servirà: ella sarà annoverata per generazione al Signore.
31 Essi verranno, ed annunzieranno la sua giustizia: *ed* alla gente, c'ha da nascere, ciò ch'egli avrà operato.

SALMO XXIII.

IL Signore è il mio pastore: nulla mi mancherà.
2 Egli mi fa giacere in paschi erbosi, mi guida lungo l'acque chete.
3 Egli mi ristora l'anima: egli mi conduce per i sentieri di giustizia, per amor del suo Nome.
4 Avvegnachè io caminassi nella valle dell'ombra della morte, io non temerei male *alcuno*; perciocchè tu *sei* meco: la tua bacchetta, e la tua verga mi consolano.
5 Tu apparecchi davanti a me la mensa, al cospetto de'miei nemici: tu ungi il mio capo con oglio: la mia coppa trabocca.
6 Per certo, beni, e benignità m'accompagneranno tutti i giorni della mia vita ed io abiterò nella Casa del Signore per lunghi giorni.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXIV.

AL Signore *appartiene* la terra, e tutto quello che è in essa: il mondo, ed i suoi abitanti.
2 Perciocchè egli l'ha fondata sopra i mari, e l'ha fermata sopra i fiumi.
3 Chi salirà al Monte del Signore? e chi starà nel luogo suo santo?
4 L'*uomo* innocente di mani, e puro di cuore: il qual non eleva l'animo a vanità, e non giura con frode.
5 Un tale riceverà benedizione dal Signore, e giustizia dall'Iddio della sua salute.
6 Tale è la generazione di quelli, che lo ricercano; *tale* è Jacob, che cerca la tua faccia, *o Dio*. Sela.
7 O porte, alzate i vostri capi; e *voi*, porte eterne, alzatevi: il Re di gloria entrerà.
8 Chi è questo Re di gloria? *Egli* è il Signore forte, e possente: il Signore poderoso in battaglia.
9 O porte, alzatevi, o porte eterne: ed il Re di gloria entrerà.
10 Chi è questo Re di gloria? *Egli* è il Signor degli eserciti: esso è il Re di gloria.

SALMO XXV.

O Signore, io levo l'anima mia a te.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Fünfter Tag. **Der Pſalter.**

das Elend des Armen, und ſein Antlitz vor ihm nicht verborgen, und da er zu ihm ſchrie, hörete er es.

25 Dich will ich preiſen in der großen Gemeine; ich will meine Gelübde bezahlen vor denen, die ihn fürchten.

26 Die Elenden ſollen eſſen, daß ſie ſatt werden, und die nach dem Herrn fragen, werden ihn preiſen; euer Herz ſoll ewiglich leben.

27 Es werde gedacht aller Welt Ende, daß ſie ſich zum Herrn bekehren, und vor ihm anbeten alle Geſchlechter der Heiden.

28 Denn der Herr hat ein Reich, und er herrſchet unter den Heiden.

29 Alle Fetten auf Erden werden eſſen und anbeten; vor ihm werden Kniee beugen alle, die im Staube liegen, und die, ſo kümmerlich leben.

30 Er wird einen Saamen haben, der ihm dienet; vom Herrn wird man verkündigen zu Kindeskind.

31 Sie werden kommen, und ſeine Gerechtigkeit predigen dem Volke, das geboren wird, daß ers thut.

Der 23 Pſalm.

1 Der Herr iſt mein Hirt, mir wird nichts mangeln.

2 Er weidet mich auf einer grünen Aue, und führet mich zum friſchen Waſſer.

3 Er erquicket meine Seele; er führet mich auf rechter Straße, um ſeines Namens willen.

4 Und ob ich ſchon wanderte im finſtern Thal, fürchte ich kein Unglück, denn du biſt bey mir, dein Stecken und Stab tröſten mich.

5 Du bereitest vor mir einen Tiſch gegen meine Feinde; du ſalbeſt mein Haupt mit Oehl, und ſchenkeſt mir voll ein.

6 Gutes und Barmherzigkeit werden mir folgen mein Lebenlang, und ich werde bleiben im Hauſe des Herrn immerdar.

Morgen-Gebet.

Der 24 Pſalm.

1 De Erde iſt des Herrn, und was darinnen iſt; der Erdboden, und was darauf wohnet.

2 Denn er hat ihn an die Meere gegründet, und an den Waſſern bereitet.

3 Wer wird auf des Herrn Berg gehen? und wer wird ſtehen an ſeiner heiligen Stätte?

4 Der unſchuldige Hände hat, und reines Herzens iſt, der nicht Luſt hat zu loſer Lehre, und ſchwöret nicht fälſchlich,

5 Der wird den Segen vom Herrn empfangen, und Gerechtigkeit von dem Gott ſeines Heils.

6 Das iſt das Geſchlecht, das nach ihm fraget, das da ſuchet dein Antlitz, Jacob.

7 Machet die Thore weit, und die Thüren in der Welt hoch, daß der König der Ehren einziehe.

8 Wer iſt derſelbe König der Ehren? Es iſt der Herr ſtark und mächtig, der Herr mächtig im Streit.

9 Machet die Thore weit, und die Thüren in der Welt hoch, daß der König der Ehren einziehe.

10 Wer iſt derſelbe König der Ehren? Es iſt der Herr Zebaoth, er iſt der König der Ehren.

Der 25 Pſalm.

1 Nach dir, Herr, verlanget mich.

2 Mein Gott, ich hoffe auf dich. Laß mich nicht zu Schanden werden, daß ſich meine Feinde nicht freuen über mich.

3 Denn keiner wird zu Schanden, der deiner har-

LOS PSALMOS. *El Dia 5.*

Ni apartó de mí su rostro: y quando clamaba á él, me oyó.

25 Delante de tí mi alabanza en la Iglesia grande: yo cumpliré mis votos en presencia de los que le temen.

26 Comerán los pobres, y se saciarán, y alabarán al Señor los que le buscan: vivirán sus corazones de siglo en siglo.

27 Se acordarán, y se convertirán al Señor todos los términos de la tierra: y adorarán en su presencia todas las familias de las Gentes.

28 Por quanto del Señor es el reyno: y él mismo se enseñoreará de las Gentes.

29 Comiéron y adoráron todos los opulentos de la tierra: delante de él se postrarán todos los que descienden á la tierra.

30 Y mi alma vivirá para él, y mi linage le servirá á él mismo.

31 Será llamada con el nombre del Señor la generacion, que ha de venir: y anunciarán los cielos la justicia de él al pueblo, que nacerá, é hizo el Señor.

PSALMO XXIII.

EL Señor me gobierna, y nada me faltará:
2 En un lugar de pastos allí me ha colocado. Me ha educado junto á una agua de refeccion:
3 Hizo á mi alma volver. Llevóme por senderos de justicia, por amor de su nombre.
4 Pues aun quando anduviere en medio de sombra de muerte, no temeré males: porque tú estas conmigo. Tu vara, y tu cayado, ellos me consoláron.
5 Preparaste una mesa delante de mí, contra aquellos, que me atribulan. Ungiste con óleo pingüe mi cabeza: y mi cáliz que embriaga ¡qué excelente es!
6 Y tu misericordia irá en pos de mí todos los dias de mi vida: á fin que yo more en la casa del Señor, en longitud de dias.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXIV

DEL Señor es la tierra y su plenitud: la redondez de la tierra, y todos sus habitadores.
2 Porque él la fundó sobre los mares, y la estableció sobre los rios.
3 ¿Quién subirá al monte del Señor? ¿ó quién estará en su lugar santo?
4 El inocente de manos y de corazon limpio, el que no tomó en vano su alma, ni juró con engaño á su próximo.
5 Este recibirá bendicion del Señor, y misericordia de Dios Salvador suyo.
6 Esta es la generacion de los que le buscan, de los que buscan el rostro del Dios de Jacob.
7 Alzad, ó Príncipes, vuestras puertas, y levantaos vosotras, ó puertas eternas: y entrará el Rey de la gloria.
8 ¿Quién es este Rey de la gloria? El Señor fuerte y poderoso, el Señor poderoso en la batalla.
9 Alzad, ó Príncipes, vuestras puertas, y levantaos vosotras, ó puertas eternas; y entrará el Rey de la gloria.
10 ¿Quién es este Rey de la gloria? El Señor de los poderíos él es el Rey de la gloria.

PSALMO XXV.

ATI, Señor, levanté mi alma:
2 Dios mio, en tí confio, no sea yo avergonzado:
3 Ni se me burlen mis enemigos: porque to-

LATINA ET GRÆCA.

24 Timeat eum omne semen Israel: quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis. Nec avertit faciem suam a me: et cum clamarem ad eum exaudivit me.
25 Apud te laus mea in ecclesia magna: vota mea reddam in conspectu timentium eum.
26 Edent pauperes, et saturabuntur: et laudabunt Dominum qui requirunt eum: vivent corda eorum in sæculum sæculi.
27 Reminiscentur et convertentur ad Dominum universi fines terræ: Et adorabunt in conspectu ejus universæ familiæ Gentium.
28 Quoniam Domini est regnum: et ipse dominabitur Gentium.
29 Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terræ: in conspectu ejus cadent omnes qui descendunt in terram.
30 Et anima mea illi vivet: et semen meum serviet ipsi.
31 Annunciabitur Domino generatio ventura: et annunciabunt cæli justitiam ejus populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

PSALMUS XXIII.

DOMINUS regit me, et nihil mihi deerit:
2 In loco pascuæ ibi me collocavit. Super aquam refectionis educavit me:
3 Animam meam convertit. Deduxit me super semitas justitiæ, propter nomen suum.
4 Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es. Virga tua, et baculus tuus: ipsa me consolata sunt.
5 Parasti in conspectu meo mensam, adversus eos, qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum: et calix meus inebrians quàm præclarus est!
6 Et misericordia tua subsequetur me omnibus diebus vitæ meæ: Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XXIV.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.
2 Quia ipse super maria fundavit eum: et super flumina præparavit eum.
3 Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto ejus?
4 Innocens manibus et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.
5 Hic accipiet benedictionem a Domino: et misericordiam a Deo salutari suo.
6 Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.
7 Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: et introibit rex gloriæ.
8 Quis est iste rex gloriæ? Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.
9 Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: et introibit rex gloriæ.
10 Quis est iste rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est rex gloriæ.

PSALMUS XXV.

AD te Domine levavi animam meam:

πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.
25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων αὐτόν.
26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν, ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.
28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.
28 Ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ,
30 καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη·
31 καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κβ'. XXIII.

ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.
2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.
3 Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν· ὡδήγησέν με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.
4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν.
5 Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡς κράτιστον.
6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. κγ'. XXIV.

ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.
3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;
4 Ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτόν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· διάψαλμα.
7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
8 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατός, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.
9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
10 Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. κδ'. XXV.

ΠΡΟΣ σὲ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

my God, I have put my trust in thee: O let me not be confounded, neither let mine enemies triumph over me.

2 For all they that hope in thee shall not be ashamed: but such as transgress without a cause shall be put to confusion.

3 Shew me thy ways, O Lord: and teach me thy paths.

4 Lead me forth in thy truth, and learn me: for thou art the God of my salvation; in thee hath been my hope all the day long.

5 Call to remembrance, O Lord, thy tender mercies: and thy loving-kindnesses, which have been ever of old.

6 O remember not the sins and offences of my youth: but according to thy mercy think thou upon me, O Lord, for thy goodness.

7 Gracious and righteous is the Lord: therefore will he teach sinners in the way.

8 Them that are meek shall he guide in judgement: and such as are gentle, them shall he learn his way.

9 All the paths of the Lord are mercy and truth: unto such as keep his covenant, and his testimonies.

10 For thy Name's sake, O Lord: be merciful unto my sin, for it is great.

11 What man is he, that feareth the Lord: him shall he teach in the way that he shall choose.

12 His soul shall dwell at ease: and his seed shall inherit the land.

13 The secret of the Lord is among them that fear him: and he will shew them his covenant.

14 Mine eyes are ever looking unto the Lord: for he shall pluck my feet out of the net.

15 Turn thee unto me, and have mercy upon me: for I am desolate, and in misery.

16 The sorrows of my heart are enlarged: O bring thou me out of my troubles.

17 Look upon my adversity and misery: and forgive me all my sin.

18 Consider mine enemies, how many they are: and they bear a tyrannous hate against me.

19 O keep my soul, and deliver me: let me not be confounded, for I have put my trust in thee.

20 Let perfectness and righteous dealing wait upon me: for my hope hath been in thee.

21 Deliver Israel, O God: out of all his troubles.

PSALM XXVI.

BE thou my Judge, O Lord, for I have walked innocently: my trust hath been also in the Lord, therefore shall I not fall.

2 Examine me, O Lord, and prove me: try out my reins and my heart.

3 For thy loving-kindness is ever before mine eyes: and I will walk in thy truth.

4 I have not dwelt with vain persons: neither will I have fellowship with the deceitful.

5 I have hated the congregation of the wicked: and will not sit among the ungodly.

6 I will wash my hands in innocency, O Lord: and so will I go to thine altar;

7 That I may shew the voice of thanksgiving: and tell of all thy wondrous works.

8 Lord, I have loved the habitation of thy house: and the place where thine honour dwelleth.

9 O shut not up my soul with the sinners: nor my life with the blood-thirsty;

10 In whose hands is wickedness: and their right hand is full of gifts.

11 But as for me, I will walk innocently: O deliver me, and be merciful unto me.

12 My foot standeth right: I will praise the Lord in the congregations.

soïs point confus; que mes ennemis ne triomphent point de moi.

3 Certainement aucun de ceux qui s'attendent à toi ne sera confus; *mais* ceux-là le seront, qui agissent perfidement en toute occasion.

4 Eternel, fais-moi connoître tes voies, enseigne-moi tes sentiers.

5 Fais-moi marcher dans ta vérité, et m'enseigne; car tu es le Dieu de ma délivrance; je m'attends à toi tout le jour.

6 Eternel, souviens-toi de tes compassions et de tes bontés; car elles *sont* de tout temps.

7 Ne te souviens point des péchés de ma jeunesse, ni de mes transgressions; selon ta miséricorde souviens-toi de moi, pour l'amour de ta bonté, ô Eternel!

8 L'Eternel *est* bon et droit; c'est pourquoi il enseignera aux pécheurs le chemin *qu'ils doivent tenir*.

9 Il fera marcher les débonnaires dans la droiture, et il enseignera sa voie aux humbles.

10 Toutes les voies de l'Eternel *ne sont que* bonté et *que* verité, pour ceux qui gardent son alliance et ses témoignages.

11 Pour l'amour de ton nom, Eternel, tu *me* pardonneras mon iniquité, quoiqu'elle *soit* grande.

12 Qui *est* l'homme qui craint l'Eternel? Il lui enseignera le chemin *qu'*il doit choisir.

13 Son âme logera parmi les biens, et sa postérité possédera la terre en héritage.

14 Le secret de l'Eternel *est* pour ceux qui le craignent, et son alliance pour *la* leur faire connoître.

15 Mes yeux *sont* continuellement vers l'Eternel; car *c'est* lui *qui* tirera mes pieds des filets.

16 Tourne ta face vers moi, et aie pitié de moi; car je *suis* seul affligé.

17 Les détresses de mon cœur se sont augmentées; délivre-moi de mes angoisses.

18 Regarde mon affliction et mon travail, et *me* pardonne tous mes péchés.

19 Regarde mes ennemis, car ils sont en grand nombre, et ils me haïssent d'une haine *pleine* de violence.

20 Garde mon âme, et me délivre; que je ne sois point confus, car je me suis retiré vers toi.

21 Que l'intégrité et la droiture me préservent, car je me suis attendu à toi.

22 O Dieu, rachète Israël de toutes ses détresses.

PSEAUME XXVI.

ETERNEL, fais-moi justice; car j'ai marché dans mon intégrité, et j'ai mis mon assurance en l'Eternel; je ne serai point ébranlé.

2 Eternel, sonde-moi et m'éprouve, examine mes reins et mon cœur.

3 Car ta bonté *est* devant mes yeux, et j'ai marché dans ta vérité.

4 Je ne me suis point assis avec les hommes vains, et je n'ai point fréquenté les *gens* couverts.

5 J'ai haï la compagnie des méchans, et je ne hante point les impies.

6 Je lave mes mains dans l'innocence, et je fais le tour de ton autel, ô Eternel;

7 Pour éclater en voix d'actions de grâces, et pour raconter toutes tes merveilles.

8 Eternel, j'aime la demeure de ta maison, et le lieu *où est* le pavillon de ta gloire.

9 N'assemble point mon âme avec les pécheurs, ni ma vie avec les hommes sanguinaires.

10 Dont les mains *exécutent* les crimes qu'ils ont médités, et dont la main droite est pleine de présens.

11 Mais moi, je marcherai dans mon intégrité. Rachète-moi, et aie pitié de moi.

12 Mon pied sera ferme dans le droit chemin. Je bénirai l'Eternel dans les assemblées.

δίδαξόν με ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμπιστεύθην εἰς ἐσέ.

5 Ἐνθυμήσου τὴν εὐσπλαγχνίαν σου Κύριε· καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι εἶναι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος.

6 Μὴ ἐνθυμηθῇς τὰς ἁμαρτίας τῆς νεότητός μου, καὶ τὰ σφάλματά μου· ἀλλὰ διὰ τὴν χρηστότητά σου Κύριε, ἐνθυμήσου με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

7 Ἀγαθὸς καὶ δίκαιος ὁ Κύριος, καὶ διὰ τοῦτο θέλει βάλει εἰς τὸ καλὸν δρόμον τοὺς ἁμαρτωλούς.

8 Θέλει ὁδηγήσει τοὺς πραεῖς δικαίως· θέλει διδάξει τοὺς πραεῖς εἰς τὰς ὁδούς του.

9 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου, ἔλεος εἶναι καὶ ἀλήθεια, τοῖς ὅσοι ζητοῦσι τὴν διαθήκην του καὶ τὰ μαρτυριά του.

10 Διὰ τὸ ὄνομά σου Κύριε, ἐλέησον τὴν ἁμαρτίαν μου, ὅτι εἶναι πολλή.

11 Τίς εἶναι ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; θέλει ὁδηγήσει αὐτὸν εἰς τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἐκλεξε.

12 Ἡ ψυχή του θέλει ἀναπαύσει, καὶ τὸ σπέρμα του θέλει κληρονομήσει τὴν γῆν.

13 Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶναι μὲ ὅσους τὸν φοβοῦντε, καὶ θέλει τοὺς φανερωθῇ ἡ διαθήκη του.

14 Οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι πάντα πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς θέλει ἐλευθερώσει τοὺς πόδας μου ἀπὸ τὰς παγίδας.

15 Ἐπίβλεφον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι εἶμαι μονογενὴς καὶ πτωχός.

16 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἠυξησαν, ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τὰς ἀνάγκεις μου.

17 Ἰδὲ τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ συγχώρισον τὰς ἁμαρτίας μου.

18 Ἰδὲ τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μὲ ἐμίσησαν μὲ ἄδικον μῖσος.

19 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ σῶσόν με, ἂς μὴ ἀτιμηθῶ, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

20 Ἂς μὲ φυλάξῃ ἡ Ἀκακία καὶ ἡ δικαιοσύνη, ὅτι ἐμπιστεύθην εἰς ἐσέ.

21 Ὦ θεὲ λύτρωσαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πασῶν τῶν θλίψεών του.

Ψαλ. κς'. XXVI.

ΚΡΙΝΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἔζησα ἐν ἀκακίᾳ, καὶ ἐλπίζοντας εἰς τὸν Κύριον δὲν θέλει ἀσθενήσω.

2 Δοκίμασόν με Κύριε, δοκίμασόν με· βάλε εἰς πεῖραν τὰ νεφριά μου, καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐπεριπάτησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.

4 Δὲν ἐκάθισα εἰς συνέδριον ματαιότητος, καὶ δὲν εἰσήλθα μὲ παρανόμους.

5 Ἐμίσησα τὴν ἐκκλησίαν τῶν πονηρῶν· δὲν θέλει καθίσω μὲ τοὺς ἀσεβεῖς.

6 Εἰς ἀθῳότητα θέλει νίψω τὰς χεῖράς μου· καὶ θέλει πλησιάσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε,

7 Διὰ ἵνα ἐκφωνήσω τὸν ἔπαινόν σου, καὶ διηγήσω πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου, καὶ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τῆς δόξης σου.

9 Μὴ συναφανίσῃς μὲ τοὺς ἀσεβεῖς τὴν ψυχήν μου, καὶ τὴν ζωήν μου μὲ τοὺς αἱματοπότας.

10 Εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων κάθεται ἡ ἀνομία καὶ ἡ δεξιά των γέμει ἀπὸ δῶρα.

11 Ἐγὼ δὲ ἔζησα ἐν ἀκακίᾳ, λύτρωσαί με Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

12 Τὰ πατήματά μου εἶναι δίκαια, εἰς τὰς ἐκκλησίας θέλει σὲ εὐλογήσω Κύριε.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. κζ'. XXVII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ εἶναι ὁ φωτισμός μου καὶ ὁ σωτήρ μου, τίνα θέλει φοβηθῶ; Ὁ Κύριος εἶναι ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος θέλει φοβηθῶ;

2 Ὅταν οἱ θλίβοντές με, καὶ οἱ ἐχθροί μου μὲ περιεκύκλωσαν ἵνα φάγωσι τὰς σάρκας μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

2 Dio mio, io mi confido in te: *fa ch' io* non sia confuso, *e* che i miei nemici non facciano festa di me.

3 Ed anche, che niuno di quelli, che sperano in te sia confuso: sien confusi quelli che si portano dislealmente senza cagione.

4 Signore, fammi conoscere le tue vie, insegnami i tuoi sentieri.

5 Inviami nella tua verità, ed ammaestrami: perciocchè tu *sei* l'Iddio della mia salute: io t'attendo tutto dì.

6 Ricordati, Signore, delle tue benignità: perciocchè *sono* ab eterno.

7 Non ridurti a memoria i peccati della mia giovanezza, nè i miei misfatti: secondo la tua benignità, o Signore, per amore della tua bontà, ricordati di me.

8 Il Signore è buono, e dritto: per ciò egli insegnerà la via a'peccatori.

9 Egli invierà i mansueti nella drittura, ed insegnerà la sua via agli umili.

10 Tutte le vie del Signore *son* benignità, e verità, inverso quelli che guardano il suo patto, e le sue testimonianze.

11 O Signore, per amor del tuo Nome, perdonami la mia iniquità: perciocchè ella è grande.

12 Chi è l' uomo che tema il Signore? egli gl' insegnerà la via ch' egli deve eleggere.

13 L'anima sua dimorerà per mezzo i beni, e la sua progenie erederà la terra.

14 Il Signore dà a conoscere il suo consiglio, ed il suo patto a quelli che lo temono.

15 I miei occhi *son* del continuo verso il Signore: perciocchè egli trarrà i miei piedi della rete.

16 Riguarda a me, ed abbi pietà di me: perciocchè io *son* solo, ed afflitto.

17 L' angosce del mio cuore si sono aumentate: trammi delle mie distrette.

18 Vedi la mia afflizione, ed il mio affanno: e perdonami tutti i miei peccati.

19 Vedi i miei nemici: perciocchè son molti, e m' odiano d' un' odio *pieno* di violenza.

20 Guarda l'anima mia, e riscuotimi: *fa ch'* io non sia confuso: perciocchè io mi confido in te.

21 L' integrità, e la drittura mi guardino: perciocchè io ho sperato in te.

22 O Dio, riscuoti Israel da tutte le sue tribolazioni.

SALMO XXVI.

GIUDICAMI, Signore: perciocchè io son caminato nella mia integrità, e mi son confidato nel Signore: io non sarò smosso.

2 Provami, Signore, e sperimentami: metti al cimento le mie reni, ed il mio cuore.

3 Perciocchè *io ho* davanti agli occhi la tua benignità, e son caminato nella tua verità.

4 Io non son seduto con uomini bugiardi, e non sono andato co'dissimulati.

5 Io odio la raunanza de' maligni, e non son seduto con gli empi.

6 Io lavo le mie mani nell' innocenza, e circuisco il tuo Altare, o Signore,

7 Facendo risonar voce di lode, e raccontando tutte le tue maraviglie.

8 O Signore, io amo l'abitacolo della tua Casa, ed il luogo del Tabernacolo della tua gloria.

9 Non metter l'anima mia in un fascio co' peccatori, nè la mia vita con gli uomini di sangue.

10 Nelle cui mani è scelleratezza, e la cui destra è piena di presenti.

11 Ma io caminerò nella mia integrità: riscuotimi, ed abbi pietà di me. ▸

12 Il mio piè stà fermo e ritto in luogo piano. Io benedirò il Signore nelle raunanze.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

ret; aber zu Schanden müſſen ſie werden, die loſen Verächter.

4 Herr, zeige mir deine Wege, und lehre mich deine Steige.

5 Leite mich in deiner Wahrheit, und lehre mich; denn du biſt der Gott, der mir hilft. Täglich harre ich deiner.

6 Gedenke, Herr, an deine Barmherzigkeit und an deine Güte, die von der Welt her geweſen iſt.

7 Gedenke nicht der Sünden meiner Jugend, und meiner Uebertretung: gedenke aber meiner nach deiner Barmherzigkeit, um deiner Güte willen.

8 Der Herr iſt gut und fromm, darum unterweiſet er die Sünder auf dem Wege.

9 Er leitet die Elenden recht, und lehret die Elenden ſeinen Weg.

10 Die Wege des Herrn ſind eitel Güte und Wahrheit denen, die ſeinen Bund und Zeugniß halten.

11 Um deines Namens willen, Herr, ſey gnädig meiner Miſſethat, die da groß iſt.

12 Wer iſt der, der den Herrn fürchtet? Er wird ihn unterweiſen den beſten Weg.

13 Seine Seele wird im Guten wohnen, und ſein Saame wird das Land beſitzen.

14 Das Geheimniß des Herrn iſt unter denen, die ihn fürchten, und ſeinen Bund läßt er ſie wiſſen.

15 Meine Augen ſehen ſtets zu dem Herrn: denn er wird meinen Fuß aus dem Netze ziehen.

16 Wende dich zu mir, und ſey mir gnädig: denn ich bin einſam und elend.

17 Die Angſt meines Herzens iſt groß, führe mich aus meinen Nöthen.

18 Siehe an meinen Jammer und Elend, und vergieb mir alle meine Sünde.

19 Siehe, daß meiner Feinde ſo viel iſt, und haſſen mich aus Frevel.

20 Bewahre meine Seele, und errette mich; laß mich nicht zu Schanden werden, denn ich traue auf dich.

21 Schlecht und recht das behüte mich: denn ich harre deiner.

22 Gott, erlöſe Iſrael aus aller ſeiner Noth.

Der 26 Pſalm.

1 Herr, ſchaffe mir Recht, denn ich bin unſchuldig. Ich hoffe auf den Herrn, darum werde ich nicht fallen.

2 Prüfe mich, Herr, und verſuche mich; läutere meine Nieren und mein Herz.

3 Denn deine Güte iſt vor meinen Augen, und ich wandle in deiner Wahrheit.

4 Ich ſitze nicht bey den eiteln Leuten, und habe nicht Gemeinſchaft mit den Falſchen.

5 Ich haſſe die Verſammlung der Boshaftigen, und ſitze nicht bey den Gottloſen.

6 Ich waſche meine Hände in Unſchuld, und halte mich, Herr, zu deinem Altar,

7 Da man höret die Stimme des Dankens, und da man prediget alle deine Wunder.

8 Herr, ich habe lieb die Stätte deines Hauſes, und den Ort, da deine Ehre wohnet.

9 Raffe meine Seele nicht hin mit den Sündern, noch mein Leben mit den Blutdürſtigen,

10 Welche mit böſen Tücken umgehen, und nehmen gern Geſchenke.

11 Ich aber wandle unſchuldig. Erlöſe mich, und ſey mir gnädig.

12 Mein Fuß gehet richtig. Ich will dich loben, Herr, in den Verſammlungen.

dos los que te esperan, no quedarán confusos.

4 Queden confusos todos los que hacen superfluamente cosas injustas. Muéstrame, Señor, tus caminos, y enséñame tus sendas.

5 Enderézame en tu verdad, y enséñame: porque tú eres el Dios Salvador mio, y te he aguardado todo el dia.

6 Acuérdate de tus piedades, Señor y de tus misericordias, que son desde el siglo.

7 No te acuerdes de los delitos de mi juventud, ni de mis ignorancias. Segun tu misericordia ten memoria de mí tú, ó Señor, por tu bondad.

8 Dulce y recto es el Señor: por esto dará él la ley á los que pecan en el camino.

9 Enderezará á los mansos en justicia: enseñará á los apacibles sus caminos.

10 Todos los caminos del Señor, misericordia, y verdad, para los que buscan su testamento y sus testimonios.

11 Por tu nombre, Señor, perdonarás mi pecado: porque es grande.

12 ¿Quién es el hombre, que teme al Señor? él le prescribió la ley en el camino, que escogió.

13 Su alma morará en bienes, y su linage heredará la tierra.

14 Apoyo firme es el Señor para los que le temen; y el testamento de él es para que les sea manifestado á ellos.

15 Mis ojos siempre al Señor, porque él sacará del lazo mis pies.

16 Mírame, y ten misericordia de mí, porque yo soy solo y pobre.

17 Las tribulaciones de mi corazon se han multiplicado: sácame de mis angustias.

18 Mira mi abatimiento y mi trabajo; y perdona todos mis pecados.

19 Mira mis enemigos, como se han multiplicado, y con ódio injusto me han aborrecido.

20 Guarda mi alma, y líbrame: no quede yo sonrojado, porque he esperado en tí.

21 Los inocentes y los justos se han unido conmigo, porque te he aguardado á tí.

22 Libra, ó Dios, á Israél de todas sus tribulaciones.

PSALMO XXVI.

JUZGAME, Señor, porque yo he caminado en mi inocencia; y esperando en el Señor, no seré debilitado.

2 Pruébame, Señor, y ensáyame: quema mis riñones y mi corazon.

3 Porque está tu misericordia delante de mis ojos, y me he complacido en tu verdad.

4 No me senté en congreso de vanidad; y no me entremeteré con los que tratan cosas injustas.

5 Aborrezco la sociedad de los malignos, y con los impíos no me sentaré.

6 Lavaré mis manos entre los inocentes: y estaré, Señor, al rededor de tu altar:

7 Para oir la voz de la alabanza, y contar todas tus maravillas.

8 Señor, he amado la hermosura de tu casa, y el lugar de la morada de tu gloria.

9 No pierdas, ó Dios, mi alma con los impíos, y mi vida con los hombres sanguinarios:

10 En cuyas manos hay iniquidades: la derecha de ellos está colmada de regalos.

11 Mas yo he caminado en mi inocencia: redímeme, y ten misericordia de mí.

12 Mi pie ha estado en lo derecho: en las Iglesias te bendeciré, ó Señor.

LATINA ET GRÆCA.

2 Deus meus in te confido, non erubescam:
3 Neque irrideant me inimici mei: etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.
4 Confundantur omnes iniqua agentes supervacue. Vias tuas Domine demonstra mihi: et semitas tuas edoce me.
5 Dirige me in veritate tua, et doce me: quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui tota die.
6 Reminiscere miserationum tuarum Domine, et misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt.
7 Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris. Secundum misericordiam tuam memento mei tu: propter bonitatem tuam Domine.
8 Dulcis et rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
9 Diriget mansuetos in judicio: docebit mites vias suas.
10 Universæ viæ Domini, misericordia et veritas, requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.
11 Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.
12 Quis est homo qui timet Dominum? legem statuit ei in via, quam elegit.
13 Anima ejus in bonis demorabitur: et semen ejus hereditabit terram.
14 Firmamentum est Dominus timentibus eum: et testamentum ipsius ut manifestetur illis.
15 Oculi mei semper ad Dominum: quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.
16 Respice in me, et miserere mei: quia unicus et pauper sum ego.
17 Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.
18 Vide humilitatem meam, et laborem meum: et dimitte universa delicta mea.
19 Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me.
20 Custodi animam meam, et erue me: non erubescam quoniam speravi in te.
21 Innocentes et recti adhæserunt mihi: quia sustinui te.
22 Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

PSALMUS XXVI.

JUDICA me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: et in Domino sperans non infirmabor.
2 Proba me Domine, et tenta me: ure renes meos et cor meum.
3 Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: et complacui in veritate tua.
4 Non sedi cum concilio vanitatis: et cum iniqua gerentibus non introibo.
5 Odivi ecclesiam malignantium: et cum impiis non sedebo.
6 Lavabo inter innocentes manus meas: et circumdabo altare tuum Domine:
7 Ut audiam vocem laudis, et enarrem universa mirabilia tua.
8 Domine dilexi decorem domus tuæ, et locum habitationis gloriæ tuæ.
9 Ne perdas cum impiis Deus animam meam, et cum viris sanguinum vitam meam:
10 In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.
11 Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, et miserere mei.

Ψαλ. κϛ'. XXVI.

ΚΡΙΝΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ σαλευθῶ.
2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρωσον τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.
3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστί, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου.
4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.
5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.
6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε·
7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
9 Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου,
10 Ὧν ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.
11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. — NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Day 5. THE PSALMS. — LES PSEAUMES. *Le 5 Jour.* — PSALTERIUM DAVIDIS, XXVII.—XXIX. — PREGHIERA della SERA.

EVENING PRAYER. — *PRIERE DU SOIR.*

PSALM XXVII.

THE Lord is my light, and my salvation; whom then shall I fear: the Lord is the strength of my life; of whom then shall I be afraid?

2 When the wicked, even mine enemies, and my foes, came upon me to eat up my flesh: they stumbled and fell.

3 Though an host of men were laid against me, yet shall not my heart be afraid: and though there rose up war against me, yet will I put my trust in him.

4 One thing have I desired of the Lord, which I will require: even that I may dwell in the house of the Lord all the days of my life, to behold the fair beauty of the Lord, and to visit his temple.

5 For in the time of trouble he shall hide me in his tabernacle: yea, in the secret place of his dwelling shall he hide me, and set me up upon a rock of stone.

6 And now shall he lift up mine head: above mine enemies round about me.

7 Therefore will I offer in his dwelling an oblation with great gladness: I will sing, and speak praises unto the Lord.

8 Hearken unto my voice, O Lord, when I cry unto thee: have mercy upon me, and hear me.

9 My heart hath talked of thee, Seek ye my face: Thy face, Lord, will I seek.

10 O hide not thou thy face from me: nor cast thy servant away in displeasure.

11 Thou hast been my succour: leave me not, neither forsake me, O God of my salvation.

12 When my father and my mother forsake me: the Lord taketh me up.

13 Teach me thy way, O Lord: and lead me in the right way, because of mine enemies.

14 Deliver me not over into the will of mine adversaries: for there are false witnesses risen up against me, and such as speak wrong.

15 I should utterly have fainted: but that I believe verily to see the goodness of the Lord in the land of the living.

16 O tarry thou the Lord's leisure: be strong, and he shall comfort thine heart; and put thou thy trust in the Lord.

PSALM XXVIII.

UNTO thee will I cry, O Lord my strength: think no scorn of me; lest, if thou make as though thou hearest not, I become like them that go down into the pit.

2 Hear the voice of my humble petitions, when I cry unto thee: when I hold up my hands towards the mercy-seat of thy holy temple.

3 O pluck me not away, neither destroy me with the ungodly and wicked doers: which speak friendly to their neighbours, but imagine mischief in their hearts.

4 Reward them according to their deeds: and according to the wickedness of their own inventions.

5 Recompense them after the work of their hands: pay them that they have deserved.

6 For they regard not in their mind the works of the Lord, nor the operation of his hands: therefore shall he break them down, and not build them up.

7 Praised be the Lord: for he hath heard the voice of my humble petitions.

8 The Lord is my strength, and my shield; my heart hath trusted in him, and I am helped: therefore my heart danceth for joy, and in my song will I praise him.

9 The Lord is my strength: and he is the wholesome defence of his Anointed.

PSEAUME XXVII.

L'ETERNEL *est* ma lumière et ma délivrance; de qui aurai-je peur? L'Eternel *est* la force de ma vie; de qui aurai-je de la crainte?

2 Quand les méchans, mes adversaires et mes ennemis, sont venus contre moi, pour manger ma chair; eux-mêmes ont bronché, et sont tombés.

3 Quand toute une armée se camperoit contre moi, mon cœur ne craindroit rien; si la guerre s'élève contre moi, j'aurai cette confiance.

4 J'ai demandé une *chose* à l'Eternel, *et* je la rechercherai; *c'est* que j'habite dans la maison de l'Eternel tous les jours de ma vie, pour contempler la beauté de l'Eternel, et visiter soigneusement son palais.

5 Car il me cachera dans sa tente, au mauvais jour; il me tiendra caché dans le lieu secret de son tabernacle, il m'élevera *comme* sur un rocher.

6 Même dès-à-présent ma tête s'élevera pardessus mes ennemis *qui sont* autour de moi; et je sacrifierai dans son tabernacle des sacrifices de cris de joie; je chanterai et psalmodierai à l'Eternel.

7 Eternel, écoute ma voix, je t'invoque; aie pitié de moi, et m'exauce.

8 Mon cœur me dit de ta part: Cherchez ma face. Je chercherai ta face, ô Eternel.

9 Ne cache point ta face de moi; ne rejette point ton serviteur dans *ton* courroux. Tu as été mon aide; ô Dieu de ma délivrance, ne me delaisse point, et ne m'abandonne point.

10 Quand mon père et ma mère m'auroient abandonné, toutefois l'Eternel me recueillera.

11 Eternel, enseigne-moi ta voie, et me conduis par un sentier uni, à cause de mes ennemis.

12 Ne me livre point au désir de mes adversaires; car de faux témoins, et qui ne respirent que violence, se sont élevés contre moi.

13 N'*eût été que* j'ai cru que je verrois les biens de l'Eternel dans la terre des vivans, *c'étoit fait de moi*.

14 Attends-toi à l'Eternel, *et* demeure ferme, et il fortifiera ton cœur; attends-toi, dis-je, à l'Eternel.

PSEAUME XXVIII.

JE crie à toi, Eternel, mon rocher; ne sois point sourd à mon égard, de peur que *si* tu ne me réponds, je ne sois semblable à ceux qui descendent dans la fosse.

2 Exauce la voix de mes supplications, lorsque je crie à toi, *et* que j'élève mes mains vers l'oracle de ta sainteté.

3 Ne m'entraîne point avec les méchans, ni avec les ouvriers d'iniquité, qui parlent de paix avec leur prochain, quoiqu'*il y ait* de la malice dans leur cœur.

4 Donne-leur selon leurs œuvres, selon la malice de leurs actions, donne-leur selon les œuvres de leurs mains; rends-leur ce qu'ils ont mérité;

5 Parce qu'ils ne prennent point garde aux ouvrages de l'Eternel, ni aux œuvres de ses mains, il les ruinera, et ne les fera point subsister.

6 Béni *soit* l'Eternel, car il a exaucé la voix de mes supplications.

7 L'Eternel *est* ma force et mon bouclier; mon cœur a eu confiance en lui, j'ai été secouru, et mon cœur s'est réjoui; c'est pourquoi je le célébrerai par mon cantique.

8 L'Eternel *est* la force *de* son *peuple*, il *est* la force qui délivre son oint.

3 Ἐὰν παραταχθῇ στράτευμα ἐναντίον μϐ, ἡ καρδία μου δὲν θέλει φοβηθῇ· ἐὰν ἐπανασταθῇ πόλεμος ἐναντίον μϐ θέλει μὲ ὅλον τοῦτο ἐλπίσω εἰς αὐτόν.

4 Μίαν χάριν ἐζήτησα τῷ Κυρίῳ, ταύτην θέλει πάλιν ζητήσω, Να μὲ κατοικήσῃ εἰς τὸν οἶκον τῷ Κυρίῳ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μϐ· ἵνα θεωρήσω τὴν τερπνότητα τῷ Κυρίου, καὶ ἐπισκεφθῶ τὸν ναόν του τὸν ἅγιον.

5 Ὅτι εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δυστυχίας μου μὲ ἔκρυψεν εἰς τὴν σκηνήν του. Θέλει μέ σκεπάσει εἰς τὸ κρυφὸν τῆς σκηνῆς του. Θέλει μὲ ὑψώσει εἰς πέτραν.

6 Καὶ τῶρα, ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλήν μου ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς μου.

7 Ἔβαλα λοιπὸν καὶ ἔθυσα εἰς τὴν σκηνήν τε θυσίαν ἐπαινέσεως· θέλει ψάλω καὶ τραγουδήσω ἔπαινον πρὸς τὸν Κύριον.

8 Εἰσάκουσον Κύριε τὴν φωνήν μου, ὅταν σὲ κράξω· ἐλέησόν με Κύριε, καὶ εἰσάκουσόν με.

9 Ἡ καρδία μϐ μοὶ ἀναφέρει ἀπὸ σέ, Ζήτησον τὸ πρόσωπόν μϐ. Κύριε θέλει ζητήσω τὸ πρόσωπόν σϐ.

10 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἀπορρίψῃς τὸν δούλον σου ἐν ὀργῇ.

11 Γίνε βοηθός μου, μὴ μὲ ἀφίσῃς, μὴ μὲ παραιτήσῃς ὦ θεέ, ὦ σωτήρ μου.

12 Ὅτι ὁ Πατήρ μου κ᾽ ἡ μήτηρ μου μὲ παράτησαν, ἀλλ' ὁ Κύριος μὲ ἐδέχθη.

13 Ὁδήγησόν με Κύριε εἰς τὰς ὁδούς σϐ, ὁδήγησόν με εἰς ὀρθὸν δρόμον ἐξ' αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μϐ.

14 Μὴ μὲ παραδώσῃς εἰς τὴν θέλησιν τῶν θλιβόντων με· ὅτι ἐβάλθησαν μάρτυρες ἄδικοι ἐναντίον μου, κ᾽ ὅσοι ψεύδονται διὰ ἀδικίαν.

15 Ἐὰν δὲν ἐπίστευα ἵνα ἰδῶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων, ἐχανόμην.

16 Πρόσμενε τὸν Κύριον, γίνου ἀνδρίος, ἐνδυνάμοσον τὴν καρδίαν σϐ, κ᾽ πρόσμενε τ᾽ Κύριον.

Ψαλ. κη'. XXVIII.

ΚΥΡΙΕ θέλει κράξω πρὸς σὲ, ὦ θεέ μϐ, ὦ δύναμίς μϐ, κ᾽ μὴ μείνῃς σιωπηλὸς, μήποτε σιωπόντας, ὁμοιάσω τοὺς καταβαίνοντας εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μϐ· ὅταν ἐγὼ παρακαλέσω πρὸς σὲ, ὅταν ὑψώσω τὰς χεῖράς μϐ, πρὸς τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον.

3 Μὴ μὲ τραβίξῃς μὲ τοὺς ἁμαρτωλοὺς μὴ μὲ ἀπολέσῃς μὲ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀδικίας, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦντες μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν ἔχουσιν εἰρήνην εἰς τὰ χείλη, κ᾽ πανουργίας εἰς τὴν καρδίαν.

4 Κύριε δῶσαι εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰ ἔργα των, κ᾽ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

5 Δῶσαι τοις ἀνταμειβὴν κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν. Δῶσαι τοις τὸ ὅ, τι ἀξίζουσιν.

6 Διότι δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὰ ἔργα τῷ Κυρίῳ, μήτε εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τοῦ Κυρίου· ὁ Κύριος ἂν θέλει τοὺς ἀφανίσει κ᾽ δὲν θέλει τοὺς οἰκοδομήσει.

7 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

8 Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μϐ, κ᾽ ὑπερασπιστής μϐ, εἰς αὐτὸν ἤλπισεν ἡ καρδία μϐ, κ᾽ ἔλαβον βοήθειαν· ἐχάρη ἡ ψυχή μϐ, κ᾽ θέλει τὸν ἐπαινέσω μὲ τὸ ψάλσιμόν μου.

9 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμίς μϐ· αὐτὸς εἶναι ἡ σωτήριος ὑπεράσπισις τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

10 Σῶσον τὸν λαόν σϐ, κ᾽ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σϐ· θρέψαι τοις, κ᾽ ὕψωσάι τοις αἰωνίως.

Ψαλ. κθ'. XXIX.

Ω ΥΙΟΙ Θεῦ φέρετε πρὸς τὸν Κύριον, φέρετε τὰ ἀρνία σας πρὸς τὸν Κύριον· δότε δόξαν κ᾽ τιμὴν εἰς τὸν Κύριον.

2 Δότε τῷ Κυρίῳ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός τϐ· προ-

PREGHIERA della SERA.

SALMO XXVII.

IL Signore è la mia luce, e la mia salute; di chi temerò? il Signore è la forza della mia vita; di chi avrò paura?

2 Quando i maligni, miei nemici, ed avversari, m'hanno assalito per divorar la mia carne, eglino stessi son traboccati, e caduti.

3 Avvegnachè *tutt'* un campo s' accampasse contr'a me, il mio cuore non avrebbe però paura: benchè unabattaglia si levasse contr'a me, io avrei confidanza in questo.

4 Io ho chiesta una cosa al Signore, quella procaccerò: ch' io dimori nella Casa del Signore tutti i giorni della mia vita: per mirar la bellezza del Signore, e visitare il suo tempio.

5 Perciocchè egli mi nasconderà nel suo Tabernacolo, nel giorno dell' avversità: egli m'occulterà nel nascondimento del suo Padiglione: egli mi leverà ad alto sopra una roccia.

6 Anzi pure ora il mio capo s' innalzerà sopra i miei nemici *che son* d' intorno a me: ed io sacrificherò nel suo Tabernacolo sacrificii con giubilo: io canterò, e salmeggerò al Signore.

7 Signore, ascolta la mia voce, *colla quale* io grido: ed abbi pietà di me, e rispondimi.

8 Il mio cuore *mi* dice da parte tua: cercate la mia faccia, oh Signore.

9 Non nascondere il tuo volto da me, non rigettare in ira il tuo servidore: tu sei stato il mio aiuto: non lasciarmi, e non abbandonarmi, o Dio della mia salute.

10 Quantunque mio padre, e mia madre, m'avessero abbandonato, pure il Signore m'accoglierà.

11 O Signore, insegnami la tua via, e guidami per un sentiero piano, per cagion de' miei nemici.

12 Non darmi, alle voglie de' miei nemici: perciocchè falsi testimoni, ed uomini ch' audacemente parlano di violenza, son surti contr' a me.

13 Oh, se non avessi creduto di vedere i beni del Signore nella terra de' viventi!

14 Attendi il Signore, fortificati: ed egli conforterà il tuo cuore: spera pur nel Signore.

SALMO XXVIII.

IO grido a te, Signore: Rocca mia, non tacere, senza rispondermi: che talora, *se* tu ti taci, io non sia renduto simile a quelli che scendono nella fossa.

2 Ascolta la voce delle mie supplicazioni, mentre io levo le mani verso l' Oracolo della tua Santità.

3 Non istrascinarmi con gli empi, e con gli operatori d' iniquità: i quali parlano di pace co' lor prossimi, ma hanno della malizia nel cuore.

4 Rendi loro secondo le loro opere, e secondo la malvagità de' lor fatti: rendi loro secondo l'opere delle lor mani: dà loro la lor retribuzione.

5 Perciocchè non considerano i fatti del Signore, nè l' opere delle sue mani: egli li distruggerà, e non gli edificherà.

6 Benedetto *sia* il Signore: perciocchè egli ha udita la voce delle mie supplicazioni.

7 Il Signore è la mia forza, ed il mio scudo: in lui s'è confidato il mio cuore, ed io sono stato soccorso: onde il mio cuor festeggia, ed io lo celebrerò co' miei cantici.

8 Il Signore è la forza del suo popolo, ed è la fortezza delle salvazioni del suo Unto.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

Fünfter Tag. **Der Pſalter.**

Abend-Gebet.

Der 27 Pſalm.

1 Der Herr iſt mein Licht und mein Heil, vor wem ſollte ich mich fürchten? Der Herr iſt meines Lebens Kraft, vor wem ſollte mir grauen?

2 Darum, ſo die Böſen, meine Widerſacher und Feinde, an mich wollen, mein Fleiſch zu freſſen, müſſen ſie anlaufen und fallen.

3 Wenn ſich ſchon ein Heer wider mich leget, ſo fürchtet ſich dennoch mein Herz nicht. Wenn ſich Krieg wider mich erhebt, ſo verlaſſe ich mich auf ihn.

4 Eins bitt ich vom Herrn, das hätte ich gern, daß ich im Hauſe des Herrn bleiben möge mein Lebenlang, zu ſchauen die ſchönen Gottesdienſte des Herrn, und ſeinen Tempel zu beſuchen.

5 Denn er bedet mich in ſeiner Hütte zur böſen Zeit, er verbirget mich heimlich in ſeinem Gezelt, und erhöhet mich auf einem Felſen;

6 Und wird nun erhöhen mein Haupt über meine Feinde, die um mich ſind, ſo will ich in ſeiner Hütte Lob opfern; ich will ſingen, und lobſagen dem Herrn.

7 Herr, höre meine Stimme, wenn ich rufe; ſey mir gnädig, und erhöre mich.

8 Mein Herz hält dir vor dein Wort: Ihr ſollt mein Antlitz ſuchen. Darum ſuche ich auch, Herr, dein Antlitz.

9 Verbirge dein Antlitz nicht vor mir, und verſtoß nicht im Zorn deinen Knecht, denn du biſt meine Hülfe. Laß mich nicht, und thue nicht von mir die Hand ab, Gott, mein Heil.

10 Denn mein Vater und meine Mutter verlaſſen mich, aber der Herr nimmt mich auf.

11 Herr, weiſe mir deinen Weg, und leite mich auf richtiger Bahn, um meiner Feinde willen.

12 Gieb mich nicht in den Willen meiner Feinde: denn es ſtehen falſche Zeugen wider mich, und thun mir Unrecht ohne Scheu.

13 Ich glaube aber doch, daß ich ſehen werde das Gute des Herrn im Lande der Lebendigen.

14 Harre des Herrn; ſey getroſt und unverzagt, und harre des Herrn.

Der 28 Pſalm.

1 Wenn ich rufe zu dir, Herr, mein Hort, ſo ſchweige mir nicht, auf daß nicht, wo du ſchweigeſt, ich gleich werde denen, die in die Hölle fahren.

2 Höre die Stimme meines Flehens, wenn ich zu dir ſchreye, wenn ich meine Hände aufhebe zu deinem heiligen Chor.

3 Ziehe mich nicht hin unter den Gottloſen und unter den Uebelthätern, die freundlich reden mit ihrem Nächſten, und haben Böſes im Herzen.

4 Gieb ihnen nach ihrer That, und nach ihrem böſen Weſen; gieb ihnen nach den Werken ihrer Hände; vergilt ihnen, was ſie verdienet haben.

5 Denn ſie wollen nicht achten auf das Thun des Herrn, noch auf die Werke ſeiner Hände; darum wird er ſie zerbrechen, und nicht bauen.

6 Gelobet ſey der Herr, denn er hat erhöret die Stimme meines Flehens.

7 Der Herr iſt meine Stärke und mein Schild; auf ihn hoffet mein Herz, und mir iſt geholfen, und mein Herz iſt fröhlich, und ich will ihm danken mit meinem Liede.

8 Der Herr iſt ihre Stärke; er iſt die Stärke, die ſeinem Geſalbten hilft.

9 Hilf deinem Volk, und ſegne dein Erbe, und weide ſie, und erhöhe ſie ewiglich.

LOS PSALMOS. *El Dia 5.*

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXVII.

EL Señor es mi iluminacion y mi salud, ¿á quién temeré? El Señor es protector de mi vida: ¿de quién temblaré?

2 Miéntras que se llegan á mí los dañadores, para comer mis carnes: los enemigos mios que me atribulan, ellos mismos fueron debilitados, y cayéron.

3 Si se asentaren campamentos contra mí, no temerá mi corazon. Si se levantare batalla contra mí, entónces esperaré yo.

4 Una sola cosa he pedido al Señor, esta volveré á pedir, que more yo en la casa del Señor todos los dias de mi vida: para ver el deleyte del Señor, y visitar su templo.

5 Porque me escondió en su tabernáculo: en el dia de los males me puso á cubierto en lo escondido de su tabernáculo.

6 En la piedra me ensalzó, y ahora ha exâltado mi cabeza sobre mis enemigos. Di vueltas, y sacrifiqué en su tabernáculo hostia con voces de júbilo: cantaré, y diré psalmos al Señor.

7 Oye, Señor, mi voz con la que he clamado á tí: ten misericordia de mí, y óyeme.

8 Contigo habló mi corazon: mi rostro te ha buscado: tu rostro he de buscar yo, Señor.

9 No apartes de mí tu rostro: no te retires airado de tu siervo. Sé mi ayudador: no me desampares, ni me desprecies, Dios Salvador mio.

10 Porque mi padre y mi madre me dexáron: mas el Señor me tomó por su cuenta.

11 Prescríbeme, Señor, la ley en tu camino, y guíame por la senda derecha á causa de mis enemigos.

12 No me entregues á las almas de los que me atribulan: porque se han levantado contra mí testigos falsos, y la iniquidad ha mentido á sí misma.

13 Creo que he de ver los bienes del Señor en la tierra de los vivientes.

14 Espera al Señor, pórtate varonilmente; y confórtese tu corazon, y aguarda al Señor.

PSALMO XXVIII.

A TI, Señor, clamaré, Dios mio, no estés en silencio conmigo: no sea que callando tú, sea yo como aquellos, que descienden al lago.

2 Oye, Señor, la voz de mi humilde ruego, quando oro á tí: quando levanto mis manos á tu templo santo.

3 No me arrebates á una con los pecadores, y no me pierdas con los que obran la iniquidad: los quales hablan paz con su próximo; pero en sus corazones hay cosas malas.

4 Dales á ellos, segun sus sus obras, y segun la malicia de sus maquinaciones. Dales á ellos segun las obras de sus manos: retórnales su recompensa.

5 Por quanto no entendiéron las obras del Señor, ni lo que han hecho las manos de él: tú los destruirás, y no los restablecerás.

6 Bendito el Señor; porque ha oido la voz de mi oracion.

7 El Señor es mi ayudador, y mi protector: en él esperó mi corazon, y fuí ayudado. Y refloreció mi carne, y de mi corazon le alabaré.

8 El Señor es la fortaleza de su pueblo: y el protector que salva su Christo en muchos lances.

9 Haz salvo á tu pueblo, Señor, y bendice á tu herencia: y gobiérnalos, y ensálzalos hasta la eternidad.

12 Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te Domine.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XXVII.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea, quem timebo? Dominus protector vitæ meæ, a quo trepidabo?

2 Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas: Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt et ceciderunt.

3 Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum. Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo.

4 Unam petii a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ: Ut videam voluptatem Domini, et visitem templum ejus.

5 Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

6 In petra exaltavit me: et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos. Circuivi, et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis: cantabo, et psalmum dicam Domino.

7 Exaudi Domine vocem meam, qua clamavi ad te: miserere mei, et exaudi me.

8 Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.

9 Ne avertas faciem tuam a me: ne declines in ira a servo tuo. Adjutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

10 Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.

11 Legem pone mihi Domine in via tua: et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

12 Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

13 Credo videre bona Domini in terra viventium.

14 Expecta Dominum, viriliter age: et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

PSALMUS XXVIII.

AD te Domine clamabo, Deus meus ne sileas a me: nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

2 Exaudi Domine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3 Ne simul trahas me cum peccatoribus: et cum operantibus iniquitatem ne perdas me: Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

4 Da illis secundum opera eorum, et secundum nequitiam adinventionum ipsorum. Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.

5 Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus destrues illos, et non ædificabis eos.

6 Benedictus Dominus: quoniam exaudivit vocem deprecationis meæ.

7 Dominus adjutor meus, et protector meus: in ipso speravit cor meum, et adjutus sum. Et refloruit caro mea: et ex voluntate mea confitebor ei.

8 Dominus fortitudo plebis suæ: et protector salvationum christi sui est.

12 Ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. κζ'. XXVII.

ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τὰ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

3 Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω τῷ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τῷ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με,

6 Καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε τὴν κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

7 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

11 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

13 Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

14 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιωθήτω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλ. κη'. XXVIII.

ΠΡΟΣ σὲ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσῃς ἐπ' ἐμοί, μή ποτε παρασιωπήσῃς ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς μου εἰς ναὸν ἅγιόν σου.

3 Μὴ συνελκύσῃς μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με, τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν δὸς αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. — NEO-GRÆCA ET ITALICA.

10 O save thy people, and give thy blessing unto thine inheritance: feed them, and set them up for ever.

PSALM XXIX.

BRING unto the Lord, O ye mighty, bring young rams unto the Lord: ascribe unto the Lord worship and strength.

2 Give the Lord the honour due unto his Name: worship the Lord with holy worship.

3 It is the Lord, that commandeth the waters: it is the glorious God, that maketh the thunder.

4 It is the Lord, that ruleth the sea; the voice of the Lord is mighty in operation: the voice of the Lord is a glorious voice.

5 The voice of the Lord breaketh the cedar-trees: yea, the Lord breaketh the cedars of Libanus.

6 He maketh them also to skip like a calf; Libanus also, and Sirion, like a young unicorn.

7 The voice of the Lord divideth the flames of fire; the voice of the Lord shaketh the wilderness: yea, the Lord shaketh the wilderness of Cades.

8 The voice of the Lord maketh the hinds to bring forth young, and discovereth the thick bushes: in his temple doth every man speak of his honour.

9 The Lord sitteth above the water-flood: and the Lord remaineth a King for ever.

10 The Lord shall give strength unto his people: the Lord shall give his people the blessing of peace.

MORNING PRAYER.

PSALM XXX.

I WILL magnify thee, O Lord, for thou hast set me up: and not made my foes to triumph over me.

2 O Lord my God, I cried unto thee: and thou hast healed me.

3 Thou, Lord, hast brought my soul out of hell: thou hast kept my life from them that go down to the pit.

4 Sing praises unto the Lord, O ye saints of his: and give thanks unto him for a remembrance of his holiness.

5 For his wrath endureth but the twinkling of an eye, and in his pleasure is life: heaviness may endure for a night, but joy cometh in the morning.

6 And in my prosperity I said, I shall never be removed: thou, Lord, of thy goodness hast made my hill so strong.

7 Thou didst turn thy face from me: and I was troubled.

8 Then cried I unto thee, O Lord: and gat me to my Lord right humbly.

9 What profit is there in my blood: when I go down to the pit?

10 Shall the dust give thanks unto thee: or shall it declare thy truth?

11 Hear, O Lord, and have mercy upon me: Lord, be thou my helper.

12 Thou hast turned my heaviness into joy: thou hast put off my sackcloth, and girded me with gladness.

13 Therefore shall every good man sing of thy praise without ceasing: O my God, I will give thanks unto thee for ever.

PSALM XXXI.

IN thee, O Lord, have I put my trust: let me never be put to confusion, deliver me in thy righteousness.

2 Bow down thine ear to me: make haste to deliver me.

3 And be thou my strong rock, and house of defence: that thou mayest save me.

4 For thou art my strong rock, and my castle: be thou also my guide, and lead me for thy Name's sake.

9 Sauve ton peuple, et béni ton héritage; gouverne-les, et les élève éternellement.

PSEAUME XXIX.

FILS des princes, rendez à l'Eternel, rendez à l'Eternel la gloire et la force.

2 Rendez à l'Eternel la gloire *due* à son nom; prosternez-vous devant l'Eternel dans *son* sanctuaire magnifique.

3 La voix de l'Eternel *est* sur le eaux, le Dieu glorieux fait tonner, l'Eternel *est* sur les grandes eaux.

4 La voix de l'Eternel *est* forte, la voix de l'Eternel *est* magnifique.

5 La voix de l'Eternel brise les cèdres, l'Eternel brise même les cèdres du Liban.

6 Et les fait sauter comme un veau; le Liban et Scirjan, comme un faon de licorne.

7 La voix de l'Eternel jette des éclats de flamme de feu.

8 La voix de l'Eternel fait trembler le désert; l'Eternel fait trembler le désert de Kadès.

9 La voix de l'Eternel fait avorter les biches, et découvre les forêts; mais chacun annonce *sa* gloire dans son palais.

10 L'Eternel a présidé sur le déluge; et l'Eternel présidera *comme* Roi éternellement.

11 L'Eternel donnera de la force à son peuple; l'Eternel bénira son peuple dans la paix.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXX.

ETERNEL, je t'exalterai, parce que tu m'as tiré du danger, et *que* tu n'as pas permis à mes ennemis de se réjouir de moi.

2 Eternel, mon Dieu, j'ai crié vers toi, et tu m'as guéri.

3 Eternel, tu as fait remonter mon âme du sépulcre, tu m'as rendu la vie, afin que je ne descendisse pas dans la fosse.

4 Psalmodiez à l'Eternel, vous ses bien-aimés, et célébrez la mémoire de sa sainteté.

5 Car *il n'y a qu'*un moment dans sa colère, *mais il y a toute* une vie dans sa faveur; les pleurs logent le soir, et le chant de triomphe *survient* au matin.

6 Quand j'étois dans ma prospérité je disois: Je ne serai jamais ébranlé.

7 Eternel, par ta faveur, tu avois mis la force dans ma montagne; *mais sitôt que* tu as caché ta face, je suis devenu tout éperdu.

8 Eternel, j'ai crié à toi: J'ai présenté ma supplication à l'Eternel, *disant:*

9 Quel profit *y aura-t-il* en mon sang, si je descends dans la fosse? La poudre te célébrera-t-elle? Annoncera-t-elle ta vérité?

10 Eternel, écoute, et aie pitié de moi: Eternel, sois-moi en aide.

11 Tu as changé mon deuil en réjouissance, tu as détaché le sac *dont j'étois couvert*, et tu m'as revêtu de joie.

12 Afin que *dans ma* gloire *je* te psalmodie, et *que je* ne *me* taise point. Eternel, mon Dieu, je te célébrerai à toujours.

PSEAUME XXXI.

ETERNEL, je me suis retiré vers toi; que je ne sois jamais confus! Délivre-moi par ta justice.

2 Incline ton oreille vers moi, délivre-moi promptement, sois pour moi une forte roche, et une maison bien munie, afin que je m'*y* puisse sauver.

3 Car tu *es* mon rocher et ma forteresse; c'est pourquoi, à cause de ton nom, mène-moi et conduis-moi.

4 Tire-moi hors des filets qu'on m'a tendus en cachette; car tu *es* m'a force.

5 Je remets mon esprit en ta main; tu m'as racheté, ô Eternel, *qui es* le Dieu de vérité.

6 J'ai haï ceux qui s'adonnent aux vanités

σκηνήσατε πρὸς τὸν Κύριον, μὲ προσκύνησιν εὐλαβείας.

3 *Ὁ Κύριος προστάττει τὰ κύματα· ὁ Θεὸς τῆς δόξης βροντᾷ.*

4 *Ὁ Κύριος, κινεῖ τὴν θάλασσαν· ἡ φωνὴ τῆ Κυρίου εἶναι φοβερὴ εἰς τὰ ἔργα· ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου εἶναι μεγαλοπρεπής.*

5 *Ἡ φωνὴ τῆ Κυρίε συντρίβει τὰς κέδρες· ἡ φωνὴ τῆ Κυρίε συντρίβει τὰς κέδρες τῆ Λιβάνε.*

6 *Καὶ τὰς κάμνει 'να πηδῶσι ὡσὰν μοσχάριον· καὶ τὸν Λίβανον καὶ τὸν Ἡγαπημένον, ὡσὰν νἱὸν μονοκερώτων.*

7 *Ἡ φωνὴ τῆ Κυρίε ἐκπηδᾷ ὡσὰν φλόγα πυρός· ἡ φωνὴ τῆ Κυρίε σύει τὴν ἔρημον· ὁ Κύριος σύει τὴν ἔρημον τῆς Καδης.*

8 *Ἡ φωνὴ τὲ Κυρίε κάμνει τὰς ἐλάφες 'να γενῶσι· ξεσκεπάζει τὰ δάσει· καθένας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου λέγει δόξαν.*

9 *Ὁ Κύριος κατοικεῖ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ὁ Κύριος μένει βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.*

10 *Ὁ Κύριος θέλει δώσει δύναμιν εἰς τὸν λαόν τε· ὁ Κύριος θέλει εὐλογήσει τὸν λαόν του μὲ εἰρήνην.*

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. Λ'. XXX.

Θελει σὲ ὑψώσω, Κύριε ὅτι μὲ ἐκράτησας· κ᾽ δὲν εὔφραναs τὲς ἐχθρὲς μȣ ἐπ᾽ ἐμέ.

2 *Κύριε θεέ μου σοῦ ἐφώναξα, καὶ μὲ ἐθεράπευσας.*

3 *Κύριε ἐξέφερες τὴν ψυχήν μȣ ἀπὸ τὸν ᾅδην, μὲ ἔσωσας ἀπὸ τὲς καταβαίνοντας εἰς λάκκον.*

4 *Σεῖς οἱ ἅγιοι αὐτῆ ψάλατε πρὸς τὸν Κύριον· ἐυχαριτήσαλέ τον ἐνθυμοῦντες τὴν ἁγιοσύνην τȣ.*

5 *Ὅτι ἀπὸ τὸν θυμὸν τȣ ὀργὴ, κ᾽ ζωὴ ἔρχεται ἀπὸ τὸ θέλημά τȣ· ἡ θλίψις ἴσως βασάξει μίαν νύκλα, ἀλλὰ ἐπιτρέφεται ἡ ἀγαλλίασις τὸ πρωΐ.*

6 *Ἐγὼ δὲ εἶπα εἰς τὴν εὐτυχίαν μου, δὲν θέλει σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· Κύριε ἡ ἀγαθοσύνη σου ἐστερέωσε τὸ βουνόν μου.*

7 *Ἀπέστρεψας ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐταράχθην.*

8 *Πρὸς σὲ Κύριε ἐφώναξα· παρεκάλεσα τὸν Θεόν μου.*

9 *Τί ὤφελος εὐγαίνει ἀπὸ τὸ αἷμά μȣ, ὅταν κατήβω εἰς διαφθοράν;*

10 *Μὴ σὲ εὐχαριστεῖ τὸ χῶμα, ἢ ἀναγγέλει τὴν ἀληθείαν σου;*

11 *Ἤκουσον, Κύριε, καὶ ἐλέησέ με· Κύριε γίνου βοηθός μου.*

12 *Ἔστρεψας τὴν θλίψιν μου εἰς χαράν· διέῤῥηξας τὸν σάκκον μου· καὶ μὲ περιέζωσας μὲ εὐφροσύνην.*

13 *Κάθε ἀγαθὸς, λοιπὸν, θέλει σὲ ἐπαινέσει ἀκαταπαύστως· Κύριε, Θεέ μου, θέλει σὲ εὐχαριστήσω εἰς τὸν αἰῶνα.*

Ψαλ. λα'. XXXI.

Κυριε ἤλπισα εἰς ἐσέ· ἂς μὴ ἀτιμηθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· διαφύλαξόν με εἰς τὴν δικαιοσύνην σȣ.

2 *Κλῖνον προς με τὸ αὐτίον σου, τρέξον εἰς βοήθειάν μου.*

3 *Γίνου δύναμίς μȣ καὶ ὑπεράσπισίς μου ἵνα μὲ σώσῃς.*

4 *Ὅτι σὺ εἶσαι ἡ δύναμίς μȣ κ᾽ ἡ καταφυγή μȣ· Ὁδήγησόν με, καὶ θρέψαι με διὰ τὸ ὄνομά σȣ.*

5 *Ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τῆς παγίδος τὴν ὁποῖαν ἔκρυψαν διὰ μὲ, ὅτι σὺ εἶσαι, Κύριε, ὁ ὑπερασπιστής μου.*

6 *Βάνω τὸ πνεῦμά μου εἰς τὰς χεῖράς σου· ὅτι σὺ μὲ ἐλύτρωσας, Κύριε, θεέ τῆς ἀληθείας.*

7 *Ἐμίσησα ὅσες διαφυλάττουσι ψευδαλέας ματαιότητας· ἐγὼ δὲ ἤλπισα εἰς τὸν Κύριον.*

9 Salva il tuo popolo, e benedici la tua eredità: e pascili, ed innalzali in perpetuo.

SALMO XXIX.

DATE al Signore, o figliuoli de' potenti; date al Signore gloria, e forza.

2 Date al Signore la gloria *dovuta* al suo Nome: adorate il Signore nel magnifico Santuario.

3 La voce del Signore è sopra l'acque: l'Iddio di gloria tuona: il Signore è sopra le grandi acque.

4 La voce del Signore è con potenza: la voce del Signore è con magnificenza.

5 La voce del Signore rompe i cedri, ed il Signore spezza i cedri del Libano.

6 E li fa saltellar com'un vitello: il Libano stesso, e Sirion, come il figlio d'un liocorno.

7 La voce del Signore sparge, a guisa di schegge, fiamme di fuoco.

8 La voce del Signore fa tremare: il Signore fa tremare il diserto di Cades.

9 La voce del Signore fa partorir le cerve, e sfronda le selve: ma *intanto* ciascuno predica *la sua* gloria nel suo Tempio.

10 Il Signore nel diluvio siede, anzi il Signore siede re in eterno.

11 Il Signore darà forza al suo popolo: il Signore benedirà il suo popolo in pace.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXX.

SIGNORE, io t'esalterò: perciocchè tu m'hai tratto ad alto, e non hai rallegrati di me i miei nemici.

2 Signore Iddio mio, io ho gridato a te, e tu m'hai sanato.

3 Signore, tu hai fatta salir l'anima mia fuor del sepolcro: tu m'hai salvata la vita, acciocchè io non iscendessi nella fossa.

4 Salmeggiate al Signore, *voi* suoi santi: e celebrate la memoria della sua santità.

5 Perciocchè l'ira sua *dura* solo un momento: ma la sua benivolenza *dura tutta* una vita: la sera appo noi alberga il pianto, ma la mattina *v'è* giubilo.

6 Quant'è a me, nella mia quiete, io diceva: io non sarò giammai smosso.

7 Signore, tu avevi, per lo tuo favore, stanziata la fortezza nel mio monte: *ma, tosto che* tu hai nascosta la tua faccia, io sono stato smarrito.

8 Io ho gridato a te, Signore, ed ho supplicato al Signore.

9 *Dicendo:* che utilità *avrai* nel mio sangue, s'io scendo nella fossa? la polvere ti celebrerà ella? predicherà ella la tua verità?

10 Ascolta, Signore, ed abbi pietà di me: Signore, siimi aiuto.

11 Tu hai mutato il mio duolo in festa: tu hai sciolto il mio ciliccio, e m'hai cinto d'allegrezza.

12 Acciocchè la *mia* gloria ti salmeggi, e non si taccia. Signore Iddio mio, io ti celebrerò in eterno.

SALMO XXXI.

SIGNORE, io mi son confidato in te: *fa* ch'io non sia giammai confuso: liberami per la tua giustizia.

2 Inchina a me il tuo orecchio, affrettati di liberarmi: siimi una rocca forte, ed un luogo di fortezza, per salvarmi.

3 Perciocchè tu *sei* la mia rocca, e la mia fortezza: e, per amor del tuo Nome, guidami, e conducimi.

4 Trammi fuor della rete, che m'è stata tesa di nascoso: poichè tu *sei* la mia fortezza.

5 Io rimetto il mio spirto nelle tue mani: tu m'hai riscattato, o Signore Iddio di verità.

6 Io odio quelli ch'attendono alle vanità di menzogna: ma io mi confido nel Signore.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

Sechster Tag. **Der Pſalter.**

Der 29 Pſalm.

1 Bringet her dem Herrn, ihr Gewaltigen, bringet her dem Herrn Ehre und Stärke.
2 Bringet dem Herrn Ehre ſeines Namens; betet an den Herrn im heiligen Schmuck.
3 Die Stimme des Herrn gehet auf den Waſſern; der Gott der Ehren donnert, der Herr auf großen Waſſern;
4 Die Stimme des Herrn gehet mit Macht; die Stimme des Herrn gehet herrlich.
5 Die Stimme des Herrn zerbricht die Cedern; der Herr zerbricht die Cedern im Libanon,
6 Und machet ſie löcken (hüpfen) wie ein Kalb; Libanon und Sirion wie ein junges Einhorn.
7 Die Stimme des Herrn hauet wie Feuerflammen;
8 Die Stimme des Herrn erregt die Wüſte; die Stimme des Herrn erregt die Wüſte Kades.
9 Die Stimme des Herrn erregt die Hindinnen, und entblößet die Wälder; und in ſeinem Tempel wird ihm jedermann Ehre ſagen.
10 Der Herr ſitzet, eine Sündfluth anzurichten; und der Herr bleibt ein König in Ewigkeit.
11 Der Herr wird ſeinem Volke Kraft geben; der Herr wird ſein Volk ſegnen mit Frieden.

Morgen-Gebet.

Der 30 Pſalm.

1 Ich preiſe dich, Herr, denn du haſt mich erhöhet, und läſſeſt meine Feinde ſich nicht über mich freuen.
2 Herr, mein Gott, da ich ſchrie zu dir, machteſt du mich geſund.
3 Herr, du haſt meine Seele aus der Hölle geführet; du haſt mich lebendig behalten, da die in die Hölle fuhren.
4 Ihr Heiligen, lobſinget dem Herrn: danket und preiſet ſeine Heiligkeit.
5 Denn ſein Zorn währet einen Augenblick, und er hat Luſt zum Leben; den Abendlang währet das Weinen, aber des Morgens die Freude.
6 Ich aber ſprach, da mirs wohl gieng: Ich werde nimmermehr darnieder liegen.
7 Denn, Herr, durch dein Wohlgefallen haſt du meinen Berg ſtark gemacht: aber da du dein Antlitz verbargeſt, erſchrack ich.
8 Ich will, Herr, rufen zu dir; dem Herrn will ich flehen.
9 Was iſt nütz an meinem Blute, wenn ich todt bin? Wird dir auch der Staub danken, und deine Treue verkündigen?
10 Herr, höre, und ſey mir gnädig; Herr, ſey mein Helfer!
11 Du haſt mir meine Klage verwandelt in einen Reigen; du haſt meinen Sack ausgezogen, und mich mit Freuden gegürtet.
12 Auf daß dir lobſinge meine Ehre, und nicht ſtille werde. Herr, mein Gott, ich will dir danken in Ewigkeit.

Der 31 Pſalm.

1 Herr, auf dich traue ich, laß mich nimmermehr zu Schanden werden; errette mich durch deine Gerechtigkeit.
2 Neige deine Ohren zu mir, eilend hilf mir. Sey mir ein ſtarker Fels, und eine Burg, daß du mir helfeſt.
3 Denn du biſt mein Fels und meine Burg, und um deines Namens willen wolleſt du mich leiten und führen.
4 Du wolleſt mich aus dem Netze ziehen, das ſie mir geſtellet haben; denn du biſt meine Stärke.

LOS PSALMOS. *El Dia 6.*

PSALMO XXIX.

TRAHED al Señor, ó hijos de Dios, trahed al Señor corderos.
2 Rendid al Señor gloria y honor, rendid al Señor la gloria debida á su nombre: adorad al Señor en el átrio de su Santuario.
3 Voz del Señor sobre aguas; el Dios de la magestad tronó: el Señor sobre muchas aguas.
4 Voz del Señor en poder: voz del Señor en magnificencia.
5 Voz del Señor, que hace pedazos los cedros: y hará pedazos el Señor los cedros del Líbano:
6 Y los desmenuzará como á un becerro del Líbano: y el amado como el hijo del unicornio.
7 Voz del Señor, que corta llama de fuego:
8 Voz del Señor que sacude al desierto: y el Señor conmoverá al desierto de Cades.
9 Voz del Señor, que prepara los ciervos, y descubrirá las espesuras: y en su templo todos anunciarán su gloria.
10 El Señor hace que venga diluvio, y se sentará el Señor como Rey para siempre.
11 El Señor dará fortaleza á su pueblo: el Señor bendecirá á su pueblo en paz.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXX.

YO te ensalzaré, Señor, porque me has amparado: y no has dado gusto á mis enemigos contra mí.
2 Señor Dios mio, á tí clamé, y me sanaste.
3 Señor, sacaste del infierno mi alma: me salvaste de los que descienden al lago.
4 Santos del Señor, tañedle psalmos: y celebrad la memoria de su santidad.
5 Por quanto la ira está en su indignacion: y la vida en su voluntad. A la tarde habrá llanto, y á la mañana alegría.
6 Mas yo dixe en mi abundancia: No tendré jamas mudanza.
7 Señor, por tu voluntad diste firmeza á mi prosperidad. Apartaste de mí tu rostro, y quedé conturbado.
8 A tí, Señor, clamaré, y á mi Dios rogaré.
9 ¿Qué provecho hay en mi sangre, si desciendo á la corrupcion? ¿Por ventura te alabará el polvo, ó anunciará tu verdad?
10 Oyó el Señor, y se apiadó de mí: el Señor se hizo mi ayudador.
11 Me mudaste mi llanto en gozo: rasgaste mi saco, y me rodeaste todo de alegría:
12 Para que mi gloria te cante; y no tenga yo pena: Señor Dios mio, yo te alabaré eternamente.

PSALMO XXXI.

EN tí, Señor, esperé, no quede yo jamas confuso: líbrame por tu justicia.
2 Inclina tu oido á mí: apresúrate á librarme. Sé para mí un Dios protector, y una casa de refugio, para que me hagas salvo.
3 Porque tú eres mi fortaleza, y mi refugio: y por causa de tu nombre me guiarás, y me sustentarás.
4 Me sacarás de este lazo, que han escondido para mí: porque tú eres mi protector.
5 En tus manos encomiendo mi espíritu: tú me has redimido, Señor, Dios de la verdad.
6 Aborreces á los que observan vanidades

PSALTERIUM DAVIDIS. XXIX.—XXXI.

9 Salvum fac populum tuum Domine, et benedic hereditati tuæ: et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

PSALMUS XXIX.

AFFERTE Domino filii Dei: afferte Domino filios arietum:
2 Afferte Domine gloriam et honorem, afferte Domino gloriam nomini ejus: adorate Dominum in atrio sancto ejus.
3 Vox Domini super aquas, Deus majestatis intonuit: Dominus super aquas multas.
4 Vox Domini in virtute: vox Domini in magnificentia.
5 Vox Domini confringentis cedros: et confringet Dominus cedros Libani:
6 Et comminuet eas tamquam vitulum Libani: et dilectus quemadmodum filius unicornium.
7 Vox Domini intercidentis flammam ignis:
8 Vox Domini concutientis desertum: et commovebit Dominus desertum Cades.
9 Vox Domini præparantis cervos, et revelabit condensa: et in templo ejus omnes dicent gloriam.
10 Dominus diluvium inhabitare facit: et sedebit Dominus rex in æternum.
11 Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XXX.

EXALTABO te Domine quoniam suscepisti me: nec delectasti inimicos meos super me.
2 Domine Deus meus clamavi ad te, et sanasti me.
3 Domine eduxisti ab inferno animam meam: salvasti me a descendentibus in lacum.
4 Psallite Domino sancti ejus: et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.
5 Quoniam ira in indignatione ejus: et vita in voluntate ejus. Ad vesperum demorabitur fletus: et ad matutinum lætitia.
6 Ego autem dixi in abundantia mea: Non movebor in æternum.
7 Domine in voluntate tua, præstitisti decori meo virtutem. Avertisti faciem tuam a me, et factus sum conturbatus.
8 Ad te Domine clamabo: et ad Deum meum deprecabor.
9 Quæ utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem? Numquid confitebitur tibi pulvis, aut annunciabit veritatem tuam?
10 Audivit Dominus, et misertus est mei: Dominus factus est adjutor meus.
11 Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia:
12 Ut cantet tibi gloria mea; et non compungar: Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

PSALMUS XXXI.

IN te Domine speravi non confundar in æternum: in justitia tua libera me.
2 Inclina ad me aurem tuam, accelera ut ervas me. Esto mihi in Deum protectorem: et in domum refugii, ut salvum me facias.
3 Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.
4 Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: quoniam tu es protector meus.
5 In manus tuas commendo spiritum

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. κθ'. XXIX.

ΕΝΕΓΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.
2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.
3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.
4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύι, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.
5 Φωνὴ, Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.
7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.
8 Φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον, συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.
9 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λ'. XXX.

ΥΨΩΣΩ σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.
2 Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, καὶ ἰάσω με.
3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
4 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.
5 Ὅτι ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τοεσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τοπρωὶ ἀγαλλίασις.
6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
7 Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.
8 Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.
9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν; μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;
10 Ἤκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.
11 Ἔστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοὶ, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην·
12 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

Ψαλ. λα'. XXXI.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.
2 Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με.
3 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.
4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

5 Draw me out of the net, that they have laid privily for me: for thou art my strength.
6 Into thy hands I commend my spirit: for thou hast redeemed me, O Lord, thou God of truth.
7 I have hated them that hold of superstitious vanities: and my trust hath been in the Lord.
8 I will be glad, and rejoice in thy mercy: for thou hast considered my trouble, and hast known my soul in adversities.
9 Thou hast not shut me up into the hand of the enemy: but hast set my feet in a large room.
10 Have mercy upon me, O Lord, for I am in trouble: and mine eye is consumed for very heaviness; yea, my soul and my body.
11 For my life is waxen old with heaviness: and my years with mourning.
12 My strength faileth me, because of mine iniquity: and my bones are consumed.
13 I became a reproof among all mine enemies, but especially among my neighbours: and they of mine acquaintance were afraid of me; and they that did see me without conveyed themselves from me.
14 I am clean forgotten, as a dead man out of mind: I am become like a broken vessel.
15 For I have heard the blasphemy of the multitude: and fear is on every side, while they conspire together against me, and take their counsel to take away my life.
16 But my hope hath been in thee, O Lord: I have said, Thou art my God.
17 My time is in thy hand; deliver me from the hand of mine enemies: and from them that persecute me.
18 Shew thy servant the light of thy countenance: and save me for thy mercy's sake.
19 Let me not be confounded, O Lord, for I have called upon thee: let the ungodly be put to confusion, and be put to silence in the grave.
20 Let the lying lips be put to silence: which cruelly, disdainfully, and despitefully speak against the righteous.
21 O how plentiful is thy goodness, which thou hast laid up for them that fear thee: and that thou hast prepared for them that put their trust in thee, even before the sons of men!
22 Thou shalt hide them privily by thine own presence from the provoking of all men: thou shalt keep them secretly in thy tabernacle from the strife of tongues.
23 Thanks be to the Lord: for he hath shewed me marvellous great kindness in a strong city.
24 And when I made haste, I said: I am cast out of the sight of thine eyes.
25 Nevertheless, thou heardest the voice of my prayer: when I cried unto thee.
26 O love the Lord, all ye his saints: for the Lord preserveth them that are faithful, and plenteously rewardeth the proud doer.
27 Be strong, and he shall establish your heart: all ye that put your trust in the Lord.

trompeuses; mais moi je me suis assuré en l'Eternel.
7 Je m'égaierai et me réjouirai dans ta bonté; parce que tu as regardé mon affliction, *et* tu as pris connoissance des détresses de mon âme.
8 Tu ne m'as point livré entre les mains de *mon* ennemi; *mais* tu as fait tenir debout mes pieds au large.
9 Eternel, aie pitié de moi, car je suis en détresse; mon regard est tout défait de chagrin, *et* mon âme et mes entrailles.
10 Car ma vie se consume d'ennui, et mes ans par *mes* soupirs; ma force est déchue, pour *la peine de* mon iniquité, et mes os sont consumés.
11 J'ai été en opprobre à tous mes ennemis; *je l'ai* même *été* beaucoup à mes voisins; *j'ai été* en horreur à ceux de ma connoissance; ceux qui me voyoient dehors s'enfuyoient de moi.
12 J'ai été mis en oubli dans le cœur *des hommes*, comme un mort; j'ai été *estimé* comme un vaisseau de nul usage.
13 Car j'ai ouï le blâme de plusieurs; la frayeur *m'a saisi* de tous côtés, quand ils consultoient ensemble contre moi; ils ont consulté pour m'ôter la vie.
14 Toutefois, Eternel, je me suis assuré en toi; j'ai dit, tu *es* mon Dieu.
15 Mes temps *sont* en ta main: Délivre-moi de la main des mes ennemis, et de ceux qui me poursuivent.
16 Fais luire ta face sur ton serviteur; délivre-moi par ta bonté.
17 Eternel, que je ne sois point confus, puisque je t'ai invoqué; que les méchans soient confus, qu'ils aient la bouche fermée dans le sépulcre.
18 Que les lèvres qui mentent, *et* qui prononcent des paroles dures contre le juste, avec orgueil et *avec* mépris, soient muettes.
19 O que tes biens *sont* grands! que tu as reservés pour ceux qui te craignent, *et que* tu fais pour ceux qui se retirent vers toi, aux yeux des fils des hommes!
20 Tu les caches dans le secret sous ta face, *loin* de l'orgueil des hommes; tu les préserves dans une tente, des langues qui les attaquent.
21 Béni *soit* l'Eternel, parce qu'il a rendu admirable sa bonté envers moi, *comme si j'eusse été* dans une ville munie.
22 Je disois dans ma précipitation: Je suis retranché de devant tes yeux; et toutefois tu as exaucé la voix de mes supplications, quand j'ai crié à toi.
23 Aimez l'Eternel, vous tous ses bien-aimés; l'Eternel garde les fidèles, et il rend à celui qui se conduit avec fierté tout ce qu'il a mérité.
24 Vous tous qui avez votre attente à l'Eternel, demeurez fermes, et il fortifiera votre cœur.

EVENING PRAYER.

PSALM XXXII.

BLESSED is he whose unrighteousness is forgiven: and whose sin is covered.
2 Blessed is the man unto whom the Lord imputeth no sin: and in whose spirit there is no guile.
3 For while I held my tongue: my bones consumed away through my daily complaining.
4 For thy hand is heavy upon me day and night: and my moisture is like the drought in summer.
5 I will acknowledge my sin unto thee: and mine unrighteousness have I not hid.
6 I said, I will confess my sins unto the Lord: and so thou forgavest the wickedness

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XXXII.

O QU'HEUREUX *est celui dont* la transgression *est* quittée, *et duquel* le péche *est* convert!
2 O qu'heureux *est* l'homme auquel l'Eternel n'impute point l'iniquité, et dans l'esprit duquel *il* n'*y a* point de fraude!
3 Quand je me suis tu, mes os se sont consumés, *et* quand je *n'ai fait que* crier tout le jour.
4 Parce que jour et nuit ta main s'appesantissoit sur moi; ma vigueur étoit changée en une sécheresse d'été. Sélah.
5 Je t'ai fait connoître mon péché, et je n'ai point caché mon iniquité: J'ai dit: Je confesserai mes transgressions à l'Eternel; et tu as ôté la peine de mon péché. Sélah.

8 Θέλει χαρῶ καὶ εὐφρανθῶ εἰς τὸ ἔλεός σʊ. ὅτι ἐπαρατήρησας τὴν ταπείνωσίν μʊ, καὶ ἔσωσας τὴν ψυχήν μʊ ἀπὸ τὴν ἀνάγκην.
9 Καὶ δὲν μὲ ἔκλεισας εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, ἔβαλας εἰς πλάτος τοὺς πόδας μου.
10 Κύριε, ἐλέησόν με ὅτι θλίβομαι· ὁ ὀφθαλμός μου ἐταράχθη ἀπὸ τὸν θυμόν, καὶ ἡ ψυχή μου, καὶ τὸ σῶμά μου.
11 Ὅτι διὰ τοὺς πόνους ἐγέρασεν ἡ ζωή μʊ· καὶ μὲ στεναγμοὺς ἤνυξησαν οἱ χρόνοι μου.
12 Μὲ ἄφισεν ἡ δύναμίς μου διὰ τὴν πονηρίαν μου· καὶ ἐκόπηκαν τὰ κώκαλά μου.
13 Ἔγινα ὄνειδος ἀνάμεσα εἰς πάντας τοὺς ἐχθρές μου, μάλιστα ἀνάμεσα εἰς τοὺς γείτονάς μου· καὶ οἱ γνώριμοί μου μὲ φοβοῦντε, καὶ μὲ ἀποφεύγουσιν, ὅσοι με βλέπουσιν ἔξω.
14 Ἀλησμονήθην, ὡσὰν νεκρὸς ἀπὸ τὴν μνήμην. Ἐγενήθην ὡσὰν κεραμίδιον τζακισμένον.
15 Ὅτι ἤκʊσα τὰς βλασφημίας τῶν πολλῶν· φόβος στέκεται πανταχῆ ὅταν αὐτοὶ ἐπισυνάγονται κατ' ἐμοῦ· καὶ συμβουλεύονται νὰ λάβωσι τὴν ψυχήν μου.
16 Ἐγὼ δὲ ἤλπισα εἰς ἐσέ, Κύριε· καὶ εἶπα, Σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου.
17 Ὁ καιρός μου μένει εἰς τὰς χεῖράς σου· σῶσόν με ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ ἀπὸ τοὺς καταδιώκοντάς με.
18 Δεῖξον τοῦ δούλουσου τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου· σῶσόν με διὰ τὸ ἔλεός σου.
19 Κύριε, ἂς μὴ ἀτιμηθῶ, διότι σὲ ἐκάλεσα· ἂς ἀτιμηθῶσιν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ ἂς βαλθῶσιν εἰς τὴν σιγὴν τῶν μνημάτων.
20 Ἂς γενηθῶσιν ἄλαλα τὰ χείλη τὰ πονηρὰ, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου, ἀνόμως, ὑπερήφανα, καὶ καταφρονητικῶς.
21 Πολὺ εἶναι τὸ πλῆθος τῆς ἀγαθοσύνης σʊ Κύριε, τὴν ὁποῖαν φυλάττεις διὰ τοὺς φοβέντας σε, καὶ ἑτοιμάζεις διὰ τοὺς ἐλπίζοντας εἰς ἐσέ, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.
22 Θέλει τοὺς κατακρύψεις, κρυφὰ ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου, ἀπὸ τὴν ταραχὴν τῶν ἀνθρώπων· θέλει τοὺς σκεπάσεις κρυφὰ εἰς τὸ ἱερόν σου ἀπὸ τῆς ἀντιλογίας τῶν γλωσσῶν.
23 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὅτι μοι ἔδειξε θαυμασίως τὸ ἔλεός του εἰς πόλιν δυνατήν.
24 Ἐγὼ δὲ εἶπα εἰς τὸν θαυμασμόν μου. Ἀπερρίχθην ἀπὸ τὸ βλέμματῶν ὀφθαλμῶν σʊ.
25 Ἀλλὰ ἐσὺ εἰσήκουσας τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου ὅταν σὲ ἐκάλεσα.
26 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον ἐσεῖς πάντες οἱ ἅγιοί του· ὅτι ὁ Κύριος διαφυλάττει τοὺς πιστούς· καὶ ἡ τιμωρία τῶν ποιούντων τὴν ὑπερηφανίαν περισσεύει.
27 Πάντες ἐσεῖς οἱ ἐλπίζοντες εἰς τὸν Κύριον, ἐνδυναμωθῆτε, καὶ ἡ καρδία σας θέλει λάβει σταθερώτητα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. λβ'. XXXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων αἱ ἀνομίαι ἐσυνχωρήθησαν, καὶ αἱ ἁμαρτίαι τῶν ὁποίων ἐσκεπάσθησαν.
2 Μάκαριος ὁ ἄνθρωπος, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος δὲν θέλει λογιάσει ἁμαρτίαν, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ὁποίου δὲν εὑρίσκεται δόλος.
3 Ἐσίγησα διὰ ὀλίγον· ἐλύωσαν τὰ κώκαλά μʊ ἐξ αἰτίας τῆς καθημερινῆς μʊ παραπονέσεως.
4 Ὅτι ἡ χείρ σου ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡμέραν καὶ νύκτα· καὶ τὸ ὑγρόν μου ὁμοιάζει τῆς ξέρας τοῦ καλοκερίου.
5 Θέλει σου ὁμολογήσω τὴν ἀνομίαν μʊ· καὶ δὲν θέλει κρύψω τὰς ἀδικίας μου.

7 Io festeggerò, e mi rallegrerò della tua benignità: perciocchè tu avrai veduta la mia afflizione, ed avrai presa conoscenza delle tribolazioni dell'anima mia.
8 E non m'avrai messo in man del nemico: ed avrai fatti star ritti i miei piedi al largo.
9 Abbi mercè di me, Signore: perciocchè io sono in distretta: l'occhio mio, l'anima mia, ed il ventre mio, son consumati di cordoglio.
10 Perciocchè la mia vita si vien meno di noia, ed i miei anni di sospirare: le mie forze sono scadute per le mie pene, e le mie ossa son consumate.
11 Per cagion di tutti i miei nemici, io sono stato in gran vituperio eziandio a' miei vicini, ed in ispavento a' miei conoscenti: quelli che mi veggono fuori se ne fuggono lontan da me.
12 Io son stato dimenticato dal cuore *loro*, come un morto: io son simile ad un vaso perduto.
13 Perciocchè io ho udito il vituperio di molti: spavento è d'ogn' intorno, mentre prendono insieme consiglio contr' a me, *e* macchinano di tormi la vita.
14 Ma io, o Signore, mi confido in te: io no detto: tu *sei* l' Iddio mio.
15 I miei tempi *son* nella tua mano: riscuotimi dalla mano de' miei nemici, e da quelli che mi perseguitano.
16 Fa risplendere il tuo volto sopra il tuo servidore: salvami per la tua benignità.
17 O Signore, *fa* ch' io non sia confuso: perciocchè io t' invoco: sieno confusi gli empi: abbian la bocca turata, e *sieno posti* nel sepolcro.
18 Ammutoliscano le labbra bugiarde, le quali parlano duramente contr' al giusto, con alterezza, e con isprezzo.
19 Quanto grandi *sono* i tuoi beni che tu hai riposti a quelli che ti temono: *e* che tu fai in presenza de' figliuoli degli uomini inverso quelli, che si confidano in te!
20 Tu li nascondi, nel nascondimento della tua faccia, dalle superbie degli uomini: tu gli occulti in un tabernacolo, *lungi* dalle brighe delle lingue.
21 Benedetto *sia* il Signore: perciocchè egli ha renduta ammirabile la sua benignità inverso me, *come se io fossi stato* in una città di fortezza.
22 Or, quant' è a me, nel mio smarrimento, dissi: io son riciso d'innanzi al tuo cospetto: ma pur tu hai udita la voce delle mie supplicazioni, quando io ho gridato a te.
23 Amate il Signore, *voi* suoi santi tutti: il Signore guarda i fedeli, e rende la retribuzione a colmo a quelli che procedono alteramente.
24 Confortatevi, voi tutti che sperate nel Signore: ed egli fortificherà il vostro cuore.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XXXII.

BEATO colui, la cui trasgressione è rimessa, ed il cui peccato è coperto?
2 Beato l' uomo, a cui il Signore non imputa iniquità, e nel cui spirito non v'è frode alcuna!
3 Mentr'io mi son taciuto, le mie ossa si sono invecchiate, nel mio ruggire di tutto dì.
4 Perciocchè giorno e notte la tua mano era aggravata sopra me, l'umor mio era divenuto simile ad arsure di state. Sela.
5 Io t' ho dichiarato il mio peccato, non ho coperta la mia iniquità, io ho detto: io confesserò le mie trasgressioni al Signore: e tui hai rimessa l' iniquità del mio peccato. Sela.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

5 In deine Hände befehl ich meinen Geiſt; du haſt mich erlöſet, Herr, du treuer Gott.
6 Ich haſſe, die da halten auf loſe Lehre; ich hoffe aber auf den Herrn.
7 Ich freue mich und bin fröhlich über deiner Güte, daß du mein Elend anſieheſt, und erkenneſt meine Seele in der Noth,
8 Und übergiebſt mich nicht in die Hände des Feindes; du ſtelleſt meine Füße auf weiten Raum.
9 Herr, ſey mir gnädig, denn mir iſt angſt; meine Geſtalt iſt verfallen vor Trauren, dazu meine Seele und mein Bauch.
10 Denn mein Leben hat abgenommen vor Betrübniß, und meine Zeit vor Seufzen; meine Kraft iſt verfallen vor meiner Miſſethat, und meine Gebeine ſind verſchmachtet.
11 Es gehet mir ſo übel, daß ich bin eine große Schmach worden meinen Nachbarn, und eine Scheu meinen Verwandten; die mich ſehen auf der Gaſſe, fliehen vor mir.
12 Meiner iſt vergeſſen im Herzen wie eines Todten; ich bin geworden wie ein zerbrochenes Gefäß.
13 Denn viele ſchelten mich übel, daß jedermann ſich vor mir ſcheuet; ſie rathſchlagen mit einander über mich, und denken mir das Leben zu nehmen.
14 Ich aber, Herr, hoffe auf dich, und ſpreche: Du biſt mein Gott!
15 Meine Zeit ſtehet in deinen Händen; errette mich von der Hand meiner Feinde, und von denen, die mich verfolgen.
16 Laß leuchten dein Antlitz über deinen Knecht; hilf mir durch deine Güte.
17 Herr, laß mich nicht zu Schanden werden, denn ich rufe dich an: die Gottloſen müſſen zu Schanden und geſchweiget werden in der Hölle.
18 Verſtummen müſſen falſche Mäuler, die da reden wider den Gerechten, ſteif, ſtolz und höhniſch.
19 Wie groß iſt deine Güte, die du verborgen haſt denen, die dich fürchten, und erzeigeſt denen, die vor den Leuten auf dich trauen.
20 Du verbirgeſt ſie heimlich bey dir vor jedermanns Trotz; du verdeckeſt ſie in der Hütte vor den zänkiſchen Zungen.
21 Gelobet ſey der Herr, daß er hat eine wunderliche Güte mir bewieſen, in einer veſten Stadt.
22 Denn ich ſprach in meinem Zagen: Ich bin von deinen Augen verſtoßen; dennoch hörteſt du meines Flehens Stimme, da ich zu dir ſchrie.
23 Liebet den Herrn, alle ſeine Heiligen. Die Gläubigen behütet der Herr, und vergilt reichlich dem, der Hochmuth übet.
24 Seyd getroſt und unverzagt alle, die ihr des Herrn harret.

Abend-Gebet.

Der 32 Pſalm.

1 Wohl dem, dem die Uebertretungen vergeben ſind, dem die Sünde bedecket iſt.
2 Wohl dem Menſchen, dem der Herr die Miſſethat nicht zurechnet, in deß Geiſt kein Falſch iſt.
3 Denn da ichs wollte verſchweigen, verſchmachteten meine Gebeine, durch mein tägliches Heulen.
4 Denn deine Hand war Tag und Nacht ſchwer auf mir, daß mein Saft vertrocknete, wie es im Sommer dürre wird.
5 Darum bekenne ich dir meine Sünde, und verhehle meine Miſſethat nicht. Ich ſprach: Ich will

inútilmente. Mas yo en el Señor esperè:
7 Me regocijaré, y alegraré en tu misericordia. Porque miraste mi abatimiento, salvaste de angustias á mi alma.
8 Y no me encerraste en las manos del enemigo: pusiste en lugar ancho mis pies.
9 Ten misericordia de mí, Señor, que estoy atribulado: conturbado está con el pesar mi ojo, mi alma, y mi vientre:
10 Porque con el dolor ha desfallecido mi vida, y mis años con los gemidos. Se ha debilitado por la pobreza mi fuerza, y mis huesos están conturbados.
11 He sido hecho el oprobrio para todos mis enemigos principalmente á mis vecinos: y causa de temor á mis conocidos. Los que me veían, huyéron léjos de mí:
12 En su corazon he sido echado en olvido, como un muerto. He sido hecho como vasija quebrada:
13 Porque he oido el vituperio de muchos, que me estaban al rededor: quando tenian juntas contra mí, aconsejáron quitarme la vida.
14 Mas yo en tí esperé, Señor: dixe: Mi Dios eres tú:
15 Mis suertes están en tus manos. Sácame de la mano de mis enemigos, y de los que me persiguen.
16 Resplandezca la claridad de tu rostro sobre tu siervo, sálvame segun tu misericordia:
17 Señor, no quede yo confuso, porque te he invocado. Avergüencense los impios, y sean conducidos al infierno:
18 Enmudezcan los labios engañosos: que hablan iniquidad contra el justo, con soberbia, y con desprecio.
19 ¡Quán grande es, Señor, la abundancia de tu dulzura, que tienes escondida para los que te temen! La has dado cumplida á aquellos, que esperan en tí, á la vista de los hijos de los hombres.
20 Los esconderás en el secreto de tu rostro de la conturbacion de los hombres. Los defenderás de la contradiccion de las lenguas en tu tabernáculo.
21 Bendito el Señor, porque maravillosamente ha hecho conmigo su misericordia en la ciudad fuerte.
22 Mas yo dixe en el transportamiento de mi ánima: Echado soy de la vista de tus ojos. Por tanto oiste la voz de mi oracion, quando clamaba á tí.
23 Amad al Señor todos sus Santos: porque el Señor demandará verdad, y retornará con medida colmada á los que obran con soberbia.
24 Portaos varonilmente, y confórtese el corazon de todos vosotros, que esperais en el Señor.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXXII.

BIENAVENTURADOS aquellos, cuyas iniquidades han sido perdonadas; y cuyos pecados han sido encubiertos.
2 Bienaventurado el varon, á quien el Señor no imputó pecado, ni en su espíritu hay engaño.
3 Porque callé, se envejeciéron mis huesos, miéntras que clamaba todo el dia.
4 Porque dia y noche se agravó sobre mí tu mano: me volví en mi miseria, miéntras que se clava la espina.
5 Te hice manifiesto mi pecado, y no tuve escondida mi injusticia. Dixe: Confesaré contra mí al Señor mi injusticia: y tú perdonaste la impiedad de mi pecado.

meum: redemisti me Domine Deus veritatis.
6 Odisti observantes vanitates, supervacue. Ego autem in Domino speravi:
7 Exultabo, et lætabor in misericordia tua. Quoniam respexisti humilitatem meam, salvasti de necessitatibus animam meam:
8 Nec conclusisti me in manibus inimici: statuisti in loco spatioso pedes meos.
9 Miserere mei Domine quoniam tribulor: conturbatus est in ira oculus meus, anima mea, et venter meus:
10 Quoniam defecit in dolore vita mea: et anni mei in gemitibus. Infirmata est in paupertate virtus mea: et ossa mea conturbata sunt.
11 Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde: et timor notis meis. Qui videbant me, foras fugerunt a me:
12 Oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde. Factus sum tamquam vas perditum:
13 Quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu: In eo dum convenirent simul adversum me, accipere animam meam consiliati sunt.
14 Ego autem in te speravi Domine: dixi: Deus meus es tu:
15 In manibus tuis sortes meæ. Eripe me de manu inimicorum meorum, et a persequentibus me.
16 Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua:
17 Domine non confundar, quoniam invocavi te. Erubescant impii, et deducantur in infernum.
18 Muta fiant labia dolosa. Quæ loquuntur adversus justum iniquitatem, in superbia, et in abusione.
19 Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te. Perfecisti eis, qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.
20 Abscondes eos in abscondito faciei tuæ a conturbatione hominum. Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.
21 Benedictus Dominus: quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.
22 Ego autem dixi in excessu mentis meæ: Projectus sum a facie oculorum tuorum. Ideo exaudisti vocem orationis meæ, dum clamarem ad te.
23 Diligite Dominum omnes sancti ejus: quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.
24 Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XXXII.

BEATI, quorum remissæ sunt iniquitates: et quorum tecta sunt peccata.
2 Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, nec est in spiritu ejus dolus.
3 Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, dum clamarem tota die.
4 Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.
5 Delictum meum cognitum tibi feci: et injustitiam meam non abscondi. Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Domino: et tu remisisti impietatem peccati mei.

5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.
6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.
7 Ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου· ὅτι ἐπεῖδες τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου.
8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.
9 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου.
10 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν
11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.
12 Ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός,
13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν· ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.
14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα Κύριε· εἶπα, Σὺ εἶ ὁ Θεός μου,
15 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου· ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.
16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου
17 Κύριε μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
18 Ἀλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.
19 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε; ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.
20 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.
21 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.
22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου· διὰ τοῦτο εἰσήκουσας Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λβ'. XXXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.
2 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.
3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.
4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν· διάψαλμα.
5 Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

of my sin.
7 For this shall every one that is godly make his prayer unto thee, in a time when thou mayest be found: but in the great water-floods they shall not come nigh him.
8 Thou art a place to hide me in, thou shalt preserve me from trouble: thou shalt compass me about with songs of deliverance.
9 I will inform thee, and teach thee in the way wherein thou shalt go: and I will guide thee with mine eye.
10 Be ye not like to horse and mule, which have no understanding: whose mouths must be held with bit and bridle, lest they fall upon thee.
11 Great plagues remain for the ungodly: but whoso putteth his trust in the Lord, mercy embraceth him on every side.
12 Be glad, O ye righteous, and rejoice in the Lord: and be joyful, all ye that are true of heart.

PSALM XXXIII.

REJOICE in the Lord, O ye righteous: for it becometh well the just to be thankful.
2 Praise the Lord with harp: sing praises unto him with the lute, and instrument of ten strings.
3 Sing unto the Lord, a new song: sing praises lustily unto him with a good courage.
4 For the word of the Lord is true: and all his works are faithful.
5 He loveth righteousness and judgement: the earth is full of the goodness of the Lord.
6 By the word of the Lord were the heavens made: and all the hosts of them by the breath of his mouth.
7 He gathereth the waters of the sea together, as it were upon an heap: and layeth up the deep as in a treasure-house.
8 Let all the earth fear the Lord: stand in awe of him, all ye that dwell in the world.
9 For he spake, and it was done: he commanded, and it stood fast.
10 The Lord bringeth the counsel of the heathen to nought: and maketh the devices of the people to be of none effect, and casteth out the counsels of princes.
11 The counsel of the Lord shall endure for ever: and the thoughts of his heart from generation to generation.
12 Blessed are the people, whose God is the Lord Jehovah: and blessed are the folk that he hath chosen to him to be his inheritance.
13 The Lord looked down from heaven, and beheld all the children of men: from the habitation of his dwelling he considereth all them that dwell on the earth.
14 He fashioneth all the hearts of them: and understandeth all their works.
15 There is no king that can be saved by the multitude of an host: neither is any mighty man delivered by much strength.
16 A horse is counted but a vain thing to save a man: neither shall he deliver any man by his great strength.
17 Behold, the eye of the Lord is upon them that fear him: and upon them that put their trust in his mercy;
18 To deliver their soul from death: and to feed them in the time of dearth.
19 Our soul hath patiently tarried for the Lord: for he is our help, and our shield.
20 For our heart shall rejoice in him: because we have hoped in his holy Name.
21 Let thy merciful kindness, O Lord, be upon us: like as we do put our trust in thee.

PSALM XXXIV.

I WILL alway give thanks unto the Lord: his praise shall ever be in my mouth.

6 C'est pourquoi tout homme de bien te suppliera au temps qu'on *te* trouve; en sorte que quand de grandes eaux se déborderoient, elles ne l'atteindront point.
7 Tu *es* ma retraite, *et* tu me garantiras de la détresse; tu m'environneras de chants de délivrance. Sélah.
8 Je te rendrai intelligent, *m'a dit l'Eternel*, et je t'enseignerai le chemin par lequel tu dois marcher, *et* mon œil te guidera.
9 Ne soyez point comme le cheval, *ni* comme le mulet, *qui sont* sans intelligence; desquels il faut emmuseler la bouche avec un mors et un frein, pour s'en faire obéir.
10 Plusieurs douleurs *arriveront* au méchant; mais la miséricorde environnera celui qui s'assure en l'Eternel.
11 Vous justes, réjouissez-vous en l'Eternel, et vous égayez; chantez de joie, vous tous qui avez le cœur droit.

PSEAUME XXXIII.

VOUS justes, chantez de joie à l'Eternel; *sa* louange est bienséante aux *hommes* droits.
2 Célébrez l'Eternel avec la harpe; chantez-lui des pseaumes avec l'instrument à dix cordes.
3 Chantez-lui un cantique nouveau, touchez agréablement *les instrumens*, avec un cri de joie.
4 Car la parole de l'Eternel *est* droite, et toutes ses œuvres *sont* avec fermeté.
5 Il aime la justice et l'équité; la terre est remplie de la bonté de l'Eternel.
6 Les cieux ont été faits par la parole de l'Eternel, et toute leur armée par le souffle de sa bouche.
7 Il assemble les eaux de la mer comme un monceau; il met les abîmes *comme* dans des trésors.
8 Que toute la terre craigne l'Eternel, que tous les habitans de la terre le redoutent.
9 Car il a parlé, et ce *qu'il a dit* a eu son être; il a commandé, et *la chose* a comparu.
10 L'Eternel dissipe le conseil des nations, *et* met à néant les desseins des peuples.
11 *Mais* ce que l'Eternel a résolu subsiste toujours; les desseins de son cœur *durent* d'âge en âge.
12 O qu'heureuse *est* la nation de laquelle l'Eternel *est* le Dieu, *et* le peuple *qu'*il s'est choisi pour héritage!
13 L'Eternel regarde des cieux, il voit tous les enfans des hommes.
14 Il prend garde du lieu de sa demeure sur tous les habitans de la terre.
15 *C'est lui* qui a formé le cœur de chacun d'eux, *et* qui prend garde à toutes leurs actions.
16 Le roi n'est point sauvé par une grosse armée, *et l'homme* puissant n'échappe point par *sa* grande force.
17 Le cheval manque pour sauver, et ne délivre pas par la grandeur de sa force.
18 Voici, l'œil de l'Eternel *est* sur ceux qui le craignent, sur ceux qui s'attendent à sa gratuité;
19 Afin qu'il les retire de la mort, et qu'il les entretienne en vie durant la famine.
20 Notre âme s'est attendue à l'Eternel; il *est* notre aide et notre bouclier.
21 Certainement notre cœur se réjouira en lui, parce que nous avons mis notre confiance en son saint nom.
22 Que ta bonté soit sur nous, ô Eternel, comme nous nous sommes attendus à toi.

PSEAUME XXXIV.

JE bénirai l'Eternel en tout temps, sa louange *sera* continuellement dans ma bouche.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

6 Εἶπα, *θέλει* ἐξαγορεύσω τὴν ἀνομίαν μου εἰς τὸν Κύριον· καὶ ὕτω ἐσυγχώρησας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.
7 Διὰ τοῦτο κάθε δίκαιος θέλει σὲ παρακαλέσει εἰς καιρὸν ὁπῦ δύναται 'να σὲ εὕρῃ· πλὴν εἰς καιρὸν κατακλυσμοῦ ὑδάτων πολλῶν δὲν θέλει τὸν πλησιάσουσιν.
8 Σὺ εἶσαι ἡ καταφυγή μου· σὺ θέλει μὲ διαφυλάξεις ἀπὸ τὰς θλίψεις· σὺ θέλει μὲ περικυκλώσεις μὲ ψαλμὸν ἐλευθερώσεως.
9 Θέλει σὲ διδάξω, κ᾽ θέλει σὲ ὁδηγήσω εἰς τὴν ὁδὸν εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχεις 'να πορευθῇς· θέλει σὲ συντροφεύσουσιν οἱ ὀφθαλμοί μου.
10 Μὴ γίνεσθαι ὡς ἄλογα κ᾽ μιλάρια τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουσι σύνεσιν, κ᾽ πρέπει 'να κριτιθῶσι μὲ χαλινὸν, κ᾽ μὲ στόμιον, ἵνα μὴ σὲ πλακώσωσιν.
11 Πολλαὶ εἶναι αἱ πληγαὶ τῦ ἁμαρτωλῦ· ἔλεος δὲ θέλει κυκλώσει τὸν ἐλπίζοντα εἰς τὸν Κύριον.
12 Δίκαιοι, εὐφρανθῆτε κ᾽ ἀγαλλιάσετε εἰς τ᾽ Κύριον· χαρεῖτε πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὴν καρδίαν.

Ψαλ. λγ'. XXXIII.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΤΕ, δίκαιοι, εἰς τὸν Κύριον· ἡ εὐχαρίστησις ἁρμόζει μὲ τὸν δίκαιον.
2 Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον μὲ κιθάραν· ψάλατε πρὸς αὐτὸν μὲ ψαλτήριον δεκάχορδον.
3 Ψάλατε πρὸς τὸν Κύριον νέα ψαλσίματα· ψάλατε ἐπαίνους μὲ ὅλην τὴν καρδίαν.
4 Ὅτι ὁ λόγος τῦ Κυρίου εἶναι ἀληθινὸς, καὶ πιστὰ πάντα τὰ ἔργα του.
5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν· ἡ γῆ γέμει ἀπὸ τὸ ἔλεος τῦ Κυρίου.
6 Οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· καὶ πάντα τὰ στρατεύματα αὐτῶν διὰ τὴν πνοὴν τοῦ στόματός του.
7 Συνήθρησε τὰ νερὰ τῆς θαλάσσης ὡς εἰς ἀσκίον· καὶ ἔβαλε τὰς ἀβύσσους ὡς εἰς θησαυροφυλάκιον.
8 Ἂς φοβηθῇ τ᾽ Κύριον πᾶσα ἡ γῆ· εὐλαβειθῆτε αὐτὸν σεῖς πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκυμένην.
9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐπρόσταξε καὶ ἐκτίσθησαν.
10 Ὁ Κύριος διασκορπίζει τὰς συμβουλὰς τῶν ἐθνῶν, καὶ χαλᾷ τοὺς λογισμοὺς τῶν λαῶν, καὶ τὰς συμβουλὰς τῶν ἀρχόντων.
11 Ἡ δὲ συμβουλὴ τῦ κυρίου μένει αἰωνίως, κ᾽ ἡ λογισμοὶ τῆς καρδίας τυ ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεάν.
12 Μακάριον τὸ ἔθνος τὸ γνωρίζον τὸν Κύριον διὰ θεόν· Μακάριος ὁ λαὸς, τὸν ὁποῖον ἔκλεξεν ὁ κύριος εἰς κληρονομίαν του.
13 Ὁ Κύριος ἐκύτταξεν ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς κ᾽ εἶδε πάντας τὲς υἱὲς τῶν ἀνθρώπων. Ἀπὸ τὴν κάθεδραν τῆς κατοικίας του ἐκύτταξε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τὴν γῆν.
14 Αὐτὸς ἔπλασε τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ γνωρίζει πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.
15 Δὲν σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, οὔτε γίγας διὰ τὴν μεγάλην δύναμίν του.
16 Τὸ ἄλογον, ματαίως πιστεύεται 'να εἶναι ἀρκετὸν διὰ σωτηρίαν ἀνθρώπου· ἡ δύναμίς του δὲν θέλει σώσει κανένα.
17 Ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ τῦ Κυρίυ εἶναι ἐφ᾽ ὅσες τὸν φοβοῦνται, κ᾽ ἐλπίζουσιν εἰς τὸ ἔλεός του.
18 Ἵνα σώσῃ ἀπὸ θάνατον τὰς ψυχάς των, κ᾽ 'να τοὺς θρέψῃ ἐν καιρῷ πείνας.
19 Ἡ ψυχή μας προσμένει τὸν Κύριον, ὅτι εἶναι βοηθός μας καὶ ὑπερασπιστής μας.
20 Καὶ ὅτι ἡ καρδία μας θέλει εὐφρανθῇ εἰς αὐτὸν, ἐπειδὴ ἠλπίσαμεν εἰς τὸ ὄνομά τυ τὸ ἅγιον.
21 Ἂς ἔλθῃ ἐπάνω μας τὸ ἔλεός σου Κύριε· καθὼς ἠλπίσαμεν εἰς ἐσέ.

Ψαλ. λδ'. XXXIV.

ΠΑΝΤΑ *θέλει* εὐλογήσω τὸν Κύριον· πάντα

6 Per ciò ogni *uomo* pio ti farà orazione nel tempo che *tu* puoi esser trovato: nel *tempo* di diluvio di grandi acque, elle non pur perverranno a lui.
7 Tu *sei* il mio ricetto, tu mi guarderai di distretta, tu mi circonderai di canti di liberazione. Sela.
8 Io voglio ammaestrarti, ed insegnarti la via, per la quale devi caminare: e consigliarti, *avendo* l'occhio sopra te.
9 Non siate come il cavallo, *nè* come il mulo, *che sono* senza intelletto: la cui bocca conviene frenar con morso, e con freno: *altrimente*, non s' accosterebbero a te.
10 Molti dolori *avverranno* all'empio: ma benignità intornierà colui che si confida nel Signore.
11 Rallegratevi nel Signore, e fate festa, o giusti: e giubilate, *voi tutti che siete* dritti di cuore.

SALMO XXXIII.

VOI giusti, giubilate nel Signore: la lode è decevole agli *vomini* dritti.
2 Celebrate il Signore colla cetera: salmeggiategli col saltero, *e col* decacordo.
3 Cantategli un nuovo cantico, sonate maestrevolmente con giubilo.
4 Perciocchè la parola del Signore è dritta, e tutte le sue opere *son fatte* con verità.
5 Egli ama la giustizia, e la drittura: la terra è piena della benignità del Signore.
6 I cieli sono stati fatti per la parola del Signore, e tutto il loro esercito per lo soffio della sua bocca.
7 Egli ha adunate l'acque del mare come *in* un mucchio: egli ha riposti gli abissi *come* in tesori.
8 Tutta la terra tema del Signore: abbianne spavento tutti gli abitanti del mondo.
9 Perciocchè egli disse *la parola*, e *la cosa* fu: egli comandò, e *la cosa* surse.
10 Il Signore dissipa il consiglio delle genti, ed annulla i pensieri de' popoli.
11 Il consiglio del Signore dimora in eterno, i pensieri del suo cuore *dimorano* per ogni età.
12 Beata la gente, di cui il Signore è l'Iddio: *beato* il popolo, *il quale* egli ha eletto per sua eredità.
13 Il Signore riguarda dal cielo, egli vede tutti i figliuoli degli uomini.
14 Egli mira, dalla stanza del suo seggio, tutti gli abitanti della terra.
15 *Egli* è *quel'* c'ha formato il cuor d'essi tutti, che considera tutte le loro opere.
16 Il re non è salvato per grandezza d'esercito: l' *uomo* prode non iscampa per grandezza di forza.
17 Il cavallo è cosa fallace per salvare, e non può liberar colla grandezza della sua possa.
18 Ecco, l' occhio del Signore è inverso quelli che lo temono; inverso quelli che sperano nella sua benignità.
19 Per riscuoter l'anima loro dalla morte, e per conservarli in vita in *tempo di* fame.
20 L' anima nostra attende il Signore: egli è il nostro aiuto, ed il nostro scudo.
21 Certo, il nostro cuore si rallegrerà in lui: perciocchè noi ci siam confidati nel Nome della sua Santità.
22 La tua benignità, o Signore, sia sopra noi, siccome noi abbiamo sperato in te.

SALMO XXXIV.

IO benedirò il Signore in ogni tempo: la sua lode *sarà* sempre nella mia bocca.
2 L' anima mia si glorierà nel Signore: gli umili l'udiranno, e si rallegreranno.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

dem Herrn meine Uebertretungen bekennen; da verga-beſt du mir die Miſſethat meiner Sünde.

6 Dafür werden dich alle Heiligen bitten zur rechten Zeit; darum, wenn große Waſſerfluthen kommen, werden ſie nicht an dieſelbigen gelangen.

7 Du biſt mein Schirm, du wolleſt mich vor Angſt behüten, daß ich errettet ganz fröhlich rühmen könne.

8 Ich will dich unterweiſen, und dir den Weg zeigen, den du wandeln ſollſt; ich will dich mit meinen Augen leiten.

9 Seyd nicht wie Roſſe und Maulthiere, die nicht verſtändig ſind, welchen man Zaum und Gebiß muß ins Maul legen, wenn ſie nicht zu dir wollen.

10 Der Gottloſe hat viel Plage: wer aber auf den Herrn hoffet, den wird die Güte umfangen.

11 Freuet euch des Herrn, und ſeyd fröhlich, ihr Gerechten, und rühmet alle, ihr Frommen.

Der 33 Pſalm.

1 Freuet euch des Herrn, ihr Gerechten; die Frommen ſollen ihn ſchön preiſen.

2 Danket dem Herrn mit Harfen, und lobſinget ihm auf dem Pſalter von zehn Saiten.

3 Singet ihm ein neues Lied; machets gut auf Saitenſpielen mit Schalle.

4 Denn des Herrn Wort iſt wahrhaftig, und was er zuſagt, das hält er gewiß.

5 Er liebet Gerechtigkeit und Gericht. Die Erde iſt voll von der Güte des Herrn.

6 Der Himmel iſt durchs Wort des Herrn gemacht, und alles ſein Heer durch den Geiſt ſeines Mundes.

7 Er hält das Waſſer im Meer zuſammen, wie in einem Schlauch, und legt die Tiefe ins Verborgene.

8 Alle Welt fürchte den Herrn, und vor ihm ſcheue ſich alles, was auf dem Erdboden wohnet.

9 Denn ſo er ſpricht, ſo geſchiehts; ſo er gebeut, ſo ſtehets da.

10 Der Herr machet zu nichte der Heiden Rath, und wendet die Gedanken der Völker.

11 Aber der Rath des Herrn bleibet ewiglich; ſeines Herzens Gedanken für und für.

12 Wohl dem Volk, deß der Herr ein Gott iſt; das Volk, das er zum Erbe erwählet hat.

13 Der Herr ſchauet vom Himmel, und ſiehet aller Menſchen Kinder;

14 Von ſeinem veſten Thron ſiehet er auf alle, die auf Erden wohnen.

15 Er lenket ihnen allen das Herz; er merket auf alle ihre Werke.

16 Einem Könige hilft nicht ſeine große Macht; ein Rieſe wird nicht errettet durch ſeine große Kraft.

17 Roſſe helfen auch nicht, und ihre große Stärke errettet nicht.

18 Siehe, des Herrn Auge ſiehet auf die, ſo ihn fürchten, die auf ſeine Güte hoffen.

19 Daß er ihre Seele errette vom Tode, und ernähre ſie in der Theurung.

20 Unſere Seele harret auf den Herrn; er iſt unſere Hülfe und Schild.

21 Denn unſer Herz freuet ſich ſeiner, und wir trauen auf ſeinen heiligen Namen.

22 Deine Güte, Herr, ſey über uns, wie wir auf dich hoffen.

Der 34 Pſalm.

1 Ich will den Herrn loben allezeit; ſein Lob ſoll immerdar in meinem Munde ſeyn.

2 Meine Seele ſoll ſich rühmen des Herrn, daß die Elenden hören, und ſich freuen.

6 Por esta razon orará á tí todo Santo en el tiempo oportuno. Mas en el diluvio de mechas aguas, á él no se acercarán.

7 Tú eres mi refugio en la tribulacion, que me cercó: regocijo mio, líbrame de los que me rodean.

8 Inteligencia te daré, y te instruiré en este camino, por el que has de andar: tendré fixos sobre tí mis ojos.

9 No querais ser como el caballo y el mulo, que no tienen entendimiento. Con cabestro y freno aprieta las quixadas de aquellos, que no se acercan á tí.

10 Muchos son los azotes del pecador, mas al que en el Señor espera, misericordia lo cercará.

11 Alegraos en el Señor, y regocijaos, ó justos; y gloriaos todos los rectos de corazon.

PSALMO XXXIII.

REGOCIJAOS, justos, en el Señor: á los rectos conviene el alabarlo.

2 Alabad al Señor con la cítara: tañedle psalmos con el psalterio de diez cuerdas.

3 Cantadle á él un cántico nuevo: tañedle psalmos diestramente acompañados de voces.

4 Porque recta es la palabra del Señor, y todas sus obras son en fidelidad.

5 Ama la misericordia y la justicia: de la misericordia del Señor está llena la tierra.

6 Por la Palabra del Señor se afirmáron los cielos: y por el Espíritu de su boca toda la virtud de ellos.

7 El congrega como en odre las aguas del mar: él pone los abismos en tesoros.

8 Tema al Señor toda la tierra: y sean conmovidos delante de él todos los que habitan el universo.

9 Porque él dixo, y fuéron hechas las cosas: él mandó, y fuéron criadas.

10 El Señor disipa los designios de las naciones, y reprueba los pensamientos de los pueblos, y reprueba los designios de los Príncipes.

11 Mas el designio del Señor permanece eternamente: los pensamientos de su corazon de generacion en generacion.

12 Bienaventurada la gente, que tiene al Señor por su Dios: el pueblo, á quien escogió en herencia para sí.

13 Desde el cielo miró el Señor: vió todos los hijos de los hombres.

14 Desde su morada, que tiene preparada, miró sobre todos los que habitan la tierra.

15 El que formó el corazon de ellos uno por uno: el que entiende todas las obras de ellos.

16 No se salva el Rey por mucho exército: ni el gigante se salvará por su mucha fuerza.

17 Engañoso es el caballo para la salud; y en la abundancia de su fuerza no se salvará.

18 Hé aquí los ojos del Señor sobre los que le temen: y en aquellos, que esperan en su misericordia.

19 Para librar de muerte sus almas, y para alimentarlos en la hambre.

20 Nuestra alma aguarda al Señor: porque es nuestro ayudador y protector.

21 Porque en él se alegrará nuestro corazon, y en su santo nombre hemos esperado.

22 Hágase, Señor, tu misericordia sobre nosotros; de la manera que en tí hemos esperado.

PSALMO XXXIV.

BENDECIRE al Señor en todo tiempo: su alabanza siempre en mi boca.

6 Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno. Verumtamen in diluvio aquarum multarum, ad eum non approximabunt.

7 Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me: exultatio mea erve me a circumdantibus me.

8 Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac, qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

9 Nolite fieri sicut equus et mulus, quibus non est intellectus. In camo et freno maxillas eorum constringe, qui non approximant ad te.

10 Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

11 Lætamini in Domino et exultate justi, et gloriamini omnes recti corde.

PSALMUS XXXIII.

EXULTATE justi in Domino: rectos decet collaudatio.

2 Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi.

3 Cantate ei canticum novum: bene psallite ei in vociferatione.

4 Quia rectum est verbum Domini, et omnia opera ejus in fide.

5 Diligit misericordiam et judicium: misericordia Domini plena est terra.

6 Verbo Domini cæli firmati sunt: et spiritu oris ejus omnis virtus eorum.

7 Congregans sicut in utre aquas maris: ponens in thesauris abyssos.

8 Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

9 Quoniam ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt.

10 Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum, et reprobat consilia principum.

11 Consilium autem Domini in æternum manet: cogitationes cordis ejus in generatione et generationem.

12 Beata gens, cujus est Dominus, Deus ejus: populus, quem elegit in hereditatem sibi.

13 De cælo respexit Dominus: vidit omnes filios hominum.

14 De præparatio habitaculo suo respexit super omnes, qui habitant terram.

15 Qui finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

16 Non salvatur rex per multam virtutem: et gigas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

17 Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis suæ non salvabitur

18 Ecce oculi Domini super metuentes eum: et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

19 Ut eruat a morte animas eorum: et alat eos in fame.

20 Anima nostra sustinet Dominum: quoniam adiutor et protector noster est.

21 Quia in eo lætabitur cor nostrum: et in nomine sancto ejus speravimus.

22 Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

PSALMUS XXXIV.

BENEDICAM Dominum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo.

τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου· διάψαλμα.

6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

7 Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με· διάψαλμα.

8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ, ἐπισηριῶ ἐπὶ σὲ τὰς ὀφθαλμούς μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. λγ'. XXXIII.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἀσκὸν ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

14 Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν·

15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδοὺ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστιν.

21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

22 Γένοιτο τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλ. λδ'. XXXIV.

ΕΥΛΟΓΗΣΩ τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 7. THE PSALMS.

2 My soul shall make her boast in the Lord: the humble shall hear thereof, and be glad.
3 O praise the Lord with me: and let us magnify his Name together.
4 I sought the Lord, and he heard me: yea, he delivered me out of all my fear.
5 They had an eye unto him, and were lightened: and their faces were not ashamed.
6 Lo, the poor crieth, and the Lord heareth him: yea, and saveth him out of all his troubles.
7 The angel of the Lord tarrieth round about them that fear him: and delivereth them.
8 O taste, and see, how gracious the Lord is: blessed is the man that trusteth in him.
9 O fear the Lord, ye that are his saints: for they that fear him lack nothing.
10 The lions do lack, and suffer hunger: but they who seek the Lord shall want no manner of thing that is good.
11 Come, ye children, and hearken unto me: I will teach you the fear of the Lord.
12 What man is he that lusteth to live: and would fain see good days?
13 Keep thy tongue from evil: and thy lips, that they speak no guile.
14 Eschew evil, and do good: seek peace, and ensue it.
15 The eyes of the Lord are over the righteous: and his ears are open unto their prayers.
16 The countenance of the Lord is against them that do evil: to root out the remembrance of them from the earth.
17 The righteous cry, and the Lord heareth them: and delivereth them out of all their troubles.
18 The Lord is nigh unto them that are of a contrite heart: and will save such as be of an humble spirit.
19 Great are the troubles of the righteous: but the Lord delivereth him out of all.
20 He keepeth all his bones: so that not one of them is broken.
21 But misfortune shall slay the ungodly: and they that hate the righteous shall be desolate.
22 The Lord delivereth the souls of his servants: and all they that put their trust in him shall not be destitute.

MORNING PRAYER.

PSALM XXXV.

PLEAD thou my cause, O Lord, with them that strive with me: and fight thou against them that fight against me.
2 Lay hand upon the shield and buckler: and stand up to help me.
3 Bring forth the spear, and stop the way against them that persecute me: say unto my soul, I am thy salvation.
4 Let them be confounded, and put to shame, that seek after my soul: let them be turned back, and brought to confusion, that imagine mischief for me.
5 Let them be as the dust before the wind: and the angel of the Lord scattering them.
6 Let their way be dark and slippery: and let the angel of the Lord persecute them.
7 For they have privily laid their net to destroy me without a cause: yea, even without a cause have they made a pit for my soul.
8 Let a sudden destruction come upon him unawares, and his net, that he hath laid privily, catch himself: that he may fall into his own mischief.
9 And, my soul, be joyful in the Lord: it shall rejoice in his salvation.
10 All my bones shall say, Lord who is like

LES PSEAUMES. *Le 7 Jour.*

2 Mon âme se glorifiera en l'Eternel; les débonnaires l'entendront et s *en* réjouiront.
3 Magnifiez l'Eternel avec moi, et exaltons son nom *tous* ensemble.
4 J'ai cherché l'Eternel, et il m'a répondu, et m'a délivré de toutes mes frayeurs.
5 L'a t-on regardé? On *en* est illuminé, et l'on n'en a point la face confuse.
6 Cet affligé a crié, et l'Eternel l'a exaucé, et l'a délivré de toutes ses détresses.
7 L'ange de l'Eternel campe autour de ceux qui le craignent, et les garantit.
8 Goûtez et voyez que l'Eternel *est* bon! O qu'heureux *est* l'homme *qui* se retire vers lui!
9 Craignez l'Eternel, vous ses saints; car rien ne manque à ceux qui le craignent.
10 Les lionceaux ont disette et ont faim; mais ceux qui cherchent l'Eternel n'auront faute d'aucun bien.
11 Venez, enfans, ecoutez-moi; je vous enseignerai la crainte de l'Eternel.
12 Qui *est* l'homme qui prendra plaisir à vivre, *et* qui aime la longue vie pour jouir du bien?
13 Garde ta langue de mal, et tes lèvres de parler avec tromperie.
14 Détourne-toi du mal, et fais le bien; cherche la paix, et la poursuis.
15 Les yeux de l'Eternel *sont* sur les justes, et ses oreilles *sont attentives* à leur cri.
16 La face de l'Eternel *est* contre ceux qui font le mal, pour exterminer leur mémoire de la terre.
17 Quand *les justes* crient, l'Eternel *les* exauce, et il les délivre de toutes leurs détresses.
18 L'Eternel *est* près de ceux qui ont le cœur rompu, et il délivre ceux qui ont l'esprit brisé.
19 Le juste *a* des maux en grand nombre, mais l'Eternel le délivre de tous.
20 Il garde tous ses os; pas un ne sera rompu.
21 La malice fera mourir le méchant; et ceux qui haïssent le juste, seront détruits.
22 L'Eternel rachète l'âme de ses serviteurs; et aucun de ceux qui se retirent vers lui, ne sera détruit.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXXV.

ETERNEL, débats contre ceux qui débattent contre moi; fais la guerre à ceux qui me font la guerre.
2 Prends le bouclier et la rondelle, et lève-toi pour *venir à* mon secours.
3 Avance la hallebarde, et ferme *le passage* devant ceux qui me poursuivent; dis à mon âme: Je *suis* ta délivrance.
4 Que ceux qui cherchent mon âme soient honteux et confus, *et* que ceux qui machinent mon mal soient repoussés en arrière, et qu'ils rougissent.
5 Qu'ils soient comme de la balle exposée au vent, et que l'ange de l'Eternel *les* chasse.
6 Que leur chemin soit ténébreux et très-glissant; que l'ange de l'Eternel les poursuive.
7 Car *c'est* sans cause *qu'*ils ont caché la fosse *où étoient tendus* leurs rets; *c'est* sans cause *qu'*ils ont creusé pour *surprendre* mon âme.
8 Que la ruine *qu'*il ne prévoit pas lui arrive, et que ses filets qu'il a cachés le surprennent; qu'il tombe dans cette même ruine.
9 Mais que mon âme s'égaie en l'Eternel, *et* se réjouisse en sa délivrance.
10 Tous mes os diront: Eternel, qui *est*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, XXXV.

Θέλει ἔχω εἰς τὸ στομα μου τὸν ἔπαινόν του.
2 Ἡ ψυχήμου θέλει δοξασθῇ εἰς τὸν Κύριον· οἱ πραεῖς θέλει ἀκήσωσι καὶ θέλει εὐφρανθῶσιν.
3 Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον μαζύ μου· ἂς ὑψώσωμεν μαζὺ τὸ ὄνομά του.
4 Ἐζήτησα τὸν Κύριον καὶ μὲ ἤκουσε, καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ κάθε φόβον.
5 Ἐκύτταξαν εἰς αὐτὸν καὶ ἐφωτίσθησαν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δὲν ἀτιμηθεῖ.
6 Ἔκραξεν ὁ πτωχὸς καὶ ὁ Κύριος τὸν εἰσήκουσεν, καὶ τὸν ἔσωσεν ἀπὸ πάσας τὰς θλίψεις του.
7 Ἄγγελος Κυρίου στέκεται τριγύρω τῶν ὅσων τὸν φοβοῦνται, καὶ τοὺς ἔσωσε.
8 Γευθῆτε καὶ ἴδετε πόσον ἀγαθὸς εἶναι ὁ Κύριος· μακάριος ὅστις ἐλπίζει εἰς αὐτόν.
9 Φοβηθῆτε τὸν Κύριον σεῖς πάντες οἱ ἅγιοι τυ, ὅτι δὲν εἶναι ὑστέρημα διὰ ὅσους τὸν φοβοῦνται.
10 Οἱ λέοντες ἐπλώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, ἀλλ' οἱ ζητοῦντες τὸν Κύριον δὲν θέλει πτωχεύσουσιν ἀπὸ τὰ καλὰ.
11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ με· θέλει σᾶς διδάξω τὸν φόβον τοῦ Κυρίυ.
12 Ποῖος θέλει ζωὴν, καὶ ἀγαπᾷ 'να ἰδῇ ἡμέρας εὐτυχίας;
13 Ἂς παύσῃ ἡ γλῶσσά σου ἀπὸ κακὸν, καὶ τὰ χείλη σου ἂς μη λαλήσωσι δόλον.
14 Φύγε ἀπὸ τὸ κακὸν, καὶ κάμε τὸ καλόν, ζήτησον τὴν εἰρήνην, καὶ γύρευσον αὐτήν.
15 Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κυρίυ εἶναι ἐπάνω εἰς τὲς δικαίυς, καὶ τὰ αὐτία τυ δέχονται τὴν δέησίν τυς.
16 Τὸ πρόσωπον τοῦ Κύριυ εἶναι ἀντίκρυ τῶν ποιούντων τὰ κακὰ, ἵνα ἐξολοθρεύσῃ ἀπὸ τὴν γῆν καὶ τὸ μνημόσυνόν των.
17 Ἔκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος τὲς ἤκουσε, καὶ τὲς ἐλευθέρωσεν ἀπὸ πάσας τὰς θλίψεις των.
18 Ὁ Κύριος εἶναι συμὰ εἰς ὅσυς ἔχυσι συντετριμμένην καρδίαν, καὶ θέλει σώσει ὅσους ἔχουσι πνεῦμα ταπεινόν.
19 Αἱ θλίψεις τῶν δικαίων εἶναι πολλαὶ, ἀλλ' ὁ Θεός θέλει τὲς ἐλευθερώσει ἀπὸ πάσας.
20 Θέλει φυλάξει πάντα τὰ κώκαλά των, ἕνα ἀπ' αὐτὰ δὲν θέλει συντριφθῇ.
21 Ἡ πονηρία θέλει θανατώσει τὲς ἁμαρτωλὲς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸ δίκαιον θέλει ἀφανισθῶσιν.
22 Ὁ Κύριος λυτρώνει τὰς ψυχὰς τῶν δούλων του καὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες εἰς αὐτὸν δὲν θέλει ἀφανισθῶσιν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΛΥΠΗΣ.

Ψαλ. λε'. XXXV.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΟΥ, Κύριε, τῶν ἀδικούντων με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
2 Λάβε τὴν ἀσπίδα, καὶ τὰ ὅπλα, καὶ σήκω εἰς βοήθειαν μου.
3 Φέρε τὸ κοντάριον, καὶ ἐμποδωβάλθητι ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με, λέγοντας πρὸς τὴν ψυχήν μου, Ἐγὼ εἶμαι σωτηρία συ.
4 Ἂς ἀτιμηθῶσιν, ἂς ἐνηραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μυ, ἂς ἀποτραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς ἀτιμιθῶσιν ὅσοι κατ' ἐμὲ συλλογίζονται κακά.
5 Ἂς γίνωσιν ὡσὰν σκόνι πρὸς τὸν ἀέρα· καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἂς τοὺς διασκορπίσῃ.
6 Ἂς γίνῃ ὁ δρόμος αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ὁ ἄγγελος κυρίου ἂς τοὺς καταδιώξῃ.
7 Ὅτι ἀναιτίως ἔκρυψαν τὰ δίκτυά των εἰς ἀφανισμόν μου, ἀναιτίως ἔσκαψαν λάκκον κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
8 Ἂς τὲ ἔλθῃ αἰφνίδια διαφθορὰ, καὶ τὰ δίκτυα, τὰ ὁποῖα ἄπλωσε κρυφίως, ἂς πιάσωσιν αὐτόν, ἂς πέσῃ εἰς τὴν παγίδα του.
9 Καὶ ἂς χαρῇ ἡ ψυχή μου εἰς τὸν Κύριον· θέλει λάβει ἀγαλλίασιν εἰς τὸ σωτήριόν του.

3 Magnificate meco il Signore, ed esaltiamo *tutti* insieme il suo Nome.
4 Io ho cercato il Signore, ed egli m'ha risposto, e m' ha liberato da tutti i miei spaventi.
5 Quelli c' hanno riguardato a lui sono stati illuminati, e le lor facce non sono state svergognate.
6 Questo povero afflitto ha gridato, ed il Signore l' ha esaudito, e l' ha salvato da tutte le sue distrette.
7 Gli Angeli del Signore sono accampati intorno a quelli che lo temono, e li liberano.
8 Gustate, e vedete quanto il Signore è buono: beato l'uomo *che* spera in lui.
9 Temete il Signore, *voi* suoi Santi: poichè nulla manca a quelli che lo temono.
10 I leoncelli sofferono necessità, e fame: ma quelli che cercano il Signore non hanno mancamento d'alcun bene.
11 Venite, figliuoli, ascoltatemi: io v'insegnerò il timore del Signore.
12 Quale è l uomo ch'abbia voglia di vivere, ch'ami *lunghezza di* giorni per veder del bene?
13 Guarda la tua lingua dal male, e le tue labbra da parlar frode.
14 Ritratti dal male, e fa il bene: cerca la pace, e procacciala.
15 Gli occhi del Signore *sono* verso i giusti, e le sue orecchie *sono attente* al grido loro.
16 La faccia del Signore è contr' a quelli che fanno male, per isterminar la lor memoria dalla terra.
17 *I giusti* gridano, ed il Signore *gli* esaudisce, e li libera da tutte le lor distrette.
18 Il Signore è presso di quelli c' hanno il cuor rotto, e salva quelli c' hanno lo spirito contrito
19 Molte *son* l' afflizioni del giusto: ma il Signore lo libererà da tutte.
20 Egli guarda tutte l'ossa d'esso, e niuno ne può esser rotto.
21 La malvagità farà morire il malvagio, e quelli ch'odiano il giusto saran distrutti.
22 Il Signore riscatta l' anima de' suoi servidori, e niuno di quelli che sperano in lui, sarà distrutto.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXXV.

O Signore, contendi con quelli che contendono meco: guerreggia con quelli che guerreggiano meco.
2 Prendi lo scudo, e la targa: e levati in mio aiuto.
3 E trai fuori la lancia, e serra il passo a quelli che mi perseguitano: di' all' anima mia: io *son* la tua salute.
4 Sien confusi, e svergognati quelli che cercano l' anima mia, voltin le spalle, e sieno svergognati quelli che macchinano del male contr' a me.
5 Sien come pula al vento, e caccili l' Angelo del Signore.
6 Sia la via loro *tutta* tenebre, e sdrucciioli; e perseguali l'Angelo del Signore.
7 Perciocchè senza cagione hanno fatto una fossa nascosta, per *tendervi* la lor rete: senza cagione l' hanno cavata all' anima mia.
8 Venga loro una sproveduta ruina e sieno presi colla lor propia rete, c'hanno tesa di nascosto: *e* caggiano nella ruina che m' hanno apparecchiata.
9 Allora l'anima mia festeggerà nel Signore, *e* si rallegrerà nella sua salute.
10 Tutte l' ossa mie diranno: o Signore,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

3 Preiſet mit mir den Herrn, und laſſet uns mit einander ſeinen Namen erhöhen.
4 Da ich den Herrn ſuchte, antwortete er mir, und errettete mich aus aller meiner Furcht.
5 Welche ihn anſehen und anlaufen, derer Angeſicht wird nicht zu Schanden.
6 Da dieſer Elende rief, hörete der Herr, und half ihm aus allen ſeinen Nöthen.
7 Der Engel des Herrn lagert ſich um die her, ſo ihn fürchten, und hilft ihnen aus.
8 Schmecket und ſehet wie freundlich der Herr iſt; wohl dem, der auf ihn trauet.
9 Fürchtet den Herrn, ihr ſeine Heiligen; denn die ihn fürchten, haben keinen Mangel.
10 Die Reichen müſſen darben und hungern: aber die den Herrn ſuchen, haben keinen Mangel an irgend einem Gut.
11 Kommet her, Kinder, höret mir zu, ich will euch die Furcht des Herrn lehren.
12 Wer iſt der gut Leben begehret, und gern gute Tage hätte?
13 Behüte deine Zunge vor Böſem, und deine Lippen, daß ſie nicht falſch reden.
14 Laß vom Böſen, und thue Gutes; ſuche Friede, und jage ihm nach.
15 Die Augen des Herrn ſehen auf die Gerechten, und ſeine Ohren auf ihr Schreyen;
16 Das Antlitz aber des Herrn ſtehet über die, ſo Böſes thun, daß er ihr Gedächtniß ausrotte von der Erde.
17 Wenn die Gerechten ſchreyen, ſo höret der Herr, und errettet ſie aus aller ihrer Noth.
18 Der Herr iſt nahe bey denen, die zerbrochenes Herzens ſind, und hilft denen, die zerſchlagenes Gemüth haben.
19 Der Gerechte muß viel leiden: aber der Herr hilft ihm aus dem allen;
20 Er bewahret ihm alle ſeine Gebeine, daß derer nicht eins zerbrochen wird.
21 Den Gottloſen wird das Unglück tödten; und die den Gerechten haſſen, werden Schuld haben.
22 Der Herr erlöſet die Seele ſeiner Knechte, und alle, die auf ihn trauen, werden keine Schuld haben.

Morgen-Gebete.

Der 35 Pſalm.

1 Herr, habere mit meinen Haderern; ſtreite wider meine Beſtreiter.
2 Ergreife den Schild und Waffen, und mache dich auf, mir zu helfen.
3 Zücke den Spieß, und ſchütze mich wider meine Verfolger. Sprich zu meiner Seele: Ich bin deine Hülfe.
4 Es müſſen ſich ſchämen und gedemüthet werden, die nach meiner Seele ſtehen; es müſſen zurück kehren, und zu Schanden werden, die mir übel wollen.
5 Sie müſſen werden wie Spreu vor dem Winde, und der Engel des Herrn ſtoße ſie weg.
6 Ihr Weg müſſe finſter und ſchlüpfrig werden, und der Engel des Herrn verfolge ſie.
7 Denn ſie haben mir ohne Urſach geſtellet ihre Netze zu verderben, und haben ohne Urſach meiner Seele Gruben zugerichtet.
8 Er müſſe unverſehens überfallen werden, und ſein Netz, das er geſtellet hat, müſſe ihn fangen, und müſſe darinnen überfallen werden.
9 Aber meine Seele muſſe ſich freuen des Herrn, und fröhlich ſeyn auf ſeine Hülfe.

2 En el Señor se gloriará mi alma: oiganlo los mansos, y alégrense.
3 Engrandeced al Señor conmigo, y ensalcemos su nombre todos á una.
4 Busqué al Señor, y me oyó: y me sacó de todas mis tribulaciones.
5 Llegaos á él, y seréis iluminados: y vuestros rostros no serán sonroxados.
6 Este pobre levantó el grito, y el Señor le oyó: y de todas sus tribulaciones le salvó.
7 Se meterá el Angel del Señor al rededor de los que le temen, y los librará.
8 Gustad, y ved que el Señor es suave: bienaventurado el hombre, que espera en él.
9 Temed al Señor todos sus Santos: porque no están en necesidad los que le temen.
10 Los ricos padeciéron necesidad, y tuviéron hambre: mas los que buscan al Señor, de ningun bien serán menguados.
11 Venid, hijos, oidme: yo os enseñaré el temor del Señor.
12 ¿Quién es el hombre, que quiere vida, y desea ver dias buenos?
13 Guarda tu lengua de lo malo, y tus labios no hablen engaño.
14 Apártate de lo malo, y haz lo bueno: busca la paz, y vete tras ella.
15 Los ojos del Señor sobre los justos, y sus orejas á los ruegos de ellos.
16 Mas el rostro del Señor sobre los que hacen cosas malas, para borrar de la tierra la memoria de ellos.
17 Clamáron los justos, y el Señor los oyó: y de todas sus tribulaciones los libró.
18 Cerca está el Señor de aquellos, que tienen el corazon atribulado; y á los humildes de espíritu los salvará.
19 Muchas las tribulaciones de los justos; y de todas estas los librará el Señor.
20 Guarda el Señor todos sus huesos: uno solo de ellos no será quebrantado.
21 Es pésima la muerte de los pecadores; y los que aborrecen al justo, serán culpados.
22 Redimirá el Señor las almas de sus siervos, y no será culpado ninguno de los que esperan en él.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXXV.

JUZGA, Señor, á los que me dañan, rinde á los que me combaten.
2 Echa mano á las armas y al escudo, y levántate en mi socorro.
3 Saca la espada, y cierra contra aquellos que me persiguen: dí á mi alma: Yo soy tu salud.
4 Queden confusos y avergonzados, los que buscan mi alma. Vuélvanse atras, y sean confundidos los que piensan males contra mí.
5 Sean como el tamo á presencia del viento, y el Angel del Señor los estreche.
6 Sea su camino tinieblas y resbaladero, y el Angel del Señor los persiga.
7 Por quanto sin motivo me escondiéron su lazo de muerte: sin causa cargáron de oprobrios á mi alma.
8 Venga sobre él un lazo, que no sabe; y la red que escondió, le pesque á él, y caiga en el mismo lazo.
9 Mas mi alma se regocijará en el Señor, y se deleytará á causa de su salud.
10 Todos mis huesos dirán: Señor, ¿quién

2 In Domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, et lætentur.
3 Magnificate Dominum mecum: et exaltemus nomen ejus in idipsum.
4 Exquisivi Dominum, et exaudivit me: et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
5 Accedite ad eum, et illuminamini: et facies vestræ non confundentur.
6 Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum: et de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.
7 Immittet angelus Domini in circuitu timentium eum: et eripiet eos.
8 Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.
9 Timete Dominum omnes sancti ejus: quoniam non est inopia timentibus eum.
10 Divites eguerunt et esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.
11 Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.
12 Quis est homo qui vult vitam: diligit dies videre bonos?
13 Prohibe linguam tuam a malo: et labia tua ne loquantur dolum.
14 Diverte a malo, et fac bonum: inquire pacem, et persequere eam.
15 Oculi Domini super justos: et aures ejus in preces eorum.
16 Vultus autem Domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum.
17 Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.
18 Juxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: et humiles spiritu salvabit.
19 Multæ tribulationes justorum: et de omnibus his liberabit eos Dominus.
20 Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.
21 Mors peccatorum pessima: et qui oderunt justum delinquent.
22 Redimet Dominus animas servorum suorum: et non delinquent omnes qui sperant in eo.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XXXV.

JUDICA Domine nocentes me, expugna impugnantes me.
2 Apprehende arma et scutum: et exurge in adiutorium mihi.
3 Effunde frameam, et conclude adversus eos, qui persequuntur me: dic animæ meæ: Salus tua ego sum.
4 Confundantur et revereantur, quærentes animam meam. Avertantur retrorsum, et confundantur cogitantes mihi mala.
5 Fiant tamquam pulvis ante faciem venti: et angelus Domini coarctans eos.
6 Fiat via illorum tenebræ et lubricum: et angelus Domini persequens eos.
7 Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam.
8 Veniat illi laqueus, quem ignorat: et captio, quam abscondit, apprehendat eum: et in laquem cadat in ipsum.
9 Anima autem mea exultabit in Domino: et delectabitur super salutari suo.
10 Omnia ossa mea dicent: Domine,

3 Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.
4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου· ϗ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν μὲ ἐῤῥύσατό με.
5 Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, ϗ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.
6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.
7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.
8 Γευσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.
9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ· διάψαλμα.
11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.
12 Τις ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς;
13 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, ϗ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
14 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, ϗ ποίησον ἀγαθὸν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.
15 Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.
17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐῤῥύσατο αὐτούς.
18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, ϗ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.
19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.
20 Φυλάσσει πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.
21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸ δίκαιον πλημμελήσουσι.
22 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, ϗ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λε'. XXXV.

ΔΙΚΑΣΟΝ Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.
2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι.
3 Ἔκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἐξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου ἐγώ εἰμι.
4 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά.
5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.
6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.
7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου.
8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτούς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.
9 Ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.
10 Πάντα τὰ ὀστᾶ μου ἐροῦσι, Κύριε τίς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

unto thee, who deliverest the poor from him that is too strong for him: yea, the poor, and him that is in misery, from him that spoileth him?

11 False witnesses did rise up: they laid to my charge things that I knew not.

12 They rewarded me evil for good: to the great discomfort of my soul.

13 Nevertheless, when they were sick, I put on sackcloth, and humbled my soul with fasting: and my prayer shall turn into mine own bosom.

14 I behaved myself as though it had been my friend, or my brother: I went heavily; as one that mourneth for his mother.

15 But in mine adversity they rejoiced, and gathered themselves together: yea, the very abjects came together against me unawares, making mouths at me, and ceased not.

16 With the flatterers were busy mockers: who gnashed upon me with their teeth.

17 Lord, how long wilt thou look upon this: O deliver my soul from the calamities which they bring on me, and my darling from the lions.

18 So will I give thee thanks in the great congregation: I will praise thee among much people.

19 O let not them that are mine enemies triumph over me ungodly: neither let them wink with their eyes that hate me without a cause.

20 And why? their communing is not for peace: but they imagine deceitful words against them that are quiet in the land.

21 They gaped upon me with their mouths, and said: Fie on thee, fie on thee, we saw it with our eyes.

22 This thou hast seen, O Lord: hold not thy tongue then, go not far from me, O Lord.

23 Awake, and stand up to judge my quarrel: avenge thou my cause, my God, and my Lord.

24 Judge me, O Lord my God, according to thy righteousness: and let them not triumph over me.

25 Let them not say in their hearts, There, there, so would we have it: neither let them say, We have devoured him.

26 Let them be put to confusion and shame together, that rejoice at my trouble: let them be clothed with rebuke and dishonour, that boast themselves against me.

27 Let them be glad and rejoice, that favour my righteous dealing: yea, let them say alway, Blessed be the Lord, who hath pleasure in the prosperity of his servant.

28 And as for my tongue, it shall be talking of thy righteousness: and of thy praise all the day long.

PSALM XXXVI.

MY heart sheweth me the wickedness of the ungodly: that there is no fear of God before his eyes.

2 For he flattereth himself in his own sight: until his abominable sin be found out.

3 The words of his mouth are unrighteous, and full of deceit: he hath left off to behave himself wisely, and to do good.

4 He imagineth mischief upon his bed, and hath set himself in no good way: neither doth he abhor any thing that is evil.

5 Thy mercy, O Lord, reacheth unto the heavens: and thy faithfulness unto the clouds.

6 Thy righteousness standeth like the strong mountains: thy judgements are like the great deep.

7 Thou, Lord, shalt save both man and beast; How excellent is thy mercy, O God: and the children of men shall put their trust under the shadow of thy wings.

LES PSEAUMES, *Le* 7 *Jour.*

semblable à toi, qui délivres l'affligé *de la main* de celui qui est plus fort que lui, même l'affligé et le pauvre, *de la main* de celui qui l'opprime?

11 Des témoins violens s'élèvent *contre moi;* on me redemande *des choses* dont je ne sais rien.

12 Ils m'ont rendu le mal pour le bien, *tâchant de* m'ôter la vie.

13 Mais moi, quand ils ont été malades, je me vêtois d'un sac, j'affligeois mon âme par le jeûne, je priois toujours pour eux dans mon cœur.

14 Je me suis conduit comme *si c'eût été* mon intime ami, comme *si c'eût été* mon frère; *j'allois* courbé en habit de deuil, comme celui qui pleure sa mère.

15 Mais quand j'ai été en danger de tomber, ils se réjouissoient et s'assembloient; des gens de néant se sont assemblés contre moi, sans que j'*en* susse rien; ils *m*'ont déchiré, et ils n'ont point cessé,

16 Avec les hypocrites et les railleurs, *et* ils ont grincé les dents contre moi.

17 Seigneur, combien de temps *le* verras-tu? Retire mon âme des désolations *qu*'ils *me préparent, et* mon unique d'entre les lionceaux.

18 Je te célébrerai dans une grande assemblée, je te louerai parmi un grand peuple.

19 Que ceux qui sont mes ennemis sans sujet ne se réjouissent point de moi; *et que* ceux qui me haissent sans cause *ne* clignent *point* l'œil.

20 Car ils ne parlent point de paix; mais ils inventent des choses pleines de fraude, contre les *personnes* paisibles de la terre.

21 Ils ont ouvert leur bouche autant qu'ils ont pu contre moi, *et* ils ont dit: Ah! notre œil *l*'a vu.

22 O Eternel, tu *l*'as vu; ne te tais point; Seigneur, ne t'éloigne point de moi.

23 Réveille-toi, réveille toi, mon Dieu et mon Seigneur, pour me *faire* justice *et* pour *maintenir* ma cause.

24 Juge-moi selon ta justice, Eternel mon Dieu; et qu'ils ne se réjouissent point de moi.

25 Qu'ils ne disent point dans leur cœur: Courage, courage, réjouissons-nous; qu'ils ne disent point: Nous l'avons englouti.

26 Que ceux qui se réjouissent de mon mal soient honteux, et rougissent *tous* ensemble; *et* que ceux qui s'élèvent contre moi soient revêtus de honte et de confusion.

27 Mais que ceux qui sont affectionnés à ma justice se réjouissent avec un chant de triomphe, et qu'ils fassent éclater leur joie; qu'ils disent incessamment: Magnifié soit l'Eternel, qui veut la paix de son serviteur.

28 Alors ma langue parlera continuellement de ta justice *et* de ta louange.

PSEAUME XXXVI.

L'IMPIETE du méchant me dit au dedans du cœur, *qu'il* n'*a* point la crainte de Dieu devant les yeux.

2 Car il se flatte en lui-même quand son iniquité se présente à lui, *et* qu'il devroit *la* haïr.

3 Les paroles de sa bouche *ne sont qu*'iniquité et *que* fraude; il refuse d'être intelligent *et* de bien faire.

4 Il médite l'iniquité dans son lit; il s'arrête au chemin *qui* n'*est* pas bon; il n'a point en horreur le mal.

5 Eternel, ta bonté *atteint* jusques aux cieux, *et* ta fidélité jusques aux nues.

6 Ta justice *est* comme de hautes montagnes; tes jugemens *sont* un grand abîme. Eternel tu conserves les hommes et les bêtes.

7 O Dieu, que ta bonté *est* précieuse! Aussi

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

10 Πάντα τὰ κώκαλά μȣ θέλει ἐρωτήσσι, Κύριε τίς εἶναι ὅμοιός σȣ; σὺ ἐλευθερώνεις τὸν πτωχὸν ἀπὸ τὸν δυνατώτερόν τȣ, τὸν πτωχὸν κ᾽ τὸν ἄθλιον ἀπὸ τοὺς ὅσοι τὸν διαρπάζȣσιν.

11 Ἐσηκώθησαν ψευδομάρτυρες, καὶ μὲ κατηγοροῦσιν εἰς ὅσα δὲν ἐγνώρισα.

12 Μοὶ ἀνταπεδώκασι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν, εἰς μεγάλην θλῖψιν τῆς ψυχῆς μȣ.

13 Ὅμως ἐγὼ εἰς τὴν ἀῤῥωστίαν τȣς ἐνδύθηκα σάκκον, καὶ ἐταπείνωιν τὴν ψυχήν μȣ μὲ νηστείαν, καὶ ἡ προσευχή μȣ θέλει γυρίσει πάλιν εἰς τὸ στήθος μȣ.

14 Ἐφέρθην ὡς πρὸς φίλον, ὡς πρὸς ἀδελφόν· ἐπεριπάτȣν τεθλιμμένος ὡς διὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός μȣ.

15 Αὐτοὶ δὲ ἐχάρηκαν διὰ τὴν θλῖψιν μȣ, κ᾽ ἐσυνάχθησαν· οἱ πλέον ταπεινοὶ ἐσυνάχθησαν κρυφίως κατ᾽ ἐμέ, μὲ ἐπεριπαῖξαν ἀκαταπαύστως.

16 Ἐνώθησαν μὲ τοὺς ὑποκριτὰς ἵνα μέ περιπάξωσιν, οἱ ὁποῖοι ἔτριζιν κατ᾽ ἐμὲ τὸς ὀδόντας των.

17 Κύριε ἕως πότε θέλει εἰδεῖς τὰ τοιαῦτα; Ἐλευθέρωσον τὴν ψυχήν μȣ ἀπὸ τὴν κακηργίαν αὐτῶν· κ᾽ τὸν μονογενῆ μȣ ἀπὸ τὸς λέοντας.

18 Θέλει οὕτω σὲ εὐχαριστήσω εἰς μεγάλην ἐκκλησίαν· θέλει σὲ ἐπαινέσω εἰς πολὺν λαόν.

19 Οἱ ἐχθραίνοντές με ἀδίκως, ἂς μὴ χαρῶσιν ἐπ᾽ ἐμὲ· ἂς μὴ νεύσωσι μὲ τὰ ὄμματά των οἱ μισοῦντες με χωρὶς αἰτίας.

20 Καὶ διατί; Ὅτι δὲν λαλοῦσίν εἰρηνικὰ, ἀλλὰ διαλογίζονται λόγους δολεροὺς κατὰ τοὺς κατοικοῦντας εἰρηνικῶς.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ στόμα των, κ᾽ εἶπαν Εὖγε, εὖγε, οἱ ὀφθαλμοί μας εἶδον.

22 Τὸ εἶδες Κύριε· μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε, μὴ ἀπομακρυνθῇς ἀπ᾽ ἐμέ.

23 Σήκω Κύριε, ἐγέρθητι, κ᾽ κρίνον τὴν κρίσιν μȣ. ὑπεράσπισον τὴν δίκην μȣ, θεέ μȣ, κ᾽ Κύριέ μȣ.

24 Κρῖνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μȣ κ᾽ ἂς μὴ θριαμβέυσωσιν ἐκεῖνοι ἐπ᾽ ἐμέ.

25 Ἂς μὴ εἰποῦσιν εἰς τὴν καρδίαν τȣς, Εὖγε, εὖγε εὐχαρισήθημεν· ἂς μὴ εἰποῦσι, Τὸν ἐκατάπιημεν.

26 Οἱ χαίροντες διὰ τὰς δυσχίας μȣ ἂς ἀτιμιθῶσιν ἅμα κ᾽ ἂς ἐντροπιασθῶσιν· ἂς ἐνδυθῶσιν ἀτιμίαν κ᾽ ἐντροπὴν ὅσοι καυχῶνται κατ᾽ ἐμέ.

27 Ἂς λάβωσι χαρὰν κ᾽ εὐφροσύνην οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μȣ· κ᾽ ἂς εἰποῦσι πάντα, Εὐλογημένος ὁ Κύριος, ὅσις θέλει τὴν εἰρήνην τȣ δȣλȣ Ἰȣ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μȣ θέλει μελέτησει τὴν δικαιοσύνην σȣ, κ᾽ τὸν ἔπαινόν σȣ ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ψαλ. λς'. XXXVI.

Η ΚΑΡΔΙΑ μου μοὶ δείχνει τὴν παρανομίαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν βλέπουσι τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.

2 Ὅτι εἶχεν ἐλπίδα εἰς τὴν καρδίαν τȣ, ἕως ὁπȣ ἐξεσκεπάσθησαν αἱ βδελυραὶ ἁμαρτίαι τȣ.

3 Τὰ λόγια τȣ τοῦ σώματός τȣ, εἶναι ἄνομα κ᾽ δολερά· παρῃτησε τὴν σοφίαν κ᾽ τὴν ἀγαθοσύνην.

4 Διέλογησεν ἀνομίαν ἐπὶ τὸ στρῶμά τȣ, καὶ διὰ δρόμους ἀγαθοὺς δὲν ἐπορεύθη, ὅτε ἀπέρριψε κακόν τι.

5 Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, φθάνει εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἡ βεβαιότης σου ἕως εἰς τὰ σύννεφα.

6 Ἡ δικαιοσύνη σȣ στέκεται ὡς στερεὸν βουνόν· ἡ κρίσις σȣ εἶναι ὡσὰν τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

7 Σὺ, Κύριε, θέλει σώσεις ἀνθρώπȣς, καὶ ζῶα· Πόσον τίμιον εἶναι, ὦ θεέ, τὸ ἔλεός σȣ· καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων θέλει ἐλπίσουσιν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερῶν σου.

8 Θέλει χορτασθῶσι μὲ τὴν εὐφορίαν τοῦ οἴκου σου· καὶ θέλει τοὺς ποτίσεις μὲ τὴν χαράν σου, ὡς ἀπὸ ποταμόν.

9 Ὅτι εἰς ἐσὲ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ εἰς

chi è pari a te che riscuoti il povero afflitto da chi è più forte di lui: il povero afflitto, ed il bisognoso, da chi lo spoglia?

11 Falsi testimoni si levano: mi domandano *cose* delle quali non sò nulla.

12 Mi rendono male per bene: rendono sconforto all'anima mia.

13 E pure io, quando essi erano infermi, mi vestiva d'un ciliccio, ed affliggeva l'anima mia col digiuno, e la mia orazione mi ritornava in seno.

14 Io andava attorno, come *se fosse stato per* un mio amico, ovver fratello: io andava chino, e vestito a bruno come uno che faccia cordoglio di sua madre.

15 Ma, quando io sponzo piccato, essi se ne son rallegrati, e si sono adunati insieme: gente da nulla s'è adunata contr' a me, senza ch io lo sapessi: *m*'hanno lacerato, senza mai restare.

16 Insieme con profani beffatori giucolari; digrignando i denti contr' a me.

17 O Signore, infino a quando vedrai *queste cose?* ritrai l'anima mia dalle mine loro, l'unica mia dai leoncelli.

18 Io ti celebrerò in gran raunanza, io ti loderò in mezzo d'un gran popolo.

19 Non rallegrinsi di me quelli che mi son nemici a torto: non ammicchino con gli occhi quelli che m' odiano senza cagione.

20 Perciocchè non parlano *giammai* di pace: anzi macchinano frodi contr' a' pacifici della terra.

21 Ed allargano la lor bocca contr' a me, e dicono: Eja, Eja: l'occhio nostro ha pur veduto *quello che desideravamo.*

22 O Signore, tu hai vedute *queste cose:* non tacere: o Signore, non allontanarti da me.

23 Risvegliati, e destati, per *far*mi ragione: Dio mio, e Signor mio, *risvegliati* per difendere la mia causa.

24 O Signore Iddio mio, giudicami secondo la tua giustizia, e *fa* ch'essi non si rallegrino di me.

25 E non dicano nel cuor loro: chi anima nostra: *e* non dicano: noi l'abbiamo trangugiato.

26 Sieno svergognati, e confusi tutti quanti quelli che si rallegrano del mio male: sieno vestiti di vergogna, e di vituperio, quelli che si magnificano contr' a me.

27 Cantino, e rallegrinsi quelli c' hanno buona affezione alla mia giustizia, e dicano del continuo: magnificato sia il Signore che vuole la pace del suo servidore.

28 E la mia lingua risonerà la tua giustizia, e la tua laude, tutto dì.

SALMO XXXVI.

IL misfatto dell' empio mi dice dentro al cuore, *ch' egli* non *ha* timore alcuno di Dio d'avanti agli occhi.

2 Perciocchè egli si lusinga appo se stesso, per venire a capo della sua iniquità *che è pur* da odiare.

3 Le parole della sua bocca *sono* iniquità, e frode: egli non ha più intelletto da far bene.

4 Egli divisa iniquità sopra il suo letto: egli si ferma nella via *che* non è buona, egli non abborre il male.

5 O Signore, la tua benignità, *arriva* infino al cielo, *e* la tua verità infino alle nuvole.

6 La tua giustizia è simile a monti altissimi: i tuoi giudicii *sono* un grande abisso: o Signore, tu conservi uomini, e bestie.

7 O Dio, quanto preziosa è la tua benignità! per ciò i figliuoli degli uomini si riducono sorto l' ombra delle tue ale.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psallerium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

10 Alle meine Gebeine müſſen ſagen: Herr, wer iſt deines gleichen? Der du den Elenden erretteſt von dem, der ihm zu ſtark iſt, und den Elenden und Armen von ſeinen Räubern.

11 Es treten frevelhafte Zeugen auf, die zeihen mich, daß ich nicht ſchuldig bin.

12 Sie thun mir Arges um Gutes, mich in Herzeleid zu bringen.

13 Ich aber, wenn ſie krank waren, zog einen Sack an, that mir wehe mit Faſten, und betete von Herzen ſtets;

14 Ich hielte mich als wäre es mein Freund und Bruder; ich gieng traurig, wie einer, der Leide trägt über ſeine Mutter.

15 Die aber freuen ſich über meinen Schaden, und rotten ſich; es rotten ſich die Hinkenden wider mich, ohne meine Schuld; ſie reißen, und hören nicht auf;

16 Mit denen, die da heucheln und ſpotten um des Bauchs willen, beißen ſie ihre Zähne zuſammen über mich.

17 Herr, wie lange willſt du zuſehen? Errette doch meine Seele aus ihrem Getümmel, und meine Einſame von den jungen Löwen.

18 Ich will dir danken in der großen Gemeine, und unter viel Volks will ich dich rühmen.

19 Laß ſich nicht über mich freuen, die mir unbillig feind ſind, noch mit den Augen ſpotten, die mich ohne Urſach haſſen.

20 Denn ſie trachten Schaden zu thun, und ſuchen falſche Sachen wider die Stillen im Lande;

21 Und ſperren ihr Maul weit auf wider mich, und ſprechen: Da, da! das ſehen wir gern.

22 Herr, du ſieheſts, ſchweige nicht; Herr, ſey nicht ferne von mir.

23 Erwecke dich, und wache auf zu meinem Recht, und zu meiner Sache, mein Gott und Herr.

24 Herr, mein Gott, richte mich nach deiner Gerechtigkeit, daß ſie ſich über mich nicht freuen.

25 Laß ſie nicht ſagen in ihrem Herzen: Da, da! das wollten wir; laß ſie nicht ſagen: Wir haben ihn verſchlungen.

26 Sie müſſen ſich ſchämen und zu Schanden werden alle, die ſich meines Uebels freuen; ſie müſſen mit Schande und Schaam gekleidet werden, die ſich wider mich rühmen.

27 Rühmen und freuen müſſen ſich, die mir gönnen, daß ich recht behalte, und immer ſagen: Der Herr müſſe hoch gelobet ſeyn, der ſeinem Knechte wohl will.

28 Und meine Zunge ſoll reden von deiner Gerechtigkeit, und dich täglich preiſen.

Der 36 Pſalm.

1 Es iſt von Grund meines Herzens von der Gottloſen Weſen geſprochen, daß keine Gottesfurcht bey ihnen iſt.

2 Sie ſchmücken ſich unter einander ſelbſt, daß ſie ihre böſe Sache fördern, und andere verunglimpfen.

3 Alle ihre Lehre iſt ſchädlich und erlogen; ſie laſſen ſich auch nicht weiſen, daß ſie Gutes thäten.

4 Sondern ſie trachten auf ihrem Lager nach Schaden, und ſtehen veſt auf dem böſen Wege, und ſcheuen kein Arges.

5 Herr, deine Güte reichet, ſo weit der Himmel iſt, und dein Wahrheit, ſo weit die Wolken gehen.

6 Deine Gerechtigkeit ſtehet, wie die Berge Gottes, und dein Recht, wie große Tiefe. Herr, du hilfſt beyde Menſchen und Vieh.

es semejante á tí? Que libras al desvalido de mano de los mas fuertes que él; al necesitado y al pobre, de los que le roban.

11 Levantándose testigos iniquos, cosas que no sabia me preguntaban.

12 Retornábanme males por bienes: esterilidad á mi alma.

13 Mas yo, quando me eran molestos, me vestia de cilicio. Afligia mi alma con el ayuno, y mi oracion se volverá á mi seno.

14 Como á próximo, y como á hermano nuestro, así le complacia: como uno que trahe luto, y está en tristeza, así me abatia.

15 Y se alegráron, y contra mí se juntáron: amontonáronse sobre mí azotes, y no lo supe.

16 Fuéron disipados, y no compungidos, tentáronme, insultáronme con escarnio: rechináron sobre mí sus dientes.

17 Señor, ¿quándo te volverás á mirar? rescata mi alma de la malignidad de ellos, de los leones la única mia.

18 Te glorificaré en la Iglesia grande, en medio del espeso pueblo te alabaré.

19 No se gocen sobre mí los que me son contrarios injustamente: los que me aborrecen sin causa, y se hacen del ojo.

20 Porque á la verdad me hablaban con muestras de paz: mas hablando en la conmocion de la tierra, maquinaban engaños.

21 Y ensancháron sobre mí su boca: dixéron: Bien, bien, nuestros ojos lo han visto.

22 Tú lo viste, Señor, no calles: Señor, no te apartes de mí.

23 Levántate, y entiende en mi juicio, Dios mio, y Señor mio, en mi causa.

24 Júzgame segun tu justicia, Señor Dios mio, y no se gocen sobre mí.

25 No digan en sus corazones: Bien, bien para nuestra alma; ni digan: Lo hemos devorado.

26 Queden sonroxados y avergonzados á una, los que se gozan de mis males. Vestidos sean de confusion, y de vergüenza, los que hablan con orgullo sobre mí.

27 Regocíjense y alégrense los que quieren mi justicia: y digan siempre: Engrandecido sea el Señor, los que quieren la paz de su siervo.

28 Y mi lengua meditará tu justicia, todo el dia tu alabanza.

PSALMO XXXVI.

EL injusto dixo entre sí mismo que pecaria: no hay temor de Dios ante sus ojos.

2 Porque procedió con dolo en su presencia: será su iniquidad descubierta para ódio.

3 Las palabras de su boca son iniquidad y engaño; no quiso tener inteligencia para hacer el bien.

4 Iniquidad meditó en su cama: paróse en todo camino malo, y no aborreció la malicia.

5 Señor, en el cielo tu misericordia, y tu verdad hasta las nubes.

6 Tu justicia como los montes de Dios: tus juicios son un abismo profundo. A los hombres y á las bestias salvarás, Señor:

7 Segun has multiplicado tu misericordia, ó Dios. Mas los hijos de los hombres á la sombra de tus alas esperarán.

8 Serán embriagados de la abundancia de

quis similis tibi? Eripiens inopem de manu fortiorum ejus: egenum et pauperem a diripientibus eum.

11 Surgentes testes iniqui, quæ ignorabam interrogabant me.

12 Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem animæ meæ.

13 Ego autem cum mihi molesti essent, induebar cilicio. Humiliabam in jejunio animam meam: et oratio mea in sinu meo convertetur.

14 Quasi proximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacebam: quasi lugens et contristatus sic humiliabar.

15 Et adversum me lætati sunt, et convenerunt: congregata sunt super me flagella, et ignoravi.

16 Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, subsannaverunt me subsannatione: frenduerunt super me dentibus suis.

17 Domine quando respicies? restitue animam meam a malignitate eorum, a leonibus unicam meam.

18 Confitebor tibi in ecclesia magna, in populo gravi laudabo te.

19 Non supergaudeant mihi qui adversantur mihi inique: qui oderunt me gratis et annuunt oculis.

20 Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: et in iracundia terræ loquentes, dolos cogitabant.

21 Et dilitaverunt super me os suum: dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

22 Vidisti Domine, ne sileas: Domine ne discedas a me.

23 Exurge et intende judicio meo: Deus meus, et Dominus meus in causam meam.

24 Judica me secundum justitiam tuam Domine Deus meus, et non supergaudeant mihi.

25 Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ nostræ: nec dicant: Devoravimus eum.

26 Erubescant et revereantur simul, qui gratulantur malis meis. Induantur confusione et reverentia qui magna loquuntur super me.

27 Exultent et lætentur qui volunt justitiam meam: et dicant semper: Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

28 Et lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam.

PSALMUS XXXVI.

DIXIT injustus ut delinquat in semetipso: non est timor Dei ante oculos ejus.

2 Quoniam dolose egit in conspectu ejus: ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

3 Verba oris ejus iniquitas, et dolus: noluit intelligere ut bene ageret.

4 Iniquitatem meditatus est in cubili suo: astitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

5 Domine in cælo misericordia tua: et veritas tua usque ad nubes.

6 Justitia tua sicut montes Dei: judicia tua abyssus multa. Homines, et jumenta salvabis Domine:

7 Quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus. Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

8 Inebriabuntur ab ubertate domus

ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον, ἐπηρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτὸς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεδυόμην σάκκον· καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται.

14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἠμέτερον οὕτως εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων· διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμὸν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι ματαίως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὀργῇ δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, εἶπαν, Εὖγε, εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσῃς, Κύριε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, ᾧ πρόσχες τῇ κρίσει μὲ, ὁ Θεός μου ᾧ ὁ Κύριός μὲ εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρῖνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σὲ Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὖγε, εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν ᾧ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μὲ· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην ᾧ ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφραινθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ψαλ. λς'. XXXVI.

ΦΗΣΙΝ ὁ παράνομος τῷ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, ἐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία ᾧ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

4 Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε,

7 Ὡς ἐπληθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σὲ ἐλπιοῦσι.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, ᾧ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σὲ ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

8 They shall be satisfied with the plenteousness of thy house: and thou shalt give them drink of thy pleasures, as out of the river.

9 For with thee is the well of life: and in thy light shall we see light.

10 O continue forth thy loving-kindness unto them that know thee: and thy righteousness unto them that are true of heart.

11 O let not the foot of pride come against me: and let not the hand of the ungodly cast me down.

12 There are they fallen, all that work wickedness: they are cast down, and shall not be able to stand.

EVENING PRAYER.

PSALM XXXVII.

FRET not thyself because of the ungodly: neither be thou envious against the evil doers.

2 For they shall soon be cut down like the grass: and be withered even as the green herb.

3 Put thou thy trust in the Lord, and be doing good: dwell in the land, and verily thou shalt be fed.

4 Delight thou in the Lord: and he shall give thee thy heart's desire.

5 Commit thy way unto the Lord, and put thy trust in him: and he shall bring it to pass.

6 He shall make thy righteousness as clear as the light: and thy just dealing as the noonday.

7 Hold thee still in the Lord, and abide patiently upon him: but grieve not thyself at him, whose way doth prosper, against the man that doeth after evil counsels.

8 Leave off from wrath, and let go displeasure: fret not thyself, else shalt thou be moved to do evil.

9 Wicked doers shall be rooted out: and they that patiently abide the Lord, those shall inherit the land.

10 Yet a little while, and the ungodly shall be clean gone: thou shalt look after his place, and he shall be away.

11 But the meek-spirited shall possess the earth: and shall be refreshed in the multitude of peace.

12 The ungodly seeketh counsel against the just: and gnasheth upon him with his teeth.

13 The Lord shall laugh him to scorn: for he hath seen that his day is coming.

14 The ungodly have drawn out the sword, and have bent their bow: to cast down the poor and needy, and to slay such as are of a right conversation.

15 Their sword shall go through their own heart: and their bow shall be broken.

16 A small thing that the righteous hath: is better than great riches of the ungodly.

17 For the arms of the ungodly shall be broken: and the Lord upholdeth the righteous.

18 The Lord knoweth the days of the godly: and their inheritance shall endure for ever.

19 They shall not be confounded in the perilous time: and in the days of dearth they shall have enough.

20 As for the ungodly, they shall perish; and the enemies of the Lord shall consume as the fat of lambs: yea, even as the smoke, shall they consume away.

21 The ungodly borroweth, and payeth not again: but the righteous is merciful, and liberal.

22 Such as are blessed of God shall possess the land: and they that are cursed of him shall be rooted out.

LES PSEAUMES. *Le* 7 *Jour.*

les fils des hommes se retirent sous l'ombre de tes ailes.

8 Ils seront rassasiés de la graisse de ta maison, et tu les abreuveras au fleuve de tes délices.

9 Car la source de la vie *est* avec toi, *et c'est* par ta lumière *que* nous sommes éclairés.

10 Continue *à déployer* ta faveur sur ceux qui te connoissent, et ta justice sur ceux qui ont le cœur droit.

11 Que le pied de l'orgueilleux ne s'avance pas sur moi, et que la main des méchans ne m'ébranle pas.

12 *C'est* là *que* sont tombés les ouvriers d'iniquité; ils ont été renversés, et ils n'ont pu se relever.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XXXVII.

NE t'irrite point à cause des gens malins, ne sois point jaloux de ceux qui s'adonnent à la perversité.

2 Car ils seront soudainement retranchés comme le foin, et ils se faneront comme l'herbe verte.

3 Assure-toi en l'Eternel, et fais *ce qui est* bon; habite la terre, et te repais de vérité.

4 Et prends ton plaisir en l'Eternel, et il t'accordera les demandes de ton cœur.

5 Remets ta voie sur l'Eternel, et t'assure en lui, et il travaillera *pour toi*.

6 Il manifestera ta justice comme la clarté, et ton bon droit comme le midi.

7 Sois tranquille, *en regardant* à l'Eternel, et attends-le. Ne t'irrite point à cause de celui qui fait bien ses affaires, à cause, *dis-je*, de l'homme qui vient à bout de *ses* entreprises.

8 Réprime la colère, et laisse-là l'emportement; ne t'irrite point, du moins pour faire le mal.

9 Car les méchans seront retranchés; mais ceux qui s'attendent à l'Eternel hériteront la terre.

10 Encore un peu de temps, et le méchant ne *sera* plus; tu considéreras son lieu, et il n'*y sera* plus.

11 Mais les débonnaires hériteront la terre, et jouiront à leur aise d'une grande prospérité.

12 Le méchant machine contre le juste, et grince les dents contre lui.

13 Le Seigneur se rira de lui, car il a vu que son jour approche.

14 Les méchans ont tiré l'épée, ils ont bandé leur arc, pour abattre l'affligé et le pauvre, *et* pour égorger ceux qui marchent droit.

15 *Mais* leur épée entrera dans leur *propre* cœur, et leurs arcs seront rompus.

16 Le peu du juste *vaut* mieux que l'abondance *de biens* de plusieurs méchans.

17 Car les bras des méchans seront rompus, mais l'Eternel soutient les justes.

18 L'Eternel connoît les jours de ceux *qui sont* intègres; et leur héritage subsistera toujours.

19 Ils ne seront point confus dans les temps mauvais, mais ils seront rassasiés dans le temps de la famine.

20 Mais les méchans périront, et les ennemis de l'Eternel seront consumés, comme la graisse des agneaux; ils s'en iront en fumée.

21 Le méchant emprunte, et ne rend point; mais le juste a compassion, et il donne.

22 Car ceux qu'il bénira hériteront la terre; mais ceux qu'il maudira seront retranchés.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

τὸ φῶς σου θέλει εἰδοῦμεν φῶς.

10 Ἂς ἀκολουθήσῃ τὸ ἔλεός σου ’να εἶναι μὲ τοὺς γνωρίζοντάς σε· καὶ ἡ δικαιοσύνη σου μὲ ὅσους ἔχουσι καρδίαν δικαίαν.

11 Ἂς μὴ ἔλθῃ ἐναντίον μου τὸ πόδι τῆς ὑπερηφανίας· καὶ ἡ χεῖρα τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἂς μὴ μὲ σαλεύσῃ.

12 Ἐκεῖ ἔπεσαν πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας ἔπεσαν καὶ δὲν θέλει σηκωθῶσιν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. λζ'. XXXVII.

Μη θυμώσῃς ἐξ αἰτίας πονηρῶν, μηδὲ ζήλεψε τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὀγλίγωρα θέλει θερισθῶσιν ὡσὰν χόρτα, κ᾽ ὡσὰν λάχανα χλωρὰ θέλει μαρανθῶσιν.

3 Ἔλπισον εἰς τὸν Κύριον κ᾽ πράξαι δικαίως, κατοίκησαι τὴν γῆν κ᾽ θέλει τραφεῖς πιστῶς.

4 Λάβε χαρὰν εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει σοῦ δώσει τὰ ζητήματα τῆς καρδίας σου.

5 Παράδωσε τῶ Κυρίῳ τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον εἰς αὐτὸν, καὶ αὐτὸς θέλει κάμει.

6 Καὶ θέλει ποιήσει τὴν δικαιοσύνην σου καθαρὰν ὡσὰν τὸ φῶς, καὶ τὴν ὀρθότητά σου ὡσὰν τὸ μεσημέρι.

7 Ἡσύχασον εἰς τὸν Κύριον καὶ ἱκέτευε αὐτὸν· μὴ θυμώσῃς διὰ τὸν κατευοδούμενον εἰς την ὁδόν του, διὰ τὸν ποιοῦντα παρανομίας.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς, καὶ ἄφισε τὸν θυμόν· μὴ θυμώσῃς μήπως πέσῃς εἰς πονηρίαν.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι θέλει ἐξολοθρευθῶσι, καὶ οἱ προσμένοντες τὸν Κύριον θέλει κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

10 Ἔτι ὀλίγον, καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐχάθει καὶ ζητήσας τὸν τόπον του, δὲν θέλει τὸν εὕρεις.

11 Οἱ δὲ ταπεινοὶ θέλει κληρονομήσουσι τὴν γῆν καὶ θέλει θεραπευθῶσιμέ πλῆθος εἰρήνης.

12 Ὁ ἁμαρτωλὸς παρατηρᾷ τὸν δίκαιον· καὶ τρίζει ἐπ᾽ αὐτὸν τοὺς ὀδόντας του.

13 Ὁ δὲ Κύριος θέλει γελάσει πρὸς αὐτὸν, ὅτι προείδεν ὅτι ἔρχεται ἡ ἡμέρα του.

14 Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐξεθήκωσαν τὴν μάχαιραν, ἐνέτειναν τὸ τόξον αὐτῶν, ἵνα καταβάλωσι τὸν πτωχὸν καὶ τὸν πένητα, καὶ σφάξωσι τὸς δικαίους τὴν καρδίαν.

15 Ἡ μάχαιρα αὐτῶν θέλει ἔλθει εἰς τὴν καρδίαν των, κ᾽ τὰ τόξα των θέλει συντριφθῶσιν.

16 Τὸ ὀλίγον τοῦ δικαίου εἶναι καλίτερον ἀπὸ τὸν πολὺν πλοῦτον τῶν ἁμαρτωλῶν.

17 Ὅτι οἱ βραχίονες τῶν ἁμαρτωλῶν θέλει συντριφθῶσιν, ὁ κύριος βιστᾷ τοὺς δικαίους.

18 Ὁ κύριος γινώσκει τὰς ἡμέρας τῶν ἀμώμων, κ᾽ ἡ κληρονομία των θέλει εἶναι εἰς τὸν αἰῶνα.

19 Δὲν θέλει ἀτιμιθῶσιν ἐν καιρῷ θλίψεως, κ᾽ θέλει χορτασθῶσιν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς πείνας.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ θέλει χαλασθῶσιν· κ᾽ οἱ ἐχθροὶ τῆ κυρίᾳ θέλει λυωθῶσιν ὡσὰν ξίγκι προβάτε, θέλει χαθῶσιν ὡσὰν καπνός.

21 Ὁ ἁμαρτωλὸς δανείζεται κ᾽ δὲν ἐπιστρέφει· ὁ δὲ δίκαιος εἶναι ἐλεήμων, καὶ φυλόδωρος.

22 Ὅτι οἱ εὐλογημένοι ἀπ᾽ αὐτὸν θέλει κληρονομήσουσι την γῆν, οἱ δὲ κατηραμένοι ἀπ᾽ αὐτὸν θέλει ἐξολοθρευθῶσιν.

23 Ὁ Κύριος κατευθύνει τὰ διαβήματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ποιεῖ τοὺς δρόμους των κατὰ τὴν θέλησιν του.

24 Ἐὰν πέσῃ δὲν θέλει ἀποβαλθῇ, ὅτι ὁ Κύριος θέλει ἀπλώσει τὴν χεῖρά τε ’να τὸν σηκώσῃ.

25 Ἤμην νέος, κ᾽ ἐγήρασα, κ᾽ δὲν εἶδον δίκαιον πιρητημμένον, ὥστε τὸ σπέρμα τε ψωμιζητὸν.

26 Ὁ δίκαιος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ κ᾽ δανίζει, κ᾽ τὸ σπέρμα του θέλει λάβει εὐλογίαν.

8 Son saziati del grasso della tua Casa: tu gli abbeveri del torrente delle tue delizie.

9 Perciocchè appo te è la fonte della vita: e per la tua luce noi veggiam la luce.

10 Stendi la tua benignità inverso quelli che ti conoscono, e la tua giustizia, inverso quelli che son dritti di cuore.

11 Non vengami adosso il piè del superbo, e la mano degli empi non mi smuova.

12 *Ecco* là, gli operatori d'iniquità son caduti: sono stati sospinti, e non son potuti risurgere.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XXXVII.

NON crucciarti per cagion de' maligni: non portare invidia a quelli ch'operano perversamente.

2 Perciocchè saran di subito ricisi come fieno, e s'appasseranno come erbetta verde.

3 Confidati nel Signore, e fa bene: tu abiterai nella terra, e *ti* pastuterai *in* confidanza.

4 E prendi il tuo diletto nel Signore, ed egli ti darà le domande del tuo cuore.

5 Rimetti la tua via nel Signore: e confidati in lui, ed egli farà *ciò che bisogna*.

6 E produrrà fuori la tua giustizia, come la luce: e la tua drittura, come il mezzodì.

7 Attendi il Signore in silenzio: non crucciarti per colui che prospera nelle sua via, per l'uomo ch'opera scelleratezza.

8 Rimanti dell'ira, e lascia il cruccio: non isdegnarti sì veramente, che tu venga a far male.

9 Perciocchè i maligni saranno sterminati: ma coloro che sperano nel Signore possederanno la terra.

10 Fra breve spazio l'empio non *sarà più*: e, *se* tu puoni mente al suo luogo, egli non *vi sarà più*.

11 Ma i mansueti possederanno la terra, e gioiranno in gran pace.

12 L'empio fa delle macchinazioni contr' al giusto, e digrigna i denti contr' a lui.

13 Il Signore si riderà di lui: perciocchè egli vede, ch'il suo giorno viene.

14 Gli empi hanno tratta la spada, ed hanno teso il loro arco, per abbattere il povero afflitto, ed il bisognoso, per ammazzar quelli che caminano drittamente.

15 La loro spada entrerà lor nel cuore, e gli archi loro saranno rotti.

16 Meglio *vale* il poco del giusto, che l'abbondanza di molti empi.

17 Perciocchè le braccia degli empi saranno rotte: ma il Signore sostiene i giusti.

18 Il Signore conosce i giorni degli *uomini* intieri: e la loro eredità *sarà* in eterno.

19 Essi non saran confusi nel tempo dell'avversità: *e* saranno saziati nel tempo della fame.

20 Ma gli empi periranno, ed i nemici del Signore saranno consumati, ed andranno in fumo, come grasso d'agnelli.

21 L'empio prende in prestanza, e non rende: ma il giusto largisce, e dona.

22 Perciocchè i benedetti dal Signore erederanno la terra: ma i maladetti da lui saranno sterminati.

23 I passi dell'uomo, la cui via il Signor gradisce, son da lui addrizzati.

24 Se cade, non è però atterrato: perciocchè il Signore gli sostiene la mano.

25 Io sono stato fanciullo, e sono eziandio divenuto vecchio, e non ho veduto il giusto abbandonato, nè la sua progenie accattare il pane.

26 Egli tutto dì dona, e presta: e la sua progenie è in benedizione.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Siebenter Tag. **Der Pſalter.**

7 Wie theuer iſt deine Güte, Gott, daß Menſchenkinder unter dem Schatten deiner Flügel trauen.
8 Sie werden trunken von den reichen Gutern deines Hauſes; und du tränkeſt ſie mit Wolluſt, als mit einem Strom.
9 Denn bey dir iſt die lebendige Quelle, und in deinem Licht ſehen wir das Licht.
10 Breite deine Güte über die, die dich kennen, und deine Gerechtigkeit über die Frommen.
11 Laß mich nicht von den Stolzen untertreten werden, und die Hand der Gottloſen ſtürze mich nicht.
12 Sondern laß ſie, die Uebelthäter, daſelbſt fallen, daß ſie verſtoßen werden, und nicht bleiben mögen.

Abend-Gebete.

Der 37 Pſalm.

1 Erzürne dich nicht über die Böſen; ſey nicht neidiſch über die Uebelthäter.
2 Denn wie das Gras werden ſie bald abgehauen, und wie das grüne Kraut werden ſie verwelken.
3 Hoffe auf den Herrn, und thue Gutes; bleibe im Lande, und nähre dich redlich.
4 Habe deine Luſt an dem Herrn, der wird dir geben, was dein Herz wünſchet.
5 Befiehl dem Herrn deine Wege, und hoffe auf ihn; er wirds wohl machen,
6 Und wird deine Gerechtigkeit hervorbringen wie das Licht, und dein Recht wie den Mittag.
7 Sey ſtille dem Herrn, und warte auf ihn. Erzürne dich nicht über den, dem ſein Muthwille glücklich fortgeht.
8 Stehe ab vom Zorn, und laß den Grimm; erzürne dich nicht, daß du auch übel thueſt.
9 Denn die Böſen werden ausgerottet: die aber des Herrn harren, werden das Land erben.
10 Es iſt noch um ein Kleines, ſo iſt der Gottloſe nimmer; und wenn du nach ſeiner Stätte ſehen wirſt, wird er weg ſeyn.
11 Aber die Elenden werden das Land erben, und Luſt haben in großem Frieden.
12 Der Gottloſe drohet dem Gerechten, und beißet ſeine Zähne zuſammen über ihn.
13 Aber der Herr lachet ſeiner; denn er ſiehet, daß ſein Tag kommt.
14 Die Gottloſen ziehen das Schwerdt aus, und ſpannen ihren Bogen, das ſie fallen den Elenden und Armen, und ſchlachten die Frommen.
15 Aber ihr Schwerdt wird in ihr Herz gehen, und ihr Bogen wird zerbrechen.
16 Das Wenige, das ein Gerechter hat, iſt beſſer, denn das große Gut vieler Gottloſen.
17 Denn der Gottloſen Arm wird zerbrechen: aber der Herr erhält die Gerechten.
18 Der Herr kennet die Tage der Frommen, und ihr Gut wird ewiglich bleiben.
19 Sie werden nicht zu Schanden in der böſen Zeit, und in der Theurung werden ſie genug haben.
20 Denn die Gottloſen werden umkommen, und die Feinde des Herrn, wenn ſie gleich ſind wie eine köſtliche Aue, werden ſie doch vergehen, wie der Rauch vergehet.
21 Der Gottloſe borget und bezahlet nicht: der Gerechte aber iſt barmherzig und milde.
22 Dann ſeine Geſegneten erben das Land: aber ſeine Verfluchten werden ausgerottet.
23 Von dem Herrn wird ſolches Mannes Gang gefördert, und hat Luſt an ſeinem Wege.

LOS PSALMOS. *El Dia 7.*

tu casa, y les darás de beber en el torrente de tu deleyte.
9 Porque en tí está la fuente de la vida, y por tu lumbre verémos la lumbre.
10 Desplega ántes tu misericordia sobre los que te conocen, y tu justicia á aquellos, que son de corazon recto.
11 Pie de soberbia no venga sobre mí, y mano de pecador no me conmueva.
12 Allí cayéron los que obran iniquidad: fuéron rempujados, y no pudiéron tenerse en pie.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XXXVII.

NO tengas envidia á los malignos, ni zelos de los que hacen iniquidad.
2 Porque ellos como heno se secarán prontamente: y como hortaliza y yerbas luego decaerán.
3 Espera en el Señor, y haz obras buenas: y habitarás en la tierra, y te sustentarás con las riquezas de ella.
4 Ten tu deleyte en el Señor, y te otorgará las peticiones de tu corazon.
5 Descubre al Señor tu camino, y espera en él: y él hará.
6 Y pondrá en claro como la luz tu justicia, y tu buena causa como el mediodia:
7 Está sujeto al Señor, y hazle oracion. No quieras envidiar al que tiene prosperidad en su camino; al hombre, que hace injusticias.
8 Déxate de la ira, y dexa el furor: no te muevas á emulacion para hacerte maligno.
9 Porque los que proceden malignamente, serán exterminados: mas los que aguardan al Señor, ellos heredarán la tierra.
10 Y aun de aquí á un poquito, no existirá el pecador; y buscarás el lugar de él, y no lo hallarás.
11 Mas los mansos heredarán la tierra, y se deleytarán en muchedumbre de paz.
12 Acechará el pecador al justo, y cruxirá sus dientes contra él.
13 Mas el Señor se burlará de él: porque está previendo, que vendrá el dia de él.
14 La espada desenvaynáron los pecadores: entesáron su arco, para derribar al pobre, y al desvalido; para despedazar á los rectos de corazon.
15 La espada de ellos entre en sus corazones, y el arco de ellos sea quebrado.
16 Mas vale un poco al justo, que muchas riquezas á los pecadores.
17 Porque los brazos de los pecadores serán quebrados: mas el Señor hace firmes á los justos.
18 Conoce el Señor los dias de los que son sin mancilla; y la herencia de ellos será eterna.
19 No quedarán confusos en el tiempo malo, y en los dias de hambre serán saciados:
20 Porque los pecadores perecerán. Mas los enemigos del Señor luego que fueren honrados y ensalzados, serán deshechos enteramente como el humo.
21 El pecador tomará prestado, y no pagará: mas el justo se compadece, y dará.
22 Porque los que le bendicen, heredarán la tierra: mas los que le maldicen, perecerán

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, XXXVII.

tuæ: et torrente voluptatis tuæ potabis eos.
9 Quoniam apud te est fons vitæ: et in lumine tuo videbimus lumen.
10 Prætende misericordiam tuam scientibus te, et justitiam tuam his, qui recto sunt corde.
11 Non veniat mihi pes superbiæ: et manus peccatoris non moveat me.
12 Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem: expulsi sunt, nec potuerunt stare.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XXXVII.

NOLI æmulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem.
2 Quoniam tamquam fœnum velociter arescent: et quemadmodum olera herbarum cito decident.
3 Spera in Domino, et fac bonitatem: et inhabita terram, et pascèris in divitiis ejus.
4 Delectare in Domino: et dabit tibi petitiones cordis tui.
5 Revela Domino viam tuam, et spera in eo: et ipse faciet.
6 Et educet quasi lumen justitiam tuam: et judicium tuum tamquam meridiem:
7 Subditus esto Domino, et ora eum. Noli æmulari in eo, qui prosperatur in via sua: in homine faciente injustitias.
8 Desine ab ira, et derelinque furorem: noli æmulari ut malignèris.
9 Quoniam qui malignantur, exterminabuntur: sustinentes autem Dominum, ipsi hereditabunt terram.
10 Et adhuc pusillum, et non erit peccator: et quæres locum ejus, et non invenies.
11 Mansueti autem hereditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis.
12 Observabit peccator justum: et stridebit super eum dentibus suis.
13 Dominus autem irridebit eum: quoniam prospicit quòd veniet dies ejus.
14 Gladium evaginaverunt peccatores: intenderunt arcum suum, Ut dejiciant pauperem et inopem: ut trucident rectos corde.
15 Gladius eorum intret in corda ipsorum: et arcus eorum confringatur.
16 Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas.
17 Quoniam brachia peccatorum conterentur: confirmat autem justos Dominus.
18 Novit Dominus dies immaculatorum: et hereditas eorum in æternum erit.
19 Non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur:
20 Quia peccatores peribunt. Inimici vero Domini mox ut honorificati fuerint et exaltati: deficientes, quemadmodum fumus deficient.
21 Mutuabitur peccator, et non solvet: justus autem miseretur et tribuet.
22 Quia benedicentes ei hereditabunt terram: maledicentes autem ei disperibunt.
23 Apud Dominum gressus hominis dirigentur: et viam ejus volet.
24 Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus supponit manum suam.
25 Junior fui, etenim senui: et non vi-

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
11 Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.
12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λζ'. XXXVII.

Μη παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τους ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.
2 Ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.
3 Ἔλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.
4 Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.
5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιήσει.
6 Καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν.
7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.
8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμὸν, μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι.
9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τον Κύριον, αὐτοι κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἁμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς.
11 Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.
12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.
13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.
14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.
15 Ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβείη.
16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν.
17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.
18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.
19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.
20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον.
21 Δανείζεται ὁ ἁμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδοῖ.
22 Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουσι γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται.
23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει.
24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.
25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

23 The Lord ordereth a good man's going: and maketh his way acceptable to himself.
24 Though he fall, he shall not be cast away: for the Lord upholdeth him with his hand.
25 I have been young, and now am old: and yet saw I never the righteous forsaken, nor his seed begging their bread.
26 The righteous is ever merciful, and lendeth: and his seed is blessed.
27 Flee from evil, and do the thing that is good: and dwell for evermore.
28 For the Lord loveth the thing that is right: he forsaketh not his that be godly, but they are preserved for ever.
29 The unrighteous shall be punished: as for the seed of the ungodly, it shall be rooted out.
30 The righteous shall inherit the land: and dwell therein for ever.
31 The mouth of the righteous is exercised in wisdom: and his tongue will be talking of judgement.
32 The law of his God is in his heart: and his goings shall not slide.
33 The ungodly seeth the righteous: and seeketh occasion to slay him.
34 The Lord will not leave him in his hand: nor condemn him when he is judged.
35 Hope thou in the Lord, and keep his way, and he shall promote thee, that thou shalt possess the land: when the ungodly shall perish, thou shalt see it.
36 I myself have seen the ungodly in great power: and flourishing like a green bay-tree.
37 I went by, and lo, he was gone: I sought him, but his place could no where be found.
38 Keep innocency, and take heed unto the thing that is right: for that shall bring a man peace at the last.
39 As for the transgressors, they shall perish together; and the end of the ungodly is, they shall be rooted out at the last.
40 But the salvation of the righteous cometh of the Lord: who is also their strength in the time of trouble.
41 And the Lord shall stand by them, and save them: he shall deliver them from the ungodly, and shall save them, because they put their trust in him.

MORNING PRAYER.

PSALM XXXVIII.

PUT me not to rebuke, O Lord, in thine anger: neither chasten me in thy heavy displeasure.
2 For thine arrows stick fast in me: and thy hand presseth me sore.
3 There is no health in my flesh, because of thy displeasure: neither is there any rest in my bones, by reason of my sin.
4 For my wickednesses are gone over my head: and are like a sore burden, too heavy for me to bear.
5 My wounds stink, and are corrupt; through my foolishness.
6 I am brought into so great trouble and misery: that I go mourning all the day long.
7 For my loins are filled with a sore disease: and there is no whole part in my body.
8 I am feeble, and sore smitten: I have roared for the very disquietness of my heart.
9 Lord, thou knowest all my desire: and my groaning is not hid from thee.
10 My heart panteth, my strength hath failed me: & the sight of mine eyes is gone from me.
11 My lovers and my neighbours did stand looking upon my trouble: and my kinsmen stood afar off.
12 They also that sought after my life laid snares for me: and they that went about to do

23 Les pas de l'homme *de bien* sont dirigés par l'Eternel, et il prend plaisir à ses voies.
24 S'il tombe, il ne sera point abattu; car l'Eternel lui soutient la main.
25 J'ai été jeune, *et* j'ai aussi atteint la vieillesse, mais je n'ai point vu le juste abandonné, ni sa postérité mendiant son pain.
26 *Il est* toujours ému de pitié, et il prête; et sa postérité *est* en bénédiction.
27 Retire-toi du mal, et fais le bien, et tu auras une habitation éternelle.
28 Car l'Eternel aime la droiture, et il n'abandonne point ses bien-aimés; *c'est pourquoi* ils sont toujours gardés; mais la postérité des méchans sera retranchée.
29 Les justes hériteront la terre, et y habiteront à perpétuité.
30 La bouche du juste parlera de la sagesse, et sa langue prononcera *ce qui est* droit.
31 La loi de son Dieu *est* dans son cœur; aucun de ses pas ne chancellera.
32 Le méchant épie le juste, et cherche à le faire mourir.
33 *Mais* l'Eternel ne l'abandonera point entre les mains *du méchant*, et ne le laissera point condamner quand on le jugera.
34 Attends l'Eternel, et garde ses voies, et il t'élevera, afin que tu hérites la terre; *et* tu verras que les méchans seront retranchés.
35 J'ai vu le méchant terrible et verdoyant comme un laurier verd.
36 Mais j'ai passé, et voilà, il n'*étoit* plus; je l'ai cherché, et il ne s'est plus trouvé.
37 Prends garde à *l'homme* intègre, et considère *l'homme* droit; car la fin d'un *tel* homme *est* la paix.
38 Mais les pécheurs seront *tous* ensemble détruits, *et* le reste des méchans sera retranché.
39 Mais la délivrance des justes *viendra* de l'Eternel; *il sera* leur force au temps de la détresse.
40 L'Eternel les aidera, et les délivrera; il les délivrera des méchans, et il les sauvera, parce qu'ils ont espéré en lui.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XXXVIII.

ETERNEL, ne me reprends point dans ton indignation, et ne me châtie point dans ton courroux.
2 Car tes flèches sont entrées au dedans de moi, et ta main s'est appesantie sur moi.
3 *Il n'y a* rien d'entier dans ma chair, à cause de ton indignation; ni aucun repos dans mes os, à cause de mon péché.
4 Car mes iniquités ont surpassé ma tête, *et sont* comme un pesant fardeau; elles sont plus pesantes que je *ne puis porter*.
5 Mes plaies sont puantes *et* corrompues, à cause de ma folie.
6 Je suis courbé *et* abattu au dernier point; je marche en habit de deuil tout le jour.
7 Car mes reins sont pleins d'inflammation, *il n'y a* rien d'entier dans mon corps.
8 Je suis extrêmement affoibli et tout brisé; je rugis dans le grand frémissement de mon cœur.
9 Seigneur, tout mon désir *est* devant toi, et mon gémissement ne t'est point caché.
10 Mon cœur est extrêmement agité, ma force m'a abandonné, et la clarté de mes yeux; même je ne les ai plus.
11 Ceux qui m'aiment, et mes intimes amis, se tiennent éloignés de ma plaie; mes plus proches se tiennent loin.
12 Ceux qui *en* veulent à ma vie *m*'ont tendu des piéges, et ceux qui cherchent mon mal parlent de méchancetés, et méditent des tromperies chaque jour.

27 Φύγε τὸ κακὸν, καὶ πρᾶξαι ἀγαθὰ, καὶ μείνε αἰωνίως.
28 Ὅτι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τὸ δίκαιον, καὶ δὲν παραιτᾷ τοὺς ὁσίους τυ, καὶ θέλει φυλαχθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα.
29 Οἱ ἄμωμοι θέλει τιμωρηθῶσι, καὶ τὸ σπέρμα τῶν ἀσεβῶν θέλει ἐξολοθρευθῇ.
30 Οἱ δίκαιοι θέλει κληρονομήσουσι τὴν γῆν· καὶ θέλει κατοικίσουσιν αἰωνίως ἐπ' αὐτῆς.
31 Τὸ στόμα τοῦ δικαίου μελετᾷ τὴν σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ θέλει λαλήσει κρίσιν.
32 Ἔχει εἰς τὴν καρδίαν του τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τυ, καὶ τὰ διαβήματά τυ δὲν θέλει γλυσρήσουσιν.
33 Ὁ ἁμαρτωλὸς κατανοεῖ τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ 'να τὸν θανατώσῃ.
34 Ἀλλὰ ὁ Κύριος δὲν θέλει τὸν ἀφίσει εἰς τὰς χεῖράς τυ ὅτε τὸν καταδικάσει ὅταν κριθῇ.
35 Ἔλπισον εἰς τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδόν του καὶ θέλει σὲ ὑψώσει διὰ 'να κατακληρονομήσῃς τὴν γῆν· ὅταν ἐξολοθρευθῶσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ θέλει τὸ εἰδεῖς.
36 Ἐγὼ αὐτὸς εἶδον τὸν ἀσεβῆ εἰς μεγάλην τιμὴν, καὶ βλασάνων ὡσὰν τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνυ.
37 Ἐπέρασα, καὶ ἰδοὺ, αὐτὸς ἐχάθη· καὶ τὸν ἐζήτησα καὶ ὁ τόπος του δὲν εὑρέθη.
38 Φύλαξον ἀθωότητα, καὶ τήρα δικαιοσύνην, ὅτι τοῦτο φέρνει ἐν καιρῷ εἰρήνην τοῦ ἀνθρώπυ.
39 Οἱ δὲ παράνομοι θέλει ἐξολοθρευθῶσιν ὁμοῦ, τὸ τέλος τῶν ἀσεβῶν εἶναι αὐτὸ, ὅτι θέλει ἐξολοθρευθῶσιν.
40 Ἡ δὲ σωτηρία τῶν δικαίων ἔρχεται παρὰ Κυρίυ, αὐτὸς τοὺς ὑπερασπίζει ἐν καιρῷ θλίψεως.
41 Καὶ ὁ Κύριος θέλει σταθῇ πλησίον τους, καὶ θέλει τοὺς σώσει· θέλει τοὺς ἐλευθερώσει ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ θέλει τους σώσει ὅτι ἤλπισαν εἰς αὐτόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. λη'. XXXVIII.

ΚΥΡΙΕ μὴ μὲ ἐπιτιμήσῃς εἰς τὸν θυμόν σου· μηδὲ μὲ παιδεύσῃς εἰς τὴν ὀργήν σου.
2 Ὅτι τὰ ἀκόντιά σου ἔπεσαν εἰς ἐμὲ, καὶ ἡ χεῖρά σου μὲ ἐπλάκωσε.
3 Διὰ τὴν ὀργήν σου τὸ κορμί μου δὲν ἔχει ὑγίειαν, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου τὰ κόκαλά μου δὲν ἔχουσιν ἀνάπαυσιν.
4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου κρέμονται ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλήν μου, καὶ ὡσὰν φόρτωμα βαρὺ ὑπὲρ τὴν δύναμίν μου.
5 Αἱ πληγαί μου βρωμοῦσι καὶ ἐσάπησαν διὰ τὴν ἀφροσύνην μου
6 Ἐταλαιπώρησα, καὶ ἐθλίβην τόσον ὥστε ἐμαυροφόρεσα ὅλην τὴν ἡμέραν.
7 Ὅτι ἡ ψυχή μου ἐγέμησεν ἀπὸ ἀῤῥωσίας, καὶ εἰς τὸ κορμί μου δὲν εὑρήσκεται ὑγιεία.
8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην μεγάλως· ἔβρυξα διὰ τοὺς ἀναστεναγμοὺς τῆς καρδίας μου.
9 Κύριε, βλέπεις πᾶσαν ἐπιθυμίαν μου, καὶ οἱ ἀναστεναγμοί μου δὲν ἀπεκρύβησαν ἀπ' ἐσέ.
10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, μοῦ ἔλιψεν ἡ δύναμίς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου δὲν εἶναι μετ' ἐμέ.
11 Οἱ φίλοι μου, καὶ οἱ πλησίον μου εἶδον ἀργῶς τὴν θλίψιν μου, καὶ οἱ συγγενεῖς μου ἐστάθησαν μακρὰν ἀπ' ἐμέ.
12 Καὶ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου μὲ ἐπαγίδευσαν, καὶ οἱ ζητοῦντες 'να μὲ ζημιώσωσιν ἐλάλησαν πονηρίας, καὶ ἐμελέτησαν πονηρίας ὅλην τὴν ἡμέραν.
13 Ἐγὼ δὲ ὡσὰν κωφὸς δὲν ἤκουον, καὶ ἤμουν ὡσὰν ἄλαλος ὁ ὁποῖος δὲν ἀνοίγει τὸ στόμα τυ.
14 Καὶ ἐγενόμην ὡσὰν ἄνθρωπος ὅστις δὲν

27 Ritratti dal male, e fa il bene, e tu sarai stanziato in eterno.
28 Perciocchè il Signore ama la drittura, e non abbandonerà i suoi santi: essi saranno conservati in eterno: ma la progen e degli empi sarà sterminata.
29 I giusti erederanno la terra, ed abiteranno in perpetuo sopra essa.
30 La bocca del giusto risuona sapienza, e la sua lingua pronunzia drittura.
31 La Legge dell' Iddio suo è nel suo cuore: i suoi passi non vacilleranno.
32 L'empio spia il giusto, e cerca d'ucciderlo.
33 Il Signore non glielo lascerà nelle mani, e non permetterà, che sia condannato, quando sarà giudicato.
34 Aspetta il Signore, e guarda la sua via, ed egli t'innalzerà, acciocchè tu eredi la terra: quando gli empi saranno sterminati, tu lo vedrai.
35 Io ho veduto l'empio possente, e che si distendeva come un verde lauro.
36 Ma egli è passato via: ed ecco, egli non *è più*: ed io l'ho cercato, e non s'è ritrovato.
37 Guarda l'integrità, e riguarda alla drittura: perciocchè v' è mercede per l'uomo di pace.
38 Ma i trasgressori saranno distrutti tutti quanti: ogni mercede è ricisa agli empi.
39 Ma la salute de' giusti è dal Signore: egli è la lor fortezza nel tempo dell' afflizione.
40 Ed il Signore gli aiuta, e li libera: li libera dagli empi, e li salva: perciocchè hanno sperato in lui.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XXXVIII.

SIGNORE, non correggermi nella tua indegnazione, e *non* gastigarmi nel tuo cruccio.
2 Perciocchè le tue saette son discese in me, e la tua mano *mi* s' è calata addosso.
3 Egli non *v* è nulla di sano nella mia carne, per cagion della tua ira: le mie ossa non hanno requie alcuna, per cagion del mio peccato.
4 Perciocchè le mie iniquità trapassano il mio capo: *sono* a guisa di grave peso, son pesanti più ch' io non posso portare.
5 Le mie posteme putono, e colano, per la mia follia.
6 Io son tutto travolto, e piegato: io vo attorno tutto dì vestito a bruno.
7 Perciocchè i miei fianchi son pieni d' infiammagione, e non *v'* è nulla di sano nella mia carne.
8 Io son tutto fiacco, e trito: io ruggio per lo fremito del mio cuore.
9 Signore, ogni mio desiderio è nel tuo cospetto, ed i miei sospiri non ti sono occulti.
10 Il mio cuore è agitato, la mia forza mi lascia: la luce stessa de miei occhi non è *più* appo me.
11 I miei amici, ed i miei compagni se ne stanno di rincontro alla mia piaga: ed i miei prossimi si fermano da lungi.
12 E questi che cercano l'anima mia *mi* tendono delle reti: e quelli che procacciano il mio male parlano di malizie, e ragionano di frodi tutto dì.
13 Ma io, come *se fossi* sordo, non ascolto: e *son* come un mutolo che non apre la bocca.
14 E son come un'uomo che non ode, e

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

24 Fällt er, ſo wird er nicht weggeworfen: denn der Herr erhält ihn bey der Hand.
25 Ich bin jung geweſen und alt geworden, und habe noch nie geſehen den Gerechten verlaſſen, oder ſeinen Saamen nach Brod gehen.
26 Er iſt allezeit barmherzig, und leihet gern; und ſein Saame wird geſegnet ſeyn.
27 Laß vom Böſen, und thue Gutes, und bleibe immerdar.
28 Denn der Herr hat das Recht lieb, und verläſſet ſeinen Heiligen nicht, ewiglich werden ſie bewahret: aber der Gottloſen Saame wird ausgerottet.
29 Die Gerechten erben das Land, und bleiben ewiglich darinnen.
30 Der Mund des Gerechten redet die Weisheit, und ſeine Zunge lehret das Recht.
31 Das Geſetz ſeines Gottes iſt in ſeinem Herzen, ſeine Tritte gleiten nicht.
32 Der Gottloſe lauert auf den Gerechten, und gedenket ihn zu tödten.
33 Aber der Herr läßt ihn nicht in ſeinen Händen, und verdammet ihn nicht, wenn er verurtheilet wird.
34 Harre auf den Herrn, und halte ſeinen Weg, ſo wird er dich erhöhen, daß du das Land erbeſt; du wirſt es ſehen, daß die Gottloſen ausgerottet werden.
35 Ich habe geſehen einen Gottloſen, der war trotzig, und breitete ſich aus, und grünete wie ein Lorbeerbaum.
36 Da man vorüber gieng, ſiehe, da war er dahin; ich fragte nach ihm, da ward er nirgend funden.
37 Bleibe fromm, und halte dich recht, denn ſolchem wirds zuletzt wohl gehen.
38 Die Uebertreter aber werden vertilget mit einander, und die Gottloſen werden zuletzt ausgerottet.
39 Aber der Herr hilft den Gerechten, der iſt ihre Stärke in der Noth.
40 Und der Herr wird ihnen beyſtehen, und wird ſie erretten; er wird ſie von den Gottloſen erretten, und ihnen helfen; denn ſie trauen auf ihn.

Morgen-Gebete.

Der 38 Pſalm.

1 Herr, ſtrafe mich nicht in deinem Zorn, und züchtige mich nicht in deinem Grimm.
2 Denn deine Pfeile ſtecken in mir, und deine Hand drücket mich.
3 Es iſt nichts geſundes an meinem Leibe vor deinem Drohen, und iſt kein Friede in meinen Gebeinen vor meiner Sünde.
4 Denn meine Sünden gehen über mein Haupt, wie eine ſchwere Laſt ſind ſie mir zu ſchwer geworden.
5 Meine Wunden ſtinken und eitern vor meiner Thorheit.
6 Ich gehe krumm und ſehr gebückt; den ganzen Tag gehe ich traurig.
7 Denn meine Lenden verdorren ganz, und iſt nichts geſundes an meinem Leibe.
8 Es iſt mit mir gar anders, und bin ſehr zerſtoſſen. Ich heule vor Unruhe meines Herzens.
9 Herr, vor dir iſt alle meine Begierde, und mein Seufzen iſt dir nicht verborgen.
10 Mein Herz bebet, meine Kraft hat mich verlaſſen, und das Licht meiner Augen iſt nicht bey mir.
11 Meine Lieben und Freunde ſtehen gegen mir, und ſcheuen meine Plage, und meine Nächſten treten ferne.
12 Und die mir nach der Seele ſtehen, ſtellen mir nach; und die mir übel wollen, reden, wie ſie Scha-

LOS PSALMOS. *El Dia* 8.

23 Por el Señor serán dirigidos los pasos del hombre, y aprobará su camino.
24 Quando cayere, no se lastimará: porque el Señor pone la mano debaxo.
25 Jóven fuí, pues soy viejo, y no he visto justo desamparado, ni su linage buscando pan.
26 Todo dia se compadece, y da prestado: y el linage de él será en bendicion.
27 Apártate de lo malo, y haz lo bueno: y habitarás por siempre.
28 Porque el Señor ama lo justo, y no desamparará á sus Santos; para siempre serán guardados. Los injustos serán castigados, y el linage de los impíos perecerá.
29 Mas los justos heredarán la tierra, y morarán sobre ella por siempre.
30 La boca del justo meditará sabiduría, y su lengua hablará lo justo.
31 La ley de su Dios está en su corazon, y á sus pasos no será echada zancadilla.
32 Atisba el pecador al justo, y busca cómo darle la muerte.
33 Mas el Señor no le dexará en manos de él: ni le condenará, quando de él fuere juzgado.
34 Espera al Señor, y guarda su camino: y te ensalzará para que tomes en herencia la tierra: quando perecieren los pecadores, verás.
35 Ví al impío sumamente ensalzado, y elevado como los cedros del Líbano.
36 Y pasé, y he aquí que no exîstia; y lo busqué, y no fué hallado el lugar de él.
37 Guarda la inocencia, y atiende á la equidad: porque hay residuos para el hombre pacífico.
38 Mas los injustos perecerán igualmente: las reliquias de los impíos serán destruidas.
39 Mas la salud de los justos viene del Señor, y él es su protector en tiempo de tribulacion.
40 Y les ayudará el Señor, y los librará: y los sacará de los pecadores, y los salvará: porque esperáron en él.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XXXVIII.

SEÑOR, no me reprehendas en tu furor, ni me castigues en tu ira.
2 Porque tus saetas se me han clavado, y has asentado sobre mí tu mano.
3 No hay sanidad en mi carne á causa de tu ira: no hay paz en mis huesos á causa de mis pecados.
4 Porque mis iniquidades pujáron sobre mi cabeza, y como carga pesada se agraváron sobre mí.
5 Pudriéronse, y corrompiéronse mis cicatrices, á causa de mi necedad.
6 He sido hecho miserable, y encorvado estoy hasta lo sumo: todo el dia caminaba contristado.
7 Porque llenos están de ilusiones mis lomos, y no hay sanidad en mi carne.
8 Afligido estoy, y abatido en gran manera: rugía con la fuerza del gemido de mi corazon.
9 Señor, delante de tí está todo mi deseo, y mi gemido no está escondido de tí.
10 Mi corazon está conturbado, me ha desamparado mi fuerza: y aun la misma lumbre de mis ojos no está ya conmigo.
11 Mis amigos, y mis mas allegados se acercáron, y pusiéron contra mí. Y los que junto á mí estaban, se pusiéron de léjos:
12 Y hacian violencia los que buscaban mi alma. Y los que me buscaban males, habla-

LATINA ET GRÆCA.

dí justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.
26 Tota die miseretur et commodat: et semen illius in benedictione erit.
27 Declina a malo, et fac bonum: et inhabita in sæculum sæculi.
28 Quia Dominus amat judicium, et non derelinquet sanctos suos: in æternum conservabuntur. Injusti punientur: et semen impiorum peribit.
29 Justi autem hereditabunt terram: et inhabitabunt in sæculum sæculi super eam.
30 Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium.
31 Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus ejus.
32 Considerat peccator justum: et quærit mortificare eum.
33 Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus: nec damnabit eum cum judicabitur illi.
34 Expecta Dominum, et custodi viam ejus: et exaltabit te ut hereditate capias terram: cum perierint peccatores videbis.
35 Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut cedros Libani.
36 Et transivi, et ecce non erat: et quæsivi eum, et non est inventus locus ejus.
37 Custodi innocentiam, et vide æquitatem: quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.
38 Injusti autem disperibunt simul: reliquiæ impiorum interibunt.
39 Salus autem justorum a Domino: et protector eorum in tempore tribulationis.
40 Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos: et eruet eos a peccatoribus, et salvabit eos: quia speraverunt in eo.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XXXVIII.

DOMINE ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.
2 Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: et confirmasti super me manum tuam.
3 Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.
4 Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: et sicut onus grave gravatæ sunt super me.
5 Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.
6 Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: tota die contristatus ingrediebar.
7 Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: et non est sanitas in carne mea.
8 Afflictus sum, et humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.
9 Domine, ante te omne desiderium meum: et gemitus meus a te non est absconditus.
10 Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: et lumen oculorum meorum, et ipsum non est mecum.
11 Amici mei, et proximi mei adversum me appropinquaverunt, et steterunt. Et qui juxta me erant, de longe steterunt:
12 Et vim faciebant qui quærebant animam meam. Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: et dolos tota die meditabantur.
13 Ego autem tamquam surdus non au-

οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.
26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται.
27 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.
28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται· ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.
29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.
30 Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.
31 Ὁ νόμος τῆ Θεῆ αὐτῆ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.
33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.
34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς, ὄψει.
35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ ἐπαιρόμενον εἰς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
36 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.
37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.
38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπιτοαυτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσονται.
39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν ἐν καιρῷ θλίψεως.
40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτους ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λη'. XXXVIII.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
3 Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,
4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
7 Ὅτι ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
9 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σοῦ.
10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν.
12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλη-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

me evil talked of wickedness, and imagined deceit all the day long.

13 As for me, I was like a deaf man, and heard not: and as one that is dumb, who doth not open his mouth.

14 I became even as a man that heareth not: and in whose mouth are no reproofs.

15 For in thee, O Lord, have I put my trust: thou shalt answer for me, O Lord my God.

16 I have required that they, even mine enemies, should not triumph over me: for when my foot slipped, they rejoiced greatly against me.

17 And I, truly, am set in the plague: and my heaviness is ever in my sight.

18 For I will confess my wickedness: and be sorry for my sin.

19 But mine enemies live, and are mighty: and they that hate me wrongfully are many in number.

20 They also that reward evil for good are against me: because I follow the thing that good is.

21 Forsake me not, O Lord my God: be not thou far from me.

22 Haste thee to help me: O Lord God of my salvation.

PSALM XXXIX.

I SAID, I will take heed to my ways: that I offend not in my tongue.

2 I will keep my mouth as it were with a bridle: while the ungodly is in my sight.

3 I held my tongue, and spake nothing: I kept silence, yea, even from good words; but it was pain and grief to me,

4 My heart was hot within me, and while I was thus musing the fire kindled: and at the last I spake with my tongue;

5 Lord, let me know mine end, and the number of my days: that I may be certified how long I have to live.

6 Behold, thou hast made my days as it were a span long: and mine age is even as nothing in respect of thee; and verily every man living is altogether vanity.

7 For man walketh in a vain shadow, and disquieteth himself in vain: he heapeth up riches, & cannot tell who shall gather them.

8 And now, Lord, what is my hope: truly my hope is even in thee.

9 Deliver me from all mine offences: and make me not a rebuke unto the foolish.

10 I became dumb, and opened not my mouth: for it was thy doing.

11 Take thy plague away from me: I am even consumed by the means of thy heavy hand.

12 When thou with rebukes dost chasten man for sin, thou makest his beauty to consume away, like as it were a moth fretting a garment: every man therefore is but vanity.

13 Hear my prayer, O Lord, and with thine ears consider my calling: hold not thy peace at my tears.

14 For I am a stranger with thee: and a sojourner, as all my fathers were.

15 O spare me a little, that I may recover my strength: before I go hence, and be no more seen.

PSALM XL.

I WAITED patiently for the Lord: and he inclined unto me, and heard my calling.

2 He brought me also out of the horrible pit, out of the mire and clay: and set my feet upon the rock, and ordered my goings.

3 And he hath put a new song in my mouth: even a thanksgiving unto our God.

4 Many shall see it, and fear: and shall put their trust in the Lord.

5 Blessed is the man that hath set his hope

13 Mais moi je n'entends non plus qu'un sourd, et *je suis* comme un muet *qui* n'ouvre pas la bouche.

14 Je suis, dis-je, comme un homme qui n'entend point, et *qui* n'*a* point de replique dans sa bouche.

15 Puisque je me suis attendu à toi, Eternel, tu *me* répondras, Seigneur, mon Dieu.

16 C'est pourquoi j'ai dit: Qu'ils ne se réjouissent point à mon sujet; quand mon pied glisse ils s'élèvent contre moi.

17 Je *suis* prêt à tomber, et ma douleur *est* continuellement devant moi;

18 Je déclare mon iniquité, *et* je suis en peine pour mon péché.

19 Cependant mes ennemis vivent *et* se fortifient; ceux qui me haïssent sans sujet se multiplient.

20 Et ceux qui me rendent le mal pour le bien me sont opposés, parce que je m'attache au bien.

21 Eternel, ne m'abandonne point; mon Dieu, ne t'éloigne point de moi.

22 Hâte-toi *de venir* à mon aide, Seigneur, *qui es* ma délivrance.

PSEAUME XXXIX.

J'AI dit: Je prendrai garde à mes voies, afin que je ne pèche pas par ma langue, *et* je garderai ma bouche avec un frein, tant que le méchant *sera* devant moi.

2 J'ai été muet sans dire mot; j'ai *même* tu *ce qui était* bon; mais ma douleur s'est augmentée.

3 Mon cœur s'est échauffé au dedans de moi, *et* le feu de ma méditation s'est embrasé; j'ai parlé de ma langue, *et j'ai dit:*

4 Eternel, donne-moi à connoître ma fin, et quelle *est* la mesure de mes jours; *que* je sache de combien petite durée je *suis*.

5 Voilà, tu as réduit mes jours à la mesure de quatre doigts, et les temps de ma vie *est* devant toi comme un rien. Certainement toute homme qui subsiste n'*est* que vanité. Sélah.

6 Certainement l'homme se promène parmi *ce qui n'a que de* l'apparance. Certainement ils se tourmentent en vain; on amasse *des biens*, et on ne sait qui les recueillera.

7 Et maintenant qu'ai-je attendu, Seigneur? Mon attente *est* à toi.

8 Délivre-moi de toutes mes transgressions, *et* ne m'expose pas à l'opprobre de *l'homme* insensé.

9 Je me suis tu, *et* je n'ai point ouvert la bouche, parce que *c'est* toi *qui l'*as fait.

10 Retire de moi la plaie que tu m'as faite: Je suis défailli par la guerre que tu me fais.

11 Aussitôt que tu reprends quelqu'un, et *que* tu le châties à cause de *son* péché, tu consumes comme la teigne ce qu'il aime le plus. Certainement tout homme *est* vanité. Sélah.

12 Eternel, écoute ma requête, prête l'oreille à mon cri, et ne sois point sourd à mes larmes. Car je *suis* voyageur devant toi *et* étranger, comme tous mes pères.

13 Détourne-toi de moi, afin que je reprenne mes forces, avant que je m'en aille, et *que* je ne sois plus.

PSEAUME XL.

J'AI patiemment attendu l'Eternel, et il s'est tourné vers moi, et a ouï mon cri.

2 Il m'a fait remonter hors d'un puits *qui menoit* un grand bruit, *et* d'un bourbier fangeux; il a assuré mes pieds sur le roc, *et* il a affermi mes pas.

3 Et il a mis dans ma bouche un nouveau cantique de louange à notre Dieu. Plusieurs, voyant *cela*, craindront et s'assureront en l'Eternel.

4 O! qu'heureux *est* l'homme qui a pris

ἀκούει, καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὸ στόμα δὲν εὑρίσκεται ἔλεγχος.

15 Ὅτι εἰς σὲ ἤλπισα Κύριε, σὺ θέλει ἀποκριθῆς διὰ μὲ, Κύριε, Θεέ μου.

16 Ὅτι εἶπα, ἵνα μὴ χαρῶσιν οἱ ἐχθροί μου κατ' ἐμὲ, ἐπειδὴ ὅταν γλυστρῶσιν οἱ πόδες μου αὐτοὶ ἐνεφρύνοντα μεγάλως.

17 Ὅτι ἐγὼ, εἶμαι ἀληθῶς εἰς βάσανα· καὶ οἱ πόνοι μου μοῦ στέκωνται πάντα ἐμπρός μου.

18 Ὅτι ὁμολογῶ τὴν ἀνομίαν μου, καὶ λυποῦμαι διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ δυνατώτεροι μου· καὶ ἠυξησεν ὁ ἀριθμος τῶν μισούντων με ἀδίκως.

20 Ὅσοι δίδουσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, μὲ εἶναι ἐναντίοι, διότι ἀκολουθῶ τὴν δικαιοσύνην.

21 Μὴ μὲ παραιτήσης κύριε, Θεέ μου, μὴ ἀπομακρυνθῆς ἀπ' ἐμέ.

22 Τρέχα Κύριε εἰς τὴν βοήθειάν μου, ὦ Θεὲ τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. λθ'. XXXIX.

ΕΙΠΑ, θέλει φυλάξω τὰς ὁδός μου, 'να μὴ ἁμαρτάνη ἡ γλῶσσά μου.

2 Θέλει κρατήσω τὸ στόμα μου μὲ χαλινάριον ὅταν ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν ἁμαρτωλόν.

3 Ἐκράτησα τὴν γλῶσσάν μου καὶ δὲν ἐλάλησα, ἐσίγησα καὶ εἰς τὰ ἀγαθὰ, ἀλλ' ἦτο πόνος, καὶ θλίψεις διὰ μέ.

4 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου μέσα μου, καὶ εἰς τὴν μελέτην μου ἀνάφθη μὲ κάνσιμον, καὶ τέλος ἡ γλῶσσά μου ἐλάλησεν.

5 Δίξον μοι Κύριε τὸ τέλος μκ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, ἵνα γνωρίσω πόσον ἔχω 'να ζήσω.

6 Ἰδοὺ, ἐκατάστησας τὰς ἡμέρας μου ὅχι μακροτέρας παλάμης, καὶ ἡ ἡλικία μου ὡσὰν οὐδὲν, ἐμπρός σου· ἀλλὰ κάθε ἄνθρωπος ζῆν, ναὶ εἶναι ὁλοτελῶς ματαιότης.

7 Ὅτι ὁ ἄνθρωπος, περνέται ὡσὰν σκιὰ, καὶ ταράττεται ματαίως· θησαυρίζει, καὶ δὲν γινώσκει τίς θέλει τὰ συνάξει.

8 Καὶ τώρα, τί εἶναι ἡ ὑπομονή μου; ναὶ ἡ ὑπομονή μου ἔχει θεμέλιον εἰς ἐσέ.

9 Σῶσόν με ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου, μὴ μὲ δώσῃς τῷ ἄφρονι εἰς ὄνειδος.

10 Ἐβουβάθην, καὶ δὲν ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι ἦτο ἔργον σου.

11 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμὲ τὴν μάστιγήν σα· ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς χειρός σα ἐγὼ ἀφανίζομαι.

12 Ὅταν μὲ φοβερισμοὺς παιδεύεις τὸν ἄνθρωπον δι' ἀδικίαν, ταλνεις τὴν εὐμορφίαν τα, καθὼς σκώληξ τὸ φόρεμα· ναὶ κάθε ἄνθρωπος εἶναι ματαιώτης.

13 Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἂς ἀκούσωσι τὰ αὐτία σου τὴν φωνήν μου, μὴ σιωπήσῃς ὅταν κλαύσω.

14 Ὅτι εἶμαι ξένος ἔμπροσθέν σου, καὶ παρεπίδημος καθὼς ἦτον πάντες οἱ πατέρες μου.

15 Ἄφες με ὀλίγον ἵνα λάβω ἀναπνοήν, πρὶν ἀναχωρήσω ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. μ'. XL.

ΕΠΡΟΣΜΕΝΑ μὲ ὑπομονὴν τὸν Κύριον, καὶ προσέχει πρὸς ἐμὲ, καὶ εἰσήκουσε τὴν δέησίν μου.

2 Καὶ μὲ ἐκβαλεν ἀπὸ τὸν λάκκον τῆς ταλαιπορίας, καὶ ἀπὸ πηλὸν λασπώδη, καὶ ἔστησε τὰς πόδας μα ἐπὶ πέτραν, καὶ ὁδήγησε τὰ πατήματά μου.

3 Καὶ ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ψάλσιμον νέον, καὶ ὕμνον εὐχαριστήσεως πρὸς τὸν Θεόν.

4 Πολλοὶ θέλει ἰδοῦσι καὶ φοβηθοῦσιν· καὶ θέλει ἐλπίσουσιν εἰς τὸν Κύριον.

5 Μακάριος ὅστις ἤλπισεν εἰς τ' Κύριον, καὶ δὲν εἶδε τὲς ματαιοφρονέντας, καὶ τοὺς ψευδομανέντας.

6 Κύριε, Θεέ μου, μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τὰ

come uno che non ha replica alcuna in bocca.

15 Perciocchè, o Signore, io t'aspetto, tu risponderai, o Signore Iddio mio.

16 Perciocchè io ho detto: *fa* che non si rallegrino di me: quando il mio piè vacilla, essi s'innalzano contr' a me.

17 Mentre son tutto presto a cadere, e la mia doglia è d'avanti a me del continuo:

18 Mentre io dichiaro la mia iniquità, *e* sono angosciato per lo mio peccato:

19 I miei nemici vivono, e si fortificano: e quelli che m' odiano a torto s' ingrandiscono.

20 Quelli, dico, che mi rendono mal per bene: che mi sono avversari, in iscambio di ciò che ho *lor* procacciato del bene.

21 Signore, non abbandonarmi: Iddio mio, non allontanarti da me.

22 Affrettati al mio aiuto, o Signore, mia salute.

SALMO XXXIX.

IO aveva detto: io prenderò guardia alle mie vie, ch'io non pecchi colla mia lingua: io guarderò la mia bocca con un frenello, mentre l'empio *sarà* davanti a me.

2 Io sono stato mutolo, e cheto: ho *eziandio* ta iuto il bene: ma la mia doglia s'è innasprita.

3 Il mio cuore s'è riscaldato dentro di me: un fuoco s'è acceso, mentre io ravvolgeva *questo* nell'animo mio: *onde* io ho parlato colla mia lingua, *dicendo:*

4 O Signore, fammi conoscere il mio fine, e quale è il termine de' miei dì: *fa*, ch'io sappia quanto io ho da vivere *ancora* in questo mondo.

5 Ecco, tu hai ridotti i miei dì alla misura d'un palmo, ed il tempo della mia vita è come niente appo te: certo, ogni uomo, quantunque sia in piè, è tutta vanità: Sela.

6 Certo l'uomo va e viene in figura: certo in vano si travagliano tutti, *ed* adunano *de'beni*, senza sapere chi gli raccorrà.

7 Ma ora, Signore, che aspetto io? la mia speranza è in te.

8 Liberami da tutti i miei misfatti: non farmi essere il vituperio dello stolto.

9 Io ammutolisco, io non aprirò la bocca: perciocchè tu hai fatto *questo*.

10 Toglimi d'addosso la tua piaga: io mi vengo meno, per la guerra che tu *mi* fai colla tua mano.

11 Se tu gastighi alcuno con gastigamenti d'iniquità, tu fai struggere tutto ciò che v'è di bello e d'eccellente in lui, come una tignuola: certo, ogni uomo è vanità.

12 Signore, ascolta la mia orazione, e porgi l'orecchio al mio grido, e non esser sordo alle mie lagrime: perciocchè io *son* forestiere appo te, *ed* avventiccio, come tutti i miei padri.

13 Cessati da me, acciocchè io mi rinforzi, innanzi ch'io me ne vada, e non *sia più*.

SALMO XL.

IO ho lungamente e pazientemente aspettato il Signore, ed egli s'è inchinato a me, ed ha ascoltato il mio grido.

2 E m'ha tratto fuor d'una fossa ruinosa, d'un fango pantanoso: ed ha rizzati i miei piedi sopra una roccia, ed ha fermati i miei passi.

3 Ed ha messo nella mia bocca un nuovo cantico *per* lode dell'Iddio nostro: molti vedranno *questo*, e temeranno, e si confideranno nel Signore.

4 Beato l'uomo che ha posto il Signore *per* sua confidanza, e non riguarda a' possenti superbi, nè a quelli che si rivolgono dietro a menzogna.

5 Signore Iddio mio, tu fai grandi le tue

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

den thun wollen, und gehen mit eitel Liſten um.
13 Ich aber muß ſeyn wie ein Tauber, und nicht hören, und wie ein Stummer, der ſeinen Mund nicht aufthut.
14 Und muß ſeyn wie einer, der nicht höret, und der keine Widerrede in ſeinem Munde hat.
15 Aber ich harre, Herr, auf dich; du, Herr, mein Gott, wirſt erhören.
16 Denn ich denke, daß ſie ja ſich nicht über mich freuen. Wenn mein Fuß wankte, wurden ſie ſich hoch rühmen wider mich.
17 Denn ich bin zu Leiden gemacht, und mein Schmerz iſt immer vor mir.
18 Denn ich zeige meine Miſſethat an, und ſorge für meine Sünde.
19 Aber meine Feinde leben, und ſind mächtig; die mich unbillig haſſen, ſind groß.
20 Und die mir Arges thun um Gutes, ſetzen ſich wider mich, darum, daß ich ob dem Guten halte.
21 Verlaß mich nicht, Herr, mein Gott! ſey nicht ferne von mir.
22 Eile mir beyzuſtehen, Herr, meine Hülfe!

Der 39 Pſalm.

1 Ich habe mir vorgeſetzt, ich will mich hüten, daß ich nicht ſundige mit meiner Zunge. Ich will meinen Mund zaumen, weil ich muß den Gottloſen ſo vor mir ſehen.
2 Ich bin verſtummet und ſtill, und ſchweige der Freuden, und muß mein Leid in mich freſſen.
3 Mein Herz iſt entbrannt in meinem Leibe, und wenn ich daran gedenke, werde ich entzündet; ich rede mit meiner Zunge.
4 Aber, Herr, lehre doch mich, daß es ein Ende mit mir haben muß, und mein Leben ein Ziel hat, und ich davon muß.
5 Siehe, meine Tage ſind einer Hand breit bey dir, und mein Leben iſt wie nichts vor dir. Wie gar nichts ſind alle Menſchen, die doch ſo ſicher leben!
6 Sie gehen daher wie ein Schemen (Schattenbild), und machen ihnen viel vergebliche Unruhe; ſie ſammeln, und wiſſen nicht, wer es kriegen wird.
7 Nun, Herr, weß ſoll ich mich troſten? Ich hoffe auf dich.
8 Errette mich von aller meiner Sünde, und laß mich nicht den Narren ein Spott werden.
9 Ich will ſchweigen, und meinen Mund nicht aufthun; du wirſts wohl machen.
10 Wende deine Plage von mir; denn ich bin verſchmachtet von der Strafe deiner Hand.
11 Wenn du einen züchtigeſt um der Sünde willen, ſo wird ſeine Schöne verzehret, wie von Motten. Ach, wie gar nichts ſind doch alle Menſchen!
12 Höre mein Gebet, Herr, und vernimm mein Schreyen, und ſchweige nicht über meinen Thränen: denn ich bin herden dein Pilgrim und dein Bürger, wie alle meine Väter.
13 Laß ab von mir, daß ich mich erquicke, ehe denn ich hinfahre, und nicht mehr hier ſey.

Der 40 Pſalm.

1 Ich harrete des Herrn; und er neigte ſich zu mir, und hörete mein Schreyen,
2 Und zog mich aus der grauſamen Grube, und aus dem Schlamm, und ſtellete meine Füße auf einen Fels, daß ich gewiß treten kann;
3 Und hat mir ein neues Lied in meinen Mund gegeben, zu loben unſern Gott. Das werden Viele ſehen, und den Herrn fürchten, und auf ihn hoffen.
4 Wohl dem, der ſeine Hoffnung ſetzt auf den

LOS PSALMOS. *El Dia* 8.

ron vanidades: y todo el dia manquinaban engaños.
13 Mas yo como un sordo, no oía; y como un mudo, que no abre su boca.
14 Y me hice como hombre, que no oye; y que no tiene en su boca réplica.
15 Porque en tí, Señor, esperé: tú me oirás, Señor Dios mio.
16 Pues dixe: No sea que alguna vez se gocen sobre mí mis enemigos: y miéntras mis pies están vacilantes, habláron con orgullo contra mí.
17 Porque aparejado estoy para los azotes, y mi dolor está siempre delante de mí.
18 Pues yo publicaré mi iniquidad, y andaré pensativo por mi pecado.
19 Mas mis enemigos viven, y se han hecho mas fuertes que yo: y se han multiplicado los que me aborrecen injustamente.
20 Los que vuelven males por bienes, murmuraban de mí: porque yo seguia lo bueno.
21 No me desampares, Señor Dios mio: no te apartes de mí.
22 Acude prontamente á socorrerme, Señor Dios de mi salud.

PSALMO XXXIX.

DIXE: Guardaré mis caminos, para no pecar con mi lengua. Puse guarda á mi boca, quando el pecador estaba puesto contra mí.
2 Enmudecí, y me humillé, y callé razones buenas: y mi dolor se renovó.
3 Se acaloró mi corazon dentro de mí, y en mi meditacion se inflamará fuego.
4 Hablé con mi lengua: Hazme conocer, Señor, mi fin, y quál es el número de mis dias: para que sepa lo que me resta.
5 He aquí que has puesto medida á mis dias, y mi substancia es como nada delante de tí. En verdad es universal vanidad, todo hombre viviente.
6 Ciertamente el hombre pasa como en sombra: y así en vano se conturba. Atesora, y no sabe para quien congregará aquéllas cosas.
7 ¿Y ahora quál es mi esperanza? ¿acaso no es el Señor? pues en tí está mi substancia.
8 Líbrame de todas mis iniquidades: tú me entregaste en escarnio al necio.
9 Enmudecí, y no abrí mi boca, porque tú lo hiciste:
10 Retira de mí tus plagas.
11 Por la fuerza de tu mano desfallecí en las correcciones: tú por causa de la iniquidad castigaste al hombre. E hiciste, que su alma se consumiese como araña: ciertamente en vano se conturba todo hombre.
12 Oye, Señor, mi oracion, y mi deprecacion: recibe en tus oidos mis lágrimas. No calles: porque advenedizo soy yo delante de tí, y peregrino, como todos mis padres.
13 Afloxa conmigo un poquito, para que tenga algun refrigerio ántes que me vaya, y ya no seré mas.

PSALMO XL

AGUARDANDO aguardé al Señor, y me atendió.
2 Y oyó mis ruegos, y sacóme de un lago de miseria, y de un lodo cenagoso. Y asentó mis pies sobre piedra, y enderezó mis pasos.
3 Y puso en mi boca un nuevo cántico, una cancion á nuestro Dios. Muchos lo verán, y temerán: y esperarán en el Señor.
4 Bienaventurado el varon, cuya esperanza

LATINA ET GRÆCA.

diebam: et sicut mutus non aperiens os suum.
14 Et factus sum sicut homo non audiens: et non habens in ore suo redargutiones.
15 Quoniam in te Domine speravi: tu exaudies me Domine Deus meus.
16 Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: et dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.
17 Quoniam ego in flagella paratus sum: et dolor meus in conspectu meo semper.
18 Quoniam iniquitatem meam annunciabo: et cogitabo pro peccato meo.
19 Inimici autem mei vivunt, et confirmati sunt super me: et multiplicati sunt qui oderunt me inique.
20 Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.
21 Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me.
22 Intende in adjutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

PSALMUS XXXIX.

DIXI: Custodiam vias meas: ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator adversum me.
2 Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis: et dolor meus renovatus est.
3 Concaluit cor meum intra me: et in meditatione mea exardescet ignis.
4 Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi Domine finem meum, Et numerum dierum meorum quis est: ut sciam quid desit mihi.
5 Ecce mensurabiles posuisti dies meos: et substantia mea tamquam nihilum ante te. Verumtamen universa vanitas, omnis homo vivens.
6 Verumtamen in imagine pertransit homo: sed et frustra conturbatur. Thesaurizat: et ignorat cui congregabit ea.
7 Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? et substantia mea apud te est.
8 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium insipienti dedisti me.
9 Obmutui, et non aperui os meum, quoniam tu fecisti:
10 Amove a me plagas tuas.
11 A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem. Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo.
12 Exaudi orationem meam Domine, et deprecationem meam: auribus percipe lacrymas meas. Ne sileas: quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus, sicut omnes patres mei.
13 Remitte mihi, ut refrigerer prius quàm abeam, et amplius non ero.

PSALMUS XL.

EXPECTANS expectavi Dominum, et intendit mihi.
2 Et exaudivit preces meas: et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fecis. Et statuit super petram pedes meos: et direxit gressus meos.
3 Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo nostro. Videbunt multi, et timebunt: et sperabunt in Domino.
4 Beatus vir, cujus est nomen Domini

σαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
13 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
15 Ὅτι ἐπί σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.
16 Ὅτι εἶπα, Μή ποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
17 Ὅτι ἐγω εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.
18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
20 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.
21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
22 Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. λθ'. XXXIX.

ΕΙΠΑ, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τῆ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσῃ μου· ἔθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.
2 Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη.
3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,
4 Γνωρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν, ἵνα γνῶ τί ὑστερῶ ἐγώ.
5 Ἰδὸν παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα μαλαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· διάψαλμα.
6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.
7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; οὐχὶ ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστι· διάψαλμα.
8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὀνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.
9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.
10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.
11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἄνθρωπος· διάψαλμα.
12 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσῃς, ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.
13 Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Ψαλ. μ'. XL.

ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.
2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.
3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινὸν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον.
4 Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

in the Lord: and turned not unto the proud, and to such as go about with lies.

6 O Lord my God, great are the wondrous works which thou hast done, like as be also thy thoughts which are to us-ward: and yet there is no man that ordereth them unto thee.

7 If I should declare them, & speak of them: they should be more than I am able to express.

8 Sacrifice, and meat offering thou wouldest not: but mine ears hast thou opened.

9 Burnt-offerings, and sacrifice for sin, hast thou not required: then said I, Lo, I come,

10 In the volume of the book it is written of me, that I should fulfil thy will, O my God: I am content to do it; yea, thy law is within my heart.

11 I have declared thy righteousness in the great congregation: lo, I will not refrain my lips, O Lord, and that thou knowest.

12 I have not hid thy righteousness within my heart: my talk hath been of thy truth, and of thy salvation.

13 I have not kept back thy loving mercy and truth: from the great congregation.

14 Withdraw not thou thy mercy from me, O Lord: let thy loving-kindness and thy truth alway preserve me.

15 For innumerable troubles are come about me: my sins have taken such hold upon me that I am not able to look up: yea, they are more in number than the hairs of my head, and my heart hath failed me.

16 O Lord, let it be thy pleasure to deliver me: make haste, O Lord, to help me.

17 Let them be ashamed, and confounded together, that seek after my soul to destroy it: let them be driven backward, and put to rebuke, that wish me evil.

18 Let them be desolate, and rewarded with shame: that say unto me, Fie upon thee, fie upon thee.

19 Let all those that seek thee be joyful and glad in thee: and let such as love thy salvation say alway, The Lord be praised.

20 As for me, I am poor and needy: but the Lord careth for me.

21 Thou art my helper and redeemer: make no long tarrying, O my God.

EVENING PRAYER.

PSALM XLI.

BLESSED is he that considereth the poor and needy: the Lord shall deliver him in the time of trouble.

2 The Lord preserve him, and keep him alive, that he may be blessed upon earth: and deliver not thou him into the will of his enemies.

3 The Lord comfort him, when he lieth sick upon his bed: make thou all his bed in his sickness.

4 I said, Lord, be merciful unto me; heal my soul, for I have sinned against thee.

5 Mine enemies speak evil of me: When shall he die, and his name perish?

6 And if he come to see me, he speaketh vanity: and his heart conceiveth falshood within himself, & when he cometh forth he telleth it.

7 All mine enemies whisper together against me: even against me do they imagine this evil.

8 Let the sentence of guiltiness proceed against him: and now that he lieth, let him rise up no more.

9 Yea, even mine own familiar friend, whom I trusted: who did also eat of my bread, hath laid great wait for me.

10 But be thou merciful unto me, O Lord: raise thou me up again, & I shall reward them.

11 By this I know thou favourest me: that mine enemy doth not triumph against me.

12 And when I am in my health, thou up-

l'Eternel pour son assurance, et *qui* ne regarde point aux orgueilleux, ni *à* ceux qui se détournent vers le mensonge!

5 Eternel mon Dieu, tu as fait *que* tes merveilles et tes pensées envers nous *sont* en si grand nombre, qu'il n'est pas possibles de *les* arranger devant toi. Veux-je *les* réciter et *les* dire? Elles sont en si grand nombre que je ne *les* saurois raconter.

6 Tu ne prends point plaisir au sacrifice, ni au gâteau; *mais* tu m'as percé les oreilles; tu n'as point demande d'holocauste, ni d'oblation pour le péché.

7 Alors j'ai dit: Me voici, je suis venu, *il est* écrit de moi dans le volume du livre.

8 Mon Dieu, j'ai pris plaisir à faire ta volonté, et ta loi *est* au dedans de mes entrailles.

9 J'ai annoncé *ta* justice dans une grande assemblée: voilà, je n'ai point fermé mes lèvres, tu *le* sais, Eternel.

10 Je n'ai point renfermé ta justice au-dedans de mon cœur; j'ai déclaré ta fidélité et ta délivrance; je n'ai point caché ta bonté ni ta vérité dans la grande assemblée.

11 Toi donc, ô Eternel, ne m'épargne point tes compassions; que ta bonté et ta vérité me gardent continuellement.

12 Car des maux sans nombre m'ont environné; mes iniquités m'ont atteint, et je ne *les* ai pu voir; elles surpassent en nombre les cheveux de ma tête, et le cœur me manque.

13 Eternel, veuille me délivrer; Eternel, hâte-toi *de venir* à mon aide.

14 Que tous ceux qui cherchent ma vie pour la détruire soient couverts de honte, et rougissent! *Et* que ceux qui prennent plaisir à mon mal retournent en arrière, et soient confus!

15 Que ceux qui disent de moi, Ah, Ah, soient désolés *et n'aient que* la honte pour récompense!

16 Que tous ceux qui te cherchent, soient ravis de joie, et se réjouissent en toi: *et* que ceux qui aiment ta délivrance disent continuellement: Magnifié soit l'Eternel!

17 Je *suis* affligé et misérable, *mais* le Seigneur a soin de moi; tu *es* mon aide et mon libérateur; mon Dieu, ne tarde point.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XLI.

HEUREUX celui qui se conduit sagement envers l'affligé! L'Eternel le delivrera au jour de la calamité.

2 L'Eternel le gardera, et le préservera en vie; il sera *même* rendu heureux sur la terre, et tu ne le livreras point au désir de ses ennemis.

3 L'Eternel le soutiendra *quand il sera* dans un lit de langueur; tu changeras entièrement son lit, quand il sera malade.

4 J'ai dit: Eternel, aie pitié de moi; guéris mon âme, car j'ai péché contre toi.

5 Ceux qui me haïssent, me *souhaitant* du mal, disent: Quand mourra-t-il? Et *quand est-ce que* son mon périra?

6 Si *quelqu'un d'eux* vient *me* visiter, il *me* parle faussement; son cœur rassemble de mauvais desseins. Est-il sorti? Il *en* parle.

7 Tous ceux qui me haïssent parlent tout bas entr'eux contre moi, *et* ils pensent à me *faire* du mal.

8 Quelque action (*disent-ils*) telle *que commettent* les méchans, est attachée à lui, et celui qui est couché ne se relevera pas.

9 Même celui *qui avoit* la paix avec moi, en qui je me fiois, qui mangeoit mon pain, a levé le talon contre moi.

10 Mais toi, Eternel, aie pitié de moi et me relève, et je *le* leur rendrai.

11 Je connois à ceci que tu m'aimes; *c'est* que mon ennemi n'a pas eu lieu d'éclater de

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ἔργα σου καὶ οἱ προὸς ἡμᾶς στοχασμοί σου καὶ ἄνθρωπος δὲν φθάνει ἵνα τὰ διηγηθῇ.

7 Ἐὰν πασχήσω ἵνα τὰ διηγηθῶ, κ᾽ ἵνα λέγω περὶ αὐτῶν θέλει εἶναι περισσότερα ἀπ᾽ ὅ,τι δύναμαι ἵνα εἴπω.

8 Δὲν ἠθέλησας θυσίαν καὶ προσφοράν· ἀλλὰ μοῦ ἠνοιξας τὰ αὐτία.

9 Ὁλοκαύτωμα, καὶ θυσίαν περὶ ἁμαρτίας δὲν ἐζήτησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἔρχομαι.

10 Εἰς τὸ σῶμα τοῦ βιβλίου περὶ ἐμοῦ ἐγράφθη ἵνα ποιήσω, ὦ Θεέ μου τὸ θέλημά σου, καὶ ἐγὼ θέλει τὸ κάμω· καὶ ὁ νόμος σου εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς καρδίας μου.

11 Ὡμολόγησα τὴν δικαιοσύνην σου εἰς μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ἰδοὺ δὲν θέλει κρατήσω τὰ χείλη μου, Κύριε, τὸ ἐξεύρεις.

12 Δὲν ἔκρυψα τὴν δικαιοσύνην σου εἰς τὴν καρδίαν μου, οἱ λόγοι μου ἦτον περὶ τῆς ἀληθείας σου καὶ τοῦ σωτηρίου σου.

13 Δὲν ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου κ᾽ τὴν ἀλήθειάν σου, ἀπὸ τὴν μεγάλην συναγωγήν.

14 Κύριε μὴ ἀπομακρύνῃς τὲς οἰκτιρμούς σα ἀπ᾽ ἐμέ, ἂς μὲ προφυλάξῃ πάντοτε τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου.

15 Ὅτι μὲ ἐπλάκωσαν μύρια κακὰ, αἱ ἀνομίαι μου μὲ βασανίζουσι τόσον ὥστε δὲν ἐδυνήθην ἵνα εἶδω· ἠὐξησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐξέπεσεν.

16 Ἂς εἶναι ἡ σωτηρία μου χαρὰ τοῦ νοός σου· Κύριε, τρέξον εἰς βοήθειάν μου.

17 Ἂς ἀτιμηθῶσι καὶ ἂς ἐντροπειασθῶσιν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἵνα τὴν χαλάσωσιν· ἂς ἀποστραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἂς ἀτιμηθῶσιν ὅσοι μοι θέλουσι κακόν.

18 Ἂς δυστυχήσωσι, καὶ ἐντροπὴ ἂς εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν ὅσων μοι λέγουσι Εὖγε, εὖγε.

19 Ἂς ἀγαλλιάσωσι καὶ ἂς εὐφρανθῶσιν εἰς ἐσέ, ὅσοι, Κύριε, σὲ ζητοῦσιν· καὶ ὅσοι ἀγαπῶσι τὸ σωτήριόν σα ἂς λέγωσι πάντοτε, Ἂς ἐπαινεθῇ ὁ Κύριος.

20 Ἐγὼ δὲ εἶμαι πτωχὸς καὶ πένης, ἀλλ᾽ ὁ Κύριος φροντίζει διὰ μέ.

21 Σὺ εἶσαι βοηθός μα κ᾽ ὑπερασπιστής μα· μὴν ἀργοπορίσῃς ὦ θεέ μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. μα'. XLI.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὅσις σοχάζεται τ᾽ πλωχὸν κ᾽ τ᾽ πένητα, ὁ Κύριος θέλει τ᾽ σώσει εἰς ἡμέραν θλίψεως.

2 Ὁ Κύριος θέλει τὸν διαφυλάξει, καὶ τὸν ζωοποιήσει, κ᾽ τὸν εὐλογήσει εἰς τὴν γῆν, κ᾽ δὲν θέλει τὸν παραδῶσει εἰς τὰς χεῖρας τῶ ἐχθρῶ τα.

3 Ὁ Κύριος τὸν βοηθεῖ ὅταν πέσῃ ἄρρωστος εἰς τὸν κράββατόν του· ἐχαζίρευσας τὸ σῶμά του εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀρρωστίας του.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτον πρὸς σέ.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακὰ κατὰ μῶ. Πότε θέλει ἀποθάνει, καὶ χαθεῖ τὸ ὄνομά του;

6 Καὶ ἐὰν ἤλθε ἵνα μὲ εἰδῇ ἐλάλει ματαίως, καὶ ἡ καρδία του ἐγενοῦσε μέσα του ἀνομίαν, καὶ ἀναχωρῶν ἔξω ἐλάλει περὶ αὐτοῦ.

7 Πάντες οἱ ἐχθροί μου ψιθυρίζουσι κατ᾽ ἐμῶ, καὶ λογίζουσι πανουργίας κατ᾽ ἐμοῦ·

8 Ἂς φέρουσι λόγον παράνομον κατ᾽ ἐμοῦ· καὶ τῶρα ὁποῦ ἔπεσεν ἂς μὴ σηκωθῇ πλέον.

9 Ἔτι ὁ φίλος μα ὁ ἀκριβὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἤλπισα, ὁ φάγων ἀπὸ τὸ ψωμί μα μὲ ἐπαγίδευσε.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, ὕψωσέ με καὶ θέλει τοὺς ἀνταποδώσω.

11 Διὰ τοῦτο ἐγνώρησα τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιάν σα, ὅτι ὁ ἐχθρός μα δὲν ἐθριάμβευσεν ἐπ᾽ ἐμέ.

maraviglie: ed i tuoi pensieri inverso noi nonponno per alcuna maniera esserti spiegati per ordine: *se* io imprendo di narrar*li*, e di parlar*ne*, son tanti ch'io non posso annoverarli.

6 Tu non prendi piacere in sacrificio, nè in offerta: tu m'hai forate l'orecchie: tu non hai chiesto olocausto, nè sacrificio per lo peccato.

7 Allora io ho detto; eccomi venuto: egli è scritto di me nel volume del Libro.

8 Dio mio, io prendo piacere in far la tua volontà, e la tua Legge è nel mezzo delle mie interiora.

9 Io ho predicata la *tua* giustizia in gran raunanza: ecco, io non ho rattenute le mie labbra: tu lo sai, Signore.

10 Io non ho nascosta la tua giustizia dentr'al mio cuore: io ho narrata la tua verità, e la tua salute: io non ho celata la tua benignità, nè la tua verità, in gran raunanza.

11 Tu, Signore, non rattenere inverso me le tue compassioni: guardinmi del continuo la tua benignità, e la tua verità.

12 Perciocchè mali innumerabili m'hanno circondato: le mie iniquità m'hanno giunto, e pur non *le* posso vedere: sono in maggior numero che i capelli del mio capo, onde il cuor mi vien meno.

13 Piacciati, S.gnore, liberarmi: Signore, affrettati in mio aiuto.

14 Quelli che cercano l'anima mia, per farla perire, siano confusi, e svergognati tutti quanti: quelli che prendono piacere nel mio male, voltin le spalle, e sieno svergognati.

15 Quelli che mi dicono: Eia, Eia, sieno distrutti, per ricompensa del vituperio che mi fanno.

16 Rallegrinsi, e gioiscano in te tutti vami: ed io farò loro la lor retribuzione, quelli che ti cercano: quelli ch'amano la tua salute dicano del continuo: magnificato sia il Signore.

17 Quant'è a me: io *son* povero, e bisognoso: *ma pure* il Signore ha cura di me: tu *sei* il mio aiuto, ed il mio liberatore: o Dio mio non tardare.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XLI.

BEATO colui che si porta saviamente inverso il povero, e misero: il Signore lo libererà nel giorno dell'avversità.

2 Il Signore lo guarderà, e lo manterrà in vita: egli sarà renduto beato in terra: e tu non lo darai, *o Dio*, alla voglia de' suoi nemici.

3 Il Signore lo sosterrà, quando sarà nel letto d'infermità: quando sarà in malattia, tu gli rivolterai tutto il suo letto.

4 Io ho detto, Signore, abbi pietà di me: sana l'anima mia: perciocchè io ho peccato contr'a te.

5 I miei nemici tengono di malvagi ragionamenti di me, *dicendo:* quando morrà egli mai? e quando sarà perito il suo nome?

6 E se *alcun di loro* viene a veder*mi*, parla con menzogna: il suo cuore accoglie iniquità: *e quando* egli è uscito fuori, ne ragiona.

7 Tutti quelli che m'odiano bisbigliano insieme contr'a me, pensano del male di me.

8 *Dicendo:* alcun maligno male gli è attaccato addosso: egli non si rileverà *giammai del male* onde egli giace.

9 Eziandio l'uomo col quale io viveva in buona pace, sul quale io mi confidava, che mangiava il mio pane, ha alzato il calcagno contr'a me.

10 Ma tu, Signore, abbi pietà di me, e rile-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Herrn, und ſich nicht wendet zu den Hoffärtigen, und die mit Lügen umgehen.

5 Herr, mein Gott, groß ſind deine Wunder, und deine Gedanken, die du an uns beweiſeſt; dir iſt nichts gleich; ich will ſie verkündigen, und davon ſagen, wiewohl ſie nicht zu zählen ſind.

6 Opfer und Speisopfer gefallen dir nicht, aber die Ohren haſt du mir aufgethan; du willſt weder Brandopfer noch Sündopfer.

7 Da ſprach ich: Siehe, ich komme, im Buche iſt von mir geſchrieben;

8 Deinen Willen, mein Gott, thue ich gern, und dein Geſetz habe ich in meinem Herzen.

9 Ich will predigen die Gerechtigkeit in der großen Gemeine; ſiehe, ich will mir meinen Mund nicht ſtopfen laſſen, Herr, das weißt du!

10 Deine Gerechtigkeit verberge ich nicht in meinem Herzen; von deiner Wahrheit und von deinem Heil rede ich; ich verhehle deine Güte und Treue nicht vor der großen Gemeine.

11 Du aber, Herr, wolleſt deine Barmherzigkeit nicht von mir wenden; laß deine Güte und Treue allewege mich behüten;

12 Denn es hat mich umgeben Leiden ohne Zahl; es haben mich meine Sünden ergriffen, daß ich nicht ſehen kann; ihrer iſt mehr denn Haare auf meinem Haupte, und mein Herz hat mich verlaſſen.

13 Laß dirs gefallen, Herr, daß du mich erretteſt; eile, Herr, mir zu helfen.

14 Schämen müſſen ſich, und zu Schanden werden, die mir nach meiner Seele ſtehen, daß ſie die umbringen; zurück müſſen ſie fallen, und zu Schanden werden, die mir Uebels gönnen.

15 Sie müſſen in ihrer Schande erſchrecken, die über mich ſchreyen: Da, da!

16 Es müſſen ſich freuen und fröhlich ſeyn alle, die nach dir fragen; und die dein Heil lieben, müſſen ſagen allewege: Der Herr ſey hoch gelobet!

17 Denn ich bin arm und elend, der Herr aber ſorget für mich. Du biſt mein Helfer und Erretter; mein Gott, verzeuch nicht.

Abend-Gebete.

Der 41 Pſalm.

1 Wohl dem, der ſich des Dürftigen annimmt; den wird der Herr erretten zur böſen Zeit.

2 Der Herr wird ihn bewahren, und beym Leben erhalten, und ihm laſſen wohl gehen auf Erden, und nicht geben in ſeiner Feinde Willen.

3 Der Herr wird ihn erquicken auf ſeinem Siechbette; du hilfſt ihm von aller ſeiner Krankheit.

4 Ich ſprach: Herr, ſey mir gnädig, heile meine Seele; denn ich habe an dir geſündiget.

5 Meine Feinde reden Arges wider mich: Wann wird er ſterben, und ſein Name vergehen?

6 Sie kommen, daß ſie ſchauen, und meynens doch nicht von Herzen: ſondern ſuchen etwas, daß ſie läſtern mögen, gehen hin, und tragens aus.

7 Alle, die mich haſſen, raunen mit einander wider mich, und denken Böſes über mich.

8 Sie haben ein Bubenſtück über mich beſchloſſen: wenn er liegt, ſoll er nicht wieder aufſtehen.

9 Auch mein Freund, dem ich mich vertrauete, der mein Brod aß, tritt mich unter die Füße.

10 Du aber, Herr, ſey mir gnädig, und hilf mir auf: ſo will ich ſie bezahlen.

11 Dabey merke ich, daß du Gefallen an mir haſt, daß mein Feind über mich nicht jauchzen wird.

es el nombre del Señor: y no volvió los ojos á vanidades, y necedades engañosas.

5 Has hecho tú, Señor Dios mio, muchas obras maravillosas: y no hay quien te sea semejante en tus pensamientos. Los anuncié, y hablé, se han multiplicado sobre todo número.

6 Sacrificio y ofrenda no quisiste: mas me formaste orejas perfectas. Holocausto, y hostia por el pecado no demandaste:

7 Entónces dixe: He aquí que vengo, (en la cabeza del libro está escrito de mí)

8 Para hacer tu voluntad: Dios mio, quíselo, y tu ley en medio de mi corazon.

9 Anuncié tu justicia en la Iglesia grande, he aquí que no detendré mis labios: Señor, tú lo sabes.

10 No escondí tu justicia en mi corazon: dixe tu verdad, y tu salud. No escondí tu misericordia, y tu verdad á una congregacion numerosa.

11 Mas tú, Señor, no alejes de mí tus misericordias: tu misericordia y tu verdad siempre me ampararon.

12 Por quanto me cercáron males, que no tienen número: ciñéronme mis iniquidades, y yo no pude verlas. Se han multiplicado mas que los cabellos de mi cabeza; y mi corazon me desamparó.

13 Agrádete, Señor, el librarme: Señor, vuelve los ojos para ayudarme.

14 Queden confusos y avergonzados á una, aquellos que buscan mi vida para quitármela. Vuélvanse atrás, y avergüéncense los que me desean males.

15 Sufran luego al punto su confusion, los que me dicen: Bien, bien.

16 Regocíjense, y alégrense sobre tí todos los que te buscan: y aquellos que aman á tu salud, digan siempre: Engrandecido sea el Señor.

17 Mas yo soy mendigo, y pobre: El Señor cuidadoso está de mí. Ayudador mio, y protector mio eres tú: Dios mio, no te tardes.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XLI.

BIENAVENTURADO el que entiende sobre el necesitado, y el pobre: en el dia malo le librará el Señor.

2 El Señor lo guarde, y le dé vida, y lo haga bienaventurado en la tierra; y no lo entregue al deseo de sus enemigos.

3 El Señor le dé socorro sobre el lecho de su dolor: toda su cama mulliste en su enfermedad.

4 Yo dixe: Señor, ten misericordia de mí; sana mi alma, porque he pecado contra tí.

5 Mis enemigos dixéron cosas malas contra mí: ¿Quando morirá, y perecerá su nombre?

6 Y si entraba á verme, hablaba cosas vanas: su corazon recogió en sí iniquidad. Salia fuera, y hablaba

7 Junto con otros. Contra mí susurraban todos mis enemigos: contra mí meditaban males.

8 Palabra injusta decretáron contra mí: ¿Por ventura el que duerme no se volverá á levantar?

9 Aun el hombre pacífico mio, de quien me fié; el que comia mis panes, me echó la zancadilla en gran manera.

10 Mas tú, Señor, ten misericordia de mí, y resucítame; y les daré su merecido.

11 En esto he conocido que me has querido: porque no se gozará mi enemigo sobre mí.

LATINA ET GRÆCA.

spes ejus: et non respexit in vanitates et insanias falsas.

5 Multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: et cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi. Annunciavi et locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

6 Sacrificium et oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi. Holocaustum et pro peccato non postulasti:

7 Tunc dixi: Ecce venio. In capite libri scriptum est de me

8 Ut facerem voluntatem tuam: Deus meus volui, et legem tuam in medio cordis mei.

9 Annunciavi justitiam tuam in ecclesia magna, ecce labia mea non prohibebo: Domine tu scisti.

10 Justitiam tuam non abscondi in corde meo: veritatem tuam et salutare tuum dixi. Non abscondi misericordiam tuam, et veritatem tuam a concilio multo.

11 Tu autem Domine ne longe facias miserationes tuas a me: misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me.

12 Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui ut viderem. Multiplicatæ sunt super capillos capitis mei: et cor meum dereliquit me.

13 Complaceat tibi Domine ut eruas me: Domine, ad adjuvandum me respice.

14 Confundantur et revereantur simul, qui quærunt animam meam, ut auferant eam. Convertantur retrorsum, et revereantur qui volunt mihi mala.

15 Ferant confestim confusionem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge.

16 Exultent et lætentur super te omnes quærentes te: et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

17 Ego autem mendicus sum, et pauper: Dominus solicitus est mei. Adjutor meus, et protector meus tu es: Deus meus ne tardaveris.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XLI.

BEATUS qui intelligit super egenum, et pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.

2 Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

3 Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

4 Ego dixi: Domine miserere mei: sana animam meam, quia peccavi tibi.

5 Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

6 Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi. Egrediebatur foras, et loquebatur

7 In idipsum. Adversum me susurrabant omnes inimici mei: adversum me cogitabant mala mihi.

8 Verbum iniquum constituerunt adversum me: Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

9 Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

10 Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: et retribuam eis.

11 In hoc cognovi quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

ἐλπὶς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ᾔτησας.

7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἥκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ,

8 Τοῦ ποιῆσαί τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἠβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας μου.

9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε σὺ ἔγνως

10 Τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτηρίόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντελάβοντό μου.

12 Ὅτι περιέσχον με κακά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τοῦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

13 Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

14 Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά.

15 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὖγε, εὖγε.

16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ, Κύριος φροντιεῖ μου· βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μα'. XLI.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρα πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος φυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι, Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, Μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

holdest me: and shalt set me before thy face for ever.

13 Blessed be the Lord God of Israel: world without end. Amen.

PSALM XLII.

LIKE as the hart desireth the water-brooks: so longeth my soul after thee, O God.

2 My soul is athirst fo God, yea, even for the living God: when shall I come to appear before the presence of God?

3 My tears have been my meat day and night: while they daily say unto me, Where is now thy God?

4 Now when I think thereupon, I pour out my heart by myself: for I went with the multitude, and brought them forth into the house of God;

5 In the voice of praise and thanksgiving: among such as keep holy day.

6 Why art thou so full of heaviness, O my soul: & why art thou so disquieted within me?

7 Put thy trust in God: for I will yet give him thanks for the help of his countenance.

8 My God, my soul is vexed within me: therefore will I remember thee concerning the land of Jordan, and the little hill of Hermon.

9 One deep calleth another, because of the noise of the water-pipes: all thy waves and storms are gone over me.

10 The Lord hath granted his loving-kindness in the day-time; and in the night season did I sing of him, and make my prayer unto the God of my life.

11 I will say unto the God of my stren th, Why hast thou forgotten me: why go I thus heavily, while the enemy oppresseth me?

12 My bones are smitten asunder as with a sword: while mine enemies that trouble me cast me in the teeth;

13 Namely, while they say daily unto me: Where is now thy God?

14 Why art thou so vexed, O my soul; and why art thou so disquieted within me?

15 O put thy trust in God: for I will yet thank him, which is the help of my countenance, and my God.

PSALM XLIII.

GIVE sentence with me, O God, and defend my cause against the ungodly people: O deliver me from the deceitful and wicked man.

2 For thou art the God of my strength, why hast thou put me from thee: and why go I so heavily, while the enemy oppresseth me?

3 O send out thy light and thy truth, that they may lead me: and bring me unto thy holy hill, and to thy dwelling.

4 And that I may go unto the altar of God, even unto the God of my joy and gladness: and upon the harp will I give thanks unto thee, O God, my God.

5 Why art thou so heavy, O my soul: and why art thou so disquieted within me?

6 O put thy trust in God: for I will yet give him thanks, which is the help of my countenance, and my God.

joie sur moi.

12 Tu m'as soutenu dans mon intégrité, et tu m'as établi devant toi pour toujours.

13 Béni *soit* l'Eternel, le Dieu d'Israël, de siècle en siècle. Amen! Amen!

PSEAUME XLII.

COMME un cerf brame après des eaux courantes, ainsi mon âme soupire après toi, ô Dieu.

2 Mon âme a soif de Dieu, du Dieu fort *et* vivant: Quand entrerai je, et me présenterai-je devant la face de Dieu!

3 Mes larmes m'ont servi de pain jour et nuit, quand on me disoit chaque jour: Où *est* ton Dieu?

4 Je me souviendrai de ceci, et je le rappellerai dans mon âme; *c'est* que je marcherai encore avec la troupe, *et que* je m'en irai avec elle jusqu'à la maison de mon Dieu, avec une voix de triomphe et de louange, *et avec* la multitude qui fera la fête.

5 Mon âme, pourquoi t'abats-tu; et frémis-tu en moi? Attends toi à Dieu; car je le célébrerai encore; son regard *est* la délivrance même.

6 Mon Dieu, mon âme est abattue en moi-même, parce que je me souviens de toi, depuis le pays du Jourdain, et des Hermoniens, *et* de la montagne de Mitshar.

7 Un abîme appelle un autre abîme au bruit de tes canaux: Toutes tes vagues, et tes flots ont passé sur moi.

8 L'Eternel enverra, durant le jour sa gratuité, et son cantique *sera* avec moi pendant la nuit, *et je ferai ma* requête au Dieu fort *qui est* ma vie.

9 Je dirai au Dieu fort *qui est* mon rocher: Pourquoi m'as-tu oublié? Pourquoi marcherai-je vêtu de deuil, sous l'oppression de celui qui *me* hait?

10 Mes ennemis m'ont outragé; ce *qui* m'*a été* une épée dans les os, quand ils m'ont dit, chaque jour: Où *est* ton Dieu;

11 Mon âme, pourquoi t'abats-tu, et pourquoi frémis tu en moi? Attends-toi à Dieu, car je le célébrerai encore; *il est* la délivrance à laquelle je regarde; *il est* mon Dieu.

PSEAUME XLIII.

FAIS-MOI justice, ô Dieu, et soutiens ma cause contre la nation cruelle. Délivre-moi de l'homme trompeur et pervers.

2 Puisque tu *es* le Dieu de ma force, pourquoi m'as-tu rejeté? Pourquoi marcherai-je vêtu de deuil sous l'oppression de celui qui *me* hait?

3 Envoie ta lumière et ta vérité; qu'elles me conduisent, *et* m'introduisent à la montagne de ta sainteté, et dans tes tabernacles.

4 Alors j'entrerai jusqu'à l'autel de Dieu, vers le Dieu fort de *ma* joie *et* de mon ravissement, et je te célébrerai sur le harpe, ô Dieu, mon Dieu.

5 Mon âme, pourquoi t'abats-tu, et pourquoi frémis tu en moi? Attends-toi à Dieu; car je le célébrerai encore; *il est* la délivrance à laquelle je regarde; *il est* mon Dieu.

MORNING PRAYER.

PSALM XLIV.

WE have heard with our ears, O God, our fathers have told us: what thou hast done in their time of old;

2 How thou hast driven out the heathen with thy hand, and planted them in: how thou hast destroyed the nations, and cast them out.

3 For they gat not the land in possession through their own sword: neither was it their own arm that helped them;

4 But thy right hand, and thine arm, and the light of thy countenance: because thou hadst a favour unto them.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XLIV.

O DIEU, nous avons ouï de nos oreilles, *et* nos pères nous ont raconté les exploits *que* tu as faits en leurs jours, aux jours d'autrefois.

2 Tu as chassé, par ta main, les nations, et tu as planté *nos* pères *en leur place;* tu as affligés ces peuples, et tu les as chassés.

3 Car *nos pères* n'ont point conquis le pays par leur épée, et leur bras ne les a point délivrés; mais *c'est* ta droite, et ton bras, et la lumière de ta face, parce que tu leur portois de l'affection.

4 O Dieu, *c'est* toi qui *es* mon Roi. Ordonne que *les descendens de* Jacob soient délivrés.

12 Καὶ ὅταν εἶμαι εἰς ὑγιείαν σὺ μὲ βασῇς, καὶ θέλει μὲ παρασήσεις ἐμπρός σε εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς ὁ κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. κόσμος χωρὶς τέλους. Ἀμήν.

Ψαλ. μβ'. XLII.

ΚΑΘΩΣ ἡ ἔλαφος ἐπιθυμᾷ τὰς βρύσεις τῶν ὑδάτων, ἔτως ὦ Θεέ, ἡ ψυχή μου σὲ ἐπιθυμᾷ.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε θέλει φθάσω ἵνα εἰδῶ τὸ πρόσωπον τῦ Θεῦ;

3 Τὰ δάκρυά μου ἐγενήθησαν ἡ τροφή μου ἡμέραν καὶ νύκτα, ἐν καιρῷ ὁποῦ μοὶ λέγυσι καθ' ἡμέραν ποῦ εἶναι τῶρα ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐνθυμήθην, καὶ ἐξεχύθη ἡ ψυχή μου ἀπ' ἐμέ· ὅτι ὑπήγα μετὰ τοῦ λαοῦ, φέρνοντάς τους εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

5 Μὲ φωνὴν ἀγαλλιάσεως καὶ εὐχαριστήσεως λαῶν πανηγυριζόντων.

6 Διατί λυπᾶσαι, ψυχή μου; διατί τόσον μὲ ἐνοχλεῖς.

7 Ἔλπισον εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι θέλει τὸν εὐχαριστήσω διὰ τὴν βοήθειαν τοῦ προσώπου του.

8 Ὦ Θεέ μὲ ἡ ψυχή μὲ ἐταράχθη εἰς ἐμέ, διὰ τῦτο θέλει σὲ ἐνθυμηθῶ διὰ τὴν γῆν τῦ Ἰορδάνε, κ' ἀπὸ τὸ μικρὸν βυνὸν τοῦ Ἑρμωνιείμ.

9 Ἄβυσσος καλεῖ ἄβυσσον διὰ τὸν θόρυβον τῶν καταρακτῶν, πάντα τὰ κύματά σου καὶ αἱ βρωχαί σου ἦλθον ἐπάνω μου.

10 Ὁ Κύριος ἐχάρισε τὴν ἡμέραν τὸ ἔλεός του, καὶ τὴν νύκτα ἔψαλα καὶ ἐπρόσφερα τὰς προσευχὰς μου τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου.

11 Θέλει εἰπῶ πρὸς τὸν Θεὸν τῆς δυνάμεώς μὲ, Διατί μὲ παρήτησας, διατί πορεύομαι λυπούμενος ὅταν ὁ ἐχθρός μου μὲ θλίβει.

12 Τὰ κόκαλά μου ἐκόπησαν ὡσὰν ἀπὸ μαχαίρας, καὶ οἱ θλίβοντές με μὲ ὠνείδισαν.

13 Διατί μοὶ λέγουσι καθ' ἡμέραν, Ποῦ εἶναι τῶρα ὁ Θεός σου;

14 Διατί λυπᾶσαι, ψυχή μον; καὶ διατί τόσον μὲ ἐνοχλεῖς;

15 Ἔλπισον εἰς τὸν Θεὸν, ὅτι θέλει τὸν εὐχαριστήσω, ὅτι εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ προσώπε μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μγ'. XLIII.

ΚΡΙΝΟΝ με, ὦ Θεέ, ὑπεράσπισον τὸ δίκαιόν μου κατὰ τοῦ ἔθνους τῶν ἀνόμων, σῶσόν με ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου, καὶ πονηροῦ.

2 Ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς τῆς δυνάμεώς μου· διατί μὲ ἐδίωξας; διατί πορεύομαι λυπεμένος ὅταν ὁ ἐχθρός μου μὲ θλίβει;

3 Στεῖλον τὸ φῶς σε κ' τὴν ἀλήθειαν σε ἵνα μὲ ὁδηγήσωσι, κ' μὲ φέρωσιν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος σου, καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας σου.

4 Καὶ ἵνα πορευθῶ πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· καὶ θέλει τότε σὲ εὐχαριστήσω, ὦ Θεὲ, ὦ Θεέ μου μὲ κιθάραν.

5 Διατί λυπᾶσαι, ψυχή μου; διατί τόσον μὲ ἐνοχλεῖς;

6 Ἔλπισον εἰς τ' Θεὸν, ὅτι θέλει τ' εὐχαριστήσω, ὅτι εἶναι ἡ σωτηρία τῦ προσώπε με, κ' ὁ Θεός με.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. μδ'. XLIV.

ΗΚΟΥΣΑΜΕΝ μὲ τὰ αὐτία μας, ὦ Θεέ· οἱ πατέρες ἡμῶν μᾶς τὸ ἀνάφεραν· τὸ ἔργον ὁπῦ ἔκαμες εἰς τὰς ἡμέρας αὐτῶν τὰς παλαιάς.

2 Ἡ χείρ σε ἐξολόθρευσε ἔθνη κ' τὰ κατεφύτευσας· ἀφάνησας λαὸς κ' τὸς εὔγαλες ἔξω.

3 Ὅτι δὲν ἐκληρονομήσαν τὴν γῆν μὲ τὴν μάχαιράν τυς, κ' τὸ χέρι τυς δὲν τὸς ἔσωσε.

4 Ἀλλὰ ἡ δεξιά σε κ' τὸ χέρι σε κ' ἡ λάμψις τῦ προσώπε σε, ὅτι τὸς ἔχεις ὑπὸ τὰ πτερά σε.

11 Da questo conosco, che tu mi gradisci: ch' il mio nemico non trionfa di me.

12 Anzi tu m' hai sostenuto nella mia integrità, e m'hai stabilito nel tuo cospetto in perpetuo.

13 Benedetto *sia* il Signore, l'Iddio d'Israel, da un secolo infino all' *altro* secolo. Amen, Amen.

SALMO XLII.

COME il cervo agogna i rivi dell'acque, così l'anima mia agogna te, o Dio.

2 L'anima mia è assetata di Dio, dell'Iddio vivente. Quando verrò, e comparirò io nel cospetto di Dio?

3 Le mie lagrime sono il mio cibo giorno e notte, mentre m' è detto tutto dì: dove è il tuo Dio?

4 Io mi verso addosso l'anima mia *quando* mi riduco in memoria queste cose: ch' io passava in ischiera, e caminava con essa infino alla Casa di Dio, con voce di canto, e di lode, la moltitudine facendo festa.

5 Anima mia, perchè t'abbatti, e ti commuovi in me? aspetta Iddio: perciocchè ancora lo celebrerò: il suo aspetto è compiuta salvezza.

6 O Dio mio, l'anima mia s'abbatte in me: perciò mi ricordo dite dal paese del Giordano, e da' *monti d'* Hermon, dal monte Misar.

7 Un'abisso chiama l'*altro* abisso, al suon de' tuoi canali: tutti i tuoi flutti, e le tue onde, mi son passate addosso.

8 Il Signore di giorno manderà la sua benignità, e di notte io avrò appo me suoi cantici, *ed* orazione all'Iddio della mia vita.

9 Io dirò a Dio, mia Rocca: perchè m'hai tu dimenticato? perchè vò io attorno vestito a bruno, per l'oppression del nemico?

10 I miei nemici mi fanno onta, trafiggendomi fino all' ossa, mentre mi dicono tutto dì: dove il tuo Dio?

11 Anima mia, perchè t'abbatti, e perchè ti commuovi in me? aspetta Iddio: perciocchè ancora lo celebrerò: *egli* è la compiuta salvezza della mia faccia, ed il mio Dio.

SALMO XLIII.

O Dio, fammi ragione, e dibatti la mia lite: liberami dalla gente spietata: dall'uomo frodolente, ed iniquo.

2 Perciocchè tu *sei* l'Iddio della mia fortezza: perchè m' hai scacciato? perchè vò io attorno vestito a bruno, per l'oppression del nemico?

3 Manda la tua luce, e la tua verità: guidimmi esse, *ed* introducanmi al Monte della tua Santità, e ne' tuoi tabernacoli.

4 Allora verrò all'Altare di Dio, all'Iddio dell'allegrezza, del mio giubilo: e ti celebrerò colla cetera, o Dio, Dio mio.

5 Perchè t'abbatti, anima mia? e perchè ti commuovi in me? aspetta Iddio: perciocchè ancora lo celebrerò: *egli* è la compiuta salvezza della mia faccia, ed il mio Dio.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XLIV.

O Dio, noi abbiamo udite colle nostre orecchie, i nostri padri ci hanno raccontate l' opere *che* tu operasti a' dì loro, a dì antichi.

2 Tu, *col* la tua mano, scacciasti le genti, e piantasti i nostri padri: tu disersasti le nazioni, e propagginasti i *nostri padri*.

3 Perciocchè essi non conquistarono il paese colla loro spada, ed il braccio loro non li salvò: anzi la tua destra, ed il tuo braccio, e la luce del tuo volto: perciocchè tu li gradivi.

4 Tu, o Dio, *sei* l'istesso mio Re: ordina

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

Neunter Tag. Der Pfalter.

12 Mich aber erhältſt du um meiner Frömmigkeit willen, und ſtelleſt mich vor dein Angeſicht ewiglich.
13 Gelobet ſey der Herr, der Gott Iſraels, von nun an bis in Ewigkeit. Amen, Amen.

Der 42 Pſalm.

1 Wie der Hirſch ſchreyet nach friſchem Waſſer, ſo ſchreyet meine Seele, Gott, zu dir.
2 Meine Seele dürſtet nach Gott, nach dem lebendigen Gott. Wann werde ich dahin kommen, daß ich Gottes Angeſicht ſchaue?
3 Meine Thränen ſind meine Speiſe Tag und Nacht, weil man täglich zu mir ſagt: Wo iſt nun dein Gott?
4 Wenn ich denn deß inne werde, ſo ſchütte ich mein Herz heraus bey mir ſelbſt: denn ich wollte gern hingehen mit dem Haufen, und mit ihnen wallen zum Hauſe Gottes, mit Frohlocken und Danken, unter dem Haufen, die da feyern.
5 Was betrübſt du dich, meine Seele, und biſt ſo unruhig in mir? Harre auf Gott; denn ich werde ihm noch danken, daß er mir hilft mit ſeinem Angeſicht.
6 Mein Gott, betrübt iſt meine Seele in mir: darum gedenke ich an dich, im Lande am Jordan und Hermonim, auf dem kleinen Berge.
7 Deine Fluthen rauſchen daher, daß hier eine Tiefe, und da eine Tiefe brauſen; alle deine Waſſerwogen und Wellen gehen über mich.
8 Der Herr hat des Tages verheißen ſeine Güte, und des Nachts ſinge ich ihm, und bete zu Gott meines Lebens.
9 Ich ſage zu Gott, meinem Fels: Warum haſt du meiner vergeſſen? Warum muß ich ſo traurig gehen, wenn mein Feind mich dränget?
10 Es iſt als ein Mord in meinen Beinen, daß mich meine Feinde ſchmähen, wenn ſie täglich zu mir ſagen: Wo iſt nun dein Gott?
11 Was betrübſt du dich, meine Seele, und biſt ſo unruhig in mir? Harre auf Gott! denn ich werde ihm noch danken, daß er meines Angeſichts Hülfe und mein Gott iſt.

Der 43 Pſalm.

1 Richte mich, Gott, und führe meine Sache wider das unheilige Volk, und errette mich von den falſchen und böſen Leuten.
2 Denn du biſt der Gott meiner Stärke! Warum verſtößeſt du mich? Warum läſſeſt du mich ſo traurig gehen, wenn mich mein Feind dränget?
3 Sende dein Licht und deine Wahrheit, daß ſie mich leiten, und bringen zu deinem heiligen Berge, und zu deiner Wohnung;
4 Daß ich hineingehe zum Altar Gottes, zu dem Gott, der meine Freude und Wonne iſt, und dir, Gott, auf der Harfe danke, mein Gott!
5 Was betrübſt du dich, meine Seele, und biſt ſo unruhig in mir? Harre auf Gott, denn ich werde ihm noch danken, daß er meines Angeſichts Hülfe, und mein Gott iſt.

Morgen-Gebet.

Der 44 Pſalm.

1 Gott, wir haben mit unſern Ohren gehöret, unſere Väter haben uns erzählet, was du gethan haſt zu ihren Zeiten vor Alters.
2 Du haſt mit deiner Hand die Heiden vertrieben, aber ſie haſt du eingeſetzet; du haſt die Völker verderbet, aber ſie haſt du ausgebreitet.
3 Denn ſie haben das Land nicht eingenommen durch ihr Schwerdt, und ihr Arm half ihnen nicht:

LOS PSALMOS. *El Dia* 9.

12 Mas me has amparado por mi inocencia; y me has hecho firme delante de tí para siempre.
13 Bendito sea el Señor Dios de Israél, de siglo en siglo: así sea, así sea.

PSALMO XLII.

A LA manera que el ciervo desea las fuentes de las aguas: así te desea el alma mia, ó Dios.
2 Sedienta está mi alma del Dios fuerte, vivo: ¿quando vendré y pareceré ante la cara de Dios?
3 Mis lágrimas fuéron para mí panes de dia y de noche: miéntras que se me dice cada dia: ¿En dónde está tu Dios?
4 De estas cosas me he acordado, y derramé mi alma dentro de mí: porque yo he de pasar al lugar del tabernáculo admirable, hasta la casa de Dios: con voz de regocijo, y alabanza: sonido festivo del que está en banquete.
5 ¿Porqué estás triste, alma mia? ¿y porqué me conturbas? Espera en Dios, porque aun le tengo de alabar: salud de mi rostro,
6 Y Dios mio. Dentro de mí mismo está conturbada mi alma: por lo qual me acordaré de tí en la tierra del Jordán, y del Hermón, desde el monte pequeño.
7 Un abismo llama á otro abismo, al ruido de tus compuertas. Todas tus cosas altas, y tus olas sobre mí pasáron.
8 En el dia mandó el Señor su misericordia: y en la noche su cántico. Dentro de mí oraré al Dios de mi vida,
9 Diciendo á Dios: Amparador mio eres, ¿porqué te has olvidado de mí? ¿y porqué ando contristado, miéntras que me aflige el enemigo?
10 Miéntras que son quebrantados mis huesos, me zahiriéron mis enemigos, que me atribulan: diciéndome todos los dias: ¿Dónde está tu Dios?
11 ¿Porqué estás triste, alma mia? ¿y porqué me conturbas? Espera en Dios, porque aun le tengo de alabar, salud de mi rostro, y Dios mio.

PSALMO XLIII.

JUZGAME, Dios, y discierne mi causa de una gente no santa; del hombre iniquo, y engañoso líbrame.
2 Porque tú eres, Dios, mi fortaleza: ¿porqué me has desechado? ¿y porqué ando triste, miéntras que me aflige el enemigo?
3 Envia tu luz y tu verdad: estas me guiáron, y lleváron á tu santo monte, y á tus tabernáculos.
4 Y entraré al altar de Dios: al Dios, que alegra mi juventud. Te alabaré yo con la cítara, Dios, Dios mio:
5 ¿Porqué estás triste, alma mia? ¿y porqué me conturbas? Espera en Dios, porque aun le tengo de alabar, salud de mi rostro, y Dios mio.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XLIV.

NOSOTROS, ó Dios, con nuestras orejas oimos: nuestros padres nos anunciáron la obra, que hiciste en los dias de ellos, y en los dias antiguos.
2 Tu mano destruyó las gentes, y los plantaste á ellos: afligiste los pueblos, y los echaste:
3 Porque no con su espada poseyéron la tierra, su brazo no los salvó: sino tu derecha, y tu brazo, y la luz de tu rostro: porque te complaciste en ellos.
4 Tú mismo eres mi Rey y mi Dios: que

PSALTERIUM DAVIDIS, XLII....XLIV.

12 Me autem propter innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.
13 Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: fiat, fiat.

PSALMUS XLII.

QUEMADMODUM desiderat cervus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.
2 Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: quando veniam et apparebo ante faciem Dei?
3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?
4 Hæc recordatus sum, et effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei: In voce exultationis, et confessionis: sonus epulantis.
5 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei,
6 Et Deus meus. Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Jordanis, et Hermonim a monte modico.
7 Abyssus abyssum invocat, in voce cataractarum tuarum. Omnia excelsa tua, et fluctus tui super me transierunt.
8 In die mandavit Dominus misericordiam suam: et nocte canticum ejus. Apud me oratio Deo vitæ meæ,
9 Dicam Deo: Susceptor meus es, Quare oblitus es mei? et quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?
10 Dum confringuntur ossa mea, exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei: Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?
11 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

PSALMUS XLIII.

JUDICA me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, et doloso erue me.
2 Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?
3 Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.
4 Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui lætificat juventutem meam. Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus:
5 Quare tristis es anima mea? et quare conturbas me? Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, et Deus meus.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XLIV.

DEUS auribus nostris audivimus: patres nostri annunciaverunt nobis. Opus, quod operatus es in diebus eorum: et in diebus antiquis.
2 Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos: afflixisti populos, et expulisti eos:
3 Nec enim in gladio suo possederunt terram, et brachium eorum non salvavit eos: Sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.
4 Tu es ipse rex meus et Deus meus: qui

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. μβ'. XLII.

ΟΝ κρίνον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρός σε ὁ Θεός.
2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ;
3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἦχος ἑορταζόντων.
5 Ἵνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου,
6 Ὁ Θεός μου· πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιείμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.
7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.
8 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ὑμνήσει· παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου,
9 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διατί μου ἐπελάθου; ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;
10 Ἐν τῷ κατατίθλασθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ θλίβοντές με· ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;
11 Ἵνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μγ'. XLIII.

ΚΡΙΝΟΝ με ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.
2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς κραταίωμά μου, ἵνατί ἀπώσω με; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;
3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.
4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου.
5 Ἵνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μδ'. XLIV.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
2 Ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.
3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλὰ ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

5 Thou art my King, O God: send help unto Jacob.
6 Through thee will we overthrow our enemies: and in thy Name will we tread them under, that rise up against us.
7 For I will not trust in my bow: it is not my sword that shall help me;
8 But it is thou that savest us from our enemies: and puttest them to confusion that hate us.
9 We make our boast of God all day long: and will praise thy Name for ever.
10 But now thou art far off, and puttest us to confusion: and goest not forth with our armies.
11 Thou makest us to turn our backs upon our enemies: so that they which hate us spoil our goods.
12 Thou lettest us be eaten up like sheep: and hast scattered us among the heathen.
13 Thou sellest thy people for nought: and takest no money for them.
14 Thou makest us to be rebuked of our neighbours: to be laughed to scorn, and had in derision of them that are round about us.
15 Thou makest us to be a by-word among the heathen; and that the people shake their heads at us.
16 My confusion is daily before me; and the shame of my face hath covered me;
17 For the voice of the slanderer and blasphemer: for the enemy and avenger.
18 And though all this be come upon us, yet do we not forget thee: nor behave ourselves frowardly in thy covenant.
19 Our heart is not turned back: neither our steps gone out of thy way;
20 No, not when thou hast smitten us into the place of dragons: and covered us with the shadow of death.
21 If we have forgotten the Name of our God, and holden up our hands to any strange god: shall not God search it out? for he knoweth the very secrets of the heart.
22 For thy sake also are we killed all the day long; and are counted as sheep appointed to be slain.
23 Up, Lord, why sleepest thou: awake, and be not absent from us for ever.
24 Wherefore hidest thou thy face: and forgettest our misery and trouble?
25 For our soul is brought low, even unto the dust: our belly cleaveth unto the ground.
26 Arise, and help us: and deliver us for thy mercy's sake.

PSALM XLV.

MY heart is inditing of a good matter: I speak of the things which I have made unto the King.
2 My tongue is the pen: of a ready writer.
3 Thou art fairer than the children of men: full of grace are thy lips, because God hath blessed thee for ever.
4 Gird thee with thy sword upon thy thigh, O thou most Mighty: according to thy worship and renown.
5 Good luck have thou with thine honour: ride on, because of the word of truth, of meekness, and righteousness; and thy right hand shall teach thee terrible things.
6 Thy arrows are very sharp, and the people shall be subdued unto thee: even in the midst among the King's enemies.
7 Thy seat, O God, endureth for ever: the sceptre of thy kingdom is a right sceptre.
8 Thou hast loved righteousness, and hated iniquity: wherefore God, even thy God, hath

5 Par toi nous frapperons nos ennemis; par ton nom nous foulerons ceux qui s'élèvent contre nous.
6 Car je ne m'assure point en mon arc, et mon épée ne me délivrera point.
7 Mais tu nous délivreras de la main de nos ennemis, et tu rendras confus ceux qui nous haïssent.
8 Nous nous glorifierons en Dieu chaque jour, et nous célébrerons à jamais ton nom. Sélah.
9 Cependant tu *nous* as rejetés; tu nous as rendus confus, et tu ne sors plus avec nos armées.
10 Tu nous as fait retourner en arrière de devant l'ennemi, et ceux qui nous haïssent *se sont enrichis de ce qu'ils* ont pillé sur *nous*.
11 Tu nous as livrés comme des brebis qu'on doit manger, et tu nous as dispersés parmi les nations.
12 Tu as vendu ton peuple pour rien, et tu n'as point fait hausser leur prix.
13 Tu nous as mis en opprobre à nos voisins, en moquerie et raillerie à ceux qui habitent autour de nous.
14 Tu nous as mis en proverbe parmi les nations, *et tu as fait que* les peuples ont hoché la tête sur nous.
15 Ma confusion *est* toujours devant moi, et la honte de mon visage me couvre;
16 A cause des discours de celui qui *me* fait des outrages et qui *m'*injurie, *et* à cause de l'ennemi et du persécuteur.
17 Tout cela nous est arrivé, et *néanmoins* nous ne t'avons point oublié, et nous n'avons point violé ton alliance.
18 Notre cœur ne s'est point détourné en arrière, nos pas ne se sont point écartés de tes sentiers;
19 Bien que tu nous aies foulé parmi des dragons, et couvert de l'ombre de la mort.
20 Si nous eussions oublié le nom de notre Dieu, et *que* nous eussions étendu nos mains à un Dieu étranger.
21 Dieu n'en ferait-il point la recherche? car *c'est* lui qui connoît les secrets du cœur.
22 Mais nous sommes tous les jours mis à mort à cause de toi, *et* nous sommes estimés comme des brebis de la boucherie.
23 Lève-toi: Pourquoi dors-tu, Seigneur? Réveille-toi, ne *nous* rejette point à jamais.
24 Pourquoi caches-tu ta face, *et* oublies-tu notre affliction et notre oppression?
25 Car notre âme est abattue jusques dans la poussière, *et* notre ventre est attaché contre terre.
26 Lève-toi à notre aide, et délivre-nous pour l'amour de ta bonté.

PSEAUME XLV.

MON cœur bouillonne *pour prononcer* une parole excellente. J'ai dit: Mes ouvrages *seront* pour le Roi; ma langue *sera comme* la plume d'un écrivain diligent.
2 Tu es plus beau qu'*aucun* des fils des hommes; la grâce est répandue sur tes lèvres; c'est pourquoi Dieu t'a béni éternellement.
3 O *Prince* puissant, ceins sur *ta* cuisse ton épée, ta majesté et ta magnificence.
4 Et prospère dans ta magnificence. Sois monté sur la parole de vérité, de débonnaireté et de justice; et ta droite t'apprendra des choses merveilleuses.
5 Tes flèches *sont* aiguës, les peuples tomberont sous toi; *elles entreront* dans le cœur des ennemis du Roi.
6 Ton trône, ô Dieu, *est* à toujours et à perpétuité; le sceptre de ton règne *est* un sceptre d'équité.

5 Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου. στείλον βοήθειαν τῷ Ἰακώβ.
6 Διὰ σὲ θέλει νικήσομεν τοὺς ἐχθρούς μας, καὶ εἰς τὸ ὄνομά σου θέλει καταπατήσομεν ὅσους σηκώνονται ἐναντίον μας.
7 Ὅτι δὲν θέλει ἐλπίσω εἰς τὸ τόξον μου· ἡ μάχαιρά μου δὲν θέλει μὲ σώσει.
8 Ὅτι ἐσὺ μᾶς ἔσωσας ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μας· καὶ ἀτίμησας τοὺς μισοῦντάς μας.
9 Ὅλην τὴν ἡμέραν καυχόμεθα εἰς τὸν Θεὸν· θέλει ὁμολογήσομεν τὸ ὄνομά σε εἰς τ' αἰῶνα.
10 Τῶρα δὲ εἶσαι μακρὰν, καὶ μᾶς ἠτίμησας, καὶ δὲν συντροφεύεις τὰ στρατεύματά μας.
11 Ἔστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν μας, καὶ οἱ μισοῦντες μας διήρπαζον τὰ ἔχει μας.
12 Μᾶς ἔδωκας ὡς πρόβατα εἰς βρώσιν· καὶ μᾶς διεσκόρπισας εἰς τὰ ἔθνη.
13 Ἐπόλησας τὸν λαόν σου χωρὶς τιμῆς, καὶ δὲν ἦτο πλῆθος εἰς τὰς ἐπινικίους φωνάς των.
14 Μᾶς ἔβαλας ὡς ὄνειδος εἰς τοὺς γείτονάς μας, καὶ ὡς μυκτηρισμὸν, καὶ γελοιώδες πρᾶγμα εἰς τοὺς τριγύρω μας.
15 Μᾶς ἐκατάτησας παροιμίαν εἰς τὰ ἔθνη κ᾽ οἱ λαοὶ κινοῦσι τὴν κεφαλήν των ἐναντίον μας.
16 Ἔχω ἐμπρός μου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐντροπήν μου, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου μὲ ἐσκέπασε·
17 Διὰ τὴν φωνὴν τοῦ ὀνειδίζοντος, καὶ τοῦ βλασφημητοῦ, διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοῦ διώκτου.
18 Ταῦτα πάντα ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ δὲν σὲ ἐλησμονήσαμεν, καὶ ἐπορεύθημεν κατὰ τὴν διαθήκην σου.
19 Καὶ ἡ καρδία μας δὲν ἀπεστράφη· καὶ τὰ διαβήματά μας εὐγήκαν ἀπὸ τὴν ὁδόν σου.
20 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς εἰς τόπον ὀυστυχίας, καὶ μᾶς ἐσκέπασε σκιὰ θανάτου.
21 Ἐὰν ἐλησμονήσαμεν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κ᾽ ἀπλώσαμεν τὰ χέρια μας πρὸς ἄλλον Θεὸν, δὲν θέλει ὁ Θεὸς ζητήσει ταῦτα; Ὅτι αὐτὸς γνωρίζει τὰ κρυφὰ τῆς καρδίας.
22 Ὅτι διὰ σὲ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.
23 Σήκω, τί κοιμᾶσαι Κύριε; ἐξύπνησον καὶ μὴ ἀπομακρυνθῆς εἰς τέλος.
24 Διατί ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου; κ᾽ ἐλησμονεῖς τὴν πτωχείαν μας καὶ τὰς θλίψεις μας.
25 Ὅτι ἐταπεινώθη ἕως εἰς τὸ χῶμα ἡ ψυχὴ μας, ἡ κοιλία μας ἐκολλήθη εἰς τὴν γῆν.
26 Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησόν μας, καὶ λύτρωσαι μας διὰ τὴν χάριν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. με'. XLV.

Η καρδία μὲ ἐξέδωσε λόγον ἀγαθὸν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τὰ περὶ τοῦ βασιλέως.
2 Ἡ γλῶσσά μου εἶναι τὸ κοντίλι ἑνὸς ταχέως γραμματέως.
3 Εἶσαι ὡραιότερος παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, χάρις ἐξεχύθη ἀπὸ τὰ χείλει σε, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς σὲ εὐλόγησεν εἰς τὸν αἰῶνα.
4 Περίζωσαι τὴν μάχαιράν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, ὦ δυνατέ· κατὰ τὸν ἔπαινόν σου καὶ τὸ ἀξιώμά σου.
5 Πρόκοψε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς· κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἐξ αἰτίας τῆς ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἡ δεξιά σου θέλει σε ὁδηγήσει θαυμασίως.
6 Τὰ ἀκόντια σου εἶναι ἠκονημένα ὦ δυνατέ, καὶ οἱ λαοὶ θέλει πέσουσιν ὑποκάτω σου, εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.
7 Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεὲ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα·

le salvazioni di Jacob.
5 Per te noi cozzeremo i nostri nemici: nel tuo nome noi calpesteremo coloro che si levano contr' a noi.
6 Perciocchè io non mi confido nel mio arco, e la mia spada non mi salverà.
7 Anzi tu ci salverai da' nostri nemici, e renderai confusi quelli che ci odiano.
8 Noi ci glorieremo tutto dì in Dio, e celebreremo il tuo Nome in perpetuo. Sela.
9 E pure tu ci hai scacciati, e ci hai svergognati, e non esci *più* co'nostri eserciti.
10 Tu ci hai fatte voltar le spalle dinanzi al nemico, e quelli che ci odiano *ci* hanno predati.
11 Tu ci hai ridotti ad esser come pecore da mangiare, e ci hai dispersi fra le genti.
12 Tu hai venduto il tuo popolo, senza danari, e non hai fatto alcuno avanzo de' lor prezzi.
13 Tu ci hai posti *in* vituperio appresso i nostri vicini, *in* beffa, ed *in* ischerno a *quelli che stanno* d'intorno a noi.
14 Tu ci hai messi ad esser proverbiati fra le genti, ed hai fatto, che ci è scosso il capo contra fra i popoli.
15 Il mio vituperio è tutto dì davanti a me, e la vergogna della mia faccia m'ha coperto.
16 Per la voce del vituperatore, e dell' oltraggiatore: per cagion del nemico, e del vendicatore.
17 Tutto questo ci è avvenuto, e non però t'abbiam dimenticato, e non ci siam portati dislealmente contr'al tuo patto.
18 Il cuor nostro non s'è rivolto indietro, ed i nostri passi *non* si sono sviati da' tuoi sentieri.
19 Quantunque tu ci abbi tritati, *e messi* in luogo di dragoni; e ci abbi coperti d'ombra di morte.
20 Se noi avessimo dimenticato il Nome dell' Iddio nostro, ed avessimo stese le mani ad alcun dio strano:
21 Iddio non ne farebbe egli inchiesta: conciosiacosachè egli conosca i segreti del cuore.
22 Anzi, per cagion tua siamo uccisi tutto dì, siamo reputati come pecore da macello.
23 Risvegliati: perchè dormi, Signore? destati, non iscacciarci in perpetuo.
24 Perchè nascondi la tua faccia? *perchè* dimentichi la nostra afflizione, e la nostra oppressione?
25 Conciosiacosachè la nostra anima sia abbassata fin nella polvere, ed il nostro ventre sia attaccato alla terra.
26 Levati *in* nostro aiuto, e riscuotici, per amor della tua benignità.

SALMO XLV.

IL mio core sgorga un buon ragionamento: io recito al Re le mie opere, la mia lingua *sarà come* la penna d'un veloce scrittore.
2 Tu sei più bello, ch' *alcuno de'* figliuoli degli uomini: grazia è sparsa sulle tue labbra: perciò Iddio t'ha benedetto in eterno.
3 O prode, cingiti la tua spada al fianco, *che è* la tua gloria, e la tua magnificenza.
4 E prospera *nella* tua gloria, cavalca sopra la parola di verità, e di mansuetudine, *e* di giustizia: e la tua destra ti farà vedere *opere* tremende.
5 Le tue saette *sono* agute: i popoli caderanno sotto a te: *esse entreranno* nel cuor de' nemici del Re.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

ſondern deine Rechte, dein Arm, und das Licht deines Angeſichts; denn du hatteſt Wohlgefallen an ihnen.

4 Gott, du biſt derſelbe mein König, der du Jacob Hülfe verheißeſt.

5 Durch dich wollen wir unſere Feinde zerſtoßen; in deinem Namen wollen wir untertreten, die ſich wider uns ſetzen.

6 Denn ich verlaſſe mich nicht auf meinen Bogen, und mein Schwerdt kann mir nicht helfen;

7 Sondern du hilfſt uns von unſern Feinden, und machſt zu Schanden, die uns haſſen.

8 Wir wollen täglich rühmen von Gott, und deinem Namen danken ewiglich.

9 Warum verſtößeſt du uns denn nun, und läſſeſt uns zu Schanden werden, und zieheſt nicht aus unter unſerm Heer?

10 Du läſſeſt uns fliehen vor unſerm Feinde, daß uns berauben, die uns haſſen.

11 Du läſſeſt uns auffreſſen wie Schaafe, und zerſtreueſt uns unter die Heiden.

12 Du verkaufeſt dein Volk umſonſt, und nimmſt nichts darum.

13 Du machſt uns zur Schmach unſern Nachbarn, zum Spott und Hohn denen, die um uns her ſind.

14 Du machſt uns zum Beyſpiel unter den Heiden, und daß die Völker das Haupt über uns ſchütteln.

15 Täglich iſt meine Schmach vor mir, und mein Antlitz iſt voller Schande,

16 Daß ich die Schänder und Läſterer hören, und die Feinde und Rachgierigen ſehen muß.

17 Dieß alles iſt über uns gekommen: und haben doch deiner nicht vergeſſen, noch untreulich in deinem Bunde gehandelt;

18 Unſer Herz iſt nicht abgefallen, noch unſer Gang gewichen von deinem Wege:

19 Daß du uns ſo zerſchlägeſt unter den Drachen, und bedeckeſt uns mit Finſterniß.

20 Wenn wir des Namens unſers Gottes vergeſſen hätten, und unſere Hände aufgehoben zum fremden Gott:

21 Das möchte Gott wohl finden; nun kennet er ja unſers Herzens Grund.

22 Denn wir werden ja um deinet willen täglich erwürget, und ſind geachtet wie Schlachtſchaafe.

23 Erwache dich, Herr, warum ſchläfſt du? Wache auf, und verſtoße uns nicht ſo gar.

24 Warum verbirgeſt du dein Antlitz, vergiſſeſt unſers Elends und Dranges?

25 Denn unſere Seele iſt gebeuget zur Erde; unſer Bauch klebet am Erdboden.

26 Mache dich auf, hilf uns, und erlöſe uns, um deiner Güte willen.

Der 45 Pſalm.

1 Mein Herz dichtet ein feines Lied; ich will ſingen von einem Könige; meine Zunge iſt ein Griffel eines guten Schreibers.

2 Du biſt der Schönſte unter den Menſchenkindern, holdſelig ſind deine Lippen: darum ſegnet dich Gott ewiglich.

3 Gürte dein Schwerdt an deine Seite, du Held, und ſchmücke dich ſchön.

4 Es müſſe dir gelingen in deinem Schmuck. Ziehe einher der Wahrheit zu gut, und die Elenden bey Recht zu behalten, ſo wird deine rechte Hand Wunder beweiſen.

5 Scharf ſind deine Pfeile, daß die Völker vor dir niederfallen, mitten unter den Feinden des Königs.

que mandas las saludes de Jacob.

5 Por ti aventarémos con fuerza á nuestros enemigos, y en tu nombre despreciarémos á los que se levantan contra nosotros.

6 Porque no esperaré en mi arco; y mi espada no me salvará.

7 Porque nos has salvado de los que nos afligian, y has avergonzado á los que nos aborrecian.

8 En Dios nos gloriarémos todo dia, y en tu nombre dirémos alabanzas por siglo.

9 Mas ahora nos has desechado, y sonroxado: y no saldrás, ó Dios, con nuestros exércitos.

10 Nos hiciste volver las espaldas á nuestros enemigos; y que fuéramos presa de los que nos aborrecen.

11 Nos entregaste como ovejas de vianda: y nos esparciste entre las naciones.

12 Vendiste tu pueblo sin precio: y no hubo multitud en las ventas de ellos.

13 Pusistenos por oprobrio á nuestros vecinos, por escarnio y burla á aquellos, que están al rededor de nosotros.

14 Pusistenos por refran á las naciones: por meneo de cabeza en los pueblos.

15 Mi ignominia está todo dia delante de mí, y la confusion de mi rostro me ha cubierto.

16 Por la voz del que zahiere, y vitupera: por la vista del enemigo, y del que persigue.

17 Todas estas cosas vinieron sobre nosotros, y no te hemos olvidado: y no hemos cometido iniquidad contra tu alianza.

18 Y no se ha vuelto atrás nuestro corazon: ni has apartado nuestras sendas de tu camino.

19 Porque nos has humillado en el lugar de la afliccion, y nos cubrió sombra de muerte.

20 Si olvidamos el nombre de nuestro Dios, y si extendimos nuestras manos á un dios extraño:

21 ¿Acaso Dios no demandará estas cosas? porque él conoce los secretos del corazon.

22 Pues por amor de tí somos entregados á muerte cada dia: somos apreciados como ovejas del matadero.

23 Levántate, ¿por qué te duermes, Señor? levántate, y no nos deseches para siempre.

24 ¿Por qué apartas tu rostro, te olvidas de nuestra miseria, y de nuestra tribulacion?

25 Porque nuestra alma está humillada hasta el polvo: pegado está con la tierra nuestro vientre.

26 Levántate, Señor, ayúdanos: y redímenos por amor de tu nombre.

PSALMO XLV.

REBOSO mi corazon palabra buena: digo yo mis obras al Rey. Mi lengua pluma de escribiente, que escribe velozmente.

2 Vistoso en hermosura mas que los hijos de los hombres, se derramó la gracia en tus labios: por esto te bendixo Dios para siempre.

3 Cíñete tu espada sobre tu muslo, ó valerosisimo,

4 Con tu belleza y tu hermosura enristra, marcha con prosperidad, y reyna, por medio de la verdad y la mansedumbre, y la justicia: y te guiará admirablemente tu derecha.

5 Tus saetas agudas en los corazones de los enemigos del Rey, debaxo de tí caerán los pueblos.

6 Tu trono, ó Dios, por siglo de siglo: vara de rectitud es la vara de tu reyno.

LATINA ET GRÆCA.

mandas salutes Jacob.

5 In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

6 Non enim in arcu meo sperabo: et gladius meus non salvabit me.

7 Salvasti enim nos de affligentibus nos: et odientes nos confudisti.

8 In Deo laudabimur tota die: et in nomine tuo confitebimur in sæculum.

9 Nunc autem repulisti et confudisti nos: et non egredieris Deus in virtutibus nostris.

10 Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros: et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

11 Dedisti nos tamquam oves escarum: et in gentibus dispersisti nos.

12 Vendidisti populum tuum sine pretio: et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

13 Posuisti nos opprobium vicinis nostris, subsannationem et derisum his, qui sunt in circuitu nostro.

14 Posuisti nos in similitudinem Gentibus: commotionem capitis in populis.

15 Tota die verecundia mea contra me est, et confusio faciei meæ cooperuit me.

16 A voce exprobrantis, et obloquentis: a facie inimici, et persequentis.

17 Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti sumus te: et inique non egimus in testamento tuo.

18 Et non recessit retro cor nostrum: et declinasti semitas nostras a via tua:

19 Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, et cooperuit nos umbra mortis.

20 Si obliti sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad Deum alienum:

21 Nonne Deus requiret ista? ipse enim novit abscondita cordis. Quoniam propter te mortificamur tota die: æstimati sumus sicut oves occisionis.

22 Exurge, quare obdormis Domine? exurge, et ne repellas in finem,

23 Quare faciem tuam avertis, oblivisceris inopiæ nostræ et tribulationis nostræ?

24 Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra: conglutinatus est in terra venter noster.

25 Exurge Domine, adjuva nos: et redime nos propter nomen tuum.

PSALMUS XLV.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. Lingua mea calamus scribæ, velociter scribentis.

2 Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum.

3 Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime,

4 Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna, Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam: et deducet te mirabiliter dextera tua.

5 Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent, in corda inimicorum regis.

6 Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga directionis virga regni tui.

7 Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus Deus tuus

4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῃσχυνας.

8 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῃσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

10 Ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς.

11 Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλαγμασιν αὐτῶν.

13 Ἔθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

14 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατεναντίον μου ἐστί, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με,

16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σου

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου.

20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον,

21 Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἱνατί ὕπνοις Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος.

24 Ἱνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλαθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. με'. XLV.

ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

2 Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ· τῇ ὡραιότητί σου,

4 Καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

5 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος,

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

anointed thee with the oil of gladness above thy fellows.
9 All thy garments smell of myrrh, aloes, and cassia: out of the ivory palaces, whereby they have made thee glad.
10 Kings' daughters were among thy honourable women: upon thy right hand did stand the queen in a vesture of gold, wrought about with divers colours.
11 Hearken, O daughter, and consider, incline thine ear: forget also thine own people, and thy father's house.
12 So shall the King have pleasure in thy beauty: for he is thy Lord God, and worship thou him.
13 And the daughter of Tyre shall be there with a gift: like as the rich also among the people shall make their supplication before thee.
14 The King's daughter is all glorious within: her clothing is of wrought gold.
15 She shall be brought unto the King in raiment of needle-work: the virgins that be her fellows shall bear her company, and shall be brought unto thee.
16 With joy and gladness shall they be brought: and shall enter into the King's palace.
17 Instead of thy fathers thou shalt have children: whom thou mayest make princes in all lands.
18 I will remember thy Name from one generation to another: therefore shall the people give thanks unto thee, world without end.

PSALM XLVI.

GOD is our hope and strength: a very present help in trouble.
2 Therefore will we not fear, though the earth be moved: and though the hills be carried into the midst of the sea.
3 Though the waters thereof rage and swell: and though the mountains shake at the tempest of the same.
4 The rivers of the flood thereof shall make glad the city of God: the holy place of the tabernacle of the most Highest.
5 God is in the midst of her, therefore shall she not be removed: God shall help her, and that right early.
6 The heathen make much ado, and the kingdoms are moved: but God hath shewed his voice, and the earth shall melt away.
7 The Lord of hosts is with us: the God of Jacob is our refuge.
8 O come hither, and behold the works of the Lord: what destruction he hath brought upon the earth.
9 He maketh wars to cease in all the world: he breaketh the bow, and knappeth the spear in sunder, and burneth the chariots in the fire.
10 Be still then, and know that I am God: I will be exalted among the heathen, and I will be exalted in the earth.
11 The Lord of hosts is with us: the God of Jacob is our refuge.

7 Tu aimes la justice, et tu hais la méchanceté; c'est pourquoi, ô Dieu, ton Dieu t'a oint d'une huile de joie par-dessus tes semblables.
8 Tous tes vêtemens *sont parfumés* de myrrhe, d'aloé, *et* de casse, *quand tu sors* des palais d'ivoire, par lesquels on t'a réjoui.
9 Des filles de Roi *sont* entre tes dames d'honneur; ta femme est à ta droite, *parée* d'or d'Ophir.
10 Ecoute, fille, et considère, incline ton oreille, et oublie ton peuple et la maison de ton père;
11 Et le Roi mettra son affection en ta beauté. Puisqu'il *est* ton Seigneur, prosterne-toi devant lui.
12 Et la fille de Tyr *et* les plus riches des peuples te feront hommage avec des présens.
13 La fille du Roi *est* toute pleine de gloire au-dedans; son vêtement *est* tissu d'or.
14 Elle sera présentée au Roi en des vêtemens de broderie; *et* les filles qui la suivent, *qui sont* ses amies, te seront amenées.
15 Elles *te* seront présentées avec joie, et *avec* alégresse, *et* elles entreront au palais du Roi.
16 Tes enfans tiendront la place de tes pères; tu les établiras pour princes par toute la terre.
17 Je rendrai ton nom mémorable dans tous les âges; c'est pourquoi les peuples te célébreront à toujours et à perpétuité.

PSEAUME XLVI.

DIEU *est* notre retraite, *notre* force, et *notre* secours dans les détresses, *et un secours* fort aisé à trouver.
2 C'est pourquoi nous ne craindrons point, quand *même* la terre se bouleverseroit, et que les montagnes se renverseroient au milieu de la mer:
3 *Et que* ses eaux viendroient à bruire *et* à se troubler, *et que* les montagnes seroient ébranlées par l'élévation *de ses vagues*. Sélah.
4 Les ruisseaux du fleuve réjouiront la ville de Dieu, *qui est le lieu* saint des tabernacles du très-haut.
5 Dieu *est* au milieu d'elle; elle ne sera point ébranlée. Dieu la secourra, en tournant son visage *vers elle* dès le matin.
6 Les nations se sont émues, les royaumes ont été ébranlés; il a fait entendre son tonnerre, *et* la terre s'est fondue.
7 L'Eternel des armées *est* avec nous; le Dieu de Jacob *est* notre haute retraite. Sélah.
8 Venez, contemplez les exploits de l'Eternel, *et* comment il a réduit la terre en solitude.
9 Il a fait cesser les guerres jusques au bout de la terre; il rompt les arcs, il brise les lances, il brûle les chariots au feu.
10 Cessez, *a-t-il dit*, et reconnoissez que je *suis* Dieu: Je serai exalté parmi les nations; je serai exalté par *toute* la terre.
11 L'Eternel des armées *est* avec nous; le Dieu de Jacob *est* notre haute retraite. Sélah.

EVENING PRAYER.

PSALM XLVII.

O CLAP your hands together, all ye people: O sing unto God with the voice of melody.
2 For the Lord is high, and to be feared: he is the great King upon all the earth.
3 He shall subdue the people under us: and the nations under our feet.
4 He shall choose out an heritage for us: even the worship of Jacob, whom he loved.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XLVII.

PEUPLES, frappez tous des mains, poussez des cris de joie à Dieu, avec une voix de triomphe.
2 Car le Dieu très-haut est rédoutable, *et il est* grand Roi sur toute la terre.
3 Il range les peuples sous nous, et les nations sous nos pieds.
4 Il nous a choisi notre héritage, *qui est* la gloire de Jacob, lequel il a aimé. Sélah.

τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου, σκῆπτρον δικαιοσύνης.
3 Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίας, διὰ τοῦτο σὲ ἔχρισεν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου μὲ ἔλαιον ἀγαλλιάσεως ὑπὲρ τοὺς ὁμοίους σου.
9 Τὰ φορέματά σου μυρίζουσιν ἀπὸ Σμύρναν, Ἄλοὴ καὶ Κασίαν, ἀπὸ ναῶν ἐλεφαντίνων, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἠυφρανάν σε.
10 Θυγατέρες βασιλέων εὑρίσκοντο ἀναμεταξὺ εἰς τὰς γυναίκας σου· ἐκ δεξιῶν σου ἐστέκετο ἡ βασίλισσα εἰς ἔνδυμα ὁλόχρυσον, ποικιλόχρωμον.
11 Ἄκουσον, θυγατέρα, καὶ νόησον, καὶ κατέβασαι τὸ αὐτίον σου, καὶ ἀλησμόνησον τὸν λαόν σου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου.
12 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τὴν εὐμορφίαν σου· ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Κύριός σου, προσκύνησον αὐτόν.
13 Καὶ αἱ θυγατέρες Τύρου θέλει τὸν προσκυνήσουσι μὲ δῶρα, καὶ οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς θέλει λιτανεύσουσι τὸ πρόσωπόν σου.
14 Κάθε δόξα εὑρίσκεται εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως Ἐσεβῶν· τὸ ἔνδυμά της εἶναι ποικιλόχρυσον.
15 Θέλει φερθεῖ πρὸς τὸν βασιλέα ἐνδεδυμένη ποικίλως· θέλει σοῦ φερθῶσιν αἱ παρθένοι ὀπού τὴν συντροφεύουσιν.
16 Θέλει φερθῶσι μὲ εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ θέλει ἔμβουσιν εἰς τὸ βασιλικόν.
17 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου, σοὶ ἐγεννήθησαν υἱοί, τοὺς ὁποίους δύνασαι ἵνα καταστήσῃς ἄρχοντας ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν.
18 Θέλει ἐνθυμηθῶ τὸ ὄνομά σου εἰς κάθε γενεὰν, διὰ τοῦτο οἱ λαοὶ θέλει σὲ εὐχαριστήσουσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ᾧ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. μς'. XLVI.

Ο ΘΕΟΣ εἶναι ἡ καταφυγὴ καὶ ἡ δύναμίς μας, εἰς θλίψεις ἕτοιμη βοήθεια.
2 Διὰ τοῦτο καὶ ἐὰν ταραχθῇ ἡ γῆ δὲν θέλει φοβηθῶμεν· καὶ ἐὰν τὰ ὄρη μετακομισθῶσιν εἰς την καρδίαν τῆς θαλάσσης.
3 Ἐὰν τὰ ὕδατα βοήσωσι καὶ ταραχθῶσι, καὶ ἐὰν κουνιθῶσιν τὰ βουνὰ διὰ τὴν θύελλάν τα.
4 Τὰ ποταμῶ τὰ ῥεύματα θέλουσι εὐφραίνειν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, τὸ ἅγιον τῆς κατασκηνώσεως τοῦ ὑψίστου.
5 Ὁ Θεὸς εἶναι εἰς τὸ μέσον αὐτῆς ᾧ δὲν θέλει σαλευθῇ, ὁ Θεὸς θέλει τὴν βοηθήσει τὸ πρωΐ.
6 Ἐταράχθησαν τὰ ἔθνη, περιετράπησαν βασιλεῖαι ἀλλ' ὁ Θεὸς ἔδωκε φωνὴν, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
7 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ' ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ εἶναι ἡ καταφυγὴ μας.
8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ ποῖα ἐξολοθρεύματα ἔβαλεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
9 Αὐτὸς ἀντιπολεμᾷ ἕως εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, θέλει συντρίψει τὸ τόξον καὶ σπάσει τὰ ὅπλα, ᾧ ἀμάξας θέλει κατακαύσει μὲ φωτίαν.
10 Σχολάσατε λοιπὸν καὶ μάθετε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς, θέλει ὑψωθῶ εἰς τοὺς λαοὺς θέλει ὑψωθῶ εἰς τὴν γῆν.
11 Ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων εἶναι μεθ' ἡμῶν· ἡ καταφυγὴ μας εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. μζ'. XLVII.

ΚΤΥΠΗΣΑΤΕ τὰς χείρας σας πάντα τὰ ἔθνη, εὐφημήσαΐε τὸν Θεὸν μὲ φωνὴν ἀγαλλιάσεως.
2 Ὅτι ὕψιστος εἶναι ὁ Κύριος, φοβερὸς, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
3 Ὑπέταξεν εἰς ἡμᾶς τοὺς λαους, καὶ ὑπὸ

6 O Dio, il tuo trono è in sempiterno: lo scettro del tuo regno è uno scettro di drittura.
7 Tu hai amata la giustizia, ed hai odiata l'empietà: perciò Iddio, l'Iddio tuo, t' ha unto d'olio di letizia sopra i tuoi consorti.
8 Tutti i tuoi vestimenti *son* mirra, aloe, e cassia, *che spandono il loro odore* da' palazzi d'avorio, *dal luogo ove* t'è dato diletto.
9 Figliuole di re *sono* fra i tuoi onori: la Sposa è alla tua man destra, *adornata* d'oro d'Ofir.
10 Ascolta, fanciulla, e riguarda, e porgi l'orecchio: e dimentica il tuo popolo, e la casa di tuo padre.
11 Ed il Re porrà amore alla tua bellezza: adoralo adunque, perciocchè egli è il tuo Signore.
12 E la figliuola di Tiro, *ed* i ricchi fra i popoli, ti supplicheranno con presenti.
13 La figliuola del Re è tutta gloriosa dentro, l sua vesta è tutta trapunta d'oro.
14 Ella sarà condotta al Re in *veste* ricamate, avendo dietro a sè le verginisue compagne che ti saranno *eziandio* adotte, o Re.
15 Ti saranno condotte con letizia, e con gioia: *ed* entreranno nel palazzo del Re.
16 I tuoi figliuoli saranno in luogo de' tuoi padri: tu li costituirai principi per tutta la terra.
17 Io publicherò la memoria del tuo Nome, per ogni età: perciò, ti celebreranno i popoli in sempiterno.

SALMO XLVI.

IDDIO è nostro ricetto, e forza, *ed* aiuto prontissimo nelle distrette.
2 Perciò, noi non temeremo, quantunque la terra si tramutasse di luogo, ed i monti smossi *fosser sospinti* in mezzo del mare.
3 E l' acque d' esso romoreggiassero, e s' intorbidassero: *ed* i monti fossero scrollati dall'alterezza d'esso. Sela.
4 Il fiume, i ruscelli di Dio rallegreranno la sua Città, il *luogo* santo degli abitacoli dell'Altissimo.
5 Iddio è nel mezzo di lei, ella non sarà smossa: Iddio la soccorrerà allo schiarir della mattina.
6 Le genti romoreggiarono, i regni si commossero. Egli diede fuori la sua voce, la terra i strusse.
7 Il Signor degli eserciti è con noi: l'Iddio di Iacob è il nostro alto ricetto. Sela.
8 Venite, mirate i fatti del Signore; come egli ha operate cose stupende nella terra.
9 Egli ha fatte restar le guerre infino all'estremità della terra: egli ha rotti gli archi, e messe in pezzi le lance, *ed* arsi i carri col fuoco.
10 Restate, e conoscete, ch' io *son* Dio: io sarò esaltato fra le genti, io sarò esaltato nella terra.
11 Il Signor degli eserciti è con noi: l'Iddio di Iacob è il nostro alto ricetto. Sela.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XLVII.

BATTETEVI a palme, o popoli tutti: giubilate a Dio con voce di trionfo.
2 Perciocchè il Signore è l' Altissimo, il Tremendo, gran Re sopra tutta la terra.
3 Egli ridurrà i popoli sotto noi, e le nazioni sotto i nostri piedi.
4 Egli ci ha scelta la nostra eredità, la gloria di Iacob, il quale egli ama. Sela.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

6 Gott, dein Stuhl bleibet immer und ewig; das Scepter deines Reichs iſt ein gerades Scepter.
7 Du liebeſt Gerechtigkeit, und haſſeſt gottloſes Weſen: darum hat dich Gott, dein Gott, geſalbet mit Freudenöhl, mehr denn deine Geſellen.
8 Deine Kleider ſind eitel Myrrhen, Aloes und Kezia, wenn du aus den elfenbeinernen Palläſten daher trittſt, in deiner ſchönen Pracht.
9 In deinem Schmuck gehen der Könige Töchter; die Braut ſtehet zu deiner Rechten in eitel köſtlichem Golde.
10 Höre, Tochter, ſchaue darauf, und neige deine Ohren; vergiß deines Volks und deines Vaters Hauſes;
11 So wird der König Luſt an deiner Schöne haben: denn er iſt dein Herr, und ſollſt ihn anbeten.
12 Die Tochter Zor wird mit Geſchenk da ſeyn, die Reichen im Volk werden vor dir ſtehen.
13 Des Königs Tochter iſt ganz herrlich inwendig, ſie iſt mit goldenen Stücken gekleidet.
14 Man führet ſie in geſtickten Kleidern zum Könige, und ihre Geſpielen, die Jungfrauen, die ihr nachgehen, führet man zu dir.
15 Man führet ſie mit Freuden und Wonne, und gehen in des Königs Pallaſt.
16 Anſtatt deiner Väter wirſt du Kinder kriegen; die wirſt du zu Fürſten ſetzen aller Welt.
17 Ich will deines Namens gedenken von Kind zu Kindeskind: darum werden dir danken die Völker immer und ewiglich.

Der 46 Pſalm.

1 Gott iſt unſere Zuverſicht und Stärke, eine Hülfe in den großen Nöthen, die uns getroffen haben.
2 Darum fürchten wir uns nicht, wenn gleich die Welt untergienge, und die Berge mitten ins Meer ſanken.
3 Wenn gleich das Meer wüthete und wallete, und von ſeinem Ungeſtüm die Berge einfielen.
4 Dennoch ſoll die Stadt Gottes fein luſtig bleiben mit ihren Brünnlein, da die heiligen Wohnungen des Höchſten ſind.
5 Gott iſt bey ihr darinnen, darum wird ſie wohl bleiben; Gott hilft ihr frühe.
6 Die Heiden müſſen verzagen, und die Königreiche fallen; das Erdreich muß vergehen, wenn er ſich hören läßt.
7 Der Herr Zebaoth iſt mit uns, der Gott Jacobs iſt unſer Schutz.
8 Kommt her, und ſchauet die Werke des Herrn, der auf Erden ſolches Zerſtören anrichtet.
9 Der den Kriegen ſteuert in aller Welt; der Bogen zerbricht, Spieße zerſchlägt, und Wagen mit Feuer verbrennet.
10 Seyd ſtille und erkennet, daß ich Gott bin. Ich will Ehre einlegen unter den Heiden, ich will Ehre einlegen auf Erden.
11 Der Herr Zebaoth iſt mit uns, der Gott Jacobs iſt unſer Schutz.

Abend-Gebete.

Der 47 Pſalm.

1 Frohlocket mit Händen, alle Völker, und jauchzet Gott mit fröhlichem Schalle.
2 Denn der Herr, der Allerhöchſte, iſt erſchrecklich, ein großer König auf dem ganzen Erdboden.
3 Er wird die Völker unter uns zwingen, und die Leute unter unſere Füße.

7 Amaste la justicia, y aborreciste la iniquidad: por eso te ungió Dios, el Dios tuyo con óleo de alegría sobre tus compañeros.
8 Mirraa, y goma, y canela en tus vestidos, desde las casas de marfil: en las que te recreáron
9 Las hijas del Rey en honra tuya. Asistió la Reyna á tu derecha con vestidura dorada, rodeada de variedad.
10 Oye, hija, y mira, é inclina tu oreja; y olvida tu pueblo, y la casa de tu padre.
11 Y codiciará el Rey tu belleza: porque él es el Señor Dios tuyo, y le adorarán.
12 Y las hijas de Tyro con presentes te ofrecerán humildes ruegos, todos los ricos del pueblo.
13 Toda la gloria de la hija del Rey es de dentro, en franjas de oro
14 Vestida de variedades á la redonda. Serán llevadas al Rey vírgenes en pos de ella: sus compañeras serán trahidas á ti.
15 Serán trahidas con alegría y con regocijo: serán llevadas al templo del Rey.
16 En lugar de tus padres te han nacido hijos: los establecerás Príncipes sobre toda la tierra.
17 Se acordarán de tu nombre por toda generacion y generacion. Por esto los pueblos te alabarán eternamente, y por siglo de siglo.

PSALMO XLVI.

EL Dios nuestro es refugio, y fuerza: ayudador en las tribulaciones, que han dado con nosotros sobremanera.
2 Por eso no temeremos miéntras que sea conmovida la tierra, y trasladados los montes al medio del mar.
3 Sonáron, y turbáronse sus aguas: se estremeciéron los montes á la fortaleza de él.
4 El ímpetu del rio alegra la ciudad de Dios: santificó su tabernáculo el Altísimo.
5 Dios en medio de ella, no será conmovida: la ayudará Dios por la mañana al rayar el alba.
6 Las naciones se conturbáron, y los reynos bamboleáron: dió su voz, movióse la tierra.
7 El Señor de los poderíos con nosotros: nuestro amparador el Dios de Jacob.
8 Venid, y ved las obras del Señor, las maravillas que puso sobre la tierra:
9 Que aparta las guerras hasta la extremidad de la tierra. Hará trizas el arco, y quebrará las armas: y quemará al fuego los escudos.
10 Cesad, y ved que yo soy el Dios: seré ensalzado en las naciones, y seré ensalzado en la tierra.
11 El Señor de los poderíos con nosotros: nuestro amparador el Dios de Jacob.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XLVII.

TODAS las Naciones aplaudid con las manos: haced fiesta á Dios con voces de regocijo.
2 Porque el Señor es excelso, terrible: Rey grande sobre toda la tierra.
3 Sometió los pueblos á nosotros, y las gentes debaxo de nuestros pies.
4 Escogió para nosotros su heredad: la

oleo lætitiæ præ consortibus tuis.
8 Mirrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: ex quibus delectaverunt te
9 Filiæ regum in honore tuo. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circumdata varietate.
10 Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.
11 Et concupiscet rex decorem tuum: quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.
12 Et filiæ Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.
13 Omnis gloria ejus filiæ regis ab intus, in fimbriis aureis
14 Circumamicta varietatibus. Adducentur regi virgines post eam: proximæ ejus afferentur tibi.
15 Afferentur in lætitia et exultatione: adducentur in templum regis.
16 Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: constitues eos principes super omnem terram.
17 Memores erunt nominis tui in omni generatione et generationem. Propterea populi confitebuntur tibi in æternum: et in sæculum sæculi.

PSALMUS XLVI.

DEUS noster refugium, et virtus: adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.
2 Propterea non timebimus dum turbabitur terra: et transferentur montes in cor maris.
3 Sonuerunt, et turbatæ sunt aquæ eorum: conturbati sunt montes in fortitudine ejus.
4 Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.
5 Deus in medio ejus, non commovebitur: adjuvabit eam Deus mane diluculo.
6 Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna: dedit vocem suam, mota est terra.
7 Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.
8 Venite, et videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram:
9 Auferens bella usque ad finem terræ. Arcum conteret, et confringet arma: et scuta comburet igni:
10 Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.
11 Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster Deus Jacob.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XLVII.

OMNES Gentes plaudite manibus: jubilate Deo in voce exultationis.
2 Quoniam Dominus excelsus, terribilis: Rex magnus super omnem terram.
3 Subjecit populos nobis: et gentes sub pedibus nostris.
4 Elegit nobis hereditatem suam: speciem Jacob, quam dilexit.

ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου,
8 Σμύρνα καὶ σταχὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἠὐφρανάν σε.
9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
10 Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.
11 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριός σου.
12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.
13 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἐσεβών, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς.
14 Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη· ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι,
15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.
16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
17 Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ, διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. μς'. XLVI.

Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.
2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.
3 Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ· διάψαλμα.
4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.
5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ.
6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.
8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,
9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συγκλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.
10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμὶ ὁ Θεὸς, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μζ'. XLVII.

ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.
4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησε· διάψαλμα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

5 God is gone up with a merry noise: and the Lord with the sound of the trump.
6 O sing praises, sing praises unto our God: O sing praises, sing praises unto our King.
7 For God is the King of all the earth: sing ey praises with understanding.
8 God reigneth over the heathen: God sitteth upon his holy seat.
9 The princes of the people are joined unto the people of the God of Abraham: for God, which is very high exalted, doth defend the earth, as it were with a shield.

PSALM XLVIII.

GREAT is the Lord, and highly to be praised: in the city of our God, even upon his holy hill.
2 The hill of Sion is a fair place, and the joy of the whole earth: upon the north-side lieth the city of the great King; God is well known in her palaces as a sure refuge.
3 For lo, the kings of the earth: are gathered, and gone by together.
4 They marvelled to see such things: they were astonished, and suddenly cast down.
5 Fear came there upon them, and sorrow: as upon a woman in her travail.
6 Thou shalt break the ships of the sea; through the east wind.
7 Like as we have heard, so have we seen in the city of the Lord of hosts, in the city of our God: God upholdeth the same for ever.
8 We wait for thy loving-kindness, O God: in the midst of thy temple.
9 O God, according to thy Name, so is thy praise unto the world's end: thy right hand is full of righteousness.
10 Let the mount Sion rejoice, and the daughter of Judah be glad: because of thy judgements.
11 Walk about Sion, and go round about her: and tell the towers thereof.
12 Mark well her bulwarks, set up her houses: that ye may tell them that come after.
13 For this God is our God for ever and ever: he shall be our guide unto death.

PSALM XLIX.

O HEAR ye this, all ye people: ponder it with your ears, all ye that dwell in the world;
2 High and low, rich and poor: one with another.
3 My mouth shall speak of wisdom: and my heart shall muse of understanding.
4 I will incline mine ear to the parable: and shew my dark speech upon the harp.
5 Wherefore should I fear in the days of wickedness: and when the wickedness of my heels compasseth me round about?
6 There be some that put their trust in their goods: and boast themselves in the multitude of their riches.
7 But no man may deliver his brother: nor make agreement unto God for him;
8 For it cost more to redeem their souls: so that he must let that alone for ever;
9 Yea, though he live long: and see not the grave.
10 For he seeth that wise men also die, and perish together: as well as the ignorant and foolish, and leave their riches for other.
11 And yet they think that their houses shall continue for ever: and that their dwelling-places shall endure from one generation to another; and call the lands after their own names.
12 Nevertheless, man will not abide in ho-

5 Dieu est monté avec un cri de joie; l'Eternel *est monté* au bruit de la trompette.
6 Psalmodiez à Dieu, psalmodiez, psalmodiez à notre Roi, psalmodiez.
7 Car Dieu *est* Roi de toute la terre; chantez *ce* cantique:
8 Dieu règne sur les nations; Dieu est assis sur le trône de sa sainteté.
9 Les principaux des peuples se sont assemblés avec le peuple du Dieu d'Abraham; car les puissans de la terre *appartiennent* à Dieu: il est infiniment élevé.

PSEAUME XLVIII.

L'ETERNEL *est* grand, et digne d'être loué dans la ville de notre Dieu, *et dans* la montagne de sa sainteté.
2 Le plus beau *lieu* du pays, la joie de toute la terre, *c'est* la montagne de Sion au fond du septentrion; *c'est* la ville du grand Roi.
3 Dieu est connu dans ses palais pour une haute retraite.
4 Car voici, les Rois s'étoient donné assignation, ils s'étoient avancés tous ensemble.
5 L'ont-ils vue? Aussitôt ils ont été étonnés; ils ont été éperdus, ils se sont enfuis à l'étourdie.
6 Ils ont été saisis de tremblement, *et* d'une douleur pareille à *celle d'*une femme qui est en travail;
7 *Ils ont été chassés comme* par le vent d'orient, *qui* brise les navires de Tarsis.
8 Ce que nous avions entendu, *c'est* ce que nous avons vu dans la ville de l'Eternel des armées, dans la ville de notre Dieu, laquelle Dieu conservera à toujours. Sélah.
9 O Dieu, nous avons attendu ta faveur au milieu de ton peuple.
10 O Dieu, tel qu'*est* ton nom, telle *est* ta louange jusqu'aux bouts de la terre: Ta droite est pleine de justice.
11 La montagne de Sion se réjouira, *et* les filles de Juda auront de la joie, à cause de tes jugemens.
12 Faites le tour de Sion, considérez la de tous côtés, *et* comptez ses tours.
13 Remarquez son rempart, *et* examinez ses palais; afin que vous *le* racontiez à la génération à venir.
14 Car ce Dieu *sera* notre Dieu à toujours et à perpétuité; il nous accompagnera jusques à la mort.

PSEAUME XLIX.

PEUPLES, écoutez tout ceci; vous tous les habitans du monde, prêtez l'oreille;
2 Tant les gens de bas état, que les personnes distinguées; tant les riches, que les pauvres.
3 Ma bouche prononcera des discours de sagesse, et ce que mon cœur a médité, *sont* des choses pleines de sens.
4 J'appliquerai mon oreille à un discours sentencieux; j'exposerai mes maximes sur *ma* harpe.
5 Pourquoi craindrai-je dans le mauvais temps, *quand* la malice de ceux qui me talonnent m'environnera?
6 *Il y en a* qui se confient en leurs biens, et *qui* se glorifient de l'abondance de leurs richesses.
7 *Cependant* personne n'*en* pourra en aucune manière racheter *son* frère, ni donner à Dieu sa rançon.
8 Car le rachat de leur âme *est* trop cher, et il ne se fera jamais,
9 En sorte qu'ils vivent toujours, *et qu'*ils ne voient jamais la fosse.
10 Car on voit *que* les sages meurent, *et que* le fou et l'abruti périssent également, et laissent leurs biens à d'autres,
11 Leur intention *est que* leurs maisons

τοὺς πόδας μας τὰ ἔθνη.
4 Θέλει ἐκλέξειν ἡμᾶς διὰ κληρονομίαν του, τὸν ἔνδοξασμὸν τῦ Ἰακὼβ τὸν ὁποῖον ἠγάπησε.
5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς εἰς φωνὴν χαρᾶς, ὁ Κύριος εἰς φθόγγον σάλπιγγος.
6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.
7 Ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς, ψάλατε μὲ φρόνησιν.
8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπάνω εἰς τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ τῦ ἁγίου θρόνου αὐτοῦ.
9 Οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν ἐσυνάχθησαν μὲ τὸς λαὸς τῦ Θεῦ τῦ Ἀβραὰμ, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ὑπερασπίζει τὴν γῆν ὡσὰν μὲ ἀσπίδα.

Ψαλ. μη'. XLVIII.

ΜΕΓΑΣ εἶναι ὁ Κύριος, καὶ πολλὰ ἐπαινετὸς εἰς τὴν πόλιν τῦ Θεῦ μας, εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τῦ.
2 Εἰς τὸ ὄρος Σιὼν κατὰ τὰ μέρει τῦ βορρέως, εἶναι ἡ πόλις τῦ βασιλέως τῦ μεγάλου, τόπος χαρᾶς, ᾧ ἡ ἀγαλλίασις πάσης τῆς οἰκμένης. Ὁ Θεὸς γνωρίζεται εἰς τὰ βασιλειά της ὡσὰν βεβαία ὑπεράσπισις.
3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐσυνάχθησαν, καὶ ἦλθον μαζύ.
4 Ἰδόντες αὐτὰ ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἔπεσαν.
5 Τὸς ἔλαβε τρόμος, ὡσὰν λεχῶνα εἰς πόνυς.
6 Θέλει συντρίψεις τὰ καράβια τῆς θάλάσσης μὲ ἄνεμον βιαίον.
7 Καθὼς ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν εἰς τὴν πόλιν τῦ Κυρίυ τῶν δυνάμεων, εἰς τὴν πόλιν τῦ Θεῦ ἡμῶν. Ὁ Θεὸς τὴν ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν αἰῶνα.
8 Ἠλπίσαμεν τὴν φιλανθρωπίαν σου Θεὲ, εἰς τὴν μέσην τῦ ναῦ συ.
9 Ὡ Θεὲ, κατὰ τὸ ὄνομά σου, οὕτως καὶ ἡ ἐπαίνεσίς σου εἰς τὰ μακρινὰ μέρει τῆς γῆς· ἡ δεξιά σου γέμει ἀπὸ δικαιοσύνης.
10 Ἂς εὐφρανθῇ τὸ ὄρος Σιὼν, καὶ ἂς ἀγαλλιασθῶσιν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἐξ' αἰτίας τῆς κρίσεώς σου.
11 Τριγυρίσατε τὴν Σιὼν, καὶ περιέλθετε εἰς αὐτὴν καὶ διηγήσατε εἰς τοὺς πύργους αὐτῆς.
12 Παρατηρήσατε τὴν δύναμίν της, καὶ μέτρήσατε τὰ βασίλειά της, ὅπως ἂν διηγήσετε αὐτὸ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.
13 Ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Θεός μας εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος αὐτὸς θέλει μᾶς ὁδηγήσει εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. μθ'. XLIX.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα λαὲ ἔθνη, δῶτε αὐτίον σεῖς πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,
2 Ὑψιλοὶ καὶ ταπεινοὶ, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι καὶ πάντες ὁμοῦ.
3 Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσειν σοφίαν, καὶ σύνεσις εἶναι ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου.
4 Θέλει κλίνω τὸ αὐτίον μου εἰς τὴν παραβολὴν, καὶ θέλει ἀνοίξω τὸ προβλημά μου ἐπὶ τὴν κιθάρα.
5 Διατί φοβοῦμαι εἰς ἡμέραν πονηρίας; καὶ ὅταν ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου μὲ περιτρυγιρίζει.
6 Εὑρίσκονται τινὲς οἱ ὁποῖοι ἐλπίζουσιν εἰς τὴν δύναμίν των, καὶ εἰς τὸ πλῆθος τοῦ πλύτυ των καυχῶνται.
7 Ἀλλὰ ἀδελφὸς δὲν δύναται 'να λυτρώσῃ ἀδελφόν' καὶ δι' αὐτὸν δὲν θέλει κάμειν σύμβασμα μὲ τὸν Θεόν.
8 Ὅτι μεγαλυτέρα ἡ τιμὴ τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς τυ, κ᾽ ἂς παύσῃ διὰ πάντα.
9 Θέλει ζῆσει εἰς τέλος, ὅτι δὲν θέλει εἰδεῖ καταφθοράν,

5 Iddio è salito con giúbilo, il Signore è *salito* con suon di trombe.
6 Salmeggiate a Dio, salmeggiate: salmeggiate al Re nostro, salmeggiate.
7 Perciocchè Iddio è Re di tutta la terra: salmeggiate maestrevolmente.
8 Iddio regna sopra le genti: Iddio siede sopra il trono della sua Santità.
9 I principi de'popoli, il popolo dell'Iddio d'Abraam, si son raunanti insieme: perciocchè a Dio *appartengono* gli scudi della terra: egli è grandemente esaltato.

SALMO XLVIII.

IL Signore è grande, e molto glorioso nella Città dell' Iddio nostro, *nel* monte della sua Santità.
2 Il Monte di Sion, il fondo verso il Settentrione, la Città del gran Re *è in* bella contrada, è la gioia di tutta la terra.
3 Iddio è riconosciuto ne' palazzi d' essa per alta fortezza.
4 Perciocchè ecco, i re s'erano adunati, ed erano tutti insieme passati oltre.
5 Come prima *la* viddero, furono attoniti, si smarrirono, s'affrettarono *di fuggire*.
6 Tremor li colse quivi: doglia, come di donna che partorisce.
7 *Furono rotti come* per lo vento Orientale *che* rompe le navi di Tarsis.
8 Come avevamo udito, così abbiam veduto nella Città del Signor degli eserciti, nella Città dell' Iddio nostro: Iddio la stabilirà in perpetuo. Sela.
9 O Dio, noi abbiamo chetamente aspettata la tua benignità dentro al tuo Tempio.
10 O Dio, quale è il tuo Nome, tale è la tua lode, infino all' estremità della terra: la tua destra è piena di giustizia.
11 Il monte di Sion si rallegrerà, le figliuole di Iuda festeggeranno, per i tuoi giudicii.
12 Circuite Sion, ed andate attorno a lei, contate le sue torri.
13 Ponete mente alle bastie, mirate l' altezza de' suoi palazzi: acciocchè *lo* raccontiate all' età a venire.
14 Perciocchè questo Dio è il nostro Dio in sempiterno: egli ci guiderà infino alla morte.

SALMO XLIX.

UDITE questo, popoli tutti: porgete gli orecchi, *voi* tutti gli abitanti del mondo.
2 E plebei e nobili, e ricchi e bisognosi tutti insieme.
3 La mia bocca proferirà *cose di* gran sapienza: ed il ragionamento del mio cuore *sarà* di cose di grande intendimento.
4 Io inchinerò il mio orecchio alle sentenze, io spiegherò sopra la cetera i miei detti notevoli.
5 Perchè temerò ne'giorni dell'avversità, *quando* l' iniquità che m' è alle calcagna m' intornierà.
6 *Ve ne son molti* che si confidano ne' lor beni, e si gloriano della grandezza delle lor ricchezze.
7 Niuno però può riscuotere il suo fratello, nè dare a Dio il prezzo del suo riscatto.
8 Ed il riscatto della lor *propia* anima non può trovarsi, ed il *modo ne* mancherà in perpetuo.
9 Per fare, che continuino di vivere in perpetuo, *e* che non veggano la fossa.
10 Conciosiacosachè veggano, *che* i savi muoiono, *e che* parimente i pazzi, e gli stolti periscono, e lasciano i lor eni ad altri.
11 Il loro intimo *pensiero* è, *che* le lor case *dimoreranno* in eterno, *e che* le loro abitazioni *dureranno* per ogni età: impongono i nomi loro a delle terre.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

4 Er erwählet uns zum Erbtheil, die Herrlichkeit Jacobs, den er liebet.

5 Gott fähret auf mit Jauchzen, und der Herr mit heller Poſaune.

6 Lobſinget, lobſinget Gott; lobſinget, lobſinget unſerm Könige.

7 Denn Gott iſt König auf dem ganzen Erdboden; lobſinget ihm klüglich.

8 Gott iſt König über die Heiden; Gott ſitzet auf ſeinem heiligen Stuhle.

9 Die Fürſten unter den Völkern ſind verſammlet zu einem Volk, dem Gott Abrahams; denn Gott iſt ſehr erhöhet bey den Schilden auf Erden.

Der 48 Pſalm.

1 Groß iſt der Herr, und hochberühmt in der Stadt unſers Gottes, auf ſeinem heiligen Berge.

2 Der Berg Zion iſt wie ein ſchönes Zweiglein, deß ſich das ganze Land tröſtet; an der Seite gegen Mitternacht liegt die Stadt des großen Königs.

3 Gott iſt in ihren Palläſten bekannt, daß er der Schutz ſey.

4 Denn ſiehe, Könige ſind verſammelt, und mit einander vorüber gezogen.

5 Sie haben ſich verwundert, da ſie ſolches ſahen; ſie haben ſich entſetzet, und ſind geſtürzt.

6 Zittern iſt ſie daſelbſt angekommen, Angſt wie eine Gebärerin.

7 Du zerbrichſt Schiffe im Meer durch den Oſtwind.

8 Wie wir gehöret haben, ſo ſehen wirs an der Stadt des Herrn Zebaoth, an der Stadt unſers Gottes. Gott erhält dieſelbe ewiglich.

9 Gott, wir warten deiner Güte in deinem Tempel.

10 Gott, wie dein Name, ſo iſt auch dein Ruhm bis an der Welt Ende; deine Rechte iſt voller Gerechtigkeit.

11 Es freue ſich der Berg Zion, und die Töchter Juda ſeyen fröhlich, um deiner Rechte willen.

12 Macht euch um Zion, und umfanget ſie, zählet ihre Thürme;

13 Leget Fleiß an ihre Mauern, und erhöhet ihre Palläſte, auf daß man davon verkündige den Nachkommen,

14 Daß dieſer Gott ſey unſer Gott immer und ewiglich. Er führet uns wie die Jugend.

Der 49 Pſalm.

1 Höret zu, alle Völker, merket auf, alle, die in dieſer Zeit leben.

2 Beyde, gemeiner Mann und Herren, beyde Reiche und Arme mit einander.

3 Mein Mund ſoll von Weisheit reden, und mein Herz von Verſtand ſagen.

4 Wir wollen einen guten Spruch hören, und ein feines Gedicht auf der Harfe ſpielen.

5 Warum ſollte ich mich fürchten in böſen Tagen, wenn mich die Miſſethat meiner Untertreter umgiebt?

6 Die ſich verlaſſen auf ihr Gut, und trotzen auf ihren großen Reichthum.

7 Kann doch ein Bruder niemand erlöſen, noch Gott jemand verſöhnen.

8 Denn es koſtet zu viel, ihre Seele zu erlöſen, daß ers muß laſſen anſtehen ewiglich.

9 Ob er auch gleich lange lebet, und die Grube nicht ſiehet.

10 Denn man wird ſehen, daß ſolche Weiſen doch ſterben, ſowohl als die Thoren und Narren umkommen, und müſſen ihr Gut andern laſſen.

LOS PSALMOS. *El Dia* 9.

hermosura de Jacob, á la que amó.

5 Subió Dios con voces de alegría, y el Señor con voz de trompeta.

6 Tañed psalmos á nuestro Dios, tañed psalmos: tañed psalmos á nuestro Rey, tañed psalmos.

7 Porque Dios es el Rey de toda tierra: tañed psalmos diestramente.

8 Reynará Dios sobre las Naciones: Dios está sentado sobre su santo trono.

9 Los Príncipes de los pueblos se congregáron con el Dios de Abrahám: porque los dioses fuertes de la tierra en gran manera fuéron ensalzados.

PSALMO XLVIII.

GRANDE es el Señor, y muy digno de alabanza en la ciudad de nuestro Dios, en su monte santo.

2 Fundado está con regocijo de toda la tierra el monte de Sión: los lados del Aquilón, ciudad del Rey grande.

3 Conocido será Dios en las casas de ella, quando la ampare.

4 Porque he aquí que los Reyes de la tierra se congregáron: se mancomunáron.

5 Ellos, quando la viéron así, se maravillárón, se conturbáron, se conmovieron:

6 Temblor se apoderó de ellos. Allí dolores como de la que está de parto,

7 Con viento impetuoso harás pedazos las naves de Tharsis.

8 Como lo oimos, así lo vimos en la ciudad del Señor de los poderíos, en la ciudad de nuestro Dios: Dios la fundó para siempre.

9 Recibimos, Dios, tu misericordia, en medio de tu templo.

10 Segun tu nombre, ó Dios, así tambien tu alabanza hasta los extremos de la tierra: de justicia está llena tu derecha.

11 Alégrese el monte de Sión, y regocíjense las hijas de Judá, por tus juicios, Señor.

12 Dad vuelta al rededor de Sión, y abarcadla: contad las torres de ella.

13 Poned vuestros corazones en la fuerza de ella, y distribuid sus casas, para que lo conteis en otra generacion.

14 Porque este es Dios, Dios nuestro por siempre, y por siglo de siglo: él nos gobernará por los siglos.

PSALMO XLIX.

OID esto todas las naciones: escuchad, todos los que habitais la tierra:

2 Así los plebeyos, como los nobles: á una juntamente el rico y el pobre.

3 Mi boca hablará sabiduría; y la meditacion de mi corazon prudencia.

4 Inclinaré á la parábola mi oreja: expondré con el psalterio mi proposicion.

5 ¿Por qué temeré en el dia malo? la iniquidad de mi calcañar me rodeará.

6 Así los que confian en su poder, y se glorían en la muchedumbre de sus riquezas.

7 El hermano no redime, no redimirá hombre: no dará á Dios su propiciacion.

8 Ni el precio del rescate de su alma: y estará en trabajo eternamente,

9 Y vivirá todavía hasta el fin.

10 No verá la muerte, habiendo visto morir los sabios: igualmente el insensato, y el necio perecerán. Y dexarán á los extraños sus riquezas.

LATINA ET GRÆCA.

5 Ascendit Deus in jubilo: et Dominus in voce tubæ.

6 Psallite Deo nostro, psallite: psallite Regi nostro, psallite.

7 Quoniam Rex omnis terræ Deus: psallite sapienter.

8 Regnabit Deus super gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam.

9 Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

PSALMUS XLVIII.

MAGNUS Dominus, et laudabilis nimis in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

2 Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

3 Deus in domibus ejus cognoscetur, cum suscipiet eam.

4 Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: convenerunt in unum.

5 Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt:

6 Tremor apprehendit eos. Ibi dolores ut parturientis,

7 In spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

8 Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: Deus fundavit eam in æternum.

9 Suscepimus Deus misericordiam tuam, in medio templi tui.

10 Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.

11 Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, propter judicia tua Domine.

12 Circumdate Sion, et complectimini eam: narrate in turribus ejus.

13 Ponite corda vestra in virtute ejus: et distribuite domos ejus, ut enarretis in progenie altera.

14 Quoniam hic est Deus, Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi: ipse reget nos in sæcula.

PSALMUS XLIX.

AUDITE hæc omnes Gentes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem:

2 Quique terrigenæ, et filii hominum: simul in unum dives et pauper.

3 Os meum loquetur sapientiam: et meditatio cordis mei prudentiam.

4 Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in psalterio propositionem meam.

5 Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circumdabit me:

6 Qui confidunt in virtute sua: et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

7 Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placationem suam.

8 Et pretium redemptionis animæ suæ: et laborabit in æternum,

9 Et vivet adhuc in finem.

10 Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes: simul insipiens, et stultus peribunt. Et relinquent alienis divitias suas:

11 Et sepulchra eorum domus illorum in æternum. Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεὸς, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἄρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. μη'. XLVIII.

ΜΕΓΑΣ Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων, ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα Θαρσεις.

8 Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως καὶ εἴδομεν, ἐν πόλει Κυρίε τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου.

11 Εὐφραινθήτω τὸ ὄρος Σιὼν, ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκα τῶν κριμάτων σου Κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιὼν, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. μθ'. XLIX.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

2 Οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἵνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ,

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα,

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος· ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν.

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπὶ τοαυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται, καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γε-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

nour: seeing he may be compared unto the beasts that perish: this is the way of them.
13 This is their foolishness: and their posterity praise their saying.
14 They lie in the hell like sheep, death gnaweth upon them, and the righteous shall have domination over them in the morning: their beauty shall consume in the sepulchre out of their dwelling.
15 But God hath delivered my soul from the place of hell: for he shall receive me.
16 Be not thou afraid, though one be made rich: or if the glory of his house be increased;
17 For he shall carry nothing away with him when he dieth: neither shall his pomp follow him.
18 For while he lived, he counted himself an happy man: and so long as thou doest well unto thyself, men will speak good of thee.
19 He shall follow the generation of his fathers: and shall never see light.
20 Man being in honour hath no understanding: but is compared unto the beasts that perish.

MORNING PRAYER.

PSALM L.

THE Lord, even the most mighty God, hath spoken: and called the world, from the rising up of the sun, unto the going down thereof.
2 Out of Sion hath God appeared: in perfect beauty.
3 Our God shall come, and shall not keep silence: there shall go before him a consuming fire, and a mighty tempest shall be stirred up round about him.
4 He shall call the heaven from above: and the earth, that he may judge his people.
5 Gather my saints together unto me: those that have made a covenant with me with sacrifice.
6 And the heavens shall declare his righteousness: for God is Judge himself.
7 Hear, O my people, and I will speak: I myself will testify against thee, O Israel; for I am God, even thy God.
8 I will not reprove thee because of thy sacrifices, or for thy burnt-offerings: because they were not alway before me.
9 I will take no bullock out of thine house: nor he-goat out of thy folds.
10 For all the beasts of the forest are mine: and so are the cattle upon a thousand hills.
11 I know all the fowls upon the mountains: and the wild beasts of the field are in my sight.
12 If I be hungry, I will not tell thee: for the whole world is mine, and all that is therein.
13 Thinkest thou that I will eat bulls' flesh: and drink the blood of goats?
14 Offer unto God thanksgiving: and pay thy vows unto the most Highest.
15 And call upon me in the time of trouble: so will I hear thee, and thou shalt praise me.
16 But unto the ungodly said God: Why dost thou preach my laws, and takest my covenant in thy mouth;
17 Whereas thou hatest to be reformed: and hast cast my words behind thee?
18 When thou sawest a thief thou consentedst unto him: and hast been partaker with the adulterers.
19 Thou hast let thy mouth speak wickedness: and with thy tongue thou hast set forth deceit.
20 Thou satest, and spakest against thy brother: yea, and hast slandered thine own mother's son.

durent toujours, *et que* leurs habitations *subsistent* d'âge en âge; ils ont *même* donné leur nom à *leurs* terres.
12 Et *cependant* l'homme ne demeure point en honneur, *mais* il ressemble aux bêtes *qui* périssent.
13 Cette conduite qu'ils suivent *est* une folie, et *cependant* leurs successeurs approuvent leurs maximes. Sélah.
14 Ils seront mis au sépulcre comme des brebis; la mort s'en repaîtra, et les *hommes* droits auront domination sur eux dès le matin; et leur force sera consumée dans le sépulcre, *après qu'ils auront été transportés* de leur demeure.
15 Mais Dieu rachetera mon âme de la puissance du sépulcre quand il me prendra *à soi*. Sélah.
16 Ne crains *donc* point quand *tu verras* quelqu'un enrichi, *et* quand la gloire de sa maison sera multipliée.
17 Car quand il mourra, il n'emportera rien; sa gloire ne descendra point après lui.
18 Bien qu'il se soit satisfait pendant sa vie, et *qu'*on le loue, parce qu'il se sera fait du bien,
19 Il viendra jusqu'à la génération de ses pères, qui ne verront jamais la lumière.
20 L'homme *qui est* en honneur, et *qui* n'a point d'intelligence, est semblable aux bêtes *qui* périssent.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME L.

LE Dieu fort, le Dieu, l'Eternel a parlé, et il a appelé *toute* la terre, depuis le soleil levant jusques au soleil couchant.
2 Dieu a fait resplendir sa lumière de Sion, *qui est* parfaite en beauté.
3 Notre Dieu viendra, et ne demeurera plus dans le silence; *il y aura* un feu dévorant devant lui, et autour de lui il y aura une grosse tempête.
4 Il appellera les cieux d'en-haut, et la terre, pour juger son peuple, *et il dira:*
5 Assemblez-moi mes bien-aimés, qui ont traité alliance avec moi sur les sacrifices.
6 Les cieux annonceront aussi sa justice; car *c'est* Dieu qui est Juge. Sélah.
7 Ecoute, mon peuple, et je *te* parlerai: Sois attentif, Israël, et je témoignerai contre toi. *C'est* moi *qui suis* Dieu, *et* ton Dieu.
8 Je ne te reprendrai point pour tes sacrifices, ni *pour* tes holocaustes, *qui sont* continuellement devant moi.
9 Je ne prendrai point de veau de ta maison, *ni* de bouc de tes parcs.
10 Car toutes les bêtes des forêts *sont* à moi, *et* les bêtes *qui paissent* en mille montagnes.
11 Je connois tous les oiseaux des montagnes, et toutes sortes de bêtes des champs *sont* à mon commandement.
12 Si j'avois faim, je ne t'*en* dirois rien; car la terre habitable *est* à moi, et tout ce qui y est.
13 Mangerois-je la chair des gros taureaux, et boirois-je le sang des boucs?
14 Sacrifie la louange à Dieu, et rends tes vœux au Souverain.
15 Et invoque-moi au jour de *ta* détresse; je t'*en* délivrerai, et tu me glorifieras.
16 Mais Dieu a dit au méchant: *Est*-ce à toi de réciter mes statuts, et de prendre mon alliance en ta bouche;
17 Puisque tu hais la correction, et *que* tu as jeté mes paroles derrière toi?
18 Si tu vois un larron, tu cours avec lui, et ta portion *est* avec les adultères.
19 Tu lâches ta bouche au mal, et par ta langue tu trames la fraude.
20 Tu te sieds, *et* tu parles contre ton frère, *et* tu charges de blâme le fils de ta mère.

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, καὶ ὅτι ἐν τὸ ἄμα ἄφρονες καὶ λωλοὶ ἀπολοῦνται, καὶ ἀφίνουσι τοις ἄλλοις τὸν πλοῦτόν των.
11 Καὶ ὅμως νομίζουσιν ὅτι αἱ οἰκίαι των θέλει μείνουσιν αἰωνίως, καὶ τὰ κατασκηνώματά των ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεάν, ᾧ ἐπικαλῆσι τα χωράφιά των κατὰ τὸ ἑαυτόν τους ὄνομα.
12 Ὅμως ὁ ἄνθρωπος εἰς τιμὴν δὲν ϛοχάζεται ὅτι ὁμοιάζῃ τῶν ζώων, καὶ ὅτι καθὼς αὐτὰ θέλει ἀποθάνει.
13 Αὕτη εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἄγνοιάς των, ᾧ ἡ μεταγενέτεροί των ἐπαινοῦσι τὰς παροιμίας των.
14 Ἐβάλθησαν εἰς τὸν ᾅδην ὡς πρόβατα· θάνατος τοὺς ἐβώσκησε, καὶ ταχέως οἱ δίκαιοι τὲς κατακυριεύσι, ᾧ ἡ δύναμίς των θέλει ἀφανισθῆ εἰς τὸν ᾅδην, χάνωντες τὴν δόξαν των.
15 Πλὴν ὁ Θεὸς ἐλύτρωσε τὴν ψυχήν μϑ ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ᾅδου, ἂν μὲ λάβῃ.
16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ αὐξήσῃ ἡ δόξα τοῦ οἴκου του.
17 Ὅτι εἰς τὸν θάνατόν του θέλει ἀφίσειν πάντα, ᾧ ἡ δόξα του δὲν θέλει τὸν ἀκολυθήσει.
18 Ὅτι ζῶντας νομίζει τὸν ἑαυτόν τϑ εὐτυχῆ, ᾧ ὅτι ἐν ᾧ ποιῆς καλὸν εἰς τὸν ἑαυτόν σϑ θέλει σὲ ἐπαινέσουσιν.
19 Θέλει ἀκολουθήσει τὴν γενεὰν τῶν πατέρων αὐτοῦ, δὲν θέλει εἰδεῖ φῶς εἰς τὸν αἰῶνα.
20 Ἄνθρωπος εἰς τιμὴν δὲν στοχάζεται ὅτι ὁμοιάζῃ τῶν ζώων καὶ ὅτι καθὼς αὐτὰ θέλει ἀποθάνει.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ν'. L.

Ο ΚΥΡΙΟΣ, ὁ δυνατὸς Θεὸς ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἕως τὴν δύσιν.
2 Ἐκ Σιὼν ἐξήλθεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν ὡραιότητά του.
3 Ὁ Θεὸς θέλει φανεῖ, ᾧ δὲν θέλει παρασιωπήσει. Πῦρ θέλει καίεται ἐμπρός τϑ, ᾧ ἡ βία τῶν ἀέρων θέλει τὸν περιτριγυρίσει.
4 Θέλει καλέσει ἀπ' ἄνω τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, ἵνα κρίνῃ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
5 Συνιάξετέ μοι τοὺς ἁγίους μου, οἱ ὁποῖοι ἔθηκαν τὴν διαθήκην μου ἐπὶ θυσίας.
6 Καὶ οἱ οὐρανοὶ θέλει ὁμολογήσουσι τὴν δικαιοσύνην του· ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι κριτής.
7 Ἄκουσον λαέ μου, καὶ θέλει σοὶ λαλήσω, καὶ μαρτυρήσω ἐναντιόν σου ᾧ Ἰσραὴλ, ἐγὼ, ἐγὼ, εἰμαι ὁ Θεός σου.
8 Δὲν θέλει σὲ ἐλέγξω ἐξ αἰτίας τῶν θυσιῶν σου, καὶ ὅτι τὰ ὁλοκαυτώματά σου μοῦ στέκονται πάντοτε ἐμπρός μου.
9 Δὲν θέλει δεχθῶ μοσχάρια ἀπὸ τὸν οἶκόν σου, καὶ τράγους ἀπὸ τὰ κοπάδια σου.
10 Ὅτι ἰδικά μου εἶναι πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους ᾧ τὰ κοπάδια ᾧ αἱ ἀγέλαι τῶν βαγῶν.
11 Ἐγνώρισα πάντα τὰ πετεινὰ τῦ ὀρανῦ ᾧ τὰ ζῶα τῶν ἀγρῶν στέκονται ἐμπρός μου.
12 Ἐὰν πεινάσω δὲν θέλει σοὶ τὸ εἴπω, ὅτι ἰδική μη εἶναι ἡ οἰκυμένη ᾧ τὸ πλήρωμά της.
13 Τρώγω ἐγὼ κρέας ταύρων, ἢ πίνω αἷμα τράγων;
14 Θυσίασαι τῷ Θεῷ θυσίαν εὐχαριστήσεως, πρόσφερε εἰς τὸν ὕψιστον τὰς παρακαλέσεις σϑ.
15 Καὶ κάλεσαί με εἰς τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεως, καὶ θέλει σὲ εἰσακούσω, καὶ σὺ θέλει μὲ ἐπαινέσεις.
16 Ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶπεν εἰς τὸν ἁμαρτωλὸν, Διατί σὺ διηγῇ τοὺς νόμους μου; καὶ ἔχεις τὴν διαθήκην μου εἰς τὸ στόμα σου.
17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἔῤῥιψας

12 E pur l' uomo *che è* in onore non *vi* dimora *sempre*: *anzi* è renduto simile alle bestie *che* periscono.
13 Questa lor via è loro una pazzia: e pure i lor discendenti si compiacciono a seguire i lor precetti. Sela.
14 Saranno posti sotterra, come pecore: la morte li pasturerà: e gli *uomini* dritti signoreggeranno sopra loro in quella mattina: ed il sepolcro consumerà la lor bella apparenza, *che sarà portata via* dal suo abitacolo.
15 Ma Iddio riscoterà l'anima mia dal sepolcro: perciocchè egli m'accoglierà *a sè*.
16 Non temere, quando alcuno sarà arricchito, quando la gloria della sua casa sarà accresciuta.
17 Perciocchè, quando egli morrà, non torrà *seco* nulla: la sua gloria non gli scenderà dietro.
18 Benchè egli abbia benedetta l' anima sua in vita sua; e *tali* ti lodino, se tu ti dai piacere, e buon tempo:
19 Quella verrà *là ove* è la generazion de' suoi padri: giammai in eterno non vedranno la luce.
20 L'uomo *che* è in istato onorevole, e non ha intelletto, è simile alle bestie *che* periscono.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO L.

IL Signore, l' Iddio degl' iddii, ha parlato, ed ha gridato alla terra dal sol Levante, infino al Ponente.
2 Iddio è apparito in gloria da Sion, *luogo di* compita bellezza.
3 L' Iddio nostro verrà, e non se ne starà cheto: egli avrà davanti a sè un fuoco divorante, e d'intorno a sè una forte tempesta.
4 Egli griderà da alto al cielo, ed alla terra, per giudicare il suo popolo.
5 *E dirà:* adunatemi i miei santi, i quali han fatto meco patto con sacrificio.
6 Ed i cieli racconteranno la sua giustizia: perciocchè egli è Iddio Giudice. Sela.
7 Ascolta, popol mio, ed io parlerò: *ascolta*, Israel, ed io ti farò le mie protestazioni. Io *sono* Iddio, l'Iddio tuo.
8 Io non ti riprenderò per i tuoi sacrificii, nè per i tuoi olocausti che mi sono continuamente presentati.
9 Io non prenderò giovenchi dalla tua casa, *nè* becchi dalle tue mandre.
10 Perciocchè mie *sono* tutte le bestie delle selve: *mio* è tutto il bestiame *che* è in mille monti.
11 Io conosco tutti gli uccelli de'monti, e le fiere della campagna *sono* a mio comando.
12 Se io avessi fame, io non te lo direi: perciocchè il mondo, e tutto quello ch' è in esso, è mio.
13 Mangio io carne di tori, o bevo io sangue di becchi?
14 Sacrifica lode a Dio, e paga all'Altissimo i tuoi voti.
15 Ed invocami nel giorno della distretta, e io te *ne* trarrò fuori, e tu mi glorificherai.
16 Ma all'empio Iddio ha detto: che hai tu da far di raccontare i miei statuti, e di recarti il mio patto in bocca?
17 Conciosiacosachè tu odii correzione, e getti dietro a te le mie parole.
18 Se tu vedi un ladro, tu prendi piacere d'essere in sua compagnia: e la tua parte è con gli adulteri.
19 Tu metti la tua bocca al male, e la tua lingua congegna frode.
20 Tu siedi, *e* parli contr'al tuo fratello, *e* metti biasmo sopra il figliuol di tua madre.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

11 Das iſt ihr Herz, daß ihre Häuſer währen immerdar, ihre Wohnungen bleiben für und für, und haben große Ehre auf Erden.
12 Dennoch können ſie nicht bleiben in ſolcher Würde, ſondern müſſen davon wie ein Vieh.
13 Dieß ihr Thun iſt eitel Thorheit: noch lobens ihre Nachkommen mit ihrem Munde.
14 Sie liegen in der Hölle wie Schaafe, der Tod naget ſie: aber die Frommen werden gar bald über ſie herrſchen, und ihr Troß muß vergehen, in der Hölle müſſen ſie bleiben.
15 Aber Gott wird meine Seele erlöſen aus der Höllen Gewalt, denn er hat mich angenommen.
16 Laß dichs nicht irren, ob einer reich wird, ob die Herrlichkeit ſeines Hauſes groß wird.
17 Denn er wird nichts in ſeinem Sterben mitnehmen, und ſeine Herrlichkeit wird ihm nicht nachfahren.
18 Sondern er tröſtet ſich dieſes guten Lebens, und preiſet es, wenn einer nach guten Tagen trachtet.
19 So fahren ſie ihren Vätern nach, und ſehen das Licht nimmermehr.
20 Kurz, wenn ein Menſch in der Würde iſt, und hat keinen Verſtand, ſo fähret er davon wie ein Vieh.

Morgen-Gebete.

Der 50 Pſalm.

1 Gott der Herr, der Mächtige, redet, und ruft der Welt vom Aufgang der Sonne bis zum Niedergang.
2 Aus Zion bricht an der ſchöne Glanz Gottes.
3 Unſer Gott kommt und ſchweiget nicht. Freſſendes Feuer gehet vor ihm her, und um ihn her ein großes Wetter.
4 Er ruft Himmel und Erde, daß er ſein Volk richte.
5 Verſammlet mir meine Heiligen, die den Bund mehr achten, denn Opfer.
6 Und die Himmel werden ſeine Gerechtigkeit verkündigen: denn Gott iſt Richter.
7 Höre, mein Volk, laß mich reden; Iſrael, laß mich unter dir zeugen: Ich, Gott, bin dein Gott.
8 Deines Opfers halben ſtrafe ich dich nicht: ſind doch deine Brandopfer ſonſt immer vor mir.
9 Ich will nicht von deinem Hauſe Farren nehmen, noch Böcke aus deinen Ställen.
10 Denn alle Thiere im Walde ſind mein, und das Vieh auf den Bergen, da ſie bey Tauſenden gehen.
11 Ich kenne alles Gevögel auf den Bergen, und allerley Thier auf dem Felde iſt vor mir.
12 Wo mich hungerte, wollte ich dir nicht davon ſagen: denn der Erdboden iſt mein, und alles, was darinnen iſt.
13 Meyneſt du, daß ich Ochſenfleiſch eſſen wolle, oder Bockesblut trinken?
14 Opfere Gott Dank, und bezahle dem Höchſten deine Gelübde,
15 Und rufe mich an in der Noth, ſo will ich dich erretten, ſo ſollſt du mich preiſen.
16 Aber zum Gottloſen ſpricht Gott: Was verkündigeſt du meine Rechte, und nimmſt meinen Bund in deinen Mund;
17 So du doch Zucht haſſeſt, und wirfſt meine Worte hinter dich?
18 Wenn du einen Dieb ſieheſt, ſo läufſt du mit ihm, und haſt Gemeinſchaft mit den Ehebrechern.
19 Dein Maul läſſeſt du Böſes reden, und deine Zunge treibet Falſchheit.

11 Y sus sepulcros serán sus casas para siempre. Y sus habitaciones de generacion y generacion: dieron sus nombres á sus tierras.
12 Y el hombre, quando estaba en honor, no lo entendió: ha sido comparado á las bestias insensatas, y se ha hecho semejante á ellas.
13 Este camino de ellos les sirve de ruina: y despues en su boca se complacerán.
14 Como ovejas son puestos en el infierno: ellos serán pasto de la muerte. Y los justos tendrán dominio sobre ellos en la mañana: y despues de su gloria todo su socorro se envejecerá en el infierno.
15 Mas Dios en verdad rescatará mi alma del poder del infierno, quando me tomare.
16 No temas, quando el hombre se enriqueciere: y quando se acrecentare la gloria de su casa.
17 Porque en muriendo, nada llevará consigo: ni su gloria descenderá con él.
18 Porque miéntras él viva, será alabada su alma: te alabará, quando le hicieres bien.
19 Entrará hasta las generaciones de sus padres, y no verá lumbre jamas.
20 El hombre quando estaba en honor, no lo entendió: ha sido comparado á las bestias insensatas, y se ha hecho semejante á ellas.

ORACION MATUTINA.

PSALMO L.

EL Dios de los dioses, el Señor habló: y llamó á la tierra, desde el oriente del Sol hasta su occidente:
2 De Sión la gloria de su hermosura.
3 Dios vendrá manifiestamente: el Dios nuestro, y no callará. Fuego se encenderá en su presencia, y al rededor de él tempestad fuerte.
4 Llamará de arriba al cielo, y á la tierra para juzgar á su pueblo.
5 Congregadle sus Santos, que conciertan alianza con él en los sacrificios.
6 Y anunciarán los cielos la justicia de él: por quanto Dios es el Juez.
7 Oye, pueblo mio, y hablaré; Israél, y atestiguaré contra tí: Dios, Dios tuyo soy yo.
8 No te argüiré sobre tus sacrificios: porque tus holocaustos están siempre delante de mí.
9 No recibiré de tu casa becerros, ni machos de cabrío de tus rebaños.
10 Porque mias son todas las fieras de las selvas, las bestias en los montes, y los bueyes.
11 Conozco todas las aves del cielo, y la hermosura del campo conmigo está.
12 Si tuviere hambre, no te lo diré: porque mia es la redondez de la tierra, y su plenitud.
13 ¿Por ventura comeré carnes de toros? ¿ó beberé sangre de machos de cabrío?
14 Sacrifica á Dios sacrificio de alabanza, y cumple al Altísimo tus votos.
15 E invócame en el dia de la tribulacion: te libraré, y me honrarás.
16 Mas al pecador dixo Dios: ¿Porqué tu hablas de mis mandamientos, y tomas mi testamento en tu boca?
17 Puesto que tú has aborrecido la enseñanza, y has echado á la espalda mis palabras.
18 Si veías un ladron, echabas á correr con él: y con los adúlteros ponias tu porcion.
19 Tu boca abundó en malicia, y tu lengua urdia engaños.
20 Sentándote hablabas contra tu hermano, y ponias tropiezo contra el hijo de tu madre.

LATINA ET GRÆCA.

12 Et homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.
13 Hæc via illorum scandalum ipsis: et postea in ore suo complacebunt.
14 Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos. Et dominabuntur eorum justi in matutino: et auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.
15 Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me.
16 Ne timueris cum dives factus fuerit homo: et cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.
17 Quoniam cum interierit, non sumet omnia: neque descendet cum eo gloria ejus.
18 Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur: confitebitur tibi cum benefeceris ei.
19 Introibit usque in progenies patrum suorum: et usque in æternum non videbit lumen.
20 Homo, cum in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS L.

DEUS deorum Dominus locutus est: et vocavit terram, A solis ortu usque ad occasum:
2 Ex Sion species decoris ejus.
3 Deus manifeste veniet: Deus noster et non silebit. Ignis in conspectu ejus exardescet: et in circuitu ejus tempestas valida.
4 Advocabit cælum desursum: et terram discernere populum suum.
5 Congregate illi sanctos ejus: qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.
6 Et annunciabunt cæli justitiam ejus: quoniam Deus judex est.
7 Audi populus meus, et loquar: Israel, et testificabor tibi: Deus Deus tuus ego sum.
8 Non in sacrificiis tuis arguam te: holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.
9 Non accipiam de domo tua vitulos: neque de gregibus tuis hircos.
10 Quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum, jumenta in montibus et boves.
11 Cognovi omnia volatilia cæli: et pulchritudo agri mecum est.
12 Si esuriero, non dicam tibi: meus est enim orbis terræ, et plenitudo ejus.
13 Numquid manducabo carnes taurorum? aut sanguinem hircorum potabo?
14 Immola Deo sacrificium laudis: et redde Altissimo vota tua.
15 Et invoca me in die tribulationis: eruam te, et honorificabis me.
16 Peccatori autem dixit Deus: Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum?
17 Tu vero odisti disciplinam: et projecisti sermones meos retrorsum:
18 Si videbas furem, currebas cum eo: et cum adulteris portionem tuam ponebas.
19 Os tuum abundavit malitia: et lingua tua concinnabat dolos.
20 Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum:

νεὰν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.
12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.
13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογήσουσι· διάψαλμα.
14 Ὡς πρόβατα ἐν ᾅδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρωΐ, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.
15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου ἐκ χειρὸς ᾅδου, ὅταν λαμβάνῃ με· διάψαλμα.
16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.
17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.
18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.
19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς.
20 Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ν'. L.

ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν,
2 Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ.
3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἥξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά.
4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν γῆν διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.
5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.
6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι Θεὸς κριτής ἐστι· διάψαλμα.
7 Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι, ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου εἰμὶ ἐγώ.
8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλοκαυτώματά σου ἐνώπιον μου ἐστὶ διαπαντός.
9 Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.
10 Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.
11 Ἔγνωκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.
12 Ἐάν πεινάσω, οὐ μή σοι εἴπω, ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
13 Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;
14 Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.
15 Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με· διάψαλμα.
16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, Ἵνατί σὺ διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;
17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.
18 Εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.
19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.
20 Καθήμενος κατὰ τῦ ἀδελφῦ σου κατελάλεις,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

21 These things hast thou done, and I held my tongue, and thou thoughtest wickedly, that I am even such a one as thyself: but I will reprove thee, and set before thee the things that thou hast done.

22 O consider this, ye that forget God: lest I pluck you away, and there be none to deliver you.

23 Whoso offereth me thanks and praise, he honoureth me: and to him that ordereth his conversation right will I shew the salvation of God.

PSALM LI.

HAVE mercy upon me, O God, after thy great goodness: according to the multitude of thy mercies do away mine offences.

2 Wash me throughly from my wickedness: and cleanse me from my sin.

3 For I acknowledge my faults: and my sin is ever before me.

4 Against thee only have I sinned, and done this evil in thy sight: that thou mightest be justified in thy saying, and clear when thou art judged.

5 Behold, I was shapen in wickedness: and in sin hath my mother conceived me.

6 But lo, thou requirest truth in the inward parts: and shalt make me to understand wisdom secretly.

7 Thou shalt purge me with hyssop, and I shall be clean: thou shalt wash me, and I shall be whiter than snow.

8 Thou shalt make me hear of joy and gladness: that the bones which thou hast broken may rejoice.

9 Turn thy face from my sins: and put out all my misdeeds.

10 Make me a clean heart, O God: and renew a right spirit within me.

11 Cast me not away from thy presence: and take not thy holy Spirit from me.

12 O give me the comfort of thy help again: and stablish me with thy free Spirit.

13 Then shall I teach thy ways unto the wicked: and sinners shall be converted unto thee.

14 Deliver me from blood-guiltiness, O God, thou that art the God of my health: and my tongue shall sing of thy righteousness.

15 Thou shalt open my lips, O Lord: and my mouth shall shew thy praise.

16 For thou desirest no sacrifice, else would I give it thee: but thou delightest not in burnt-offerings.

17 The sacrifice of God is a troubled spirit: a broken and contrite heart, O God, shalt thou not despise.

18 O be favourable and gracious unto Sion: build thou the walls of Jerusalem.

19 Then shalt thou be pleased with the sacrifice of righteousness, with the burnt-offerings and oblations: then shall they offer young bullocks upon thine altar.

PSALM LII.

WHY boastest thou thyself, thou tyrant: that thou canst do mischief;

2 Whereas the goodness of God: endureth yet daily?

3 Thy tongue imagineth wickedness: and with lies thou cuttest like a sharp razor.

4 Thou hast loved unrighteousness more than goodness: and to talk of lies more than righteousness.

5 Thou hast loved to speak all words that may do hurt: O thou false tongue.

6 Therefore shall God destroy thee for ever: he shall take thee, and pluck thee out of thy

21 Tu as fait ces *choses*-là, et je me suis tu; *et* tu as cru que j'étois véritablement comme toi; Je t'*en* reprendrai, et j'exposerai *tout* en ta présence.

22 Ecoutez maintenant ceci, vous qui oubliez Dieu; de peur que je ne *vous* ravisse, et *qu'*il n'*y ait* personne qui *vous* délivre.

23 Celui qui *me* sacrifie la louange m'honorera; et je ferai voir la délivrance de Dieu à celui qui règle *ses* voies.

PSEAUME LI.

O DIEU, aie pitié de moi selon ta miséricorde; selon la grandeur de tes compassions, efface mes forfaits.

2 Lave-moi de plus en plus de mon iniquité, et nettoie moi de mon péché.

3 Car je connois mes transgressions, et mon péché *est* continuellement devant moi.

4 J'ai péché contre toi, contre toi proprement; et j'ai fait *ce qui est* desagréable à tes yeux; ensorte que tu seras reconnu juste quand tu parleras, *et* trouvé pur quand tu *me* jugeras.

5 Voilà, j'ai été formé dans l'iniquité, et ma mère m'a échauffé dans le péché.

6 Voilà, tu aimes la vérité dans l'intérieur, et tu m'avois enseigné la sagesse dans le secret *de mon cœur*.

7 Purifie-moi de mon péché avec l'hyssope, et je serai net; lave-moi, et je serai plus blanc que la neige.

8 Fais-moi entendre la joie et la consolation, *et que* les os *que* tu as brisés, se réjouissent.

9 Détourne ta face de mes péchés, et efface toutes mes iniquités.

10 O Dieu, crée-moi un cœur net, et renouvelle au-dedans de moi un esprit droit.

11 Ne me rejette pas de devant ta face, et ne m'ôte pas l'esprit de ta sainteté.

12 Rends-moi la joie de ton salut, et que l'esprit franc me soutienne.

13 J'enseignerai tes voies aux méchans, et les pécheurs se convertiront à toi.

14 O Dieu, Dieu de mon salut, délivre-moi de tant de sang; ma langue chantera hautement ta justice.

15 Seigneur, ouvre mes lèvres, et ma bouche annoncera ta louange.

16 Car tu ne prends point plaisir aux sacrifices, autrement j'*en* donnerois; l'holocauste ne t'est point agréable.

17 Les sacrifices de Dieu *sont* l'esprit froissé; ô Dieu tu ne méprises point le cœur froissé et brisé.

18 Fais du bien selon ta bienveillance à Sion, *et* édifie les murs de Jérusalem.

19 Alors tu prendras plaisir aux sacrifices de justice, à l'holocauste et aux sacrifices, qui se consument par le feu; alors on offrira de jeunes taureaux sur ton autel.

PSEAUME LII.

POURQUOI te glorifies-tu de *ta* malice, *homme* puissant? La bonté du Dieu fort *dure* tous les jours.

2 Ta langue invente des méchancetés, elle fait des tromperies comme un rasoir affilé.

3 Tu aimes plus le mal que le bien, *et* le mensonge plus que de dire des choses justes. Sélah.

4 Tu aimes tous les discours qui vont à détruire, *et* le langage trompeur.

5 Aussi le Dieu fort te détruira pour jamais;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ὀπίσω σου τοὺς λόγους μου.

18 Ἐὰν ἔβλεπες κλέπτην, ἔτρεχες μὲ αὐτὸν· καὶ ἔγινας σύντροφος μοιχῶν.

19 Τὸ στόμα σου ἐγέμει ἀπὸ κακίας, καὶ ἡ γλῶσσά σου ἔπλεκε δολιότητας.

20 Καθήμενος ἐλάλεις κατὰ τῆ̃ ἀδελφῆ̃ σου, ᾧ ἔβαλες σκάνδαλα κατὰ τοῦ υἱῆ̃ τῆς μητρός σου.

21 Ταῦτα ἐποίησας ᾧ ἐσίγησα· ᾧ ἄνομα ἐσοχίσθεις νομίζοντάς με ὅμοιόν σου· ἀλλὰ θέλει σὲ φοβερίσω, ᾧ βάλω ἐμπρός σου τὸ ὅ,τι ἐποίησας.

22 Στοχασθῆτε ταῦτα σεῖς οἱ ἀλησμονῆντες τὸν Θεὸν, μήποτε ἁρπασθεῖτε ᾧ δὲν εὑρεθῇ ὁ λυτρώμενός σας.

23 Θυσία εὐχαριστήσεως μὲ δοξάζει· καὶ τῷ λαλοῦντι κατὰ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν θέλει δείξω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ.

ψαλ. να'. LI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὦ Θεέ, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐξάλειψον τὰς ἁμαρτίας μου.

2 Πλῦνόν με ἀπὸ τὰς ἀνομίας μου, καὶ καθάρισόν με ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου.

3 Ὅτι γνωρίζω τὴν ἀνομίαν μου, καὶ ἔχω πάντοτε ἐμπρός μου τὴν ἁμαρτίαν μου.

4 Ἥμαρτον μόνον ἐναντίον σου, καὶ ἐποίησα τὸ πονηρὸν ἐμπρός σου· ὅπως ἂν δικαιωθῆς εἰς τοὺς λόγους σου καὶ νικήσῃς ἐν ᾧ κρίνεσαι.

5 Ἰδοὺ ὅτι ἐπλάσθην εἰς ἀνομίαν, καὶ ἡ μητέρα μου μὲ συνέλαβε εἰς ἁμαρτίαν.

6 Ὅμως ἰδοὺ θέλεις ἀλήθειαν εἰς τὸ μέσα, καὶ κρυφίως θέλεις μου δείξειν σοφίαν.

7 Θέλει μὲ ῥαντίσεις μὲ ὑσσώπον καὶ θέλει γίνω καθαρὸς, θέλει μὲ πλύνεις καὶ θέλει γίνω λευκὸς ὑπὲρ χίονα.

8 Θέλει μὲ κάμεις 'να ἀκούσω ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τὰ τεταπεινωμένα κώκαλά μου θέλει ἀγαλλιασθῶσιν.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας μου ᾧ ἐξάλειψον πάσας τὰς ἀνομίας μου.

10 Δώσαι εἰς ἐμὲ, ὦ Θεέ, καθαρὰν καρδίαν, καὶ ἀνανέωσον εἰς ἐμὲ δίκαιον πνεῦμα.

11 Μὴ μὲ ἀπορρίψῃς ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου, μήτε ἀπομακρύνῃς τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα ἀπ' ἐμέ.

12 Δός μοι πάλιν τὴν ἀγαλλίασιν τῆς βοηθειάς σου, ᾧ στερέωσον εἰς ἐμὲ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἐλεύθερον.

13 Καὶ θέλει διδάξω εἰς τοὺς ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, ᾧ οἱ ἀσεβεῖς θέλει ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ σέ.

14 Σῶσόν με ἀπ' αἱματοχυσίαν, ὦ Θεὲ τῆς σωτηρίας μου ᾧ ἡ γλῶσσά μου θέλει ἐπαινέσει τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε, θέλεις ἀνοίξειν τὰ χείλη μου, καὶ τὸ στόμα μου θέλει εἰπεῖ τὸν ἔπαινόν σου.

16 Ὅτι ἐὰν ἤθελες θυσίαν σοὶ τὴν ἔδιδον ἐγὼ, ἀλλὰ δὲν ἠγάπησας ὁλοκαυτώματα.

17 Συντετριμμένον πνεῦμα εἶναι ἡ θυσία τῷ Θεοῦ· ὦ Θεὲ, δὲν θέλει καταφρονήσεις συντετριμμένην, καὶ τεταπεινωμένην καρδίαν.

18 Εὐεργέτησον Κύριε εἰς τὴν εὐδωκίαν σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδόμησον τὰ τείχει τῆς Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε θέλει δεχθεῖς θυσίαν δικαιοσύνης, ᾧ ἀναφοράν, καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε θέλει σοὶ προσφέρουσι μόσχους ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου.

Ψαλ. νβ'. LII.

ΤΙ καυχᾶσαι ὦ δυνατὲ, ὅτι ἐμπορεῖς 'να παρανομήσεις;

2 Ἡ ἀγαθωσύνη τοῦ Θεοῦ εἶναι αἰώνιος.

3 Ἡ γλῶσσά σου ἐλόγισε ἀδικίαν, καὶ ὡσὰν ξυράφιον ἠκονημένον κώπτεις μὲ δόλον.

4 Σὺ ἠγάπησας κακίαν περισσότερον ἀπὸ

21 Tu hai fatte queste cose, ed io mi son taciuto: e tu hai pensato, che del tutto io era simile a te. Io t arguirò, e te *le* spiegherò in su gli occhi.

22 Deh, intendete questo, *voi* che dimenticate Iddio: che talora io non rapisca, e non *vi sia* alcuno che riscuota.

23 Chi sacrifica lode mi glorifica, e chi addrizza la *sua* via, io gli mostrerò la salute di Dio.

SALMO LI.

ABBI pietà di me, o Dio, secondo la tua benignità: secondo la moltitudine delle tue compassioni cancella i miei misfatti.

2 Lavami molto e molto della mia iniquità, e nettami del mio peccato.

3 Perciocchè io conosco i miei misfatti, ed il mio peccato è del continuo davanti a me.

4 Io ho peccato contr' a te solo, ed ho fatto quello che ti dispiace: acciocchè tu sii riconosciuto giusto nelle tue porole, *e* puro ne tuoi giudicii.

5 Ecco, io sono stato formato in iniquità, e la madre mia m'ha conceputo in peccato.

6 Ecco, t' è piaciuto insegnarmi verità nell' interiore, e sapienza nel di dentro.

7 Purgami con isopo, e sarò netto: lavami, e sarò più bianco, che neve.

8 Fammi udire gioia ed allegrezza: *fa che* l'ossa che tu hai tritate, festeggino.

9 Nascondi la tua faccia da' miei peccati, e cancella tutte le mie iniquità.

10 O Dio, crea in me un cuor puro, e rinovella dentro di me uno spirito dritto.

11 Non rigittarmi dalla tua faccia, e non togliermi lo Spirito tuo santo.

12 Rendimi l'allegrezza della tua salute: e *fa che* lo Spirito volontario mi sostenga.

13 Io insegnerò le tue vie a' trasgressori, ed i peccatori si convertiranno a te.

14 Liberami dal sangue, o Dio, Dio della mia salute: la mia lingua canterà con giubilo la tua giustizia.

15 Signore, aprimi le labbra, e la mia bocca racconterà la tua lode.

16 Perciocchè tu non prendi piacere in sacrificio: altrimente, io l' avrei offerto: tu non gradisci olocausto.

17 I sacrificii di Dio *sono* lo spirito rotto: o Dio, tu non isprezzi il cuor rotto, e contrito

18 Fa del bene a Sion per la tua benivolenza: edifica le mura di Ierusalem.

19 Allora prenderai piacere in sacrificii di giustizia, in olocausti, ed in offerte da ardere interamente: allora s' offeriranno giovenchi sul tuo Altare.

SALMO LII.

O possente *uomo*, perchè ti glorii del male? la benignità del Signore *dura* sempre.

2 La tua lingua divisa malizie: *ella* è come un rasoio affilato, *o tu*, operator d'inganni.

3 Tu hai amato il male più ch' il bene, la menzogna più ch'il parlare drittamente.

4 Tu hai amate tutte le parole di ruina, o lingua frodolente.

5 Iddio altresì ti distruggerà in eterno: egli t'atterrerà, e ti divellerà dal *tuo* tabernacolo, e ti diradicherà dalla terra de' viventi. Sela.

6 Ed i giusti lo vedranno, e temeranno: e si rideranno di lui, *dicendo*:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Zehnter Tag. **Der Pſalter.**

20 Du ſitzeſt und redeſt wider deinen Bruder, deiner Mutter Sohn verläumdeſt du.
21 Das thuſt du, und ich ſchweige; da meyneſt du, ich werde ſeyn gleich wie du: aber ich will dich ſtrafen, und will dirs unter Augen ſtellen.
22 Merket doch das, die ihr Gottes vergeſſet, daß ich nicht einmal hinreiße, und ſey kein Retter mehr da.
23 Wer Dank opfert, der preiſet mich; und das iſt der Weg, daß ich ihm zeige das Heil Gottes.

Der 51 Pſalm.

1 Gott, ſey mir gnädig nach deiner Güte, und tilge meine Sünden nach deiner großen Barmherzigkeit.
2 Waſche mich wohl von meiner Miſſethat, und reinige mich von meiner Sünde.
3 Denn ich erkenne meine Miſſethat, und meine Sünde iſt immer vor mir.
4 An dir allein habe ich geſündiget, und übel vor dir gethan, auf daß du recht behalteſt in deinen Worten, und rein bleibeſt, wenn du gerichtet wirſt.
5 Siehe, ich bin aus ſündlichem Saamen gezeuget, und meine Mutter hat mich in Sünden empfangen.
6 Siehe, du haſt Luſt zur Wahrheit, die im Verborgenen liegt; du läſſeſt mich wiſſen die heimliche Weisheit.
7 Entſündige mich mit Yſop, daß ich rein werde; waſche mich, daß ich ſchneeweiß werde.
8 Laß mich hören Freude und Wonne, daß die Gebeine fröhlich werden, die du zerſchlagen haſt.
9 Verbirg dein Antlitz vor meinen Sünden, und tilge alle meine Miſſethat.
10 Schaffe in mir, Gott, ein reines Herz, und gieb mir einen neuen gewiſſen Geiſt.
11 Verwirf mich nicht von deinem Angeſicht, und nimm deinen heiligen Geiſt nicht von mir.
12 Tröſte mich wieder mit deiner Hülfe, und der freudige Geiſt enthalte mich.
13 Denn ich will die Uebertreter deine Wege lehren, daß ſich die Sünder zu dir bekehren.
14 Errette mich von den Blutſchulden, Gott, der du mein Gott und Heiland biſt, daß meine Zunge deine Gerechtigkeit rühme.
15 Herr, thue meine Lippen auf, daß mein Mund deinen Ruhm verkündige.
16 Denn du haſt nicht Luſt zum Opfer, ich wollte dirs ſonſt wohl geben, und Brandopfer gefallen dir nicht.
17 Die Opfer, die Gott gefallen, ſind ein geängſteter Geiſt; ein geängſtetes und zerſchlagenes Herz wirſt du, Gott, nicht verachten.
18 Thue wohl an Zion nach deiner Gnade; baue die Mauern zu Jeruſalem.
19 Dann werden dir gefallen die Opfer der Gerechtigkeit, die Brandopfer und ganzen Opfer; dann wird man Farren auf deinem Altare opfern.

Der 52 Pſalm.

1 Was trotzeſt du denn, du Tyrann, daß du kannſt Schaden thun, ſo doch Gottes Güte noch täglich währet?
2 Deine Zunge trachtet nach Schaden und ſchneidet mit Lügen, wie ein ſcharfes Scheermeſſer.
3 Du redeſt lieber Böſes, denn Gutes, und Falſch, denn Recht.
4 Du redeſt gern alles, was zum Verderben dienet, mit falſcher Zunge.
5 Darum wird dich Gott auch ganz und gar zerſtören, und zerſchlagen, und aus der Hütte reißen, und aus dem Lande der Lebendigen ausrotten.

LOS PSALMOS. *El Dia* 10.

21 Esto hiciste, y callé. Injustamente creiste, que seré tal como tú: te argüiré, y te pondré delante de tu cara.
22 Entended esto los que olvidais á Dios: no sea que os arrebate, y no haya quien os libre.
23 Sacrificio de alabanza me honrará: y allí el camino, por donde le mostraré la salud de Dios.

PSALMO LI.

TEN piedad de mí, ó Dios, segun tu grande misericordia. Y segun la multitud de tus piedades, borra mi iniquidad.
2 Lávame mas y mas de mi iniquidad, y límpiame de mi pecado.
3 Porque yo conozco mi iniquidad: y mi pecado está siempre enfrente de mí.
4 Contra tí solo he pecado, y he hecho el mal delante de tí: para que seas justificado en tus palabras, y venzas quando eres juzgado.
5 Pues mira que yo he sido concebido en iniquidades, y en pecados me concibió mi madre.
6 He aquí que tú has amado la verdad: me has manifestado lo arcano y lo oculto de tu saber.
7 Me rociarás con hisopo, y seré limpiado: me lavarás, y mas que la nieve seré emblanquecido.
8 A mi oido darás gozo y alegría, y se regocijarán mis huesos abatidos.
9 Aparta tu rostro de mis pecados, y borra todas mis iniquidades.
10 Cria en mí, ó Dios, un corazon puro, y renueva en mis entrañas un espíritu recto.
11 No me deseches de tu rostro, y no quites de mí tu Espíritu Santo.
12 Vuélveme la alegría de tu salud, y confórtame con un espíritu principal.
13 Enseñaré á los iniquos tus caminos, y los impíos se convertirán á tí.
14 Líbrame de las sangres, Dios, Dios de mi salud; y ensalzará mi lengua tu justicia.
15 Señor, abrirás mis labios, y mi boca anunciará tu alabanza.
16 Porque si hubieras querido sacrificio, lo hubiera sin duda ofrecido: tú no te deleytarás con holocaustos.
17 Sacrificio para Dios es el espíritu atribulado: al corazon contrito y humillado no lo despreciarás, ó Dios.
18 Haz bien, Señor, á Sión con tu buena voluntad, para que se edifiquen los muros de Jerusalém.
19 Entónces aceptarás sacrificio de justicia, ofrendas, y holocaustos: entónces pondrán sobre tu altar becerros.

PSALMO LII.

¿POR qué te glorías en la malicia, tú que eres poderoso en iniquidad?
2 Todo el dia estuvo pensando injusticia tu lengua: como navaja aguda hiciste engaño.
3 Quisiste mas el mal que el bien, el lenguage de la iniquidad mas que el de la justicia.
4 Amaste todas las palabras de derrumbamiento, ó lengua engañosa.
5 Por eso Dios te destruirá para siempre, te arrancará, y te trasladará de tu morada; y á tu raiz de la tierra de los vivientes.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LI. LII.

21 Hæc fecisti, et tacui. Existimasti inique quòd ero tui similis: arguam te, et statuam contra faciem tuam.
22 Intelligite hæc qui obliviscimini Deum: nequando rapiat, et non sit qui eripiat.
23 Sacrificium laudis honorificabit me: et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

PSALMUS LI.

MISERERE mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam. Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.
2 Amplius lava me ab iniquitate mea: et a peccato meo munda me.
3 Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et peccatum meum contra me est semper.
4 Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.
5 Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: et in peccatis concepit me mater mea.
6 Ecce enim veritatem dilexisti: incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.
7 Asperges me hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor.
7 Auditui meo dabis gaudium et lætitiam: et exultabunt ossa humiliata.
9 Averte faciem tuam a peccatis meis: et omnes iniquitates meas dele.
10 Cor mundum crea in me Deus: et spiritum rectum innova in visceribus meis.
11 Ne projicias me a facie tua: et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
12 Redde mihi lætitiam salutaris tui: et spiritu principali confirma me.
13 Docebo iniquos vias tuas: et impii ad te convertentur.
14 Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: et exultabit lingua mea justitiam tuam.
15 Domine, labia mea aperies: et os meum annunciabit laudem tuam.
16 Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique; holocaustis non delectaberis.
17 Sacrificium Deo spiritus contribulatus: cor contritum, et humiliatum Deus non despicies.
18 Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: ut ædificentur muri Jerusalem.
19 Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes, et holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

PSALMUS LII.

QUID gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate?
2 Tota die injustitiam cogitavit lingua tua: sicut novacula acuta fecisti dolum.
3 Dilexisti malitiam super benignitatem: iniquitatem magis quàm loqui æquitatem.
4 Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.
5 Propterea Deus destruet te in finem, evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viventium.
6 Videbunt justi, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent:

καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σε ἐτίθεις σκάνδαλον.
21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου.
22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος.
23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ᾗ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον Θεοῦ.

Ψαλ. να'. LI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
2 Ἐπιπλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
4 Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
5 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
6 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
7 Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
8 Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστᾶ τεταπεινωμένα.
9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
15 Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλ. νβ'. LII.

ΤΙ ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν
2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας δόλον.
3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην· διάψαλμα.
4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

dwelling, and root thee out of the land of the living.

7 The righteous also shall see this, and fear: and shall laugh him to scorn;

8 Lo, this is the man that took not God for his strength: but trusted unto the multitude of his riches, and strengthened himself in his wickedness.

9 As for me, I am like a green olive-tree in the house of God: my trust is in the tender mercy of God for ever and ever.

10 I will always give thanks unto thee for that thou hast done: and I will hope in thy Name, for thy saints like it well.

EVENING PRAYER.

PSALM LIII.

THE foolish body hath said in his heart: There is no God.

2 Corrupt are they, and become abominable in their wickedness: there is none that doeth good.

3 God looked down from heaven upon the children of men: to see if there were any, that would understand, and seek after God.

4 But they are all gone out of the way, they are altogether become abominable: there is also none that doeth good, no not one.

5 Are not they without understanding that work wickedness: eating up my people as if they would eat bread? they have not called upon God.

6 They were afraid where no fear was: for God hath broken the bones of him that besieged thee; thou hast put them to confusion, because God hath despised them.

7 Oh, that the salvation were given unto Israel out of Sion: Oh, that the Lord would deliver his people out of captivity!

8 Then should Jacob rejoice: and Israel should be right glad.

PSALM LIV.

SAVE me, O God, for thy Name's sake: and avenge me in thy strength.

2 Hear my prayer, O God: and hearken unto the words of my mouth.

3 For strangers are risen up against me: and tyrants, which have not God before their eyes, seek after my soul.

4 Behold, God is my helper: the Lord is with them that uphold my soul.

5 He shall reward evil unto mine enemies: destroy thou them in thy truth.

6 An offering of a free heart will I give thee, and praise thy Name, O Lord: because it is so comfortable.

7 For he hath delivered me out of all my trouble: and mine eye hath seen his desire upon mine enemies.

PSALM LV.

HEAR my prayer, O God: and hide not thyself from my petition.

2 Take heed unto me, and hear me: how I mourn in my prayer, and am vexed.

3 The enemy crieth so, and the ungodly cometh on so fast: for they are minded to do me some mischief; so maliciously are they set against me.

4 My heart is disquieted within me: and the fear of death is fallen upon me.

5 Fearfulness and trembling are come upon me: and an horrible dread hath overwhelmed me.

il te ravira, t'arrachera de *ta* tente, et te déracinera de la terre des vivans. Sélah.

6 Les justes *le* verront, et ils craindront; ils se riront de lui, *et ils diront:*

7 Voilà *cet* homme *qui* n'avoit point pris Dieu pour sa force; mais *qui* s'assuroit sur ses grandes richesses, *et qui* se fortifioit dans sa méchanceté.

8 Mais moi *je serai* comme un olivier verdoyant, dans la maison de Dieu; je m'assure en la bonté de Dieu pour toujours et à perpétuité.

9 *O Dieu*, je te célébrerai toujours de ce que tu auras fait *cela;* et j'espérerai en ton nom, car *il est* bon envers tes bien-aimés.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LIII.

L'INSENSE dit en son cœur: *Il* n'*y a* point de Dieu. Ils se sont corrompus, et ils se sont rendus abominables *dans leurs* iniquités; *il* n'*y a* personne qui fasse le bien.

2 Dieu a regardé des cieux sur les fils des hommes, pour voir s'il y en a *quelqu'un* qui soit intelligent, *et* qui cherche Dieu.

3 Ils se sont tous dévoyés; ils sont tous devenus puants; *il* n'*y a* personne qui fasse le bien, non pas même un.

4 Les ouvriers d'iniquité n'ont-ils point d'intelligence? Ils dévorent mon peuple, *comme* s'ils mangeoient du pain: Ils n'invoquent point Dieu.

5 Ils sont extrêmement effrayés, *lors même qu'*ils ne craindront rien; car Dieu a dissipé les forces de celui qui campe contre toi. Tu *les* rendras confus, parce que Dieu les méprise.

6 Oh! qui donnera de Sion la délivrance d'Israël? Quand Dieu ramènera son peuple captif, Jacob sera dans l'alégresse, Israël se réjouira.

PSEAUME LIV.

O DIEU, délivre-moi par ton nom, et fais-moi justice par ta puissance.

2 O Dieu, écoute ma requête, *et* prête l'oreille aux paroles de ma bouche.

3 Car des étrangers se sont élevés contre moi; et des gens violens, *qui* n'ont point Dieu devant leurs yeux, cherchent ma vie. Sélah.

4 Voilà, Dieu *est* mon aide; le Seigneur *est* de ceux qui soutiennent mon âme.

5 Il fera retomber le mal sur ceux qui m'épient. Détruis les selon ta vérité.

6 Je t'offrirai des sacrifices volontaires; Eternel, je célébrerai ton nom, parce qu'*il est* bon.

7 Car il m'a délivré de toutes mes détresses; et mon œil a vu, en ceux qui me haïssent, *ce qu'il espéroit de voir.*

PSEAUME LV.

O DIEU, prête l'oreille à ma requête, et ne te cache point de ma supplication.

2 Ecoute-moi, et m'exauce. Je gémis dans ma méditation, et je me tourmente.

3 A cause du bruit *que* l'ennemi *fait, et* à cause de l'oppression du méchant; car ils m'imputent des crimes, et ils me haïssent avec fureur.

4 Mon cœur est comme en travail au-dedans de moi, et des frayeurs mortelles sont tombées sur moi.

5 La crainte et le tremblement se sont jetés sur moi, et l'effroi m'a couvert.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ἀγαθωσύνην, καὶ τὸ ψεῦμα ἀπὸ τὸ ὁμιλεῖν δικαίως.

5 Ἠγάπησας πάντα τὰ λόγια ὑβρίσεως, ὦ γλῶσσα δολερή.

6 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς θέλει σὲ ἐξολοθρεύσει διὰ πάντα, θέλει σ' ἐπάρει, καὶ σὲ βάλει ἔξω ἀπὸ τὴν κατοικίαν σου, καὶ σὲ ἐκριζώσει ἀπὸ τὴν γὴν τῶν ζώντων.

7 Καὶ οἱ δίκαιοι θέλει τὸ εἰδοῦσι καὶ φοβηθῶσι, καὶ θέλει γελάσουσιν ἐπ' αὐτόν.

8 Ἰδοὺ ἄνθρωπος ὅσις δὲν ἐνόμησε τὸν Θεὸν βοηθόν του, ἀλλ' ἤλπησεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλοῦτου του, καὶ ἐνδυναμώθη ἐπὶ τὴν ματαώτητά του.

9 Ἐγὼ δὲ εἶμαι ὡσὰν ἐλαία χλορὴ εἰς τὸν οἶκον τῦ Θεῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος του Θεῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

10 Θέλει σὲ εὐχαριτήσω εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ ὅ,τι μοὶ ἐποίησας καὶ θέλει ἐλπίσω εἰς τὸ ὄνομά σου ὅτι οἱ ἅγιοί σου τὸ ἀγαποῦσιν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. νγ'. LIII.

ΕΙΠΕΝ *ὁ ἄφρων εἰς τὴν καρδίαν του, Δὲν εὑρίσκεται Θεὸς,*

2 Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν διὰ τὰς ἀνομίας των ἕνας δὲν εὑρίσκεται ποιῶν τὸ ἀγαθόν.

3 Ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἔσκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἵνα ἰδεῖ ἐὰν εὑρίσκετο ἕνας φρόνιμος ζητῶν τὸν Θεόν.

4 Ἀλλὰ πάντες παρεστράτευσαν, ἔγιναν πάντες εὐκαταφρόνητοι, δὲν εὑρίσκεται ἕνας ποιῶν τὸ ἀγαθὸν, ἕνας μόνος δὲν εὑρίσκεται.

5 Εἶναι αὐτοὶ ἀνόητοι οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας, οἱ τρώγοντες τὸν λαόν μου ὡσὰν ἄρτον; αὐτοὶ δὲν ἐκάλεσαν τὸν Θεόν.

6 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν ὅπου δὲν ἦτο φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισε τὰ κόκαλα τοῦ πολιορκῆντός σε· τοὺς ἔδωκας ἐντροπὴν, ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς καταφρωνῆ.

7 Τίς θέλει δώσει ἀπὸ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐὰν ὁ Θεὸς ἐλευθέρωνῃ τὸν λαόν του ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν.

8 Τότε θέλει λάβει ὁ Ἰακὼβ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην ὁ Ἰσραὴλ.

Ψαλ. νδ'. LIV.

Ω ΘΕΕ *σῶσόν με διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ κρῖνόν με κατὰ τὴν δύναμίν μου.*

2 Ὦ Θεὲ εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μου, καὶ δῶσαι ἀκρόασιν εἰς τὰς λόγας τῦ στόματός μα.

3 Ὅτι ξένοι ἐπανέστησαν κατ' ἐμῦ· κ᾽ δυνατοὶ οἵτινες δὲν ἔχουσι Θεὸν ἐμπρὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου.

4 Ἰδοὺ ὁ Θεὸς μὲ βοηθεῖ, ὁ Κύριος εἶναι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

5 Θέλει ἀποσρέψειν τὰ κακὰ ἐπάνω εἰς τοὺς ἐχθρούς μου· ἐξολόθρευσον αὐτοὺς εἰς τὴν ἀληθείαν σου.

6 Θέλη ματικῶς θέλει σοῦ προσφέρω θυσίαν, καὶ θέλει δοξάσω τὸ ὄνομά σου Κύριε, διότι εἶναι ἀγαθόν.

7 Ὅτι μὲ ἐλευθέρωσεν ἀπὸ πάσαν θλίψιν μα, καὶ ὁ ὀφθαλμός μου εἶδεν τὸ θέλημά του εἰς τοὺς ἐχθρούς μου.

Ψαλ. νε'. LV.

ΑΚΟΥΣΟΝ, *ὦ Θεέ, τὴν προσευχήν μου, κ᾽ μὴ καταφρονήσῃς τὴν δέησίν μου.*

2 Πρόσεχε εἰς ἐμὲ, καὶ εἰσάκουσόν με, ἐλυπήθην εἰς τὴν προσευχήν μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν τῦ ἀσεβῦς· ὅτι ἔχουσι στοχασμὸν ἵνα μὲ ἀδικήσωσιν, ὅτω δολερῶς ἤρχοντο ἐπ' ἐμέ.

7 Ecco l'uomo *che* non aveva posto Iddio *per* sua fortezza: anzi si confidava nella grandezza delle sue ricchezze, e si fortificava nella sua malizia.

8 Ma io *sarò* come un' ulivo verdeggiante nella Casa di Dio: io mi confido nella benignità di Dio in sempiterno.

9 *O Signore*, io ti celebrerò in eterno: perciocchè tu avrai operato: e sperero nel tuo Nome, perciocchè è buono, *ed è* presente a' tuoi santi.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LIII.

LO stolto ha detto nel suo cuore: non *v'è* Dio. Si son corrotti, e renduti abbominevoli *in* perversità: non *v'* è niuno che faccia bene.

2 Iddio ha riguardato dal cielo sopra i figliuoli degli uomini, per veder se vi fosse alcuno ch' avesse intelletto che cercasse Iddio.

3 Tutti son corrotti, tutti son divenuti puzzolenti: non *v'* è niuno che faccia bene, non pur uno.

4 Non hanno essi alcun intendimento questi operatori d' iniquità, che mangiano il mio popolo, *come se* mangiassero del pane, e non invocano Iddio?

5 Là saranno spaventati di *grande* spavento, *ove però* non sarà *cagion di* spavento: perciocchè il Signore dissipa l'ossa di coloro, che s'accampano contr'a te, *o Sion*, tu gli hai svergognati: perciocchè Iddio gli sdegna.

6 Oh, vengano pur da Sion le salvazioni d' Israel! Quando Iddio trarrà di cattività il suo popolo, Iacob festeggerà, Israel si rallegrerà.

SALMO LIV.

O Dio, salvami per lo tuo Nome, e fammi ragione per la tua potenza.

2 O Dio, ascolta la mia orazione, porgi gli orecchi alle parole della mia bocca.

3 Perciocchè degli *uomini* stranieri si son levati contr' a me: e degli *uomini* violenti, *i quali* non pongono Iddio davanti agli occhi loro, cercano l'anima mia. Sela.

4 Ecco, Iddio è il mio aiutatore: il Signore è fra quelli che sostengono l' anima mia.

5 Egli renderà il male a' miei nemici: distruggili, per la tua verità.

6 Io ti farò sacrificio d' *animo* volonteroso: Signore, io celebrerò il tuo Nome, perciocchè è buono.

7 Perciocchè esso m'ha tratto fuor d'ogni distretta, l'occhio mio ha veduto ne' miei nemici *ciò ch' io disiderava.*

SALMO LV.

O Dio, dà l'orecchio alla mia orazione, e non nasconderti dalla mia supplicazione.

2 Attendi a me, e rispondimi: io mi lagno nella mia orazione, e romoreggio.

3 Per lo gridar del nemico, per l'oppression dell' empio: perciocchè essi mi traboccano addosso delle calamità, e mi nemicano con ira.

4 Il mio cuore è angosciato dentro di me, e spaventi mortali mi son caduti addosso.

5 Paura, e tremito m' è sopraggiunto; e terrore m' ha coperto.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Zehnter Tag. **Der Pſalter.**

6 Und die Gerechten werdens ſehen, und ſich fürchten, und werden ſeiner lachen.
7 Siehe, das iſt der Mann, der Gott nicht für ſeinen Troſt hielt, ſondern verließ ſich auf ſeinen großen Reichthum, und war mächtig, Schaden zu thun.
8 Ich aber werde bleiben, wie ein grüner Oehlbaum am Hauſe Gottes; verlaſſe mich auf Gottes Güte immer und ewiglich.
9 Ich danke dir ewiglich, denn du kannſts wohl machen; und will harren auf deinen Namen, denn deine Heiligen haben Freude daran.

Abend-Gebete.

Der 53 Pſalm.

1 Die Thoren ſprechen in ihrem Herzen: Es iſt kein Gott. Sie taugen nichts, und ſind ein Gräuel geworden in ihrem böſen Weſen. Da iſt keiner, der Gutes thut.
2 Gott ſchauet vom Himmel auf der Menſchen Kinder, daß er ſehe, ob jemand klug ſey, der nach Gott frage.
3 Aber ſie ſind alle abgefallen, und alleſammt untüchtig; da iſt keiner, der Gutes thue, auch nicht Einer.
4 Wollen denn die Uebelthäter ihnen nicht ſagen laſſen, die mein Volk freſſen, daß ſie ſich nähren? Gott rufen ſie nicht an.
5 Da fürchten ſie ſich aber, da nichts zu fürchten iſt: denn Gott zerſtreuet die Gebeine der Treiber. Du machſt ſie zu Schanden: denn Gott verſchmähet ſie.
6 Ach, daß die Hülfe aus Zion über Iſrael käme, und Gott ſein gefangenes Volk erlöſete! So würde ſich Jacob freuen, und Iſrael fröhlich ſeyn.

Der 54 Pſalm.

1 Hilf mir, Gott, durch deinen Namen, und ſchaffe mir Recht durch deine Gewalt.
2 Gott, erhöre mein Gebet, vernimm die Rede meines Mundes.
3 Denn Stolze ſetzen ſich wider mich, und Trotzige ſtehen mir nach meiner Seele, und haben Gott nicht vor Augen.
4 Siehe, Gott ſteht mir bey, der Herr erhält meine Seele.
5 Er wird die Bosheit meinen Feinden bezahlen. Zerſtöre ſie durch deine Treue,
6 So will ich dir ein Freudenopfer thun, und deinem Namen, Herr, danken, daß er ſo tröſtlich iſt.
7 Denn du erretteſt mich aus aller meiner Noth, daß mein Auge an meinen Feinden Luſt ſiehet.

Der 55 Pſalm.

1 Gott, höre mein Gebet, und verbirge dich nicht vor meinem Flehen.
2 Merke auf mich, und erhöre mich, wie ich ſo kläglich zage und heule:
3 Daß der Feind ſo ſchrevet, und der Gottloſe dränget, denn ſie wollen mir einen Tück beweiſen, und ſind mir heftig gram.
4 Mein Herz ängſtet ſich in meinem Leibe, und des Todes Furcht iſt auf mich gefallen.
5 Furcht und Zittern iſt mich angekommen, und Grauen hat mich überfallen.
6 Ich ſprach: O hätte ich Flügel wie Tauben, daß ich flöge und etwa bliebe!
7 Siehe, ſo wollte ich mich ferne weg machen, und in der Wüſte bleiben.

LOS PSALMOS. *El Dia* 10.

6 Lo verán los justos, y temerán, y de él se reirán, y dirán:
7 He aquí el hombre, que no tomó á Dios por su ayudador: sino que esperó en la muchedumbre de sus riquezas, y prevaleció en su vanidad.
8 Mas yo, como oliva fructífera en la casa de Dios, esperé en la misericordia de Dios por siempre, y por siglo de siglo.
9 Te alabaré para siempre, por lo que has hecho: y esperaré en tu nombre, porque es bueno delante de tus Santos.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LIII.

DIXO el necio en su corazon: No hay Dios.
2 Se han corrompido, y hecho abominables en las iniquidades: no hay quien haga lo bueno.
3 Dios desde el cielo miró sobre los hijos de los hombres para ver si hay quien tenga inteligencia, ó que busque á Dios.
4 Todos se ladeáron, se hiciéron juntamente inútiles: no hay quien haga lo bueno, no hay ni siquiera uno.
5 ¿Pues qué, no vendrán á conocimiento todos los que obran iniquidad, los que devoran mi pueblo como manjar de pan?
6 No invocáron á Dios: allí tembláron de miedo, en donde no habia que temer. Porque Dios disipó los huesos de aquellos, que agradan á los hombres: quedáron corridos, porque Dios los despreció.
7 ¿Quién dará de Sión la salud de Israél? quando Dios haga volver el cautiverio de su pueblo, se regocijará Jacob, y se alegrará Israél.

PSALMO LIV.

SALVAME, Dios, en tu nombre, y con tu poder júzgame.
2 Escucha, ó Dios, mi oracion: percibe en los oidos las palabras de mi boca.
3 Porque los extraños se han levantado contra mí, y los fuertes han buscado mi alma, y no han puesto á Dios delante de sí.
4 Mas hé aquí que Dios me ayuda, y el Señor es el amparador de mi alma.
5 Retorna los males sobre mis enemigos, y en tu verdad destrúyelos.
6 Yo te ofreceré un sacrificio voluntario, y alabaré tu nombre, Señor: porque es bueno.
7 Por quanto de toda tribulacion me has sacado, y mis ojos han mirado con desprecio sobre mis enemigos.

PSALMO LV.

O YE, Dios, mi oracion, y no desprecies mi deprecacion.
2 Atiende á mí, y óyeme. Me he contristado en mi exercicio, y he sido conturbado.
3 Por la voz del enemigo, y por la tribulacion del pecador. Porque torciéron iniquidades sobre mí, y con enojo me eran molestos.
4 Mi corazon conturbado está dentro de mí, y miedo de muerte cayó sobre mí.
5 Temor y temblor viniéron sobre mí, y cubriéronme tinieblas:

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LIII, LV.

7 Ecce homo qui non posuit Deum adjutorem suum: Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: et prævaluit in vanitate sua.
8 Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, speravi in misericordia Dei in æternum: et in sæculum sæculi.
9 Confitebor tibi in sæculum quia fecisti: et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LIII.

DIXIT insipiens in corde suo: Non est Deus.
2 Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.
3 Deus de cælo prospexit super filios hominum: ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.
4 Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.
5 Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam ut cibum panis?
6 Deum non invocaverunt: illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor. Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.
7 Quis dabit ex Sion salutare Israel? cum converterit Deus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israel.

PSALMUS LIV.

DEUS in nomine tuo salvum me fac: et in virtute tua judica me.
2 Deus exaudi orationem meam: auribus percipe verba oris mei.
3 Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam: et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.
4 Ecce enim Deus adjuvat me: et Dominus susceptor est animæ meæ.
5 Averte mala inimicis meis: et in veritate tua disperde illos.
6 Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est:
7 Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: et super inimicos meos despexit oculus meus.

PSALMUS LV.

EXAUDI Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam:
2 Intende mihi, et exaudi me. Contristatus sum in exercitatione mea: et conturbatus sum
3 A voce inimici, et a tribulatione peccatoris. Quoniam declinaverunt in me iniquitates: et in ira molesti erant mihi.
4 Cor meum conturbatum est in me: et formido mortis cecidit super me.
5 Timor et tremor venerunt super me: et contexerunt me tenebræ:

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε ᾧ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος, ᾧ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων· διάψαλμα.
6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,
7 Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ.
8 Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος;
9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νγ'. LIII.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεός· διέφθειραν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνομίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.
2 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
4 Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου; τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων, κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.
6 Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραήλ; ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ψαλ. νδ'. LIV.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.
2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
3 Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν· διάψαλμα.
4 Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
6 Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.
7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλ. νε'. LV.

ΕΝΩΤΙΣΑΙ ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·
2 Πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην
3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.
5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

6 And I said, O that I had wings like a dove: for then would I flee away, and be at rest.
7 Lo, then would I get me away far off: and remain in the wilderness.
8 I would make haste to escape: because of the stormy wind and tempest.
9 Destroy their tongues, O Lord, and divide them: for I have spied unrighteousness and strife in the city.
10 Day and night they go about within the walls thereof: mischief also and sorrow are in the midst of it.
11 Wickedness is therein: deceit and guile go not out of their streets.
12 For it is not an open enemy, that hath done me this dishonour: for then I could have borne it.
13 Neither was it mine adversary, that did magnify himself against me: for then peradventure I would have hid myself from him.
14 But it was even thou, my companion: my guide, and mine own familiar friend.
15 We took sweet counsel together: and walked in the house of God as friends.
16 Let death come hastily upon them, and let them go down quick into hell: for wickedness is in their dwellings, and among them.
17 As for me, I will call upon God: and the Lord shall save me.
18 In the evening, and morning, and at noon-day will I pray, and that instantly: and he shall hear my voice.
19 It is he that hath delivered my soul in peace from the battle that was against me: for there were many with me.
20 Yea, even God, that endureth for ever, shall hear me, and bring them down: for they will not turn, nor fear God.
21 He laid his hands upon such as be at peace with him: and he brake his covenant.
22 The words of his mouth were softer than butter, having war in his heart: his words were smoother than oil, and yet they be very swords.
23 O cast thy burden upon the Lord, and he shall nourish thee: and shall not suffer the righteous to fall for ever.
24 And as for them: thou, O God, shalt bring them into the pit of destruction.
25 The blood-thirsty and deceitful men shall not live out half their days: nevertheless, my trust shall be in thee, O Lord.

6 Et j'ai dit: O qui me donneroit des aîles de colombe! je m'envolerois, et je me poserois *en quelque lieu.*
7 Voilà, je m'enfuirois bien loin, *et* me tiendrois au désert. Sélah.
8 Je me hâterois de me sauver de ce vent poussé par un tourbillon.
9 Engloutis-*les*, Seigneur, retranche leur langue; car j'ai vu la violence et les disputes dans cette ville.
10 Elles l'environnent jour et nuit sur ses murailles; l'outrage et l'oppression *sont* au milieu d'elle.
11 Les méchancetés *sont* au milieu d'elle; la tromperie et les fraudes ne bougent d'aucune de ses places.
12 Car *ce* n'*a* point *été mon* ennemi *qui* m'a diffamé, autrement je l'eusse enduré; *ce* n'*a* point *été* celui qui me haïssoit *qui* s'est élevé contre moi, autrement je me fusse caché de lui.
13 Mais ç'a *été* toi, ô homme que j'estimois *un autre* moi-même, mon conseiller et mon ami.
14 Nous prenions plaisir à nous communiquer *nos* secrets, *et* nous allions *ensemble* à la maison de Dieu, avec l'assemblée.
15 La mort se jettera sur eux; ils descendront tout vifs dans le sépulcre, car *il* n'*y a* que mal parmi eux *et* dans leur cœur.
16 *Mais* moi je crierai à Dieu, et l'Eternel me délivrera.
17 Le soir, le matin, et à midi, je parlerai et je crierai, et il entendra ma voix.
18 Il délivrera mon âme de la guerre *qu'on* me *fait, et me donnera* la paix, quoique j'aie affaire à beaucoup de gens.
19 Le Dieu fort *l'*entendra, et les humiliera; car il règne de tout temps. Sélah. Parce qu'*il* n'*y a* point de changement en eux, et *qu'*ils ne craignent point Dieu.
20 *Chacun d'eux* a jeté ses mains sur ceux qui vivoient paisiblement avec lui, *et* a violé son accord.
21 *Les paroles* de sa bouche sont plus coulantes que le beurre, mais la guerre *est dans* son cœur; ses paroles sont plus douces que l'huile, mais elles *sont autant* d'épées.
22 Décharge-toi de ton fardeau sur l'Eternel, et il te soulagera, il ne permettra jamais que le juste soit ébranlé.
23 Mais toi, ô Dieu, tu les précipiteras dans le puits de la perdition; les hommes sanguinaires et trompeurs ne parviendront pas à la moitié de leurs jours; mais moi je m'assurerai en toi.

MORNING PRAYER.

PSALM LVI.

BE merciful unto me, O God, for man goeth about to devour me: he is daily fighting, and troubling me.
2 Mine enemies are daily in hand to swallow me up: for they be many that fight against me, O thou most Highest.
3 Nevertheless, though I am sometime afraid: yet put I my trust in thee.
4 I will praise God, because of his word: I have put my trust in God, and will not fear what flesh can do unto me.
5 They daily mistake my words: all that they imagine is to do me evil.
6 They hold all together, and keep themselves close: and mark my steps, when they lay wait for my soul.
7 Shall they escape for their wickedness: thou, O God, in thy displeasure shalt cast them down.
8 Thou tellest my flittings; put my tears into thy bottle: are not these things noted in thy book?

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LVI.

O DIEU, aie pitié de moi; car l'homme mortel m'a englouti *et* m'opprime, m'attaquant tous les jours.
2 Mes ennemis *m'*ont englouti tout le jour; car, ô Très-Haut, plusieurs font la guerre contre moi.
3 *Mais* au jour *auquel* je serai dans la crainte, je m'assurerai en toi.
4 Je louerai Dieu à cause de sa promesse; je m'assure en Dieu, je ne craindrai rien: Que me feroit l'homme?
5 Tout le jour ils tordent mes discours, *et* ils ne pensent qu'à me faire du mal.
6 Ils s'assemblent, ils se tiennent cachés, ils observent mes pas, attendant comment *ils surprendront* mon âme.
7 Rejette-les à cause de *leur* iniquité; ô Dieu, précipite les peuples dans *ta* colère.
8 Tu as compté mes allées et mes venues; mets mes larmes en tes vaissaux; ne *sont elles* pas dans ton registre?

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη μέσα μου καὶ φόβος θανάτου ἔπεσεν εἰς ἐμέ.
5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ σκότος μὲ ἐσκέπασεν.
6 Καὶ εἶπα τίς μοῦ δίδει πτερὰ ὡσὰν περιστερᾶς; ὅτι ἤθελε πετάξω καὶ ἀναπαύσω.
7 Ἰδοὺ ἤθελε φύγω μακρὰν, καὶ κατοικήσω εἰς τὴν ἔρημον.
8 Ἤθελε φύγω ταχέως ἐξ' αἰτίας τῆς βίας τῶν ἀνέμων καὶ τῆς καταιγίδος.
9 Ἀφάνισον, Κύριε, καὶ κατάκοψαι τὰς γλῶσσάς των, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν εἰς τὴν πόλιν.
10 Ἡμέραν καὶ νύκτα τριγυρίζουσιν ἐπὶ τὰ τείχη της, ἀνομία καὶ πόνος εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον της,
11 Καὶ ἀδικία· καὶ δὲν ἄφισαν τὰς ὁδούς της δόλος καὶ πανουργία.
12 Ὅτι ἐὰν ἐχθρὸς μὲ ὠνείδιζε, ὑπομονή·
13 Ἢ ὁ μισῶν με ὑπεριφανεύετο ἐναντίον μου, ἐκρυβόμην ἀπ' αὐτοῦ.
14 Ἀλλὰ σὺ ὦ ἄνθρωπε, σύντροφέ μου· σὺ, ὁ ὁδηγός μου καὶ ὁ γνώριμος.
15 Οἵτινες ἐκοινολογούμεθα γλυκεῖαν ὁμιλίαν· καὶ μὲ ὁμόνοιαν ἐπορεύθημεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.
16 Ἂς ἔλθῃ θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἂς καταβῶσιν ζῶντες εἰς τὸν ᾅδην· ὅτι πονηρία εἰς τὰς κατοικίας των καὶ εἰς τὴν μέσην των στέκεται.
17 Ἐγὼ δὲ θέλει κράξω πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ ὁ Κύριος θέλει μὲ ἐλευθερώσειν.
18 Καὶ βράδι, καὶ πρωΐ, καὶ μέσημέρι θέλει παρακαλέσω, καὶ διηγηθῶ, καὶ θέλει ἀκούσει τὴν φωνήν μου.
19 Αὐτὸς ἐλύτρωσε τὴν ψυχήν μου καὶ τῇ ἔδωσεν εἰρήνην, εἰς τὴν μάχην μὲ τοὺς πολεμοῦντάς με, ὅτι πολλοὶ ἦσαν οἱ μετ' ἐμοῦ.
20 Ὁ Θεὸς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, θέλει μὲ εἰσακούσει, καὶ τὸς ταπεινώσει, ὅτι ἔτε ἐπιστρέφουσιν οὔτε φοβοῦνται τὸν Θεόν.
21 Ἀπλωσε τὴν χεῖρά του ἐπάνω εἰς ὅσους εἶναι μὲ αὐτὸν ἐνειρήνει, καὶ παρέβησαν τὴν συνθήκην.
22 Τὸ στόμα των μαλακότερον βουτήρου, ἔχοντες ὅμως πόλεμον εἰς τὰς καρδίας των, καὶ οἱ λόγοι αὐτῶν ἦσαν ἀπαλότεροι ἐλαίου, ὅμως αὐτοὶ ἦσαν τὰ κοντάρια των.
23 Ῥίψον τὰς φροντίδας σου ἐπὶ τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς θέλει σὲ θρέψει, καὶ δὲν θέλει ἀφίσει τὸν δίκαιον 'να πέσῃ ποτέ.
24 Σὺ δὲ ὦ Θεὲ θέλεις ῥίψειν αὐτοὺς εἰς λάκκον διαφθορᾶς.
25 Οἱ ἄνθρωποι οἱ χαίροντες εἰς τὸ αἷμα καὶ εἰς δόλον δὲν θέλει εἰδώσι τὸ ἥμισι τῶν ἡμερῶν των· ἀλλὰ ἐγὼ ἐλπίζω εἰς ἐσὲ κύριε.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. νϛ'. LVI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὦ Θεὲ, ὅτι ἄνθρωπος μὲ κατεπάτησε, καὶ πᾶσαν ἡμέραν, πολεμῶν μὲ ἔθλιψε.
2 Οἱ ἐχθροί μου μὲ κατεπάτησαν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι εἶναι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντες με, ὦ ὕψιστε.
3 Ὅμως ἀγκαλὰ καὶ φοβοῦμαι, ἤλπισα εἰς ἐσέ.
4 Θέλει δοξάσω τὸν Θεὸν ἐξ' αἰτίας τῶν λόγων του, ἤλπισα εἰς τὸν Θεὸν, καὶ δὲν φοβοῦμαι τὸ ὅ,τι δύναται 'να μοὶ κάμῃ ἡ σάρκα.
5 Ἀμαυρόνζουσι τοὺς λόγους μου· ἀλλὸ δὲν διαλογίζονται παρὰ 'να μὲ ἀδικησωσιν.
6 Ἐσυνάχθησαν κρυφίως καὶ ἐνόθησαν, καὶ παρετήρουν τὰ πατήματά μου, προσμένοντες διὰ τὴν ψυχήν μου.
7 Καθόλου μὴ σώσῃς αὐτὸς διὰ τὴν ἀδικίαν των,

6 Onde io ho detto: oh, avessi io dell'ale, come le colombe! io me ne volerei, e mi riparerei *in alcun luogo.*
7 Ecco, io me ne fuggirei lontano, io dimorerei nel diserto. Sela.
8 Io m' affretterei di scampar dal vento impetuoso, e dal turbo.
9 Disperdi*li*, Signore: dividi le lor lingue: perciocchè io ho vedute violenze e risse nella città.
10 Essa n' è circondata d' intorno alle sue mura, giorno e notte: ed in mezzo ad essa v' è iniquità, ed ingiuria.
11 Dentro d'essa non v' è *altro che* malizie: frodi ed inganni non si muovono dalle sue piazze.
12 Perciocchè non è *stato* un mio nemico *che* m'ha fatto vituperio: altrimenti, io l'avrei comportato: non è *stato* uno che m'avesse in odio *che* s' è levato contr' a me: altrimente, io mi sarei nascosto da lui.
13 Anzi, *sei stato* tu *ch' eri*, secondo la mia estimazione, il mio conduttore, ed il mio famigliare.
14 Che communicavamo dolcemente insieme i *nostri* segreti, *ed* andavamo di compagnia nella Casa di Dio.
15 Metta loro la morte la mano addosso, scendano sotterra tutti vivi: perciocchè nel mezzo di loro, nelle lor dimore, *non v' è altro che* malvagità.
16 Quant' è a me, io griderò a Dio, ed il Signore mi salverà.
17 La sera, la mattina, sul mezzodì, orerò e romoreggerò: egli udirà la mia voce.
18 Egli riscoterà l'anima mia dall'assalto, che m' è dato, *e la metterà* in pace: perciocchè essi sono contr' a me in gran numero.
19 Iddio *m'* udirà, e gli abbatterà: egli, *dico*, che dimora in ogni eternità: Sela: perciocchè giammai non si mutano, e non temono Iddio.
20 Hanno messa la mano addosso a quelli che vivevano in buona pace con loro, hanno rotto il lor patto.
21 Le lor bocche son più dolci che burro: ma *ne'* cuori loro *v'* è guerra: le lor parole son più morbide ch' olio, ma son tante coltellate.
22 Rimetti nel Signore il tuo peso ed egli ti sosterrà: egli non permetterà giammai ch' il giusto caggia.
23 Ma tu, o Dio, farai scender coloro nel pozzo della perdizione: gli uomini di sangue, e di frode non compiranno a mezzo i giorni loro: ma io mi confiderò in te.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LVI.

ABBI pietà di me, o Dio: perciocchè gli uomini a gola aperta sono dietro a me: *i miei* assalitori mi stringono tuttodì.
2 I miei nemici sono dietro a me a gola aperta tuttodì: perciocchè gran numero di gente m' assale da alto.
3 Nel giorno *ch'* io temerò, io mi confiderò in te.
4 Coll' *aiuto di* Dio, io non temerò cosa che mi possa far la carne.
5 Tuttodì fanno dolorose le mie parole: tutti i lor pensieri *son* contr' a me a male.
6 Si raunano insieme, stanno in agguato, spiano le mie pedate, come aspettando *di coglier* l' anima mia.
7 In vano *sarebbe* il salvar loro *la vita:* o Dio, trabocca i popoli nella *tua* ira.
8 Tu hai contate le mie fughe: riponi le

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Elfter Tag. **Der Pfalter.**

8 Ich wollte eilen, daß ich entrönne vor dem Sturmwinde und Wetter.
9 Mache ihre Zunge uneins, Herr, und laß ſie untergehen: denn ich ſehe Frevel und Hader in der Stadt.
10 Solches gehet Tag und Nacht um und um in ihren Mauern; es iſt Mühe und Arbeit darinnen.
11 Schaden thun regieret darinnen, Lügen und Trügen läßt nicht von ihrer Gaſſe.
12 Wenn mich doch mein Feind ſchändete, wollte ichs leiden; und wenn mich mein Haſſer pochte, wollte ich mich vor ihm verbergen.
13 Du aber biſt mein Geſelle, mein Pfleger und mein Verwandter,
14 Die wir freundlich mit einander waren unter uns; wir wandelten im Hauſe Gottes zu Haufen.
15 Der Tod übereile ſie, und müſſen lebendig in die Hölle fahren: denn es iſt eitel Bosheit unter ihrem Haufen in ihren Herzen.
16 Ich aber will zu Gott rufen, und der Herr wird mir helfen.
17 Des Abends, Morgens, und Mittags will ich klagen und heulen, ſo wird er meine Stimme hören.
18 Er erlöſet meine Seele von denen, die an mich wollen, und ſchaffet ihr Ruhe: denn ihrer iſt viel wider mich.
19 Gott wird hören und ſie demüthigen, der allewege bleibt. Denn ſie werden nicht anders, und fürchten Gott nicht.
20 Denn ſie legen ihre Hände an ſeine Friedſamen, und entheiligen ſeinen Bund.
21 Ihr Mund iſt glatter denn Butter, und haben doch Krieg im Sinn; ihre Worte ſind gelinder denn Oehl, und ſind doch bloße Schwerdter.
22 Wirf dein Anliegen auf den Herrn, der wird dich verſorgen, und wird den Gerechten nicht ewiglich in Unruhe laſſen.
23 Aber, Gott, du wirſt ſie hinunter ſtoßen in die tiefe Grube. Die Blutgierigen und Falſchen werden ihr Leben nicht zur Hälfte bringen. Ich aber hoffe auf dich.

Morgen-Gebete.

Der 56 Pſalm.

1 Gott, ſey mir gnädig, denn Menſchen wollen mich verſenken; täglich ſtreiten ſie und ängſten mich.
2 Meine Feinde verſenken mich täglich: denn viele ſtreiten wider mich ſtolziglich.
3 Wenn ich mich fürchte, ſo hoffe ich auf dich.
4 Ich will Gottes Wort rühmen; auf Gott will ich hoffen, und mich nicht fürchten; was ſollte mir Fleiſch thun?
5 Täglich fechten ſie meine Worte an; alle ihre Gedanken ſind, daß ſie mir Uebels thun.
6 Sie halten zu Hauf, und lauern, und haben Acht auf meine Ferſen, wie ſie meine Seele erhaſchen.
7 Was ſie Böſes thun, das iſt ſchon vergeben. Gott, ſtoße ſolche Leute ohne alle Gnade hinunter.
8 Zähle meine Flucht, faſſe meine Thränen in deinen Sack; ohne Zweifel du zähleſt ſie.
9 Dann werden ſich meine Feinde müſſen zurück kehren, wenn ich rufe. So werde ich inne, daß du mein Gott biſt.
10 Ich will rühmen Gottes Wort, ich will rühmen des Herrn Wort.

LOS PSALMOS. *El Dia* 11.

6 Y dixe: ¿Quién me dará alas como de paloma, y volaré, y descansaré?
7 He aquí, que me alejé huyendo, é hice mansion en la soledad.
8 Aguardaba á aquel, que me salvó de la pusilanimidad de espiritu, y de la tempestad.
9 Precipítalos, Señor, pon division en sus lenguas: porque he visto la injusticia, y la contradiccion en la ciudad.
10 Dia y noche la cercará sobre sus muros iniquidad; y opresion en medio de ella,
11 E injusticia. Y no faltó de sus plazas la usura, y el engaño.
12 Porque si mi enemigo hubiera hablado mal de mí, hubiéralo yo aguantado por cierto. Y si aquel, que me aborrecia, hubiera hablado de mí con insolencia; tal vez me hubiera escondido de él.
13 Mas tú hombre de un corazon conmigo, mi guia, y mi conocido:
14 Que juntamente conmigo tomabas dulces manjares: en la casa del Señor anduvimos acordes.
15 Venga la muerte sobre ellos, y desciendan vivos al infierno: Porque hay bellaquerías en las habitaciones de ellos, en medio de ellos.
16 Mas yo á Dios he clamado, y el Señor me salvará.
17 Tarde, y mañana, y al mediodia contaré y anunciaré, y él oirá mi voz.
18 Redimirá en paz mi alma, librándola de los que se me arriman: porque estaban conmigo entre muchos.
19 Me oirá Dios, y los humillará el que es ántes de los siglos. Por quanto no hay en ellos mudanza, y no temiéron á Dios:
20 Tendida tiene su mano para darles su merecido. Contaminaron la alianza de él,
21 Fuéron dispersos por la ira de su rostro: y arrimóse el corazon de él. Sus palabras son mas suaves que el aceyte, y ellas son dardos.
22 Arroja sobre el Señor tu cuidado, y él te sustentará: no dexará al justo en perpetua agitacion.
23 Mas tú, Dios, los conducirás al pozo de la perdicion. Los hombres sanguinarios, y engañadores no llegarán á la mitad de sus dias: mas yo en tí esperaré, Señor.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LVI.

TEN misericordia de mí, ó Dios, porque me pateó el hombre: me atribuló combatiendo todo el dia contra mí.
2 Pateáronme mis enemigos todo dia; porque son muchos los que pelean contra mí.
3 En la altura del dia temeré; mas yo en tí esperaré.
4 En Dios alabaré mis palabras, en Dios he esperado: no temeré lo que haga conmigo la carne.
5 Todo dia abominaban mis palabras: contra mí todos los pensamientos de ellos, para lo malo.
6 Habitarán dentro, y se esconderán, ellos atisbarán mi calcañar. Como aguardáron mi alma,
7 Por cosa ninguna los harás salvos: con ira quebrantarás los pueblos.
8 Ó Dios, á tí te he manifestado mi vida: tú pusiste mis lágrimas delante de tí, conforme á tu promesa:

LATINA ET GRÆCA.

6 Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, et volabo, et requiescam:
7 Ecce elongavi fugiens: et mansi in solitudine.
8 Expectabam eum, qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus, et tempestate.
9 Præcipita Domine, divide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem in civitate.
10 Die ac nocte circumdabit eam super muros ejus iniquitas: et labor in medio ejus,
12 Et injustitia. Et non defecit de plateis ejus usura, et dolus.
12 Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique. Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: abscondissem me forsitan ab eo.
13 Tu vero homo unanimis: dux meus, et notus meus:
14 Qui simul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulavimus cum consensu.
15 Veniat mors super illos: et descendant in infernum viventes: Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.
16 Ego autem ad Deum clamavi: et Dominus salvabit me.
17 Vespere, et mane, et meridie narrabo et annunciabo: et exaudiet vocem meam.
18 Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.
19 Exaudiet Deus, et humiliabit illos, qui est ante sæcula. Non enim est illis commutatio, et non timuerunt Deum:
20 Extendit manum suam in retribuendo. Contaminaverunt testamentum ejus:
21 Divisi sunt ab ira vultus ejus: et appropinquavit cor illius. Molliti sunt sermones ejus super oleum: et ipsi sunt jacula.
22 Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem justo.
23 Tu vero Deus deduces eos, in puteum interitus. Viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LVI.

MISERERE mei Deus, quoniam conculcavit me homo: tota die impugnans tribulavit me.
2 Conculcaverunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellantes adversum me.
3 Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
4 In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.
5 Tota die verba mea execrabantur: adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.
6 Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt. Sicut sustinuerunt animam meam,
7 Pro nihilo salvos facies illos: in ira populos confringes. Deus,
8 Vitam meam annunciavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo, Sicut et in promissione tua:

Δ Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι ⳟ καταπαύσω.
7 Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ· διάψαλμα.
8 Προσεδεχόμην τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος.
9 Καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει.
10 Ἡμέρας ⳟ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, ἀνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς
11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.
12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν, καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ.
13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου,
14 Ὃς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.
15 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.
16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.
17 Ἑσπέρας ⳟ πρωΐ ⳟ μεσημβρίας διηγήσομαι, ⳟ ἀπαγγελῶ, ⳟ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
18 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.
19 Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· διάψαλμα· οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.
20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδίδοναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.
21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες.
22 Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.
23 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νϛ'. LVI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεὸς, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.
2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὕψους ἡμέρας· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με[a].
3 Φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί.
4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.
5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.
6 Παροικήσουσι ⳟ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι· καθάπερ ὑπέμειναν τῇ ψυχῇ μου.
7 Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις· ὁ Θεός.
8 Τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

9 Whensoever I call upon thee, then shall mine enemies be put to flight: this I know; for God is on my side.
10 In God's word will I rejoice: in the Lord's word will I comfort me.
11 Yea, in God have I put my trust: I will not be afraid what man can do unto me.
12 Unto thee, O God, will I pay my vows: unto thee will I give thanks.
13 For thou hast delivered my soul from death, and my feet from falling: that I may walk before God in the light of the living.

PSALM LVII.

BE merciful unto me, O God, be merciful unto me, for my soul trusteth in thee: and under the shadow of thy wings shall be my refuge, until this tyranny be over-past.
2 I will call unto the most high God: even unto the God that shall perform the cause which I have in hand.
3 He shall send from heaven: and save me from the reproof of him that would eat me up.
4 God shall send forth his mercy and truth: my soul is among lions.
5 And I lie even among the children of men, that are set on fire: whose teeth are spears and arrows, and their tongue a sharp sword.
6 Set up thyself, O God, above the heavens: and thy glory above all the earth.
7 They have laid a net for my feet, and pressed down my soul: they have digged a pit before me, and are fallen into the midst of it themselves.
8 My heart is fixed, O God, my heart is fixed: I will sing, and give praise.
9 Awake up, my glory; awake, lute and harp: I myself will awake right early.
10 I will give thanks unto thee, O Lord, among the people: and I will sing unto thee among the nations.
11 For the greatness of thy mercy reacheth unto the heavens: and thy truth unto the clouds.
12 Set up thyself, O God, above the heavens: and thy glory above all the earth.

PSALM LVIII.

ARE your minds set upon righteousness, O ye congregation: and do ye judge the thing that is right, O ye sons of men?
2 Yea, ye imagine mischief in your heart upon the earth: and your hands deal with wickedness.
3 The ungodly are froward, even from their mother's womb: as soon as they are born, they go astray, and speak lies.
4 They are as venomous as the poison of a serpent: even like the deaf adder that stoppeth her ears;
5 Which refuseth to hear the voice of the charmer: charm he never so wisely.
6 Break their teeth, O God, in their mouths: smite the jaw-bones of the lions, O Lord: let them fall away like water that runneth apace; and when they shoot their arrows le them be rooted out.
7 Let them consume away like a snail, and be like the untimely fruit of a woman: and let them not see the sun.
8 Or ever your pots be made hot with thorns: so let indignation vex him, even as a thing that is raw.
9 The righteous shall rejoice when he seeth the vengeance: he shall wash his footsteps in the blood of the ungodly.

9 Au jour *auquel* je crierai *à toi*, mes ennemis retourneront en arrière; je sais que Dieu *est* pour moi.
10 Je louerai Dieu à cause de *sa* promesse je louerai l'Eternel à cause de *sa* parole.
11 Je m'assure en Dieu, je ne craindrai rien Que me feroit l'homme?
12 O Dieu, je m'acquitterai des vœux que je t'ai faits; je te rendrai des actions de grâces.
13 Puisque tu as délivré mon âme de la mort, et mes pieds de chute; afin que je marche devant Dieu dans la lumière des vivans.

PSEAUME LVII.

AIE pitié de moi, ô Dieu, aie pitié de moi; car mon âme se tire vers toi, et je me retire sous l'ombre de tes aîles, jusqu'à ce que les calamités soient passées.
2 Je crierai au Dieu Souverain, au Dieu fort, qui accomplira *son œuvre* en moi.
3 Il enverra des cieux, et me délivrera; il rendra honteux celui qui me veut dévorer. Sélah. Dieu enverra sa bonté et sa vérité.
4 Mon âme *est* parmi des lions; je demeure *parmi* des boutefeux; *parmi* des hommes dont les dents *sont* des lances et des flèches, et dont la langue *est* une épée aigüe.
5 O Dieu, élève-toi sur les cieux; *que* ta gloire *paroisse* sur toute la terre!
6 Ils avoient tendu des piéges à mes pas; mon âme penchoit *déja*. Ils avoient creusé une fosse devant moi, *mais* ils sont tombés au milieu d'elle. Sélah.
7 Mon cœur est disposé, ô Dieu, mon cœur est disposé; je chanterai et je psalmodierai.
8 Réveille-toi, ma gloire, réveille-toi, *mon* luth et *ma* harpe; je me réveillerai à l'aube du jour.
9 Seigneur, je te célébrerai parmi les peuples, je te psalmodierai parmi les nations.
10 Car ta bonté *est* grande jusqu'aux cieux, et ta vérité jusqu'aux nues.
11 O Dieu, elève-toi sur les cieux; *que* ta gloire *soit* sur toute la terre!

PSEAUME LVIII.

VOUS, gens de l'assemblée, prononcez-vous véritablement ce qui est juste? Vous, fils des hommes, jugez-vous avec droiture?
2 Au contraire, vous formez dans *votre* cœur des desseins d'iniquité; *et* vous tenez dans vos mains des balances d'injustice sur la terre.
3 Les méchans se sont égarés dès *leur* naissance; ils se sont fourvoyés dès le ventre *de leur mère, et* ils ont parlé faussement.
4 Ils *ont* un venin semblable au venin du serpent, *et ils sont* comme l'aspic sourd, *qui* bouche son oreille,
5 Qui n'écoute point la voix des enchanteurs, du charmeur expert en charmes.
6 O Dieu, casse-leur les dents dans la bouche; Eternel, rompts les dents machelières des lionceaux.
7 Ils s'écouleront comme l'eau, *et* ils se fondront; ils tendront *leur arc, mais* leurs flèches *seront* comme si elles etoient rompues.
8 Ils s'en iront comme un limaçon *qui* se fond; ils ne verront *non plus* le soleil *que* l'avorton d'une femme.
9 Avant que vos chaudières aient senti *le feu* des épines, l'ardeur de la colère comme un tourbillon les enlevera *chacun d'eux* comme *de la chair* crue.
10 Le juste se réjouira quand il aura vu *cette* vengeance; il lavera ses pieds dans le sang du méchant.
11 Et chacun dira: Quoiqu'il en soit, *il y a*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

σὺ, ὦ Θεὲ, εἰς τὴν ὀργήν σου θέλεις ἰδεῖς ἀπειλώσεις.
8 Σὺ ἐξαριθμεῖς τὰς φυγάς μου, ἐφύλαξας τὰ δάκρυά μου, οὕτως ὁμολογεῖ τὸ βιβλίον σου.
9 Ὅταν σὲ καλέσω, ἐκείνην τὴν ἡμέραν θέλει φύγωσιν οἱ ἐχθροί μου, τὸ ἐξεύρω, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μετ' ἐμοῦ.
10 Θέλει χαρῶ εἰς τὸν λόγον τῆ Θεῦ, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Θεῦ θέλει λάβω ἀγαλλίασιν.
11 Ἤλπισα εἰς τὸν Θεὸν, καὶ δὲν φοβῦμαι, ὅ,τι καὶ μοῦ κάμωσιν οἱ ἄνθρωποι.
12 Αἱ εὐχαί μου θέλει εἶναι εἰς ἐσὲ, ὦ Θεέ· θέλει εἶναι αἱ εὐχαριστήσεις μου εἰς ἐσέ.
13 Ὅτι ἐλύτρωσας τὴν ψυχήν μὲ ἀπὸ θάναλον, καὶ τὰς πόδας μὲ ἀπὸ ὀλίσθημα· ἵνα περιπατήσω ἔμπροσθεν τῆ Θεῦ εἰς τὸ φῶς τῶν ζώντων.

Ψαλ. νζ'. LVII.

ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὦ Θεὲ, ἐλέησόν με, ὅτι ἡ ψυχή μου ἤλπισεν εἰς ἐσέ, καὶ θέλει καταφύγω ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν πτερύγων σου, ἕως παρέλθῃ ἡ τοιαύτη ἐπιβουλή.
2 Θέλει κράξω πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.
3 Θέλει στείλει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν 'να μὲ σώσῃ ἀπὸ τὸς ὀνειδισμοὺς τῶν καταπατούντων με.
4 Θέλει στείλει ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός του, καὶ τὴν ἀλήθειάν του, ἵνα σώσῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τοὺς λέοντας.
5 Ἐπλάγιασα μὲ υἱὲς ἀνθρώπων εἰς φλόγας, τῶν ὁποίων οἱ ὀδόντες εἶναι ἀκόντια, καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα μάχαιρα ὀξεῖα.
6 Ὑψώθητι ὦ Θεὲ ἐπάνω εἰς τοὺς οὐρανὸς, καὶ φέρε τὴν δόξαν σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
7 Ἡτοίμασαν παγίδας διὰ τοὺς πόδας μὲ, καὶ ἐπλάκωσαν τὴν ψυχήν μου· ἔσκαψαν λάκκον ἐμπρός μου, καὶ ἔπεσαν μέσα αὐτοὶ οἱ ἴδιοι.
8 Ἡ καρδία μου εἶναι ἕτοιμη ὦ Θεὲ, ἡ καρδία μου εἶναι ἕτοιμη. Θέλει ψάλω, καὶ ἐπαινέσω.
9 Ἐξύπνησον ὦ δόξα μου, ἐξύπνησον ὦ ψαλτήριον καὶ κιθάρα μὸ· ἐγὼ αὐτὸς θέλει ἐξυπνήσω ἀπ' ὄρθρου.
10 Θέλει σὲ εὐχαριστήσω, Κύριε, εἰς τὴν μέσην τῆ λαῦ. Θέλει σοὶ ψάλω ἀνάμεσα εἰς τὰ ἔθνη.
11 Ὅτι τὸ ἔλεός σου ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν· καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως εἰς τὰ σύννεφα.
12 Ὑψώθητι ὦ Θεὲ ἐπάνω εἰς τὸς οὐρανὸς, καὶ φέρε τὴν δόξαν σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. νη'. LVIII.

ΛΑΛΕΙΤΕ ἀληθῶς περὶ δικαιοσύνης; κρίνετε ἐσεῖς ὀρθῶς ὦ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων;
2 Ἀλλὰ ἐδῶ εἰς τὴν γῆν ἡ καρδία σας ἐργάζεται ἀνομίας, καὶ αἱ χειρές σας πλέκουσιν ἀδικίαν.
3 Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἤρχησαν τὸς δόλους ἀπὸ τὴν γαστέρα τῆς μητρός των, ἀπὸ τότε ἐπλανήθησαν καὶ ἐλάλησαν ψεύματα.
4 Εἶναι φαρμακεροὶ ὡσὰν φίδια, ὡσὰν κωφὴν ἀσπίδα τὴν κλείουσα τὰ αὐτία της.
5 Ἡ ὁποῖα ἀποφεύγει τὴν φωνὴν τῶν θαυματῃργῶν, ὅσον σοφῶς καὶ ἂν θαυματῃργῇ.
6 Ὦ Θεὲ σύντριψε τοὺς ὀδόντας των εἰς τὸ στόμα των, σπᾶσαι ὦ Κύριε τὰς σιαγόνας τῶν λεώντων· ἂς ταπεινωθῶσιν ὡσὰν τρεχόμενον νερὸν, καὶ ἐνέτειναι τὸ τόξον σου ἕως ὁποῦ 'να χάσωσι τὴν δύναμίν τους.
7 Ἂς λυωθῶσιν ὡσὰν σάλιγγα, καὶ ὡσὰν καρπὸν γυναικὸς ἂς μὴ ἴδωσι τὸν ἥλιον.
8 Πρὶν ἀνθίσωσι τὰ ἀγκαθιά σας, καὶ ἐν ᾧ φυτρώνουσιν ἂς τὰ κατακαύσῃ ἡ ὀργὴ τῆ ἡλίε.
9 Θέλει εὐφρανθῇ ὁ δίκαιος ὅταν ἴδῃ τὴν καταδίκην τῶν ἀσεβῶν καὶ νιφθῇ τὰς χεῖράς του εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
10 Καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλει εἰποῦσι, Μὰ τὴν

mie lagrime ne' tuoi barili: non *sono elle* nel tuo registro?
9 Allora i miei nemici volteranno le spalle, nel giorno ch' io griderò: questo so io, che Iddio è per me.
10 Coll'*aiuto di* Dio, io loderò la *sua* parola.
11 Io mi confido in Dio: io non temerò cosa, che mi possa far l' uomo.
12 *Io ho* sopra me i voti ch' io t' ho fatti, o Dio io ti renderò lodi.
13 Conciosiacosachè tu abbi riscossa l'anima mia dalla morte: non *hai tu guardati* i miei piedi di ruina, acciocchè io camini nel cospetto di Dio nella luce de' viventi?

SALMO LVII.

ABBI pietà di me, o Dio: abbi pietà di me: perciocchè l'anima mia si confida in te, ed io ho la mia speranza nell'ombra delle tue ale, sin che sieno passate le calamità.
2 Io griderò all' Iddio altissimo: a Dio che dà compimento a' fatti miei.
3 Egli manderà dal cielo a salvarmi: egli renderà confuso colui ch' è dietro a me a gola aperta. Sela. Iddio manderà la sua benignità, e la sua verità.
4 L'anima mia è in mezzo a leoni: giaccio *fra* uomini incendiari, i cui denti *son* lance, e saette; la cui lingua è spada aguta.
5 Innalzati, o Dio, sopra i cieli: *innalzisi* la tua gloria sopra tutta la terra.
6 Essi avevano apparecchiata una rete a' miei passi, *già* tiravano a basso l'anima mia: avevano cavata una fossa davanti a me: *ma* essi vi son caduti dentro. Sela.
7 Il mio cuore è disposto, o Dio: il mio cuore è disposto: io canterò, e salmeggerò.
8 Gloria mia destati: destati saltero, e cetera: io mi risveglierò all' alba.
9 Io ti celebrerò, o Signore, fra i popoli: io ti salmeggerò fra le nazioni.
10 Perciocchè la tua benignità è grande infino al cielo, e la tua verità infino alle nuvole.
11 Innalzati, o Dio, sopra i cieli: *innalzisi* la tua gloria sopra tutta la terra.

SALMO LVIII.

DI vero, parlate voi giustamente; giudicate voi drittamente, o figliuoli d'uomini?
2 Anzi voi fabbricate perversità nel cuor vostro: voi bilanciate la violenza delle vostre mani in terra.
3 *Questi* empi sono stati alienati fin dalla matrice: *questi* parlatori di menzogna sono stati sviati fin dal ventre *della madre*.
4 Hanno del veleno simile al veleno del serpente: *sono* come l'aspido sordo che si tura l' orecchie.
5 Il qual non ascolta la voce degl'incantatori, *nè* di chi è saputo in fare incantagioni.
6 O Dio, stritola loro i denti nella lor bocca: o Signore, rompi i mascellari de' leoncelli.
7 Struggansi come acque, e vadansene via: tiri *Iddio* le sue saette, ed in uno stante sieno ricisi.
8 Trapassin, come una lumaca *che* si disfa: *come* l'abortivo d' una donna, non veggano il sole.
9 Avanti che le spine vostre sentano di pruno, come prima saran viventi, tempestile l'ardor dell' ira.
10 Il giusto si rallegrerà, quando avrà veduta la vendetta: egli bagnerà i suoi piedi nel sangue dell' empio.
11 E ciascuno dirà: certo, egli v'è frutto

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

11 Auf Gott hoffe ich, und fürchte mich nicht: was können mir die Menſchen thun?
12 Ich habe dir, Gott, gelobet, daß ich dir danken will.
13 Denn du haſt meine Seele vom Tode errettet, meine Füße vom Gleiten, daß ich wandeln mag vor Gott im Lichte der Lebendigen.

Der 57 Pſalm.

1 Sey mir gnädig, Gott, ſey mir gnädig, denn auf dich trauet meine Seele, und unter dem Schatten deiner Flügel habe ich Zuflucht, bis daß das Unglück vorüber gehe.
2 Ich rufe zu Gott, dem Allerhöchſten, zu Gott, der meines Jammers ein Ende macht.
3 Er ſendet vom Himmel, und hilft mir von der Schmach meines Verſenkers. Gott ſendet ſeine Güte und Treue.
4 Ich liege mit meiner Seele unter den Löwen. Die Menſchenkinder ſind Flammen, ihre Zähne ſind Spieße und Pfeile, und ihre Zungen ſcharfe Schwerdter.
5 Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Welt.
6 Sie ſtellen meinem Gange Netze, und drücken meine Seele nieder; ſie graben vor mir eine Grube, und fallen ſelbſt darein.
7 Mein Herz iſt bereit, Gott, mein Herz iſt bereit, daß ich ſinge und lobe.
8 Wache auf, meine Ehre, wache auf, Pſalter und Harfe; frühe will ich aufwachen.
9 Herr, ich will dir danken unter den Völkern, ich will dir lobſingen unter den Leuten.
10 Denn deine Güte iſt ſo weit der Himmel iſt, und deine Wahrheit ſo weit die Wolken gehen.
11 Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Welt.

Der 58 Pſalm.

1 Seyd ihr denn ſtumm, daß ihr nicht reden wollt, was recht iſt, und richten, was gleich iſt, ihr Menſchenkinder?
2 Ja, muthwillig thut ihr Unrecht im Lande, und gehet ſtracks durch mit euren Händen zu freveln.
3 Die Gottloſen ſind verkehrt von Mutterleibe an; die Lügner irren von Mutterleibe an.
4 Ihr Wüthen iſt gleich wie das Wüthen einer Schlange, wie eine taube Otter, die ihr Ohr zuſtopft.
5 Daß ſie nicht höre die Stimme des Zauberers, des Beſchwörers, der wohl beſchwören kann.
6 Gott, zerbrich ihre Zähne in ihrem Maul; zerſtoße, Herr, die Backenzähne der jungen Löwen.
7 Sie werden zergehen wie Waſſer, das dahin fließet; ſie zielen mit ihren Pfeilen, aber dieſelben zerbrechen.
8 Sie vergehen, wie eine Schnecke verſchmachtet; wie eine unzeitige Geburt eines Weibes ſehen ſie die Sonne nicht.
9 Ehe eure Dornen reif werden am Dornſtrauch, wird ſie ein Zorn ſo friſch wegreißen.
10 Der Gerechte wird ſich freuen, wenn er ſolche Rache ſiehet, und wird ſeine Füße baden in des Gottloſen Blut.
11 Daß die Leute werden ſagen: Der Gerechte

9 Entónces se volverán atrás mis enemigos: en qualquier dia que te he invocado, hé aquí que yo he conocido, que tú eres mi Dios.
10 En Dios alabaré la palabra, en el Señor alabaré el habla: en Dios esperé, no temeré lo que haga conmigo el hombre.
11 Sobre mí están, ó Dios, los votos tuyos, que cumpliré como alabanzas á tí.
12 Por quanto has librado mi alma de la muerte, y mis pies de caida: para que yo sea acepto delante de Dios en la luz de los vivientes.

PSALMO LVII.

APIADATE de mí, Dios, apiádate de mí: porque en tí confia mi alma. Y en la sombra de tus alas esperaré, hasta que pase la iniquidad.
2 Clamaré al Dios Altísimo, al Dios que me hizo bienes.
3 Envió del cielo, y me libró: cubrió de oprobrio á los que me pisaban. Envió Dios su misericordia, y su verdad,
4 Y sacó mi alma de medio de los cachorros de los leones: conturbado me dormí. Hijos de los hombres, los dientes de ellos son armas y saetas, y su lengua espada afilada.
5 Seas ensalzado, ó Dios, sobre los cielos, y tu gloria por toda la tierra.
6 Han armado un lazo á mis pies, y han encorvado mi alma. Caváron delante de mí hoyo, y cayéron en él,
7 Preparado está mi corazon, ó Dios, preparado mi corazon: cantaré, y psalmearé.
8 Levántate gloria mia, levántate psalterio, y cítara: me levantaré de madrugada.
9 Te alabaré entre los pueblos, Señor; y psalmearé á tí entre las naciones:
10 Porque tu misericordia ha sido engrandecida hasta los cielos, y tu verdad hasta las nubes.
11 Seas ensalzado, ó Dios, sobre los cielos, y tu gloria sobre toda la tierra.

PSALMO LVIII.

SI verdaderamente hablais justicia: juzgad con rectitud, hijos de los hombres.
2 Pues obrais iniquidades en el corazon: vuestras manos traman injusticias en la tierra.
3 Los pecadores desde la matriz se enagenáron, erráron desde el vientre: habláron falso.
4 El furor de ellos es semejante al de la serpiente: como el del áspid sordo, y que tapa sus orejas,
5 Que no oirá la voz de encantadores, ni del hechicero, que encanta diestramente.
6 Dios desmenuzará los dientes de ellos en la boca de ellos mismos: el Señor quebrantará las muelas de los leones.
7 Se reducirán á la nada como agua que corre: tuvo entesado su arco, hasta que sean debilitados.
8 Serán destruidos, como la cera que se derrite: cayó fuego de arriba, y no viéron el Sol.
9 Antes que vuestras espinas entiendan ser cambron: así él en su ira los devorará, como aun vivos.
10 Se alegrará el justo quando viere la venganza: sus manos lavará en la sangre del pecador.
11 Y dirá el hombre: Si de cierto hay

LATINA ET GRÆCA.

9 Tunc convertentur inimici mei retrorsum: In quacumque die invocavero te: ecce cognovi quoniam Deus meus es.
10 In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.
11 In me sunt Deus vota tua, quæ reddam, laudationes tibi.
12 Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: ut placeam coram Deo in lumine viventium.

PSALMUS LVII.

MISERERE mei Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea. Et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.
2 Clamabo ad Deum altissimum: Deum qui benefecit mihi.
3 Misit de cælo, et liberavit me: dedit in opprobrium conculcantes me. Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam,
4 Et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus. Filii hominum dentes eorum arma et sagittæ: et lingua eorum gladius acutus.
5 Exaltare super cælos Deus: et in omnem terram gloria tua.
6 Laqueum paraverunt pedibus meis: et incurvaverunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foveam: et inciderunt in eam.
7 Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, et psalmum dicam.
8 Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara: exurgam diluculo.
9 Confitebor tibi in populis Domine: et psalmum dicam tibi in gentibus:
10 Quoniam magnificata est usque ad cælos misericordia tua, et usque ad nubes veritas tua.
11 Exaltare super cælos Deus: et super omnem terram gloria tua.

PSALMUS LVIII.

SI vere utique justitiam loquimini: recta judicate filii hominum,
2 Etenim in corde iniquitates operamini: in terra injustitias manus vestræ concinnant.
3 Alienati sunt peccatores a vulva, erraverunt ab utero: locuti sunt falsa.
4 Furor illis secundum similitudinem serpentis: sicut aspidis surdæ, et obturantis aures suas,
5 Quæ non exaudiet vocem incantantium: et venefici incantantis sapienter.
6 Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet Dominus.
7 Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens: intendit arcum suum donec infirmentur.
8 Sicut cera, quæ fluit, auferentur: supercecidit ignis, et non viderunt solem.
9 Priusquam intelligerent spinæ vestræ rhamnum: sicut viventes, sic in ira absorbet eos.
10 Lætabitur justus cum viderit vindictam: manus suas lavabit in sanguine peccatoris.
11 Et dicet homo: Si utique est fructus

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων ὅτι Θεός μου εἶ σύ.
10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον.
11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἤλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός αἱ εὐχαί, ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.
13 Ὅτι ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐαρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Ψαλ. νζ'. LVII.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.
2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με· διάψαλμα.
3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ, ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,
4 Καὶ ἐῤῥύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν, ὅπλον καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα.
5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
6 Παγίδας ἡτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου· ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν· διάψαλμα.
7 Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ.
8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.
9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.
10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.
11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. νη'. LVIII.

ΕΙ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.
2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.
3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἐλάλησαν ψευδῆ.
4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,
5 Ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπᾳδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.
6 Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.
7 Ἐξουδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.
8 Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.
9 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς.
10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

10 So that a man shall say, Verily there is a reward for the righteous: doubtless there is a God that judgeth the earth.

EVENING PRAYER.

PSALM LIX.

DELIVER me from mine enemies, O God: defend me from them that rise up against me.

2 O deliver me from the wicked doers: and save me from the blood-thirsty men.

3 For lo, they lie waiting for my soul: the mighty men are gathered against me, without any offence or fault of me, O Lord.

4 They run and prepare themselves without my fault: arise thou therefore to help me, and behold.

5 Stand up, O Lord God of hosts, thou God of Israel, to visit all the heathen: and be not merciful unto them that offend of malicious wickedness.

6 They go to and fro in the evening: they grin like a dog, and run about through the city.

7 Behold, they speak with their mouth, and swords are in their lips: for who doth hear?

8 But thou, O Lord, shalt have them in derision: and thou shalt laugh all the heathen to scorn.

9 My strength will I ascribe unto thee: for thou art the God of my refuge.

10 God sheweth me his goodness plenteously: and God shall let me see my desire upon mine enemies.

11 Slay them not, lest my people forget it: but scatter them abroad among the people, and put them down, O Lord, our defence.

12 For the sin of their mouth, and for the words of their lips, they shall be taken in their pride: and why? their preaching is of cursing and lies.

13 Consume them in thy wrath, consume them, that they may perish: and know that it is God that ruleth in Jacob, and unto the ends of the world.

14 And in the evening they will return: grin like a dog, and will go about the city.

15 They will run here and there for meat: and grudge if they be not satisfied.

16 As for me, I will sing of thy power, and will praise thy mercy betimes in the morning: for thou hast been my defence and refuge in the day of my trouble.

17 Unto thee, O my strength, will I sing: for thou, O God, art my refuge, and my merciful God.

PSALM LX.

O GOD, thou hast cast us out, and scattered us abroad: thou hast also been displeased; O turn thee unto us again.

2 Thou hast moved the land, and divided it: heal the sores thereof, for it shaketh.

3 Thou hast shewed thy people heavy things: thou hast given us a drink of deadly wine.

4 Thou hast given a token for such as fear thee: that they may triumph because of the truth.

5 Therefore were thy beloved delivered: help me with thy right hand, and hear me.

6 God hath spoken in his holiness, I will rejoice, and divide Sichem: and mete out the valley of Succoth.

LES PSEAUMES.

du fruit pour le juste; quoi qu'il en soit, il y a un Dieu qui juge en la terre.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LIX.

MON Dieu, délivre-moi de ceux qui me haïssent, garantis-moi de ceux qui s'élèvent contre moi.

2 Délivre-moi des ouvriers d'iniquité, et sauve-moi des hommes sanguinaires.

3 Car voici, ils m'ont dressé des embûches, *et des gens* puissans se sont assemblés contre moi, bien qu'*il* n'*y ait* point de transgression ni de péché en moi, ô Eternel.

4 Ils courent ça et là, et se mettent en ordre, bien qu'*il* n'*y ait* point d'iniquité *en moi*. Réveille-toi *pour venir* au-devant de moi, et regarde *mon état*.

5 Toi donc, Eternel, Dieu des armées, Dieu d'Israël, réveille-toi pour visiter toutes les nations; ne fais grâce à aucun de *ces* prévaricateurs perfides. Sélah.

6 Ils vont et viennent sur le soir, ils aboient comme des chiens, et ils font le tour de la ville.

7 Voici, ils vomissent *de mauvais discours* de leur bouche; des épées *sont* dans leurs lèvres: car, *disent-ils: Qui est-ce* qui *nous* entend?

8 Mais toi, Eternel, tu te riras d'eux; tu te moqueras de toutes les nations.

9 *A cause* de la force *de mon ennemi*, je regarde à toi; car Dieu *est* ma haute retraite.

10 Dieu qui me favorise, me préviendra, Dieu me fera voir dans ceux qui me haïssent *ce que j'attends*.

11 Ne les tue pas encore, de peur que mon peuple ne *l'*oublie; dissipe-les par ta puissance, et les abats, ô Seigneur, *qui es* notre bouclier.

12 Ils pèchent par leur bouche *et* par leurs lèvres; qu'ils soient donc pris par leur orgueil; car ils ne tiennent que des discours d'imprécation et de mensonge.

13 Consume-*les* avec fureur, consume-*les* en sorte qu'ils ne *soient* plus; et qu'on sache que Dieu domine en Jacob, *et* jusqu'aux bouts de la terre. Sélah.

14 Qu'ils aillent donc et viennent sur le soir, *et* qu'ils mènent du bruit comme des chiens, et fassent le tour de la ville.

15 Qu'ils aillent de lieu en lieu *pour trouver* à manger; et qu'ils passent la nuit sans être rassasiés.

16 Mais moi je chanterai ta force, et je louerai à haute voix ta bonté dès le matin, parce que tu m'as été une haute retraite, et mon refuge au jour que j'étois en détresse.

17 *O Dieu, qui es* ma force, je te psalmodierai; car Dieu *est* ma haute retraite, *et* le Dieu qui me favorise.

PSEAUME LX.

O DIEU, tu nous as rejetés, tu nous as dissipés, tu t'es courroucé; retourne-toi vers nous.

2 Tu as ému la terre, *et* tu l'as fendue; guéris ses brèches; car elle est ébranlée.

3 Tu as fait voir à ton peuple des choses dures; tu nous as abreuvés d'un vin d'étourdissement.

4 *Mais depuis* tu as donné un étendard à ceux qui te craignent, pour *l'*élever en haut, à cause de *ta* vérité. Sélah.

5 Afin que ceux que tu aimes soient délivrés. Sauve-*moi par* ta droite, et m'exauce.

6 Dieu a parlé dans son sanctuaire; je te réjouirai, je partagerai Sichem, et mesurerai la vallée de Succoth.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ἀλήθειαν ὁ δίκαιος ἔχει ἀνταμοιβήν· βέβαια εἶναι Θεὸς ὁ κρίνων αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. νθ'. LIX.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΝ με ἀπὸ τῶν ἐχθρούς μου, ὦ Θεέ· λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐναντίον μου.

2 Σῶσόν με ἀπὸ τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας, καὶ ἀπὸ τοὺς αἱματοπότας.

3 Ὅτι ἰδοὺ κινηγοῦσι τὴν ψυχήν μου, οἱ δυνατοὶ ἐσυνάχθησαν ἐναντίον μου, καὶ δὲν εἶχα ἀνομίαν, μήτε ἁμαρτίαν, ὦ Κύριε.

4 Τρέχουσι καὶ ἑτοιμάζονται, ἄλλα αἰτία δὲν ἔχω· Σήκω λοιπὸν εἰς βοήθειάν μου, καὶ ἴδε.

5 Σήκω, Κύριε, ὦ Θεὲ τῶν δυνάμεων, ὦ Θεὲ τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπίσκεψον πάντα τὰ ἔθνη, μὴ ἐσπλαγχνισθῇς πάντας τοὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας.

6 Πηγένουσι βράδυ ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, καὶ φοβερίζουσιν ὡσὰν σκύλοι καὶ περιτρέχουσι τὴν πόλιν.

7 Ἰδοὺ ὁμιλοῦσι μὲ τὸ στόμα των, καὶ μάχαιρα εἶναι τὰ χείλη των· ὅτι τίς ἤκουσε;

8 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, θέλεις τοὺς περιπαίξειν, καὶ καταφρονήσεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Θέλει γνωρίσω τὴν δύναμίν μου ἀπ' ἐσέ, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ Θεός μου ὁ ὑπερασπιστής.

10 Ὁ Θεὸς μοὶ ἔδειξε τὸ ἔλεός του τὸ πολύ· ὁ Θεὸς θέλει μὲ εὐχαρισήσει εἰς τοὺς ἐχθρούς μου.

11 Μὴ τοὺς σκοτώνῃς, μήποτε ὁ λαός μου λησμονήσῃ τοὺς νόμους σου, ἀλλὰ διασκόρπισαί τους μὲ τὴν δύναμίν σου, καὶ χαμήλοσέ τους, Κύριε, ὑπερασπιστά μου.

12 Διὰ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ στόματός των, καὶ διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων των θέλει πιασθῶσιν εἰς τὴν ὑπεριφάνειάν τους· καὶ διατί; ὅτι κατάρας καὶ ψεύματα εἶναι ἡ διδαχή των.

13 Ἀφάνισαί τους μὲ τὴν ὀργήν σου ἀφάνισαί τους ἵνα χαθῶσι, καὶ μάθωσιν ὅτι ὁ Θεὸς τὸν Ἰακὼβ κυβερνᾷ, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς.

14 Βράδυ θέλει ἐπιστρέψουσι, καὶ φοβερίσουσιν ὡσὰν σκύλοι, καὶ περιτρέξουσι τὴν πόλιν.

15 Αὐτοὶ θέλει σκορπισθῶσι διὰ τροφὴν, καὶ θέλει γογγύσουσιν ἂν λάχῃ καὶ δὲν χορτασθῶσιν.

16 Ἐγὼ δὲ θέλω ψάλειν εἰς τὴν δύναμίν σου· καὶ ἐπαινέσω τὸ ἔλεός σου πρωϊ· ὅτι ἐγενήθης ὑπερασπιστής μου καὶ καταφυγή μου τὴν ἡμέραν τῆς θλίψεώς μου.

17 Εἰς ἐσὲ θέλει ψάλω, ὦ βοηθέ μου, ὦ Θεέ μου, ὅτι σὺ εἶσαι ἡ καταφυγή μου, καὶ τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. ξ'. LX.

Ω ΘΕΕ, σὺ μᾶς ἐδίωξας καὶ μᾶς ἐσκόρπισας, καὶ ὠργίσθης· ἐπίστρεψον τὴν ἀγάπην σου εἰς ἡμᾶς.

2 Ἔσεισας τὴν γῆν καὶ τὴν διαμοίρασας· διόρθωσον τὰ συντρίμματά της, ὅτι σαλεύεται.

3 Ἔδειξας σκληρὰ εἰς τὸν λαόν σου· μᾶς ἐπότισας, μὲ θανατώδη οἶνον.

4 Ἔδωκας σημεῖον εἰς ὅσους σὲ φοβοῦνται, ἵνα θριαμβεύσωσιν εἰς τὴν ἀλήθειάν σου.

5 Καὶ οὕτω λυτρωθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶσόν με μὲ τὴν δεξιάν σου, καὶ ἄκουσόν με.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν εἰς τὴν ἁγιοσύνην του· θέλω ἀγαλλιασθῆν καὶ μερίσω τὴν Σίκιμα καὶ διαμετρίσω τὸν λόγγον τῆς Συκώθ.

7 Ἰδικός μου εἶναι ὁ Γαλαάδ, ἰδικός μου καὶ ὁ Μανασσῆ, καὶ ὁ Ἐφραΐμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου· ὁ Ἰούδας εἶναι ὁ νομοθέτης μου.

8 Μωὰβ εἶναι τὸ ἀγγεῖον τῆς ἐλπίδος μου, ἄνω εἰς τὴν Ἰδουμαίαν θέλει εὐγάλω τὰ ὑποδήματά μου, καὶ εἰς ἐμὲ οἱ ἀλλόφυλοι ὑπετάχθησαν.

9 Ποῖος μὲ φέρνει εἰς τὴν περιπεφραγμένην πολιν; ποῖος μὲ ὁδηγεῖ ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

pel giusto: v'è pur'un Dio giudice in terra.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LIX.

DIO mio, riscuotimi da' miei nemici, levami ad alto da quelli che si levano contr' a me.

2 Riscuotimi dagli operatori d'iniquità, e salvami dagli uomini di sangue.

3 Perciocchè, ecco, han posti agguati all'anima mia: *uomini* possenti si son raunati contr' a me; senza *che vi sia* in me, nè misfatto, nè peccato, o Signore.

4 Benchè non *vi sia* iniquità *in me*, pur corrono, e s' apparecchiano: destati per venire ad incontrarmi, e vedi.

5 Tu dico, Signore Iddio degli eserciti, Iddio d'Israel, risvegliati per visitar tutte le genti: non far grazia a tutti quelli che perfidamente operano iniquità. Sela.

6 La sera vanno e vengono: romoreggiano come cani, e circuiscono la città.

7 Ecco, sgorgano *parole* colla lor bocca: hanno de' coltelli nelle lor labbra: perciocchè *dicono:* chi *ci* ode?

8 Ma tu, Signore, ti riderai di loro: tu ti befferai di tutte le genti.

9 Mi guarderò dalla lor forza, *riducendomi* a te: chè tu, o Dio, *sei* il mio alto ricetto.

10 L' Iddio mio benigno mi verrà ad incontrare: Iddio mi farà vedere ne' miei nemici *quello ch' io desidero*.

11 Non ucciderli già: che talora il mio popolo non lo dimentichi: fagli, per la tua potenza, andar vagando: ed abbattili, o Signore, scudo nostro.

12 Per lo peccato della lor bocca, *per* le parole delle lor labbra: e sieno colti per l'orgoglio loro, e *perciochè* tengono ragionamenti d'esecrazioni, e di menzogne.

13 Distruggili nel *tuo* furore: distruggili, sì che non *sieno più:* e sappiano, che Iddio signoreggia in Iacob, *anzi* fino all'estremità della terra. Sela.

14 Vadano pure e vengano la sera: romoreggino come cani, e circuiscano la città.

15 Andranno tapinando per *trovar da* mangiare: avvegnachè non sieno sazii, pur passeranno *così* la notte.

16 Ma io canterò la tua potenza, e la mattina loderò ad alta voce la tua benignità: perciocchè tu mi sei stato alto ricetto, e rifugio, nel giorno che sono stato distretto.

17 O mia forza, io ti salmeggerò: perciocchè Iddio è il mio alto ricetto, l' Iddio mio benigno

SALMO LX.

O DIO, tu ci hai scacciati, tu ci hai dissipati, tu ti sei adirato: *e poi*, tu ti sei rivolto a noi.

2 Tu hai scrollata la terra, e l' hai schiantata: ristora le sue rotture: perciocchè è smossa.

3 Tu hai fatte sentire al tuo popolo cose dure: tu ci hai dato bere del vino di stordimento.

4 *Ma ora*, tu hai dato a quelli che ti temono una bandiera, per alzarla per amor della *tua* verità. Sela.

5 Acciocchè la tua diletta gente sia liberata. Salva*mi* colla tua destra, e rispondimi.

6 Iddio ha parlato per la sua Santità: io trionferò: io spartirò Sichem, e misurerò la Valle di Succot.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

wird ſeiner ja genießen; es iſt ja noch Gott Richter auf Erden.

Abend-Gebete.

Der 59 Pſalm.

1 Errette mich, mein Gott, von meinen Feinden, und ſchütze mich vor denen, ſo ſich wider mich ſetzen.
2 Errette mich von den Uebelthätern, und hilf mir von den Blutgierigen.
3 Denn ſiehe, Herr, ſie lauern auf meine Seele; die Starken ſammeln ſich wider mich, ohne meine Schuld und Miſſethat.
4 Sie laufen ohne meine Schuld, und bereiten ſich. Erwache und begegne mir, und ſiehe darein.
5 Du Herr, Gott Zebaoth, Gott Iſraels, wache auf, und ſuche heim alle Heiden; ſey derer keinem gnädig, die ſo vermegene Uebelthäter ſind.
6 Des Abends laß ſie wiederum auch heulen, wie die Hunde, und in der Stadt umher laufen.
7 Siehe, ſie plaudern mit einander, Schwerdter ſind in ihren Lippen: Wer ſollte es hören?
8 Aber du, Herr, wirſt ihrer lachen, und aller Heiden ſpotten.
9 Vor ihrer Macht halte ich mich zu dir; denn Gott iſt mein Schutz.
10 Gott erzeiget mir reichlich ſeine Güte; Gott läßt mich meine Luſt ſehen an meinen Feinden.
11 Erwürge ſie nicht, daß es mein Volk nicht vergeſſe; zerſtreue ſie aber mit deiner Macht, Herr, unſer Schild, und ſtoße ſie hinunter.
12 Ihre Lehre iſt eitel Sünde, und verharren in ihrer Hoffart, und predigen eitel Fluchen und Widerſprechen.
13 Vertilge ſie ohne alle Gnade; vertilge ſie, daß ſie nichts ſeyn, und inne werden, daß Gott Herrſcher ſey in Jakob, in aller Welt.
14 Des Abends laß ſie wiederum auch heulen wie Hunde, und in der Stadt umher laufen.
15 Laß ſie hin und her laufen um Speiſe, und murren, wenn ſie nicht ſatt werden.
16 Ich aber will von deiner Macht ſingen, und des Morgens rühmen deine Güte: denn du biſt mein Schutz und Zuflucht in meiner Noth.
17 Ich will dir, mein Hort, lobſingen: denn du, Gott, biſt mein Schutz, und mein gnädiger Gott.

Der 60 Pſalm.

1 Gott, der du uns verſtoßen und zerſtreuet haſt, und zornig wareſt, tröſte uns wieder.
2 Der du die Erde bewegeſt und zerriſſen haſt, heile ihre Brüche, die ſo zerſchellet iſt.
3 Denn du haſt deinem Volk ein Hartes erzeiget; du haſt uns einen Trunk Wein gegeben, daß wir taumelten.
4 Du haſt aber doch ein Zeichen gegeben denen, die dich fürchten, welches ſie aufwarfen, und ſie ſicher machte.
5 Auf daß deine Lieben erlediget werden, ſo hilf nun mit deiner Rechten, und erhöre uns.
6 Gott redet in ſeinem Heiligthum, deß bin ich froh, und will theilen Sichem, und abmeſſen das Thal Suchoth

LOS PSALMOS. *El Dia* 11.

fruto para el justo: de cierto hay Dios, que los juzga sobre la tierra.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LIX.

SACAME, Dios mio, de mis enemigos, y líbrame de los que se levantan contra mí.
2 Sácame de los que obran iniquidad, y de los hombres sanguinarios sálvame.
3 Pues he aquí que hiciéron presa de mi alma: se arrojáron sobre mí los fuertes.
4 Ni maldad mia, ni pecado mio, Señor: sin injusticia corrí, y enderezé.
5 Lévantate á mi encuentro, y mira: y tú, Señor Dios de los poderíos, Dios de Israél, atiende á visitar todas las naciones: no uses de piedad con ninguno de todos los que obran iniquidad.
6 Volverán á la tarde: y padecerán hambre como perros, y darán vueltas á la ciudad.
7 He aquí que hablarán en su boca, y espada en los labios de ellos: porque ¿quién ha oido?
8 Mas tú, Señor, te burlarás de ellos: anonadarás á todas las gentes.
9 Guardaré para tí mi fortaleza, porque tú eres Dios amparador mio:
10 Dios mio, la misericordia de él se me adelantará.
11 Dios me dará indicios acerca de mis enemigos, no los mates; porque tal vez no se olviden mis pueblos. Dispérsalos con tu poder, y abátelos, Señor, protector mio:
12 Por el delito de su boca, por las palabras de sus labios: y sean presos en su misma soberbia. Y por su exêcracion y mentira serán anunciados
13 Por el acabamiento: por la ira del acabamiento, y no serán. Y sabrán que Dios dominará á Jacob, y á los términos de la tierra.
14 Se volverán á la tarde, y padecerán hambre como perros, y darán vueltas á la ciudad.
15 Ellos mismos andarán dispersos para comer: y si no se hartaren, aun murmurarán.
16 Mas yo cantaré tu fortaleza, y alabaré con regocijo en la mañana tu misericordia. Porque te has hecho mi amparador, y mi refugio, en el dia de mi tribulacion.
17 Tañeré psalmos á tí, ayudador mio, porque eres Dios amparador mio: Dios mio, misericordia mia.

PSALMO LX.

DIOS, desechástenos, y nos destruiste: te enojaste, y tuviste misericordia de nosotros.
2 Conmoviste la tierra, y la turbaste: sana sus quiebras, porque está conmovida.
3 Mostraste á tu pueblo cosas duras: dístenos á beber vino de compuncion.
4 Diste á los que te temen una señal, para que huyan de la faz del arco; y se libren tus amados:
5 Sálvame con tu diestra, y óyeme.
6 Dios habló en su santuario: Me alegraré, y partiré á Sichém, y mediré el valle de las tiendas.

LATINA ET GRÆCA.

justo: utique est Deus judicans eos in terra.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LIX.

ERIPE me de inimicis meis Deus meus: et ab insurgentibus in me libera me.
2 Eripe me de operantibus iniquitatem: et de viris sanguinum salva me.
3 Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.
4 Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine: sine iniquitate cucurri, et direxi.
5 Exurge in occursum meum, et vide: et tu Domine Deus virtutum, Deus Israel, Intende ad visitandas omnes gentes: non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.
6 Convertentur ad vesperam: et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.
7 Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum: quoniam quis audivit?
8 Et tu Domine deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.
9 Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es:
10 Deus meus misericordia ejus præveniet me.
11 Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos: nequando obliviscantur populi mei. Disperge illos in virtute tua: et depone eos protector meus Domine:
12 Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbia sua. Et de execratione et mendacio annunciabuntur.
13 In consummatione: in ira consummationis, et non erunt. Et scient quia Deus dominabitur Jacob: et finium terræ.
14 Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes: et circuibunt civitatem.
15 Ipsi dispergentur ad manducandum: si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.
16 Ego autem cantabo fortitudinem tuam: et exultabo mane misericordiam tuam. Quia factus es susceptor meus, et refugium meum, in die tribulationis meæ.
17 Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es; Deus meus misericordia mea.

PSALMUS LX.

DEUS repulisti nos, et destruxisti nos: iratus es, et misertus es nobis.
2 Commovisti terram, et conturbasti eam: sana contritiones ejus, quia commota est.
3 Ostendisti populo tuo dura: potasti nos vino compunctionis.
4 Dedisti metuentibus te significationem: ut fugiant a facie arcus: Ut liberentur dilecti tui:
5 Salvum fac dextera tua, et exaudi me.
6 Deus locutus est in sancto suo: Lætabor, et partibor Sichimam: et convallem tabernaculorum metibor.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νθ'. LIX.

ΕΞΕΛΟΥ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.
2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.
3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου Κύριε·
4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα· ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.
5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχες τῇ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· διάψαλμα.
6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
7 Ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖα ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν, ὅτι τίς ἤκουσε;
8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς, ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη.
9 Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.
10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει με, ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.
11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μή ποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.
12 Ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χειλέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγελήσονται.
13 Συντέλειαι, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξουσι· καὶ γνώσονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς· διάψαλμα.
14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.
16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου.
17 Βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ Θεός μου, ἀντιλήπτωρ μου εἶ ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. ξ'. LX.

Ο ΘΕΟΣ ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς.
2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτὴν, ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη.
3 Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.
4 Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου· διάψαλμα.
5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.
6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
7 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου,

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

7 Gilead is mine, and Manasses is mine: Ephraim also is the strength of my head; Judah is my law-giver.
8 Moab is my wash-pot; over Edom will I cast out my shoe: Philistia, be thou glad of me.
9 Who will lead me into the strong city: who will bring me into Edom?
10 Hast not thou cast us out, O God: wilt not thou, O God, go out with our hosts?
11 O be thou our help in trouble: for vain is the help of man.
12 Through God will we do great acts: for it is he that shall tread down our enemies.

PSALM LXI.

HEAR my crying, O God: give ear unto my prayer.
2 From the ends of the earth will I call upon thee: when my heart is in heaviness.
3 O set me up upon the rock that is higher than I: for thou hast been my hope, and a strong tower for me against the enemy.
4 I will dwell in thy tabernacle for ever: and my trust shall be under the covering of thy wings.
5 For thou, O Lord, hast heard my desires: and hast given an heritage unto those that fear thy Name.
6 Thou shalt grant the King a long life: that his years may endure throughout all generations.
7 He shall dwell before God for ever: O prepare thy loving mercy and faithfulness, that they may preserve him.
8 So will I alway sing praise unto thy Name: that I may daily perform my vows.

MORNING PRAYER.

PSALM LXII.

MY soul truly waiteth still upon God: for of him cometh my salvation.
2 He verily is my strength and my salvation: he is my defence, so that I shall not greatly fall.
3 How long will ye imagine mischief against every man: ye shall be slain all the sort of you; yea, as a tottering wall shall ye be, and like a broken hedge.
4 Their device is only how to put him out whom God will exalt: their delight is in lies; they give good words with their mouth, but curse with their heart.
5 Nevertheless, my soul, wait thou still upon God: for my hope is in him.
6 He truly is my strength and my salvation: he is my defence, so that I shall not fall.
7 In God is my health, and my glory: the rock of my might, and in God is my trust.
8 O put your trust in him alway, ye people: pour out your hearts before him, for God is our hope.
9 As for the children of men, they are but vanity: the children of men are deceitful upon the weights, they are altogether lighter than vanity itself.
10 O trust not in wrong and robbery, give not yourselves unto vanity: if riches increase, set not your heart upon them.
11 God spake once, and twice I have also heard the same: that power belongeth unto God;
12 And that thou, Lord, art merciful: for thou rewardest every man according to his work.

LES PSEAUMES. *Le* 12 *Jour.*

7 Galaad *sera* à moi, Manassé *sera* aussi à moi, Ephraïm *sera* la force de ma tête, *et* Juda mon législateur.
8 Moab *sera* le bassin où je me laverai; je jetterai mon soulier sur Edom; O Palestine, fais-moi des acclamations!
9 Qui *sera-ce qui* me conduira *dans* la ville forte? Qui *sera-ce qui* me conduira jusques en Edom?
10 Ne *sera-ce* pas toi, ô Dieu, *qui* nous avois rejetés, *toi*, ô Dieu, *qui* ne sortois plus avec nos armées?
11 Donne-nous du secours *pour sortir* de détresse; car la délivrance *qui vient* de l'homme *n'est que* vanité.
12 Nous ferons des actions de valeur en Dieu, et il foulera nos ennemis.

PSEAUME LXI.

O DIEU, écoute mon cri, *et* sois attentif à ma requête.
2 Je crierai à toi du bout de la terre, lorsque mon cœur se pâme; conduis-moi sur *ce* rocher, *qui* est trop élevé pour moi.
3 Car tu as été ma retraite *et ma* forte tour contre l'ennemi.
4 Je séjournerai dans ton tabernacle *plusieurs* siècles; je me retirerai sous le couvert de tes ailes. Sélah.
5 Car tu as, ô Dieu, exaucé mes vœux, *et* tu *m'*as donné l'héritage de ceux qui craignent ton nom.
6 Tu ajouteras des jours aux jours du Roi; *et* ses années *seront* d'une génération à l'autre génération.
7 Il demeurera toujours en la présence de Dieu. Accorde *lui ta* bonté et *ta* fidélité pour le garder.
8 Ainsi je psalmodierai ton nom à perpétuité, *et* je *te* rendrai mes vœux chaque jour.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXII.

QUOI qu'il en soit, mon âme se repose sur Dieu, ma délivrance *vient* de lui.
2 Quoi qu'il en soit, il *est* mon rocher, ma délivrance et ma haute retraite; je ne serai pas beaucoup ébranlé.
3 Jusques à quand machinerez-vous des maux contre un homme? Vous serez tous mis à mort; *vous serez* comme un mur qui penche, *et comme* une parois *qui est* ébranlée.
4 Ils ne font que consulter, pour *le* faire tomber de son élévation; ils prennent plaisir au mensonge; ils bénissent de leur bouche; mais ils maudissent dans le fond du cœur. Sélah.
5 Mais toi, mon âme, tiens-toi en repos *regardant* à Dieu; car mon attente *est* en lui.
6 Quoi qu'il en soit, il *est* mon rocher, ma délivrance et ma haute retraite; je ne serai point ébranlé.
7 *C'est* en Dieu *qu'est* ma délivrance et ma gloire; *c'est* en Dieu *qu'est* le rocher de ma force *et* ma retraite.
8 Peuples, confiez-vous en lui en tout temps, *et* répandez votre cœur en sa présence; Dieu *est* notre retraite. Sélah.
9 Ceux du bas état ne *sont* que vanité; les grands ne *sont* que mensonge; si on *les* mettoit tous ensemble dans une balance, ils *se trouveroient plus légers* que la vanité *même*.
10 Ne mettez point votre confiance dans l'oppression, ni dans la rapine; ne devenez point vains; quand les richesses abonderont, n'*y* mettez point *votre* cœur.
11 Dieu a parlé une fois, *et* je l'ai entendu deux fois; *c'est* que la force *appartient* à Dieu.
12 Et *c'est* à toi, Seigneur, *qu'appartient* la miséricorde: certainement tu rendras à chacun selon son œuvre.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

10 Δὲν εἶσαι ἐσὺ ὦ Θεέ, ὁ διώξας ἡμᾶς; ὦ Θεέ, δὲν θέλεις συνεύγειε ἔξω μὲ τὴν δύναμίν μας;
11 Δός μας βοήθειαν ἐν καιρῷ θλίψεως· ὅτι ματαία εἶναι ἡ βοήθεια ἀνθρώπου.
12 Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θέλει ποιήσομεν δυνατά, ὅτι αὐτὸς θέλει ταπεινώσειν τοὺς θλίβοντάς μας.

Ψαλ. ξα'. LXI.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὦ Θεὲ τὴν δεησίν μου· δώσαι προσοχὴν εἰς τὴν προσευχήν μου.
2 Ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλω κράξειν πρὸς ἐσὲ, ὅταν ἡ καρδιά μου θλίβεται.
3 Ὕψωσαί με εἰς πέτραν ὑψιλοτέραν μου· ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου καὶ πύργος δυνάμεώς μου ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ μου.
4 Θέλει κατοικήσω εἰς τὸ σκήνωμά σου αἰωνίως· κ᾽ θέλει σκεπασθῶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου.
5 Ὅτι σὺ, ὦ Κύριε εἰσάκουσας τὴν προσευχήν μου καὶ ἔδωκας κληρονομίαν εἰς ὅσους φοβοῦνται τὸ ὄνομά σου.
6 Θέλει προσθήσει ἡμέρας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ βασιλέως· πολλὰ τὰ ἔτη αὐτοῦ καὶ ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεάν.
7 Θέλει μένει αἰωνίως ἐμπρὸς τοῦ Θεοῦ· ἑτοίμασον τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ἵνα τὸν διαφυλάξωσιν.
8 Οὕτως θέλει ψάλω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· κ᾽ ἀποδώσω τὰς εὐχάς μὲ καθημερινῶς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ξβ'. LXII.

ΔΕΝ θέλει ὑποταχθῆν τῷ Θεῷ ἡ ψυχή μου; ἐὰν ἀπὸ αὐτὸν ἔρχεται ἡ σωτηρία μου.
2 Ὅτι αὐτὸς εἶναι Θεός μου καὶ σωτήρ μου, κ᾽ ὑπερασπιστής μου, κ᾽ δὲν θέλει πέσω δεινῶς.
3 Ἕως πότε θέλει παγιδεύσετε τὸς ἀνθρώπους; ἐσεῖς πάντες θέλει φονευθῆτε, κ᾽ θέλετε καταστα θῆν ὡσὰν τεῖχος ἐγκρεμνιζόμενος, κ᾽ ὡσὰν φραγμὸς σπασμένος.
4 Ὁ σκοπός των ὁ μόνος εἶναι να ταπεινώσωσι τὴν τιμήν μὲ· χαίρονται εἰς ψεύματα· κ᾽ εὐλογοῦνλες μὲ τὸ στομα καὶηρῶσι μὲ τὴν καρδίαν.
5 Πλὴν, ὦ ψυχή μου, ὑποτάχθητι τῷ Θεῷ· ὅτι εἰς ἐκεῖνον εἶναι ἡ ἐλπίς μου.
6 Ὅτι αὐτὸς εἶναι Θέος μου καὶ σωτήρ μου, καὶ ὑπερασπιστής μου καὶ δὲν θέλει πέσω.
7 Εἰς τὸν Θεὸν εἶναι τὸ σωτήριόν μου καὶ ἡ δόξα μου ὁ Θεὸς τῆς δύναμίς μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου εἶναι εἰς τὸν Θεόν.
8 Ἂς ἐλπίσῃ εἰς αὐτὸν κάθε συναγωγὴ λαῶν· ἀνοίξατε τὰς καρδίας σας ἐμπρός του, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἐλπις μας.
9 Πλὴν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εἶναι μάταιοι· ψευδεῖς εἶναι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς ζύγι, καὶ ἄδικοι· αὐτοὶ ὑπερβαίνουσι τὴν ματαιότητα.
10 Μὴ ἐλπίζετε εἰς τὴν ἀδικιαν, κ᾽ εἰς τὰς ἁρπαγὰς, κ᾽ ἀφίσατε τὴν ματαιότητα· ἐὰν αὐξηθῶσι τὰ πλήτει μὴ βάλετε τὴν καρδίαν σας εἰς αὐτά.
11 Μίαν φορὰν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, κ᾽ ἤκουσα δὶς τὰ αὐτὰ, ὅτι τὸ κράτος ὑπάρχει τοῦ Θεοῦ,
12 Καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου· ὅτι ἐσὺ δίδεις ἀνταμοιβὴν καθενὸς κατὰ τὰ ἔργα του.

Ψαλ. ξγ'. LXIII.

Ω ΘΕΕ μὲ, Θεέ μου πρωνὸ θέλει σὲ καλέσω.
2 Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ἡ σάρκα μὲ σὲ ἐπιποθεῖ, εἰς ἔρημον, καὶ ἄβροχον γῆν.
3 Οὕτως ἐκύτταξα διὰ σὲ εἰς τὸ ἅγιον ἵνα εἴδω τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου.

7 Mio è Galaad, e mio è Manasse, ed Efraim è la forza del mio capo: Iuda è il mio Leggislatore.
8 Moab è la caldaia del mio lavatoio: io getterò le mie scarpe sopra Edom: o Palestina, fammi dell'acclamazioni.
9 Chi mi condurrà nella città della fortezza? chi mi menerà fino in Edom?
10 Non *sarai desso* tu, o Dio, *che* ci avevi scacciati, e non uscivi *più* fuori, o Dio, co' nostri eserciti?
11 Dacci aiuto, *per uscir* di distretta: perciocchè il soccorso degli uomini è vanità.
12 In Dio noi faremo prodezze, ed egli calpesterà i nostri nemici.

SALMO LXI.

O Dio, ascolta il mio grido, attendi alla mia orazione.
2 Io grido a te dall'estremità della terra, mentre il mio cuore spasima: conducimi la rocca che è troppo alta da salirvi da me.
3 Perciocchè tu mi sei stato un ricetto, una torre di fortezza d' innanzi al nemico.
4 Io dimorerò nel tuo Tabernacolo *per molti* secoli: io mi riparerò nel nascondimento delle tue ale. Sela.
5 Perciocchè tu, o Dio, hai esauditi i miei voti, tu m'hai data l'eredità di quelli che temono il tuo Nome.
6 Aggiugni giorni sopra giorni al re: *sieno* gli anni suoi a guisa di molte età.
7 Dimori in perpetuo nel cospetto di Dio: ordina benignità, e verità, *che* lo guardino.
9 Così salmeggerò il tuo Nome in perpetuo, per adempire ogni giorno i miei voti.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXII.

L'ANIMA mia s'acqueta in Dio solo, da lui *procede* la mia salute.
2 Egli solo è la mia rocca, e la mia salvezza, il mio alto ricetto: io non sarò giammai grandemente smosso.
3 Infino a quando v' avventerete sopra un' uomo? *voi stessi* sarete uccisi tutti quanti: *e sarete* simili ad una parete chinata, *e ad* un muricciuol sospinto.
4 Essi non consigliano d'altro che di sospigner giù *quest' uomo* dalla sua altezza: prendono piacere in menzogna: benedicono colla lor bocca, ma maladicono nel loro interiore. Sela.
5 Anima mia, acquetati in Dio solo: perciocchè la mia speranza *pende* da lui.
6 Egli solo è la mia rocca, e la mia salvezza: egli è il mio alto ricetto, io non sarò giammai smosso.
7 In Dio è la mia salvezza, e gloria: in Dio è la mia forte roccia, il mio ricetto.
8 Confidatevi in lui, o popolo, in ogni tempo: spandete i vostri cuori nel suo cospetto: Iddio è la nostra speranza. Sela.
9 Gli uomini volgari non *sono* altro che vanità, ed i nobili *altro che* menzogna: *se fosser messi* in bilance, tutti insieme sarebbero più leggeri che la vanità stessa.
10 Non vi confidate in oppressione, nè in rapina: non datevi alla vanità: se le ricchezze abbondano, non *vi* mettete il cuore.
11 Iddio ha parlato una volta, e due volte ho udito l'istesso; ch'ogni forza *appartiene* a Dio.
12 E ch' a te, Signore *appartiene* la benignità: perciocchè tu renderai la retribuzione a ciascuno secondo le sue opere.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Zwölfter Tag. **Der Pſalter.**

7 Gilead iſt mein, mein iſt Manaſſe, Ephraim iſt die Macht meines Haupts, Juda iſt mein Fürſt.
8 Moab iſt mein Waſchtopf, meinen Schuh ſtrecke ich über Edom, Philiſtäa jauchzet zu mir.
9 Wer will mich führen in eine veſte Stadt? Wer geleitet mich bis in Edom?
10 Wirſt du es nicht thun, Gott, der du uns verſtoßeſt, und zieheſt nicht aus, Gott, auf unſer Heer?
11 Schaffe uns Beyſtand in der Noth: denn Menſchenhulfe iſt kein nütze.
12 Mit Gott wollen wir Thaten thun; er wird unſre Feinde untertreten.

Der 61 Pſalm.

1 Höre, Gott, mein Geſchrey, und merke auf mein Gebet.
2 Hienieden auf Erden rufe ich zu dir, wenn mein Herz in Angſt iſt, du wolleſt mich führen auf einen hohen Felſen.
3 Denn du biſt meine Zuverſicht, ein ſtarker Thurm vor meinen Feinden.
4 Ich will wohnen in deiner Hütte ewiglich, und trauen unter deinen Fittigen.
5 Denn du, Gott, höreſt meine Gelübde; du belohneſt die wohl, die deinen Namen fürchten.
6 Du giebſt einem Könige langes Leben, daß ſeine Jahre währen immer für und für.
7 Daß er immer ſitzen bleibet vor Gott. Erzeige ihm Güte und Treue, die ihn behüten.
8 So will ich deinem Namen lobſingen ewiglich, daß ich meine Gelübde bezahle täglich.

Morgen-Gebete.

Der 62 Pſalm.

1 Meine Seele iſt ſtille zu Gott, der mir hilft.
2 Denn er iſt mein Hort, meine Hülfe, mein Schutz, daß mich kein Fall ſtürzen wird, wie groß er iſt.
3 Wie lange ſtellet ihr alle Einem nach, daß ihr ihn erwürget, als eine hangende Wand und zerriſſene Mauer?
4 Sie denken nur, wie ſie ihn dämpfen, fleißigen ſich der Lügen, geben gute Worte: aber im Herzen fluchen ſie.
5 Aber meine Seele harret nur auf Gott, denn er iſt meine Hoffnung.
6 Er iſt mein Hort, meine Hülfe, und mein Schutz, daß ich nicht fallen werde.
7 Bey Gott iſt mein Heil, meine Ehre, der Fels meiner Stärke, meine Zuverſicht iſt auf Gott.
8 Hoffet auf ihn allezeit, lieben Leute, ſchüttet euer Herz vor ihm aus. Gott iſt unſere Zuverſicht.
9 Aber Menſchen ſind doch ja nichts, große Leute fehlen auch; ſie wägen weniger denn nichts, ſo viel ihrer iſt.
10 Verlaſſet euch nicht auf Unrecht und Frevel, hallet euch nicht zu ſolchem, das nichts iſt; fällt euch Reichthum zu, ſo hänget das Herz nicht daran.
11 Gott hat ein Wort geredet, das habe ich etliche Mal gehöret, daß Gott allein mächtig iſt.
12 Und du, Herr, biſt gnädig, und bezahleſt einem jeglichen, wie ers verdienet.

LOS PSALMOS. *El Dia* 12.

7 Mio es Galaad, y mio es Manassés: y Ephraim fortaleza de mi cabeza. Judá mi Rey:
8 Moab olla de mi esperanza. Sobre la Iduméa extenderé mi calzado: sometidos me están los extrangeros.
9 ¿Quién me conducirá á la ciudad fortificada? ¿quién me conducirá hasta la Iduméa?
10 ¿Quién sino tú, ó Dios, que nos desechaste: y no saldrás, ó Dios, en nuestros exércitos?
11 Danos socorro en la tribulacion: porque vana es la salud del hombre.
12 En Dios haremos proezas; y él mismo reducirá á nada á los que nos angustian.

PSALMO LXI.

ESCUCHA, ó Dios, mi deprecacion: atiende á mi oracion.
2 Desde los fines de la tierra á tí clamé: quando estaba angustiado mi corazon, en la piedra me ensalzaste. Guiásteme,
3 Porque has sido mi esperanza: torre de fortaleza contra el enemigo.
4 Habitaré en tu tabernáculo por los siglos: seré protegido con la cubierta de tus alas.
5 Porque tú, Dios mio, has oido mi oracion: has dado herencia á los que temen tu nombre.
6 Añadirás dias á los dias del Rey: los años de él hasta el dia de una, y otra generacion.
7 El permanece eternamente en la presencia de Dios: ¿la misericordia, y verdad de él quién la echará de ménos?
8 Así psalmearé á tu nombre por siglo de siglo: para cumplir mis votos de dia en dia.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXII.

¿PUES qué, mi alma no estará sujeta á Dios? puesto que de él es mi salud.
2 Pues él mismo es mi Dios, y mi Salvador: mi amparador, no seré conmovido en adelante.
3 ¿Hasta quándo os arrojais contra un hombre? ¿os juntais todos para acabarlo, como á pared ladeada, y cerca empujada?
4 Ciertamente pensáron desechar mi estima, corrí sediento: con su boca bendecian, y con su corazon maldecian.
5 Mas tú, alma mia, estáte sujeta á Dios: porque de él es mi paciencia.
6 Porque él es mi Dios, y mi Salvador: mi ayudador, no saldré fuera.
7 En Dios está mi salud, y mi gloria: Dios de mi socorro, y la esperanza mia en Dios está.
8 Esperad en él toda la congregacion del pueblo, derramad ante él vuestros corazones: Dios es nuestro ayudador eternamente.
9 Ciertamente vanos son los hijos de los hombres, mentirosos los hijos de los hombres en balanzas: de manera que ellos juntos engañan sobre la vanidad.
10 No querais confiar en la iniquidad, ni querais codiciar las rapiñas: si abundan las riquezas, no querais poner en ellas el corazon.
11 Una vez habló Dios: estas dos cosas oí, que el poder es de Dios,
12 Y que en tí, Señor, hay misericordia: porque tú darás á cada uno el retorno segun sus obras.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXI. LXII.

7 Meus est Galaad, et meus est Manasses: et Ephraim fortitudo capitis mei. Juda rex meus:
8 Moab olla spei meæ. In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ subditi sunt.
9 Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?
10 Nonne tu Deus, qui repulisti nos: et non egredieris Deus in virtutibus nostris?
11 Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
12 In Deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSALMUS LXI.

EXAUDI Deus deprecationem meam: intende orationi meæ.
2 A finibus terræ ad te clamavi dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me. Deduxisti me,
3 Quia factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
4 Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula: protegar in velamento alarum tuarum.
5 Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
6 Deus super dies regis adjicies: annos ejus usque in diem generationis et generationis.
7 Permanet in æternum in conspectu Dei: misericordiam et veritatem ejus quis requiret?
8 Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi: ut reddam vota mea de die in diem.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXII.

NONNE Deo subjecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum.
2 Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus: susceptor meus, non movebor amplius.
3 Quousque irruitis in hominem? interficitis universi vos: tamquam parieti inclinato et maceriæ depulsæ?
4 Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti: ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.
5 Verumtamen Deo subjecta esto anima mea: quoniam ab ipso patientia mea.
6 Quia ipse Deus meus, et salvator meus: adjutor meus, non emigrabo.
7 In Deo salutare meum, et gloria mea: Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.
8 Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: Deus adjutor noster in æternum.
9 Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris: ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.
10 Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: divitiæ si affluant, nolite cor apponere.
11 Semel locutus est Deus, duo hæc audivi, quia potestas Dei est,
12 Et tibi Domine misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

8 Μωὰβ λέβης, τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
11 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ψαλ. ξα'. LXI.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.
2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με ὁδήγησάς με,
3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
4 Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· δ'ἄψαλμα.
5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουλένοις τὸ ὄνομά σου.
6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;
8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σα εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξβ'. LXII.

ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἔτι πλεῖον.
3 Ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φονεύετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὡσμένῳ.
4 Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι· ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατ. ωῶντο· διάψαλμα.
5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου, ὅτι παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.
6 Ὅτι αὐτὸς Θεός μου καὶ σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.
7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.
8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν· διάψαλμα.
9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆσαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοαυτό.
10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.
11 Ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἤκουσα, ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,
12 Καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

PSALM LXIII.

O GOD, thou art my God: early will I seek thee.
2 My soul thirsteth for thee, my flesh also longeth after thee: in a barren and dry land where no water is.
3 Thus have I looked for thee in holiness: that I might behold thy power and glory.
4 For thy loving-kindness is better than the life itself: my lips shall praise thee.
5 As long as I live will I magnify thee on this manner: and lift up my hands in thy Name.
6 My soul shall be satisfied, even as it were with marrow and fatness: when my mouth praiseth thee with joyful lips.
7 Have I not remembered thee in my bed: and thought upon thee when I was waking?
8 Because thou hast been my helper: therefore under the shadow of thy wings will I rejoice.
9 My soul hangeth upon thee: thy right hand hath upholden me.
10 These also that seek the hurt of my soul: they shall go under the earth.
11 Let them fall upon the edge of the sword: that they may be a portion for foxes.
12 But the King shall rejoice in God; all they also that swear by him shall be commended: for the mouth of them that speak lies shall be stopped.

PSALM LXIV.

HEAR my voice, O God, in my prayer: preserve my life from fear of the enemy.
2 Hide me from the gathering together of the froward: and from the insurrection of wicked doers;
3 Who have whet their tongue like a sword: and shoot out their arrows, even bitter words;
4 That they may privily shoot at him that is perfect: suddenly do they hit him, and fear not.
5 They encourage themselves in mischief: and commune among themselves how they may lay snares, and say, that no man shall see them.
6 They imagine wickedness and practise it: that they keep secret among themselves, every man in the deep of his heart.
7 But God shall suddenly shoot at them with a swift arrow: that they shall be wounded.
8 Yea, their own tongues shall make them fall: insomuch that whoso seeth them shall laugh them to scorn.
9 And all men that see it shall say, This hath God done: for they shall perceive that it is his work.
10 The righteous shall rejoice in the Lord, and put his trust in him: and all they that are true of heart shall be glad.

EVENING PRAYER.

PSALM LXV.

THOU, O God, art praised in Sion: and unto thee shall the vow be performed in Jerusalem.
2 Thou that hearest the prayer: unto thee shall all flesh come.
3 My misdeeds prevail against me: O be thou merciful unto our sins.
4 Blessed is the man, whom thou choosest, and receivest unto thee: he shall dwell in thy court, and shall be satisfied with the pleasures of thy house, even of thy holy temple.
5 Thou shalt shew us wonderful things in thy righteousness, O God of our salvation:

PSEAUME LXIII.

O DIEU, tu *es* mon Dieu fort, je te cherche au point du jour; mon âme a soif de toi, ma chair te souhaite en *cette* terre déserte, *où je suis* altéré et sans eau;
2 Pour voir ta force et ta gloire, ainsi *que* je t'ai contemplé dans le sanctuaire.
3 Car ta bonté *est* meilleure que la vie; *c'est pourquoi* mes lèvres te loueront.
4 *Et* ainsi je te bénirai durant ma vie, *et* j'éleverai mes mains en *invoquant* ton nom.
5 Mon âme est rassasiée comme de moëlle et de graisse, et ma bouche *te* loue avec un chant de réjouissance;
6 Quand je me souviens de toi sur mon lit, *et que* je pense à toi durant les veilles *de la nuit.*
7 Parce que tu m'as été en aide, c'est pourquoi je me réjouirai sous l'ombre de tes ailes.
8 Mon âme a adhéré *à toi* pour te suivre, et ta droite me soutient.
9 Mais ceux *qui* demandent que mon âme tombe en ruine, entreront au plus bas de la terre.
10 Ils seront détruits par l'épée; ils seront la proie des renards.
11 Mais le Roi se réjouira en Dieu, *et* quiconque jure par lui s'*en* glorifiera; car la bouche de ceux qui parlent faussement sera fermée.

PSEAUME LXIV.

O DIEU, écoute ma voix quand je parle, garde ma vie de la crainte *que j'ai* de l'ennemi.
2 Mets-moi à couvert des desseins secrets des malins, *et* de la conjuration des ouvriers d'iniquité.
3 Lesquels ont aigüisé leur langue comme une épée, *et* ont tiré *comme* une flèche des discours plein de fiel;
4 Pour décocher contre *celui qui est* intègre, *jusques* dans le lieu *où il se tient* caché; ils tirent contre lui soudainement, et ils n'ont point de crainte.
5 Ils s'obstinent *dans leurs* mauvaises entreprises; ils parlent de tendre des piéges cachés, *et* ils disent: Qui les verra?
6 Ils cherchent curieusement des méchancetés; ils ont sondé tout ce qui se peut sonder, même *ce qui peut être au*-dedans de l'homme, et au cœur le plus profond.
7 Mais Dieu a soudainement tiré *ses* flèches contre eux, leurs blessures s'*en* sont suivies.
8 Ils tomberont par leur propre langue, *et* tous ceux qui les verront se retireront.
9 Et tous les hommes craindront; ils raconteront l'œuvre de Dieu; et considéreront ce qu'il aura fait.
10 Le juste se réjouira en l'Eternel, et se retirera vers lui, et tous ceux qui ont le cœur droit s'en glorifieront.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXV.

O DIEU, ta louange t'attend en silence dans Sion, et le vœu te sera rendu.
2 Tu *y* entends les requêtes; toute créature *y* viendra jusqu'à toi.
3 Les iniquités avoient prévalu sur moi, *mais* tu feras l'expiation de nos transgressions.
4 Qu'heureux *est celui que* tu auras élu, et *que* tu auras fait approcher *de toi, afin qu'*il habite dans tes parvis! Nous serons rassassiés des biens de ta maison, *et* du saint lieu de ton palais.
5 O Dieu de notre délivrance, tu nous répondras, *en faisant* des choses terribles avec justice, *toi qui es* l'assurance de tous *ceux qui*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

4 Ὅτι τὸ ἔλεόν σου καλλιώτερον εἶναι ἀπὸ ζωήν· τὰ χείλη μου θέλει σὲ ἐπαινέσουσιν.
5 Ὅσον ζήσω θέλει σὲ εὐλογήσω, καὶ ὑψώσω τὰς χεῖράς μου εἰς τὸ ὄνομά σου.
6 Ἡ ψυχή μὲ θέλει χορτάσειν ὡσὰν μὲ μυελὸν, καὶ πάχος, καὶ τὰ χείλη μου μὲ τὴν ἀγαλλίασιν τῆς ἐπαινέσεως τοῦ ὄνοματός σου.
7 Σὲ ἐνθυμήθην ἐπὶ τὸ στρῶμά μου, καὶ σὲ ἐμελέτων εἰς τὰ περιπατήματά μου.
8 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μὲ, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερῶν σου θέλει λάβω ἀγαλλίασιν.
9 Ἡ ψυχή μου ἐκρέμετο ἀπὸ σὲ, ἡ δεξιά σὲ μὲ ἐβάσταξεν.
10 Καὶ αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μὲ, θέλει ὑπάγησιν ὑποκάτω ἀπὸ τὴν γῆν.
11 Ἂς πέσωσιν ἐπάνω εἰς τὴν μήτην τῆς μαχαίρας ἵνα γίνωσι μερίδες ἀλωπέκων.
12 Ὁ δὲ βασιλεὺς θέλει χαρεῖν εἰς τὸν Κύριον, καὶ ὅσοι ὀμνύωσιν εἰς αὐτὸν θέλει λάβησιν ἔπαινον, ὅτι τὸ στόμα τῶν λαλούντων ἄδικα θέλει σφαλισθῆν.

Ψαλ. ξδ'. LXIV.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὦ Θεὲ τὴν προσευχήν μὲ ὅταν σὲ περικαλῶ, καὶ φύλαξον τὴν ψυχήν μὲ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ ἐχθροῦ.
2 Σκέπασόν με ἀπὸ τὴν συνάθροισιν τῶν πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τ' ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν.
3 Οἵτινες ἠκόνησαν τὰς γλῶσσάς των ὡς μάχαιραν καὶ ἐτόξευσαν μὲ λόγους πικρούς.
4 Καὶ τοξεύσει τὸν ἄμωμον κρυφίως· ἔξαφνα τὸν τοξεύουσι καὶ δίχως φόβου.
5 Ἐνδυνάμωσαν τὸν ἑαυτόν τους μὲ λόγον πονηρόν, καὶ ἐσυλλογίσθησαν 'να κρύψωσι παγίδας, λέγοντας, τίς θέλει μᾶς εἰδεῖν;
6 Ἐσυλλογίσθησαν ἀνομίας καὶ τὰς ἔβαλον εἰς πρᾶξιν, καὶ κάθε ἄνθρωπος τὰς κρύπτει εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του.
7 Ἀλλ' ὁ Θεὸς θέλει τοὺς τοξεύσειν μὲ ταχὺ βέλος, καὶ τοὺς πληγώσει.
8 Θέλει πέσησιν ἐξ αἰτίας τῆς γλώσσής των· καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτοὺς θέλει γελάσουσιν.
9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τῦ Θεῦ, καὶ ἔγνωρισαν τὰ πονήματά του.
10 Ὁ δίκαιος θέλει εὐφρανθῆ εἰς τὸν Κύριον, καὶ θέλει ἐλπίσει εἰς αὐτόν· καὶ πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὴν καρδίαν θέλει λάβουσι χαράν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ξε'. LXV.

ΕΙΣ τὴν Σιὼν σὲ ὑμνοῦσιν, ὦ Θεὲ· καὶ εἰς ἐσὲ θέλει πληροφορηθῆν ἡ εὐχὴ, εἰς Ἱερουσαλήμ.
2 Εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μου, ὅτι ἔρχεται εἰς ἐσὲ κάθε κορμί.
3 Οἱ λόγοι ἀνομίας ἐνδυναμώθησαν εἰς ἐμὲ, ἐλέησον τὰς ἀσεβείας μας.
4 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον σὺ ἐκλέξῃς καὶ δεχθῆς· ὅτι θέλεις τὸν φέρειν εἰς τὰς αὐλάς σου, καὶ τὸν γεμίσεις ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ οἴκου σον καὶ τοῦ ἁγίου σου ναοῦ.
5 Θέλει μᾶς θαυμάσεις μὲ τὴν δικαιοσύνην σου, ὦ Θεὲ τῆς σωτηρίας μας, σὺ, ἡ ἐλπίδα πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ὄντων μακρὰν ἐν θαλάσσῃ.
6 Ὁ στερεώσας τὰ ὄρη μὲ τὴν δύναμίν του· καὶ περιεζωσμένος εἶναι μὲ κράτος.
7 Ὁ καταπραΰνων τὰ κοιλώματα τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν ταραχὴν τῶν κυμάτων της, καὶ τὴν μανίαν τῶν ἐθνῶν.
8 Καὶ οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα τῆς γῆς θέλουσι ταραχθῆν ἐξ' αἰτίας τῶν σημείων σου, ὦ αἴτιε τοῦ ὁποῖον σοὶ δίδουσι τὰ τῆς αὐγῆς καὶ τῆς ἑσπέρας ἐπαίνου.

SALMO LXIII.

O Dio, tu *sei* l'Iddio mio, io ti cerco: l'anima mia è assetata di te: la mia carne ti brama in terra arida, ed asciutta senz'acqua.
2 Così t'ho io mirato nel Santuario, riguardando la tua forza, e la tua gloria.
3 Perciocchè la tua benignità è cosa buona più che la vita, le mie labbra ti loderanno.
4 Così ti benedirò in vita mia: io alzerò le mie mani nel tuo Nome.
5 L'anima mia è sàziata come di grasso, e di midolla: e la mia bocca ti loderà con labbra giubilanti.
6 Quando io mi ricordo di te sul mio letto, quando io medito di te nelle veghie della notte.
7 Perciocchè tu mi sei stato *in* aiuto, io giubilo all'ombra delle tue ale.
8 L'anima mia è attaccata dietro a te: la tua destra mi sostiene.
9 Ma quelli che cercano l'anima mia, per disertarla, entreranno nelle più basse parti della terra.
10 Saranno atterrati per la spada, saranno la parte delle volpi.
11 Ma il re si rallegrerà in Dio: chiunque giura per lui, si glorierà: perciocchè la bocca di quelli che parlano falsamente sarà turata.

SALMO LXIV.

O Dio, ascolta la mia voce, mentre io *fo* la mia orazione: guarda la vita mia dallo spavento del nemico.
2 Nascondimi dal consiglio de'maligni, *e* dalla turba degli operatori d'iniquità.
3 I quali hanno aguzzata la lor lingua come una spada: *ed in luogo di* saette, hanno tratte parole amare.
4 Per saettar l'*uomo* intiero in luoghi nascosti: di subito improviso lo saettano, e non hanno timore alcuno.
5 Fermano fra loro pensieri malvagi: divisano di tender di nascoso lacci; dicono: chi li vedrà?
6 Investigano malizie; ricercano tutto ciò che si può investigare, e *quanto può* l'interior dell'uomo, ed un cuor cupo.
7 Ma Iddio li saetterà: le lor ferite saranno *come di* saetta subitanea.
8 E le lor lingue saranno traboccate sopra loro: chiunque li vedrà fuggirà.
9 E tutti gli uomini temeranno, e racconteranno l'opera di Dio, e considereranno quello ch'egli avrà fatto.
10 Il giusto si rallegrerà nel Signore, e spererà in lui: e tutti quelli che son dritti di cuore, si glorieranno.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXV.

O Dio, lode t'aspetta in Sion: e *quivi* ti saran pagati i voti.
2 *O tu* ch'esaudisci i preghi, ogni carne verrà a te.
3 Cose inique m'avevano soprafatto: ma tu purghi le nostre trasgressioni.
4 Beato colui che tu avrai eletto, ed avrai fatto accostare *a te, acciocchè* abiti ne'tuoi Cortili! noi saremo saziati de'beni della tua Casa, delle cose sante del tuo Tempio.
5 O Dio della nostra salute, confidenza di tutte l'estremità le più lontane della terra, e del mare, rispondici, per la *tua* giustizia, *in* maniere tremende.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Der 63 Pſalm.

1 Gott, du biſt mein Gott, frühe wache ich zu dir; es dürſtet meine Seele nach dir; mein Fleiſch verlanget nach dir in einem trocknen und dürren Lande, da kein Waſſer iſt.

2 Daſelbſt ſehe ich nach dir in deinem Heiligthum, wollte gerne ſchauen deine Macht und Ehre.

3 Denn deine Güte iſt beſſer, denn Leben. Meine Lippen preiſen dich.

4 Daſelbſt wollte ich dich gerne loben mein Lebenlang, und meine Hände in deinem Namen aufheben.

5 Das wäre meines Herzens Freude und Wonne, wenn ich dich mit fröhlichem Munde loben ſollte.

6 Wenn ich mich zu Bette lege, ſo denke ich an dich; wenn ich erwache, ſo rede ich von dir.

7 Denn du biſt mein Helfer, und unter dem Schatten deiner Flügel rühme ich.

8 Meine Seele hänget dir an; deine rechte Hand erhält mich.

9 Sie aber ſtehen nach meiner Seele, mich zu überfallen. Sie werden unter die Erde hinunter fahren.

10 Sie werden ins Schwerdt fallen, und den Füchſen zu Theil werden.

11 Aber der König freuet ſich in Gott. Wer bey ihm ſchwöret, wird gerühmet werden: denn die Lügenmäuler ſollen verſtopfet werden.

Der 64 Pſalm.

1 Höre, Gott, meine Stimme in meiner Klage; behüte mein Leben vor dem grauſamen Feinde.

2 Verbirg mich vor der Verſammlung der Böſen, vor dem Haufen der Uebelthäter,

3 Welche ihre Zunge ſchärfen, wie ein Schwerdt, die mit ihren giftigen Worten zielen, wie mit Pfeilen,

4 Daß ſie heimlich ſchießen den Frommen; plötzlich ſchießen ſie auf ihn, ohne alle Scheu.

5 Sie ſind kühne mit ihren böſen Anſchlägen, und ſagen, wie ſie Stricke legen wollen, und ſprechen: Wer kann ſie ſehen?

6 Sie erdichten Schalkheit, und halten's heimlich, ſind verſchlagen, und haben geſchwinde Ränke.

7 Aber Gott wird ſie plötzlich ſchießen, daß es ihnen wehe thun wird.

8 Ihre eigene Zunge wird ſie fällen, daß ihrer ſpotten wird, wer ſie ſiehet.

9 Und alle Menſchen, die es ſehen, werden ſagen: Das hat Gott gethan, und merken, daß es ſein Werk ſey.

10 Die Gerechten werden ſich des Herrn freuen, und auf ihn trauen, und alle frommen Herzen werden ſich deß rühmen.

Abend-Gebete.

Der 65 Pſalm.

1 Gott, man lobet dich in der Stille zu Zion, und dir bezahlet man Gelübde.

2 Du erhöreſt Gebet, darum kommt alles Fleiſch zu dir.

3 Unſere Miſſethat drückt uns hart. Du wolleſt unſere Sünde vergeben.

4 Wohl dem, den du erwähleſt, und zu dir läſſeſt, daß er wohne in deinen Höfen, der hat reichen Troſt von deinem Hauſe, deinem heiligen Tempel.

5 Erhöre uns nach der wunderbaren Gerechtigkeit, Gott, unſer Heil, der du biſt Zuverſicht aller auf Erden, und ferne am Meer.

PSALMO LXIII.

DIOS Dios mio, á tí estoy en vela desde que amanece. De tí tuvo sed mi alma, de muy muchas maneras mi carne á tí.

2 En tierra yerma, y sin camino, y sin agua: en ella me presenté á tí como en el santuario, para ver tu poder, y tu gloria.

3 Porque tu misericordia es mejor que la vida: mis labios te alabarán.

4 Y así te bendeciré en mi vida, y en tu nombre alzaré mis manos.

5 Como de grosura y de gordura sea rellenada mi alma: y con labios de regocijo te alabará mi boca.

6 Si me he acordado de tí sobre mi lecho, en las madrugadas meditaré en tí:

7 Porque fuiste mi ayudador. Y en la cubierta de tus alas me regocijaré,

8 Mi alma se apegó á tí: tu diestra me ha amparado.

9 Mas ellos en vano buscáron mi alma, entrarán en lo mas baxo de la tierra:

10 Serán entregados en manos de espada, racion serán de raposas.

11 Mas el Rey se alegrará en Dios, alabados serán todos los que juran por él: pues fué tapada la boca de los que hablan cosas iniquas.

PSALMO LXIV.

ESCUCHA Dios, mi oracion, quando ruego: del temor del enemigo libra mi alma.

2 Me defendiste de la junta de los malignos: de la multitud de los que obran iniquidad.

3 Porque aguzáron como espada sus lenguas: entesáron el arco, cosa amarga,

4 Para asaetear en oculto al inocente.

5 Súbitamente lo asaetearán, y no temerán: se aferráron en una cosa perversa. Platicáron de que esconderian lazos; dixéron: ¿Quién los verá?

6 Escudriñáron iniquidades: desfalleciéron los escudriñadores en el escudriñamiento. Se acercará el hombre á lo profundo del corazon,

7 Y será Dios ensalzado. Las llagas de ellos son como de flechas de pequeñuelos:

8 Y quedáron sin fuerza contra ellos mismos sus lenguas. Conturbados fuéron todos los que los veían,

9 Y todo hombre temió. Y anunciáron las obras de Dios, y entendiéron los hechos de él.

10 Se alegrará el justo en el Señor, y esperará en él, y serán alabados todos los rectos de corazon.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXV.

O DIOS, á tí te está bien el hymno en Sión: y á tí te se pagarán los votos en Jerusalém.

2 Oye mi oracion: á tí vendrá toda carne.

3 Palabras de iniquos prevaleciéron sobre nosotros: y tú perdonarás nuestras impiedades.

4 Bienaventurado aquel, que escogiste, y tomaste: morará en tus átrios. Serémos colmados de los bienes de tu casa: santo es tu templo,

LATINA ET GRÆCA.

PSALMUS LXIII.

DEUS Deus meus ad te de luce vigilo. Sitivit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea.

2 In terra deserta, et invia, et inaquosa: sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam.

3 Quoniam melior est misericordia tua super vitas: labia mea laudabunt te.

4 Sic benedicam te in vita mea: et in nomine tuo levabo manus meas.

5 Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea: et labiis exultationis laudabit os meum.

6 Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te:

7 Quia fuisti adjutor meus. Et in velamento alarum tuarum exultabo,

8 Adhæsit anima mea post te: me suscepit dextera tua.

9 Ipsi vero in vanum quæsierunt animam meam, introibunt in inferiora terræ:

10 Tradentur in manus gladii, partes vulpium erunt.

11 Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

PSALMUS LXIV.

EXAUDI Deus orationem meam cum deprecor: a timore inimici eripe animam meam.

2 Protexisti me a conventu malignantium: a multitudine operantium iniquitatem,

3 Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: intenderunt arcum rem amaram,

4 Ut sagittent in occultis immaculatum.

5 Subito sagittabunt eum, et non timebunt: firmaverunt sibi sermonem nequam. Narraverunt ut absconderunt laqueos: dixerunt: Quis videbit eos?

6 Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio. Accedet homo ad cor altum:

7 Et exaltabitur Deus. Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum:

8 Et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum. Conturbati sunt omnes qui videbant eos:

9 Et timuit omnis homo. Et annunciaverunt opera Dei: et facta ejus intellexerunt.

10 Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, et laudabuntur omnes recti corde.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXV.

TE decet hymnus Deus in Sion: et tibi reddetur votum in Jerusalem.

2 Exaudi orationem meam: ad te omnis caro veniet.

3 Verba iniquorum prævaluerunt super nos: et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Ψαλ. ξη'. LXIII.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω, ἐδίψησέ σοι ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,

2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

3 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

4 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ ὄνομά σου.

6 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

7 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

8 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ. ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ψαλ. ξδ'. LXIV.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τῆς προσευχῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σὲ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου.

2 Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδικίαν·

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρόν,

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτὸν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρὸν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν, Τίς ὄψεται αὐτούς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερεύνησιν· προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός· βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

8 Καὶ ἐξουθένησαν αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν· ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς,

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξε'. LXV.

ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιὼν, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

5 Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν·

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

thou that art the hope of all the ends of the earth, and of them that remain in the broad sea.

6 Who in his strength setteth fast the mountains: and is girded about with power.

7 Who stilleth the raging of the sea: and the noise of his waves, and the madness of the people.

8 They also that dwell in the uttermost parts of the earth shall be afraid at thy tokens: thou that makest the outgoings of the morning and evening to praise thee.

9 Thou visitest the earth, and blessest it: thou makest it very plenteous.

10 The river of God is full of water: thou preparest their corn, for so thou providest for the earth.

11 Thou waterest her furrows, thou sendest rain into the little valleys thereof: thou makest it soft with the drops of rain, and blessest the increase of it.

12 Thou crownest the year with thy goodness: and thy clouds drop fatness.

13 They shall drop upon the dwellings of the wilderness: and the little hills shall rejoice on every side.

14 The folds shall be full of sheep: the valleys also shall stand so thick with corn, that they shall laugh and sing.

PSALM LXVI.

O BE joyful in God, all ye lands: sing praises unto the honour of his Name, make his praise to be glorious.

2 Say unto God, O how wonderful art thou in thy works: through the greatness of thy power shall thine enemies be found liars unto thee.

3 For all the world shall worship thee: sing of thee, and praise thy Name.

4 O come hither, and behold the works of God: how wonderful he is in his doing toward the children of men.

5 He turned the sea into dry land: so that they went through the water on foot; there did we rejoice thereof.

6 He ruleth with his power for ever; his eyes behold the people: and such as will not believe shall not be able to exalt themselves.

7 O praise our God, ye people: and make the voice of his praise to be heard;

8 Who holdeth our soul in life: and suffereth not our feet to slip.

9 For thou, O God, hast proved us; thou also hast tried us, like as silver is tried.

10 Thou broughtest us into the snare: and laidest trouble upon our loins.

11 Thou sufferedst men to ride over our heads: we went through fire and water, and thou broughtest us out into a wealthy place.

12 I will go into thine house with burnt-offerings: and will pay thee my vows, which I promised with my lips, and spake with my mouth, when I was in trouble.

13 I will offer unto thee fat burnt-sacrifices, with the incense of rams: I will offer bullocks and goats.

14 O come hither, and hearken, all ye that fear God: and I will tell you what he hath done for my soul.

15 I called unto him with my mouth: and gave him praises with my tongue.

16 If I incline unto wickedness with mine heart: the Lord will not hear me.

17 But God hath heard me: and considered the voice of my prayer.

18 Praised be God who hath not cast out my prayer; nor turned his mercy from me.

LES PSEAUMES.

habitent jusqu'aux extrémités de la terre, et des mers les plus éloignées.

6 Il tient fermes les montagnes par sa force, *et il est* environné de puissance.

7 Il appaise le bruit de la mer, le bruit de ses ondes, et l'émotion des peuples.

8 Ceux qui habitent aux bouts *de la terre* craignent à *la vue de* tes prodiges; tu donnes le matin et le soir des sujets de te louer.

9 Tu visites la terre, et après que tu l'as rendue altérée, tu l'arroses abondamment: Les ruisseaux de Dieu sont pleins d'eau, tu fais croître le froment après que tu l'as ainsi préparée.

10 Tu arroses ses sillons, *et* tu applanis ses rayons; tu l'amollis par la pluie menue, *et* tu bénis son germe.

11 Tu couronnes l'année de tes biens, et tes ornières distillent la graisse.

12 Elles distillent *sur* les loges du désert, et les coteaux sont parés de joie.

13 Les campagnes sont revêtues de troupeaux, et les vallées sont couvertes de froment; elles *en* triomphent et elles *en* chantent.

PSEAUME LXVI.

VOUS tous *les habitans de* la terre, poussez des cris de réjouissance à Dieu.

2 Psalmodiez la gloire de son nom, rendez sa louange glorieuse.

3 Dites à Dieu: O que *tu es* terrible *en* tes œuvres! Tes ennemis seront contraints de se soumettre à toi, à cause de la grandeur de ta force.

4 Toute la terre se prosternera devant toi, et te psalmodiera; elle psalmodiera ton nom. Sélah.

5 Venez, et voyez les œuvres de Dieu: *il est* terrible *dans ses* exploits sur les fils des hommes.

6 Il a changé la mer en une terre sèche, or a passé le fleuve à pied sec; *c'est* là *que* nous nous sommes réjouis en lui.

7 Il domine éternellement par sa puissance. Ses yeux considèrent les nations; les rebelles ne pourront point s'élever. Selah.

8 Peuples, bénissez notre Dieu; et faites retentir le son de sa louange.

9 *C'est lui* qui a rendu la vie à notre âme, et *qui* n'a pas permis que nos pieds bronchassent.

10 Car, ô Dieu, tu nous as sondés; tu nous as affinés, comme on affine l'argent.

11 Tu nous avois amenés dans les filets; tu avois mis nos reins à l'étroit.

12 Tu avois fait monter les hommes sur notre tête, *et* nous étions entrés dans le feu et dans l'eau; mais tu nous as fait sortir dans *un lieu de* rafraîchissement.

13 J'entrerai dans ta maison avec des holocaustes, *et* je te rendrai mes vœux;

14 Lesquels mes lèvres ont proférés, et *que* ma bouche a prononcés, lorsque j'étois en détresse.

15 Je t'offrirai des holocaustes de bêtes grasses, avec la graisse des moutons, qu'on fait fumer, je *te* sacrifierai des taureaux avec des boucs. Sélah.

16 Vous tous qui craignez Dieu, venez, écoutez, et je raconterai *ce* qu'il a fait à mon âme.

17 Je l'ai invoqué de ma bouche, et il a été exalté par ma langue.

18 Si j'eusse pensé *quelque* iniquité dans mon cœur, le Seigneur ne *m*'eût point écouté.

19 *Mais* certainement Dieu *m*'a écouté, *et* il a été attentif à la voix de ma requête.

20 Béni *soit* Dieu, qui n'a point rejeté ma requête, ni *éloigné* de moi sa bonté.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

9 Ἐπέσκεψας τὴν γῆν, καὶ τὴν εὐλόγισας, καὶ ηὔξησας τὰ πλούτη της.

10 Ὁ ποταμὸς τῆ Θεῷ ἐγεμήσεν ἀπὸ ὕδατα· ἡτοίμασας τὰ σιτάριά τους, καὶ προβλέπεις διὰ τὴν γῆν.

11 Σὺ ποτίζεις τοὺς αὔλακάς της, σὺ βρέχεις εἰς τοὺς λόγγους της, καὶ τὴν τρυφερώνεις μὲ τὰς σταλαγματίας τῆς βροχῆς, καὶ εὐλογεῖς τοὺς βλαστούς της.

12 Σὺ στολίζεις τὸν χρόνον μὲ τὸν στέφανον τῆς ἀγαθοσύνης σου· καὶ τὰ σύννεφά σε σπέρνουσι πλούτη.

13 Θέλει πέσειν ἐπάνω εἰς τὰ ὄρη τῆς ἐρημίας, κ᾽ τὰ βουνὰ θέλει σκεπασθῶσιν ἀπὸ ἀγαλλίασιν.

14 Τὰ χωράφια θέλει γεμήσουσιν ἀπὸ κοπάδια, ἔτι κ᾽ οἱ λόγγοι σκεπασθῶσιν ἀπὸ ἀσάχια, κ᾽ χαρὰ κ᾽ ὕμνος θέλει γεμίσειν τὴν οἰκουμένην.

Ψαλ. ξς'. LXVI.

ΑΣ χαρῆ εἰς τὸν Θεὸν πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε εἰς τὸ ὄνομά του, ἂς δοξασθῆ ὁ ἔπαινός του.

2 Εἴπατε πρὸς τὸν Θεὸν, Πόσον φοβερὰ εἶναι τὰ ἔργα σου· διὰ τὸ πλῆθος τῆς δύναμεώς σου, οἱ ἐχθροί σου θέλει ψεύσουσιν ἐναντίον σου·

3 Πᾶσα ἡ γῆ θέλει σὲ προσκυνήσει, κ᾽ ψάλει, καὶ ὑμνήσει τὸ ὄνομά σου.

4 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, πόσον φοβερὸς εἶναι εἰς τὰς περὶ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων βουλάς του.

5 Μετέστρεψεν τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· κ᾽ ἐπέρασαν πεζοὶ τοὺς ποταμούς· ἐκεῖ θέλει εὐφρανθοῦμεν εἰς αὐτὸν,

6 Τὸν κυβερνῶντα μὲ τὴν δύναμίν του αἰωνίως· οἱ ὀφθαλμοί του ἐπιβλέπησιν ἐπὶ τὰ ἔθνη· οἱ ἀπειθεῖς δὲν θέλει ὑψώσησι τὸν ἑαυτόν τους.

7 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεόν μας· καὶ ποιεῖτε ἀκουστὴν τὴν φωνὴν τοῦ ἐπαίνου

8 Τῶ κρατήσαντος τὴν ψυχήν μας εἰς ζωὴν, κ᾽ τῶ μὴ συγχωρῶντος τὰς πόδας μας ᾽να γλισρίσωσιν.

9 Ὅτι μᾶς ἐδοκίμασας ὦ Θεέ, μᾶς ἐδοκίμασας καθὼς δοκιμάζεται τὸ ἀργύριον.

10 Μᾶς ἔφερας εἰς παγίδα· κ᾽ ἔβαλας θλίψεις ἐπὶ τοὺς ὤμους μας.

11 Ἔβαλας ἀνθρώπους ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλάς μας· ἐπεράσαμεν ἀπὸ φωτίαν καὶ νερὸν, καὶ μᾶς ἔφερας εἰς τόπον ὑγίειας.

12 Θέλει ἔμβω εἰς τὸν οἶκόν σου μὲ ὁλοκαυτώματα, κ᾽ θέλει σῶ δώσω τὰς εὐχάς μου, τὰς ὁποῖας σοὶ ἔταξαν τὰ χείλη μου, κ᾽ τὸ στόμα μου σῶ ἐμελέτησεν ἐν καιρῷ τῆς θλίψεώς μου.

13 Θέλει σοὶ προσφέρω πλούσια ὁλοκαυτώματα μὲ θυμίαμα προβάτων, θέλει σοὶ προσφέρω αἶγας καὶ βόας.

14 Δεῦτε ἀκούσατε, σεῖς πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὅτι διηγοῦμαι τὰ ὅσα ἐποίησε διὰ τὴν ψυχήν μου.

15 Τὸ στόμα μου ἔκραξε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἡ γλῶσσά μου τὸν ἐδόξασεν.

16 Ἐὰν ἡ καρδία μου ἔκλινε πρὸς ἀδικίαν ὁ Κύριος δὲν θέλει μὲ ἀκούσει.

17 Διὰ τοῦτο μὲ ἤκουσεν ὁ Θεὸς, καὶ ἐδέχθη τὴν φωνὴν τῆς προσευχῆς μου.

18 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὅστις δὲν ἐκαταφρώνησε τὴν προσευχήν μου, καὶ δὲν ἀπομάκρυνε τὸ ἔλεός του ἀπ᾽ ἐμέ.

Ψαλ. ξζ'. LXVII.

Ω ΘΕΕ, ἐλέησον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, ἂς λάμψη τὸ πρόσωπον σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

2 Ἵνα γνωρισθῆ ἡ ὁδός σου ἐν τῇ γῇ, καὶ ἡ σωτηρία σου ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

3 Ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ, ὦ Θεὲ, ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ πάντες.

6 Esso, colla sua potenza, ferma i monti, egli è cinto di forza.

7 Egli acqueta il romor de'mari, lo strepito delle sue onde, ed il tumulto de'popoli.

8 Onde quelli ch' abitano nell' estremità *della terra* temono de' tuoi miracoli: tu fai giubilare i luoghi, onde esce la mattina, e la sera.

9 Tu visiti la terra, e l'abbeveri: tu l'arricchisci grandemente: i ruscelli di Dio *son* pieni d' acqua: tu aparecchi agli uomini il lor frumento, dopo che tu l' hai così preparata.

10 Tu adacqui le sue porche, tu pareggi i suoi solchi, tu la stempri colle stille della tua pioggia, tu benedici i suoi germogli.

11 Tu coroni de' tuoi beni l' annata, e le tue orbite stillano grasso.

12 Le mandrie del diserto stillano, ed i colli son cinti di gioia.

13 Le pianure son rivestite di gregge, e le valli coperte di biade: danno voci d'allegrezza, ed anche cantano.

SALMO LXVI.

DATE voci d' allegrezza a Dio, *voi* tutti *gli abitanti della* terra.

2 Salmeggiate la gloria del suo Nome, tendete la sua lode gloriosa.

3 Dite a Dio, o quanto *son* tremende le tue opere! per la grandezza della tua forza, i tuoi nemici ti s' infingono.

4 Tutta la terra t' adora, e ti salmeggia: salmeggia il tuo Nome. Sela.

5 Venite, e vedete i fatti di Dio: *egli è* tremendo *in* opere, sopra i figliuoli degli uomini.

6 Egli convertì *già* il mare in asciutto: *il suo popolo* passò il fiume a piè: quivi noi ci rallegrammo in lui.

7 Egli, colla sua potenza, signoreggia in eterno: i suoi occhi riguardano le genti: i ribelli non s' innalzeranno. Sela.

8 *Voi* popoli, benedite il nostro Dio: e fatte risonare il suon della sua lode.

9 *Egli è quel* c'ha rimessa in vita l'anima nostra, e non ha permesso che i nostri piedi cadessero.

10 Perciocchè, o Dio, tu ci hai provati; tu ci hai posti al cimento, come si puon l' argento.

11 Tu ci avevi fatti entrar nella rete: tu avevi posto uno strettoio a' nostri lombi.

12 Tu avevi fatto cavalcar gli uomini sopra il nostro capo: eravamo entrati nel fuoco, e nell' acqua: ma tu ci hai tratti fuori in *luogo di* rifrigerio.

13 Io entrerò nella tua Casa con olocausti, io ti pagherò i miei voti,

14 I quali le mie labbra han proferiti, e la mia bocca ha pronunziati, mentre io era distretto.

15 Io t' offrirò olocausti di *bestie* grasse, con profumo di montoni: io sacrificherò buoi, e becchi. Sela.

16 Venite, *voi* tutti che temete Iddio, *ed* udite: io *vi* racconterò quello ch' egli ha fatto all' anima mia.

17 Io gridai a lui colla mia bocca, ed egli fu esaltato sotto la mia lingua.

18 Se io avessi mirato ad alcuna iniquità nel mio cuore, il Signore non *m*' avrebbe ascoltato.

19 Ma certo Iddio m' ha ascoltato egli ha atteso alla voce della mia orazione.

20 Benedetto *sia* Iddio che non ha rigettata la mia orazione, nè *ritratta* da me la sua benignità.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Zwölfter Tag. **Der Pfalter.**

6 Der die Berge veſt ſetzet in ſeiner Kraft, und gerüſtet iſt mit Macht.
7 Der du ſtilleſt das Brauſen des Meers, das Brauſen ſeiner Wellen, und das Toben der Völker;
8 Daß ſich entſetzen, die an denſelben Enden wohnen, vor deinen Zeichen. Du macheſt fröhlich, was da webet, beydes des Morgens und des Abends.
9 Du ſucheſt das Land heim, und wäſſerſt es, und macheſt es ſehr reich. Gottes Brünnlein hat Waſſers die Fülle. Du läſſeſt ihr Getreide wohl gerathen, denn alſo baueſt du das Land.
10 Du tränkeſt ſeine Furchen und feuchteſt ſein Gepflügtes; mit Regen machſt du es weich, und ſegneſt ſein Gewächs.
11 Du kröneſt das Jahr mit deinem Gut, und deine Fußſtapfen trieſen von Fett;
12 Die Wohnungen in der Wüſte ſind auch fett, daß ſie trieſen, und die Hügel ſind umher luſtig.
13 Die Anger ſind voll Schaafe, und die Auen ſtehen dick mit Korn, daß man jauchzet und ſinget.

Der 66 Pſalm.

1 Jauchzet Gott, alle Lande.
2 Lobſinget zu Ehren ſeinem Namen; rühmet ihn herrlich.
3 Sprechet zu Gott: Wie wunderlich ſind deine Werke! Es wird deinen Feinden fehlen vor deiner großen Macht.
4 Alles Land bete dich an, und lobſinge dir, lobſinge deinem Namen.
5 Kommt her, und ſehet an die Werke Gottes, der ſo wunderbar iſt mit ſeinem Thun unter den Menſchenkindern.
6 Er verwandelt das Meer ins Trockene, daß man zu Fuß über das Waſſer gehet. Deß freuen wir uns in ihm.
7 Er herrſchet mit ſeiner Gewalt ewiglich, ſeine Augen ſchauen auf die Völker. Die Abtrünnigen werden ſich nicht erheben können.
8 Lobet, ihr Völker, unſern Gott, laſſet ſeinen Ruhm weit erſchallen,
9 Der unſere Seelen im Leben behält, und läßt unſere Füße nicht gleiten.
10 Denn, Gott, du haſt uns verſuchet und geläutert, wie das Silber geläutert wird.
11 Du haſt uns laſſen in den Thurm werfen; du haſt auf unſere Lenden eine Laſt gelegt;
12 Du haſt Menſchen laſſen über unſer Haupt fahren; wir ſind in Feuer und Waſſer gekommen: aber du haſt uns ausgeführet und erquicket.
13 Darum will ich mit Brandopfern gehen in dein Haus, und dir meine Gelübde bezahlen;
14 Wie ich meine Lippen habe aufgethan, und mein Mund geredet hat in meiner Noth.
15 Ich will dir fette Brandopfer thun, von gebrannten Widdern; ich will opfern Rinder mit Böcken.
16 Kommt her, höret zu alle, die ihr Gott fürchtet; ich will erzählen, was er an meiner Seele gethan hat.
17 Zu ihm rief ich mit meinem Munde, und pries ihn mit meiner Zunge.
18 Wo ich Unrechtes vorhätte in meinem Herzen, ſo würde der Herr nicht hören.
19 Darum erhöret mich Gott, und merket auf mein Flehen.
20 Gelobet ſey Gott, der mein Gebet nicht verwirft, noch ſeine Güte von mir wendet.

LOS PSALMOS. *El Dia* 12.

5 Maravilloso en equidad. Oyenos, Dios, Salvador nuestro, esperanza de todos los términos de la tierra, y en el mar léjos.
6 Que dispones los montes con tu fortaleza, ceñido de poder:
7 Que mueves lo hondo del mar, y el estruendo de sus olas. Se turbarán las naciones,
8 Y los que habitan los términos temerán por tus señales: darás alegria á las salidas de la mañana y de la tarde.
9 Visitaste la tierra, y la embriagaste: enriquecistela de muchas maneras. El rio de Dios muy lleno está de aguas, preparaste la comida de ellos: porque tal es la preparacion de ella.
10 Embriaga sus arroyos, multiplica sus frutos: en sus lloviznas se alegrará dando frutos.
11 Bendecirás la corona del año de tu benignidad, y tus campos se rellenarán de abundancia.
12 Será pingüe lo hermoso del desierto: y se ceñirán de regocijo los collados.
14 Vestidos están los carneros de las ovejas, y los valles abundarán de trigo: gritarán, porque cantarán hymno.

PSALMO LXVI.

O LOS de toda la tierra, haced fiesta á Dios,
2 Psalmead á su nombre: dad la gloria á su alabanza.
3 Decid á Dios, ¡quán terribles son, Señor, tus obras! por la muchedumbre de tu poder mentirán á tí tus enemigos.
4 La tierra toda te adore, y taña psalmos á tí: psalmée á tu nombre.
5 Venid, y ved las obras de Dios: terrible en los designios sobre los hijos de los hombres.
6 El qual convirtió el mar en tierra seca, por el rio pasarán á pie: allí nos alegrarémos en él.
7 El qual domina por su poder para siempre, los ojos de él están mirando sobre las naciones: los que le irritan, no se engrían dentro de sí mismos.
8 Bendecid, naciones, á nuestro Dios, y haced que se oyga la voz de su alabanza.
9 El qual asentó mi alma en vida, y no dió mis pies á un desliz.
10 Por quanto nos probaste, ó Dios: con fuego nos ensayaste, como se ensaya la plata.
11 Nos llevaste á lazo, echaste tribulaciones sobre nuestra espalda:
12 Pusiste hombres sobre nuestras cabezas. Pasamos por el fuego y por el água, y nos sacaste á refrigerio.
13 Entraré en tu casa con holocaustos: te cumpliré mis votos,
14 Que claramente explicáron mis labios, y habló mi boca en mi tribulacion.
15 Te ofreceré holocaustos medulosos con sahumerio de carneros: te ofreceré bueyes con machos de cabrio.
16 Venid, oid todos los que temeis á Dios, y contaré quán grandes cosas ha hecho á mi alma.
17 A él con mi boca clamé, y lo ensalcé con mi lengua.
18 Si yo he visto iniquidad en mi corazon, no me escuchará el Señor.
19 Por esto escuchó Dios, y atendió á la voz de mi deprecacion.
20 Bendito Dios, que no apartó mi oracion, y su misericordia de mí.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXVI.

4 Beatus, quem elegisti, et assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tuæ: sanctum est templum tuum,
5 Mirabile in æquitate. Exaudi nos Deus salutaris noster, spes omnium finium terræ, et in mari longe.
6 Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia:
7 Qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus. Turbabuntur gentes,
8 Et timebunt qui habitant terminos a signis tuis: exitus matutini et vespere delectabis.
9 Visitasti terram, et inebriasti eam: multiplicasti locupletare eam. Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: quoniam ita est præparatio ejus.
10 Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.
11 Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: et campi tui replebuntur ubertate.
12 Pinguescent speciosa deserti: et exultatione colles accingentur.
13 Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

PSALMUS LXVI.

JUBILATE Deo omnis terra,
2 Psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.
3 Dicite Deo, quàm terribilia sunt opera tua Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
4 Omnis terra adoret te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
5 Venite, et videte opera Dei: terribilis in consiliis super filios hominum.
6 Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede: ibi lætabimur in ipso.
7 Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant non exaltentur in semetipsis.
8 Benedicite Gentes Deum nostrum: et auditam facite vocem laudis ejus,
9 Qui posuit animam meam ad vitam: et non dedit in commotionem pedes meos.
10 Quoniam probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
11 Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro:
12 Imposuisti homines super capita nostra. Transivimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium.
13 Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea,
14 Quæ distinxerunt labia mea. Et locutum est os meum, in tribulatione mea.
15 Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boves cum hircis.
16 Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.
17 Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub lingua mea.
18 Iniquitatem si aspexi in corde meo, non exaudiet Dominus.
19 Propterea exaudivit Deus, et attendit voci deprecationis meæ.
20 Benedictus Deus, qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

6 Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, περιεζωσ-
μένος ἐν δυναστείᾳ·
7 Ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης,
ἦχους κυμάτων αὐτῆς.
8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται
οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων
σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρψεις.
9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτὴν,
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτὴν· ὁ ποταμὸς
τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν
τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.
10 Τοὺς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον
τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς
εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.
11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τῆς χρηστότητός σε, καὶ τὰ πεδία σου πλησ-
θήσονται πιότητος.
12 Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀ-
γαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.
13 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ
αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται,
καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Ψαλ. ξς'. LXVI.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,
2 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν
αἰνέσει αὐτοῦ.
3 Εἴπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου;
ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε
οἱ ἐχθροί σου.
4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψα-
λάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου·
διάψαλμα.
5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερὸς
ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν,
ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφραν-
θησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,
7 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ
αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπι-
βλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθω-
σαν ἐν ἑαυτοῖς· διάψαλμα.
8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκου-
τίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ,
9 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχήν μου εἰς ζωὴν, καὶ
μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.
10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας
ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.
11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου
θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν,
12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.
13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλο-
καυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου,
14 Ἃς διέστειλε τὰ χείλη μου, καὶ ἐλάλησε
τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.
15 Ὁλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι
μετὰ θυμιάματος κριῶν, ποιήσω σοι βόας
μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.
16 Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι, πάντες οἱ
φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.
17 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ
ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.
18 Ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ
εἰσακουσάτω Κύριος.
19 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς, προ-
σέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.
20 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν
προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 13. THE PSALMS.

PSALM LXVII.

GOD be merciful unto us, and bless us: and shew us the light of his countenance, and be merciful unto us.

2 That thy way may be known upon earth: thy saving health among all nations.

3 Let the people praise thee, O God: yea, let all the people praise thee.

4 O let the nations rejoice and be glad: for thou shalt judge the folk righteously, and govern the nations upon earth.

5 Let the people praise thee, O God: let all the people praise thee.

6 Then shall the earth bring forth her increase: and God, even our own God, shall give us his blessing.

7 God shall bless us: and all the ends of the world shall fear him.

MORNING PRAYER.

PSALM LXVIII.

LET God arise, and let his enemies be scattered: let them also that hate him flee before him.

2 Like as the smoke vanisheth, so shalt thou drive them away: and like as wax melteth at the fire, so let the ungodly perish at the presence of God.

3 But let the righteous be glad and rejoice before God: let them also be merry and joyful.

4 O sing unto God, and sing praises unto his Name: magnify him that rideth upon the heavens, as it were upon an horse; praise him in his Name JAH, and rejoice before him.

5 He is a Father of the fatherless, and defendeth the cause of the widows: even God in his holy habitation:

6 He is the God that maketh men to be of one mind in an house, and bringeth the prisoners out of captivity: but letteth the runagates continue in scarceness.

7 O God, when thou wentest forth before the people: when thou wentest through the wilderness,

8 The earth shook, and the heavens dropped at the presence of God: even as Sinai also was moved at the presence of God, who is the God of Israel.

9 Thou, O God, sentest a gracious rain upon thine inheritance: and refreshedst it when it was weary.

10 Thy congregation shall dwell therein: for thou, O God, hast of thy goodness prepared for the poor.

11 The Lord gave the word: great was the company of the preachers.

12 Kings with their armies did flee, and were discomfited: and they of the houshold divided the spoil.

13 Though ye have lien among the pots, yet shall ye be as the wings of a dove: that is covered with silver wings, and her feathers like gold.

14 When the Almighty scattered kings for their sake: then were they as white as snow in Salmon.

15 As the hill of Basan, so is God's hill: even an high hill, as the hill of Basan.

16 Why hop ye so, ye high hills? this is God's hill, in the which it pleaseth him to dwell: yea, the Lord will abide in it for ever.

17 The chariots of God are twenty thousand, even thousands of angels: and the Lord is among them, as in the holy place of Sinai.

18 Thou art gone up on high, thou hast led captivity captive, and received gifts for men: yea, even for thine enemies, that the Lord God might dwell among them.

19 Praised be the Lord daily: even the God who helpeth us, and poureth his benefits upon us.

LES PSEAUMES. *Le* 13 *Jour.*

PSEAUME LXVII.

DIEU aie pitié de nous, et nous bénisse, *et* fasse luire sa face vers nous! Sélah.

2 Afin que ta voie soit connue dans la terre, *et* ta délivrance parmi toutes les nations.

3 Les peuples te célébreront, ô Dieu, tous les peuples te célébreront.

4 Les nations se réjouiront et chanteront de joie; car tu jugeras les peuples en équité, et tu conduiras les nations sur la terre. Sélah.

5 Les peuples te célébreront, ô Dieu, tous les peuples te célébreront.

6 La terre produira son fruit; Dieu, notre Dieu nous bénira.

7 Dieu nous bénira, et toutes les extrémités de la terre le craindront.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXVIII.

QUE Dieu se lève; *et* ses ennemis seront dispersés, et ceux qui le haïssent s'enfuiront de devant lui.

2 Tu *les* chasseras, comme la fumée est chassée *par le vent; et* comme la cire se fond au feu, *ainsi* périront les méchans devant Dieu.

3 Mais les justes se réjouiront *et* s'égaieront devant Dieu, et tressailliront de joie.

4 Chantez à Dieu, psalmodiez son nom, exaltez celui qui est monté sur les cieux; son nom *est* l'Eternel; réjouissez-vous en sa présence.

5 *Il est* le père des orphelins, et le juge des veuves; Dieu *est* dans la demeure de sa sainteté.

6 Dieu fait habiter en famille ceux qui étoient seuls: il délivre ceux qui étoient enchaînés; mais les rebelles demeurent dans un désert.

7 O Dieu, quand tu sortis devant ton peuple, quand tu marchois par le désert. Sélah.

8 La terre trembla, même les cieux fondirent en eaux, pour la présence de Dieu; *et* ce *mont de* Sinaï, pour la présence de Dieu, du Dieu d'Israël.

9 O Dieu, tu as fait dégoutter abondamment la pluie sur ton héritage, et quand il étoit épuisé, tu l'as rétabli.

10 Ton troupeau s'y est tenu, tu fournis de tes biens l'affligé, ô Dieu!

11 Le Seigneur a donné de quoi parler; les messagères de bonnes nouvelles *ont été* une grande armée.

12 Les Rois des armées se sont enfuis, ils se sont enfuis; et celle qui demeuroit dans la maison a partagé *leurs* dépouilles.

13 Quand vous auriez couché entre les chenets arrangés, *vous brillerez comme* les ailes argentées d'un pigeon, comme les ailes qui ont la couleur jaune de l'or fin.

14 Quand le Tout-Puissant dissipa les Rois dans ce *pays*, il devint blanc comme la neige *du mont* de Tsalmon.

15 La montagne de Dieu *est* un mont de Basçan, une montagne élevée, un mont de Basçan.

16 Pourquoi vous élevez-vous, montagnes bossues? Dieu a choisi cette montagne pour y habiter, et l'Eternel *y* demeurera à jamais.

17 La cavalerie de Dieu *se compte par* vingt mille, *par* des milliers redoublés. Le Seigneur *est* parmi eux; *c'est* un *autre* Sinaï en sainteté.

18 Tu es monté en haut, tu as mené captifs les prisonniers, tu as pris des dons *pour les distribuer* entre les hommes, et même *entre* les rebelles, afin qu'ils demeurent *dans le lieu* de l'Eternel notre Dieu.

19 Béni *soit* le Seigneur, *qui* nous comble chaque jour *de ses biens*, le Dieu fort *est* notre délivrance. Sélah.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXVII. LXVIII.

Ἂς εὐφρανθῶσι καὶ ἂς ἀγαλλιασθῶσι τὰ ἔθνη, ὅτι κρίνεις δικαίως τοὺς λαοὺς, καὶ ὁδηγεῖς τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

5 Ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ, ὦ Θεὲ, ἂς σὲ ὁμολογήσωσιν οἱ λαοὶ πάντες.

6 Τότε ἡ γῆ θέλει δώσειν τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ὁ Θεὸς εὐλογήσει ἡμᾶς, καὶ πάντα τὰ μέρει τῆς γῆς θέλει φοβηθῶσιν αὐτόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ, ξη'. LXVIII.

Ἂς σηκωθῇ ὁ Θεὸς, καὶ ἂς διασκορπισθῶσιν οἱ ἐχθροί του, καὶ ἂς φύγωσιν ἀπ' ἐμπρός του οἱ μισοῦντές τον.

2 Καθὼς χάνεται ὁ καπνὸς, θέλει χαθῶσι· ⸗ κάθὼς τὸ κερὶον λυώνει εἰς τὴν φωτίαν, ἂς ἀφανισθῶσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῦ Θεῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι ἂς εὐφρανθῶσιν, ἂς ἀγαλλιασθῶσιν ἐμπρὸς εἰς τὸν Θεόν· ἂς χαρῶσιν ἐν εὐφροσύνῃ.

4 Ψάλατε εἰς τὸν Θεὸν, ψάλατε τὸ ὄνομά του, ὑψώσατε τὸν περιπατοῦντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ἐπαινέσατε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ λάβετε ἀγαλλίασιν ἐμπρός του,

5 Αὐτὸς εἶναι ὁ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, καὶ ὁ βοηθὸς τῶν χερῶν, ὁ Θεὸς εἰς τὸν τόπον του τὸν ἅγιον.

6 Αὐτὸς στερεώνει τὴν ὁμόνιαν εἰς τὰς οἰκίας· καὶ ἐλευθερώνει τοὺς αἰχμαλώτους· οἱ δὲ ἄπιστοι θέλει κατοικήσουσιν εἰς ἀνάγκην.

7 Ὦ Θεὲ ὅταν ἐφάνῃς ἔμπροσθεν εἰς τὸν λαόν σου ὅταν ἐπέρασας τὴν ἔρημον,

8 Ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ Σίνα ὄρος, ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

9 Ἔστηλας, ὦ Θεὲ, χαρὰν βροχῆς εἰς τὴν κληρονομίαν σᾶ, ⸗ τὴν ἐνδυνάμωσας ἀσθενουμένη.

10 Τά τέκνα σᾶ καλοικῆσιν εἰς αὐτὴν, ⸗ ἡτοίμασας απὸ τὴν ἀγαθοσύνην σᾶ διὰ τὸν πτωχόν.

11 Ὁ Θεὸς ὁ Κύριος ἔδωκε λόγον πολλῆς δυνάμεως εἰς τοὺς εὐαγγελιζομένους.

12 Βασιλεῖς μὲ τὰ στρατεύματά των ἔφυγον ἐσκορπίσθησαν· καὶ οἱ ἀγαπητοὶ τοῦ οἴκου του ἐμοίρασαν τὰ λάφυρα.

13 Ἀγκαλὰ ⸗ ἐπλάγιασες ἀνάμεσον εἰς τὲς κλήρυς, ὅμως θέλεις καταξαθῆν ὡσὰν τὰ τῆς περιστερᾶς τὰ σκεπασμένα ἀπὸ μάλαμα πτερύ.

14 Ὅταν ὁ ἐπουράνιος ἔστειλεν βασιλεῖς ἦτον λευκοὶ ὡσὰν χιόνι εἰς Σελμών.

15 Τὸ βουνὸν τοῦ Θεοῦ, βουνὸν εἶναι εὔκαρπον, βουνὸν ὑψηλὸν, βουνὸν εὔκαιρπον.

16 Διατί ἀγαλλιάζεσθαι, βανὰ ὑψηλά; τᾶτο εἶναι τὸ βουνὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἤρεσε τῷ Θεῷ να κατοικήσῃ, καὶ ὁ Κύριος θέλει κατασκηνώσειν εἰς αὐτὸ αἰωνίως.

17 Αἱ ἁμάξαι τοῦ Θεοῦ εἶναι μυριοπλάσιαι, καὶ χιλίαδες οἱ ἄγγελοι, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ Θεὸς κατοκεῖ, καθὼς εἰς τὸν ἅγιόν του τόπον, εἰς τὸ Σιναΐν.

18 Σὺ ἀνέβηκας εἰς τὰ ὑψιλὰ, ἠχμαλώκευσας αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔλαβες δῶρα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς σου, ἵνα ὁ Θεὸς, ὁ Κύριος κατασκηνώσῃ μὲ αὐτούς.

19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς ὁ Κύριος καθ' ἡμέραν· ἂς κατευοδώσῃ ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων μας.

20 Αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μας, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μας. ⸗ διὰ τὸν Κύριον φεύγομεν ἀπὸ τὸν θάναλον.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς θέλει πληγώσειν τὴν κεφαλὴν τῶν ἐχθρῶν του, καὶ τὴν τριχώδη κορυφὴν τῶν πορευομένων εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀνομίας των.

22 Εἶπεν ὁ Κύριος θέλω μεταφέρειν τὸν λαόν

SALMO LXVII.

IDDIO abbia mercè di noi, e ci benedica: *Iddio* faccia risplendere il suo volto verso noi. Sela.

2 Acciocchè la tua via si conosca in terra, *e* la tua salute fra tutte le genti.

3 I popoli ti celebreranno, o Dio: i popoli tutti quanti ti celebreranno.

4 Le nazioni si rallegreranno, e giubileranno: chè tu giudicherai i popoli rettamente, e condurrai le nazioni nella terra. Sela.

5 I popoli ti celebreranno, o Dio: i popoli tutti quanti ti celebreranno.

6 La terra produrrà il suo frutto: Iddio, l' Iddio nostro ci benedirà.

7 Iddio ci benedirà, e tutte l' estremità della terra lo temeranno.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXVIII.

LEVISI Iddio, ed i suoi nemici saranno dispersi: e quelli che l' odiano, fuggiranno d' innanzi al suo cospetto.

2 Tu li dissiperai come si dissipa il fumo: gli empi pern anno per la presenza di Dio, come la cera è strutta per lo fuoco.

3 Ma i giusti si rallegreranno, *e* trionferanno nel cospetto di Dio, e gioiranno con letizia.

4 Cantate a Dio, salmeggiate il suo Nome, rilevate le strade a colui che cavalca per luoghi diserti: egli si chiami per nome, il Signore: e festeggiate davanti a lui.

5 *Egli è* il padre degli orfani, ed il giudice delle vedove: Iddio nell' abitacolo della sua Santità.

6 Iddio, che fa abitare in famiglia quelli ch' erano soli: che trae fuori quelli ch' erano prigioni ne' ceppi: ma *fa che* i ribelli dimorano in terra diserta.

7 O Dio, quando uscisti davanti al tuo popolo, caminasti per lo diserto: Sela.

8 La terra tremò, i cieli eziandio gocciolarono, per la presenza di Dio: Sinai stesso, per la presenza di Dio, dell' Iddio d'Israel.

9 O Dio, tu spandi la pioggia delle liberalità sopra la tua eredità: e, quando è travagliata, tu la ristori.

10 In essa dimora il tuo stuolo: o Dio, per la tua bontà, tu *l'* hai apparecchiata per i poveri afflitti.

11 Il Signore ha dato materia di parlare; quelli c' hanno recate le buone novelle, sono state una grande schiera.

12 Fuggiti, fuggiti se ne sono i re degli eserciti: e quelli che dimoravano in casa, hanno spartite le spoglie.

13 Se voi siete giaciuti fra i focolari *sarete come* l' ale d' una colomba, coperta d' argento, le cui penne son gialle d' oro.

14 Dopo che l' Onnipotente ebbe dispersi i re in quella, egli nevicò in Salmon.

15 O monte di Dio, o monte di Basan, o monte di *molti* gioghi, o monte di Basan!

16 Perchè saltellate voi, o monti di *molti* gioghi? Iddio desidera questo Monte per sua stanza: anzi il Signore abiterà *quivi* in perpetuo.

17 La cavalleria di Dio *camina* a doppie decine di migliaia, a doppie migliaia: il Signore è fra essi: Sinai è nel Santuario.

18 Tu sei salito in alto, tu ne hai menato in cattività numero di prigioni, tu hai presi doni dagli uomini, eziandio ribelli: per fare *ora* una ferma dimora: o Signore Iddio.

19 Benedetto *sia* il Signore, *il quale* ogni giorno ci colma *di beni:* egli è l' Iddio della nostra salute. Sela.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

Dreyzehnter Tag. **Der Pſalter.**

Der 67 Pſalm.

1 Gott ſey uns gnädig, und ſegne uns; er laſſe uns ſein Antlitz leuchten.
2 Daß wir auf Erden erkennen ſeinen Weg, unter allen Heiden ſein Heil.
3 Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.
4 Die Völker freuen ſich und jauchzen, daß du die Leute recht richteſt, und regierſt die Leute auf Erden.
5 Es danken dir, Gott, die Völker; es danken dir alle Völker.
6 Das Land giebt ſein Gewächs. Es ſegne uns Gott, unſer Gott.
7 Es ſegne uns Gott, und alle Welt fürchte ihn.

Morgen-Gebete.

Der 68 Pſalm.

1 Es ſtehe Gott auf, daß ſeine Feinde zerſtreuet werden, und die ihn haſſen, vor ihm fliehen.
2 Vertreibe ſie, wie der Rauch vertrieben wird; wie das Wachs zerſchmelzet vom Feuer, ſo müſſen umkommen die Gottloſen vor Gott.
3 Die Gerechten aber müſſen ſich freuen und fröhlich ſeyn vor Gott, und von Herzen ſich freuen.
4 Singet Gott, lobſinget ſeinem Namen. Machet Bahn dem, der da ſanft herfahrt; er heißt Herr, und freuet euch vor ihm;
5 Der ein Vater iſt der Waiſen, und ein Richter der Wittwen. Er iſt Gott in ſeiner heiligen Wohnung.
6 Ein Gott, der den Einſamen das Haus voll Kinder giebt; der die Gefangenen ausführet zu rechter Zeit, und läßt die Abtrünnigen bleiben in der Dürre.
7 Gott, da du vor deinem Volk herzogeſt, da du einher giengeſt in der Wüſte,
8 Da bebte die Erde, und die Himmel troffen vor dieſem Gott in Sinai, vor dem Gott, der Iſraels Gott iſt.
9 Nun aber giebſt du, Gott, einen gnädigen Regen, und dein Erbe, das dürre iſt, erquickſt du.
10 Daß deine Thiere darinnen wohnen können. Gott, du labeſt die Elenden mit deinen Gütern.
11 Der Her giebt das Wort mit großen Schaaren Evangeliſten.
12 Die Könige der Heerſchaaren ſind unter einander Freunde, und die Hausehre theilet den Raub aus.
13 Wenn ihr zu Felde lieget, ſo glänzet es als der Tauben Flügel, die wie Silber und Gold ſchimmern.
14 Wenn der Allmächtige hin und wieder unter ihnen Könige ſetzet, ſo wird es helle, wo es dunkel iſt.
15 Der Berg Gottes iſt ein fruchtbarer Berg, ein großes und fruchtbares Gebirge.
16 Was hüpfet ihr großen Gebirge? Gott hat Luſt auf dieſem Berge zu wohnen, und der Herr bleibet auch immer daſelbſt.
17 Der Wagen Gottes iſt viel tauſend Mal tauſend; der Herr iſt unter ihnen im heiligen Sinai.
18 Du biſt in die Höhe gefahren, und haſt das Gefängniß gefangen; du haſt Gaben empfangen für die Menſchen, auch die Abtrünnigen, daß Gott, der Herr, dennoch daſelbſt bleiben wird.
19 Gelobet ſey der Herr täglich! Gott leget uns eine Laſt auf, aber er hilft uns auch.

LOS PSALMOS. *El Dia* 13.

PSALMO LXVII.

DIOS tenga misericordia de nosotros, y nos bendiga: esclarezca su rostro sobre nosotros, y tenga misericordia de nosotros.
2 Para que conozcamos en la tierra tu camino: en todas las gentes tu salud.
3 Alábente, ó Dios, los pueblos: alábente los pueblos todos.
4 Alégrense, y regocíjense las naciones: por quanto juzgas los pueblos en equidad, y diriges las naciones en la tierra.
5 Alábente, ó Dios, los pueblos: alábente los pueblos todos:
6 La tierra dió su fruto. Bendíganos Dios, el Dios nuestro,
7 Bendíganos Dios, y témanle todos los términos de la tierra.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXVIII.

LEVANTESE Dios, y sean dispersos sus enemigos, y huyan de su presencia, los que le aborrecen.
2 Como se desvanece el humo, así se desvanezcan: como se derrite la cera delante del fuego, así perezcan los pecadores delante de Dios.
3 Y los justos banqueteen, y regocíjense en la presencia de Dios, y deléytense en alegría.
4 Cantad á Dios, psalmead al nombre de él: aparejad el camino á aquel que sube sobre el Occidente: su nombre es Señor. Regocijaos delante de él, turbados quedarán á la presencia de él,
5 Padre de huérfanos, y juez de viudas Dios está en su lugar santo:
6 Dios que hace morar los de una sola costumbre en casa: que saca los presos con fortaleza, como tambien á aquellos, que le irritan, los quales moran en los sepulcros.
7 Dios, quando salias á la vista de tu pueblo, quando pasabas por el desierto:
8 La tierra se movió; y los cielos destiláron á vista del Dios de Sinai, á vista del Dios de Israél.
9 Lluvia voluntaria segregarás, Dios, para tu heredad: la que ha estado debilitada, mas tú la perficionaste.
10 En ella morarán tus animales: ó Dios, la preparaste para el pobre en tu dulzura.
11 El Señor dará habla con grande esfuerzo á los que dan buenas nuevas.
12 El Rey de los exércitos será del amado amado: y de la hermosura de la casa es el repartir los despojos.
13 Si durmieres entre medio de las suertes, sereis como alas de paloma argentadas, y lo posterior de la espalda de ella con amarillez de oro.
14 Miéntras que á los Reyes juzga el Celestial sobre ella, se emblanquecerán como la nieve en el Selmón:
15 El monte de Dios, monte pingüe. Monte cuajado, monte pingüe:
16 ¿Mas por qué pensais en montes cuajados? Monte es este, en el que se agradó Dios de morar: porque el Señor morará en él hasta el fin.
17 El carro de Dios con muchas decenas de millares, millares de los que se alegran: el Señor entre ellos en el Sinai, en el Santuario.
18 Subiste á lo alto, cautivaste á la esclavitud: tomaste dones para los hombres: aun los que no creian, que moraba el Señor Dios.
19 Bendito el Señor un dia y todos los dias:

PSALTERIUM DAVIDIS, LXVII. LXVIII.

PSALMUS LXVII.

DEUS misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri.
2 Ut cognoscamus in terra viam tuam: in omnibus gentibus salutare tuum.
3 Confiteantur tibi populi Deus: confiteantur tibi populi omnes.
4 Lætentur et exultent gentes: quoniam judicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.
5 Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes:
6 Terra dedit fructum suum. Benedicat nos Deus, Deus noster,
7 Benedicat nos Deus: et metuant eum omnes fines terræ.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXVIII.

EXURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus, et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.
2 Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.
3 Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei: et delectentur in lætitia.
4 Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi. Exultate in conspectu ejus, turbabuntur a facie ejus,
5 Patris orphanorum, et judicis viduarum. Deus in loco sancto suo:
6 Deus qui inhabitare facit unius moris in domo: Qui educit vinctos in fortitudine, similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulchris.
7 Deus cum egredereris in conspectu Populi tui, cum pertransires in deserto:
8 Terra mota est, etenim cæli distillaverunt a facie Dei Sinai, a facie Dei Israel.
9 Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: et infirmata est, tu vero perfecisti eam.
10 Animalia tua habitabunt in ea: parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.
11 Dominus dabit verbum evangelizantibus, virtute multa.
12 Rex virtutum dilecti dilecti: et speciei domus dividere spolia.
13 Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ, et posteriora dorsi ejus in pallore auri.
14 Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon:
15 Mons Dei, mons pinguis. Mons coagulatus, mons pinguis:
16 Ut quid suspicamini montes coagulatos? Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: etenim Dominus habitabit in finem.
17 Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: Dominus in eis in Sina in sancto.
18 Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: accepisti dona in hominibus. Ete-

Ψαλ. ξζ'. LXVII.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· διάψαλμα.
2 Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.
3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις· διάψαλμα.
5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.
6 Γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
7 Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξη'. LXVIII.

ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ Θεὸς, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
2 Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρὸς, οὕτως ἀπόλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.
3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.
4 Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,
5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν, ὁ Θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.
6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.
7 Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον· διάψαλμα·
8 Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινὰ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ.
9 Βροχὴν ἑκούσιον ἀφορίεις ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.
10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ.
11 Ὁ Θεὸς Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,
12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τοῦ ἀγαπητοῦ, καὶ ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελεῖσθαι σκῦλα.
13 Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.
14 Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σαλμών.
15 Ὄρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.
16 Ἱνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.
17 Τὸ ἅρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινὰ ἐν τῷ ἁγίῳ.
18 Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι.
19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατευοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· διάψαλμα.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 13. THE PSALMS.

20 He is our God, even the God of whom cometh salvation: God is the Lord, by whom we escape death.

21 God shall wound the head of his enemies: and the hairy scalp of such a one as goeth on still in his wickedness.

22 The Lord hath said, I will bring my people again, as I did from Basan: mine own will I bring again, as I did sometime from the deep of the sea.

23 That thy foot may be dipped in the blood of thine enemies: and that the tongue of thy dogs may be red through the same.

24 It is well seen, O God, how thou goest: how thou, my God and King, goest in the sanctuary.

25 The singers go before, the minstrels follow after: in the midst are the damsels playing with the timbrels.

26 Give thanks, O Israel, unto God the Lord in the congregations: from the ground of the heart.

27 There is little Benjamin their ruler, and the princes of Judah their counsel: the princes of Zabulon: and the princes of Nephthali.

28 Thy God hath sent forth strength for thee: stablish the thing, O God, that thou hast wrought in us,

29 For thy temple's sake at Jerusalem: so shall kings bring presents unto thee.

30 When the company of the spearmen, and multitude of the mighty are scattered abroad among the beasts of the people, so that they humbly bring pieces of silver: and when he hath scattered the people that delight in war;

31 Then shall the princes come out of Egypt: the Morians' land shall soon stretch out her hands unto God.

32 Sing unto God, O ye kingdoms of the earth: O sing praises unto the Lord;

33 Who sitteth in the heavens over all from the beginning: lo, he doth send out his voice, yea, and that a mighty voice.

34 Ascribe ye the power to God over Israel: his worship, and strength is in the clouds.

35 O God, wonderful art thou in thy holy places: even the God of Israel; he will give strength and power unto his people; blessed be God.

LES PSEAUMES. *Le* 13 *Jour*

20 Le Dieu fort *est* notre Dieu fort pour *nous* délivrer, et la délivrance de la mort *vient* de l'Eternel notre Seigneur.

21 Certainement Dieu percera la tête de ses ennemis, *et* le sommet de la tête chevelue de celui qui marche dans les vices.

22 Le Seigneur a dit: Je *les* ferai revenir de Basçan, *et* je *les* ramenerai du profond de la mer.

23 Afin que ton pied *et* la langue de tes chiens s'enfoncent dans le sang de chacun de ces ennemis.

24 O Dieu, ils ont vu tes démarches, les démarches de mon Dieu, de mon Roi, *qui demeure* dans le sanctuaire.

25 Les chantres alloient devant, ensuite les joueurs d'instrumens, *et* au milieu les jeunes filles qui jouoient du tambour.

26 Bénissez Dieu dans les assemblées; *bénissez* le Seigneur, *vous qui descendez* d'Israël *comme* de *votre* source.

27 *C'est* là *que* Benjamin le petit a dominé sur eux, *que* les principaux de Juda se sont assemblés, avec les principaux de Zabulon *et* les principaux de Nephthali.

28 *C'est* ton Dieu *qui* t'a donné cette force; ô Dieu, fortifie-nous; *c'est* toi *qui* as fait ceci.

29 Les Rois t'apporteront des présens dans ton temple, *qui est* à Jérusalem.

30 Reprime les bêtes sauvages des roseaux, l'assemblée des forts taureaux, avec les veaux des peuples, *et* ceux qui sont parés de lames d'argent. Il a dissipé les peuples *qui* ne demandent que la guerre.

31 De grands Seigneurs viendront d'Egypte; les Cusciens se hâteront d'étendre leurs mains vers Dieu.

32 Royaumes de la terre, chantez à Dieu, psalmodiez au Seigneur. Sélah.

33 A celui qui est porté sur les cieux des cieux, dès le commencement, et qui fait retentir sa voix avec force.

34 Célébrez la force de Dieu: Sa magnificence *est* sur Israël, et sa force dans les nues.

35 O Dieu *tu es* redouté dans tes sanctuaires. Le Dieu fort d'Israël *est* celui qui donne force et puissance à *son* peuple: Béni *soit* Dieu.

EVENING PRAYER.

PSALM LXIX.

SAVE me, O God: for the waters are come in, even unto my soul.

2 I stick fast in the deep mire, where no ground is: I am come into deep waters, so that the floods run over me.

3 I am weary of crying; my throat is dry: my sight faileth me for waiting so long upon my God.

4 They that hate me without a cause are more than the hairs of my head: they that are mine enemies, and would destroy me guiltless, are mighty.

5 I paid them the things that I never took: God, thou knowest my simpleness, and my faults are not hid from thee.

6 Let not them that trust in thee, O Lord God of hosts, be ashamed for my cause: let not those that seek thee be confounded through me, O Lord God of Israel.

7 And why? for thy sake have I suffered reproof: shame hath covered my face.

8 I am become a stranger unto my brethren: even an alien unto my mother's children.

9 For the zeal of thine house hath even eaten me: and the rebukes of them that rebuked thee are fallen upon me.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXIX.

DELIVRE-MOI, ô Dieu, car les eaux sont entrées jusques dans *mon* âme.

2 Je suis enfoncé dans un bourbier profond, dans lequel je ne puis prendre pied; je suis entré au plus profond des eaux, et les eaux débordées m'entraînent.

3 Je suis las de crier, mon gosier *en* est asséché; mes yeux sont consumés, pendant que j'attends mon Dieu.

4 Ceux qui me haïssent sans cause passent en nombre les cheveux de ma tête; *et* ceux qui tâchent à me ruiner, *et qui sont* mes ennemis sans sujet, se sont fortifiés: J'ai rendu ce que je n'avois point ravi.

5 O Dieu, tu connois ma folie, et mes fautes ne te sont point cachées.

6 O Seigneur, Eternel des armées, que ceux qui s'attendent à toi ne soient pas rendus honteux, à cause de moi; que ceux qui te cherchent ne soient pas confus à cause de moi, ô Dieu d'Israël!

7 Car *c'est* à cause de toi *que* j'ai souffert de l'opprobre, *et que* la honte a couvert ma face.

8 Je suis devenu étranger à mes frères, et un homme de dehors aux enfans de ma mère.

9 Car le zèle de ta maison m'a rongé, et les blâmes de ceux qui te blâmoient sont tombés sur moi.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXIX.

μου, καθὼς τὸν ἔφερα ἀπὸ Βασὰν, καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.

23 Ἵνα βραχῇ τὸ πόδι σκ εἰς αἷμα ἐχθρόν σκ· ᾗ βαφῇ ἡ γλῶσσα τῶν σκύλων σου εἰς αὐτό.

24 Αἱ ὁδοί σου ἐγνωρίσθησαν ὦ Θεὲ, αἱ ὁδοί σου ὦ Θεὲ, ὦ βασιλεῦ μου.

25 Οἱ ψάλται ἔμπρὸς, καὶ ὀπίσω πηγαίνσι οἱ συμένοντες, καὶ εἰς τὴν μέσην αἱ κόραι αἱ τυμπανίστριαι.

26 Εὐχαρισήσατε, ὦ λαοὶ Ἰσραὴλ, Κύριον τὸν Θεὸν εἰς τὰς συναθροίσεις, ἐκ βάθους καρδίας.

27 Ἐκεῖ ἐκέται ὁ Βενιαμὶν ὁ νεώτερος, ὁ ἀρχηγὸς, ᾗ οἱ ἄρχοντες τῆς Ζαβουλὼν, ᾗ Νεφθαλί.

28 Ὁ Θεός σκ ἔστειλε δύναμιν δι' ἀγάπην σου· δυνάμωσον ὦ Θεέ, τὸ ὅ,τι ἔγραψας πρὸς ἡμῶν,

29 Διὰ τὴν ἀγάπην τῆ ἐν Ἱερσαλήμ ναῆ σκ· καὶ θέλσι φέρειν δῶρα πρὸς ἐσὲ οἱ βασιλεῖς.

30 Ὅταν οἱ ἀκοντισταὶ καὶ τὸ πλῆθος τῶν δυνατῶν διασκορπισθῶσιν ἔξω εἰς τὰ θηρία τῶν λαῶν, ᾗ προσφέρωσι ταπεινῶς ἀργύριον· ᾗ ὅταν διασκορπίσῃ τὸς θερμένοντας τὰ πολεμικά.

31 Τότε θέλσιν ἐλθεῖν οἱ ἄρχοντες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ Αἰθιοπία θέλει ἁπλώσειν τὰς χεῖράς της πρὸς τὸν Θεόν.

32 Ψάλατε τῷ Θεῷ βασιλίαι τῆς γῆς, ἐπαινέσατε τὸν Κύριον,

33 Τὸν καθήμενον ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐξ ἀρχῆς· Ἰδὸ δίδει φωνὴν, ᾗ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν εἰς τὸν Θεὸν, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ· ἡ μεγαλοπρέπειά του καὶ ἡ δύναμίς τσ μένει εἰς τὰ σύννεφα.

35 Ὦ Θεὲ θαυμαστὸς εἶσαι εἰς τὰς ἁγίας τόπας σσ, ὦ Θεέ τῆ Ἰσραὴλ· αὐτὸς θέλει δώσειν δύναμιν, ᾗ κραταίωσιν εἰς τὸν λαόν τσ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

20 Iddio è l' Iddio nostro, per salvarci: ed al Signore Iddio *appertengono* l' uscite della morte.

21 Certo, Iddio trafiggerà il capo de'suoi nemici, la sommità del capo irsuto di chi camina ne' suoi peccati.

22 Il Signore ha detto: Io *ti* trarrò di Basan, *ti* trarrò dal fondo del mare.

23 Acciocchè il tuo piè, *e* la lingua de'tuoi cani s' affondi nel sangue de' nemici, e del *capo stesso*.

24 O Dio, le tue andature si son vedute: l'andature dell' Iddio, *e* Re mio, nel *Luogo* santo.

25 Cantori andavano innanzi, e sonatori dietro, e nel mezzo vergini, che sonavano tamburi, *dicendo:*

26 Benedite Iddio nelle raunanze: *benedite* il Signore, *voi che siete* della fonte d' Israel.

27 Ivi *era* il picciolo Beniamin che ha signoreggiato sopra essi: i Capi di Iuda, colle loro schiere; i Capi di Zabulon, i Capi di Neftali.

28 L' Iddio tuo ha ordinata la tua fortezza: rinforza, o Dio, ciò che tu hai operato inverso noi.

29 Rinforzalo dal tuo Tempio, di sopra a Ierusalem: *fa, che* i re ti portino presenti.

30 Disperdi le fiere delle giuncaie, la raunanza de' possenti tori, e i giovenchi fra i popoli, che si sternono su piastre d'argento: dissipa i popoli *che* si dilettano in guerre.

31 Vengano gran signori d'Egitto: accorrano gli Etiopi a Dio, colle mani *piene*.

32 O regni della terra, cantate a Dio, salmeggiate al Signore: Sela.

33 A colui che cavalca sopra i cieli de' cieli eterni: ecco, egli tuona potentemente colla sua voce.

34 Date gloria a Dio: la sua magnificenza è sopra Israel, e la sua gloria ne'cieli.

35 O Dio, *tu sei* tremendo da'tuoi Santuari: l' Iddio d' Israel è quel che dà valore, e forze al popolo. Benedetto *sia* Iddio.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ξθ'. LXIX.

ΣΩΣΟΝ με Κύριε ὅτι τὰ ὕδατα ἦλθον ἕως τῆς ψυχῆς μου.

2 Ἐχώθην εἰς τὴν λάσπην, ὅπου δὲν εὑρίσκεται πάτος· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης· καὶ τὰ κύματα μὲ σκεπάζουσιν.

3 Ἐκόπιασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγγάς μου· ἐξέπεσον οἱ ὀφθαλμοί μσ ἀπὸ τὸ προσμένειν τὸν Θεόν.

4 Οἱ μισῆνλές με ἀναιτίως ἐπληθύνθησαν περισσότερον ἀπὸ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μσ· οἱ καταστρέχοντές με ἀδίκως, οἱ ἐχθροί μσ ἐνδυναμώθησαν.

5 Πληρώνω εἰς αὐτοὺς διὰ τὸ ὅ,τι δὲν ἥρπασα· Θεὲ, σὺ γνωρίζεις τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι μου δὲν σῆ ἐκρύφθησαν.

6 Ἂς μὴ ἀτιμιθῶσιν ἐξ αἰτίας μσ, οἱ ἐλπίζοντες εἰς ἐσὲ, Θεὲ, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἂς μὴ λάβωσιν ἐντροπὴν ἐξ αἰτίας μσ, οἱ ζητοῦντές σε, ὦ Θεὲ τῆ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι διὰ σὲ ὑποφέρνω ὀνειδισμόν· ἐντροπὴ ἐσκέπασε τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἐγενήθην ξένος ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰς τοὺς υἱοὺς τῆς μητρός μου.

9 Ὅτι διὰ τὸν ζῆλον τοῦ οἴκου σου μὲ κατέφαγαν, καὶ οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἔπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Ἔκλαψα, καὶ ἐταπήνωσα τὴν ψυχήν μου μὲ νηστείαν, καὶ αὐτὸ ἔγινεν ὀνειδισμός μου.

11 Καὶ ἐνδύθην μὲ σάκκον, καὶ ἐγενήθην τὸ παίγνιόν των.

12 Οἱ καθήμενοι εἰς τὰς θύρας, ἐλάλησαν κατ' ἐμέ· καὶ οἱ μεθύοντες ἔψαλον εἰς ἐμέ.

13 Ἐγὼ δὲ Κύριε ἐποίησα εἰς ἐσὲ τὴν προσευχήν μου, ἐν καιρῷ ἐπιδεξείῳ.

20 Iddio è l' Iddio nostro, per salvarci: ed al Signore Iddio *appertengono* l' uscite della morte.

21 Certo, Iddio trafiggerà il capo de'suoi nemici, la sommità del capo irsuto di chi camina ne' suoi peccati.

22 Il Signore ha detto: Io *ti* trarrò di Basan, *ti* trarrò dal fondo del mare.

23 Acciocchè il tuo piè, *e* la lingua de'tuoi cani s' affondi nel sangue de' nemici, e del *capo stesso*.

24 O Dio, le tue andature si son vedute: l'andature dell' Iddio, *e* Re mio, nel *Luogo* santo.

25 Cantori andavano innanzi, e sonatori dietro, e nel mezzo vergini, che sonavano tamburi, *dicendo:*

26 Benedite Iddio nelle raunanze: *benedite* il Signore, *voi che siete* della fonte d' Israel.

27 Ivi *era* il picciolo Beniamin che ha signoreggiato sopra essi: i Capi di Iuda, colle loro schiere; i Capi di Zabulon, i Capi di Neftali.

28 L' Iddio tuo ha ordinata la tua fortezza: rinforza, o Dio, ciò che tu hai operato inverso noi.

29 Rinforzalo dal tuo Tempio, di sopra a Ierusalem: *fa, che* i re ti portino presenti.

30 Disperdi le fiere delle giuncaie, la raunanza de' possenti tori, e i giovenchi fra i popoli, che si sternono su piastre d'argento: dissipa i popoli *che* si dilettano in guerre.

31 Vengano gran signori d'Egitto: accorrano gli Etiopi a Dio, colle mani *piene*.

32 O regni della terra, cantate a Dio, salmeggiate al Signore: Sela.

33 A colui che cavalca sopra i cieli de' cieli eterni: ecco, egli tuona potentemente colla sua voce.

34 Date gloria a Dio: la sua magnificenza è sopra Israel, e la sua gloria ne'cieli.

35 O Dio, *tu sei* tremendo da'tuoi Santuari: l' Iddio d' Israel è quel che dà valore, e forze al popolo. Benedetto *sia* Iddio.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXIX.

SALVAMI, o Dio: perciocchè l' acque son pervenute infino all' anima.

2 Io sono affondato in un profondo pantano, ove non *v' è luogo* da fermare *il piè*: io son giunto alle profondità dell' acqua, e la corrente m' innonda.

3 Io sono stanco di gridare, io ho la gola asciutta: gli occhi mi son venuti meno, aspettando l' Iddio mio.

4 Quelli che m'odiano senza cagione sono in maggior numero che i capelli del mio capo: quelli che mi disertano, *e* che mi sono nemici a torto, si fortificano: ecco là, io ho renduto ciò che non aveva rapito.

5 O Dio, tu conosci la mia follia, e le mie colpe non ti sono occulte.

6 Signore, Iddio degli eserciti, quelli che sperano in te non sieno confusi per cagion di me: quelli che ti cercano non sieno svergognati per me: o Dio d' Israel.

7 Perciocchè per l'amor di te io soffero vituperio, vergogna m' ha coperta la faccia.

8 Io son divenuto strano a' miei fratelli, e forestiere a' figliuoli di mia madre.

9 Perciocchè lo zelo della tua Casa m'ha roso: ed i vituperi di quelli che ti fanno vituperio mi caggiono addosso.

10 Io ho pianto, *affliggendo* l'anima mia col digiuno: ma *ciò* m' è tornato in grande obbrobrio.

11 Ancora ho fatto d'un sacco il mio ve-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Dreyzehnter Tag. **Der Pfalter.**

20 Wir haben einen Gott, der da hilft, und den Herrn Herrn, der vom Tode errettet.
21 Aber Gott wird den Kopf seiner Feinde zerschmeißen, sammt ihrem Haarschedel, die da fortfahren in ihrer Sünde.
22 Doch spricht der Herr: Ich will unter den Fetten etliche holen, aus der Tiefe des Meers will ich etliche holen.
23 Darum wird dein Fuß in der Feinde Blut gefärbet werden, und deine Hunde werdens lecken.
24 Man siehet, Gott, wie du einher ziehest, wie du, mein Gott und König, einher ziehest im Heiligthum.
25 Die Sänger gehen vorher, darnach die Spielleute unter den Mägden, die da pauken.
26 Lobet Gott, den Herrn, in den Versammlungen, vor den Brunnen Israels.
27 Da herrschet unter ihnen der kleine Benjamin, die Fürsten Juda mit ihren Haufen, die Fürsten Sebulons, die Fürsten Naphthali.
28 Dein Gott hat dein Reich aufgerichtet, daſſelbe wolleſt du, Gott, uns ſtärken, denn es iſt dein Werk.
29 Um deines Tempels willen zu Jeruſalem werden dir die Könige Geſchenke zuführen.
30 Schilt das Thier im Rohr, die Rotte der Ochſen unter ihren Kälbern, die da zertreten um Gelbes willen. Er zerſtreuet die Völker, die da gerne kriegen.
31 Die Fürſten aus Egypten werden kommen; Mohrenland wird ſeine Hände ausſtrecken zu Gott.
32 Ihr Königreiche auf Erden, ſinget Gott, lobſinget dem Herrn.
33 Dem, der da fährt im Himmel allenthalben von Anbeginn. Siehe, er wird ſeinem Donner Kraft geben.
34 Gebt Gott die Macht! Seine Herrlichkeit iſt in Iſrael, und ſeine Macht in den Wolken.
35 Gott iſt wunderſam in ſeinem Heiligthum; er iſt Gott Iſraels; er wird dem Volk Macht und Kraft geben. Gelobet ſey Gott!

Abend-Gebete.

Der 69 Pſalm.

1 Gott, hilf mir, denn das Waſſer gehet mir bis an die Seele.
2 Ich verſinke im tiefen Schlamm, da kein Grund iſt; ich bin im tiefen Waſſer, und die Fluth will mich erſäufen.
3 Ich habe mich müde geſchrieen, mein Hals iſt heiſch; das Geſicht vergehet mir, daß ich ſo lange muß harren auf meinen Gott.
4 Die mich ohne Urſach haſſen, derer iſt mehr, denn ich Haare auf dem Haupte habe. Die mir unbillig feind ſind, und mich verderben, ſind mächtig. Ich muß bezahlen, das ich nicht geraubet habe.
5 Gott, du weißt meine Thorheit, und meine Schulden ſind dir nicht verborgen.
6 Laß nicht zu Schanden werden an mir, die deiner harren, Herr, Herr Zebaoth. Laß nicht ſchamroth werden an mir, die dich ſuchen, Gott Iſraels.
7 Denn um deinet willen trage ich Schmach; mein Angeſicht iſt voller Schande.
8 Ich bin fremd geworden meinen Brüdern, und unbekannt meiner Mutter Kindern.
9 Denn ich eifere mich ſchier zu Tode um dein Haus; und die Schmähungen derer, die dich ſchmähen, fallen auf mich.

LOS PSALMOS. *El Dia* 13.

próspero nos hará el camino el Dios de nuestras saludes.
20 Nuestro Dios, es Dios de hacer salvos: y del Señor Señor son las salidas de la muerte.
21 Ciertamente Dios quebrantará las cabezas de sus enemigos: la mollera cabelluda de los que se pasean en sus pecados.
22 Dixo el Señor: De Basán los haré volver: los haré volver al profundo de la mar:
23 Para que se tiña tu pie de sangre de tus enemigos: y la lengua de tus perros, de la misma.
24 Ellos viéron tus entradas, ó Dios, las entradas de mi Dios: de mi Rey, que está en el santuario.
25 Fuéron delante los Príncipes juntos con los que tañian psalmos, en medio de las mocitas, que tocaban panderos.
26 Bendecid en las Iglesias al Señor Dios: los de las fuentes de Israél.
27 Allí el mancebito Benjamín, en rapto de la mente. Los Príncipes de Judá, sus Caudillos: los Príncipes de Zabulón, los Príncipes de Nephthali.
28 O Dios, manda á tu fortaleza: confirma, ó Dios, lo que has hecho en nosotros.
29 Desde tu templo en Jerusalém, te ofrecerán á tí dones los Reyes.
30 Reprehende á las fieras del cañaveral, congregacion de toros entre vacas, es la de los pueblos, para echar fuera á los que están probados como la plata. Disipa las gentes que quieren guerras:
31 Vendrán Legados de Egipto: la Ethiópia anticipará sus manos ácia Dios.
32 Reynos de la tierra, cantad á Dios: tañed psalmos al Señor: tañed psalmos á Dios,
33 Que ha subido sobre el cielo del cielo ácia el Oriente. He aquí que á su voz dará voz de fuerza:
34 Dad gloria á Dios sobre Israél, su magnificencia, y su poder en las nubes.
35 Maravilloso Dios en sus santos, el Dios de Israél él dará virtud y fortaleza á su pueblo: Bendito sea Dios.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXIX.

SALVAME, Dios: porque han entrado las aguas hasta mi alma.
2 Atollado estoy en el cieno del profundo, y no hay consistencia. He llegado á alta mar, y la tempestad me ha anegado.
3 Me cansé de dar voces, enronqueciéronse mis fauces: desfalleciéron mis ojos, miéntras que espero en mi Dios.
4 Se han multiplicado sobre los cabellos de mi cabeza, los que me abborrecen sin razon. Se han robustecido mis enemigos, que me persiguiéron injustamente: lo que no robé, pagábalo entónces.
5 Dios, tú sabes mi necedad, y mis delitos no te son ocultos.
6 No se avergüencen por mí los que te esperan, Señor, Señor de los poderíos. No queden corridos por causa mia los que te buscan, Dios de Israél.
7 Pues por tu causa he sufrido afrenta: cubrió la vergüenza mi rostro.
8 He sido hecho extraño á mis hermanos, y forastero á los hijos de mi madre.
9 Porque me consumió el zelo de tu casa, y las afrentas de los que te zaherian, recayéron sobre mí.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXIX.

nim non credentes, inhabitare Dominum Deum.
19 Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.
20 Deus noster, Deus salvos faciendi: et Domini, Domini exitus mortis.
21 Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in delictis suis.
22 Dixit Dominus: Ex Basan convertam, convertam in profundum maris:
23 Ut intingatur pes tuus in sanguine: lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.
24 Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.
25 Prævenerunt principes conjuncti psallentibus, in medio juvencularum tympanistriarum.
26 In ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.
27 Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu. Principes Juda: duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.
28 Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.
29 A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.
30 Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos, qui probati sunt argento. Dissipa gentes, quæ bella volunt:
31 Venient legati ex Ægypto: Æthiopia præveniet manus ejus Deo.
32 Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite Deo,
33 Qui ascendit super cælum cæli, ad Orientem. Ecce dabit voci suæ vocem virtutis,
34 Date gloriam Deo super Israel, magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.
35 Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXIX.

SALVUM me fac Deus: quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.
2 Infixus sum in limo profundi: et non est substantia. Veni in altitudinem maris: et tempestas demersit me.
3 Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.
4 Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis. Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injuste: quæ non rapui, tunc exolvebam.
5 Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.
6 Non erubescant in me qui expectant te Domine, Domine virtutum. Non confundantur super me qui quærunt te, Deus Israel.
7 Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.
8 Extraneus factus sum fratribus meis, et peregrinus filiis matris meæ.
9 Quoniam zelus domus tuæ comedit me: et opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.
20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.
21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.
22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.
23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ ποὺς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.
24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαι τῆ Θεῆ μ τῆ βασιλέως τῆ ἐν τῷ ἁγίῳ.
25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.
26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεὸν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.
27 Ἐκεῖ Βενιαμὶν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.
28 Ἔντειλαι ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σ, δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.
29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.
30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τὸς πολέμους θέλοντα.
31 Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.
32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ᾄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ· διάψαλμα.
33 Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς, ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.
34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.
35 Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξθ'. LXIX.

ΣΩΣΟΝ με ὁ Θεὸς, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.
2 Ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.
3 Ἐκοπίασα κράζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.
4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπασα, τότε ἀπετίννυον.
5 Ὁ Θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.
6 Μὴ αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ.
7 Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὀνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου
8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.
9 Ὅτι ὁ ζῆλος τῆ οἴκ σ κατέφαγέ με, κ. οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
10 Καὶ συνέκαμψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μ, καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμούς ἐμοί.
11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

10 I wept, and chastened myself with fasting: and that was turned to my reproof.
11 I put on sackcloth also: and they jested upon me.
12 They that sit in the gate speak against me: and the drunkards make songs upon me.
13 But, Lord, I make my prayer unto thee: in an acceptable time.
14 Hear me, O God, in the multitude of thy mercy: even in the truth of thy salvation.
15 Take me out of the mire, that I sink not: O let me be delivered from them that hate me, and out of the deep waters.
16 Let not the water-flood drown me, neither let the deep swallow me up: and let not the pit shut her mouth upon me.
17 Hear me, O Lord, for thy loving-kindness is comfortable: turn thee unto me according to the multitude of thy mercies.
18 And hide not thy face from thy servant, for I am in trouble: O haste thee, and hear me.
19 Draw nigh unto my soul, and save it: O deliver me, because of mine enemies.
20 Thou hast known my reproof, my shame, and my dishonour: mine adversaries are all in thy sight.
21 Thy rebuke hath broken my heart; I am full of heaviness: I looked for some to have pity on me, but there was no man, neither found I any to comfort me.
22 They gave me gall to eat: and when I was thirsty they gave me vinegar to drink.
23 Let their table be made a snare to take themselves withal: and let the things that should have been for their wealth be unto them an occasion of falling.
24 Let their eyes be blinded, that they see not: and ever bow thou down their backs.
25 Pour out thine indignation upon them: and let thy wrathful displeasure take hold of them.
26 Let their habitation be void: and no man to dwell in their tents.
27 For they persecute him whom thou hast smitten: and they talk how they may vex them whom thou hast wounded.
28 Let them fall from one wickedness to another: and not come into thy righteousness.
29 Let them be wiped out of the book of the living: and not be written among the righteous.
30 As for me, when I am poor and in heaviness: thy help, O God, shall lift me up.
31 I will praise the Name of God with a song: and magnify it with thanksgiving.
32 This also shall please the Lord: better than a bullock that hath horns and hoofs.
33 The humble shall consider this, and be glad: seek ye after God, and your soul shall live.
34 For the Lord heareth the poor: and despiseth not his prisoners.
35 Let heaven and earth praise him: the sea, and all that moveth therein.
36 For God will save Sion, and build the cities of Judah: that men may dwell there, and have it in possession.
37 The posterity also of his servants shall inherit it: and they that love his Name shall dwell therein.

PSALM LXX.

HASTE thee, O God, to deliver me: make haste to help me, O Lord.
2 Let them be ashamed and confounded that seek after my soul: let them be turned backward and put to confusion that wish me evil.
3 Let them for their reward be soon brought to shame: that cry over me, There, there.

10 Et j'ai pleuré en jeûnant; mais *cela* m'est tourné en opprobre.
11 J'ai aussi pris un sac pour vêtement, mais j'ai été le sujet de leurs railleries.
12 Ceux qui sont assis à la porte discourent de moi; *je sers* de chansons à ceux qui boivent la cervoise.
13 Mais pour moi, ô Eternel, ma requête *s'adresse* à toi, ô Dieu. *Il y a* un temps de *ta* faveur, selon la grandeur de ta bonte; réponds-moi *et me* délivre, selon ta fidélité.
14 Retire-moi de *ce* bourbier, et que je n'*y* enfonce point; que je sois délivré de ceux qui me haïssent, et des eaux profondes.
15 Que le fil des eaux débordées ne m'emporte pas; que le gouffre ne m'engloutisse pas, et que le puits ne ferme pas son ouverture sur moi.
16 Eternel, exauce-moi; car ta faveur *est* bonne; tourne ton visage vers moi, selon la grandeur de tes compassions;
17 Et ne cache point ta face de ton serviteur, car je suis en détresse; hâte-toi, exauce-moi.
18 Approche-toi de mon âme, rachète-la, délivre-moi à cause de mes ennemis.
19 Toi-*même* tu connois l'opprobre, la honte et l'ignominie *dont* je *suis couvert;* tous mes ennemis *sont* devant toi.
20 L'opprobre m'a rompu le cœur, et je suis languissant; j'ai attendu *quelque* compassion; mais *il* n'*y en a* point *eu;* et des consolateurs, mais je n'*en* ai point trouvé.
21 Ils m'ont donné du fiel à mon repas, et dans ma soif ils m'ont abreuvé de vinaigre.
22 Leur table sera un lacet devant eux, et *leur* prospérité *leur sera* un piége.
23 Leurs yeux seront *tellement* obscurcis qu'ils n'*en* pourront pas voir, et tu feras continuellement trembler leurs reins.
24 Tu répandras ton indignation sur eux, et l'ardeur de ta colère les saisira.
25 Leur demeure sera désolée, *et* il n'y aura personne qui habite dans leurs tentes.
26 Car ils persécutent *celui* que tu avois frappé, et font leurs contes de la douleur de ceux que tu avois blessés.
27 Tu leur mettras iniquité sur iniquité, et ils n'auront point de part à ta bonté.
28 Ils seront effacés du livre de vie, et ils ne seront point écrits avec les justes.
29 Pour moi *je suis* affligé et dans la douleur; *mais* ta délivrance, ô Dieu, m'élevera dans une haute retraite.
30 Je louerai le nom de Dieu par un cantique, et je le magnifierai par *mes* louanges.
31 Et *cela* plaira plus à l'Eternel qu'un taureau, *et qu'*un veau ayant des cornes et l'ongle divisé.
32 Les débonnaires *le* verront *et* s'*en* réjouiront, et votre cœur vivra, *ô vous* qui cherchez Dieu.
33 Car l'Eternel exauce les misérables, et il n'a point négligé ses prisonniers.
34 Que les cieux et la terre le louent, les mers et tout ce qui s'y meut.
35 Car Dieu délivrera Sion, et bâtira les villes de Juda; on y habitera, et on les possédera;
36 Et la postérité de ses serviteurs la possédera, et ceux qui aiment son nom y demeureront.

PSEAUME LXX.

O DIEU, *hâte-toi* de me délivrer; ô Dieu, hâte-toi *de venir* à mon aide.
2 Que ceux-là soient honteux et rougissent qui cherchent mon âme, *et* que ceux qui prennent plaisir à mon mal retournent en arrière et soient confus.
3 Que ceux qui s'encouragent mutuellement à m'attaquer retournent *en arrière,* pour

14 Εἰσάκουσόν μου Κύριε εἰς τὸ πλῆθος τῆς ἐλέους σου, καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς σωτηρίας σου.
15 Σῶσόν με ἀπὸ τὴν λάσπην, ἵνα μὴ πνιγῶ· ῥύλαξόν με ἀπὸ τῶν μισούντων με, καὶ ἀπὸ τὸ βάθος τῶν ὑδάτων.
16 Ἂς μὴ με πνίξωσι τὰ ρεύματα τῶν ὑδάτων, καὶ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ἂς μὴ με καταπιῶσι, καὶ ἡ ἄβυσσος ἂς μὴ κλήσῃ τὸ στόμα της ἐπάνω μου.
17 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι καλὸν εἶναι τὸ ἔλεός σου, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς εὐσπλαγχνίας σου.
18 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ τὸν δοῦλόν σε, ὅτι θλίβομαι· ἐπάκουσόν με ταχέως.
19 Πρόσεχε εἰς τὴν ψυχήν μου, καὶ λύτρωσαί την, Σῶσόν με, ἐξ αἰτίας τῶν ἐχθρῶν μου.
20 Σὺ γνωρίζεις τὸν ὀνειδισμόν μου, τὴν ἀτιμίαν μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐμπρός σε εἶναι πάντες οἱ θλίβοντές με.
21 Ἡ ἐπιτίμησίς σε μὲ ἐπλήγωσε τὴν καρδίαν καὶ ἐταλαιπώρησα· ἐζήτησα διὰ εὐσπλαγχνίαν καὶ δὲν ἤῦρον ἕνα ἄνθρωπον εἰς θεραπείαν μου.
22 Μοὶ ἔδωκαν χολὴν εἰς φαγητόν, καὶ ἔσβησαν με ὀξύδιον τὴν δίψαν μου.
23 Ἡ τράπεζά των ἂς ἀλαχθῇ εἰς παγίδα, καὶ ἂς τοὺς πιάσῃ· καὶ τὰ πλούτη των, αἰτία τοῦ ὀλισθήματός των.
24 Ἂς χάσωσι τοὺς ὀφθαλμούς των, καὶ γύρωσον τοὺς ὁμους των.
25 Χύσε ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ἂς τοὺς λάβοι ὁ θυμός τῆς ὀργῆς σου.
26 Ἂς ἠρημωθῇ οἱ κατοικία των, καὶ ἂς μὴ κατοικήσῃ ψυχὴ εἰς τὰ κατασκηνώματά των.
27 Ὅτι αὐτοὶ κατεδίωξαν τὸν ἄνθρωπον ὃν σὺ ἐβίρεσας, καὶ διαλογίζονται πῶς νὰ βασανίσωσι τὸν πληγομένον ἀπὸ σέ.
28 Ἂς ἔλθωσιν ἀπ' ἀνομίαν εἰς ἀνομίαν, καὶ ἂς μὴ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.
29 Ἂς ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τὸ βιβλίον τῶν ζώντων, καὶ ἂς μὴ γραφῶσι μὲ τοὺς δικαίους.
30 Καὶ ἂν ἐγὼ ἔλθω εἰς πτωχείαν, καὶ πόνας, ἡ σωτηρία τὲ προσώπε σε θέλει με θεραπεύσειν.
31 Μὲ τραγούδια θέλω ἐπαινέσειν τὸ ὄνομα τῆ Θεῆ μου· καὶ θέλω μεγαλύνειν αὐτὸν μὲ εὐχαριστήσεις.
32 Καὶ θέλει ἀρέσειν τῷ Θεῷ περισσότερον ἀπὸ μοσχάριον φέροντα κέρατα καὶ ὀπλάς.
33 Οἱ πλωχοὶ θέλουσιν εἰδεῖν αὐτὸ καὶ εὐφρανθῶσιν, ζητήσατε τὸν Θεὸν καὶ ἡ ψυχή σας θέλει ζήσειν.
34 Ὅτι ὁ Κύριος ἀκούει τοὺς πτωχοὺς καὶ δὲν καταφρωνεῖ τοὺς αἰχμαλώτους του.
35 Ἂς τὸν δοξάσῃ ἡ γῆ καὶ οἱ οὐρανοὶ, ἡ θάλασσα καὶ πάντα τὰ κινούμενα εἰς αὐτήν.
36 Ὅτι ὁ Θεὸς θέλει σώσειν τὴν Σιὼν, καὶ θέλουσιν οἰκοδομηθῆν αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ ἄνθρωποι, καὶ τὴν κληρονομήσουσιν.
37 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων του θέλει τὴν κληρονομήσειν, καὶ κατοικήσουσιν εἰς αὐτὴν οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά του.

Ψαλ. ο'. LXX.

ΤΡΕΧΑ, ὦ Θεὲ, εἰς σωτηρίαν μου, τρέχα εἰς βοήθειάν μου.
2 Ἂς ἀποκτήσωσιν ἀτιμίαν καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· ἂς ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἂς ἀτιμηθῶσιν ὅσοι μοι ἐπιθυμοῦσι κακόν.
3 Ἐντροπὴ ἂς εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν λεγόντων εἰς ἐμέ, εὖγε, εὖγε.
4 Ἀλλὰ ἂς ἀγαλλιασθῶσι καὶ εὐφρανθῶσιν εἰς ἐσὲ πάντες οἱ ζητοῦντές σε· καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου ἂς λέγωσι πάντοτε, Ἐπαινος καὶ δόξα τῷ Θεῷ.

stimento: ma son loro stato in proverbio
12 Quelli che seggono nella porta ragionano di me, e le canzone de' bevitori di cervogia *ne* parlano.
13 Ma, quant' è a me, o Signore, la mia orazione *s'indrizza* a te: *v'è* un tempo di benivolenza: o Dio, pella grandezza della tua benignità, e verità della tua salute, rispondimi.
14 Tirami fuor del pantano, ch' io non v'affondi, *e* ch' io sia riscosso da chi m'ha in odio, e dalle profondità dell'acque:
15 Che la corrente dell' acque non m' innondi, e ch' il gorgo non mi tranghiotta, e ch' il pozzo non turi sopra me la sua bocca.
16 Rispondimi, o Signore: perchè la tua benignità *è* buona: secondo la grandezza delle tue compassioni riguarda verso me.
17 E non nascondere il tuo volto dal tuo servo: perciocchè io son distretto, affrettati, rispondimi.
18 Accostati all' anima mia, riscattala: riscuotimi, per cagion de' miei nemici.
19 Tu conosci il vituperio, l' onta, e la vergogna, che m' è fatta: tutti i miei nemici *son* davanti a te.
20 Il vituperio m' ha rotto il cuore, ed io son tutto dolente: ed ho aspettato, ch' alcuno si condolesse meco, ma non v' *è stato* alcuno: ed *ho aspettati* de' consolatori, ma non *ne* ho trovati.
21 Hanno oltr' a ciò messo del veleno nella mia vivanda: e, nella mia sete, m' hanno dato bere dell' aceto.
22 Sia la lor mensa un laccio *teso* davanti a loro, e le lor prosperità *sieno loro* una trappola.
23 Gli occhi loro sieno oscurati, sì che non possano vedere: e fa loro del continuo vacillare i lombi.
24 Spandi l' ira tua sopra loro, e colgali l' ardor del tuo cruccio.
25 Sieno disolati i lor palazzi, ne' lor tabernacoli non vi sia alcun' abitatore.
26 Perciocchè hanno perseguitato colui che tu hai percosso, e fatte le lor favole del dolore di coloro che tu hai feriti.
27 Aggiugni loro iniquità sopra iniquità; nè abbiano mai entrata alla tua giustizia.
28 Sieno cancellati dal Libro della vita, e non sieno scritti co' giusti.
29 Or, quant' è a me, *son* afflitto, addolorato: la tua salute, o Dio, mi levi all' alto.
30 Io loderò il Nome di Dio con cantici, e lo magnificherò con laude.
31 E *ciò* sarà più accettevole al Signore, che bue, *che* giovenco con corna, ed unghie.
32 I mansueti, vedendo *ciò*, si rallegreranno: ed il cuor vostro viverà, *o voi* che cercate Iddio.
33 Perciocchè il Signore esaudisce i bisognosi, e non isprezza i suoi prigioni.
34 Lodinlo i cieli, e la terra; i mari, e tutto ciò, ch' in essi guizza.
35 Perciocchè Iddio salverà Sion, ed edificherà le città di Juda: e *coloro* vi abiteranno, e possederanno Sion per eredità.
36 E la progenie de' suoi servidori l' erederà, e quelli ch' amano il suo Nome abiteranno in essa.

SALMO LXX.

O DIO, *affrettati* di liberarmi: o Signore, affrettati in mio aiuto.
2 Quelli che cercano l' anima mia sieno confusi, e svergognati: quelli che prendono piacere nel mio male voltin le spalle, e sieno svergognati.
3 Quelli che dicono: Eia, Eia, voltin le spalle, per ricompensa del vituperio, che mi fanno.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

10 Und ich weine, und faſte bitterlich; und man ſpottet meiner dazu.
11 Ich habe einen Sack angezogen: aber ſie treiben das Geſpött daraus.
12 Die im Thor ſitzen, waſchen von mir, und in den Zechen ſinget man von mir.
13 Ich aber bete, Herr, zu dir zur angenehmen Zeit; Gott, durch deine große Güte, erhöre mich mit deiner treuen Hülfe.
14 Errette mich aus dem Koth, daß ich nicht verſinke, daß ich errettet werde von meinen Haſſern, und aus dem tiefen Waſſer.
15 Daß mich die Waſſerfluth nicht erſäufe, und die Tiefe nicht verſchlinge, und das Loch der Grube nicht über mir zuſammengehe.
16 Erhöre mich, Herr, denn deine Güte iſt tröſtlich; wende dich zu mir, nach deiner großen Barmherzigkeit,
17 Und verbirg dein Angeſicht nicht vor deinem Knechte: denn mir iſt angſt, erhöre mich eilend.
18 Mache dich zu meiner Seele, und erlöſe ſie; erlöſe mich um meiner Feinde willen.
19 Du weißt meine Schmach, Schande und Scham; meine Widerſacher ſind alle vor dir.
20 Die Schmach bricht mir mein Herz, und kränket mich. Ich warte, ob es jemand jammerte: aber da iſt niemand, und auf Tröſter: aber ich finde keine.
21 Und ſie geben mir Galle zu eſſen, und Eſſig zu trinken, in meinem großen Durſt.
22 Ihr Tiſch müſſe vor ihnen zum Strick werden, zur Vergeltung, und zu einer Falle.
23 Ihre Augen müſſen finſter werden, daß ſie nicht ſehen, und ihre Lenden laß immer wanken.
24 Gieße deine Ungnade auf ſie, und dein grimmiger Zorn ergreife ſie.
25 Ihre Wohnung müſſe wüſte werden, und ſey niemand, der in ihren Hütten wohne.
26 Denn ſie verfolgen, den du geſchlagen haſt, und rühmen, daß du die Deinen übel ſchlägeſt.
27 Laß ſie in eine Sünde über die andere fallen, daß ſie nicht kommen zu deiner Gerechtigkeit.
28 Tilge ſie aus dem Buch der Lebendigen, daß ſie mit den Gerechten nicht angeſchrieben werden.
29 Ich aber bin elend, und mir iſt wehe. Gott, deine Hülfe ſchütze mich.
30 Ich will den Namen Gottes loben mit einem Liede, und will ihn hoch ehren mit Dank.
31 Das wird dem Herrn beſſer gefallen, denn ein Farr, der Hörner und Klauen hat.
32 Die Elenden ſehen es, und freuen ſich, und die Gott ſuchen, denen wird das Herz leben.
33 Denn der Herr höret die Armen, und verachtet ſeine Gefangenen nicht.
34 Es lobe ihn Himmel, Erde und Meer, und alles, das ſich darinnen reget.
35 Denn Gott wird Zion helfen, und die Städte Juda bauen, daß man daſelbſt wohne, und ſie beſitze.
36 Und der Saame ſeiner Knechte wird ſie ererben, und die ſeinen Namen lieben, werden darinnen bleiben.

Der 70 Pſalm.

1 Eile, Gott, mich zu erretten, Herr, mir zu helfen.
2 Es müſſen ſich ſchämen, und zu Schanden werden, die nach meiner Seele ſtehen; ſie müſſen zurück kehren, und gehöhnet werden, die mir Uebels wünſchen.

LOS PSALMOS. *El Dia* 13.

10 Y cubrí con ayuno mi alma, y se me convirtió en afrenta.
11 Y me puse cilicio por vestido, y vine á ser fábula para ellos.
12 Contra mí hablaban los que se sentaban en la puerta, y tañian cantares de mí los que bebian vino.
13 Mas yo mi oracion á tí, Señor: tiempo es de beneplácito, ó Dios. Oyeme segun la muchedumbre de tu misericordia, segun la verdad de tu salud.
14 Sácame del lodo, para que no quede atollado: líbrame de aquellos, que me aborrecen, y de la profundidad de las aguas.
15 No me anegue la tempestad de agua, ni me trague la hondura: ni cierre apretadamente el pozo su boca sobre mí.
16 Oyeme, Señor, porque benigna es tu misericordia: segun la muchedumbre de tus piedades mírame á mí.
17 Y no apartes tu rostro de tu siervo: porque estoy atribulado, óyeme prontamente.
18 Atiende á mi alma, y líbrala: por causa de mis enemigos sácame á salvo.
19 Tú sabes mi improperio, y mi confusion, y mi vergüenza.
20 A tu vista están todos los que me atribulan: improperio aguardó mi corazon, y miseria. Y esperé que alguno se entristeciese conmigo, y no lo hubo; y que alguno me consolase, y no lo hallé.
21 Y me diéron hiel por comida: y en mi sed me diéron á beber vinagre.
22 Sea su mesa delante de ellos en lazo, y en retornos, y en tropiezo.
23 Obscurézcanse los ojos de ellos, para que no vean: y encorva siempre su espinazo.
24 Derrama sobre ellos tu ira, y el furor de tu ira los alcance.
25 Yerma quede su morada, y en las tiendas de ellos no haya quien habite.
26 Porque al que tú heriste. persiguiéron, y sobre el dolor de mis llagas acrecentáron.
27 Pónles maldad sobre maldad, y no entren en tu justicia.
28 Sean borrados del libro de los vivientes, y con los justos no sean escritos.
29 Yo soy pobre, y dolorido: tu salud, Dios, me ha amparado.
30 Alabaré el nombre de Dios con cántico, y lo engrandeceré con alabanza:
31 Y agradará á Dios mas que el tierno novillo, quando le salen las astas y las pesuñas.
32 Véanlo los pobres, y alégrense: buscad á Dios, y vivirá vuestra alma:
33 Porque oyó á los pobres el Señor, y no despreció á sus presos.
34 Alábenle los cielos y la tierra, la mar, y todos los reptiles en ellos.
35 Porque Dios salvará á Sión, y se edificarán las ciudades de Judá. Y morarán allí, y las adquirirán por herencia.
36 Y el linage de sus siervos la poseerá, y los que aman su nombre, habitarán en ella.

PSALMO LXX.

O DIOS, atiende á mi socorro: Señor, apresúrate para ayudarme.
2 Corridos queden, y avergonzados los que buscan mi alma.
3 Hágaseles retroceder, y sonróxense los que

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXX.

10 Et operui in jejunio animam meam: et factum est in opprobrium mihi.
11 Et posui vestimentum meum cilicium: et factus sum illis in parabolam.
12 Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: et in me psallebant qui bibebant vinum.
13 Ego vero orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus. In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ:
14 Eripe me de luto, ut non infigar: libera me ab iis, qui oderunt me, et de profundis aquarum.
15 Non me demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: neque urgeat super me puteus os suum.
16 Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.
17 Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.
18 Intende animæ meæ, et libera eam: propter inimicos meos eripe me.
19 Tu scis improperium meum, et confusionem meam, et reverentiam meam.
20 In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improperium expectavit cor meum, et miseriam. Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit: et qui consolaretur, et non inveni.
21 Et dederunt in escam meam fel: et in siti mea potaverunt me aceto.
22 Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, et in retributiones, et in scandalum.
23 Obscurentur oculi eorum ne videant: et dorsum eorum semper incurva
24 Effunde super eos iram tuam: et furor iræ tuæ comprehendat eos.
25 Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.
26 Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.
27 Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: et non intrent in justitiam tuam.
28 Deleantur de Libro viventium: et cum justis non scribantur.
29 Ego sum pauper et dolens: salus tua Deus suscepit me.
30 Laudabo nomen Dei cum cantico: et magnificabo eum in laude:
31 Et placebit Deo super vitulum novellum: cornua producentem et ungulas.
32 Videant pauperes et lætentur: quærite Deum, et vivet anima vestra:
33 Quoniam exaudivit pauperes Dominus: et vinctos suos non despexit.
34 Laudent illum cæli et terra, mare, et omnia reptilia in eis.
35 Quoniam Deus salvam faciet Sion: et ædificabuntur civitates Juda. Et inhabitabunt ibi, et hereditate acquirent eam.
36 Et semen servorum ejus possidebit eam, et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

PSALMUS LXX.

DEUS in adjutorium meum intende: Domine ad adjuvandum me festina.
2 Confundantur, et revereantur, qui quærunt animam meam:
3 Avertantur retrorsum, et erubescant. qui volunt mihi mala: Avertantur statim

12 Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχων οἱ καθήμενοι ἐν πυλῃ, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.
13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σὲ Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας ὁ Θεός· ἐν τῷ πλήθει τῆ ἐλέης σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.
14 Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑδάτων.
15 Μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ·
16 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.
17 Καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
18 Πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτὴν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.
19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπήν μου· ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.
20 Ὀνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν· καὶ ὑπέμεινα συλλυπέμενον, καὶ οὐκ ὑπῆρξε, καὶ παρακαλοῦντα[1], καὶ οὐχ εὗρον.
21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολὴν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.
22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.
23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸ νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.
24 Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.
25 Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.
28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.
29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτηρία τοῦ προσώπου σου ἀντελάβετό μου.
30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ᾠδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.
31 Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέοκέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.
32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεσθε.
33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτοῖς.
35 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν
36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέξουσιν αὐτὴν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτῆ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. ο'. LXX.

Ο ΘΕΟΣ εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
2 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
3 Ἀποστραφείησαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.
4 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεὸς, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

4 But let all those that seek thee be joyful and glad in thee: and let all such as delight in thy salvation say alway, The Lord be praised.

5 As for me, I am poor and in misery: haste thee unto me, O God.

6 Thou art my helper, and my redeemer: O Lord, make no long tarrying.

MORNING PRAYER.

PSALM LXXI.

IN thee, O Lord, have I put my trust, let me never be put to confusion: but rid me, and deliver me, in thy righteousness; incline thine ear unto me, and save me.

2 Be thou my strong hold, whereunto I may alway resort: thou hast promised to help me, for thou art my house of defence, and my castle.

3 Deliver me, O my God, out of the hand of the ungodly: out of the hand of the unrighteous and cruel man.

4 For thou, O Lord God, art the thing that I long for: thou art my hope, even from my youth.

5 Through thee have I been holden up ever since I was born: thou art he that took me out of my mother's womb; my praise shall be always of thee.

6 I am become as it were a monster unto many: but my sure trust is in thee.

7 O let my mouth be filled with thy praise: that I may sing of thy glory and honour all the day long.

8 Cast me not away in the time of age: forsake me not when my strength faileth me.

9 For mine enemies speak against me, and they that lay wait for my soul take their counsel together, saying: God hath forsaken him; persecute him, and take him, for there is none to deliver him.

10 Go not far from me, O God: my God, haste thee to help me.

11 Let them be confounded and perish that are against my soul: let them be covered with shame and dishonour that seek to do me evil.

12 As for me, I will patiently abide alway: and will praise thee more and more.

13 My mouth shall daily speak of thy righteousness and salvation: for I know no end thereof.

14 I will go forth in the strength of the Lord God: and will make mention of thy righteousness only.

15 Thou, O God, hast taught me from my youth up until now: therefore will I tell of thy wondrous works.

16 Forsake me not, O God, in mine old age, when I am gray-headed: until I have shewed thy strength unto this generation, and thy power to all them that are yet for to come.

17 Thy righteousness, O God, is very high: and great things are they that thou hast done; O God, who is like unto thee?

18 O what great troubles and adversities hast thou shewed me! and yet didst thou turn and refresh me: yea, and broughtest me from the deep of the earth again.

19 Thou hast brought me to great honour: and comforted me on every side.

20 Therefore will I praise thee and thy faithfulness, O God, playing upon an instrument of musick: unto thee will I sing upon the harp, O thou Holy One of Israel.

21 My lips will be fain when I sing unto thee: and so will my soul whom thou hast delivered.

22 My tongue also shall talk of thy righteousness all the day long: for they are confounded and brought to shame that seek to do me evil.

le salaire de la honte *qu'*ils *m'ont faite.*

4 Que tous ceux qui te cherchent s'égaient et se réjouissent en toi; et que ceux qui aiment ta délivrance disent toujours: Que Dieu soit magnifié.

5 Je *suis* affligé et misérable: O Dieu, hâte-toi *de venir* à moi, tu *es* mon aide et mon libérateur; ô Eternel, ne tarde point.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXI.

ETERNEL, je me suis retiré vers toi, que je ne sois jamais confus.

2 Délivre-moi par ta justice, et me fais échapper; tourne ton oreille vers moi, et me sauve.

3 Sois pour moi un rocher de retraite, afin que je m'*y* puisse toujours retirer; tu as ordonné que je fusse sauvé; car tu *es* mon rocher et ma forteresse.

4 Mon Dieu, délivre-moi de la main du méchant, de la main du pervers et de l'oppresseur.

5 Car tu *es* mon attente, Seigneur Eternel, *et* ma confiance dès ma jeunesse.

6 Je me suis appuyé sur toi dès *ma* naissance; *c'est* toi qui m'as tiré des entrailles de ma mère: Tu *as* toujours *été* le sujet de mes louanges.

7 J'ai été *regardé* par plusieurs comme un monstre; tu *es* ma forte retraite.

8 Que ma bouche soit remplie chaque jour de ta louange *et* de ta magnificence.

9 Ne me rejette point dans le temps de *ma* vieillesse; ne m'abandonne point maintenant que ma force est défaillie.

10 Car ceux qui me haïssent ont parlé de moi, et ceux qui épient mon âme ont pris conseil ensemble;

11 Disant: Dieu l'a abandonné; poursuivez-*le* et le saisissez; car *il* n'*y a* personne qui *le* délivre.

12 O Dieu, ne t'éloigne point de moi; mon Dieu, hâte-toi *de venir* à mon aide.

13 Que ceux qui sont ennemis de mon âme soient honteux *et* défaits; que ceux qui cherchent mon mal soient couverts d'opprobre et de honte.

14 Mais moi, j'attendrai toujours, et je te louerai de plus en plus.

15 Ma bouche racontera chaque jour ta justice *et* ta délivrance, bien que je ne sache pas le nombre *de tes faveurs.*

16 Je marcherai dans la force du Seigneur Eternel; je ne raconterai que ta justice.

17 O Dieu, tu m'as enseigné dès ma jeunesse, et jusqu'ici j'ai annoncé tes merveilles.

18 Et *je le ferai* encore jusqu'à la vieillesse, même *jusqu'à* la vieillesse toute blanche; ô Dieu, ne m'abandonne point, jusqu'à ce que j'aie annoncé ton bras à *cette* génération, *et* ta puissance à tous ceux *qui* viendront *après moi;*

19 Et ta justice, ô Dieu, *qui est* élevée, parce que tu as fait de grandes choses, ô Dieu, qui *est* semblable à toi?

20 Qui m'ayant fait voir plusieurs détresses et *plusieurs* maux, m'as rendu la vie, et m'as fait remonter des abîmes de la terre.

21 Tu accroîtras ma grandeur, et tu me consoleras encore.

22 Aussi, mon Dieu, je te célébrerai, *pour l'amour de* ta vérité, avec l'instrument du luth: ô Saint d'Israël, je te psalmodierai avec la harpe.

23 Mes lèvres et mon âme, que tu auras rachetée, chanteront de joie; je te psalmodierai.

24 Ma langue aussi parlera chaque jour de ta justice, parce que ceux qui cherchent mon mal seront honteux et rougiront.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

5 Ἐγω δὲ πτωχὸς εἶμαι, καὶ πένης· ὦ Θεὲ, βοήθησόν με.

6 Σὺ εἶσαι βοηθός μου καὶ σωτήρ μου· Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. οα'. LXXI.

Εἰς ἐσὲ ἤλπισα Κύριε, ἵνα μὴ ἀτιμηθῶ εἰς τὸν αἰῶνα· σῶσόν με ϗ ἐλευθέρωσόν με εἰς τὴν δικαιοσύνην σε, δός μοι ἀκρόασιν, ϗ σῶσόν με.

2 Γίνε ὁ Θεός με ὁ ὑπερασπιστής, ϗ ὁ πύργος τῆς σωτηρίας με· ὅτι μοι ὑποσχέθης ἵνα γίνῃς τὸ στερέωμά μου καὶ ἡ καταφυγή μου.

3 Ὦ Θεέ μου, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἁμαρτωλοῦ· ἀπὸ τὰς χεῖρας τὲ παρανομοῦντος καὶ τοῦ ἀδικοῦντος.

4 Ὅτι σὺ Κύριε μοι ὑπέδειξ ὑπομονήν· σὺ εἶσαι Κύριε ἀπὸ τὴν νεότητά μου ἡ ἐλπίς μου.

5 Σὺ μὲ ἐβάστασας ὀρθὸν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς γενήσεώς μου· καὶ εὐγένων ἀπὸ τὴν γαστέρα τῆς μητρός μου σὺ μὲ ἐπροφύλαξας· διὰ πάντα θέλω σὲ ὑμνήσειν.

6 Ὡσὰν τέρας ἐγενήθην διὰ τοὺς πολλοὺς, ἀλλὰ σὺ εἶσαι ἡ στερεὰ ἐλπίς μου.

7 Ἂς γεμίσῃ τὸ στόμα μου μὲ τὸν ἔπαινόν σου, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου καὶ τὴν μεγαλοπρέπειάν σου ὅλην τὴν ἡμέραν.

8 Μὴ μὲ ἀπορρίψῃς εἰς τὰ γηράματα· καὶ μὴ μὲ παραιτήσῃς ὅταν μοὶ λείψῃ ἡ δύναμις.

9 Ὅτι οἱ ἐχθροί μου λαλοῦσιν ἐναντίον με· καὶ οἱ κατατρέχοντες τὴν ψυχήν με· ἂς σκεπάσῃ ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη τοὺς ζητοῦντας ἵνα μὲ βλάψωσιν.

12 Ἐγὼ δὲ θέλω ἐλπίσειν διὰ πάντα εἰς ἐσέ· καὶ προσθέσω ἔπαινον ἐπὶ ἔπαινον.

13 Τὸ στόμα με θέλει λαλήσειν ὅλην τὴν ἡμέραν περὶ τῆς δικαιοσύνης σε ϗ τῆς σωτηρίας σου, ὅτι δὲν ἐγνώρισα τὸ τέλος της.

14 Θέλω προχωρήσειν εἰς τὴν δήναμιν τῶ Κυρίου· καὶ μελετήσω Κύριε μόνον τὴν δικαιοσύνην μου.

15 Ἀπὸ τὴν νεότητά μου, ὦ Θεὲ, μὲ ἐδίδαξας ἕως τῶρα, ϗ θέλει διηγηθῶ τὰ θαυμάσιά σου,

16 Ἕως τὰ γηράματα. Ὦ Θεὲ μὴ μὲ παραιτήσῃς ἕως διηγηθῶ τὴν δύναμίν σου εἰς τὴν ἐρχομένην γενεάν.

17 Μεγάλη καὶ ὑψιλὴ ἡ δικαιοσύνη σε, Θεὲ, ϗ μεγάλα ὅσα ἐποίησας· ὦ Θεὲ, ποῖος σοὶ εἶναι ὅμοιος.

18 Πόσας θλίψεις ϗ δισυχίας μοὶ ἔδειξας· ὅμως ἐπιστρεψάμενος μὲ ἐθεράπευσας· καὶ μὲ ἀνήβασας πάλιν ἀπὸ τὴν ἄβυσσον τῆς γῆς.

19 Μὲ ἔφερες εἰς μεγάλην τιμὴν, καὶ μὲ ἐθεράπευσας ὅλον.

20 Καὶ ἐγὼ θέλω ἐπαινέσειν τὴν ἀλήθειάν σε, ὦ Θεὲ ἐπὶ ὄργανον ψαλμοῦ· εἰς ἐσὲ θέλω ψάλειν ἐπὶ κιθάραν, ὦ ἅγιε τοῦ Ἰσραήλ.

21 Θέλουσι τὰ χείλη μου ἀγαλλιάσειν ὅταν ψάλω εἰς ἐσὲ, καὶ ἡ ψυχή μου ὁμοίως, τὴν ὁποῖαν ἐλύτρωσας.

22 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει μελετήσειν ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν δικαιοσύνην σου· ὅταν ἀτιμηθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν δυστυχίαν μου.

4 Rallegrinsi, e gioiscano in te quanti ti cercano: e quelli ch'amano la tua salute dicano del continuo: magnificato sia Iddio.

5 Or, quant'è a me, io son povero, e bisognoso: o Dio, affrettati *di venire* a me: tu *sei* il mio aiuto, ed il mio liberatore: o Signore, non tardare.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXI.

SIGNORE, io mi son confidato in te, *sa*ch'io non sia giammai confuso.

2 Riscuotimi, liberami, pella tua giustizia: china a me il tuo orecchio, e salvami.

3 Siimi una rocca di dimora, nella quale io entri sempre: tu hai ordinata la mia salute: perciocchè tu *sei* la mia rupe, e la mia fortezza.

4 O Dio mio, liberami dalla man dell'empio, dalla man del perverso, e del violento.

5 Perciocchè tu *sei* la mia speranza, o Signore Iddio: la mia confidanza fin dalla mia fanciullezza.

6 Tu sei stato il mio sostegno fin dal ventre *di mia madre:* tu *sei* quel che m'hai tratto fuor dell'interiora d'essa: per te ho avuto del continuo di che lodarti.

7 Io sono stato a molti come un mostro: ma tu *sei* il mio forte ricetto.

8 Sia la mia bocca ripiena della tua lode, *e* della tua gloria tutto dì.

9 Non rigettarmi al tempo della vecchiezza: ora, che le forze mi mancano, non abbandonarmi.

10 Perciocchè i miei nemici tengono ragionamenti contr'a me, e quelli che spiano l'anima mia, prendono insieme consiglio.

11 Dicendo: Iddio l'ha abbandonato: perseguitate*lo*, e prendetelo: perciocchè non v'*è* alcuno, che *lo* riscuota.

12 O Dio, non allontanarti da me. Dio mio, affrettati in mio aiuto.

13 Sieno confusi, *e* vengano meno gli avversari dell'anima mia: quelli che procacciano il mio male sieno coperti d'onta, e di vituperio.

14 Ma io spererò del continuo, e sopraggiungerò *ancora altre* lodi a tutte le tue.

15 La mia bocca racconterà tutto dì la tua giustizia, *e* la tua salute: benchè io non *ne* sappia il gran numero.

16 Io entrerò nelle prodezze del Signore Iddio, io ricorderò la giustizia di te solo.

17 O Dio, tu m'hai ammaestrato dalla mia fanciullezza: ed io infino ad ora ho annunziate le tue maraviglie.

18 Non abbandonarmi ancora, o Dio, fino alla vecchiezza, anzi *fino* alla canutezza: fin ch'io abbia annunziato il tuo braccio a *questa* generazione, *e* la tua potenza a tutti quelli *che* verranno *appresso.*

19 E la tua giustizia, o Dio, *esaltandola* sommamente: perciocchè tu hai fatte *cose* grandi. O Dio, chi *è* pari a te?

20 Perciocchè, avendomi fatte sentir molte tribolazioni, e mali, tu m'hai di nuovo renduta la vita, e m'hai di nuovo tratto fuor degli abissi della terra.

21 Tu hai accresciuta la mia grandezza, e ti sei rivolto, *e* m'hai consolato.

22 Io altresì, collo strumento del saltero, celebrerò te, *e* la tua verità, o Dio mio: io ti salmeggerò colla cetera, o Santo d'Israel.

23 Le mie labbra giubileranno, quando io ti salmeggerò: ed insieme l'anima mia, la quale tu hai riscattata.

24 La mia lingua ancora ragionerà tutto dì della tua giustizia: chè sono stati svergognati, confusi quelli che mi procacciavano male.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Vierzehnter Tag. **Der Pſalter.**

3 Daß ſie müſſen wiederum zu Schanden werden, die da über mich ſchreyen: Da, da!

4 Freuen und fröhlich müſſen ſeyn an dir, die nach dir fragen, und die dein Heil lieben, immer ſagen: Hochgelobet ſey Gott!

5 Ich aber bin elend und arm. Gott, eile zu mir, denn du biſt mein Helfer und Erretter; mein Gott, verziehe nicht.

Morgen-Gebete.

Der 71 Pſalm.

1 Herr, ich traue auf dich, laß mich nimmermehr zu Schanden werden.

2 Errette mich durch deine Gerechtigkeit, und hilf mir aus; neige deine Ohren zu mir, und hilf mir.

3 Sey mir ein ſtarker Hort, dahin ich immer fliehen möge, der du zugeſagt haſt mir zu helfen: denn du biſt mein Fels und meine Burg.

4 Mein Gott, hilf mir aus der Hand des Gottloſen, aus der Hand des Ungerechten und Tyrannen.

5 Denn du biſt meine Zuverſicht, Herr, Herr, meine Hoffnung von meiner Jugend an.

6 Auf dich habe ich mich verlaſſen von Mutterleibe an, du haſt mich aus meiner Mutter Leibe gezogen; mein Ruhm iſt immer vor dir.

7 Ich bin vor vielen wie ein Wunder: aber du biſt meine ſtarke Zuverſicht.

8 Laß meinen Mund deines Ruhms und deines Preiſes voll ſeyn täglich.

9 Verwirf mich nicht in meinem Alter; verlaß mich nicht, wenn ich ſchwach werde.

10 Denn meine Feinde reden wider mich, und die auf meine Seele halten, berathen ſich mit einander,

11 Und ſprechen: Gott hat ihn verlaſſen; jaget nach, und ergreifet ihn, denn da iſt kein Erretter.

12 Gott, ſey nicht ferne von mir; mein Gott, eile mir zu helfen.

13 Schämen müſſen ſich und umkommen, die meiner Seele zuwider ſind; mit Schande und Hohn müſſen ſie überſchüttet werden, die mein Unglück ſuchen.

14 Ich aber will immer harren, und will immer deines Ruhms mehr machen.

15 Mein Mund ſoll verkündigen deine Gerechtigkeit, täglich dein Heil, die ich nicht alle zählen kann.

16 Ich gehe einher in der Kraft der Herrn Herrn; ich preiſe deine Gerechtigkeit allein.

17 Gott du haſt mich von Jugend auf gelehret, darum verkündige ich deine Wunder.

18 Auch verlaß mich nicht, Gott, im Alter, wenn ich grau werde, bis ich deinen Arm verkündige Kindeskindern, und deine Kraft allen, die noch kommen ſollen.

19 Gott, deine Gerechtigkeit iſt hoch, der du große Dinge thuſt. Gott, wer iſt dir gleich?

20 Denn du läſſeſt mich erfahren viele und große Angſt, und macheſt mich wieder lebendig, und holeſt mich wieder aus der Tiefe der Erde herauf.

21 Du macheſt mich ſehr groß, und tröſteſt mich wieder.

22 So danke ich auch dir mit Pſalterſpiel für deine Treue, mein Gott; ich lobſinge dir auf der Harfe, du Heiliger in Iſrael.

23 Meine Lippen, und meine Seele, die du erlöſet haſt, ſind fröhlich und lobſingen dir.

24 Auch dichtet meine Zunge täglich von deiner Gerechtigkeit: denn ſchämen müſſen ſich und zu Schanden werden, die mein Unglück ſuchen.

LOS PSALMOS. *El Dia* 14.

me desean males: sean retirados prontamente con sonroxo los que me dicen: Bien, bien.

4 Regocíjense, y alégrense en tí todos los que te buscan; y los que aman tu salud digan siempre: Engrandecido sea el Señor.

5 Mas yo soy menesteroso, y pobre: ó Dios, socórreme. Mi ayudador, y mi libertador eres tú: Señor, no te tardes.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXI.

En tí, Señor, he esperado, no quede yo corrido para siempre:

2 En tu justicia líbrame, y escápame. Inclina á mí tu oreja, y sálvame.

3 Seas para mí un Dios protector, y un lugar fortalecido; para hacerme salvo, porque mi firmeza, y mi refugio eres tú.

4 Dios mio, líbrame de la mano del pecador, y de la mano del que procede contra la ley, y del iniquo:

5 Porque tú eres mi paciencia, Señor: Señor, mi esperanza desde mi juventud.

6 En tí he sido sustentado desde el vientre: desde el vientre de mi madre tú eres mi protector. De tí es siempre mi cantar:

7 A manera de prodigio he sido para muchos; y tú fuerte ayudador.

8 Llénese mi boca de alabanza, para que yo cante tu gloria: todo el dia tu grandeza.

9 No me deseches en el tiempo de la vejez: quando faltare mi fuerza, no me desampares.

10 Porque han hablado mis enemigos contra mí; y los que acechaban mi alma, tuviéron juntos consejo,

11 Diciendo: Dios le ha desamparado, perseguidle, y prendedle, porque no hay quien le libre.

12 Dios, no te alejes de mí: Dios mio, vuelve tus ojos en mi auxilio.

13 Corridos queden, y perezcan los que calumnian á mi alma: cubiertos sean de confusion y de vergüenza los que me buscan males.

14 Mas yo siempre esperaré: y añadiré sobre toda tu alabanza.

15 Mi boca anunciará tu justicia: todo dia tu salud. Porque no conocí la literatura,

16 Me internaré en las obras del poder del Señor: Señor, haré memoria de sola tu justicia.

17 Me enseñaste, Dios, desde mi juventud, y hasta ahora publicaré yo tus maravillas.

18 Y hasta la vejez y edad decrépita: Dios, no me desampares, hasta que anuncie tu brazo á toda la generacion, que ha de venir:

19 Tu poder, y tu justicia, ó Dios, hasta en lo mas alto, las maravillas que hiciste, ó Dios, ¿quién es semejante á tí?

20 Quantas tribulaciones me has hecho probar á mí muchas, y penosas: y has vuelto á darme vida, y de los abismos de la tierra otra vez me has sacado:

21 Has multiplicado tu magnificencia, y vuelto á consolarme.

22 Porque yo tambien te alabaré con instrumentos de psalmo por tu verdad: Dios, te diré psalmos con citara, Santo de Israél.

23 Se regocijarán mis labios, quando te cantaré á tí; y mi alma, que redimiste.

24 Y tambien mi lengua meditará todo dia tu justicia: quando fueren corridos, y avergonzados los que me buscan males.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXXI.

erubescentes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

4 Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te, et dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

5 Ego vero egenus, et pauper sum: Deus adjuva me. Adjutor meus, et liberator meus es tu: Domine ne moreris.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXI

In te Domine speravi, non confundar in æternum:

2 In justitia tua libera me, et eripe me. Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

3 Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum: ut salvum me facias, Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu.

4 Deus meus eripe me de manu peccatoris, et de manu contra legem agentis et iniqui:

5 Quoniam tu es patientia mea Domine: Domine spes mea a juventute mea.

6 In te confirmatus sum ex utero: de ventre matris meæ tu es protector meus: In te cantatio mea semper:

7 Tamquam prodigium factus sum multis: et tu adjutor fortis.

8 Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.

9 Ne projicias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

10 Quia dixerunt inimici mei mihi: et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum,

11 Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum: quia non est qui eripiat.

12 Deus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice.

13 Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione, et pudore qui quærunt mala mihi.

14 Ego autem semper sperabo: et adjiciam super omnem laudem tuam.

15 Os meum annunciabit justitiam tuam: tota die salutare tuum. Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini:

16 Domine memorabor justitiæ tuæ solius.

17 Deus docuisti me a juventute mea: et usque nunc pronunciabo mirabilia tua.

18 Et usque in senectam et senium: Deus ne derelinquas me, Donec annunciem brachium tuum generationi omni, quæ ventura est: Potentiam tuam,

19 Et justitiam tuam Deus usque in altissima, quæ fecisti magnalia: Deus quis similis tibi?

20 Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, et malas: et conversus vivificasti me: et de abyssis terræ iterum reduxisti me:

21 Multiplicasti magnificentiam tuam: et conversus consolatus es me.

22 Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam: Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

23 Exultabunt labia mea cum cantavero tibi: et anima mea, quam redemisti.

24 Sed et lingua mea tota die meditabitur justitiam tuam: cum confusi et reveriti fuerint qui quærunt mala mihi.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθησόν μοι· βοηθος μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σύ· Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οα'. LXXI.

Επι σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με, κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με, ὅτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

4 Ὁ Θεός μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

5 Ὅτι σὺ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε, Κύριε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστὴς· ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βοηθὸς κραταιός.

8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπιτοαυτὸ,

11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτὸν, καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

12 Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεός μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχήν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

14 Ἐγὼ δὲ διαπαντὸς ἐλπιῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας.

16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου, Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου,

18 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου· ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ.

19 Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα· ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20 Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς; καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειαν σου ὁ Θεός, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χείλη μου ὅταν ψάλω σοι, καὶ ἡ ψυχή μου ἣν ἐλυτρώσω.

24 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

PSALM LXXII.

GIVE the King thy judgements, O God: and thy righteousness unto the King's son.
2 Then shall he judge thy people according unto right: and defend the poor.
3 The mountains also shall bring peace: and the little hills righteousness unto the people.
4 He shall keep the simple folk by their right: defend the children of the poor, and punish the wrong doer.
5 They shall fear thee, as long as the sun and moon endureth: from one generation to another.
6 He shall come down like the rain into a fleece of wool: even as the drops that water the earth.
7 In his time shall the righteous flourish: yea, and abundance of peace, so long as the moon endureth.
8 His dominion shall be also from the one sea to the other: and from the flood unto the world's end.
9 They that dwell in the wilderness shall kneel before him: his enemies shall lick the dust.
10 The kings of Tharsis and of the isles shall give presents: the kings of Arabia and Saba shall bring gifts.
11 All kings shall fall down before him: all nations shall do him service.
12 For he shall deliver the poor when he crieth: the needy also, and him that hath no helper.
13 He shall be favourable to the simple and needy: & shall preserve the souls of the poor.
14 He shall deliver their souls from falsehood and wrong: and dear shall their blood be in his sight.
15 He shall live, and unto him shall be given of the gold of Arabia: prayer shall be made ever unto him, and daily shall he be praised.
16 There shall be an heap of corn in the earth, high upon the hills: his fruit shall shake like Libanus, and shall be green in the city like grass upon the earth.
17 His Name shall endure for ever; his Name shall remain under the sun among the posterities: which shall be blessed through him; and all the heathen shall praise him.
18 Blessed be the Lord God, even the God of Israel: which only doeth wondrous things;
19 And blessed be the Name of his Majesty for ever: and all the earth shall be filled with his Majesty. Amen, Amen.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXIII.

TRULY God is loving unto Israel: even unto such as are of a clean heart.
2 Nevertheless, my feet were almost gone: my treadings had well-nigh slipt.
3 And why? I was grieved at the wicked: I do also see the ungodly in such prosperity.
4 For they are in no peril of death: but are lusty and strong.
5 They come in no misfortune like other folk: neither are they plagued like other men.
6 And this is the cause that they are so holden with pride: and overwhelmed with cruelty.
7 Their eyes swell with fatness: and they do even what they lust.
8 They corrupt other, and speak of wicked blasphemy: their talking is against the most High.
9 For they stretch forth their mouth unto the heaven: and their tongue goeth through the world.

PSEAUME LXXII.

O DIEU, donne tes jugemens au roi, et ta justice au fils du roi.
2 Qu'il juge ton peuple avec justice, et avec équité les tiens qui seront affligés.
3 Que les montagnes produisent la paix pour le peuple, et les coteaux la justice.
4 Qu'il fasse droit aux affligés d'entre le peuple; qu'il délivre les enfans du misérable, et qu'il humilie l'oppresseur.
5 Ils te craindront, tant que le soleil et la lune dureront dans tous les âges.
6 Il descendra comme la pluie après le regain, et comme la menue pluie après l'herbe fauchée de la terre.
7 Le juste fleurira en son tems, et il *y aura* une abondance de paix, jusqu'à ce qu'il n'y ait plus de lune.
8 Il dominera depuis une mer jusques à l'autre, et depuis le fleuve jusques aux extrémités de la terre.
9 Les habitans des déserts se prosterneront devant lui, et ses ennemis lécheront la poussière.
10 Les rois de Tarsçis et des îles *lui* présenteront des dons; les rois de Schéba et de Séba *lui* apporteront des présens.
11 Tous les rois aussi se prosterneront devant lui; toutes les nations le serviront.
12 Car il délivrera le misérable qui criera *à lui*, et l'affligé, et *celui* qui n'a personne qui l'aide.
13 Il aura compassion du pauvre et du misérable, et il sauvera les ames des malheureux.
14 Il garantira leur ame de la fraude et de la violence, et leur sang sera précieux devant ses yeux.
15 Il vivra donc, et on lui donnera de l'or de Schéba; on priera pour lui continuellement, et on le bénira chaque jour.
16 Une poignée de froment, étant *semée* dans la terre au sommet des montagnes, le fruit qu'elle produira fera du bruit comme le Liban; et *les hommes* fleuriront dans les villes, comme l'herbe de la terre.
17 Sa renommée durera à toujours; sa réputation ira de père en fils, tant que le soleil durera, et on sera béni en lui; toutes les nations le publieront heureux.
18 Béni *soit* l'Eternel Dieu, le Dieu d'Israël, qui fait seul des choses merveilleuses.
19 Béni *soit* aussi éternellement le nom de sa gloire, et que toute la terre soit remplie de sa gloire! Amen, oui, Amen.
20 Ce sont ici les dernières requêtes de David, fils d'Isaï.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXIII.

CERTAINEMENT, Dieu *est* bon à Israël, *savoir*, à ceux qui sont nets de cœur.
2 Pour moi, mes pieds m'ont presque manqué, et il s'en est peu *fallu que* mes pas n'aient glissé.
3 Car j'ai porté envie aux insensés, voyant la prospérité des méchans.
4 Parce qu'ils ne sont point liés jusqu'à leur mort; mais leur force *est* en son entier.
5 Lors que les hommes sont en travail, ils n'y sont point; ils ne sont point frappés avec les autres hommes.
6 C'est pourquoi l'orgueil les environne comme un collier, et un ornement de violence les couvre.
7 Les yeux leur sortent de graisse; ils surpassent les désirs de *leur* cœur.
8 Ils sont dissolus, et parlent malicieusement d'opprimer; ils parlent avec élévation et fierté.
9 Ils portent leur bouche jusqu'au ciel, et leur langue parcourt toute la terre.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Ψαλ. οβ'. LXXII.

Ω ΘΕΕ δὸς τῷ *βασιλεῖ* τὴν κρίσιν σου· καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.
2 Τότε θέλει κρίνειν δικαίως τὸν λαόν σου· καὶ ὑπερασπίσει τοὺς πτωχούς.
3 Καὶ τὰ ὄρη, καὶ τὰ βουνὰ θέλει δόσουσιν εἰρήνην εἰς τὸν λαόν σου, καὶ δικαιοσύνην.
4 Θέλει κρίνειν δικαίως τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ τιμωρίσει τοὺς συκοφάντας.
5 Θέλει σὲ φοβηθῆν ἐφόσον κρατήσῃ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεάν.
6 Θέλει κατέβη ὡσὰν βροχὴ ἐπὶ μαλίον, καὶ ὡσὰν σταγόνας τὰς βρεχούσας τὴν γῆν.
7 Κατὰ τᾶς ἡμέρας του θέλει ἀκμάσειν ἡ δικαιοσύνη, καὶ τὸ πλῆθος τῆς εἰρήνης ἕως κρατήσῃ ἡ σελήνη.
8 Ἀπὸ μίαν θάλασσαν ἕως τὴν ἄλλην θέλει κυριεύσειν, καὶ ἀπὸ τὰ ῥεύματα τοῦ ποταμοῦ ἕως τὰ ἔσχατα τῆς οἰκουμένης.
9 Θέλουσι γονατήσειν ἐμπρός του οἱ Αἰθίοπες, καὶ γλύψουσιν οἱ ἐχθροί του τὸ χῶμα.
10 Οἱ *βασιλεῖς* τῆς Θάρσις ϗ τῶν νησῶν θέλουσι προσφέρειν δῶρα· οἱ βασιλεῖς τῶν Ἀράβων καὶ τῆς Σαβὰ δῶρα θέλουσι προσφέρειν.
11 Πάντες οἱ *βασιλεῖς* θέλουσι προσκυνήσειν αὐτόν· καὶ τὸν δουλεύσουσι πάντα τὰ ἔθνη.
12 Ὅτι θέλει λυτρώσειν τὸν πτωχὸν ὅταν φονάξῃ, ϗ τὸν πένητα ϗ τὸν μὴ ἔχοντα βοηθόν.
13 Θέλει θεραπεύσειν τὸν πτωχὸν ϗ τὸν πένητα, ϗ σώσει τὴν ψυχὴν τῶν πτωχῶν.
14 Θέλει λυτρώσειν τὰς ψυχὰς των ἀπὸ δόλον καὶ ἀδικίαν· καὶ θέλει εἶναι τίμιον τὸ αἷμά των ἐμπρός του.
15 Καὶ θέλει ζήσειν καὶ τοῦ δοθῇ χρυσίον ἀπ' Ἀραβίας· καὶ θέλει τὸν παρακαλέσουσι διὰ πάντα, ϗ τὸν εὐλογήσουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν.
16 Θέλει εἶναι ἐπὶ τὴν γῆν εἰς τὰ βουνὰ σωρὸς σιταρίν· ϗ θέλει ἠχήσειν ὡσὰν τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου· καὶ εἰς τὴν πόλιν θέλει φανεῖν χλορὸν ὡσὰν χόρτον τῆς γῆς.
17 Τὸ ὄνομά του θέλει εἶναι εὐλογημένον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μείνει ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ εὐλογηθῶσιν εἰς αὐτὸ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλει τὸν μακαρίσουσιν.
18 Εὐλογητὸς Κυριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅστις μόνος ποιεῖ θαυμάσια.
19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης τυ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῦ αἰῶνος· ϗ θέλει πληρωθῆν πᾶσα ἡ γῆ ἀπὸ τὴν δόξαν του. Ἀμὴν, Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ογ'. LXXIII.

ΠΟΣΟΝ ἀγαθὸς εἶναι ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ πρὸς τοὺς ἔχοντας ὀρθὴν καρδίαν.
2 Ὅμως ὀλίγον ἔλειψε νὰ συντριφθῶσιν οἱ πόδες μου· καὶ νὰ παραστρατήσωσι τὰ διαβήματά μου.
3 Καὶ διατί; ὅτι ἐζήλωσα τοὺς ἀνόμους, θεωρῶν τὴν εἰρήνην τῶν ἁμαρτωλῶν.
4 Ὅτι δὲν ἐνθυμοῦνται τὸν θάνατον· καὶ εἶναι δυνατοὶ καὶ ὑγιεῖς.
5 Καὶ δὲν εὑρίσκονται εἰς κόπους ὡσὰν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι· καὶ οὔτε καθὼς οἱ ἄλλοι βασανίζονται.
6 Διὰ τοῦτο ὑπεριφανεύονται, καὶ κατακυριεύει τὸν νοῦν των ἡ ἀδικία.
7 Ἐφύσκοσαν ἀπὸ πάχος τὰ ὄμματα των· ϗ πληροφορῦσι τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας των.
8 Διαφθείρουσι ἄλλους καὶ λαλοῦσι πονηρὰς βλασφημίας· τὰ ὀήματά των εἶναι κατὰ τοῦ

SALMO LXXII.

O Dio, dà i tuoi giudicii al Re, e la tua giustizia al figliuol del re.
2 Ed egli giudicherà il tuo popolo in giustizia, ed i tuoi poveri afflitti in drittura.
3 I monti produrranno pace al popolo, ed i colli *saranno pieni* di giustizia.
4 Egli farà ragione a' poveri afflitti fra il popolo: egli salverà i figliuoli del misero, e fiaccherà l'oppressore.
5 Essi ti temeranno per ogni età, mentre dureranno il sole, e la luna.
6 E scenderà come pioggia serba su egata, come pioggia minuta ch'adacqua la terra.
7 Il giusto fiorirà a' dì d'esso, e *vi sarà* abbondanza di pace, fin che non *vi sia* più luna.
8 Ed egli signoreggerà da un mare all'altro e dal Fiume fino all' estremità della terra.
9 Quelli ch' abitano ne' deserti, s' inchineranno davanti a lui, ed i suoi nemici leccheranno la polvere.
10 I re di Tarsis, e dell' isole *gli* pagheranno tributo: i re d' Etiopia, e d'Arabia *gli* porteranno doni.
11 E tutti i re l'adoreranno, tutte le nazioni gli serviranno.
12 Perciocchè egli libererà il bisognoso che grida, ed il povero afflitto, e *colui che* non *ha* alcuno che l' aiuti.
13 Egli avrà compassione del misero, e del bisognoso, e salverà le persone de' poveri.
14 Egli riscoterà la vita loro da fraude, e da violenza: ed il sangue loro sarà prezioso davanti a lui.
15 Così egli viverà, ed *altri* gli darà dell'oro d' Etiopia, e pregherà per lui del continuo, e tutto dì lo benedirà.
16 Essendo *seminata* in terra, sulla sommità de' monti, pure una menata di frumento, quello ch'essa produrrà farà romore come il Libano: e *gli abitanti* della città fioriranno come l' erba della terra.
17 Il suo nome durerà in eterno, sarà perpetuato di generazione in generazione, mentre vi sarà sole: e le nazioni saranno benedette in lui, e lo celebreranno beato.
18 Benedetto *sia* il Signore Iddio, l'Iddio d'Israel, il qual solo fa maraviglie.
19 Benedetto *sia* ancora eternamente il Nome suo glorioso, e sia tutta la terra ripiena della sua gloria. Amen, Amen.
20 *Qui* finiscono l' orazioni di David, figliuolo d'Isai.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXIII.

CERTAMENTE l' Iddio *è* buono ad Israel, a *quelli che son* puri di cuore.
2 Or, quant' è a me, quasi che incapparono i miei piedi: come nulla *mancò*, che i miei passi non isdrucciolassero.
3 Perciocchè io portava invidia agl' insensati, veggendo la prosperità degli empi.
4 Perciocchè non *vi sono* alcuni legami alla lor morte, e la lor forza *è* prosperosa.
5 *Quando* gli *altri* uomini *sono* in travagli, essi non *vi son* punto, e non ricevono battiture col rimanente degli uomini.
6 Perciò, la superbia li cinge come collana, la violenza gl' involge *come* veste.
7 Gli occhi escono loro fuori per lo grasso: avanzano l'imaginazioni del cuor *loro*.
8 Son dissoluti, e per malizia ragionano d'oppressare: parlano da alto.
9 Mettoro la lor bocca dentro al cielo, e la lor lingua passeggia per la terra.
10 Perciò, il popol di Dio riviene a questo, *veggendo che* l' acqua gli è spremuta a bere a pien *calice*.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

Der 72 Pfalm.

1 Gott, gieb dein Gericht dem Könige, und deine Gerechtigkeit des Königs Sohne,
2 Daß er dein Volk bringe zur Gerechtigkeit, und deine Elenden errette.
3 Laß die Berge den Frieden bringen unter das Volk, und die Hügel die Gerechtigkeit.
4 Er wird das elende Volk bey Recht erhalten, und den Armen helfen, und die Läfterer zerfchmeißen.
5 Man wird dich fürchten, fo lange die Sonne und der Mond währet, von Kind zu Kindeskindern.
6 Er wird herab fahren, wie der Regen auf das Fell, wie die Tropfen, die das Land feuchten.
7 Zu feinen Zeiten wird blühen der Gerechte, und großer Friede, bis daß der Mond nimmer fey.
8 Er wird herrfchen von einem Meere bis ans andere, und von dem Waffer an bis zur Welt Ende.
9 Vor ihm werden fich neigen die in der Wüfte; und feine Feinde werden Staub lecken.
10 Die Könige am Meer und in den Infeln werden Gefchenke bringen; die Könige aus Reich Arabien und Seba werden Gaben zuführen.
11 Alle Könige werden ihn anbeten; alle Heiden werden ihm dienen.
12 Denn er wird den Armen erretten, der da fchrevet, und den Elenden, der keinen Helfer hat.
13 Er wird gnädig feyn den Geringen und Armen, und den Seelen der Armen wird er helfen.
14 Er wird ihre Seele aus dem Trug und Frevel erlöfen, und ihr Blut wird theuer geachtet werden vor ihm.
15 Er wird leben, und man wird ihm vom Golde aus Reich Arabien geben; und man wird immerdar vor ihm beten, täglich wird man ihn loben.
16 Auf Erden, oben auf den Bergen, wird das Getreide dick ftehen, feine Frucht wird beben wie Libanon, und wird grünen in den Städten, wie Gras auf Erden.
17 Sein Name wird ewiglich bleiben; fo lange die Sonne währet, wird fein Name auf die Nachkommen reichen, und werden durch denfelben gefegnet feyn; alle Heiden werden ihn preifen,
18 Gelobet fey Gott, der Herr, der Gott Ifraels, der allein Wunder thut;
19 Und gelobet fey fein herrlicher Name ewiglich; und alle Lande müffen feiner Ehre voll werden. Amen, Amen.

Abend-Gebete.

Der 73 Pfalm.

1 Ifrael hat dennoch Gott zum Troft, wer nur reines Herzens ift.
2 Ich aber hätte fchier geftrauchelt mit meinen Füßen, mein Tritt hätte beynahe geglitten.
3 Denn es verdroß mich auf die Ruhmräthigen, da ich fah, daß es den Gottlofen fo wohl gieng.
4 Denn fie find in keiner Gefahr des Todes, fondern ftehen veft wie ein Pallaft.
5 Sie find nicht im Unglück wie andere Leute, und werden nicht wie andere Menfchen geplaget.
6 Darum muß ihr Trotzen köftliches Ding feyn, und ihr Frevel muß wohlgethan heißen.
7 Ihre Perfon brüftet fich wie ein fetter Wanft; fie thun, was fie nur gedenken.
8 Sie vernichten alles, und reden übel davon, und reden und läftern hoch her.
9 Was fie reden, das muß vom Himmel herab geredet feyn; was fie fagen, das muß gelten auf Erden.
10 Darum fällt ihnen ihr Pöbel zu, und laufen

PSALMO LXXII.

Psalmo, sobre Salomón.

O DIOS, da tu juicio al Rey, y tu justicia al hijo del Rey: para que él juzgue á tu pueblo con justicia, y á tus pobres con juicio.
2 Reciban los montes paz para el pueblo, y los collados justicia.
3 Juzgará á los pobres del pueblo, y hará salvos á los hijos de los pobres, y humillará al calumniador.
4 Y él permanecerá con el Sol, y delante de la Luna, de generacion en generacion.
5 Descenderá como la lluvia sobre el vellocino, y como llovizna, que gotea sobre la tierra.
6 En los dias de él nacerá justicia, y abundancia de paz, hasta que sea quitada la Luna.
7 Y dominará de mar á mar, y desde el rio hasta los términos de la redondez de la tierra.
8 Delante de él se postrarán los de Ethiópia, y sus enemigos lamerán la tierra.
9 Los Reyes de Tharsis, y las islas le ofrecerán dones: los Reyes de Arabia, y de Sabá le traherán presentes:
10 Y le adorarán todos los Reyes de la tierra: todas las naciones le servirán:
11 Porque librará al pobre del poderoso; y al pobre, que no tenia ayudador.
12 Se lastimará del pobre, y del desvalido, y hará salvas las almas de los pobres.
13 Rescatará sus almas de la usura, y de la iniquidad: y será honrado en su presencia el nombre de ellos.
14 Y vivirá, y se le dará del oro de Arabia, y orarán siempre por medio de él: todo el dia le bendecirán.
15 Y habrá mantenimiento en la tierra en las cimas de los montes, será ensalzado su fruto sobre el Líbano: y florecerán los de la ciudad, como la yerba de la tierra.
16 Sea su nombre bendito por los siglos: delante del Sol dura el nombre de él. Y serán benditas en él todas las tribus de la tierra: todas las gentes le engrandecerán.
17 Bendito el Señor Dios de Israél, que hace maravillas solo:
18 Y bendito el nombre de la magestad de él para siempre: y será muy llena de su magestad toda la tierra: así sea, así sea.
19 Acabáronse las alabanzas de David hijo de Jessé.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXIII.

¡QUAN bueno es Dios para Israél, para los que son rectos de corazon!
2 Mas mis pies por poco no se conmovléron: por poco no resbaláron mis pasos.
3 Porque me llené de zelo sobre los iniquos, viendo la paz de los pecadores.
4 Porque no atienden ellos á su muerte, y no hay firmeza en la llaga de ellos.
5 No se vén en el trabajo de los hombres, ni con los demas hombres serán azotados.
6 Por eso se apoderó de ellos la soberbia: cubiertos están de su iniquidad, é impiedad.
7 Como de la grosura nació su iniquidad: pasáron al afecto de su corazon.
8 Pensáron, y habláron malignidad: iniquidad habláron en alto.
2 Pusiéron contra el cielo su boca, y la lengua de ellos anduvo por la tierra.
10 Por esto se volverá aquí mi pueblo, y serán hallados en ellos los dias llenos.

PSALMUS LXXII.

DEUS judicium tuum regi da: et justitiam tuam filio regis: Judicare populum tuum in justitia, et pauperes tuos in judicio.
2 Suscipiant montes pacem populo: et colles justitiam.
3 Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: et humiliabit calumniatorem.
4 Et permanebit cum Sole, et ante Lunam, in generatione et generationem.
5 Descendet sicut pluvia in vellus: et sicut stillicidia stillantia super terram.
6 Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: donec auferatur luna.
7 Et dominabitur a mari usque ad mare: et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.
8 Coram illo procident Æthiopes: et inimici ejus terram lingent.
9 Reges Tharsis, et insulæ munera offerent: reges Arabum, et Saba dona adducent:
10 Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes servient ei:
11 Quia liberabit pauperem a potente: et pauperem, cui non erat adjutor.
12 Parcet pauperi et inopi: et animas pauperum salvas faciet.
13 Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: et honorabile nomen eorum coram illo.
14 Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ, et adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.
15 Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: et florebunt de civitate sicut fœnum terræ.
16 Sit nomen ejus benedictum in sæcula: ante Solem permanet nomen ejus. Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.
17 Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus:
18 Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.
19 Defecerunt laudes David filii Jesse.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXIII.

QUAM bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde!
2 Mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.
3 Quia zelavi super iniquos, pacem peccatorum videns.
4 Quia non est respectus morti eorum: et firmamentum in plaga eorum.
5 In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur:
6 Ideo tenuit eos superbia, operti sunt iniquitate et impietate sua.
7 Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.
8 Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelso locuti sunt.
9 Posuerunt in cælum os suum: et lingua eorum transivit in terra.
10 Ideo convertetur populus meus hic: et dies pleni invenientur in eis.

Ψαλ. οβ'. LXXII.

Ο ΘΕΟΣ τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.
2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει.
3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοὶ ἐν δικαιοσύνῃ.
4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συκοφάντην,
5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν.
6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.
7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.
9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.
10 Βασιλεῖς Θαρσὶς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.
11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ.
12 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.
13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.
14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.
15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν.
16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς.
17 Ἔστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.
18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος,
19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ· γένοιτο, γένοιτο.
20 Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ογ'. LXXIII.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι καρδίᾳ.
2 Ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες, παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.
3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν.
4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μαστιγι αὐτῶν.
5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται.
6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτὸς ἡ ὑπερηφανία, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν.
7 Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διῆλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.
8 Διενοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

10 Therefore fall the people unto them: and thereout suck they no small advantage.
11 Tush, say they, how should God perceive it: is there knowledge in the most High?
12 Lo, these are the ungodly, these prosper in the world, and these have riches in possession: and I said, Then have I cleansed my heart in vain, and washed mine hands in innocency.
13 All the day long have I been punished: and chastened every morning.
14 Yea, and I had almost said even as they: but lo, then I should have condemned the generation of the children.
15 Then thought I to understand this: but it was too hard for me,
16 Until I went into the sanctuary of God: then understood I the end of these men;
17 Namely, how thou dost set them in slippery places: and castest them down, and destroyest them.
18 Oh, how suddenly do they consume: perish, and come to a fearful end!
19 Yea, even like as a dream when one awaketh: so shalt thou make their image to vanish out of the city.
20 Thus my heart was grieved: and it went even through my reins.
21 So foolish was I, and ignorant: even as it were a beast before thee.
22 Nevertheless, I am alway by thee: for thou hast holden me by my right hand.
23 Thou shalt guide me with thy counsel: and after that receive me with glory.
24 Whom have I in heaven but thee: and there is none upon earth that I desire in comparison of thee.
25 My flesh and my heart faileth: but God is the strength of my heart, and my portion for ever.
26 For lo, they that forsake thee shall perish: thou hast destroyed all them that commit fornication against thee.
27 But it is good for me to hold me fast by God, to put my trust in the Lord God: and to speak of all thy works in the gates of the daughter of Sion.

PSALM LXXIV.

O GOD, wherefore art thou absent from us so long: why is thy wrath so hot against the sheep of thy pasture?
2 O think upon thy congregation: whom thou hast purchased, and redeemed of old.
3 Think upon the tribe of thine inheritance: and mount Sion, wherein thou hast dwelt.
4 Lift up thy feet, that thou mayest utterly destroy every enemy: which hath done evil in thy sanctuary.
5 Thine adversaries roar in the midst of thy congregations: and set up their banners for tokens.
6 He that hewed timber afore out of the thick trees; was known to bring it to an excellent work.
7 But now they break down all the carved work thereof: with axes and hammers.
8 They have set fire upon thy holy places: and have defiled the dwelling-place of thy Name, even unto the ground.
9 Yea, they said in their hearts, Let us make havock of them altogether: thus have they burnt up all the houses of God in the land.
10 We see not our tokens, there is not one prophet more: no, not one is there among us, that understandeth any more.

10 C'est pourquoi son peuple en revient à ceci, quand on leur fait boire en abondance les eaux *de l'affliction;*
11 Et ils disent: Comment le Dieu fort connoîtroit-il, et comment y auroit-il de la connoissance dans le Très-haut?
12 Voilà, ceux ci *sont* méchans, et étant à leur aise en ce monde, ils acquièrent de plus en plus des richesses.
13 Certainement, *c'est* en vain *que* j'ai purifié mon cœur, et que j'ai lavé mes mains dans l'innocence;
14 Car j'ai été battu tous les jours, et mon châtiment *revenoit* tous les matins.
15 *Mais* quand je disois: J'en parlerai ainsi; voilà, j'etois infidèle à la génération de tes enfans.
16 Toutefois, j'ai tâché de connoître cela; *mais* il m'a semblé fort fâcheux;
17 Jusques à ce que je sois entré dans les sanctuaires du Dieu fort, et que j'aie considéré la fin de ces gens-là.
18 Certainement, tu les as mis en des lieux glissans; tu les fais tomber en des précipices.
19 Comment ont-ils été détruits en un moment; comment sont-ils péris et ont-ils été consumés de frayeur?
20 *Ils sont* comme un songe quand on s'est réveillé. Seigneur, tu mettras en mépris leur éclat apparent, quand tu te reveilleras.
21 *Or,* quand mon cœur s'aigrissoit ainsi, et que je me tourmentois dans mes pensées,
22 Alors j'étois abruti, et je n'avois aucune connoissance; j'étois devant toi comme les bêtes.
23 Je *serai* donc toujours avec toi; tu m'as pris par la main droite;
24 Tu me conduiras par ton conseil, et puis tu me recevras dans la gloire.
25 Quel *autre* que toi ai-je dans le ciel? Je n'ai pris plaisir sur la terre qu'en toi.
26 Ma chair et mon cœur défailloient; *mais* Dieu *est* le rocher de mon cœur et mon partage à toujours.
27 Car, voilà, ceux qui s'éloignent de toi, périront! Tu retrancheras tous ceux qui se détournent de toi.
28 Mais pour moi, approcher de Dieu, c'est tout mon bien; j'ai assis ma retraite sur le Seigneur l'Eternel, afin que je raconte tous tes ouvrages.

PSEAUME LXXIV.

O DIEU, pourquoi *nous* as-tu rejetés pour jamais? *Et pourquoi* ta colère fume-t-elle contre le troupeau de ta pâture?
2 Souviens toi de ton assemblée, que tu t'étois acquise d'ancienneté. Tu avois racheté cette montagne de Sion, sur laquelle tu as habité, *pour être* la portion de ton héritage.
3 Avance tes pas vers les masures de perpétuelle durée; l'ennemi a tout désolé dans le lieu saint.
4 Tes ennemis ont rugi au milieu de tes synagogues; ils y ont mis leurs enseignes pour enseignes.
5 Là chacun d'eux se faisoit voir, élevant les haches à travers le bois entrelacé.
6 Et maintenant, avec des coignées et des marteaux ils ont brisé toutes ses sculptures.
7 Ils ont mis en feu tes sanctuaires, et ils ont profané le pavillon *dédié* à ton nom, le renversant par terre.
8 Ils ont dit en leur cœur: Saccageons-les *tous* ensemble. Ils ont brûlé toutes les synagogues du Dieu fort dans le pays.
9 Nous ne voyons plus nos signes; *il n'y a* plus de prophètes, et *il n'y a* plus personne avec nous qui sache jusques à quand *nos maux dureront.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ὑψίστου.
9 Ἔφερον κατὰ τὸν οὐρανὸν τὸ στόμα των, ⸗ ἡ γλῶσσά των διῆλθεν ἐπάνω εἰς τὴν γῆν.
10 Διὰ τοῦτο ὁ λαός μου θέλει ἐπιστρέψειν, ⸗ αἱ ἡμέραι των θέλουσιν αὐξήσειν.
11 Καὶ εἶπαν, Πῶς δύναται ὁ Θεὸς 'να εἴδει ταῦτα; ἆρα ἔχει γνῶσιν ὁ Ὕψιστος;
12 Ἰδοὺ αὐτοὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, αὐτοὶ εὐδοκιμοῦσιν εἰς τὸν κόσμον, αὐτοὶ ἔχουσι πλούτη. Καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, ⸗ ἔνιψα εἰς ἀθωότητα τὰς χεῖράς μου.
13 Καὶ ἐμαστιγώθην ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου ἄρχιζε πρωΐ.
14 Ἐὰν ἔλεγον θέλω διηγηθῆν οὕτως, ἰδοὺ ἤθελον ἀθετήσειν εἰς τὴν γενεὰν τῶν υἱῶν σου.
15 Καὶ ἐὰν ἐλογιζόμην 'να μάθω τοῦτο, τοῦτο μοὶ ἐφένετο κόπος.
16 Ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τῦ Θεοῦ τότε θέλω καταλάβειν τὸ τέλος τῶν τοιούτων ἀνθρώπων.
17 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας τοὺς ἔβαλας εἰς τόπον ὀλισθήματος· καὶ τὸς κατήβασας ⸗ τὸς ἀφάνισας.
18 Πόσον ταχέως ἐρημώθησαν· χίνονται ἐξάφνως, ⸗ ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν των.
19 Ὡσὰν ὄνειρον πρωϊνὸν, ὅτω θέλεις ἐξολοθρεύσειν Κύριε τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἀπὸ τὴν πόλιν.
20 Καὶ ἐλυπήθη ἡ καρδία μου, καὶ μοῦ ἐπόνεσαν τὰ νεφρά μου.
21 Καὶ ἤμουν ἠλίθιος, καὶ ἀνόητος, καὶ ἐγενόμην ὡσὰν ζῶον ἔμπροσθέν σου.
22 Ὅμως ἐγὼ σοῦ εἰμαι πάντοτε πλησίον· ὅτι σὺ ἐκράτησάς τὴν χεῖράν μου τὴν δεξιάν.
23 Καὶ θέλεις μὲ ὁδηγήσειν μὲ τὰς συμβυλάς σου καὶ μὲ δεχθῆς ὕστερον μὲ δόξαν.
24 Ποῖον ἔχω πλὴν ἐσὲ, εἰς τὸν οὐρανόν; καὶ δὲν εὑρίσκεται ἐπὶ τὴν γῆν οὐδεὶς τὸν ὁποῖον ἐγὼ ἀγαπῶ περισσότερον ἀπὸ σέ.
25 Ἐξέπεσεν ἡ καρδία μου καὶ τὸ κορμί μου· ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ὁ προφυλακτὴς τῆς καρδίας μου καὶ ἡ αἰώνιος μερὶς μου.
26 Ὅτι ἰδοὺ ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ σοῦ χάνονται· ἐξωλόθρευσας πάντας τὸς πορνεύοντας ἐναντίον σου.
27 Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία μου εἶναι 'να συγκολληθῶ τὸ δυνατώτερον τῷ Θεῷ· 'να βάλλω τὴν ἐλπίδα μου εἰς τὸν Κύριον, καὶ 'να ὁμολογήσω πάντα τὰ ἔργα σου εἰς τὰς πύλας τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. οδ'. LXXIV.

Ω Θεὲ διατί εἶσαι μακρὰν τόσον; ὠργίσθη ἆρα ὁ θυμός σου κατὰ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου.
2 Ἐνθυμήσου τὴν συναγωγήν σου, τὴν ὁποῖαν ἐλύτρωσας ἀπὸ πολλοῦ.
3 Λύτρωσον τὴν φυλὴν τῆς κληρονομίας σου· ⸗ τὸ ὄρος Σίων εἰς τὸ ὁποῖον ἐκατοίκησας.
4 Σήκωσον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας των διὰ πάντα· καὶ ἐξολόθρευσον τὸς ἐχθρους τοῦ ἁγιαστηρίου σου.
5 Οἱ μισοῦντές σε καυχῶνται εἰς τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς σου, ⸗ ὕψωσαν τὰ σημεῖά των, ὡσὰν σημεῖα.
6 Ὅστις ἔβαλε πελέκην εἰς δένδρον ὑψιλὸν, εἶχε καθαρὴν καρδίαν.
7 Ἀλλὰ τῶρα αὐτοὶ κόπτουσι τὰς θύρας της, τὰς ἀναγλύπτας, μὲ πελέκην καὶ σφύραν.
8 Ἐνέκαυσαν τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐβδήλησαν τὴν κατοικίαν τοῦ ὀνόματός σου καὶ τὴν ἐδάφησαν.
9 Καὶ εἶπαν εἰς τὴν καρδίαν των, ἂς ἐξολοθρεύσωμεν πάντας αὐτούς· οὕτω ἔκαυσαν πάσας τὰς κατοικίας τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.
10 Δὲν εἴδομεν τὰ σημεῖά μας, δὲν ἔμεινε

11 E dice: Come *può essere, ch'* Iddio sappia *ogni cosa,* e che vi sia conoscimento nell' Altissimo?
12 Ecco, costoro *sono* empi, e pur godono di pace, e tranquillità in perpetuo, ed acrescono le *lor* facultà.
13 Invano *dunque* in vero ho nettato il mio core, e lavate le mie mani nell'innocenza.
14 Poichè sono battuto tuttodì, ed ogni mattina il mio gastigamento *si rinnova.*
15 Se io dico: io ragionerò così; ecco, io son disleale inverso la generazione de' tuoi figliuoli.
16 Io ho adunque pensato di *volere* intender questo: ma *la cosa* m' è paruta molto molesta.
17 Infino attanto ch' sono entrato ne'Santuari di Dio, *ed* ho considerato il fine di coloro.
18 Certo, tu li metti in isdruccioli, tu li trabocchi in ruine.
19 Come sono eglino stati distrutti in un momento? *come* son venuti meno, e sono stati consumati per casi spaventevoli?
20 *Son* come un sogno, dopo che *l'uom* s' è destato: o Signore, quando tu *ti* risveglierai, tu sprezzerai la lor vana apparenza.
21 Quando il mio cuore era inacerbito, ed io era punto nelle reni:
22 Io *era* insensato, e non aveva conoscimento: io era inverso te *simile* alle bestie.
23 Ma pure io sono stato del continuo teco, tu m'hai preso per la man destra.
24 Tu mi condurrai per lo tuo consiglio, e poi mi riceverai *in* gloria.
25 Chi *è* per me in cielo, *fuor che te?* io non voglio *altri* che te in terra.
26 La mia carne, ed il mio cuore erano venuti meno: *ma* Iddio *è* la rocca del mio cuore, e la mia parte in eterno.
27 Perciocchè, ecco, quelli che s'allontanano da te periranno: tu distruggerai ogni uomo che fornic*ando si svia* da te.
28 Ma, quant'è a me, egli m'è buono d'accostarmi a Dio: io ho posta nel Signore Iddio la mia confidanza, per raccontar tutte l' opere sue.

SALMO LXXIV.

O Dio perchè *ci* hai scacciati in perpetuo? *perchè* fuma l' ira tua contr' alla greggia del tuo pasco?
2 Ricordati della tua raunanza, *la quale* tu acquistasti anticamente: della tribù della tua eredità *che* tu riscotesti; del monte di Sion, nel quale tu abitasti.
3 Muovi i passi verso le ruine perpetue, *verso* tutto il male *che* i nemici han fatto nel *Luogo* santo.
4 I tuoi nemici han ruggito in mezzo del tuo Tempio: *v'*hanno poste le loro insegne *per* segnali.
5 *Ciò* sarà noto: come chi, *levando* ad alto delle scuri, le avventa contr' ad un cespo di legne:
6 Così ora hanno essi, con iscuri, e martelli, fracassati tutti quanti gl' intagli di quello.
7 Hanno messi a fuoco e fiamma i tuoi Santuari, hanno profanato il Tabernacolo del tuo Nome, *gettandolo* per terra.
8 Hanno detto nel cuor loro: Prediangli tutti quanti: hanno arsi tutti i luoghi delle raunanze di Dio in terra.
9 Noi non veggiam *più* i nostri segni: non v' è più profeta, e non abbiam con noi alcuno che sappia infino a quando.
10 Infino a quando, o Dio, oltraggerà l' avversario? il nemico dispetterà egli il tuo Nome in perpetuo?
11 Perchè ritiri la tua mano, e la tua

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

ihnen zu mit Haufen wie Waſſer,
11 Und ſprechen: Was ſollte Gott nach jenen fragen? Was ſollte der Hochſte ihrer achten?
12 Siehe, das ſind die Gottloſen, die ſind glückſelig in der Welt, und werden reich.
13 Sollt denn umſonſt ſeyn, daß mein Herz unſträflich lebet, und ich meine Hände in Unſchuld waſche?
14 Und bin geplaget täglich, und meine Strafe iſt alle Morgen da?
15 Ich hätte auch ſchier ſo geſagt, wie ſie: aber ſiehe, damit hätte ich verdammet alle deine Kinder, die je geweſen ſind.
16 Ich gedachte ihm nach, daß ichs begreifen möchte: aber es war mir zu ſchwer,
17 Bis daß ich gieng in das Heiligthum Gottes, und merkte auf ihr Ende.
18 Aber du ſetzeſt ſie aufs Schlüpfrige, und ſtürzeſt ſie zu Boden.
19 Wie werden ſie ſo plötzlich zu nichte! Sie gehen unter, und nehmen ein Ende mit Schrecken.
20 Wie ein Traum, wenn einer erwachet, ſo machſt du, Herr, ihr Bild in der Stadt verſchmähet.
21 Aber es thut mir wehe im Herzen, und ſticht mich in meinen Nieren,
22 Daß ich muß ein Narr ſeyn, und nichts wiſſen, und muß wie ein Thier ſeyn vor dir.
23 Dennoch bleibe ich ſtets an dir, denn du hältſt mich bey meiner rechten Hand.
24 Du leiteſt mich nach deinem Rath, und nimmſt mich endlich mit Ehren an.
25 Wenn ich nur dich habe, ſo frage ich nichts nach Himmel und Erde.
26 Wenn mir gleich Leib und Seele verſchmachtet, ſo biſt du doch, Gott, allezeit meins Herzens Troſt und mein Theil.
27 Denn ſiehe, die von dir weichen, werden umkommen; du bringeſt um alle, die wider dich huren.
28 Aber das iſt meine Freude, daß ich mich zu Gott halte, und meine Zuverſicht ſetze auf den Herrn Herrn, daß ich verkündige alles dein Thun.

Der 74 Pſalm.

1 Gott, warum verſtößeſt du uns ſo gar? Und biſt ſo grimmig zornig über die Schaafe deiner Weide?
2 Gedenke an deine Gemeine, die du von Alters her erworben, und dir zum Erbtheil erlöſet haſt; an den Berg Zion, darauf du wohneſt.
3 Tritt auf ſie mit Füßen, und ſtoße ſie gar zu Boden; der Feind hat alles verderbet im Heiligthum;
4 Deine Widerwärtigen brüllen in deinen Hauſern, und ſetzen ihre Götzen darein.
5 Man ſiehet die Aexte oben her blicken, wie man in einen Wald hauet;
6 Und zerhauen alle ſeine Tafelwerke mit Beil und Barten.
7 Sie verbrennen dein Heiligthum; ſie entweihen die Wohnung deines Namens zu Boden.
8 Sie ſprechen in ihrem Herzen: Laßt uns ſie plündern; ſie verbrennen alle Häuſer Gottes im Lande.
9 Unſere Zeichen ſehen wir nicht, und kein Prophet prediget mehr, und kein Lehrer lehret uns mehr.
10 Ach Gott, wie lange ſoll der Widerwärtige ſchmähen, und der Feind deinen Namen ſogar verläſtern?
11 Warum wendeſt du deine Hand ab, und deine Rechte von deinem Schooß ſo gar?

LOS PSALMOS. *El Dia* 14.

11 Y dixéron: ¿Acaso Dios sabrá esto, y tendrá de ello noticia el Altísimo?
12 Hé aquí que los mismos pecadores, y los que abundan en el siglo, han adquirido riquezas.
13 Y dixe: Luego en vano he justificado mi corazon, y he lavado entre los inocentes mis manos:
14 Pues he sido azotado todo el dia, y mi castigo desde las madrugadas.
15 Si decia: A este modo hablaré: hé aquí que condenaba la nacion de tus hijos.
16 Pensaba en entender esto, trabajo es esto para mí:
17 Hasta que yo entre en el santuario de Dios, y entienda las postrimerías de ellos.
18 Ciertamente en engaños los has puesto: los has derribado, quando se elevaban.
19 Como quedáron en desolacion, en un punto faltáron: perecierron por su maldad.
20 Como el sueño de los que se despiertan, reducirás, Señor, á nada la imágen de ellos en tu ciudad.
21 Porque se inflamó mi corazon, y mis riñones fuéron conmovidos:
22 Y yo fuí reducido á nada, y no lo entendí.
23 Como jumento he sido delante de tí, y yo he estado siempre contigo.
24 Me tomaste de mi mano derecha, y me conduxiste segun tu voluntad, y con gloria me amparaste.
25 ¿Porque qué hay para mí en el cielo? ¿y fuera de tí, qué he querido sobre la tierra?
26 Desfalleció mi carne y mi corazon: Dios de mi corazon, y mi porcion, Dios, para siempre.
27 Pues hé aquí que los que se alejan de tí, perecerán: acabaste con todos los que fornican dexándote á tí.
28 Mas á mí bueno me es el apegarme á Dios: el poner en el Señor Dios mi esperanza: para anunciar todas tus alabanzas en las puertas de la hija de Sión.

PSALMO LXXIV.

O DIOS, ¿porqué has desechado para siempre, y se ha enojado tu furor contra las ovejas de tu dehesa?
2 Acuérdate de tu congregacion, que poseiste desde el principio. Tú redimiste la vara de tu herencia: el monte de Sión, en el que habitaste.
3 Levanta tus manos contra las soberbias de ellos para siempre: ¡quántas maldades ha cometido el enemigo en el santuario!
4 Y los que te aborrecieron, se gloriáron en medio de tu solemnidad.
5 Pusiéron, sin conocerlo, sus estandartes por señales: sobre lo mas alto, como en la salida.
6 Como en un bosque de árboles, con hachas destrozáron juntos sus puertas: con hacha y azuela la derribáron.
7 Abrasáron en fuego tu santuario: en la tierra profanáron el tabernáculo de tu nombre.
8 Dixéron en su corazon los de la parentela de ellos á una: Hagamos cesar de la tierra todos los dias de fiesta de Dios.
9 No hemos visto nuestras señales, ya no hay Propheta, y no nos conocerá de aquí adelante.
10 ¿Hasta quándo, ó Dios, nos insultará el enemigo: irritará el adversario tu nombre siempre?
11 ¿Porqué retrahes tu mano, y tu derecha, del medio de tu seno hasta el fin?

LATINA ET GRÆCA.

11 Et dixerunt: Quomodo scit Deus, et si est scientia in excelso?
12 Ecce psi peccatores, et abundantes in sæculo, obtinuerunt divitias.
13 Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, et lavi inter innocentes manus meas:
14 Et fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.
15 Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.
16 Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est ante me:
17 Donec intrem in Sanctuarium Dei: et intelligam in novissimis eorum.
18 Verumtamen propter dolos posuisti eis: dejecisti eos dum allevarentur.
19 Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.
20 Velut somnium surgentium Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.
21 Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt:
22 Et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.
23 Ut jumentum factus sum apud te: et ego semper tecum.
24 Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria suscepisti me.
25 Quid enim mihi est in cælo? et a te quid volui super terram?
26 Defecit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.
27 Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.
28 Mihi autem adhærere Deo bonum est: ponere in Domino Deo spem meam: Ut annunciem omnes prædicationes tuas, in portis filiæ Sion.

PSALMUS LXXIV.

UT quid Deus repulisti in finem: iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?
2 Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio. Redemisti virgam hereditatis tuæ: mons Sion, in quo habitasti in eo.
3 Leva manus tuas in superbias eorum in finem: quanta malignatus est inimicus in sancto!
4 Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio sollemnitatis tuæ. Posuerunt signa sua, signa:
5 Et non cognoverunt sicut in exitu super summum. Quasi in silva lignorum securibus
6 Exciderunt januas ejus in idipsum: in securi, et ascia dejecerunt eam.
7 Incenderunt igni Sanctuarium tuum: in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
8 Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.
9 Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: et nos non cognoscet amplius.
10 Usquequo Deus improperabit inimicus: irritat adversarius nomen tuum in finem?
11 Ut quid avertis manum tuam, et dex-

9 Ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.
10 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ λαός μου ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.
11 Καὶ εἶπαν, Πῶς ἔγνω ὁ Θεός, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;
12 Ἰδοὺ οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλοῦτον.
13 Καὶ εἶπα, Ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου.
14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχος μου εἰς τὰς πρωΐας.
15 Εἰ ἔλεγον, Διηγήσομαι οὕτως, ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυνθέτηκα.
16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,
17 Ἕως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα.
18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.
19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
20 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις.
21 Ὅτι ἠφρώνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν.
22 Κἀγὼ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί.
23 Κἀγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου.
24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.
25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;
26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ, ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.
28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. οδ'. LXXIV.

ΙΝΑΤΙ ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;
2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
3 Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου,
4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,
5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν
6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτό, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέῤῥαξαν αὐτήν.
7 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.
8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτό, Δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἑορτὰς Κυρίου ἀπὸ τῆς γῆς.
9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἴδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.
10 Ἕως πότε ὁ Θεός, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;
11 Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 15. THE PSALMS.

11 O God, how long shall the adversary do this dishonour: how long shall the enemy blaspheme thy Name, for ever?
12 Why withdrawest thou thy hand: why pluckest thou not thy right hand out of thy bosom to consume the enemy?
13 For God is my King of old: the help that is done upon earth he doeth it himself.
14 Thou didst divide the sea through thy power: thou brakest the heads of the dragons in the waters.
15 Thou smotest the heads of Leviathan in pieces: and gavest him to be meat for the people in the wilderness.
16 Thou broughtest out fountains and waters out of the hard rocks: thou driest up mighty waters.
17 The day is thine, and the night is thine: thou hast prepared the light and the sun.
18 Thou hast set all the borders of the earth: thou hast made summer and winter.
19 Remember this, O Lord, how the enemy hath rebuked: and how the foolish people hath blasphemed thy Name.
20 O deliver not the soul of thy turtle-dove unto the multitude of the enemies: and forget not the congregation of the poor for ever.
21 Look upon the covenant: for all the earth is full of darkness, and cruel habitations.
22 O let not the simple go away ashamed: but let the poor and needy give praise unto thy Name.
23 Arise, O God, maintain thine own cause: remember how the foolish man blaspheme th thee daily.
24 Forget not the voice of thine enemies: the presumption of them that hate thee increaseth ever more and more.

MORNING PRAYER.

PSALM LXXV.

UNTO thee, O God, do we give thanks: yea, unto thee do we give thanks.
2 Thy Name also is so nigh: and that do thy wondrous works declare.
3 When I receive the congregation: I shall judge according unto right.
4 The earth is weak, and all the inhabiters thereof: I bear up the pillars of it.
5 I said unto the fools, Deal not so madly: and to the ungodly, Set not up your horn.
6 Set not up your horn on high; and speak not with a stiff neck.
7 For promotion cometh neither from the east, nor from the west: nor yet from the south.
8 And why? God is the Judge: he putteth down one, and setteth up another.
9 For in the hand of the Lord there is a cup, and the wine is red: it is full mixed, and he poureth out of the same.
10 As for the dregs thereof: all the ungodly of the earth shall drink them, and suck them out.
11 But I will talk of the God of Jacob: and praise him for ever.
12 All the horns of the ungodly also will I break: and the horns of the righteous shall be exalted.

PSALM LXXVI.

IN Jewry is God known: his Name is great in Israel.
2 At Salem is his tabernacle: and his dwelling in Sion.
3 There brake he the arrows of the bow: the shield, the sword, and the battle.
4 Thou art of more honour and might: than the hills of the robbers.

ES PSEAUMES. *Le* 15 *Jour.*

10 O Dieu, jusques à quand l'ennemi te couvrira-t-il d'opprobres? Et l'adversaire méprisera-t-il ton nom à jamais?
11 Pourquoi retires-tu ta main, et ta droite? Consume-*les*, *la tirant* du milieu de ton sein.
12 Dieu *est* mon Roi de tout tems; il fait des délivrances au milieu de la terre.
13 Tu as fendu la mer par ta force, tu as cassé les têtes des baleines sur les eaux.
14 Tu as brisé les têtes du Léviathan, tu l'as donné en viande au peuple des habitans des déserts.
15 Tu as ouvert les fontaines et les fleuves, tu as fait tarir les grosses rivières.
16 A toi est le jour, à toi aussi est la nuit; tu as établi la lumière et le soleil.
17 Tu as posé toutes les limites de la terre; tu as formé l'été et l'hiver.
18 Souviens-toi de ceci, que c'est l'ennemi qui a blâmé l'Eternel, et qu'un peuple insensé a outragé ton nom.
19 N'abandonne point aux bêtes sauvages l'ame de ta tourterelle; n'oublie point pour toujours la troupe de tes affligés.
20 Regarde à ton alliance; car la terre est couverte de ténèbres épaisses, et remplie de repaires de violence.
21 Que celui qui est abattu ne s'en retourne pas confus; que l'affligé et le pauvre louent ton nom.
22 O Dieu, lève-toi; débats ta cause, souviens-toi de l'opprobre qui t'est fait tous les jours par l'insensé.
23 N'oublie pas le cri de tes adversaires; le bruit de ceux qui s'élèvent contre toi, monte continuellement.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXV.

O DIEU, nous t'avons célébré, nous t'avons célébré, et ton nom est près de nous; tes merveilles seront racontées.
2 Quand j'aurai trouvé le tems propre, je jugerai justement.
3 Le pays s'écouloit et tous ceux qui y habitent; mais j'ai affermi ses colonnes. Sélah.
4 J'ai dit aux insensés: Ne faites plus les insensés; et aux méchans: N'élevez plus la corne.
5 N'élevez plus votre corne en haut, et ne parlez plus avec un cou endurci.
6 Car l'élévation ne vient point de l'Orient, ni de l'Occident, ni du désert.
7 C'est Dieu qui gouverne; il abaisse l'un, et élève l'autre.
8 Car il y a une coupe dans la main de l'Eternel, et le vin rougit dedans; elle est mixtionnée, et il en verse. Certainement, tous les méchans de la terre en suceront les lies, et les boiront.
9 Et moi, j'en ferai le récit à toujours, je psalmodierai au Dieu de Jacob.
10 Et je retrancherai toutes les forces des méchans; mais les forces du juste seront élevées.

PSEAUME LXXVI.

DIEU est connu dans la Judée, sa renommée est grande en Israël.
2 Son tabernacle est en Salem, et son domicile en Sion.
3 C'est là qu'il a rompu les arcs étincelans, le bouclier, l'épée et la bataille. Sélah.
4 Tu es resplendissant et magnifique sur les montagnes qui ont été en proie.
5 Les cœurs courageux ont été dépouillés; ils ont dormi d'un profond sommeil, et aucun de ces hommes vaillans n'a trouvé ses mains

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXXV. LXXVI.

προφήτης· ἀναμεταξύ μας δὲν εὑρίσκεται πλέον ἕνας ὅστις ἔχει κρίσιν.
11 Ὦ Θεὲ, ἕως πότε θέλει πρίξειν ἀτίμως ὁ ἐχθρός; καὶ ὁ ἐναντίος, ἕως πότε θέλει βλασφημήσειν τὸ ὄνομά σου;
12 Διατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖράν σου; διατί κρατεῖς τὴν δεξιάν σε πάντοτε εἰς τὸ στῆθός σε;
13 Ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἀπ' αἰώνων βασιλεύς μου· ἡ χεὶρ του εἴργασε σωτηρίαν εἰς τὴν γῆν.
14 Σὺ ἐμοίρασας μὲ τὴν δυναμίν σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τὰ κύματα.
15 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ Λευϊαθάν· καὶ ἔδωκας αὐτὸν εἰς τροφὴν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Αἰθιοπίας.
16 Σὺ ἔκαμες καὶ ἀνέβρυσαν πηγαὶ, καὶ χειμαρρόι ἀπὸ πέτρας· σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς τοὺς μεγάλους.
17 Ἰδικήσου εἶναι ἡ ἡμέρα, καὶ ἡ νύκτα ἰδική σου· σὺ ἡτοίμασας καὶ ἥλιον καὶ φεγγάρι.
18 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ καλοκέρι σὺ ἐποίησας.
19 Ἐνθυμήσου ταύτην τὴν κτίσιν σε, ὦ Θεὲ, ὅτι ὁ ἐχθρὸς σὲ ὠνείδισε, καὶ οἱ ἄφρωνες λαοὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομά σου.
20 Μὴ παραδώσῃς εἰς τὰ θηρία τὴν ψυχὴν τῆς περιστερᾶς σου· καὶ μὴ λησμονήσῃς διὰ πάντα τὴν ψυχὴν τῶν πτωχῶν σου.
21 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σε, ὅτι πᾶσα ἡ γῆ σκεπάζεται ἀπὸ σκότους, καὶ κατοικίας ἀνομιῶν.
22 Ἂς μὴ ἀτιμηθῶσιν οἱ ἁπλοὶ τὴν καρδίαν· οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ πένητες ἂς ἐπαινέσωσι τὸ ὄνομά σου.
23 Ἀνάστα, ὦ Θεὲ, ὑπεράσπισον τὴν δίκην σου· ἐνθυμήσου πόσον ὁ ἄφρων σὲ ἐβλασφήμησεν ὅλην τὴν ἡμέραν.
24 Μὴ λησμονήσῃς τὴν φωνὴν τῶν ἱκετῶν σε· ἡ ὑπεριφανία τῶν μισούντων σε αὐξάνει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. οε'. LXXV.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ σε, ὦ Θεὲ, εὐχαριστοῦμέν σε.
2 Καὶ καλοῦμεν τὸ ὄνομά σου, καὶ διηγοῦμεθα πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
3 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ θέλω κρίνειν ἐν δικαιοσύνῃ.
4 Ἀδυνάτησεν ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κάτοικοί της, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς.
5 Εἶπα πρὸς τοὺς παρανομοῦντας μὴ παρανομεῖτε, καὶ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, Μὴ ὑψώνετε τὰ κέρατά σας.
6 Μὴ σηκώνετε ὑψιλὰ τὰ κέρατά σας, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
7 Ὅτι ἡ εὐτυχία σας δὲν ἔρχεται ἤτε ἀπὸ ἀνατολὴν ἤτε ἀπὸ δύσιν, ἤτε ἀπὸ τὸ μισημβρινόν.
8 Ὁ Θεὸς εἶναι κριτὴς, αὐτὸς ταπεινώνει τὸν ἕνα καὶ ὑψώνει τὸν ἄλλον.
9 Ὅτι ὁ κύριος κρατεῖ ποτήριον γεμάτο οἶνον ἀκράτου, καὶ χύνει ἀπὸ αὐτό.
10 Καὶ ἀπὸ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, θέλουσι κερασθῆν οἱ ἁμαρτωλοί.
11 Ἐγὼ δὲ θέλω λαλήσειν περὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακὼβ, καὶ τὸν ἐπαινέσω αἰωνίως.
12 Καὶ θέλω συντρίψειν πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν· καὶ τὰ κέρατα τῶν δικαίων θέλει ὑψωθῶσιν.

Ψαλ. ος'. LXXVI.

Ο ΘΕΟΣ εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ εἶναι μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰσραήλ.
2 Καὶ εἰς εἰρήνην ἐγενήθη ὁ τόπος του, καὶ

destra? non lasciar, ch' ella ti dimori più dentro al seno.
12 Or'Iddio già ab antico *è* il mio Re, il quale opera salvazioni in mezzo dellaterra.
13 Tu,colla tua forza, spartisti il mare,tu rompesti le teste delle balene nell'acque.
14 Tu fiaccasti i capi del Leviatan, e li desti per pasto al popolo de'diserti.
15 Tu facesti scoppiar fonti, e torrenti: tu seccasti fiumi grossi,
16 Tuo *è* il giorno,tua eziandio *è* la notte: tu hai ordinata la luna, ed il sole.
17 Tu hai posti tutti i termini della terra: tu hai formata la state, ed il verno.
18 Ricordati di questo ch'il nemico ha oltraggiato il Signore, e ch' il popolo stolto ha dispettato il tuo Nome.
19 Non dare alle fiere la vita della tua tortola: non dimenticare in perpetuo la raunanza de' tuoi poveri afflitti.
20 Riguarda al Patto: perciocchè i luoghi tenebrosi della terra son ripieni di ricetti di violenza.
21 Non ritornisene il misero indietro svergognato: *fa sì che il* povero afflitto, ed il bisognoso lodino il tuo Nome.
22 Levati, o Dio, dibatti la tua lite, ricordati dell' oltraggio che t' è fatto tutto dì dallo stolto.
23 Non dimenticar le grida de'tuoi nemici: lo strepito di quelli che si levano contr' a te sale del continuo *al cielo*.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXV.

NOI ti celebriamo, noi ti celebriamo, o Dio: perciocchè il tuo Nome, *è* vicino: l' uom racconta le tue maraviglie.
2 Quando io avrò preso il Luogo della Raunanza, io giudicherò drittamente.
3 Il paese,e tutti i suoi abitanti si struggevano: *ma* io ho rizzate le sue colonne. Sela.
4 Io ho detto agl' insensati: non siate insensati: ed agli empi: non alzate il corno.
5 Non levate il vostro corno ad alto, e *non* parlate col collo indurato.
6 Perciocchè nè di Levante, nè di Ponente, nè dal diserto, *viene* l' esaltamento.
7 Ma Iddio *è* quel, che giudica; egli abbassa l'uno, ed innalza l'altro.
8 Perciocchè il Signore ha in mano una coppa, il cui vino è torbido: ella *è* piena di mistione, ed egli ne mesce: certamente tutti gli empi della terra ne succeranno e berranno le fecce.
9 Or, quant' è a me, io predicherò *queste cose* in perpetuo, io salmeggerò all'Iddio di Jacob,
10 E mozzerò tutte le corna degli empi: e *farò che* le corna de'giusti saranno alzate.

SALMO LXXVI.

IDDIO *è* conosciuto in Iuda: il suo Nome *è* grande in Israel.
2 Ed il suo Tabernacolo è in Salem, e la sua stanza in Sion.
3 Quivi ha rotte saette, archi, scudi, e spade, ed arnesi da guerra. Sela.
4 Tu *sei* illustre, magnifico sopra i monti di rapina.
5 I magnanimi sono stati spogliati, hanno dormito il sonno loro: e niuno di *quegli* uomini prodi non ha saputo trovar le sue mani.
6 O Dio di Jacob, e carri e cavalli sono stati stupefatti per lo tuo sgridare.
7 Tu *sei* tremendo: tu, *dico:* e chi durerà davanti a te, da che tu t' adiri?

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

12 Aber Gott iſt mein König von Alters her, der alle Hülfe thut, ſo auf Erden geſchieht.
13 Du zertrenneſt das Meer durch deine Kraft, und zerbrichſt die Köpfe der Drachen im Waſſer.
14 Du zerſchlagſt die Köpfe der Wallfiſche, und giebſt ſie zur Speiſe dem Volk in der Einöde.
15 Du läſſeſt quellen Brunnen und Bäche; du läſſeſt verſiegen ſtarke Ströme.
16 Tag und Nacht iſt dein; du machſt, daß beydes Sonne und Geſtirn ihren gewiſſen Lauf haben.
17 Du ſetzeſt einem jeglichen Lande ſeine Grenze; Sommer und Winter machſt du.
18 So gedenke doch deß, daß der Feind den Herrn ſchmähet, und ein thörichtes Volk läſtert deinen Namen.
19 Du wolleſt nicht dem Thiere geben die Seele deiner Turteltaube, und deiner elenden Thiere nicht ſogar vergeſſen.
20 Gedenke an den Bund: denn das Land iſt allenthalben jämmerlich verheeret, und die Häuſer ſind zerriſſen.
21 Laß den Geringen nicht mit Schanden davon gehen: denn die Armen und Elenden rühmen deinen Namen.
22 Mache dich auf, Gott, und führe aus deine Sache; gedenke an die Schmach, die dir täglich von den Thoren widerfähret.
23 Vergiß nicht des Geſchreyes deiner Feinde; das Toben deiner Widerwärtigen wird je länger je größer.

Morgen-Gebete.

Der 75 Pſalm.

1 Wir danken dir, Gott, wir danken dir, und verkündigen deine Wunder, daß dein Name ſo nahe iſt.
2 Denn zu ſeiner Zeit ſo werde ich recht richten.
3 Das Land zittert, und alle, die darinnen wohnen: aber ich halte ſeine Säulen veſt.
4 Ich ſprach zu den Ruhmräthigen: Rühmet nicht ſo; und zu den Gottloſen: Pochet nicht auf Gewalt.
5 Pochet nicht ſo hoch auf eure Gewalt; redet nicht halsſtarrig,
6 Es habe keine Noth, weder vom Aufgang, noch vom Niedergang, noch von dem Gebirge in der Wüſte.
7 Denn Gott iſt Richter, der dieſen erniedriget, und jenen erhöhet.
8 Denn der Herr hat einen Becher in der Hand, und mit ſtarkem Weine voll eingeſchenket, und ſchenket aus demſelben: aber die Gottloſen müſſen alle trinken, und die Hefen ausſaufen.
9 Ich aber will verkündigen ewiglich, und lobſingen dem Gott Jacobs.
10 Und will alle Gewalt der Gottloſen zerbrechen, daß die Gewalt des Gerechten erhöhet werde.

Der 76 Pſalm.

1 Gott iſt in Juda bekannt, in Iſrael iſt ſein Name herrlich;
2 Zu Salem iſt ſein Gezelt, und ſeine Wohnung zu Zion.
3 Daſelbſt zerbricht er die Pfeile des Bogens, Schild, Schwerdt und Streit.
4 Du biſt herrlicher und mächtiger, denn die Raubberge.
5 Die Stolzen müſſen beraubet werden und entſchlafen, und alle Krieger müſſen die Hände laſſen ſinken.

LOS PSALMOS. *El Dia* 15.

12 Mas el Dios, Rey nuestro ántes de los siglos, puso por obra la salud en medio de la tierra.
13 Tú con tu poder diste firmeza al mar: magullaste las cabezas de los dragones en las aguas.
14 Tú quebraste las cabezas del dragon: lo diste por comida á los pueblos de los Ethíopes.
15 Tú abriste las fuentes, y los arroyos: tú secaste los rios de Ethán.
16 Tuyo es el dia, y tuya es la noche: tú fabricaste la aurora, y el Sol.
17 Tú hiciste todos los términos de la tierra: el estío, y la primavera tú los formaste.
18 Acuérdate de esto, el enemigo insultó al Señor: y un pueblo necio incitó tu nombre.
19 No entregues á las bestias las almas que te alaban, y no olvides para siempre las almas de tus pobres.
20 Vuelve los ojos á tu testamento: porque los obscurecidos de la tierra, están llenos de casas de iniquidad.
21 No se vuelva corrido el humilde: el pobre y el desvalido alabarán tu nombre.
22 Levántate, Dios, juzga tu causa: acuérdate de los improperios hechos contra ti, de aquellos, con que un pueblo necio te injuria todo dia.
23 No olvides las voces de tus enemigos: la soberbia de aquellos, que te aborrecen, sube continuamente.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXV.

ALABAREMOSTE, ó Dios: alabarémos, é invocarémos tu nombre. Contarémos tus maravillas:
2 Quando yo tomare el tiempo, yo juzgaré las justicias.
3 Se ha derretido la tierra, y todos los que habitan en ella: yo afirmé sus columnas.
4 Dixe á los malvados: No querais proceder iniquamente; y á los delinqüentes: No querais ensalzar el poder.
5 No querais levantar en alto vuestro poder: no querais hablar iniquamente contra Dios.
6 Porque ni de Oriente, ni de Occidente, ni de los montes desiertos:
7 Porque es Dios el juez. A este humilla, y á aquel ensalza:
8 Porque en la mano del Señor está el cáliz de vino puro lleno de mezcla. Y escanció para este y para aquel: ciertamente sus heces no se han apurado: beberán todos los pecadores de la tierra.
9 Mas yo anunciaré por siglo: cantaré al Dios de Jacob.
10 Y quebraré todas las fuerzas de los pecadores: y serán ensalzadas las fuerzas del justo.

PSALMO LXXVI.

CONOCIDO es Dios en la Judéa: en Israél es grande su nombre.
2 Y está hecho su asiento en la paz, y su morada en Sión.
3 Allí quebró las fuerzas de los arcos, el escudo, la espada, y la guerra.
4 Dando tú luz maravillosa desde los montes eternos:
5 Todos los necios de corazon quedáron turbados. Durmiéron su sueño, y nada hallá-

LATINA ET GRÆCA.

teram tuam, de medio sinu tuo in finem:
12 Deus autem rex noster ante sæcula: operatus est salutem in medio terræ.
13 Tu confirmasti in virtute tua mare: contribulasti capita draconum in aquis.
14 Tui confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.
15 Tu dirupisti fontes, et torrentes: tu siccasti fluvios Ethan.
16 Tuus est dies, et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.
17 Tu fecisti omnes terminos terræ: æstatem et ver tu plasmasti ea.
18 Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: et populus insipiens incitavit nomen tuum.
19 Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.
20 Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.
21 Ne avertatur humilis factus confusus: pauper et inops laudabunt nomen tuum.
22 Exurge Deus, judica causam tuam: memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.
23 Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXV.

CONFITEBIMUR tibi Deus: confitebimur, et invocabimus nomen tuum. Narrabimus mirabilia tua:
2 Cum accepero tempus, ego justitias judicabo.
3 Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: ego confirmavi columnas ejus.
4 Dixi iniquis: Nolite inique agere: et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:
5 Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui adversus Deum iniquitatem.
6 Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus:
7 Quoniam Deus judex est. Hunc humiliat, et hunc exaltat:
8 Quia calix in manu Domini vini meri plenus misto. Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.
9 Ego autem annunciabo in sæculum: cantabo Deo Jacob.
10 Et omnia cornua peccatorum confringam: et exaltabuntur cornua justi.

PSALMUS LXXVI.

NOTUS in Judæa Deus: in Israel magnum nomen ejus.
2 Et factus est in pace locus ejus: et habitatio ejus in Sion.
3 Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, et bellum.
4 Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis:
5 Turbati sunt omnes insipientes corde. Dormierunt somnum suum: et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.
12 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς,
13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.
14 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.
15 Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ.
16 Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νὺξ, σὺ κατηρτίσω ἥλιον καὶ σελήνην.
17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας.
18 Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου.
19 Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.
21 Μὴ ἀποσραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου.
22 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου, μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
23 Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου, ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀναβαίνει διαπαντὸς πρὸς σέ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οε'. LXXV.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι ὁ Θεὸς, ἐξομολογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου· διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
2 Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
3 Ἐτάκη ἡ γῆ, κ᾽ πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν, ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς σύλους αὐτῆς· διάψαλμα.
4 Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ [b] παρανομεῖν,[1] καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.
5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
6 Ὅτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων,
7 Ὅτι ὁ Θεὸς κριτής ἐστι· τοῦτον ταπεινοῖ, καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
8 Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς·
9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου.

Ψαλ. οϛ'. LXXVI.

ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεὸς, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπλον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· διάψαλμα.
4 Φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων,
5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνωσαν ὕπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον οὐδὲν πάντες οἱ ἄνδρες τῶν πλούτων ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
6 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ Θεὸς Ἰακὼβ, ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

5 The proud are robbed; they have slept their sleep: and all the men whose hands were mighty have found nothing.
6 At thy rebuke, O God of Jacob: both the chariot and horse are fallen.
7 Thou, even thou art to be feared: and who may stand in thy sight when thou art angry?
8 Thou didst cause thy judgement to be heard from heaven: the earth trembled, and was still,
9 When God arose to judgement: and to help, all the meek upon the earth.
10 The fierceness of man shall turn to thy praise: and the fierceness of them shalt thou refrain.
11 Promise unto the Lord your God, and keep it, all ye that are round about him; bring presents unto him that ought to be feared.
12 He shall refrain the spirit of princes: and is wonderful among the kings of the earth.

PSALM LXXVII.

I WILL cry unto God with my voice: even unto God will I cry with my voice, and he shall hearken unto me.
2 In the time of my trouble I sought the Lord: my sore ran, and ceased not in the night-season; my soul refused comfort.
3 When I am in heaviness, I will think upon God: when my heart is vexed, I will complain.
4 Thou holdest mine eyes waking: I am so feeble, that I cannot speak.
5 I have considered the days of old: and the years that are past.
6 I call to remembrance my song: and in the night I commune with mine own heart, and search out my spirits.
7 Will the Lord absent himself for ever: and he will be no more intreated?
8 Is his mercy clean gone for ever: and is his promise come utterly to an end for evermore!
9 Hath God forgotten to be gracious: and will he shut up his loving-kindness in displeasure?
10 And I said, It is mine own infirmity: but I will remember the years of the right hand of the most Highest.
11 I will remember the works of the Lord: and call to mind thy wonders of old time.
12 I will think also of all thy works: and my talking shall be of thy doings.
13 Thy way, O God, is holy: who is so great a God as our God?
14 Thou art the God that doeth wonders: and hast declared thy power among the people.
15 Thou hast mightily delivered thy people: even the sons of Jacob and Joseph.
16 The waters saw thee, O God, the waters saw thee, and were afraid: the depths also were troubled.
17 The clouds poured out water, the air thundered: and thine arrows went abroad.
18 The voice of thy thunder was heard round about: the lightning shone upon the ground; the earth was moved, and shook withal.
19 Thy way is in the sea, and thy paths in the great waters: and thy footsteps are not known.
20 Thou leddest thy people like sheep: by the hand of Moses and Aaron.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXVIII.

HEAR my law, O my people: incline your ears unto the words of my mouth.
2 I will open my mouth in a parable: I will declare hard sentences of old;
3 Which we have heard and known: and such as our fathers have told us;

6 O Dieu de Jacob, les chariots et les chevaux ont été assoupis, quand tu les as menaces.
7 Tu es terrible, toi, et qui pourra subsister devant toi, dès *que* ta colère *paroit?*
8 Tu as fait entendre du ciel le jugement; la terre a été effrayée et s'est tenue en repos,
9 Quand tu te levas, o Dieu, pour exécuter tes jugemens, pour délivrer tous les débonnaires de la terre. Sélah.
10 Certainement, la fureur de l'homme tournera à ta louange; tu achèveras de détruire le reste de ces furieux.
11 Vouez et rendez *vos vœux* à l'Eternel votre Dieu, *vous* tous *qui* l'environnez, et qu'on apporte des dons au *Dieu* redoutable.
12 Il retranche du monde les princes, et il est redoutable aux rois de la terre.

PSEAUME LXXVII.

MA voix *s'adresse* à Dieu, et je crierai; ma voix *s'adresse* à Dieu, et il m'écoutera.
2 J'ai cherché le Seigneur au jour de ma détresse; ma main étoit étendue *vers lui* durant la nuit et ne cessoit point; mon ame refusoit d'être consolée.
3 Je me souvenois de Dieu, et je me tourmentois; je méditois, et mon esprit étoit défailli. Sélah.
4 Tu avois retenu mes yeux dans les veilles; j'étois étourdi, et je ne pouvois parler.
5 Je pensois aux jours d'autre fois et aux années des siècles passés.
6 Je me souvenois des cantiques que je chantois avec des instrumens pendant la nuit; je méditois en mon cœur, et mon esprit cherchoit diligemment, et *je disois:*
7 Le Seigneur m'a-t-il rejeté pour toujours, et ne continuera-t-il plus à m'avoir pour agréable?
8 Sa bonté est elle épuisée pour jamais? Sa parole a-t elle pris fin pour toujours?
9 Le Dieu fort a-t-il oublié d'avoir pitié? A-t-il resserré ses compassions par son courroux? Sélah.
10 Puis j'ai dit: C'est bien ici ce qui m'affoiblit; *mais* la droite du Souverain change.
11 Je me suis souvenu des exploits de l'Eternel; oui, je me suis souvenu de tes merveilles d'autrefois;
12 Et j'ai médité toutes tes œuvres, et j'ai parlé de tes exploits, *disant:*
13 O Dieu, ta voie est dans le sanctuaire: Qui est le dieu fort et grand comme Dieu?
14 Tu es le Dieu fort, qui fais des merveilles; tu as fait connoître ta force parmi les peuples.
15 Tu as délivré ton peuple par ton bras, *savoir,* les enfans de Jacob et de Joseph. Sélah.
16 Les eaux t'ont vu, o Dieu, les eaux t'ont vu, et ont tremblé, même, les abîmes en ont été émus.
17 Les nuées ont répandu des inondations d'eaux, les nuées ont fait retentir *leur* voix; tes traits ont volé çà et là.
18 Le son de ton tonnerre *étoit* dans la rondeur *de l'air;* les éclairs ont éclairé la terre habitable, la terre en a été émue et en a tremblé.
19 Ton chemin *a été* par la mer, et tes sentiers dans les grosses eaux, et tes traces n'ont point été connues.
20 Tu as mené ton peuple comme un troupeau, sous la conduite de Moïse et d'Aaron.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXVIII.

MON peuple, écoutez ma loi; prêtez l'oreille aux paroles de ma bouche.
2 J'ouvrirai ma bouche en similitudes; je répandrai les choses cachées du tems passé;
3 Lesquelles nous avons ouies et connues, et que nos pères nous ont racontées.

τὸ κατοικητήριόν του εἰρίσκεται εἰς Σιών.
3 Ἐκεῖ ἐσύντριψε τὴν δύναμιν τῶν τόξων, καὶ τὴν ἀσπίδα Ϗ τὴν μάχαιραν Ϗ τὸν πόλεμον.
4 Συ εἶσαι δυνατώτερος Ϗ τιμιώτερος, ἀπὸ τὰ βουνὰ τῶν κλεπτων.
5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἀσύνετοι τὴν καρδίαν ἐκοιμήθησαν τὸν ὕπνον των· Ϗ πάντες οἱ ἔχοντες χειρας δυνάμεως δὲν ἦγρον οὐδέν
6 Ἀπὸ τὴν ἐπετίμησίν σου, ὦ Θεὲ τῆ Ἰακὼβ, καὶ αἱ ἁμάξαι καὶ τὰ ἄλογα ἔπεσον.
7 Σὺ εἶσαι φοβερός, καὶ ποῖος σοὶ ἀντιστέκεται ὅταν ὀργισθῆς.
8 Ἔκαμες καὶ ἠκούσθη ἡ κρίσις σου ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐφοβήθη ἡ γῆ καὶ ἡσύχασεν,
9 Ὅταν ὁ Θεὸς ἐσηκώθη εἰς κρίσιν, ἵνα σώσῃ πάντας τους πραεῖς τῆς γῆς.
10 Ἡ ἀγριώτης τῶν ἀνθρώπων θέλει σὲ εὐχαριστήσειν, Ϗ τὴν ἀγριώτηλα αὐτῶν θέλεις ἡμερώσειν.
11 Τάξετε, καὶ δώσετε εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, σεῖς πάντες οἱ στέκοντες τριγύρω του, δῶρα· ὅτι εἶναι φοβερός.
12 Αὐτὸς θέλει ταπεινώσειν τὰ πνεύματα τῶν ἀρχόντων· ὅτι φοβερὸς εἶναι εἰς τους βασιλέας τῆς γῆς.

Ψαλ. οζ'. LXXVII.

Η ΦΩΝΗ μου θέλει κράξειν τὸν Κύριον, καὶ θέλει κράξειν ἡ φωνή μου τὸν Θεὸν, καὶ αὐτὸς θέλει μοὶ δώσειν ακρόασιν.
2 Ἐζήτησα τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρα θλίψεώς μου· ἅπλωσα ὅλην τὴν νύκτα τας χεῖράς μου πρὸς αὐτὸν. ἡ ψυχή μα δὲν ἐδέχθη παριγορίαν.
3 Ἐνθυμήθην τὸν Θεὸν Ϗ εὐφράνθην· ὅταν πικρανθῆ ἡ καρδία μα τότε θέλω παραπονεθῆν.
4 Συ ἐκράτησας τὰς ὀφθαλμὰς μα εἰς ἀγρυπνίαν· εἶμαι τόσον ἀσθενὴς ὥστε δὲν δύναμαι 'να λαλήσω.
5 Ἐλογιάσθην τὰς ἀρχαίας ἡμέρας, Ϗ τὲς ἀπερασμένους χρόνους.
6 Ἐμελέτησα τοὺς ψαλμούς μου, καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἐσυνομίλουν μὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐρεύνησα τὸ πνεῦμά μου.
7 Ἂς μὴ ἀπομακρυνθῆ αἰωνίως ὁ Κύριος· ἄραγε δὲν θέλει αὐτὸς καταδεχθῆν πλέον;
8 Ἐτελείωσε τὸ ἔλεός του διὰ πάντα, καὶ τὸ ὑ,τι μὰς ἔταξεν;
9 Λησμόνησε ὁ Θεὸς τὲς οἰκτειρμὲς τα; ἢ θέλει ἀποκόψειν μὲ τὴν ὀργήν του τοὺς οἰκτρειρμὲς τα;
10 Καὶ εἶπα, Ἀρρωσία μα εἶναι αὕτη, Ϗ θέλω ἐνθυμηθῆν τὴν ἀλλοίωσιν τῆς δεξιᾶς τα Ὑψίστ.
11 Θέλω ἐνθυμηθῆν τὰ ἔργα τοῦ Κυρίε, Ϗ μελετήσω ἀπ' ἀρχὴς τὰ θαυμάσιά σου.
12 Θέλω μελετήσειν πάντα τὰ ἔργα σου, Ϗ ἡ συνομιλία μου θέλει εἶναι περι τὰ ἐπιτηδεύματά σου.
13 Ἁγία εἶναι ἡ ὁδός σου, ὦ Θεὲ, ποῖος Θεὸς εἶναι μέγας ὡσὰν ὁ Θεός μας;
14 Σὺ εἶσαι ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, καὶ ἔδειξας εἰς τοὺς λαούς σου τὴν δύναμίν σου.
15 Ἐλύτρωσας μὲ τὴν ἰσχίν σου τὸν λαόν σα τὲς Ἰοὺς τοῦ Ἰακὼβ. καὶ τοῦ Ἰωσὴφ.
16 Σὲ εἶδον τὰ ὕδατα, ὦ Θεὲ, σὲ εἶδον τὰ ὕδατα Ϗ ἐφοβήθησαν, Ϗ αἱ ἄβυσσοι ἐταράχθησαν.
17 Πλῆθος βροχῆς ἔχυσαν τὰ σύννεφα, καὶ ἐβρόντησεν ὁ αἰθὴρ· Ϗ τὰ βέλη σα ἐξῆλθον.
18 Ἡ φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἠκέετο τριγύρου. ἔλαμψαν αἱ ἀστραπαί σου ἐπὶ τὴν οἰκεμένην, ἐσαλεύθη Ϗ ἔγινε τρέμουσα ἡ γῆ.
19 Ἡ τῆς θαλάσσης εἶναι ἡ ὁδος σα, Ϗ οἱ δρόμοι σου ἐπάνω εἰς τὰ μεγάλα νερὰ, καὶ τὰ ἴχνη σου δὲν γνωρίζονται.

8 Tu bandisti giudicio dal cielo: la terra temette, e stette cheta.
9 Quando Iddio si levò per *far* giudicio, per salvar tutti i mansueti della terra. Sela.
10 Certamente l'ira degli uomini t'acquista lode: tu ti cingerai del rimanente dell'ire.
11 Fate voti al Signore Iddio vostro, ed adempiteli: tutti quelli *che sono* d'intorno a lui portino doni al Tremendo.
12 Egli vendemmia lo spirito de' principi: *egli è* tremendo ai re della terra.

SALMO LXXVII.

LA mia voce *s'indrizza* a Dio, ed io grido: la mia voce *s'indrizza* a Dio, acciocchè egli mi porga l'orecchio.
2 Nel giorno della mia distretta, io ho cercato il Signore: le mie mani sono state sparse quà e là di notte, e non hanno avuta posa alcuna: l'anima mi ha rifiutato d'esser consolata.
3 Io mi ricordo di Dio, e romoreggio: io mi lamento, ed il mio spirito è angosciato. Sela.
4 Tu hai ritenuti gli occhi miei *in continue* vegghie: io son tutto attonito, e non posso parlare.
5 Io ripenso a' giorni antichi, agli anni di *molti* secoli *addietro.*
6 Io mi ricordo come *già* io sonava: io medito nel mio cuore di notte, e lo spirito mio va investigando.
7 Il Signore *mi* rigetterà egli in perpetuo? e non *mi* gradirà egli *giammai* più?
8 È la sua benignità venuta meno per sempre mai? è la *sua* parola mancata per ogni età?
9 Iddio ha egli dimenticato d'aver pietà? ha egli serrate per ira le sue compassioni? Sela?
10 Io ho adunque detto: ciò ch' io sono fiacco *procede* da ciò che la destra dell'Altissimo è mutata.
11 Io mi rammemoro l'opere del Signore: perciocchè io mi riduco a memoria le tue maraviglie antiche.
12 E medito tutti i tuoi fatti, e ragiono delle tue operazioni.
13 O Dio, le tue vie *si veggono* nel Santuario: chi è dio grande, come Iddio?
14 Tu *sei* l'Iddio, che fai maraviglie; tu hai fatta conoscer la tua forza fra i popoli.
15 Tu hai col tuo braccio riscosso il tuo popolo: i figliuoli di Jacob, e di Josef. Sela.
16 L'acque ti viddero, o Dio: l'acque ti viddero, *e* furono spaventate: gli abissi eziandio tremarono.
17 Le nubi versarono diluvi d'acque, i cieli tonarono, i tuoi strali eziandio andarono attorno.
18 Il suon de' tuoi tuoni *fu* per lo giro *del cielo,* i folgori alluminarono il mondo; la terra fu smossa, e tremò.
19 La tua via *fu* per mezzo il mare, ed il tuo sentiero per mezzo le grandi acque: e le tue pedate non furono riconosciute.
20 Tu conducesti, per man di Moisè, e d'Aaron, il tuo popolo, come una greggia.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXVIII.

ASCOLTA, o popol mio, la mia dottrina: porgete gli orecchi alle parole della mia bocca.
2 Io aprirò la mia bocca in sentenze; io sgorgherò detti notevoli *di cose* antiche.
3 Le quali noi abbiamo udite, e sappiamo,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

6 Von deinem Schelten, Gott Jacobs, ſinket in Schlaf beydes Roß und Wagen.
7 Du biſt erſchrecklich. Wer kann vor dir ſtehen, wenn du zurneſt?
8 Wenn du das Urtheil läſſeſt hören vom Himmel, ſo erſchrickt das Erdreich, und wird ſtille.
9 Wenn Gott ſich aufmacht, zu richten, daß er helfe allen Elenden auf Erden.
10 Wenn Menſchen wider dich wüthen, ſo legeſt du Ehre ein; und wenn ſie noch mehr wüthen, biſt du auch noch gerüſtet.
11 Gelobet und haltet dem Herrn, eurem Gott, alle, die ihr um ihn her ſeyd; bringet Geſchenke dem Schrecklichen,
12 Der den Fürſten den Muth nimmt, und ſchrecklich iſt unter den Königen auf Erden.

Der 77 Pſalm.

1 Ich ſchreye mit meiner Stimme zu Gott; zu Gott ſchreye ich, und er erhöret mich.
2 In der Zeit meiner Noth ſuche ich den Herrn; meine Hand iſt des Nachts ausgereckt, und läßt nicht ab: denn meine Seele will ſich nicht tröſten laſſen.
3 Wenn ich betrübt bin, ſo denke ich an Gott; wenn mein Herz in Aengſten iſt, ſo rede ich.
4 Meine Augen hälſt du, daß ſie wachen; ich bin ſo ohnmächtig, daß ich nicht reden kann.
5 Ich denke der alten Zeit, der vorigen Jahre.
6 Ich denke des Nachts an mein Saitenſpiel, und rede mit meinem Herzen; mein Geiſt muß forſchen.
7 Wird denn der Herr ewiglich verſtoßen, und keine Gnade mehr erzeigen?
8 Iſts denn ganz und gar aus mit ſeiner Güte? und hat die Verheißung ein Ende?
9 Hat denn Gott vergeſſen gnädig zu ſeyn, und ſeine Barmherzigkeit vor Zorn verſchloſſen?
10 Aber doch ſprach ich: Ich muß das leiden; die rechte Hand des Höchſten kann alles ändern.
11 Darum gedenke ich an die Thaten des Herrn, ja ich gedenke an deine vorigen Wunder.
12 Und rede von allen deinen Werken, und ſage von deinem Thun.
13 Gott, dein Weg iſt heilig. Wo iſt ein ſo mächtiger Gott, als du, Gott, biſt?
14 Du biſt der Gott, der Wunder thut; du haſt deine Macht bewieſen unter den Völkern.
15 Du haſt dein Volk erlöſet gewaltiglich, die Kinder Jacobs und Joſephs.
16 Die Waſſer ſahen dich, Gott, die Waſſer ſahen dich und ängſteten ſich, und die Tiefen tobten.
17 Die dicken Wolken goſſen Waſſer, die Wolken donnerten, und die Strahlen fuhren daher.
18 Es donnerte im Himmel, deine Blitze leuchteten auf dem Erdboden; das Erdreich regte ſich, und bebte davon.
19 Dein Weg war im Meer, und dein Pfad in großen Waſſern, und man ſpührete doch deinen Fuß nicht.
20 Du führeteſt dein Volk, wie eine Heerde Schafe, durch Moſen und Aaron.

Abend-Gebete.

Der 78 Pſalm.

1 Höre, mein Volk, mein Geſetz, neiget eure Ohren zu der Rede meines Mundes.
2 Ich will meinen Mund aufthun zu Sprüchen, und alte Geſchichten ausſprechen,
3 Die wir geboret haben und wiſſen, und unſere Väter uns erzählet haben:

LOS PSALMOS. *El Dia* 15.

ron en sus manos todos estos hombres de riquezas.
6 A tu amenaza, Dios de Jacob, adormeciéronse los que montáron en caballos.
7 Tú eres terrible, ¿y quién te resistirá? desde entónces tu ira.
8 Desde el cielo hiciste oir tu juicio: la tierra tembló, y se sosegó,
9 Quando se levantó Dios á juicio, para salvar á todos los mansos de la tierra.
10 Porque el pensamiento del hombre te alabará; y los residuos del pensamiento te harán dia festivo.
11 Haced votos, y cumplidlos al Señor Dios vuestro, todos los que al rededor de él traheis ofrendas,
12 Al terrible, y al que quita el espíritu á los Príncipes, al que es terrible á los Reyes de la tierra.

PSALMO LXXVII.

CON mi voz al Señor clamé: con mi voz á Dios, y atendió á mí.
2 En el dia de mi tribulacion á Dios busqué, con mis manos ácia él de noche: y no quedé frustrado. Rehusó consolarse mi alma,
3 Me acordé de Dios, y me deleyté, y me exercité, y desmayó mi espíritu.
4 Adelantáronse á las vigilias mis ojos: quedé turbado, y no hablé.
5 Pensé en los dias antiguos, y tuve en la mente los años eternos.
6 Y medité de noche en mi corazon, y me exercitaba, y escobaba mi espíritu.
7 ¿Por ventura desechará Dios para siempre, ó no volverá mas á ser benévolo?
8 O cortará para siempre su misericordia, de generacion en generacion?
9 ¿O se olvidará Dios de tener misericordia? ¿ó detendrá con su ira sus misericordias?
10 Y dixe: Ahora comienzo: de la diestra del Altísimo es esta mudanza.
11 Me acordé de las obras del Señor: porque me acordaré de tus maravillas desde el principio.
12 Y meditaré en todas tus obras, y me exercitaré en tus invenciones.
13 Tu camino, ó Dios, es en lo santo: ¿qué Dios hay grande, como el Dios nuestro?
14 Tú eres el Dios, que haces maravillas. Hiciste conocer en los pueblos tu valentía:
15 Redimiste con tu brazo á tu pueblo, á los hijos de Jacob, y de Joseph.
16 Viéronte las aguas, Dios: viéronte las aguas; y temiéron, y fuéron turbados los abismos.
17 Mucho fué el ruido de las aguas: voz diéron las nubes. Porque tus saetas pasan:
18 La voz de tu trueno en la rueda. Relumbráron tus relámpagos por la redondez de la tierra: estremecióse, y tembló la tierra.
19 En el mar tu camino, y tus sendas en medio de las muchas aguas, y no serán conocidas tus pisadas.
20 Conduxiste á tu pueblo, como ovejas por la mano de Moysés y de Aarón.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXVIII.

ESCUCHAD mi ley, pueblo mio: inclinad vuestra oreja á las palabras de mi boca.
2 Abriré en parábolas mi boca: hablaré propuestas desde el principio.
3 Quantas cosas hemos oido, y las hemos entendido, y nos las contáron nuestros padres.

LATINA ET GRÆCA.

6 Ab increpatione tua Deus Jacob dormitaverunt qui ascenderunt equos.
7 Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex tunc ira tua.
8 De ælo auditum fecisti judicium: terra tremuit et quievit,
9 Cum exurgeret in judicium Deus, ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.
10 Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.
11 Vovete, et reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu ejus affertis munera. Terribili
12 Et ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

PSALMUS LXXVII.

VOCE mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Deum, et intendit mihi.
2 In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contra eum: et non sum deceptus. Renuit consolari anima mea,
3 Memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum: et defecit spiritus meus.
4 Anticipaverunt vigilias oculi mei: turbatus sum, et non sum locutus.
5 Cogitavi dies antiquos: et annos æternos in mente habui.
6 Et meditatus sum nocte cum corde meo, et exercitabar, et scopebam spiritum meum.
7 Numquid in æternum projiciet Deus: aut non apponet ut complacitior sit adhuc?
8 Aut in finem misericordiam suam abscindet, a generatione in generationem?
9 Aut obliviscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas?
10 Et dixi: Nunc cœpi: hæc mutatio dexteræ Excelsi.
11 Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum,
12 Et meditabor in omnibus operibus tuis: et in adinventionibus tuis exercebor.
13 Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?
14 Tu es Deus qui facis mirabilia. Notam fecisti in populis virtutem tuam:
15 Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, et Joseph.
16 Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: et timuerunt et turbatæ sunt abyssi.
17 Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes. Etenim sagittæ tuæ transeunt:
18 Vox tonitrui tui in rota. Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est et contremuit terra.
19 In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis: et vestigia tua non cognoscentur.
20 Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron:

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXVIII.

ATTENDITE populo meus legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.
2 Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.
3 Quanta audivimus et cognovimus ea:

7 Σὺ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεταί σοι ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου;
8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῆ ἐφοβήθη καὶ ἡσύχασεν,
9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεὸν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆ καρδίᾳ· διάψαλμα.
10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπη ἐξομολογήσεταί σοι, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι.
11 Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν; πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα· τῷ φοβερῷ
12 Καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. οζ'. LXXVII.

ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ προσέσχε μοι.
2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χεραί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου·
3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· διάψαλμα.
4 Προκατελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.
5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην,
6 Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχων, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου.
7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;
8 Ἢ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;
9 Ἢ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεὸς, ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; διάψαλμα.
10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις, τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.
11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου,
12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.
13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;
14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου,
15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ· διάψαλμα.
16 Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.
17 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται,
18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ, ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.
19 Ἐν τῇ θαλάσσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται.
20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οη'. LXXVIII.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαός μου τὸν νόμον μου, κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.
3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

4 That we should not hide them from the children of the generations to come: but to shew the honour of the Lord, his mighty and wonderful works that he hath done.

5 He made a covenant with Jacob, and gave Israel a law: which he commanded our forefathers to teach their children;

6 That their posterity might know it: and the children which were yet unborn;

7 To the intent that when they came up: they might shew their children the same;

8 That they might put their trust in God: and not to forget the works of God, but to keep his commandments;

9 And not to be as their forefathers, a faithless and stubborn generation: a generation that set not their heart aright, and whose spirit cleaveth not stedfastly unto God;

10 Like as the children of Ephraim: who being harnessed, and carrying bows, turned themselves back in the day of battle.

11 They kept not the covenant of God: and would not walk in his law;

12 But forgat what he had done: and the wonderful works that he had shewed for them.

13 Marvellous things did he in the sight of our forefathers, in the land of Egypt: even in the field of Zoan.

14 He divided the sea, and let them go through: he made the waters to stand on an heap.

15 In the day-time also he led them with a cloud: and all the night through with a light of fire.

16 He clave the hard rocks in the wilderness: and gave them drink thereof, as it had been out of the great depth.

17 He brought waters out of the stony rock: so that it gushed out like the rivers.

18 Yet for all this they sinned more against him: and provoked the most Highest in the wilderness.

19 They tempted God in their hearts: and required meat for their lust.

20 They spake against God also, saying: Shall God prepare a table in the wilderness?

21 He smote the stony rock indeed, that the water gushed out, and the streams flowed withal: but can he give bread also, or provide flesh for his people?

22 When the Lord heard this, he was wroth: so the fire was kindled in Jacob, and there came up heavy displeasure against Israel:

23 Because they believed not in God: and put not their trust in his help.

24 So he commanded the clouds above: and opened the doors of heaven.

25 He rained down manna also upon them for to eat: and gave them food from heaven.

26 So man did eat angel's food: for he sent them meat enough.

27 He caused the east-wind to blow under heaven: and through his power he brought in the south-west-wind.

28 He rained flesh upon them as thick as dust: and feathered fowls like as the sand of the sea.

29 He let it fall among their tents: even round about their habitation.

30 So they did eat, and were well filled; for he gave them their own desire: they were not disappointed of their lust.

31 But while the meat was yet in their mouths, the heavy wrath of God came upon them, and slew the wealthiest of them: yea, and smote down the chosen men that were in Israel.

4 Nous ne les cacherons point à leurs enfans, et ils raconteront les louanges de l'Eternel à la génération qui viendra, et sa force, et es merveilles qu'il a faites.

5 Car il a établi son témoignage en Jacob, et il a mis la loi en Israël; et il ordonna à nos pères de les faire entendre à leurs enfans.

6 Afin que la génération suivante et les enfans qui naîtroient, les connussent, qu'ils les récitassent à leurs enfans;

7 Qu'ils missent leur confiance en Dieu, qu'ils n'oubliassent pas les exploits du Dieu fort, qu'ils gardassent ses commandemens;

8 Et qu'ils ne fussent pas comme leurs pères, une génération perfide et rebelle, une génération qui n'a point soumis son cœur, et dont l'esprit n'a point été fidèle au Dieu fort.

9 Les enfans d'Ephraïm, armés et tirant de l'arc, ont tourné le dos au jour de la bataille.

10 Ils n'ont point gardé l'alliance de Dieu, et ont refusé de marcher selon sa loi.

11 Et ils ont mis en oubli ses exploits et ses merveilles qu'il leur avoit fait voir.

12 Il a fait des miracles en la présence de leurs pères au pays d'Egypte, au territoire de Tsohan.

13 Il a fendu la mer, les a fait passer au travers, et il a fait arrêter les eaux comme un monceau.

14 Et il les a conduits de jour par la nuée, et toute la nuit par une lumière de feu.

15 Il a fendu les rochers dans le désert, et leur a donné abondamment à boire, comme *s'il l'eût puisé* des abîmes.

16 Il a fait sortir des ruisseaux du rocher, et en a fait découler des eaux comme des rivières.

17 Toutefois, ils continuèrent à pécher contre lui, irritant le Souverain dans le désert.

18 Ils tentèrent le Dieu fort dans leurs cœurs, en demandant de la viande pour satisfaire leur appétit.

19 Et ils parlèrent contre Dieu, et dirent: Le Dieu fort nous pourroit-il dresser une table en ce désert?

20 Voilà, il a frappé le rocher, et les eaux en sont découlées, et les torrens sont sortis abondamment; *mais* pourroit-il aussi donner du pain? Apprêteroit-il bien de la chair à son peuple?

21 C'est pourquoi, l'Eternel les ayant ouïs, se mit en une grande colère, et le feu s'embrasa contre Jacob, et sa colère s'éleva contre Israël;

22 Parce qu'ils n'avoient pas cru à Dieu, et ne s'étoient pas assurés de sa délivrance;

23 Bien qu'il eût donné commandement aux nues d'enhaut, et ouvert les portes des cieux;

24 Et qu'il eût fait pleuvoir la manne sur eux, afin qu'ils en mangeassent, et qu'il leur eût donné le froment des cieux;

25 Tellement que chacun mangeoit du pain des puissans. Il leur envoya *donc* de la viande pour les rassasier.

26 Il fit venir le vent d'Orient dans les cieux, et il amena par sa force le vent de Midi;

27 Et il fit pleuvoir sur eux de la chair abondamment, comme de la poussière, et des oiseaux ailés comme le sable de la mer.

28 Il la fit tomber au milieu de leur camp, et à l'entour de leurs pavillons.

29 Et ils en mangèrent, et furent rassasiés, tellement qu'il accomplit leur souhait.

30 Ils n'en avoient pas encore perdu l'envie, leur viande *étoit* encore dans leur bouche,

31 Lors que la colère de Dieu monta contr'eux, et fit mourir les plus vaillans d'entr'eux, et abattit les gens d'élite d'Israël.

32 Avec tout cela ils péchèrent encore, et ne crurent pas à ses merveilles.

33 C'est pourquoi il consuma leurs jours soudainement, et leurs années dans le trouble.

20 Σὺ ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σκ διὰ μέσου τῆς χειρὸς Μωυσῆ, καὶ Ἀαρών.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. οη'. LXXVIII.

Ακουσον, ὦ λαέ μου, τὸν νόμον μου, δώσαι προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ στόματός μου.
2 Θέλω ἀνοίξειν τὸ στόμα μου ἐν παραβολαῖς, θέλω λαλήσειν περὶ τῶν παλαιῶν προβλημάτων.
3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἐγνωρίσαμεν, καὶ μᾶς ἐδιηγήθησαν οἱ πατέρες μας.
4 Ἵνα μὴ τὰ κρύψωμεν τοῖς υἱοῖς τῆς ἐρχομένης γενεᾶς, ἀλλ' ἵνα δείξωμεν τὸν ἔπαινον τῆ Κυρίῳ, καὶ τᾶς δυναξείας, καὶ τὰ ὅσα ἐποίησε θαυμάσια.
5 Καὶ ἔκαμε διαθήκην μὲ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἔδωκεν νόμον τῷ Ἰσραήλ· τὸν ὁποῖον ἐπρόσταξεν εἰς τὰς πατέρας μας ἵνα τ' διδάξωσιν εἰς τὰς υἱὰς των.
6 Ὅπως γνωρισθῇ ἀπὸ τὴν ἐπομένην γενεὰν, καὶ ἀπὸ τὰς υἱὰς οἱ ὁποῖοι ἔμελον ἵνα γεννηθῶσιν,
7 Καὶ ὅπως αὐξάνοντες, τὸν ἑρμηνεύσωσιν εἰς τοὺς υἱούς των.
8 Ἵνα βάλωσιν εἰς τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα των, καὶ μὴ λησμονήσωσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπακούσωσι τὰς ἐντολάς του.
9 Ἵνα μὴ γίνωσιν ὡσὰν οἱ πατέρες των, γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, γενεὰ ἡ ὁποῖα ἔκλυεν ἀδικίας εἰς τὴν καρδίαν της, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ὁποίας δὲν ἦτο μὲ τὸν Θεόν,
10 Ὡσὰν οἱ τοξεύοντες υἱοὶ τῆ Ἐφραὶμ, οἵτινες ἐστράφησαν τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου.
11 Δὲν ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τῆ Θεῷ, καὶ δὲν ἤθελον ἵνα πορευθῶσι κατὰ τὸν νόμον του.
12 Ἀλλὰ λησμόνησαν τὰς εὐεργεσίας του καὶ τὰ ὁποῖα τους ἔδειξεν θαυμάσιά του.
13 Θαυμάσια ἐποίησε ἔμπροσθεν τῶν πατέρων μας εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, εἰς τὰ χωραφία τοῦ Τανέως.
14 Ἐδιαμοίρασε τὴν θάλασσαν, καὶ τοὺς ἐπέρασε, καὶ ἔστησε τὰ νερὰ ὡσὰν δύο βουνά.
15 Μὲ σύννεφον τοὺς ὡδήγησεν τὴν ἡμέραν, καὶ ὅλην τὴν νύκτα με στύλον πυρός.
16 Ἔσχισε πέτραν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ τοὺς ἐπότισεν ὡσὰν ἀπὸ πηγάδιον βαθύ.
17 Ἐβγαλεν νερὸν ἀπὸ πέτραν, ὡσὰν ποταμοὺς ὑδάτων.
18 Μὲ ὅλον τῦτο ἡμάρτησαν ἐναντίον τῃ, καὶ παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον εἰς τὴν ἔρημον.
19 Ἐπείρασαν τὸν Θεὸν εἰς τὰς καρδίας των, καὶ τῃ ἐζήτησαν τροφὴν κατὰ τὴν ὄρεξίν των.
20 Καὶ ἐλάλησαν κατὰ τῆ Θεῷ καὶ εἶπαν, Ἔχει ὁ Θεὸς ἵνα μᾶς ἑτοιμάσῃ τράπεζαν εἰς τὴν ἔρημον;
21 Ἐπειδὴ ἔσχισε ἀληθῶς τὴν πέτραν, καὶ τὰ νερὰ ἔτρεξαν ὡς χείμαρροι, ἀμμὴ δύναται ὁ Θεὸς ἵνα μᾶς δώσῃ ἄρτον, ἢ ἵνα ἑτοιμάσῃ τράπεζαν διὰ τὸν λαόν του;
22 Τῦτο ἤκουσεν ὁ κύριος καὶ ἐχολώθη, καὶ ἀνάφθη πῦρ εἰς τ' Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
23 Ὅτι δὲν ἐπίστευαν εἰς τὸν Θεὸν, οὐδὲ ἤλπισαν εἰς τὸ σωτήριόν του.
24 Καὶ ἐπρόσταξεν ἄνωθεν τὰς νεφέλας, καὶ ἄνοιξε τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ.
25 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὰς μάννα, εἰς τροφὴν τους καὶ τὰς ἔδωκεν τὸν ἄρτον τῆ οὐρανοῦ.
26 Καὶ οἱ ἀνθρώποι ἔφαγαν τὸν ἄρτον τῶν ἀγγέλων· καὶ τὰς ἔστειλε τροφὴν εἰς πλησμονήν.
27 Ἐσήκωσεν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν Εὖρον, καὶ ἔφερε μὲ τὴν δύναμίν του τὸν Νότον.
28 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς κρέας ὡσὰν κόνιν, καὶ πτερωτὰ ὡσὰν τὸν ἄμμον τῆς θαλάσσης.
29 Καὶ ἔπεσαν εἰς τὴν μέσην τῆς κατασκηνό-

e lequali i nostripadrici hannoraccontate.
4 Noi non *le* celeremo a' lor figliuoli, alla generazione a venire: noi racconteremo le lodi del Signore, e la sua forza, e le sue maraviglie ch' egli ha fatte.

5 Egli ha fermata la testimonianza in Jacob, ed ha posta la Legge in Isr el: le quali egli comandò a nostri padri di fare sapere a' lor figliuoli.

6 Acciocchè la generazione a venire, i figliuoli *che* nascerebbero, *le* sapessero, e si mettessero a narrar*le* a'lor figliuoli.

7 E ponessero in Dio la loro speranza, e non dimenticassero l' opere di Dio, ed osservassero i suoi comandamenti.

8 E non fossero come io lor padri, generazione ritrosa,e ribella: generazione che non drizzò il cuor suo, il cui spirito non *fu* leale inverso Dio.

9 I figliuoli d' Efraim, gente di guerra, *buoni* arcieri, voltarono le spalle al dì della battaglia.

10 Non avevano osservato il patto di Dio, ed avevano ricusato di caminar nella sua Legge.

11 Ed avevano dimenticate le sue opere, e le maraviglie ch' egli aveva lor fatte vedere.

12 Egli aveva fatti miracoli in presenza de' padri loro, nel paese d' Egitto, nel tenitorio di Soan.

13 Egli aveva fesso il mare, e gli aveva fatti passare per mezzo: ed aveva fermate l' acque come un mucchio.

14 E gli aveva condotti di giorno colla nuvola, e tutta notte colla luce del fuoco.

15 E gli aveva schiantate le rupi nel diserto, e gli aveva copiosamente abbeverati, come di gorghi.

16 Ed aveva fatto uscir de'ruscelli della roccia, e colare acque, a guisa di fiumi.

17 Ma essi continuarono di peccar contr'a lui, provocando l'Altissimo a sdegno nel diserto.

18 E tentarono Iddio nel cuor loro, chiedendo vivanda a lor voglia.

19 E parlarono contr'a Dio, *e* dissero: potrebbe Iddio metterci tavola nel diserto?

20 Ecco, egli percosse la roccia, e ne colarono acque, e ne traboccarono torrenti: potrebbe egli eziandio dar del pane, *od* apparecchiar della carne al suo popolo?

21 Perciò, il Signore, avendoli uditi, s' adirò fieramente: ed un fuoco s' accese contr' a Jacob, ed anche l' ira *gli* montò contr' ad Israel.

22 Perciocchè non avevano creduto in Dio, e non s' erano confidati nella sua salvazione.

23 E pure egli aveva comandato alle nuvole di sopra, ed aveva aperte le porte del cielo.

24 Ed aveva fatto piover sopra loro la Manna da mangiare, ed aveva lor dato del frumento del cielo.

25 L'uomo mangiò del pan degli Angeli: egli mandò loro della vivanda a sazietà.

26 Egli fece levar nel cielo il vento Orientale, e per la sua forza addusse l'Austro.

27 E fece piover sopra loro della carne, a guisa di polvere: ed uccelli, a guisa della rena del mare.

28 E *li* fece cadere in mezzo al lor campo, d' intorno a' lor padiglioni.

29 Ed essi mangiarono, e furono grandemente satollati: ed *Iddio* fece lor venire ciò che desideravano.

30 Essi non s' erano *ancora* stolti dalla lor cupidigia: *avevano* ancora il cibo loro nella bocca:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

4 Daß wirs nicht verhalten ſollen ihren Kindern, die hernach kommen, und verkündigen den Ruhm des Herrn, und ſeine Macht und Wunder, die er gethan hat.

5 Er richtete ein Zeichniß auf in Jacob, und gab ein Geſetz in Iſrael, das er unſern Vätern gebot zu lehren ihre Kinder:

6 Auf daß die Nachkommen lerneten, und die Kinder, die noch ſollten geboren werden, wenn ſie aufkämen, daß ſie es auch ihren Kindern verkündigten;

7 Daß ſie ſetzten auf Gott ihre Hoffnung, und nicht vergäßen der Thaten Gottes, und ſeine Gebote hielten,

8 Und nicht würden wie ihre Väter, eine abtrünnige und ungehorſame Art, welchen ihr Herz nicht veſt war, und ihr Geiſt nicht treulich hielt an Gott.

9 Wie die Kinder Ephraim, ſo geharniſcht den Bogen führeten, abfielen zur Zeit des Streits.

10 Sie hielten den Bund Gottes nicht, und wollten nicht in ſeinem Geſetz wandeln,

11 Und vergaßen ſeiner Thaten und ſeiner Wunder, die er ihnen erzeiget hatte.

12 Vor ihren Vätern that er Wunder in Egyptenland, im Felde Zoan.

13 Er zertheilete das Meer, und ließ ſie durchhin gehen, und ſtellete das Waſſer, wie eine Mauer.

14 Er leitete ſie des Tages mit einer Wolke, und des Nachts mit einem hellen Feuer.

15 Er riß die Felſen in der Wüſte, und tränkte ſie mit Waſſer die Fülle,

16 Und ließ Bäche aus den Felſen fließen, daß ſie hinab floſſen, wie Waſſerſtröme.

17 Noch ſündigten ſie weiter wider ihn, und erzürneten den Höchſten in der Wüſte;

18 Und verſuchten Gott in ihren Herzen, daß ſie Speiſe forderten für ihre Seelen,

19 Und redeten wider Gott, und ſprachen: Ja, Gott ſollte wohl können einen Tiſch bereiten in der Wüſte!

20 Siehe, er hat wohl den Felſen geſchlagen, daß Waſſer floſſen, und Bäche ſich ergoſſen; aber wie kann er Brod geben, und ſeinem Volke Fleiſch verſchaffen?

21 Da nun das der Herr hörete, entbrannte er, und Feuer gieng an in Jacob, Zorn kam über Iſrael;

22 Daß ſie nicht glaubeten an Gott, und hoffeten nicht auf ſeine Hülfe.

23 Und er gebot den Wolken droben, und that auf die Thür des Himmels.

24 Und ließ das Man auf ſie regnen, zu eſſen, und gab ihnen Himmelbrod.

25 Sie aßen Engelbrod; er ſandte ihnen Speiſe die Fülle.

26 Er ließ wehen den Oſtwind unter dem Himmel, und erregte durch ſeine Stärke den Südwind.

27 Und ließ Fleiſch auf ſie regnen, wie Staub, und Vögel, wie Sand am Meer.

28 Und ließ ſie fallen unter ihr Lager allenthalben, da ſie wohneten.

29 Da aßen ſie, und wurden allzuſatt; er ließ ſie ihre Luſt büßen.

30 Da ſie nun ihre Luſt gebüßet hatten, und ſie noch davon aßen,

31 Da kam der Zorn Gottes über ſie, und erwürgete die Vornehmſten unter ihnen, und ſchlug darnieder die Beſten in Iſrael.

32 Aber über das alles ſündigten ſie noch mehr, und glaubten nicht an ſeine Wunder.

4 No fuéron encubiertas á sus hijos en la otra generacion. Contando las alabanzas del Señor y sus poderíos, y las maravillas que él hizo.

5 Y levantó testimonio en Jacob, y puso ley en Israél. Todo lo que mandó él á nuestros padres, que hiciesen conocer á sus hijos:

6 Para que lo supiese la otra generacion. Los hijos que nacerán, y se levantarán, lo contarán tambien á sus hijos,

7 Para que pongan en Dios su esperanza, y no se olviden de las obras de Dios, y busquen con cuidado sus mandamientos.

8 No se hagan como sus padres, generacion torcida y provocativa. Generacion, que no enderezó su corazon: ni su espíritu fué leal con Dios.

9 Los hijos de Ephrém que entesaban, y disparaban el arco, se volviéron en el dia de la batalla.

10 No guardáron la alianza hecha con Dios, y no quisiéron caminar en su ley.

11 Y se olvidáron de sus beneficios, y de sus maravillas, que les mostró.

12 Delante de los padres de ellos hizo maravillas en tierra de Egipto, en el campo de Tanis.

13 Dividió el mar, y los pasó; y puso las aguas como en un odre.

14 Y los conduxo de dia por una nube, y toda la noche con iluminacion de fuego.

15 Dividió la peña en el yermo, y dióles á beber aguas como en un grande abismo.

16 Y sacó agua de la peña, é hizo correr las aguas como rios.

17 Y volviéron aun á pecar contra él: moviéron á ira al Excelso en el lugar sin agua.

18 Y tentáron á Dios en sus corazones, pidiendo manjares para sus almas.

19 Y habláron mal de Dios: dixéron: ¿Por ventura podrá Dios preparar una mesa en el desierto?

20 Porque hirió la peña, y corriéron aguas, y arroyos arrambláron. ¿Por ventura podrá tambien dar pan, ó preparar mesa para su pueblo?

21 Por tanto oyó el Señor, y dió largas: y un fuego se encendió contra Jacob, y subió la ira contra Israél:

22 Porque no creyéron en Dios, ni esperáron en la salud de él.

23 Y mandó á las nubes de arriba, y abrió las puertas del cielo.

24 Y les llovió el maná para comer, y les dió pan del cielo.

25 Pan de Angeles comió el hombre, y les envió manjares en abundancia.

26 Retiró del cielo al Austro, y con su poder traxo al Africo.

27 Y llovió sobre ellos carnes como polvo, y aves aladas como arena del mar.

28 Y cayéron en medio de su campamento, al rededor de sus tiendas.

29 Y comiéron, y se hartáron mucho, y les traxo lo que deseaban:

30 No quedáron defraudados de su deseo. Aun estaban sus manjares en su boca:

31 Y la ira de Dios subió sobre ellos. Y mató á los opulentos de ellos, y á los escogidos de Israél dió por el pie.

32 Sobre todo esto pecáron todavía, y no creyéron en sus maravillas.

et patres nostri narraverunt nobis.

4 Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione altera. Narrantes laudes Domini, et virtutes ejus, et miribilia ejus quæ fecit.

5 Et suscitavit testimonium in Jacob: et legem posuit in Israel. Quanta mandavit patribus nostris nota facere ea filiis suis:

6 Ut cognoscat generatio altera. Filii qui nascentur, et exurgent, et narrabunt filiis suis,

7 Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscantur operum Dei: et mandata ejus exquirant:

8 Ne fiant sicut patres eorum: generatio prava et exasperans. Generatio, quæ non direxit cor suum: et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

9 Filii Ephrem intendentes, et mittentes arcum: conversi sunt in die belli.

10 Non custodierunt testamentum Dei: et in lege ejus noluerunt ambulare.

11 Et obliti sunt benefactorum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis.

12 Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, in campo Taneos,

13 Interrupit mare, et perduxit eos: et statuit aquas quasi in utre.

14 Et deduxit eos in nube diei: et tota nocte in illuminatione ignis.

15 Interrupit petram in eremo: et adaquavit eos velut in abysso multa.

16 Et eduxit aquam de petra: et deduxit tamquam flumina aquas.

17 Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

18 Et tentaverunt Deum in cordibus suis: ut peterent escas animabus suis.

19 Et male locuti sunt de Deo: dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

20 Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt. Numquid et panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?

21 Ideo audivit Dominus, et distulit: et ignis accensus est in Jacob, et ira ascendit in Israel:

22 Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus:

23 Et mandavit nubibus desuper, et januas cæli aperuit.

24 Et pluit illis manna ad manducandum, et panem cæli dedit eis.

25 Panem angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantia.

26 Transtulit Austrum de cælo: et induxit in virtute sua Africum.

27 Et pluit super eos sicut pulverem carnes: et sicut arenam maris volatilia pennata.

28 Et ceciderunt in medio castrorum eorum: circa tabernacula eorum.

29 Et manducaverunt et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis:

30 Non sunt fraudati a desiderio suo. Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum:

31 Et ira Dei ascendit super eos. Et occidit pingues eorum, et electos Israel impedivit.

32 In omnibus his peccaverunt adhuc: et non crediderunt in mirabilibus ejus.

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τεκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακὼβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ· ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

6 Ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησάμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

9 Υἱοὶ Ἐφραὶμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

10 Οὐχ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἤθελον πορεύεσθαι.

11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·

12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

13 Διέῤῥηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς ἔστησεν ὕδατα ὡσεὶ ἀσκόν.

14 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

15 Διέῤῥηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ. παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ,

18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τῆ αἰτῆσαι βρώμαλαῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

19 Καὶ κατελάλησαν τῆ Θεῆ, καὶ εἶπαν, Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται δῶναι; ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

21 Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν Ἰακὼβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε

24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

25 Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισιτισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

26 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Λίβα.

27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὰς ὡσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

28 Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς.

30 Οὐκ ἐξεῤῥήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν ὄντων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,

31 Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

32 But for all this they sinned yet more: and believed not his wondrous works.

33 Therefore their days did he consume in vanity: and their years in trouble.

34 When he slew them, they sought him: and turned them early, and enquired after God.

35 And they remembered that God was their strength: and that the high God was their redeemer.

36 Nevertheless, they did but flatter him with their mouth: and dissembled with him in their tongue.

37 For their heart was not whole with him: neither continued they stedfast in his covenant.

38 But he was so merciful, that he forgave their misdeeds: and destroyed them not.

39 Yea, many a time turned he his wrath away: and would not suffer his whole displeasure to arise.

45 For he considered that they were but flesh: and that they were even a wind that passeth away, and cometh not again.

41 Many a time did they provoke him in the wilderness: and grieved him in the desert.

42 They turned back, and tempted God: and moved the Holy One in Israel.

43 They thought not of his hand: and of the day when he delivered them from the hand of the enemy;

44 How he had wrought his miracles in Egypt: and his wonders in the field of Zoan.

45 He turned their waters into blood: so that they might not drink of the rivers.

46 He sent lice among them, and devoured them up: and frogs to destroy them.

47 He gave their fruit unto the caterpillar: and their labour unto the grasshopper.

48 He destroyed their vines with hail-stones: and their mulberry trees with the frost.

49 He smote their cattle also with hail-stones: and their flocks with hot thunder-bolts.

50 He cast upon them the furiousness of his wrath, anger, displeasure, and trouble: and sent evil angels among them.

51 He made a way to his indignation, and spared not their soul from death: but gave their life over to the pestilence;

52 And smote all the first-born in Egypt: the most principal and mightiest in the dwellings of Ham.

53 But as for his own people, he led them forth like sheep: and carried them in the wilderness like a flock.

54 He brought them out safely, that they should not fear: and overwhelmed their enemies with the sea.

55 And brought them within the borders of his sanctuary: even to his mountain which he purchased with his right hand.

56 He cast out the heathen also before them: caused their land to be divided among them for an heritage, and made the tribes of Israel to dwell in their tents.

57 So they tempted, and displeased the most high God: and kept not his testimonies;

58 But turned their backs, and fell away like their forefathers: starting aside like a broken bow.

59 For they grieved him with their hill-altars: and provoked him to displeasure with their images.

60 When God heard this, he was wroth: and took sore displeasure at Israel.

61 So that he forsook the tabernacle in Silo: even the tent that he had pitched among men.

62 He delivered their power into captivity: and their beauty into the enemy's hand.

34 Quand il les faisoit mourir, alors ils le recherchoient, et se retournoient, et cherchoient le Dieu fort dès le matin;

35 Et ils se souvenoient que Dieu *étoit* leur rocher, et que le Dieu fort et souverain *étoit* leur libérateur.

36 Mais ils faisoient beau semblant de leur bouche, et ils lui mentoient de leur langue.

37 Car leur cœur *n'étoit* point droit envers lui, et ils ne furent point fidèles dans son alliance.

38 Toutefois, lui qui est pitoyable, fut propice à leur iniquité, tellement qu'il ne les détruisit point; mais il révoqua souvent sa colère, et n'émut pas tout son courroux.

39 Et il se souvint qu'ils *n'étoient que* chair, et qu'un vent qui passe et qui ne revient point.

40 Combien de fois l'ont-ils irrité dans le désert? Et combien de fois l'ont-ils ennuyé dans cette solitude?

41 Car coup sur coup ils tentoient le Dieu fort, et ils donnoient des bornes au Saint d'Israël.

42 Ils ne se sont point souvenus de sa main, *ni du* jour auquel il les avoit délivrés de celui qui les opprimoit;

43 Ni de celui qui avoit fait ses prodiges en Egypte, et ses miracles au territoire de Tsohan;

44 Et qui avoit changé en sang leurs rivières et leurs ruisseaux, *afin* qu'ils n'en pussent pas boire;

45 Et qui avoit envoyé contre eux une multitude d'insectes qui les mangèrent, et des grenouilles qui les détruisirent;

46 Et qui avoit donné leurs fruits aux vermisseaux, et leur travail aux sauterelles;

47 Qui avoit détruit leurs vignes par la grêle, et leurs sycomores par des orages;

48 Et qui avoit livré leur bétail à la grêle, et leurs troupeaux aux foudres étincelantes;

49 Qui avoit envoyé sur eux l'ardeur de sa colère, sa grande colère, l'indignation et la détresse, et qui leur avoit fait annoncer toutes sortes de maux;

50 Qui avoit préparé le chemin à sa colère, et n'avoit point préservé leur ame de la mort; qui avoit livré leur bétail à la mortalité;

51 Qui avoit frappé tous les premiers-nés en Egypte, et les prémices de *leur* force dans les tentes de Cam;

52 Qui avoit fait sortir son peuple comme des brebis, et qui l'avoit mené par le désert comme un troupeau;

53 Et qui les avoit conduit sûrement, et sans qu'ils eussent aucune frayeur, dans le lieu où la mer couvrit leurs ennemis;

54 Et qui les avoit introduits dans sa terre sainte, dans cette montagne que sa droite a conquise;

55 Et qui avoit chassé les nations de devant eux, lesquelles il leur fit écheoir en héritage, en faisant habiter les tribus d'Israël dans leurs tentes.

56 Mais ils tentèrent et ils irritèrent le Dieu très-haut, et ne gardèrent point ses commandemens.

57 Ils se retirèrent en arrière, et ils devinrent infidèles comme leurs pères, et ils se renversèrent comme un arc qui trompe.

58 Ils provoquèrent sa colère par leurs hauts lieux, et l'émurent à jalousie par leurs images taillées.

59 Dieu l'entendit, et s'irrita, et prit Israël en aversion.

60 Et il abandonna le pavillon de Sçilo, le tabernacle où il habitoit parmi les hommes;

61 Et il livra en captivité sa force et sa gloire entre les mains de l'ennemi;

62 Il livra son peuple à l'épée, et il fut indigné contre son héritage;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

σεώς των καὶ τριγύρω τῆς κατοικίας των.

30 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν, ὅτι τοὺς ἔδωκε τὴν ἐπιθυμίαν τους, καὶ δὲν ἐστερήθησαν ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν των.

31 Καὶ ἐν ᾧ τὸ φαγητὸν ἦτο ἄκομι εἰς τὸ στόμα των, ἡ ὀργὴ Θεοῦ τοὺς ἐπλάκωσε, καὶ ἐσκότωσε τοὺς ὀυνατωτέρους αὐτῶν, καὶ ἐταπείνωσε τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραήλ.

32 Καὶ μὲ ὅλον τοῦτο ἡμάρτησαν πλέον, καὶ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὰ θαυμάσιά του.

33 Καὶ ἔχανον τὰς ἡμέρας των εἰς ματαιότητας, καὶ τὰς χρόνες αὐτῶν εἰς θλίψεις.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐνθυμήθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἦτο ὁ βοηθός των ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ὁ λυτρωτὴς των.

36 Καὶ ὅμως τὸν ἠγάπησαν μὲ τὸ στόμα των, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν ἐγνώριζε τὴν γλῶσσαν των.

37 Ὅτι δὲν τοῦ ἔδωκαν τὴν καρδίαν των, μήτε ὑπήκουσαν τὴν διαθήκην του.

38 Ἀλλ' αὐτὸς ἦτο τόσον εὔσπλαγχνος, ὥστε τοὺς ἐσυγχώρεσε τὰς ἁμαρτίας των, καὶ δὲν τοὺς ἀφάνισε.

39 Συχνάκις ἀποστρεψε τὸν θυμόν του, καὶ δὲν ἄναψε ὅλη ἡ ὀργή του.

40 Καὶ ἐνθυμήθη ὅτι ἦσαν ἀπὸ σάρκα, καὶ ὡσὰν ἄνεμον, ὁ ὁποῖος περνᾷ καὶ δὲν ἐπιστρέφει.

41 Πολλάκις τὸν παρεπίκραναν, καὶ τὸν παρώργισαν εἰς τὴν ἔρημον.

42 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν, καὶ ἐθύμωσαν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.

43 Καὶ δὲν ἐνθυμήθησαν τὴν χεῖραν του, καὶ τὴν ἡμέραν, εἰς τὴν ὁποῖαν τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν των.

44 Καὶ ἔδειξε τὰ σημεῖά του εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ θαύματά του εἰς τὰ Τανέως Χωρία.

45 Καὶ ἄλλαξεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς των, ὅπως μὴ πίωσιν ἀπ' αὐτούς.

46 Καὶ ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνομυίας καὶ τοὺς κατέφαγον, καὶ βατράχους καὶ τοὺς ἔφθειραν.

47 Εἰς τοὺς σκώληκας ἔδωκεν τοὺς καρποὺς των, καὶ εἰς τὰς ἀκρίδας τοὺς κόπους των.

48 Ἀφάνισε μὲ χάλαζαν τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμιναίας μὲ πάχνην.

49 Καὶ ἐξωλόθρευσε μὲ χάλαζαν τὰ κοπάδια των καὶ μὲ φλῶγα τὰ ὑπάρχοντά των.

50 Ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς τὴν λάμψιν, τῆ θυμῆ, τῆς ὀργῆς του, καὶ τῆς θλίψεως· καὶ πονηροὺς ἀγγέλους ἔστειλεν εἰς αὐτούς.

51 Ἀπόλυσε τὴν ὀργήν του, καὶ δὲν ἐσυγχώρησεν ψυχὴν ἀπὸ θάνατον, καὶ τὰ κοπάδια αὐτῶν ἔδωκεν εἰς θάνατον.

52 Καὶ ἀφάνισε κάθε πρωτότοκον τῆς Αἰγύπτου. καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς δυνάστας τῆς κατοικίας τοῦ Χάμ.

53 Καὶ εὔγαλεν ἐλευθερώσας τὸν λαόν του ὡς πρόβατα, καὶ τὸ ἔφερεν εἰς τὴν ἔρημον ὡσὰν κοπάδιον.

54 Καὶ τὸν ὡδήγησεν μὲ ἐλπίδα, καὶ δὲν ἐφοβήθη ὁ λαὸς, καὶ μὲ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἐσκέπασε τοὺς ἐχθρούς του.

55 Καὶ τοὺς εἰσήγαγεν εἰς τὸ ὅρος τοῦ ἁγιάσματός του, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπόκτησεν ἡ δεξιά του ὄρος.

56 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν των τὰ ἔθνη, καὶ διαμοίρασας τὴν γῆν ἐκείνην τοὺς ἔδωκεν εἰς κληρονομίαν, καὶ κατεσκήνωσεν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς τὰς σκηνάς των.

57 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκρανον τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ δὲν ἐφύλαξαν τὰς μαρτυρίας του·

58 Καὶ ἐπέστρεψαν, καὶ ἐπαρανόμησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες των, μετεστράφησαν ὡς τόξον στρεβλόν.

59 Καὶ τὸν ἐθύμωσαν εἰς τὰ βουνά των· καὶ

31 Quando l'ira montò a Dio contr' a loro, ed uccise i più grassi di loro ed abbattè la scelta d' Israel.

32 Contuttociò peccarono ancora, e non credettero alle sue maraviglie.

33 Laonde egli consumò i lor giorni in vanità, e gli anni loro in ispaventi.

34 Quando egli gli uccideva, essi lo richiedevano, e ricercavano *di* nuovo Iddio.

35 E si ricordavano ch' Iddio *era* la lor Rocca, e *che* l' Iddio Altissimo *era* il lor Redentore.

36 Ma lo lusingavano colla lor bocca, e gli mentivano colla lor lingua.

37 Ed il cuor loro non *era* dritto inverso lui, e non erano leali nel suo patto.

38 E pure egli *che è* pietoso, purgò la loro iniquità, e non li distrusse: e più e più volte racquetò l' ira sua, e non commosse tutto il suo cruccio.

39 E si ricordò, ch'erano carne; un fiato che passa, e non ritorna.

40 Quante volte lo provocarono essi a sdegno nel diserto, *e* lo contristarono nella solitudine?

41 E tornarono a tentare Iddio, e limitarono il Santo d' Israel.

42 Essi non s' erano ricordati della sua mano *nè* del giorno nel quale gli aveva riscossi dal nemico.

43 (Come egli aveva eseguiti i suoi segni in Egitto, ed i suoi miracoli nel tenitorio di Soan.

44 Ed aveva cangiati i fiumi, ed i rivi degli Egizii in sangue, *talchè* essi non *ne* potevano bere.

45 *Ed* aveva mandata contr' a loro una mischia *d' insetti*, che li mangiarono: e rane, che li distrussero.

46 Ed aveva dati i lor frutti a' bruchi, e le lor fatiche alle locuste.

47 *Ed* aveva guastate le lor vigne colla gragnuola, e i lor sicomori colla tempesta.

48 Ed aveva dati alla grandine i lor bestiami, e le lor gregge a' folgori.

49 *Ed* aveva mandato sopra loro l' ardor della sua ira, indegnazione, cruccio, e distretta: una mandata d'angeli maligni.

50 *Ed* aveva appianato il sentiero alla sua ira, e non aveva scampata l' anima loro dalla morte, ed aveva dato il lor bestiame alla mortalità.

51 Ed aveva percossi tutti i primogeniti in Egitto, e le primizie della forza ne' tabernacoli di Cam.

52 E *ne* aveva fatto partire il suo popolo, a guisa di pecore: e l' aveva condotto per lo diserto, come una mandra.

53 E l'aveva guidato sicuramente, senza spavento: ed il mare aveva coperti i lor nemici.

54 Ed egli gli aveva introdotti nella contrada della sua Santità: nel monte *che* la sua destra ha conquistato.

55 Ed aveva scacciate le nazioni d'innanzi a loro, e le aveva fatte *loro* scadere in sorte d'eredità, ed aveva stanziate le tribù d' Israel nelle loro stanze.)

56 Ed avevano tentato, e provocato a sdegno l' Iddio altissimo, e non avevano osservate le tue testimonianze.

57 Anzi s'erano tratti indietro, e s'erano portati dislealmente, come i lor padri: *e* s'erano rivolti come un' arco fallace.

58 E l' avevano provocato ad ira co'loro alti luoghi, e commosso a gelosia colle loro sculture.

59 Iddio aveva udite *queste cose*, e se n' era gravemente adirato, ed aveva grandemente disdegnato Israel.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

33 Darum ließ er ſie dahin ſterben, daß ſie nichts erlangeten, und mußten ihr Lebenlang geplaget ſeyn.

34 Wenn er ſie erwürgete, ſuchten ſie ihn, und kehreten ſich frühe zu Gott,

35 Und gedachten, daß Gott ihr Hort iſt, und Gott der Höchſte ihr Erlöſer iſt,

36 Und heuchelten ihm mit ihrem Munde, und logen ihm mit ihrer Zunge:

37 Aber ihr Herz war nicht veſt an ihm, und hielten nicht treulich an ſeinem Bunde.

38 Er war aber barmherzig, und vergab die Miſſethat, und vertilgete ſie nicht, und wandte oft ſeinen Zorn ab, und ließ nicht ſeinen ganzen Zorn gehen.

39 Denn er gedachte, daß ſie Fleiſch ſind, ein Wind, der dahin fähret, und nicht wieder kommt.

40 Sie erzürneten ihn gar oft in der Wüſte, und entrüſteten ihn in der Einöde.

41 Sie verſuchten Gott immer wieder, und meiſterten den Heiligen in Iſrael.

42 Sie gedachten nicht an ſeine Hand des Tages, da er ſie erlöſete von den Feinden.

43 Wie er denn ſeine Zeichen in Egypten gethan hatte, und ſeine Wunder im Lande Zoan,

44 Da er ihr Waſſer in Blut wandelte, daß ſie ihre Bäche nicht trinken konnten;

45 Da er Ungeziefer unter ſie ſchickte, die ſie fraßen, und Kröten, die ſie verderbeten.

46 Und gab ihr Gewächs den Raupen, und ihre Saat den Heuſchrecken;

47 Da er ihre Weinſtöcke mit Hagel ſchlug, und ihre Maulbeerbäume mit Schloſſen;

48 Da er ihr Vieh ſchlug mit Hagel, und ihre Heerde mit Strahlen;

49 Da er böſe Engel unter ſie ſondte in ſeinem grimmigen Zorn, und ließ ſie toben und wüthen, und Leide thun;

50 Da er ſeinen Zorn ließ fortgehen, und ihrer Seelen vor dem Tode nicht verſchonete, und ließ ihr Vieh an der Peſtilenz ſterben;

51 Da er alle Erſtgeburt in Egypten ſchlug, die erſten Erben in den Hütten Hams;

52 Und ließ ſein Volk ausziehen wie Schaafe, und führete ſie wie eine Heerde in der Wüſte.

53 Und er leitete ſie ſicher, daß ſie ſich nicht fürchteten: aber ihre Feinde bedeckte das Meer.

54 Und brachte ſie in ſeine heilige Grenze, zu dieſem Berge, den ſeine Rechte erworben hat.

55 Und vertrieb vor ihnen her die Völker, und ließ ihnen das Erbe austheilen, und ließ in jener Hütten die Stämme Iſrael wohnen.

56 Aber ſie verſuchten und erzürneten Gott, den Höchſten, und hielten ſeine Zeugniſſe nicht,

57 Und fielen zurück, und verachteten alles, wie ihre Väter, und hielten nicht, gleichwie ein loſer Bogen,

58 Und erzürneten ihn mit ihren Höhen, und reizten ihn mit ihren Götzen.

59 Und da das Gott hörete, entbrannte er, und verwarf Iſrael ſehr,

60 Daß er ſeine Wohnung zu Silo ließ fahren, die Hütte, da er unter Menſchen wohnete;

61 Und gab ihre Macht ins Gefängniß, und ihre Herrlichkeit in die Hand des Feindes;

62 Und übergab ſein Volk ins Schwerdt, und entbrannte über ſein Erbe.

33 Y pasáron sus dias en vanidad, y sus años con apresuramiento.

34 Quando los mataba, le buscaban; y volvian, y venian á él al ser de dia.

35 Y se acordáron, que Dios es su ayudador; y que el Dios excelso es su Redentor.

36 Y amáronle con su boca, y con su lengua le mintiéron:

37 Mas su corazon no era recto con él, ni se mantuviéron fieles en su alianza.

38 Mas él es misericordioso, y perdonará los pecados de ellos, y no los destruirá. Y él detuvo muchas veces su ira, y no encendió todo su enojo:

39 Y acordóse que son carne: espíritu que pasa, y no vuelve.

40 ¿Quántas veces le irritáron en el desierto, le moviéron á ira en el lugar sin agua?

41 Y volviéron, y tentáron á Dios, é irritáron al Santo de Israél.

42 No hiciéron memoria de su poder, en el dia que los redimió de las manos del que atribulaba,

43 Como puso en Egipto sus señales, y sus prodigios en el campo de Tanis.

44 Y convirtió en sangre sus rios, y sus aguas, para que no bebiesen.

45 Envió sobre ellos todo género de moscas, que los comieron; y ranas que los destruyéron.

46 Y entregó sus frutos al tizon, y sus trabajos á la langosta.

47 Y destruyó con pedrisco las viñas de ellos, y sus morales con escarcha.

48 Y entregó al pedrisco sus bestias, y sus posesiones al fuego.

49 Envió sobre ellos la ira de su indignacion: indignacion, é ira y tribulacion: mensages por Angeles malos.

50 Hizo camino á la senda de su ira, no ahorró de la muerte á sus almas; y envolvió en la mortandad á sus bestias.

51 E hirió á todo primogénito en tierra de Egipto: las primicias de todo el trabajo de ellos en las tiendas de Cham.

52 Y sacó á su pueblo como ovejas, y los llevó como un rebaño por el desierto.

53 Y sacólos fuera con esperanza, y no temiéron: y cubrió el mar á sus enemigos.

54 Y los introduxo en el monte de su santificacion, monte, que él adquirió con su diestra. Y arrojó de delante de ellos las naciones, y repartióles por suerte la tierra distribuida con cuerda.

55 E hizo habitar en las tiendas de ellos á las tribus de Israél.

56 Y tentáron, é irritáron al Dios excelso, y no guardáron sus testimonios.

57 Y le volviéron las espaldas, y no observáron el pacto: así como los padres de ellos, se volviéron en arco torcido.

58 Le moviéron á ira en sus collados, y con sus esculturas le provocáron á tener zelos.

59 Oyólo Dios, y los despreció; y anonadó á Israél en gran manera.

60 Y desechó el tabernáculo de Silo, su tabernáculo, en donde moró entre los hombres.

61 Y entregó á cautiverio la fortaleza de ellos, y la hermosura de ellos en manos del enemigo.

62 Y encerró con espada á su pueblo, y despreció á su propia heredad.

LATINA ET GRÆCA.

33 Et defecerunt in vanitate dies eorum: et anni eorum cum festinatione.

34 Cum occideret eos, quærebant eum: et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

35 Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum: et Deus excelsus redemptor eorum est.

36 Et dilexerunt eum in ore suo, et lingua sua mentiti sunt ei:

37 Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento ejus.

38 Ipse autem est misericors, et propitius fiet peccatis eorum: et non disperdet eos. Et abundavit ut averteret iram suam: et non accendit omnem iram suam:

39 Et recordatus est quia caro sunt: spiritus vadens, et non rediens.

40 Quoties exacerbaverunt eum in deserto, in iram concitaverunt eum in inaquoso?

41 Et conversi sunt, et tentaverunt Deum: et sanctum Israel exacerbaverunt.

42 Non sunt recordati manus ejus, die qua redemit eos de manu tribulantis,

43 Sicut posuit in Ægypto signa sua, et prodigia sua in campo Taneos.

44 Et convertit in sanguinem flumina eorum, et imbres eorum, ne biberent.

45 Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos: et ranam, et disperdidit eos.

46 Et dedit ærugini fructus eorum: et labores eorum locustæ.

47 Et occidit in grandine vineas eorum: et moros eorum in pruina:

48 Et tradidit grandini jumenta eorum: et possessionem eorum igni.

49 Misit in eos iram indignationis suæ: indignationem, et iram, et tribulationem: immissiones per angelos malos.

50 Viam fecit semitæ iræ suæ, non pepercit a morte animabus eorum: et jumenta eorum in morte conclusit.

51 Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

52 Et abstulit sicut oves populum suum: et perduxit eos tamquam gregem in deserto.

53 Et deduxit eos in spe, et non timuerunt: et inimicos eorum operuit mare.

54 Et induxit eos in montem sanctificationis suæ, montem, quem acquisivit dextera ejus. Et ejecit a facie eorum Gentes: et sorte divisit eis terram in funiculo distributionis:

55 Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.

56 Et tentaverunt, et exacerbaverunt Deum excelsum: et testimonia ejus non custodierunt.

57 Et averterunt se, et non servaverunt pactum: quemadmodum patres eorum, conversi sunt in arcum pravum.

58 In iram concitaverunt eum in collibus suis: et in sculptilibus suis ad æmulationem eum provocaverunt.

59 Audivit Deus, et sprevit: et ad nihilum redegit valde Israel.

60 Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

61 Et tradidit in captivitatem virtutem eorum: et pulchritudinem eorum in manus inimici.

62 Et conclusit in gladio populum suum: et hereditatem suam sprevit.

34 Ὅταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δέ ἐστιν οἰκτίρμων, καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ, καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρξ εἰσι, πνεῦμα πορευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;

41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας, ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὸς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέτρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν, καὶ τὰ ὄμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

45 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτούς.

46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν, καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

48 Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλάζῃ τὰ κτήνη αὐτῶν, καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν, ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

50 Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάμ.

52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἤγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἐλπίδι, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὅρος ἁγιάσματος αὐτοῦ, ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

56 Καὶ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεὸν τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο.

57 Καὶ ἀπεστρέψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτόν.

59 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ.

60 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ, σκήνωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα ἐχθροῦ.

62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ὑπερεῖδε.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

63 He gave his people over also unto the sword: and was wroth with his inheritance.
64 The fire consumed their young men: and their maidens were not given to marriage.
65 Their priests were slain with the sword: and there were no widows to make lamentation.
66 So the Lord awaked as one out of sleep: and like a giant refreshed with wine.
67 He smote his enemies in the hinder parts: and put them to a perpetual shame.
68 He refused the tabernacle of Joseph: and chose not the tribe of Ephraim;
69 But chose the tribe of Judah: even the hill of Sion which he loved.
70 And there he built his temple on high: and laid the foundation of it like the ground which he hath made continually.
71 He chose David also his servant: and took him away from the sheep-folds.
72 As he was following the ewes great with young ones he took him: that he might feed Jacob his people, and Israel his inheritance.
73 So he fed them with a faithful and true heart: and ruled them prudently with all his power.

MORNING PRAYER.

PSALM LXXIX.

O GOD, the heathen are come into thine inheritance: thy holy temple have they defiled, and made Jerusalem an heap of stones.
2 The dead bodies of thy servants have they given to be meat unto the fowls of the air: and the flesh of thy saints unto the beasts of the land.
3 Their blood have they shed like water on every side of Jerusalem: and there was no man to bury them.
4 We are become an open shame to our enemies: a very scorn and derision unto them that are round about us.
5 Lord, how long wilt thou be angry: shall thy jealousy burn like fire for ever?
6 Pour out thine indignation upon the heathen that have not known thee: and upon the kingdoms that have not called upon thy Name.
7 For they have devoured Jacob: and laid waste his dwelling-place.
8 O remember not our old sins, but have mercy upon us, and that soon: for we are come to great misery.
9 Help us, O God of our salvation, for the glory of thy Name: O deliver us, and be merciful unto our sins, for thy Name's sake.
10 Wherefore do the heathen say: Where is now their God?
11 O let the vengeance of thy servants' blood that is shed: be openly shewed upon the heathen in our sight.
12 O let the sorrowful sighing of the prisoners come before thee: according to the greatness of thy power, preserve thou those that are appointed to die.
13 And for the blasphemy wherewith our neighbours have blasphemed thee: reward thou them, O Lord, seven-fold into their bosom.
14 So we, that are thy people, and sheep of thy pasture, shall give thee thanks for ever: and will alway be shewing forth thy praise from generation to generation.

PSALM LXXX.

HEAR, O thou Shepherd of Israel, thou that

LES PSEAUMES.

63 Le feu consuma leurs gens d'élite, et l'on ne fit aucun éloge de leurs vierges;
6 Leurs sacrificateurs tombèrent par l'épée, et leurs veuves ne pleurèrent pas.
65 Ensuite le Seigneur se réveilla, comme un *homme* qui se seroit endormi, et comme un *homme* vaillant à qui le vin fait jeter des cris.
66 Et il frappa ses ennemis, leur faisant tourner le dos, et les chargea d'un opprobre perpétuel.
67 Mais il rejeta le tabernacle de Joseph, et ne choisit point la tribu d'Ephraïm.
68 Mais il choisit la tribu de Juda, la montagne de Sion, laquelle il aime;
69 Et il bâtit son sanctuaire comme *des bâtimens* haut élevés, et comme la terre qu'il a fondée pour toujours.
70 Et il choisit David son serviteur, et le prit des parcs des brebis,
71 Et d'auprès de celles qui allaitent; il l'amena pour gouverner Jacob son peuple, et Israël son héritage.
72 Et il les a gouvernés dans l'intégrité de son cœur, et les a conduits par la sagesse de ses mains.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXIX.

O DIEU, les nations sont entrées dans ton héritage, elles ont profané le temple de ta sainteté, et elles ont mis Jérusalem en monceaux de *pierres;*
2 Elles ont donné les corps morts de tes serviteurs pour viande aux oiseaux des cieux; la chair de tes bien-aimés aux bêtes de la terre;
3 Elles ont répandu leur sang comme de l'eau à l'entour de Jérusalem; et il n'y *avoit personne* qui les ensevelît.
4 Nous avons été en opprobre à nos voisins, en moquerie et en raillerie à *ceux qui habitent* autour de nous.
5 Jusques à quand, o Eternel! te courrouceras-tu à jamais? Ta jalousie s'embrasera-t-elle comme un feu?
6 Répands ta colère sur les nations qui ne te connoissent point, et sur les royaumes qui n'invoquent point ton nom.
7 Car on a dévoré Jacob, et on a désolé sa demeure.
8 Ne te souviens point de nos iniquités passées; *hâte-toi;* que tes compassions nous préviennent, car nous sommes devenus fort misérables.
9 O Dieu de notre délivrance, aide-nous, pour la gloire de ton nom, et nous délivre; pardonne-nous nos péchés pour l'amour de ton nom.
10 Pourquoi les nations diroient-elles: Où est leur Dieu? Que la vengeance du sang de tes serviteurs, qui a été répandu, soit manifestée parmi les nations en notre présence.
11 Que le gémissement du prisonnier vienne jusqu'en ta présence; conserve par ta grande puissance ceux qui sont dévoués à la mort.
12 Et rends à nos voisins dans leur sein sept fois au double l'outrage qu'ils t'ont fait, o Eternel!
13 Mais nous, *qui sommes* ton peuple et le troupeau de ta pâture, *nous* te célébrerons à toujours d'âge en âge, et nous raconterons ta louange.

PSEAUME LXXX.

TOI, qui es le pasteur d'Israël, prête l'oreille;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

μὲ τὰ ἀγάλματά των τὸν παρεπίκραναν.
60 Ἤκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὠργίσθη, καὶ ἔδωκε θλίψεις τῷ Ἰσραήλ.
61 Καὶ παρέτησε τὴν σκηνὴν Σιλὼμ, τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἀναμεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.
62 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν δύναμίν των, καὶ τὴν ἐνμορφίαν των εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.
63 Καὶ ἔδωκεν εἰς μάχαιραν τὸν λαόν του, καὶ ἐκαταφρόνησε τὴν κληρονομίαν του.
64 Φλῶγαι κατέφαγον τοὺς νέους των, καὶ ἔμεινον ἄπανδροι αἱ κόραι αὐτῶν.
65 Ὑπὸ τὴν μάχαιραν ἔπεσον οἱ ἱερεῖς των, καὶ δὲν ἔκλαυσαν αἱ χεῖραι των.
66 Ὡσὰν ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου ἠγέρθη ὁ Κύριος καὶ ὡς γίγας ἐξ οἴνου θεραπευθείς.
67 Καὶ ἐβάρεσεν τοὺς ἐχθρούς του εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τοῖς ἔδωκεν ὄνειδος αἰώνιον.
68 Ἔλφηκεν ἐρημομένον τὸ σκήνωμα τοῦ Ἰωσὴφ, καὶ δὲν ἐπροτίμησε τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ.
69 Καὶ ἔκλεξε τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν τὸ ὁποῖον ἠγάπησε.
70 Καὶ ᾠκοδόμησε τὸν ναόν του ὑψιλῶς, εἰς τὴν ὁποῖαν γῆν ἐθεμελίωσε διὰ τὸν αἰῶνα.
71 Καὶ ἔκλεξε τὸν δοῦλόν του Δαυὶδ, καὶ τὸν ἐπῆρεν ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν προβάτων.
72 Καὶ τὸν ἔλαβεν ἐξόπισθεν ἀπὸ τῶν ὁποῖα ἐβιζάνον προβάτων, Ἵνα βοσκήσῃ τὸν δοῦλον του Ἰακὼβ καὶ τὸν κληρονόμον του Ἰσραήλ.
73 Καὶ τοὺς ἐβόσκησεν μὲ καθαρὰν καρδίαν καὶ πιστὴν, καὶ τοὺς ὡδήγησεν μὲ τὴν φρόνησιν τῶν χειρῶν του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. οθ'. LXXIX.

Ω ΘΕΕ τὰ ἔθνη ἦλθον εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναόν σου τὸν ἅγιον, καὶ ἔκαμαν τὴν Ἱερουσαλὴμ σωρὸν ἀπὸ πέτρας.
2 Ἔρριξαν τὰ σώματα τῶν δούλων σου εἰς τροφὴν τοῖς ὀρνέοις τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰς σάρκας τῶν ἁγίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
3 Ἔχυσαν τὸ αἷμά των ὡσὰν νερὸν τριγύρω τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος δὲν εὑρέθη νὰ τοὺς θάψῃ.
4 Ἐγενήθημεν τὸ ὄνειδος τῶν γειτόνων μας, τὸ γέλοιον καὶ ἡ καταφρόνησις τῶν κατοικόντων τριγύρω μας.
5 Ἕως πότε Κύριε θέλει κρατήσειν ἡ ὀργή σου; θέλει ὁ ζῆλός σου μείνειν ὡσὰν φλὼγαι διαιωνίως καιόμεναι.
6 Χύσαι τὴν ὀργήν σου ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα δὲν σὲ ἐγνώρησαν ἔθνη, καὶ ἐπὶ τὰς ὁποίας βασιλείας δὲν ἐκάλεσον τὸ ὄνομά σου.
7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἠρήμωσαν τὸν τόπον του.
8 Μὴ ἐνθυμηθῇς τὰς παλαιὰς μας ἀνομίας, ἀλλὰ ταχέως ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι μεγάλως ἐπτωχεύσαμεν.
9 Βοήθησον μας, ὦ Θεὲ, ὦ σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε λύτρωσαί μας, καὶ εὐσπλαγχνήσου τὰς ἁμαρτίας μας διὰ τὸ ὄνομά σου.
10 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ εἶναι ὁ Θεός των;
11 Ἂς γνωρίσωσι τὰ ἔθνη ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας τὴν ἐκδίκησιν τοῦ αἵματος τὸ ὁποῖον ἔχυσαν οἱ δούλοι σου.
12 Ἂς ἔλθωσιν ἔμπροσθέν σου οἱ στεναγμοὶ τῶν φυλακομένων, καὶ κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆς χειρός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.
13 Ἀπόδος εἰς τοὺς γείτονάς μας ἑπταπλα-

60 Ed aveva abbandonato il Tabernacolo di Silo; il Padiglione ch' egli aveva piantato per sua stanza fra gli uomini.
61 Ed aveva abbandonata la sua forza *ad esser menata* in cattività, e la sua gloria in man del nemico.
62 Ed aveva dato il suo popolo alla spada, e s' era gravemente adirato contr' alla sua eredità.
63 Il fuoco aveva consumati i suoi giovani, e le sue vergini non erano state lodate.
64 I suoi sacerdoti erano caduti per la spada, e le due vedove non avevano pianto.
65 Poi il Signore si risvegliò, come uno che fosse stato addormentato: come un'*uomo* prode che dà gridi dopo il vino.
66 E percosse i suoi nemici da tergo, e mise loro addosso un' eterno vituperio.
67 Ed avendo riprovato il Tabernacolo di Josef, e non avendo eletta la tribù d' Efraim:
68 Egli elesse la tribù di Juda; il monte di Sion, il quale egli ama.
69 Ed edificò il suo Santuario, a guisa di *palazzi* eccelsi: come la terra *ch'* egli ha fondata in perpetuo.
70 Ed elesse David, suo servidore, e lo prese dalla mandra delle pecore.
71 Di dietro alle *bestie* allattanti egli lo condusse a pascer Jacob, suo popolo; ed Israel, sua eredità.
72 Ed egli li pasturò, secondo l' integrità del suo cuore: e li guidò, secondo il gran senno delle sue mani.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXIX.

O Dio, le nazioni sono entrate nella tua eredità, hanno contaminato il Tempio della tua Santità, hanno ridotta Jerusalem in monti di ruine.
2 Hanno dati i corpi morti de' tuoi servitori agli uccelli del cielo *per* cibo: e la carne de' tuoi santi alle fiere della terra.
3 Hanno sparso il sangue loro come acqua intorno a Jerusalem, e non *v' è stato* alcuno che *li* sepellisse.
4 Noi siamo stati in vituperio a' nostri vicini; in ischerno, ed in derisione a quelli che *stanno* d' intorno a noi.
5 Infino a quando, Signore, sarai adirato? la tua gelosia arderà ella come un fuoco in perpetuo?
6 Spandi l' ira tua sopra le genti che non ti conoscono, e sopra i regni che non invocano il tuo Nome.
7 Perciocchè essi hanno divorato Jacob, ed hanno disolata la sua stanza.
8 Non ridurti a memoria contr' a noi l'iniquità de' passati: affrettati, venganci incontro le tue compassioni: perciocchè noi siam grandemente miseri.
9 Soccorrici, o Dio della nostra salute, per amor della gloria del tuo Nome, e liberaci: e fa il purgamento de' nostri peccati, per amor del tuo Nome.
10 Perchè direbbono le genti: ove è l'Iddio loro? *fa che* sia conosciuta fra le genti, nel nostro cospetto, la vendetta del sangue sparso de' tuoi servidori.
11 Vengano davanti te i gemiti de' prigioni: secondo la grandezza del tuo braccio, scampa quelli che son condannati a morte.
12 E rendi a' nostri vicini in seno, a sette doppi, il vituperio che t' hanno fatto, o Signore.
13 E noi, tuo popolo, e greggia del tuo pasco, ti celebreremo in perpetuo: e racconteremo la tua lode per ogni età.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

63 Ihre junge Mannſchaft fraß das Feuer, und ihre Jungfrauen mußten ungefreyet bleiben.
64 Ihre Prieſter fielen durchs Schwerdt, und waren keine Wittwen, die da weinen ſollten.
65 Und der Herr erwachte wie ein Schlafender, wie ein Starker jauchzet, der vom Wein kommt,
66 Und ſchlug ſeine Feinde im Hintern, und hängte ihnen eine ewige Schande an.
67 Und verwarf die Hütte Joſephs, und erwählte nicht den Stamm Ephraim,
68 Sondern erwählte den Stamm Juda, den Berg Zion, welchen er liebte.
69 Und bauete ſein Heiligthum hoch, wie ein Land, das ewiglich veſt ſtehen ſoll.
70 Und erwählte ſeinen Knecht David, und nahm ihn von den Schaafſtällen;
71 Von den ſäugenden Schaafen holte er ihn, daß er ſein Volk Jacob weiden ſollte, und ſein Erbe Iſrael.
72 Und er weidete ſie auch mit aller Treue, und regierete ſie mit allem Fleiß.

Morgen-Gebete.

Der 79 Pſalm.

1 Herr, es ſind Heiden in dein Erbe gefallen, die haben deinen heiligen Tempel verunreiniget, und aus Jeruſalem Steinhaufen gemacht.
2 Sie haben die Leichname deiner Knechte den Vögeln unter dem Himmel zu freſſen gegeben, und das Fleiſch deiner Heiligen den Thieren im Lande.
3 Sie haben Blut vergoſſen um Jeruſalem her, wie Waſſer; und war niemand, der begrub.
4 Wir ſind unſern Nachbarn eine Schmach geworden, ein Spott und Hohn denen, die um uns ſind.
5 Herr, wie lange willſt du ſo gar zürnen? Und deinen Eifer wie Feuer brennen laſſen?
6 Schütte deinen Grimm auf die Heiden, die dich nicht kennen, und auf die Königreiche, die deinen Namen nicht anrufen.
7 Denn ſie haben Jacob aufgefreſſen, und ſeine Häuſer verwüſtet.
8 Gedenke nicht unſerer vorigen Miſſethat; erbarme dich unſerer bald, denn wir ſind ſehr dünne geworden.
9 Hilf du uns, Gott, unſer Helfer, um deines Namens Ehre willen; errette uns, und vergieb uns unſere Sünden, um deines Namens willen.
10 Warum läſſeſt du die Heiden ſagen: Wo iſt nun ihr Gott? Laß unter den Heiden vor unſern Augen kund werden die Rache des Bluts deiner Knechte, das vergoſſen iſt.
11 Laß vor dich kommen das Seufzen der Gefangenen; nach deinem großen Arm behalte die Kinder des Todes.
12 Und vergilt unſern Nachbarn ſiebenfältig in ihren Buſen ihre Schmach, damit ſie dich, Herr, geſchmähet haben.
13 Wir aber, dein Volk und Schaafe deiner Weide, danken dir ewiglich, und verkündigen deinen Ruhm für und für.

Der 80 Pſalm.

1 Du Hirte Iſraels, höre, der du Joſeph hüteſt

LOS PSALMOS. *El Dia* 16.

63 El fuego devoró á sus mancebos, y sus vírgenes no fueron lamentadas.
64 Sus Sacerdotes perecieron á espada, y sus viudas no eran lloradas.
65 Y despertóse el Señor como quien duerme, como un valiente despues de haber bebido mucho vino.
66 E hirió á sus enemigos en la parte posterior: afrenta sempiterna les dió.
67 Y desechó el tabernáculo de Joseph, y no escogió la tribu de Ephraim:
68 Mas escogió la tribu de Judá, el monte de Sión, á quien amó.
69 Y labró como unicornio su santuario en la tierra, que fundó por los siglos.
70 Y escogió á David su siervo, y le sacó de los rebaños de ovejas, y le tomó de detrás de las paridas,
71 Para que apacentase á Jacob su siervo, y á Israél su heredad:
72 Y los apacentó en inocencia de su corazon, y con las inteligencias de sus manos los guió.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXIX.

O DIOS, viniéron las naciones á tu heredad, contamináron tu santo templo: reduxéron á Jerusalém en cabaña de guardar frutas.
2 Diéron los cadáveres de tus siervos por comida á las aves del cielo: las carnes de tus Santos á las bestias de la tierra.
3 Derramáron la sangre de ellos como agua al rededor de Jerusalém, y no habia quien sepultase.
4 Hemos sido hechos el oprobrio de nuestros vecinos: el escarnio, y la befa de aquellos, que están al rededor de nosotros.
5 ¿Hasta quándo, Señor, te enojarás por siempre: se encenderá como fuego tu zelo?
6 Derrama tu ira sobre las naciones, que no te conocen, y sobre los reynos, que no invocáron tu nombre:
7 Porque han devorado á Jacob, han asolado su habitacion.
8 No te acuerdes de nuestras maldades antiguas: anticípense á nosotros prontamente tus misericordias, porque hemos quedado pobres en demasía.
9 Ayúdanos, Dios, Salvador nuestro: y por la gloria de tu nombre, Señor, líbranos: y sé propicio á nuestros pecados por amor de tu nombre:
10 Para que tal vez no se diga entre las Gentes: ¿En dónde está el Dios de ellos? sea tambien manifiesta entre las naciones ante nuestros ojos la venganza de la sangre de tus siervos, que fué derramada.
11 Entre en tu presencia el gemido de los presos. Segun la grandeza de tu brazo conserva los hijos de los que han sido muertos.
12 Y retorna á nuestros vecinos siete tantos en el seno de ellos el improperio de ellos mismos, con que te zahiriéron, Señor.
13 Mas nosotros, pueblo tuyo, y ovejas de tu dehesa, te alabarémos por siempre: de generacion en generacion anunciarémos tu alabanza.

PSALMO LXXX.

TU que gobiernas á Israél, atiende: tú que

LATINA ET GRÆCA.

63 Juvenes eorum comedit ignis: et virgines eorum non sunt lamentatæ.
64 Sacerdotes eorum in gladio cecidérunt: et viduæ eorum non plorabantur.
65 Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus a vino.
66 Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.
67 Et repulit tabernaculum Joseph: et tribum Ephraim non elegit:
68 Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem dilexit.
69 Et ædificavit sicut unicornium sanctificium suum in terra, quam fundavit in sæcula.
70 Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium: de post fœtantes accepit eum,
71 Pascere Jacob servum suum, et Israel hereditatem suam:
72 Et pavit eos in innocentia cordis sui: et intellectibus manuum suarum deduxit eos.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXIX.

DEUS venerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.
2 Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cæli: carnes sanctorum tuorum bestiis terræ.
3 Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem: et non erat qui sepeliret.
4 Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio et illusio his, qui in circuitu nostro sunt.
5 Usquequo Domine irascéris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?
6 Effunde iram tuam in Gentes, quæ te non noverunt: et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt:
7 Quia comederunt Jacob: et locum ejus desolaverunt.
8 Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiæ tuæ: quia pauperes facti sumus nimis.
9 Adjuva nos Deus salutaris noster: et propter gloriam nominis tui Domine libera nos: et propitius esto peccatis nostris, propter nomen tuum:
10 Ne forte dicant in Gentibus: Ubi est Deus eorum? et innotescat in nationibus coram oculis nostris. Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est:
11 Introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum. Secundum magnitudinem brachii tui, posside filios mortificatorum.
12 Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum: improperium ipsorum, quod exprobraverunt tibi Domine.
13 Nos autem populus tuus, et oves pascuæ tuæ, confitebimur tibi in sæculum: In generationem et generationem annunciabimus laudem tuam.

PSALMUS LXXX.

QUI regis Israel, intende: qui deducis velut ovem Joseph. Qui sedes super cherubim, manifestare.

63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπένθησαν.
64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται.
65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου.
66 Καὶ ἔπαταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.
67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰωσὴφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο.
68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε.
69 Καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.
71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οθ'. LXXIX.

Ο ΘΕΟΣ ἦλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.
2 Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.
3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.
4 Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.
5 Ἕως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;
6 Ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.
8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.
9 Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου.
10 Μή ποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.
11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆ βραχίονός σου περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.
12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠνείδισάν σε Κύριε.
13 Ἡμεῖς γὰρ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Ψαλ. π'. LXXX.

Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδη-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

leadest Joseph like a sheep: shew thyself also, thou that sittest upon the cherubims.

2 Before Ephraim, Benjamin, and Manasses; stir up thy strength, and come, and help us.

3 Turn us again, O God: shew the light of thy countenance, and we shall be whole.

4 O Lord God of Hosts: how long wilt thou be angry with thy people that prayeth?

5 Thou feedest them with the bread of tears: and givest them plenteousness of tears to drink.

6 Thou hast made us a very strife unto our neighbours: and our enemies laugh us to scorn.

7 Turn us again, thou God of hosts: shew the light of thy countenance, and we shall be whole.

8 Thou hast brought a vine out of Egypt: thou hast cast out the heathen, and planted it.

9 Thou madest room for it: and when it had taken root it filled the land.

10 The hills were covered with the shadow of it; and the boughs thereof were like the goodly cedar-trees.

11 She stretched out her branches unto the sea: and her boughs unto the river.

12 Why hast thou then broken down her hedge: that all they that go by pluck off her grapes?

13 The wild boar out of the wood doth root it up: and the wild beasts of the field devour it.

14 Turn thee again, thou God of hosts, look down from heaven: behold, and visit this vine;

15 And the place of the vineyard that thy right hand hath planted: and the branch that thou madest so strong for thyself.

16 It is burnt with fire, and cut down: and they shall perish at the rebuke of thy countenance.

17 Let thy hand be upon the man of thy right hand; and upon the son of man, whom thou madest so strong for thine own self.

18 And so will not we go back from thee; O let us live, and we shall call upon thy Name.

19 Turn us again, O Lord God of hosts: shew the light of thy countenance, and we shall be whole.

PSALM LXXXI.

SING we merrily unto God our strength: make a chearful noise unto the God of Jacob.

2 Take the psalm, bring hither the tabret: the merry harp with the lute.

3 Blow up the trumpet in the new-moon: even in the time appointed, and upon our solemn feast-day.

4 For this was made a statute for Israel: and a law of the God of Jacob.

5 This he ordained in Joseph for a testimony: when he came out of the land of Egypt, and had heard a strange language.

6 I eased his shoulder from the burden: and his hands were delivered from making the pots.

7 Thou calledst upon me in troubles, and I delivered thee: and heard thee what time as the storm fell upon thee.

8 I proved thee also: at the waters of strife:

9 Hear, O my people, and I will assure thee, O Israel: if thou wilt hearken unto me,

toi, qui mènes Joseph comme un troupeau, toi, qui es assis entre les chérubins, fais reluire ta splendeur.

2 Réveille ta puissance aux yeux d'Ephraïm, de Benjamin et de Manassé; viens à notre délivrance.

3 O Dieu, ramène-nous; fais reluire ta face, et nous serons délivrés.

4 Eternel, Dieu des armées, jusques à quand ta colère fumera-t-elle contre la requête de ton peuple?

5 Tu les as nourris de pain de larmes, et tu les as abreuvés de pleurs à pleine mesure.

6 Tu nous as exposés à l'injustice de nos voisins, et nos ennemis se moquent *de nous* entr'eux.

7 O Dieu des armées, ramène-nous; fais reluire ta face, et nous serons délivrés.

8 Tu avois transporté une vigne hors d'Egypte; tu avois chassé des nations, et tu l'avois plantée.

9 Tu avois préparé *la place* devant elle; tu lui avois fait prendre racine, et elle avoit rempli la terre.

10 Les montagnes étoient couvertes de son ombre, et ses sarmens étoient comme de hauts cédres.

11 Elle avoit étendu ses branches jusques à la mer, et ses rejetons jusques au fleuve.

12 Pourquoi as-tu rompu ses cloisons, de sorte que tous les passans en ont cueilli *les raisins?*

13 Les sangliers de la forêt l'ont détruite, et toutes sortes de bêtes sauvages l'ont broutée.

14 O Dieu des armées, reviens, je te prie; regarde des cieux, et vois, et visite cette vigne,

15 Et le plant que ta droite a planté, et les provins que tu as fortifiés pour toi-même.

16 Elle *est* brûlée par le feu, elle *est* retranchée; ils périront dès que tu te montreras pour les reprendre.

17 Que ta main soit sur l'homme de ta droite et sur le fils de l'homme que tu t'es fortifié.

18 Et nous ne nous détournerons plus de toi; rends-nous la vie, et nous invoquerons ton nom.

19 O Eternel, Dieu des armées, ramène-nous; fais reluire ta face, et nous serons délivrés.

PSEAUME LXXXI.

CHANTEZ hautement à Dieu notre force; jetez des cris de réjouissance au Dieu de Jacob.

2 Entonnez le cantique, prenez le tambour et la harpe agréable, avec la lyre;

3 Sonnez la trompette à la nouvelle lune, dans la solennité, pour le jour de notre fête.

4 Car c'est un statut pour Israël, une ordonnance du Dieu de Jacob.

5 Il établit cela pour témoignage en Joseph, lorsqu'il sortit d'Egypte, *où* j'ouïs un langage *que* je n'entendois pas.

6 J'ai déchargé ses épaules du fardeau, et ses mains ont été retirées des pots.

7 Tu as crié *étant* en détresse; et je t'en ai retiré; je t'ai répondu *étant* caché dans le tonnerre; je t'ai éprouvé auprès des eaux de Méribа. Selah.

8 Ecoute mon peuple, je te sommerai; Israël, oh! si tu m'écoutois!

9 Il n'y aura point parmi toi de dieu étranger, et tu ne te prosterneras point devant les dieux des étrangers.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

σίως εἰς τὴν καρδίαν των τὸν ὀνειδισμὸν τὸν ὁποῖον σὲ ὠνείδισαν Κύριε.

14 Ἡμεῖς δὲ ὁ λαός σου, καὶ τὰ πρόβατα τῆς βοσκῆς σου θέλομεν σὲ εὐχαριστήσειν εἰς τον αἰῶνα, καὶ θέλομεν κηρύξειν τὸν ἔπαινόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ψαλ. π'. LXXX.

Ω ΒΩΣΚΕ τῷ Ἰσραὴλ δῶσαι προσοχήν, ὁ ὡδηγήσας τὸν Ἰωσὴφ ὡσὰν πρόβατα, δεῖξον τὸν ἑαυτόν σε καθήμενον ἐπὶ τὰ χερουβιμ,

2 Εἰς τὸν Ἐφραὶμ Ϗ Βενιαμὶν Ϗ Μανασσῆ· σήκωσον τὴν δυνασείαν σε, Ϗ ἐλθὲ ἵνα μᾶς σῶσῃς.

3 Ὦ Θεὲ ἐπίστρεψόν μας καὶ δεῖξον τὸ πρόσωπόν σου καὶ θέλομεν σωθῆν.

4 Κύριε, ὦ Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἕως πότε θέλει κρατήσειν ὁ, κατὰ τὸν προσευχόμενον δῶλον σου, θυμός σου.

5 Τὸν ἔθρεψας μὲ ἄρτον θρήνων, καὶ τὸν ἐπότισας μὲ πολλὰ δάκρυα.

6 Σὺ μᾶς ἠνάγκασας νὰ πολεμήσωμεν μὲ τὺς γειτόνας μας, Ϗ οἱ ἐχθροί μας μᾶς ἐπεριγέλασαν.

7 Κύριε, ὦ Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψόν μας Ϗ δεῖξον τὸ πρόσωπόν σε, Ϗ θέλομεν σωθῆν.

8 Ἔφερας ἄμπελον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, καὶ διώξας τὰ ἔθνη τὴν κατεφύτευσας.

9 Τῆς ἡνοίξας τὴν ὁδὸν, καὶ ἐφύτευσας τὰς ῥύζας τῆς καὶ ἐγέμισεν ἡ γῆ.

10 Ἡ σκιὰ της ἐσκέπασεν ὄρη, καὶ τὰ κλαδιά της ὡμοίαζον τας κέδρους τοῦ Θεοῦ.

11 Ἅπλωσε τὰ κλήματά της ἕως τὴν θάλασσαν, καὶ τοὺς βλαστούς της ἕως τὸν ποταμόν.

12 Διατί ἔκαυσας τὸν φραγμόν της, καὶ πάντες οἱ ὁδοιπόροι τὴν τριγῶσιν;

13 Ἀγριόχοιροι τὴν ἐκατάφαγαν, Ϗ τὰ θηρία τῆς ἐρημου τὴν ἐξωλόθρευσαν.

14 Ὦ Θεὲ τῶν δυνάμεων μεταγύρισον, καὶ κύτταξον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ ἴδε, καὶ παρατήρησε τὴν ἄμπελον ταύτην;

15 Καὶ τὸ ὁποῖον ἐφύτευσεν ἀμπέλι ἡ δεξιά σε, Ϗ τὸ κλαδίον τὸ ἐκλεκτόν σε τὸ ὁποῖον ἐνδυνάμωσας.

16 Φλῶγαι τὸ κατέκαυσαν Ϗ δρέπανον τὸ καλάκωψε Ϗ ἡ ὀργὴ τῷ προσώπῳ σε τὸ ἐξωλόθρευσε.

17 Ἂς φερθῇ ἡ χείρ σε ἐπάνω εἰς τὸν ἄνδρα τῆς δεξιᾶς σε, Ϗ ἐπάνω εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπῳ, τὸν ὁποῖον ἐνδυνάμωσας διὰ τὸν ἑαυτόν σου.

18 Καὶ δὲν θέλομεν φύγειν ἀπὸ σὲ, δός μας ζωὴν, καὶ θέλομεν καλέσειν τὸ ὄνομά σου.

19 Κύριε, ὦ Θεὲ τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψόν μας, καὶ δεῖξον τὸ πρόσωπόν σε, Ϗ θέλομεν σωθῆν.

Ψαλ. πα'. LXXXI.

Ασ ψάλλωμεν μὲ ἀγαλλίασιν πρὸς τὸν Θεὸν τὸν βοηθόν μας· ἀλαλάξατε πρὸς τὸν Θεὸν τῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν, Ϗ ἐνώσατέ τον μὲ τύμπανα, Ϗ τὴν χαρὰν τῷ ψαλτηρίῳ μὲ κιθάραν.

3 Σαλπίσατε εἰς τὸν καιρὸν τῆς νεομηνίας καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἑορτῆς μας.

4 Ὅτι τῦτο ἔγινε πρόσταγμα εἰς τὸν Ἰσραὴλ, καὶ νόμος Θεοῦ Ἰακώβ.

5 Τῦτο ἔβαλε μαρτύριον εἰς τὸν Ἰωσὴφ ὅταν τὸν εὔγαλεν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσεν ὁποῖαν δὲν ἐγνώριζε γλῶσσαν.

6 Ἐξελάφρωσε τὺς ὤμους τῳ ἀπὸ τὸ βάρος, Ϗ ἐλευθέρωσε τὰς χειρας ἀπὸ τὸν κόπον τῶν κοφίνων.

7 Ἐν καιρῷ θλίψεως μὲ ἐκάλεσας, καὶ σὲ ἔσωσα, καὶ σοὶ ἔδωκα ἀκρόασιν ὅταν ἔπιπτεν ὁ βροχερὸς θυμὸς τῶν ἀνέμων.

8 Σὲ ἐδοκίμασα εἰς τὰ ῥεύματα τῆς ἀντιλογίας.

9 Ἄκουσον, λαέ μα, Ϗ θέλω σοὶ λαλήσειν ὦ Ἰσραὴλ, καὶ σὲ βεβαιώσω, ἐὰν ἀκούσῃς.

SALMO LXXX.

O Pastore d' Israel, che guidi Josef come una greggia, porgi gli orecchi: tu che siedi sopra i Cherubini, apparisci in gloria.

2 Eccita la tua potenza davanti ad Efraim, ed a Beniamin, ed a Manasse: e vieni a nostra salute.

3 O Dio, ristoraci; e fa risplendere il tuo volto, e noi sarem salvati.

4 O Signore Iddio degli eserciti, infino a quando fumerai tu contr' all' orazione del tuo popolo?

5 Tu gli hai cibati di pan di pianto, e gli hai abbeverati di lagrime a larga misura.

6 Tu ci hai posti *in* contesa co'nostri vicini, ed i nostri nemici si fanno befle *di noi*.

7 O Dio degli eserciti, ristoraci; e fa risplendere il tuo volto, e noi sarem salvati.

8 Tu avevi trasportata d' Egitto una vigna; tu avevi cacciate le nazioni, e l'avevi piantata.

9 Tu avevi sgomberato davanti a lei *il suo luogo*: ed avevi fatto ch' ella aveva messe radici, ed aveva empita la terra.

10 I monti erano coperti della sua ombra, ed i suoi tralci *erano come* cedri altissimi.

11 Aveva gettati i suoi rami infino al mare, ed i suoi rampolli infino al Fiume.

12 Perchè hai tu rotte le sue chiusure, sì che tutti i passanti l' han vendemmiata?

13 I cinghiali l'hanno guastata, e le fiere della campagna l' hanno pascolata.

14 O Dio degl'eserciti, rivolgiti, ti prego: riguarda dal cielo, e vedi, e visita questa vigna.

15 E le piante che la tua destra aveva piantate, e le propaggini *che* tu t' avevi fortificate.

16 *Quella è* arsa col fuoco, ella è ricisa fin dal piè: *quelle* periscono per lo sgridar della tua faccia.

17 Sia la tua mano sopra l' uomo della tua destra, sopra il figliuol dell' uomo *che* tu t' avevi fortificato.

18 E noi non ci trarremo indietro da te: mantienci in vita, e noi invocheremo il tuo Nome.

19 O Signore Iddio degli eserciti, ristoraci; fa risplendere il tuo volto, e noi sarem salvati.

SALMO LXXXI.

CANTATE lietamente a Dio, nostra forza: date grida d' allegrezza all' Iddio di Jacob.

2 Prendete a salmeggiare, ed aggiugnetevi il tamburo, la cetera dilettevole, col saltero.

3 Sonate colla tromba alle calendi, nella nuova Luna, al giorno della nostra festa.

4 Perciocchè questo è uno statuto *dato* ad Israel, una legge dell'Iddio di Jacob.

5 Egli lo constituì *per* una testimonianza in Josef, dopo ch' egli fu uscito fuori contr'al paese d' Egitto; *allora ch'* io udii un linguaggio *ch'* io non intendeva.

6 Io ho ritratte, *dice Iddio*, le sue spalle da'pesi: le sue mani si son dipartite dalle corbe.

7 *O popol mio*, tu gridasti *essendo* in distretta, ed io te *ne* trassi fuori: io ti risposi, *stando* nel nascondimento del tuono: io ti provai all' acque di Meriba. Sela.

8 Io *ti dissi:* ascolta, popol mio, ed io ti farò le mie protestazioni: oh Israel, attendessi tu pure a me!

9 Non siavi fra te alcun dio strano, e non adorare alcun dio forestiere.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

wie der Schaafe; erſcheine, der du ſitzeſt über Cherubim.

2 Erwecke deine Gewalt, der du vor Ephraim, Benjamin und Manaſſe biſt, und komm uns zu Hülfe.

3 Gott, tröſte uns, und laß leuchten dein Antlitz, ſo geneſen wir.

4 Herr, Gott Zebaoth, wie lange willſt du zürnen über dem Gebet deines Volks?

5 Du ſpeiſeſt ſie mit Thränenbrod, und tränkeſt ſie mit großem Maß voll Thränen.

6 Du ſetzeſt uns unſern Nachbarn zum Zank, und unſere Feinde ſpotten unſerer.

7 Gott Zebaoth, tröſte uns; laß leuchten dein Antlitz, ſo geneſen wir.

8 Du haſt einen Weinſtock aus Egypten geholet, und haſt vertrieben die Heiden, und denſelben gepflanzet.

9 Du haſt vor ihm die Bahn gemacht, und haſt ihn laſſen einwurzeln, daß er das Land erfüllet hat.

10 Berge ſind mit ſeinem Schatten bedeckt, und mit ſeinen Reben die Cedern Gottes.

11 Du haſt ſein Gewächs ausgebreitet bis ans Meer, und ſeine Zweige bis ans Waſſer.

12 Warum haſt du denn ſeinen Zaun zerbrochen, daß ihn zerreißet alles, das vorüber geht?

13 Es haben ihn verwüstet die wilden Säue, und die wilden Thiere haben ihn verderbet.

14 Gott Zebaoth, wende dich doch, ſchaue vom Himmel, und ſiehe an, und ſuche heim dieſen Weinſtock,

15 Und halte ihn im Bau, den deine Rechte gepflanzet hat, und den du dir veſtiglich erwählet haſt.

16 Siehe darein, und ſchilt, daß des Brennens und Reißens ein Ende werde.

17 Deine Hand ſchütze das Volk deiner Rechten, und die Leute, die du dir veſtiglich erwählet haſt:

18 So wollen wir nicht von dir weichen. Laß uns leben, ſo wollen wir deinen Namen anrufen.

19 Herr, Gott Zebaoth, tröſte uns; laß dein Antlitz leuchten, ſo geneſen wir.

Der 81 Pſalm.

1 Singet fröhlich Gott, der unſere Stärke iſt; jauchzet dem Gott Jacobs.

2 Nehmet die Pſalmen, und gebet her die Pauken, liebliche Harfen mit Pſalter.

3 Blaſet im Neumonden die Poſaunen, in unſerm Feſt der Laubhütte.

4 Denn ſolches iſt eine Weiſe in Iſrael, und ein Recht des Gottes Jacobs.

5 Solches hat er zum Zeugniß geſetzet unter Joſeph, da ſie aus Egyptenland zogen, und fremde Sprache gehöret hatten.

6 Da ich ihre Schulter von der Laſt entlediget hatte, und ihre Hände der Töpfen los wurden.

7 Da du mich in der Noth anrieſeſt, half ich dir aus, und erhörete dich, da dich das Wetter überfiel, und verſuchte dich am Haderwaſſer.

8 Höre, mein Volk, ich will unter dir zeugen; Iſrael, du ſollſt mich hören,

9 Daß unter dir kein anderer Gott ſey, und du keinen fremden Gott anbeteſt.

LOS PSALMOS. *El Dia* 16.

guias á Joseph como á oveja. Que estás sentado sobre los Chérubines, manifiéstate.

2 Delante de Ephraim, Benjamín, y Manassés. Excita tu poder, y ven á hacernos salvos.

3 Dios, conviértenos, y muéstranos tu rostro, y seremos salvos.

4 Señor Dios de los poderíos, ¿hasta quándo estarás enojado contra la oracion de tu siervo?

5 ¿Nos alimentarás con pan de lágrimas, y nos darás bebida de lágrimas con medida?

6 Pusístenos en contradiccion á nuestros vecinos, y nuestros enemigos nos escarnecièron.

7 Dios de los poderíos, conviértenos, y muéstranos tu rostro, y serémos salvos.

8 Trasladaste de Egipto una viña: echaste fuera las naciones, y la plantaste.

9 Guia fuiste en el camino delante de ella: hicístela arraygar, y ha llenado la tierra.

10 La sombra de ella cubrió los montes, y sus ramas los cedros de Dios.

11 Extendió sus sarmientos hasta el mar, y hasta el rio sus mugrones.

12 ¿Porqué has destruido su cerca, y la vendimian todos los que pasan por el camino?

13 El javalí de la selva la ha destruido, y la fiera solitaria la pació.

14 Dios de los poderíos, vuélvete: mira desde el cielo, y atiende, y visita esta viña.

15 Y perfecciona á esta que plantó tu diestra, y mira el hijo del hombre, que afirmaste para tí.

16 Lo quemado á fuego, y lo socavado, á las amenazas de tu rostro perecerán.

17 Sea tu mano sobre el varon de tu diestra; y sobre el hijo del hombre, que afirmaste para tí.

18 Y no nos apartamos de tí: nos darás vida, é invocarémos tu nombre.

19 Señor Dios de los poderíos, conviértenos: y muéstranos tu rostro, y serémos salvos.

PSALMO LXXXI.

REGOCIJAOS en honor de Dios nuestro ayudador: cantad alegres al Dios de Jacob.

2 Entonad psalmo, y tocad el pandero, el psalterio gustoso con la cítara.

3 Tocad la trompeta en la Neomenia, en el dia insigne de vuestra solemnidad:

4 Porque hay precepto en Israél, y estatuto del Dios de Jacob.

5 Lo estableció por testimonio en Joseph, quando salia de la tierra de Egipto, y oyó una lengua, que no entendia.

6 Descargó del peso su hombro: las manos de él sirviéron con el coñn.

7 En la tribulacion me invocaste, y te libré: te oí en lo escondido de la tempestad: hice prueba de tí junto al agua de la contradiccion.

8 Oye, pueblo mio, y te haré mis protestas: Israél, si me oyeres,

9 No habrá en tí dios nuevo, ni adorarás dios ageno.

LATINA ET GRÆCA.

2 Coram Ephraim, Benjamin, et Manasse. Excita potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos.

3 Deus converte nos: et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

4 Domine Deus virtutum, quousque irascéris super orationem servi tui?

5 Cibabis nos pane lacrymarum: et potum dabis nobis in lacrymis in mensura?

6 Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris: et inimici nostri subsannaverunt nos.

7 Deus virtutum converte nos: et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

8 Vineam de Ægypto transtulisti: ejecisti Gentes, et plantasti eam.

9 Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plantasti radices ejus, et implevit terram.

10 Operuit montes umbra ejus: et arbusta ejus cedros Dei.

11 Extendit palmites suos usque ad mare: et usque ad flumen propagines ejus.

12 Ut quid destruxisti maceriam ejus: et vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

13 Exterminavit eam aper de silva: et singularis ferus depastus est eam.

14 Deus virtutum convertere: respice de cælo, et vide, et visita vineam istam.

15 Et perfice eam, quam plantavit dextera tua: et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

16 Incensa igni, et suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.

17 Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ: et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

18 Et non discedimus a te, vivificabis nos: et nomen tuum invocabimus.

19 Domine Deus virtutum converte nos: et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

PSALMUS LXXXI.

EXULTATE Deo adjutori nostro: jubilate Deo Jacob.

2 Sumite psalmum, et date tympanum: psalterium jucundum cum cithara.

3 Buccinate in Neomenia tuba, in insigni die sollemnitatis vestræ:

4 Quia præceptum in Israel est, et judicium Deo Jacob.

5 Testimonium in Joseph posuit illud, cum exiret de Terra Ægypti: linguam, quam non noverat, audivit.

6 Divertit ab oneribus dorsum ejus: manus ejus in cophino servierunt.

7 In tribulatione invocasti me, et liberavi te: exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

8 Audi populus meus, et contestabor te: Israel si audieris me,

9 Non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

γῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι,

2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μανασσῆ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;

5 Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

6 Ὅθον ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα· διάψαλμα.

8 Ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ.

10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς, καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν;

13 Ἐλυμήνατο αὐτὴν σῦς ἐκ δρυμοῦ, καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δή, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη· ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τῆ προσώπη ση ἀπολοῦνται.

17 Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς ση, καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

Ψαλ. πα'. LXXXI.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστι, καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω, ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ· αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδούλευσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με καὶ ἐῤῥυσάμην σε· ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· διάψαλμα.

8 Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι· ἐὰν ἀκούσῃς μου,

9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 16. THE PSALMS.

10 There shall no strange god be in thee: neither shalt thou worship any other god.
11 I am the Lord thy God, who brought thee out of the land of Egypt: open thy mouth wide, and I shall fill it.
12 But my people would not hear my voice: and Israel would not obey me.
13 So I gave them up unto their own hearts' lusts: and let them follow their own imaginations.
14 O that my people would have hearkened unto me: for if Israel had walked in my ways,
15 I should soon have put down their enemies: and turned my hand against their adversaries.
16 The haters of the Lord should have been found liars: but their time should have endured for ever.
17 He should have fed them also with the finest wheat-flour: and with honey out of the stony rock should I have satisfied thee.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXXII.

GOD standeth in the congregation of princes: he is a Judge among gods.
2 How long will ye give wrong judgement: and accept the persons of the ungodly?
3 Defend the poor and fatherless: see that such as are in need and necessity have right.
4 Deliver the out-cast and poor: save them from the hand of the ungodly.
5 They will not be learned nor understand, but walk on still in darkness: all the foundations of the earth are out of course.
6 I have said, Ye are Gods: and ye are all the children of the most Highest.
7 But ye shall die like men: and fall like one of the princes.
8 Arise, O God, and judge thou the earth: for thou shalt take all heathen to thine inheritance.

PSALM LXXXIII.

HOLD not thy tongue, O God, keep not still silence: refrain not thyself, O God.
2 For lo, thine enemies make a murmuring: and they that hate thee have lift up their head.
3 They have imagined craftily against thy people: and taken counsel against thy secret ones.
4 They have said, Come, and let us root them out, that they be no more a people: and that the name of Israel may be no more in remembrance.
5 For they have cast their heads together with one consent: and are confederate against thee:
6 The tabernacles of the Edomites, and the Ismaelites: the Moabites, and Hagarens;
7 Gebal, and Ammon, and Amalek: the Philistines, with them that dwell at Tyre.
8 Assur also is joined with them: and have holpen the children of Lot.
9 But do thou to them as unto the Madianites: unto Sisera, and unto Jabin at the brook of Kison;
10 Who perished at Endor: and became as the dung of the earth.
11 Make them and their princes like Oreb and Zeb: yea, make all their princes like as Zeba and Salmana;
12 Who say, Let us take to ourselves: the houses of God in possession.
13 O my God, make them like unto a wheel: and as the stubble before the wind;
14 Like as the fire that burneth up the wood: and as the flame that consumeth the mountains.

LES PSEAUMES. *Le* 16 *Jour.*

10 Je *suis* l'Eternel ton Dieu, qui t'ai fait monter hors du pays d'Egypte. Ouvre ta bouche, et je la remplirai.
11 Mais mon peuple n'a point écouté ma voix, et Israël n'a pas voulu *m'obéir*.
12 Et je les ai abandonnés à la dureté de leur cœur, et ils ont marché selon leurs conseils.
13 Oh! si mon peuple m'eût écouté, si Israël eût marché dans mes voies!
14 J'eusse en un instant abattu leurs ennemis, et j'eusse tourné ma main contre leurs adversaires.
15 Ceux qui haïssoient l'Eternel, lui eussent menti, et leur tems *heureux* eût toujours duré.
16 Dieu l'eût repu de la moëlle du froment, et je t'eusse, *dit-il*, rassasié du miel *qui découle* du rocher.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXXII.

DIEU assiste dans l'assemblée du Dieu fort, il juge au milieu des juges.
2 Jusques à quand jugerez-vous injustement, et aurez-vous égard à l'apparence de la personne des méchans? Sélah.
3 Faites justice au petit et à l'orphelin; faites justice à l'affligé et au pauvre.
4 Délivrez le petit et le pauvre, et les retirez de la main des méchans.
5 Ils ne connoissent ni n'entendent *rien;* ils marchent dans les ténèbres; tous les fondemens de la terre sont ébranlés.
6 J'ai dit: Vous *êtes* dieux, et vous *êtes* tous enfans du Souverain;
7 Toutefois, vous mourrez comme hommes, et vous, qui êtes les principaux, vous tomberez comme un autre.
8 O Dieu, lève-toi, juge la terre; car tu posséderas en héritage toutes les nations.

PSEAUME LXXXIII.

O DIEU, ne garde pas le silence, ne te tais point, et ne demeure pas dans le repos, o *Dieu* fort!
2 Car, voici, tes ennemis font du bruit, et ceux qui te haïssent ont levé la tête.
3 Ils ont consulté finement en secret contre ton peuple, et ils ont tenu conseil contre ceux qui se sont retirés vers toi pour se cacher.
4 Ils ont dit: Venez, et détruisons-les, tellement qu'ils ne soient plus une nation, et qu'il ne soit plus parlé du nom d'Israël.
5 Car ils ont conspiré *d'un même* courage, et ils ont fait une ligue contre toi:
6 Les tentes des Iduméens, des Ismaélites, des Moabites et des Hagariens;
7 Les Guébalites, les Hammonites, les Hamalékites et les Philistins, avec les habitans de Tyr.
8 Les Assyriens se sont joints à eux; ils ont prêté leur bras aux enfans de Lot. Sélah.
9 Fais-leur comme *tu fis* à Madian, comme à Siséra, et comme à Jabin, auprès du torrent de Kisçon;
10 *Lesquels* furent défaits à Hendor, et servirent de fumier à la terre.
11 Fais que les principaux d'entr'eux soient comme Horeb et comme Zéeb, et tous leurs princes comme Zébah et Tsalmunah.
12 Parce qu'ils ont dit: Possédons la demeure de Dieu.
13 Mon Dieu, rends-les semblables à une boule et au chaume, *qui sont chassés* par le vent.
14 Comme le feu brûle une forêt, et comme la flamme embrase les montagnes;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXXXII. LXXXIII.

10 Δὲν θέλει εὑρεθῆν μὲ ἐσὲ ξένος Θεὸς, οὐδὲ ἐσὺ προσκυνήσεις ἄλλον Θεόν.
11 Ὅτι ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος σὲ εὔγαλεν ἐλευθερομένον ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου· ἄνοιξον τὸ στόμα σου καὶ θέλω τὸ γεμίσειν.
12 Καὶ δὲν ἤκουσεν ὁ λαός μου τὴν φωνήν μου, καὶ ὁ λαὸς τῦ Ἰσραὴλ δὲν μὲ ὑπήκουσεν.
13 Καὶ ἐπαράδωκα αὐτοὺς εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῆς καρδίας των, καὶ τοὺς ἄφισα νὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ἀστραπὴν τοῦ νοός των.
14 Ἂν ἤθελε μὲ ἀκούσειν ὁ λαός μου, ἂν ὁ Ἰσραὴλ ἐπορένετο εἰς τὰς ὁδούς μου,
15 Ἤθελον εἰς στιγμὴν μίαν ταπεινώσειν τοὺς ἐχθρούς του, καὶ ἤθελον βάλειν τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτόν.
16 Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου, ἤθελον φανεῖν ψεῦται, ἀγκαλὰ καὶ ἤθελον κρατήσειν αἰωνίως.
17 Ἤθελε τοὺς θρέψειν μὲ ἀλεύρι σιταρίου, καὶ ἤθελε τοὺς χορτάσειν μὲ κηρίθραν ἀπὸ τὰ κοιλομάτα τῶν πέτρων.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.
Ψαλ. πβ'. LXXXII.

Ο ΘΕΟΣ στέκεται εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν ἡγεμόνων, καὶ εἶναι κριτὴς τῶν θεῶν.
2 Ἕως πότε θέλετε κρίνειν ἀδίκιαν, καὶ καταδεχθῆ τὰ πρόσωπα τῶν ἁμαρτωλῶν;
3 Ὑπερασπίσατε τὸν πτωχὸν καὶ τὸν ὀρφανὸν, δῶται δικαιοσύνην εἰς τὸν ταπεινὸν κ᾽ τὸν πένητα.
4 Λυτρώσατε τὸν πένητα καὶ τὸν πτωχὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
5 Οὔτε γνῶσιν, ἤτε ἀπέκτησαν σύνεσιν, ἀλλὰ χαίρονται τὸ σκότος, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς θέλουσι σαλευθῆν.
6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ τοῦ ὑψίσου πάντες.
7 Ἀλλ᾽ ὁ θάνατος θέλει σᾶς θερίσειν ὡσὰν ἀνθρώπους, καὶ καθὼς ἕνας μόνος τῶν ἀρχόντων, οὕτω θέλετε πέσειν πάντες.
8 Ἀνάστα, ὦ Θεὲ, καὶ κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ θέλεις κατακληρονομήσειν πᾶντα τὰ ἔθνη.

Ψαλ. πγ'. LXXXIII.

Ω ΘΕΕ τίς σοὶ ὁμοιάζει; μὴ σιγήσῃς μηδὲ καταπραΰνῃς ὦ Θεέ.
2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἐσήκωσαν τὴν κεφαλήν των.
3 Ὁμίλησαν πανούργως κατὰ τοῦ λαοῦ σᾶ, καὶ ἐσυμβουλεύθησαν κατὰ τοῦ ἀποκρύφᾶ σᾶ.
4 Εἶπαν Δεῦτε καὶ ἂς τοὺς ἐξολοθρεύσωμεν ἀπὸ τὰ ἔθνη, καὶ ἂς λησμονηθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰσραήλ.
5 Ὅτι ἐσυμβουλεύθησαν ὁμονύμως, κ᾽ ἐσυνάχθησαν ἐναντίον σου,
6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλίται Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρινοί·
7 Γεβὰλ, καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, κ᾽ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοίκων Τύρου.
8 Ἔτι ὁ Ἀσσοὺρ συνήλθε μὲ αὐτοὺς, καὶ ἐγενήθησαν ἡ ἀντίληψις τῶν υἱῶν τοῦ Λὼτ.
9 Ἀλλὰ πράξον δ᾽ αὐτοὺς ὡς διὰ Μαδιὰμ, καὶ διὰ Σεισάρα, καὶ ὡς διὰ Ἰαβεὶν εἰς τὸν ποταμὸν Κεισῶν.
10 Οἵτινες ἐξολοθρεύθησαν εἰς Ἀενδὼρ, καὶ ἐγενήθησαν ὡσὰν κοπρία τῆς γῆς.
11 Κάμαι τοὺς ἄρχοντάς των ὡσὰν τὸν Ὠρὴβ καὶ Ζηβ, καὶ Ζεβεὲ, καὶ Σαλμανὰ, πάντας τοὺς ἄρχοντάς των.
12 Οἵτινες εἶπαν, Ἂς κληρονομήσωμεν τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

10 Io *sono* il Signore Iddio tuo che t'ho tratto fuor del paese d'Egitto: allarga pur la tua bocca, ed io l'empirò.
11 Ma il mio popolo non ha atteso alla mia voce, ed Israel non m'ha acconsentito.
12 Onde io gli ho abbandonati alla durezza del cuor loro, *acciocchè* caminino secondo i lor consigli.
13 Oh, avesse pure ubbidito il mio popolo, e fosse Israel caminato nelle mie vie!
14 Io avrei in uno stante abbattuti i lor nemici, ed avrei rivolta la mia mano contr' a loro avversari.
15 Quelli ch' odiano il Signore si sarebbono infinti inverso loro, ed il tempo loro sarebbe durato in perpetuo.
16 Ed *Iddio* gli avrebbe cibati di grascia di frumento: e dalla roccia, *dice egli*, io t'avrei satollato di mele.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXXII.

IDDIO è presente nella raunanza di Dio, egli giudica nel mezzo degl' iddii.
2 Infino a quando giudicherete voi ingiustamente, ed avrete riguardo alla qualità delle persone degli empi? Sela.
3 Fate ragione al misero, ed all' orfano: fate dritto all' afflitto, ed al povero.
4 Liberate il misero, ed il bisognoso: riscotetelo dalla man degli empi.
5 Essi non hanno alcun conoscimento, nè senno: caminano in tenebre: tutti i fondamenti della terra sono smossi.
6 Io ho detto: voi *siete* dii, e tutti *siete* figliuoli dell'Altissimo.
7 Tuttavolta voi morrete come un'altro uomo, e caderete come qualunque *altro* de' principi.
8 Levati, o Dio, giudica la terra: perciocchè tu devi essere il possessore di tutte le genti.

SALMO LXXXIII.

O Dio, non istartene cheto, non tacere, e non riposarti, o Dio.
2 Perciocchè ecco, i tuoi nemici romoreggiano, e quelli che t' odiano alzano il capo.
3 Hanno preso un cauto consiglio contr'a. tuo popolo, e si son consigliati contr' a quelli che son nascosti appo te.
4 Hanno detto: venite, e distruggiamoli, sì che non sieno più nazione, e ch' il nome d' Israel non sia più ricordato.
5 Perciocchè si son di pari consentimento consigliati insieme, *ed* hanno fatta lega contr' a te.
6 Le tende d' Edom, e gl' Ismaeliti: i Moabiti, e gli Hagareni.
7 I Ghebaliti, gli Ammoniti, e gli Amalechiti: i Filistei, insieme con gli abitanti di Tiro.
8 Gli Assirii eziandio si son congiunti con loro: sono stati il braccio de' figliuoli di Lot. Sela.
9 Fa loro come *tu facesti* a Madian: come *a* Sisera, come *a* Iabin, al torrente di Chison.
10 *I quali* furono sconfitti in Endor, e furono *per* letame alla terra.
11 Fa che i lor principi sieno come Oreb, e Zeeb: e tutti i lor signori come Zeba, e Salmunna,
12 Perciocchè hanno detto: conquistiamoci gli abitacoli di Dio.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

10 Ich bin der Herr, dein Gott, der dich aus Egyptenland geführet hat. Thue deinen Mund weit auf, laß mich ihn füllen.
11 Aber mein Volk gehorcht nicht meiner Stimme, und Israel will meiner nicht.
12 So habe ich sie gelassen in ihres Herzens Dünkel, daß sie wandeln nach ihrem Rath.
13 Wollte mein Volk mir gehorsam seyn, und Israel auf meinem Wege gehen,
14 So wollte ich ihre Feinde bald dämpfen, und meine Hand über ihre Widerwärtigen wenden.
15 Und die den Herrn hassen, müßten an ihm fehlen, ihre Zeit aber würde ewiglich währen.
16 Und ich würde sie mit dem besten Weizen speisen, und mit Honig aus dem Felsen sattigen.

Abend-Gebete.

Der 82 Pfalm.

1 Gott steht in der Gemeine Gottes, und ist Richter unter den Göttern.
2 Wie lange wollt ihr Unrecht richten, und die Person der Gottlosen vorziehen?
3 Schaffet Recht dem Armen und dem Waisen; und helfet dem Elenden und Dürftigen zum Recht.
4 Errettet den Geringen und Armen, und erlöset ihn aus der Gottlosen Gewalt.
5 Aber sie lassen ihnen nicht sagen, und achtens nicht; sie gehen immer hin im Finstern: darum müssen alle Grundveste des Landes fallen.
6 Ich habe wohl gesagt: Ihr seyd Götter, und alljumal Kinder des Höchsten:
7 Aber ihr werdet sterben wie Menschen, und wie ein Tyrann zu Grunde gehen.
8 Gott, mache dich auf, und richte das Land; denn du bist Erbherr über alle Heiden.

Der 83 Pfalm.

1 Gott, schweige doch nicht also, und sey doch nicht so stille; Gott, halte doch nicht so inne.
2 Denn siehe, deine Feinde toben, und die dich hassen, richten den Kopf auf.
3 Sie machen listige Anschläge wider dein Volk, und rathschlagen wider deine Verborgenen.
4 Wohl her, sprechen sie, laßt uns sie ausrotten, daß sie kein Volk seyn, daß des Namens Israels nicht mehr gedacht werde.
5 Denn sie haben sich mit einander vereiniget, und einen Bund wider dich gemacht,
6 Die Hütten der Edomiter und Ismaeliter, der Moabiter und Hagariter,
7 Der Gebaliter, Ammoniter und Amalekiter, die Philister, samt denen zu Tyro.
8 Assur hat sich auch zu ihnen geschlagen, und helfen den Kindern Lots.
9 Thue ihnen wie den Midianitern, wie Sissera, wie Jabin am Bach Kison,
10 Die vertilget wurden bey Endor, und wurden zu Koth auf Erden.
11 Mache ihre Fürsten wie Oreb und Seeb, alle ihre Obersten, wie Seba und Salmuna.
12 Die da sagen: Wir wollen die Häuser Gottes einnehmen.
13 Gott, mache sie wie einen Wirbel, wie Stoppeln vor dem Winde.
14 Wie ein Feuer den Wald verbrennet, und wie eine Flamme die Berge anzündet,

LOS PSALMOS. *El Dia* 16.

10 Porque yo soy el Señor Dios tuyo, que te saqué de la tierra de Egipto: ensancha tu boca, y yo la llenaré.
11 Y no oyó mi pueblo mi voz, é Israél no atendió á mi.
12 Y los dexé ir segun los deseos de su corazon: andarán en sus invenciones.
13 Si mi pueblo me hubiera oido: si Israél hubiera andado en mis caminos:
14 Por nada ciertamente yo hubiera humillado á sus enemigos; y hubiera echado mi mano sobre los que los atribulaban.
15 Los enemigos del Señor le mintiéron, y será el tiempo de ellos por los siglos.
17 Y dióles á comer de la grosura del trigo: y de la peña, los sació de miel.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXXII.

DIOS se puso en el ayuntamiento de los dioses; y en medio juzga á los dioses.
2 ¿Hasta quándo juzgais injustamente, y aceptais las caras de los pecadores?
3 Haced justicia al necesitado, y al huérfano: justificad al humilde, y al pobre.
4 Sacad al pobre, y librad de la mano del pecador al necesitado.
5 No supiéron, ni entendieron, en tinieblas andan: serán conmovidos todos los cimientos de la tierra.
6 Yo dixe: Dioses sois, y todos hijos del Altísimo.
7 Mas vosotros como hombres moriréis, y caeréis como uno de los Príncipes.
8 Levántate, Dios, juzga la tierra: porque tú heredarás en todas las naciones.

PSALMO LXXXIII.

DIOS, ¿quién será semejante á tí? no te estés en silencio, ni te detengas, ó Dios:
2 Pues ves, que tus enemigos meten ruido; y los que te aborrecen, alzáron la cabeza.
3 Sobre tu pueblo han tenido designios maliciosos, y han echado trazas contra tus Santos.
4 Dixéron: Venid, y destruyámoslos de nacion; y no haya mas memoria del nombre de Israél.
5 Porque echáron trazas unánimemente; todos á una dispusiéron pacto contra tí.
6 Los pabellones de los Iduméos, y los Ismahelitas: Moáb, y los Agarenos,
7 Gebál, y Ammón, y Amaléc, los extrangeros con los moradores de Tiro.
8 Porque vino Assúr con ellos: se han juntado para auxîliar á los hijos de Lot.
9 Hazles á ellos como á los de Madián, y Sísara; como á Jabín en el arroyo de Cissón.
10 Pereciéron en Endór: fuéron hechos como estiercol de la tierra.
11 Trata á los Caudillos de ellos como á Oréb, y á Zeb, y á Zebee, y á Sálmana: á todos los Caudillos de aquellos,
12 Que dixéron: Tomémos por herencia el Santuario de Dios.
13 Dios mio, pónlos como rueda, y como pajilla delante del viento.
14 Como fuego, que quema una selva, y como llama que abrasa los montes:
15 Así los perseguirás con tu tempestad, y con tu ira los turbarás.

10 Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: dilata os tuum, et implebo illud.
11 Et non audivit populus meus vocem meam: et Israel non intendit mihi.
12 Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis.
13 Si populus meus audisset me: Israel si in viis meis ambulasset:
14 Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: et super tribulantes eos misissem manum meam.
15 Inimici Domini mentiti sunt ei: et erit tempus eorum in sæcula.
16 Et cibavit eos ex adipe frumenti: et de petra, melle saturavit eos.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXXII.

DEUS stetit in synagogâ deorum: in medio autem deos dijudicat.
2 Usquequo judicatis iniquitatem: et facies peccatorum sumitis?
3 Judicate egeno, et pupillo: humilem, et pauperem justificate.
4 Eripite pauperem: et egenum de manu peccatoris liberate.
5 Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terræ.
6 Ego dixi: Dii estis, et filii excelsi omnes.
7 Vos autem sicut homines moriemini: et sicut unus de principibus cadetis.
8 Surge Deus, judica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

PSALMUS LXXXIII.

DEUS, quis similis erit tibi? ne taceas, neque compescaris Deus:
2 Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: et qui oderunt te, extulerunt caput.
3 Super populum tuum malignaverunt consilium: et cogitaverunt adversus sanctos tuos.
4 Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: et non memoretur nomen Israel ultra.
5 Quoniam cogitaverunt unanimiter: simul adversum te testamentum disposuerunt,
6 Tabernacula Idumæorum et Ismahelitæ: Moab, et Agareni,
7 Gebal, et Ammon, et Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum.
8 Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adjutorium filiis Lot.
9 Fac illis sicut Madian, et Sisaræ: sicut Jabin in torrente Cisson.
10 Disperierunt in Endor: facti sunt ut stercus terræ.
11 Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, et Zebee, et Salmana: Omnes principes eorum:
12 Qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.
13 Deus meus pone illos ut rotam: et sicut stipulam ante faciem venti.

10 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.
11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.
12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,
14 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.
15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πβ'. LXXXII.

Ο ΘΕΟΣ ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.
2 Ἕως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διάψαλμα.
3 Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχὸν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.
4 Ἐξέλεσθε πένητα, καὶ πτωχὸν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε.
5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.
6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.
7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.
8 Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρῖνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ψαλ. πγ'. LXXXIII.

Ο ΘΕΟΣ τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.
2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν.
3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.
4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.
5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαυτὸ, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο.
6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοί,
7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλὴκ, καὶ ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.
8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Λώτ· διάψαλμα.
9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σεισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν χειμάρρῳ Κεισῶν.
10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδὼρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.
11 Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὼρὴβ καὶ Ζήβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν·
12 Οἵτινες εἶπαν, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.
13 Ὁ Θεός μου θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.
14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει ὄρυμὸν, ὡσεὶ φλὸξ κατακαύσαι ὄρη·

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 16. THE PSALMS.

15 Persecute them even so with thy tempest: and make them afraid with thy storm.
16 Make their faces ashamed, O Lord: that they may seek thy Name.
17 Let them be confounded and vexed ever more and more: let them be put to shame, and perish.
18 And they shall know that thou, whose Name is Jehovah: art only the most Highest over all the earth.

PSALM LXXXIV.

O HOW amiable are thy dwellings: thou Lord of hosts!
2 My soul hath a desire and longing to enter into the courts of the Lord: my heart and my flesh rejoice in the living God.
3 Yea, the sparrow hath found her an house, and the swallow a nest where she may lay her young: even thy altars, O Lord of hosts, my King and my God.
4 Blessed are they that dwell in thy house: they will be alway praising thee.
5 Blessed is the man whose strength is in thee: in whose heart are thy ways.
6 Who going through the vale of misery use it for a well: and the pools are filled with water.
7 They will go from strength to strength: and unto the God of gods appeareth every one of them in Sion.
8 O Lord God of hosts, hear my prayer: hearken, O God of Jacob.
9 Behold, O God our defender: and look upon the face of thine Anointed.
10 For one day in thy courts: is better than a thousand.
11 I had rather be a door-keeper in the house of my God: than to dwell in the tents of ungodliness.
12 For the Lord God is a light and defence: the Lord will give grace and worship, and no good thing shall he withhold from them that live a godly life.
13 O Lord God of hosts: blessed is the man that putteth his trust in thee.

PSALM LXXXV.

LORD, thou art become gracious unto thy land: thou hast turned away the captivity of Jacob.
2 Thou hast forgiven the offence of thy people: and covered all their sins.
3 Thou hast taken away all thy displeasure: and turned thyself from thy wrathful indignation.
4 Turn us then, O God our Saviour: and let thine anger cease from us.
5 Wilt thou be displeased at us for ever; and wilt thou stretch out thy wrath from one generation to another?
6 Wilt thou not turn again, and quicken us: that thy people may rejoice in thee?
7 Shew us thy mercy, O Lord: and grant us thy salvation.
8 I will hearken what the Lord God will say concerning me: for he shall speak peace unto his people, and to his saints, that they turn not again.
9 For his salvation is nigh them that fear him: that glory may dwell in our land.
10 Mercy and truth are met together: righteousness and peace have kissed each other.
11 Truth shall flourish out of the earth: and righteousness hath looked down from heaven.

LES PSEAUMES. *Le* 16 *Jour.*

15 Poursuis-les de même par ta tempête, et les épouvante par ton tourbillon.
16 Couvre leurs faces d'ignominie, afin qu'on cherche ton nom, o Eternel!
17 Qu'ils soient honteux et effrayés à jamais, qu'ils rougissent, et qu'ils périssent!
18 Afin qu'on connoisse que toi seul, qui t'appelles l'Eternel, *es* Souverain sur toute la terre.

PSEAUME LXXXIV.

ETERNEL des armées, que tes tabernacles sont aimables!
2 Mon ame désire ardemment et elle soupire après le parvis de l'Eternel; mon cœur et ma chair sont transportés de joie après le Dieu fort et vivant.
3 Le passereau même a bien trouvé sa maison, et l'hirondelle son nid, où elle a mis ses petits; et moi, quand verrai-je tes autels, o Eternel des armées, mon Roi et mon Dieu.
4 Oh! qu'heureux *sont* ceux qui habitent dans ta maison, et qui te louent incessamment! Sélah.
5 Oh! qu'heureux est l'homme dont la force est en toi, et ceux au cœur desquels sont les chemins battus;
6 Passant par la vallée de Baca, ils la réduisent en fontaine; la pluie aussi comble les réservoirs.
7 Ils vont de force en force pour se présenter devant Dieu en Sion.
8 Eternel, Dieu des armées, écoute ma requête; Dieu de Jacob, prête l'oreille. Sélah.
9 O Dieu, notre bouclier, vois et regarde la face de ton oint!
10 Car un jour vaut mieux dans tes parvis que mille *ailleurs*. J'aimerois mieux me tenir à la porte dans la maison de mon Dieu, que de demeurer dans les tentes des méchans.
11 Car l'Eternel *notre* Dieu *nous est* un soleil et un bouclier; l'Eternel donne la grace et la gloire, et il n'épargne *aucun* bien à ceux qui marchent dans l'intégrité.
12 Eternel des armées, oh! qu'heureux *est* l'homme qui se confie en toi!

PSEAUME LXXXV.

ETERNEL, tu t'es appaisé envers ta terre; tu as ramené et mis en repos les prisonniers de Jacob.
2 Tu as pardonné l'iniquité de ton peuple, et tu as couvert tous leurs péchés. Sélah.
3 Tu as retiré toute ta grande colère, et tu es revenu de l'ardeur de ton courroux.
4 O Dieu de notre délivrance, rétablis-nous, et fais cesser ton indignation envers nous.
5 Seras-tu toujours courroucé contre nous? Feras-tu durer ta colère d'âge en âge?
6 Ne reviendras-tu pas nous rendre la vie, afin que ton peuple se réjouisse en toi?
7 Eternel, fais nous voir ta faveur, et accorde-nous ta délivrance.
8 J'écouterai ce que le Dieu fort, l'Eternel, dira; car il parlera de paix à son peuple et à ses bien-aimés, et ils ne retourneront plus à leurs égaremens.
9 Certainement, sa délivrance est près de ceux qui le craignent, afin que sa gloire demeure en notre pays.
10 La bonté et la vérité se sont rencontrées, la justice et la paix se sont entrebaisées.
11 La vérité germera de la terre, et la justice regardera des cieux.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXXXIV. LXXXV.

13 Ὦ Θεέ μου, ποίησον αὐτὲς ὡσὰν τροχὸν, ὡσὰν καλάμην ἐναντίον τοῦ ἀνέμου.
14 Ὡσὰν φωτιὰν κατακαίουσαν τὰ δάση, ὡσὰν φλόγας εἰς τὰ βουνά.
15 Καταδίωξον αὐτοὺς τοιωτοτρόπως μὲ τὴν καταιγίδα σε, κ᾽ τάραξαί τες μὲ τὴν ὀργήν σε.
16 Γέμησον τὰ πρόσωπά των ἀτιμίας, καὶ τότε ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου, Κύριε.
17 Αἰσχύνη καὶ ταραχὴ, ἂς τοὺς ἔχῃ αἰωνίως, καὶ ἐντροπὴ, καὶ ἀπόλεια.
18 Καὶ θέλουσι μάθειν, ὅτι Κύριος τὸ ὄνομά σε᾽ σὺ μόνος εἶσαι ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. πδ᾽. LXXXIV.

ΠΟΣΟΝ ἀγαπητὰ εἶναι τὰ σκηνώματά σου, ὦ Κύριε τῶν δυνάμεων.
2 Ἡ ψυχή με ἐπιθυμεῖ, κ᾽ προσμένει ναὲμβῃ εἰς τὰς αὐλὰς τε Κυρίε᾽ ἡ καρδία με κ᾽ τὸ κορμί μου ἐχάρησαν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα.
3 Καὶ ὁ σπαργίτης ηὗρε κατοικίαν, καὶ ἡ χελιδὼν φωλεὰν, διὰ ἵνα βάλωσι τὰ νόσσιά των᾽ τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, βασιλεῦ μου καὶ Θεέ μου.
4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σε, θέλουσι σὲ ἐπαινέσειν αἰωνίως.
5 Μάκαριος ὁ ἄνδρας τοῦ ὁποίου ἡ δύναμις προέρχεται ἀπὸ σὲ, κ᾽ ἐνθυμᾶται τὲς δρόμες σε
6 Περνῶντας ἀπὸ τὸν λόγγον τοῦ κλαυθμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον τόπον ἐβάλθησαν. Καὶ ὁ νομοθετῶν θέλει εὐλογίσειν.
7 Καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ἔλθειν ἀπὸ δύναμιν εἰς δύναμιν, κ᾽ ἰδοῦσι τὸν Θεὸν τῶν θεῶν ἐν Σιών.
8 Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον ἴης προσευχῆς με᾽ δός μοι ἀκρόασιν, Θεὲ τοῦ Ἰακώβ.
9 Ἴδε, ὦ Θεὲ, ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.
10 Ὅτι κάλλιον μίαν ἡμέραν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου παρὰ χιλιάδας.
11 Ἐπροτίμησα ἵνα γενῶ θυρωρὸς εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ με, παρὰ ἵνα κατοικήσω εἰς τὰ σκηνώματα τῶν ἁμαρτωλῶν.
12 Ὅτι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ ἔλεον καὶ ἀλήθειαν, ὁ Θεὸς θέλει δώσειν χάριν καὶ δόξαν᾽ ὁ Κύριος δὲν θέλει ὑστερήσειν τοὺς πορευομένους εἰς τὴν ὁδὸν ἀκακίας, ἀπὸ κανένα ἀγαθόν.
13 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων εἰς ἐσέ.

Ψαλ. πε᾽. LXXXV.

KYPIE ἔδωκας χαρὰν τῆς γῆς σε, κ᾽ ἄλλαξας τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰακώβ.
2 Ἐσυγχώρησας τὰς ἀνομίας τε λαε σου, κ᾽ ἐσκέπασας πάσας τὰς ἁμαρτίας των.
3 Ἔπαυσεν ἡ ὀργή σε, καὶ ἀπεμάκρυνας ἀφ᾽ ἡμᾶς τὸν θυμόν σου.
4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὦ Θεέ τῆς σωτηρίας μας, κ᾽ ἀπομάκρυνον ἀφ᾽ ἡμᾶς τὸν θυμόν σου.
5 Θέλεις ἐσὺ μᾶς ὀργισθῆν εἰς τ᾽ αἰῶνα, ἢ ἡ ὀργή σε θέλει σώσειν ἀπὸ γενεὰν εἰς γενεάν;
6 Ὦ Θεὲ ἐὰν ἐπιστρέψῃς θέλεις μᾶς ζωοποιήσειν, κ᾽ ὁ λαὸς σε θέλει εὐφρανθῆν εἰς ἐσέ.
7 Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ δὸς ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου.
8 Θέλω ἀκούσειν τὸ ὅ,τι, Κύριος ὁ Θεὸς, λαλήσει πρὸς ἐμὲ, ὅτι θέλει λαλήσειν εἰρήνην πρὸς τὸν λαόν τε, κ᾽ πρὸς τὲς καθαρὰς τε, καὶ πρὸς τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν τὴν καρδίαν των.
9 Διότι τὸ σωτήριόν του εἶναι πλησίον τῶν φοβουμένων αὐτὸν, ἵνα ἡ δόξα κατασκηνώσῃ εἰς τὴν γῆν μας.
10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια ἐσυναπαντήθησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη ἐφιλήθησαν.
11 Ἀλήθεια θέλει φυτρώσειν ἀπὸ τὴν γῆν, κ᾽ δικαιοσύνη θέλει σκύψειν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

13 Dio mio, fagli essere come una paglia, come della stoppia al vento.
14 Come il fuoco brucia un bosco, e come la fiamma divampa i monti:
15 Così perseguitali colla tua tempesta, e conturbali col tuo turbo.
16 Empi le lor faccie di vituperio, e *fa che* cerchino il tuo Nome, o Signore.
17 Sieno svergognati, e conturbati in perpetuo: e sieno confusi, e periscano.
18 E conoscano che tu, il cui Nome è il Signore, *sei* il solo Altissimo sopra tutta la terra.

SALMO LXXXIV

OH quanto *sono* amabili i tuoi Tabernacoli, o Signore degli eserciti!
2 L' anima mia brama i Cortili del Signore, e vien meno: il mio cuore, e la mia carne sclamano all' Iddio vivente.
3 Anche la passera si trova stanza, e la rondinella nido, ove posino i lor figli presso a' tuoi Altari, o Signore degli eserciti, Re mio, e Dio mio.
4 Beati coloro che abitano nella tua Casa, e ti lodano del continuo. Sela.
5 Beato l' uomo c' ha forza in te, e *coloro* a cui le strade *sono* al cuore.
6 *Iguali*, passando per la Valle de' gelsi, la riducono in fonti, *ed* anche in pozze *che* la pioggia empisce.
7 Caminano di valore in valore, *fin che* compariscano davanti a Dio in Sion.
8 O Signore Iddio degli eserciti, ascolta la mia orazione: porgi l' orecchio, o Dio di Iacob. Sela.
9 O Dio, scudo nostro, vedi, e riguarda la faccia del tuo Unto.
10 Perciocchè un giorno ne' tuoi Cortili val meglio che mille *altrove:* io eleggerei anzi d'essere alla soglia della Casa del mio Dio che d'abitar ne' tabernacoli d'empietà.
11 Perciocchè il Signore Iddio è sole, e scudo: il Signore darà grazia, e gloria: egli non divieterà il bene a quelli che caminano in integrità.
12 O Signore degli eserciti, beato l'uomo che si confida in te.

SALMO LXXXV.

O Signore, tu sei stato propizio alla tua terra, tu hai ritratto Iacob di cattività.
2 Tu hai rimessa al tuo popolo la sua iniquità, tu hai coperti tutti i lor peccati. Selà.
3 Tu hai acquetato tutto il tuo cruccio, tu ti sei stolto dall'ardor della tua ira.
4 Ristoraci, o Dio della nostra salute, e fa cessar la tua indegnazione contr' a noi.
5 Sarai tu in perpetuo adirato contr' a noi? farai tu durar l'ira tua per ogni età?
6 Non tornerai tu a darci la vita, acciocchè il tuo popolo si rallegri in te?
7 O Signore, mostraci la tua benignità, e dacci la tua salute.
8 Io ascolterò ciò che dirà il Signore Iddio: certo egli parlerà di pace al suo popolo, ed a' suoi santi: e *farà* ch' essi non ritorneranno più a follia.
9 Certo, la sua salute è vicina a quelli che lo temono: la gloria abiterà nel nostro paese.
10 Benignità, e verità, s' incontreranno insieme: giustizia, e pace, si baceranno.
11 Verità germoglierà dalla terra, e giustizia riguarderà dal cielo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Sechzehnter Tag. **Der Pſalter.**

15 Alſo verfolge ſie mit deinem Wetter, und erſchrecke ſie mit deinem Ungewitter.

16 Mache ihre Angeſichter voll Schande, daß ſie nach deinem Namen fragen müſſen.

17 Schämen müſſen ſie ſich, und erſchrecken immer mehr und mehr, und zu Schanden werden, und umkommen.

18 So werden ſie erkennen, daß du mit deinem Namen heißeſt: Herr allein, und der Höchſte in aller Welt.

Der 84 Pſalm.

1 Wie lieblich ſind deine Wohnungen, Herr Zebaoth.

2 Meine Seele verlanget und ſehnet ſich nach den Vorhöfen des Herrn; mein Leib und Seele freuen ſich in dem lebendigen Gott.

3 Denn der Vogel hat ein Haus gefunden, und die Schwalbe ihr Neſt, da ſie Junge hecken, nemlich deine Altäre, Herr Zebaoth, mein König und mein Gott.

4 Wohl denen, die in deinem Hauſe wohnen, die loben dich immerdar.

5 Wohl den Menſchen, die dich für ihre Stärke halten, und von Herzen dir nachwandeln,

6 Die durch das Jammerthal gehen, und machen daſelbſt Brunnen; und die Lehrer werden mit viel Segen geſchmückt.

7 Sie erhalten einen Sieg nach dem andern, daß man ſehen muß, der rechte Gott ſey zu Zion.

8 Herr, Gott Zebaoth, höre mein Gebet; vernimms, Gott Jacobs.

9 Gott, unſer Schild, ſchaue doch; ſiehe an das Reich deines Geſalbten.

10 Denn ein Tag in deinen Vorhöfen iſt beſſer, denn ſonſt tauſend. Ich will lieber der Thür hüten in meines Gottes Hauſe, denn lange wohnen in der Gottloſen Hütten.

11 Denn Gott der Herr iſt Sonne und Schild, der Herr giebt Gnade und Ehre, er wird kein Gutes mangeln laſſen den Frommen.

12 Herr Zebaoth, wohl dem Menſchen, der ſich auf dich verläßt.

Der 85 Pſalm.

1 Herr, der du biſt vormals gnädig geweſen deinem Lande, und haſt die Gefangenen Jacobs erlöſet;

2 Der du die Miſſethat vormals vergeben haſt deinem Volke, und alle ihre Sünde bedecket;

3 Der du vormals haſt allen deinen Zorn aufgehoben, und dich gewendet von dem Grimm deines Zorns.

4 Tröſte uns, Gott, unſer Heiland, und laß ab von deiner Ungnade über uns.

5 Willſt du denn ewiglich über uns zürnen, und deinen Zorn gehen laſſen immer für und für?

6 Willſt du uns denn nicht wieder erquicken, daß ſich dein Volk über dich freuen möge.

7 Herr, erzeige uns deine Gnade, und hilf uns.

8 Ach, daß ich hören ſollte, daß Gott der Herr redete, daß er Friede zuſagte ſeinem Volke, und ſeinen Heiligen, auf daß ſie nicht auf eine Thorheit gerathen.

9 Doch iſt ja ſeine Hülfe nahe denen, die ihn fürchten, daß in unſerm Lande Ehre wohne;

10 Daß Güte und Treue einander begegnen, Gerechtigkeit und Friede ſich küſſen;

11 Daß Treue auf der Erde wachſe, und Gerechtigkeit vom Himmel ſchaue.

LOS PSALMOS. *El Dia* 16.

16 Llena sus rostros de ignominia, y buscarán tu nombre, ó Señor.

17 Queden sonrojados, y turbados por siglo de siglo: y queden corridos, y perezcan.

18 Y conozcan que tu nombre es el Señor: tú solo Altísimo en toda la tierra.

PSALMO LXXXIV.

QUAN amables son tus tabernáculos, Señor de los poderios!

2 Mi alma codicia, y desfallece por los atrios del Señor. Mi corazon y mi carne se regocijáron en el Dios vivo.

3 Pues el páxaro halló casa para sí, y la tórtola nido para sí, en donde poner sus pollos. Tus altares, Señor de los poderíos, Rey mio, y Dios mio.

4 Bienaventurados, Señor, los que moran en tu casa: por los siglos de los siglos te alabarán.

5 Bienaventurado el varon, cuyo socorro es de tí: dispuso subidas en su corazon,

6 En el valle de lágrimas, al lugar, que asentó.

7 Porque el legislador dará bendicion, irán de fortaleza en fortaleza: será visto el Dios de los dioses en Sión.

8 Señor, Dios de los poderíos, oye mi oracion: escúchala, Dios de Jacob.

9 Dios protector nuestro, míranos, y vuelve á mirar el rostro de Christo:

10 Porque mejor es un dia en tus atrios, que millares. Escogí estar abatido en la casa de mi Dios, ántes que morar en las tiendas de los pecadores.

11 Porque Dios ama la misericordia y la verdad: el Señor dará la gracia, y la gloria.

12 No privará de bienes á aquellos, que andan en inocencia: Señor de los poderíos, bienaventurado el hombre, que espera en tí.

PSALMO LXXXV.

BENDIXISTE. Señor, á tu tierra: apartaste la cautividad de Jacob.

2 Remitiste la maldad de tu pueblo: cubriste todos los pecados de ellos.

3 Mitigaste toda tu ira: te apartaste de la ira de tu indignacion.

4 Conviértenos, Dios, Salvador nuestro, y aparta tu ira de nosotros.

5 ¿Por ventura estarás para siempre enojado con nosotros? ¿ó extenderás tu ira de generacion en generacion?

6 O Dios, tú volverás á darnos vida, y tu pueblo se alegrará en tí.

7 Muéstranos, Señor, tu misericordia, y danos tu salud.

8 Oiré lo que el Señor Dios me hable; porque hablará la paz para su pueblo, y para sus Santos, y para aquellos, que se vuelven al corazon.

9 Ciertamente la salud de él está cerca de los que le temen: para que habite la gloria en nuestra tierra.

10 La misericordia, y la verdad se encontráron: la justicia, y la paz se besáron.

11 La verdad nació de la tierra, y la justicia miró desde el cielo.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXXXIV. LXXXV.

14 Sicut ignis, qui comburit silvam: et sicut flamma comburens montes:
15 Ita persequéris illos in tempestate tua: et in ira tua turbabis eos.
16 Imple facies eorum ignominia: et quærent nomen tuum, Domine.
17 Erubescant, et conturbentur in sæculum sæculi: et confundantur, et pereant.
18 Et cognoscant quia nomen tibi Dominus: tu solus Altissimus in omni terra.

PSALMUS LXXXIV.

QUAM dilecta tabernacula tua Domine virtutum:
2 Concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini. Cor meum, et caro mea exultaverunt in Deum vivum.
3 Etenim passer invenit sibi domum: et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos. Altaria tua Domine virtutum: rex meus, et Deus meus.
4 Beati, qui habitant in domo tua Domine: in sæcula sæculorum laudabunt te.
5 Beatus vir, cujus est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit,
6 In valle lacrymarum in loco, quem posuit.
7 Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.
8 Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Jacob.
9 Protector noster aspice Deus: et respice in faciem Christi tui:
10 Quia melior est dies una in atriis tuis, super millia. Elegi abjectus esse in domo Dei mei: magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.
11 Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: gratiam, et gloriam dabit Dominus.
12 Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

PSALMUS LXXXV.

BENEDIXISTI Domine terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.
2 Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.
3 Mitigasti omnem iram tuam: avertisti ab ira indignationis tuæ.
4 Converte nos Deus salutaris noster: et averte iram tuam a nobis.
5 Numquid in æternum irascéris nobis? aut extendes iram tuam a generatione in generationem?
6 Deus tu conversus vivificabis nos: et plebs tua lætabitur in te.
7 Ostende nobis Domine misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis.
8 Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam. Et super sanctos suos: et in eos, qui convertuntur ad cor.
9 Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: ut inhabitet gloria in terra nostra.
10 Misericordia, et veritas obviaverunt sibi: justitia, et pax osculatæ sunt.
11 Veritas de terra orta est: et justitia de cælo prospexit.

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτὸς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταράξεις αὐτούς.
16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.
17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τᾶ αἰῶνος, ᾓ ἐντραπήτωσαν ᾓ ἀπολέσθωσαν.
18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. πδ'. LXXXIV.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.
2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.
3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, ᾓ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.
4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε· διάψαλμα.
5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοῦ Κύριε· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτᾶ διέθετο,
6 Ὁ Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν,
7 Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.
8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.
9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.
10 Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραῤῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.
11 Ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐχ ὑστερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.
12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. πε'. LXXXV.

Εὐδοκησας Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.
2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· διάψαλμα.
3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ᾓ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.
5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
6 Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, ᾓ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.
7 Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δῷης ἡμῖν.
8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτᾶ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.
9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτᾶ, τᾶ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.
10 Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

12 Yea, the Lord shall shew loving-kindness: and our land shall give her increase.
13 Righteousness shall go before him: and he shall direct his going in the way.

MORNING PRAYER.

PSALM LXXXVI.

BOW down thine ear, O Lord, and hear me: for I am poor, and in misery.
2 Preserve thou my soul, for I am holy: my God, save thy servant that putteth his trust in thee.
3 Be merciful unto me, O Lord: for I will call daily upon thee.
4 Comfort the soul of thy servant: for unto thee, O Lord, do I lift up my soul.
5 For thou, Lord, art good and gracious and of great mercy unto all them that call upon thee.
6 Give ear, Lord, unto my prayer: and ponder the voice of my humble desires.
7 In the time of my trouble I will call upon thee: for thou hearest me.
8 Among the gods there is none like unto thee, O Lord: there is not one that can do as thou doest.
9 All nations whom thou hast made shall come and worship thee, O Lord: and shall glorify thy Name.
10 For thou art great, and doest wondrous things: thou art God alone.
11 Teach me thy way, O Lord, and I will walk in thy truth: O knit my heart unto thee, that I may fear thy Name.
12 I will thank thee, O Lord my God, with all my heart: and will praise thy Name for evermore.
13 For great is thy mercy toward me: and thou hast delivered my soul from the nethermost hell.
14 O God, the proud are risen against me: and the congregations of naughty men have sought after my soul, and have not set thee before their eyes.
15 But thou, O Lord God, art full of compassion and mercy: long-suffering, plenteous in goodness and truth.
16 O turn thee then unto me, and have mercy upon me: give thy strength unto thy servant, and help the son of thine handmaid.
17 Shew some token upon me for good, that they who hate me may see it, and be ashamed: because thou, Lord, hast holpen me, and comforted me.

PSALM LXXXVII.

HER foundations are upon the holy hills: the Lord loveth the gates of Sion more than all the dwellings of Jacob.
2 Very excellent things are spoken of thee: thou city of God.
3 I will think upon Rahab and Babylon: with them that know me.
4 Behold ye the Philistines also: and they of Tyre, with the Morians; lo, there was he born.
5 And of Sion it shall be reported that he was born in her: and the most High shall stablish her.
6 The Lord shall rehearse it when he writeth up the people: that he was born there.
7 The singers also and trumpeters shall he rehearse: All my fresh springs shall be in thee.

12 L'Eternel aussi donnera ses biens, tellement que notre terre rendra son fruit.
13 La justice marchera devant lui, et il la mettra où il passera.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME LXXXVI.

ETERNEL, incline ton oreille, réponds-moi; car je *suis* affligé et misérable.
2 Garde mon ame, car je *suis* de ceux que tu aimes; o toi, mon Dieu, délivre ton serviteur qui se confie en toi.
3 Seigneur, aie pitié de moi, car je te reclame tout le jour.
4 Réjouis l'ame de ton serviteur; car j'élève mon ame vers toi, o Seigneur!
5 Parce que toi, o Eternel, tu es bon et clément, et d'une grande bonté envers tous ceux qui te reclament.
6 Eternel, prête l'oreille à ma requête, et sois attentif à la voix de mes supplications.
7 Je te reclame au jour de ma détresse; car tu m'exauces.
8 Seigneur, entre les dieux il n'y en a point de semblable à toi, et il n'y a point de telles œuvres que les tiennes.
9 Seigneur, toute les nations que tu as faites viendront et se prosterneront devant toi, et glorifieront ton nom.
10 Car tu es grand, et tu fais des choses merveilleuses; tu es le seul Dieu.
11 Eternel, enseigne-moi tes voies, et je marcherai dans ta vérité; range parfaitement mon cœur à craindre ton nom.
12 Seigneur mon Dieu, je te célébrerai de tout mon cœur, et je glorifierai ton nom à toujours.
13 Car ta bonté est grande envers moi, et tu as retiré mon ame du sépulcre profond.
14 O Dieu! des gens orgueilleux se sont élevés contre moi, et une bande de gens terribles, qui ne t'ont point eu devant leurs yeux, a cherché ma vie.
15 Mais toi, Seigneur, *tu es* le Dieu fort, pitoyable, miséricordieux, lent à la colère, et abondant en grace et en vérité.
16 Tourne-toi vers moi, et aie pitié de moi; donne ta force à ton serviteur, délivre le fils de ta servante.
17 Accorde-moi *quelque* marque de ta faveur, et que ceux qui me haïssent le voient et soient honteux, parce que toi, o Eternel, tu m'auras aidé et que tu m'auras consolé.

PSEAUME LXXXVII.

SON fondement est sur les saintes montagnes.
2 L'Eternel aime les portes de Sion, plus que tous les tabernacles de Jacob.
3 Ce qui se dit de toi, cité de Dieu, ce sont des choses glorieuses. Sélah.
4 Je ferai mention de Rahab et de Babylone entre ceux qui me connoissent; voici la Palestine, et Tyr, avec Cus: celui-ci, *disoit-on*, est né là.
5 Et *pour ce qui est* de Sion, l'on dira: Celui-ci et celui-là y sont nés; et le Très-haut lui-même l'affermira.
6 Quand l'Eternel enregistrera les peuples, il dénombrera aussi *ceux-là, et il dira:* Celui-ci est né là. Sélah.
7 Et les chantres, de même que les joueurs de flûtes, toutes les sources *de mes graces* seront en toi.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

12 Ὅτι ὁ Κύριος θέλει δώσειν χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ μας θέλει δώσειν τὸν καρπόν της.
13 Δικαιοσύνη θέλει πορευθῆν ἔμπροσθέν τʊ, ϗ τὰ πατήματά τʊ θέλησιν ἔλθειν εἰς ὁδόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. πϛ'. LXXXVI.

ΚΑΤΕΒΑΣΑΙ Κύριε τὸ αὐτίον σʊ, ϗ εἰσάκʊσόν μʊ, ὅτι ἐγὼ εἶμαι πτωχὸς, καὶ πένης.
2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι εἶμαι ὅσιος, ὦ Θεὲ σῶσον τὸν δῦλόν σʊ τὸν ἐλπίζοντα εἰς ἐσέ.
3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θέλω σὲ κράξειν κάθε ἡμέραν.
4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι θέλω ὑψώσειν τὴν ψυχήν μου ἕως ἐσέ.
5 Ὅτι σὺ Κύριε εἶσαι ἀγαθὸς, ϗ οἰκτίρμων, ϗ πολυέλεος εἰς ὅσους ζητοῦσι τὴν βοήθειάν σʊ.
6 Δός Κύριε ἀκρόασιν τῆς προσευχῆς μʊ, ϗ προσοχὴν εἰς τὴν φωνὴν τῆς ταπεινῆς μου ἐπιθυμίας.
7 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς θλίψεώς μʊ ἔκραξα πρὸς σὲ, ὅτι μοῦ εἰσήκουσας.
8 Ἕνας ἀπὸ τοὺς θεοὺς δὲν σοὶ ὁμοιάζει, Κύριε, μήτε δύναται τὸ ὅ,τι δύνασαι.
9 Πάντα τὰ ἔθνη τὰ ὅσα ἐποίησας θέλησιν ἔλθειν ἐμπρός σου καὶ σοὶ προσκυνήσουσιν, Κύριε, καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου.
10 Ὅτι σὺ εἶσαι μέγας, καὶ ποιεῖς θαυμάσια, ἐσὺ εἶσαι μόνος ὁ Θεὸς ὁ μέγας.
11 Ὁδήγησόν με Κύριε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ θέλω πορευθῆν κατὰ τὴν ἀλήθειάν σου· ἂς εὐφρανθῇ ἡ καρδία μʊ, φοβειθῆσα τὸ ὄνομά σʊ.
12 Θέλω σὲ εὐχαριστήσειν, Κύριε, Θεέ μου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Ὅτι τὸ πρὸς ἐμὲ ἔλεός σου εἶναι μέγα, λυτρωσάμενος τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὸ βαθύτατον τοῦ ᾅδου.
14 Ὦ Θεέ, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐναντίον μου, καὶ ἡ συναγωγὴ βιαίων ἐζήτησε τὴν ψυχήν μου, μὴν ἔχοντές σε πρὸ ὀφθαλμῶν.
15 Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, Θεὲ εἶσαι οἰκτίρμων, ϗ ἐλεήμων, μακρόθυμος, ϗ πολυέλεος ϗ ἀληθινός.
16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ ϗ ἐλέησόν με, δὸς τὴν δύναμίν σου τοῦ παιδιῦ σʊ, ϗ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς δούλης σου.
17 Ποίησον εἰς ἐμὲ σημεῖον φέρον εἰς ἀγαθὸν, ϗ ἂς τὸ ἰδῦσιν εἰς ἐντροπὴν των οἱ μισοῦντές με, ὅτι σὺ Κύριε μὲ ἐβοήθησας ϗ μὲ ἐθεράπευσας.

Ψαλ. πζ'. LXXXVII.

ΤΑ θεμέλιά του εἶναι εἰς τὰ ἅγια βουνὰ, ὁ Κύριος ἀγαπᾷ, τὰς πύλας τῆς Σιὼν, περισσότερον ἀπὸ πάντα τὰ σκηνώματα τῦ Ἰακώβ.
2 Ὦ πόλι τῦ Θεῦ, δεδοξασμένως ἐλάλησαν περὶ σοῦ.
3 Θέλω ἐνθυμηθῆν τὴν Ῥαὰβ καὶ τὴν Βαβυλώνα, μὲ τοὺς γινώσκοντάς με.
4 Καὶ ἰδοὺ, οἱ Ἀλλόφυλοι, ϗ οἱ ἐκ Τύρου, ϗ οἱ λαοὶ τῆς Αἰθιοπίας, ὅτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.
5 Καὶ περὶ τῆς Σιὼν, θέλουσιν εἰπεῖν ὅτι αὐτὸς ἐγεινήθη εἰς αὐτὴν, καὶ ὁ ὕψιστος θέλει τὴν θεμελιώσειν.
6 Καὶ ὁ Θεὸς θέλει τὴν μελετήσειν γράφων τὸν ἀριθμὸν τῶν λαῶν, καὶ μελετήσει τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐκεῖ γεγενημένους.
7 Καὶ τοὺς ψάλτας καὶ σαλπιγκτὰς, πᾶσα βρύσις μου δροσερὴ θέλει εὑρεθῆν εἰς ἐσέ.

12 Il Signore eziandio darà il bene: e la nostra terra produrrà il suo frutto.
13 Egli farà caminar davanti a se la giustizia, e *la* metterà nella via de'suoi passi.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO LXXXVI.

O Signore, inchina l'orecchio tuo, e rispondimi: perciocchè io *sono* afflitto, e misero.
2 Guarda l'anima mia: perciocchè io mi studio a pietà: o tu, Dio mio, salva il tuo servitore che si confida in te.
3 O Signore, abbi pietà di me: perciocchè io grido a te tutto dì.
4 Rallegra l'anima del tuo servitore: perciocchè io levo l'anima mia a te, o Signore.
5 Perciocchè tu, Signore, *sei* buono, e perdonatore, e di gran benignità inverso tutti quelli che t'invocano.
6 O Signore, porgi gli orecchi alla mia orazione, ed attendi al grido delle mie supplicazioni.
7 Io t'invoco nel giorno della mia distretta, perciocchè tu mi risponderai.
8 Non v'è niuno pari a te fra gl'iddii, o Signore: e non *vi sono* alcune opere pari alle tue.
9 Tutte le genti, le quali tu hai fatte, verranno, ed adoreranno nel tuo cospetto, o Signore: e glorificheranno il tuo Nome.
10 Perciocchè tu *sei* grande, e facitor di maraviglie: tu solo *sei* Dio.
11 O Signore, insegnami la tua via, *e fa ch'* io camini nella tua verità: unisci il mio cuore al timor del tuo Nome.
12 Io ti celebrerò, o Signore Iddio mio, con tutto il mio cuore; e glorificherò il tuo Nome in perpetuo.
13 Perciocchè la tua benignità è grande sopra me, e tu hai riscossa l'anima mia dal fondo del sepolcro.
14 O Dio, *uomini* superbi si son levati contr' a me: ed una raunanza di violenti, i quali non ti pongono davanti agli occhi loro, cercano l'anima mia.
15 Ma tu, Signore, *sei* l'Iddio misericordioso, e pietoso, lento all ira, e di gran benignità, e verità.
16 Volgi la tua faccia verso me, ed abbi pietà di me: dà la tua forza al tuo servitore, e salva il figliuol della tua servente.
17 Opera inverso me qualche miracolo in bene, sì che quelli che m' odiano lo veggano, e sieno confusi: perciocchè tu, Signore, m'avrai aiutato, e m'avrai consolato.

SALMO LXXXVII.

LA fondazione del Signore è ne' monti santi.
2 Il Signore ama le porte di Sion, sopra tutte le stanze di Iacob.
3 O Città di Dio, cose gloriose son dette di te. Sela.
4 Io mentoverò, *dice il Signore*, Rahab, e Babilonia fra quelli, che mi conoscono: ecco, i Filistei, ed i Tirii, insieme con gli Etiopi, *de' quali si dirà:* costui è nato quivi.
5 E si dirà di Sion; questi e quegli è nato in essa: e l'Altissimo stesso la stabilirà.
6 Il Signore, rassegnando i popoli, annovererà *coloro, dicendo:* un tale è nato quivi. Sela.
7 E cantori, e sonatori, e tutte le mie fonti *saranno* in te.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

12 Daß uns auch der Herr Gutes thue, damit unſer Land ſein Gewächs gebe;
13 Daß Gerechtigkeit dennoch vor ihm bleibe, und im Schwange gehe.

Morgen-Gebete.

Der 86 Pſalm.

1 Herr, neige deine Ohren, und erhöre mich, denn ich bin elend und arm.
2 Bewahre meine Seele, denn ich bin heilig. Hilf du, mein Gott, deinem Knechte, der ſich verläßt auf dich.
3 Herr, ſey mir gnädig: denn ich rufe täglich zu dir.
4 Erfreue die Seele deines Knechts, denn nach dir, Herr, verlanget mich.
5 Denn du, Herr, biſt gut und gnädig, von großer Güte, allen, die dich anrufen.
6 Vernimm, Herr, mein Gebet, und merke auf die Stimme meines Flehens.
7 In der Noth rufe ich dich an: du wolleſt mich erhören.
8 Herr, es iſt dir keiner gleich unter den Göttern, und iſt niemand, der thun kann, wie du.
9 Alle Heiden, die du gemacht haſt, werden kommen, und vor dir anbeten, Herr, und deinen Namen ehren,
10 Daß du ſo groß biſt, und Wunder thuſt, und allein Gott biſt.
11 Weiſe mir, Herr, deinen Weg, daß ich wandle in deiner Wahrheit; erhalte mein Herz bey dem einigen, daß ich deinen Namen fürchte.
12 Ich danke dir, Herr, mein Gott, von ganzem Herzen, und ehre deinen Namen ewiglich.
13 Denn deine Güte iſt groß über mich, und haſt meine Seele errettet aus der tiefen Hölle.
14 Gott, es ſetzen ſich die Stolzen wider mich, und der Hauſe der Tyrannen ſteht mir nach meiner Seele, und haben dich nicht vor Augen.
15 Du aber, Herr Gott, biſt barmherzig und gnädig, geduldig und von großer Güte und Treue.
16 Wende dich zu mir, ſey mir gnädig; ſtärke deinen Knecht mit deiner Macht, und hilf dem Sohne deiner Magd.
17 Thue ein Zeichen an mir, daß mirs wohl gehe; daß es ſehen, die mich haſſen, und ſich ſchämen müſſen, daß du mir beyſteheſt, Herr, und tröſteſt mich.

Der 87 Pſalm.

1 Sie iſt veſt gegründet auf den heiligen Bergen.
2 Der Herr liebet die Thore Zions, über alle Wohnungen Jacobs.
3 Herrliche Dinge werden in dir geprediget, du Stadt Gottes.
4 Ich will predigen laſſen Rahab und Babel, daß ſie mich kennen ſollen. Siehe, die Philiſter und Tyrer, ſammt den Mohren, werden daſelbſt geboren.
5 Man wird zu Zion ſagen, daß allerley Leute darinnen geboren werden, und daß Er, der Höchſte, ſie baue.
6 Der Herr wird predigen laſſen in allerley Sprachen, daß derer etliche auch daſelbſt geboren werden.
7 Und die Sänger, wie am Reigen, werden alle in dir ſingen, eins ums andere.

Der 88 Pſalm.

1 Herr Gott, mein Heiland, ich ſchreye Tag und Nacht vor dir.

LOS PSALMOS. *El Dia* 17.

12 Porque el Señor dará su benignidad, y nuestra tierra producirá su fruto.
13 La justicia irá delante de él, y pondrá en el camino sus pasos.

ORACION MATUTINA.

PSALMO LXXXVI.

INCLINA, Señor, tu oreja, y óyeme; porque desvalido, y pobre soy yo.
2 Guarda mi alma, porque soy santo: salva, Dios mio, á tu siervo, que espera en tí.
3 Señor, tén misericordia de mí, porque á tí he clamado todo el dia:
4 Alegra el alma de tu siervo, porque á tí, Señor, levanté mi alma.
5 Porque tú, Señor, eres suave, y apacible, y de mucha misericordia para con todos los que te invocan.
6 Escucha, Señor, mi oracion, y atiende á la voz de mi deprecacion.
7 En el dia de mi tribulacion clamé á tí; porque me escuchaste.
8 No hay semejante á tí entre los dioses, Señor; y no hay comparable á tus obras.
9 Todas las gentes, quantas hiciste, vendrán y te adorarán, Señor, y glorificarán tu nombre.
10 Porque tú eres grande, y hacedor de maravillas: tú solo eres Dios.
11 Guíame, Señor, en tu camino, y andaré en tu verdad: alégrese mi corazon para que tema tu nombre.
12 Te alabaré, Señor Dios mio, con todo mi corazon, y glorificaré tu nombre eternamente:
13 Porque tu misericordia es grande sobre mí, y sacaste mi alma del infierno inferior.
14 Se levantáron, ó Dios, iniquos contra mí, y una congregacion de poderosos buscáron mi alma, y no te propusiéron delante de sí.
15 Mas tú, Señor Dios, compasivo y misericordioso, sufrido, y de mucha misericordia, y veraz.
16 Mírame, y tén misericordia de mí: da tu imperio á tu siervo, y haz salvo al hijo de tu esclava.
17 Haz conmigo una señal para bien, á fin de que la vean los que me aborrecen, y queden avergonzados: pues tú, Señor, me has ayudado, y me has consolado.

PSALMO LXXXVII.

LOS cimientos de ella en los montes santos:
2 Ama el Señor las puertas de Sión sobre todos los tabernáculos de Jacob.
3 Cosas gloriosas se han dicho de tí, Ciudad de Dios.
4 Me acordaré de Ráhab, y de Babilonia, que me conocen. He aquí los extrangeros, y Tiro, y el pueblo de los Etiopes, estos estuviéron allí.
5 ¿Por ventura no se dirá á Sión: Hombre y hombre nació en ella, y el mismo Altísimo la ha fundado?
6 El Señor en las escrituras de los Príncipes dirá de aquellos, que han estado en ella.
7 Ciertamente todos los que moran en tí, viven en alegría.

PSALMO LXXXVIII.

SEÑOR Dios de mi salud, de dia clamé, y de noche delante de tí.

LATINA ET GRÆCA.

12 Etenim Dominus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.
13 Justitia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXXVI.

INCLINA Domine aurem tuam, et exaudi me: quoniam inops, et pauper sum ego.
2 Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.
3 Miserere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die:
4 Lætifica animam servi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.
5 Quoniam tu Domine suavis, et mitis: et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.
6 Auribus percipe Domine orationem meam: et intende voci deprecationis meæ.
7 In die tribulationis meæ clamavi ad te: quia exaudisti me.
8 Non est similis tui in diis Domine: et non est secundum opera tua.
9 Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine: et glorificabunt nomen tuum.
10 Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: tu es Deus solus.
11 Deduc me Domine in via tua, et ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.
12 Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, et glorificabo nomen tuum in æternum:
13 Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti animam meam ex inferno inferiori.
14 Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo.
15 Et tu Domine Deus miserator et misericors, patiens, et multæ misericordiæ, et verax,
16 Respice in me, et miserere mei, da imperium tuum puero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.
17 Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur: quoniam tu Domine adjuvisti me, et consolatus es me.

PSALMUS LXXXVII.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis:
2 Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.
3 Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.
4 Memor ero Rahab, et Babylonis scientium me. Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, hi fuerunt illic.
5 Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: et ipse fundavit eam Altissimus?
6 Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum: horum, qui fuerunt in ea.
7 Sicut lætantium omnium habitatio est in te.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.
13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πϛ'. LXXXVI.

ΚΛΙΝΟΝ Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.
2 Φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.
3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.
4 Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου.
5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.
7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.
8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.
9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,
10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας.
11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.
12 Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου.
14 Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.
15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.
16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.
17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Ψαλ. πζ'. LXXXVII.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· διάψαλμα.
4 Μνησθήσομαι Ῥαὰβ, καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.
5 Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.
6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ· διάψαλμα.
7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALM LXXXVIII.

O LORD God of my salvation, I have cried day and night before thee: O let my prayer enter into thy presence, incline thine ear unto my calling.

2 For my soul is full of trouble: and my life draweth nigh unto hell.

3 I am counted as one of them that go down into the pit: and I have been even as a man that hath no strength.

4 Free among the dead, like unto them that are wounded, and lie in the grave: who are out of remembrance, and are cut away from thy hand.

5 Thou hast laid me in the lowest pit: in a place of darkness, and in the deep.

6 Thine indignation lieth hard upon me: and thou hast vexed me with all thy storms.

7 Thou hast put away mine acquaintance far from me: and made me to be abhorred of them.

8 I am so fast in prison: that I cannot get forth.

9 My sight faileth for very trouble: Lord, I have called daily upon thee, I have stretched forth my hands unto thee.

10 Dost thou shew wonders among the dead: or shall the dead rise up again, and praise thee?

11 Shall thy loving-kindness be shewed in the grave: or thy faithfulness in destruction?

12 Shall thy wondrous works be known in the dark: and thy righteousness in the land where all things are forgotten?

13 Unto thee have I cried, O Lord: and early shall my prayer come before thee.

14 Lord, why abhorrest thou my soul: and hidest thou thy face from me?

15 I am in misery, and like unto him that is at the point to die: even from my youth up thy terrors have I suffered with a troubled mind.

16 Thy wrathful displeasure goeth over me: and the fear of thee hath undone me.

17 They came round about me daily like water: and compassed me together on every side.

18 My lovers and friends hast thou put away from me: and hid mine acquaintance out of my sight.

PSEAUME LXXXVIII.

ETERNEL, Dieu de ma délivrance, je crie jour et nuit devant toi.

2 Que ma requête vienne en ta présence; incline ton oreille à mon cri.

3 Car mon ame est rassasiée de maux, et ma vie est parvenue jusqu'au sépulcre.

4 On me met au rang de ceux qui descendent dans la fosse; je suis devenu comme un homme qui n'a plus de vigueur;

5 Séparé parmi les morts, comme les blessés à mort qui sont couchés dans le sépulcre, dont tu ne te souviens plus, mais qui sont retranchés par ta main.

6 Tu m'as mis dans une fosse des plus basses, dans les lieux ténébreux, dans des lieux profonds.

7 Ta colère s'est jetée sur moi, et tu m'as accablé de tes flots. Sélah.

8 Tu as éloigné de moi tous ceux de ma connoissance; tu m'as mis en abomination devant eux. Je suis renfermé, ensorte que je ne saurois sortir.

9 Mon œil languit d'affliction. Eternel, je t'invoque tout le jour, j'étends mes mains vers toi.

10 Feras-tu un miracle envers les morts, ou les trépassés se relèveront-ils pour te célébrer? Sélah.

11 Annoncera-t-on ta bonté dans le sépulcre, et ta fidélité dans le tombeau?

12 Connoîtra-t-on tes merveilles dans les ténèbres, et ta justice dans le pays de l'oubli?

13 Pour moi, Eternel, je crie à toi, et ma prière te prévient dès le matin.

14 Eternel, pourquoi rejettes tu mon ame, et caches tu ta face de moi?

15 Je *suis* affligé et comme rendant l'ame dès *ma* jeunesse; j'ai souffert tes frayeurs, et je ne sais où j'en suis.

16 Les ardeurs *de* ta *colère* ont passé sur moi, et tes frayeurs m'ont retranché.

17 Elles m'ont environné chaque jour comme des eaux; elles m'enveloppent toutes ensemble.

18 Tu as éloigné de moi mon ami, même mon intime ami, et ceux dont j'étois connu sont pour moi dans les ténèbres.

PSALTERIUM DAVIDIS, LXXXVIII. LXXXIX.

Ψαλ. πη'. LXXXVIII.

ΚΥΡΙΕ, Θεὲ τῆς σωτηρίας μȣ, ἡμέραν ϗ νύκτα ἔκραξά σε· ἂς ἔλθῃ ἐμπρός σου ἡ προσευχή μȣ, ἂς δεχθῇ τὸ αὐτίον σȣ τὴν δέησίν μȣ, Κύριε.

2 Ὅτι αἱ θλίψεις ἐγέμησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἤγγισε τὸν ᾅδην.

3 Ἐλογίσθην ὡσὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς καταβαίνοντας εἰς λάκκον, ἔγινα ὡσὰν ἄνθρωπος ἀβοήθητος.

4 Ἐλεύθερος ἀνάμεσα εἰς τοὺς νεκροὺς, καὶ ὡσὰν πληγομένος ἐρριμμένος μέσα εἰς τοὺς κοιμωμένους εἰς τάφον, τῶν ὁποίων ἡ μνήμη ἐχάθη, κομμένοι ἀπὸ τὴν χεῖράν σου.

5 Μὲ ἔρριψας εἰς τὸ βαθύτερον τοῦ λάκκου, εἰς σκότος καὶ σκιὰν θανάτου.

6 Ὁ θυμός σου μὲ ἐπλάκωσε, καὶ ἔφερας ἐπάνω μου πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου.

7 Ἐμάκρυνας τοὺς γνώριμούς μου ἀπ' ἐμὲ, καὶ ἔκαμας ϗνα μὲ μισήσωσιν.

8 Ἐφυλακώθην, ϗ δὲν δύναμαι ϗνα εὔγω.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείαν, καὶ σὲ ἔκραξα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἄπλωσα πρὸς σὲ, Κύριε, τὰς χεῖράς μου.

10 Δείχνεις ἐσὺ θαύματα τῶν νεκρῶν; ἢ θέλȣσιν οἱ νεκροὶ ἀναστηθῆν καὶ σὲ ἐπαινέσȣσιν;

11 Θέλει, ἆρα, τὸ ἔλεός σȣ διηγηθῆν εἰς τὸν τάφον, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἐν τόπῳ ἀπωλείας;

12 Θέλουσι τὰ θαυμάσιά σου γνωρισθῆν εἰς τὸ σκότος; καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐκεῖ ὁποῦ κάθε πρᾶγμα λησμονεῖται·

13 Ἐγὼ σὲ ἔκραξα, Κύριε, καὶ πρωϊνὴ θέλει ἔλθειν ἡ δέησίς μου ἐμπροσθέν σου.

14 Κύριε, διατί μισᾷς τὴν ψυχήν μου, καὶ σκεπάζεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμέ;

15 Πτωχὸς εἶμαι ἐγὼ, καὶ ὡσὰν ἄνθρωπος ἐν ὥρᾳ θανάτου· ἐκ νεότητός μου ἐκόπιασα τεταραγμένος καὶ πεφοβισμένος τὸν νοῦν.

16 Ἐπάνω μου ἦλθον αἱ ὀργαί σου· καὶ οἱ φοβερισμοί σου μὲ ἐτάραξαν.

17 Καθημερινῶς μὲ ἐπερικύκλωσαν ὡσὰν ποταμοί, ϗ ἅμα μὲ ἐτρυγύρισαν πανταχόθεν.

18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμὲ τοὺς ἀγαπητούς καὶ φίλους μου, καὶ τοὺς γνώριμούς μου ἔφερας μακρὰν ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

SALMO LXXXVIII.

O Signore Iddio della mia salute, io grido di giorno, *e* di notte, nel tuo cospetto.

2 Venga la mia orazione in tua presenza, inchina il tuo orecchio al mio grido.

3 Perciocchè l'anima mia è sazia di mali, e la mia vita è giunta infino al sepolcro.

4 Io son reputato del numero di quelli che scendono nella fossa: io son simile ad un' uomo *che* non *ha più* forza alcuna.

5 Io *sono* spacciato fra i morti, come gli uccisi che giacciono nella sepoltura, de' quali tu non ti ricordi più, e *che* son ricisi dalla tua mano.

6 Tu m'hai posto in una fossa bassissima, in tenebre, in *luoghi* profondi.

7 L'ira tua s'è posata sopra me, e tu m'hai abbattuto con tutti i tuoi fiutti. Sela.

8 Tu hai allontanati da me i miei conoscenti, tu m'hai renduto loro grandemente abbominevole: *io son* serrato, e non posso uscire.

9 L'occhio mio è doglioso d' afflizione: o Signore, io grido a te tuttodì, io spiego a te le palme delle mie mani.

10 Opererai tu alcuna maraviglia inverso i morti? i trapassati risurgeranno essi per celebrarti? Sela.

11 La tua benignità si narrerà ella nel sepolcro, e la tua verità nel *luogo* della perdizione?

12 Le tue maraviglie si conosceranno elle nelle tenebre? e la tua giustizia nella terra dell'oblio?

13 Or, quant'è a me, o Signore, io grido a te: la mia orazione ti si fa incontro la mattina.

14 Perchè scacci, o Signore, l'anima mia? *perchè* nascondi il tuo volto da me?

15 Io *son* povero afflitto, e vengo meno di ruggire: io porto i tuoi spaventi, e ne sto in forse.

16 Le tue ire mi son passate addosso, i tuoi terrori m' hanno diserto.

17 M'hanno circondato come acque tuttodì, tutti quanti m' hanno intorniato.

18 Tu hai allontanati da me amici, e compagni: i miei conoscenti *son nascosti nelle* tenebre.

EVENING PRAYER.

PSALM LXXXIX.

MY song shall be alway of the loving-kindness of the Lord: with my mouth will I ever be shewing thy truth from one generation to another.

2 For I have said, Mercy shall be set up for ever: thy truth shalt thou establish in the heavens.

3 I have made a covenant with my chosen: I have sworn unto David my servant;

4 Thy seed will I stablish for ever: and set up thy throne from one generation to another.

5 O Lord, the very heavens shall praise thy wondrous works: and thy truth in the congregation of the saints.

6 For who is he among the clouds: that shall be compared unto the Lord?

7 And what is he among the gods: that shall be like unto the Lord?

8 God is very greatly to be feared in the council of the saints: and to be had in reverence of all them that are round about him.

9 O Lord God of hosts, who is like unto thee: thy truth, most mighty Lord, is on every side.

10 Thou rulest the raging of the sea: thou stillest the waves thereof when they arise.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME LXXXIX.

JE chanterai à jamais les bontés de l'Eternel; je manifesterai de ma bouche ta fidélité d'âge en âge.

2 J'ai dit: *Tu* bonté dure toujours; tu as établi ta fidélité dans les cieux, et *tu as dit:*

3 J'ai traité alliance avec mon élu; j'ai fait serment à David mon serviteur, *disant:*

4 J'établirai ta postérité pour toujours, et j'affermirai ton trône d'âge en âge. Sélah.

5 Les cieux célébrent tes merveilles, o Eternel; et ta fidélité *est* célébrée dans l'assemblée des Saints.

6 Car, qui est égal à l'Eternel dans le ciel? Qui est semblable à l'Eternel entre les fils de Dieu?

7 Le Dieu fort *est* redoutable dans l'assemblée secrète des Saints; et plus redouté que tous ceux qui l'environnent.

8 O Eternel, Dieu des armées! qui est semblable à toi, o Dieu tout-puissant! Tu es environné de ta fidélité.

9 Tu as la puissance sur l'élévation des flots de la mer; quand ses vagues s'élèvent, tu les appaises.

10 Tu as abattu Rahab comme un *homme*

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. πθ'. LXXXIX.

ΘΕΛΩ ψάλειν Κύριε τὰ ἐλέη σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μὲ τὸ στόμα μου θέλω πάντοτε δείξειν τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ μίαν εἰς τὴν ἄλλην γενεάν.

2 Ὅτι εἶπας τὸ ἔλεος θέλει οἰκοδομηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἡ ἀλήθειά σου θέλει ἑτοιμασθῆν εἰς τοὺς ὐρανούς.

3 Ἔβαλα τὴν διαθήκην μου εἰς τὸς ἐκλεκτός μου· καὶ ὤμοσα τοῦ Δαυὶδ τοῦ δούλου μου.

4 Θέλω ἑτοιμάσειν τὸ σπέρμα σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οἰκοδομήσω τὸν θρόνον σου, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

5 Θέλουσιν οἱ ὐρανοὶ ὁμολογήσειν τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων.

6 Ὅτι ποῖος ἀπὸ τῶν ὄντων εἰς τὰ σύννεφα θέλει συγκριθῆν τῷ Κυρίῳ;

7 Καὶ ποῖος ἀπὸ τῶν θεῶν, θέλει ὁμοιάσειν τῷ Κυρίῳ;

8 Ὁ Θεὸς εἶναι ἐνδοξασμένος εἰς τὴν βȣλὴν τῶν Ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς εἰς πάντας τοὺς καθημένους τριγύρω του.

9 Κύριε, Θεὲ τῶν δυνάμεων, ποῖος σοὶ ὁμοιάζει; δυνατὸς εἶσαι Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου σὲ περικυκλώνει.

PREGHIERA della SERA.

SALMO LXXXIX.

IO canterò in perpetuo le benignità del Signore: io renderò colla mia bocca nota la tua verità per ogni età.

2 Perciocchè io ho detto: la *tua* benignità sarà stabile in eterno: tu hai fermata la tua verità ne' cieli.

3 Io ho fatto, *dice il Signore*, patto col mio Eletto: io ho giurato a David, mio servitore, *dicendo:*

4 Io fonderò la tua progenie in eterno, ed edificherò il tuo trono per ogni età. Sela.

5 I cieli parimente celebreranno le tue maraviglie, o Signore: la tua verità eziandio *sarà celebrata* nella raunanza de'Santi.

6 Perciocchè, chi è nel cielo *che* pareggi il Signore, *e che* possa essere assomigliato al Signore, fra i figliuoli de' Possenti?

7 Iddio è grandemente spaventevole nel Consiglio de'Santi, e tremendo sopra tutti quelli che *son* d'intorno a lui.

8 O Signore Iddio degli eserciti, chi è potente Signore, come *sei* tu? tu hai oltr'a ciò intorno a te la tua verità.

9 Tu signoreggi sopra l'alterezza del mare: quando le sue onde s'innalzano, tu l'acqueti.

10 Tu hai fiaccato Rahab, a guisa d'uomo

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

2 Laß mein Gebet vor dich kommen; neige deine Ohren zu meinem Geſchrey.
3 Denn meine Seele iſt voll Jammer, und mein Leben iſt nahe bey der Hölle.
4 Ich bin geachtet gleich denen, die zur Hölle fahren; ich bin wie ein Mann, der keine Hülfe hat.
5 Ich liege unter den Todten verlaſſen, wie die Erſchlagenen, die im Grabe liegen, derer du nicht mehr gedenkeſt, und ſie von deiner Hand abgeſondert ſind.
6 Du haſt mich in die Grube hinunter gelegt, in die Finſterniß und in die Tiefe.
7 Dein Grimm drücket mich, und drängeſt mich mit allen deinen Fluthen.
8 Meine Freunde haſt du ferne von mir gethan; du haſt mich ihnen zum Gräuel gemacht. Ich liege gefangen, und kann nicht auskommen.
9 Meine Geſtalt iſt jämmerlich vor Elend. Herr, ich rufe dich an täglich; ich breite meine Hände aus zu dir.
10 Wirſt du denn unter den Todten Wunder thun? Oder werden dir Verſtorbenen aufſtehen und dir danken?
11 Wird man in Gräbern erzählen deine Güte, und deine Treue im Verderben?
12 Möge denn deine Wunder in der Finſterniß erkannt werden? Oder deine Gerechtigkeit im Lande, da man nichts gedenket?
13 Aber ich ſchreye zu dir, Herr, und mein Gebet kommt frühe vor dich.
14 Warum verſtoßeſt du, Herr, meine Seele, und verbirgeſt dein Antlitz vor mir?
15 Ich bin elend und ohnmächtig, daß ich ſo verſtoßen bin; ich leide dein Schrecken, daß ich ſchier verzage.
16 Dein Grimm gehet über mich; dein Schrecken drücket mich.
17 Sie umgeben mich täglich, wie Waſſer, und umringen mich mit einander.
18 Du machſt, daß meine Freunde und Nächſten und meine Verwandten ſich ferne von mir thun, um ſolches Elendes willen.

Abend-Gebete.

Der 89 Pſalm.

1 Ich will ſingen von der Gnade der Herrn ewiglich, und ſeine Wahrheit verkündigen mit meinem Munde für und für,
2 Und ſage alſo: Daß eine ewige Gnade wird aufgehen, und du wirſt deine Wahrheit treulich halten im Himmel.
3 Ich habe einen Bund gemacht mit meinem Auserwählten; ich habe David, meinem Knechte, geſchworen:
4 Ich will dir ewiglich Saamen verſchaffen, und deinen Stuhl bauen für und für.
5 Und die Himmel werden, Herr, deine Wunder preiſen, und deine Wahrheit in der Gemeine der Heiligen.
6 Denn wer mag in den Wolken dem Herrn gleich gelten, und gleich ſeyn unter den Kindern der Götter dem Herrn?
7 Gott iſt ſehr mächtig in der Verſammlung der Heiligen, und wunderbarlich über alle, die um ihn ſind.
8 Herr, Gott Zebaoth, wer iſt wie du, ein mächtiger Gott? Und deine Wahrheit iſt um dich her.
9 Du herrſcheſt über das ungeſtüme Meer; du ſtilleſt ſeine Wellen, wenn ſie ſich erheben.

2 Entre en tu presencia mi oracion: inclina tu oreja á mi ruego;
3 Porque rellena está mi alma de males, y mi vida se ha acercado al infierno.
4 He sido contado con los que descienden al lago: he venido á ser como hombre sin socorro,
5 Libre entre los muertos, así como los heridos, que duermen en los sepulcros, de quienes no te acuerdas ya mas, y ellos son desechados de tu mano.
6 Hanme puesto en un hoyo profundo: en lugares tenebrosos, y en sombra de muerte.
7 Sobre mí se ha confirmado tu furor, y todas tus olas echaste sobre mí.
8 Has alejado de mí mis conocidos: me han tenido como abominacion para ellos. Entregado fuí, y no tenia salida:
9 Mis ojos han desfallecido de miseria. A tí, Señor, he clamado todo el dia: he extendido ácia tí mis manos.
10 ¿Por ventura harás maravillas por los muertos, ó los médicos los resucitarán, y te alabarán?
11 ¿Por ventura contará alguno en el sepulcro tu misericordia, y tu verdad en la perdicion?
12 ¿Por ventura serán conocidas en las tinieblas tus maravillas, y tu justicia en la tierra del olvido?
13 Y yo á tí, Señor, he clamado, y mi oracion madrugará á tí.
14 ¿Porqué, Señor, desechas mi oracion, y apartas de mí tu rostro?
15 Pobre soy yo, y en trabajos desde mi juventud: y despues de ensalzado, he sido abatido, y conturbado.
16 Sobre mí han pasado tus iras, y tus terrores me han conturbado.
17 Me han cercado así como agua todo el dia: me han cercado á una.
18 Has alejado de mí al amigo, y al pariente, y á mis conocidos por causa de la miseria.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO LXXXIX.

CANTARE eternamente las misericordias del Señor. Anunciaré tu verdad por mi boca de generacion en generacion.
2 Porque dixiste: La misericordia será edificada para siempre en los cielos: será apoyada tu verdad en ellos.
3 Tengo hecha alianza con mis escogidos; juré á David mi siervo:
4 Para siempre apoyaré tu linage. Y edificaré tu trono de generacion en generacion.
5 Los cielos celebrarán, Señor, tus maravillas, y tambien tu verdad en la Iglesia de los Santos.
6 ¿Porque quien en las nubes se igualará con el Señor? ¿quién entre los hijos de Dios será semejante á Dios?
7 Dios, que es glorificado en el consejo de los Santos: grande, y terrible sobre todos los que están á su rededor.
8 Señor Dios de los poderíos, ¿quién es semejante á tí? poderoso eres, Señor, y tu verdad á tu rededor.
9 Tú dominas sobre el poder del mar, y tú amansas el movimiento de sus ondas.
10 Tú humillaste al soberbio, como á un herido: con el brazo de tu poder esparciste á tus enemigos.

PSALMUS LXXXVIII.

DOMINE Deus salutis meæ: in die clamavi, et nocte coram te.
2 Intret in conspectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam:
3 Quia repleta est malis anima mea: et vita mea inferno appropinquavit.
4 Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adjutorio,
5 Inter mortuos liber, Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: et ipsi de manu tua repulsi sunt.
6 Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis, et in umbra mortis.
7 Super me confirmatus est furor tuus: et omnes fluctus tuos induxisti super me.
8 Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum, et non egrediebar:
9 Oculi mei languerunt præ inopia. Clamavi ad te Domine tota die: expandi ad te manus meas.
10 Numquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?
11 Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, et veritatem tuam in perditione?
12 Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: et justitia tua in terra oblivionis?
13 Et ego ad te Domine clamavi: et mane oratio mea præveniet te.
14 Ut quid Domine repellis orationem meam: avertis faciem tuam a me?
15 Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.
16 In me transierunt iræ tuæ: et terrores tui conturbaverunt me.
17 Circumdederunt me sicut aqua tota die: circumdederunt me simul.
18 Elongasti a me amicum, et proximum: et notos meos a miseria.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS LXXXIX.

MISERICORDIAS Domini in æternum cantabo. In generationem et generationem annunciabo veritatem tuam, in ore meo.
2 Quoniam dixisti: In æternum misericordia ædificabitur in cælis: præparabitur veritas tua in eis,
3 Disposui testamentum electis meis, juravi David servo meo:
4 Usque in æternum præparabo semen tuum. Et ædificabo in generationem, et generationem sedem tuam.
5 Confitebuntur cæli mirabilia tua Domine: etenim veritatem tuam in ecclesia sanctorum.
6 Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino: similis erit Deo in filiis Dei?
7 Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum: magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.
8 Domine Deus virtutum quis similis tibi? potens es Domine, et veritas tua in circuitu tuo.
9 Tu dominaris potestati maris: motum autem fluctuum ejus tu mitigas.
10 Tu humiliasti sicut vulneratum, su-

Ψαλ. πη'. LXXXVIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου Κύριε,
3 Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος,
5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὡσεὶ τραυματίαι ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
6 Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
7 Ἐπ' ἐμὲ ἐπεσηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ· διάψαλμα.
8 Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
11 Μὴ διηγήσεταί τίς ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
12 Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
13 Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρωὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
14 Ἱνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν προσευχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
15 Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξεπορήθην.
16 Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πθ'. LXXXIX.

ΤΑ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.
3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὤμοσα Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου.
4 Ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου· διάψαλμα.
5 Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ;
7 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἶ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου.
9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραΰνεις.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

11 Thou hast subdued Egypt, and destroyed it: thou hast scattered thine enemies abroad with thy mighty arm.

12 The heavens are thine, the earth also is thine: thou hast laid the foundation of the round world, and all that therein is.

13 Thou hast made the north and the south: Tabor and Hermon shall rejoice in thy Name.

14 Thou hast a mighty arm: strong is thy hand, and high is thy right hand.

15 Righteousness and equity are the habitation of thy seat: mercy and truth shall go before thy face.

16 Blessed is the people, O Lord, that can rejoice in thee: they shall walk in the light of thy countenance.

17 Their delight shall be daily in thy Name: and in thy righteousness shall they make their boast.

18 For thou art the glory of their strength: and in thy loving-kindness thou shalt lift up our horns.

19 For the Lord is our defence: the Holy One of Israel is our King.

20 Thou spakest sometime in visions unto thy saints, and saidst: I have laid help upon one that is mighty; I have exalted one chosen out of the people.

21 I have found David my servant: with my holy oil have I anointed him.

22 My hand shall hold him fast: and my arm shall strengthen him.

23 The enemy shall not be able to do him violence; the son of wickedness shall not hurt him.

24 I will smite down his foes before his face: and plague them that hate him.

25 My truth also and my mercy shall be with him: and in my Name shall his horn be exalted.

26 I will set his dominion also in the sea: and his right hand in the floods.

27 He shall call me, Thou art my Father: my God, and my strong salvation.

28 And I will make him my first-born: higher than the kings of the earth.

29 My mercy will I keep for him for evermore: and my covenant shall stand fast with him.

30 His seed also will I make to endure for ever: and his throne as the days of heaven.

31 But if his children forsake my law: and walk not in my judgements;

32 If they break my statutes, and keep not my commandments: I will visit their offences with the rod, and their sin with scourges.

33 Nevertheless, my loving-kindness will I not utterly take from him: nor suffer my truth to fail.

34 My covenant will I not break, nor alter the thing that is gone out of my lips: I have sworn once by my holiness, that I will not fail David.

35 His seed shall endure for ever: and his seat is like as the sun before me.

36 He shall stand fast for evermore as the moon: and as the faithful witness in heaven.

37 But thou hast abhorred and forsaken thine Anointed: and art displeased at him.

38 Thou hast broken the covenant of thy servant: and cast his crown to the ground

39 Thou hast overthrown all his hedges: and broken down his strong holds.

40 All they that go by spoil him: and he is become a reproach to his neighbours.

41 Thou hast set up the right hand of his enemies: and made all his adversaries to rejoice.

blessé à mort; tu as dissipé tes ennemis par le bras de ta force.

11 Les cieux t'appartiennent, la terre est à toi; tu as fondé la terre et tout ce qui y est.

12 Tu as créé l'Aquilon et le Midi; Tabor et Hermon se réjouissent en ton nom.

13 Tu as un bras puissant, ta main est forte, et ta droite est élevée.

14 La justice et l'équité *sont* la base de ton trône; la miséricorde et la vérité marchent devant ta face.

15 Heureux le peuple qui a sujet de jeter des cris de réjouissance! Eternel, ils marcheront à la clarté de ta face.

16 Ils se réjouiront tout le jour en ton nom, et se glorifieront de ta justice.

17 Tu *es* la gloire de leur force, et notre corne est élevée par ta faveur.

18 Car l'Eternel est notre bouclier, et le Saint d'Israël est notre Roi.

19 Tu as autrefois parlé en visions à celui que tu as aimé, et tu as dit: J'ai prêté mon secours à un homme puissant; j'ai élevé celui que j'ai choisi d'entre le peuple.

20 J'ai trouvé David mon serviteur; je l'ai oint de ma sainte huile.

21 Ma main sera ferme avec lui, et mon bras le fortifiera.

22 L'ennemi ne le rançonnera point, et l'inique ne l'affligera point.

23 Mais je frapperai devant lui ses ennemis, et je détruirai ceux qui le haïssent.

24 Ma fidélité et ma faveur *seront* avec lui, et sa corne sera élevée en mon nom:

25 Je poserai sa main sur la mer, et sa droite sur les fleuves.

26 Il m'invoquera, *en disant:* Tu es mon Père, mon *Dieu* fort, et le rocher de ma délivrance

27 Aussi je l'établirai l'aîné et le souverain sur les rois de la terre.

28 Je lui conserverai toujours ma faveur, et mon alliance lui *sera* assurée;

29 Et je rendrai sa postérité éternelle, et son trône comme les jours des cieux.

30 Que si ses enfans abandonnent ma loi, et ne marchent pas selon mes ordonnances,

31 S'ils violent mes statuts, et s'ils ne gardent point mes commandemens;

32 Je châtierai leur transgression par la verge, et leur iniquité par des plaies;

33 Mais je ne retirerai pas *tout-à-fait* de lui ma bonté, et ne lui fausserai point ma foi.

34 Je ne violerai point mon alliance, et je ne changerai point ce qui est sorti de mes lèvres.

35 Je l'ai une fois juré par ma sainteté, et je ne mentirai jamais à David.

36 Que sa race subsistera toujours, et que son trône *sera* comme le soleil en ma présence;

37 Qu'il sera affermi à jamais comme la lune; et il *y en aura* dans les cieux un fidèle témoin. Sélah.

38 Néanmoins, tu l'as rejeté et tu l'as méprisé; tu t'es mis en grande colère contre ton oint;

39 Tu as rejeté l'alliance de ton serviteur; tu as souillé sa couronne, *la jetant* par terre;

40 Tu as rompu toutes ses barrières; tu as ruiné ses forteresses;

41 Tous ceux qui passoient par le chemin, l'ont pillé; il a été mis en opprobre à ses voisins;

42 Tu as relevé la droite de ses adversaires, tu as réjoui tous ses ennemis;

43 Tu as aussi émoussé la pointe de son épée, et ne l'as point soutenu dans le combat;

44 Tu as fait cesser son éclat, et tu as jeté par terre son trône.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

10 Σὺ κατακυριεύεις τὴν δύναμιν τῆς θαλάσσης, ᾧ καταπραΰνεις τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων της.

11 Σὺ ἐταπείνωσας ὡσὰν πληγομένον τὸν ὑπερήφανον, καὶ μὲ τὴν δύναμιν τῆς χειρός σε διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

12 Σὺ ἔχεις τὸς ὐρανὸς, ᾧ τὴν γῆν, σὺ ἐθεμελίωσας τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πληρωμά της.

13 Σὺ ἔκτισας τὰ εἰς Βορρᾶν καὶ εἰς Νότον, καὶ διὰ τὸ ὄνομά σου Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν θέλουσιν ἀγαλλιάσειν.

14 Σὺ ἔχεις δυνατὴν χεῖρα, καὶ κραταιὰν καὶ ὑψιλὴν δεξιάν.

15 Δικαιοσύνη ᾧ κρίσις εἶναι ὁ τόπος τῦ θρόνυ σε· ἔλεος ᾧ ἀλήθεια περιπατῦσιν ἔμπροσθέν σου.

16 Μακάριοι οἱ λαοὶ οἱ γινώσκοντες τὴν χαράν σε, Κύριε, θέλυσι πορευθῆν εἰς τὸ φῶς τὸ προσώπου σου.

17 Θέλυσιν ἀγαλλιάσειν εἰς τὸ ὄνομά σε ὅλην τὴν ἡμέραν, ᾧ ὑψωθῆν εἰς τὴν δικαιοσύνην σου.

18 Ὅτι σὺ εἶσαι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεώς των· καὶ τὸ τῆς δυνάμεώς μας κέρατον, θέλει ὑψωθῆν διὰ τὴν εὐδοκίαν σου.

19 Ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἡ ὑπεράσπισίς μας, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ βασιλεύς μας.

20 Τότε ἐλάλησας εἰς τοὺς νιούς σου κατ' ὄναρ, καὶ εἶπας, Ἐβοήθησα τὸν δυνατὸν, ὕψωσα τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ λαοῦ μου.

21 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, καὶ τὸν ἔχρισα μὲ τὸ ἅγιον ἔλαον.

22 Καὶ ἡ χείρ μου θέλει τὸν βαστάξειν, καὶ ἡ δεξιά μου θέλει τὸν ἐνδυναμώσειν.

23 Οἱ ἐχθροὶ δὲν θέλυσιν φθάσειν 'να τὸν ἐνοχλήσουν.

24 Καὶ θέλω συντρίψειν ἀπὸ τὸ πρόσωπόν τε τὸς ἐχθρὸς τε, ᾧ καταδιώξω τὸς μισῆντάς τον.

25 Καὶ ἡ ἀλήθειά με ᾧ τὸ ἔλεός με θέλει εἶναι μὲ αὐτὸν, καὶ τὸ τῆς δυνάμεώς του κέρατον θέλει ὑψωθῆν διὰ τὸ ὄνομά μου.

26 Καὶ θέλω ἁπλώσειν τὴν ἐξυσίαν τε ἐπάνω τῆς θαλάσσης, ᾧ τὴν δεξιάν τε ἐπάνω τῶν πῶλαμῶν.

27 Αὐτὸς θέλει μοὶ εἰπεῖν, Πατήρ μου εἶσαι ἐσὺ, Θεός μου, καὶ δυνατὴ σωτηρία μου.

28 Καὶ 'γὼ θέλω τ' κατασήσειν πρωτότοκόν με, ᾧ ὑψηλότερον ἀπὸ τὸς ἄλλυς βασιλεῖς τῆς γῆς.

29 Θέλω φυλάξειν δι' αὐτὸν αἰωνίως τὸ ἔλεός με ᾧ τὴν διαθήκην με πιστὴν εἰς αὐτόν.

30 Θέλω φέρειν τὸ σπέρμα του εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ τὸν θρόνον του ὡσὰν τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

31 Ἀλλ' ἐὰν παρατήσωσιν οἱ νιοί του τοὺς νόμυς με ᾧ μὴ πορευθῶσι κατὰ τὰς κρίσεις με,

32 Ἐὰν ἀποκόψωσι τὰ δικαιώματά μου, καὶ μὴ φυλάξωσι τὰς ἐντολάς με, θέλει ἐρευνήσω τὰς ἀνομίας των μὲ ῥάβδον, καὶ τὰς ἁμαρτίας των μὲ μάστιγας.

33 Ἀλλὰ δὲν θέλω τὸν ὑστερίσειν ἀπὸ τὸ ἔλεός με, ἅτε θέλει τὸν ἀδικήσειν ἡ ἀλήθειά με.

34 Δὲν θέλω παρέβειν τὴν διαθήκην με, ἅτε ἀλλάξω τὰ ἐξερχόμενα ἀπὸ τὰ χείλη μου· ὤμοσα μίαν φορὰν εἰς τὴν ἁγιοσύνην μου ὅτι δὲν θέλω ἀμελήσειν τὸν Δαυὶδ.

35 Τὸ σπέρμα τε θέλει μένειν εἰς τ' αἰῶνα, ᾧ ὁ θρόνος τε θέλει εἶναι ὡσὰν ὁ ἥλιος ἔμπροσθέν μου.

36 Θέλει κρατήσειν εἰς τὸν αἰῶνα ὡσὰν τὴν σελήνην, ᾧ ὡσὰν τὸν πιστὸν μάρτυρα τῦ ὐρανῦ.

37 Σὺ δὲ ἠμέλησας καὶ ἐμίσησας τὸν Χρισόν σου, καὶ τὸν ὀργίσθης.

38 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, καὶ κατὰ γῆς ἔῤῥιψας τὸν στέφανόν τε.

39 Ἐξωλόθρευσας πάντας τοὺς φραγμούς τε, καὶ ἐσύντριψας τὰ ὀχυρώματά του.

ferito a morte: tu hai, col tuo possente braccio, dispersi i tuoi nemici.

11 I cieli *son* tuoi, tua eziandio è la terra: tu hai fondato il mondo, e tutto ciò ch' è in esso.

12 Tu hai creato il Settentrione, ed il Mezzodì Tabor, ed Hermon, trionfano nel tuo Nome.

13 Tu hai un braccio forte, la tua mano è potente, la tua destra è esaltata.

14 Giustizia, e giudicio *son* la ferma base del tuo trono: benignità, e verità vanno davanti alla tua faccia.

15 Beato il popolo che sa, che cosa è il giubilare: o Signore, essi cammineranno alla chiarezza della tua faccia.

16 Festeggeranno tutto dì nel tuo Nome, e s' esalteranno nella tua giustizia.

17 Perchè tu *sei* la gloria della lor forza, e il nostro corno è alzato per lo tuo favore.

18 Perciocchè lo scudo nostro è del Signore, ed il Re nostro è del Santo d'Israel.

19 Tu parlasti già in visione intorno al tuo Santo, e dicesti: io ho posto l' aiuto intorno al possente, io ho innalzato l'Eletto fra il popolo.

20 Io ho trovato David, mio servitore: e l' ho unto coll' olio mio santo.

21 Col quale la mia mano sarà ferma: il mio braccio eziandio lo fortificherà.

22 Il nemico non l' oppresserà, ed il perverso non l' affliggerà.

23 Anzi io fiaccherò i suoi nemici, *cacciandoli* d' innanzi a lui: e sconfiggerò quelli che l' odieranno.

24 E la mia verità, e la mia benignità, *saranno* con lui: ed il suo corno sarà alzato nel mio Nome.

25 E metterò la sua mano sopra il mare, e la sua destra sopra i fiumi.

26 Egli m' invocherà, *dicendo:* tu *sei* mio Padre, il mio Dio, e la Rocca della mia salute.

27 Io altresì lo constituirò il primogenito, il più eccelso dei re della terra.

28 Io gli osserverò la mia benignità in perpetuo, ed il mio patto *sarà* leale inverso lui.

29 E renderò la sua progenie eterna, ed il suo trono simile a' giorni del cielo.

30 Se i suoi figliuoli abbandonano la mia Legge, e non caminano ne' miei ordinamenti:

31 Se violano i miei statuti, e non osservano i miei comandamenti.

32 Io visiterò il lor misfatto con verga, e la loro iniquità con battiture.

33 *Ma* non annullerò la mia benignità inverso lui, e non mentirò contr' alla mia verità.

34 Io non violerò il mio patto, e non muterò quello ch'è uscito delle mie labbra.

35 Io ho giurato una volta per la mia Santità: se io mento a David:

36 *Che* la sua progenie sarà in eterno, e ch' il suo trono *sarà* come il sole nel mio cospetto.

37 Che sarà stabile in perpetuo, come la luna: e *di ciò* v' è il testimonio fedele nel cielo. Sela.

38 E pur tu l' hai cacciato lungi *da te*, e l' hai disdegnato: tu ti sei gravemente adirato contr' al tuo Unto.

39 Tu hai annullato il patto fatto col servitore, tu hai contaminata la sua benda reale, *gettandola* per terra.

40 Tu hai rotte tutte le sue chiusure, tu hai messe in ruina le sue fortezze.

41 Tutti i passanti l' hanno predato: egli è stato in vituperio a' suoi vicini.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

10 Du ſchlägeſt Rahab zu Tode; du zerſtreueſt deine Feinde mit deinem ſtarken Arm.
11 Himmel und Erde iſt dein; du haſt gegründet den Erdboden, und was darinnen iſt.
12 Mitternacht und Mittag haſt du geſchaffen; Thabor und Hermon jauchzen in deinem Namen.
13 Du haſt einen gewaltigen Arm; ſtark iſt deine Hand, und hoch iſt deine Rechte.
14 Gerechtigkeit und Gericht iſt deines Stuhls Veſtung; Gnade und Wahrheit ſind vor deinem Angeſicht.
15 Wohl dem Volk, das jauchzen kann. Herr, ſie werden im Lichte deines Antlitzes wandeln;
16 Sie werden über deinem Namen täglich fröhlich ſeyn, und in deiner Gerechtigkeit herrlich ſeyn.
17 Denn du biſt der Ruhm ihrer Stärke, und durch deine Gnade wirſt du unſer Horn erhöhen.
18 Denn der Herr iſt unſer Schild; und der Heilige in Iſrael iſt unſer König.
19 Dazumal redeteſt du im Geſicht zu deinem Heiligen, und ſpracheſt: Ich habe einen Held erwecket, der helfen ſoll; ich habe erhöhet einen Auserwählten aus dem Volk;
20 Ich habe gefunden meinen Knecht David, ich habe ihn geſalbet mit meinem heiligen Oehl.
21 Meine Hand ſoll ihn erhalten; und mein Arm ſoll ihn ſtärken.
22 Die Feinde ſollen ihn nicht überwältigen, und die Ungerechten ſollen ihn nicht dämpfen:
23 Sondern ich will ſeine Widerſacher ſchlagen vor ihm her, und die ihn haſſen, will ich plagen.
24 Aber meine Wahrheit und Gnade ſoll bey ihm ſeyn, und ſein Horn ſoll in meinem Namen erhoben werden.
25 Ich will ſeine Hand ins Meer ſtellen, und ſeine Rechte in die Waſſer.
26 Er wird mich nennen alſo: Du biſt mein Vater, mein Gott und Hort, der mir hilft.
27 Und ich will ihn zum erſten Sohne machen, allerhöchſt unter den Königen auf Erden.
28 Ich will ihm ewiglich behalten meine Gnade, und mein Bund ſoll ihm veſt bleiben.
29 Ich will ihm ewiglich Saamen geben, und ſeinen Stuhl, ſo lange der Himmel währet, erhalten.
30 Wo aber ſeine Kinder mein Geſetz verlaſſen, und in meinen Rechten nicht wandeln;
31 So ſie meine Ordnungen entheiligen, und meine Gebote nicht halten:
32 So will ich ihre Sünde mit der Ruthe heimſuchen, und ihre Miſſethat mit Plagen;
33 Aber meine Gnade will ich nicht von ihm wenden, und meine Wahrheit nicht laſſen fehlen.
34 Ich will meinen Bund nicht entheiligen, und nicht ändern, was aus meinem Munde gegangen iſt.
35 Ich habe einſt geſchworen bey meiner Heiligkeit: Ich will David nicht lügen.
36 Sein Saame ſoll ewig ſeyn, und ſein Stuhl vor mir, wie die Sonne;
37 Wie der Mond ſoll er ewiglich erhalten ſeyn, und gleichwie der Zeuge in den Wolken gewiß ſeyn.
38 Aber nun verſtößeſt du, und verwirfſt, und zürneſt mit deinem Geſalbten.
39 Du verſtöreſt den Bund deines Knechts, und trittſt ſeine Krone zu Boden.
40 Du zerreißeſt alle ſeine Mauern, und läſſeſt ſeine Veſten zerbrechen.
41 Es rauben ihn alle, die vorüber gehen; er iſt

11 Tuyos son los cielos, y tuya es la tierra: la redondez de la tierra, y quanto contiene, tú lo cimentaste:
12 El Aquilon, y el mar tú los criaste. El Tabór, y el Hermón en tu nombre saltarán de contento:
13 Tu brazo está con poder. Afirmada sea tu mano, ensalzada tu diestra.
14 Justicia, y equidad el apoyo de tu trono. Misericordia, y verdad irán delante de tu rostro:
15 Bienaventurado el pueblo, que sabe cantarte alegremente. Señor, en la lumbre de tu rostro andarán,
16 En tu nombre se regocijarán todo dia; y en tu justicia serán ensalzados.
17 Porque tú eres la gloria de su poder, y por tu buena voluntad será ensalzada nuestra fuerza.
18 Porque nos ha tomado por suyos el Señor, y el Santo de Israél, nuestro Rey.
19 Entónces hablaste en vision á tus Santos, y dixiste: Yo he puesto el socorro en un poderoso, y he ensalzado á un escogido de mi pueblo.
20 Hallé á David mi siervo: con mi santo óleo le ungí.
21 Porque mi mano le socorrerá, y mi brazo le confortará.
22 Nada adelantará el enemigo en él, y el hijo de iniquidad no podrá mas hacerle daño.
23 Y acuchillaré delante de él á sus enemigos, y á los que le aborrecen los pondré en fuga.
24 Y mi verdad, y mi misericordia serán con él: y en mi nombre será ensalsada su fuerza.
25 Y extenderé su mano sobre el mar, y su diestra sobre los rios.
26 El me invocará: Tú eres mi Padre: Dios mio, amparador de mi salud:
27 Y yo lo estableceré por primogénito excelso sobre los Reyes de la tierra.
28 Eternamente le guardaré mi misericordia, y mi alianza será estable con él.
29 Y haré que su linage subsista por todos los siglos, y su trono como los dias del cielo.
30 Mas si sus hijos abandonaren mi ley, y no anduvieren en mis preceptos:
31 Si violaren mis justicias, y no guardaren mis mandamientos:
32 Visitaré con vara sus maldades, y con azotes sus pecados.
33 Mas no esparciré de él mi misericordia, ni le perjudicaré en mi verdad:
34 Ni violaré mi alianza, ni haré vanas las promesas, que salen de mis labios.
35 Una vez juré por mi santidad, no mentiré á David:
36 Su linage permanecerá eternamente.
37 Y su trono será para siempre como el Sol delante de mí, y como la Luna llena, y como el testigo fiel en el cielo.
38 Mas tú desechaste, y despreciaste: alejaste á tu Christo.
39 Has volcado la alianza de tu siervo: has echado por tierra su Santuario.
40 Has destruido todos sus vallados: has puesto el miedo en su fortaleza.
41 Le robáron todos los que pasaban por el camino: llegó á ser el oprobrio de sus vecinos.
42 Ensalzaste la diestra de los que le abatian: alegraste á todos sus enemigos.
43 Apartaste el socorro de su espada, y no le socorriste en la guerra.
44 Le despojaste de su limpieza, y estrellaste contra la tierra su trono.

perbum: in brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos tuos.
11 Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitudinem ejus tu fundasti:
12 Aquilonem, et mare tu creasti. Thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt:
13 Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua:
14 Justitia et judicium præparatio sedis tuæ. Misericordia et veritas præcedent faciem tuam:
15 Beatus populus, qui scit jubilationem. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt,
16 Et in nomine tuo exultabunt tota die: et in justitia tua exaltabuntur.
17 Quoniam gloria virtutis eorum tu es: et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum.
18 Quia Domini est assumptio nostra: et sancti Israel regis nostri.
19 Tunc locutus es in visione sanctis tuis, et dixisti: Posui adjutorium in potente: et exaltavi electum de plebe mea.
20 Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum.
21 Manus enim mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eum.
22 Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non apponet nocere ei.
23 Et concidam a facie ipsius inimicos ejus: et odientes eum in fugam convertam.
24 Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.
25 Et ponam in mari manum ejus: et in fluminibus dexteram ejus.
26 Ipse invocabit me: Pater meus es tu: Deus meus, et susceptor salutis meæ.
27 Et ego primogenitum ponam illum excelsum præ regibus terræ.
28 In æternum servabo illi misericordiam meam: et testamentum meum fidele ipsi.
29 Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: et thronum ejus sicut dies cæli.
30 Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: et in judiciis meis non ambulaverint:
31 Si justitias meas profanaverint: et mandata mea non custodierint:
32 Visitabo in virga iniquitates eorum: et in verberibus peccata eorum.
33 Misericordiam autem meam non dispergam ab eo: neque nocebo in veritate mea:
34 Neque profanabo testamentum meum: et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.
35 Semel juravi in sancto meo, si David mentiar:
36 Semen ejus in æternum manebit.
37 Et thronus ejus sicut Sol in conspectu meo, et sicut Luna perfecta in æternum: et testis in cælo fidelis.
38 Tu vero repulisti et despexisti: distulisti Christum tuum.
39 Evertisti testamentum servi tui: profanasti in terra Sanctuarium ejus.
40 Destruxisti omnes sepes ejus: posuisti firmamentum ejus formidinem.
41 Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: factus est opprobrium vicinis suis.

10 Σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.
11 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σή ἐστιν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.
12 Τὸν Βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου.
14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.
15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῆ προσώπῃ σῃ πορεύσονται,
16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.
17 Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σῃ ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.
18 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.
19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.
20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλέει ἁγίῳ ἔχρισα αὐτόν.
21 Ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.
22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.
23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι.
24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.
25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.
26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεταί με, Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.
27 Κἀγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.
28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.
29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.
30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν·
31 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν·
32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, [b] οὐδὲ[1] μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου,
34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.
35 Ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι.
36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου,
37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός· διάψαλμα.
38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνέβαλου τὸν χριστόν σου.
39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

42 Thou hast taken away the edge of his sword: and givest him not victory in the battle.
43 Thou hast put out his glory: and cast his throne down to the ground.
44 The days of his youth hast thou shortened: and covered him with dishonour.
45 Lord, how long wilt thou hide thyself, for ever: and shall thy wrath burn like fire?
46 O remember how short my time is: wherefore hast thou made all men for nought?
47 What man is he that liveth, and shall not see death: and shall he deliver his soul from the hand of hell?
48 Lord, where are thy old lovlng-kindnesses: which thou swarest unto David in thy truth?
49 Remember, Lord, the rebuke that thy servants have: and how I do bear in my bosom the rebukes of many people;
50 Wherewith thine enemies have blaspheméd thee, and slandered the footsteps of thine Anointed: Praised be the Lord for evermore. Amen, and Amen.

45 Tu as abrégé les jours de sa jeunesse, et tu l'as couvert de honte. Sélah.
46 Jusques à quand, o Eternel, te cacheras-tu? ta colère s'embrasera-t-elle comme un feu?
47 Souviens-toi de mon peu de durée: Pourquoi aurois-tu créé en vain tous les fils des hommes?
48 Qui *est* l'homme *qui* vivra, *qui* ne verra point la mort, et qui garantira son ame de la puissance du sépulcre? Sélah.
49 Seigneur, où *sont* tes bontés passées que tu avois jurées à David sur ta fidélité?
50 Seigneur, souviens-toi de l'opprobre de tes serviteurs; je porte en mon sein *l'opprobre qui nous a été fait* par tous ces grands peuples;
51 Par lequel tes ennemis ont outragé, o Eternel, par lequel, *dis-je*, ils ont outragé les démarches de ton oint.
52 Béni *soit* l'Eternel à toujours: Amen, oui, Amen.

40 Καὶ κάθε ὁδοιπόρος τὸν κλέπτει, καὶ ἐγενήθη τὸ ὄνειδος τῶν γειτόνων του.
41 Ὕψωσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν του, καὶ εὔφρανας πάντας τοὺς ἐχθρούς του.
42 Ἀφάνισας τὴν ἀκμὴν τῆς μάχαιράς τϑ, ϗ ἐν καιρῷ πολέμου τὸν ὑστέρησας νίκης.
43 Ἀμαύρωσας τὴν δόξαν του, καὶ κατὰ γῆς ἐσύντριψας τὸν θρόνον του.
44 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου του, καὶ τὸν ἐσκέπασας μὲ αἰσχύνην.
45 Ἕως πότε Κύριε θέλεις κρύψειν τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμᾶς; θέλει ὡσὰν φλώγαν ἀνάψειν ἡ ὀργή σου;
46 Ἐνθυμήσϑ πόσον ὀλίγαι εἶναι αἱ ἡμέραι μϑ' μὴ ματαίως ἔκτισας πάντας τὰς ἀνθρώπους;
47 Ποῖος ἄνθρωπος ὁ ζῶν, δὲν θέλει ἰδεῖν θάνατον; ἢ θέλει ἐλευθερώσειν τὴν ψυχήν του ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ᾅδου.
48 Κύριε πῦ εἶναι τὰ ἐλέη σϑ τὰ παλαιά, τὰ ὁποῖα ὤμοσας τῷ Δαυὶδ εἰς τὴν ἀλήθειάν σϑ;
49 Ἐνθυμή σου Κύριε τὸ πόσον ὀνειδίζονται οἱ δοῦλοι σϑ, καὶ πῶς βαστᾷ ἡ καρδιά μϑ τὸν ὀνειδισμὸν πολλῶν ἐθνῶν,
50 Μὲ τὸν ὁποῖον οἱ ἐχθροί σϑ σὲ ἐβλασφήμησαν, ϗ ἐδισφήμησαν τὰς πράξεις τῦ Χριϛῦ σϑ. Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· Ἀμὴν, ϗ Ἀμήν.

PSALM XC.

LORD thou hast been our refuge: from one generation to another.
2 Before the mountains were brought forth, or ever the earth and the world were made: thou art God from everlasting, and world without end.
3 Thou turnest man to destruction: again thou sayest, Come again, ye children of men.
4 For a thousand years in thy sight are but as yesterday: seeing that is past as a watch in the night.
5 As soon as thou scatterest them they are even as a sleep: and fade away suddenly like the grass.
6 In the morning it is green, and groweth up: but in the evening it is cut down, dried up, and withered.
7 For we consume away in thy displeasure: and are afraid at thy wrathful indignation.
8 Thou hast set our misdeeds before thee: and our secret sins in the light of thy countenance.
9 For when thou art angry all our days are gone: we bring our years to an end, as it were a tale that is told.
10 The days of our age are threescore years and ten; and though men be so strong that they come to fourscore years: yet is their strength then but labour and sorrow; so soon passeth it away, and we are gone.
11 But who regardeth the power of thy wrath: for even thereafter as a man feareth, so is thy displeasure.
12 O teach us to number our days: that we may apply our hearts unto wisdom.
13 Turn thee again, O Lord, at the last: and be gracious unto thy servants.
14 O satisfy us with thy mercy, and that soon: so shall we rejoice and be glad all the days of our life.
15 Comfort us again now after the time that thou hast plagued us: and for the years wherein we have suffered adversity.
16 Shew thy servants thy work: and their children thy glory.
17 And the glorious Majesty of the Lord our God be upon us: prosper thou the work of our hands upon us, O prosper thou our handy-work.

PSEAUME XC.

SEIGNEUR, tu nous as été une retraite d'âge en âge.
2 Avant que les montagnes fussent nées, et que tu eusses formé la terre, la terre habitable, d'éternité jusqu'en éternité tu *es* et *tu seras* le *Dieu* fort.
3 Tu réduis l'homme mortel en poussière, et tu dis: Fils des hommes, retournez *en terre*.
4 Car mille ans devant tes yeux *sont* comme le jour d'hier qui est passé, et *comme* une veille dans la nuit.
5 Tu les emportes comme par une ravine d'eau; ils sont *comme* un songe; ils sont le matin comme une herbe *qui* se change;
6 *Laquelle* fleurit le matin, et elle se fane; le soir on la coupe, et elle sèche.
7 Car nous sommes consumés par ta colère, et nous sommes troublés par l'ardeur de ton courroux.
8 Tu as mis devant toi nos iniquités, et devant la clarté de ta face nos *fautes* cachées.
9 Car tous nos jours s'en vont par ta grande colère, et nous consumons nos années comme une pensée.
10 Les jours de nos années *reviennent* à soixante-dix, et *s'il y en a* de vigoureux, à quatre-vingts ans; et le plus beau de ces *jours n'est que* travail et que tourment; il est retranché, et nous nous envolons.
11 Qui est-ce qui connoît la force de ton courroux et de ta grande colère, pour te craindre?
12 Enseigne-*nous* à tellement compter nos jours, que nous *en* puissions avoir un cœur sage.
13 Eternel, reviens: Jusques à quand? et aie compassion de tes serviteurs.
14 Rassasie-nous *chaque* matin de ta bonté, afin que nous nous réjouissions, et que nous soyons joyeux tout le long de nos jours.
15 Réjouis nous à proportion des jours *que* tu nous as affligés, et des années *auxquelles* nous avons senti des maux.
16 Que ton œuvre paroisse sur tes serviteurs; et ta gloire sur leurs enfans.
17 Que le regard favorable de l'Eternel notre Dieu soit sur nous, qu'il affermisse l'œuvre de nos mains, et qu'il accomplisse l'œuvre de nos mains.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. 4'. XC.

ΚΥΡΙΕ ἐγενήθης ἡ καταφυγή μας, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
2 Πρὶν γενηθῶσι τὰ ὄρη καὶ πλασθῇ ἡ γῆ, καὶ ἡ οἰκουμένη, σὺ ἦσϑ Θεὸς ἀπὸ τὸν αἰῶνα ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Καὶ ἀφάνισας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἶπας πάλιν, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων.
4 Ὅτι χίλια ἔτη εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἶναι ὡσὰν ἡ χθεσινὴ, ἤτις ἀπέρασε, ϗ ὡσὰν μία ἀπὸ τὰς φυλακὰς τῆς νυκτός.
5 Ἀφ' οὗ τοὺς ἐσκόρπισας δὲν διαφέρουσιν ἀπ' ὄνειρον, καὶ μαραίνονται ὡσὰν χόρτον.
6 Τὴν αὐγὴν ἀνθίζϑσι καὶ αὐξάνϑσιν, ἀλλὰ τὸ βράδυ θερίζονται ϗ πίπτουσι, ϗ ξηραίνονται.
7 Ὅτι διὰ τὴν ὀργήν σου χανόμεθα, καὶ μᾶς ταράττει ὁ θυμός σου.
8 Ἔφερας ἔμπροσθέν σου τὰς ἀνομίας μας, καὶ τὰ κρυφά μας ἁμαρτήματα εἰς τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
9 Ὅτι ἐὰν ὀργισθῇς χάνονται πᾶσαι αἱ ἡμέραι μας, ϗ τὰ ἔτη μας τελειώνϑσιν ὡσὰν ἀράχνην.
10 Αἱ ἡμέραι τοῦ καιρῦ μας εἶναι ἕως ἑβδομήντα ἔτη, καὶ, ἐὰν δυνατοὶ, ὀγδοήντα, ϗ τὸ περισσεύον εἶναι κόπος καὶ πόνος· ὕτω, ταχέως ἀπερνοῦσι, καὶ ἡμεῖς ἐχάθημεν.
11 Τίς γινώσκει τὴν δύναμιν τῆς ὀργῆς σου, καὶ πόσον φοβητέος ὁ θυμός σου;
12 Δεῖξον ἡμῖν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μας, ἵνα φέρωμεν σοφίαν εἰς τὴν καρδίαν μας.
13 Ἐπίστρεψον, Κύριε, ὅτι ἕως πότε; καὶ εἰσάκουσον τοὺς δούλους σου.
14 Ὦ, ἐὰν μᾶς εὐχαρηστοῦσε τὸ ἔλεος σου, καὶ ταχέως· τότε ἀγαλλίασις καὶ εὐφροσύνη ἤθελε στεφανῶσειν πάσας τὰς ἡμέρας μας.
15 Θεράπευσόν μας, διὰ τὰς ἡμέρας εἰς τὰς ὁποίας μᾶς ἐταπείνωσας, καὶ διὰ τοὺς χρόνους τῆς δυστυχίας μας.
16 Δεῖξον τῶν δούλων σου τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱούς των εἰς τὴν δόξαν σου.
17 Καὶ ἔστω ἐφ' ἡμᾶς ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας· καὶ ὰς ἀπολαύσωμεν τὴν εὐτυχίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν μας.

42 Tu hai alzata la destra de' suoi avversari, tu hai rallegrati tutti i suoi nemici.
43 Tu hai eziandio rintuzzato il taglio della sua spada, e non l' hai fatto star fermo in piè nella battaglia.
44 Tu l' hai spogliato del suo splendore, ed hai traboccato in terra il suo trono.
45 Tu hai scorciati i giorni della sua giovanezza, tu l'hai coperto di vergogna. Sela.
46 Infino a quando, o Signore, ti nasconderai tu, *ed* arderà l' ira tua come un fuoco, in perpetuo?
47 Ricordati quanto poco tempo io ho da vivere nel mondo: perchè avresti tu creati in vano tutti i figliuoli degli uomini?
48 Chi è l' uomo *che* viva, senza veder *mai* la morte? che scampi la sua vita di man del sepolcro? Sela.
49 Ove *sono*, o Signore, le tue benignità antiche, *le quali* tu giurasti a David per la tua verità?
50 Ricordati, o Signore, del vituperio fatto a' tuoi servitori, di quello ch' io porto in seno: *del vituperio fattoci da* tutti i grandi popoli.
51 Conciosiacosachè i tuoi nemici abbiano vituperate, o Signore, abbiano vituperate le vestigie del tuo Unto.
52 Benedetto *sia* il Signore in eterno. Amen, Amen.

SALMO XC.

O Signore, tu ci sei stato un' abitacolo in ogni età.
2 Avanti che i monti fosser nati, e che tu avessi formata la terra, ed il mondo; anzi ab eterno in eterno tu *sei* Dio.
3 Tu fai ritornar l' uomo in polvere, e dici: ritornate, o figliuoli degli uomini.
4 Perciocchè mille anni *sono* appo te come il giorno d' ieri, quando è passato: o *come* una vegghia nella notte.
5 Tu porti via gli *uomini*, come per una piena d' acque: essi *non* sono *altro ch'* un sogno: son come l' erba che si rinovella la mattina.
6 La mattina ella fiorisce, e si rinovella: e la sera è segata, e si seca.
7 Perciocchè noi veniam meno per la tua ira, e siamo conturbati per lo tuo cruccio.
8 Tu metti davanti a te le nostre iniquità, *ed* i nostri *peccati* occulti alla luce della tua faccia.
9 Conciosiacosachè tutti i nostri giorni dichinino per la tua ira: noi abbiam forniti gli anni nostri *così presto* come una parola.
10 I giorni de' nostri anni, in alcuni *non sono che* settant' anni: ed *in altri*, se ve ne sono di *maggiori* forze, *ch'* ottant'anni: ed *anche* il fior di quelli *non è altro che* travaglio, e vanità: perciocchè di subito *è* riciso, e noi ce ne voliam via.
11 Chi conosce la forza della tua ira, e la tua indegnazione, secondo che devi esser temuto?
12 Insegnaci adunque a contare i nostri dì acciocchè acquistiamo un cuor savio.
13 Rivolgiti, Signore: infino a quando? e sii rappacificato inverso i tuoi servitori.
14 Saziaci *ogni* mattina della tua benignità: acciocchè giubiliamo, e ci rallegriamo tutti i dì nostri.
15 Rallegraci, al par de' giorni che tu ci hai afflitti: degli anni ch' abbiamo sentito il male.
16 Apparisca l'opera tua verso i tuoi servitori, e la tua gloria verso i lor figliuoli.
17 E' sia il piacevole sguardo del Signore Iddio nostro sopra noi: ed addrizza *o*

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

ſeinen Nachbarn ein Spott geworden.
42 Du erhöheſt die Rechte ſeiner Widerwärtigen, und erfreueſt alle ſeine Feinde.
43 Auch haſt du die Kraft ſeines Schwerdts weggenommen, und läſſeſt ihn nicht ſiegen im Streit.
44 Du zerſtöreſt ſeine Reinigkeit, und wirfſt ſeinen Stuhl zu Boden.
45 Du verkürzeſt die Zeit ſeiner Jugend, und bedeckeſt ihn mit Hohn.
46 Herr, wie lange willſt du dich ſogar verbergen, und deinen Grimm wie Feuer brennen laſſen?
47 Gedenke, wie kurz mein Leben iſt. Warum willſt du alle Menſchen umſonſt geſchaffen haben?
48 Wo iſt jemand, der da lebet, und den Tod nicht ſehe? Der ſeine Seele errette aus der Höllen Hand?
49 Herr, wo iſt deine vorige Gnade, die du David geſchworen haſt in deiner Wahrheit?
50 Gedenke, Herr, an die Schmach deiner Knechte, die ich trage in meinem Schooße, von ſo vielen Völkern allen,
51 Damit dich, Herr, deine Feinde ſchmähen, damit ſie ſchmähen die Fußſtapfen deines Geſalbten.
52. Gelobet ſey der Herr ewiglich. Amen, Amen.

Morgen-Gebete.

Der 90 Pſalm.

1 Herr Gott, du biſt unſere Zuflucht für und für.
2 Ehe denn die Berge worden, und die Erde, und die Welt geſchaffen worden, biſt du, Gott, von Ewigkeit zu Ewigkeit.
3 Der du die Menſchen läſſeſt ſterben, und ſprichſt: Kommt wieder, Menſchenkinder.
4 Denn tauſend Jahre ſind vor dir wie der Tag, der geſtern vergangen iſt, und wie eine Nachtwache.
5 Du läſſeſt ſie dahin fahren wie einen Strom, und ſind wie ein Schlaf, gleich wie ein Gras, das doch bald welk wird,
6 Das da frühe blühet, und bald welk wird, und des Abends abgehauen wird und verdorret.
7 Das macht dein Zorn, daß wir ſo vergehen, und dein Grimm, daß wir ſo plötzlich dahin müſſen.
8 Denn unſere Miſſethat ſtelleſt du vor dich, unſere unerkannte Sünde ins Licht vor deinem Angeſicht.
9 Darum fahren alle unſere Tage dahin durch deinen Zorn, wir bringen unſere Jahre zu, wie ein Geſchwätz.
10 Unſer Leben währet ſiebenzig Jahre, und wenns hoch kommt, ſo ſinds achtzig Jahre, und wenns köſtlich geweſen iſt, ſo iſts Mühe und Arbeit geweſen: denn es fähret ſchnell dahin, als flögen wir davon.
11 Wer glaubt es aber, daß du ſo ſehr zürneſt? Und wer fürchtet ſich vor ſolchem deinem Grimme?
12 Lehre uns bedenken, daß wir ſterben müſſen, auf daß wir klug werden.
13 Herr, kehre dich doch wieder zu uns, und ſey deinen Knechten gnädig.
14 Fülle uns frühe mit deiner Gnade, ſo wollen wir rühmen und fröhlich ſeyn unſer Lebenlang.
15 Erfreue uns nun wieder, nachdem du uns ſo lange plageſt, nachdem wir ſo lange Unglück leiden.
16 Zeige deinen Knechten deine Werke, und deine Ehre ihren Kindern.
17 Und der Herr, unſer Gott, ſey uns freundlich, und fördere das Werk unſerer Hände bey uns, ja das Werk unſerer Händ wolle er fördern.

45 Minoraste los dias de su tiempo: lo cubriste de ignominia.
46 ¿Hasta quándo, Señor, te apartarás para siempre: se encenderá como fuego tu ira?
47 Acuérdate qual es mi subsistencia: ¿pues qué, acaso criaste en vano todos los hijos de los hombres?
48 ¿Quién es el hombre, que vivirá, y no verá la muerte? que librará su alma del poder del infierno?
49 ¿En dónde están tus antiguas misericordias, Señor, como juraste á David por tu verdad?
50 Acuérdate, Señor, del oprobrio de tus siervos, que, de muchas naciones, he guardado en mi seno.
51 Con que han zaherido tus enemigos, Señor, con que han zaherido el contracambio de tu Christo.
52 Bendito sea el Señor para siempre: así sea, así sea.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XC.

SEÑOR, tú has sido nuestro refugio, de generacion en generacion.
2 Antes que los montes fuesen hechos, ó formada la tierra, y su redondez: desde siglo, y hasta siglo tú eres Dios.
3 No reduzcas al hombre al abatimiento: pues dixiste: Convertíos, hijos de los hombres.
4 Porque mil años delante de tus ojos, son como el dia de ayer, que pasó; y como centinela en la noche,
5 Cosas que por nada son reputadas, así serán los años de ellos.
6 Por la mañana pasará como la yerba, á la mañana florecerá, y pasará: á la tarde caerá, se endurecerá, y se secará.
7 Porque hemos desfallecido con tu ira, y con tu furor hemos sido turbados.
8 Has puesto nuestras maldades delante de tí: nuestro siglo en la iluminacion de tu rostro.
9 Porque todos nuestros dias desfallecieron, y hemos desfallecido por tu ira. Nuestros años como tela de araña serán considerados:
10 Los dias de nuestra vida son en sí setenta años. Y si es en los mas robustos, ochenta años: y lo que pasa de estos, trabajo y dolor. Porque sobrevino mansedumbre; y seremos arrebatados.
11 ¿Quién sabe la fortaleza de tu ira, y numerarla á causa de temor á tí?
12 Y así haz que sea conocida tu diestra, y los eruditos de corazon con sabiduría.
13 Vuélvete, Señor, ¿hasta quándo? y sé exôrable para tus siervos.
14 Hemos sido colmados de tu misericordia desde la mañana: y nos hemos regocijado, y deleytado en todos nuestros dias.
15 Nos hemos alegrado por los dias, que nos humillaste: por los años, en que vimos males.
16 Pon los ojos en tus siervos, y en tus obras, y gobierna los hijos de ellos.
17 Y sea el resplandor del Señor nuestro Dios sobre nosotros, y gobierna las obras de nuestras manos sobre nosotros: y gobierna la obra de nuestras manos.

42 Exaltasti dexteram deprimentium eum: lætificasti omnes inimicos ejus.
43 Avertisti adjutorium gladii ejus: et non es auxiliatus ei in bello.
44 Destruxisti eum ab emundatione: et sedem ejus in terram collisisti.
45 Minorasti dies temporis ejus: perfudisti eum confusione.
46 Usquequo Domine avertis in finem: exardescet sicut ignis ira tua?
47 Memorare quæ mea substantia: numquid enim vane constituisti omnes filios hominum?
48 Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem: eruet animam suam de manu inferi?
49 Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ Domine, sicut jurasti David in veritate tua?
50 Memor esto Domine opprobrii servorum tuorum (quod continui in sinu meo) multarum gentium.
51 Quod exprobraverunt inimici tui Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi tui.
52 Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XC.

DOMINE, refugium factus es nobis: a generatione in generationem.
2 Priusquam montes fierent, aut formaretur terra, et orbis: a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.
3 Ne avertas hominem in humilitatem: et dixisti: Convertimini filii hominum.
4 Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies hesterna, quæ præteriit, et custodia in nocte,
5 Quæ pro nihilo habentur, eorum anni erunt.
6 Mane sicut herba transeat, mane floreat, et transeat: vespere decidat, induret, et arescat.
7 Quia defecimus in ira tua, et in furore tuo turbati sumus.
8 Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.
9 Quoniam omnes dies nostri defecerunt: et in ira tua defecimus. Anni nostri sicut aranea meditabuntur:
10 Dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni. Si autem in potentatibus octoginta anni: et amplius eorum, labor et dolor. Quoniam supervenit mansuetudo: et corripiemur.
11 Quis novit potestatem iræ tuæ: et præ timore tuo iram tuam
12 Dinumerare? Dexteram tuam sic notam fac: et eruditos corde in sapientia.
13 Convertere Domine usquequo? et deprecabilis esto super servos tuos.
14 Repleti sumus mane misericordia tua: et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.
15 Lætati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: annis, quibus vidimus mala.
16 Respice in servos tuos, et in opera tua: et dirige filios eorum.
17 Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, et opera manuum nostrarum dirige super nos: et opus manuum nostrarum dirige.

ΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ϛ'. XC.

ΚΥΡΙΕ καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
2 Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;
4 Οτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.
2 Τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τοπρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι·
6 Τοπρωὶ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη.
7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.
8 Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.
9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνη ἐμελέτων.
10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλθε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.
11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου.
12 Ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.
13 Ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.
14 Ἐνεπλήσθημεν τοπρωὶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν· ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
15 Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἴδομεν κακά.
16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.
17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALM XCI.

WHOSO dwelleth under the defence of the most High: shall abide under the shadow of the Almighty.

2 I will say unto the Lord, Thou art my hope, and my strong hold: my God, in him will I trust.

3 For he shall deliver thee from the snare of the hunter: and from the noisome pestilence.

4 He shall defend thee under his wings, and thou shalt be safe under his feathers: his faithfulness and truth shall be thy shield and buckler.

5 Thou shalt not be afraid for any terror by night: nor for the arrow that flieth by day;

6 For the pestilence that walketh in darkness: nor for the sickness that destroyeth in the noon-day.

7 A thousand shall fall beside thee, and ten thousand at thy right hand: but it shall not come nigh thee.

8 Yea, with thine eyes shalt thou behold: and see the reward of the ungodly.

9 For thou, Lord, art my hope: thou hast set thine house of defence very high.

10 There shall no evil happen unto thee: neither shall any plague come nigh thy dwelling.

11 For he shall give his angels charge over thee: to keep thee in all thy ways.

12 They shall bear thee in their hands: that thou hurt not thy foot against a stone.

13 Thou shalt go upon the lion and adder: the young lion and the dragon shalt thou tread under thy feet.

14 Because he hath set his love upon me, therefore will I deliver him: I will set him up, because he hath known my Name.

15 He shall call upon me, and I will hear him: yea, I am with him in trouble; I will deliver him, and bring him to honour.

16 With long life will I satisfy him: and shew him my salvation.

PSALM XCII.

IT is a good thing to give thanks unto the Lord: and to sing praises unto thy Name, O most Highest;

2 To tell of thy loving-kindness early in the morning: and of thy truth in the night-season;

3 Upon an instrument of ten strings, and upon the lute: upon a loud instrument, and upon the harp.

4 For thou, Lord, hast made me glad through thy works: and I will rejoice in giving praise for the operations of thy hands.

5 O Lord, how glorious are thy works: thy thoughts are very deep.

6 An unwise man doth not well consider this: and a fool doth not understand it.

7 When the ungodly are green as the grass, and when all the workers of wickedness do flourish: then shall they be destroyed for ever; but thou, Lord, art the most Highest for evermore.

8 For lo, thine enemies, O Lord, lo, thine enemies shall perish: and all the workers of wickedness shall be destroyed.

9 But mine horn shall be exalted like the horn of a unicorn: for I am anointed with fresh oil.

10 Mine eye also shall see his lust of mine enemies: and mine ear shall hear his desire of the wicked that arise up against me.

11 The righteous shall flourish like a palm-tree: and shall spread abroad like a cedar in Libanus.

PSEAUME XCI.

CELUI qui habite dans la retraite secrète du Souverain, est logé à l'ombre du Tout-puissant.

2 Je dirai à l'Eternel: *Tu es* ma retraite et ma forteresse, mon Dieu en qui je m'assure.

3 Certes, il te délivrera des piéges du chasseur et de la mortalité funeste.

4 Il te couvrira de ses plumes, et tu auras retraite sous ses ailes; sa vérité sera ton bouclier et ton écu.

5 Tu n'auras point peur de ce qui effraie pendant la nuit, *ni* de la flèche *qui* vole de jour;

6 *Ni* de la mortalité *qui* marche dans les ténèbres, *ni* de la destruction *qui* fait le dégât en *plein* midi.

7 Il en tombera mille à ton côté, et dix mille à ta droite; *mais* elle n'approchera point de toi.

8 Seulement tu considéreras de tes yeux, et tu verras la punition des méchans.

9 Car tu *es* ma retraite, o Eternel. Tu as établi le Souverain pour ton asile.

10 *Aucun* mal ne t'arrivera, et *aucune* plaie n'approchera de ta tente.

11 Car il donnera charge de toi à ses anges, afin qu'ils te gardent dans toutes tes voies;

12 Ils te porteront dans leurs mains, de peur que ton pied ne heurte contre la pierre.

13 Tu marcheras sur le lion et sur l'aspic, et tu fouleras le lionceau et le dragon.

14 Puisqu'il m'aime avec affection, *dit le Seigneur*, je le délivrerai; je le mettrai en une haute retraite, parce qu'il connoît mon nom.

15 Il me réclamera, et je l'éxaucerai, je *serai* avec lui *quand il sera* dans la détresse; je l'en retirerai, et le glorifierai.

16 Je le rassasierai d'une longue vie, et je lui ferai voir ma délivrance.

PSEAUME XCII.

C'EST une belle chose que de célébrer l'Eternel, et de psalmodier à ton nom, o Souverain!

2 D'annoncer *chaque* matin ta bonté, et ta fidélité *toutes* les nuits,

3 Sur l'instrument à dix cordes, et sur la lyre, et par un cantique médité sur la harpe.

4 Car, o Eternel, tu m'as réjoui par tes œuvres, et je me réjouirai des œuvres de tes mains.

5 O Eternel, que tes œuvres sont magnifiques! Tes pensées sont merveilleusement profondes.

6 L'homme abruti n'y connoît rien, et l'insensé ne comprend point ceci:

7 *Savoir*, que les méchans s'avancent comme l'herbe, et que tous les ouvriers d'iniquité fleurissent, pour être exterminés eternellement.

8 Mais toi, Eternel, tu *es* élevé à toujours.

9 Car, voici, tes ennemis, o Eternel, voici, tes ennemis périront, et tous les ouvriers d'iniquité seront dissipés.

10 Mais tu élèveras ma corne comme *celle* d'une licorne, et mon onction *sera* d'huile toute fraîche.

11 Et mon œil verra en ceux qui m'épient, et mes oreilles entendront touchant les méchans qui s'élèvent contre moi, *ce que* j'attends.

12 Le juste s'avancera comme la palme, et croîtra comme le cédre au Liban.

Ψαλ. ϛα'. XCI.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ *βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ὕψιστον, θέλει ἔχειν διὰ σκέπην τὸν οὐρανὸν τῦ Θεοῦ.*

2 *Θέλω εἰπεῖν τῷ Κυρίῳ, Συ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου καὶ ἡ καταφυγή μου· ὦ Θεέ μου θέλω ἐλπίσειν εἰς αὐτόν.*

3 *Ὅτι αὐτὸς θέλει σὲ φυλάξειν ἀπὸ τὰς παγίδας τῶν κυνηγῶν, καὶ ἀπὸ τὰς θλίψεις λοιμῶ.*

4 *Θέλει αὐτὸς σὲ σκεπάσειν μὲ τὰ πτερά τα καὶ ὑπὸ τὴν σκιὰν των θέλεις σωθῆν· ἡ ἀσπίς σου θέλει εἶναι ἡ πίστις καὶ ἡ ἀλήθειά του.*

5 *Δὲν θέλει φοβηθῆν ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, οὔτε ἀπὸ βέλους πετοῦντος τὴν ἡμέραν,*

6 *Ἢ ἀπὸ θανατικῦ κατὰ νύκτα διαπορευομένε, ἢ ἀρρωσίας ὀλεθρίας, εἰς τὴν ὥραν μεσημερίου.*

7 *Χίλια ἀπὸ τὸ ἀριστερὸν, καὶ μύρια ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος θέλουσι σοὶ πέσειν, ἀλλὰ κανὲν θέλει σὲ ἐγγίξειν,*

8 *Πλὴν θέλεις κατανοήσειν μὲ τὲς ὀφθαλμές σα, καὶ ἰδεῖς τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνταπόδοσιν.*

9 *Ὅτι σὺ Κύριε εἶσαι ἡ ἐλπίς μα, ὅσις ἐποίησας καταφυγὴν τὸν τόπον σου τὸν ὕψιστον.*

10 *Κακὸν ποτὲ θέλει σὲ ἀκολουθήσειν, μήτε μάστιξ θέλει ἐγγίξει τὸ κατασκήνωμά σου.*

11 *Ὅτι θέλει προστάξειν τοῖς ἀγγέλοις του ἵνα σὲ διαφυλάξωσιν εἰς κάθε δρόμον σου.*

12 *Καὶ αὐτοὶ θέλει σὲ βαστάξωσιν ἐπὶ ἰὰς χεῖράς των· ἵνα μὴ σκοντάψῃς τὸ πόδι σα εἰς πέτραν.*

13 *Ἐσὺ εἶτα θέλεις ἀνέβην ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.*

14 *Ὅτι ἤλπισεν εἰς ἐμὲ καὶ ἐγὼ τὸν ἐλευθερώνω, καὶ τ' σκεπάζω ὅτι ἐγνώρισε τὸ ὄνομά μα,*

15 *Θέλει μὲ καλέσειν, καὶ ἐγὼ θέλω τὸν εἰσακούσειν. Πλὴν εἶμαι μὲ αὐτὸν εἰς θλίψιν, καὶ θέλω σώσειν καὶ δοξάσειν αὐτόν.*

16 *Μὲ μακρότητα ἡμερῶν θέλω τὸν εὐχαριστήσειν, καὶ τοῦ δείξω τὸ σωτηρίόν μου.*

Ψαλ. ϛβ'. XCII.

ΚΑΛΟΝ *εἶναι 'να εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν, καὶ 'να ψάλλωμεν τὸ ὄνομά σου, Ὕψιστε.*

2 *'Να διηγήσωμεν πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν νύκτα τὴν ἀληθειάν σου,*

3 *Ἐπάνω εἰς τὸ δεκάχορδον ψαλτήριον, καὶ μὲ φωνὴν κιθάρας.*

4 *Ὅτι μὲ εὔφρανας, Κύριε, μὲ τὰ ἔργα σα· ἐγὼ δὲ θέλω ἀγαλλιάσειν ἐπαινῶντας τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.*

5 *Πόσον δεδοξασμένα εἶναι Κύριε τὰ ἔργα σου· καὶ πόσον βαθεῖς οἱ διαλογισμοί σου.*

6 *Ὁ ἄφρων δὲν τὸ βλέπει, ὁ ἀνόητος δὲν τὸ νοεῖ.*

7 *Ὅταν γίνωσιν οἱ ἁμαρτωλοὶ ὡσὰν χόρτον, καὶ ἀνθήσωσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, τότε ἔρχεται ἡ ἀπώλειά των εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Συ δὲ θέλεις εἶσαι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ Ὕψιστος.*

8 *Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, Κύριε, καὶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν θέλουσιν διασκορπισθῆν.*

9 *Πλὴν τὸ κέρατον τῆς δυνάμεώς μου θέλει ὑψωθῆν ὡσὰν τῦ μονοκέρωτος· ὅτι νέον ἔλαιον μὲ ἔχρισεν.*

10 *Καὶ τὰ ὄμματά μου εἶδασι τὸν ἐξολοθρευμὸν τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ τὸ αὐτίον μου, περὶ τῶν ἐπανισταμένων ἐναντίων μου, ἤκουσε τὸ ὅ,τι ἐπιθυμοῦσα.*

11 *Ὡσάν τὴν φοίνικα θέλει ἀνθήσειν ὁ δίκαιος, καὶ ὡσὰν τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, θέλει πληθυνθῆν.*

PSALTERIUM DAVIDIS, XCI. XCII.

Signore, sopra noi l' opera delle nostre mani.

SALMO XCI.

CHI dimora nel nascondimento dell'Altissimo alberga all'ombra dell' Onnipotente.

2 Io dirò al Signore: *tu sei* il mio ricetto, e la mia fortezza: mio Dio, in cui mi confido.

3 Certo egli ti riscoterà dal laccio dell'uccellatore, dalla pestilenza mortifera.

4 Egli ti farà riparo colle sue penne, e tu ti ridurrai in salvo sott' alle sue ale: la sua verità *ti sarà* scudo, e targa.

5 Tu non temerai di spavento notturno, nè di saetta volante di giorno.

6 *Nè* di pestilenza *che* vada attorno nelle tenebre: *nè* di sterminio *che* distrugga in *pien* mezzodì.

7 Mille te *ne* caderanno al lato *manco*, e diecimila al destro: *e pur quello* non t'aggiugnerà.

8 Sol riguarderai con gli occhi, e vedrai la retribuzion degli empi.

9 Perciocchè, o Signore, tu *sei* il mio ricetto: tu hai costituito l' Altissimo *per* tuo abitacolo.

10 Male alcuno non t' avverrà, e piaga alcuna non s'accosterà al tuo tabernacolo.

11 Perciocchè egli comanderà a' suoi Angeli intorno a te, che ti guardino in tutte le tue vie.

12 Essi ti leveranno in palma di mano, chè talora il tuo piè non s' intoppi in alcuna pietra.

13 Tu camminerai sopra il leone, e sopra l' aspido: tu calcherai il leoncello, ed il dragone.

14 Perciocchè egli ha posta in me tutta la sua affezione, *dice il Signore*, io lo li brerò: *e* lo leverò ad alto, perchè egli conosce il mio Nome.

15 Egli m'invocherà, ed io gli risponderò: io *sarò* con lui, *quando sarà* in distretta: io lo riscoterò, e lo glorificherò.

16 Io lo sazierò di lunga vita, e gli farò veder la mia salute.

SALMO XCII.

EGLI è una bella cosa di celebrare il Signore, e di salmeggiare al tuo Nome, o Altissimo.

2 Di predicare per *ogni* mattina la tua benignità, e la tua verità *tutte* le notti:

3 Sul decacordo, e sul saltero: con canto di voce, giunto alla cetera.

4 Perciocchè, o Signore, tu m' hai rallegrato colle tue opere: io giubilo ne' fatti delle tue mani.

5 Quanto son grandi, o Signore, le tue opere? i tuoi pensamenti son grandemente profondi.

6 L' uomo stolto non conosce, ed il pazzo non intende questo:

7 Che gli empi germogliano come l'erba, e che tutti gli operatori d' iniquità fioriscono, per perire in eterno.

8 Ma tu, o Signore, *sei* l'Eccelso in eterno.

9 Perciocchè: ecco, i tuoi nemici, o Signore: perciocchè, ecco, i tuoi nemici periranno: e tutti gli operatori d'iniquità saranno dissipati.

10 Ma tu alzerai il mio corno, come *quel* d'un liocorno: io sarò unto d' olio verdeggiante.

11 E l' occhio mio riguarderà i miei nemici: e le mie orecchie udiranno *ciò ch' io desidero* de' maligni che si levano contr' a me.

12 Il giusto fiorirà come la palma, crescerà come il cedro nel Libano.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Der 91 Pſalm.

1 Wer unter dem Schirm des Höchſten ſitzet, und unter dem Schatten des Allmächtigen bleibet,
2 Der ſpricht zu dem Herrn: Meine Zuverſicht und meine Burg; mein Gott, auf den ich hoffe.
3 Denn er errettet mich vom Stricke des Jägers, und von der ſchädlichen Peſtilenz.
4 Er wird dich mit ſeinen Fittigen decken, und deine Zuverſicht wird ſeyn unter ſeinen Flügeln. Seine Wahrheit iſt Schirm und Schild,
5 Daß du nicht erſchrecken müſſeſt vor dem Grauen des Nachts, vor den Pfeilen, die des Tages fliegen;
6 Vor der Peſtilenz, die im Finſtern ſchleichet, vor der Seuche, die im Mittage verderbet.
7 Ob tauſend fallen zu deiner Seite, und zehn tauſend zu deiner Rechten, ſo wird es doch dich nicht treffen.
8 Ja du wirſt mit deinen Augen deine Luſt ſehen, und ſchauen, wie es den Gottloſen vergolten wird.
9 Denn der Herr iſt deine Zuverſicht, der Höchſte iſt deine Zuflucht.
10 Es wird dir kein Uebels begegnen, und keine Plage wird zu deiner Hütte ſich nahen.
11 Denn er hat ſeinen Engeln befohlen über dir, daß ſie dich behüten auf allen deinen Wegen,
12 Daß ſie dich auf den Händen tragen, und du deinen Fuß nicht an einen Stein ſtoßeſt.
13 Auf den Löwen und Ottern wirſt du gehen, und treten auf den jungen Löwen und Drachen.
14 Er begehret meiner, ſo will ich ihm aushelfen; er kennet meinen Namen, darum will ich ihn ſchützen.
15 Er ruft mich an, ſo will ich ihn erhören; ich bin bey ihm in der Noth, ich will ihn heraus reißen, und zu Ehren machen;
16 Ich will ihn ſättigen mit langem Leben, und will ihm zeigen mein Heil.

Der 92 Pſalm.

1 Das iſt ein köſtliches Ding, dem Herrn danken, und lobſingen deinem Namen, du Höchſter,
2 Des Morgens deine Gnade, und des Nachts deine Wahrheit verkündigen,
3 Auf den zehn Saiten und Pſalter, mit Spielen auf der Harfe.
4 Denn, Herr, du läſſeſt mich fröhlich ſingen von deinen Werken, und ich rühme die Geſchäfte deiner Hände.
5 Herr, wie ſind deine Werke ſo groß; deine Gedanken ſind ſo ſehr tief.
6 Ein Thörichter glaubt das nicht, und ein Narr achtet ſolches nicht.
7 Die Gottloſen grünen wie das Gras, und die Uebelthäter blühen alle, bis ſie vertilget werden immer und ewiglich.
8 Aber du, Herr, biſt der Höchſte, und bleibeſt ewiglich.
9 Denn ſiehe, deine Feinde, Herr, ſiehe, deine Feinde werden umkommen, und alle Uebelthäter müſſen zerſtreuet werden.
10 Aber mein Horn wird erhöhet werden, wie eines Einhorns, und werde geſalbet mit friſchem Oehl.
11 Und mein Auge wird ſeine Luſt ſehen an meinen Feinden; und mein Ohr wird ſeine Luſt hören an den Boshaftigen, die ſich wider mich ſetzen.
12 Der Gerechte wird grünen wie ein Palmbaum; er wird wachſen wie eine Ceder auf Libanon.

PSALMO XCI.

EL que habita en el socorro del Altísimo, morará en la proteccion del Dios del cielo.
2 Dirá al Señor: Amparador mio eres tú, y refugio mio: mi Dios, en él esperaré.
3 Porque él me libró del lazo de los cazadores, y de palabra áspera.
4 Con sus espaldas te hará sombra, y baxo de sus alas esperarás.
5 Con escudo te cercará su verdad: no tendrás temor de espanto nocturno,
6 De saeta voladora entre dia, de ninguna cosa que ande en tinieblas: de asalto, ni de demonio de medio dia.
7 Caerán mil á tu lado, y diez mil á tu diestra: mas á tí no se acercará.
8 Ciertamente con tus ojos mirarás, y verás la recompensa de los pecadores.
9 Porque tú eres, Señor, mi esperanza: has puesto por refugio tuyo al Altísimo.
10 No se llegará á tí mal: ni se acercará azote á tu habitacion.
11 Porque mandó á sus Angeles acerca de tí, que te guarden en todos tus caminos.
12 Te llevarán en sus manos, para que acaso tu pie no tropiece en piedra.
13 Sobre el áspid, y el basilisco andarás, y pisarás al leon y al dragon.
14 Porque en mí ha esperado, lo libraré: lo protegeré, porque ha conocido mi nombre.
15 Clamará á mí, y yo le oiré: con él estoy en la tribulacion: lo libraré, y lo glorificaré.
16 Lo llenaré de longura de dias, y le mostraré mi salud.

PSALMO XCII.

BUENO es alabar al Señor, y tañer psalmos á tu nombre, ó Altísimo.
2 Para anunciar por la mañana tu misericordia, y tu verdad por la noche.
3 En el decacordo, en el psalterio, con cántico, en la cítara.
4 Porque me has deleytado, Señor, en tu hechura: y en las obras de tus manos me regocijaré.
5 ¡Quán magníficas son, Señor, tus obras! extremadamente profundos son tus pensamientos.
6 El varon insensato no conocerá, y el necio no entenderá estas cosas.
7 Apénas se dexen ver los pecadores como la yerba, y aparezcan todos los que obran iniquidad: quando perecerán por siglo de siglo:
8 Mas tú, Señor, eres eternamente el Altísimo.
9 Pues hé aquí que tus enemigos, Señor, hé aquí que tus enemigos perecerán; y serán disipados todos los que obran iniquidad.
10 Y será ensalzada mi fuerza como la del unicornio, y mi vejez con misericordia abundante.
11 Y mis ojos miráron con desprecio á mis enemigos; y mis orejas oirán acerca de los malignos, que se levantan contra mí.
12 El justo como palma florecerá: como cedro del Líbano se multiplicará.

LATINA ET GRÆCA.

PSALMUS XCI.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur.
2 Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum: Deus meus sperabo in eum.
3 Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, et a verbo aspero.
4 Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis ejus sperabis.
5 Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis a timore nocturno,
6 A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: ab incursu, et dæmonio meridiano.
7 Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.
8 Verumtamen oculis tuis considerabis: et retributionem peccatorum videbis.
9 Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.
10 Non accedet ad te malum: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
11 Quoniam angelis suis mandavit de te ut custodiant te in omnibus viis tuis.
12 In manibus portabunt te: ne fort. offendas ad lapidem pedem tuum,
13 Super aspidem, et basiliscum ambulabis: et conculcabis leonem et draconem.
14 Quoniam in me speravit, liberabo eum: protegam eum quoniam cognovit nomen meum.
15 Clamabit ad me, et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam et glorificabo eum.
16 Longitudine dierum replebo eum: et ostendan illi salutare meum.

PSALMUS XCII.

BONUM est confiteri Domino: et psallere nomini tuo Altissime:
2 Ad annunciandum mane misericordiam tuam: et veritatem tuam per noctem.
3 In decachordo, psalterio: cum cantico, in cithara.
4 Quia delectasti me Domine in factura tua: et in operibus manuum tuarum exultabo,
5 Quàm magnificata sunt opera tua Domine! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.
6 Vir insipiens non cognoscet: et stultus non intelliget hæc.
7 Cum exorti fuerint peccatores sicut fœnum: et apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem: Ut intereant in sæculum sæculi:
8 Tu autem Altissimus in æternum Domine.
9 Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: et dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.
10 Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum: et senectus mea in misericordia uberi.
11 Et despexit oculus meus inimicos meos: et in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.
12 Justus, ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ψαλ. ϛα'. XCI.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.
2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.
3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,
6 Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.
9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.
11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
12 Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
13 Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
14 Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
15 Ἐπικαλέσεται πρὸς μὲ, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. ϛβ'. XCII.

ΑΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε·
2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα,
3 Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.
4 Ὅτι εὔφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.
5 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.
6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.
7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.
9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέῳ πίονι.
11 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

12 Such as are planted in the house of the Lord: shall flourish in the courts of the house of our God.
13 They also shall bring forth more fruit in their age: and shall be fat and well liking.
14 That they may shew how true the Lord my strength is: and that there is no unrighteousness in him.

EVENING PRAYER.

PSALM XCIII.

THE Lord is King, and hath put on glorious apparel: the Lord hath put on his apparel, and girded himself with strength.
2 He hath made the round world so sure: that it cannot be moved.
3 Ever since the world began hath thy seat been prepared: thou art from everlasting.
4 The floods are risen, O Lord, the floods have lift up their voice: the floods lift up their waves.
5 The waves of the sea are mighty, and rage horribly: but yet the Lord, who dwelleth on high, is mightier.
6 Thy testimonies, O Lord, are very sure: holiness becometh thine house for ever.

PSALM XCIV.

O LORD God, to whom vengeance belongeth: thou God, to whom vengeance belongeth, shew thyself.
2 Arise, thou Judge of the world: and reward the proud after their deserving.
3 Lord, how long shall the ungodly: how long shall the ungodly triumph?
4 How long shall all wicked doers speak so disdainfully: and make such proud boasting?
5 They smite down thy people, O Lord: and trouble thine heritage.
6 They murder the widow, and the stranger: and put the fatherless to death.
7 And yet they say, Tush, the Lord shall not see: neither shall the God of Jacob regard it.
8 Take heed, ye unwise among the people: O ye fools, when will ye understand?
9 He that planted the ear, shall he not hear: or he that made the eye, shall he not see?
10 Or he that nurtureth the heathen: it is he that teacheth man knowledge, shall not he punish?
11 The Lord knoweth the thoughts of man: that they are but vain.
12 Blessed is the man whom thou chastenest, O Lord: and teachest him in thy law;
13 That thou mayest give him patience in time of adversity: until the pit be digged up for the ungodly.
14 For the Lord will not fail his people: neither will he forsake his inheritance;
15 Until righteousness turn again unto judgement: all such as are true in heart shall follow it.
16 Who will rise up with me against the wicked: or who will take my part against the evil-doers?
17 If the Lord had not helped me: it had not failed but my soul had been put to silence.
18 But when I said, My foot hath slipt: thy mercy, O Lord, held me up.
19 In the multitude of the sorrows that I had in my heart: thy comforts have refreshed my soul.
20 Wilt thou have any thing to do with the stool of wickedness: which imagineth mischief as a law?

13 Etant plantés dans la maison de l'Eternel, ils fleuriront dans les parvis de notre Dieu.
14 Ils porteront encore des fruits dans la vieillesse toute blanche; ils *seront* en vigueur, et se tiendront verds;
15 Afin d'annoncer que l'Eternel *est* droit. Il est mon rocher, et *il n'y a* point d'injustice en lui.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XCIII.

L'ETERNEL règne, il est revêtu de magnificence; l'Eternel est revêtu de force, il s'en est ceint; aussi la terre habitable a été affermie, tellement qu'elle ne sera jamais ébranlée.
2 Ton trône est établi dès lors, tu *es* de *toute* éternité.
3 Les fleuves ont élevé, o Eternel, les fleuves ont levé leur voix, les fleuves ont élevé leurs flots.
4 L'Eternel *qui est* là haut, *est* plus puissant que le bruit des grosses eaux, et que les fortes vagues de la mer.
5 Tes témoignages sont très-certaines, o Eternel; la sainteté ornera ta maison pour une longue durée.

PSEAUME XCIV.

O ETERNEL, *qui es* le *Dieu* fort des vengeances, le Dieu fort des vengeances, fais luire ta splendeur.
2 Toi, qui es le juge de la terre, élève-toi; rends la récompense aux orgueilleux.
3 Jusques à quand les méchans, o Eternel, jusques à quand les méchans se glorifieront-ils?
4 *Jusques à quand* tous les ouvriers d'iniquité prononceront-ils et diront-ils des paroles fières, et se vanteront-ils?
5 Eternel, ils foulent ton peuple, et ils affligent ton héritage.
6 Ils tuent la veuve et l'étranger, et ils mettent à mort les orphelins.
7 Et ils ont dit: L'Eternel ne *le* verra point; le Dieu de Jacob *n'en* entendra rien.
8 Vous, les plus brutaux d'entre le peuple, prenez garde *à ceci*; et vous, insensés, quand serez-vous intelligens?
9 Celui qui a planté l'oreille, n'entendra t-il point? Celui qui a formé l'œil, ne verra-t-il point?
10 Celui qui châtie les nations, celui qui enseigne la science aux hommes, ne reprendra-t-il point?
11 L'Eternel connoît que les pensées des hommes ne sont que vanité.
12 Oh! qu'heureux *est* l'homme que tu reprends, o Eternel, et que tu instruis par la loi!
13 Afin que tu le mettes en repos, *le tirant* des jours de l'adversité, jusqu'à ce que la fosse soit creusée pour le méchant!
14 Car l'Eternel ne quittera point son peuple, et n'abandonnera point son héritage.
15 C'est pourquoi ses jugemens ramèneront la justice, et tous ceux qui sont droits de cœur, la suivront.
16 Qui est-ce qui se lèvera pour moi contre les méchans? Qui est-ce qui m'assistera contre les ouvriers d'iniquité?
17 Si l'Eternel ne m'eût secouru, mon ame eût été bientôt logée dans le *lieu du* silence.
18 Lors que j'ai dit: Mon pied a glissé: O Eternel, ta bonté m'a soutenu.
19 Quand j'avois beaucoup de pensées au dedans de moi, tes consolations ont réjoui mon ame.
20 Le trône de méchanceté, qui forge le travail contre la justice auroit-il communion avec toi?

12 Οἱ φυτευμένοι ἐις τὸν οἶκον τῆ Κυριου, θέλουσιν ἀνθήσειν ἐις ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεῆ μας.
13 Καὶ εὔκαρπος θέλει εἶναι ὁ χρόνος των, ᾗ αὐτοὶ δυνατοὶ καὶ ὑγιεῖς.
14 Ὅτι Κύριος ὁ Θεός μου εἶναι δίκαιος, καὶ δὲν εὑρίσκεται ἀδικία εἰς αὐτόν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ϛγ'. XCIII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, καὶ ἐστολίσθη εὐπρεπῶς, ἐνδύθη Κύριος δύναμιν καὶ περιεκυκλώθη μὲ αὐτήν.
2 Οὕτω ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, καὶ δὲν θέλει σαλευθῆν.
3 Ἀπὸ τότε εἶναι ὁ θρόνος σου ἕτοιμος, καὶ σὺ ἀπὸ τὸν αἰῶνα.
4 Ἐσηκώθησαν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, οἱ ποταμοὶ ἐσήκωσαν τὰς φωνάς των, καὶ τὰ κύματά των.
5 Δυνατὰ καὶ τρομερὰ εἶναι τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, πλὴν ἐσὺ ὁ κατοικῶν ἐν ὑψιλοῖς, Κύριε, εἶσαι δυνατότερος.
6 Τὰ μαρτύριά σου, Κύριε, εἶναι πιστότατα, ἁγίασμα πρέπει τοῦ οἴκου σου, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. ϛδ'. XCIV.

ΚΥΡΙΕ, Θεὲ ἐκδικήσεων, Θεὲ ἐκδικήσεων δεῖξον τὸ πρόσωπόν σου.
2 Ὑψώθητι, ὦ Κριτὰ τῆς γῆς, καὶ ἀπόδος τῶν ὑπερφάνων κατὰ τὰ ἔργα των.
3 Κύριε, Ἕως πότε οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἕως πότε οἱ ἁμαρτωλοὶ θέλουσι καυχηθῆν;
4 Καὶ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν θέλουσι λαλήσειν καταφρονητικῶς, καὶ ὁμιλήσουσιν ὑπερηφάνως;
5 Ἐταπείνωσαν, Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἐσύγχισαν τὴν κληρονομίαν σου.
6 Ἀπέκτειναν τὰς χήρας καὶ τοὺς ὀρφανοὺς καὶ τὸν ἐλλείποντα πατρὸς ἐθανάτωσαν.
7 Καὶ ὅμως εἶπαν, Καὶ τί; Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἰδεῖν, μήτε ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακὼβ τὸ παρατηρήσει.
8 Νοήσατε γοῦν, Σεῖς ἄφρονες τῶν λαῶν· ὦ μωροὶ πότε θέλετε βάλειν γνῶσιν;
9 Ὁ φυτεύσας τὸ αὐτίον δὲν θέλει ἀκούσειν; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν δὲν θέλει ἰδεῖν;
10 Ὅστις παιδεύει τὰ ἔθνη καὶ διδάσκει τῶν ἀνθρώπων γνῶσιν, δὲν θέλει ἐπιτιμήσειν.
11 Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἶναι μάταιοι.
12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον σὺ Κύριε παιδεύσῃς, καὶ τὸν διδάξῃς ἐις τὸν νόμον σου,
13 Καὶ τῆ δώσῃς ὑπομονὴν ἐν καιρῷ θλίψεως, ἕως σκαφθῆ ὁ βόθρος τοῦ ἁμαρτωλοῦ.
14 Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἀλησμονήσειν τὸν λαόν του, μηδὲ τὴν κληρονομίαν του·
15 Ἕως ἐπιστρέψῃ δικαιοσύνη ἐις κρίσιν, καὶ τὴν ἀκολουθήσωσι πάντες οἱ εὐθεῖς τὴν καρδίαν.
16 Ποῖος θέλει σηκωθῆν μετ' ἐμῆ ἐναντίων τῶν πονηρῶν; ἢ ποῖος θέλει μοὶ δώσειν βοήθειαν κατὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν;
17 Ἐαν δὲν μοὶ ἔδιδε βοήθειαν ὁ Κύριος, ὀλίγον ἔλιπε 'να πέσῃ ἐις τὸν ᾅδην ἡ ψυχή μου.
18 Ἀλλὰ μόλις εἶπα, γλυστρᾷ τὸ πόδι μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε μὲ ἐβοήθησεν.
19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν πληγῶν τῆς καρδίας μου, ἡ εὐσπλαγχνία σου ἐδρόσισε τὴν ψυχήν μου.
20 Συγκοινωνεῖται ἐσεῖς μὲ τὸν πλάσαντα κόπους, ὡσὰν νόμιμον, τὸν θρόνον τῆς ἀνομίας.

13 Quelli che saran piantati nella Casa de Signore fioriranno ne' Cortili del nostro Dio.
14 Nell'estrema vecchiezza ancor frutteranno, e saranno prosperi, e verdeggianti.
15 Per predicare ch'il Signore, la mia Rocca, è dritto: e che non v'è alcuna iniquità in lui.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XCIII.

IL Signore regna: egli è vestito di maestà: il Signore è vestito, e cinto di forza: il mondo eziandio è stabilito, e non sarà *giammai* smosso.
2 Il tuo trono è fermo di tutta eternità: tu *sei* ab eterno.
3 I fiumi hanno alzato, o Signore, i fiumi hanno alzato il lor suono: i fiumi hanno alzate le loro onde.
4 *Ma* il Signore *che è* di sopra, *è* più potente, ch'il suono delle grandi acque, che le possenti onde del mare.
5 Le tue testimonianze son sommamente veraci, o Signore: la santità è bella nella tua Casa in perpetuo.

SALMO XCIV.

O Signore Iddio delle vendette, o Dio delle vendette, apparisci in gloria.
2 Innalzati, o Giudice della terra: rendi la retribuzione a' superbi.
3 Infino a quando, o Signore, infino a quando trionferanno gli empi?
4 *Infino a quando* sgorgheranno parole dure? *infino a quando* si vanteranno tutti gli operatori d' iniquità?
5 Signore, essi tritano il tuo popolo, ed affliggono la tua eredità.
6 Uccidono la vedova, ed il forestiere: ed ammazzano gli orfani.
7 E dicono: il Signore non *ne* vede, e l' Iddio di Iacob non *ne* intende *nulla*.
8 O *voi* i più stolti del popolo, intendete: e *voi* pazzi, quando sarete savi?
9 Colui c' ha piantata l' orecchia non udirebbe egli? colui c'ha formato l'occhio non riguarderebbe egli?
10 Colui che gastiga le genti, ch'insegna il conoscimento agli uomini, non correggerebbe egli?
11 Il Signore conosce i pensieri degli uomini, *e sa*, che son vanità.
12 Beato l'uomo, il qual tu correggi, Signore, ed ammaestri per la tua Legge.
13 Per dargli riposo, *liberandolo* da' giorni dell' avversità, mentre è cavata la fossa all' empio.
14 Perciocchè il Signore non lascerà il suo popolo, e non abbandonerà la sua eredità.
15 Perciocchè il giudicio ritornerà a giustizia, e dietro a lui *saranno* tutti *quelli che son* dritti di cuore.
16 Chi si leverà per me contr'a' maligni? chi si presenterà per me contr' agli operatori d' iniquità?
17 Se il Signore non *fosse stato* mio aiuto, per poco l' anima mia sarebbe stata stanziata nel silenzio.
18 Quando io ho detto: il mio piè vacilla, la tua benignità, o Signore, m' ha sostenuto.
19 Quando *io sono stato* in gran pensieri dentro di me, le tue consolazioni hanno rallegrata l' anima mia.
20 Il seggio delle malizie che forma iniquità in luogo di statuti, potrebbe egli esserti congiunto?

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Achtzehnter Tag. **Der Pfalter.**

13 Die gepflanzet ſind in dem Hauſe des Herrn, werden in den Vorhöfen unſers Gottes grünen.
14 Und wenn ſie gleich alt werden, werden ſie dennoch blühen, fruchtbar und friſch ſeyn,
15 Daß ſie verkündigen, daß der Herr ſo fromm iſt, mein Hort, und iſt kein Unrecht an ihm.

Abend-Gebete.

Der 93 Pſalm.

1 Der Herr iſt König und herrlich geſchmückt; der Herr iſt geſchmückt, und hat ein Reich angefangen, ſo weit die Welt iſt, und zugerichtet, daß es bleiben ſoll.
2 Von dem an ſteht dein Stuhl veſt; du biſt ewig.
3 Herr, die Waſſerſtröme erheben ſich, die Waſſerſtröme erheben ihr Brauſen, die Waſſerſtröme heben empor die Wellen.
4 Die Waſſerwogen im Meer ſind groß, und brauſen gräulich; der Herr aber iſt noch größer in der Höhe.
5 Dein Wort iſt eine rechte Lehre. Heiligkeit iſt die Zierde deines Hauſes ewiglich.

Der 94 Pſalm.

1 Herr Gott, deß die Rache iſt, Gott, deß die Rache iſt, erſcheine.
2 Erhebe dich, du Richter der Welt; vergilt den Hoffärtigen, was ſie verdienen.
3 Herr, wie lange ſollen die Gottloſen, wie lange ſollen die Gottloſen prahlen,
4 Und ſo trotziglich reden, und alle Uebelthäter ſich ſo rühmen?
5 Herr, ſie zerſchlagen dein Volk, und plagen dein Erbe.
6 Wittwen und Fremdlinge erwürgen ſie, und tödten die Waiſen,
7 Und ſagen: Der Herr ſiehets nicht, und der Gott Jacobs achtets nicht.
8 Merket doch, ihr Narren unter dem Volk, und ihr Thoren, wann wollt ihr klug werden?
9 Der das Ohr gepflanzet hat, ſollte der nicht hören? Der das Auge gemacht hat, ſollte der nicht ſehen?
10 Der die Heiden züchtiget, ſollte der nicht ſtrafen? Der die Menſchen lehret, was ſie wiſſen?
11 Aber der Herr weiß die Gedanken der Menſchen, daß ſie eitel ſind.
12 Wohl dem, den du, Herr, züchtigeſt, und lehreſt ihn durch dein Geſetz:
13 Daß er Geduld habe, wenns übel gehet, bis dem Gottloſen die Grube bereitet werde.
14 Denn der Herr wird ſein Volk nicht verſtoßen, noch ſein Erbe verlaſſen.
15 Denn Recht muß doch Recht bleiben, und dem werden alle fromme Herzen zufallen.
16 Wer ſtehet bey mir wider die Boshaftigen? Wer tritt zu mir wider die Uebelthäter?
17 Wo der Herr mir nicht hülfe, ſo läge meine Seele ſchier in der Stille.
18 Ich ſprach: Mein Fuß hat geſtrauchelt; aber deine Gnade, Herr, hielt mich.
19 Ich hatte viel Bekümmerniß in meinem Herzen: aber deine Tröſtungen ergötzten meine Seele.
20 Du wirſt ja nimmer eins mit dem ſchädlichen Stuhl, der das Geſetz übel deutet.

LOS PSALMOS. *El Dia* 18.

13 Plantados en la casa del Señor, florecerán en los atrios de la casa del Dios nuestro.
14 Aun se multiplicarán en vejez lozana: y estarán muy vigorosos,
15 Para anunciar: Que es recto el Señor Dios nuestro, y que no hay injusticia en él.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XCIII.

EL Señor reynó, vistióse de hermosura: vistióse el Señor de fortaleza, y se ciñó. Porque hizo firme la redondez de la tierra, que no será conmovida.
2 Desde entonces se afianzó tu trono: tu eres desde siglo.
3 Alzáron los rios, Señor: alzáron los rios su voz. Alzáron los rios sus ondas,
4 Por las voces de sus muchas aguas. Maravillosas las hinchazones del mar, maravilloso en las alturas el Señor.
5 Tus testimonios se han hecho creibles en gran manera: á tu casa conviene santidad Señor, por longura de dias.

PSALMO XCIV.

EL Dios de las venganzas es el Señor: el Dios de las venganzas obra libremente.
2 Ensálzate tú, que juzgas la tierra: da su merecido á los soberbios.
3 ¿Hasta quándo los pecadores, Señor: hasta quándo los pecadores se gloriarán:
4 Charlarán, y hablarán iniquidad: hablarán todos los que obran injusticia?
5 A tu pueblo, Señor, abatiéron, y á tu heredad maltratáron.
6 A la viuda, y al extrangero matáron, y á los huérfanos quitáron la vida.
7 Y dixéron: No lo verá el Señor, ni lo sabrá el Dios de Jacob.
8 Entended, insensatos del pueblo: y vosotros, necios, entrad una vez en cordura.
9 ¿El que plantó la oreja, no oirá? ¿ó el que formó el ojo, no verá?
10 ¿El que castiga á las naciones, no reprehenderá? el que enseña al hombre ciencia?
11 El Señor conoce los pensamientos de los hombres, que son vanos.
12 Bienaventurado el hombre, á quien tú instruyeres, Señor, y le enseñares tu ley.
13 Para que le suavices en los dias malos: entretanto que se cava el hoyo para el pecador.
14 Porque no desechará el Señor á su pueblo, y no desamparará su heredad.
15 Hasta que la justicia venga á hacer juicio, y que estén cerca de ella todos los que son rectos de corazon.
16 ¿Quién se levantará por mí contra los malignos; ¿ó quién estará conmigo contra los que obran iniquidad?
17 Si no fuera porque el Señor me ayudó, por poco hubiera habitado mi alma en el infierno.
18 Si decia: Está movido mi pie; tu misericordia, Señor, me ayudaba.
19 Segun la multitud de dolores mios en mi corazon, tus consuelos alegráron mi alma.
20 ¿Acaso tiene union contigo la silla de la iniquidad, quando formas trabajo en el precepto?

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, XCIII. XCIV.

13 Plantati in domo Domini, in atriis domus Dei nostri florebunt.
14 Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi: et bene patientes erunt,
15 Ut annuncient: Quoniam rectus Dominus Deus noster: et non est iniquitas in eo.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XCIII.

DOMINUS regnavit, decorem indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se. Etenim firmavit orbem terræ, qui non commovebitur.
2 Parata sedes tua ex tunc: a sæculo tu es.
3 Elevaverunt flumina Domine: elevaverunt flumina vocem suam. Elevaverunt flumina fluctus suos,
4 A vocibus aquarum multarum. Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.
5 Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

PSALMUS XCIV.

DEUS ultionum Dominus: Deus ultionum libere egit.
2 Exaltare qui judicas terram: redde retributionem superbis.
3 Usquequo peccatores Domine: usquequo peccatores gloriabuntur:
4 Effabuntur, et loquentur iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur injustitiam?
5 Populum tuum Domine humiliaverunt: et hereditatem tuam vexaverunt.
6 Viduam, et advenam interfecerunt: et pupillos occiderunt.
7 Et dixerunt: Non videbit Dominus, nec intelliget Deus Jacob.
8 Intelligite insipientes in populo: et stulti aliquando sapite.
9 Qui plantavit aurem, non audiet? aut qui finxit oculum, non considerat?
10 Qui corripit gentes, non arguet: qui docet hominem scientiam?
11 Dominus scit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt.
12 Beatus homo, quem tu erudieris Domine: et de lege tua docueris eum.
13 Ut mitiges ei a diebus malis: donec fodiatur peccatori fovea.
14 Quia non repellet Dominus plebem suam: et hereditatem suam non derelinquet.
15 Quoadusque justitia convertatur in judicium: et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.
16 Quis consurget mihi adversus malignantes? aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?
17 Nisi quia Dominus adjuvit me: paulominus habitasset in inferno anima mea.
18 Si dicebam: Motus est pes meus: misericordia tua Domine adjuvabat me.
19 Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.
20 Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: qui fingis laborem in præcepto?

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.
14 Τότε πληθυνθήσονται ἐν γήρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.
15 Ὅτι εὐθὴς Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ϛγ'. XCIII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
2 Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.
3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν,
4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν· θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.
5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. ϛδ'. XCIV.

ΘΕΟΣ ἐκδικήσεων Κύριος, ὁ Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαῤῥησιάσατο.
2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
3 Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται;
4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λαλήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.
6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.
7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.
8 Σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ, ποτὲ φρονήσατε.
9 Ὁ φυτεύσας τὸ οὖς, οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν, οὐχὶ κατανοεῖ;
10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν;
11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύσῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν·
13 Τοῦ πραῦναι αὐτῷ ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.
14 Ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει,
15 Ἕως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· διάψαλμα·
16 Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς συμπαραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;
17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παῤῳκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.
18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.
19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχήν μου.
20 Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ προστάγματι.

21 They gather them together against the soul of the righteous: and condemn the innocent blood.

22 But the Lord is my refuge: and my God is the strength of my confidence.

23 He shall recompense them their wickedness, and destroy them in their own malice: yea, the Lord our God shall destroy them.

MORNING PRAYER.

PSALM XCV.

O COME, let us sing unto the Lord: let us heartily rejoice in the strength of our salvation.

2 Let us come before his presence with thanksgiving: and shew ourselves glad in him with psalms.

3 For the Lord is a great God: and a great King above all gods.

4 In his hands are all the corners of the earth: and the strength of the hills is his also.

5 The sea is his, and he made it: and his hands prepared the dry land.

6 O come, let us worship and fall down: and kneel before the Lord our Maker.

7 For he is the Lord our God: and we are the people of his pasture, and the sheep of his hand.

8 To-day if ye will hear his voice, harden not your hearts: as in the provocation, and as in the day of temptation in the wilderness.

9 When your fathers tempted me: proved me, and saw my works.

10 Forty years long was I grieved with this generation, and said: It is a people that do err in their hearts, for they have not known my ways;

11 Unto whom I sware in my wrath: that they should not enter into my rest.

PSALM XCVI.

O SING unto the Lord a new song: sing unto the Lord, all the whole earth.

2 Sing unto the Lord, and praise his Name: be telling of his salvation from day to day.

3 Declare his honour unto the heathen: and his wonders unto all people.

4 For the Lord is great, and cannot worthily be praised; he is more to be feared than all gods.

5 As for all the gods of the heathen, they are but idols: but it is the Lord that made the heavens.

6 Glory and worship are before him: power and honour are in his sanctuary.

7 Ascribe unto the Lord, O ye kindreds of the people: ascribe unto the Lord worship and power.

8 Ascribe unto the Lord the honour due unto his Name: bring presents, and come into his courts.

9 O worship the Lord in the beauty of holiness: let the whole earth stand in awe of him.

10 Tell it out among the heathen that the Lord is King: and that it is he who hath made the round world so fast that it cannot be moved; and how that he shall judge the people righteously.

11 Let the heavens rejoice, and let the earth be glad: let the sea make a noise, and all that therein is.

12 Let the field be joyful, and all that is in it: then shall all the trees of the wood rejoice before the Lord.

13 For he cometh, for he cometh to judge the earth: and with righteousness to judge the world, and the people with his truth.

PSALM XCVII.

THE Lord is King, the earth may be glad thereof: yea, the multitude of the isles may be glad thereof.

21 Ils se bandent contre l'ame du juste, et condamnent le sang innocent.

22 Mais l'Eternel sera ma haute retraite, et mon Dieu sera le rocher de mon refuge.

23 Il fera retomber sur eux leur outrage, et il les détruira par leur *propre* malice; l'Eternel notre Dieu les détruira.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME XCV.

VENEZ, chantons à l'Eternel, jetons des cris de réjouissance au rocher de notre salut.

2 Allons au devant de sa face avec la louange, poussons des cris de réjouissance, avec des cantiques.

3 Car l'Eternel *est* le *Dieu* fort et grand, et grand Roi par dessus tous les dieux.

4 C'est en sa main que *sont* les lieux les plus profonds de la terre, et les plus hautes montagnes.

5 C'est à lui qu'appartient la mer; car lui-même l'a faite, et ses mains ont formé la terre.

6 Venez, prosternons-nous, inclinons-nous, et fléchissons les genoux devant l'Eternel qui nous a faits.

7 Car il *est* notre Dieu, et nous *sommes* le peuple qu'il paît, et les brebis qu'il conduit.

8 Si aujourd'hui vous entendez sa voix, n'endurcissez point votre cœur, comme à Mériba, et comme à la journée de Massa dans le désert,

9 Où vos pères m'ont tenté et m'ont éprouvé, et où ils virent aussi mes œuvres.

10 J'ai été ennuyé de *cette* génération durant quarante ans, et j'ai dit: C'est un peuple dont le cœur s'égare, et ils n'ont point connu mes voies.

11 C'est pourquoi j'ai juré dans ma colère: S'ils entrent dans mon repos!

PSEAUME XCVI.

CHANTEZ à l'Eternel un cantique nouveau; vous tous qui habitez la terre, chantez à l'Eternel.

2 Chantez à l'Eternel, bénissez son nom, annoncez de jour en jour sa délivrance.

3 Racontez sa gloire parmi les nations, et ses merveilles parmi tous les peuples.

4 Car l'Eternel *est* grand et digne de louange; il *est* redoutable par dessus tous les dieux.

5 Car tous les dieux des peuples *ne sont que des* idoles; mais l'Eternel a fait les cieux.

6 La majesté et la magnificence *marchent* devant lui; la force et la beauté *sont* dans son sanctuaire.

7 *Vous*, familles des peuples, rendez à l'Eternel, rendez à l'Eternel la gloire et la force;

8 Rendez à l'Eternel la gloire due à son nom; apportez l'oblation, et entrez dans ses parvis;

9 Prosternez-vous devant l'Eternel dans son sanctuaire magnifique. Vous *tous, habitans* de la terre, tremblez à cause de sa présence.

10 Dites parmi les nations: L'Eternel règne; même, la terre est affermie, elle ne sera pas ébranlée; il jugera les peuples avec équité.

11 Que les cieux se réjouissent, et que la terre s'égaie; que la mer et ce qu'elle contient retentisse.

12 Que les champs soient dans les transports, et tout ce qui *est* en eux; que tous les arbres de la forêt chantent de joie

13 Au devant de l'Eternel, parce qu'il vient, parce qu'il vient pour juger la terre; il jugera le monde en justice, et les peuples selon sa fidélité.

PSEAUME XCVII.

L'ETERNEL règne; que la terre tressaille de joie, et que toutes les îles se réjouissent.

21 Κυνηγοῦσι τὴν ψυχὴν τοῦ δικαίου, καὶ καταδικάζουσι τὸ ἀθῶον αἷμα.

22 Πλὴν ὁ Κύριος εἶναι ἡ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου εἶναι ἡ βοήθεια τῆς ἐλπίδος μου.

23 Καὶ θέλει τοῖς ἀποδώσειν κατὰ τὰς ἀνομίας καὶ τὴν πονηρίαν των, Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν θέλει τοὺς ἐξολοθρεύσειν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ϛε'. XCV.

ΔΕΥΤΕ ἂς ψάλωμεν εἰς τὸν Κύριον, ἂς χαρῶμεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν σωτῆρά μας.

2 Ἂς ἐλθωμεν ἔμπροσθέν τυ εὐχαριστοῦντες, καὶ χαίροντες μὲ ψαλμούς.

3 Ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μέγας Θεὸς, καὶ μέγας βασιλεὺς ἐπὶ πάντας τοὺς Θεούς.

4 Ὅτι εἰς τὴν χεῖράν του εἶναι πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ ἡ δύναμις τῶν βυνῶν τυ.

5 Ὅτι αὐτοῦ εἶναι ἡ θάλασσα, αὐτὸς τὴν ἐποίησε ϗ ἡ χεῖρές του ἔπλασαν τὴν ξηράν.

6 Δεῦτε ἂς προσκυνήσωμεν, ἂς πέσωμεν ἔμπρός του, ἂς κλαύσωμεν ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίυ τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

7 Ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Θεός μας, ϗ ἡμεῖς ὁ λαὸς τυ κοπαδία τυ, ϗ πρόβατα τῆς χειρός του.

8 Σήμερον ἐὰν ἀκούσητε τὴν φωνήν του, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας σας, ὡς ὅτε παερπικράνθητε· καὶ ὡσὰν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ὁποῖαν ἐδοκιμάσθητε ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Ὅταν οἱ πατέρες σας μὲ ἐπείρασαν, μὲ ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Σαράντα ἔτη ἤμυν χολωμένος μὲ τὴν γενεὰν ταύτην, καὶ εἶπα, Αὐτοὶ πλανῶνται εἰς τὴν καρδίαν, αὐτοὶ δὲν ἐγνώρισαν τὰς ὁδός μυ.

11 Καὶ ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, ἵνα μὴν τοὺς φέρω εἰς τὴν ἀνάπαυσίν μου.

Ψαλ. ϛ'. XCVI.

ΨΑΛΑΤΕ τῷ Κυρίῳ νέον ψαλμὸν, ἂς ψάλῃ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομά τυ, διηγήσατε κάθε ἡμέραν τὸ σωτήριόν του.

3 Ἀναγγείλατε εἰς τὰ ἔθνη τὴν δόξαν του, ϗ εἰς τοὺς λαοὺς τὰ θαυμάσιά του.

4 Ὅτι μέγας εἶναι ὁ Κύριος καὶ πολὺ ἐπαινετὸς, καὶ φοβερὸς ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

5 Εἴδωλα εἶναι πάντες οἱ Θεοὶ τῶν ἐθνῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐποίησε τοὺς οὐρανούς.

6 Δόξα καὶ σέβας στέκεται ἔμπροσθέν του, δύναμις καὶ τιμὴ εἰς τὸ ἱερόν του.

7 Δῶτε τῷ Κυρίῳ, ὦ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, δῶτε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν.

8 Δῶτε τῷ Κυρίῳ τὴν πρέπουσαν εἰς τὸ ὄνομά του δόξαν, φέρετε θυσίας καὶ εἰσέλθετε εἰς τὰς αὐλάς του.

9 Προσκυνήσατε τ' Κύριον εἰς τὴν ἁγίαν αὐλήν τυ, πᾶσα ἡ γῆ ἂς φοβηθῇ τὸ πρόσωπόν του.

10 Εἴπατε τῶν ἐθνῶν, Ὁ Κύριος βασιλεύει, ϗ ὅτι ἔπλασε τὴν οἰκουμένην, ἡ ὁποῖα δὲν θέλει σαλευθῆν, ϗ ὅτι δικαίως θέλει κρίνειν τοὺς λαούς.

11 Χαρὰ ἂς γεμήσῃ τοὺς οὐρανοὺς ϗ τὴν γῆν, ἂς κινηθῇ ἡ θάλασσα ϗ πᾶν τὸ εὑρισκόμενον εἰς αὐτήν.

12 Ἂς χαρῶσι τὰ χωράφια καὶ πάντα τὰ εὑρισκόμενα εἰς αὐτὰ, τότε θέλουσιν ἀγαλλιάσειν τὰ δένδρα τῶ δάσυς ἔμπροσθεν τῶ Κυρίυ.

13 Ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται ἵνα κρίνῃ τὴν γῆν, ἵνα κρίνῃ δικαίως τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐν ἀληθείᾳ τοὺς λαούς του.

Ψαλ. ϛζ'. XCVII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, ἂς χαρῇ ἡ γῆ, καὶ ἂς εὐφρανθῶσιν αἱ νῆσοι αἱ πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ σκότος τὸν περικυκλώνει, δι-

21 Essi corrono a schiere contr'all'anima del giusto, e condannano il sangue innocente.

22 Ma il Signore m'è in vece d'alto ricetto, e l'Iddio mio in vece di rocca di confidanza.

23 Ed egli farà lor tornare addosso la loro iniquità, e li distruggerà per la lor *propia* malizia: il Signore Iddio nostro li distruggerà.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO XCV.

VENITE, cantiamo lietamente al Signore, giubiliamo alla Rocca della nostra salute.

2 Andiamogli incontro con lodi, giubiliamgli con salmi.

3 Perciocchè il Signore è Dio grande, e Re grande sopra tutti gl'iddii.

4 Perciocchè egli tiene in mano le profondità della terra, e l'altezze de' monti *sono* sue.

5 Ad a lui *appartiene* il mare, perchè egli l'ha fatto: e l'asciutto, *perchè* le sue mani *l'* hanno formato.

6 Venite, adoriamo, ed inchiniamoci: inginocchiamoci davanti al Signore, che ci ha fatti.

7 Perciocchè egli è il nostro Dio, e noi *siamo* il popolo del suo pasco, e la greggia della sua condotta. Oggi, se udite la sua voce,

8 Non indurate il vostro cuore, come *in* Meriba; come *al* giorno di Massa, nel diserto.

9 Ove i padri vostri mi tentarono, mi provarono, ed anche viddero le mie opere.

10 Lo spazio di quarant' anni *quella* generazione mi fu di noia; onde io dissi: costoro *sono* un popolo sviato di cuore, e non conoscono le mie vie.

11 Perciò giurai nell' ira mia: se entrano *giammai* nel mio riposo.

SALMO XCVI.

CANTATE al Signore un nuovo Cantico: cantate, o *abitanti di* tutta la terra, al Signore.

2 Cantate al Signore, benedite il suo Nome, predicate di giorno in giorno la sua salute.

3 Raccontate fra le genti la sua gloria, e le sue maraviglie fra tutti i popoli.

4 Perciocchè il Signore è grande, e degno di sovrana lode: egli è tremendo sopra tutti gl'iddii.

5 Perciocchè tutti gl' iddii de' popoli *sono* idoli: ma il Signore ha fatti i cieli.

6 Maestà, e magnificenza *son* davanti a lui: forza, e gloria *son* nel suo Santuario.

7 Date al Signore, o generazioni de' popoli, date al Signore gloria, e forza.

8 Date al Signore la gloria *dovuta* al suo Nome: portategli offerte, e venite ne' suoi Cortili.

9 Adorate il Signore nel magnifico Santuario: tremate, o *abitanti di* tutta la terra per la sua presenza.

10 Dite fra le genti: il Signor regna, il mondo sarà pure stabilito, *e* non sarà *più* smosso: e i giudicherà i popoli in drittura.

11 Rallegrinsi i cieli, e gioisca la terra: risuoni il mare, e quello, ch'è in esso.

12 Festeggi la campagna, e tutto quello, ch'è in essa. Allora tutti gli alberi delle selve daranno voci d'allegrezza:

13 Nel cospetto del Signore: perciocchè egli viene, egli viene per giudicar la terra: egli giudicherà il mondo in giustizia, ed i popoli nella sua verità.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

21 Sie rüſten ſich wider die Seele des Gerechten, und verdammen unſchuldig Blut.
22 Aber der Herr iſt mein Schutz; mein Gott iſt der Hort meiner Zuverſicht.
23 Und er wird ihnen ihr Unrecht vergelten, und wird ſie um ihre Bosheit vertilgen; der Herr, unſer Gott, wird ſie vertilgen.

Morgen-Gebete.

Der 95 Pſalm.

1 Kommt herzu, laßt uns dem Herrn frohlocken, und zauchzen dem Hort unſers Heils.
2 Laßt uns mit Danken vor ſein Angeſicht kommen, und mit Pſalmen ihm jauchzen.
3 Denn der Herr iſt ein großer Gott, und ein groſſer König über alle Götter.
4 Denn in ſeiner Hand iſt, was die Erde bringet; und die Höhen der Berge ſind auch ſein.
5 Denn ſein iſt das Meer, und er hats gemacht; und ſeine Hände haben das Trockne bereitet.
6 Kommt, laßt uns anbeten, und knieen, und niederfallen vor dem Herrn, der uns gemacht hat.
7 Denn er iſt unſer Gott, und wir das Volk ſeiner Weide, und Schaafe ſeiner Hand. Heute, ſo ihr ſeine Stimme höret,
8 So verſtocket euer Herz nicht, wie zu Meriba geſchah, wie zu Maſſa in der Wüſte,
9 Da mich eure Väter verſuchten, fühleten und ſahen mein Werk,
10 Daß ich vierzig Jahre Mühe hatte mit dieſem Volk, und ſprach: Es ſind Leute, deren Herz immer den Irrweg will, und die meine Wege nicht lernen wollen.
11 Daß ich ſchwur in meinem Zorn: Sie ſollen nicht zu meiner Ruhe kommen.

Der 96 Pſalm.

1 Singet dem Herrn ein neues Lied; ſinget dem Herrn, alle Welt.
2 Singet dem Herrn, und lobet ſeinen Namen; prediget einen Tag am andern ſein Heil.
3 Erzählet unter den Heiden ſeine Ehre, unter allen Völkern ſeine Wunder.
4 Denn der Herr iſt groß und hoch zu loben; wunderbarlich über alle Götter.
5 Denn alle Götter der Völker ſind Götzen: aber der Herr hat den Himmel gemacht.
6 Es ſtehet herrlich und prächtig vor ihm, und gehet gewaltiglich und löblich zu in ſeinem Heiligthum.
7 Ihr Völker, bringet her dem Herrn, bringet her dem Herrn Ehre und Macht;
8 Bringet her dem Herrn die Ehre ſeines Namens; bringet Geſchenke, und kommt in ſeine Vorhöfe.
9 Betet an den Herrn im heiligen Schmuck; es fürchte ihn alle Welt.
10 Saget unter den Heiden, daß der Herr König ſey, und habe ſein Reich, ſo weit die Welt iſt, bereitet, daß es bleiben ſoll, und richtet die Völker recht.
11 Der Himmel freue ſich, und die Erde ſey fröhlich; das Meer brauſe, und was darinnen iſt.
12 Das Feld ſey fröhlich, und alles, was darauf iſt; und laſſet rühmen alle Bäume im Walde,
13 Vor dem Herrn, denn er kommt, denn er kommt zu richten das Erdreich. Er wird den Erdboden richten mit Gerechtigkeit, und die Völker mit ſeiner Wahrheit.

Der 97 Pſalm.

1 Der Herr iſt König, deß freue ſich das Erdreich, und ſeyen fröhlich die Inſeln, ſo viel ihrer iſt.

LOS PSALMOS. *El Dia* 19.

21 Irán á caza del alma del justo, y condenarán la sangre inocente.
22 Mas el Señor ha sido mi refugio, y mi Dios socorro de mi esperanza.
23 Y les retornará la iniquidad de ellos, y en su malicia los destruirá: los destruirá el Señor Dios nuestro.

ORACION MATUTINA.

PSALMO XCV.

VENID, regocijémonos en el Señor: cantemos alegres á Dios Salvador nuestro.
2 Antecojamos su rostro con alabanza, y cantémosle alegres con psalmos.
3 Porque el Señor es Dios grande, y Rey grande sobre todos los dioses.
4 Porque en su mano están todos los términos de la tierra, y las alturas de los montes suyas son.
5 Porque suyo es el mar, y él lo hizo; y sus manos formáron la seca.
6 Venid, adoremos, y postrémonos; y lloremos delante del Señor, que nos ha criado.
7 Porque él es el Señor Dios nuestro, y nosotros pueblo de su dehesa, y ovejas de su mano.
8 Si hoy oyereis la voz de él, no querais endurecer vuestros corazones;
9 Así como en la irritacion el dia de la tentacion en el desierto: en donde me tentáron vuestros padres, me probáron, y viéron mis obras.
10 Quarenta años estuve disgustado con aquella generacion, y dixe: Estos siempre yerran de corazon.
11 Y ellos no conociéron mis caminos: como juré en mi ira: No entrarán en mi reposo.

PSALMO XCVI.

CANTAD al Señor un cántico nuevo: cantad al Señor toda la tierra.
2 Cantad al Señor, y bendecid su nombre: anunciad su salud de dia en dia.
3 Anunciad entre las naciones su gloria, en todos los pueblos sus maravillas.
4 Porque grande es el Señor, y muy digno de alabanza: terrible es sobre todos los dioses.
5 Porque todos los dioses de las naciones son demonios: mas el Señor hizo los cielos.
6 Alabanza, y hermosura delante de él: santidad, y magnificencia en su Santuario.
7 Tributad al Señor, ó familias de las gentes, tributad al Señor gloria y honor:
8 Tributad al Señor gloria á su nombre. Tomad hostias, y entrad en sus atrios:
9 Adorad al Señor en su atrio santo. Conmuévase toda la tierra á su presencia:
10 Decid en las naciones, que el Señor reynó. Porque enderezó la redondez de la tierra, que no será conmovida: juzgará los pueblos con equidad.
11 Alégrense los cielos, y regocíjese la tierra, conmuévase el mar, y su plenitud:
12 Se gozarán los campos, y todas las cosas, que en ellos hay. Entónces se regocijarán todos los árboles de las selvas
13 A la vista del Señor, porque vino: porque vino á juzgar á la tierra. Juzgará la redondez de la tierra con equidad, y los pueblos con su verdad.

PSALM XCVII.

EL Señor reynó, regocíjese la tierra: alégrense las muchas islas.

21 Captabunt in animam justi: et sanguinem innocentem condemnabunt.
22 Et factus est mihi Dominus in refugium: et Deus meus in adjutorium spei meæ.
23 Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: disperdet illos Dominus Deus noster,

ATUTINÆ PRECES.

PSALMUS XCV.

VENITE, exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro:
2 Præoccupemus faciem ejus in confessione: et in psalmis jubilemus ei.
3 Quoniam Deus magnus Dominus: et rex magnus super omnes deos.
4 Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ: et altitudines montium ipsius sunt.
5 Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud: et siccam manus ejus formaverunt.
6 Venite adoremus, et procidamus: et ploremus ante Dominum, qui fecit nos,
7 Quia ipse est Dominus Deus noster: et nos populus pascuæ ejus, et oves manus ejus.
8 Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra;
9 Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt me, et viderunt opera mea.
10 Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.
11 Et isti non cognoverunt vias meas: ut juravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

PSALMUS XCVI.

CANTATE Domino canticum novum: cantate Domino omnis terra.
2 Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annunciate de die in diem salutare ejus.
3 Annunciate inter Gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.
4 Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.
5 Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: Dominus autem cælos fecit.
6 Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.
7 Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem:
8 Afferte Domino gloriam nomini ejus. Tollite hostias, et introite in atria ejus:
9 Adorate Dominum in atrio sancto ejus. Commoveatur a facie ejus universa terra:
10 Dicite in Gentibus quia Dominus regnavit. Etenim correxit orbem terræ qui non commovebitur: judicabit populos in æquitate.
11 Lætentur cæli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus:
12 Gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt. Tunc exultabunt omnia ligna silvarum
13 A facie Domini, quia venit: quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terræ in æquitate, et populos in veritate sua.

21 Θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.
22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.
23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφανιεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ϛ'. XCV.

ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.
2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.
3 Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς· ὅτι οὐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
4 Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστιν.
5 Ὅτι αὐτῆ ἐστιν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὴν, καὶ τὴν ξηρὰν χεῖρες αὐτῆ ἔπλασαν.
6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.
7 Ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πικρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.
10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, καὶ αὐτοὶ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου.
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Ψαλ. ζ'. XCVI.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
2 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.
3 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτῆ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.
5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.
6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον, αὐτοῦ, ἁγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.
7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,
8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτῆ.
9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτῆ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
10 Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.
11 Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.
12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ
13 Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

2 Clouds and darkness are round about him: righteousness and judgement are the habitation of his seat.
3 There shall go a fire before him; and burn up his enemies on every side.
4 His lightnings gave shine unto the world: the earth saw it, and was afraid.
5 The hills melted like wax at the presence of the Lord: at the presence of the Lord of the whole earth.
6 The heavens have declared his righeousness: and all the people have seen his glory.
7 Confounded be all they that worship carved images, and that delight in vain gods: worship him all ye gods.
8 Sion heard of it, and rejoiced: and the daughters of Judah were glad, because of thy judgements, O Lord.
9 For thou, Lord, art higher than all that are in the earth: thou art exalted far above all gods.
10 O ye that love the Lord, see that ye hate the thing which is evil: the Lord preserveth the souls of his saints; he shall deliver them from the hand of the ungodly.
11 There is sprung up a light for the righteous: and joyful gladness for such as are true hearted.
12 Rejoice in the Lord, ye righteous: and give thanks for a remembrance of his holiness.

2 La nuée et l'obscurité *sont* autour de lui, la justice et le jugement *sont* la base de son trône.
3 Le feu marche devant lui, et embrase de tous côtés ses ennemis.
4 Ses éclairs brillent par tout le monde, et la terre tremble en le voyant.
5 Les montagnes se fondent comme de la cire à cause de la présence de l'Eternel, à cause de la présence du Seigneur de toute la terre.
6 Les cieux annoncent sa justice, et tous les peuples voient sa gloire.
7 Que tous ceux qui servent les images et qui se glorifient dans les idoles, soient confus. *Vous*, tous les dieux, prosternez-vous devant lui.
8 Sion l'a entendu, et *s'en* est réjouie, et les filles de Juda ont tressailli d'allégresse à cause de tes jugemens, o Eternel!
9 Car tu es l'Eternel, élevé par dessus toute la terre; tu es infiniment élevé par dessus tous les dieux.
10 *Vous*, qui aimez l'Eternel, haïssez le mal; *car* il garde les ames de ses Saints, et il les délivre de la main des méchans.
11 La lumière *est* semée pour le juste, et la joie pour ceux qui ont le cœur droit.
12 *Vous* justes, réjouissez-vous en l'Eternel, et célébrez la mémoire de sa sainteté.

EVENING PRAYER.

PSALM XCVIII.

O SING unto the Lord a new song: for he hath done marvellous things.
2 With his own right hand, and with his holy arm: hath he gotten himself the victory.
3 The Lord declared his salvation: his righteousness hath he openly shewed in the sight of the heathen.
4 He hath remembered his mercy and truth toward the house of Israel: and all the ends of the world have seen the salvation of our God.
5 Shew yourselves joyful unto the Lord, all ye lands: sing, rejoice, and give thanks.
6 Praise the Lord upon the harp: sing to the harp with a psalm of thanksgiving.
7 With trumpets also, and shawms: O shew yourselves joyful before the Lord the King.
8 Let the sea make a noise, and all that therein is: the round world, and they that dwell therein.
9 Let the floods clap their hands, and let the hills be joyful together before the Lord: for he is come to judge the earth.
10 With righteousness shall he judge the world: and the people with equity.

PSALM XCIX.

THE Lord is King, be the people never so impatient: he sitteth between the cherubims, be the earth never so unquiet.
2 The Lord is great in Sion: and high above all people.
3 They shall give thanks unto thy Name: which is great, wonderful, and holy.
4 The king's power loveth judgement; thou hast prepared equity: thou hast executed judgement and righteousness in Jacob.
5 O magnify the Lord our God: and fall down before his footstool, for he is holy.
6 Moses and Aaron among his priests, and Samuel among such as call upon his Name: these called upon the Lord, and he heard them.
7 He spake unto them out of the cloudy pillar: for they kept his testimonies, and the law that he gave them.
8 Thou heardest them, O Lord our God:

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME XCVIII.

CHANTEZ à l'Eternel un cantique nouveau, car il a fait des choses merveilleuses; sa droite et le bras de sa sainteté l'ont délivré.
2 L'Eternel a fait connoître sa délivrance; il a révélé sa justice aux yeux des nations.
3 Il s'est souvenu de sa miséricorde et de sa fidélité envers la maison d'Israël; toutes les extrémités de la terre ont vu la délivrance de notre Dieu.
4 Vous tous les habitans de la terre, jetez des cris de réjouissance à l'Eternel; écriez-vous, chantez de joie et psalmodiez.
5 Psalmodiez à l'Eternel avec la harpe, avec la harpe et avec le chant de la voix.
6 Jetez des cris de réjouissance avec les trompettes et le son du cornet, devant le Roi, l'Eternel.
7 Que la mer et toute ce qu'elle contient retentisse; la terre et ceux qui y habitent!
8 Que les fleuves frappent des mains; que les montagnes chantent aussi de joie,
9 Au devant de l'Eternel; car il vient pour juger la terre; il jugera le monde avec justice, et les peuples avec équité.

PSEAUME XCIX.

L'ETERNEL règne; que les peuples tremblent. Il est assis *entre* les chérubins; que la terre soit ébranlée.
2 L'Eternel *est* grand en Sion, et il est élevé par dessus tous les peuples.
3 Ils célébreront ton nom grand et redoutable, car il *est* saint;
4 Et la force du Roi qui aime la justice. Tu as établi l'équité, tu as fait jugement et justice en Jacob.
5 Exaltez l'Eternel notre Dieu, et prosternez-vous devant son marche-pied: il *est* saint.
6 Moïse et Aaron *ont été entre* ses sacrificateurs, et Samuel *entre* ceux qui invoquoient son nom; ils invoquoient l'Eternel, et il leur répondoit.
7 Il parloit à eux de la colonne de nuée; ils ont gardé ses témoignages et l'ordonnance qu'il leur avoit donnée.
8 O Eternel notre Dieu, tu les as exaucés,

καιοσύνη καὶ κρίσις εἶναι ὁ τόπος τῆ θρόνε τε.
3 Θέλει προπορευθῆν ἔμπροσθέν του φλόγα, καὶ κατακαύσει ὁλοτρίγυρα τοὺς ἐχθρὲς του.
4 Αἱ ἀστραπαί του ἔλαμψαν ἐπὶ τὴν οἰκεμένην, ἡ γῆ εἶδε καὶ ἐσαλεύθη.
5 Ἐλύωσαν τὰ βενὰ ὡσὰν κερί ἔμπροσθεν τῆ Κυρίε, ἔμπροσθεν τῆ Κυρίε πάσης τῆς γῆς.
6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην τε, καὶ πάντες οἱ λαοὶ εἶδον τὴν δόξαν του.
7 Ἐντροπὴ εἰς πάντας τοὺς προσκυνῆντας τὰ γλυπτὰ, εἰς ὅσους καυχῶνται εἰς τὰ εἴδωλά των· προσκυνήσατέ τον ἄγγελοι πάντες οἱ αὐτῆ.
8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιὼν, καὶ ἠγαλλιάσαντο διὰ τὴν κρίσιν σου, Κύριε, αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας.
9 Ὅτι σὺ Κύριε εἶσαι, ὁ ὑψηλότερος τῶν ἐπὶ τὴν γῆν· μεγάλως ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
10 Μισεῖτε τὸ πονηρὸν, ὅσοι ἀγαπᾶτε τὸν Κύριον· ὁ Κύριος διαφυλάττει τὰς ψυχὰς τῶν καθαρῶν του, καὶ τοὺς σώνει ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
11 Φῶς ἠλθεν διὰ τοὺς δικαίους, καὶ εὐφροσύνη διὰ τοὺς ὀρθοὺς τὴν καρδίαν.
12 Δίκαιοι εὐφράνθητε εἰς τὸν Κύριον, καὶ μνημονεύοντες τὴν ἁγιωσύνην τε εὐχαρισήσατέ τον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ζῆ'. XCVIII.

ΨΑΛΑΤΕ τῷ Κυρίῳ νέαν ᾠδὴν, ὅτι ἔπραξεν θαυμασίως ὁ Κύριος.
2 Ἡ δεξιὰ, καὶ ἡ ἁγία χεὶρ αὐτῆ, ἔσωσεν αὐτόν.
3 Ἔδειξεν ὁ Κύριος τὸ σωτήριόν του, ἐξεσκέπασε τὴν δικαιοσύνην τε εἰς τὰ ἔθνει.
4 Ἐνθυμήθη τὸ ἔλεος καὶ τὴν ἀληθειάν τε, τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ. Πάντα τὰ μέρει τῆς γῆς εἶδον τὸ σωτήριον τοῦ Θεῦ μας.
5 Ἂς χαρῆ πᾶσα ἡ γῆ εἰς τὸν Θεὸν, ἂς ψάλῃ ἂς ἀγαλλιάσῃ, καὶ ἂς ὑμνήσῃ.
6 Ὑμνήσατε τὸν Κύριον ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῆ ψαλμοῦ.
7 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ ἐν φωνῆ σάλπιγγος κερατίνης, χαρεῖτε ἐμπρὸς τοῦ βασιλέως, τοῦ κυρίου.
8 Ἂς κινηθῆ ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικῆντες ἐν αὐτῆ.
9 Οἱ ποταμοὶ κροτοῦντες ἂς εὐφημήσωσι τὸν Κύριον καὶ ἔμπροσθεν του ἂς ἀγαλλιάσωσι τὰ βουνὰ, ὅτι ἔρχεται ἳνα κρίνῃ τὴν γῆν.
10 Μέλλει ἳνα κρίνῃ καὶ τὴν οἰκεμένην ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς λαοὺς ἐν ὀρθότητι.

Ψαλ. ζθ'. XCIX.

Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, ἂς φοβηθῶσιν οἱ λαοὶ· κάθεται ἐπὶ τῶν πτερῶν τῶν χερουβὶμ, ἂς σαλευθῆ ἡ γῆ.
2 Μέγας εἶναι ὁ Κύριος ἐν Σιῶν, καὶ ὑψιλότερος ὑπὲρ πάντας τοὺς λαούς.
3 Θέλουσιν εὐχαριστήσειν τὸ φοβερὸν, τὸ μεγάλον, καὶ ἅγιον ὄνομά σου.
4 Τὴν κρίσιν ἀγαπᾶ ἡ τιμὴ τοῦ βασιλέως. Σὺ ἡτοίμασας δικαιοσύνην, σὺ ἔδωκας τοῦ Ἰακὼβ τὴν κρίσιν καὶ τὸ δίκαιον.
5 Δοξάσαλε Κύριον τὸ Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνήσαλε τὸ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του, ὅτι εἶναι ἅγιος.
6 Ἀπὸ μὲν τὲς Ἱερέας τε Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν, ἀπὸ δὲ τὲς ἐπικαλεμένες τὸ ὄνομά τε Σαμουὴλ, ἔκραξαν τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς ἤκουσεν.
7 Ἀπὸ τὸν νεφοειδῆ στύλον ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐφύλαξον τὰ μαρτυρία του, καὶ τὰ προστάγματα τὰ ὁποῖα τὲς ἔδωκε.
8 Κύριε, Θεέ μας, σὺ τοὺς ἤκουσας καὶ τοὺς

SALMO XCVII.

IL Signore regna: gioisca la terra, rallegrinsi le grandi isole.
2 Nuvola, e caligine *son* d'intorno a lui: giustizia, e giudicio *sono* il fermo sostegno del suo trono.
3 Fuoco và davanti a lui, e divampa i suoi nemici d' ogn' intorno.
4 I suoi folgori alluminano il mondo, la terra *l'* ha veduto, ed ha tremato.
5 I monti si struggono come cera per la presenza del Signore, per la presenza del Signor di tutta la terra.
6 I cieli predicano la sua giustizia, e tutti i popoli veggono la sua gloria.
7 Tutti quelli che servono alle sculture, che si gloriano negl' idoli sien confusi: adoratelo, dii tutti.
8 Sion l' ha udito, e se *n' è* rallegrata: e le figliuole di Iuda hanno festeggiato per i tuoi giudicii, o Signore,
9 Perciocchè tu *sei* il Signore, l' Eccelso sopra tutta la terra: tu sei grandemente innalzato sopra tutti gl' iddii.
10 *Voi* ch' amate il Signore, odiate il male: egli guarda l' anime de' suoi santi, *e* le riscuote di man degli empi.
11 La luce è seminata al giusto, e l' allegrezza a quelli che son dritti di cuore.
12 Rallegrat-vi, o giusti, nel Signore, e celebrate la memoria della sua Santità.

PREGHIERA della SERA.

SALMO XCVIII.

CANTATE al Signore un nuovo Cantico: perciocchè egli ha fatte maraviglie: la sua destra, ed il braccio della sua Santità, gli hanno acquistata salute.
2 Il Signore ha fatta conoscer la sua salute: egli ha manifestata la sua giustizia nel cospetto delle genti.
3 Egli s' è ricordato della sua benignità, e della sua verità, verso la casa d'Israel: tutte l' estremità della terra hanno veduta la salute del nostro Dio.
4 *O abitanti di* tutta la terra, giubilate al Signore: risonate, cantate, e salmeggiate.
5 Salmeggiate al Signore colla cetera, colla cetera giunta alla voce di canto.
6 Date voci d' allegrezza con trombe, e suon di corno, nel cospetto del Re, del Signore.
7 Rimbombi il mare, e ciò che è in esso; il mondo, ed il suoi abitanti.
8 Battanti i fiumi a palme, cantin d'allegrezza tutti i monti:
9 Nel cospetto del Signore: perciocchè egli viene per giudicar la terra egli giudicherà il mondo in giustizia, ed i popoli in drittura.

SALMO XCIX.

IL Signor regna, tremino i popoli: colui che siede sopra i Cherubini, *regna:* la terra tremi.
2 Il Signore è grande in Sion, ed eccelso sopra tutti i popoli.
3 Essi celebreranno, *o Signore,* il tuo Nome grande, e tremendo. Esso è santo.
4 E la forza del Re ama il giudicio: tu hai stabilita la drittura: tu hai fatto giudicio e giustizia in Iacob.
5 Esaltate il Signore Iddio nostro, ed adorate davanti allo scannello de' suoi piedi. Egli è santo.
6 Moisè, ed Aaron, *furono* fra i suoi sacerdoti; e Samuel fra quelli ch' invocarono il suo Nome: essi invocarono il Signore, ed egli rispose loro.
7 Egli parlò loro dalla colonna della nu-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

2 Wolken und Dunkel iſt um ihn her; Gerechtigkeit und Gericht iſt ſeines Stuhls Veſtung.
3 Feuer gehet vor ihm her, und zündet an umher ſeine Feinde.
4 Seine Blitze leuchten auf den Erdboden; das Erdreich ſiehet es und erſchrickt.
5 Berge zerſchmeltzen wie Wachs vor dem Herrn, vor dem Herrſcher des ganzen Erdbodens.
6 Die Himmel verkündigen ſeine Gerechtigkeit, und alle Völker ſehen ſeine Ehre.
7 Schämen müſſen ſich alle, die den Bildern dienen, und ſich der Götzen rühmen. Betet ihn an, alle Götter.
8 Zion hörts, und iſt froh, und die Töchter Juda ſind fröhlich, Herr, über deinem Regiment.
9 Denn du, Herr, biſt der Höchſte in allen Ländern; du biſt ſehr erhöhet über alle Götter.
10 Die ihr den Herrn liebet, haſſet das Arge. Der Herr bewahret die Seelen ſeiner Heiligen, von der Gottloſen Hand wird er ſie erretten.
11 Dem Gerechten muß das Licht immer wieder aufgehen, und Freude den frommen Herzen.
12 Ihr Gerechten, freuet euch des Herrn, und danket ihm, und preiſet ſeine Heiligkeit.

Abend-Gebete.

Der 98 Pſalm.

1 Singet dem Herrn ein neues Lied, denn er thut Wunder. Er ſieget mit ſeiner Rechten, und mit ſeinem heiligen Arm.
2 Der Herr läßt ſein Heil verkündigen, vor den Völkern läßt er ſeine Gerechtigkeit offenbaren.
3 Er gedenket an ſeine Gnade und Wahrheit dem Hauſe Iſrael. Aller Welt Ende ſehen das Heil unſers Gottes.
4 Jauchzet dem Herrn alle Welt, ſinget, rühmet und lobet;
5 Lobet den Herrn mit Harfen, mit Harfen und mit Pſalmen;
6 Mit Trompeten und Poſaunen, jauchzet vor dem Herrn, dem Könige.
7 Das Meer brauſe, und was darinnen iſt, der Erdboden, und die darauf wohnen.
8 Die Waſſerſtröme frohlocken, und alle Berge ſeyen fröhlich,
9 Vor dem Herrn, denn er kommt das Erdreich zu richten. Er wird den Erdboden richten mit Gerechtigkeit, und die Völker mit Recht.

Der 99 Pſalm.

1 Der Herr iſt König, darum toben die Völker; er ſitzet auf Cherubim, darum reget ſich die Welt.
2 Der Herr iſt groß zu Zion, und hoch über alle Völker.
3 Man denke deinem großen und wunderbarlichen Namen, der da heilig iſt.
4 Im Reich dieſes Königs hat man das Recht lieb. Du giebſt Frömmigkeit, du ſchaffeſt Gericht und Gerechtigkeit in Jacob.
5 Erhebet den Herrn, unſern Gott, betet an zu ſeinem Fußſchemel: denn er iſt heilig.
6 Moſe und Aaron unter ſeinen Prieſtern, und Samuel unter denen, die ſeinen Namen anrufen; ſie riefen an den Herrn, und er erhörete ſie.
7 Er redete mit ihnen durch eine Wolkenſäule; ſie hielten ſeine Zeugniſſe und Gebote, die er ihnen gab.
8 Herr, du biſt unſer Gott, du erhöreſt ſie: du,

2 Nube y obscuridad al rededor de él: justicia, y juicio son el apoyo de su trono.
3 Fuego irá delante de él; y abrasará al rededor á sus enemigos.
4 Alumbráron sus relámpagos la redondez de la tierra: viólos la tierra, y fué conmovida.
5 Los montes como cera se derritiéron á la vista del Señor: á la vista del Señor toda la tierra.
6 Anunciáron los cielos su justicia, y viéron todos los pueblos su gloria.
7 Avergüencense todos los que adoran esculturas, y los que se glorían en sus simulacros. Adoradle todos sus Angeles:
8 Oyólo, y alborozóse Sión. Y regocijáronse las hijas de Judá, por tus juicios, Señor:
9 Porque tú eres el Señor Altísimo sobre toda la tierra: tú eres en gran manera ensalzado sobre todos los dioses.
10 Los que amais al Señor, aborreced el mal: guarda el Señor las almas de sus Santos, de la mano del pecador los librará.
11 Luz es nacida al justo, y á los rectos de corazon alegría.
12 Alegraos, justos, en el Señor: y alabad la memoria de su santidad.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO XCVIII.

CANTAD al Señor cántico nuevo, porque hizo maravillas. Salvó á él su diestra, y el brazo santo de él.
2 El Señor manifestó su Salvador: á la vista de las naciones descubrió su justicia.
3 Se acordó de su misericordia, y de su verdad para con la casa de Israél. Viéron todos los términos de la tierra al Salvador del Dios nuestro.
4 Cantad alegres á Dios toda la tierra: cantad, y saltad de gozo, y tañed psalmos.
5 Tañed psalmos al Señor con cítara, con cítara y con voz de Psalmo:
6 Con trompetas de metal, y sonido de corneta. Cantad alegres en la presencia del Rey, que es el Señor:
7 Muévase el mar, y su plenitud: la redondez de la tierra, y los que moran en ella.
8 Los rios aplaudirán con palmadas: juntamente los montes se alegrarán
9 A la vista del Señor: porque vino á juzgar la tierra. Juzgará la redondez de la tierra en justicia, y los pueblos en equidad.

PSALMO XCIX.

EL Señor reynó, mas que se enojen los pueblos: el que está sentado sobre los Chêrubines, mas que se mueva la tierra.
2 El Señor en Sión grande: y ensalzado sobre todos los pueblos.
3 Alaben tu nombre grande: porque es terrible, y santo:
4 Y el honor del Rey ama la justicia. Tú has establecido leyes rectas: tú has hecho en Jacob juicio y justicia.
5 Ensalzad al Señor Dios nuestro, y adorad el estrado de sus pies, porque es Santo.
6 Moysés, y Aarón entre sus Sacerdotes; y Samuél entre aquellos, que invocan su nombre. Invocaban al Señor, y él los oía:
7 En columna de nube les hablaba. Guardaban sus testimonios, y mandamiento que les dió.
8 Señor Dios nuestro, tú los oías: Dios, tú

PSALMUS XCVII.

DOMINUS regnavit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.
2 Nubes, et caligo in circuitu ejus: justitia, et judicium correctio sedis ejus.
3 Ignis ante ipsum præcedet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus.
4 Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit, et commota est terra.
5 Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: a facie Domini omnis terra.
6 Annunciaverunt cæli justitiam ejus: et viderunt omnes populi gloriam ejus.
7 Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: et qui gloriantur in simulachris suis. Adorate eum angeli ejus:
8 Audivit, et lætata est Sion. Et exultaverunt filiæ Judæ, propter judicia tua Domine:
9 Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.
10 Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.
11 Lux orta est justo, et rectis corde lætitia.
12 Lætamini justi in Domino: et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS XCVIII.

CANTATE Domino canticum novum: quia mirabilia fecit. Salvavit sibi dextera ejus: et brachium sanctum ejus.
2 Notum fecit Dominus salutare suum: in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.
3 Recordatus est misericordiæ suæ, et veritatis suæ domui Israel. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.
4 Jubilate Deo omnis terra: cantate, et exultate, et psallite.
5 Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi:
6 In tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ. Jubilate in conspectu regis Domini:
7 Moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.
8 Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt
9 A conspectu Domini: quoniam venit judicare terram. Judicabit orbem terrarum in justitia, et populus in æquitate.

PSALMUS XCIX.

DOMINUS regnavit, irascantur populi: qui sedet super cherubim, moveatur terra.
2 Dominus in Sion magnus: et excelsus super omnes populos.
3 Confiteantur nomini tuo magno: quoniam terribile, et sanctum est:
4 Et honor regis judicium diligit, Tu parasti directiones: judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.
5 Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate scabellum pedum ejus: quoniam sanctum est.
6 Moyses et Aaron in sacerdotibus ejus: et Samuel inter eos, qui invocant nomen ejus: Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos:
7 In columna nubis loquebatur ad eos. Custodiebant testimonia ejus, et præceptum quod dedit illis.
8 Domine Deus noster tu exaudiebas

Ψαλ. ϛζ'. XCVII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.
2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τῆ θρόνου αὐτοῦ.
3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
4 Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.
5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, πάσης τῆς γῆς.
6 Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἴδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.
7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ.
8 Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου Κύριε.
9 Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.
10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονηρόν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.
11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.
12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξομολογείσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ϛη'. XCVIII.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἐσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.
2 Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
3 Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
4 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.
5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,
6 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως Κυρίου.
7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.
8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτὸ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται.
9 Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. ϛθ'. XCIX.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
2 Κύριος ἐν Σιὼν μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.
3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι·
4 Καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας.
5 Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπολίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.
6 Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν,
7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

thou forgavest them, O God, and punishedst their own inventions.

9 O magnify the Lord our God, and worship him upon his holy hill: for the Lord our God is holy.

PSALM C.

O BE joyful in the Lord all ye lands: serve the Lord with gladness, and come before his presence with a song.

2 Be ye sure that the Lord he is God; it is he that hath made us, and not we ourselves: we are his people, and the sheep of his pasture.

3 O go your way into his gates with thanksgiving, and into his courts with praise: be thankful unto him, and speak good of his Name.

4 For the Lord is gracious, his mercy is everlasting: and his truth endureth from generation to generation.

PSALM CI.

MY song shall be of mercy and judgment: unto thee, O Lord, will I sing.

2 O let me have understanding in the way of godliness.

3 When wilt thou come unto me: I will walk in my house with a perfect heart.

4 I will take no wicked thing in hand; I hate the sins of unfaithfulness: there shall no such cleave unto me.

5 A froward heart shall depart from me: I will not know a wicked person.

6 Whoso privily slandereth his neighbour: him will I destroy.

7 Whoso hath also a proud look and high stomach: I will not suffer him.

8 Mine eyes look upon such as are faithful in the land; that they may dwell with me.

9 Whoso leadeth a godly life: he shall be my servant.

10 There shall no deceitful person dwell in my house: he that telleth lies shall not tarry in my sight.

11 I shall soon destroy all the ungodly that are in the land: that I may root out all wicked doers from the city of the Lord.

tu leur as été un *Dieu* fort, en pardonnant, et en faisant vengeance de leurs actions.

9 Exaltez l'Eternel notre Dieu, et prosternez-vous dans la montagne de sa sainteté; car l'Eternel notre Dieu *est* saint.

PSEAUME C.

VOUS tous, *habitans* de la terre, poussez des cris de réjouissance à l'Eternel.

2 Servez l'Eternel avec allégresse, venez devant lui avec des chants de joie.

3 Reconnoissez que l'Eternel *est* Dieu; *c'est* lui *qui* nous a formés, et ce n'est pas nous *qui nous sommes faits; nous sommes* son peuple et le troupeau de sa pâture.

4 Entrez dans ses portes avec des actions de grâces, dans ses parvis avec la louange; célébrez-le, bénissez son nom.

5 Car l'Eternel *est* bon, sa bonté *demeure* à toujours, et sa fidélité d'âge en âge.

PSEAUME CI.

JE chanterai la bonté et la justice; Eternel, je te psalmodierai.

2 Je m'appliquerai à la voie de l'intégrité. Quand viendras-tu à moi? Je marcherai dans l'intégrité de mon cœur, au milieu de ma maison.

3 Je ne me proposerai rien de mauvais; j'ai en haine les actions de ceux qui se détournent *du droit chemin; rien* ne *s'en* attachera à moi.

4 Le cœur pervers se retirera d'auprès de moi; je n'avouerai point le méchant.

5 Je retrancherai celui qui médit en secret de son prochain; je ne pourrai pas *souffrir* celui qui a les yeux élevés et le cœur enflé.

6 Je rechercherai les gens de bien du pays, afin qu'ils demeurent avec moi; celui qui marche dans l'intégrité, me servira.

7 Celui qui use de tromperie ne demeurera point dans ma maison; celui qui prononce des faussetés ne sera point affermi devant mes yeux.

8 Je retrancherai chaque matin tous les méchans du pays, afin d'exterminer de la cité de l'Eternel tous les ouvriers d'iniquité.

ἐσυγχώρησας, καὶ ἐτιμώρησας, ὦ Θεὲ, τὰς ἐφευρέσεις των.

9 Δοξάσατε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, προσκυνήσατέ τον εἰς τὸ ὄρος τᾳ τὸ ἅγιον, ὅτι ἅγιος εἶναι Κύριος ὁ Θεός μας.

Ψαλ. ρ'. C.

ΧΑΙΡΕ ὦ γῆ πᾶσα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ· δούλευσον τῷ Κυρίῳ εὐφρόνως, καὶ ἔλθε πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει.

2 Μάθε ὅτι ὁ Κύριος, αὐτὸς ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἔπλασεν ἡμᾶς, ϗ οὐχ' ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ, ϗ πρόβατα τῆς βοσκῆς αὐτοῦ ἐκατασάθημεν.

3 Ἔλθετε εἰς τὰς θύρας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις. Εὐχαριστήσατε αὐτὸν, δοξάσατε τὸ ὄνομα του.

4 Ὅτι ἀγαθὸς ὁ Κύριος, καὶ αἰώνιον τὸ ἔλεός τᾳ καὶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἡ ἀλήθειά τᾳ.

Ψαλ. ρα'. CI.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσις θέλει εἶναι ὁ πρὸς σὲ ψαλμός μου, Κύριε, πρὸς σὲ θέλω ψάλειν.

2 Ἂς καταλάβω κατὰ τὸν τρόπον τᾶ ἀμώμᾳ. Πότε θέλεις ἔλθειν πρὸς ἐμέ; θέλω περιπατήσειν εἰς τὸ μέσον τῆς οἰκίας μου, μὲ ἄκακην καρδίαν.

4 Δὲν θέλω βάλειν ἔμπροσθέν μου πρᾶγμα παρίνομον, μισῶ τοὺς ποιοῦντας παραβάσεις, οὐδένας ἀπὸ αὐτοὺς θέλει μὲ πλησιάσειν.

5 Πονηρὴν καρδίαν, καὶ ἀνθρώπους δολεροὺς δὲν θέλω γνωρίσειν.

6 Θέλω διώξειν τὸν κρυφίως ὁμιλοῦντα κατὰ τὸν πλησίον του.

7 Δὲν θέλω συνέλθειν μὲ τὸν ἔχοντα ὀφθαλμὸν ὑπερηφανείας, καὶ ὀγκυλομένην καρδίαν.

8 Οἱ ὀφθαλμοί μου πίπτωσιν ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, ἵνα συγκατοικήσω μὲ αὐτούς.

9 Ὁ περιπατῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἀμώμων, θέλει εἶναι ὁ ὑπηρέτης μου.

10 Ὁ δολερὸς δὲν θέλει κατοικήσειν εἰς τὴν οἰκίαν μου, ὁ ψεύτης δὲν θέλει μείνειν ἔμπροσθέν μου.

11 Μετ' ὀλίγον θέλω ἐξολοθρεύσειν πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, ϗ ἐκριζώσω πάντας τὺς ἐργάτας τῆς ἀνομίας ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Κυρίου.

vola: essi altresì osservarono le sue testimonianze, e gli statuti *ch'* egli diede loro.

8 O Signore Iddio nostro, tu gli esaudisti, tu fosti loro un Dio perdonatore: ma *altresì* vendicator de' lor fatti.

9 Esaltate il Signore Iddio nostro, ed adorate nel Monte nella sua Santità: perciocchè il Signore Iddio nostro è santo.

SALMO C.

VOI tutti *gli abitanti* della terra, giubilate al Signore.

2 Servite al Signore con allegrezza, venite nel suo cospetto con canto.

3 Riconoscete, ch'il Signore è Iddio: egli è quel che ci ha fatti, e non noi stessi: *noi* suo popolo, e greggia del suo pasco.

4 Entrate nelle sue porte con ringraziamento, *e* ne' suoi Cortili con lode; celebratelo, benedite il suo Nome.

5 Perciocchè il Signore è buono: la sua benignità *dura* in eterno, e la sua verità per ogni età.

SALMO CI.

IO canterò *un Cantico* di benignità, e di giudicio: io te *lo* salmeggerò, o Signore.

2 Io comporrò una maestrevol canzone intorno alla via intiera. Quando verrai a me? io caminerò nell' integrità del mio cuore dentro alla mia casa.

3 Io non mi proporrò davanti agli occhi cosa alcuna scellerata: io odio i fatti degli sviati: *niuno* d'*essi* mi starà appresso.

4 Il cuor perverso si dipartirà da me: io non conoscerò il malvagio.

5 Io sterminerò, chi sparlerà in segreto contr' al suo prossimo: io non comporterò l'uomo con gli occhi altieri, e col cuor gonfio.

6 Io avrò l' occhio a ciò che gli uomini leali della terra dimorino meco: chi camina per la via intiera mi servirà.

7 Chi usa frode nelle sue opere, non abiterà dentro alla mia casa: chi parla menzogne, non sarà stabilito davanti agli occhi miei.

8 Ogni mattina io distruggerò tutti gli empi del paese; per isterminar dalla Città del Signore tutti gli operatori d' iniquità.

MORNING PRAYER.

PSALM CII.

HEAR my prayer, O Lord: and let my crying come unto thee.

2 Hide not thy face from me in the time of my trouble: incline thine ear unto me when I call: O hear me, and that right soon.

3 For my days are consumed away like smoke: and my bones are burnt up as it were a firebrand.

4 My heart is smitten down, and withered like grass: so that I forget to eat my bread.

5 For the voice of my groaning: my bones will scarce cleave to my flesh.

6 I am become like a pelican in the wilderness: and like an owl that is in the desert.

7 I have watched, and am even as it were a sparrow: that sitteth alone upon the house-top.

8 Mine enemies revile me all the day long: and they that are mad upon me, are sworn together against me.

9 For I have eaten ashes as it were bread: and mingled my drink with weeping;

10 And that because of thine indignation and wrath: for thou hast taken me up, and cast me down.

11 My days are gone like a shadow: and I am withered like grass.

12 But thou, O Lord, shalt endure for ever: and thy remembrance throughout all generations.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CII.

ETERNEL, écoute ma requête, et que mon cri vienne jusqu'à toi.

2 Ne cache point ta face de moi au jour que je *suis* en détresse; incline ton oreille vers moi; au jour que je te réclame, hâte-toi, réponds-moi.

3 Car mes jours s'en vont comme la fumée, et mes os sont desséchés comme un foyer.

4 Mon cœur a été frappé, et est devenu sec comme l'herbe, de sorte que j'ai oublié de manger mon pain.

5 Mes os sont attachés à ma chair, à cause de la voix de mon gémissement.

6 Je suis devenu semblable au cormoran du désert, et je suis comme la chouette des lieux sauvages.

7 Je veille, et je suis semblable à un passereau qui est seul sur le toit.

8 Ceux qui me haïssent me couvrent d'opprobres tous les jours, et ceux qui sont poussés de fureur contre moi, jurent contre moi.

9 Car j'ai mangé la cendre comme le pain, et j'ai mêlé ma boisson de pleurs,

10 A cause de ton courroux et de ton indignation; parce que tu m'avois élevé, et *puis* tu m'as jeté *par terre*.

11 Mes jours *sont* comme une ombre qui est sur son déclin, et je deviens sec comme l'herbe.

12 Mais toi, Eternel, tu demeures éternellement, et ta mémoire *dure* d'âge en âge.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρβ'. CII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἂς ἔλθῃ ἡ κραυγή μου πρὸς σέ.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σᾳ ἀπ' ἐμὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεώς μου, κατήβασον πρὸς ἐμὲ τὸ αὐτίον σου, ὅταν σὲ κράξω εἰσάκυσόν μου ταχέως.

3 Ὅτι αἱ ἡμέραι μου χάνονται ὡσὰν καπνὸς, καὶ τὰ κώκαλά μᾳ καίονται ὡσὰν δαυλοί.

4 Ἐμαράνθη ὡσὰν χόρτον καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μᾳ ϗ λησμονῶ' να φάγω τὸν ἄρτον μᾳ.

5 Ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ στεναγμοῦ μᾳ τὰ κώκαλά μου ἐκωλήθησαν μὲ τὴν σάρκα μου.

6 Ὡμοιώθην τᾶ ἐρημικᾶ πελεκάνᾳ, ἐγενήθην ὡσὰν τὸν νυκτικόρακα τῆς ἐρήμου.

7 Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενήθην ὡσὰν σπαργήτης ὁ μείνας ὁλομόναχος ἐπὶ τὰ κεραμήδια.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν μὲ ὀνείδιζον οἱ ἐχθροί μᾳ· ϗ οἱ ἐπαινοῦντες με ὤμνησαν ἐναντίον μου.

9 Ὅτι ἔφαγον σάκτην ὡσὰν' να ἦτο ἄρτος, ϗ τὸ ποτόν μᾳ ἦτο ἀνακατωμένον μὲ τὰ δάκρυά μᾳ.

10 Καὶ αὐτὸ ἐξ' αἰτίας τῆς ὀργῆς σᾳ ϗ τοῦ θυμοῦ σᾳ ὅτι σὺ μὲ ὕψωσας, ϗ μὲ ἐταπείνωσας.

11 Ἐπέρασαν αἱ ἡμέραι μου ὡσὰν σκιὰ, καὶ ἐμαράνθην ὡσὰν χόρτον.

SALMO CII.

SIGNORE, ascolta la mia orazione, e venga il mio grido infino a te.

2 Non nasconder la tua faccia da me: nel giorno ch' io sono in distretta, inchina a me il tuo orecchio: nel giorno ch' io grido, affrettati di rispondermi.

3 Perciocchè i miei giorni son venuti meno come fumo, e le mie ossa sono arse come un tizzone.

4 Il mio cuore è stato percosso come erba, ed è seccato: perciocchè io ho dimenticato di mangiare il mio pane.

5 Le mie ossa sono attaccate alla mia carne, per la voce de' miei gemiti.

6 Io son divenuto simile al pellicano del diserto, e son come il gufo delle solitudini.

7 Io vegghio, e son come il passere solitario sopra il tetto.

8 I miei nemici mi fanno vituperio tutto dì: quelli che sono infuriati contr' a me, fanno dell' esecrazioni di me.

9 Perciocchè io ho mangiata la cenere come pane, ed ho temperata la mia bevanda con lagrime.

10 Per la tua indegnazione, e per lo tuo cruccio: perciocchè, avendomi levato ad alto, tu m' hai gettato *a basso*.

11 I miei giorni *son* come l' ombra che dichina, ed io son secco come erba.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. LATINA ET GRÆCA.

Gott, vergabeſt ihnen, und ſtrafteſt ihr Thun.
9 Erhöhet den Herrn, unſern Gott, und betet an zu ſeinem heiligen Berge: denn der Herr, unſer Gott, iſt heilig.

Der 100 Pſalm.

1 Jauchzet dem Herrn, alle Welt.
2 Dienet dem Herrn mit Freuden; kommet vor ſein Angeſicht mit Frohlocken.
3 Erkennet, daß der Herr Gott iſt. Er hat uns gemacht, und nicht wir ſelbſt, zu ſeinem Volk, und zu Schafen ſeiner Weide.
4 Gehet zu ſeinen Thoren ein mit Danken, zu ſeinen Vorhöfen mit Loben; danket ihm, lobet ſeinen Namen.
5 Denn der Herr iſt freundlich, und ſeine Gnade währet ewig, und ſeine Wahrheit für und für.

Der 101 Pſalm.

1 Von Gnade und Recht will ich ſingen, und dir, Herr, lobſagen.
2 Ich handle vorſichtig und redlich bey denen, die mir zugehören, und wandle treulich in meinem Hauſe.
3 Ich nehme mir keine böſe Sache vor. Ich haſſe den Uebertreter, und laſſe ihn nicht bey mir bleiben.
4 Ein verkehrtes Herz muß von mir weichen; den Böſen leide ich nicht.
5 Der ſeinen Nächſten heimlich verläumdet, den vertilge ich. Ich mag deß nicht, der ſtolze Geberden und hohen Muth hat.
6 Meine Augen ſehen nach den Treuen im Lande, daß ſie bey mir wohnen, und habe gern fromme Diener.
7 Falſche Leute halte ich nicht in meinem Hauſe; die Lügner gedeihen nicht bey mir.
8 Frühe vertilge ich alle Gottloſen im Lande, daß ich alle Uebelthäter ausrotte aus der Stadt des Herrn.

Morgen-Gebete.

Der 102 Pſalm.

1 Herr, höre mein Gebet, und laß mein Schreyen zu dir kommen.
2 Verbirge dein Antlitz nicht vor mir in der Noth, neige deine Ohren zu mir; wenn ich dich anrufe, ſo erhöre mich bald.
3 Denn meine Tage ſind vergangen wie ein Rauch, und meine Gebeine ſind verbrannt wie ein Brand.
4 Mein Herz iſt geſchlagen, und verdorret wie Gras, daß ich auch vergeſſe mein Brod zu eſſen.
5 Mein Gebein klebt an meinem Fleiſch vor Heulen und Seufzen.
6 Ich bin gleich wie ein Rohrdommel in der Wüſte, ich bin gleich wie ein Käuzlein in den verſtörten Stätten.
7 Ich wache, und bin wie ein einſamer Vogel auf dem Dache.
8 Täglich ſchmähen mich meine Feinde; und die mich ſpotten, ſchwören bey mir.
9 Denn ich eſſe Aſche wie Brod, und miſche meinen Trank mit Weinen,
10 Vor deinem Drohen und Zorn, daß du mich aufgehoben, und zu Boden geſtoßen haſt.
11 Meine Tage ſind dahin, wie ein Schatten, und ich verdorre wie Gras.
12 Du aber, Herr, bleibeſt ewiglich, und dein Gedächtniß für und für.
13 Du wolleſt dich aufmachen, und über Zion erbarmen, denn es iſt Zeit ihr gnädig zu ſeyn, denn es iſt die beſtimmte Zeit kommen.
14 Denn deine Knechte haben Luſt zu ihren Steinen, und erbarmen ſich ihres Staubes.
15 Darum werden die Heiden den Namen des Herrn fürchten, und alle Könige auf Erden deine Herrlichkeit.
16 Wenn der Herr Zion bauet, und erſcheinet in ſeiner Herrlichkeit,
17 Und wendet ſich zu dem Gebet der Verlaſſenen, und verachtet ihr Gebet nicht.
18 Das ſoll geſchrieben werden zu einer andern Zeit, und das neugeſchaffene Volk wird den Herrn loben.
19 Denn er hat herabgeſehen von ſeiner hohen Heiligkeit, vom Himmel hat der Herr auf die Erde geſehen,
20 Daß er das Seufzen der Gefangenen erhöre, und die Kinder des Todes losmache,
21 Daß man verkündige zu Zion den Namen des Herrn, und ſein Lob zu Jeruſalem,
22 Wenn ſich Völker und Königreiche verſammeln, dem Herrn zu dienen.
23 Er hat meine Kraft auf dem Wege gebeugt, und meine Tage verkürzet.
24 Ich ſprach: Mein Gott, nimm mich nicht hinweg mitten in meinen Tagen, deine Jahre währen für und für.
25 Du haſt vorzeiten die Erde gegründet, und die Himmel ſind deiner Hände Werk.
26 Sie werden vergehen, du aber bleibeſt; ſie werden alle veralten wie ein Kleid, und wie ein Gewand werden ſie verwandelt werden.
27 Du aber bleibeſt, wie du biſt, und deine Jahre nehmen kein Ende.
28 Die Kinder deiner Knechte werden wohnen, und ihr Same wird vor dir beſtehen.

LOS PSALMOS. *El Dia* 20.

les fuiste propicio, y vengador de todas las maquinaciones de ellos.
9 Ensalzad al Señor Dios nuestro, y adoradle en su santo monte: porque santo es el Señor Dios nuestro.

PSALMO C.

CANTAD alegres al Señor los de toda la tierra: servid al Señor con alegría. Entrad delante de él con alborozo.
2 Sabed, que el Señor él es el Dios: él nos hizo, y no nosotros á nosotros: pueblo suyo, y ovejas de su dehesa:
3 Entrad en las puertas de él con alabanza, en los atrios de él con hymnos: glorificadle. Alabad su nombre:
4 Porque suave es el Señor, para siempre su misericordia, y su verdad de generacion en generacion.

PSALMO CI.

MISERICORDIA, y juicio te cantaré, Señor:
2 Tañeré psalmos, y entenderé en el camino sin mancilla, quando vengas á mí. Caminaba yo en la inocencia de mi corazon, en medio de mi casa.
3 No proponia delante de mis ojos cosa injusta, aborrecia á los que hacian prevaricaciones.
4 Corazon torcido no se allegó á mí: al malicioso que se apartaba de mí, no lo conocia.
5 Al que en oculto decia mal de su próximo, á este perseguia. Con hombre de ojos altivos, y de corazon insaciable, con este no comia.
6 Mis ojos sobre los fieles del país para que se sienten conmigo: el que andaba en camino sin mancilla, ese me servia.
7 No morará en medio de mi casa el que obra con soberbia: el que habla cosas iniquas, no entró derecho en la vista de mis ojos.
8 De madrugada mataba á todos los pecadores del país: á fin de exterminar de la ciudad del Señor á todos los que obraban maldad.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CII.

SEÑOR, escucha mi oracion, y llegue á tí mi clamor.
2 No apartes tu rostro de mí: en qualquier dia que me hallo atribulado, inclina á mí tu oido. En qualquier dia que te invocare, escúchame prontamente:
3 Porque fuéron disipados como humo mis dias; y mis huesos como hornija se han secado.
4 Ajado he sido como heno, y se ha secado mi corazon, porque me he olvidado de comer mi pan.
5 A la voz de mi gemido se han pegado mis huesos á mi carne.
6 He sido semejante al pelícano de la soledad: he sido como cuervo nocturno en domicilio.
7 He velado, y he sido como páxaro solitario en tejado.
8 Todo el dia me zaherian mis enemigos: y los que me alababan, juraban contra mí.
9 Porque comia la ceniza como pan, y mezclaba mi bebida con el llanto.
10 A vista de tu ira é indignacion; porque alzándome me estrellaste.
11 Mis dias como sombra han pasado, y yo como heno me he secado.

eos: Deus tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.
9 Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus: quoniam sanctus Dominus Deus noster.

PSALMUS C.

JUBILATE Deo omnis terra: servite Domino in lætitia. Introite in conspectu ejus, in exultatione.
2 Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos: Populus ejus, et oves pascuæ ejus:
3 Introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi. Laudate nomen ejus:
4 Quoniam suavis est Dominus, in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

PSALMUS CI.

MISERICORDIAM, et judicium cantabo tibi Domine: Psallam.
2 Et intelligam in via immaculata, quando venies ad me. Perambulabam in innocentia cordis mei, in medio domus meæ.
3 Non proponebam ante oculos meos rem injustam: facientes prævaricationes odivi. Non adhæsit mihi
4 Cor pravum: declinantem a me malignum non cognoscebam.
5 Detrahentem secreto proximo suo, hunc persequebar. Superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam.
6 Oculi mei ad fideles terræ ut sedeant mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.
7 Non habitabit in medio domus meæ qui facit superbiam: qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.
8 In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

MATUTINÆ PRECES.

PSAMUS CII.

DOMINE exaudi orationem meam: et clamor meus ad te veniat.
2 Non avertas faciem tuam a me: in quacumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam. In quacumque die invocavero te, velociter exaudi me.
3 Quia defecerunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut cremium aruerunt.
4 Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.
5 A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ.
6 Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.
7 Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.
8 Tota die exprobrabant mihi inimici mei: et qui laudabant me, adversum me jurabant.
9 Quia cinerem tamquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam.
10 A facie iræ et indignationis tuæ: quia elevans allisisti me.
11 Dies mei sicut umbra declinaverunt:

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεὸς, ἐυίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.
9 Ὑψῶτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. ρ'. C.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
2 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
3 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.
4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. ρα'. CI.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι Κύριε· ψαλῶ
2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἥξεις πρός μέ; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.
3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι
4 Καρδία σκαμβὴ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.
5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον.
6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.
7 Οὐ κατῴκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.
8 Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀδικίαν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρβ'. CII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.
2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ εἰσάκουσόν μου.
3 Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.
4 Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπιλαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου.
6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
7 Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενήθην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.
8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.
9 Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,
10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.
11 Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

13 Thou shalt arise, and have mercy upon Sion: for it is time that thou have mercy upon her, yea, the time is come.
14 And why? thy servants think upon her stones: and it pitieth them to see her in the dust.
15 The heathen shall fear thy Name, O Lord: and all the kings of the earth thy Majesty.
16 When the Lord shall build up Sion: and when his glory shall appear.
17 When he turneth him unto the prayer of the poor destitute: and despiseth not their desire.
18 This shall be written for those that come after: and the people which shall be born shall praise the Lord.
19 For he hath looked down from his sanctuary: out of the heaven did the Lord behold the earth.
20 That he might hear the mournings of such as are in captivity: and deliver the children appointed unto death.
21 That they may declare the Name of the Lord in Sion: and his worship at Jerusalem.
22 When the people are gathered together: and the kingdoms also, to serve the Lord.
23 He brought down my strength in my journey: and shortened my days.
24 But I said, O my God, take me not away in the midst of mine age: as for thy years, they endure throughout all generations.
25 Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation of the earth: and the heavens are the work of thy hands.
26 They shall perish, but thou shalt endure: they all shall wax old as doth a garment;
27 And as a vesture shalt thou change them, and they shall be changed: but thou art the same, and thy years shall not fail.
28 The children of thy servants shall continue: and their seed, shall stand fast in thy sight.

PSALM CIII.

PRAISE the Lord, O my soul: and all that is within me praise his holy Name.
2 Praise the Lord, O my soul: and forget not all his benefits;
3 Who forgiveth all thy sin: and healeth all thine infirmities;
4 Who saveth thy life from destruction: and crowneth thee with mercy and loving-kindness;
5 Who satisfieth thy mouth with good things: making thee young and lusty as an eagle.
6 The Lord executeth righteousness and judgement: for all them that are oppressed with wrong.
7 He shewed his ways unto Moses: his works unto the children of Israel.
8 The Lord is full of compassion and mercy: long-suffering, and of great goodness.
9 He will not alway be chiding: neither keepeth he his anger for ever.
10 He hath not dealt with us after our sins: nor rewarded us according to our wickednesses.
11 For look how high the heaven is in comparison of the earth: so great is his mercy also toward them that fear him.
12 Look how wide also the east is from the west: so far hath he set our sins from us.
13 Yea, like as a father pitieth his own children: even so is the Lord merciful unto them that fear him.
14 For he knoweth whereof we are made: he remembereth that we are but dust.
15 The days of man are but as grass: for he flourisheth as a flower of the field.

13 Tu te lèveras, tu auras compassion de Sion; car il est tems d'en avoir pitié, parce que le tems marqué est échu.
14 Car tes serviteurs sont affectionnés à ses pierres, et ils sont touchés de pitié, *la voyant dans la* poussière.
15 Alors les nations redouteront le nom de l'Eternel, et tous les rois de la terre ta gloire:
16 Quand l'Eternel aura rebâti Sion, qu'il aura été vu en sa gloire;
17 Qu'il aura regardé à la requête de celui qui est désolé, et qu'il n'aura point méprisé leur requête.
18 Cela sera enregistré pour la génération à venir, et le peuple *qui sera créé de nouveau*, louera l'Eternel;
19 De ce qu'il aura jeté la vue du lieu élevé de sa sainteté, et que l'Eternel aura regardé des cieux en terre,
20 Pour entendre le gémissement des prisonniers, et pour délier ceux qui étoient destinés à la mort;
21 Afin qu'on raconte le nom de l'Eternel en Sion, et sa louange en Jérusalem.
22 Lors que les peuples et les royaumes s'assembleront pour servir l'Eternel.
23 Il a abattu ma force dans le chemin, et il a abrégé mes jours.
24 Et j'ai dit: Mon Dieu fort, ne m'enlève point au milieu de mes jours; tes années *durent* d'âge en âge.
25 Tu as autrefois fondé la terre, et les cieux *sont* l'ouvrage de tes mains.
26 Ils périront, mais tu subsisteras toujours; ils vieilliront tous comme un vêtement; tu les changeras comme un habit, et ils seront changés.
27 Mais toi, *tu es toujours* le même, et tes années ne finiront jamais.
28 Les enfans de tes serviteurs habiteront devant toi, et leur race sera affermie *en ta présence*.

PSEAUME CIII.

MON ame, bénis l'Eternel, et que tout ce qui est en moi bénisse le nom de sa sainteté.
2 Mon ame, bénis l'Eternel, et n'oublie pas un de ses bienfaits.
3 C'*est lui* qui pardonne toutes tes iniquités, qui guérit toutes tes infirmités;
4 Qui retire ta vie de la fosse, qui t'environne de bonté et de compassions;
5 Qui rassasie ta bouche de biens, *tellement que* ta jeunesse est renouvelée comme celle de l'aigle.
6 L'Eternel fait justice et droit à tous ceux qui sont opprimés.
7 Il a fait connoître ses voies à Moïse, et ses exploits aux enfans d'Israël.
8 L'Eternel est pitoyable, miséricordieux, lent à la colère, et abondant en grace.
9 Il ne conteste pas à perpétuité, et il ne garde pas *sa colère* pour toujours.
10 Il ne nous a pas fait selon nos péchés, et ne nous a pas rendu selon nos iniquités.
11 Car autant que les cieux sont élevés par dessus la terre, *autant* sa bonté est grande sur ceux qui le craignent.
12 Il a éloigné de nous nos iniquités, autant que l'Orient est éloigné de l'Occident.
13 Comme un père est ému de compassion envers ses enfans, l'Eternel est touché de compassion envers ceux qui le craignent.
14 Car il sait bien de quoi nous sommes faits; il se souvient que nous *ne sommes que* poudre.
15 Les jours de l'homme mortel *sont* comme l'herbe; il fleurit comme la fleur d'un champ;

12 Ἀλλὰ σὺ Κύριε μένεις αἰωνίως, καὶ ἡ μνήμη σου μένει εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
13 Σὺ θέλεις συκωθῆν ἵνα ἐλεημωνήσῃς τὴν Σιών, ὅτι εἶναι καιρὸς τώρα ἵνα τὴν εὐσπλαγχνισθῆς, ὅτι ὁ καιρὸς ἦλθεν.
14 Ὅτι οἱ δοῦλοι σου ἀγάπησαν τὰς λίθους της, καὶ δὲν θέλουσι τὴν ἀφίσειν ἵνα πέσῃ.
15 Καὶ τὰ ἔθνη θέλουσι φοβηθῆν τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου·
16 Ὅταν ὁ Κύριος οἰκοδομήσῃ τὴν Σιών, καὶ φανῇ εἰς τὴν δόξαν του,
17 Ὅταν ἐπιβλέψῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ δὲν καταφρονήσῃ τὴν δέησιν των.
18 Ἂς γραφθῇ τοῦτο διὰ τὴν μέλλουσαν ἵνα ἔλθῃ γενεάν· καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐρχομένος θέλει ἐπαινέσειν τὸν Κύριον.
19 Ὅτι ἴδε κάτω ἀπὸ τὸ ἅγιον ὕψος του, ὁ Κύριος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ἐκύτταξεν τὴν γῆν.
20 Καὶ ἤκουσε τοὺς στεναγμοὺς τῶν πεφυλακομένων, καὶ ἐλύτρωσε τοὺς υἱοὺς τῶν εἰς θάνατον καταδικασμένων,
21 Ἵνα ἀναγγείλωσιν εἰς τὴν Σιὼν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, καὶ τ' ἔπαινόν τη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ,
22 Ὅταν οἱ λαοὶ συναχθῶσιν ἓν τῷ ἅμα, καὶ οἱ βασιλεῖς διὰ τὴν δούλευσιν τοῦ Κυρίου.
23 Ἐπείρεν ἀπ' ἐμὲ τὴν δύναμίν μου εἰς τ' καιρὸν τῆς ὁδοιπορίας μη, καὶ ὀλιγόσεψεν τὰς ἡμέρας μη.
24 Ἀλλ' ἐγὼ εἶπα, Θεέ μη, μὴ μὲ θαναλώσῃς ἐν τῷ ἡμίσει τῶν ἡμερῶν μη· τὰ ἔτη ση εἶναι αἰώνια.
25 Σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν, καὶ οἱ οὐρανοὶ εἶναι τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου.
26 Αὐτοὶ χάνονται, καὶ σὺ διαμένεις, καὶ πάντες παλαιώνουσιν ὡσὰν φόρεμα.
27 Καὶ θέλεις τὲς ἀλλάξειν ὡς ἔνδυμα, καὶ θέλουσιν ἀλλαχθῆν, ἀλλὰ σὺ δὲν θέλεις ἀλλάξειν, καὶ οἱ χρόνοι σου θέλουσιν εἶναι αἰώνιοι.
28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων ση θέλουσι μείνειν, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα θέλει κρατήσειν.

Ψαλ. ργ'. CIII.

ΨΥΧΗ μου δόξασον τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
2 Ψυχή μου δόξασον τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἀλησμονήσῃς τὰς εὐεργεσίας τον,
3 Τὸν συγχωρήσαντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, καὶ ἰασάμενον πάσας τὰς ἀῤῥωσίας σου,
4 Καὶ λυτρωσάμενον τὴν ζωήν ση ἀπὸ φθορᾶς, καὶ μὲ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν τεφανώσαντά σε.
5 Τὸν πληροφοροῦντα τὴν ἐπιθυμίαν σου μὲ ἀγαθὰ, καὶ ξανανεώνοντα ὡσὰν ἀετόν τὴν νεότητά σου.
6 Ὁ Κύριος ποιεῖ τὰς ἐλεημοσύνας καὶ τὰς κρίσεις διὰ πάντας τοὺς ἀδικουμένους.
7 Ἔδειξε τοὺς δρόμους του τοῦ Μωυσῆ, καὶ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ τὰ θελήματά του.
8 Ὁ Κύριος εἶναι οἰκτήρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος.
9 Δὲν θέλει ὀργισθῆν εἰς τὸν αἰῶνα, μήτε εἰς τὸν αἰῶνα θέλει χολοθῆν.
10 Ὅτι δὲν μᾶς ἀπέδωκεν κατὰ τὰς ἁμαρτίας μας, οὔτε ἡ ἀνταμοιβὴ τὴν ὁποῖαν μᾶς ἔδωκεν ἠτο κατὰ τὰς ἀνομίας μας.
11 Ὅτι ὅσον εἶναι ἀπὸ τὸ τῆς γῆς ὕψος τῶ ἐρανῶ, τόσον τὸ ἔλεος τη, ἐπὶ τὲς φοβημένες αὐτόν.
12 Ὅσον ἀπέχουσιν αἱ ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν τόσον ἀπεμάκρυνεν ἀφ' ἡμᾶς τὰς ἀνομίας μας.
13 Καθὼς πατὴρ οἰκτείρει τὲς υἱὲς τη, ὕτω καὶ ὁ Κύριος οἰκτείρησε τὲς φοβημένες αὐτόν.
14 Ὅτι αὐτὸς ἰξεῦρη διατί ἐπλάσθημεν, καὶ ὅτι εἴμεθα χῶμα.
15 Ὡσὰν χόρτον εἶναι αἱ ἡμέραι τῶ ἀνθρώπου ὅτι ἄνθησε ὡσὰν τῶν χωραφίων τὸ ἄνθος.

12 Ma tu, Signore, dimori in eterno, e la tua memoria è per ogni età.
13 Tu ti leverai, tu avrai compassione di Sion: perciocchè *egli è* tempo d'averne pietà: perciocchè il termine è giunto.
14 Imperocchè i tuoi servitori hanno affezione alle pietre d'essa, ed hanno pietà della sua polvere.
15 E le genti temeranno il Nome del Signore, e tutti i re della terra la tua gloria.
16 Quando il Signore avrà riedificata Sion, *quando* egli sarà apparito nella sua gloria.
17 Ed avrà volto lo sguardo all'orazione de' disolati, e non avrà sprezzata la lor preghiera.
18 Ciò sarà scritto all'età a venire, ed il popolo che sarà creato, loderà il Signore.
19 Perciocchè egli avrà riguardato dall'alto luogo della sua Santità: perciocchè il Signore avrà mirato dal cielo verso la terra.
20 Per udire i gemiti de' prigioni, per isciogliere quelli ch' erano condannati a morte.
21 Acciocchè si narri in Sion il Nome del Signore, e la sua lode in Ierusalem.
22 Quando i popoli, ed i regni, saranno raunati insieme, per servire al Signore.
23 Egli ha fra via abbattute le mie forze, egli ha scorciati i miei giorni.
24 Io dirò: o Dio mio, non farmi trapassare al mezzo de' miei dì: i tuoi anni *durano* per ogni età.
25 Tu fondasti già la terra, ed i cieli *son* l'opera delle tue mani,
26 Queste cose periranno, ma tu dimorerai: ed esse invecchieranno tutte, come un vestimento: tu le muterai come una vesta, e trapasseranno.
27 Ma tu *sei sempre* l'istesso, e gli anni tuoi non finiranno giammai.
28 I figliuoli de' tuoi servitori abiteranno, e la progenie loro sarà stabilita nel tuo cospetto.

SALMO CIII.

BENEDICI, anima mia, il Signore: e tutte le mie interiora *benedite* il Nome suo santo.
2 Benedici, anima mia, il Signore, e non dimenticar tutti i suoi beneficii.
3 *Egli è quel* che *ti* perdona tutte le tue iniquità, che sana tutte le tue infermità.
4 Che riscuote dalla fossa la tua vita, che ti corona di benignità, e di compassioni.
5 Che sazia di beni la tua bocca, che ti fa ringiovenire come l'aquila.
6 Il Signore fa giustizia, e ragione, a tutti quelli che sono appressati.
7 Egli ha fatte assapere a Moisè le sue vie, *ed* a' figliuoli d' Israel le sue opere.
8 Il Signore è pietoso, e clemente: lento all'ira, e di gran benignità.
9 Egli non contende in eterno, e non serba *l' ira* in perpetuo.
10 Egli non ci ha fatto secondo i nostri peccati, e non ci ha renduto la retribuzione secondo le nostre iniquità.
11 Perciocchè, quanto sono alti i cieli sopra la terra, *tanto* è grande, la sua benignità inverso quelli che lo temono.
12 Quant' è lontano il Levante dal Ponente, *tanto* ha egli allontanati da noi i nostri misfatti.
13 Come un padre è pietoso inverso i figliuoli, *così* è il Signore pietoso inverso quelli che lo temono.
14 Perciocchè egli conosce la nostra natura, egli si ricorda, che noi *siamo* polvere
15 I giorni dell'uomo *son* come l'erba, egli fiorisce come il fior del campo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

darmen: denn es iſt Zeit, daß du ihr gnädig ſeyeſt, und die Stunde iſt gekommen.
14 Denn deine Knechte wollten gerne, daß ſie gebauet würde, und ſehen gerne, daß ihre Steine und Kalk zugerichtet würden.
15 Daß die Heiden den Namen des Herrn fürchten, und alle Könige auf Erden deine Ehre;
16 Daß der Herr Zion bauet, und erſcheinet in ſeiner Ehre.
17 Er wendet ſich zum Gebet der Verlaſſenen, und verſchmähet ihr Gebet nicht.
18 Das werde geſchrieben auf die Nachkommen; und das Volk, das geſchaffen ſoll werden, wird den Herrn loben.
19 Denn er ſchauet von ſeiner heiligen Höhe, und der Herr ſiehet vom Himmel auf Erden.
20 Daß er das Seufzen des Gefangenen höre, und los mache die Kinder des Todes;
21 Auf daß ſie zu Zion predigen den Namen des Herrn, und ſein Lob zu Jeruſalem,
22 Wenn die Völker zuſammen kommen, und die Königreiche, dem Herrn zu dienen.
23 Er demüthiget auf dem Wege meine Kraft; er verkürzet meine Tage.
24 Ich ſage: Mein Gott, nimm mich nicht weg in der Hälfte meiner Tage. Deine Jahre währen für und für.
25 Du haſt vorhin die Erde gegründet, und die Himmel ſind deiner Hände Werk.
26 Sie werden vergehen, aber du bleibeſt. Sie werden alle veralten wie ein Gewand; ſie werden verwandelt wie ein Kleid, wenn du ſie verwandeln wirſt.
27 Du aber bleibeſt, wie du biſt, und deine Jahre nehmen kein Ende.
28 Die Kinder deiner Knechte werden bleiben; und ihr Same wird vor dir gedeihen.

Der 103 Pſalm.

1 Lobe den Herrn, meine Seele, und was in mir iſt, ſeinen heiligen Namen;
2 Lobe den Herrn, meine Seele, und vergiß nicht, was er dir Gutes gethan hat,
3 Der dir alle deine Sünde vergiebt, und heilet alle deine Gebrechen,
4 Der dein Leben vom Verderben erlöſet, der dich krönet mit Gnade und Barmherzigkeit,
5 Der deinen Mund fröhlich macht, und du wieder jung wirſt, wie ein Adler.
6 Der Herr ſchaffet Gerechtigkeit und Gericht allen, die Unrecht leiden.
7 Er hat ſeine Wege Moſe wiſſen laſſen, die Kinder Iſrael ſein Thun.
8 Barmherzig und gnädig iſt der Herr, geduldig und von großer Güte.
9 Er wird nicht immer hadern, noch ewiglich Zorn halten.
10 Er handelt nicht mit uns nach unſern Sünden, und vergilt uns nicht nach unſerer Miſſethat.
11 Denn ſo hoch der Himmel über die Erde iſt, läßt er ſeine Gnade walten über die, ſo ihn fürchten.
12 So fern der Morgen iſt vom Abend, läßt er unſere Uebertretung von uns ſeyn.
13 Wie ſich ein Vater über Kinder erbarmet, ſo erbarmet ſich der Herr über die, ſo ihn fürchten.
14 Denn er kennet, was für ein Gemächte wir ſind; er gedenket daran, daß wir Staub ſind.
15 Ein Menſch iſt in ſeinem Leben wie Gras, er blühet wie eine Blume auf dem Felde;

12 Mas tú, Señor, permaneces para siempre, y la memoria de tí va de generacion en generacion.
13 Tú levantándote tendrás misericordia de Sión; porque tiempo es de apiadarte de ella, porque ya viene el tiempo.
14 Porque las piedras de ella agradáron á tus siervos, y tendrán misericordia de la tierra de ella.
15 Y temerán las naciones tu nombre, Señor, y todos los Reyes de la tierra tu gloria.
16 Porque edificó el Señor á Sión, y será visto en su gloria.
17 Miró á la oracion de los humildes, y no despreció el ruego de ellos.
18 Escríbanse estas cosas á la otra generacion, y el pueblo que será criado, alabará al Señor:
19 Porque miró desde lo alto de su Santuario: el Señor desde el cielo miró sobre la tierra.
20 Para oir los gemidos de los presos: para dar soltura á los hijos de los condenados á muerte.
21 Para que anuncien en Sión el nombre del Señor, y la alabanza de él en Jerusalém.
22 Quando los pueblos se junten en uno, y los Reyes para servir al Señor.
23 A él habló en el camino de su vigor: Dime el corto número de mis dias.
24 No me llames en la mitad de mis dias: por generacion y generacion son tus años.
25 En el principio, tú Señor, fundaste la tierra, y obras de tus manos son los cielos.
26 Ellos perecerán, mas tú permaneces: y todos se envejecerán como un vestido. Y como ropa de vestir los mudarás, y serán mudados:
27 Mas tú el mismo eres, y tus años no se acabarán.
28 Los hijos de tus siervos habitarán, y su posteridad será enderezada para siempre.

PSALMO CIII.

BENDICE, alma mia, al Señor, y todas las cosas que hay dentro de mí, á su santo nombre.
2 Bendice, alma mia, al Señor, y no te olvides de todos sus galardones.
3 El perdona todas tus maldades: el sana todas tus enfermedades.
4 El redime tu vida de la muerte: él te corona de misericordia, y de piedades.
5 El llena de bienes tu deseo: se renovará como la del águila tu juventud:
6 El Señor hace misericordias, y justicia á todos los que sufren agravios.
7 Hizo conocer sus caminos á Moysés, á los hijos de Israél sus voluntades.
8 Compasivo y misericordioso el Señor: de mucha espera, y muy misericordioso.
9 No estará enojado para siempre, ni amenazará eternamente.
10 No nos ha tratado segun nuestros pecados, ni nos ha retornado segun nuestras maldades.
11 Porque quanto es alto el cielo sobre la tierra, tanto ha corroborado su misericordia sobre los que le temen.
12 Quanto dista el Oriente del Occidente, tanto ha alejado de nosotros nuestras maldades.
13 Como el padre se compadece de los hijos, se ha compadecido el Señor de los que le temen:
14 Porque el conoce nuestra hechura. Acordóse que somos polvo:
15 El hombre, cuyos dias son como el heno, así florecerá como la flor del campo.

et ego sicut fœnum arui.
12 Tu autem Domine in æternum permanes: et memoriale tuum in generationem et generationem.
13 Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.
14 Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus: et terræ ejus miserebuntur,
15 Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.
16 Quia ædificavit Dominus Sion: et videbitur in gloria sua.
17 Respexit in orationem humilium: et non sprevit precem eorum.
18 Scribantur hæc in generatione altera: et populus, qui creabitur, laudabit Dominum:
19 Quia prospexit de excelso sancto suo: Dominus de cælo in terram aspexit:
20 Ut audiret gemitus compeditorum: ut solveret filios interemptorum:
21 Ut annuncient in Sion nomen Domini: et laudem ejus in Jerusalem.
22 In conveniendo populos in unum, et reges ut serviant Domino.
23 Respondit ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum meorum nuncia mihi.
24 Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem et generationem anni tui.
25 Initio tu Domine terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt cæli.
26 Ipsi peribunt, tu autem permanes: et omnes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur:
27 Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.
28 Filii servorum tuorum habitabunt: et semen eorum in sæculum dirigetur.

PSALMUS CIII.

BENEDIC anima mea Domino: et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.
2 Benedic anima mea Domino: et noli oblivisci omnes retributiones ejus:
3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.
4 Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in misericordia et miserationibus.
5 Qui replet in bonis desiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juventus tua:
6 Faciens misericordias Dominus: et judicium omnibus injuriam patientibus.
7 Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israel voluntates suas.
8 Miserator, et misericors Dominus: longanimis, et multum misericors.
9 Non in perpetuum irascetur: neque in æternum comminabitur.
10 Non secundum peccata nostra fecit nobis: neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.
11 Quoniam secundum altitudinem cæli a terra: corroboravit misericordiam suam super timentes se.
12 Quantum distat Ortus ab Occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras,
13 Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se:
14 Quoniam ipse cognovit figmentum nostrum. Recordatus est quoniam pulvis sumus.
15 Homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν ὅτι ἥκει καιρός.
14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.
15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.
16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.
17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.
18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.
19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,
20 Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων,
21 Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ·
22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.
23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου.
24 Ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.
25 Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.
26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται.
27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.
28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Ψαλ. ργ'. CIII.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
2 Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ.
3 Τὸν εὐιλαπεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου,
4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,
5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδὸς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
10 Οὐ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
12 Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
13 Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, μνήσθητι ὅτι χοῦς ἐσμεν.
15 Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. — NEO-GRÆCA ET ITALICA.

16 For as soon as the wind goeth over it, it is gone: and the place thereof shall know it no more.
17 But the merciful goodness of the Lord endureth for ever and ever upon them that fear him: and his righteousness upon children's children;
18 Even upon such as keep his covenant: and think upon his commandments to do them.
19 The Lord hath prepared his seat in heaven: and his kingdom ruleth over all.
20 O praise the Lord, ye angels of his, ye that excel in strength: ye that fulfil his commandment, and hearken unto the voice of his words.
21 O praise the Lord, all ye his hosts: ye servants of his that do his pleasure.
22 O speak good of the Lord, all ye works of his, in all places of his dominion: praise thou the Lord, O my soul.

EVENING PRAYER.

PSALM CIV.

PRAISE the Lord, O my soul: O Lord my God, thou art become exceeding glorious; thou art clothed with majesty and honour.
2 Thou deckest thyself with light as it were with a garment: and spreadest out the heavens like a curtain.
3 Who layeth the beams of his chambers in the waters: and maketh the clouds his chariot, and walketh upon the wings of the wind.
4 He maketh his angels spirits: and his ministers a flaming fire.
5 He laid the foundations of the earth: that it never should move at any time.
6 Thou coveredst it with the deep like as with a garment: the waters stand in the hills.
7 At thy rebuke they flee: at the voice of thy thunder they are afraid.
8 They go up as high as the hills, and down to the valleys beneath: even unto the place which thou hast appointed for them.
9 Thou hast set them their bounds which they shall not pass: neither turn again to cover the earth.
10 He sendeth the springs into the rivers: which run among the hills.
11 All beasts of the field drink thereof: and the wild asses quench their thirst.
12 Beside them shall the fowls of the air have their habitation: and sing among the branches.
13 He watereth the hills from above: the earth is filled with the fruit of thy works.
14 He bringeth forth grass for the cattle: and green herb for the service of men;
15 That he may bring food out of the earth, and wine that maketh glad the heart of man: and oil to make him a cheerful countenance, and bread to strengthen man's heart.
16 The trees of the Lord also are full of sap: even the cedars of Libanus which he hath planted.
17 Wherein the birds make their nests: and the fir-trees are a dwelling for the stork.
18 The high hills are a refuge for the wild goats: and so are the stony rocks for the conies.
19 He appointed the moon for certain seasons: and the sun knoweth his going down.
20 Thou makest darkness that it may be night: wherein all the beasts of the forest do move.
21 The lions roaring after their prey: do seek their meat from God.
22 The sun ariseth, and they get them away together: and lay them down in their dens.

16 Car le vent ayant passé par dessus, elle *n'est* plus, et son lieu ne la reconnoît plus.
17 Mais la miséricorde de l'Eternel est de tout tems et à toujours sur ceux qui le craignent, et sa justice sur les enfans de *leurs enfans;*
18 A ceux qui gardent son alliance, et qui se souviennent de ses commandemens, pour les accomplir.
19 L'Eternel a établi son trône dans les cieux, et son règne a la domination sur tout.
20 Bénissez l'Eternel, *vous* ses anges puissans en force, qui faites son commandement, en obéissant à la voix de sa parole.
21 Bénissez l'Eternel, vous toutes ses armées, qui êtes ses ministres et qui faites sa volonté.
22 Bénissez l'Eternel, *vous* toutes ses œuvres, dans tous les lieux de son empire. Mon ame, bénis l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CIV.

MON ame, bénis l'Eternel. O Eternel mon Dieu, tu es merveilleusement grand; tu es revêtu de majesté et de magnificence.
2 Il s'enveloppe de lumière comme d'un vêtement; il étend les cieux comme un pavillon.
3 Il lambrisse ses chambres hautes dans les eaux, il fait des grosses nuées son chariot; il se promène sur les ailes du vent.
4 Il fait des vents ses messagers, et du feu brûlant ses serviteurs.
5 Il a fondé la terre sur ses bases, tellement qu'elle ne sera jamais ébranlée.
6 Tu l'avois couverte de l'abîme comme d'un vêtement, et les eaux se tenoient sur les montagnes.
7 Elles s'enfuirent à ta menace, et se mirent promptement en fuite au bruit de ton tonnerre.
8 Les montagnes se dressèrent, et les vallées s'abaissèrent au même lieu que tu leur avois établi.
9 Tu leur as mis une borne qu'elles ne passeront point; elles ne reviendront plus pour couvrir la terre.
10 C'*est lui* qui conduit les fontaines par les vallées, et qui les fait couler entre les montagnes.
11 Elles abreuvent toutes les bêtes des champs; les ânes sauvages en étanchent leur soif.
12 Les oiseaux des cieux y habitent et font résonner leur voix au milieu des feuilles.
13 Il arrose les montagnes de ses chambres hautes, et la terre est rassasiée du fruit de tes ouvrages.
14 Il fait germer le foin pour le bétail, et l'herbe pour le service de l'homme; il fait sortir le pain de la terre;
15 Et le vin qui fortifie le cœur de l'homme, qui fait reluire son visage avec l'huile, et qui soutient le cœur de l'homme avec le pain.
16 Les arbres les plus hauts, les cèdres du Liban qu'il a plantés, sont rassasiés;
17 Afin que les oiseaux y fassent leurs nids; les sapins *sont* la demeure de la cigogne.
18 Les hautes montagnes sont pour les chamois, et les rochers sont la retraite des lapins.
19 Il a fait la lune pour marquer les tems, et le soleil connoît son coucher.
20 Tu amènes les ténèbres, et la nuit vient, durant laquelle toutes les bêtes des forêts se promènent.
21 Les lionceaux rugissent après la proie, et pour demander au Dieu fort leur pâture.
22 Le soleil se lève-t-il? Ils se retirent et ils se couchent dans leurs tanières.

16 Ὅτι πνεῦμα ἀέρος περνᾷ, καὶ τὸ ἄνθος μαρένεται, κ᾽ ὁ τόπος τ῀ δὲν γνωρίζεται πλέον.
17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον αἰῶνα μένει ἐπὶ τὰς φοβουμένους αὐτὸν, καὶ ἡ δικαιοσύνη του ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν,
18 Καὶ ἐπὶ τοὺς φυλάσσοντας τὴν διαθήκην του, καὶ ἐπὶ ὅσους ἐνθυμῶνται ν᾽α ζήσωσι κατὰ τὰς ἐντολάς του.
19 Ὁ Κύριος ἡτοίμασε τὸν θρόνον του εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ βασιλεία του κυριεύει πάντας.
20 Δοξάσατε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοί τ῀, σεῖς οἱ καθ᾽ ὑπερβολὴν δυνατοὶ, οἱ ποιοῦντες τ᾽ λόγον τ῀ κ᾽ ἀκούοντες τὴν φωνὴν τῶν λόγων τ῀.
21 Δοξάσατε τ᾽ Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τ῀, κ᾽ σεῖς οἱ λειτουργοί τ῀ οἱ ποιοῦντες τὰ θελήματά τ῀.
22 Δοξάσατε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα τ῀, εἰς κάθε τόπον τῆς δυναστείας του· δόξασον ὦ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρδ᾽. CIV.

ΔΟΞΑΣΟΝ ὦ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε, Θεέ μου ἐδοξάσθης μεγάλως· μεγαλοπρέπεια καὶ τιμὴ σὲ ἐκύκλωσε.
2 Φῶς ὡσὰν φόρεμα ἐνδύθης, καὶ ἅπλωσας τὸν οὐρανὸν ὡσὰν παραπέτασμα.
3 Ὁ στερεώνων τὸ στέγωμα τοῦ οἴκου του εἰς τὰ νερὰ, ὁ ποιῶν τὰ σύννεφα ἅμαξάν του, ὁ περιπατῶν ἐπὶ τὰ πτερὰ τῶν ἀνέμων.
4 Ὁ ποιῶν πνεύματα τοὺς ἀγγέλους του, καὶ τοὺς λειτουργούς του φλόγα πυρός.
5 Αὐτὸς ἐθεμελίωσε τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειάν της καὶ ποτὲ δὲν θέλει σαλευθῆν.
6 Καὶ τὴν περιεκύκλωσας μὲ τὴν ἄβυσσον ὡσὰν μὲ ἔνδυμα, κ᾽ τὰ νερὰ ἐστέκονται ἐπὶ τὰ ὄρη της.
7 Ἀπὸ τὴν ἐπιτίμησίν σου φεύγουσιν, ἀπὸ τὴν φωνὴν τῆς βροντῆς σου δειλιάζουσιν.
8 Εἶχον ἀναβῆν ἐπὶ τὰ ὄρη, ἀλλ᾽ ἐκατέβηκασι πάλιν εἰς τὰς πεδιάδας εἰς τὸν τόπον τὸν ὁποῖον ἐδιόρησας δι᾽ αὐτούς.
9 Ὅρια ἔβαλας τὰ ὁποῖα δὲν θέλουσιν ἀπεράσειν αὐτοὶ, οὔτε θέλουσιν ἐπιστρέψειν ν᾽α σκεπάσωσι τὴν γῆν.
10 Ἐξαπέστειλε τὰς βρύσεις εἰς τὰ ποτάμια τὰ τρέχοντα μέσα εἰς τὰ βουνά.
11 Ποτίζονται ἐξ᾽ αὐτὰ πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους, κ᾽ σβένουσιν δίψαν των οἱ ἀγριογάδαροι.
12 Ἔτι καὶ τα πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι φολεάσειν, καὶ κηλαδήσωσι ἐπὶ τοὺς κλάδους.
13 Ἐξ᾽ ὕψους ἐπότησε τὰ ὄρη, κ᾽ ἡ γῆ ἐχορτάσθη ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων του,
14 Αὐτὸς ἔκαμε καὶ ἐφύτρωσε τὸ χόρτον διὰ τὰ ζῶα, καὶ κάθε χλορὸν εἰς χρῆσιν ἀνθρώπ῀,
15 Ἵνα τ᾽ θρέψῃ μὲ τ᾽ καρπὸν τῆς γῆς, κ᾽ μὲ τ᾽ οἶνον τὸν εὐφραίνοντα τὴν καρδίαν τ῀ ἀνθρώπ῀, καὶ μὲ λάδι τὸ ποιοῦντα ἱλαρὸν τὸ πρόσωπον, κ᾽ μὲ ψωμίον τὸ ἐνδυναμώνοντα τὴν καρδίαν.
16 Ἐχορτάσθησαν τὰ δένδρα τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου τὰς ὁποίας ἐφύτευσεν.
17 Ἐκεῖ τὰ πετεινὰ θέλουσι φολεάσειν, καὶ εἰς τὰς ἐλάτας θέλει φολεάσειν ὁ πελαργός·
18 Καὶ αἱ ἔλαφοι εἰς τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀνάμεσα εἰς τὰς πέτρας οἱ λαγοί.
19 Αὐτὸς ἐποίησε τὴν σελήνην μερίζουσαν τὰς καιρὰς κ᾽ ἐδιόρησε τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.
20 Σὺ ἔφερας τὸ σκότος καὶ ἦλθεν ἡ νύκτα, καὶ εἰς τὸ βάθος της περιπατοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ δάσους.
21 Λέοντες ὠρυόμενοι καὶ τρέχοντες εἰς ἁρπαγὴν, ζητοῦντες ἀπὸ τὸν Θεὸν τὴν τροφήν των.
22 Ὅταν ἀνέβῃ ὁ ἥλιος, συνάζωνται, καὶ πλαγιάζωσιν εἰς τὰ σπήλαιά των.

16 *Il quale*, se un vento gli passa sopra, non è più, ed il suo luogo non lo riconosce più.
17 Ma la benignità del Signore è di secolo in secolo sopra quelli che lo temono: e la sua giustizia sopra i figliuoli de' figliuoli:
18 Di quelli ch' osservano il suo patto, e che si ricordano de' suoi comandamenti, per metterli in opera.
19 Il Signore ha stabilito il suo trono ne' cieli, ed il suo Regno signoreggia per tutto.
20 Benedite il Signore, *voi* suoi Angeli, possenti di forza; chè fate ciò ch'egli dice, ubbidendo alla voce della sua parola.
21 Benedite il Signore, *voi* tutti gli eserciti suoi: *voi* suoi ministri, chè fate ciò che gli piace.
22 Benedite il Signore, *voi* tutte l' opere sue in tutti i luoghi della sua signoria. Anima mia, benedici il Signore.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CIV.

BENEDICI, anima mia, il Signore: o Signore Iddio mio, tu sei sommamente grande: tu sei vestito di gloria, e di magnificenza.
2 Egli s'ammanta di luce come d'una vesta, egli tende il cielo come una cortina.
3 Egli fa i palchi delle sue sale nell' acque, egli pone le nuvole *per* suo carro, egli passeggia sopra l' ale del vento.
4 Egli fa i venti suoi Angeli, ed il fuoco divampante suoi ministri.
5 Egli ha fondata la terra ulle sue basi: giammai in perpetuo non sarà smossa.
6 Tu l'avevi *già* coperta dell'abisso, come d' una vesta: l' acque s' erano fermate sopra i monti.
7 Esse fuggirono per lo tuo sgridare s'affrettarono per la voce del tuo tuono.
8 Erano salite sopra i monti, *ma* discesero nelle valli, al luogo che tu hai loro constituito.
9 Tu hai *loro* posto un termine, il qual non trapasseranno, *e* non torneranno a coprir la terra.
10 *Egli è quel* che manda le fonti per le valli, onde *esse* corrono fra i monti.
11 Abbeverano tutte le bestie della campagna: gli asini salvatichi spengono la lor sete *con esse.*
12 Presso a quelli si riparano gli uccelli del cielo: fanno sentir di mezzo alle frondi le *lor* voci.
13 Egli adacqua i monti dalle sue stanze sovrane: la terra è saziata del frutto delle sue opere.
14 Egli fa germogliar l'erba per le bestie, e l' erbaggio per lo servigio dell' uomo, facendo uscire della terra il pane.
15 Egli rallegra il cuor dell'uomo col vino, gli fa risplender la faccia coll' olio, e sostenta il cuor dell' uomo col pane.
16 Gli alberi del Signore *ne* son saziati: i cedri del Libano ch' egli ha piantati:
17 Dove gli uccelli s' annidano: gli abeti *che son* la stanza della cicogna.
18 Gli alti monti *sono* per i cavriuoli, le rocce *sono* il ricetto de' connigli.
19 Egli ha fatta la luna per le stagioni: il sole conosce il suo occaso.
20 Tu mandi le tenebre, ed egli si fa notte, nella quale tutte le fiere delle selve vanno attorno.
21 I leoncelli rugghiano dietro alla preda, e per chiedere a Dio il lor pasto.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Zwanzigster Tag. **Der Pſalter.**

16 Wenn der Wind darüber geht, ſo iſt ſie nimmer da, und ihre Stätte kennet ſie nicht mehr.
17 Die Gnade aber des Herrn währet von Ewigkeit zu Ewigkeit über die, ſo ihn fürchten, und ſeine Gerechtigkeit auf Kindeskind,
18 Bey denen, die ſeinen Bund halten, und gedenken an ſeine Gebote, daß ſie darnach thun.
19 Der Herr hat ſeinen Stuhl im Himmel bereitet, und ſein Reich herrſchet über alles.
20 Lobet den Herrn, ihr ſeine Engel, ihr ſtarken Helden, die ihr ſeinen Befehl ausrichtet, daß man höre die Stimme ſeines Worts.
21 Lobet den Herrn, alle ſeine Heerſchaaren, ſeine Diener, die ihr ſeinen Willen thut.
22 Lobet den Herrn, alle ſeine Werke, an allen Orten ſeiner Herrſchaft. Lobe den Herrn, meine Seele.

Abend-Gebete.

Der 104 Pſalm.

1 Lobe den Herrn, meine Seele. Herr, mein Gott, du biſt ſehr herrlich; du biſt ſchön und prächtig geſchmückt.
2 Licht iſt dein Kleid, das du anhaſt; du breiteſt aus den Himmel wie einen Teppich;
3 Du wölbeſt es oben mit Waſſer; du fäbreſt auf den Wolken, wie auf einem Wagen, und gebeſt auf den Fittigen des Windes;
4 Der du macheſt deine Engel zu Winden, und deine Diener zu Feuerflammen;
5 Der du das Erdreich gründeſt auf ſeinen Boden, daß es bleibet immer und ewiglich.
6 Mit der Tiefe bedeſt du es, wie mit einem Kleide, und Waſſer ſtehet über den Bergen.
7 Aber von deinem Schelten fliehen ſie; von deinem Donner fahren ſie dahin.
8 Die Berge gehen hoch hervor, und die Breiten ſetzen ſich herunter, zum Ort, den du ihnen gegründet haſt.
9 Du haſt eine Grenze geſetzt, darüber kommen ſie nicht, und müſſen nicht wiederum das Erdreich bedecken.
10 Du läſſeſt Brunnen quellen in den Gründen, daß die Waſſer zwiſchen den Bergen hinfließen.
11 Daß alle Thiere auf dem Felde trinken, und das Wild ſeinen Durſt löſche.
12 An denſelben ſitzen die Vögel des Himmels und ſingen unter den Zweigen.
13 Du feuchteſt die Berge von oben her; du machſt das Land voll Früchte, die du ſchaffeſt.
14 Du läſſeſt Gras wachſen für das Vieh, und Saat zu Nutz den Menſchen, daß du Brod aus der Erde bringeſt,
15 Und daß der Wein erfreue des Menſchen Herz, und ſeine Geſtalt ſchön werde vom Oehl, und das Brod des Menſchen Herz ſtärke;
16 Daß die Bäume des Herrn voll Safts ſtehen, die Cedern Libanons, die er gepflanzet hat,
17 Daſelbſt niſten die Vögel, und die Reiger wohnen auf den Tannen.
18 Die hohen Berge ſind der Gemſen Zuflucht, und die Steinklüfte der Kaninchen.
19 Du machſt den Mond, das Jahr darnach zu theilen; die Sonne weiß ihren Niedergang.
20 Du machſt Finſterniß, daß es Nacht wird, da regen ſich alle wilde Thiere,
21 Die jungen Löwen, die da brüllen nach dem Raub, und ihre Speiſen ſuchen von Gott.

LOS PSALMOS. *El Dia* 20.

16 Porque el espíritu estará en él de paso, y él no subsistirá: y no conocerá de alli adelante su lugar.
17 Mas la misericordia del Señor está desde la eternidad, y hasta la eternidad sobre los que le temen. Y su justicia sobre los hijos de los hijos,
18 Para con aquellos, que guardan su alianza; y se acuerdan de sus mandamientos, para cumplirlos.
19 El Señor ha restablecido en el cielo su trono, y su reyno dominará sobre todos.
20 Bendecid al Señor todos los Angeles de él: poderosos en fortaleza, que executais su palabra, para obedecer la voz de sus órdenes.
21 Bendecid al Señor todos sus poderios: ministros suyos, que haceis su voluntad.
22 Bendecid al Señor todas sus obras: en todo el lugar de su señorío bendice, alma mia, al Señor.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CIV.

BENDICE, alma mia, al Señor: Señor Dios mio, te has engrandecido poderosamente. De gloria, y de hermosura te has vestido:
2 Cubierto de lumbre como de vestidura: que extiendes el cielo como una piel:
3 Que cubres con agua sus mas altos lugares. Que pones nube por tu subida: que andas sobre las alas de los vientos.
4 Que haces á tus Angeles espíritus; y á tus ministros, fuego quemador.
5 Que cimentaste la tierra sobre su propia estabilidad: no se ladeará por siglo de siglo.
6 El abismo es su cobertura como un vestido: sobre los montes estarán las aguas.
7 A tu amenaza huirán: á la voz de tu trueno temerán.
8 Suben los montes, y descienden los campos al lugar, que les fundaste.
9 Término les pusiste, que no traspasarán: y no volverán á cubrir la tierra.
10 Que haces salir fuentes en los valles: por medio de los montes pasarán las aguas.
11 Beberán todas las bestias del campo: esperarán los asnos silvestres en su sed.
12 Sobre ellas morarán las aves del cielo: de enmedio de las piedras darán voces.
13 Que riegas los montes de sus mas altos lugares: del fruto de tus obras se saciará la tierra.
14 Que produces heno para las bestias, y yerba para el servicio de los hombres: para sacar el pan de la tierra,
15 Y el vino que alegra el corazon del hombre. Para que el hombre haga relucir su rostro con el aceyte, y con el pan corrobore su corazon.
16 Se saciarán los árboles del campo, y los cedros del Líbano, que plantó:
17 Allí anidarán las aves. La casa del herodio les es guia á ellas:
18 Los montes altos para los ciervos: la peña refugio para los erizos.
19 Hizo la Luna para los tiempos: el Sol conoció su ocaso.
20 Pusiste tinieblas, y fué hecha la noche: en ella transitarán todas las bestias de la selva.

LATINA ET GRÆCA.

16 Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: et non cognoscet amplius locum suum.
17 Misericordia autem Domini ab æterno, et usque in æternum super timentes eum. Et justitia illius in filios filiorum,
18 His qui servant testamentum ejus: Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.
19 Dominus in cœlo paravit sedem suam: et regnum ipsius omnibus dominabitur.
20 Benedicite Domino omnes angeli ejus: potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.
21 Benedicite Domino omnes virtutes ejus: ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.
22 Benedicite Domino omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CIV.

BENEDIC anima mea Domino: Domine Deus meus magnificatus es vehementer. Confessionem, et decorem induisti:
2 Amictus lumine sicut vestimento: Extendens cælum sicut pellem:
3 Qui tegis aquis superiora ejus. Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorum.
4 Qui facis angelos tuos, spiritus: et ministros tuos ignem urentem.
5 Qui fundasti terram super stabilitatem suam: non inclinabitur in sæculum sæculi.
6 Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: super montes stabunt aquæ.
7 Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.
8 Ascendunt montes: et descendunt campi in locum, quem fundasti eis.
9 Terminum posuisti, quem non transgredientur: neque convertentur operire terram.
10 Qui emittis fontes in convallibus: inter medium montium pertransibunt aquæ.
11 Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti sua.
12 Super ea volucres cæli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.
13 Rigans montes de superioribus suis: de fructu operum tuorum satiabitur terra.
14 Producens fœnum jumentis, et herbam servituti hominum: ut educas panem de terra:
15 Et vinum lætificet cor hominis: Ut exhilaret faciem in oleo: et panis cor hominis confirmet.
16 Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani, quas plantavit:
17 Illic passeres nidificabunt. Herodii domus dux est eorum:
18 Montes excelsi cervis: petra refugium herinaciis.
19 Fecit lunam in tempora: sol cognovit occasum suum.
20 Posuisti tenebras, et facta est nox: in ipsa pertransibunt omnes bestiæ silvæ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρδ'. CIV.

ΕΥΛΟΓΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,
2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον·
5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
6 Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.
9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,
15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσεν.
17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
18 Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χειρογρυλλίοις.
19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
20 Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
21 Σκύμνοι ὠρυόμενοι ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.
22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Day 21. THE PSALMS.

23 Man goeth forth to his work, and to his labour: until the evening.
24 O Lord, how manifold are thy works: in wisdom hast thou made them all: the earth is full of thy riches.
25 So is the great and wide sea also: wherein are things creeping innumerable, both small and great beasts.
26 There go the ships, and there is that Leviathan: whom thou hast made to take his pastime therein.
27 These wait all upon thee: that thou mayest give them meat in due season.
28 When thou givest it them they gather it: and when thou openest thy hand they are filled with good.
29 When thou hidest thy face they are troubled: when thou takest away their breath they die, and are turned again to their dust.
30 When thou lettest thy breath go forth they shall be made: and thou shalt renew the face of the earth.
31 The glorious Majesty of the Lord shall endure for ever: the Lord shall rejoice in his works.
32 The earth shall tremble at the look of him: if he do but touch the hills they shall smoke.
33 I will sing unto the Lord as long as I live: I will praise my God while I have my being.
34 And so shall my words please him: my joy shall be in the Lord.
35 As for sinners, they shall be consumed out of the earth, and the ungodly shall come to an end: praise thou the Lord, O my soul, praise the Lord.

MORNING PRAYER.

PSALM CV.

O GIVE thanks unto the Lord, and call upon his Name: tell the people what things he hath done.
2 O let your songs be of him, and praise him: and let your talking be of all his wondrous works.
3 Rejoice in his holy Name: let the heart of them rejoice that seek the Lord.
4 Seek the Lord and his strength: seek his face evermore.
5 Remember the marvellous works that he hath done: his wonders, and the judgements of his mouth.
6 O ye seed of Abraham his servant: ye children of Jacob his chosen.
7 He is the Lord our God: his judgements are in all the world.
8 He hath been alway mindful of his covenant and promise: that he made to a thousand generations;
9 Even the covenant that he made with Abraham: and the oath that he sware unto Isaac;
10 And appointed the same unto Jacob for a law: and to Israel for an everlasting testament;
11 Saying, Unto thee will I give the land of Canaan: the lot of your inheritance;
12 When there were yet but a few of them: and they strangers in the land;
13 What time as they went from one nation to another: from one kingdom to another people:
14 He suffered no man to do them wrong: but reproved even kings for their sakes;
15 Touch not mine Anointed: and do my prophets no harm.
16 Moreover, he called for a dearth upon the land: and destroyed all the provision of bread.

LES PSEAUMES. *Le* 21 *Jour.*

23 Alors l'homme sort à son ouvrage et à son travail jusqu'au soir.
24 O Eternel, que tes œuvres sont en grand nombre! Tu les as toutes faites avec sagesse: la terre est pleine de tes richesses;
25 Et cette mer grande et spacieuse, où il y a des animaux agiles sans nombre, gros et petits.
26 C'est là que les navires se promènent, et ce Léviathan que tu as formé pour s'y jouer.
27 Elles s'attendent toutes à toi, afin que tu leur donnes la nourriture en leur tems.
28 *Quand* tu *la* leur donnes, elles *la* recueillent, et *quand* tu ouvres ta main, elles sont rassasiées de biens.
29 Caches-tu ta face; elles sont troublées. Retires-tu leur souffle; elles défaillent et retournent en leur poudre.
30 *Mais si* tu renvoies ton Esprit, elles sont crées de nouveau, et tu renouvelles la face de la terre.
31 Que la gloire de l'Eternel soit célébrée à toujours; que l'Eternel se réjouisse en ses œuvres!
32 *C'est lui* qui regarde la terre, et elle tremble; *qui* touche les montagnes, et elles fument.
33 Je chanterai à l'Eternel pendant toute ma vie, je psalmodierai à mon Dieu tant que je subsisterai.
34 Ma méditation lui sera agréable; et moi, je me réjouirai en l'Eternel.
35 Que les pécheurs soient consumés de dessus la terre, et *qu'il n'y ait* plus de méchans. Mon ame, bénis l'Eternel. Louez l'Eternel.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CV.

CELEBREZ l'Eternel, invoquez son nom, faites connoître parmi les peuples ses exploits.
2 Chantez-lui, psalmodiez-lui, parlez de toutes ses merveilles.
3 Glorifiez-vous du nom de sa sainteté; que le cœur de ceux qui cherchent l'Eternel, se réjouisse.
4 Recherchez l'Eternel et sa force; cherchez continuellement sa face.
5 Souvenez-vous des merveilles qu'il a faites, de ses miracles, et des jugemens qu'il a prononcés de sa bouche.
6 La postérité d'Abraham *sont* ses serviteurs; les enfans de Jacob *sont* ses élus.
7 Il *est* l'Eternel notre Dieu; ses jugemens *sont* par toute la terre.
8 Il s'est toujours souvenu de son alliance, de la parole *qu'il* a établie pour mille générations;
9 Du traité qu'il a fait avec Abraham, du serment qu'il a fait à Isaac;
10 Et qu'il a ratifié pour une ordonnance à Jacob, et à Israël *pour* une alliance éternelle;
11 Disant: Je te donnerai le pays de Canaan pour le lot de ton héritage;
12 Encore qu'ils fussent en petit nombre, et qu'ils y demeurassent peu de tems comme étrangers.
13 Car ils alloient de nation en nation, et d'un royaume vers un autre peuple.
14 Il n'a pas souffert que personne les opprimât; et il a châtié des rois pour l'amour d'eux;
15 *Disant:* Ne touchez point à mes oints, ne faites point de mal à mes prophètes.
16 Il appela aussi la famine *pour venir* sur la terre, et rompit toute la force du pain.

PSALTERIUM DAVIDIS, CV.

23 Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκβαίνει εἰς τὰ ἔργα του καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του ἕως ἑσπέρας.
24 Πόσον μεγάλα εἶναι Κύριε τὰ ἔργα σου, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἡ γῆ ἐγέμισεν ἀπὸ τὰ πλούτη σου,
25 Καὶ ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται ἀναρίθμητα ἑρπετὰ, καὶ μικρὰ ζῶα καὶ μεγάλα.
26 Ἐκεῖ πλέουσι τὰ πλοῖα, ἐκεῖ ὁ δράκων τὸν ὁποῖον ἔπλασας παίζει·
27 Καὶ πάντα προσμένουσι ἵνα τοὺς δώσῃς ἐν καιρῷ τὴν τροφήν τους.
28 Ἀφ' οὗ τους τὴν δώσεις τὴν μαζώνουσι, καὶ ἀφ' ὅ ἀνοίξεις τὴν χεῖρα σου, γέμουσιν ἀπὸ κάθε καλόν.
29 Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ταράττονται, ἐὰν τους ὑστερήσῃς ἀποθνήσκουσι, καὶ ἐπιστέφουσιν εἰς χῶμα.
30 Καὶ ἐὰν πάλιν τὰς σείλῃς τὸ πνεῦμά σου γεννῶνται, καὶ ἀνανεώνεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
31 Ἂς μείνῃ ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, ἂς εὔρῃ ὁ Κύριος εὐφροσύνην εἰς τὰ ἔργα του.
32 Ὁ Κύριος θελει κυττάξειν τὴν γῆν καὶ αὐτὴ θέλει τρέμειν, θέλει ἐγγίξειν τὰ ὄρη, καὶ αὐτὰ θέλουσι καπνήσειν.
33 Θέλω περάσειν τὴν ζωήν μου ψάλοντας πρὸς τὸν Κύριον, ἕως βασάξω θέλω ψάλειν.
34 Καὶ θέλει ἀγαπήσειν τους λόγους μου, καὶ ἐγὼ θέλω εὕρειν χαρὰν εἰς τὸν Κύριον.
35 Οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ θέλουσι χαθεῖν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ θέλει ἔλθειν τὸ τέλος τῶν ἀνόμων· δόξασον ὦ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρε'. CV.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, καὶ καλέσατε τὸ ὄνομά του καὶ ἀναγγείλατε τῶν ἐθνῶν τὰ ἔργα του.
2 Ψάλατε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπαινέσατέ τον, καὶ διηγηθῆτε πάντα τὰ θαυμάσιά του.
3 Χαρεῖτε εἰς τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον, ἂς εὐφρανθῇ ἡ καρδία τῶν ζητούντων τὸν Κύριον.
4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ τὴν δύναμίν του, ζητήσατε τὸ πρόσωπόν του διὰ πάντα.
5 Ἐνθυμηθῆτε τὰ ὁποῖα ἐποίησε θαυμάσιά του, τὰ τέρατά του, καὶ τὰς κρίσεις τοῦ στόματός του.
6 Σπέρμα Ἀβραὰμ, δοῦλοί του, υἱοὶ Ἰακὼβ, ἐκλεκτοί του·
7 Αὐτὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεός μας, καὶ ἐσπάρθησαν αἱ κρίσεις του ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
8 Ἐνθυμήθη πάντοτε τὴν διαθήκην του καὶ τὴν ὑπόσχεσίν του τὴν ὁποίαν ἔδωσεν εἰς χιλίας γενεὰς,
9 Καὶ εἰς τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ὤμνησε πρὸς τὸν Ἰσαάκ.
10 Καὶ ἔδωσεν τὴν διαθήκην του τοῦ Ἰακὼβ ὡσὰν πρόσταγμα, καὶ τοῦ Ἰσραὴλ ὡσὰν διαθήκην αἰώνιον,
11 Λέγων, θέλω σοῦ δώσειν τὴν γῆν Χαναὰν, εἰς μέρος τῆς κληρονομίας σας.
12 Ὅταν ἦσαν ὀλίγοι, καὶ ξένοι,
13 Καὶ ἦλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἀπὸ μιᾶς βασιλείας εἰς ἕτερον λαὸν,
14 Δὲν ἄφηκεν ἄνθρωπον ἵνα τοὺς ἀδικήσῃ, καὶ ἐξ' αἰτίας των ἤλεγξεν βασιλεῖς.
15 Μὴ ἐγγίξατε τοὺς χριστούς μου, καὶ μὴ πονηρεύεσθε ἐναντίων τῶν προφητῶν μου.
16 Καὶ ἐκάλεσε τὴν πεῖναν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀφάνισε τὰς ἀποθήκας πάσας τοῦ ἄρτου.
17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθέν των ἄνθρωπον, τὸν Ἰωσὴφ, ὁ ὁποῖος ἐπωλήθη ὡς δοῦλος.

22 *Ma, tosto ch'* è levato il sole, si raccolgono, e giacciono ne' lor ricetti.
23 Allora l'uomo esce alla sua opera, ed al suo lavoro, infino alla sera.
24 Quanto grandi sono, o Signore, le tue opere! tu le hai tutte fatte con sapienza: la terra è piena de' tuoi beni.
25 Ecco, il mar grande, ed ampio: quivi son rettili senza numero, animali piccioli, e grandi.
26 Quivi nuotano le navi, ed il Leviatan che tu hai formato per ischerzare in esso.
27 Tutti *gli animali* sperano in te, che tu dii loro il lor cibo al suo tempo.
28 *Se* tu *lo* dai loro, *lo* ricolgono: *se* tu apri la tua mano, son saziati di beni.
29 *Se* tu nascondi la tua faccia, sono smarriti: *se* tu ritiri il fiato loro trapassano, e ritornano nella lor polvere.
30 *Se* tu rimandi il tuo Spirito, son creati, e tu rinuovi la faccia della terra.
31 Sia la gloria del Signore in eterno, rallegrisi il Signore nelle sue opere.
32 Il quale se riguarda verso la terra, ella trema: se tocca i monti, essi fumano.
33 Io canterò al Signore, mentre viverò: io salmeggerò all' Iddio mio, tanto ch' io durerò.
34 Il mio ragionamento gli sarà piacevole, io mi rallegrerò nel Signore.
35 Vengano meno i peccatori della terra, e gli empi non sieno più. Anima mia, benedici il Signore. Alleluia.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CV.

CELEBRATE il Signore, predicate il suo Nome, fate assapere i suoi fatti fra i popoli.
2 Cantategli, salmeggiategli, ragionate di tutte le sue maraviglie.
3 Gloriatevi nel Nome della sua Santità, rallegrisi il cuor di coloro che cercano il Signore.
4 Cercate il Signore, e la sua forza: cercate del continuo la sua faccia.
5 Ricordate le sue maraviglie ch' egli ha fatte: i suoi miracoli, ed i giudicii della sua bocca.
6 *O voi*, progenie d' Abraam, suo servitore: figliuoli di Iacob, suoi eletti.
7 Egli *è* il Signore Iddio nostro: i suoi giudicii *son* per tutta la terra.
8 Egli si ricorda in eterno del suo patto, *ed* in mille generazioni della parola *ch'*egli ha comandata.
9 *Del suo patto* ch'egli fece con Abraam; e del suo giuramento *ch'egli fece* ad Isaac.
10 Il quale egli confermò a Iacob per istatuto, *ed* ad Israel *per* patto eterno.
11 Dicendo: io ti darò il paese di Canaan, *per* sorte della vostra eredità.
12 Quantunque fosser ben ben poca gente, e forestieri in esso.
13 E *mentre* essi andavano da una gente ad una *altra*, da un regno ad un' altro popolo:
14 Egli non permise, ch' alcuno gli oppressasse: anzi gastigò eziandio dei re per amor loro.
15 *E disse:* non toccate i miei Unti, e non fate alcun male a' miei profeti.
16 Poi eglichiamò la fama sopra la terra, e ruppe tutto il sostegno del pane.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

22 Wenn aber die Sonne aufgehet, heben ſie ſich davon, und legen ſich in ihre Löcher.
23 So gehet dann der Menſch aus an ſeine Arbeit, und an ſein Ackerwerk, bis an den Abend.
24 Herr, wie ſind deine Werke ſo groß und viel! Du haſt ſie alle weislich geordnet, und die Erde iſt voll deiner Güte.
25 Das Meer, das ſo groß und weit iſt, da wimmelts ohne Zahl, beides große und kleine Thiere.
26 Daſelbſt gehen die Schiffe; da ſind Wallfiſche, die du gemacht haſt, daß ſie darinnen ſpielen.
27 Es wartet alles auf dich, daß du ihnen Speiſe gebeſt zu ſeiner Zeit.
28 Wenn du ihnen giebſt, ſo ſammeln ſie; wenn du deine Hand aufthuſt, ſo werden ſie mit Gut geſättiget.
29 Verbirgeſt du dein Angeſicht, ſo erſchrecken ſie; du nimmſt weg ihren Odem, ſo vergehen ſie, und werden wieder zu Staub.
30 Du läſſeſt aus deinen Odem, ſo werden ſie geſchaffen, und verneuerſt die Geſtalt der Erde.
31 Die Ehre des Herrn iſt ewig; der Herr hat Wohlgefallen an ſeinen Werken.
32 Er ſchauet die Erde an, ſo bebet ſie; er rühret die Berge an, ſo rauchen ſie.
33 Ich will dem Herrn ſingen mein Lebenlang, und meinen Gott loben, ſo lange ich bin.
34 Meine Rede müſſe ihm wohl gefallen. Ich freue mich des Herrn.
35 Der Sünder müſſe ein Ende werden auf Erden, und die Gottloſen nicht mehr ſeyn. Lobe den Herrn, meine Seele.

Morgen-Gebete.

Der 105 Pſalm.

1 Danket dem Herrn, und prediget ſeinen Namen; verkündiget ſein Thun unter den Völkern;
2 Singet von ihm, und lobet ihn; redet von allen ſeinen Wundern;
3 Rühmet ſeinen heiligen Namen; es freue ſich das Herz derer, die den Herrn ſuchen;
4 Fraget nach dem Herrn, und nach ſeiner Macht; ſuchet ſein Antlitz allewege:
5 Gedenket ſeiner Wundermerke, die er gethan hat, ſeiner Wunder und ſeines Worts;
6 Ihr, der Same Abrahams, ſeines Knechts, ihr Kinder Jacobs, ſeine Auserwählten.
7 Er iſt der Herr, unſer Gott; er richtet in aller Welt.
8 Er gedenket ewiglich an ſeinen Bund, des Worts, das er verheißen hat auf viele Tauſende für und für.
9 Den er gemacht hat mit Abraham, und des Eides mit Iſaac;
10 Und ſtellete daſſelbige Jacob zu einem Recht, und Iſrael zum ewigen Bunde.
11 Und ſprach: Dir will ich das Land Canaan geben, das Loos eures Erbes,
12 Da ſie wenig und gering waren, und Fremdlinge darinnen.
13 Und ſie zogen von Volk zu Volk, von einem Königreich zum andern Volk.
14 Er ließ keinen Menſchen ihnen Schaden thun, und ſtrafte Könige um ihrentwillen.
15 Taſtet meine Geſalbten nicht an, und thut meinen Propheten kein Leid.
16 Und er ließ eine Theurung ins Land kommen, und entzog allen Vorrath des Brods.

LOS PSALMOS. *El Dia* 21.

21 Los cachorros de los leones rugen, para arrebatar, y pedir á Dios su sustento.
22 Salió el Sol, y recogiéronse, y se echarán en sus moradas.
23 Saldrá el hombre á su obra, y á sus labores hasta la tarde.
24 ¡Quan magníficas son tus obras, Señor! todas las cosas hiciste con sabiduría: llena está la tierra de tu posesion.
25 Este mar grande, y ancho de brazos: allí reptiles, que no tienen número. Animales pequeños, y grandes:
26 Allí transitarán las naves. Este dragon, que formaste para burlarle.
27 Todos aguardan de tí, que les des la comida á su tiempo.
28 Dándoles tú, ellos recogerán: abriendo tú tu mano, todos se llenarán de bienes.
29 Mas apartando tú tu rostro, se turbarán: les quitarás el espíritu de ellos, y desfallecerán, y se reducirán á su polvo.
30 Enviarás tu espíritu, y serán criados, y renovarás el semblante de la tierra.
31 Sea la gloria del Señor por siempre: se alegrará el Señor en sus obras:
32 El que mira á la tierra, y la hace temblar: el que toca los montes, y humean.
33 Cantaré al Señor, miéntras yo viva: psalmearé á mi Dios, miéntras tenga ser.
34 Séanle aceptas mis palabras: pues yo me deleytaré en el Señor.
35 Falten de la tierra los pecadores y los iniquos, de modo que no sean: bendice, alma mia, al Señor.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CV.

ALABAD al Señor, é invocad su nombre: anunciad entre las naciones sus obras.
2 Cantadle, y psalmeadle: contad todas sus maravillas.
3 Gloriaos en su santo nombre: alégrese el corazon de los que buscan al Señor.
4 Buscad al Señor, y fortificaos: buscad siempre su rostro.
5 Acordaos de sus maravillas, que hizo: de sus prodigios, y de los juicios de su boca.
6 O linage de Abraham, siervos suyos; ó hijos de Jacob, escogidos suyos.
7 El es el Señor Dios nuestro: los juicios de él en toda la tierra.
8 Acordóse él por siempre de su alianza: de la palabra, que él envió para mil generaciones.
9 De aquella, que dió á Abraham, y de su juramento á Isaac:
10 Y lo confirmó á Jacob por estatuto: y á Israél por alianza eterna:
11 Diciendo: A tí te daré la tierra de Canaán, cuerda de vuestra heredad.
12 Quando eran en corto número, muy pocos, y extrangeros en ella:
13 Y pasáron de gente en gente, y de un reyno á otro pueblo.
14 No permitió, que nadie les hiciese mal, y castigó por causa de ellos á los Reyes.
15 No toqueis mis ungidos, y no hagais mal á mis Prophetas.
16 Y llamó la hambre sobre la tierra, y todo mantenimiento de pan quebrantó.

LATINA ET GRÆCA.

21 Catuli leonum rugientes, ut rapiant, et quærant a Deo escam sibi.
22 Ortus est sol, et congregati sunt: et in cubilibus suis collocabuntur.
23 Exibit homo ad opus suum: et ad operationem suam usque ad vesperum.
24 Quàm magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti: impleta est terra possessione tua.
25 Hoc mare magnum, et spatiosum manibus: illic reptilia, quorum non est numerus. Animalia pusilla cum magnis:
26 Illic naves pertransibunt: Draco iste, quem formasti ad illudendum ei:
27 Omnia a te expectant ut des illis escam in tempore.
28 Dante te illis, colligent: aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.
29 Avertente autem te faciem, turbabuntur: auferes spiritum eorum, et deficient, et in pulverem suum revertentur.
30 Emittes spiritum tuum, et creabuntur: et renovabis faciem terræ.
31 Sit gloria Domini in sæculum: lætabitur Dominus in operibus suis:
32 Qui respicit terram, et facit eam tremere: qui tangit montes, et fumigant.
33 Cantabo Domino in vita mea: psallam Deo meo quàmdiu sum.
34 Jucundum sit ei eloquium meum: ego vero delectabor in Domino.
35 Deficiant peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint: benedic anima mea Domino.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CV.

CONFITEMINI Domino, et invocate nomen ejus: annunciate inter Gentes opera ejus.
2 Cantate ei, et psallite ei: narrate omnia mirabilia ejus.
3 Laudamini in nomine sancto ejus: lætetur cor quærentium Dominum.
4 Quærite Dominum, et corfirmamini: quærite faciem ejus semper.
5 Mementote mirabilium ejus, quæ fecit: prodigia ejus, et judicia oris ejus.
6 Semen Abraham, servi ejus: filii Jacob electi ejus.
7 Ipse Dominus Deus noster: in universa terra judicia ejus.
8 Memor fuit in sæculum testamenti sui: verbi, quod mandavit in mille generationes:
9 Quod disposuit ad Abraham: et juramenti sui ad Isaac:
10 Et statuit illud Jacob in præceptum: et Israel in tsstamentum æternum:
11 Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis vestræ.
12 Cum essent numero brevi, paucissimi et incolæ ejus:
13 Et pertransierunt de gente in gentem, et de regno ad populum alterum.
14 Non reliquit hominem nocere eis: et corripuit pro eis reges.
15 Nolite tangere christos meos: et in prophetis meis nolite malignari.
16 Et vocavit famem super terram: et omne firmamentum panis contrivit.

καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.
23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου·
25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.
27 Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτοις εὔκαιρον.
28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.
29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀνταναλεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
31 Ἥτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
34 Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
35 Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρε'. CV.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.
2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
3 Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.
4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.
5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτῶν ὧν ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ.
6 Σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακὼβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.
7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ.
8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,
9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.
10 Καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον,
11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κληρονομίας ὑμῶν.
12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ,
13 Καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον,
14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·
15 Μὴ ἅψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.
16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

17 But he had sent a man before them: even Joseph, who was sold to be a bond-servant;
18 Whose feet they hurt in the stocks: the iron entered into his soul.
19 Until the time came that his cause was known: the word of the Lord tried him.
20 The king sent, and delivered him: the prince of the people let him go free.
21 He made him lord also of his house: and ruler of all his substance;
22 That he might inform his princes after his will: and teach his senators wisdom.
23 Israel also came into Egypt: and Jacob was a stranger in the land of Ham.
24 And he increased his people exceedingly: and made them stronger than their enemies;
25 Whose heart turned so, that they hated his people: and dealt untruly with his servants.
26 Then sent he Moses his servant: and Aaron whom he had chosen.
27 And these shewed his tokens among them: and wonders in the land of Ham.
28 He sent darkness, and it was dark: and they were not obedient unto his word.
29 He turned their waters into blood: and slew their fish.
30 Their land brought forth frogs: yea, even in their kings' chambers.
31 He spake the word, and there came all manner of flies: and lice in all their quarters.
32 He gave them hail-stones for rain: and flames of fire in their land.
33 He smote their vines also and fig-trees: and destroyed the trees that were in their coasts.
34 He spake the word, and the grasshoppers came, and caterpillars innumerable: and did eat up all the grass in their land, and devoured the fruit of their ground.
35 He smote all the first-born in their land: even the chief of all their strength.
36 He brought them forth also with silver and gold: there was not one feeble person among their tribes.
37 Egypt was glad at their departing: for they were afraid of them.
38 He spread out a cloud to be a covering: and fire to give light in the night-season.
39 At their desire he brought quails: and he filled them with the bread of heaven.
40 He opened the rock of stone, and the waters flowed out: so that rivers ran in the dry places.
41 For why? he remembered his holy promise; and Abraham his servant.
42 And he brought forth his people with joy: and his chosen with gladness;
43 And gave them the lands of the heathen: and they took the labours of the people in possession;
44 That they might keep his statutes: and observe his laws.

EVENING PRAYER.

PSALM CVI.

O GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.
2 Who can express the noble acts of the Lord: or shew forth all his praise?
3 Blessed are they that alway keep judgement: and do righteousness.
4 Remember me, O Lord, according to the favour that thou bearest unto thy people: O visit me with thy salvation;

LES PSEAUMES.

17 Il envoya un homme devant eux; Joseph fut vendu pour esclave.
18 On lui serra les pieds dans des ceps; il fut mis aux fers;
19 Jusqu'au tems qu'il prédisit ce qui arriva, *et que* la parole de l'Éternel l'eut fait connoître.
20 Le roi envoya, et le relâcha, *même*, le dominateur du peuple; et il le délia.
21 Il l'établit *pour* maître sur sa maison, et *pour* dominateur sur tout ce qu'il possédoit;
22 Pour assujetir les principaux *de son pays* à sa volonté, et pour instruire ses anciens.
23 Alors Israël entra en Egypte, et Jacob séjourna au pays de Cam.
24 Et *Dieu* fit fort multiplier son peuple, et le rendit plus puissant que ceux qui l'opprimoient.
25 Il changea leur cœur, de sorte qu'ils eurent son peuple en haine, jusques à conspirer contre ses serviteurs.
26 Il envoya *donc* Moïse son serviteur, et Aaron qu'il avoit élu;
27 *Lesquels* firent au milieu d'eux ses prodiges selon sa parole, et des miracles au pays de Cam.
28 Il envoya les ténèbres, et fit obscurcir *l'air;* et rien ne résista à ses paroles.
29 Il changea leur eau en sang, et fit mourir leurs poissons.
30 Leur terre produisit en toute abondance des grenouilles, jusques dans les cabinets de leurs rois.
31 Il parla, et il vint une mêlée de bêtes, et des poux par tout leur pays.
32 Il fit pleuvoir sur eux de la grêle, et *fit tomber* le feu et les flammes sur leur terre
33 Et il frappa leurs vignes et leurs figuiers, et brisa les arbres de leur pays.
34 Il commanda, et les sauterelles vinrent, et les cigales sans nombre;
35 Lesquelles broutèrent toute l'herbe dans leur pays, et dévorèrent le fruit de la terre.
36 Et il frappa tous les premiers-nés dans leur pays, et les prémices de toute leur force.
37 Puis il fit sortir Israël avec de l'or et de l'argent, et il *n'y eut* aucun malade parmi ses tribus.
38 L'Egypte fut réjouie à leur départ; car la frayeur les avoit saisis.
39 Il étendit la nuée pour les couvrir, et le feu pour les éclairer pendant la nuit.
40 Le *peuple* demanda, et il fit venir des cailles, et il les rassasia du pain des cieux.
41 Il ouvrit le rocher, et les eaux *en* découlèrent; elles coururent par les lieux secs *comme* un fleuve.
42 Car il se souvint de la parole sacrée qu'il avoit donnée à Abraham son serviteur;
43 Et il fit sortir son peuple avec allégresse, et ses élus avec un chant de joie.
44 Et il leur donna les pays des nations, et ils possédèrent le travail des peuples;
45 Afin qu'ils gardassent ses statuts, et qu'ils observassent ses lois. Louez l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CVI.

LOUEZ l'Eternel. Célébrez l'Eternel, car il *est* bon, et sa miséricorde *demeure* à toujours.
2 Qui pourroit réciter les exploits de l'Eternel? *Qui* pourroit faire retentir toute sa louange?
3 Heureux ceux qui gardent ce qui est droit, et qui font en tout tems ce qui est juste.
4 Eternel, souviens-toi de moi, selon la bienveillance que tu portes à ton peuple, et prends soin de moi selon ta délivrance;
5 Afin que je voie le bien de tes élus, que je

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

18 Καὶ τῇ ὑποίῃ τὰ πόδια ἔβαλον ἐν δεσμαῖς, ᾧ τὸ σίδηρον τοῦ ὑπέρασε τὴν ψυχήν.
19 Ἕως ὁπὸ ἦλθεν καιρὸς ἐν ᾧ ἐγνωρίσθη ὁ λόγος του, ὁ λόγος τῆ Κυρίε τὸν ἐδοκίμασεν.
20 Ἔστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν ἔλυσεν, ὁ ἴρχων τῶν λαῶν τὸν ἄφηκεν.
21 Καὶ τὸν κατέστησεν Κύριον τοῦ οἴκου τε, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεώς του.
22 Ἵνα διδάξῃ τὲς ἄρχοντας κατὰ τὸ θέλημα του, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους σοφίαν.
23 Ἰσραὴλ ἦλθεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὁ Ἰακὼβ ἐξενίτευσεν εἰς τὴν γῆν Χάμ.
24 Καὶ ἠυξησε μεγίλως τὸν λαόν του, καὶ τὸν ἐνδυνίμωσεν ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς του.
25 Τῶν ὁποίων ἡ καρδια ἤλαξεν ὥτω ὥσε ἐμίσεν τὸν λαόν τε, ᾧ ἐπονηρεύσ\|ο καὶ τὰ τῶν δόλων τε.
26 Ἔπειτα ἔστειλε Μωυσῆν τὸν δοῦλόν τε, καὶ Ἀαρὼν τὸν ὁποῖον ἔκλεξεν αὐτός.
27 Καὶ αὐτοὶ ἔθειξον τὰ σημεία του καὶ τὰ θαύματα εἰς τὴν γῆν τῆς Χάμ.
28 Ἔστειλε τὸ σκότος καὶ ἐσκότασε, ᾧ αὐτοὶ δὲν ἤκουσαν τοὺς λόγους του.
29 Ἤλαξε τοὺς ποταμούς των εἰς αἷμα, καὶ ἐψόφισαν τὰ ὐψάριά των.
30 Ἡ γῆ των ἐγένησε βατράχους, ᾧ εἰς αὐτὰ τὰ δωμάτια τῶν βασιλέων των.
31 Εἶπε, καὶ ἦλθον ζωῦφια καὶ ψῆρες καὶ ἐσκέπασον τὴν γῆν των.
32 Καὶ ἔβρεξε χάλαζαν, καὶ φλόγα ἔκανσε τὴν γῆν των.
33 Ἐχάλασε τὰς ἀμπέλους των, καὶ τὰς συκάς των, καὶ ἐσύντριψε κάθε δένδρον τῶν βουνῶν των.
34 Εἶπε, καὶ ἦλθον ἀκρίδες καὶ βροῦχοι ἀναρίθμητοι καὶ κατέφαγον πάντα τὰ χορτα τῆς γῆς των, καὶ ὅλον τὸν καρπόν της.
35 Καὶ ἀφάνησε κάθε πρωτότοκον ἐκ τῆς γῆς των, τοὺς πρώτους τῆς δυνάμεως των.
36 Καὶ τὲς ἐξέφερε μὲ τὸ χρυσίον ᾧ ἀσήμιον, ᾧ εἰς τὲς φυλὰς των δὲν εὑρίσκελο ἕνας ἀσθενής.
37 Εὐφράνθη ἡ Αἴγυπτος εἰς τὴν ἔξοδόν των, ὅτι τοὺς ἐφοβοῦντο.
38 Ἅπλωσε σύννεφον εἰς σκέπην του, καὶ μὲ φῶς τοὺς ἐφώτισε τὴν νύκτα.
39 Ἐζήτησαν, καὶ τοὺς ἔδωκεν ὀρτύκια, καὶ τοὺς ἐγέμησε μὲ ἄρτον οὐρανοῦ.
40 Καὶ ἔσχισε πέτραν, καὶ ἐχύθησαν νερὰ, καὶ εἰς γῆν ἄνυδρον ἔτρεξαν ποταμοί.
41 Ὅτι ἐνθυμήθη τὸν λόγον του τὸν ἅγιον, τὸν ὁποῖον εἶπε τοῦ δούλου του Ἀβραάμ.
42 Καὶ ἐξέφερε τὸν λαόν του ἐν ἀγαλλιάσει καὶ τοὺς ἐκλεκτούς του ἐν εὐφροσύνει.
43 Καὶ τοὺς ἔδωκε τὰς χώρας τῶν ἐθνῶν καὶ τοὺς πόνους τῶν λαῶν ἐκληρονόμησαν.
44 Ὅπως φυλάξωσι τὰ δικαιώματά του, καὶ ζητήσωσι τὸν νόμον του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρϛ'. CVI.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι εἶναι ἀγαθὸς, καὶ τὸ ἔλεος του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Τίς δύναται 'να διηγηθῇ τὴν δύναμιν τοῦ Κυρίου, καὶ 'να ποιήσῃ ἀκουστὰς πάντας τοὺς ἐπαίνούς του;
3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4 Ἐνθυμήσθ μας Κύριε εἰς τ' καιρὸν τῆς εὐδοκίας τῶ λαῶ σε, ἐπίσκεψαί μας μὲ τὸ σωτήριόν σε,
5 Ἵνα ἰδῶ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἐκλεκτῶν σε, ᾧ εὐφρανθῶ διὰ τὴν εὐφροσύνην τοῦ ἔθνες σε, ᾧ εὐχαριστήσω μὲ τὴν κληρονομίαν σου.
6 Ἡμαρτήσαμεν μὲ τὲς πατέρας μας, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.

17 Egli aveva mandato dinanzi a loro un' uomo: *cioè*, Iosef *che* fu venduto per servo.
18 I cui piedi furono serrati ne' ceppi, la cui persona fu messa ne' ferri.
19 La parola del Signore lo tenne al cimento, sino al tempo che venne ciò ch'egli aveva detto.
20 Allora il re mandò a farlo sciorre, il dominatordipopoli *mandò*a largheggiarlo.
21 Egli lo costituì padrone sopra la sua casa, e rettore sopra tutto il suo stato.
22 Per tenere a freno i suoi principi a suo senno, e per dare ammaestramento a' suoi Anziani.
23 Poi Israel entrò in Egitto, e Iacob dimorò come forestiere nel paese di Cam.
24 Ed *Iddio* fece grandemente moltiplicare il suo popolo, e lo rendè più possente che i suoi nemici.
25 Egli rivolse il cuor loro ad odiare il suo popolo, a macchinar frode contr'a' suoi servitori.
26 Egli mandò Moisè, suo servitore: ed Aaron, il quale egli aveva eletto.
27 Essi eseguirono fra loro i miracoli ch' egli aveva *loro* detti, ed i suoi prodigi nella terra di Cam.
28 Egli mandò le tenebre, e fece oscurar l'*aria:* ed essi non furono ribelli alle sue parole.
29 Egli cangiò l' acque loro in sangue, e fece morire il lor pesce.
30 La terra loro produsse rane *ch' entrarono fin* nelle camere de' lor re.
31 Alla sua parola venne una mischia d'insetti, e pidocchi in tutte le lor contrada.
32 Egli mutò le lor piogge in gragnuola, ed in fuoco divampante, nel lor paese.
33 E percosse le lor vigne, ed i lor fichi; e fracassò gli alberi della lor contrada.
34 Alla sua parola vennero locuste, e bruchi senza numero.
35 Che rosero tutta l'erba nel lor paese, e mangiarono il frutto della lor terra.
36 Poi egli percosse ogni primogenito nel lor paese, le primizie d'ogni lor forza.
37 E condusse fuori Israel con oro, e con argento: e non vi fu alcuno, fra le sue tribù *che fosse* fiacco.
38 Gli Egizii si rallegrarono della lor partita: perciocchè lo spavento d'essi era caduto sopra loro.
39 Egli distese la nuvola, per coverta; ed *accese* un fuoco, per alluminarli di notte.
40 Alla lor richiesta egli addusse delle quaglie, e li saziò del pan del cielo.
41 Egli aperse la roccia, e *ne* colarono acque: rivi corsero per i luoghi aridi.
42 Perciocchè egli si ricordò della parola della sua Santità, *detta* ad Abraam, suo servitore.
43 E trasse fuori il suo popolo con allegrezza, ed i suoi eletti con giubilo.
44 E diede loro i paesi delle genti, ed essi possedettero le fatiche de' popoli.
45 Acciocchè osservassero i suoi statuti, e guardassero le sue leggi. Alleluia.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CVI.

CELEBRATE il Signore: perciocchè *egli è* buono, perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
2 Chi potrà raccontar le potenze del Signore? *chi* potrà publicar tutta la sua lode?
3 Beati coloro ch' osservano la drittura, che fanno ciò ch'è giusto in ogni tempo.
4 Ricordati di me, o Signore, secondo la

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

21ſter Tag. **Der Pſalter.**

17 Er ſandte einen Mann vor ihnen hin; Joſeph ward zum Knechte verkauft.
18 Sie zwangen ſeine Füße in Stock; ſein Leib mußte in Eiſen liegen,
19 Bis daß ſein Wort kam, und die Rede des Herrn ihn durchläuterte.
20 Da ſandte der König hin, und ließ ihn los geben; der Herr über Völker hieß ihn auslaſſen.
21 Er ſetzte ihn zum Herrn über ſein Haus, zum Herrſcher über alle ſeine Guter.
22 Daß er ſeine Furſten unterwieſe nach ſeiner Weiſe, und ſeine Aelteſten Weisheit lehrete.
23 Und Iſrael zog in Egypten, und Jacob ward ein Fremdling im Lande Hams.
24 Und er ließ ſein Volk ſehr wachſen, und machte ſie mächtiger denn ihre Feinde.
25 Er verkehrte jener Herz, daß ſie ſeinem Volke gram würden, und dachten ſeine Knechte mit Liſt zu dämpfen.
26 Er ſandte ſeinen Knecht Moſen, Aaron, den er hatte erwählet.
27 Dieſelben thaten ſeine Zeichen unter ihnen, und ſeine Wunder im Lande Hams.
28 Er ließ Finſterniß kommen, und machte es finſter; und waren nicht ungehorſam ſeinen Worten.
29 Er verwandelte ihre Waſſer in Blut, und tödtete ihre Fiſche.
30 Ihr Land wimmelte Kröten heraus, in den Kammern ihrer Könige.
31 Er ſprach, da kam Ungeziefer, Läuſe in allen ihren Grenzen.
32 Er gab ihnen Hagel zum Regen, Feuerflammen in ihrem Lande;
33 Und ſchlug ihre Weinſtöcke und Feigenbäume, und zerbrach die Bäume in ihren Grenzen.
34 Er ſprach, da kamen Heuſchrecken und Käfer ohne Zahl.
35 Und ſie fraßen alles Gras in ihrem Lande, und fraßen die Früchte auf ihrem Felde.
36 Und ſchlug alle Erſtgeburt in Egypten, alle ihre erſten Erben.
37 Und führete ſie aus mit Silber und Gold; und es war kein Gebrechlicher unter ihren Stämmen.
38 Egypten ward froh, daß ſie auszogen: denn ihre Furcht war auf ſie gefallen.
39 Er breitete eine Wolke aus zur Decke, und ein Feuer der Nachts zu leuchten.
40 Sie baten, da ließ er Wachteln kommen, und er ſättigte ſie mit Himmelbrod.
41 Er öffnete den Felſen, da floſſen Waſſer aus, daß Bäche liefen in der dürren Wüſte,
42 Denn er gedachte an ſein heiliges Wort, Abraham, ſeinem Knechte, geredet.
43 Alſo führete er ſein Volk aus mit Freuden, und ſeine Auserwählten mit Wonne,
44 Und gab ihnen die Länder der Heiden, daß ſie die Güter der Völker einnahmen,
45 Auf daß ſie halten ſollten ſeine Rechte, und ſeine Geſetze bewahren.

Abend-Gebete.

Der 106 Pſalm.

1 Danket dem Herrn, denn er iſt freundlich, und ſeine Güte währet ewiglich.
2 Wer kann die großen Thaten des Herrn ausreden, und alle ſeine löbliche Werke preiſen?
3 Wohl denen, die das Gebot halten, und thun immerdar recht.

LOS PSALMOS. *El Dia* 21.

17 Envió delante de ellos un varon: Joseph fué vendido por esclavo.
18 Abatiéron con grillos sus pies, el hierro traspasó su alma,
19 Hasta que se cumpliese la palabra de él. El habla del Señor le habia inflamado:
20 Envió el Rey, y lo soltó; el Príncipe de los pueblos, y le dexó ir.
21 Constituyólo por señor de su casa, y por Príncipe de todo lo que poseía:
22 Para que instruyese á sus Grandes como á sí mismo, y enseñase la prudencia á sus ancianos.
23 Y entró Israél en Egipto, y fué Jacob extrangero en tierra de Cam.
24 Y aumentó su pueblo en gran manera, y le hizo fuerte sobre sus enemigos.
25 Trocó el corazon de ellos, para que aborreciesen á su pueblo, y usasen de engaños con sus siervos.
26 Envió á Moysés su siervo; á Aarón, el mismo que él escogió.
27 Puso en ellos las palabras de sus señales, y prodigios en tierra de Cam.
28 Envió tinieblas, y obscureció: y no alteró sus palabras.
29 Convirtió las aguas de ellos en sangre, y mató sus peces.
30 Su tierra produxo ranas hasta en los gabinetes de los mismos Reyes.
31 Dixo, y viniéron moscas de todas castas, y cinifes en todos sus términos.
32 Mudó sus lluvias en granizo: envió fuego abrasador en la tierra de ellos.
33 E hirió sus viñas, y sus higuerales; y destrozó los árboles de sus términos.
34 Dixo, y vino langosta, y bruco, que no tenia número:
35 Y comió todo el heno en la tierra de ellos, y comió todo el fruto de la tierra de ellos.
36 E hirió á todos los primogénitos en la tierra de ellos, las primicias de todo su trabajo.
37 Y sacólos con plata y con oro, y no habia enfermo en las tribus de ellos.
38 Alegróse Egipto en la partida de ellos: porque cayó sobre ellos el temor de ellos.
39 Extendió una nube para cubierta de ellos, y fuego que los alumbrase de noche.
40 Pidiéron, y vinieron codornices: y de pan del cielo los sació.
41 Hendió la peña, y manáron aguas: corriéron rios en lugar seco;
42 Porque tuvo en memoria su santa palabra, la que él habia dado á Abraham su siervo.
43 Y sacó á su pueblo con regocijo, y á sus escogidos con alegría.
44 Y dióles las tierras de las naciones, y poseyéron las labores de los pueblos:
45 Para que guardasen sus mandamientos, y buscasen su ley.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CVI.

ALABAD al Señor, porque es bueno: porque su misericordia es por los siglos.
2 ¿Quien contará las obras del poder del Señor? quién hará que sean oidas todas sus alabanzas?
3 Bienaventurados los que guardan rectitud, y practican la virtud en todo tiempo.
4 Acuerdate de nosotros, Señor, con benevolencia ácia tu pueblo: visítanos con tu salud:

LATINA ET GRÆCA.

17 Misit ante eos virum: in servum venundatus est Joseph.
18 Humiliaverunt in compedibus pedes ejus, ferrum pertransiit animam ejus,
19 Donec veniret verbum ejus, Eloquium Domini inflammavit eum:
20 Misit rex, et solvit eum: princeps populorum, et dimisit eum.
21 Constituit eum dominum domus suæ: et principem omnis possessionis suæ:
22 Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum: et senes ejus prudentiam doceret.
23 Et intravit Israel in Ægyptum: et Jacob accola fuit in Terra Cham.
24 Et auxit populum suum vehementer: et firmavit eum super inimicos ejus.
25 Convertit cor eorum ut odirent populum ejus: et dolum facerent in servos ejus.
26 Misit Moysen servum suum: Aaron, quem elegit ipsum.
27 Posuit in eis verba signorum suorum, et prodigiorum in Terra Cham.
28 Misit tenebras, et obscuravit: et non exacerbavit sermones suos.
29 Convertit aquas eorum in sanguinem: et occidit pisces eorum.
30 Edidit terra eorum ranas in penetralibus regum ipsorum.
31 Dixit, et venit cœnomyia: et cinifes in omnibus finibus eorum.
32 Posuit pluvias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum.
33 Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum: et contrivit lignum finium eorum.
34 Dixit, et venit locusta, et bruchus, cujus non erat numerus:
35 Et comedit omne fœnum in terra eorum: et comedit omnem fructum terræ eorum.
36 Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.
37 Et eduxit eos cum argento et auro: et non erat in tribubus eorum infirmus.
38 Lætata est Ægyptus in profectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos.
39 Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem ut luceret eis per noctem.
40 Petierunt, et venit coturnix: et pane cæli saturavit eos.
41 Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina;
42 Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum.
43 Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in lætitia.
44 Et dedit illis regiones Gentium: et labores populorum possederunt:
45 Ut custodiant justificationes ejus, et legem ejus requirant.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CVI.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.
2 Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus?
3 Beati, qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore.
4 Memento nostri Domine in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo:

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρς'. CVI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;
3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.
4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου;
5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

5 That I may see the felicity of thy chosen: and rejoice in the gladness of thy people, and give thanks with thine inheritance.

6 We have sinned with our fathers: we have done amiss, and dealt wickedly.

7 Our fathers regarded not thy wonders in Egypt, neither kept they thy great goodness in remembrance: but were disobedient at the sea, even at the Red sea.

8 Nevertheless, he helped them for his Name's sake: that he might make his power to be known.

9 He rebuked the Red sea also, and it was dried up: so he led them through the deep, as through a wilderness.

10 And he saved them from the adversary's hand: and delivered them from the hand of the enemy.

11 As for those that troubled them, the waters overwhelmed them: there was not one of them left.

12 Then believed they his words; and sang praise unto him.

13 But within a while they forgat his works: and would not abide his counsel.

14 But lust came upon them in the wilderness: and they tempted God in the desert.

15 And he gave them their desire: and sent leanness withal into their soul.

16 They angered Moses also in the tents: and Aaron the saint of the Lord.

17 So the earth opened, and swallowed up Dathan: and covered the congregation of Abiram.

18 And the fire was kindled in their company: the flame burnt up the ungodly.

19 They made a calf in Horeb: and worshipped the molten image.

20 Thus they turned their glory: into the similitude of a calf that eateth hay.

21 And they forgat God their Saviour: who had done so great things in Egypt;

22 Wondrous works in the land of Ham: and fearful things by the Red sea.

23 So he said, he would have destroyed them, had not Moses his chosen stood before him in the gap: to turn away his wrathful indignation, lest he should destroy them.

24 Yea, they thought scorn of that pleasant land: and gave no credence unto his word;

25 But murmured in their tents: and hearkened not unto the voice of the Lord.

26 Then lift he up his hand against them: to overthrow them in the wilderness;

27 To cast out their seed among the nations: and to scatter them in the lands.

28 They joined themselves unto Baal-peor: and ate the offerings of the dead.

29 Thus they provoked him to anger with their own inventions: and the plague was great among them.

30 Then stood up Phinees and prayed: and so the plague ceased.

31 And that was counted unto him for righteousness: among all posterities for evermore.

32 They angered him also at the waters of strife: so that he punished Moses for their sakes:

33 Because they provoked his spirit: so that he spake unadvisedly with his lips.

34 Neither destroyed they the heathen: as the Lord commanded them;

35 But were mingled among the heathen: and learned their works.

36 Insomuch that they worshipped their idols, which turned to their own decay: yea, they offered their sons and their daughters unto devils;

37 And shed innocent blood, even the blood

me réjouisse dans la joie de ta nation, et que je me glorifie avec ton héritage.

6 Nous et nos pères, nous avons péché, nous avons commis iniquité, nous avons agi avec méchanceté.

7 Nos pères n'ont point été attentifs à tes merveilles en Egypte; et ils ne se sont point souvenus de la multitude de tes bontés; mais ils ont été rebelles auprès de la mer, vers la mer rouge.

8 Toutefois, il les délivra pour l'amour de son nom, afin de donner à connoître sa force.

9 Car il tança la mer rouge, et elle fut à sec, et il les conduisit par ses gouffres, comme par un lieu sec.

10 Il les délivra de la main de ceux qui *les* haïssoient, et les garantit de la main de l'ennemi,

11 Et les eaux couvrirent leurs oppresseurs; il n'en resta pas un seul.

12 Alors ils crurent à ses paroles, et ils chantèrent sa louange.

13 *Mais* ils oublièrent incontinent ses œuvres, et n'attendirent pas qu'il accomplît son conseil.

14 Mais ils furent épris de convoitise dans le désert, et ils tentèrent le *Dieu* fort dans la solitude.

15 Alors il leur donna ce qu'ils avoient demandé, mais il leur envoya une consomption en leur corps.

16 Ils portèrent envie à Moïse dans le camp, et à Aaron, le saint de l'Eternel.

17 La terre s'ouvrit et engloutit Dathan, et couvrit la bande d'Abiram.

18 Le feu consuma aussi leur assemblée, et la flamme brûla les méchans.

19 Ils firent un veau en Horeb, et se prosternèrent devant une image de fonte;

20 Et changèrent leur gloire en la figure d'un bœuf qui mange l'herbe.

21 Ils oublièrent le *Dieu* fort, leur libérateur, qui avoit fait de grandes choses en Egypte,

22 Des choses merveilleuses au pays de Cam, et des choses terribles sur la mer rouge.

23 C'est pourquoi il dit qu'il les détruiroit; mais Moïse, son élu, se tint à la brèche devant lui, pour détourner sa colère, afin qu'il ne *les* détruisît pas.

24 Ils méprisèrent aussi le pays désirable, et ils ne crurent point à sa parole.

25 Ils murmurèrent dans leurs tentes, et ils n'obéirent point à la voix de l'Eternel.

26 C'est pourquoi il leva la main et jura qu'il les feroit tomber dans le désert;

27 Et qu'il accableroit leur postérité parmi les nations, et les disperseroit en divers pays.

28 Ils se prostituèrent à Bahal-Péhor, et mangèrent des sacrifices des idoles mortes.

29 Et ils irritèrent *Dieu*, par leurs actions *criminelles*, tellement qu'une plaie fit une brèche parmi eux.

30 Mais Phinées se présenta, et fit justice, et la plaie fut arrêtée.

31 Et cela lui a été imputé à justice dans tous les âges.

32 Ils irritèrent aussi *le Seigneur* près des eaux de Mériba, et il en arriva du mal à Moïse à cause d'eux.

33 Car ils chagrinèrent son esprit, et il parla légèrement de ses lèvres.

34 Ils n'ont point détruit les peuples que l'Eternel leur avoit dit *de détruire*.

35 Mais ils se sont mêlés parmi ces nations là, et ils ont appris leurs manières de faire;

36 Et ils ont servi leurs faux dieux, lesquels leur ont été en piéges.

37 Car ils ont sacrifié leurs fils et leurs filles aux démons;

38 Et ils ont répandu le sang innocent, le

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐκ ἐνόησαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ οὐκ ἐνθυμήθησαν τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.

8 Ὅμως τοὺς ἔσωσε διὰ τὸ ὄνομά του, ἵνα δείξῃ τὴν δυναστείαν του.

9 Καὶ ἐπετίμησε τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ ἐξηράνθη· καὶ τοὺς ὡδήγησε διὰ κύματα ὡς ἐρημίας.

10 Καὶ τοὺς ἔσωσεν ἀπὸ τῶν μισούντων τὰς χεῖρας, καὶ ἀπὸ τὰς τῆς ἐχθρᾶς χεῖρας τοὺς ἐλύτρωσε.

11 Καὶ ἐσκέπασεν ἀπὸ κύματα τοὺς θλίβοντάς τους, καὶ ἕνας ἀπ αὐτοὺς δὲν ἐλύτρωσε.

12 Τότε ἐπίστευσαν εἰς τοὺς λόγους του, καὶ ἐτραγῴδησαν τὸν ἔπαινόν του.

13 Εἰς ὀλίγον δὲ καιρὸν ἀλησμόνησαν τὰ ἔργα του, καὶ δὲν ὑποτάχθησαν τῇ βουλῇ του.

14 Καὶ εἰς τὴν ἔρημον ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν.

15 Καὶ τοὺς ἔδωκε τὸ ζήτημά των, καὶ ἐξεῖλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν των.

16 Καὶ παρώργισαν τὸν Μωυσῆν εἰς τὰ κατασκηνώματα, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον τοῦ Κυρίου.

17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε τὸν Δαθὰν, καὶ ἐσκέπασε τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ φλόγα ἄναψεν εἰς τὴν συναγωγήν των, καὶ κατέκαυσε τοὺς ἁμαρτωλούς.

19 Καὶ ἔπλασαν μοσχάριον εἰς τὸ Χωρὴβ, καὶ ἐπροσκύνησαν τὸ γλυπτόν.

20 Καὶ οὕτω ἤλλαξαν τὴν δόξαν των εἰς ὁμοίωσιν μοσχαρίου τρώγοντος χόρτον.

21 Καὶ ἐλησμόνησαν τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά τες τὸν ποιήσαντα μεγάλα θαύματα εἰς τὴν Αἴγυπτον,

22 Καὶ εἰς τὴν γῆν Χὰμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν.

23 Εἶπε τότε, ὅτι ἤθελε τοὺς ἐξολοθρεύσειν, ἀλλὰ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτός του ἐβάλθη ἔμπρός του, διὰ ἵνα ἀποστρέψῃ τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς του, καὶ ἵνα μὴ ἐξολοθρεύσῃ.

24 Καὶ ἐκαταφρόνησαν τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητὴν, καὶ δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὸν λόγον του.

25 Καὶ φωνὴ ψόγου ἦτο εἰς τὰ σκηνώματά των, καὶ δὲν ἤκουσαν τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου.

26 Καὶ ἀσήκωσε τὴν χεῖρα του ἐναντίον τους, διὰ ἵνα τοὺς διασκορπίσῃ εἰς τὴν ἔρημον.

27 Ἵνα διασκορπίσῃ τὸ σπέρμα των εἰς τὰ ἔθνη, καὶ εἰς τὰς χώρας.

28 Ἐσμίχθησαν μὲ τὸν Βεελφεγὼρ καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ τὸν παρόξυναν μὲ τὰς ἐφευρέσεις των, καὶ ὁ θάνατος ἦτο μεγαλήτερος ἀνάμεσά τους.

30 Καὶ ἐσηκώθη φινεὲς καὶ ἐπερικάλεσε, καὶ ὁ θάνατος ἔπαυσε.

31 Καὶ τοῦτο, ἐσοχάσθη εἰς αὐτὸν δικαιοσύνη, εἰς γενεὰς καὶ εἰς τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ τὸν ἐθύμωσαν μὲ τὰ κύματα τῆς ἀντιλογίας καὶ δι' αὐτοὺς ἐτιμώρησε τὸν Μωυσῆν.

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμά του, καὶ ἐλάλησεν ἀσυμβούλως.

34 Δὲν ἐξολόθρευσιν τὰ ἔθνη τὰ ὁποῖα τοὺς εἶπεν ὁ Κύριος.

35 Ἀλλὰ ἔσμιξαν μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα των.

36 Καὶ ἐδούλευσαν τὰ γλυπτά των, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐπαγίδευσαν, καὶ ἔθυσαν εἰς τὰ δαιμόνια τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας των.

37 Καὶ ἔχυσαν αἷμα ἀθῷον, τὸ αἷμα τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων των τὰς ὁποίας ἔθυσαν εἰς τὰ εἴδωλα τῆς Χαναάμ, καὶ ἐμίαναν τὴν γῆν μὲ τὸ αἷμα.

38 Οὕτω ἐμιάνθησαν μὲ τὰ ἔργα των, καὶ ἐπόρνευσαν μὲ τὰς ἐφευρέσεις των.

tua benivolenza verso il tuo popolo: visitami colla tua salute.

5 Acciocchè io vegga il bene de' tuoi eletti, *e* mi rallegri dell'allegrezza della tua gente, *e* mi glorii colla tua eredità.

6 Noi, ed i nostri padri abbiam peccato, abbiam operato iniquamente.

7 I nostri padri in Egitto non considerarono le tue maraviglie, non si ricordarono della grandezza delle tue benignità: e si ribellarono presso al mare, nel Mar rosso.

8 Ma pure *il Signore* li salvò per l'amor del suo Nome, per far nota la sua potenza.

9 E sgridò il Mar rosso, ed esso si seccò: e li fece caminar per gli abissi, come *per* un deserto.

10 E li salvò di man di coloro che gli odiavano, e li riscosse di man del nemico.

11 E l'acque copersero i lor nemici, e non ne scampò pure uno.

12 Allora credettero alle sue parole, cantarono la sua lode.

13 *Ma* presto dimenticarono le sue opere, non aspettarono il suo consiglio.

14 E s'accesero di cupidigia nel diserto, e tentarono Iddio nella solitudine.

15 Ed egli diede loro ciò che chiedevano: ma mandò la magrezza nelle lor persone.

16 Oltr' a ciò furono mossi d' invidia contr' a Moisè, nel campo: *e* contr' ad Aaron, il Santo del Signore.

17 La terra s' aperse, e tranghiottì Datan, e coperse il seguito d' Abiram.

18 Ed il fuoco arse la lor raunanza, la fiamma divampò gli empi.

19 Fecero un vitello in Horeb, ed adorarono una statua di getto.

20 E mutarono la lor gloria in una somiglianza di bue, che mangia l' erba.

21 Dimenticarono Iddio, lor Salvatore, il quale aveva fatte cose grandi in Egitto.

22 Cose maravigliose nel paese di Cam, tremende al Mar rosso.

23 Onde egli disse di sterminarli: se non che Moisè, suo Eletto, si presentò alla rottura davanti a lui, per istornar l' ira sua che non distruggesse.

24 Disdegnarono ancora il paese desiderabile, non credettero alla sua parola.

25 E mormorarono ne' lor tabernacoli, non attesero alla voce del Signore.

26 Onde egli alzò lor la mano che li farebbe cader nel diserto,

27 E che farebbe cader la lor progenie fra le genti, e che li dispergerebbe per i paesi.

28 Oltr'a ciò, si congiunsero con Baalpeor, e mangiarono de' sacrificii de' morti.

29 E dispettarono *Iddio* co' lor fatti, onde la piaga s avventò a loro.

30 Ma Finees si fece avanti, e fece giudicio: e la piaga fu arrestata.

31 E ciò gli fu riputato per giustizia, per ogni età, in perpetuo.

32 Provocarono ancora *il Signore* ad ira presso all' acque di Meriba, ed avvenne del male a Moisè per loro.

33 Perciocchè innasprirono il suo spirito: onde egli parlò disavvedutamente colle sue labbra.

34 Essi non distrussero i popoli ch' il Signore aveva lor detto.

35 Anzi si mescolarono fra le genti, ed impararono le loro opere.

36 E servirono a loro idoli, e quelli furono loro per laccio.

37 E sacrificarono i lor figliuoli, e le lor figliuole a' demoni.

38 E sparsero il sangue innocente, il

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

4 Herr, gedenke meiner nach der Gnade, die du deinem Volke verheißen haſt; beweiſe uns deine Hülfe;
5 Daß wir ſehen mögen die Wohlfahrt deiner Auserwählten, und uns freuen, daß es deinem Volke wohl gehet, und uns rühmen mit deinem Erbtheil.
6 Wir haben geſündiget ſammt unſern Vätern, wir haben mißhandelt, und ſind gottlos geweſen.
7 Unſere Väter in Egypten wollten deine Wunder nicht verſtehen; ſie gedachten nicht an deine große Güte, und waren ungehorſam am Meer, nehmlich am Schilfmeer.
8 Er half ihnen aber um ſeines Namens willen, daß er ſeine Macht beweiſe.
9 Und er ſchalt das Schilfmeer, da ward es trocken, und führete ſie durch die Tiefen, wie in einer Wüſte.
10 Und half ihnen von der Hand deß, der ſie haſſete, und erlöſete ſie von der Hand des Feindes.
11 Und die Waſſer erſäuften ihre Widerſacher, daß nicht einer überblieb.
12 Da glaubten ſie an ſeine Worte, und ſangen ſein Lob.
13 Aber ſie vergaßen bald ſeiner Werke, ſie warteten nicht ſeines Raths.
14 Und ſie wurden luſtern in der Wüſte, und verſuchten Gott in der Einöde.
15 Er aber gab ihnen ihre Bitte, und ſandte ihnen genug, bis ihnen davor ekelte.
16 Und ſie empörten ſich wider Moſe im Lager, wider Aaron, den Heiligen des Herrn.
17 Die Erde that ſich auf, und verſchlang Dathan, und bedte zu die Rotte Abirams.
18 Und Feuer ward unter ihrer Rotte angezündet, die Flamme verbrannte die Gottloſen.
19 Sie machten ein Kalb in Horeb, und beteten an das gegoſſene Bild.
20 Und verwandelten ihre Ehre in ein Gleichniß eines Ochſen, der Gras iſſet.
21 Sie vergaßen Gottes, ihres Heilandes, der ſo große Dinge in Egypten gethan hatte,
22 Wunder im Lande Hams, und ſchreckliche Werke am Schilfmeer.
23 Und er ſprach, er wollte ſie vertilgen, wo nicht Moſe, ſein Auserwählter, den Riß aufgehalten hätte, ſeinen Grimm abzuwenden, auf daß er ſie nicht gar verderbete.
24 Und ſie verachteten das liebe Land; ſie glaubten ſeinem Worte nicht.
25 Und murreten in ihren Hütten; ſie gehorchten der Stimme des Herrn nicht.
26 Und er hob auf ſeine Hand wider ſie, daß er ſie niederſchlüge in der Wüſte,
27 Und würfe ihren Samen unter die Heiden, und zerſtreuete ſie in die Länder.
28 Und ſie hiengen ſich an den Baal Peor, und aßen von den Opfern der todten Götzen.
29 Und erzürneten ihn mit ihrem Thun: da riß auch die Plage unter ſie.
30 Da trat zu Pinehas, und ſchlichtete die Sache, da ward der Plage geſteuert.
31 Und ward ihm gerechnet zur Gerechtigkeit für und für ewiglich.
32 Und ſie erzürneten ihn am Haderwaſſer, und ſie zerplagten den Moſe übel.
33 Denn ſie betrübten ihm ſein Herz, daß ihm etliche Worte entfuhren.
34 Auch vertilgten ſie die Völker nicht, wie ſie doch der Herr geheißen hatte:
35 Sondern ſie mengeten ſich unter die Heiden,

LOS PSALMOS. *El Dia 21.*

5 Para que veamos los bienes de tus escogidos, y nos alegremos con la alegría de tu gente: para que seas glorificado en tu heredad.
6 Hemos pecado con nuestros padres: hemos procedido injustamente, iniquidad hemos hecho.
7 Nuestros padres en Egipto no consideráron tus maravillas: no se acordáron de la muchedumbre de tu misericordia. Y te irritáron estando para entrar en el mar, en el mar Roxo.
8 Y él los salvó por amor de su nombre, para hacer notorio su poder.
9 Y reprehendió al mar Roxo, y secóse: y los llevó por abismos como por un desierto.
10 Y los salvó de la mano de los que los aborrecian, y los rescató de la mano del enemigo.
11 Y cubrió el agua á los que los angustiaban: no quedó de ellos uno.
12 Y creyéron las palabras de él, y cantáron su alabanza.
13 Mas se diéron priesa en olvidar sus obras, y no aguardáron su consejo.
14 Y tuviéron un ardentísimo deseo en el desierto, y tentáron á Dios en el lugar sin agua.
15 Y les concedió su peticion, y envió hartura á sus almas.
16 E irritáron á Moysés en el campamento, á Aarón el Santo del Señor.
17 Abrióse la tierra, y se tragó á Dathán, y cubrió la congregacion de Abirón.
18 Y encendióse fuego en la sinagoga de ellos: la llama abrasó á los pecadores.
19 E hiciéron el becerro en Horéb, y adoráron la obra de escultura.
20 Y cambiáron su gloria por la imágen de un becerro, que come heno.
21 Olvidáron al Dios, que los salvó, que habia hecho grandiosidades en Egipto,
22 Maravillas en la tierra de Cam, terribles cosas en el mar Roxo.
23 Y dixo que los destruiria: si Moysés su escogido no se hubiera puesto en su presencia en el quebrantamiento: para apartar su ira que no los destruyese:
24 Y por nada tuviéron la tierra deseable: no creyéron á su palabra,
25 Y murmuráron en sus tiendas: no oyéron la voz del Señor.
26 Y alzó su mano sobre ellos, para echarlos por tierra en el desierto,
27 Y para abatir su linage entre las naciones, y esparcirlos por las regiones.
28 Y consagráronse á Beelphegór, y comiéron los sacrificios de los muertos.
29 Y le irritáron con sus invenciones, y se multiplicó eu ellos el estrago.
30 Y presentóse Phinees, y aplacó; y cesó el golpéo.
31 Y fuéle imputado á justicia, por generacion y generacion para siempre.
32 E irritáronle en las aguas de contradiccion, y fué castigado Moysés por causa de ellos:
33 Porque exâsperáron su espíritu. Y estuvo perplexo en sus labios:
34 No destruyéron las naciones, que el Señor les dixo.
35 Y se mezcláron con las naciones, y aprendiéron sus obras:
36 Y sirviéron á sus ídolos, y fué para ellos escándalo.
37 E inmoláron sus hijos, y sus hijas á los demonios.
38 Y derramáron la sangre inocente: la sangre de sus hijos y de sus hijas, que habian

LATINA ET GRÆCA.

5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ: ut lauderis cum hereditate tua.
6 Peccavimus cum patribus nostris: injuste egimus, iniquitatem fecimus.
7 Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ. Et irritaverunt ascendentes in mare, Mare rubrum.
8 Et salvavit eos propter nomen suum: ut notam faceret potentiam suam.
9 Et increpuit Mare rubrum, et exiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
10 Et salvavit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici.
11 Et operuit aqua tribulantes eos: unus ex eis non remansit.
12 Et crediderunt verbis ejus: et laudaverunt laudem ejus.
13 Cito fecerunt, obliti sunt operum ejus: et non sustinuerunt consilium ejus.
14 Et concupierunt concupiscentiam in deserto: et tentaverunt Deum in inaquoso.
15 Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit saturitatem in animas eorum.
16 Et irritaverunt Moysen in castris: Aaron sanctum Domini.
17 Aperta est terra, et deglutivit Dathan: et operuit super congregationem Abiron.
18 Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores.
19 Et fecerunt vitulum in Horeb: et adoraverunt sculptile.
20 Et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis fœnum.
21 Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, qui fecit magnalia in Ægypto,
22 Mirabilia in Terra Cham: terribilia in mari rubro.
23 Et dixit ut disperderet eos: si non Moyses electus ejus stetisset in confractione in conspectu ejus: Ut averteret iram ejus ne disperderet eos:
24 Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem: Non crediderunt verbo ejus,
25 Et murmuraverunt in tabernaculis suis: non exaudierunt vocem Domini.
26 Et elevavit manum suam super eos: ut prosterneret eos in deserto:
27 Et ut dejiceret semen eorum in Nationibus: et dispergeret eos in regionibus.
28 Et initiati sunt Beelphegor: et comederunt sacrificia mortuorum.
29 Et irritaverunt eum in adinventionibus suis: et multiplicata est in eis ruina.
30 Et stetit Phinees, et placavit: et cessavit quassatio.
31 Et reputatum est ei in justitiam, in generationem et generationem usque in sempiternum.
32 Et irritaverunt eum ad Aquas contradictionis: et vexatus est Moyses propter eos:
33 Quia exacerbaverunt spiritum ejus. Et distinxit in labiis suis:
34 Non disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.
35 Et commisti sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum:
36 Et servierunt sculptilibus eorum: et factum est illis in scandalum.
37 Et immolaverunt filios suos, et filias suas dæmoniis.
38 Et effuderunt sanguinem innocen-

σʊ, τῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σʊ.
6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν.
7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμασιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου· καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.
8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.
9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὡδήγησεν αὐτὸς ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.
10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.
12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.
13 Ἔσπευσαν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ.
14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.
15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν.
16 Καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.
17 Ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.
18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλὸξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλούς.
19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρὴβ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ.
20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθοντος χόρτον.
21 Ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτὸς, τὰ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ,
22 Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χὰμ, καὶ φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.
23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.
24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.
25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.
26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,
27 Καὶ τῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτὸς ἐν ταῖς χώραις.
28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.
29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις.
30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.
31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἕως τοῦ αἰῶνος.
32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς·
33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.
34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.
35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.
36 Καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.
37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις,
38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῷον, αἷμα υἱῶν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

of their sons and of their daughters: whom they offered unto the idols of Canaan; and the land was defiled with blood.

38 Thus were they stained with their own works: and went a whoring with their own inventions.

39 Therefore was the wrath of the Lord kindled against his people: insomuch that he abhorred his own inheritance.

40 And he gave them over into the hand of the heathen: and they that hated them were lords over them.

41 Their enemies oppressed them: and had them in subjection.

42 Many a time did he deliver them: but they rebelled against him with their own inventions, and were brought down in their wickedness.

43 Nevertheless, when he saw their adversity: he heard their complaint.

44 He thought upon his covenant, and pitied them, according unto the multitude of his mercies: yea, he made all those that led them away captive to pity them.

45 Deliver us, O Lord our God, and gather us from among the heathen: that we may give thanks unto thy holy Name, and make our boast of thy praise.

46 Blessed be the Lord God of Israel from everlasting, and world without end: and let all the people say, Amen.

MORNING PRAYER.

PSALM CVII.

O GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.

2 Let them give thanks whom the Lord hath redeemed: and delivered from the hand of the enemy;

3 And gathered them out of the lands, from the east, and from the west: from the north, and from the south.

4 They went astray in the wilderness out of the way: and found no city to dwell in;

5 Hungry and thirsty: their soul fainted in them.

6 So they cried unto the Lord in their trouble: and he delivered them from their distress

7 He led them forth by the right way: that they might go to the city where they dwelt.

8 O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men!

9 For he satisfieth the empty soul: and filleth the hungry soul with goodness.

10 Such as sit in darkness, and in the shadow of death: being fast bound in misery and iron;

11 Because they rebelled against the words of the Lord: and lightly regarded the counsel of the most Highest;

12 He also brought down their heart through heaviness: they fell down, and there was none to help them.

13 So when they cried unto the Lord in their trouble: he delivered them out of their distress.

14 For he brought them out of darkness, and out of the shadow of death: and brake their bonds in sunder.

15 O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men!

16 For he hath broken the gates of brass: and smitten the bars of iron in sunder.

17 Foolish men are plagued for their offence: and because of their wickedness.

18 Their soul abhorred all manner of meat: and they were even hard at death's door.

sang de leurs fils et de leurs filles, lesquels ils ont sacrifié aux faux dieux de Canaan, et le pays a été souillé de sang.

39 Ils se sont souillés par leurs actions, et ils se sont prostitués par ce qu'ils firent.

40 Et la colère de l'Eternel s'est embrasée contre son peuple, et il a eu en abomination son héritage.

41 Et il les a livrés en la main des nations, et ceux qui les haïssoient ont dominé sur eux.

42 Leurs ennemis les ont opprimés, et ils ont été humiliés sous leur main.

43 Il les a souvent délivrés; mais ils l'ont provoqué par leur conseil, et ils ont été humiliés par leur iniquité.

44 Toutefois, il les a regardés dans leur détresse, quand il entendoit leur cri.

45 Il s'est souvenu en leur faveur de son alliance, et il s'est repenti selon la grandeur de ses compassions;

46 Et il a fait que ceux qui les avoient emmenés captifs ont eu pitié d'eux.

47 Eternel notre Dieu, délivre-nous et nous rassemble d'entre les nations, afin que nous célébrions le nom de ta sainteté, et que nous te glorifions par nos louanges.

48 Béni *soit* l'Eternel, le Dieu d'Israël, depuis un siècle jusques à l'autre siècle, et que tout le peuple dise: Amen. Louez l'Eternel.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CVII.

CELEBREZ l'Eternel, car il *est* bon, et sa miséricorde *demeure* à toujours.

2 C'est ce que doivent dire les rachetés de l'Eternel, lesquels il a rachetés de la main de l'oppresseur;

3 Et ceux qu'il a rassemblés des pays d'Orient et d'Occident, d'Aquilon et du Midi.

4 Ils étoient errans par le désert, dans un chemin solitaire, et ils ne trouvoient aucune ville habitée.

5 Ils étoient affamés et altérés, leur ame défailloit.

6 Alors ils ont crié à l'Eternel dans leur détresse, et il les a délivrés de leurs angoisses.

7 Et il les a conduits au droit chemin, pour aller dans une ville habitée.

8 Qu'ils célèbrent *donc* la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes!

9 Parce qu'il a rassasié l'ame qui étoit vide, et rempli de biens l'ame affamée.

10 CEUX qui habitent dans les ténèbres et dans l'ombre de la mort, détenus dans l'affliction et dans les fers;

11 Parce qu'ils ont été rebelles aux paroles du *Dieu* fort, et qu'ils ont méprisé le conseil du Très-haut.

12 Il a humilié leurs cœurs par la souffrance, et ils ont été abattus, sans *qu'il y eût* personne qui les secourût.

13 Alors ils ont crié à l'Eternel dans leur détresse, et il les a délivrés de leurs angoisses.

14 Il les a tirés des ténèbres et de l'ombre de la mort, et il a rompu leurs liens.

15 Qu'ils célèbrent *donc* la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes!

16 Parce qu'il a brisé les portes d'airain, et rompu les barres de fer.

17 LES insensés qui sont affligés à cause de leur voie, de leurs transgressions et de leurs iniquités;

18 *Tellement que* leur ame a en horreur toute sorte de nourriture, et qu'ils touchent aux portes de la mort:

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

39 Καὶ ἄναψεν ὁ θυμος τῦ Κυρίυ κατὰ τῦ λαῦ τυ, ὥστε ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν του.

40 Καὶ τοὺς παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, καὶ οἱ μισοῦντές τους τοὺς ἐκυρίευσαν.

41 Οἱ ἐχθροί των τοὺς ἔθλιψαν, καὶ τοὺς ἐταπείνωσαν.

42 Συχνάκις τοὺς ἐλύτρωσε, καὶ αὐτοὶ τὸν παρεπίκραναν, μὲ τὰς ἐφευρέσεις των· καὶ διὰ τὰς ἀνομίας των ἐταπεινώθησαν.

43 Ὅμως, ὡς εἶδε τὴν θλίψιν των τοὺς εὐσπλαγχνίσθη·

44 Ἐνθυμήθη τὴν διαθήκην του, καὶ τοὺς ἐλέησε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους του, καὶ ἔκαμε καὶ τὰς εὐσπλαγχνίσθησαν ὅσοι ἔφερον αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν.

45 Σῶσον μας Κύριε, Θεέ μας, φέρε μας ἔξω ἀπὸ τὰ ἔθνη, ἵνα δοξάσωμεν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ καυχηθῶμεν ἐπαινόντας σε.

46 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἂς φωνάξῃ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο, γένοιτο.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρζ'. CVII.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς καὶ τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

2 Ἂς εὐχαριστήσωσιν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, τοὺς ὁποίους ἐλύτρωσεν ἀπὸ χεῖρα ἐχθροῦ·

3 Καὶ τοὺς ἔφερεν ἔξω ἀπὸ τὰς χώρας· ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

4 Ἐπλανήθησαν εἰς τὴν ἄνυδρον ἐρημίαν, καὶ δὲν εὗρον τὴν ὁδὸν τῆς πόλεως διὰ κατοικίαν.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχή των τοὺς ἔπιπτε.

6 Καὶ ἔκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεώς των καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς δυσχίας.

7 Καὶ τοὺς ὡδήγησεν διὰ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν, ἵνα πορευθῶσιν εἰς πόλιν κατοικίας.

8 Ὦ! ἐὰν οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστουν τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, καὶ ἐδιηγοῦντο τὰ θαυμάσιά του τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε τὴν ψυχὴν τὴν πεινῶσαν καὶ τὴν ἐγέμησε μὲ καλά.

10 Τῶν καθημένων εἰς τὸ σκότος καὶ σκίαν θανάτου, τῶν δεδεμένων ἀπὸ πτωχείαν καὶ σίδηρον,

11 Ὅτι ἦλθον κατὰ τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ παρώξυνον τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου,

12 Ἐταπείνωσε τὴν καρδίαν μὲ κόπους· καὶ αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ δὲν εὑρέθη ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἔκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεώς των, καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς δυστυχίας των.

14 Καὶ τοὺς ἔφερεν ἔξω ἀπὸ τὸ σκότος καὶ τὴν σκιᾶν θανάτου, καὶ ἔσπασε τοὺς δεσμούς των.

15 Ὦ! ἐὰν οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστουν τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, καὶ ἐδιηγοῦντο τὰ θαυμάσιά του τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι ἐσύντριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ ἔσπασε μοχλοὺς σιδηροῦς.

17 Μωροὶ τιμωροῦνται διὰ τὰς ἀνομίας των, διὰ τὰς ἀνομίας των ἐταπεινώθησαν.

18 Ἡ ψυχή των ἀπέρριψε κάθε τροφὴν, ἕως ὁποῦ ἤγγισαν τὰς πύλας τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἔκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεώς των, καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς δυστυχίας των.

sangue de'lor figliuoli, e delle lor figliuole, i quali sacrificarono agl' idoli di Canaan: ed il paese fu contaminato di sangue.

39 Ed essi si contaminarono per le loro opere, e fornicarono per i lor fatti.

40 Onde l'ira del Signore s'accese contr'al suo popolo, ed egli abbominò la sua eredità.

41 E li diede in man delle genti, e quelli che gli odiavano signoreggiarono sopra loro.

42 Ed i lor nemici gli oppressarono, ed essi furono abbassati sotto alla lor mano.

43 Egli li riscosse molte volte: ma essi lo dispettarono co' lor consigli, onde furono abbattuti per la loro iniquità.

44 E pure egli ha riguardato, quando *sono stati* in distretta quando ha udito il lor grido.

45 E s' è ricordato inverso loro del suo patto, e s' è pentito, secondo la grandezza delle sue benignità.

46 Ed ha renduti loro pietosi tutti quelli che gli avevano menati in cattività.

47 Salvaci, o Signore Iddio nostro, e raccoglici d' infrà le genti: acciocchè celebriamo il Nome della tua Santità, *e* ci gloriamo nella tua lode.

48 Benedetto *sia* il Signore Iddio d'Israel di secolo in secolo. Or dica tutto il popolo, Amen. Alleluia.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CVII.

CELEBRATE il Signore: perciocchè la sua benignità *dura* in eterno.

2 *Così* dicano quelli che sono stati riscattati dal Signore, i quali egli ha riscossi di distretta.

3 E gli ha raccolti da' *diversi* paesi, dal Levante, e dal Ponente; dal Settentrione, e dal Mare.

4 Essi andavano errando per diserti, per camini di solitudine, non trovavano città abitata.

5 *Erano* affamati, ed assetati: l' anima loro spasimava in loro.

6 Ma, avendo gridato al Signore, mentre erano in distretta, egli gli ha tratti fuor delle loro angosce.

7 E gli ha condotti per dritto camino, per andare in città abitata.

8 Celebrino *adunque* appo il Signore la sua benignità, e le sue maraviglie appo i figliuoli degli uomini.

9 Perciocchè egli ha saziata l' anima assetata, ed ha empita di beni l' anima affamata.

10 *Così dicano* quelli che dimoravano in tenebre, ed in ombra di morte, prigioni, *ritenuti* in afflizione, e ne' ferri.

11 Perciocchè erano stati ribelli alle parole del Signore, ed avevano sprezzato il consiglio dell'Altissimo.

12 Onde egli aveva abbattuto il cuor loro con affanni, *ed* erano caduti, e non *v' era* alcuno che *li* soccorresse.

13 Ma, avendo gridato al Signore, mentre erano in distretta, egli gli ha salvati dalle loro angosce.

14 *E* gli ha tratti fuor delle tenebre, e dell' ombra della morte: ed ha rotti i lor legami.

15 Celebrino *adunque* appo il Signore la sua benignità, e le sue maraviglie appo i figliuoli degli uomini.

16 Perciocchè egli ha rotte le porte di rame, ed ha spezzate le sbarre di ferro.

17 *Così dicano* gli stolti *ch'*erano afflitti per li lor misfatti, ne' quali caminavano; e per le loro iniquità.

18 La cui anima abbominava ogni cibo, ed

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

und lerneten derſelben Werke,
36 Und dieneten ihren Götzen, die geriethen ihnen zum Aergerniß.
37 Und ſie opferten ihre Söhne und ihre Töchter den Teufeln,
38 Und vergoſſen unſchuldiges Blut, das Blut ihrer Söhne und ihrer Töchter, die ſie opferten den Götzen Canaans, daß das Land mit Blutſchulden beſiedet ward;
39 Und verunreinigten ſich mit ihren Werken, und hureten mit ihrem Thun.
40 Da ergrimmete der Zorn des Herrn über ſein Volk, und gewann einen Gräuel an ſeinem Erbe.
41 Und gab ſie in die Hand der Heiden, daß über ſie herrſcheten, die ihnen gram waren.
42 Und ihre Feinde ängſteten ſie, und wurden gedemüthiget unter ihre Hände.
43 Er errettete ſie oftmals, aber ſie erzürneten ihn mit ihrem Vornehmen, und wurden wenig um ihrer Miſſethat willen.
44 Und er ſah ihre Noth an, da er ihre Klage hörete;
45 Und gedachte an ſeinen Bund, mit ihnen gemacht, und reuete ihn nach ſeiner großen Güte;
46 Und ließ ſie zur Barmherzigkeit kommen, vor allen, die ſie gefangen hatten.
47 Hilf uns, Herr, unſer Gott, und bringe uns zuſammen aus den Heiden, daß wir danken deinem heiligen Namen, und rühmen dein Lob.
48 Gelobet ſey der Herr, der Gott Iſraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit, und alles Volk ſpreche: Amen.

Morgen-Gebete.

Der 107 Pſalm.

1 Danket dem Herrn, denn er iſt freundlich, und ſeine Güte währet ewiglich.
2 Saget, die ihr erlöſet ſeyd durch den Herrn, die er aus der Noth erlöſet hat,
3 Und die er aus den Ländern zuſammen gebracht hat, vom Aufgang, vom Niedergang, von Mitternacht und vom Meer,
4 Die irre giengen in der Wüſte, in ungebahntem Wege, und fanden keine Stadt, da ſie wohnen konnten,
5 Hungrig und durſtig, und ihre Seele verſchmachtete;
6 Und ſie zum Herrn riefen in ihrer Noth, und er ſie errettete aus ihren Aengſten,
7 Und führete ſie einen richtigen Weg, daß ſie gingen zur Stadt, da ſie wohnen konnten:
8 Die ſollen dem Herrn danken um ſeine Güte, und um ſeine Wunder, die er an den Menſchenkindern thut;
9 Daß er ſättiget die durſtige Seele, und füllet die hungrige Seele mit Gutem.
10 Die da ſitzen mußten in Finſterniß und Dunkel, gefangen in Zwang und Eiſen:
11 Darum, daß ſie Gottes Geboten ungehorſam geweſen waren, und das Geſetz des Höchſten geſchändet hatten,
12 Darum mußte ihr Herz mit Unglück geplaget werden, daß ſie da lagen, und ihnen niemand half;
13 Und ſie zum Herrn riefen in ihrer Noth, und er ihnen half aus ihren Aengſten,
14 Und ſie aus der Finſterniß und Dunkel führete, und ihre Bande zerriß:
15 Die ſollen dem Herrn danken um ſeine Güte, und um ſeine Wunder, die er an den Menſchenkindern thut,
16 Daß er zerbricht eherne Thüren, und zerſchlägt

LOS PSALMOS. *El Dia 22.*

sacrificado á los ídolos de Canaan. Y se inficionó la tierra con sangres,
39 Y se contaminó con sus obras, y fornicáron con sus invenciones.
40 Y se encendió de saña el Señor contra su pueblo, y abominó su heredad.
41 Y los entregó en manos de las naciones, y los domináron aquellos, que los aborrecian.
42 Y los atribuláron sus enemigos, y fuéron abatidos baxo de sus manos:
43 Muchas veces los libró. Mas ellos le exâsperáron en su designio, y fuéron abatidos por sus maldades.
44 Y los miró, quando estaban atribulados, y oyó su oracion.
45 Y acordóse de su testamento, y se arrepintió segun la muchedumbre de su misericordia.
46 Y empleó con ellos sus misericordias á la vista de todos, los que los habian cautivado.
47 Sálvanos, Señor Dios nuestro, y congréganos de entre las naciones, para que alabemos tu santo nombre, y nos gloriemos en tu alabanza.
48 Bendito el Señor Dios de Israél de un siglo á otro siglo: y dirá todo el pueblo: Así sea, así sea.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CVII.

Alleluya.

ALABAD al Señor, porque es bueno: porque su misericordia es eterna.
2 Diganlo los que han sido redimidos por el Señor, los que ha redimido de la mano del enemigo, y los ha congregado de entre las naciones.
3 Del Oriente, y del Ocaso, del Aquilon, y del mar.
4 Fuéron errando por el desierto sin agua: no halláron camino de ciudad donde alojarse.
5 Hambrientos, y sedientos: su ánima en ellos desfalleció.
6 Y clamáron al Señor, quando se veían atribulados, y librólos de sus necesidades.
7 Y los conduxo por camino derecho, para que fuesen á ciudad de poblacion.
8 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.
9 Porque sació al alma, que estaba vacía; y sació de bienes el alma hambrienta.
10 A los que estaban de asiento en tinieblas, y en sombra de muerte: aprisionados en mendiguez, y en hierro.
11 Porque fuéron rebeldes á las palabras de Dios, é invalidáron el consejo del Altísimo.
12 Y fué abatido su corazon en los trabajos: quedáron sin fuerzas, y no hubo quien los socorriese.
13 Y clamáron al Señor, quando se veían atribulados, y los libró de sus necesidades.
14 Y los sacó de las tinieblas, y sombra de muerte, y rompió sus cadenas.
15 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.
16 Porque desmenuzó las puertas de bronce, y quebró los cerrojos de hierro.
17 Los recibió del camino de su maldad, porque por sus injusticias fuéron abatidos.

LATINA ET GRÆCA.

tem: sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum, quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan. Et infecta est terra in sanguinibus,
39 Et contaminata est in operibus eorum: et fornicati sunt in adinventionibus suis.
40 Et iratus est furore Dominus in populum suum: et abominatus est hereditatem suam.
41 Et tradidit eos in manus gentium: et dominati sunt eorum qui oderunt eos.
42 Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum:
43 Sæpe liberavit eos. Ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo: et humiliati sunt in iniquitatibus suis.
44 Et vidit cum tribularentur: et audivit orationem eorum.
45 Et memor fuit testamenti sui: et pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.
46 Et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos.
47 Salvos nos fac Domine Deus noster: et congrega nos de Nationibus: Ut confiteamur nomini sancto tuo: et gloriemur in laude tua.
48 Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum: et dicet omnis populus: Fiat, fiat.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CVII.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.
2 Dicant qui redempti sunt a Domino, quos redemit de manu inimici: et de regionibus congregavit eos:
3 A solis ortu, et occasu: ab aquilone, et mari.
4 Erraverunt in solitudine in inaquoso: viam civitatis habitaculi non invenerunt,
5 Esurientes, et sitientes: anima eorum in ipsis defecit.
6 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum eripuit eos.
7 Et deduxit eos in viam rectam: ut irent in civitatem habitationis.
8 Confiteantur Domino misericordiæ ejus: et mirabilia ejus filiis hominum.
9 Quia satiavit animam inanem: et animam esurientem satiavit bonis.
10 Sedentes in tenebris, et umbra mortis: vinctos in mendicitate, et ferro.
11 Quia exacerbaverunt eloquia Dei: et consilium Altissimi irritaverunt.
12 Et humiliatum est in laboribus cor eorum: infirmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.
13 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit eos:
14 Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis: et vincula eorum disrupit.
15 Confiteantur Domino misericordiæ ejus: mirabilia ejus filiis hominum.
16 Quia contrivit portas æreas: et vectes ferreos confregit.
17 Suscepit eos de via iniquitatis eorum: propter injustitias enim suas humiliati sunt.

αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἵμασι,
39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
41 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
42 Καὶ ἐθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.
43 Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς, αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.
45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.
46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμοὺς ἐναντίον πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.
47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.
48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, Γένοιτο, γένοιτο.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρζ'. CVII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,
3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.
4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὗρον·
5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.
6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.
7 Καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν, τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.
8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς τῶν ἀνθρώπων.
9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ·
11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν·
12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.
13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.
14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.
15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροῦς συνέθλασεν.
17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

19 So when they cried unto the Lord in their trouble: he delivered them out of their distress.
20 He sent his word, and healed them: and they were saved from their destruction.
21 O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men!
22 That they would offer unto him the sacrifice of thanksgiving; and tell out his works with gladness!
23 They that go down to the sea in ships: and occupy their business in great waters;
24 These men see the works of the Lord: and his wonders in the deep.
25 For at his word the stormy wind ariseth: which lifteth up the waves thereof.
26 They are carried up to the heaven, and down again to the deep: their soul melteth away because of the trouble.
27 They reel to and fro, and stagger like a drunken man: and are at their wit's end.
28 So when they cry unto the Lord in their trouble: he delivereth them out of their distress.
29 For he maketh the storm to cease: so that the waves thereof are still.
30 Then are they glad, because they are at rest: and so he bringeth them unto the haven where they would be.
31 O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men!
32 That they would exalt him also in the congregation of the people: and praise him in the seat of the elders!
33 Who turneth the floods into a wilderness: and drieth up their water-springs.
34 A fruitful land maketh he barren: for the wickedness of them that dwell therein.
35 Again, he maketh the wilderness a standing water: and water-springs of a dry ground.
36 And there he setteth the hungry: that they may build them a city to dwell in;
37 That they may sow their land, and plant vineyards: to yield them fruits of increase.
38 He blesseth them, so that they multiply exceedingly: and suffereth not their cattle to decrease.
39 And again, when they are minished, and brought low: through oppression, through any plague, or trouble;
40 Though he suffer them to be evil intreated through tyrants: and let them wander out of the way in the wilderness;
41 Yet helpeth he the poor out of misery: and maketh him households like a flock of sheep.
42 The righteous will consider this, and rejoice: and the mouth of all wickedness shall be stopped.
43 Whoso is wise will ponder these things: and they shall understand the loving-kindness of the Lord.

19 Alors ils ont crié à l'Eternel dans leur détresse, et il les a délivrés de leurs angoisses.
20 Il envoie sa parole, et il les guérit, et *les* délivre de leurs tombeaux.
21 Qu'ils célèbrent *donc* la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes!
22 Qu'ils sacrifient des sacrifices d'actions de graces, et qu'ils racontent ses œuvres en chantant de joie!
23 CEUX qui descendent sur la mer dans des navires, et qui font commerce sur les grandes eaux:
24 *Ce sont* eux *qui* voient les œuvres de l'Eternel, et ses merveilles dans les lieux profonds.
25 Car il commande, et il fait lever un vent de tempête, qui élève les vagues de *la mer;*
26 Ils montent aux cieux, ils descendent aux abîmes; leur ame se fond d'angoisse.
27 Ils branlent et chancellent comme un homme ivre, et toute leur sagesse leur manque.
28 Alors ils crient à l'Eternel dans leur détresse, et il les délivre de leurs angoisses.
29 Il arrête la tempête, *la changeant* en calme, et les ondes s'appaisent.
30 Puis ils se réjouissent de ce qu'elles sont calmées, et il les conduit au port qu'ils désiroient.
31 Qu'ils célèbrent *donc* la bonté de l'Eternel, et ses merveilles parmi les fils des hommes!
32 Qu'ils l'exaltent dans l'assemblée du peuple, et le louent dans le lieu où les anciens s'assemblent.
33 IL REDUIT les fleuves en désert, et les sources d'eaux en sécheresse;
34 La terre fertile en terre salée, à cause de la malice de ceux qui y habitent.
35 Il réduit le désert en des étangs d'eaux, et la terre sèche en des sources d'eaux;
36 Et il y fait habiter ceux qui étoient affamés, tellement qu'ils y bâtissent des villes pour y habiter,
37 Et ils y sèment les champs, et y plantent des vignes, qui rendent du fruit tous les ans.
38 Ils les bénit, et ils se multiplient extrêmement, il ne laisse point diminuer leur bétail.
39 Ils sont ensuite réduits à un petit nombre, et humiliés par l'oppression, par la misère, et par la douleur.
40 IL REPAND le mépris sur les principaux, et les fait errer par des lieux déserts, où *il n'y a* point de chemin.
41 Mais il élève le misérable hors de l'affliction, et *leur* donne des familles comme par troupeaux.
42 Les *hommes* droits voient *cela*, et *s'en* réjouissent; mais tous les iniques ont la bouche fermée.
43 Quiconque *est* sage prendra garde à ces choses, afin de considérer les bontés de l'Eternel.

EVENING PRAYER.

PSALM CVIII.

O GOD, my heart is ready, my heart is ready: I will sing and give praise with the best member that I have.
2 Awake, thou lute, and harp: I myself will awake right early.
3 I will give thanks unto thee, O Lord, among the people: I will sing praises unto thee among the nations.
4 For thy mercy is greater than the heavens: and thy truth reacheth unto the clouds.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CVIII.

MON cœur est disposé, o Dieu, ma gloire l'est aussi; je chanterai et je psalmodierai.
2 Réveille-toi, mon luth et ma harpe, je me réveillerai à l'aube du jour.
3 Eternel, je te célébrerai parmi les peuples, et je te psalmodierai parmi les nations.
4 Car ta bonté atteint jusqu'aux cieux, et ta vérité jusqu'aux nues.
5 O Dieu, élève-toi sur les cieux, et que ta gloire soit sur toute la terre:

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον του, καὶ τοὺς ἰάτρευσε, καὶ τοὺς ἐφύλαξεν ἀπὸ διαφθοράν.
21 Ὦ! ἐὰν οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστουν τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, καὶ ἐδιηγοῦντο τὰ θαυμάσιά του τῶν ἀνθρώπων.
22 Καὶ ἐθυσίαζον αὐτῷ θυσίαν εὐχαριστήσεως, καὶ ἔλεγον τὰ ἔργα του ἐν ἀγαλλιάσει.
23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν μὲ πλοία, οἱ ἔχοντες τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ τὰ κύματα τὰ πολλά,
24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσιά του εἰς τὸ βάθος.
25 Εἶπε, καὶ ἐσηκώθη πνεῦμα καταιγίδος, ᾧ ὑψώθησαν τὰ κύματά της.
26 Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν Ἀβύσσων, καὶ ἡ ψυχή των ἐλύωσεν εἰς τὴν δυστυχίαν των.
27 Ἐδῶ, κἀκεῖ ὑπάγουσι, καὶ ὡς μεθησμένοι σαλεύονται, καὶ πᾶσα ἡ σοφία των ἠλθεν εἰς τὸ τέλος της.
28 Καὶ ἔκραξαν τὸν Κύριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς θλίψεώς των, καὶ τοὺς ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰς δυστυχίας των.
29 Καὶ ἔκαμε καὶ ἔπαυσεν ἡ καταιγίδα, καὶ ἦλθεν ἡ γαλήνη καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα τῆς θαλάσσης.
30 Καὶ εὐφράνθησαν ὅτι ἡσύχασαν, καὶ τοὺς ὡδήγησεν εἰς τὸν ὁποῖον ἐπεθύμησαν λιμένα.
31 Ὦ! ἐὰν οἱ ἄνθρωποι εὐχαρίστουν τὸν Κύριον διὰ τὰ ἐλέη του, ᾧ ἐδιηγοῦντο τὰ θαυμάσιά του τῶν ἀνθρώπων.
32 Καὶ ὕψωνον αὐτὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ λαοῦ, καὶ τὸν ἐδόξαζον ἐν τῇ τῶν γερόντων καθέδρᾳ.
33 Τὸν ἀλλάξαντα τὰς ποταμὲς εἰς ἐρημίαν, καὶ ξηραίνοντα τὰς βρύσεις.
34 Τὸν ποιεῦντα ἄκαρπον καρπόφορον γῆν ἐξ' αἰτίας τῆς κακίας τῶν κατοικοῦντων ἐν αὐτῇ.
35 Τὸν ἀλλάξαντα τὰς ἐρημίας εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ ἄνυδρον γῆν εἰς βρύσεις.
36 Καὶ ἐκεῖ κατῴκισε τοὺς πεινῶντας, ἵνα κτήσωσι πόλιν καὶ κατοικήσωσιν ἐν αὐτῇ.
37 Καὶ ἔσπειραν τὰ χωράφια, καὶ ἀμπέλους ἐφύτευσαν, καὶ ἄφθονος ἦτο ὁ καρπός των.
38 Καὶ τὲς εὐλόγησε, ᾧ ἠυξησε θαυμασίως ὁ ἀριθμός των· ᾧ τὰ κοπάδιά των δὲν ὠλιγόστευσε.
39 Καὶ ὅταν ὠλιγόστευσαν καὶ ἐταπεινώθησαν, ἀπὸ θλίψεως κακῶν, καὶ πόνου·
40 Ἄφηκε τυράννους ἵνα τοὺς θλίψωσι, καὶ αὐτοὶ ἐπλανήθησαν εἰς ἐρημίας ἔξω ἀπὸ πάσης ὁδοῦ.
41 Ἀλλὰ ἐβοήθησε τὸν πτωχὸν ἀπὸ τὰς δυστυχίας, καὶ τὸν ἀποκατάστησεν ὡσὰν κοπάδι προβάτων.
42 Οἱ δίκαιοι θέλουσι νοήσειν αὐτὸ καὶ εὐφρανθῶσι, καὶ πᾶσα ἀνομία θέλει σφαλίσειν τὸ στόμα της.
43 Ὁ σοφὸς θέλει νοήσειν αὐτὰ, καὶ θέλει καταλάβην τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

erano giunti fino alle porte della morte.
19 Ma, avendo gridato al Signore, mentre erano in distretta, egli gli ha salvati dalle loro angosce.
20 Egli ha mandata la sua parola, e gli ha sanati, e liberati dalle lor malattie mortali.
21 Celebrino *adunque* appo il Signore la sua benignità, e le sue maraviglie appo i figliuoli degli uomini.
22 E sacrifichino sacrificii di lode, e raccontino le sue opere con giubilo.
23 *Così dicano* quelli che scendono nel mare sopra navi, che fanno traffico su per le grandi acque.
24 Essi veggono l'opere del Signore, e le sue maraviglie nel profondo *mare*.
25 Perciocchè, alla sua parola egli fa levare il vento di tempesta, il quale alza l'onde d'esso.
26 Salgono al cielo, *poi* scendono agli abissi: l'anima loro si strugge di male.
27 Saltano, e traballano come un'ebbro: e perdono tutto il lor senno.
28 Ma, gridando al Signore mentre sono in distretta, egli li trae fuor delle loro angosce.
29 Egli acqueta la tempesta, e l'onde loro si fermano.
30 Ed essi si rallegrano, che sono acquetate: ed egli li conduce al porto da loro disiderato.
31 Celebrino *adunque* appo il Signore la sua benignità, e le sue maraviglie appo i figliuoli degli uomini.
32 Ed esaltinlo nella raunanza del popolo, e laudinlo nel concistoro degli Anziani.
33 Egli riduce i fiumi in diserto, e le vene dell'acque in luoghi aridi.
34 La terra fertile in salsuggine: per la malvagità de' suoi abitanti.
35 Egli riduce i diserti in guazzi d'acque, e la terra arrida in vene d'acque.
36 E fa quivi abitar gli affamati, i quali *vi* fondano città da abitare.
37 E seminano campi, e piantano vigne che producono rendita di frutto.
38 Ed egli li benedice, e moltiplicano grandemente: ed egli non iscema i lor bestiami.
39 Poi vengono al meno, e sono abbassati per distretta, *per* avversità, e *per* affanni.
40 Egli spande lo sprezzo sopra i nobili, e li fa andare errando per luoghi diserti, *ove* non *v'è* via alcuna.
41 Ed innalza il bisognoso dalla miseria, e fa che le famiglie *moltiplicano* a guisa di gregge.
42 Gli *uomini* dritti, veggendo *queste cose*, si rallegrano: ma ogni iniquità si tura la bocca.
43 Chi è savio? osservi queste cose, e consideri le benignità del Signore.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρη'. CVIII.

ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου, ὦ Θεὲ, ἕτοιμη ἡ καρδία μου· θέλω ψάλειν καὶ εὐχαριστήσω, ἐν τῇ δόξῃ μου.
2 Σήκω ψαλτήριον καὶ κιθάρα, καὶ ἐγὼ θέλω ἐγήρειν πρωνὸ.
3 Θέλω σὲ εὐχαριστήσειν Κύριε ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, θέλω ψάλειν τοὺς ἐπαίνους σου ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν.
4 Ὅτι ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου φθάνει τὰ σύννεφα.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CVIII.

IL mio cuore è disposto, o Dio, ed anche la mia gloria: io canterò, e salmeggerò.
2 Saltero, e cetera, destati: io mi risveglierò all'alba.
3 Io ti celebrerò fra i popoli, o Signore, e ti salmeggerò fra le nazioni.
4 Perciocchè la tua benignità è grande, di sopra il cielo: e la tua verità *aggiugne* infino alle nuvole.
5 Innalzati, o Dio, sopra i cieli: ed *innalzisi* la tua gloria sopra tutta la terra.
6 Acciocchè i tuoi diletti sieno liberati: salvami colla tua destra, e rispondimi.
7 Iddio ha parlato per la sua Santità: io trionferò, io spartirò Sichem, e misurerò la Valle di Succot.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

eiſerne Riegel.
17 Die Narren, ſo geplaget waren um ihrer Uebertretung willen, und um ihrer Sünde willen,
18 Daß ihnen eckelte vor aller Speiſe, und wurden todtkrank,
19 Und ſie zum Herrn riefen in ihrer Noth, und er ihnen half aus ihren Aengſten;
20 Er ſandte ſein Wort, und machte ſie geſund, und errettete ſie, daß ſie nicht ſtarben:
21 Die ſollen dem Herrn danken um ſeine Güte, und um ſeine Wunder, die er an den Menſchenkindern thut,
22 Und Dank opfern, und erzählen ſeine Werke mit Freuden.
23 Die mit Schiffen auf dem Meer fuhren, und trieben ihren Handel in großen Waſſern;
24 Die des Herrn Werke erfahren haben, und ſeine Wunder im Meer,
25 Wenn er ſprach, und einen Sturmwind erregete, der die Wellen erhob,
26 Und ſie gen Himmel fuhren, und in Abgrund fuhren, daß ihre Seele vor Angſt verzagte,
27 Daß ſie taumelten und wankten wie ein Trunkener, und wußten keinen Rath mehr;
28 Und ſie zum Herrn ſchrieen in ihrer Noth, und er ſie aus ihren Aengſten führete,
29 Und ſtillete das Ungewitter, daß die Wellen ſich legten,
30 Und ſie froh wurden, daß es ſtille geworden war, und er ſie zu Lande brachte nach ihrem Wunſch:
31 Die ſollen dem Herrn danken um ſeine Güte, und um ſeine Wunder, die er an den Menſchenkindern thut,
32 Und ihn bey der Gemeine preiſen, und bey den Alten rühmen.
33 Die, welchen ihre Bäche vertrocknet und die Waſſerquellen verſieget waren,
34 Daß ein fruchtbares Land nichts trug, um der Bosheit willen derer, die darinnen wohneten;
35 Und er das Trockne wiederum waſſerreich machte, und im dürren Lande Waſſerquellen;
36 Und die Hungrigen dahin geſetzt hat, daß ſie eine Stadt zurichteten, da ſie wohnen könnten,
37 Und Aecker beſäen, und Weinberge pflanzen mochten, und die jährlichen Früchte kriegten;
38 Und er ſie ſegnete, daß ſie ſich ſehr mehreten, und ihnen viel Vieh gab;
39 Die, welche niedergedrückt und geſchwächt waren von dem Böſen, der ſie gezwungen und gedrungen hatte;
40 Da Verachtung auf die Fürſten geſchüttet war, daß alles irrig und wüſte ſtand,
41 Und er den Armen ſchützte vor Elend, und ſein Geſchlecht wie eine Heerde mehrete.
42 Solches werden die Frommen ſehen, und ſich freuen, und aller Bosheit wird das Maul geſtopfet werden.
43 Wer iſt weiſe und behält dieß? So werden ſie merken, wie viele Wohlthat der Herr erzeiget.

Abend-Gebete.

Der 108 Pſalm.

1 Gott, es iſt mein rechter Ernſt, ich will ſingen und dichten, meine Ehre auch.
2 Wohlauf, Pſalter und Harfen! ich will frühe auf ſeyn.
3 Ich will dir danken, Herr, unter den Völkern; ich will dir lobſingen unter den Leuten.

18 El alma de ellos abominó toda comida, y se acercáron hasta las puertas de la muerte.
19 Y clamáron al Señor, quando se veían atribulados, y los libró de sus necesidades.
20 Envió su palabra, y los sanó, y los escapó de sus muertes.
21 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.
22 Y sacrifiquen sacrificio de alabanza, y anuncien sus obras con regocijo.
23 Los que descienden al mar en naves, para exercer negociacion en las muchas aguas.
24 Ellos mismos viéron las obras del Señor, y sus maravillas en el profundo.
25 Dixo, y levantóse viento de tempestad, y se encrespáron sus olas.
26 Suben hasta los cielos, y descienden hasta los abysmos: su alma con los males se repudria.
27 Fuéron turbados, y titubeáron como un embriagado: y todo su saber fué apurado.
28 Y clamáron al Señor, quando se veían atribulados, y los sacó de sus necesidades.
29 Y mudó su tempestad en viento suave, y calmáron las olas del mar.
30 Y ellos se alegráron, porque calmáron, y los llevó al puerto de su voluntad.
31 Alaben al Señor sus misericordias, y sus maravillas con los hijos de los hombres.
32 Y ensálcenlo en la congregacion del pueblo, y alábenlo en el consistorio de los Ancianos.
33 Mudó los rios en desiertos, y los manantiales de las aguas en sequía.
34 La tierra fructífera en salobreña, por la malicia de los que habitaban en ella.
35 Mudó el desierto en estanques de aguas, y la tierra sin agua en manantiales de aguas.
36 Y estableció allí á los hambrientos, y fundáron ciudad para habitarla.
37 Y sembráron los campos, y plantáron viñas, y diéron el fruto natural.
38 Y bendíxolos, y se multiplicáron mucho, y no minoró sus bestias.
39 Y fuéron reducidos á pocos, y maltratados por la tribulacion de los males, y por el dolor.
40 Cayó el menosprecio sobre los Príncipes, y los hizo andar errantes por lugares descaminados, y no por caminos.
41 Y levantó al pobre de su desvalimiento, y aumentó las familias como ovejas.
42 Lo verán los rectos, y se alegrarán, y toda iniquidad cerrará su boca.
43 ¿Quién es sabio, y guardará estas cosas? ¿y entenderá las misericordias del Señor?

18 Omnem escam abominata est anima eorum: et appropinquaverunt usque ad portas mortis.
19 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur: et de necessitatibus eorum liberavit eos.
20 Misit verbum suum, et sanavit, eos: et eripuit eos de interitionibus eorum.
21 Confiteantur Domino misericordiæ ejus: et mirabilia ejus filiis hominum.
22 Et sacrificent sacrificium laudis: et annuncient opera ejus in exultatione.
23 Qui descendunt mare in navibus, facientes operationem in aquis multis.
24 Ipsi viderunt opera Domini, et mirabilia ejus in profundo.
25 Dixit, et stetit spiritus procellæ: et exaltati sunt fluctus ejus.
26 Ascendunt usque ad cælos, et descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescebat.
27 Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius: et omnis sapientia eorum devorata est.
28 Et clamaverunt ad Dominum cum tribularentur, et de necessitatibus eorum eduxit eos.
29 Et statuit procellam ejus in auram: et silverunt fluctus ejus.
30 Et lætati sunt quia silverunt: et deduxit eos in portum voluntatis eorum.
31 Confiteantur Domino misericordiæ ejus: et mirabilia ejus filiis hominum.
32 Et exaltent eum in ecclesia plebis: et in cathedra seniorum laudent eum.
33 Posuit flumina in desertum: et exitus aquarum in sitim.
34 Terram fructiferam in salsuginem, malitia inhabitantium in ea.
35 Posuit desertum in stagna aquarum: et terram sine aqua in exitus aquarum.
36 Et collocavit illic esurientes: et constituerunt civitatem habitationis.
37 Et seminaverunt agros, et plantaverunt vineas: et fecerunt fructum nativitatis.
38 Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis: et jumenta eorum non minoravit.
39 Et pauci facti sunt: et vexati sunt a tribulatione malorum, et dolore.
40 Effusa est contemptio super principes: et errare fecit eos in invio, et non in via.
41 Et adjuvit pauperem de inopia: et posuit sicut oves familias.
42 Videbunt recti, et lætabuntur: et omnis iniquitas oppilabit os suum.
43 Quis sapiens et custodiet hæc? et intelliget misericordias Domini?

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CVIII.

PREPARADO está mi corazon, ó Dios, preparado mi corazon; cantaré, y psalmearé en mi gloria.
2 Levántate, gloria mia, levántate, psalterio y cíthara: me levantaré de madrugada.
3 Te alabaré de entre los pueblos, Señor, y psalmearé á tí entre las naciones.
4 Porque es mayor que los cielos tu misericordia, y hasta las nubes tu verdad.

τῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.
18 *Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.*
19 *Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, ⸗ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.*
20 *Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, ⸗ ἰάσατο αὐτὸς, καὶ ἐρρύσατο αὐτὸς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.*
21 *Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.*
22 *Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.*
23 *Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,*
24 *Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.*
25 *Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.*
26 *Ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο,*
27 *Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.*
28 *Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.*
29 *Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.*
30 *Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.*
31 *Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.*
32 *Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, λαῷ, καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν.*
33 *Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἐρήμον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν·*
34 *Γῆν καρποφόρον εἰς ἅλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.*
35 *Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.*
36 *Καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας·*
37 *Καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς, καὶ ἐφύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γενήματος.*
38 *Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.*
39 *Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης·*
40 *Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ.*
41 *Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.*
42 *Ὄψονται εὐθεῖς ⸗ εὐφρανθήσονται, ⸗ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.*
43 *Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, ⸗ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου;*

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CVIII.

PARATUM cor meum Deus, paratum cor meum: cantabo, et psallam in gloria mea.
2 Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara: exurgam diluculo.
3 Confitebor tibi in populis Domine: et psallam tibi in nationibus.
4 Quia magna est super cælos misericordia tua: et usque ad nubes veritas tua.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρη'. CVIII.

ΕΤΟΙΜΗ *ἡ καρδία μου ὁ Θεὸς, ἑτοίμη ἡ καρδία μου, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.*
2 *Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου.*
3 *Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.*
4 *Ὅτι μεγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.*

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Day 22. THE PSALMS.

5 Set up thyself, O God, above the heavens: and thy glory above all the earth.
6 That thy beloved may be delivered: let thy right hand save them, and hear thou me.
7 God hath spoken in his holiness: I will rejoice therefore, and divide Sichem, and mete out the valley of Succoth.
8 Gilead is mine, and Manasses is mine: Ephraim also is the strength of my head.
9 Judah is my law-giver, Moab is my washpot: over Edom will I cast out my shoe; upon Philistia will I triumph.
10 Who will lead me into the strong city: and who will bring me into Edom?
11 Hast not thou forsaken us, O God: and wilt not thou, O God, go forth with our hosts?
12 O help us against the enemy: for vain is the help of man.
13 Through God we shall do great acts: and it is he that shall tread down our enemies.

PSALM CIX.

HOLD not thy tongue, O God of my praise: for the mouth of the ungodly, yea, the mouth of the deceitful is opened upon me.
2 And they have spoken against me with false tongues: they compassed me about also with words of hatred, and fought against me without a cause.
3 For the love that I had unto them, lo, they take now my contrary part: but I give myself unto prayer.
4 Thus have they rewarded me evil for good: and hatred for my good will.
5 Set thou an ungodly man to be ruler over him: and let Satan stand at his right hand.
6 When sentence is given upon him, let him be condemned: and let his prayer be turned into sin.
7 Let his days be few: and let another take his office.
8 Let his children be fatherless: and his wife a widow.
9 Let his children be vagabonds, and beg their bread: let them seek it also out of desolate places.
10 Let the extortioner consume all that he hath: and let the stranger spoil his labour.
11 Let there be no man to pity him: nor to have compassion upon his fatherless children.
12 Let his posterity be destroyed: and in the next generation let his name be clean put out.
13 Let the wickedness of his fathers be had in remembrance in the sight of the Lord: and let not the sin of his mother be done away.
14 Let them alway be before the Lord: that he may root out the memorial of them from off the earth:
15 And that, because his mind was not to do good: but persecuted the poor helpless man, that he might slay him that was vexed at the heart.
16 His delight was in cursing, and it shall happen unto him: he loved not blessing, therefore shall it be far from him.
17 He clothed himself with cursing, like as with a raiment: and it shall come into his bowels like water, and like oil into his bones.
18 Let it be unto him as the cloke that he hath upon him: and as the girdle that he is alway girded withal.
19 Let it thus happen from the Lord unto mine enemies: and to those that speak evil against my soul.
20 But deal thou with me, O Lord God, according unto thy Name: for sweet is thy mercy.

LES PSEAUMES. *Le 22 Jour.*

6 Afin que ceux que tu aimes soient délivrés. Sauve *moi* par ta droite, et m'exauce.
7 Dieu a parlé dans son sanctuaire; je me réjouirai; je partagerai Sichem, et mesurerai la vallée de Succoth;
8 Galaad *sera* à moi, Manassé *sera* à moi, Ephraïm *sera* la force de ma tête, et Juda mon législateur.
9 Moab *sera* le bassin où je me laverai, et je jetterai mon soulier sur Edom; je triompherai de la Palestine.
10 Qui sera-ce qui me conduira dans la ville forte? Qui est-ce qui me conduira jusques en Edom?
11 Ne *sera-ce* pas *toi*, o Dieu, *qui* nous avois rejetés, et *qui* ne sortois plus, o Dieu, avec nos armées?
12 Donne-nous du secours, pour sortir de la détresse; car la délivrance qui vient de l'homme n'est que vanité.
13 Nous ferons des actions de valeur en Dieu, et il foulera nos ennemis.

PSEAUME CIX.

O DIEU de ma louange, ne te tais point. Car la bouche du méchant, et la bouche *remplie* de fraudes se sont ouvertes sur moi, et ils m'ont parlé avec une langue menteuse.
2 Ils m'ont environné par des paroles *pleines* de haine, et ils me font la guerre sans cause.
3 Au lieu que je les aimois, ils m'ont été opposés; mais moi, je priois pour eux.
4 Et ils m'ont rendu le mal pour le bien, et la haine pour l'amour que je leur portois.
5 Tu établiras le méchant sur lui, et l'adversaire se tiendra à sa droite.
6 Quand on le jugera, il sera déclaré méchant; et sa prière lui tournera en péché.
7 Sa vie sera courte, et un autre prendra sa charge.
8 Ses enfans seront orphelins, et sa femme veuve.
9 Ses enfans seront errans, ils mendieront et quêteront à cause de leurs maisons détruites.
10 Le créancier se saisira de tout ce qui est à lui, et les étrangers pilleront tout le fruit de son travail.
11 Il n'y aura personne qui continue d'user de bonté envers lui, ni qui ait pitié de ses orphelins.
12 Sa postérité sera retranchée, et son nom sera effacé dans la race qui suivra.
13 L'iniquité de ses pères reviendra en mémoire à l'Eternel, et le péché de sa mère ne sera point effacé.
14 Ils seront continuellement devant l'Eternel, et il retranchera leur mémoire de la terre.
15 Parce que *ce méchant* ne s'est point souvenu d'user de bonté, mais qu'il a persécuté l'homme affligé et misérable, et dont le cœur étoit navré, pour le faire mourir.
16 Il a aimé la malédiction; elle viendra sur lui; et *parce* qu'il n'a point pris plaisir à la bénédiction, elle s'éloignera de lui.
17 Il sera revêtu de malédiction comme d'un habit; elle entrera dans son corps comme de l'eau, et comme de l'huile dans ses os.
18 Elle lui sera comme un vêtement dont il sera couvert, et comme une ceinture dont il sera toujours ceint.
19 Tel sera, de la part de l'Eternel, le salaire de mes adversaires et de ceux qui disent du mal de moi.
20 Mais toi, Eternel mon Dieu, use envers moi de ta faveur pour l'amour de ton nom; et puisque tu es si bon, délivre-moi.

PSALTERIUM DAVIDIS, CIX.

5 Ὑψώθητι, ὦ Θεὲ, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἡ δόξα σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
6 Ἵνα σωθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· ὂς τοὺς σώσῃ ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπάκουσόν με.
7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, θέλω ἀγαλλιάσειν, καὶ διαμερίσειν Σίχιμα, καὶ τὸν λόγγον τῶν σκηνῶν διαμετρήσω
8 Ἰδικός μου εἶναι Γαλαὰδ, ἰδικός μου Μανασσῆς, ⳾ Ἐφραΐμ εἶναι ἡ δύναμις τῆς κεφαλῆς μου
9 Ἰούδας βασιλέυς μου, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν θέλω βάλειν τὸ ὑπόδημά μου, καὶ θρυαμβεύσω ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους.
10 Τίς μὲ ὁδηγεῖ εἰς τὴν δυνατὴν πόλιν; τίς μὲ φέρνει ἕως τῆς Ἰδουμαΐας;
11 Δὲν μᾶς ἀλησμόνησας Θεέ; ⳾ δὲν θέλεις πῶρα ἔκβην, ὦ Θεὲ μὲ τὰς δυνάμεις μας;
12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐξ' αἰτίας θλίψεως, ὅτι ματαία εἶναι ἡ βοήθεια τοῦ ἀνθρώπου.
13 Μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, θέλομεν ποιήσειν ἔργα δυνατὰ, καὶ αὐτὸς θέλει ἐξουδενώσειν τοὺς ἐχθρούς μας.

Ψαλ. ρθ'. CIX.

Ω ΘΕΕ μὴ παρασιωπήσῃς τὸν ἔπαινόν μου, ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ ⳾ στόμα δολίᾳ ἐνατίον μου ἠνοίχθη.
2 Καὶ γλώσσῃ δολίᾳ, ἐλάλησαν ἐναντίον μᾳ, καὶ μὲ λόγους μίσους μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ μὲ ἐπολέμησαν ἄνευ αἰτίας.
3 Ἀντὶ ἵνα μὲ ἀγαπήσωσιν, ἔγιναν ἐχθροί μᾳ· ἀλλὰ ἐγὼ ἔπεσα εἰς προσευχήν.
4 Καὶ εἰς ἀνταμοιβὴν μοὶ ἔωκαν κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
5 Κατάστησον βασιλέα ἐπ' αὐτὸν ἕνα ἁμαρτωλὸν, ⳾ ὁ διάβολος ἂς σταθῇ εἰς τὴν δεξίαν του.
6 Ὅταν κριθῇ ἂς καταδικασθῇ, καὶ ἡ προσευχή του ἂς γίνῃ ἁμαρτία.
7 Ἂς γίνωσιν αἱ ἡμέραι του ὀλίγαι, καὶ ἂς λάβοι ἄλλος τὴν ἐπισκοπήν του.
8 Ἂς γίνωσιν οἱ υἱοί του ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνή του χήρα.
9 Ἂς πλανηθῶσι ψωμοζητοῦντες οἱ υἱοί του, ἐξωρισμένοι ἀπὸ τὰ μετώχιά των.
10 Ἂς ἐξολοθρεύσῃ ὁ δανειστὴς τὰ ὅσα ἔχει, καὶ ξένοι ἂς διαρπάσωσι τοὺς πόνους του.
11 Ἂς μὴ ἐλεηθῇ ἀπὸ κάνένα, ἂς μὴ εὐσπλαγχνισθῶν τὰ ὀρφανά του.
12 Ἂς ἔλθωσι τὰ τέκνα του εἰς ἐξολοθρευμὸν, ⳾ τὸ ὄνομά του εἰς μίαν γενεὰν ἂς χαθῇ.
13 Ἂς ἐνθυμηθῇ ἡ ἀνομία τῶν πατέρων του ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρός του ἂς μὴ ἐξαλειφθῇν.
14 Ἂς ἔλθωσι πάντα ἔμπροσθεν τῶ Κυρίᾳ, ⳾ ἂς χαθῇ ἡ μνήμη των ἀπὸ τὴν γῆν.
15 Καὶ αὐτὸ, ὅτι δὲν ἐνθυμήθη τὰ ἔργα ἐλεημοσύνης, ⳾ κατεδίωξε τὸν πτωχὸν ⳾ τὸν πένητα ⳾ τὸν τῇ καρδίᾳ πληγομένον ἐπεθύμησε ἵνα θανατώσῃ.
16 Καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ τοῦ ἦλθε, ⳾ ὂκ ἠθέλησεν εὐλογίαν ⳾ ἀπεμακρύνθη ἀπ' αὐτόν.
17 Καὶ ὡς φόρεμα ἐνδύθη τὴν κατάραν, καὶ ὡσὰν ὕδωρ τοῦ ἦλθεν εἰς τὰ ἐντόσθιά τον, ⳾ ὡσὰν λάδι εἰς τὰ κώκαλά του.
18 Καὶ ἂς τῶ εἶναι ὡς τὸ ὁποῖον φωρεῖ ἔνδυμα, ⳾ ὡσὰν τὴν ζώνην μὲ τὴν ὁποίαν περιζώνεται.
19 Καὶ ἂς συνέβῃ οὕτω παρὰ τῶ κυρίᾳ τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
20 Ἀλλὰ μετ' ἐμῶ Κύριε ποίησον ἕνεκεν τοῦ τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι ἀγαθὸν τὸ ἔλεός σου.

8 Mio è Galaad, mio è Manasse: ed Efraim è la forza del mio capo: Iuda è il mio Leggislatore.
9 Moab è la caldaia del mio lavatoio: io getterò le mie scarpe sopra Edom: io trionferò della Palestina con voci d' allegrezza.
10 Chi mi condurrà nella città della fortezza? chi mi menerà fino in Edom?
11 Non *sarai desso tu*, o Dio *che* ci avevi scacciati, e non uscivi *più* fuori, o Dio, co' nostri eserciti?
12 Dacci aiuto, *per uscir* di distretta: perciocchè il soccorso degli uomini è vanità.
13 Coll' *aiuto di* Dio noi farem prodezze, ed egli calpesterà i nostri nemici.

SALMO CIX.

O DIO della mia laude, non tacere.
2 Perciocchè la bocca dell' empio, e la bocca di frode, si sono aperte contr'a me: hanno parlato meco con lingua bugiarda.
3 E m'hanno a sediato *con* parole d'odio, e m' hanno fatto guerra senza cagione.
4 In vece dell' amore c' ho loro portato, mi sono stati avversari ed io *ho loro renduta* preghiera.
5 Essi m' hanno renduto mal per bene, ed odio per lo mio amore.
6 Costituisci il Maligno sopra lui, e fa che Satan gli stia alla destra.
7 Quando sarà giudicato, esca condannato: e la sua preghiera *gli* torni in peccato.
8 Sieno i suoi giorni pochi: un' altro prenda il suo ufficio.
9 Sieno i suoi figliuoli orfani, e la sua moglie vedova.
10 E vadano i suoi figliuoli del continuo vagando: e mendichino, ed accattino, *uscendo fuor* de' lor casolari.
11 L'usuraio gl'irretisca tutto ciò ch'egli ha, e rubbino gli strani le sue fatiche.
12 Non siavi alcuno che stenda la *sua* benignità inverso lui, e non vi sia c'abbia pietà de' suoi orfani.
13 Sieno distrutti i suoi discendenti, sia cancellato il lor nome nella seconda generazione.
14 Sia ricordata l'iniquità de' suoi padri appo il Signore, ed il peccato di sua madre non sia cancellato.
15 Sieno *que' peccati* del continuo nel cospetto del Signore, e stermini egli dalla terra la memoria d' essi.
16 Perciocchè egli non s' è ricordato d'usar benignità, ed ha perseguitato l'uomo povero, ed afflitto, e tribolato di cuore, per ucciderlo.
17 Poich' egli ha amata la maladizione, vengagli: e *poi che* non s' è compiaciuto nella benedizione, allontanisi ella da lui.
18 E sia vestito di maladizione, come del suo manto, ed entri quella come acqua nelle sue interiora, e come olio nelle sue ossa.
19 Siagli quella a guisa di vestimento, *del quale* egli sia avvolto: ed a guisa di cintura, della quale sempre sia cinto.
20 *Tal* sia, da parte del Signore, la ricompensa de' miei avversari, e di quelli che parlano di male contr' all' anima mia.
21 Ma tu, o Signore Iddio, opera inverso me, per amor del tuo Nome: liberami, perciocchè la tua benignità è buona.
22 Perciocchè io sono afflitto, e povero: ed il mio cuore è piagato dentro di me.
23 Io me ne vo, come l' ombra quando dichina: io sono agitato come una locusta.
24 Le mie ginocchia vacillano per i *miei* digiuni, e la mia carne è dimagrata, e non ha *più* grassezza alcuna.
25 Ed anche son loro in vituperio: *quando*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

4 Denn deine Gnade reichet, ſo weit der Himmel iſt, und deine Wahrheit, ſo weit die Wolken gehen.
5 Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Lande,
6 Auf daß deine lieben Freunde erlediget werden. Hilf mit deiner Rechten und erhöre mich.
7 Gott redet in ſeinem Heiligthum, deß bin ich froh, und will Sichem theilen, und das Thal Sukhoth abmeſſen.
8 Gilead iſt mein, Manaſſe iſt auch mein, und Ephraim iſt die Macht meines Haupts, Juda iſt mein Fürſt,
9 Moab iſt mein Waſchtopf; ich will meinen Schuh über Edom ſtrecken; über die Philiſter will ich jauchzen.
10 Wer will mich führen in eine veſte Stadt? Wer wird mich leiten in Edom?
11 Wirſt du es nicht thun, Gott, der du uns verſtoßeſt, und zieheſt nicht aus, Gott, mit unſerm Heer?
12 Schaffe uns Beiſtand in der Noth, denn Menſchenhülfe iſt kein nütze.
13 Mit Gott wollen wir Thaten thun. Er wird unſere Feinde untertreten.

Der 109 Pſalm.

1 Gott, mein Ruhm, ſchweige nicht.
2 Denn ſie haben ihr gottloſes und falſches Maul wider mich aufgethan, und reden wider mich mit falſcher Zunge;
3 Und ſie reden giftig wider mich allenthalben, und ſtreiten wider mich ohne Urſach.
4 Dafür, daß ich ſie liebe, ſind ſie wider mich; ich aber bete.
5 Sie beweiſen mir Böſes um Gutes, und Haß um Liebe.
6 Setze Gottloſe über ihn, und der Satan müſſe ſtehen zu ſeiner Rechten.
7 Wer ſich denſelben lehren läßt, deß Leben müſſe gottlos ſeyn, und ſein Gebet müſſe Sunde ſeyn.
8 Seiner Tage müſſen wenige werden, und ſein Amt müſſe ein anderer empfangen.
9 Seine Kinder müſſen Waiſen werden, und ſein Weib eine Wittwe.
10 Seine Kinder müſſen in der Irre gehen und betteln, und ſuchen, als die verdorben ſind.
11 Es müſſe der Wucherer ausſaugen alles, was er hat, und Fremde müſſen ſeine Güter rauben.
12 Und niemand müſſe ihm Gutes thun, und niemand erbarme ſich ſeiner Waiſen.
13 Seine Nachkommen müſſen ausgerottet werden, ihr Name müſſe im andern Gliede vertilget werden.
14 Seiner Väter Miſſethat müſſe gedacht werden vor dem Herrn, und ſeiner Mutter Sünde müſſe nicht ausgetilget werden.
15 Der Herr müſſe ſie nimmer aus den Augen laſſen, und ihr Gedächtniß müſſe ausgerottet werden auf Erden.
16 Darum, daß er ſo gar keine Barmherzigkeit hatte; ſondern verfolgte den Elenden und Armen, und den Betrübten, daß er ihn tödtete.
17 Und er wollte den Fluch haben, der wird ihm auch kommen; er wollte des Segens nicht, ſo wird er auch ferne von ihm bleiben.
18 Und zog an den Fluch wie ſein Hemd, und iſt in ſein Inwendiges gegangen wie Waſſer, und wie Oehl in ſeine Gebeine.
19 So werde er ihm wie ein Kleid, das er anhabe, und wie ein Gürtel, damit er ſich allewege gürte.
20 So geſchehe denen vom Herrn, die mir zuwider

LOS PSALMOS. *El Dia* 22.

5 Seas ensalzado, ó Dios, sobre los cielos, y sobre toda la tierra tu gloria:
6 Para que sean librados tus amados. Sálvame con tu diestra, y óyeme:
7 Dios habló en su santuario: Me regocijaré, y repartiré á Sichém, y mediré el valle de las tiendas.
8 Mio es Galaad, y mio es Manassés, y Ephraim el amparo de mi cabeza. Judá mi Rey:
9 Moáb olla de mi esperanza. Sobre la Idumea extenderé mi calzado: los extrangeros se me han hecho amigos.
10 ¿Quién me guiará á la ciudad fortificada? ¿quién me guiará hasta la Iduméa?
11 ¿Quién sino tú, ó Dios, que nos desechaste, y no saldrás, ó Dios, en nuestros exércitos?
12 Danos socorro en la tribulacion, porque vana es la salud del hombre.
13 En Dios harémos proezas; y él mismo reducirá á nada á nuestros enemigos.

PSALMO CIX.

DIOS, no calles mi alabanza: porque la boca del pecador, y la boca del traidor se ha abierto contra mí.
2 Han hablado contra mí con lengua engañosa, y con palabras de ódio me han cercado, y sin causa me han combatido.
3 En vez de amarme, decian mal de mí: mas yo oraba.
4 Y pusiéron contra mí males por bienes, y ódio por mi amor.
5 Establece sobre él al pecador, y el diablo esté á su derecha.
6 Quando fuere juzgado, salga condenado, y su oracion téngase por pecado.
7 Sean pocos sus dias, y tome otro su obispado.
8 Queden sus hijos huérfanos, y su muger viuda.
9 Sean llevados da un lado á otro sus hijos, y mendiguen; y sean echados de sus moradas.
10 Escudriñe el logrero toda su hacienda, y los extraños roben sus trabajos.
11 No haya quien le ayude, ni quien se duela de sus huérfanos.
12 Sean sus hijos para la muerte: en una sola generacion quede borrado su nombre.
13 Vuelva en memoria delante del Señor la maldad de sus padres, y el pecado de su madre no sea borrado.
14 Estén siempre delante del Señor, y perezca de la tierra la memoria de ellos:
15 Por quanto no se acordó de usar de misericordia.
16 Y persiguió al hombre dasvalido, y mendigo, y al afligido de corazon para matarle.
17 Y amó la maldicion, y le vendrá: y no quiso la bendicion, y se alejará de él. Y vistióse de maldicion como de un vestido, y entró como agua en sus entrañas, y como aceyte en sus huesos.
18 Séale como el vestido, con que se cubre: y como la faxa, con que siempre se ciñe.
19 Esta es delante del Señor la obra de aquellos, que dicen mal de mí, y que hablan males contra mi alma.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CIX.

5 Exaltare super cælos Deus, et super omnem terram gloria tua:
6 Ut liberentur dilecti tui. Salvum fac dextera tua, et exaudi me:
7 Deus locutus est in sancto suo: Exultabo, et dividam Sichimam, et convallem tabernaculorum dimetiar.
8 Meus est Galaad, et meus est Manasses: et Ephraim susceptio capitis mei. Juda rex meus:
9 Moab lebes spei meæ. In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.
10 Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?
11 Nonne tu Deus, qui repulisti nos, et non exibis Deus in virtutibus nostris?
12 Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
13 In Deo faciemus virtutem: et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

PSALMUS CIX.

DEUS laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.
2 Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me: et expugnaverunt me gratis.
3 Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam.
4 Et posuerunt adversum me mala pro bonis: et odium pro dilectione mea.
5 Constitue super eum peccatorem: et diabolus stet a dextris ejus.
6 Cum judicatur, exeat condemnatus: et oratio ejus fiat in peccatum.
7 Fiant dies ejus pauci: et episcopatum ejus accipiat alter.
8 Fiant filii ejus orphani: et uxor ejus vidua.
9 Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent: et ejiciantur de habitationibus suis.
10 Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: et diripiant alieni labores ejus.
11 Non sit illi adjutor: nec sit qui misereatur pupillis ejus.
12 Fiant nati ejus in interitum: in generatione una deleatur nomen ejus.
13 In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: et peccatum matris ejus non deleatur.
14 Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum:
15 Pro eo quòd non est recordatus facere misericordiam.
16 Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, et compunctum corde mortificare.
17 Et dilexit maledictionem, et veniet ei: et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo. Et induit maledictionem sicut vestimentum, et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus.
18 Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: et sicut zona, qua semper præcingitur.
19 Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: et qui loquuntur mala adversus animam meam.
20 Et tu Domine, Domine, fac mecum

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.
6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.
7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.
8 Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεύς μου,
9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;
11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;
12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.
13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθρους ἡμῶν.

Ψαλ. ρθ'. CIX

Ο ΘΕΟΣ τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς,
2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ,
3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν.
4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην.
5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
6 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.
7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.
8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.
9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.
10 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.
11 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ.
12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.
13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
14 Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλείφθείη.
15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντὸς, καὶ ἐξολορευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
16 Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχὸν, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.
17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἥξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.
19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται.
20 Τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

21 O deliver me, for I am helpless and poor: and my heart is wounded within me.
22 I go hence like the shadow that departeth: and am driven away as the grasshopper.
23 My knees are weak through fasting: my flesh is dried up for want of fatness.
24 I became also a reproach unto them: they that looked upon me shaked their heads.
25 Help me, O Lord my God: O save me according to thy mercy;
26 And they shall know, how that this is thy hand: and that thou, Lord, hast done it.
27 Though they curse, yet bless thou: and let them be confounded that rise up against me; but let thy servant rejoice.
28 Let mine adversaries be clothed with shame: and let them cover themselves with their own confusion, as with a cloke.
29 As for me, I will give great thanks unto the Lord with my mouth: and praise him among the multitude;
30 For he shall stand at the right hand of the poor: to save his soul from unrighteous judges.

MORNING PRAYER.

PSALM CX.

THE Lord said unto my Lord: Sit thou on my right hand, until I make thine enemies thy footstool.
2 The Lord shall send the rod of thy power out of Sion: be thou ruler, even in the midst among thine enemies.
3 In the day of thy power shall the people offer thee free-will offerings with an holy worship: the dew of thy birth is of the womb of the morning.
4 The Lord sware, and will not repent: Thou art a Priest for ever after the order of Melchisedech.
5 The Lord upon thy right hand; shall wound even kings in the day of his wrath.
6 He shall judge among the heathen; he shall fill the places with the dead bodies; and smite in sunder the heads over divers countries.
7 He shall drink of the brook in the way: therefore shall he lift up his head.

PSALM CXI.

I WILL give thanks unto the Lord with my whole heart: secretly among the faithful, and in the congregation.
2 The works of the Lord are great: sought out of all them that have pleasure therein.
3 His work is worthy to be praised, and had in honour: and his righteousness endureth for ever.
4 The merciful and gracious Lord hath so done his marvellous works: that they ought to be had in remembrance.
5 He hath given meat unto them that fear him: he shall ever be mindful of his covenant.
6 He hath shewed his people the power of his works: that he may give them the heritage of the heathen.
7 The works of his hands are verity and judgement: all his commandments are true.
8 They stand fast for ever and ever: and are done in truth and equity.
9 He sent redemption unto his people: he hath commanded his covenant for ever; holy and reverend is his Name.

21 Car je *suis* affligé et misérable, et mon cœur est navré dans moi.
22 Je m'en vais comme l'ombre quand elle décline, et je suis agité comme une sauterelle.
23 Mes genoux sont affoiblis par le jeûne, et ma chair s'est amaigrie, au lieu qu'elle étoit en embonpoint.
24 Ils me chargent d'opprobre; et *quand* ils me voient, ils branlent la tête.
25 Eternel mon Dieu, aide-moi; délivre-moi par ta bonté;
26 Afin qu'on connoisse que *c'est* ici ta main, *et que* c'est toi, o Eternel, qui as fait ceci.
27 Ils maudiront, mais tu béniras; ils s'élèveront, mais ils seront confus, et ton serviteur se réjouira.
28 Mes adversaires seront revêtus de confusion, ils seront couverts de honte comme d'un manteau.
29 Je célébrerai l'Eternel par ma bouche et de toutes mes forces, et je le louerai au milieu de plusieurs *nations*,
30 De ce qu'il se tient à la droite du misérable, pour le délivrer de ceux qui condamnent son ame.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CX.

L'ETERNEL a dit à mon Seigneur: Sieds toi à ma droite, jusques à ce que j'aie mis tes ennemis pour le marchepied de tes pieds.
2 L'Eternel fera sortir de Sion le sceptre de ta force, *disant:* Domine au milieu de tes ennemis.
3 Ton peuple *sera un peuple plein* de franche volonté, au jour *que tu assembleras* ton armée avec une sainte pompe; ta postérité sera comme la rosée qui est produite du sein de l'aurore.
4 L'Eternel l'a juré, et il ne s'en repentira point, *que* tu *es* sacrificateur à toujours, selon l'ordre de Melchisédec.
5 Le Seigneur est à ta droite; il transpercera les rois au jour de sa colère.
6 Il exercera ses jugemens sur les nations; il remplira *tout* de corps morts; il écrasera le chef *qui domine* sur un grand pays.
7 Il boira du torrent dans le chemin; c'est pourquoi il lèvera la tête en haut.

PSEAUME CXI.

LOUEZ l'Eternel. Je célébrerai l'Eternel de tout *mon* cœur, dans la compagnie des hommes droits, et dans leur assemblée.
2 Les œuvres de l'Eternel sont grandes. Elles *sont* recherchées de tous ceux qui y prennent plaisir.
3 Son œuvre *n'est que* majesté et que magnificence; et sa justice demeure à perpétuité.
4 Il a rendu ses merveilles mémorables. L'Eternel *est* miséricordieux et pitoyable.
5 Il a donné à vivre à ceux qui le craignent. Il se souvient toujours de son alliance.
6 Il a manifesté à son peuple la force de ses œuvres, en leur donnant l'héritage des nations.
7 Les œuvres de ses mains *ne sont que* vérité et équité; tous ses commandemens *sont* fidèles.
8 Ils sont stables à perpétuité et dans tous les siècles, étant faits avec fidélité et avec droiture.
9 Il a envoyé la rédemption à son peuple. Il a ordonné son alliance pour toujours. Son nom est saint et redoutable.

21 Σῶσόν με ὅτι πτωχὸς, καὶ πένης εἰμαι ἐγὼ, καὶ ἡ καρδία μου πληγομένη ἐντός μου.
22 Ἀναχωρῶ ὡσὰν φεύγουσα σκιὰ, καὶ ἐξάθην ὡς χάνονται αἱ ἀκρίδες.
23 Τὰ γονατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἐξηράνθη ἡ σάρκα μου λίπουσα ἐλαίου.
24 Καὶ ἐγὼ ἐγενήθην τὸ ὄνειδός των, μὲ εἶδον, καὶ ἐσάλευσαν τὰς κεφαλάς των.
25 Βοήθησόν με Κύριε, Θεέ μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου,
26 Καὶ θέλουσι μάθειν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ χείρ σου, καὶ σὺ Κύριε τὴν ἔπλασας.
27 Προφέρουσιν αὐτοὶ κατάρας, καὶ σὺ εὐλόγησον, ἂς ἀτιμηθῶσιν οἱ πολεμοῦντές με, ὁ δὲ δοῦλός σου ἂς εὐφρανθῇ.
28 Ἂς φορέσωσιν ἐντροπὴν οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἂς σκεπασθῶσιν ὡσὰν μὲ φόρεμα, ἀπὸ αἰσχύνην.
29 Ἐγὼ δὲ θέλω εὐχαριστήσειν μεγάλως τὸν Κύριον, καὶ τ' ἐπαινέσω εἰς τὸ μέσον τῆ πλήθος.
30 Ὅτι θέλη σαθῆν εἰς τὰ δεξιὰ τῆ πίωχῆ, ἵνα τ' σώσῃ ἀπὸ τῶν καταδιοκόντων τὴν ψυχήν του.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρι. CX

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τῷ Κυριῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως καταστήσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
2 Ἀπὸ Σιὼν, ὁ Κύριος θέλει σῆ στείλειν ῥάβδον δυνάμεως, λέγων, Κατακυρίευε ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
3 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σῆ, ὁ λαὸς θέλει σοὶ φέρειν δῶρα ἐν δόξῃ ἁγίων· ὁ δρόσος τῆς νεότητός σῆ θέλει προέλθειν ἀπὸ τὸν κόλπον τῆ ὄρθρου.
4 Ὤμοσε ὁ Κύριος καὶ δὲν θέλει μετανοήσειν· καὶ σὺ θέλεις εἶσαι ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
5 Ὁ Κύριος μὲ τὴν δεξιάν σῆ, ἔπλήγωσεν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς του βασιλεῖς.
6 Θέλει κρίνειν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐθνῶν, καὶ γεμίσει κάθε τόπον ἀπὸ κορμία ἀπεθαμένων, καὶ κτυπήσει τὰς κεφαλὰς πολλῶν ἐπὶ τῆς γῆς.
7 Καὶ θέλει πιεῖ ἀπὸ τὸν χείμαρον ἐν ὁδῷ καὶ διὰ τοῦτο ὑψώσει τὴν κεφαλήν.

Ψαλ. ρια'. CXI.

ΘΕΛΩ σὲ εὐχαριστήσειν Κύριε μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πιστῶν, καὶ εἰς τὴν συναγωγήν.
2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἠκριβωμένα ἀπὸ τοὺς ὅσοι τὰ ἀγαποῦν.
3 Ἔπαινος καὶ τιμὴ πρέπει εἰς τὰ ἔργα του, καὶ ἡ δικαιοσύνη του μένει εἰς τὸν αἰῶνα τὲ αἰῶνος.
4 Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἄξια μνήμης τὰ θαυμάσιά του.
5 Ἔδωκε τροφὴν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, καὶ θέλει ἐνθυμηθῆν εἰς τὸν αἰῶνα τὴν διαθήκην τὲ.
6 Ἔδειξεν εἰς τὸν λαόν του τὴν δύναμιν τῶν ἔργων του, ἵνα δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν κληρονομίαν τῶν ἐθνῶν.
7 Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του, εἶναι ἀλήθεια καὶ κρίσις καὶ πᾶσαι αἱ προσταγαί του πισταί,
8 Στερεωμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ὀρθότητι.
9 Ἀπέστειλε λύτρωσιν τοῦ λαοῦ του, ἐπρόσταξε τὴν διαθήκην του εἰς τὸν αἰῶνα· ἅγιον καὶ φοβερὸν εἶναι τὸ ὄνομά του.

mi veggono, scuotono la testa.
26 Aiutami, Signore Iddio mio: salvami secondo la tua benignità.
27 E sappiano che questo è la tua mano, *e che* tu, Signore, hai fatto questo.
28 Essi maladiranno, e tu benedirai: si sono innalzati, ma saran confusi, ed il tuo servitore si rallegrerà.
29 Sieno i miei avversari vestiti di vituperio, ed avvolti della lor vergogna, come d'un mantello.
30 Io celebrerò altamente il Signore colla mia bocca, e lo loderò in mezzo de'grandi.
31 Perciocchè egli sta alla destra del povero per salvarlo da quelli che lo condannano a morte.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CX.

IL Signore ha detto al mio Signore: siedi alla mia destra, infino attanto ch'io abbia posti i tuoi nemici per iscannello de' tuoi piedi.
2 Il Signore manderà fuor di Sion lo scettro della tua potenza, *dicendo:* signoreggia in mezzo de' tuoi nemici.
3 Il tuo popolo *sarà* tutto volenteroso, nel giorno *che tu rassegnerai* il tuo esercito, nel magnifico Santuario: la rugiada della tua gioventù *ti sarà prodotta* dalla matrice dell'alba.
4 Il Signore ha giurato, e non si pentirà: tu *sei* Sacerdote in eterno, secondo l'ordine di Melchisedec.
5 Il Signore *sarà* alla tua destra. *Questo mio Signore* trafiggerà i re nel giorno della sua ira.
6 Egli farà giudicio fra le genti, egli empirà *ogni cosa* di corpi morti, egli trafiggerà il capo *che regna* sopra molti paesi.
7 Egli berrà del torrente tra via, e perciò alzerà il capo.

SALMO CXI.

IO celebrerò il Signore con tutto il cuore, nel consiglio, e nella raunanza degli *uomini* dritti.
2 Grandi *son* l'opere del Signore, spiegate davanti a tutti quelli che si dilettano in esse.
3 Le sue opere *son* gloria, e magnificenza: e la sua giustizia dimora in eterno.
4 Egli ha rendute memorabili le sue maraviglie: il Signore è grazioso, e pietoso.
5 Egli dà da vivere a quelli che lo temono, egli si ricorda in eterno del suo patto.
6 Egli ha dichiarata al suo popolo, la potenza delle sue opere, dandogli l'eredità delle genti.
7 Le opere delle sue mani *son* verità, e drittura: tutti i suoi comandamenti *son* veraci.
8 Stabili in sempiterno, fatti con verità, e con drittura.
9 Egli ha mandata la redenzione al suo popolo: egli ha ordinato il suo patto in eterno: il suo Nome è santo, e tremendo.
10 Il principio della sapienza è il timor del Signore: ogni *uomo* che mette in opera i suoi comandamenti, ha buon senno: la sua lode dimora in perpetuo.

SALMO CXII.

BEATO l'uomo che teme il Signore, e si diletta sommamente ne' suoi comandamenti.
2 La sua progenie sarà possente in terra: la generazion degli *uomini* dritti sarà benedetta.
3 Facoltà, e ricchezze *son* nella sua casa, e la sua giustizia dimora in perpetuo.
4 La luce si leva nelle tenebre a quelli che son dritti. *Un tale uomo è* pietoso,

LITURGIAI POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

sind, und reden Böses wider meine Seele.
21 Aber du, Herr, Herr, sey du mit mir, um deines Namens willen, denn deine Gnade ist mein Trost, errette mich.
22 Denn ich bin arm und elend, mein Herz ist zerschlagen in mir.
23 Ich fahre dahin wie ein Schatten, der vertrieben wird, und werde verjaget, wie die Heuschrecken.
24 Meine Kniee sind schwach von Fasten, und mein Fleisch ist mager, und hat kein Fett.
25 Und ich muß ihr Spott seyn; wenn sie mich sehen, schütteln sie ihren Kopf.
26 Stehe mir bey, Herr, mein Gott! hilf mir nach deiner Gnade,
27 Daß sie inne werden, daß dieß sey deine Hand, daß du, Herr, solches thust.
28 Fluchen sie, so segne du. Setzen sie sich wider mich, so müssen sie zu Schanden werden: aber dein Knecht müsse sich freuen.
29 Meine Widersacher müssen mit Schmach angezogen werden, und mit ihrer Schande bekleidet werden, wie mit einem Rock.
30 Ich will dem Herrn sehr danken mit meinem Munde, und ihn rühmen unter Vielen:
31 Denn er stehet dem Armen zur Rechten, daß er ihm helfe von denen, die sein Leben verurtheilen.

Morgen-Gebete.

Der 110 Psalm.

1 Der Herr sprach zu meinem Herrn: Setze dich zu meiner Rechten, bis ich deine Feinde zum Schemel deiner Füße lege.
2 Der Herr wird das Scepter deines Reichs senden aus Zion. Herrsche unter deinen Feinden.
3 Nach deinem Sieg wird dir dein Volk williglich opfern in heiligem Schmuck. Deine Kinder werden dir geboren, wie der Thau aus der Morgenröthe.
4 Der Herr hat geschworen, und wird ihn nicht gereuen: Du bist ein Priester ewiglich, nach der Weise Melchisedechs.
5 Der Herr zu deiner Rechten wird zerschmeißen die Könige zur Zeit seines Zorns;
6 Er wird richten unter den Heiden, er wird große Schlacht thun; er wird zerschmeißen das Haupt über große Lande.
7 Er wird trinken vom Bach auf dem Wege: darum wird er das Haupt empor heben.

Der 111 Psalm.

1 Ich danke dem Herrn von ganzem Herzen, im Rath der Frommen und in der Gemeine.
2 Groß sind die Werke des Herrn; wer ihrer achtet, der hat eitel Lust daran.
3 Was er ordnet, das ist löblich und herrlich, und seine Gerechtigkeit bleibet ewiglich.
4 Er hat ein Gedächtniß gestiftet seiner Wunder, der gnädige und barmherzige Herr.
5 Er giebt Speise denen, so ihn fürchten; er gedenket ewiglich an seinen Bund.
6 Er läßt verkündigen seine gewaltigen Thaten seinem Volk, daß er ihnen gebe das Erbe der Heiden.
7 Die Werke seiner Hände sind Wahrheit und Recht; alle seine Gebote sind rechtschaffen.
8 Sie werden erhalten immer und ewiglich, und geschehen treulich und redlich.
9 Er sendet eine Erlösung seinem Volk; er verheißet, daß sein Bund ewiglich bleiben soll. Heilig und hehr ist sein Name.
10 Die Furcht des Herrn ist der Weisheit Anfang;

20 Y tú, Señor, Señor, haz conmigo por amor de tu nombre: porque suave es tu misericordia.
21 Líbrame, porque necesitado, y pobre soy yo: y mi corazon turbado está dentro de mí.
22 He sido quitado de en medio como la sombra, quando va declinando, y sido sacudido como las langostas.
23 Mis rodillas se han debilitado por el ayuno, y mi carne se ha mudado por el aceyte.
24 Y yo he sido el oprobrio de ellos: viéronme, y meneáron sus cabezas.
25 Ayúdame, Señor Dios mio: sálvame segun tu misericordia.
26 Y sepan que tu mano es esta: y que tú, Señor, has hecho esta cosa,
27 Maldecirán ellos, y tú bendecirás: los que se levantan contra mí, sean avergonzados: mas tu siervo se alegrará.
28 Sean vestidos de empacho los que hablan mal de mí: y sean cubiertos de su vergüenza como de capa forrada.
29 Alabaré en gran manera al Señor con mi boca, y en medio de muchos le alabaré.
30 Porque se puso á la derecha del pobre, para salvar mi alma de los perseguidores.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CX.

DIXO el Señor á mi Señor: Siéntate á mi derecha: hasta que pongas á tus enemigos, por peana de tus pies.
2 De Sión hará salir el Señor el cetro de tu poder: domina tú en medio de tus enemigos.
3 Contigo está el principado en el dia de tu poder entre los resplandores de los Santos: del vientre ántes del lucero te engendré.
4 Juró el Señor, y no se arrepentirá: Tú eres Sacerdote eternamente segun el órden de Melchîsedéch.
5 El Señor está á tu derecha, quebrantó á los Reyes en el dia de su ira.
6 Juzgará á las naciones, multiplicará las ruinas: castigará cabezas en tierra de muchos.
7 Del torrente beberá en el camino: por lo qual ensalzará la cabeza.

PSALMO CXI.

Alleluya.

A TI te alabaré, Señor, con todo mi corazon: en el consejo de los justos, y en la congregacion.
2 Grandes son las obras del Señor: inquiridas para todas sus voluntades.
3 La obra de él es alabanza, y magnificencia: y su justicia permanece por siglo de siglo.
4 Dexó memoria de sus maravillas, el Señor misericordioso y compasivo:
5 Dió sustento á los que le temen. Se acordará eternamente de su alianza:
6 Anunciará á su pueblo el poder de sus obras:
7 Para darles á ellos la heredad de las gentes: las obras de sus manos son verdad, y juicio.
8 Fieles son todos sus mandamientos: confirmados por siglo de siglo, hechos en verdad y en equidad.
9 Redencion envió á su pueblo: ha establecido para siempre su alianza Santo es y terrible el nombre de él:

LATINA ET GRÆCA.

propter nomen tuum: quia suavis est misericordia tua. Libera me
21 Quia egenus, et pauper ego sum: et cor meum conturbatum est intra me.
22 Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: et excussus sum sicut locustæ.
23 Genua mea infirmata sunt a jejunio: et caro mea immutata est propter oleum.
24 Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, et moverunt capita sua.
25 Adjuva me Domine Deus meus: salvum me fac secundum misericordiam tuam.
26 Et sciant quia manus tua hæc: et tu Domine fecisti eam.
27 Maledicent illi, et tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur: servus autem tuus lætabitur.
28 Induantur qui detrahunt mihi, pudore: et operiantur sicut diploide confusione sua.
29 Confitebor Domino nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum:
30 Quia astitit a dextris pauperis, ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CX.

DIXIT Dominus Domino meo: Sede a dextris meis: Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.
2 Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.
3 Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: ex utero ante luciferum genui te.
4 Juravit Dominus, et non pœnitebit eum: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech,
5 Dominus a dextris tuis, confregit in die iræ suæ reges.
6 Judicabit in nationibus, implebit ruinas: conquassabit capita in terra multorum.
7 De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

PSALMUS CXI.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: in consilio justorum, et congregatione.
2 Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates ejus.
3 Confessio et magnificentia opus ejus: et justitia ejus manet in sæculum sæculi.
4 Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus:
5 Escam dedit timentibus se. Memor erit in sæculum testamenti sui:
6 Virtutem operum suorum annunciabit populo suo:
7 Ut det illis hereditatem gentium: opera manuum ejus veritas, et judicium.
8 Fidelia omnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate et æquitate.
9 Redemptionem misit populo suo: mandavit in æternum testamentum suum.

21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου.
22 Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.
23 Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀπανηρέθην, ἐξετινάχθην, ὡσεὶ ἀκρίδες.
24 Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας, καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον.
25 Κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδόσάν με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.
26 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.
27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη, καὶ σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.
28 Καταράσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.
29 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με, ἐντροπὴν· καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα, αἰσχύνην αὐτῶν.
30 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·
31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρι'. CX.

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.
3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.
4 Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.
6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.
7 Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ψαλ. ρια'. CXI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.
2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.
3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ζργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
4 Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.
5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.
6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,
8 Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνε-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. — NEO-GRÆCA ET ITALICA.

10 The fear of the Lord is the beginning of wisdom: a good understanding have all they that do thereafter; the praise of it endureth for ever

PSALM CXII.

BLESSED is the man that feareth the Lord: he hath great delight in his commandments.
2 His seed shall be mighty upon earth: the generation of the faithful shall be blessed.
3 Riches and plenteousness shall be in his house: and his righteousness endureth for ever.
4 Unto the godly there ariseth up light in the darkness: he is merciful, loving, and righteous.
5 A good man is merciful, and lendeth: and will guide his words with discretion.
6 For he shall never be moved: and the righteous shall be had in everlasting remembrance.
7 He will not be afraid of any evil tidings: for his heart standeth fast, and believeth in the Lord.
8 His heart is established, and will not shrink: until he see his desire upon his enemies.
9 He hath dispersed abroad, and given to the poor: and his righteousness remaineth for ever; his horn shall be exalted with honour.
10 The ungodly shall see it, and it shall grieve him: he shall gnash with his teeth, and consume away; the desire of the ungodly shall perish.

PSALM CXIII.

PRAISE the Lord, ye servants: O praise the Name of the Lord.
2 Blessed be the Name of the Lord: from this time forth for evermore.
3 The Lord's Name is praised: from the rising up of the sun unto the going down of the same.
4 The Lord is high above all heathen: and his glory above the heavens.
5 Who is like unto the Lord our God, that hath his dwelling so high: and yet humbleth himself to behold the things that are in heaven and earth?
6 He taketh up the simple out of the dust: and lifteth the poor out of the mire;
7 That he may set him with the princes: even with the princes of his people.
8 He maketh the barren woman to keep house: and to be a joyful mother of children.

10 Le commencement de la sagesse est la crainte de l'Eternel; tous ceux qui s'y adonnent, sont bien sages. Que sa louange demeure éternellement!

PSEAUME CXII.

LOUEZ l'Eternel. Heureux l'homme qui craint l'Eternel, et qui prend tout son plaisir dans ses commandemens.
2 Sa postérité sera puissante sur la terre; la postérité des *hommes* droits sera bénie.
3 *Il y aura* des biens et des richesses dans sa maison; et sa justice demeure à perpétuité.
4 La lumière s'est levée dans les ténèbres pour ceux qui sont droits. *Il est* pitoyable, miséricordieux et juste.
5 L'homme de bien fait l'aumône, et prête; *il* règle ses affaires avec droiture.
6 Même, il ne sera jamais ébranlé. La mémoire du juste sera perpétuelle.
7 Il n'aura peur d'aucun mauvais bruit; son cœur est ferme, se confiant en l'Eternel.
8 Son cœur bien appuyé ne craindra point; jusqu'à ce qu'il ait vu en ceux qui l'oppriment, *ce qu'il attend.*
9 Il a répandu, il a donné aux pauvres; sa justice demeure à perpétuité; sa corne sera élevée en gloire.
10 Le méchant le verra, et en aura du dépit; il grincera les dents, et se fondra. Le désir des méchans périra.

PSEAUME CXIII.

LOUEZ l'Eternel. Louez, *vous les* serviteurs de l'Eternel, louez le nom de l'Eternel.
2 Que le nom de l'Eternel soit béni, dès maintenant et à toujours.
3 Le nom de l'Eternel est digne de louange, depuis le soleil levant jusqu'au soleil couchant.
4 L'Eternel est élevé par dessus toutes les nations; sa gloire est par dessus les cieux.
5 Qui est semblable à l'Eternel notre Dieu, qui habite dans les lieux très-hauts?
6 Qui s'abaisse pour regarder dans les cieux et sur la terre;
7 Qui tire le petit de la poudre, et qui élève le pauvre du fumier;
8 Pour le faire asseoir avec les principaux, *même*, avec les principaux de son peuple;
9 Qui donne de la famille à celle qui étoit stérile, *la rendant* mère de *plusieurs* enfans et joyeuse. Louez l'Eternel.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πάντες οἱ γνωρίζοντες αὐτὴν σύνεσιν ἔχουσι καλήν· ᾧ ὁ ἔπαινός των μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριβ'. CXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ᾧ χαίρει ὑπακοῆς τῆς προσαγάς Ἰω.
2 Τὸ σπέρμα του θέλει εἶναι δυνατὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ᾧ ἡ γενεὰ τῶν δικαίων θέλει εὐλογηθῆν.
3 Δόξα καὶ πλοῦτος θέλει γεμίσειν τὸν οἰκόν του, καὶ ἡ δικαιοσύνη τη θέλει μείνειν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
4 Εἰς τὸ σκότος ἀνατέλει φῶς διὰ τὸς δικαίους, αὐτὸς εἶναι ἐλεήμων, καὶ οἰκτίρμων, ᾧ δίκαιος.
5 Ὁ καλὸς ἄνθρωπος εἶναι εὔσπλαγχνος καὶ δανιστὴς καὶ μετὰ διακρίσεως θέλει οἰκονομήσειν τοὺς λόγους του.
6 Ὅτι δὲν θέλει σαλευθῆν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ δίκαιος θέλει ἐνθυμηθῆν αἰωνίως.
7 Καὶ δὲν θέλει φοβηθῆν ἀπὸ πονηρὸν λόγον, ὅτι ἡ καρδία του εἶναι ἕτοιμη εἰς τὸ ἐλπίζειν εἰς τὸν Κύριον.
8 Ἐνδυναμώθη ἡ καρδία του, καὶ δὲν θέλει φοβηθῆ ἕως ἰδῆ τὸ τέλος τῆς ἐπιθυμίας του κατὰ τῶν ἐχθρῶν του.
9 Ἐσκόρπισε, καὶ ἔδωκε τῶν πτωχῶν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος, ᾧ ἡ δύναμίς του θέλει ὑψωθῆν εἰς δόξαν.
10 Ὁ ἁμαρτωλὸς θέλει ἰδεῖν, καὶ ὀργισθῆν, θέλει βρύξειν τοὺς ὀδόντας του, ᾧ τακηθῆν, ᾧ ἀπολειθῆν ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

Ψαλ. ριγ'. CXIII.

ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ δοῦλοι τὸν Κύριον, ἐπαινέσατε τὸ ὄνομα τοῦ Κύρίου.
2 Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τῆ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ἀπὸ τὰς ἀνατολὰς ἕως τῶν δυσμῶν τῆ ἡλίε, εἶναι ἐπαινετὸν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
4 Ὁ Κύριος εἶναι ὑψιλότερος ὑπέρ παντα τὰ ἔθνη καὶ ἡ δόξα του ὑπὲρ τοὺς οὐρανούς.
5 Ποῖος εἶναι ὡσὰν ὁ Κύριος ὁ Θεός μας; ὁ κατοικῶν ἐν ὑψιλοῖς; ὅστις ὅμως ἔσκυψε καὶ εἶδε τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ταπεινά.
6 Ὁ συκώνων ἀπὸ τὴν γῆν τὸν πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίαν τὸν πένητα,
7 Ἵνα τὸν καθίση μεταξὺ τῶν ἀρχόντων, τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.
8 Αὐτὸ βάνει στείραν ἐν οἴκῳ καὶ ποιεῖ αὐτὴν τέκνων εὐφραινομένην μητέρα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ριδ'. CXIV.

ΟΤΑΝ ὁ Ἰσραὴλ ηὐγεν ἐξ' Αἰγύπτου, ᾧ ὁ οἶκος Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
2 Ἡ Ἰουδαία ἔγινε τὸ ἁγίασμά του, Ἰσραὴλ ἡ ἐξουσία του.
3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
4 Τὰ ὄρη ἐχόρευσαν ὡσὰν κριοὶ, καὶ τὰ βουνὰ ὡς ἀρνία προβάτων.
5 Τί ἔπαθες ὦ θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.
6 Καὶ ὄρη ὅτι ἐχορεύσατε ὡσὰν κριοὶ, καὶ βουνὰ ὡς ἀρνία προβάτων.
7 Φοβῆ, ὦ γῆ ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ.
8 Τοῦ μεταβάλλοντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων καὶ τὸν βράχον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. ριε'. CXV.

ΜΗ ἡμῶν, μὴ ἡμῶν, ἀλλὰ δὸς δόξαν τοῦ ὀνόματός σε διὰ τὸ ἔλεός σε ᾧ τὴν ἀληθειάν σε.

misericordioso, e giusto.
5 L'uomo dabbene dona, e presta, e governa i fatti suoi con drittura.
6 Certo egli non sarà giammai smosso: il giusto sarà in memoria perpetua.
7 Egli non temerà di mal grido: il suo cuore è fermo, egli si confida nel Signore.
8 Il suo cuore è bene appoggiato, egli non avrà paura alcuna, finchè vegga ne' suoi nemici *ciò ch' egli desidera.*
9 Egli ha sparso, egli ha donato a' bisognosi: la sua giustizia dimora in perpetuo, il suo corno sarà alzato in gloria.
10 L'empio *lo* vedrà, e dispetterà: egli digrignerà i denti, e si struggerà: il desiderio degli empi perirà.

SALMO CXIII.

LODATE, servitori del Signore, lodate il Nome del Signore.
2 Sia benedetto il Nome del Signore, da ora in eterno.
3 Il Nome del Signore è lodato dal Sol levante, infino al ponente.
4 Il Signore è eccelso sopra tutte le nazioni, la sua gloria è sopra i cieli.
5 Chi è simile al Signore Iddio nostro il quale abita ne' luoghi altissimi?
6 Che riguarda a basso in cielo, ed in terra.
7 Che rileva il misero dalla polvere, *ed* innalza il povero dallo sterco:
8 Per farlo sedere co' principi, co' principi del suo popolo.
9 Che fa abitare in famiglia la donna sterile, *facendola* diventar lieta madre di figliuoli. Alleluia.

SALMO CXIV.

QUANDO Israel uscì d'Egitto, e la casa Iacob dal popolo barbaro:
2 Iuda fu consecrato al Signore, Israel *divenne* suo dominio.
3 Il mare *lo* vidde, e fuggì: il Iordano si rivolse a ritroso.
4 I monti saltarono come montoni, i colli come agnelli.
5 Che avesti, o mare, che tu fuggisti? *e tu* Iordano, che ti rivolgesti a ritroso?
6 *E voi* monti, *che* saltaste come montoni, *e voi* colli come agnelli?
7 Trema, o terra, per la presenza del Signore: per la presenza dell'Iddio di Iacob.
8 Il quale mutò la roccia in guazzo d'acqua, il macigno in fonte d'acqua.

SALMO CXV.

NON a noi, Signore, non a noi: anzi al tuo Nome, dà gloria, per la tua benignità, e verità.
2 Perchè direbbono le genti: dove è ora l'Iddio loro?
3 Or l'Iddio nostro è pur ne' cieli, e fa tutto ciò, che gli piace.
4 Gl' idoli di quelle *sono* oro, ed argento; opera di mani d' uomini.
5 Hanno bocca, e non parlano; hanno occhi, e non veggono.
6 Hanno orecchie, e non odono: hanno naso, e non odorano.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

23ſter Tag. **Der Pſalter.**

das iſt eine feine Klugheit? wer darnach thut, deß Lob bleibet ewiglich.

Der 112 Pſalm.

1 Wohl dem, der den Herrn fürchtet, der große Luſt hat zu ſeinen Geboten.

2 Deß Same wird gewaltig ſeyn auf Erden; das Geſchlecht der Frommen wird geſegnet ſeyn.

3 Reichthum und die Fülle wird in ihrem Hauſe ſeyn, und ihre Gerechtigkeit bleibet ewiglich.

4 Den Frommen gehet das Licht auf in der Finſterniß, von dem Gnädigen, Barmherzigen und Gerechten.

5 Wohl dem, der barmherzig iſt, und gerne leihet, und richtet ſeine Sachen aus, daß er niemand unrecht thue.

6 Denn er wird ewiglich bleiben; des Gerechten wird nimmermehr vergeſſen.

7 Wenn eine Plage kommen will, ſo fürchtet er ſich nicht; ſein Herz hoffet unverzagt auf den Herrn.

8 Sein Herz iſt getroſt, und fürchtet ſich nicht, bis er ſeine Luſt an ſeinen Feinden ſiehet.

9 Er ſtreuet aus und giebt den Armen; ſeine Gerechtigkeit bleibt ewiglich; ſein Horn wird erhöhet mit Ehren.

10 Der Gottloſe wirds ſehen, und wird ihn verdrießen; ſeine Zähne wird er zuſammen beißen, und vergehen. Denn was die Gottloſen gerne wollten, das iſt verloren.

Der 113 Pſalm.

1 Lobet, ihr Knechte des Herrn, lobet den Namen des Herrn.

2 Gelobet ſey des Herrn Name, von nun an bis in Ewigkeit.

3 Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergang ſey gelobet der Name des Herrn.

4 Der Herr iſt hoch über alle Heiden: ſeine Ehre gehet, ſo weit der Himmel iſt.

5 Wer iſt, wie der Herr, unſer Gott, der ſich ſo hoch geſetzet hat,

6 Und auf das Niedrige ſiehet im Himmel und auf Erden?

7 Der den Geringen aufrichtet aus dem Staube, und erhöhet den Armen aus dem Koth,

8 Daß er ihn ſetze neben die Fürſten, neben die Fürſten ſeines Volks;

9 Der die Unfruchtbare im Hauſe wohnen macht, daß ſie eine fröhliche Kindermutter wird.

Abend-Gebete.

Der 114 Pſalm.

1 Da Iſrael aus Egypten zog, das Haus Jacobs aus dem fremden Volk,

2 Da ward Juda ſein Heiligthum, Iſrael ſeine Herrſchaft.

3 Das Meer ſah, und floh; der Jordan wandte ſich zurück;

4 Die Berge hüpften wie die Lämmer, die Hügel wie die jungen Schafe.

5 Was war dir, du Meer, daß du floheſt? und du, Jordan, daß du dich zurück wandteſt?

6 Ihr Berge, daß ihr hüpftet wie die Lämmer? Ihr Hügel, wie die jungen Schafe?

7 Vor dem Herrn bebete die Erde, vor dem Gott Jacobs.

8 Der den Fels wandelte in Waſſerſee, und die Steine in Waſſerbrunnen.

Der 115 Pſalm.

1 Nicht uns, Herr, nicht uns, ſondern deinem Na-

LOS PSALMOS. *El Dia* 23.

10 Principio de la sabiduría es el temor del Señor. Todos los que se exercitan en él, tienen buen entendimiento: su alabanza permanece por siglo de siglo.

PSALMO CXII.

BIENAVENTURADO el hombre, que teme al Señor: en sus mandamientos se complacerá mucho.

2 Poderosa será su posteridad sobre la tierra: bendita será la generacion de los rectos.

3 Gloria, y riquezas en su casa: y la justicia de él permanecerá por siglo de siglo.

4 En las tinieblas nació la luz á los rectos: misericordioso, y compasivo, y justo.

5 Amable es el hombre, que se compadece, y da prestado, ordenará sus palabras con juicio:

6 Porque nunca jamas será conmovido.

7 En memoria eterna estará el justo: no temerá al oir cosas adversas. Dispuesto está su corazon á esperar en el Señor,

8 Su corazon está asegurado: no será conmovido hasta que desprecie á sus enemigos.

9 Distribuyó, dió á los pobres: su justicia permanece por siglo de siglo, su poder será ensalzado en la gloria.

10 Lo verá el pecador, y se indignará, rechinará sus dientes, y se repudrirá: el deseo de los pecadores perecerá.

PSALMO CXIII.

ALLELUYA. Alabad, jóvenes, al Señor, alabad el nombre del Señor.

2 Sea bendito el nombre del Señor, desde ahora, y hasta por siglo.

3 Desde el nacimiento del Sol hasta su ocaso, es digno de alabanza el nombre del Señor.

4 Excelso es sobre todas las naciones el Señor, y su gloria sobre los cielos.

5 ¿Quien como el Señor Dios nuestro, que habita en las alturas,

6 Y atiende á las cosas humildes en el cielo, y en la tierra?

7 El levanta de la tierra al desvalido, y alza del estiercol al pobre:

8 Para colocarle con los Príncipes, con los Príncipes de su pueblo.

9 El hace que habite en casa la muger estéril, gozosa de ser madre de hijos.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXIV.

Alleluya.

EN saliendo Israél de Egypto, la casa de Jacob de un pueblo bárbaro:

2 La Judéa fué hecha posesion santa de Dios: Israél su señorío.

3 Viólo el mar, y huyó: volvióse atras el Jordan.

4 Los montes saltáron de gozo como carneros; y los collados como corderos de ovejas.

5 ¿Qué tienes, ó mar, que huiste; y tú, Jordan, que retrocediste?

6 O montes, saltasteis de gozo como carneros; y vosotros, collados, como corderos de ovejas.

7 Conmovióse la tierra á la presencia del Señor, á la presencia del Dios de Jacob.

8 Que convirtió la peña en estanques de aguas, y la roca en fuentes de aguas.

LATINA ET GRÆCA.

Sanctum, et terribile nomen ejus:
10 Initium sapientiæ timor Domini. Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

PSALMUS CXII.

BEATUS vir, qui timet Dominum: in mandatis ejus volet nimis.
2 Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.
3 Gloria, et divitiæ in domo ejus: et justitia ejus manet in sæculum sæculi.
4 Exortum est in tenebris lumen rectis: misericors, et miserator, et justus.
5 Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio:
6 Quia in æternum non commovebitur.
7 In memoria æterna erit justus: ab auditione mala non timebit. Paratum cor ejus sperare in Domino,
8 Confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.
9 Dispersit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, cornu ejus exaltabitur in gloria.
10 Peccator videbit, et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet: desiderium peccatorum peribit.

PSALMUS CXIII.

LAUDATE pueri Dominum: laudate nomen Domini.
2 Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc, et usque in sæculum.
3 A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.
4 Excelsus super omnes gentes Dominus et super cælos gloria ejus.
5 Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat,
6 Et humilia respicit in cælo et in terra?
7 Suscitans a terra inopem, et de stercore erigens pauperem:
8 Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.
9 Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem. Alleluia.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXIV.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro:
2 Facta est Judæa sanctificatio ejus, Israel potestas ejus.
3 Mare vidit, et fugit: Jordanis conversus est retrorsum.
4 Montes exultaverunt ut arietes: et colles sicut agni ovium.
5 Quid est tibi mare quòd fugisti: et tu Jordanis, quia conversus es retrorsum?
6 Montes exultastis sicut arietes, et colles sicut agni ovium.
7 A facie Domini mota est terra, a facie Dei Jacob.
8 Qui convertit petram in stagna aquarum, et rupem in fontes aquarum.

PSALMUS CXV.

NON NOBIS DOMINE, NON NOBIS: sed nomini tuo da gloriam.

τείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριβ'. CXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.
3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτιρμων καὶ δίκαιος.
5 Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει,
6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον·
8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.
10 Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Ψαλ. ριγ'. CXIII.

AINEITE παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.
2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.
4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.
5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,
6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ·
7 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,
8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.
9 Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ριδ'. CXIV.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,
2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.
3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.
5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί; καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;
7 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ,
8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. ριε'. CXV.

ΜΗ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

PSALM CXV.

NOT unto us, O Lord, not unto us, but unto thy Name give the praise: for thy loving mercy, and for thy truth's sake.
2 Wherefore shall the heathen say: Where is now their God?
3 As for our God, he is in heaven: he hath done whatsoever pleased him.
4 Their idols are silver and gold: even the work of men's hands.
5 They have mouths, and speak not: eyes have they, and see not.
6 They have ears, and hear not: noses have they, and smell not.
7 They have hands, and handle not; feet have they, and walk not: neither speak they through their throat.
8 They that make them are like unto them: and so are all such as put their trust in them.
9 But thou, house of Israel, trust thou in the Lord: he is their succour and defence.
10 Ye house of Aaron, put your trust in the Lord: he is their helper and defender.
11 Ye that fear the Lord, put your trust in the Lord: he is their helper and defender.
12 The Lord hath been mindful of us, and he shall bless us; even he shall bless the house of Israel, he shall bless the house of Aaron.
13 He shall bless them that fear the Lord: both small and great.
14 The Lord shall increase you more and more: you and your children.
15 Ye are the blessed of the Lord: who made heaven and earth.
16 All the whole heavens are the Lord's: the earth hath he given to the children of men.
17 The dead praise not thee, O Lord: neither all they that go down into silence.
18 But we will praise the Lord: from this time forth for evermore. Praise the Lord.

MORNING PRAYER.

PSALM CXVI.

I AM well pleased: that the Lord hath heard the voice of my prayer;
2 That he hath inclined his ear unto me: therefore will I call upon him as long as I live.
3 The snares of death compassed me round about: and the pains of hell gat hold upon me.
4 I shall find trouble and heaviness, and I will call upon the Name of the Lord: O Lord, I beseech thee, deliver my soul.
5 Gracious is the Lord, and righteous: yea, our God is merciful.
6 The Lord preserveth the simple: I was in misery, and he helped me.
7 Turn again then unto thy rest, O my soul: for the Lord hath rewarded thee.
8 And why? thou hast delivered my soul from death: mine eyes from tears, and my feet from falling.
9 I will walk before the Lord: in the land of the living.
10 I believed, and therefore will I speak; but I was sore troubled: I said in my haste, All men are liars.
11 What reward shall I give unto the Lord: for all the benefits that he hath done unto me?
12 I will receive the cup of salvation: and call upon the Name of the Lord.
13 I will pay my vows now in the presence of all his people: right dear in the sight of the Lord is the death of his saints.
14 Behold, O Lord, how that I am thy servant: I am thy servant, and the son of thine handmaid; thou hast broken my bonds in sunder.

PSEAUME CXV.

NON point à nous, Eternel, non point à nous-mais donne gloire à ton nom, pour l'amour de ta bonté, pour l'amour de ta vérité.
2 Pourquoi diroient les nations: Où est maintenant leur Dieu?
3 Certes, notre Dieu est dans les cieux; il fait tout ce qu'il lui plaît.
4 Leurs faux dieux *sont* de l'or et de l'argent, un ouvrage de main d'homme.
5 Ils ont une bouche, et ne parlent point; ils ont des yeux, et ne voient point.
6 Ils ont des oreilles, et n'entendent point; ils ont un nez, et ne sentent point;
7 Des mains, et ne touchent point; des pieds, et ne marchent point; ils ne rendent aucun son de leur gosier.
8 Ceux qui les font, et tous ceux qui s'y confient, leur deviendront semblables.
9 Israël, assure-toi sur l Eternel; *car* il *est* l'aide et le bouclier *de ceux qui l'invoquent.*
10 Maison d'Aaron, assurez-vous sur l'Eternel; *car* il *est* leur aide et leur bouclier.
11 Vous qui craignez l'Eternel, assurez-vous sur l'Eternel, *car* il *est* leur aide et leur bouclier.
12 L'Eternel s'est souvenu de nous, il nous bénira; il bénira la maison d'Israël, il bénira la maison d'Aaron;
13 Il bénira ceux qui le craignent, tant les petits que les grands.
14 L'Eternel ajoutera *de nouvelles bénédictions* sur vous et sur vos enfans.
15 Vous *êtes* bénis de l'Eternel, qui a fait les cieux et la terre.
16 Pour ce qui est des cieux, les cieux sont à l'Eternel; mais il a donné la terre aux enfans des hommes.
17 Les morts ne loueront point l'Eternel, ni tous ceux qui descendent au lieu du silence.
18 Mais nous, nous bénirons l'Eternel dès maintenant et à toujours. Louez l'Eternel.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXVI.

J'AIME l'Eternel, parce qu'il a exaucé ma voix et mes supplications.
2 Car il a incliné son oreille vers moi; c'est pourquoi je l'invoquerai tous les jours de ma vie.
3 Les cordeaux de la mort m'avoient environné, et les détresses du sépulcre m'avoient rencontré; j'avois trouvé la détresse et la douleur.
4 Mais j'invoquai le nom de l'Eternel, *disant:* Je te prie, Eternel, délivre mon ame.
5 L'Eternel est pitoyable et juste, et notre Dieu fait miséricorde.
6 L'Eternel garde les petits: J'étois devenu misérable, et il m'a sauvé.
7 Mon ame, retourne en ton repos, car l'Eternel t'a fait du bien;
8 Car tu as retiré mon ame de la mort, mes yeux de pleurs, et mes pieds de chûte.
9 Je marcherai en la présence de l'Eternel dans la terre des vivans.
10 J'ai cru, c'est pourquoi j'ai parlé; j'étois extrêmement affligé.
11 Je disois dans ma détresse: Tout homme est menteur.
12 Que rendrai-je à l'Eternel; Tous ses bienfaits sont sur moi.
13 Je prendrai la coupe des délivrances, et j'invoquerai le nom de l'Eternel.
14 Je rendrai maintenant mes vœux à l'Eternel devant tout son peuple.
15 La mort des bien-aimés de l'Eternel est précieuse devant ses yeux.
16 Je te prie, o Eternel, car je suis ton ser-

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

2 Μή ποτε εἰποῦν τὰ ἔθνη, ποῦ εἶναι ὁ Θεὸς αὐτῶν;
3 Ὁ δὲ Θεός μας εἶναι εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐποίησε πάντα ὅσα ἠθέλησε.
4 Τὰ εἴδωλά των εἶναι ἀπὸ ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
5 Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν, ὀφθαλμὸς καὶ δὲν βλέπουσιν,
6 Αὐτία κ᾽ δὲν ἀκὐουσι, ῥῖνας κ᾽ δὲν ὀσφραίνουσι,
7 Χεῖρας ἔχουσι κ᾽ δὲν πιάνουν, πόδας κ᾽ δὲν περιπατοῦσιν, οὔτε ὁ λάρυγγάς των δίδει φωνήν.
8 Ὰς τοῖς ὁμοιάσωσιν ὅσοι τὰ κάμνουν, καὶ ὅσοι πιστεύουσιν εἰς αὐτά.
9 Ἀλλ᾽ ἐσὺ, οἶκε τοῦ Ἰσραὴλ ἔλπισον εἰς τὸν Κύριον, βοηθός των εἶναι κ᾽ ὑπερασπιστής των.
10 Οἶκε Ἀαρὼν ἔλπισον εἰς τὸν Κύριον, βοηθός των εἶναι καὶ ὑπερασπιστής των.
11 Σεῖς πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐλπίσατε εἰς τὸν Κύριον.
12 Ὁ Κύριος μᾶς ἐνθυμήθην κ᾽ μᾶς εὐλόγησεν, εὐλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κ᾽ τὸ Ἀαρών.
13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους.
14 Ὁ Κύριος θέλει σᾶς αὐξίσειν, θέλει αὐξίσειν τοὺς υἱούς σας.
15 Σεῖς εἶσθε οἱ εὐλογιμένοι τοῦ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
16 Οἱ οὐρανοὶ εἶναι πάντες τοῦ Κυρίου, τὴν δὲ γῆν ἔδωκεν εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
17 Οἱ νεκροὶ δὲν σὲ ἐπαινοῦσιν ὁ Κύριε, οὔτε πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὸν ᾅδην.
18 Ἀλλ᾽ ἡμεῖς οἱ ζῶντες θέλει εὐλογήσομεν τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐπαινέσατε τὸν Κύριον.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ριϛ'. CXVI.

ΕΧΑΡΗΚΑ ὅτι ὁ Κύριος ἠκουσε τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου,
2 Ὅτι ἔκλινε πρὸς ἐμὲ τὸ αὐτίον του, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μη θέλω τὸν καλέσειν.
3 Αἱ παγίδες θανάτου μὲ περιεκύκλωσαν, καὶ οἱ κινδύνοι τοῦ ᾅδου μὲ ἔπιασαν.
4 Εὗρον θλίψιν καὶ πόνον, καὶ θέλω ἐπικαλέσειν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου· ὦ Κύριε λύτρωσον τὴν ψυχήν μου.
5 Ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, ὁ Θεός μας ἐλεεῖ.
6 Ὁ Κύριος φυλάττει τὰ νήπια, ἐταπεινώθην καὶ ἐλύτρωσέ με.
7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς νὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι ὁ Κύριος σὲ εὐηργέτησε.
8 Διότι ἔσωσας, Κύριε, ἀπὸ τὸν θάνατον τὴν ψυχήν μου, ἀπὸ δάκρυα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἀπὸ ὀλίσθημα τοὺς πόδας μου.
9 Ἐγὼ θέλω πορευθῆν ἔμπροσθεν τῦ Κυρίου, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων.
10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἀλλ᾽ ἐταπεινώθην μεγάλως καὶ εἶπον ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Κάθε ἄνθρωπος εἶναι ψεύστης.
11 Ποίαν ἀνταπόδωσιν ἔχω ἵνα δώσω τῷ Κυρίῳ, διὰ ὅλα ἃ ἀγαθὰ τὰ ὁποῖα μοι ἐχάρισε;
12 Θέλω λάβειν τὸ ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ ἐπικαλέσω τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
13 Θέλω ἀποδώσειν τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ του· ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου, πίμιος εἶναι ὁ θάνατος τῶν ὁσίων του.
14 Ἰδοὺ Κύριε, εἶμαι δοῦλος σου ἐγὼ, εἶμαι δοῦλος σου καὶ υἱὸς τῆς δούλης σου, σὺ ἔσπασας τοὺς δεσμούς μου.

7 Hanno mani, e non toccano: hanno piedi, e non caminano: e non rendono alcun suono della lor gola.
8 Simili ad essi sieno quelli che li fanno, chiunque si confida in essi.
9 O Israel, confidati nel Signore: egli è l'aiuto, e lo scudo di quelli *che si confidano in lui.*
10 O Casa d' Aaron, confidatevi nel Signore: egli è l' aiuto, e lo scudo di quelli *che si confidano in lui.*
11 O *voi* che temete il Signore, confidatevi in lui: egli è l' aiuto, e lo scudo di quelli *che si confidano in lui.*
12 Il Signore si ricorda di noi: egli ci benedirà: egli benedirà la Casa d' Israel, egli benedirà la Casa d' Aaron.
13 Egli benedirà quelli che lo temono, piccioli e grandi.
14 Il Signore v' accrescerà *le sue grazie,* a voi, ed a' vostri figliuoli.
15 Voi *siete* benedetti dal Signore che ha fatto il cielo, e la terra.
16 Quant' è al cielo, il cielo è per lo Signore: ma egli ha data la terra a' figliuoli degli uomini.
17 I morti non loderanno già il Signore, nè alcun di quelli che scendono nel *luogo del* silenzio.
18 Ma noi benediremo il Signore, da ora in eterno. Alleluia.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXVI.

IO amo *il Signore:* perciocchè egli ascolta la mia voce, *e* le mie supplicazioni.
2 Poich' egli ha inchinato a me il suo orecchio, io l' invocherò tutti i giorni della mia vita.
3 I legami della morte m'avevano colto: io aveva scontrato angoscia, e cordoglio.
4 Ma io invocai il Nome del Signore, *dicendo:* deh, Signore, libera l'anima mia.
5 Il Signore è pietoso, e giusto: ed il nostro Dio è misericordioso.
6 Il Signore guarda i semplici: io era ridotto in misero stato, ed egli m' ha salvato.
7 Ritorna, anima mia, al tuo riposo: perciocchè il Signore t' ha fatta la tua retribuzione.
8 Poichè, *o Signore* tu hai ritratta l'anima mia da morte, gli occhi miei da lagrime, i miei piedi da caduta:
9 Io caminerò nel tuo cospetto nella terra de' viventi.
10 Io ho creduto, *e però* certo io parlerò. Io era grandemente afflitto.
11 Io diceva nel mio smarrimento: ogni uomo è bugiardo.
12 Che renderò io al Signore? tutti i suoi beneficii *son* sopra me.
13 Io prenderò il calice delle salvazioni, e predicherò il Nome del Signore.
14 Io pagherò i miei voti al Signore, ora in presenza di tutto il suo popolo.
15 La morte de' santi del Signore è preziosa nel suo cospetto.
16 Deh, Signore, *esaudiscimi:* perciocchè io *son* tuo servitore: io *son* tuo servitore, figliuolo della tua servente: tu hai sciolti i miei legami.
17 Io ti sacrificherò sacrificio di lode, e predicherò il Nome del Signore.
18 Io pagherò i miei voti al Signore, ora in presenza di tutto il suo popolo:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

men gieb Ehre, um deine Gnade und Wahrheit.
2 Warum ſollen die Heiden ſagen: Wo iſt nun ihr Gott?
3 Aber unſer Gott iſt im Himmel; er kann ſchaffen, was er will.
4 Jener Götzen aber ſind Silber und Gold, von Menſchenhänden gemacht.
5 Sie haben Mäuler, und reden nicht; ſie haben Augen, und ſehen nicht;
6 Sie haben Ohren, und hören nicht; ſie haben Naſen, und riechen nicht;
7 Sie haben Hände, und greifen nicht; Füße haben ſie, und gehen nicht; und reden nicht durch ihren Hals.
8 Die ſolche machen, ſind gleich alſo; und alle, die auf ſie hoffen.
9 Aber Iſrael hoffe auf den Herrn, der iſt ihre Hülfe und Schild.
10 Das Haus Aarons hoffe auf den Herrn, der iſt ihre Hülfe und Schild.
11 Die den Herrn fürchten, hoffen auf den Herrn, der iſt ihre Hülfe und Schild.
12 Der Herr denket an uns, und ſegnet uns; er ſegnet das Haus Iſraels, er ſegnet das Haus Aarons,
13 Er ſegnet, die den Herrn fürchten, beydes Kleine und Große.
14 Der Herr ſegne euch je mehr und mehr, euch und eure Kinder.
15 Ihr ſeyd die Geſegneten des Herrn, der Himmel und Erde gemacht hat.
16 Der Himmel allenthalben iſt des Herrn: aber die Erde hat er den Menſchenkindern gegeben.
17 Die Todten werden dich, Herr, nicht loben, noch die hinunter fahren in die Stille:
18 Sondern wir loben den Herrn, von nun an bis in Ewigkeit.

Morgen-Gebete.

Der 116 Pſalm.

1 Das iſt mir lieb, daß der Herr meine Stimme und mein Flehen höret,
2 Daß er ſein Ohr zu mir neiget, darum will ich mein Lebenlang ihn anrufen.
3 Stricke des Todes hatten mich umfangen, und Angſt der Hölle hatte mich getroffen; ich kam in Jammer und Noth.
4 Aber ich rief an den Namen des Herrn: O Herr, errette meine Seele!
5 Der Herr iſt gnädig und gerecht, und unſer Gott iſt barmherzig.
6 Der Herr behütet die Einfältigen. Wenn ich unterliege, ſo hilft er mir.
7 Sey nun wieder zufrieden, meine Seele, denn der Herr thut dir Gutes.
8 Denn du haſt meine Seele aus dem Tode geriſſen, mein Auge von den Thränen, meinen Fuß vom Gleiten.
9 Ich will wandeln vor dem Herrn, im Lande der Lebendigen.
10 Ich glaube, darum rede ich. Ich werde aber ſehr geplaget.
11 Ich ſprach in meinem Zagen: Alle Menſchen ſind Lügner.
12 Wie ſoll ich dem Herrn vergelten alle ſeine Wohlthat, die er an mir thut?
13 Ich will den heilſamen Kelch nehmen, und des Herrn Namen predigen.
14 Ich will meine Gelübde dem Herrn bezahlen,

LOS PSALMOS. *El Dia 24.*

PSALMO CXV.

NO á nosotros, Señor, no á nosotros: sino á tu nombre da la gloria.
2 Por tu misericordia, y tu verdad: no sea que alguna vez digan las naciones: ¿En dónde está su Dios?
3 Mas el Dios nuestro está en el cielo: todo quanto quiso, hizo.
4 Los simulachros de las naciones plata, y oro, obras de manos de hombres.
5 Boca tienen, y no hablarán: ojos tienen, y no verán.
6 Orejas tienen, y no oirán: narices tienen, y no olerán.
7 Manos tienen, y no palparán: pies tienen, y no andarán: no gritarán con su garganta.
8 Sean semejantes á ellos los que los hacen: y todos los que confian en ellos.
9 La casa de Israél esperó en el Señor: su ayudador es, y su protector.
10 La casa de Aarón esperó en el Señor: su ayudador es, y su protector.
11 Los que temen al Señor, esperáron en el Señor: su ayudador es, y su protector.
12 El Señor se acordó de nosotros, y nos bendizo: bendixo á la casa de Israél: bendixo á la casa de Aarón.
13 Bendixo a todos los que temen al Señor, á los pequeños con los grandes.
14 Añada bendicion el Señor sobre vosotros: sobre vosotros, y sobre vuestros hijos.
15 Benditos vosotros del Señor, que hizo el cielo, y la tierra.
16 El cielo del cielo es para el Señor: mas la tierra la dió á los hijos de los hombres.
17 Los muertos, Señor, no te alabarán, ni alguno de los que descienden al sepulchro.
18 Pero nosotros, que vivimos, bendecimos al Señor, desde ahora, y hasta por siglo.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXVI.

Alleluya.

AME, porque oirá el Señor la voz de mi corazon.
2 Porque ha inclinado su oreja á mí, ý en mis dias le invocaré.
3 Me han cercado dolores de muerte, y peligros de infierno me han hallado. Tribulacion, y dolor hallé:
4 Y el nombre del Señor invoqué. O Señor, libra mi alma:
5 Misericordioso y justo es el Señor, y nuestro Dios se compadece.
6 El Señor es el que guarda á los párvulos: abatido fuí, y me libró.
7 Vuélvete, alma mia, á tu reposo: porque te ha hecho bien el Señor.
8 Porque ha librado mi alma de la muerte; mis ojos de las lágrimas, mis pies de resbalon.
9 Agradaré al Señor en la region de los vivos.
10 Creí, por esto hablé: mas yo he sido sumamente abatido.
11 Yo dixe en mi enagenamiento: Todo hombre es mentiroso.
12 ¿Qué retornaré al Señor, por todas las cosas que me ha dado?
13 El cáliz de salud tomaré, y el nombre del Señor invocaré.
14 Cumpliré mis votos al Señor delante de todo su pueblo:
15 Preciosa en la presencia del Señor la muerte de sus Santos.
16 O Señor, que siervo tuyo soy: yo soy siervo tuyo, é hijo de tu esclava. Rompiste mis lazos

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXVI.

2 Super misericordia tua, et veritate tua: nequando dicant Gentes: Ubi est Deus eorum?
3 Deus autem noster in cælo: omnia quæcumque voluit, fecit.
4 Simulachra gentium argentum, et aurum, opera manuum hominum.
5 Os habent, et non loquentur: oculos habent, et non videbunt.
6 Aures habent, et non audient: nares habent, et non odorabunt.
7 Manus habent, et non palpabunt: pedes habent, et non ambulabunt: non clamabunt in gutture suo.
8 Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes qui confidunt in eis.
9 Domus Israel speravit in Domino: adjutor eorum et protector eorum est.
10 Domus Aaron speravit in Domino: adjutor eorum et protector eorum est.
11 Qui timent Dominum, speraverunt in Domino: adjutor eorum et protector eorum est.
12 Dominus memor fuit nostri: et benedixit nobis: Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.
13 Benedixit omnibus, qui timent Dominum, pusillis cum majoribus.
14 Adjiciat Dominus super vos: super vos, et super filios vestros.
15 Benedicti vos a Domino, qui fecit cælum, et terram.
16 Cælum cæli Domino: terram autem dedit filiis hominum.
17 Non mortui laudabunt te Domine: neque omnes, qui descendunt in infernum.
18 Sed nos qui vivimus, benedicimus Domino, ex hoc nunc et usque in sæculum. Alleluia.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXVI.

DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.
2 Quia inclinavit aurem suam mihi: et in diebus meis invocabo.
3 Circumdederunt me dolores mortis: et pericula inferni invenerunt me. Tribulationem et dolorem inveni:
4 Et nomen Domini invocavi. O Domine libera animam meam:
5 Misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.
6 Custodiens parvulos Dominus: humiliatus sum, et liberavit me.
7 Converte anima mea in requiem tuam: quia Dominus benefecit tibi.
8 Quia eripuit animam meam de morte: oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.
9 Placebo Domino in regione vivorum.

Alleluia.

10 Credidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.
11 Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.
12 Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi?
13 Calicem salutaris accipiam: et nomen Domini invocabo.
14 Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus:
15 Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus:
16 O Domine quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ. Dirupisti vincula mea:

2 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;
3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
4 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,
6 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ακούσονται, ῥῖνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,
7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.
8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
10 Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.
11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.
12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν·
13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.
14 Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.
15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.
18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ριϛ'. CXVI.

ΗΓΑΠΗΣΑ, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὗρόσάν με· θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον,
4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην, Ὦ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου.
5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.
6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με
7 Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.
8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.
9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.
12 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
14 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
15 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
16 Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

15 I will offer to thee the sacrifice of thanksgiving: and will call upon the Name of the Lord.
16 I will pay my vows unto the Lord, in the sight of all his people: in the courts of the Lord's house, even in the midst of thee, O Jerusalem. Praise the Lord.

PSALM CXVII.

O PRAISE the Lord, all ye heathen: praise him, all ye nations.
2 For his merciful kindness is ever more and more towards us: and the truth of the Lord endureth for ever. Praise the Lord.

PSALM CXVIII.

O GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: because his mercy endureth for ever.
2 Let Israel now confess, that he is gracious: and that his mercy endureth for ever.
3 Let the house of Aaron now confess: that his mercy endureth for ever.
4 Yea, let them now that fear the Lord confess: that his mercy endureth for ever.
5 I called upon the Lord in trouble: and the Lord heard me at large.
6 The Lord is on my side: I will not fear what man doeth unto me.
7 The Lord taketh my part with them that help me: therefore shall I see my desire upon mine enemies.
8 It is better to trust in the Lord: than to put any confidence in man.
9 It is better to trust in the Lord: than to put any confidence in princes.
10 All nations compassed me round about: but in the Name of the Lord will I destroy them.
11 They kept me in on every side, they kept me in, I say, on every side: but in the Name of the Lord will I destroy them.
12 They came about me like bees, and are extinct even as the fire among the thorns: for in the Name of the Lord I will destroy them.
13 Thou hast thrust sore at me, that I might fall: but the Lord was my help.
14 The Lord is my strength, and my song: and is become my salvation.
15 The voice of joy and health is in the dwellings of the righteous: the right hand of the Lord bringeth mighty things to pass.
16 The right hand of the Lord hath the preeminence: the right hand of the Lord bringeth mighty things to pass.
17 I shall not die, but live: and declare the works of the Lord.
18 The Lord hath chastened and corrected me: but he hath not given me over unto death.
19 Open me the gates of righteousness: that I may go into them, and give thanks unto the Lord.
20 This is the gate of the Lord: the righteous shall enter into it.
21 I will thank thee, for thou hast heard me: and art become my salvation.
22 The same stone which the builders refused: is become the head-stone in the corner.
23 This is the Lord's doing: and it is marvellous in our eyes.
24 This is the day which the Lord hath made: we will rejoice and be glad in it.
25 Help me now, O Lord: O Lord, send us now prosperity.
26 Blessed be he that cometh in the Name of the Lord: we have wished you good luck, ye that are of the house of the Lord.
27 God is the Lord who hath shewed us

LES PSEAUMES. *Le 24 Jour.*

viteur; je suis ton serviteur, le fils de ta servante: tu as délié mes liens.
17 Je te sacrifierai des sacrifices d'actions de graces, et j'invoquerai le nom de l'Eternel.
18 Je rendrai maintenant mes vœux à l'Eternel devant tout son peuple,
19 Dans les parvis de la maison de l'Eternel, au milieu de toi, o Jérusalem! Louez l'Eternel.

PSEAUME CXVII.

NATIONS, louez toutes l'Eternel; vous tous les peuples, célébrez-le.
2 Car sa bonté est très grande sur nous, et la vérité de l'Eternel *demeure* à toujours. Louez l'Eternel.

PSEAUME CXVIII.

CELEBREZ l'Eternel, car il est bon, et sa miséricorde *dure* éternellement.
2 Qu'Israël dise maintenant, que sa miséricorde dure éternellement.
3 Que la maison d'Aaron dise maintenant, que sa miséricorde dure éternellement.
4 Que ceux qui craignent l'Eternel disent maintenant, que sa miséricorde dure éternellement.
5 Quand je me suis trouvé dans la détresse, j'ai invoqué l'Eternel, et l'Eternel m'a répondu en *me mettant* au large.
6 L'Eternel est pour moi: je ne craindrai rien; que me feroit l'homme?
7 L'Eternel est pour moi parmi ceux qui m'aident; c'est pourquoi je verrai en ceux qui me haissent *ce que j'attends*.
8 Il vaut mieux se retirer vers l'Eternel, que de s'assurer sur l'homme.
9 Il vaut mieux se retirer vers l'Eternel, que de s'assurer sur les principaux *d'entre les peuples*.
10 Toutes les nations m'avoient environné; mais au nom de l'Eternel je les ai détruites.
11 Elles m'avoient environné; oui, elles m'avoient environné; mais au nom de l'Eternel je les ai détruites.
12 Elles m'avoient environné comme des abeilles, elles ont été éteintes comme un feu d'épines; car au nom de l'Eternel je les ai détruites.
13 Tu m'avois rudement poussé, pour me faire tomber; mais l'Eternel m'a secouru.
14 L'Eternel est ma force et mon cantique; il a été mon libérateur.
15 Une voix de chant de triomphe et de délivrance retentit dans les tabernacles des justes: La droite de l'Eternel, *disent-ils*, fait vertu.
16 La droite de l'Eternel est élevée, la droite de l'Eternel fait vertu.
17 Je ne mourrai point, mais je vivrai, et je raconterai les œuvres de l'Eternel.
18 L'Eternel m'a châtié sévèrement; mais il ne m'a point livré à la mort.
19 Ouvrez-moi les portes de la justice: j'y entrerai, et je célébrerai l'Eternel.
20 C'est ici la porte de l'Eternel; les justes y entreront.
21 Je te célébrerai, de ce que tu m'as exaucé et que tu as été mon libérateur,
22 La pierre que ceux qui bâtissoient avoient rejetée, est devenue la principale de l'angle.
23 Ceci a été fait par l'Eternel, et a été une chose merveilleuse devant nos yeux.
24 *C'est* ici la journée *que* l'Eternel a faite; égaions-nous, et nous réjouissons en elle.
25 Eternel, je te prie, délivre-*nous* maintenant; Eternel, je te prie, donne-*nous* maintenant la prospérité.
26 Béni *soit* celui qui vient au nom de l'Eternel. Nous vous bénissons de la maison de l'Eternel.
27 L'Eternel *est le Dieu* fort, et il nous a éclairés. Liez avec des cordes la bête du sa-

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

15 Θέλω σοὶ δώσειν θυσίαν εὐχαριστήσεως. θέλω ἐπικαλέσειν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
16 Θέλω ἀποδώσειν τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἔμπροσθεν παντὸς τοῦ λαοῦ του, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, ἐν μέσῳ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον.

Ψαλ. ριζ'. CXVII.

ΕΠΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
2 Ὅτι ἐνδυναμώθη τὸ ἔλεός του ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ριη'. CXVIII.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Ἂς εἰπῇ ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Ἂς εἰπῇ ὁ οἶκος τοῦ Ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
4 Ἂς εἰποῦσι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
5 Ἐν καιρῷ θλίψεως ἐκάλεσα τὸν Κύριον, καὶ μὲ ἤκουσε, καὶ μὲ ἐλευθέρωσεν.
6 Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ δὲν θέλει φοβηθῶ τὸ ὅτι μοῦ κάμει ἄνθρωπος.
7 Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου, καὶ θέλω ἰδεῖν τὴν κατὰ τῶν ἐχθρῶν μὲ ἐπιθυμίαν μου.
8 Κάλλιον ἔναι ἐλπίσωμεν εἰς τὸν Κύριον παρὰ εἰς τὸν ἄνθρωπον.
9 Κάλλιον ἔνα ἐλπίσωμεν εἰς τὸν Κύριον παρὰ εἰς τοὺς ἄρχοντας.
10 Πάντα τὰ ἔθνη περιεκύκλωσάν με, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τῷ Κυρίᾳ, θέλει τὰ διασκορπίσω.
11 Κυκλώσαντες μὲ περιεκύκλωσαν, ἀλλ' ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου θέλει τὰ διασκορπίσω.
12 Μὲ ἐκύκλωσαν ὡσὰν μέλισσαι, καὶ ἐσβέσθησαν ὡσὰν πῦρ ἀκανθῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου θέλει τὰ διασκορπίσω.
13 Σὺ μὲ ἤπειξας ἵνα πέσω, καὶ ὁ Κύριος μὲ ἐβοήθησεν.
14 Ὁ Κύριος εἶναι ἡ δύναμίς μου καὶ ὁ ὕμνος μου καὶ ἔγινεν ἡ σωτηρία μου.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας εἶναι εἰς τὰς σκηνὰς τῶν δικαίων· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
16 Ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου μὲ ὕψωσεν· ἡ δεξιὰ τοῦ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
17 Δὲν θέλω ἀποθάνειν ἀλλὰ ζήσειν, καὶ διηγήσω τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.
18 Παιδεύων μὲ ἐπαίδευσεν ὁ Κύριος ἀλλὰ δὲν μὲ ἔδωκεν εἰς τὰ χέρια τοῦ θανάτου.
19 Ἀνοίξατε μου τὰς θύρας τῆς δικαιοσύνης, καὶ εἰσελθὼν εἰς αὐτὰς εὐχαριστήσω τὸν Κύριον.
20 Αὕτη εἶναι ἡ θύρα τοῦ θανάτου, ἡ δίκαιοι θέλουσιν ἔμβην εἰς αὐτήν.
21 Θέλω σὲ εὐχαριστήσειν ὅτι μὲ εἰσήκησας, καὶ ἔγινες ἡ σωτηρία μου.
22 Ὁ λίθος, ὁ ὁποῖος ἀπερείχθη ἀπὸ τοὺς κτίστας, ἐβάλθη ὡς κεφαλὴ τῆς γωνίας.
23 Ὁ Θεὸς ἔκαμεν οὕτως, καὶ θαυμάσιον πρᾶγμα ἔγινεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας.
24 Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα τὴν ὁποῖαν ἐποίησεν ὁ Κύριος, θέλομεν ἀγαλλιάσειν καὶ εὐφρανθῆν εἰς αὐτήν.
25 Ὦ Κύριε σῶσόν με τῶρα, δώσον εὐτυχίαν εἰς ἡμᾶς.
26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄνομα τῷ Κυρίᾳ· ἡμεῖς σᾶς ἐπιθυμήσαμεν τύχην ἀγαθὴν, ἐσεῖς ἡ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
27 Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος ὅστις μᾶς ἔφωτισε, δέσατε τὰς θυσίας ἐν χοιῷ, καὶ εἰς τὸ τετράγονον τοῦ θυσιαστηρίου.

19 Ne' Cortili della Casa del Signore, in mezzo di te, o Jerusalem. Alleluia.

SALMO CXVII.

NAZIONI tutte, lodate il Signore: popoli tutti, celebratelo.
2 Perciocchè la sua benignità è grandissima sopra noi, e la sua verità è in eterno. Alleluia.

SALMO CXVIII.

CELEBRATE il Signore: perciocchè *egli è* buono, perciocchè la sua benignità è in eterno.
2 Or dica Israel, che la sua benignità è in eterno.
3 Or dica la Casa d'Aaron, che la sua benignità è in eterno.
4 Or dicano quelli che temono il Signore, che la sua benignità è in eterno.
5 Essendo in distretta, io invocai il Signore: ed il Signore mi rispose, *e mi mise* al largo.
6 Il Signore è per me: io non temerò ciò che mi possa far l'uomo.
7 Il Signore è per me, fra quelli che mi soccorrono: e *però* io vedrò *ciò ch'io desidero* ne' miei nemici.
8 Meglio è sperar nel Signore, che confidarsi negli uomini.
9 Meglio è sperar nel Signore, che confidarsi ne' principi.
10 Nazioni d' ogni parte m' avevano intorniato: nel Nome del Signore *è avvenuto* ch' io le ho sconfitte.
11 M' avevano circondato, ed anche accerchiato: nel Nome del Signore *è avvenuto* ch' io le ho sconfitte.
12 M' avevano intorniato come api: *ma* sono state spente come fuoco di spine: nel Nome del Signore *è avvenuto* ch' io le ho sconfitte.
13 Tu m' avevi fieramente sospinto, *o nemico*, per farmi cadere: ma il Signore m' ha soccorso.
14 Il Signore è la mia forza, ed il *mio* cantico: e m' è stato in salute.
15 Voce di giubilo, e di vittoria, è ne' tabernacoli de' giusti: la destra del Signore fa prodezze.
16 La destra del Signore è innalzata: la destra del Signore fa prodezze.
17 Io non morrò, anzi viverò, e racconterò l' opere del Signore.
18 Il Signore veramente m'ha gastigato, ma non m' ha dato alla morte.
19 Apritemi le porte di giustizia: io entrerò per esse, e celebrerò il Signore.
20 Questa è la porta del Signore, i giusti entreranno per essa.
21 Io ti celebrerò: perciocchè tu m' hai risposto, e mi sei stato in salute.
22 La pietra *che* gli edificatori avevano rigettata, è stata posta in capo del cantone.
23 Ciò è proceduto dal Signore, *ed* è cosa maravigliosa davanti agli occhi nostri.
24 Questo è il giorno ch'il Signore ha operato: festeggiamo, e rallegriamoci in esso.
25 Deh, Signore, ora salva: deh, Signore, ora prospera.
26 Benedetto *sia* colui che viene nel Nome del Signore: noi vi benediciamo dalla Casa del Signore.
27 Il Signore è Iddio, e ci ha fatta apparire una chiara luce: legate con funi *l'ostia* della solennità alle corna dell' Altare.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

vor allem ſeinem Volke.
15 Der Tod ſeiner Heiligen iſt werth gehalten vor dem Herrn.
16 O Herr, ich bin dein Knecht: ich bin dein Knecht, deiner Magd Sohn. Du haſt meine Bande zerriſſen.
17 Dir will ich Dank opfern, und des Herrn Namen predigen.
18 Ich will meine Gelübde dem Herrn bezahlen, vor allem ſeinem Volke,
19 In den Höfen am Hauſe des Herrn, in dir, Jeruſalem. Halleluja.

Der 117 Pſalm.

1 Lobet den Herrn, alle Heiden; preiſet ihn, alle Völker.
2 Denn ſeine Gnade und Wahrheit waltet über uns in Ewigkeit. Halleluja.

Der 118 Pſalm.

1 Danket dem Herrn, denn er iſt freundlich, und ſeine Güte währet ewiglich.
2 Es ſage nun Iſrael: Seine Güte währet ewiglich.
3 Es ſage nun das Haus Aarons: Seine Güte währet ewiglich.
4 Es ſagen nun, die den Herrn fürchten: Seine Güte währet ewiglich.
5 In der Angſt rief ich den Herrn an, und der Herr erhörete mich, und tröſtete mich.
6 Der Herr iſt mit mir, darum fürchte ich mich nicht; was können mir Menſchen thun?
7 Der Herr iſt mit mir, mir zu helfen, und ich will meine Luſt ſehen an meinen Feinden.
8 Es iſt gut auf den Herrn vertrauen, und ſich nicht verlaſſen auf Menſchen.
9 Es iſt gut auf den Herrn vertrauen, und ſich nicht verlaſſen auf Fürſten.
10 Alle Heiden umgeben mich: aber im Namen des Herrn will ich ſie zerhauen.
11 Sie umgeben mich allenthalben: aber im Namen des Herrn will ich ſie zerhauen.
12 Sie umgeben mich wie Bienen, ſie dämpfen wie ein Feuer in Dornen: aber im Namen des Herrn will ich ſie zerhauen.
13 Man ſtößt mich, daß ich fallen ſoll: aber der Herr hilft mir.
14 Der Herr iſt meine Macht, und mein Pſalm, und mein Heil.
15 Man ſinget mit Freuden vom Siege in den Hütten der Gerechten: Die Rechte des Herrn behält den Sieg!
16 Die Rechte des Herrn iſt erhöhet; die Rechte des Herrn behält den Sieg.
17 Ich werde nicht ſterben, ſondern leben, und des Herrn Werk verkündigen.
18 Der Herr züchtiget mich wohl: aber er giebt mich dem Tode nicht.
19 Thut mir auf die Thore der Gerechtigkeit, daß ich da hinein gehe, und dem Herrn danke.
20 Das iſt das Thor des Herrn; die Gerechten werden da hinein gehen.
21 Ich danke dir, daß du mich demüthigeſt, und hilfſt mir.
22 Der Stein, den die Bauleute verworfen, iſt zum Eckſtein geworden.
23 Das iſt vom Herrn geſchehen, und iſt ein Wunder vor unſern Augen.
24 Dieß iſt der Tag, den der Herr macht. Laßt uns freuen und fröhlich darinnen ſeyn.
25 O Herr, hilf, o Herr, laß wohl gelingen!
26 Gelobet ſey, der da kommt im Namen des Herrn!

LOS PSALMOS. *El Dia* 24.

17 A tí sacrificaré hostia de alabanza, y el nombre del Señor invocaré.
18 Cumpliré mis votos al Señor delante de todo su pueblo:
19 En los atrios de la casa del Señor, en medio de tí, Jerusalém.

PSALMO CXVII.

Alleluya.

ALABAD al Señor todas las gentes: alabadle todos los pueblos.
2 Porque se ha confirmado sobre nosotros su misericordia; y la verdad del Señor permanece eternamente.

PSALMO CXVIII.

Alleluya.

ALABAD al Señor porque es bueno: porque para siempre es su misericordia.
2 Diga ahora Israél que es bueno: porque para siempre es su misericordia.
3 Diga ahora la casa de Aarón: que su misericordia es para siempre.
4 Digan ahora los que temen al Señor: que su misericordia es para siempre.
5 En medio de la tribulacion invoqué al Señor, y me oyó el Señor en anchura.
6 El Señor es mi ayudador: no temeré lo que el hombre me haga.
7 El Señor es mi ayudador, y yo despreciaré á mis enemigos.
8 Bueno es confiar en el Señor, mas ántes que confiar en el hombre.
9 Bueno es esperar en el Señor, mas ántes que esperar en los Príncipes.
10 Todas las naciones me cercáron; mas yo tomé venganza de ellas en el nombre del Señor.
11 Estrechamente me rodeáron; mas yo tomé venganza de ellos en el nombre del Señor.
12 Cercáronme como abejas, y se enardeciéron como fuego en espinas: mas yo tomé venganza de ellos en el nombre del Señor.
13 Empujándome, me desquiciáron para que cayera: mas el Señor me amparó.
14 El Señor es mi fortaleza, y mi alabanza: y fué salud para mí.
15 Voz de regocijo, y de salud en las tiendas de los justos.
16 La diestra del Señor hizo proezas: la diestra del Señor me ensalzó: la diestra del Señor hizo proezas.
17 No moriré, mas viviré: y contaré las obras del Señor.
18 El Señor me castigó reciamente: mas no me entregó á la muerte.
19 Abridme las puertas de la justicia, entrando por ellas alabaré al Señor:
20 Esta es la puerta del Señor, los justos entrarán por ella.
21 A tí alabaré, porque me has oido, y fuiste salud para mí.
22 La piedra que desecháron los edificadores, esa ha sido puesta por cabeza del ángulo.
23 Por el Señor ha sido hecho esto, y es cosa maravillosa en nuestro ojos.
24 Este es el dia, que hizo el Señor: regocijémonos, y alegrémonos en él.
25 O Señor, sálvame, ó Señor, dá buena prosperidad.
26 Bendito el que viene en el nombre del Señor. Hemos bendecido á vosotros los de la casa del Señor.
27 Dios es el Señor, y nos ha manifestado su luz. Estableced dia solemne con espesuras, hasta el cornijal del altar.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXVII. CXVIII.

17 Tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.
18 Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus:
19 In atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem. Alleluia.

PSALMUS CXVII.

LAUDATE Dominum omnes Gentes: laudate eum omnes populi:
2 Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: et veritas Domini manet in æternum. Alleluia.

PSALMUS CXVIII.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.
2 Dicat nunc Israel quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus.
3 Dicat nunc domus Aaron: quoniam in sæculum misericordia ejus.
4 Dicant nunc qui timent Dominum: quoniam in sæculum misericordia ejus.
5 De tribulatione invocavi Dominum: et exaudivit me in latitudine Dominus.
6 Dominus mihi adjutor: non timebo quid faciat mihi homo.
7 Dominus mihi adjutor: et ego despiciam inimicos meos.
8 Bonum est confidere in Domino, quàm confidere in homine:
9 Bonum est sperare in Domino, quàm sperare in principibus.
10 Omnes gentes circuierunt me: et in nomine Domini quia ultus sum in eos.
11 Circumdantes circumdederunt me: et in nomine Domini quia ultus sum in eos.
12 Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis: et in nomine Domini quia ultus sum in eos.
13 Impulsus eversus sum ut caderem: et Dominus suscepit me.
14 Fortitudo mea, et laus mea Dominus: et factus est mihi in salutem.
15 Vox exultationis, et salutis in tabernaculis justorum.
16 Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me, dextera Domini fecit virtutem.
17 Non moriar, sed vivam: et narrabo opera Domini.
18 Castigans castigavit me Dominus: et morti non tradidit me.
19 Aperite mihi portas justitiæ, ingressus in eas confitebor Domino:
20 Hæc porta Domini, justi intrabunt in eam.
21 Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es mihi in salutem.
22 Lapidem, quem reprobaverunt ædificantes: hic factus est in caput anguli.
23 A Domino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.
24 Hæc est dies, quam fecit Dominus: exultemus, et lætemur in ea.
25 O Domine salvum me fac, o Domine bene prosperare:
26 Benedictus qui venit in nomine Domini. Benediximus vobis de domo Domini:
27 Deus Dominus, et illuxit nobis. Constituite diem sollemnem in condensis, usque ad cornu altaris.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
18 Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἰερουσαλήμ.

Ψαλ. ριζ'. CXVII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῶ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ριη'. CXVIII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.
6 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
7 Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.
8 Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.
9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.
10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
12 Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
13 Ὠσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.
14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
15 Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,
16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσέ με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.
17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.
18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.
19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.
20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.
23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
25 Ὦ Κύριε σῶσον δή, ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.
26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.
27 Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

light: bind the sacrifice with cords, yea, even unto the horns of the altar.
28 Thou art my God, and I will thank thee: thou art my God, and I will praise thee.
29 O give thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.

EVENING PRAYER.

PSALM CXIX.

ALEPH.

BLESSED are those that are undefiled in the way: and walk in the law of the Lord.
2 Blessed are they that keep his testimonies: and seek him with their whole heart.
3 For they who do no wickedness: walk in his ways.
4 Thou hast charged: that we shall diligently keep thy commandments.
5 O that my ways were made so direct: that I might keep thy statutes!
6 So shall I not be confounded: while I have respect unto all thy commandments.
7 I will thank thee with an unfeigned heart: when I shall have learned the judgements of thy righteousness.
8 I will keep thy ceremonies: O forsake me not utterly.

BETH.

9 Wherewithal shall a young man cleanse his way: even by ruling himself after thy word.
10 With my whole heart have I sought thee: O let me not go wrong out of thy commandments.
11 Thy words have I hid within my heart: that I should not sin against thee.
12 Blessed art thou, O Lord: O teach me thy statutes.
13 With my lips have I been telling: of all the judgements of thy mouth.
14 I have had as great delight in the way of thy testimonies: as in all manner of riches.
15 I will talk of thy commandments: and have respect unto thy ways.
16 My delight shall be in thy statutes: and I will not forget thy word.

GIMEL.

17 O do well unto thy servant: that I may live, and keep thy word.
18 Open thou mine eyes: that I may see the wondrous things of thy law.
19 I am a stranger upon earth: O hide not thy commandments from me.
20 My soul breaketh out for the very fervent desire: that it hath alway unto thy judgements.
21 Thou hast rebuked the proud: and cursed are they that do err from thy commandments
22 O turn from me shame and rebuke: for I have kept thy testimonies.
23 Princes also did sit and speak against me: but thy servant is occupied in thy statutes.
24 For thy testimonies are my delight: and my counsellors.

DALETH.

25 My soul cleaveth to the dust: O quicken thou me, according to thy word.
26 I have acknowledged my ways, and thou heardest me: O teach me thy statutes.
27 Make me to understand the way of thy commandments: and so shall I talk of thy wondrous works.
28 My soul melted away for very heaviness: comfort thou me according unto thy word.
29 Take from me the way of lying: and cause thou me to make much of thy law.
30 I have chosen the way of truth: and thy judgements have I laid before me.

crifice, *et l'amenez* jusques aux cornes de l'autel.
28 Tu es mon Dieu fort, c'est pourquoi je te célébrerai; tu es mon Dieu, je t'exalterai.
29 Célébrez l'Eternel; car il est bon, et sa miséricorde dure éternellement.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXIX.

ALEPH.

HEUREUX ceux *qui sont* intègres dans *leurs* voies, et qui marchent dans la loi de l'Eternel!
2 Heureux ceux qui gardent ses témoignages, et *qui* le cherchent de tout *leur* cœur!
3 Qui ne font point aussi d'iniquité, mais qui marchent dans ses voies.
4 Tu as donné tes commandemens, afin qu'on les garde soigneusement.
5 Oh! que mes voies soient bien réglées, pour garder tes statuts!
6 Alors je ne rougirai point de honte, quand je regarderai à tous tes commandemens.
7 Je te célébrerai dans la droiture de mon cœur, quand j'aurai appris les ordonnances de ta justice.
8 Je veux garder tes statuts; ne m'abandonne pas entièrement.

BETH.

9 Par quel moyen un jeune homme rendra-t-il pure sa conduite? C'est en y prenant garde selon ta parole.
10 Je t'ai recherché de tout mon cœur; ne me laisse point égarer de tes commandemens.
11 J'ai serré ta parole en mon cœur, afin que je ne péche point contre toi.
12 Eternel, tu es béni; enseigne-moi tes statuts.
13 J'ai raconté de mes lèvres toutes les ordonnances de ta bouche.
14 Je me suis réjoui dans le chemin de tes témoignages, comme si j'eusse eu toutes les richesses du monde.
15 Je m'entretiendrai de tes commandemens, et je regarderai à tes sentiers.
16 Je prends plaisir à tes statuts, et je n'oublierai point tes paroles.

GUIMEL.

17 Fais ce bien à ton serviteur, que je vive; et je garderai ta parole,
18 Découvre mes yeux, afin que je regarde aux merveilles de ta loi.
19 Je suis étranger sur la terre; ne me cache point tes commandemens.
20 Mon ame se pâme de l'affection qu'elle a de tout tems pour tes ordonnances.
21 Tu as rudement châtié les orgueilleux maudits, qui s'écartent de tes commandemens.
22 Ote de dessus moi l'opprobre et le mépris; car j'ai gardé tes témoignages.
23 Les principaux se sont assis, et ont parlé contre moi, *pendant* que ton serviteur s'entretenoit de tes statuts.
24 Aussi tes témoignages *sont* mes plaisirs, et les gens de mon conseil.

DALETH.

25 Mon ame est attachée à la poudre; fais-moi revivre selon ta parole.
26 Je t'ai raconté mes voies, et tu m'as répondu; enseigne-moi tes statuts.
27 Fais-moi entendre le chemin de tes commandemens, et je parlerai de tes merveilles.
28 Mon ame s'est fondue d'ennui; rétablis-moi selon tes paroles.
29 Eloigne de moi la voie du mensonge, et donne-moi gratuitement *d'observer* ta loi.
30 J'ai choisi la voie de la vérité, et je me suis proposé tes ordonnances.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

28 Θεός μου εἶσαι ἐσὺ, καὶ θέλω σὲ εὐχαριτήσειν· Θεός μου εἶσαι ἐσὺ, θέλω σὲ ὑψώσειν.
29 Ἐξαριστήσατε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι τὸ ἔλεος αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ριθ'. CXIX.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ οἱ πορευόμενοι ἀμώμος, οἱ πορεύομενοι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Κυρίου.
2 Μακάριοι οἱ φυλάττοντες τὰ μαρτύριά των, καὶ ζητοῦντες αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,
3 Ὅτι δὲν πράττουσιν ἀνόμως, πορεύονται εἰς τὴν ὁδόν του.
4 Σὺ ἐπρόσταξας τὰς ἐντολάς σου 'να φυλαχθῶσιν ἀκριβῶς.
5 Ὦ ἐὰν αἱ ὁδοί μου ἦτον τόσον ὀρθαὶ, ὥστε 'να φυλάξω τὰς ἐνταλάς σου.
6 Ὅτι ἐὰν φυλάξω τὰς ἐντολάς σου, δὲν θέλω ἀτιμηθῆν.
7 Θέλω σὲ εὐχαριστήσειν μὲ ἀληθῆν καρδίαν, ὅταν μάθω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σε.
8 Θέλει φυλάξω τὰ δικαιώματά σου, μὴ μὲ παρατήσῃς τελείως.
9 Πῶς Θέλει ἕνας νεώτερος κατορθώσειν τὴν ὁδόν του; φυλάττοντας τοὺς λόγους σου.
10 Σὲ ἐζήτησα μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου· μὴ μὲ ἀφίσῃς 'να παρέβω τὰς ἐντολάς σου.
11 Ἐν τῇ καρδία μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως μὴ ἁμαρτάνω κατὰ σοῦ·
12 Εὐλογητὸς εἶσαι ὦ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
13 Ἐδιηγήθην μὲ τὰ χείλη μου, πάσας τὰς κρίσεις τοῦ στόματός μου.
14 Ἐχάρην εἰς τὴν ὁδὸν τῶν μαρτυρίων σου, ὡσὰν εἰς κάθε λογῆς πλούτου.
15 Θέλω λαλήσειν περὶ τὰς ἐντολάς σου· ϗ τιμήσω τὰς ὁδούς σου.
16 Ἡ χαρά μὲ θέλει εἶναι εἰς τὰ δικαιώματά σου, καὶ δὲν θέλω ἀλησμονήσειν τὸν λόγον σε.
17 Δὸς τοῦ δούλου σου ἀνταμοιβὴν, ἵνα ζήσω καὶ φυλάξῃ τοὺς λόγους σου.
18 Ἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἵνα κατανοήσω τὰ θαυμάσια τοῦ νόμου σου.
19 Ξένος εἶμαι ἐπὶ τὴν γῆν, μὴ κρίψῃς ἀπ' ἐμὲ τὰς ἐντολάς σου.
20 Θερμῶς ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή μου τὰς κρίσεις σου, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ.
21 Σὺ ἐπετίμησας τοὺς ὑπερηφάνους· ἐπικατάρατοι εἶναι ὅσοι ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου.
22 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμὲ ὄνειδος καὶ καταφρόνυσιν, ὅτι ἐφύλαξα τὰ μαρτύριά σου.
23 Ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ ἐλάλουν ἐναντίον μου, ἀλλ' ὁ δοῦλός σου ἠσχολεῖτο εἰς τὰ δικαιώματά σου.
24 Ὅτι τὰ μαρτύριά σου εἶναι ἡ μελέτη μου, καὶ τὰ δικαιώματά μὲ οἱ σύμβουλοί μὲ,
25 Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου εἰς τὸ χῶμα, κάμε 'να ζήσω κατὰ τὸν λόγον σου
26 Ἐγνώρισας τὰς ὁδούς μου καὶ μὲ ἤκουσας, δείξον μοι τὰ δικαιώματά σου.
27 Κάμε 'να νοήσω τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ θέλω λαλήσειν περὶ τὰ θαυμάσιά σου.
28 Ἔσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ θλίψιν, θεράπευσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
29 Ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμὲ τὴν ὁδὸν τῆς ἀδικίας· κάμε 'να μὴ παραιτήσω τὸν νόμον σου.
30 Ἐδιάλεξα τὴν ὁδὸν ἀληθείας, ϗ ἐτήρησα τὰ δικαιώματά σου.

28 Tu *sei* il mio Dio, io ti celebrerò: *tu sei* il mio Dio, io t' esaltero.
29 Celebrate il Signore: perciocchè *egli* è buono, perciocchè la sua benignità è in eterno.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXIX.

BEATI coloro che sono intieri di via, caminano nella Legge del Signore.
2 Beati coloro che guardano le sue testimonianze, che lo cercano con tutto il core.
3 *I quali* eziandio non operano iniquità: *anzi* caminano nelle sue vie.
4 Tu hai ordinato, che i tuoi comandamenti sieno strettamente osservati.
5 Oh sieno pure addrizzate le mie vie, per osservare i tuoi statuti.
6 Allora io non sarò svergognato, quando io riguarderò a tutti i tuoi comandamenti.
7 Io ti celebrerò con drittura di cuore, quando io avrò imparate le leggi della tua giustizia.
8 Io osserverò i tuoi statuti: non abbandonarmi del tutto.
9 Come renderà il fanciullo la sua via pura? prendendo guardia *ad essa* secondo la tua parola.
10 Io t' ho cercato con tutto il mio cuore: non lasciarmi deviar da' tuoi comandamenti.
11 Io ho riposta la tua parola nel mio cuore, acciocchè io non pecchi contr'a te.
12 Tu *sei* benedetto, o Signore: insegnami i tuoi statuti.
13 Io ho colle mie labbra raccontate tutte le leggi della tua bocca.
14 Io gioisco nella via delle tue testimonianze, come per tutte le ricchezze *del mondo*.
15 Io ragiono de' tuoi comandamenti, e riguardo a' tuoi sentieri.
16 Io mi diletto ne' tuoi statuti, io non dimenticherò le tue parole.
17 Fa del bene al tuo servitore, ed io viverò, ed osserverò la tua parola.
18 Apri gli occhi miei, ed io riguarderò le maraviglie della tua Legge.
19 Io *son* forestiere in terra: non nascondermi i tuoi comandamenti.
20 L' anima mia si stritola d' affezione alle tue leggi in ogni tempo.
21 Tu sgridi i superbi maladetti che deviano da' tuoi comandamenti.
22 Togli d' addosso a me il vituperio, e lo sprezzo: perciocchè io ho guardate le tue testimonianze.
23 Eziandio, *mentre* i principi sedevano, e ragionavano contr'a me, il tuo servitore ha meditato ne' tuoi statuti.
24 Ed anche le tue testimonianze *sono* i miei diletti, *ed* i miei consiglieri.
25 L' anima mia è attaccata alla polvere: vivificami secondo la tua parola.
26 Io t' ho narrate le mie vie, tu m' hai risposto: insegnami i tuoi statuti.
27 Fammi intender la via de' tuoi comandamenti, ed io ragionerò delle tue maraviglie.
28 L' anima mia stilla di cordoglio: sollevami secondo le tue parole.
29 Rimuovi da me la via della menzogna, e fammi dono della tua Legge.
30 Io ho scelta la via della verità, io m' ho proposte le tue leggi.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Wir ſegnen euch, die ihr vom Hauſe des Herrn ſeyd.
27 Der Herr iſt Gott, der uns erleuchtet. Schmücket das Feſt mit Mayen, bis an die Hörner des Altars.
28 Du biſt mein Gott, und ich danke dir; mein Gott, ich will dich preiſen.
29 Danket dem Herrn, denn er iſt freundlich, und ſeine Güte währet ewiglich.

Abend-Gebete.

Der 119 Pſalm.

Aleph.

1 Wohl denen, die ohne Wandel leben, die im Geſetz des Herrn wandeln.
2 Wohl denen die ſeine Zeugniſſe halten, die ihn von ganzem Herzen ſuchen.
3 Denn welche auf ſeinen Wegen wandeln, die thun kein Uebels.
4 Du haſt geboten, fleißig zu halten deine Befehle.
5 O, daß mein Leben deine Rechte mit ganzem Ernſt hielte!
6 Wenn ich ſchaue allein auf deine Gebote, ſo werde ich nicht zu Schanden.
7 Ich danke dir von rechtem Herzen, daß du mich lehreſt die Rechte deiner Gerechtigkeit.
8 Deine Rechte will ich halten. Verlaß mich nimmermehr.

Beth.

9 Wie wird ein Jüngling ſeinen Weg unſträflich gehen? Wenn er ſich hält nach deinen Worten.
10 Ich ſuche dich von ganzem Herzen. Laß mich nicht fehlen deiner Gebote.
11 Ich behalte dein Wort in meinem Herzen, auf daß ich nicht wider dich ſündige.
12 Gelobet ſeyſt du, Herr! Lehre mich deine Rechte.
13 Ich will mit meinen Lippen erzählen alle Rechte deines Mundes.
14 Ich freue mich des Weges deiner Zeugniſſe, als über allerley Reichthum.
15 Ich rede, was du befohlen haſt, und ſchaue auf deine Wege.
16 Ich habe Luſt zu deinen Rechten, und vergeſſe deiner Worte nicht.

Gimel.

17 Thue wohl deinem Knechte, daß ich lebe, und dein Wort halte.
18 Oeffne mir die Augen, daß ich ſehe die Wunder an deinem Geſetz.
19 Ich bin ein Gaſt auf Erden. Verbirge deine Gebote nicht vor mir.
20 Meine Seele iſt zermalmet vor Verlangen nach deinen Rechten allezeit.
21 Du ſchiltſt die Stolzen; verflucht ſind, die deiner Gebote fehlen.
22 Wende von mir Schmach und Verachtung, denn ich halte deine Zeugniſſe.
23 Es ſitzen auch die Fürſten, und reden wider mich, aber dein Knecht redet von deinen Rechten.
24 Ich habe Luſt zu deinen Zeugniſſen, die ſind meine Rathsleute.

Daleth.

25 Meine Seele liegt im Staube. Erquicke mich nach deinem Wort.
26 Ich erzähle meine Wege, und du erhöreſt mich; lehre mich deine Rechte.
27 Unterweiſe mich den Weg deiner Befehle, ſo will ich reden von deinen Wundern.
28 Ich gräme mich, daß mir das Herz verſchmachtet. Stärke mich nach deinem Wort.

LOS PSALMOS. *El Dia* 24.

28 Tú eres mi Dios, y te alabaré: tú eres mi Dios, y te ensalzaré. A tí alabaré, porque me has oido, y fuiste salud para mí.
29 Alabad al Señor, porque es bueno: porque su misericordia es para siempre.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXIX.

ALEPH.

Alleluya.

BIENAVENTURADOS los que están sin mancilla en el camino: los que andan en la ley del Señor.
2 Bienaventurados los que escudriñan los testimonios de él: los que de todo corazon le buscan.
3 Porque los que obran maldad, no anduviéron en los caminos de él.
4 Tú ordenaste, que tus mandamientos fuesen guardados exàctisimamente.
5 ¡Oxalá que mis caminos sean enderezados, para guardar tus justificaciones!
6 Entónces yo no seré avergonzado, quando remiráre todos tus preceptos.
7 Te alabaré con rectitud de corazon: porque he aprendido los juicios de tu justicia.
8 Guardaré tus justificaciones: no me desampares enteramente.

BETH.

9 ¿De qué modo corrige el jovencito su camino? guardando tus palabras.
10 De todo mi corazon te he buscado: no me rechaces de tus mandamientos.
11 En mi corazon escondí tus palabras: para no pecar contra tí.
12 Bendito eres, Señor: enséñame tus justificaciones.
13 Con mis labios pronuncié todos los juicios de tu boca.
14 En el camino de tus testimonios me he deleytado, como en todas las riquezas.
15 En tus mandamientos me exercitaré, y consideraré tus caminos.
16 En tus justificaciones meditaré: no olvidaré tus palabras.

GHIMEL.

17 Haz bien á tu siervo: dame vida, y guardaré tus palabras.
18 Quita el velo de mis ojos, y consideraré las maravillas de tu ley.
19 Peregrino soy yo en la tierra: no escondas de mí tus mandamientos.
20 Mi alma codició el desear en todo tiempo tus justificaciones.
21 Reprehendiste á los soberbios: malditos los que se desvian de tus mandamientos.
22 Quita de mí el oprobrio, y menosprecio: porque he inquirido tus mandamientos.
23 Tambien se sentáron los Príncipes, y hablaban contra mí: mas tu siervo se exercitaba en tus justificaciones.
24 Porque tus testimonios son mi meditacion, y tus justificaciones son mi consejo.

DALETH.

25 Se apegó al suelo mi alma: dame vida segun tu palabra.
26 Te expuse mis caminos, y me oiste: enséñame tus justificaciones.
27 Instrúyeme en el camino de tus justificaciones, y me exercitaré en tus maravillas.
28 Adormecióse mi alma de hastío: fortifícame con tus palabras.
29 Aparta de mí el camino de la iniquidad, y de tu ley hazme misericordia.
30 El camino de la verdad he escogido: tus juicios he olvidado.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXIX.

28 Deus meus es tu, et confitebor tibi: Deus meus es tu, et exaltabo te. Confitebor tibi quoniam exaudisti me: et factus es mihi in salutem.
29 Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus. Alleluia.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXIX.

ALEPH.

BEATI immaculati in via: qui ambulant in lege Domini.
2 Beati, qui scrutantur testimonia ejus: in toto corde exquirunt eum.
3 Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt.
4 Tu mandasti mandata tua custodiri nimis.
5 Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodiendas justificationes tuas.
6 Tunc non confundar, cum perspexero in omnibus mandatis tuis.
7 Confitebor tibi in directione cordis: in eo quod didici judicia justitiæ tuæ.
8 Justificationes tuas custodiam: non me derelinquas usquequaque.

BETH.

9 In quo corrigit adolescentior viam suam? in custodiendo sermones tuos.
10 In toto corde meo exquisivi te: ne repellas me a mandatis tuis.
11 In corde meo abscondi eloquia tua: ut non peccem tibi.
12 Benedictus es Domine: doce me justificationes tuas.
13 In labiis meis, pronunciavi omnia judicia oris tui.
14 In via testimoniorum tuorum delectatus sum, sicut in omnibus divitiis.
15 In mandatis tuis exercebor: et considerabo vias tuas.
16 In justificationibus tuis meditabor: non obliviscar sermones tuos.

GIMEL.

17 Retribue servo tuo, vivifica me: et custodiam sermones tuos.
18 Revela oculos meos: et considerabo mirabilia de lege tua.
19 Incola ego sum in terra: non abscondas a me mandata tua.
20 Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, in omni tempore.
21 Increpasti superbos: maledicti qui declinant a mandatis tuis.
22 Aufer a me opprobrium, et contemptum: quia testimonia tua exquisivi.
23 Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur: servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.
24 Nam et testimonia tua meditatio mea est: et consilium meum justificationes tuæ.

DALETH.

25 Adhæsit pavimento anima mea: vivifica me secundum verbum tuum.
26 Vias meas enunciavi, et exaudisti me: doce me justificationes tuas.
27 Viam justificationum tuarum instrue me: et exercebor in mirabilibus tuis.
28 Dormitavit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis.
29 Viam iniquitatis amove a me: et de lege tua miserere mei.
30 Viam veritatis elegi: judicia tua non sum oblitus.

28 Θεός μου εἶ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεός μου εἶ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογήσομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.
29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ριθ'. CXIX.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.
2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.
3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.
5 Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδαί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.
6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμάρτω σοι.
12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.
15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου.
16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.
18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.
19 Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.
20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.
23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μέ ἐστι, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.
25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
26 Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
27 Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.
29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.
30 Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

31 I have stuck unto thy testimonies: O Lord, confound me not.
32 I will run the way of thy commandments: when thou hast set my heart at liberty.

MORNING PRAYER.

HE.

33 Teach me, O Lord, the way of thy statutes: and I shall keep it unto the end.
34 Give me understanding, and I shall keep thy law: yea, I shall keep it with my whole heart.
35 Make me to go in the path of thy commandments: for therein is my desire.
36 Incline my heart unto thy testimonies: and not to covetousness,
37 O turn away mine eyes, lest they behold vanity: and quicken thou me in thy way.
38 O stablish thy word in thy servant: that I may fear thee.
39 Take away the rebuke that I am afraid of: for thy judgements are good.
40 Behold, my delight is in thy commandments: O quicken me in thy righteousness.

VAU.

41 Let thy loving mercy come also unto me, O Lord: even thy salvation, according unto thy word.
42 So shall I make answer unto my blasphemers: for my trust is in thy word.
43 O take not the word of thy truth utterly out of my mouth: for my hope is in thy judgements.
44 So shall I alway keep thy law: yea, for ever and ever.
45 And I will walk at liberty: for I seek thy commandments.
46 I will speak of thy testimonies also, even before kings: and will not be ashamed.
47 And my delight shall be in thy commandments: which I have loved.
48 My hands also will I lift up unto thy commandments, which I have loved: and my study shall be in thy statutes.

ZAIN.

49 O think upon thy servant, as concerning thy word: wherein thou hast caused me to put my trust.
50 The same is my comfort in my trouble: for thy word hath quickened me.
51 The proud have had me exceedingly in derision: yet have I not shrinked from thy law.
52 For I remembered thine everlasting judgements, O Lord: and received comfort.
53 I am horribly afraid: for the ungodly that forsake thy law.
54 Thy statutes have been my songs: in the house of my pilgrimage.
55 I have thought upon thy Name, O Lord, in the night-season: and have kept thy law.
56 This I had: because I kept thy commandments.

HETH.

57 Thou art my portion, O Lord: I have promised to keep thy law.
58 I made my humble petition in thy presence with my whole heart: O be merciful unto me, according to thy word.
59 I called mine own ways to remembrance: and turned my feet unto thy testimonies.
60 I made haste, and prolonged not the time: to keep thy commandments.
61 The congregations of the ungodly have robbed me: but I have not forgotten thy law.
62 At midnight I will rise to give thanks unto thee: because of thy righteous judgements.
63 I am a companion of all them that fear thee: and keep thy commandments.
64 The earth, O Lord, is full of thy mercy: O teach me thy statutes.

31 J'ai adhéré à tes témoignages, o Eternel! Ne me fais point rougir de honte.
32 Je courrai par la voie de tes commandemens, quand tu auras mis mon cœur au large.

PRIERE DU MATIN.

HE.

33 Eternel, enseigne-moi la voie de tes statuts, et je la garderai *jusques* à la fin.
34 Donne-moi l'intelligence, et je garderai ta loi et l'observerai de tout *mon cœur*.
35 Fais-moi marcher dans le sentier de tes commandemens; car j'y prends plaisir.
36 Incline mon cœur à tes témoignages, et non point à l'avarice.
37 Détourne mes yeux, afin qu'ils ne regardent pas à la vanité; fais-moi revivre par le moyen de tes voies.
38 Ratifie ta parole à ton serviteur, qui *est adonné* à ta crainte.
39 Détourne de moi l'opprobre que je crains; car tes ordonnances *sont* bonnes.
40 Voici, je suis affectionné à tes commandemens; fais-moi revivre par ta justice.

VAU.

41 Que tes bontés viennent sur moi, o Eternel, et ta délivrance selon ta parole;
42 Et j'aurai dequoi répondre à celui qui m'outrage; car je me suis assuré en ta parole.
43 N'ôte pas de ma bouche la parole de vérité; car je me suis attendu à tes ordonnances.
44 Et je garderai continuellement ta loi, à toujours et à perpétuité.
45 Et je marcherai au large, parce que j'ai recherché tes commandemens.
46 Je parlerai de tes témoignages devant les rois, et je ne rougirai point de honte.
47 Et je prendrai mon plaisir en tes commandemens, que j'ai aimés.
48 J'élèverai mes mains vers tes commandemens que j'ai aimés, et je m'entretiendrai de tes statuts.

ZAIN.

49 Souviens-toi de la parole *que tu as donnée* à ton serviteur, et en laquelle tu m'as fait espérer.
50 C'est ici ma consolation dans mon affliction, que ta parole m'a rendu la vie.
51 Les orgueilleux se sont moqués de moi au dernier point; *mais* je ne me suis point détourné de ta loi.
52 Eternel, je me suis souvenu des jugemens *que tu as* exercés de tout tems, et je me suis consolé *en eux*.
53 L'horreur m'a saisi à cause des méchans qui ont abandonné ta loi.
54 Tes statuts m'ont été autant de cantiques de musique, dans la maison où j'ai demeuré comme étranger.
55 Eternel, je me suis souvenu de ton nom la nuit, et j'ai gardé ta loi.
56 Cela m'est arrivé parce que je gardois tes commandemens.

HETH.

57 O Eternel, j'ai conclu que ma portion étoit de garder tes paroles.
58 Je t'ai supplié de tout mon cœur: Aie pitié de moi selon ta parole.
59 J'ai fait le compte de mes voies, et j'ai retourné mes pas vers tes témoignages.
60 Je me suis hâté, et je n'ai point différé de garder tes commandemens.
61 Les bandes des méchans m'ont pillé; *toutefois*, je n'ai point oublié ta loi.
62 Je me lève à minuit pour te célébrer, à cause des ordonnances de ta justice.
63 Je m'accompagne de tous ceux qui te craignent et qui gardent tes commandemens.
64 Eternel, la terre est pleine de ta bonté; enseigne-moi tes statuts.

TETH.

65 Eternel, tu as fait du bien à ton serviteur

31 Ἐκολλήθην Κύριε εἰς τὰς μαρτυρίας σου. Μὴ μὲ καταφρονήσῃς.
32 Θέλω τρέξειν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, ὅταν πλατύνῃς τὴν καρδίαν μου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

33 Δίδαξόν με, Κύριε εἰς τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐγὼ παίνεσέ θέλω τὴν κρατήσειν.
34 Δός μοι σύνεσιν καὶ θέλω φυλάξειν τὸν νόμον σου, θέλω τὸ φυλάξειν μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου.
35 Ὁδήγησόν με εἰς τὸν δρόμον τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι τὰς ἐπεθύμησα.
36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰς μαρτυρίας σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 Ἀπόστρεψον τὰς ὀφθαλμός μου ἵνα μὴ ἰδῶν μαλαιότητα, κάμε ἵνα ζήσω καὶ τὴν ὁδόν σου.
38 Στερέωσον τὸν λόγον σου, εἰς τὸν δοῦλόν σου, ἵνα σὲ φοβηθῶ.
39 Ἀπομάκρυνον τὸν ὀνειδισμόν μου τὸν ὁποῖον φοβοῦμαι, ὅτι αἱ κρίσεις σου εἶναι ἀγαθαί.
40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, κάμε να ζήσω κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου.
41 Ἂς ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεος σου, Κύριε, καὶ τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
42 Καὶ θέλω ἀποκριθῆν εἰς τοὺς ὀνειδίζοντάς με, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοὺς λόγους σου.
43 Μὴ ἀπομακρύνῃς ἀπὸ τὸ στόμα μου τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τὰς κρίσεις σου.
44 Καὶ θέλω διὰ πάντα φυλάξειν τὸν νόμον σου, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45 Καὶ θέλω πορευθῆν ἐλευθέρως, ὅτι ἐζήτησα τὰς ἐντολάς σου.
46 Θέλω λαλήσειν περὶ τῶν μαρτυρίων σου ἔμπροσθεν τῶν βασιλέων, καὶ δὲν θέλω ἐνραπῆν.
47 Καὶ θέλω μελετήσειν τὰς ἐντολάς σου, τὰς ὁποίας ἠγάπησα πολλά.
48 Καὶ ὑψώσω τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου τὰς ὁποίας ἠγάπησα, καὶ σπουδάσω τοὺς νόμους σου.
49 Ἐνθυμήσθ τὸν δοῦλόν σου καὶ τὸ λόγον σου, εἰς τὸν ὁποῖον μὲ ἔκαμες να ἐμπιστευθῶ.
50 Αὐτὸς θεραπεύει τὰς θλίψεις μου, αὐτὸς μοὶ ἔδωκε ζωήν.
51 Οἱ ὑπερήφανοι μὲ ἐπεριγέλουν σκληρὰ, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐξέκλινα ἀπὸ τὸν νόμον σου.
52 Ὅτι ἐνθυμοῦμαι τὰς αἰωνίας σου κρίσεις Κύριε, καὶ ἐθεραπεύθην.
53 Ἐφοβήθηκα σφόδρα διὰ τὸς ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἐγκαταλίποντας τὸν νόμον σου.
54 Τὰ δικαιώματά σου ἔγινον τὸ ψάλσιμόν μου, εἰς τὸν τόπον τῆς ξενιτείας μου.
55 Ἐνθυμήθην τὴν νύκτα τὸ ὄνομά σ Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56 Καὶ τοῦτο μοὶ ἐγενήθη, ὅτι ἐζήτησα τὰ δικαιώματά σου.
57 Σὺ, Κύριε, εἶσαι ἡ μερίς μου, εἶπα ὅτι θέλω φυλάξειν τοὺς νόμους σου.
58 Ἐδεήθην ἔμπροσθέν σου μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, ἐλέησον με κατὰ τὸν λόγον σου.
59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς μου, καὶ ἐπέτρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰς μαρτυρίας σου.
60 Ἡτοιμάσθην καὶ δὲν ἐταράχθην φυλάττοντας τὰς ἐντολάς σου.
61 Αἱ συναγωγαὶ τῶν ἁμαρτωλῶν, μὲ ἔκλεψαν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐλησμόνησα τὰς ἐντολάς σον.
62 Τὰ μεσάνυκτα θέλω σηκωθῆν διὰ να σὲ εὐχαριστήσω διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σ.
63 Φίλος εἶμαι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
64 Τὸ ἔλεός σου ἐγέμησε τὴν γῆν, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

31 Io mi son tenuto alle tue testimonianze, Signore, nè lasciar ch'io sia confuso.
32 Correrò nella via de' tuoi comandamenti, quando m'avrai allargato il cuore.

PREGHIERA della MATTINA.

33 Insegnami, Signore, la via de' tuoi statuti, ed io la guarderò *infino* al fine.
34 Dammi intelletto, ed io guarderò la tua Legge, e l'osserverò con tutto il cuore.
35 Conducimi per lo sentiero de' tuoi comandamenti: perciocchè io mi diletto in esso.
36 Inchina il mio cuore alle tue testimonianze, e non a cupidigia.
37 Storna gli occhi miei chè non riguardino a vanità: vivificami nelle tue vie.
38 Attieni la tua parola al tuo servitore, il quale *è tutto* intento al tuo timore.
39 Rimuovi *da me* il mio vitupero, del quale io temo: perciocchè le tue leggi *son* buone.
40 Ecco, io desidero affettuosamente i tuoi comandamenti: vivificami nella tua giustizia.
41 Ed avvenganmi le tue benignità, o Signore: e la tua salute, secondo la tua salute, secondo la tua parola.
42 Ed io risponderò a colui che mi fa vituperio: perciocchè io mi confido nella tua parola.
43 E non ritrarmi del tutto dalla bocca la parola della verità: perciocchè io spero nelle tue leggi.
44 Ed io osserverò la tua Legge del continuo, in sempiterno.
45 E caminerò al largo: perciocchè io ho ricercati i tuoi comandamenti.
46 E parlerò delle tue testimonianze davanti ai re, e non sarò svergognato.
47 E mi dilletterò ne' tuoi comandamenti, i quali io amo.
48 Ed alzerò le palme delle mie mani a' tuoi comandamenti, i quali io amo: e mediterò ne' tuoi statuti.
49 Ricordati della parola *detta* al tuo servitore, sopra la quale tu m' hai fatto sperare.
50 Questa è la mia consolazione nella mia afflizione, che la tua parola m'ha vivificato.
51 I superbi m' hanno grandemente schernito: *ma* io non sono stornato dalla tua Legge.
52 Signore, io mi son ricordato de' tuoi giudicii ab antico; e mi son consolato.
53 Tremito m'occupa, per gli empi ch'abbandonano la tua Legge.
54 I tuoi statuti sono stati i miei cantici nella dimora de' miei pellegrinaggi.
55 O Signore, di notte io mi son ricordato del tuo Nome, ed ho osservata la tua Legge.
56 Questo m' è avvenuto, perciocchè io ho guardati i tuoi comandamenti.
57 Il Signore è la mia parte: io ho detto d' osservar le tue parole.
58 Io t' ho supplicato con tutto il cuore: abbi pietà di me, secondo la tua parola.
59 Io ho fatta ragione delle mie vie, ed ho rivolti i miei piedi alle tue testimonianze.
60 Io mi sono affrettato, e non mi sono indugiato d' osservare i tuoi comandamenti.
61 Schiere d'empi m' hanno predato: *ma pertò* non ho dimenticata la tua Legge.
62 Io mi levo a mezza notte, per celebrarti, per le leggi della tua giustizia.
63 Io *son* compagno di tutti quelli che ti temono, ed osservano i tuoi comandamenti.
64 Signore, la terra è piena della tua benignità: insegnami i tuoi statuti.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

29 Wende von mir den falſchen Weg und gönne mir dein Geſetz.
30 Ich habe den Weg der Wahrheit erwählet; deine Rechte habe ich vor mich geſtellet.
31 Ich hange an deinen Zeugniſſen, Herr, laß mich nicht zu Schanden werden.
32 Wenn du mein Herz tröſteſt, ſo lauſe ich den Weg deiner Gebote.

Morgen-Gebete.

He.

33 Zeige mir, Herr, den Weg deiner Rechte, daß ich ſie bewahre bis ans Ende.
34 Unterweiſe mich, daß ich bewahre dein Geſetz, und halte es von ganzem Herzen.
35 Führe mich auf dem Steige deiner Gebote, denn ich habe Luſt dazu.
36 Neige mein Herz zu deinen Zeugniſſen, und nicht zum Geiz.
37 Wende meine Augen ab, daß ſie nicht ſehen nach unnützer Lehre, ſondern erquicke mich auf deinem Wege.
38 Laß deinen Knecht dein Gebot veſtiglich für dein Wort halten, daß ich dich fürchte.
39 Wende von mir die Schmach, die ich ſcheue, denn deine Rechte ſind lieblich.
40 Siehe, ich begehre deiner Befehle, erquicke mich mit deiner Gerechtigkeit.

Wau.

41 Herr, laß mir deine Gnade widerfahren, deine Hülfe nach deinem Wort.
42 Daß ich antworten möge meinem Läſterer: denn ich verlaſſe mich auf dein Wort.
43 Und nimm ja nicht von meinem Munde das Wort der Wahrheit, denn ich hoffe auf deine Rechte.
44 Ich will dein Geſetz halten allewege, immer und ewiglich.
45 Und ich wandle fröhlich, denn ich ſuche deine Befehle.
46 Ich rede von deinen Zeugniſſen vor Königen, und ſchäme mich nicht.
47 Und habe Luſt an deinen Geboten, und ſie ſind mir lieb.
48 Und hebe meine Hände auf zu deinen Geboten, die mir lieb ſind, und rede von deinen Rechten.

Zain.

49 Gedenke deinem Knechte an dein Wort, auf welches du mich läſſeſt hoffen.
50 Das iſt mein Troſt in meinem Elend: denn dein Wort erquicket mich.
51 Die Stolzen haben ihren Spott an mir: dennoch weiche ich nicht von deinem Geſetz.
52 Herr, wenn ich gedenke, wie du von der Welt her gerichtet haſt, ſo werde ich getröſtet.
53 Ich bin entbrannt über die Gottloſen, die dein Geſetz verlaſſen.
54 Deine Rechte ſind mein Lied im Hauſe meiner Wallfahrt.
55 Herr ich gedenke des Nachts an deinen Namen, und halte dein Geſetz.
56 Das iſt mein Schatz, daß ich deine Befehle halte.

Heth.

57 Ich habe geſagt, Herr, das ſoll mein Erbe ſeyn, daß ich deine Wege halte.
58 Ich flehe vor deinem Angeſicht von ganzem Herzen: ſey mir gnädig nach deinem Wort.
59 Ich betrachte meine Wege, und kehre meine Füße zu deinen Zeugniſſen.

31 Me he apegado á tus testimonios, Señor: no me quieras avergonzar.
32 Corrí el camino de tus mandamientos, quando ensanchaste mi corazon.

ORACION MATUTINA.

HE.

33 Ponme por ley, Señor, el camino de tus justificaciones, y lo inquiriré siempre.
34 Dame entendimiento, y escudriñaré tu ley, y la guardaré de todo mi corazon.
35 Guíame á la senda de tus mandamientos, porque esa quise.
36 Inclína mi corazon á tus testimonios, y no á la avaricia.
37 Aparta mis ojos, que no vean la vanidad: en tu camino dame vida.
38 Haz firme en tu siervo tu palabra, mediante tu temor.
39 Corta el oprobrio mio, que he sospechado, porque tus juicios son agradables.
40 Mira, que yo he codiciado tus mandamientos: haz que yo viva en tu justicia.

VAU.

41 Y venga sobre mí tu misericordia, Señor: tu salud segun tu palabra.
42 Y daré por respuesta á los que me zahieren, que he puesto mi esperanza en tus palabras.
43 Y no quites jamas de mi boca la palabra de verdad, porque en tus juicios he esperado mucho.
44 Y guardaré tu ley siempre, por siglo y por siglo de siglo.
45 Y andaba en anchura, porque inquirí tus mandamientos.
46 Y hablaba de tus testimonios delante de los Reyes, y no me avergonzaba.
47 Y meditaba en tus mandamientos, que amé.
48 Y alcé mis manos á tus mandamientos, que amé; y me exercitaba en tus justificaciones.

ZAIN.

49 Acuérdate de tu palabra á favor de tu siervo, en la que me has dado esperanza.
50 Esto me ha consolado en mi abatimiento; porque tu palabra me dió vida.
51 Los soberbios obraban iniquamente en gran manera: y no me aparté de tu ley.
52 Me acordé de tus juicios de siempre, Señor, y me consolé.
53 Desfallecimiento se apoderó de mí, por causa de los pecadores, que desamparaban tu ley.
54 Para cantar me eran tus justificaciones, en el lugar de mi peregrinacion.
55 Me acordé de noche de tu nombre, Señor, y guardé tu ley.
56 Esto me vino, porque inquirí tus justificaciones.

HETH.

57 Mi porcion, Señor, dixe, es guardar tu ley.
58 Rogué en tu presencia de todo mi corazon: apiádate de mí segun tu palabra.
59 Consideré mis caminos, y volví mis pies ácia tus testimonios.
60 Pronto estoy, y no me he turbado, para guardar tus mandamientos.
61 Cuerdas de pecadores me han enredado á la redonda: mas tu ley no la he olvidado.
62 A media noche me levantaba para alabarte, por los juicios de tu justificacion.
63 Participante soy yo de todos los que te temen, y de los que guardan tus mandamientos.
64 Señor, llena está la tierra de tu misericordia: enséñame tus justificaciones.

31 Adhæsi testimoniis tuis Domine: noli me confundere.
32 Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatasti cor meum.

MATUTINÆ PRECES.

HE.

33 Legem pone mihi Domine viam justificationum tuarum: et exquiram eam semper.
34 Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam: et custodiam illam in toto corde meo.
35 Deduc me in semitam mandatorum tuorum: quia ipsam volui.
36 Inclina cor meum in testimonia tua: et non in avaritiam.
37 Averte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua vivifica me.
38 Statue servo tuo eloquium tuum, in timore tuo.
39 Amputa opprobrium meum, quod suspicatus sum: quia judicia tua jucunda.
40 Ecce concupivi mandata tua: in æquitate tua vivifica me.

VAU.

41 Et veniat super me misericordia tua Domine: salutare tuum secundum eloquium tuum.
42 Et respondebo exprobrantibus mihi verbum: quia speravi in sermonibus tuis.
43 Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque: quia in judiciis tuis supersperavi.
44 Et custodiam legem tuam semper: in sæculum et in sæculum sæculi.
45 Et ambulabam in latitudine: quia mandata tua exquisivi.
46 Et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum: et non confundebar.
47 Et meditabar in mandatis tuis, quæ dilexi.
48 Et levavi manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: et exercebar in justificationibus tuis.

ZAIN.

49 Memor esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.
50 Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum vivificavit me.
51 Superbi inique agebant usquequaque: a lege autem tua non declinavi.
52 Memor fui judiciorum tuorum a sæculo Domine: et consolatus sum.
53 Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
54 Cantabiles mihi erant justificationes tuæ, in loco peregrinationis meæ.
55 Memor fui nocte nominis tui Domine: et custodivi legem tuam.
56 Hæc facta est mihi: quia justificationes tuas exquisivi.

HETH.

57 Portio mea Domine, dixi custodire legem tuam.
58 Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.
59 Cogitavi vias meas: et converti pedes meos in testimonia tua.
60 Paratus sum, et non sum turbatus: ut custodiam mandata tua.
61 Funes peccatorum circumplexi sunt me: et legem tuam non sum oblitus.
62 Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super judicia justificationis tuæ.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε, μή με καταισχύνῃς.
32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

33 Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.
34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.
37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.
38 Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.
39 Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
40 Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.
41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.
42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.
43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.
44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντὸς, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.
47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.
48 Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.
49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με.
50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.
51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.
52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.
53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.
54 Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.
55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
57 Μερίς μου εἶ Κύριε, εἶπα τῷ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.
58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.
59 Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
60 Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.
61 Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τῷ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
63 Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

TETH.

65 O Lord, thou hast dealt graciously with thy servant: according unto thy word.
66 O learn me true understanding and knowledge: for I have believed thy commandments.
67 Before I was troubled, I went wrong: but now have I kept thy word.
68 Thou art good and gracious: O teach me thy statutes.
69 The proud have imagined a lie against me: but I will keep thy commandments with my whole heart.
70 Their heart is as fat as brawn: but my delight hath been in thy law.
71 It is good for me that I have been in trouble: that I may learn thy statutes.
72 The law of thy mouth is dearer unto me: than thousands of gold and silver.

EVENING PRAYER.

JOD.

73 Thy hands have made me and fashioned me: O give me understanding, that I may learn thy commandments.
74 They that fear thee will be glad when they see me: because I have put my trust in thy word.
75 I know, O Lord, that thy judgements are right: and that thou of very faithfulness hast caused me to be troubled.
76 O let thy merciful kindness be my comfort: according to thy word unto thy servant.
77 O let thy loving mercies come unto me, that I may live: for thy law is my delight.
78 Let the proud be confounded, for they go wickedly about to destroy me: but I will be occupied in thy commandments.
79 Let such as fear thee, and have known thy testimonies: be turned unto me.
80 O let my heart be sound in thy statutes: that I be not ashamed.

CAPH.

81 My soul hath longed for thy salvation: and I have a good hope because of thy word.
82 Mine eyes long sore for thy word: saying, O when wilt thou comfort me?
83 For I am become like a bottle in the smoke: yet do I not forget thy statutes.
84 How many are the days of thy servant: when wilt thou be avenged of them that persecute me?
85 The proud have digged pits for me: which are not after thy law.
86 All thy commandments are true: they persecute me falsely; O be thou my help.
87 They had almost made an end of me upon earth: but I forsook not thy commandments.
88 O quicken me after thy loving-kindness: and so shall I keep the testimonies of thy mouth.

LAMED.

89 O Lord, thy word: endureth for ever in heaven.
90 Thy truth also remaineth from one generation to another: thou hast laid the foundation of the earth, and it abideth.
91 They continue this day according to thine ordinance: for all things serve thee.
92 If my delight had not been in thy law: I should have perished in my trouble.
93 I will never forget thy commandments: for with them thou hast quickened me.
94 I am thine, O save me: for I have sought thy commandments.
95 The ungodly laid wait for me to destroy me: but I will consider thy testimonies.
96 I see that all things come to an end; but thy commandment is exceeding broad.

selon ta parole.
66 Enseigne-moi à avoir du sens et de l'intelligence; car j'ai cru à tes commandemens.
67 Avant que je fusse affligé, je m'égarois; mais maintenant j'observe ta parole.
68 Tu *es* bon et bienfaisant; enseigne-moi tes statuts.
69 Les orgueilleux ont forgé des faussetés contre moi; *mais* je garderai de tout *mon* cœur tes commandemens.
70 Leur cœur est épaissi comme de la graisse; *mais* moi, je prends plaisir en ta loi.
71 Il m'est bon d'avoir été affligé, afin que j'apprenne tes statuts.
72 La loi que *tu as prononcée* de ta bouche *m'est* plus précieuse que mille *pieces* d'or ou d'argent.

PRIERE DU SOIR.

JOD.

73 Tes mains m'ont fait et formé; rends moi intelligent, afin que j'apprenne tes commande mens.
74 Ceux qui te craignent me verront et se réjouiront, parce que je me suis attendu à ta parole.
75 Je connois, Eternel, que tes ordonnances *ne sont que* justice, et que tu m'as affligé *suivant* ta fidélité.
76 Je te prie, que ta bonté me console selon ta parole *adressée* à ton serviteur.
77 Que tes compassions viennent sur moi, et je vivrai; car ta loi est tout mon plaisir.
78 Que les orgueilleux rougissent de honte, parce qu'ils m'ont maltraité sans sujet; mais moi, je parlerai de tes commandemens.
79 Que ceux qui te craignent, et ceux qui connoissent tes témoignages, reviennent vers moi.
80 Que mon cœur soit intègre dans tes statuts, afin que je ne rougisse point de honte.

CAPH.

81 Mon ame est défaillie *en attendant* ta délivrance; je me suis attendu à ta parole.
82 Mes yeux défaillent en attendant ta parole lorsque j'ai dit: Quand me consoleras-tu?
83 Car je suis devenu comme une outre *qui est* à la fumée, et je n'ai point oublié tes statuts.
84 Combien *ont à durer* les jours de ton serviteur? Quand feras-tu justice de ceux qui me poursuivent?
85 Les orgueilleux m'ont creusé des fosses, ce qui n'est point selon ta loi;
86 Car tous tes commandemens *enjoignent* la fidélité. Ils me persécutent sans sujet; aide-moi.
87 Ils m'ont presque réduit à rien et mis par terre; mais je n'ai point abandonné tes commandemens.
88 Fais-moi revivre selon ta bonté, et je garderai le témoignage de ta bouche.

LAMED.

89 O Eternel, ta parole subsiste toujours dans les cieux.
90 Ta fidélité *dure* d'âge en âge; tu as fondé la terre, et elle demeure ferme.
91 Tout subsiste aujourd'hui selon ton ordonnance; car toutes choses te servent.
92 Si ta loi n'eût été tout mon plaisir, je fusse déjà péri dans mon affliction.
93 Je n'oublierai jamais tes commandemens; car par eux tu m'as fait revivre.
94 Je *suis* à toi, sauve-moi; car j'ai recherché tes commandemens.
95 Les méchans m'ont attendu, pour me faire périr; *mais* je me suis rendu attentif à tes témoignages.
96 J'ai vu un bout dans toutes les choses les plus parfaites; *mais* ton commandement est d'une très-grande étendue.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

65 Κύριε, ἐν χρηστότητι ἐφέρθης μὲ τὸν δοῦλόν σου, καὶ κατὰ τὸν λόγον σου.
66 Δίδαξόν με χρηστότητα, παιδίαν καὶ γνῶσιν, ὅτι ἐπίστευσα εἰς τὰς ἐντολάς σου.
67 Πρὸ τῆς θλίψεώς μου ἔσφαλον, ἀλλὰ φυλάττω νῦν τὸν λόγον σου.
68 Ἀγαθὸς εἶσαι Κύριε, ᾧ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
69 Ὁ ὑπερήφανος ἐμελέτησε ψεῦδος ἐναντίον μου, ἀλλ' ἐγὼ θέλω φυλάξειν τὰς ἐντολάς σου μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν.
70 Ἐξίνησεν ὡς γάλα ἡ καρδία των, ἐγὼ δὲ ἐμελέτησα τὸν νόμον σου.
71 Καλὸν διὰ μὲ ἐστάθη ἡ θλίψις μου, ὅτι ἔμαθον τὰς ἐντολάς σου.
72 Ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, εἶναι καλλιώτερος ἀπὸ χιλιάδας ἀργυρίου καὶ χρυσίου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

73 Αἱ χεῖρες σου μὲ ἔπλασαν καὶ μοὶ ἔδωσαν μορφὴν, δός μοι σύνεσιν ὅπως μάθω τὰς ἐντολάς σου.
74 Οἱ φοβούμενοί σε θέλουσι μὲ ἰδεῖν καὶ εὐφρανθῆν ὅτι ἤλπισα εἰς τοὺς λόγους σου.
75 Ἐγνώρισα Κύριε ὅτι δικαίαι εἰσὶν αἱ κρίσεις σου, καὶ ἐν ἀληθείᾳ μὲ ἐταπείνωσας.
76 Ἂς γένῃ θεραπεία μου τὸ ἔλεός σου κατὰ τὸν πρὸς τὸν δοῦλόν σου λόγον σου.
77 Ἂς ἔλθωσιν εἰς ἐμὲ οἱ οἰκτιρμοί σου ἵνα ζήσω, ὅτι χαρά μου εἶναι ὁ νόμος σου.
78 Ἂς ἀτιμηθῇ ὁ ὑπερήφανος, ὅτι μὲ ἐνόχλησεν ἀδίκως ἀλλ' ἐγὼ θέλω μελετήσειν τὰς ἐντολάς σου.
79 Ἂς ἐπιστρέψωσιν εἰς ἐμὲ οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰς μαρτυρίας σου.
80 Ἂς γένῃ ἄμωμος ἡ καρδία μου εἰς τὰ δικαιώματά σου διὰ 'να μὴ ἐντραπῶ.
81 Ἡ ψυχή μου ἐπεθύμησε τὸ σωτήριόν σᾳ, καὶ ἤλπισα εἰς τοὺς λόγους σου.
82 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπεθύμησαν τὸν λόγον σου, λέγοντες, πότε θέλεις μᾶς θεραπεύσειν;
83 Ὅτι ἐγενήθην ὡσὰν ἀσκίον εἰς τὴν πάχνην ὅμως δὲν ἀλησμόνησα τὰ δικαιώματά σου.
84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε θέλεις τιμωρήσειν τοὺς καταδιώκοντάς με;
85 Οἱ ὑπερήφανοι ἔσκαψαν λάκκους διὰ μὲ, καὶ αὐτὸ ἐναντίον τοῦ νόμου σου.
86 Ἀληθεῖς εἰσὶν πάσαι αἱ ἐντολαί σου, μὲ κατεδίωξαν ἀδίκως βοήθησόν με.
87 Μὲ ἔφεραν σχεδὸν εἰς τέλος ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἀλησμόνησα τὰς ἐντολάς σου.
88 Κάμε με 'να ζήσω κατὰ τὸ ἔλεός σου, ᾧ θέλω φυλάξειν τὰς μαρτυρίας σου.
89 Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε ὁ λόγος σᾳ διαμένει εἰς τὸν οὐρανὸν,
90 Καὶ ἡ ἀλήθειά σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· Σὺ ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
91 Καὶ κατὰ τὴν διάταξίν σου μένουσι τὴν σήμερον, ὅτι σὲ δουλεύουσι τὰ πάντα.
92 Ἐὰν ἡ μελέτη μου δὲν ἦτο ὁ νόμος σου, ἠθελον χαθῆν εἰς τὴν θλίψιν μου.
93 Δὲν θέλω ποτὲ ἀλησμονήσειν τὰς ἐντολάς σου, ὅτι μὲ αὐτὰς μὲ ἔκαμες 'να ζήσω.
94 Ἰδικός σου εἶμαι ἐγὼ, σῶσόν με ὅτι ἐζήτησα τὰ δικαιώματά σου.
95 Ἐπρόσμειναν οἱ ἁμαρτωλοὶ διὰ 'να μὲ ἀφανίσωσι, ἀλλ' ἐγὼ θέλω στοχασθῆν τὰς μαρτυρίας σου.
96 Εἶδον ὅτι κάθε πρᾶγμα ἔρχεται εἰς τέλος ἀλλ' ἡ ἐντολή σου εἶναι πλατεία.

65 Signore, tu hai usata beneficenza inverso il tuo servitore, secondo la tua parola.
66 Insegnami buon senno, ed intendimento: perciocchè io credo a' tuoi comandamenti.
67 Avanti ch' io fossi afflitto, io andava errando: ma ora osservo la tua parola.
68 Tu *sei* buono, e benefattore: insegnami i tuoi statuti.
69 I superbi hanno acconciato delle bugie contr' a me: *ma* io con tutto il cuore guarderò i tuoi comandamenti.
70 Il cuor loro è condenso come grasso: *ma* io mi diletto nella tua Legge.
71 Egli *è stato* buon per me, ch' io sono stato afflitto, acciocchè io impari i tuoi statuti.
72 La Legge della tua bocca m' è migliore che le migliaia d' oro, e d' argento.

PREGHIERA della SERA.

73 Le tue mani m'hanno fatto, e formato: dammi intelletto, ed io imparerò i tuoi comandamenti.
74 Quelli che ti temono mi vedranno, e si rallegreranno: perciocchè io ho sperato nella tua parola.
75 O Signore, io so, che i tuoi giudicii *non sono altro che* giustizia: e *che ciò che* m' hai afflitto *è stato* fedeltà.
76 Deh, *sia* la tua benignità per consolarmi, secondo la tua parola, *detta* al tuo servitore.
77 Avvenganmi le tue misericordie, acciocchè io viva: perciocchè la tua Legge è ogni mio diletto
78 Sieno confusi i superbi, perciocchè a torto mi sovvertono: *ma* io medito ne' tuoi comandamenti.
79 Rivolgansi a me quelli che ti temono, e quelli che conoscono le tue testimonianze.
80 Sia il mio cuore intiero ne' tuoi statuti, acciocchè io non sia confuso.
81 L'anima mia vien meno dietro alla tua salute: io spero nella tua parola.
82 Gli occhi miei vengono meno dietro alla tua parola, dicendo: quando mi consolerai tu?
83 Perciocchè io son divenuto come un'otro al fumo: e *pur* non ho dimenticati i tuoi statuti.
84 Quanti *hanno da essere* i giorni del tuo servitore? quando farai giudicio sopra quelli che mi perseguitano?
85 I superbi m'hanno cavate delle fosse: il che non è secondo la tua Legge.
86 Tutti i tuoi comandamenti *son* verità: essi mi perseguitano a torto; soccorrimi.
87 M' hanno pressocchè distrutto, ed atterrato: *ma* io non ho abbandonati i tuoi comandamenti.
88 Vivificami secondo la tua benignità, ed io osserverò la testimonianza della tua bocca.
89 O Signore, la tua parola è in eterno: ella è stabile ne' cieli.
90 La tua verità è per ogni età: tu hai stabilita la terra, ed ella sta ferma.
91 *Il cielo, e la terra* stanno anch' oggi fermi, per i tuoi ordini: perciocchè ogni cosa è al tuo servigio.
92 Se la tua Legge *non fosse stata* ogni mio diletto, io già sarei perito nella mia afflizione.
93 Giammai non dimenticherò i tuoi comandamenti: perciocchè per essi tu m' hai vivificato.
94 Io *son* tuo, salvami: perciocchè io ho ricercati i tuoi comandamenti.
95 Gli empi m' hanno atteso, per farmi

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

60 Ich eile, und ſäume mich nicht, zu halten deine Gebote.
61 Der Gottloſen Rotte beraubet mich; aber ich vergeſſe deines Geſetzes nicht.
62 Zur Mitternacht ſtehe ich auf, dir zu danken für die Rechte deiner Gerechtigkeit.
63 Ich halte mich zu denen, die dich fürchten und deine Befehle halten.
64 Herr, die Erde iſt voll deiner Güte. Lehre mich deine Rechte.

Teth.

65 Du thuſt Gutes deinem Knechte, Herr, nach deinem Wort.
66 Lehre mich heilſame Sitten und Erkenntniß, denn ich glaube deinen Geboten.
67 Ehe ich gedemüthiget ward, irrete ich: nun aber halte ich dein Wort.
68 Du biſt gütig und freundlich. Lehre mich deine Rechte.
69 Die Stolzen erdichten Lügen über mich: ich aber halte von ganzem Herzen deine Befehle.
70 Ihr Herz iſt dick wie Schmeer: ich aber habe Luſt an deinem Geſetz.
71 Es iſt mir lieb, daß du mich gedemüthiget haſt, daß ich deine Rechte lerne.
72 Das Geſetz deines Mundes iſt mir lieber, denn viel tauſend Stück Gold und Silber.

Abend-Gebete.

Jod.

73 Deine Hand hat mich gemacht und bereitet. Unterweiſe mich, daß ich deine Gebote lerne.
74 Die dich fürchten, ſehen mich, und freuen ſich, denn ich hoffe auf dein Wort.
75 Herr, ich weiß, daß deine Gerichte recht ſind, und haſt mich treulich gedemüthiget.
76 Deine Gnade müſſe mein Troſt ſeyn, wie du deinem Knechte zugeſaget haſt.
77 Laß mir deine Barmherzigkeit widerfahren, daß ich lebe, denn ich habe Luſt zu deinem Geſetz.
78 Ach, daß die Stolzen müßten zu Schanden werden, die mich mit Lügen niederdrücken: ich aber rede von deinem Befehl.
79 Ach, daß ſich müßten zu mir halten, die dich fürchten, und deine Zeugniſſe kennen.
80 Mein Herz bleibe rechtſchaffen in deinen Rechten, daß ich nicht zu Schanden werde.

Kaph.

81 Meine Seele verlanget nach deinem Heil; ich hoffe auf dein Wort.
82 Meine Augen ſehnen ſich nach deinem Wort, und ſagen: Wann tröſteſt du mich?
83 Denn ich bin wie eine Haut im Rauch; deiner Rechte vergeſſe ich nicht.
84 Wie lange ſoll dein Knecht warten? Wann willſt du Gericht halten über meine Verfolger?
85 Die Stolzen graben mir Gruben, die nicht ſind nach deinem Geſetz.
86 Deine Gebote ſind eitel Wahrheit. Sie verfolgen mich mit Lügen; hilf mir.
87 Sie haben mich ſchier umgebracht auf Erden: ich aber verlaſſe deine Befehle nicht.
88 Erquicke mich durch deine Gnade, daß ich halte die Zeugniſſe deines Mundes.

Lamed.

89 Herr, dein Wort bleibet ewiglich, ſo weit der Himmel iſt;
90 Deine Wahrheit währet für und für. Du haſt

TETH.

65 De bondad has usado con tu siervo, Señor, segun tu palabra.
66 Enséñame bondad, y doctrina y ciencia: porque á tus mandamientos he creido.
67 Antes de ser humillado, yo delinquí: por esto he guardado tu palabra.
68 Bueno eres tú, y en tu bondad enséñame tus justificaciones.
69 Se ha multiplicado sobre mí la maldad de los soberbios: mas yo de todo mi corazon escudriñaré tus mandamientos.
70 Se ha cuajado como leche el corazon de ellos: mas yo tu ley he meditado.
71 Bueno para mí el haberme tú humillado: para que aprenda tus justificaciones.
72 Mejor es para mí la ley de tu boca, que millares de oro, y de plata.

ORACION VESPERTINA.

JOD.

73 Tus manos me hiciéron, y me formáron: dame entendimiento, y aprenderé tus mandamientos.
74 Los que te temen me verán, y se alegrarán: porque esperé mucho en tus palabras.
75 He conocido, Señor, que tus juicios son equidad; y en tu verdad me has humillado.
76 Sea tu misericordia para consolarme, segun tu palabra á tu siervo.
77 Vengan á mí tus misericordias, y viviré: porque tu ley es mi meditacion.
78 Sean avergonzados los soberbios, pues injustamente hiciéron maldad contra mí: mas yo en tus mandamientos me exercitaré.
79 Vuélvanse á mí los que te temen, y los que conocen tus testimonios.
80 Sea sin mancilla mi corazon en tus justificaciones, para que no sea yo avergonzado.

CAPH.

81 Desfalleció mi alma por tu salud; y en tu palabra he esperado mucho.
82 Desfallecieron mis ojos por tu dicho, diciendo: ¿Quándo me consolarás?
83 Porque he sido hecho como odre á la escarcha: tus justificaciones no las he olvidado.
84 Quantos son los dias de tu siervo: ¿quándo harás justicia contra los que me persiguen?
85 Contáronme los iniquos fruslerías: mas no como tu ley.
86 Todos tus mandamientos son verdad: iniquamente me han perseguido, ayúdame.
87 Por poco no acabáron conmigo en la tierra: mas yo no he abandonado tus mandamientos.
88 Segun tu misericordia dame vida, y guardaré los testimonios de tu boca.

LAMED.

89 Señor, para siempre permanece en el cielo tu palabra.
90 Por generacion y generacion tu verdad: fundaste la tierra, y permanece.
91 Por tu ordenanza persevera el dia: porque todas las cosas te sirven.
92 Si tu ley no hubiera sido mi meditacion, entónces de cierto hubiera perecido en mi abatimiento.
93 Nunca jamas olvidaré tus justificaciones, porque con ellas me has dado vida.
94 Tuyo soy yo, sálvame: porque tus justificaciones he inquirido.
95 Me han aguardado los pecadores para perderme: tus testimonios he entendido.
96 He visto el fin de toda cosa acabada: tu mandamiento es ancho sin medida.

63 Particeps ego sum omnium timentium te: et custodientium mandata tua.
64 Misericordia tua Domine plena est terra: justificationes tuas doce me.

TETH.

65 Bonitatem fecisti cum servo tuo Domine, secundum verbum tuum.
66 Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi.
67 Priusquam humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodivi.
68 Bonus es tu: et in bonitate tua doce me justificationes tuas.
69 Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
70 Coagulatum est sicut lac cor eorum, ego vero legem tuam meditatus sum.
71 Bonum mihi quia humiliasti me: ut discam justificationes tuas.
72 Bonum mihi lex oris tui, super millia auri, et argenti.

VESPERTINÆ PRECES.

JOD.

73 Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: da mihi intellectum, et discam mandata tua.
74 Qui timent te videbunt me, et lætabuntur: quia in verba tua supersperavi.
75 Cognovi Domine quia æquitas judicia tua: et in veritate tua humiliasti me.
76 Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundum eloquium tuum servo tuo.
77 Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam: quia lex tua meditatio mea est.
78 Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
79 Convertantur mihi timentes te: et qui noverunt testimonia tua.
80 Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, ut non confundar.

CAPH.

81 Defecit in salutare tuum anima mea: et in verbum tuum supersperavi.
82 Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me?
83 Quia factus sum sicut uter in pruina: justificationes tuas non sum oblitus.
84 Quot sunt dies servi tui: quando facies de persequentibus me judicium?
85 Narraverunt mihi iniqui fabulationes: sed non ut lex tua.
86 Omnia mandata tua veritas: inique persecuti sunt me, adjuva me.
87 Paulominus cousummaverunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.
88 Secundum misericordiam tuam vivifica me: et custodiam testimonia oris tui.

LAMED.

89 In æternum Domine, verbum tuum permanet in cælo.
90 In generationem et generationem veritas tua: fundàsti terram, et permanet.
91 Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia serviunt tibi.
92 Nisi quòd lex tua meditatio mea est: tunc forte periissem in humilitate mea.
93 In æternum non obliviscar justificationes tuas: quia in ipsis vivificasti me.
94 Tuus sum ego, salvum me fac: quoniam justificationes tuas exquisivi.
95 Me expectaverunt peccatores ut perderent me: testimonia tua intellexi.
96 Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

64 Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.
66 Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σε ἐφύλαξα.
68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.
70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.
72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σε.
74 Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.
76 Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.
77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.
78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.
79 Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.
80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.
81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;
83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆ δούλῃ σε; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;
85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.
86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.
87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ,
90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλά σοί.
92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
94 Σός εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.
95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.
96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεία ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

MEM.

97 Lord, what love have I unto thy law: all the day long is my study in it.
98 Thou through thy commandments hast made me wiser than mine enemies: for they are ever with me.
99 I have more understanding than my teachers: for thy testimonies are my study.
100 I am wiser than the aged: because I keep thy commandments.
101 I have refrained my feet from every evil way: that I may keep thy word.
102 I have not shrunk from thy judgements: for thou teachest me.
103 O how sweet are thy words unto my throat: yea, sweeter than honey unto my mouth.
104 Through thy commandments I get understanding: therefore I hate all evil ways.

MORNING PRAYER.

NUN.

105 Thy word is a lantern unto my feet: and a light unto my paths.
106 I have sworn, and am stedfastly purposed: to keep thy righteous judgements.
107 I am troubled above measure: quicken me, O Lord, according to thy word.
108 Let the free-will offerings of my mouth please thee, O Lord: and teach me thy judgements.
109 My soul is alway in my hand: yet do I not forget thy law.
110 The ungodly have laid a snare for me: but yet I swerved not from thy commandments.
111 Thy testimonies have I claimed as mine heritage for ever: and why? they are the very joy of my heart.
112 I have applied my heart to fulfil thy statutes alway: even unto the end.

SAMECH.

113 I hate them that imagine evil things: but thy law do I love.
114 Thou art my defence and shield: and my trust is in thy word.
115 Away from me, ye wicked; I will keep the commandments of my God.
116 O stablish me according to thy word, that I may live: and let me not be disappointed of my hope.
117 Hold thou me up, and I shall be safe: yea, my delight shall be ever in thy statutes.
118 Thou hast trodden down all them that depart from thy statutes: for they imagine but deceit.
119 Thou puttest away all the ungodly of the earth like dross: therefore I love thy testimonies.
120 My flesh trembleth for fear of thee: and and I am afraid of thy judgements.

AIN.

121 I deal with the thing that is lawful and right: O give me not over unto mine oppressors.
122 Make thou thy servant to delight in that which is good: that the proud do me no wrong.
123 Mine eyes are wasted away with looking for thy health: and for the word of thy righteousness.
124 O deal with thy servant according unto thy loving mercy: and teach me thy statutes.
125 I am thy servant, O grant me understanding: that I may know thy testimonies.
126 It is time for thee, Lord, to lay to thine hand: for they have destroyed thy law.
127 For I love thy commandments: above gold and precious stone.
128 Therefore hold I straight all thy commandments: and all false ways I utterly abhor.

MEM.

97 Oh! combien j'aime ta loi! C'est ce dont je m'entretiens tout le jour.
98 Tu me rends plus sage par tes commandemens, que ne le sont mes ennemis; car ta loi est toujours avec moi.
99 J'ai passé en prudence tous ceux qui m'avoient enseigné, parce que tes témoignages sont mon entretien.
100 Je suis devenu plus entendu que les anciens, parce que j'ai gardé tes commandemens.
101 J'ai gardé mes pieds de tout mauvais chemin, afin que j'observasse ta parole.
102 Je ne me suis point détourné de tes ordonnances, parce que tu me les as enseignées.
103 Oh, que ta parole a été douce à mon palais, *même* plus *douce* que le miel à ma bouche!
104 Je suis devenu prudent par tes commandemens; c'est pourquoi, j'ai haï toute voie de mensonge.

PRIERE DU MATIN.

NUN.

105 Ta parole sert de lampe à mon pied, et de lumière pour mon sentier.
106 J'ai juré, et je le tiendrai, d'observer les ordonnances de ta justice.
107 Eternel, je suis extrêmement affligé; fais-moi revivre selon ta parole.
108 Eternel, je te prie, aie pour agréables *les oblations* volontaires de ma bouche, et m'enseigne tes ordonnances.
109 Ma vie *a été* continuellement en danger; toutefois, je n'ai point oublié ta loi.
110 Les méchans m'ont tendu des piéges; toutefois, je ne me suis point écarté de tes commandemens.
111 J'ai pris pour héritage perpétuel tes témoignages; car ils sont la joie de mon cœur.
112 J'ai incliné mon cœur à accomplir toujours tes statuts jusques à la fin.

SAMECH.

113 J'ai eu en haine les pensées vaines; mais j'ai aimé ta loi.
114 Tu es ma retraite et mon bouclier; je me suis attendu à ta parole.
115 Mechans, retirez-vous de moi, et je garderai les commandemens de mon Dieu.
116 Soutiens-moi suivant ta parole, et je vivrai; et ne me fais point rougir de honte, pour n'avoir pas eu ce que j'espérois.
117 Soutiens moi, et je serai sauvé; et j'aurai continuellement les yeux sur tes statuts.
118 Tu as foulé aux pieds tous ceux qui se dévioient de tes statuts; car leur tromperie n'est que fausseté.
119 Tu as réduit à néant tous les méchans de la terre, comme de l'écume; c'est pourquoi j'ai aimé tes témoignages.
120 Ma chair a frissoné à cause de ta frayeur, et j'ai craint tes jugemens.

HAJIN.

121 J'ai exercé l'équité et la justice; ne m'abandonne point à ceux qui me font tort.
122 Garantis ton serviteur pour le bien, de peur que les orgueilleux ne m'oppriment.
123 Mes yeux défaillent, en attendant ta délivrance et la parole de ta justice.
124 Agis envers ton serviteur suivant ta bonté, et m'enseigne tes statuts.
125 Je suis ton serviteur; rends-moi intelligent, et je connoîtrai tes témoignages.
126 *Il est* tems que l'Eternel opère; ils ont aboli ta loi.
127 C'est pourquoi j'ai aimé tes commandemens plus que l'or, même que l'or fin.
128 C'est pourquoi *aussi*, j'ai marché dans tous tes commandemens, et j'ai eu en haine toute voie de mensonge.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

97 Κύριε πόσον ἀγαπῶ τὸν νόμον σου, ὅλην τὴν ἡμέραν εἶναι ἡ μελέτη μου.
98 Μὲ τὴν ἐντολήν σε μὲ ἔκαμες σοφώτερον ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι πάντοτε τὴν φυλάττω.
99 Ἔχω περισσότερον νοῦν ἀπὸ τοὺς διδασκάλους μου, ὅτι αἱ μαρτυρίαι σε εἶναι ἡ μελέτη μου.
100 Εἶμαι συνετώτερος τῶν γερόντων, ὅτι φυλάττω τὰς ἐντολάς σου.
101 Ἐτράβηξα τὸν πόδα μὲ ἀπὸ πᾶσαν ὁδὸν πονηρὰν, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
102 Δὲν ἀπαρέτησα τὰς κρίσεις σου, ὅτι σὺ μὲ ἐνομοθέτησας.
103 Πόσον γλυκὰ εἰς τὸν λάριγγά μὲ τὰ λόγια σου, περισσότερον ἀπὸ μέλι εἰς τὸ στόμα μὲ.
104 Ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου ἀπέκτησα σύνεσιν διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

105 Ὁ νόμος σου εἶναι λύχνος τῶν ποδιῶν μου, καὶ φῶς τοῦ δρόμου μου.
106 Ὤμοσα καὶ ἔμεινα ἵνα φυλάξω τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου.
107 Ἐταπεινώθην μεγάλως Κύριε, κάμε με νὰ ζήσω κατὰ τὸν λόγον σου.
108 Ἀγάπησον Κύριε, τὰ ἑκούσια λόγια τοῦ στόματός μὲ, καὶ δίδαξόν μοι τὰς κρίσεις σου.
109 Ἡ ψυχή μὲ εἶναι πάντοτε εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ δὲν ἐλησμόνησα τὸν νόμον σου.
110 Μοῦ ἔβαλον παγίδα οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὅμως δὲν ἐπλανήθην ἀπὸ τὰς ἐντολάς σου.
111 Ἐκληρονόμησα τὰς μαρτυρίας σε εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι εἶναι τὸ ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μὲ.
112 Ἔβαλα τὴν ψυχήν μου νὰ κάμῃ τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ ἀντάμειψιν.
113 Μισῶ παρανόμους, καὶ ἀγαπῶ τὸν νόμον σου.
114 Σὺ εἶσαι ὑπερασπιστής μου, καὶ βοηθός μὲ, καὶ ἡ ἐλπίς μὲ εἶναι εἰς τοὺς λόγους σε.
115 Φύγετε ἀπ' ἐμὲ ὦ πονηροὶ, θέλω ἐρευνήσειν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.
116 Στερέωσόν με κατὰ τὸν λόγον σου, ἵνα ζήσω, καὶ ἂς μὴ χάσω τὴν ἐλπίδα μου.
117 Βοήθησόν με καὶ θέλω σωθῆν, καὶ θέλω μελετήσειν τὰ δικαιώματά σου διὰ πάντα.
118 Ἐσύντριψας πάντας τοὺς παραιτοῦντας τὰ δικαιώματά σου, ὅτι ὁ στοχασμός των εἶναι ἡ ἀδικία.
119 Ἔκαμες ὡσὰν ἀφρὸν πάντας τοὺς ἀσεβεῖς τῆς γῆς διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς μαρτυρίας σε.
120 Ἡ σάρκα μου τρέμει διὰ τὸν φόβον σε, ὅτι ἐφοβήθην τὴν κρίσιν σου.
121 Ἐφέρθην κατὰ τοὺς νόμους τῆς κρίσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης, μὴ μὲ παραδώσῃς εἰς τοὺς ἀδικοῦντάς με.
122 Κάμε νὰ χαρῇ ὁ δοῦλός σου εἰς τὸ καλὸν, καὶ νὰ μὴ μὲ συκοφαντίσωσιν οἱ ὑπερήφανοι.
123 Οἱ ὀφθαλμοί μὲ ἀφανίσθησαν βλέποντες διὰ τὸ σωτήριόν σου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης σου.
124 Κάμε μὲ τὸν δοῦλόν σου κατὰ τὸ ἔλεος σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
125 Ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου, δός μοι νοῦν, ἵνα γνωρίσω τὰς μαρτυρίας σου.
126 Ἦλθε καιρὸς διὰ τὰ ἔργα σου Κύριε ὅτι ἐχάλασαν τὸν νόμον σου.
127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου, ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.
128 Διὰ τοῦτο ἐβάσταξα ὀρθᾶς πάσας τὰς ἐντολάς σου ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

perire: *ma* io ho considerate le tue testimonianze.
96 Io ho veduto, che tutte le cose le più perfette hanno fine: ma il tuo comandamento è d'una grandissima distesa.
97 O quanto amo la tua Legge! ella è la mia meditazione di tutti i giorni.
98 *Per* i tuoi comandamenti tu mi rendi più savio che i miei nemici: perciocchè *quelli* in perpetuo *sono* miei.
99 Io son più intendente che tutti i miei dottori: perciocchè le tue testimonianze *son* la mia meditazione.
100 Io son più avveduto, che i vecchi: perciocchè io ho guardati i tuoi comandamenti.
101 Io ho rattenuti i miei piedi da ogni sentier malvagio, acciocchè io osservi la tua parola.
102 Io non mi sono stornato dalle tue leggi: perciocchè tu m'hai ammaestrato.
103 Oh quanto son dolci le tue parole al mio palato! *son più dolci*, che mele alla mia bocca.
104 Io son divenuto avveduto per i tuoi comandamenti: perciò, odio ogni sentiero di falsità.

PREGHIERA della MATTINA.

105 La tua parola è una lampana al mio piè, ed un lume al mio sentiero.
106 Io ho giurato, e l'atterrò, d'osservar le leggi della tua giustizia.
107 Io son sommamente afflitto: oSignore, vivificami secondo la tua parola.
108 Deh, Signore, gradisci l'offerte volontarie della mia bocca, ed insegnami le tue leggi.
109 Io ho l'anima mia del continuo in palma di mano, e pur non ho dimenticata la tua Legge.
110 Gli empi m'hanno tesi de'lacci, e pur non mi sono sviato da'tuoi comandamenti.
111 Le tue testimonianze *son* la mia eredità in perpetuo: perciocchè esse *son* la letizia del mio cuore.
112 Io ho inchinato il mio cuore a mettere in opera i tuoi statuti, in perpetuo, infino al fine.
113 Io odio i discorsi: ma amo la tua Legge.
114 Tu *sei* il mio nascondimento, ed il mio scudo: io spero nella tua parola.
115 Ritraetevi da me, maligni: ed io guarderò i comandamenti del mio Dio.
116 Sostienmi, secondo la tua parola, ed io viverò: e non rendermi confuso della mia speranza.
117 Confortami, ed io sarò salvato: e riguarderò del continuo a' tuoi statuti.
118 Tu calpesti tutti quelli che si sviano da' tuoi statuti: perciocchè la lor frode è una cosa falsa.
119 Tu riduci al niente tutti gli empi della terra, *come* schiume: perciò, io amo le tue testimonianze.
120 La mia carne si raccapriccia tutta per lo spavento di te, ed io temo de' tuoi giudicii.
121 Io ho fatto ciò che è dritto, e giusto: non abbandonarmi a quelli che m'oppressano.
122 Dà sicurtà per lo tuo servitore in bene, e non *lasciar*, che i superbi m'oppressino.
123 Gli occhi miei vengono meno dietro alla tua salute, ed alla parola della tua giustizia.
124 Opera inverso il tuo servitore secondo la tua benignità, ed insegnami i tuoi statuti.
125 Io *son* tuo servitore: dammi intelletto, acciocchè io possa conoscere le tue testimonianze.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

die Erde zugerichtet, und ſie bleibet ſtehen.
91 Es bleibet täglich nach deinem Wort: denn es muß dir alles dienen.
92 Wo dein Geſetz nicht mein Troſt geweſen wäre, ſo wäre ich vergangen in meinem Elende.
93 Ich will deine Befehle nimmermehr vergeſſen: denn du erquickeſt mich damit.
94 Ich bin dein, hilf mir; denn ich ſuche deine Befehle.
95 Die Gottloſen warten auf mich, daß ſie mich umbringen: ich aber merke auf deine Zeugniſſe.
96 Ich habe alles Dinges ein Ende geſehen: aber dein Gebot währet.

Mem.

97 Wie habe ich dein Geſetz ſo lieb! Täglich rede ich davon.
98 Du machſt mich mit deinem Gebot weiſer, denn meine Feinde ſind: denn es iſt ewiglich mein Schatz.
99 Ich bin gelehrter, denn alle meine Lehrer: denn deine Zeugniſſe ſind meine Rede.
100 Ich bin klüger, denn die Alten: denn ich halte deine Befehle.
101 Ich wehre meinem Fuß alle böſe Wege, daß ich dein Wort halte.
102 Ich weiche nicht von deinen Rechten: denn du lehreſt mich.
103 Dein Wort iſt meinem Munde ſüßer denn Honig.
104 Dein Wort macht mich klug, darum haſſe ich alle falſche Wege.

Morgen-Gebete.

Nun.

105 Dein Wort iſt meines Fußes Leuchte, und ein Licht auf meinem Wege.
106 Ich ſchwöre, und wills halten, daß ich die Rechte deiner Gerechtigkeit halten will.
107 Ich bin ſehr gedemüthiget. Herr, erquicke mich nach deinem Wort.
108 Laß dir gefallen, Herr, das willige Opfer meines Mundes, und lehre mich deine Rechte.
109 Ich trage meine Seele immer in meinen Händen, und ich vergeſſe deines Geſetzes nicht.
110 Die Gottloſen legen mir Stricke, ich aber irre nicht von deinem Befehl.
111 Deine Zeugniſſe ſind mein ewiges Erbe: denn ſie ſind meines Herzens Wonne.
112 Ich neige mein Herz zu thun nach deinen Rechten immer und ewiglich.

Samech.

113 Ich haſſe die Flattergeiſter, und liebe dein Geſetz.
114 Du biſt mein Schirm und Schild; ich hoffe auf dein Wort.
115 Weichet von mir, ihr Boshaftigen; ich will halten die Gebote meines Gottes.
116 Erhalte mich durch dein Wort, daß ich lebe, und laß mich nicht zu Schanden werden über meiner Hoffnung.
117 Stärke mich, daß ich geneſe, ſo will ich ſtets meine Luſt haben an deinen Rechten.
118 Du zertrittſt alle, die deiner Rechte fehlen: denn ihre Trügerey iſt eitel Lügen.
119 Du wirfſt alle Gottloſen auf Erden weg wie Schlacken; darum liebe ich deine Zeugniſſe.
120 Ich fürchte mich vor dir, daß mir die Haut ſchaudert, und entſetze mich vor deinen Rechten.

Ain.

121 Ich halte über dem Recht und Gerechtigkeit; übergieb mich nicht denen, die mir wollen Gewalt thun.
122 Vertritt du deinen Knecht, und tröſte ihn, daß

MEM.

97 ¿ Quánto he amado, Señor, tu ley? ella es mi meditacion todo dia.
98 Mas que á mis enemigos me has hecho entendido en tu mandamiento: porque lo tengo delante por siempre.
99 Mas que todos los que me enseñaban he entendido: porque tus testimonios son mi meditacion.
100 Mas que los ancianos he entendido: porque tus mandamientos he buscado.
101 De todo mal camino prohibí á mis pies, para guardar tus palabras.
102 De tus juicios no me he ladeado: porque tú me has puesto ley.
103 ¡ Quán dulces son tus palabras á mi paladar, mas que la miel á mi boca!
104 Por tus mandamientos he tenido inteligencia: por esto aborrezco todo camino de iniquidad.

ORACION MATUTINA.

NUN.

105 Antorcha para mis pies es tu palabra, y luz para mis sendas.
106 Juré, y determiné guardar los juicios de tu justicia.
107 He sido abatido, Señor, en gran manera: dame vida segun tu palabra.
108 Haz, Señor, que te sea agradable lo voluntario de mi boca: y enséñame tus juicios.
109 Mi alma siempre anda entre mis manos: y no me he olvidado de tu ley.
110 Lazo me han armado los pecadores: y de tus mandamientos no me he desviado.
111 Por herencia he adquirido tus testimonios para siempre: porque son la alegria de mi corazon.
112 He inclinado mi corazon á executar eternamente tus justificaciones, por la retribucion.

SAMECH.

113 He aborrecido á los iniquos, y he amado tu ley.
114 Ayudador, y mi amparador eres tú: y he esperado mucho en tu palabra.
115 Retiraos de mí, malignos, y escudriñaré los mandamientos del Dios mio.
116 Ampárame segun tu palabra, y viviré; y no me avergüences de mi esperanza.
117 Ayúdame, y seré salvo, y meditaré siempre en tus justificaciones.
118 Despreciaste á todos los que se retiran de tus juicios: porque es injusto su pensamiento.
119 Reputé por prevaricadores á todos los pecadores de la tierra: por esto amé tus testimonios.
120 Traspasa con tu temor mis carnes: porque he temido tus juicios.

AIN.

121 He executado juicio, y justicia: no me entregues á los que me calumnian.
122 Ampara á tu siervo para bien: no me calumnien los soberbios.
123 Mis ojos desfalleciéron por tu salud, y por la palabra de tu justicia.
124 Haz con tu siervo segun tu misericordia, y enséñame tus justificaciones.
125 Siervo tuyo soy yo: dame entendimiento, para que sepa tus testimonios.
126 Tiempo de hacer, Señor: han disipado tu ley.
127 Por eso amé tus mandamientos mas que al oro, y al topacio.
128 Por eso caminaba derecho á todos tus mandamientos: he aborrecido todo camino malo.

MEM.

97 Quomodo dilexi legem tuam Domine? tota die meditatio mea est.
98 Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in æternum mihi est.
99 Super omnes docentes me intellexi: quia testimonia tua meditatio mea est.
100 Super senes intellexi: quia mandata tua quæsivi.
101 Ab omni via mala prohibui pedes meos: ut custodiam verba tua.
102 A judiciis tuis non declinavi: quia tu legem posuisti mihi.
103 Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo!
104 A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis.

MATUTINÆ PRECES.

NUN.

105 Lucerna pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis.
106 Juravi, et statui custodire judicia justitiæ tuæ.
107 Humiliatus sum usquequaque Domine: vivifica me secundum verbum tuum.
108 Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine: et judicia tua doce me.
109 Anima mea in manibus meis semper: et legem tuam non sum oblitus.
110 Posuerunt peccatores laqueum mihi: et de mandatis tuis non erravi.
111 Hereditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.
112 Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, propter retributionem.

SAMECH.

113 Iniquos odio habui: et legem tuam dilexi.
114 Adjutor, et susceptor meus es tu: et in verbum tuum supersperavi.
115 Declinate a me maligni: et scrutabor mandata Dei mei.
116 Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam: et non confundas me ab expectatione mea.
117 Adjuva me, et salvus ero: et meditabor in justificationibus tuis semper.
118 Sprevisti omnes discedentes a judiciis tuis: quia injusta cogitatio eorum.
119 Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ: ideo dilexi testimonia tua.
120 Confige timore tuo carnes meas: a judiciis enim tuis timui.

AIN.

121 Feci judicium et justitiam: non tradas me calumniantibus me.
122 Suscipe servum tuum in bonum: non calumnientur me superbi.
123 Oculi mei defecerunt in salutare tuum: et in eloquium justitiæ tuæ.
124 Fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam: et justificationes tuas doce me.
125 Servus tuus sum ego: da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.
126 Tempus faciendi Domine: dissipaverunt legem tuam.
127 Ideo dilexi mandata tua, super aurum et topazion.
128 Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

105 Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.
106 Ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
108 Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.
109 Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
110 Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.
111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.
112 Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.
113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
114 Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σὺ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα,
115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου.
116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζησόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.
117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.
118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ὑποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.
119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
120 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσί με.
122 Ἔνδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθὸν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
124 Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
125 Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγὼ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.
126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.
127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.
128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

PHE.

129 Thy testimonies are wonderful: therefore doth my soul keep them.
130 When thy word goeth forth: it giveth light and understanding unto the simple.
131 I opened my mouth, and drew in my breath: for my delight was in thy commandments.
132 O look thou upon me, and be merciful unto me: as thou usest to do unto those that love thy Name.
133 Order my steps in thy word: and so shall no wickedness have dominion over me.
134 O deliver me from the wrongful dealings of men: and so shall I keep thy commandments.
135 Shew the light of thy countenance upon thy servant: and teach me thy statutes.
136 Mine eyes gush out with water: because men keep not thy law.

TSADE.

137 Righteous art thou, O Lord: and true is thy judgement.
138 The testimonies that thou hast commanded: are exceeding righteous and true.
139 My zeal hath even consumed me: because mine enemies have forgotten thy words.
140 Thy word is tried to the uttermost: and thy servant loveth it.
143 I am small, and of no reputation: yet do I not forget thy commandments.
142 Thy righteousness is an everlasting righteousness: and thy law is the truth.
143 Trouble and heaviness have taken hold upon me: yet is my delight in thy commandments.
144 The righteousness of thy testimonies is everlasting; O grant me understanding, and I shall live.

PE.

129 Tes témoignages sont des choses merveilleuses; c'est pourquoi mon ame les a gardés.
130 La connoissance de tes paroles illumine, et rend les plus simples intelligens.
131 J'ai ouvert ma bouche, et j'ai soupiré; car j'ai désiré tes commandemens.
132 Regarde-moi, et aie pitié de moi, selon que tu fais ordinairement à l'égard de ceux qui aiment ton nom.
133 Affermis mes pas sur ta parole, et qu'aucune iniquité ne domine sur moi.
134 Délivre-moi de l'oppression des hommes, afin que je garde tes commandemens.
135 Fais luire ta face sur ton serviteur, et m'enseigne tes statuts.
136 Mes yeux se sont fondus en ruisseaux d'eau, parce qu'on n'observe pas ta loi.

TSADE.

137 Tu es juste, o Eternel, et droit en tes jugemens.
138 Tu as prescrit tes témoignages comme une chose juste souverainement ferme.
139 Mon zèle m'a miné, parce que mes ennemis ont oublié tes paroles.
140 Ta parole est parfaitement pure; c'est pourquoi ton serviteur l'aime.
141 Je *suis* petit et méprisé; *toutefois*, je n'oublie point tes commandemens.
142 Ta justice subsiste toujours, et ta loi n'est que vérité.
143 La détresse et l'angoisse m'avoient rencontré; *mais* tes commandemens *ont été* mes plaisirs.
144 La justice de tes témoignages dure toujours; donne-m'en l'intelligence, afin que je vive.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXIX.

129 Θαυμασται εἶναι αἱ μαρτυρίαι σου· καὶ διὰ τοῦτο τὰς βαστᾶ ἡ ψυχή μου.
130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτίζει καὶ δίδει νοῦν τῶν λολῶν.
131 Ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐτράβηξα τὸ πνεῦμά μκ, ὅτι ὁ πόθος μκ ἦτο αἱ ἐντολαί σκ.
132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὡς συνηθίζεις μὲ τοὺς ἀγαπῶντας τὸ ὄνομά σου.
133 Ὁδήγησον τὰ διαβήματά μου κατὰ τὸν λόγον σου, καὶ καμμία ἀνομία δὲν θέλει ἔχειν ἐξουσίαν ἐπάνω μου.
134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων καὶ θέλω φυλάξειν τὰς ἐντολάς σου.
135 Δεῖξον τὸ πρόσωπόν σου τοῦ δούλου σκ, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
136 Βρύσεις ἔγινον οἱ ὀψθαλμοί μου, διότι δὲν ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
137 Δίκαιος εἶσαι Κύριε καὶ αἱ κρίσεις σου ὀρθαί.
138 Αἱ ἐντολαί σου τὰς ὁποίας ἐπρόσταξας, δικαίαι καὶ ἀληθιναὶ εἰσὶ σφόδρα.
139 Ὁ ζῆλός μου μὲ ἔλυωσεν, ὅτι οἱ ἐχθροί μου ἀλησμόνησαν τὸν λόγον σου.
140 Ἐδοκιμάσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ὁ δοῦλός σου τοὺς ἠγάπησε.
141 Νέος εἶμαι καὶ καταφρονιμένος, ὅμως δὲν ἀλησμόνησα τὰ δικαιώματά σου.
142 Ἡ δικαιοσύνη σου εἶναι δικαιοσύνη αἰωνίως καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι μὲ ἐπλάκωσαν, ὅμως αἱ ἐντολαί σου εἰσὶν ἡ μελέτη μου.
144 Ἡ δικαιοσύνη τῆς μαρτυρίας σου εἶναι αἰωνία· ὦ, δός μοι νοῦν, καὶ θέλω ζήσειν.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXIX.

126 *Egli è* tempo ch' il Signore operi: essi hanno annullata la tua Legge.
127 Perciò, io amo i tuoi comandamenti più che oro, anzi più che oro finissimo.
128 Perciò, approvo, come dritti, tutti i tuoi comandamenti intorno ad ogni cosa, *ed* odio ogni sentier di menzogna.
129 Le tue testimonianze *son* cose maravigliose: perciò, l'anima mia le haguardate.
130 La dichiarazion delle tue parole allumina, *e* dà intelletto a semplici.
131 Io ho aperta la bocca, ed ho ansato: perciocchè io ho bramati i tuoi comandamenti.
132 Riguarda a me, ed abbi pietà di me, secondo ch' è ragionevole *di fare* inverso quelli ch' amano il tuo Nome.
133 Ferma i miei passi nella tua parola, e non *lasciar* ch'alcuna iniquità signoreggi sopra me.
134 Riscuotimi dall' oppressione degli uomini, ed io osserverò i tuoi comandamenti.
135 Fa rilucere il tuo volto sopra il tuo servitore, ed insegnami i tuoi statuti.
136 Ruscelli d'acque mi scendono giù dagli occhi: perciocchè la tua Legge non è osservata.
137 O Signore, tu *sei* giusto, ed i tuoi giudicii *son* dritti.
138 Tu hai strettamente comandata la giustizia, e la verità delle tuetestimonianze.
139 Il mio zelo mi consuma: perciocchè i miei nemici hanno dimenticate le tue parole.
140 La tua parola *è* sommamente purgata: e però il tuo servitore l'ama.
141 Io *son* picciolo, e sprezzato: *ma però* non ho dimenticati i tuoi comandamenti.
142 La tua giustizia *è* una giustizia eterna, e la tua Legge *è* verità.
143 Tribulazione, e distretta m' hanno colto: *ma* i tuoi comandamenti *sono* i miei diletti.
144 Le tue testimonianze sono una giustizia eterna: dammi intelletto, ed io viverò.

EVENING PRAYER.

COPH.

145 I call with my whole heart: hear me, O Lord, I will keep thy statutes.
146 Yea, even unto thee do I call: help me, and I shall keep thy testimonies.
147 Early in the morning do I cry unto thee: for in thy word is my trust.
148 Mine eyes prevent the night-watches: that I might be occupied in thy words.
149 Hear my voice, O Lord, according unto thy loving-kindness: quicken me, according as thou art wont.
150 They draw nigh that of malice persecute me: and are far from thy law.
151 Be thou nigh at hand, O Lord: for all thy commandments are true.
152 As concerning thy testimonies, I have known long since: that thou hast grounded them for ever.

RESCH.

153 O consider mine adversity, and deliver me: for I do not forget thy law.
154 Avenge thou my cause, and deliver me: quicken me, according to thy word.
155 Health is far from the ungodly: for they regard not thy statutes.
156 Great is thy mercy, O Lord: quicken me, as thou art wont.
157 Many there are that trouble me, and persecute me: yet do I not swerve from thy testimonies.
158 It grieveth me when I see the transgressors: because they keep not thy law.
159 Consider, O Lord, how I love thy commandments: O quicken me, according to thy loving-kindness.
160 Thy word is true from everlasting: all the judgements of thy righteousness endure for evermore.

PRIERE DU SOIR.

KOPH.

145 J'ai crié de tout *mon* cœur: réponds-moi, Eternel, et je garderai tes statuts.
146 J'ai crié vers toi; sauve-moi, afin que j'observe tes témoignages.
147 J'ai prévenu le point du jour, et j'ai crié; je me suis attendu à ta parole.
148 Mes yeux ont prévenu les veilles *de la nuit*, pour méditer ta parole.
149 Ecoute ma voix selon ta bonté, o Eternel: fais-moi revivre selon ton ordonnance.
150 Ceux qui ont de mauvais desseins, s'approchent; ils se sont éloignés de ta loi.
151 Eternel, tu es près de moi; et tous tes commandemens *ne sont que* vérité.
152 J'ai connu dès long-tems que tu as établi tes témoignages pour toujours.

RESCH.

153 Regarde mon affliction, et m'en délivre; car je n'ai point oublié ta loi.
154 Défends ma cause, et me rachète; fais-moi revivre selon ta parole.
155 La délivrance est loin des méchans, parce qu'ils n'ont point recherché tes statuts.
156 Tes compassions sont en grand nombre, o Eternel; fais-moi revivre selon tes ordonnances.
157 Ceux qui me persécutent et qui me pressent, *sont* en grand nombre; *toutefois*, je ne me suis point détourné de tes témoignages.
158 J'ai considéré les prévaricateurs, et j'ai été affligé de ce qu'ils n'observoient point ta parole.
159 Considère que j'ai aimé tes commandemens; Eternel, fais-moi revivre selon ta bonté.
160 Le fondement de ta parole est la vérité, et tous tes jugemens ont toujours été justes.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

145 Σὲ ἔκραξα μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, καὶ θέλω φυλάξειν τὰς νόμους σου.
146 Σὲ ἔκραξα, σῶσόν με, καὶ θέλω φυλάξειν τὰς μαρτυρίας σου.
147 Αὐγὴ σὲ κράζω ὅτι ὁ λόγος σου εἶναι ἡ ἐλπίς μου.
148 Οἱ ὀφθαλμοί μου προφθάνουσι τὰς φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἵνα μελετήσω τοὺς λόγους σκ.
149 Ἄκουσον Κύριε τὴν φωνήν μου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ κάμε με 'να ζήσω κατὰ τὰς κρίσεις μου.
150 Μὲ ἔφθασαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τὸν λόγον σου ἐμακρύνθησαν.
151 Πλησίον εἶσαι Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου εἶναι ἀληθεῖς.
152 Ἀπ' ἀρχῆς ἐγνώρισα τὰς μαρτυρίας σου ὅτι τὰς ἐθεμελίωσας αἰωνίως.
153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ σῶσόν με, ὅτι δὲν ἀλησμονῶ τὸν νόμον σου.
154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ σῶσόν με, κάμε με 'να ζήσω κατὰ τὸν λόγον σου.
155 Μακρὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἡ σωτηρία, ὅτι δὲν ἐνόησαν τὰ δικαιώματά σκ.
156 Κύριε, πολλοὶ εἶναι οἱ οἰκτιρμοί σου, κάμε με 'να ζήσω κατὰ τὴν κρίσιν σου.
157 Πολλοὶ εἶναι οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ οἱ θλίβοντές με, ὅμως δὲν ἀμέλησα τὰς μαρτυρίας σου.
158 Μὲ λυπεῖ ἂν ἰδῶ ἀνόμους, ὅτι δὲν φυλάττουσι τὸν λόγον σου.
159 Ἴδε Κύριε ὅτι ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σκ, κάμε με 'να ζήσω κατὰ τὸ ἔλεός σου.
160 Ὁ λόγος σου εἶναι ἀληθὴς διὰ πάντα,

PREGHIERA della SERA.

145 Io ho gridato con tutto il cuore: rispondimi, Signore: *ed* io guarderò i tuoi statuti.
146 Io t' ho invocato: salvami, ed io osserverò le tue testimonianze.
147 Io mi son fatto avanti all'alba, ed ho gridato: io ho sperato nella tua parola.
148 Gli occhi miei prevengono le vigilie *della notte*, per meditar nella tua parola.
149 Ascolta la mia voce, secondo la tua benignità: o Signore, vivificami, secondo che tu hai ordinato.
150 Quelli che vanno dietro a scelleratezza, e si sono allontanati dalla tua Legge, si sono accostati *a me*.
151 O Signore, tu *sei* vicino: e tutti i tuoi comandamenti *son* verità.
152 Gran tempo è ch' io so *questo* delle tue testimonianze che tu le hai stabilite in eterno.
153 Riguarda alla mia afflizione, e trammene fuori: perciocchè io non ho dimenticata la tua Legge.
154 Dibatti la mia lite, e riscuotimi: vivificami, secondo la tua parola.
155 La salute *è* lungi dagli empi: perciocchè non ricercano i statuti.
156 Le tue misericordie *son* grandi, Signore: vivificami, secondo ciò che hai ordinato.
157 I miei persecutori, ed i miei nemici *son* molti: *ma* io non son deviato dalle tue testimonianze.
158 Io ho veduti i disleali, e ne ho sentita

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

LATINA ET GRÆCA.

mir die Stolzen nicht Gewalt thun.
123 Meine Augen ſehnen ſich nach deinem Heil, und nach dem Wort deiner Gerechtigkeit.
124 Handle mit deinem Knecht nach deiner Gnade, und lehre mich deine Rechte.
125 Ich bin dein Knecht; unterweiſe mich, daß ich erkenne deine Zeugniſſe.
126 Es iſt Zeit, daß der Herr dazu thue; ſie haben dein Geſetz zerriſſen.
127 Darum liebe ich dein Gebot über Gold und über feines Gold.
128 Darum halte ich ſtracks alle deine Befehle, ich haſſe allen falſchen Weg.

Phe.

129 Deine Zeugniſſe ſind wunderbarlich, darum hält ſie meine Seele.
130 Wenn dein Wort offenbar wird, ſo erfreuet es, und macht klug die Einfältigen.
131 Ich thue meinen Mund auf, und begehre deine Gebote: denn mich verlanget darnach.
132 Wende dich zu mir, und ſey mir gnädig, wie du pflegſt zu thun denen, die deinen Namen lieben.
133 Laß meinen Gang gewiß ſeyn in deinem Wort, und laß kein Unrecht über mich herrſchen.
134 Erlöſe mich von der Menſchen Frevel, ſo will ich halten deine Befehle.
135 Laß dein Antlitz leuchten über deinen Knecht, und lehre mich deine Rechte.
136 Meine Augen fließen mit Waſſer, daß man dein Geſetz nicht hält.

Sade.

137 Herr, du biſt gerecht, und dein Wort iſt recht.
138 Du haſt die Zeugniſſe deiner Gerechtigkeit und die Wahrheit hart geboten.
139 Ich habe mich ſchier zu Tode geeifert, daß meine Widerſacher deiner Worte vergeſſen.
140 Dein Wort iſt wohl geläutert, und dein Knecht hat es lieb.
141 Ich bin gering und verachtet, ich vergeſſe aber nicht deines Befehls.
142 Deine Gerechtigkeit iſt eine ewige Gerechtigkeit, und dein Geſetz iſt Wahrheit.
143 Angſt und Noth haben mich getroffen; ich habe aber Luſt an deinen Geboten.
144 Die Gerechtigkeit deiner Zeugniſſe iſt ewig. Unterweiſe mich, ſo lebe ich.

Abend-Gebete.

Coph.

145 Ich ruſe von ganzem Herzen: erhöre mich, Herr, daß ich deine Rechte halte.
146 Ich rufe zu dir, hilf mir, daß ich deine Zeugniſſe halte.
147 Ich komme frühe und ſchreye; auf dein Wort hoffe ich.
148 Ich wache frühe auf, daß ich rede von deinem Wort.
149 Höre meine Stimme nach deiner Gnade; Herr, erquicke mich nach deinen Rechten.
150 Meine boshaftigen Verfolger wollen mir zu, und ſind ferne von deinem Geſetz.
151 Herr, du biſt nahe, und deine Gebote ſind eitel Wahrheit.
152 Zuvor weiß ich aber, daß du deine Zeugniſſe ewiglich gegründet haſt.

Res.

153 Siehe mein Elend, und errette mich; hilf mir aus, denn ich vergeſſe deines Geſetzes nicht.

LOS PSALMOS. *El Dia 20.*

PHE.

129 Maravillosos son tus testimonios: por esto los ha escudriñado mi alma.
130 La declaracion de tus palabras alumbra; y da entendimiento á los pequeñuelos.
131 Abrí mi boca, y atraxe el aliento: porque deseaba tus mandamientos.
132 Mírame, y apiádate de mí, segun el juicio de los que aman tu nombre.
133 Endereza mis pasos segun tu palabra, y no me predomine iniquidad alguna.
134 Redímeme de las calumnias de los hombres, para que guarde tus mandamientos.
135 Esclarece tu cara sobre tu siervo, y enséñame tus justificaciones.
136 Arroyos de aguas derramáron mis ojos: porque no guardáron tu ley.

TSADE.

137 Justo eres, Señor, y recto tu juicio.
138 Mandaste justicia, y tus testimonios, y tu verdad exâctísimamente.
139 Mi zelo me ha hecho repudrirme: porque mis enemigos han olvidado tus palabras.
140 Tu palabra es encendida en gran manera, y tu siervo la ha amado.
141 Mancebito soy yo, y despreciable: no he olvidado tus justificaciones.
142 Tu justicia, justicia eternamente, y tu ley verdad.
143 Tribulacion, y angustia diéron conmigo: tus mandamientos son mi meditacion.
144 Equidad tus testimonios eternamente: dame entendimiento, y viviré.

ORACION VESPERTINA.

COPH.

145 Clamé de todo mi corazon, óyeme, Señor: tus justificaciones buscaré.
146 Clamé á tí, sálvame: para que guarde tus mandamientos.
147 Me adelanté en la madrugada, y clamé: porque he esperado mucho en tus palabras.
148 Mis ojos se adelantáron ácia tí de madrugada, para meditar tus palabras.
149 Oye mi voz segun tu misericordia, Señor: y segun tu juicio dame vida.
150 Mis perseguidores se han acercado á la iniquidad, y de tu ley se han alejado.
151 Cerca estás tú, Señor: y todos tus caminos son verdad.
152 Desde el principio he entendido de tus testimonios, que para siempre los has establecido.

RESCH.

153 Mira mi abatimiento, y líbrame: porque no he olvidado tu ley.
154 Juzga mi causa, y redímeme: dame vida por tu palabra.
155 Léjos está de los pecadores la salud: porque no han inquirido tus justificaciones.
156 Muchas son tus misericordias, Señor: dame vida segun tu juicio.
157 Muchos son los que me persiguen, y me atribulan: de tus testimonios no me he desviado.
158 He visto los prevaricadores, y me repudría: porque no han guardado tus palabras.
159 Mira, Señor, que he amado tus mandamientos: dame vida con tu misericordia.
160 El principio de tus palabras, verdad: todos los juicios de tu justicia son para siempre.

PHE.

129 Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.
130 Declaratio sermonum tuorum illuminat: et intellectum dat parvulis.
131 Os meum aperui, et attraxi spiritum: quia mandata tua desiderabam.
132 Aspice in me, et miserere mei, secundum judicium diligentium nomen tuum.
133 Gressus meos dirige secundum eloquium tuum: et non dominetur mei omnis injustitia.
134 Redime me a calumniis hominum: ut custodiam mandata tua.
135 Faciem tuam illumina super servum tuum: et doce me justificationes tuas.
136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non custodierunt legem tuam.

SADE.

137 Justus es Domine: et rectum judicium tuum.
138 Mandasti justitiam testimonia tua: et veritatem tuam nimis.
139 Tabescere me fecit zelus meus: quia obliti sunt verba tua inimici mei.
140 Ignitum eloquium tuum vehementer: et servus tuus dilexit illud.
141 Adolescentulus sum ego, et contemptus: justificationes tuas non sum oblitus.
142 Justitia tua, justitia in æternum: et lex tua veritas.
143 Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
144 Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, et vivam.

VESPERTINÆ PRECES.

COPH.

145 Clamavi in toto corde meo, exaudi me Domine: justificationes tuas requiram.
146 Clamavi ad te, salvum me fac: ut custodiam mandata tua.
147 Prævéni in maturitate, et clamavi: quia in verba tua supersperavi.
148 Prævenerunt oculi mei ad te diluculo: ut meditarer eloquia tua.
149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam Domine: et secundum judicium tuum vivifica me.
150 Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: a lege autem tua longe facti sunt.
151 Prope es tu Domine: et omnes viæ tuæ veritas.
152 Initio cognovi de testimoniis tuis: quia in æternum fundasti ea.

RES.

153 Vide humilitatem meam, et eripe me: quia legem tuam non sum oblitus.
154 Judica judicium meum, et redime me: propter eloquium tuum vivifica me.
155 Longe a peccatoribus salus: quia justificationes tuas non exquisierunt.
156 Misericordiæ tuæ multæ Domine: secundum judicium tuum vivifica me.
157 Multi qui persequuntur me, et tribulant me: a testimoniis tuis non declinavi.
158 Vidi prævaricantes, et tabescebam: quia eloquia tua non custodierunt.
159 Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: in misericordia tua vivifica me.
160 Principium verborum tuorum, ve-

129 Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.
130 Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.
131 Τὸ στόμα μου ἤνοιξα, καὶ εἵλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.
134 Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.
135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.
137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.
138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύρια σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.
140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.
141 Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.
142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.
143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕρουσάν με, ἐντολαί σου μελέτη μου.
144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.
146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
147 Προέφθασα ἐν ὠρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου.
149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
150 Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.
151 Ἐγγὺς εἶ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.
152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.
153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.
154 Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.
156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
158 Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.
160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα παντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

SCHIN.

161 Princes have persecuted me without a cause: but my heart standeth in awe of thy word.
162 I am as glad of thy word: as one that findeth great spoils.
163 As for lies, I hate and abhor them: but thy law do I love.
164 Seven times a day do I praise thee: because of thy righteous judgements.
165 Great is the peace that they have who love thy law: and they are not offended at it.
166 Lord, I have looked for thy saving health: and done after thy commandments.
167 My soul hath kept thy testimonies: and loved them exceedingly.
168 I have kept thy commandments and testimonies: for all my ways are before thee.

TAU.

169 Let my complaint come before thee, O, Lord: give me understanding, according to thy word.
170 Let my supplication come before thee: deliver me, according to thy word.
171 My lips shall speak of thy praise: when thou hast taught me thy statutes.
172 Yea, my tongue shall sing of thy word: for all thy commandments are righteous.
173 Let thine hand help me: for I have chosen thy commandments.
174 I have longed for thy saving health, O Lord: and in thy law is my delight.
175 O let my soul live, and it shall praise thee: and thy judgements shall help me.
176 I have gone astray like a sheep that is lost: O seek thy servant, for I do not forget thy commandments.

SCIN.

161 Les principaux du peuple m'ont persécuté sans cause; mais mon cœur a été effrayé à cause de ta parole.
162 Je me réjouis de ta parole, comme celui qui auroit trouvé un grand butin.
163 J'ai eu en haine et en abomination le mensonge; j'ai aimé ta loi.
164 Je te loue sept fois le jour, à cause des ordonnances de ta justice.
165 *Il y a* une grande prospérité pour ceux qui aiment ta loi, et il n'y a rien qui les fasse tomber.
166 Eternel, j'ai espéré en ta délivrance, et j'ai gardé tes commandemens.
167 Mon ame a observé tes témoignages, et je les ai souverainement aimés.
168 J'ai observé tes commandemens et tes témoignages; car toutes mes voies sont devant toi.

TAU.

169 Eternel, que mon cri vienne en ta présence; rends-moi intelligent selon ta parole.
170 Que ma supplication vienne devant toi, et délivre-moi suivant ta parole.
171 Mes lèvres répandront ta louange, quand tu m'auras enseigné tes statuts.
172 Ma langue ne parlera que de ta parole; car tous tes commandemens *ne sont que* justice.
173 Que ta main me secoure; car j'ai choisi tes commandemens.
174 Eternel, j'ai souhaité ta délivrance, et ta loi est tout mon plaisir.
175 Que mon ame vive, afin qu'elle te loue, et que tes ordonnances me donnent du secours.
176 J'ai été égaré comme une brebis perdue; cherche ton serviteur, car je n'ai point oublié tes commandemens.

MORNING PRAYER.

PSALM CXX.

WHEN I was in trouble I called upon the Lord: and he heard me.
2 Deliver my soul, O Lord, from lying lips: and from a deceitful tongue.
3 What reward shall be given or done unto thee, thou false tongue: even mighty and sharp arrows, with hot burning coals.
4 Wo is me, that I am constrained to dwell with Mesech: and to have my habitation among the tents of Kedar.
5 My soul hath long dwelt among them: that are enemies unto peace.
6 I labour for peace, but when I speak unto them thereof: they make them ready to battle.

PSALM CXXI.

I WILL lift up mine eyes unto the hills: from whence cometh my help.
2 My help cometh even from the Lord: who hath made heaven and earth.
3 He will not suffer thy foot to be moved: and he that keepeth thee will not sleep.
4 Behold, he that keepeth Israel: shall neither slumber nor sleep.
5 The Lord himself is thy keeper: the Lord is thy defence upon thy right hand;
6 So that the sun shall not burn thee by day: neither the moon by night.
7 The Lord shall preserve thee from all evil: yea, it is even he that shall keep thy soul.
8 The Lord shall preserve thy going out, and thy coming in: from this time forth for evermore.

PSALM CXXII.

I WAS glad when they said unto me: We will go into the house of the Lord.
2 Our feet shall stand in thy gates: O Jerusalem.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXX.

J'AI invoqué l'Eternel dans ma grande détresse, et il m'a exaucé.
2 Eternel, délivre mon ame des fausses lèvres, et de la langue qui n'est que tromperie.
3 Que te donnera et de quoi te profitera la langue trompeuse?
4 *Ce sont* des flèches aiguës, *tirées* par un homme puissant, et comme des charbons de genièvre.
5 Hélas! que je suis misérable de séjourner en Mésçec, et de demeurer dans les tentes de Kédar!
6 Mon ame a long-tems demeuré avec celui qui hait la paix.
7 Je suis *un homme* de paix; mais lors que j'en parle ils ne respirent que la guerre.

PSEAUME CXXI.

J'ELEVE mes yeux vers les montagnes, d'où me viendra le secours.
2 Mon secours vient de l'Eternel, qui a fait les cieux et la terre.
3 Il ne permettra point que ton pied soit ébranlé; celui qui te garde ne sommeillera point.
4 Voilà, celui qui garde Israël ne sommeillera point et ne s'endormira point.
5 L'Eternel est celui qui te garde; l'Eternel est ton ombre, *il est* à ta main droite.
6 Le soleil ne frappera point sur toi pendant le jour, ni la lune pendant la nuit.
7 L'Eternel te gardera de tout mal; il gardera ton ame.
8 L'Eternel gardera ton issue et ton entrée dès maintenant et à toujours.

PSEAUME CXXII.

JE me suis réjoui à cause de ceux qui me disoient: Nous irons à la maison de l'Eternel.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

πάσαι αἱ κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου μένουσιν αἰωνίως.
161 *Ἀναιτίως με κατεδίωξαν ἄρχοντες, ἡ καρδία μου ὅμως ἐδειλίασεν ἐξ αἰτίας τῶν λόγων σου.*
162 *Χαίρομαι διὰ τοὺς λόγους σου, ὡς ὁ εὑρίσκων λάφυρα πολλά.*
163 *Ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην τὸ ψεῦδος, ἠγάπησα ὅμως τὸν νόμον σου.*
164 *Ἑπτάκις τὴν ἡμέραν σὲ δοξάζω, διὰ τὰς κρίσεις τῆς δικαιοσύνης σου,*
165 *Εἰρήνην μεγάλην ἔχουσιν οἱ ἀγαπῶντες τὸν νόμον σου, καὶ δὲν εἶναι εἰς σκάνδαλον αὐτοῖς.*
166 *Ἐπρόσμεινα διὰ τὸ σωτηριόν σου Κύριε, καὶ ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου.*
167 *Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰς μαρτυρίας σου, καὶ τὰς ἠγάπησε σφόδρα.*
168 *Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰς μαρτυρίας σου, ὅτι πάσαι αἱ ὁδοί μου εἶναι ἔμπροσθέν σου.*
169 *Ἂς ἔλθῃ ἡ δέησίς μου ἔμπροσθέν σου, δός μοι νοῦν κατὰ τὸν λόγον σου.*
170 *Ἂς ἔλθῃ ἡ παρακάλεσίς μου ἔμπροσθέν σου, σῶσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.*
171 *Τὰ χείλη μου θέλουσι ψάλλειν τὸν ὕμνον σου, ὅταν μὲ διδάξῃς τὰ δικαιώματά σου.*
172 *Καὶ ἡ γλῶσσά μου θέλει σὲ ἐπαινέσειν, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου εἶναι δικαίαι.*
173 *Ἂς μὲ σώσῃ ἡ χείρ σου ὅτι ἔκλεξα τὰς ἐντολάς σου.*
174 *Κύριε ἐπεθύμησα τὸ σωτήριόν σου, καὶ ὁ νόμος σου εἶναι ἡ μελέτη μου.*
175 *Ἂς ζήσῃ ἡ ψυχή μου καὶ ἂς σὲ ἐπαινέσῃ, καὶ ἡ κρίσις σου θέλει μὲ βοηθήσειν.*
176 *Ἐπλανήθην ὡσὰν πρόβατον χαϊμένον, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι δὲν ἀλησμόνησα τὰς ἐντολάς σου.*

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρκ'. CXX.

ΕΝ τῇ θλίψει μου ἔκραξα τὸν Κύριον καὶ μὲ ἤκουσε.
2 *Κύριε σῶσον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χείλη ἀδικίας καὶ ἀπὸ γλῶσσαν δολίας.*
3 *Ὦ γλῶσσα δολία τί θέλει σοὶ δοθῆν, ἢ προστεθῆν; τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα εἰς τὴν φλῶγαν τῶν ἀνθράκων.*
4 *Οὐαὶ ὅτι ἡ ξενιτεία μου ἐμακρύνθη, καὶ ἐκατοίκησα εἰς τὰ σκηνώματα Κηδάρ.*
5 *Παράπολυ ἐξενίτευσεν ἡ ψυχή μου εἰς τὰς μισοῦντας τὴν εἰρήνην.*
6 *Κοπιάζω διὰ εἰρήνην, ἀλλ' ὅταν τοὺς ὁμίλησα μὲ ἐπολέμησαν ἀναιτίως.*

Ψαλ. ρκα'. CXXI.

ΘΕΛΩ ὑψώσειν τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. ὅθεν ἦλθεν ἡ βοήθειά μου.
2 *Ἡ βοήθειά μου ἦλθεν ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.*
3 *Δὲν θέλει ἀφίσειν ἵνα σαλευθῆν τὸ πόδι σου, καὶ ὁ φυλάσσων σε δὲν θέλει νυσάξειν.*
4 *Ἰδοὺ ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ δὲν θέλει νυσάξειν οὔτε κοιμηθῆν.*
5 *Ὁ Κύριος θέλει σὲ φυλάξειν, ὁ Κύριος εἶναι ἡ ἀσπίδα τῆς δεξιᾶς σου.*
6 *Ὁ ἥλιος δὲν θέλει σὲ καύσειν τὴν ἡμέραν, οὔτε ἡ σελήνη τὴν νύκτα.*
7 *Ὁ Κύριος θέλει σὲ φυλάξειν ἀπὸ κάθε κακόν, ὁ Κύριος θέλει φυλάξειν τὴν ψυχήν σου.*
8 *Ὁ Κύριος θέλει φυλάξειν τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τῶρα καὶ ἕως τὸ αἰῶνος.*

Ψαλ. ρκβ'. CXXII.

ΕΧΑΡΗΝ ὅταν μοὶ εἶπον, θέλομεν πορευθῆν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.
2 *Οἱ πόδες μας θέλουσι σταθῆν ἐν ταῖς αὐ-*

gran noia: perciocchè non osservano la tua parola.
159 Vedi quanto amo i tuoi comandamenti! Signore, vivificami, secondo la tua benignità.
160 La somma della tua parola *è* verità: e tutte le leggi della tua giustizia *sono* in eterno.
161 I principi m' hanno perseguitato senza cagione: ma il mio cuore ha spavento della tua parola.
162 Io mi rallegro per la tua parola, come una persona ch'avesse trovate grandi spoglie.
163 Io odio, ed abbomino la menzogna: *ma* io amo la tua Legge.
164 Io ti lodo sette volte il dì, per i giudicii della tua giustizia.
165 Quelli ch'amano la tua Legge godono di molta pace, e non v' è alcun intoppo per loro.
166 Signore, io ho sperato nella tua salute, ed ho messi in opera i tuoi comandamenti.
167 L' anima mia ha osservate le tue testimonianze, ed io le ho grandemente amate,
168 Io ho osservati i tuoi comandamenti, e le tue testimonianze: perciocchè tutte le mie vie *son* nel tuo cospetto.
169 Pervenga il mio grido al tuo cospetto, o Signore: dammi intelletto, secondo la tua parola.
170 Venga la mia supplicazione in tua presenza: riscuotimi, secondo la tua parola.
171 Le mie labbra sgorgheranno lode, quando tu m'avrai insegnati i tuoi statuti.
172 La mia lingua ragionerà della tua parola: perciocchè tutti i tuoi comandamenti *son* giustizia.
173 Siami in aiuto la tua mano: perciocchè io ho eletti i tuoi comandamenti.
174 Signore, io ho desiderata la tua salute, e la tua Legge *è* ogni mio diletto.
175 Viva l'anima mia, ed ella ti loderà: e soccorranmi i tuoi ordinamenti.
176 Io vo errando, come una pecora smarrita: cerca il tuo servitore: perciocchè io non ho dimenticati i tuoi comandamenti.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXX.

IO ho gridato al Signore, quando sono stato in distretta, ed egli m' ha risposto.
2 O Signore, riscuoti l' anima mia dalle labbra bugiarde, dalla lingua frodolente.
3 Che ti darà, e che t' aggiugnerà la lingua frodolente?
4 *Ella è simile a* saette agute, *tratte* da un' uomo prode; ovvero anche a brace di ginebro.
5 Ahi me, chè soggiorno in Mesec, *e* dimoro presso alle tende di Chedar!
6 La mia persona è *omai* assai dimorata con quelli ch' odiano la pace.
7 Io *sono uomo di* pace: ma, quando *ne* parlo, essi *gridano* alla guerra.

SALMO CXXI.

IO alzo gli occhi a'monti, *per vedere* onde mi verrà aiuto.
2 Il mio aiuto *verrà* dal Signore, che ha fatto il cielo, e la terra.
3 Egli non permetterà ch' il tuo piè vacilli: il tuo Guardiano non sonnecchia.
4 Ecco, il Guardiano d' Israel non sonnecchia, e non dorme.
5 Il Signore *è* quel che ti guarda: il Signore *è* la tua ombra, *egli è* alla tua man destra.
6 Di giorno il sole non ti ferirà, nè la luna di notte.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

154 Führe meine Sache, und erlöſe mich; erquicke mich durch dein Wort.
155 Das Heil iſt ferne von dem Gottloſen: denn ſie achten deine Rechte nicht.
156 Herr, deine Barmherzigkeit iſt groß; erquicke mich nach deinen Rechten.
157 Meiner Verfolger und Widerſacher iſt viel; ich weiche aber nicht von deinen Zeugniſſen.
158 Ich ſehe die Verächter, und es thut mir wehe, daß ſie dein Wort nicht halten.
159 Siehe, ich liebe deine Befehle, Herr, erquicke mich nach deiner Gnade.
160 Dein Wort iſt nichts denn Wahrheit, alle Rechte deiner Gerechtigkeit währen ewiglich.

Sin.

161 Die Fürſten verfolgen mich ohne Urſach, und mein Herz fürchtet ſich vor deinen Worten.
162 Ich freue mich über deinem Wort, wie einer, der eine große Beute kriegt.
163 Lügen bin ich gram, und habe Gräuel daran: aber dein Geſetz habe ich lieb.
164 Ich lobe dich des Tages ſiebenmal um der Rechte willen deiner Gerechtigkeit.
165 Großen Frieden haben, die dein Geſetz lieben, und werden nicht ſtrauchcln.
166 Herr, ich warte auf dein Heil, und thue nach deinen Geboten.
167 Meine Seele hält deine Zeugniſſe, und liebet ſie ſehr.
168 Ich halte deine Befehle und deine Zeugniſſe: denn alle meine Wege ſind vor dir.

Tau.

169 Herr, laß meine Klage vor dich kommen, unterweiſe mich nach deinem Wort.
170 Laß mein Flehen vor dich kommen: errette mich nach deinem Wort.
171 Meine Lippen ſollen loben, wenn du mich deine Rechte lehreſt.
172 Meine Zunge ſoll ihr Geſpräch haben von deinem Wort, denn alle deine Gebote ſind recht.
173 Laß mir deine Hand beyſtehen, denn ich habe erwählet deine Befehle.
174 Herr, mich verlanget nach deinem Heil, und habe Luſt an deinem Geſetz.
175 Laß meine Seele leben, daß ſie dich lobe, und deine Rechte mir helfen.
176 Ich bin wie ein verirrtes und verlorenes Schaf, ſuche deinen Knecht, denn ich vergeſſe deiner Gebote nicht.

Morgen-Gebete.

Der 120 Pſalm.

1 Ich rufe zu dem Herrn in meiner Noth, und er erhöret mich.
2 Herr, errette meine Seele von den Lügenmäulern, und von den falſchen Zungen.
3 Was kann dir die falſche Zunge thun? und was kann ſie ausrichten?
4 Sie iſt wie ſcharfe Pfeile eines Starken, wie Feuer in Wachholdern.
5 Wehe mir, daß ich ein Fremdling bin unter Meſech, ich muß wohnen unter den Hütten Kedars.
6 Es wird meiner Seele lang zu wohnen bey denen, die den Frieden haſſen.
7 Ich halte Frieden! aber wenn ich rede, ſo fangen ſie Krieg an.

Der 121 Pſalm.

1 Ich hebe meine Augen auf zu den Bergen, von welchen mir Hülfe kommt.

LOS PSALMOS. *El Dia 27.*

SCHIN.

161 Los Príncipes me han perseguido sin causa: y mi corazon ha temido tus palabras.
162 Me alegraré yo de tus palabras, como quien halla muchos despojos.
163 La iniquidad he aborrecido, y abominado, y he amado tu ley.
164 Siete veces al dia te he dicho alabanza, por los juicios de tu justicia.
165 Mucha paz para los que aman tu ley: y no hay para ellos tropiezo.
166 Esperaba tu salud, Señor, y tus mandamientos he amado.
167 Ha guardado mi alma tus testimonios, y en gran manera los ha amado.
168 He guardado tus preceptos, y tus testimonios: porque todos mis caminos delante de tí.

TAU.

169 Llegue, Señor, mi deprecacion á tu presencia: dame entendimiento segun tu palabra.
170 Entre mi demanda á tu presencia: líbrame segun tu palabra.
171 Rebosarán mis labios hymno, quando me enseñares tus justificaciones.
172 Pronunciará mi lengua tu palabra: porque todos tus mandamientos son equidad.
173 Sea tu mano para salvarme: porque he elegido tus mandamientos.
174 He codiciado tu salud, Señor: y tu ley es mi meditacion.
175 Vivirá mi alma, y te alabará: y tus juicios me ayudarán.
176 Anduve errante, como oveja descarriada: busca á tu siervo, porque no he olvidado tus mandamientos.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXX.

QUANDO estaba yo atribulado, clamé a Señor, y me oyó.
2 Señor, libra mi alma de labios iniquos, y de lengua engañosa.
3 ¿Que te darán, ó qué te añadirán por tu lengua engañosa?
4 Saetas de valiente agudas, con carbones asoladores.
5 ¡Ay de mí! que mi morada en tierra agena se ha prolongado: he habitado con los habitadores de Cedár:
6 Mucho tiempo ha estado mi alma en tierra agena.
7 Con los que aborrecian la paz, era pacífico: quando les hablaba, ellos me contradecian sin causa.

PSALMO CXXI.

LEVANTE mis ojos á los montes, de donde me vendrá el socorro.
2 Mi socorro viene del Señor, que hizo el cielo, y la tierra.
3 No permita, que vacile tu pie: ni dormite aquel, que te guarda.
4 Mira que no dormitará, ni dormirá el que guarda á Israél.
5 El Señor te guarda, el Señor es tu proteccion, está á tu mano derecha.
6 De dia el Sol no te quemará, ni la Luna de noche.
7 El Señor te guarda de todo mal: guarde tu alma el Señor.
8 El Señor guarde tu entrada, y tu salida, desde este punto, y hasta en siglo.

PSALMO CXXII.

ME he alegrado en esto, que se me ha dicho: A la casa del Señor irémos.
2 Nuestros pies estaban en tus atrios Jerusalém.

LATINA ET GRÆCA.

ritas: in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

SIN.

161 Principes persecuti sunt me gratis: et a verbis tuis formidavit cor meum.
162 Lætabor ego super eloquia tua: sicut qui invenit spolia multa.
163 Iniquitatem odio habui, et abominatus sum: legem autem tuam dilexi.
164 Septies in die laudem dixi tibi, super judicia justitiæ tuæ.
165 Pax multa diligentibus legem tuam: et non est illis scandalum.
166 Expectabam salutare tuum Domine: et mandata tua dilexi.
167 Custodivit anima mea testimonia tua: et dilexit ea vehementer.
168 Servavi mandata tua, et testimonia tua: quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

TAU.

169 Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: juxta eloquium tuum da mihi intellectum.
170 Intret postulatio mea in conspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.
171 Fructabunt labia mea hymnum, cum docueris me justificationes tuas.
172 Pronunciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua æquitas.
173 Fiat manus tua ut salvet me: quoniam mandata tua elegi.
174 Concupivi salutare tuum Domine: et lex tua meditatio mea est.
175 Vivet anima mea, et laudabit te: et judicia tua adjuvabunt me.
176 Erravi, sicut ovis, quæ periit: quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXX.

AD Dominum cum tribularer clamavi: et exaudivit me.
2 Domine libera animam meam a labiis iniquis, et a lingua dolosa.
3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi ad linguam dolosam?
4 Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.
5 Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum nabitantibus Cedar:
6 Multum incola fuit anima mea.
7 Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSALMUS CXXI.

LEVAVI oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.
2 Auxilium meum a Domino, qui fecit cælum et terram.
3 Non det in commotionem pedem tuum: neque dormitet qui custodit te.
4 Ecce non dormitabit neque dormiet, qui custodit Israel.
5 Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.
6 Per diem sol non uret te: neque luna per noctem.
7 Dominus custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam Dominus.
8 Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: ex hoc nunc, et usque in sæculum.

PSALMUS CXXII.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi: In domum Domini ibimus.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐφοβήθη ἡ καρδία μου.
162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά.
163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
164 Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.
169 Ἐγγυσάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιον σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.
170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιον σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.
171 Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου.
172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.
173 Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην.
174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.
175 Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.
176 Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρκ'. CXX.

ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
3 Τί δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἡκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
5 Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.
6 Πολλὰ παῴκησεν ἡ ψυχή μου· μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
7 Ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ψαλ. ρκα'. CXXI.

ΗΡΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.
2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.
3 Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.
4 Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.
5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.
6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.
7 Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος.
8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρκβ'. CXXII.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 27. THE PSALMS.

3 Jerusalem is built as a city: that is at unity in itself.
4 For thither the tribes go up, even the tribes of the Lord: to testify unto Israel, to give thanks unto the Name of the Lord.
5 For there is the seat of judgement: even the seat of the house of David.
6 O pray for the peace of Jerusalem: they shall prosper that love thee.
7 Peace be within thy walls: and plenteousness within thy palaces.
8 For my brethren and companions' sakes: I will wish thee prosperity.
9 Yea, because of the house of the Lord: our God: I will seek to do thee good.

PSALM CXXIII.

UNTO thee lift I up mine eyes: O thou that dwellest in the heavens.
2 Behold, even as the eyes of servants look unto the hand of their masters, and as the eyes of a maiden unto the hand of her mistress: even so our eyes wait upon the Lord our God, until he have mercy upon us.
3 Have mercy upon us, O Lord, have mercy upon us: for we are utterly despised.
4 Our soul is filled with the scornful reproof of the wealthy: and with the despitefulness of the proud.

PSALM CXXIV.

IF the Lord himself had not been on our side, now may Israel say: if the Lord himself had not been on our side, when men rose up against us;
2 They had swallowed us up quick: when they were so wrathfully displeased at us.
3 Yea, the waters had drowned us: and the stream had gone over our soul.
4 The deep waters of the proud: had gone even over our soul.
5 But praised be the Lord: who hath not given us over for a prey unto their teeth.
6 Our soul is escaped even as a bird out of the snare of the fowler: the snare is broken, and we are delivered.
7 Our help standeth in the Name of the Lord: who hath made heaven and earth.

PSALM CXXV.

THEY that put their trust in the Lord shall be even as the mount Sion: which may not be removed, but standeth fast for ever.
2 The hills stand about Jerusalem: even so standeth the Lord round about his people, from this time forth for evermore.
3 For the rod of the ungodly cometh not into the lot of the righteous: lest the righteous put their hand unto wickedness.
4 Do well, O Lord: unto those that are good and true of heart.
5 As for such as turn back unto their own wickedness: the Lord shall lead them forth with the evil-doers; but peace shall be upon Israel.

EVENING PRAYER.

PSALM CXXVI.

WHEN the Lord turned again the captivity of Sion: then were we like unto them that dream.
2 Then was our mouth filled with laughter: and our tongue with joy.
3 Then said they among the heathen: The Lord hath done great things for them.

LES PSEAUMES. *Le 27 Jour.*

2 Nos pieds se sont arrêtés dans tes portes, o Jérusalem!
3 Jérusalem, qui es bâtie comme une ville bien unie,
4 En laquelle montent les tribus, les tribus de l'Eternel; *ce qui est un* témoignage à Israël, pour célébrer le nom de l'Eternel.,
5 C'est là que sont posés les trônes, pour juger les tribus de la maison de David.
6 Priez pour la paix de Jérusalem. Que ceux qui t'aiment jouissent de la paix!
7 Que la paix soit dans tes mers, et la prospérité dans tes palais!
8 A cause de mes frères et de mes amis je prierai maintenant pour ta paix.
9 A cause de la maison de l'Eternel notre Dieu je procurerai ton bien.

PSEAUME CXXIII.

J'ELEVE mes yeux vers toi, qui demeures dans les cieux.
2 Voici, comme les yeux des serviteurs *regardent* à la main de leurs maîtres, et les yeux de la servante à la main de sa maîtresse; ainsi nos yeux *regardent* à l'Eternel notre Dieu, jusques à ce qu'il ait pitié de nous.
3 Aie pitié de nous, Eternel, aie pitié de nous; car nous sommes rassasiés de mépris.
4 Notre ame est rassasiée de la moquerie de ceux qui sont dans l'abondance, et du mépris des orgueilleux.

PSEAUME CXXIV.

QU'ISRAEL dise maintenant: Si l'Eternel n'eût pas été pour nous,
2 Si l'Eternel n'eût pas été pour nous, quand les hommes se sont élevés contre nous;
3 Ils nous auroient dès-lors engloutis tout vifs, pendant que leur colère étoit embrasée contre nous.
4 Dès lors les eaux se seroient débordées sur nous, un torrent eût passé sur notre ame.
5 Dès lors les eaux enflées auroient passé sur notre ame.
6 Béni *soit* l'Eternel qui ne nous a pas livrés en proie à leurs dents.
7 Notre ame est échappée, comme un oiseau du lacet des oiseleurs; le lacet a été rompu, et nous sommes échappés.
8 Notre secours nous vient de l'Eternel, qui a fait les cieux et la terre.

PSEAUME CXXV.

CEUX qui se confient en l'Eternel *sont* comme la montagne de Sion, qui ne *peut être* ébranlée, *mais* qui subsistera toujours.
2 Pour ce qui est de Jérusalem, elle est environnée de montagnes, et l'Eternel *est* autour de son peuple dès maintenant et à toujours.
3 Car la verge des méchans ne reposera pas sur le lot des justes, de peur que les justes ne mettent leurs mains à l'iniquité.
4 Eternel, fais du bien aux bons et à ceux qui ont le cœur droit.
5 Mais pour ceux qui se détournent à des sentiers obliques, l'Eternel les fera marcher avec les ouvriers d'iniquité. Que la paix soit sur Israël!

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXXVI.

QUAND l'Eternel ramena les captifs de Sion, nous étions comme *des gens* qui songent.
2 Alors notre bouche éclata de joie, et notre langue de chant de triomphe. Alors on disoit parmi les nations: L'Eternel a fait de grandes choses à ceux-ci.
3 L'Eternel nous a fait de grandes choses; nous *en* avons été réjouis.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXXII...CXXVI.

λαΐς σου, ὦ Ἱερουσαλήμ.
3 Ἱερουσαλὴμ ἐκτίσθη ὡσὰν πόλις, ἧς ὀπόιας οἱ κάτοικοι εἶναι ἀντάμα.
4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτυροῦντες τῷ Ἰσραὴλ, τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου.
5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθησαν θρόνοι εἰς κρίσιν, οἱ θρόνοι τοῦ οἴκου Δαυίδ.
6 Παρακαλέσατε διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἱερουσαλὴμ· εὐτυχία θέλουσιν ἔχειν ἠ ἀγαπόντες σε.
7 Ἂς ἔλθη εἰρήνη μέσα εἰς τὰ τείχη σου, καὶ φθεινοπορία εἰς τὰ παλάτιά σου.
8 Ἐξ αἰτίας τοῦ πλησίον μου καὶ τῶν ἀδελφῶν μου ἐπεθύμησα εἰρήνην εἰς ἐσέ.
9 Ἐξ' αἰτίας τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας ἐζήτησα τὸ ὤφελός σου.

Ψαλ. ρκγ'. CXXIII.

Προς σὲ ἀνέβασα τοὺς ὀφθαλμούς μθ, πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
2 Ἰδοὺ ὡσὰν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δούλων εἰς τὰς χεῖρας τῶν κυρίων των, ὡσὰν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς δούλης εἰς τὰς χεῖρας τῆς κυρίας της, ἕτως οἱ ὀφθαλμοί μας βλέπουσι πρὸς τὸν Κύριον τὸν Θεόν μας ἕως μᾶς ἐλεήση.
3 Ἐλέησόν μας Κύριε, ἐλέησόν μας, ὅτι ἐκαταφρονήθημεν παραπολύ.
4 Ἡ ψυχη μας ἐγέμισεν ἀπὸ τὸ καταφρονητικὸν ὄνειδος τῶν πλουσίων, καὶ ἀπὸ τὴν ἐξοδένωσιν τῶν ὑπερηφάνων.

Ψαλ. ρκδ'. CXXIV.

Εαν ὁ Κύριος δὲν ἦτο μὲ ἡμᾶς, ὁ Ἰσραὴλ ἤθελεν εἰπεῖν, Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν ἦτο μὲ ἡμᾶς ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐσυκώθησαν ἐναντίον μας,
2 Ἤθελον μᾶς καταπιῇ ζωντανοὺς, ὅταν ὀργίσθησαν ἐναντίον μας.
3 Καὶ τὰ νερὰ μᾶς ἔπνιγον, καὶ τὰ ρεύματα ἔσειρνον τὴν ψυχήν μας.
4 Τὰ βαθέα κύματα τῶν ὑπερηφάνων ἐσκέπασαν τὴν ψυχήν μας.
5 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος δὲν μᾶς ἔδωκεν εἰς θήραμα τῶν ὀδόντων των.
6 Ἡ ψυχή μας ἔφυγεν ὡσὰν πωλίον ἀπὸ τὰ δίκτια τοῦ κυνηγοῦ· τὸ δίκτιον ἔσπασε καὶ ἐσώθημεν.
7 Ἡ βοήθειά μας εἶναι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου τῦ ποιησαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρκε'. CXXV.

Οι ἐλπίζοντες εἰς τὸν Κύριον δὲν θέλουσι σαλευθῆν καθὼς τὸ ὄρος Σιὼν τὸ ὁποῖον μένει αἰωνίως.
2 Τὰ ὄρη στέκουσι τριγύρῳ τοῦ λαοῦ του, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ὅτι δὲν θέλει ἀφήσει ὁ Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν, εἰς κληρονομίαν τῶν δικαίων, ὅπως μὴ βάλωσιν οἱ δικαιοι τὰς χεῖράς των εἰς τὰς ἀνομίας.
4 Δὸς ἀγαθὰ, Κύριε, τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ὀρθῶν τὴν καρδίαν.
5 Τὸς δὲ μελατρέχοντας διεσραμμένα, ὁ Κύριος θέλει τὸς φέρειν μὲ τὸς ἐργάτας τῆς ἀνομίας· εἰρήνη θέλει ξημερώσειν ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρκς'. CXXVI.

Οταν ὁ Κύριος ἐλευθέρωσε τὴν Σιὼν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν, ἐγενήθημεν ὡσὰν οἱ ὀνειρευόμενοι.
2 Τότε ἐγέμισε χαρᾶς τὸ στόμα μας, καὶ ἀγαλλιάσεως ἡ γλῶσσα μας.
3 Τότε εἶπον εἰς τὰ ἔθνη, ὁ Κύριος ἐποίησε μεγάλα πράγματα δι' αὐτούς.
4 Ὁ Κύριος ἐποίησε μεγάλα δι' ἡμᾶς, καὶ εὐφράνθημεν.

7 Il Signore ti guarderà d'ogni male: egli guarderà l'anima tua.
8 Il Signore guarderà la tua uscita, e la tua entrata, da ora e fino in eterno.

SALMO CXXII.

IO mi son rallegrato di ciò che m'è stato detto: andiamo alla Casa del Signore.
2 O Jerusalem, i nostri piedi son fermi nelle tue porte.
3 Ierusalem, che sei edificata come una città che è ben congiunta insieme.
4 Là ove salgono le tribù, le tribù del Signore, alla Testimonianza d'Israel, per celebrare il Nome del Signore.
5 Perciocchè quivi son posti i seggi per lo giudicio, i seggi della Casa di David.
6 Richiedete la pace di Ierusalem: *o Ierusalem*, prosperino quelli che t'amano.
7 Pace sia nelle tue fortezze, e tranquillità ne' tuoi palazzi.
8 Per amor de' miei fratelli, e de' miei prossimi, io dirò ora: pace *sia* in te.
9 Per amor della Casa del Signore Iddio nostro, io procaccerò il tuo bene.

SALMO CXXIII.

IO alzo gli occhi miei a te ch'abiti ne'cieli.
2 Ecco, come i servi *hanno* gli occhi alla mano de'lor padroni: come la serva *ha* gli occhi alla mano della sua padrona: così noi *abbiamo* gli occhi nostri al Signore Iddio nostro, infino attanto ch'egli abbia pietà di noi.
3 Abbi pietà di noi, Signore: abbi pietà di noi: perciocchè noi siamo molto sazii di disprezzo.
4 L'anima nostra è grandemente sazia dello scherno degli *uomini* agiati, dello sprezzo degli altieri.

SALMO CXXIV.

DICA pure ora Israel, Se non ch'il Signore fu per noi:
2 Se non ch'il Signore fu per noi, quando gli uomini si levarono contr'a noi:
3 Essi ci avrebbero tranghiottiti tutti vivi, allora che l'ira loro ardeva contr'a noi.
4 Allora l'acque ci avrebbero innondati: il torrente sarebbe passato sopra l'anima nostra.
5 Allora l'acque gonfiate sarebbero passate sopra l'anima nostra.
6 Benedetto *sia* il Signore che non ci ha dati in preda a'lor denti.
7 L'anima nostra è scampata dal laccio degli uccellatori, come un uccelletto: il laccio è stato rotto, e noi siamo scampati.
8 Il nostro aiuto è nel Nome del Signore che ha fatto il cielo, e la terra.

SALMO CXXV.

QUELLI che si confidano nel Signore *son* come il monte di Sion, *il quale* non può essere smosso, e che dimora in perpetuo.
2 *Come* Ierusalem è intorniata di monti, così il Signore è d'intorno al suo popolo, da ora in eterno.
3 Perciocchè la verga d'empietà non riposerà *in perpetuo* sopra la sorte de'giusti: acciocchè talora i giusti non mettano le lor mani ad alcuna iniquità.
4 O Signore, fa bene a'buoni, ed a quelli che son dritti ne'lor cuori.
5 Ma, quant'è a quelli che deviano dietro alle loro obliquità, scaccili il Signore con gli operatori d'iniquità. Pace *sia* sopra Israel.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXXVI.

QUANDO il Signore ritrasse Sion di cattività, egli ci pareva di sognare.
2 Allora fu ripiena la nostra bocca di riso, e la nostra lingua di giubilo: allora

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

27ſter Tag. **Der Pſalter.**

2 Meine Hülfe kommt vom Herrn, der Himmel und Erde gemacht hat.
3 Er wird deinen Fuß nicht gleiten laſſen, und der dich behütet, ſchläft nicht.
4 Siehe, der Hüter Iſrael ſchläft noch ſchlummert nicht.
5 Der Herr behütet dich, der Herr iſt dein Schatten über deiner rechten Hand,
6 Daß dich des Tages die Sonne nicht ſteche, noch der Mond des Nachts.
7 Der Herr behütet dich vor allem Uebel, er behütet deine Seele.
8 Der Herr behüte deinen Ausgang und Eingang, von nun an bis in Ewigkeit.

Der 122 Pſalm.

1 Ich freue mich deß, das mir gerebet iſt, daß wir werden ins Haus des Herrn gehen,
2 Und daß unſere Füße werden ſtehen in deinen Thoren, Jeruſalem.
3 Jeruſalem iſt gebauet, daß es eine Stadt ſey, da man zuſammen kommen ſoll;
4 Da die Stämme hinauf gehen ſollen, nehmlich die Stämme des Herrn, zu predigen dem Volk Iſrael, zu danken dem Namen des Herrn.
5 Denn daſelbſt ſitzen die Stühle zum Gericht, die Stühle des Hauſes Davids.
6 Wünſchet Jeruſalem Glück: Es müſſe wohl gehen denen, die dich lieben.
7 Es müſſe Friede ſeyn inwendig in deinen Mauern, und Glück in deinen Palläſten.
8 Um meiner Brüder und Freunde willen will ich dir Frieden wünſchen.
9 Um des Hauſes willen des Herrn, unſers Gottes, will ich dein Beſtes ſuchen.

Der 123 Pſalm.

1 Ich hebe meine Augen auf zu dir, der du im Himmel ſitzeſt.
2 Siehe, wie die Augen der Knechte auf die Hände ihrer Herren ſehen, wie die Augen der Magd auf die Hände ihrer Frauen, alſo ſehen unſere Augen auf den Herrn, unſern Gott, bis er uns gnädig werde.
3 Sey uns gnädig, Herr, ſey uns gnädig, denn wir ſind ſehr voll Verachtung.
4 Sehr voll iſt unſere Seele der Stolzen Spott, und der Hoffärtigen Verachtung.

Der 124 Pſalm.

1 Wo der Herr nicht bey uns wäre, ſo ſage Iſrael,
2 Wo der Herr nicht bey uns wäre, wenn die Menſchen ſich wider uns ſetzen:
3 So verſchlüngen ſie uns lebendig, wenn ihr Zorn über uns ergrimmete;
4 So erſäufte uns Waſſer, Ströme giengen über unſere Seele,
5 Es giengen Waſſer allzuhoch über unſere Seele.
6 Gelobet ſey der Herr, daß er uns nicht giebt zum Raub in ihre Zähne.
7 Unſere Seele iſt entronnen, wie ein Vogel dem Strick des Voglers; der Strick iſt zerriſſen, und wir ſind los.
8 Unſere Hülfe ſtehet im Namen des Herrn, der Himmel und Erde gemacht hat.

Der 125 Pſalm.

1 Die auf den Herrn hoffen, die werden nicht fallen, ſondern ewiglich bleiben, wie der Berg Zion.
2 Um Jeruſalem her ſind Berge; und der Herr iſt um ſein Volk her, von nun an bis in Ewigkeit.
3 Denn der Gottloſen Scepter wird nicht bleiben über dem Häuflein der Gerechten, auf daß die Ge-

LOS PSALMOS. *El Dia* 27.

3 Jerusalém, que se edifica como una ciudad, cuya sociedad está en union.
4 Pues allá subiéron las tribus, las tribus del Señor: por precepto á Israél para alabar el nombre del Señor.
5 Porque allí se colocáron las sillas de justicia, sillas en la casa de David.
6 Pedid las cosas que son para la paz de Jerusalém: y la abundancia para los que te aman.
7 Haya paz en tu fortaleza; y abundancia en tus torres.
8 A causa de mis hermanos, y de mis vecinos, yo rogaba paz para tí.
9 Por la casa del Señor Dios nuestro, he demandado bienes para tí.

PSALMO CXXIII.

ALZE mis ojos á tí, que habitas en los cielos.
2 Mirá que como los ojos de los siervos, en las manos de sus señores, como los ojos de la esclava en manos de su señora; así nuestros ojos al Señor Dios nuestro, hasta que tenga misericordia de nosotros.
3 Ten misericordia de nosotros, Señor, ten misericordia de nosotros: porque estamos muy hartos de desprecio:
4 Porque muy harta está nuestra alma: escarnio para los ricos, y desprecio para los soberbios.

PSALMO CXXIV.

A NO haber estado el Señor entre nosotros, dígalo ahora Israél:
2 A no haber estado el Señor entre nosotros, quando se levantaban los hombres contra nosotros,
3 De cierto nos hubieran tragado vivos: quando se encendia el furor de ellos contra nosotros,
4 Sin duda el agua nos hubiera sorbido.
5 Nuestra alma pasó el arroyo; ciertamente hubiera pasado nuestra alma una agua insuperable.
6 Bendito el Señor, que no nos dió por presa á los dientes de ellos.
7 Nuestra alma como páxaro escapó del lazo de los cazadores: el lazo fué quebrado, y nosotros fuimos librados.
8 Nuestro socorro en el nombre del Señor, que hizo el cielo, y la tierra.

PSALMO CXXV.

LOS que confian en el Señor, están como el monte de Sión: nunca será conmovido, el que mora
2 En Jerusalém. Montes al rededor de ella; y el Señor al rededor de su pueblo, desde ahora y para siempre.
3 Porque no dexará el Señor la vara de los pecadores sobre la suerte de los justos: para que los justos no extiendan sus manos á la iniquidad.
4 Haz bien, Señor, á los buenos, y á los rectos de corazon.
5 Y á los que se ladean ácia los enredos, los llevará el Señor con los que obran iniquidad: paz sobre Israél.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXXVI.

QUANDO el Señor hiciere volver los cautivos de Sión, quedarémos muy consolados:
2 Entónces se llenará de gozo nuestra boca, y nuestra lengua de regocijo. Entónces dirán entre las naciones: Grandes cosas ha hecho el Señor con ellos.
3 Grandes cosas ha hecho el Señor con nosotros: quedarémos alegres.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXXIII..CXXIV.

2 Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis Jerusalem.
3 Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: cujus participatio ejus in idipsum.
4 Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Domini: testimonium Israel ad confitendum nomini Domini.
5 Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.
6 Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem: et abundantia diligentibus te:
7 Fiat pax in virtute tuæ: et abundantia in turribus tuis.
8 Propter fratres meos, et proximos meos, loquebar pacem de te:
9 Propter domum Domini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

PSALMUS CXXIII.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in cælis.
2 Ecce sicut oculi servorum, in manibus dominorum suorum, Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri.
3 Miserere nostri Domine, miserere nostri: quia multum repleti sumus despectione:
4 Quia multum repleta est anima nostra: opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

PSALMUS CXXIV.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel:
2 Nisi quia Dominus erat in nobis, Cum exurgerent homines in nos,
3 Forte vivos deglutissent nos: Cum irasceretur furor eorum in nos,
4 Fortisan aqua absorbuisset nos.
5 Torrentem pertransivit anima nostra: forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.
6 Benedictus Dominus qui non dedit nos, in captionem dentibus eorum.
7 Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium: Laqueus contritus est, et nos liberati sumus.
8 Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cælum et terram.

PSALMUS CXXV.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in æternum, qui habitat
2 In Jerusalem. Montes in circuitu ejus: et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.
3 Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.
4 Benefac Domine bonis, et rectis corde.
5 Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax super Israel.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXXVI.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion: facti sumus sicut consolati:
2 Tunc repletum est gaudio os nostrum: et lingua nostra exultatione. Tunc dicent inter gentes: Magnificavit Dominus facere cum eis.
3 Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.

2 Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἰερουσαλήμ.
3 Ἰερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.
4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.
5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυίδ.
6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.
7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.
8 Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.
9 Ἕνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ψαλ. ρκγ'. CXXIII.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.
2 Ἰδὰ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.
3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.
4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψαλ. ρκδ'. CXXIV.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ,
2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,
3 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,
4 Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
5 Ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.
6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.
7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.
8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρκε'. CXXV.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σαλευθήσεται εἰς αἰῶνα ὁ κατοικῶν
2 Ἰερουσαλήμ· ὄρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.
4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρκς'. CXXVI.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.
2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' αὐτῶν.
3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Day 27. THE PSALMS.

4 Yea, the Lord hath done great things for us already: whereof we rejoice.
5 Turn our captivity, O Lord: as the rivers in the south.
6 They that sow in tears: shall reap in joy.
7 He that now goeth on his way weeping, and beareth forth good seed: shall doubtless come again with joy, and bring his sheaves with him.

PSALM CXXVII.

EXCEPT the Lord build the house: their labour is but lost that build it.
2 Except the Lord keep the city: the watchman waketh but in vain.
3 It is but lost labour that ye haste to rise up early, and so late take rest, and eat the bread of carefulness: for so he giveth his beloved sleep.
4 Lo, children and the fruit of the womb: are an heritage and gift that cometh of the Lord.
5 Like as the arrows in the hand of the giant: even so are the young children.
6 Happy is the man that hath his quiver full of them: they shall not be ashamed when they speak with their enemies in the gate.

PSALM CXXVIII.

BLESSED are all they that fear the Lord: and walk in his ways.
2 For thou shalt eat the labour of thine hands: O well is thee, and happy shalt thou be.
3 Thy wife shall be as the fruitful vine: upon the walls of thine house.
4 Thy children like the olive-branches: round about thy table.
5 Lo, thus shall the man be blessed: that feareth the Lord.
6 The Lord from out of Sion shall so bless thee: that thou shalt see Jerusalem in prosperity all thy life long.
7 Yea, that thou shalt see thy children's children: and peace upon Israel.

PSALM CXXIX.

MANY a time have they fought against me from my youth up: may Israel now say,
2 Yea, many a time have they vexed me from my youth up: but they have not prevailed against me.
3 The plowers plowed upon my back: and made long furrows.
4 But the righteous Lord: hath hewn the snares of the ungodly in pieces.
5 Let them be confounded and turned backward: as many as have evil will at Sion.
6 Let them be even as the grass growing upon the house-tops: which withereth afore it be plucked up.
7 Whereof the mower filleth not his hand: neither he that bindeth up the sheaves his bosom.
8 So that they who go by say not so much as, The Lord prosper you: we wish you good luck in the Name of the Lord.

PSALM CXXX.

OUT of the deep have I called unto thee, O Lord: Lord, hear my voice.
2 O let thine ears consider well: the voice of my complaint.
3 If thou, Lord, wilt be extreme to mark what is done amiss: O Lord, who may abide it?
4 For there is mercy with thee: therefore shalt thou be feared.
5 I look for the Lord; my soul doth wait for him: in his word is my trust.
6 My soul fleeth unto the Lord: before the morning watch, I say, before the morning watch.

Le 27 Jour. LES PSEAUMES.

4 O Eternel, ramène nos prisonniers, comme les courans *des eaux* aux pays du Midi.
5 Ceux qui sèment avec larmes, moissonneront avec chant de triomphe.
6 Celui qui porte la semence pour la mettre en terre, ira en pleurant, mais il reviendra avec un cri de joie, quand il portera ses gerbes.

PSEAUME CXXVII.

SI l'Eternel ne bâtit la maison, ceux qui la bâtissent y travaillent en vain. Si l'Eternel ne garde la ville, celui qui la garde veille en vain.
2 C'est en vain que vous vous levez de grand matin, que vous vous couchez tard, et que vous mangez le pain de douleur; certainement, c'est *Dieu* qui donne le repos à celui qu'il aime.
3 Voici, les enfans *sont* un héritage de l'Eternel; ce fruit du mariage *est* une récompense.
4 Telles que *sont* les flèches dans la main d'un *homme* puissant, tels *sont* les fils d'un père dans la fleur de son âge.
5 Heureux l'homme qui en a rempli son carquois! Ils ne rougiront point de honte, quand ils parleront avec *leurs* ennemis à la porte.

PSEAUME CXXVIII.

HEUREUX quiconque craint l'Eternel, et marche dans ses voies!
2 Car tu mangeras du travail de tes mains; tu *seras* bienheureux et tu prospéreras.
3 Ta femme *sera* dans ta maison, comme une vigne abondante en fruit; *et tes* enfans comme des plantes d'oliviers autour de ta table.
4 Certainement, c'est ainsi que sera béni l'homme qui craint l'Eternel.
5 L'Eternel te bénira de Sion, et tu verras le bien de Jérusalem tous les jours de ta vie.
6 Et tu verras des enfans à tes enfans. Que la paix soit sur Israël!

PSEAUME CXXIX.

QU'ISRAEL dise maintenant: Ils m'ont souvent tourmenté dès ma jeunesse:
2 Ils m'ont souvent tourmenté dès ma jeunesse; *toutefois*, ils n'ont point encore eu le dessus sur moi.
3 Des laboureurs ont labouré sur mon dos; ils y ont tiré tout au long leurs sillons.
4 L'Eternel *est* juste; il a coupé les cordes des méchans.
5 Tous ceux qui haïssent Sion rougiront de honte, et seront repoussés en arrière.
6 Ils seront comme l'herbe des toits, qui est sèche avant qu'elle monte en tuyau;
7 De laquelle le moissonneur ne remplit point sa main, ni celui qui cueille les javelles, ses bras;
8 Et *dont* les passans ne diront point: La bénédiction de l'Eternel *soit* sur vous; nous vous bénissons au nom de l'Eternel.

PSEAUME CXXX.

O ETERNEL, je t'invoque du fond *d'un abîme*.
2 Seigneur, écoute ma voix; que tes oreilles soient attentives à la voix de mes supplications.
3 O Eternel, si tu prends garde aux iniquités, Seigneur, qui est-ce qui subsistera?
4 Mais le pardon se trouve auprès de toi, afin qu'on te craigne.
5 J'ai attendu l'Eternel; mon ame l'a attendu, et j'ai eu mon espérance en sa parole.
6 Mon ame *attend* le Seigneur plus *ardemment* que les guets du matin n'attendent le matin.
7 Israël, attends-toi à l'Eternel; car la mi-

Ψαλ. ρκζ'. CXXVII.

ΕΑΝ δὲν οἰκοδομήσῃ ὁ Κύριος τὸν οἶκον, οἱ οἰκοδομοῦντες κοπιάζουσι ματαίως.
2 Ἐὰν δὲν φυλάξῃ ὁ Κύριος τὴν πόλιν, οἱ φύλακες ἀγρυπνοῦσι ματαίως.
3 Ματαίως ὀρθρίζετε καὶ πλαγίαζετε βράδυ τρώγοντες τὸν ἄρτον φροντίδος, ὅτι ὁ Κύριος δίδει μόνον ὕπνον τοῦ ἀγαπητοῦ του.
4 Ἰδοὺ ὁ Κύριος δίδει εἰς κληρονομίαν υἱὰς, καὶ εἰς μισθὸν τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας.
5 Καθὼς βέλει εἰς χεῖραν δυνατοῦ, εἶναι τὰ παιδία.
6 Μακάριος ὅστις γεμίσῃ τὴν φαρέτρην του ἀπ' αὐτὰ, δὲν θέλουσιν ἀτιμηθῆν ὁμιλοῦντες μὲ τὸν ἐχθρὸν εἰς τὰς θύρας τῆς πόλεως.

Ψαλ. ρκη'. CXXVIII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ περιπατοῦντες εἰς τὸν δρόμον του.
2 Σὺ θέλεις φάγην τὸς πόνους τῶν καρπῶν, σʒ' σὺ εἶσαι μακάριος, ϰ᾽ θέλει σοὶ ἔλθειν καλόν.
3 Ἡ νύμφη σου θέλει εἶναι ὡς καρπόφορος ἄμπελος, εἰς τοὺς τείχους τῆς οἰκίας σου.
4 Οἱ υἱοί σʒ ὡσὰν νεόφυται ἐλαίαι τεφανώνοντες τὴν τράπεζάν σου.
5 Ἰδοὺ οὕτω θέλει εὐλογηθῆν ἄνθρωπος φοβούμενος τὸν Κύριον.
6 Ἀπὸ τὴν Σιὼν θέλει σὲ εὐλογήσειν ὁ Κύριος ϰ᾽ θέλεις ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου,
7 Καὶ θέλεις ἰδεῖν τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, ϰ᾽ εἰρήνην ἐπάνω εἰς τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλ. ρκθ'. CXXIX.

ΣΥΧΝΑΚΙΣ μὲ ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μʒ, ἐμπορεῖ ἴνα εἰπῇ ὁ Ἰσραήλ.
2 Συχνάκις μὲ ἐπολέμησαν ἐκ νεότητός μου, ὅμως δὲν μὲ ἐνίκησαν.
3 Ἔσκαψαν ἐπὶ τὴν πλάτην μου οἱ ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἔκαμαν βαθέα ἀυλάκια.
4 Ἀλλ' ὁ Κύριος δίκαιος, ἔσπασε τὰς παγίδας τῶν ἀνόμων.
5 Ἂς ἀτιμηθοῦν, ϰ᾽ ἂς ἀποστραφῶσιν εἰς τὰ ὀπίσω, πάντες οἱ μισοῦντες τὴν Σιών.
6 Ἂς γίνωσιν ὡσὰν χόρτον αὐξάνον ἐπὶ τὰ κεραμίδια, τὸ μαραινόμενον πρὶν μαζωχθῆ.
7 Μὲ τὸ ὁποῖον ὁ θεριστὴς δὲν ἐγέμισε τὴν φούκτα του μήτε ὁ μαζώνων ἐγέμισε τὰς ἀγκάλας του.
8 Καὶ οἱ ὁδοιπόροι δὲν εἶπαν, ὁ Κύριος σᾶς εὐλόγησε, ϰ᾽ ἡμεῖς σᾶς εὐλογοῦμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

Ψαλ. ρλ'. CXXX.

ΕΚ βάθους σὲ ἔκραξα Κύριε, Κύριε ἄκουσον τὴν φωνήν μου.
2 Ἂς ἀκουσωσι τὰ αὐτία σου τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3 Κύριε ἐὰν παρατηρήσῃς τὰς ἀνομίας, τίς θέλει βαστάξειν.
4 Ὅτι ἀπὸ σὲ ἔρχεται ἡ ἐνσπλαγχνία, ἐξ αἰτίας τοῦ ὀνόματός σου.
5 Κύριε σὲ ὑπέμεινα, ἡ ψυχή μου ὑπέμεινεν εἰς τὸν λόγον σου.
6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν Κύριον, πρὶν τῆς ἀυγῆς, καὶ λέγει πρὶν τῆς ἀυγῆς.
7 Ἐλπισε Ἰσραὴλ εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ἀπὸ

5 Ἄλλαξον, Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν μας, ὡσὰν τοὺς ἐν τῷ Νότῳ χειμάρρους.
6 Οἱ σπείροντες μὲ δάκρυα θέλει θερίσουσι μὲ χαράν.
7 Ὅσοι περιπατοῦν κλέοντες, καὶ βαστοῦσι σπέρμα καλὸν, ἀναμφιβόλως θέλουσι χαρεῖν, καὶ φέρουσι τὰ δεμάτιά των.

Salmo CXXVII.

SE il Signore non edifica la casa, in vano vi s'affaticano gli edificatori: se il Signore non guarda la città, in vano vegghiano le guardie.
2 *Voi* che vi levate la mattina a buon'ora, e tardi vi posate, e mangiate il pane di doglie, in vano *lo fate:* in luogo di ciò, *Iddio* dà il sonno a colui ch' egli ama.
3 Ecco, i figliuoli *sono* una eredità del Signore: il frutto del ventre è un premio.
4 Quali *son* le saette in man d'un valent' *uomo*, tali *sono* i figliuoli in giovanezze.
5 Beato l' uomo, che ne ha il suo turcasso pieno: *tali* non saranno confusi, quando parleranno co' *lor* nemici nella porta.

Salmo CXXVIII.

BEATO chiunque teme il Signore, e cammina nelle sue vie.
2 Perciocchè tu mangerai della fatica delle tue mani: tu *sarai* beato, ed egli ti *sarà* bene.
3 La tua moglie *sarà* dentro della tua casa come una vigna fruttifera: i tuoi figliuoli *saranno* d' intorno alla tua tavola, come piante novelle d'ulivi.
4 Ecco, certamente così sarà benedetto l' uomo che teme il Signore.
5 Il Signore ti benedirà di Sion, e tu vedrai il bene di Jerusalem tutti i giorni della tua vita.
6 E vedrai i figliuoli de' tuoi figliuoli. Pace *sia* sopra Israel.

Salmo CXXIX.

OR dica Israel: m' hanno molte volte assalito dalla mia fanciullezza.
2 M' hanno spesse volte assalito dalla mia fanciullezza: *eppure* ancora non hanno potuto vincermi.
3 Degli aratori hanno arato sopra il mio dosso, v' hanno tirati i lor solchi.
4 Il Signore è giusto: egli ha tagliate le funi degli empi.
5 Tutti quelli ch'odiano Sion sieno confusi, e voltin le spalle.
6 Sieno come l' erba de' tetti che si secca avanti, che sia tratta.
7 Della quale il mietitore non empisce la sua mano, nè il suo grembo colui, che lega le manelle.
8 *Per la quale* eziandio i passanti non dicono: la benedizione del Signore *sia* sopra voi: noi vi benediciamo nel Nome del Signore.

Salmo CXXX.

SIGNORE, io grido a te di luoghi profondi.
2 Signore, ascolta il mio grido: sieno le tue orecchie attente alla voce delle mie supplicazioni.
3 Signore, se tu puoni mente alle iniquità, chi potrà durare, o Signore?
4 Ma appo te v' è perdono, acciocchè tu sii temuto.
5 Io ho aspettato il Signore: l' anima mia l' ha aspettato, ed io ho sperato nella sua parola.
6 L' anima mia riguarda al Signore, più che le guardie *non riguardano* alla mattina,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

rechten ihre Hand nicht ausſtrecken zur Ungerechtigkeit.
4 Herr, thue wohl den guten und frommen Herzen.
5 Die aber abweichen auf ihre krummen Wege, wird der Herr wegtreiben mit den Uebelthätern: aber Friede ſey über Iſrael.

Abend-Gebete.

Der 126 Pſalm.

1 Wenn der Herr die Gefangenen Zions erlöſen wird, ſo werden wir ſeyn wie die Träumenden.
2 Dann wird unſer Mund voll Lachens, und unſere Zunge voll Rühmens ſeyn. Da wird man ſagen unter den Heiden: Der Herr hat Großes an ihnen gethan!
3 Der Herr hat Großes an uns gethan, deß ſind wir fröhlich.
4 Herr, wende unſer Gefängniß, wie du die Waſſer gegen Mittag trocknеſt.
5 Die mit Thränen ſäen, werden mit Freuden erndten.
6 Sie gehen hin und weinen, und tragen edlen Samen, und kommen mit Freuden, und bringen ihre Garben.

Der 127 Pſalm.

1 Wo der Herr nicht das Haus bauet, ſo arbeiten umſonſt, die daran bauen. Wo der Herr nicht die Stadt behütet, ſo wachet der Wächter umſonſt.
2 Es iſt umſonſt, daß ihr frühe aufſtehet, und hernach lange ſitzet, und eſſet euer Brod mit Sorgen: denn ſeinen Freunden giebt ers ſchlafend.
3 Siehe, Kinder ſind eine Gabe des Herrn, und Leibesfrucht iſt ein Geſchenk.
4 Wie die Pfeile in der Hand eines Starken, alſo gerathen die jungen Knaben.
5 Wohl dem, der ſeinen Köcher derſelben voll hat; die werden nicht zu Schanden, wenn ſie mit ihren Feinden handeln im Thor.

Der 128 Pſalm.

1 Wohl dem, der den Herrn fürchtet, und auf ſeinen Wegen gehet.
2 Du wirſt dich nähren deiner Hände Arbeit; wohl dir, du haſt es gut.
3 Dein Weib wird ſeyn wie ein fruchtbarer Weinſtock um dein Haus herum, deine Kinder wie die Oehlzweige um deinen Tiſch her.
4 Siehe, alſo wird geſegnet der Mann, der den Herrn fürchtet.
5 Der Herr wird dich ſegnen aus Zion, daß du ſeheſt das Glück Jeruſalem dein Lebenlang,
6 Und ſeheſt deiner Kinder Kinder. Friede über Iſrael.

Der 129 Pſalm.

1 Sie haben mich oft gedränget von meiner Jugend auf, ſo ſage Iſrael.
2 Sie haben mich oft gedränget von meiner Jugend auf: aber ſie haben mich nicht übermocht.
3 Die Pflüger haben auf meinem Rücken geackert, und ihre Furchen lang gezogen.
4 Der Herr, der gerecht iſt, hat der Gottloſen Seile abgehauen.
5 Ach, daß müßten zu Schanden werden und zurück kehren alle, die Zion gram ſind!
6 Ach, daß ſie müßten ſeyn wie das Gras auf den Dächern, welches verdorret, ehe man es ausrauft!
7 Von welchem der Schnitter ſeine Hand nicht füllet, noch der Garbenbinder ſeinen Arm voll,
8 Und die vorüber gehn, nicht ſprechen: Der Segen des Herrn ſey über euch; wir ſegnen euch im Namen des Herrn.

Der 130 Pſalm.

1 Aus der Tiefe rufe ich, Herr, zu dir.
2 Herr, höre meine Stimme, laß deine Ohren

LOS PSALMOS. *El Dia 27.*

4 Haz, Señor, volver nuestros cautivos, como un arroyo en el Austro.
5 Los que siembran con lágrimas, con regocijo segarán.
6 Andando iban, y lloraban, arrojando sus simientes. Mas quando vuelvan vendrán con regocijo, trayendo sus gavillas.

PSALMO CXXVII.

SI el Señor no edificare la casa, en vano trabajáron los que la edifican. Si el Señor no guardare la ciudad, inútilmente vela el que la guarda.
2 En vano es para vosotros levantaros ántes de amanecer: levantaos despues que hayais reposado, los que comeis pan de dolor. Quando diere sueño á sus amados:
3 He aquí la heredad del Señor son los hijos; el galardon, el fruto del vientre.
4 Como saetas en mano de un valiente: así los hijos de los sacudidos.
5 Bienaventurado el hombre, que cumplió su deseo sobre ellos mismos: no será avergonzado quando hablare con sus enemigos en la puerta.

PSALMO CXXVIII.

BIENAVENTURADOS todos los que temen al Señor, los que andan en sus caminos.
2 Porque comerás los trabajos de tus manos: bienaventurado eres, y te irá bien.
3 Tu muger como vid abundante, á los lados de tu casa. Tus hijos como renuevos de olivos, al rededor de tu mesa.
4 He aquí que así será bendito el hombre, que teme al Señor.
5 Bendígate el Señor desde Sión, y veas los bienes de Jerusalém todos los dias de tu vida.
6 Y veas los hijos de tus hijos, la paz sobre Israél.

PSALMO CXXIX.

MUCHAS veces me combatiéron desde mi juventud, dígalo ahora Israél.
2 Muchas veces me combatiéron desde mi juventud: pero no pudiéron conmigo.
3 Sobre mi espalda labráron los pecadores: prolongáron su iniquidad.
4 El Señor justo cortó las cervices de los pecadores:
5 Sean avergonzados, y vueltos atras todos, los que aborrecen á Sion.
6 Sean como la yerba de los tejados, que ántes que la arranquen, se secó:
7 De la que ni segador llenó su mano, ni su seno el que recoge las gavillas.
8 Y no dixéron los que pasaban: La bendicion del Señor sea sobre vosotros: os bendecimos en el nombre del Señor.

PALMO CXXX.

DESDE las profundidades clamé á tí, Señor:
2 Señor, oye mi voz. Estén atentos tus oidos á la voz de mi deprecacion.
3 Si acechares, Señor, á los pecados: Señor, ¿quién subsistirá?
4 Mas en tí hay propiciacion, y por tu ley, Señor, he aguardado á tí. Mi alma ha aguardado la palabra de él:
5 Mi alma ha esperado en el Señor.
6 Desde la guardia de la mañana hasta la noche, espere Israél en el Señor

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXXVII...CXXX.

4 Converte Domine captivitatem nostram, sicut torrens in Austro.
5 Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.
6 Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

PSALMUS CXXVII.

NISI Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eum. Nisi Dominus custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam.
2 Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
3 Cum dederit dilectis suis somnum: ecce hereditas Domini filii: merces, fructus ventris.
4 Sicut sagittæ in manu potentis: ita filii excussorum.
5 Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

PSALMUS CXXVIII.

BEATI omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus.
2 Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, et bene tibi erit.
3 Uxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domus tuæ. Filii tui sicut novellæ olivarum, in circuitu mensæ tuæ.
4 Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.
5 Benedicat tibi Dominus ex Sion: et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
6 Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

PSALMUS CXXIX.

SÆPE expugnaverunt me a juventute mea, dicat nunc Israel:
2 Sæpe expugnaverunt me a juventute mea: etenim non potuerunt mihi.
3 Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.
4 Dominus justus concidit cervices peccatorum:
5 Confundantur et convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.
6 Fiant sicut fœnum tectorum: quod priusquam evellatur, exaruit:
7 De quo non implevit manum suam qui metit, et sinum suum qui manipulos colligit.
8 Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

PSALMUS CXXX.

DE profundis clamavi ad te Domine:
2 Domine exaudi vocem meam: Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.
3 Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebit?
4 Quia apud te propitiatio est: et propter legem tuam sustinui te Domine. Sustinuit anima mea in verbo ejus:
5 Speravit anima mea in Domino.
6 A custodia matutina usque ad noctem: speret Israel in Domino.

4 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.
5 Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.
6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλ. ρκζ'. CXXVII.

ΕΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.
2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν· ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.
3 Ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.
4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.
5 Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ψαλ. ρκη'. CXXVIII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.
2 Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ καὶ καλῶς σοι ἔσται.
3 Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.
4 Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
5 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
6 Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλ. ρκθ'. CXXIX.

ΠΟΛΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·
2 Πολεμάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητος μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.
3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.
4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.
5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.
6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·
7 Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.
8 Καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ψαλ. ρλ'. CXXX.

ΕΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε,
2 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται;
4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
5 Ὑπέμεινέ σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
6 Ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
7 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Day 28. THE PSALMS.

7 O Israel, trust in the Lord, for with the Lord there is mercy: and with him is plenteous redemption.
8 And he shall redeem Israel: from all his sins.

PSALM CXXXI.

LORD, I am not high-minded: I have no proud looks.
2 I do not exercise myself in great matters: which are too high for me.
3 But I refrain my soul, and keep it low, like as a child that is weaned from his mother: yea, my soul is even as a weaned child.
4 O Israel, trust in the Lord: from this time forth for evermore.

MORNING PRAYER.

PSALM CXXXII.

LORD, remember David: and all his trouble;
2 How he sware unto the Lord: and vowed a vow unto the Almighty God of Jacob;
3 I will not come within the tabernacle of mine house: nor climb up into my bed;
4 I will not suffer mine eyes to sleep, nor mine eye-lids to slumber: neither the temples of my head to take any rest;
5 Until I find out a place for the temple of the Lord: an habitation for the mighty God of Jacob.
6 Lo, we heard of the same at Ephrata: and found it in the wood.
7 We will go into his tabernacle: and fall low on our knees before his footstool.
8 Arise, O Lord, into thy resting-place: thou, and the ark of thy strength.
9 Let thy priests be clothed with righteousness: and let thy saints sing with joyfulness.
10 For thy servant David's sake: turn not away the presence of thine Anointed.
11 The Lord hath made a faithful oath unto David: and he shall not shrink from it;
12 Of the fruit of thy body: shall I set upon thy seat.
13 If thy children will keep my covenant, and my testimonies that I shall learn them: their children also shall sit upon thy seat for evermore.
14 For the Lord hath chosen Sion to be an habitation for himself: he hath longed for her.
15 This shall be my rest for ever: here will I dwell, for I have a delight therein.
16 I will bless her victuals with increase: and will satisfy her poor with bread.
17 I will deck her priests with health: and her saints shall rejoice and sing.
18 There shall I make the horn of David to flourish: I have ordained a lantern for mine Anointed.
19 As for his enemies, I shall clothe them with shame: but upon himself shall his crown flourish.

PSALM CXXXIII.

BEHOLD, how good and joyful a thing it is: brethren, to dwell together in unity!
2 It is like the precious ointment upon the head, that ran down unto the beard: even unto Aaron's beard, and went down to the skirts of his clothing.
3 Like as the dew of Hermon: which fell upon the hill of Sion.
4 For there the Lord promised his blessing: and life for evermore.

PSALM CXXXIV.

BEHOLD now, praise the Lord: all ye servants of the Lord;

LES PSEAUMES. *Le 28 Jour*

séricorde est avec l'Eternel, et la rédemption se trouve en abondance auprès de lui.
8 Et lui-même rachétera Israël de toutes ses iniquités.

PSEAUME CXXXI.

O ETERNEL, mon cœur ne s'est point élevé, mes yeux ne se sont point haussés, et je n'ai point recherché des choses grandes et trop élevées pour moi.
2 Si je n'ai pas rangé et fait taire mes désirs, tel qu'est *un enfant* sevré à l'égard de sa mère; et si mon ame n'est pas comme un *enfant* sevré, *que je ne sois pas exaucé de toi!*
3 Israël, attends-toi à l'Eternel, dès maintenant et à toujours.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXXXII.

O ETERNEL, souviens-toi de David, et de toute son affliction;
2 Lequel a juré à l'Eternel, et fait ce vœu au Puissant de Jacob:
3 Si j'entre dans la tente de ma maison, et si je monte sur le lit où je me couche;
4 Si je donne du sommeil à mes yeux, *ou si je laisse* sommeiller mes paupières,
5 Jusqu'à ce que j'aie trouvé un lieu à l'Eternel, et des pavillons pour le puissant *Dieu* de Jacob!
6 Voici, nous avons ouï dire qu'elle avoit été à Ephrat, et nous l'avons trouvée dans les champs de Jahar.
7 Nous entrerons dans ses pavillons, et nous nous prosternerons devant son marchepied.
8 Lève-toi, o Eternel, *pour venir* dans ton repos, toi, et l'arche de ta face.
9 Que tes sacrificateurs soient revêtus de justice, et que tes bien-aimés chantent de joie.
10 Pour l'amour de David ton serviteur ne rejette point le visage de ton oint!
11 L'Eternel a juré la vérité à David, *il* n'en reviendra point, *quand il a dit:* Je mettrai de tes fils sur ton trône.
12 Si tes enfans gardent mon alliance et mes commandemens, que je leur enseignerai, leurs fils aussi seront assis à perpétuité sur ton trône.
13 Car l'Eternel a choisi Sion, et l'a agréée pour son siége.
14 Elle *est, dit-il, le lieu de* mon repos à perpétuité; j'y demeurerai, parce que je m'y plais.
15 Je bénirai abondamment ses vivres, et je rassasierai de pain ses pauvres.
16 Je revêtirai ses sacrificateurs de délivrance, et ses Saints chanteront d'une grande joie.
17 C'est là que je ferai lever une corne à David, et que je préparerai une lampe à mon oint.
18 Je couvrirai de honte ses ennemis, et son diadème fleurira sur lui.

PSEAUME CXXXIII.

OH, que *c'est* une chose bonne, et que *c'est* une chose agréable, que les frères demeurent unis ensemble!
2 *C'est* comme cette huile précieuse, *répandue* sur la tête, qui descend sur la barbe d'Aaron, et qui découle sur le bord de ses vêtemens;
3 Et comme la rosée de Hermon, et celle qui descend sur la montagne de Sion; car *c'est* là *que* l'Eternel a établi la bénédiction et la vie à toujours.

PSEAUME CXXXIV.

BENISSEZ l'Eternel, *vous* tous les serviteurs de l'Eternel, vous qui assistez *toutes* les nuits dans la maison de l'Eternel.

τὸν Κύριον ἔρχεται τὸ ἔλεος, ᾧ μεγάλη εἶναι ἡ λύτρωσίς του.
8 Αὐτὸς θέλει λυτρώσειν τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ πάσας τὰς ἀνομίας του.

Ψαλ. ρλα'. CXXXI.

ΚΥΡΙΕ, δὲν ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ οἱ ὀφθαλμοί μου εἶναι ὑπερήφανοι.
2 Δὲν ἐπεχείρησα μεγάλα, πράγματα ὑπὲρ τὴν δύναμίν μου.
3 Ἀλλ' ἐταπεινοφρόνουν, ᾧ ἐκατέβασα τὴν ψυχήν μου ὡσὰν τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἀπὸ τὴν μητέρα του, ἡ ψυχή μου εἶναι ὡσὰν τὸ ἀπογεγαλακτισμένον.
4 Ἰσραὴλ ἤλπισεν εἰς τὸν Κύριον ἀπὸ τῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρλβ'. CXXXII.

ΕΝΘΥΜΗΣΟΥ Κύριε τὸν Δαυὶδ καὶ πᾶσαν τὴν πραότητα του.
2 Καθὼς ἔκαμεν ὅρκον εἰς τὸν Κύριον, καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν παντοδύναμον θεὸν τῦ Ἰακώβ.
3 Δὲν θέλω ἐλθειν εἰς τὸν βωμὸν τοῦ οἴκου μου, δὲν θέλω ἀναβῆν ἐπὶ τὸ στρῶμά μου.
4 Δὲν θέλω δώσειν τῶν ὑφθαλμῶν μου ὕπνον, οὔτε ἀνάπαυσιν τῶν βλεφάρων μου.
5 Ἕως ὁποῦ εὕρω τόπον διὰ τὸν ναὸν τῦ Κυρίου, κατασκήνωμα διὰ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακώβ.
6 Ἰδοὺ τὴν ἠκούσαμεν εἰς Ἐφραθὰ, καὶ τὴν ηὑραμεν εἰς τὸ δάσος.
7 Θέλομεν ἔλθειν εἰς τοὺς βωμούς του, καὶ γωνατήσομεν εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπάτησαν οἱ πόδες του.
8 Σήκω Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
9 Οἱ Ἱερεῖς σου ὰς ἐνδυθῶσι δικαιοσύνην καὶ ὰς χαρῶσιν οἱ ὅσιοί σου.
10 Διὰ τὸν Δαυὶδ τὸν δοῦλόν σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σᾳ ἀπὸ τὸν χρισόν σᾳ.
11 Ὤμοσε Κύριον ἀλήθειαν εἰς τὸν Δαυὶδ, ᾧ θέλει φυλάξειν τὸν ὅρκον του.
12 Ἀπὸ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας σου, θέλω βάλειν ἐπὶ τὸν θρόνον σου.
13 Ἐὰν φυλάξωσιν οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰς μαρτυρίας μου, τὰς ὁποίας θέλω τοὺς διδάξειν, οἱ υἱοί των ἕτι θέλωσι καθίσειν αἰωνίως ἐπὶ τὸν θρόνον σου.
14 Ὅτι Κύριος ἐδιάλεξε τὴν Σιὼν εἰς κατοικίαν του, ὅτι τὴν ἐπεθύμησεν.
15 Αὕτη θέλει εἶναι ἡ αἰωνία μου ἀνάπαυσις, ἐκεῖ θέλω κατοικήσειν, ὅτι τὴν ἠγάπησα.
16 Θέλω εὐλογήσειν τὴν τροφὴν της εἰς αὔξησιν, καὶ χορτάσω τὺς πτωχούς της μὲ ἄρτον.
17 Θέλω ἐνδύσειν τοὺς Ἱερεῖς της μὲ σωτηρίαν, καὶ μὲ χαρὰν καὶ ψαλμὸν τὺς ὁσίους της.
18 Ἐκεῖ θέλω κάμειν ἕνα ἀνθήσῃ ἡ δύναμις τῦ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον διὰ τὸν χρισόν μου.
19 Τοὺς δὲ ἐχθρούς του θέλω σκεπάσειν μὲ ἀτιμίαν, ἀλλὰ ὁ στέφανός του θέλει ἀνθήσειν ἐπὶ τὴν κεφαλήν του.

Ψαλ. ρλγ'. CXXXIII.

ΙΔΟΥ πόσον καλὸν καὶ τερπνὸν τὸ ἕνα κατοικοῦσι δύω ἀδελφοὶ ὁμοῦ.
2 Εἶναι ὡσὰν μῦρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, ῥέον κάτω εἰς τὰ γένια, εἰς τὰ γένια Ἀαρὼν, ῥέον κάτω ἕως τῆς ἄκρας τοῦ φορέματός του.
3 Ὡσὰν τὴν δρόσον τοῦ Ἑρμὼν, καταβαίνουσαν εἰς τὰ ὄρη τῆς Σιών.
4 Ὅτι ἐκεῖ ἔταξεν ὁ Κύριος τὴν εὐλογίαν τᾳ, καὶ αἰώνιον ζωήν.

Ψαλ. ρλδ'. CXXXIV.

ΙΔΟΥ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δῦλοι Κυρίου.

standō a guardar *quando verrà* la mattina.
7 Aspetti Israel il Signore: perciocchè appo il Signore *v' è* benignità, e molta redenzione.
8 Ed egli riscatterà Israel di tutte le sue iniquità.

SALMO CXXXI.

SIGNORE, il mio cuore non è elevato, e gli occhi miei non sono altieri, e non caminano in cose più grandi, e più ardue ch' a me non si conviene.
2 Se non ho composta, ed acchetata l'anima mia, a guisa di fanciullo novellamente spoppato appresso sua madre: *se* l'anima mia *non è stata* in me a guisa di fanciullo novellamente spoppato.
3 Israel isperi nel Signore da ora in eterno.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXXXII.

RICORDATI, Signore, di David, e di tutte le sue afflizioni,
2 Come egli giurò al Signore, *e* fece voto al Possente di Jacob, *dicendo:*
3 Se io entro nel Tabernacolo della mia casa, se salgo sopra la lettiera del mio letto:
4 Se do alcun sonno agli occhi miei, *od* alcun sonnecchiar alle mie palpebre:
5 Infino attanto ch' io abbia trovato un luogo al Signore, degli abitacoli al Possente di Jacob.
6 Ecco, noi abbiamo udito, *che l'Arca era stata* nella *contrada* Efratea: *poi* la trovammo ne' campi di laar.
7 Entriamo negli abitacoli del Signore: adoriamo allo scannello de' suoi piedi.
8 Levati, Signore: tu, e l'Arca della tua forza, *per entrar* nel tuo riposo.
9 I tuoi sacerdoti sieno rivestiti di giustizia, e giubilino i tuoi santi.
10 Per amor di David, tuo servitore, non negare al tuo Unto la sua richiesta.
11 Il Signore giurò verità a David e non *la* rivocherà, *dicendo:* io metterò sopra il suo trono del frutto del tuo ventre.
12 Se i tuoi figliuoli osservano il mio patto, e la mia testimonianza ch' io insegnerò loro; *essi*, ed i lor figliuoli in perpetuo, sederanno sopra il tuo trono.
13 Perciocchè il Signore ha eletta Sion, egli l'ha gradita per sua stanza, *dicendo:*
14 Questo *è* il mio riposo in perpetuo, quì abiterò: perciocchè *questo è il luogo, ch'* io ho desiderato.
15 Io benedirò largamente la sua vittuaglia, io sazierò di pane i suoi poveri.
16 E vestirò i suoi sacerdoti *di vesti* di liberazione, ed i suoi santi giubileranno in gran letizia.
17 Quivi farò germogliare un corno a David, e terrò accesa una lampana al mio Unto.
18 Io vestirò i suoi nemici di vergogna, e la sua benda reale fiorirà sopra lui.

SALMO CXXXIII.

ECCO, quant' *è* buono, e quant' *è* piacevole che fratelli dimorino insieme!
2 *Questo è* come l'olio eccellente, *che è sparso* sopra il capo d'Aaron, il quale gli scende sopra la barba, *e poi* cola infino al lembo de' suoi vestimenti.
3 Come la rugiada d'Hermon, che scende sopra i monti di Sion: perciocchè il Signore ha ordinata quivi la benedizione, *e* la vita in eterno.

SALMO CXXXIV.

ECCO, benedite il Signore, *voi* tutti i servitori del Signore, che state le notti

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

28ſter Tag. **Der Pſalter.**

merken auf die Stimme meines Flehens.
3 So du willſt, Herr, Sünde zurechnen, Herr, wer wird beſtehen?
4 Denn bey dir iſt die Vergebung, daß man dich fürchte.
5 Ich harre des Herrn, meine Seele harret, und ich hoffe auf ſein Wort.
6 Meine Seele wartet auf den Herrn von einer Morgenwache bis zur andern.
7 Iſrael, hoffe auf den Herrn: denn bey dem Herrn iſt die Gnade, und viel Erlöſung bey ihm.
8 Und er wird Iſrael erlöſen aus allen ſeinen Sünden.

Der 131 Pſalm.

1 Herr, mein Herz iſt nicht hoffärtig, und meine Augen ſind nicht ſtolz, und wandle nicht in großen Dingen, die mir zu hoch ſind.
2 Wenn ich meine Seele nicht ſetzte und ſtillete, ſo ward meine Seele entwöhnet, wie einer von ſeiner Mutter entwöhnet wird.
3 Iſrael, hoffe auf den Herrn, von nun an bis in Ewigkeit.

Morgen-Gebete.

Der 132 Pſalm.

1 Gedenke, Herr, an David, und an alle ſein Leiden;
2 Der dem Herrn ſchwur, und gelobte dem Mächtigen Jacobs:
3 Ich will nicht in die Hütte meines Hauſes gehen, noch mich aufs Lager meines Bettes legen;
4 Ich will meine Augen nicht ſchlafen laſſen, noch meine Augenlieder ſchlummern,
5 Bis ich eine Stätte finde für den Herrn, zur Wohnung dem Mächtigen Jacobs.
6 Siehe, wir hören von ihr in Ephrata, wir haben ſie gefunden auf dem Felde des Waldes.
7 Wir wollen in ſeine Wohnung gehen, und anbeten vor ſeinem Fußſchemel.
8 Herr, mache dich auf zu deiner Ruhe, du und die Lade deiner Macht.
9 Deine Prieſter laß ſich kleiden mit Gerechtigkeit, und deine Heiligen ſich freuen.
10 Nimm nicht weg das Regiment deines Geſalbten, um deines Knechts Davids willen.
11 Der Herr hat David einen wahren Eid geſchworen, davon wird er ſich nicht wenden: Ich will dir auf deinen Stuhl ſetzen die Frucht deines Leibes.
12 Werden deine Kinder meinen Bund halten, und mein Zeugniß, das ich ſie lehren werde, ſo ſollen auch ihre Kinder auf deinem Stuhl ſitzen ewiglich.
13 Denn der Herr hat Zion erwählet, und hat Luſt daſelbſt zu wohnen.
14 Dieß iſt meine Ruhe ewiglich, hier will ich wohnen, denn es gefällt mir wohl.
15 Ich will ihre Speiſe ſegnen, und ihren Armen Brod genug geben.
16 Ihre Prieſter will ich mit Heil kleiden, und ihre Heiligen ſollen fröhlich ſeyn.
17 Daſelbſt ſoll aufgehen das Horn Davids; ich habe meinem Geſalbten eine Leuchte zugerichtet.
18 Seine Feinde will ich mit Schande kleiden: aber über ihm ſoll blühen ſeine Krone.

Der 133 Pſalm.

1 Siehe, wie fein und lieblich iſts, daß Brüder einträchtig bey einander wohnen.
2 Wie der köſtliche Balſam iſt, der vom Haupt Aarons herab fließt in ſeinen ganzen Bart, der herab fließt in ſein Kleid.
3 Wie der Thau, der von Hermon herab fällt auf

LOS PSALMOS. *El Dia 28.*

7 Porque en el Señor hay misericordia, y en él hay abundante redencion.
8 Y él mismo redimirá á Israél de todos sus pecados.

PSALMO CXXXI.

SEÑOR, no se ha engreido mi corazon: ni se han ensoberbecido mis ojos. No he andado en grandezas, ni en cosas maravillosas sobre mí.
2 Si no tenia yo sentimientos humildes: y por el contrario engreí mi alma: como el niño destetado junto á su madre, así sea el galardon en mi alma.
3 Espere Israél en el Señor, desde ahora y hasta el siglo.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXXXII.

ACUERDATE, Señor, de David, y de toda su mansedumbre:
2 Así como juró al Señor, hizo promesa al Dios de Jacob:
3 Si entrare en la tienda de mi casa, si subiere al lecho de mi estrado:
4 Si diere yo sueño á mis ojos, y á mis párpados adormecimiento:
5 Y reposo á mis sienes, hasta que halle un lugar para el Señor, un tabernáculo para el Dios de Jacob.
6 He aquí hemos oido que él estaba en Efrata: lo hemos hallado en los campos de la selva.
7 Entrarémos en su tabernáculo: le adorarémos en el lugar, en donde estuviéron sus pies.
8 Levántate, Señor, á tu reposo, tú, y el arca de tu santificacion.
9 Tus Sacerdotes se vistan de justicia, y regocíjense tus Santos.
10 Por amor de David tu siervo, no apartes el rostro de tu Christo.
11 Juró el Señor verdad á David, y no dexará de cumplirla: del fruto de tu vientre pondré sobre tu trono.
12 Si guardaren tus hijos mi alianza, y estos mis testimonios que les enseñaré: y los hijos de ellos los guardan para siempre, se sentarán sobre tu trono.
13 Porque ha escogido el Señor á Sión: la ha escogido por morada para sí.
14 Este es mi reposo por siglo de siglo: aquí moraré, porque la he escogido.
15 Bendeciré copiosamente á su viuda: harté á sus pobres de panes.
16 Vestiré á sus Sacerdotes de salud, y sus Santos saltarán de gozo.
17 Allí dilataré el poder de David, preparada tengo una antorcha á mi Christo.
18 Cubriré de confusion á sus enemigos: mas sobre él florecerá mi santificacion.

PSALMO CXXXIII.

MIRAD quán bueno, y quán gustoso es habitar los hermanos en union:
2 Como el perfume en la cabeza, que baxó por la barba muy crecida de Aarón, que baxó á la orla de su vestido:
3 Como el rocío de Hermón, que desciende al monte de Sión. Porque allí envió el Señor bendicion, y vida hasta el siglo.

PSALMO CXXXIV.

MIRAD, bendecid ahora al Señor, todos los siervos del Señor: los que estais en la casa del Señor, en los atrios de la casa de nuestro Dios,

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXXXI...CXXXIV.

7 Quia apud Dominum misericordia: et copiosa apud eum redemptio.
8 Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus ejus.

PSALMUS CXXXI.

DOMINE non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei. Neque ambulavi in magnis: neque in mirabilibus super me.
2 Si non humiliter sentiebam: sed exaltavi animam meam: Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea.
3 Speret Israel in Domino, ex hoc nunc et usque in sæculum.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXXXII.

MEMENTO Domine David, et omnis mansuetudinis ejus:
2 Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob:
3 Si introiero in tabernaculum domus meæ, si ascendero in lectum strati mei:
4 Si dedero somnum oculis meis, et palpebris meis dormitationem:
5 Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino tabernaculum Deo Jacob.
6 Ecce audivimus eam in Ephrata: invenimus eam in campis silvæ.
7 Introibimus in tabernaculum ejus: adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.
8 Surge Domine in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuæ.
9 Sacerdotes tui induantur justitiam: et sancti tui exultent.
10 Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.
11 Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
12 Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc, quæ docebo eos: Et filii eorum usque in sæculum, sedebunt super sedem tuam.
13 Quoniam elegit Dominus Sion: elegit eam in habitationem sibi.
14 Hæc requies mea in sæculum sæculi: hic habitabo quoniam elegi eam.
15 Viduam ejus benedicens benedicam: pauperes ejus saturabo panibus.
16 Sacerdotes ejus induam salutari: et sancti ejus exultatione exultabunt.
17 Illuc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.
18 Inimicos ejus induam confusione: super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

PSALMUS CXXXIII.

ECCE quàm bonum, et quàm jucundum habitare fratres in unum:
2 Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, Quod descendit in oram vestimenti ejus:
3 Sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion. Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, et vitam usque in sæculum.

PSALMUS CXXXIV.

ECCE nunc benedicite Dominum, omnes servi Domini: Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri,

τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.
8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. ρλα'. CXXXI.

ΚΥΡΙΕ οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.
2 Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου· ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.
3 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλβ'. CXXXII.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ·
2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·
3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·
4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου·
5 Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
6 Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθὰ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
7 Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.
9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
10 Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.
11 Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτὴν, Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιὼν, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
14 Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.
15 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.
16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.
17 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου·
18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλ. ρλγ'. CXXXIII.

ΙΔΟΥ δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνὸν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶτοαυτό;
2 Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.
3 Ὡς δρόσος Ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρλδ'. CXXXIV.

ΙΔΟΥ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν· ἐν ταῖς νυξὶν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

2 Ye that by night stand in the house of the Lord: even in the courts of the house of our God.
3 Lift up your hands in the sanctuary: and praise the Lord.
4 The Lord that made heaven and earth: give thee blessing out of Sion.

PSALM CXXXV.

O PRAISE the Lord, laud ye the Name of the Lord: praise it, O ye servants of the Lord;
2 Ye that stand in the house of the Lord: in the courts of the house of our God.
3 O praise the Lord, for the Lord is gracious: O sing praises unto his Name, for it is lovely.
4 For why? the Lord hath chosen Jacob unto himself: and Israel for his own possession.
5 For I know that the Lord is great: and that our Lord is above all gods.
6 Whatsoever the Lord pleased, that did he in heaven, and in earth: and in the sea, and in all deep places.
7 He bringeth forth the clouds from the ends of the world: and sendeth forth lightnings with the rain, bringing the winds out of his treasures.
8 He smote the first-born of Egypt: both of man and beast.
9 He hath sent tokens and wonders into the midst of thee, O thou land of Egypt: upon Pharaoh, and all his servants.
10 He smote divers nations: and slew mighty kings.
11 Sehon king of the Amorites, and Og the king of Basan: and all the kingdoms of Canaan;
12 And gave their land to be an heritage: even an heritage unto Israel his people.
13 Thy Name, O Lord, endureth for ever: so doth thy memorial, O Lord, from one generation to another.
14 For the Lord will avenge his people: and be gracious unto his servants.
15 As for the images of the heathen, they are but silver and gold: the work of men's hands.
16 They have mouths, and speak not: eyes have they, but they see not.
17 They have ears, and yet they hear not: neither is there any breath in their mouths.
18 They that make them are like unto them: and so are all they that put their trust in them.
19 Praise the Lord, ye house of Israel: praise the Lord, ye house of Aaron.
20 Praise the Lord, ye house of Levi: ye that fear the Lord, praise the Lord.
21 Praised be the Lord out of Sion: who dwelleth at Jerusalem.

2 Elevez vos mains dans le sanctuaire, et bénissez l'Eternel.
3 L'Eternel te bénisse de Sion, lui qui a fait les cieux et la terre.

PSEAUME CXXXV.

LOUEZ l'Eternel; louez le nom de l'Eternel, *vous* les serviteurs de l'Eternel, louez-le.
2 *Vous* qui assistez dans la maison de l'Eternel, dans les parvis de la maison de notre Dieu,
3 Louez l'Eternel, car l'Eternel *est* bon; psalmodiez à son nom, car c'est une chose agréable.
4 Car l'Eternel s'est choisi Jacob et Israël pour son précieux joyau.
5 Certainement, je sais que l'Eternel *est* grand, et que notre Seigneur *est* au dessus de tous les dieux.
6 L'Eternel fait tout ce qu'il lui plait, dans les cieux et sur la terre, dans la mer, et dans tous les abîmes.
7 *C'est lui* qui fait monter du bout de la terre les vapeurs; il produit les éclairs pour la pluie; il tire le vent de ses trésors.
8 *C'est lui* qui a frappé les premiers nés d'Egypte, tant des hommes que des bêtes;
9 *Qui* a envoyé des prodiges et des miracles au milieu de toi, o Egypte, contre Pharon et contre tous ses serviteurs;
10 Qui a frappé plusieurs nations, et mis à mort de puissans rois;
11 Sihon, le roi des Amorrhéens, et Hog, le roi de Basçan; et *les rois* de tous les royaumes de Canaan;
12 Et *qui* a donné leur pays en héritage, en héritage, *dis-je*, à Israël son peuple.
13 Eternel, ta renommée *est* à toujours; Eternel, ta mémoire *est* d'âge en âge.
14 Car l'Eternel fera justice à son peuple, et se repentira en faveur de ses serviteurs.
15 Les faux dieux des nations *sont* de l'or et de l'argent, un ouvrage de main d'homme.
16 Ils ont une bouche, et ils ne parlent point; ils ont des yeux, et ils ne voient point.
17 Ils ont des oreilles, et ils n'entendent point; il n'y a point aussi de souffle dans leur bouche.
18 Ceux qui les font, et tous ceux qui s'y confient, leur deviendront semblables.
19 Maison d'Israël, bénissez l'Eternel; maison d'Aaron, bénissez l'Eternel.
20 Maison des Lévites, bénissez l'Eternel; vous qui craignez l'Eternel, bénissez l'Eternel.
21 Béni *soit* de Sion l'Eternel qui habite à Jérusalem! Louez l'Eternel.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXXXV. CXXXVI.

2 Σεῖς οἱ καθήμενοι νύκτα εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου·
3 Ὑψώσατε τὰς χεῖρας σας εἰς τὰ ἅγια, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
4 Θέλει σὲ εὐλογήσειν ὁ Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρλε΄. CXXXV.

ΔΟΞΑΣΑΤΕ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, δοξάσατε ὦ δοῦλοι τὸν Κύριον.
2 Οἱ καθήμενοι εἰς τὸν οἶκον Κυρίου, εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ μας·
3 Δοξάσατε τὸν Κύριον ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθὸς, ψάλατε εἰς τὸ ὄνομά Του ὅτι εἶναι καλόν.
4 Ὅτι ὁ Κύριος ἐδιάλεξε διὰ τὸν ἑαυτόν τυ τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν Ἰσραὴλ διὰ περιουσιασμόν Του.
5 Ἐγὼ δὲ ἔγνωρισα ὅτι μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ ὑπὲρ πάντας τοὺς Θεούς.
6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰς θάλασσας, καὶ εἰς πάσας τὰς ἀβύσσους.
7 Μετέφερε σύνεφα ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς γῆς, καὶ ἐποίησε τὴν ἀστραπὴν εἰς βροχὴν, καὶ ἔφερεν ἀνέμους ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς του.
8 Ἐκτύπησε τὰ πρωτότοκα τῆς αἰγύπτου, ἀνθρώπους καὶ ζῶα.
9 Ἔστειλε σημεῖα καὶ θαύματα, εἰς τὴν μέσην σου, αἴγυπτε, ἐπὶ τὸν Φαραὼ, καὶ πάντας τοὺς δούλους του.
10 Ἐκτύπησεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐθανάτωσε δυνατοὺς βασιλεῖς.
11 Σηὼν τὸν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ Ὤγ τὸν βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς Χαναάν.
12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν των εἰς κληρονομίαν, εἰς κληρονομίαν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ λαοῦ του.
13 Κύριε τὸ ὄνομά σου κρατεῖ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τὸ μνημόσυνόν συ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
14 Ὅτι ὁ Κύριος θέλει ἐκδικήσειν τὸν λαόν του, καὶ ἐλεήσειν τὸν δοῦλόν σου.
15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν εἶναι ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
16 Στόμα ἔχουσι καὶ δὲν λαλοῦσιν, ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν βλέπουσιν.
17 Ἀυτία καὶ δὲν ἀκούουσι, καὶ τὸ στόμα των δὲν ἔχει πνεῦμα.
18 Ὅσοι τὰ πλάτουσι θέλει τὰ ὁμοιάσουσι, καὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες εἰς αὐτά.
19 Εὐλογήσατε τὸν Κύριον, ὦ οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον, οἶκος Ἀαρών.
20 Εὐλογήσατε τὸν Κύριον, οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον σεῖς πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.
21 Εὐλογητὸς ὁ Κύριος εἰς Σιὼν, ὁ κατοικῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

2 Alzate le vostre mani verso il Santuario, e benedite il Signore.
3 Benedicati da Sion il Signore che ha fatto il cielo, e la terra.

SALMO CXXXV.

LODATE il Nome del Signore: laudatelo, *voi* servitori del Signore,
2 Che state nella Casa del Signore, ne' Cortili della Casa del nostro Dio,
3 Lodate il Signore: perciocchè il Signore *è* buono: salmeggiate al suo Nome, perciocchè *è* amabile.
4 Conciosiacosachè il Signore s' abbia eletto Jacob, *ed* Israel, per suo tesoro riposto.
5 Certo io conosco ch'il Signore *è* grande, e ch' il nostro Signore *è maggiore* di tutti gl' iddii.
6 Il Signore fa tutto ciò che gli piace in cielo, ed in terra: ne' mari, ed *in* tutti gli abissi.
7 Egli fa salire i vapori dall' estremità della terra: egli fa i lampi per la pioggia: egli trae fuori il vento da' suoi tesori.
8 *Egli è quel* che percosse i primogeniti d' Egitto, così degli uomini, come degli animali;
9 Che mandò segni, e prodigi, in mezzo di te, o Egitto: sopra Faraone, e sopra tutti i suoi servitori;
10 Che percosse nazioni grandi, ed uccise re potenti.
11 Sihon, re degli Amorrei: ed Og, re di Basan: ed i re di tutti i regni di Canaan.
12 E diede i lor paesi per eredità; per eredità ad Israel, suo popolo.
13 O Signore, il tuo Nome *è* in eterno: o Signore, la memoria di te *è* per ogni età.
14 Quando il Signore avrà fatti i suoi giudicii sopra il suo popolo, egli si pentirà per amor de' suoi servitori.
15 Gl' idoli delle genti *sono* argento, ed oro: opera di mani d' uomini.
16 Hanno bocca, e non parlano: hanno occhi, e non veggono.
17 Hanno orecchi, e non odono: *ed* anche non hanno fiato alcuno nella lor bocca.
18 Simili ad essi sieno quelli che li fanno, chiunque in essi si confida.
19 Casa d'Israel, benedite il Signore: Casa d' Aaron, benedite il Signore.
20 Casa di Levi, benedite il Signore: *voi*, che temete il Signore, beneditelo.
21 Benedetto *sia* da Sion il Signore, che abita in Jerusalem. Alleluia.

EVENING PRAYER.

PSALM CXXXVI.

O GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.
2 O give thanks unto the God of all gods: for his mercy endureth for ever.
3 O thank the Lord of all Lords: for his mercy endureth for ever.
4 Who only doeth great wonders: for his mercy endureth for ever.
5 Who by his excellent wisdom made the heavens: for his mercy endureth for ever.
6 Who laid out the earth above the waters: for his mercy endureth for ever.
7 Who hath made great lights: for his mercy endureth for ever;
8 The sun to rule the day: for his mercy endureth for ever;
9 The moon and the stars to govern the night: for his mercy endureth for ever.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXXXVI.

CELEBREZ l'Eternel, car il est bon; parce que sa miséricorde *demeure* éternellement.
2 Célébrez le Dieu des dieux; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
3 Célébrez le Seigneur des seigneurs; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
4 *Célébrez* celui qui fait seul de grandes merveilles; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
5 Celui qui a fait les cieux avec intelligence; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
6 Celui qui a étendu la terre sur les eaux; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
7 Celui qui a fait les grands luminaires; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
8 Le soleil pour avoir seigneurie sur le jour; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
9 La lune et les étoiles, pour *avoir* domination sur la nuit; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
10 Celui qui a frappé l'Egypte en ses pre-

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρλς΄. CXXXVI.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΑΤΕ τὸν Κύριον ὅτι εἶναι ἀγαθὸς, καὶ τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Εὐχαριστήσατε τὸν θεὸν τῶν θεῶν, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον τῶν Κυρίων, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
4 Τὸν μόνον ποιήσαντα θαύματα μεγάλα, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
5 Τὸν ποιήσαντα μὲ τὴν σοφίαν του τοὺς οὐρανὸς, ὅτι τὸ ἔλεός τυ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
6 Τὸν στερεώσαντα τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
7 Τὸν μόνον ποιήσαντα φῶτα μεγάλα, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
8 Τὸν ἥλιον κυβερνῶντα τὴν ἡμέραν ὅτι τὸ ἔλεος το μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXXXVI.

CELEBRATE il Signore: perciocchè *egli è* buono: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
2 Celebrate l' Iddio degl' iddii: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
3 Celebrate il Signore de' signori: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
4 *Celebrate* colui, che solo fa maraviglie grandi: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
5 Colui che ha fatti i cieli con intendimento: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
6 Colui che ha distesa la terra sopra l'acque: perchè la sua benignità *è* in eterno.
7 Colui che ha fatti i gran luminari: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
8 Il sole per *avere* il reggimento del giorno: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
9 La luna, e le stelle, per *avere* i reggi

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

die Berge Zions. Denn daſelbſt verheißt der Herr Segen und Leben immer und ewiglich.

Der 134 Pſalm.

1 Siehe, lobet den Herrn, alle Knechte des Herrn, die ihr ſtehet des Nachts im Hauſe des Herrn.
2 Hebet eure Hände auf im Heiligthum, und lobet den Herrn.
3 Der Herr ſegne dich aus Zion, der Himmel und Erde gemacht hat.

Der 135 Pſalm.

1 Lobet den Namen des Herrn; lobet, ihr Knechte des Herrn,
2 Die ihr ſtehet im Hauſe des Herrn, in den Höfen des Hauſes unſers Gottes.
3 Lobet den Herrn, denn der Herr iſt freundlich; lobſinget ſeinem Namen, denn er iſt lieblich.
4 Denn der Herr hat ſich Jacob erwählet, Iſrael zu ſeinem Eigenthum.
5 Denn ich weiß, daß der Herr groß iſt, und unſer Herr vor allen Göttern.
6 Alles, was er will, das thut er, im Himmel, auf Erden, im Meer, und in allen Tiefen.
7 Der die Wolken läßt aufgehen vom Ende der Erde, der die Blitze ſamt dem Regen macht, der den Wind aus heimlichen Oertern kommen läßt.
8 Der die Erſtgeburten ſchlug in Egypten, beydes der Menſchen und des Viehes,
9 Und ließ ſeine Zeichen und Wunder kommen über dich, Egyptenland, über Pharao und alle ſeine Knechte;
10 Der viele Völker ſchlug, und tödtete mächtige Könige,
11 Sihon, der Amoriter König, und Og, den König zu Baſan, und alle Königreiche in Canaan,
12 Und gab ihr Land zum Erbe, zum Erbe ſeinem Volk Iſrael.
13 Herr, dein Name währet ewiglich, dein Gedächtniß, Herr, währet für und für.
14 Denn der Herr wird ſein Volk richten, und ſeinen Knechten gnädig ſeyn.
15 Der Heiden Götzen ſind Silber und Gold, von Menſchenhänden gemacht.
16 Sie haben Mäuler, und reden nicht; ſie haben Augen, und ſehen nicht;
17 Sie haben Ohren, und hören nicht; auch iſt kein Odem in ihrem Munde.
18 Die ſolche machen, ſind gleich alſo, alle, die auf ſolche hoffen.
19 Das Haus Iſrael lobe den Herrn; lobet den Herrn, ihr vom Hauſe Aarons;
20 Ihr vom Hauſe Levi, lobet den Herrn; die ihr den Herrn fürchtet, lobet den Herrn.
21 Gelobet ſey der Herr aus Zion, der zu Jeruſalem wohnet. Halleluja.

Abend-Gebete.

Der 136 Pſalm.

1 Danket dem Herrn, denn er iſt freundlich, denn ſeine Güte währet ewiglich.
2 Danket dem Gott aller Götter, denn ſeine Güte währet ewiglich.
3 Danket dem Herrn aller Herren, denn ſeine Güte währet ewiglich;
4 Der große Wunder thut allein, denn ſeine Güte währet ewiglich.
5 Der die Himmel ordentlich gemacht hat, denn ſeine Güte währet ewiglich.
6 Der die Erde aufs Waſſer ausgebreitet hat, denn ſeine Güte währet ewiglich.

2 Por las noches alzad vuestras manos ácia el santuario, y bendecid al Señor.
3 Bendígate desde Sion el Señor, que hizo el cielo y la tierra.

PSALMO CXXXV.

ALLELUYA. Alabad el nombre del Señor, alabad, siervos, al Señor.
2 Los que estais en la casa del Señor, en los atrios de la casa de nuestro Dios.
3 Alabad al Señor, porque el Señor es bueno: psalmead á su nombre, porque es suave.
4 Porque escogió para sí el Señor á Jacob, á Israél en posesion para sí.
5 Pues yo he conocido que el Señor es grande, y que nuestro Dios es sobre todos los dioses.
6 Todas las cosas que quiso, las hizo el Señor en el cielo, en la tierra, en el mar, y en todos los abismos.
7 El que saca las nubes del cabo de la tierra: hizo los relámpagos para lluvia. El que saca los vientos de sus tesoros:
8 El que hirió á los primogénitos de Egipto desde el hombre hasta la bestia.
9 Y envió señales, y prodigios en medio de tí, ó Egipto, contra Pharaón, y contra todos sus siervos.
10 El que hirió á muchas naciones, y mató á Reyes fuertes:
11 A Sehón Rey de los Amorrhéos, y á Og Rey de Basán, y á todos los reynos de Canaán.
12 Y dió la tierra de ellos en herencia, en herencia á Israél su pueblo.
13 Señor, tu nombre es eternamente: Señor, la memoria de tí será por generacion en generacion.
14 Porque el Señor juzgará á su pueblo, y se dexará vencer de los ruegos de sus siervos.
15 Los simulacros de las gentes, plata y oro, obras de manos de hombres.
16 Boca tienen, y no hablarán: ojos tienen, y no verán.
17 Orejas tienen, y no oirán: porque no hay resuello en su boca.
18 Sean semejantes á ellos los que los hacen, y todos los que confian en ellos.
19 Casa de Israél, bendecid al Señor: casa de Aarón, bendecid al Señor.
20 Casa de Leví, bendecid al Señor: los que temeis al Señor, bendecid al Señor.
21 Desde Sion se bendiga al Señor, que habita en Jerusalém.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXXXVI.

Alleluya.

ALABAD al Señor, porque es bueno, porque su misericordia es para siempre.
2 Alabad al Dios de los dioses, porque su misericordia es para siempre.
3 Alabad al Señor de los señores, porque su misericordia es para siempre.
4 Al que hace grandes maravillas solo, porque su misericordia es para siempre.
5 Al que hizo los cielos con inteligencia, porque su misericordia es para siempre.
6 Al que afirmó la tierra sobre las aguas, porque su misericordia es para siempre.
7 Al que hizo las grandes lumbreras, porque su misericordia es para siempre.
8 El sol para presidir al dia, porque su misericordia es para siempre.

LATINA ET GRÆCA.

2 In noctibus extollite manus vestras in sancta, et benedicite Dominum.
3 Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cælum et terram.

PSALMUS CXXXV.

LAUDATE nomen Domini, laudate servi Dominum.
2 Qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.
3 Laudate Dominum, quia bonus Dominus: psallite nomini ejus, quoniam suave.
4 Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, Israel in possessionem sibi.
5 Quia ego cognovi quòd magnus est Dominus, et Deus noster præ omnibus diis.
6 Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit in cælo, in terra, in mari, et in omnibus abyssis.
7 Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluviam fecit. Qui producit ventos de thesauris suis:
8 Qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus.
9 Et misit signa, et prodigia in medio tui Ægypte: in Pharaonem, et in omnes servos ejus.
10 Qui percussit gentes multas: et occidit reges fortes:
11 Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, et omnia regna Chanaan.
12 Et dedit terram eorum hereditatem, hereditatem Israel populo suo.
13 Domine nomen tuum in æternum: Domine memoriale tuum in generationem et generationem.
14 Quia judicabit Dominus populum suum: et in servis suis deprecabitur.
15 Simulachra Gentium argentum, et aurum, opera manuum hominum.
16 Os habent, et non loquentur: oculos habent, et non videbunt.
17 Aures habent, et non audient: neque enim est spiritus in ore ipsorum.
18 Similes illis fiant qui faciunt ea: et omnes, qui confidunt in eis.
19 Domus Israel benedicite Domino: domus Aaron benedicite Domino.
20 Domus Levi benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Domino.
21 Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jerusalem

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXXXVI.

CONFITEMINI Domino quoniam bonus: quoniam in æternum misericordia ejus.
2 Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
3 Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
4 Qui facit mirabilia magna solus: quoniam in æternum misericordia ejus.
5 Qui fecit cælos in intellectu: quoniam in æternum misericordia ejus.
6 Qui firmavit terram super aquas: quoniam in æternum misericordia ejus.
7 Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternum misericordia ejus.
8 Solem in potestatem diei: quoniam in æternum misericordia ejus.
9 Lunam, et stellas in potestatem noctis: quoniam in æternum misericordia ejus.
10 Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

2 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
3 Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιὼν, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρλε'. CXXXV.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον.
2 Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.
4 Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
5 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.
6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
9 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραὼ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς·
11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασὰν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν·
12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
15 Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
17 Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.
19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐν Σιὼν, ὁ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλς'. CXXXVI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
9 Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτό-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

10 Who smote Egypt with their first-born: for his mercy endureth for ever;
11 And brought out Israel from among them: for his mercy endureth for ever;
12 With a mighty hand, and stretched out arm: for his mercy endureth for ever.
13 Who divided the Red sea in two parts: for his mercy endureth for ever;
14 And made Israel to go through the midst of it: for his mercy endureth for ever.
15 But as for Pharaoh and his host, he overthrew them in the Red sea: for his mercy endureth for ever.
16 Who led his people through the wilderness: for his mercy endureth for ever.
17 Who smote great kings: for his mercy endureth for ever;
18 Yea, and slew mighty kings: for his mercy endureth for ever;
19 Sehon king of the Amorites: for his mercy endureth for ever;
20 And Og the king of Basan: for his mercy endureth for ever;
21 And gave away their land for an heritage: for his mercy endureth for ever;
22 Even for an heritage unto Israel his servant: for his mercy endureth for ever.
23 Who remembered us when we were in trouble: for his mercy endureth for ever;
24 And hath delivered us from our enemies: for his mercy endureth for ever.
25 Who giveth food to all flesh: for his mercy endureth for ever.
26 O give thanks unto the God of heaven: for his mercy endureth for ever.
27 O give thanks unto the Lord of lords: for his mercy endureth for ever.

PSALM CXXXVII.

BY the waters of Babylon we sat down and wept: when we remembered thee, O Sion.
2 As for our harps, we hanged them up: upon the trees that are therein.
3 For they that led us away captive required of us then a song, and melody, in our heaviness: Sing us one of the songs of Sion.
4 How shall we sing the Lord's song: in a strange land?
5 If I forget thee, O Jerusalem: let my right hand forget her cunning.
6 If I do not remember thee, let my tongue cleave to the roof of my mouth: yea, if I prefer not Jerusalem in my mirth.
7 Remember the children of Edom, O Lord, in the day of Jerusalem: how they said, Down with it, down with it, even to the ground.
8 O daughter of Babylon, wasted with misery: yea, happy shall he be that rewardeth thee, as thou hast served us,
9 Blessed shall he be that taketh thy children: and throweth them against the stones.

PSALM CXXXVIII.

I WILL give thanks unto thee, O Lord, with my whole heart: even before the gods will I sing praise unto thee.
2 I will worship toward thy holy temple, and praise thy Name, because of thy loving-kindness and truth: for thou hast magnified thy Name, and thy Word, above all things.
3 When I called upon thee, thou heardest me: and enduedst my soul with much strength.
4 All the kings of the earth shall praise thee, O Lord; for they have heard the words of thy mouth.

miers-nés; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
11 Et qui a fait sortir Israël du milieu d'eux; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
12 Avec une main forte et un bras étendu; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
13 Lequel a fendu la mer Rouge en deux; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
14 Et a fait passer Israël par le milieu d'elle; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
15 Et a renversé Pharaon et son armée dans la mer Rouge; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
16 Lequel a conduit son peuple par le désert; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
17 Lequel a frappé de grands rois; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
18 Et a tué des rois magnifiques; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
19 Sihon, roi des Amorrhéens; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
20 Et Hog, roi de Basçan; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
21 Et a donné leur pays en héritage; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
22 En héritage à Israël son serviteur; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
23 Lequel, lors que nous étions bien bas, s'est souvenu de nous; car sa miséricorde *demeure* éternellement;
24 Et nous a délivrés *de la main* de nos ennemis; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
25 Lequel donne de la nourriture à toute chair; car sa miséricorde *demeure* éternellement.
26 Célébrez le *Dieu* fort des cieux; car sa miséricorde *demeure* éternellement.

PSEAUME CXXXVII.

NOUS nous sommes tenus auprès des fleuves de Babylone, et même, nous y avons pleuré, nous souvenant de Sion.
2 Nous avons suspendu nos harpes aux saules, au milieu d'elle.
3 Quand ceux qui nous avoient emmenés prisonniers nous ont demandé de chanter des cantiques, et de les réjouir avec nos harpes que nous avions suspendues, et *qu'ils nous ont dit:* Chantez-nous quelque chose des cantiques de Sion; *nous avons répondu:*
4 Comment chanterions-nous des cantiques de l'Eternel dans une terre étrangère?
5 Si je t'oublie, Jérusalem, que ma droite s'oublie elle-même.
6 Que ma langue soit attachée à mon palais, si je ne me souviens de toi; si je ne fais de Jérusalem le principal sujet de ma joie.
7 O Eternel, souviens-toi des enfans d'Edom, lesquels dans la journée de Jérusalem disoient: Découvrez, découvrez jusqu'à ses fondemens.
8 Fille de Babylone, qui vas être détruite, heureux celui qui te rendra la pareille *de ce* que tu nous as fait!
9 Heureux celui qui saisira tes petits enfans, et les écrasera contre les pierres!

PSEAUME CXXXVIII.

JE te célébrerai de tout mon cœur, je te psalmodierai en la présence des souverains.
2 Je me prosternerai dans le palais de ta sainteté, et je célébrerai ton nom, à cause de ta bonté et de ta vérité; car tu as rendu ton nom grand et *admirable*, par dessus tout autre, en accomplissant ta parole.
3 Au jour que j'ai crié tu m'as exaucé, et tu m'as fortifié en mon ame par ta vertu.
4 Eternel, tous les rois de la terre te célébreront, quand ils auront entendu les paroles de ta bouche.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

9 Τὴν σελήνην, καὶ τὰ ἄστρα κυβερνῶντα τὴν νύκτα, ὅτι τὸ ἔλεός τϖ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
10 Τὸν κτυπήσαντα τὴν Αἴγυπτον, ϖ̃ τὰς πρωτοτόκους των, ὅτι τὸ ἔλεός τϖ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
11 Τὸν φέροντα ἔξω τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ αὐτϖ̃ν, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
12 Μὲ δυνατὴν καὶ ὑψηλὴν χεῖρα, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
13 Τὸν μερίσαντα τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς δύο, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
14 Καὶ ἔφερε τὸν Ἰσραὴλ διὰ τὸ μέσον της, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
15 Ἀλλ' ἐγκρέμνησε τὸν Φαραὼ, ϖ̃ τὴν δύναμίν του εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
16 Τὸν φέροντα τὸν λαόν του εἰς τὴν ἔρημον, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
17 Τὸν κτυπήσαντα μεγάλους βασιλεῖς, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
18 Τὸν θανατώσαντα δυνατοὺς βασιλεῖς, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα·
19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
20 Καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασὰν, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
21 Τὸν δίδοντα τὴν γῆν των εἰς κληρονομίαν, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
22 Εἰς κληρονομίαν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ δούλου του, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
23 Τὸν ἐνθυμοῦντα ἡμᾶς τϖ̃ καιρϖ̃ τῆς θλίψεώς μας, ὅτι τὸ ἔλεός τϖ μένει εἰς τ' αἰῶνα.
24 Τὸν λυτρώσαντα ἡμᾶς ἀπὸ τϖ̃ν ἐχθρϖ̃ν μας, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
25 Τὸν δίδοντα τροφὴν εἰς κάθε σάρκαν, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
26 Εὐχαριστήσατε τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
27 Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον τϖ̃ν Κυρίων, ὅτι τὸ ἔλεός του μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ρλζ'. CXXXVII.

Επὶ τοὺς ποταμοὺς τῆς Βαβυλῶνος ἐκαθήσαμεν, καὶ ἐδακρύσαμεν ἐνθυμοῦντες τὴν Σιών.
2 Επὶ τὰ ἐν μέσϖ αὐτῆς δένδρα ἐκρεμάσαμεν τὰς λύρας μας.
3 Ὅτι ἐκεῖ μᾶς ἠρώτησαν οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ψαλμὸς ϖ̃ μελῳδίας εἰς τὴν θλῖψιν μας, Ψάλατέ μας, ἕνα ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς τῆς Σιών.
4 Πῶς θέλομεν ψάλειν τὴν ᾠδὴν τοῦ Κυρίου εἰς ξένην γῆν.
5 Ἐὰν σὲ ἀλησμονήσω ὦ Ἰερουσαλὴμ, ἂς ἀλησμονήσῃ ἡ δεξιά μου τὴν δυναμίν της.
6 Ἐὰν δὲν σὲ ἐνθυμηθῶ ἂς κολληθῇ ἡ γλῶσσά μϖ εἰς τὸν λάριγγά μϖ, ἐὰν δὲν προτιμήσω τὴν Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν εὐφροσύνην μου.
7 Ἐνθυμήσϖ Κύριε τοὺς υἱοὺς Ἐδὼμ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Ἰερουσαλήμ· τοὺς λέγοντας, Κάτω, κάτω, ἂς ξεθεμελιωθῇ.
8 Θυγατέρα Βαβυλῶνος, ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὅστις σοὶ ἀνταποδώσει τὸ ἀνταπόδομά σου, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνταπέδωκας.
9 Μακάριος ὅστις πιάσει τὰ τέκνα σου, ϖ̃ τὰ βαρέσει κατὰ τϖ̃ν πέτρων.

Ψαλ. ρλη'. CXXXVIII.

Θελῶ σὲ ἐυχαριστήσειν Κύριε μὲ ὅλην τὴν καρδίαν, ἔμπροσθεν τϖ̃ν θεϖ̃ν θέλω σὲ δοξάσειν.
2 Θέλω προσκυνήσειν τὸν ναόν σϖ τὸν ἅγιον, ϖ̃ ἐυχαριστήσω τὸ ὄνομά σϖ διὰ τὸ ἔλεός σου ϖ̃ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ὑπέρ κάθε πρᾶγμα τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον.
3 Ὅταν σὲ κράξω, σὺ μὲ ἀκούεις, ϖ̃ γεμίζεις τὴν ψυχήν μου μὲ δύναμιν.
4 Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς θέλϖσι

menti della notte: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
10 Colui che percosse gli Egizii ne' lor primogeniti: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
11 E trasse fuori Israel del mezzo di loro: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
12 Con man potente, e con braccio steso: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
13 Colui che spartì il mar rosso in due: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
14 E fece passare Israel per lo mezzo d'esso: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
15 E traboccò nel mar rosso Faraone, ed il suo esercito: perciocchè la sua benignità è in eterno.
16 Colui che conausse il suo popolo per lo diserto: perciocchè la sua benignità è in eterno.
17 Colui che percosse re grandi: perciocchè la sua benignità è in eterno.
18 Ed uccise re potenti: perciocchè la sua benignità è in eterno.
19 Sihon, re degli Amorrei: perciocchè la sua benignità è in eterno.
20 Ed Og, re di Basan: perciocchè la sua benignità è in eterno.
21 E diede il lor paese in eredità: perciocchè la sua benignità è in eterno.
22 *In* eredità ad Israel, suo servitore: perciocchè la sua benignità è in eterno.
23 Il quale, quando siamo stati abbassati, s'è ricordato di noi: perciocchè la sua benignità è in eterno.
24 E ci ha riscossi da' nostri nemici: perciocchè la sua benignità è in eterno.
25 Il quale dà il cibo ad ogni carne: perciocchè la sua benignità *è* in eterno.
26 Celebrate il Signore de' cieli: perciocchè la sua benignità è in eterno.

SALMO CXXXVII.

ESSENDO presso alle fiumane di Babilonia, dove noi sedevamo, *ed* anche piangevamo, ricordandoci di Sion:
2 Noi avevamo appese le nostre cetere a' salci, in mezzo d'essa.
3 Benchè quelli che ci avevano menati in cattività ci richiedessero quivi, che cantassimo: e quelli che ci facevano urlar piangendo *ci richiedessero canzoni* d'allegrezza, *dicendo:* cantateci delle canzoni di Sion.
4 Come avremmo noi cantate le canzoni del Signore in paese di stranieri?
5 Se io ti dimentico, o Jerusalem: *se* la mia destra *ti* dimentica:
6 Resti attaccata la mia lingua al mio palato, se io non mi ricordo di te, se non metto Jerusalem in capo d' *ogni* mia allegrezza.
7 Ricordati, Signore, de' figliuoli d'Edom, i quali, nella giornata di Jerusalem, dicevano: spianate, spianate, fino a' fondamenti.
8 O figliuola di Babilonia che devi esser distrutta, beato chi ti farà la retribuzione del male, che tu ci hai fatto!
9 Beato chi piglierà i tuoi piccioli figliuoli, e gli sbatterà al sasso.

SALMO CXXXVIII.

IO ti celebrerò con tutto il mio cuore: io ti salmeggerò davanti agli Angeli.
2 Io adorerò verso il Tempio della tua Santità, e celebrerò il tuo Nome, per la tua benignità, e per la tua verità: perciocchè tu hai magnificata la tua parola, sopra ogni tua fama.
3 Nel giorno ch' io ho gridato, tu m' hai accresciuto di forze nell' anima mia.
4 Tutti i re della terra ti celebreranno, Signore, quando avranno udite le parole della tua bocca.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

7 Der große Lichter gemacht hat, denn ſeine Güte währet ewiglich.
8 Die Sonne, dem Tage vorzuſtehen, denn ſeine Güte währet ewiglich.
9 Den Mond und Sterne, der Nacht vorzuſtehen, denn ſeine Güte währet ewiglich.
10 Der Egypten ſchlug an ihren Erſtgeburten, denn ſeine Güte währet ewiglich.
11 Und führete Iſrael heraus, denn ſeine Güte währet ewiglich.
12 Durch mächtige Hand und ausgereckten Arm, denn ſeine Güte währet ewiglich.
13 Der das Schilfmeer theilte in zwey Theile, denn ſeine Güte währet ewiglich.
14 Und ließ Iſrael durchhin gehen, denn ſeine Güte währet ewiglich.
15 Der Pharao und ſein Heer ins Schilfmeer ſtieß, denn ſeine Güte währet ewiglich.
16 Der ſein Volk führete durch die Wüſte, denn ſeine Güte währet ewiglich.
17 Der große Könige ſchlug, denn ſeine Güte währet ewiglich.
18 Und erwürgete mächtige Könige, denn ſeine Güte währet ewiglich.
19 Sihon, der Amoriter König, denn ſeine Güte währet ewiglich.
20 Und Og, den König zu Baſan, denn ſeine Güte währet ewiglich.
21 Und gab ihr Land zum Erbe, denn ſeine Güte währet ewiglich.
22 Zum Erbe ſeinem Knechte Iſrael, denn ſeine Güte währet ewiglich.
23 Denn er gedachte an uns, da wir untergedrückt waren, denn ſeine Güte währet ewiglich.
24 Und erlöſete uns von unſern Feinden, denn ſeine Güte währet ewiglich.
25 Der allem Fleiſche Speiſe giebt, denn ſeine Güte währet ewiglich.
26 Danket dem Gott vom Himmel, denn ſeine Güte währet ewiglich.

Der 137 Pſalm.

1 An den Waſſern zu Babel ſaßen wir, und weineten, wenn wir an Zion gedachten.
2 Unſere Harfen hiengen wir an die Weiden, die darinnen ſind.
3 Denn daſelbſt hießen uns ſingen, die uns gefangen hielten, und in unſerm Heulen fröhlich ſeyn: Lieber, ſinget uns ein Lied von Zion.
4 Wie ſollten wir des Herrn Lied ſingen im fremden Lande?
5 Vergeſſe ich dein, Jeruſalem, ſo werde meiner Rechten vergeſſen.
6 Meine Zunge müſſe an meinem Gaumen kleben, wo ich deiner nicht gedenke, wo ich nicht laſſe Jeruſalem meine höchſte Freude ſeyn.
7 Herr, gedenke der Kinder Edoms am Tage Jeruſalems, die da ſagen: Rein ab, rein ab, bis auf ihren Boden.
8 Du verſtörte Tochter Babel, wohl dem, der dir vergelte, wie du uns gethan haſt.
9 Wohl dem, der deine jungen Kinder nimmt, und zerſchmettert ſie an den Stein.

Der 138 Pſalm.

1 Ich danke dir von ganzem Herzen; vor den Göttern will ich dir lobſingen.
2 Ich will anbeten zu deinem heiligen Tempel, und deinem Namen danken um deine Güte und Treue: denn du haſt deinen Namen über alles herr-

LOS PSALMOS. *El Dia* 28.

9 La Luna, y las estrellas para presidir á la noche, porque su misericordia es para siempre.
10 Al que hirió á Egipto con sus primogénitos, porque su misericordia es para siempre.
11 Al que sacó á Israél de en medio de ellos, porque su misericordia es para siempre.
12 Con mano poderosa y brazo excelso, porque su misericordia es para siempre.
13 Al que dividió en partes el mar Roxo, porque su misericordia es para siempre.
14 Y sacó á Israél por medio de él, porque su misericordia es para siempre.
15 Y sacudió á Pharaón, y á su exército en el mar Roxo, porque su misericordia es para siempre.
16 Al que llevó su pueblo al través del desierto, porque su misericordia es para siempre.
17 Al que hirió á los grandes Reyes, porque su misericordia es para siempre.
18 Y mató los Reyes fuertes, porque su misericordia es para siempre.
19 A Sehón Rey de los Amorrhéos, porque su misericordia es para siempre.
20 Y á Og Rey de Basán, porque su misericordia es para siempre.
21 Y dió la tierra de ellos en herencia, porque su misericordia es para siempre.
22 En herencia á Israél su siervo, porque su misericordia es para siempre.
23 Porque en nuestro abatimiento se acordó de nosotros, porque su misericordia et para siempre.
24 Y nos redimió de nuestros enemigos, porque su misericordia es para siempre.
25 El que da alimento á toda carne, porque su misericordia es para siempre.
26 Alabad al Dios del cielo, porque su misericordia es para siempre. Alabad al Señor de los señores, porque su misericordia es para siempre.

PSALMO CXXXVII.

JUNTO á los rios de Babilonia, allí nos sentamos y lloramos, acordándonos de Sión:
2 En los sauces en medio de ella, colgamos nuestros instrumentos músicos.
3 Porque allí nos demandáron los que nos llevaban cautivos, palabras de canciones: y los que por fuerza nos lleváron, dixéron: Cantadnos un himno de los cánticos de Sión.
4 ¿Cómo cantarémos cántico del Señor en tierra agena?
5 Si me olvidare de tí, Jerusalem, á olvido sea entregada mi derecha.
6 Quede pegada mi lengua á mis fauces, si yo no me acordare de tí: si no me propusiere á Jerusalem, por punto principal de mi alegría.
7 Acuérdate, Señor, de los hijos de Edóm, en el dia de Jerusalem: los que dicen: Arruinad, arruinad en ella hasta los cimientos.
8 Hija infeliz de Babilonia: bienaventurado el que te diere el pago, que tú nos diste á nosotros.
9 Bienaventurado el que tomare, y estrellare tus chiquitos contra una peña.

PSALMO CXXXVIII.

TE alabaré, Señor, de todo mi corazon: porque has oido las palabras de mi boca. A la vista de los Angeles psalmearé á tí:
2 Adoraré ácia tu santo templo, y alabare á tu nombre. Por tu misericordia, y tu verdad: porque sobre todo has engrandecido tu santo nombre.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXXXVII. CXXXVIII.

11 Qui eduxit Israel de medio eorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
12 In manu potenti, et brachio excelso: quoniam in æternum misericordia ejus.
13 Qui divisit Mare rubrum in divisiones: quoniam in æternum misericordia ejus.
14 Et eduxit Israel per medium ejus: quoniam in æternum misericordia ejus.
15 Et excussit Pharaonem, et virtutem ejus in Mari rubro: quoniam in æternum misericordia ejus.
16 Qui traduxit populum suum per desertum: quoniam in æternum misericordia ejus.
17 Qui percussit reges magnos: quoniam in æternum misericordia ejus.
18 Et occidit reges fortes: quoniam in æternum misericordia ejus.
19 Sehon regem Amorrhæorum: quoniam in æternum misericordia ejus.
20 Et Og regem Basan: quoniam in æternum misericordia ejus.
21 Et dedit terram eorum hereditatem: quoniam in æternum misericordia ejus.
22 Hereditatem Israel servo suo: quoniam in æternum misericordia ejus.
23 Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: quoniam in æternum misericordia ejus.
24 Et redemit nos ab inimicis nostris: quoniam in æternum misericordia ejus.
25 Qui dat escam omni carni: quoniam in æternum misericordia ejus.
26 Confitemini Deo cæli: quoniam in æternum misericordia ejus. Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum misericordia ejus.

PSALMUS CXXXVII.

SUPER flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus: cum recordaremur Sion:
2 In salicibus in medio ejus, suspendimus organa nostra.
3 Quia illic interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum: Et qui abduxerunt nos: Hymnum cantate nobis de canticis Sion.
4 Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?
5 Si oblitus fuero tui Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.
6 Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui: Si non proposuero Jerusalem, in principio lætitiæ meæ.
7 Memor esto Domine filiorum Edom, in die Jerusalem: Qui dicunt: Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in ea.
8 Filia Babylonis misera: beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.
9 Beatus, qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

PSALMUS CXXXVIII.

CONFITEBOR tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei. In conspectu angelorum psallam tibi:
2 Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Super misericordia tua, et veritate tua: quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.
3 In quacumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
4 Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui:

κοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
18 Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
20 Καὶ τὸν Ὼγ βασιλέα τῆς Βασὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
25 Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. ρλζ'. CXXXVII.

ΕΠΙ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίσαμεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών.
2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὕμνον· Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σιών.
4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;
5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλὴμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.
6 Κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σε μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.
7 Μνήσθητι Κύριε τῶν υἱῶν Ἐδὼμ τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλὴμ· τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.
8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.
9 Μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλ. ρλη'. CXXXVIII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
2 Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.
3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.
4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

5 Yea, they shall sing in the ways of the Lord: that great is the glory of the Lord.
6 For though the Lord be high, yet hath he respect unto the lowly: as for the proud, he beholdeth them afar off.
7 Though I walk in the midst of trouble, yet shalt thou refresh me: thou shalt stretch forth thy hand upon the furiousness of mine enemies, and thy right hand shall save me.
8 The Lord shall make good his loving-kindness toward me: yea, thy mercy, O Lord, endureth for ever; despise not then the works of thine own hands.

5 Et ils chanteront les voies de l'Eternel; car la gloire de l'Eternel est grande.
6 Car l'Eternel est élevé; il voit les choses basses, et il connoît de loin les choses *les plus* élevées.
7 Si je marche au milieu de l'adversité, tu me vivifieras; tu avanceras ta main contre la fureur de mes ennemis, et ta droite me délivrera.
8 L'Eternel achèvera *de pourvoir à* ce qui me concerne. Eternel, ta bonté demeure à toujours, tu n'abandonneras point l'ouvrage de tes mains.

MORNING PRAYER.

PRIERE DU MATIN.

PSALM CXXXIX.

PSEAUME CXXXIX.

O LORD, thou hast searched me out, and known me: thou knowest my down-sitting, and mine up-rising; thou understandest my thoughts long before.
2 Thou art about my path, and about my bed: and spiest out all my ways.
3 For lo, there is not a word in my tongue: but thou, O Lord, knowest it altogether.
4 Thou hast fashioned me behind and before: and laid thine hand upon me.
5 Such knowledge is too wonderful and excellent for me: I cannot attain unto it.
6 Whither shall I go then from thy Spirit: or whither shall I go then from thy presence?
7 If I climb up into heaven, thou art there: if I go down to hell, thou art there also.
8 If I take the wings of the morning: and remain in the uttermost parts of the sea;
9 Even there also shall thy hand lead me: and thy right hand shall hold me.
10 If I say, Peradventure the darkness shall cover me: then shall my night be turned to day.
11 Yea, the darkness is no darkness with thee, but the night is as clear as the day: the darkness and light to thee are both alike.
12 For my reins are thine: thou hast covered me in my mother's womb.
13 I will give thanks unto thee, for I am fearfully and wonderfully made: marvellous are thy works, and that my soul knoweth right well.
14 My bones are not hid from thee: though I be made secretly, and fashioned beneath in the earth,
15 Thine eyes did see my substance, yet being imperfect: and in thy book were all my members written;
16 Which day by day were fashioned: when as yet there was none of them.
17 How dear are thy counsels unto me, O God: O how great is the sum of them!
18 If I tell them, they are more in number than the sand: when I wake up I am present with thee.
19 Wilt thou not slay the wicked, O God: depart from me, ye blood-thirsty men.
20 For they speak unrighteously against thee: and thine enemies take thy Name in vain.
21 Do not I hate them, O Lord, that hate thee: and am not I grieved with those that rise up against thee?
22 Yea, I hate them right sore: even as though they were mine enemies.
23 Try me, O God, and seek the ground of my heart: prove me, and examine my thoughts.
24 Look well if there be any way of wickedness in me: and lead me in the way everlasting.

ETERNEL, tu m'as sondé et tu m'as connu.
2 Tu connois quand je m'assieds et quand je me lève; tu découvres de loin ma pensée.
3 Tu m'environnes, soit que je marche, soit que je m'arrête, et tu as une parfaite connoissance de toutes mes voies.
4 Même, avant que la parole *soit* sur ma langue, voici, o Eternel, tu connois déjà tout.
5 Tu me tiens serré par derrière et par devant, et tu as mis ta main sur moi.
6 *Ta* science est trop merveilleuse pour moi, et si élevée que je n'y saurois atteindre.
7 Où irai-je loin de ton Esprit? Et où fuirai-je loin de ta face?
8 Si je monte aux cieux, tu y *es;* si je me couche au sépulcre, t'y voilà.
9 Si je prenois les ailes de l'aube du jour, et si j'allois demeurer à l'extrémité de la mer,
10 Là même ta main me conduiroit, et ta droite me saisiroit.
11 Si je dis: Au moins les ténèbres me couvriront, la nuit même *te servira* de lumière tout autour de moi.
12 Les ténèbres même ne *me* cacheront point à toi, et la nuit resplendira comme le jour: autant *te sont* les ténèbres que la lumière.
13 Car tu as possédé mes reins, *dès que* tu m'as enveloppé dans le sein de ma mère.
14 Je te célébrerai de ce que j'ai été fait d'une étrange et admirable manière; tes œuvres *sont* merveilleuses, et mon ame *le* connoît bien.
15 L'agencement de mes os ne t'a point été caché, lors que j'ai été formé dans un lieu secret, et tissu dans les lieux bas de la terre.
16 Tes yeux m'ont vu, lors que j'étois *comme* un peloton, et toutes ces choses s'écrivoient dans ton livre au jour qu'elles se formoient, même lors qu'il n'y en avoit encore aucune.
17 C'est pourquoi, o Dieu fort, que tes pensées me sont précieuses, et que la multitude en est grande!
18 Les veux-je compter? Elles sont en plus grande quantité que le sable. Suis-je réveillé? *Je suis* encore avec toi.
19 O Dieu, ne feras tu pas mourir le méchant? C'est pourquoi, o hommes de sang retirez-vous loin de moi.
20 Car ils ont parlé contre toi avec méchanceté; tes ennemis se sont élevés vainement.
21 Eternel, ne haïrois-je pas ceux qui te haïssent? Et ne serois-je pas indigné contre ceux qui s'élèvent contre toi?
22 Je les ai haïs d'une parfaite haine; je les tiens pour mes ennemis.
23 O Dieu fort, sonde-moi, et considère mon cœur; éprouve-moi, et considère mes discours.
24 Regarde *s'il y a* en moi aucun dessein de nuire à personne, et conduis-moi par la voie du monde.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

σὲ εὐχαριστήσειν ὅτι ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους τοῦ στόματός σου.
5 Καὶ θέλουσι ᾄλειν ὕμνους τῷ Κυρίῳ ὅτι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου εἶναι μεγάλη.
6 Ὅτι ὑψηλὸς εἶναι ὁ Κύριος καὶ βλέπει τὰ χαμηλὰ, καὶ ἀπὸ μακρόθεν τὰ ὑψηλά.
7 Ἐὰν πορευθῶ εἰς τὴν μέσιν τῆς θλίψεως, φύλαξόν με, ὕψωσε ἰὰς χεῖράς σου ἐναντίον τῆς ὀργῆς τῶν ἐχθρῶν μου, καὶ δεξιά σου θέλει με σώσειν.
8 Ὁ Κύριος θέλει μὲ εὐσπλαγχνισθῆν· Κύριε τὸ ἔλεός σου μένει εἰς τὸν αἰῶνα, μὴ καταφοονησης τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

5 E canteranno delle vie del Signore: conciosiacosachè grande *sia* la gloria del Signore.
6 Perciocchè il Signore è eccelso, e riguarda le cose basse: ed alto, e conosce da lungi.
7 Se io camino in mezzo di distretta, tu mi manterrai in vita, tu stenderai la mano sopra la faccia de' miei nemici, e la tua destra mi salverà.
8 Il Signore compirà *l'opera sua* intorno a me: o Signore, la tua benignità è in eterno: non lasciar l'opere delle tue mani.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

PREGHIERA della MATTINA.

Ψαλ. ρλθ'. CXXXIX.

SALMO CXXXIX.

ΚΥΡΙΕ μὲ ἐδοκίμασας καὶ μὲ ἐγνώρισας· Σὺ ἐγνώρισας τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου, σὺ ἐκαλάλαβας τὸς διαλογισμὸς μου ἀπὸ μακρόθεν.
2 Σὺ τσέκεσαι εἰς τὸν δρόμον μου, καὶ εἰς τὸ σῶμα μου, καὶ προεῖδες πάσας τὰς ὁδούς μου.
3 Ὅτι δὲν ἔχει λόγον ἡ γλῶσσά μου, τὸν ὁποῖον σὺ Κύριε δὲν γρωρίζεις.
4 Σὺ μὲ ἔπλασας ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, καὶ ἔβαλας ἐπάνω μου τὴν χεῖράν σου.
5 Τόση σοφία εἶναι παραπαλὺ θαυμασὴ καὶ μεγάλη διὰ μὲ, δὲν δύναμαι 'να τὴν ἀποκτήσω.
6 Ποῦ θέλω πορευθῆν ἀπὸ τὸ πνεῦμά σε, καὶ φύγω ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου;
7 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανὸν σὺ εἶσαι ἐκεῖ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην ἐκεῖ πάλιν σε εὑρίσκω.
8 Ἐὰν λάβω τὰ πτερὰ τῆς αὐγῆς, καὶ πετάξω ἕως τὴν ἄκραν τῆς θαλάσσης,
9 Καὶ ἐκεῖ θέλει μὲ ὁδηγήσειν ἡ χεῖρά σου καὶ ἡ δεξιά σου θέλει μὲ κρατήσειν.
10 Ἐὰν εἰπῶ, ἴσως σκότος θέλει μὲ σκεπάσειν, ἡ νύκτα μου ἀλλάζεται εἰς ἡμέραν.
11 Ὅτι τὸ σκότος δὲν εἶναι σκότος διὰ σὲ, ἀλλ' ἡ νύκτα εἶναι ξάστερη ὡσὰν ἡ ἡμέρα· σκότος ἢ φῶς διὰ σὲ εἶναι τὸ ἴδιον.
12 Οἱ νεφροί μου εἶναι ἰδικοί σου, Κύριε, ὅτι σὺ μὲ ἔπλασας εἰς τὴν γασέρα τῆς μητρός μου.
13 Θέλω σὲ εὐχαριστήσειν ὅτι φοβερῶς καὶ θαυμασίως ἐπλάσθην· θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου τὰ γνωρίζει καλά.
14 Τά κώκαλά μου δὲν σὲ ἐκρύφθησαν, ἀγκαλὰ καὶ ἐπλάσθην κρυφίως, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς.
15 Οἱ ὀφθαλμοί σου εἶδον τὴν ὐσίαν μου, ἂν καὶ ἀτελὴς, καὶ κάθε μέλος μου ἦτο γραμμένον εἰς τὸ βιβλίον σου,
16 Κατὰ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπλάττετο, καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν ἦτο ἀκώμι.
17 Πόσον ἀγαπηταὶ μοι εἶναι, Θεὲ, αἱ συμβουλαί σου, καὶ πόσον ἀναρίθμηται εἶναι.
18 Ἐὰν τὰς ἀριθμήσω θέλουσιν εἶναι περισσότεραι ἀπὸ τὴν ἄμμον, ὅταν ἐξυπνήσω εἶμαι μελὰ σοῦ.
19 Δὲν θέλεις θανατώσειν, ὦ θεὲ τὸς ἁμαρτωλὸς· φύγετε ἀπ' ἐμὲ σεῖς ἄνδρες αἵματος.
20 Ὅτι λαλῶσιν ἀδίκως ἐναντίον σου, καὶ οἱ ἐχθροί σου μελετῶσι ματαίως τὸ ὄνομά σου.
21 Δὲν ἐμίσησα ἴσως τὸς μισοῦντάς σε, Κύριε, καὶ δὲν ἐλυπήθην διὰ τὸς σηκωθέντας ἐναντίον σου;
22 Ναὶ ἐγὼ τοὺς μισῶ πολὺ, ὡς 'να ἦσαν ἐχθροί μου.
23 Δοκίμασόν με, ὦ θεὲ, καὶ γνώρισον τὸ βάθος τῆς καρδίας μου, δοκίμασόν με, καὶ μάθε τὰς νοήσεις μου.
24 Καὶ ἴδε ἐὰν εὑρίσκεται σπιρὶ ἀνομίας εἰς ἐμὲ, καὶ ὁδήγησόν με εἰς τὴν αἰώνιον ὁδόν.

5 E canteranno delle vie del Signore: conciosiacosachè grande *sia* la gloria del Signore.
6 Perciocchè il Signore è eccelso, e riguarda le cose basse: ed alto, e conosce da lungi.
7 Se io camino in mezzo di distretta, tu mi manterrai in vita, tu stenderai la mano sopra la faccia de' miei nemici, e la tua destra mi salverà.
8 Il Signore compirà *l'opera sua* intorno a me: o Signore, la tua benignità è in eterno: non lasciar l'opere delle tue mani.

SALMO CXXXIX.

SIGNORE, tu m' hai investigato, e tu *mi* conosci.
2 Tu conosci il mio sedere, ed il mio levare: tu intendi da lungi il mio pensiero.
3 Tu aggiri i mie sentieri, ed il mio ricetto: e sei usato a tutte le mie vie.
4 Perciocchè, non *essendo ancora* la parola sopra la mia lingua, ecco, Signore, tu sai *già* il tutto.
5 Tu mi stringi dietro, e davanti; e mi metti la mano adosso.
6 La *tua* conoscenza è tanto maravigliosa ch' io non posso sottrarmene; *e tanto* eccelsa ch' appo lei non posso nulla.
7 Dove me ne' andrò d' innanzi al tuo Spirito? e dove me ne fuggirò dal tuo cospetto?
8 Se io salgo in cielo, tu vi *sei:* e *se* mi metto a giacere ne' luoghi bassi sotterra, eccoviti.
9 *Se* prendo l'ale dell' alba, e vo a dimorar nell' estremità del mare:
10 Anche quivi mi condurrà la tua mano, e la tua destra mi prenderà.
11 E *se* dico: certo, le tenebre m'appiatteranno, la notte *sarà* luce d' intorno a me.
12 Le tenebre stesse non possono oscurarti *nulla:* anzi la notte *ti* risplende come il giorno: le tenebre, e la luce *ti son* tutt' uno.
13 Conciosiacosachè tu possegga le mie reni: tu m' hai composto nel ventre di mia madre.
14 Io ti celebrerò: perciocchè io sono stato maravigliosamente formato in maniere stupende: le tue opere *son* maravigliose, e l' anima mia *lo* sa molto bene.
15 La fabrica delle mie ossa non ti fu celata, quando io fui fatto in occulto, e lavorato nelle basse parti della terra.
16 I tuoi occhi viddero la massa informe del mio corpo: e tutte queste cose erano scritte nel tuo libro, nel tempo che si formavano, quando niuna d'esse *era ancora*.
17 Oh quanto mi sono, o Dio, preziosi i tuoi pensamenti! quanto son grandi le somme d' essi!
18 Se io li voglio annoverare, sono in maggior numero che la rena: *quando* io mi risveglio, io *sono* ancora teco.
19 Certo, o Dio, tu ucciderai l'empio: perciò, uomini di sangue, dipartiteví da me.
20 Perciocchè i tuoi nemici t' hanno nominato a scelleratezza, hanno preso *in bocca* il tuo Nome in vano.
21 O Signore, non odio io quelli che t' odiano? e non m' accuoro io per quelli che si levano contr' a te?
22 Io gli odio d' un'odio perfetto, io gli ho per nemici.
23 O Dio, investigami, e conosci il mio cuore: provami, e conosci i miei pensieri.
24 E vedi se v' è in me alcuna via iniqua: e guidami per la via del mondo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

lich gemacht durch dein Wort.
3 Wenn ich dich anrufe, ſo erhöre mich, und gieb meiner Seele große Kraft.
4 Es danken dir, Herr, alle Könige auf Erden, daß ſie hören das Wort deines Mundes,
5 Und ſingen auf den Wegen des Herrn, daß die Ehre des Herrn groß ſey.
6 Denn der Herr iſt hoch, und ſiehet auf das Niedrige, und kennet den Stolzen von ferne.
7 Wenn ich mitten in der Angſt wandle, ſo erquickeſt du mich, und ſtreckeſt deine Hand über den Zorn meiner Feinde, und hilfſt mir mit deiner Rechten.
8 Der Herr wirds ein Ende machen um meinet willen. Herr, deine Güte iſt ewig. Das Werk ſeiner Hände wolleſt du nicht laſſen.

Morgen-Gebete.

Der 139 Pſalm.

1 Herr, du erforſcheſt mich, und kenneſt mich.
2 Ich ſitze oder ſtehe auf, ſo weißeſt du es; du verſteheſt meine Gedanken von ferne.
3 Ich gehe oder liege, ſo biſt du um mich, und ſieheſt alle meine Wege.
4 Denn ſiehe, es iſt kein Wort auf meiner Zunge, das du, Herr, nicht alles wiſſeſt.
5 Du ſchaffeſt es, was ich vor oder hernach thue, und hältſt deine Hand über mir.
6 Solches Erkenntniß iſt mir zu wunderlich und zu hoch, ich kanns nicht begreifen.
7 Wo ſoll ich hingehen vor deinem Geiſt? Und wo ſoll ich hinfliehen vor deinem Angeſicht?
8 Führe ich gen Himmel, ſo biſt du da. Bettete ich mir in die Hölle, ſiehe, ſo biſt du auch da.
9 Nähme ich Flügel der Morgenröthe, und blieb am äußerſten Meer,
10 So würde mich doch deine Hand daſelbſt führen, und deine Rechte mich halten.
11 Spräche ich: Finſterniſſe mögen mich decken, ſo muß die Nacht auch Licht um mich ſeyn.
12 Denn auch Finſterniß nicht finſter iſt bey dir, und die Nacht leuchtet wie der Tag, Finſterniß iſt wie das Licht.
13 Denn du haſt meine Nieren in deiner Gewalt, du wareſt über mir in Mutterleibe.
14 Ich danke dir darüber, daß ich wunderbarlich gemacht bin; wunderbarlich ſind deine Werke, und das erkennet meine Seele wohl.
15 Es war dir mein Gebein nicht verholen, da ich im Verborgenen gemacht ward, da ich gebildet ward unten in der Erde.
16 Deine Augen ſahen mich, da ich noch unbereitet war, und waren alle Tage auf dein Buch geſchrieben, die noch werden ſollten, und derſelben keiner da war.
17 Aber wie köſtlich ſind vor mir, Gott, deine Gedanken? Wie iſt ihrer eine ſo große Summa?
18 Sollte ich ſie zählen, ſo würde ihrer mehr ſeyn denn des Sandes. Wenn ich aufwache, bin ich noch bey dir.
19 Ach Gott, daß du tödteſt die Gottloſen, und die Blutgierigen von mir weichen müßten.
20 Denn ſie reden von dir läſterlich, und deine Feinde erheben ſich ohne Urſach.
21 Ich haſſe ja, Herr, die dich haſſen, und verdrießt mich auf ſie, daß ſie ſich wider dich ſetzen.
22 Ich haſſe ſie in rechtem Ernſt, darum ſind ſie mir feind.

LOS PSALMOS. *El Dia* 29.

3 En qualquier dia que te invocare, escúchame: multiplicarás en mi alma la fortaleza.
4 Alábente, Señor, todos los Reyes de la tierra, porque oyéron todas las palabras de tu boca:
5 Y canten en los caminos del Señor: Que la gloria del Señor es grande.
6 Que el Señor es excelso, y mira las cosas baxas, y conoce de léjos las altas.
7 Si anduviere en medio de la tribulacion, me vivificarás: y sobre la ira de mis enemigos extendiste tu mano, y me salvó tu derecha.
8 El Señor dará el pago por mí: Señor, tu misericordia por siglo: no desdeñes las obras de tus manos

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXXXIX.

SEÑOR, exâmínasteme, y conocísteme:
2 Tú conociste mi sentarme, y mi levantarme.
3 Has entendido de lejos mis pensamientos: has investigado mi senda, y mi cuerda.
4 Y todos mis caminos has previsto: aun quando no está la palabra en mi lengua.
5 He aquí, Señor, que tú conociste todas las cosas, las últimas, y las antiguas: tú me formaste, y pusiste sobre mí tu mano.
6 Maravillosa se ha hecho tu ciencia en mí: se ha fortalecido, y no podré con ella.
7 ¿A dónde me escaparé de tu Espíritu? ¿y á dónde huiré de tu presencia?
8 Si subiere al cielo, tú allí estás: si descendiere al infierno, estás presente.
9 Si tomare mis alas al salir el alba, y habitare en las extremidades de la mar:
10 Aun allá me guiará tu mano, y me asistirá tu derecha.
11 Y dixe: Tal vez me cubrirán las tinieblas: mas la noche me esclarecerá en mis placeres.
12 Porque las tinieblas no se obscurecerán para tí, y la noche será iluminada como el dia: como las tinieblas de aquella, así tambien la luz de este.
13 Porque tú poseiste mis riñones: me amparaste desde el vientre de mi madre.
14 Te alabaré, porque asombrosamente has sido engrandecido: maravillosas tus obras, y mi alma lo conoce mucho.
15 Ninguno de mis huesos, que formaste en oculto, fué ocultado á tí; y mi substancia en las partes inferiores de la tierra.
16 Tus ojos viéron mi embrion, y en tu libro todos serán escritos: los dias serán formados, y nadie en ellos.
17 Mas para mí han sido extremamente honrados tus amigos, ó Dios: sobremanera se ha fortalecido el principado de ellos.
18 Los numeraré, y mas que la arena se multiplicarán: me levanté, y aun estoy contigo.
19 Si matares, Dios, á los pecadores: hombres sanguinarios, retiraos de mí:
20 Por quanto decís en vuestro pensamiento: Tomarán en vano tus ciudades.
21 ¿Por ventura, Señor, no aborrecia yo á los que te aborrecen? ¿y no me repudria por causa de tus enemigos?
22 Con perfecto ódio los aborrecia, y se me han hecho enemigos.
23 Pruébame, Dios, y sondea mi corazon: pregúntame, y conoce mis sendas

LATINA ET GRÆCA.

5 Et cantent in viis Domini: quoniam magna est gloria Domini.
6 Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: et alta a longe cognoscit.
7 Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.
8 Dominus retribuet pro me: Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXXXIX.

DOMINE probasti me, et cognovisti me:
2 Tu cognovisti sessionem meam, et resurrectionem meam:
3 Intellexisti cogitationes meas de longe: semitam meam, et funiculum meum investigasti.
4 Et omnes vias meas prævidisti: quia non est sermo in lingua mea.
5 Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima, et antiqua: tu formasti me, et posuisti super me manum tuam.
6 Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, et non potero ad eam.
7 Quo ibo a spiritu tuo? et quo a facie tua fugiam?
8 Si ascendero in cælum, tu illic es: si descendero in infernum, ades.
9 Si sumpsero pennas meas diluculo, et habitavero in extremis maris:
10 Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.
11 Et dixi: Forsitan tenebræ conculcabunt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.
12 Quia tenebræ non obscurabuntur a te, et nox sicut dies illuminabitur: sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus.
13 Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de utero matris meæ.
14 Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua, et anima mea cognoscit nimis.
15 Non est occultatum os meum a te, quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terræ.
16 Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur, et nemo in eis.
17 Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: nimis confortatus est principatus eorum,
18 Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur: exurrexi, et adhuc sum tecum.
19 Si occideris Deus peccatores: viri sanguinum declinate a me:
20 Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate civitates tuas.
21 Nonne qui oderunt te Domine, oderam: et super inimicos tuos tabescebam?
22 Perfecto odio odoram illos: et inimici facti sunt mihi.
23 Proba me Deus, et scito cor meum: interroga me, et cognosce semitas meas.
24 Et vide, si via iniquitatis in me est: et deduc me in via æterna.

βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
5 Καὶ ᾄσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.
6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.
7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.
8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλθ'. CXXXIX.

ΚΥΡΙΕ ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνως με.
2 Σὺ ἔγνως τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερσίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ μακρόθεν.
3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες,
4 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλώσσῃ μου· ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνως πάντα
5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἔπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκραταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.
7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;
8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην, πάρει.
9 Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὀρθὸν, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,
10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.
11 Καὶ εἶπα, Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.
12 Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νὺξ ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.
13 Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.
14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα.
15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὀστοῦν μου ἀπό σου ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς.
16 Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σε, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.
17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, ᾧ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ.
19 Ἐὰν ἀποκτείνῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,
20 Ὅτι ἐρεῖς εἰς διαλογισμόν· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.
21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;
22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς, εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι.
23 Δοκίμασόν με ὁ Θεὸς, ᾧ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου.
24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίᾳ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Day 29. THE PSALMS.

PSALM CXL.

DELIVER me, O Lord, from the evil man: and preserve me from the wicked man.
2 Who imagine mischief in their hearts: and stir up strife all the day long.
3 They have sharpened their tongues like a serpent: adder's poison is under their lips.
4 Keep me, O Lord, from the hands of the ungodly: preserve me from the wicked men, who are purposed to overthrow my goings.
5 The proud have laid a snare for me, and spread a net abroad with cords: yea, and set traps in my way.
6 I said unto the Lord, Thou art my God: hear the voice of my prayers, O Lord.
7 O Lord God, thou strength of my health: thou hast covered my head in the day of battle.
8 Let not the ungodly have his desire, O Lord: let not his mischievous imagination prosper, lest they be too proud.
9 Let the mischief of their own lips fall upon the head of them: that compass me about.
10 Let hot burning coals fall upon them: let them be cast into the fire, and into the pit, that they never rise up again.
11 A man full of words shall not prosper upon the earth: evil shall hunt the wicked person to overthrow him.
12 Sure I am that the Lord will avenge the poor: and maintain the cause of the helpless.
13 The righteous also shall give thanks unto thy Name: and the just shall continue in thy sight.

PSALM CXLI.

LORD, I call upon thee, haste thee unto me: and consider my voice when I cry unto thee.
2 Let my prayer be set forth in thy sight as the incense: and let the lifting up of my hands be an evening sacrifice.
3 Set a watch, O Lord, before my mouth: and keep the door of my lips.
4 O let not mine heart be inclined to any evil thing: let me not be occupied in ungodly works with the men that work wickedness, lest I eat of such things as please them.
5 Let the righteous rather smite me friendly: and reprove me.
6 But let not their precious balms break my head: yea, I will pray yet against their wickedness.
7 Let their judges be overthrown in stony places: that they may hear my words, for they are sweet.
8 Our bones lie scattered before the pit: like as when one breaketh and heweth wood upon the earth.
9 But mine eyes look unto thee, O Lord God: in thee is my trust, O cast not out my soul.
10 Keep me from the snare that they have laid for me: and from the traps of the wicked doers.
11 Let the ungodly fall into their own nets together: and let me ever escape them.

EVENING PRAYER.

PSALM CXLII.

I CRIED unto the Lord with my voice: yea, even unto the Lord did I make my supplication.

Le 29 *Jour.* LES PSEAUMES.

PSEAUME CXL.

ETERNEL, délivre-moi de l'homme mauvais; garde-moi de l'homme violent.
2 Ils pensent du mal dans leur cœur; ils renouvellent tous les jours des combats.
3 Ils affilent leur langue comme un serpent; il y a du venin de vipères sous leurs lèvres. Sélah.
4 Eternel, garde-moi des mains du méchant; préserve-moi de l'homme violent, de ceux qui ne pensent qu'à me faire tomber.
5 Les orgueilleux m'ont caché le piége, et ils ont tendu avec des cordes un rets à mon passage; ils m'ont mis des trébuchets. Sélah.
6 J'ai dit à l'Eternel: Tu es mon Dieu fort; Eternel, prête l'oreille à la voix de mes supplications.
7 O Eternel, Seigneur, qui es la force de mon salut, tu as couvert ma tête au jour de la bataille.
8 Eternel, n'accorde point au méchant ses souhaits; ne fais point que sa pensée ait son effet; ils s'élèveroient. Sélah.
9 Pour ce qui est des principaux de ceux qui m'assiègent, le mal qu'ils font par leurs lèvres les couvrira.
10 Des charbons embrasés tomberont sur eux, et les feront tomber dans le feu et dans des fosses profondes, sans qu'ils se relèvent.
11 L'homme médisant ne sera point affermi sur la terre; pour ce qui est de l'homme violent et mauvais, on chassera après lui jusqu'à ce qu'il soit exterminé.
12 Je sais que l'Eternel fera justice à l'affligé, et droit aux misérables.
13 Certainement, les justes célébreront ton nom, les *hommes* droits habiteront devant ta face.

PSEAUME CXLI.

ETERNEL, je t'invoque, hâte-toi *de venir* à moi; prête l'oreille à ma voix, lors que je crie à toi.
2 Que ma requête vienne devant toi *comme* le parfum, et l'élévation de mes mains *comme* l'oblation du soir.
3 Eternel, garde ma bouche; garde l'ouverture de mes lèvres.
4 Garde mon cœur d'incliner à des choses mauvaises, en sorte que je commette de méchantes actions par malice, avec les ouvriers d'iniquité; et préserve-moi de manger de leurs délices.
5 Que le juste me frappe, *ce me sera* une faveur; et qu'il me reprenne, *ce me sera* un baume excellent; il ne blessera point ma tête; je prierai même *pour eux* dans leurs calamités.
6 Quand leurs gouverneurs auront été précipités des rochers, alors on écoutera mes paroles et elles seront agréables.
7 Nos os sont épars près de l'ouverture du sépulcre, comme quand on laboure et qu'on fend la terre.
8 Mais, o Eternel *mon* Seigneur, mes yeux *sont tournés* vers toi, je me suis retiré vers toi; ne laisse point mon ame dénuée.
9 Garde-moi du piége qu'ils m'ont tendu, et des trébuchets des ouvriers d'iniquité.
10 Les méchans tomberont *tous* ensemble dans leurs filets, jusqu'à ce que je sois passé.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXLII.

JE crie de ma voix à l'Eternel, je supplie de ma voix l'Eternel.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXL..CXLII.

Ψαλ. ρμ'. CXL.

ΣΩΣΟΝ με, Κύριε, ἀπ' ἄνθρωπον πονηρὸν, καὶ λύτρωσέ με ἀπὸ ἀδίκου ἄνδρα.
2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν εἰς τὴν καρδίαν τωνῇ καὶ ἡτοίμασαν πολέμους ὅλην τὴν ἡμέραν.
3 Ἠκόνησαν τὴν γλῶσσάν των ὡσὰν ὄφεις, φαρμάκιον ἀσπίδος ἔχουσιν ὑπὸ τὰ χείλη των.
4 Φύλαξόν με Κύριε ἀπὸ τὴν χεῖραν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ σῶσόν με ἀπὸ ἀνθρώπους ἀδικίας, οἵτινες ἐλογίσαντο ἵνα ταράξωσι τὰ διαβήματά μου.
5 Μοῦ ἔκρυψαν παγίδα οἱ ὑπερήφανοι, καὶ ἅπλωσαν μὲ σχοινία παγίδας διὰ τοὺς πόδας μου, καὶ ἔσκαψαν λάκκους εἰς τὴν ὁδόν μου.
6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Σὺ εἶσαι Θεός μου, ἄκουσον τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
7 Κύριε, Κύριε δύναμις τῆς σωτηρίας μου, σὺ ἐσκέπασας τὴν κεφαλήν μου τὴν ἡμέραν τοῦ πολέμου.
8 Μὴ ἐνχαριτήσῃς Κύριε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ· τούτοι οἱ πονηροὶ διαλογισμοί τε ἂς μὴ ἐπιτύχωσι μήποτε ὑπερηφανευθῇ.
9 Ἡ πονηρια τῶν χειλέων των ἂς πέσῃ ἐπὶ τὴν κεφαλήν των ὅτι μὲ παγιδεύωσιν.
10 Ἂς πέσουν ἐπ' αὐτὸς κάρβωνα ἀναμμένα, ἂς πέσωσιν εἰς φλῶγα καὶ εἰς λάκκον, καὶ ἂς μὴ σηκωθῶσι πλέον.
11 Ἄνθρωπος γλωσσώδης δὲν θέλει εὐτυχήσειν ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ κακὸν θέλει κυνηγήσειν τὸν ἄδικον εἰς διαφθοράν.
12 Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Κύριος θέλει ἐκδικήσειν τὸν πλωχὸν, καὶ διαφενλεύσειν τὴν κρίσιν τῶν ἐνδεῶν.
13 Καὶ οἱ δίκαιοι θέλουσιν εὐχαριστήσειν τὸ ὄνομά σου, καὶ οἱ ὀρθοὶ θέλωσι μείνειν ἔμπροσθέν σου.

Ψαλ. ρμα'. CXLI.

ΚΥΡΙΕ σὲ ἔκραξα, εἰσάκουσόν μου, καὶ δέξου τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου ὅταν σὲ κράξω.
2 Ἂς ἔλθοι ἡ προσευχή μου ἔμπροσθέν σου ὡσὰν θυμίαμα, καὶ ἡ ὕψωσις τῶν χειρῶν μου ἂς εἶναι ὡσὰν ἑσπερινὴ θυσία.
3 Βάλε Κύριε φυλακὴν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ κράτησον τὴν θύραν τῶν χειλέων μου.
4 Μὴ ἀφίσῃς ἵνα πέσῃ ἡ καρδία μου εἰς λόγους πονηρίας, ἂς μὴ ἀσχοληθῶ εἰς ἔργα ἀνομίας μὲ ἀνθρώπους ἐργαζομένους ἁμαρτίας, ὅπως μὴ φάγω ἀπ' ὅ,τι θελήσωσιν.
5 Ἂς μὲ παιδεύσῃ φιλικῶς ὁ δίκαιος, καὶ ἂς μὲ ἐλέγξῃ.
6 Ἀμμὴ ἂς μὴ ἀλειφθῇ ἡ κεφαλή μου ἀπὸ τὸ ἔλαιον τῶν ἁμαρτωλῶν, ὅτι ἐγὼ θέλω παρακαλέσειν κατὰ τῆς πονηρίας των.
7 Ἂς πέσωσιν οἱ κριταί των εἰς βράχους, καὶ ἀκούσωσι τὰς λόγας μὲ τὰς γλυκὰς.
8 Τὰ κώκαλά μας διεσκορπίσθησαν εἰς τὸν λάκκον, ὡσὰν ὅταν ἕνας κώψῃ καὶ μαζώξῃ ξύλα ἐπὶ τὴν γῆν.
9 Ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοί μου βλέπουσιν εἰς ἐσὲ Κύριε, Κύριε, ἤλπισα εἰς ἐσὲ μὴ καταφρονήσῃς τὴν ψυχήν μου.
10 Σῶσόν με ἀπὸ τὰς παγίδας τὰς ὁποίας μοὶ ἅπλωσαν, καὶ ἀπὸ τοὺς λάκκους τῶν πονηρευομένων.
11 Οἱ ἄνομοι ἂς πέσωσιν εἰς τὰς παγίδας των πάντες ὁμοῦ, ἀλλὰ φύλαξόν με ἀπ' αὐτάς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρμβ'. CXLII.

ΕΚΡΑΞΑ τὸν Κύριον μὲ τὴν φωνήν μου, μὲ τὴν φωνήν μου ἐπαρακάλεσα τὸν Κύριον.

SALMO CXL.

RISCUOTIMI, o Signore, dall' uomo malvagio: guardami dall' uomo violento.
2 I quali macchinano de' mali nel cuore, *e* tuttodì muovono guerre.
3 Aguzzano la lor lingua, come il serpente: veleno d'aspido è sotto alle lor labbra. Sela.
4 Preservami, o Signore, dalle mani dell'empio: guardami dall'uomo violento; chè hanno macchinato di far cadere i miei piedi.
5 I superbi m'hanno nascosto un laccio, e delle funi: m'hanno teso una rete sul sentiero, m'hanno poste delle trappole. Sela.
6 Io ho detto al Signore: tu *sei* il mio Dio: o Signore, porgi l'orecchio al grido delle mie supplicazioni.
7 O Signore Iddio *che sei* la forza della mia salute, tu hai coperto il mio capo nel giorno dell' armi.
8 O Signore, non concedere agli empi ciò che disiderano: non dar compimento a'lor disegni, *onde* s' innalzino. Sela.
9 *Fa* che la perversità delle labbra di coloro, che m'intorniano cuopra loro la testa.
10 Caggiano loro addosso carboni accesi: trabocchili *Iddio* nel fuoco, in fosse profonde, *onde* non possano risurgere.
11 Non sia l' uomo maldicente stabilito in terra: il male cacci l' uomo violento in precipizii.
12 Io so ch'il Signore farà ragione all' afflitto, e dritto a' poveri.
13 Certo, i giusti celebreranno il tuo Nome, gli uomini dritti abiteranno appresso alla tua faccia.

SALMO CXLI.

O SIGNORE, io t'invoco; affrettati *di rispondermi:* porgi l' orecchie alla mia voce, mentre io grido a te.
2 La mia orazione sia addrizzata al tuo cospetto, *come* l' incenso; ed il mio alzar delle mani *come* l' offerta della sera.
3 O Signore, puoni guardia alla mia bocca: guarda l'uscio delle mie labbra.
4 Non lasciar ch' il mio cuore s' inchini a cosa alcuna malvagia, per darmi a commettere opere empie, con gli uomini operatori d' iniquità: e *fa* ch' io non mangi delle lor delizie.
5 Pestimi pure il giusto, *ciò mi sarà* benignità: e riprendami, *ciò mi sarà* olio eccellente, *il qual* non mi fiaccherà il capo: anzi più ch' egli *lo farà*, più pregherò *per loro* nelle loro avversità.
6 I rettori di costoro furono abbandonati dentro alla roccia, e pure udirono le mie parole, ch' erano piacevoli.
7 Le nostre ossa sono sparse sulla bocca del sepolcro, come *quando* altri spezza, e schianta *legne* per terra.
8 Perciocchè, o Signore Iddio, gli occhi miei *sono intenti* a te, *ed* io spero in te, non privar di riparo l' anima mia.
9 Guardami dal laccio *che* m'è stato teso, dalle trappole degli operatori d' iniquità.
10 Caggiano gli empi nelle lor reti tutti quanti, mentre io passerò oltre.

PREGHIERA della SERA.

SALMO CXLII.

IO grido colla mia voce al Signore, io supplico al Signore colla mia voce.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

23 Erforſche mich, Gott, und erfahre mein Herz; prüfe mich, und erfahre, wie ichs meyne.
24 Und ſiehe, ob ich auf böſem Wege bin, und leite mich auf ewigem Wege.

Der 140 Pſalm.

1 Errette mich, Herr, von den böſen Menſchen: behüte mich vor den frevelhaften Leuten,
2 Die Böſes gedenken in ihrem Herzen, und täglich Krieg erregen.
3 Sie ſchärfen ihre Zunge, wie eine Schlange; Otterngift iſt unter ihren Lippen.
4 Bewahre mich, Herr, vor der Hand der Gottloſen; behüte mich von den frevelhaften Leuten, die meinen Gang gedenken umzuſtoßen.
5 Die Hoffärtigen legen mir Stricke, und breiten mir Seile aus zum Netz, und ſtellen mir Fallen an den Weg.
6 Ich aber ſage zum Herrn: Du biſt mein Gott; Herr, vernimm die Stimme meines Flehens.
7 Herr Herr, meine ſtarke Hülfe, du beſchirmeſt mein Haupt zur Zeit des Streits.
8 Herr, laß dem Gottloſen ſeine Begierde nicht; ſtärke ſeinen Muthwillen nicht, ſie möchten ſichs erheben.
9 Das Unglück, davon meine Feinde rathſchlagen, müſſe auf ihren Kopf fallen.
10 Er wird Strahlen über ſie ſchütten; er wird ſie mit Feuer tief in die Erde ſchlagen, daß ſie nimmer nicht aufſtehen.
11 Ein böſes Maul wird kein Glück haben auf Erden; ein frevelhafter böſer Menſch wird verjagt und geſtürzt werden.
12 Denn ich weiß, daß der Herr wird des Elenden Sache und der Armen Recht ausführen.
13 Auch werden die Gerechten deinem Namen danken, und die Frommen werden vor deinem Angeſicht bleiben.

Der 141 Pſalm.

1 Herr, ich rufe zu dir, eile zu mir, vernimm meine Stimme, wenn ich dich anrufe.
2 Mein Gebet müſſe vor dir taugen, wie ein Räuchopfer, meiner Hände aufheben, wie ein Abendopfer.
3 Herr, behüte meinen Mund, und bewahre meine Lippen.
4 Neige mein Herz nicht auf etwas Böſes, ein gottloſes Weſen zu führen mit den Uebelthätern, daß ich nicht eſſe von dem, das ihnen geliebet.
5 Der Gerechte ſchlage mich freundlich, und ſtrafe mich, das wird mir ſo wohl thun, als ein Balſam auf meinem Haupt; denn ich bete ſtets, daß ſie mir nicht Schaden thun.
6 Ihre Lehrer müſſen geſtürzt werden über einen Fels, ſo wird man dann meine Lehre hören, daß ſie lieblich ſey.
7 Unſere Gebeine ſind zerſtreuet bis zur Hölle, wie einer das Land zerreißet und zerwühlet.
8 Denn auf dich, Herr, Herr, ſehen meine Augen, ich traue auf dich, verſtoße meine Seele nicht.
9 Bewahre mich vor dem Strick, den ſie mir gelegt haben, und vor der Falle der Uebelthäter.
10 Die Gottloſen müſſen in ihr eigen Netz fallen mit einander, ich aber immer vorüber gehen.

Abend-Gebet.

Der 142 Pſalm.

1 Ich ſchreye zum Herrn mit meiner Stimme; ich flehe dem Herrn mit meiner Stimme;

LOS PSALMOS. *El Dia 29.*

24 Y mira, si hay camino de iniquidad en mí: y guíame por el camino eterno.

PSALMO CXL.

LIBRAME, Señor, de hombre malvado: líbrame de hombre injusto.
2 Los que pensáron iniquidades en el corazon, todo dia disponian combates.
3 Aguzáron sus lenguas como de serpiente: veneno de áspides debaxo de sus labios.
4 Guárdame, Señor, de mano de pecador: y líbrame de hombres injustos, que pensáron dar un traspie á mis pasos:
5 Lazo me escondiéron los soberbios: y tendiéron cuerdas para lazo: cerca del camino me pusiéron tropiezo.
6 Dixe al Señor: Mi Dios eres tú: escucha, Señor, la voz de mi deprecacion.
7 Señor, Señor, fortaleza de mi salud, hiciste sombra sobre mi cabeza en el dia de la guerra:
8 No me entregues, Señor, al pecador despues del deseo mio: han pensado contra mí, no me desampares, no sea que se ensoberbezcan.
9 La cabeza de los que me cercan, el trabajo de sus labios los envolverá.
10 Caerán sobre ellos carbones, al fuego los arrojarás: entre las miserias no subsistirán.
11 El hombre de mucha lengua no será prosperado en la tierra: al hombre injusto le cazarán males para su perdicion.
12 He conocido, que hará el Señor justicia al desvalido, y venganza de los pobres.
13 Mas los justos alabarán tu nombre, y habitarán los rectos con tu rostro.

PSALMO CXLI.

SEÑOR, á tí he clamado, escúchame: atiende á mi voz, quando clamáre á ti.
2 Suba derecha mi oracion como un perfume en tu presencia: sea la elevacion de mis manos sacrificio de la tarde.
3 Pon, Señor, una guardia á mi boca, y á mis labios una puerta, que los cierre á la redonda.
4 No ladees mi corazon á palabras de malicia, para buscar excusas en los pecados. Como los hombres, que obran iniquidad: y no tendré parte en las cosas, que ellos aprecian.
5 El justo me corregirá, y me reprehenderá con misericordia: mas el aceyte del pecador no ungirá mi cabeza. Porque aun mi oracion será contra lo que les place á ellos:
6 Han perecido sus jueces estrellados en la peña. Oirán que mis palabras fuéron eficaces:
7 Como el grueso terron se desmenuza sobre la tierra; así han sido desunidos nuestros huesos cerca del sepulcro:
8 Porque á tí, Señor, Señor, mis ojos: en tí he esperado, no me quites la vida.
9 Guárdame del lazo, que me han puesto, y de los tropiezos de los que obran iniquidad.
10 Caerán en su red los pecadores: solo estoy yo hasta que yo pase adelante.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXLII.

CON mi voz clamé al Señor: con mi voz al Señor rogué:

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXL..CXLII.

PSALMUS CXL.

ERIPE me Domine ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
2 Qui cogitaverunt iniquitates in corde: tota die constituebant prælia.
3 Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum.
4 Custodi me Domine de manu peccatoris: et ab hominibus iniquis eripe me. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos:
5 Absconderunt superbi laqueum mihi: Et funes extenderunt in laqueum: juxta iter scandalum posuerunt mihi.
6 Dixi Domino: Deus meus es tu: exaudi Domine vocem deprecationis meæ,
7 Domine, Domine virtus salutis meæ: obumbrasti super caput meum in die belli:
8 Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.
9 Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos.
10 Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: in miseriis non subsistent.
11 Vir linguosus non dirigetur in terra: virum injustum mala capient in interitu.
12 Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis: et vindictam pauperum.
13 Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

PSALMUS CXLI.

DOMINE clamavi ad te, exaudi me: intende voci meæ, cum clamavero ad te:
2 Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
3 Pone Domine custodiam ori meo: et ostium circumstantiæ labiis meis.
4 Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis. Cum hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorum.
5 Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum:
6 Absorpti sunt juncti petræ judices eorum. Audient verba mea quoniam potuerunt:
7 Sicut crassitudo terræ erupta est super terram. Dissipata sunt ossa nostra secus infernum:
8 Quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.
9 Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: et a scandalis operantium iniquitatem.
10 Cadent in retiaculo ejus peccatores: singulariter sum ego donec transeam.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXLII.

VOCE mea ad Dominum clamavi: voce mea ad Dominum deprecatus sum:

Ψαλ. ρμ'. CXL.

ΕΞΕΛΟΥ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.
2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.
3 Ἠκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· διάψαλμα.
4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλῶν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με· οἵτινες ἐλογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου,
5 Ἔκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· καὶ σχοινία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσί μου, ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι· διάψαλμα.
6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἶ σύ, ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
8 Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἁμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσι· διάψαλμα.
9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.
10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.
11 Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς καταφθοράν.
12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ πτωχοῦ, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.
13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Ψαλ. ρμα'. CXLI.

ΚΥΡΙΕ ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.
3 Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδιάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλῷ μὴ λιπανέτω τὴν κεφαλήν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.
6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κραταιοὶ αὐτῶν· ἀκέσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν.
7 Ὡσεὶ πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ ἡμῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
8 Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
10 Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ ἁμαρτωλοί, καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἂν παρέλθω.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμβ'. CXLII.

ΦΩΝΗι μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

Day 30. THE PSALMS.

2 I poured out my complaints before him: and shewed him of my trouble.
3 When my spirit was in heaviness thou knewest my path: in the way wherein I walked have they privily laid a snare for me.
4 I looked also upon my right hand: and saw there was no man that would know me.
5 I had no place to flee unto: and no man cared for my soul.
6 I cried unto thee, O Lord, and said: Thou art my hope, and my portion in the land of the living.
7 Consider my complaint: for I am brought very low.
8 O deliver me from my persecutors: for they are too strong for me.
9 Bring my soul out of prison, that I may give thanks unto thy Name: which thing if thou wilt grant me, then shall the righteous resort unto my company.

PSALM CXLIII.

HEAR my prayer. O Lord, and consider my desire: hearken unto me for thy truth and righteousness' sake.
2 And enter not into judgement with thy servant: for in thy sight shall no man living be justified.
3 For the enemy hath persecuted my soul; he hath smitten my life down to the ground: he hath laid me in the darkness, as the men that have been long dead,
4 Therefore is my spirit vexed within me: and my heart within me is desolate.
5 Yet do I remember the time past; I muse upon all thy works: yea, I exercise myself in the works of thy hands.
6 I stretch forth my hands unto thee: my soul gaspeth unto thee as a thirsty land.
7 Hear me, O Lord, and that soon, for my spirit waxeth faint: hide not thy face from me, lest I be like unto them that go down into the pit.
8 O let me hear thy loving-kindness betimes in the morning, for in thee is my trust: shew thou me the way that I should walk in, for I lift up my soul unto thee.
9 Deliver me, O Lord, from mine enemies: for I flee unto thee to hide me.
10 Teach me to do the thing that pleaseth thee, for thou art my God: let thy loving Spirit lead me forth into the land of righteousness.
11 Quicken me, O Lord, for thy Name's sake; and for thy righteousness' sake bring my soul out of trouble.
12 And of thy goodness slay mine enemies: and destroy all them that vex my soul; for I am thy servant.

MORNING PRAYER.

PSALM CXLIV.

BLESSED be the Lord my strength: who teacheth my hands to war, and my fingers to fight;
2 My hope and my fortress, my castle and deliverer, my defender in whom I trust: who subdueth my people that is under me.
3 Lord, what is man, that thou hast such respect unto him: or the son of man, that thou so regardest him?
4 Man is like a thing of nought: his time passeth away like a shadow.
5 Bow thy heavens, O Lord, and come down: touch the mountains, and they shall smoke.
6 Cast forth thy lightning, and tear them: shoot out thine arrows, and consume them.

LES PSEAUMES. *Le* 30 *Jour.*

3 Je répands ma plainte devant lui; j'expose ma détresse en sa présence.
4 Quand mon esprit s'est pâmé en moi, alors tu as connu mon sentier. Ils m'ont caché un piége dans le chemin par lequel je marchois.
5 Je considérois à ma droite, et je regardois, et il *n'y avoit* personne qui me reconnût; *tout* refuge me manquoit, et *il n'y avoit* personne qui eût soin de mon ame.
6 Eternel, je me suis écrié vers toi, et j'ai dit: Tu es ma retraite et ma portion dans la terre des vivans.
7 Sois attentif à mon cri, car je suis devenu fort misérable; délivre-moi de ceux qui me poursuivent, car ils sont plus puissans que moi.
8 Tire mon ame hors de prison, afin que je célèbre ton nom; les justes viendront autour de moi, parce que tu m'auras récompensé.

PSEAUME CXLIII.

ETERNEL, écoute ma requête, prête l'oreille à mes supplications, suivant ta fidélité; réponds-moi par ta justice.
2 Et n'entre point en jugement avec ton serviteur; car nul *homme* vivant ne sera justifié devant toi.
3 L'ennemi poursuit mon ame; il a foulé ma vie par terre; il m'a mis dans des lieux ténébreux, comme ceux qui sont morts depuis long-tems.
4 Mon esprit se pâme en moi, et mon cœur est désolé au dedans de moi.
5 Je me souviens des jours anciens; je médite toutes tes œuvres, et je m'entretiens des ouvrages de tes mains.
6 J'étends mes mains vers toi; mon ame est devant toi comme une terre altérée. Sélah.
7 O Eternel, hâte-toi: réponds-moi; mon esprit est en défaillance; ne cache point ta face de moi, en sorte que je devienne semblable à ceux qui descendent dans la fosse.
8 Fais moi entendre dès le matin ta bonté, car je me suis assuré sur toi; fais-moi connoître le chemin par lequel j'ai à marcher car j'ai élevé mon cœur vers toi.
9 Eternel délivre-moi de ceux qui me haïssent; *car* je me suis retiré vers toi.
10 Enseigne-moi à faire ta volonté, car tu es mon Dieu; que ton bon Esprit me conduise dans le droit chemin.
11 Eternel, rends-moi la vie, pour l'amour de ton nom; tire mon ame hors de la détresse à cause de ta justice;
12 Retranche par ta bonté ceux qui me haïssent, et détruis tous ceux qui oppriment mon ame; car je suis ton serviteur.

PRIERE DU MATIN.

PSEAUME CXLIV.

BENI soit l'Eternel mon rocher, lequel dresse mes mains pour le combat, et mes doigts pour la bataille;
2 Qui déploie sa bonté envers moi; qui est ma forteresse, ma haute retraite, mon libérateur, mon bouclier: Je me suis retiré vers lui; il range mon peuple sous moi.
3 O Eternel, qu'est-ce que l'homme, que tu aies soin de lui; et que le fils de l'homme mortel, que tu en tiennes compte?
4 L'homme est semblable à la vanité; ses jours sont comme une ombre qui passe.
5 Eternel, abaisse tes cieux, et descends; touche les montagnes, et qu'elles fument;
6 Lance l'éclair, et les dissipe; tire tes flèches, et les mets en déroute;
7 Etends tes mains d'enhaut; délivre-moi,

PSALTERIUM DAVIDIS, CXLIII. CXLIV.

2 Ἔχυσα ἔμπροσθέν του τὴν δέησίν μου, ᾧ οὗ ἔδειξα τὴν θλίψιν μου.
3 Ὅταν τὸ πνεῦμά μου ἦτο εἰς θλίψιν σὺ ἐγνώρισας τὴν ὁδόν μου εἰς τὴν ὁποῖαν περιπατῶν, μοὶ ἔκρυψαν παγίδας·
4 Ἐκύτταξα εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ εἶδα ὅτι δὲν εἶναι ἄνθρωπος ὁ θέλων ἵνα μὲ γνωρίσῃ.
5 Δὲν εἶχον καταφύγιον, καὶ κανεὶς ἐννοιάσθη τὴν ψυχήν μου.
6 Ἔκραξα, Κύριε, πρὸς σὲ, σὺ εἶσαι ἡ ἐλπίς μου καὶ ἡ μερίς μου εἰς τὴν γῆν τῶν ζώντων.
7 Ἄκουσον τὴν δέησίν μου ὅτι ἐταπεινώθην μεγάλως.
8 Σῶσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἔγινον δυνατώτεροί μου.
9 Ἐξάγαλε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τὴν φυλακὴν ἵνα εὐχαριστήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ ἂν μοὶ τὸ συγχωρέσῃς οἱ δίκαιοι θέλουσιν εἶναι οἱ σύντροφοί μου.

Ψαλ. ρμγ'. CXLIII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μου, καὶ καταδέχθητι τὴν δέησίν μου, ἄκουσόν με διὰ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου.
2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μὲ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι κάθε ζῶν δὲν εὑρίσκει δικαιολόγημα ἔμπροσθέν σου.
3 Ὅτι ὁ ἐχθρὸς κατεδίωξε τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσε τὴν ζωήν μου ἕως τὴν γῆν· μὲ ἔφερεν εἰς σκότος ὡσὰν τοὺς ἀπ' αἰῶνας νεκρούς.
4 Καὶ παρωξήνθη τὸ πνεῦμά μου μέσα μου, καὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου μέσα μου.
5 Ὅμως ἐνθυμήθην τὰς παλαιὰς ἡμέρας, καὶ ἐμελέτησα πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ ἠσκήκα εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.
6 Ἅπλωσα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου σὲ ζητᾷ ὡσὰν ἄνυδρος γῆ.
7 Κύριε ἄκουσόν μου ταχέως ὅτι ἔλνωσε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπ' ἐμὲ, καὶ γίνω ὅμοιος τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
8 Πρωὶ κάμε ἀκουστὸν τὸ ἔλεός σου ὅτι ἤλπισα εἰς ἐσὲ, δείξον μοι τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει 'να πορεύομαι, ὅτι ὕψωσα εἰς ἐσὲ τὴν ψυχήν μου.
9 Σῶσόν με ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι κατέφυγα πρὸς σέ.
10 Δίδαξόν με 'να κάμω τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶσαι Θεός μου· ἂς μὲ ὁδηγήσῃ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν εἰς γῆν δικαιοσύνης.
11 Κάμε με, Κύριε, 'να ζήσω, διὰ τὸ ὄνομά σου, καὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου ἔκβαλε τὴν ψυχήν μου ἀπὸ θλίψιν.
12 Καὶ διὰ τὸ ἔλεός σου θέλεις ἐξολοθρεύσειν τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολέσεις πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ εἶμαι δοῦλός σου.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΥΓΗΣ.

Ψαλ. ρμδ'. CXLIV.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς πόλεμον καὶ τὰ δάκτυλά μου εἰς μάχην.
2 Ἐλπίς μου καὶ καταφυγή μου, ὀχύρωμά μου, καὶ ἐλεύθερωτής μου, ὑπερασπιστής μου εἰς τὸν ὁποῖον ἤλπισα.
3 Κύριε τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅτι τὸν φροντίζεσαι τόσον, ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι τὸν λογίζῃς.
4 Ὁ ἄνθρωπος ὁμοιάζει τὴν ματαιότητα, αἱ ἡμέραι του ἀπερνοῦσιν ὡσὰν σκιά.
5 Κλῖνον, Κύριε, τοὺς οὐρανούς σου καὶ κα-

2 Io spando la mia orazione davanti a lui, io racconto davanti a lui la mia tribolazione:
3 Mentre lo spirito mio spasima in me. Or tu, *Signore*, conosci il mio sentiero. Essi m' hanno nascosto un laccio sulla via, per la quale ho da caminare.
4 Io riguardo a destra, e miro: e non v' è alcuno che mi riconosca: *ogni* rifugio è perduto per me, non v' è alcuno ch' abbia cura dell' anima mia.
5 O Signore, io grido a te, io dico: tu *sei* il mio ricetto, la mia parte nella terra de' viventi.
6 Attendi al mio gridare: perciocchè io son ridotto in molto misero stato: riscuotimi da quelli che mi perseguitano: perciocchè son più possenti di me.
7 Tira fuor di carcere l' anima mia, acciocchè io celebri il tuo Nome: i giusti m' intornieranno, quando tu m' avrai fatta la mia retribuzione.

SALMO CXLIII.

SIGNORE, ascolta la mia orazione, porgi l' orecchio alle mie supplicazioni: per la tua verità, e per la tua giustizia, rispondimi.
2 E non venire a giudicio col tuo servitore: perciocchè niun vivente sarà trovato giusto nel tuo cospetto.
3 Perciocchè il nemico perseguita l'anima mia: egli ha fiaccata, ed atterrata la mia vita: egli mi fa giacere in luoghi tenebrosi, come quelli che son morti già da lungo tempo.
4 E lo spirito mio spasima in me, il mio cuore è tutto smarrito dentro di me.
5 Io mi rammemoro i giorni antichi, io medito tutti i tuoi fatti, io ragiono dell' opere delle tue mani.
6 Io spiego a te le mie mani: l'anima mia è *intenta* a te, come terra asciutta. Sela.
7 Affrettati di rispondermi, Signore: lo spirito mio vien meno: non nasconder da me la tua faccia, sì ch' io sia renduto simile a quelli che scendono nella fossa.
8 Fammi sentir la mattina la tua benignità, perciocchè io mi confido in te: fammi conoscer la via per la quale ho da caminare, perciocchè io levo l'anima mia a te.
9 Signore, riscuotimi da' miei nemici: io mi riduco a te per nascondermi.
10 Insegnami a far la tua volontà: perciocchè tu *sei* il mio Dio: il tuo buono Spirito mi guidi nella terra della drittura.
11 O Signore, vivificami, per amor del tuo Nome: tira fuor di distretta l' anima mia, per la tua giustizia.
12 E, per la tua benignità, distruggi i miei nemici, e fa perir tutti quelli ch' affliggono l' anima mia: perciocchè io *son* tuo servitore.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXLIV.

BENEDETTO *sia* il Signore, mia Rocca, il quale ammaestra le mie mani alla battaglia, e le mie dita alla guerra.
2 *Egli è* la mia benignità, e la mia fortezza: il mio alto ricetto, ed il mio liberatore: *egli è* il mio scudo, ed io mi confido in lui: *egli è* quel ch' abbatte i popoli sotto me.
3 O Signore, che cosa è l' uomo che tu n' abbi cura? *che cosa è* il figliuol dell' uomo che tu ne facci conto?
4 L'uomo è simile a vanità, i suoi giorni *son* come l' ombra che passa.
5 Signore, abbassa i tuoi cieli, e scendi:

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

30ſter Tag. **Der Pſalter.**

2 Ich ſchütte meine Rede vor ihm aus, und zeige an vor ihm meine Noth.

3 Wenn mein Geiſt in Aengſten iſt, ſo nimmſt du dich meiner an. Sie legen mir Stricke auf dem Wege, darauf ich gehe.

4 Schaue zur Rechten, und ſiehe, da will mich niemand kennen. Ich kann nicht entfliehen: niemand nimmt ſich meiner Seele an.

5 Herr, zu dir ſchreye ich, und ſage: Du biſt meine Zuverſicht, mein Theil im Lande der Lebendigen.

6 Merke auf meine Klage, denn ich werde ſehr geplaget; errette mich von meinen Verfolgern, denn ſie ſind mir zu mächtig.

7 Führe meine Seele aus dem Kerker, daß ich danke deinem Namen. Die Gerechten werden ſich zu mir ſammeln, wenn du mir wohl thuſt.

Der 143 Pſalm.

1 Herr, erhöre mein Gebet, vernimm mein Flehen um deiner Wahrheit willen; erhöre mich um deiner Gerechtigkeit willen;

2 Und gehe nicht ins Gericht mit deinem Knechte; denn vor dir iſt kein Lebendiger gerecht.

3 Denn der Feind verfolget meine Seele, und zerſchlägt mein Leben zu Boden; er legt mich ins Finſtere, wie die Todten in der Welt.

4 Und mein Geiſt iſt in mir geängſtet; mein Herz iſt mir in meinem Leibe verzehret.

5 Ich gedenke an die vorigen Zeiten, ich rede von allen deinen Thaten, und ſage von den Werken deiner Hände.

6 Ich breite meine Hände aus zu dir; meine Seele dürſtet nach dir, wie ein dürres Land.

7 Herr, erhöre mich bald, mein Geiſt vergehet; verbirge dein Antlitz nicht von mir, daß ich nicht gleich werde denen, die in die Grube fahren.

8 Laß mich frühe hören deine Gnade, denn ich hoffe auf dich. Thue mir kund den Weg, darauf ich gehen ſoll, denn mich verlanget nach dir.

9 Errette mich, mein Gott, von meinen Feinden; zu dir habe ich Zuflucht.

10 Lehre mich thun nach deinem Wohlgefallen, denn du biſt mein Gott; dein guter Geiſt führe mich auf ebener Bahn.

11 Herr, erquicke mich, um deines Namens willen; führe meine Seele aus der Noth, um deiner Gerechtigkeit willen;

12 Und verſtöre meine Feinde, um deiner Güte willen, und bringe um alle, die meine Seele ängſtigen, denn ich bin dein Knecht.

Morgen-Gebete.

Der 144 Pſalm.

1 Gelobet ſey der Herr, mein Hort, der meine Hände lehret ſtreiten, und meine Fäuſte kriegen;

2 Meine Güte und meine Burg, mein Schutz und mein Erretter, mein Schild, auf den ich traue, der mein Volk unter mich zwinget.

3 Herr, was iſt der Menſch, daß du dich ſeiner ſo annimmſt? Und des Menſchen Kind, daß du ihn ſo achteſt?

4 Iſt doch der Menſch gleich wie nichts; ſeine Zeit fährt dahin, wie ein Schatten.

5 Herr, neige deine Himmel, und fahre herab; taſte die Berge an, daß ſie rauchen;

6 Laß blitzen, und zerſtreue ſie; ſchieße deine Strahlen, und ſchrecke ſie:

LÓS PSALMOS. *El Dia* 30.

2 Derramo en su presencia mi oracion: y expongo delante de él mismo mi tribulacion.

3 Miéntras va desfalleciendo mi espíritu, y tú conociste mis senderos. En este camino, por donde yo andaba, me escondiéron lazo.

4 Consideraba ácia mi derecha, y miraba: y no habia quien me conociese. No me quedó lugar de huida, ni hay quien vuelva por mi vida.

5 A tí clamé, Señor, dixe: Tú eres mi esperanza, mi porcion en la tierra de los vivientes.

6 Atiende á mi deprecacion, porque he sido abatido sobre manera. Líbrame de los que me persiguen, porque son mas fuertes que yo.

7 Saca mi alma de la prision para alabar á tu nombre: á mí me están aguardando los justos, hasta que me recompenses.

PSALMO CXLIII.

SEÑOR, oye mi oracion: percibe en tus oidos mi ruego segun tu verdad: óyeme en tu justicia.

2 Y no entres en juicio con tu siervo: porque ningun viviente será justificado en tu presencia.

3 Porque ha perseguido el enemigo mi alma: ha abatido mi vida hasta la tierra. Me ha colocado en lugares obscuros, como los muertos de siglo:

4 Y se ha angustiado mi espíritu sobre mí, en mí se ha turbado mi corazon.

5 Me he acordado de los dias antiguos, he meditado en todas tus obras: en los hechos de tus manos meditaba.

6 He tendido mis manos á tí: mi alma á tí como una tierra sin agua:

7 Oyeme prontamente, Señor: mi espíritu ha desfallecido. No apartes de mí tu rostro: para que no sea semejante á los que descienden al lago.

8 Hazme oir por mañana tu misericordia, porque en tí he esperado. Hazme conocer el camino, por donde ande, porque á tí he elevado mi alma.

9 Sácame de mis enemigos, Señor, á tí me he refugiado:

10 Enseñame á hacer tu voluntad, porque tú eres mi Dios. Tu espíritu bueno me guiará á tierra derecha:

11 Por tu nombre, Señor, me vivificarás segun tu equidad. Sacarás de tribulacion mi alma:

12 Y por tu misericordia destruirás á mis enemigos. Y perderás á todos los que atribulan mi alma, porque yo siervo tuyo soy.

ORACION MATUTINA.

PSALMO CXLIV.

BENDITO el Señor Dios mio, que adiestra mis manos á la pelea, y mis dedos á la batalla.

2 Misericordia mia, y refugio mio: amparador mio, y libertador mio: protector mio, y en él he esperado: él es el que somete mi pueblo á mí.

3 Señor, ¿qué es el hombre, pues te has manifestado á él? ¿ó el hijo del hombre, que haces estima de él?

4 El hombre se ha hecho semejante á la vanidad: sus dias pasan como sombra.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXLIII. CXLIV.

2 Effundo in conspectu ejus orationem meam, et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

3 In deficiendo ex me spiritum meum, et tu cognovisti semitas meas. In via hac, qua ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

4 Considerabam ad dexteram, et videbam: et non erat qui cognosceret me. Periit fuga a me, et non est qui requirat animam meam.

5 Clamavi ad te Domine, dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

6 Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus sum nimis. Libera me a persequentibus me: quia confortati sunt super me.

7 Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant justi, donec retribuas mihi.

PSALMUS CXLIII.

DOMINE exaudi orationem meam: auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua: exaudi me in tua justitia.

2 Et non intres in judicium cum servo tuo: quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens.

3 Quia persecutus est inimicus animam meam: humiliavit in terra vitam meam. Collocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi:

4 Et anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

5 Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis: in factis manuum tuarum meditabar.

6 Expandi manus meas ad te: anima mea sicut terra sine aquâ tibi:

7 Velociter exaudi me Domine: defecit spiritus meus. Non avertas faciem tuam a me: et similis ero descendentibus in lacum.

8 Auditam fac mihi mane misericordiam tuam: quia in te speravi. Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te levavi animam meam.

9 Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi:

10 Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam:

11 Propter nomen tuum Domine vivificabis me, in æquitate tua. Educes de tribulatione animam meam:

12 Et in misericordia tua disperdes inimicos meos. Et perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego servus tuus sum.

MATUTINÆ PRECES.

PSALMUS CXLIV.

BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum.

2 Misericordia mea, et refugium meum: susceptor meus, et liberator meus: Protector meus, et in ipso speravi: qui subdit populum meum sub me.

3 Domine quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

4 Homo vanitati similis factus est: dies ejus sicut umbra prætereunt.

5 Domine inclina cælos tuos, et descende: tange montes, et fumigabunt.

6 Fulgura coruscationem, et dissipabis eos: emitte sagittas tuas, et conturbabis eos:

2 Ἐκχεῶ ἐναντίον αὐτοῦ τὴν δέησιν μου, τὴ θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψύχην μου.

5 Πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερὶς μου ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.

Ψαλ. ρμγ'. CXLIII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι· διάψαλμα.

7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

8 Ἀκουστόν ποίησόν μοι τοπρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεός μου εἶ σὺ, τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ.

11 Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ.

ΩΘΗΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμδ'. CXLIV

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·

2 Ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν;

4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ παρέρχονται.

5 Κύριε, κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι, ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

7 Send down thine hand from above: deliver me, and take me out of the great waters, from the hand of strange children.
8 Whose mouth talketh of vanity: and their right hand is a right hand of wickedness.
9 I will sing a new song unto thee, O God: and sing praises unto thee upon a ten-stringed lute.
10 Thou hast given victory unto kings: and hast delivered David thy servant from the peril of the sword.
11 Save me, and deliver me from the hand of strange children: whose mouth talketh of vanity, and their right hand is a right hand of iniquity.
12 That our sons may grow up as the young plants: and that our daughters may be as the polished corners of the temple.
13 That our garners may be full and plenteous with all manner of store: that our sheep may bring forth thousands and ten thousands in our streets.
14 That our oxen may be strong to labour, that there be no decay: no leading into captivity, and no complaining in our streets.
15 Happy are the people that are in such a case: yea, blessed are the people who have the Lord for their God.

PSALM CXLV.

I WILL magnify thee, O God, my King: and I will praise thy Name for ever and ever.
2 Every day will I give thanks unto thee: and praise thy Name for ever and ever.
3 Great is the Lord, and marvellous, worthy to be praised: there is no end of his greatness.
4 One generation shall praise thy works unto another: and declare thy power.
5 As for me, I will be talking of thy worship: thy glory, thy praise, and wondrous works;
6 So that men shall speak of the might of thy marvellous acts: and I will also tell of thy greatness.
7 The memorial of thine abundant kindness shall be shewed: and men shall sing of thy righteousness.
8 The Lord is gracious, and merciful: long-suffering, and of great goodness.
9 The Lord is loving unto every man: and his mercy is over all his works.
10 All thy works praise thee, O Lord: and thy saints give thanks unto thee.
11 They shew the glory of thy kingdom: and talk of thy power;
12 That thy power, thy glory, and mightiness of thy kingdom: might be known unto men.
13 Thy kingdom is an everlasting kingdom: and thy dominion endureth throughout all ages.
14 The Lord upholdeth all such as fall: and lifteth up all those that are down.
15 The eyes of all wait upon thee, O Lord: and thou givest them their meat in due season.
16 Thou openest thine hand: and fillest all things living with plenteousness.
17 The Lord is righteous in all his ways: and holy in all his works.
18 The Lord is nigh unto all them that call upon him: yea all such as call upon him faithfully.
19 He will fulfil the desire of them that fear him: he also will hear their cry, and will help them.
20 The Lord preserveth all them that love him: but scattereth abroad all the ungodly.
21 My mouth shall speak the praise of the

et me retire des grosses eaux, de la main des enfans de l'étranger;
8 Dont la bouche prononce des mensonges, et dont la droite est une droite trompeuse.
9 O Dieu, je te chanterai un nouveau cantique; je te psalmodierai sur l'instrument à dix cordes.
10 C'est lui qui envoie la délivrance aux rois, et qui délivre David son serviteur de l'épée meurtrière.
11 Retire-moi et me délivre de la main des enfans de l'étranger, dont la bouche prononce des mensonges, et dont la droite est une droite trompeuse.
12 Que nos fils soient comme de jeunes plantes, croissant en leur jeunesse, et nos filles comme les angles taillés pour l'ornement d'un palais.
13 Que nos celliers soient remplis, fournissant toute espéce de provisions; que nos troupeaux multiplient par milliers, par dix milliers dans nos parcs!
14 Que nos bœufs soient chargés de graisse, qu'il n'y ait point de brèche, qu'il ne se fasse point de sortie, et qu'il n'y ait point de cri dans nos places!
15 Heureux le peuple qui est dans cet état! Heureux le peuple duquel l'Eternel est le Dieu!

PSEAUME CXLV.

MON Dieu, mon Roi, je t'exalterai, et je bénirai ton nom à toujours et à perpétuité.
2 Je te bénirai chaque jour, et je louerai ton nom à toujours et à perpétuité.
3 L'Eternel *est* grand et infiniment digne d'être loué, et l'on ne sauroit sonder sa grandeur.
4 Une génération dira la louange de tes œuvres à l'autre génération, et elles raconteront tes exploits.
5 Je m'entretiendrai de la magnificence glorieuse de ta majesté, et de tes œuvres merveilleuses;
6 Et on récitera la force de tes *exploits* redoutables, et je raconterai ta grandeur.
7 Ils répandront le souvenir de ta grande bonté, et ils raconteront ta justice avec un chant de triomphe.
8 L'Eternel *est* miséricordieux et pitoyable, lent à la colère, et grand en bonté.
9 L'Eternel *est* bon envers tous, et ses compassions *sont* par dessus toutes ses œuvres.
10 Eternel, toutes tes œuvres te célébreront, et tes bien-aimés te béniront.
11 Ils réciteront la gloire de ton règne, et raconteront tes grands exploits;
12 Afin de donner à connoître tes grands exploits aux hommes, et la gloire de la magnificence de ton règne.
13 Ton règne *est* un règne de tous les siècles, et ta domination *est* dans tous les âges.
14 L'Eternel soutient tous ceux qui sont prêts à tomber, et il redresse tous ceux qui sont abattus.
15 Les yeux de tous s'attendent à toi, et tu leur donnes leur nourriture en leur tems.
16 Tu ouvres ta main, et tu rassasies à souhait tout ce qui vit.
17 L'Eternel est juste dans toutes ses voies, et plein de bonté dans toutes ses œuvres.
18 L'Eternel est près de tous ceux qui l'invoquent, de tous ceux qui l'invoquent en vérité.
19 Il accomplit le souhait de ceux qui le craignent, il exauce leur cri, et il les délivre.
20 L'Eternel garde tous ceux qui l'aiment; mais il exterminera tous les méchans.
21 Ma bouche racontera la louange de

τέβα· ἔγγιξον τὰ βουνὰ καὶ θέλησει καπνίσειν.
6 Ἄστραψον ἀστραπὴν, καὶ διασκόρπισέ τους· ῥεῖξον βέλει καὶ θανάτωσέ τους.
7 Στεῖλον τὴν χεῖρά σου ἀπὸ τὸ ὕψος, ἐλευθέρωσόν με καὶ ἔκβαλέ με ἀπὸ τὰ πολλὰ κύματα, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ξένων υἱῶν.
8 Τῶν ὁποίων τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιά των εἶναι δεξιὰ ἀδικίας.
9 Ὦ Θεὲ, θέλω ψάλειν νέον ψαλμὸν, θέλω ψάλειν τὸν ἔπαινόν σου ἐπὶ τὴν δεκαχόρδον.
10 Σὺ ἔδωκας νίκην τῶν βασιλέων, ᾧ ἔσωσας Δαυὶδ τὸν δοῦλόν σᾳ ἀπὸ κινδυνον μαχαίρας.
11 Σῶσόν με, ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ξένων υἱῶν, τῶν ὁποίων τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, ᾧ ἡ δεξιά των εἶναι δεξιὰ ἀδικίας.
12 Ἵνα αὐξήσωσιν οἱ υἱοί μας, ὡσὰν νεόφυλα, καὶ γίνουν αἱ θυγατέρες μας ὡσὰν τὰ στολισμένα ἄγκωνα τοῦ ναοῦ.
13 Ἵνα αἱ ἀποθήκαι μας γεμίσωσιν ἀπὸ κάθε πρᾶγμα, καὶ τὰ πρόβατά μας γίνουν πολύτοκα, ᾧ πληθύνωσιν εἰς τοὺς δρόμους μας.
14 Ἵνα οἱ βόες μας γίνουν παχεῖς ᾧ δυνατοὶ, ᾧ μὴ ἀκουσθῇ ὅτε πέσιμον, ὅτε αἰχμαλώσία, ὅτε ὁδυρμὸς εἰς τοὺς δρόμους μας.
15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ χαίρων εἰς αὐτὰ, μακάριος ὁ λαὸς ὃ ὁποίᾳ ὁ Κύριος εἶναι ὁ Θεὸς ὃ.

Ψαλ. ρμε'. CXLV.

ΘΕΛΩ σὲ ὑψώσειν, βασιλεῦ μου, Θεέ μου, ᾧ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
2 Καθ' ἡμέραν θέλω σὲ εὐλογήσειν, καὶ ἐπαινέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Μέγας εἶναι ὁ Κύριος, καὶ πολλὰ ἐπαινετὸς, ἡ μεγαλωσύνη του δὲν ἔχει τέλος.
4 Μία γενεὰ θέλει ἐπαινέσειν τὰ ἔργα σου εἰς τὴν ἄλλην, καὶ φανερώσει τὴν δύναμίν σᾳ.
5 Ἀλλ' ἐγὼ θέλω λαλήσειν περὶ τῆς μεγαλοπρεπείας σου, τῆς δόξης σου, τοῦ ἐπαίνου σου, καὶ τῶν θαυμασίων σου ἔργων.
6 Καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσι λαλήσειν, περὶ τῆς δυνάμεως τῶν θαυμασίων πράξεών σου, ᾧ διηγηθῶ τὴν μεγαλωσύνην σου.
7 Ἡ μνήμη τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σᾳ θέλει δειχθῆν, καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλει ψάλσει τὴν δικαιοσύνην σου.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων εἶναι ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
9 Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ κάθε ἄνθρωπον, ᾧ ἐλεεῖ πάντα τὰ ἔργα του.
10 Πάντα τὰ ἔργα σου σὲ ἐπαινοῦσι Κύριε καὶ οἱ ὅσιοί σου σὲ εὐχαριστοῦσι.
11 Δείχνουσι τὴν δόξαν τοῦ βασιλείου σου, καὶ διηγοῦσι τὴν δύναμίν σου.
12 Ἵνα φανερωθῇ τῶν ἀνθρώπων, ἡ δύναμις, ἡ δόξα καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆ βασιλείᾳ σᾳ.
13 Ἡ βασιλεία σου εἶναι αἰώνιος βασιλεία, καὶ ἡ δύναμίς σου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.
14 Ὁ Κύριος βαστᾷ πάντας τοὺς πίπτοντας καὶ ὑψώνει τοὺς χαμηλούς.
15 Πάντες οἱ ὀφθαλμοὶ μένουσιν εἰς ἐσὲ Κύριε, ᾧ σὺ δίδεις πάντων ἐν καιρῷ ἴην τροφήν ἴων.
16 Ἀνοίγεις τὴν χεῖράν σου, καὶ γεμίζεις τὸς ζῶντας ἀπὸ κάθε καλόν.
17 Δίκαιος εἶναι ὁ Κύριος εἰς τὰς ὁδούς του, καὶ ἅγιος εἰς τὰ ἔργα του.
18 Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον τῶν ὅσων τὸν καλοῦσιν ἀληθῶς.
19 Θέλει ποιήσειν τὴν θέλησιν τῶν φοβημένων αὐτὸν, καὶ ἀκούσει τὴν δέησίν των, ᾧ τὸς σώσει·
20 Ὁ Κύριος φυλάττει πάντας τὸς ἀγαπῶν ἴας αὐτὸν, ᾧ ἐξολοθρεύει πάντας τὸς ἁμαρτωλούς.

tocca i monti, e *fa che* fumino.
6 Vibra il folgore, e dissipa quella gente; avventa le tue saette, e mettili in rotta.
7 Stendi le tue mani da alto, e riscuotimi, e trammi fuor di grandi acque, di man degli stranieri:
8 La cui bocca parla menzogna, e la cui destra è destra di frode.
9 O Dio, io ti canterò un nuovo Cantico: io ti salmeggerò sul saltero, sul decacordo.
10 *Tu*, che dai vittoria ai re: che riscuoti David, tuo servitore, dalla spada scellerata:
11 Liberami, e riscuotimi dalla mano degli stranieri, la cui bocca parla menzogna, e la cui destra è destra di frode.
12 Acciocchè i nostri figliuoli *sieno* come piante novelle, *bene* allevate nella lor giovanezza: e le nostre figliuole *sieno* come i cantoni intagliati dell' edificio d' un palazzo.
13 E le nostre celle *sieno* piene, e porgano ogni spezie *di beni:* e le nostre gregge moltiplichino a migliaia, ed a decine di migliaia nelle nostre campagne.
14 *Ed* i nostri buoi *sieno* grossi, e possenti: e non *vi sia* per le nostre piazze nè assalto, nè uscita, nè grido alcuno.
15 Beato il popolo, che è in tale stato: beato il popolo, di cui il Signore è l' Iddio.

SALMO CXLV.

O DIO mio, Re mio, io t' esalterò, e benedirò il tuo Nome in sempiterno.
2 Io ti benedirò tuttodì, e loderò il tuo Nome, in sempiterno.
3 Il Signore è grande, e degno di somma lode: e la sua grandezza non può essere investigata.
4 Una età dopo l' altra predicherà le lodi delle tue opere, e gli uomini racconteranno le tue prodezze.
5 Io ragionerò della magnificenza della gloria della tua Maestà, e delle tue maraviglie.
6 E *gli uomini* diranno la potenza delle tue *opere* tremende: ed io narrerò la tua grandezza.
7 Essi sgorgheranno la ricordanza della tua gran bontà, e canteranno con giubilo la tua giustizia.
8 Il Signore è grazioso, e pietoso: lento all' ira, e di gran benignità.
9 Il Signore è buono inverso tutti, e le *sue* compassioni *son* sopra tutte le sue opere.
10 O Signore, tutte le tue opere ti celebreranno, ed i tuoi santi ti benediranno.
11 Diranno la gloria del tuo Regno, e narreranno la tua forza.
12 Per far note le tue prodezze, e la magnificenza della gloria del tuo Regno a' figliuoli degli uomini.
13 Il tuo Regno è un regno di tutti i secoli, e la tua signoria è per ogni età.
14 Il Signore sostiene tutti quelli che caggiono, e rileva tutti quelli che dichinano.
15 Gli occhi di tutti sperano in te, e tu dai loro il lor cibo al suo tempo.
16 Tu apri la tua mano, e sazii di benivolenza ogni vivente.
17 Il Signore è giusto in tutte le sue vie, e benigno in tutte le sue opere.
18 Il Signore è presso di tutti quelli che l' invocano, di tutti quelli che l' invocano in verità.
19 Egli adempisce il desiderio di quelli che lo temono, ed ode il lor grido, e li salva.
20 Il Signore guarda tutti quelli che l' amano, e distruggerà tutti gli empi.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

7 Sende deine Hand von der Höhe, und erlöſe mich, und errette mich von großen Waſſern, von der Hand der fremden Kinder,
8 Welcher Lehre iſt kein nütze, und ihre Werke ſind falſch.
9 Gott, ich will dir ein neues Lied ſingen, ich will dir ſpielen auf dem Pſalter von zehn Saiten,
10 Der du den Königen Sieg giebſt, und erlöſeſt deinen Knecht David vom mörderiſchen Schwerdt des Böſen.
11 Erlöſe mich auch und errette mich von der Hand der fremden Kinder, welcher Lehre iſt kein nütze, und ihre Werke ſind falſch;
12 Daß unſere Söhne aufwachſen in ihrer Jugend, wie die Pflanzen, und unſere Töchter, wie die ausgehauenen Erker, gleichwie die Palläſte;
13 Und unſere Kammern voll ſeyn, die heraus geben können einen Vorrath nach dem andern; daß unſere Schafe tragen tauſend und hundert tauſend auf unſern Dörfern;
14 Daß unſere Ochſen viel arbeiten; daß kein Schade, kein Verluſt, noch Klage auf unſern Gaſſen ſey.
15 Wohl dem Volk, dem es alſo gehet! Aber wohl dem Volk, deß der Herr ſein Gott iſt!

Der 145 Pſalm.

1 Ich will dich erhöhen, mein Gott, du König, und deinen Namen loben immer und ewiglich.
2 Ich will dich täglich loben, und deinen Namen rühmen immer und ewiglich.
3 Der Herr iſt groß und ſehr löblich, und ſeine Größe iſt unausſprechlich.
4 Kindeskinder werden deine Werke preiſen, und von deiner Gewalt ſagen.
5 Ich will reden von deiner herrlichen ſchönen Pracht, und von deinen Wundern:
6 Daß man ſolle reden von deinen herrlichen Thaten, und daß man erzähle deine Herrlichkeit;
7 Daß man preiſe deine große Güte, und deine Gerechtigkeit rühme.
8 Gnädig und barmherzig iſt der Herr, geduldig und von großer Güte.
9 Der Herr iſt allen gütig, und erbarmet ſich aller ſeiner Werke.
10 Es ſollen dir danken, Herr, alle deine Werke, und deine Heiligen dich loben,
11 Und die Ehre deines Königreichs rühmen, und von deiner Gewalt reden:
12 Daß den Menſchenkindern deine Gewalt kund werde, und die ehrliche Pracht deines Königreichs.
13 Dein Reich iſt ein ewiges Reich, und deine Herrſchaft währet für und für.
14 Der Herr erhält alle, die da fallen, und richtet auf alle, die niedergeſchlagen ſind.
15 Aller Augen warten auf dich, und du giebſt ihnen ihre Speiſe zu ſeiner Zeit.
16 Du thuſt deine Hand auf, und erfüllеſt alles, was lebet, mit Wohlgefallen.
17 Der Herr iſt gerecht in allen ſeinen Wegen, und heilig in allen ſeinen Werken.
18 Der Herr iſt nahe allen, die ihn anrufen, allen, die ihn mit Ernſt anrufen.
19 Er thut, was die Gottesfürchtigen begehren, und höret ihr Schreyen, und hilft ihnen.
20 Der Herr behütet alle, die ihn lieben, und wird vertilgen alle Gottloſen.
21 Mein Mund ſoll des Herrn Lob ſagen, und

LOS PSALMOS. *El Dia* 30.

5 Señor, inclina tus cielos, y desciende: toca los montes, y humearán.
6 Vibra tus relámpagos, y los disiparás: envia tus saetas, y los conturbarás.
7 Envia tu mano desde lo alto, sácame, y líbrame de las muchas aguas: de la mano de los hijos extraños.
8 Cuya boca habló vanidad, y su derecha, es derecha de iniquidad.
9 Dios, cancion nueva te cantaré: con psalterio, con decachôrdo psalmearé á tí.
10 El que das salud á los Reyes: que redimiste á David tu siervo de la espada maligna:
11 Líbrame, y sácame de la mano de los hijos extraños, cuya boca habló vanidad, y la derecha de ellos, es derecha de iniquidad:
12 Cuyos hijos son como plantas nuevas en su juventud. Sus hijas compuestas, adornadas por todos lados, como simulacro de templo.
13 Sus despensas llenas, que rebosan de una en otra. Sus ovejas fecundas, abundantes en sus salidas:
14 Sus vacas gruesas. No hay portillo, ni paso en su cerca: ni gritería en sus plazas.
15 Bienaventurado han llamado al pueblo, que tiene estas cosas: bienaventurado el pueblo, que tiene al Señor por su Dios.

PSALMO CXLV.

TE ensalzaré, ó Dios Rey mio, y bendeciré tu nombre por siglo, y por siglo de siglo.
2 Cada dia te bendeciré, y alabaré tu nombre por siglo, y por siglo de siglo.
3 Grande es el Señor, y muy loable: y su grandeza no tiene límite.
4 La generacion y generacion alabarán tus obras, y publicarán tu poder.
5 Hablarán la magnificencia de tu santa gloria, y contarán tus maravillas.
6 Y dirán la virtud de tus cosas terribles, y contarán tu grandeza.
7 Reposarán la abundancia de tu suavidad, y saltarán de contento por tu justicia.
8 Compasivo y misericordioso es el Señor: sufrido, y muy misericordioso.
9 Suave es el Señor para con todos, y sus misericordias sobre todas sus obras.
10 Alábente, Señor, todas tus obras, y tus santos te bendigan.
11 La gloria de tu reyno dirán, y de tu poder hablarán:
12 Para hacer conocer á los hijos de los hombres tu poder, y la gloria de magnificencia de tu reyno.
13 Tu reyno, reyno de todos los siglos, y tu señorío en toda generacion y generacion. Fiel es el Señor en todas sus palabras, y santo en todas sus obras.
14 Levanta el Señor á todos los que caen, y endereza á todos los lisiados.
15 Los ojos de todos en tí esperan, Señor, y tú les das su comida en tiempo oportuno.
16 Tú abres tu mano, y llenas de bendicion á todo animal.
17 Justo el Señor en todos sus caminos, y santo en todas sus obras.
18 Cerca está el Señor de todos los que le invocan: de todos los que le invocan con verdad.
19 Hará la voluntad de los que le temen, y oirá su deprecacion, y los salvará.
20 Guarda el Señor á todos los que le aman, y destruirá á todos los pecadores.
21 Mi boca hablará la alabanza del Señor:

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXLV.

7 Emitte manum tuam de alto, eripe me, et libera me de aquis multis: de manu filiorum alienorum.
8 Quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis.
9 Deus canticum novum cantabo tibi: in psalterio, decachordo psallam tibi.
10 Qui das salutem regibus: qui redemisti David servum tuum de gladio maligno:
11 Eripe me. Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis:
12 Quorum filii, sicut novellæ plantationes in juventute sua. Filiæ eorum compositæ: circumornatæ ut similitudo templi.
13 Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud. Oves eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis:
14 Boves eorum crassæ. Non est ruina maceriæ, neque transitus: neque clamor in plateis eorum.
15 Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: beatus populus, cujus Dominus Deus ejus.

PSALMUS CXLV.

EXALTABO te Deus meus rex: et benedicam nomini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.
2 Per singulos dies benedicam tibi: et laudabo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
3 Magnus Dominus et laudabilis nimis: et magnitudinis ejus non est finis.
4 Generatio et generatio laudabit opera tua: et potentiam tuam pronunciabunt.
5 Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur: et mirabilia tua narrabunt.
6 Et virtutem terribilium tuorum dicent: et magnitudinem tuam narrabunt.
7 Memoriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt: et justitia tua exultabunt.
8 Miserator et misericors Dominus: patiens, et multum misericors.
9 Suavis Dominus universis: et miserationes ejus super omnia opera ejus.
10 Confiteantur tibi Domine omnia opera tua: et sancti tui benedicant tibi.
11 Gloriam regni tui dicent: et potentiam tuam loquentur:
12 Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam: et gloriam magnificentiæ regni tui.
13 Regnum tuum regnum omnium sæculorum: et dominatio tua in omni generatione et generationem. Fidelis Dominus in omnibus verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.
14 Allevat Dominus omnes, qui corruunt: et erigit omnes elisos.
15 Oculi omnium in te sperant Domine: et tu das escam illorum in tempore opportuno.
16 Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictione.
17 Justus Dominus in omnibus viis suis: et sanctus in omnibus operibus suis.
18 Prope est Dominus omnibus invocantibus eum: omnibus invocantibus eum in veritate.
19 Voluntatem timentium se faciet, et deprecationem eorum exaudiet: et salvos faciet eos.
20 Custodit Dominus omnes diligentes se: et omnes peccatores disperdet.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·
8 Ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·
9 Ὁ Θεός, ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι·
10 Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμένῳ Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.
11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·
12 Ὧν οἱ υἱοὶ ὡς νεόφυτα ἱδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ.
13 Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν·
14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν.
15 Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ψαλ, ρμε'. CXLV.

ΥΨΩΣΩ σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
2 Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.
5 Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.
6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.
8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.
11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι·
12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.
13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
14 Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερραγμένους.
15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
16 Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.
17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ.
19 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.
20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

Lord: and let all flesh give thanks unto his holy Name for ever and ever.

PSALM CXLVI.

PRAISE the Lord, O my soul; while I live will I praise the Lord: yea, as long as I have any being, I will sing praises unto my God.

2 O put not your trust in princes, nor in any child of man: for there is no help in them.

3 For when the breath of man goeth forth he shall turn again to his earth: and then all his thoughts perish.

4 Blessed is he that hath the God of Jacob for his help: and whose hope is in the Lord his God;

5 Who made heaven and earth, the sea, and all that therein is: who keepeth his promise for ever;

6 Who helpeth them to right that suffer wrong: who feedeth the hungry.

7 The Lord looseth men out of prison: the Lord giveth sight to the blind.

8 The Lord helpeth them that are fallen: the Lord careth for the righteous.

9 The Lord careth for the strangers; he defendeth the fatherless and widow; as for the way of the ungodly, he turneth it upside down.

10 The Lord thy God, O Sion, shall be King for evermore: and throughout all generations.

EVENING PRAYER.

PSALM CXLVII.

O PRAISE the Lord, for it is a good thing to sing praises unto our God: yea, a joyful and pleasant thing it is to be thankful.

2 The Lord doth build up Jerusalem: and gather together the out-casts of Israel.

3 He healeth those that are broken in heart: and giveth medicine to heal their sickness.

4 He telleth the number of the stars; and calleth them all by their names.

5 Great is our Lord, and great is his power: yea, and his wisdom is infinite.

6 The Lord setteth up the meek: and bringeth the ungodly down to the ground.

7 O sing unto the Lord with thanksgiving: sing praises upon the harp unto our God;

8 Who covereth the heaven with clouds, and prepareth rain for the earth: and maketh the grass to grow upon the mountains, and herb for the use of men;

9 Who giveth fodder unto the cattle: and feedeth the young ravens that call upon him.

10 He hath no pleasure in the strength of an horse: neither delighteth he in any man's legs.

11 But the Lord's delight is in them that fear him: and put their trust in his mercy.

12 Praise the Lord, O Jerusalem: praise thy God, O Sion.

13 For he hath made fast the bars of thy gates: and hath blessed thy children within thee.

14 He maketh peace in thy borders: and filleth thee with the flour of wheat.

15 He sendeth forth his commandments upon earth: and his word runneth very swiftly.

16 He giveth snow like wool, and scattereth the hoar-frost like ashes.

17 He casteth forth his ice like morsels: who is able to abide his frost?

18 He sendeth out his word, and melteth them: he bloweth with his wind, and the waters flow.

19 He sheweth his word unto Jacob: his statutes and ordinances unto Israel.

20 He hath not dealt so with any nation:

LES PSEAUMES. *Le* 30 *Jour.*

l'Eternel, et toute chair bénira le nom de sa sainteté à toujours et à perpétuité.

PSEAUME CXLVI.

LOUEZ l'Eternel. Mon ame, loue l'Eternel.

2 Je louerai l'Eternel pendant *toute* ma vie; je psalmodierai à mon Dieu tant que je durerai.

3 Ne vous assurez point sur les princes, *ni* sur *aucun* fils d'homme, qui ne sauroit délivrer.

4 Son esprit sort, et *l'homme* retourne en sa terre, et en ce jour-là ses desseins périssent.

5 Heureux celui à qui le Dieu fort de Jacob *est* en aide, et dont l'attente *est* à l'Eternel son Dieu;

6 Qui a fait les cieux et la terre, et la mer, et tout ce qui y est, et qui garde toujours la vérité;

7 Qui fait droit à ceux à qui l'on fait tort, qui donne du pain à ceux qui ont faim. L'Eternel délie ceux qui sont liés.

8 L'Eternel ouvre *les yeux* des aveugles; l'Eternel redresse ceux qui sont abattus; l'Eternel aime les justes.

9 L'Eternel garde les étrangers; il soutient l'orphelin et la veuve, et il renverse le train des méchans.

10 L'Eternel régnera à jamais. O Sion, ton Dieu *est* d'âge en âge. Louez l'Eternel.

PRIERE DU SOIR.

PSEAUME CXLVII.

LOUEZ l'Eternel; car c'est une chose bonne de psalmodier à notre Dieu, et c'est une chose agréable; sa louange est bienséante.

2 L'Eternel est celui qui bâtit Jérusalem; il rassemblera ceux d'Israël qui sont dispersés.

3 Il guérit ceux qui ont le cœur brisé, et il bande leurs plaies.

4 Il compte le nombre des étoiles; il les appelle toutes par leur nom.

5 Notre Seigneur est grand et d'une grande puissance. Son intelligence est infinie.

6 L'Eternel soutient les débonnaires; mais il abaisse les méchans jusqu'en terre.

7 Chantez à l'Eternel avec des actions de graces, en vous répondant les uns aux autres; psalmodiez avec la harpe à notre Dieu;

8 Qui couvre de nuées les cieux, qui prépare la pluie pour la terre, qui fait produire le foin aux montagnes.

9 Qui donne la pâture au bétail, et aux petits du corbeau qui crient.

10 Il n'a point d'égard à la force du cheval; il ne fait point cas des hommes légers à la course.

11 L'Eternel met son affection en ceux qui le craignent, et en ceux qui s'attendent à sa bonté.

12 Jérusalem, loue l'Eternel; Sion, loue ton Dieu.

13 Car il a renforcé les barres de tes portes, il a béni tes enfans au milieu de toi.

14 *C'est lui* qui rend paisibles tes contrées, et *qui* te rassasie de la moëlle du froment.

15 *C'est* lui qui envoie ses ordres sur la terre; ce qu'il a prononcé la parcourt avec beaucoup de vîtesse.

16 *C'est* lui qui donne la neige comme *des flocons* de laine, et *qui* répand la bruine comme de la cendre.

17 *C'est* lui qui jette sa glace comme par morceaux. Qui pourra soutenir *la rigueur* de son froid?

18 Il envoie ses ordres, et il les fait fondre; il fait souffler son vent, et les eaux s'écoulent.

19 Il annonce ses paroles à Jacob, ses statuts et ses ordonnances à Israël.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXLVI. CXLVII.

21 Τὸ στόμα μου θέλει λαλήσειν τ' ἔπαινον τῆ Κυρίῳ, καὶ πᾶσα σάρκα θέλει εὐλογήσειν τὸ ὄνομά του τὸ ἅγιον, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρμς'. CXLVI.

ΕΠΑΙΝΕΣΕ, ὦ ψυχή μου τὸν Κύριον, θέλω ἐπαινέσειν τὸν Κύριον ὅλην τὴν ζωήν μου, θέλω ὑμνήσειν τὸν Θεόν μου ἕως ἔχω ἀναπνοήν.

2 Μὴ ἐλπίσατε εἰς ἄρχοντας, ἔτε εἰς υἱοὺς ἀνθρώπων, εἰς τὰς χεῖράς των δὲν εἶναι ἡ σωτηρία.

3 Ὅτι ἀφ' οὗ ἐξέλθη τὸ πνεῦμα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον ἐπιστρέφει αὐτὸς εἰς τὴν γῆν, καὶ χάνονται οἱ στοχασμοί του.

4 Μακάριος ὁ ἔχων εἰς βοηθὸν τὸν Θεὸν τοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἡ ἐλπίς του εἶναι εἰς τὸν Κύριον τὸν Θεόν του.

5 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ εὑρισκόμενα εἰς αὐτὰ, τ' φυλάσσοντα αἰωνίως τὴν ὑπόσχεσίν Ἰθ.

6 Τὸν ἐκδικήσαντα τοὺς ἀδικουμένους, καὶ τρέφοντα τοὺς πεινόντας.

7 Κύριος ἐλευθερώνει τοὺς φυλακομένους, ϗ φωτίζει τοὺς τυφλούς.

8 Κύριος βοηθεῖ τοὺς πεπτωκότας, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.

9 Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς ξένους, ϗ ὑπερασπίζει τοὺς ὀρφανους καὶ τὰς χήρας, καὶ ἀφανίζει τὴν ὁδὸν τῶν ἁμαρτωλῶν.

10 Ὁ Θεός σου, ὦ Σιὼν, θέλει βασιλεύσειν εἰς τὸν αἰῶνα εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVII.

ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν πρᾶγμα εἶναι ὁ ψαλμὸς τοῦ Κυρίου, χαροποιὸν, καὶ καλὸν πρᾶγμα εἶναι ἡ εὐχαρίστησις.

2 Ὁ Κύριος οἰκοδομεῖ τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ συνάζει τοὺς διασκορπισμένους.

3 Θεραπεύει τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ ἰατρεύει τὰς πληγάς των.

4 Ὁ μετρῶν τὰ πλήθη τῶν ἄστρων, καὶ καλῶν τὰ ὀνόματά των.

5 Μέγας εἶναι ὁ Κύριός μας, καὶ μεγάλη ἡ δύναμίς του, καὶ ἄπειρος εἶναι ἡ σοφία του.

6 Ὁ Κύριος ὑψώνει τοὺς πραεῖς, καὶ ταπεινώνει τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.

7 Εὐχαριστήσατε τὸν Κύριον μὲ ψαλμὸν, ψάλατε ἐν κιθάρα τὸν ἔπαινον τοῦ Θεοῦ.

8 Τοῦ σκεπάζοντος τὸν οὐρανὸν μὲ σύννεφα, καὶ ἑτοιμάζοντος τὴν βροχὴν διὰ τὴν γῆν, τῆ ποιοῦντος τὰ χόρτα 'να αὐξάνουσιν ἐπὶ τὰ βουνὰ, καὶ τὰ λάχανα διὰ τὸν ἄνθρωπον.

9 Τοῦ δίδοντος τροφὴν τῶν ζώων, ϗ τῶν νιῶν τῶν κοράκων τῶν καλουμένων αὐτόν.

10 Δὲν ἀγαπᾷ τὴν δύναμιν τῶν ἀλόγων, καὶ τοὺς πόδας τῶν ἀνθρώπων,

11 Ἀλλὰ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, ϗ πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ἔλεός του.

12 Ἐπαίνεσε τὸν Κύριον, ὦ Ἱερουσαλὴμ, Ἐπαίνεσε τὸν Θεὸν, ὦ Σιών.

13 Ὅτι ἐνδυνάμωσε τοὺς μοχλοὺς τῶν θυρῶν σου, καὶ εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου εἰς ἐσέ.

14 Καὶ ἔστησεν εἰρήνην εἰς τὰ σύνορά σου, καὶ σὲ ἐχόρτασεν ἀπὸ ἄνθος σιταρίου.

15 Ἔστειλε τὰς ἐντολάς του ἐπὶ τὴν γῆν, ϗ ἔτρεξαν ταχέως οἱ λόγοι του.

16 Δίδει χιόνια ὡσὰν μαλὶ, καὶ διασκορπίζει τὴν ὁμίχλην ὡσὰν στάχτην.

17 Ῥύχνει τὸν κρύσαλλόν του κωμάτια· ποῖος θέλει ἐναντιωθῆν τὸ ψύχος του.

18 Αὐτὸς ἔστειλε τὸν λόγον τ, ϗ τὰ ἔλυωσεν, ἔπνευσε τὸ πνεῦμά του, καὶ τὰ νερὰ ἔτρεξαν.

21 La mia bocca narrerà la lode del Signore, ed ogni carne benedirà il Nome della sua Santità in sempiterno.

SALMO CXLVI.

ALLELUIA. Anima mia, loda il Signore.

2 Io loderò il Signore, mentre viverò; io salmeggerò al mio Dio, mentre durerò.

3 Non vi confidate in principi, *nè* in alcun figliuol d' uomo che non ha modo di salvare.

4 Il suo fiato uscirà, ed egli se ne ritornerà nella sua terra: in quel dì periranno i suoi disegni.

5 Beato colui, che ha l' Iddio di Iacob in suo aiuto, la cui speranza è nel Signore Iddio suo.

6 Il quale ha fatto il cielo, e la terra: il mare, e tutto ciò ch' è in essi: ch'osserva la fede in eterno.

7 Il qual fa ragione agli oppressati, e dà del cibo agli affamati. Il Signore scioglie i prigioni.

8 Il Signore apre *gli occhi* a' ciechi: il Signore rileva quelli che son chinati: il Signore ama i giusti.

9 Il Signore guarda i forestieri, egli solleva l' orfano, e la vedova: e sovverte la via degli empi.

10 Il Signore regna in eterno, ed il tuo Dio, o Sion, per ogni età. Alleluia.

PREGHIERA della MATTINA.

SALMO CXLVII.

LODATE il Signore: perciocchè egli è cosa buona, e dilettevole di salmeggiar l' Iddio nostro: la lode è decevole.

2 Il Signore è quel ch'edifica Ierusalem: egli raccoglierà i dispersi d' Israel.

3 *Egli è quel* che guarisce quelli c'hanno il cuor rotto, e fascia le lor doglie.

4 Che conta il numero delle stelle, che le chiama tutte per i nomi *loro*.

5 Il nostro Signore è grande, e di gran forza: la sua intelligenza è infinita.

6 Il Signore solleva i mansueti, ed abbatte gli empi fino a terra.

7 Cantate al Signore con lode: salmeggiate colla cetera all' Iddio nostro.

8 Il qual cuopre il cielo di nuvole, ed apparecchia la pioggia alla terra, e fa che i monti producono l' erba.

9 Che dà la sua pastura al bestiame, a' figli de' corvi, che gridano.

10 Egli non si compiace nella forza del cavallo: egli non gradisce le gambe dell' uomo.

11 Il Signore gradisce quelli che lo temono, quelli che sperano nella sua benignità.

12 Ierusalem, celebra il Signore: Sion, loda il tuo Dio.

13 Perciocchè egli rinforza le sbarre delle tue porte: egli benedice i tuoi figliuoli in mezzo di te.

14 *Egli è quel* che mantiene il tuo paese in pace che ti sazia di grascia di frumento.

15 Che manda il suo dire in terra, e la sua parola corre velocissimamente.

16 Che manda la neve a guisa di lana, che sparge la brina a guisa di cenere.

17 Che getta il suo ghiaccio come *per* pezzi: e chi potrà durar davanti al suo freddo?

18 Egli manda la sua parola, e fa struggere quelle cose: egli fa soffiare il suo vento, e l' acque corrono.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

30ſter Tag. **Der Pſalter.**

alles Fleiſch lobe ſeinen heiligen Namen immer und ewiglich.

Der 146 Pſalm.

1 Lobe den Herrn, meine Seele!
2 Ich will den Herrn loben, ſo lange ich lebe, und meinem Gott lobſingen, weil ich hier bin.
3 Verlaſſet euch nicht auf Fürſten, ſie ſind Menſchen, die können ja nicht helfen.
4 Denn des Menſchen Geiſt muß davon, und er muß wieder zur Erde werden: alsdann ſind verloren alle ſeine Anſchläge.
5 Wohl dem, deß Hülfe der Gott Jacobs iſt, deß Hoffnung auf den Herrn, ſeinen Gott, ſtehet.
6 Der Himmel, Erde, Meer, und alles, was darinnen iſt, gemacht; der Glauben hält ewiglich.
7 Der Recht ſchaffet denen, ſo Gewalt leiden; der die Hungrigen ſpeiſet. Der Herr löſet die Gefangenen.
8 Der Herr machet die Blinden ſehend. Der Herr richtet auf, die niedergeſchlagen ſind. Der Herr liebet die Gerechten.
9 Der Herr behütet die Fremdlinge und Waiſen, und erhält die Wittwen; und kehret zurück den Weg der Gottloſen.
10 Der Herr iſt König ewiglich, dein Gott, Zion, für und für.

Abend-Gebete.

Der 147 Pſalm.

1 Lobet den Herrn, denn unſern Gott loben, das iſt ein köſtliches Ding; ſolches Lob iſt lieblich und ſchön.
2 Der Herr bauet Jeruſalem, und bringet zuſammen die Verjagten in Iſrael.
3 Er heilet, die zerbrochenes Herzens ſind, und verbindet ihre Schmerzen.
4 Er zählet die Sterne, und nennet ſie alle mit Namen.
5 Unſer Herr iſt groß, und von großer Kraft; und iſt unbegreiflich, wie er regieret.
6 Der Herr richtet auf die Elenden, und ſtößt die Gottloſen zu Boden.
7 Singet um einander dem Herrn mit Danken, und lobet unſern Gott mit Harfen,
8 Der den Himmel mit Wolken verdecket, und giebt Regen auf Erden; der Gras auf Bergen wachſen läßt;
9 Der dem Vieh ſein Futter giebt, den jungen Raben, die ihn anrufen.
10 Er hat nicht Luſt an der Stärke des Roſſes, noch Gefallen an jemandes Beinen.
11 Der Herr hat Gefallen an denen, die ihn fürchten, die auf ſeine Güte hoffen.
12 Preiſe, Jeruſalem, den Herrn; lobe, Zion, deinen Gott.
13 Denn er macht veſt die Riegel deiner Thore, und ſegnet deine Kinder darinnen.
14 Er ſchafft deinen Grenzen Frieden, und ſättiget dich mit dem beſten Weitzen.
15 Er ſendet ſeine Rede auf Erden; ſein Wort läuft ſchnell.
16 Er giebt Schnee wie Wolle, er ſtreuet Reif wie Aſche.
17 Er wirft ſeine Schloſſen wie Biſſen; wer kann bleiben vor ſeinem Froſt?
18 Er ſpricht, ſo zerſchmelzet es; er läßt ſeinen Wind wehen, ſo thauets auf.

LOS PSALMOS. *El Dia* 30.

y bendiga toda carne á su santo nombre por siglo, y por siglo de siglo.

PSALMO CXLVI.

ALABA, alma mia, al Señor: alabaré al Señor durante mi vida: psalmearé á mi Dios, miéntras yo tenga ser. No querais confiar en los príncipes:
2 En hijos de los hombres, en quienes no hay salud.
3 Saldrá su espíritu, y se volverá á su tierra: en aquel dia percerán todos los pensamientos de ellos.
4 Dichoso aquel, cuyo ayudador es el Dios de Jacob, su esperanza en el Señor Dios suyo,
5 El qual hizo el cielo y la tierra, el mar, y todas las cosas, que hay en ellos.
6 El que guarda verdad para siempre, hace justicia á los que sufren injuria: da comida á los hambrientos. El Señor desata á los aprisionados:
7 El Señor alumbra á los ciegos. El Señor endereza á los lisiados el Señor ama á los justos.
8 El Señor defiende á los forasteros, amparará al huérfano, y á la viuda, y destruirá los caminos de los pecadores.
9 Reynará el Señor por los siglos, el Dios tuyo, ó Sión, por generacion y generacion.

ORACION VESPERTINA.

PSALMO CXLVII.

ALLELUYA. Alabad al Señor, porque bueno es el psalmo: gustosa sea á nuestro Dios, y decorosa la alabanza.
2 El Señor que edifica á Jerusalém, congregará las dispersiones de Israél.
3 El que sana á los contritos de corazon, y ata sus quebraduras.
4 El que cuenta la muchedumbre de las estrellas, y las llama á todas ellas por sus nombres.
5 Grande nuestro Señor, y grande su fortaleza, y su sabiduría no tiene número.
6 El Señor que ampara á los mansos, y abate á los pecadores hasta la tierra.
7 Adelantaos á cantar al Señor con alabanza: tañed psalmos á nuestro Dios con cítara.
8 El que cubre el cielo de nubes, y á la tierra le prepara lluvia. El que produce en los montes heno, y yerba para servicio de los hombres.
9 El que da á las caballerías el manjar de ellas, y á los hijuelos de los cuervos, que claman á él.
10 No tendrá contentamiento de la fuerza del caballo, ni se complacerá en los pies robustos del hombre.
11 Se complace el Señor en los que le temen, y en aquellos, que esperan sobre su misericordia.
12 Alleluya. Alaba Jerusalém, al Señor: alaba, Sión, á tu Dios.
13 Porque fortificó los cerrojos de tus puertas: bendixo á tus hijos dentro de tí.
14 El que puso por tus términos la paz, y de grosura de trigo te harta.
15 El que envia su palabra á la tierra: velozmente corre su palabra.
16 El que da nieve como lana; como ceniza esparce la niebla.
17 Envia su yelo como bocadillos: ¿delante de su frio quién subsistirá?
18 Enviará su palabra, y los derretirá: soplará su espíritu, y fluirán hechos aguas.

LATINA ET GRÆCA.

PSALTERIUM DAVIDIS, CXLVI. CXLVII.

21 Laudationem Domini loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

PSALMUS CXLVI.

LAUDA anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: psallam Deo meo quàmdiu fuero. Nolite confidere in principibus:
2 In filiis hominum, in quibus non est salus.
3 Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
4 Beatus, cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius:
5 Qui fecit cælum et terram, mare, et omnia, quæ in eis sunt.
6 Qui custodit veritatem in sæculum, facit judicium injuriam patientibus: dat escam esurientibus. Dominus solvit compeditos:
7 Dominus illuminat cæcos. Dominus erigit elisos, Dominus diligit justos.
8 Dominus custodit advenas, pupillum, et viduam suscipiet: et vias peccatorum disperdet.
9 Regnabit Dominus in sæcula Deus tuus Sion, in generationem et generationem.

VESPERTINÆ PRECES.

PSALMUS CXLVII.

LAUDATE Dominum quoniam bonus est psalmus: Deo nostro sit jucunda, decoraque laudatio.
2 Ædificans Jerusalem Dominus: dispersiones Israelis congregabit.
3 Qui sanat contritos corde: et alligat contritiones eorum.
4 Qui numerat multitudinem stellarum: et omnibus eis nomina vocat.
5 Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus: et sapientiæ ejus non est numerus.
6 Suscipiens mansuetos Dominus: humillians autem peccatores usque ad terram.
7 Præcinite Domino in confessione: psallite Deo nostro in cithara,
8 Qui operit cælum nubibus: et parat terræ pluviam. Qui producit in montibus fœnum: et herbam servituti hominum.
9 Qui dat jumentis escam ipsorum: et pullis corvorum invocantibus eum.
10 Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.
11 Beneplacitum est Domino super timentes eum: et in eis, qui sperant super misericordia ejus.

Alleluia.

12 Lauda Jerusalem Dominum: lauda Deum tuum Sion.
13 Quoniam confortavit seras portarum tuarum: benedixit filiis tuis in te.
14 Qui posuit fines tuos pacem: et adipe frumenti satiat te.
15 Qui emittit eloquium suum terræ: velociter currit sermo ejus.
16 Qui dat nivem sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
17 Mittit crystallum suam sicut buccellas: ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?
18 Emittet verbum suum, et liquefaciet ea: flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

21 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρμϛ'. CXLVI.

ΑΙΝΕΙ ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
2 Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
3 Μὴ πεποιθατε ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.
5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτῶ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ·
6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.
7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι· Κύριος λύει πεπεδημένους,
8 Κύριος σοφοῖ τυφλοὺς, Κύριος ἀνορθῶ κατερραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,
9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιὼν, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡδυθείη αἴνεσις.
2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει·
3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν·
4 Ὁ ἀριθμῶν πλῆθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.
5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτῶ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.
7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ·
8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
9 Καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν.
10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.
11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
12 Ἐπαίνει, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.
13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί·
14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·
15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·
16 Τοῦ διδόντος χιόνα ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος·
17 Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτῆ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτῆ τίς ὑποστήσεται;
18 Ἀποστελεῖ τὸν λόγον αὐτῆ, καὶ τήξει αὐτὰ, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

neither have the heathen knowledge of his laws.

PSALM CXLVIII.

O PRAISE the Lord of heaven: praise him in the height.

2 Praise him, all ye angels of his: praise him all his host.

3 Praise him, sun and moon: praise him, all ye stars and light.

4 Praise him, all ye heavens: and ye waters that are above the heavens.

5 Let them praise the Name of the Lord: for he spake the word, and they were made; he commanded, and they were created.

6 He hath made them fast for ever and ever: he hath given them a law which shall not be broken.

7 Praise the Lord upon earth: ye dragons, and all deeps;

8 Fire and hail, snow and vapours: wind and storm, fulfilling his word;

9 Mountains and all hills: fruitful trees and all cedars;

10 Beasts and all cattle: worms and feathered fowls;

11 Kings of the earth and all people: princes and all judges of the world;

12 Young men and maidens, old men and children, praise the Name of the Lord: for his Name only is excellent, and his praise above heaven and earth.

13 He shall exalt the horn of his people; all his saints shall praise him: even the children of Israel, even the people that serveth him.

PSALM CXLIX.

O SING unto the Lord a new song: let the congregation of saints praise him.

2 Let Israel rejoice in him that made him: and let the children of Sion be joyful in their King.

3 Let them praise his Name in the dance: let them sing praises unto him with tabret and harp.

4 For the Lord hath pleasure in his people: and helpeth the meek-hearted.

5 Let the saints be joyful with glory: let them rejoice in their beds.

6 Let the praises of God be in their mouth: and a two-edged sword in their hands;

7 To be avenged of the heathen: and to rebuke the people;

8 To bind their kings in chains: and their nobles with links of iron.

9 That they may be avenged of them as it is written: Such honour have all his saints.

PSALM CL.

O PRAISE God in his holiness: praise him in the firmament of his power.

2 Praise him in his noble acts: praise him according to his excellent greatness.

3 Praise him in the sound of the trumpet: praise him upon the lute and harp,

4 Praise him in the cymbals and dances: praise him upon the strings and pipe.

5 Praise him upon the well-tuned cymbals: praise him upon the loud cymbals.

6 Let every thing that hath breath: praise the Lord.

20 Il n'a pas fait ainsi à toutes les nations et elles ne connoissent point ses ordonnances. Louez l'Eternel.

PSEAUME CXLVIII.

LOUEZ l'Eternel. Louez l'Eternel dans les cieux; louez-le dans les plus hauts lieux.

2 Tous ses anges, louez-le; toutes ses armées, louez-le.

3 Louez-le, soleil et lune; toutes les étoiles qui *jetez* de la lumière, louez-le.

4 Louez-le, cieux des cieux, et les eaux qui sont sur les cieux.

5 *Que toutes ces choses* louent le nom de l'Eternel; car il a commandé, et *elles* ont été créées.

6 Et il les a établies à perpétuité et pour toujours; il y a mis un ordre qui ne changera point.

7 Louez de la terre l'Eternel; *louez-le vous* les gros poissons, et tous les abîmes;

8 Feu et grêle, neige et vapeur, vents de tempête, qui exécutez sa parole;

9 Montagnes et tous les coteaux, arbres fruitiers, et tous les cédres;

10 Bêtes sauvages, et tout le bétail, reptiles, et oiseaux qui avez des ailes;

11 Rois de la terre, et tous les peuples; princes, et tous les gouverneurs de la terre;

12 Ceux qui sont à la fleur de leur âge, et les vierges, et les vieillards, et les jeunes gens:

13 Qu'ils louent tous le nom de l'Eternel; car son nom seul est élevé, sa majesté est sur la terre et sur les cieux.

14 Car il a élevé la corne de son peuple, ce *qui est* une louange pour tous ses bien-aimés, pour les enfans d'Israël, *qui sont* le peuple qui est près de lui. Louez l'Eternel.

PSEAUME CXLIX.

LOUEZ l'Eternel. Chantez à l'Eternel un cantique nouveau, et sa louange dans l'assemblée de ses bien-aimés.

2 Qu'Israël se réjouisse en celui qui l'a fait, et que les enfans de Sion soient transportés de joie en leur Roi.

3 Qu'ils louent son nom en concert, qu'ils lui psalmodient sur le tambour et sur la harpe.

4 Car l'Eternel met son affection en son peuple; il rendra honorables les débonnaires en les délivrant;

5 Ses bien-aimés triompheront avec gloire, et se réjouiront sur leurs lits.

6 Les louanges du Dieu fort seront dans leur bouche, et des épées affilées à deux tranchans seront dans leur main;

7 Pour faire la vengeance parmi les nations, et pour châtier les peuples;

8 Pour lier leurs rois avec des chaînes, et les grands d'entr'eux avec des ceps de fer;

9 Afin qu'ils exercent sur eux le jugement qui est écrit. Cet honneur est pour tous ses bien-aimés. Louez l'Eternel.

PSEAUME CL.

LOUEZ l'Eternel. Louez le Dieu fort à cause de sa sainteté, louez-le à cause de cette étendue qu'il a faite par sa puissance.

2 Louez-le de ses grands exploits, louez-le selon la grandeur de sa majesté.

3 Louez-le au son de la trompette; louez-le avec le psaltérion et la harpe.

4 Louez-le avec le tambour et la flûte; louez-le avec le luth et avec l'orgue.

5 Louez-le avec les cymbales retentissantes; louez-le avec les cymbales de triomphe.

6 Que tout ce qui respire loue l'Eternel. Louez l'Eternel.

19 Ἔδειξε τοῦ Ἰακὼβ τὸν λόγον του, ᾧ τοῦ Ἰσραὴλ τοὺς νόμους τᾳ ᾧ τὰς ἐντολὰς του.
20 Ἀλλὰ δὲν ἐποίησεν οὕτως μὲ κάθε ἔθνος, ὅτι δὲν ἔδειξεν εἰς αὐτὰ τοὺς νόμους του.

Ψαλ. ρμη'. CXLVIII.

ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ τὸν Κύριον τῶν οὐρανῶν, ἐπαινέσατε αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος.
2 Ἐπαινέσατέ τον, ὦ ἄγγελοί του πάντες, ἐπαινέσατέ τον πᾶσαι αἱ δυνάμεις του.
3 Ἥλιε καὶ σελήνη ἐπαινέσατέ τον, ἄστρα πάντα καὶ φῶς.
4 Οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν ἐπαινέσατέ τον, καὶ νερὰ τὰ εἰς τὸν οὐρανόν.
5 Ἂς ἐπαινέσωσι τὸ ὄνομα τᾦ Κυρίᾳ, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγεννήθησαν, αὐτὸς ἐπρόσταξε καὶ ἐκτίσθησαν.
6 Ἐστερέωσέν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τοὺς ἔδωσεν ἀπαράβατον νόμον.
7 Ἐπαινέσατε τὸν Κύριον εἰς τὴν γῆν, δράκοντες καὶ ἄβυσσοι πᾶσαι.
8 Φωτία καὶ χάλαζα, χιόνι, καὶ κρύσταλλος, ἄνεμος καὶ κατεγὶς τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον τᾳ.
9 Ὄρη καὶ βουνὰ πάντα, δένδρα καρπόφορα καὶ κέδροι πᾶσαι.
10 Θηρία ᾧ ζῶα πάντα σκώληκες ᾧ πτερωτά·
11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ λαοὶ πάντες, ἄρχοντες καὶ κρηταὶ πάντες τῆς γῆς.
12 Νέοι ᾧ παρθένοι, γέροντες ᾧ παιδία, ἐπαινέσατε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ὅτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου εἶναι ἀγαθὸν, ᾧ ὁ ἔπαινός του ἀξιότερος ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
13 Θέλει ὑψώσειν τὴν δύναμιν τοῦ λαοῦ τᾳ, πάντες οἱ ὅσιοί του θέλουσι τὸν δοξάσειν, ᾧ οἱ παῖδες Ἰσραὴλ, καὶ ὁ λαὸς, ὁ δοῦλός του.

Ψαλ. ρμθ'. CXLIX.

ΨΑΛΑΤΕ εἰς τὸν Κύριον νέον ψαλμὸν, ἡ ἐκκλησία τῶν ὁσίων ἂς τὸν δοξάσῃ.
2 Ἂς χαρῇ, ὁ Ἰσραὴλ εἰς αὐτὸν ὁ ὁποῖος τὸν ἔπλασε, καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Σιὼν ἂς ἀγαλλιασθῶν εἰς τὸν βασιλέα των.
3 Ἂς ἐπαινέσωσι τὸ ὄνομα εἰς χορὸν, καὶ ἂς τὸν ὑμνήσωσι μὲ τύμπανα καὶ ψαλτήρια.
4 Ὅτι ὁ Κύριος χαίρεται εἰς τὸν λαόν του ᾧ βοηθεῖ τοὺς πραεῖς τὴν καρδίαν.
5 Ἂς χαρῶσιν οἱ ὅσιοί του μὲ δόξαν, ἂς ἀγαλλιασθοῦν εἰς τὰ στρώματά των.
6 Οἱ ἔπαινοι τοῦ Κυρίου ἂς εἶναι εἰς τὸ στόμα των, ᾧ δίτομαι μαχαίραι εἰς τὰς χεῖράς των.
7 Ἵνα λάβωσιν ἐκδίκησιν ἐπὶ τὰ ἔθνη, καὶ ἐπιτημήσωσι τοὺς λαούς.
8 Καὶ δέσωσι τοὺς βασιλεῖς των μὲ ἁλύσεις, καὶ τοὺς ἐνδόξους των μὲ σίδηρον.
9 Ἵνα ἐκδικηθῶσιν ἐπ' αὐτὸς καθὼς ἐγράφθη, παρόμοιαν δόξαν ἔχουσι πάντες οἱ ὅσιοί του.

Ψαλ. ρν'. CL.

ΕΠΑΙΝΕΣΑΤΕ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὁσιότητά τᾳ, ἐπαινεσατέ τον διὰ τὸ στερέωμα τῆς δυνάμεώς του.
2 Ἐπαινέσατέ τον διὰ τὰ ἔνδοξα ἔργα του, ἐπαινέσατέ τον κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης του.
3 Ἐπαινέσατέ τον ἐν βοῇ σάλπιγγος, ἐπαινέσατέ τον μὲ ψαλτήριον καὶ κιθάραν.
4 Ἐπαινέσατέ τον μὲ τύμπανα καὶ χορούς, ἐπαινέσατέ τον μὲ ὄργανα καὶ χορδαῖς.
5 Ἐπαινέσατέ τον μὲ σύμφωνα κύμβαλα, ἐπαινέσατέ τον μὲ δυνατὰ τὴν φωνὴν κύμβαλα.
6 Πᾶσα πνοὴ ἂς ἐπαινέσῃ τὸν Κύριον.

19 Egli annunzia le sue parole a Iacob: i suoi statuti, e le sue leggi, ad Israel.
20 Egli non ha fatto così a tutte le genti, esse non conoscono le *sue* leggi. Alleluia.

SALMO CXLVIII.

LODATE il Signore dal cielo, lodatelo ne' *luoghi* altissimi.
2 Lodatelo *voi*, suoi Angeli tutti: lodatelo *voi* suoi eserciti.
3 Lodatelo sole, e luna: lodatelo *voi* stelle lucenti tutte.
4 Lodatelo *voi* cieli de'cieli: e *voi* acque che *siete* di sopra al cielo.
5 *Tutte queste cose* lodino il Nome del Signore: perciocchè, al suo comandamento furono create.
6 Ed egli le ha stabilite, per sempre, *ed* in perpetuo: egli ne ha fatto uno statuto, il qual non trapasserà giammai.
7 Lodate il Signore della terra: balene, ed abissi tutti.
8 Fuoco, e gragnuola: neve, e vapore, e vento tempestoso ch' eseguisce la sua parola.
9 Monti, e colli tutti: alberi fruttiferi, e cedri tutti.
10 Fiere, e bestie domestiche tutte: rettili, ed uccelli alati.
11 Re della terra, e popoli tutti: principi, e rettori della terra tutti.
12 Giovani, ed anche vergini: vecchi, e fanciulli.
13 Lodino il Nome del Signore: perciocchè il Nome di lui solo è innalzato: la sua Maestà è sopra la terra, e *sopra* il cielo.
14 Ed ha alzato un corno al suo popolo, il che è *materia di* lode a tutti i suoi santi: a' figliuoli d'Israel, suo popolo prossimo. Alleluia.

SALMO CXLIX.

CANTATE al Signore un nuovo Cantico: *cantate* la sua lode nella raunanza de' santi.
2 Rallegrisi Israel nel suo fattore: festeggino i figliuoli di Sion nel Re loro.
3 Lodino il suo Nome sul flauto salmeggingli col tamburo, e colla cetera.
4 Perciocchè il Signore gradisce il suo popolo egli glorificherà i mansueti per la *sua* salute.
5 I santi festeggeranno con gloria, canteranno sopra i lor letti.
6 Avranno nella lor gola l'esaltazioni di Dio, e nelle mani spade a due tagli.
7 Per far vendetta fra le genti, e gastigamenti fra i popoli.
8 Per legare il loro re con cantene, e gli onorati fra loro con ceppi di ferro.
9 Per mandare ad esecuzione sopra loro il giudicio scritto: il che *sarà* gloria a tutti i suoi santi. Alleluia

SALMO CL.

LODATE Iddio nel suo Santuario: lodatelo nella distesa della sua gloria.
2 Lodatelo per le sue prodezze: lodatelo secondo la sua somma grandezza.
3 Lodatelo col suon della tromba: laudatelo col saltero, e colla cetera.
4 Lodatelo col tamburo, e *col* flauto: lodatelo coll' arpicordo, e coll' organo.
5 Lodatelo con cembali sonanti, lodatelo con cembali squillanti.
6 Ogni *cosa che ha* fiato laudi il Signore. Alleluia.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Psalterium Davidis.

GERMANICA ET HISPANICA.

30ſter Tag. **Der Pſalter.**

19 Er zeiget Jacob ſein Wort, Iſrael ſeine Sitten und Rechte.
20 So thut er keinen Heiden, noch läßt ſie wiſſen ſeine Rechte.

Der 148 Pſalm.

1 Lobet, ihr Himmel, den Herrn; lobet ihn in der Höhe.
2 Lobet ihn, alle ſeine Engel; lobet ihn, alles ſein Heer.
3 Lobet ihn, Sonne und Mond; lobet ihn, alle leuchtende Sterne.
4 Lobet ihn, ihr Himmel, allenthalben, und die Waſſer, die oben am Himmel ſind;
5 Die ſollen loben den Namen des Herrn: denn er gebietet, ſo wirds geſchaffen.
6 Er hält ſie immer und ewiglich; er ordnet ſie, daß ſie nicht anders gehen müſſen.
7 Lobet den Herrn auf Erden, ihr Wallfiſche und alle Tiefen;
8 Feuer, Hagel, Schnee und Dampf, Sturmwinde, die ſein Wort ausrichten;
9 Berge und alle Hügel, fruchtbare Bäume und alle Cedern;
10 Thiere und alles Vieh, Gewürm und Vögel;
11 Ihr Könige auf Erden, und alle Leute, Fürſten und alle Richter auf Erden;
12 Jünglinge und Jungfrauen, Alte mit den Jungen,
13 Sollen loben den Namen des Herrn: denn ſein Name allein iſt hoch; ſein Lob gehet ſo weit Himmel und Erde iſt.
14 Und er erhöhet das Horn ſeines Volks. Alle ſeine Heiligen ſollen loben; die Kinder Iſrael, das Volk, das ihm dienet. Halleluja.

Der 149 Pſalm.

1 Singet dem Herrn ein neues Lied, die Gemeine der Heiligen ſoll ihn loben.
2 Iſrael freue ſich deß, der ihn gemacht hat; die Kinder Zion ſeyen fröhlich über ihren König.
3 Sie ſollen loben ſeinen Namen im Reigen, mit Pauken und Harfen ſollen ſie ihm ſpielen.
4 Denn der Herr hat Wohlgefallen an ſeinem Volk, er hilft den Elenden herrlich.
5 Die Heiligen ſollen fröhlich ſeyn, und preiſen und rühmen auf ihren Lagern.
6 Ihr Mund ſoll Gott erhöhen, und ſollen ſcharfe Schwerdter in ihren Händen haben,
7 Daß ſie Rache üben unter den Heiden, Strafe unter den Völkern;
8 Ihre Könige zu binden mit Ketten, und ihre Edeln mit eiſernen Feſſeln;
9 Daß ſie ihnen thun das Recht, davon geſchrieben iſt. Solche Ehre werden alle ſeine Heiligen haben. Halleluja.

Der 150 Pſalm.

1 Lobet den Herrn in ſeinem Heiligthum; lobet ihn in der Veſte ſeiner Macht;
2 Lobet ihn in ſeinen Thaten; lobet ihn in ſeiner großen Herrlichkeit;
3 Lobet ihn mit Poſaunen; lobet ihn mit Pſalter und Harfen;
4 Lobet ihn mit Pauken und Reigen; lobet ihn mit Saiten und Pfeifen;
5 Lobet ihn mit hellen Cymbeln; lobet ihn mit wohlklingenden Cymbeln.
6 Alles, was Odem hat, lobe den Herrn. Halleluja!

LOS PSALMOS. *El Dia* 30.

19 El que anuncia su palabra á Jacob; sus justicias, y juicios á Israél.
20 Con ninguna nacion hizo tal cosa, y no les manifestó sus juicios. Alleluya.

PSALMO CXLVIII.

ALLELUYA. Alabad al Señor los que sois de los cielos: alabadlo en las alturas.
2 Alabadlo todos sus Angeles: alabadlo todos sus poderíos.
3 Alabadlo, Sol y Luna: alabadlo todas las estrellas, y la lumbre.
4 Alabadlo, los cielos de los cielos: y todas las aguas, que están sobre los cielos,
5 Alaben el nombre del Señor. Porque él dixo, y fuéron hechas las cosas: él mandó, y fuéron criadas.
6 Las estableció para siempre, y por siglo de siglo: precepto puso, y no dexará de cumplirse.
7 Alabad al Señor los que sois de la tierra. vosotros dragones, y todos los abismos,
8 El fuego, el granizo, la nieve, la helada, el espíritu de tempestades, que executan la palabra de él.
9 Los montes, y todos los collados; los árboles frutales, y todos los cedros.
10 Las bestias, y todos los ganados: los reptiles, y las aves aladas:
11 Los Reyes de la tierra, y todos los pueblos: los príncipes, y todos los jueces de la tierra.
12 Los jóvenes, y las doncellas: los viejos con los mancebos alaben el nombre del Señor:
13 Porque el nombre de solo él es ensalzado.
14 Su alabanza sobre el cielo, y la tierra; y ensalzó el poder de su pueblo. Himno digan todos sus Santos: los hijos de Israél, el pueblo cercano suyo. Alleluya.

PSALMO CXLIX.

ALLELUYA: Cantad al Señor cancion nueva: su alabanza en la Iglesia de los Santos.
2 Alégrese Israél en aquel, que le hizo, y los hijos de Sión regocíjense en su Rey.
3 Alaben su nombre con danza: con pandero, y psalterio tañanle psalmos:
4 Porque se ha complacido el Señor en su pueblo, y ensalzará á los mansos para la salud.
5 Se regocijarán los Santos en la gloria: se alegrarán en sus moradas.
6 Los ensalzamientos de Dios en su boca, y espadas de dos filos en sus manos:
7 Para hacer venganza en las naciones: reprehensiones en los pueblos.
8 Para aprisionar los Reyes de ellos con grillos, y sus nobles con esposas de hierro.
9 Para hacer sobre ellos el juicio decretado: esta gloria es para todos sus Santos. Alleluya.

PSALMO CL.

ALLELUYA. Alabad al Señor en su santuario: alabadlo en el firmamento de su poder.
2 Alabadlo por sus poderíos: alabadlo segun la muchedumbre de su grandeza.
3 Alabadlo con sonido de trompeta: alabadlo con psalterio, y cítara.
4 Alabadlo con pandero, y danza: alabadlo con cuerdas, y órgano.
5 Alabadlo con cimbalos sonoros: alabadlo con cimbalos de júbilo:
6 Todo espíritu alabe al Señor. Alleluya.

LATINA ET GRÆCA

PSALTERIUM DAVIDIS, CXLVIII...CL.

19 Qui annunciat verbum suum Jacob: justitias et judicia sua Israel.
20 Non fecit taliter omni nationi: et judicia sua non manifestavit eis. Alleluia.

PSALMUS CXLVIII.

LAUDATE Dominum de cælis: laudate eum in excelsis.
2 Laudate eum omnes angeli ejus: laudate eum omnes virtutes ejus.
3 Laudate eum sol et luna: laudate eum omnes stellæ, et lumen.
4 Laudate eum cæli cælorum: et aquæ omnes, quæ super cælos sunt,
5 Laudent nomen Domini. Quia ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt.
6 Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi: præceptum posuit, et non præteribit.
7 Laudate Dominum de terra, dracones, et omnes abyssi.
8 Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum: quæ faciunt verbum ejus:
9 Montes, et omnes colles: ligna fructifera, et omnes cedri.
10 Bestiæ, et universa pecora: serpentes, et volucres pennatæ:
11 Reges terræ, et omnes populi: principes, et omnes judices terræ.
12 Juvenes, et virgines: senes cum junioribus laudent nomen Domini:
13 Quia exaltatum est nomen ejus solius.
14 Confessio ejus super cælum, et terram: et exaltavit cornu populi sui. Hymnus omnibus sanctis ejus: filiis Israel, populo appropinquanti sibi. Alleluia.

PSALMUS CXLIX.

CANTATE Domino canticum novum: laus ejus in ecclesia sanctorum.
2 Lætetur Israel in eo, qui fecit eum: et filii Sion exultent in rege suo.
3 Laudent nomen ejus in choro: in tympano, et psalterio psallant ei:
4 Quia beneplacitum est Domino in populo suo: et exaltabit mansuetos in salutem.
5 Exultabunt sancti in gloria: lætabuntur in cubilibus suis.
6 Exaltationes Dei in gutture eorum: et gladii ancipites in manibus eorum:
7 Ad faciendam vindictam in nationibus: increpationes in populis.
8 Ad alligandos reges eorum in compedibus: et nobiles eorum in manicis ferreis.
9 Ut faciant in eis judicium conscriptum: gloria hæc est omnibus sanctis ejus. Alleluia.

PSALMUS CL.

LAUDATE Dominum in sanctis ejus: laudate eum in firmamento virtutis ejus.
2 Laudate eum in virtutibus ejus: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.
3 Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio, et cithara.
4 Laudate eum in tympano, et choro: laudate eum in chordis, et organo,
5 Laudate eum in cymbalis benesonantibus: laudate eum in cymbalis jubilationis:
6 Omnis spiritus laudet Dominum. Alleluia.

19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτῦ τῷ Ἰσραήλ.
20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Ψαλ. ρμη'. CXLVIII.

AINEITE τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.
2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.
3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
6 Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
8 Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·
9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι·
10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·
11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς·
12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύται μετα νεωτέρων
13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλ. ρμθ'. CXLIX.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
5 Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·
7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς·
8 Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς·
9 Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλ. ρν'. CL.

AINEITE τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.
2 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
4 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
5 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ADMINISTRATIO PÆDOBAPTISMI,

QUEMADMODUM

PUBLICE USURPARI DEBET IN ECCLESIA.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE MINISTRATION OF

PUBLICK BAPTISM OF INFANTS.

TO BE USED IN THE CHURCH.

THE people are to be admonished, that it is most convenient that Baptism should not be administered but upon Sundays, and other Holy-days, when the most number of people come together; as well for that the Congregation there present may testify the receiving of them that be newly baptized into the number of Christ's Church: as also because in the Baptism of Infants every Man present may be put in remembrance of his own profession made to God in his Baptism. For which cause also it is expedient that Baptism be ministered in the vulgar tongue. Nevertheless, (if necessity so require,) Children may be baptized upon any other day.

And note, that there shall be for every Male-child to be baptized two Godfathers and one Godmother; and for every Female, one Godfather and two Godmothers.

When there are Children to be baptized, the Parents shall give knowledge thereof over night or in the morning before the beginning of Morning Prayer, to the Curate. And then the Godfathers and Godmothers, and the people with the Children, must be ready at the Font, either immediately after the last Lesson at Morning Prayer, or else immediately after the last Lesson at Evening Prayer, as the Curate by his discretion shall appoint. And the Priest coming to the Font, (which is then to be filled with pure Water,) and standing there, shall say,

HATH this Child been already baptized, or no?

If they answer, No: *Then shall the Priest proceed as followeth.*

DEARLY beloved, forasmuch as all men are conceived and born in sin; and that our Saviour Christ saith, None can enter into the kingdom of God, except he be regenerate and born anew of Water and of the holy Ghost; I beseech you to call upon God the Father, through our Lord Jesus Christ, that of his bounteous mercy he will grant to *this Child* that thing which by nature *he* cannot have; that *he* may be baptized with Water and the holy Ghost, and received into Christ's holy Church, and be made *a lively member* of the same.

Then shall the Priest say,

Let us pray.

ALMIGHTY and everlasting God, who of thy great mercy didst save Noah and his family in the ark from perishing by water; and also didst safely lead the children of Israel thy people through the Red Sea,

Ordre pour l'Administration Publique

du

BAPTEME DES ENFANS,

DANS L'EGLISE.

On doit avertir le peuple, qu'il seroit convenable que le baptême fût toujours administré les dimanches ou les jours de fête. Les assemblées des fidèles étant alors plus nombreuses, elles peuvent mieux rendre témoignage de l'introduction des baptisés dans l'église. Outre cela, tous ceux qui assistent au baptême, peuvent se ressouvenir alors de la profession publique qu'ils ont faite devant Dieu à leur baptême. Pour cette raison, il est aussi nécessaire que le baptême soit administré en langue vulgaire. En cas de nécessité, on pourra cependant baptiser les enfans quelqu'autre jour que ce soit.

Et remarquez qu'il y aura deux parrains et une marraine pour un garçon, et un parrain et deux marraines pour une fille.

Quand il y aura des enfans à baptiser, les pères et mères en donneront avis au ministre le soir auparavant, ou le jour même, avant les prières du matin. Ensuite les parrains et les marraines se rendront auprès des fonts avec les enfans, immédiatement après la dernière leçon des prières du matin ou du soir, selon qu'il aura été réglé par le ministre. Le prêtre se rendra aussi auprès de ces fonts, (remplis d'eau pure) et là, se tenant debout, il leur fera cette demande:

CET enfant a-t-il déjà été baptisé, ou non?

S'ils répondent que non, le Prêtre continuera en la manière qui suit.

MES très-chers frères, puisque tous les hommes sont conçus et nés en péché; et que notre Sauveur Jésus-Christ dit, que nul ne peut entrer au royaume de Dieu s'il n'est régénéré et né de nouveau d'eau et du Saint-Esprit; je vous exhorte de demander à Dieu le Père, par notre Seigneur Jésus-Christ, qu'il lui plaise dans sa bonté et sa miséricorde infinies, de donner à cet enfant ce qu'il ne peut avoir de sa nature; c'est qu'étant baptisé d'eau et du Saint-Esprit, il soit reçu dans l'Eglise chrétienne, et qu'il en devienne un véritable membre.

Alors le prêtre dira:

Prions Dieu.

DIEU tout-puissant et éternel, qui par ta grande miséricorde as sauvé Noé et sa famille dans l'arche d'entre ceux qui périrent par le déluge; et qui as sûrement conduit les enfans d'Israël ton peuple au travers de

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΗι ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ.

Πρέπει 'να παραινεθῇ ὁ λαὸς, ὅτι ἡ καθιερουργία τοῦ Βαπτίσματος εἶναι χρεία 'να μὴ γίνῃ παρὰ τὴν Κυριακὴν, καὶ τὰς ἄλλας ἑορτὰς, ὅταν ὁ συναθροισθεὶς λαὸς εἶναι πολὺς, καὶ τοῦτο, ὅπως ἡ Συνάθροισις ἐκεῖ παροῦσα μαρτυρήσῃ τὴν τῶν Νεοβαπτισθέντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπαρίθμισιν, καὶ ὅπως, ὅτι εἰς τὸ Παιδοβάπτισμα οἱ παρόντες ἐνθυμηθῶσι τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῷ βαπτίσματι ἐξομολόγησιν των. Διὰ τὴν ὁποίαν αἰτίαν πρέπει τὸ βάπτισμα 'να καθιερουργιθῇ εἰς τὴν κοινὴν Διάλεκτον. Ἀλλ' ὅμως, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσει, συγχωρεῖται εἰς ὁποιανδήποτε ἡμέραν 'να βαπτισθωσι τὰ παιδία.

Σημείωσον ὅτι διὰ κάθε ἀρσενικὸν χρειάζονται δύο Συμπατέρες, καὶ μια Συμμητέρα, καὶ διὰ κάθε θηλικὸν δύο Συμμητέρες καὶ ἕνας Συμπατέρας.

Ὅταν τὰ παιδία μέλλουσι 'να βαπτισθῶσιν, οἱ Γονεῖς τὸ προδηλώνουσι τὴν παραμονὴν ἢ τὴν αὐτὴν αὐγὴν πρὶν ἡ προσευχὴ τῆς αὐγῆς ἀρχίσῃ, εἰς τὸν Ἱερέα, καὶ τότε οἱ Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες, καὶ ὁ λαὸς, μὲ τὰ παιδία πρέπει 'να ἦναι ἕτοιμα εἰς τὸ βαπτιστήριον μετὰ τὸ ὕστερον ἀνάγνωσμα τῆς αὐγινῆς, ἢ ἑσπερινῆς προσευχῆς κατὰ τὴν γνῶμιν τοῦ Ἱερέως. Ὁ Ἱερεὺς ἐλθὼν πρὸς τὸ βαστιστήριον (τὸ ὁποῖον πρέπει 'να γεμισθῇ ἀπὸ καθαροῦ νεροῦ) ἐκεῖ ὀρθὸς λέγει·

ΕΒΑΠΤΙΣΘΗ τὸ παιδίον τοῦτο ἢ ὄχι;

Καὶ ἐὰν ἀποκριθῶσιν, ὄχι, τότε ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθᾷ οὕτως.

ΕΠΕΙΔΗ ἀγαπητοὶ, πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐσυλλείφθησαν καὶ ἐγεννήθησαν εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ μας λέγει· ὅτι οὐδεὶς δύναται 'να ἔλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, εἰ μὴ ἐὰν παλιγγεννηθῇ διὰ ὕδατος, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σᾶς παρακαλῶ 'να ἐπικαλέσητε τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα, διὰ μέσου τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅπως κατὰ τὸ ἄπειρόν του ἔλεος χαρίσῃ εἰς τοῦτο τὸ βρέφος, τὸ ὅτι δὲν δύναται 'να λάβῃ ἀπὸ τῆς φύσεως, ἵνα βαπτισθῇ μὲ ὕδωρ καὶ Πνεῦμα ἅγιον, καὶ δεχθῇ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, καὶ γίνῃ ζωντανὸν μέλος αὐτῆς.

Ὕστερον λέγει ὁ Ἱερεύς·

Ἂς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, τοῦ ὁποίου τὸ μεγάλον ἔλεος ἔσωσε τὸν Νῶε, καὶ τὴν γενεάν του εἰς τὴν κιβωτὸν, ἀπὸ τοῦ θανάτου ὑδάτων, καὶ ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς ὁδήγησας τὸν λαόν σου τὸν Ἰσραὴλ διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, οὕτως δίδων σύμβολον τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· πρὸς τούτοις δὲ καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησῆ Χριστῆ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν, ἁγίασας τὸ ὕδωρ ὡς μυστικὴν ἀπόλουσιν ἁμαρτίας. Ἱκετεύομέν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἐλέη σου, οἰκτιρμόνως ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λῦσον αὐτὸν ἁγίασον αὐτὸ μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπως λυτρωθὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, τὸ δεχθῇ ἡ κιβω-

L' AMMINISTRAZIONE DEL

BATTESIMO PUBLICO DE' BAMBINI,

DA USARSI IN CHIESA.

Il popolo ha da esser ammonito, che non è convenevole d' amministrar il Battesimo fuor delle Domeniche ed altre Feste, quando vi è maggior raunanza, così perchè la Congregazione quivi presente possa far fede del ricever quelli che sono nuovamente battezzati nel numero della Chiesa di Cristo; come anco, perchè nel battesimo de' bambini, tutti quelli che sono quivi presenti siano ricordati della lor propria professione fatta a Dio quando furono battezzati. Per il che anco, è espediente che 'l Battesimo sia amministrato nella lingua volgare. Nulladimeno (se così lo richiede la necessità) i bambini potranno esser battezzati in qualunque altro giorno.

E sia osservato, che per ogni maschio c' ha da esser battezzato bisognano due compari, ed una comare; e per ogni femmina, un compare, e due comari.

Quando vi siano bambini da battezzare, il padre madre saranno tenuti di farne avvertito il Piovano, la sera innanzi, o la mattina, prima che comincino le preghiere. E poi fa di mestieri che i compari e comari, con gli assistenti e bambini, siano pronti al battisterio, immediatamente dopo l' ultima lezione delle Preghiere della Mattina, o subito al fine dell' ultima lezione delle Preghiere della sera, come verrà fissato dal Piovano a sua discrezione; e poi, venendo il Prete al Battisterio (il quale debbe esser allora pieno d'acqua pura) e stando quivi in piedi dirà,

QUESTO Fanciullo, è già stato battezzato, si o no?

Se vien risposto, Di No: il Prete poi procederà come segue.

DILETTISSIMI fratelli, Perchè tutti gli uomini sono conceputi e nati in peccato, e che 'l nostro Salvatore Cristo dice, che niuno può entrar nel Regno di Dio, se non è rigenerato, e rinato d' acqua, e di Spirito Santo. Io vi prego d' invocar Iddio Padre, per Gesù Cristo nostro Signore, che voglì per la sua abbondante misericordia concedere a questo fanciullo quello che per natura non può avere, acciochè sia battezzato d' acqua, e di Spirito Santo, ed ammesso nella santa Chiesa di Cristo, e fatto un vivo membro d' essa.

Poi il Prete dirà.

Oriamo.

IDDIO eterno e onnipotente che per tua gran misericordia salvasti già Noè, e la sua famiglia nell' Arca, acciochè non perissero per l' acqua, e parimente conducesti a man salva i figliuoli d' Israel, tuo popolo, per il mar rosso, accennandoci per quelle cose, il tuo Santo Battesimo; e per il battesimo del tuo diletto Figliuolo Gesù Cristo nel fiume Giordano, santificasti l' acqua al mistico lavamento del peccato; Noi ti supplichiamo, per tua misericordia infinita, che ti piaccia guardar questo fanciullo con gli occhi della tua compassione, lavalo, e santificalo, con lo Spirito Santo, acciochè essendo liberato, dalla tua ira, sia ammesso nell' Arca

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung

der

öffentlichen Kindertaufe,

wie ſolche

in der Kirche verrichtet werden ſoll.

Es iſt zu bemerken, daß bey einem jeden Knaben, der getauft wird, zwey männliche und eine weibliche, bey jedem Mädchen aber eine männliche und zwey weibliche Perſonen zu Gevattern ſtehen ſollen.

Der Prediger ſtellt ſich neben den Taufſtein, der mit reinem Waſſer angefüllt ſeyn muß, und frägt:

Iſt dieſes Kind ſchon getauft worden, oder nicht?

Wird dieſe Frage mit Nein beantwortet, ſo ſoll der Prediger fortfahren, wie folget:

Vielgeliebte! Da alle Menſchen in Sünden empfangen und geboren ſind, und unſer Heiland, Chriſtus, ſpricht, daß niemand in das Reich Gottes kommen kann, er ſey denn aus Waſſer und Geiſt von neuem geboren: ſo bitte ich euch, Gott den Vater, durch unſern Herrn Jeſum Chriſtum, anzurufen, daß er, nach ſeiner milden Güte, dieſem Kinde verleihen wolle, was es von Natur nicht haben kann, daß es mit Waſſer und mit dem heiligen Geiſte getauft, in die heilige Kirche Chriſti aufgenommen und zu einem lebendigen Mitgliede derſelben gemacht werden möge.

Dann ſoll der Prediger ſprechen:

Laßt uns beten:

Allmächtiger und ewiger Gott! der du, nach deiner großen Barmherzigkeit, Noah und ſeine Familie in der Arche gerettet, daß ſie nicht im Waſſer umkamen, der du auch dein Volk, die Kinder Iſraels, ſicher durch das rothe Meer geführt, und dadurch deine heilige Taufe vorgebildet, auch durch die Taufe deines vielgeliebten Sohnes, Jeſu Chriſti, im Jordan, das Waſſer zu der geiſtigen Abwaſchung der Sünde geheiligt haſt! Wir bitten dich, um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen, blicke gnädig auf dieſes Kind, waſche und heilige es mit dem heiligen Geiſte, daß es von deinem Zorne errettet, in die Arche der Kirche Chriſti aufgenommen, und ſtandhaft im Glauben, fröhlich in Hoffnung und gewurzelt in der Liebe, durch die Wellen der Trübſale dieſer Welt endlich zum Lande des ewi-

LA ADMINISTRACION

del

BAUTISMO PUBLICO DE PARVULOS

QUE DEBE USARSE EN LA IGLESIA.

El Pueblo debe ser amonestado, que es muy conveniente que el Bautismo no sea administrado sino en Domingos, y otros dias de fiesta, quando el mayor numero de pueblo se reune: tanto para que la Congregacion presente testifique la recepcion del recien bautizado en el numero de la Iglesia de Christo; como porque en el Bautismo de Párvulos, cada qual de los presentes puede recordar la profesion que hizo á Dios en su Bautismo. Por lo qual es tambien conveniente que el Bautismo sea administrado en lengua vulgar. Con todo eso (si la necesidad lo requiere) los Párvulos seran bautizados en otro dia qualquiera.

Y adviertase que para cada infante varon que haya de bautizarse debe haber dos Padrinos y una Madrina; y para cada hembra, un Padrino y dos Madrinas.

Quando haya Parvulos que bautizar, los Padres darán noticia de ello al Cura la noche antecedente, ó por la mañana antes del principio de la Oracion Matutina. Hecho esto, los Padrinos y Madrinas, con el demas pueblo estaran prontos junto á la Pila, bien inmediatamente despues de la ultima Leccion de la Oracion Matutina, ó bien inmediatamente despues de la ultima Leccion de la Oracion Vespertina, segun mejor le parezca al Cura. El Presbitero acercandose á la Fuente (que se ha de haber llenado entónces de agua pura) puesto en pie junto á ella dirá:

HA sido éste Párvulo bautizado antes de ahora ó no?

Si responden, No: *Entónces el Presbitero procederá como se sigue.*

MUY amados, supuesto que todos los hombres son concebidos y nacidos en pecado, y que nuestro Salvador Christo dice, Ninguno puede entrar en el reyno de Dios, si no es regenerado y nacido de nuevo de agua y del Espiritu santo; Yo os suplico invoqueis á Dios Padre, por medio de nuestro Señor Jesu Christo, para que por su benigna misericordia quiera conceder á *éste niño*, ó *ésta niña* lo que por naturaleza no puede tener; y que sea bautizado con agua y el Espíritu santo, y recibido en la santa Iglesia de Christo, y sea hecho *miembro vivo* de ella.

Entónces el Presbitero dirá,

Oremos.

OMNIPOTENTE y eterno Dios, que por tu gran misericordia salvaste á Noë y á su familia en el arca de perecer por agua, y asimismo guiaste en seguridad á los hijos de Israël tu Pueblo por el mar Bermejo, fi-

LATINA ET GRÆCA.

ADMINISTRATIO

PÆDOBAPTISMI,

QUEMADMODUM PUBLICE

USURPARI DEBET IN ECCLESIA.

¶ *Monendus est populus, quam maxime decere, ut Baptismus, non nisi Dominicis aut aliis diebus Feriatis, administretur, cum frequentissimus convenit populus: cum ut ibi præsens cœtus testari possit recens Baptizatorum admissionem in Ecclesiam Christi; tum etiam ut quotquot præsentes adfuerint dum Infantes baptizantur, suæ ipsorum professionis admoneantur, quam Deo fecerunt in Baptismo. Qua de causa, etiam convenit, ut Baptismus vernaculo idiomate administretur. Attamen poterunt Infantes (sic urgente necessitate) aliis diebus baptizari.*

¶ *Notandum autem, quod unicuique masculo baptizando aderunt Susceptores duo et Susceptrix unica: feminæ vero, Susceptor unicus, Susceptrices autem duæ.*

¶ *Si quando Infantes fuerint baptizandi, Parentes eorum, vespera præcedente, aut mane ante initium Precum Matutinarum, id notum facient Ministro. Tum autem Susceptores et Susceptrices, et ii qui Infantes afferunt, ad Baptisterium præsto aderunt, statim a finita lectione posteriori, ad Preces seu Matutinas, seu Vespertinas, prout Ministro visum fuerit. Accedens autem Presbyter ad Baptisterium (quod tunc aqua pura implendum est), ibique stans, dicet:*

JAMNE Infans iste baptizatus est, an non?

¶ *Si responderint*, Minime: *tum perget Presbyter, prout sequitur.*

CARISSIMI! quoniam in peccato concepti ac nati sunt omnes homines, dicitque Servator noster Christus, neminem ingredi posse in regnum Dei, nisi regenitus, atque ex aqua et Spiritu Sancto denuo natus fuerit; obsecro vos, ut Deum Patrem invocetis, per Dominum nostrum Jesum Christum, ut, pro benigna illa sua misericordia, illud isti Infanti concedat, quod a natura sua habere non potest, nempe, ut, aqua et Spiritu Sancto baptizatus, in sanctam Christi Ecclesiam admittatur, et fiat vivum illius membrum.

¶ *Tum dicet Presbyter:*

Oremus.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui, ex ingenti misericordia tua, Noachum et familiam ejus in arca servasti, ne aquarum diluvio perirent; quique filios Israel, populum tuum, traduxisti per Mare Rubrum incolumes, figuram in eo sacri Baptismatis exhibens; atque, per Baptismum prædilecti Filii tui Jesu Christi in Jordane flumine, aquam ad mysticam peccati ablutionem sanctificasti; supplices te rogamus, pro infinitis tuis miserationibus, ut clementer infantem istum ab alto respicias; ipsum abluas, et Sancto Spiritu tuo sanctifices; ut, ab ira tua liberatus, in arcam Ecclesiæ

Ἡ ΤΟΥ

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ,

ΗΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΡΗΣΤΕΟΝ.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕΣΘΑΙ δεῖ τὸν λαὸν, ὅτι μάλιστα προσήκει μὴ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα εἰ μὴ ἐν ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ἄλλαις Ἑορτασίμοις, ὅταν μέγιστον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων συνέρχηται· τοῦτο μὲν, ἵνα ἡ Παννήγυρις ἐκεῖ παροῦσα τῇ τῶν νεοφωτίστων εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀριθμὸν ἀποδοχῇ ἐπιμαρτυρήσῃ· τοῦτο δὲ, ὅτι ἐν τῷ Παιδοβαπισμῷ ἕκαστος τῶν αὐτόθι παρόντων τῆς ἑαυτοῦ ἐξομολογήσεως ἐν βαπτισμῷ πάλαι τῷ Θεῷ πεποιημένης ὑπόμνησιν λαμβάνοι ἄν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ πάνυ γε συμφέρει τῇ ἐγχωρίῳ Γλώττῃ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα. Ἀλλ' ὅμως ἔξεστιν ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἐν ἄλλῃ ἡτινιοῦν ἡμέρᾳ Βαπτίζεσθαι τὰ παιδία.

Σημειωτέον δὲ ὅτι παντὶ βρέφει βαπτισθησομένῳ τῷ μὲν ἄρρενι ἔσονται δύο Συμπατέρες καὶ μία Συμμήτηρ· τῷ δὲ θήλει εἷς Συμπάτηρ καὶ δύο Συμμήτηρες.

Βαπτισθῆναι μελλόντων τῶν παιδίων οἱ Γονεῖς τοῦτο προδηλώσουσι τῷ Κηδεμόνι προτεραίᾳ τῇ νυκτὶ, ἢ αὐθήμερον πρὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Ὀρθρινῶν Εὐχῶν. Τότε δὲ Συμπατέρες τε καὶ Συμμήτερες, σὺν τῷ λαῷ εὐθέως μετὰ τὸ ὕστερον Ἀνάγνωσμα ἢ ἐν Ἑωθιναῖς ἢ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς, ὡς δοκοίη ἂν τῷ Κηδεμόνι, ἐπὶ τὸ Βαπτιστήριον μετὰ τῶν παιδίων ἕτοιμοι ἔσονται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐλθὼν ἐπὶ τὸ Βαπτιστήριον (ὃ καθαροῦ ὕδατος τότε πληροῦσθαι δεῖ) καὶ ἐκεῖ ἑστὼς ἐρεῖ.

Τὸ παιδίον τοῦτο ἤδη βεβάπτισται ἢ οὔ;

Εἰ ἀποκρίνονται, Οὔ, τότε πρόεισιν Ἱερεὺς κατὰ τὰ ἑπόμενα.

ΕΠΕΙΔΗ, Ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνειλημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσὶ, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡμῶν Σωτὴρ φάσκει, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται, ἐὰν μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ· Δέομαι ὑμῶν ἐπικαλεῖσθαι Θεὸν τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκ δαψιλοῦς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ δῴη τῷ παιδίῳ τούτῳ ὃ ἐκ φύσεως ἔχειν οὐ δύναται, ἵνα δηλαδὴ τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθῇ, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθῇ, καὶ ζωὸν μέλος αὐτῆς κατασταθῇ.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους σου τὸν Νῶε καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ σώσας ἐν τῇ κιβωτῷ· ὥστε οὐ μὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀπολωλέναι, ὃ καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τὸν λαόν σου διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὁδηγήσας, τούτῳ ὡς τύπῳ τινὶ προσημαίνων τὸ ἁγιόν σου Βάπτισμα· ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν· Ἱκετεύομεν σε διὰ τὰ ἄπειρα ἐλέη σου, οἰκτρομόνως ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λοῦσον αὐτὸ, ἁγίασον αὐτὸ Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὀργῆς σου ἀπαλλαγεὶς εἰς κιβωτὸν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσδε-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

PUBLICK BAPTISM OF INFANTS.

figuring thereby thy holy Baptism; and by the Baptism of thy well-beloved Son Jesus Christ, in the river Jordan, didst sanctify Water to the mystical washing away of sin; We beseech thee, for thine infinite mercies, that thou wilt mercifully look upon *this Child*; wash *him* and sanctify *him* with the holy Ghost; that *he*, being delivered from thy wrath, may be received into the ark of Christ's Church; and being stedfast in faith, joyful through hope, and rooted in charity, may so pass the waves of this troublesome world, that finally *he* may come to the land of everlasting life, there to reign with thee world without end; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY and immortal God, the aid of all that need, the helper of all that flee to thee for succour, the life of them that believe, and the resurrection of the dead; We call upon thee for *this Infant*, that *he*, coming to thy holy Baptism, may receive remission of *his* sins by spiritual regeneration. Receive *him*, O Lord, as thou hast promised by thy well-beloved Son, saying, Ask, and ye shall have; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you: So give now unto us that ask; let us that seek, find; open the gate unto us that knock; that *this Infant* may enjoy the everlasting benediction of thy heavenly washing, and may come to the eternal kingdom which thou hast promised by Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the people stand up, and the Priest shall say,

Hear the words of the Gospel, written by Saint *Mark*, in the tenth Chapter, at the thirteenth Verse.

THEY brought young children to Christ, that he should touch them: and his disciples rebuked those that brought them. But when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not; for of such is the kingdom of God. Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein. And he took them up in his arms, put his hands upon them, and blessed them.

After the Gospel is read, the Minister shall make this brief Exhortation upon the words of the Gospel.

BELOVED, ye hear in this Gospel the words of our Saviour Christ, that he commanded the children to be brought unto him; how he blamed those that would have kept them from him; how he exhorteth all men to follow their innocency. Ye perceive how by his outward gesture and deed he declared his good will toward them; for he embraced them in his arms, he laid his hands upon them, and blessed them. Doubt ye not therefore, but earnestly believe, that he will likewise favourably receive *this* present *Infant*; that he will embrace *him* with the arms of his mercy; that he will give unto *him* the blessing of eternal life, and make *him partaker* of his everlasting kingdom. Wherefore we being thus persuaded of the good will of our heavenly Father towards *this Infant*, declared by his Son Jesus Christ; and nothing doubting but

BAPTEME DES ENFANS EN PUBLIC.

la mer rouge, figurant par cela le saint baptême; et qui par le baptême de ton Fils bien-aimé Jésus-Christ au fleuve du Jourdain, as sanctifié l'eau pour l'ablution mystique du péché; nous te supplions de regarder cet enfant dans tes compassions infinies, le lavant et le sanctifiant par ton Saint-Esprit; afin qu'étant délivré de ton ire, il soit reçu dans l'arche de l'Eglise chrétienne; et qu'étant affermi dans la foi, joyeux en espérance, et enraciné en charité, il passe tellement les ondes orageuses de ce monde, qu'il arrive enfin au port de la vie éternelle, pour y régner avec toi aux siècles des siècles, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

DIEU tout-puissant et immortel, qui es l'aide de ceux qui sont dans la nécessité, le refuge de ceux qui ont recours à toi, la vie des croyans, et la résurrection des morts; nous te prions pour cet enfant, afin que venant à ton saint baptême, il obtienne la rémission de ses péchés par la régénération spirituelle. Reçois-le, ô Seigneur, comme tu l'as promis par ton Fils bien-aimé, disant: demandez, et il vous sera donné; cherchez, et vous trouverez; heurtez, et il vous sera ouvert. Donne-nous donc maintenant, puisque nous demandons; fais que nous trouvions, puisque nous cherchons; et nous ouvre la porte, puisque nous heurtons; afin que cet enfant jouisse de la bénédiction éternelle de ton ablution céleste, et qu'il parvienne à ton royaume éternel que tu nous as promis par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le peuple se levera, et le prêtre dira:

Ecoutez les paroles de l'Evangile selon St. *Marc*, au dixième chapître, au verset treizième.

IL arriva un jour qu'on présenta de petits enfans à Jésus-Christ, afin qu'il les touchât; mais les disciples reprenoient ceux qui les présentoient. Et Jésus voyant cela, en fut indigné, et leur dit: laissez venir à moi les petits enfans, et ne les empêchez point; car à tels est le royaume de Dieu. En vérité je vous dis, que quiconque ne recevra comme un petit enfant le royaume de Dieu, il n'y entrera point. Après les avoir donc pris entre ses bras, il les bénit en posant les mains sur eux.

Après la lecture de l'Evangile, le ministre fera cette courte exhortation sur les paroles de l'Evangile.

BIEN-AIMES, vous entendez dans cet Evangile les paroles de notre Seigneur Jésus-Christ, qu'il commandoit qu'on lui amenât les petits enfans, qu'il reprenoit ceux qui les vouloient empêcher de venir à lui, et qu'il exhorte toutes sortes de personnes à imiter leur innocence. Vous connoissez aussi par son action extérieure comment il déclara sa bonne volonté envers eux; car il les prit entre ses bras, il leur imposa les mains, et il les bénit. Ne doutez donc point, mais croyez bien certainement, qu'aussi il recevra favorablement ce petit enfant ici présent; qu'il l'embrassera des bras de sa miséricorde, qu'il lui donnera la bénédiction de la vie éternelle, et qu'il le fera participant de son royaume éternel. C'est pourquoi, étant ainsi persuadés de la bonne volonté de notre Père céleste envers cet enfant, laquelle il a déclarée par son Fils

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

τὸς τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ βεβαιωθὲν εἰς τὴν πίστιν, χαροποιηθὲν εἰς τὴν ἐλπίδα, καὶ ἐρριζωθὲν εἰς ἀγάπην, διαπεράσῃ τὰ κύματα τοῦ ταραχώδους τούτου κόσμου, καὶ τέλος πάντων φθάσῃ εἰς τὴν γῆν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἐκεῖ βασιλεύσον μετὰ σοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ ἀθάνατε Θεὲ, *βοήθεια πάντων τῶν ἐν χρεία, σωτηρία πάντων τῶν πρὸς σὲ καταφυγόντων, ζωὴ τῶν πιστευόντων καὶ ἀνάστασις τῶν ἀποθανόντων' σὲ ἐπικαλοῦμεν διὰ τοῦτο τὸ βρέφος, ὅπως ἐρχόμενον πρὸς τὸ ἅγιόν σου βάπτισμα, ἀπολάβῃ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του διὰ μέσου τῆς Πνευματικῆς παλιγγενεσίας. Δέξου αὐτὸ, Κύριε καθως ἔταξας διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, λέγοντος, ζητήσατε, καὶ θέλει σᾶς δοθεῖν, ἐρευνήσατε καὶ θέλετε εὕρειν, κτυπήσατε καὶ θέλει σᾶς ἀνοιχθῆν. Λοιπὸν δῶσον τῶρα ὁποῦ γυρεύομεν, τῶρα ὁποῦ ἐρευνοῦμεν ἂς εὕρωμεν, ἄνοιξον την θύραν τῶρα ὁποῦ κτυποῦμεν, ὅπως τοῦτο τὸ βρέφος ἀπολαύσῃ τὴν αἰώνιον εὐλογίαν τοῦ οὐρανίου σου λουτροῦ, καὶ φθάσῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τὴν ὁποίαν ἔταξας διὰ τοῦ στόματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Τότε σηκώνεται ὁ λαὸς, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει,

Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ἁγίου Μάρκου, εἰς τὸ δέκατον κεφάλαιον, καὶ στοῖχον δέκατον τρίτον.

ΕΦΕΡΟΝ *πρὸς τὸν Ἰησοῦν παιδία ὅπως τὰ ἐγγίξῃ, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων τοὺς προσφέροντας αὐτὰ, Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς' Ἀφίσατε τὰ παιδία 'να ἔλθωσι πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε, τῶν γὰρ τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅποιος δὲν δεχθῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡσὰν παιδίον, δὲν θέλει ἔμβειν εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκάλισεν αὐτὰ, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω των τὰς χεῖρας του, καὶ τὰ εὐλόγισε.*

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Λειτουργὸς λέγει ταύτην τὴν βραχεῖαν παραίνεσιν κατὰ τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, *ἀκούετε εἰς τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὁ ὁποῖος ἐπρόσταξε 'να φέρουσι τὰ παιδία ἔμπροσθέν του, καὶ πῶς ἠγανάκτησε κατὰ τῶν ἐμποδιζομένων αὐτά. Πῶς παρεκάλεσε πάντας 'να μιμηθῶσι τὴν αὐτῶν ἀκακίαν. Βλέπετε πῶς διὰ τοῦ ἐναγκαλισμοῦ καὶ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν, καὶ τῆς εὐλογίας ἔδειξε τὴν πρὸς αὐτὰ ἀγάπην του. Μὴ ἀμφισβητεῖτε λοιπὸν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι θέλει δεχθῆν ὁμοίως μὲ ἀγάπην, τὸ παρὸν βρέφος τοῦτο, καὶ τὸ ἐναγκαλίσειν μὲ τὰς χεῖρας τοῦ ἐλέους του, καὶ θέλει τοῦ δώσειν τὴν εὐλογίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ τὸ κάμειν συγκοινωνὸν τῆς παντοτινῆς του βασιλείας. Λοιπὸν ὄντες τοιουτοτρόπως καταπεισμένοι τῆς πρὸς τὸ βρέφος εὐγνωμοσύνης τῶ ἐρανίω Πατρὸς, δηλωθείσης διὰ τοῦ Υἱοῦ του Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μὴ διστάζοντες τελείως εἰς τὸ*

BATTESIMO PUBBLICO.

della Chiesa di Cristo, e essendo fermo nella fede, lieto per isperanza, e radicato nella carità passi in tal modo per le onde di questo mondo fastidioso, che pervenga finalmente alla vita eterna; per regnarci teco eternamente, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

IDDIO onnipotente e immortale, l'aiuto di tutti i bisognosi, Sovvenente a tutti quelli che ricorrono a Te per soccorso, la vita dei credenti, e la risurrezione de' morti; Noi t'invochiamo per questo fanciullo, acciochè venendo al tuo santo battesimo, riceva remissione de' suoi peccati per rigenerazione spirituale. Ricevilo, o Signore siccome tu hai promesso per il tuo dilettissimo figliuolo, dicendo, chiedete, e riceverete, cercate e troverete; picchiate e vi sarà aperto così piacciati ora dar a noi che chieggiamo; che noi che cerchiamo troviamo; apri la porta a noi che picchiamo; acciochè questo fanciullo, goda la eterna benedizione del tuo lavamento celeste, e arrivi al regno eterno, che tu hai promesso, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Poi il popolo si rizzerà in piedi, e il Prete dirà.

Ascoltate le parole dell' Evangelo, scritte da *S. Marco* nel decimo capitolo, versetto decimoterzo.

FURONO presentati a Cristo de' piccoli fanciulli, acciochè gli toccasse ma i discepoli sgridavano coloro che gli presentarono, E Gesù, veduto ciò, s' indegnò, e disse loro. Lasciate i piccoli fanciulli venir a me, e non gli divietate; Perciochè di tali è il Regno di Dio. Io vi dico in verità, che chiunque non avrà ricevuto il Regno di Dio come piccol fanciullo, non entrerà in esso e recatiglisi in braccio, e imposte lor le mani, gli benedisse.

Dopo la lettura dell' Evangelo, il Piovano farà questa breve esortazione sopra le parole dell' Evangelo.

DILETTI voi udite in questo Evangelo le parole di Cristo nostro Salvatore; ch'egli comandò che se gli recassero i piccoli fanciulli; come egli basimò coloro che gli volevano ritenere da Lui; come egli esorta ognuno a seguir la loro innocenza. Voi vedete come per il suo atto esteriore egli dichiarò la sua benevolenza verso di loro; perchè gli abbracciò, gli impose le mani addosso, e gli benedisse. Perciò non dubitate, anzi credete fermamente ch' egli riceverà somigliantemente questo piccol fanciullo, quì presente, ch'egli l'abbraccerà con le braccia della sua misericordia, ch' egli *gli* darà la benedizione della vita eterna, e *lo* renderà partecipe del suo regno eterno. Perciò essendo noi così persuasi della benevolenza del nostro Padre celeste verso questo piccol fanciullo, dichiarataci per il suo Figliuolo Gesù Cristo, e non dubitando punto ch' egli non approvi questa nostra

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der öffentl. Kindertaufe.

gen Lebens gelangen, und dort mit dir in alle Ewigkeit herrſchen möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Allmächtiger und unſterblicher Gott, der Beyſtand aller, die in Nothen ſind, ein Helfer aller derer, die zu dir fliehen um Errettung, und die Auferſtehung und das Leben derer, die an dich glauben! Wir flehen zu dir für dieſes Kind: Laß es, da es zu deiner heiligen Taufe kommt, durch geiſtige Wiedergeburt, Vergebung ſeiner Sünden empfangen. Nimm es an, o Herr! wie du durch deinen geliebten Sohn verheißen haſt, der da ſpricht: Bittet, ſo werdet ihr nehmen; ſuchet, ſo werdet ihr finden; klopfet an, ſo wird euch aufgethan. So gieb uns denn, die wir bitten; laß uns finden, die wir ſuchen; öffne uns die Thür, die wir anklopfen, damit dieß Kind des unaufhörlichen Segens deiner himmliſchen Reinigung ſich erfreuen und zu dem ewigen Reiche gelange möge, das du uns verheißen haſt, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſollen alle, welche der Taufe beywohnen, aufſtehen, und der Prediger ſpricht:

Höret die Worte des Evangelii, die von dem heiligen Marcus im zehnten Capitel, vom dreyzehnten bis zum ſechzehnten Verſe geſchrieben ſind:

Und ſie brachten Kindlein zu ihm, daß er ſie anrührete. Die Jünger aber fuhren die an, die ſie trugen. Da es aber Jeſus ſah, ward er unwillig, und ſprach zu ihnen: Laſſet die Kindlein zu mir kommen, und wehret ihnen nicht, denn ſolcher iſt das Reich Gottes. Wahrlich ich ſage euch: Wer das Reich Gottes nicht empfänget als ein Kindlein, der wird nicht hinein kommen. Und er herzte ſie, und legte die Hände auf ſie, und ſegnete ſie.

Nach Vorleſung des Evangelii ſoll der Prediger über die Worte deſſelben die folgende kurze Ermahnung ſprechen:

Geliebte! Ihr höret in dieſem Evangelio die Worte unſeres Heilandes, Chriſti, wie er befahl, die Kinder zu ihm zu bringen, wie er diejenigen tadelte, die ſie von ihm abhalten wollten, und wie er alle Menſchen ermahnte, ihrer Unſchuld nachzufolgen. Ihr vernehmet, wie er durch ſeine Geberden und Handlungen ſeine Zuneigung gegen ſie bewies; denn er nahm ſie in ſeine Arme, er legte die Hände auf ſie und ſegnete ſie. Darum zweifelt nicht, ſondern glaubt zuverſichtlich, daß er auch dieß gegenwärtige Kind wohlwollend aufnehmen, es mit den Armen ſeiner Barmherzigkeit umfaſſen, ihm den Segen des ewigen Lebens geben, und es zum Miterben ſeines unaufhörlichen Reiches machen werde. Wie wir denn alſo auch von der, durch ſeinen Sohn, Jeſum Chriſtum, verkündigten gnädigen Geſinnung des himmliſchen Vaters gegen dieſes Kind überzeugt ſind, und nicht zweifeln, daß ihm dieß unſer Werk der Liebe, die uns bewegt, dieß Kind zu ſeiner heiligen Taufe zu bringen, wohlgefällig ſey, ſo laſſet uns ihm gläubig und andächtig dafür danken und alſo ſprechen:

BAUTISMO PUB. DE PARVULOS.

gurando por ello tu santo Bautismo; y por el Bautismo de tu amado Hijo Jesu Christo santificaste el agua para el lavamiento mistico de los pecados; Nosotros te suplicamos por tu infinita misericordia, que quieras mirar misericordiosamente á *éste Niño;* lava*lo*, y santifica*lo* con el Espíritu santo, para que siendo librado de tu ira, sea recibido en el arca de la Iglesia de Christo; y estando firme en la fé, gozoso por la esperanza, y radicado en caridad, pase las olas de este mundo turbulento, y finalmente llegue á la region de la vida eterna; para reynar allí contigo eternamente, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

DIOS omnipotente é inmortal, que eres auxilio de todos los necesitados, el amparo de los que se acogen á tí por socorro, la vida de los que creen, y la resurreccion de los muertos; Nosotros te invocamos en favor de *éste niño*, á fin de que por tu santo Bautismo, reciba remision de sus pecados por regeneracion espiritual. Recibe*le*, O Señor, como has prometido por tu querido Hijo, diciendo, Pedid, y tendreis; buscad, y hallaréis; llamad, y se os abrirá. Danos pues ahora que pedimos; haz que los que buscamos, hallemos; abrenos la puerta puesto que llamamos; para que *éste Niño* goze la bendicion eterna de tu celestial lavamiento, y alcanze el reyno eterno que tu has prometido, por Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Pueblo estará en pie, y el Presbitero dirá:

Oid las palabras del Evangelio escrito por San *Marcos* en el Capitulo decimo, en el verso decimo tercio.

Y LE presentaban unos niños para que los tocase. Mas los discípulos reñian á los que los presentaban. Y quando los vió Jesus, lo llevó muy á mal, y les dixo: Dexad á los niños venir á mí, y no se lo estorbeis: porque de los tales es el reyno de Dios. En verdad os digo: Que el que no recibiere el reyno de Dios como niño, no entrará en él. Y abrazándolos, y poniendo sobre ellos las manos, los bendecia.

Despues de leido el Evangelio, el Ministro hará esta breve Exhortacion sobre las palabras del Evangelio.

AMADOS, vosotros ois en este Evangelio las palabras de nuestro Salvador Christo, y como mandó le fuesen traidos los niños; como reprehendió á los que lo prohibian; como exhorta á todos á seguir su inocencia. Vosotros veis como por sus acciones externas declara su buena voluntad acia ellos; porque los abrazó, puso sus manos sobre ellos, y los bendixo. Portanto no dudeis, sino creed firmemente, que igualmente recibirá con agrado á *éste Niño;* que *lo* abrazará con los brazos de su misericordia; que le dará la felicidad de la vida perdurable, y que *lo* hará participe de su reyno eterno. Portanto persuadidos de la buena voluntad de nuestro Padre celestial, para con *éste Parvulo*, declarada por su Hijo Jesu Christo, y no dudando que aprueba la obra de caridad de nuestra parte, en traer *éste Niño* ál santo Bautismo, demos fiel y devotamente gracias á él, y digamos:

LATINA ET GRÆCA.

PÆDOBAPTISMUS PUBLICUS.

Christi admittatur; atque fide confirmatus, spe lætus, et in caritate radicatus, turbulenti hujus mundi fluctus sic pertranseat, ut ad portum vitæ æternæ tandem perveniat, ibi tecum in sæcula sæculorum regnaturus; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

OMNIPOTENS et immortalis Deus! indigentium omnium auxilium, eorum quotquot opis implorandæ causa ad te confugiunt, adjutor; vita credentium, et resurrectio mortuorum! te, in infantis hujus gratiam, invocamus; ut, ad sacrum tuum Baptisma accedens, peccati remissionem per spiritalem regenerationem consequatur. Admitte ipsum, Domine, prout promisisti per dilectum Filium tuum, dicens, Petite, et dabitur vobis; quærite, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis. Da itaque nobis jam petentibus; fac ut quærentes inveniamus; pulsantibus aperi; ut hic Infans cœlestis tuæ ablutionis æterna benedictione fruatur, et perveniat ad regnum illud sempiternum, quod promisisti; per Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum consurgent omnes; Presbyter autem dicet:*

Audite verba Evangelii, a Sancto Marco scripti, capite decimo, versu decimo tertio.

ET offerebant illi parvulos, ut tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos cum videret Jesus, indigne tulit, et ait illis: Sinite parvulos venire ad me; et ne prohibueritis eos. Talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Et complexans eos, et imponens manus super illos, benedicebat eos.

¶ *Post prælectum Evangelium, Minister hanc brevem exhortationen super verba Evangelii recitabit.*

DILECTI! auditis, in hoc Evangelio, verba Christi, Servatoris nostri, quod jusserit pueros ad se adduci; utque volentes a se eos prohibere objurgaverit: ut etiam omnes et singulos exhortetur ad imitandum eorum innocentiam. Intelligitis, ut, externo gestu et facto suo, propensam suam in eos voluntatem declaraverit; eos enim ulnis amplexus est; manus ipsis imposuit; eisque benedixit. Nolite igitur dubitare, sed serio credite, ipsum Infantem istum benigne excepturum; ulnis misericordiæ suæ amplexurum; vitæ æternæ benedictione donaturum, et sempiterni regni sui facturum participem. Itaque, cum simus persuasi de Patris nostri cœlestis in *hunc* infantem propensa voluntate, per Jesum Christum Filium suum patefacta;

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

χθῇ· καί γε βεβαιούμενον ἐν τῇ πίστει, χαίρον διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐρριζωμένον, οὕτω τὰ τοῦ ταραχώδους κόσμου τουτουὶ κύματα διαπεράσῃ, ὥστε τὸ τελευταῖον εἰς τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι, ἐκεῖ σοι συμβασιλεῦσον εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀθάνατε Θεὸς, ἐπικουρία πάντων τῶν ἐν χρείᾳ ὄντων, ἀντιλήπτωρ τῶν πρός σε καταφυγόντων εἰς βοήθειαν, ζωὴ τῶν πιστευόντων, καὶ ἀνάστασις τῶν ἀποθανόντων, Ἐπικαλούμεθά σε ὑπὲρ τούτου τοῦ βρέφους, ἵνα ἐπὶ τὸ βάπτισμά σου παρελθὸν, διὰ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν λαμβάνῃ. Προσδέχου αὐτὸ, Κύριε, καθάπερ ὑπέσχου διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου, λέγοντος, Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν· Οὕτως ἄρα δὸς ἡμῖν τοῖς αἰτοῦσιν, εὑρήσωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες, ἡμῖν τοῖς τὴν θύραν κρούουσιν ἄνοιγε, ἵνα τοῦτο τὸ βρέφος τῆς ἀϊδίου εὐλογίας τοῦ ἐπουρανίου λουτροῦ ἀπολαύῃ, καὶ παρέλθῃ εἰς βασιλείαν τὴν αἰώνιον, ἣν ἐπηγγείλω διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἑστῶτος τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τῶν ῥημάτων τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένου δι' ἁγίου Μάρκου τῶν ἐν δεκάτῳ κεφαλαίῳ, κόμματι τρισκαιδεκάτῳ.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝ παιδία τῷ Χριστῷ, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεις τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὡς ἐκέλευσε τὰ παιδία προσενεχθῆναι αὐτῷ, ὡς κωλύουσιν αὐτὰ προσφέρεσθαι ἐπετίμησεν, ὡς ἀκακίαν αὐτῶν μιμεῖσθαι πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε ὡς τῷ τε σχήματι καὶ τῇ πράξει αὐτοῦ τὴν εὔνοιαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπεδείξατο· ἐνηγκαλίσατο γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθετο, καὶ ηὐλόγησεν αὐτά. Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παραπλησίως τὸ παρὸν τοῦτο παιδίον εὐμενῶς ἀποδέξεται, ὅτι εἰς τὰς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀγκάλας αὐτὸ ἀναλήψεται, ὅτι τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς εὐλογίαν αὐτῷ δωρήσεται, καὶ τῆς ἀϊδίου βασιλείας αὐτοῦ μέτοχον αὐτὸ ποιήσει. Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποιθότες περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τοῦτο τὸ βρέφος εὐνοίας, ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, καὶ οὐδαμῶς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

ANGLICANA ET GALLICA.

PUBLICK BAPTISM OF INFANTS.

that he favourably alloweth this charitable work of our's in bringing *this Infant* to his holy Baptism; let us faithfully and devoutly give thanks unto him, and say,

ALMIGHTY and everlasting God, heavenly Father, we give thee humble thanks, for that thou hast vouchsafed to call us to the knowledge of thy grace, and faith in thee: Increase this knowledge, and confirm this faith in us evermore. Give thy holy Spirit to *this Infant*, that *he* may be born again, and be made *an heir* of everlasting salvation; through our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Spirit, now and for ever. *Amen.*

Then shall the Priest speak unto the Godfathers and Godmothers on this wise.

DEARLY beloved, ye have brought *this Child* here to be baptized, ye have prayed that our Lord Jesus Christ would vouchsafe to receive *him*, to release *him* of *his* sins, to sanctify *him* with the holy Ghost, to give *him* the kingdom of heaven, and everlasting life. Ye have heard also that our Lord Jesus Christ hath promised in his Gospel to grant all these things that ye have prayed for: which promise he, for his part, will most surely keep and perform. Wherefore, after this promise made by Christ, *this Infant* must also faithfully, for *his* part, promise by you that are *his* sureties, (until *he* come of age to take it upon *himself,*) that *he* will renounce the devil and all his works, and constantly believe God's holy Word, and obediently keep his commandments.

I demand therefore,

DOST thou, in the Name of this Child, renounce the devil and all his works, the vain pomp and glory of the world, with all covetous desires of the same, and the carnal desires of the flesh, so that thou wilt not follow, nor be led by them?

Answer. I renounce them all.

Minister.

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth?

And in Jesus Christ his only begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost; born of the Virgin Mary; that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Comunion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

Answer. All this I stedfastly believe.

Minister.

WILT thou be baptized in this faith?

Answer. That is my desire.

Minister.

WILT thou then obediently keep God's

BAPTEME DES ENFANS EN PUBLIC.

Jésus-Christ; et ne doutant nullement qu'il n'approuve l'œuvre de charité que nous faisons en apportant cet enfant à son sacré baptême; rendons-lui en grâces avec foi et avec devotion, disant:

DIEU tout-puissant et éternel, Père céleste, nous te remercions très humblement de ce qu'il t'a plu de nous appeler à la connoissance de ta grâce, et de nous donner de croire en toi; augmente-nous cette connoissance, et confirme en nous à jamais cette foi. Donne ton Saint-Esprit à cet enfant, afin qu'il soit régénéré, et qu'il soit fait héritier du salut éternel, par notre Seigneur Jésus-Christ, qui vit et règne avec toi et avec le Saint-Esprit, maintenant et à jamais. *Amen*

Alors le prêtre parlera aux parrains et aux marraines en cette manière.

BIEN-AIMES, vous avez apporté ici cet enfant pour être baptisé; vous avez prié qu'il plaise à notre Seigneur Jésus-Christ de le recevoir, et de le délivrer de ses péchés, de le sanctifier par son Saint-Esprit, et de lui donner le royaume des cieux, et la vie éternelle. Vous avez aussi entendu, que notre Seigneur Jésus-Christ a promis dans son Evangile d'accorder toutes ces choses que vous avez demandées: laquelle promesse de sa part il gardera et accomplira très-certainement. C'est pourquoi, après cette promesse faite par Jésus-Christ, cet enfant doit aussi de sa part, fidèlement promettre par vous qui êtes ses répondans, (jusques à ce qu'il soit en âge de s'y obliger lui-même) qu'il renoncera au diable et à toutes ses œuvres, qu'il croira constamment à la sainte parole de Dieu, et qu'il gardera en toute obéissance ses saints commandemens.

Je demande donc,

RENONCES-TU, au nom de cet enfant, au diable et à toutes ses œuvres, à la vaine pompe et à la vaine gloire de ce monde, et à toutes ses convoitises, et aux affections corrumpues de la chair, tellement que tu ne les serviras point, et que tu ne te laisseras point gouverner par elles?

Réponse. J'y renonce entièrement.

Le Ministre.

CROIS-TU en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur? Et qu'il a été conçu du Saint-Esprit; qu'il est né de la vierge Marie; qu'il a souffert sous Ponce Pilate, qu'il a été crucifié, qu'il est mort, et qu'il a été enseveli; qu'il est descendu aux enfers, et que le troisième jour il est ressuscité des morts; qu'il est monté aux cieux; qu'il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et que de là il viendra à la fin du monde pour juger les vivans et les morts? Et crois-tu au Saint-Esprit? Crois-tu la sainte église universelle; la communion des saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle après la mort?

Réponse. Je crois tout cela fermement.

Le Ministre.

VEUX-TU être baptisé en cette foi?

Réponse. C'est ce que je désire.

Le Ministre.

VEUX-TU donc faire la sainte volonté de

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

πιστεύειν ὅτι εὐμενῶς αὐτὸς ἐσυγχώρησε τῶτο τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης μας εἰς τὸ 'να φέρωμεν τοῦτο τὸ βρέφος πρὸς τὸ βάπτισμά του, ἂς δόσωμεν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς εὐχαριστήσεις εἰς αὐτὸν, λέγοντες·

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, οὐράνιε Πατέρα, σὲ εὐχαριστοῦμεν ταπεινῶς, ὅτι ἠξίωσας 'να μᾶς καλέσῃς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς χάριτός σου, καὶ τῆς ἐπὶ σὲ πίστεως. Αὔξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στερέωσον ταύτην τὴν πίστιν διὰ πάντα εἰς ἡμᾶς. Δὸς τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα εἰς τὸ βρέφος τοῦτο, ἵνα πάλιγγενηθῇ καὶ γίνῃ κληρονόμον τῆς αἰωνίς σωτηρίας, διὰ 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῶρα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.*

Ὕστερα ὁ 'Ιερεὺς θέλει λαλήσειν πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ συμμητέρας ὡς ἀκολουθεῖ·

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, *ἐφέρατε ἐδῶ τὸ βρέφος τοῦτο ἵνα βαπτισθῇ, παρεκαλέσατε ὥστε ὁ Κύριος ἡμῶν 'Ιησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ 'να τὸ δεχθῇ κ 'να τὸ λύσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας του, 'να τὸ ἁγιάσῃ μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, 'να τοῦ δώσῃ τὴν οὐράνιον βασιλείαν, καὶ αἰώνιον ζωήν. 'Ηκούσατε προσέτι, ὅτι ὁ Κύριός μας 'Ιησοῦς Χριστὸς ἔταξεν εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν του, τὸ χάρισμα πάντων ὑπὲρ τῶν ὁποίων παρεκαλέσατε· τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν αὐτὸς εἰς τὸ μέρος του θέλει διατηρήσειν βεβαίως. Λοιπὸν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς, τοῦτο τὸ βρέφος, ἔτι πρέπει βεβαίως εἰς τὸ μέρος του, 'να τάξῃ διὰ τοῦ στόματός σας ἐπειδὴ εἶσθαι ἐγγιταῖ του (ἕως ὅπου φθάσῃ εἰς ἡλικίαν) ὅτι θέλει ἀπαρνηθῆν τὸν Διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, καὶ σταθερῶς πιστεύσει εἰς τὸν ἅγιον λόγον τῦ Θεῦ, καὶ εὐπειθῶς φυλάξει τὰ προστάγματά του.*

'Ερωτῶ λοιπόν,

ΑΡΝΗΣΑΙ *σὺ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βρέφους τούτου, τὸν διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀσελγεῖς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, ὥστε 'να μὴ τὰς ὑπακούσῃς μήτε ὁδηγηθῇς ἀπ' αὐτὰς;*

'Απόκρισις. *Ναί. Ταῦτα πάντα ἀπαρνοῦμαι.*

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ *σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν τοῦ ἐρανοῦ κ τῆς γῆς;*

Καὶ εἰς τὸν 'Ιησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, 'Εγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη, κατέβη εἰς τὸν ᾅδη, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν; ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος Πατρὸς, καὶ 'απ' αὐτοῦ μέλλει 'να ἔλθῃ εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος 'να κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; εἰς τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν 'Εκκλησίαν, εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν; καὶ εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

'Απόκρισις. *Ταῦτα πάντα πιστεύω βεβαίως.*

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ *λοιπὸν 'να βαπτισθῇς εἰς ταύτην τὴν πίστιν;*

'Απόκρισις. *Μάλιστα, θέλω.*

BATTESIMO PUBBLICO.

opera caritatevole, nel portare questo piccol fanciullo, al suo santo battesimo, rendiamogli grazie con fede e divozione dicendo.

IDDIO eterno e onnipotente, Padre celeste, noi ti rendiamo grazie umili che t'ha piacciuto chiamarci alla conoscenza della tua grazia, e fede in Te: Accresci questa fede in noi sempremai. Dà il tuo Santo Spirito a questo fanciullo, acciochè sia rinato, e fatto erede dell' eterna salute, per Gesù Cristo nostro Signore, che vive e regna con Te, e lo Spirito Santo, ora e in eterno. *Amen.*

Allora il Prete parlerà ai compari e comari in questo modo.

DILETTISSIMI, Voi avete portato quà questo fanciullino per esser battezzato, avete pregato che 'l nostro Signore Gesù Cristo si degni di riceverlo, di liberarlo, da' suoi peccati, di Santificarlo con lo Spirito Santo, di dargli il regno de' cieli, e la vita eterna. Avete anco udito, che 'l nostro Signore Gesù Cristo ha promesso, nel suo evangelo, di conceder tutte queste cose per le quali avete pregato: la qual promessa egli dal canto suo osserverà e eseguirà infallibilmente: l'perciò dopo questa promessa fatta da Cristo, bisogna che anche questo fanciullino dal canto suo prometta per voi che siete i suoi Malevadori (finchè sia d' età di prenderlo sopra di sè) che rinunzierà il diavolo, e tutte le sue opere, e costantemente crederà alla Santa Parola di Dio, e osserverà ubbidientemente i suoi comandamenti.

Perciò vi domando.

RINUNZII tu nel nome di questo fanciullo, il diavolo e tutte le sue opere, la vana pompa e gloria del mondo, con tutte le sue concupiscenze, e gli appetiti carnali, in tal modo che tu non vogli nè seguirli nè lasciarti sviar da essi.

Risposta. Gli rinunzio tutti quanti.

Piovano.

CREDI tu in Dio Padre onnipotente, creatore del cielo e della terra?

E in Gesù Cristo unigenito suo Figliuolo nostro Signore? E che fu conceputo dello Spirito Santo? Nato della Vergine Maria; che patì sotto Ponzio Pilato, che fu crocifisso, morto e sepolto; che discese agl' inferi, e che anco risuscitò il terzo giorno, ch' egli salì in cielo, e che siede alla destra di Dio Padre onnipotente e che di là verrà dinuovo alla fin del mondo per giudicare i vivi e i morti?

E credi tu nello Spirito Santo: la Santa Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi, la remission de'peccati, la risurrezione della carne, e la vita eterna dopo la morte?

Risposta. Io credo tutto questo fermamente.

Piovano.

VUOI tu esser battezzato in questa fede?

Risposta. Egli è quel ch' io desidero.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der öffentl. Kindertaufe.

Allmächtiger und ewiger Gott! himmlischer Vater, wir sagen dir demuthigen Dank, daß du uns gewürdigt hast, uns zur Erkenntniß deiner Gnade und zum Glauben an dich zu berufen. Vermehre diese Erkenntniß, und laß uns immer vester werden in diesem Glauben. Verleihe auch diesem Kinde deinen heiligen Geist, daß es wiedergeboren, und ein Erbe der ewigen Seligkeit werden möge, durch unsern Herrn, Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste lebt und regiert, jetzt und immerdar. Amen.

Dann soll der Prediger die Taufzeugen folgendermaßen anreden:

Vielgeliebte! Ihr habt dieses Kind hieher gebracht, daß es getauft werde; ihr habt gebeten, daß unser Herr Jesus Christus es aufnehmen, es von seinen Sünden befreyen, es mit dem heiligen Geiste heiligen, und ihm das Himmelreich und das ewige Leben verleihen wolle; ihr habt auch gehört, daß unser Herr Jesus Christus, in seinem Evangelio verheißen hat, euch alles zu geben, warum ihr ihn gebeten habt, eine Verheißung, die er seines Theils, gewiß halten und erfullen wird. Darum muß auch dieß Kind von seiner Seite, durch euch, die ihr seine Bürgen seyd, bis es das Alter erreicht, wo es für sich selbst verantwortlich werden kann, treulich geloben, daß es dem Teufel und allen seinen Werken entsagen, dem heiligen Worte Gottes beständig glauben und seinen Geboten gehorchen wolle.

Deshalb frage ich:

Entsagest du, im Namen dieses Kindes, dem Teufel und allen seinen Werken, der eitlen Pracht und Herrlichkeit dieser Welt, mit allem heftigen Verlangen nach derselben, und den sinnlichen Lüsten des Fleisches, daß du ihnen nicht folgen und dich nicht von ihnen leiten lassen willst?

Antwort. Ich entsage dem allen.

Der Prediger. Glaubst du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde?

Und an Jesum Christum, seinen eingebornen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontius Pilatus, gekreutzigt, gestorben und begraben ist, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und sitzet zur rechten Hand Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten?

Und glaubst du an den heiligen Geist, eine heilige allgemeine christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben?

Antw. Fest glaube ich dieß alles.

Pred. Willst du auf diesen Glauben getauft werden?

Antw. Das ist mein Verlangen.

Pred. Willst du denn auch den heiligen Willen Gottes und seine Gebote gehorsam halten, und durch alle Tage deines Lebens in denselben wandeln?

Antw. Ich will.

BAUTISMO PUB. DE PARVULOS.

DIOS omnipotente y eterno, Padre celestial, nosotros te damos humildes gracias, porque te dignaste llamarnos al conocimiento de tu gracia, y fé en tí: Aumenta este conocimiento y confirma esta fé en nosotros por siempre. Da tu Espíritu santo á *éste Niño*, para que sea nacido de nuevo, y sea hecho *heredero* de salvacion eterna, mediante nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo, y el Espíritu santo, ahora y por siempre. *Amen.*

Entónces el Presbitero hablará á los Padrinos y Madrinas de esta manera.

MUY amados, vosotros habeis traido *éste Niño* para ser bautizado, vosotros habeis rogado que nuestro Señor Jesu Christo se digne recibir*lo*, desatar*lo* de sus pecados, santificar*lo* con el Espíritu santo, darle el reyno del cielo, y vida eterna. Vosotros asimismo habeis oido que nuestro Señor Jesu Christo ha prometido en su Evangelio conceder todo lo que habeis pedido: la qual promesa él por su parte guardará y cumplirá muy seguramente. Portanto habiendo Christo hecho esta promesa, *éste Niño* deberá tambien prometer por su parte, y por medio de vosotros que sois sus fiadores (hasta que sea capaz de tomar esta obligacion sobre sí) que renunciará al diablo y todas sus obras, creerá constantemente la santa palabra de Dios, y guardará obedientemente sus mandamientos.

Yo portando demando,

RENUNCIAS tú en nombre de *éste Niño* al diablo y todas sus obras, la pompa vana y gloria del mundo, con todos sus codiciosos deseos, y los deseos carnales de la carne, en tal manera que ni los seguirás ni serás guiado por ellos?

Resp. Yo los renuncio todos.

Ministro.

CRIES tú en Dios el Padre Todo-poderoso, Hacedor de cielo y tierra?

¿Y en Jesu-Christo su unigenito Hijo nuestro Señor? ¿Y que fué concebido por el Espíritu santo; nacido de la Virgen Maria; que sufrió debaxo del poder de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto, y sepultado; que descendió á los infiernos, y así mismo resucitó al tercero dia; que subió á los cielos, y está sentadó á la diestra de Dios el Padre Todo-poderoso; y que de allí vendrá otra vez al fin del mundo, á juzgar los vivos y los muertos?

¿Y crees en el Espíritu santo; la santa Iglesia Catolica; la Comunion de los Santos; la remision de los pecados; la resurreccion de la carne; y vida eterna despues de la muerte?

Resp. Todo eso creo firmemente.

Ministro.

QUIERES ser bautizado en esta fé?

Resp. Ese es mi deseo.

LATINA ET GRÆCA.

PÆDOBAPTISMUS PUBLICUS.

neque sit ulla dubitandi causa, quin pium hoc officium nostrum, quum Infantem *istum* ad sacrum illius Baptisma adducimus, ipsi acceptum sit; ipsi cum fide ac devotione gratias agamus, dicentes,

OMNIPOTENS et æterne Deus, Pater cœlestis! humillimas tibi gratias agimus, quod nos ad cognitionem gratiæ tuæ, et ad fidem in te, vocare dignatus es. Cognitionem istam auge; et in ista fide nos in æternum confirma. Sancto tuo Spiritu Infantem *hunc* dona, quo renascatur, et æternæ salutis hæres constituatur, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat tecum, et cum Spiritu Sancto, nunc et in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter Susceptores et Susceptrices alloquetur in hunc modum:*

CARI ac dilecti! Infantem *istum* huc attulistis, ut baptizaretur: orastis, ut Dominus noster Jesus Christus *eum* accipere, peccati veniam facere, sancto Spiritu sanctificare, regnoque cœlorum, atque vita æterna, donare dignetur. Audivistis etiam, Dominum nostrum, Jesum Christum, in Evangelio suo promisisse se concessurum ea omnia quæ orando ab ipso petistis; quibus ille quidem promissis stabit certissime. Itaque, cum tali promissione se Christus obstrinxerit; Infantem etiam *istum* oportet, per vos illius fide-jussores, polliceri (donec ad eam ætatem pervenerit, qua possit ipse hoc in se suscipere) Diabolo et omnibus ejus operibus se renuntiaturum, seque constanter sacro Dei verbo creditu-rum, et obsequenter mandata ejus servaturum.

Quæro itaque,

AN abrenuntias, Infantis istius nomine, Diabolo et omnibus operibus ejus, inani pompæ et gloriæ hujus sæculi, omnibus ejusdem cupiditatibus, et carnis concupiscentiis; adeo ut nec eas secuturus sis, nec iis te duci passurus?

Responsio. Abrenuntio istis omnibus.

Minister.

CREDIS in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ? et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum? qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus. Descendit ad inferos; tertia die resurrexit a mortuis: ascendit in cœlos: sedet ad dexteram Dei, Patris omnipotentis: inde venturus est, judicare vivos et mortuos?

Tune etiam credis in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis Resurrectionem, ac Vitam æternam?

Responsio. Hæc omnia firma fide credo.

Minister.

NUM vis in hanc fidem baptizari?

Responsio. Cupio.

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

διστάζοντες, ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι εὐμενῶς ἀποδέχεται τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης ἡμῶν, ἐν τῷ τοῦτο τὸ βρέφος εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ βάπτισμα προσενεγκεῖν· πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, Πάτερ οὐράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρός τε τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν καὶ τὴν ἐπί σε πίστιν, ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὔξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τῷ βρέφει τούτῳ, ἵνα ἀναγεννηθῇ, καὶ κληρονόμον γένηται τῆς αἰωνίου σωτηρίας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἷς Θεὸς νῦν καὶ ἀεί. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τοὺς Σύμπατρᾶς τε καὶ Συμμήτερας τόνδε τὸν τροπον προσφωνήσει.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, τοῦτο τὸ παιδίον ἐνθάδε προσενηνόχατε πρὸς τὸ βαπτισθῆναι, προσηὐξασθε ἵνα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστος ἀξιώσῃ αὐτὸ προσδέχεσθαι, ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ λῦσαι, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἁγιάσαι, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον αὐτῷ δοῦναι. Ἔτι δὲ καὶ ἠκούσατε ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ πάντα ταῦτα τα παρ' ὑμῶν αἰτηθέντα δωρεῖσθαι ἐπηγγείλατο· ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέστατα διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελέσει. Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην δεῖ τὸ παιδίον τοῦτο, τοῦτε αὐτοῦ μέρος, δι' ὑμῶν τῶν Ἀναδόχων αὐτοῦ πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι (μέχρις οὗ ἂν ἡλικίαν ἔχῃ ἐφ' ἑαυτὸ τιύτην τὴν ἐπαγγελίαν δέχεσθαι) ἀποτάξεσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεύσειν, καὶ εὐπειθῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Ἐρωτῶ οὖν.

ΜΩΝ ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάττῃ τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἕπεσθαι μήθ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις. Ναί, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανους, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρος παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργος.

ΑΡ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πιστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις. Μάλιστά γε ἐπιθυμῶ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

ANGLICANA ET GALLICA.

PUBLICK BAPTISM OF INFANTS.

holy will and commandments, and walk in the same all the days of thy life?

Answer. I will.

Then shall the Priest say.

O MERCIFUL God, grant that the old Adam in *this Child* may be so buried, that the new man may be raised up in *him*. *Amen.*

Grant that all carnal affections may die in *him*, and that all things belonging to the Spirit may live and grow in *him*. *Amen.*

Grant that *he* may have power and strength to have victory, and to triumph, against the devil, the world, and the flesh. *Amen.*

Grant that whosoever is here dedicated to thee by our office and ministry may also be endued with heavenly virtues, and everlastingly rewarded, through thy mercy, O blessed Lord God, who dost live, and govern all things, world without end. *Amen.*

ALMIGHTY, everliving God, whose most dearly beloved Son Jesus Christ, for the forgiveness of our sins, did shed out of his most precious side both water and blood; and gave commandment to his disciples, that they should go teach all nations, and baptize them In the Name of the Father, the Son, and the Holy Ghost; Regard, we beseech thee, the supplications of thy congregation; sanctify this Water to the mystical washing away of sin; and grant that *this Child*, now to be baptized therein, may receive the fulness of thy grace, and ever remain in the number of thy faithful and elect children; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then the Priest shall take the Child into his hands, and shall say to the Godfathers and Godmothers,

Name this Child.

And then naming it after them (if they shall certify him that the Child may well endure it) he shall dip it in the water discreetly and warily, saying,

N. I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

But if they certify that the Child is weak, it shall suffice to pour Water upon it, saying the foresaid words,

N. I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Then the Priest shall say,

WE receive this Child into the congregation of Christ's flock,* and do sign *him* with the sign of the Cross, in token that hereafter he shall not be ashamed to confess the faith of Christ crucified, and manfully to fight under his banner, against sin, the world, and the devil; and to continue Christ's faithful soldier and servant unto *his* life's end. Amen.

* *Here the Priest shall make a Cross upon the Child's forehead.*

Then shall the Priest say.

SEEING now, dearly beloved brethren, that *this Child is* regenerate, and grafted in-

BAPTEME DES ENFANS EN PUBLIC.

Dieu, et garder en toute obéissance ses saints commandemens? et veux-tu y marcher tous les jours de ta vie?

Réponse. Je le veux.

Alors le Prêtre dira:

O DIEU de miséricorde, fais que le vieil Adam soit tellement enseveli dans cet enfant, que le nouvel homme soit ressuscité en lui. *Amen.*

Fais que toutes les affections charnelles meurent en lui, et que toutes les choses qui appartiennent à l'Esprit, y puissent vivre et croire. *Amen.*

Donne-lui la force et la puissance d'obtenir la victoire, et de triompher du diable, du monde, et de la chair. *Amen.*

Fais que quiconque t'est ici dédié par notre ministère, soit aussi rempli de vertus célestes, et éternellement récompensé, par ta miséricorde, ô Seigneur Dieu béni, qui vis et qui gouvernes toutes choses aux siècles des siècles. *Amen.*

DIEU tout-puissant et éternel, dont le Fils bien-aimé Jésus-Christ a répandu du sang et de l'eau de son côté très-précieux, pour la rémission de nos péchés; et a commandé à ses disciples d'aller enseigner toutes les nations, les baptisant au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit; reçois favorablement les prières de cette assemblée; sanctifie cette eau pour l'ablution mystique du péché; et nous accorde que cet enfant qui y doit être baptisé, reçoive la plénitude de ta grâce, et qu'il demeure toujours au nombre de tes fidèles et chers enfans, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ensuite le prêtre prendra l'enfant entre ses mains, en disant aux parrains et aux marraines:

Nommez cet enfant?

Et en le nommant après eux, il le plongera doucement dans l'eau, supposé qu'il soit en état de supporter l'immersion, disant:

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. *Amen.*

Mais en cas que l'enfant soit foible, il suffira de lui verser de l'eau sur le visage, en usant des mêmes paroles.

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. *Amen.*

Alors le prêtre dira:

NOUS recevons cet enfant en la compagnie de l'église chrétienne; et nous le marquons du signe de la croix,* pour signifier qu'à l'avenir il n'aura point honte de confesser la foi de Jésus-Christ crucifié; mais qu'il combattra vaillamment sous son enseigne, contre le péché, le monde, et le diable; et qu'il sera constamment fidèle soldat de Jésus-Christ, et le servira fidèlement jusques à la fin de sa vie. *Amen.*

* *Ici le prêtre fera le signe de la croix sur le front de l'enfant.*

Puis le prêtre dira:

OR maintenant, frères bien-aimés, puisque cet enfant est régénéré, et qu'il est entré au

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν 'να ὑπακούσεις τὴν τοῦ Θεοῦ θέλησιν, καὶ τὰς ἐντολάς του, καὶ εἰς αὐτὰς 'να πορεύεσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σʊ; 'Απόκρισις. Θέλω.

Τότε ὁ 'Ιερεὺς λέγει'

ΕΛΕΗΜΟΝΑ Θεέ, χάρισαι ὅπως ὁ παλαιὸς 'Αδὰμ εἰς τοῦτο τὸ βρέφος, οὕτως ταφῇ, ὥσε ὁ νέος ἄνθρωπος εἰς αὐτὸ ἐγερθῇ. 'Αμήν.

Χάρισον, πάντα τὰ σαρκικὰ ἐπιθυμήματα 'να ἀποθάνωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος λάβωσιν εἰς αὐτὸ ζωὴν καὶ αὔξησιν. 'Αμήν.

Χάρισον, 'να ἔχῃ δύναμιν καὶ ἰσχὺν, ὅπως νικήσῃ καὶ θριαμβεύσῃ κατὰ τοῦ διαβόλου, τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκός. 'Αμήν.

Χάρισον εἰς πάντας τοὺς ἐδῶ εἰς ἐσὲ καθιερωμένους διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἐπουρανίων ἀρετῶν, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν, διὰ τὴν ἀγάπην σου ὦ Θεὲ, Κύριε, εὐλογημένε, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. 'Αμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, ἀείζωε Θεὲ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγαπητὸς Υἱὸς 'Ιησοῦς Χριστὸς, διὰ τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας ἔχυσεν ἐκ τῆς τιμιωτάτης του πλευρᾶς αἷμα καὶ ὕδωρ καὶ ἐπρόσταξε τῶν μαθητῶν του 'να ὑπάγωσι διδάσκοντες τὰ ἔθνη, καὶ 'να τὰ βαπτίσωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· παρατήρησον, παρακαλοῦμέν σε, τὰς δεήσεις τῆς ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς τὴν μυστικὴν ἀπόπλισιν τῆς ἁμαρτίας, καὶ χάρισον 'να λάβῃ τὸ βρέφος τοῦτο, τὸ μέλλον 'να βαπτισθῇ, τὸ πλήρωμα τῆς χάριτός σου, καὶ πάντοτε 'να μείνῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν σου τέκνων, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ. 'Αμήν.

Τότε ὁ 'Ιερεὺς λαμβάνει τὸ βρέφος εἰς τὰς χεῖράς του, καὶ πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ συμμητέρας, λέγει,

'Ονομάσατε, τὸ βρέφος.

Τότε ὀνομάζοντες αὐτὸ, κατὰ τὸν αὐτῶν τρόπον (ἐὰν βεβαιώσωσιν ὅτι τὸ βρέφος δύναται 'να ὑπομείνῃ τὸ βούτισμα) τὸ βουτᾷ εἰς τὴν κολυμβίθραν μετρίως καὶ εὐλαβῶς, λέγων·

Δ. ΕΓΩ σὲ βαπτίζω, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ϗ τῆ Υἱῆ, Ϗ τῆ ἁγίᾳ Πνεύματος. 'Αμήν.

'Εὰν δὲ εἴπωσιν ὅτι εἶναι ἄρρωστον τὸ βρέφος, φθάνει τότε, 'να χύσωσι τὸ ὕδωρ ἐπάνω του λέγων τὰ προειρημένα.

Δ. ΕΓΩ σὲ βαπτίζω, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱῆ, καὶ τῆ ἁγίᾳ Πνεύματος. 'Αμήν.

"Επειτα λέγει ὁ 'Ιερεύς'

ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὸ βρέφος τοῦτο εἰς τὴν τῆ κοπαδίᾳ τῆ Χριϛῆ 'Εκκλησίαν * Ϗ τὸ σφραγίζει μὲ τὸ σημάδι τοῦ σταυροῦ, διὰ τῆτʊ σημαίνοντες ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλει ἐντραπεῖν 'να ὁμολογήσῃ τὴν πίστιν τῆ σταυρωθέντος Χριϛῆ, καὶ θέλει ἀνδρείως πολεμήσειν ὑπὸ τῆς σημαίας του κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ διαβόλου, μένων πιστῶς στρατιώτης καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. 'Αμήν.

* Τῶρα ὁ 'Ιερεὺς κάμνει τὸ σημάδι τῆ σταυροῦ ἐπὶ τὸ μέτωπον τοῦ βρέφους.

"Επειτα ὁ 'Ιερεὺς λέγει'

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, τοῦτο τὸ βρέφος ἀνεγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς 'Εκκλη-

BATTESIMO PUBBLICO.

Piovano.

VUOI tu dunque osservar ubbidientemente la Santa volontà di Dio, e i suoi comandamenti, e caminar in essi tutti i giorni della tua vita?

Risposta. Lo voglio.

Allora il Piovano dirà.

O DIO misericordioso concedi che'l vecchio Adamo in questo fanciullo sia così sepolto, che l' uomo nuovo sia in esso risuscitato. *Amen.*

Concedi che tutte le affezioni carnali muoiano in esso, e ch' ogni cosa spirituale viva e cresca in esso. *Amen.*

Concedi che esso abbia la potestà e forza d' avere la vittoria e trionfo sopra il diavolo, il mondo, e la carne. *Amen.*

Concedi che qualunque ti vien quì dedicato per nostro uficio e ministerio, sia ancora dotato di virtù celeste, ed eternamente premiato per la tua misericordia, O Benedetto Signor Iddio, che vive e governi ogni cosa ne' secoli de' secoli. *Amen.*

IDDIO onnipotente ed eterno, il cui dilettissimo Figliuolo Gesù Cristo, sparse dal suo preziosissimo costato acqua e sangue per la remissione de' nostri peccati, e diede comandamento ai suoi discepoli d' andare ad insegnare a tutte le nazioni, e battezzarle nel Nome del Padre, del Figliuolo e dello Spirito Santo, Porgi l' orecchio, noi ti preghiamo, alle supplicazioni della tua Congregazione; santifica quest' acqua al mistico lavamento del peccato; e fa che questo fanciullo che sta per esser battezzato riceva la pienezza della tua grazia, e rimanga sempre nel numero de' tuoi fedeli ed eletti figliuoli, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Allora il Prete piglierà il fanciullo *nelle sue mani, e dirà ai compari e comari,*

Nominate questo fanciullo.

E poi nominandolo dopo loro (se l' assicurano che il fanciullo può patirlo) egli l' intingerà discretamente ed accortamente nell' acqua, dicendo,

N. IO ti battezzo nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. *Amen.*

Ma, se gli diranno, che il fanciullo è debole, basterà spandergli dell' acqua sopra, dicendo le sopradette parole,

N. IO ti battezzo nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. *Amen.*

E poi il Prete dirà.

NOI riceviamo questo fanciullo nella Congregazione della greggia di Cristo * e segnamolo col segno della croce, in segnale ch' all' avvenire non si vergognerà di confessare, le fede di Cristo crocifisso, e virilmente combatter sotto la sua bandiera, contro 'l peccato, il mondo ed il diavolo, e di continuar fedel soldato e servo di Cristo, fino al fine della sua vita. *Amen.*

* *Qui il Prete fara una croce sopra la fronte del fanciullo.*

E poi il Piovano dirà.

ORA dilettissimi fratelli, poichè questo, fanciullo è rigenerato ed innestato nel cor-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

Ordnung der öffentl. Kindertaufe.

Dann ſoll der Prediger ſprechen:

Verleihe, gütiger Gott! daß der alte Adam in dieſem Kinde begraben werden, und der neue Menſch in ihm auferſtehen möge. Amen.

Gieb, daß alle fleiſchliche Lüſte in ihm ſterben, und daß alles, was zum Geiſte gehört, in ihm leben und wachſen möge. Amen.

Verleihe ihm Kraft und Stärke, über den Teufel, die Welt und das Fleiſch zu ſiegen und zu triumphiren. Amen.

Gieb, daß alle, die hier, durch unſern Dienſt und unſer Amt, dir geweihet werden, auch mit himmliſchen Tugenden begabt, und durch deine Gnade, hochgelobter Herr und Gott! ewig belohnt werden mögen, der du lebſt und alles regierſt, in Ewigkeit. Amen.

Allmächtiger, unſterblicher Gott! deſſen geliebteſter Sohn, Jeſus Chriſtus, Waſſer und Blut, zur Vergebung unſerer Sünden, aus ſeiner theuerſten Seite vergoß, und ſeinen Jüngern befahl, hinzugehen, und alle Völker zu lehren, und ſie im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geiſtes zu taufen: Wir bitten dich, erhöre das Flehen dieſer deiner Verſammlung; heilige dieſes Waſſer zur geiſtigen Abwaſchung der Sünde und verleihe, daß dieſes Kind, das jetzt darin getauft werden ſoll, die Fülle deiner Gnade empfangen und ſtets unter der Zahl deiner gläubigen und auserwählten Kinder bleiben möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſoll der Prediger das Kind in ſeine Hände nehmen und zu den Taufzeugen ſprechen:

Gebt dieſem Kinde einen Namen.

Und indem er es ſo benennet, wie die Taufzeugen es genannt haben, ſoll er, wenn dieſe verſichern, daß das Kind es wohl vertragen könne, daſſelbe vorſichtig und behutſam in das Waſſer tauchen und ſprechen:

Ich taufe dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geiſtes. Amen.

Verſichern ſie aber, daß das Kind ſchwach iſt, ſo ſoll es genug ſeyn, wenn er Waſſer über daſſelbe gießt, indem er die vorſtehenden Worte ſpricht:

Ich taufe dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geiſtes. Amen.

Dann ſoll der Prediger ſagen:

Wir nehmen dieſes Kind in die Gemeine der Heerde Chriſti auf und bezeichnen es mit dem Zeichen des Kreutzes a, zur Erinnerung, daß es ſich dereinſt nicht ſchäme den Glauben an den gekreutzigten Chriſtum zu bekennen, muthig und ſtandhaft, unter ſeiner Fahne, gegen Sünde, Welt und Teufel zu kämpfen, und bis zum Ende ſeines Lebens ein treuer Diener und Streiter Chriſti zu bleiben. Amen.

a Hier ſoll der Prediger das Kind an der Stirne mit einem Kreutze bezeichnen.

Darauf ſoll der Prediger ſprechen:

Da wir nun ſehen, vielgeliebte Brüder! daß dieſes Kind wiedergeboren und der Kirche Chriſti einverleibt iſt: ſo laßt uns dem allmächtigen Gott für

BAUTISMO PUB. DE PARVULOS.

Ministro.

QUIERES tú pues guardar obedientemente la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminar en ellos todos los dias de tu vida?

Resp. Sí quiero.

Entónces el Presbitero dirá,

O DIOS misericordioso, concede que el antiguo Adam en *éste Parvulo* sea de tal modo enterrado, que el nuevo hombre sea resucitado en *él*. *Amen.*

Concede que todas las afecciones carnales mueran en *él*, y que todas las cosas pertenecientes al Espíritu, vivan y crezcan en *él*. *Amen.*

Concede que tenga poder y fuerza para alcanzar victoria, y triunfar del diablo, el mundo, y la carne. *Amen.*

Concede que qualquiera que es aquí dedicado á tí por nuestro oficio y ministerio, sea asimismo vestido de virtudes celestiales, y eternamente remunerado, por tu misericordia, ó bendito Señor Dios, que vives y gobiernas todas las cosas eternamente. *Amen.*

DIOS omnipotente y eterno, cuyo amadisimo Hijo Jesu Christo, por la remision de nuestros pecados, derramó de su preciosimo costado agua y sangre, y mandó á sus discípulos, que enseñasen á todas las naciones, y las bautizasen, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo; Atiende las suplicas de tu congregacion; santifica esta agua para el lavamiento mistico del pecado: y concede que *éste infante* que ahora va á ser bautizado, reciba la plenitud de tu gracia, y siempre persevere en el numero de tus fieles y escogidos hijos; mediante Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Presbitero tomará el infante en sus manos, y dirá á los Padrinos y Madrinas,

Poned nombre á éste Infante.

Y entónces nombrandole segun ellos (si le asegurasen que el infante puede bien llevallo) le meterá en el agua discreta y cautamente, diciendo,

N. YO te bautizo, en el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. *Amen.*

Mas si dixeren que el infante es debil, bastará derramar agua sobre él, diciendo las palabras sobredichas.

N. YO te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. *Amen.*

Entónces el Presbitero dirá,

NOSOTROS recibimos este infante en la congregacion del rebaño de Christo, y le signamos * con la señal de la Cruz, en señal que en adelante no se avergonzará de confesar la fé de Christo crucificado, y pelear varonilmente debaxo de su bandera contra el pecado, el mundo, y el diablo, y continuar fiel soldado y siervo de Christo hasta el fin de su vida. *Amen.*

* *Aqui el Presbitero hara una Cruz sobre la frente del Infante.*

Entónces el Presbitero dirá,

SUPUESTO pues, hermanos muy amados, que *éste infante* está regenerado é inserto en el cuerpo de la Iglesia de Christo, demos

PÆDOBAPTISMUS PUBLICUS.

Minister.

NUM itaque sanctam Dei voluntatem, et mandata ejus, obsequenter servaturus es, et in iis ambulaturus omnibus diebus vitæ tuæ?

Responsio. Illam servaturus sum, et in his ambulaturus.

¶ *Tum dicet Presbyter:*

CONCEDE, misericors Deus! ut vetus Adam in *isto* Infante ita sepeliatur, ut novus homo in *eo* suscitetur. *Amen.*

Concede, ut omnes carnales affectus in *ipso* moriantur, et omnia, quæ sunt Spiritus, in *eo* vivant et augeantur. *Amen.*

Concede illi potestatem et vim, ad victoriam reportandam, et ad triumphandum de Diabolo, mundo, et carne. *Amen.*

Concede, ut quicunque hic, per nostrum officium atque ministerium, tibi dicatur, virtutibus etiam cœlestibus et æterno præmio donetur, per misericordiam tuam, o benedicte Domine Deus! qui vivis, quique cuncta moderaris, in sæcula sæculorum. *Amen.*

OMNIPOTENS sempiterne Deus! cujus carissimus et dilectissimus Filius, Jesus Christus, ex pretiosissimo latere suo aquam simul et sanguinem, in remissionem peccatorum nostrorum, profudit; et discipulis suis in mandatis dedit, ut, euntes, omnes gentes docerent, et eos baptizarent in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti; respice (quæsumus) supplicationes Ecclesiæ tuæ; aquam hanc sanctifica ad mysticam peccati ablutionem; ac concede, ut Infans *iste*, qui ea jam baptizandus est, accipiat gratiæ tuæ plenitudinem, et semper maneat in numero fidelium et electorum filiorum tuorum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter Infantem in manus accipiet, et Susceptoribus ac Susceptricibus dicet:*

Huic Infanti nomen imponite.

¶ *Tunc* ipsum *nomine jam ab iis imposito compellans, (si affirmaverint Infantem ferre posse) aquæ caute et circumspecte immerget, dicens:*

[N.] EGO baptizo te in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

¶ *Sin vero infirmum esse Infantem affirment, satis erit aquam in illum leniter effudisse, verba supra memorata recitando:*

[N.] EGO baptizo te in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

¶ *Tum dicet Presbyter:*

INFANTEM *hunc* in cœtum gregis Christi admittimus, atque * illum signamus signo crucis, in signum quod *ipsum* post hac non pudebit fidem in Christum crucifixum profiteri, et sub ejus signo contra peccatum, mundum, et Satanam, viriliter pugnare, fidelemque Christi militem ac famulum ad vitæ finem usque permanere. *Amen.*

* *Hic Presbyter Infantis frontem signo crucis signabit.*

¶ *Deinde dicet Presbyter:*

CUM jam infans *iste*, cari ac dilecti fratres, *regenitus* sit, et in corpus Ecclesiæ

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

Λειτουργός.

ΜΩΝ ἆρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλει;

Ἀπόκρισις. Βούλομαί γε.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΧΑΡΙΣΑΙ, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτῳ τῷ παιδίῳ οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτῷ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα παντα τὰ σαρκικὰ πάθη ἐν αὐτῷ νεκρωθῇ καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴν καὶ αὔξησιν ἐν αὐτῷ λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἔχῃ, τὸν νικᾶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Χάρισαι, ἵνα ὁστισοῦν διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας ἡμῶν σοι ἐνθάδε καθιεροῦνται, αὐτὸς καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσηται ἀρετὰς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβῃ, διὰ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε Θεὸς εὐλογητέ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, οὗ ὁ Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε πορευθῆναι καὶ μαθητεύειν πάντα τὰ ἔθνη καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Πρόσχες, ἀντιβολοῦμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν· καὶ παράσχου ἵνα τοῦτο τὸ παιδίον, ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλον, τὸ χάριτός σου πλήρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῷ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸ παιδίον, ἐρεῖ τοῖς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι.

Ὀνομάζετε τὸ παιδίον.

Καὶ τότε μετ' αὐτοὺς ὀνομάζων αὐτὸ (ἐὰν μηνύσωσιν αὐτῷ ὅτι τὸ παιδίον τὴν τοιαύτην βαφὴν εὖ ὑπομενεῖ) βάψει ἐν τῷ ὕδατι, φρονίμως καὶ εὐλαβῶς, λέγων.

N. Ἐγὼ Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ εἴπωσιν, ὅτι ἄῤῥωστόν ἐστι τὸ παιδίον, ἀπόχρη τῷ ὕδατι αὐτὸ ῥαντίζειν, καὶ λέγειν τὰ προειρημένα.

N. ΕΓΩ Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

ΕΙΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὴν τῆς ποίμνης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, * καὶ σφραγίζομεν αὐτὸ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τοὐντεῦθεν οὐκ ἐπαισχυνθήσεται τὴν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογοῦν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε, καὶ διάβολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ διαμένων, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

* Ἐνθάδε ὁ Ἱερεὺς ποιήσει σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ παιδίου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, τοῦτο τὸ παιδίον ἀνεγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

ANGLICANA ET GALLICA.

PUBLICK BAPTISM.

to the body of Christ's Church, let us give thanks unto Almighty God for these benefits; and with one accord make our prayers unto him, that *this Child* may lead the rest of *his* life according to this beginning.

Then shall be said, all kneeling;

OUR Father, which art in heaven, &c.

Then shall the Priest say,

WE yield thee hearty thanks, most merciful Father, that it hath pleased thee to regenerate *this Infant* with thy holy Spirit, to receive him *him* for thine own *Child* by adoption, and to incorporate *him* into thy holy Church. And humbly we beseech thee to grant, that *he*, being dead unto sin, and living unto righteousness, and being buried with Christ in his death, may crucify the old man, and utterly abolish the whole body of sin; and that, as *he is* made *partaker* of the death of thy Son, *he* may also be *partaker* of his resurrection; so that finally, with the residue of thy holy Church, *he* may be *an inheritor* of thine everlasting kingdom; through Christ our Lord. *Amen.*

Then all standing up, the Priest shall say to the Godfathers and Godmothers this Exhortation following.

FORASMUCH as *this Child hath* promised by you *his* sureties to renounce the devil and all his works, to believe in God, and to serve him; ye must remember, that it is your parts and duties to see that *this Infant* be taught, so soon as *he* shall be able to learn, what a solemn vow, promise, and profession, *he hath* here made by you. And that *he* may know these things the better, ye shall call upon *him* to hear Sermons; and chiefly ye shall provide, that *he* may learn the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments, in the vulgar tongue, and all other things which a Christian ought to know and believe to his soul's health; and that *this Child* may be virtuously brought up to lead a godly and a Christian life; remembering always, that Baptism doth represent unto us our profession; which is, to follow the example of our Saviour Christ, and to be made like unto him; that, as he died, and rose again for us, so should we, who are baptized, die from sin, and rise again unto righteousness; continually mortifying all our evil and corrupt affections, and daily proceeding in all virtue and godliness of living.

Then shall he add and say,

YE are to take care that *this Child* be brought to the Bishop to be confirmed by him, so soon as *he* can say the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments, in the vulgar tongue, and be further instructed in the Church Catechism set forth for that purpose.

IT is certain by God's Word, that Children which are baptized, dying before they commit actual sin, are undoubtedly saved.

BAPTEME DES ENFANS EN PUBLIC.

corps de l'église de Jésus-Christ; rendons grâces à Dieu pour ces bienfaits, et d'un commun accord prions le Dieu tout-puissant, qu'il lui fasse la grâce que le reste de sa vie soit conforme à ce commencement.

Puis on dira, tous étant à genoux:

NOTRE Père, qui es aux cieux, &c.

Après le prêtre dira:

NOUS te rendons grâces de tout notre cœur, Père très-miséricordieux, de ce qu'il t'a plu de régénérer cet enfant par ton Saint-Esprit, de le recevoir pour ton enfant par adoption, et de l'incorporer dans ta sainte église. Et nous te supplions humblement de lui faire la grâce, qu'étant mort au péché, il vive à la justice; et qu'étant enseveli avec Christ en sa mort, il crucifie le vieil homme, et anéantisse tout le corps du péché; et que comme il est fait participant de la mort de ton Fils, il le soit aussi de sa résurrection; tellement qu'enfin il soit fait héritier de ton royaume éternel, avec le reste de ta sainte église, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors tous s'étant levés, le prêtre parlant aux parrains et aux marraines, leur fera cette exhortation.

PUISQUE cet enfant a promis par vous qui êtes ses répondans, de renoncer au diable et à toutes ses œuvres, de croire en Dieu, et de le servir; vous devez vous souvenir que c'est votre devoir que cet enfant soit instruit, aussitôt qu'il en sera capable, du vœu, de la promesse, et de la profession solennelle qu'il a faits ici par vous. Et afin qu'il puisse mieux comprendre ces choses, vous l'exhorterez à fréquenter les sermons, et surtout vous aurez soin de lui faire apprendre le symbole des apôtres, l'oraison dominicale, et les dix commandemens en langue vulgaire, avec toutes les autres choses qu'un chrétien doit savoir et qu'il doit croire pour le salut de son ame. Vous ferez aussi que cet enfant soit élevé à la vertu pour mener une vie sainte et chrétienne, se souvenant toujours, que le baptême nous représente notre profession, qui est, de suivre l'exemple de notre Sauveur Jésus-Christ, et de nous y conformer: afin que comme Jésus-Christ est mort et ressuscité pour nous; aussi nous qui sommes baptisés, mourions au péché, et ressuscitions à la justice, mortifiant continuellement toutes nos affections mauvaises et corrompues, et nous avançant de jour en jour en toute vertu et en toute sainteté de vie.

Puis il ajoutera, disant:

VOUS devez avoir soin que cet enfant soit amené à l'évêque pour être confirmé, aussitôt qu'il saura dire le symbole, l'oraison dominicale, et les dix commandemens en langue vulgaire, et qu'il aura été plus amplement instruit dans le catéchisme de l'église qui a été publié pour cet effet.

IL est certain par la parole de Dieu, que les enfans qui ont été baptisés, et qui meurent avant que d'avoir commis aucun péché actuel, sont indubitablement sauvés.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

σίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη· εὐχαριστοῦμεν τὸν παντοκράτορα Θεὸν διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμονοοῦντες ἂς τῷ προσφέρωμεν, ἵνα τὸ βρέφος τοῦτο κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν ζήσῃ τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς του.

Τότε πάντες γονατίζοντες θέλουσιν εἰπεῖν

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΞ' ὅλης τῆς καρδίας μας σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐλεημονέστατε Πατέρα, ὅτι σοὶ ἤρεσε ἵνα ἀναγεννήσῃς τοῦτο τὸ βρέφος, μὲ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἵνα τὸ δεχθῇς διὰ τῆς υἱοθεσίας ὡς ἴδιόν σου τέκνον, καὶ ἵνα τὸ ἐμφυτεύσῃς εἰς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν καὶ ταπεινοφρόνως σὲ παρακαλοῦμεν ἵνα δώσῃς, ὅπως αὐτὸ διὰ μὲν τὴν ἁμαρτίαν κατανεκρομένον, καὶ ζωντανὸν διὰ τὴν δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸν Χριστὸν συνταφιασμένον ἐν τῷ θανάτῳ του, σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ παντελῶς καταχαλάσῃ τὸ σῶμα ὅλον τῆς ἁμαρτίας· καὶ καθὼς ἐγεννήθη κοινωνὸν τοῦ θανάτου τοῦ Υἱῦ σʒ, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεώς τʒ συμμεταλάβῃ ὥστε τὸ τελευταῖον μὲ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἁγίας σʒ ἐκκλησίας γίνῃ κληρονόμος τῆς αἰωνίου σʒ βασιλείας διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὕστερα στέκοντες πάντες ὀρθοὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ τὰς συμμητέρας τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗ τοῦτο τὸ βρέφος διὰ τῦ στόματός σας οἱ ὁποῖοι εἶσθεν ἐγγυηταὶ του ἔταξε ἵνα ἀπαρνηθῇ τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα του, ἵνα πιστεύσῃ εἰς τὸν Θεὸν, καὶ ἵνα τὸν λατρεύσῃ, πρέπει ἵνα ἐνθυμᾶσθε ὅτι εἶναι φροντιδὰ καὶ χρεός σας ἵνα παρατηρήσητε, ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο διδαχθῇ (ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν πρέπουσαν ἡλικίαν) πόσον μεγάλον τάγμα, ἐπαγγελίαν καὶ ἐξομολόγησιν, ἐδῶ ἔκαμε διὰ μέσου σας. Καὶ ὅπως μάθῃ αὐτὰ τὸ καλλιότερον, καταπείσατέ το ἵνα ἀκούσῃ Δημηγορίας· μάλιστα δὲ φροντίσατε ἵνα τὸν μάθετε τὸ πιστεύω, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰς δέκα ἐντολὰς, εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον κ᾽ πάνλα ἀφ᾽ ὅσα ὁ χριστιανὸς ἔχει χρείαν ἵνα μάθῃ, καὶ ἵνα πιστεύσῃ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του. Καὶ ὅπως τοῦτο τὸ βρέφος ἐναρέτως ἀνατραφῇ ἵνα ζήσῃ ὁσίαν, καὶ χριστιανικὴν ζωὴν· ἐνθυμῶντες πάντα ὅτι τὸ βάπτισμα μᾶς παραστένει τὴν ἐξομολόγησίν μας· ἡ ὁποία εἶναι τὸ, ἵνα ἀκαλουθήσωμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ ἵνα τὸν ὁμοιάσωμεν· ὥστε καθὼς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι᾽ ἡμᾶς οὕτως καὶ ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες πρέπει ἵνα ἀποθάνωμεν ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κ᾽ ἵνα ἀναστα θῶμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· καθ᾽ ἡμέραν νεκρώνωντες κάθε πονηρόν μας κ᾽ διεφθαρμένον πάθος, κ᾽ προκόπτοντες εἰς κάθε ἀρετὴν κ᾽ εὐσέβειαν ζωῆς.

Τότε προσθέτει καὶ λέγει·

ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο πεμφθῇ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον διὰ ἵνα τὸ βεβαιώσῃ ὅταν μάθῃ τὸ πιστεύω, καὶ τὸ Πάτερ ἡμῶν, κ᾽ τὰς δέκας ἐντολὰς, εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον καὶ διδαχθῇ περισσότερον τὸν Κατηχισμὸν τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοῦτον τὸν σκοπὸν ἐκδοθέντα.

ΒΕΒΑΙΟΝ εἶναι εἰς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὅτι τὰ βαπτισθέντα παιδία ἀποθανόντα πρὶν ἁμαρτίνωσιν ἐν ἔργῳ, ἀναμφοιβόλως σώζονται.

BATTESIMO PUBLICO.

po della Chiesa di Cristo, rendiamo grazie a Dio onnipotente per quelli beneficii, e d'un comun' accordo facciamgli le nostre Preghiere, che questo fanciullo meni il restante della sua vita conforme a questo cominciamento.

Poi si dirà, tutti inginocchioni.

PADRE nostro che sei ne' cieli; Sia, &c.

Poi il Prete dirà.

NOI ti rendiamo grazie cordiali, o Padre misericordiosissimo, che t' ha piacciuto rigenerar questo fanciullo con lo tuo Santo Spirito, riceverlo per tuo proprio figliuolo per adottazione, ed incorporarlo nella tua santa Chiesa. E ti preghiamo umilmente, di fare, ch' esso essendo morto al peccato, e vivente per la giustizia, ed essendo sepolto con Cristo nella sua morte, crocifigga l' uomo vecchio, ed intieramente abbolisca tutto 'l corpo del peccato, e che siccome esso è reso partecipe dalla morte del tuo Figliuolo, sia similmente reso partecipe della sua risurrezione; in tal modo che finalmente co 'l rimanente della tua Chiesa Santa sia erede del tuo Regno eterno, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Poi rizzandosi tutti in piedi, dirà il Prete ai compari e comari l' esortazione seguente.

POI che questo fanciullo ha promesso per voi che siete i suoi Malevadori, di rinunziar al diavolo ed a tutte le sue opere: di creder in Dio, e servirlo; dovete ricordarvi ch' è debito vostro, d' aver cura che questo fanciullo sia instrutto, come prima potrà imparare, che voto solenne, promessa, e professione, esso ha fatto qui per voi. Ed acciochè esso sia tanto più sensibile di queste cose, l' inciterete ad udir le prediche, e provederete principalmente ch' impari il Simbolo degli Apostoli, il Padre nostro, ed i dieci Comandamenti, nella lingua volgare, ed ogn' altra cosa ch' un Cristiano deve sapere, e credere per la salute dell' anima sua; e che questo fanciullo sia allevato virtuosamente, a menar una vita pia e cristiana; ricordandogli sempre, che 'l Battesimo ci rappresenta la nostra professione, ch' è di seguire l' esempio di Gesù Cristo, nostro Salvatore, ed esser resi simili a Lui; acciochè, siccome Egli morì e risuscitò per noi; noi somigliantemente, che siamo battezzati, muoiamo dal peccato, e risuscitiamo a giustizia, mortificando tutti i nostri cattivi e corrotti affetti, ed avvanzando di giorno in giorno in virtù e pietà di vita.

E poi aggiungerà, dicendo.

ABBIATE cura che questo fanciullo sia menato al Vescovo per esser da lui Confermato, come prima saprà recitar il Simbolo degli Apostoli, il Padre nostro ed i dieci Comandamenti nella lingua volgare, ed esser inoltre instrutto nel Catechismo della Chiesa publicato per quell' effetto.

EGLI è cosa certa per la Parola di Dio, che i fanciulli che sono battezzati, venendo a morire prima d' aver commesso peccato attuale, sono indubitabilmente salvati.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Publicus.

GERMANICA ET HISPANICA. — LATINA ET GRÆCA.

Ordnung der öffentl. Kindertaufe.

dieſe Wohlthaten Dank ſagen, und ihn einmüthig bitten, daß dieſes Kind die übrige Zeit ſeines Lebens dieſem Anfange gemäß wandeln möge.

Dann beten alle knieend:

Unſer Vater, der du biſt im Himmel, geheiligt werde dein Name. Dein Reich komme. Dein Wille geſchehe, wie im Himmel alſo auch auf Erden. Unſer tägliches Brod gieb uns heute. Vergieb uns unſere Schuld, wie wir vergeben unſeren Schuldigern. Führe uns nicht in Verſuchung, ſondern erlöſe uns von dem Uebel. Denn dein iſt das Reich, und die Kraft, und die Herrlichkeit, in Ewigkeit. Amen.

Hierauf ſoll der Prediger ſprechen:

Wir ſagen dir innigſten Dank, barmherziger Vater, daß du dieſes Kind durch deinen heiligen Geiſt wiedergeboren, es zu deinem eigenen Kinde angenommen und deiner heiligen Kirche einverleibt haſt. Wir bitten dich demüthig, verleihe, daß es, der Sünde abgeſtorben, der Gerechtigkeit leben und mit Chriſti begraben in ſeinen Tod, den alten Menſchen kreuzigen und den ganzen Leib der Sünde vertilgen, daß, wie es des Todes deines Sohnes theilhaftig geworden iſt, es auch an ſeiner Auferſtehung Theil haben, und endlich mit allen übrigen Gliedern deiner heiligen Kirche, dein ewiges Reich ererben möge, durch Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſtehen alle auf, und der Prediger wendet ſich an die Taufzeugen mit der folgenden Vermahnung:

Weil dieſes Kind durch euch, ſeine Taufzeugen und Bürgen, verſprochen hat, dem Teufel und allen ſeinen Werken zu entſagen, an Gott zu glauben und ihm zu dienen: ſo müßt ihr euch eurer Pflicht erinnern, dahin zu ſehen, daß dieſes Kind, ſobald es fähig dazu ſeyn wird, belehrt werde, welch ein feyerliches Gelübde, Verſprechen und Bekenntniß es hier, durch euch, gethan hat. Und damit es dieſes alles beſſer verſtehen lerne, ſollt ihr es anhalten, Predigten zu hören; ſollt beſonders dafür ſorgen, daß es in ſeiner Mutterſprache den Glauben, das Gebet des Herrn, die zehn Gebote und alles lerne, was ſonſt dem Chriſten, zu ſeinem Seelenheil, zu wiſſen und zu glauben nöthig iſt; daß es tugendhaft auferzogen werde, um einen gottſeligen und chriſtlichen Lebenswandel zu führen, und ſtets des Berufs eingedenk zu bleiben, welchen die Taufe uns darſtellt, dem Beyſpiele Chriſti unſeres Erlöſers zu folgen, ihm gleich zu werden und, ſo wie er für uns geſtorben und auferſtanden iſt, der Sünde abzuſterben, zur Gerechtigkeit aufzuerſtehen, alle unſere böſen und verderbten Begierden beſtändig zu kreuzigen, und täglich in aller Tugend und Gottſeligkeit des Lebens zuzunehmen.

Dann ſoll er noch hinzuſetzen, und ſagen:

Ihr habt auch dafür zu ſorgen, daß dieſes Kind zum Biſchofe gebracht werde, damit er es confirmire, ſobald es den Glauben, das Gebet des Herrn und die Zehn Gebote in der Mutterſprache herſagen kann, auch in dem, zu dieſer Abſicht verfaßten, Kirchen-Katechismus ferner unterrichtet worden iſt.

Nach Gottes Worte iſt es unzweifelhaft gewiß, daß Kinder, die getauft ſind, ſelig werden, wenn ſie ſterben ehe ſie wirkliche Sünden begangen haben.

Um alle Zweifel wegen des Gebrauchs der Bezeichnung mit dem Kreuze bey der Taufhand-

BAUTISMO PUB. DE PARVULOS.

gracias al Omnipotente Dios por estos beneficios, y de comun acuerdo dirijamosle nuestros ruegos, para que *éste infante* proceda toda su vida segun éste principio de ella.

Entónces será dicho, estando todos de rodillas:

PADRE nuestro, que estas en los cielos; &c.

Entónces el Presbitero dirá,

NOSOTROS te damos cordiales gracias, Padre misericordiosisimo, porque te has dignado regenerar *éste Infante* con tu Espíritu santo, recibirle por tu *hijo adoptivo* é incorporarle en tu santa Iglesia. Suplicamoste humildemente concedas, que muriendo al pecado y viviendo á la rectitud, sea enterrado con Christo en su muerte, crucifique al hombre viejo, y finalmente borre todo el cuerpo de pecado, y que como es hecho participe de la muerte de tu Hijo, asimismo sea participe de su resurreccion; para que así finalmente con el residuo de tu Iglesia santa, sea *heredero* de tu reyno eterno, mediante Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces todos en pie, el Presbitero hará á los Padrinos y Madrinas la Exhortacion siguiente.

PORQUANTO *éste infante* ha prometido por vosotros sus Fiadores, renunciar al diablo y todas sus obras, creer en Dios, y servirle; conviene os acordeis que es de vuestra obligacion, cuidar que *éste infante* sea impuesto, luego que sea capaz de serlo, en el voto solemne, promesa, y profesion que ha hecho aquí por vosotros. Y para que entienda estas cosas mejor, vosotros le aconsejaréis que oiga Sermones, y proveereis principalmente que aprenda el Credo, la Oracion Dominica, y los Diez Mandamientos en la lengua vulgar, y todo lo que á un Christiano conviene saber y creer para la salvacion de su alma; é igualmente que sea educado de modo que viva santa y christianamente, teniendo siempre presente, que el Bautismo nos representa nuestra profesion, que es, seguir el exemplo de nuestro Salvador Christo, y ser hechos semejantes á él; para que como él murió y resucitó por nosotros; así nosotros que somos bautizados, muramos al pecado, y resucitemos á rectitud, mortificando continuamente todos nuestros malos y corrompidos afectos, y adelantando de dia en dia en virtud y santidad de vida.

Entónces añadirá, y dirá,

DEBEIS cuidar que *éste Parvulo* sea llevado al Obispo para ser confirmado por él, así que sepa el Credo, la Oracion Dominica, y los Diez Mandamientos en lengua vulgar, y se halle ademas instruido en el Catecismo Eclesiastico dado á luz á este proposito.

ELLO es cierto por palabra de Dios, que los infantes que son bautizados, si mueren ántes que cometan pecado actual, indudablemente se salvan.

PARA quitar todo escrupulo concerniente al uso de la señal de la Cruz en el Bautismo;

PÆDOBAPTISMUS PUBLICUS.

Christi *insitus*, gratias agamus Omnipotenti Deo, pro istis beneficiis; et unanimes ipsum comprecemur, ut infans *iste* reliquam vitam suam instituat juxta hoc initium.

¶ *Tum, cunctis in genua provolutis dicetur,*

PATER noster, qui es in cœlis! &c.

¶ *Deinde Presbyter dicet:*

EX animo tibi gratias agimus, Pater summe misericors! quod dignatus sis Infantem *hunc* sancto Spiritu tuo regenerare, *eum* in *filium tuum adoptivum* assumere, et sanctæ Ecclesiæ corpori inserere. Supplices etiam te rogamus, largiaris, ut, peccato *mortuus*, vivensque justitiæ, atque *conseptultus* Christo in mortem illius, veterem hominem crucifigat, et totum corpus peccati penitus aboleat; ut, quemadmodum Filii tui mortis factus est particeps, sic fiat particeps resurrectionis illius, adeo ut tandem, cum reliqua sancta tua Ecclesia, æterni regni tui hæreditatem consequatur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum, cunctis stantibus, Presbyter ad Susceptores et Susceptrices hanc sequentem exhortationem diriget.*

QUONIAM infans *iste* per vos, sponsores suos, promisit se *abrenuntiaturum* Satanæ et omnibus operibus ejus; in Deum crediturum, et illi serviturum: meminisse vos oportet, vestri muneris esse et officii, providere ut Infans *iste* doceatur, ubi primum per ætatem doceri potuerit, quam sollenne votum, promissionem, et professionem, per vos fecerit. Quo autem ista melius cognoscat, *ipsum* monebitis, ut sacras conciones audiat; imprimis vero curabitis, ut symbolum Apostolorum, Orationem Dominicam, et Decalogum addiscat vulgari idiomate; atque ea omnia quæ Christianum hominem ad salutem animæ oportet cognoscere ac credere: ut etiam Infans *iste* ad ducendam piam et Christianam vitam instituatur; semper memor quod Baptismus nobis repræsentat professionem nostram, nempe ut Christi, Servatoris nostri, exemplum imitemur, et ad ejus similitudinem confirmemur; ut, quemadmodum ille pro nobis mortuus est, et resurrexit, ita nos etiam, qui baptizati sumus, peccato moriamur, et ad justitiam resurgamus, pravos omnes et corruptos affectus indesinenter mortificantes, et indies progressus facientes in omni virtute, et pia vivendi ratione.

Tunc insuper dicet:

CURARE vos oportet, ut Infans *iste* ad Episcopum adducatur, ut ab ipso confirmetur, quam primum recitare poterit symbolum Apostolicum, orationem Dominicam, et Decalogum lingua vernacula, et in Catechismo, in eum finem edito, plenius instituatur.

CONSTAT ex verbo Dei, Infantes baptizatos, qui moriuntur antequam peccatum ullum actuale commiserint, indubie salvari.

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν, τὸ παιδίον τοῦτο τὸν περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγῃ.

Τότε γονυπετούντων ἁπάντων εἰρήσεται.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Τότε λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ἠυδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου διʼ υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρίζεσθαι, ἵνα νεκρὸν ὂν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τῷ Χριστῷ συνταφὲν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργήσῃ· καὶ ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγεννήθη, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετάσχῃ, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος, τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα πάντων ἑστώτων ὁ Ἱερεὺς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἑξῆς Παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ τοῦτο τὸ παιδίον δι' ὑμῶν τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ἀποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, πιστεύειν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· Μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, καὶ μάλιστα προσήκει ὑμᾶς σκοπεῖν ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιστα οἷόν τʼ ἔσται μανθάνειν, ὡς ὁσίαν εὐχὴν, ἐπαγγελίαν, καὶ ἐξομολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γινώσκῃ, ὑπομνήσετε αὐτὸ ἀκούειν τὰς Δημηγυρίας, μάλιστα δὲ πρόνοιαν ποιήσεσθε, ἵνα τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ μανθάνῃ τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, τὸν Δεκάλογον, καὶ τἆλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίαν γνῶναι καὶ πιστεῦσαι· καὶ ἵνα τὸ παιδίον τοῦτο ἐναρέτως ἐκτραφῇ, πρὸς τὸ εὐσεβῆ καὶ Χριστιανὸν βίον διάγειν· ἀεί γε μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ὑποσημαίνει ὑμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, δηλαδὴ ἐπακολουθεῖν τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτῷ· ἕνα καθάπερ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διεφθαρμένα πάθη διαπαντὸς νεκρώσαντες, καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ τῆς ζωῆς εὐσεβείᾳ, καθʼ ἑκάστην προκόπτοντες.

Τότε προσθεὶς ἐρεῖ.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΟΝ ὑμῖν, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπʼ αὐτοῦ προσενεχθῇ, ὡς τάχιστα ἂν τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ λέγειν δύναιτο Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὸν Δεκάλογον, ἔτι δὲ καὶ πόῤῥω παιδευθεῖν ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας Κατηχισμῷ, πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐκδεδομένῳ.

Ἐκ τοῦ Θείου λόγου φανερόν ἐστιν, ὅτι τὰ βαπτισθέντα τῶν παιδίων πρὸ τοῦ ποιεῖν τὴν ἐνεργείᾳ ἁμαρτίαν ἀνενδοιάστως σώζονται.

Ἵνα μηδεμία περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἐν τῷ Βαπτίσματι σημείου τοῦ σταυροῦ ἀπορία ᾖ,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Privatus.

ANGLICANA ET GALLICA.

PRIVATE BAPTISM.

To take away all scruple concerning the use of the sign of the Cross in Baptism; the true explication thereof, and the just reasons for the retaining of it, may be seen in the xxxth Canon, first published in the Year MDCIV.

The Ministration of

PRIVATE BAPTISM OF CHILDREN IN HOUSES.

The Curates of every Parish shall often admonish the people, that they defer not the Baptism of their Children longer than the first or second Sunday next after their birth, or other Holy-day falling between, unless upon a great and reasonable cause, to be approved by the Curate.

And also they shall warn them, that without like great cause and necessity they procure not their Children to be baptized at home in their houses. But when need shall compel them so to do, then Baptism shall be administered on this fashion:

First, let the Minister of the Parish (or, in his absence, any other lawful Minister that can be procured) with them that are present call upon God, and say the Lord's Prayer, and so many of the Collects appointed to be said before in the Form of Public Baptism, as the time and present exigence will suffer. And then, the Child being named by some one that is present, the Minister shall pour Water upon it, saying these words:

N. I baptize thee In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Then, all kneeling down, the Minister shall give thanks unto God, and say,

WE yield thee hearty thanks, most merciful Father, that it hath pleased thee to regenerate this Infant with thy holy Spirit, to receive *him* for thine own Child by adoption, and to incorporate *him* into thy holy Church. And we humbly beseech thee to grant, that as *he* is now made partaker of the death of thy Son, so *he* may be also of his resurrection; and that finally, with the residue of thy Saints, *he* may inherit thine everlasting kingdom; through the same thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

And let them not doubt, but that the Child so baptized is lawfully and sufficiently baptized, and ought not to be baptized again. Yet nevertheless, if the Child, which is after this sort baptized, do afterwards live, it is expedient that it be brought into the Church, to the intent that, if the Minister of the same Parish did himself baptize that Child, the congregation may be certified of the true Form of Baptism, by him privately before used: In which case he shall say thus.

I CERTIFY you that according to the due and prescribed Order of the Church, *at such a time*, and *at such a place*, before divers witnesses I baptized this Child.

But if the Child were baptized by any other lawful Minister, then the Minister of the Parish, where the Child was born or christened, shall examine and try whether the

BAPTEME DOMESTIQUE.

Pour ôter tout scrupule touchant l'usage du signe de la croix au baptême, on en pourra voir la vraie explication, et les justes raisons que l'on a eues de le retenir, dans le xxx. canon, qui fut publié pour la première fois en l'année 1604.

Ordre pour l'Administration du

BAPTEME DOMESTIQUE DES ENFANS.

Les ministres de chaque paroisse exhorteront souvent leurs paroissiens, de ne point différer le baptême de leurs enfans plus long-temps que le premier ou second dimanche après leur naissance, ou que le prochain jour de fête (en cas qu'il en survienne dans cet intervalle,) à moins que ce ne soit pour quelque raison valable qui ait leur approbation.

Et ils leur conseilleront en même temps, de ne point faire baptiser leurs enfans dans leurs maisons sans de fortes raisons et sans une pressante nécessité.

En ce dernier cas, le baptême sera administré de cette manière.

*D'abord, que le ministre de la paroisse (ou en son absence, aucun autre légitime ministre qui se pourra trouver,) invoque le nom de Dieu avec les personnes présentes; qu'il récite l'*Oraison Dominicale, *et autant des collectes qui se doivent dire selon la forme prescrite pour le baptême qui se fait en public, que le temps et la nécessité le permettront. Et lorsque l'enfant aura été nommé par quelqu'un des assistans, le ministre lui versera de l'eau sur le visage, disant ces paroles:*

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

Puis chacun s'agenouillant, le ministre rendra grâces à Dieu, et dira:

NOUS te rendons grâces de tout notre cœur, Père très-miséricordieux, de ce qu'il t'a plu de régénérer cet enfant par ton Saint-Esprit, de le recevoir pour ton enfant par adoption, et de l'incorporer dans ta sainte église. Et nous te supplions humblement de lui faire la grâce, que comme il est présentement fait participant de la mort de ton Fils, il le soit aussi de sa resurrection; tellement qu'enfin il soit fait héritier de ton royaume éternel avec le reste de tes saints, par Jésus-Christ ton Fils notre Sauveur. *Amen.*

Et qu'on ne doute point que l'enfant ainsi baptisé ne le soit validement et suffisamment; par conséquent qu'il ne doit point être baptisé de nouveau. Néanmoins, si l'enfant survit à un tel baptême, il doit être présenté à l'église; afin que dans le cas où le ministre de la paroisse l'aura lui-même baptisé, il puisse certifier l'assemblée qu'il l'a été dans les formes prescrites par le rituel: auquel cas il dira ainsi:

JE vous certifie, qu'en présence de plusieurs témoins, en tel temps, et en tel lieu, j'ai baptisé cet enfant selon l'ordre prescrit par l'église.

Mais si l'enfant a été baptisé par quelqu'autre ministre légitime; celui de la paroisse où l'enfant est né, ou de celle où il a été baptisé, s'informera si l'on s'est servi des formes pres-

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΟΙΚΙΑΙΣ.

Διὰ 'να μὴν ἀφίσωμεν ἀπορίαν περὶ τῆς χρήσεως, τὲ εἰς τὸ βάπτισμα σημαδίου τὲ σαυρὲ, ἡ τότε ἀληθινὴ ἐξήγησις, καὶ αἱ εὔλογοι αἰτίαι διὰ 'να μὴ παραιτηθῇ εὑρίσκονται εἰς τὸν Λ'. Κανόνα, τὸ πρῶτον ἐκδοθέντα ἐν τῷ αχδ'.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ ΕΝ ΤΑΙΣ ΟΙΚΙΑΙΣ.

Οἱ Ἱερεῖς ἑκάστης παροικίας θέλουσι συχνάκις νηθετήσειν τὸν λαὸν 'να μὴ ἀναβάλλωσι τὸν Παιδοβαπτισμὸν ἀμέσως μετὰ τὴν γένησιν τὲ βρέφους, περισσότερον ἀπὸ μιᾶς ἡ δύω Κυριακῶν, ἡ τινὸς συμπεσήσης ἑορτῆς, εἰ μὴ διὰ μεγάλην τινὰ καὶ εὔλογον αἰτίαν, ὡς τοιαύτη κριθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ἔτι δὲ θέλησι παραινέσειν τὸν λαὸν, ὅπως μηδαμῶς βαπτίσωσι τὰ παιδία τῶν ἐν τῇ οἰκείᾳ, ἐκτὸς ἐὰν μεγάλη τινὰ αἰτία καὶ ἀνάγκη τὸ καλέσει· καὶ τότε τὸ βάπτισμα τοιουτοτρόπως καθιερουργεῖται.

Πρῶτον μέν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ εἰς τὴν ἀπουσίαν του ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργὸς) μετὰ τῶν παρόντων ἂς καλέσῃ τὸν Θεὸν, καὶ εἴπῃ τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ τόσας ἀπὸ τὰς Συναπτὰς τὰς εἰς τὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παιδοβαπτισμὸν διαταχθείσας, ὅσας ὁ καιρὸς καὶ ἡ παροῦσα ἀνάγκη συγχωρεῖ. Καὶ ὕστερα τὸ βρέφος ὀνομασθὲν ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ παρόντων ὁ Λειτουργὸς χύνει ὕδωρ ἐπάνω εἰς αὐτὸ λέγων τὰ ἀκόλουθα.

Δ. ΕΓΩ *σὲ βαπτίζω εἰς τὸ ὄνομα τὲ Πατρὸς* ☧ *τοῦ Υἱοῦ* ☧ *τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.*

Τότε πάντες γονατίζοντες ὁ Λειτουργὸς εὐχαριστεῖ τὸν Θεὸν καὶ λέγει·

ΕΞ *ὅλης τῆς καρδίας μας σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐλεημονέστατε Πατέρα, ὅτι σοὶ ἤρεσε 'να ἀναγεννήσῃς τοῦτο τὸ βρέφος, μὲ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ 'να τὸ δεχθῇς διὰ τῆς υἱοθεσίας ὡς ἰδιόν σὲ τέκνον, καὶ 'να τὸ ἐμφυτεύσῃς εἰς τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν. Καὶ ταπεινοφρόνως σὲ παρακαλοῦμεν 'να δώσῃς, καθὼς ἐγεννήθη κοινωνὸν τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεώς του συμμεταλάβῃ· ὥστε τὸ τελευταῖον μὲ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἁγίας σου ἐκκλησίας γίνῃ κληρονόμος τῆς αἰωνίου σου βασιλείας διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Καὶ ἂς μὴ ἀμφιβάλλωσιν ὅτι τὸ βρέφος ὅπως βαπτισθὲν εἶναι νομίμως καὶ πρεπόντως βαπτισμένον, καὶ ὅτι δὲν ἔχει χρεία 'να βαπτισθῇ πάλιν. Ὅμως, ἐὰν τὸ οὕτως βαπτισθὲν βρέφος ζήσῃ, εἶναι εὔλογον 'να φερθῇ εἰς την Ἐκκλησίαν, ὅπως ἐὰν ὁ Λειτουργὸς ὁ ἴδιος τῆς Παροικίας τὸ ἐβάπτισεν αὐτὸς ☧ ἡ Σύναξις ἀναγνωρίσῃ τὸν ἀληθινὸν τρόπον τοῦ ὑπ' αὐτοῦ μερικῶς δοθέντος βαπτίσματος· καὶ τότε λέγει οὕτως·

ΣΑΣ *βεβαιώνω ὅτι κατὰ τὸν πρέποντα καὶ διαταχθέντα νόμον τῆς ἐκκλησίας εἰς τοιοῦτον καιρὸν καὶ τόπον, παρόντων διαφόρων μαρτύρων ἐβάπτισα τοῦτο τὸ βρέφος.*

Ἀλλ' ἐὰν τὸ βρέφος ἐβαπτίσθη ὑπ' ἄλλου νομίμου Λειτουργοῦ, τότε ὁ τῆς Παροικίας εἰς τὴν ὁποίαν τὸ βρέφος ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη, θέλει ἐξετάσειν, καὶ κυττάξειν ἐὰν τὸ βρέφος ἐβαπτίσθη κατὰ τὸν νόμον ἢ ὄχι.

BATTESIMO PRIVATO.

PER levar ogni scrupulo per quel che spetta l' uso del segno delle Croce nel Battesimo; la vera esplicazione d' esso, e le ragioni giuste perchè sia stato ritenuto, si ponno veder nel xxx. Canone, per la prima volta publicato nell' anno MDCIV.

L' Amministrazione del

BATTESIMO PRIVATO DE' BAMBINI Nelle case private.

I Piovani d' ogni Parocchia ammoniranno spesso il popolo a non dilazionare di battezzare i loro bambini più d' una o due Domeniche dopo che sono nati, o altra Festa intervenente, se non per grande e ragionevol cagione da esser approvata dal Piovano.

Ed anco gli avvertiranno, che senza gran cagione e necessità, non faccino neanco battezzare i lor bambini a casa. Ma quando la necessità vorrà così, in tal caso il Battesimo sarà amministrato in questo modo.

Primieramente il Piovano della Parocchia (o in sua assenza qualch' altro Piovano legittimo, che si potrà avere) con quelli che sono presenti, invocheranno Dio, e diranno la Preghiera Dominicale, e tutte le Collette appuntate, innanzi nella Forma del Battesimo Publico, secondo che'l tempo, e presente emergenza lo permetterà. E poi, essendo il bambino nominato da qualcuno qui presente il Piovano gli verserà dell' acqua sopra, dicendo queste parole.

N. IO ti battezzo del Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. *Amen.*

Poi inginocchiandosi tutti, il Piovano renderà grazie a Dio, dicendo.

NOI ti rendiamo cordiali grazie, Padre misericordiosissimo, che t' ha piaciuto rigenerar questo fanciullo con lo tuo Santo Spirito, riceverlo per tuo proprio figliuolo per adottazione, ed incorporarlo nella tua Santa Chiesa, e ti supplichiamo umilmente, di fare che siccome esso ora si fa partecipe della morte del tuo Figliuolo, lo sia della sua risurrezione pure; E che finalmente col rimanente de' tuoi Santi, erediti il tuo Regno eterno, per esser tuo Figliuolo Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

Nè dubitino punto che il bambino, così battezzato non sia legalmente e sufficientemente battezzato; e che debba esser ribattezzato. Nulladimeno, se il bambino così battezzato viene a risanarsi, sarà espediente di portarlo nella Chiesa, acciochè, se'l Piovano della medesima Parocchia ha battezzato lui stesso questo bambino, la Congregazione resti accertata della vera forma del battesimo, da lui, privatamente usata: nel qual caso, egli dirà così.

IO vi faccio fede, che secondo 'l debito e prescritto Ordine della Chiesa; in tal tempo, ed in tal luogo, ho battezzato questo in presenza di varii testimonii.

Ma se il *bambino sarà stato battezzato da qualch' altro legittimo Piovano allora il Ministro della Parocchia dove è nato* il *bambino o battezzato, esaminerà e proverà se* il *bambino è stato legittimamente battezzato si*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Privatus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Privattaufe.

lung zu beſeitigen, ſehe man die wahre Erklärung deſſelben und die Gründe, warum es beyzubehalten iſt, im dreyßigſten Canon, der im Jahre 1604 zuerſt bekannt gemacht wurde.

Ordnung
nach welcher die
Privattaufe in den Häuſern verrichtet werden ſoll.

Die Prediger eines jeden Kirchſpiels ſollen die Gemeine öfters ermahnen, die Taufe ihrer Kinder nicht länger als bis zum erſten, oder andern Sonntage nach deren Geburt, oder bis zu einem dazwiſchen fallenden Feſttage zu verſchieben, es wäre denn, daß ſie große und gültige, von dem Prediger zu billigende, Urſachen zum Gegentheil hätten.

Auch ſoll die Gemeine erinnert werden, ihre Kinder, ohne gleich wichtige Urſachen, und ohne, daß es die Nothwendigkeit erfordert, nicht in ihren Häuſern taufen zu laſſen. Wenn aber dieſe Nothwendigkeit eintritt, ſo ſoll die Taufe folgendermaßen verrichtet werden:

Zuerſt ſoll der Prediger des Kirchſpiels oder, in deſſen Abweſenheit, irgend ein anderer rechtmäßiger Prediger, den man haben kann, mit denen, die gegenwärtig ſind, Gott anrufen, das Gebet des Herrn und ſo viele der im Formular der öffentlichen Kindertaufe verordneten Collecten beten, wie Zeit und Umſtände es erlauben. Darauf, wenn einer der Anweſenden dem Kinde einen Namen gegeben hat, ſoll der Prediger Waſſer über daſſelbe gießen und ſprechen:

Ich taufe dich im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geiſtes. Amen.

Dann knieen alle nieder und der Prediger ſoll folgendes Dankgebet ſprechen:

Wir ſagen dir innigſten Dank, barmherziger Vater, daß du dieſes Kind, durch deinen heiligen Geiſt, wiedergeboren, es zu deinem eigenen Kinde angenommen und deiner heiligen Kirche einverleibt haſt. Demüthig bitten wir dich, verleihe, daß es an der Auferſtehung deines Sohnes Theil haben möge, wie es jetzt ſeines Todes theilhaftig geworden iſt, und laß es endlich, mit allen deinen Heiligen ein Erbe deines ewigen Reichs werden, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Niemand darf zweifeln, ob ein auf dieſe Weiſe getauftes Kind auch rechtmäßig und gehörig getauft ſey. Es ſoll daher nicht wieder getauft werden. Bleibt es am Leben, ſo wird es ſchicklich ſeyn, daß man es in die Kirche bringe, damit der Prediger des Kirchſpiels, wenn er das Kind ſelbſt getauft hat, der ganzen Gemeine verſichern könne, daß es nach der rechten Form im Hauſe von ihm getauft worden; und in einem ſolchen Falle ſoll er alſo ſprechen:

Ich verſichere euch, daß ich dieſes Kind, zu der Zeit und an dem Orte, vor verſchiedenen Zeugen, der vorgeſchriebenen Kirchenordnung gemäß, getauft habe.

Wäre das Kind aber von einem andern rechtmäßigen Prediger getauft, ſo ſoll der Prediger des Kirchſpiels, in welchem das Kind geboren und

BAUTISMO PRI. DE PARVULOS.

la verdadera Explicacion de ella, y las justas Razones para retenerla se pueden ver en el Canon XXX. publicado en el Año MDCIV.

La Administracion de

BAUTISMO PRIVADO DE PARVULOS

En Casas particulares.

El Cura de cada Parroquia amonestará muchas veces al pueblo, que no dilaten el Bautismo de sus infantes mas alla del primero ó segundo Domingo despues de su Nacimiento, ú otro dia de fiesta que venga entre ellos, á no haber causa suficiente, que debe ser aprobada por el Cura.

Y tambien los amonestará, que sin semejante causa no procuren sean bautizados sus infantes en sus casas. Mas quando la necesidad obligare á ello, entónces el Bautismo será administrado en esta manera.

Primeramente el Ministro de la Parroquia, (ó en su ausencia, otro Ministro legal que se halláre) con los demas presentes, invoque á Dios y diga la Oracion Dominica, y de las Colectas señaladas ántes en la Forma de Bautismo Publico, quantas el tiempo y la urgencia permitiere. Y entónces el infante, siendo nombrado por alguno de los presentes, el Ministro derramará agua sobre él, diciendo estas palabras;

N. YO te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. Amen.

Entónces arrodillados todos, el Ministro dará gracias á Dios, y dirá,

NOSOTROS te damos cordiales gracias, ó Padre misericordioso, porque te agradó regenerar *éste Infante* con tu Espíritu santo; recibi*le* por tu *hijo adoptivo*, é incorporar*le* en tu santa Iglesia. Y humildemente te suplicamos concedas, que como *él* es ahora hecho participe de la muerte de tu Hijo, asimismo lo sea de su resurreccion: y que finalmente con el residuo de tus Santos, herede tu reyno eterno, mediante el mismo tu Hijo Jesu-Christo nuestro Señor. *Amen.*

Y no duden que el infante bautizado de este modo está legal y suficientemente bautizado, y no debe ser bautizado segunda vez. Con todo eso, si el infante que fuese bautizado de este modo, sobreviviere, conviene que sea llevado á la Iglesia, á fin que si el Ministro de la misma Parroquia fue el que lo bautizó, la Congregacion se asegure de la forma verdadera de Bautismo que usó privadamente: y en éste caso dirá así,

YO os certifico, que segun el orden debido y prescripto de la Iglesia, *en tal tiempo*, y *en tal lugar*, delante de diversos testigos yo bautizé este infante.

Mas si el Parvulo fué bautizado por algun otro Ministro legal: entónces el Ministro de la Parroquia en donde el infante nació y se bautizó, examinará si el infante fué legalmente, ó no, bautizado. En caso que los que traen

LATINA ET GRÆCA.

PÆDOBAPTISMUS PRIVATUS.

Ad eximendum omnem scrupulum, circa usum signi Crucis in Baptismo, veram mentis istius explicationem, justasque retinendi ejus causas, videre est in Canone XXX. Anno Domini 1604 primum edito.

ADMINISTRATIO PÆDOBAPTISMI
in
PRIVATIS ÆDIBUS.

¶ *Curati Populum sæpe admonebunt, ne Infantium Baptismum longius differant, quam in Dominicam nativitatem eorum proxime sequentem, aut a nativitate secundam, aut in alium diem festum inter utramque Dominicam, nisi ob causam gravem justamque, atque Ministro probatam.*

¶ *Ipsos etiam monebunt, ne, nisi gravi et necessaria de causa, liberos suos domi intra privatos parietes baptizandos curent. Urgente autem necessitate, tum administrabitur Baptismus in hunc modum.*

¶ *Primo Parochus, aut, eo absente, alius quilibet Minister legitimus, qui præsto aderit, una cum iis qui præsentes adfuerint, Deum invocabunt; Orationem Dominicam recitantes, simulque tot Collectas ex iis quæ habentur in formula Baptismi Publici, quot per temporis angustias et rei exigentiam licuerit. Deinde, nomine, ab aliquo eorum qui præsentes aderunt, Infanti imposito, Minister aquam in eum effundet, hæc verba recitans:*

[N.] EGO baptizo te in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

¶ *Tum, cunctis in genua provolutis, Minister Deo gratias aget, dicens:*

EX animo tibi gratias agimus, Pater summe misericors! quod dignatus sis Infantem *hunc* Sancto Spiritu tuo regenerare, *eum* in *filium tuum adoptivum* assumere, et sanctæ Ecclesiæ tuæ corpori inserere. Supplices etiam te rogamus, largiaris, ut, quemadmodum jam particeps factus est mortis Filii tui, sic et resurrectionis ejus fiat particeps; et tandem, cum reliquis Sanctis tuis, æterni regni hæreditatem consequatur, per eundem Filium tuum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Ne autem ullo modo dubitent, quin Infans, eo modo sacro Baptismo tinctus, sit rite et sufficienter baptizatus; adeo ut nefas sit eum denuo baptizari. Si tamen Infans, ad hunc modum baptizatus, superstes fuerit, eum expedit in Ecclesiam afferri, ut, si Parochus ipse illum baptizaverit, Ecclesia certior fiat de vera formula baptismi ab eo privatim usurpata. Re autem sic se habente, ita dicet:*

EGO vobis denuntio, me Infantem *istum* [*hoc, vel illo, tempore et loco*] juxta legitimum præscriptumque Ecclesiæ ritum, pluribus coram testibus, baptizasse.

¶ *Si autem Infans ab aliquo alio Ministro legitimo baptizatus fuerit, tunc Minister Parochiæ illius, in qua natus est Infans et baptizatus, examinabit, atque perquiret, fueritne Infans rite baptizatus, an non?*

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

τήν τε ἀληθινὴν διασάφησιν αὐτοῦ, καὶ τὰς εὐλόγους αἰτίας δι' ἃς κατέχεται, ἰδεῖν ἐστιν ἐν τῷ Λ' Κανόνι, πρῶτον δημοσιωθέντι ἔτει ᾳχδ'.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
ἐν ταῖς οἰκίαις
ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ.

Οι Κηδεμόνες ἑκάστης τῆς Παροικίας τὸν λαὸν πολλάκις νουθετήσουσι, μηδαμῶς ἀναβάλλεσθαι τὸν Παιδοβαπτισμὸν περαιτέρω τῆς πρώτης ἢ δευτέρας Κυριακῆς εὐθυς μετὰ τὰ τοῦ βρέφους γενέθλια, ἢ ἄλλης τινὸς ἑορτασίμου ἡμέρας παρεμπιπτούσης, εἰ μὴ διὰ μεγάλην τινὰ καὶ εὔλογον αἰτίαν, ἣν ἀποδέχοιτ' ἂν ὁ Κηδεμών.

Ἔτι δὲ τὸν λαὸν παραινήσουσιν, ἵνα μηδαμῶς τὰ παιδία αὐτῶν οἴκοι βαπτίζεσθαι ποιῶσι, πλὴν εἰ μὴ μεγάλης τινὸς αἰτίας καὶ ἀνάγκης οὔσης. Τότε δὲ τὸ Βάπτισμα οὑτωσὶ τελεσθήσεται.

Πρῶτον μὲν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ ἀπόντος αὐτοῦ ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργὸς, οὗ τινος τυχεῖν ἂν εἴη) μετὰ τῶν παρόντων τὸν Θεὸν ἐπικαλέσει, καὶ λέξει Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, καὶ τοσαύτας τῶν πρότερον ἐν τῷ τοῦ Δημοσίου Βαπτίσματος τόπῳ διαταχθεισῶν Συναπτῶν, ὅσας ὁ καιρὸς καὶ παροῦσα ἀνάγκη ἐπιδέξεται. Κἄτα τὸ βρέφος ὑπό τινος τῶν παρεστώτων ὀνομασθὲν ὁ Λειτουργὸς ὕδατι ῥαντιεῖ, λέγων τάδε τὰ ῥήματα.

Ν. Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τῶ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τότε γονυπετούντων ἁπάντων ὁ Λειτουργὸς εὐχαριστήσει τῷ Θεῷ, λέγων.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου δι' υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι· Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρίζεσθαι ἵνα ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ σου κοινωνὸν ἐγενήθη, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετάσχῃ· ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Ἰησῦ Χριστῦ τῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν. Ἀνένδοιάστως δὲ πεπείσθωσαν, ὅτι τὸ παιδίον οὑτωσὶ βαπτισθὲν, νομίμως καὶ ἀποχρώντως βεβάπτισται, καὶ οὐδαμῆ χρείαν ἔχει τοῦ ἀναβαπτισθῆναι. Οὐ μὴν ἀλλ' εἰ τὸ παιδίον τόνδε τὸν τρόπον βαπτισθὲν περιγενήσεται, συμφέρει αὐτὸ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσενεχθῆναι, ὅπως εἰ ὁ τῆς αὐτῆς Παροικίας Λειτουργὸς ἐβάπτισε τὸ παιδίον, τῷ παρόντι Ὁμίλῳ γνωρίζηται ὁ ἀληθινὸς τρόπος τοῦ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἰδίᾳ τελεσθέντος Βαπτίσματος. Τότε δὲ οὕτως ἐρεῖ.

ΓΝΩΡΙΖΩ ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν προσήκουσαν καὶ καθεστηκυῖαν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν, ἐν τοιῳδὶ χρόνῳ καὶ τοιῳδὶ τόπῳ ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων ἐβάπτισα τῦτο τὸ παιδίον. Εἰ δὲ τὸ παιδίον ὑπ' ἄλλου τινὸς νομίμου Λειτουργοῦ ἐβαπτίσθη, τότε ὁ Λειτουργὸς τῆς Παροικίας ὅπου ἐτέχθη καὶ ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον, δοκιμάσει καὶ πειράσει εἰ ἄρα νομίμως ἐβαπτίσθη τὸ παιδίον ἢ μή. Τότε

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pœdobaptismus Privatus.

ANGLICANA ET GALLICA.

PRIVATE BAPTISM.

Child be lawfully baptized, or no. In which case, if those that bring any Child to the Church do answer, that the same Child is already baptized, then shall the Minister examine them further, saying,

BY whom was this Child baptized?
Who was present when this Child was baptized?
Because some things essential to this Sacrament may happen to be omitted through fear or haste, in such times of extremity; therefore I demand further of you,
With what matter was this Child baptized?
With what words was this Child baptized?

And if the Minister shall find by the answers of such as bring the Child, that all things were done as they ought to be; then shall not he christen the Child again, but shall receive him as one of the flock of true christian people, saying thus,

I CERTIFY you, that in this case all is well done, and according unto due order, concerning the baptizing of this Child; who being born in original sin, and in the wrath of God, is now, by the laver of Regeneration in Baptism, received into the number of the children of God, and heirs of everlasting life: for our Lord Jesus Christ doth not deny his grace and mercy unto such infants, but most lovingly doth call them unto him, as the holy Gospel doth witness to our comfort on this wise.

St. *Mark* x. 13.

THEY brought young Children to Christ, that he should touch them; and his disciples rebuked those that brought them. But when Jesus saw it, he was much displeased, and said unto them, Suffer the little children to come unto me, and forbid them not; for of such is the kingdom of God. Verily I say unto you, Whosoever shall not receive the kingdom of God as a little child, he shall not enter therein. And he took them up in his arms, put his hands upon them, and blessed them.

After the Gospel is read, the Minister shall make this brief Exhortation upon the words of the Gospel as in the Publick Baptism.

BELOVED, ye hear in this Gospel the, &c.

OUR Father, which art in heaven, &c.

ALMIGHTY and everlasting God, &c.

Then shall the Priest demand the Name of the Child; which being by the Godfathers and Godmothers pronounced, the Minister shall say,

DOST thou, in the Name of this Child, renounce the devil and all his works, the vain pomp and glory of this world, with all covetous desires of the same, and the carnal desires of the flesh, so that thou wilt not follow, nor be led by them?

Answer. I renounce them all.

Minister

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth?
And in Jesus Christ his only-begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost; born of the Virgin Mary;

BAPTEME DOMESTIQUE.

crites. Et dans le cas où ceux qui ont apporté l'enfant à l'église répondront affirmativement, le ministre les examinera plus particulièrement encore, leur proposant les questions suivantes:

PAR qui a été baptisé cet enfant?
Qui étoit présent quand cet enfant a été baptisé?
Et comme il est possible que dans une telle extrémité, il a pu arriver que l'on ait omis quelque chose d'essentiel à ce sacrement, soit par crainte ou par précipitation, je vous demande de plus,
Avec quoi a été baptisé cet enfant?
De quels mots s'est-on servi en le baptisant?

Que si le ministre trouve par les réponses de ceux qui apportent l'enfant, que toutes les formalités prescrites ont été remplies, il ne baptisera point l'enfant de nouveau, mais le recevra comme vrai membre de l'église chrétienne, en disant:

JE vous certifie, que toutes les formalités requises ont été remplies au baptême de cet enfant; lequel étant né en péché originel, et sujet à la colère de Dieu, est maintenant par l'ablution de la régénération au baptême, reçu au nombre des enfans de Dieu, et des héritiers de la vie éternelle: car notre Seigneur Jésus-Christ ne refuse point sa grâce et sa miséricorde à de tels petits enfans; au contraire, il les appelle affectueusement à soi, comme son Saint Evangile le témoigne à notre consolation en ces paroles:

L'Evangile, St. Marc x. 13.

ON présenta à Jésus-Christ de petits enfans, afin qu'il les touchât; mais les disciples reprenoient ceux qui les présentoient. Et Jésus voyant cela, en fut indigné, et il leur dit: laissez venir à moi les petits enfans, et ne les empêchez point; car à tels est le royaume de Dieu. En vérité je vous dis, que quiconque ne recevra comme un petit enfant le royaume de Dieu, il n'y entrera point. Après les avoir donc pris entre ses bras, il les bénit en posant les mains sur eux.

Après la lecture de l'évangile, le ministre fera cette courte exhortation sur les paroles de l'évangile.

BIEN-AIMES, vous entendez, &c.

NOTRE Père qui es aux cieux, &c.

DIEU tout-puissant, et Père céleste, &c.

Alors le prêtre demandera aux parrains et aux marraines quel nom on a donné à l'enfant. Après avoir reçu leur réponse, il dira:

RENONCES-TU, au nom de cet enfant, au diable et à toutes ses œuvres, à la vaine pompe et à la vaine gloire de ce monde, et à toutes ses convoitises, et aux affections corrompues de la chair; tellement que tu ne les serviras point, et que tu ne te laisseras point gouverner par elles?

Réponse. J'y renonce entièrement.

Le Ministre.

CROIS-TU en Dieu le Père tout-puissant, Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur?

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΟΙΚΙΑι.

Καὶ ἐὰν οἱ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φέροντες τὸ βρέφος ἀποκρίνονται, ὅτι ἐβαπτίσθη, τότε ὁ Λειτουργὸς τὸς ἐξετάζει περαιτέρω λέγων·

ΠΟΙΟΣ ἐβάπτισε τὸ βρέφος;
Ποῖος ἦτο παρὼν ὅταν ἐβαπτίσθη;
Ἐπειδὴ ἐνδέχεται ἵνα ἀμελήθη τι τῶν εἰς τὸ μυστήριον τοῦτο ἀναγκαίων φοβοῦντες ἢ βιαζόμενοι εἰς τοιαύτην ἀνάγκην· λοιπὸν σᾶς ἐρωτῶ ἀκόμι,
Μὲ ποίαν οὐσίαν τὸ βρέφος τοῦτο ἐβαπτίσθη;
Μὲ ποίους λόγους τὸ βρέφος τοῦτο ἐβαπτίσθη;

Καὶ ἐὰν ὁ Λειτουργὸς εὕρῃ ἀπὸ τὰς ἀποκρίσεις τῶν ὅσων ἔφερον τὸ βρέφος, ὅτι τὰ πάντα κατὰ τὸ πρέπον ἐπράχθησαν, τότε δὲν θέλει τὸ μεταβαπτίσειν, ἀλλὰ θέλει τὸ δεχθῆν ὡσὰν ἕνα τοῦ ποιμνίου τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν, λέγων οὕτως·

ΣΑΣ βεβαιώνω ὅτι εἰς τοῦτο τὸ ἔργον τὰ πάντα κατὰ τὸ πρέπον ἐπράχθησαν, καὶ καλὰ τὸν νόμον εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ βρέφους τότε. Τὸ ὁποῖον γεννηθὲν εἰς τὴν σύμφυτον ἁμαρτίαν, καὶ εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ εἶναι τῶρα διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς ἐν τῷ βαπτίσματι παλιγγενεσίας συγκαταριθμιμένον μὲ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς κληρονόμους τῆς αἰωνίου ζωῆς· ὅτι ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἀπαρνεῖται τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεός του εἰς τοιαῦτα βρέφη ἀλλὰ φιλοφρονέστατα τὰ καλεῖ, καθὼς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον μαρτυρεῖ πρὸς ἀνάπαυσίν μας εἰς τοῦτον τὸν τρόπον,

Μάρκ. ι'. ιγ'.

ΕΦΕΡΟΝ πρὸς τὸν Ἰησοῦν παιδία ὅπως τὰ ἐγγίξῃ, καὶ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμων τὸς προσφέροντας αὐτὰ, Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἀφίσατε τὰ παιδία νὰ ἔλθωσι πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ τὰ ἐμποδίζετε, τῶν γὰρ τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅποιος δὲν δεχθῆ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡσὰν παιδίον, δὲν θέλει ἐμβειν εἰς αὐτήν. Καὶ ἐναγκάλισεν αὐτὰ, καὶ ἔβαλεν ἐπάνω των τὰς χεῖρας τα, καὶ τὰ εὐλόγισε.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ εὐαγγελίου ὁ Λειτουργὸς κάμνει τὴν αὐτὴν βραχεῖαν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ εὐαγγελίου, καθὼς ἐν τῷ εἰς τὴν ἐκκλησίαν παιδοβαπτισμῷ·

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε εἰς τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον, κ. τ. λ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ τὸ ὄνομα τοῦ βρέφους, καὶ δωθὲν ὑπὸ τῶν συμπατέρων καὶ συμμητέρων, ὁ Λειτουργὸς λέγει,

ΑΡΝΗΣΑΙ σὺ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ βρέφους τούτου, τὸν διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ τὰς πλεονεξίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἀσελγεῖς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, ὥστε νὰ μὴ τὰς ὑπακούσῃς μήτε ὁδηγηθῆς ἀπ' αὐτὰς;
Ἀπόκρισις. Ναὶ. Ταῦτα πάντα ἀπαρνοῦμαι.

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς;

BATTESIMO PRIVATO.

o no. Nel qual caso, se quelli che portano il bambino in Chiesa, rispondono che quel bambino è già stato battezzato, allora il Piovano procederà ad esaminarli in oltre, dicendo,

DA chi è stato battezzato questo bambino?
Chi era presente quando questo bambino fu battezzato?
Perchè qualche cosa d' essenziale a questo Sacramento può esser stata trascurata, sia per timore, o troppa fretta, in casi simili d' estremità; perciò vi domando di più.
Con qual materia è stato battezzato questo bambino?
Con quali parole è egli stato battezzato?

E se 'l Piovano trova dalle risposte di quelli c' han portato il bambino, ch' ogni cosa è stata fatta come si deve; in tal caso non lo tornerà a battezzare, anzi lo riceverà come uno della Greggia del vero Popolo cristiano, dicendo,

IO vi faccio fede, che in questo caso ogni cosa è ben fatta, e conforme al buon ordine, per quanto spetta al battesimo di questo bambino il quale essendo nato in peccato originale, e nell' ira di Dio, viene ora per il lavacro di rigenerazione, nel Battesimo, ricevuto nel numero del figliuolo di Dio, ed eredi della vita eterna: Perchè il nostro Signore Gesù Cristo non ricusa la sua grazia e misericordia a tali fanciullini, anzi li chiama amorevolissimamente a sè, siccome il Santo Evangelo ce lo dichiara a nostro conforto in questo modo.

L' Evangelo. S. Marco x. 13.

FURONO presentati de' piccoli bambini a Cristo acciochè gli toccasse, ma i discepoli sgridavano coloro che gli presentavano. E Gesù veduto ciò, s' indegnò, e disse loro, lasciate i piccoli bambini venir a me, e non gli divietate: Perchè di tali è il Regno di Dio. Io vi dico in verità che chiunque non avrà ricevuto il Regno di Dio come piccol bambino, non entrerà in esso. E recatiglisi in braccio, ed imposte lor le mani, gli benedisse.

Dopo la lettura dell' Evangelo, il Piovano farà la stessa breve esortazione sopra le parole dell' Evangelo, siccome nel Battesimo Publico.

DILETTISSIMI voi udite in questo Evangelo &c.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

IDDIO eterno ed onnipotente, &c.

Poi il Prete domanderà il Nome del bambino, il quale essendo dai compari e comari pronunziato, il Piovano dirà.

RINUNZII tu nel nome di questo bambino, il diavolo e tutte le sue opere, la vana pompa e gloria del mondo, con tutte le sue concupiscenze di quello, e gli appetiti sensuali della carne, in tal modo che tu non gli vogli seguitare, nè esser menato da essi?
Risposta. Gli rinunzio tutti quanti.

Piovano.

CREDI tu in Dio Padre Onnipotente, creatore del cielo e della terra?

LITURGIA POLYGLOTTA.

Pædobaptismus Privatus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Privattaufe.

getauft iſt, unterſuchen, ob es auf die gehörige Art getauft worden, oder nicht. In dieſem Falle, wenn diejenigen, die das Kind zur Kirche bringen, verſichern, daß es die Taufe ſchon empfangen habe, ſoll der Prediger ſie folgendermaßen weiter befragen:

Von wem iſt dieſes Kind getauft worden?

Wer war gegenwärtig, als dieſes Kind getauft wurde?

Weil aus Furcht oder in der Eile, in einer ſolchen Zeit der Noth, von dem, was zu dieſem Sacramente weſentlich gehört, etwas ausgelaſſen ſeyn könnte, ſo frage ich euch ferner:

Womit iſt dieſes Kind getauft worden?

Mit welchen Worten iſt dieſes Kind getauft?

Erſieht nun der Prediger aus den Antworten derer, die das Kind bringen, daß, im Weſentlichen, nichts bey der Taufe deſſelben verſehen oder ausgelaſſen worden, ſoll er das Kind nicht noch einmal taufen, ſondern daſſelbe als ein Mitglied der wahren chriſtlichen Heerde aufnehmen, und ſprechen:

Ich verſichere euch, daß in dieſem Falle, die Taufe dieſes Kindes betreffend, alles gehörig und in geziemender Ordnung verrichtet worden iſt. So iſt nun dieſes Kind, das in der Erbſünde und unter dem Zorne Gottes geboren war, durch das Bad der Wiedergeburt in der Taufe, in die Zahl der Kinder Gottes und der Erben des ewigen Lebens aufgenommen: denn unſer Herr, Jeſus Chriſtus, verſagt ſeine Gnade und Barmherzigkeit ſolchen Kindern nicht, ſondern ruft ſie aufs liebreichſte zu ſich, wie das heilige Evangelium, zu unſerm Troſte, folgendermaßen bezeuget:

Marci 10, 13—16.

Und ſie brachten Kindlein zu ihm, daß er ſie anrührete. Die Jünger aber fuhren die an, die ſie trugen. Da es aber Jeſus ſahe, ward er unwillig und ſprach zu ihnen: Laſſet die Kindlein zu mir kommen, und wehret ihnen nicht, denn ſolcher iſt das Reich Gottes. Wahrlich, ich ſage euch: wer das Reich Gottes nicht empfähet als ein Kindlein, der wird nicht hineinkommen. Und er herzte ſie, und legte die Hände auf ſie, und ſegnete ſie.

Nach Vorleſung des Evangelii ſoll der Prediger, über die Worte deſſelben, die folgende kurze Ermahnung ſprechen:

Geliebte! Ihr höret in dieſem Evangelio u. ſ. w. (Wie im Formular der öffentlichen Kindertaufe.)

Unſer Vater, der du biſt u. ſ. w.

Allmächtiger und ewiger Vater! In Demuth danken wir dir, u. ſ. w.

Dann ſoll der Prediger nach dem Namen des Kindes fragen, und wenn dieſer von den Taufzeugen ihm geſagt worden, ſoll er ſprechen:

Entſageſt du, im Namen dieſes Kindes, dem Teufel und allen ſeinen Werken, der eitlen Pracht und Herrlichkeit dieſer Welt, mit allem heftigen Verlangen nach derſelben, und den ſinnlichen Lüſten des Fleiſches, daß du ihnen nicht folgen und dich nicht von ihnen leiten laſſen willſt?

Antwort. Ich entſage dem allen.

Der Prediger. Glaubſt du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde?

BAUTISMO PRI. DE PARVULOS.

algun infante á la Iglesia, respondan que está ya bautizado, el Ministro examinará mas por menudo, diciendo,

¿POR quien fué este Parvulo bautizado?

¿Quien estuvo presente quando este infante fué bautizado?

Porque acontece que algunas cosas esenciales á este Sacramento se omiten por miedo ó demasiada priesa en peligro urgente; portanto Yo os demando mas,

¿Con qué materia fué bautizado este infante?

¿Con qué palabras fué este infante bautizado?

Ysi el Ministro halláre por las respuestas de los que traen el Parvulo, que todo se hizo como conviene; no bautizará al infante segunda vez, sino le recibirá como uno del rebaño del verdadero pueblo christiano, diciendo así,

YO os aseguro que en el caso presente, y respecto al bautismo de este Infante todo se ha hecho bien y debidamente; y que habiendo nacido en pecado original, y en la ira de Dios, por medio del lavatorio de Regeneracion del Bautismo se halla al presente contado en el numero de los hijos de Dios, y herederos de la vida eterna: porque nuestro Señor Jesu-Christo no niega su gracia y merced á semejantes criaturas, sino que los llama amorosamente á sí, como el santo Evangelio lo atestigua para consuelo nuestro, en estas palabras.

El Evangelio. S. Marc. x. 13.

Y LE presentaban unos niños para que los tocase. Mas los discípulos reñian á los que los presentaban. Y quando los vió Jesus, lo llevó muy á mal, y les dixo: Dexad á los niños venir á mí, y no se lo estorbeis: porque de los tales es el reyno de Dios. En verdad os digo: Que el que no recibiere el reyno de Dios como niño, no entrará en él. Y abrazándolos, y poniendo sobre ellos las manos, los bendecia.

Despues de leido el Evangelio, el Ministro hará esta breve Exhortacion sobre sus palabras.

AMADOS, vosotros ois en este Evangelio, &c.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

DIOS omnipotente y eterno, Padre &c.,

Entónces el Presbitero preguntará el Nombre del infante, y siendo dicho por los Padrinos y Madrinas, el Ministro dirá,

¿RENUNCIAS tú en nombre de este *Niño* al diablo y todas sus obras, la pompa vana y gloria del mundo, con todos sus codiciosos deseos, y los deseos carnales de la carne, en tal manera que ni los seguirás ni serás guiado por ellos?

Resp. Yo los renuncio todos.

Ministro.

¿CREES tú en Dios el Padre Todo-poderoso, Hacedor de cielo y tierra?

LATINA ET GRÆCA.

PÆDOBAPTISMUS PRIVATUS.

Si fuerit, et illi qui Infantem in Ecclesiam attulerunt, responderint, Infantem istum jam baptizatum esse, tunc Minister eos ulterius examinabit, dicens:

A QUO baptizatus est Infans iste?

Quis præsens adfuit, cum baptizatus est infans iste?

Quoniam fieri potest, ut nonnulla, quæ ad hujus sacramenti essentiam spectant, præ metu aut nimia festinatione, in tanta periculi urgentis necessitate, omissa sint, ideo quæro a vobis,

Quo liquore baptizatus est Infans iste?

Quibus verbis infans iste baptizatus est?

¶ *Quod si Minister, ex eorum responsionibus qui Infantem sistunt, omnia rite legitimeque peracta compererit; tunc Infantis baptismum non iterabit; sed illum recipiet, tanquam unum e grege vere Christiani populi, dicens in hunc modum:*

EGO vobis denuntio, re ita se habente, rite legitimeque, atque juxta ordinem, cuncta esse peracta circa baptismum hujus Infantis; *qui, natus* in originali peccato, et sub ira Dei, nunc est, per lavacrum regenerationis in Baptismo, in numerum filiorum Dei et hæredum vitæ æternæ *co-optatus.* Quippe Dominus noster, Jesus Christus, gratiam suam ejusmodi infantibus non denegat; sed eos ad se peramanter invitat, ut testatur Evangelium ad magnam nostram consolationem, in hunc modum:

Evangelium. S. Marc. x. 13.

ET offerebant illi parvulos, ut tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos cum videret Jesus, indigne tulit, et ait illis: Sinite parvulos venire ad me; et ne prohibueritis eos. Talium enim est regnum Dei. Amen dico vobis: quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Et complexans eos, et imponens manus super illos, benedicebat eos.

¶ *Post prælectum Evangelium, Minister hanc brevem exhortationem super verba Evangelii recitabit:*

DILECTI, auditis in hoc Evangelio, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici.*]

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

OMNIPOTENS et æterne Deus, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici.*]

¶ *Tum Presbyter quæret Infantis nomen; quo a Susceptoribus et Susceptricibus prolato, Minister dicet:*

AN abrenuntias, Infantis istius nomine, Diabolo et omnibus operibus ejus, inani pompæ et gloriæ hujus sæculi, omnibus ejusdem cupiditatibus, et carnis concupiscentiis; adeo ut nec eas secuturus sis, nec iis te duci permissurus?

Responsio. Abrenuntio istis omnibus.

Minister.

CREDIS in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ? et in Jesum Chris-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

δὲ, εἰ οἱ τὸ παιδίον ὁτιοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀποκριθήσονται, ὅτι ἤδη βεβάπτισται τὸ παιδίον, ὁ Λειτουργὸς πορρωτέρω ἐξετάσει αὐτοὺς λέγων.

ΠΑΡΑ *τίνος ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;*

Τίνες παρῆσαν ἐν τῷ βαπτίζεσθαι τὸ παιδίον;

Ἐπειδὴ ἐσθ' ὅπως τῶν τῷ Μυστηρίῳ τούτῳ οὐσιωδῶς προσηκόντων παραλελεῖφθαι ἄττα συμβαίη ἂν διὰ τὸν φόβον ἢ διὰ τὴν ἔπειξιν ἐν τοῖς τοιούτοις τῆς ἀνάγκης καιροῖς, ἔτι οὖν ἐπερωτῶ ὑμᾶς,

Ποίᾳ τινὶ ὕλῃ ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

Ποίοις τίσι ῥήμασιν ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον;

Ἐὰν δὲ ὁ Λειτουργὸς ἐξ ἀποκρίσεων τῶν τὸ παιδίον προσφερόντων κατανοήσῃ πάντα κατὰ τὸ δέον διαπεπράχθαι, τότε οὐκ ἀναβαπτίσει τὸ παιδίον, ἀλλὰ προσδέξεται αὐτὸ, ὡς ἐναρίθμιον τῇ ποίμνῃ τοῦ ὄντως Χριστιανοῦ λαοῦ, λέγων οὑτωσί.

ΓΝΩΡΙΖΩ ὑμῖν, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ καλῶς καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν πάντα πέπρακται πρὸς τὸ βάπτισμα τοῦ παιδίου τοῦτου φέροντα· ὃ ἐν τῇ συμφύτῳ ἁμαρτίᾳ καὶ ὀργῇ Θεοῦ γεγεννημένον, νῦν διὰ λουτροῦ Παλιγγενεσίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἀναγέγραπται εἰς κατάλογον τῶν τοῦ Θεοῦ, τέκνων τε καὶ ζωῆς αἰωνίου κληρονόμων· Καὶ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἀπαναίνεται τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοιαῦτα τὰ βρέφη ἐκτείνειν, ἀλλὰ φιλοφρονέστατα προσκαλεῖται αὐτὰ, καθάπερ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὴν παραμυθίαν ἡμῶν μαρτυρεῖ τόνδε τὸν τρόπον.

Εὐαγγ. κατὰ Μάρκ. ι' ιγ'.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝ τῷ Χριστῷ παιδία ἵνα ἅψηται αὐτῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ, κ. τ. λ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κ. τ. λ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, κ. τ. λ

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτήσει τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου, ὅπερ ἠνίκα οἱ Σύμπατρές τε καὶ Συμμήτερες ἀπηγγείλαντο, ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΜΩΝ ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάττῃ τῷ Διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἕπεσθαι, μηθ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπα-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismi Adultorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

ADULT BAPTISM.

that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Communion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

Answer. All this I stedfastly believe.

Minister.

WILT thou then obediently keep God's holy will and commandments, and walk in the same all the days of thy life?

Answer. I will.

Then the Priest shall say,

WE receive this Child into the, &c.

Then shall the Priest say,

SEEING now, dearly beloved brethren, &c.

Then shall the Priest say,

WE yield thee most hearty thanks, &c.

Then all standing up, the Minister shall make this Exhortation to the Godfathers and Godmothers.

FORASMUCH as *this Child hath*, &c.

But if they which bring the Infant to the Church do make such uncertain answers to the Priest's questions, as that it cannot appear that the Child was baptized with Water, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, (*which are essential parts of Baptism,*) *then let the Priest baptize it in the form before appointed for Publick Baptism of Infants; saving that at the dipping of the Child in the Font, he shall use this form of words.*

IF thou art not already baptized, *N.* I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

The Ministration of

BAPTISM TO SUCH AS ARE OF RIPER YEARS,

And able to answer for themselves.

When any such Persons, as are of riper years, are to be baptized, timely notice shall be given to the Bishop, or whom he shall appoint for that purpose, a week before at the least, by the Parents, or some other discreet persons; that so due care may be taken for their Examination, whether they be sufficiently instructed in the Principles of the Christian Religion; and that they may be exhorted to prepare themselves with Prayers and Fasting for the receiving of this holy Sacrament.

And if they shall be found fit, then the Godfathers and Godmothers (the people being assembled upon the Sunday or Holy-day appointed) shall be ready to present them at the Font immediately after the second Lesson, either at Morning or Evening Prayer, as the Curate in his discretion shall think fit.

BAPTEME DES ADULTES.

Et qu'il a été conçu du Saint-Esprit; qu'il est né de la vierge Marie; qu'il a souffert sous Ponce Pilate, qu'il a été crucifié, qu'il est mort, et qu'il a été enseveli; qu'il est descendu aux enfers, et que le troisième jour il est ressuscité des morts; monté aux cieux; qu'il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et que de là il viendra à la fin du monde pour juger les vivans et les morts? Et crois-tu au Saint-Esprit? Crois-tu la sainte église universelle; la communion des saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle apres la mort?

Réponse. Je crois tout cela fermement.

Le Ministre.

VEUX-TU donc faire la sainte volonté de Dieu, et garder en toute obéissance ses saints commandemens? et veux-tu y marcher tous les jours de ta vie?

Réponse. Je le veux.

Alors le prêtre dira:

NOUS recevons cet enfant, &c.

Puis le prêtre dira:

OR maintenant, frères bien-aimés, &c.

Alors le prêtre dira:

NOUS te rendons grâces, &c.

Puis tous s'étant levés, le ministre parlant aux parrains et aux marraines, leur fera cette exhortation.

PUISQUE cet enfant a promis, &c.

Mais si ceux qui apportent l'enfant à l'église font des réponses vagues et douteuses aux questions du prêtre, en sorte qu'il ne paroisse pas certain que l'enfant ait été baptisé d'eau, au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit, *en quoi consiste les parties essentielles du baptême; alors le prêtre procédera à le baptiser selon la forme du baptême public, excepté qu'en plongeant l'enfant dans les fonts il emploiera ce formulaire:*

SI tu n'es point déjà baptisé, *N.* je te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. Amen.

ORDRE POUR L'ADMINISTRATION

du

BAPTEME DES ADULTES.

Lorsque ce sont des adultes qui doivent être baptisés, les pères et les mères, ou autres personnes discrètes, en donneront avis de bonne heure (au moins une semaine auparavant) à l'évêque, ou à celui qu'il nommera, afin que de cette manière on puisse les examiner, et constater qu'ils sont suffisamment instruits des principes de la religion chrétienne; et afin qu'on les exhorte à se bien préparer par la prière et par le jeûne pour la réception de ce saint sacrement.

Trouvés capables, ils se présenteront au temps et au jour prescrits devant les fonts, avec leurs parrains et leurs marraines, immédiatement après la seconde leçon des prières du matin ou du soir, selon que le ministre l'aura réglé en sa prudence.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑι.

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη, κατέβη εἰς τὸν ᾅδη, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν; ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος Πατρὸς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μέλλει 'να ἔλθῃ εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος 'να κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; εἰς τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν; καὶ εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις. Ταῦτα πάντα πιστεύω βεβαίως.

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν ὑπακούσειν τὴν τοῦ Θεοῦ θέλησιν, καὶ τὰς ἐντολάς του, καὶ εἰς αὐτὰς 'να πορεύσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου;

Ἀπόκρισις. Θέλω.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὸ βρέφος τοῦτο, κ. τ. λ.

Ὕστερα,

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, κ. τ. λ.

Ὕστερα,

ΕΞ ὅλης τῆς καρδίας μας, κ. τ. λ.

Τότε στέκοντες πάντες ὀρθοὶ ὁ Λειτουργὸς λέγει πρὸς τοὺς συμπατέρας καὶ τὰς συμμητέρας τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν,

ΕΠΕΙδὴ τοῦτο τὸ βρέφος, κ. τ. λ.

Ἐὰν δὲ οἱ εἰς τὴν ἐκκλησίαν φέροντες τὸ βρέφος δὲν εἶναι βέβαιοι ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν ὕδατι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τότε ὁ Ἱερεὺς ἂς τὸ βαπτίσῃ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον εἰς τὸν ἓν τῇ ἐκκλησίᾳ παιδοβαπτισμὸν, λέγων ὅμως τοὺς ἀκολούθους λόγους.

ΕΑΝ δὲν ἐβαπτίσθης, Δ. Ἐγὼ σὲ βαπτίζω εἰς τὸ ὄνομα, κ. τ. λ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΝΤΩΝ

ΕΝ ΗΛΙΚΙΑι,

ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΝΩΝ 'ΝΑ ΑΠΟΚΡΙΘΩΣΙΝ.

Εάν τινες τῶν ἐν ἡλικίᾳ θελήσωσι 'να βαπτισθῶσι πρόσκαιρος μήνυσις θέλει δωθεῖν τοῦ Ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ διαταχθέντος, μίαν ἑβδομάδα τοὐλάχιστον πρώτερον, ἀπὸ τοὺς γονέας ἢ ἄλλο τινὰ ἱκανὸν ὑποκείμενον· ὅπως πρεπόντως ἐξετασθῇ ἐὰν ἀρκετὰ ἐδιδάχθησαν τὰ Στοιχεῖα τῆς χριστιανικῆς Πίστεως, καὶ ὅπως τοῖς παραγγέλλωσι 'να ἑτοιμασθῶσι μετὰ Προσευχῶν καὶ νηστείας διὰ τὸ ἅγιον τοῦτο Μυστήριον.

Ἐὰν δὲ εὑρεθῶσιν ἕτοιμοι, τότε οἱ Συμπατέρες καὶ Συμμητέρες (ὁ λαὸς συναθροισμένος τὴν Κυριακὴν, ἢ ἄλλην διαταχθεῖσαν ἑορτὴν) θέλουσιν εἶσθαι ἕτοιμοι 'να τοὺς παραστήσωσιν εἰς τὸ βαπτιστήριον ἀμέσως μετὰ τὸ δεύτερον τῆς Αὐγινῆς ἢ Ἑπερινῆς Προσευχῆς ἀνάγνωσμα, κάτα τὴν διάκρισιν τοῦ Ἱερέως.

BATTESIMO DEGLI ADULTI.

Ed in Gesù Cristo unigenito suo Figliuolo nostro Signore? E che fu conceputo dello Spirito Santo? Nato della Vergine Maria; che patì sotto Ponzio Pilato, che fu crocifisso, morto e sepolto; che discese agl' inferi, e che anco risuscitò il terzo giorno, ch' egli salì in cielo, e che siede alla destra di Dio Padre Onnipotente e che di là verrà dinuovo alla fin del mondo per giudicare i vivi ed i morti?

E credi tu nello Spirito Santo: la Santa Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi, la remission de' peccati, la risurrezione della carne, e la vita eterna dopo la morte?

Risposta. Io credo tutto questo fermamente.

Piovano.

VUOI tu dunque osservar ubbidientemente la Santa volontà di Dio, ed i suoi Comandamenti, e caminar in essi tutti i giorni della tua vita?

Risposta. Io voglio.

Allora il Prete dirà.

NOI riceviamo questo bambino, &c.

Allora il Prete dirà.

DILETTISSIMI fratelli, poichè questo bambino, &c.

E poi il Prete dirà.

NOI ti rendiamo grazie cordiali, &c.

Poi rizzandosi tutti in piedi, il Piovano farà questa esortazione ai compari e comari.

POICHE questo bambino ha promesso, &c.

Ma se quelli che portano il bambino in Chiesa sono incerti che 'l bambino sia stato battezzato con acqua, nel Nome del Padre, e del Figliuolo, e dello Spirito Santo in tal caso, che'l Prete lo battezzi nella forma del Battesimo publico de' bambini; eccetto, ch' egli userà questa forma di parole.

SE tu non sei già battezzato, *N.* Io ti battezzo nel Nome del Padre, e del Figliuolo, e dello Spirito Santo. *Amen.*

L' Amministrazione del

BATTESIMO A QUELLI CHE SONO ADULTI

E che sanno risponder da loro stessi.

Quando tali persone che sono d' età più matura debbono esser battezzati, bisognerà farne avvertito il Vescovo, o chiunque verra da lui, a ciò fissato; almeno una settimana innanzi tratto, dai padri e madri, od altre persone discrete; acciochè si prenda la debita cura d' esaminarli, e veder se sono bastantemente instrutti nei principii della religione Cristiana, e che siano esortati a preparasi con preghiere, e digiuni per esser in istato di partecipare di questo Santo Sacramento.

E se saranno trovati capaci, allora i compari e comari (il popolo essendo radunato la domenica, o festa fissata) saranno quivi pronti per presentarli al Battisterio, subito dopo la seconda Lezione, sia alle Preghiere della mattina o della sera, secondo che'l Piovano stimerà il più a proposito.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Taufe der Erwachsenen.

Und an Jesum Christum, seinen eingebornen Sohn, unsern Herrn, der empfangen ist von dem heiligen Geiste, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontius Pilatus, gekreutzigt, gestorben und begraben ist, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferstanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und sitzet zur rechten Hand Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten?

Und glaubst du an den heiligen Geist, eine heilige allgemeine christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben?

Antw. West glaube ich dieß alles.

Pred. Willst du denn auch dem heiligen Willen Gottes und seinen Geboten gehorchen, und durch alle Tage deines Lebens in denselben wandeln?

Antw. Ich will.

Dann soll der Prediger sprechen:

Wir nehmen dieses Kind in die Gemeine u. s. w. (Wie im Formular der öffentlichen Kindertaufe.)

Darauf soll der Prediger sprechen:

Da wir nun sehen, vielgeliebte Bruder! u. s. w.

Hierauf soll der Prediger sprechen:

Wir sagen dir innigsten Dank, u. s. w.

Dann stehen alle auf, und der Prediger wendet sich an die Taufzeugen mit der folgenden Vermahnung.

Weil dieses Kind durch euch, u. s. w.

Gäben aber diejenigen, die das Kind zur Kirche bringen, so ungewisse Antworten auf des Predigers Fragen, daß es nicht aus demselben erhellet, ob das Kind wirklich mit Wasser, im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes, getauft worden ist, (was doch wesentlich zur Taufe gehört,) so soll der Prediger, nach dem oben vorgeschriebenen Formular der öffentlichen Kindertaufe, es taufen, jedoch beym Eintauchen desselben in den Taufstein diese Worte gebrauchen:

Wenn du noch nicht getauft bist, N. N., so taufe ich dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes. Amen.

Ordnung der Taufe der Erwachsenen, die fähig sind, für sich selbst zu antworten.

Wenn Personen von reifern Jahren getauft werden sollen, so müssen die Aeltern derselben, oder andere, für die es sich geziemet, wenigstens eine Woche vorher, dem Bischofe oder demjenigen, welchen der Bischof dazu bestellt, Nachricht davon geben, damit man solche Täuflinge gehörig prüfen könne, ob sie auch in den Grundsätzen der christlichen Religion genugsam unterrichtet sind, auch sie ermahnen möge, sich durch Fasten und Beten zum Empfange dieses heiligen Sacraments vorzubereiten.

Und wenn sie dazu geschickt befunden werden, so sollen die Taufzeugungen an dem dazu bestimmten Sonn- oder Festtage, wenn die Gemeine

BAUTISMO DE ADULTOS.

¿Y en Jesu-Christo su unigenito Hijo nuestro Señor? Y que fué concebido por el Espíritu santo; nacido de la Virgen Maria; que sufrió debaxo del poder de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto, y sepultado; que descendió á los infiernos, y así mismo resucitó al tercero dia; que subió á los cielos, y está sentado á la diestra de Dios el Padre Todo-poderoso; y que de allí vendrá otra vez al fin del mundo, á juzgar los vivos y los muertos?

¿Y crees en el Espíritu santo; la santa Iglesia Catolica; la Comunion de los Santos; la remision de los pecados; la resurreccion de la carne; y vida eterna despues de la muerte?

Resp. Todo eso creo firmemente.

Ministro.

QUIERES tú pues guardar obedientemente la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminar en ellos todos los dias de tu vida?

Resp. Sí quiero.

Entónces el Presbitero dirá,

NOSOTROS recibimos éste parvulo &c.

Entónces el Presbitero dirá,

SUPUESTA pues, hermanos &c.

Entónces el Presbitero dirá,

NOSOTROS te damos cordiales gracias &c.

Entónces todos en pie, el Presbitero hará á los Padrinos y Madrinas la Exhortacion siguiente.

PORQUANTO *este infante ha* &c.

Mas si los que truen el Parvulo á la Iglesia respondieren á las questiones del Presbitero con tanta incertidumbre, que por ellas no aparezca que el infante ha sido bautizado con agua, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo, (que son partes esenciales del Bautismo) entónces el Presbitero lo bautizará en la forma ántes señalada para el Bautismo Público de Infantes; excepto que en la Inmersion del Parvulo en la Fuente, usará esta forma de palabras.

SI no estás ya bautizado, *N.* Yo te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu santo. Amen.

La Administracion de

BAUTISMO DE ADULTOS,

Y capaces de

RESPONDER POR SI MISMOS.

Quando se han de bautizar algunas personas adultas, se dará noticia en tiempo al Obispo, ó á quien él señaláre á este proposito, una semana ántes á lo menos por los parientes, ó algunas otras personas discretas; para que así se proceda á su examen, y sean instruidas con debida diligencia en los principios de la Religion Christiana; y exhortadas á prepararse con oraciones y ayuno para la recepcion de este santo Sacramento.

Y si se hallären aptas, los Padrinos y Madrinas estáran prontos á presentarlas (estando el pueblo congregado el Domingo ó dia Festivo que se hubiere señalado) despues de la segunda leccion, de la Oracion Matutina ó Vespertina, como el Cura á su discrecion juzgáre conveniente.

LATINA ET GRÆCA.

BAPTISM. ADULTORUM.

tum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum? qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus. Descendit ad inferos; tertia die resurrexit a mortuis: ascendit in cœlos: sedet ad dexteram Dei, Patris omnipotentis: inde venturus est judicare vivos et mortuos?

Tune etiam credis in Spiritum Sanctum, Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis Resurrectionem, ac Vitam æternam?

Responsio. Hæc omnia firma fide credo.

Minister.

NUM itaque sanctam Dei voluntatem et mandata ejus obsequenter servaturus es, et in iis ambulaturus omnibus diebus vitæ tuæ?

Responsio. Illam servaturus sum, et in his ambulaturus.

¶ *Tum dicet Presbyter:*

INFANTEM *hunc* in cœtum gregis Christi admittimus, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici.*]

¶ *Deinde dicet Presbyter:*

CUM jam Infans iste, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici*].

¶ *Tum Presbyter dicet:*

EX animo tibi gratias agimus, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici.*]

¶ *Tum, cunctis stantibus, Minister ad Susceptores et Susceptrices hanc exhortationem diriget:*

QUONIAM Infans iste, &c. [*ut in Formula Baptismi Publici.*]

¶ *Quod si illi, qui Infantem attulerunt in Ecclesiam, incertas adeo responsiones dederint quæstionibus a Presbytero propositis, ut inde non liqueat, Infantem aqua baptizatum fuisse, in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti (quæ sunt partes Baptismi essentiales); tunc Presbyter eum baptizet juxta formam in præcedentibus præscriptam pro Pædobaptismo publico; excepto quod, in immersione Infantis in baptisterium, utetur hac verborum formula:*

QUOD si jam non sis baptizatus, [*N.*] ego baptizo te, in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

ADMINISTRATIO

BAPTISMI ADULTORUM,

Qui pro seipsis possunt respondere.

¶ *Cum baptizandi sunt adulti, mature id Episcopo (aut cui hoc munus ab Episcopo demandatum fuerit) a Parentibus, aut aliis viris prudentibus, renuntiabitur, ante septem ad minimum dies quam baptizandi sint: quod eo consilio fiet, ut, cum debita diligentia, examinentur; num scilicet elementa Christianæ Religionis satis probe teneant; et moneantur ut se orationibus et jejunio præparent ad sanctum hoc Sacramentum recipiendum.*

¶ *Et, si idonei reperti fuerint, tum Susceptores et Susceptrices, (congregato Populo die Dominica, aut Feriato die ad id designato) præsto aderunt, ut eos sistant ad Baptisterium, statim a posteriori lectione, ad Preces, seu Matutinas, seu Vespertinas, prout Ministro visum fuerit.*

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑ.

θεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ᾗ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

ΜΩΝ ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλει;

Ἀπόκρισις. Βούλομαί γε.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΕΙΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτο τὸ παιδίον, κ. τ. λ.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, κ. τ. λ.

Τότε λέξει ὁ Ἱερεύς.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, κ. τ. λ.

Εἶτα πάντων ἑστώτων ὁ Ἱερεὺς τοις Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἑξῆς παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ τοῦτο τὸ παιδίον δι' κ. τ. λ.

Ἐὰν δὲ οἱ τὸ βρέφος ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀσαφεῖς οὕτως ἀποκρίσεις πρὸς τὰς τοῦ Ἱερέως ἐρωτήσεις ποιῶνται, ὥστε μὴ φανερὸν εἶναι δύνασθαι, ὅτι τὸ παιδίον τῷ ὕδατι ἐβαπτίσθη, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Ὑιοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, (ἅπερ τοῦ Βαπτίσματος μέρη ἐστὶν οὐσιώδη) τότε ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν τύπον ἐν τῷ δημοσίῳ Παιδοβαπτισμῷ προγεγραμμένον, βαπτισάτω αὐτό· πλὴν ἐν τῷ βάψαι παιδίον ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ τούτῳ τῶν ῥημάτων τρόπῳ χρήσεται.

ΕΙ μὴ ἤδη βεβαπτισμένος εἶ, Ν. κ. τ. λ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ ΤΟΙΣ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑ ΟΥΣΙ,

ΚΑΙ ΑΝΘ' ΕΑΥΤΩΝ ΑΠΟΚΡΙΝΕΣΟΑΙ ΔΥΝΑΜΕΝΟΙΣ.

Ὅτε τοιοῦτοί τινες τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων βαπτίζεσθαι μέλλουσι, τῷ Ἐπισκόπῳ ἢ ἄλλῳ ᾧτινιοῦν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο διαταχθέντι κατὰ καιρὸν τῇ προτεραίᾳ ἑβδομάδι τυὐλάχιστον προδηλωθήσεται τόδε ὑπὸ τῶν γονέων, ἢ ἄλλων τινῶν νοῦν ἐχόντων ἀνθρώπων, ὅπως ἡ προσήκουσα περὶ τῆς αὐτῶν δοκιμασίας ἐπιμέλεια γίνηται, εἰ ἄρα ἐν τοῖς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας στοιχείοις ἱκανῶς εἰσι πεπαιδευμένοι, καὶ ἵνα παραινεθῶσι καὶ προτρεφθῶσι πρὸς τὸ ἑαυτοὺς διὰ προσευχῶν καὶ νηστείας εἰς τὴν τοῦ ἁγίου τούτου Μυστηρίου μετάληψιν προπαρασκευάζειν.

Ἐὰν δὲ ἐπιτήδειοι ὄντες εὑρεθῶσι, τότε οἱ Συμπάτερες καὶ αἱ Συμμήτερες (συναθροισθέντος τοῦ λαοῦ τῇ Κυριακῇ ἢ Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τεταγμένῃ) ἕτοιμοι ἔσονται αὐτοὺς τῷ Βαπτιστηρίῳ παραστῆσαι εὐθέως μετὰ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα ἐν Ἑωθινῇ ἢ Ἑσπερινῇ Λειτουργίᾳ, καθὼς τῷ Κηδεμόνι δοκοίη ἄν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

ADULT BAPTISM.

And standing there, the Priest shall ask, whether any of the persons here presented be baptized, or no: If they shall answer, No; *then shall the Priest say thus,*

DEARLY beloved, forasmuch as all men, &c. [*according to the form used in Publick Baptism.*]

Then shall the Priest say,
Let us pray.

(*And here all the Congregation shall kneel.*)

ALMIGHTY and everlasting God, &c. [*according to the form used in Publick Baptism.*]

ALMIGHTY and immortal God, the aid, &c. [*according to the form used in Publick Baptism.*]

Then shall the people stand up, and the Priest shall say,

Hear the words of the Gospel written by Saint *John*, in the third Chapter, beginning at the first Verse.

THERE was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews. The same came to Jesus by night, and said unto him, Rabbi, we know that thou art a teacher come from God; for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him. Jesus answered and said unto him, Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God. Nicodemus saith unto him, How can a man be born when he is old? Can he enter the second time into his mother's womb, and be born? Jesus answered, Verily, verily I say unto thee, Except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh; and that which is born of the Spirit is spirit. Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again. The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof; but canst not tell whence it cometh and whither it goeth: so is every one that is born of the Spirit.

After which he shall say this Exhortation following.

BELOVED, ye hear in this Gospel the express words of our Saviour Christ, that except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. Whereby ye may perceive the great necessity of this Sacrament, where it may be had. Likewise, immediately before his ascension into heaven, (as we read in the last Chapter of Saint Mark's Gospel,) he gave command to his disciples, saying, Go ye into all the world, and preach the Gospel to every creature. He that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned. Which also sheweth unto us the great benefit we reap thereby. For which cause Saint Peter the Apostle, when upon his first preaching of the Gospel many were pricked at the heart, and said to him and the rest of the Apostles, Men and brethren, what shall we do? replied and said unto them, Repent, and be baptized every one of you for the remission of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Ghost. For the promise is to you

BAPTEME DES ADULTES

Tout étant ainsi disposé, le prêtre demandera aux personnes qu'on lui présente, si elles ont été baptisées; et si elles répondent que non, il procédera à dire:

MES très-chers frères, puisque tous les hommes sont conçus et nés en péché, &c.

Alors le prêtre dira:

Prions Dieu.

(*Et ici toute l'assemblée se mettra à genoux.*)

DIEU tout-puissant et éternel, &c.

DIEU tout-puissant et immortel, &c.

Alors le peuple se levant, le prêtre dira:

Ecoutez les paroles de l'Evangile selon Saint Jean, au chapître troisième, au verset premier.

IL y avoit un homme d'entre les pharisiens, nommé Nicodème, qui étoit un des principaux d'entre les Juifs, lequel vint de nuit à Jésus, et lui dit: Maître, nous savons que tu es un docteur venu de Dieu; car personne ne peut faire ces signes que tu fais, si Dieu n'est avec lui. Jésus répondit, et lui dit: en vérité, en vérité je te dis: si quelqu'un n'est né de nouveau, il ne peut point voir le royaume de Dieu. Nicodème lui dit: comment peut naître un homme quand il est vieux? Peut-il encore entrer au sein de sa mère, et naître? Jésus répondit: en vérité, en vérité je te dis, si quelqu'un n'est né d'eau et d'esprit, il ne peut point entrer dans le royaume de Dieu. Ce qui est né de la chair est chair, et ce qui est né de l'esprit est esprit. Ne t'étonne pas de ce que je t'ai dit, il vous faut être nés de nouveau. Le vent souffle où il veut, et tu en entends le son; mais tu ne sais d'où il vient, ni où il va: il en est ainsi de tout homme qui est né de l'esprit.

Après cela il fera l'exhortation suivante:

BIEN-AIMES, vous entendez dans cet Evangile les paroles expresses de Jésus-Christ notre Sauveur, que si quelqu'un n'est né d'eau et d'esprit, il ne peut entrer dans le royaume de Dieu: par où vous pouvez reconnoître la grande nécessité de ce sacrement, lorsqu'on le peut recevoir. Aussi immédiatement avant son ascension au ciel, (selon que nous le lisons dans le dernier chapître de l'Evangile selon St. Marc,) il commanda à ses disciples, disant: allez-vous-en par tout le monde, et prêchez l'évangile à toute créature. Qui aura cru et aura été baptisé, sera sauvé; mais qui n'aura point cru, sera condamné. Ce qui nous montre aussi le grand avantage qui nous en revient. C'est pourquoi l'Apôtre St. Pierre, la première fois qu'il prêcha l'évangile, plusieurs ayant eu componction de cœur, et lui ayant dit à lui, et au reste des apôtres, hommes frères, que feronsnous? répondit et leur dit: amendez-vous, et que chacun de vous soit baptisé en rémission des péchés, et vous recevrez le don du Saint-Esprit: car la promesse vous est faite à vous, à vos enfans, et à tous ceux

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑι.

Καὶ ἐκεῖ ὑρθοσταθεὶς ὁ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ· ἐάν τινες τῶν παρόντων εἶναι βεβαπτισμένοι ἢ ὄχι; καὶ ἐὰν ἀποκριθῶσιν, Ὄχι· τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει ὡς ἀκολούθως·

ΕΠΕΙΔΗ ἀγαπητοὶ πάντες οἱ, κ. τ. λ.

Ὕστερα λέγει·
Ἂς παρακαλέσωμεν.

(Καὶ τῶρα πάντες οἱ συναθροισθέντες γονατίζουσι.)

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ ἀθάνατε Θεὲ, κ. τ. λ.

Τότε σηκώνεται ὁ λαὸς, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου γεγραμμένης ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, εἰς τὸ τρίτον Κεφάλαιον ᾧ ἀπὸ τοῦ πρώτου στίχου.

ΕΥΡΙΣΚΕΤΟ ἄνθρωπος Φαρισαῖος, λεγόμενος Νικόδημος, ἄρχοντας τῶν Ἰουδαίων· οὗτος ἦλθε πρὸς αὐτὸν τὴν νύκτα καὶ τοῦ εἶπε· Ῥαββὶ, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἦλθας διδάσκαλος· διότι ταῦτα τὰ ὁποῖα σὺ κάμνεις σημεῖα, οὐδεὶς δύναται ἵνα τὰ κάμῃ ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἦναι μὲ αὐτόν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ τοῦ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν σοὶ λέγω, ἐάν τις μὴ γεννηθῇ ἀπ' ἄνωθεν, δὲν δύναται ἵνα ἰδῇ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἵνα γεννηθῇ ἀφ' οὗ γηράσῃ; μήπως δύναται ἵνα ἔμβῃ δεύτερον εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρός του, ᾧ να γεννηθῇ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, Ἀμὴν σοῦ λέγω, ἐάν τις μὴ γεννηθῇ ἀπὸ νερὸ καὶ πνεῦμα, δὲν δύναται ἵνα ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ γεννημένον ἀπὸ τὴν σάρκα εἶναι σάρκα· καὶ τὸ γεννημένον ἀπὸ πνεῦμα, εἶναι πνεῦμα. Μὴ θαυμάσῃς, ὅτι σοῦ εἶπον· ὅτι πρέπει ἵνα γεννηθῆτε ἀπ' ἄνωθεν. Ὁ ἄνεμος φυσᾷ ὅπου θέλει, καὶ τὴν φωνὴν του ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται, ᾧ πᾶ ὑπάγει· ἔτως εἶναι κάθε γεννημένος ἀπὸ τὸ πνεύματος.

Ἔπειτα λέγει τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἠκούσατε εἰς τοῦτο τὸ Εὐαγγέλιον καθαρὰ τὰ ῥήματα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἐὰν δὲν γεννηθῇ τις ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δὲν δύναται ἵνα ἔμβῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὰ τὸ ὁποῖον ἔχετε ἵνα νοήσητε τὴν μεγάλην χρείαν τοῦ Μυστηρίου τούτου ἂν ἐμπορέσωμεν ἵνα τὸ λαβωμεν. Ὁμοίως εὐθὺς πρὸ τῆς ἀναλήψεώς του εἰς τὸν οὐρανὸν (καθὼς διαβάζομεν εἰς τὸ ὕστερον Κεφάλαιον τῶ κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Εὐαγγελίου) ἐπρόσταξεν εἰς τοὺς μαθητάς τω, λέγων· Ὑπάγετε εἰς πάντα τὸν κόσμον, καὶ κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς κάθε κτίσμα. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, θέλει σωθῆν, ὁ δὲ ἀπιστήσας θέλει κολασθῆν. Τὸ ὁποῖον ἔτι μᾶς διδάσκει τί μέγα εὐεργέτημα δι' αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν. Διατοῦτο ὁ Ἀπόστολος ἅγιος Πέτρος εἰς τὴν πρώτην του κήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου, ἐπειδὴ πολλοὶ ἐλυπήθησαν καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους Ἀποστόλας, Ἄνδρες, ἀδελφοὶ τί ἔχομεν ἵνα κάμωμεν ἀποκρίθη ᾧ τοὺς εἶπεν· Ἂς μετανοήσῃ, καὶ ὁ καθένας σας ἂς βαπτισθῇ εἰς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του, καὶ θέλει λάβειν τὸ δῶρον τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἐπειδὴ εἶναι ἰδική σας ἡ ἐπαγγελία καὶ τῶν νἱῶν σας καὶ πάντων τῶν ὄντων

BATTE. DEL. PERSONE ADULTE.

E stando quivi, il Prete domanderà se alcuno di quegli che sono quivi presentati, è stato battezzato si, o nò. Se rispondono di No: *Allora il Prete dirà in questo modo.*

DILETTISSIMI, essendo tutti gli nomini, &c. [*come trovasi nel Battesimo publico.*]

Poi il Prete dirà.

Oriamo.

E qui tutta la Congregazione s' inginocchierà.

IDDIO eterno ed onnipotente, &c.

IDDIO onnipotente, ed immortale, &c.

Poi il popolo si leverà in piedi, ed il Prete dira.

Ascoltate le parole dell' Evangelo, scritto da S. *Giovanni* nel capitolo terzo cominciando al versetto primo, e terminando col versetto ottavo.

V' ERA un uomo, d' infrà i Farisei, il cui nome era Nicodemo, rettor de' Giudei. Costui venne da Gesù di notte, e gli disse, Maestro, noi sappiamo che tu sei un dottore venuto da Dio: conciosiachè niuno possa far i segni che tu fai, se Iddio non è con lui, Gesù rispose e gli disse, In verità, in verità, io ti dico, che se alcuno non è nato di nuovo, non può vedere il Regno di Dio. Nicodemo gli disse, Come può un uomo, essendo vecchio, nascere? può egli entrare una seconda volta nel corpo di sua madre, e nascere? Gesù rispose, In verità, in verità, io ti dico, che, se alcuno non è nato d' acqua, e di Spirito, non può entrar nel Regno di Dio. Cio ch' è nato della carne è carne: ma ciò ch' è nato dello Spirito è Spirito. Non maravigliarti ch'io t'ho detto che vi convien nascer di nuovo. Il vento soffia ove egli vuole, e tu odi il suo suono, ma non sai onde egli viene, nè ove egli và: così è chiunque è nato dello Spirito.

Dopo, farà l' esortazione seguente.

DILETTISSIMI, voi udite in questo Evangelo le parole espresse di Cristo nostro Salvatore, che a meno che l' uomo sia nato d' acqua, e dello Spirito, non può entrare nel Regno di Dio. Da che potete vedere la gran necessità di questo Sacramento, dove si possa avere. Similmente subito innanzi la sua ascensione in cielo (come leggiamo nell' ultimo Capitolo dell' Evangelo secondo S. Marco) egli diede comandamento a' suoi Discepoli, dicendo, Andate per tutto il mondo, e predicate l' Evangelo ad ogni creatura. Chi avrà creduto e sarà stato battezzato, sarà salvato; ma chi non avrà creduto sarà condannato. Il che ci fa vedere il gran beneficio che ne riceviamo. Per il che l'Apostolo S. Pietro, quando in sul suo primo predicar l'Evangelo, molti furono compunti nel cuore, e dissero a lui ed agli altri Apostoli, uomini e fratelli che dobbiamo fare? Gli rispose, Ravvedetevi e siate battezzati, ciascun di voi, per la remissione de' peccati, e riceverete il dono dello Spirito Santo. Perchè la promessa è fatta a voi ed a' vostri figliuoli, ed a tutti quelli che sono

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Taufe der Erwachſenen.

verſammlet iſt, bereit ſeyn, ſie unmittelbar nach der zweyten Vorleſung, bey dem Morgen- oder Abend-Gebete, wie es der Prediger für gut findet, zum Taufſteine zu bringen. Wenn ſie daſelbſt ſtehen, ſoll der Prediger fragen, ob eine der hier dargeſtellten Perſonen ſchon getauft worden? Iſt die Antwort verneinend, ſo ſoll er ſprechen:

Vielgeliebte! Weil alle Menſchen in Sünden empfangen und geboren ſind, u. ſ. w.

Dann knieet die ganze Verſammlung nieder, und der Prediger ſpricht:

Laßt uns beten:

Allmächtiger und ewiger Gott! der du, nach deiner großen Barmherzigkeit, u. ſ. w.

Allmächtiger und unſterblicher Gott! der Beiſtand aller derer, u. ſ. w.

Dann ſoll die Gemeine aufſtehen, und der Prediger ſagen:

Höret die Worte des Evangelii, die von dem heiligen Johannes im dritten Capitel, vom erſten bis achten Verſe, geſchrieben worden:

Es war aber ein Menſch unter den Phariſäern, mit Namen Nicodemus, ein Oberſter unter den Juden. Der kam zu Jeſu bey der Nacht, und ſprach zu ihm: Meiſter, wir wiſſen, daß du biſt ein Lehrer von Gott gekommen; denn niemand kann die Zeichen thun, die du thuſt, es ſey denn Gott mit ihm. Jeſus antwortete, und ſprach zu ihm: Wahrlich, wahrlich, ich ſage dir: Es ſey denn, daß jemand von neuem geboren werde, kann er das Reich Gottes nicht ſehen. Nicodemus ſpricht zu ihm: Wie kann ein Menſch geboren werden, wenn er alt iſt? Kann er auch wiederum in ſeiner Mutter Leib gehen, und geboren werden? Jeſus antwortete: Wahrlich, wahrlich, ich ſage dir: Es ſey denn, daß jemand geboren werde aus Waſſer und Geiſt, ſo kann er nicht in das Reich Gottes kommen. Was vom Fleiſch geboren wird, das iſt Fleiſch: und was vom Geiſt geboren wird, das iſt Geiſt. Laß dichs nicht wundern, daß ich dir geſagt habe: Ihr müſſet von neuem geboren werden. Der Wind bläſet, wo er will, und du höreſt ſein Sauſen wohl: aber du weißt nicht, von wannen er kommt, und wohin er fährt. Alſo iſt ein jeglicher, der aus dem Geiſt geboren iſt.

Darauf ſoll er die folgende Ermahnung ſprechen:

Vielgeliebte! Ihr hört in dieſem Evangelio die ausdrücklichen Worte unſeres Heilandes Chriſti: Es ſey denn, daß jemand von neuem geboren werde aus Waſſer und Geiſt, ſo kann er nicht in das Himmelreich kommen. Ihr erſehet daraus die Nothwendigkeit dieſes Sakraments, wo man es haben mag. So hat er auch kurz vor ſeiner Himmelfahrt, (wie wir im letzten Capitel des Evangelii St. Marci leſen,) ſeinen Jüngern befohlen und geſagt: Gehet hin in alle Welt, und prediget das Evangelium allen Creaturen. Wer da glaubt und getauft wird, der wird ſelig werden, wer aber nicht glaubt, der wird verdammt werden. Dieß erinnert an die großen Wohlthaten, die wir dadurch erlangen. Deßhalb gab auch der heilige Apoſtel Petrus denen, welchen ſeine erſte Predigt des Evangelii zu Herzen gieng, und die ihn und die übrigen Apoſtel fragte maravilles, porque te dixe: os es necesario nacer otra vez. El espíritu donde quiere sopla: y oyes su voz, mas no sabes de dónde viene, ni adónde va: así es todo aquel que es nacido de espíritu.

BAUTISMO DE ADULTOS.

Y estando en pie, el Presbitero demandará si alguna de las personas aquí presentadas está ya bautizada ó no: Si respondiéren, que No: *entónces el Presbitero dirá así,*

MUY amados; Por quanto todos los hombres son concebidos y nacidos en pecado, &c.

Entónces el Presbitero dirá

Oremos.

(Y aquí toda la Congregacion se arrodillará.)

DIOS omnipotente y eterno, &c.

DIOS omnipotente é immortal, &c.

Entónces el Pueblo estará en pie, y el Presbitero dirá:

Oid las palabras del Evangelio escrito por San Juan, en el Capitulo tercero comenzando en el primer verso.

Y HABIA un hombre de los Phariséos, llamado Nicodemo, Príncipe de los Judíos. Este vino á Jesus de noche, y le dixo: Rabbi, sabemos, que eres Maestro venido de Dios: porque ninguno puede hacer estos milagros, que tú haces, si Dios no estuviere con él. Jesus respondió, y le dixo: En verdad, en verdad te digo, que no puede ver el reyno de Dios, sino aquel que renaciere de nuevo. Nicodemo le dixo: ¿Cómo puede un hombre nacer, siendo viejo? ¿por ventura puede volver al vientre de su madre, y nacer otra vez? Jesus respondió: En verdad, en verdad te digo, que no puede entrar en el reyno de Dios, sino aquel que fuere renacido de agua y de Espíritu Santo. Lo que es nacido de carne, carne es: y lo que es nacido de espíritu, espíritu es. No te maravilles, porque te dixe: os es necesario nacer otra vez. El espíritu donde quiere sopla: y oyes su voz, mas no sabes de dónde viene, ni adónde va: así es todo aquel que es nacido de espíritu.

Despues de lo qual dirá la Exhortacion siguiente.

AMADOS, vosotros ois en este Evangelio las palabras expresas de nuestro Salvador Christo, que el que no es nacido de agua y del Espíritu Santo, no puede entrar en el reyno de Dios. Por lo qual entendereis la gran necesidad de este Sacramento, en donde puede ser habido. En semejante manera inmediatamente antes de su Ascension al cielo, (como leemos en el Capitulo ultimo del Evangelio de San Marcos) mandó á sus Discipulos, diciendo: Id á todo el mundo, y predicad el Evangelio á toda criatura. El que cree, y es bautizado, será salvo; mas el que no cree, será condenado. Lo qual nos muestra el gran beneficio que en ello recibimos. Por lo qual el Apostol San Pedro, quando en su primera predicacion del Evangelio muchos fueron tocados en el corazon, y le dixeron, y al resto de los Apostoles: Varones y hermanos, ¿qué haremos? replicó, y les dixo: Arrepentios y sed bautizados cada uno de vosotros para la remision de pecados, y recibireis el don del Espiritu Santo. Porque la promesa es á vosotros y á vuestros hijos y á todos los que estan lexos, y á tantos quantos el Señor

LATINA ET GRÆCA.

BAPTISMUS ADULTORUM.

¶ *Iis autem ibi stantibus, Presbyter quæret, num quispiam eorum, qui sistuntur, baptizatus fuerit, an non? Si negabunt, tunc sic dicet Presbyter:*

DILECTISSIMI, quoniam in peccato concepti, &c. [*ut in formula Pædobaptismi Publici.*]

¶ *Tum dicet Presbyter:*

Oremus.

(¶ *Hic autem genua flectet cœtus universus.*)

OMNIPOTENS et æterne Deus, &c. [*ut in formula Pædobaptismi Publici.*]

OMNIPOTENS et Immortalis Deus! &c. [*ut in formula Prædobaptismi Publici.*]

¶ *Tum consurget cœtus; et dicet Presbyter:*

Audite verba Evangelii, a Sancto Joanne scripti, capite tertio, versu primo.

ERAT homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Judæorum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magistèr: nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. Respondit Jesus, et dixit ei: Amen, amen, dico tibi, nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. Dixit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? Numquid potest in ventrem matris suæ iterum introire, et renasci? Respondit Jesus: Amen, amen, dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex Spiritu, Spiritus est. Non mireris, quia dixi tibi, Oportet vos nasci denuo. Spiritus, ubi vult, spirat; et vocem ejus audis: sed nescis, unde veniat, aut quo vadat. Sic est omnis, qui natus est ex Spiritu.

¶ *Post prælectum Evangelium, hanc sequentem exhortationem recitabit.*

DILECTI! auditis, in hoc Evangelio, Christi Servatoris nostri expressa verba, quod, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu, ingredi non potest in regnum cœlorum; ex quibus potestis intelligere, quanta sit hujus Sacramenti necessitas, ubi copia illius conceditur. Similiter, immediate antequam in cœlum ascenderet, (quemadmodum legitur in Evangelio secundum Sanctum Marcum, capite ultimo) in mandatis dedit discipulis suis, dicens: Euntes in mundum universum, prædicate Evangelium omni creaturæ. Qui crediderit, et baptizatus fuerit, salvus erit. Qui vero non crediderit, condemnabitur. Unde etiam liquet, quantum sit, quod inde in nos redundat beneficium. Itaque Sanctus Petrus Apostolus, quum, audita prima ejus Evangelica concione, multi corde compungerentur, et ipsi cæterisque Apostolis dicerent, Viri fratres, quid agemus? respondit, et dixit eis. Pœnitentiam agite; et baptizetur unusquisque vestrum, in remissionem peccatorum vestrorum; et accipietis donum Spiritus Sancti. Vobis enim est repromissio, et filiis vestris, et omnibus qui longe sunt, quos-

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΙΚΙΑι.

Κἰκεῖ ἑστὼς ἐρωτήσει ὁ Ἱερεὺς εἴ τινες τῶν ὧδε παρόντων βεβαπτισμένοι εἰσὶν ἢ οὔ· Εἰ δὲ ἀποκριθήσονται, Οὔ· τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει τὰ ἑπόμενα.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ, κ. τ. λ.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεύς.

Δεηθῶμεν.

(Καὶ ὧδε πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γονυπετήσει.)

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀΐδιε Θεὸς, κ. τ. λ.

Εἶτα ἑστῶτος τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ὀι' ἁγίου Ἰωάννου γεγραμμένα, τρίτῳ Κεφ. ἀρχόμενα ἀπὸ κόμ. α'.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαββὶ, οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος, Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ ἐστί· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμά ἐστι. Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

Εἶτα λέξει τὴν ἐξῆς παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἠκούσατε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διαῤῥήδην εἰπόντος, ὅτι ἐάν τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· Δι' ὧν νοεῖν ἂν δύναισθε τὴν μεγάλην τοῦ Μυστηρίου τούτου (ὅπου τυχεῖν ἂν αὐτοῦ εἴη) ἀνάγκην. Παρὸ πλησίως δὲ εὐθέως πρὸ τῆς ἀναβάσεως αὐτῆ εἰς οὐρανὸν (ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Εὐαγγελίου κεφαλαίῳ ἀναγινώσκομεν) τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνετείλατο, λέγων, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Ὃ καὶ ἡμῖν δηλοῖ τὸ μέγα εὐεργέτημα, ὅπερ δι' αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν. Διὸ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, πολλῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ αὐτοῦ κηρύξει τοῦ Εὐαγγελίου κατανυγέντων τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰπόντων πρὸς αὐτὸν, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τῆ ἁγίᾳ Πνεύματος. Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἑτέροις τε

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

ADULT BAPTISM.

and your children, and to all that are afar off, even as many as the Lord our God shall call. And with many other words exhorted he them, saying, Save yourselves from this untoward generation. For (as the same Apostle testifieth in another place) even Baptism doth also now save us, (not the putting away of the filth of the flesh, but the answer of a good conscience towards God,) by the resurrection of Jesus Christ. Doubt ye not therefore, but earnestly believe, that he will favourably receive *these* present *persons*, truly repenting, and coming unto him by faith; that he will grant *them* remission of *their* sins, and bestow upon *them* the holy Ghost; that he will give *them* the blessing of eternal life, and make *them partakers* of his everlasting kingdom.

Wherefore we being thus persuaded of the good will of our heavenly Father towards *these persons*, declared by his Son Jesus Christ; let us faithfully and devoutly give thanks to him, and say,

ALMIGHTY and everlasting God, heavenly Father, we give thee humble thanks, for that thou hast vouchsafed to call us to the knowledge of thy grace, and faith in thee: Increase this knowledge, and confirm this faith in us evermore. Give thy holy Spirit to *these persons*, that *they* may be born again, and be made *heirs* of everlasting salvation; through our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Spirit, now and for ever. *Amen*.

Then the Priest shall speak to the persons *to be baptized on this wise:*

WELL-BELOVED, who are come hither desiring to receive holy Baptism, *ye* have heard how the congregation hath prayed, that our Lord Jesus Christ would vouchsafe to receive you and bless you, to release you of your sins, to give you the kingdom of heaven, and everlasting life. *Ye* have heard also, that our Lord Jesus Christ hath promised in his holy Word to grant all those things that we have prayed for; which promise he, for his part, will most surely keep and perform.

Wherefore, after this promise made by Christ, *ye* must also faithfully, for your part, promise in the presence of these your Witnesses, and this whole congregation, that *ye* will renounce the devil and all his works, and constantly believe God's holy Word, and obediently keep his commandments.

Then shall the Priest demand of each of the persons to be baptized, severally, these Questions following.

Question.

DOST thou renounce the Devil and all his works, the vain pomp and glory of the world, with all covetous desires of the same, and the carnal desires of the flesh, so that thou wilt not follow, nor be led by them?

Answer. I renounce them all.

Question.

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth;

BAPTEME DES ADULTES.

qui sont loin, autant que le Seigneur notre Dieu en appellera. Et par plusieurs autres paroles il les exhortoit disant: sauvez-vous de cette génération perver e. Car, comme le même apôtre le témoigne dans un autre lieu, le baptême aussi nous sauve encore maintenant, non point celui par lequel les ordures de la chair sont nettoyées, mais l'attestation d'une bonne conscience devant Dieu, par la résurrection de Jésus-Christ. C'est pourquoi ne doutez nullement, mais croyez bien assurément, qu'il recevra favourablement ces personnes ici présentes, qui sont vraiment repentantes, et qui viennent à lui par la foi; qu'il leur accordera la rémission de leurs péchés; qu'il leur donnera son Saint-Esprit; qu'il leur communiquera la bénédiction de la vie éternelle; et qu'il les fera participans de son royaume céleste. Etant donc ainsi persuadés de la bonne volonté de notre Père céleste envers ces personnes, laquelle il a déclarée par son Fils Jésus-Christ; rendons-lui en grâces avec foi et avec dévotion, disant:

DIEU tout-puissant et éternel, Père céleste, nous te remercions très humblement, de ce qu'il t'a plu de nous appeler à la connoissance de ta grâce, et de nous donner de croire en toi; augmente-nous cette connoissance, et confirme en nous à jamais cette foi. Donne ton Saint-Esprit à ces personnes, afin qu'elles soient faites héritières du salut éternel, par notre Seigneur Jésus-Christ, qui vit et règne avec toi et avec le Saint-Esprit, maintenant et à jamais. *Amen.*

Puis le prêtre s'addressera de cette manière aux personnes qui doivent être baptisées:

BIEN-AIMES, qui êtes venus ici désirant de recevoir le saint baptême, vous avez entendu comment l'assemblée a prié, qu'il plaise à notre Seigneur Jésus-Christ de vous recevoir, de vous bénir et de vous délivrer de vos péchés, de vous donner le royaume des cieux, et la vie éternelle. Vous avez aussi entendu que notre Seigneur Jésus-Christ a promis dans sa sainte parole d'accorder toutes les choses que nous lui avons demandées; promesse qu'il accomplira de sa part très-certainement.

C'est pourquoi après cette promesse faite par Jésus-Christ, vous devez aussi lui promettre fidèlement de votre part en la présence de ces personnes qui sont témoins pour vous, et de toute cette assemblée, que vous renoncerez au diable et à toutes ses œuvres, que vous croirez constamment à la sainte parole de Dieu, et que vous garderez en toute obéissance ses saints commandemens.

Ici le prêtre fera respectivement les questions suivantes à chacune des personnes qui doivent être baptisées.

Demande.

RENONCES-TU au diable et à toutes ses œuvres, à la vaine pompe et à la vaine gloire de ce monde, et à toutes ses convoitises, et aux affections corrompues de la chair; tellement que tu ne les serviras point, et que tu ne te laisseras point gouverner par elles?

Réponse. J'y rénonce entièrement.

Demande.

CROIS-TU en Dieu le Père tout-puissant,

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

μακρὸν, ὅσης προσκαλέσῃ Κύριος ὁ Θεός σας. Καὶ μὲ πολλους ἄλλους λόγους τοὺς παρεκάλει, καὶ ἔλεγε· Σωθῆτε ἀπὸ τὰς πονηρίας τῆς γενεᾶς ταύτης. Ἐπειδὴ καθὼς ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος μαρτυρεῖ ἀλλοῦθεν. Καὶ τῶρα μᾶς σώζει τὸ βάπτισμα (ὄχι ὡς ἀπόπλυσις τῆς ἀκαθαρσίας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ ἀπόκρισις καθαρᾶς συνειδήσεως εἰς τὸν Θεὸν) διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ ἀμφιβολεῖτε λοιπὸν ἀλλὰ βεβαίως πιστεύσατε, ὅτι θέλει ἀποδεχθῆν εὐμενῶς τούτους τους ἀνθρώπους τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, ϗ διὰ τῆς πίσεως πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους, καὶ ὅτι θέλει τοῖς χαρίσειν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν των, καὶ τοὺς δωρήσει τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ ὅτι θέλει τοὺς δώσειν τὸ χάρισμα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ϗ τοὺς κάμει συμμετόχους τῆς παντοτινῆς βασιλείας του.

Λοιπὸν ὄντες καταπεπεισμένοι τῆς πρὸς τούτους τοὺς ἀνθρώπους καλῆς προαιρέσεως τὸ οὐρανίου Πατρός μας, δηλωθείσης ὑπὸ τῦ Υἱοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂς τὸν εὐχαριστήσωμεν πιστῶς καὶ εὐλαβῶς, λέγοντες·

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ *καὶ αἰώνιε Θεὲ, οὐράνιε Πατέρα, σὲ εὐχαριστοῦμεν ταπεινῶς, ὅτι ἠξίωσας 'να μᾶς καλέσῃς εἰς την ἐπίγνωσιν της χάριτός σου, καὶ τῆς ἐπὶ σὲ πίστεως. Αὔξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, ϗ σερέωσον ταύτην την πίσιν διὰ πάντα εις ἡμᾶς. Δὸς τὸ ἅγιόν σε Πνεῦμα εἰς τὰς ἀνθρώπας τάτας, ἵνα πάλιγγενηθῶσι ϗ γίνωσι κληρονόμοι της αἰωνίε σωτηρίας, διὰ Ἰησᾶ Χριςᾶ τᾶ Κυρίε ἡμῶν, τᾶ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῶρα καὶ εις τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.*

Τότε ὁ Ἱερεὺς λαλεῖ πρὸς τοὺς μέλλοντας 'να βαπτισθῶσι, τὸν τρόπον τοῦτον·

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, *σεῖς οἵτινες ἤλθετε ἐδῶ ἐπιθυμῶντες 'να βαπτισθῆτε, ἠκούσατε πῶς ἡ ἐκκλησία παρεκάλεσεν ὥστε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ 'να σᾶς δεχθῇ καὶ ἁγιάσῃ 'να σᾶς λούσῃ ἀπὸ τὰς ἁμαρτίας σας, 'να σᾶς δώσῃ τὴν ἐράνιον βασιλείαν, ϗ αἰώνιον ζωήν. Ἠκούσατε προσέτι, ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἔταξεν εἰς τὸν ἅγιον λόγον τε, τὸ χάρισμα πάντων ὑπέρ τῶν ὁποίων τὸν παρεκαλέσαμεν· τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν αὐτὸς διὰ τὸ μέρος του θέλει διατηρῆσειν βεβαίως.*

Λοιπὸν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ Χριστὸς, ἔτι καὶ σεις πρέπει εἰς τὸ μέρος σας, 'να τάξητε ἔμπροσθεν τῶν μαρτύρων σας, καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας ταύτης ὅτι θέλετε ἀπαρνηθῆν τὸν Διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, καὶ σταθερῶς, πιστεύσει εἰς τὸν ἅγιον λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐπειθῶς φυλάξει τὰ προστάγματά του.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτᾷ μερικῶς κάθ' ἕνα τῶν μελλόντων 'να βαπτισθῶσι τὰς ἀκολάθας,

Ἐρωτήσεις.

ΑΡΝΗΣΑΙ *σὺ τὸν διάβολον, καὶ πάντα τὰ ἔργα του, τὴν ματαίαν πομπὴν καὶ δόξαν τοῦ κόσμου, ϗ τὰς πλεονεξίας αὐτᾶ ϗ τὰς ἀσελγείς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, ὥστε 'να μὴ τὰς ὑπακάσῃς μήτε ὁδηγηθῇς ἀπ' αὐτάς;*

Ἀπόκρισις. Ναί. Ταῦτα πάντα ἀπαρνῆμαι.

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ *σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν τᾶ ὀρανᾶ ϗ τῆς γῆς;*

BATTE. DEL. PERSONE ADULTE.

lontani, a quanti il Signor Iddio nostro ne chiamerà. E con molte altre parole gli esortava, dicendo, Salvatevi da questa perversa generazione. Perchè (siccome il medesimo Apostolo testifica in un' altro luogo) il Battesimo stesso giova adesso a salvarci (non già al toglier via l' immondizia della carne; ma bensì il sentimento d' una buona coscienza inverso Dio) per la risurrezione di Gesù Cristo. Perciò non dubitate punto, anzi crediate fermamente ch' egli riceverà le persone quì presenti, veramente penitenti, e venenti a lui per fede, ch' egli concederà loro la remissione de' lor peccati, e farà lor dono dello Spirito Santo; che darà loro la beatitudine della vita eterna, e gli renderà partecipi del suo Regno eterno. Perciò essendo noi così persuasi della benevolenza del nostro Padre celeste verso queste persone, dichiarataci dal suo Figliuolo Gesù Cristo, rendiamgliene fedelmente e divotamente grazie, dicendo.

IDDIO eterno ed onnipotente, Padre celeste, noi ti rendiamo cordiali grazie, che t' ha piacciuto chiamarci alla conoscenza della tua grazia, e fede in te: accresci questa conoscenza, e conferma questa fede in noi di più in più. Dà lo tuo Santo Spirito a queste persone acciochè siano rinate, e fatti eredi della salute eterna, per Gesù Cristo nostro Signore, che vive e regna con te e lo Spirito Santo, ora ed in sempiterno. *Amen.*

Allora il Prete parlerà alle persone da esser battezzate in questa guisa.

DILLETTI, voi, che siete venuti quà con desiderio di ricever il Santo Battesimo, avete sentito come la Congregazione ha pregato che 'l nostro Signore Gesù Cristo si degnasse di ricever e benedirvi, di nettarvi de' vostri peccati, di darvi il regno del cielo, ed eterna vita. Avete altresì sentito, che 'l nostro Signore Gesù Cristo ha promesso nella sua sacra parola di concedere tutte quelle cose per le quali l' abbiamo pregato. La qual promessa egli da parte sua sicurissimamente osseverà e effettuerà.

Perciò dopo questa promessa fatta da Cristo, voi ancora da parte vostra avete da promettere nella presenza di questi vostri testimonii e tutta questa Congregazione, che rinunzierete al Diavolo e tutte le sue opere, e costantemente crederete alla sacra parola di Dio, ed ubbidientemente osserverete i suoi comandamenti.

Allora il Prete domanderà da ogn' uno che deve esser battezzato particolarmente, queste seguenti questioni.

Quest.

RINUNZII tu il diavolo e tutte le sue opere, la vana pompa e gloria del mondo, insieme con tutti gli avari desiderii del medesimo, e le sensuali concupiscenze della carne, sì che non gli seguirai nè ti lascierai condurre da essi?

Risposta. Io gli rinunzio tutti.

Quest.

CREDI tu in Dio Padre onnipotente, creator del cielo e della terra?

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Taufe der Erwachsenen.

ten: Ihr Männer, lieben Brüder, was sollen wir thun? diese Antwort: Thut Buße, und lasse sich ein jeglicher taufen, zur Vergebung eurer Sünden, so werdet ihr die Gabe des heiligen Geistes empfahen, denn euer und euerer Kinder ist diese Verheißung, und aller, die noch fern sind, welche Gott, unser Herr, herzurufen wird. Auch mit vielen andern Worten bezeugte er dasselbe, ermahnte sie, und sprach: Laßt euch helfen von diesen unartigen Leuten. Denn, wie derselbe Apostel an einem andern Orte versichert, so macht uns auch nun das Wasser in der Taufe selig, nicht das Abthun des Unflaths am Fleisch, sondern der Bund eines guten Gewissens mit Gott, durch die Auferstehung Jesu Christi. Zweifelt also nicht, sondern glaubt vest, daß Gott diese gegenwärtigen Personen, die sich wahrhaftig bekehren, und durch den Glauben zu ihm kommen, in Gnaden annehmen, und ihnen die Vergebung ihrer Sünden, und seinen heiligen Geist und den Segen des ewigen Lebens ertheilen, und sie zu Erben seines himmlischen Reichs machen wolle.

Da wir nun von der, in seinem Sohne Jesu Christo, auch diesen Personen bezeigten Liebe unseres himmlischen Vaters überzeugt sind, so laßt uns ihm gläubig und andächtig danken und also sprechen:

Allmächtiger und ewiger Gott! unser himmlischer Vater! wir danken dir demüthig, daß du uns gewürdigt hast, uns zur Erkenntniß deiner Gnade und zum Glauben an dich zu berufen. Vermehre diese Erkenntniß in uns, und laß uns in diesem Glauben immer stärker werden. Verleihe diesen Personen deinen heiligen Geist, daß sie wiedergeboren und zu Erben deines ewigen Reichs gemacht werden mögen, durch unsern Herrn, Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste ein einiger Gott, lebt und regiert, nun und in Ewigkeit. Amen.

Dann soll der Prediger die Personen, die getauft werden sollen, also anreden:

Vielgeliebte! die ihr mit dem Verlangen hier erschienen seyd, die heilige Taufe zu empfahen, ihr habt gehört, wie die Versammlung gebetet hat, daß unser Herr Jesus Christus euch aufnehmen und segnen, euch von euren Sünden befreyen, und euch das Himmelreich und das ewige Leben verleihen wolle; ihr habt gleichfalls gehört, daß unser Herr Jesus Christus, in seinem heiligen Worte verheißt, uns alles zu gewähren, warum wir ihn gebeten haben. Nach dieser Verheißung, die er von seiner Seite gewiß erfullen wird, soll denn auch ihr von eurer Seite, in Gegenwart dieser eurer Zeugen und dieser ganzen Versammlung, treulich geloben, daß ihr dem Teufel und allen seinen Werken entsagen, an das heilige Wort Gottes beständig glauben, und seinen Geboten willig gehorchen wollet.

Dann soll er jeden Täufling folgendermaßen befragen:

Entsagest du dem Teufel und allen seinen Werken, der eitlen Pracht und Herrlichkeit der Welt, mit allen heftigen Begierden nach derselben und allen Lüsten des Fleisches so, daß du ihnen nicht folgen und dich von ihnen nicht willst leiten lassen?

Antwort. Ich entsage dem allen.

Der Prediger. Glaubst du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer u. s. w.

BAUTISMO DE ADULTOS.

nuestro Dios llamáre. Y con otras muchas palabras los exhortó, diciendo: Salvaos de esta generacion perversa. Porque (como el mismo Apostol testifica en otro lugar) el Bautismo os salva asi ahora (no la deposicion de la suciedad de la carne, sino la respuesta de una buena conciencia para con Dios) por la resurreccion de Jesu Christo. Portanto no dudeis, sino creed firmemente, que él quiere recibir favorablemente *éstas personas*, si estan verdaderamente arrepentidas, y vienen á él por medio de la fe; que *les* concederá remision de sus pecados, y *les* concederá el Espíritu Santo; que *les* dará la bendicion de vida eterna, y *les* hará *participes* de su reyno eterno. Por lo qual hallandonos persuadidos de la buena voluntad de nuestro Padre celestial para con *éstas personas*, declarada por su Hijo Jesu Christo; demosle fiel y devotamente gracias, y digamos,

DIOS omnipotente y eterno, Padre celestial, te damos humildes gracias, porque te has dignado llamarnos al conocimiento de tu gracia y fe en tí; Acrecienta este conocimiento y confirma esta fe en nosotros continuamente: Da tu Espíritu Santo á *éstas personas*, para que sean nacidas segunda vez, y sean hechas *herederas* de eterna salvacion, mediante nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo y el Espíritu Santo, ahora y por siempre. *Amen.*

Entónces el Presbitero hablará á las Personas *que deben ser bautizadas, en ésta manera.*

AMADOS, que habeis venidos aquí deseosos de recibir el santo bautismo, ya habeis oido como la congregacion ha orado para que nuestro Señor Jesu Christo se digne recibiros y bendeciros, desataros de vuestros pecados, daros el reyno del cielo, y la vida eterna. Vosotros asimismo habeis oido que nuestro Señor Jesu Christo ha prometido en su Palabra santa, conceder todas estas cosas que hemos pedido por vosotros; cuya promesa él por su parte guardará y cumplirá muy seguramente.

Por lo qual supuesto que Christo ha hecho esta promesa, es justo que vosotros, por vuestra parte prometais tambien ante estos vuestros testigos, y en presencia de toda esta congregacion, que *vosotros* renunciaréis el diablo y todas sus obras, y constantemente creereis la Palabra santa de Dios, y guardaréis obedientemente sus mandamientos.

Entónces el Preshitero demandará de cada una de las personas que deben ser bautizadas, de una en una, las preguntas siguientes.

Preg.

RENUNCIAS el Diablo y todas sus obras, la vana pompa y gloria del mundo, con todos sus codiciosos deseos, y los carnales deseos de la carne, de tal manera que no los seguirás, ni serás guiado por ellos?

Resp. Yo los renuncio todos.

Preg.

¿CREES tú en Dios el Padre Todo-poderoso, &c.

LATINA ET GRÆCA.

BAPTISMUS ADULTORUM.

cunque advocaverit Dominus, Deus noster Et multis aliis verbis eos hortabatur, dicens: Salvamini a generatione ista prava. Quippe (sicuti testatur alio loco idem Apostolus) Baptisma etiamnum nos salvos facit, (non carnis depositio sordidum, sed conscientiæ bonæ interrogatio in Deum) per resurrectionem Jesu Christi. Nolite igitur dubitare, sed serio credite, Ipsum hosce præsentes homines, vere resipiscentes, et fide ad eum accedentes, benigne exceptu rum; peccatorum remissionem ipsis concessurum; iisque Spiritum sanctum largiturum; vitæ æternæ beneficio eos donaturum, facturumque æterni regni sui participes. Quum itaque simus persuasi de Patris nostri cœlestis erga ipsos propensa voluntate, per Jesum Christum Filium suum patefacta, cum fide ac devotione ipsi gratias agamus, dicentes:

OMNIPOTENS et æterne Deus, Pater noster cœlestis! humillimas tibi gratias agimus, quod nos ad cognitionem gratiæ tuæ, et ad fidem in te, vocare dignatus es. Cognitionem istam auge, et in ista fide nos in æternum confirma. Hosce homines dona tuo sancto Spiritu, quo renascantur, et æternæ salutis hæredes constituantur, per Dominum nostrum, Jesum Christum, qui vivit et regnat, una tecum, et cum Spiritu sancto, in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter Baptizandos sic alloquetur.*

DILECTI! qui huc accessistis cum proposito suscipiendi Baptismum, audivistis, quomodo cœtus oraverit ut Dominus noster, Jesus Christus, dignaretur vos excipere, vobisque benedicere, vos a peccatis absolvere, vos regno cœlorum et vita æterna donare. Audivistis etiam, quomodo Dominus noster, Jesus Christus, promiserit in sancto verbo suo, ea omnia se concessurum, quæ orando ab ipso petiistis; quibus ille quidem promissis stabit certissime.

Itaque, cum tali promissione se Christus obstrinxerit, vos etiam oportet fideliter promittere coram his testibus vestris, et hoc cœtu universo, quod Diabolo et omnibus ejus operibus estis abrenuntiaturi, et constanter sacro Dei verbo credituri, et obsequenter mandata ejus servaturi.

¶ *Tum Presbyter singulis baptizandis has sequentes quæstiones seorsum proponet.*

Quæstio.

AN abrenuntias Diabolo et omnibus operibus ejus, inani pompæ et gloriæ hujus sæculi, omnibus ejusdem cupiditatibus, et carnis concupiscentiis, adeo ut nec eas secuturus sis, nec ab iis te duci passurus?

Responsio. Abrenuntio istis omnibus.

Quæstio.

CREDIS in Deum, Patrem? &c.

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑ.

λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Ὡς γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος ἄλλοθι μαρτυρεῖ, Καὶ ἡμᾶς νῦν σώζει Βάπτισμα τοῦ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) διὰ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ διστάζετε οὖν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε ὅτι τούτους τοὺς ἀνθρώπους ἀληθῶς μετανοοῦντας καὶ διὰ πίστεως πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους εὐμενῶς ἀποδέξεται, ὅτι τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς χαρίσεται, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῖς δωρήσεται, ὅτι τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς χάρισμα αὐτοῖς δώσει, καὶ τῆς ἀϊδίου βασιλείας αὐτοῦ μετόχους αὐτοὺς ποιήσει.

Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποιθότες περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τούτους τοὺς ἀνθρώπους εὐνοίας ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἀΐδιε Θεὸς, Πάτερ ἐράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρός τε τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν, καὶ τὴν ἐπὶ σὲ πίστιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὔξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τούτοις τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε ἀναγεννηθῆναι αὐτοὺς, καὶ κληρονόμους γίνεσθαι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς τοῖς Βαπτισθησομένοις ἐρεῖ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ οἱ ὧδε παρεληλυθότες, τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος μεταλαβεῖν ἐπιθυμοῦντες, ἠκούσατε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῷ Θεῷ προσηύξατο ἵνα Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ ὑμᾶς ἀποδέχεσθαι καὶ εὐλογεῖν, ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, τήν τε βασιλειαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ὑμῖν χαρίζεσθαι. Καὶ δὴ καὶ ἠκούσατε, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ λόγῳ ἐπηγγείλατο, ἐκεῖνα πάντα ἅπερ ἀπ' αὐτοῦ ᾐτησάμεθα διδόναι· ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέστατα διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελέσει.

Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην, δεῖ καὶ ὑμᾶς τὸ ὑμέτερον μέρος πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι ἐνώπιον τούτων τῶν μαρτύρων ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, ταύτης ἀποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεύσειν, καὶ εὐπειθῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Εἶτα ἐρωτήσει ὁ Ἱερεὺς παρ' ἑκάστου τῶν βαπτισθησομένων χωρὶς τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα.

Ἐρώτησις.

ΜΩΝ ἀποτάττῃ τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ, καὶ δόξῃ τῷ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἕπεσθαι, μήθ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Ἐρώτησις.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

ADULT BAPTISM.

And in Jesus Christ his only begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost; born of the Virgin Mary; that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Communion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

Answer. All this I stedfastly believe.

Question.

WILT thou be baptized in this faith?

Answer. That is my desire.

Question.

WILT thou then obediently keep God's holy will and commandments, and walk in the same all the days of thy life?

Answer. I will endeavour so to do, God being my helper.

Then shall the Priest say,

O MERCIFUL God, grant that the old Adam in *these persons* may be so buried, that the new man may be raised up in *them*. *Amen.*

Grant that all carnal affections may die in *them*, and that all things belonging to the Spirit may live and grow in *them*. *Amen.*

Grant that *they* may have power and strength to have victory, and to triumph, against the devil, the world, and the flesh. *Amen.*

Grant that *they*, being here dedicated to thee by our office and ministry, may also be endued with heavenly virtues, and everlastingly rewarded, through thy mercy, O blessed Lord God, who dost live, and govern all things, world without end. *Amen.*

ALMIGHTY, everliving God, whose most dearly beloved Son Jesus Christ, for the forgiveness of our sins, did shed out of his most precious side both water and blood, and gave commandment to his disciples, that they should go teach all nations, and baptize them In the Name of the Father, the Son, and the Holy Ghost; Regard, we beseech thee, the supplications of this congregation; sanctify this Water to the mystical washing away of sin; and grant that the *persons* now to be baptized therein may receive the fulness of thy grace, and ever remain in the number of thy faithful and elect children, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest take each person to be baptized by the right hand, and placing him conveniently by the Font, according to his discretion, shall ask the Godfathers and Godmothers the Name; and then shall dip him in the water, or pour water upon him, saying,

N. I baptize thee In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

BAPTEME DES ADULTS.

Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur? Et qu'il a été conçu du Saint-Esprit, &c.

Réponse. Je crois tout cela fermement.

Demande.

VEUX-TU être baptisé en cette foi?

Réponse. C'est ce que je désire.

Demande.

VEUX-TU donc faire la sainte volonté de Dieu, et garder en toute obéissance ses saints commandemens? et veux-tu y marcher tous les jours de ta vie?

Réponse. Je le veux.

Alors le prêtre dira:

PERE de miséricorde, fais que le vieil Adam soit tellement enseveli dans ces personnes, que le nouvel homme soit ressuscité en elles. *Amen.*

Fais que toutes les affections charnelles meurent en elles, et que toutes les choses qui appartiennent à l'Esprit y puissent vivre et croître. *Amen.*

Donne-leur la force et la puissance d'obtenir la victoire, et de triompher du diable, du monde, et de la chair. *Amen.*

Fais qu'étant ici dédiées par notre ministère, elles soient aussi remplies de vertus célestes, et éternellement récompensées, par ta miséricorde, ô Seigneur Dieu béni, qui vis et qui gouvernes toutes choses aux siècles des siècles. *Amen.*

DIEU tout-puissant et éternel, dont le Fils bien-aimé Jésus-Christ a répandu du sang et de l'eau de son côté très-précieux pour la rémission de nos péchés, et a commandé à ses disciples d'aller enseigner toutes les nations, les baptisant au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit; reçois favorablement les prières de cette assemblée; sanctifie cette eau pour l'ablution mystique du péché; et nous accorde que ces personnes qui y doivent être baptisées, reçoivent la plénitude de ta grâce, et qu'elles demeurent toujours au nombre de tes fidèles et chers enfans, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le prêtre prendra par la main droite chacun de ceux qui doivent être baptisés, et le plaçant commodément auprès des fonts, il demandera le nom aux parrains et aux marraines, puis le plongera dans l'eau, ou versera de l'eau sur lui, en disant:

N. JE te baptise au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑι.

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, κατέβη εἰς τὸν ᾅδη, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν; ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος Πατρὸς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μέλλει 'να ἔλθῃ εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος 'να κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; εἰς τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν; καὶ εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις. Ταῦτα πάντα πιστεύω βεβαίως.

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν 'να βαπτισθῇς εἰς ταύτην τὴν πίστιν;

Απόκρισις. Μάλιστα, θέλω.

Λειτουργός.

ΘΕΛΕΙΣ λοιπὸν 'να ὑπακούσεις τὴν τοῦ Θεοῦ θέλησιν, καὶ τὰς ἐντολάς του, καὶ εἰς αὐτὰς 'να πορεύεσαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σα;

Ἀπόκρισις. Θέλω πασχίσειν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ 'να ζήσω οὕτως.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΛΕΗΜΟΝΑ Θεὲ, χάρισαι ὅπως ὁ παλαιὸς Ἀδὰμ εἰς τοῦτο τὸ ὑποκείμενον, οὕτως ταφῇ, ὥστε ὁ νέος ἄνθρωπος εἰς αὐτὸ ἐγερθῇ. Ἀμήν.

Χάρισον, πάντα τὰ σαρκικὰ ἐπιθυμήματα 'να ἀποθάνωσιν εἰς αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος λάβωσιν εἰς αὐτὸ ζωὴν καὶ αὔξησιν. Ἀμήν.

Χάρισον, 'να ἔχῃ δύναμιν καὶ ἰσχὺν, ὅπως νικήσῃ καὶ θριαμβεύσῃ κατὰ τοῦ διαβόλου, τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκός. Ἀμήν.

Χάρισον εἰς πάντας τοὺς ἐδῶ εἰς ἐσὲ καθιερωμένους διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἐπουρανίων ἀρετῶν, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν, διὰ τὴν ἀγάπην σου ὦ Θεὲ, Κύριε, εὐλογημένε, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, ἀείζωε Θεὲ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀγαπητὸς Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, διὰ τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἔχυσεν ἐκ τῆς τιμιωτάτης του πλευρᾶς αἷμα καὶ ὕδωρ, καὶ ἐπρόσταξε τῶν μαθητῶν του 'να ὑπάγωσι διδάσκοντες τὰ ἔθνη, καὶ 'να τὰ βαπτίσωσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· παρατήρησον, παρακαλοῦμέν σε, τὰς δεήσεις τῆς ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο εἰς τὴν μυστικὴν ἀπόπλισιν τῆς ἁμαρτίας, καὶ χάρισον 'να λάβῃ τὸ ὑποκείμενον τοῦτο, τὸ μέλλον 'να βαπτισθῇ, τὸ πλήρωμα τῆς χάριτός σου, καὶ πάντοτε 'να μείνῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν σα τέκνων, διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει κάθε μέλλον 'να βαπτισθῇ ὑποκείμενον ἀπὸ τὴν δεξιὰν κ᾽ τὸ φέρνει εἰς πρέποντα τόπον πλησίον τοῦ βαπτιστηρίου, καθὼς θέλει, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς συμπατέρας, καὶ συμμητέρας, διὰ τὸ ὄνομα καὶ ἔπειτα τὸ βουτᾷ εἰς τὸ νηρὸν, ἢ τὸ χύνει τὸ νηρὸν ἐπάνω του, λέγων.

Δ. ΕΓΩ σὲ βαπτίζω, εἰστὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς· καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

BATTE. DEL. PERSONE ADULTE.

Ed in Gesù Cristo, suo unigenito Figliuolo, nostro Signore? E che fu conceputo dello Spirito Santo? Nato della Maria Vergine; che patì sotto Ponzio Pilato; fu crocifisso, morto e sepolto; che scese all'inferno; e che risuscitò il terzo giorno; che salì in cielo, e siede alla destra di Dio, il Padre onnipotente; e di là tornerà alla fine del mondo, a giudicar i vivi ed i morti?

E credi tu nello Spirito Santo; la Santa Chiesa Cattolica; la Comunione de' Santi; la remissione de' peccati; la risurrezion della carne, e la vita eterna, dopo morte?

Risposta. Tutto questo fermamente credo.

Quest.

VUOI tu esser battezzato in questa fede?

Risposta. Quest'è il mio desiderio.

Quest.

VUOI tu adunque ubbidientemente osservar la Santa Volontà e comandamenti di Dio, e caminar in essi tutti i giorni della tua vita?

Risposta. Io mi sforzerò a far così, coll'ajuto di Dio.

Allora il Prete dirà.

O DIO misericordioso concedi che 'l vecchio Adamo sia così sepolto in questa persona, che l'uomo nuovo sia in essa risuscitato. *Amen.*

Concedi che tutte le affezioni carnali muoiano in essi, e che tutte le cose spirituali vivano e crescano in essi. *Amen.*

Concedi che abbiano potestà e forza di aver la vittoria e di trionfare sopra 'l diavolo, il mondo, e la carne. *Amen.*

Concedi che essendo loro dedicati quì a te per l'uficio e ministerio nostro sian' ancora dotati della virtù celeste, ed eternamente rimunerati per tua misericordia, O benedetto Signor Iddio, che vivi e governi ogni cosa ne' secoli. *Amen.*

IDDIO onnipotente ed eterno, il cui dilettissimo Figliuolo Gesù Cristo, per la remissione de nostri peccati, spanse dal suo costato preziosissimo dell'acqua e sangue, e diede comandamento ai suoi discepoli, ch'andassero ed insegnassero tutte le nazioni, e le battezzassero nel Nome del Padre, e del Figliuolo, e dello Spirito Santo riguarda ti supplichiamo, le preghiere della tua Congregazione; santifica quest'acqua al mistico purgamento del peccato, e concedi che le persone ora da esser in quella battezzate, ricevano la pienezza della tua grazia, e rimangano per sempre nel numero de' tuoi figliuoli fedeli ed eletti per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Allora il Prete pigliera ciascheduna persona c' ha da esser battezzata per la man destra, e mettendola in luogo convenevole presso 'l Battisterio, a sua discrezione domandera ai compari e comari il Nome, e poi l'immergera nell' acqua, ovvero spandera dell'acqua sopra di lui, dicendo.

N. IO ti battezzo nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Taufe der Erwachsenen.

Und an Jesum Christum, u. s. w.

Und glaubst du an den heiligen Geist, u. s. w.

Antw. Wes glaube ich dieß alles.

Pred. Willst du auf diesen Glauben getauft werden?

Antw. Das ist mein Verlangen.

Pred. Willst du denn auch den heiligen Willen Gottes und seine Gebote getreulich halten, und durch alle Tage deines Lebens in denselben wandeln?

Antw. Ich will, mit Gottes Hülfe, mich bestreben, es zu thun.

Darauf soll der Prediger sprechen:

O barmherziger Gott! verleihe, daß der alte Adam in diesen Personen so begraben werde, daß der neue Mensch in ihnen auferstehen möge. Amen.

Gieb, daß alle fleischliche Lüste in ihnen sterben, und alles, was geistlich ist, in ihnen leben und wachsen möge. Amen.

Gieb ihnen Kraft und Stärke, über den Teufel, die Welt und das Fleisch zu siegen und zu triumphiren. Amen.

Verleihe, daß sie, durch unser Amt und unsern Dienst dir hier geweiht, auch mit himmlischer Tugend begabt und ewig belohnt werden mögen, durch deine Gnade, o hochgelobter Herr und Gott, der du lebst und über alle Dinge herrschest, in Ewigkeit. Amen.

Allmächtiger, ewiger Gott, dessen geliebter Sohn, Jesus Christus, zur Vergebung unserer Sünden, Wasser und Blut aus seiner theuersten Seite vergoß, und seinen Jüngern befahl, daß sie hingehen und alle Völker lehren und sie taufen sollten im Namen des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geistes! Wir flehen zu dir, erhöre die Gebete dieser Versammlung, heilige dieses Wasser zur geistigen Abwaschung der Sünde und verleihe, daß diese Personen, die jetzt darin getauft werden sollen, die Fülle deiner Gnade empfangen und beständig unter der Zahl deiner gläubigen und auserwählten Kinder bleiben mögen, durch Jesum Christum, unsern Herrn. Amen.

Dann soll der Prediger einer jeden der zu taufenden Personen die rechte Hand reichen, und sie, indem er die Taufzeugen um die Namen befragt, wie er es für schicklich findet, bey den Taufstein stellen, dann soll er sie in das Wasser tauchen oder sie mit Wasser besprengen und dabey sprechen:

N., ich taufe dich im Namen des Vaters, und des Sohnes, und des heiligen Geistes. Amen.

BAUTISMO DE ADULTOS.

Y en Jesu Christo? &c.
Y crees en el Espíritu Santo? &c.

Resp. Todo ésto lo creo firmemente.

Preg.

QUIERES ser bautizado en esta fe?

Resp. Tal es mi deseo.

Preg.

QUIERES tú pues guardar obedientemente la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminar en ellos todos los dias de tu vida?

Resp. Así procuraré hacerlo, con la ayuda de Dios.

Entónces el Presbitero dirá,

O DIOS misericordioso, concede que el antiguo Adam en *éstas personas* sea de tal modo sepultado, que el nuevo hombre sea resucitado en *ellas*. *Amen.*

Concede que todas las afeciones carnales mueran en *ellas*, y que todas cosas tocantes al Espíritu, vivan y crezcan en *ellas*. *Amen.*

Concede que tengan poder y fuerza para alcanzar victoria, y triufar del diablo, el mundo, y la carne. *Amen.*

Concede que siendo aquí dedicadas á tí por nuestro oficio y ministerio, sean vestidas asimismo de virtudes celestiales, y remuneradas eternamente, por tu misericordia, ó bendito Señor Dios, que vives y gobiernas todas las cosas por los siglos de los siglos. *Amen.*

DIOS omnipotente y eterno, cuyo amadísimo Hijo Jesu Christo, por la remision de nuestros pecados, derramó de su preciosísimo costado agua y sangre, y dió mandamiento á sus discipulos, para que enseñasen á todas las naciones, y las bautizasen, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo; Atiende las suplicas de esta congregacion; santifica esta agua para lavamiento mistico del pecado: y concede que *éstas personas* que ahora deben ser bautizadas, reciban la plenitud de tu gracia, y siempre perseveren en el numero de tus fieles y escogidos hijos, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Preshitero tomará á cada persona que debe ser bautizada, por la mano derecha; y poniendola en lugar conveniente junto á la Pila, segun su discrecion, preguntará á los Padrinos y Madrinas el nombre de su ahijado; y luego la zabullirá en el agua, ó echará agua sobre ella, diciendo,

N. YO te bautizo, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

BAPTISMUS ADULTORUM.

Et in Jesum Christum? &c.

Tunc etiam credis in Spiritum Sanctum? &c.

Responsio. Hæc omnia firma fide credo.

Quæstio.

NUM vis in hac fide baptizari?

Responsio. Cupio.

Quæstio.

NUM itaque sanctam Dei voluntatem et mandata ejus obsequenter servaturus es, et in iis ambulaturus omnibus diebus vitæ tuæ?

Responsio. Dabo operam, opitulante mihi Domino.

¶ *Tum dicet Presbyter:*

CONCEDE, misericors Deus! ut vetus Adam in hisce hominibus ita sepeliatur, ut novus homo in illis suscitetur. *Amen.*

Concede, ut omnes carnales affectus in ipsis moriantur, et omnia, quæ sunt Spiritus, in illis vivant et augeantur. *Amen.*

Concede illis potestatem et vim, ad victoriam reportandam, et ad triumphandum de Satana, mundo, et carne. *Amen.*

Concede, cum tibi hic sint per officium ac ministerium nostrum dicati, ut virtutibus etiam cœlestibus et æterno præmio donentur, per misericordiam tuam, o benedicte Domine Deus! qui vivis, quique cuncta moderaris, in sæcula sæculorum. *Amen.*

OMNIPOTENS æterne Deus! cujus carissimus ac prædilectus Filius, Jesus Christus, ex pretiosissimo suo latere, aquam simul et sanguinem in remissionem peccatorum nostrorum profudit, et discipulis suis in mandatis dedit, ut, euntes, omnes gentes docerent, et eos baptizarent in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti; respice (quæsumus) supplicationes Ecclesiæ tuæ; aquam hanc sanctifica ad mysticam peccati ablutionem; et concede ut hi, ea jam baptizandi, accipiant gratiæ tuæ plenitudinem, semperque maneant in numero fidelium et electorum filiorum tuorum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter, prehensa uniuscujusque baptizandorum dextera, eoque, loco commodo, juxta Baptisterium collocato, prout ipsi visum fuerit, quæret nomen ipsius a Susceptoribus et Susceptricibus; deinde ipsum immerget in aquam, aut aquam in eum effundet, dicens:*

[N.] EGO baptizo te, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; Καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς Παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τῆ αἰῶνος κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικήν· ἁγίων Κοινωνίαν· ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· σαρκὸς ἀνάστασιν· καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Ἐρώτησις.

Ἀρ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις. Μάλιστά γε ἐπιθυμῶ.

Ἐρώτησις.

Μὼν ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλει;

Ἀπόκρισις. Σπουδάσω γε οὕτω ποιεῖν, τοῦ Θεοῦ μοι βοηθοῦ ὄντος.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἐλεήμων ὁ Θεὸς ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτοις τοῖς ἀνθρώποις οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτοῖς. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ πάθη ἐν αὐτοῖς νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴν καὶ αὔξησιν ἐν αὐτοῖς λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἔχωσι τοῦ νικᾶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον, καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Παράσχου ὅπως τῇ διακονίᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἡμῶν σοι ἐνθάδε καθιερωθέντες, καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσωνται ἀρετὰς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβωσι διὰ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε Θεὸς εὐλογητὲ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, οὗ ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε, πορευθῆναι καὶ μαθητεῦσαι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ βαπτίζειν αὐτους εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου. Πρόσχες, ἀντιβολοῦμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν· καὶ παράσχου ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλων τὸ τῆς χάριτός σου πλήρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῷ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἕκαστον τῶν βαπτισθησομένων χειρὸς λαβὼν, ᾧ ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ προσηκόντως καταστήσας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, παρὰ τῶν Συμπατέρων καὶ Συμμητέρων τὸ ὄνομα ἐρωτήσει, εἶτα δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ βάψει, ἢ καὶ τῷ ὕδατι ῥαντιεῖ, λέγων.

Ν. ΕΓΩ *βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ᾧ τοῦ Υἱοῦ, ᾧ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.* Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

ADULT BAPTISM.

Then shall the Priest say,

WE receive this person into the congregation of Christ's flock; and do sign *him* with the sign of the Cross, in token that hereafter *he* shall not be ashamed to confess the faith of Christ crucified, and manfully to fight under his banner, against sin, the world, and the devil; and to continue Christ's faithful soldier and servant unto *his* life's end. Amen.

* *Here the Priest shall make a Cross upon the person's forehead.*

Then shall the Priest say,

SEEING now, dearly beloved brethren, that *these persons are* regenerate, and grafted into the body of Christ's Church, let us give thanks unto Almighty God for these benefits, and with one accord make our prayers unto him, that *they* may lead the rest of *their* life according to this beginning.

Then shall be said the Lord's Prayer, all kneeling.

OUR Father which art in heaven, &c.

WE yield thee humble thanks, O heavenly Father, that thou hast vouchsafed to call us to the knowledge of thy grace, and faith in thee; Increase this knowledge, and confirm this faith in us evermore. Give thy holy Spirit to *these persons*; that, being now born again, and made *heirs* of everlasting salvation, through our Lord Jesus Christ, *they* may continue thy *servants*, and attain thy promises; through the same Lord Jesus Christ thy Son, who liveth and reigneth with thee, in the unity of the same Holy Spirit, everlastingly. *Amen.*

Then all standing up, the Priest shall use this exhortation following; speaking to the Godfathers and Godmothers first.

FORASMUCH as *these persons have* promised in your presence to renounce the devil and all his works, to believe in God, and to serve him; ye must remember, that it is your part and duty to put *them* in mind, what a solemn vow, promise, and profession *they have* now made before this congregation, and especially before you *their* chosen witnesses. And ye are also to call upon *them* to use all diligence to be rightly instructed in God's holy Word; that so *they* may grow in grace, and in the knowledge of our Lord Jesus Christ, and live godly, righteously, and soberly in this present world.

(And then, speaking to the new baptized persons, *he shall proceed, and say,)*

AND as for you, who have now by Baptism put on Christ, it is your part and duty also, being made the *children* of God and of the light, by faith in Jesus Christ, to walk answerably to your Christian calling, and as becometh the children of light; remembering always that Baptism representeth unto us our profession; which is, to follow the example of our Saviour Christ, and to be made like unto him; that as he died, and rose again for us; so should we

BAPTEME DES ADULTES.

Le prêtre dira immédiatement après:

NOUS recevons cette personne en la compagnie de l'église chrétienne; et nous la marquons du * signe de la croix, pour signifier qu'à l'avenir elle n'aura point honte de confesser la foi de Jésus Christ crucifié; mais qu'elle combattra vaillamment sous son enseigne, contre le péché, le monde, et le diable; et qu'elle sera constamment fidèle soldat de Jésus-Christ, et le servira fidèlement jusques à la fin de sa vie. *Amen.*

* *Ici le pretre fera le signe de la croix sur le front de la personne.*

Puis le prêtre, dira:

OR maintenant, frères bien-aimés, puisque ces personnes sont régénérées, et qu'elles sont entrées au corps de l'église de Jésus-Christ; rendons grâces à Dieu pour ces bienfaits, et d'un commun accord prions le Dieu tout-puissant, qu'il leur fasse la grâce que le reste de leur vie soit conforme à ce commencement.

Puis on dira, tous étant à genoux:

NOTRE Père, qui es aux cieux, &c.

Après le prêtre dira:

PERE céleste, nous te remercions de tout notre cœur, de ce qu'il t'a plu de nous appeler à la connoissance de ta grâce, et de nous donner de croire en toi; augmente-nous cette connoissance, et confirme en nous à jamais cette foi. Donne ton Saint-Esprit à ces personnes, afin qu'étant maintenant régénérées, et faites héritières du salut éternel, par Jésus Christ notre Seigneur, elles continuent à te servir; et qu'elles obtiennent l'accomplissement de tes promesses, par ce même Jésus-Christ ton Fils, qui vit et règne avec toi, en l'unité du Saint-Esprit, maintenant et à jamais. *Amen.*

Ici, tous étant debout, le prêtre fera l'exhortation suivante; s'adressant d'abord aux parrains et aux marraines.

PUISQUE ces personnes ont promis en votre présence de renoncer au diable et à toutes ses œuvres, de croire en Dieu, et de le servir; vous devez vous souvenir que c'est votre devoir de leur représenter quel vœu, quelle promesse, et quelle profession solennelle elles ont faits en présence de cette assemblée, et particulièrement en la vôtre, de vous qu'elles ont pris pour leurs témoins. Et vous devez aussi les exhorter à travailler avec toute sorte de diligence à se bien instruire en la sainte parole de Dieu; afin que par ce moyen elles puissent croître en grâce, et en la connoissance de notre Seigneur Jésus-Christ, et vivre en ce présent siècle sobrement, justement, et religieusement.

Puis parlant aux personnes nouvellement baptisées, il continuera, et dira:

ET quant à vous qui avez maintenant revêtu Jésus-Christ au baptême, c'est aussi votre devoir, puisque vous êtes faits les enfans de Dieu et de la lumière par la foi en Jésus-Christ, de vous conduire d'une manière qui réponde à votre vocation chrétienne, et selon qu'il est séant aux enfans de lumière: vous souvenant toujours que le baptême nous représente notre profession, qui est, de suivre l'exemple de notre Seigneur Jésus Christ, et d'être faits semblables à lui; afin que comme il est mort et

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑι.

"Επειτα λέγει ὁ 'Ιερεύς'

ΔΕΧΟΜΕΘΑ τὸ ὑποκείμενον τοῦτο εἰς τὴν τῆ κοπποδιᾶτῆ Χριϛῆ 'Εκκλησίαν* ϗ τὸ σφραγίζομεν μὲ τὸ σημάδι τῆ ϛαυρῆ, διὰ τᾶτα σημαίνομεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλει ἐντραπεῖν 'να ὁμολογήσῃ τὴν πίστιν τοῦ ϛαυρωθέντος Χριϛῆ, καὶ θέλει ἀνδρείως πολεμήσειν ὑπὸ τῆς σημαίας του κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ διαβόλου, μένων πιστῶς στρατιώτης καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. 'Αμήν.

* Τῶρα ὁ 'Ιερεὺς κάμνει τὸ σημάδι τῆ σταυροῦ ἐπὶ τὸ μέτωπον τῆ βαπτισθέντος.

"Επειτα ὁ 'Ιερεὺς λέγει'

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, ταῦτα τὰ ὑποκείμενα ἀνεγεννήθησαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς 'Εκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν' εὐχαριϛοῦμεν τὸν παντοκράτορα Θεὸν διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμονοοῦντες ἂς τοῦ προσφέρωμεν, ἵνα τὰ ὑποκείμενα ταῦτα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν ζήσωσι τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς των.

Τότε θέλουσιν ειπεῖν γονατίζοντες'

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

ΣΟΙ προσφέρομεν ταπεινῶς εὐχαριϛήσεις, οὐράνιε Πατέρα, ὅτι σοὶ ἤρεσε 'να μᾶς καλέσῃς εἰς τὴν γνῶσιν τῆς χάριτός σου, καὶ τῆς εἰς ἐσὲ πίστεως. Αὔξησον τὴν γνῶσιν ταύτην, καὶ βεβαίωσον διὰ πάντα τὴν πίστιν. Δόσον τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου εἰς ταῦτα τὰ ὑποκείμενα ὅπως νῦν νεογεννηθέντα, καὶ γεννηθέντα κληρονόμοι αἰωνίου σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, μείνωσι δοῦλοί σου καὶ ἀπυκτήσωσι τὰς ἐπαγγελίας σου' δι' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου 'Ιησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ σε, τῆ ζῶντος καὶ βασιλεύοντος μετὰ σοῦ, εἰς τὴν ἑνώτητα τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, αἰωνίως. 'Αμήν.

* Τῶρα ὁ 'Ιερεὺς κάμνει τὸ σημάδι τῆ ϛαυρῆ, διὰ τᾶτα σημαίνομεν ὅτι εἰς τὸ μέλλον δὲν θέλει ἐντραπεῖν 'να ὁμολογήσῃ τὴν πίστιν τοῦ ϛαυρωθέντος Χριϛῆ, καὶ θέλει ἀνδρείως πολεμήσειν ὑπὸ τῆς σημαίας του κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τοῦ κόσμου, καὶ τοῦ διαβόλου, μένων πιστῶς στρατιώτης καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. 'Αμήν.

"Υστερα στέκοντες πάντες ὀρθοὶ ὁ 'Ιερεὺς λέγει πρὸς τους συμπατέρας ϗ τὰς συμμητέρας τὴν ἀκόλουθον παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗ ταῦτα τὰ ὑποκείμενα ἔμπροσθέν σας ἔταξαν 'να ἀπαρνηθῶσι τὸν διάβολον καὶ πάντα τὰ ἔργα του, 'να πιστεύσωσιν εἰς τὸν Θεὸν, καὶ 'να τὸν λατρεύσωσι, πρέπει 'να ἐνθυμᾶσθε ὅτι εἶναι φροντὶδα καὶ χρεός σας 'να τὰ ἐνθυμήσητε πύσον μέγαλον τάγμα, ἐπαγγελίαν καὶ ἐξομολόγησιν ἐδῶ ἔκαμαν τῶρα ἔμπροσθεν τῆς παρούσας ἐκκλησίας, καὶ μάλιστα εἰς ἐσᾶς οἱ ὑπ' αὐτῶν ἐκλεχθέντες ὡς μάρτυρες. "Ετι πρέπει 'να τὰ παρηνέσητε 'να ἐπιμεληθῶσιν εἰς τὴν μάθησιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ' ὅπως αὐξήσωσιν εἰς τὴν χάριν, καὶ γνώρισιν, τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ιησοῦ Χριστοῦ, ϗ ζήσωσιν εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σοφρόνως εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα.

Τότε λαλῶν πρὸς τοὺς νεοβαπτισμένους θέλει ἀκολουθήσειν λέγων'

ΟΣΟΝ διὰ σᾶς, οἵτινες τῶρα διὰ μέσου τοῦ βαπτίσματος ἐνδύθητε τὸν Χριϛὸν, ἔργον σας εἶναι καὶ χρέος ἐπειδὴ ἐγίνητε τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτὸς διὰ τῆς εἰς τὸν 'Ιησοῦν Χριστὸν πίστεως, 'να περιπατήσητε κατὰ τὴν Χριϛιανικήν σας κλῆσιν, καὶ καθὼς πρέπει εἰς τὰ τέκνα τῆ φωτὸς' ἐνθυμῶντες πάντα ὅτι τὸ βάπτισμα, παραστένει τὴν ἐξομολόγησίν μας' ἡ ὁποία εἶναι τὸ, 'να ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ 'να τὸν ὁμοιάσωμεν' ὥστε καθὼς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι' ἡμᾶς οὕτως καὶ ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες πρέπει 'να ἀποθάνωμεν ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, ϗ 'να

BATTE. DEL. PERSONE ADULTE.

E poi il Prete dirà.

NOI riceviamo questa persona nella congregazione della greggia di Cristo, e la * seguiamo col segno della croce, in significazione che per l'avvenire non si vergognerà di confessare la fede di Cristo crocifisso, e combatter virilmente sotto la sua bandiera, contro il peccato il mondo ed il diavolo, e di continuar fedel soldato e servo di Cristo fin' al fine della sua vita. *Amen.*

* *Qui il Ministro farà una croce sopra la fronte di colui c' ha da esser battezzato.*

Allora il Prete dira.

DILETTISSIMI fratelli, poichè queste persone sono rigenerate ed innestate nel corpo della chiesa di Cristo, ringraziamo Iddio onnipotente di questi beneficii, e d'un comun accordo facciamogli le nostre preghiere, che costoro menino il restante della loro vita conforme a questo cominciamento.

Allora si dirà la Preghiera dominicale.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.

NOI ti rendiamo grazie umili, O Padre celeste, che t'ha piacciuto chiamarci alla conoscenza della tua grazia e fede in te; accresci questa conoscenza, e conferma questa fede in noi sempremai. Dà il tuo Santo Spirito a queste persone, acciochè essendo adesso rinati, e fatti eredi della salute eterna per Gesù Cristo nostro Signore, continuino tuoi servi, ed ottengano le tue promesse, per esso Signore Gesù Cristo tuo figliuolo, che vive e regna con te nell'unità del medesimo Spirito Santo eternamente. *Amen.*

Poi rizzandosi tutti in piedi, il Prete usera l' esortazione seguente, parlando ai compari e comari imprima.

POICHE queste persone han promesso in vostra presenza di rinunziar al diavolo ed a tutte le sue opere, di creder in Dio, e servirgli; dovete ricordarvi che tocca a voi, ed è il debito vostro di fargli ricordare, che solenne voto, promessa, e professione han fatta in quest' ora in presenza di questa Congregazione, ed in particolare innanzi a voi che siete stati da loro eletti per testimonii. E dovete anco ammonirli d' usar ogni diligenza per esser ben instrutti nella santa Parola di Dio; acciochè crescano nella grazia e conoscenza del nostro Signore Gesù Cristo, e vivino piamente, giustamente, e sobriamente nel presente secolo.

E poi parlando alle persone nuovamente battezzate, procedera, dicendo.

E QUANTO a voi, ch' avete a quest' ora vestito Cristo per virtù del Battesimo, tocca a voi, ed è il vostro dovere, essendo stati fatti figliuoli di Dio, e della luce per fede in Gesù Cristo, di caminar conformemente alla vostra cristiana vocazione, e come conviene ai figliuoli della luce; ricordandovi sempre che 'l Battesimo ci rappresenta la nostra professione; la qual è di seguir l' esempio di Cristo nostro Salvatore, ed esser resi simili a lui; acciochè, siccome egli morì, e risuscitò per noi, così noi che siamo battezzati, muoiamo da peccato, e risusci-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Baptismus Adultorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ordnung der Taufe der Erwachsenen.

Darauf soll der Prediger sagen:

Wir nehmen diese Person in die Gemeinschaft der Heerde Christi auf und zeichnen sie mit dem Zeichen des Kreutzes a, zur Erinnerung, daß sie sich hinfort nicht schäme, ihren Glauben an Christum, den Gekreutzigten, zu bekennen, unter seiner Fahne wider die Sünde, die Welt und den Teufel männlich zu kämpfen und, bis zum Ende ihres Lebens, als ein treuer Diener und Streiter Christi zu beharren. Amen.

a Hier soll der Prediger die getaufte Person an der Stirn mit einem Kreutze bezeichnen.

Dann soll der Prediger sprechen:

Da wir nun sehen, vielgeliebte Brüder, daß diese Personen wiedergeboren, und der christlichen Kirche einverleibt sind: so laßt uns dem allmächtigen Gott für diese Wohlthaten danken und ihn einmüthig bitten, daß sie die übrige Zeit ihres Lebens diesem Anfange gemäß wandeln mögen.

Hierauf sollen alle knieend beten:

Unser Vater, der du bist u. s. w.

Wir sagen dir demüthigen Dank, o himmlischer Vater, daß du uns gewürdigt hast, uns zur Erkenntniß deiner Gnade und zum Glauben an dich zu berufen. Vermehre diese Erkenntniß und erhalte uns beständig in diesem Glauben. Gieb diesen Personen deinen heiligen Geist, daß sie, die nun wiedergeboren und, durch unsern Herrn Jesum Christum, zu Erben der ewigen Seligkeit gemacht worden sind, auch deine Diener immerfort bleiben, und deine Verheißungen erlangen mögen, durch denselben Herrn Jesum Christum, deinen Sohn, der mit dir, in der Einigkeit desselben heiligen Geistes, lebt und regiert in alle Ewigkeit. Amen.

Dann, nachdem alle aufgestanden sind, soll der Prediger die folgenden Vermahnungsworte sprechen, und zwar zuerst zu den Taufzeugen:

Nachdem diese Personen in eurer Gegenwart versprochen haben, dem Teufel und allen seinen Werken zu entsagen, an Gott zu glauben und ihm zu dienen, so sollt ihr euch erinnern, daß es eure Pflicht ist, ihnen zu Gemüthe zu führen, welch ein feverliches Gelübde, Versprechen und Bekenntniß sie jetzt vor dieser Versammlung und vor euch, ihren erwählten Taufzeugen, abgelegt haben; auch sollt ihr sie anhalten, sich mit allem Fleiß zu bemühen, daß sie in dem heiligen Worte Gottes gehörig unterrichtet werden, um in der Gnade und in der Erkenntniß unsers Herrn Jesu Christi zu wachsen und züchtig, gerecht und gottselig in dieser Welt zu leben.

Dann soll er sich zu den Neugetauften wenden und sie also anreden:

Ihr aber, die ihr nun durch die Taufe Christum angezogen habt, und durch den Glauben an ihn Kinder Gottes und des Lichts geworden seyd, bedenkt, daß es eure Pflicht ist, eurem christlichen Berufe gemäß, auch als Kinder des Lichts zu wandeln; erinnert euch stets des Bekenntnisses, das die Taufe uns vorhält, und nach welchem wir dem Beyspiele unseres Erlösers Christi folgen und ihm gleich werden sollen, indem wir, so wie er für uns gestorben und auferstanden ist, der Sünde absterben und der

BAUTISMO DE ADULTOS.

Entónces el Presbitero dirá,

NOSOTROS recibimos ésta persona en la congregacion del rebaño de Christo, * y la signamos con la señal de la Cruz, en señal que en adelante no se avergonzará de confesar la fe de Christo crucificado, peleando varonilmente debaxo de su bandera contra el pecado, el mundo, y el diablo; y continuando fiel soldado y siervo de Christo hasta el fin de su vida. *Amen.*

* *Aqui el Presbitero hara una Cruz sobre la frente de las personas.*

Entónces el Presbitero dirá,

PORQUANTO, muy amados hermanos, *éstas personas* estan regeneradas é insertas en el cuerpo de la Iglesia Christiana, demos gracias al Dios Omnipotente por estos beneficios, y unanimes dirijamosle nuestras oraciones, para que arreglen el resto de su vida segun este principio.

Entónces dirá la Oracion del Señor, todos arrodillados.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

NOSOTROS te damos humildes gracias, ó Padre celestial, porque te dignaste llamarnos al conocimiento de tu gracia y fe en tí; Acrecienta este conocimiento, y confirma esta fe en nosotros continuamente. Da tu Santo Espíritu á *éstas personas*, para que siendo ahora nacidas de nuevo, y hechas *herederas* de eterna salvacion, mediante nuestro Señor Jesu Christo, continuen *tus* siervos, y alcanzen tus promesas, mediante el mismo Señor Jesu Christo tu Hijo, que vive y reyna contigo en la unidad del mismo Espíritu Santo eternamente. *Amen.*

Entónces todos en pie, el Presbitero usará la Exhortacion siguiente; hablando á los Padrinos y Madrinas primero.

AUNQUE *éstas personas han* prometido en vuestra presencia renunciar al diablo y todas sus obras, creer en Dios, y servirle; conviene os acordeis que es de vuestra obligacion y deber ponerles en memoria qué voto tan solemne, qué promesa y profesion *han* hecho delante de esta congregacion, y especialmente delante de vosotros sus testigos escogidos. Y es asimismo de vuestra obligacion amonestarles usen de toda diligencia en ser rectamente instruidos en la santa Palabra de Dios, para que así crezcan en gracia, y en conocimiento de nuestro Señor Jesu Christo, y vivan pia, recta, y sobriamente en este presente mundo.

(Y entónces hablando á las Personas nuevamente bautizadas, él proseguirá, y dirá,)

Y EN quanto á vosotros los que habeis ahora por el bautismo revestidoos de Christo, es igualmente de vuestra obligacion y deber que supuesto que habeis sido hechos hijos de Dios, y de luz por fe en Jesu Christo, camineis correspondientemente á vuestra vocacion, y como conviene á hijos de luz: teniendo presente siempre que este bautismo os representa nuestra profesion; que es, seguir el exemplo de nuestro Salvador Christo, y ser hechos semejantes á él; para que como él murió, y resucitó por noso-

LATINA ET GRÆCA.

BAPTISMUS ADULTORUM.

¶ *Tum dicet Presbyter:*

HUNC virum in cœtum gregis Christi admittimus; atque *illum* * signamus signo crucis, in signum quod *ipsum* posthac non pudebit fidem in Christum crucifixum profiteri, et, sub ejus signo, contra peccatum, mundum, et Satanam viriliter pugnare, fidelemque Christi militem ac *famulum* ad vitæ finem usque permanere. *Amen.*

* *Hic Presbyter frontem ejus signo crucis signabit.*

CUM jam homines isti (cari ac prædilecti fratres) regeniti sint, et in corpus Ecclesiæ Christi insiti, gratias agamus Deo omnipotenti, pro istis beneficiis; et unanimes ipsum comprecemur, ut hi reliquam vitam suam instituant juxta hoc initium.

¶ *Tum recitabitur Oratio Dominica, omnibus in genua provolutis.*

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

DEMISSO animo tibi gratias agimus, Pater cœlestis, quod nos ad cognitionem gratiæ tuæ, et fidem in te, vocare dignatus es. Cognitionem istam auge; et in ista fide nos in æternum confirma. Sancto tuo Spiritu hosce homines dona, ut renati, et æternæ salutis hæredes constituti, per Jesum Christum, Dominum nostrum, famuli tui permaneant, et promissionem tuam consequantur, per eundem Jesum Christum, Filium tuum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat tecum, in unitate ejusdem Spiritus Sancti, in æternum. *Amen.*

¶ *Tum, cunctis stantibus, Presbyter hanc sequentem exhortationem habebit; Susceptores et Susceptrices primum alloquens:*

QUONIAM homines isti, vobis præsentibus, promiserunt se abrenuntiaturos Satanæ et omnibus operibus ejus, in Deum credituros, et ipsi servituros; meminisse vos oportet, vestri muneris esse ac officii, ipsos monere, quam sollenne votum, promissionem, ac professionem fecerint coram hoc cœtu, maxime vero coram vobis, ipsorum testibus ad hoc delectis. Vobis etiam incumbit eos monere, omnem illis diligentiam adhibendam esse, ut recte in sancto Dei verbo erudiantur; quo crescant in gratia, et in cognitione Domini nostri, Jesu Christi; ac pie, justeque, et sobrie vivant in hoc mundo.

¶ *Tum recens baptizatos alloquens, perget, ac dicet:*

AD vos autem quod attinet, qui jam, per baptismum, Christum induistis, vestri etiam muneris et officii est (cum filii Dei et lucis jam facti sitis per fidem in Jesum Christum) pro dignitate Christianæ vestræ vocationis ambulare, atque ut decet filios lucis; semper memores quod Baptismus nobis repræsentat professionem nostram, nempe ut Christi, Servatoris nostri, exemplum imitemur, et ad ejus similitudinem confirmemur: ut, quemadmodum pro nobis mortuus est, et resurrexit; ita nos eti-

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙς.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεύς.

ΕΙΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν τῆς ποίμνης τῦ Χριστῦ Ἐκκλησίαν, * καὶ σφραγίζομεν αὐτὸν τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τούτου σημαίνοντες ὅτι τοὐντεῦθεν οὐκ ἐπαισχυνθήσεται τὴν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενος ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε καὶ διάβολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δοῦλος τοῦ Χριστοῦ διαμένων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου. Ἀμήν.

* Ἐνθάδε ὁ Ἱερεὺς ποιήσει σταυροῦ τύπον ἐπὶ τῦ μετώπου τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἀνεγεννήσαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν, αὐτοὶ τὸν περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγωσι.

Τότε γονυπετούντων ἁπάντων εἰρήσεται.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

ΤΑΠΕΙΝΩΣ σοι εὐχαριστοῦμεν, Πάτερ οὐράνιε, ὅτι εἰς τὴν τῆς χάριτος καὶ πίστεώς σου γνῶσιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας. Αὔξησον ἐν ἡμῖν τὴν γνῶσιν, καὶ στήριξον τὴν πίστιν ταύτην διαπαντός. Δώρησαι τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, ἵνα ἀναγεννηθέντες καὶ κληρονόμοι γινόμενοι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δοῦλοί σοι ὄντες διατελῶσι, καὶ τῆς ἐπαγγελίας σου ἐπιτύχωσι· διὰ τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοι, ἐν ἑνότητι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε ἑστώτων ἁπάντων ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν ἑξῆς παραίνεσιν ταύτην, τοῖς Συμπατράσι καὶ ταῖς Συμμητράσι λέγων πρῶτον.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐνώπιον ὑμῶν ἐπηγγείλαντο, τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀποτάττεσθαι, εἵς τε τὸν Θεὸν πιστεύειν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς χρὴ ὅτι ὑμέτερόν ἐστιν ὑπομνῆσαι αὐτοὺς, ὡς ὁσίαν εὐχὴν, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἐνώπιον ταύτης τῆς ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ ἐνώπιον ὑμῶν τῶν ἐκλεκτῶν μαρτύρων νυνὶ ἐποιήσαντο. Δεῖ δὲ καὶ ὑμᾶς νουθετεῖν αὐτοὺς πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι ὅπως ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ ῥήματι ὀρθῶς παιδευθῶσιν, ὥστε οὕτως αὐξάνεσθαι τῇ χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ζῆν εὐσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως ἐν τῷ νῦν αἰῶνι.

Εἶτα δὲ τοὺς νεοφωτίστους προσειπὼν πρόεισι λέγων.

ΚΑΙ τόγε πρὸς ὑμᾶς ἦκον, οἳ νῦν διὰ τοῦ βαπτίσματος τὸν Χριστὸν ἐνεδύσασθε, καὶ ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶν, ἐπεὶ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτὸς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ γεγένησθε, προσηκόντως τῇ Χριστιανικῇ ὑμῶν κλήσει, καὶ ὡς πρέπει τέκνοις τοῦ φωτὸς, περιπατεῖν· ἀεὶ μιμνησκομένους ὅτι τὸ Βάπτισμα σύμβολον ἡμῖν ἐστι τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἐστὶ δηλαδὴ τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι ἑπακολουθεῖν, καὶ αὐτῷ ὁμοιωθῆναι, ἵνα καθὼς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

ANGLICANA ET GALLICA.

A CATECHISM.

who are baptized, die from sin, and rise again unto righteousness; continually mortifying all our evil and corrupt affections, and daily proceeding in all virtue and godliness of living.

It is expedient that every person, thus baptized, should be confirmed by the Bishop so soon after his Baptism as conveniently may be; that so he may be admitted to the holy Communion.

If any persons not baptized in their infancy shall be brought to be baptized before they come to years of discretion to answer for themselves; it may suffice to use the Office for Publick Baptism of Infants, or (in case of extreme danger) the Office for Private Baptism; only changing the word [Infant] *for* [Child or Person] *as occasion requireth.*

A CATECHISM,

THAT IS TO SAY,

An Instruction to be learned of every Person, before he be brought to be confirmed by the Bishop.

Question.

WHAT is your Name?
Answer. N. or M.

Question. Who gave you this Name?
Answer. My Godfathers and Godmothers in my Baptism; wherein I was made a member of Christ, the child of God, and an inheritor of the kingdom of heaven.

Question. What did your Godfathers and Godmothers then for you?
Answer. They did promise and vow three things in my name. First, that I should renounce the devil and all his works, the pomps and vanity of this wicked world, and all the sinful lusts of the flesh. Secondly, that I should believe all the Articles of the Christian Faith. And thirdly, that I should keep God's holy will and commandments, and walk in the same all the days of my life.

Question. Dost thou not think that thou art bound to believe, and to do, as they have promised for thee?
Answer. Yes verily; and by God's help so I will. And I heartily thank our heavenly Father, that he hath called me to this state of salvation, through Jesus Christ our Saviour. And I pray unto God to give me his grace, that I may continue in the same unto my life's end.

Catechist. Rehearse the Articles of thy Belief.

Answer.

I BELIEVE in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth:

And in Jesus Christ his only Son our Lord, Who was conceived by the Holy Ghost, Born of the Virgin Mary, Suffered under Pontius Pilate, Was crucified, dead, and buried, He descended into hell; The third day he rose again from the dead, He ascended into heaven, and sitteth at the right hand of God the Father Almighty;

CATECHISME.

ressuscité pour nous, aussi nous qui sommes baptisés mourions au péché, et ressuscitions à la justice; mortifiant continuellement toutes nos affections mauvaises et corrompues, et nous avançant chaque jour en toute vertu et en toute sainteté de vie.

Il sera expédient que toute personne ainsi baptisée soit confirmée par l'évêque aussitôt que faire se pourra après son baptême, afin de pouvoir être ensuite admise à la sainte cène.

Si un enfant d'un certain âge, qui n'auroit pas été auparavant baptisé, est présenté au baptême; et que cet enfant ne soit pas encore parvenu à l'âge de discrétion, et par conséquent soit incapable de répondre pour lui-même; on usera de l'office du baptême des enfans en public, ou, en cas d'urgence, de celui du baptême qui s'administre en particulier; en changeant seulement l'expression de petit enfant—*en celle*—d'enfant ou de personne—*selon que l'occasion le permettra.*

CATECHISME,

Ou

Instruction que toute personne doit apprendre avant d'être présentée à l'évêque pour être confirmée.

Demande.

COMMENT vous appelez-vous?
Réponse. N. ou M.
D. Qui vous a donné ce nom?
R. Mes parrains et mes marraines à mon baptême; auquel j'ai été fait membre de Jésus-Christ, enfant de Dieu, et héritier du royaume des cieux.
D. Qu'est-ce que vos parrains et vos marraines ont fait alors pour vous?
R. Ils ont promis et voué trois choses en mon nom. Premièrement, que je renoncerois au diable et à toutes ses œuvres, aux pompes et aux vanités de ce monde corrompu, et à toutes les convoitises criminelles de la chair. Secondement, que je croirois tous les articles de la foi chrétienne. Et en troisième lieu, que je ferois la volonté de Dieu, que je garderois ses saints commandemens, et que j'y marcherois tous les jours de ma vie.
D. Ne penses-tu pas que tu es tenu de croire et de faire ce qu'ils ont promis pour toi?
R. Oui certainement; et avec l'aide de Dieu, je l'accomplirai. Et je rends grâce de tout mon cœur à notre Dieu et Père céleste, de ce qu'il m'a appelé à cet état de salut par Jésus-Christ notre Sauveur; et je le prie qu'il me fasse la grâce d'y persévérer jusques à la fin de ma vie.
Le Catéchiste. Récite les articles de ta foi.
Réponse.

JE crois en Dieu le Père tout-puissant Créateur du ciel et de la terre. Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; qui a été conçu du Saint-Esprit, est né de la vierge Marie, a souffert sous Ponce Pilate, a été crucifié, est mort, et a été enseveli; il est descendu aux enfers; le troisième jour il est ressuscité des morts; il est monté

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

ἀναστα θῶμεν εἰς τὴν δικαιοσύνην· καθ' ἡμέραν νεκρώνοντες κάθε πονηρόν μας καὶ διεφθαρμένον πάθος, καὶ προκόπτοντες εἰς κάθε ἀρετὴν ᾧ εὐσέβειαν ζωῆς.

Εἶναι ἀναγκαῖον ὅτι τὸ οὕτως βαπτισθὲν ὑποκείμενον βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου τὸ ὀγληγορώτερον, ὅπως δεχθῇ εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν.

Ἐάν τινες ὄντες βρέφη δὲν ἐβαπτίσθησαν, ὕστερον δὲ φερθῶσι ἵνα βαπτισθῶσι πρὶν ἔλθωσιν εἰς τὴν τῆς διακρίσεως ἡλικίαν, καὶ εἶναι ἔτι ἀδύνατοι ἵνα ἀποκριθῶσιν ἀφ' ἑαυτοί τους· ἐν τοιαύτῃ περιστάσει φθάνει ἡ ἀκολουθία τοῦ Δημοσίου Παιδοβαπτισμοῦ ἢ (ἐν καιρῷ ἀνάγκης) ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν οἰκίᾳ βαπτίσματος, ἀλλάξας μόνον τὴν λέξιν, βρέφος, εἰς τὴν, παιδίον, ἢ, ἄνθρωπος, κατὰ τὴν χρείαν.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ,

ἤγουν,

Διδασκαλία τὴν ὁποίαν πρέπει ἵνα μάθῃ καθένας πρὶν ὑπάγῃ ἵνα βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐρώτησις.

ΠΟΙΟΝ εἶναι τὸ ὄνομά σου;
Ἀπόκρισις. Τοῦτο, ἢ τοῦτο . . .
Ἐρώ. Ποῖος σοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα τοῦτο;
Ἀπό. Οἱ συμπατέρες καὶ συμμητέρες εἰς τὸ βάπτισμά μου, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγινα μέλος Χριστοῦ, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμος τῆς βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ.
Ἐρώ. Καὶ τί ἔκαμαν οἱ συμπατέρες σου ᾧ συμμητέρες σου τότε διὰ σέ;
Ἀπό. Ὑποσχέθησαν ᾧ ἔταξαν τρία πράγματα εἰς τὸ ὄνομά μου. Πρῶτον, ἵνα ἀπαρνηθῶ τὸν διάβολον καὶ πάντα του τὰ ἔργα, τὰς πομπὰς καὶ τὰς ματαιότητας τοῦ πονηροῦ τούτου κόσμου, καὶ πάσας τὰς ἀνόμους ἐπιθυμίας τῆς σαρκός. Ἔπειτα ὅτι ἤθελον πιστεύσειν εἰς πάντα τὰ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια. Καὶ τέλος πάντων ἵνα ὑπακόσω τὰ προσάγματα τοῦ Θεοῦ, καὶ περιπατήσω εἰς αὐτὸ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.
Ἐρώ. Καὶ δὲν νομίζεις ὅτι εἶσαι ὑπόχρεος ἵνα κάμῃς καὶ ἵνα πιστεύσῃς καθὼς ἐκεῖνοι ἔταξαν διὰ σέ;
Ἀπό. Ναὶ τὸ νομίζω· καὶ Θεοῦ θέλοντος οὕτως θέλω πράξειν. Καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστῶ τὸν οὐράνιόν μας Πατέρα διότι μὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας κατάσασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν ἵνα μοῦ δώσῃ τὴν χάριν ἵνα ἀκολουθήσω εἰς αὐτὴν ὅλην τὴν ζωήν μου.
Κατηχιστής. Λέγε τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως σου.

Ἀπόκρισις.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα παντοκράτορα, τὸν πλάστην τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, τὸν παθόντα εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ποντίου Πιλάτου, ᾧ σαυρωθέντα, ᾧ ἀποθανόντα, καὶ ταφέντα, καὶ καταβάντα εἰς τὸν ᾅδην· τὸν ἐπὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, καὶ ἀναβαίνοντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καθήμενον κατὰ τὴν δεξιὰν τοῦ Παντοκράτορος

CATECHISMO.

tiamo a giustizia, sempremai mortificando tutti i nostri affetti corrotti e malvagi, ed avvanzando di giorno in giorno in virtù e pietà di vita.

Egli è espediente che ogn'uno così battezzato, sia confermato dal Vescovo, così presto dopo'l suo battesimo quanto potrà farsi commodamente, acciochè sia ammesso alla partecipazione della sacra Comunione.

Se alcuno che non è stato battezzato mentre era bambino, vien menato per esser battezzato, prima che sia però in età di discrezione per saper risponder per sè stesso; può bastare d'usar l'Uficio per il Battesimo publico de' bambini, overo (quando vi fosse gran pericolo) quello del Battesimo privato, solo cambiando la parola (bambino) per quella di (figliuolo o persona) secondo che la cagione vuole.

CATECHISMO,

Cioè

Un'Instruzione che debbe esser imparata da ogni uno, prima che sia menato per esser confermato dal Vescovo.

Domanda.

QUAL è il tuo Nome?

Risposta. N. o M.

Domanda. Chi t'ha dato questo Nome?

Risposta. I miei compari e comari al mio battesimo nel quale fui fatto membro di Cristo, figliuolo di Dio, ed erede del Regno celeste.

Domanda. Che fecero allora i tuoi compari e comari per te?

Risposta. Promisero e fecero voto di tre cose in nome mio. Prima, ch'io rinunzierei al diavolo ed a tutte le sue opere, ed alle pompe e vanità di questo mondo malvagio, ed a tutte le cattive concupiscenze della carne. Secondamente, ch'io crederei tutti gli Articoli delle Fede Cristiana. E terzamente, ch'io osserverei la santa volonta di Dio, ed i suoi Comandamenti, e camminerei in essi tutti i giorni della mia vita.

Catechista. Recita gli Articoli della tua Fede.

Risposta.

IO credo in Dio Padre Onnipotente, creatore del cielo e della terra:

Ed in Gesù Cristo unico suo Figliuolo nostro Signore. Che fu conceputo dello Spirito Santo, Nacque di Maria Vergine. Patì sotto Ponzio Pilato, Fu crocifisso, morto e sepolto, Discese agl'inferi; Risuscitò il terzo giorno da' morti, e salito in cielo,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ein Katechismus.

Gerechtigkeit leben, unſere böſen und verderbten Begierden bekämpfen und unterdrücken, und täglich in aller Tugend und Gottſeligkeit des Wandels zunehmen.

Es iſt ſchicklich, daß ein jeder, der alſo getauft iſt, nach der Taufe, ſobald es füglich geſchehen kann, von dem Biſchofe confirmirt werde, damit er auch zum heiligen Abendmahle zugelaſſen werden möge.

Bey der Taufe derjenigen, die in ihrer frühеſten Kindheit nicht getauft worden ſind, die aber das nöthige Alter noch nicht erreicht haben, um für ſich ſelbſt antworten zu können, mag das Formular der öffentlichen Kindertaufe, oder im Fall der Noth das Formular für die Privattaufe, gebraucht werden: nur hat man dabey, nachdem die Gelegenheit es erfordert, das Wort Kind in Perſon zu verändern.

Ein Katechismus,

das heißt,

ein Unterricht, den ein jeder lernen ſoll, ehe er dem Biſchofe zur Confirmation vorgeſtellt werden kann.

Frage. Wie heißeſt du?
Antwort. N. oder M.

Fr. Wer gab dir dieſen Namen?

Antw. Meine Taufzeugen, bey meiner Taufe, in der ich ein Glied Chriſti, ein Kind Gottes und ein Erbe des Himmelreichs geworden bin.

Fr. Was thaten deine Taufzeugen dabey für dich?

Antw. Sie verſprachen und gelobten in meinem Namen drey Dinge: erſtlich, daß ich dem Teufel und allen ſeinen Werken, der Pracht und Eitelkeit dieſer argen Welt und allen ſündlichen Lüſten des Fleiſches entſagen; zweytens, daß ich alle Hauptſtücke des chriſtlichen Glaubens glauben; und drittens, daß ich den heiligen Willen Gottes und ſeine Gebote halten und durch alle Tage meines Lebens in denſelben wandeln ſolle.

Fr. Denkſt du nicht, daß du verbunden biſt, zu glauben und zu thun, was ſie für dich verſprochen haben?

Antw. Ja, gewiß; und ich will es thun, mit Gottes Hülfe. Auch danke ich herzlich unſerm himmliſchen Vater, daß er mich durch Jeſum Chriſtum unſern Heiland zu dieſem Stande der Seligkeit berufen hat, und bitte Gott, daß er mir ſeine Gnade verleihen wolle, bis zum Ende meines Lebens darin zu beharren.

Fr. Wiederhole die Hauptſtücke deines Glaubens?

Antw. Ich glaube an Gott den Vater, allmächtigen Schöpfer Himmels und der Erde.

Und an Jeſum Chriſtum, ſeinen eingeborenen Sohn, unſern Herrn, der empfangen iſt von dem heiligen Geiſte, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontius Pilatus, gekreuzigt, geſtorben und begraben iſt, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferſtanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und ſitzet zur rechten Hand

CATECISMO.

tros; así nosotros los que somos bautizados, muramos al pecado, y resucitemos á rectitud, mortificando continuamente todas nuestras corrompidas y perversas aficiones y haciendo de dia en dia progresos en toda virtud y piedad.

Es conveniente que toda persona así bautizada sea confirmada por el Obispo quanto antes sea posible despues del Bautismo; para que así sea admitida á la santa Comunion.

Si alguñas personas no bautizadas en su infancia fueren traidas para ser bautizadas antes de los años de discrecion, de modo que aun no sean capaces de responder por sí mismas; será bastante usar el Oficio del Bautismo Publico de Infantes, o (en caso de extremo peligro) el Oficio del Bautismo Privado, solamente mudando la palabra [Infante] *en* [Persona] *como la ocasion requiera.*

CATECISMO,

ésto es,

Instruccion que cada qual debe aprender, antes de presentarse al Obispo para ser Confirmado.

Preg.

COMO te llamas?
Resp. *N. ó M.*
Preg. Quien te dió ese Nombre?
Resp. Mis Padrinos y Madrinas en mi Bautismo, en el qual fuí hecho miembro de Christo, hijo de Dios, y heredero del reyno del cielo.
Preg. Qué hicieron entónces por tí tus Padrinos y Madrinas?
Resp. Prometieron tres cosas en mi nombre. Primeramente, que yo renunciaria al diablo y todas sus obras, las pompas y vanidad de este mal mundo, y todos los pecaminosos apetitos de la carne. En segundo lugar, que yo creeria todos los Articulos de la Fe Christiana. Y en tercero, que guardaria la santa voluntad de Dios y sus mandamientos, y caminaria en ellos todos los dias de mi vida.
Preg. Piensas que estás obligado á creer, y proceder como ellos prometieron por tí?
Resp. Ciertamente; y con la ayuda de Dios, así lo haré. Y de todo mi corazon doy gracias á nuestro Padre celestial, porque me ha llamado á este estado de salvacion mediante Jesu Christo nuestro Salvador. Y ruego á Dios me dé su gracia, para que continúe en él hasta el fin de mi vida.

Catechista. Dí los Articulos de tu fe.

Resp.

CREO en Dios Padre Todopoderoso, Criador del cielo y tierra:
Y en Jesu Christo su unico Hijo nuestro Señor, que fué concebido por obra del Espíritu Santo, nació de la Virgen Maria, sufrió baxo el poder de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto, y sepultado, descendió á los infiernos, al tercero dia resucitó de entre los muertos, subió á los cielos,

LATINA ET GRÆCA.

CATECHISMUS.

am, qui baptizati sumus, peccato moriamur, et ad justitiam resurgamus; pravos omnes et corruptos affectus indesinenter mortificantes, et indies progressus facientes in omni virtute, et pia vivendi ratione.

¶ *Expedit ut unusquisque, ita baptizatus, ab Episcopo confirmetur, quam cito fieri poterit a Baptismo, ut sic ad sacram Communionem admittatur.*

¶ *Si qui, in prima infantia non baptizati, offerantur ad Baptismum priusquam ad adultam ætatem pervenerint, ita ut pro se respondere non valeant; satis erit, si adhibeatur Officium Pædobaptismi publici; aut (si versentur in summo periculo) Officium Pædobaptismi privati, mutato tantum vocabulo,* Infans, *in vocabulum,* Puer, *aut* Homo, *prout res postulabit.*

CATECHISMUS,

HOC EST,

Institutio, quam unusquisque addiscere tenetur, priusquam adducatur ad Episcopum, ut ab illo confirmetur.

Quæstio.

QUOD est tibi nomen?
Responsio. N. aut M.

Quæstio. Quis tibi hoc nomen imposuit?
Responsio. Susceptores mei et Susceptrices in Baptismo, in quo factus sum membrum Christi, filius Dei, et hæres regni cœlorum.

Quæstio. Quid Susceptores tui et Susceptrices tum tuo nomine præstiterunt?
Responsio. Tria meo nomine promiserunt ac voverunt; *Primum,* me abrenuntiaturum Satanæ et omnibus ejus operibus, pompis et vanitatibus scelerati hujus mundi, et omnibus pravis concupiscentiis carnis. *Secundum,* me omnes fidei Christianæ articulos creditурum. *Tertium,* me sanctam Dei voluntatem et illius mandata servaturum, et in iis ambulaturum omnibus diebus vitæ meæ.

Quæstio. Nonne putas te teneri ea credere, et facere, quæ tuo nomine promiserunt?

Responsio. Immo sane: Deoque adjuvante, faciam. Et ex animo Patri nostro cœlesti gratias ago, quod me ad hanc salutis viam vocaverit, per Jesum Christum, Servatorem nostrum. Deum etiam rogo, ut me ita sua gratia confirmet, ut in ea permaneam usque ad finem vitæ meæ.

Catechistes. Recita Fidei tui Articulos.

Responsio.

CREDO in Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli et terræ: et in Jesum Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum; qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus. Descendit ad inferos: tertia die resurrexit a mortuis: ascendit ad cœlos: sedet ad

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες τῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνωμεν, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστώμεν, πάντα τὰ πονηρὰ καὶ φθαρτὰ πάθη ἡμῶν διηνεκῶς νεκρούντες, καὶ τῇ τοῦ βίου εὐσεβείᾳ ὁσημέραι προκόπτοντες.

Συμφέρει ἵνα ἕκαστος οὕτω βαπτισθεὶς μετὰ τὸ Βάπτισμα αὐτοῦ (ὡς τάχιστα δύναιτ' ἂν ἐπιτηδείως) βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἵνα οὕτως εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσληφθῇ.

Εἴ τινες, βρέφη μὲν ὄντες, οὐκ ἐβαπτίσθησαν, ὕστερον δὲ εἰς τὸ βαπτισθῆναι προσαχθῆσονται, πρὶν ἂν ἡλικίαν ἔχειν, ὥστε ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι· ἀρκοίη ἂν χρῆσθαι τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Δημοσίου Παιδοβαπτισμοῦ, ἢ (ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ) τῇ Ἀκολουθίᾳ τῇ ἰδίᾳ Βαπτισμοῦ, μόνον τὸ ῥῆμα [βρέφος] εἰς τὸ [Παιδίον ἢ Ἄνθρωπος] ὡς ἂν τύχῃ μεταλλάττεσθαι χρή.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ,

ἤτοι

Συμβίβασις, ἣν δεῖ ἕκαστον μανθάνειν, πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἐρώτησις.

Τί ἐστί σοι τὸ ὄνομα;
Ἀπόκρισις. Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.
Ἐρώτησις. Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τοῦτο;
Ἀπόκρισις. Οἱ Σύμπατρες, καὶ Συμμητέρες μου ἐν τῷ Βαπτίσματί μου, ἐν ᾧ μέλος Χριστοῦ, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμος βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ ἐγενήθην.
Ἐρώτησις. Τί δῆτα Σύμπατρες καὶ Συμμητέρες σου ὑπέρ σου τότε ἐποίησαν;
Ἀπόκρισις. Τρία ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑπέσχοντο καὶ ἐπηγγείλαντο· Πρῶτον μέν, ἵνα τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαιότητι πονηροῦ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ πάσαις ταῖς ἁμαρτωλοῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι· Εἶτα, ἵνα πάντα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω. Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.
Ἐρώτησις. Οὔκουν νομίζεις ὑπόχρεως ὢν καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ πιστεύειν τε, καὶ πράττειν ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐπηγγείλαντο;
Ἀπόκρισις. Ἔγωγε· καὶ δὴ καὶ οὕτω ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος· Καὶ ἐκ καρδίας δὲ εὐχαριστῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας κατάστασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δοῦναί μοι τὴν χάριν αὐτοῦ, ὥστε ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.
Κατηχιστής. Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεώς σου.

Ἀπόκρισις.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ᾅδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

ANGLICANA ET GALLICA.

A CATECHISM.

From thence he shall come to judge the quick and the dead.

I believe in the Holy Ghost; The holy Catholick Church; The Communion of Saints; The forgiveness of sins; The Resurrection of the body; And the life everlasting. Amen.

Question. What dost thou chiefly learn in these Articles of thy Belief?

Answer. First, I learn to believe in God the Father, who hath made me, and all the world.

Secondly, in God the Son, who hath redeemed me, and all mankind.

Thirdly, in God the Holy Ghost, who sanctifieth me, and all the elect people of God.

Question. You said, that your Godfathers and Godmothers did promise for you, that you should keep God's Commandments. Tell me how many there be?

Answer. Ten.

Question. Which be they.

Answer.

THE same which God spake in the twentieth Chapter of Exodus, saying, I am the Lord thy God, who brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

I. Thou shalt have none other gods but me.

II. Thou shalt not make to thyself any graven image, nor the likeness of any thing that is in heaven above, or in the earth beneath, or in the water under the earth. Thou shalt not bow down to them, nor worship them: for I the Lord thy God am a jealous God, and visit the sins of the fathers upon the children, unto the third and fourth generation of them that hate me, and shew mercy unto thousands in them that love me, and keep my commandments.

III. Thou shalt not take the Name of the Lord thy God in vain: for the Lord will not hold him guiltless that taketh his Name in vain.

IV. Remember that thou keep holy the Sabbath-day. Six days shalt thou labour, and do all that thou hast to do; but the seventh day is the Sabbath of the Lord thy God. In it thou shalt do no manner of work, thou, and thy son, and thy daughter, thy man-servant, and thy maid-servant, thy cattle, and the stranger that is within thy gates. For in six days the Lord made heaven and earth, the sea, and all that in them is, and rested the seventh day; wherefore the Lord blessed the seventh day, and hallowed it.

V. Honour thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God giveth thee.

VI Thou shalt do no murder.

VII Thou shalt not commit adultery.

VIII. Thou shalt not steal.

IX. Thou shalt not bear false witness against thy neighbour.

X. Thou shalt not covet thy neighbour's house, thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his servant, nor his maid, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is his.

Question. What dost thou chiefly learn by these commandments?

Answer. I learn two things: my duty towards God, and my duty towards my Neighbour.

CATECHISME.

au ciel; il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et de là il viendra juger les vivans et les morts. Je crois au Saint-Esprit. Je crois la sainte église universelle; la communion des Saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair, et la vie éternelle. *Amen.*

D. Qu'apprends-tu principalement par ces articles de ta foi?

R. J'apprends à croire, premièrement en Dieu le Père qui m'a créé, et qui a créé tout le monde;

Secondement, en Dieu le Fils, qui m'a racheté, et qui a racheté tout le genre humain;

En troisième lieu, en Dieu le Saint-Esprit, qui me sanctifie, et qui sanctifie tous les élus de Dieu.

D. Tu as dit que tes parrains et marraines ont promis en ton nom, que tu garderois les commandemens de Dieu; dis-moi combien il y en a?

R. Dix.

D. Quels sont-ils?

Réponse.

CEUX-LA même que Dieu a prononcés, comme il est écrit au vingtième chapître de l'Exode, disant: je suis l'Eternel ton Dieu, qui t'ai retiré hors du pays d'Egypte, de la maison de servitude.

I. Tu n'auras point d'autres dieux devant ma face.

II. Tu ne te feras point d'image taillée, ni aucune ressemblance des choses qui sont là-haut aux cieux, ni ici-bas sur la terre, ni dans les eaux sous la terre. Tu ne te prosterneras point devant elles, et ne les serviras point: car je suis l'Eternel ton Dieu, le Dieu fort qui est jaloux, punissant l'iniquité des pères sur les enfans, jusqu'à la troisième et à la quatrième génération de ceux qui me haïssent; et faisant miséricorde en mille générations à ceux qui m'aiment, et qui gardent mes commandemens.

III. Tu ne prendras point le nom de l'Eternel ton Dieu en vain: car l'Eternel ne tiendra point pour innocent celui qui aura pris son nom en vain.

IV. Souviens-toi du jour du repos pour le sanctifier. Tu travailleras six jours, et tu feras toute ton œuvre; mais le septième jour est le repos de l'Eternel ton Dieu. Tu ne feras aucune œuvre en ce jour-là, ni toi, ni ton fils, ni ta fille, ni ton serviteur, ni ta servante, ni ton bétail, ni ton étranger qui est dans tes portes. Car l'Eternel a fait en six jours les cieux, et la terre, et la mer, et tout ce qui est en eux, et s'est reposé le septième jour; c'est pourquoi l'Eternel a béni le jour du repos, et l'a sanctifié.

V. Honore ton père et ta mère, afin que tes jours soient prolongés sur la terre que l'Eternel ton Dieu te donne.

VI. Tu ne tueras point.

VII. Tu ne paillarderas point.

VIII. Tu ne déroberas point.

IX. Tu ne diras point faux témoignage contre ton prochain.

X. Tu ne convoiteras point la maison de ton prochain. Tu ne convoiteras point la femme de ton prochain, ni son serviteur, ni sa servante, ni son bœuf, ni son âne, ni aucune chose qui soit à ton prochain.

D. Qu'apprends-tu principalement par ces commandemens?

R. J'apprends deux choses: mon devoir envers Dieu, et mon devoir envers mon prochain.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΑΤΗΚΗΣΙΣ.

Πατρὸς· ὅθεν μέλλει 'να ἔλθῃ διὰ 'να κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸ ἅγιον Πνεῦμα· εἰς τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν τὴν Καθολικὴν· εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων· εἰς τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· εἰς τὴν ἀνάστασιν τῆς σαρκὸς, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώ. Καὶ τί μάλιστα μανθάνεις εἰς ταῦτα τῆς πίστεως τὰ ἄρθρα;

Ἀπό. Πρῶτον μὲν μανθάνω 'να πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα τὸν πλάσαντα ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον.

Ἔπειτα, εἰς τὸν Θεὸν τὸν Υἱὸν, τὸν σώσαντα ἐμὲ καὶ πᾶν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τέλος πάντων εἰς τὸν Θεὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἁγιάζον ἐμὲ καὶ πάντα τὸν ἐκλεκτὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

Ἐρώ. Σὺ εἶπας, ὅτι οἱ συμπατέρες σου καὶ συμμητέρες σου ἔταξαν διὰ σὲ, ὅτι ἤθελας ὑπακούσειν τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ· εἰπέ μου λοιπὸν πόσα εἶναι;

Ἀπό. Δέκα.

Ἐρώ. Καὶ ποῖα;

Ἀπόκρισις.

ΕΚΕΙΝΑ, τὰ ἴδια τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς ἐλάλησεν εἰς τὸ εἰκοστὸν Κεφάλαιον τῆς Ἐξόδου, λέγων, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις σὲ ἔκβαλεν ἀπὸ τὴν γῆν Αἰγύπτου ἀπὸ τὸν οἶκον δουλείας.

1. Πλὴν ἐμὲ μὴ ἔχῃς ἄλλους θεούς.

2. Μὴ κάμεις εἴδωλον, οὐδέ τινα εἰκόνα τῶν ὅσων εἶναι ἄνω εἰς τὸν οὐρανὸν, ἢ τῶν ὅσων κάτω εἰς τὴν γῆν, ἢ ὑποκάτω τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης, μηδὲ τὰ προσκυνήσεις, μηδὲ τὰ λατρεύσεις· ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ζητῶν τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων ἐπὶ τὰ τέκνα ἕως τὴν τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τῶν μισούντων με· καὶ ἐλεῶν χιλιάδες ἀπὸ τοὺς ἀγαπῶντάς με, καὶ τὰς φυλάσσοντας τὰ προστάγματά μου.

3 Μὴ λάβῃς τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ματαίως· ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θέλει νομίσειν ἀθῶον τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομά του ματαίως.

4. Ἐνθυμήσου 'να ἁγιάσῃς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· κοπιάσε ἓξι ἡμέρας, ἀλλὰ ἡ ἑβδόμη τὸ Σάββατον εἶναι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· μὴ κοπιάσῃς εἰς αὐτὴν, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγατέρα σου, καὶ ὁ δοῦλός σου καὶ ἡ δούλη σου καὶ τὰ ζῶά σου, καὶ ὁ εἰς τὴν οἰκίαν σου ξένος· ἐπειδὴ εἰς ἓξι ἡμέρας ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν ἑβδόμην ἀνεπαύθη· διατοῦτο ὁ Κύριος εὐλόγησε τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, καὶ τὴν ἡγίασε.

5. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ὅπως γένῃς μακρόβιος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου δοθήσαν σοι.

6. Μὴ φονεύσεις.

7 Μὴ μοιχεύσεις.

8. Μὴ κλέψεις.

9. Μὴ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

10. Μὴ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τὸ πλησίον σου, οὐδὲ τὴν οἰκίαν, οὐδὲ τὸν ἀργόν τε οὐδὲ τὸν δοῦλόν του, οὐδὲ τὴν δούλην του, οὐδὲ τὸ βοΐδιόν του οὐδὲ τὸν γαϊδαρόν του οὔτε κανένα ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα τοῦ πλησίον σου.

Ἐρώ. Καὶ τί μάλιστα μανθάνεις εἰς ταύτας τὰς ἐντολάς;

Ἀπό. Δύω πράγματα μανθάνω· τὸ πρὸς τὸν Θεὸν χρέος μου, καὶ τὸ πρὸς τὸν πλησίον μου.

CATECHISMO.

siede alla destra di Dio, Padre Onnipotente, di lì verrà a giudicar i vivi ed i morti.

Io credo nello Spirito Santo, la Santa Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi, la Remissione de' Peccati, la Risurrezione della carne, e la vita eterna. *Amen.*

Domanda. Che cosa impari tu principalmente in questi Articoli della tua Fede?

Risposta. Prima imparo a creder in Dio Padre, che ha creato me, e tutto 'l mondo.

Secondamente in Dio il Figliuolo, c' ha riscattato me, e tutto 'l genere umano.

Terzamente in Dio lo Spirito Santo c' ha santificato me, e tutti gli eletti di Dio.

Domanda. Tu hai detto che i tuoi compari e comari hanno promesso per te, che tu osseveresti i Comandamenti di Dio. Dimmi quanti sono.

Risposta. Dieci.

Domanda. Quali sono?

Risposta.

QUELLI ch'Iddio comandò nel vigesimo capitolo dell' Esodo, dicendo, Io sono il Signore Iddio tuo, che t' ho tratto fuor del paese d' Egitto, della casa di servitù.

I. Non averai altro Iddio dinanzi a me.

II. Non ti farai scoltura nè imagine alcuna delle cose che sono la su in cielo, o quà giù in terra ne nell' acque sotto la terra, Non le adorerai nè farai loro alcun divino servizio, Perchè Io il Signor Iddio tuo son Dio geloso, e visito l' iniquità de' padri sopra i figliuoli, infino alla terza e quarta generazione di quelli che m' odiano, ed uso misercordia sino a mila a quelli che m'amano ed osservano i miei Comandamenti.

III. Non piglierai il Nome del tuo Signor Iddio in vano, perciochè il Signore non terrà per innocente colui c' avrà preso 'l suo Nome in vano.

IV. Ricordati di santificar il Sabbato. Sei giorni opererai e farai ogni tua opera, ma il settimo, è il Sabbato del Signor Iddio tuo. Non farai in esso opera alcuna, nè tu nè 'l tuo figliuolo, nè la tua figliuola, nè 'l tuo servitore, nè la tua servente, nè il tuo bestiame, nè il forestiero ch' è dentro le tue porte. Perciochè in sei giorni Iddio fece il cielo e la terra, il mare e tutto ciò ch' in essi si contiene, ed il settimo si riposò. E per tanto ha benedetto il giorno settimo e l' ha santificato.

V. Onora tuo Padre e tua Madre, acciochè i tuoi giorni siano prolungati sopra la terra che 'l Signor Iddio tuo ti dà.

VI. Non ucciderai.

VII. Non farai adulterio

VIII. Non ruberai.

IX. Non dirai falsa testimonianza contra 'l tuo prossimo.

X. Non desidererai la casa del tuo prossimo, Non desidererai la moglie del tuo prossimo, nè il suo servitore, nè la sua servente, nè il suo bue, nè il suo asino, nè alcuna cosa che sia sua.

Domanda. Che cosa impari tu principalmente da questi Comandamenti?

Risposta. Io imparo due cose: il debito mio verso Iddio, e 'l mio dovere verso 'l mio prossimo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ein Katechismus.

Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten.

Ich glaube an den heiligen Geist, eine heilige christliche Kirche, Gemeinschaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferstehung des Fleisches, und ein ewiges Leben. Amen.

Fr. Was lernst du vorzüglich in diesen Hauptstücken deines Glaubens?

Antw. Ich lerne glauben:

Erstlich, an Gott den Vater, der mich und die ganze Welt erschaffen hat;

Zweytens, an Gott den Sohn, der mich und alle Menschen erlöset hat;

Drittens, an Gott den heiligen Geist, der mich und das ganze auserwählte Volk Gottes heiligt.

Fr. Du sagtest, daß deine Taufzeugen für dich versprochen haben, du solltest die Gebote Gottes halten. Sage mir denn, wie viel sind dieser Gebote?

Antw. Zehn.

Fr. Welche sind sie?

Antw. Dieselben, die Gott im zwanzigsten Capitel des zweyten Buchs Mose gegeben hat, indem er sprach: Ich bin der Herr dein Gott, der dich aus Egyptenland aus dem Diensthause geführt habe.

I. Du sollst keine andere Götter haben neben mir.

II. Du sollst dir kein Bildniß, noch irgend ein Gleichniß machen, weder deß, das oben im Himmel, noch deß, das unten auf Erden, oder deß, das im Wasser unter der Erde ist. Bete sie nicht an, und diene ihnen nicht. Denn ich der Herr, dein Gott, bin ein eifriger Gott, der da heimsucht der Väter Missethat an den Kindern, bis ins dritte und vierte Glied, die mich hassen, und thue Barmherzigkeit an viel Tausenden, die mich lieb haben und meine Gebote halten.

III. Du sollst den Namen des Herrn, deines Gottes, nicht mißbrauchen, denn der Herr wird den nicht ungestraft lassen, der seinen Namen mißbraucht.

IV. Gedenke des Sabbathtages, daß du ihn heiligest. Sechs Tage sollst du arbeiten und alle deine Dinge beschicken: aber am siebenten Tage ist der Sabbath des Herrn, deines Gottes, da sollst du kein Werk thun, noch dein Sohn, noch deine Tochter, noch dein Knecht, noch deine Magd, noch dein Vieh, noch dein Fremdling, der in deinen Thoren ist. Denn in sechs Tagen hat der Herr Himmel und Erde gemacht, und das Meer, und alles, was darin ist, und ruhte am siebenten Tage: darum segnete der Herr den Sabbath und heiligte ihn.

V. Du sollst deinen Vater und deine Mutter ehren, auf daß du lange lebest im Lande, das dir der Herr dein Gott giebt.

VI. Du sollst nicht tödten.

VII. Du sollst nicht ehebrechen.

VIII. Du sollst nicht stehlen.

IX. Du sollst kein falsch Zeugniß reden wider deinen Nächsten.

X. Laß dich nicht gelüsten deines Nächsten Hauses; laß dich nicht gelüsten deines Nächsten Weibes, noch seines Knechts, noch seiner Magd, noch seines Ochsen, noch seines Esels, noch alles deß, was dein Nächster hat.

Fr. Was lernst du hauptsächlich aus diesen Geboten?

Antw. Zweyerley: meine Pflicht gegen Gott, und meine Pflicht gegen meinen Nächsten.

CATECISMO.

y está sentado á la diestra de Dios Padre Todo poderoso: de donde vendrá á juzgar á los vivos y á los muertos.

Creo en el Espíritu Santo; la santa Iglesia Catholica; la Comunion de los Santos; el perdon de los pecados; la resurreccion de la carne, y la vida perdurable. Amen.

Preg. Qué es lo que entiendes principalmente en estos Articulos de tu fe?

Resp. En primer lugar entiendo que debo creer en Dios Padre, que me ha hecho, y á todo el mundo.

En segundo lugar, en Dios Hijo, que me ha redimido, y á todo el genero humano.

En tercer lugar, en Dios Espíritu Santo, que me santifica, y á todo el pueblo escogido de Dios.

Preg. Dices que tus Padrinos y Madrinas prometieron por tí, que guardarias los mandamientos de Dios. Dime quantos son.

Resp. Diez.

Preg. Quales son?

Resp.

LOS mismos que Dios dió en el capitulo veinte del Exodo, diciendo: Yo soy el Señor tu Dios, que te saqué de la tierra de Egipto, de la casa de servidumbre.

I. Tú no tendrás otros Dioses que á mí.

II. Tú no harás imagen, ni ninguna semejanza de cosa que esté arriba en el cielo, ni abaxo en la tierra, ni en las aguas debaxo de la tierra. No te inclinarás á ellas, ni las honrarás: porque Yo el Señor tu Dios, soy un Dios zelozo, que visito la maldad de los padres, sobre los hijos, hasta la tercera y quarta generacion de los que me aborrrecen: Y muestro misericordia á millares de los que me aman, y guardan mis mandamientos.

III. Tú no tomarás el Nombre del Señor tu Dios en vano: porque el Señor no dará por inocente al que tomáre su Nombre en vano.

IV. Acordarte hás del dia del Sabado, para santificarle. Seis dias trabajarás, y harás toda tu obra; mas el septimo es el sabado del Señor tu Dios. En él no harás obra ninguna, tú, ni tu hijo, ni tu hija, ni tu siervo, ni tu criada, ni tu ganado, ni el estrangero, que está dentro de tus puertas. Porque en seis dias hizo el Señor cielo y tierra, el mar, y todo lo que está en ellos, y en el dia septimo reposó; portanto el Señor bendixo el dia septimo, y le santificó.

V. Honra á tu Padre y á tu Madre, para que tus dias sean alargados en la tierra, que el Señor tu Dios te dá.

VI. No matarás.

VII. No cometerás adulterio.

VIII. No hurtarás.

IX. No hablarás contra tu proximo falso testimonio.

X. No codiciarás la casa de tu proximo, no codiciarás la muger de tu proximo, ni su siervo, ni su criada, ni su buey, ni su asno, ni cosa alguna de tu proximo.

Preg. Qué aprendes principalmente en estos mandamientos?

Resp. Aprendo dos cosas: Mi deber para con Dios, y mi deber para con mi proximo.

LATINA ET GRÆCA.

CATECHISMUS.

dexteram Dei, Patris omnipotentis: inde venturus est, judicare vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum Communionem, Remissionem peccatorum, Carnis resurrectionem, ac Vitam æternam. *Amen.*

Quæstio. Quid potissimum doceris in his fidei tuæ articulis?

Responsio. Primo, doceor credere in Deum Patrem, qui me et mundum universum condidit.

Secundo, in Deum Filium, qui me et totum genus humanum redemit.

Tertio, in Spiritum Sanctum Deum, qui me et omnes electos Dei sanctificavit.

Quæstio. Dixisti, Susceptores tuos et Susceptrices tuo nomine promisisse, te mandata Dei servaturum. Dic mihi, quot sunt illa?

Responsio. Decem.

Quæstio. Quæ sunt illa?

Responsio.

EA ipsa, quæ Deus tradidit in capite vigesimo Exodi, dicens:

Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti, de domo servitutis.

I. Non habebis Deos alienos coram me.

II. Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in cœlo desuper, et quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea, neque coles. Ego enim sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me, et faciens misericordiam in millia his qui diligunt me, et custodiunt præcepta mea.

III. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum: nec enim habebit insontem Dominus eum, qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra.

IV. Memento ut diem Sabbati sanctifices. Sex diebus operaberis, et facies omnia opera tua: septimo autem die Sabbatum Domini Dei tui est. Non facies omne opus in eo, tu, et filius tuus, et filia tua, servus tuus, et ancilla tua, jumentum tuum, et advena qui est intra portas tuas. Sex enim diebus fecit Dominus cœlum, et terram, et mare, et omnia quæ in eis sunt: et requievit die septimo. Idcirco benedixit Dominus diei Sabbati, et sanctificavit eum.

V. Honora patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi.

VI. Non occides.

VII. Non mœchaberis.

VIII. Non furtum facies.

IX. Non loquêris contra proximum tuum falsum testimonium.

X. Non concupisces domum proximi tui; nec desiderabis uxorem ejus; non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt.

Quæstio. Quid potissimum ex his mandatis discis?

Responsio. Duo; nempe officium meum erga Deum, simulque officium meum erga proximum.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

παντοκράτορος· ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρώτησις. Τί μάλιστα ἐν τούτοις μανθάνεις τῆς πίστεως κεφαλαίοις;

Ἀπόκρισις. Πρῶτον μὲν μανθάνω πιστεύειν εἰς Θεὸν Πατέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργήσαντα.

Εἶτα εἰς Θεὸν τὸν Ὑιόν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπειον ἀπολυτρωσάμενον.

Τέλος δὲ εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτὸν λαὸν ἁγιάζον.

Ἐρώτησις. Ἔφης τοὺς Σύμπατρας καὶ τὰς Συμμητέρας ὑπὲρ σοῦ ὑπεσχῆσθαι φυλάξειν σε τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς· λέγε μοι πόσαι εἰσί;

Ἀπόκρισις. Δέκα.

Ἐρώτησις. Ποῖαι δέ;

Ἀπόκρισις.

ΑΣ ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοστῷ Κεφαλαίῳ τῆς Ἐξόδου λέγων, Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν, ὅστις ἐξηγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α'. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β'. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, ποιῶν δὲ ἔλεον εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουσι τὰ προστάγματά μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι οὐ καθαρίσει ὁ Κύριος τὸν λαβόντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

δ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. Ἓξ ἡμέρας ἐργάσῃ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί. Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνος, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τόν τε οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ· διὰ τοῦτο ηὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεὸς δίδωσί σοι.

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίου σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὐδὲ παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὐδὲ ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστί.

Ἐρώτησις. Τί μάλιστα ἐκ τούτων τῶν ἐντολῶν μανθάνεις.

Ἀπόκρισις. Δύω μανθάνω· τὸ μὲν τῷ Θεῷ, τὸ δὲ τῷ πλησίον παρ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

ANGLICANA ET GALLICA.

A CATECHISM.

Question. What is thy duty towards God,

Answer. My duty towards God, is to believe in him, to fear him, and to love him with all my heart, with all my mind, with all my soul, and with all my strength; to worship him, to give him thanks, to put my whole trust in him, to call upon him, to honour his holy Name and his Word, and to serve him truly all the days of my life.

Question. What is thy duty towards thy Neighbour?

Answer. My duty towards my Neighbour, is to love him as myself, and to do to all men, as I would they should do unto me: To love, honour, and succour my father and mother: To honour and obey the King, and all that are put in authority under him: To submit myself to all my governours, teachers, spiritual pastors and masters: To order myself lowly and reverently to all my betters: To hurt nobody by word nor deed: To be true and just in all my dealing: To bear no malice nor hatred in my heart: To keep my hands from picking and stealing, and my tongue from evil-speaking, lying, and slandering: To keep my body in temperance, soberness, and chastity: Not to covet nor desire other men's goods; but to learn and labour truly to get mine own living, and to do my duty in that state of life, unto which it shall please God to call me.

Catechist. My good Child, know this, that thou art not able to do these things of thyself, nor to walk in the Commandments of God, and to serve him, without his special grace; which thou must learn at all times to call for by diligent prayer. Let me hear therefore, if thou canst say the Lord's Prayer.

Answer.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Question. What desirest thou of God in this Prayer?

Answer. I desire my Lord God our heavenly Father, who is the giver of all goodness, to send his grace unto me, and to all people; that we may worship him, serve him, and obey him, as we ought to do. And I pray unto God, that he will send us all things that be needful both for our souls and bodies; and that he will be merciful unto us, and forgive us our sins; and that it will please him to save and defend us in all dangers ghostly and bodily; and that he will keep us from all sin and wickedness, and from our ghostly enemy, and from everlasting death. And this I trust he will do of his mercy and goodness, through our Lord Jesus Christ. And therefore I say, Amen, So be it.

Question.

HOW many Sacraments hath Christ ordained in his Church?

Answer. Two only, as generally necessary to salvation, that is to say, Baptism, and the Supper of the Lord.

CATECHISME.

D. Quel est ton devoir envers Dieu?

R. Mon devoir envers Dieu est de croire en lui, de le craindre, et de le révérer; de l'aimer de tout mon cœur, de toute mon ame, et de toute ma force; de l'adorer, de lui rendre grâces, de mettre toute mon espérance en lui, de l'invoquer, d'honorer son saint nom et sa parole, et de le servir fidèlement tous les jours de ma vie.

D. Quel est ton devoir envers ton prochain?

R. Mon devoir envers mon prochain est de l'aimer comme moi-même, et de faire à autrui comme je voudrois que l'on me fît: d'aimer, d'honorer, et de secourir mon père et ma mère: d'honorer le Roi, de lui obéir, et à ceux qui sont en autorité sous lui: de me soumettre à tous mes gouverneurs, à mes précepteurs, à mes pasteurs, et à mes directeurs spirituels: de me conduire avec humilité et avec respect à l'égard de tous mes supérieurs: de n'offenser personne de parole ni de fait: d'être juste et véritable en toutes mes actions: de n'avoir aucune malice ni aucune haine dans le cœur: de garder mes mains de tout vol et de tout larcin, et ma langue de médisance, de mensonge, et de calomnie: de conserver mon corps dans la tempérance, la chasteté, et la sobriété: de ne désirer et ne convoiter point le bien d'autrui; mais de travailler et de chercher les moyens de gagner ma vie honnêtement, et de faire mon devoir dans l'état où il plaira à Dieu de m'appeler.

Le Catéchiste. Mon cher enfant, sache que tu n'es pas capable de toi-même de faire ces choses, ni de marcher selon les commandemens de Dieu, ni de le servir, sans sa grâce spéciale; laquelle tu dois apprendre à demander soigneusement en tout temps par tes prières. Que je vois donc si tu sais dire l'Oraison Dominicale.

Réponse.

NOTRE Père qui es aux cieux, &c.

D. Que demandes-tu à Dieu dans cette prière?

R. Je prie le Seigneur mon Dieu notre Père céleste, qui est l'auteur de tout bien, de nous faire la grâce, à moi et à tous les hommes, de l'adorer, de le servir, et de lui obéir, comme nous y sommes obligés. Je le prie aussi, qu'il lui plaise de nous envoyer toutes les choses nécessaires à nos corps et à nos ames; qu'il nous fasse miséricorde, et qu'il nous pardonne nos péchés; et qu'il lui plaise de nous garantir et de nous défendre dans tous les dangers qui pourroient menacer nos corps et nos ames; qu'il nous préserve de tout péché et de toute iniquité, et de nos ennemis spirituels, et de la mort éternelle. Ce que j'espère qu'il fera par sa miséricorde et sa bonté, pour l'amour de Jésus-Christ notre Seigneur; c'est pourquoi je conclus par le mot *Amen*: c'est-à-dire, *Ainsi soit-il.*

Demande.

COMBIEN Jésus-Christ a-t-il institué de sacremens dans son église?

R. Deux seulement, qui sont généralement nécessaires au salut; savoir, le Baptême, et la sainte Cène.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Ἐρώ. Ποῖον εἶναι τὸ πρὸς τὸν Θεὸν χρέον σου;

Ἀπό. Τὸ πρὸς τὸν Θεὸν χρέος μου εἶναι ’να πιστεύω εἰς αὐτὸν, ’να τὸν φοβοῦμαι, καὶ ’να τὸν ἀγαπῶ μὲ ὅλην τὴν καρδίαν μου, μὲ ὅλον τὸν νοῦν μου, μὲ ὅλην τὴν ψυχήν μου καὶ μὲ ὅλην τὴν δύναμίν μου· ’να τὸν λατρεύσω, ’να τὸν εὐχαριστήσω, ’να ἔχω ὅλην τὴν ἐλπίδα μου εἰς αὐτὸν, ’να τὸν καλέσω ’να τιμήσω τὸ ἅγιόν του ὄνομα καὶ τὸν λόγον τὸν καὶ ’να τὸν δουλεύσω ἐν ἀληθείᾳ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐρώ. Καὶ ποῖον εἶναι τὸ πρὸς τὸν πλησίον χρέος σου;

Ἀπό. Τὸ πρὸς τὸν πλησίον μου χρέος μου, εἶναι ’να τὸν ἀγαπῶ ὡσὰν τὸν ἑαυτόν μου, καὶ ’να κάμω τοῖς ἀνθρώποις, ὅ,τι θέλω ’να κάμωσιν αὐτοὶ εἰς ἐμέ· ’να ἀγαπήσω, τιμήσω, καὶ βοηθήσω τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου· ’να τιμήσω καὶ ὑπακούσω τὸν βασιλέα, καὶ πάντας τοὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ· ’να ὑποταχθῶ εἰς πάντας τοὺς ἡγουμένους, καὶ διδασκάλους καὶ πνευματικοὺς ποιμένας καὶ δεσπότας· ’να διαταχθῶ ταπεινῶς καὶ σεβασμείως πρὸς πάντας τοὺς καλλίτερούς μου· ’να μὴ βλάψω κἄνενα ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ· ’να εἶμαι Πιστὸς καὶ δίκαιος εἰς κάθε μου ἐμπόριον· ’να μὴ ἔχω κακίαν μηδὲ μῖσος εἰς τὴν καρδίαν μου· ’να κρατήσω καθαρὰς τὰς χεῖράς μου ἀπὸ ἁρπαγῆς καὶ κλοπῆς καὶ τὴν γλῶσσάν μου ἀπὸ κακολογίας, ψεύδους, καὶ πονηρίας· ’να φυλάξω τὸ σῶμά μου εἰς σωφροσύνην, νηφαλότητα, καὶ ἁγνείαν· ’να μὴ ἐπιθυμήσω, μηδὲ ὀρεχθῶ τὰ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντα, ἀλλὰ ’να μάθω, ᾧ ’να ἐνασχολοῦμαι ἀληθῶς εἰς τὸ ’να ἐκδουλεύσω τὴν ζωήν μου, καὶ ’να κάμω τὸ χρέος μου εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν τοῦ βίου εἰς τὴν ὁποίαν θέλει ἀρέσειν τεῦ Θεοῦ ’να μὲ καλέσῃ.

Κατηχιστής. Ἀγαθόν μου παιδίον, μάθε τοῦτο ὅτι δὲν εἶσαι καλὸς ’να κάμῃς ταῦτα ἀφ’ ἑαυτοῦ σου, ἢ ’να περιπατήσῃς εἰς τὰ προστάγματα τοῦ Θεοῦ, καὶ ’να τὸν δουλεύσῃς δίχως τῆς ἐξαιρέτω χάριτός τω, διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἀπόλαυσιν, πρεπει πάντοτε ’να παρακαλῇς μὲ ἐπιμελεῖς προσευχάς· λοιπὸν ἂς ἀκόσω ἐὰν ἐμπορεῖς ’να εἴπῃς τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἐρώ. Τί ζητεῖς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ταύτην τὴν προσευχήν;

Ἀπό. Ζητῶ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μου καὶ Θεοῦ καὶ οὐρανίου μου Πατρὸς, ἀπὸ τοῦ δοτῆρος κάθε ἀγαθότητος ’να πέμψῃ τὴν χάριν του πρὸς μὲ καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν· ὅπως ἐμπορέσωμεν ’να τὸν λατρεύσωμεν, δουλεύσωμεν, καὶ ὑπακούσωμεν κάθως πρέπει. Καὶ παρακαλῶ τὸν Θεὸν ’να μᾶς πέμψῃ πάντα τὰ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀναγκαια· ᾧ ’να μᾶς ἐλεήσῃ καὶ συγχωρέσῃ τὰς ἁμαρτίας μας· καὶ ’να τὲ ἀρέσῃ ’να μᾶς φυλάξῃ καὶ βοηθήσῃ ἀπὸ κάθε κινδύνου πνεύματος καὶ σώματος· καὶ ’να μᾶς διαφυλάξῃ ἀπὸ κάθε ἁμαρτίας ᾧ πονηρίας, ᾧ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ μας ἐχθρῦ, καὶ αἰωνίου θανάτου. Καὶ τοῦτο πείθομαι θέλει κάμειν διὰ τοῦ ἐλέους καὶ ἀγαθότητός του διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῦ. Διατοῦτο λέγω, Ἀμήν, δηλαδὴ, ἂς γίνῃ οὕτως.

Ἐρώτησις.

ΠΟΣΑ Μυστήρια ὁ Χριστὸς διέταξεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του;

CATECHISMO.

Domanda. Qual è il tuo debito verso Dio?

Risposta. Il mio debito verso Iddio, è di creder in lui, temerlo, ed amarlo di tutto ’l mio cuore, di tutta la mente, di tutta l’anima, e di tutta la mia forza, adorarlo, rendergli grazie, poner tutta la mia confidanza in lui, invocarlo, onorare il suo Santo Nome, e la sua parola, e servirlo fedelmente tutti i giorni della mia vita.

Domanda. Qual è il tuo dovere verso ’l tuo prossimo?

Risposta. Il mio dovere verso il mio prossimo è d’ amarlo come me stesso; e far ad ogn’ uno come vorrei che facessero a me. Amare, onorare e sovenire mio Padre e mia Madre; onorare ed ubbidire il re, e tutti quegli che sono posti in autorità sotto lui: sommettermi a tutti i miei governatori, dottori, pastori e maestri spirituali, governar me stesso umilmente, e riverentemente verso i miei superiori. Non far torto a nissuno, nè in parole nè azioni. Esser fedele e giusto in tutte le mie faccende. Non albergare nè malizia nè odio nel mio cuore. Ritenere le mie mani da ogni sorte di furti, e la mia lingua dal parlar male, mentire, e calunniare. Tener il mio corpo in temperanza, sobrietà e castità. Non concupire, nè desiderare i beni altrui; anzi imparare ed affaticarmi a guadagnar il mio vitto, e far il debito mio in quello stato nel quale piacerà a Dio chiamarmi.

Catechista. Il mio buon figliuolo, sappi questo che tu non sei bastante di far queste cose da te stesso, nè di caminare nei comandamenti di Dio, e servirlo, senza la sua grazia speziale, per la quale ti conviene invocarlo con diligenti orazioni. Perciò, fa ch’ io ti senta recitar la preghiera Dominicale.

PADRE nostro che sei ne’ cieli, &c.

Domanda. Che cosa desideri tu da Dio in questa orazione.

Risposta. Io prego il mio Signor Iddio padre nostro celeste, il qual è il donatore d’ ogni bene, che gli piaccia mandar la sua grazia a me ed a tutto ’l suo popolo, acciochè l’ adoriamo, lo serviamo, e gli ubbidiamo secondo il debito nostro. E prego Dio di mandarci tutte le cose necessarie, così per le anime come per i corpi; e ch’ egli abbi pietà di noi, e ci perdoni i nostri peccati, e che gli piaccia salvarci, e difenderci in ogni sorte di pericoli spirituali e corporali, e che ci guardi da ogni peccato ed iniquità, e dal nostro nimico spirituale, e dalla morte eterna. E questo spero ch’egli farà per sua bontà e misericordia, per Gesù Cristo nostro Signore. E perciò dico, *Amen.* Così sia.

Domanda.

QUANTI Sacramenti ha Cristo instituito nella sua Chiesa?

Risposta. Solamente due, come generalmente necessarii a salute, cioè, il Battesimo, e la Cena del Signore.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ein Katechismus.

Fr. Was iſt deine Pflicht gegen Gott?

Antw. Meine Pflicht gegen Gott beſteht darin, daß ich an ihn glaube, ihn fürchte und ihn liebe von ganzem Herzen, von ganzer Seele, von ganzem Gemüth und mit allen meinen Kräften; daß ich ihn anbete, ihm danke, mein ganzes Vertrauen auf ihn ſetze, ihn anrufe, ſeinen heiligen Namen und ſein Wort ehre und ihm treulich diene, durch alle Tage meines Lebens.

Fr. Was iſt deine Pflicht gegen deinen Nächſten?

Antw. Meine Pflicht gegen meinen Nächſten iſt, ihn wie mich ſelbſt zu lieben, und allen Menſchen das zu thun, was ich will, daß ſie mir thun ſollen; meinen Vater und meine Mutter zu lieben, zu ehren und ihnen zu helfen; dem Könige und allen, die Gewalt unter ihm haben, Ehre und Gehorſam zu beweiſen; mich allen Vorgeſetzten, Lehrern, geiſtlichen Hirten und Herrn zu unterwerfen; mich gegen alle, die mehr ſind, als ich, demüthig und ehrerbietig zu bezeigen; niemanden durch Worte oder Werke wehe zu thun; wahrhaft und gerecht in allen meinen Handlungen zu ſeyn; keine Bosheit und keinen Haß in meinem Herzen zu hegen; meine Hände vor Diebſtahl und meine Zunge vor böſen Reden, Lügen und Verläumdungen zu bewahren; meinen Leib in Mäßigkeit, Nüchternheit und Keuſchheit zu erhalten; nicht zu ſtreben und zu verlangen nach anderer Menſchen Gütern, ſondern zu lernen, daß ich durch Arbeit mein eigenes Brod ehrlich erwerbe und meine Pflicht in dem Stande erfülle, zu welchem es Gott gefallen wird, mich zu berufen.

Fr. Mein gutes Kind, wiſſe, daß du nicht fähig biſt, dieß Alles von dir ſelbſt zu thun, daß du ohne die beſondere Gnade Gottes nicht vermagſt, in ſeinen Geboten zu wandeln und ihm zu dienen, und daß du lernen mußt, ihn um dieſe Gnade durch fleißiges Gebet zu allen Zeiten anzurufen. Darum laß mich hören, ob du das Gebet des Herrn ſagen kannſt?

Antw. Unſer Vater, der du biſt u. ſ. w.

Fr. Was verlangeſt du von Gott in dieſem Gebete?

Antw. Ich bitte meinen Herrn und Gott, unſern himmliſchen Vater, welcher der Geber alles Guten iſt, mir und allen Menſchen ſeine Gnade zu ſenden, daß wir ihn anbeten, ihm dienen und gehorchen mögen, wie es unſere Schuldigkeit iſt; und ich bete zu Gott, daß er uns Alles, was uns an Leib und Seele nöthig iſt, ſchenken, uns gnädig ſeyn, uns unſere Sünden vergeben, und daß es ihm gefallen wolle, uns in allen geiſtlichen und leiblichen Gefahren zu ſchützen und zu retten, und vor aller Sünde und Bosheit, vor unſern geiſtlichen Feinden, und vor dem ewigen Tode zu bewahren; auch habe ich das Vertrauen, daß er ſolches thun werde nach ſeiner Barmherzigkeit und Güte, durch unſern Herrn Jeſum Chriſtum, und darum ſpreche ich: Amen! Es geſchehe alſo!

Fr. Wie viel Sakramente hat Chriſtus in ſeiner Kirche verordnet?

Antw. Nur zwey, die allgemein zur Seligkeit nothwendig ſind, nehmlich die Taufe und das Abendmahl des Herrn.

CATECISMO.

Preg. Qual es tu deber para con Dios?

Resp. Mi deber para con Dios, es creer en él, temerlo, y amarlo con todo mi corazon, con toda mi mente, con toda mi alma, y con todas mis fuerzas; darle gracias, poner toda mi confianza en él, invocarlo, honrar su santo Nombre y su Palabra; y servirle en verdad todos los dias de mi vida.

Quest. Qual es tu deber para con tu proximo?

Resp. Mi deber para con mi proximo, es amarle como á mí mismo, y proceder con todos como yo quisiera que procedieran conmigo. Amar, honrar, y socorrer á mi padre y madre. Honrar y obedecer al Rey, y á todos los que estan autorizados por él. Someterme á todos mis gobernadores, maestros, pastores espirituales y doctores. Portarme humilde y reverentemente con todos mis mayores. No dañar á nadie por palabra ú obra. Ser verdadero y justo en todos mis tratos. No guardar rencor, ni odio en mi corazon. Guardar mis manos de hurto, y latrocinio, mi lengua de maledicencia, mentira, y calumnia. Guardar mi cuerpo en templanza, sobriedad, y castidad. No codiciar ni desear bienes agenos; mas aprender arte idonea, y trabajar en ella para sustentarme, y hacer mi deber en el estado de vida á que agradáre á Dios llamarme.

Catechista. Hijo mio, es preciso que sepas que no eres capaz de hacer todo eso por tus propias fuerzas, ni guardar los mandamientos de Dios, y servirle, sin su gracia especial, la qual debes aprender á pedir continuamente con oraciones fervorosas. Veamos, pues, si sabes la Oracion Dominica.

Resp.

PADRE nuestro, que estás en los cielos, &c.

Preg. Qué pides á Dios en esta Oracion?

Resp. Pido á Dios nuestro Señor y Padre celestial, que es el dador de todo lo bueno, nos dé á mí y á todos su gracia, para que le adoremos, sirvamos, y obedezcamos como conviene. Y ruego á Dios, que quiera enviarnos todo quanto necesitamos para nuestras almas y cuerpos; y que quiera apiadarse de nosotros, y perdonarnos nuestros pecados; y que tenga á bien salvarnos y defendernos en todos los peligros espirituales y corporales; y que quiera librarnos de todo pecado y maldad, y de nuestro enemigo espiritual, y de la muerte eterna. Y confio que hará todo esto por su misericordia y bondad, mediante nuestro Señor Jesu Christo. Y portanto digo, Amen. Así sea.

Preg.

QUANTOS Sacramentos ha ordenado Christo en su Iglesia?

Resp. Dos solamente, como generalmente necesarios para la salvacion, es decir, e. Bautismo, y la Cena del Señor.

LATINA ET GRÆCA.

CATECHISMUS.

Quæstio. Quodnam est officium tuum erga Deum?

Responsio. Officium meum erga Deum est, ut in ipsum credam, ipsum timeam, ipsumque diligam ex toto corde, ex tota mente, ex tota anima, et ex totis viribus; ut ipsum colam, ipsi gratias agam, in ipso solo confidam, ipsum invocem; ipsius sanctum nomen, ejusque verbum, honorem: et ipsi vere serviam omnibus diebus vitæ meæ.

Quæstio. Quodnam est officium tuum erga proximum?

Responsio. Officium meum erga proximum est, ut eum diligam sicut meipsum: et id omnibus hominibus faciam, quod ab iis vellem mihi fieri: Et ut patrem meum et matrem meam diligam et honorem, iisque succurram: Ut regem honorem; ipsique, atque iis omnibus qui sub ipso aliqua pollent auctoritate, obsequar; omnibus meis superioribus, doctoribus spiritalibus, pastoribus ac præceptoribus, meipsum subjiciam: submisse ac reverenter me geram erga omnes qui re quapiam me antecellunt: Neminem verbo factove lædam: Fidelem ac justum me in omnibus præstem: neque malevolentiam neque odium in animo meo foveam: Manus meas a furto et compilatione cohibeam; et linguam a maledicentia, mendacio, ac calumnia: Ut corpus meum temperanter, sobrie, atque caste custodiam: Bona aliena neque concupiscam neque aveam; sed discam et enitar mea ipsius opera vitam sustentare: Et meo officio fungar in eo vitæ statu, ad quem Deo visum fuerit me vocare.

Catechistes. Mi puer, scias hoc, te ex teipso ista præstare non posse; neque in Dei mandatis ambulare, et ipsi servire, absque gratia illius speciali, quam omni tempore diligenter invocare discas oportet. Fac ergo audiam, num orationem Dominicam possis recitare.

Responsio.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

Quæstio. Quid petis a Deo in hac oratione?

Responsio. Peto a Domino Deo meo, Patre nostro cœlesti, omnis boni largitore, ut gratiam suam mihi et omnibus largiatur, ut ipsum colamus, ipsi serviamus et obsequamur, prout tenemur. Deum etiam oro, ut nobis ea omnia impertiatur, quæ sunt menti et corpori necessaria; utque sit nobis propitius, et peccata nostra nobis remittat: ut nos etiam, versantes in quolibet periculo tam animæ quam corpori imminente, custodire ac tueri dignetur; et nos servare ab omni peccato et nequitia, ab hoste animarum, et ab æterna morte. Et hoc confido ipsum, pro clementia ac benignitate sua, præstiturum, per Dominum nostrum, Jesum Christum. Ideoque dico, *Amen.* Sic fiat.

Quæstio.

QUOT Sacramenta instituit Christus in Ecclesia sua?

Responsio. Duo tantum, quæ quidem in genere necessaria sint ad salutem consequendam, nempe Baptismum et Cœnam Domini.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Ἐρώτησις. Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν;

Ἀπόκρισις. Ἐμὸν ἔργον ἐστὶ πρὸς Θεὸν, πιστεύειν εἰς αὐτὸν, φοβεῖσθαι αὐτὸν, ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῷ, εὐχαριστεῖν αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μόνῳ πεποιθέναι, αὐτὸν ἐπικαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ Ὄνομα καὶ Λόγον τιμᾶν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δουλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἐρώτησις. Τί σοι δέον ἐστὶ προς τὸν πέλας;

Ἀπόκρισις. Ἐμόν ἐστι πρὸς τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾶν καθὼς καὶ ἐμαυτὸν, καὶ οὕτω πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὡς ἂν θέλοιμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέργειν καὶ τιμᾶν πατέρα μου, καὶ μητέρα καὶ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῷ βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσία τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοὴν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγουμένοις μου, διδασκάλοις, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι. Ταπεινῶς καὶ αἰδημόνως πρὸς πάντας μου κρείττονας διατίθεσθαι. Μηδένα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλάπτειν. Πιστὸν καὶ δίκαιον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῖσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖράς μου ἁρπαγῆς καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶσσαν τῆς κακολογίας, ψεύδους καὶ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, νηφαλιότητι, καὶ ἁγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ἐπιθυμεῖν μηδὲ ὀρέγεσθαι τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μανθάνειν καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τῷ ἀδόλως τὸν βίον πορίζεσθαι, καὶ τὰ δέοντα πράττειν, ἐν οἵᾳ δή ποτε κλήσει, εἰς ἣν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσειεν ἂν ὁ Θεός.

Κατηχιστής. Τοῦτο γνῶθι, φίλε παῖ, οὐχ οἷόν τ' εἶναί σε ἐκ σεαυτοῦ ταῦτα ποιεῖν, οὐδὲ πορεύεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐντολαῖς, καὶ λατρεύειν αὐτῷ, ἄνευ τῆς ἐξαιρέτου χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἣν μαθητέον σοι ἐστὶ πάντοτε αἰτεῖσθαι δι' ἐπιμελοῦς προσευχῆς. Τοιγαροῦν ἡδέως ἀκούσαιμι ἄν σοῦ λέγοντος Εὐχὴν τὴν Κυριακήν.

Ἀπόκρισις.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.

Ἐρώτησις. Τί αἰτεῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ.

Ἀπόκρισις. Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεόν μου τὸν οὐράνιον Πατέρα ἡμῶν, τὸν τῆς πάσης ἀγαθότητος δοτῆρα καὶ χορηγὸν ὄντα, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν χάριν αὐτοῦ καταπέμψαι, ἐφ' ᾧ αὐτῷ λατρεύειν, ὑπηρετεῖν, ᾧ ὑπακούειν δύνασθαι κατὰ τὸ προσῆκον. Καὶ εὔχομαι τῷ Θεῷ, διδόναι ἡμῖν πάντα πρός τε τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἀναγκαῖα, καὶ ἑλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφιέναι ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ σώζειν καὶ σκεπάζειν ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κινδύνοις, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν, καὶ θανάτου αἰωνίου. Πέποιθα δὲ καὶ αὐτὸν τοῦτο ἐπιτελέσειν ἐξ ἐλέους καὶ ἀγαθότητος αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διόπερ λέγω Ἀμήν, τουτέστιν, Οὕτω γένοιτο.

Ἐρώτησις.

ΠΟΣΑ Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ διέταξε;

Ἀπόκρισις. Δύω μόνον, ὡς καθόλου πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀναγκαῖα, βάπτισμα δηπου, καὶ Δεῖπνον τὸ Κυριακόν.

Ἐρώτησις. Τί σοι βούλεται τὸ ῥῆμα τοῦτο, Μυστήριον;

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

ANGLICANA ET GALLICA.

A CATECHISM.

Question. What meanest thou by this word *Sacrament?*

Answer. I mean an outward and visible sign of an inward and spiritual grace given unto us, ordained by Christ himself, as a means whereby we receive the same, and a pledge to assure us thereof.

Question. How many parts are there in a Sacrament?

Answer. Two; the outward visible sign, and the inward spiritual grace.

Question. What is the outward visible sign or form in Baptism?

Answer. Water; wherein the person is baptized *In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost.*

Question. What is the inward and spiritual grace?

Answer. A death unto sin, and a new birth unto righteousness; for being by nature born in sin, and the children of wrath, we are hereby made the children of grace.

Question. What is required of persons to be baptized?

Answer. Repentance, whereby they forsake sin; and Faith, whereby they stedfastly believe the promises of God made to them in that Sacrament.

Question. Why then are Infants baptized, when by reason of their tender age they cannot perform them?

Answer. Because they promise them both by their Sureties; which promise, when they come to age, themselves are bound to perform.

Question. Why was the Sacrament of the Lord's Supper ordained!

Answer. For the continual remembrance of the sacrifice of the death of Christ, and of the benefits which we receive thereby.

Question. What is the outward part or sign of the Lord's Supper?

Answer. Bread and Wine, which the Lord hath commanded to be received.

Question. What is the inward part, or thing signified?

Answer. The Body and Blood of Christ, which are verily and indeed taken and received by the faithful in the Lord's Supper.

Question. What are the benefits whereof we are partakers thereby?

Answer. The strengthening and refreshing of our souls by the Body and Blood of Christ, as our bodies are by the Bread and Wine.

Question. What is required of them who come to the Lord's Supper?

Answer. To examine themselves, whether they repent them truly of their former sins, stedfastly purposing to lead a new life; have a lively faith in God's mercy through Christ, with a thankful remembrance of his death; and be in charity with all men.

The Curate of every Parish shall diligently upon Sundays and Holy days, after the second Lesson at Evening Prayer, openly in the Church instruct and examine so many Children of his Parish sent unto him, as he shall think convenient, in some part of this Catechism.

CATECHISME.

D. Qu'entends-tu par ce mot *sacrement?*

R. J'entends un signe extérieur et visible d'une grâce intérieure et spirituelle, qui nous est donnée; signe que Jésus-Christ lui-même a institué, comme un moyen par lequel nous recevons cette grâce, et comme un gage pour nous en assurer.

D. Combien de parties y a-t-il dans un sacrement?

R. Deux: le signe extérieur et visible, et la grâce intérieure et spirituelle.

D. Quel est le signe extérieur et visible, ou la forme du baptême?

R. C'est l'eau; en laquelle la personne est baptisée, *au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit.*

D. Quelle est la grâce intérieure et spirituelle?

R. C'est de mourir au péché, et de renaître à la justice: car étant naturellement nés dans le péché, et enfans de colère, nous sommes par ce moyen faits enfans de la grâce.

D. Qu'est-ce qui est requis de ceux qui doivent être baptisés?

R. La repentance, par laquelle ils renoncent au péché; et la foi, par laquelle ils croient fermement les promesses de Dieu qui leur sont faites en ce sacrement.

D. Pourquoi donc baptise-t-on les petits enfans, puisqu'ils ne peuvent accomplir ces choses à cause de leur âge tendre?

R. Parce qu'ils promettent par leurs répondans de les remplir l'une et l'autre; promesse qu'ils sont tenus d'accomplir eux-mêmes, lorsqu'ils sont en âge de raison.

D. Pour quelle fin le sacrement de la sainte Cène a-t-il été institué?

R. Pour être une commémoration perpétuelle du sacrifice de la mort de Jésus-Christ, et des avantages que nous en recevons.

D. Quelle est la partie extérieure, ou le signe de la sainte Cène?

R. Le pain et le vin, que le Seigneur nous a commandé de recevoir.

D. Quelle est la partie intérieure, ou la chose signifiée?

R. Le corps et le sang de Jésus-Christ, qui sont vraiment et effectivement pris et reçus par les fidèles dans la sainte Cène.

D. Quels sont les avantages qui nous en reviennent?

R. Nos ames sont rafraîchies et fortifiées par le corps et par le sang de Jésus-Christ, comme nos corps sont nourris et fortifiés par le pain et le vin.

D. Qu'est-ce qui est requis de ceux qui viennent à la sainte Cène du Seigneur?

R. Qu'ils s'examinent eux-mêmes, s'ils ont une vraie repentance de leurs péchés passés, et une ferme résolution de mener une nouvelle vie; s'ils ont une foi vive en la miséricorde de Dieu par Jésus-Christ; s'ils font commémoration de sa mort avec actions de grâces; et s'ils ont pour tous les hommes la charité qu'ils leur doivent.

Les dimanches et les jours de fête, après la seconde leçon des prières du soir, le ministre de chaque paroisse s'occupera diligemment à instruire et à examiner publiquement dans l'église, sur quelque point de ce catéchisme, tel nombre qu'il trouvera à propos des enfans de sa paroisse qui lui seront présentés pour être instruits.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Ἀπό. Δύω μόνον, ὡς καθόλου ἀναγκαῖα εἰς σωτηρίαν, βάπτισμα, καὶ τὸν Κυριακὸν Δειπνον.

Ἐρώ. Τί νοεὶς λέγων τοῦτον τὸν λόγον, Μυστήριον;

Ἀπό. Νοῶ, ἐξωτερικὸν καὶ ὁρατὸν σημεῖον τῆς ἐσωτερικῆς καὶ πνευματικῆς χάριτος ἡ ὁποῖα μᾶς ἐδόθη, διαταχθὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, ὡσὰν ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτυχαίνωμεν αὐτὴν, καὶ ἐχέγγυον ὅτι αὐτὴ εἶναι βεβαῖα.

Ἐρώ. Πόσα μέρη εἶναι εἰς τὸ Μυστήριον;

Ἀπό. Δύω· τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἐρώ. Τί εἶναι τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον ἢ σχῆμα εἰς τὸ βάπτισμα;

Ἀπό. Ὕδωρ· εἰς τὸ ὁποῖον βαπτίζεται τις εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐρώ. Τί εἶναι ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπό. Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην· ἐπειδὴ φύσει γεννηθέντες ἐν ἁμαρτία, καὶ ὄντες τέκνα τῆς ὀργῆς, δι' αὐτὴν γινόμεθα τέκνα χάριτος.

Ἐρώ. Τί ζητεῖται ἀπὸ τοὺς μέλλοντας 'να βαπτισθῶσι;

Ἀπό. Μετάνοια· διὰ τῆς ὁποίας παραιτῆσι τὴν ἁμαρτίαν, καὶ πίσις διὰ τῆς ὁποίας πιστεύωσι σταθερῶς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ εἰς τοῦτο τὸ μυστήριον πεποιημένας.

Ἐρώ. Διατί λοιπὸν τὰ βρέφη βαπτίζονται ἐν ᾧ διὰ τὴν νηπιότητά των δὲν ἐμπορῶσι 'να κάμωσι ταῦτα;

Ἀπό. Διότι τα ὑπόσχονται διὰ μέσου τῶν ἐγγυητῶν των· τὴν ὁποίαν ὑπόσχεσιν ὅταν φθάσωσιν εἰς ἡλικίαν αὐτὰ τὰ ἴδια τὴν ἐπιτελοῦσι.

Ἐρώ. Διατί διετάχθη τὸ Μυστήριον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπό. Διὰ τὴν ἀκατάπαυστον ἐνθύμησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ὁποίων δι' αὐτῆς ἀπολαμβάνομεν εὐεργεσιῶν.

Ἐρώ. Καὶ τί εἶναι τὸ ἔξω μέρος ἢ τὸ σύμβολον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπό. Ψωμιὸν καὶ κρασίον τὰ ὁποία ὁ Κύριος ἐπρόσταξε 'να λάβωμεν.

Ἐρώ. Καὶ τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαινόμενον;

Ἀπό. Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τὰ ὁποία ἀληθῶς καὶ ὄντως λαμβάνονται καὶ δέχονται ὑπὸ τῶν πιστῶν εἰς τὸν Κυριακὸν Δειπνον.

Ἐρώ. Ποῖα εἶναι τὰ εὐεργετήματα τὰ ὁποία δι' αὐτῶν ἀπολαμβάνωμεν;

Ἀπό. Ἡ δύναμις καὶ θεραπεία τῆς ψυχῆς μας διὰ τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καθὼς τὸ σῶμά μας εἶναι ἀπὸ τοῦ ψωμίου καὶ κρασίου.

Ἐρώ. Τί χρειάζονται οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὸ Κυριακὸν Δειπνον;

Ἀπό. Ἵνα ἐξετάσωσι τὸν ἑαυτόν τους, ἐὰν ἀληθῶς μετανοοῦσι διὰ τὰς ἁπερασμένας ἁμαρτίας, βεβαίως προαιρούμενοι 'να ζήσωσι νέαν ζωὴν· 'να ἔχωσι ζῶσαν πίστιν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μὲ εὐχάριστον ἐνθύμησιν τοῦ θανάτου του· καὶ ζῶντες ἐν ἀγάπῃ μὲ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὁ Ἱερεὺς πάσης παροικίας τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς μετὰ τὸ δεύτερον τῆς ἑσπερινῆς προσευχῆς ἀνάγνωσμα, πρέπει ἀκριβῶς, καὶ δημοσίως 'να διδάξῃ, τόσα παιδία τῆς Παροικίας του εἰς αὐτὸν σταλμένα ὅσα κρίνει εὔλογον, καὶ 'να τὰ ἐξετάσῃ εἰς μέρος τῆς παρούσης Κατηχήσεως.

CATECHISMO.

Domanda. Che intendi tu per questa voce Sacramento?

Risposta. Io intendo un segno esteriore e visibile d' una grazia interiore e spirituale, dataci; instituito da Cristo stesso, come mezzo per il quale la riceviamo, ed una caparra per assicurarcene.

Domanda. Quante parti sono in un Sacramento?

Risposta. Due, cioè il segno esteriore e visibile, e la grazia interiore e spirituale.

Domanda. Qual è il segno esteriore e visibile, o forma nel Battesimo?

Risposta. Acqua; nella quale la persona è battezzata, Nel Nome del Padre, del Figliuolo e dello Spirito Santo.

Domanda. Qual è la grazia interiore, e spirituale.

Risposta. Una morte al peccato, ed un nuovo rinascimento a giustizia: perchè essendo per natura nati in peccato, e figliuoli d' ira, per questo mezzo siamo resi figliuoli della grazia.

Domanda. Che cosa si richiede da quelli c' hanno da esser battezzati?

Risposta. Penitenza, per la quale abbandonano il peccato: e fede, per la quale credono fermamente le promesse di Dio, fatte lor nel Sacramento?

Domanda. Perchè dunque si battezzano i bambini, poichè, risguardo alla tenerezza della loro età non possono eseguirle?

Risposta. Perchè promettono l' una e l' altra per i lor mallevadori: la qual promessa, quando saranno pervenuti all' età di discrezione, lor medesimi sono tenuti d' eseguire.

Domanda. A che fine è stato instituito il Sacramento della cena del Signore?

Risposta. In ricordanza perpetua del sacrificio della morte di Cristo, e del beneficio che ne riceviamo.

Domanda. Qual è il segno o parte esteriore della Santa Cena?

Risposta. Pane e vino, i quali il Signore ha comandato che siano ricevuti.

Domanda. Quale è la parte interiore, o cosa significa?

Risposta. Il corpo ed il sangue di Cristo, i quali sono veramente e di fatto presi, e ricevuti dai fedeli nella Santa Cena.

Domanda. Quali sono i beneficii de' quali partecipiamo per essi?

Risposta. Il rinforzamento, e confermazione dell' anime nostre per il corpo ed il sangue di Cristo, come i nostri corpi lo sono per il pane ed il vino.

Domanda. Che cosa vien richiesto da quelli che vengono alla Santa Cena?

Risposta. Che s' esaminino, severamente si pentano dei loro peccati passati, proponendosi fermamente di viver in novità di vita, e d' avere una viva fede nella misericordia di Dio per Gesù Cristo, con una grata ricordanza della sua morte, ed esser in carità con tutti gli uomini.

Il Piovano d' ogni Parocchia, instruirà ed esaminerà diligentemente, le Domeniche e le Feste, dopo la seconda Lezione, a le Preghiere della sera, publicamente nella Chiesa, tanti dei bambini della sua Parocchia che gli saranno menati, quanti stimerà a proposito, in qualche parte da questo Catechismo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Catechismus.

GERMANICA ET HISPANICA.

Ein Katechismus.

Fr. Was verſtehſt du unter dem Worte: Sacrament?

Antw. Ich verſtehe darunter ein äußeres und ſichtbares Zeichen einer innern, geiſtlichen Gnade, die uns verliehen wird, ein Zeichen, das Chriſtus ſelbſt als ein Mittel verordnet hat, wodurch wir dieſe Gnade empfangen und als ein Pfand, das uns derſelben verſichert.

Fr. Wie viel Theile hat ein Sakrament?

Antw. Zwey: das äußerliche, ſichtbare Zeichen, und die innere, geiſtliche Gnade.

Fr. Welches iſt das äußerliche, ſichtbare Zeichen bey der Taufe?

Antw. Das Waſſer, worin man im Namen des Vaters, und des Sohnes und des heiligen Geiſtes getauft wird.

Fr. Was iſt die innere, geiſtliche Gnade?

Antw. Das Abſterben der Sünde und die Wiedergeburt zur Gerechtigkeit: denn da wir von Natur in Sünden geboren und Kinder des Zorns ſind, ſo werden wir hiedurch Kinder der Gnade.

Fr. Was wird von denen gefordert, die getauft werden ſollen?

Antw. Buße, durch welche ſie von der Sünde ſich losmachen, und Glaube, durch welchen ſie den Verheißungen Gottes, die er ihnen in dieſem Sakramente giebt, veſt vertrauen.

Fr. Warum werden denn die Kinder getauft, die doch, wegen ihres zarten Alters, dieß nicht leiſten können?

Antw. Weil ſie beydes durch ihre Taufzeugen verſprechen und weil ſie verbunden ſind, dieß Verſprechen zu erfüllen, wenn ſie älter werden.

Fr. Wozu iſt das Sakrament des Abendmahls eingeſetzt?

Antw. Zum fortdaurenden Gedächtniß des Opfers des Todes Chriſti und der Wohlthaten, die wir dadurch erhalten.

Fr. Was iſt der äußere Theil, oder das äußerliche Zeichen des Abendmahls.

Antw. Brod und Wein, welches der Herr zu genießen befohlen hat.

Fr. Welches iſt das innere Stück oder Weſen, das dadurch bezeichnet wird?

Antw. Der Leib und das Blut Chriſti, welches beydes die Gläubigen wahrhaftig und wirklich in des Herrn Abendmahl nehmen und empfangen.

Fr. Welcher Wohlthaten werden wir dadurch theilhaftig?

Antw. Der Stärkung und Erquickung unſerer Seelen durch den Leib und das Blut Chriſti, ſo wie unſere Körper durch Brod und Wein geſtärkt werden.

Fr. Was wird von denen gefordert, die zum Abendmahle kommen?

Antw. Daß ſie ſich prüfen, ob ſie ihre vorigen Sünden ernſtlich bereuen, veſt entſchloſſen ſind, einen neuen Wandel zu führen, lebendigen Glauben haben an die Gnade Gottes durch Chriſtum, ſich ſeines Todes dankbar erinnern und in Liebe mit allen Menſchen leben.

Der Prediger eines jeden Kirchſpiels ſoll an Sonn- und Feſttagen, nach der zweyten Vorleſung beym Abendgebete, von den Kindern, die aus ſeinem Kirchſpiele zu ihm geſchickt werden, ſo viele, als er dazu auszuwählen für gut findet, in einem Theile dieſes Katechismus fleißig und öffentlich unterrichten und prüfen.

CATECISMO.

Preg. Qué entiendes por esta palabra *Sacramento?*

Resp. Entiendo un signo externo y visible de una gracia interna y espiritual que se nos concede, dispuesto por Christo mismo, como medio que nos la confiere, y prenda que nos asegura de ello.

Preg. Quantas partes hay en un Sacramento?

Resp. Dos: el signo externo y visible, y la gracia espiritual é interna.

Preg. Qual es el signo externo y visible ó forma en el bautismo?

Resp. El agua: con la qual la persona es bautizada, *En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo.*

Preg. Qual es la gracia interna y espiritual?

Resp. Muerte al pecado, y nuevo nacimiento á la rectitud: porque siendo por naturaleza nacidos en pecado, é hijos de ira, somos por él hechos hijos de gracia.

Preg. Qué se requiere de los que han de ser bautizados?

Resp. Arrepentimiento; por el qual renuncian al pecado; y fé por la qual creen firmemente las promesas que Dios les hace en este Sacramento.

Preg. Porqué pues son bautizados los parvulos, quando por razon de su tierna edad ellos no pueden cumplir lo que se exige de ellos?

Resp. Porque prometen ambas cosas por sus fiadores; quedando ellos obligados á cumplir esta promesa quando lleguen á la edad de discrecion.

Preg. Para qué fué ordenado el Sacramento de la Cena del Señor?

Resp. Para memoria perpétua del sacrificio de la muerte de Christo, y de los beneficios que recibimos por él.

Preg. Qual es la parte externa ó signo de la Cena del Señor?

Resp. Pan y Vino, que el Señor ha mandado recibir.

Preg. Qual es la parte interna, ó cosa significada?

Resp. El Cuerpo y Sangre de Christo, que son verdadera y ciertamente tomados, y recibidos por los fieles en la Cena del Señor.

Preg. Quales son los beneficios de que somos participes por este medio?

Resp. Nuestras almas son fortalecidas y refrigeradas por el Cuerpo y Sangre de Christo, como nuestros cuerpos lo son por el Pan y Vino.

Preg. Qué se requiere de los que vienen á la Cena del Señor?

Resp. Examinarse á sí mismos, y ver si estan verdaderamente arrepentidos de sus pecados, proponiendo firmemente emprender una vida nueva; tener una viva fe en la misericordia divina mediante Christo, con una grata memoria de su muerte; y estar en caridad con todos.

El Cura en cada Parroquia cuidará de que le traigan á la Iglesia en Domingos y Dias de Fiesta un cierto numero de niños y niñas de su parroquia, á los quales examinará é instruirá en alguna parte de este Catecismo, publicamente, despues de la segunda leccion de la Oracion Vespertina.

LATINA ET GRÆCA.

CATECHISMUS.

Quæstio. Quid intelligis per vocem istam, Sacramentum?

Responsio. Externum et visibile signum intelligo internæ ac spiritalis gratiæ, quod nobis datur, ab ipso Christo institutum, tanquam medium, quo eam recipimus, et arrhabonem, qui nos de ea certos faciat.

Quæstio. Quot sunt partes in Sacramento?

Responsio. Duæ, externum visibile signum, et interna spiritalis gratia.

Quæstio. Quodnam est externum visibile signum, aut forma, in Baptismo?

Responsio. Aqua, qua quis baptizatur, *In Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.*

Quæstio. Quænam est spiritalis et interna gratia?

Responsio. Mori peccato, et denuo nasci justitiæ: cum enim simus naturaliter in peccato nati, et iræ filii, hac ratione facti sumus Filii Dei.

Quæstio. Quid ab iis requiritur, qui baptizandi sunt?

Responsio. Resipiscentia, qua deserant peccatum; et fides, qua firmiter credant promissionibus Dei, sibi factis in eo Sacramento.

Quæstio. Cur ergo infantes baptizantur, quum, ob immaturam ætatem, ista præstare non valeant?

Responsio. Quia utrumque promittunt per sponsores suos: quod promissum tenentur ipsi præstare, postquam adoleverint.

Quæstio. Quamobrem Sacramentum Cœnæ Domini institutum est?

Responsio. Ad perpetuam memoriam sacrificii mortis Christi, et beneficiorum quæ inde percipimus.

Quæstio. Quænam est pars externa, seu signum, Cœnæ Domini?

Responsio. Panis et vinum, quæ Dominus sumi jussit.

Quæstio. Quænam est pars interna, seu res significata?

Responsio. Corpus et sanguis Christi, quæ vere et re ipsa sumuntur et percipiuntur a fidelibus in Cœna Domini.

Quæstio. Quænam sunt beneficia, quæ inde percipimus?

Responsio. Animarum nostrarum corroboratio et recreatio per corpus et sanguinem Christi; quemadmodum pane et vino corpora nostra corroborantur ac recreantur.

Quæstio. Quid ab iis requiritur, qui accedunt ad Cœnam Domini?

Responsio. Ut probent seipsos, num præteritorum eos peccatorum vere pœniteat, firmum propositum habentes novam vitam instituendi; num fidem vivam habeant in misericordia Dei per Christum, grata memoria mortem illius recolentes; num tandem ea, qua par est, caritate omnes homines amplectantur.

¶ *Curatus uniuscujusque Parochiæ, diebus Dominicis et Feriatis, post lectionem posteriorem, ad Vespertinas Preces, publice in Ecclesia instituet et examinabit, in parte aliqua hujus Catechismi, pueros ex sua Parochia ad se adductos, quot ipsi visum fuerit.*

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Ἀπόκρισις. Ἐννοῶ τὸ ἐκτὸς καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευματικῆς χάριτος ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τὸ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ διαταχθέν, ὡς ὄργανον δι' οὗ ἐπιτυγχάνομεν αὐτῆς, καὶ ἐνέχυρον ἡμῖν αὐτὴν βεβαιῶσαι.

Ἐρώτησις. Πόσα μέρη ἐστὶν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

Ἀπόκρισις. Δύω τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἐρώτησις. Τί ἐστι τὸ ἔξω, καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἢ εἶδος ἐν τῷ βαπτισμῷ;

Ἀπόκρισις. Ὕδωρ· ἐν ᾧ βαπτίζεταί τις εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐρώτησις. Τίς ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπόκρισις. Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην, φύσει γὰρ ἐν ἁμαρτίᾳ γεννηθέντες, καὶ τῆς ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐντεῦθεν τέκνα τῆς χάριτος γινόμεθα.

Ἐρώτησις. Τί ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτισθησομένοις;

Ἀπόκρισις. Μετάνοια· δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπάνουσι· καὶ πίστις δι' ἧς, ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ Μυστηρίῳ πεποιημέναις, στερρῶς πεποίθασιν.

Ἐρώτησις. Διὰ τί οὖν τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἅτε διὰ τὴν νηπιότητα, καὶ τὸ ἁπαλὸν τῆς ἡλικίας ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

Ἀπόκρισις. Ὅτι ἀμφότερα ὑπισχνοῦνται διὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν· (ἃν δήπου ὑπόσχεσιν εἰς ἡλικίαν ἥκοντα αὐτὰ ἐπιτελεῖν ὀφείλουσι.)

Ἐρώτησις. Διὰ τί Μυστήριον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου διτέτακτο;

Ἀπόκρισις. Πρὸς ἀδιάλειπτον ἀνάμνησιν τῆς θυσίας τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν εὐεργεσιῶν ὧν δι' αὐτῆς μεταλαμβάνομεν.

Ἐρώτησις. Τί ἄρα ἐστὶ τὸ ἔξω μέρος, ἢ τὸ σύμβολον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπόκρισις. Ἄρτος καὶ οἶνος, οὕς ληφθῆναι προσέταξεν ὁ Κύριος.

Ἐρώτησις. Τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαινόμενον;

Ἀπόκρισις. Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἅπερ ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐν τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ λαμβάνονται καὶ μετέχονται.

Ἐρώτησις. Ποῖ' ἄττα ἐστὶ τὰ εὐεργετήματα ὧν ἐντεῦθεν μέτοχοι ὄντες τυγχάνομεν;

Ἀπόκρισις. Ἐπίῤῥωσις καὶ ἑστίασις τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διὰ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καθάπερ τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου ἐπιῤῥώννυνταί τε καὶ ἀνατρέφονται.

Ἐρώτησις. Τί ζητεῖται ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ Κυριακὸν Δεῖπνον ἐρχομένοις;

Ἀπόκρισις. Τὸ δοκιμάζειν ἑαυτοὺς, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μετανοῶσιν ἐπὶ ταῖς προγεγενημέναις ἁμαρτίαις αὐτῶν, βεβαίως προῤῥημένοι τὸν καινὸν βίον διάγειν, καί γε ἔχωσι πίστιν ζῶσαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τῆς εὐχαριστοῦ ἀναμνήσεως τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους τὴν ἀγάπην ἐνδεικνύωσι.

Ὁ Κηδεμὼν ἑκάστης Παροικίας, ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μετὰ τὸ δεύτερον ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Λειτουργίᾳ Ἀνάγνωσμα, δημοσίᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιμελῶς παιδεύσει τε καὶ ἐξετάσει τῶν τῆς Παροικίας αὐτοῦ παιδίων πρὸς αὐτὸν πεμφθέντων, ὅσα ἂν δόξειεν αὐτῷ, ἐν μέρεσι καὶ κεφαλαίοις τισὶ τῆς Κατηχήσεως ταύτης.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Confirmationis.

ANGLICANA ET GALLICA.

CONFIRMATION.

And all Fathers, Mothers, Masters, and Dames, shall cause their Children, Servants, and Apprentices, (which have not learned their Catechism,) to come to the Church at the time appointed, and obediently to hear, and be ordered by the Curate, until such time as they have learned all that is here appointed for them to learn.

So soon as Children are come to a competent age, and can say, in their Mother Tongue, the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments; and also can answer to the other Questions of this short Catechism; they shall be brought to the Bishop. And every one shall have a Godfather, or a Godmother, as a Witness of their Confirmation.

And whensoever the Bishop shall give knowledge for Children to be brought unto him for their Confirmation, the Curate of every Parish shall either bring, or send in writing, with his hand subscribed thereunto, the names of all such persons within his Parish, as he shall think fit to be presented to the Bishop to be confirmed. And, if the Bishop approve of them, he shall confirm them in manner following.

CONFIRMATION.

Et tous les pères et les mères, les maîtres et les maîtresses, enverront à l'église leurs enfans, leurs serviteurs, et leurs apprentis, (qui n'ont point encore appris le catéchisme) à l'heure assignée, et les porteront à obéir au ministre et à se laisser conduire par lui, jusques à ce qu'ils aient appris tout ce qui leur est ici prescrit d'apprendre.

Aussitôt que les enfans auront atteint un âge compétent, et pourront répéter le Symbole des Apôtres, l'Oraison Dominicale, et les dix Commandemens en langue vulgaire, et d'ailleurs répondre aux autres questions de ce petit catéchisme, on les présentera à l'évêque. Et chacun aura un parrain ou une marraine, en qualité de témoin de sa confirmation.

Et toutes les fois que l'évêque sera savoir qu'il donnera la confirmation, le ministre de chaque paroisse, ou conduira lui-même les personnes qu'il jugera être dans le cas devoir lui être présentées pour être confirmées, ou enverra une liste de leurs noms signée de sa main. Et si l'évêque le juge expédient, il les confirmera en la manière qui suit.

THE ORDER of CONFIRMATION,

Or Laying on of Hands upon those that are baptized and come to Years of Discretion.

Upon the day appointed, all that are to be then confirmed, being placed, and standing in order, before the Bishop; he, (or some other Minister appointed by him) shall read this Preface following.

TO the end that Confirmation may be ministered to the more edifying of such as shall receive it, the Church hath thought good to order, That none hereafter shall be Confirmed but such as can say the Creed, the Lord's Prayer, and the Ten Commandments; and can also answer to such other Questions, as in the short Catechism are contained: which order is very convenient to be observed; to the end, that children, being now come to the years of discretion, and having learned what their Godfathers and Godmothers promised for them in Baptism, they may themselves, with their own mouth and consent, openly before the Church, ratify and confirm the same; and also promise, that by the grace of God they will evermore endeavour themselves faithfully to observe such things, as they, by their own confession, have assented unto.

Then shall the Bishop say,

DO ye here, in the presence of God, and of this congregation, renew the solemn promise and vow that was made in your name at your Baptism; ratifying and confirming the same in your own persons, and acknowledging yourselves bound to believe, and to

ORDRE DE LA CONFIRMATION,

Ou de l'imposition des mains sur ceux qui ont été baptisés, et qui ont atteint l'âge de discrétion.

Au jour assigné, tous ceux qui doivent être confirmés, étant placés et rangés devant l'évêque, il lira, ou quelque autre ministre à qui il en aura donné la charge, l'introduction qui suit:

AFIN que la confirmation puisse être administrée avec une plus grande édification de ceux qui la recevront, il a semblé bon à l'église d'ordonner, qu'à l'avenir aucun ne sera confirmé qu'il ne sache dire le Symbole des Apôtres, l'Oraison Dominicale, et les dix Commandemens; et qu'il ne puisse aussi répondre aux autres questions qui sont contenues dans le petit catéchisme. Et il est fort à propos d'observer cet ordre; afin que les enfans qui auront atteint l'âge de discrétion, sachant ce que leurs parrains et leurs marraines ont promis pour eux au baptême, ils le puissent de leur bon gré ratifier et confirmer eux-mêmes publiquement en face d'église, de leur propre bouche; et promettre aussi qu'avec l'aide de Dieu ils tâcheront tous les jours de leur vie de garder fidèlement les choses auxquelles ils auront acquiescé par leur propre confession.

Puis l'évêque dira:

REITEREZ-VOUS ici, en la présence de Dieu et de cette assemblée, la promesse et le vœu qui ont été faits solennellement en votre nom à votre baptême; les ratifiant et les confirmant vous-mêmes en personne, et vous reconnoissant obligés de croire et de

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ.

Καὶ πάντες αἱ Πατέρες, Μητέρες, Ἄρχοντες, καὶ Ἀρχόντισσαι θέλασι σείλειν τὰ παιδία τοὺς δούλους, καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν των (οἵτινες δὲν ἐσπούδασαν τὴν Κατηχησιν,) εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ τὸν διαλεταγμένον καιρὸν ὅπως εὐπειθῶς ἀκούσωσι, καὶ διευθηνθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἕως ὅπου μάθωσι πάντα τὰ ἐδῶ περιεχόμενα.

Ἀφ' οὗ τὰ παιδία φθάσωσιν εἰς πρέπουσαν ἡλικίαν, καὶ δύνανται 'να εἴπωσιν εἰς τὴν Πατρικὴν των Διάλεκτον τὸ Πιστεύω, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰς δέκα ἐντολὰς ἔτι δὲ δύνανται 'να ἀποκριθῶσιν εἰς τὰς ἄλλας ἐρωτήσεις ταύτης τῆς βραχείας Κατηχίσεως' ἂς συντροφευθῶσι προς τὸν Ἐπίσκοπον' καθ' ἕνα ἔχον ἕνα συμπατέρα καὶ μίαν συμμητέρα ὡς μίρτυρες τῆς βεβαιώσεώς του.

Καὶ ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος κράξη τὰ παιδία πρὸς αὐτὸν διὰ τῆς βεβαιώσεώς των, ὁ Ἱερεὺς πάσης Παροικίας θέλει φέρειν ἢ πέμψειν ἐγγράφως διὰ ἰδίας χειρὸς ὑπογράψας, τὰ ὀνόματα ὅσων ἐν τῇ Παροικίᾳ του νομίζει ἑτοίμους 'να παρισσιασθῶσι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον εἰς βεβαίωσιν. Καὶ ἐὰν ὁ Ἐπίσκοπος τοὺς δεχθῇ, θέλει τοὺς βεβαιώσειν ὡς ἀκολούθως.

CONFERMAZIONE.

E tutti i Padri, e Madri, Padroni, e Padrone, faranno andar i lor figliuoli, e servitori e discepoli alla Chiesa, (cioè quelli che non hanno ancora imparato il catechismo) al tempo assegnato, per ascoltare ubbidientemente, ed esser regolati dal Piovano, finchè abbino imparato tutto ciò che viene quì loro prescritto.

Subito che i bambini saranno pervenuti ad età competente, e sapranno recitar in lingua volgare il Simbolo degli Apostoli, l'Orazione Domenicale, ed i dieci Comandamenti; ed oltr'a ciò sapranno rispondere alle altre Domande di questo breve Catechismo; saranno menati al Vescovo. E ciascheduno di loro avrà un Compare od una Comare come testimonio della lor Confermazione.

E quando il Vescovo farà sapere, che se gli menino i bambini per esser da lui Confermati, il Piovano d' ogni Parocchia sarà tenuto di portar o mandar in iscritto, con la sua firma, i nomi di tutti quegli della sua Parocchia, ch'egli stimerà atti ad esser presentati al vescovo per Confermazione; Ese'l Vescovo li approva, li confermerà nella forma seguente.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ, Η ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ.

Δηλαδὴ, ἐπίθεσις τῶν χειρῶν ἐπὶ τοὺς βαπτισμένους καὶ αὐξηθέντας εἰς πρέπουσαν ἡλικίαν.

Εν τῇ διαταχθείσᾳ ἡμέρᾳ πάντες οἱ μέλλοντες 'να βεβαιωθῶσι λαβόντες τὸν τόπον τους, καὶ στέκοντες ἐν τάξει ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου, αὐτὸς, ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς ὑπὸ αὐτοῦ ὀνομασθεὶς διαβάζει τὸ ἀκόλεθον προοίμιον.

ΜΕ σκοπὸν ὅπως ἡ βεβαίωσις ὑπηρετηθῇ ὅσον τὸ περισσότερον εἰς δόξαν τῶν 'να τὴν δεχθῶσι μελλόντων, ἐφάνη εὔλογον εἰς τὴν ἐκκλησίαν 'να διατάξῃ' ὅτι κἄνεὶς εἰς τὸ μέλλον θέλει βεβαιωθῆν, εἰ μὴ ὅσοι ἐξεύρουσι τὸ Πιστεύω, τὸ Πάτερ ἡμῶν, καὶ τὰς Δέκα Ἐντολάς' καὶ δύνανται ἔτι 'να ἀποκριθῶσιν εἰς τὰς ἄλλας ἐρωτήσεις τὰς ἐν τῇ βραχεῖα Καληχίσει περιλαμβανομένας' αὕτη ἡ διάταξις χρειάζεται μᾶλλον 'να φυλαχθῇ, ὅπως τὰ παιδία φθάσαντα τὴν φρονήσεως ἡλικίαν, καὶ μαθόντα ὅ,τι οἱ συμπατέρες καὶ συμμητέρες διὰ αὐτὰς εἰς τὸ βάπτισμα ὑποσχέθησαν, δυνηθῶσιν ἀφ' ἑαυτά των, καὶ μὲ τὸ ἴδιόν των σόμα καὶ προαίρεσιν, φανερὰ ἔμπροσθεν τῆς Ἐκκλησίας 'να τὸ ὑπογνωρίσωσι κ᾽ βεβαιώσωσι' καὶ ἔτι 'να ὑποσχεθῶσιν ὅτι Θεοῦ θέλοντος αὐτὰ διὰ πάντα καὶ ἀκριβῶς θέλουσι σπουδάσειν 'να φυλάξωσι τὰ ὅσα διὰ τὴν ὁμολογίαν των ἐσύμβασαν.

Τότε ὁ Ἐπίσκοπος λέγει'

ΑΝΑΝΕΩΝΕΤΕ ἐδῶ, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἱερὰν ὑπόσχεσιν καὶ τάγμα τὸ εἰς τὸ ὄνομά σας γεννηθὲν καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ βαπτίσματός σας' ὑπογνωρίζοντες, καὶ βεβαιοῦντες αὐτὸ εἰς τὰ ὑποκεί-

L' ORDINE DELLA CONFERMAZIONE,

Od imposizione di mani a quegli che sono battezzati, e pervenuti all'età di discrezione.

Il giorno assegnato, tutti coloro c' hanno da esser confermati, essendo posti e stando in ordine dinanzi'l Vescovo; egli (o qualch' altro Piovano da lui assegnato) leggerà la prefazione seguente.

ACCIOCHE la Confermazione sia amministrata con tanta maggior edificazione di quelli che la ricevono, la Chiesa l' ha trovato a proposito di stabilire, Che niuno per l' avvenire sarà confermato, se non quelli che sapranno recitare il Simbolo degli Apostoli, l' Orazione Domenicale, ed i dieci Comandamenti: e che saprà anco rispondere a tali Domande, quali sono contenute nel breve Catechismo; il qual ordine è degno d' esser osservato, acciochè i bambini venuti all' età di discrezione, ed avendo imparato quello che i lor compari, e comari avranno promesso per loro al Battesimo, possino adesso, loro stessi di propria bocca, e consentimento, ratificare e confermare in presenza della Chiesa, ed in oltre promettere, che con l' aiuto di Dio s' affatícheranno sempremai d' osservar fedelmente le cose, alle quali hanno assentito con la lor propria Confessione.

E poi il Vescovo dirà.

RINOVATE voi altri, quì nel cospetto di Dio e di questa Congregazione, il voto solenne e promessa, che furono fatti per voi al vostro Battesimo, ratificandoli e confermandoli nelle vostre proprie persone; e riconoscendo vói stessi esser obligati di cre-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Confirmationis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Confirmation.

Und alle Väter, Mütter, Herrn und Frauen sollen ihre Kinder, Dienstboten und Lehrlinge, die ihren Katechismus noch nicht gelernt haben, zur bestimmten Zeit in die Kirche senden, daß sie aufmerksam zuhören und von dem Prediger sich unterrichten lassen, bis sie alles hier vorgeschriebene wissen und verstehen.

Sobald die Kinder alt genug sind, und in ihrer Muttersprache den Glauben, das Gebet des Herrn und die zehn Gebote hersagen, auch die übrigen Fragen dieses kurzen Katechismus beantworten können, sollen sie zum Bischofe gebracht werden, begleitet von einem ihrer Taufzeugen, als Zeugen ihrer Confirmation.

Und wenn der Bischof bekannt gemacht hat, daß er eine Confirmation halten will, so soll der Prediger eines jeden Kirchspiels ein Namens-Verzeichniß derjenigen Kinder und Personen seiner Gemeine, die er für tüchtig hält, von dem Bischofe confirmirt zu werden, diesem selbst überreichen, oder, eigenhändig von ihm unterschrieben, einsenden. Findet der Bischof nichts gegen sie einzuwenden, so soll er sie auf folgende Art confirmiren:

Ordnung der Confirmation, oder der Auflegung der Hände auf die, welche getauft und zu den Jahren des Verstandes gekommen sind.

An dem bestimmten Tage und nachdem alle, die confirmirt werden wollen, in guter Ordnung vor den Bischof gestellt sind, soll dieser selbst, oder der von ihm dazu beauftragte Geistliche die folgende Vorrede lesen:

Damit die Confirmation zur größern Erbauung derer, welche sie empfangen, verrichtet werden möge, so hat die Kirche für gut erachtet zu verordnen, daß niemand confirmirt werden soll, der nicht den Glauben, das Gebet des Herrn, und die Zehn Gebote hersagen, auch die übrigen, in dem kurzen Katechismus enthaltenen Fragen beantworten kann. Es ist sehr nützlich, diese Vorschrift zu beobachten, damit die Kinder, die nun zu den Jahren des Verstandes gelangt, und in demjenigen unterrichtet worden sind, was ihre Taufzeugen bey ihrer Taufe statt ihrer angelobt haben, dasselbe mit ihrem eigenen Munde, und mit freyer Einwilligung, öffentlich vor der ganzen Gemeine bestätigen und bekräftigen, auch versprechen, daß sie durch Gottes Gnade sich unablässig bestreben wollen, treulich zu halten, wozu sie, durch ihr eigenes Bekenntniß, sich verpflichtet haben.

Dann soll der Bischof sprechen:

Erneuert ihr hier, in der Gegenwart Gottes und dieser Gemeine, das feyerliche Versprechen und Gelübde, das in eurem Namen bey eurer Taufe gethan worden ist? bestätigt und bekräftigt ihr das-

CONFIRMACION.

Los Padres y Madres, Maestros y Maestras enviarán á la Iglesia á sus hijos, sus sirvientes, y aprendices, que no supieren el Catecismo, á la hora que el Cura señale, hasta que baxo su direccion y sometidos á él con humildad, hayan aprendido lo que está mandado.

Quando los pequeñuelos tengan edad competente y puedan decir en lengua vulgar, el Credo, el Padre nuestro y los diez Mandamientos, y sepan tambien responder las preguntas de este Catecismo, seran presentados al Obispo: y cada qual tendrá un Padrino y una Madrina como testigos de su Confirmacion.

Y quando quiera que el Obispo dé noticia de que está pronto á confirmar Parvulos, el Cura de cada Parroquia presentará ó enviará una lista firmada, con los nombres de las personas de su parroquia que él juzgue capaces de presentarse al Obispo para ser confirmadas. Y si el Obispo le diere su aprobacion, las confirmará del modo siguiente.

EL ORDEN DE CONFIRMACION,

O Imposicion de Manos sobre los ya Bautizados, quando ya tengan uso de Razon

El dia señalado todos los que deben ser confirmados, colocados, y en orden delante del Obispo; él (ó algun otro Ministro señalado por él) leerá el Prefacio siguiente.

A FIN de que la Confirmacion sea administrada para la mayor edificacion de los que la recibieren, la Iglesia ha juzgado conveniente ordenar, que ninguno en adelante sea confirmado, sin que pueda decir el Credo, la Oracion Dominica y los Diez Mandamientos; y asimismo pueda responder á las preguntas contenidas en el Catecismo pequeño. Lo qual es muy conveniente observar, afin de que los que ya han llegado á años de discrecion, impuestos que sean en lo que sus Padrinos y Madrinas prometieron, lo ratifiquen expresamente y de su propia voluntad, ante la Iglesia; prometiendo que con el auxîlio de Dios se empeñarán toda su vida en cumplir fielmente todo lo que con su consentimiento confirman de nuevo.

Entónces el Obispo dirá,

VOSOTROS aquí en la presencia de Dios y de esta Congregacion, ¿renovais la promesa solemne y voto que fué hecho en vuestro nombre en vuestro Bautismo; ratificandole y confirmandole en vuestras personas, y conociendoos obligados á creer y

LATINA ET GRÆCA.

ORDO CONFIRMATIONIS.

¶ *Omnes autem Patres, Matres, Heri et Heræ, curabunt, ut liberi, famuli, ac tirones, (qui Catechismum nondum didicerunt) in Ecclesiam se conferant tempore præstituto, et obsequentes aures præbeant, et a Ministro dirigantur, donec ea omnia addidicerint, quæ hic jubentur addiscere.*

¶ *Ubi primum Infantes adoleverint, ita ut lingua vernacula possint recitare Symbolum Apostolorum, Orationem Dominicam, et Decalogum; et ad alias quæstiones respondere, quæ habentur in breviori hoc Catechismo, ad Episcopum adducentur. Hubebunt autem singuli Susceptorem aut Susceptricem, suæ scilicet Confirmationis testem.*

¶ *Quotiescunque vero Episcopus indicaverit ut pueri ad se Confirmationis gratia adducantur; uniuscujusque Parochiæ Minister aut ipse afferet, aut saltem mittet eorum omnium nomina chartæ inscripta (suo etiam manu propria subscripto nomine) qui ipsi videbuntur idonei qui Episcopo præsententur, ut ab eo confirmentur. Quod si Episcopo probentur, eos confirmabit juxta sequentem formulam.*

ORDO CONFIRMATIONIS,

Seu Impositionis Manuum super eos, qui, baptizati, ad adultam ætatem pervenerunt.

¶ *Die ad hoc præstituta, quotquot tunc confirmandi sunt, ordine dispositis, ac stantibus coram Episcopo; vel ipse, vel alius Minister ad hoc ab eo constitutus, hanc sequentem præfationem præleget.*

UT Confirmatio, cum majori eorum ædificatione qui confirmandi sunt, administretur, Ecclesiæ visum est statuere, ut nemo in posterum confirmetur, nisi qui teneat Symbolum Apostolicum, Orationem Dominicam, et Decalogum, et possit respondere ad alias illas quæstiones quæ habentur in breviore Catechismo. Quod quidem institutum maxime decet observari, ut pueri, jam adulti, edoctique quid Susceptores et Susceptrices pro ipsis in Baptismo promiserint, illud ipsum ipsi ore et motu proprio coram Ecclesia palam ratum habeant, ac confirment; atque ut etiam promittant, se, adjuvante Dei gratia, magis ac magis operam daturos, ut ea fideliter præstent, quibus assentiri se professi sunt.

¶ *Tum dicet Episcopus:*

AN vos hic, coram Deo et hoc cœtu, iteratis sollenne illud promissum votumque, vestro nomine in baptismo nuncupatum; ipsi eadem rata habentes ac confirmantes,

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ.

Καὶ πάντας Πατέρας, Μητέρας, Δεσπότας, καὶ Δεσποίνας σκοπεῖν δεῖ, ὅπως οἱ παῖδες, δοῦλοι, νεόφυτοι, καὶ θεράποντες οἱτινεσοῦν (οἱ τὸν Κατηχισμὸν αὐτὸν οὔπω μεμαθηκότες) τῷ τεταγμένῳ χρόνῳ ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἔρχωνται, καὶ εὐπειθῶς ἀκούωσι, καὶ ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος διοικῶνται, ἄχρις οὗ ἂν πᾶν τὸ ἐνθάδε μαθεῖν διαταχθὲν αὐτοῖς μεμαθήκασιν.

Ὡς δὲ τάχιστα τὰ παιδία μετρίως ἔχωσι τῆς ἡλικίας, ᾧ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ δύναιντ' ἂν ἀπὸ στόματος λέγειν Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, ᾧ τὰς δέκα Ἐντολάς· ἔτι δὲ καὶ πρὸς τἆλλα τῆς συντόμου ταύτης Κατηχήσεως ἐρωτήματα ἀποκρίνεσθαι πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀχθήσονται. Ἕκαστος δὲ ἕξει τὸν Συμπατέρα, ἢ τὴν Συμμητέρα τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ μάρτυρα.

Καὶ ὅταν δήποτε ὁ Ἐπίσκοπος προμηνύσει τὰ παιδία πρὸς αὐτὸν ἀχθήσεσθαι ἕνεκα τῆς αὐτῶν Βεβαιώσεως, ὁ Κηδεμὼν ἑκάστης Παροικίας ἢ κομίσει αὐτὸς, ἢ ἔγγραφα πέμψει, τῇ αὐτοῦ χειρὶ ὑπογράψας, τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἐν τῇ Παροικίᾳ αὐτοῦ, ὅσους ἐπιτηδείους ἂν εἶναι νομίσειε παρίστασθαι τῷ Ἐπισκόπῳ Βεβαιωθησομένους. Ἐὰν δὲ δοκιμάσῃ αὐτοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, βεβαιώσει αὐτοὺς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ, Η ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ,

Ηγουν ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τοὺς Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας.

Τῇ τακτῇ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιῶσθαι μελλόντων, ἱδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου καθεξῆς ἑστώτων, αὐτὸς (ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεὶς) τὸ ἑξῆς προοίμιον τοῦτο ἀναγνώσεται.

ΙΝΑ πρὸς μείζονα τῶν αὐτὴν προσληψομένων οἰκοδομὴν ἡ βεβαίωσις διακονηθῇ, ἐδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάττειν μηδένα τὸ λοιπὸν βεβαιωθήσεσθαι, εἰ μὴ λέγειν δύναιτ' ἂν τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολὰς, καί γε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐρωτήμασιν ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἐν τῇ συντόμῳ Κατηχήσει περιειλημμένοις· Ὅνπερ ἂν Διάταξιν φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παιδία ἥξη εἰς τὸ φρονεῖν ἥκοντα καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι δυνάμενα, καὶ τί ὑπὲρ αὐτῶν Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες ἐν τῷ βαπτίσματι ἐπηγγείλαντο, μεμαθηκότα, αὐτὰ αὐτῶν στόματί τε καὶ γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐτό τε τοῦτο κυρῶσαί τε καὶ βεβαιῶσαι· ἔτι δὲ καὶ ἐπαγγείλασθαι, χάριτι Θεοῦ διαπαντὸς σπουδὴν ποιήσεσθαι, ὅπως, οἷς διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολογίας συγκατετέθειντο, πιστῶς φυλάττωσι.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἐπίσκοπος.

ΑΡΑ γε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης τὴν ὁσίαν ἐκείνην ἐπαγγελίαν καὶ εὐχὴν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ βαπτίσματι γεγενημένην ἀνανεοῦτε, κυροῦντες καὶ βεβαιοῦντες αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν προσώποις, καὶ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Confirmationis.

ANGLICANA ET GALLICA. | NEO-GRÆCA ET ITALICA.

CONFIRMATION.

do, all those things, which your Godfathers and Godmothers then undertook for you?

And every one shall audibly answer

I do.

The Bishop.

OUR help is in the Name of the Lord;
Answer. Who hath made heaven and earth.
Bishop. Blessed be the Name of the Lord;
Answer. Henceforth, world without end.
Bishop. Lord, hear our prayers;
Answer. And let our cry come unto thee.

The Bishop. Let us pray.

ALMIGHTY and everliving God, who hast vouchsafed to regenerate these thy servants by Water and the holy Ghost, and hast given unto them forgiveness of all their sins; Strengthen them, we beseech thee, O Lord, with the Holy Ghost the Comforter, and daily increase in them thy manifold gifts of grace; the spirit of wisdom and understanding; the spirit of counsel and ghostly strength; the spirit of knowledge and true godliness; and fill them, O Lord, with the spirit of thy holy fear, now and for ever. *Amen.*

Then all of them in order kneeling before the Bishop, he shall lay his hand upon the head of every one severally, saying,

DEFEND, O Lord, this thy Child [or *this thy Servant*] with thy heavenly grace, that *he* may continue thine for ever; and daily increase in thy holy Spirit more and more, until *he* come unto thy everlasting kingdom. Amen.

Then shall the Bishop say,

The Lord be with you.
Answer. And with thy spirit.

And (all kneeling down) the Bishop shall add,

Let us pray.

OUR Father, which art in heaven, &c.

And this Collect.

ALMIGHTY and everliving God, who makest us both to will and to do those things that be good and acceptable unto thy divine Majesty; We make our humble supplications unto thee for these thy servants, upon whom (after the example of thy holy Apostles) we have now laid our hands, to certify them (by this sign) of thy favour and gracious goodness towards them. Let thy fatherly hand, we beseech thee, ever be over them; let thy Holy Spirit ever be with them; and so lead them in the knowledge and obedience of thy Word, that in the end they may obtain everlasting life; through our Lord Jesus Christ, who with thee and the Holy Ghost liveth and reigneth, ever one God, world without end. *Amen.*

O ALMIGHTY Lord, and everlasting God, vouchsafe, we beseech thee, to direct, sanctify, and govern, both our hearts and bodies, in the ways of thy laws, and in the works of thy commandments; that, through thy

CONFIRMATION.

faire toutes les choses dont vos parrains et marraines ont répondu pour vous?

Et chacun répondra à haute voix:

Je les réitère, et je les ratifie et les confirme.

L'Evêque.

NOTRE aide soit au nom de Dieu;
Réponse. Qui a fait le ciel et la terre.
L'Evêque. Béni soit le nom du Seigneur;
Réponse. Dès maintenant et à jamais.
L'Evêque. Seigneur, exauce nos prières;
Réponse. Et que notre cri parvienne jusqu'à toi.

L'évêque. Prions Dieu.

DIEU tout-puissant et éternel, qui as voulu régénérer d'eau et du Saint-Esprit ces tiens serviteurs, et qui leur as accordé la rémission de tous leurs péchés; nous te supplions, qu'il te plaise de les fortifier en leur communiquant le Saint-Esprit le consolateur, et de leur augmenter chaque jour tes dons et tes grâces en leur accordant l'esprit de sagesse et d'intelligence, l'esprit de conseil et de force spirituelle, l'esprit de science et de vraie piété; remplis-les, Seigneur, de l'esprit de ta sainte crainte, dès maintenant et à jamais. *Amen.*

Alors ils s'agenouilleront, et se rangeront par ordre devant l'évêque; et il mettra la main sur la tête de chacun, l'un après l'autre, disant:

SEIGNEUR, reçois ce tien enfant (ou ce tien serviteur) en la protection de ta grâce céleste; afin qu'il soit éternellement du nombre des tiens, et qu'il croisse chaque jour de plus en plus dans tous les dons de ton Saint-Esprit, jusques à ce qu'il parvienne à ton royaume éternel. *Amen.*

Puis l'évêque dira:

Le Seigneur soit avec vous:
Réponse. Et avec ton esprit.

Et chacun se mettant à genoux, l'évêque dira:

Prions Dieu:

NOTRE Père, qui es aux cieux; &c.

Et cette collecte:

DIEU tout-puissant et éternel, qui nous donnes de vouloir et de faire les choses qui sont agréables à ta divine majesté; nous te présentons nos humbles supplications pour ces tiens serviteurs, sur lesquels, suivant l'exemple de tes saints apôtres, nous avons imposé les mains, pour les assurer, par ce signe, de ta faveur et de ta bonté gratuite envers eux. Nous te supplions, que ta main paternelle soit toujours étendue sur eux; que ton Saint-Esprit soit toujours avec eux; et que tu les conduises tellement à la connoissance et à l'obéissance de ta parole, qu'à la fin ils puissent obtenir la vie éternelle par notre Seigneur Jésus-Christ, qui, avec le Saint-Esprit, vit et règne avec toi, ô Dieu, éternellement. *Amen.*

DIEU éternel et tout-puissant, nous te supplions, qu'il te plaise de sanctifier, de conduire, et de gouverner nos corps et nos ames dans les sentiers de ta loi, et dans l'obéissance à tes commandemens; afin que

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ.

μενά σας, καὶ ὁμολογοῦντες ὅτι εἶσθε ὑπόχρεοι 'να πιστεύσητε, καὶ 'να κάμετε ὅσα οἱ συμπατέρες σας καὶ συμμητέρες δι' ἐσᾶς ὑπεσχέθησαν;

Καὶ καθ' ἕνας ἀποκρίνετε,
Ναί.

Ἐπίσκοπος.

Ἡ βοήθειά μας εἶναι εἰς τὸ ὄνομα τῦ Κυρίυ.
Ἀπό. Τῦ πλάσαντος τὸν ὐρανὸν κ᾽ τὴν γῆν.
Ἐπίσ. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.
Ἀπό. Ἀπὸ τὴν σήμερον κ᾽ ἕως τῦ αἰῶνος.
Ἐπίσ. Κύριε εισάκυσον τὴν προσευχήν μας.
Ἀπό. Καὶ ἂς φθάσῃ τὸν θρόνον σου ἡ κραυγή μας.

Ἐπίσ. Ἂς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ αἰώνιε Θεὲ, ὁ συγχωρήσας 'να παλιγγενηθῶσιν ἅτοι οἱ δούλοι σου διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ ὁ δώσας εἰς αὐτοὺς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν των ἄφεσιν· ἐνδυνάμωσον αὐτοὺς παρακαλοῦμέν σε, Κύριε μὲ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ παράκλητον, καὶ καθημερινῶς αὔξησον εἰς αὐτοὺς τὰ παμπληθεῖ δῶρα τῆς χάριτος· τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως· τὸ πνεῦμα τῆς βουλῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως· τὸ πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς εὐσεβείας, καὶ πλήρωσον αὐτοὺς Κύριε μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγίου σου φόβου, σήμερον καὶ πάντα. Ἀμήν.

Τότε πάντες γονατίζοντες ἐν τάξει ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου, θέλει ἐπιθήσειν τὰς χεῖράς του ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μερικῶς καθ' ἑνὸς, λέγων·

ΦΥΛΑΞΟΝ, Κύριε, τοῦτο τὸ παιδίον (ἢ τὸν τὸν δοῦλόν σου) μὲ τὴν ἐπουράνιον χάριν σᾳ, ὕπως αὐτὸ, μείνῃ τέκνον σου διὰ πάντα· καὶ καθημερινῶς αὐξίσῃ εἰς τὸ ἁγιόν σου Πνεῦμα πλέον καὶ πλέον ἕως φθάσῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

Ὕστερα ὁ Ἐπίσκοπος λέγει·
Ὁ Κύριος μετὰ σᾶς.
Ἀπό. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Καὶ πάντες γονατίζοντες ὁ Ἐπίσκοπος προσθέτει·

Ἂς παρακαλέσωμεν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ καὶ ἀθάνατε Θεὲ, ὁ ποιήσας ἡμᾶς 'να θέλωμεν καὶ 'να κάμωμεν τὰ καλὰ καὶ ἀρεστὰ τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί· κάμνωμεν ἡμεῖς τὰς ταπεινάς μας δεήσεις εἰς ἐσὲ διὰ τούτους τοὺς δούλους σου ἐπὶ τοὺς ὁποίους, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων, ἐπεβάλαμεν τὰς χεῖράς μας 'να τοὺς βεβαιώσωμεν (διὰ τούτου τοῦ συμβόλε) καὶ μηνύσωμεν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην σου καὶ χάριν. Ἂς εἶναι παρακαλοῦμέν σε, ἡ πατρική σου χεῖρα, πάντοτε ἐπάνω τους. Ἂς εἶναι πάντοτε μὲ αὐτοὺς τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα· καὶ ὁδήγησον αὐτοὺς εἰς τὴν τῶν λόγων σου γνώρισιν, καὶ ὑπακοὴν τοιουτρόπως, ὥστε εἰς τὸ τέλος ἀπολαύωσι ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὁ ὁποῖος μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζῇ καὶ βασιλεύει, πάντα ἕνας Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Κύριε, καὶ αἰώνιε Θεὲ, χάρισον σὲ παρακαλοῦμεν, 'να ὁδηγήσῃς, ἁγιάσῃς καὶ κυβερνήσῃς τὰς [καρδίας μας καὶ τὸ σῶμά μας εἰς τὴν ὁδὸν τῶν νόμον σου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν ἐντολῶν σου· ὅπως διὰ τὴν δυνατωτάτην ὑπεράσπισίν σου σήμερον καὶ πάντα,

CONFERMAZIONE

der, e fare tutte quelle cose che i vostri compari e comari intrapresero allora per voi?

Ed ogn' uno in particolare risponderà udibilmente.

Io mi ci tengo obligato.

Il Vescovo.

IL nostro aiuto è nel Nome del Signore.
Risposta. C' ha fatto il cielo e la terra.
Vescovo. Sia benedetto il Nome del Signore.
Risposta. Da ora ne' secoli de' secoli.
Vescovo. O Signore esaudisci le nostre Orazioni.
Risposta. E pervenga il nostro grido infino a te.

Vescovo. Preghiamo.

IDDIO eterno ed onnipotente a cui è piaciuto rigenerare questi tuoi servi per acqua e lo Spirito Santo, e che hai concesso loro remissione di tutti i lor peccati; fortificagli, noi ti supplichiamo Signore, con lo Spirito Santo il consolatore, ed accresci di giorno in giorno in loro i doni varii della tua grazia, lo Spirito di sapienza ed intelligenza, lo Spirito di consiglio e di fortitudine spirituale; lo Spirito di conoscenza, e vera pietà, e riempigli O Signore dello Spirito del tuo santo timore, ora ed in sempiterno. *Amen.*

E poi inginocchiandosi tutti con buon ordine dinanzi al Vescovo, Egli imporrà la mano sopra la testa d' ogn' uno di loro a parte, dicendo:

DIFENDI, O Signore, questo tuo figliuolo (overo, *questo tuo servo*) con la tua grazia celeste, acciochè continui tuo in eterno: e cresca di giorno in giorno nel tuo Santo Spirito, fin' a tanto che pervenga al tuo regno eterno. *Amen.*

E poi il Vescovo dirà.

Il Signore sia con voi.
Risposta. E con lo Spirito tuo.

Ed (inginocchiandosi tutti) il Vescovo aggiugnerà.

Preghiamo.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.

E questa Colletta.

IDDIO eterno ed onnipotente, che ci fai volere e fare le cose che sono buone ed accettevoli alla tua divina Maestà; Noi ti facciamo le nostre umili supplicazioni per questi tuoi servitori, sopra i quali, (secondo l' esempio de' tuoi santi Apostoli) abbiamo imposte le mani, acciochè siano accertati (per questo segno) del tuo favore e graziosa bontà verso di loro. Fa che la tua mano paterna sia sempre sopra loro, noi te ne supplichiamo. Che il tuo Santo Spirito sia sempre con loro; e menagli in tal modo nella conoscenza ed ubbidienza della tua Parola, che finalmente ottengano la vita eterna, per Gesù Cristo nostro Signore il quale con esso Te e lo Spirito Santo, vive e regna sempre uno Dio, ne'secoli de'secoli. *Amen.*

SIGNORE onnipotente, e Dio eterno, piacciati, noi ti supplichiamo indrizzare, santificare e governare i corpi e cuori nostri nelle vie delle tue leggi; e nelle opere de' tuoi comandamenti, che per la tua potentissima

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordo Confirmationis.

GERMANICA ET HISPANICA.

Confirmation.

selbe in eigener Person, und haltet ihr euch verbunden, alles dasjenige zu glauben und zu thun, was eure Taufzeugen damals für euch auf sich nahmen?

Hierauf sollen alle laut und vernehmlich antworten: Ja.

Der Bischof. Unsere Hülfe stehet im Namen des Herrn.

Antwort. Welcher Himmel und Erde gemacht hat.

Bisch. Der Name des Herrn sey gelobt!

Antw. Von nun an bis in Ewigkeit.

Bisch. Herr! Höre unser Gebet.

Antw. Und laß unser Flehen vor dich kommen.

Bisch. Laßt uns beten:

Allmächtiger und ewiger Gott! der du das Wollen und Vollbringen alles desjenigen in uns schaffest, was gut ist und deiner göttlichen Majestät wohlgefällt! In Demuth flehen wir zu dir für diese deine Kinder (Diener), auf die wir (nach dem Beispiele deiner heiligen Apostel) jetzt unsere Hände gelegt haben, um sie (durch dieses Zeichen) deiner Huld und Gnade zu versichern. Laß deine väterliche Hand stets über sie walten; laß deinen heiligen Geist allezeit mit ihnen seyn, und sie zur Erkenntniß und zur willigen Befolgung deines Worts so leiten, daß sie endlich das ewige Leben erlangen mögen, durch unsern Herrn Jesum Christum, der mit dir und dem heiligen Geiste, ein einiger Gott, in Ewigkeit lebt und regiert. Amen.

O allmächtiger Herr, ewiger Gott! Wir bitten dich, leite, heilige, regiere unsere Herzen und Leiber, daß wir auf dem Wege deiner Gesetze wandeln und deine Gebote vollbringen mögen, damit wir durch

CONFIRMACION.

hacer todas aquellas cosas, á que vuestro Padrinos y Madrinas se obligáron entónces?

Y cada uno responderá audiblemente,

Así lo quiero.

El Obispo.

NUESTRO auxîlio está en el Nombre del Señor;

Resp. Que há hecho cielo y tierra.
Obispo. Bendito sea el Nombre del Señor,
Resp. Ahora y siempre.
Obispo. Señor, oye nuestros ruegos.
Resp. Y nuestro clamor llegue á ti.

El Obispo. Oremos.

DIOS omnipotente y eterno, que te dignaste regenerar estos tus siervos con agua y el Espíritu Santo, y les has concedido perdon de todos sus pecados; fortalecelos, ó Señor, con el Espíritu Santo el Confortador, y aumenta continuamente en ellos tus varios dones de gracia; el espíritu de sabiduria y entendimiento; el espíritu de consejo y fortaleza espiritual; el espíritu de conocimiento y piedad verdadera; y llenalos, ó Señor, con el espíritu de tu temor santo, ahora y siempre. *Amen.*

Entónces arrodillandose delante del Obispo, él pondrá su mano sobre la cabeza de cada uno en particular, diciendo,

DEFIENDE, ó Señor, á este niño (ó, *este tu siervo*) con tu celestial gracia, para que continue tuyo por siempre: y de dia en dia crezca en tu santo espíritu mas y mas, hasta que llegue á tu reyno éterno. *Amen.*

Entónces el Obispo dirá,

El Señor sea con vosotros.
Resp. Y con tu Espíritu.

Y (todos arrodillados) el Obispo seguirá.

Oremos.

PADRE nuestro, que estás en los cielos, &c.

Y esta Colecta,

DIOS omnipotente y eterno, que nos das poder para querer y hacer las cosas que son buenas y agradables á tu divina Magestad; Nosotros te dirigimos nuestras humildes suplicas por estos tus siervos, sobre los quales (segun el exemplo de tus santos Apostoles) hemos puesto nuestras manos para asegurarles, de este modo, de tu favor y graciosa bondad para con ellos. Pedimoste, pues, que tu mano paternal sea siempre sobre ellos; tu Espíritu Santo sea siempre con ellos; y que de tal modo los guies en el conocimiento y obediencia de tu Palabra, que al fin obtengan vida eterna mediante nuestro Señor Jesu Christo, que contigo y el Espíritu Santo vive y reyna siempre un Dios, eternamente. *Amen.*

O SEÑOR omnipotente, y Dios eterno, dignate dirigir santificar y gobernar nuestros corazones y cuerpos en los caminos de tus leyes, y en las obras de tus mandamientos, para que por tu poderosisima proteccion, aquí y siempre, seamos

LATINA ET GRÆCA.

ORDO CONFIRMATIONIS.

et agnoscentes vos teneri ea omnia credere et præstare, quæ tunc vestri Susceptores et Susceptrices pro vobis susceperunt?

¶ *Unusquisque, ita ut audiri possit, respondebit,* Maxime.

Episcopus.

ADJUTORIUM nostrum in nomine Domini.
Responsio. Qui fecit cœlum et terram.
Episcopus. Sit nomen Domini benedictum.
Responsio. Ab hinc et in sæcula sæculorum.
Episcopus. Domine, exaudi orationes nostras.
Responsio. Et clamor noster ad te perveniat.
Episcopus.

Oremus.

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui hos famulos tuos aqua et Spiritu Sancto regenerare dignatus es, quique iis concessisti omnium peccatorum suorum remissionem; eos (quæsumus, Domine) Sancto Spiritu Paracleto confirma; et indies gratiæ tuæ dona multiplica. Spiritum sapientiæ et intelligentiæ, spiritum consilii et spiritalis roboris, spiritum cognitionis et veræ pietatis, in illis adauge; eosque reple spiritu sancti timoris tui, nunc, et in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ *Tunc singulis ordine in genua provolutis coram Episcopo, uniuscujusque in seriem capiti manum imponet, dicens:*

HUNC filium [*aut hunc famulum*] tuum cœlesti tua gratia protege, tuus ut semper maneat; et indies magis magisque Spiritu tuo augeatur, donec ad æternum tuum regnum perveniat. *Amen.*

¶ *Tum dicet Episcopus:*

Dominus vobiscum.

Responsio. Et cum spiritu tuo.

¶ *Et (omnibus in genua provolutis) Episcopus subjunget:*

Oremus.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

¶ *Et hanc Collectam.*

OMNIPOTENS et æterne Deus! qui das velle et præstare quæ bona sunt, et divinæ Majestati tuæ accepta; supplices te rogamus pro his famulis tuis, quibus, juxta sanctorum Apostolorum tuorum exemplum, manus nostras imposuimus, ut (hoc signo) certiores fiant de tuo favore, clementia, et bonitate erga ipsos. Maneat semper super eis (quæsumus) paterna manus tua; semper cum illis sit Sanctus tuus Spiritus; et eos ita deducas in cognitionem et obsequium verbi tui; ut tandem vitam æternam consequantur, per Jesum Christum, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit et regnat, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

DOMINE Omnipotens, et æterne Deus! corda et corpora nostra (quæsumus) dirigere, sanctificare, ac regere digneris in viis legis tuæ, et in operibus mandatorum tuorum; ut, potentissima tua protectione, cum

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ.

ὁμολογοῦντες ὑπόχρεω εἶναι πιστεύειν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ οἱ Συνπατέρες καὶ αἱ Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλαντο;

Καὶ ἕκαστος ἐξακουστῶς ἀποκριθήσεται.

Ἀπόκρισις. Πάνυ μὲν οὖν.

Ἐπίσκοπος.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὀνόματι Κυρίου.
Ἀπό. Τῷ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν κ τὴν γῆν.
Ἐπίσ. Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.
Ἀπό. Ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
Ἐπίσ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.
Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Ἐπίσ. Εὐχώμεθα.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ὁ τούτους τοὺς δούλους σου διʼ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννῆσαι ἀξιώσας, καὶ ἄφεσιν πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν δοὺς αὐτοῖς, Ἐνδυνάμωσον αὐτοὺς, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, Πνεύματι ἁγίῳ τῷ Παρακλήτῳ, καὶ ὀσημέραι αὔξησον ἐν αὐτοῖς τὰ πολλαπλάσια χαρίσματά σου· πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς εὐσεβείας· καὶ πνεύματος ὁσίου τοῦ φόβου σʒ πλήρωσον αὐτὸς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε γονυπετούντων ἁπάντων καθεξῆς ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου ἐπιθήσει αὐτὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἰδιᾳ, λέγων.

ΕΠΑΜΥΝΟΝ, Κύριε, διὰ ἐπουρανίου τῆς χάριτός σου τούτῳ τῷ παιδί σου [ἢ τούτῳ τῷ δούλῳ σου] ἵνα τὸ τέκνον σου ἐς ἀεὶ διαμένῃ· καὶ καθʼ ἑκάστην ἐπιπλεῖον ἐν τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι προκόπτῃ, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐρεῖ.
Ὁ Κύριος μεθʼ ὑμῶν.
Ἀπό. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Καὶ πάντων γονυπετόντων προσθήσεται ὁ Ἐπίσκοπος.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, ὁ ποιῶν ἡμᾶς ἐθέλειν τε καὶ πράττειν τὰ ἀγαθὰ καὶ τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί σου εὐπρόσδεκτα· τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν σοι προσφέρομεν ὑπὲρ τούτων τῶν δούλων σου, ἐφʼ οὓς, (κατὰ τὸ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χεῖρας ἐπεθήκαμεν, πρὸς τὸ μηνύειν αὐτοῖς διὰ τούτου τοῦ συμβόλου τὴν χάριν σου καὶ εὐμενεστάτην εἰς αὐτοὺς χρηστότητα. Ἡ πατρῷα σου χειρ, δεόμεθά σου, πάντοτε ἐπʼ αὐτους, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου ἀεὶ μετʼ αὐτῶν ἔστω· καὶ ἐν τῇ τοῦ λόγου σου γνώσει καὶ ὑπακοῇ οὕτως ὁδήγησον αὐτοὺς, ὥστε τὸ τελευταῖον αἰωνίου ζωῆς ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἑνὸς Θεοῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, καὶ ἀΐδιε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σου, τάς τε καρδίας καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σʒ εὐθύνειν, ἁγιάζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκε.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

MATRIMONY.

most mighty protection both here and ever, we may be preserved in body and soul; through our Lord and Saviour Jesus Christ. *Amen.*

Then the Bishop shall bless them, saying thus,

THE Blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be upon you, and remain with you for ever. *Amen.*

And there shall none be admitted to the holy Communion, until such time as he be confirmed, or be ready and desirous to be confirmed.

LE MARIAGE.

par ta puissante protection, nous soyons préservés à jamais en corps et en ame, par Jésus-Christ notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

Alors l'évêque les bénira, disant :

LA bénédiction de Dieu tout-puissant, le Père, le Fils, et le Saint-Esprit, soit sur vous, et demeure avec vous éternellement. *Amen.*

Aucun ne sera admis à la sainte Cène, jusques à ce qu'il soit confirmé, ou qu'il soit instruit suffisamment pour être confirmé, et désire de l'être

THE FORM OF SOLEMNIZATION OF MATRIMONY.

First the Banns of all that are to be married together must be published in the Church three several Sundays, during the time of Morning Service, or of Evening Service, (if there be no Morning Service,) immediately after the second Lesson; the Curate saying after the accustomed manner,

I PUBLISH the Banns of Marriage between *M.* of —— and *N.* of ——. If any of you know cause, or just impediment, why these two persons should not be joined together in holy Matrimony, ye are to declare it. This is the first [*second*, or *third*] time of asking.

And if the persons that are to be married dwell in divers Parishes, the Banns must be asked in both Parishes; and the Curate of the one Parish shall not solemnize Matrimony betwixt them, without a Certificate of the Banns being thrice asked, from the Curate of the other Parish.

At the day and time appointed for solemnization of Matrimony, the persons to be married shall come into the body of the Church with their friends and neighbours: and there standing together, the Man on the right hand, and the Woman on the left, the Priest shall say,

DEARLY beloved, we are gathered together here in the sight of God, and in the face of this congregation, to join together this Man and this Woman in holy Matrimony; which is an honourable estate, instituted of God in the time of man's innocency, signifying unto us the mystical union that is betwixt Christ and his Church; which holy estate Christ adorned and beautified with his presence, and first miracle that he wrought, in Cana of Galilee; and is commended of Saint Paul to be honourable among all men: and therefore is not by any to be enterprised, nor taken in hand, unadvisedly, lightly, or wantonly, to satisfy men's carnal lusts and appetites, like brute beasts that have no understanding; but reverently, discreetly, advisedly, soberly, and in the fear of God; duly considering the causes for which Matrimony was ordained.

First, It was ordained for the procreation of children, to be brought up in the fear and nurture of the Lord, and to the praise of his holy Name.

FORME DE LA CELEBRATION DU MARIAGE.

Premièrement il faut que les annonces de tous ceux qui se veulent marier, soient publiées dans l'église trois dimanches ou jours de fête, à l'heure du service divin, immédiatement avant les sentences qui se lisent pour l'offertoire; le ministre disant en la manière accoutumée :

JE publie les annonces de mariage entre M. de ——, et N. de ——. S'il y a quelqu'un de vous qui sache quelque cause ou quelque juste empêchement pourquoi ces deux personnes ne puissent pas être conjointes en saint mariage, vous le devez déclarer : c'est ici la *première*, la *seconde*, ou la *troisième* annonce.

Si ceux qui se veulent marier sont de différentes paroisses, les annonces seront publiées dans les deux paroisses; et le ministre de l'une de ces paroisses ne les mariera point sans avoir une attestation de l'autre ministre, afin qu'il paroisse que les annonces ont été également publiées trois fois dans les deux paroisses.

Le jour marqué pour la célébration du mariage, les futurs conjoints se rendront dans la nef de l'église, avec leurs amis et leurs voisins : et là se tenant debout l'un à côté de l'autre, l'époux à la main droite de l'épouse, le prêtre dira :

MES très-chers frères, nous sommes ici en la présence de Dieu et de cette assemblée, pour unir cet homme et cette femme ensemble dans le saint mariage; qui est un état honorable, institué de Dieu au temps de l'innocence de l'homme, et qui nous représente l'union mystique de Jésus-Christ avec son église. Lequel saint état Jésus-Christ a approuvé en l'honorant de sa présence, et du premier miracle qu'il fit en Cana de Galilée; et Saint Paul le recommande comme honorable entre tous : c'est pourquoi l'on ne doit pas entreprendre d'y entrer témérairement, légèrement, ou d'une manière desordonnée, pour satisfaire les désirs et les convoitises de la chair, comme les bêtes brutes qui n'ont point d'intelligence; mais avec décence, avec discrétion, avec prudence, avec tempérance, et en la crainte de Dieu; considérant mûrement les causes pour lesquelles le mariage a été ordonné.

Premièrement, il a été établi pour avoir des enfans, qu'on puisse élever dans la crainte et dans la discipline du Seigneur, à la gloire de son nom.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

ὡς πρὸς τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν φυλαχθῶμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἐπίσκοπος θέλει τοὺς εὐλογήσειν λέγων·

Η ΕΥΛΟΓΙΑ τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἂς εἶναι ἐπάνω σας, καὶ μετὰ σᾶς ἂς μείνῃ διὰ πάντα. Ἀμήν.

Καὶ οὐδεὶς θέλει δεχθῆν εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἐὰν μὴ βεβαιωθῇ πρότερον, ἢ ἐὰν μὴ εἶναι ἕτοιμος καὶ πρόθυμος ’να βεβαιωθῇ.

ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Πρῶτον μὲν αἱ προκηρύξεις πάντων τὸν μελλόντων ’να ἑνωθῶσιν εἰς γάμον πρέπει ’να διαβασθῶσι δημοσίως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τρεῖς διαφόρους Κυριακὰς εἰς τὴν αὐγινὴν ἢ τὴν ἑσπερινὴν προσευχὴν, μετὰ τὴν δευτέραν ἀνάγνωσιν· ὁ Ἐφημέριος λέγων κατὰ τὸν συνηθισμένον του τρόπον.

ΚΟΙΝΟΛΟΓΩ τὰς προκηρύξεις τοῦ Γάμου ἀναμεταξὺ τοῦ ..... καὶ τῆς ..... ἐάν τις ἀπὸ σᾶς γνωρίζει αἰτίαν, ἢ εὔλογον ἐμπόδιον, διὰ ’να μὴ ἑνωθῶσι τὰ ὑποκείμενα ταῦτα διὰ τοῦ ἁγίου Γάμε, ὀηλώσατέ το· αὐτη εἶναι ἡ πρώτη (δευτέρα ἢ τρίτη) βολὰ τῆς ἐρωτήσεως.

Καὶ ἐὰν τὰ ὑποκείμενα, τὰ μέλλοντα ’να ἑνωθῶσι, κατοικοῦσι διαφόρους παροικίας αἱ προκηρύξεις πρέπει ’να Κοινολογηθῶσιν εἰς τὰς δύω παροικίας· καὶ ὁ Ἐφήμεριος τῆς παροικίας δὲν θέλει τοὺς ἑνώσειν χωρὶς τῆς ὁμολογίας ὅτι αἱ προκηρύξεις Ἐκοινολογήθησαν τρεῖς βολαῖς ἀπὸ τὸν Ἐφημέριον τῆς ἄλλης παροικίας.

Εἰς τὴν ἡμέραν καὶ εἰς τὸν διατεταγμένον καιρὸν διὰ τὸν Γάμον, τὰ ὑποκείμενα τὰ μέλλοντα ’να ἑνωθῶσι θέλωσιν ἔλθειν εἰς τὸ μέσον τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας· καὶ στέκοντες ἐκεῖ ὁμοῦ ὁ ἄνδρας εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἡ γυναῖκα εἰς τὰ ζερβὰ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἐσυνάχθημεν ἐδῶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, καὶ ταύτης τῆς ἐκκλησίας, ἵνα ἑνώσωμεν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην εἰς τὸν ἅγιον Γάμον· ὁ ὁποῖος εἶναι τίμια κατάστασις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διατεταγμένη εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀθωότητος, ὑποσημαίνων τὴν μυστικὴν ἕνωσιν τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῆς ἐκκλησίας του· τὴν ὁποίαν ἁγίαν κατάσασιν ὁ Χριστὸς ἐστόλισε καὶ εὐμόρφωσε μὲ τὴν παρουσίαν του, καὶ πρῶτόν του θαῦμα τὸ ὁποῖον ἐποίησεν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐπαινεῖται ὑπὸ τοῦ ἁγίου Παύλου ὡς τιμίαν εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους· καὶ διατοῦτο δὲν πρέπει ’να πλησιασθῇ, ἢ ἐπιχειρισθῇ ἀπερισκέπτως, κατὰ τύχην, ἢ ἀσελγῶς διὰ ’να πληροφορήσῃ τὰς ὀρέξεις καὶ ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς ὡσὰν ζῶα ἀσύνετα, ἀλλὰ εὐλαβῶς, μετρίως, φρονίμως, καὶ σωφρόνως, καὶ εἰς τὸν φόβον τῦ Θεοῦ· ἐνθυμούμενοι τὰς αἰτίας διὰ τὰς ὁποίας ὁ γάμος ἐδιατάχθη.

Πρῶτον. Ἐδιατάχθη διὰ τὴν γέννησιν τῶν τέκνων, κ, διὰ ’να ἀναθρεφθῶσιν εἰς τὸν φόβον, καὶ τροφὴν τοῦ Κυρίου, καὶ διὰ τὸν ἔπαινον τῦ ἁγίου του ὀνόματος.

MATRIMONIO.

protezione, e quì, e sempremai, siamo guardati nel corpo e nell' anima, per Gesù Cristo nostro Signore e Salvatore. *Amen.*

E poi il Vescovo gli benedirà dicendo così.

LA benedizione d' Iddio onnipotente, il Padre, il Figliuolo, e lo Spirito Santo, sia sopra di voi, e rimanga con voi in eterno. *Amen.*

E niuno sarà ammesso alla Sacra Comunione sinchè sia confermato, il che sia pronto e desideroso d' esserlo.

LA FORMA DI SOLENNIZZARE IL MATRIMONIO.

Prima bisogna che i Bandi di quelli c' hanno da esser maritati siano publicati in Chiesa per tre Domeniche o Feste, nel tempo dell' Uficio divino immediatamente innanzi le Sentenze dell' Offertorio; dicendo il Piovano nel modo consueto.

IO publico i Bandi di matrimonio fra M. di —— e N. di —— Se alcun di voi sa qualche cagione, o giusto ostacolo, perchè questi due non debbano esser uniti in santo matrimonio, dovete dichiararlo: Questa è la prima (*seconda*, o *terza*) publicazione.

E se quegli c' hanno da esser maritati sono abitanti di parocchie differenti, conviene che i bandi siano publicati in ambidue le parocchie; e 'l Piovano d' una parocchia non celebrerà il matrimonio fra di loro, senza aver prima una fede dal Piovano dell' altra parocchia, che i Bandi sono stati publicati tre volte in essa.

Al giorno ed ora assegnato per la celebrazione del Matrimonio, quegli c' hanno da esser sposati, verranno nel corpo della Chiesa coi loro amici e prossimi, e stando quivi insieme, lo sposo a man destra, e la sposa a sinistra il Prete dirà.

DILETTISSIMI siamo quì radunati nel cospetto di Dio, ed in presenza di questa congregazione per congiunere quest' uomo e questa donna in santo Matrimonio, il quale è uno stato onorevole, instituito da Dio, nel tempo dell' innocenza dell' uomo, significandoci la mistica unione di Cristo con la sua Chiesa; il qual santo stato, Cristo onorò ed ornò con la sua presenza, e primo miracolo da lui fatto in Cana di Galilea, ed è laudato da S. Paolo onorevole fra tutti gli uomini, e perciò non deve esser intrapreso da veruno leggiermente, inconsideratamente, o vezzosamente solo per sodisfare agli appetiti e concupiscenze carnali d' uomini come bestie brute, che sono prive di ragione; anzi riverentemente, discretamente, con giudicio, sobrietà, e nel timor di Dio, considerando bene le cause per le quali il Matrimonio è stato instituito.

Prima, è stato instituito per la procreazione di figliuoli, per esser allevati nel timor di Dio, ed alla laude del suo santo Nome.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Einſegnung der Ehe.

deinen mächtigen Schutz an Seele und Leib hier und in Ewigkeit bewahrt bleiben, durch unſern Herrn und Heiland Jeſum Chriſtum. Amen.

Dann ſoll der Biſchof ſie ſegnen, indem er ſpricht:

Der Segen des allmächtigen Gottes, des Vaters, des Sohnes und des heiligen Geiſtes ſey mit euch und bleibe bey euch in Ewigkeit. Amen.

Und es ſoll niemand das heilige Abendmahl empfangen, bevor er confirmirt, oder doch bereit und willig iſt, confirmirt zu werden.

Ordnung der Einſegnung der Ehe.

Alle, die ſich ehelich zu verbinden gewillet ſind, müſſen zuvor an drey verſchiedenen Sonn- oder Feſttagen in der Kirche, während des Gottesdienſtes, und zwar unmittelbar vor der Ableſung der beym Almoſenopfer verordneten Sprüche, öffentlich, nach der gewöhnlichen Weiſe, von dem Prediger aufgeboten werden.

Ich biete M., von ...., und N., von ...., hiemit ehelich auf. Weiß irgend jemand unter euch eine Urſache oder ein rechtmäßiges Hinderniß anzugeben, warum dieſe beyden Perſonen zum heiligen Eheſtande nicht verbunden werden ſollten, der ſage es. Dieß iſt das erſte (zweyte, oder dritte) Aufgebot.

Wenn Perſonen, die ſich ehelich mit einander verbinden wollen, in verſchiedenen Kirchſpielen wohnhaft ſind, ſo muß das Aufgebot derſelben in beyden Kirchſpielen geſchehen, und der Prediger des einen Kirchſpiels darf dieſe Perſonen nicht trauen, ohne ein Zeugniß von dem Prediger des andern Kirchſpiels, daß ſie auch von ihm aufgeboten worden.

An dem zur Trauung beſtimmten Tage und zu der dazu verordneten Zeit ſollen die, welche getraut werden wollen, begleitet von ihren Freunden und Nachbarn in das Innere der Kirche kommen, und wenn ſie da zuſammen ſtehen, der Mann zur Rechten und das Weib zur Linken, ſoll der Prediger ſprechen:

Vielgeliebte! Wir ſind vor dem Angeſichte Gottes und dieſer Verſammlung hier erſchienen, dieſen Mann und dieſes Weib durch das Band der heiligen Ehe zu vereinigen, welches ein ehrwürdiger Stand iſt, der von Gott ſelbſt, als die Menſchen noch unſchuldig waren, zum Vorbilde der geiſtlichen Verbindung zwiſchen Chriſtus und ſeiner Kirche eingeſetzt wurde, ein heiliger Stand, den auch Chriſtus durch ſeine Gegenwart und durch das erſte ſeiner Wunder bey der Hochzeit zu Cana in Galiläa geehrt und geziert hat, und den auch der Apoſtel Paulus als einen Stand empfiehlt, der von allen ehrlich gehalten werden ſolle. Darum darf denn auch niemand unbedachtſam, leichtſinnig, und muthwillig, und um die fleiſchlichen Lüſte und Begierden, gleich den unvernünftigen Thieren, zu ſättigen, in dieſen Stand ſich begeben; ſondern ein jeder, der in denſelben zu treten ſich entſchließt, ſoll ehrerbietig, vorſichtig, bedachtſam und gottesfürchtig wohl überlegen, zu welchen Zwecken der Eheſtand verordnet iſt.

Erſtlich ward derſelbe eingeſetzt zur Erzeugung der Kinder, und zur Auferziehung derſelben in der Zucht und Vermahnung zum Herrn und zum Preiſe ſeines heiligen Namens.

MATRIMONIO.

preservados en cuerpo y alma, mediante nuestro Señor y Salvador Jesu Christo. *Amen.*

Entónces el Obispo les dará la bendicion diciendo así.

LA Bendicion de Dios Omnipotente, el Padre, el Hijo, y Espíritu Santo, sea sobre vosotros, y móre con vosotros por siempre. *Amen.*

Y nadie sea admitido á la santa Comunion, hasta que sea confirmado, ó esté pronto y deseoso de ser confirmado.

LA FORMA DE SOLEMNIZAR EL MATRIMONIO.

Primeramente, las Amonestaciones de todos los que se han de casar, sean publicadas en la Iglesia tres dias succesivos Domingos, ó dias festivos al tiempo del Servicio Divino, inmediatamente antes de las Sentencias del Ofertorio; diciendo el Cura segun la manera acostumbrada,

YO publico las Amonestaciones de Matrimonio entre *M.* de —— y *N.* de —— Si alguno de vosotros supiere causa ó justo impedimento, por el qual estas personas no se puedan tener en santo Matrimonio, deben declararlo: Esta es la primera *(segunda ó tercera]* amonestacion.

Y si las Personas que han de ser casadas, moran en diversas Parroquias, las Amonestaciones sean publicadas en ambas Parroquias, y el Cura de la una Parroquia no solemnizará Matrimonio entre ellas, sin Certificacion de que las Amonestaciones han sido tres veces publicadas, por Cura de la otra Parroquia.

En el dia y tiempo señalado para solemnizar el Matrimonio, las Personas que han de ser casadas vendrán al cuerpo de la Iglesia con sus amigos y vecinos: y allí estando juntamente, el hombre á la mano derecha, y la muger á la izquierda, el Presbitero dirá:

HERMANOS muy amados, nosotros nos hemos reunido aquí en presencia de Dios, y de esta Congregacion, para enlazar este hombre y esta muger en santo Matrimonio; el qual es un estado venerable, instituido por Dios en el Paraiso, quando el hombre aun estaba en estado de inocencia, y nos figura la union mistica que hay entre Christo y la Iglesia. Ademas de esto Christo aprobó y honró este santo estado con su sacrosanta presencia, y con el primer milagro, que hizo en Caná de Galiléa, y San Pablo lo encomienda, diciendo, que es digno de honor entre todos: portanto no debe ser emprendido inconsiderada y temerariamente, para satisfacer á las aficiones y concupiscencias de la carne, como las bestias que no tienen entendimiento; sino con reverencia, discrecion, peso y cordura, sobriedad, y temor de Dios, considerando como conviene las causas, por que fué ordenado el Matrimonio.

La primera fué, la procreacion de los hijos, que deben ser criados en temor y crianza del Señor, para gloria de su santo Nombre.

LATINA ET GRÆCA.

NUPTIÆ.

corpore tum anima, hic, et in æternum, tuti simus, per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ *Tum eis benedicet Episcopus, ita dicens:*

BENEDICTIO Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

¶ *Nec quisquam admittetur ad sacram Communionem, donec fuerit confirmatus, aut nisi sit idoneus qui confirmetur, et confirmari cupiat.*

CELEBRANDARUM NUPTIARUM FORMULA.

¶ *Primo Banna eorum, qui nuptiis jugandi sunt, promulganda sunt tribus diebus Dominicis aut Feriatis successive, dum Sacra peraguntur, immediate antequam prælegantur sententiæ Offertorii, Ministro juxta consuetum morem dicente:*

EGO promulgo Banna futurarum Nuptiarum inter M. [*hujus vel illius loci incolam,*] et N. [*hujus vel illius loci.*] Si quis vestrum novit causam aliquam, aut legitimum impedimentum, quominus illi sancto connubio conjungantur; vos illud (quidquid est) oportet aperire. Hæc prima [*secunda* aut *tertia*] vice promulgantur.

¶ *Quod si illi qui connubio sunt jugandi, vivant in diversis Parochiis; in utraque Parochia Banna promulganda sunt. Unius autem Parochiæ Minister non junget eos connubio, nisi certior factus fuerit ab alterius Parochiæ Ministro, exhibito ipsius chirographo, Banna fuisse tribus vicibus promulgata.*

¶ *Die et tempore ad celebrandas nuptias præstitutis, Sponsus et Sponsa, una cum amicis et vicinis, ingredientur in Ecclesiam: atque ibi stantibus illis, viro a dexteris, femina a sinistris, Presbyter dicet:*

CARISSIMI, hic sumus una congregati in conspectu Dei, et in oculis hujus congregationis, ut virum hunc et hanc feminam sancto connubio jungamus; quod quidem vitæ genus honorabile est, et a Deo, dum homo in innocentia adhuc permaneret, institutum; typum nobis exhibens mysticæ illius unionis, quæ est inter Christum et Ecclesiam ejus. Et hic sanctus vitæ status a Christo præsentia sua, et primo illo signo quod fecit in Cana Galilææ, fuit honestatus ac condecoratus; et a Sancto Paulo laudatus, eo quod sit inter omnes honorabilis. Quapropter non est a quopiam inconsulto, temere, aut lascive suscipiendus ac ineundus, ut sic indulgeatur carnalibus hominum affectibus ac concupiscentiis, more brutorum ratione carentium; sed reverenter, modeste, consulto, sobrie, et in timore Dei; causis, ob quas conjugium institutum est, attente pensitatis.

Harum prima, liberorum procreatio est, ut in timore et disciplina Domini, et ad sancti nominis ejus gloriam, educentur.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

πάσματί σου νῦν τε καὶ ἔσαει, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εὐλογήσει αὐτοὺς, λέγων οὕτως,

Η ΕΥΛΟΓΙΑ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Ὑιοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς εἴη, καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμένοι. Ἀμήν.

Καὶ οὐδεὶς εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαιωθεὶς, ἢ ἕτοιμός γε ὢν, καὶ ἐπιθυμῶν βεβαιωθῆναι.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Πρῶτον τὰ Βάννα (ἤτοι προμνηστικὰ ἢ προτέλεια γράμματα) πάντων τῶν συζεύγνυσθαι μελλόντων, δημοσιωθῆναι δεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τρισὶ ταῖς Κυριακαῖς ἢ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μεταξὺ τῆς Θείας Λειτουργίας, εὐθέως πρὸ τῶν γνωμιδίων τῆς Προσφορᾶς προτεταγμένων· τοῦ Κηδεμόνος κατὰ τὸν εἰωθότα τρόπον λέγοντος.

ΔΗΜΟΣΙΩ τὰ Βάννα τοῦ Γάμου τῶν Μ.—καὶ τῆς Ν.—Εἴ τις ὑμῶν οἶδεν αἰτίαν τινὰ, ἢ εὔλογόν τι ἐμπόδιον τοῦ μὴ δεῖν τούτους τοὺς δύω τῷ ἁγίῳ Γάμῳ συζευχθῆναι, δηλῶσαι ὑμᾶς χρή. Πρῶτός γε οὗτος [δεύτερος ἢ τρίτος] τοῦ ἑρωτᾶν χρόνος.

Ἐὰν δὲ οἱ μελλόγαμοι συμπάροικοι μὴ ὦσι, ἀνακηρυκτέον τὰ Βάννα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Παροικίαις· καὶ ὁ Κηδεμὼν τῆς μιᾶς Παροικίας οὐκ ἐπιτελέσει τὸν Γάμον αὐτῶν, πρὶν κομίσασθαι τὸ πρόγραμμα παρὰ τοῦ Κηδεμόνος τῆς θατέρας Παροικίας, δηλοῦν ὅτι τὰ Βάννα ἐκεῖ τρὶς ἀνεκηρύχθη.

Ἐν ἡμέρᾳ καὶ χρόνῳ τοῦ ἐπιτελεῖν τὸν Γάμον, οἱ μελλόγαμοι εἰς μέσον τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν γειτόνων παραγενήσονται, κἀκεῖ αὐτῶν ὁμοῦ ἑστώτων, τὸ μὲν ἀνδρὸς ἐκ δεξιῶν, τῆς δὲ γυναικὸς ἐξ εὐωνύμων, ὁ Ἱερεὺς λέξει,

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνώπιον ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἐνθάδε συνεληλύθαμεν, ἐπὶ τῷ συζευγνύναι τοῦτον τὸν ἄνδρα καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα ἐν τῷ ἁγίῳ Γάμῳ, ὃς τίμιός ἐστι τοῦ βίου τρόπος ὑπὸ Θεοῦ ἐν τῷ τῆς ἀνθρωπίνης ἀκακίας χρόνῳ διατεταγμένος, τὴν μυστικὴν ἑνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνων· ὃν καὶ ἐκόσμησε καὶ ἐκαλλώπισεν ὁ Χριστὸς τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῷ πρώτῳ τῶν θαυμάτων ὃ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας ἐποίησε, ᾧ ὡς τίμιον ἐν πᾶσιν ὄντα ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπαινεῖ· οὐκοῦν χρὴ τινὰς αὐτοῦ ἀπτεσθαι οὐδ' ἀντιλαμβάνεσθαι ἀπερισκέπτως, τυχόντως, ἢ ἀσελγῶς, πρὸς τὴν πλησμονὴν τῶν ὀρέξεων ἢ ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, τῶν ἀλόγων ζώων δίκην· οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἀλλ' εὐλαβῶς, φρονίμως, ἐσκεμμένως, σωφρόνως, καὶ ἐν φόβῳ τοῦ Θεοῦ, ἐνθυμουμένους τὰς αἰτίας δι' ἃς ὁ Γάμος διετέτακτο.

Πρῶτον μὲν οὖν διετέτακτο ἐπὶ τῇ γεννήσει τῶν τέκνων, ἐκτραφησομένων ἐν φόβῳ καὶ παιδείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ἔπαινον τοῦ ἁγίου Ὀνόματος αὐτοῦ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

MATRIMONY.

Secondly, It was ordained for a remedy against sin, and to avoid fornication; that such persons as have not the gift of continency might marry, and keep themselves undefiled members of Christ's body.

Thirdly, It was ordained for the mutual society, help, and comfort, that the one ought to have of the other, both in prosperity and adversity. Into which holy estate these two persons present come now to be joined. Therefore if any man can shew any just cause, why they may not lawfully be joined together, let him now speak, or else hereafter for ever hold his peace.

And also, speaking unto the persons that shall be married, he shall say,

I REQUIRE and charge you both, as ye will answer at the dreadful day of judgement when the secrets of all hearts shall be disclosed, that if either of you know any impediment, why ye may not be lawfully joined together in Matrimony, ye do now confess it. For be ye well assured, that so many as are coupled together otherwise than God's Word doth allow are not joined together by God; neither is their Matrimony lawful.

At which day of Marriage, if any man do alledge and declare any impediment, why they may not be coupled together in Matrimony, by God's Law, or the Laws of this Realm; and will be bound, and sufficient sureties with him, to the parties; or else put in a Caution (to the full value of such charges as the persons to be married do thereby sustain) to prove his allegation: then the solemnization must be deferred, until such time as the truth be tried.

If no impediment be alledged, then shall the Curate say unto the Man,

M. WILT thou have this Woman to thy wedded wife, to live together after God's ordinance in the holy estate of Matrimony? Wilt thou love her, comfort her, honour, and keep her in sickness and in health; and, forsaking all other, keep thee only unto her, so long as ye both shall live?

The Man shall answer, I will.

Then shall the Priest say unto the Woman,

N. WILT thou have this Man to thy wedded husband, to live together after God's ordinance in the holy estate of Matrimony? Wilt thou obey him, and serve him, love, honour, and keep him in sickness and in health; and, forsaking all other, keep thee only unto him, so long as ye both shall live?

The Woman shall answer, I will.

Then shall the Minister say,

Who giveth this Woman to be married to this Man?

Then shall they give their troth to each other in this manner.

The Minister, receiving the Woman at her father's or friend's hands, shall cause the Man with his right hand to take the Woman by her right hand, and to say after him as followeth.

LE MARIAGE

Secondement, il a été établi pour servir de remède contre le péché, et pour éviter la paillardise; afin que tous ceux qui n'ont pas le don de continence puissent se marier, et se conserver des membres purs du corps de Jésus-Christ.

Il a été ordonné, enfin, pour la société, pour l'aide, et pour la consolation mutuelle que l homme et la femme doivent trouver l'un avec l'autre, tant dans la prospérité que dans l'adversité. C'est pour être unies maintenant dans ce saint état que ces deux personnes sont venues ici. C'est pourquoi s'il y a quelqu'un qui sache quelque juste empêchement pour lequel elles ne puissent être légitimement mariées ensemble, qu'il le dise à présent, ou qu'à l'avenir il s'en taise à jamais.

Puis s'adressant aux personnes qui doivent être mariées, il leur dira:

JE vous somme et je vous charge, (comme vous en devez répondre au jour terrible du jugement, auquel les secrets de tous les cœurs seront manifestés,) que si l'un de vous deux sait quelque empêchement, pour lequel vous ne puissiez être légitimement mariés ensemble, vous le déclariez présentement. Car assurez-vous, que tous ceux qui sont conjoints autrement que la parole de Dieu ne le permet, ne sont point unis par le Seigneur, et que leur mariage n'est point légitime.

S'il arrive que le jour du mariage, quelqu'un se présente pour y mettre opposition, soit par rapport aux lois divines, ou à celles du royaume; si outre cela il s'oblige par caution envers les parties, et si (en s'offrant à prouver l'obstacle,) il s'engage à déposer la valeur des frais et dépens que ces mariés pourroient faire, on différera la cérémonie jusqu'à l'entier éclaircissement de la vérité.

S'il n'y a point d'opposition, le ministre s'adressant à l'époux, dira:

M. VEUX-TU avoir cette femme pour ton épouse, et vivre avec elle selon le commandement de Dieu, dans le saint état de mariage? Veux-tu l'aimer, la chérir, l'honorer, la garder en temps de maladie et en temps de santé; et renonçant à toute autre femme, veux-tu t'attacher à elle seule, tant que vous vivrez tous deux?

L'homme répondra: Je le veux.

Puis le prêtre dira à la femme:

N. VEUX-TU avoir cet homme pour ton mari, et vivre avec lui selon le commandement de Dieu, dans le saint état de mariage? Veux-tu lui obéir, le servir, l'aimer, l'honorer, le garder en temps de maladie et en temps de santé; et renonçant à tout autre homme, veux-tu t'attacher à lui seul, tant que vous vivrez tous deux?

Et la femme répondra: Je le veux.

Puis le ministre dira:

Qui est-ce qui donne cette femme en mariage à cet homme?

Puis ils se donneront la foi l'un à l'autre de cette manière:

Le ministre recevant la femme de la main de son père ou d'un ami, indiquera à l'homme de prendre la main droite de la femme avec sa main droite, et lui fera répéter ce qui suit:

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Δεύτερον. Ἐδιατάχθη ὡς θεραπεία κατὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ τῆς πορνείας· ὥστε ὅσοι δὲν ἔχωσι τὴν χάριν τῆς ἐγκρατείας ἐνωθῶσιν εἰς Γάμον, καὶ φυλάξωσι τὸν ἑαυτόν τους καθαρὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Τρίτον. Ἐδιατάχθη, διὰ ἀμοιβαίαν συντροφίαν, βοήθειαν, καὶ παρηγορίαν, ὅπου ὁ ἕνας ἔχει 'να προσμείνῃ ἀπό τη ἄλλη εἰς εὐτυχίαν καὶ δυστυχίαν. Εἰς τὴν ὁποίαν ἁγίαν κατάστασιν ταῦτα τὰ δύω ὑποκείμενα παρόντα ἔρχονται 'να ἑνωθῶσι. Λοιπὸν ἐὰν κἀνένας ἄνθρωπος δυνηθῇ 'να δείξῃ εὔλογον αἰτίαν, διὰ 'να μὴ ἑνωθῶσι νομίμως, ἂς ὁμιλήσῃ τῶρα εἰ δὲ μὴ εἰς τὸ ἐρχόμενον ἂς σιωπήσῃ διὰ πάντα.

Καὶ ἔτι, λαλῶν πρὸς τὰ μέλλοντα 'να ἑνωθῶσιν εἰς γάμον ὑποκείμενα θέλει εἰπεῖν·

ΖΗΤΩ, ᾧ σᾶς παραγγέλλω, ἐπειδὴ ᾧ οἱ δύω θέλετε τὸ ὁμολογήσειν εἰς τὴν τρομερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως ὁταν τὰ κρυπτὰ κάθε καρδίας θέλουσι φανερωθῆν, ὅτι ἐὰν ἕνας ἀπὸ τους δύω σας γνωρίζει ἐμπόδιον ἐναντίον εἰς τὴν νόμιμον ἕνωσίν σας, 'να τὸ ὁμολογήσητε. Καὶ μάθελε ὅτι ὅσοι ἑνώνονται ὄχι καθὼς τὸ συγχωρεῖ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, δὲν εἶναι ἑνωμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν, οὐδὲ νόμιμος εἶναι ὁ Γάμος.

Εἰς τὴν ὁποίαν ἡμέραν τοῦ Γάμου ἐὰν κἀνεὶς παραστήσει καὶ φανερώσει ἐμπόδιον ἐναντίον εἰς τὴν ἕνωσίν των εἰς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ βασιλείου τούτου· ἔτι δὲ αὐτὸς καὶ ἀρκετοὶ μὲ αὐτὸν πρὸς τὰ ὑποκείμενα ἐγγυηταὶ, ὑποχρεωθῶσιν, ἢ δώσωσι τὴν ἰσοτιμίαν τῆς δαπάνης ὑπὸ τῶν μελλόντων 'να ἑνωθῶσιν ὑποκημένων ὑποφερομένης, διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ὁμολογησεώς του, τότε ὁ γάμος θέλει ἀναβαλθεῖν ἕως ὅτου φανερωθῇ ἡ ἀλήθεια.

Καὶ ἐὰν δὲν εὑρεθῇ ἐμπόδιον τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει τοῦ Νυμφίου·

Δ. ΘΕΛΕΙΣ 'να λάβῃς ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς συμβίαν σου ἵνα ζῇς μὲ αὐτὴν κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ἁγίαν κατάσασιν τοῦ Γάμου; Θέλεις ἐσὺ τὴν ἀγαπήσειν, παρηγορήσειν, τιμήσειν, καὶ φυλάξειν, ἐν ἀῤῥωσία καὶ ἐν ὑγίεια καὶ θέλεις σὺ παραιτῶν τὰς ἄλλας μείνειν μόνον μὲ αὐτὴν ἕως ὅπε ζήσετε; Ὁ δὲ Νυμφίος ἀποκρίνεται τό· Ναί·

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα.

Δ. ΘΕΛΕΙΣ 'να λάβῃς τοῦτον τὸν ἄνδρα ὡς γαμβρόν σου, ἵνα ζήσητε ὁμοῦ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἁγίαν κατάστασιν τοῦ Γάμου; Θέλεις ἐσὺ τὸν ὑπακούσειν ᾧ δουλεύσειν, ἀγαπήσειν, τιμήσειν, ᾧ φυλάξειν ἐν ἀῤῥωστίᾳ καὶ ἐν ὑγίεια καὶ θέλεις σὺ παραιτῶν τοὺς ἄλλους μείνειν μὲ αὐτὸν μόνον, ἕως ὅπου ζήσετε;

Ἡ δὲ Νύμφη ἀποκρίνεται τό· Ναί.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Ποῖος δίδει τὴν γυναῖκα ταύτην ὡς συμβίαν τούτου τοῦ ἀνδρός;

Τότε ἀλλάττουσιν ἀμοιβαίως τὴν πίστιν των τὸν τρόπον τοῦτον·

Ὁ Λειτουργὸς, δεξάμενος τὴν Νύμφην ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶ πατρὸς ἢ του φίλου της, θέλει κάμειν τὸν Νυμφίον 'να λάβῃ μὲ τὴν δεξιάν τῃ τὴν δεξιὰν τῆς Νύμφης, καὶ εἴπῃ λόγον πρὸς λόγον τὰ ὅσα λέγει ὡς ἀκολούθως·

MATRIMONIO.

Secondamente, è stato instituito per rimedio contro 'l peccato, e per isfuggir la fornicazione, acciochè quelli che non hanno il dono di continenza si maritino, e si tengano incontaminati membri del corpo di Cristo.

Terzamente, è stato instituito per la mutua società, aiuto, e conforto che l' uno ha d' aver dell' altro, così in avversità come in prosperità: nel qual santo stato, queste due persone quì presenti vengono per esser congiunte. Perciò se alcuno può mostrar qualche giusta cagione, perchè non possan esser legittimamente congiunte insieme, che parli adesso, se no, si taccia per sempre all' avvenire.

E parlando anche a quelli c' hanno da esser sposati, dirà.

IO richiedo e ingiungo ad ambidue, (come ne risponderete al terribil giorno del Giudizio, quando i secreti di tutti i cuori saranno palesati) che se alcun di voi sa qualche impedimento, per il quale non possiate legittimamente esser congiunti in Matrimonio, adesso lo confessiate. Perchè siate certissimi, che quanti sono accoppiati in altro modo che vien promesso nella Parola di Dio, non sono congiunti da Dio nè è il lor matrimonio leggittimo.

Nel qual giorno del Matrimonio, se alcuno allega e dichiara qualche impedimento per il quale non debbano esser congiunti in Matrimonio, secondo le Leggi di Dio, e quelle di questo Regno, e che s'obbligi, con bastanti mallevadori obbligati con quel tale, interessati, ovvero metta cauzione (fino alla piena valuta della spesa, che ne potranno esser sostenute da quelli che dovevano esser sposati) per la prova della sua allegazione: In tal caso, la celebrazione sarà differita fin tantochè ne sia la verità provata.

Se non viene allegato alcun' impedimento, allora il Piovano dirà allo Sposo.

VUOI tu questa donna per tua moglie, per viver insieme secondo 'l comandamento di Dio nel santo stato di Matrimonio? Vuoi tu amarla, confortarla, onorarla, e mantenerla, in sanità e malattia? ed abbandonando ogn' altra, attenerti solo a lei, finchè ambidue viverete?

Lo Sposo risponderà. La voglio.

Allora il Prete dirà alla Sposa.

N. VUOI tu quest' uomo per tuo marito, per viver insieme secondo 'l comandamento di Dio, nel santo stato di Matrimonio? Vuoi tu ubbidirgli, servirlo, amarlo, onorarlo, e tenerlo, in sanità e malattia, ed abbandonando ogn' altro, attenerti a lui solo, finchè ambidue viverete!

La Sposa risponderà. Lo voglio.

Allora il Ministro dirà.

Chi dà questa donna per esser isposata a quest' uomo.

Allora si daranno la fede l' un all' altro in questo modo.

Il Piovano ricevendo la sposa di mano del padre, o di qualche amico, farà che lo sposo con la sua man destra, pigli quella della sposa, e ripeta come, lui come segue.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Einſegnung der Ehe.

Zweytens iſt er eingeſetzt worden als ein Mittel wider die Sünde und zur Vermeidung der Hurerey, damit diejenigen, die die Gabe der Keuſchheit nicht haben, heirathen und ſich als unbefleckte Glieder des Leibes Chriſti erweiſen mögten.

Drittens iſt er verordnet worden zur Beförderung der Geſelligkeit, der Hülfe und Erleichterung, die einer dem andern, im Glück und im Unglück leiſten ſoll.

In dieſen heiligen Stand mit einander zu treten iſt die Abſicht dieſer beyden gegenwärtigen Perſonen. Wenn alſo jemand eine rechtmäßige Urſache anzugeben wüßte, warum ſie nicht geſetzmäßig zuſammen verbunden werden dürften, der ſpreche nun, oder ſchweige nachmals für immer.

Dann hat er die Perſonen, die getraut werden ſollen, alſo anzureden:

Ich verlange und fordere, daß ihr beyde (wie ihr es am ſchrecklichen Tage des Gerichts, wann die Geheimniſſe aller Herzen offenbar werden ſollen, zu verantworten denkt) jetzt bekennet, ob ihr irgend ein Hinderniß wiſſet, warum ihr nicht rechtmäßig zuſammen in die Ehe treten mögt. Denn ſeyd veſt verſichert, daß alle diejenigen, die auf andere Weiſe, als Gottes Wort es erlaubt, ehelich verbunden worden, nicht von Gott zuſammen gefügt ſind, und daß ihre Ehe nicht rechtmäßig iſt.

Wenn irgend jemand noch am Tage der Trauung ein Hinderniß angiebt, warum die Perſonen, die ſich ehelich verbinden wollen, nach dem Worte Gottes und den Geſetzen dieſes Landes in eine ſolche Verbindung nicht treten dürften, und wenn er ſich, nebſt zuläſſigen Bürgen, den Parteien verpflichtet und für den vollen Erſatz des Schadens, den die zu verheirathenden Perſonen dadurch leiden, bis er den Grund ſeiner Einrede bewieſen, hinreichende Sicherheit geleiſtet hat, ſo muß die Trauung, bis zu ausgemachter Sache verſchoben werden.

Wird aber eine ſolche Einrede nicht gemacht, ſo ſpricht der Prediger zu dem Bräutigam:

N., willſt du dieß Weib zu deiner ehelichen Gattin haben, um mit ihr, nach Gottes Ordnung, im heiligen Stande der Ehe zu leben? Willſt du ſie lieben, ſie beglücken, ſie ehren, für ſie ſorgen in Krankheit und Geſundheit, alle andere verlaſſen und dich zu ihr allein halten, ſo lange als ihr beyden leben werdet?

Der Bräutigam ſoll antworten: Ich will.

Dann ſoll der Prediger zu der Braut ſprechen:

N., willſt du dieſen Mann zu deinem ehelichen Gatten haben, um mit ihm im heiligen Stande der Ehe nach Gottes Ordnung zu leben? Willſt du ihm gehorchen, ihm dienen, ihn lieben und ehren, für ihn ſorgen in Krankheit und Geſundheit, alle andere verlaſſen und dich zu ihm allein halten, ſo lange als ihr beyde leben werdet?

Die Braut ſoll antworten: Ich will.

Darauf ſoll der Prediger fragen:

Wer giebt dieß Weib dieſem Mann zur Ehe?

Dann ſollen ſie beyde auf folgende Weiſe einander Treue geloben:

Der Prediger empfängt die Braut von der Hand ihres Vaters oder Freundes, und läßt den Bräutigam mit ſeiner rechten Hand die rechte Hand der Braut faſſen und ihm nachſprechen, wie folgt:

MATRIMONIO.

La segunda es, que fuese remedio contra el vicio de la carne, afin de que todos los que no tienen don de continencia se puedan casar, y conservarse en toda santitad, como miembros que son del cuerpo de Christo.

La tercera es, la compañia, ayuda, y reciproca consolacion que el uno debe tener del otro, así en la prosperidad, como en la adversidad. En este santo estado vienen á unirse estas dos personas. Por lo qual, si hay alguien que sepa algun impedimento, por el qual no puedan ser ayuntadas legitimamente, digale luego, ó de aquí adelante jamas le salga de la boca.

Despues hablando con los que se vienen á casar, les dirá,

YO os requiero, y encargo, (como debeis responder el dia del Juicio, quando los secretos de todos serán descubiertos) que si alguno de vosotros sabe algun impedimento, por el qual no podais casaros legitimamente, le confeseis. Porque tened por cierto, que todos los que son ayuntados de otra manera, que como la Palabra de Dios permite y aprueba, no son ayuntados de Dios, ni su Matrimonio es legitimo.

Si alguno el dia de las bodas alega y declara algun impedimento, por el qual no pueden ser casados conforme á la Ley de Dios, y á las de este Reyno, y es contento de obligarse con fiadores á las partes, ó de prestar caucion suficiente, para satisfacer todos los gastos que las personas que se han de casar harán, y que probará lo que propone: En tal caso el casamiento se debe diferir hasta que conste la verdad.

Si no hay impedimento, el Cura dirá al esposo,

N.

¿QUEREIS vos tomar esta muger por vuestra muger legitima, y vivir con ella conforme á la ordenanza de Dios, en el santo estado del Matrimonio? ¿La amareis, regalareis, honrareis y conservareis en tiempo de enfermedad y de salud, y renunciando á todas las otras, os conservareis para ella sola, mientras los dos viviereis?

El hombre responderá: Quiero.

Despues dirá el Cura á la Muger:

N.

¿QUEREIS vos tomar este hombre por vuestro marido y esposo, y vivir con él conforme á la ordenanza de Dios en el santo estado de Matrimonio? ¿Le obedecereis, servireis, amareis, honrareis y conservareis, en tiempo de enfermedad, y de salud, y renunciando á todos los otros, os conservareis para el solo, mientras los dos viviereis?

Y la Muger responderá: Quiero.

Entónces el Cura dirá:

¿Quien entrega esta Muger, para que se cáse con este Hombre?

Y el Ministro recibiendo la Muger de la mano de su Padre, ó de algun amigo, hará que el Hombre la tome de la mano derecha, y así se daran fé el uno al otro, y que repita con él lo que sigue.

LATINA ET GRÆCA.

NUPTIÆ.

Secunda conjugii instituendi causa est, ut sit remedium adversus peccatum, et ad vitandam fornicationem; ut, siqui continentiæ dono non sint præditi, matrimonio jungantur; et sic corporis Christi membra incontaminata remaneant.

Tertia illius instituendi causa est, utriusque mutua vitæ societas, auxilium et consolatio, tam in rebus prosperis quam in adversis: atque ille est sanctus vitæ status, in quem ut copulentur, huc accesserunt hi duo, qui præsentes adsunt. Quamobrem, siquis est, qui justam causam afferre possit, quominus legitimo conjugio copulari possint, ipse jam proferat, aut posthac sileat in æternum.

¶ *Eos etiam alloquens qui sunt connubio jugandi, dicet:*

DICO et edico vobis, prout rationem estis reddituri in tremendo illo die judicii, quum cordium omnium arcana aperientur, si vestrum utervis aliquod sibi impedimentum consciat, quominus vobis fas sit conjugio copulari, id nunc palam ut aperiat. Hoc enim sit vobis certo certius, quotquot alia ratione copulantur, quam quæ verbo Dei probatur, eos a Deo non copulari, et eorum conjugium non esse legitimum.

¶ *Quo nuptiarum die, si quis allegaverit ac denuntiaverit aliquod impedimentum, quominus matrimonio copulentur juxta legem Dei aut statuta hujusce regni; et seipsum, cum fidejussoribus idoneis, obligare velit personis connubio jugandis, aut pignus cautionis deponat (quod par sit sumptibus, quos fecerint qui Connubio copulandi sunt, persolvendis) si rem allegatam non probaverit; tum oportet Nuptiarum celebrationem differri tantisper, dum constet de rei veritate.*

¶ *Si nullum impedimentum allegatum fuerit, tum Minister viro dicet:*

[N.,] VIS habere hanc feminam in uxorem tuam, ut in sancto conjugii statu, juxta Dei institutionem, simul vivatis? Vis eam diligere, consolari, honorare, illiusque, tam adversa quam prospera valetudine utentis, curam gerere, atque, aliis omnibus repudiatis, illi soli adhærere, quamdiu vixerit uterque vestrum?

¶ *Vir respondebit,*

Volo.

¶ *Tum dicet Presbyter Feminæ.*

[N.,] VIS habere hunc virum in maritum tuum, ut in sancto conjugii statu, juxta Dei institutionem, simul vivatis? Vis ipsi obsequi, servire, ipsum amare, honorare; illius, tam adversa quam prospera valetudine utentis, curam gerere; atque, aliis omnibus repudiatis, illi soli adhærere, quamdiu vixerit uterque vestrum?

¶ *Femina respondebit,*

Volo.

¶ *Tum Minister dicet,*

Quis hanc feminam tradit, ut huic viro nubat?

¶ *Tum fidem suam mutuo sibi obligabunt in hunc modum:*

¶ *Minister, accepta de parentis aut affinis alicujus manibus Femina, Virum jubebit illius dexteram dextra sua prensare, et se, verba præeuntem, ita sequi:*

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Δεύτερον δὲ διετέτακτο ὡς ἀλεξητήριον κατὰ τῆς ἁμαρτίας, διὰ τὰς πορνείας, ἵνα οἱ μὴ ἔχοντες τὸ τῆς ἐγκρατείας χάρισμα, γαμήσωσι, καὶ τὰ ἄσπιλα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ὄντα διατελέσωσι.

Τρίτον δὲ διετέτακτο διὰ τὴν τῶν ἀλλήλων κοινωνίαν, βοήθειάν τε καὶ παραμυθίαν, ἔν τε ταῖς εὐτυχίαις καὶ δυστυχίαις· Εἰς τοῦτον οὖν τὸν ἅγιον τοῦ βίου τρόπον οὗτοι δύο οἱ παρόντες ἔρχονται νῦν συζεύγνυσθαι. Τοιγαροῦν, εἴ τις εὔλογόν τινα αἰτίαν δύναται ἀποδοῦναι, δι' ἣν οὐκ ἂν νομίμως συνδυάζοιντο, νῦν λαλείτω, ἢ τολοιπὸν ἐσαεὶ σιωπάτω.

Εἶτα τὰ ἑξῆς πρὸς τοὺς γαμησείοντας ἐρεῖ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ, καὶ παραγγέλλω ὑμῖν ἀμφοῖν (ὡς ποτ' ἂν μέλλητε ἀποκρίνεσθαι ἐν τῇ φρικτῇ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ, ὅτε τὰ κρυπτὰ πασῶν καρδιῶν φανερὰ γενήσεται) εἰ ἑκάτερος ὑμῶν οἶδεν ἐμπόδιον οἱονδηποτοῦν, δι' ὃ μὴ δυνηθείητ' ἂν νομίμως ἐν τῷ Γάμῳ συζεύγνυσθαι, νῦν ὁμολογεῖσθαι αὐτό. Πέπεισθε γάρ, ὅτι οἱ ἄλλως συνδυασθέντες ἢ ὡς ἂν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δοκιμάσειεν, οὐδαμῶς ὑπὸ Θεοῦ συζεύγνυνται, οὐδὲ ὁ γάμος αὐτῶν θέμιτός ἐστι.

Ἐν ᾗ τοῦ γάμου ἡμέρᾳ, εἴ τις προΐσχεται, ἢ ὑποδείκνυται οἱονδηποτοῦν ἐμπόδιον, διὰ τί μὴ ἐξὸν αὐτοῖς τῷ γάμῳ συζεύγνυσθαι κατὰ τὸν νόμον Θεοῦ, ἢ νόμους τῆς Βασιλείας ταύτης, προσέτι δὲ καὶ αὐτὸς καὶ ἱκανοὶ μετ' αὐτοῦ ἐγγυηταὶ ἐνοχοποιεῖσθαι βούλονται τοῖς γαμησείουσιν, ἢ καὶ ἀσφάλειαν δοῦναι (ἰσότιμον οὖσαν τοῖς ἀναλώμασι τοῖς ὑπὸ τῶν μελλονυμφων ἐντεῦθεν ὑπηνεγμένοις) τοῦ πιστώσασθαι τὸ πρόσχημα αὐτοῦ· Τότε τὴν τοῦ γάμου τελετὴν ἀναβάλλεσθαι χρὴ, μέχρι τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἐξετασθῆναι.

Ἐὰν δὲ μηδὲν προφέρηται ἐμπόδιον, τότε ὁ Κηδεμὼν λέξει τῷ ἀνδρί.

M. ΘΕΛΕΙΣ ἔχειν ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς γαμετήν σου, ἐπὶ τῷ συμβιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτὴν ἀγαπᾷν, παραμυθεῖσθαι, τιμᾷν τε καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάσας τὰς ἄλλας καταλιμπάνων, θέλεις αὐτῇ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

Ὁ Ἀνὴρ ἀποκριθήσεται, Θέλω.

Εἶτα Ἱερεὺς λέξει τῇ γυναικί.

N. Θέλεις ἔχειν τοῦτον τὸν ἄνδρα εἰς γαμέτην σου, ἐπὶ τῷ συμβιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν, ἐν τῇ ἁγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτῷ ὑπακούειν καὶ ὑπηρετεῖν, αὐτὸν ἀγαπᾷν, τιμᾷν καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους καταλιμπάνουσα, θέλεις αὐτῷ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφότεροι ζῆτε;

Ἡ γυνὴ ἀποκριθήσεται· Θέλω.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Λειτουργός.

Τίς ὁ διδοὺς ταύτην τὴν γυναῖκα γαμηθῆναι τῷ ἀνδρὶ τούτῳ;

Τότε πίστιν ἀλλήλοις δώσουσι τόν τρόπον τοῦτον.

Ὁ Λειτουργὸς δεξάμενος τὴν γυναῖκα παρὰ χειρῶν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ φίλου αὐτῆς, ποιήσει τὸν ἄνδρα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν γυναῖκα τῆς δεξιᾶς αὐτῆς, καὶ λέγειν μετ' αὐτὸν τὰ ἑπόμενα.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

MATRIMONY.

I *M.* take thee *N.* to my wedded wife, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, to love and to cherish, till death us do part, according to God's holy ordinance; and thereto I plight thee my troth.

Then shall they loose their hands; and the Woman, with her right hand taking the Man by his right hand shall likewise say after the Minister,

I *N.* take thee *M.* to my wedded husband, to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, to love, cherish, and to obey, till death us do part, according to God's holy ordinance; and thereto I give thee my troth.

Then shall they again loose their hands; and the Man shall give unto the Woman a Ring, laying the same upon the book with the accustomed duty to the Priest and Clerk. And the Priest, taking the Ring, shall deliver it unto the Man, to put it upon the fourth finger of the Woman's left hand. And the Man, holding the Ring there, and taught by the Priest, shall say,

WITH this Ring I thee wed, with my body I thee worship, and with all my worldly goods I thee endow; In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Then the Man leaving the Ring upon the fourth finger of the Woman's left hand, they shall both kneel down; and the Minister shall say,

Let us pray.

O ETERNAL God, Creator and Preserver of all mankind, Giver of all spiritual grace, the Author of everlasting life; Send thy blessing upon these thy servants, this man and this woman, whom we bless in thy Name; that, as Isaac and Rebecca lived faithfully together, so these persons may surely perform and keep the vow and covenant betwixt them made, (whereof this Ring given and received is a token and pledge,) and may ever remain in perfect love and peace together, and live according to thy laws; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest join their right hands together, and say,

Those whom God hath joined together let no man put asunder.

Then shall the Minister speak unto the people.

FORASMUCH as *M.* and *N.* have consented together in holy wedlock, and have witnessed the same before God and this company, and thereto have given and pledged their troth either to other, and have declared the same by giving and receiving of a Ring, and by joining of hands; I pronounce that they be Man and Wife together, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

LE MARIAGE.

JE M. te prends N. pour ma femme et épouse, soit que tu sois meilleure ou pire, plus riche ou plus pauvre, pour t'avoir et garder, dès ce jour et à l'avenir, en maladie et en santé, pour t'aimer et te chérir, selon le saint commandement de Dieu, jusques à ce que la mort nous sépare; et sur cela je te donne ma foi.

Ensuite ils se sépareront les mains; et la femme prenant la main droite de l'homme avec sa main droite, répétera aussi après le ministre:

JE N. te prends M. pour mon mari et époux, soit que tu sois meilleur ou pire, plus riche ou plus pauvre, pour t'avoir et te garder, dès ce jour et à l'avenir, en maladie et en santé, pour t'aimer, te chérir, et t'obéir, selon le saint commandement de Dieu, jusques à ce que la mort nous sépare; et sur cela je te donne ma foi.

Après cela ils se sépareront une seconde fois les mains; et l'homme donnera à la femme un anneau, le mettant sur le livre, avec ce qui revient au ministre et au clerc pour la célébration. Et le ministre prenant l'anneau, le donnera à l'homme pour le mettre au quatrième doigt de la main gauche de la femme: en le mettant, il répétera après le ministre:

JE t'épouse avec cet anneau, je t'honore de mon corps, et je te communique tous mes biens temporels; au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. *Amen.*

Alors l'homme laissant à la femme l'anneau au quatrième doigt de la main gauche, ils se mettront tous les deux à genoux, et le ministre dira:

DIEU éternel, créateur et conservateur du genre-humain, auteur de toute grâce spirituelle, et qui donnes la vie éternelle; répands ta bénédiction sur cet homme et sur cette femme, ton serviteur et ta servante, que nous bénissons en ton nom; afin que comme Isaac et Rebecca vécurent fidèlement ensemble, ces personnes aussi puissent avec fidélité accomplir les vœux et les promesses qu'elles se sont faits l'une à l'autre, (dont cet anneau réciproquement donné et reçu est l'arrhe et le gage;) et qu'ainsi elles demeurent toujours dans une paix et dans une amitié parfaites l'une avec l'autre, vivant selon tes saints commandemens, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Ici le prêtre leur joignant les deux mains droites, dira:

Ceux que Dieu a conjoints, que l'homme ne les sépare point.

Puis il parlera ainsi au peuple:

PUISQUE M. et N. sont d'accord de leur saint mariage, qu'ils l'ont témoigné devant Dieu et devant cette assemblée, que pour cet effet ils ont donné et engagé leur foi l'un à l'autre, et qu'ils l'ont déclaré en donnant et en recevant un anneau, et par la jonction de leurs mains; je déclare qu'ils sont mari et femme, au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

ΕΓΩ Δ λαμβάνω σὲ Δ. εἰς συμβίαν μου 'να σὲ ἔχω καὶ 'να σὲ φυλάττω ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον καλλιτερεύουσαν ἢ πίπτουσαν εἰς τὸ χειρότερον, πλουσιωτέραν ἢ πτωχοτέραν, ἐν ἀῤῥωστία καὶ ὑγίεια, διὰ 'να σὲ ἀγαπῶ, καὶ χαρῶ, ἕως ὁ θάνατος μᾶς χωρίσῃ, κατὰ τὴν ἁγίαν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ ᾧ διατᾶτο σοῦ δίδω τὴν πίστιν μου.

Τότε, ἀφίσαντες τὰς χεῖράς των, ἡ Νύμφη μὲ τὴν δεξιάν της λαμβάνει τὴν δεξιὰν τοῦ Νυμφίου, λέγουσα τὰ ὅσα ὁ Λειτουργὸς λέγει·

ΕΓΩ Δ. λαμβάνω σὲ Δ. ὡς γαμβρόν μι, 'να σὲ ἔχω καὶ 'να σὲ φυλάττω ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ εἰς τὸ ἐρχόμενον, καλλιτερένοντα, καὶ πίπτοντα εἰς τὸ χειρότερον, πλουσιώτερον, ἢ πτωχότερον, ἐν ἀῤῥωστία καὶ ὑγίεια 'να σὲ ἀγαπῶ, καὶ χαρῶ, καὶ ὑπακούω ἕως ὁ θάνατος μᾶς χαρίσῃ κατὰ τὴν προσταγὴν τοῦ Θεοῦ, ᾧ διὰ τοῦτο σοῦ δίδω τὴν πίστιν μου.

Τότε πάλιν ἀφίσαντες τὰς χεῖράς των ὁ Νυμφίος θέλει δώσειν τῆς γυναικὸς τὸ δακτυλίδιον, βάλλοντας αὐτὸ ἐπὶ τὸ βιβλίον μὲ τὸ συνηθισμένον χάρισμα τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Κληρικοῦ. Καὶ ὁ Ἱερεὺς λαβὼν τὸ δακτυλίδιον θέλει τὸ δώσειν τοῦ ἀνδρὸς 'να τὸ βάλλῃ εἰς τὸ τέταρτον δάκτυλον τῆς ζερβίας χειρὸς τῆς Νύμφης. Καὶ ὁ Νυμφίος βαστῶν ἐκεῖ τὸ δακτυλίδιον καὶ διδαχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, λέγει·

ΜΕ τοῦτο τὸ δακτυλίδιον σὲ λαμβάνω εἰς Νύμφην, μὲ τὸ σῶμά μου σὲ θεραπεύω καὶ μὲ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου σὲ προικεύω· εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίε Πνεύματος. Ἀμήν.

Τότε ὁ Νυμφίος ἀφίσας τὸ δακτυλίδιον εἰς τὸ τέταρτον δάκτυλον τῆς ζερβίας χειρὸς τῆς Νύμφης, θέλουσι καὶ οἱ δύω γονατίσωσι, καὶ ὁ Λειτουργὸς θέλει εἰπεῖν·

Ἂς παρακαλέσωμεν.

ΑΙΩΝΙΕ Θεὲ, κτίστα, καὶ σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων, δωτῆρα πάσης πνευματικῆς χάριτος καὶ αἰτία τῆς αἰωνίου ζωῆς· Πέμψαι τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ταύτην, τοὺς ὁποίους εὐλογοῦμεν εἰς τὸ ὄνομά σου· ὅπως καθὼς ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα ἔζησαν πιστῶς ὁμοῦ οὕτως ταῦτα τὰ ὑποκείμενα δυνηθῶσι 'να τελειώσωσι βεβαίως, καὶ φυλάξωσι τὸ τάγμα, καὶ τὴν ἀναμεταξύ των γεγεννημένην ὑπόσχεσιν, (τῆς ὁποίας εἶναι σύμβολον καὶ ἐχέγγυον τὸ δοθὲν, καὶ δεχθὲν δακτυλίδιον) ᾧ διαμείνωσιν εἰς τέλειαν ἀγάπην, καὶ ὁμόνοιαν, ζῶντες κατὰ τὰς νόμως σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς θέλει ἑνώσειν τὰς δεξίας των, λέγων·

Τὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ συνεζευγμένος ἂς μὴ χωρίσῃ ἄνθρωπος.

Καὶ τότε ὁ Λειτουργὸς λέγει πρὸς τ' λαόν·

ΕΠΕΙΔΗ ὁ Δ. καὶ ἡ Δ. ὡμονόησαν εἰς τὸν ἅγιον γάμον, καὶ τὸ ἐμαρτύρησαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ ταύτης τῆς ἐκκλησίας, ᾧ διατᾶτο ἔδωσαν ὡς ἐχέγγυον τὴν πίστιν των, ἀποδείχνοντες αὐτὸ μὲ τὸ δώσιμον καὶ δέξιμον τοῦ δακτυλιδίου, καὶ τὴν ἕνωσιν τῶν δεξιῶν των ὁμολογῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ γυναῖκα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίε Πνεύματος. Ἀμήν.

MATRIMONIO.

IO N. prendo te N. per mia moglie, per averti e possederti da or'innanzi per miglior o peggior per ricca o povera, in sanità e malattia, per amarti, e carezzarti, finchè la morte ci separi, secondo 'l santo comandamento di Dio, e di questo ti do la mia fede.

Allora scioglieranno le mani, e la sposa con la sua man destra pigliando la man destra dello sposo, pronunziera ancora lei dietro al Piovano.

IO N. prendo te N. per mio marito, per averti e possederti da or'innanzi, per miglior o peggior, per ricco o povero, in sanità e malattia, per amarti, carezzarti ed ubbidirti, finchè la morte ci separi, secondo 'l santo comandamento di Dio, e di questo ti do la mia fede.

Dopo questo scioglieranno di nuovo le mani, e lo sposo darà alla sposa un' anello, ponendolo sopra 'l libro, con la solita paga al Piovano ed al chierico, ed il Prete pigliando l'anello, lo darà allo sposo acciochè lo metta sopra 'l quarto dito della man manca della sposa. E lo sposo tenendoci l' anello, ed instrutto dal Prete dirà.

CON questo anello io ti sposo, col mio corpo io t'onoro, e di tutti i miei beni mondani ti doto, nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo, *Amen.*

E poi lo sposo lasciando l'anello sopra'l quarto dito della sinistra della sposa s' inginocchieranno ambidue, ed il Piovano dirà.

Preghiamo.

O ETERNO Iddio, creatore e preservatore di tutto 'l genere umano, donatore d' ogni grazia spirituale, autore della vita eterna, manda la tua benedizione sopra quest'uomo e questa donna tuoi servi, i quali benediciamo nel tuo Nome, acciochè siccome Isaac e Rebecca vissero insieme fedelmente, così ancora queste persone osservino il voto e patto, fra di loro fatti (de' quali, quest'anello dato e ricevuto, è un segnale e caparra) e che restino per sempre in perfetto amore e concordia insieme, e vivino conforme alle tue leggi, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

E poi il Prete congiugnerà le loro destre insieme e dirà.

Quegli ch' Iddio ha congiunti, niuno gli separi.

Dopo questo, il Prete dirà al popolo.

CONCIOSIACOSACHE N. e N. hanno acconsitentito insieme in santo Matrimonio e l' hanno accettato in presenza di Dio e di questa raunanza, ed a quel fine hanno data la fede l' un' all' altro, e l' hanno dichiarato col dare e ricevere d' un anello, ed il giugner delle mani, io pronunzio che sono marito e moglie, nel Nome del Padre, del Figliuolo, e dello Spirito Santo. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Einſegnung der Ehe.

Ich M. nehme dich N. zu meiner ehelichen Gattin; ich will dich von dieſem Tage an haben und behalten, es möge beſſer mit dir werden oder ſchlimmer, du mögeſt reicher werden oder ärmer, krank ſeyn oder geſund, ich will dich lieben und pflegen, nach Gottes heiliger Ordnung, bis der Tod uns ſcheidet. Das verſpreche ich dir treulich.

Dann laſſen ſie ihre Hände los und die Braut faßt mit ihrer rechten Hand die rechte Hand des Bräutigams und ſpricht gleichfalls dem Prediger nach:

Ich N. nehme dich M. zu meinem ehelichen Gatten; ich will von dieſem Tage an dich haben und behalten, es möge beſſer mit dir werden oder ſchlimmer, du mögeſt reicher werden oder ärmer, krank ſeyn oder geſund, ich will dich lieben und pflegen und dir gehorchen, nach Gottes heiliger Ordnung, bis der Tod uns ſcheidet. Das verſpreche ich dir treulich.

Dann, nachdem ſie ihre Hände wieder losgelaſſen haben, ſoll der Bräutigam einen Ring für die Braut, zugleich mit der gewöhnlichen Gabe für den Prediger und Küſter, auf das Buch legen; der Prediger ſoll den Ring nehmen und ihn dem Bräutigam übergeben, der ihn der Braut an den vierten Finger ihrer linken Hand ſteckt und, während er den Ring daſelbſt hält, dem Prediger die folgenden Worte nachſpricht:

Durch dieſen Ring vermähle ich dich mir, mit meinem Leibe ehre ich dich und ich gebe dir Antheil an allen meinen zeitlichen Gütern, im Namen des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geiſtes. Amen.

Der Bräutigam läßt nun den Ring auf dem vierten Finger der linken Hand der Braut ſtecken, beyde knieen nieder und der Prediger ſpricht:

Laßt uns beten:

Dewiger Gott, Schöpfer und Erhalter aller Menſchen, Geber aller geiſtigen Gnade, Urheber des ewigen Lebens! Sende deinen Segen auf dieſen deinen Knecht und auf dieſe deine Magd, auf dieſen Mann und dieſe Frau, die wir in deinem Namen ſegnen; daß, ſo wie einſt Iſaac und Rebekka treu mit einander lebten, auch dieſe Perſonen ihre Gegenſeitige Gelübde und ihren Bund, wovon dieſer gegebene und angenommene Ring ein Zeichen und Unterpfand iſt, treulich erfüllen und halten, ſtets in vollkommner Liebe und im Frieden vereinigt bleiben und nach deinen Geſetzen zuſammen leben mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſoll der Prediger ihre beyden rechten Hände zuſammen fügen und dabey ſprechen:

Die, welche Gott zuſammen gefügt hat, ſoll kein Menſch ſcheiden:

Dann ſoll der Prediger die Verſammlung alſo anreden:

Nachdem M. und N. zum heiligen Eheſtande ſich mit einander verbunden, daſſelbe auch vor Gott und dieſer Verſammlung bezeugt, ſich gegenſeitige Treue gelobt und ſich dazu durch den gegebenen und angenommenen Ring und durch Zuſammenfügung ihrer Hände verpflichtet haben: ſo erkläre ich ſie hiemit für vereint als Mann und Weib, im Namen des Vaters, und des Sohnes und des heiligen Geiſtes. Amen.

MATRIMONIO.

YO *N.* te recibo á tí *N.* por mi legítima muger desde hoy en adelante, ora mejore ó empeore tu suerte, seas mas rica ó mas pobre, ora sana, ora enferma, para amarte y cuidarte hasta que la muerte nos separe, segun el orden establecido por Dios; y de hacerlo así te empeño mi palabra y fé.

Entónces apartarán sus manos, y la Muger con su mano derecha tomando al Hombre por su mano derecha, dirá asimismo despues del Ministro,

YO *N.* te recibo á tí *N.* por mi legítimo marido desde hoy en adelante, ora mejore ó empeore tu suerte, seas mas rico ó mas pobre, ora sano, ora enfermo, para amarte, cuidarte, y obedecerte hasta que la muerte nos separe; segun el orden establecido por Dios; y de hacerlo así te doy mi palabra y fé.

Despues apartarán sus manos, y el Hombre dará á la Muger un anillo, poniendole sobre el libro, con lo que se debe dar al Presbitero y Sacristan. Y el Presbitero tomando el anillo, le dará al Hombre para que le ponga en el dedo anular en la mano izquierda de la Muger. Y el Hombre dira con el Presbitero,

CON este anillo te desposo, con mi cuerpo te honro, y te hago participe de todos mis bienes: En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo. *Amen.*

Y el Hombre dexandole á la Muger el anillo en el dedo anular de la mano izquierda, ambos se pondran de rodillas, y el Ministro dirá:

Oremos.

DIOS eterno, criador y conservador del genero humano, dador de toda gracia espiritual, autor de la vida eterna: envia tu bendicion sobre este hombre y esta muger tus siervos á quienes bendecimos en tu Nombre; afin que como Isaác y Rebecca vivieron lealmente juntos, así estos cumplan y guarden constantemente los votos y promesas, que se han hecho el uno al otro (de lo qual este anillo reciprocamente dado, y recibido es arras y prenda) y que continuen siempre en paz y dileccion, viviendo conforme á tus santos mandamientos mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Presbitero juntandoles las manos, dirá,

A los que Dios ha unido, hombre ninguno los separe.

Despues el Presbitero dirá al Pueblo,

PORQUANTO N. y *N.* consienten en su santo matrimonio, y lo han testificado delante de Dios, y de esta congregacion, y para este fin han dado y empeñado su fé y palabra el uno al otro, y lo han declarado tambien, así por la conjuncion de las manos, como por la donacion y recepcion de un anillo; Yo los declaro marido y muger, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

NUPTIÆ.

EGO [M] accipio te [N] in uxorem meam legitimam, ut te ab hoc die et in posterum, seu meliorem seu pejorem, seu ditiorem seu pauperiorem, habeam et teneam, tam in adversa quam in prospera valetudine, donec mors nos sejunxerit; juxta sanctam Dei institutionem: atque, in ejus rei confirmationem, fidem meam tibi adstringo.

¶ *Tum sejungent manus suas; et Femina, dextra sua dextra Viri prehensa, eodem modo Ministrum, verba præeuntem, sequetur:*

EGO [M] accipio te [N] in maritum meum legitimum, ut te, ab hoc die in posterum, seu meliorem seu pejorem, seu ditiorem seu pauperiorem, habeam et teneam, tam in adversa quam in prospera valetudine; ut te diligam, foveam, et tibi morigera sim, donec mors nos sejunxerit; juxta sanctam Dei institutionem: atque, in ejus rei confirmationem, fidem meam tibi adstringo.

¶ *Tum denuo manus sejungent. Vir autem Feminæ Annulum dabit, illum ponens super librum una cum eo, quicquid sit, quod Presbytero et Clerico jure pendi debet. Presbyter acceptum Annulum Viro tradet, ut eum aptet digito annulari manus sinistræ Mulieris, atque Vir, annulum ibi digitis tenens, Ministrum verba præeuntem sequetur, dicens:*

EGO te, hoc Annulo, connubio legitimo mihi conjungo. Te corpore meo honoro, et bonorum meorum omnium facio participem, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

¶ *Tum, postquam reliquerit Annulum in digito annulari sinistræ manus Mulieris, ambo genua flectent, et Minister dicet:*

Oremus.

ÆTERNE Deus, Creator et conservator totius generis humani, omnis gratiæ spiritalis largitor, auctor vitæ æternæ! mitte benedictionem tuam super hos famulos tuos, hunc virum et hanc feminam, quibus in tuo nomine benedicimus, ut, sicut Isaac et Rebecca summa fide simul vixerunt, sic isti duo votum a se susceptum certo persolvant, et fœdus inter se initum (cujus symbolum et pignus in annuli istius datione et acceptione habetur) observent; atque in mutuo perfecti amoris ac pacis vinculo perseverent, vitamque ad normam mandatorum tuorum exigant, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter dexteras eorum junget, ac dicet:*

Quos Deus conjunxit, homo ne separet.

¶ *Postea Minister Populum alloquetur.*

QUUM [M] et [N] in sacrum conjugium consenserint, idque in conspectu Dei et coram hoc cœtu contestati sint; atque, in ejus rei confirmationem, fidem mutuam sibi adstrinxerint, idque dato acceptoque annulo, atque manuum conjunctione, palam fecerint; ego eos maritum uxoremque simul esse pronuntio, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

ΕΓΩ Μ. λάμβάνω σε Ν. εἰς γαμετὴν γυναῖκά μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλησιωτέραν εἴτε πενεστέραν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν καὶ θάλπειν, μέχρις οὗ ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγήν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

Τότε διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ἡ γυνὴ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς λαβοῦσα τὸν ἄνδρα τῆς αὐτοῦ δεξιᾶς, ὡσαύτως μετὰ τὸν Λειτουργὸν ἐρεῖ.

ΕΓΩ Ν. λαμβάνω σε Μ. εἰς γαμέτην ἄνδρα μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιώτερον εἴτε πενέστερον, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν, θάλπειν, καὶ ὑπακούειν, μέχρις οὗ ἂν χωρίζῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγήν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

Τότε πάλιν διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ὁ ἀνὴρ δώσει τῇ γυναικὶ δακτύλιον, ἐπιτιθεὶς αὐτὸν τῇ βίβλῳ, μετὰ τῶν νομίμων τῷ Ἱερεῖ καὶ Κληρικῷ κατ' ἔθος ὀφειλομένων. Ἱερεὺς δὲ λαβὼν τὸν δακτύλιον, ἀποδώσει τῷ ἀνδρὶ, τιθέναι ἐπὶ τῷ τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικός. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἐκεῖ κρατῶν τὸν δακτύλιον, ᾧ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως συμβιβασθείς, ἐρεῖ.

ΤΟΥΤΩι τῷ δακτυλίῳ σε γαμῶ, τῷ σῶματί μου σε θεραπεύω, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσί μου ἐδνοῦμαί σε· Ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τότε ἀνδρὸς ἀφένλος τὸν δακτύλιον ἐπὶ τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικὸς, ἄμφω γονυπετήσουσι, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεηθῶμεν.

ΑΙΩΝΙΕ Θεὸς, ὁ παντὸς τῶν γένους ἀνθρωπίνου κτιστὴς καὶ σωτὴρ, πάσης πνευματικῆς χάριτος δοτὴρ, καὶ αἰωνίου ζωῆς αἴτιος ὤν· Πέμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου, τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα, οὓς εὐλογοῦμεν ἐν τῷ Ὀνόματί σου· ἵνα καθάπερ ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα πιστῶς συνῴκησαν, ὡσαύτως καὶ οὗτοι οἱ δύο ἀσφαλῶς ἐπιτελέσωσι καὶ διαφυλάξωσι τὴν εὐχὴν καὶ συνθήκην ἣν ἀλλήλοις πεποιηνται (ἧς οὗτος ὁ δακτύλιος δοθεὶς καὶ ληφθεὶς σύμβολόν ἐστι καὶ ἐνέχυρον) καὶ ἐν τελείᾳ ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ ὁμοῦ πάντοτε διαμένωσι, καὶ κατὰ τὰ ἐντάλματά σου τὸν βίον διάγωσι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε Ἱερεὺς συζεύξει τὰς δεξιὰς αὐτῶν, καὶ ἐρεῖ·

Οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τῷ λαῷ.

ΕΠΕΙΔΗ Μ. καὶ Ν. ἐν τῷ ἁγίῳ γάμῳ ὡμολόγησαν, καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦδε τοῦ ὁμίλου τοῦτο ἐμαρτύρησαν, καὶ ἐπ' αὐτῷ πίστιν ἔδωκαν καὶ ἠγγύησαν, καί γε αὐτὸ ἀπέδειξαν διὰ τὸ δῆναί τε καὶ λαβεῖν τὸν δακτύλιον, καὶ διὰ τοῦ συζεῦξαι τὰς χεῖρας· ἐναγορεύω αὐτοὺς γαμέτην καὶ γαμετὴν, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

ANGLICANA ET GALLICA.

MATRIMONY.

And the Minister shall add this Blessing.

GOD the Father, God the Son, God the Holy Ghost, bless, preserve, and keep you; the Lord mercifully with his favour look upon you; and so fill you with all spiritual benediction and grace, that ye may so live together in this life, that in the world to come ye may have life everlasting. *Amen.*

Then the Minister or Clerks, going to the Lord's Table, shall say or sing this Psalm following.

Beati omnes. Psalm cxxviii.

BLESSED are all they that fear the Lord: &c.
Glory be to the Father, and to the Son, &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

Or this Psalm.

Deus misereatur. Psalm lxvii.

GOD be merciful unto us, and bless us: &c.
Glory be to the Father, and to the Son, &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

The Psalm ended, and the Man and the Woman kneeling before the Lord's Table, the Priest standing at the Table, and turning his face towards them, shall say,

Lord, have mercy upon us.
Answer. Christ, have mercy upon us.
Minister. Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Minister. O Lord, save thy servant, and thy handmaid;
Answer. Who put their trust in thee.
Minister. O Lord, send them help from thy holy place;
Answer. And evermore defend them.
Minister. Be unto them a tower of strength,
Answer. From the face of their enemy.
Minister. O Lord, hear our prayer.
Answer. And let our cry come unto thee.

Minister.

O GOD of Abraham, God of Isaac, God of Jacob, bless these thy servants, and sow the seed of eternal life in their hearts; that whatsoever in thy holy Word they shall profitably learn, they may in deed fulfil the same. Look, O Lord, mercifully upon them from heaven, and bless them. And as thou didst send thy blessing upon Abraham and Sarah, to their great comfort, so vouchsafe to send thy blessing upon these thy servants; that they, obeying thy will and alway being in safety under thy protection, may abide in thy love unto their lives' end; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

This Prayer next following shall be omitted, where the Woman is past child-bearing.

O MERCIFUL Lord, and heavenly Father, by whose gracious gift mankind is increased; We beseech thee, assist with thy blessing these two persons, that they may both be fruitful in procreation of children, and also live together so long in godly love and honesty, that they may see their children christianly and virtuously brought up, to thy praise and honour; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

LE MARIAGE.

Le ministre ajoutera cette bénédiction:

DIEU le Père, Dieu le Fils, Dieu le Saint-Esprit, vous bénisse, vous garde, et vous conserve; le Seigneur vous regarde favorablement en sa miséricorde; et vous remplisse tellement de ses grâces et de ses bénédictions spirituelles, que vous puissiez vivre ensemble dans cette vie, de telle manière que dans le siècle à venir vous obteniez la vie éternelle. *Amen.*

Alors le ministre ou les clercs s'approcheront de la table du Seigneur, et diront ou chanteront le pseaume suivant:

Pseaume cxxviii.

BIENHEUREUX est quiconque craint l'Eternel, &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Ou ce pseaume. *Pseaume* lxvii.

DIEU aie pitié de nous, et nous bénisse, &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Le pseaume fini, l'homme et la femme étant à genoux devant la table du Seigneur, le ministre se levant debout et se tournant vers eux, dira:

Seigneur, aie pitié de nous.
Réponse. Christ, aie pitié de nous.
Ministre. Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es au cieux: &c.

Ministre. O Seigneur, sauve ton serviteur et ta servante;
Réponse. Qui mettent leur espérance en toi.
Ministre. O Seigneur, envoie-leur ton secours de ton saint lieu;
Réponse. Et les maintiens à toujours.
Ministre. Sois-leur une tour et une forteresse.
Réponse. Au-devant de leurs ennemis.
Ministre. Eternel, écoute notre requête;
Réponse. Et que notre cri parvienne jusques à toi.

O DIEU d'Abraham, Dieu d'Isaac, Dieu de Jacob, bénis ton serviteur et ta servante ici présens, et mets le principe de la vie éternelle dans leurs cœurs; afin que tout ce qu'ils apprendront de ta sainte parole pour leur utilité, ils le mettent en effet. Regarde-les du ciel, Seigneur, en ta miséricorde, et les bénis. Et comme tu donnas autrefois la bénédiction à Abraham et à Sara, à leur grande consolation; veuilles aussi étendre ta bénédiction sur ton serviteur et sur ta servante; afin qu'obéissant à ta volonté, ils soient toujours assurés de ta protection, et qu'ils persévèrent toute leur vie dans ton amour, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

La prière suivante sera omise, quand la femme sera hors d'âge d'avoir des enfans.

O SEIGNEUR miséricordieux et Père céleste, qui fais par ta grâce que le genre humain croît et multiplie; nous te supplions de vouloir bénir ces deux personnes d'une heureuse lignée, et de leur faire la grâce de vivre si long-temps dans une sainte amitié et pureté l'une avec l'autre, qu'elles puissent voir leurs enfans élevés dans la piété chrétienne et dans la vertu, à la gloire de ton saint nom, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Ὕστερα προσθέτει ταύτην τὴν εὐλογίαν·

Ο ΘΕΟΣ ὁ Πατέρας, ὁ Θεὸς ὁ Υἱὸς, ὁ Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἂς εὐλογήσῃ ἂς σώσῃ καὶ σᾶς φυλάξῃ· ὁ Κύριος ἂς ἐπιβλέψῃ οἰκτιρμόνως ἐπὶ σᾶς, καὶ ἂς σᾶς γεμίσῃ τοιουτοτρόπως μετὰ πάσης πνευματικῆς εὐλογίας ᾧ χάριτος, ὥστε εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν ζῶντες συμφώνως εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα ἀποκτήσητε ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, ἢ οἱ Κληρικοὶ πλησιάσαντες τὴν ἁγίαν τράπεζαν διαβάζουσιν ἢ ψάλλουσι τὸν ἀκόλουθον Ψαλμόν.

Ψαλ. ρκη'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, }

Ἢ τὸν Ψαλμὸν ξζ'.

Ω ΘΕΕ, ἐλέησον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, }

Μετὰ τὸν ψαλμὸν, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης γονατίσαντες, ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα, ὁ Ἱερεὺς ὀρθὸς πρὸς τὴν τράπεζαν καὶ στραφεὶς πρὸς αὐτοὺς, λέγει·

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀπόκρισις. Χριστὲ, ἐλέησον.
Λειτουργός. Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λειτ. Σῶσον Κύριε τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὴν δούλην σου.
Ἀπό. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σέ.
Λειτ. Πέμψον εἰς αὐτοὺς τὴν βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.
Ἀπό. Καὶ ὑπεράσπισον αὐτοὺς διὰ πάντα.
Λειτ. Γίνου εἰς αὐτοὺς πύργος δυνάμεως.
Ἀπό. Ἀπὸ ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ των.
Λειτ. Κύριε, εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μας.
Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγή μας ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.

Λειτουργός.

ΘΕΕ τοῦ Ἀβραὰμ, Θεὲ τοῦ Ἰσαὰκ, Θεὲ τοῦ Ἰακὼβ, εὐλόγησον τούτους τοὺς δούλους σου, καὶ σπεῖρον εἰς τὰς καρδίας των τὸ σπέρμα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὥστε ὅ,τι καὶ ἂν μάθωσι χρήσιμον εἰς τὸν ἅγιόν σου λόγον, τὸ ἀποτελέσωσι μὲ τὰ ἔργα. Ἐπίβλεψον, Κύριε, ἐλεημόνως ἐπ' αὐτοὺς, ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, καὶ εὐλόγησον αὐτούς. Καὶ καθὼς ἔπεμψας τὴν εὐλογίαν σου διὰ τὴν τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τῆς Σάρρας μεγάλην παριγορίαν· οὕτως καὶ ἐπάνω τούτων τῶν δούλων σου κατεδέξου 'να πέμψῃς τὴν εὐλογίαν σου, ὅπως ὑπακούοντες τὸ θέλημά σου, καὶ ὄντες πάντοτε διαφυλαγμένοι ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισίν σου, μείνωσιν εἰς τὴν ἀγάπην σου ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς των διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ἀκόλουθος προσευχὴ θέλει παραλειφθεῖν, ὅταν ἡ γυναῖκα διὰ τὴν ἡλικίαν της εὑρεθῇ ἔξω ἐλπίδος 'να τεκνογονήσῃ.

ΠΟΛΥΕΥΣΠΛΑΓΧΝΕ Κύριε, καὶ Πατέρα οὐράνιε, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ χαρίεστατον δῶρον αὐξάνει, τὸ ἀνθρώπινον γένος· σὲ παρακαλοῦμεν, βοήθησον μὲ τὴν εὐλογίαν σου ταῦτα τὰ δύω ὑποκείμενα, ὅπως καὶ τὰ δύω εὐτυχήσωσιν εἰς τὴν παιδοποιίαν, καὶ ἔτι, ὅπως ζήσωσιν τόσους χρόνους εἰς εὐσεβῆ ἀγάπην καὶ σεμνότητα ζωῆς, ὥστε 'να ἴδωσι τὰ τέκνα των χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτως ἀναθρεμμένα εἰς τιμὴν καὶ ἔπαινόν σου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

MATRIMONIO.

Ed il Piovano aggiugnerà questa benedizione.

IDDIO Padre, Iddio Figliuolo, ed Iddio lo Spirito Santo, vi benedica preservi, e guardi; Il Signore vi risguardi con gli occhi della sua misericordia, e così vi riempia di benedizione e grazia spirituale, che possiate viver in tal modo in questa vita, che nel secolo avvenire abbiate la vita eterna. *Amen.*

E poi, il Piovano, ovvero i chierici, andando alla sacra mensa reciterà o canterà il Salmo seguente.

Beati omnes. Salmo 128.

BEATO chiunque teme il Signore, &c.
Gloria sia al Padre ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

Ovvero questo Salmo 67.

IDDIO abbi mercè di noi, e ci benedica; &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

Finito il Salmo, e lo sposo, e la sposa inginocchiatisi, alla sacra mensa, il prete stando alla mensa, e voltandosi verso loro, dirà.

Signore abbi pietà di noi.
Risposta. Cristo abbi pietà di noi.
Piovano. Signore abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

Piovano. O Signore, salva il tuo servitore, e la tua servente;
Risposta I quali pongono la lor confidenza in Te.
Piovano. O Signore, manda loro aiuto dal tuo luogo santo.
Risposta. E difendigli sempremai.
Piovano. Sii loro una torre di fortezza.
Risposta. Contro la faccia del lor nimico.
Piovano. O Signore esaudisci la nostra Orazione.
Risposta. E che 'l nostro grido pervenga infino a Te.

Piovano.

O DIO d'Abraham, Dio d'Isaac, e Dio di Jacob, benedici questi tuoi servi, e semina il seme di vita eterna nei cuori loro, acciochè tutto ciò ch' impareranno umilmente dalla tua santa Parola, sia da loro ben adempiuto. Guarda sopra di loro o Signore, dal cielo, gl' occhi della tua misericordia, e benedicigli. E siccome tu mandasti già la tua benedizione sopra Abraham e Sara, alla lor gran consolazione; piacciati similmente mandar la tua benedizione a questi tuoi servi, acciochè ubbidendo alla tua volontà, ed essendo sempre sicuri sotto la tua protezione, dimorino nel tuo amore fin' al fine delle vite loro, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

La Preghiera seguente sara tralasciata, dove la donna avrà passata l' età di aver figliuoli.

SIGNORE misericordioso e Padre celeste, per il cui dono e grazia il genere umano è moltiplicato, noi ti preghiamo d' assister con la tua benedizione queste due persone, acciochè siano non solo fertili nella procreazione di figliuoli, ma anco vivano tanto insieme in pio amore ed onestà, che possano vedere i loro figliuoli allevati cristianamente e virtuosamente, all' onor e gloria del tuo Nome, per Gesù Cristo, nostro Signore. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Einſegnung der Ehe.

Und der Prediger ſoll dieſen Segenswunſch hinzufügen:

Gott der Vater, Gott der Sohn, Gott der heilige Geiſt ſegne, erhalte und beſchütze euch; der Herr ſehe barmherzig und gütig auf euch herab und erfülle euch mit allerley geiſtigem Segen und mit Gnade, daß ihr in dieſer Welt ſo mit einander leben möget, um in der zukünftigen das ewige Leben zu erlangen. Amen.

Dann ſollen der Prediger oder die Kirchendiener zum Tiſche des Herrn treten und den folgenden Pſalm leſen oder ſingen:

Pſalm 128. Beati omnes.
Wohl dem, der den Herrn fürchtet, u. ſ. w.
Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfange war, u. ſ. w.

Oder dieſen Pſalm:

Pſalm 67. Deus misereatur.
Gott ſey uns gnädig, und ſegne uns; u. ſ. w.
Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfange war, u. ſ. w.

Nachdem der Pſalm geendigt iſt, ſoll das neu vermählte Paar vor dem Tiſche des Herrn niederknieen, der Prediger aber vor demſelben ſtehend und mit dem Geſicht zu ihnen gewandt, ſoll ſprechen.

Herr, erbarme dich unſer.
Antw. Chriſte, erbarme dich unſer.
Pred. Herr erbarme dich unſer.

Unſer Vater, der du biſt u. ſ. w.

Pred. O Herr, behüte deinen Knecht, und deine Magd.
Antw. Die auf dich ihr Vertrauen ſetzen.
Pred. O Herr, ſende du ihnen Hülfe von deinem heiligen Tempel.
Antw. Und beſchütze ſie immer und ewiglich.
Pred. Sey du ihnen eine veſte Burg.
Antw. Gegen ihre Feinde.
Pred. O Herr, höre unſer Gebet.
Antw. Und laß unſer Flehen vor dich kommen.
Pred. O Gott Abrahams, Gott Iſaacs und Gott Jacobs, ſegne dieſen deinen Knecht und dieſe deine Magd, und ſäe den Saamen des ewigen Lebens in ihre Herzen, daß ſie Alles, was ſie aus deinem heiligen Worte zu ihrem Nutzen lernen, auch durch die That erfüllen mögen. O Herr, blicke gnädig vom Himmel auf ſie nieder und ſegne ſie. Und wie du auf Abraham und Sara, zu ihrem großen Troſte, deinen Segen ſandteſt, ſo würdige auch dieſe beyden deines Segens, damit ſie deinem Willen gehorchen, unter deinem Schutze ſicher wohnen und bis zum Ende ihres Lebens in deiner Liebe bleiben, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Das folgende Gebet ſoll nicht geſprochen werden, wenn die Braut in dem Alter iſt, wo ſie nicht mehr hoffen darf, Mutter zu werden.

O barmherziger Gott, himmliſcher Vater, durch deſſen gnädige Vorſehung das menſchliche Geſchlecht vermehrt wird! Wir bitten dich, verleihe deinen Segen dieſen beyden Perſonen; laß ihre Ehe fruchtbar ſeyn; laß ſie in gottſeliger Liebe und Ehrbarkeit ſo lange zuſammen leben, daß ſie ihre Kinder chriſtlich und tugendhaft auferziehen mögen, zu deinem Preiſe und zu deiner Ehre, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

MATRIMONIO.

Y el Ministro añadirá está Bendicion,

DIOS el Padre, Dios el Hijo, y Dios el Espíritu Santo, os bendiga, conserve, y guarde; el Señor por su misericordia vuelva á vosotros los ojos de su favor, y os llene de tal manera de sus gracias y bendiciones espirituales, que despues de haber vivido en este mundo juntos en su temor, podais al fin gozar en el otro de la vida eterna. *Amen.*

Despues el Ministro, ó Clerigos, yendo á la Mesa del Señor, dirán ó cantarán este Psalmo siguiente.

Beati omnes. Psalmo 128.

BIENAVENTURADO es todo aquel, &c.
Gloria sea al Padre, al Hijo, &c.
Como era al principio, es asi ahora, &c.

O este Psalmo 67.

DIOS haya misericordia de nosotros, &c.
Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.
Como era al principio, es asi ahora, &c.

Acabado el Psalmo, el Hombre y la Muger hincados de rodillas delante de la Mesa del Señor, estando en pie el Presbitero junto á la Mesa, y volviendose hacia ellos, dirá,

Señor, apiadate de nosotros.
Resp. Christo, apiadate de nosotros.
Minist. Señor, apiadate de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.
Minist. O Señor, salva tu siervo, y sierva;
Resp. Que ponen en tí su esperanza.
Minist. O Señor, enviales socorro de tu Santuario.
Resp. Y amparalos para siempre.
Minist. Sé su torre y fortaleza,
Resp. Delante de sus enemigos.
Minist. O Señor, oye nuestro ruego.
Resp. Y llegue á ti nuestro clamor.

Minist.

O DIOS de Abraham, Dios de Isaác, Dios de Jacob, bendice á estos tus siervos, y siembra la simiente de vida eterna en sus corazones, para que lo que aprendarán de tu santa Palabra para su utilidad, lo pongan por obra. Miralos desde tu trono celestial, Señor, en tu misericordia, y bendicelos. Y como diste en otro tiempo tu bendicion á Abraham y Sara, para su gran consuelo; plegate estender de tal modo tu bendicion á estos tus siervos, que obedeciendo tu voluntad, y viviendo seguros baxo tu proteccion, continúen toda su vida en tu favor y gracia, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

No se dirá esta Oracion siguiente, quando la Muger fuere mui entrada en años.

O SEÑOR misericordioso, y Padre celestial, que haces por tu gracia que el genero humano crezca y multiplique; suplicamoste te sirvas favorecer á estas dos personas con la bendicion de fertilidad en la procreacion de hijos. Y concedeles que vivan juntos tantos años en honestidad y amor puro, que vean á sus hijos educados christiana y virtuosamente para tu honra y glória, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

NUPTIÆ.

¶ *Addet etiam Minister hanc benedictionem.*

DEUS Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus, vobis benedicat, vosque tueatur ac protegat. Dominus suo favore vos clementer respiciat; atque ita vos omni benedictione spiritali ac gratia repleat, ut in hoc sæculo sic vivatis, ut in futuro vitam æternam consequamini. *Amen.*

¶ *Tum Minister, aut Clerici, ad mensam Domini accedentes, sequentem Psalmum dicent aut cantabunt.*

Psalm. cxxviii.
BEATI omnes qui timent Dominum, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

Aut hunc Psalmum.

Psalm. lxvii.
DEUS misereatur et benedicat nobis, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

¶ *Finito hoc Psalmo, et in genua provolutis Viro et Femina ante mensam Domini, ad mensam stans Presbyter, et ad eos conversus, dicet:*

Kyrie, eleeson.
Responsum. Christe, eleeson.
Minister. Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.
Minister. Domine, salvos fac famulum tuum et ancillam tuam.
Responsum. Qui sperant in te.
Minister. Mitte eis, Domine, auxilium de sancto.
Responsum. Et eos semper protege.
Minister. Esto eis, Domine, turris fortitudinis.
Responsum. A facie inimici.
Minister. Domine, exaudi orationem nostram.
Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.

DEUS Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob! benedic his famulis tuis; et semina semen vitæ æternæ in mentibus eorum; ut, quicquid in verbo tuo utiliter didicerint, illud opere compleant. Eos, Domine, clementer de cœlis respice, et benedic ipsis. Et, quemadmodum misisti benedictionem tuam super Abraham et Saram ad eorum ingentem consolationem; ita mittere digneris tuam benedictionem super hos famulos tuos, ut, voluntati tuæ obsequentes, et semper sub protectione tua tuti, in amore tuo permaneant usque ad extremum vitæ terminum; per Dominum nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

¶ *Sequens oratio omittetur, ubi Femina jam effeta videtur.*

MISERICORS Domine, ac Pater cœlestis! cujus benigno munere genus humanum propagatur; hos famulos tuos (quæsumus) benedictione tua prosequere, ut liberorum procreatione sint fecundi; et tamdiu in sancto suo mutuo amore et vitæ honestate perseverent, donec liberos suos viderint in Christiana pietate ac virtute educatos, ad laudem et gloriam tuam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Καὶ Λειτουργὸς ταύτην τὴν εὐλογίαν προσθήσει.

Θεὸς ὁ Πατὴρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμα, εὐλογήσαι, σώσαι, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς· οἰκτιρμόνως ἐπιβλέψαι ὑμᾶς ὁ Κύριος, καὶ οὕτω πάσης πνευματικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος πληρώσαι ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῷ παρόντι βίῳ οὕτω συνοικῆτε, ἵνα ἐν αἰῶνι τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον ἔχητε. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, ἡ οἱ Κληρικοὶ εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν παριόντες, τὸν ἑξῆς Ψαλμὸν λέξουσιν, ἢ ᾄσουσι.

Ψαλ. ρκη'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ἢ Ψαλμὸν ξζ'.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Μετὰ τὸν Ψαλμὸν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἔμπροσθεν τῆς Κυριακῆς Τραπέζης γονυπετούντων, ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τῇ Τραπέζῃ ἑστὼς, καὶ στραφεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἐρεῖ·

Κύριε, ἐλέησον.
Ἀπόκρισις. Χριστὲ, ἐλέησον.
Λειτουργός. Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λειτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὴν παιδίσκην σου.
Ἀπό. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σοί.
Λειτ. Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου τόπου σου.
Ἀπό. Καὶ αὐτῶν ἀεὶ ὑπερασπίσαις.
Λειτ. Γίνου αὐτοῖς πύργος τῆς ἰσχύος.
Ἀπό. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν.
Λειτ. Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.
Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Ο Θεὸς τῶ Ἀβραὰμ, Θεὸς τῶ Ἰσαὰκ, Θεὸς τῶ Ἰακὼβ, εὐλόγησον τούτους τοὺς δούλους σου, καὶ τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς σπέρμα ἐν ταῖς αὐτῶν καρδίαις σπεῖρον, ἵνα ὅ, τι περ οὖν ἐξ ἁγίου τοῦ λόγου σου χρησίμως μάθοιεν ἂν, τῷ ἔργῳ ἀποτελῶσιν· Ἐλεημόνως ἐπ' αὐτὸς ἐπίβλεψον, Κύριε, ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ εὐλόγησον αὐτούς· Καὶ ὡς τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὴν Σάρραν εἰς μεγάλην αὐτῶν παραμυθίαν ἔπεμψας οὕτω καὶ ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου τὴν εὐλογίαν σου πέμψαι ἀξιώσαις, ἵνα τῷ θελήματί σου ὑπακούοντες, καὶ τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλισθέντες, ἐν τῇ ἀγάπῃ σου μέχρι τέλους τοῦ βίου διαμείνωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ἑξῆς Εὐχὴ παραλειφθήσεται ὁπόταν ἡ γυνὴ παρηβηκυῖα ᾖ, καὶ μηκέτι εὔχρηστος εἰς τὴν τεκνογονίαν.

ΚΥΡΙΕ πολύσπλαγχνε, καὶ Πάτερ οὐράνιε, οὗ εὐμενεστάτῳ δωρήματι αὐξάνεται τὸ ἀνθρώπινον γένος· Βοήθησον δεόμεθά σου τοῖς συζύγοις τούτοις διὰ τῆς εὐλογίας σου, ἵνα γόνιμοι ὦσιν οἱ ἄμφω τῇ παιδοποιΐᾳ, καὶ γε τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ καὶ σεμνότητι συμβιῶσιν, ὥστε ἰδεῖν τὰ τέκνα αὐτῶν Χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτως ἐκτρεφόμενα, πρὸς τὴν αἴνεσιν καὶ δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ

ANGLICANA ET GALLICA.

MATRIMONY.

O GOD, who by thy mighty power hast made all things of nothing; who also (after other things set in order) didst appoint, that out of man (created after thine own image and similitude) woman should take her beginning; and, knitting them together, didst teach that it should never be lawful to put asunder those whom thou by Matrimony hadst made one: O God, who hast consecrated the state of Matrimony to such an excellent mystery, that in it is signified and represented the spiritual marriage and unity betwixt Christ and his Church; Look mercifully upon these thy servants, that both this man may love his wife, according to thy Word, (as Christ did love his spouse the Church, who gave himself for it, loving and cherishing it even as his own flesh,) and also that this woman may be loving and amiable, faithful and obedient to her husband; and, in all quietness, sobriety, and peace, be a follower of holy and godly matrons. O Lord, bless them both, and grant them to inherit thy everlasting kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Priest say,

ALMIGHTY God, who at the beginning did create our first parents, Adam and Eve, and did sanctify and join them together in marriage; Pour upon you the riches of his grace, sanctify and bless you, that ye may please him both in body and soul, and live together in holy love unto your lives' end. *Amen.*

After which, if there be no Sermon declaring the duties of Man and Wife, the Minister shall read as followeth.

ALL ye that are married, or that intend to take the holy estate of Matrimony upon you, hear what the holy Scripture doth say as touching the duty of husbands towards their wives, and wives towards their husbands.

Saint Paul, in his Epistle to the Ephesians, the fifth Chapter, doth give this commandment to all married men; Husbands, love your wives, even as Christ also loved the Church, and gave himself for it, that he might sanctify and cleanse it with the washing of water, by the Word; that he might present it to himself a glorious Church, not having spot, or wrinkle, or any such thing; but that it should be holy and without blemish. So ought men to love their wives as their own bodies. He that loveth his wife loveth himself: for no man ever yet hated his own flesh, but nourisheth and cherisheth it, even as the Lord the Church: for we are members of his body, of his flesh, and of his bones. For this cause shall a man leave his father and mother, and shall be joined unto his wife; and they two shall be one flesh. This is a great mystery; but I speak concerning Christ and the Church. Nevertheless, let every one of you in particular so love his wife, even as himself.

Likewise the same Saint Paul, writing to the Colossians, speaketh thus to all men that are married; Husbands, love your wives, and be not bitter against them.

LE MARIAGE.

O DIEU, qui par ta puissance infinie as créé toutes choses de rien; et qui (après avoir mis les autres créatures dans leur ordre), as voulu que la femme ait pris son origine de l'homme, formé à ton image et à ta ressemblance; et qui en les unissant ensemble, nous as fait entendre qu'il n'est point permis de séparer ceux que tu as joints par le mariage; qui aussi as consacré ce saint état, et en as fait un mystère si excellent qu'il nous représente l'union mystique de Jésus-Christ avec son église; regarde, ô Dieu, dans ta miséricorde, ton serviteur et ta servante ici présens; fais que cet homme aime sa femme selon ta parole, (comme Jésus-Christ a aimé l'église son épouse, se donnant soi-même pour elle, et la chérissant comme sa propre chair;) et aussi que cette femme soit douce et complaisante à son mari, qu'elle lui soit fidèle et obéissante; et qu'elle imite les saintes et pieuses femmes dans leur modération, leur sagesse, et leur patience. O Seigneur, bénis-les tous deux, et les fais héritiers de ton royaume éternel, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Puis le prêtre dira:

LE Dieu tout-puissant, qui au commencement créa nos premiers parens, Adam et Eve, et qui les sanctifia et les joignit par mariage; répande sur vous les richesses de sa grâce, vous bénisse et vous sanctifie, afin que vous puissiez lui être agréables tant en vos corps qu'en vos ames, et vivre ensemble dans une sainte amitié tous les jours de votre vie. *Amen.*

En cas que ce jour-là il n'y ait point de sermon qui traite des devoirs entre les personnes conjointes, le ministre leur fera l'exhortation suivante.

VOUS tous qui êtes mariés, ou qui avez dessein d'entrer dans le saint état du mariage, écoutez ce que l'Ecriture saint nous dit, touchant le devoir des maris envers leurs femmes, et des femmes envers leurs maris.

Saint Paul au cinquième chapître de l'épître aux Ephesiens, donne ce commandement à tous les hommes qui sont mariés;

Vous, maris, aimez vos femmes, comme Christ a aimé l'église, et s'est donné lui-même pour elle; afin qu'il la sanctifiât, après l'avoir nettoyée dans le lavement d'eau, par la parole; afin qu'il se la rendît une église glorieuse, n'ayant ni tache, ni ride, ni autre chose semblable; mais afin qu'elle fût sainte et irréprehensible. Les maris donc doivent aimer leurs femmes comme leurs propres corps. Celui qui aime sa femme s'aime soi-même. Car personne n'a jamais eu en haine sa propre chair; mais il la nourrit et l'entretient, comme le Seigneur entretient l'église; car nous sommes membres de son corps, étant de sa chair et de ses os. C'est pourquoi l'homme laissera son père et sa mère, et se joindra à sa femme; et les deux seront une même chair. Ce mystère est grand; or je parle de Christ et de l'église. Que chacun de vous aime donc sa femme comme soi-même.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Θεε, ὁ ἀπὸ τί ποτε μὲ τὴν ἰσχυρὰν δύναμίν σου ποιήσας τὰ πάντα, ὅστις ἔτι (ἀφ' οὗ τὰ ἄλλα πράγματα ἐδιατάχθησαν) ἐπρόσταξας ἐκ τοῦ ἀνδρὸς (κτισθέντος κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωμά σου) ἵνα λάβῃ τὴν ἀρχὴν της ἡ γυναῖκα· καὶ συνδέσας αὐτοὺς ὁμοῦ, ἐδίδαξας ὅτι δὲν εἶναι ποτὲ συγχωρεμένον ἵνα χωρισθῶσιν ὅσοι ὑπὸ σᾶ καὶ διὰ μέσου τᾶ γάμου ἔγιναν ἕνα. Θεὲ ὁ προσδιωρίσας τὴν κατάστασιν τοῦ γάμου διὰ τοιοῦτο ἐξαίρετον μυστήριον, ὥστε εἰς αὐτὸ ἵνα ὑποσημένηται, καὶ παρρησιάζηται ὁ πνευματικὸς γάμος καὶ ἕνωσις ἀναμεταξὺ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας του· Ἐπίβλεψον οἰκτιρμόνως ἐπὶ τούτους τὸς δοῦλους σου, ὅπως καὶ ὁ ἄνδρας οὗτος ἀγαπήσῃ τὴν συμβίαν του κατὰ τὸν λόγον σου (καθὼς ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν νύμφην του τὴν ἐκκλησίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἔδωσε τὸν ἑαυτόν του, ἀγαπόντας καὶ θεραπεύοντας αὐτὴν, ὡς σάρκα του), καὶ ἡ γυκαῖκα αὕτη ἀγαπήσῃ ἐρασμίως, καὶ πιστῶς ὑπακούσῃ τὸν ἄνδρα της καὶ μὲ πᾶσαν ἡσυχίαν, σωφροσύνην, καὶ εἰρήνην μιμήσῃ τὰς ἁγίας οἰκοδεσποίνας. Κύριε, εὐλόγησον αὐτοὺς, καὶ χάρισόν τους τὴν κληρονομίαν τῆς αἰωνίου σου βασιλείας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει·

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεὸς, ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν κτίσας τοὺς πρώτους γονεῖς μας τὸν Ἀδὰμ κ τὴν Εὔαν, καὶ ἁγιάσας, καὶ ἑνώσας αὐτοὺς εἰς γάμον, ἂς χύσῃ ἐπάνω σας τὸ πλοῦτος τῆς χάριτός του, ἂς ἁγιάσῃ καὶ σᾶς εὐλογίσῃ, ὅπως καὶ οἱ δύω τοῦ ἀρέσητε ἐν σώματι καὶ ψυχῇ, καὶ ζήσητε ὁμοῦ μὲ ἁγίαν ἀγάπην ἕως τὸ τέλος τῆς ζωῆς σας. Ἀμην.

Μετὰ ταῦτα, ἐάν τις ὁμιλία ἐξηγοῦσα τὸ χρέος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς, μὴ διαβασθῇ, ὁ Λειτουργὸς θέλει ἀναγνώσειν τὰ ἀκόλουθα.

ΠΑΝΤΕΣ ἐσεῖς οἱ ἑνωμένοι εἰς γάμον ἢ οἱ σκοπεύοντες ἵνα μεταλάβετε τῆς ἁγίας καταστάσεως ταύτης, ἀκούσατε ὅ,τι ἡ ἁγία Γραφὴ λέγει περὶ τοῦ πρὸς τὰς συμβίας χρέους τῶν γαμβρῶν, καὶ τῶν συμβιῶν πρὸς τὰς γαμβρούς.

Ὁ Ἅγιος Παῦλος, εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν του, εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον δίδει ταύτην τὴν ἐντολὴν εἰς τοὺς ἑνωμένους εἰς γάμον. Ἄνδρες ἀγαπήσατε τὰς γυναῖκάς σας, καθὼς ὁ Χριστὸς ἔτι ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δι' αὐτὴν ἔδωσε τὸν ἑαυτόν του ὅπως τὴν ἁγιάσῃ καθαρίζωντάς την μὲ τὸν λουτρὸν τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα τὴν παραστήσῃ τοῦ ἑαυτοῦ του ἔνδοξον ἐκκλησίαν, δίχως ἀκαθαρσίαν, ἢ ῥούγας, ἢ ἄλλο τι τοιῶτον ἀλλὰ ἵνα εἶναι ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως πρέπει καὶ οἱ ἄνθρωποι ἵνα ἀγαπήσωσι τὰς συμβίας των, ὡσὰν ἴδιά των σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν γυναῖκά του τὸν ἑαυτόν του ἀγαπᾶ· ὅ,τι κἀνένας ἄνθρωπος ποτὲ ἕως τῶρα ἐμίσησε τὴν σάρκα του, ἀλλὰ τὴν ἔθρεψε καὶ ἐθεράπευσε καθὼς ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν. Ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα μέλη τοῦ σώματός του, τῆς σαρκός του, καὶ τῶν κωκκάλων του. Καὶ διατοῦτο πρέπει ὁ ἄνθρωπος ἵνα παραιτήσῃ τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, καὶ οἱ δύω θέλουσιν εἶναι, μία σάρκα. Τοῦτο τὸ μυστήριον εἶναι μέγα, ἀλλὰ ἐγὼ λαλῶ περὶ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας. Πλὴν, καθ' ἕνας ἀπὸ σᾶς μερικῶς ἂς ἀγαπήσῃ τὴν γυναῖκά του ὡσὰν τὸν ἑαυτόν του.

MATRIMONIO.

O DIO, che per la tua onnipotenza hai create tutte le cose di niente, e che parimente (dopo aver poste altre cose in ordine) assegnasti che dall' uomo (creato alla tua imagine e somiglianza) la donna ricevesse la sua origine, ed annodandogli insieme, insegnasti che non sarebbe mai lecito di separar quegli che tu hai fatti uno per Matrimonio: O Dio, che hai consacrato lo stato conjugale ad un così eccellente misterio, che in esso si vien significato, e rappresentato, il matrimonio spirituale ed unione fra Cristo e la sua Chiesa; guarda misericordiosamente questi tuoi servi, acciochè quest' uomo ami la sua moglie, secondo la tua Parola (come Cristo ha amata la Chiesa sua sposa, il quale si diede per lei, amandola e accarezzandola, come sua propria carne) e che somigliantemente, questa donna possa esser amorevole, affabile, fedele, e ubbidientemente al suo marito, ed in ogni sobrietà, quiete, e pace, segua l' esempio delle Matrone pie. O Signore, benedicigli ambidue, e fa loro la grazia d' eredare il tuo regno celeste, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Allora il Prete dirà.

IDDIO onnipotente, che al principio creò i nostri primi parenti Adamo ed Eva, e gli santificò e congiunse in matrimonio; spanda sopra di voi le ricchezze della sua grazia, vi santifichi, e vi benedica, acciochè gli piacciate in corpo ed anima, e viviate insieme in santo amore infino al fine della vostra vita. *Amen.*

Dopo che, se non vi è predica per annunziar il debito di marito e moglie, il Piovano leggerà come segue.

VOI tutti che sete maritati, o che vi proponete d' assumer il santo stato di Matrimonio, ascoltate quello che dice la Santa Scrittura circa 'l dovere dei mariti verso le lor mogli, e delle mogli verso i lor mariti.

S. Paolo nel quinto capitolo della sua Epistola agli Efesi, comanda a tutti gli uomini maritati, in queste parole. Mariti, amate le vostre mogli, siccome Cristo ha amata la sua Chiesa, e ha dato sè stesso per lei, acciochè la santificasse, e la purgasse col lavamento dell' acqua, per la parola; per presentarsela, una Chiesa gloriosa immaculata e senza ruga, o qualsisia cosa simile; anzi che fosse santa e senza difetto. Così debbono i mariti amar le lor mogli come i propri corpi. Colui che ama la sua moglie, ama sè stesso. Perchè niuno ha mai odiata la sua propria carne, anzi la nutrisce ed accarezza, come anco il Signore la Chiesa: Perchè noi siamo membra del suo corpo, della sua carne e delle sue ossa. Per questo l' uomo lascierà padre e madre, e sarà congiunto alla sua moglie, ed essi due saranno una istessa carne. Questo è un gran misterio; ma io parlo di Cristo e la Chiesa. Nulladimeno ch' ogn' un di voi in particolare ami così la sua moglie come sè stesso, *Efes.* v. 25.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Nuptiæ.

GERMANICA ET HISPANICA.

Einſegnung der Ehe.

O Gott, der du durch deine mächtige Kraft alle Dinge aus Nichts gemacht haſt, der du auch, nachdem du Alles andere geordnet, aus dem nach deinem Bilde dir ähnlich geſchaffenen Manne das Weib entſtehen ließeſt, und durch ihre beyderſeitige Verbindung lehreteſt, daß es nimmer erlaubt ſeyn ſolle, diejenigen zu ſcheiden, die du durch die Ehe vereinigt haſt! O Gott, der du den Eheſtand zu einem ſo herrlichen Geheimniſſe eingeweiht haſt, daß er die geiſtige Verbindung und Einigkeit zwiſchen Chriſtus und ſeiner Kirche bezeichnen und vorſtellen ſoll: Blicke gnädig auf dieſen deinen Knecht und dieſe deine Magd, damit dieſer Ehemann ſein Weib, nach deinem Worte, ſo lieben möge, wie Chriſtus ſeine Braut, die Kirche, liebte, für die er ſich ſelbſt dahin gegeben und die er wie ſein eigen Fleiſch gepflegt hat, und damit auch dieſe Ehefrau gegen ihren Mann liebreich, gefällig, treu und gehorſam ſeyn und in Ruhe, Zucht und Frieden, dem Beiſpiele heiliger und frommer Weiber nachfolgen möge. O Herr, ſegne ſie beyde und verleihe, daß ſie dein ewiges Reich ererben, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſoll der Prediger ſprechen:

Der allmächtige Gott, der im Anfange unſere erſten Aeltern, Adam und Eva, erſchaffen, ſie geheiligt und ehelich zuſammen gefügt hat, der ſchütte auf euch den Reichthum ſeiner Gnade, der heilige und ſegne euch, daß ihr an Leib und Seele ihm wohlgefallen und in heiliger Liebe bis an euer Ende bey einander leben möget. Amen.

Hierauf, wenn keine Predigt gehalten wird, die die Pflichten der Eheleute erklärt, ſoll der Prediger das folgende vorleſen.

Höret, ihr alle, die ihr ſchon verheirathet ſeyd, oder in den Stand der heiligen Ehe zu treten gedenkt, was uns die Schrift von der Pflicht der Männer gegen ihre Weiber, und von der Pflicht der Weiber gegen ihre Männer lehrt.

Der Apoſtel Paulus giebt in ſeinem Briefe an die Epheſer, Cap. 5, V. 25—33 allen Ehemännern dieſen Befehl: Ihr Männer, liebet eure Weiber, gleichwie Chriſtus auch geliebet hat die Gemeine, und hat ſich ſelbſt fur ſie gegeben, auf daß er ſie heiligte, und hat ſie gereiniget durch das Waſſerbad im Wort, auf daß er ſie ihm ſelbſt darſtellete eine Gemeine, die herrlich ſey, die nicht habe einen Flecken, oder Runzel, oder deß etwas, ſondern daß ſie heilig ſey und unſträflich. Alſo ſollen auch die Männer ihre Weiber lieben, als ihre eigene Leiber. Wer ſein Weib liebet, der liebet ſich ſelbſt. Denn niemand hat jemals ſein eigenes Fleiſch gehaſſet, ſondern er nähret es, und pfleget ſein, gleichwie auch der Herr die Gemeine. Denn wir ſind Glieder ſeines Leibes, von ſeinem Fleiſch, und von ſeinem Gebeine. Um deß willen wird ein Menſch verlaſſen Vater und Mutter, und ſeinem Weibe anhangen, und werden zwey ein Fleiſch ſeyn. Das Geheimniß iſt groß: ich ſage aber von Chriſto und der Gemeine. Doch auch ihr, ja ein jeglicher habe lieb ſein Weib, als ſich ſelbſt; das Weib aber fürchte den Mann.

Derſelbe Apoſtel Paulus ſpricht auch in ſeinem Briefe an die Coloſſer zu allen Ehemännern: Ihr

MATRIMONIO.

O DIOS, que por tu infinito poder criaste todas las cosas de nada, y (despues que pusiste en orden las demas criaturas) quisiste que la muger tomase su origen del hombre (formado á tu imagen y semejanza); y ayuntandolos, nos diste en ello á entender, que no es en alguna manera licito apartar los que tú has juntado y unido en santo Matrimonio; y asimismo consagraste este santo estado, a fin de representarnos por él el Misterio tan excelente del Matrimonio espiritual y de la union de Christo y su Iglesia; Mira con ojos misericordiosos estos tus siervos, y haz que este hombre áme á su muger, conforme á tu Palabra, (asi como Christo amó á la Iglesia su Esposa, dandose á sí mismo por ella, amandola y sustentandola como á su propia carne) y así mismo que esta muger sea amorosa y agradable, leal y obediente á su marido, y que en toda paz y modestia vaya empos de matronas santas y religiosas. O Señor, bendicelos á entrambos, y hazlos herederos de tu reyno eterno, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Luego dirá el Presbitero,

EL Dios Todo-poderoso, que al principio crió á nuestros primeros padres Adam, y Eva, y los santificó y ayuntó en matrimonio; derráme sobre vosotros las riquezas de su gracia, os bendiga y santifique, para que le podais complacer así en vuestros cuerpos como en vuestras almas, y vivir juntos en santo amor todos los dias de vuestra vida. *Amen.*

Despues de lo qual, si no hay Sermon que declare los deberes de Marido y Muger, el Ministro leerá lo que sigue.

TODOS los que sois casados, ó teneis intencion de tomar este santo estado de Matrimonio, oid con atencion lo que dice la S. Escritura acerca del deber de los maridos para con sus mugeres, y de las mugeres para con sus maridos.

San Pablo en el Capítulo quinto de la Epistola á los Ephesios dá este mandamiento á todos los hombres casados: Maridos, amad á vuestras mugeres, como Christo amó tambien á la Iglesia, y se entregó á sí mismo por ella, para santificarla, purificándola con el bautismo de agua por la palabra de vida, para presentársela á sí mismo Iglesia gloriosa, que no tenga mancha, ni arruga, ni cosa semejante, sino que sea santa y sin mancilla. Así tambien deben amar los maridos á sus mugeres, como á sus propios cuerpos. El que ama á su muger, á sí mismo ama. Porque nadie aborreció jamas su carne: ántes la mantiene y abriga, así como tambien Christo á la Iglesia: porque somos miembros de su cuerpo, de su carne, y de sus huesos. Por esto dexará el hombre á su padre, y á su madre, y se allegará á su muger; y serán dos en una carne. Este Sacramento es grande; mas yo digo en Christo y en la Iglesia. Empero tambien vosotros cada uno de por sí ame á su muger como á sí mismo. *Ephes.* v. 25.

Tambien el mismo Apostol, escribiendo á los Colosenses, hábla así á los hombres casados: Maridos, amad á vuestras mugeres,

LATINA ET GRÆCA.

NUPTIÆ.

DEUS! qui potenti tua virtute de nihilo cuncta fecisti; quique etiam, (rebus aliis recte dispositis) decrevisti, ut de Viro, ad imaginem et similitudinem tuam creato, Femina originem suam haberet; atque, eos copulando, docuisti, nunquam licere eos separare quos tu matrimonii vinculo unum fecisses; O Deus! qui conjugale vinculum in tam excellens mysterium consecratum voluisti; ut in ea spiritale conjugium et societam inter Christum et Ecclesiam suam significares ac repræsentares; hos famulos tuos clementer respice, ut et hic vir juxta verbum tuum uxorem diligat; sicut Christus Ecclesiam, sponsam suam, dilexit, qui seipsum pro ea tradidit; eam amando ac fovendo non secus ac suam ipsius carnem; et hæc mulier virum suum amet, et se dignam præstet, quæ ab ipso ametur; sitque ipsi fidelis ac morigera; atque in summa quiete, sobrietate, et pace, fiat sanctarum ac piarum matronarum imitatrix. Benedicas utrique, Domine; et æterni illius regni tui hæreditatem ipsis concede, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum dicet Presbyter:*

OMNIPOTENS Deus, qui in principio primos parentes nostros Adam et Evam creavit, atque eos sanctificavit, et matrimonio copulavit, effundat super vos divitias gratiæ suæ; vos sanctificet; vobisque benedicat; ut, ipsi corpore et mente accepti, in sancta dilectione simul vivere usque ad extremum vitæ vestræ terminum valeatis. *Amen.*

¶ *Postea, si non habeatur concio, in qua mutua viri ac uxoris officia declarentur, Minister ea leget, quæ sequuntur:*

VOS, quotquot aut jam conjugati estis, aut quibus sanctum conjugium inire propositum est, audite, quid dicat Scriptura sacra de mutuis virorum erga uxores, et uxorum erga viros officiis.

Sanctus Paulus, in Epistola ad Ephesios, capite quinto, maritis omnibus hæc præcipit: Viri, diligite uxores vestras, sicut et Christus dilexit Ecclesiam, et seipsum tradidit pro ea; ut illam sanctificaret, mundans eam lavacro aquæ in verbo vitæ: ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid hujusmodi; sed ut sit sancta, et immaculata. Ita et viri debent diligere uxores suas, ut corpora sua. Qui suam uxorem diligit, seipsum diligit. Nemo enim unquam carnem suam odio habuit; sed nutrit et fovet eam, sicut et Christus Ecclesiam: quia membra sumus corporis ejus, de carne ejus, et de ossibus ejus. Propter hoc, relinquet homo patrem et matrem suam, et adhærebit uxori suæ: et erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum est: ego autem dico in Christo et in Ecclesia. Verumtamen et vos singuli, unusquisque uxorem suam, sicut seipsum, diligat. *Ephes.* v. 25.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Ο ΘΕΟΣ ὁ ἐξ οὐδενὸς, τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει σου, ποιήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ (τῶν ἄλλων προευτρεπισθέντων) διατάξας ἐκ τοῦ ἀνδρὸς (κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωμά σου κτισθέντος) ἀρχὴν τῆς γενέσεως αὐτῆς λαβεῖν τὴν γυναῖκα· ὃς καὶ συνδυάσας αὐτοὺς, ἐδίδαξας μηδέποτε ἐξὸν χωρίζειν αὐτοὺς οὓς σὺ διὰ τοῦ γάμου εἰς ἓν ἐποίησας· Θεὸς, ὁ τὴν γαμικὴν τάξιν εἰς ἐξαίρετον ὅτω μυστήριον καθιερώσας, ὥστε ἐν αὐτῷ δηλονότι τὸν πνευματικὸν γάμον, καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνεσθαί τε καὶ ἀπεικονίζεσθαι· Ἵλεως ἔπιδε ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου, ἵνα ὅ, τε ἀνὴρ οὗτος ἀγαπήσῃ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατὰ τὸν λόγον σου (καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ἠγάπησεν, ὃς ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀγαπῶν καὶ θάλπων αὐτὴν ὡς τὴν ἑαυτῆ σάρκα) καί γε ἵνα ἡ γυνὴ αὕτη προσφιλὴς καὶ ἐράσμιος, πιστὴ καὶ ὑπήκοος ᾖ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ εἰρήνῃ τὰς ἁγίας καὶ εὐσεβεῖς τῶν οἰκοδεσποινῶν μιμῆται· Εὐλόγησον, Κύριε, ἀμφοτέρους, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου κληρονομεῖν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε λέξει Ἱερεύς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ὁ Θεὸς, ὁ ἐν ἀρχῇ τοὺς πρώτους γονεῖς ἡμῶν τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Ἐναν κτίσας, καὶ ἁγιάσας, ᾧ συζεύξας ἐν τῷ γάμῳ· καταχέαι ἐφ' ὑμᾶς τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἁγιάσαι καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, ἵνα τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἀρέσκητε, καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἀγάπῃ μέχρι τέλους τοῦ βίου συζῆτε. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα, ἐὰν μὴ γένηται ἡ Δημηγορία, δηλοῦσα τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια, ἀναγνώσεται ὁ Ἱερεὺς τὰ ἑξῆς.

ΠΑΝΤΕΣ οἱ ἐν ὑμῖν ἢ ἤδη γεγαμηκότες, ἢ καὶ τῆς ἁγίας τοῦ γάμου τάξεως ἀντιλαμβάνεσθαί ποτε ἐν νῷ ἔχοντες, ἀκούσατε τί λέγει ἡ ἁγία Γραφὴ περὶ τοῦ ἔργου τῶν τε ἀνδρῶν πρὸς τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καὶ τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῇ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ, πᾶσι τοῖς γεγαμηκόσιν ἀτῶσι παραγγέλλει· Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιούτων, ἀλλὰ ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει, καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅτι μέλη ἐσμέν τῆ σώματος αὐτῆ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτῆ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτῆ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτῆ γυναῖκα ὅτως ἀγαπάτω— ὡς ἑαυτόν. Ἐφεσ. ε'. κέ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitantione Ægrotantium.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

VISITATION OF THE SICK.

Hear also what Saint Peter, the Apostle of Christ, who was himself a married man, saith unto them that are married; Ye husbands, dwell with your wives according to knowledge; giving honour unto the wife, as unto the weaker vessel, and as being heirs together of the grace of life, that your prayers be not hindered.

Hitherto ye have heard the duty of the husband toward the wife. Now likewise, ye wives, hear and learn your duties toward your husbands, even as it is plainly set forth in holy Scripture.

Saint Paul, in the aforenamed Epistle to the Ephesians, teacheth you thus; Wives, submit yourselves unto your own husbands, as unto the Lord. For the husband is the head of the wife, even as Christ is the head of the Church: and he is the Saviour of the body. Therefore as the Church is subject unto Christ, so let the wives be to their own husbands in every thing. And again he saith, Let the wife see that she reverence her husband.

And in his Epistle to the Colossians, Saint Paul giveth you this short lesson; Wives, submit yourselves unto your own husbands, as it is fit in the Lord.

Saint Peter also doth instruct you very well, thus saying; Ye wives, be in subjection to your own husbands; that, if any obey not the Word, they also may without the Word be won by the conversation of the wives; while they behold your chaste conversation coupled with fear. Whose adorning, let it not be that outward adorning of plaiting the hair, and of wearing of gold, or of putting on of apparel; but let it be the hidden man of the heart, in that which is not corruptible: even the ornament of a meek and quiet spirit, which is in the sight of God of great price. For after this manner in the old time the holy women also, who trusted in God, adorned themselves, being in subjection unto their own husbands; even as Sarah obeyed Abraham calling him lord; whose daughters ye are as long as ye do well, and are not afraid with any amazement.

It is convenient that the new-married persons should receive the holy Communion at the time of their Marriage, or at the first opportunity after their Marriage.

VISITE DES MALADES.

Le même apôtre St. Paul, écrivant aux Colossiens, parle ainsi aux hommes qui sont mariés; maris, aimez vos femmes, et ne vous aigrissez point contre elles.

Écoutez aussi ce que l'apôtre St. Pierre, qui étoit lui-même marié, écrit à tous les hommes qui sont mariés; vous, maris, comportez-vous discrètement avec vos femmes, comme avec un vaisseau plus fragile, leur portant du respect, comme ceux qui êtes aussi avec elles héritiers de la grâce de vie, afin que vos prières ne soient point interrompues.

Jusques ici vous avez entendu le devoir du mari envers la femme. Maintenant, vous, femmes, écoutez et apprenez votre devoir envers vos maris, comme il vous est clairement proposé dans l'Écriture sainte.

Voici ce que St. Paul vous enseigne dans son épître aux Éphésiens; femmes, soyez sujettes à vos maris, comme au Seigneur; car le mari est le chef de la femme, comme Christ est le chef de l'église, et aussi le sauveur de son corps. Comme donc l'église est sujette à Christ, que les femmes le soient de même à leurs maris en toutes choses. Et il dit encore: que la femme révère son mari.

Le même apôtre, dans son épître aux Colossiens, vous donne cette courte leçon; femmes, soyez sujettes à vos maris, comme il est convenable selon le Seigneur.

St. Pierre aussi nous instruit saintement, parlant de cette sorte: que les femmes soient sujettes à leurs maris, afin que même s'il y en a qui n'obéissent point à la parole, ils soient gagnés sans la parole, par la conversation de leurs femmes, lorsqu'ils auront vu la pureté de votre conversation, accompagnée de crainte. Et que leur ornement ne soit point celui du dehors, par l'entortillement de cheveux, ou parure d'or, ou magnificence d'habits; mais l'homme caché, c'est-à-dire, celui du cœur, qui consiste dans l'incorruptibilité d'un esprit doux et paisible, qui est de grand prix devant Dieu. Car c'est ainsi que se paroient autrefois les saintes femmes qui espéroient en Dieu, et qui demeuroient sujettes à leurs maris; comme Sara, qui obéissoit à Abraham, l'appelant son Seigneur; de laquelle vous êtes les filles en faisant bien, lors même que vous ne craignez rien de ce que vous pourriez avoir à craindre.

Il est convenable que les nouveaux mariés fassent la Cène lorsqu'ils s'épousent, ou à la première occasion qui s'en présentera après leur mariage.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Ὁμοίως ὁ ἴδιος Ἅγιος Παῦλος, γράφων πρὸς Κολοσσαεῖς, ὁμιλεῖ οὕτως πρὸς πάντας τοὺς συνεζευγμένους. Σεῖς ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς συμβίας σας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

Ἀκούσατε ἔτι, τί καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε γυναῖκα, λέγει πρὸς τοὺς συνεζευγμένους. Σεῖς ἄνδρες κατοικήσατε μὲ τὰς συμβίας σας κατὰ τὴν γνῶσιν. Τιμῶντες τὰς γυναῖκάς σας, ὡσὰν ἀσθενέστερον ἀγγεῖον, ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, ὅπως μὴ ἐμποδισθῶσιν αἱ προσευχαί σας.

Καὶ ταῦτα μὲν ἠκούσατε περὶ τοῦ πρὸς τὰς συμβίας τῶν ἀνδρῶν χρέος. Τῶρα παρομοίως ἀκούσατε σεῖς γυναῖκες καὶ μάθετε τὸ πρὸς τὰς ἄνδρας χρέος σας καθὼς ἀπεδείχθη σαφῶς εἰς τὴν ἁγίαν Γραφήν.

Ὁ ἅγιος Παῦλος εἰς τὴν προειρημένην πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολήν, οὕτως μᾶς διδάσκει. Γυναῖκες ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, ὡς εἰς τὸν Κύριον. Ὅτι ὁ ἄνδρας εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, καθὼς ὁ Χριστὸς τῆς ἐκκλησίας εἶναι κεφαλὴ· καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Σωτῆρας τοῦ σώματος. Λοιπὸν καθὼς ἡ ἐκκλησια ὑποτάττεται εἰς τὸν Χριστὸν, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ἂς ὑποταχθῶσιν εἰς τοὺς ἄνδρας των εἰς κάθε πρᾶγμα. Καὶ πάλιν εἶπεν· Ἡ δὲ γυναῖκα ἂς ἰδῇ ὅ,τι φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Καὶ εἰς τὴν πρὸς Κολοσσαεῖς ἐπιστολὴν, ὁ ἅγιος Παῦλος μᾶς δίδει ταύτην τὴν σύντομον παραίνεσιν. Γυναῖκες ὑποταχθεῖτε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, καθὼς πρέπει εἰς τὸν Κύριον.

Καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος καλώτατα μᾶς νεθετεῖ, λέγων οὕτως. Γυναῖκες ὑποταχθῆτε εἰς τοὺς ἄνδρας σας· ὅπως ἐὰν καί τινες ἀπειθοῦσιν εἰς τὸν λόγον, κερδηθῶσι διὰ τῆς ἀναστροφῆς τῶν γυναικῶν χωρὶς λόγου, παρατηρήσαντες τὴν ἁγνὴν ἀναστροφήν σας ἐν φόβῳ. Τῶν ὁποίων τὰ ἔξωθεν στολίδια ἂς μὴ εἶναι αἱ πλεξίδες τῶν τριχῶν, καὶ τὰ χρυσάφια, ἢ ἡ ἔνδυσις φορεμάτων, ἀλλὰ ὁ κρυπτὸς ἄνθρωπος τῆς καρδίας, εἰς τὸ ἄφθαρτον τοῦ πνεύματος ἡμέρου καὶ ἡσύχου, τὸ ὁποῖον εἶναι πολυτελὲς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ οὕτως παλαιόθεν αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐστόλιζον τὸν ἑαυτόν τους, ὑποτεταγμέναι εἰς τοὺς ἰδίους ἄνδρας. Καθὼς Σάῤῥα ὑπήκουσεν εἰς τὸν Ἀβραὰμ, καλοῦσα αὐτὸν Κύριον. Τῆς ὁποίας σεῖς εἶσθε τέκνα ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

Πρέπει, οἱ νεοενωθέντες εἰς Γάμον ’να μεταλάβωσιν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Γάμου, ἢ εἰς τὴν πρώτην μετὰ τῆς ἑνώσεώς των εὐκαιρίαν.

LA VISITA AGLI AMMALATI.

Così il medesimo S. Paolo scrivendo ai Colossesi dice questo a tutti gli uomini che sono maritati. Mariti, amate le vostre mogli, e non v' innasprite contr' a loro, *Col.* iii. 19.

Ascoltate anco quello che vien detto da S. Pietro l' Apostolo di Cristo, il qual era ancora lui maritato, a quelli che sono maritati, Voi mariti, abitate con le vostre mogli secondo conoscenza, rendendo onore alla moglie come al vaso più debole, e come essendo insieme coeredi della grazia della vita, acciochè le vostre orazioni non sieno interrotte, 1 *S. Piet.* iii. 7.

Fin quì avete udito il dovere del marito verso la moglie. Ora ascoltate, ed imparate ancora voi, mogli, il dover vostro verso i vostri mariti, come viene chiaramente dichiarato nella Santa Scrittura.

S. Paolo, nella sopradetta Epistola agli Efesi, v' insegna in questa modo; mogli, siate suggette ai vostri mariti, come al Signore: Conciosiacosachè il marito sia capo della donna, siccome ancora Cristo è capo della Chiesa, ed egli stesso, è Salvator del corpo. Ma altresì, come la Chiesa è suggetta a Cristo, così le mogli deono esser suggette ai lor mariti in ogni cosa. E di nuovo dice, che la moglie abbia cura di riverire il suo marito, *Efes.* v. 22.

E nella sua Epistola a' Colossesi, S. Paolo vi dà questo breve precetto. Mogli siate suggette ai vostri mariti, come si conviene nel Signore, *Col.* iii. 18.

S. Pietro similmente v' insegna molto bene, dicendo, Voi mogli, siate suggette ai vostri mariti: acciochè, se pur ve ne sono alcuni che non ubbidiscano alla Parola, sieno per la conversazione delle mogli, guadagnati senza Parola; avendo considerata la vostra casta conversazione, ch' è in timore. Delle quali l' ornamento sia, non l' esterior dell' intrecciatura de' capelli, o di fregi d' oro, o di vestiti di robe; ma l' uomo occulto del cuore, nell' incorrotta purità dello spirito benigno, e pacifico: il quale è di gran prezzo nel cospetto di Dio: Perciochè in questa maniera ancora già s' adornavano le sante donne, che speravano in Dio, essendo suggette ai lor mariti. Siccome Sara ubbidì ad Abraham, chiamandolo Signore: del quale voi siete figliuole, facendo bene, e non temendo alcun spavento, 1 *S. Piet.* iii. 1.

Egli è espediente che lo sposo e la sposa riceverebbero la sacra Comunione al tempo del loro sposalizio, od almeno alla prima opportunità dopo che sono maritati.

THE ORDER

for the

VISITATION OF THE SICK.

When any person is sick, notice shall be given thereof to the Minister of the Parish; who, coming into the sick person's house, shall say,

PEACE be to this house, and to all that dwell in it.

When he cometh into the sick man's presence he shall say, kneeling down,

REMEMBER not, Lord, our iniquities, nor the iniquities of our forefathers: Spare us, good Lord, spare thy people, whom thou

ORDRE POUR

LA VISITE DES MALADES.

Quand quelqu'un est malade, on avertira le ministre de la paroisse, qui entrant dans la maison du malade, doit dire:

PAIX soit sur cette maison, et sur tous ceux qui y demeurent.

Quand il viendra en la présence du malade, il se mettra à genoux, et dira:

O SEIGNEUR, n'aie point mémoire de nos iniquités, ni des iniquités de nos pères. Pardonne-nous, ô bon Dieu, pardonne à ton

ΤΑΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Ἐάν τις ἀῤῥωστήσῃ, δηλοποιεῖται τοῦτο πρὸς τὸν Λειτουργὸν τῆς παροικίας, ὁ ὁποῖος ἐρχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀῤῥώστου θέλει εἰπεῖν·

ΕΙΡΗΝΗ εἰς ταύτην τὴν οἰκίαν, καὶ εἰς τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας.

Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν ἄῤῥωστον γονατίζων λέγει.

ΜΗ ἐνθυμηθῇς, Κύριε, τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδὲ τὰς ἀνομίας τῶν προγόνων· Σῶσαι ἡμᾶς, Κύριε, σῶσαι τὸν λαόν σου ὅντινα μὲ τὸ

L' ORDINE PER LA VISITA AGLI AMMALATI.

Quando alcuno sarà ammalato, se ne darà avviso al Piovano della Parocchia, il quale entrando nella casa dell' ammalato dirà.

PACE a questa casa, ed a tutti quelli che vi abitano.

Quando egli viene in presenza dell' ammalato dirà inginocchiandosi.

NON ricordarti Signore delle nostre iniquità nè delle iniquità de' nostri antenati, perdonaci, O Signore, perdona al tuo popo-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Kranken-Beſuch.

Männer, liebet eure Weiber, und ſeyd nicht bitter gegen ſie.

Hört auch was der heilige Petrus, des Herrn Apoſtel, der ſelbſt ein Ehemann war, zu den verheiratheten Männern ſpricht; Ihr Männer, wohnt bey euren Weibern mit Vernunft, und gebet den weibiſchen, als dem ſchwächſten Werkzeuge, ſeine Ehre, als auch Miterben der Gnade des Lebens, auf daß euer Gebet nicht verhindert werde.

Bis hieher habt ihr die Pflichten der Männer gegen das Weib gehört. Lernet nun auch, ihr Weiber, eure Pflichten gegen eure Männer, wie ſie in der heiligen Schrift deutlich angegeben ſind:

Der heilige Paulus belehrt euch in der vorgenannten Epiſtel an die Epheſer, Cap. 5, V. 22—24. Die Weiber ſeyn unterthan ihren Männern, als dem Herrn. Denn der Mann iſt des Weibes Haupt: gleichwie auch Chriſtus das Haupt iſt der Gemeine, und er iſt ſeines Leibes Heiland. Aber wie nun die Gemeine in Chriſto unterthan, alſo auch die Weiber ihren Männern, in allen Dingen.

Derſelbe Apoſtel giebt auch in ſeinem Briefe an die Coloſſer dieſe kurze Vermahnung: Ihr Weiber ſeyd unterthan euren Männern in dem Herrn, wie ſichs gebühret.

Der heilige Petrus aber unterrichtet euch ſehr wohl in ſeinem erſten Briefe, Cap. 3, V. 1—6. Deſſelbigen gleichen ſollen die Weiber ihren Männern unterthan ſeyn, auf daß auch die, ſo nicht glauben an das Wort, durch der Weiber Wandel ohne Wort gewonnen werden, wenn ſie anſehen euren keuſchen Wandel in der Furcht. Welcher Schmuck ſoll nicht auswendig ſeyn mit Haarflechten, Goldumhängen, oder Kleider anlegen: ſondern der verborgene Menſch des Herzens, unverrückt, mit ſanftem und ſtillem Geiſt, das iſt köſtlich vor Gott. Denn alſo haben ſich auch vorzeiten die heiligen Weiber geſchmückt, die ihre Hoffnung auf Gott ſetzten und ihren Männern unterthan waren, wie die Sara Abraham gehorſam war, und hieß ihn Herr, welcher Töchter ihr geworden ſeyd, ſo ihr wohl thut und nicht ſo ſchüchtern ſeyd.

Es iſt auch gut und ſchädlich, daß die neu verheiratheten Perſonen, gleich am Tage ihrer Trauung, oder bey der erſten Gelegenheit nach derſelben, das heilige Abendmahl empfangen.

Ordnung des Kranken-Beſuchs.

Wenn jemand krank iſt, ſo ſoll dem Prediger des Kirchſpiels Nachricht davon gegeben werden. Dieſer ſpricht bey ſeinem Eintritt in das Haus des Kranken:

Friede ſey mit dieſem Hauſe und mit allen ſeinen Bewohnern.

Wenn er in die Nähe des Kranken kommt, ſoll er niederknieen und ſprechen:

Gedenke nicht, o Herr, unſerer Miſſethaten, noch der Uebertretungen unſerer Väter! Verſchone uns, o gütiger Gott, verſchone dein Volk, das du mit

LA VISITA DE ENFERMO.

y no seais desabridos con ellas. *Col.* iii. 19.

Oid tambien lo que San Pedro, Apostol de Christo, que era tambien casado, escribe á todos los hombres que son casados: Y los maridos asimismo habitando con ellas segun ciencia, tratandolas con honor, como á vaso mugeril mas flaco, y como á herederas con vosotros de la gracia de la vida: para que no hallen estorbo vuestras oraciones. 1 *S. Ped.* iii. 7.

Hasta aquí habeis oido el deber del marido para con la muger. Ahora pues, mugeres, oid y aprended tambien vosotras vuestro deber para con vuestros maridos, como se propone claramente en la sagrada Escritura.

San Pablo en la dicha Epistola á los Ephesios, os enseña así: Las mugeres estén sujetas á sus maridos, como al Señor: porque el marido es cabeza de la muger, como Christo es Cabeza de la Iglesia, de la que él mismo es Salvador, como de su cuerpo. Y así como la Iglesia está sometida á Christo; así lo estén las mugeres á sus maridos en todo. *Ephes.* v. 22.

Y en la Epistola á los Colosenses, San Pablo os dá esta breve leccion: Casadas, estad sujetas á vuestros maridos, como conviene, en el Señor. *Col.* iii. 18.

San Pedro tambien os instruye santamente, hablando de esta manera: Asimismo las mugeres sean obedientes á sus maridos: para que si algunos no creen á la palabra, por trato de sus mugeres sean ganados sin la palabra, considerando vuestra santa vida, que es en temor. No sea el adorno de estas exterior, ó cabellera rizada, ó atavíos de oro, ó gala de vestidos: sino el hombre interior del corazon, en incorruptibilidad de un espíritu pacífico y modesto, que es rico delante de Dios. Porque así tambien antiguamente se ataviaban las santas mugeres, que esperaban en Dios, estando sujetas á sus propios maridos. Como Sara obedecia á Abraham, llamándole señor: de la qual sois hijas haciendo bien, y no temiendo ninguna perturbacion. 1 *S. Ped.* iii. 1.

Es conveniente que los Novios reciban la santa Comunion al tiempo de su Matrimonio, ó á la primera oportunidad despues de su Casamiento.

EL ORDEN DE LA VISITA DE ENFERMOS.

Quando alguna Persona está enferma, será dada noticia de ello al Ministro de la Parroquia; que viniendo á la casa de la Persona enferma, dirá,

PAZ sea á esta casa, y á todos los que moran en ella.

Y quando llegue á la presencia del enfermo, dirá arrodillandose,

O SEÑOR, no te acuerdes de nuestros pecados, ni de las iniquidades de nuestros padres. Perdonanos, buen Dios, perdona á

LATINA ET GRÆCA.

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

Similiter idem Sanctus Paulus, scribens ad Colossenses, conjugatos omnes sic alloquitur: Viri, diligite uxores vestras; et nolite amari esse ad illas. *Coloss.* iii. 19.

Audite etiam, quid maritis dicat Sanctus Petrus, Christi Apostolus, qui ipse maritus erat. Viri similiter, cohabitantes secundum scientiam, quasi infirmiori vasculo muliebri impertientes honorem, tanquam et cohæredibus gratiæ vitæ; ut non impediantur orationes vestræ. 1 S. *Petr.* iii. 7.

Huc usque audivistis officium viri erga uxorem; jam vero et vos, uxores, audite ac discite officium vestrum erga viros vestros, prout manifesto habetur in Scriptura sacra.

Sanctus Paulus, in prædicta Epistola ad Ephesios, vos his verbis docet: Mulieres viris suis subditæ sint, sicut Domino: quoniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclesiæ: ipse salvator corporis ejus. Sed, sicut Ecclesia subjecta est Christo; ita et mulieres viris suis in omnibus. Et iterum dicit: Uxor autem timeat virum suum. *Ephes.* v. 22.

Et, in Epistola ad Colossenses, paucis vos hortatur, in hunc modum: Uxores, subjicite vos viris, sicut oportet in Domino. *Coloss.* iii. 18.

Vos etiam Sanctus Petrus recte admodum instituit, dicens: Similiter et mulieres subditæ sint viris suis; ut et siqui non credunt verbo, per mulierum conversationem sine verbo lucrifiant, considerantes in timore sanctam conversationem vestram. Quarum non sit extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentorum cultus: sed qui absconditus est cordis homo, in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples. Sic enim aliquando et sanctæ mulieres, sperantes in Deo, ornabant se, subjectæ propriis viris; sicut Sara obediebat Abrahæ, Dominum eum vocans: cujus estis filiæ, benefacientes, et non pertimentes ullam perturbationem. 1 S. *Petr.* iii. 1.

¶ *Expedit, ut recens conjugati sacram Communionem participent, quum Nuptiis copulantur, aut oblata prima occasione post nuptiarum sollennia.*

ORDO PRO VISITATIONE ÆGROTANTIUM.

¶ *Cum quis ægrotat, id significabitur Parocho; qui, ingrediens domum ægroti, dicet:*

PAX huic domui, et omnibus habitantibus in ea.

¶ *Accedens ad ægrotum, dicet, flexis genibus:*

NE reminiscaris, Domine, delicta nostra, nec delicta parentum nostrorum. Parce nobis, Domine! Parce populo tuo, quem

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

Ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Παῦλος καὶ πρὸς Κολοσσαεῖς γράφων πᾶσι τοῖς γαμέταις οὕτω λεγει. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀκούσατε δὲ τί καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος τῦ Χριστῦ, καὶ αὐτὸς γαμέτης ὢν, τοις γεγαμηκόσι λέγει. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. α'. Πέτ. γ'. ζ'.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀκηκόατε περὶ τῦ πῶς ἔχειν δεῖ τὸν ἄνδρα πρὸς την γυναῖκα. Νῦν δὲ καὶ ὑμεῖς αἱ γυναῖκες ὡσαύτως ἀκούσατε καὶ καταμάθετε, πῶς χρὴ ὑμᾶς προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν, καθως ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ σαφῶς ἀπεδείχθη.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ προειρημένῃ πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῇ, οὕτως ὑμᾶς διδάσκει. Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι Σωτηρ τῦ σώματος. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Καὶ πάλιν λέγει· Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Ἐφεσ. ε'. κβ'.

Ἔτι δὲ, ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ὁ ἅγιος Παῦλος ταύτην την σύντομον παραίνεσιν ὑμῖν διδοῖ. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος εὖ μάλα νουθέλει ὑμᾶς, λέγων οὐτωσί. Αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθῶσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐκ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τῶν τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἐκόσμων ἑαυτὰς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. α'. Πέτ. γ'. α'.

Συμφέρει, ἵνα οἱ νεόγαμοι τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλάβωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γαμηλίῳ ἡμέρᾳ, ἢ ὡς τάχιστα ἂν καιρὸν ἔχωσι μετὰ τὸν γάμον αὐτῶν.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ.

Ὅταν νοσῇ τις, γνωστὸν τοῦτο γενήσεται τῷ τῆς Παροικίας Λειτουργῷ, ὃς εις την οἰκίαν τοῦ νοσοῦντος εἰσιὼν, ἐρεῖ.

ΕΙΡΗΝΗ τουτῳ τῷ οἴκῳ, καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ.

Ἡνίκα τῷ ἀσθενοῦντι παραγίνηται, γονυπετῶν, λέξει.

ΜΗ ἀναμνησθῇς, Κύριε, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, μηδὲ τῶν ἀνομιῶν τῶν προγόνων. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, φεῖσαι τῦ λαῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE VISITATION OF THE SICK.

hast redeemed with thy most precious blood, and be not angry with us for ever.

Answer. Spare us good Lord.

Then the Minister shall say,

Let us pray.

Lord, have mercy upon us.

Christ, have mercy upon us.

Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Minister. O Lord, save thy servant;

Answer. Which putteth *his* trust in thee.

Minister. Send *him* help from thy holy place;

Answer. And evermore mightily defend *him.*

Minister. Let the enemy have no advantage of *him*;

Answer. Nor the wicked approach to hurt *him.*

Minister. Be unto *him*, O Lord, a strong tower.

Answer. From the face of *his* enemy.

Minister. O Lord, hear our prayers.

Answer. And let our cry come unto thee.

Minister.

O LORD, look down from heaven, behold, visit, and relieve this thy servant. Look upon *him* with the eyes of thy mercy, give *him* comfort and sure confidence in thee, defend *him* from the danger of the enemy, and keep *him* in perpetual peace and safety; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

HEAR us, Almighty and most merciful God and Saviour; extend thy accustomed goodness to this thy servant who is grieved with sickness. Sanctify, we beseech thee, this thy fatherly correction to *him*; that the sense of *his* weakness may add strength to *his* faith, and seriousness to *his* repentance: That, if it shall be thy good pleasure to restore *him* to *his* former health, *he* may lead the residue of *his* life in thy fear, and to thy glory: or else, give *him* grace so to take thy visitation, that, after this painful life ended, *he* may dwell with thee in life everlasting; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Minister exhort the sick person after this form, or other like.

DEARLY beloved, know this, that Almighty God is the Lord of life and death, and of all things to them pertaining, as youth, strength, health, age, weakness, and sickness. Wherefore, whatsoever your sickness is, know you certainly, that it is God's visitation. And for what cause soever this sickness is sent unto you; whether it be to try your patience for the example of others, and that your faith may be found in the day of the Lord laudable, glorious, and honourable, to the increase of glory and endless felicity; or else it be sent unto you to correct and amend in you whatsoever doth offend the eyes of your heavenly Father; know you certainly, that if you truly repent you of your sins, and bear your sickness patiently, trusting in God's

VISITE DES MALADES.

peuple que tu as racheté par ton sang précieux, et ne sois point irrité contre nous à jamais.

Réponse. Pardonne-nous, ô bon Dieu.

Puis le ministre dira:

Prions Dieu.

Seigneur, aie pitié de nous.

Christ, aie pitié de nous.

Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es au cieux; &c.

Le Ministre. Seigneur Dieu, sauve ton serviteur;

Réponse. Qui met son espérance en toi.

Ministre. Envoie-lui ton secours de ton saint lieu;

Réponse. Et le soutiens toujours par ta puissance.

Ministre. Que l'ennemi n'ait aucun avantage sur lui;

Réponse. Et que le méchant n'approche point pour lui nuire.

Ministre. Sois-lui, Seigneur, une tour et une forteresse;

Réponse. Au-devant de son ennemi.

Ministre. O Seigneur, exauce nos prières;

Réponse. Et que notre cri parvienne jusqu'à toi.

Le Ministre.

O SEIGNEUR, regarde des cieux, contemple, visite, et soulage ton serviteur. Regarde-le des yeux de ta miséricorde; console-le, et lui donne une ferme confiance en toi; garantis-le du danger de l'ennemi; et le garde en paix et en sûreté perpetuelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

EXAUCE-NOUS, ô Dieu tout-puissant et très-miséricordieux, qui es notre Sauveur; étends ta bonté accoutumée sur ton serviteur qui est affligé de maladie. Nous te supplions de sanctifier cette correction paternelle dont tu le visites; que le sentiment de sa foiblesse fortifie sa foi, et rende sa repentance plus sérieuse. Si c'est ton bon plaisir de lui rendre sa première santé, qu'il passe le reste de sa vie en ta crainte et à ta gloire; ou s'il te plaît d'en disposer autrement, fais-lui la grâce qu'après avoir fini cette pénible vie, il obtienne la vie éternelle, et demeure pour jamais avec toi, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le ministre exhortera le malade de cette manière, ou autre semblable.

MON cher frère, sachez que le Dieu tout-puissant est le maître de la vie et de la mort, et de toutes les choses qui s'y rapportent, comme sont la jeunesse, la force, la santé, la vieillesse, l'infirmité, et la maladie. Ainsi, quelle que soit votre maladie, sachez certainement, que c'est Dieu qui vous visite. Et qu'elle qu'en soit la cause; soit qu'il le fasse pour éprouver votre patience afin que vous soyiez en exemple aux autres, et qu'au jour du Seigneur votre foi vous tourne à louange, à honneur, et à gloire pour votre éternelle félicité; soit qu'il vous l'envoie pour corriger en vous ce qui offense les yeux de votre Père céleste; sachez pour certain, que si vous avez une véritable et sérieuse repentance de vos péchés; si vous supportez patiemment votre maladie; si vous mettez votre confiance en la miséricorde de Dieu, par son Fils Jésus-Christ; et si

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

τιμιώτατον, αἵματί σου ἐλύτρωσας καὶ μὴ μᾶς ὀργισθῇς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόκρ. Σῶσαι ἡμᾶς, ἀγαθὲ Κύριε.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει,

Ἂς παρακαλέσωμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λειτ. Σῶσον, Κύριε τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπόκρ. Τὸν ἐλπίσαντα ἐπὶ σέ.

Λειτ. Πέμψον αὐτῷ βοήθειαν ἀπὸ τοῦ ἁγίου σου τόπου.

Ἀπόκρ. Καὶ πάντοτε ἰσχυρῶς ὑπεράσπισον αὐτόν.

Λειτ. Ἂς μὴ τὸν νικήσῃ ὁ ἐχθρός.

Ἀπόκρ. Μηδὲ ὁ πονηρὸς τὸν ἐγγίξῃ διὰ 'να τὸν βλάψῃ.

Λειτ. Γίνῃ αὐτῷ, Κύριε, πύργος δυνάμεως.

Ἀπόκρ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ του.

Λειτ. Κύριε εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μου.

Ἀπόκρ. Καὶ ἡ κραυγή μας ἂς ἔλθῃ πρὸς σέ.

Λειτουργός.

ΣΚΗΨΑΙ, Κύριε, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἔπιδε, ἐπίσκεψαι καὶ βοήθησον, τοῦτον τὸν δοῦλόν σου. Ἐπίβλεψον ἐπ' αὐτὸν μὲ τὰς ὀφθαλμὰς τοῦ ἐλέους σου· δὸς εἰς αὐτὸν θεραπείαν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα εἰς ἐσέ· διάσωσον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φύλαξον αὐτὸν, εἰς ἀκατάπαυστον εἰρήνην καὶ σωτηρίαν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ μας Παντοκράτορα Θεὲ, καὶ Σωτῆρα ἐλεημονέστατε· καὶ ἅπλωσον τὴν συνήθη ἀγαθότητά σου ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, τὸν ἐξ ἀῤῥωστίας ταλαιπωρούμενον. Ἁγίασον αὐτοῦ, δεόμεθά σου, τὴν πατρικὴν σου θεραπείαν, ὅπως ἡ αἴσθησις τῆς ἀσθενείας του, προσθέσῃ δύναμιν εἰς τὴν πίστιν του, καὶ εἰλικρινείαν εἰς τὴν μετάνοιάν του· ὥστε ἐὰν σοὶ ἀρέσει 'να τὸν καταστήσῃς εἰς τὴν προτερινὴν ὑγίειαν, ζήσῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς τε εἰς τὸν φόβον σου, καὶ τὴν δόξαν σου· εἰ δὲ μὴ χάρισόν του 'να δεχθῇ τοιουτοτρόπως τὴν ἐπισκοπήν σου, ὥστε μετὰ τὸ τέλος τῆς λυπηρᾶς ταύτης ζωῆς, ἐμπορέσῃ αὐτὸς 'να μείνῃ μετὰ σοῦ εἰς αἰώνιον ζωήν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς θέλει παρακαλέσειν τὸν ἄῤῥωστον κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παραπλησίως.

ΤΟΥΤΟ γίνωσκε, ἀγαπητὲ, ὅτι ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ εἶναι Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ πάντων τῶν πρὸς αὐτὰ ἀνηκόντων, ἤγουν, νεότητος, δυνάμεως, ὑγίειας, γηράματος, ἀσθενείας, καὶ ἀῤῥωστίας. Λοιπὸν, ὁποία καὶ ἂν ἦναι ἡ ἀῤῥωστία σου, γίνωσκε βεβαίως ὅτι εἶναι Θεοῦ ἐπισκοπή. Καὶ δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ταύτη ἡ ἀῤῥωστία σοὶ ἐστάλθη· εἴτε εἰς δοκιμὴν τῆς ὑπομονῆς σου διὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ ὅπως ἡ πίστις σου εὑρεθῇ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου ἀξιεπαίνετη, ἔνδοξη, καὶ τίμια, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης καὶ τῆς ἀπεράντου εὐδαιμονίας· εἴτε σοὶ ἐστάλθη εἰς τιμωρίαν καὶ ἐπανόρθωσιν τῶν φαινομένων εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Θεοῦ κριμάτων σου· ἔξευρε βεβαίως ὅτι ἐὰν ἀληθῶς μετανοήσῃς διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, καὶ ὑποφέρῃς Ὑπομονικῶς τὴν ἀῤῥωστίαν σου, ἐλπίζων εἰς τὸ

LA VISITAZ. DEGLI AMMALATI.

lo, il quale tu hai riscattato col tuo preziosissimo sangue, e non esser adirato contra di noi per sempre.

Risposta. Perdonaci O Signore buono.

Poi il Piovano dirà.

Oriamo.

Signore, abbi pietà di noi.

Risposta. Cristo, abbi pietà di noi.

Piovano. Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

Piovano. O Signore salva il tuo servidore.

Risposta. Il quale si confida in te.

Piovano. Mandagli aiuto dal tuo santo luogo.

Risposta. E difendilo sempremai potentemente.

Piovano. Che 'l nimico non abbia mai avvantaggio sopra di lui.

Risposta. Nè 'l maligno s' accostí mai per nuocergli.

Piovano. Siigli O Signore, una torre di fortezza.

Risposta. Dalla faccia del suo nimico.

Piovano. O Signore, esaudisci le nostre orazioni.

Risposta. E pervenga il nostro grido a te.

Piovano.

O SIGNORE riguarda giù dal cielo, considera, visita, e soccorri questo tuo servo. Riguardarlo con gli occhi della tua misericordia, dagli consolazione e ferma confidanza in Te, difendilo dal pericolo del nimico, e mantienlo in perpetua pace, e sicurezza, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

ESAUDISCICI Iddio onnipotente misericordioso, Salvator nostro; stendi la tua solita bontà, a questo tuo servo ch' è travagliato di malattia. Santificagli noi ti supplichiamo, questa tua paterna correzione; acciochè 'l sentimento della sua debolezza aggiunga forza alla sua fede, e maturità alla sua penitenza. Acciochè se ti piacesse di restituirgli la sua pristina salute, meni il rimanente della sua vita nel tuo timore, ed alla tua gloria; ovvero, dagli la grazia di ricever in tal modo la tua visitazione, che quando sarà finita questa vita penosa, vada a dimorar con Te nella vita eterna, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

E poi il Piovano esorterà l' ammalato, in questa, od altra simil forma.

CARAMENTE diletto, sappi ch' Iddio è il Signore della vita e della morte, e di tutto ciò che vi appartiene, come gioventù, forza, sanità, vecchiezza, debolezza, e malattia. Perciò, qualunque sia la vostra malattia; tenete per cosa certa che è la visitazione di Dio. E per qualsisia cagione questa malattia vi vien mandata, sia per provar la vostra pazienza ad esempio altrui, ed acciochè la vostra fede sia manifestata nel giorno del Signore, esser laudevole, gloriosa, ed onorevole, all' accrescimento di gloria ed eterna felicità; o che vi sia mandata, per corregger e migliorare in voi tutto ciò che può dispiacere al vostro Padre celeste; sappiate per cosa certa che se siete veramente penitente per i vostri peccati, e portate la vostra malattia con pazienza, confidandovi nella misericordia di Dio, per amor

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Kranken-Beſuch.

deinem theuren Blute erlöſet haſt, und zürne nicht ewig mit uns.

Antwort. Verſchone uns, gütiger Gott!

Dann ſoll er fortfahren:

Laßt uns beten:

Herr! erbarme dich unſer!

Antw. Chriſte! erbarme dich unſer!

Pred. Herr! erbarme dich unſer!

Unſer Vater, der du biſt u. ſ. w.

Pred. O Herr! erhalte deinen Diener!

Antw. Der auf dich ſein Vertrauen ſetzt.

Pred. Sende ihm Hülfe von deinem heiligen Tempel.

Antw. Und beſchütze ihn mächtig zu aller Zeit.

Pred. Laß den Feind keine Gewalt über ihn haben.

Antw. Noch die Gottloſen ſich ihm nahen, ihm zu ſchaden.

Pred. Sey du ihm, o Herr, eine veſte Burg.

Antw. Gegen ſeine Feinde.

Pred. O Herr, erhöre unſer Gebet.

Antw. Und laß unſer Flehen vor dich kommen.

Pred. O Herr, ſchaue herab vom Himmel, komm zu dieſem deinen Diener, und errette ihn; ſtehe ihn an mit den Augen deiner Barmherzigkeit; gieb ihm Troſt und ein zuverſichtliches Vertrauen auf dich, beſchütze ihn vor der Gefahr, womit der Feind ihn bedrohet, und erhalte ihn in beſtändigem Frieden, und in Sicherheit, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Erhöre uns, allmächtiger, barmherziger Gott und Heiland! Laß deine gewohnte Güte über dieſen deinen Diener ſich ausbreiten, der durch Krankheit gedrückt wird; heilige für ihn, wir bitten dich, dieſe deine väterliche Züchtigung, daß das Gefühl ſeiner Schwachheit ſeinen Glauben ſtärker und ſeine Buße ernſtlicher mache, damit er, wenn es dir gefallen ſollte, ihm ſeine vorige Geſundheit wieder herzuſtellen, die übrige Zeit ſeines Lebens in deiner Furcht und zu deiner Ehre anwenden möge, oder, wenn du es anders über ihn beſchloſſen haſt, ſo verleihe ihm Gnade, dieſe Heimſuchung ſo zu benützen, daß er, nach dieſem elenden Leben, bey dir ewig wohnen und bleiben möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſoll der Prediger den Kranken auf folgende oder eine andere ähnliche Weiſe anreden:

Vielgeliebter! Ihr ſollt wiſſen, daß der allmächtige Gott ein Herr iſt über Leben und Tod, und über alles, was dazu gehört, als Jugend, Stärke, Geſundheit, Alter, Schwachheit und Krankheit. Darum ſollt ihr auch nicht zweifeln, daß eure jetzige Krankheit, von welcher Art ſie auch ſeyn möge, eine Heimſuchung Gottes iſt, die er über euch verhängt hat, entweder um eure Geduld zum Beiſpiel für andere zu prüfen, damit euer Glaube am Tage des Herrn löblich und rühmlich erfunden werde, zur Vermehrung eurer Herrlichkeit und ewigen Glückſeligkeit, oder um dasjenige an euch zu beſſern, was den Augen eures himmliſchen Vaters mißfällt; und ihr ſollt zuverſichtlich glauben, daß dieſe Krankheit, wenn ihr ſie mit wahrhafter Bereuung eurer Sünden geduldig ertragt, auf Gottes Barmherzigkeit um ſeines geliebten Sohnes Jeſu Chriſti willen vertraut, ihm für dieſe väterliche Züchtigung demüthig dankt und euch ſeinem Willen gänzlich unterwerft, zu eurem Beſten gereichen und euch auf dem rechten

VISITACION DE LOS ENFERMOS.

tu pueblo, que tu redimiste con tu preciosa sangre, y no estés enojado con nosotros siempre.

Resp. Perdonanos, buen Señor.

Entónces el Ministro dirá,

Oremos.

Señor, apiadate de nosotros.

Christo, apiadate de nosotros.

Señor, apiadate de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

Minist. O Señor, salva tu *siervo*;

Resp. *El* qual pone en ti su confianza.

Minist. Enviale socorro de tu Santuario.

Resp. Y defiendele por siempre con tu gran poder.

Minist. En nada prevalezca el Adversario contra *él*.

Resp. Ni se acerque el malvado para dañarlo.

Minist. Séle, O Señor, torre fuerte.

Resp. Delante de su enemigo.

Minist. O Señor, oye nuestros ruegos.

Resp. Y nuestro clamor llegue á tí.

Ministro.

MIRA Señor desde el cielo, contempla, visita, alivia á *este tu siervo*. Miral*e* con ojos de misericordia, dal*e* consuelo y firme confianza en tí, defendel*e* de las asechanzas del adversario, y guardal*e* en perpetua paz y sosiego, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

OYENOS, omnipotente y muy misericordioso Dios y Salvador; extiende tu acostumbrada bondad á *este tu siervo* que está *afligido* con enfermedad. Santifical*e* esta tu paternal correccion; para que el conocimiento de su flaqueza añada fuerza á su fé, y seriedad á su arrepentimiento. Para que si te agrada restituirl*e* á su primera salud, emplee el resto de su vida en tu temor y á tu gloria: ó á lo menos dal*e* gracia para recibir de tal modo tu visitacion, que despues de acabada esta penosa vida, more contigo en vida eterna, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Presbitero exhortará al enfermo de esta, ó semejante manera:

AMADO hermano, sabed, que Dios Todopoderoso es el Señor de la vida y de la muerte, y de todas las cosas á ellas pertenecientes, como son la juventud, fuerza, sanidad, senectud, debilidad, y enfermedad. Portanto qualquiera que sea vuestra enfermedad, tened por cierto, que es una visitacion de Dios. Y qualquiera que sea la causa de haberosla enviado, ora sea para probar vuestra paciencia, afin que seais exemplo á otros, y que vuestra fé sea hallada, en el dia del Señor, digna de honra y alabanza para acrecentamiento de gloria y felicidad eterna; ora os sea enviada, para corregir y enmendar en vos todo lo que ofende á los ojos de vuestro celestial Padre; tened por sin duda, que si os arrepentis verdaderamente de vuestros pecados, y sufris con paciencia vuestra enfermedad, esperando en la misericordia de Dios, por amor de su amado Hijo Jesu Christo, y le

LATINA ET GRÆCA.

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

redemisti pretiosissimo tuo sanguine; et ne in æternum irascaris nobis.

Responsum. Parce nobis, Domine.

¶ *Tum Minister dicet:*

Oremus.

Kyrie, eleeson.

Christe, eleeson.

Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

Minister. Domine, salvum fac famulum tuum.

Responsum. Qui sperat in te.

Minister. Mitte ei auxilium de sancto tuo.

Responsum. Et semper eum potenter protege.

Minister. Nihil proficiat inimicus in eum.

Responsum. Et filius iniquitatis non appropinquet ad nocendum ei.

Minister. Esto ei, Domine, turris fortitudinis.

Responsum. A facie inimici.

Minister. Domine, exaudi orationem nostram.

Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.

RESPICE, Domine, de cœlo: intuere et adjuva famulum tuum. Respice eum oculis misericordiæ tuæ: consolare eum; et da, ut fiduciam suam in te collocet. Defende eum ab insidiis inimici; et eum in pace ac quiete perpetua custodi, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

EXAUDI nos, Omnipotens et summe misericors Deus ac Servator! extende consuetam tuam benignitatem super hunc famulum tuum morbo laborantem. Hanc paternam tuam correctionem ei (quæsumus) sanctifica; ut infirmitatis suæ sensus robur addat fidei ipsius, et pœnitentiam reddat magis sinceram. Quod si tibi visum fuerit eum pristinæ sanitati restituere; fac, ut reliquam vitam agat in timore tui, et ad gloriam tuam. Sin secus, da illi ita perferre tuam visitationem, ut, peracta vita hac ærumnosa, tecum habitet in vita æterna, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Minister ægrotum hortabitur in hunc aut similem modum:*

CARE ac dilecte! scito hoc, Deum Omnipotentem esse Dominum vitæ ac mortis, et eorum omnium quæ ad eas spectant; juventutis scilicet, roboris, sanitatis, senectutis, infirmitatis, et morborum. Quare tibi persuasissimum esto, quocunque morbi genere labores, eum a Deo visitante dispensari. Sive is tibi contigerit ad probandam patientiam tuam ad aliorum exemplum, et ut fides tua in die Domini tibi sit laudi, gloriæ, et honori, ad incrementum gloriæ ac vitæ æternæ; sive immissus sit ad corrigendum et emendandum illud, quicquid sit, quod in te offendit Patris tui cœlestis oculos; pro comperto habe, quod, si te peccatorum tuorum vere pœniteat, ac morbum tuum patienter feras, misericordiæ Dei, propter Jesum Christum, carissimum

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

τιμιωτάτῳ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπό. Φεῖσαι ἡμῶν ἀγαθὲ Κύριε.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Λειτουργός.

Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κ. τ. λ.

Λειτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπό. Τὸν ἐλπίσαντα ἐπὶ σέ.

Λειτ. Ἐξαποστείλαις αὐτῷ βοήθειαν ἐξ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπό. Καὶ ἐκ ἰσχυρῶς ὑπερασπίσαις αὐτόν.

Λειτ. Μηδὲν κατισχύσαι ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Ἀπό. Μηδὲ ἐγγίσαι ὁ πονηρὸς τοῦ βλάψαι αὐτόν.

Λειτ. Γίνου αὐτῷ, Κύριε, πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπό. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ.

Λειτ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπό. Καὶ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

ΔΙΑΚΥΨΟΝ, Κύριε, ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἔπιδε, ἐπίσκεψαι, καὶ βοήθησον τουτῳ τῷ δούλῳ σου· Ἐπίβλεψον αὐτὸν τοῖς τοῦ ἐλέους σου ὀφθαλμοῖς, δὸς αὐτῷ παράκλησιν ᾗ βεβαίαν ἐπὶ σὲ πεποίθησιν, σκέπασον αὐτὸν ἀπὸ κινδύνου τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ εἰρήνῃ καὶ, ἀσφαλείᾳ διαφύλαξον αὐτὸν δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ἡμῶν, Παντοκράτωρ Θεὸς, καὶ Σῶτερ ἐλεημονέστατε· τὴν συνήθη ἀγαθότητά σου κλῖνον ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου τῷ νοσήματι ταλαιπωρούμενον. Ἁγίασον αὐτῷ, δεόμεθά σου, τὴν πατρικήν σου παιδείαν, ἵνα ἡ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ αἴσθησις τῇ τε πίστει αὐτοῦ ἰσχὺν, καὶ τῇ μετανοίᾳ σπουδὴν προστιθῇ. Ὅπως ἐάν σοι δοκῇ εἰς τὴν προτοῦ ὑγείαν αὐτὸν ἀποκαταστῆσαι, τὸν ἐπίλοιπον αὐτοῦ βίον ἔν τε φόβῳ καὶ εἰς δόξαν σου διάγῃ· εἰ δὲ μὴ, δῴης αὐτῷ τὴν ἐπισκοπήν σου οὕτω προσδέχεσθαι, ὥστε τὸν ὀδυνηρὸν τοῦτον βίον τελευτήσαντα αὐτὸν ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ σοι συνδιαμένειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς τὸν ἀσθενοῦντα παρακαλέσει κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παραπλήσιον.

ΤΟΥΤΟ γίνωσκε, Ἀγαπητὲ, ὅτι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ Κύριός ἐστι ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ πάντων τῶν αὐτοῖς ἀνηκόντων, ἤγουν ἥβης, ἰσχύος, ὑγείας, γήρως, ἀσθενείας καὶ νοσημάτος. Τοιγαροῦν, οἱονδήποτε τὸ νόσημά σου ἂν ᾖ, ἀσφαλῶς γίνωσκε, ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπισκοπὴ ἐστι. Καὶ δι' οἱανδήποτ' αἰτίαν τοῦτό σοι ἐπιπέμπεται ἀῤῥώστημα, εἴτε πρὸς τὸ δοκιμάζειν τὴν ὑπομονήν σου εἰς παράδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ ἵνα ἡ πίστις σου ἀξιέπαινος, ἔνδοξος, καὶ τίμιος εὑρεθῇ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης, καὶ τῆς ἀπεράντου εὐδαιμονίας· εἴτε σοι ἐπιπέμπεται πρὸς τὸ κολάσαι καὶ ἐπανορθῶσαι ὁτιοῦν ἂν ᾖ ἓν σοι παράπτωμα ἐνώπιον τοῦ οὐρανίου Πατρός σου· τοῦτο δὴ ἀκριβῶς γίνωσκε, ὅτι ἐὰν ἀληθῶς μετανοήσῃς ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις σου, καὶ τὸ ἀῤῥώστημά σου εὐγνωμόνως ὑπομείνῃς, ἐπὶ τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τοῦ Ἰη-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE VISITATION OF THE SICK.

mercy, for his dear Son Jesus Christ's sake, and render unto him humble thanks for his fatherly visitation, submitting yourself wholly unto his will, it shall turn to your profit, and help you forward in the right way that leadeth unto everlasting life.

If the person visited be very sick, then the Curate may end his exhortation in this place, or else proceed.

TAKE therefore in good part the chastisement of the Lord: For (as Saint Paul saith in the twelfth Chapter to the Hebrews) whom the Lord loveth he chasteneth, and scourgeth every son whom he receiveth. If ye endure chastening, God dealeth with you as with sons; for what son is he whom the father chasteneth not? But if ye be without chastisement, whereof all are partakers, then are ye bastards, and not sons. Furthermore, we have had fathers of our flesh, which corrected us, and we gave them reverence: shall we not much rather be in subjection unto the Father of spirits, and live? For they verily for a few days chastened us after their own pleasure; but he for our profit, that we might be partakers of his holiness. These words, good *brother*, are written in holy Scripture for our comfort and instruction; that we should patiently, and with thanksgiving, bear our heavenly Father's correction, whensoever by any manner of adversity it shall please his gracious goodness to visit us. And there should be no greater comfort to Christian persons, than to be made like unto Christ, by suffering patiently adversities, troubles, and sicknesses. For he himself went not up to joy, but first he suffered pain; he entered not into his glory before he was crucified. So truly our way to eternal joy is to suffer here with Christ; and our door to enter into eternal life is gladly to die with Christ; that we may rise again from death, and dwell with him in everlasting life. Now therefore, taking your sickness, which is thus profitable for you, patiently, I exhort you, in the Name of God, to remember the profession which you made unto God in your Baptism. And forasmuch as after this life there is an account to be given unto the righteous Judge, by whom all must be judged, without respect of persons, I require you to examine yourself and your estate, both toward God and man; so that, accusing and condemning yourself for your own faults, you may find mercy at our heavenly Father's hand for Christ's sake, and not be accused and condemned in that fearful judgement. Therefore I shall rehearse to you the Articles of our Faith, that you may know whether you do believe as a Christian man should, or no.

Here the Minister shall rehearse the Articles of the Faith, saying thus,

DOST thou believe in God the Father Almighty, Maker of heaven and earth?

And in Jesus Christ his only-begotten Son our Lord? And that he was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary; that he suffered under Pontius Pilate, was crucified, dead, and buried; that he went down into hell, and also did rise again the third day; that he ascended into heaven,

VISITE DES MALADES.

vous le remerciez humblement de ce qu'il a daigné vous visiter dans sa bonté paternelle, vous soumettant entièrement à sa volonté; cette maladie vous tournera en bien, et vous avancera dans le chemin de la vie éternelle.

Si la personne visitée est fort malade, le ministre pourra finir ici son exhortation, autrement il continuera.

C'EST pourquoi prenez en bonne part le châtiment du Seigneur: car (comme le dit St. Paul au chapître douzième de l'épître aux Hébreux,) le Seigneur châtie celui qu'il aime, et fouette tout enfant qu'il avoue. Si vous endurez la discipline, Dieu se présente à vous comme à ses enfans; car qui est l'enfant que le père ne châtie point? Mais si vous êtes sans discipline, de laquelle tous sont participans, vous êtes donc des enfans supposés, et non pas légitimes. Et puisque nous avons bien eu pour châtieurs les péres de notre chair, et néanmoins nous les avons eus en révérence, ne serons-nous pas beaucoup plus soumis au Père des esprits? et nous vivrons. Car quant à ceux-là, ils nous châtioient pour un peu de temps, comme bon leur sembloit; mais celui-ci nous châtie pour notre profit, afin que nous soyons participans de sa sainteté. Ces paroles, mon cher frère, sont écrites pour notre instruction et pour notre consolation; afin que nous supportions patiemment et avec actions de grâces la correction de notre Père céleste, toutes les fois qu'il lui plaira en sa grâce de nous visiter de quelque sorte d'adversité que ce soit. Il ne doit d'ailleurs y avoir rien de plus consolant pour des chrétiens, que d'être rendus conformes à Jésus-Christ, en souffrant patiemment les adversités, les afflictions, et les maladies. Car lui-même n'est pas entré dans la joie sans avoir beaucoup souffert; et il n'a été élevé à la gloire, qu'après avoir été crucifié. Ainsi certainement, le chemin qui conduit à la joie éternelle c'est de souffrir ici avec Jésus-Christ; et la porte de la vie éternelle, c'est de mourir volontiers avec Jésus-Christ; afin que nous ressuscitions, et que nous règnions avec lui dans la gloire. Maintenant donc je vous exhorte au nom de Dieu, qu'en prenant en patience cette maladie qui vous est si salutaire, vous vous souveniez de la promesse que vous avez faite à Dieu dans votre baptême. Et parce qu'après cette vie, nous devons rendre compte au juste Juge, qui nous jugera tous sans acception de personnes; je vous prie de vous examiner vous-même et de considérer votre état, tant par rapport à Dieu que par rapport aux hommes; afin que vous accusant de vos fautes, et vous condamnant vous même, vous obteniez miséricorde de notre Père céleste pour l'amour de Jésus-Christ, et que vous ne soyiez point accusé et condamné au jour terrible de son jugement. C'est pourquoi je vous réciterai les articles de notre foi; afin que vous sachiez si vous avez la croyance qu'un chrétien doit avoir, ou si vous ne l'avez pas.

Ici le ministre le questionnera sur les articles de la foi, disant:

CROIS-TU en Dieu le Père tout-puisssant, Créateur du ciel et de la terre? Et en Jésus-Christ son Fils unique notre Seigneur; et qu'il a été conçu du Saint-Esprit; est né de la vierge Marie; qu'il a souffert sous Ponce Pilate; qu'il a été crucifié; qu'il est mort, et qu'il a été enseveli; qu'il est descendu aux

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

ἔλεος τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ προσφιλέος υἱοῦ του, καὶ ἀποδόσης εἰς αὐτὸν ταπεινὰς εὐχαριστήσεις διὰ τὴν Πατρικήν του ἐπισκοπὴν, ὑποτάσσων τελείως τὸν ἑαυτόν σου εἰς τὴν θέλησίν του, αὐτὴ ἡ ἀῤῥώστια θέλει σοὶ εἶναι εἰς ὄφελος καὶ σὲ προσδεύσειν εἰς τὸν εὐθὺ δρόμον τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Ἐὰν ἡ ἀῤῥώστιά του εἶναι μεγάλη, καὶ κινδυνεύει, τότε ὁ Ἱερεὺς τελειώνει τὴν παραίνεσίν του ἐδῶ, εἰ δὲ μὴ ἀκολουθᾷ·

ΔΕΞΟΥ λοιπὸν ταύτην τὴν τιμωρίαν τοῦ Κυρίου· Ὅτι (καθὼς ὁ ἅγιος Παῦλος λέγει εἰς τὸ ιβ'. κεφάλαιον πρὸς τὺς Ἑβραίους) Ὄντινα ὁ Κύριος ἀγαπᾷ, παιδεύει, καὶ τιμωρεῖ πάντα υἱὸν τὸν ὁποῖον παραδέχεται. Ἐὰν τὴν τιμωρίαν ὑπομένεται, ὁ Θεὸς θέλει φερθεῖν πρὸς ἐσᾶς, ὡσὰν πρὸς υἱοὺς, ἐπειδὴ ποῖος εἶναι ὁ υἱὸς, τὸν ὁποῖον ὁ πατὴρ δὲν παιδεύει; ἐὰν δὲ εἶσθαι χωρὶς τιμωρίας τῆς ὁποίας πάνλες ἔγιναν συμμέτοχοι, τότε εἶσθαι ἄρα νόθοι, καὶ ὄχι υἱοί. Ἔτι δὲ, εἴχαμεν πατέρας τῆς σαρκός μας ὡς παιδευτὰς καὶ τοὺς ἐσεβόμεθα, δὲν πρέπει λοιπὸν πολὺ περισσότερον 'να ὑποταχθῶμεν εἰς τὸν πατέρα τῶν πνευμάτων, κ' 'να ζήσωμεν; Οἱ μὲν γὰρ ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὴν ὄρεξίν τους μᾶς ἐπαίδευσαν, ὁ δὲ πρὸς ὤφελός μας ὅπως ἀπολαύσωμεν μέρος τῆς ἁγιότητός του. Ταῦτα τὰ λόγια, ἀγαθὲ ἀδελφὲ, ἐγράφθησαν εἰς τὴν ἁγίαν Γραφὴν διὰ τὴν ἡμετέραν θεραπείαν καὶ νουθεσίαν· ὅπως μὲ ὑπομονὴν, καὶ εὐχαριστίαν, ὑποφέρωμεν τὴν τιμωρίαν, τοῦ οὐρανίου Πατρός μας, ὅταν μὲ ὁποίας λογῆς δυστυχίας καὶ ἂν εἶναι τοῦ ἀρέσῃ 'να μᾶς ἐπισκέψῃ. Καὶ δὲν πρέπει οἱ Χριστιανοὶ 'να νομίσωσι μεγαλητέραν θεραπείαν παρὰ τὸ 'να ὁμοιάσωμεν τὸν Χριστὸν, ὑποφέροντες μὲ ὑπομονὴν, δυσυχείας, θλίψεις, καὶ ἀῤῥωστίας. Ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν ὑπῆγε εἰς τὴν ἄνω χαρὰ, ἀλλὰ πρῶτα ὑπόφερε λύπην· δὲν ἐμβῆκεν εἰς τὴν δόξαν τʒ πρὶν σταυρωθῇ. Τόσον ἀληθῶς, ἡ πρὸς τὴν αἰώνιον χαρὰν ὁδός μας ἀνοίγεται ὑπὸ τοῦ ἐνθάδε παθεῖν μετὰ τοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡ θύρα μας εἰς τὸ ἐμβαίνειν, εἰς αἰώνιον ζωὴν εἶναι τὸ 'να ἀποθάνωμεν προθύμως μετὰ τοῦ Χριστοῦ· ὅπως ἐγερθέντες πάλιν ἐκ θανάτου, ζήσωμεν μετ' αὐτοῦ αἰωνίως. Τῶρα, ὑποφέρων τὴν πρὸς σὲ ὠφέλιμον ἀῤῥωστίαν σου, σοὶ παραγγέλλω, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, 'να ἐνθυμηθῇς τὸ ὅ,τι ὑποσχέθῃς τοῦ Θεῦ εἰς τὸ βάπτισμά σʒ. Καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν παρούσαν ζωὴν, πρέπει 'να δόσωμεν λόγον εἰς τὸν δίκαιον κριτὴν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον πάντες θέλουσιν ἀπροσωπολήπτως κριθεῖν σὲ νουθετῶ 'να ἐξαιτάσῃς τὸν ἑαυτόν σου, ὡς πρὸς τὸν Θεὸν ϰ τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε κατηγορῶν καὶ καταδικάζων τὸι ἑαυτόν σου διὰ τὰς ἁμαρτίας σου, δυνηθῇς 'να εὕρῃς τι ἔλεος εἰς τὴν παρρουσίαν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ 'να μὴ κατηγορηθῇς καὶ κατακριθῇς εἰς τὴν φρικτὴν ἐκείνην κρίσιν. Λοιπὸν θέλω σοῦ μελετήσειν τὰ Κεφάλαια τῆς πίστεώς μας, ὅπως μάθῃς ἐὰν πιστεύῃς ἢ μὴ καθὼς πρέπει εἰς Χριστιανόν.

Ἐδῶ ὁ Λειτουργὸς λέγει τὰ Κεφάλαια τῆς πίστεως, τοιουτοτρόπως.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ σὺ εἰς τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν τʒ ἐρανʒ ϰ τῆς γῆς; Καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν του τὸν μονογενῆ, καὶ Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ

LA VISITAZ. DEGLI AMMALATI.

del suo Figliuolo Gesù Cristo, e che gli rendiate umilissime grazie per la sua Paterna visitazione, sommettendovi intieramente alla sua volontà; ridonderà a vostro avvantaggio, e vi gioverà all' avvanzamento nel vero camino che mena alla vita eterna.

Se l' infermo è molto ammalato il Piovano potrà finir quì la sua esortazione, od altrimente passar oltre.

PERCIO pigliate in buona parte il gastigo del Signore: perchè (come dice S. Paolo nel *cap.* xii. agli Ebrei) il Signore gastiga chi Egli ama, e flagella ogni figliuolo che Egli gradisce. Se voi sostenete il gastigo Iddio si presenta a voi come a figliuoli; perciochè, quale è il figliuolo che 'l padre non gastighi? Che se siete senza gastigamento, del qual tutti hanno avuta la parte loro, voi siete dunque bastardi, e non figliuoli oltr' a ciò, ben abbiamo avuti per gastigatori i padri della nostra carne, e pur gli abbiamo riveriti: non ci sottoporremo noi molto più al Padre degli spiriti, e viveremo? Conciosiacosachè quelli, per pochi giorni, come parea loro, ci gastigassero; ma questo ci gastiga per util nostro, acciochè siamo partecipi della sua santità. Ora queste parole, caro fratello, sono scritte nella Santa Scrittura, per nostra consolazione, ed instruzione, acciochè sopportiamo pazientemente e con rendimento di grazie la correzione del nostro Padre celeste, quando che sia che piaccia alla sua benignità e misericordia visitarci. E non ci doverebbe esser alcuna consolazione maggiore ad un Cristiano, quanto l' esser reso simile a Cristo, nel patire pazientemente le avversità, tribulazioni, e malattie. Perchè Egli stesso non salì alla gioia, prima di soffrire dolori; Non entrò nella sua gloria, prima di essere crocifisso. Così per certo, il nostro camino per arrivar alla vita eterna, è di patire quà giù con Cristo; ed il nostro uscio per entrar nella vita eterna è, di morir volentieri con Cristo; acciochè risuscitiamo dalla morte, per abitar con lui nella vita eterna. Perciò pigliando questa vostra malattia ch' è tanto utile per voi, pazientemente, vi esorto nel Nome di Dio di ridurvi a memoria la professione c' avete fatta a Dio nel Battesimo. E poichè dopo questa vita si ha da render conto al giusto Giudice, dal quale ogn' uno ha da esser giudicato senza risguardo di persone; v' ammonisco d' esaminar voi stesso, e lo stato vostro, così inverso Dio come gli uomini; acciochè accusando, e condannando voi stesso per le vostre proprie colpe, troviate misericordia delle mani dal nostro Padre celeste per l' amor di Gesù Cristo, e non siate accusato, e condannato a quel spaventevol tribunale. Perciò, vi reciterò gli Articoli della nostra fede, acciochè sappiate se credete come un Cristiano deve credere, o no.

Quì il Piovano reciterà gli Articoli della Fede dicendo a questo modo.

CREDI tu in Dio Padre Onnipotente, creatore del cielo e della terra?

Ed in Gesù Cristo unigenito suo Figliuolo nostro Signore? E che fu conceputo dello Spirito Santo? Nato della Vergine Maria; che patì sotto Ponzio Pilato, che fu crocifisso, morto e sepolto; che discese agl' inferi, e che anco risuscitò il terzo giorno,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Kranken-Beſuch.

Wege forthelfen werde, der zum ewigen Leben führt.

Sollte der Kranke ſehr ſchwach ſeyn, ſo mag der Prediger ſeine Ermahnung hier endigen, ſonſt aber fortfahren, wie folgt:

Darum nehmt die Züchtigung des Herrn gern an, denn, wie der heilige Paulus im zwölften Capitel des Briefes an die Hebräer ſagt, „welchen der Herr lieb hat, den züchtiget er, er ſtäupet aber einen jeglichen Sohn, den er aufnimmt. So ihr die Züchtigung erduldet, erbeut ſich euch Gott als Kindern: denn wo iſt ein Sohn, den der Vater nicht züchtiget? Seyd ihr aber ohne Züchtigung, welcher ſie alle ſind theilhaftig worden, ſo ſeyd ihr Baſtarte und nicht Kinder. Auch, ſo wir haben unſere leiblichen Väter zu Züchtigern gehabt und ſie geſcheuet, ſollten wir denn nicht vielmehr dem geiſtlichen Vater unterthan ſeyn, daß wir leben? Und jene zwar haben uns gezüchtigt wenige Tage, nach ihrem Dünken, dieſer aber zu Nutze, auf daß wir ſeine Heiligung erlangen.“ Dieſe Worte, guter Bruder, ſind zu unſerm Troſte und zu unſerer Belehrung in der heiligen Schrift aufgezeichnet, daß wir mit Geduld und Dankſagung die Züchtigung unſeres himmliſchen Vaters ertragen, ſo oft es ſeiner Güte und Gnade gefällt, durch irgend eine Trübſal uns heimzuſuchen. Auch ſollte dem Chriſten nicht tröſtlicher ſeyn, als durch geduldiges Ausharren in Widerwärtigkeiten, Beſchwerden und Krankheiten dem Erlöſer ähnlich zu werden. Denn er ſelbſt gelangte nicht zur Freude, bis er zuvor Leiden erduldet hatte, er gieng nicht zu ſeiner Herrlichkeit ein, bevor er gekreutzigt wurde. So iſt es gewiß auch unſer Weg zur ewigen Freude, wenn wir mit Chriſto leiden, und unſer Eingang in das ewige Leben, wenn wir mit Chriſto freudig ſterben, damit wir, von den Todten auferweckt, in alle Ewigkeit bey ihm wohnen mögen. Weil denn auch eure Krankheit auf ſo vielfache Weiſe nützlich für euch werden kann, ſo ermahne ich euch im Namen Gottes, tragt ſie mit Geduld, und erinnert euch deſſen, was ihr bey eurer Taufe gelobt habt. Und da wir nach dieſem Leben dem gerechten Richter werden Rechenſchaft geben müſſen, der alle ohne Anſehen der Perſon richtet, ſo bitte ich euch, prüfet euch ſelbſt und euer Betragen gegen Gott und Menſchen, damit ihr wegen eurer Fehler euch ſelbſt anklaget und verurtheilet, um bey unſerm himmliſchen Vater, um Chriſti willen, Gnade zu finden und in dem künftigen ſchrecklichen Gerichte nicht verklagt und verdammt zu werden. Darum will ich euch denn auch die Artikel unſers Glaubens vorhalten, damit ihr erkennen möget, ob ihr ſo glaubt, oder nicht glaubt, wie ein Chriſt glauben ſollte.

Hier ſoll der Prediger die Glaubens-Artikel wiederholen, indem er ſpricht:

Glaubſt du an Gott den Vater, den allmächtigen Schöpfer des Himmels und der Erde?

Und an Jeſum Chriſtum, ſeinen eingebornen Sohn, unſern Herrn, der empfangen iſt von dem heiligen Geiſte, geboren von der Jungfrau Maria, der gelitten hat unter Pontius Pilatus, gekreutzigt, geſtorben und begraben iſt, niedergefahren zur Hölle, am dritten Tage wieder auferſtanden von den Todten, aufgefahren gen Himmel, und ſitzet zur rechten Hand Gottes, des allmächtigen Vaters, von dannen er, am Ende der Welt, wiederkommen wird, zu richten die Lebendigen und die Todten?

VISITACION DE LOS ENFERMOS.

dais humildemente gracias por esta su visitacion paternal, sometiendoos en todo y por todo á su buena voludtad, os resultará en provecho y os adelantará en el camino derecho que guia á vida eterna.

Si el enfermo estuviére muy malo, podrá el Presbitero acabar aquí su Exhortacion, ó proseguir así:

POR tanto tomad en buena parte el castigo del Señor: porque el Señor al que ama castiga; y (como dice San Pablo) azota al que recibe por hijo. Si sufris la disciplina, Dios os trata como á sus hijos; porque ¿qué hijo hay á quien el padre no castigue? Mas si estais sin correccion (de la qual todos los verdaderos hijos participan), luego sois hijos bastardos, y no legitimos. Y pues hemos tenido Padres de nuestra carne que nos corrigieron, y no obstante los reverenciamos; ¿no estaremos mucho mas sujetos al Padre de los Espíritus, y viviremos? Porque aquellos por un poco de tiempo nos castigaron, como quisieron, mas este por nuestro provecho nos castiga, á fin que seamos participes de su santidad. Estas palabras, *hermano* muy *amado*, palabras son de Dios, escritas en la sagrada Escritura, para nuestra instruccion y consolacion, para que con toda paciencia y hacimiento de gracias suframos la correccion de nuestro Padre celestial, siempre que sea su voluntad visitarnos con qualquier suerte de adversidad. Allende de esto no debria cosa alguna consolar tanto á un Christiano, como ser hecho conforme á Christo, llevando en paciencia las adversidedes, infortunios, y enfermedades. Porque el mismo no subió al cielo antes de haber en gran manera padecido; y antes de entrar en la gloria fué crucificado. Así ciertamente el camino de la gloria eterna es sufrir aquí con Christo, y la puerta por donde debemos entrar en la bienaventuranza es morir de buena gana con Christo; para que podamos resucitar de entre los muertos, y reynar juntamente con él en vida eterna. Ahora pues yo os exhorto en el Nombre de Dios, á sufrir con paciencia esta enfermedad, que os es de tanta utilidad y provecho; y á tener en continua memoria la promesa, que hicisteis á Dios en vuestro Bautismo. Y porquanto despues de esta vida debemos dar cuenta al Justo Juez, el qual nos juzgará á todos sin respecto de personas; yo os amonesto que os examineis á vos *mismo*, y á vuestro estado, así para con Dios, como para con los hombres; afin que acusandoos y condenandoos vos *mismo* por vuestras propias faltas, podais recibir gracia de la mano de vuestro Padre celestial por amor de Christo, y no seais acusado y condenado en el dia del juicio tremendo. Y para este efecto, recitaré sumariamente los Articulos de nuestra fé, para que sepais si creeis como Christiano, ó no.

Aquí el Ministro recitará los Articulos de la Fé, diciendo así:

CREES en Dios el Padre Omnipotente, Hacedor de cielo y tierra?

Y en Jesu Christo su unigenito Hijo nuestro Señor? Y que fue concebido por el Espiritu santo; que nació de la Virgen Maria; que sufrió debaxo de Poncio Pilato, fué crucificado, muerto y sepultado; que descendió á los infiernos, y resucitó al

LATINA ET GRÆCA.

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

ejus Filium, innitens; ipsique demisso animo gratias egeris pro paterna ejus visitatione, te ipsum prorsus subjiciens illius voluntati, in tuam cedet utilitatem; teque promovebit in recta via, quæ ducit ad vitam æternam.

¶ *Si æger, qui visitatur, vehementer laboret, tum Minister hic exhortandi finem facere poterit, aut pergere.*

QUAMOBREM, æquo animo feras hanc castigationem Domini: quippe (prout dicit Sanctus Paulus, in Epistola ad Hebræos, capite duodecimo) quem diligit Dominus, castigat; flagellat autem omnem filium quem recipit. In disciplina perseverate. Tanquam filiis, vobis se offert Deus. Quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinam estis, cujus participes facti sunt omnes, ergo adulteri et non filii estis. Deinde patres quidem carnis nostræ, eruditores habuimus, et reverebamur eos: non multo magis obtemperabimus Patri spirituum, et vivemus? Et illi quidem in tempore paucorum dierum, secundum voluntatem suam, erudiebant nos; hic autem, ad id quod utile est, in recipiendo sanctificationem ejus. Hæc verba, mi frater, in sacra Scriptura propter consolationem et institutionem nostram, scripta sunt, ut patienter, et cum gratiarum actione, feramus castigationem Patris nostri cœlestis, quotiescunque ipsi, pro sua propensa in nos benignitate, visum fuerit, nos adversis quibuscunque rebus immissis visitare. Neque etiam Christianis hominibus acceptius quicquam esse deberet, quam fieri similes Christo in adversis, ærumnis, morbisque patienter perferendis. Neque enim ille ad gaudium ascendit, antequam passus esset; et non ante ingressus est in gloriam, quam crucifixus esset. Ita profecto cum Christo pati, via est ad gaudium sempiternum; et alacriter cum Christo mori, aditus est ad vitam æternam; ut, a morte suscitati, cum ipso vivamus in æternum. Jam vero moneo, ut morbum tuum, qui tot modis tibi salutaris est, patienter feras; teque exhortor, in nomine Dei, ut eorum recorderis, quæ in baptismo coram Deo professus es. Quandoquidem autem, post hanc vitam, ratio reddenda est justo judici, a quo omnes oportet judicari; obtestor, ut teipsum tuaque omnia probes; nempe quomodo tibi cum Deo, cumque hominibus, conveniat; ut scilicet, dum teipsum accusas ac judicas propter delicta tua, invenias misericordiam apud Patrem nostrum cœlestem propter Christum, et non accuseris aut judiceris in tremendo illo judicio. Recitabo igitur, te audiente, fidei nostræ articulos, ut experiaris, utrum ea credas an non, quæ Christianum oportet credere.

¶ *Hic Minister Articulos Fidei recitabit in hunc modum:*

CREDIS in Deum, Patrem Omnipotentem, Creatorem cœli et terræ, et in Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum, qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et sepultus; descendit ad inferos, tertia die resur-

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ

σοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, πεποιθώς, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς ταπεινοφρόνως αὐτῷ εὐχαριστήσῃς, τῷ θελήματι αὐτοῦ παντελῶς ὑποτασσόμενος, εἰς τὸ συμφέρον σοι περιστήσεται, καὶ τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν εἰς τὴν αἰώνιον ζωήν σε προβιβάσει.

Ἐὰν ὁ κάμνων λίαν νοσῇ, τότε ὁ Κηδεμὼν, ἐνταῦθα τῇ παραινέσει αὐτοῦ τέλος ἂν ἐπιθείη, ἢ καὶ ἄλλως προΐοι.

ΣΤΕΡΓΕ οὖν τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου· Καὶ γὰρ (ὡς φησιν ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῷ ιβ' πρὸς τοὺς Ἑβραίους κεφαλαίῳ) Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς προσφέρεται ὁ Θεός. Τίς γάρ ἐστιν ὁ υἱὸς, ὃν οὐ παιδεύει ὁ πατήρ; εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ, καὶ οὐκ υἱοί. Εἶτα, τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐντρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευον, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ. Ταῦτα τὰ ῥήματα, ἀγαθὲ ἀδελφὲ, ἐν ἁγίᾳ τῇ Γραφῇ πρὸς τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν καὶ νουθεσίαν γέγραπται, ἵνα εὐγνωμόνως καὶ εὐχαρίστως τὴν τοῦ Πατρὸς ἐπουράνιου ἡμῶν παιδείαν ὑπομένωμεν, ὁπωσοῦν δόξειεν ἂν τῇ εὐμενεστάτῃ χρηστότητι αὐτοῦ οἱαδήποτε συμφορᾷ ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι. Καί γε οὐκ ἂν μείζων γένοιτο τοῖς Χριστιανοῖς παράκλησις, ἢ τὸ συμμορφοῦσθαι τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ τὰς δυσπραγίας, θλίψεις, ᾗ νόσους πράως καὶ εὐγνωμόνως φέρειν· Ἐκεῖνος γὰρ αὐτὸς εἰς τὴν χαρὰν οὐκ ἀνέβη πρὶν ἢ τὴν ὀδύνην πεπονθέναι· οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ πρὶν ἢ σταυρωθῆναι· Ὡσαύτως ἄρα καὶ ἡμῖν ἡ ὁδὸς εἰς χαρὰν τὴν αἰώνιόν ἐστιν ἡ ἐνταῦθα ὑπομονὴ ἐν τῷ συμπάσχειν τῷ Χριστῷ· καὶ ἡ θύρα ἡμῶν δι' ἧς ἂν εἰσέλθοιμεν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, τὸ συναποθανεῖν ἐστι τῷ Χριστῷ· ὅπως ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν, ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ αὐτῷ συμπαραμένωμεν. Διόπερ ἐν τῷ Ὀνόματι τοῦ Θεοῦ παρακαλῶ σε τὴν ἁρῤῥωστίαν σου οὕτω σοι συμφέρουσαν ἐπιεικῶς ὑπομένειν, ᾗ διὰ μνήμης ἔχειν τὴν ὁμολογίαν, ἣν ἐν τῷ βαπτισμῷ σου τῷ Θεῷ ὡμολόγησας. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τοῦτον τὸν βίον λόγον δοῦναι χρὴ τῷ δικαίῳ Κριτῇ, ὑφ' οὗ πάντες ἀπροσωπολήπτως κριθήσονται, νουθετῶ σε δοκιμάζειν σεαυτὸν καὶ τὰ σὰ, πῶς ἔχει πρός τε τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἵνα σεαυτοῦ τὰ παραπτώματά σου κατηγορῶν καὶ κατακρίνων, παρὰ τοῦ οὐρανίου Πατρὸς ἕνεκα τοῦ Χριστοῦ τὸ ἔλεος εὕρῃς, καὶ μὴ κατηγορηθῇς, μηδὲ κατακριθῇς ἐν τῷ φρικτῷ ἐκείνῳ κρίματι. Διὸ τὰ κεφάλαια τῆς πίστεως ἡμῶν διεξελεύσομαι, ἐφ' ᾧ διαγνῶναί σε, εἰ ἄρα ἀληθῶς καὶ ὡς τῷ Χριστιανῷ πρέπει πιστεύεις ἢ μή.

Ἐνταῦθα ὁ Λειτουργὸς διεξελεύσεται τὰ τῆς Πίστεως κεφάλαια οὑτωσὶ λέγων.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ ᾗ τῆς γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ συλληφθέντα αὐτὸν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου· παθόντα αὐτὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς ᾅδου· καὶ ᾗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

THE VISITATION OF THE SICK.

and sitteth at the right hand of God the Father Amighty; and from thence shall come again at the end of the world, to judge the quick and the dead?

And dost thou believe in the Holy Ghost; the holy Catholick Church; the Communion of Saints; the Remission of sins; the Resurrection of the flesh; and everlasting life after death?

The sick person shall answer,

All this I stedfastly believe.

Then shall the Minister examine whether he repent him truly of his sins, and be in charity with all the world; exhorting him to forgive, from the bottom of his heart, all persons that have offended him; and if he hath offended any other, to ask them forgiveness; and where he hath done injury or wrong to any man, that he make amends to the uttermost of his power. And if he hath not before disposed of his goods, let him then be admonished to make his Will, and to declare his Debts, what he oweth, and what is owing unto him; for the better discharging of his conscience, and the quietness of his Executors. But men should often be put in remembrance to take order for the settling of their temporal estates, whilst they are in health.

These words before rehearsed may be said before the Minister begin his Prayer, as he shall see cause.

The Minister should not omit earnestly to move such sick persons as are of ability to be liberal to the poor.

Here shall the sick person be moved to make a special Confession of his sins, if he feel his conscience troubled with any weighty matter. After which Confession, the Priest shall absolve him (if he humbly and heartily desire it) after this sort.

OUR Lord Jesus Christ, who hath left power to his Church to absolve all sinners who truly repent and believe in him, of his great mercy forgive thee thine offences: And by his authority committed to me, I absolve thee from all thy sins, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. *Amen.*

And then the Priest shall say the Collect following.

Let us pray.

O MOST merciful God, who, according to the multitude of thy mercies, dost so put away the sins of those who truly repent, that thou rememberest them no more; Open thine eye of mercy upon this thy servant, who most earnestly desireth pardon and forgiveness. Renew in *him*, most loving Father, whatsoever hath been decayed by the fraud and malice of the devil, or by *his* own carnal will and frailness; preserve and continue this sick member in the unity of the Church; consider *his* contrition, accept *his* tears, asswage *his* pain, as shall seem to thee most expedient for *him*. And forasmuch as *he* putteth *his* full trust only in thy mercy, impute not unto *him his* former sins, but strengthen *him* with thy blessed Spirit; and, when thou art pleased to take *him* hence, take *him* unto thy favour, through the merits of thy most dearly beloved Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

VISITE DES MALADES.

enfers, et que le troisième jour il est ressuscité des morts; qu'il est monté aux cieux; qu'il est assis à la droite de Dieu le Père tout-puissant; et que de là il viendra à la fin du monde, pour juger les vivans et les morts? Et crois-tu au Saint-Esprit? Crois-tu la sainte Eglise universelle; la communion des saints; la rémission des péchés; la résurrection de la chair; et la vie éternelle après la mort?

Le malade répondra:

Je crois tout cela fermement.

Alors le ministre l'examinera pour connoître s'il a une véritable repentance de ses péchés, et s'il a de la charité pour tous les hommes; l'exhortant de pardonner de tout son cœur à tous ceux qui peuvent l'avoir offensé; s'il a offensé quelqu'un, de lui en demander pardon; et s'il a fait tort ou injure à quelque personne, de lui faire satisfaction autant qu'il lui sera possible. En cas qu'il n'ait pas auparavant fait une dernière disposition de ses biens, il l'exhortera à faire son testament, tant à déclarer ce qu'il doit, que ce qui lui est dû, et cela pour la décharge de sa conscience, et pour le soulagement des exécuteurs de son testament. Mais il est à propos d'avertir souvent chacun de mettre ordre à ses affaires, pendant que l'on est en santé.

Tout ceci peut se faire avant ou après la prière, selon que le ministre le jugera convenable.

Le ministre ne doit point oublier d'exhorter avec instance les malades qui ont du bien, à user de libéralité envers les pauvres.

En cas que la conscience du malade lui reproche quelque chose d'important, il sera exhorté de faire une confession détaillée de ses péchés. Après laquelle confession, le prêtre lui donnera l'absolution en cette forme, s'il la lui demande avec humilité et avec instance.

NOTRE Seigneur Jésus-Christ, qui a laissé à son église la puissance d'absoudre tous les pécheurs qui se repentent et qui croient en lui véritablement; veuille te pardonner tes offenses par sa grande miséricorde: et en son autorité qui m'est commise, je t'absous de tous tes péchés, au nom du Père, et du Fils, et du Saint-Esprit. *Amen.*

Puis le prêtre dira la collecte suivante.

Prions Dieu.

O DIEU très-miséricordieux, qui selon la multitude de tes compassions, effaces tellement les forfaits de ceux qui sont touchés d'une véritable repentance, que tu ne t'en veux plus souvenir; regarde en ta miséricorde ton serviteur notre frère, qui désire très-ardemment le pardon et la rémission de ses péchés. Repare en lui, ô Père de grâce, tout ce qui y a été corrompu par la ruse et la malice du diable, ou par la perversité et l'infirmité de sa propre chair; conserve et retiens ce malade dans la communion de ton église, comme l'un de ses membres; aie égard à sa contrition, reçois ses larmes, et soulage ses douleurs, selon que tu connoîtras lui être salutaire. Et puisqu'il met toute sa confiance en ta seule miséricorde, qu'il te plaise de ne lui point imputer ses fautes passées, mais de le fortifier par ton bon Esprit; et quand il te plaira de le retirer de cette vie, reçois-le dans ton ciel, par les mérites de Jésus-Christ ton Fils bien-aimé notre Seigneur. *Amen.*

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἀπέθανε καὶ ἐτάφη, κατέβη εἰς τὸν ᾅδη, καὶ ὅτι τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνέστη ἐκ νεκρῶν; ὅτι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος Πατρὸς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ μέλλει 'να ἔλθῃ εἰς τὰ τέλει τοῦ αἰῶνος 'να κρίνῃ τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς νεκρούς;

Πιστεύεις καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον; εἰς τὴν ἁγίαν καὶ καθολικὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων, εἰς τὴν τῶν ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν ἀνάστασιν; καὶ εἰς τὴν μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ὁ Ἄῤῥωστος ἀποκρίνεται.
Ταῦτα πάντα σταθερῶς πιστεύω.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐξαιτάζει ἐὰν διὰ τὰς ἁμαρτίας τʒ ἀληθῶς μετανοεῖ, ᾧ ἀγαπᾷ τὸς ἀνθρώπους· νʒθετῶν αὐτὸν 'να συγχωρέσῃ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας του τοὺς ὑβρίσαντας αὐτὸν, καὶ ἐὰν αὐτὸς ὕβρισε τινὰ, 'να ζητήσῃ συγχώρεσειν· καὶ ἐὰν αὐτὸς ἔβλαψεν ἢ ἀδίκησε τινὰ 'να ἀνταποδώσῃ κατὰ τὸ ἔσχατον τῆς δυνάμεώς του. Ἐὰν δὲ καὶ δὲν ἐδιόρισε τὰ ὑπάρχοντά τʒ, ὰς παρακαλεσθῇ 'να κάμῃ τὴν διαθήκην του, καὶ 'να φανερώσῃ τὰ χρέη του, καὶ τί τοῦ χρεωστοῦν οἱ ἄλλοι· διὰ 'να ἐλαφρώσῃ εὐκολώτερα τὴν συνείδησίν του, ᾧ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τὸν Ἐπιτρόπων του. Πάντες ὅμως πρέπει 'να νουθετοῦνται συχνάκις πρὸς τὴν διαταγὴν τῶν κοσμικῶν ὑπαρχόντων των ἐν ᾧ ὑγιαίνουσι.

Τὰ ἄνω προειρημένα, λέγονται ἔτι πρὶν ὁ Λειτουργὸς ἀρχίσῃ τὴν Προσευχήν του κατὰ τὴν διακρισίν του

Ὁ δὲ Λειτουργὸς δὲν πρέπει 'να λείψῃ εἰς τὸ παρακαλεῖν τοὺς ἀῤῥώστους ὅπως φερθῶσιν ἐλευθερίως πρὸς τοὺς πτωχούς.

Τότε ὁ Λειτουργὸς συμβουλεύει εἰς τὸν ἄῤῥωστον τὴν ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν του, ἐὰν αἰσθάνεται τὴν συνείδησίν του ὑπό τινος βαρείας ἁμαρτίας ἐνοχλημένην· καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησιν ταύτην, ὁ Λειτουργὸς θέλει τὸν συγχωρέσειν (ἐὰν ταπεινῶς καὶ ἐγκαρδιακῶς τὸ ἐπιθυμήσῃ) τοιουτοτρόπως·

Ο ΚΥΡΙΟΣ μας Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ δώσας δύναμιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν του συγχωρέσεως ἁμαρτωλῶν ἀληθῶς μετανοούντων καὶ εἰς αὐτὸν πιστευόντων, ὰς συγχωρέσῃ τὰς ἁμαρτίας σου διὰ τοῦ μεγάλου του ἐλέους· Καὶ διὰ τὴν ὑπὸ αὐτοῦ εἰς ἐμὲ δοθεῖσαν ἐξουσίαν· σὲ συγχωρῶ πάσας τὰς ἁμαρτίας σου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τῦ Υἱῦ ᾧ τῦ ἁγίυ Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν ἀκόλεθον Συναπτήν·

Ὰς παρακαλέσωμεν.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεὲ, ὁ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας τῶν ἀληθῶς μετανοούντων, καὶ παντελῶς ἀλησμονῶν αὐτὰς· τὸν τῆς εὐσπλαγχνίας σου ὀφθαλμὸν ἄνοιξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τὸν θερμῶς ἐπιθυμοῦντα συγγνώμην ᾧ συγχώρεσιν. Ἀνανέωσον εἰς αὐτὸν, ἐλεημονέστατε Πατέρα, ὅ,τι διὰ τὴν πανουργίαν καὶ πονηρίαν τοῦ διαβόλου, ἢ διὰ τὴν σαρκικὴν του θέλησιν καὶ ἀσθένειαν ἐμαράνθη εἰς αὐτὸν, φύλαξον ᾧ τήρησον τὸ ἄῤῥωστον τοῦτο μέλος εἰς τὴν ἑνότητα τῆς ἐκκλησίας, ἴδε τὴν ταπείνωσίν του δέξου τὰ δάκρυά του, καταπράϋνον τοὺς πόνους

LA VISITAZ. DEGLI AMMALATI.

ch' egli salì in cielo, e che siede alla destra di Dio Padre Onnipotente e che di là verrà di nuovo alla fin del mondo per giudicare i vivi ed i morti?

E credi tu nello Spirito Santo: la Santa Chiesa Cattolica, la Comunione de' Santi, la remission de' peccati, la risurrezione della carne, e la vita eterna dopo la morte?

L' Ammalato risponderà.

Io credo tutte queste cose fermamente.

Allora il Piovano esaminerà s' egli si pente veramente de' suoi peccati, e s' è in carità con tutti; esortandolo di perdonar dal più profondo del cuore a tutti quelli che l' hanno offeso, e se dal canto suo ha offeso alcuno domandar loro perdono; e se ha fatto torto ad alcuno, che ne faccì risarcimento, quanto gli sarà possibile. E se non ha prima disposto de' suoi beni, ch' egli sia ammonito di far il suo testamento, e palesare i suoi debiti, quanto deve, e quanto è dovuto a lui, per tanto maggior discarico della sua coscienza, e quiete de' suoi eredi. Ma altri doverebbero esser spesso esortati a metter in ordine i fatti loro temporali mentre godono ancora la salute.

Queste parole sopradette, si possono dire prima ch'il Piovano cominci la sua Preghiera, come stimerà più convenevole.

Il Piovano non doverebbe tralasciare d' ammonir caldamente l' ammalato, (se ha il modo) d' usar liberalità inverso i poveri.

Qui l' ammalato sarà ammonito di far una perfetta Confessione de' suoi peccati, se senta la sua coscienza aggravata da qualche cosa di momento. E dopo la Confessione, il prete l' assolverà, (s' egli lo desidera umilmente e di cuore) in questo modo.

IL nostro Signor Gesù Cristo il quale ha lasciato potestà alla sua Chiesa d' assolver ogni peccatore che si pente sinceramente, e crede in lui, ti perdoni, per la sua gran misericordia, le tue offese: e per la sua autorità commessami, Io t' assolvo di tutti i tuoi peccati, nel Nome del Padre, e del Figliuolo, e dello Spirito Santo. *Amen*

E poi il prete reciterà la Colletta seguente.

Oriamo.

O DIO misericordiosissimo, che secondo la moltitudine delle tue misericordie togli via in tal modo i peccati di quelli che sono penitenti, che tu non te ne ricordi più; Apri l' occhio della tua compassione sopra questo tuo servo, che ne brama perdono, e remissione. Rinuova in lui (O Padre misericordiosissimo) tutto ciò ch' è decaduto per la fraude e malizia del diavolo, o per la sua propria fragilità o volontà carnale; mantieni e continua questo membro ammalato nell' unità della tua Chiesa; abbi risguardo alla sua contrizione, aggradisci le sue lagrime, mitiga il suo male, secondo che gli vedrai più ispediente. E poi ch' egli ripone tutta la sua confidenza nella tua misericordia, non imputargli le sue colpe passate;

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Kranken-Beſuch.

Und glaubſt du an den heiligen Geiſt, eine heilige allgemeine chriſtliche Kirche, Gemeinſchaft der Heiligen, Vergebung der Sünden, Auferſtehung des Fleiſches, und ein ewiges Leben?

Der Kranke ſoll antworten:

Alles dieß glaube ich veſt.

Dann ſoll der Prediger unterſuchen, ob der Kranke ſeine Sünden aufrichtig bereuet, und in Liebe und Frieden mit allen Menſchen lebt; er ſoll ihn ermahnen, allen, die ihn beleidigt haben, vom Grunde ſeines Herzens zu verzeihen, und das Unrecht oder den Schaden, den er anderen zugefügt haben mögte, nach ſeinen äußerſten Kräften wieder gut zu machen. Sollte er auch wegen ſeines Vermögens noch nichts verordnet haben, ſo ſoll er ermahnt werden, ſein Teſtament zu machen und zur Beruhigung ſeines Gewiſſens und zur Erleichterung derer, die ſeinen letzten Willen vollziehen ſollen, anzugeben, was er andern ſchuldig iſt oder von andern zu fordern hat. Doch ſollen die Menſchen öfters erinnert werden, ihre zeitlichen Angelegenheiten in Ordnung zu bringen und darüber zu beſtimmen, während ſie noch geſund ſind.

Der Prediger kann über das vorbemerkte auch dann ſchon zu dem Kranken ſprechen, ehe er mit ihm zu beten anfängt.

Auch ſollte der Prediger nicht unterlaſſen, ſolche Kranken, die Vermögen beſitzen, zur Freygebigkeit gegen die Armen zu ermuntern.

Hierauf ſoll er den Kranken anhalten, ihm ein beſonderes Bekenntniß ſeiner Sünden abzulegen, wenn er ſein Gewiſſen durch irgend etwas Wichtiges beſchwert fühlt: und nach dieſem Bekenntniß ſoll ihm der Prediger, wenn er es demüthig und herzlich verlangt, die Abſolution auf folgende Weiſe ertheilen:

Unſer Herr Jeſus Chriſtus, welcher ſeiner Kirche die Gewalt gegeben hat, allen wahrhaft bußfertigen und gläubigen Sündern den Erlaß ihrer Sünden zu verkündigen, der vergebe dir, nach ſeiner großen Barmherzigkeit, deine Uebertretungen: und von ihm dazu bevollmächtigt, verkündige ich dir die Vergebung aller deiner Sünden, im Namen Gottes des Vaters, und des Sohnes und des heil. Geiſtes. Amen.

Dann ſoll der Prediger die folgende Collecte ſprechen:

O barmherzigſter Gott, der du nach der Menge deiner Gnadenerweiſungen die Sünden der wahrhaft Bußfertigen ſo hinweg thuſt, daß du ihrer nicht weiter gedenkſt! Oeffne das Auge deiner Erbarmung über dieſen deinen Diener, der ernſtlich zu dir um Gnade und Verzeihung flehet. Erneuere in ihm, allgütiger Vater, was irgend durch Trug und Bosheit des Teufels, oder durch ſeinen eigenen fleiſchlichen Willen und durch ſeine Schwachheit verdorben worden iſt; erhalte dieß kranke Mitglied ferner in der Einigkeit der Kirche; ſtehe ſeine Zerknirſchung an, laß dir ſeine Thränen wohlgefallen und lindere ſeine Schmerzen, wie du weißt, daß es ihm am erſprießlichſten iſt; und da er ſein volles Vertrauen einzig auf deine Barmherzigkeit ſetzt, ſo rechne ihm ſeine vorigen Sünden nicht zu, ſondern ſtärke ihn mit dem Troſte deines Geiſtes, und wenn es dein Wille iſt, ihn von hier abzufordern, ſo nimm

VISITACION DE LOS ENFERMOS.

tercero dia; que subió al cielo, y está sentado á la diestra de Dios Padre Omnipotente; y de allí vendrá á juzgar á los vivos y los muertos?

Y crees en el Espíritu Santo; la santa Iglesia Catholica; la Comunion de los Santos; la remision de pecados; la resurreccion de la carne: y vida eterna despues de la muerte?

La Persona enferma responderá,

Todo eso lo creo firmemente.

Entónces el Presbitero examinará, si se arrepiente de sus pecados, y está en caridad con todos, exhortandole á perdonar de todo corazon á los que le hubieren hecho algun agravio; y si él ha agraviado á alguno, á que le satisfaga, en quanto le sea posible. Y si no ha hecho testamento, que lo haga, y declare lo que debe, y le es debido, para descargo de su conciencia, reposo y alivio de sus testamentarios. Pero todos deben ser amonestados á menudo á que arreglen sus negocios temporales mientras tienen salud.

Las palabras susodichas pueden ser recitadas antes que el Presbitero comience la Oracion, segun juzgare conveniente.

El Presbitero no debe persuadir é incitar al enfermo, (si tuviere medios), á liberalidad para con los pobres.

Aquí se inducirá al enfermo á hacer confesion particular, si siente su conciencia cargada de alguna cosa de importancia. Despues de la qual confesion, el Presbitero le dará la absolucion (si la desea humilde y cordialmente), en esta forma.

NUESTRO Señor Jesu Christo, el qual dió á su Iglesia poder de absolver á todos los pecadores que deveras se arrepienten, y creen en él, te perdone tus pecados por su gran misericordia: Y por su autoridad conferida, yo te absuelvo de todos tus pecados, En el Nombre del Padre, y del Hijo, y del Espíritu Santo. *Amen.*

Despues de esto el Presbitero dirá esta Colecta.

Oremos.

O DIOS todo-misericordioso, que segun la multitud de tus misericordias, borras de tal manera los pecados de los que verdaderamente se arrepienten, que no te acuerdas mas de ellos; ábre los ojos de tu gracia sobre *este tu siervo*, que desea de todo su corazon la remision de sus pecados. Renueva en *él* (Padre clementisimo) todo lo que ha sido depravado, ora sea por la astucia y malicia del diablo, ó por su voluntad carnal y su fragilidad; guarda y haz que continúe este miembro enfermo en el cuerpo de tu Iglesia, considera su contricion, recibe sus lagrimas, y alivia sus dolores, segun que tu sabes le es mas conveniente y saludable. Y porquanto pone toda su confianza en tu misericordia, plegate no imputarle sus pecados pasados: antes bien fortalece*lo* con tu santo Espíritu; y quando te pluguiere llamar*lo* á tí, toma*lo* baxo tu proteccion, mediante los meritos de tu amado Hijo Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

rexit a mortuis; ascendit in cœlos; sedet ad dexteram Dei, Patris Omnipotentis; inde venturus est judicare vivos et mortuos?

Num etiam credis in Spiritum Sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem, peccatorum remissionem, carnis resurrectionem, et vitam æternam post mortem?

¶ *Ægrotus respondebit,*

Firmiter credo ista omnia.

¶ *Tum Minister quæret, an ipsum suorum omnium peccatorum vere pœniteat, et omnes homines Christiana caritate complectatur, exhortans illum, ut, a quibuscunque injuria affectus fuerit, iis omnibus ignoscat ex animo; et, si aliquos ipse offenderit, roget ut ignoscatur sibi. Si quos autem injuria aut contumelia affecerit, pro viribus satisfaciat. Et si nondum testamentum scripserit, moneatur ut testamento rebus suis consulat, ac declaret quantum habeat æris alieni, quantumque ipsi sit in tabulis et nominibus; ut eo pacto, scilicet, ipsius conscientiæ, et quieti testamentariæ procurationi præpositorum, melius prospiciatur. Verum operæ pretium foret mortales omnes sæpe admonere, ut, dum prospera fruuntur valetudine, rebus suis testamento caveant.*

¶ *Superiora verba a Ministro haberi possunt ante precationem, prout ipsi visum fuerit.*

¶ *Videat Minister, ne omittat divites serio exhortari, ut liberales sint erga pauperes.*

¶ *Hic monebitur æger, ut peccata sua privatim confiteatur, si in re ulla magni momenti gravatam conscientiam sentiat. Qua finita confessione, Presbyter (si id ægrotus suppliciter atque ex animo petierit) eum absolvet in hunc modum:*

DOMINUS noster, Jesus Christus, qui reliquit Ecclesiæ suæ potestatem absolvendi omnes peccatores vere pœnitentes et in eum credentes, ipse, pro ingenti misericordia sua, delicta tua tibi condonet. Ego vero, auctoritate ipsius mihi commissa, absolvo te ab omnibus peccatis tuis, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter dicet sequentem collectam.*

Oremus.

CLEMENTISSIME Deus! qui juxta multitudinem miserationum tuarum, ita deles peccata eorum quos peccatorum suorum vere pœnitet, ut eorum amplius non recorderis; aperi oculos misericordiæ tuæ super hunc tuum famulum, qui veniam et remissionem peccatorum efflagitat. In eo renova (Pater amantissime) quicquid in eo, astu ac malitia Satanæ, aut ipsius carnali concupiscentia, aut humana fragilitate, corruptum est. Conserva et custodi infirmum hoc membrum in unitate Ecclesiæ; illius contritionem respice, illius lacrymas accipe; illius dolorem mitiga, prout tibi visum

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

νεκρῶν· καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· καὶ ἐκεῖθεν ἔρχεσθαι μέλλοντα κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον μετὰ τὸν θάνατον;

Ἀποκριθήσεται ὁ νοσῶν,

Ταῦτα πάντα στερρῶς πιστεύω.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς αὐτὸν ἐξετάσει, εἰ ἄρα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ πρὸς πάντας ἀπαξαπλῶς ἀνθρώπους ἀγάπην ἔχει· προτρέπων αὐτὸν ἐκ βάθους τῆς καρδίας συγγνώμην ἔχειν πᾶσι τοις εἰς αὐτὸν ἁμαρτοῦσι, καὶ εἰ ἄλλοις τισὶν αὐτὸς προσέκρουσεν, συγγνώμην παρ' αὐτῶν αἰτεῖν· καὶ ὅπου δήποτέ τινα ὕβρισεν ἢ ἠδίκησεν, ὡς μάλιστα δυνάμεως ἔχει, ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ. Εἰ δὲ μήπω διέθετο τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τότε παρακαλείσθω τὴν διαθήκην ποιεῖσθαι, καὶ δηλῶσαι τὰ χρεωφειλήματα, εἴτ' ἄλλοις παρ' αὐτοῦ, ἢ αὐτῷ παρ' ἄλλων ὀφειλόμενα, διά τε τὸν τῆς συνειδήσεως ἀποφορτισμὸν, καὶ τὴν τῶν διαθήκης αὐτοῦ ἐπιμελητῶν ἡσυχίαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ πολλάκις ὑπομιμνήσκεσθαι δεῖ τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα τὸν βίον καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἔτι ὑγιαίνοντες διαθῶνται.

Τὰ ἄνω προειρημένα δύναιτ' ἂν λέγεσθαι πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι τὸν Λειτουργὸν τῆς αὐτοῦ προσευχῆς, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

Τῷ δὲ Λειτουργῷ οὐ παραλειπτέον τοὺς κάμνοντας τοὺς ἐν εὐπορίᾳ ὄντας σπουδαίως παρορμᾶν, πρὸς τὸ τῇ ἐλευθεριότητι χρῆσθαι εἰς τοὺς πένητας.

Ἐνθάδε παραινεθήσεται ὁ νοσῶν τὴν κατ' εἶδος ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ τῷ Ἱερεῖ ποιεῖσθαι, εἰ δῆτα αἰσθήσεται συνειδότος βαρεῖ τινι πράγματι ταρασσομένου. Μεθ' ἣντινα ἐξομολόγησιν, ὁ Ἱερεὺς ἀπολύσει αὐτὸν τόνδε τὸν τρόπον (ἐὰν ταπεινοφρόνως καὶ ἐκ καρδίας τοῦτο αἰτῆται.)

ΚΥΡΙΟΣ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ δύναμιν καταλιπὼν τοῦ ἀπολῦσαι πάντας ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀφείη σοι τὰ παραπτώματά σου· καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ μοι ἐγκεχειρισμένῃ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπολύω σε, ἐν Ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Ἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τότε δὲ ὁ Ἱερεὺς λέξει τὴν ἑξῆς Συναπτήν.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεὸς, ὁ, κατὰ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, οὕτω τὰ τῶν ἀκιβδήλως μετανοούντων ἀνομήματα ἐξαλείφων, ὡστε αὐτῶν μηκέτι μεμνῆσθαι· Ἄνοιξον τὸν τοῦ ἐλέου σου ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἀφέσεως καὶ συγγνώμης ἐκτενέστατα ἐφιέμενον. Ἀνανέωσον ἐν αὐτῷ, ὦ προσηνέστατε Πάτερ, πᾶν ὁ, τιοῦν εἴτε τῇ πανουργίᾳ καὶ κακίᾳ τοῦ διαβόλου, εἴτε τῇ σαρκικῇ αὐτοῦ θελήσει καὶ ἀσθενείᾳ παλαιωθέν· σῶσον, Κύριε, καὶ διαφύλαξον τοῦτο τὸ νοσοῦν μέλος ἐν τῇ ἑνότητι τῆς Ἐκκλησίας· βλέπε τὴν σύντριψιν αὐτοῦ, ἀπόδεξαι τὰ δάκρυα, τὴν ὀδύνην καταπράϋνον, ὡς μάλιστά σοι δόξειεν ἂν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE VISITATION OF THE SICK.

Then shall the Minister say this Psalm [as *far* as the 17th verse.]

In te, Domine, speravi. Psalm lxxi.

IN thee, O Lord, have I put my trust; &c.
Glory be to the Father, and to the Son, &c.
As it was in the beginning, is now and, &c.

Adding this,

O SAVIOUR of the world, who by thy Cross and precious Blood hast redeemed us, Save us, and help us, we humbly beseech thee, O Lord.

Then shall the Minister say,

THE Almighty Lord, who is a most strong tower to all them that put their trust in him, to whom all things in heaven, in earth, and under the earth, do bow and obey, be now and evermore thy defence; and make thee know and feel, that there is none other Name under heaven given to man, in whom, and through whom, thou mayest receive health and salvation, but only the Name of our Lord Jesus Christ. Amen.

And after that shall say,

UNTO God's gracious mercy and protection we commit thee. The Lord bless thee, and keep thee. The Lord make his face to shine upon thee, and be gracious unto thee. The Lord lift up his countenance upon thee, and give thee peace, both now and evermore. *Amen.*

A Prayer for a sick child.

O ALMIGHTY God, and merciful Father, to whom alone belong the issues of life and death; Look down from heaven, we humbly beseech thee, with the eyes of mercy upon this child now lying upon the bed of sickness: Visit *him*, O Lord, with thy salvation; deliver *him* in thy good appointed time from *his* bodily pain, and save *his* soul for thy mercies' sake: That if it shall be thy pleasure to prolong *his* days here on earth, *he* may live to thee, and be an instrument of thy glory, by serving thee faithfully, and doing good in *his* generation; or else receive *him* into those heavenly habitations, where the souls of them that sleep in the Lord Jesus enjoy perpetual rest and felicity. Grant this, O Lord, for thy mercies' sake, in the same thy Son our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, ever one God, world without end. *Amen.*

A Prayer for a sick person, when there appeareth small hope of recovery.

O FATHER of mercies, and God of all comfort, our only help in time of need; We fly unto thee for succour, in behalf of this thy servant, here lying under thy hand in great weakness of body. Look graciously upon *him*, O Lord; and the more the outward man decayeth, strengthen *him*, we beseech thee, so much the more continually with thy grace and holy Spirit in the inner man. Give *him* unfeigned repentance for all the errors of *his* life past, and stedfast

VISITE DES MALADES.

Après le ministre dira ce Pseaume.

Ps. lxxi.

ETERNEL, je me suis retiré vers toi; &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Ajoutant aussi ceci:

O SAUVEUR du monde, qui par ta croix et par ton sang précieux nous as rachetés, sauve-nous et nous aide, nous t'en supplions, ô Seigneur.

Alors le ministre dira:

LE Seigneur tout-puissant, qui est une tour et une forteresse à tous ceux qui mettent leur confiance en lui; sous le pouvoir duquel tout ce qui est au ciel, en la terre, et sous la terre flechit et se soumet, soit dès maintenant et à jamais ta défense, et te fasse connoître et sentir, qu'il n'y a point d'autre nom sous le ciel donné aux hommes, auquel et par lequel tu puisse recevoir santé et salut, sinon le seul nom de notre Seigneur Jésus-Christ. *Amen.*

Et il dira après cela:

NOUS te recommandons à la grâce, à la miséricorde, et à la protection de Dieu. Le Seigneur te bénisse et te conserve. Le Seigneur fasse luire sa face sur toi, et te soit propice. Le Seigneur retourne son visage envers toi, et te donne la paix dès maintenant et à jamais. *Amen.*

Prière pour un enfant malade.

DIEU tout-puissant, et Père miséricordieux, à qui seul appartiennent les issues de la vie et de la mort; regarde du ciel, des yeux de ta miséricorde, cet enfant maintenant abattu dans un lit d'infirmité. Aie soin de lui, ô Dieu, selon ta gratuité; délivre-le de ses douleurs corporelles au temps convenable que tu as ordonné, et sauve son ame pour l'amour de ta miséricorde; que si c'est ton bon plaisir de prolonger ses jours sur la terre, il vive à toi, et soit un instrument de ta gloire, en te servant fidèlement, et en faisant du bien tous les jours de sa vie: mais si tu en disposes autrement, qu'il te plaise de le recevoir en ces célestes demeures, où les ames de ceux qui dorment au Seigneur Jésus jouissent d'en repos et d'une felicité éternels. Seigneur, exaucenous par ta miséricorde, en ce même Jésus-Christ ton Fils notre Seigneur, qui vit et qui règne avec toi et avec le Saint-Esprit, un seul Dieu éternellement. *Amen.*

Prière pour une personne malade, lorsqu'il n'y a pas grande apparence qu'elle relève de maladie.

O PERE de miséricorde, et Dieu de toute consolation, qui es notre seule aide en temps de nécessité; nous recourons à toi et nous implorons ton secours en faveur de ton serviteur, qui est ici abattu sous ta main en grande foiblesse et en grande langueur de corps. Regarde-le en ta miséricorde, ô Seigneur; et plus son homme extérieur déchoit, fortifie-le d'autant plus en l'homme intérieur par la grâce du Saint-Esprit, Donne-lui une véritable et sincère repentance de toutes les fautes de sa vie passée, et une ferme foi en

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

τῳ, καθὼς σοὶ φανῇ ὅτι θέλει τῷ συμφέρειν. Καὶ ἐπειδὴ ὅλην τὴν ἐλπίδα του βάνει εἰς τὸ ἔλεός σῳ μόνον, μὴ μελετήσῃς τὰς ἀπελθάσας ἁμαρτίας του, ἀλλὰ ἐνδυνάμωσον αὐτὸν μὲ τὸ εὐλογητόν σου Πνεῦμα, καὶ ὅταν σοὶ ἀρέσειν 'να τὸν φέρῃς ἀπ' ἐδῶ, μετακόμισέ τον εἰς τὴν εὐμένειάν σου, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπεραγαπητῷ Υἱῷ σῳ Ἰησῷ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει τὸν ἀκόλουθον Ψαλμόν.

Ψαλ. οα'. ἕως ιζ'. στίχον.

Εἰς ἐσὲ ἤλπισα Κύριε, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. }

Προσθέσας τοῦτο.

ΣΩΤΗΡΑ τοῦ κόσμου, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς διὰ μέσου τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τιμίου σου αἵματος, σῶσόν μας, καὶ βοήθησόν μας ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν Κύριε.

Ἔπειτα ὁ Λειτουργὸς λέγει.

Ο ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ Θεὸς, ὅστις εἶναι πύργος δυνάμεως εἰς πάντας τὲς ἐλπίζοντας εἰς αὐτὸν, καὶ τὸν ὁποῖον πάντα τὰ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν προσκυνοῦσι καὶ ὑπακούουσιν ἂς γίνῃ ἡ παντοτινή σῳ ὑπεράσπισις· καὶ ἂς σὲ κάμῃ 'να μάθῃς Ϗ 'να αἰσθανθῇς, ὅτι δὲν εὑρίσκεται ὑπὸ τὸν ἐρανὸν ἄλλον ὄνομα, πρὸς τὸν ἄνθρωπον δοσμένον εἰς τὸ ὁποῖον καὶ διὰ τὸ ὁποῖον, ἐμπορεῖς 'να λάβῃς ὑγίειαν, καὶ σωτηρίαν, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησῷ Χριστῷ. Ἀμήν.

Ὕστερον λέγει τοῦτο.

ΣΕ συστένομεν εἰς τὴν χάριν, εὐσπλαγχνίαν, καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ἂς εὐλογίσῃ Ϗ σὲ φυλάξῃ, ἂς λάμψῃ τὸ πρόσωπόν του ἐπάνω σου, καὶ ἂς σὲ ἐλεήσῃ. Ὁ Κύριος ἂς φέρῃ τοὺς ὀφθαλμούς τῳ ἐπὶ σὲ καὶ ἂς σοὶ δώσῃ εἰρήνην, τῶρα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Προσευχὴ διὰ ἄῤῥωστον βρέφος.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, Ϗ ἐλεημονέστατε Πατέρα εἰς τὸν ὁποῖον μόνον ἀνήκουσιν αἱ τύχαι ζωῆς καὶ θανάτου· ἐπίβλεψον ἀπὸ τοῦ ὐρανῦ, ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν, μὲ ὀφθαλμὺς εὐσπλαγχνίας, ἐπὶ τῦτο τὸ βρέφος τὸ κείμενον τῶρα εἰς τὸν κράβατον τῆς ἀῤῥωστίας. Ἐπίσκεψαί το, Κύριε, με τὴν σωτηρίαν σου, φύλαξαί το εἰς τὸν εὐπρόσδεκτον καιρόν σου ἀπὸ τὸ σωματικόν του νόσημα, καὶ σῶσον τὴν ψυχήν του διὰ τοῦ ἐλέυς σῳ. Ὅπως ἐὰν σοὶ ἀρέσῃ 'να τοῦ μακρύνῃς τὴν ζωὴν κάτω εἰς τὴν γῆν ἐδῶ, ζήσῃ εἰς ἐσὲ, καὶ γίνῃ, ὄργανον τῆς δόξης σου, πιστῶς ὑπηρετούμενόν σε, καὶ ὠφελάμενον τὴν γενεάν του, εἰ δὲ μὴ δέξου το εἰς τὰς ὐρανίας κατοικίας, ὅπῳ αἱ ψυχαὶ τῶν κεκοιμημένων εἰς τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν χαίρουλαι τὴν ἀνάπαυσιν καὶ εὐτυχίαν αἰώνιον. Χαρισόν μας τοῦτο, ὦ Κύριε, διὰ τὸ ἔλεός σῳ εἰς αὐτὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν σου, καὶ Κύριον ἡμῶν, τὸν ζῶντα καὶ βασιλεύοντα μετὰ σῦ, Ϗ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε ἕνας Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ ἀῤῥώστου τινὸς μὴ ἔχοντος πολλὰς ἐλπίδας 'να ὑγιαίνῃ.

ΠΑΤΕΡΑ εὐσπλαγχνίας, καὶ Θεὲ πάσης θεραπείας, μόνη μας βοήθεια εἰς καιρὸν ἀνάγκης, προστρέχομεν εἰς ἐσὲ διὰ βοήθειαν ἐκ μέρους τούτῳ τοῦ δούλου σῳ, τῷ ὑπὸ τὴν χειράν σου κειμένῳ, εἰς μεγάλην ἀσθένειαν σώματος. Ἐπί-

LA VISITAZ. DEGLI AMMALATI.

anzi fortificalo con lo tuo Spirito benedetto e quando ti piacerà levarlo da questa vita, ricevilo nella tua grazia, per i meriti del tuo dilettissimo Figliuolo Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Poi il Ministro reciterà questo Salmo, dal pricipio fino al versetto diciasettesimo.

In te, Domine, speravi. Sal. 71.

SIGNORE, io mi son confidato in Te, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

Aggiugnendo questo.

O SALVATOR del mondo, che ci hai riscatati per la tua croce e sangue prezioso, salvaci, e soccorrici, noi tene supplichiamo umilmente o Signore.

E poi il Piovano dirà.

L'IDDIO onnipotente, il qual' è una torre fortissima a tutti quelli che pongono la lor confidenza in lui, al quale tutte le cose che sono in cielo, ed in terra, e sotto la terra, ubbidiscono, sia ora e per sempre la tua difesa, e ti faccia sapere e sentire, che non c' è alcun altro Nome sotto 'l cielo, dato all' uomo, nel quale, nè per il quale, tu possi ricevere santità, e salute, se non il Nome del nostro Signore Gesù Cristo. *Amen.*

E dopo quello dirà.

NOI ti raccomandiamo alla grazia, misericordia, e protezione di Dio, il Signore ti benedica, e ti guardi, Il Signore facci risplender il suo volto sopra di te, e ti sia propizio. Il Signore alzi la sua faccia sopra di te, e ti dia pace, ed ora ed in eterno. *Amen.*

Preghiera per un fanciullino ammalato.

IDDIO onnipotente, e Padre misericordioso, a cui solo appartengono gli esiti della vita, e della morte; riguarda giù dal cielo, noi te ne supplichiamo umilmente, con gli occhi di compassione sopra questo bambino ch' è adesso nel letto di malattia. Visitalo o Signore, con la tua salute: liberalo al tempo del tuo bene placito dal suo male corporale, e salvagli l' anima per la tua misericordia. Acciochè se ti piacerà prolungarli la vita quaggiù in terra, egli viva a te, e sia instromento della tua gloria servendoti fedelmente, e facendo del bene nella sua generazione, se non accoglilo in quelle celesti abitazioni, dove le anime di quelli che dormono nel Signore Gesù Cristo godono d' un riposo e felicità eterna. Facci questa grazia, O Signore, per tua misericordia, in esso Gesù Cristo tuo Figliuolo e nostro Signore, che vive e regna con Te e lo Spirito Santo, sempre un Dio, ne' secoli de' secoli. *Amen.*

Preghiera per un' ammalato, quando ci sarà poca apparenza di guarigione.

O PADRE di misericordie, e Dio di ogni consolazione, unico nostro aiuto al tempo di bisogno, ricorriamo a te per soccorso da parte di questo tuo servitore, giacendo qui sotto la tua mano, in gran debolezza di cor-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Kranken-Beſuch.

ihn in deine Gnade auf, um der Verdienſte deines geliebteſten Sohnes unſeres Herrn willen. Amen.

Dann ſoll der Prediger den 71ſten Pſalm bis zum 19ten Verſe leſen.

Herr, ich traue auf dich! u. ſ. w.
Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfang, u. ſ. w.

Auch ſoll er hinzuſetzen:

O Heiland der Welt, der du uns durch dein Kreutz und durch dein theures Blut erlöſet haſt, demüthig bitten wir dich, errette uns, o Herr, und hilf uns. Amen.

Darauf ſoll der Prediger ſprechen:

Der allmächtige Gott, der allen, die ihm vertrauen, eine veſte Burg iſt, und vor dem ſich alles beugt und dem alles gehorcht, was im Himmel, auf der Erde und unter der Erde iſt, der ſey nun und ewig dein Schirm und dein Schutz, und laſſe dich erkennen und empfinden, daß kein anderer Name unter dem Himmel den Menſchen gegeben iſt, in welchem und durch welchen du Geſundheit und Seligkeit erlangen mögeſt, denn allein in dem Namen unſers Herrn, Jeſu Chriſti. Amen.

Und dann ſoll er noch ſprechen:

Wir befehlen dich der Gnade und Obhut des barmherzigen Gottes. Der Herr ſegne dich und behüte dich. Der Herr laſſe ſein Angeſicht leuchten über dich, und ſey dir gnädig. Der Herr erhebe ſein Angeſicht auf dich und gebe dir Friede, nun und in Ewigkeit. Amen.

Gebet für ein krankes Kind.

O allmächtiger Gott und barmherziger Vater, der du allein über Leben und Tod entſcheideſt. Demüthig bitten wir dich, blicke mit den Augen deiner Gnade vom Himmel herab auf dieſes Kind, das hier auf dem Krankenbette liegt; ſey ihm nahe mit deiner Hülfe; befreye es, ſobald du es für gut findeſt, von den Schmerzen ſeines Leibes, und errette ſeine Seele um deiner Barmherzigkeit willen. Gefällt es dir, ſeine Tage hier auf Erden zu verlängen, ſo laß es dir leben, ein Werkzeug deiner Ehre werden, das dir treulich diene und ſeinen Zeitgenoſſen gutes thue: ſonſt aber nimm es in jene himmliſche Wohnungen auf, wo die Seelen aller derer, die in dem Herrn Jeſu entſchlafen ſind, immerwährender Ruhe und Glückſeligkeit genießen. Verleihe dieſes, o Herr, um deiner Barmherzigkeit willen, durch denſelben deinen Sohn, unſern Herrn Jeſum Chriſtum, der mit dir und dem heiligen Geiſt, ein einiger Gott, lebt und regiert in alle Ewigkeit. Amen.

Gebet für einen Kranken, zu deſſen Geneſung ſich nur wenig Hoffnung zeigt.

O Vater aller Barmherzigkeit, Gott alles Troſtes, du einzige Hülfe in der Zeit der Noth! Zu dir nehmen wir unſere Zuflucht und beten für dieſen deinen Diener, der hier, unter deiner Hand, in großer Schwachheit des Leibes darnieder liegt. O Herr, blicke erbarmend auf ihn herab und ſtärke ihn um ſo mehr mit deiner Gnade und deinem heiligen Geiſte am innern Menſchen, je mehr ſein äußerer Menſch abnimmt. Gieb daß er ungeheuchelte Reue über alle Fehler ſeines vergangenen Lebens fühle, und veſt an deinen Sohn, Jeſum Chriſtum, glaube, daß ſeine Sünden durch deine Barmherzigkeit hinweggenommen und die Vergebung derſelben

VISITACION DE LOS ENFERMOS.

Despues rezará el Presbitero este Psalmo,

In te Domine, speravi. Psal. 71.

EN tí, Jehova, he esperado, no sea yo, &c.
Gloria sea al Padre, y al Hijo: &c.
Como era al principio, es así ahora: &c.

Añadiendo esto:

O SALVADOR del mundo, que por tu Cruz y preciosa Sangre, nos has redimido, salvanos, y ayudanos; te suplicamos humildemente, ó Señor.

Entónces el Ministro dirá,

EL Señor Omnipotente que es torre fuerte á todos los que ponen su confianza en él, al qual todas las cosas en cielo, y tierra, y debaxo de la tierra se inclinan y obedecen, sea ahora y siempre tu defensa, y te haga conocer y sentir, que no hay otro Nombre debaxo del cielo dado al hombre, en quien y por quien tú puedas recibir salud y salvacion, sino solamente el Nombre de nuestro Señor Jesu Christo. *Amen.*

Y despues de esto dirá,

A LA Misericordia y proteccion clemente de Dios te encomiendo. El Señor te bendiga y guarde. El Señor haga resplandecer su cara sobre tí, y te sea clemente. El Señor levante su rostro sobre tí, y te dé paz ahora y por siempre. *Amen.*

Oracion por un Niño enfermo.

O DIOS omnipotente y Padre misericordioso, á quien pertenecen los exîtos de vida y muerte; Mira desde el cielo, con ojos de misericordia á *este niño* que está sobre el lecho de sufrimiento. Visita*le*, O Señor, con tu salvacion; libra*le* en tu tiempo señalado y conveniente, de su dolor corporal, y salva su alma por tu misericordia. Si te agrada alargar sus dias aquí en la tierra, haz que viva para tí, y sea instrumento de tu gloria, sirviendote fielmente, y haciendo bien en su generacion; ó, si no, recibe*le* en las habitaciones celestiales, en donde las almas de los que duermen en el Señor Jesus, gozan descanso y felicidad perpetua. Concede esto, ó Señor, por tu misericordia, en el mismo tu Hijo nuestro Señor Jesu Christo, que vive y reyna contigo y el Espíritu Santo, siempre un Dios, eternamente. *Amen.*

Oracion por una Persona enferma, quando aparece poca esperanza de mejoria.

O PADRE de misericordias, y Dios de todo consuelo, nuestra sola ayuda en tiempo de necesidad; Nosotros acudimos á tí por socorro en favor *de este tu siervo*, que está baxo de tu mano en gran debilidad corporal. Mira*lo* clementemente, ó Señor; y quanto el hombre exterior decayga, fortalece*le* tanto mas continuamente con tu gracia y Espíritu Santo en el hombre interior. Dale verdadero arrepentimiento de todos los errores de su vida pasada, y fé

LATINA ET GRÆCA.

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

fuerit ipsi magis expedire. Et, quia se sua, que omnia uni misericordiæ tuæ committit peccata præterita noli ipsi imputare; verum eum beato Spiritu tuo corrobora. Cum vero tibi visum fuerit ipsum hinc abducere, in gratiam tuam illum recipe, per merita cari ac prædilecti Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

¶ *Tum Minister hunc Psalmum recitabit.*

Psalm. lxxi.

IN te, Domine, speravi; non confundar in æternum, &c.
Gloria Patri, &c.
Sicut erat in principio, &c.

¶ *His additis:*

SALVATOR mundi! qui, per crucem et pretiosum tuum sanguinem, nos redemisti; salva et adjuva nos, supplices te rogamus, o Deus!

¶ *Deinde dicet Minister:*

OMNIPOTENS Deus, qui est turris fortitudinis omnibus sperantibus in se; cui omnia subjecta sunt et obtemperant in cœlo, et in terra, et sub terra; nunc et semper tuum esto munimentum; et faciat ut cognoscas ac sentias, quod non sit aliud nomen sub cœlo datum hominibus, in quo et per quod possis sanitatem et salutem consequi, præter unum nomen Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

¶ *Et postea dicet:*

BENIGNÆ misericordiæ ac protectioni Dei te committimus. Benedicat tibi Dominus, et custodiat te. Ostendat tibi Dominus faciem suam, et misereatur tui. Convertat Dominus vultum suum ad te; et det tibi pacem, nunc et semper. *Amen.*

¶ *Oratio pro Infante morbo laborante.*

OMNIPOTENS Deus, ac Pater summe misericors! cujus unius sunt vitæ ac mortis exitus; infantem hunc, quæsumus, qui morbo hic oppressus jacet, oculis misericordiæ tuæ de cœlo respice. Visita eum, o Deus, in salutari tuo; eum præstituto tuo tempore dolore corporis libera, et salvam fac illius animam, propter misericordiam tuam. Quod si tibi visum fuerit vitam illi in terra prorogare, tibi vivat, et fiat instrumentum gloriæ tuæ, tibi navando fidelem operam, et bene faciendo in diebus suis: aut vero ipsum recipe in cœlestes illas mansiones, ubi animæ eorum, qui obdormiunt in Domino Jesu, fruuntur sempiterna quiete ac felicitate. Hæc concede, o Domine, propter misericordiam tuam, in eodem Filio tuo, Domino nostro, Jesu Christo, qui vivit et regnat, una tecum et cum Spiritu Sancto, semper unus Deus, in sæcula sæculorum. *Amen.*

¶ *Oratio, pro ægrotantibus dicenda, cum vix ulla spes reliqua sit futuræ convalescentiæ.*

O MISERATIONUM Pater, et Deus omnis consolationis, unicum auxilium nostrum in angustiis! ad te confugimus, opem tuam implorantes in gratiam hujus famuli tui, sub manu tua in extrema corporis infirmitate jacentis. Benigne ipsum respicias,

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

αὐτῷ συνοίσειν. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ ἔλεόν σου μόνον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα καὶ πεποίθησιν ἔχει, μὴ λόγισαι αὐτῷ τὰς προτέρας αὐτοῦ ἁμαρτίας· ἀλλ' ἐνδυνάμωσον αὐτὸν τῷ εὐλογητῷ σου Πνεύματι, καὶ ὅταν σοι δοκῇ αὐτὸν ἐνθένδε μετενεγκεῖν, εἰς σε εὐμενέσατα πρόσδεξαι αὐτὸν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπεραγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τὸν ἑξῆς Ψαλμόν. οα'.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἐν ἀρχῇ. }

ΣΩΤΕΡ κόσμου, ὁ διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τιμίου αἵματός σου λυτρωσάμενος ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, καὶ βοήθησον ἡμῖν, ταπεινῶς δεόμεθά σου, Κύριε.

Εἶτα λέξει ὁ Λειτουργός.

ΚΥΡΙΟΣ ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ὢν πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίζουσιν, ᾧ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ, καὶ τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς κάμπτει καὶ ὑπακούει, νῦν καὶ ἀεὶ ἀντιλήπτωρ σου εἴη, καὶ ποιήσαι σε γνῶναί τε καὶ αἰσθάνεσθαι, ὅτι οὐκ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ ὑγείαν καὶ σωτηρίαν λάβοις ἂν, εἰ μὴ μόνον τὸ Ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐρεῖ.

ΤΩι εὐμενεστάτῳ τοῦ Θεοῦ ἐλέει καὶ ὑπερασπισμῷ σε ἐπιτρέπομεν. Εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε. Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, ᾧ ἐλεήσαι σε. Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σὲ, ᾧ δῴη σοι εἰρήνην, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ νοσοῦντος τοῦ παιδίου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὸς, καὶ Πάτερ πολυέλεε, οὗ μόνου αἱ διέξοδοι βίου τε καὶ θανάτου, ἔπιδε ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ταπεινῶς σου δεόμεθα, τοῖς τοῦ ἐλέους σου ὀφθαλμοῖς, ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο νῦν ὑπὸ τῆς νόσου κλινῆρες. Ἐπίσκεψαι αὐτὸ, Κύριε, τῇ σωτηρίᾳ σου, ῥῦσαι αὐτὸ ἐν καιρῷ σοι εὐπροσδέκτῳ ἀπὸ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ ὀδύνης, καὶ σῶσον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκα τοῦ ἐλέους σου. Ὅπως εἰ μέν σοι δοκοίη τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐνθάδε ἐπὶ τῆς γῆς ἀπομηκύνειν, σοι βιῴη, καὶ τῆς δόξης σου ὄργανον εἴη, διὰ τοῦ πιστῶς σοι δουλεύειν, καὶ τοῦ ἀγαθοποιεῖν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἀνάδεξαι αὐτὸ εἰς τὰς αἰωνίους ἐκείνας μονὰς, ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ κεκοιμημένων τῆς ἀϊδίου ἀναπαύσεως καὶ εὐδαιμονίας ἀπολαύουσι. Παράσχου τοῦτο, ὦ Κύριε, διὰ τὸ ἔλεός σου ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντί σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἀεὶ ἑνὶ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ νοσοῦντος, μικρᾶς ἐλπίδος τῆς ἀναλήψεως φαινομένης.

ΠΑΤΕΡ οἰκτιρμῶν, ᾧ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, μόνη ἡμῶν βοήθεια ἐν τῷ τῆς ἀνάγκης καιρῷ· πρός σε καταφεύγομεν διὰ τὴν ἀντίληψιν ὑπὲρ τούτου τοῦ δούλου σου ἐνθάδε ὑπὸ τὴν χεῖρά σου κειμένου ἐν μεγάλῃ τῇ τοῦ σώματος ἀσθενείᾳ· Εὐμενῶς βλέπε ἐπ' αὐτὸν,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE VISITATION OF THE SICK.

faith in thy Son Jesus; that *his* sins may be done away by thy mercy, and *his* pardon sealed in heaven, before *he* go hence, and be no more seen. We know, O Lord, that there is no word impossible with thee; and that, if thou wilt, thou canst even yet raise *him* up, and grant *him* a longer continuance amongst us: Yet, forasmuch as in all appearance the time of *his* dissolution draweth near, so fit and prepare *him*, we beseech thee, against the hour of death, that after *his* departure hence in peace, and in thy favour, *his* soul may be received into thine everlasting kingdom, through the merits and mediation of Jesus Christ, thine only Son, our Lord and Saviour. *Amen.*

A commendatory Prayer for a sick person at the point of departure.

O ALMIGHTY God, with whom do live the spirits of just men made perfect, after they are delivered from their earthly prisons; We humbly commend the soul of this thy servant, our dear *brother*, into thy hands, as into the hands of a faithful Creator, and most merciful Saviour; most humbly beseeching thee, that it may be precious in thy sight. Wash it, we pray thee, in the blood of that immaculate Lamb, that was slain to take away the sins of the world; that whatsoever defilements it may have contracted in the midst of this miserable and naughty world, through the lusts of the flesh, or the wiles of Satan, being purged and done away, it may be presented pure and without spot before thee. And teach us who survive, in this and other like daily spectacles of mortality, to see how frail and uncertain our own condition is; and so to number our days, that we may seriously apply our hearts to that holy and heavenly wisdom, whilst we live here, which may in the end bring us to life everlasting, through the merits of Jesus Christ thine only Son our Lord. *Amen.*

A Prayer for Persons troubled in mind or in conscience.

O BLESSED Lord, the Father of mercies, and the God of all comforts; We beseech thee, look down in pity and compassion upon this thy afflicted servant. Thou writest bitter things against *him*, and makest *him* to possess *his* former iniquities; thy wrath lieth hard upon *him*, and *his* soul is full of trouble: But, O merciful God, who hast written thy holy Word for our learning, that we, through patience and comfort of thy holy Scriptures, might have hope; give *him* a right understanding of *himself*, and of thy threats and promises; that *he* may neither cast away *his* confidence in thee, nor place it any where but in thee. Give *him* strength against all *his* temptations, and heal all *his* distempers. Break not the bruised reed, nor quench the smoking flax. Shut not up thy tender mercies in displeasure; but make *him* to hear of joy and gladness, that the bones which thou hast broken may rejoice. Deliver *him* from fear of the enemy, and lift up the light of thy countenance upon *him*, and give *him* peace, through the merits and mediation of Jesus Christ our Lord. *Amen.*

VISITE DES MALADES.

ton Fils Jésus-Christ; afin que ses péchés soient effacés par ta miséricorde, et que son absolution soit scellée dans le ciel, avant qu'il s'en aille, et qu'il ne soit plus. Nous savons, Seigneur, qu'aucune chose ne t'est impossible; et que si tu veux le relever et le faire demeurer plus long-temps avec nous, tu le peux, en l'état même où il se trouve. Cependant puisque selon toute apparence le temps de son départ approche; nous te supplions très-instamment, qu'il te plaise de le disposer et de le préparer tellement pour l'heure de la mort, qu'après son départ de cette vie en paix et en ta grâce, son ame puisse être reçue dans ton royaume éternel, par les mérites et par la médiation de Jésus-Christ ton Fils unique notre Seigneur et Sauveur. *Amen.*

Prière pour recommander un malade lorsqu'il est à l'agonie.

DIEU tout-puissant, avec lequel vivent les esprits des justes sanctifiés, après qu'ils sont délivrés de leur terrestre prison; nous te recommandons très-humblement l'ame de ton serviteur, notre cher frére, que nous remettons entre tes mains, comme entre les mains d'un fidèle Créateur, et de son Sauveur très-miséricordieux; te suppliant très-humblement, qu'elle soit précieuse en ta présence. Nous te supplions de la laver dans le sang de l'Agneau sans tache qui a été mis à mort pour ôter les péchés du monde; afin qu'étant purifiée des souillures qu'elle peut avoir contractées au milieu de ce monde méchant et misérable, par les convoitises de la chair, ou par les ruses de Satan, elle puisse comparoître pure et sans tache devant toi. Apprends-nous aussi, à nous qui demeurons encore en vie, à contempler dans ce spectacle de notre mortalité, et dans tous les objets semblables que nous avons tous les jours devant les yeux, combien notre condition est fragile et incertaine. Enseigne-nous à tellement compter nos jours que nous nous appliquions sérieusement, pendant que nous sommes dans ce monde, à l'étude de cette sainte et céleste sagesse qui nous peut conduire enfin à la vie éternelle, par les mérites de Jésus-Christ ton Fils unique notre Seigneur. *Amen.*

Prière pour des personnes malades d'esprit ou tourmentées en leur conscience.

O SEIGNEUR, qui es le Père de miséricorde, et le Dieu de toute consolation; nous te supplions de jeter un œil de compassion sur ton serviteur affligé. Tu écris contre lui des choses amères, et tu fais venir sur lui ses iniquités passées; ta colère est appesantie sur lui, et son ame est remplie de trouble. Mais, ô Dieu très-miséricordieux, qui as écrit ta sainte parole pour notre instruction, afin que par la patience, et par la consolation des Écritures, nous avons espérance; fais-lui la grâce de se bien connoître lui-même, et de bien comprendre tes menaces et tes promesses; afin qu'il ne perde point la confiance qu'il a en toi, et qu'il ne la mette jamais qu'en toi. Fortifie-le contre toutes les tentations, et guéris toutes ses infirmités. Ne brise point le roseau cassé, et n'éteins point le lumignon fumant. N'arrête point en ta colère le cours de tes tendres compassions; mais fais-lui entendre la joie et l'allégresse, afin que les os que tu as brisés se réjouissent. Délivre-le de la crainte de l'ennemi; fais luire sur lui la clarté de ta face; et lui donne la paix par le mérite et par la médiation de Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Βλεψον εὐσπλάγχνως Κύριε· καὶ ὅσον περισσότερον ὁ ἔξω ἄνθρωπος μαραίνεται, τόσον ἐνδυνάμωσον τὸν ἔσω ἄνθρωπον ἀκαταπαύστως μὲ τὴν χάριν σου καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Δός τε εἰλικρινῆ μετάνοιαν διὰ πάντα τὰ τῆς ἀπερασμένης ζωῆς τε ἁμαρτήματα, καὶ σταθερὰν πίστιν εἰς τὸν Υἱόν σου Ἰησοῦν, ὅπως τὰ πταίσματά του ἐξαλειφθῶσι διὰ τὸ ἔλεόν σου, καὶ ἡ ἄφεσίς του ἐσφραγισθῇ εἰς τὸν οὐρανὸν πρὶν ἀναχωρήσῃ καὶ γίνῃ ἄφαντος. Ἐξεύρομεν ὁ Κύριε, ὅτι διὰ σὲ δὲν εἶναι ἀδύνατον ῥῆμα, καὶ ὅτι ἐὰν θέλῃς δύνασαι ἵνα τὸν ἀναγείρῃς, καὶ ἵνα τοῦ χαρίσῃς μακροτέραν τὴν ἐν ὑμῖν διατριβήν τε. Ὅμως, ἐπειδὴ φαίνεται ὅτι ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς του πλησιάζῃ, σὲ παρακαλοῦμεν ἵνα τὸν ἑτοιμάσῃς, καὶ διαθέσῃς κατὰ τὸν τρόμον τοῦ θανάτου, ὥστε μετὰ τὴν ἐν εἰρήνῃ, καὶ χάριτι σε ἀναχωρησίν του ἡ ψυχή του δεχθῇ εἰς τὴν αἰώνιόν σου βασιλείαν, διὰ τὰς ἀξίας καὶ μεσιτίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ συστατικὴ διὰ ἀποθνήσκοντα ἄῤῥωστον.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Θεὲ μετὰ τοῦ ὁποίᾳ ζῶσι τὰ τῶν δικαίων πνεύματα τέλεια τὰ ἀπὸ τὴν γήϊνην φυλακὴν ἀναχωρήσαντα. Ταπεινῶς συστείνομεν τὴν ψυχὴν τότε τοῦ δόλε σε, τὲ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ μας, εἰς τὰς χειράς σε, ὡς εἰς χεῖρας πιστοῦ Κτίστου, καὶ ἐλεημονεςάτε Σωτῆρος, ταπεινοφρυνέστατα παρακαλῶντές σε ὅπως κατασταθῇ τίμιος ἔμπροσθέν σου, λοῦσαί την, δεόμεθά σου εἰς τὸ αἷμα τοῦ ἀμίαντου ἐκείνου ἀμνοῦ, τοῦ φονευθέντος διὰ ἵνα ἀφαιρέσῃ τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ὅπως ὁποίαν ἀκαθαρσίαν καὶ ἂν ἔλαβεν εἰς τοῦτον τὸν ἀθλίον καὶ πονηρὸν κόσμον διὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς, ἢ τὰς τοῦ διαβόλε πονηρίας, ἐξαλειφθεῖσα καὶ καθαρισθεῖσα σοὶ παῤῥησιασθῇ ἀγνὴ, καὶ ἄσπιλος. Καὶ δεῖξαι εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐπιζῶντας, πῶς ἵνα παρατηρήσωμεν εἰς τοῦτο καὶ εἰς παρόμοια θεάματα θανάτου τὴν ἀσθενὴν καὶ ἀβέβαιον κατάστασίν μας, ϗ ἵνα συναριθμήσωμεν τοιουτρόπως τὰς ἡμέρας μας, ὥστε ἵνα προσέξουσι σπουδαίως αἱ καρδίαι μας εἰς τὴν ἁγίαν ἐκείνην καὶ ἐπουράνιον σοφίαν, ἐν ᾧ ζῶμεν ἐδῶ, τὴν φέρουσαν τελευταῖον εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν διὰ τὰς ἀξίας Ἰησε Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.*

Προσευχὴ ὑπὲρ τῶν ὅσων ἡ συνείδησις καὶ τὸ πνεῦμα ταράττεται.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΕ Κύριε, Πατέρα τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὲ πάσης θεραπείας, σὲ παρακαλοῦμεν, ἴδε μὲ ἔλεος καὶ εὐσπλαγχνίαν ἐπὶ τὸν τεθλιμμένον δοῦλόν σου τοῦτον. Σὺ γράφεις ἐναντίον του πικρὰ, καὶ τὸν κάμνεις ἵνα λάβῃ τὰς ἀρχαίας του ἁμαρτίας· ἡ ὀργή σου βαρύνει ἐπάνω του, καὶ ἡ ψυχή του γέμει ταραγμοῦ. Ἀλλὰ ἐλεήμονα Πατέρα, ὁ γράψας τὸν ἅγιόν σου λόγον εἰς διδασκαλίαν μας, ὅπως ἡμεῖς μὲ ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν θεραπείαν ἀποκτήσωμεν ἐλπίδα· δὸς του ἵνα νοήσῃ ὀρθῶς τὸν ἑαυτόν του, καὶ τοὺς φοβερισμοὺς καὶ τὰς ἐπαγγελίας σου· ὅπως αὐτὸς οὔτε χάσῃ τὰς εἰς ἐσὲ ἐλπίδα, μήτε τὴν βάσῃ εἰς ἄλλον τινὰ παρὰ εἰς ἐσέ. Δὸς του δύναμιν ἐναντίον παντὸς πειρασμῦ, καὶ ἰάτρεψον κάθε ἀσθένειάν του. Μὴ σπάσεις κάλαμον ἀπεσπασμένον· μήτε σβήσαι τὸ καπνίζον φυτίλιον.*

LA VISITAZ. DEGLI AMMALATI.

po, riguardalo misericordiosamente, O Signore; e quanto più peggiora l'uomo esterno, tanto più fortifica l'interno del continuo, noi ti preghiamo, con le grazie dello tuo Santo Spirito. Dagli una sincera penitenza, per tutti i falli della sua vita passata, e ferma fede nel tuo Figliuolo Gesù Cristo, acciochè i suoi peccati siano scancellati per tua misericordia, e'l suo perdono sia suggellato in cielo, prima ch' egli se ne vada, e non sia più veduto. Noi sappiamo, O Signore, che niuna parola è impossibile appo Te; e che, se ti piace, tu puoi ancora rilevarlo, e concedergli una più lunga dimora fra di noi. Nulladimeno, poi ch' in ogni apparenza, il tempo della sua dissoluzione s'avvicina, Noi ti preghiamo di prepararlo, e disponerlo contro lo spavento della morte, che dopo la sua partenza in pace, e nella tua grazia, l' anima sua sia accolta, nel tuo regno eterno, per i meriti ed intercessione di Gesù Cristo, unico tuo Figliuolo, nostro Signore. *Amen.*

Preghiera raccomandatoria per un' moribondo.

IDDIO onnipotente, appo 'l quale vivono gli spiriti de' giusti resi perfetti, dopo che sono liberati dalle loro carceri terrene: Noi ti raccomandiamo umilmente l' anima di questo tuo servidore, e nostro caro fratello, nelle tue mani, come nelle mani d'un fedel creatore, e misericordiosissimo Salvatore; pregandoti umilissimamente, ch'ella sia preziosa nel tuo cospetto. Lavala, noi ti preghiamo, nel sangue di quell'agnello immaculato che fu ucciso per toglier i peccati del mondo; acciochè ogni qualunque polluzione ch' ella s' abbia accumulata in questo misero e cattivo mondo, per le concupiscenze della carne, o le astuzie del diavolo, essendo purgata e scancellata, essa ti sia presentata pura e senza macchia. Ed insegna a noi che sopravviviamo, di vedere in questo ed altri simili spettacoli di mortalità, quanto fragile ed instabile è lo stato nostro, e d' annoverar in modo i nostri giorni, che veniamo ad applicar seriamente i cuori nostri a quella santa e celeste sapienza, mentre viviamo qui, che ci conduca finalmente alla vita eterna per i meriti di Gesù Cristo, tuo unico Figliuolo nostro Signore. *Amen.*

Preghiera per quelli che sono inquieti di mente o di coscienza.

O SIGNORE benedetto, Padre di misericordie, e Dio d' ogni consolazione noi ti preghiamo di riguardar giù con pietà e compassione sopra questo tuo afflitto servitore. Tu scrivi cose acerbe all' incontro di lui, e gli fai sentire le sue passate iniquità; la tua ira gli si cala addosso, e la sua anima è piena d'affanno; ma, O Dio misericordioso c' hai scritta la tua Santa Parola per nostra instruzione, acciochè noi per pazienza, e consolazione delle tue sacre Scritture, abbiamo speranza, dagli una vera conoscenza di sè, ed anco delle tue minaccie, e promesse, acciochè non getti via la sua confidenza in te, nè la ponga in cosa veruna se non in te. Dagli forza contra ogni sua

LITURGIA POLYGLOTTA.

Visitatio Ægrotantium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Kranken=Beſuch.

im Himmel verſiegelt werde, ehe er von hinnen ſcheidet und nicht mehr geſehen wird. Wir wiſſen, o Herr, daß bey dir nichts unmöglich iſt, und daß du, wenn du willſt, ihn auch jetzt noch wieder aufrichten und länger unter uns am Leben erhalten kannſt. Doch, da ſich allem Anſehen nach, die Zeit ſeiner Auflöſung nahet, ſo bitten wir dich, mache du ihn zu ſeiner Todesſtunde geſchickt und bereit, damit er in Frieden und in deiner Gnade von hinnen ſcheiden, und ſeine Seele in dein himmliſches Reich aufgenommen werden möge, durch das Verdienſt und die Vermittelung Jeſu Chriſti, deines einigen Sohnes, unſers Herrn und Erlöſers. Amen.

Ein Gebet, wodurch ein Kranker, der ſeinem Hinſcheiden nahe iſt, Gott anbefohlen wird.

O allmächtiger Gott! bey welchem die Geiſter der Gerechten leben, wenn ſie aus ihrem irdiſchen Kerker befreyt und vollkommen gemacht worden ſind! Demüthig befehlen wir die Seele dieſes deines Dieners, unſeres geliebten Bruders, in deine Hände, als in die Hände eines getreuen Schöpfers und barmherzigen Erlöſers, und eben ſo demüthig bitten wir dich, laß ſie theuer in deinen Augen ſeyn. Waſche ſie, wir bitten dich, in dem Blute des unbefleckten Lammes, das geſchlachtet wurde, die Sünde der Welt hinwegzunehmen, damit ſie gereinigt von aller Ungerechtigkeit, wodurch ſie in dieſer elenden und böſen Welt, durch die Lüſte des Fleiſches und die Verführungen des Satans entweiht ſeyn möchte, lauter und ohne Flecken dir zugeführt werden möge. Uns aber, die wir noch am Leben bleiben, lehre bey dieſem und bey andern ähnlichen und täglichen Erinnerungen an die Sterblichkeit wohl zu bedenken, wie hinfällig und ungewiß auch unſer Zuſtand iſt; ja lehre uns, unſere Tage ſo zu zählen, daß unſere Herzen, ſo lange wir noch hier ſind, mit Ernſt nach der heiligen und himmliſchen Weisheit ſtreben, die uns endlich zum ewigen Leben helfen möge, durch das Verdienſt deines einigen Sohnes, Jeſu Chriſti, unſeres Herrn. Amen.

Ein Gebet für ſolche, die in ihrem Gemüthe und Gewiſſen unruhig ſind.

O hochgelobter Herr! Vater aller Barmherzigkeit, Gott alles Troſtes! Wir bitten dich, blicke mitleidig und erbarmend herab auf dieſen deinen bekümmerten Diener. Dein Wort iſt ihm bitter, du läſſeſt ihn niedergebeugt werden durch das Andenken an ſeine vorigen Sünden. Dein Zorn liegt ſchwer auf ihm und ſeine Seele iſt voll Unruhe. Aber, barmherziger Gott, der du dein heiliges Wort zu unſerer Belehrung geſchrieben haſt, daß wir, durch Geduld und durch den Troſt deiner heiligen Schriften, Hoffnung haben mögten! Gieb ihm eine rechte Erkenntniß ſeiner ſelbſt, und deiner Drohungen und Verheißungen, daß er ſein Vertrauen nicht wegwerfe, und es auf niemand ſetze, als auf dich allein. Verleihe ihm Stärke gegen alle Verſuchungen und heile alle ſeine Gebrechen. Zerbrich nicht das zerſtoßene Rohr, löſche das glimmende Docht nicht aus, verſchließ nicht vor ihm, in deinem Zorn, dein zärtliches Erbarmen, ſondern laß ihn hören Freude und Wonne, daß die Gebeine fröhlich werden, die du geſchlagen haſt. Errette ihn von der Furcht des Feindes, laß das Licht deines Angeſichts über ihn leuchten und ſchenke ihm Frieden, durch das Verdienſt und die Fürſprache Jeſu Chriſti, unſers Herrn. Amen.

VISITACION DE LOS ENFERMOS.

firme en tu Hijo Jesus, para que sus pecados sean borrados por tu misericordia, y su perdon sellado en él cielo, antes que él parta de aquí, y no sea mas visto. Nosotros conocemos, ó Señor, que nada hay imposible para tí, y que si tú quieres, tú puedes aun recobrar*lo* y concederle mas larga demora entre nosotros. Mas como, segun parece, el tiempo de su disolucion se acerca, dispon*lo* y prepara*lo* de tal modo para la hora de muerte, que despues de su partida de aquí en paz, y en tu favor, su alma sea recibida en tu reyno eterno, por los meritos y mediacion de Jesu Christo tu solo Hijo, nuestro Señor y Salvador. *Amen.*

Oracion comendatoria para una Persona que está para espirar.

O DIOS omnipotente, con quien viven los espíritus de los justos hechos perfectos, despues que son librados de sus prisiones terrestres; Nosotros encomendamos humildemente el alma *de este tu siervo, nuestro hermano amado*, en tus manos como en manos de un fiel Criador, y Salvador misericordioso; suplicandote que sea preciosa en tu presencia. Lavala en la sangre de aquel Cordero inmaculado, que fué muerto para quitar los pecados del mundo; para que quitadas las manchas que hubiere traido en este miserable é iniquo mundo, por los deseos de la carne, ó asechanzas de Satanas, sea presentada pura y sin mancha, delante de tí. Y haz que en esta y en semejantes escenas de mortalidad como se nos presentan cada dia, aprendamos los que sobrevivimos quan fragil é incierta es nuestra condicion; y que de tal modo contemos nuestros dias, que durante nuestra vida apliquemos seriamente nuestros corazones á la santa y celestial sabiduria que es capaz de llevarnos finalmente á la vida eterna, mediante los meritos de Jesu Christo tu unico Hijo, nuestro Señor. *Amen.*

Oracion por los que se hallen turbados en su mente ú en su conciencia.

O BENDITO Señor, Padre de misericordia y Dios de todo consuelo, suplicamoste mires con piedad y compasion á *este tu afligido siervo*. Tú escribes cosas amargas contra *él*, y *le* haces poseer sus primeras iniquidades; tu ira carga sobre *él*, y su alma está llena de turbacion: Mas, ó Dios misericordioso, que has escrito tu santa Palabra para nuestra enseñanza, para que con paciencia y en el consuelo de tus santas Escrituras tengamos esperanza; dale un verdadero conocimiento de sí *mismo*, y tus amenazas y promesas, para que ni pierda su confianza en tí, ni la ponga en nada sino en tí. Dale fuerza contra todas *sus* tentaciones, y sana todas sus enfermedades. No quebrantes la caña cascada, ni apagues el lino que humea. No encierres tus tiernas misericordias en desagrado; mas haz*le* oir cosas de gozo y alegria, para que los huesos que tú has quebrado se regocijen. Libra*le* de temor del enemigo, y levanta la luz de tu rostro sobre *él*, y dale paz, por los meritos y mediacion de Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

VISITATIO ÆGROTANTIUM.

Domine; et, quanto magis exterior homo marcescit, tanto magis eum gratia Spiritus tui corrobora, quæsumus, in eo qui intus est. Da, ut serio errorum ante-actæ vitæ eum pœniteat, et firmiter credat in Jesum Christum, Filium tuum, ut peccata illius per misericordiam tuam deleantur, et venia in cœlo obsignetur, priusquam migret ex hac vita, et non conspiciatur amplius. Compertum habemus, Domine, non esse verbum ullum impossibile apud te, et quod possis, si tibi videatur, eum etiamnum erigere, eique concedere ut diutius nobiscum maneat. Attamen, quoniam (quantum quidem conjicere est) prope adest naturæ illius dissolutio, eum ita idoneum ac paratum præsta, quæsumus, adversus horam mortis, ut, postquam hinc in pace ac favore tuo migraverit, anima illius in æternum illud regnum tuum admittatur, per merita et mediationem Jesu Christi, Filii tui unici, Domini et Servatoris nostri. *Amen.*

¶ *Precatio commendatoria pro ægroto, sub horam decessus ex hac vita.*

OMNIPOTENS Deus! apud quem vita fruuntur spiritus justorum perfectorum, postquam ex terreno carcere liberati sunt; hujusce famuli tui, fratris nostri, animam in manus tuas humiliter commendamus, tanquam in manus fidelis conditoris ac clementissimi Servatoris; summa cum animi demissione supplicantes, ut pretiosa habeatur in conspectu tuo. Eam ablue, quæsumus, in sanguine agni illius immaculati, qui occisus est ad tollenda peccata mundi, ut (purgatis ablatisque inquinamentis, quibuscunque, in medio mundi hujusce miseri et nequam, se contaminaverit, per concupiscentiam carnis, et fraudes Satanæ) exhiberi possit sancta et immaculata in conspectu tuo. Nos autem superstites, hoc aliisque similibus quotidianis mortalitatis nostræ spectaculis, edoce, quam fragilis sit et incerta conditio nostra; et dies nostros ita computare, ut, dum hic vivimus, animum serio intendamus ad sanctam et cœlestem illam sapientiam, quæ tandem nos perducat ad vitam eternam, propter merita Jesu Christi, Filii tui unici, Domini nostri. *Amen.*

¶ *Oratio pro mente motis, aut iis qui conscientiæ stimulis exagitantur.*

BENEDICTE Deus, miserationum Pater et Deus omnis consolationis! hunc famulum tuum afflictum et jacentem benigne ac misericorditer respice. Amara scribis adversus eum, et facis ut eum possideant priores iniquitates suæ. Ipsi graviter insidet ira tua; anima autem ejus tota conturbata est. Verum, Deus misericors, qui sanctum verbum tuum scripsisti ad nostram doctrinam, ut per patientiam, et consolationem sanctarum Scripturarum, spem habeamus; da, ut seipsum cognoscat, et minas ac promissiones tuas recte capiat, adeo ut neque desinat in te confidere, neque fiduciam suam in ullo alio, præterquam in te uno, collocet. Eum corrobora ac sustenta adversus eas omnes tentationes, quibus im-

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

Κύριε, καὶ ὅσῳ μᾶλλον ὁ ἔξω ἄνθρωπος διαφθείρεται, κραταίωσον αὐτὸν, δεόμεθά σου, τοσούτῳ μᾶλλον συνεχῶς τῇ χάριτι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματί σου κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον. Δῴης αὐτῷ τὴν ἀνυπόκριτον μετάνοιαν ἐπὶ πᾶσι τοῖς τοῦ παρελθόντος βίου αὐτοῦ πταισμασι, καὶ βέβαιον πίστιν ἐν τῷ Υἱῷ σου Ἰησῇ, ὥστε καταργηθῆναι πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῦ διὰ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τὴν ἄφεσιν αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ σφραγισθῆναι πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν αὐτὸν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξει. Οἴδαμεν, Κύριε, ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ σοὶ οὐδὲν ῥῆμα· καὶ ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι ἤδη αὐτὸν ἀναστῆσαι, καὶ μακροτέραν τὴν μονὴν μεθ' ἡμῶν αὐτῷ δοῦναι. Οὐ μὴν ἀλλὰ, ἐπειδὴ, ὅσον γε παντελῶς φαίνεται, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ ἐφέστηκεν, οὕτως ἱκάνωσον καὶ ἑτοίμασον αὐτὸν, δεόμεθά σου, πρὸς τὴν τοῦ θανάτου ὥραν, ὥστε, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐνθένδε ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῇ χάριτί σου ἀπαλλαγὴν, τὴν ψυχὴν αὐτῦ εἰς τὴν αἰώνιόν σου βασιλείαν ἀναληφθῆναι, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ἡ συστατικὴ ὑπὲρ τοῦ ἤδη μέλλοντος τελευτᾶν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, μεθ' ὃ τὰ τῶν δικαίων τετελειωμένων πνεύματα τῶν γηΐνων δεσμωτηρίων αὐτῶν ἀπολυθέντα ζῇ· Ταπεινῶς συνιστῶμεν τὴν ψυχὴν τούτου τοῦ δούλου σου ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, ταῖς χερσί σου, ὡς χερσὶ πιστοῦ τε Κτίστου καὶ ἐλεημονεστάτου Σωτῆρος· ταπεινοφρονέστατά σε ἀντιβολοῦντες, ἵνα τίμιος ᾖ ἐναντίον σου. Λοῦσαι αὐτὴν, δεόμεθά σου, τῷ αἵματι τοῦ Ἀμνοῦ ἐκείνου τοῦ ἀσπίλου, τοῦ φονευθέντος διὰ τὸ αἴρειν τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· ἵνα οἵων δήποτε τῶν μιασμάτων, ὧν ἐν μέσῳ τοῦ ἀθλίου καὶ πονηροῦ κόσμου τούτου διὰ τῶν τῆς σαρκὸς ἐπιθυμιῶν, ἢ διὰ τῶν τοῦ Διαβόλου μεθοδειῶν ἐπεσπάσατο, καθαρθέντων τε καὶ ἀφανισθέντων, ἀγνὴ καὶ ἀκηλίδωτος σοι παρασταθῇ. Καὶ δίδαξον ἡμᾶς τοὺς ἐπιβιοῦντας, κἂν τάτῳ καὶ ἐν ἄλλοις οἱστισινοῦν παραπλησίοις τοῦ θνητοῦ καθ' ἡμέραν ἡμῖν προκειμένοις θεάμασιν, ὁρᾶν ὡς ἀσθενὴς καὶ ἀβέβαιος ἡμῶν ὁ τρόπος ἐστὶ, καὶ τὰς ἡμέρας ἡμῶν οὕτως ἀναπεμπάζειν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν μετὰ πάσης σπουδῆς προσέχειν τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ καὶ ἐπουρανίῳ σοφίᾳ, ἥπερ τὸ τελευταῖον ἡμᾶς προσαγάγῃ εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῶν τὸν νοῦν ἢ τὸ συνειδὸς διαταραττομένων.

ΕΥΛΟΓΗΤΕ Κύριε, Πάτερ οἰκτιρμῶν, ὁ Θεὸς πασῶν παρακλήσεων, δεόμεθά σου, ἐπίδε ἐν ἐλέει καὶ πολυσπλαγχνίᾳ ἐπὶ τὸν ταλαιπωρῆντα τῦτον τὸν δοῦλόν σῦ. Κατ' αὐτῦ καταγράφεις πικρὰ, περιέθηκας δ' αὐτῷ τὰς προτέρας αὐτῦ ἁμαρτίας. Ἐπ' αὐτὸν ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τῆς κακώσεως γέμει. Ἀλλὰ πολύσπλαγχνε Θεὸς, ὁ τὸν ἅγιόν σῦ λόγον εἰς τὴν ἡμῶν διδασκαλίαν γράψας, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν ἱερῶν σῦ Γραφῶν ἐλπίδα ἔχωμεν, δῴης αὐτῷ τὴν ὀρθὴν ἑαυτῦ, ᾗ τῶν τε ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελιῶν σῦ κατάληψιν, ὅπως μήτε ἀποβάλῃ τὴν ἐπὶ σοὶ παῤῥησίον αὐτοῦ, μήτ' ἐπ' ἄλλῳ τινὶ πλὴν ἐπὶ σοὶ αὐτὴν ἔχειν. Δῴησαι αὐτῷ κράτος κατὰ πάντων τῶν πειρασ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Communio Ægrotantium.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE COMMUNION OF THE SICK.

Forasmuch as all mortal men be subject to many sudden perils, diseases, and sicknesses, and ever uncertain what time they shall depart out of this life; therefore, to the intent they may be always in a readiness to die, whensoever it shall please Almighty God to call them, the Curates shall diligently from time to time (but especially in the time of pestilence, or other infectious sickness) exhort their Parishioners to the often receiving of the holy Communion of the Body and Blood of our Saviour Christ, when it shall be publickly administered in the Church; that so doing, they may, in case of sudden visitation, have the less cause to be disquieted for lack of the same. But if the sick person be not able to come to the Church, and yet is desirous to receive the Communion in his house; then he must give timely notice to the Curate, signifying also, how many there are to communicate with him, (which shall be three, or two at the least,) and having a convenient place in the sick man's house, with all things necessary so prepared, that the Curate may reverently minister, he shall there celebrate the holy Communion, beginning with the Collect, Epistle, and Gospel, here following.

The Collect.

ALMIGHTY, everliving God, Maker of mankind, who dost correct those whom thou dost love, and chastise every one whom thou dost receive; We beseech thee to have mercy upon this thy servant visited with thine hand, and to grant that *he* may take *his* sickness patiently, and recover *his* bodily health, (if it be thy gracious will;) and whensoever *his* soul shall depart from the body, it may be without spot presented unto thee; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Epistle. Heb. xii. 5.

MY son, despise not thou the chastening of the Lord, nor faint when thou art rebuked of him. For whom the Lord loveth he chasteneth; and scourgeth every son whom he receiveth.

The Gospel. St. John v. 24.

VERILY, verily I say unto you, He that heareth my word, and believeth on him that sent me, hath everlasting life, and shall not come into condemnation; but is passed from death unto life.

After which the Priest shall proceed according to the form before prescribed for the holy Communion, beginning at these words [Ye that do truly, &c.]

At the time of the distribution of the holy Sacrament, the Priest shall first receive the Communion himself, and after minister unto them that are appointed to communicate with the sick, and last of all to the sick person.

But if a man, either by reason of extremity of sickness, or for want of warning in due time to the Curate, or for lack of company to receive with him, or by any other just impediment, do not receive the Sacrament of Christ's Body and Blood, the Curate shall instruct him, that if he do truly repent him of his sins, and stedfastly believe

LA COMMUNION DES MALADES.

Les hommes étant sujets à des périls, à des maladies, et à des infirmités sans nombre, et l'heure de leur départ de cette vie leur étant toujours inconnue; afin qu'ils soient toujours préparés à mourir, quand il plaira à Dieu de les y appeler, les ministres exhorteront diligemment leurs paroissiens de temps à autre, (et principalement dans un temps de peste ou d'autres maladies contagieuses,) à recevoir fréquemment la sainte communion du corps et du sang de Jésus-Christ notre Sauveur, lorsqu'elle sera administrée dans l'église; pour qu'ils puissent, par ce moyen, être affranchis de toute inquiétude, en cas qu'ils soient attaqués de quelque mal subit. Mais si le malade ne peut se rendre à l'église, et qu'il désire néanmoins de communier dans sa maison, il le fera savoir à temps au ministre, et l'avertira aussi du nombre de ceux qui se disposent à communier avec lui, dont le nombre doit être de trois, ou de deux pour le moins. Et pour lors, on choisira un lieu convenable dans la maison du malade, où le ministre puisse administrer le sacrement avec révérence; et s'il se trouve un nombre suffisant de personnes pour recevoir la communion avec le malade, ainsi que toutes les choses nécessaires à la célébration de la sainte Cène; il y procédera, commençant par la collecte, l'épître, et l'évangile qui suivent.

La Collecte.

DIEU tout-puissant et éternel, Créateur du genre humain, qui corriges ceux que tu aimes, et qui châties tout enfant que tu avoues; nous te supplions d'avoir pitié de ton serviteur notre frère visité de ta main, et de lui faire la grâce de supporter patiemment cette maladie. Rends-lui la santé du corps, si c'est ton bon plaisir; et lorsqu'il te plaira de séparer son ame de son corps, fais qu'elle comparoisse devant toi sans tache, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

L'Epître, Héb. xii. 5.

MON enfant, ne méprise point le châtiment du Seigneur, et ne perds point courage quand tu es repris de lui: car le Seigneur châtie celui qu'il aime, et fouette tout enfant qu'il avoue.

L'Evangile, St. Jean v. 24.

EN vérité, en vérité je vous dis, que celui qui écoute ma parole, et qui croit à celui qui m'a envoyé, a la vie éternelle, et il ne viendra point en condamnation; mais il est passé de la mort à la vie.

Après cela, le prêtre continuera selon l'ordre prescrit pour la célébration de la sainte Cène, commençant par ces paroles: Vous qui êtes touchés, &c.

Quand on viendra à la distribution du saint Sacrement, le prêtre se communiera le premier, ensuite il communiera les assistans, et après eux le malade.

Que si quelqu'un, à cause de la violence de sa maladie, ou pour ne l'avoir pas fait savoir au ministre en temps convenable, ou faute de personnes à communier avec lui, ou pour quelque autre empêchement légitime, ne puisse recevoir le sacrement du corps et du sang de Jésus-Christ; le ministre assurera le malade, que s'il a une vraie repentance de ses péchés, s'il croit fermement que Jésus-Christ a souffert la mort sur la croix pour lui, et qu'il a

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Μὴ κρίψεις τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους σου εἰς θυμόν· ἀλλὰ δός του χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν, ὅπως τὰ ὑπὸ σοῦ ἀποσπασμένα κώκκαλα εὐφρανθῶσι. Σῶσον αὐτὸν ἀπὸ τὸν τοῦ ἐχθροῦ φόβον, καὶ ὕψωσον τὴν λάμψιν τοῦ προσώπου σου ἐπάνω του, καὶ χάρισον εἰς αὐτὸν εἰρήνην διὰ τὰς ἀξίας καὶ μεσιτίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΑΡΡΩΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ πάντες οἱ θνητοὶ εἶναι ὑποκείμενοι εἰς πολλοὺς αἰφνιδίους κινδύνους, καὶ ἀρρωστίας, καὶ ἀγνοοῦσι πότε θέλασιν ἀφίσειν τὴν παροῦσαν ζωὴν, διὰ ἵνα εὑρίσκονται πάντοτε ἕτοιμοι διὰ τὸν θάνατον τὸν ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπεσταλθέντα, οἱ ἐφημέριοι συχνάκις (μάλιστα δὲ ἐν καιρῷ πανοῦκλας ἢ ἄλλης τινὸς φθειροποιοῦ νόσου) θέλουσιν ἀκριβῶς παραινέσειν τοὺς Παροίκους ἵνα μεταλάβουσι συχνῶς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὅταν δημοσίως ἱερουργεῖται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὅπως ἐν καιρῷ αἰφνιδίου ᾗ θείας ἐπισκοπῆς ἔχωσιν ὀλιγωτέραν αἰτίαν παραγμοῦ διὰ τὴν τῆς κοινωνίας ἐλλείψεως. Ὅμως ἐὰν δὲ ὁ ἄρρωστος δὲν δύναται ἵνα ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπιθυμεῖ ὅμως ἵνα κοινωνήσῃ εἰς τὴν κατοικίαν του, τότε πρέπει ἵνα δώσῃ ἐν καιρῷ εἴδησιν εἰς τὸν ἐφημέριον, μεινοῦν ἔτι τὸν ἀριθμὸν τῶν μετ' αὐτοῦ συγκοινωνούντων (οἵτινες πρέπει ἵνα εἶναι τρεῖς ἢ τοὐλάχιστον δύω) καὶ ἔχων πρέποντα τόπον (εἰς τοῦ ἀρρώστου τὴν κατοικίαν) μὲ πάντα τὰ χρειαζόμενα, ἑτοιμασμένα εἰς τρόπον, ὥστε ὁ ἐφημέριος ἐμπορέσῃ ἵνα λειτουργήσῃ εὐλαβῶς, θέλει ἱερουργήσειν ἐδῶ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν, ἀρχινῶν ἀπὸ τῆς Συναπτῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου ὡς ἕπεται.

Συναπτή.

ΑΙΩΝΙΕ Θεὲ, Παντοδύναμε, δημιουργὲ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ παιδεύων ὅσους ἀγαπᾷς, καὶ τιμωρῶν ὁποῖον ᾧ ἂν δέχεσαι ἄνθρωπον, σὲ παρακαλοῦμεν ἵνα σπλαγχνισθῇς τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τὸν ὑπὸ τῆς χειρός σου ἐπισκεφθέντα, καὶ ἵνα τὸν κάμῃς ἵνα ὑποφέρῃ τὴν ἀρρωστίαν του, καὶ ἵνα ἀναλάβῃ τὴν σωματικὴν του ὑγίειαν (ἐὰν τοῦτο εἶναι τὸ θέλημά σου,) καὶ ὁπόταν ἀναχωρήσῃ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματός του, σοὶ παρρησιασθῇ καθαρὰ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ιβ'. ε'.

ΥΙΕ μου μὴ ὀλιγωρήσεις τὴν τοῦ Κυρίου παιδείαν, ᾧ μὴ ἀθυμήσεις, ὅταν ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχθῇς. Ὅτι ὁ Κύριος παιδεύει ὅποιον ἀγαπᾷ, καὶ μαστιγοῖ ὅποιον δέχεται υἱόν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. ε'. κδ'.

ΑΜΗΝ, ἀμὴν σᾶς λέγω, ὅστις ἀκούει τὸν λόγον μου καὶ πιστεύει εἰς τὸν πέμψαντά με ἔχει αἰώνιον ζωὴν, καὶ δὲν ἔρχεται εἰς κρίσιν, ἀλλὰ ἀπέρασεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

Μετὰ ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς ἀκολουθᾷ, κατὰ τὸ διατεταγμένον σχῆμα εἰς τὴν Σύναξιν, ἀρχινῶν ἀπὸ τὰς λέξεις [Σεῖς οἱ ἀληθῶς, κ. τ. λ.]

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς τοῦ μυστηρίου μεταδόσεως ὁ Ἱερεὺς κοινωνεῖ αὐτὸς πρῶτα, ὕστερα δίδει εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς ἐδῶ παρόντας μὲ τὸν

LA COMUNIONE DEGL' AMMAL.

tentazione, e guarisci ogni sua infermità. Non romper la cannuccia fiaccata, nè spegner il lucignolo fumante. Non nasconder le tue clementi misericordie nel tuo cruccio; anzi fagli sentir giubilo, ed allegrezza, acciochè le ossa che tu hai tritate festeggino. Liberalo dal timor del nimico, ed innalza l'aspetto della tua faccia sopra di lui, e dagli pace, per i meriti ed intercessione di Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

LA COMUNIONE DEGLI AMMALATI.

Perchè ogni mortale è suggetto a varii pericoli, infermità e malattie, e sempre incerto del tempo nel quale debbe lasciar questa vita; perciò, affinchè ogn' uno sia sempre apparecchiato per morire, quando piacerà a Dio di chiamarlo, i Piovani esorteranno diligentemente di quando in quando (ma più particolarmente in tempo di peste, od altra contagione) i loro Parrocchiani alla frequente partecipazione della Comunione del Corpo e sangue di Cristo nostro Salvatore, ogni volta che sarà celebrata nella Chiesa; acciochè possino in caso di visitazione aver tanto minor soggetto d' inquietudine, per mancanza di quel beneficio. Ma se l' ammalato non può andar in Chiesa, e nulladimeno è desideroso di ricever la Comunione in casa sua; in tal caso, debbe farlo sapere al Piovano per tempo, dandogli avviso quanti altri vi saranno per parteciparci con esso lui, (che dovranno esser tre, o due al meno) ed avendo un luogo convenevole in casa dell' ammalato, con tutto quello che fa di bisogno, preparato in modo tale che 'l Piovano possa riverentemente amministrare, celebrerà quivi la Santa Comunione, cominciando con la Colletta, Epistola, ed Evangelo seguente.

La Colletta.

IDDIO eterno ed onnipotente, creatore del genere umano, che correggi quegli che tu ami, e gastighi ogn' uomo che tu accogli, noi ti preghiamo d' aver compassione di questo tuo servo visitato della tua mano, e far che porti la sua malattia pazientemente, e ricuperi la sua sanità corporale (se così è la tua santa volontà) e quando si sia che la sua anima partirà dal corpo, ti sia presentata pura, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

L' Epistola. Ebrei xii. 5.

FIGLIUOL mio, non far poca stima del gastigamento del Signore, e non perder animo quando tu sei da lui ripreso. Perciochè il Signore gastiga chi egli ama, e flagella ogni figliuolo ch' egli gradisce.

L' Evangelo. S. Giov. v. 24.

IN verità, in verità io vi dico, che chi ode la mia parola, e crede a colui che m' ha mandato, ha vita eterna, e non viene in giudicio: anzi è passato dalla morte alla vita.

Dopo che, il Prete passerà oltre, secondo la forma prescritta innanzi per la Santa Comunione, cominciando da queste parole: [Voi che sete veramente, &c.

Nel tempo della distribuzione del Santo Sacramento, il prete parteciperà lui il primo, e poi distribuira agli altri che sono quivi per

LITURGIA POLYGLOTTA.

Communio Ægrotantium.

GERMANICA ET HISPANICA.

Die Kranken-Communion.

Da alle ſterbliche Menſchen vielen plötzlichen Gefahren, Uebeln und Krankheiten unterworfen ſind, und die Stunde ihres Abſcheidens aus dieſem Leben ſtets ungewiß bleibt, ſo müſſen die Prediger dann und wann, beſonders zur Zeit der Peſt oder anſteckender Krankheiten, die Mitglieder ihrer Gemeine dringend ermahnen, daß ſie, um ſtets zum Tode bereit zu ſeyn, ſobald es dem allmächtigen Gott gefallen ſollte, ſie von dieſer Welt abzurufen, an dem heiligen Abendmahle des Leibes unſeres Heilandes Chriſti oft theilnehmen, wenn es öffentlich in der Kirche gehalten wird, damit ſie im Falle einer plötzlichen Heimſuchung deſto weniger Urſach haben, ſich bey dem Mangel deſſelben zu beunruhigen. Wenn aber ein Kranker, der nicht im Stande iſt, zur Kirche zu kommen, das heilige Abendmahl in ſeinem Hauſe zu genießen verlangt, ſo muß er den Prediger bey Zeiten davon benachrichtigen und ihm anzeigen, wie viele Perſonen mit ihm communiciren wollen. (Ihrer müſſen drey, oder wenigſtens zwey ſeyn). Und nachdem an einem ſchicklichen Orte in dem Hauſe des Kranken alles nöthige vorbereitet iſt, daß der Prediger das heilige Abendmahl anſtändig halten könne, ſo ſoll er die Feyer deſſelben mit der Collecte, der Epiſtel und dem Evangelio anfangen, die hier folgen.

Die Collecte.

Allmächtiger und ewiger Gott! Schöpfer der Menſchen, der du diejenigen züchtigſt und prüfeſt, die du lieb haſt und aufnimmſt. Wir flehen um deine Erbarmung für dieſen deinen Knecht, den deine Hand heimſucht: Verleihe, daß er ſeine Krankheit geduldig trage und, wenn es dein gnädiger Wille iſt, ſeine Geſundheit wieder erlange, und daß ſeine Seele, wenn ſie dereinſt aus dieſem Leibe ſcheiden ſoll, unbefleckt dir dargeſtellt werden möge, durch Jeſum Chriſtum unſern Herrn. Amen.

Die Epiſtel. Hebr. 12, 5. 6.

Mein Sohn, achte nicht gering die Züchtigung des Herrn, und verzage nicht, wenn du von ihm geſtrafet wirſt. Denn welchen der Herr lieb hat, den züchtiget er; er ſtäupet aber einen jeglichen Sohn, den er aufnimmt.

Das Evangelium. Joh. 5, 24.

Wahrlich, wahrlich, ich ſage euch: Wer mein Wort höret, und glaubet dem, der mich geſandt hat, der hat das ewige Leben, und kommt nicht in das Gericht, ſondern er iſt vom Tode zum Leben, hindurch gedrungen.

Dann ſoll der Prediger nach der für das heilige Abendmahl vorgeſchriebenen Ordnung fortfahren, und zwar mit den Worten: Ihr, die ihr eure Sünden wahrhaftig und ernſtlich bereuet, u. ſ. w.

Bey der Austheilung des heiligen Sacraments ſoll der Prediger ſolches zuerſt ſelbſt empfangen und es dann denen, die mit dem Kranken communiciren wollen, und zuletzt dem Kranken reichen.

Wenn aber ein Kranker wegen zu großer Schwachheit, oder weil man den Prediger nicht früh genug benachrichtigt hat, oder aus Mangel an Mitcommunicanten, oder um anderer rechtmä-

LA COMUNION DE LOS ENFERMOS.

Por quanto todos los mortales estan sujetos á muchos y subitos peligros, desgracias, y enfermedades, y siempre inciertos de quando han de partir de esta vida; portanto, para el intento de que esten siempre prontos á morir quando quiera Dios llamarlos, los Curas de tiempo en tiempo (mas principalmente en tiempo de pestilencia, ú otras enfermedades contagiosas) diligentemente exhortarán á sus Parroquianos á recibir muchas veces la santa Comunion del Cuerpo y Sangre de nuestro Salvador Christo, quando se administra publicamente en la Iglesia; para que asi, en caso de una visitacion subita, tengan menos causa de inquietud por falta de este paso. Mas si la persona enferma no está capaz de venir á la Iglesia, y se halla deseosa de recibir la Comunion en su casa, dará noticia con tiempo al Cura, significando asimismo quantos hay que comulguen con ella (los quales serán tres, ó alomenos dos); y habiendo preparado lugar conveniente en la casa del enfermo, con todas las cosas necesarias, para que el Cura pueda reverentemente administrar; celebrará alli la santa Comunion, comenzando con la Colecta Epistola y Evangelio siguientes.

La Colecta.

DIOS Eterno, y Todo-poderoso, criador del genero humano, que corriges á los que amas, y castigas á los que recibes por tuyos; suplicamoste hayas piedad *de este tu siervo enfermo*, dandole gracia para que sufra con paciencia esta enfermedad, y recobre su salud corporal, (si así fuere tu buena voluntad), y quando seas servido que su alma se aparte de su cuerpo, haz que parezca delante de tí sin mancilla; mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Epistola. Heb. xii. 5.

HIJO mio, no desprecies la correccion del Señor: ni desmayes quando te reprehende. Porque el Señor castiga al que ama: y azota á todo el que recibe por hijo.

El Evangelio. S. Juan v. 24.

EN verdad, en verdad os digo: Que el que oye mi palabra, y cree á aquel, que me envió, tiene vida eterna, y no viene á juicio, mas pasó de muerte á vida.

Despues de lo qual, el Presbitero procederá segun la forma arriba señalada para la santa Comunion, comenzando en las palabras [Vosotros los que os arrepentis verdaderamente, &c.]

Quando sea tiempo de distribuir el Sacramento, el Presbitero lo recibirá primero, y despues lo administrará á los que han de comulgar con el enfermo y ultimamente al enfermo.

Mas si alguno, por estar in extremis, no recibe el Sacramento del Cuerpo y de la Sangre de Christo, ora sea por no haber avisado al Presbitero en tiempo conveniente, ó por falta de compañia para comulgar con él, ó por otro qualquier legitimo impedimento, en tal caso el Presbitero instruirá al enfermo, y le dará á entender, que si se arrepiente verdadera-

LATINA ET GRÆCA.

COMMUNIO ÆGROTANTIUM.

petitur; et omnes illius animi æstus tranquilla. Noli quassatam arundinem frangere, nec linum fumans exstinguere. Ne januam miserationum tuarum occludas in ira; sed fac ut audiat gaudium et lætitiam, ut lætentur ossa, quæ confregisti. Eum a metu inimici libera; et ostende faciem tuam ei, et da ei pacem, per merita et mediationem Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

COMMUNIO ÆGROTANTIUM.

¶ *Cum omnes mortales improvisis multis periculis, morbis, et infirmitatibus obnoxii sint, et semper incerti quando ipsis ex hac vita emigrandum fuerit; ideo, ut semper sint ad mortem parati, quandocunque Omnipotenti Deo visum fuerit eos vocare; Parochi suos subinde (maxime vero grassante pestilentia, aut alia lue contagiosa) Parochianos sedulo monebunt, ut sacram corporis et sanguinis Christi Servatoris nostri Communionem frequenter participent, quando scilicet publice administrabitur in Ecclesia. Sic enim fiet, ut, si quando fuerint subitaneo morbo correpti, minus sint solliciti, si tunc ea caruerint. Verum, si æger non possit in Ecclesiam se conferre, et interea cupiat Sacræ Communionis particeps fieri in privatis ædibus; tum id opportune Parocho significabit, ut et numerum eorum qui sunt Sacram Communionem cum ipso participaturi (erunt autem numero tres, aut saltem duo); nactusque locum idoneum in domo ægroti, cum omnibus rebus necessariis ita paratis, ut Parochus rite, et ea qua par est reverentia, ministrare queat, ibidem Sacram Communionem celebrabit, facto initio a Collecta, Epistola, et Evangelio subsequentibus.*

Collecta.

OMNIPOTENS, æterne Deus, humani generis conditor! qui, quos diligis, corrigis, et castigas quemcunque recipis; ut hujus famuli tui sub manu tua morbo laborantis miserearis, quæsumus; præstes etiam, ut infirmitatem suam patienter ferat, et corporis sanitatem recipiat (si sic clementiæ tuæ videatur.) Quandocunque autem anima ejus e corpore migraverit, exhibeatur immaculata coram te, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Epistola. Heb. xii. 5.

FILI mi! noli negligere disciplinam Domini; neque fatigeris, dum ab eo argueris. Quem enim diligit Dominus, castigat: flagellat autem omnem filium, quem recipit.

Evangelium. S. Joan. v. 24.

AMEN, amen, dico vobis, quia, qui verbum meum audit, et credit ei qui misit me, habet vitam æternam, et in judicium non venit; sed transit a morte in vitam.

¶ *Quibus peractis, Presbyter perget juxta formulam jam præscriptam pro sacra Communione, initio facto ab his verbis* [Vos, quos vere et serio peccatorum, &c.]

¶ *Quum ventum fuerit ad distributionem Sancti Sacramenti, Presbyter primo Sacram Communionem ipse sumet; deinde*

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

μῶν αὐτοῦ, καὶ ἴασαι πάσας αὐτῆ ὀυσκρασίας. Κάλαμον συντετριμμένον μὴ κατέαξον, καὶ λίνον τυφόμενον μὴ σβέσον. Μὴ σύγκλεισον ἐν τῷ θυμῷ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους σ' ἀλλ' ἀκούτισον αὐτῷ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἵνα ἀγαλλιάσωνται ὀστέα ὑπό σου συντεθριμμένα. Ἐκ τοῦ φόβου τῆ ἐχθροῦ ῥῦσαι αὐτὸν, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὸν, ᾧ ἐφῆς αὐτῷ εἰρήνην, διὰ τῆς ἀξίας ᾧ ἐντεύξεως Ἰησῆ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

Ἐπειδήπερ πάντες ἄνθρωποι θνητοὶ πολλοῖς αἰφνιδίοις κινδύνοις, νόσοις, καὶ ἀῤῥωστίαις ἔνοχοί εἰσι, καὶ διαπαντὸς ἄδηλοι ὁπότ' ἂν ἐκ τοῦ βίου τούτου ἀπέλθοιεν· τοιγαροῦν ἵνα πάντοτε ἕτοιμοι ὦσιν ἀποθανεῖν ὅταν δόξειεν δόξειεν ἂν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ καλέσαι αὐτοὺς, οἱ Κηδεμόνες πλεονάκις (μάλιστα δὲ γινομένου λοιμῆ ἢ ἄλλου τινὸς φθοροποιῆ νοσήματος) Παροίκους μετὰ σπουδῆς παραινέσουσιν ἐπὶ τὸ συχνῶς μετασχεῖν Κοινωνίας τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ, ὅταν δημοσίᾳ τελεσθῆ ἐν τῆ Ἐκκλησίᾳ· ἵν' οὕτω ποιοῦντες, ἐὰν αἰφνίδιός τις περίστασις ἢ ἐπισκοπὴ ἐκ Θεοῦ συμβῆ, δι' ἔνδειαν αὐτῆς ἧττον ταραχθῶσιν. Ἐὰν δὲ ὁ νοσῶν ἐχ οἷός τ' ἢ παριέναι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅμως δὲ οἴκοι τῆς Κοινωνίας μεταλαβεῖν ἐπιθυμῆ, τότε κατὰ καιρὸν τόδε γνωρίσει τῶ Κηδεμόνι, ἅμα καὶ μηνύσει αὐτῷ πόσοι ἄν εἶεν αὐτῷ συγκοινωνήσοντες, (οἵ γε τρεῖς ἔσονται, ἢ τοὐλάχιστον δύο) ᾧ προσήκοντος τῆ τόπου ὄντος ἐν τῆ τοῦ νοσοῦντος οἰκία, ᾧ πάντων τῶν ἐπιτηδείων ὅτω παρεσκευασμένων, ὡς δύναιτ' ἂν ὁ Κηδεμὼν εὐλαβῶς λειτουργεῖν, τελέσει ἐκεῖ τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἀρχόμενος ἀπὸ Συλλογῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου ὧδε ἑπομένων.

Ἡ Συλλογή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἀείζωε Θεὸς, ὁ τοῦ ἀνθρωπείου γένους δημιουργὸς ὢν, ὁ παιδεύων οὓς ἀγαπᾷς, ᾧ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχῃ μαστιγῶν· Ἱκετεύομέν σε ἐλεῆσαι τουτονὶ τὸν δοῦλόν σε, ὃν τῆ χειρί σου ἐπεσκέψω, ᾧ δῶναί γε, ἵνα τὸ νόσημα αὐτοῦ εὐγνωμόνως φέρῃ, ᾧ ἂν τὸ ἐυμενέστατον θέλημά σου ἔτως ᾖ, τὴν τε σώματος ὑγείαν ἀναλάβῃ, ᾧ ὁπηνικ' ἂν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπαλλάξῃ τοῦ σώματος, ἄσπιλός σοι παρασταθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ιβ'. ε'.

ΥΙΕ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, ᾧ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ε'. κδ'.

ΑΜΗΝ, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, ᾧ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ᾧ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

Μετὰ ταῦτα πρόεισιν ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν ἄνω διατεταγμένον τύπον τῆς Συνάξεως, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ῥημάτων τάτων (Ὑμεῖς οἱ ἀληθῶς, κ. τ. λ.)

Ἐν τῷ καιρῷ μεταδόσεως τῆ παναγιᾳ Μυστηρίᾳ, Ἱερεὺς πρῶτον αὐτὸς μεταλήψεται τῆς Σύναξεως, ἔπειτα τοῖς τῷ νοσοῦντι συγκοινωνεῖν

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sepultura Mortuorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

AT THE BURIAL OF THE DEAD.

that Jesus Christ hath suffered Death upon the Cross for him, and shed his Blood for his redemption, earnestly remembering the benefits he hath thereby, and giving him hearty thanks therefore, he doth eat and drink the Body and Blood of our Saviour Christ profitably to his soul's health, although he do not receive the Sacrament with his mouth.

When the sick person is visited, and receiveth the holy Communion all at one time, then the Priest, for more expedition, shall cut off the form of the Visitation at the Psalm [In thee, O Lord, have I put my trust, &c.] *and go straight to the Communion.*

In the time of the Plague, Sweat, or such other like contagious times of sickness or diseases, when none of the Parish or neighbours can be gotten to communicate with the sick in their houses, for fear of the infection, upon special request of the diseased, the Minister may only communicate with him.

THE ORDER FOR

THE BURIAL OF THE DEAD.

Here is to be noted, that the Office ensuing is not to be used for any that die unbaptized, or excommunicate, or have laid violent hands upon themselves.

The Priest and Clerks meeting the Corpse at the entrance of the Church-yard, and going before it, either into the Church, or towards the Grave, shall say, or sing,

I AM the resurrection and the life, saith the Lord: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live: and whosoever liveth and believeth in me shall never die. *St. John* xi. 25, 26.

I KNOW that my Redeemer liveth, and that he shall stand at the latter day upon the earth. And though after my skin worms destroy this body, yet in my flesh shall I see God: whom I shall see for myself, and mine eyes shall behold, and not another. *Job* xix. 25, 26, 27.

WE brought nothing into this world, and it is certain we can carry nothing out. The Lord gave, and the Lord hath taken away: blessed be the Name of the Lord. 1 *Tim.* vi. 7. *Job* i. 21.

After they are come into the Church, shall be read one or both of these Psalms following.

Dixi, Custodiam. Psalm xxxix.

I SAID, I will take heed to my ways: &c.
Glory be to the Father, and to the Son: &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

Domine, refugium. Psalm xc.

LORD, thou hast been our refuge: &c.
Glory be to the Father, and to the Son: &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

Then shall follow the Lesson taken out of the fifteenth Chapter of the former Epistle of Saint Paul to the Corinthians.

1 Cor. xv. 20.

NOW is Christ risen from the dead, and become the first-fruits of them that slept.

SEPULTURE DES MORTS.

répandu son sang pour sa rédemption; rappelant sérieusement en sa mémoire les bienfaits qu'il en a reçus, et lui en rendant grâces de tout son cœur; il mange et il boit le corps et le sang de Jésus-Christ pour le bien et le salut de son ame, quoiqu'il ne reçoive point le sacrement de sa bouche.

Quand le malade est visité, et qu'il fait la Cène en même temps, le prêtre, pour abréger, finira ce qui est ordonné pour la visite au pseaume qui commence, Eternel, je me suis retiré vers toi, &c.; *et passera incontinent à la communion.*

Quand en temps de peste, de suette, ou d'autres maladies contagieuses, aucun paroissien, aucun voisin n'ose approcher du malade pour communier avec lui; le ministre, à l'instante prière du malade, pourra communier seul avec lui.

ORDRE POUR LA

SEPULTURE DES MORTS.

Cet office ne se doit point dire pour ceux qui meurent sans avoir été baptisés, ni pour les excommuniés, ni pour ceux qui se sont défaits eux-mêmes.

Le prêtre rencontrant le corps mort jusqu'à l'entrée du cimetière, dira ou chantera avec les clercs, en allant à l'église, ou vers la fosse:

JE suis la résurrection et la vie, dit le Seigneur: celui qui croit en moi, encore qu'il soit mort, vivra; et quiconque vit et croit en moi, ne mourra point éternellement.

Je sais que mon Rédempteur est vivant, et qu'il demeurera le dernier sur la terre. Et lorsqu'après ma peau ceci aura été rongé, je verrai Dieu de ma chair; je le verrai moi-même, et mes yeux le verront, et non un autre.

Nous n'avons rien apporté au monde, et aussi il est évident que nous n'en pouvons rien emporter. L'Eternel donne, l'Eternel ôte; le nom de l'Eternel soit béni.

Quand le convoi sera entré dans l'église, on lira un des pseaumes suivans, ou tous les deux.

Pseaume xxxix.

J'AI dit, je prendrai garde à mes voies, &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Pseaume xc.

SEIGNEUR, tu nous as été une retraite d'âge en âge; &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Ensuite on lira la leçon tirée du quinzième chapitre de la première Epître de St. Paul aux Corinthiens.

1 *Cor.* xv. 20.

MAINTENANT Christ est ressuscité des morts, et il a été fait les prémices de ceux qui dorment. Car puisque la mort est par un seul homme, la résurrection des morts est aussi par un seul homme. Car, comme tous meurent en Adam, pareillement aussi tous sont vivifiés en Christ. Mais chacun en son rang: les prémices c'est Christ; puis ceux qui sont de Christ seront vivifiés en

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

ἄρρωστον συγκοινωνοῦντας, καὶ ὕστερα ἀπ' ὅλους εἰς τὸν ἄρρωστον.

Ἐὰν δέ τις διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἀρρωστίας ἢ διότι ἔλλειψε 'να μεινήσῃ εἰς τὸν ἐφημέριον ἢ καὶ διότι δὲν εὑρίσκει ἱκανὸν ἀριθμὸν συγκοινωνούντων, ἢ ἄλλο τι εὔλογον ἐμπόδιον, δὲν μεταλαμβάνει τὸ μυστήριον τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐφημέριος θέλει τὸν διδάξειν ὅτι ἐὰν εἰληκρινῶς μετανοήσῃ διὰ τὰς ἁμαρτίας του, καὶ πιστεύσει σταθερῶς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ αὐτὸν ὑπόφερεν τὸν θάνατον τοῦ σταυροῦ, καὶ ἔχυσεν τὸ αἷμα του διὰ τὴν ἀπολύτρωσίν του, ἐπιμελῶς ἐνθυμούμενος τὰς αὐτοῦ εὐεργεσίας καὶ ἀποδίδων χάριν ἐκ καρδίας, αὐτὸς τρώγει καὶ πίνει τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑγείας τῆς ψυχῆς του, ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς δὲν μεταλαμβάνει στοματικῶς τὸ Μυστήριον.

Ὅτε ὁ ἄρρωστος ἐπισκεφθῇ καὶ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν μεταλάβῃ, ὁ Ἱερεὺς ἀφίνει, χάριν ταχύτητος, τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκέψεως, ἀπὸ τὸν Ψαλμὸν, Εἰς ἐσὲ Κύριε ἤλπισα, καὶ ἀμέσως μεταβαίνει εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Ἀλλ' εἰς καιρὸν νόσου ἐπιδημίου, ἀσθενίας ἰδρωτικῆς, ἢ ἄλλης τινὸς πανωλέθρου ἀρρωστίας, ἐὰν διὰ φόβον οἱ Πάροικοι, ἢ οἱ γείτονες δὲν ἔλθωσι 'να μεταλάβωσιν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀρρώστου, ἐὰν αὐτὸς θερμῶς τὸ ζητήσῃ, ὁ Λειτουργὸς μονος θέλει μεταλάβειν μὲ αὐτὸν.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

Σημείωσον ὅτι, αὕτη ἡ Ἀκολουθία δὲν μεταχειρίζεται, διὰ τοὺς ἀβαπτίστους ἀποθανόντας, οὔτε διὰ τοὺς ἀφορισμένους, οὔτε διὰ τοὺς αὐτοκτόνους.

Ο Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπαντῶντες τὸ λείψανον εἰς τὸ ἔμβασμα τοῦ Κοιμητηρίου, καὶ αὐτὸ προπεριπατοῦντες, πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἢ πρὸς τὸν τάφον λέγουσιν ἢ ψάλλουσιν·

Ἐγω εἰμαι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, θέλει ζήσειν· καὶ κάθε ζῶν, καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, δὲν θέλει ἀποθάνει, εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάν. ια'. κε', κς'.

Οτι ἐγνώρισα, ὅπως ὁ λητρωτής μου ζῇ, καὶ θέλει σταθεῖν τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀγκαλὰ μετὰ τὸ δέρμα μου σκώληκες ἀφανίσωσι τὸ σῶμά μου ὅμως εἰς τὴν σάρκαν μου θέλω ἰδεῖν τὸν Θεόν. Τὸν ὁποῖον ἐγὼ θέλω ἰδεῖν, τὰ ὀμμάτιά μου θέλουσι ἰδεῖν καὶ ὄχι ἄλλος. Ἰώβ. ιθ'. κε', κς', κζ'.

Δεν ἐφέραμεν τί ποτε εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι δὲν θέλομεν ἐκφέρειν τί ἀπ' αὐτε. α'. Τιμ. ϛ'. ζ'. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἐπῆρεν, ὡς ἐφάνει τοῦ Κυρίου, οὕτως ἔγινεν· εὐλογημένον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Ἰώβ. α'. κε'.

Ἐμβαίνοντες δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, θέλει διαβασθῆν, ὁ ἕνας, ἢ καὶ οἱ δύω ἀκόλουθοι ψαλμοί.

Ψαλ. λθ'.

ΕΙΠΑ, *θέλει φυλάξω τὰς ὁδούς μου, κ. τ. λ.*
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῆ. }

Ψαλ. ξ'.

ΚΥΡΙΕ, *ἐγενήθης ἡ καταφυγή μας, κ. τ. λ.*
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῆ. }

SEPPELLIMENTO DE' MORTI.

parteciparne con l' ammalato, ed all' ammalato in ultimo.

Ma se alcuno, sia per l' estremità di malattia, o per mancanza d' averne fatto avvertir il Piovano per tempo, o scarsità di compagnia, per partecipar con esso lui, o qualch' altro giusto impedimento, non partecipa del Sacramento del Corpo e Sangue di Cristo, il Piovano l' instruirà che, s' egli si pente sinceramente de' suoi peccati, e crede fermamente, che Gesù Cristo ha sofferto per lui la morte della croce, e sparso 'l suo sangue per il di lui riscatto, riducendosi con gran zelo a memoria i benefici ch' egli ne riceve, e rendendogliene divote grazie, egli mangia e beve il Corpo, e 'l Sangue del nostro Salvatore Gesù Cristo utilmente a salute dell' anima sua, se ben non riceve il Sacramento con la bocca.

Quando un ammalato è visitato, ed all' istesso tempo partecipa della sacra Comunione, in tal caso, il prete tralascierà parte della forma della visita, per maggior prestezza, cominciando dal Salmo [Signore in te] *e senza indugio procederà alla Comunione.*

In tempo di peste, mal del sudore, od altri simili tempi di malattie contagiose, quando non si può aver degli Parrocchiani od altri vicini per partecipare in casa dell' ammalato, per paura dell' infezione, all' instanza calda dell' ammalato, il Piovano potrà partecipar solo con esso lui.

L' Ordine per la

SEPOLTURA DEI MORTI.

E da osservarsi, che l' Uficio seguente non debbe usarsi per alcuno che sia morto senza Battesimo, scomunicato, o omicida di sè stesso.

I Preti e chierici incontrando il cadavere all' entrata del Cimiterio, e mettendosi innanzi, o verso la Chiesa, o verso 'l sepolcro, diranno o canteranno.

IO sono la risurrezione e la vita, dice il Signore: chi crede in me, benchè sia morto, viverà. E chiunque vive e crede in me, non morrà giammai in eterno. *S. Giov.* ii. 25, 26.

IO so che 'l mio Redentor vive, e che nell' ultimo giorno egli fi leverà sopra la polvere. E quantunque dopo la mia pelle, questo corpo sia roso, pur vedrò Dio con la mia carne: Il quale io vedrò, gli occhi miei lo vedranno, e non un' altro. *Job* xix. 25, 26, 27.

NON abbiamo portato nulla nel mondo: e chiaro è che altresì non ne possiamo portar nulla fuori. Il Signore ha dato, il Signore ha tolto, sia benedetto il Nome del Signore. 1 *Tim.* vi. 7. *Job* i. 21.

Dopo che saranno entrati in Chiesa, si leggerà uno di questi Salmi seguenti, od ambidue.

Dixi custodiam. Sal. 39.

IO avevo detto, Io prenderò guardie alle mie vie, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

Domide, refugium. Sal. 90.

O SIGNORE, tu ci sei stato un abitacolo, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sepultura Mortuorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Begräbniß der Todten.

ßigen Urſachen willen das heilige Abendmahl des Leibes und Blutes Chriſti nicht empfangen könnte, ſo ſoll der Geiſtliche ihn belehren, daß wenn er ſeine Sünden aufrichtig bereuet und zuverſichtlich glaubt, daß Jeſus Chriſtus den Tod am Kreutze für ihn gelitten und ſein Blut zu ſeiner Erlöſung vergoſſen habe, auch der ihm dadurch erworbenen Wohlthaten ſich ernſtlich erinnert und Jeſu herzlich dafür dankt, er alsdann den Leib und das Blut Chriſti zu ſeiner Seelen Heil genteße, obgleich er das Sacrament mit ſeinem Munde nicht zu ſich nehme.

Empfängt der Kranke, wenn der Prediger ihn beſucht, zugleich das heilige Abendmahl ſo ſoll der Prediger, der nöthigen Kürze wegen, in dem für den Krankenbeſuch vorgeſchriebenen Formular bey dem 71ſten Pſalm: Herr, ich traue auf dich, u. ſ. w., aufhören und ſogleich zur Communion ſchreiten.

Zur Zeit der Peſt und anderer anſteckender Krankheiten, wenn niemand aus dem Kirchſpiele oder aus der Nachbarſchaft, aus Furcht angeſteckt zu werden, es wagen will, mit dem Kranken in ſeinem Hauſe zu communiciren, ſo mag der Prediger, auf beſonderes Verlangen des Kranken, das heilige Abendmahl mit ihm allein genießen.

Ordnung
bey dem
Begräbniß der Todten.

Es iſt zu merken, daß die hier vorgeſchriebene Form nicht bey denen beobachtet werden ſoll, die ungetauft oder als Excommunicirte verſtorben ſind oder ſich ſelbſt gewaltſam entleibt haben.

Der Prediger ſoll mit den Kirchendienern die Leiche am Thore des Kirchhofes erwarten und in die Kirche oder zum Grabe vor ihr hergehend, ſingen oder ſprechen:

Ich bin die Auferſtehung und das Leben. Wer an mich glaubt, der wird leben, ob er gleich ſtürbe. Und wer da lebet, und glaubt an mich, der wird nimmermehr ſterben. Joh. 11, 25. 26.

Ich weiß, daß mein Erlöſer lebet; und er wird mich hernach aus der Erde auferwecken; und werde darnach mit dieſer meiner Haut umgeben werden, und werde in meinem Fleiſch Gott ſehen. Denſelben werde ich mir ſehen, und meine Augen werden ihn ſchauen, und kein Fremder. Hiob 19, 25—27.

Wir haben nichts in die Welt gebracht; darum offenbar iſt, wir werden auch nichts hinaus bringen. Der Herr hat es gegeben, der Herr hat es genommen; der Name des Herrn ſey gelobet. 1 Tim. 6, 7. Hiob 1, 21.

Wenn ſie in der Kirche angelangt ſind, ſollen die beyden folgenden Pſalmen, oder einer derſelben geleſen werden.

Pſalm 39. Dixi, custodiam.

Ich habe mir vorgeſetzt, ich will mich u. ſ. w.
Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfange war, u. ſ. w.

Pſalm 90. Domine, refugium.

Herr Gott, du biſt unſere Zuflucht u. ſ. w.
Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfange war, u. ſ. w.

EL OFICIO DE SEPULTURA.

mente de sus pecados, y cree firmamente que Jesu Christo sufrió la muerte en la Cruz por él, y derramó su sangre por su redencion, trayendo diligentemente á su memoria los beneficios y mercedes que ha recibido por esta Pasion, y dandole gracias de todo su corazon; come y bebe el cuerpo y la sangre de Christo, para utilidad y salud de su alma, aunque no reciba el Sacramento con la boca.

Quando el enfermo es visitado, y recibe el Sacramento á un mismo tiempo, el Presbitero, para hacerlo mas presto, dará fin á la visitacion inmediatamente antes del Psalmo [En tí, O Señor, he puesto mi confianza] *y luego comenzará la Comunion.*

En tiempo de Peste, Sudor ú otras enfermedades contagiosas, quando ninguno de los vecinos quiera comulgar con el enfermo por temor del contagio; si el enfermo lo pide encarecidamente, el Presbitero podrá comulgar con él á solas.

EL OFICIO DE SEPULTURA.

Se debe notar que el Oficio siguiente no debe ser usado por los que mueren sin Bautismo, ó excomulgados ó suicidas.

Los Presbiteros y Clerigos recibiendo el cuerpo á la entrada del Cementerio, y caminando delante de él, ó á la Iglesia, ó hacia la Sepultura, dirán ó cantarán,

YO soy la resurreccion y la vida: el que cree en mí, aunque hubiere muerto, vivirá: y todo aquel, que vive, y cree en mí, no morirá jamas. *S. Juan* xi. 25, 26.

YO sé que vive mi Redentor, y que en el último dia he de resucitar de la tierra: y de nuevo he de ser rodeado de mi piel, y en mi carne veré á mi Dios. A quien he de ver yo mismo, y mis ojos lo han de mirar, y no otro: esta mi esperanza está depositada en mi pecho. *Job* xix. 25, 26, 27.

NADA metimos en este mundo: y es cierto que tampoco podremos sacar nada. El Señor lo dió, el Señor lo quitó; como agradó al Señor, así se ha hecho: bendito sea el nombre del Señor. 1 *Tim.* vi. 7. *Job* i. 21.

Despues que llegáren á la Iglesia, serán leidos uno ó ambos los Psalmos siguientes.

Dixi, custodiam. Psalm. 39.

YO díxe, Miraré por mis caminos: &c.
Gloria sea al padre, y al Hijo: &c.
Como era al principio, es así ahora: &c.

Domine, refugium. Psalm. 90.

SEÑOR, tú nos has sido refugio: &c.
Gloria sea al Padre, y al Hijo: &c.
Como era al principio, es así ahora, &c.

Entónces se seguirá la leccion tomada del Capítulo quince de la Epistola primera de San Pablo *á los* Corintios.

AHORA Christo resucitó de entre los muertos, primicias de los que duermen, porque como la muerte fué por un hombre, tambien por un hombre la resurreccion de los muertos.

LATINA ET GRÆCA.

SEPULTURA MORTUORUM.

iis qui eam cum ægroto participaturi sunt, postremo ægroto ipsi, administrabit.

¶ *Si quis vero Sacramentum corporis et sanguinis Christi non participet, sive id contingat propter morbi vehementiam, sive quod id tempestive Parocho non significaverit; aut quod defuerint qui cum eo Sacram Communionem participarent, aut propter aliud quodpiam legitimum impedimentum; Parochus hoc ipsum edocebit, nempe quod, si eum peccatorum suorum vere pœniteat, et firmiter credat quod Jesus Christus pro eo mortem in cruce pertulerit, et propter ipsius redemptionem sanguinem suum effuderit, beneficia, quæ inde acceperit, grata memoria recolens, et pro iis gratias agens ex animo, tum corpus et sanguinem Christi Servatoris nostri manducat et bibit, quantum attinet ad salutem animæ, etiamsi ore Sacramentum non participet.*

¶ *Cum ægrotus simul visitatur, et Sacram Communionem participat, Presbyter, quo citius absolvat, cum ventum fuerit ad Psalmum* [In te, Domine, speravi] *in formula pro Visitatione Ægrotantium, ibi finem faciet, et statim perget ad Sacram Communionem.*

¶ *Pestilentia, sudore, aut aliis ejusmodi morbis contagiosis grassantibus, adeo ut nullus Parochianorum reperiatur qui cum ægris Sacram Communionem participet in eorum privatis ædibus propter metum contagionis; si id expresse et enixe flagitaverit æger, Ministro licebit cum eo solo eam participare.*

ORDO PRO SEPULTURA MORTUORUM.

¶ *Hic notandum est, quod sequens Officium non est usurpandum pro iis qui mortui fuerint, sacro Baptismo non initiati, aut excommunicati, aut qui mortem sibi ipsi intulerint.*

¶ *Presbyter et Clerici obviam euntes feretro ad introitum cæmeterii, ac præeuntes, sive in Ecclesiam, sive ad sepulcrum, dicent aut cantabunt:*

EGO sum resurrectio et vita. Qui credit in me, etiamsi mortuus fuerit, vivet; et omnis, qui vivit, et credit in me, non morietur in æternum. *S. Joan.* xi. 25. 26.

Scio, quod redemptor meus vivit; et in novissimo die de terra surrecturus sum; et rursum circumdabor pelle mea; et in carne mea videbo Deum meum; quem visurus sum ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt, et non alius. *Job* xix. 25, 26, 27.

Nihil intulimus in hunc mundum; haud dubium, quod nec auferre quid possumus. Dominus dedit; Dominus abstulit: sit nomen Domini benedictum. 1 *Tim.* vi. 7. *Job* i. 21.

¶ *Postquam ingressi fuerint Ecclesiam, alter horum sequentium Psalmorum, aut etiam uterque, prælegetur.*

Psalm. xxxix.

DIXI, custodiam vias meas, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

Psalm. xc.

DOMINE, refugium factus es nobis, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

ΤΑΦΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

διατεταγμένοις, καὶ πάντων ἐσχάτῳ τῷ νοσοῦντι.

Ἐὰν δέ τις ἢ διὰ τὴν ἀκρότητα τῆς νόσου, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐν καιρῷ τὸν Κηδεμόνα ὑπομιμνήσκεσθαι, ἢ δι' ἔνδειαν τῶν συγκοινωνέντων, ἢ δι' ἀλλοτιοῦν εὔλογον ἐμπόδιον, μὴ μεταλάβῃ τῆ Μυσηρίᾳ τῆ σώματος ϗ τῆ αἵματος τῆ Χριστῆ, ὁ Κηδεμὼν συμβιβάσει αὐτὸν ϗ ἀναμνήσει, ὅτι εἰ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ βεβαίως πιστεύει, ὅτι Ἰησῆς Χριστὸς ὑπὲρ αὐτῆ θάνατον ἐπὶ τοῦ σαυρῆ ὑπέμεινε, ϗ τὸ αἷμα αὐτῆ ἐξέχεε διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ, σπεδῆ μνημονεύων τῶν εὐεργεσιῶν, ὧν δι' αὐτῆ μετέχει, καὶ τάυτων γε ἕνεκα ἐκ καρδίας εὐχαριςῶν αὐτῷ, ἐσθίει καὶ πίνει τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ συμφερόντως πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῆ. κἂν τῷ σόματι αὐτοῦ τὸ Μυσήριον μὴ λαμβάνῃ.

Ἡνίκα Ἱερεὺς ἅμα τῷ ἐπισκέπτεσθαι τὸν νοσοῦντα, τῆς ἁγίας Κοινωνίας αὐτῷ μεταδίδωσιν, ἵνα συντομώτερον ἀποτελῇ, τὸν τύπον τῆς ἐπισκέψεως κολοβώσει ἐπὶ τῷ Ψαλμῷ (Ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα) ϗ εὐθὺς μεταβήσεται εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Ἐν τῷ λοιμῷ, ἢ ἰδρῶτι, ἢ ἄλλῳ ὠτινιοῦν παραπλησίῳ φθοροποιῷ ἀῤῥωστήματι, ἢ νόσῳ ἐπιδημίᾳ, ὅταν δέει τῆς λοιμικῆς προστρίψεως, μηδεὶς τῶν Παροίκων ἢ γειτόνων πεισθείη ἂν συγκοινωνεῖν τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, τότε, ἐὰν ὁ νοσῶν σφόδρα τοῦτ' ἐπαιτήσῃ, ὁ Λειτουργὸς μόνος συγκοινωνήσειεν αὐτῷ.

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

Σημειωτέον ἐνθάδε, ὅτι οὐκ ἂν ἐξείη χρῆσθαι τῇ ἑξῆς Ἀκολουθίᾳ πρός τινας ἀβαπτίστους ἀποθανόντας, ἢ ἀφορισθέντας, ἢ αὐτόχειρας.

Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπαντῶντες τῷ σώματι ἐν τῇ τοῦ Κοιμητηρίου εἰσόδῳ, ϗ αὐτοῦ προπορευόμενοι, εἴτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τὸν τάφον, λέξει, ἢ ᾄσει·

ΕΓΩ εἰμι ἡ ἀνάστασις, ϗ ἡ ζωὴ, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται· ϗ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ὲ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάν. ια'. κε', κς'.

ΟΙΔΑ γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων, ἐπὶ γῆς ἀναστῆσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε καὶ οὐκ ἄλλος. Ἰώβ. ιθ'. κε', κς', κζ'.

ΟΥΔΕΝ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι ὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α'. Τιμ. ς'. ζ'. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ἰώβ. α'. κε'.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παρεληλύθασιν, ἀναγνωσθήσεται εἰς ἢ ἀμφότεροι τῶν Ψαλμῶν τούτων ἑπομένων.

Ψαλ. λθ'.

ΕΙΠΑ, φυλάξω τὰς ὁδούς μου, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Ψαλ. ϛ'.

ΚΥΡΙΕ, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί, } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sepultura Mortuorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

AT THE BURIAL OF THE DEAD.

For since by man came death, by man came also the resurrection of the dead. For as in Adam all die, even so in Christ shall all be made alive. But every man in his own order: Christ the first-fruits; afterward they that are Christ's, at his coming. Then cometh the end, when he shall have delivered up the kingdom to God, even the Father; when he shall have put down all rule, and all authority, and power. For he must reign, till he hath put all enemies under his feet. The last enemy that shall be destroyed is death. For he hath put all things under his feet. But when he saith, all things are put under him, it is manifest that he is excepted, which did put all things under him. And when all things shall be subdued unto him, then shall the Son also himself be subject unto him that put all things under him, that God may be all in all. Else what shall they do which are baptized for the dead, if the dead rise not at all? Why are they then baptized for the dead? and why stand we in jeopardy every hour? I protest by your rejoicing, which I have in Christ Jesus our Lord, I die daily. If after the manner of men I have fought with beasts at Ephesus, what advantageth it me, if the dead rise not? Let us eat and drink, for to morrow we die. Be not deceived: evil communications corrupt good manners. Awake to righteousness, and sin not; for some have not the knowledge of God. I speak this to your shame. But some man will say, How are the dead raised up? and with what body do they come? Thou fool, that which thou sowest is not quickened, except it die. And that which thou sowest, thou sowest not that body that shall be, but bare grain, it may chance of wheat, or of some other grain: But God giveth it a body, as it hath pleased him, and to every seed his own body. All flesh is not the same flesh; but there is one kind of flesh of men, another flesh of beasts, another of fishes, and another of birds. There are also celestial bodies, and bodies terrestrial; but the glory of the celestial is one, and the glory of the terrestrial is another. There is one glory of the sun, another glory of the moon, and another of the stars; for one star differeth from another star in glory. So also is the resurrection of the dead: It is sown in corruption; it is raised in incorruption: It is sown in dishonour; it is raised in glory: It is sown in weakness; it is raised in power: It is sown a natural body; it is raised a spiritual body. There is a natural body, and there is a spiritual body. And so it is written, The first man Adam was made a living soul; the last Adam was made a quickening spirit. Howbeit, that was not first which is spiritual, but that which is natural; and afterward that which is spiritual. The first man is of the earth, earthy: the second man is the Lord from heaven. As is the earthy, such are they that are earthy: and as is the heavenly, such are they also that are heavenly. And as we have borne the image of the earthy, we shall also bear the image of the heavenly. Now this I say, brethren, that flesh and blood cannot inherit the kingdom of God; neither doth corruption inherit incorruption. Behold, I shew you a mystery: We shall not all sleep, but we shall all be changed, in a moment, in the twinkling of an eye, at the last trump, (for the trumpet shall sound,)

SEPULTURE DES MORTS.

son avénement. Et après viendra la fin, quand il aura remis le royaume à Dieu le Père, et quand il aura aboli tout empire, et toute puissance, et toute force: car il faut qu'il règne jusqu'à ce qu'il ait mis tous ses ennemis sous ses pieds. L'ennemi qui sera détruit le dernier, c'est la mort: car Dieu a assujetti toutes choses sous ses pieds. Or quand il est dit que toutes choses lui sont assujetties, il est évident que celui qui lui a assujetti toutes choses est excepté. Et après que toutes choses lui auront été assujetties, alors aussi le Fils lui-même sera assujetti à celui qui lui a assujetti toutes choses, afin que Dieu soit tout en tous. Autrement que feront ceux qui sont baptisés pour morts, si absolument les morts ne ressuscitent point? Pourquoi donc sont-ils baptisés pour morts? Pourquoi aussi sommes-nous en danger à toute heure? Par notre gloire que j'ai en notre Seigneur Jésus-Christ, je meurs de jour en jour. Si j'ai combattu contre les bêtes à Ephèse, selon l'homme, quel profit en ai-je, si les morts ne ressuscitent point? Mangeons et buvons; car demain nous mourrons. Ne soyez point séduits; les mauvaises compagnies corrompent les bonnes mœurs. Réveillez-vous à vivre justement, et ne péchez point; car quelques-uns sont sans connoissance de Dieu: je vous le dis à votre honte. Mais quelqu'un dira: comment ressuscitent les morts? et en quel corps viendront-ils? O fou! ce que tu sèmes n'est point vivifié, s'il ne meurt. Et quant à ce que tu sèmes, tu ne sèmes point le corps qui naîtra, mais le grain nud, selon qu'il se rencontre, de blé, ou de quelque autre grain: mais Dieu lui donne le corps comme il veut, et à chacune des semences son propre corps. Toute chair n'est pas une même sorte de chair; mais autre est la chair des hommes, et autre la chair des bêtes; autre celle des poissons, et autre celle des oiseaux. Il y a aussi des corps célestes et des corps terrestres; mais autre est la gloire des célestes, et autre celle des terrestres. Autre est la gloire du soleil, et autre la gloire de la lune, et autre la gloire des étoiles; car une étoile est différente d'une autre étoile en gloire. Il en sera aussi de même en la résurrection des morts. Le corps est semé en corruption; il ressuscitera incorruptible: il est semé en déshonneur; il ressuscitera en gloire: il est semé en foiblesse; il ressuscitera en force: il est semé corps sensuel; il ressuscitera corps spirituel. Il y a corps sensuel, et il y a corps spirituel. Comme aussi il est écrit: le premier homme, Adam, a été fait en ame vivante, et le dernier Adam en esprit vivifiant. Or ce qui est spirituel n'est pas le premier: mais ce qui est sensuel; et puis ce qui est spirituel. Le premier homme, étant de la terre, est de poudre; mais le second homme, savoir le Seigneur, est du ciel. Tel qu'est celui qui est de poudre, tels aussi sont ceux qui sont de poudre; et tel qu'est le céleste, tels aussi sont les célestes. Et comme nous avons porté l'image de celui qui est de poudre, nous porterons aussi l'image du céleste. Voici donc ce que je dis, mes frères: c'est que la chair et le sang ne peuvent point hériter le royaume de Dieu; et que la corruption n'hérite point l'incorruptibilité. Voici, je vous dis un mystère: nous ne dormirons pas tous, mais nous serons tous transmués, en un moment, en un clin d'œil, à la dernière trompette;

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

Τότε ἀκολουθεῖ τὸ ἀνάγνωσμα ἐκ τοῦ ιε'. κεφ. τῆς α'. Ἐπιστ. Παύλου πρὸς Κορινθ. α'. Κορ. ιε'. κ'.

ΤΩΡΑ δὲ ἐγέρθη, ὁ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν· καὶ ἔγινεν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. Ὅτι ἐπειδὴ δι' ἀνθρώπου ἦλθεν ὁ θάνατος, δι' ἀνθρωπου ἦλθε καὶ ἡ ἀνάστασις νεκρῶν. Καθὼς γὰρ πάντες εἰς τὸν Ἀδὰμ ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ εἰς τὸν Χριστὸν πάντες θέλουσι ζωοποιηθῆν. Ἕκαστος ὅμως εἰς τὸ ἴδιόν του τᾶγμα· ἀπαρχὴ ὁ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ οἱ ἔμπροσθέν τε ἐρχόμενοι. Ἔπειτα τὸ τέλος, ὅταν θέλει παραδώσειν τὴν βασιλείαν εἰς τὰς χείρας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός· ὅταν θέλει καταργήσειν πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Πρέπει γὰρ αὐτὸς ἂνα βασιλεύσῃ ἕως βάλλει πάντας τοὺς ἐχθροὺς του ὑπὸ τους πόδας του. Ὁ ἔσχατος ἐχθρὸς, ὁ ὁποῖος θέλει ἐξολοθρευθῆν εἶναι ὁ θάνατος. Ὅτι ἔβαλε τὰ πάντα ὑπὸ τοὺς πόδας του· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι ὑπόταξαι πάντα, δῆλον ὅτι ἐξερεῖται ὁ ὑποτάσας ὑπ' αὐτοῦ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταχθῶσιν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, τότε καὶ ὁ υἱὸς αὐτὸς θέλει ὑποταχθῆν εἰς τὸν ὑποτάξαντα τὰ πάντα, ὅπως ὁ Θεὸς εἶναι τὰ πάντα εἰς πάντα. Ἐπειδὴ τὶ θέλουσι κάμειν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, ἐὰν νεκροὶ δὲν ἐγείρονται τελείως; Διατί βαπτίζονται ὑπέρ τῶν νεκρῶν; τί κινδυνεύωμεν πᾶσαν ὥραν; Μὰ τὴν καύχησίν σας τὴν ὁποίαν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω. Ἐὰν ὡς ἄνθρωπος, ἐθηριομάχησα εἰς τὴν Ἔφεσον, τί μοὶ ὠφέλησεν ἐὰν νεκροὶ δὲν ἐγείρονται; ἂς φάγωμεν καὶ ἂς πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.[1] Μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν τὰ καλὰ ἤθη, αἱ κακαὶ συνομιλίαι. Ἐξυπνήσαῖε εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· τινὲς γὰρ ἀγνοοῦσι τὸν Θεὸν· τοῦτο λέγω εἰς ἐντροπὴν σας. Ἀλλὰ θέλει εἰπεῖν τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, ϗ εἰς ποῖον σῶμα ἔρχονται; Ἄφρον, ὅ,τι σὺ σπείρεις δὲν ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὅ,τι σπείρεις, δὲν σπείρεις τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον μέλλει ἂνα γίνῃ, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, κατὰ τύχην, σίτου, ἢ τινὸς ἄλλου σπέρματος. Ὁ θεὸς δὲ τοῦ δίδει σῶμα, καθὼς θέλει, ϗ καθενὸς σπέρματος τὸ ἴδιον σῶμα. Κάθε σάρκα δὲν εἶναι ἡ ἴδια σάρκα· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σάρκα ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ ζώων, ἄλλη δὲ ὀψαρίων, ἄλλη ὀρνέων. Καὶ σώματα ἐπουράνια, ϗ σωματα ἐπίγεια· ἀλλὰ ἄλλη εἶναι ἡ δόξα τῶν ἐπουρανίων ἄλλη ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη ἡ δόξα ἡλίου καὶ ἄλλη ἡ δόξα φεγγαρίου, καὶ ἄλλη ἡ τῶν ἀστέρων· ὅτι ἀστρον διαφέρει, κατὰ τὴν δόξαν, ἀστρου. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται εἰς φθορὰν καὶ ἐγείρεται εἰς ἀφθαρσίαν· σπείρεται εἰς ἀτιμίαν, ϗ ἐγείρεται εἰς δόξαν· σπείρεται εἰς ἀσθενείαν, ϗ ἐγείρεται εἰς δύναμιν· σπείρεται σῶμα ψυχικὸν καὶ ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· εἶναι σῶμα ψυχικὸν, εἶναι καὶ σῶμα πνευματικόν· Οὕτω ἐγράφθη· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ ψυχὴ ζῶσα· ὁ ὕστερος Ἀδὰμ πνεῦμα ζωοποιοῦν. Ἀλλὰ ὄχι πρῶτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς εἶναι γήϊνος. Ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ὐρανοῦ. Καθὼς ὁ γήϊνος, ὕτω ϗ οἱ γήϊνοι· ϗ καθὼς ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι εἶναι ϗ οἱ ἐπουράνιοι, καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ γήϊνου θέλομεν φορέσειν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δὲ λέγω Ἀδελφοὶ, ὅτι σάρκα ϗ αἷμα δὲν δύνανται ἂνα κληρονομήσωσι τὴν

SEPPELLIMENTO DE' MORTI.

Poi seguirà le lezione presa dal cap. 15, della prima Epist. di Paolo ai Corinti.

ORA Cristo è risuscitato da' morti, egli è stato fatto le primizie di coloro che dormono. Perciochè, poichè per un uomo è la morte, per un uomo altresì è la risurrezion de' morti. Imperochè, siccome in Adamo tutti muoiono, così in Cristo tutti saran vivificati. Ma ciascuno nel suo propio ordine: Cristo è le primizie: poi, nel suo avvenimento, saranno vivificati coloro che sono di Cristo. Poi sarà la fine, quando egli avrà rimesso il Regno in man di Dio Padre: dopo ch' egli avrà ridotta al niente ogni signoria, ed ogni podestà, e potenza. Conciosiacosachè convenga ch' egli regni, fin ch' egli abbia messi tutti i nimici sotto i suoi piedi. Il nimico, che sarà distrutto l' ultimo, è la morte. Perciochè Iddio ha posto ogni cosa sotto i piedi d' esso: or, quando dice ch'ogni cosa gli è sottoposta, è cosa chiara che ciò è detto da colui infuori, che gli ha sottoposto ogni cosa. Or, dopo ch' ogni cosa gli sarà stata sottoposta, allora il Figliuolo sarà anch' egli sottoposto a colui che gli ha sottoposto ogni cosa: acciochè Iddio sia ogni cosa in tutti. Altrimenti, che faran coloro che son battezzati per li morti, se del tutto i morti non risuscitano? perchè sono eglino ancora battezzati per li morti? Perchè siamo noi ancora ad ogni ora in pericolo? Io muoio tutto dì: sì, per la gloria di voi, ch' io ho in Cristo Gesù, nostro Signore. Se, secondo l' uomo, io ho combattuto con le fiere in Efeso, che utile ne ho io? se i morti non risuscitano, mangiamo, e beviamo: perciochè domane morremo. Non errate: cattive conversazioni corrompono buoni costumi. Svegliatevi giustamente, e non peccate: perciochè alcuni sono ignoranti di Dio: io lo dico per farvi vergogna. Ma dirà alcuno, Come risuscitano i morti, e con qual corpo verranno? Pazzo, quel che tu semini non è vivificato, se prima non muore. E, quant' è a quel che tu semini, tu non semini il corpo c' ha da nascere: ma un granello ignudo, secondo che accade, o di frumento, o d' alcun altro seme. Ed Iddio, secondo che ha voluto, gli dà il corpo: ed a ciascuno de' semi il suo propio corpo. Non ogni carne è la stessa carne: anzi, altra è la carne degli uomini, altra la carne delle bestie, altra la carne de' pesci, altra la carne degli uccelli. Vi sono ancora de' corpi celesti, e de' corpi terrestri: ma altra è la gloria de' celesti, altra quella de' terrestri. Altro è lo splendor del sole, ed altro lo splendor della luna, ed altro lo splendor delle stelle: perciochè un astro è differente dall' altro astro in isplendore. Così ancora sarà la risurrezion de' morti: il corpo è seminato in corruzione, e risusciterà in incorruttibilità. Egli è seminato in disonore, e risusciterà in gloria: egli è seminato in debolezza, e risusciterà in forza: egli è seminato corpo animale, e risusciterà corpo spirituale. V' è corpo animale, e v' è corpo spirituale. Così ancora è scritto, Il primo uomo Adamo fu fatto in anima vivente. Ma l' ultimo Adamo in ispirito vivificante. Ma lo spirituale non è prima: ma prima è l' animale, poi lo spirituale. Il primiero uomo, essendo di terra, fu terreno: il secondo uomo, che è il Signore, è dal cielo. Qual fu il terreno, tali sono ancora i terreni: e quale è il celeste, tali ancora saranno i celesti. E, come noi abbiam portata l' imagine del terreno, porteremo ancora l' imagine del celeste. Or

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sepultura Mortuorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Begräbniß der Todten.

Dann fell die Vorlesung aus dem ersten Briefe an die Corinther, aus dem 15ten Capitel vom 20sten Verse an folgen:

Nun aber ist Christus auferstanden von den Todten, und der Erstling geworden unter denen, die da schlafen. Sintemal durch einen Menschen die Auferstehung der Todten kommt. Denn gleichwie sie in Adam alle sterben, also werden sie in Christo alle lebendig gemacht werden. Ein jeglicher aber in seiner Ordnung. Der Erstling Christus. Darnach die Christo angehören, wenn er kommen wird. Darnach das Ende, wenn er das Reich Gott und dem Vater überantworten wird, wenn er aufheben wird alle Herrschaft, und alle Obrigkeit und Gewalt. Er muß aber herrschen, bis daß er alle seine Feinde unter seine Füße lege. Der letzte Feind, der aufgehoben wird, ist der Tod. Denn er hat ihm alles unter seine Füße gethan. Wenn er aber sagt, daß es alles untergethan sey, ist es offenbar, daß ausgenommen ist, der ihm alles untergethan hat. Wenn aber alles ihm unterthan seyn wird; alsdann wird auch der Sohn selbst unterthan seyn dem, der ihm alles untergethan hat, auf daß Gott sey, alles in allem. Was machen sonst, die sich taufen lassen über den Todten, so allerdings die Todten nicht auferstehen? Was lassen sie sich taufen über den Todten? und was stehen wir alle Stunden in der Gefahr? Bey unserm Ruhm, den ich habe in Christo Jesu, unserm Herrn, ich sterbe täglich. Habe ich menschlicher Meinung zu Epheso mit den wilden Thieren gefochten: was hilft mirs, so die Todten nicht auferstehen? Laßt uns essen und trinken: denn morgen sind wir todt. Laßt euch nicht verführen. Böse Geschwätze verderben gute Sitten. Werdet doch einmal recht nüchtern, und sündiget nicht: denn etliche wissen nichts von Gott, das sage ich euch zur Schande. Möchte aber jemand sagen: Wie werden die Todten auferstehen? und mit welcherley Leibe werden sie kommen? Du Narr, das du säest, wird nicht lebendig, es sterbe denn. Und das du säest, ist ja nicht der Leib, der werden soll, sondern ein bloßes Korn, nemlich Weizen, oder der andern eins. Gott aber giebt ihm einen Leib, wie er will, und einem jeglichen von den Saamen seinen eigenen Leib. Nicht ist alles Fleisch einerley Fleisch, sondern ein anderes Fleisch ist der Menschen, ein anderes des Viehes, ein anderes der Fische, ein anderes der Vögel. Und es sind himmlische Körper, und irdische Körper. Aber eine andere Herrlichkeit haben die himmlischen, und eine andere die irdischen. Eine andere Klarheit hat die Sonne, eine andere Klarheit hat der Mond, eine andere Klarheit haben die Sterne: denn ein Stern übertrifft den andern nach der Klarheit. Also auch die Auferstehung der Todten. Es wird gesäet verweslich, und wird auferstehen unverweslich. Es wird gesäet in Unehre, und wird auferstehen in Herrlichkeit. Es wird gesäet in Schwachheit, und wird auferstehen in Kraft. Es wird gesäet ein natürlicher Leib, und wird auferstehen ein geistlicher Leib. Hat man einen natürlichen Leib, so hat man auch einen geistlichen Leib. Wie es geschrieben stehet: Der erste Mensch, Adam, ist gemacht in das natürliche Leben, und der letzte Adam in das geistliche Leben. Aber der geistliche Leib ist nicht der erste; sondern der natürliche, darnach der geistliche. Der erste Mensch ist von der Erde, und irdisch: der andere Mensch ist der Herr vom Himmel. Welcherley der irdische ist, solcherley sind auch die irdischen; und welcherley der

EL OFICIO DE SEPULTURA.

Y así como en Adam mueren todos, así tambien todos serán vlvificados en Christo. Mas cada uno en su órden: las primicias Christo; despues los que son de Christo, que creyéron en su advenimiento. Luego será el fin; quando hubiere entregado el reyno á Dios y al Padre, quando hubiere destruido todo principado, y potestad, y virtud. Porque es necesario que él reyne, hasta que ponga á todos sus enemigos debaxo de sus pies. Y la enemiga muerte será destruida la postrera: Porque todas las cosas sujetó debaxo de los pies de él. Y quando dice: todo está sujeto á él, se exceptúa sin duda aquel, que cometió á él todas las cosas. Y quando todo le estuviere sujeto; entónces aún el mismo Hijo estará sometido á aquel, que sometió á él todas las cosas, para que Dios sea todo en todos. De otra manera, ¿qué harán los que se bautizan por los muertos, si de ningun modo los muertos resucitan? ¿Pues por qué se bautizan por ellos? Y por qué nosotros estamos á peligro en cada hora? Cada dia, hermanos, muero por vuestra gloria, la qual tengo en Jesu-Christo Señor nuestro. Si (como hombre) lidié yo con las bestias en Efeso, ¿qué me aprovecha, si no resucitan los muertos? Comamos y bebamos, que mañana moriremos. No querais ser engañados: Las malas conversaciones corrompen las buenas costumbres. Velad, justos, y no pequeis: porque algunos no tienen el conocimiento de Dios, para vergüenza vuestra lo digo. Mas dirá alguno: ¿Cómo resucitarán los muertos? ¿ó en qué calidad de cuerpo vendrán? Necio, lo que tú siembras, no se vivifica, si ántes no muere. Y quando siembras, no siembras el cuerpo, que ha de ser, sino el grano desnudo, así como de trigo, ó de alguno de los otros. Mas Dios le dá el cuerpo, como quiere; y á cada una de las semillas su propio cuerpo. No toda carne es una misma carne: mas una ciertamente es la de los hombres, otra la de las bestias, otra la de las aves, y otra la de los peces. Y cuerpos hay celestiales, y cuerpos terrestres: mas una es la gloria de los celestiales, y otra de los terrestres: una es la claridad del Sol, otra la claridad de la Luna, y otra la claridad de las estrellas. Y aún hay diferencia de estrella á estrella en la claridad: así tambien la resurreccion de los muertos. Se siembra en corrupcion, resucitará en incorrupcion. Es sembrado en vileza, resucitará en gloria: es sembrado en flaqueza, resucitará en vigor: es sembrado cuerpo animal, resucitará cuerpo espiritual. Si hay cuerpo animal, lo hay tambien espiritual, así como está escrito: fué hecho el primer hombre Adam en alma viviente: el postrer Adam en espíritu vivificante. Mas no ántes lo que es espiritual, sino lo que es animal: despues lo que es espiritual. El primer hombre de la tierra, terreno: el segundo hombre del cielo, celestial. Qual el terreno, tales tambien los terrenos: y qual el celestial, tales tambien los celestiales. Por lo qual, así como traximos la imágen del terreno, llevemos tambien la imagen del celestial. Mas digo esto, hermanos: Que la carne y la sangre no pueden poseer el reyno de Dios: ni la corrupcion poseerá la incorruptibilidad. He aquí os digo un Misterio: Todos ciertamente resucitaremos, mas no todos seremos mudados. En un momento, en un abrir de ojo, en la final trompeta: pues la trompeta sonará, y los muertos resucitarán incorruptibles: y nosotros seremos mudados. Porque es nece-

LATINA ET GRÆCA.

SEPULTURA MORTUORUM.

¶ *Tum sequetur lectio hæc, desumpta ex Epistola S. Pauli ad Corinthios priore, capite decimo quinto.*

CHRISTUS resurrexit a mortuis, primitiæ dormientium. Quoniam quidem per hominem mors; et per hominem resurrectio mortuorum. Et sicut in Adam omnes moriuntur, ita in Christo omnes vivificabuntur: unusquisque autem in suo ordine; primitiæ Christus; deinde ii qui sunt Christi, qui in adventu ejus crediderunt. Deinde finis, cum tradiderit regnum Deo, et Patri, cum evacuaverit omnem principatum, et potestatem, et virtutem. Oportet autem illum regnare, donec ponat omnes inimicos sub pedibus ejus. Novissima autem inimica destruetur mors. Omnia enim subjecit sub pedibus ejus. Cum autem dicat: Omnia subjecta sunt ei; sine dubio, præter eum qui subjecit ei omnia. Cum autem subjecta fuerint illi omnia; tunc et ipse Filius subjectus erit ei, qui subjecit sibi omnia; ut sit Deus omnia in omnibus. Alioquin quid facient, qui baptizantur pro mortuis, si omnino mortui non resurgunt? ut quid et baptizantur pro illis? ut quid et nos periclitamur omni hora? Quotidie morior per vestram gloriam, fratres, quam habeo in Christo Jesu, Domino nostro. Si (secundum hominem) ad bestias pugnavi Ephesi; quid mihi prodest, si mortui non resurgunt? Manducemus, et bibamus; cras enim moriemur. Nolite seduci. Corrumpunt mores bonos colloquia mala. Evigilate justi; et nolite peccare; ignorantiam enim Dei quidam habent; ad reverentiam vobis loquor. Sed dicet aliquis: Quomodo resurgunt mortui? Qualive corpore venient? Insipiens! tu quod seminas, non vivificatur, nisi prius moriatur. Et quod seminas, non corpus, quod futurum est, seminas, sed nudum granum; ut (puta) tritici, aut alicujus cæterorum. Deus autem dat illi corpus, sicut vult; et unicuique seminum proprium corpus. Non omnis caro eadem caro; sed alia quidem hominum, alia vero pecorum, alia volucrum, alia autem piscium. Et corpora cœlestia, et corpora terrestria: sed alia quidem cœlestium gloria, alia autem terrestrium. Alia claritas solis, alia claritas lunæ, et alia claritas stellarum. Stella enim differt a stella in claritate; sic et resurrectio mortuorum. Seminatur in corruptione; surget in incorruptione. Seminatur in ignobilitate; surget in gloria. Seminatur in infirmitate; surget in virtute. Seminatur corpus animale; surget corpus spiritale. Si est corpus animale, est et spiritale, sicut scriptum est: Factus est primus homo Adam in animam viventem; novissimus Adam in spiritum vivificantem. Sed non prius, quod spiritale est, sed quod animale; deinde, quod spiritale. Primus homo de terra, terrenus; secundus homo de cœlo, cœlestis. Qualis terrenus, tales et terreni: et qualis cœlestis, tales et cœlestes. Igitur, sicut portavimus imaginem terreni, portemus et imaginem cœlestis. Hoc autem dico, fratres, quia caro et sanguis regnum Dei possidere non possunt; neque corruptio incorruptelam possidebit. Ecce mysterium vobis dico: omnes quidem resurgemus: sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima

ΤΑΦΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

Τότε ἔψεται τὸ Ἀνάγνωσμα παραληφθὲν ἐκ τοῦ ιε'. κεφαλαίου τῆς προτέρας τοῦ Ἁγίου Παύλου πρὸς Κορινθ. Ἐπιστολῆς.

α'. Κορ. ιε'. κ'.

ΝΥΝΙ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτου, ἢ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπουράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· Σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἔστι σῶμα ψυχικὸν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν. Οὕτω καὶ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιοῦν. Ἀλλ' ὁ πρῶτον τὸ πνευματικὸν, ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ. Οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοὶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι (σαλπίσει

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sepultura Mortuorum.

ANGLICANA ET GALLICA.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

AT THE BURIAL OF THE DEAD.

and the dead shall be raised incorruptible, and we shall be changed. For this corruptible must put on incorruption, and this mortal must put on immortality. So when this corruptible shall have put on incorruption, and this mortal shall have put on immortality; then shall be brought to pass the saying that is written, Death is swallowed up in victory. O Death, where is thy sting? O grave, where is thy victory? The sting of death is sin, and the strength of sin is the law. But thanks be to God, which giveth us the victory through our Lord Jesus Christ. Therefore, my beloved brethren, be ye stedfast, unmoveable, always abounding in the work of the Lord, forasmuch as ye know that your labour is not in vain in the Lord.

When they come to the Grave, while the Corpse is made ready to be laid into the earth, the Priest shall say, or the Priest and Clerks shall sing:

MAN that is born of a woman hath but a short time to live, and is full of misery. He cometh up, and is cut down, like a flower; he fleeth as it were a shadow, and never continueth in one stay.

In the midst of life we are in death: of whom may we seek for succour, but of thee, O Lord, who for our sins art justly displeased?

Yet, O Lord God most holy, O Lord most mighty, O holy and most merciful Saviour, deliver us not into the bitter pains of eternal death.

Thou knowest, Lord, the secrets of our hearts; shut not thy merciful ears to our prayer; but spare us, Lord most holy, O God most mighty, O holy and merciful Saviour, thou most worthy Judge eternal, suffer us not, at our last hour, for any pains of death, to fall from thee.

Then, while the earth shall be cast upon the Body by some standing by, the Priest shall say,

FORASMUCH as it hath pleased Almighty God of his great mercy to take unto himself the soul of our dear *brother* here departed, we therefore commit *his* body to the ground; earth to earth, ashes to ashes, dust to dust; in sure and certain hope of the Resurrection to eternal life, through our Lord Jesus Christ; who shall change our vile body, that it may be like unto his glorious body, according to the mighty working, whereby he is able to subdue all things to himself.

Then shall be said or sung,

I HEARD a voice from heaven, saying unto me, Write, From henceforth blessed are the dead which die in the Lord: even so saith the Spirit; for they rest from their labours.

Then the Priest shall say,

Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Priest.

ALMIGHTY God, with whom do live the spirits of them that depart hence in the

SEPULTURE DES MORTS.

car la trompette sonnera, et les morts ressusciteront incorruptibles, et nous serons transmués. Car il faut que ce corruptible revête l'incorruptibilité, et que ce mortel revête l'immortalité. Or quand ce corruptible aura revêtu l'incorruptibilité, et que ce mortel aura revêtu l'immortalité; alors cette parole de l'Écriture sera accomplie: la mort est engloutie en victoire. Où est, ô mort! ton aiguillon? où est, ô sépulcre! ta victoire? Or l'aiguillon de la mort c'est le péché; et la puissance du péché c'est la loi. Mais grâces à Dieu, qui nous a donné la victoire par notre Seigneur Jésus-Christ. C'est pourquoi, mes frères bien-aimés, soyez fermes, immuables, abondans toujours en l'œuvre du Seigneur; sachant que votre travail n'est point vain en notre Seigneur.

Quand on est auprès de la fosse, et tandis que tout se prépare à mettre le corps dans la terre, le prêtre lira ou chantera:

L'HOMME né de femme est de courte vie, et plein d'ennui. Il sort comme une fleur, puis il est coupé; et il s'enfuit comme une ombre qui ne s'arrête point.

Au milieu de la vie nous sommes dans la mort: à qui demanderons-nous du secours, qu'à toi, Seigneur, qui te courrouces justement à cause de nos péchés?

Néanmoins, ô Dieu très-saint, ô Seigneur très-puissant, ô saint et très-miséricordieux Sauveur, ne nous livre point aux douleurs amères de la mort éternelle.

Tu connois, Seigneur, les secrets de nos cœurs: ne ferme point les oreilles de ta miséricorde à nos prières; mais sois nous propice, Seigneur très-saint, ô Dieu tout-puissant, ô saint et miséricordieux Sauveur, toi qui es le souverain juge éternel, ne permets point qu'à notre dernière heure nous soyons séparés de toi, quelque douleur de mort que nous endurions.

Ici quelqu'un de ceux qui sont présens jetant de la terre sur le cercueil, le prêtre dira:

PUISQU'IL a plu à Dieu en sa grande miséricorde de retirer à soi l'ame de notre cher frère défunt, nous déposons son corps dans le sépulcre; la terre à la terre, les cendres aux cendres, la poudre à la poudre, dans la ferme et pleine assurance de la résurrection à la vie éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur; qui transformera notre corps vil afin qu'il soit rendu conforme à son corps glorieux, selon cette efficace, par laquelle il peut assujettir même toutes choses à soi.

Puis il sera dit ou chanté:

J'OUIS une voix du ciel me disant: écris, bienheureux sont les morts qui désormais meurent au Seigneur: oui pour certain, dit l'Esprit, car ils se reposent de leurs travaux.

Alors le prêtre dira:

Seigneur, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es au cieux; &c:

Le prêtre.

DIEU tout-puissant, avec qui vivent les esprits de ceux qui meurent au Seigneur, et

ΤΑΦΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἡ φθορὰ κληρονομεῖ τὴν ἀφθαρσίαν. Ἰδοὺ, σᾶς λέγω μυστήριον. δὲν θέλομεν πάντες κοιμηθῆν, πάντες ὅμως θέλομεν ἀλλαχθῆν· εἰς ἓν ἄτομον, εἰς μίαν ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ, εἰς τὴν ὑστερινὴν σάλπιγγα (ἐπειδὴ θέλει σαλπίσειν) καὶ οἱ νεκροὶ θέλουσιν ἐγερθῆν ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς θελομεν ἀλλαχθῆν. Πρέπει γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο 'να ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τοῦτο τὸ φθαρτὸν ἐνδυθῆ ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν ἀθανασίαν, τότε θέλει γίνειν ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος. Κατεπιήθηκεν ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Καὶ ποῦ τὸ κέντρον σου, ὦ θάνατε; καὶ ποῦ τὸ νῖκος σου Ἅιδη; τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. Χάρις ἂς δοθῆ εἰς τὸν Θεον τὸν δίδοντα εἰς ἡμᾶς τὴν νίκην διὰ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, στωθεροὶ γίνητε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εἰς τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου, εἰδότες, ὅτι ὁ κόπος σας δὲν εἶναι μάταιος εις τ' Κύριον.

Ὅταν φθάσωσιν ἐπὶ τὸν τάφον, ἐν ᾧ ἑτοιμαζουσι τὸν νεκρὸν διὰ 'να βαλθῆ εἰς τὴν γῆν, ὁ Ἱερεὺς λέγει, ἢ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ψάλλουσιν·

Ο ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ἐκ γυναικὸς, εἶναι ὀλιγόβιος καὶ γέμει θλίψεως, αὐξάνει καὶ κόπτεται ὡς ἄνθος· ὡς σκιὰ διαβαίνει, καὶ δὲν στέκεται.

Ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς εἴμεθα εἰς θάνατον· παρὰ τίνος ἔχομεν 'να ζητήσωμεν βυήθειαν, εἰ μὴ παρὰ σοῦ Κύριε, ὅστις διὰ τὰς ἁμαρτίας μας δικαίως ὀργίσθης;

Ἀλλ' ὅμως, Κύριε, ἁγιώτατε Θεὲ, Κύριε παντοδύναμε, ἅγιε καὶ ἐλεημονέστατε Σωτῆρα μὴ μᾶς παραδώσῃς εἰς τὰς πικρὰς βασάνους τοῦ αἰωνίου θανάτου.

Σὺ ἐγνώρισας, Κύριε, τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ εὐμενῆ αὐτία σου πρὸς τὰς προσευχάς μας, ἀλλὰ συγχώρησόν μας Κύριε ἁγιώτατε, ὦ Θεὲ δυνατότατε, ὦ ἅγιε καὶ πολυέλεε Σωτῆρα, σὺ, ὦ δικαιότατε Κριτὰ αἰώνιε, μὴ μᾶς ἀφισῃς εἰς τὴν ὑστερινήν μας ὥραν, διὰ βάσανον τινὰ θανάτου 'να ἐκπέσωμεν ἀπὸ σοῦ.

Τότε ἐν ᾧ τινὲς τῶν παρόντων ῥίπτουσι τὸ χῶμα ἐπὶ τὸ λείψανον, ὁ Ἱερεὺς λέγει·

ΕΠΕΙΔΗ ἔδοξε τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ διὰ τὸ μέγα του ἔλεος 'να δεχθῆ την ψυχὴν τοῦ ἀποθανόντος τούτου ἀδελφοῦ μας, δίδομεν τὸ σῶμά του εἰς τὴν γῆν· χῶμα εἰς τὸ χῶμα, στάκτην εἰς τὴν στάκτην, κόνιν εἰς τὴν κόνιν, μὲ βεβαίαν καὶ σταθερὰν ἐλπίδα, τῆς εἰς αἰώνιον ζωὴν ἀναστάσεώς του, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις θέλει ἀλλάξειν τὸ ταπεινὸν μας σῶμα, εἰς σῶμα δόξεως καθὼς τὸ ἴδιόν του, κατὰ τὴν ἐνέργειαν, διὰ τὴν ὑποίαν αὐτὸς δύναται 'να ὑποτάξῃ τὰ πάντα.

Ἔπειτα διαβάζεται ἢ Ψάλλεται·

ΗΚΟΥΣΑ φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν εἰς ἐμὲ, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ, οἱ ἀπὸ τῶρα ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες· Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ὅπως ἀναπαυθῶσιν ἀπὸ τῶν πόνων αὐτῶν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·
Κύριε, ἐλέησον.
Χριστὲ, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἱερεύς.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὲ, μετὰ τοῦ ὁποίου ζῶσι

SEPPELLIMENTO DE' MORTI.

questo dico, fratelli, che la carne, e 'l sangue, non possono eredare il Regno di Dio: parimente, la corruzione non ereda l' incorruttibilità. Ecco, io vi dico un misterio: non già tutti morremo, ma ben tutti saremo mutati: in un momento, in un batter d' occhio, al sonar dell' ultima tromba. Perciochè la tromba sonerà, ed i morti risusciteranno incorruttibili, e noi saremo mutati. Conciosiacosachè convenga che questo corruttibile rivesta incorruttibilità, e che questo mortale rivesta immortalità. E, quando questo corruttibile avrà rivestita incorruttibilità, e che questo mortale avrà rivestita immortalità, allora sarà adempiuta la parola ch' è scritta, La morte è stata abissata in vittoria. O morte, ove è 'l tuo dardo? o inferno, ove è la tua vittoria? Or il dardo della morte è il peccato, e la forza del peccato è la Legge. Ma, ringraziato sia Iddio, il qual ci dà la vittoria per lo Signor nostro Gesù Cristo. Perciò, fratelli miei diletti, state saldi, immobili, abbondanti del continuo nell' opera del Signore, sapendo che la vostra fatica non è vana nel Signore.

Quando sono arrivati alla fossa, mentre vien disposto il cadavere per esser messo giù in terra, il prete dirà, ovvero il prete ed i Chierici canteranno.

L' UOMO ch' è nato di donna ha poco tempo da vivere ed è pieno di miseric, cresce, ed è riciso come un fiore; egli se ne fugge come l' ombra, e non si ferma mai in uno stato.

In mezzo di via siamo nella morte; da chi possiamo noi sperar soccorso, fuor che da te, O Signore, che sei giustamente offeso per cagione de' nostri peccati?

Nientedimeno, O Signore Iddio santissimo, O Signore, onnipotente; O santo e misericordiosissimo salvatore; non darci alle acerbe pene della morte eterna.

Tu sai, Signore, i segreti de' nostri cuori, non chiuder gli orecchi tuoi misericordiosi alle nostre preghiere; anzi perdonaci, santissimo Signore, O Dio potentissimo, O santo e misericordioso Salvatore, degnissimo Giudice eterno non permetter ch' all' ultimo punto della nostra vita, per gravi od acerbi che siano i dolori della morte, caschiamo da Te.

Poi mentre si getterà la terra sopra 'l corpo da alcuni che stanno appresso, dirà il prete.

POICHE ha piacciuto a Dio onnipotente per la sua gran misericordia di ricever a sè l' anima di questo nostro fratello quì defonto, noi commettiamo perciò il suo corpo alla terra: terra a terra, ceneri a ceneri, polvere a polvere, in isperanza sicura e certa della risurrezione a vita eterna, per Gesù Cristo nostro Signore, il quale cambierà il nostro corpo vile, e lo renderà simile al suo corpo glorioso, secondo la potente operazione per la quale egli può sottoporsi ogni cosa.

Poi si leggerà o canterà.

IO udì dal cielo una voce che mi diceva, Scrivi, Beati i morti, che per l' innanzi muoiono nel Signore: sì certo, dice lo Spirito, acciochè si risposino delle lor fatiche: e le loro opere gli seguiranno. *Apoc.* xiv. 13.

E poi il prete dirà.

Signore, abbi pietà di noi.
Cristo, abbi pietà di noi.
Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli: &c

Il Prete.

IDDIO onnipotente, appo 'l quale vivono

LITURGIA POLYGLOTTA.

Sepultura Mortuorum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Begräbniß der Todten.

himmlische ist, solcherley sind auch die himmlischen. Und wie wir getragen haben das Bild des irdischen, also werden wir auch tragen das Bild des himmlischen. Davon sage ich aber, lieben Brüder, daß Fleisch und Blut nicht können das Reich Gottes ererben; auch wird das Verwesliche nicht erben das Unverwesliche. Siehe, ich sage euch ein Geheimniß: Wir werden nicht alle entschlafen, wir werden aber alle verwandelt werden, und dasselbige plötzlich in einem Augenblick, zu der Zeit der letzten Posaune. Denn es wird die Posaune schallen, und die Todten werden auferstehen unverweslich, und wir werden verwandelt werden. Denn dieß Verwesliche muß anziehen das Unverwesliche, und dieß Sterbliche muß anziehen die Unsterblichkeit. Wenn aber dieß Verwesliche wird anziehen das Unverwesliche, und dieß Sterbliche wird anziehen die Unsterblichkeit; dann wird erfüllet werden das Wort, das geschrieben stehet: der Tod ist verschlungen in den Sieg. Tod, wo ist dein Stachel? Hölle, wo ist dein Sieg? aber der Stachel des Todes ist die Sünde, die Kraft aber der Sünde ist das Gesetz. Gott aber sey Dank, der uns den Sieg gegeben hat, durch unsern Herrn Jesum Christum. Darum, meine lieben Brüder, seyd vest, unbeweglich, und nehmet immer zu in dem Werk des Herrn, sintemal ihr wisset, daß eure Arbeit nicht vergeblich ist in dem Herrn.

Am Grabe, während der Vorbereitungen zur Einsenkung der Leiche, soll der Prediger sprechen, oder zugleich mit den Kirchendienern singen:

Der Mensch vom Weibe geboren, lebt nur eine kurze Zeit und ist voll Unruhe. Er gehet auf wie eine Blume, und fällt ab; er flieht wie ein Schatten, und bleibet nicht.

Mitten im Leben umgiebt uns der Tod. Bey wem können wir Hülfe suchen, als allein bey dir, o Herr, der du gerechtes Mißfallen hast an unsern Sünden.

Doch, o allerheiligster Gott und Herr, allmächtiger Herrscher, heiliger, barmherziger Heiland, übergieb uns nicht den bittern Schmerzen des ewigen Todes.

Du kennest, o Herr, die Geheimnisse unserer Herzen. Verschließ dein gnädiges Ohr nicht vor unserm Gebete, sondern verschone uns, o allerheiligster Herr, allmächtiger Gott, heiliger und barmherziger Heiland, du würdigster ewiger Richter! laß uns um keiner Angst des Todes willen in unserer letzten Stunde von dir abfallen.

Während die Leiche, von einem der Beystehenden, mit Erde bestreuet wird, soll der Prediger sprechen:

Nachdem es dem allmächtigen Gott, nach seiner großen Barmherzigkeit, gefallen hat, die Seele dieses unseres hier abgeschiedenen geliebten Bruders zu sich zu nehmen, so bestatten wir hier seinen Leib, und übergeben die Erde der Erde, die Asche der Asche, den Staub dem Staube, in der zuversichtlichen und gewissen Hoffnung, daß er zum ewigen Leben auferstehen werde, durch unsern Herrn Jesum Christum, welcher unsern nichtigen Leib verklären wird, daß er ähnlich werde seinem verklärten Leibe, nach der Wirkung, damit er alle Dinge ihm unterthänig machen kann.

Dann soll gesprochen oder gesungen werden:

Ich hörte eine Stimme vom Himmel zu mir sagen: Schreibe: Selig sind die Todten, die in dem Herrn sterben, von nun an. Ja, der Geist spricht, daß sie ruhen von ihrer Arbeit, und ihre Werke fol-

SEPULTURA DE LOS MUERTOS.

sario, que esto corruptible se vista de incorruptibilidad: y esto que es mortal, se vista de inmortalidad. Y quando esto, que es mortal, fuere revestido de inmortalidad, entónces se cumplirá la palabra que está escrita: Tragada ha sido la muerte en la victoria. ¿Dónde está, ó muerte, tu victoria? ¿dónde está, ó muerte, tu aguijon? El aguijon pues de la muerte es el pecado: y la fuerza del pecado es la Ley. Mas gracias á Dios, que nos dió la victoria por nuestro Señor Jesu Christo. Y así, amados hermanos mios, estad firmes y constantes: creciendo siempre en la obra del Señor, sabiendo que vuestro trabajo no es vano en el Señor.

Quando lleguen al sepulcro, mientras que preparan el cuerpo para ser puesto en la tierra, el Presbitero dirá, ó el Presbitero y Clerigos cantarán,

HOMBRE que es nacido de muger, vive breve tiempo, y lleno de miseria. Brota como flor y es cortado, y huye como sombra, y nunca permanece en un estado.

En medio de la vida estamos en muerte: ¿á quien acudirimos por socorro sino á tí, ó Señor, que estas enojado justamente por nuestros pecados?

Contodoeso, ó Señor Dios santisimo, ó Señor poderosisimo, ó santo y misericordioso Salvador, no nos entregues á las amargas penas de muerte eterna.

Tú conoces, Señor, los secretos de nuestros corazones; no sierres tus misericordiosos oidos á nuestros ruegos; mas perdonanos, Señor Dios poderoso, santo y misericordioso Salvador, digno y eterno Iuez, y no permitas nos apartemos de tí en la hora extrema por ningunos dolores de muerte.

Mientras que algunos de los presentes echan tierra sobre el cuerpo, el Presbitero dirá,

HABIENDO sido del agrado del Omnipotente Dios por su gran misericordia tomar para sí el alma de este nuestro amado *hermano* difunto, portanto nosotros encomendamos su cuerpo á la tierra; tierra á tierra, ceniza á ceniza, polvo á polvo, en esperanza segura y cierta de la resurreccion á vida eterna, mediante nuestro Señor Jesu Christo, que transformará nuestro vil cuerpo, para que sea semejante á su glorioso cuerpo, segun la obra poderosa por la qual puede sujetar á sí mismo todas las cosas.

Despues será dicho ó cantado,

Y OI una voz del Cielo, que me decia: Escribe: Bienaventurados los muertos, que mueren en el Señor. Desde hoy mas dice el Espíritu, que descansen de sus trabajos. *Rev.* xiv. 13.

Entónces el Presbitero dirá,

Señor, ten misericordia de nosotros
Christo, ten misericordia de nosotros.
Señor, ten misericordia de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cielos; &c.

Presbitero.

DIOS omnipotente, con quien viven los espiritus de los que parten de aquí en el

LATINA ET GRÆCA.

SEPULTURA MORTUORUM.

tuba: canet enim tuba; et mortui resurgent incorrupti: et nos immutabimur. Oportet enim corruptibile hoc induere incorruptionem, et mortale hoc induere immortalitatem. Cum autem mortale hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui scriptus est: Absorpta est mors in victoria. Ubi est, mors, victoria tua? Ubi est, mors, stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est: virtus vero peccati, lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum, Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilecti, stabiles estote et immobiles; abundantes in opere Domini semper; scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

¶ *Cum ventum est ad sepulcrum, dum paratur cadaver mox terræ mandandum, Presbyter dicet, aut Presbyter et Clerici cantabunt:*

HOMO, natus de muliere, brevi vivens tempore, repletur multis miseriis. Qui, quasi flos, egreditur et conteritur; et fugit, velut umbra, et nunquam in eodem statu permanet.

Media vita in morte sumus. Quem quærimus adjutorem, nisi te, Domine, qui ob peccata nostra juste iraseeris?

At, Domine Deus sanctissime, Domine fortissime, sancte et summe misericors Salvator! amaris doloribus æternæ mortis ne tradas nos.

Tu, Domine, qui nosti occulta cordium nostrorum, precibus nostris misericordiæ tuæ aures ne occludas; sed parce nobis, Domine sanctissime, Deus fortissime, sancte et misericors Salvator! tu, æquissime judex æterne, ne patiaris nos, in extrema hora, ullis mortis doloribus a te excidere.

¶ *Deinde, dum terra in cadaver injicietur ab aliquo adstantium, Presbyter dicet:*

CUM Omnipotenti Deo visum sit, pro ingenti misericordia sua, animam carissimi fratris nostri jam defuncti ad se suscipere; mortuum ejus corpus humo mandamus, terram terræ, cinerem cineribus, pulverem pulveri; in spem certam et indubitatam resurrectionis ad vitam æternam; per Dominum nostrum, Jesum Christum, qui transformabit corpus humilitatis nostræ, configurandum corpori claritatis suæ, secundum operationem virtutis suæ, qua sibi omnia subjicere potest.

¶ *Tum dicetur, aut cantabitur:*

AUDIVI vocem de cœlo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo jam dicit Spiritus, ut requiescant a laboribus suis. *Apoc.* xiv. 13.

¶ *Tum dicet Presbyter,*
Kyrie, eleeson.
Christe, eleeson.
Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

Presbyter.

OMNIPOTENS Deus! apud quem vivunt

ΤΑΦΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

γὰρ) ϰ᾽ οι νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. Ποῦ σοῦ, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σῆ, Ἅιδη, τὸ νῖκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Ὅταν ἐπὶ τὸν τάφον παρίωσιν, ἕως ἑτοιμάζεται ὁ νεκρὸς εἰς τὸ ἐντίθεσθαι τῇ γῇ, ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ, ἢ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ᾄσουσι·

ΒΡΟΤΟΣ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς, ἡ ὥσπερ ἄνθος ἀνθήσαν ἐξέπεσεν· ἀνέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ, ϰ᾽ οὐ μὴ στῇ.

Ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς τῷ θανάτῳ καταδυόμεθα· παρὰ τίνος βοήθειαν ζητῶμεν ἂν, εἰ μὴ παρὰ σοῦ, Κύριε, τοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν εἰκότως ὀργισθέντος;

Ἀλλ᾽ ὅμως δὴ, Κύριε Θεὲ παναγιε, Κύριε παντοδύναμε, ἅγιε καὶ ἐλεημονέστατε Σῶτερ, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τὰς πικρὰς τοῦ ἀιδίου θανάτου ὠδῖνας.

Σὺ ἔγνως, Κύριε, τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· μὴ κλείσῃς τὰ εὐμενῆ ὦτά σου πρὸς τὰς προσευχὰς ἡμῶν· ἀλλά φεισαι ἡμῶν, Κύριε παναγιε, ὦ Θεὲ ἰσχυρότατε, ὦ ἅγιε ϰ᾽ πολυέλεε Σῶτερ, σὺ, ὦ δικαιότατε Κριτὰ αἰώνιε, μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἡμῶν δι᾽ ἀστινασοῦν τοῦ θανάτου ὠδῖνας σοῦ ἐκπεσεῖν.

Εἶτα μεταξὺ τοῦ ἐπιβάλλεσθαι τῷ σώματι τὴν γῆν ὑπό τινων τῶν παρεστώτων, ὁ Ἱερεὺς λέξει·

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐν μεγάλου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ὧδε τελευτήσαντος ψυχὴν πρὸς ἑαυτὸν ἀναδέχεσθαι, τὸ γοῦν σῶμα αὐτοῦ τῇ γῇ ἐπιτρέπομεν· χοῦν τῷ χοῒ, σποδὸν τῇ σποδῷ, κόνιν τῇ κόνει, ἐν τῇ βεβαίᾳ καὶ στερρᾷ ἐλπίδι τῆς εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀναστάσεως διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Εἶτα λεχθήσεται ἢ ᾀσθήσεται,

Ἀποκάλ. ιδ'. ιγ'.

ΗΚΟΥΣΑ φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης μοι, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἄπαρτι· Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει

Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἱερεύς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, μεθ᾽ ὃ ζῇ τὰ τῶν ἐν-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Purificatio Puerperarum.

ANGLICANA ET GALLICA.

THE CHURCHING OF WOMEN.

Lord, and with whom the souls of the faithful, after they are delivered from the burden of the flesh, are in joy and felicity; We give thee hearty thanks, for that it hath pleased thee to deliver this our *brother* out of the miseries of this sinful world; beseeching thee, that it may please thee, of thy gracious goodness, shortly to accomplish the number of thine elect, and to hasten thy kingdom; that we, with all those that are departed in the true faith of thy holy Name, may have our perfect consummation and bliss, both in body and soul, in thy eternal and everlasting glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Collect.

O MERCIFUL God, the Father of our Lord Jesus Christ, who is the resurrection and the life; in whom whosoever believeth shall live, though he die; and whosoever liveth, and believeth in him, shall not die eternally; who also hath taught us, by his holy Apostle Saint Paul, not to be sorry, as men without hope, for them that sleep in him; We meekly beseech thee, O Father, to raise us from the death of sin unto the life of righteousness; that, when we shall depart this life, we may rest in him, as our hope is this our *brother* doth; and that, at the general Resurrection in the last day, we may be found acceptable in thy sight; and receive that blessing, which thy well-beloved Son shall then pronounce to all that love and fear thee, saying, Come, ye blessed children of my Father, receive the kingdom prepared for you from the beginning of the world: Grant this, we beseech thee, O merciful Father, through Jesus Christ our Mediator and Redeemer. *Amen.*

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

ACTIONS DE GRACES.

en qui les ames des fidèles, après être délivrées du fardeau de ce corps, sont en joie et en félicité; nous te rendons grâces de tout notre cœur, de ce qu'il t'a plu de retirer notre frère des misères de ce présent siècle mauvais; te suppliant, qu'il te plaise par ta grâce et par ta bonté, d'accomplir bientôt le nombre de tes élus, et de hâter la venue de ton règne; afin que nous avec tous ceux qui sont morts en la vraie foi de ton saint nom, puissions obtenir la félicité consommée, et la parfaite béatitude de nos corps et de nos ames, dans ta gloire éternelle, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

La Collecte.

O DIEU très-miséricordieux, Père de notre Seigneur Jésus-Christ, qui est la résurrection et la vie; auquel quiconque croit, vivra encore qu'il meure; et quiconque vit et croit en lui ne mourra point éternellement; qui aussi nous a enseignés, par son apôtre St. Paul, que nous ne devons pas nous affliger, à l'égard de ceux qui dorment, comme s'affligent ceux qui n'ont point d'espérance; nous te supplions très-humblement, ô Père, qu'il te plaise de nous ressusciter de la mort du péché à la vie de la justice: afin que quand nous sortirons de ce monde, nous entrions dans ton repos, comme nous espérons que notre frère y est entré; et qu'à la résurrection générale au dernier jour nous te soyons agréables, et que nous recevions la bénédiction que ton Fils bien-aimé prononcera en ce jour-là à tous ceux qui t'aiment et qui te craignent, disant: venez, les bénis de mon Père, possédez en héritage le royaume qui vous a été préparé dès la fondation du monde. Exauce nous, ô Père de miséricorde, par Jésus-Christ notre Médiateur et Rédempteur. *Amen.*

LA grâce de notre Seigneur Jésus-Christ, et la dilection de Dieu, et la communication du Saint-Esprit, soient avec nous tous éternellement. *Amen.*

THE THANKSGIVING OF WOMEN AFTER CHILD-BIRTH,

Commonly called,

THE CHURCHING OF WOMEN.

The Woman, at the usual time after her Delivery, shall come into the Church decently apparelled, and there shall kneel down in some convenient place, as hath been accustomed, or as the Ordinary shall direct: And then the Priest shall say unto her,

FORASMUCH as it hath pleased Almighty God of his goodness to give you safe deliverance, and hath preserved you in the great danger of Child-birth; you shall therefore give hearty thanks unto God, and say,

(Then shall the Priest say the cxvi*th Psalm,)*

Dilexi quoniam.

I AM well pleased: that the Lord hath &c.
Glory be to the Father, and to the Son: &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

Or, Psalm cxxvii. *Nisi Dominus.*

EXCEPT the Lord build the house: &c.
Glory be to the Father, and to the Son: &c.
As it was in the beginning, is now, &c.

ACTIONS DE GRACES

des femmes après leurs couches, qu'on appelle communement les relevailles.

La femme au temps ordinaire après ses couches, se rendra à l'église en habit décent, et s'y agenouillera en quelque lieu convenable selon qu'il est pratiqué, ou selon que l'ordinaire en ordonnera. Et le prêtre lui dira:

PUISQU'IL a plu au Dieu tout-puissant par sa bonté de vous donner une heureuse délivrance, et de vous conserver dans le grand danger de l'enfantement; vous en rendrez grâces à Dieu, et vous direz:

Puis le prêtre lira le Pseaume cxvi.

J'AIME l'Eternel; car il a exaucé ma voix et mes supplications; &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

Ou le Pseaume cxxvii.

SI l'Eternel ne bâtit la maison, &c.
Gloire soit au Père, &c.
Comme il étoit au commencement, &c.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

τὰ πνεύματα τὸν ἀπ' ἐδῶ ἐν Κυρίῳ ἀπερχομένων, καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν ἐλεύθεραι ἀπὸ τὸ βάρος τῆς σαρκὸς χαίρονται ἀγαλλίασιν καὶ μακαριώτητα, σὲ εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδιακῶς ὅτι σοὶ ἐφάνη εὔλογον 'να λυτρώσῃς τὸν ἀδελφόν μας τοῦτον ἀπὸ τὴν θλῖψιν τούτου τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ταχέως 'να τελειώσῃς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου, καὶ 'να ἐπιταχύνῃς τὴν βασιλείαν σου, ὅπως ἡμεῖς μετὰ τῶν ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης ἀπελθόντων ἐν τῇ ἀληθεῖ πίστει τοῦ ἁγίου σου ὀνόματος, ἀπολαύσωμεν τὴν ὁλόκληρον τέλειώσίν μας καὶ μακαριότητα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, εἰς τὴν αἰώνιόν σου δόξαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Συναπτή.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεέ, Πάτερ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ πιστεύων, κἂν ἀποθάνῃ, θέλει ζήσειν, καὶ ὁ ζῶν κ' πιστεύων εἰς αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θέλει ἀποθάνειν· ὁ ὁποῖος ἔτι μᾶς ἐδίδαξεν (διὰ τοῦ ἀποστόλου τοῦ ἁγίου Παύλη) 'να μὴ λυπώμεθα, ὡς οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ ἀπεθαμένους. Ταπεινῶς σὲ παρακαλοῦμεν Πάτερ, ἀνάστησόν μας ἀπὸ τὸν θάνατον τῆ θανάτῃ, εἰς ζωὴν δικαιοσύνης, ἵνα ἀφίνοντες τὴν ζωὴν ταύτην ἀναπαυθῶμεν εἰς ἐκεῖνον, καθὼς ἐλπίζομεν περὶ τῆ ἀδελφῆ μας τότε· κ' ὅτι εἰς τὴν καθολικὴν ἀνάστασιν τὴν ὑστερινὴν ἡμέραν εὑρεθῶμεν εὐπρόσδεκτοι ἐνώπιόν σε, κ' ἀπολάυσωμεν τὴν εὐλογίαν ἥντινα ὁ ἀγαπητός σε υἱὸς θέλει προφέρειν ἐπὶ τοὺς ἀγαπῶντας καὶ φοβῶντάς σε, λέγων· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν τὴν ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως τῆ κόσμῃ διὰ σᾶς ἡτοιμασμένην. Τῆτο χάρισαι, παρακαλῆμέν σε, ἐλεημονέστατε Πατέρα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.*

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ σᾶς πάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΟΧΕΙΑΝ.

Γυναῖκα εἰς τὸν συνειθισμένον καιρὸν μετὰ τὴν λοχείαν, ἔρχεται κοσμίως ἐνδυμένη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, κ' ἐκεῖ γονατίζει, εἰς πρέποντα τόπον κατὰ τὸ συνειθισμένον, ἢ καθὼς διορίσει ὁ Διατάκτης. Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς τῆς λέγει·

ΕΠΕΙΔΗ ἐφάνη τοῦ Θεοῦ Παντοκράτορος ἀπὸ τὴν ἀγαθότητά τε, 'να σοὶ δώσῃ εὐτυχῆ λοχείαν κ' σὲ ἔσωσεν ἀπὸ τὸν μέγα κίνδυνον τῆς τεκνογονίας, εὐχαρίστησον ἐκ καρδίας τὸν Θεὸν, λέγουσα·

(Τότε ὁ Ἱερεὺς διαβάζει τὸν ρις'. Ψαλμόν.)

ΕΧΑΡΗΚΑ ὅτι ὁ Κύριος ἤκουσε, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν. }

Ἢ τὸν Ψαλ. ρκζ'.

ΕΑΝ δὲν οἰκοδομήσῃ ὁ Κύριος τ' οἶκον, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἐν ἀρχῇ. }

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει·
Ἂς παρακαλέσωμεν·
Κύριε, ἐλέησον.

PURIFICAZIONE DELLE DONNE.

gli spiriti di quelli che di qui partono nel Signore, ed appo 'l quale le anime dei fedeli dopo esser liberate dal peso della carne, godono letizia e beatitudine; noi ti rendiamo grazie cordiali che t' ha piacciuto liberar questo nostro fratello, dalle miserie di questo mondo scellerato; e ti preghiamo, che ti piaccia, per la tua gran bontà, d' accelerar il tuo Regno, acciochè noi, insieme con tutti quelli che sono trapassati da questa vita, nella vera fede del tuo santo Nome, abbiamo la nostra perfetta consummazione e beatitudine, così nel corpo come nell' anima, nella tua gloria eterna, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

La Colletta.

O DIO misericordioso, Padre del nostro Signore Gesù Cristo, il quale è la risurrezione, e la vita; nel quale chiunque crede, viverà, benchè muoia; e chiunque vive e crede in lui, non morrà eternamente, il quale eziandio ci ha insegnato (per suo Apostolo S. Paolo) di non esser contristati come uomini senza speranza, per quelli che si riposano in lui noi ti supplichiamo umilmente, O Padre, di risuscitarci dalla morte del peccato, alla vita di giustizia, in modo che quando lascieremo quella vita, ci riposiamo in lui, siccome speriamo che fa questo nostro fratello; e ch' alla general risurrezione nell' ultimo giorno, siamo trovati accettevoli nel tuo cospetto, e riceviamo quella benedizione che 'l tuo dilettissimo Figliuolo pronuncierà a tutti quelli che ti amano e temono, dicendo, Venite, benedetti figliuoli del Padre mio: eredate il Regno che v' è stato preparato fin dalla fondazion del mondo. Facci questa grazia, noi ti supplichiamo, O Padre misericordioso, per Gesù Cristo nostro Mediatore. *Amen.*

LA grazia del Signor nostro Gesù Cristo, e la carità di Dio, e la comunione dello Spirito Santo, sia con tutti noi eternamente. *Amen.*

IL RINGRAZIAMENTO DELLE DONNE DOPO ESSER RILEVATE DI PARTO,

volgarmente detto

PURIFICAZIONE DELLE DONNE.

La donna debbe andar alla Chiesa al tempo consueto dopo esser rilevata di parto, in abito decente, e quivi s' inginocchierà in qualche luogo convenevole, come è solito in simili casi, o come verrà assegnato dall' Ordinario, e poi il Prete le dirà.

POICHE ha piacciuto a Dio onnipotente, della sua bontà, di darvi un felice parto, e vi ha preservata nel gran pericolo del partorire, ne renderete perciò cordiali grazie a Dio, e direte.

(Poi il Prete reciterà questo Salmo.)

Dilexi quoniam. Sal. cxvi.

IO amo il Signore perciochè egli ascolta, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c
Come era nel principio, è adesso, &c.

Ovvero questo.

Nisi Dominus. Sal. cxxvii.

SE 'L Signore non edifica la casa, &c.
Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.
Come era nel principio, è adesso, &c.

E poi il Prete dirà.

Preghiamo.
Signore, abbi pietà di noi.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Purificatio Puerperarum.

GERMANICA ET HISPANICA.

Dankgebete für Wöchnerinnen.

gen ihm nach. Offenb. 14, 13.

Dann ſoll der Prediger ſprechen:

Herr, erbarme dich unſer.

Chriſte, erbarme dich unſer.

Herr erbarme dich unſer.

Unſer Vater, der du biſt u. ſ. w.

Der Pred. Allmächtiger Gott! bey dem die Geiſter derer leben, die in dem Herrn ſterben, und in deſſen Nähe die Seelen der Gläubigen, nach ihrer Erlöſung von der Laſt des Fleiſches, Freude und Glückſeligkeit genießen! Wir ſagen dir herzlichen Dank, daß es dir gefallen hat, dieſen unſern Bruder von dem Elende dieſer ſündigen Welt zu befreyen, und wir bitten dich, daß du, nach deiner Güte und Barmherzigkeit, die Zahl deiner Auserwählten bald voll machen und dein Reich kommen laſſen wolleſt, damit wir, ſammt allen denen, die im Glauben an deinen Namen von hinnen geſchieden ſind, an Leib und Seele in deiner ewigen Herrlichkeit zur Vollendung und Seligkeit gelangen mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Collecte.

O barmherziger Gott! Vater unſers Herrn Jeſu Chriſti, der die Auferſtehung und das Leben iſt, und in welchem jeder, der glaubt, leben wird, ob er gleich ſtürbe, und jeder, der lebt und an ihn glaubt, ewig nicht ſterben ſoll! Der uns auch durch ſeinen heiligen Apoſtel, Paulus, gelehrt hat, daß wir um diejenigen, die in dem Herrn entſchlafen ſind, nicht trauren dürfen, wie Heiden, die keine Hoffnung haben! Wir bitten dich demüthig, o Vater, erwecke uns vom Tode der Sünde zu einem rechtſchaffenen Leben, damit wir, wenn auch wir aus dieſer Welt ſcheiden, in ihm ruhen, wie wir hoffen, daß dieſer unſer Bruder in ihm ruht, und am jüngſten Tage bey der allgemeinen Auferſtehung vor deinen Augen wohlgefällig erfunden und den Segen empfangen mögen, welchen dein geliebter Sohn dann über alle, die dich fürchten und lieben, in den Worten ausſprechen wird: Kommt her, ihr Geſegneten meines Vaters, ererbet das Reich, das euch bereitet iſt vom Anbeginn der Welt. Verleihe dieß, wir bitten dich, barmherziger Vater, um Jeſu Chriſti, unſeres Mittlers und Erlöſers willen. Amen.

Die Gnade unſeres Herrn, Jeſu Chriſti, und die Liebe Gottes, und die Gemeinſchaft des heiligen Geiſtes, ſey mit uns allen immerdar: Amen.

Dankgebete für Wöchnerinnen bey ihrem erſten Kirchgange.

Die Frau ſoll, um die gewöhnliche Zeit nach ihrer Entbindung, anſtändig gekleidet in die Kirche kommen und an dem beſtimmten vom Biſchofe dazu angewieſenen Orte niederknieen. Dann ſoll der Prediger zu ihr ſprechen:

Da es dem allmächtigen Gott nach ſeiner Güte gefallen hat, dir eine glückliche Entbindung zu verleihen, und dich in der großen Gefahr des Kindbettes zu erhalten, ſo geziemt es dir, Gott herzlich dafür zu danken und zu ſprechen:

Dann ſoll der Prediger leſen:

Pſalm 116. Dilexi, quoniam.

Das iſt mir lieb, daß der Herr u. ſ. w.

ACCION DE GRACIAS.

Señor, y con quien las almas de los Fieles, despues que son libradas de la carga de la carne, estan en gozo y felicidad; te damos gracias cordiales, porque te agradó librar á este nuestro *hermano* de las miserias de este mundo pecaminoso; suplicandote que te agrade por tu clemente bondad, cumplir brevemente el numero de tus escogidos, y apresurar tu reyno, para que nosotros, con todos los que han partido en la fé verdadera de tu santo Nombre, consigamos nuestra perfecta consumacion y felicidad, en cuerpo y alma, en tu eterna y sempiterna gloria, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Colecta.

O DIOS misericordioso, Padre de nuestro Señor Jesu Christo, que es la resurreccion y la vida; en quien qualquiera que cree, vivirá, aunque muera; y qualquiera que vive y cree en él, no morirá eternamente; quien asimismo nos ha enseñado (por su santo Apostol San Pablo) que no nos contristemos como hombres sin esperanza, por los que duermen en él; nosotros humildemente te suplicamos, ó Padre, nos resucites de la muerte del pecado, á la vida de la rectitud; para que quando partieremos de esta vida, descancemos en él, como lo esperamos de *este nuestro hermano*, y para que en la resurreccion general en el último dia, seamos hallados agradables en tu presencia, y recibamos aquella bendicion que tu amado Hijo ha de pronunciar entónces á todos los que le aman, y temen, diciendo, Venid, hijos benditos de mi Padre, recibid el reyno preparado para vosotros desde el principio del mundo. Concede esto, ó Padre misericordioso, mediante Jesu Christo nuestro Mediador y Redentor. *Amen.*

LA gracia de nuestro Señor Jesu Christo, y el amor de Dios, y la comunicacion del Espíritu Santo, sea siempre con todos nosotros. *Amen.*

LA ACCION DE GRACIAS DESPUES DE PARTO,

Comunmente llamada,

LA PURIFICACION DE LAS MUGERES.

La Muger, al tiempo acostumbrado despues de su Parto, vendrá á la Iglesia vestida decentemente, y se arrodillará en el lugar que se acostumbre, ó como el Ordinario ordenáre: y el Presbitero dirá á ella,

PUESTO que agradó á Dios Omnipotente por su bondad daros feliz alumbramiento, y os ha preservado en el gran peligro del parto, dareis gracias cordiales á Dios, y direis:

(Entónces el Presbitero dirá este Psalmo.)

Dilexi quoniam. Psal. cxvi.

AME á Jehova: porque ha oido, &c.
Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.
Como era al principio, es así ahora, &c.

O este Psalmo.

Nisi Dominus. Psal. cxxvii.

SI Jehova no edificare la casa, &c.
Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.
Como era al principio, es así ahora, &c.

LATINA ET GRÆCA.

PURIFICATIO PUERPERARUM.

spiritus eorum qui hinc discedunt in Domino, et apud quem animæ fidelium, postquam exuerunt onus corporis, lætantur et felicitate fruuntur; agimus tibi gratias ex animo, propterea quod hunc fratrem nostrum eximere voluisti ærumnis hujus mundi nequam: supplicantes, ut velis, pro ingenti illa tua benignitate, numerum electorum tuorum brevi adimplere, et regnum tuum accelerare; ut nos, cum iis omnibus qui ex hac vita migrarunt in vera fide sancti nominis tui, perfectam consummationem nostram ac felicitatem, tam corporis quam animæ, consequamur in gloria tua sempiterna, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Collecta.

MISERICORS Deus! Pater Domini nostri Jesu Christi, qui est resurrectio et vita; in quem quicunque credit, vivet, etiamsi moriatur; et quicunque vivit, et credit in ipsum, non morietur in æternum: qui etiam nos docuit per sanctum suum Apostolum Paulum, ut non tristaremur, tanquam ii qui spem non habent, eorum causa qui dormiunt in ipso: supplices te rogamus, o Pater, ut nos suscites a morte peccati ad vitam justitiæ; ut, cum ex hac vita migrabimus, in ipso quiescamus, prout spes est hunc fratrem nostrum quiescere; et ut, in communi illa resurrectione, in die novissimo, reperiamur accepti in conspectu tuo, et benedictionem eam consequamur, quam dilectissimus Filius tuus pronuntiabit omnibus diligentibus ac timentibus te, dicens: Venite, Patris mei filii benedicti: recipite regnum illud, quod vobis paratum est ab origine mundi. Hoc largire, quæsumus, o Pater misericors, per Jesum Christum, Mediatorem et Redemptorem nostrum. *Amen.*

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit semper cum omnibus nobis. *Amen.*

GRATIARUM ACTIO pro *MULIERIBUS POST PARTUM,* *vulgo* PURIFICATIO PUERPERARUM.

¶ *Mulier, consueto tempore post puerperium, veniet in Ecclesiam decente habitu induta; ibique loco conveniente genua flectet, pro more solito, aut prout jusserit Ordinarius; deinde dicet ei Presbyter:*

QUANDOQUIDEM Omnipotenti Deo visum est, pro benignitate sua, in partu salvam te præstare, et magno puerperii periculo eximere, propterea Deo gratias ages ex animo, ac dices:

¶ *Tum Presbyter recitabit hunc Psalmum.*

Psalm. cxiv.

DILEXI, quoniam Dominus vocem, &c.
Gloria Patri, &c.

Aut hunc Psalmum.

Psalm. cxxvii.

NISI Dominus ædificaverit domum, &c.
Gloria Patri, et Filio, &c.

¶ *Deinde Presbyter dicet:*

Oremus.

Kyrie, eleeson.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

τεῦθεν ἀποιχομένων ἐν Κυρίῳ πνεύματα, καὶ μεθ' οὗ αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν, τοῦ τῆς σαρκὸς ὄγκου ἀπαλλαγεῖσαι, χαρᾶς καὶ εὐλογίας ἀπολαύουσιν· Ἐκ καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι, ἐφ' ᾧ ἔδοξέ σοι τετονὶ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τῶν τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου τούτου ταλαιπωριῶν ἀπαλλάξαι· ἀντιβολοῦντές σε, ὅπως ἐκ τῆς εὐμενεστάτης ἀγαθωσύνης σου ἐν τάχει τὸν τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀριθμὸν ἐκτελειῶσαι, καὶ τὴν βασιλείαν σου κατασπεῦσαι· ἵνα ἡμεῖς σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἀληθεῖ τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σου πίστει τετελευτηκόσι τῆς ὁλοκλήρου ἡμῶν τελειώσεως καὶ μακαριότητος τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ καὶ αἰωνίῳ δόξῃ σου ἐπιτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτή.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεέ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν ἀνάστασις καὶ ζωή, εἰς ὃν ὁ πιστεύων, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται, καὶ ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν οὐδαμῶς εἰς αἰῶνα ἀποθνήξεται, ὃς καὶ (ὡς ἅγιος Ἀποστόλου αὐτοῦ τοῦ Παύλου) ἐδίδαξεν ἡμᾶς μὴ λυπεῖσθαι καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τοὺς κεκοιμημένους ἐν αὐτῷ. Ταπεινῶς ἱκετεύομέν σε, Πάτερ, ἐκ τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς δικαιοσύνης ἀνεγεῖραι ἡμᾶς· ἵνα τοῦ νῦν βίου ἀπαλλαγέντες σὺν αὐτῷ ἀναπαυσώμεθα (ὡς καὶ τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἔχειν ἐλπίζομεν) ὅπως τε ἐν τῇ καθολικῇ ἀναστάσει ἐνώπιόν σου εὐπρόσδεκτοι εὑρεθῶμεν, καὶ κομισώμεθα τὴν εὐλογίαν, ἣν ὁ Υἱός σου ἀγαπητὸς παντὶ τῷ ἀγαπῶντι καὶ φοβουμένῳ σε ἀναγορεύσει, λέγων, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τῆ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν τὴν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ κόσμου ἡτοιμασμένην ὑμῖν. Τοῦτο χάρισαι, ἱκετεύομέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

Ἡ Γυνὴ τῷ συνήθει χρόνῳ μετὰ τὴν λοχείαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παραγενήσεται κοσμίως ἱματισμένη, κἀκεῖ γονυπετήσει ἐν τόπῳ τινὶ προσήκοντι κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἢ ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὁρίσειεν. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς αὐτῇ ἐρεῖ·

ΕΠΕΙΔΗ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ τὴν ἀσφαλῆ λοχείαν σοι δοῦναι, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς τεκνογονίας κινδύνῳ σε διαφυλάξαι, τοιγαροῦν ἐκ καρδίας εὐχαριστήσεις τῷ Θεῷ, καὶ ἐρεῖς,

(Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει τὸν ρις'. Ψαλμόν.)

ΗΓΑΠΗΣΑ ὅτι εἰσακούσεται Κύριος, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. κ. τ. λ.

Ἢ Ψαλ. ρκζ'.

ΕΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, κ. τ. λ.
Δόξα Πατρί.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει.
Δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.

LITURGIA POLYGLOTTA

Comminatio.

ANGLICANA ET GALLICA.

A COMMINATION:

Then the Priest shall say,

Let us pray.

Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

Minister. O Lord, save this woman thy servant;
Answer. Who putteth her trust in thee.
Minister. Be thou to her a strong tower;
Answer. From the face of her enemy.
Minister. Lord, hear our prayer.
Answer. And let our cry come unto thee.

Minister. Let us pray.

O ALMIGHTY God, we give thee humble thanks for that thou hast vouchsafed to deliver this woman thy servant from the great pain and peril of Child-birth; Grant, we beseech thee, most merciful Father, that she, through thy help, may both faithfully live, and walk according to thy will, in this life present; and also may be partaker of everlasting glory in the life to come; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Woman, that cometh to give her Thanks, must offer accustomed Offerings; and, if there be a Communion, it is convenient that she receive the holy Communion.

A COMMINATION,

Or denouncing of God's Anger and Judgements against Sinners, with certain Prayers, to be used on the first day of Lent, and at other times, as the Ordinary shall appoint.

After Morning Prayer, the Litany ended according to the accustomed manner, the Priest shall, in the Reading-Pew or Pulpit, say,

BRETHREN, in the Primitive Church there was a godly discipline, that, at the beginning of Lent, such persons as stood convicted of notorious sin were put to open penance, and punished in this world, that their souls might be saved in the day of the Lord; and that others, admonished by their example, might be the more afraid to offend.

Instead whereof, (until the said discipline may be restored again, which is much to be wished,) it is thought good, that at this time (in the presence of you all) should be read the general sentences of God's cursing against impenitent sinners, gathered out of the seven and twentieth Chapter of Deuteronomy, and other places of Scripture; and that ye should answer to every sentence, *Amen:* To the intent that, being admonished of the great indignation of God against sinners, ye may the rather be moved to earnest and true repentance; and may walk more warily in these dangerous days; fleeing from such vices, for which ye affirm with your own mouths the curse of God to be due.

CURSED is the man that maketh any carved or molten image, to worship it.
And the people shall answer and say, Amen.

COMMINATION:

Alors le prêtre dira,
Prions Dieu.
Seigneur, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitié de nous.

NOTRE Père, qui es aux cieux; &c.
Le Ministre. O Seigneur, sauve cette femme qui est ta servante;
Réponse. Laquelle met son espérance en toi.
Ministre. Sois-lui une forte tour;
Réponse. Contre tous ses ennemis.
Ministre. Eternel, écoute notre requête;
Réponse. Et que notre cri parvienne jusqu'à toi.
Le Ministre. Prions Dieu.

O DIEU tout-puissant, nous te rendons grâces de ce qu'il t'a plu de délivrer cette femme ta servante des grandes et périlleuses douleurs de l'enfantement; et nous te supplions, ô Père très-miséricordieux, de lui accorder, qu'étant assistée de ta grâce, elle vive fidèlement, et se conduise selon ta volonté dans la vie présente, afin qu'elle ait part à la gloire éternelle dans la vie à venir, par Jésus Christ notre Seigneur. *Amen.*

La femme qui vient rendre ses actions de grâces, doit offrir ce que l'on a accoutumé d'offrir; et si l'on administre ce jour-là la Sainte Cène, il est à propos qu'elle la fasse.

COMMINATION,

ou

Dénonciation de la colère et des jugemens de Dieu contre les pécheurs, avec de certaines prières qui se doivent faire le premier jour de Carême, et en d'autres temps, lorsqu'il sera enjoint par l'Ordinaire.

Aux prières du matin, la Litanie achevée, le prêtre étant au lieu d'où l'on a accoutumé de lire les prières, ou dans la chaire, dira:

MES frères, il y avoit dans l'église primitive une sainte discipline; c'est qu'au commencement du Carême, les pêcheurs qui étoient convaincus de quelques péchés scandaleux, faisoient pénitence publique, étant châtiés dans ce monde même, afin que leurs ames fussent sauvées au jour du Seigneur; et que les autres, avertis par leur exemple, eussent d'autant plus de crainte de pécher.

Il seroit à souhaiter que cette discipline fût rétablie; mais en attendant qu'elle le soit, on a trouvé bon de mettre en sa place les sentences générales de la malédiction de Dieu contre les pécheurs impénitens, comme elles sont recueillies du xxvii. chapitre du Deutéronome, et d'autres endroits de l'Ecriture; afin qu'on les lise devant vous tous, et que vous répondiez, *Amen*, à chaque sentence. Par-là on vous avertit de l'indignation de Dieu contre les pécheurs, pour vous engager d'une manière plus efficace à vous repentir sérieusement; et à vous conduire avec plus de précaution dans ces temps périlleux; en vous éloignant des vices sur lesquels vous prononcez de votre propre bouche que la malédiction de Dieu doit tomber.

MAUDIT soit l'homme qui fera une image taillée ou de fonte pour l'adorer.
Et le peuple répondra et dira: Amen.

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΠΕΙΛΗ.

Χριστὲ, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, ταύτην τὴν γυναῖκα, τὴν δούλην σου.
Ἀπόκρ. Τὴν ἐλπίσασαν ἐπὶ σέ.
Λειτ. Γίνου δι' αὐτὴν πύργος δυνάμεως.
Ἀπόκρ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ.
Λειτ. Κύριε εἰσάκουσον τὴν προσευχήν μας.
Ἀπόκρ. Καὶ ἂς ἔλθῃ πρὸς σὲ ἡ κραυγή μας.

Λειτουργός. Ἂς Παρακαλέσωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΑ Κύριε, σὲ εὐχαριστοῦμεν ταπεινοφρόνως, ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δούλην σου ἐλύτρωσας ἀπὸ τὸς μεγάλες πόνους κ᾽ κινδύνους τῆς τεκνογονίας· χάρισαι, παρακαλοῦμέν σε, ἐλεημονέστατε Πατέρα, ὅτι μὲ τὴν βοήθειάν σου δυνηθῇ ἵνα ζήσῃ πιστῶς, καὶ περιπατήσῃ κατὰ τὸ θέλημά σου εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, καὶ παρομοίως γίνῃ συμμέτοχος τῆς αἰωνίου δόξης εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Η Γυναῖκα ἐλθοῦσα ἵνα εὐχαριστήσῃ, πρέπει ἵνα προσφέρῃ τὰς συνήθεις προσφορὰς, καὶ ἐὰν εἶναι Σύναξις πρέπει ἵνα μεταλάβῃ.

ΑΠΕΙΑΗ.

Ἤγουν Καταγγελλία τῆς ὀργῆς κ᾽ τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν, μετὰ τινῶν Εὐχῶν, διὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς Σαρακοστῆς, ἢ ἄλλους τινὰς καιρους, καθὼς διορίσει ὁ Διατάκτης.

Μετὰ τὴν Προσευχὴν τῆς Λιτῆς τελειωθεῖσα κατὰ τὸν συνειθισμένον τρόπον ἡ Λιτανεία, ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὸ Ἀναγνωστηριον, ἢ εἰς τὸν Ἄμβωνα λέγει·

ΕΙΣ τὴν ἀρχαίαν Ἐκκλησίαν (Ἀδελφοὶ) ἦτο μία εὐσεβὴς τάξις, διὰ τῆς ὁποίας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Σαρακοστῆς, οἱ καταδικασμένοι ὡς δεινοὶ ἁμαρτωλοὶ δημοσίως ἐμετανοοῦσαν, κ᾽ εἰς τοῦτον τὸν κόσμον ἐπαιδεύοντο ὅπως αἱ ψυχαί των σωθῶσιν ἐν τῇ ἡμέρα τοῦ Κυρίε, κ᾽ ὥστε οἱ ἄλλοι, ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ παραδείγματος νενουθετημένοι φοβηθῶσι ἵνα σφάλλωσι πρὸς τὸν Θεόν.

Ἀντὶ τούτε (ἕως ὅπου αὖτη ἡ εὐταξία πάλιν κατασταθῇ ὅπερ εἶναι πολλὰ ἐπιθυμητέον) ἐφάνη εὔλογον εἰς τοῦτον τὸν καιρὸν (εἰς τὴν παρρσίαν σᾶς πάντων) ἵνα ἀναγνωσθῶσιν οἱ γενικοὶ στίχοι, οἱ περιέχοντες τὴν πρὸς τοὺς ἀμετανοήτους κατάραν τὲ Θεὲ, συλλεγμένοι ἀπὸ τοῦ Κεφ. κξ᾽. τῆ Δευτερονομίε, κ᾽ ἄλλων μερῶν τῆς ἁγίας Γραφῆς, καὶ ἀποκρίθητε εἰς τὸν καθ᾽ ἕνα τὸ, Ἀμήν. Ὥστε διδαχθέντες πόση εἶναι ἡ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, καταπισθῆτε ὅτι χρειάζεται καθαρὰ, κ᾽ θερμὴ μετάνοια, κ᾽ περιπατήσητε ἀκριβέστερα εἰς τὰς κινδυνώδεις ταύτας ἡμέρας, ἀποφεύγοντες ἐκείνας τὰς κακίας, κατὰ τῶν ὁποίων, ὁμολογεῖτε μὲ τὸ στόμα σας, ὅτι δικαίως πίπτουσιν αἱ κατάραι τοῦ Θεοῦ.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐποίησε γλυπτὸν ἢ χωνευτὸν, εἰς λατρείαν.

Καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται, καὶ λέγει· Ἀμήν.

LA COMMINAZIONE.

Cristo, abbi pietà di noi.
Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli, &c.
Piovano. O Signore, salva questa donna, tua servente.
Risposta. La quale puone la sua confidenza in te.
Piovano. Siigli una torre di fortezza.
Risposta. Dalla faccia del suo nimico.
Piovano. Signore, esaudisci la nostra Orazione.
Risposta. E pervenga il nostro grido infino a te.
Piovano. Preghiamo.

IDDIO onnipotente, noi ti rendiamo grazie umili che t' ha piacciuto liberar questa donna tua serva, dal gran dolore, e pericolo del partorire: Fa, o Padre misericordiosissimo, ti supplichiamo, che con la tua assistenza, ella possa viver fedelmente, e caminar secondo la tua volontà in questa vita, e sia parimente resa partecipe della gloria eterna nell' altra vita, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Bisogna che la donna che viene a render grazie, faccia la sua offerta, come è il solito; e se vi è Comunione, egli è convenevole ch' ella ne partecipi.

COMMINAZIONE

Ovvero,

Dinunzia dell' ira e giudizii di Dio contro i peccatori, con alcune Preghiere, da usarsi il primo giorno di Quaresima, ed anco in altri tempi, secondo che verrà assegnato dall' Ordinario.

Dopo le Preghiere della Mattina, finita che sarà la Litania, secondo 'l solito, il Prete essendo nel luogo dove si suol leggere, ovvero nel pulpito, dirà.

FRATELLI, nella Chiesa Primitiva vi era una pia disciplina, ch' al principio di Quaresima, quelli che stavano convinti di qualche grave peccato, erano esposti a farne publica penitenza, e gastigati in questo mondo, acciochè le anime loro fossero salvate nel giorno del Signore; e che gli altri, ammoniti dal lor esempio, temessero tanto più d' offender Dio.

In vece di ciò (finchè quella disciplina sia ristabilita, il che è da esser molto desiderato) è stimato a proposito, che a questo tempo, (in presenza di tutti voi) siano lette le sentenze generali delle maledizioni di Dio dinunziate contro i peccatori impenitenti, raccolte dal cap. xxvii. del Deuteronomio, ed altri passi della Santa Scrittura; e che rispondiate a ciascheduna sentenza, *Amen.*

Acciochè, essendo ammoniti della grand' indegnazione di Dio contro i peccatori, siate tanto più mossi ad una sincera e calda penitenza, e caminiate tanto più accortamente in questi tempi pericolosi; isfuggendo tali vizii, contro i quali, affermate con le vostre proprie bocche esser dovute quelle maledizioni da Dio.

MALADETTO è l' uomo c' avrà fatto scoltura, o statua di getto, per adorarlo.

E' l popolo risponderà, e dirà Amen.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Comminatio.

GERMANICA ET HISPANICA.

Eine Drohung.

Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfange war, u. ſ. w.

Odet: Pſalm 127. Nisi Dominus.
Wo der Herr nicht das Haus u. ſ. w.

Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfange war, u. ſ. w.

Dann ſpricht der Prediger:

Laßt uns beten:

Herr! erbarme dich unſer!
Chriſte! erbarme dich unſer!
Herr! erbarme dich unſer!

Unſer Vater, der du biſt u. ſ. w.

Pred. O Herr! behüte dieſe Frau, deine Dienerin.
Antw. Die ihr Vertrauen auf dich ſetzt.
Pred. Sey du ihr ein ſtarker Thurm.
Antw. Gegen ihre Feinde.
Pred. Herr, erhöre unſer Gebet.
Antw. Laß unſer Flehen vor dich kommen.
Pred. Laßt uns beten:

O allmächtiger Gott! Wir ſagen dir demüthigen Dank, daß es dir gefallen hat, dieſe Frau, deine Dienerin, von den großen Schmerzen und Gefahren der Entbindung zu erretten, und wir bitten dich, barmherzigſter Vater, verleihe, daß ſie, mit deiner Hülfe, im Glauben leben, nach deinem Willen in dieſer Welt wandeln und endlich der ewigen Herrlichkeit in dem zukünftigen Leben theilhaftig werden möge, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Die Wöchnerin, die ihren Kirchgang hält, um Gott zu danken, muß die gewöhnlichen Opfer oder Abgaben, und wenn zu derſelbigen Zeit öffentliche Communion gehalten wird, ſo iſt es ſchicklich, daß ſie daran Theil nehme.

Eine Drohung,

oder

Ankündigung des Zornes Gottes

und ſeiner Gerichte gegen Sünder, nebſt gewiſſen Gebeten, die am erſten Tage in der Faſten und zu andern Zeiten, nach Gutbefinden des Biſchofs, zu gebrauchen ſind.

Nach dem Morgengebete, und wenn die Litaney, auf die gewöhnliche Art, geendigt worden, ſoll der Prediger in den Leſeſtuhl oder an das Pult treten und ſprechen:

Meine Brüder! Es gehörte zu der, in der erſten Kirche herrſchenden frommen Zucht, daß ſolche Perſonen, die eines groben Vergehens ſchuldig gefunden worden, im Anfange der Faſten öffentliche Kirchenbuße thun mußten und in dieſer Welt geſtraft wurden, damit ihre Seelen auf den Tag des Herrn erhalten werden und andere, durch ihr Beiſpiel gewarnt, ſich deſto ernſtlicher vor der Sünde hüten mögten.

Statt deſſen, und bis dieſer Theil der alten Kirchenzucht, wie es ſehr zu wünſchen wäre, wieder eingeführt ſeyn wird, hat man für gut gefunden, daß zu dieſer Zeit, die, aus dem 27. Cap. des 5. Buchs Moſe und andern Stellen der Schrift geſammelten allgemeinen Ausſprüche des göttlichen Fluchs gegen

CONMINACION.

Entónces el Presbitero dirá,

Oremos.

Señor, ten misericordia de nosotros.
Christo, ten misericordia de nosotros.
Señor, ten misericordia de nosotros.

PADRE nuestro, que estás en los cielos, &c.

Minist. O Señor, salva esta muger tu sierva;
Resp. Que pone su confianza en tí.

Minist. Sé tu para ella una torre fuerte;
Resp. Contra la faz de su enemigo.

Minist. Señor, oye nuestro ruego.
Resp. Y nuestro clamor venga á tí.

Minist. Oremos.

O DIOS omnipotente, te damos humildes gracias porque te has dignado librar esta muger tu sierva del gran dolor y peligro de parto; concede, Padre misericordioso, que ella viva con tu ayuda fielmente, y camine segun tu voluntad en esta presente vida, y asimismo sea participe de gloria eterna en la vida venidera, por Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

La Muger que viene a dar gracias, debe traer las ofrendas acostumbradas; y si hay Comunion, conviene que la reciba.

CONMINACION,

o Amenaza

Del Enojo y Juicios de Dios contra los Pecadores, con ciertas Oraciones que se han de usar en el Primer Dia de *Quaresma*, y en qualquier otro que el Ordinario ordenáre.

Despues de la Oracion Matutina, acabada la Letania en la manera acostumbrada, el Presbitero desde uno de los Pulpitos, ora sea el inferior, en que se lee el Oficio, ó el superior, en que se predica, dirá,

HERMANOS, en la primitiva Iglesia hubo la piadosa disciplina, de que al principio de Quaresma, los delinquentes de pecado notorio, hiciesen penitencia publica, siendo castigados en este mundo, para que sus almas pudiesen ser salvas en el dia del Señor; y para que otros amonestados por su exemplo, temiesen pecar.

En lugar de esto (hasta que la dicha disciplina sea restaurada, que es muy de desear) es conveniente que en este tiempo (en presencia de todos vosotros) sean leidas las Sentencias generales de la maldicion de Dios contra pecadores impenitentes, sacadas del capítulo veinte y siete del Deuteronomio, y otros lugares de la Escritura; y que vosotros respondais á cada Sentencia, *Amen*: Para que advertidos del gran furor é indignacion de Dios contra los pecadores, seais tanto mas inducidos á verdadera penitencia, y á caminar con mayor advertencia y recato en estos peligrosos tiempos, huyendo de los vicios, á que con vuestras propias

LATINA ET GRÆCA.

COMMINATIO.

Christe, eleèson.
Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

Minister. Salvum fac, Domine, hanc mulierem, ancillam tuam.
Responsum. Quæ sperat in te.
Minister. Esto ei turris fortitudinis.
Responsum. A facie inimici.
Minister. Domine, exaudi orationem nostram.
Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.

Oremus.

OMNIPOTENS Deus! demisse tibi gratias agimus, quod hanc mulierem, ancillam tuam, a partus dolore et periculo ingenti liberare dignatus sis. Concede, quæsumus, Pater summe misericors, ut, auxiliante gratia tua, tum fideliter vivat, et juxta voluntatem tuam in hac præsenti vita ambulet, tum etiam particeps fiat æternæ gloriæ in futura, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Mulier, quæ accedit ut gratias agat, offerre debet solitas oblationes; et, si sacra Communio celebretur, eam decet illius participem fieri.*

COMMINATIO,

SEU

Denuntiatio iræ et judiciorum Dei adversus peccatores, cum quibusdam orationibus, Quadragesimæ prima die, et aliis temporibus, jubente Ordinario, usurpanda.

¶ *Post absolutas Preces Matutinas, et recitatam pro more consueto Litaniam, Presbyter, de suggestu illo inferiore in quo recitantur Preces, aut de superiore, unde Conciones habentur, dicet:*

FRATRES, in primæva Ecclesia, pia fuit olim disciplina, ut, initio Quadragesimæ, manifestorum criminum rei ad publicam pœnitentiam cogerentur, et in hoc mundo plecterentur, quo eorum animæ salvæ fierent in die Domini; et ut alii, eorum exemplo admoniti, magis metuerent peccare.

Hujus publicæ pœnitentiæ loco, donec eadem disciplina restitui potuerit, (quod maxime expetendum) visum est, ut hoc tempore generales maledictionis Dei adversus impœnitentes peccatores sententiæ, audientibus vobis omnibus, legerentur e vigesimo septimo capite Deuteronomii, aliisque Scripturæ locis, desumptæ; et ut vos ad singulas sententias responderetis, *Amen;* in eum nempe finem, ut vos, edocti quanta sit Dei indignatio adversus peccatores, citius ad seriam veramque pœnitentiam excitemini, et circumspecte ambuletis, his præsertim periculosis temporibus, ab iis vitiis abhorrentes, quæ maledictioni divinæ obnoxia esse ore proprio affirmatis.

Minister.

MALEDICTUS homo, qui facit sculptile et conflatile, [ut illud colat.]
Respondebit Populus, et dicet, Amen.

ΑΠΕΙΑΗ.

Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.

Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, ταύτην τὴν γυναῖκα, τὴν δούλην σου.

Ἀπόκρισις. Τὴν ἐλπίσασαν ἐπὶ σέ.

Λειτ. Γίνου αὐτῇ πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ.

Λειτ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκ. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε, ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δούλην σου μεγάλων τῆς λοχείας ὠδίνων καὶ κινδύνων ἀπαλλάξαι ἠξίωσας· χαίρισαι, ἀντιβολοῦμέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἵνα τῇ τε βοηθείᾳ σου πιστῶς ζῇ, ᾧ κατὰ τὸ θέλημά σε ἐν τῷ παρόντι βίῳ περιπατῇ, ἔτι δὲ καὶ τῆς αἰωνίου δόξης μετάσχῃ ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Γυνὴ ἐλθοῦσα εἰς τὸ τίνειν τὰ χαριστήρια αὐτῆς, τὰς συνήθεις προσενεγκεῖν ὀφείλει προσφορὰς, καὶ ἐὰν ἡ Σύναξις ᾖ, συμφέρει αὐτῇ τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλαβεῖν.

ΑΠΕΙΑΗ,

Ἤγαν Καταγγελλία τῆς ὀργῆς καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν μετά τινων Εὐχῶν, αἷς χρηστέον ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ καιροῖς, ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὁρίσειε.

Μετὰ τὰς Ἑωθινὰς Εὐχὰς, τελεσθείσης κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τῆς Λιτανείας, ὁ Ἱερεὺς ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ ἢ ἐν τῷ Ἄμβωνι ἐρεῖ.

ΕΝ τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ (Ἀδελφοὶ) εὐσεβὴς ἦν ἡ τάξις, δι' ἧς ἐνενόμιστο, ὅπως ἀρχομένης τῆς Τεσσαρακοστῆς ὅσοι περ ἠλέγχθησαν καὶ φανεροὶ ἦσαν δεινῶς ἡμαρτηκότες, δημοσίᾳ ἐν μετανοίᾳ ὦσι, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τιμωρίαν ὑπέχωσιν, ἵνα τε αἱ ψυχαὶ αὐτῶν σωθῶσιν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα οἱ ἄλλοι τῷ παραδείγματι αὐτῶν νενηθετημένοι, πλημμελεῖν μᾶλλον φοβηθῶσι.

Ἀνθ' οὗ (ἕως ἂν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατασταθῇ ἡ προειρημένη εὐταξία, ὅπερ καὶ μάλα εὐχῆς ἄξιον) δέδοκται νῦν ἔμπροσθεν πάντων ὑμῶν ἀναγνωσθῆναι γενικώτερά τινα Γνωμίδια, περιέχοντα τὴν τοῦ Θεοῦ κατάραν πρὸς τοὺς ἀμετανοήτους τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐξ εἰκοστοῦ ᾧ ἑβδόμου Κεφαλαίου τοῦ Δευτερονομίου, καὶ ἀλλαχόθεν τῆς ἁγίας Γραφῆς συνεριανισθέντα, καὶ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ τῷ γνωμιδίῳ συναποκριθῆναι, Γένοιτο. Ἐφ' ᾧ περὶ τῆς μεγάλης τοῦ Θεῦ ὀργῆς κατὰ τῶν ἁμαρτωλίων ὑπομνησθέντες, εἰς τὴν ἐκτενῆ καὶ ἀληθινὴν μετάνοιαν μᾶλλον προτραπῆτε, καὶ ἐν ἐπικινδύνοις ταύταις ἡμέραις ἀκριβέστερον περιπατῆτε, τοιαῦτας φεύγοντες τὰς κακίας, δι' οἵας τὴν τῦ Θεῦ κατάραν ὀφειλομένην αὐτοὶ τῷ στόματι ὑμῶν ὁμολογεῖτε.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ἄνθρωπος ὅστις ποιήσει γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν, ᾧ θήσῃ αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ.

Καὶ ἀποκριθήσεται ὁ λαὸς, καὶ ἐρεῖ, Γένοιτο.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Comminatio.

ANGLICANA ET GALLICA.

A COMMINATION.

Minister. Cursed is he that curseth his father or mother. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that removeth his neighbour's land-mark. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that maketh the blind to go out of his way. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that perverteth the judgement of the stranger, the fatherless, and widow. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that smiteth his neighbour secretly. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that lieth with his neighbour's wife. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that taketh reward to slay the innocent. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed is he that putteth his trust in man, and taketh man for his defence, and in his heart goeth from the Lord. *Answer.* Amen.

Minister. Cursed are the unmerciful, fornicators, and adulterers, covetous persons, idolaters, slanderers, drunkards, and extortioners. *Answer.* Amen.

Minister.

NOW, seeing that all they are accursed (as the prophet David beareth witness) who do err and go astray from the commandments of God; let us (remembering the dreadful judgement hanging over our heads, and always ready to fall upon us) return unto our Lord God, with all contrition and meekness of heart; bewailing and lamenting our sinful life, acknowledging and confessing our offences, and seeking to bring forth worthy fruits of penance. For now is the ax put unto the root of the trees, so that every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire. It is a fearful thing to fall into the hands of the living God: he shall pour down rain upon the sinners, snares, fire and brimstone, storm and tempest; this shall be their portion to drink. For lo, the Lord is come out of his place to visit the wickedness of such as dwell upon the earth. But who may abide the day of his coming? Who shall be able to endure when he appeareth? His fan is in his hand, and he will purge his floor, and gather his wheat into the barn; but he will burn the chaff with unquenchable fire. The day of the Lord cometh as a thief in the night: and when men shall say, Peace, and all things are safe, then shall sudden destruction come upon them, as sorrow cometh upon a woman travailing with child, and they shall not escape. Then shall appear the wrath of God in the day of vengeance, which obstinate sinners, through the stubbornness of their heart, have heaped unto themselves; which despised the goodness, patience, and long-sufferance of God when he calleth them continually to repentance. Then shall they call upon me, (saith the Lord,) but I will not hear; they shall seek me early, but they shall not find me; and that, because they hated knowledge, and received not the fear of the Lord, but abhorred my counsel, and despised my correction. Then shall it be too late to knock when the door shall be shut; and too late to cry for mercy when it is the time of justice. O terrible voice of most just judgement, which shall be pronounced upon them, when it shall be said unto them, Go ye cursed, into the fire everlasting, which is pre-

COMMINATION.

Le Ministre. Maudit soit celui qui aura méprisé son père ou sa mère. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui transporte les bornes de son prochain. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui fait égarer l'aveugle dans le chemin. *Réponse.* Amen.

Ministre, Maudit soit celui qui pervertit le droit de l'étranger, de l'orphelin, et de la veuve. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui frappe son prochain en cachette, *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui aura commis adultère avec la femme de son prochain. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit celui qui prend quelque présent pour mettre à mort l'homme innocent. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudit soit l'homme qui se confie en l'homme, et qui fait de la chair son bras, et dont le cœur se retire de l'Eternel. *Réponse.* Amen.

Ministre. Maudits sont ceux qui sont sans compassion, les paillards, les adultères, les avares, les idolâtres, les médisans, les ivrognes, et les ravisseurs. *Réponse.* Amen.

Le Ministre.

OR maintenant puisque tous ceux-là sont maudits, (comme le temoigne le prophète David,) qui s'égarent, et qui se détournent des commandemens de Dieu; nous souvenant du jugement épouvantable qui nous menace, et qui est prêt à tomber sur nous, convertissons-nous au Seigneur notre Dieu avec une entière contrition et humilité de cœur; en déplorant nos péchés, en reconnoissant notre indignité, en menant deuil sur notre vie passée, et nous appliquant à produire des fruits convenables à la repentance. Car déjà la cognée est mise à la racine des arbres; c'est pourquoi tout arbre qui ne fait point de bon fruit, s'en va être coupé et jeté au feu. C'est une chose terrible de tomber entre les mains du Dieu vivant: Il fera pleuvoir sur les méchans des lacs, du feu, et du soufre; et un vent de tempête sera la portion de leur breuvage. Car voici, l'Eternel s'en va sortir de son lieu pour visiter l'iniquité des habitans de la terre. Et qui pourra soutenir le jour de sa venue? Et qui pourra subsister quand il apparoîtra? Il a son van en la main, et il nettoyera entièrement son aire, et assemblera son froment dans son grenier; mais il brûlera la paille au feu qui ne s'éteint point. Le jour du Seigneur viendra, comme le larron en la nuit: car quant ils diront, paix et sûreté, alors il leur surviendra une soudaine destruction, comme le travail à celle qui est enceinte; et ils n'échapperont point. La colère de Dieu sera manifestée au jour de la vengeance, laquelle les pécheurs obstinés s'amassent en méprisant la bénignité et la patience, et la longue attente de Dieu qui les a conviés à la repentance. Alors on criera après moi, (dit le Seigneur,) mais je ne répondrai point; on me cherchera de grand matin, mais on ne me trouvera point; parce qu'ils auront haï la science, et qu'ils n'auront point choisi la crainte de l'Eternel. Ils n'ont point eu à gré mon conseil; ils ont dédaigné toutes mes répréhensions. Il sera trop tard de heurter, quand la porte sera fermée; il sera trop tard de demander grâce, quand le temps de la justice sera venu. O la terrible voix que celle du Juge très juste, lorsqu'il leur dira: retirez-vous de moi, maudits; allez

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΠΕΙΛΗ.

Λειτ. Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων τὸν πατέρα του, ἢ τὴν μητέρα του. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατος ὁ μετακινήσας τὰ ὅρια τοῦ πλησίον του. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τὸν τυφλὸν ἔξω τοῦ δρόμου του. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατος ὁ ἐκκλίνων τὴν κρίσιν τοῦ ξένου, τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατος, ὁ βαρέσας κρυφᾶ τὸν πλησίον του. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατος ὁ πλαγιάσας μὲ τὴν γυναῖκα, τοῦ πλησίον του. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατος ὁ λαβὼν δῶρα, ἵνα θανατώσῃ τὸν ἀθῶον. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ τὸν ἔχει εἰς βοηθὸν, ἡ δὲ καρδία του ἀπομακρίνεται ἀπὸ τὸν Κύριον. Λαός. Ἀμήν.

Λειτ. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι καὶ μοιχοὶ, οἱ πλεονέκται καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυσοι, ᾧ οἱ ἅρπαγες. Λαός. Ἀμήν.

Λειτουργός.

ΛΟΙΠΟΝ ἐπειδὴ πάντες εἶναι ἐπικατάρατοι (ὡς τὸ μαρτυρεῖ ὁ προφήτης Δαυΐδ), οἱ ἁμαρτάνοντες καὶ ἀπομακρινόμενοι ἀπὸ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ· Ἡμεῖς (ἐνθυμηθέντες ὅτι ἡ φοβερὰ κρίσις, μᾶς ἐπικρέμαται, ᾧ καθ' ὥραν δύναται 'να πέσῃ ἐπάνω μας) ἂς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὸν Κύριόν μας τὸν Θεὸν, μετὰ πάσης συντρίψεως καὶ ταπεινότητος καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὴν πονηρὰν ζωήν μας, γνωρίζοντες, ᾧ ἐξομολογοῦμενοι τὰς ἁμαρτίας μας καὶ σπεύδοντες 'να δώσωμεν καρπὸς ἀξίως τῆς μετανοίας. Ἐπειδὴ τῶρα ἡ ἀξίνη πίπτει ἐπὶ τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων, κάθε δένδρον λοιπὸν μὴ δίδον καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ βάλλεται εἰς τὰς φλόγας. Εἶναι φοβερὸν πρᾶγμα τὸ 'να πέσῃ τις εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ ζῶντος. Θέλει βρέξειν ἐπὶ τοὺς ἁμαρτωλὰς παίδας, πῦρ, καὶ θειάφιον, καὶ πνεῦμα ἀνεμοστροβίλου· αὕτη ἡ μερίδα τοῦ ποτηρίου των. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Κύριος ἀπὸ τὸ ἁγίν τῶ ἐκβαίνει ἐπισκέπτων τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ ποῖος θέλει ὑποφέρειν τὴν ἡμέραν τῆς παρῤῥησίας του; Τίς θέλει ὑπομήνειν τὴν ὄψιν τῶ; Τὸ φτυάριόν τῶ εἶναι εἰς τὴν χεῖράν τῶ ᾧ θέλει καθαρίσειν τὸν ἅλωνά τῶ, ᾧ συνάξει τὸ σιτάριόν τῶ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει, εἰς ἄσβεστον φλόγαν. Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, καθὼς κλέπτης τὴν νύκτα, οὕτως ἔρχεται· ᾧ ὅταν θέλουσιν εἰπεῖν εἰρήνη ᾧ ἀσφαλία, τότε αἰφνίδιος ὄλεθρος θέλει τοὺς πλακώσειν, ὡσὰν οἱ πόνοι τῆς λεχόνας, καὶ δὲν θέλῶσι φύγειν. Τότε θέλει φανεῖν ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ἡ ὁποῖα ἐσυνάχθη ἐπὶ τὸς ἁμαρτωλὸς διὰ τὴν σκληρότητα ᾧ ἀμετανόητον καρδίαν τῶς, ᾧ ὅτι ἐκαταφρόνησαν τὴν ἀγαθότητα, ὑπομονὴν, ᾧ μεγαλοψυχίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν κράζουσαν ἀκαταπαύστως αὐτὸς εἰς μετάνειαν. Τότε θέλῶσι μὲ καλέσειν, λέγει ὁ Κύριος, ἀλλ' ἐγὼ δὲν θέλω τὸς ἀκῶσειν, θέλῶσι μὲ ζητήσειν ἐν καιρῷ ἀλλὰ δὲν θέλῶσι μὲ εὕρειν· ἐπειδὴ ἐμίσησαν σοφίαν, ᾧ δὲν ἤκῶσαν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ ἐμίσησαν τὴν συμβολήν μῶ, ᾧ ἐκαταφρόνησαν τὴν διόρθωσίν μῶ. Τότε δὲ θέλει εἶναι ἀργὰ ᾧ ματαίως θέλει κτυπήσωσιν ὅταν ἡ θύρα σφαλισθῇ, ἡ ζητήσωσιν ἐλεημοσύνην εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως. Ἰὼ, πόσον φρικτὸς ὁ λόγος τῆς δικαίας κρίσεως, ὁ ὁποῖος θέλει προφερθῆν ἐναντίον

LA COMMINAZIONE

Piovano. Maladetto sia chi maledice suo padre, e sua madre. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi muove i termini del suo prossimo. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi trasvia il cieco. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi pervertisce la ragion del forestiere, dell' orfano, e della vedova. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi uccide il suo prossimo in occulto. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi giace con la moglie del suo prossimo. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi prende presente, per far morir l' innocente. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetto sia chi si confida nell' uomo e mette la carne per suo braccio, e 'l cui cuore si ritrae dal Signore. *Risposta.* Amen.

Piovano. Maladetti sono gli spietati, fornicatori, ed adulteri, avari, idolatri, calunniatori, ubbriachi, e rapaci. *Risposta.* Amen.

Piovano.

ORA, poichè tutti quelli sono maladetti, (come fa fede il profeta David) che erano, e si sviano dai Comandamenti di Dio. Noi (ricordandoci del spaventevol giudicio che ci soprasta, e ch' è sempre pronto a caderci addosso) ritorniamo al nostro Signore Iddio con ogni contrizione, ed umiltà di cuore; piagnendo, e lamentando la nostra cattiva vita, riconoscendo, e confessando le nostre offese, ed affaticandoci di produr frutti degni di penitenza. Perchè ora è posta la scure alla radice degl' alberi, sì che ogni albero che non produce buon frutto, è tagliato giù, e gittato nel fuoco. Egli è cosa spaventevole di cader nelle mani dell' Iddio vivente: Egli farà piovere sopra i peccatori, lacci, fuoco, procella, e tempesta; questa sarà la lor parte da bere. Perchè ecco, il Signore è venuto dalla sua stanza, per visitare l' iniquità di quelli che abitano sopra la terra. Ma chi potrà sopportare il giorno della sua venuta? Chi potrà sussistere quando apparirà? Egli ha la sua pala in mano, e monderà intieramente l' aia sua, e raccoglierà il suo grano nel suo granaio, ma arderà la paglia nel fuoco inestinguibile. Il giorno del Signore viene come un ladro nella notte: e quando si dirà, Pace, ed ogni cosa è sicurezza, allora sopraverrà loro subitanea distruzione, come i dolori della donna che partorisce, e non scapperanno. Allora apparirà l' ira di Dio nel giorno della vendetta, la quale i peccatori ostinati per la durezza dei lor cuori, si sono accumulati, c' avevano sprezzato la bontà, pazienza, e longanimita di Dio, che gli chiamava del continuo a penitenza. Allora m' invocheranno, (dice il Signore) ma io non gli ascolterò, mi cercheranno per tempo, ma non mi troveranno; e questo sarà, perchè hanno odiata la sapienza, e non hanno abbracciato il timor del Signore, anzi hanno odiato il mio consiglio, e sprezzata la mia correzione. Allora sarà troppo tardi di picchiare, quando sarà serrata la porta; e di domandar misericordia, quando sarà l' ora di venir a giudicio. O terribil voce di giustissimo giudicio, la quale sarà pronunziata sopra di loro, quando gli verrà detto Andatevene

LITURGIA POLYGLOTTA.

Comminatio.

GERMANICA ET HISPANICA.

Eine Drohung.

unbußfertige Sünder in eurer aller Gegenwart vorgelesen werden, und ihr einen jeglichen derselben mit Amen! beantworten sollet, damit ihr, an den großen Zorn Gottes gegen die Sünder erinnert, zu ernstlicher und aufrichtiger Buße bewogen und ermuntert werden möget, in diesen gefährlichen Zeiten vorsichtiger zu wandeln und die Laster zu fliehen, von welchen ihr mit eurem eigenen Munde bekennet, daß sie den Fluch Gottes verdienen.

Verflucht sey, wer einen Götzen oder gegossen Bild macht, solches anzubeten.

Und das Volk soll antworten und sprechen: Amen!

Pred. Verflucht sey, wer seinem Vater oder seiner Mutter flucht. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer seines Nächsten Gränze enge macht. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer einen Blinden irren macht auf dem Wege. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer das Recht des Fremdlings, der Waisen und der Wittwen beugt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer seinen Nächsten heimlich schlägt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer bey seines Nächsten Weibe liegt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sey, wer Geschenke nimmt, daß er die Seele des unschuldigen Bluts schlägt. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht ist der Mann, der sich auf Menschen verläßt, und hält Fleisch für seinen Arm, und mit seinem Herzen vom Herrn weicht. — Antw. Amen!

Pred. Verflucht sind die Unbarmherzigen, Hurer und Ehebrecher, Geizige, Abgöttische, Lästerer, Trunkenbolde und Räuber. — Antw. Amen!

Pred. Da ihr nun sehet, daß, wie auch der Prophet David bezeugt, alle diejenigen verflucht sind, die in der Irre gehen und von den Geboten Gottes abweichen: so laßt uns, eingedenk des schrecklichen Gerichts, das über unsern Häuptern schwebt, und über uns auszubrechen stets bereit ist, mit zerknirschten und demüthigen Herzen zu dem Herrn, unserm Gott, zurückkehren, unser sündhaftes Leben beklagen und beweinen, unsere Uebertretungen erkennen und bekennen und uns bestreben, rechtschaffene Früchte der Buße zu thun. Denn schon ist die Axt den Bäumen an die Wurzel gelegt, daß ein jeder Baum, der nicht gute Früchte bringt, abgehauen und in das Feuer geworfen werde. Es ist schrecklich, in die Hände des lebendigen Gottes zu fallen. Er wird Feuer und Schwefel, Donner und Ungewitter regnen lassen über die Sünder, und ihnen ein Wetter zum Lohn geben. Denn siehe, der Herr kommt von seinem Orte, die Bosheit derer, die auf Erden wohnen, heimzusuchen: und wer wird den Tag seiner Zukunft erleiden mögen, wer wird bestehen, wenn er erscheinen wird? Er hat die Wurfschaufel in seiner Hand, und will seine Tenne fegen, und den Weizen in seine Scheure sammeln: aber die Spreu wird er verbrennen mit ewigem Feuer. Der Tag des Herrn kommt, wie ein Dieb in der Nacht, und wann die Menschen sagen werden: Es ist Friede und hat keine Gefahr! so wird sie das Verderben schnell überfallen, gleich wie der Schmerz ein schwangeres Weib, und werden nicht entfliehen. Dann wird der Zorn Gottes am Tage der Rache offenbart werden, welchen die hartnäckigen Sünder bey ihren verstockten und unbußfertis-

CONMINACION.

bocas asegurais que se debe la maldicion de Dios.

MALDITO es el hombre que esculpe ó funde alguna imagen para adorarla.

Y el pueblo responderá y dirá. Amen.

Minist. Maldito es el que maldice á su padre y madre. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que quita los linderos de su proximo. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que extravia al ciego en su camino *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que pervierte la causa del estrangero, el huerfano, y la viuda. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que hiere á su proximo á traicion. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que comete adulterio con la muger de su proximo. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que recibe remuneracion para matar al inocente. *Resp. Amen.*

Minist. Maldito es el que pone su confianza en hombre, y toma al hombre por su defensa, y en su corazon se aparta del Señor. *Resp. Amen.*

Minist. Malditos son los crueles, fornicadores, y adulteros, avarientos, idolatras, calumniadores, bebedores, y opresores.

Resp. Amen.

Minist.

VIENDO pues que (como el Propheta David testifica) todos los que yerran y se apartan de los mandamientos de Dios, son malditos, volvamonos á nuestro Dios con toda contricion y humildad de corazon; acordandonos del terrible y amargo juicio que nos amenaza, llorando y lamentando nuestra vida pecaminosa, y conociendo y confesando nuestras ofensas, y trabajando para producir frutos dignos de penitencia. Porque ahora es puesta la hacha á la raiz de los arboles, de modo que todo arbol que no produce buen fructo, sea cortado y echado en el fuego. Horrenda cosa es caër en las manos de Dios vivo: el hará llover sobre los pecadores, lazos, fuego, y azufre, tormenta y tempestad; esta será su porcion para beber. Porque he aqui, el Señor sale de su lugar, para visitar la maldad de los moradores de la tierra. ¿Mas quien podrá sufrir el dia de su venida? Quien será poderoso á subsistir quando el se mostrará? El tiene su aventador en su mano, y purgará su era, y allegará su trigo en el alholi, mas quemara la paja con fuego inextinguible. El dia del Señor viene como ladron en la noche: y quando se diga, Paz y todo está seguro, entónces vendrá destruccion repentina sobre ellos, como los dolores vienen sobre muger preñada, y ellos no escaparán. Entónces aparecerá la ira de Dios en el dia de venganza, la qual los pecadores obstinados atesoran para sí por la dureza de su corazon, con que desprecian la bondad, paciencia, y longanimidad de Dios, que continuamente los llama á penitencia. Entónces me invocarán (dice el Señor) mas Yo no oiré; ellos me buscarán de mañana, y no me hallarán; por que ellos aborrecieron el conocimiento, y no recibieron el temor del Señor, mas aborrecieron mi consejo, y despreciaron mi correccion. Entónces será demasiado tarde para llamar, quando la puerta esté cerrada; y demasiado tarde para gritar por misericordia, quando sea tiempo de justicia. O voz terrible de justisimo juicio la que será pronunciada contra

LATINA ET GRÆCA.

COMMINATIO.

Minister. Maledictus, qui maledixerit patri suo aut matri suæ.

Responsio. Amen.

Minister. Maledictus, qui transfert terminum proximi sui.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, qui errare facit cæcum in itinere.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, qui pervertit judicium advenæ, pupilli, et viduæ.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, qui clam percusserit proximum suum.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus, siquis mœchatus fuerit cum uxore proximi sui.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus qui accipit munera, ut percutiat animam sanguinis innocentis.

Responsum. Amen.

Minister. Maledictus homo, qui confidit in homine, et ponit carnem brachium suum et a Domino recedit cor ejus.

Responsum. Amen.

Minister. Maledicti, qui sunt immisericordes, scortatores et adulteri, avari, idololatræ, maledici, ebriosi, et rapaces.

Responsum. Amen.

JAM vero, cum maledicti sint omnes (attestante Davide Propheta) qui errant et declinant a mandatis Dei; agite: terribilis illius judicii, capitibus nostris imminentis ac semper instantis, memores, convertamur ad Dominum Deum nostrum, cum omni contritione cordis, animique demissione; plangentes ac lamentantes vitam nostram flagitiosam; delicta nostra agnoscentes et confitentes; atque operam dantes ut fructus feramus dignos pœnitentiæ. Jam enim securis ad radicem arborum posita est, adeo ut omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur. Horrendum est incidere in manus Dei viventis. Ipse pluet super peccatores laqueos; ignis, et sulfur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum. Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, ut visitet iniquitatem habitatoris terræ contra eum. Et quis poterit cogitare diem adventus ejus? Et quis stabit ad videndum eum? Ejus ventilabrum in manu sua; et permundabit aream suam; et congregabit triticum suum in horreum: paleas autem comburet igni inexstinguibili. Dies Domini, sicut fur in nocte, ita veniet. Cum enim dixerint, Pax et securitas; tum repentinus eis superveniet interitus, sicut dolor in utero habentis: et non effugient. Tunc apparebit ira Dei in die vindictæ, quam obstinati peccatores, secundum duritiam cordis sui, thesaurizaverunt sibi; qui divitias bonitatis Dei, et patientiæ et longanimitatis, contempserunt, quum eos quotidie vocaret ad pœnitentiam. Tunc clamabunt ad me (inquit Dominus); et non exaudiam; quærent me matutino tempore; et non invenient; quia oderant scientiam, nec receperunt disciplinam Domini; sed abhorruerunt a consilio meo; et correctionem meam despexerunt. Tunc nimis sero postulabunt, post clausum ostium, et petent misericordiam in die judicii. O terribilem vocem justissimi judicii, quæ contra eos pronuntiabitur; quum dicetur ad illos: Ite, maledicti, in ignem æternum, qui paratus est

ΑΠΕΙΛΗ.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτῦ, ἢ μητέρα αὐτῦ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου, καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν μοιχεύσηται γυναῖκα τοῦ πλησίον. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθῴου. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρίζει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτῦ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι, καὶ μοιχοὶ, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυσοι, καὶ οἱ ἅρπαγες. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ οὖν ἐπικατάρατοι πάντες (καθὼς μαρτυρεῖ ὁ προφήτης Δαβὶδ) οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· ἡμεῖς (μεμνημένοι τῆ φοβερᾷ κρίματος ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν ἐπικρεμαμένου, καὶ ἑκάστοτε ἡμῖν μονονουκὶ ἐπιπίπτοτος) ἐπιστρεφώμεθα πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν τὸν Θεὸν μετὰ πάσης συντρίψεως καὶ ταπεινότητος τῆς καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὸν πονηρὸν βίον ἡμῶν, ἐπιγινώσκοντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ σπουδάζοντες ποιεῖν καρποὺς ἀξίνς τῆς μετανοίας. Ἤδη γὰρ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται, πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα καταιγίδος· ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν καὶ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ ἃ μὴ ἐκφύγωσι. Τότε φανεῖται ἡ ὀργὴ Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἣν οἱ αὐθάδεις ἁμαρτωλοὶ κατὰ τὴν αὐτῶν σκληρότητα καὶ ἀμετανόητον καρδίαν ἐθησαύρισαν ἑαυτοῖς, καταφρονήσαντες τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος, τῆς τε ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας Θεοῦ τοῦ εἰς μετάνοιαν αὐτοὺς ἀδιαλείπτως προσκαλοῦντος. Τότε ἐπικαλέσεσθε με (λέγει Κύριος) ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι, ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ' εὑρήσουσιν, ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λόγον τοῦ Κυρίου προσείλοντο, οὐδὲ ἤθελον ἐμοῖς προσχεῖν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τότε δὲ ὑψὲ καὶ μάτην ἂν κρούσαι τίς, ὅταν κλεισθῇ ἡ θύρα, ὑψὲ καὶ μάτην ἂν ἐπικαλέσαι τὸ ἔλεος, ὅταν ὁ καιρὸς ᾖ τῆς κρίσεως. Ὢ φρικτῆς τῆς φωνῆς τοῦ κρίματος δικαιοτάτου, κατ' αὐτῶν ἀποφαίνεσθαι μέλλοντος, ὅτε λεχθήσεται αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασ-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Comminatio.

ANGLICANA ET GALLICA. NEO-GRÆCA ET ITALICA.

A COMMINATION.

pared for the devil and his angels. Therefore, brethren, take we heed betime, while the day of salvation lasteth; for the night cometh, when none can work. But let us, while we have the light, believe in the light, and walk as children of the light; that we be not cast into utter darkness, where is weeping and gnashing of teeth. Let us not abuse the goodness of God, who calleth us mercifully to amendment, and of his endless pity promiseth us forgiveness of that which is past, if with a perfect and true heart we return unto him. For though our sins be as red as scarlet, they shall be made white as snow; and though they be like purple, yet they shall be made white as wool. Turn ye (saith the Lord) from all your wickedness, and your sin shall not be your destruction: Cast away from you all your ungodliness that ye have done: Make you new hearts, and a new spirit: Wherefore will ye die, O ye house of Israel, seeing that I have no pleasure in the death of him that dieth, saith the Lord God? Turn ye then, and ye shall live, Although we have sinned, yet have we an Advocate with the Father, Jesus Christ the righteous; and he is the propitiation for our sins. For he was wounded for our offences, and smitten for our wickedness. Let us therefore return unto him, who is the merciful receiver of all true penitent sinners; assuring ourselves that he is ready to receive us, and most willing to pardon us, if we come unto him with faithful repentance; if we submit ourselves unto him, and from henceforth walk in his ways; if we will take his easy yoke, and light burden upon us, to follow him in lowliness, patience, and charity, and be ordered by the governance of his Holy Spirit; seeking always his glory, and serving him duly in our vocation with thanksgiving: This if we do, Christ will deliver us from the curse of the law, and from the extreme malediction which shall light upon them that shall be set on the left hand; and he will set us on his right hand, and give us the gracious benediction of his Father, commanding us to take possession of his glorious kingdom: Unto which he vouchsafe to bring us all, for his infinite mercy. *Amen.*

Then shall they all kneel upon their knees, and the Priest and Clerks kneeling (in the place where they are accustomed to say the Litany) shall say this Psalm.

Miserere mei, Deus. Psalm li.

HAVE mercy upon me, O God, after &c.

Glory be to the Father, and to the Son, &c.
Answer. As it was in the beginning, &c.

Lord, have mercy upon us.
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.

OUR Father, which art in heaven, &c.

COMMINATION.

au feu éternel, qui est préparé au diable et à ses anges! Prenons donc garde, mes frères, prenons garde à nous de bonne heure, tandis que le jour du salut dure encore; car la nuit vient pendant laquelle nul ne peut travailler: mais nous, pendant que nous avons la lumière, croyons en la lumière, et marchons comme enfans de lumière, afin que nous ne soyons pas jetés aux ténèbres de dehors, où il y aura pleurs et grincement de dents. N'abusons point de la bonté de Dieu, qui nous invite à la repentance; et qui par sa miséricorde infinie nous promet la rémission du passé, si d'un cœur sincère nous retournons vers lui. Car quand nos péchés seroient comme le cramoisi, ils seront blanchis comme la neige; et quand ils seroient rouges comme le vermillon, ils deviendront blancs comme la laine. Convertissez-vous, et détournez-vous de tous vos forfaits, (dit le Seigneur,) et l'iniquité ne vous sera point en ruine. Jetez arrière de vous vos iniquités par lesquelles vous avez péché; et faites-vous un nouveau cœur et un esprit nouveau: et pourquoi mourriez-vous, ô maison d'Israël? Car je ne prends point plaisir à la mort de celui qui meurt, dit le Seigneur l'Eternel: Convertissez-vous donc, et vivez. Si nous avons péché, nous avons un Avocat envers le Père, savoir, Jésus-Christ le juste; et c'est lui qui est la propitiation pour nos péchés. Car il a été navré pour nos forfaits, et froissé pour nos iniquités. Convertissons-nous donc à lui, car il reçoit miséricordieusement tous ceux qui sont touchés d'une véritable repentance; assurons-nous qu'il est tout prêt à nous recevoir et à nous pardonner, pourvu que nous approchions de lui avec une vraie repentance, et une véritable soumission à sa volonté; que nous marchions dans ses voies; que nous chargions sur nous son joug qui est aisé, et son fardeau qui est léger; que nous imitions sa douceur, son humilité, sa patience, sa charité; que nous nous laissions conduire par son Saint-Esprit; et que nous cherchions toujours sa gloire, en lui rendant nos devoirs religieux avec joie et avec reconnoissance chacun dans sa vocation. Si nous faisons ces choses, Jésus-Christ nous délivrera de la malédiction de la loi, et des malheurs effroyables préparés à ceux qui seront placés à sa main gauche. Il nous mettra à sa droite; nous donnera la bénédiction de son Père; et nous mettra en possession de son royaume glorieux et éternel. Veuille ce divin Rédempteur nous y conduire tous en sa miséricorde infinie. Amen.

Cela fait, ils se mettront tous à genoux: et le prêtre et les clercs étant à genoux au lieu où ils ont accoutumé de dire la Litanie, ils réciteront ce Pseaume.

Le Pseaume li.

O DIEU, aie pitié de moi selon ta gratuité: &c.
Gloire soit au Père, et au Fils, &c.
Réponse. Comme il étoit au commencement, comme il est maintenant, &c.

Seigneur, aie pitié de nous.
Christ, aie pitié de nous.
Seigneur, aie pitie de nous.

NOTRE Père qui es aux cieux; &c.

ΑΠΕΙΛΗ.

ἐκείνων, λέγησα· Φύγετε ἀπ' ἐμὲ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον, διὰ τὸν διάβολον κ τὺς ἀγγέλυς τυ. Διατοῦτο, ἀδελφοὶ, ἂς ἴδωμεν ἐν καιρῷ ἕως ἔτι παραμένει ἡμέρα σωτηρίας· ἐπειδὴ ἔρχεται ἡ νύκτα, ὅτε κἀνεὶς δύναται 'να θελεύσῃ· ἕως δὲ ἔχωμεν τὸ φῶς, ἂς πιστεύωμεν εἰς τὸ φῶς κ περιπατῶμεν ὡσὰν τέκνα τοῦ φωτός ἵνα μὴ ἐκβαλθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου εἶναι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Μὴ καταχρώμεθα τὴν χρηστότητα τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ἡμᾶς οἰκτιρμόνως εἰς μετάνοιαν καὶ διὰ τὸ ἀπέραντον ἔλεός του μᾶς τάζει τὴν συγχώρεσιν τῶν ἁπερασμένων σφαλμάτων, ἐὰν μὲ τέλειαν κ καθαρὰν καρδίαν ἐπιστρέψωμεν πρὸς αὐτόν. Ἐὰν γὰρ ἦσαν τὰ σφάλματά μας φοινικόβαπτα, θέλῃσι γίνειν λευκὰ ὡς χιόνιον· κ ἐὰν ἦσαν ὡσὰν κόκκινον θέλῃσι γίνειν λευκὰ ὡς τὸ μαλί. Ἐπιστρέψατε (λέγει Κύριος), κ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν σας, καὶ δὲν θέλῃσι προξενίσειν τὴν κόλασίν σας. Ἀπορρίψατε ἀπὸ τὸν ἑαυτόν σας πάσας τὰς ἀσεβείας σας, τὰς εἰς ἐμὲ ἠσεβημένας· ἀνανεώσατε τὰς καρδίας σας καὶ τὸ πνεῦμά σας· διατί ἀποθνήσκετε, ὦ οἶκος τοῦ Ἰσραηλ; Δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει ὁ Κύριος· Ἐπιστρέψατε, λοιπὸν, κ θέλετε ζήσειν. Ἐὰν κ ἁμάρτωμεν, ἔχομεν παράκλητον πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν δίκαιον, κ αὐτὸς εἶναι ὁ ἱλασμὸς περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλαβώθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, κ ὑβρίσθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἂς ἐπιστρέψωμεν λοιπὸν, εἰς αὐτὸν, ὅστις δέχεται ἐλεημόνως πάντας τὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας ἁμαρτωλὺς· πεπεισμένοι, ὅτι αὐτὸς εἶναι ἕτοιμος 'να μᾶς δεχθῇ, κ πρόθυμος 'να μᾶς συγχωρέσῃ, ἐὰν ὑπάγωμεν πρὸς αὐτὸν μὲ πιστην μετάνοιαν, ἐὰν ὑποτάξωμεν εἰς ἐκεῖνον, τὸν ἑαυτόν μας, καὶ ἀπὸ τῶρα καὶ ἐμπρὸς περιπατήσωμεν εἰς τὺς δρόμυς τυ· ἐὰν φέρωμεν τὸν εὔκολον ζυγόν τυ κ ἐλαφρὸν φορτίον ἐπάνω μας, ἀκολαθῶντές τον μὲ ταπεινοφροσύνην, ὑπομονὴν, κ ἀγάπην, καὶ διοικημένοι ἀπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἁγίου του Πνεύματος, ζητοῦντες πάντοτε τὴν δόξαν τυ, κ εἰς τὴν κλήσιν μας τὸν λατρεύσωμεν πρεπόντως μετὰ εὐχαριστίας. Ἐὰν δὲ κάμωμεν τοῦτο ὁ Κύριος θέλει μᾶς φυλάξειν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμυ, κ ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου ἀφορισμοῦ, ὁ ὁποῖος θέλει πέσειν ἐπὶ τὺς εἰς τὰ ζερβὰ καθημένυς, κ θέλει μᾶς καθίσειν εἰς τὰ δεξιὰ κ μᾶς δώσει τὴν εὐμενεστάτην εὐλογίαν τοῦ Πατρὸς, προστάττων ἡμᾶς 'να κληρονομήσωμεν τὴν ἔνδοξόν τυ βασιλείαν, εἰς τὴν ὁποῖαν αὐτὸς ἂς δώσῃ 'να ἔμβωμεν ἡμεῖς πάντες διὰ τὸ ἀπέραντον ἔλεός τυ. Ἀμήν.

Ἔπειτα πάντες γονατίσαντες, (ὁ δὲ Ἱερεὺς κ οἱ Κληρικοὶ ὅπυ κοινῶς διαβάζεται ἡ μετανοία) προφέρυσι τὸν ἀκόλυθον Ψαλμόν.

Ψαλ. να'.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὦ Θεὲ, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί, Καθὼς εἰς τὴν ἀρχήν, } κ. τ. λ.

Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κ. τ. λ.

LA COMMINAZIONE.

maladetti al fuoco eterno, ch' è stato preparato per il diavolo ed i suoi angeli. Perciò, fratelli, guardiamo bene per tempo, mentre dura il giorno della salvazione; perchè viene la notte, nella quale non si può operare: anzi, mentre godiamo la luce, crediamo nella luce, e caminiamo come figliuoli della luce, che tallora non siamo gittati nelle tenebre eterne, dove sarà pianto, e stridor di denti. Non abusiamo la clemenza di Dio, il qual ci chiamò benignamente a novità di vita e per sua compassione infinita, ci promette remissione di quanto è passato, purchè, d'un cuor puro e perfetto cene ritorniamo a lui. Perchè sebbene i nostri peccati fossero rossi come scarlatto, saranno resi candidi come la neve; e quantunque fossero come la porpora, pur saranno resi bianchi come la lana. Ravvedetevi (dice il Signore) da tutte le vostre iniquità, e 'l vostro peccato non sarà la vostra distruzione. Gittate lungi da voi tutte le vostre empietà che avete commesse; rinnovate i cuori, e le menti vostre; perchè volete morire, O voi casa d' Israel, poichè non mi compiaccio nella morte di colui che muore, dice il Signor Iddio? Perciò, convertitevi, e vivrete. Con tutto che abbiam peccato, abbiam però un' Avvocato appo 'l Padre, Gesù Cristo il giusto, ed egli è la propiziazione per i nostri peccati. Perciochè egli è stato ferito per i nostri misfatti, e fiaccato per le nostre iniquità: Ritorniamci dunque a lui, che riceve benignamente tutti i peccatori che sono veramente penitenti; assicurandoci ch' egli è pronto ad accoglierci, ed è molto volenteroso a perdonarci, purchè andiamo a lui con sincero rincrescimento; se vogliamo sottoponerci a lui, e per l' avvenire caminar nelle sue vie; se piglieremo il suo giogo ch' è dolce, e leggier carico sopra noi, per seguitarlo in mansuetudine, pazienza, e carità, e lasciarci menare dal governo dello suo Santo Spirito: cercando sempre la sua gloria, e servendogli debitamente nella nostra vocazione con rendimento di grazie. Se faremo queste cose, Cristo ci libererà dall' esecrazione della Legge, e dall' estrema maladizione che caderà sopra quelli che saranno posti alla mano sinistra: ed egli ci metterà alla sua destra, e ci darà la benigna benedizione di suo Padre, comandandoci d' entrar in possessione del suo regno glorioso; al quale gli piaccia a lui addurci tutti per sua infinita misericordia.

Allora tutti s'inginocchieranno, ed il Prete, e Chierici inginocchioni (nel luogo dove sogliono legger la Litania) reciteranno questo Salmo.

Miserere mei, Deus. Sal. li.

ABBI pietà di me, O Dio, &c.

Gloria sia al Padre, ed al Figliuolo, &c.

Risposta. Come era nel principio, è adesso, &c.

Signore, abbi pietà di noi.
Cristo, abbi pietà di noi.
Signore, abbi pietà di noi.

PADRE nostro che sei ne' cieli; &c.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Comminatio.

GERMANICA ET HISPANICA.

Eine Drohung.

gen Herzen über sich selbst gehäuft haben, indem sie Gottes Güte, Geduld und Langmuth verachteten, wodurch er sie ohne Unterlaß zur Buße leitete. Dann, spricht der Herr, werden sie mir rufen, aber ich werde ihnen nicht antworten, und frühe werden sie mich suchen und nicht finden, darum, daß sie haßten die Lehre, und wollten des Herrn Furcht nicht haben, und wollten meinen Rath nicht und verachteten meine Zucht. Dann wird es zu spät seyn, an die Thür zu klopfen, wenn sie verschlossen seyn wird, und um Barmherzigkeit zu rufen, wenn die Zeit des Gerichts vorhanden ist. O, der schrecklichen Stimme des gerechtesten Urtheils, das über sie ausgesprochen werden wird: Gehet hin, ihr Verfluchten, in das ewige Feuer, welches bereitet ist dem Teufel und seinen Engeln! Darum, meine Brüder, laßt uns bey Zeiten unserer selbst wahrnehmen, so lange der Tag des Heils noch währet: denn es kommt die Nacht, da niemand wirken kann. Laßt uns glauben an das Licht, weil wir das Licht noch haben; laßt uns wandeln als Kinder des Lichts, daß wir nicht in die äußerste Finsterniß geworfen werden, wo Heulen seyn wird und Zähnklappen; laßt uns Gottes Güte nicht mißbrauchen, der uns so gnädig zur Buße ruft, und uns nach seinem unendlichen Erbarmen die Vergebung alles Vergangenen verspricht, wenn wir uns mit aufrichtigen, treuen Herzen zu ihm bekehren. Denn, wenn unsere Sünden gleich blutroth sind, so sollen sie doch schneeweiß werden; wenn sie gleich wie Rosinfarbe sind, sollen sie doch wie Wolle werden. Bekehret euch, spricht der Herr, von eurem gottlosen Wesen, und eure Sünden sollen euch nicht zum Verderben gereichen; leget ab alles ungöttliche Wesen, das ihr begangen habt und laßt ein neues Herz und einen neuen Geist in euch geschaffen werden. Denn warum wollt ihr sterben, ihr vom Hause Israel? Ihr sehet, spricht der Herr, unser Gott, daß ich keinen Gefallen habe am Tode des Sünders. Darum bekehret euch, so sollt ihr leben! Ob wir gleich gesündigt haben, so haben wir doch einen Fürsprecher bey dem Vater, Jesum Christum, der gerecht ist, derselbige ist die Versöhnung für unsere Sünden, denn er war um unserer Sünden willen verwundet, und um unserer Missethat willen zerschlagen. Laßt uns denn wieder umkehren zu dem, der alle wahrhaft bußfertigen Sünder gnädig annimmt und uns die Versicherung giebt, daß er bereitwillig ist, uns zu verzeihen, wenn wir uns mit gläubiger Buße zu ihm nahen, uns ihm unterwerfen und hinfort in seinen Wegen wandeln, sein sanftes Joch und seine leichte Last auf uns nehmen, in Demuth, Geduld und Liebe ihm nachfolgen, durch seinen heiligen Geist uns leiten lassen, allezeit seine Ehre suchen und in unserm Beruf pflichtmäßig und mit Dankfagung ihm dienen. Thun wir dieses, so wird uns Christus erlösen von dem Fluche des Gesetzes und von der ewigen Verdammniß, welche über die kommen wird, die zur Linken gestellt werden; und er wird uns zu seiner Rechten stellen, uns Gesegnete des Vaters nennen und uns sein herrliches Reich besitzen heißen, in welches er uns alle bringen wolle, nach seiner unendlichen Barmherzigkeit. Amen.

Dann sollen alle auf ihre Kniee fallen. Der Prediger soll nebst den übrigen Kirchendienern an dem Orte, wo die Litaney gebetet zu werden pflegt, niederknieen, und diesen Psalm lesen:

CONMINACION.

ellos, Id, malditos, al fuego eterno, que estaba preparado para el diablo y sus angeles. Portanto, hermanos, guardemonos mientras tenemos tiempo, entretanto que dura el dia de salud, porque la noche viene, quando nadie puede obrar: mas nosotros, entre tanto que tenemos luz, creamos en la luz, y caminemos como hijos de la luz, para que no seamos echados a las tinieblas exteriores donde hay lloro y crugimiento de dientes. No abusemos de la bondad de Dios que nos llama misericordiosamente á enmienda, y por su piedad infinita nos promete remision de lo pasado, si con corazon sincero nos tornamos á él. Porque aunque nuestros pecados sean como la grana, serán hechos blancos como la nieve. Y aunque sean semejantes á purpura, con todo eso serán hechos blancos como la lana. Convertios (dice el Señor) de toda vuestra maldad, y vuestro pecado no será vuestra destruccion. Echad de vosotros toda vuestra impiedad, que habeis hecho, haceos corazones nuevos y nuevo espiritu: ¿porqué quereis morir, ó vosotros casa de Israël, viendo que no tengo gusto en la muerte del que muere, dice el Señor Dios? Convertios pues, y vivireis. Aunque hayamos pecado, tenemos un Abogado con el Padre, Jesu Christo el justo, y él es la propiciacion por nuestros pecados. Porque él fué llagado por nuestras ofensas, y herido por nuestra maldad. Convirtamonos portanto á él, que es recibidor misericordioso de todos los pecadores que verdaderamente se arrepienten; estando seguros de que él está pronto á recibirnos, y muy inclinado á perdonarnos, si venimos á él con verdadero arrepentimiento; si nos sometemos á él, y de aquí adelante andamos en sus caminos; si tomamos su yugo ligero y carga leve sobre nosotros, para seguirle en humildad, paciencia, y caridad, y ser guiados por la direccion de su santo espíritu; buscando siempre su gloria y sirviendole debidamente en nuestra vocacion con accion de gracias. Si esto hicieremos, Christo nos librará de la maldicion de la ley, y de la extrema maldicion, que caerá sobre los que esten á la mano izquierda; y nos pondra á su mano derecha y nos dará la misericordiosa bendicion de su Padre, mandandonos tomar posession de su reino glorioso: al qual él se digne llevarnos á todos, por su misericordia infinita. *Amen.*

Aquí se arrodillarán todos, y el Presbitero y Clerigos arrodillandose (en el lugar en donde acostumbran decir la Letania) dirún este Psalmo,

Miserere mei, Deus. Psal. li.

TEN misericordia de mí, O Dios, &c.

Gloria sea al Padre, y al Hijo, &c.

Resp. Como era al principio, es así ahora, &c.

Señor, ten misericordia de nosotros.

Christo, ten misericordia de nosotros.

Señor, ten misericordia de nosotros.

PADRE nuestro, que estas en los cielos, &c.

LATINA ET GRÆCA.

COMMINATIO.

Diabolo et angelis ejus. Ideo, fratres, prospiciamus nobis tempore accepto, dum adest dies salutis. Ecce enim nox veniet, quum nemo poterit operari. Sed, dum lucem habemus, credamus in lucem; et ambulemus tanquam filii lucis; ne abjiciamur in tenebras exteriores, ubi fletus et stridor dentium. Non abutamur bonitate Dei nos ad resipiscentiam misericorditer invitantis, et pro immensa sua clementia, præteritorum veniam promittentis, modo ad eum ex animo et sincero corde convertamur. Quia, si fuerint peccata vestra ut coccinum, quasi nix, dealbabuntur; et si fuerint rubra quasi vermiculus, velut lana, alba erunt. Convertimini (ait Dominus) ab omnibus iniquitatibus vestris: et non erit vobis in ruinam iniquitas. Projicite a vobis omnes iniquitates vestras, in quibus prævaricati estis; et facite vobis cor novum, et spiritum novum: et quare moriemini, domus Israel, quia nolo mortem morientis? dicet Dominus Deus: revertimini, et vivite. Quamquam peccaverimus; advocatum habemus, apud Patrem, Jesum Christum justum; et ipse est propitiatio pro peccatis nostris: quia ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, et attritus propter scelera nostra. Convertamur igitur ad eum, qui misericorditer recipit omnes resipiscentes peccatores, persuasum nobis habentes, ipsum paratum esse ad recipiendum nos, et ad ignoscendum nobis, si vere resipiscentes ad eum accedamus; si nosmet ipsos ei subjiciamus, et deinceps in viis illius ambulemus: si suave jugum et onus ejus leve tollere velimus super nos, ut eum sequamur in humilitate, patientia, et caritate, et Sancti ipsius Spiritus moderamine dirigamur; semper ejus gloriam quærentes, et ipsi inservientes in nostra vocatione, prout tenemur, cum gratiarum actione. Hæc si præstiterimus, liberabit nos Christus ab exsecratione legis; et ab extrema maledictione, quæ illis eveniet, qui collocabuntur ad sinistram; nos autem ad dextram collocabit, et benigna illa Patris sui benedictione nos vocabit, jubens, ut regnum suum gloriosum possideamus; ad quod ipse dignetur nos omnes perducere propter infinitam suam misericordiam. *Amen.*

¶ *Tum universi in genua procumbent; Presbyter autem et Clerici, flexis genibus, in eo loco ubi solet recitari Litania, hunc Psalmum recitabunt.*

Psalm. li.

MISERERE mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam, &c.

Gloria Patri, &c.

Sicut erat in principio, &c.

Kyrie, eleeson.
Christe, eleeson.
Kyrie, eleeson.

PATER noster, qui es in cœlis, &c.

ΑΠΕΙΑΗ.

μένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Τοιγαροῦν, Ἀδελφοί, ἐν καιρῷ βλέπωμεν ἕως ἔτι παραμένει ἡμέρα σωτηρίας· ἔρχεται γὰρ νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ἕως δὲ τὸ φῶς ἔχωμεν, πιστεύωμεν εἰς τὸ φῶς, καὶ περιπατῶμεν ὡς τέκνα τοῦ φωτός· ἵνα μὴ ἐκβληθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Μὴ οὖν καταχρώμεθα τῇ χρηστότητι τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτιρμόνως ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν καλοῦντος, ᾧ ἐξ ἀπεράντου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τῶν παρῳχημένων συγγνώμην ὑπισχνουμένου, ἐὰν τελεία καὶ ἀληθεῖ καρδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφώμεθα. Ἐὰν γὰρ ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιὼν λευκανθήσονται· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανθήσονται. Ἐπιστράφητε (λέγει Κύριος) καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται εἰς κόλασιν ὑμῖν ἀδικίαι. Ἀπορρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμέ, καὶ ποίησατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ; Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος, Ἐπιστράφητε οὖν καὶ ζήσεσθε. Κἂν ἁμάρτωμεν, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Αὐτὸς γὰρ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἐπιστρεφώμεθα οὖν εἰς αὐτὸν, τὸν ἐλεημόνως ἅπαντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς ὄντως μετανοοῦντας ἀποδεχόμενον· τοῦτο πεπεισμένοι, αὐτὸν δηλαδὴ ἕτοιμον εἶναι ἡμᾶς προσδέχεσθαι, καὶ προθυμότατον συγγινώσκειν ἡμῖν· ἐὰν μετὰ πιστῆς μετανοίας προσερχώμεθα αὐτῷ, ἐὰν θελήσωμεν αὐτῷ ὑποτάσσεσθαι, καὶ τοαποτοῦδε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, ἐὰν τὸν χρηστὸν αὐτοῦ ζυγὸν, καὶ τὸ ἐλαφρὸν αὐτοῦ φορτίον ἄρωμεν, τῷ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἐν τῇ ταπεινοφροσύνῃ, ὑπομονῇ, καὶ ἀγάπῃ, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῦ ἡγεμονίᾳ διοικηθῶμεν, τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀεὶ ζητοῦντες, καὶ ἐν τῇ κλήσει ἡμῶν μετὰ τῆς εὐχαριστίας δεόντως αὐτῷ λατρεύοντες. Ἐὰν δὲ τοῦτο ποιήσωμεν, ῥύσεται ἡμᾶς ὁ Κύριος ἔκ τε τῆς τοῦ νόμου κατάρας, καὶ τῆς ἐσχάτης δίκης, ἣ γενήσεται τοῖς ἐξ εὐωνύμων, καὶ καθισει ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, καὶ τὴν εὐμενεστάτην εὐλογίαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ δώσει ἡμῖν, κελεύων ἡμᾶς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἔνδοξον κληρονομεῖν, εἰς ἣν αὐτὸς ἀξιώσαι πάντας ἡμᾶς ἀναγαγεῖν, διὰ τὸ ἀπέραντον ἔλεος αὐτῷ. Ἀμήν.

Εἶτα πάντες γονυπετήσουσιν, ὁ δὲ Ἱερεὺς καὶ Κληρικοὶ γόνυ κλίνοντες (ὅπου νομίζεται λέγεσθαι ἡ Λιτανεία) ἐξαγορεύσουσι τόνδε τὸν Ψαλμὸν,

Ψαλ. να'.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. κ. τ. λ.

Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Comminatio.

ANGLICANA ET GALLICA.

A COMMINATION.

Minister. O Lord, save thy servants;
Answer. That put their trust in thee.

Minister. Send unto them help from above;
Answer. And evermore mightily defend them.

Minister. Help us, O God our Saviour.
Answer. And for the glory of thy Name deliver us; be merciful unto us sinners, for thy Name's sake.

Minister. O Lord, hear our prayer.
Answer. And let our cry come unto thee.

Minister. Let us pray.

O LORD, we beseech thee, mercifully hear our prayers, and spare all those who confess their sins unto thee; that they, whose consciences by sin are accused, by thy merciful pardon may be absolved; through Christ our Lord. *Amen.*

O MOST mighty God, and merciful Father, who hast compassion upon all men, and hatest nothing that thou hast made; who wouldest not the death of a sinner, but that he should rather turn from his sin, and be saved; Mercifully forgive us our trespasses; receive and comfort us, who are grieved and wearied with the burden of our sins. Thy property is always to have mercy; to thee only it appertaineth to forgive sins. Spare us therefore, good Lord, spare thy people, whom thou hast redeemed; enter not into judgement with thy servants, who are vile earth, and miserable sinners; but so turn thine anger from us, who meekly acknowledge our vileness, and truly repent us of our faults, and so make haste to help us in this world, that we may ever live with thee in the world to come; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the people say this that followeth, after the Minister.

TURN thou us, O good Lord, and so shall we be turned. Be favourable, O Lord, Be favourable to thy people, Who turn to thee in weeping, fasting, and praying. For thou art a merciful God, Full of compassion, Long-suffering, and of great pity. Thou sparest when we deserve punishment, And in thy wrath thinkest upon mercy. Spare thy people good Lord, spare them, And let not thine heritage be brought to confusion. Hear us, O Lord, for thy mercy is great, And after the multitude of thy mercies look upon us; Through the merits and mediation of thy blessed Son, Jesus Christ our Lord. Amen.

Then the Minister alone shall say,

THE Lord bless us, and keep us; the Lord lift up the light of his countenance upon us, and give us peace, now and for evermore. *Amen.*

COMMINATION.

Le Ministre. O Seigneur, sauve tes serviteurs;
Réponse. Qui mettent leur espérance en toi.
Ministre. Envoie-nous ton secours de ton saint lieu;
Réponse. Et nous soutiens toujours par ta puissance.
Ministre. O Dieu de notre salut, aide-nous;
Réponse. Et pour la gloire de ton nom, délivre-nous, et nous sois propice, à nous pauvres pécheurs, pour l'amour de ton nom.
Ministre. Eternel, écoute nos requêtes;
Réponse. Et que notre cri parvienne jusques à toi.

Le Ministre. Prions Dieu.

O SEIGNEUR, nous te prions d'exaucer par ta grâce nos prières, et de pardonner à tous ceux qui te confessent leurs péchés; afin que ceux que leur conscience accuse de péché en soient absous par ta miséricorde, en Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

O DIEU tout-puissant, et Père miséricordieux, qui as compassion de tous les hommes, et qui ne hais rien de ce que tu as fait; qui aussi ne désires point la mort du pécheur, mais plutôt qu'il se détourne de son péché, et qu'il soit sauvé; pardonne-nous miséricordieusement nos offenses; reçois-nous et nous console, nous qui sommes travaillés sous le fardeau de nos iniquités. Tu as ceci de propre d'être toujours enclin à miséricorde; c'est à toi seul qu'il appartient de pardonner les péchés. Pardonne-nous donc, ô bon Dieu, pardonne à ton peuple que tu as racheté; n'entre point en jugement avec nous tes serviteurs, qui ne sommes que de la poudre et de la cendre, et que de misérables pécheurs; détourne ta colère arrière de nous, qui reconnoissons en toute humilité notre vile et malheureuse condition, et qui nous repentons véritablement de nos péchés. Hâte-toi, Seigneur, de venir à notre aide, et de nous secourir si puissamment dans ce monde, qu'au siècle à venir nous puissions vivre éternellement avec toi, par Jésus-Christ notre Seigneur. *Amen.*

Alors le peuple dira après le ministre ce qui suit:

CONVERTIS-NOUS, ô Dieu très-bon, et nous serons convertis. Sois favorable, ô Seigneur, sois favorable à ton peuple, qui retourne vers toi avec larmes, avec jeûne, et avec prières. Car tu es un Dieu miséricordieux, plein de compassion, de longue attente, et abondant en gratuité. Tu nous épargnes lorsque nous méritons d'être châtiés; et même en ta colère tu te souviens d'avoir compassion. Sois propice à ton peuple, ô bon Dieu, sois-lui propice, et n'expose point ton héritage à l'opprobre. Exauce nous, ô Seigneur, car ta miséricorde est grande, et selon la multitude de tes compassions aie pitié de nous; par les mérites et par la médiation de Jésus Christ ton Fils bien-aimé notre Seigneur. *Amen.*

Alors le ministre dira seul:

L'ETERNEL nous bénisse et nous conserve; le Seigneur fasse luire sa face sur nous, et nous maintienne en paix, maintenant et à jamais. *Amen.*

NEO-GRÆCA ET ITALICA.

ΑΠΕΙΛΗ.

Λειτ. Σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου.
Ἀπό. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σέ.
Λειτ. Πέμψον εἰς αὐτοὺς βοήθειαν ἐξ ὕψους.
Ἀπόκρ. Καὶ διαφθέντεσον αὐτὸς πάντα ἐν δυνάμει.
Λειτ. Βοήθησον ἡμῖν, Θεέ, Σωτῆρα ἡμῶν.
Ἀπόκρ. Διὰ τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματός σου, σῶσόν μας· εὐσπλαγχνίσον τὰς ἁμαρτίας μας διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ὀνόματός σου.
Λειτ. Κύριε εἰσάκουσον τὴν προσευχὴν ἡμῶν.
Ἀπόκρ. Καὶ ἂς ἔλθῃ ἡ κραυγή μας πρὸς σέ.

Λειτουργός. Ἂς παρακαλέσωμεν.

ΙΛΕΩΣ εἰσάκησον, παρακαλοῦμέν σε, Κύριε, τὰς προσευχάς μας, ϗ συγχώρησον πάντας τὰς ἐξομολογοῦντας τὰς ἁμαρτίας των· ὅπως οἱ διὰ τὰ σφάλματά των ὑπὸ τὰς συνειδήσεις των κατηγορημένοι, λάβωσι συγχώρησιν διὰ τοῦ ἐλέους σου, καὶ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Κυρίε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεέ, ϗ πολυέλεε Πατέρα, ὁ σπλαγχνιζόμενος πάντας τὰς ἀνθρώπους, ὁ μὴ μισήσας οὐδὲν ἀφ' ὅ,τι ἐδημιούργησας, ὁ μὴ ἐπιθυμῶν τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἵνα ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας τὸ ϗ ἵνα ζήσῃ· οἰκτιρμόνως συγχώρησόν μας τὰ παραπτώματα ἡμῶν, δέξου, ϗ παρηγόρησον ἡμᾶς τὸς τεθλιμμένες ϗ βασανισμένες ὑπὸ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν μας. Πιοίτης σε εἶναι τὸ πάντοτε ἐλεῆσαι· ἐσὲ μόνον προσήκει ἡ συγχώρησις τῶν ἁμαρτιῶν. Συγχώρησον λοιπὸν, ἀγαθὲ Κύριε, συγχώρησον τὸν λαόν σε, τὸν ὁποῖον ἐλύτρωσας· μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σε, οἵτινες ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ καταφρονιτὴ γῆς, ϗ ἀθλίοι ἁμαρτωλοί. Ἀλλ' ἀπόστρεψον οὕτω τὴν ὀργήν σε ἀφ' ἡμᾶς τὸς ταπεινῶς ὁμολογοῦντας τὴν κακίαν μας, καὶ ἀληθῶς μετανοοῦντας διὰ τὰ σφάλματά μας, ϗ ἕτω σπέυσον εἰς βοήθειάν μας εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα, ὅπως πάντοτε ζήσωμεν μετὰ σοῦ εἰς τὸ ἐρχόμενον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ λαὸς μετὰ τὸν Ἱερέα λέγει τὸ ἀκόλουθον.

ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΝ μας, Θεὲ Κύριε, ϗ τότε θέλομεν ἐπιστραφεῖν· Βοήθησον Κύριε, βοήθησον τὸν λαόν σου, τὸν ἐπιστραφέντα πρὸς σὲ, κλαίων, νηστεύων ϗ προσευχόμενος. Ἐπειδὴ σὺ ἐλεήμων ὁ Θεὸς, μακρόθυμως ϗ πολυέλεος. Σὺ συγχωρεῖς ὅτε εἴμεθα ἄξιοι τιμωρίας, ϗ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐνθυμᾶσαι τὸ ἔλεός σου. Συγχώρησον τὸν λαόν σου, Κύριε, Συγχώρησον αὐτὸν, ϗ μὴ δώσῃς εἰς ὄνειδος τὴν κληρονομίαν σου. Εἰσάκεσόν μας, Κύριε, ὅτι τὸ ἔλεός σου εἶναι μέγα, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς. Διὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἔντευξιν τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σε Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς μόνος λέγει·

ΑΣ Εὐλογήσῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος, καὶ ἂς μᾶς φυλάξῃ· Τὸ πρόσωπον τοῦ Κυρίου ἂς λάμψῃ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἂς μᾶς δώσῃ εἰρήνην τῶρα ϗ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

LA COMMINAZIONE.

Piovano. Signore, salva il tuo servitore.
Risposta. Che pongono la lor confidenza in Te.

Piovano. Manda loro aiuto da alto.
Risposta. E difendigli sempremai potentemente.

Piovano. Aiutaci, O Dio Salvator nostro.
Risposta. E liberaci per la gloria del tuo Nome; abbi compassione di noi peccatori per l'amor del tuo Nome.

Piovano. O Signore, esaudisci la nostra orazione.
Risposta. E pervenga 'l nostro grido infino a Te.

Oriamo.

O SIGNORE, noi ti supplichiamo d'esaudire misericordiosamente le nostre Orazioni, e perdonar a tutti quelli che ti confessano i lor peccati; acciochè, quegli, le cui coscienze sono accusate per il loro peccato, siano assoluti per il tuo compassionevol perdono, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

O DIO potentissimo, e Padre misericordioso, che hai compassione di tutti gli uomini, e non odii nulla di tutto ciò c' hai creato, che non vorresti la morte del peccatore, ma più tosto che si storni dal suo peccato e sia salvato. Perdona misericordiosamente noi, le nostre trasgressioni; ricevi e consola noi che siamo contristati, ed affannati col peso de'nostri peccati. La tua proprietà è sempre d'aver compassione; a te solo appartiene di perdonare i peccati. Perciò perdonaci, O Signore, perdona al tuo popolo, il quale tu hai riscattato; non entrar in giudicio co' i tuoi servitori, che non son altro che terra vile, e miseri peccatori, anzi storna in tal modo l' ira tua da noi, che umilmente confessiamo la nostra viltà e sinceramente ci pentiamo dei nostri falli; ed affrettati in tal modo di soccorrerci in questo mondo, che possiamo viver teco eternamente in quello a venire, per Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Allora il popolo reciterà quel che segue dietro al Piovano.

CONVERTISCI, O Signore buono, ed allora saremo convertiti. Sii propizio, O Signore, Sii propizio al tuo popolo, che si rivolge a te con pianto, digiuno, ed orazioni. Perchè tu sei un Dio misericordioso, pieno di compassione, longanimità, e di gran misericordia. Tu perdoni, quando meritiamo gastigo, ed in mezzo della tua ira, ti ricordi di pietà, perdona al tuo popolo, O Signore, perdonagli, e non venga la tua eredità in confusione. Esaudiscici, O Signore, perchè la tua clemenza è grande; e guardaci secondo la moltitudine delle tue misericordie, Per i meriti mediazione del tuo benedetto Figliuolo Gesù Cristo nostro Signore. *Amen.*

Poi il Piovano dirà.

IL Signore ci benedica e ci conservi; il Signore innalzi la luce della sua faccia sopra di noi, e ci dia pace ora ed in eterno. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Comminatio.

GERMANICA ET HISPANICA.

Eine Drohung.

Pſalm 51. Miserere mei, Deus.
Gott ſey mir gnädig nach deiner u. ſ. w.

Ehre ſey dem Vater, u. ſ. w.
Wie es im Anfange war, u. ſ. w.

Pred. Herr, erbarme dich unſer!
Antw. Chriſte, erbarme dich unſer!
Pred. Herr, erbarme dich unſer!

Unſer Vater, der du biſt u. ſ. w.

Pred. O Herr, erhalte deine Diener.
Antw. Die ihr Vertrauen auf dich ſetzen.
Pred. Sende du ihnen Hülfe von oben.
Antw. Und beſchütze ſie allezeit mächtig.
Pred. O Gott, unſer Heiland, hilf uns!
Antw. Und errette uns, zur Verherrlichung deines Namens. Sey uns Sündern gnädig, um deines Namens willen.
Pred. O Herr, erhöre unſer Gebet.
Antw. Und laß unſer Flehen vor dich kommen.
Pred. Laßt uns beten:

O Herr, wir bitten dich, erhöre gnädig unſere Gebete, verſchone derer, die dir ihre Miſſethaten bekennen, und laß alle, deren Gewiſſen der Sünde wegen angeklagt wird, durch deine gnädige Vergebung davon entbunden werden, durch Chriſtum unſern Herrn. Amen.

O, allmächtiger Gott! barmherziger Vater! der du Mitleiden haſt mit allen Menſchen und keines deiner Geſchöpfe haſſen kannſt: der du auch den Tod des Sünders nicht willſt, ſondern daß er ſich bekehre und lebe. Vergieb uns gnädig unſere Uebertretungen, nimm uns an und tröſte uns, die wir unter der Laſt unſerer Sünden traurig und ermüdet ſind. Du biſt ſtets geneigt Barmherzigkeit zu beweiſen, und bey dir allein ſtehet es, Sünden zu vergeben. Darum verſchone uns, o gütiger Gott; ſchone deines Volks, das du erlöſet haſt; gehe nicht ins Gericht mit deinen Knechten, die nur geringer Staub und elende Sünder ſind, ſondern wende deinen Zorn von uns, die wir in Demuth unſere Niedrigkeit erkennen und unſere Fehler aufrichtig bereuen, und eile uns in dieſer Welt ſo zu helfen, daß wir in der künftigen ewig bey dir leben mögen, durch Jeſum Chriſtum, unſern Herrn. Amen.

Dann ſoll die Gemeine dem Prediger alſo nachſprechen:

Bekehre du uns, o gütiger Gott, ſo werden wir bekehret! Sey gnädig, o Herr, ſey gnädig deinem Volk, das mit Weinen, Faſten und Beten ſich zu dir wendet: denn du biſt gnädig, barmherzig, geduldig und von großer Güte. Du ſchoneſt, wenn wir Strafe verdienen, du denkſt an deine Barmherzigkeit, wenn du zürneſt. Verſchone dein Volk, gütiger Gott, verſchone es, und laß dein Erbtheil nicht zu Schanden werden. Erhöre uns, o Herr, denn deine Barmherzigkeit iſt groß; ſtehe uns an, nach dem Reichthum deiner Gnade, um des Verdienſtes und der Vermittelung deines geliebten Sohnes, Jeſu Chriſti, unſeres Herrn willen. Amen.

Dann ſoll der Prediger allein ſprechen:

Der Herr ſegne uns und behüte uns! der Herr laſſe das Licht ſeines Angeſichts über uns leuchten und gebe uns Frieden, hier und in Ewigkeit. Amen.

CONMINACION.

Minist. O Señor, salva tus siervos;
Resp. Que ponen su confianza en tí

Minist. Enviales ayuda desde lo alto.
Resp. Y defiendelos siempre con tu poder.

Minist. Ayudanos, O Dios, nuestro Salvador.
Resp. Y por la gloria de tu Nombre líbranos; apiadate por amor de tu nombre de nosotros pecadores.

Minist. O Señor, oye nuestro ruego.
Resp. Y nuestro clamor llegue á tí.

Minist. Oremos.

O SEÑOR, te suplicamos oigas misericordiosamente nuestros ruegos, y perdones á todos los que confiesan sus pecados á tí, para que aquellos cuyas conciencias son acusadas por el pecado, por tu perdon misericordioso sean absualtas, mediante Christo nuestro Señor. *Amen.*

O DIOS Todo-poderoso y Padre misericordioso, que tienes compasion de todos los hombres, y nada aborreces de quanto tú has hecho, que no quieres la muerte del pecador, mas que se convierta de su pecado, y sea salvo; perdonanos nuestras culpas; recibenos y consuela á los que estamos gravados y cansados con la carga de nuestros pecados. Tu propiedad es siempre tener misericordia; á tí solo pertenece perdonar pecados. Perdonanos portanto, Señor, perdona á tu pueblo que tú has redimido; no entres en juicio con tus siervos, que son vil tierra, y miserables pecadores; mas aparta tu enojo de nosotros, los que conocemos humildemente nuestra vileza, y nos arrepentimos verdaderamente de nuestras faltas; y dandote priesa á ayudarnos en este mundo, haz vivamos contigo siempre en el venidero, mediante Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Pueblo repetirá con el Ministro lo que sigue.

CONVIERTENOS, ó buen Señor, y así seremos convertidos. Sé favorable, ó Señor, sé favorable á tu pueblo, que se vuelve á tí en lloro, ayuno y oracion. Porque tú eres Dios misericordioso, lleno de compasion, longanime, y de gran piedad. Tú perdonas quando nosotros merecemos castigo, y en tu ira te acuerdas de misericordía. Perdona á tu pueblo, Señor, perdonalo, y no sea tu herencia entregada á confusion. Oyenos, ó Señor, porque tu misericordia es grande, y segun la multitud de tus misericordias miranos, por los meritos y mediacion de tu bendito Hijo Jesu Christo nuestro Señor. *Amen.*

Entónces el Ministro, solo, dirá,

EL Señor nos bendiga y nos guarde; el Señor vuelva la luz de su rostro sobre nosotros, y nos dé paz ahora y por siempre. *Amen.*

LATINA ET GRÆCA.

COMMINATIO.

Minister. Salvos fac, Domine, famulos tuos.
Responsum. Qui sperant in te.
Minister. Mitte illis auxilium ab alto.
Responsum. Et omni tempore potenter eos protege.
Minister. Adjuva nos, o Deus, Servator noster.
Responsum. Et, propter gloriam nominis tui, libera nos: propitius esto nobis peccatoribus, propter nomen tuum.
Minister. Domine, exaudi orationem nostram.
Responsum. Et clamor noster ad te perveniat.

Minister.
Oremus.

PRECES nostras, quæsumus, Domine, clementer exaudi, et illis omnibus parce, qui tibi peccata sua confitentur; ut, quos conscientia delictorum accusat, indulgentia propitiationis tuæ absolvat, per Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

O POTENTISSIME Deus, ac Pater misericors! qui omnium hominum misereris, et nihil odisti eorum quæ condidisti; qui non vis mortem peccatoris, sed potius ut convertatur ab iniquitate sua, et salvus fiat; misericorditer peccata nostra nobis condona; recipe et consolare nos, qui laboramus et fatiscimus sub onere peccatorum nostrorum. Tuum est semper misereri; non nisi uni tibi licet peccata condonare. Parce nobis, Domine: parce populo tuo, quem redemisti. Non intres in judicium cum servis tuis, qui vilis terra sumus, et miseri peccatores; sed ita iram tuam a nobis averte, qui demisse vilitatem nostram agnoscimus, et quos vere peccatorum pœnitet; et sic festina ad adjuvandum nos in hoc sæculo, ut in futuro tecum vivamus in æternum; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Dein, præeunte verba Presbytero, hæc dicet cœtus:*

CONVERTE nos, misericors Domine; et convertemur. Propitius esto, Domine, propitius esto populo tuo, qui ad te convertitur cum lacrymis, jejuniis, et precibus: quia tu es Deus misericors, et plenus miserationum, longanimis, et multæ misericordiæ. Tu parcis, cum pœnas meremur; et, in ira tua, de misericordia cogitas. Parce populo tuo, misericors Domine! parce; et ne des hæreditatem tuam in opprobrium. Exaudi nos, Domine, quia multa est misericordia tua: et, secundum multitudinem miserationum tuarum, respice nos; per merita et mediationem Filii tui benedicti, Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

¶ *Tum Minister solus dicet:*

BENEDICAT nobis Dominus, et custodiat nos. Convertat Dominus vultum suum ad nos; et det nobis pacem, nunc et semper. *Amen.*

ΑΠΕΙΛΗ.

Λειτουργός. Σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου.
Ἀπόκρισις. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπι σε.
Λειτουργός. Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐξ ὕψους.
Ἀπόκρισις. Καὶ διαπαντὸς ἐπάμυνον αὐτοῖς κραταιῶς.
Λειτουργός. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.
Ἀπόκρισις. Ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ Ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.
Λειτουργός. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.
Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρός σε ἐλθέτω.
Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

ΙΛΕΩΣ εἰσάκουσον, ἀντιβολοῦμέν σε, Κύριε, τὰς προσευχὰς ἡμῶν, καὶ φεῖσαι πάντων τῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐνώπιόν σου ἐξομολογημένων· ὅμως ὧν τὰ συνειδότα ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας κατηγορεῖται, αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἐλεήμονος συγγνώμης σου ἀπολυθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεὸς καὶ πολυέλεε Πάτερ, ὁ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους σπλαγχνιζόμενος, ὁ ὃ μὴ μισήσας οὐδὲν ὧν ἐδημιούργησας, ὁ δὴ καὶ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ζήσεται· οἰκτιρμόνως σύγγνωθι ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, πρόσδεξαι καὶ παραμύθησαι ἡμᾶς τοὺς λυπουμένους καὶ κοπιῶντας ὑπὸ βάρους ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἴδιον σοι ἐστὶν ἀεὶ ἐλεῆσαι· σοὶ μόνῳ προσήκει ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι οὖν ἡμῶν, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω· μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, φαύλης γῆς, καὶ ἀθλίων ὄντων ἁμαρτωλῶν. Ἀλλ' οὕτω τὴν ὀργήν σου ἀποστρέψῃς ἀφ' ἡμῶν, τὴν φαυλότητα ἡμῶν ταπεινῶς ὁμολογούντων, καὶ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἡμῶν ἀληθῶς μετανοούντων, καὶ οὕτως εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν πρόσχες ἐν τῷ ἰῦν αἰῶνι, ὅπως σοι διαπαντὸς συζήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ λαὸς μετὰ τὸν Ἱερέα πᾶσα τὸ ἑπόμενον ἐρεῖ.

ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΝ ἡμᾶς Θεὸς ὁ Κύριος, ᾧ ἐπιστραφησόμεθα· Ἱλάσθητι Κύριε, ἱλάσθητι τῷ λαῷ σου, τῷ ἐπιστραφέντι πρός σε ἐν κλαυθμῷ, νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ. Σὺ γὰρ ἐλεήμων ὁ Θεὸς, οἰκτίρμων, μακροθυμος καὶ πολυέλεος. Σὺ φοιδῇ ὅτε ἡμεῖς ἄξιοί ἐσμεν τιμωρίας, ᾧ ἐν ὀργῇ σου μιμνησκῃ τοῦ ἐλέους· Φεῖσαι, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ὄφῃς τὴν κληρονομίαν σε εἰς ὄνειδος. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐστὶ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίδε ἡμᾶς διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς μόνος ἐρεῖ,

ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ὑμᾶς Κύριος, ᾧ φυλάξαι ὑμᾶς· Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ δῴη ὑμῖν εἰρήνην νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

LITURGIA POLYGLOTTA

Preces in usum Navigantium.

ANGLICANA.

FORMS OF PRAYER TO BE USED AT SEA.

The Morning and Evening Service to be used daily at Sea shall be the same which is appointed in the Book of Common Prayer.

These two following Prayers are to be also used in his Majesty's Navy every day.

O ETERNAL Lord God, who alone spreadest out the heavens, and rulest the raging of the sea; who hast compassed the waters with bounds until day and night come to an end; Be pleased to receive into thy Almighty and most gracious protection the persons of us thy servants, and the Fleet in which we serve. Preserve us from the dangers of the sea, and from the violence of the enemy; that we may be a safeguard unto our most gracious Sovereign Lord, King GEORGE, and his Dominions, and a security for such as pass on the seas upon their lawful occasions; that the inhabitants of our Island may in peace and quietness serve thee our God; and that we may return in safety to enjoy the blessings of the land, with the fruits of our labours, and with a thankful remembrance of thy mercies to praise and glorify thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

The Collect.

PREVENT us, O Lord, in all our doings, with thy most gracious favour, and further us with thy continual help; that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Prayers to be used in Storms at Sea.

O MOST powerful and glorious Lord God, at whose command the winds blow, and lift up the waves of the sea, and who stillest the rage thereof; We thy creatures, but miserable sinners, do in this our great distress cry unto thee for help: Save, Lord, or else we perish. We confess, when we have been safe, and seen all things quiet about us, we have forgot Thee our God, and refused to hearken to the still voice of thy word, and to obey thy commandments: But now we see, how terrible thou art in all thy works of wonder; the great God to be feared above all: And therefore we adore thy divine Majesty, acknowledging thy power, and imploring thy goodness. Help, Lord, and save us for thy mercy's sake in Jesus Christ thy Son, our Lord. *Amen.*

Or this.

O MOST glorious and gracious Lord God, who dwellest in heaven, but beholdest all things below; Look down, we beseech thee, and hear us, calling out of the depth of misery, and out of the jaws of this death, which is ready now to swallow us up: Save, Lord, or else we perish. The living, the living, shall praise thee. O send thy word of command to rebuke the raging winds, and the roaring sea; that we, being delivered from this distress, may live to serve thee, and to glorify thy Name all the days of our life. Hear, Lord, and save us, for the infinite merits of our blessed Saviour, thy Son, our Lord Jesus Christ. *Amen.*

The Prayer to be said before a Fight at Sea against any Enemy.

O MOST powerful and glorious Lord God, the Lord of hosts, that rulest and commandest all things; Thou sittest in the throne judging right, and therefore we make our address to thy Divine Majesty in this our necessity, that thou wouldest take the cause into thine own hand, and judge between us and our enemies. Stir up thy strength, O Lord, and come and help us; for thou givest not alway the battle to the strong, but canst save by many or by few. O let not our sins now cry against us for vengeance; but hear us thy poor servants begging mercy, and imploring thy help, and that thou wouldest be a defence unto us against the face of the enemy. Make it appear that thou art our Saviour and mighty Deliverer, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Short Prayers for single persons, that cannot meet to join in Prayer with others, by reason of the Fight or Storm.

General Prayers.

LORD, be merciful to us sinners, and save us for thy mercy's sake.

Thou art the great God, that hast made and rulest all things: O deliver us for thy Name's sake.

Thou art the great God to be feared above all: O save us, that we may praise thee.

Special Prayers with respect to the Enemy.

THOU, O Lord, art just and powerful: O defend our cause against the face of the enemy.

O God, thou art a strong tower of defence to all that flee unto thee: O save us from the violence of the enemy.

O Lord of hosts, fight for us, that we may glorify thee.

O suffer us not to sink under the weight of our sins, or the violence of the enemy.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thy Name's sake.

Short Prayers in respect of a Storm.

THOU, O Lord, that stillest the raging of the sea, hear, hear us, and save us, that we perish not.

O blessed Saviour, that didst save thy disciples ready to perish in a storm, hear us, and save us, we beseech thee.

Lord, have mercy upon us,
Christ, have mercy upon us.
Lord, have mercy upon us.
O Lord, hear us.
O Christ, hear us.

God the Father, God the Son, God the Holy Ghost, have mercy upon us, save us now and evermore. Amen.

OUR Father which art in heaven, &c.

When there shall be imminent danger, as many as can be spared from necessary service in the Ship shall be called together, and make an humble Confession of their sin to God: in which every one ought seriously to reflect upon those particular sins of which his conscience shall accuse him; saying as followeth,

LATINA.

PRECES IN USUM NAVIGANTIUM.

¶ *Preces Matutinæ et Vespertinæ, in usum Navigantium, eædem erunt, quæ habentur in Libro Precum Publicarum.*

¶ *Duarum quoque sequentium Precationum in Regiis Navibus quotidianus usus erit.*

O ÆTERNE Deus! qui solus expandis cœlos, et æstum maris compescis; qui aquas certis limitibus circumscripsisti, donec dies et nox non sint amplius; dignare nos famulos tuos, una cum classe cui operam nostram navamus, in omnipotentem et clementissimam tutelam tuam recipere. Nos tutos præsta a periculo maris, et ab hostium violentia; ut simus præsidium clementissimo Regi nostro *GEORGIO*, et Regnis ejus; et tutamen navigantium ad agenda negotia sua legitima; ut insulæ nostræ incolæ tibi Deo nostro in pace et quiete servire queat; nos vero redeamus incolumes, terræ commoda, et laborum nostrorum fructus percepturi; et, grata memoria miserationes tuas recolentes, laudemus et glorificemus sanctum Nomen tuum, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Collecta.

ACTIONES nostras singulas, Domine clementissime, tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus, et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Precationes in Maris Procellis a Navigantibus usurpandæ.*

O POTENTISSIME et gloriosissime Domine Deus! quo jubente, venti flant, et undas maris commovent; quique illius ferventem æstum cohibes; nos, creaturæ tuæ, sed miseri peccatores, ad te clamamus, opem tuam implorantes in summis, quibus urgemur, angustiis. Serva, Domine! alioqui perimus. Confitemur, nos tui, Dei nostri, oblitos esse, dum in tuto navigaremus, et tranquilla omnia haberemus; et verbi tui placidam vocem audire, et mandatis tuis obsequi, noluisse. Jam vero perspectum habemus, quam terribilis sis in cunctis mirabilibus tuis, Deus summus, supra omnia tremendus. Ideoque divinam Majestatem tuam adoramus, potentiam tuam agnoscentes, et bonitatis tuæ opem implorantes. Adesto, Domine! et serva nos propter misericordiam tuam, in Jesu Christo, Filio tuo, Domino nostro. *Amen.*

¶ *Aut hæc.*

O GLORIOSISSIME et clementissime Domine Deus! qui in cœlis habitas, sed inferiora hæc omnia intueris; respice nos, quæsumus; et exaudi nos, ad te clamantes de profundis, et de faucibus mortis hujus jamjam nos voraturæ. Serva, Domine! alioqui perimus. Vivi, vivi laudabunt te. Emitte vocem mandati tui ad corripiendum sævientes ventos, et tumultuans mare; ut, ex his angustiis erepti, vivamus tibi servituri, et nomen tuum glorificemus omnibus diebus vitæ nostræ. Exaudi, Domine! et serva nos, propter infinita merita benedicti Servatoris nostri, Filii tui, Domini Jesu Christi. *Amen.*

¶ *Precatio dicenda ante committendum navale Prælium eum quovis hoste.*

O POTENTISSIME et gloriosissime Domine Deus! Domine exercituum! qui omnia regis, et imperio tuo subjicis; sedes super solio, recte judicans; ideoque ad divinam tuam Majestatem confugimus in hac nostra necessitate; ut ipse velis causam cognoscere, et judicare inter nos et hostes nostros. Excita virtutem tuam, Domine! adesto, et adjuva nos; quia non semper iis victoriam tribuis, qui viribus præstant, sed servare potes, seu magno seu parvo numero. Ne sinas peccata nostra clamorem attollere contra nos ad vindictam; sed nos, miseros famulos tuos, veniam suppliciter exorantes, et opem implorantes, exaudias; sisque nobis propugnaculum a facie inimici. Ostende te nostrum esse Servatorem, et potentem liberatorem, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Breves quædam Orationes, in usum eorum qui non possunt præsentes adesse, et interesse cæterorum precibus, obstante prælio, aut tempestate.*

¶ *Precationes Generales.*

DOMINE! misericors esto in nos peccatores; et serva nos propter misericordiam tuam.

Tu magnus ille Deus es, qui condidisti, quique regis universa. O! libera nos propter Nomen tuum.

Tu magnus ille Deus es, supra omnia tremendus. O! serva nos, ut te celebremus.

¶ *Speciales Precationes, habito respectu ad hostem.*

TU Dominus justus es ac potens. O! tuere causam nostram a facie inimici.

O Deus, turris fortitudinis omnibus qui ad te confugiunt! serva nos a violentia hostis.

O Domine exercituum! pugna pro nobis, ut tibi gloriam tribuamus.

Ne patiaris nos sub pondere peccatorum nostrorum, vel hostium vi, succumbere.

Surge, Domine! adjuva nos, et libera nos, propter Nomen tuum.

¶ *Breves Precationes, respectu habito ad tempestatem.*

TU, Domine! qui maris æstum sævientem sedas, audi, exaudi, ac serva nos, ne pereamus.

O benedicte Servator! qui servasti discipulos tuos, in media tempestate jamjam perituros, audi et serva nos, quæsumus.

Domine, miserere nostri.
Christe, miserere nostri.
Domine, miserere nostri.
Domine, exaudi nos.
Christe, exaudi nos.

Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus, misereatur nostri, et servet nos nunc et semper. Amen.

PATER noster, &c.

¶ *Imminente periculo, quotquot a nauticis laboribus, absque navis periculo, vacare poterunt, ii convocabuntur omnes, et peccatorum suorum humilem edent confessionem coram Deo. In qua unusquisque serio attendat ad singula ea peccata, quorum sua eum accusabit conscientia, dicens, prout sequitur.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Preces in usum Navigantium.

ANGLICANA.

FORMS OF PRAYER TO BE USED AT SEA.

The Confession.

ALMIGHTY God, Father of our Lord Jesus Christ, Maker of all things, Judge of all men; We acknowledge and bewail our manifold sins and wickedness, Which we, from time to time, most grievously have committed, By thought, word, and deed, Against thy Divine Majesty, Provoking most justly thy wrath and indignation against us. We do earnestly repent, And are heartily sorry for these our misdoings; The remembrance of them is grievous unto us; The burden of them is intolerable, Have mercy upon us, Have mercy upon us, most merciful Father; For thy Son our Lord Jesus Christ's sake, Forgive us all that is past; And grant that we may ever hereafter Serve and please thee In newness of life, To the honour and glory of thy Name; Through Jesus Christ our Lord. Amen.

Then shall the Priest, if there be any in the Ship, pronounce this Absolution.

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who of his great mercy hath promised forgiveness of sins to all them that with hearty repentance and true faith turn unto him; Have mercy upon you; pardon and deliver you from all your sins; confirm and strengthen you in all goodness, and bring you to everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Thanksgiving after a Storm.

Jubilate Deo. Psalm lxvi.

Confitemini Domino. Psalm cvii.

Collects of Thanksgiving.

O MOST blessed and glorious Lord God, who art of infinite goodness and mercy; We thy poor creatures, whom thou hast made and preserved, holding our souls in life, and now rescuing us out of the jaws of death, humbly present ourselves again before thy Divine Majesty, to offer a sacrifice of praise and thanksgiving, for that thou heardest us when we called in our trouble, and didst not cast out our prayer, which we made before thee in our great distress: Even when we gave all for lost, our ship, our goods, our lives, then didst thou mercifully look upon us, and wonderfully command a deliverance; for which we, now being in safety, do give all praise and glory to thy holy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Or this.

O MOST mighty and gracious good God, thy mercy is over all thy works, but in special manner hath been extended toward us, whom thou hast so powerfully and wonderfully defended. Thou hast shewed us terrible things, and wonders in the deep, that we might see how powerful and gracious a God thou art; how able and ready to help them that trust in thee. Thou hast shewed us how both winds and seas obey thy command; that we may learn, even from them, hereafter to obey thy voice, and to do thy will. We therefore bless and glorify thy Name, for this thy mercy in saving us, when we were ready to perish. And, we beseech thee, make us as truly sensible now of thy mercy, as we were then of the danger: and give us hearts always ready to express our thankfulness, not only by words, but also by our lives, in being more obedient to thy holy commandments. Continue, we beseech thee, this thy goodness to us; that we, whom thou hast saved, may serve thee in holiness and righteousness all the days of our life; through Jesus Christ our Lord and Saviour. *Amen.*

An Hymn of Praise and Thanksgiving after a dangerous Tempest.

O COME, let us give thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever.

Great is the Lord, and greatly to be praised; let the redeemed of the Lord say so: whom he hath delivered from the merciless rage of the sea.

The Lord is gracious and full of compassion: slow to anger, and of great mercy.

He hath not dealt with us according to our sins: neither rewarded us according to our iniquities.

But as the heaven is high above the earth: so great hath been his mercy towards us.

We found trouble and heaviness: we were even at death's door.

The waters of the sea had well-nigh covered us: the proud waters had well-nigh gone over our soul.

The sea roared: and the stormy wind lifted up the waves thereof.

We were carried up as it were to heaven, and then down again into the deep: our soul melted within us, because of trouble;

Then cried we unto thee, O Lord: and thou didst deliver us out of our distress.

Blessed be thy Name, who didst not despise the prayer of thy servants: but didst hear our cry, and hast saved us.

Thou didst send forth thy commandment: and the windy storm ceased, and was turned into a calm.

O let us therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he hath done, and still doeth for the children of men.

Praised be the Lord daily: even the Lord that helpeth us, and poureth his benefits upon us.

He is our God, even the God of whom cometh salvation: God is the Lord by whom we have escaped death.

Thou, Lord, hast made us glad through the operation of thy hands: and we will triumph in thy praise.

Blessed be the Lord God: even the Lord God, who only doeth wondrous things.

And blessed be the Name of his Majesty for ever: and let every one of us say, Amen Amen.

Glory be to the Father, &c.

As it was in the beginning, &c.

2 Cor. xiii.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

After Victory or Deliverance from an Enemy.

A Psalm or Hymn of Praise and Thanksgiving after Victory.

IF the Lord had not been on our side, now may we say: if the Lord himself had not been on our side, when men rose up against us;

LATINA.

PRECES IN USUM NAVIGANTIUM.

OMNIPOTENS Deus! Pater Domini nostri Jesu Christi! rerum omnium conditor! hominum omnium judex! confitemur ac deploramus multiplicia peccata et scelera nostra, quæ toties flagitiose admodum commisimus, cogitatione, verbo, et opere, contra divinam tuam Majestatem, iram atque indignationem tuam adversus nos justissime provocantes. Serio nos pœnitet, ex animoque dolemus, ob ejusmodi delicta nostra; eorum recordatio nobis acerba est, onus autem intolerabile. Miserere nostri, miserere nostri, Pater summe misericors! Propter Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, præteritorum omnium veniam concede. Da etiam, ut in posterum semper tibi serviamus et placeamus in novitate vitæ, ad nominis tui honorem et gloriam; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Presbyter, siquis in navi adsit, hanc Absolutionem pronuntiabit.*

OMNIPOTENS Deus, Pater noster cœlestis, qui, ex summa sua misericordia, peccatorum remissionem promisit iis omnibus qui, serio atque ex animo pœnitentes, cum vera fide ad eum se converterint, vestri misereatur; peccata vestra vobis omnia condonet, ab iisque vos liberet; vos confirmet et roboret in omni bono; vosque perducat ad vitam æternam, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

Gratiarum Actiones post Tempestatem.

Jubilate Deo. Psal. lxvi.

Confitemini Domino. Psal. cvii.

Collecta pro Gratiarum Actione.

O SUMMUM benedicte et gloriosissime Domine Deus, bonitatis et misericordiæ infinitæ! nos, viles tuæ creaturæ, quos condidisti et conditos servasti, animas nostras sustentans, et jam nos eripiens e faucibus mortis, præsentes denuo adsumus, magna cum animi demissione, coram divina tua Majestate, ut offeramus tibi sacrificium laudis, et gratiarum actionis, quoniam audisti nos in adversis clamantes; et orationem nostram non rejecisti, quam effudimus coram te in magnis angustiis nostris. Etiam cum omnia periisse crederemus, navem, bona, nos ipsos, tunc misericorditer nos respexisti; et nos mirandum in modum liberatos voluisti: pro quibus, jam in tuto collocati, omnimodam laudem ac gloriam sancto Nomini tuo tribuimus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Aut hæc.*

O POTENTISSIME et clementissime Domine Deus! misericordia tua durat in sæcula super omnia opera tua; eam vero præcipue super nos extendisti, quos adeo potenter ac mirabiliter defendisti. Ostendisti terribilia ac mirabilia nobis in profundo, ut compertum haberemus, quam sis Deus fortis ac benignus; quam potens paratusque ad adjuvandum eos qui in te confidunt. Manifestum nobis fecisti, ventos etiam et mare imperio tuo subjecta esse, tuisque mandatis obsequi; ut ab iis etiam discamus auscultare voci tuæ, et facere voluntatem tuam. Itaque nomini tuo benedicimus, et gloriam tribuimus, propter hanc misericordiam tuam in nobis servandis, qui tantum non perieramus. Fac etiam, quæsumus, ut accepti beneficii sensu non minus nunc afficiamur, quam pridem commoti fuimus periculo. Et da nobis corda semper parata ad testandum grati animi sensum, non verbis modo, sed etiam vivendi ratione, et sanctorum mandatorum tuorum diligentiori observatione. Hanc benignitatem tuam (quæsumus) erga nos perpetuam esse velis; ut, quos tu salvos fecisti, tibi in sanctitate et justitia serviamus omnibus diebus vitæ nostræ; per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ *Hymnus Laudis et Gratiarum Actionis post periculosam Tempestatem.*

VENITE! confitemini Domino, quia bonus est; et in sæculum misericordia ejus.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis, dicant qui redempti sunt a Domino; quos redemit ab immani rabie maris.

Miserator et misericors Dominus, longanimis, et multum misericors.

Non secundum peccata nostra fecit nobis; neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam, secundum altitudinem cœli a terra, corroboravit misericordiam super timentes se.

Tribulationem et dolorem invenimus: appropinquavimus usque ad portas mortis.

Undæ maris prope nos operuerant: prope pertransiit anima nostra aquam intolerabilem.

Sonuit mare; et spiritus procellæ exaltavit fluctus ejus.

Ascendimus usque ad cœlos, et descendimus usque ad abyssos: anima nostra in malis tabescebat.

Et clamavimus ad te, Domine: et de necessitatibus nostris eduxisti nos.

Benedictum sit nomen tuum, qui non sprevisti preces famulorum tuorum: sed audiisti clamorem nostrum, et salvasti nos.

Emisisti verbum tuum; et statuisti procellam in auram.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus; et mirabilia ejus filiis hominum.

Laudetur Dominus tota die: Dominus adjutor noster, qui effundit bona sua super nos.

Ipse Deus noster, a quo salutare nostrum: Dominus Deus, per quem morti erepti fuimus.

Tu, Deus, lætificasti nos operibus manuum tuarum: et in laude tua exsultabimus.

Benedictus Dominus Deus, qui facit mirabilia solus.

Et benedictum nomen Majestatis ejus in æternum: et dicat unusquisque nostrum, Amen! Amen!

Gloria Patri, &c.

2 *Cor.* xiii. 14.

GRATIA Domini nostri, Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit cum omnibus nobis, nunc et semper. *Amen.*

Post reportatam Victoriam, et ab hoste liberationem.

¶ *Psalmus, aut Hymnus laudis et Gratiarum Actionis, post Victoriam.*

NISI quia Dominus erat in nobis, dicamus nunc: nisi quia Dominus erat in nobis, cum exsurgerent homines in nos;

LITURGIA POLYGLOTTA

Preces in usum Navigantium.

ANGLICANA.

FORMS OF PRAYER USED AT SEA.

They had swallowed us up quick: when they were so wrathfully displeased at us.

Yea, the waters had drowned us, and the stream had gone over our soul: the deep waters of the proud had gone over our soul.

But praised be the Lord: who hath not given us over a prey unto them.

The Lord hath wrought: a mighty salvation for us.

We gat not this by our own sword, neither was it our own arm that saved us: but thy right hand, and thine arm, and the light of thy countenance, because thou hadst a favour unto us.

The Lord hath appeared for us: the Lord hath covered our heads, and made us to stand in the day of battle.

The Lord hath appeared for us: the Lord hath overthrown our enemies, and dashed in pieces those that rose up against us.

Therefore not unto us, O Lord, not unto us: but unto thy Name be given the glory.

The Lord hath done great things for us: the Lord hath done great things for us, for which we rejoice.

Our help standeth in the Name of the Lord: who hath made heaven and earth.

Blessed be the Name of the Lord: from this time forth for evermore.

Glory be to the Father, &c.

As it was in the beginning, &c.

After this Hymn may be sung the Te Deum.

Then this Collect.

O ALMIGHTY God, the Sovereign Commander of all the world, in whose hand is power and might which none is able to withstand; We bless and magnify thy great and glorious Name for this happy Victory, the whole glory whereof we do ascribe to thee, who art the only giver of Victory. And, we beseech thee, give us grace to improve this great mercy, to thy glory, the advancement of thy Gospel, the honour of our Sovereign, and, as much as in us lieth, to the good of all mankind. And, we beseech thee, give us such a sense of this great mercy, as may engage us to a true thankfulness, such as may appear in our lives by an humble, holy, and obedient walking before thee all our days, through Jesus Christ our Lord; to whom with thee and the Holy Spirit, as for all thy mercies, so in particular for this Victory and Deliverance, be all glory and honour, world without end. *Amen.*

2 Cor. xiii.

THE grace of our Lord Jesus Christ, and the love of God, and the fellowship of the Holy Ghost, be with us all evermore. *Amen.*

At the Burial of their Dead at Sea.

The Office in the Common Prayer-book may be used; only instead of these words [We therefore commit his body to the ground, earth to earth, &c.] *say,*

WE therefore commit his body to the deep, to be turned into corruption, looking for the resurrection of the body, (when the Sea shall give up her dead,) and the life of the world to come, through our Lord Jesus Christ; who at his coming shall change our vile body, that it may be like his glorious body, according to the mighty working, whereby he is able to subdue all things to himself.

A FORM OF PRAYER WITH THANKSGIVING,

To be used yearly upon the Fifth Day of November.

For the happy deliverance of King *JAMES* I. and the Three Estates of *England*, from the most traiterous and bloody-intended Massacre by Gunpowder: And also for the happy Arrival of his Majesty King *William* on this day, for the Deliverance of our Church and Nation.

The Minister of every Parish shall give warning to his Parishioners publicly in the Church at Morning Prayer, the Sunday before, for the due Observation of the said Day. And after Morning Prayer, or Preaching, upon the said Fifth Day *of* November, *shall read publicly, distinctly, and plainly, the* Act of Parliament, *made in the Third Year of King* James *the First, for the Observation of it.*

The Service shall be the same with the usual Office for Holy-days in all things; except where it is hereafter otherwise appointed.

If this Day shall happen to be Sunday, only the Collect proper for that Sunday shall be added to this Office in its place.

Morning Prayer shall begin with these Sentences.

THE Lord is full of compassion, and mercy: long-suffering, and of great goodness. *Ps.* ciii. 8.

He will not alway be chiding: neither keepeth he his anger for ever. *Ver.* 9.

He hath not dealt with us after our sins: nor rewarded us according to our wickedness. *Ver.* 10.

Instead of Venite exultemus *shall this Hymn following be used; one Verse by the Priest, and another by the Clerk and people.*

O GIVE thanks unto the Lord, for he is gracious: and his mercy endureth for ever. *Psalm* cvii. 1.

Let them give thanks, whom the Lord hath redeemed: and delivered from the hand of the enemy. Ver. 2.

Many a time have they fought against me from my youth up: may Israel now say. *Psalm* cxxix. 1.

Yea, many a time have they vexed me from my youth up: but they have not prevailed against me. Ver. 2.

They have privily laid their net to destroy me without a cause: yea, even without a cause have they made a pit for my soul. *Psalm* xxxv. 7.

They have laid a net for my feet, and pressed down my soul: they have digged a pit before me, and are fallen into the midst of it themselves. Psalm lvii. 7.

Great is our Lord, and great is his power: yea, and his wisdom is infinite. *Psalm* cxlvii. 5.

The Lord setteth up the meek: and bringeth the ungodly down to the ground. Ver. 6.

Let thy hand be upon the man of thy right hand: and upon the son of man whom thou madest so strong for thine own self. *Psalm* lxxx. 17.

And so will not we go back from thee: O let us live, and we shall call upon thy Name Ver. 18.

LATINA.

PRECES IN USUM NAVIGANTIUM.

Vivos deglutissent nos, cum irasceretur furor eorum in nos.

Imo aqua absorbuisset nos: torrentem pertransisset anima nostra: pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus Deus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Dominus erexit cornu salutis nobis.

Nec enim in gladio nostro vicimus; et brachium nostrum non salvavit nos; sed dextera tua, et brachium tuum, et illuminatio vultus tui, quoniam complacuisti in nobis.

Stetit a nobis Dominus: Deus cooperuit capita nostra, et sustentavit nos in prœlio.

Stetit a nobis Dominus: Dominus prostravit inimicos nostros, et confregit insurgentes in nos.

Non nobis igitur, Domine, non nobis, sed nomini tuo, da gloriam.

Fecit nobis magna Dominus: Dominus fecit nobis magna, in quibus lætamur.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cœlum et terram.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto; Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum, *Amen.*

¶ *Finito hoc Hymno, poterit cantari,*
Te Deum.

Dein sequetur hæc Collecta.

OMNIPOTENS Deus, totius orbis moderator! in cujus manu sunt potentia et virtus, quibus nemo potest resistere; benedicimus et magnificamus magnum et gloriosum nomen tuum, ob felicem hanc victoriam, cujus gloriam totam tibi tribuimus, qui unicus es victoriarum largitor. Da etiam, quæsumus, ut hac victoria utamur ad gloriam tuam, Evangelii tui incrementum, Principis nostri honorem, et (quantum quidem in nobis est) ad totius generis humani utilitatem et commodum. Insuper concede, quæsumus, ut tanti beneficii memoria mentibus nostris adeo infixa hæreat, ut vere gratos nos ob illud præbeamus, idque testatum faciamus vita et moribus, humiliter, sancte, et obsequenter in conspectu tuo ambulando omnibus diebus nostris, per Jesum Christum, Dominum nostrum; cui, una tecum et cum Spiritu Sancto, pro omnibus beneficiis tuis, præsertim vero pro hac victoria ac liberatione, sit omnis gloria et honor, in sæcula sæculorum. *Amen.*

2 *Cor.* xiii. 14.

GRATIA Domini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Sancti Spiritus, sit cum omnibus nobis, nunc et semper. *Amen.*

IN FUNERIBUS MORTUORUM INTER NAVIGANDUM.

¶ *Officium Liturgiæ Sacræ poterit usurpari; si solummodo, pro his verbis,* [Mortuum ejus corpus humo mandamus, &c.] *dicatur,*

ITAQUE mortuum ejus corpus profundo corrumpendum mandamus, carnis resurrectionem, (quum mare reddet mortuos suos) et vitam futuri sæculi, expectantes, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui cum venerit, reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ, secundum operationem virtutis suæ, qua etiam potest subjicere sibi omnia.

FORMULA PRECUM,

CUM GRATIARUM ACTIONE,

Quotannis usurpanda quinto, die Novembris,

ob servatos, cum Rege *JACOBO PRIMO*, tres regni Ordines a perfidiosissima illa et cruentissima per Nitratum Pulverem strage, quæ ad eorum perniciem cogitata et parata erat: et ob felicem hoc eodem die adventum Regis *Gulielmi Tertii*, ad ecclesiæ gentisque nostræ salutem.

¶ *Die Dominica proxime antecedente, Parochiæ cujusque Minister, ad Matutinas Preces, publice in ecclesia Parochianos suos monebit, ut prædictum diem rite celebrent. Ipso autem quinto die Novembris, post Preces Matutinas vel Concionem, publice, clare, et diserte recitabit legem, tertio* Jacobi Primi *anno latam, de eodem die celebrando.*

¶ *Idem erit Officium in omnibus cum eo quod est in usu Festis diebus; nisi ubi aliter præscriptum est in sequentibus.*

¶ *Si dies iste incidat in Dominicam, Collecta illius Dominicæ tantum, suo loco, addetur huic Officio.*

¶ *Preces Matutinæ incipient ab una aliqua sequentium sententiarum.*

MISERATOR et misericors Dominus; longanimis, et multum misericors. *Psalm.* ciii. 8.

Non in perpetuum irascetur; neque in æternum comminabitur. *Ver.* 9.

Non secundum peccata nostra, fecit nobis; neque secundum iniquitates nostras, retribuit nobis. *Ver.* 10.

¶ *Loco Psalmi,* Venite, exultemus, *sequens Hymnus usurpabitur; hinc Presbytero, inde Succentore et Cœtu, alterna commata recitantibus.*

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus; quoniam in sæculum misericordia ejus. *Psalm.* cvii. 1.

Dicant, qui redempti sunt a Domino; quos redemit de manu inimici. 2.

Sæpe expugnaverunt me a juventute mea, dicat nunc Israel. *Psalm.* cxxix. 1.

Sæpe expugnaverunt me a juventute mea: etenim non potuerunt mihi. 2.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui: supervacue exprobraverunt animam meam. *Psalm.* xxxv. 7.

Laqueum paraverunt pedibus meis: incurvaverunt animam meam. Foderunt, ante faciem meam, foveam: et inciderunt in eam. Psalm. lvii. 7, 8.

Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus; et sapientiæ ejus non est numerus. *Psalm.* cxlvii. 5.

Suscipiens mansuetos Dominus; humilians autem peccatores usque ad terram. 6.

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, et super filium hominis, quem confirmasti tibi. *Psalm.* lxxx. 17.

Et non discedimus a te: vivificabis nos; et nomen tuum invocabimus. 18.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto; *Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.*

Psalmi proprii. lxiv. cxxiv. cxxv.
Lectiones propriæ.
Prior, 2 Sam. xxii.
Te Deum.
Posterior, Act. xxiii.
Jubilate.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Preces in Quintum Diem Novembris.

ANGLICANA.

GUNPOWDER TREASON.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;
As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Proper Psalms. lxiv. cxxiv. cxxv.

Proper Lessons.

The First, 2 Samuel xxii. *Te Deum.*
The Second, Acts xxiii. *Jubilate.*

In the Suffrages after the Creed there shall be inserted and used for the King.

Priest. O Lord save the King.
People. Who putteth his trust in thee.
Priest. Send him help from thy holy place.
People. And evermore mightily defend him.
Priest. Let his enemies have no advantage against him.
People. Let not the wicked approach to hurt him.

Instead of the first Collect at Morning Prayer shall these two be used.

ALMIGHTY God, who hast in all ages shewed thy Power and Mercy in the miraculous and gracious deliverances of thy Church, and in the protection of righteous and religious Kings and States professing thy holy and eternal truth, from the wicked conspiracies, and malicious practices of all the enemies thereof: We yield thee our unfeigned thanks and praise, for the wonderful and mighty Deliverance of our gracious Sovereign King *James* the First, the Queen, the Prince, and all the Royal Branches, with the Nobility, Clergy, and Commons of *England*, then assembled in Parliament, by Popish treachery appointed as sheep to the slaughter, in a most barbarous and savage manner, beyond the examples of former ages. From this unnatural Conspiracy, not our merit, but thy mercy; not our foresight, but thy providence delivered us: And therefore not unto us, O Lord, not unto us, but unto thy Name be ascribed all honour and glory, in all Churches of the saints, from generation to generation; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ACCEPT also, most gracious God, of our unfeigned thanks for filling our hearts again with joy and gladness, after the time that thou hadst afflicted us, and putting a new song into our mouths, by bringing his Majesty King *William*, upon this day, for the Deliverance of our Church and Nation from Popish tyranny and arbitrary power. We adore the wisdom and justice of thy Providence, which so timely interposed in our extreme danger, and disappointed all the designs of our enemies. We beseech thee, give us such a lively and lasting sense of what thou didst then, and hast since that time done for us, that we may not grow secure and careless in our obedience, by presuming upon thy great and undeserved goodness; but that it may lead us to repentance, and move us to be the more diligent and zealous in all the duties of our Religion, which thou hast in a marvellous manner preserved to us. Let truth and justice, brotherly kindness and charity, devotion and piety, concord and unity, with all other virtues, so flourish among us, that they may be the stability of our times, and make this Church a praise in the earth. All which we humbly beg for the sake of our blessed Lord and Saviour. *Amen.*

In the end of the Litany (which shall always this Day be used) after the Collect [We humbly beseech thee, O Father, &c.] *shall this be said which followeth.*

ALMIGHTY God and heavenly Father, who of thy gracious Providence, and tender mercy towards us, didst prevent the malice and imaginations of our enemies, by discovering and confounding their horrible and wicked Enterprise, plotted and intended this day to have been executed against the King, and the whole State of *England*, for the subversion of the Government and Religion established among us; and didst likewise upon this day wonderfully conduct thy Servant King *William*, and bring him safely into *England*, to preserve us from the attempts of our enemies to bereave us of our Religion and Laws: We most humbly praise and magnify thy most glorious Name for thy unspeakable goodness towards us, expressed in both these acts of thy mercy. We confess it has been of thy mercy alone, that we are not consumed: for our sins have cried to heaven against us; and our iniquities justly called for vengeance upon us. But thou hast not dealt with us after our sins, nor rewarded us after our iniquities; nor given us over, as we deserved, to be a prey to our enemies; but hast in mercy delivered us from their malice, and preserved us from death and destruction. Let the consideration of this thy repeated goodness, O Lord, work in us true repentance, that iniquity may not be our ruin. And increase in us more and more a lively faith and love, fruitful in all holy obedience; that thou mayest still continue thy favour, with the light of thy Gospel, to us and our posterity for evermore; and that for thy dear Son's sake, Jesus Christ our only Mediator and Advocate. *Amen.*

Instead of the Prayer [In time of War and Tumults] *shall be used this Prayer following.*

O LORD, who didst this day discover the snares of death that were laid for us, and didst wonderfully deliver us from the same; Be thou still our mighty Protector, and scatter our enemies that delight in blood: Infatuate and defeat their counsels, abate their pride, asswage their malice, and confound their devices. Strengthen the hands of our gracious Sovereign King *GEORGE*, and all that are put in authority under him, with judgment and justice to cut off all such workers of iniquity, as turn Religion into Rebellion, and Faith into Faction; that they may never prevail against us, or triumph in the ruin of thy Church among us: but that our gracious Sovereign, and his Realms, being preserved in thy true Religion, and by thy merciful goodness protected in the same, we may all duly serve thee, and give thee thanks in thy holy congregation; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the Communion Service, instead of the Collect for the Day, shall this which followeth be used.

ETERNAL God, and our most mighty Protector, we thy unworthy servants do humbly present ourselves before thy Majesty, acknowledging thy power, wisdom, and goodness, in preserving the King, and the Three Estates of the Realm of *England*

LATINA.

PRECES IN QUINTUM DIEM NOVEMBRIS.

¶ *Suffragiis post Symbolum hæc inserentur ac dicentur pro Rege.*

Presbyter. Domine, salvum fac Regem.
Populus. Qui sperat in te.
Presbyter. Mitte illi auxilium de sancto.
Populus. Et perpetuo eum potenter defende.
Presbyter. Nihil prævaleant inimici in eum.
Populus. Filius iniquitatis non appropinquet, ad nocendum ei.

¶ *Loco primæ Collectæ ad Preces Matutinas, hæ duæ Collectæ dicentur.*

OMNIPOTENS Deus! qui omnibus sæculis potentiam et misericordiam tuam patefecisti, Ecclesiam tuam mirifice et benigne liberando, ac justos piosque Reges et Respublicas profitentes sanctam et æternam veritatem tuam protegendo adversus nefarias conjurationes et pravas machinationes inimicorum; ex animo tibi gratias agimus, et gloriam tribuimus, pro admiranda illa et potenti liberatione clementis nostri regis *Jacobi Primi*, Reginæ, Principis, et universæ stirpis Regiæ, ut et Nobilium, Cleri, et Tribunorum Plebis hujusce Regni, tum Comitia celebrantium; qui omnes, perquam barbare et immaniter, ac supra quam quod unquam in retro actis ætatibus auditum est, tanquam oves ad mactationem, Pontificiorum perfidia destinati erant. Ab immani ista conjuratione non meritum nostrum, sed miseratio tua, non nostra præsensio, sed una tua providentia, nos liberavit. Atque adeo, non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo, tribuatur omnis honor et gloria, in omnibus Sanctorum Ecclesiis, a generatione in generationem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

ACCEPTAS porro habeas, Deus benignissime, grates nostras, ex intimo animi sensu profectas, quod pectora nostra gaudio et lætitia denuo perfuderis, posteaquam nos afflixisses; quodque novum nobis carmen concinere dederis, adducendo, hoc olim die, Regem *Gulielmum*, qui Ecclesiam nostram, totamque adeo gentem, a papali tyrannide, et infreni dominatione, vindicaret. Sapientiam justitiamque tuæ providentiæ veneramur, quæ, in summo nostro periculo, tam opportune intercessit, et omnia inimicorum nostrorum consilia frustrata est. Da (quæsumus) ita nos vividam perpetemque fovere memoriam eorum omnium quæ et tunc et postea nostri causa feceris, ut ne securi et negligentes in debito tibi obsequio evadamus, dum magnæ tuæ et immeritæ benignitati nimis confidenter innitimur: sed ad resipiscentiam moveamur, et alacriori cum diligentia studioque incumbamus in omnia religionis nostræ officia, quam tu nobis mirifice conservasti. Veritas, denique, et justitia, fraterna benevolentia et caritas, religio et pietas, concordia et unitas, cum aliis omnibus virtutibus, sic apud nos vigeant, ut temporibus nostris stabilitatem concilient, et hanc ecclesiam laudabilem in terris efficiant. Quæ omnia suppliciter a te petimus, per benedictum Dominum nostrum et Servatorem. *Amen.*

¶ *In fine Litaniæ (quæ semper die isto recitabitur) post Collectam* [Infirmitates nostras, &c.] *dicetur hoc, quod sequitur.*

OMNIPOTENS Deus, Pater cœlestis! qui benigna tua providentia, et summa erga nos misericordia, inimicorum nostrorum malignitati et machinationibus obviam ivisti, detecto et profligato horrendo ac nefario eorum facinore, quod in diem istum moliti erant, ut tum illud perpetrarent, adversus Regem et statum universum hujus regni, ad politiam et religionem legibus apud nos constitutas penitus evertendas; quique, hoc eodem die, postea famulum tuum, *Gulielmum* Regem, salvum et sospitem in *Angliam* mirifice duxisti, ut nos ab inimicorum conatibus tutos præstaret, qui nos religione nostra legibusque privare nitebantur; animo perquam demisso laudamus ac magnificamus gloriosum tuum nomen, pro benigna et infinita tua erga nos bonitate, quæ in gemino illo misericordiæ tuæ exemplo insigniter eluxit. Profitemur, id uni tuæ miserationi acceptum referendum, quod tum non excisi fuerimus. Quippe peccata nostra ad cœlum contra nos clamabant; et iniquitates nostræ te ad ultionem juste provocabant. Sed non fecisti nobis secundum peccata nostra; neque secundum iniquitates nostras retribuisti nobis: neque nos tradidisti, prout merebamur, in prædam inimicis nostris; sed misericorditer nos ab eorum malignitate liberasti, et a morte et pernicie immunes præstitisti. Fac, Domine, ut hujus tuæ bonitatis meditatio in nobis veram pœnitentiam operetur, ne nobis sit iniquitas in exitium. In nobis etiam fidem vivam et caritatem, in omni sancta obedientia fructuosam, magis magisque adaugeto; ut propensio illa tua erga nos, una cum luce Evangelii, sit nobis et posteris nostris perpetua; idque propter carissimum Filium tuum, Jesum Christum, Mediatorem et Advocatum nostrum unicum. *Amen.*

¶ *Loco illius orationis* [Tempore Belli ac Tumultuum], *oratio, quæ hic sequitur, recitanda est.*

DOMINE Deus! qui, hoc olim die, letales insidias contra nos comparatas patefecisti, ab iisque nos, non sine miraculo, servasti; perge porro noster potens defensor esse. Inimicos vero nostros, qui sanguine delectantur, disperge: consilia eorum infatua et frustrare; superbiam deprime; malignitatem retunde; et machinationes profliga. Clementis autem Regis nostri *GEORGII*, eorumque omnium qui munere quovis publico sub eo funguntur, manus judicio et justitia corrobora, ad excidendos omnes eos scelerum artifices, qui religionem in seditionem, fidemque in factionem, convertunt; ne unquam nobis prævaleant, tuæve apud nos Ecclesiæ ruina exultent: sed clementissimus Rex noster, ejusque regna, in vera tua religione custodiantur, et, in ejusdem professione, misericordi tua bonitate, protegantur; adeo ut nos omnes diligenter tibi servire, meritasque gratias in sancto tuo cœtu referre, valeamus; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *In Officio Sacræ Communionis, pro Collecta diei, sequens Collecta dicetur.*

ÆTERNE Deus, et potentissime Protector noster! nos, indigni famuli tui, præsentes adsumus coram Majestate tua, agnoscentes potentiam tuam, sapientiam, et bonitatem, in Rege, et tribus Ordinibus hujus Regni, dum Comitia celebrarent servandis

LITURGIA POLYGLOTTA.

Formula Precum Trigesimo Januarii.

ANGLICANA.

KING CHARLES THE MARTYR.

assembled in Parliament, from the destruction this day intended against them. Make us, we beseech thee, truly thankful for this, and for all other thy great mercies towards us; particularly for making this day again memorable, by a fresh instance of thy loving-kindness towards us. We bless thee for giving his late Majesty King *William* a safe arrival here, and for making all opposition fall before him, till he became our King and Governour. We beseech thee to protect and defend our Sovereign King *GEORGE*, and all the Royal Family, from all treasons and conspiracies; Preserve him in thy faith, fear, and love; Prosper his Reign with long happiness here on earth; and crown him with everlasting glory hereafter; through Jesus Christ our only Saviour and Redeemer. *Amen.*

The Epistle. Rom. xiii. 1. [*to the* 8*th*.]

The Gospel. St. Luke ix. 51. [*to the* 57*th*.]

After the Creed, if there be no Sermon, shall be read one of the six Homilies against Rebellion.

This Sentence is to be read at the Offertory.

WHATSOEVER ye would that men should do to you, do ye even so to them; for this is the Law and the Prophets. *St. Matth.* vii. 12.

After the Prayer for the Church militant this following Prayer is to be used.

O GOD, whose Name is excellent in all the earth, and thy glory above the heavens; who on this day didst miraculously preserve our Church and State from the secret contrivance and hellish malice of Popish conspirators; and on this day also didst begin to give us a mighty deliverance from the open tyranny and oppression of the same cruel and blood-thirsty enemies: We bless and adore thy glorious Majesty, as for the former, so for this our late marvellous loving-kindness to our Church and Nation, in the preservation of our Religion and Liberties. And we humbly pray, that the devout sense of this thy repeated mercy may renew and increase in us a spirit of love and thankfulness to thee its only Author; a spirit of peaceable submission and obedience to our gracious Sovereign Lord, King *GEORGE*; and a spirit of fervent zeal for our holy Religion which thou hast so wonderfully rescued, and established, a blessing to us and our posterity. And this we beg for Jesus Christ his sake. *Amen.*

A FORM OF PRAYER WITH FASTING.

To be used yearly on the Thirtieth of January.

Being the Day of the Martyrdom of the blessed King *Charles* the First; to implore the mercy of God, that neither the Guilt of that sacred and innocent Blood, nor those other sins, by which God was provoked to deliver up both us and our King into the hands of cruel and unreasonable men, may at any time hereafter be visited upon us or our posterity.

If this Day shall happen to be Sunday, this Form of Prayer shall be used and the Fast kept the next Day following. And upon the Lord's Day next before the Day to be kept, at Morning Prayer, immediately after the Nicene *Creed, notice shall be given for the due Observation of the said Day.*

The Service of this Day shall be the same with the usual office for Holy-days in all things; except where it is in this Office otherwise appointed.

THE ORDER FOR MORNING PRAYER.

He that ministereth, shall begin with one or more of these Sentences.

TO the Lord our God belong mercies and forgivenesses, though we have rebelled against him: neither have we obeyed the voice of the Lord our God, to walk in his laws which he set before us. *Dan.* ix. 9.10.

Correct us, O Lord, but with judgement: not in thine anger, lest thou bring us to nothing. *Jer.* x. 24,

Enter not into judgment with thy servants, O Lord: for in thy sight shall no man living be justified. *Psalm* cxliii. 2.

Instead of Venite exultemus *the Hymn following shall be said or sung; one Verse by the Priest, another by the Clerk and the People.*

RIGHTEOUS art thou, O Lord: and just are thy judgements! *Psalm* cxix. 137.

Thou art just, O Lord, in all that is brought upon us: for thou hast done right, but we have done wickedly. Neh. ix. 33.

Nevertheless, our feet were almost gone: our treadings had well-nigh slipped. *Psalm* lxxiii. 2.

For why? we were grieved at the wicked: we did also see the ungodly in such prosperity. Ver. 3.

The people stood up, and the rulers took counsel together: against the Lord, and against his Anointed. *Psalm* ii. 2.

They cast their heads together with one consent: and were confederate against him. Psalm lxxxiii. 5.

He heard the blasphemy of the multitude, and fear was on every side: while they conspired together against him, to take away his life. *Psalm* xxxi. 15.

They spoke against him with false tongues, and compassed him about with words of hatred: and fought against him without a cause. Psalm cix. 2.

Yea, his own familiar friends, whom he trusted: they that eat of his bread laid great wait for him. *Psalm* xli. 9.

They rewarded him evil for good: to the great discomfort of his soul. Psalm xxxv. 12.

They took their counsel together, saying, God hath forsaken him: persecute him, and take him, for there is none to deliver him. *Psalm* lxxi. 9.

The breath of our nostrils, the Anointed of the Lord was taken in their pits: of whom we said, Under his shadow we shall be safe. Lam. iv. 20.

The adversary and the enemy entered into the gates of Jerusalem: saying, When shall he die, and his name perish? *Ver.* 12. *Psalm* xli. 5.

Let the sentence of guiltiness proceed against him: and now that he lieth, let him rise up no more. Ver. 8.

False witnesses also did rise up against

LATINA.

FORMULA PRECUM TRIGESIMO JANUARII.

et eripiendis ab exitio, quod iis die isto paratum erat. Da, quæsumus, ut et illud et alia omnia in nos collata misericordiæ tuæ beneficia vere grato animo foveamus; præsertim autem, quod, novo erga nos benevolentiæ tuæ exemplo, eundem hunc diem iterum memorabilem reddideris. Benedicimus tibi, quod Gulielmum, nostrum olim Regem, salvum et sospitem ad nos duxeris, omnesque adversarios ei succumbere coëgeris, donec regnum inter nos rerumque potestatem adeptus est. Suppliciter te oramus, ut Dominum Regemque nostrum *GEORGIUM*, cum universa stirpe regia, ab omnibus proditionibus et conjurationibus protegere et tueri digneris. Custodi eum in fide, timore, et amore tui; prospera Regnum ejus diuturna felicitate hic in terris; et, post hanc vitam, sempiternæ gloriæ corona eum condecora; per Jesum Christum, Servatorem et Redemptorem nostrum unicum. *Amen.*

Epistola. Rom. xiii. 1. [*usque ad* 8.]
Evangelium. S. Luc. ix. 51. [*usque ad* 57.]

¶ *Post Symbolum Apostolorum, si non habeatur concio, legetur una quævis de sex Homiliis contra Rebellionem.*

¶ *Ad Offertorium, legenda est hæc sententia:*

OMNIA, quæcumque vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis. Hæc est enim Lex et Prophetæ. *S. Matth.* vii. 12.

¶ *Post deprecationem pro Ecclesia in terris militante, oratio, quæ hic sequitur, usurpanda est.*

DOMINE Deus! cujus nomen per omnes terras præcellens habetur, cujus gloria super cœlum transcendit; qui, hoc olim die, ecclesiam et rempublicam nostram ab occultis dolis et furiali malignitate conjuratorum Papistarum mirifice tutatus es; quique, hoc etiam die, ab aperta gravique tyrannide eorundem crudelium et sanguinariorum inimicorum potenter nos vindicandi initium fecisti; gloriosam tuam Majestatem venerabundi laudamus: gratiasque agimus, ut ob illud superius, sic ob posterius hoc pignus admirabilis tui amoris erga ecclesiam gentemque nostram, in eo manifestati, quod religionem simul nostram, libertatisque jura, nobis conservâris. Supplices porro te rogamus, ut pia hujus tuæ iteratæ in nos misericordiæ recordatio renovet in nobis augeatque amorem et grati animi sensum erga te, qui unus ejus auctor sis; cum voluntate modeste et quiete parendi clementissimo Domino Regique nostro *GEORGIO*; ferventique studio circa sanctam nostram religionem, quam tu tam mirabiliter e discrimine eripuisti, tutoque stabilisti, in beneficium nobis posterisque nostris. Et hæc a te precamur, per Jesum Christum. *Amen.*

FORMULA PRECUM PUBLICARUM, quotannis, cum *JEJUNIO*, usurpanda TRICESIMO DIE JANUARII,

(*die scilicet Martyrii Beati Regis Caroli Primi*) ad implorandam Dei misericordiam, ut neque ob piaculum in effundendo sacro illo viri innocentis sanguine commissum, neque ob alia illa peccata, quibus incensus, et nos et regem nostrum tradidit Deus in manus crudelium hominum et iniquorum, vel nos aliquando plectamur, vel posteri nostri.

¶ *Quod si dies forte Dominica fuerit, tum hoc Officium postridie celebrabitur, cum adjuncto jejunio. Die vero Dominica proxime antecedente diem quæ celebranda sit, ad Matutinas Preces, statim post Symbolum Nicænum, de ea rite celebranda cœtus monebitur.*

¶ *Officium idem erit in omnibus cum Officio pro diebus Festis consueto, nisi ubi aliter hic præscriptum fuerit.*

ORDO PRECUM MATUTINARUM.

¶ *Minister incipiet ab una aliqua harum sententiarum.*

TIBI autem, Domino Deo nostro, misericordia et propitiatio, quia recessimus a te, et non audivimus vocem Domini Dei nostri, ut ambularemus in lege ejus, quam posuit nobis. *Dan.* ix. 9, 10.

Corripe nos, Domine, verumtamen in judicio; et non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas nos. *Jer.* x. 24.

Non intres in judicium cum servis tuis; quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens. *Psalm.* cxliii. 2.

¶ *Pro Psalmo*, Venite, exultemus, *sequens Hymnus alternis cantabitur aut recitabitur, a Presbytero, et a Succentore et Populo.*

JUSTUS es, Domine; et rectum judicium tuum. *Psalm.* cxix. 137.

Tu justus es in omnibus quæ venerunt super nos; quia veritatem fecisti; nos autem impie egimus. Nehem. ix. 33.

Nostri autem pæne moti sunt pedes; pæne effusi sunt gressus nostri. *Psalm.* lxiii. 2.

Quia zelavimus super inimicos, pacem peccatorum videntes. ver. 3.

Astitit populus, et principes convenerunt in unum, adversus Dominum, et adversus christum ejus. *Psalm.* ii. 2.

Quia cogitaverunt unanimiter; simul adversus eum testamentum disposuerunt. Psalm. lxxx. 5.

Audivit vituperationem multorum commorantium in circuitu. In eo dum convenirent simul adversum eum, accipere animam ejus consiliati sunt. *Psalm.* xxxi. 15.

Locuti sunt adversum eum lingua dolosa; et sermonibus odii circumdederunt eum; et expugnaverunt eum gratis. Psalm. cix. 2.

Etenim homines pacis ejus, in quibus speravit, qui edebant panes ejus, magnificaverunt super eum supplantationem. *Psalm.* xli. 9.

Retribuebant illi mala pro bonis; sterilitatem animæ ejus. Psalm. xxxv. 12.

Consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit eum: persequimini et comprehendite eum; quia non est, qui eripiat. *Psalm.* lxxi. 9.

Spiritus oris nostri, Christus Dominus, captus est in peccatis nostris; cui diximus: In umbra tua vivemus in gentibus. Lam. iv. 20.

Ingressus est hostis et inimicus per portas Jerusalem, dicens: Quando morietur, et peribit nomen ejus? *Ver.* 12. *Psalm.* xli. 5.

Verbum iniquum constituatur adversus eum: et, quando nunc jacet, non adjiciat ut resurgat. Ver. 8.

Surgentes testes iniqui, quæ ignorabat,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Formula Precum Trigesimo Januarii.

ANGLICANA.

KING CHARLES THE MARTYR.

him: they laid to his charge things that he knew not. *Psalm* xxxv. 11.

For the sins of the people, and the iniquities of the priests: they shed the blood of the just in the midst of Jerusalem. Lam. iv. 13.

O my soul, come not thou into their secret; unto their assembly, mine honour, be not thou united: for in their anger they slew a man; *Gen.* xlix. 6.

Even the man of thy right hand: the Son of man, whom thou hadst made so strong for thine own self. Psalm lxxx. 17.

In the sight of the unwise he seemed to die: and his departure was taken for misery. *Wisd.* iii. 2.

They fools counted his life madness, and his end to be without honour: but he is in peace. Wisd. v. 4. and iii. 3.

For though he was punished in the sight of men: yet was his hope full of immortality. *Wisd.* iii. 4.

How is he numbered with the children of God: and his lot is among the saints! Wisd. v. 5.

But, O Lord God, to whom vengeance belongeth, thou God, to whom vengeance belongeth: be favourable and gracious unto Sion. *Psalm* xciv. 1. and li. 18.

Be merciful, O Lord, unto thy people, whom thou hast redeemed: and lay not innocent blood to our charge. Deut. xxi. 8.

O shut not up our souls with sinners: nor our lives with the blood-thirsty. *Psalm* xxvi. 9.

Deliver us from blood-guiltiness, O God, thou that art the God of our salvation: and our tongues shall sing of thy righteousness. Psalm li. 14.

For thou art the God that hast no pleasure in wickedness: neither shall any evil dwell with thee. *Psalm* v. 4.

Thou wilt destroy them that speak leasing: the Lord abhors both the blood-thirsty and deceitful man. Ver. 6.

O how suddenly do they consume: perish, and come to a fearful end! *Psalm* lxxiii. 18.

Yea, even like as a dream, when one awaketh: so didst thou make their image to vanish out of the city. Ver. 19.

Great and marvellous are thy works, O Lord God Almighty: just and true are thy ways, O King of saints. *Rev.* xv. 3.

Righteous art thou, O Lord: and just are thy judgements. Psalm cxix. 137.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

Proper Psalms. ix. x. xi.

Proper Lessons. { *The First*, 2 Samuel i. / *The Second*, St. Mat. xxvii.

Instead of the First Collect at Morning Prayer shall these two which next follow be used.

O MOST mighty God, terrible in thy judgements, and wonderful in thy doings toward the children of men; who in thy heavy displeasure didst suffer the life of our gracious Sovereign King *Charles* the First, to be (as this day) taken away by the hands of cruel and bloody men: We thy sinful creatures here assembled before thee, do, in the behalf of all the people of this land, humbly confess, that they were the crying sins of this Nation, which brought down this heavy judgement upon us. But, O gracious God, when thou makest inquisition for blood, lay not the guilt of this innocent blood, (the shedding whereof nothing but the blood of thy Son can expiate,) lay it not to the charge of the people of this land: nor let it ever be required of us, or our posterity. Be merciful, O Lord, be merciful unto thy people, whom thou hast redeemed; and be not angry with us for ever: But pardon us for thy mercy's sake, through the merits of thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

BLESSED Lord, in whose sight the death of thy saints is precious; We magnify thy Name for thine abundant grace bestowed upon our martyred Sovereign; by which he was enabled so cheerfully to follow the steps of his blessed Master and Saviour, in a constant meek suffering of all barbarous indignities, and at last resisting unto blood; and even then, according to the same pattern, praying for his murderers. Let his memory, O Lord, be ever blessed among us; that we may follow the example of his courage and constancy, his meekness and patience, and his great charity. And grant, that this our land may be freed from the vengeance of his righteous blood, and thy mercy glorified in the forgiveness of our sins: and all for Jesus Christ his sake, our only Mediator and Advocate. *Amen.*

In the end of the Litany (which shall always on this Day be used) immediately after the Collect [We humbly beseech thee, O Father, &c.] *the three Collects next following are to be read.*

O LORD, we beseech thee mercifully hear our prayers, and spare all those who confess their sins unto thee; that they whose consciences by sin are accused, by thy merciful pardon may be absolved; through Christ our Lord, *Amen.*

O MOST mighty God, and merciful Father, who hast compassion upon all men, and hatest nothing that thou hast made; who wouldest not the death of a sinner, but that he should rather turn from his sin, and be saved: Mercifully forgive us our trespasses; receive and comfort us, who are grieved and wearied with the burden of our sins. Thy property is always to have mercy: to thee only it appertaineth to forgive sins. Spare us therefore, good Lord, spare thy people, whom thou hast redeemed; enter not into judgement with thy servants, who are vile earth and miserable sinners: but so turn thine anger from us, who meekly acknowledge our vileness, and truly repent us of our faults: and so make haste to help us in this world, that we may ever live with thee in the world to come; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

TURN thou us, O good Lord, and so shall we be turned. Be favourable, O Lord, be favourable to thy people, Who turn to thee in weeping, fasting, and praying. For thou art a merciful God, Full of compassion, Long-suffering, and of great pity. Thou sparest when we deserve punishment, And in thy wrath thinkest upon mercy. Spare thy people, good Lord, spare them, And let not thine heritage be brought to confusion. Hear us, O Lord, for thy mercy is great, And after the multitude of thy

LATINA.

FORMULA PRECUM TRIGESIMO JANUARII.

interrogabant eum. *Psalm.* xxxv. 11.

Propter peccata populi, et iniquitates sacerdotum, effuderunt in medio Hierosolymarum sanguinem justi. Lam. iv. 13.

In consilium eorum non veniat anima mea; et in cœtu illorum non sit gloria mea; quia, in furore suo, occiderunt virum. *Gen.* xlix. 6.

Virum dexteræ tuæ; filium hominis, quem confirmasti tibi. Psalm. lxxx. 17.

Visus est oculis insipientium mori; et æstimata est afflictio exitus illius. *Sap.* iii. 2.

Illi, insensati, vitam illius æstimabant insaniam, et finem illius sine honore: ille autem est in pace. Sap. v. 4. & iii. 3.

Etsi coram hominibus tormenta passus est, spes illius immortalitate plena erat. *Sap.* iii. 4.

Ecce, quomodo computatus est inter filios Dei; et inter sanctos sors illius est. Sap. v. 5.

Deus, ultionum Domine! Deus ultionum! benigne fac, Domine, in bona voluntate tua, Sion. *Psalm.* xciv. 1. & li. 18.

Propitius esto populo tuo, quem redemisti: et ne reputes sanguinem innocentem in medio populi tui. Deut. xxi. 8.

Ne perdas cum impiis animas nostras, et cum viris sanguinum vitam nostram. *Psalm.* xxv. 9.

Libera nos de sanguinibus, Deus, Deus salutis nostræ; et exaltabunt linguæ nostræ justitiam tuam. Psalm. li. 14.

Quoniam non Deus volens iniquitatem tu es; neque habitabit juxta te malignus. *Psalm.* v. 4.

Perdes omnes, qui loquuntur mendacium. Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus. ver. 6.

Quomodo facti sunt in desolationem! subito defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam. *Psalm.* lxxiii. 18.

Velut somnium surgentium, Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum redegisti. ver. 19.

Magna et mirabilia sunt opera tua, Domine, Deus Omnipotens: justæ et veræ sunt viæ tuæ, Rex Sanctorum. *Apoc.* xv. 3.

Justus es, Domine; et rectum judicium tuum. Psalm. cxix. 137.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

¶ *Psalmi proprii*, ix. x. xi.

¶ *Lectiones propriæ.*

Prior. 2 Sam. i.

Posterior. S. Matth. xxvii.

¶ *Loco primæ Collectæ in Precibus Matutinis, duæ hic sequentes usurpabuntur.*

POTENTISSIME Deus! terribilis in judiciis tuis, et admirande in iis quæ operaris erga filios hominum; qui, in gravi tua indignatione, permisisti, ut clementissimo principi nostro, *Carolo* Primo, vita, per manus crudelium et sanguinariorum hominum hoc olim die eriperetur; nos, delictis inquinati homines, hic in conspectu tuo congregati, nomine omnium hujus terræ incolarum, submisse confitemur, intoleranda hujus gentis peccata causam fuisse gravissimæ istius in nos immissæ calamitatis. At tu, clementissime Deus, cum requires sanguinem, noli effusi sanguinis illius innocentis scelus, (quod nihil expiare potest præter sanguinem Filii tui) noli scelus illud populo hujus regionis imputare; nec unquam illius sanguinis pœnæ a nobis, vel a posteris nostris, repetantur. Propitius esto, Domine! propitius esto populo tuo, quem redemisti; et ne irascaris nobis in æternum; sed parce nobis, propter misericordiam tuam, per merita Filii tui, Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

BENEDICTE Deus! in cujus oculis Sanctorum tuorum mors pretiosa est; nomen tuum magnificamus pro ubertate illa gratiæ, quam Principi nostro martyri largitus es, qua factus est idoneus qui tam alacriter premeret vestigia benedicti Magistri et Servatoris sui, constanter et miti animo barbaras omnes contumelias perpetiendo, et tandem ad sanguinem usque resistendo; et tum etiam, illud ipsum exemplum secutus, orando pro suis interfectoribus. In æternum, Domine, apud nos benedicta sit ejus memoria; ut fortitudinis ipsius et constantiæ, lenitatisque, patientiæ, et caritatis, exemplum imitemur. Et concede, ut nostra hæc regio immunis sit ab ultione sanguinis illius; et ut misericordia tua, in delictorum nostrorum condonatione, splendide elucescat: quæ omnia petimus propter Jesum Christum, unicum intercessorem advocatumque nostrum. *Amen.*

¶ *In fine Litaniæ (quæ semper die isto recitabitur) post Collectam* [Infirmitates nostras, supplices quæsumus, &c.] *dicendæ sunt hæ tres Collectæ.*

PRECES nostras, quæsumus, Domine, clementer exaudi; et illis omnibus parce, qui tibi peccata sua confitentur; ut, quos conscientia delictorum accusat, tua illis misericordia veniam, cum absolutione, concedat; per Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

POTENTISSIME Deus, et Pater misericors, qui omnium hominum misereris, et nihil eorum odisti quæ condideris; qui non mortem peccatoris velles, sed potius ut convertatur a peccato suo, et salvus fiat; delicta nostra clementer condona nobis; excipe et consolare nos, qui sub onere peccatorum nostrorum laboramus et fatiscimus. Tuum est semper misereri: tu solus peccata potes condonare. Parce nobis igitur, Domine; parce populo tuo, quem redemisti. Ne intres in judicium cum famulis tuis, qui vilis sumus pulvis, et miseri peccatores: sed ita iram tuam averte a nobis, qui vilitatem nostram humiliter agnoscimus, et quos vere delictorum nostrorum pœnitet, ita-que festina ad adjuvandum nos in hoc mundo, ut, in mundo futuro, sempiterna tecum vita fruamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

CONVERTE nos, misericors Domine: et convertemur. Propitius esto, Domine, propitius esto populo tuo, qui ad te convertitur cum lacrymis, jejuniis, et precibus; quia tu es Deus misericors, et plenus miserationum, longanimis, et multæ misericordiæ. Tu parcis, cum pœnas meremur, et, in ira tua, de misericordia cogitas. Parce populo tuo, misericors Domine! parce: et ne des hæreditatem tuam in opprobrium. Exaudi nos, Domine! quia multa est misericordia tua: et, secundum multitudinem

LITURGIA POLYGLOTTA.

Formula Precum Trigesimo Januarii.

ANGLICANA.

KING CHARLES THE MARTYR.

mercies look upon us, through the merits and mediation of thy blessed Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the Communion Service, after the Prayer for the King [Almighty God whose kingdom is everlasting, &c.] *instead of the Collect for the Day shall these two be used.*

O most mighty God, &c. } *As in the Morn-*
Blessed Lord, &c. } *ing Prayers.*

The Epistle. 1 St. Peter ii. 13. [to the 22d verse.]

The Gospel. St. Matthew xxi. 33. [to the 41st verse.]

After the Nicene *Creed, shall be read, instead of the Sermon for that Day, the first and second parts of the Homily against Disobedience and wilful Rebellion, set forth by Authority; or the Minister who officiates shall preach a Sermon of his own composing upon the same argument.*

In the Offertory shall this Sentence be read.

WHATSOEVER ye would that men should do unto you, even so do unto them: for this is the Law and the Prophets. St. *Matth.* vii. 12.

After the Prayer [For the whole state of Christ's Church, &c.] *these two Collects following shall be used.*

O LORD, our heavenly Father, who didst not punish us as our sins have deserved, but hast in the midst of judgement remembered mercy; We acknowledge it thine especial favour, that, though for our many and great provocations, thou didst suffer thine anointed blessed King *Charles* the First (as on this day) to fall into the hands of violent and blood-thirsty men, and barbarously to be murdered by them, yet thou didst not leave us for ever, as sheep without a shepherd; but by thy gracious providence didst miraculously preserve the undoubted Heir of his Crowns, our then gracious Sovereign King *Charles* the Second, from his bloody enemies, hiding him under the shadow of thy wings, until their tyrany was overpast; and didst bring him back, in thy good appointed time, to sit upon the throne of his Father; and together with the Royal Family didst restore to us our ancient Government in Church and State. For these thy great and unspeakable mercies we render to thee our most humble and unfeigned thanks; beseeching thee, still to continue thy gracious protection over the whole Royal Family, and to grant to our gracious Sovereign King *GEORGE*, a long and a happy Reign over us: So we that are thy people will give thee thanks for ever, and will alway be shewing forth thy praise from generation to generation; through Jesus Christ our Lord and Saviour. *Amen.*

AND grant, O Lord, we beseech thee, that the course of this world may be so peaceably ordered by thy governance, that thy Church may joyfully serve thee in all godly quietness; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

THE ORDER FOR EVENING PRAYER.

The Hymn appointed to be used at Morning Prayer instead of Venite exultemus *shall here also be used before the Proper Psalms.*

Righteous art thou, O Lord, &c.

Proper Psalms. lxxix, xciv, lxxxv.

Proper Lessons.

The First, Jer. xii. *or* Dan. ix. *to* ver. 22.

The Second, Hebr. xi. ver. 32. *and* xii. *to* ver. 7.

Instead of the first Collect at Evening Prayer shall these two which next follow be used.

O ALMIGHTY Lord God, who by thy wisdom not only guidest and orderest all things most suitably to thine own justice; but also performest thy pleasure in such a manner, that we cannot but acknowledge thee to be righteous in all thy ways, and holy in all thy works: We thy sinful people do here fall down before thee, confessing that thy judgements were right, in permitting cruel men, sons of Belial, (as on this day) to imbrue their hands in the blood of thine Anointed; we having drawn down the same upon ourselves, by the great and long provocations of our sins against thee. For which we do therefore here humble ourselves before thee; beseeching thee to deliver this Nation from blood-guiltiness, (that of this day especially,) and to turn from us and our posterity all those judgements, which we by our sins have worthily deserved: Grant this, for the all-sufficient merits of thy Son our Saviour Jesus Christ. *Amen.*

BLESSED God, just and powerful, who didst permit thy dear Servant, our dread Sovereign King *Charles* the First, to be (as upon this day) given up to the violent outrages of wicked men, to be despitefully used, and at the last murdered by them: Though we cannot reflect upon so foul an act, but with horror and astonishment; yet do we most gratefully commemorate the glories of thy grace, which then shined forth in thine Anointed; whom thou wast pleased, even at the hour of death, to endue with an eminent measure of exemplary patience, meekness, and charity, before the face of his cruel enemies. And albeit thou didst suffer them to proceed to such an height of violence, as to kill him, and to take possession of his Throne; yet didst thou in great mercy preserve his Son, whose right it was, and at length by a wonderful providence bring him back, and set him thereon, to restore thy true Religion, and to settle peace amongst us: For these thy great mercies we glorify thy Name, through Jesus Christ our blessed Saviour. *Amen.*

Immediately after the Collect [Lighten our darkness, &c.] *shall these three next following be used.*

O Lord, we beseech thee, &c. } *As before at*
O most mighty God, &c. } *Morning*
Turn thou us, O good Lord, &c. } *Prayer.*

Immediately before the Prayer of Saint Chrysostom *shall this Collect which next followeth be used.*

ALMIGHTY and everlasting God, whose righteousness is like the strong mountains, and thy judgements like the great deep; and who, by that barbarous murder (as on this day) committed upon the sacred

LATINA.

FORMULA PRECUM TRIGESIMO JANUARII.

miserationum tuarum, respice nos; per merita et mediationem Filii tui benedicti, Jesu Christi, Domini nostri. *Amen.*

¶ *In Officio Sacræ Communionis, post deprecationem pro Rege* [Omnipotens Deus! cujus regnum, &c.] *pro ipsius diei Collecta, quæ hic sequuntur duæ, usurpandæ sunt:*

Potentissime Deus, &c. } *ut supra in Matu-*
Benedicte Deus, &c. } *tinis hujus diei*
Precibus.

Epistola. 1 S. Petr. ii. 13. [ad ver. 22.]
Evangelium. S. Matth. xxi. 33. [ad ver. 41.]

¶ *Post Symbolum* Nicænum, *loco concionis in hunc diem comparatæ, legentur priores duæ portiones Homiliæ contra Inobedientiam et pervicacem Rebellionem, publica auctoritate promulgatæ: vel ipse sacro munere nunc fungens sacerdos compositam in idem argumentum concionem de suo habebit.*

¶ *In Offertorio recitabitur hæc sententia:*

OMNIA, quæcumque vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis. Hæc est enim Lex et Prophetæ. *S. Matth.* vii. 12.

¶ *Post Orationem* [Pro universo Statu Ecclesiæ Christi, &c.] *sequentes duæ Collectæ recitabuntur.*

DOMINE, Pater noster cœlestis! qui non, pro meritis peccatorum nostrorum, nos punisti, sed, in medio judiciorum tuorum, misericordiæ etiam recordatus es; favori tuo singulari acceptum ferimus, quod, licet, pro magnis multiplicibusque delictis nostris, quibus iram tuam provocavimus, permiseris ut unctus tuus, beatus Rex *Carolus Primus*, (hoc quasi die) incideret in manus hominum violentorum, et sanguinem sitientium, et ab iis crudeliter interficeretur; nos tamen non in perpetuum dereliquisti, tanquam oves sine pastore; sed, benigna illa tua providentia, regnorum illius hæredem indubitatum, Regem *Carolum Secundum*, nostrum tunc dominum clementissimum, non sine miraculo, tutum præstitisti adversus sanguinarios inimicos suos, ipsum cooperiens tegmine alarum tuarum, donec injusta eorum dominatio transisset; ipsum que opportuno præstitutoque tuo tempore reduceres, ut sederet in pace super solio parentis; et simul, cum regia stripe, pristinam nobis Ecclesiæ Reique publicæ administrationem restituisti. Ob hæc et alia tua ineffabilia beneficia, summa cum animi demissione, atque ex intimo corde, tibi gratias agimus, supplicantes, ut benigna tua protectione universam regiam domum amplectaris; clementissimoque Regi nostro *GEORGIO* diuturnum prosperumque regnum in nos concedas. Sic nos, populus tuus, sempiternas tibi gratias agemus; et laudem tuam indesinenter prædicabimus a generatione in generationem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

CONCEDAS etiam, (quæsumus) Domine, ita placide tua gubernatione dirigi mundi hujus cursum, ut Ecclesia tua, summa in pace, pietate, et lætitia, tibi serviat; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

ORDO PRECUM VESPERTINARUM.

¶ *Hymnus ille* [Justus es, Domine, &c.] *qui in Matutinis hujus diei Precibus habetur, hic ante proprios Psalmos recitandus est.*

¶ *Psalmi proprii,* lxxix, xciv, lxxxv.

¶ *Lectiones propriæ.*

Prior. Jer. xii. *aut* Dan. ix. *ad* ver. 22.
Posterior. Heb. xi. ver. 32. *usque ad* xii. ver. 7.

¶ *Loco primæ Collectæ in Precibus Vespertinis, adhibeantur duæ istæ quæ sequuntur.*

OMNIPOTENS Domine Deus! qui omnia sapientia tua non tantum gubernas et dirigis quemadmodum justitiæ tuæ maxime convenit, sed voluntatem tuam ita perficis, ut fieri non possit, quin agnoscamus te in omnibus viis tuis justum esse, et in omnibus operibus sanctum; nos, tuus peccantium populus, rei coram te procidimus, confitentes recta fuisse tua judicia, cum permitteres, ut (hoc quasi die) homines crudeles, filii Belial, manus suas cruentarent sanguine Uncti tui. Nempe nos ipsi judicia ista super nos adduximus, ira tua diu multumque in nos flagitiis nostris incensa. Propterea igitur submisse hic coram te prostrati, deprecamur, ut nostram hanc gentem ab effusi sanguinis piaculo solvas, ab eo præsertim quod hoc olim die commissum est; utque a nobis posterisque nostris eas omnes pœnas avertas, quibus nos jure obnoxios peccata nostra reddiderunt. Hæc concede, propter abundantia merita Filii tui, Servatoris nostri, Jesu Christi. *Amen.*

BENEDICTE Deus, juste atque potens! qui permisisti, ut carissimus famulus tuus, venerandus Princeps noster, *Carolus Primus* (quasi hoc die) violentis improborum contumeliis traderetur, ab ipsis proterve habendus, et tandem interficiendus; quanquam tam fœdum facinus non nisi cum horrore, atque attoniti, cogitare valemus; attamen gratissimis animis commemoramus glorias gratiæ tuæ, quæ tum in Uncto tuo emicuerunt, quem insigni memorabilis patientiæ, mansuetudinis, ac caritatis mensura donare dignatus es, etiam in hora mortis, in conspectu crudelium ipsius inimicorum. Et, quamvis siveris illos eo usque violentiæ progredi, ut eum interficerent, et solium ipsius occuparent; attamen filium ejus, ad quem jure pertinebat, ingenti misericordia servasti incolumem; et tandem mirabili providentia reducem in eodem solio collocasti, ut veram tuam Religionem apud nos denuo instauraret, et pacem constitueret. Pro quibus eximiis tuis beneficiis, nomini tuo gloriam tribuimus, per Jesum Christum, benedictum Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Statim post Collectam* [Tenebras nostras, &c.] *tres hic sequentes pronuntiabuntur.*

Preces nostras, &c. } *ut supra in Matuti-*
Potentissime Deus! &c. } *nis hujus diei Pre-*
Converte nos, &c. } *cibus habentur.*

¶ *Proxime ante Orationem* S. Chrysostomi, *hæc Collecta pronuntiabitur.*

OMNIPOTENS et sempiterne Deus! cujus justitia sicut validi montes, et judicia sicut abyssus multa; et qui, crudeli illa cæde, in sacram personam Uncti tui (hoc quasi die)

Formula Precum XXIX Maii.

ANGLICANA.

THE RESTORATION OF THE ROYAL FAMILY.

Person of thine Anointed, hast taught us, that neither the greatest of Kings, nor the best of men, are more secure from violence than from natural death: Teach us also hereby so to number our days, that we may apply our hearts unto wisdom. And grant, that neither the splendor of any thing that is great, nor the conceit of any thing that is good in us, may withdraw our eyes from looking upon ourselves as sinful dust and ashes; but that, according to the example of this thy blessed Martyr, we may press forward to the prize of the high calling that is before us, in faith and patience, humility and meekness, mortification and self-denial, charity and constant perseverance unto the end: And all this for thy Son our Lord Jesus Christ his sake; to whom with thee and the Holy Ghost be honour and glory, world without end. *Amen.*

A FORM OF PRAYER

With Thanksgiving to Almighty God,

For having put an end to the Great Rebellion, by the Restitution of the King and Royal Family, and the Restoration of the Government after many years Interruption; which unspeakable Mercies were wonderfully completed upon the Twenty-ninth of *May*, in the Year 1660. And in Memory thereof that Day in every Year is by Act of Parliament appointed to be for ever kept holy.

The Act of Parliament made in the Twelfth, and confirmed in the Thirteenth Year of King Charles *the Second, for the Observation of the Twenty-ninth Day of* May *yearly, as a Day of Publick Thanksgiving, is to be read publickly in all Churches at Morning Prayer, immediately after the* Nicene *Creed, on the Lord's Day next before every such Twenty-ninth of* May, *and notice to be given for the due Observation of the said Day.*

The Service shall be the same with the usual Office for Holy-days; except where it is in this Office otherwise appointed.

If this Day shall happen to be Ascension-Day, *or* Whit-Sunday, *the Collects of this Office are to be added to the Offices of those Festivals in their proper places: If it be* Monday *or* Tuesday *in* Whitsun-week, *or* Trinity-Sunday, *the Proper Psalms appointed for this Day, instead of those of ordinary Course, shall be also used, and the Collects added as before; and in all these cases the rest of this Office shall be omitted: But if it shall happen to be any other Sunday, this whole Office shall be used, as it followeth, entirely. And what Festival soever shall happen to fall upon this solemn Day of Thanksgiving, the following Hymn, appointed instead of* Venite exultemus, *shall be constantly used.*

Morning Prayer shall begin with these Sentences.

TO the Lord our God belong mercies and forgivenesses, though we have rebelled against him: neither have we obeyed the voice of the Lord our God, to walk in his laws which he set before us. *Dan.* ix. 9, 10.

It is of the Lord's mercies that we were not consumed: because his compassions fail not. *Lam.* iii. 22.

Instead of Venite exultemus *shall be sung or said this Hymn following; one Verse by the Priest, and another by the Clerk and People.*

MY song shall be alway of the loving-kindness of the Lord: with my mouth will I ever be shewing forth his truth from one generation to another. *Psalm* lxxxix. 1.

The merciful and gracious Lord hath so done his marvellous works: that they ought to be had in remembrance. Psalm cxi. 4.

Who can express the noble acts of the Lord: or shew forth all his praise? *Psalm* cvi. 2.

The works of the Lord are great: sought out of all them that have pleasure therein. Psalm cxi. 2.

The Lord setteth up the meek: and bringeth the ungodly down to the ground. *Psalm* cxlvii. 6.

The Lord executeth righteousness and judgement: for all them that are oppressed with wrong. Psalm ciii. 6.

For he will not alway be chiding: neither keepeth he his anger for ever. *Verse* 9.

He hath not dealt with us after our sins: nor rewarded us according to our wickedness. Verse 10.

For look how high the heaven is in comparison of the earth: so great is his mercy toward them that fear him. *Verse* 11.

Yea, like as a father pitieth his own children: even so is the Lord merciful unto them that fear him. Verse 13.

Thou, O God, hast proved us: thou also hast tried us, even as silver is tried. *Psalm* lxvi. 9.

Thou sufferedst men to ride over our heads, we went through fire and water: but thou hast brought us out into a wealthy place. Verse 11.

O how great troubles and adversities hast thou shewed us! and yet didst thou turn and refresh us: yea, and broughtest us from the deep of the earth again. *Psalm* lxxi. 18.

Thou didst remember us in our low estate, and redeem us from our enemies: for thy mercy endureth for ever. Psalm cxxxvi. 23, 24.

Lord, thou art become gracious unto thy land: thou hast turned away the captivity of Jacob. *Psalm* lxxxv. 1.

God hath shewed us his goodness plenteously: and God hath let us see our desire upon our enemies. Psalm lix. 10.

They are brought down and fallen: but we are risen and stand upright. *Psalm* xx. 8.

There are they fallen, all that work wickedness: they are cast down, and shall not be able to stand. Psalm xxxvi. 12.

The Lord hath been mindful of us, and he shall bless us: even he shall bless the house of Israel, he shall bless the house of Aaron. *Psalm* cxv. 12.

He shall bless them that fear the Lord: both small and great. Verse 13.

O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men! *Psalm* cvii. 21.

That they would offer unto him the sacrifice of thanksgiving: and tell out his works with gladness! Verse 22.

And not hide them from the children of the generations to come: but shew the

LATINA.

FORMULA PRECUM XXIX MAII

commissa, nos docuisti, vel regum maximos, vel hominum optimos, violentæ æque ac naturali morti esse obnoxios; hinc etiam nos doce, dies nostros ita computare, ut ad sapientiam animum nostrum adjiciamus. Et concede, ut neque splendor ullius rei magnæ, neque imaginatio ullius boni in nobis, avertat oculos nostros, quominus, nosmet ipsos intuentes, quasi pulverem et cinerem æstimemus, peccato etiam inquinatum: sed ut, beati hujus Martyris tui exemplum secuti, progrediamur ad præmium supernæ vocationis nobis propositum, in fide et patientia; in humilitate et mansuetudine; in mortificatione et abnegatione nostri ipsorum; in caritate, et constanti perseverantia usque ad finem: et hæc omnia, propter Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum; cui, tecum et cum Spiritu Sancto, sit omnis honor et gloria, per infinita sæcula. *Amen.*

FORMULA PRECUM,

et Gratiarum Actionis Deo Optimo Maximo,

ob finitam magnam Rebellionem, Restitutione Regis regiæque Stirpis, et instauratione pristinæ, sed jam per multos annos desuetæ, Politiæ: quæ divina beneficia, nullis unquam verbis exæquanda, mirifice consummata sunt vicesimo nono die *Maii*, anno Christi 1660: unde et, in sempiternam facti memoriam, lege sancitum est, ut, in perpetuum, idem ille dies quotannis religiose celebraretur.

¶ *Officium idem erit in omnibus cum solito Officio pro diebus festis, nisi ubi in sequentibus aliter præscriptum fuerit.*

¶ *Si anniversaria hæc supplicatio inciderit in Diem Ascensionis vel Pentecostes, hujus tantum Officii Collectæ propriis in locis addendæ sunt illorum festorum Officiis. Quod si inciderit in feriam secundam aut tertiam post Pentecosten, aut in Dominicam Trinitatis, tum Psalmi proprii, in hunc diem designati, usurpabuntur, loco eorum qui aliter consueta serie recitandi forent.*

¶ *Preces Matutinæ ab his sententiis incipient.*

TIBI, Domino Deo nostro, misericordia et propitiatio, quia recessimus a te; et non audivimus vocem Domini, Dei nostri, ut ambularemus in lege ejus, quam posuit nobis. *Dan.* ix. 9, 10.

Misericordiæ Domini, quia non sumus consumpti; quia non defecerunt miserationes ejus. *Lament.* iii. 22.

¶ *Hic, loco Hymni illius,* Venite, exultemus, &c. *cantabitur aut recitabitur Hymnus sequens; hinc sacerdote, inde succentore et cœtu, alternos versus pronuntiantibus.*

MISERICORDIAS Domini in æternum cantabo: in generationem et generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo. *Psalm.* lxxxix. 1, 2.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus. Psalm. cxi. 4.

Quis loquetur potentias Domini; auditas faciet omnes laudes ejus? *Psalm.* cvi. 2.

Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus. Psalm. cxi. 2.

Suscipiens mansuetos Dominus; humilians autem peccatores usque ad terram. *Psalm.* clxvii. 6.

Faciens misericordias Dominus, et judicium omnibus injuriam patientibus. Psalm. ciii. 6.

Non in perpetuum irascetur; neque in æternum comminabitur. *Ver.* 9.

Non secundum peccata nostra fecit nobis; neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis. Ver. 10.

Quoniam, secundum altitudinem cœli a terra, corroboravit misericordiam suam super timentes se. *Ver.* 11.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se. Ver. 13.

Probasti nos, Deus; igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. *Psalm.* lxvi. 9.

Imposuisti homines super capita nostra: transivimus per ignem et aquam: et eduxisti nos in refrigerium. Ver. 11.

Quantas ostendisti nobis tribulationes, multas et malas! et conversus vivificasti nos; et de abyssis terræ iterum reduxisti nos. *Psalm.* lxxi. 18.

Quia, in humilitate nostra, memor fuit nostri; et redemit nos ab inimicis nostris; quoniam in æternum misericordia ejus. Psalm. cxxxvi. 23, 24.

Benedixisti, Domine, terram tuam: avertisti captivitatem Jacob. *Psalm.* lxxxv. 1.

Deus noster; misericordia ejus prævenit nos: Deus ostendit nobis super inimicos nostros. Psalm. lix. 10.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt: nos autem surreximus, et erecti sumus. *Psalm.* xx. 8.

Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatem: expulsi sunt; nec potuerunt stare. Psalm. xxxvi. 12.

Dominus memor fuit nostri, et benedixit nobis. Benedixit domui Israel; benedixit domui Aaron. *Psalm.* cxv. 12.

Benedixit omnibus qui timent Dominum, pusillis, cum majoribus. Ver. 13.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum. *Psalm.* cvii. 21.

Et sacrificent sacrificium laudis; et annuntient opera ejus in exultatione. Ver. 22.

Non sunt occultata a filiis eorum, in generatione altera: narrantes laudes Domini,

LITURGIA POLYGLOTTA

Formula Precum XXIX Maii.

ANGLICANA.

LATINA.

THE RESTORATION OF THE ROYAL FAMILY.

honour of the Lord, his mighty and wonderful works that he hath done!
Psalm lxxviii. 4.

That our posterity may also know them, and the children that are yet unborn: and not be as their forefathers a faithless and stubborn generation. Verse 6. 9.

Give thanks, O Israel, unto God the Lord in the congregations: from the ground of the heart. *Psalm* lxviii. 26.

Praised be the Lord daily: even the God who helpeth us, and poureth his benefits upon us. Verse 19.

O let the wickedness of the wicked come to an end: but establish thou the righteous. *Psalm* vii. 9.

Let all those that seek thee be joyful and glad in thee: and let all such as love thy salvation say alway, The Lord be praised. Psalm xl. 19.

Glory be to the Father, &c.
As it was in the beginning, &c.

Proper Psalms. cxxiv, cxxvi, cxxix, cxviii.

Proper Lessons.

The First, 2 Sam. xix. ver. 9. *or* Num. xvi.

Te Deum.

The Second, The Epistle of St. Jude.

Jubilate Deo.

The Suffrages next after the Creed shall stand thus.

Priest. O Lord, shew thy mercy upon us.
Answer. *And grant us thy salvation.*
Priest. O Lord, save the King.
Answer. *Who putteth his trust in thee.*
Priest. Send him help from thy holy place.
Answer. *And evermore mightily defend him.*
Priest. Let his enemies have no advantage against him.
Answer. *Let not the wicked approach to hurt him.*
Priest. Endue thy Ministers with righteousness.
Answer. *And make thy chosen people joyful.*
Priest. Give peace in our time, O Lord.
Answer. *Because there is none other that fighteth for us, but only thou, O God.*
Priest. Be unto us, O Lord, a strong tower,
Answer. *From the face of our enemies.*
Priest. O Lord, hear our prayer.
Answer. *And let our cry come unto thee.*

Instead of the first Collect at Morning Prayer shall these two which follow be used.

O ALMIGHTY God, who art a strong tower of defence unto thy servants against the face of their enemies; we yield thee praise and thanksgiving for the wonderful deliverance of these kingdoms from THE GREAT REBELLION, and all the Miseries and Oppressions consequent thereupon, under which they had so long groaned. We acknowledge it thy goodness, that we were not utterly delivered over as a prey unto them; beseeching thee still to contiue such thy mercies towards us, that all the world may know that thou art our Saviour and mighty Deliverer; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

O LORD God of our salvation, who hast been exceedingly gracious unto this land, and by thy miraculous providence didst deliver us out of our miserable confusions; by restoring to us, and to his own just and undoubted Rights, our then most gracious Sovereign Lord, King *Charles* the Second, notwitstanding all the power and malice of his enemies; and, by placing him on the Throne of these Kingdoms, didst restore also unto us the publick and free profession of thy true Religion and Worship, together with our former Peace and Prosperity, to the great comfort and joy of our hearts: We are here now before thee, with all due thankfulness, to acknowledge thine unspeakable goodness herein, as upon this day shewed unto us, and to offer unto thee our sacrifice of praise for the same; humbly beseeching thee to accept this our unfeigned, though unworthy oblation of ourselves; vowing all holy obedience in thought, word and work, unto thy Divine Majesty; and promising all loyal and dutiful Allegiance to thine Anointed Servant now set over us, and to his Heirs after him; whom we beseech thee to bless with all increase of grace, honour and happiness, in this world, and to crown him with immortality and glory in the world to come, for Jesus Christ his sake our only Lord and Saviour. *Amen.*

In the end of the Litany (which shall always this Day be used) after the Collect [We humbly beseech thee, O Father, &c.] *shall this be said which next followeth.*

ALMIGHTY God, who hast in all ages shewed forth thy power and mercy in the miraculous and gracious deliverances of thy Church, and in the protection of righteous and religious Kings and States, professing thy holy and eternal truth, from the malicious Conspiracies and wicked Practices of all their enemies; We yield unto thee our unfeigned thanks and praise, as for thy many other great and publick mercies, so especially for that signal and wonderful Deliverance, by the wise and good Providence as upon this day completed, and vouchsafed to our then most gracious Sovereign King *Charles* the Second, and all the Royal Family, and in them, to this whole Church and State, and all orders and degrees of men in both, from the unnatural Rebellion, Usurpation, and Tyranny of ungodly and cruel men, and from the sad confusions and ruin thereupon ensuing. From all these, O gracious and merciful Lord God, not our merit, but thy mercy; not our foresight, but thy Providence; not our own arm, but thy right hand, and thine arm, did rescue and deliver us. And therefore, not unto us, O Lord, not unto us, but unto thy Name be ascribed all Honour, and Glory, and Praise, with most humble and hearty thanks, in all Churches of the Saints: Even so blessed be the Lord our God, who alone doeth wondrous things, and blessed be the Name of his Majesty for ever; through Jesus Christ our Lord and only Saviour. *Amen.*

In the Communion Service, immediately before the reading of the Epistle, shall these two Collects be used, instead of the Collect for the King and the Collect of the Day.

O Almighty God, &c. } *As before at*
O Lord God of our salvation, [&c.] } *Morning Prayer.*

The Epistle. 1 St. Peter ii. 11. to the 17th verse.

FORMULA PRECUM XXIX MAII.

et virtutes ejus, et mirabilia ejus, quæ fecit. *Psalm.* lxxviii. 4.

Ut cognoscat generatio altera; filii qui nascentur; ne fiant, sicut patres eorum, generatio prava et exasperans. Ver. 6. 9.

In ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israel. *Psalm.* lxviii. 26.

Benedictus Dominus die quotidie: prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum. Ver. 19.

Consumetur nequitia peccatorum; et diriges justum. *Psalm.* vii. 9.

Exultent et lætentur super te omnes quærentes te: et dicant semper, Magnificetur Dominus, *qui diligunt salutare tuum.* Psalm. xl. 19.

Gloria Patri, &c.

Psalmi Proprii, cxxiv. cxxvi. cxxix. cxviii.

Lectiones Propriæ.

Prior, 2 Sam. xix. 9. *vel* Numer. xvi

Te Deum.

Posterior, Epistola S. Judæ.

Jubilate Deo.

¶ *Suffragia, Symbolum Apostolorum proxime sequentia, sic se habebunt:*

Sacerdos. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.
Respons. *Et salutare tuum da nobis.*
Sacerd. Domine, salvum fac Regem.
Respons. *Qui suam in te spem ponit.*
Sacerd. Mitte illi auxilium e sancta tua sede.
Respons. *Et potenter eum perpetuo defende.*
Sacerd. Nihil in ipsum prævaleant inimici ejus.
Respons. *Ne appropinquent scelesti, ut ei noceant.*
Sacerd. Indue ministros tuos justitia.
Respons. *Et lætum redde populum tuum electum.*
Sacerd. Da pacem, Domine, in diebus nostris.
Respons. *Quia nullus alius est, qui pro nobis pugnet, nisi tu, Deus noster.*
Sacerd. Esto nobis, Domine, valida turris.
Respons. *A facie hostium nostrorum.*
Sacerd. Exaudi, Domine, supplicationem nostram.
Respons. *Et clamor noster ad te perveniat.*

¶ *Loco primæ Collectæ in Precibus Matutinis, sequentes duæ usurpabuntur.*

OMNIPOTENS Deus! qui fâmulis tuis quasi valida turris et propugnaculum adversus eorum hostes exsistis; laudem tibi, cum gratiarum actione, tribuimus, ob mirabilem horum regnorum liberationem a magna Rebellione, et ab omnibus ex ea natis miseriis et ærumnis, quarum onere tamdiu oppressi gemueramus. Tuæ benignitati acceptum ferimus, quod non, in morem prædæ, penitus ab iis consumpti fuerimus: teque deprecamur, ut illa tua tanta in nos beneficia propria et perennia esse velis; ita ut omnibus ubique hominibus manifestum fiat, TE servatorem nostrum esse, et potentem liberatorem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

O DOMINE Deus, nostra sola salus! qui in hanc gentem supra modum benignus exstitisti; quique, mirifica tua providentia, nos e luctuosa rerum nostrarum conturbatione expedisti, reddendo nobis, et in indubia sua jura restituendo, clementissimum Regem nostrum, CAROLUM Secundum; nequidquam contra nitente summa inimicorum ejus potentia et malignitate; quique, cum eum, in avito solio collocatum, his regnis præficeres, nobis una publicam liberamque sinceræ religionis professionem, purique tui cultus usum, restituisti, cum pace simul, prosperoque rerum statu, ad eximium animorum nostrorum solamen et lætitiam: hic jam præsentes in tuo conspectu adsumus, cum debito grati animi sensu; ut illam tuam ineffabilem bonitatem agnoscamus, quæ, hoc quasi die, nobis olim illuxit; meritisque te laudibus ob eandem prosequamur; suppliciter rogantes, ut accepta tibi sit sincera hæc (utcunque indigna) nostri ipsorum oblatio; sanctamque simul voventes, et perfectam, in cogitationibus et verbis et factis, Divinæ tuæ Majestati obedientiam; atque insuper pollicentes, fidum nos debitumque obsequium præstituros Uncto tuo famulo, qui nunc nobis præest; itemque postmodum successoribus ejus: quem ut omni incremento gratiæ, honoris, et felicitatis, in hoc mundo cumules, et, post hanc vitam, immortalitate et gloria condecores, enixe rogamus, propter Jesum Christum, unicum nostrum Dominum et Servatorem. *Amen.*

¶ *In fine Litaniæ, (quæ hoc die semper recitabitur) post deprecationem illam* (Infirmitates nostras, &c.) *usurpanda est hæc altera, quæ proxime sequitur.*

OMNIPOTENS Deus! qui, in omnibus sæculis, potentiam tuam et misericordiam ostentare consuesti, cum ecclesiam tuam e periculis benigne simul et mirabiliter eriperes, et cum justos piosque reges et populos, sanctam tuam æternamque veritatem professos, a malignis omnium inimicorum conjurationibus scelestisque insidiis tutos præstares; ex animo tibi gratias agimus, meritamque laudem tribuimus, tum propter alia tua plurima et publica beneficia, tum præcipue propter insignem illam et admirandam gratiam, a benigna tua providentia simul et sapientia hoc quasi die consummatam, et concessam clementissimo Regi nostro *Carolo Secundo*, cunctæque regiæ stirpi, et (in illis) huic toti ecclesiæ et populo, omnibusque apud nos cujuscumque ordinis aut conditionis hominibus, cum universam gentem ab infanda rebellione, injustaque tyrannide et impotenti dominatu impiorum et crudelium hominum, liberares, et a luctuosa rerum conturbatione et ruina inde importata. Ab omnibus his malis, O benigne et misericors Domine Deus! non merita nostra, sed tua misericordia, non nostra præsensio, sed tua providentia, non nostrum brachium, sed tua dextra, tuum brachium, nos vindicavit et expedivit. Quapropter, non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo, omnis honor et gloria et laus, cum demissa sedulaque gratiarum actione, in omnibus Sanctorum ecclesiis tribuatur. Itaque benedictus sit Dominus Deus noster, qui solus mirabilia efficit; semperque benedictum sit Majestatis ejus nomen; per Jesum Christum, Dominum nostrum, unicumque Servatorem. *Amen.*

¶ *In Officio sacræ Communionis, statim ante lectionem Epistolæ, sequentes duæ Collectæ recitabuntur, loco deprecationis pro Rege, et Collectæ in istum diem designatæ.*

Omnipotens Deus! qui famulis, &c. } *Ut supra in Matutinis hujus diei Precibus habentur.*
O Domine Deus! &c. }

Epistola. 1 S. Petri, ii. 11—17

LITURGIA POLYGLOTTA.

Formula Precum XXIX Januarii.

ANGLICANA.

A FORM OF PRAYER FOR THE TWENTY-NINTH OF JANUARY.

The Gospel. St. Matth. xxii. 16. [to the 22d verse.]

In the Offertory shall this Sentence be read.

NOT every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father which is in heaven. *St. Matth.* vii. 21.

After the Prayer [For the whole state of Christ's Church, &c.] *this Collect following shall be used.*

ALMIGHTY God and heavenly Father, who, of thine infinite and unspeakable goodness towards us, didst in a most extraordinary and wonderful manner disappoint and overthrow the wicked designs of those traiterous, heady, and high-minded men, who, under the pretence of Religion and thy most holy Name, had contrived, and well-nigh effected the utter destruction of this Church and Kingdom: As we do this day most heartily and devoutly adore and magnify thy glorious Name for this thine infinite goodness already vouchsafed to us; so do we most humbly beseech thee to continue thy grace and favour towards us, that no such dismal calamity may ever again fall upon us. Infatuate and defeat all the secret counsels of deceitful and wicked men against us: Abate their pride, asswage their malice, and confound their devices. Strengthen the hands of our gracious Sovereign King *GEORGE*, and all that are put in authority under him, with judgement and justice to cut off all such workers of iniquity, as turn Religion into Rebellion, and Faith into Faction; that they may never again prevail against us, nor triumph in the ruin of the Monarchy and thy Church among us. Protect and defend our Sovereign Lord the King, with the whole Royal Family, from all Treasons and Conspiracies. Be unto him an helmet of salvation, and a strong tower of defence against the face of all his enemies; clothe them with shame and confusion, but upon Himself and his Posterity let the Crown for ever flourish. So we thy people, and the sheep of thy pasture, will give thee thanks for ever, and will always be shewing forth thy praise from generation to generation; through Jesus Christ our only Saviour and Redeemer, to whom, with thee, O Father, and the Holy Ghost, be glory in the Church throughout all ages, world without end. *Amen.*

A FORM OF PRAYER

With Thanksgiving to Almighty God,
To be used in all Churches and Chapels within this Realm, every Year, upon the Twenty-ninth Day of January; being the Day on which His Majesty began his happy Reign.

The Service shall be the same with the usual Office for Holy-days in all things; except where it is in this Office otherwise appointed.

If this Day shall happen to be Sunday, *this whole Office shall be used, as it followeth, entirely.*

Morning Prayer shall begin with these Sentences.

I EXHORT that first of all, Supplications, Prayers, Intercessions, and giving of Thanks, be made for all men; for Kings, and for all that are in Authority; that we may lead a quiet and peaceable life, in all godliness and honesty: For this is good and acceptable unto God our Saviour. 1 *Tim.* ii. 1, 2, 3.

If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us: but, if we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness. 1 *St. John* i. 8, 9.

Instead of Venite exultemus *the Hymn following shall be said or sung; one Verse by the Priest, and another by the Clerk and people.*

O LORD our Governour: how excellent is thy Name in all the world! *Psalm* viii. 1.

Lord, what is man, that thou hast such respect unto him: or the son of man, that thou so regardest him? Pslam cxliv. 3.

The merciful and gracious Lord hath so done his marvellous works: that they ought to be had in remembrance. *Psalm* cxi. 4.

O that men would therefore praise the Lord for his goodness: and declare the wonders that he doeth for the children of men! Psalm cvii. 21.

Behold, O God our defender: and look upon the face of thine Anointed. *Psalm* lxxxiv. 9.

O hold thou up his goings in thy paths: that his footsteps slip not. Psalm xvii. 5.

Grant the King a long life: and make him glad with the joy of thy countenance. *Psalm* lxi. 6. and xxi. 6.

Let him dwell before thee for ever: O prepare thy loving mercy and faithfulness, that they may preserve him. Psalm lxi. 7.

In his time let the righteous flourish: and let peace be in all our borders. *Psalm* lxxii. 7. and cxlvii. 14.

As for his enemies, clothe them with shame: but upon himself let his crown flourish. Psalm cxxxii. 19.

Blessed be the Lord God, even the God of Israel: which only doth wondrous things. *Psalm* lxxii. 18.

And blessed be the name of his Majesty for ever: and all the earth shall be filled with his Majesty. Amen, Amen. Verse 19.

Glory be to the Father, &c.
As it was in the beginning, &c.

Proper Psalms. xx, xxi, ci.

Proper Lessons.

The First, Joshua i. to the end of the 9th Verse.

Te Deum.

The Second, Romans xiii.

Jubilate Deo.

The Suffrages next after the Creed shall stand thus.

Priest. O Lord, shew thy mercy upon us.
Answer. *And grant us thy salvation.*
Priest. O Lord save the King;
Answer. *Who putteth his trust in thee.*
Priest. Send him help from thy holy place.
Answer. *And evermore mightily defend him.*
Priest. Let his enemies have no advantage against him.
Answer. *Let not the wicked approach to hurt him.*
Priest. Endue thy Ministers with righteousness.
Answer. *And make thy chosen people joyful.*

LATINA.

FORMULA PRECUM XXIX JANUARII.

Evangelium. S. Matth. xxii. 16—22.

¶ *In Offertorio legetur hæc sententia.*

NON omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum cœlorum; sed qui facit voluntatem patris mei, qui in cœlis est. *S. Matth.* vii. 21.

¶ *Post deprecationem* Pro universo Statu Ecclesiæ Christi, *hæc Collecta usurpabitur.*

OMNIPOTENS Deus, Pater cœlestis! qui, pro tua in nos immensa et ineffabili benignitate, insignem prorsus et mirandum in modum, disjecisti et frustratus es scelesta illa perfidorum, contumacium, et superborum hominum consilia, qui, pietatem et sanctissimum tuum nomen prætendentes, Ecclesiam hanc, totumque adeo regnum, pessumdare cogitarant, et cogitata prope jam perfecerant; Ut nos hodie, ex intimo pii animi affectu, illustre tuum nomen summopere adoramus et extollimus, ob infinitum illud, a te jam in nos collatum, beneficium; ita, porro, enixe et suppliciter te obsecramus, ut tuam erga nos gratiam et benignitatem perpetuam esse velis; nequando dira quæpiam ejusdemmodi clades denuo nos opprimat. Infatua, et irrita redde omnia clandestina consilia, a fallacibus et nefariis hominibus contra nos inita; ipsorumque superbiam deprime, malignitatem restingue, machinationes disturba. Corrobora manus clementissimi Regis nostri *GEORGII*, et omnium qui sub eo imperium exercent: indue eos judicio et justitia, ad excidendos omnes istos maleficii artifices, qui religionem in rebellionem, fidemque in factionem, convertunt; ne unquam contra nos iterum prævaleant, regiæve potestatis, tuæque apud nos Ecclesiæ, occasu lætentur et exultent. Protege et defende supremum Dominum Regemque nostrum, cum tota regia stirpe, ab omni proditione, ab omnibus insidiis et conjurationibus. Sis ipsi tamquam galea ad tutamen, tamquam valida turris ad defensionem, contra omnes inimicos suos. Illos ignominia et pudore cooperias: in ipsius vero fronte, et posterorum ejus, fac semper splendeat diadema. Sic nos, populus tuus, et oves pascui tui, perpetuo tibi gratias agemus, laudemque tuam celebrabimus a generatione in generationem, per Jesum Christum, unicum Servatorem nostrum et Redemptorem, cui, tecum, Pater! et cum Spiritu Sancto, sit gloria in Ecclesia, per infinita sæcula. *Amen.*

FORMULA PRECUM,

et Gratiarum Actionis Deo Optimo Maximo, in omnibus hujus regni ecclesiis et sacellis quotannis usurpanda vigesimo nono die Januarii; quo die GEORGII QUARTI Majestas regnare cœpit.

¶ *Officium idem erit in omnibus cum solito Officio pro diebus festis, nisi ubi aliter in sequentibus præscriptum fuerit.*

¶ *Quod si anniversaria hæc supplicatio in Diem Dominicam inciderit, tum integrum hoc officium usurpandum est, prout infra habetur.*

¶ *Preces Matutinæ ab his sententiis incipient.*

OBSECRO igitur, primum omnium, fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones, pro omnibus hominibus; pro regibus, et omnibus qui in sublimitate sunt; ut quietam et tranquillam vitam agamus, in omni pietate et castitate: hoc enim bonum est, et acceptum coram Salvatore nostro, Deo. 1 *Tim.* ii. 1, 2, 3.

Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus; et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra, fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. 1 *Joann.* i. 8, 9.

¶ *Hic, loco Hymni illius* (Venite, exultemus, &c.) *cantabitur aut recitabitur Hymnus sequens; hinc sacerdote, inde succentore et cætu, alternos versus pronuntiantibus.*

DOMINE, Dominus noster! quam admirabile est nomen tuum in universa terra! *Psalm.* viii. 1.

Domine! quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum? Psalm. cxliv. 3.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus. *Psal.* cxi. 4.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum. Psalm. cvii. 21.

Protector noster, aspice, Deus; et respice in faciem christi tui. *Psalm.* lxxxiv. 9.

Perfice gressus ejus in semitis tuis; ut non moveantur vestigia ejus. Psalm. xvii. 5.

Dies super dies regis adjice: lætifica eum in gaudio cum vultu tuo. *Psalm.* lxi. 6. & xxi. 6.

Permaneat in æternum in conspectu tuo: misericordiam et veritatem ejus quis requiret? Psalm. lxi. 7.

Oriatur in diebus ejus justitia; et ponas fines nostros pacem. *Psalm.* lxxii. 7. & cxlvii. 14.

Inimicos ejus induas confusione: super ipsum autem efflloreat sanctificatio tua. Psalm. cxxxii. 19.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus. *Psalm.* lxxii. 18.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat. Ver. 19.

Gloria Patri, &c.

Psalmi proprii, xx. xxi. ci.

Lectiones propriæ.

Prior. Josue i. *usque ad finem versiculi noni.*

Te Deum.

Posterior. Rom. xiii.

Jubilate Deo.

¶ *Suffragia, Symbolum Apostolorum proxime sequentia, sic se habebunt:*

Sacerd. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam.
Respons. *Et salutare tuum da nobis.*
Sacerd. Domine, salvum fac Regem.
Respons. *Qui suam in te spem ponit.*
Sacerd. Mitte illi auxilium e sancta tua sede.
Respons. *Et potenter eum perpetuo defende.*
Sacerd. Nihil in ipsum prævaleant inimici ejus.
Respons. *Ne appropinquent scelesti, ut ei noceant.*
Sacerd. Indue ministros tuos justitia.
Respons. *Et lætum redde populum tuum electum.*

LITURGIA POLYGLOTTA

Formula Precum XXIX Januarii.

ANGLICANA.

A FORM OF PRAYER FOR THE TWENTY-NINTH OF JANUARY.

Priest. O Lord, save thy people.
Answer. *And bless thine inheritance.*
Priest. Give peace in our time, O Lord.
Answer. *Because there is none other that fighteth for us, but only thou, O God.*
Priest. Be unto us, O Lord, a strong tower;
Answer. *From the face of our enemies.*
Priest. O Lord, hear our prayer;
Answer. *And let our cry come unto thee.*

Instead of the first Collect at Morning Prayer shall be used this following Collect of Thanksgiving for his Majesty's Accession to the Throne.

ALMIGHTY God, who rulest over all the kingdoms of the World, and disposest of them according to thy good pleasure; We yield thee unfeigned thanks, for that thou wast pleased, as on this day, to place thy Servant our Sovereign Lord, King *GEORGE* upon the Throne of this Realm. Let thy wisdom be his guide, and let thine arm strengthen him; let justice, truth, and holiness, let peace and love, and all those virtues that adorn the Christian Profession, flourish in his days: direct all his counsels and endeavours to thy glory, and the welfare of his people; and give us grace to obey him cheerfully and willingly for conscience sake; that neither our sinful passions, nor our private interests, may disappoint his cares for the publick good; let him always possess the hearts of his people, that they may never be wanting in honour to his Person, and dutiful submission to his Authority; let his Reign be long and prosperous, and crown him with immortality in the life to come; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

In the end of the Litany (which shall always be used upon this day) after the Collect [We humbly beseech thee, O Father, &c.] *shall the following prayer, for the King and Royal Family be used.*

O LORD our God, who upholdest and governest all things in heaven and earth; recieve our humble prayers, with our hearty thanksgivings, for our Sovereign Lord *GEORGE*, as on this day, set over us by thy grace and providence to be our King; and so together with him bless all the Royal Family; that they all, ever trusting in thy goodness, protected by thy power, and crowned with thy gracious and endless favour, may continue before thee in health, peace, joy, and honour, and may live long and happy lives upon earth, and after death obtain everlasting life and glory in the kingdom of heaven, by the Merits and Mediation of Christ Jesus our Saviour, who with the Father and the Holy Spirit, liveth and reigneth ever one God, world without end. *Amen.*

Then shall follow this Collect, for God's protection of the King against all his enemies.

MOST gracious God, who hast set thy Servant *GEORGE* our King upon the Throne of his Ancestors, we most humbly beseech thee to protect him on the same from all the dangers to which he may be exposed; Hide him from the gathering together of the froward, and from the insurrection of wicked doers; Do thou weaken the hands, blast the designs, and defeat the enterprizes of all his enemies, that no secret conspiracies, nor open violences, may disquiet his Reign: but that, being safely kept under the shadow of thy wing, and supported by thy power, he may triumph over all opposition; that so the world may acknowledge thee to be his defender and mighty deliverer in all difficulties and adversities; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then the Prayer for the High Court of Parliament (if sitting.)

In the Communion Service, immediately before the reading of the Epistle, instead of the Collect for the King, and that of the Day, shall be used this Prayer for the King, as supreme Governor of this Church.

BLESSED Lord, who hast called Christian Princes to the defence of thy Faith, and hast made it their duty to promote the spiritual welfare, together with the temporal interest of their people: We acknowledge with humble and thankful hearts thy great goodness to us, in setting thy Servant our most gracious King over this Church and Nation; Give him, we beseech thee, all those heavenly graces that are requisite for so high a trust: Let the work of thee his God prosper in his hands; Let his eyes behold the success of his designs for the service of thy true Religion established amongst us; And make him a blessed instrument of protecting and advancing thy Truth, wherever it is persecuted and oppressed; Let Hypocrisy and Profaneness, Superstition and Idolatry, fly before his face; Let not Heresies and false Doctrines disturb the peace of the Church, nor Schisms and causeless Divisions weaken it; But grant us to be of one heart and one mind in serving thee our God, and obeying him according to thy will: And that these blessings may be continued to after-ages, let there never be one wanting in his house to succeed him in the government of this United Kingdom, that our posterity may see his children's children, and peace upon Israel. So we that are thy people, and sheep of thy pasture, shall give thee thanks for ever, and will always be shewing forth thy praise from generation to generation. *Amen.*

The Epistle. 1 St. Peter ii. 11. [*to the* 17.]
The Gospel. St. Matth. xxii. 16. [*to the* 22.]
After the Nicene *Creed shall follow the Sermon.*

In the Offertory shall this Sentence be read:

LET your light so shine before men, that they may see your good works, and glorify your Father which is in heaven. *St. Matth.* v. 16.

After the Prayer [For the whole State of Christ's Church, &c.] *these Collects following shall be used*

A Prayer for Unity.

O GOD the Father of our Lord Jesus Christ, our only Saviour, the Prince of Peace; Give us grace seriously to lay to heart the great dangers we are in by our unhappy divisions. Take away all hatred and prejudice, and whatsoever else may hinder us from godly Union and Concord: that, as there is but one Body, and one Spirit, and one Hope of our Calling, one Lord, one Faith, one Baptism, one God and Father of us all, so we may henceforth be all of one heart, and of one soul, united in one holy bond of Truth and Peace, of Faith and Charity, and may with one mind

LATINA.

FORMULA PRECUM XXIX JANUARII.

Sacerd. Domine, salvum fac populum tuum.
Respons. *Et benedicito hæreditati tuæ.*
Sacerd. Da pacem, Domine, in diebus nostris.
Respons. *Quia nullus alius est, qui pro nobis pugnet, nisi tu, Deus noster.*
Sacerd. Esto nobis, Domine, valida turris.
Respons. *A facie hostium nostrorum.*
Sacerd. Exaudi, Domine, supplicationem nostram.
Respons. *Et clamor noster ad te perveniat.*

¶ *Loco primæ Collectæ in Precibus Matutinis, subjecta hæc Collecta usurpabitur, qua gratiæ agantur ob Regis ad regale fastigium ascensionem.*

OMNIPOTENS Deus! qui omnia mundi regna gubernas, et pro tua voluntate moderaris; ex animo tibi gratias agimus, quod famulum tuum, supremum Dominum nostrum, GEORGIUM Regem, hoc quasi die in regni hujus solio collocare dignatus sis. Tua illum sapientia dirigat: tua illum manus corroboret. Tempore ejus vigeant justitia, veritas, sanctitas, cum omnibus aliis virtutibus, quæ Christianam professionem exornant. Omnia ejus consilia, omnes conatus, ad gloriam tuam et ad populi salutem dirige: eamque nobis mentem infunde, ut læti lubentesque, conscientiæ gratia, ei pareamus: ita ut neque impiis animi affectibus, nec privati commodi studio, frustremur curas ejus pro bono publico susceptas. Perpetuo suorum amore fruatur, ne unquam iis voluntas desit, quin, debito obsequio, et ipsum colant, et imperio ejus obediant. Diu feliciterque sceptra gerat: et tu, post hanc vitam, immortali eum corona condecora; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *In fine Litaniæ, (quæ hoc die semper recitabitur) post Collectam illam* (Infirmitates nostras, &c.) *usurpanda est subjecta hæc deprecatio pro Rege et regia stirpe.*

DOMINE, Deus noster! qui cuncta in cœlo et in terra sustentas et moderaris; supplices nostras preces exaudi, acceptasque habe gratias, quas ex intimo corde tibi profundimus, propter Dominum nostrum GEORGIUM, hoc quasi die, tua gratia et providentia, regem nobis præpositum: eamque ipsi et universæ regiæ stirpi felicitatem indulgeas, ut omnes, bonitate tua semper freti, potentia tua defensi, benignoque et perenni tuo favore insigniti, in conspectu tuo vigeant, bonaque fruantur valetudine, cum pace, lætitia, et honore; diuque felices in terra vivant; et, morte defuncti, æternam exinde vitam gloriamque in regno cœlesti consequantur, per merita et mediationem Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, cum Patre et Spiritu Sancto, vivit et regnat, semper unus Deus, per infinita sæcula. *Amen.*

¶ *Deinde sequetur hæc Deprecatio, ut Deus Regem contra omnes ejus inimicos tueatur.*

BENIGNISSIME Deus! qui famulum tuum *Georgium* proavito in solio collocasti; supplices te rogamus, ut in eodem tutum eum præstes ab omnibus periculis, siqua ei aliquando immineant. Tu eum protege a conventu malignorum, et a multitudine operantium iniquitatem: tu omnium ejus inimicorum manus debilita; consilia eorum dissice, conatusque irritos effice; ne vel occulta ulla conjuratio, vel aperta vis, imperii ejus tempora inquieta reddat; sed ut, in tuto servatus sub umbra alarum tuarum, et tua potentia sustentatus, omnium suorum adversariorum victor evadat; ita ut omnes homines uno ore fateantur, te defensorem ejus exstare, et, in omnibus ejus angustiis rebusque adversis, potentem servatorem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tunc insequetur deprecatio* Pro suprema Senatus Curia, *si hoc ipso tempore conventum agat.*

¶ *In Officio sacræ Communionis, statim ante Epistolæ lectionem, loco Collectæ pro Rege, et Collectæ in ipsam diem constitutæ, pronuntiabitur sequens deprecatio pro Rege, ut supremo ecclesiæ hujus rectore.*

BENEDICTE Domine! qui Christianos principes ad fidei defensionem advocasti, idque iis imposuisti officium, ut spiritalem suorum salutem, una cum terrenis eorum commodis, curarent; demisso gratoque animo agnoscimus insignem tuam erga nos benignitatem in eo quod famulum tuum, clementissimum Regem nostrum, huic ecclesiæ gentique præposueris. Exorna illum (quæsumus) omni cœlesti gratia, quam adeo magni momenti munus flagitat. Tuum (qui Deus ipsius es) opus sub manu ejus prospere proficiat. Suis ipse oculis ad optatum exitum perducta videat quæcumque consilia ceperit pro bono veræ tuæ religionis inter nos constitutæ: tuque felici ejus ministerio utere ad defendendam et promovendam tuam veritatem, ubicumque vexata et oppressa laborat. A facie ejus fugiant et simulata religionis species et professa ejusdem contemptio, simulque superstitio et idololatria. Ne sinas ut hæreses falsæque doctrinæ pacem ecclesiæ conturbent; neve ut schismata et dissidia, nullis causis exorta, eam debilitent: sed concede nobis, ut, concordes et unanimi, tibi, Deo nostro, serviamus, Regique pareamus secundum voluntatem tuam. Et, quo eximia hæc bona venturis quoque sæculis perpetuentur, fac nunquam desit ex stirpe ipsius hæres, qui, in coaliti hujus regni gubernatione, vices ejus suscipiat; ut posteri nostri natorum ejus natos videant, et pacem super Israel. Sic nos, populus tuus, tuique pascui oves, sine fine tibi gratias agemus; nec unquam laudem tuam a generatione in generationem prædicare desinemus. *Amen.*

Epistola. 1 S. Petri, ii. 11—17.
Evangelium. S. Matth. xxii. 16—22.

¶ *Post Symbolum Nicænum, sequetur Concio.*

¶ *In Offertorio legetur hæc sententia:*

SIC luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est. *S. Matth.* v. 16.

¶ *Post deprecationem* [" Pro universo Statu Ecclesiæ Christi,"] *sequentes Collectæ usurpabuntur.*

O DEUS! pater Domini nostri Jesu Christi, qui unicus est Servator noster, pacisque Princeps; eam nobis gratiam largiri digneris, ut serio cogitemus, quantis in periculis, ob misera nostra dissidia, versemur. Odia omnia et animi offensiones a nobis procul amove, et quidquid aliud obstare possit, quominus in pia unitate et concordia consentiamus; ut, quomodo unum duntaxat corpus est, unusque spiritus, et una nostræ vocationis spes, unus item Dominus, una fides, unus baptismus, unusque noster omnium Deus et Pater; ita nos posthac omnes, unanimi et concordes, unoque veritatis, pacis, fidei,

LITURGIA POLYGLOTTA.

Preces Synodales.

ANGLICANA.

HIS MAJESTY'S DECLARATION.

and one mouth glorify thee; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

GRANT, O Lord, we beseech thee, that the course of this world may be so peaceably ordered by thy governance, that thy Church may joyfully serve thee in all godly quietness, through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

GRANT, we beseech thee, Almighty God, that the words, which we have heard this day with our outward ears, may through thy grace be so grafted inwardly in our hearts, that they may bring forth in us the the fruit of good living, to the honour and praise of thy Name; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

ALMIGHTY God, the fountain of all wisdom, who knowest our necessities before we ask, and our ignorance in asking, We beseech thee to have compassion upon our infirmities; and those things, which for our unworthiness we dare not, and for our blindness we cannot ask, vouchsafe to give us for the worthiness of thy Son Jesus Christ our Lord. *Amen.*

THE peace of God which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord: And the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be amongst you, and remain with you always. *Amen.*

ARTICLES

Agreed upon by the Archbishops and Bishops of both Provinces, and the whole Clergy, in the Convocation holden at London *in the Year* 1562, *for the avoiding of Diversities of Opinions and for the establishing of Consent touching true Religion: Reprinted by His Majesty's Commandment, with his Royal Declaration prefixed thereunto.*

HIS MAJESTY'S DECLARATION.

BEING by God's Ordinance, according to Our just Title, *Defender of the Faith, and Supreme Governour of the Church, within these Our Dominions*, We hold it most agreeable to this Our Kingly Office, and our own Religious zeal, to conserve and maintain the Church committed to Our Charge, in unity of true Religion, and in the bond of peace; and not to suffer unnecessary Disputations, Altercations, or Questions to be raised, which may nourish Faction both in the Church and Commonwealth. We have therefore, upon mature Deliberation, and with the Advice of so many of our Bishops as might conveniently be called together, thought fit to make this Declaration following:

That the Articles of the Church of *England* (which have been allowed and authorized heretofore, and which Onr Clergy generally have subscribed unto) do contain the true Doctrine of the Church of *England* agreeable to God's Word: which We do therefore ratify and confirm, requiring all our loving subjects to continue in the uniform Profession thereof, and prohibiting the least difference from the said Articles; which to that End, We command to be new printed, and this Our Delaration to be published therewith.

That We are Supreme Governour of the Church of *England:* And that if any difference arise about the external Policy, concerning the *Injunctions*, *Canons*, and other *Constitutions* whatsoever thereto belonging, the Clergy in their Convocation is to order and settle them, having first obtained leave under Our Broad Seal so to do: and We approving their said Ordinances and Constitutions; providing that none be made contrary to the Laws and Customs of the Land.

That out of our Princely Care that the Churchmen may do the Work which is proper unto them, the Bishops and Clergy, from time to time in Convocation, upon their humble Desire, shall have Licence under our Broad Seal to deliberate of, and to do all such Things, as, being made plain by them, and assented unto by Us, shall concern the settled Continuance of the Doctrine and Discipline of the Church of *England* now established; from which we will not endure any varying or departing in the least Degree.

That for the present, though some differences have been ill raised, yet We take comfort in this, that all Clergymen within Our Realm have always most willingly subscribed to the Articles established; which is an argument to Us, that they all agree in the true, usual, literal meaning of the said Articles: and that even in those curious points, in which the present differences lie, men of all sorts take the Articles of the Church of *England* to be for them; which is an argument again, that none of them intend any desertion of the Articles established.

That therefore in these both curious and unhappy differences, which have for so many hundred years, in different times and places, exercised the Church of Christ, We will, that all further curious search be laid aside, and these disputes shut up in God's promises, as they be generally set forth to us in the holy Scriptures, and the general meaning of the Articles of the Church of *England* according to them. And that no man hereafter shall either print, or preach, to draw the Article aside any way, but shall submit to it in the plain and full meaning thereof: and shall not put his own sense or comment to be the meaning of the Article, but shall take it in the literal and grammatical sense.

That if any publick Reader in either of Our Universities, or any Head or Master of a College, or any other person respectively in either of them, shall affix any new sense to any Article, or shall publickly read, determine, or hold any publick Disputation, or suffer any such to be held either way, in either the Universities or Colleges respectively; or if any Divine in the Universities shall preach or print any thing either way, other than is already established in Convocation with Our Royal Assent; he, or they the Offenders, shall be liable to Our displeasure, and the Church's censure in Our Commission Ecclesiastical, as well as any other; And We will see there shall be due Execution upon them.

LATINA.

PRECES SYNODALES.

caritatisque sancto vinculo connexi, vivamus; unaque mente et una voce te glorificemus; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

DA nobis, (quæsumus) Domine! ut hujus mundi cursus ita pacifice tua gubernatione dirigatur, ut Ecclesia tua in pace et pietate cum gaudio tibi serviat; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

DA, (quæsumus) Deus Omnipotens! ut, quæ verba hodie externis auribus audivimus, ea sic cordibus nostris per gratiam tuam inserantur, ut bonam in nobis vitæ frugem proferant, ad tui nominis honorem et laudem; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

OMNIPOTENS Deus, fons omnis sapientiæ! cui perspecta est et indigentia nostra priusquam petamus, et in petendo inscitia; infirmitatum nostrarum miserere, quæsumus; et, quæ a te petere vel propter indignitatem non audemus, vel propter cæcitatem nequimus, ea nobis largiri digneris, per merita Filii tui, Domini nostri, Jesu Christi. *Amen.*

PAX Dei, quæ omnem superat intellectum, servet corda mentesque vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri: et favor Dei Omnipotentis, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum permaneat. *Amen.*

FORMA PRECUM,

In utraque Domo CONVOCATIONIS, sive SYNODI Prælatorum et cæteri Cleri, seu *Provincialis* seu *Nationalis*, in ipso statim cujuslibet Sessionis initio sollenniter recitanda.

¶ *Litania, seu Supplicatio Generalis, initio cujuslibet Sessionis sollenniter recitabitur; præeunte in Domo quidem Superiori* Episcopo *novissime consecrato; in Inferiori autem,* Prolocutore, *postquam fuerit electus, approbatus, et confirmatus.*

PATER cœlestis, Deus! miserere nobis miseris peccatoribus.

Et sequentia in solita forma, nisi quod, post Petitionem illam,

Ut omnes Episcopos, Presbyteros, et Diaconos vera cognitione, &c. *hæc proxime sequuntur.*

Ut præsenti huic Convocationi [*vel* Synodo] Spiritu tuo Sancto aspirare et præesse digneris, qui nos ducat in omnem veritatem quæ est secundum pietatem.

¶ *Deinde, Litania finita, sequetur Oratio pro suprema Curia Parliamenti, durante ejus Sessione.*

Clementissime Deus! te rogamus, &c.

¶ *Huic subsequitur Oratio pro præsente Convocatione, sive Synodo.*

DOMINE Deus, Pater luminum, et fons omnis sapientiæ! nos, ad scabellum pedum tuorum provoluti, humiles tui et indigni famuli, Te rogamus, ut, qui in Nomine tuo, sub auspiciis clementissimi Regis GEORGII, hic convenimus, gratia tua cœlitus adjuti, ea omnia investigare, meditari, tractare, et discernere valeamus, quæ honorem tuum et gloriam promoveant, et in Ecclesiæ cedant profectum. Concede igitur, ut Spiritus tuus, qui Concilio olim Apostolico, huic nostro etiam nunc insideat, ducatque nos in omnem veritatem quæ est secundum pietatem: ut, qui, ad amussim sanctæ Reformationis nostræ, errores, corruptelas, et superstitiones olim hic grassantes, tyrannidemque Papalem, merito et serio repudiavimus, Fidem Apostolicam et vere Catholicam firmiter et constanter teneamus omnes; tibique rite puro cultu intrepidi serviamus, per Jesum Christum, Dominum et Servatorem nostrum. *Amen.*

¶ *Superaddi poterunt quatuor Collectæ, vel aliquot earum, prout visum fuerit, pro universo Clero. Quæ autem illas sequitur, quinta, quæ Sancti* Chrysostomi *dicitur, nunquam omittatur.*

I

OMNIPOTENS Deus! qui Ecclesiam tuam Apostolorum et Prophetarum fundamento, ipsique adeo imo ejus angulari lapidi Jesu Christo inædificasti; concede, nos ita per eorum doctrinam in unitate Spiritus conjungi, ut in templum sanctum, tibi acceptum, exsurgamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

II.

OMNIPOTENS et Sempiterne Deus! cujus Spiritu integrum Ecclesiæ corpus regitur et sanctificatur; supplicationes nostras ac preces suscipe, quas pro omnibus in Ecclesia tua sancta hominum ordinibus tibi offerimus; ut unumquodque ejusdem membrum, pro suo munere et ministerio, sincere tibi et religiose inserviat, per Dominum et Servatorem nostrum, Jesum Christum. *Amen.*

III.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Filium tuum, Jesum Christum, sanctis Apostolis tuis multa contulisti dona præstantia, iisque, ut gregem tuum pascerent, instanter præcepisti; faxis, quæsumus, ut Episcopi et Pastores omnes sanctum verbum tuum diligenter prædicent; populusque eidem studiose obsequatur, quo æternæ coronam gloriæ consequamur omnes, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

IV.

CONCEDE, quæsumus, Domine, ut mundi hujus tenor ita placide moderamine tuo temperetur, ut Ecclesia tua pie, tranquille, et alacriter tibi famuletur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

V.

OMNIPOTENS Deus! qui gratiam nobis dedisti ad communes nostras hoc tempore preces uno tibi animo effundendas, quique polliceris, ubi duo vel tres in nomine tuo congregati fuerint, te eorum petitiones exauditurum; famulorum tuorum, Domine, desideria ac vota, prout illis expediat maxime, jam adimple; concessa nobis in hoc sæculo tuæ veritatis cognitione, et in futuro vita æterna. *Amen.*

GRATIA Domini nostri, Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio Spiritus Sancti, sit semper nobiscum omnibus. *Amen.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Articuli.

ANGLICANA.

ARTICLES OF RELIGION.

I. *Of Faith in the Holy Trinity.*

THERE is but one living and true God, everlasting, without body, parts, or passions; of infinite power, wisdom, and goodness; the Maker, and Preserver of all things both visible and invisible. And in unity of this Godhead there be three Persons, of one substance, power, and eternity; the Father, the Son, and the Holy Ghost.

II. *Of the Word or Son of God, which was made very Man.*

THE Son, which is the Word of the Father, begotten from everlasting of the Father, the very and eternal God, and of one substance with the Father, took Man's nature in the womb of the blessed Virgin, of her substance: so that two whole and perfect Natures, that is to say, the Godhead and Manhood, were joined together in one Person, never to be divided, whereof is one Christ, very God, and very Man; who truly suffered, was crucified, dead and buried, to reconcile his Father to us, and to be a sacrifice, not only for original guilt, but also for the actual sins of men.

III. *Of the going down of Christ into Hell.*

AS Christ died for us, and was buried, so also is it to be believed, that he went down into Hell.

IV. *Of the Resurrection of Christ.*

CHRIST did truly rise again from death, and took again his body, with flesh, bones, and all things appertaining to the perfection of Man's nature; wherewith he ascended into Heaven, and there sitteth, until he return to judge all Men at the last day.

V. *Of the Holy Ghost.*

THE Holy Ghost, proceeding from the Father and the Son, is of one substance, majesty, and glory, with the Father and the Son, very and eternal God.

VI. *Of the Sufficiency of the holy Scriptures for salvation.*

HOLY Scripture containeth all things necessary to salvation: so that whatsoever is not read therein, nor may be proved thereby, is not to be required of any man, that it should be believed as an article of the Faith, or be thought requisite or necessary to salvation. In the name of the holy Scripture we do understand those Canonical Books of the Old and New Testament, of whose authority was never any doubt in the Church.

Of the Names and Number of the Canonical Books.

GENESIS,	*Judges,*
Exodus,	*Ruth,*
Leviticus,	*The First Book of Samuel,*
Numbers,	*The Second Book of Samuel,*
Deuteronomy,	*The First Book of Kings,*
Joshua,	*The Second Book of Kings,*
The First Book of Chronicles,	*The Book of Esther,*
The Second Book of Chronicles,	*The Book of Job,*
The First Book of Esdras,	*The Psalms,*
The Second Book of Esdras,	*The Proverbs,*
	Ecclesiastes or Preacher,
	Cantica, or Songs of Solomon,
	Four Prophets the greater,
	Twelve Prophets the less.

And the other books (as *Hierome* saith) the Church doth read for example of life and instruction of manners; but yet doth it not apply them to establish any doctrine; such are these following:

The Third Book of Esdras,	*Baruch the Prophet,*
The Fourth Book of Esdras,	*The Song of the Three Children,*
The Book of Tobias,	*The Story of Susanna,*
The Book of Judith,	*Of Bell the Dragon,*
The rest of the Book of Esther,	*The Prayer of Manasses,*
The Book of Wisdom.	*The First Book of Maccabees,*
Jesus the Son of Sirach,	*The Second Book of Maccabees.*

All the books of the New Testament, as they are commonly received, we do receive, and account them Canonical.

VII. *Of the Old Testament.*

THE Old Testament is not contrary to the New: for both in the Old and New Testament everlasting life is offered to Mankind by Christ, who is the only Mediator between God and Man, being both God and Man. Wherefore they are not to be heard, which feign that the old Fathers did look only for transitory promises. Although the Law given from God by Moses, as touching Ceremonies and Rites, do not bind Christian men, nor the Civil precepts thereof ought of necessity to be received in any commonwealth; yet notwithstanding, no Christian man whatsoever is free from the obedience of the Commandments which are called Moral.

VIII. *Of the Three Creeds.*

THE Three Creeds, *Nicene* Creed, *Athanasius's* Creed, and that which is commonly called the *Apostles'* Creed, ought thoroughly to be received and believed; for they may be proved by most certain warrants of holy Scripture.

IX. *Of Original or Birth-sin.*

ORIGINAL Sin standeth not in the following of *Adam*, (as the *Pelagians* do vainly talk;) but it is the fault and corruption of the nature of every man, that naturally is ingendered of the offspring of *Adam*; whereby man is very far gone from original righteousness, and is of his own nature inclined to evil, so that the flesh lustesh always contrary to the spirit; and therefore in every person born into this world,

LATINA.

ARTICULI,

De quibus convenit inter Archiepiscopos et Episcopos utriusque Provinciæ, et Clerum universum, in Synodo, Londini, *anno* 1562, *secundum computationem ecclesiæ* Anglicanæ, *ad tollendam opinionum dissensionem, et consensum in vera Religione firmandum.*

I. *De Fide in sacro-sanctam Trinitatem.*

UNUS est vivus et verus Deus, æternus, incorporeus, impartibilis, impassibilis, immensæ potentiæ, sapientiæ, ac bonitatis; creator et conservator omnium, tum visibilium, tum invisibilium. Et, in unitate hujus divinæ naturæ, tres sunt personæ, ejusdem essentiæ, potentiæ, ac æternitatis, Pater, Filius, et Spiritus Sanctus.

II. *De Verbo, sive Filio Dei, qui verus homo factus est.*

FILIUS, qui est verbum patris, ab æterno a patre genitus, verus et æternus Deus, ac patri consubstantialis, in utero Beatæ Virginis, ex illius substantia naturam humanam assumpsit; ita ut duæ naturæ, divina et humana, integre atque perfecte in unitate personæ fuerint inseparabiliter conjunctæ, ex quibus est unus Christus, verus Deus et verus homo, qui vere passus est, crucifixus, mortuus, et sepultus, ut Patrem nobis reconciliaret, essetque hostia, non tantum pro culpa originis, verum etiam pro omnibus actualibus hominum peccatis.

III. *De Descensu Christi ad Inferos.*

QUEMADMODUM Christus pro nobis mortuus est, et sepultus, ita est etiam credendus ad Inferos descendisse.

IV. *De Resurrectione Christi.*

CHRISTUS vere a mortuis resurrexit; suumque corpus, cum carne, ossibus, omnibusque ad integritatem humanæ naturæ pertinentibus, recepit: cum quibus in cœlum ascendit, ibique residet, quoad, extremo die, ad judicandos homines reversurus sit.

V. *De Spiritu Sancto.*

SPIRITUS Sanctus, a Patre et Filio procedens, ejusdem est cum Patre et Filio essentiæ, majestatis, et gloriæ, verus ac æternus Deus.

VI. *De divinis Scripturis, quod sufficiant ad salutem.*

SCRIPTURA sacra continet omnia, quæ ad salutem sunt necessaria, ita ut quicquid in ea nec legitur, neque inde probari potest, non sit a quoquam exigendum, ut tanquam articulus fidei credatur, aut ad salutis necessitatem requiri putetur.

Sacræ Scripturæ nomine, eos Canonicos libros Veteris et Novi Testamenti intelligimus, de quorum auctoritate, in Ecclesia nunquam dubitatum est.

De nominibus, et numero librorum sacræ Canonicæ Scripturæ veteris Testamenti.

Genesis,	*Judicum,*
Exodus,	*Ruth,*
Leviticus,	*Prior liber Samuelis,*
Numeri,	*Secundus liber Samuelis,*
Deuteron.	*Prior liber Regum,*
Josuæ,	*Secundus liber Regum,*
Prior liber Paralipomen.	*Psalmi,*
Secundus liber Paralipomen.	*Proverbia,*
Primus liber Esdræ,	*Ecclesiastes, vel Concionator,*
Secundus liber Esdræ,	*Cantica Salomonis,*
Liber Hester	*Quatuor Prophetæ Majores,*
Liber Job,	*Duodecim Prophetæ Minores.*

Alios autem libros (ut ait *Hieronymus*) legit quidem Ecclesia, ad exempla vitæ, et formandos mores: illos tamen ad dogmata confirmanda non adhibet; ut sunt

Tertius liber Esdræ,	*Canticum trium Puerorum,*
Quartus liber Esdræ,	*Historia Susannæ,*
Liber Tobiæ,	*De Bel et Dracone,*
Liber Judith,	*Oratio Manasses,*
Reliquum libri Hester,	*Prior liber Machabæorum,*
Liber Sapientiæ,	*Secundus liber Machabæorum.*
Liber Jesu, filii Sirach,	
Baruch propheta,	

Novi Testamenti omnes libros (ut vulgo recepti sunt) recipimus, et habemus pro Canonicis.

VII. *De Veteri Testamento.*

TESTAMENTUM Vetus Novo contrarium non est, quandoquidem, tam in veteri, quam in novo, per Christum, (qui unicus est Mediator Dei et hominum, Deus et homo) æterna vita humano generi est proposita. Quare male sentiunt, qui veteres tantum in promissiones temporarias sperasse confingunt. Quanquam lex a Deo data per Mosen (quoad cærimonias et ritus) Christianos non astringat, neque civilia ejus præcepta in aliqua republica necessario recipi debeant; nihilominus tamen ab obedientia mandatorum (quæ moralia vocantur) nullus (quantumvis Christianus) est solutus.

VIII. *De tribus Symbolis.*

SYMBOLA tria, Nicænum, Athanasii, et quod vulgo Apostolorum appellatur, omnino recipienda sunt, et credenda; nam firmissimis Scripturarum testimoniis probari possunt.

IX. *De Peccato Originali.*

PECCATUM originis non est (ut fabulantur Pelagiani) in imitatione Adami situm, sed est vitium, et depravatio naturæ, cujuslibet hominis ex Adamo naturaliter propagati; qua fit, ut ab originali justitia quam longissime distet, ad malum sua natura propendeat, et caro semper adversus spiritum concupiscat; unde, in unoquoque na-

LITURGIA POLYGLOTTA.

Articuli Religionis.

ANGLICANA.

ARTICLES OF RELIGION.

it deserveth God's wrath and damnation. And this infection of nature doth remain, yea in them that are regenerated; whereby the lust of the flesh, called in the Greek, *phronema sarkos*, which some do expound the wisdom, some sensuality, some the affection, some the desire, of the flesh, is not subject to the Law of God. And although there is no condemnation for them that believe and are baptized, yet the Apostle doth confess, that concupiscence and lust hath of itself the nature of sin.

X. *Of Free-Will.*

THE condition of Man after the fall of *Adam* is such, that he cannot turn and prepare himself, by his own natural strength and good works, to faith, and calling upon God. Wherefore we have no power to do good works pleasant and acceptable to God, without the grace of God by Christ preventing us, that we may have a good will, and working with us, when we have that good will.

XI. *Of the Justification of Man.*

WE are accounted righteous before God only for the merit of our Lord and Saviour Jesus Christ by Faith, and not for our own works or deservings: Wherefore, that we are justified by Faith only is a most wholesome Doctrine, and very full of comfort, as more largely is expressed in the Homily of Justification.

XII. *Of Good Works.*

ALBEIT that Good Works, which are the fruits of Faith, and follow after Justification, cannot put away our sins, and endure the severity of God's Judgement; yet are they pleasing and acceptable to God in Christ, and do spring out necessarily of a true and lively Faith: insomuch that by them a lively Faith may be as evidently known as a tree discerned by the fruit.

XIII. *Of Works before Justification.*

WORKS done before the grace of Christ, and the Inspiration of his Spirit, are not pleasant to God, forasmuch as they spring not of faith in Jesus Christ, neither do they make men meet to receive grace, or (as the School-authors say) deserve grace of congruity: yea rather, for that they are not done as God hath willed and commanded them to be done, we doubt not but they have the nature of sin.

XIV. *Of Works of Supererogation.*

VOLUNTARY Works besides, over and above, God's Commandments, which they call Works of Supererogation, cannot be taught without arrogancy and impiety: for by them men do declare, that they do not only render unto God as much as they are bound to do, but that they do more for his sake, than of bounden duty is required: whereas Christ saith plainly, When ye have done all that are commanded to you, say, We are unprofitable servants.

XV. *Of Christ alone without Sin.*

CHRIST in the truth of our nature was made like unto us in all things, sin only except, from which he was clearly void, both in his flesh, and in his spirit. He came to be the Lamb without spot, who, by sacrifice of himself, once made, should take away the sins of the world, and sin, as Saint *John* saith, was not in him. But all we the rest, although baptized, and born again in Christ, yet offend in many things; and if we say we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us.

XVI. *Of Sin after Baptism.*

NOT every deadly sin willingly committed after Baptism is sin against the Holy Ghost, and unpardonable. Wherefore the grant of repentance is not to be denied to such as fall into sin after Baptism. After we have received the Holy Ghost, we may depart from grace given, and fall into sin, and by the grace of God we may arise again, and amend our lives. And therefore they are to be condemned, which say, they can no more sin as long as they live here, or deny the place of forgiveness to such as truly repent.

XVII. *Of Predestination and Election.*

PREDESTINATION to life is the everlasting purpose of God, whereby (before the foundations of the world were laid) he hath constantly decreed by his counsel secret to us, to deliver from curse and damnation those whom he hath chosen in Christ out of mankind, and to bring them by Christ to everlasting salvation, as vessels made to honour. Wherefore, they which be endued with so excellent a benefit of God be called according to God's purpose by his Spirit working in due season: they through Grace obey the calling: they be justified freely: they be made sons of God by adoption: they be made like the image of his only-begotten Son Jesus Christ: they walk religiously in good works, and at length, by God's mercy, they attain to everlasting felicity.

As the godly consideration of Predestination, and our Election in Christ, is full of sweet, pleasant, and unspeakable comfort to godly persons, and such as feel in themselves the working of the Spirit of Christ, mortifying the works of the flesh, and their earthly members, and drawing up their mind to high and heavenly things, as well because it doth greatly establish and confirm their faith of eternal Salvation to be enjoyed through Christ, as because it doth fervently kindle their love towards God: So, for curious and carnal persons, lacking the Spirit of Christ, to have continually before their eyes the sentence of God's Predestination, is a most dangerous downfal, whereby the Devil doth thrust them either into desperation, or into wretchlessness of most unclean living, no less perilous than desperation.

Furthermore, we must receive God's promises in such wise, as they be generally set forth to us in holy Scripture: and, in our doings, that Will of God is to be followed, which we have expressly declared unto us in the Word of God.

LATINA.

ARTICULI RELIGIONIS.

scentium, iram Dei, atque damnationem meretur. Manet etiam in renatis hæc naturæ depravatio; qua fit ut affectus carnis (Græce *Φρονημα σαρκος*, quod alii sapientiam, alii sensum, alii affectum, alii studium carnis interpretantur) legi Dei non subjiciatur. Et, quanquam renatis et credentibus nulla, propter Christum, est condemnatio, peccati tamen in sese rationem habere concupiscentiam, fatetur Apostolus.

X. *De libero Arbitrio.*

EA est hominis post lapsum Adæ conditio, ut sese, naturalibus suis viribus et bonis operibus, ad fidem, et invocationem Dei convertere ac præparare non possit. Quare, absque gratia Dei (quæ per Christum est) nos præveniente, ut velimus, et cooperante, dum volumus, ad pietatis opera facienda, quæ Deo grata sunt, et accepta, nihil valemus.

XI. *De Hominis Justificatione.*

TANTUM propter meritum Domini ac Servatoris nostri, Jesu Christi, per fidem, non propter opera et merita nostra, justi coram Deo reputamur. Quare sola fide nos justificari doctrina est saluberrima, ac consolationis plenissima, ut, in Homilia de Justificatione Hominis, fusius explicatur.

XII. *De bonis Operibus.*

BONA opera, quæ sunt fructus fidei, et justificatos sequuntur, quanquam peccata nostra expiare, et divini judicii severitatem ferre non possunt; Deo tamen grata sunt, et accepta in Christo; atque ex vera et viva fide necessario profluunt, ut plane ex illis æque fides viva cognosci possit, atque arbor ex fructu judicari.

XIII. *De Operibus ante Justificationem.*

OPERA, quæ fiunt ante gratiam Christi, et spiritus ejus afflatum, cum ex fide Jesu Christi non prodeant, minime Deo grata sunt, neque gratiam (ut multi vocant) de congruo merentur. Immo, cum non sint facta ut Deus illa fieri voluit et præcepit, peccati rationem habere non dubitamus.

XIV. *De Operibus Supererogationis.*

OPERA, quæ supererogationis appellant, non possunt sine arrogantia et impietate prædicari. Nam illis declarant homines, non tantum se Deo reddere, quæ tenentur, sed plus in ejus gratiam facere, quam deberent; cum aperte Christus dicat: Cum feceritis omnia, quæcunque præcepta sunt vobis, dicite, Servi inutiles sumus.

XV. *De Christo, qui solus est sine Peccato.*

CHRISTUS, in nostræ naturæ veritate, per omnia similis factus est nobis, excepto peccato, a quo prorsus erat immunis, tum in carne, tum in spiritu. Venit, ut agnus absque macula esset, qui mundi peccata, per immolationem sui semel factam, tolleret; et peccatum (ut inquit Joannes) in eo non erat: sed nos reliqui, etiam baptizati, et in Christo regenerati, in multis tamen offendimus omnes. Et, si dixerimus, quia peccatum non habemus, nos ipsos seducimus; et veritas in nobis non est.

XVI. *De Peccato post Baptismum.*

NON omne peccatum mortale, post baptismum voluntarie perpetratum, est peccatum in Spiritum Sanctum, et irremissibile. Proinde lapsis a Baptismo in peccata locus pœnitentiæ non est negandus. Post acceptum Spiritum Sanctum, possumus a gratia data recedere, atque peccare, denuoque per gratiam Dei resurgere, ac resipiscere: ideoque illi damnandi sunt, qui se, quamdiu hic vivant, amplius non posse peccare affirmant, aut vere resipiscentibus veniæ locum denegant.

XVII. *De Prædestinatione, et Electione.*

PRÆDESTINATIO ad vitam est æternum Dei propositum, quo, ante jacta mundi fundamenta, suo consilio, nobis quidem occulto, constanter decrevit, eos, quos in Christo elegit ex hominum genere, a maledicto et exitio liberare, atque (ut vasa in honorem efficta), per Christum, ad æternam salutem adducere. Unde, qui tam præclaro Dei beneficio sunt donati, illi, spiritu ejus opportuno tempore operante, secundum propositum ejus vocantur: vocationi per gratiam parent; justificantur gratis; adoptantur in filios Dei: unigeniti ejus Jesu Christi imagini efficiuntur conformes: in bonis operibus sancte ambulant; et demum, ex Dei misericordia, pertingunt ad sempiternam felicitatem.

Quemadmodum prædestinationis et electionis nostræ in Christo pia consideratio, dulcis, suavis, et ineffabilis consolationis plena est, vere piis, et his qui sentiunt in se vim spiritus Christi, facta carnis, et membra quæ adhuc sunt super terram, mortificantem, animumque ad cœlestia et superna rapientem; tum quia fidem nostram, de æterna salute consequenda per Christum, plurimum stabilit, atque confirmat, tum quia amorem nostrum in Deum vehementer accendit: ita hominibus curiosis, carnalibus, et spiritu Christi destitutis, ob oculos perpetuo versari prædestinationis Dei sententiam, perniciosissimum est præcipitium, unde illos diabolus protrudit, vel in desperationem, vel in æque perniciosam impurissimæ vitæ securitatem.

Proinde promissiones divinas sic amplecti oportet, ut nobis in sacris literis generaliter propositæ sunt; et Dei voluntas in nostris actionibus ea sequenda est, quam in verbo Dei habemus diserte revelatam.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Articuli Religionis.

ANGLICANA.

ARTICLES OF RELIGION.

XVIII. *Of obtaining eternal Salvation only by the Name of Christ.*

THEY also are to be had accursed that presume to say, That every man shall be saved by the Law or Sect which he professeth, so that he be diligent to frame his life according to that law, and the light of Nature. For holy Scripture doth set out unto us only the Name of Jesus Christ, whereby men must be saved.

XIX. *Of the Church.*

THE visible Church of Christ is a congregation of faithful men, in the which the pure Word of God is preached, and the Sacraments be duly ministered according to Christ's ordinance in all those things that of necessity are requisite to the same.

As the Church of *Jerusalem*, *Alexandria*, and *Antioch*, have erred; so also the Church of *Rome* hath erred, not only in their living and manner of Ceremonies, but also in matters of Faith.

XX. *Of the Authority of the Church.*

THE Church hath power to decree Rites or Ceremonies, and authority in Controversies of Faith: And yet it is not lawful for the Church to ordain any thing that is contrary to God's Word written, neither may it so expound one place of Scripture, that it be repugnant to another. Wherefore, although the Church be a witness and a keeper of holy Writ, yet, as it ought not to decree any thing against the same, so besides the same ought it not to enforce any thing to be believed for necessity of Salvation.

XXI. *Of the Authority of General Councils.*

GENERAL Councils may not be gathered together without the commandment and will of Princes. And when they be gathered together, (forasmuch as they be an assembly of men, whereof all be not governed with the Spirit and Word of God,) they may err, and sometimes have erred, even in things pertaining unto God. Wherefore things ordained by them as necessary to salvation have neither strength nor authority, unless it may be declared that they be taken out of holy Scripture.

XXII. *Of Purgatory.*

THE Romish Doctrine concerning Purgatory, Pardons, Worshipping and Adoration, as well of Images as of Reliques, and also Invocation of Saints, is a fond thing vainly invented, and grounded upon no warranty of Scripture, but rather repugnant to the Word of God.

XXIII. *Of ministering in the Congregation.*

IT is not lawful for any man to take upon him the office of publick preaching, or ministering the Sacraments in the Congregation, before he be lawfully called, and sent to execute the same. And those we ought to judge lawfully called and sent, which be chosen and called to this work by men who have publick authority given unto them in the Congregation, to call and send Ministers into the Lord's vineyard.

XXIV. *Of speaking in the Congregation in such a tongue as the people understandeth.*

IT is a thing plainly repugnant to the Word of God, and the custom of the Primitive Church, to have publick Prayer in the Church, or to minister the Sacraments in a tongue not understanded of the people.

XXV. *Of the Sacraments.*

SACRAMENTS ordained of Christ be not only badges or tokens of Christian men's profession, but rather they be certain sure witnesses, and effectual signs of grace, and God's good will towards us, by the which he doth work invisibly in us, and doth not only quicken, but also strengthen and confirm our Faith in him.

There are two Sacraments ordained of Christ our Lord in the Gospel, that is to say, Baptism, and the Supper of the Lord.

Those five commonly called Sacraments, that is to say, Confirmation, Penance, Orders, Matrimony, and Extreme Unction, are not to be counted for Sacraments of the Gospel, being such as have grown partly of the corrupt following of the Apostles, partly are states of life allowed in the Scriptures; but yet have not like nature of Sacraments with Baptism, and the Lord's Supper, for that they have not any visible sign or ceremony ordained of God.

The Sacraments were not ordained of Christ to be gazed upon, or to be carried about, but that we should duly use them. And in such only as worthily receive the same they have a wholesome effect or operation: but they that receive them unworthily purchase to themselves damnation, as Saint *Paul* saith.

XXVI. *Of the Unworthiness of the Ministers, which hinders not the effect of the Sacrament.*

ALTHOUGH in the visible Church the evil be ever mingled with the good, and sometimes the evil have chief authority in the Ministration of the Word and Sacraments, yet forasmuch as they do not the same in their own name, but in Christ's, and do minister by his commission and authority, we may use their Ministry, both in hearing the Word of God, and in receiving of the Sacraments. Neither is the effect of Christ's ordinance taken away by their wickedness, nor the grace of God's gifts diminished from such as by faith and rightly do receive the Sacraments ministered unto them; which be effectual, because of Christ's institution and promise, although they be ministered by evil men.

Nevertheless, it appertaineth to the discipline of the Church, that enquiry be made of evil Ministers, and that they be accused by those that have knowledge of their offences; and finally being found guilty, by just judgement be deposed.

XXVII. *Of Baptism.*

BAPTISM is not only a sign of profession, and mark of difference, whereby Christian men are discerned from others that be not

LATINA.

ARTICULI RELIGIONIS.

XVIII. *De speranda æterna Salute tantum in Nomine Christi.*

SUNT et illi anathematizandi, qui dicere audent unumquemque, in lege aut secta quam profitetur, esse servandum, modo juxta illam, et lumen naturæ, accurate vixerit, cum sacræ literæ tantum Jesu Christi nomen prædicent, in quo salvos fieri homines oporteat.

XIX. *De Ecclesia.*

ECCLESIA Christi visibilis est cœtus fidelium, in quo verbum Dei purum prædicatur, et sacramenta (quoad ea quæ necessario exigantur) juxta Christi institutum recte administrantur. Sicut erravit Ecclesia Hierosolymitana, Alexandrina, et Antiochena; ita et erravit Ecclesia Romana, non solum quoad agenda, et cærimoniarum ritus, verum in iis etiam quæ credenda sunt.

XX. *De Ecclesiæ Auctoritate.*

HABET Ecclesia ritus sive cærimonias statuendi jus, et in fidei controversiis auctoritatem; quamvis Ecclesiæ non licet quidquam instituere, quod verbo Dei scripto adversetur; nec unum scripturæ locum sic exponere potest, ut alteri contradicat. Quare, licet Ecclesia sit divinorum librorum testis et conservatrix; attamen, ut adversus eos nihil decernere, ita, præter illos, nihil credendum de necessitate salutis debet obtrudere.

XXI. *De Auctoritate Conciliorum generalium.*

GENERALIA concilia, sine jussu et voluntate principum, congregari non possunt; et, ubi convenerint, quia ex hominibus constant, qui non omnes spiritu et verbo Dei reguntur, et errare possunt, et interdum erraruut, etiam in his quæ ad Deum pertinent: ideoque, quæ ab illis constituuntur, ut ad salutem necessaria, neque robur habent, neque auctoritatem, nisi ostendi possint e sacris literis esse desumpta.

XXII. *De Purgatorio.*

DOCTRINA Romanensium de purgatorio, de indulgentiis, de veneratione et adoratione, tum imaginum, tum reliquiarum, necnon de invocatione Sanctorum, res est futilis, inaniter conficta; et nullis Scripturarum testimoniis innititur: immo verbo Dei contradicit.

XXIII. *De Ministrando in Ecclesia.*

NON licet cuiquam sumere sibi munus publice prædicandi, aut administrandi Sacramenta in Ecclesia, nisi prius fuerit ad hæc obeunda legitime vocatus et missus. Atque illos legitime vocatos et missos existimare debemus, qui per homines, quibus potestas vocandi ministros, atque mittendi in vineam Domini, publice concessa est in Ecclesia, co-optati fuerint, et adsciti in hoc opus.

XXIV. *De loquendo in Ecclesia Lingua quam populus intelligit.*

LINGUA populo non intellecta publicas in Ecclesia preces peragere, aut Sacramenta administrare, verbo Dei, et primitivæ Ecclesiæ consuetudini, plane repugnat.

XXV. *De Sacramentis.*

SACRAMENTA, a Christo instituta, non tantum sunt notæ professionis Christianorum, sed certa quædam potius testimonia, et efficacia signa gratiæ, atque bonæ in nos voluntatis Dei, per quæ invisibiliter ipse in nos operatur, nostramque fidem in se non solum excitat, verum etiam confirmat.

Duo a Christo Domino nostro in Evangelio instituta sunt Sacramenta, scilicet Baptismus, et Cœna Domini.

Quinque illa, vulgo nominata Sacramenta, scilicet, Confirmatio, Pœnitentia, Ordo, Matrimonium, et Extrema Unctio, pro Sacramentis Evangelicis habenda non sunt, ut quæ partim a prava Apostolorum imitatione profluxerunt, partim vitæ status sunt, in Scripturis quidem probati; sed Sacramentorum eandem cum Baptismo et Cœna Domini rationem non habent, ut quæ signum aliquod visibile, seu cærimoniam, a Deo institutam, non habeant.

Sacramenta non in hoc instituta sunt a Christo, ut spectarentur, aut circumferrentur, sed ut rite illis uteremur; et, in iis duntaxat qui digne percipiunt, salutarem habent effectum. Qui vero indigne percipiunt, damnationem (ut inquit Paulus) sibi ipsis acquirunt.

XXVI. *De Vi Institutionum divinarum, quod eam non tollat Malitia Ministrorum.*

QUAMVIS, in Ecclesia visibili, bonis mali semper sint admixti, atque interdum ministerio verbi et Sacramentorum administrationi præsint: tamen, cum non suo, sed Christi nomine agant, ejusque mandato et auctoritate ministrent, illorum ministerio uti licet, cum in verbo Dei audiendo, tum in Sacramentis percipiendis. Neque, per illorum malitiam, effectus institutorum Christi tollitur, aut gratia donorum Dei minuitur, quoad eos qui fide et rite sibi oblata percipiunt; quæ, propter institutionem Christi et promissionem, efficacia sunt, licet per malos administrentur.

Ad Ecclesiæ tamen disciplinam pertinet, ut in malos ministros inquiratur, accusenturque ab his, qui eorum flagitia noverint, atque tandem, justo convicti judicio, deponantur.

XXVII. *De Baptismo.*

BAPTISMUS non est tantum professionis signum, ac discriminis nota, qua Christiani a non Christianis discernantur; sed etiam

LITURGIA POLYGLOTTA.

Articuli Religionis.

ANGLICANA.

ARTICLES OF RELIGION.

christened, but it is also a sign of Regeneration or new Birth, whereby, as by an instrument, they that receive Baptism rightly are grafted into the Church; the promises of forgiveness of sin, and of our adoption to be the sons of God by the Holy Ghost, are visibly signed and sealed: Faith is confirmed, and Grace increased by virtue of prayer unto God. The Baptism of young Children is in any wise to be retained in the Church, as most agreeable with the institution of Christ.

XXVIII. *Of the Lord's Supper.*

THE Supper of the Lord is not only a sign of the love that Christians ought to have among themselves one to another; but rather is a Sacrament of our Redemption by Christ's death: insomuch that to such as rightly, worthily, and with faith, receive the same, the Bread which we break is a partaking of the Body of Christ; and likewise the Cup of Blessing is a partaking of the Blood of Christ.

Transubstantiation (or the change of the substance of Bread and Wine) in the Supper of the Lord, cannot be proved by holy Writ; but is repugnant to the plain words of Scripture, overthroweth the nature of a Sacrament, and hath given occasion to many superstitions.

The Body of Christ is given, taken, and eaten, in the Supper, only after an heavenly and spiritual manner. And the mean whereby the Body of Christ is received and eaten in the Supper is Faith.

The Sacrament of the Lord's Supper was not by Christ's ordinance reserved, carried about, lifted up, or worshipped.

XXIX. *Of the Wicked which eat not the Body of Christ in the use of the Lord's Supper.*

THE Wicked, and such as be void of a lively faith, although they do carnally and visibly press with their teeth (as Saint *Augustine* saith) the Sacrament of the Body and Blood of Christ, yet in no wise are they partakers of Christ: but rather, to their condemnation, do eat and drink the sign or Sacrament of so great a thing.

XXX. *Of both kinds.*

THE Cup of the Lord is not to be denied to the Lay-people: for both the parts of the Lord's Sacrament, by Christ's ordinance and commandment, ought to be ministered to all Christian men alike.

XXXI. *Of the one Oblation of Christ finished upon the Cross.*

THE Offering of Christ once made is that perfect redemption, propitiation, and satisfaction, for all the sins of the whole world, both original and actual; and there is none other satisfaction for sin, but that alone. Wherefore the sacrifices of Masses, in the which it was commonly said, that the Priest did offer Christ for the quick and the dead, to have remission of pain or guilt, were blasphemous fables, and dangerous deceits.

XXXII. *Of the Marriage of Priests.*

BISHOPS, Priests, and Deacons, are not commanded by God's Law, either to vow the estate of single life, or to abstain from marriage: therefore it is lawful for them, as for all other Christian men, to marry at their own discretion, as they shall judge the same to serve better to godliness.

XXXIII. *Of excommunicate Persons, how they are to be avoided.*

THAT person which by open denunciation of the Church is rightly cut off from the unity of the Church, and excommunicated, ought to be taken of the whole multitude of the faithful, as an Heathen and Publican, until he be openly reconciled by penance, and received into the Church by a Judge that hath authority thereunto.

XXXIV. *Of the Traditions of the Church.*

IT is not necessary that Traditions and Ceremonies be in all places one, and utterly like; for at all times they have been divers, and may be changed according to the diversities of countries, times, and men's manners, so that nothing be ordained against God's Word. Whosoever through his private judgment, willingly and purposely, doth openly break the traditions and ceremonies of the Church, which be not repugnant to the Word of God, and be ordained and approved by common authority, ought to be rebuked openly, (that others may fear to do the like,) as he that offendeth against the common order of the Church, and hurteth the authority of the Magistrate, and woundeth the consciences of the weak brethren.

Every particular or national Church hath authority to ordain, change, and abolish, ceremonies or rites of the Church ordained only by man's authority, so that all things be done to edifying.

XXXV. *Of the Homilies.*

THE second Book of Homilies, the several titles whereof we have joined under this Article, doth contain a godly and wholesome Doctrine, and necessary for these times, as doth the former Book of Homilies, which were set forth in the time of *Edward* the Sixth; and therefore we judge them to be read in Churches by the Ministers, diligently and distinctly, that they may be understanded of the people.

Of the Names of the Homilies.

1 *OF the right Use of the Church.*
2 *Against peril of Idolatry.*
3 *Of repairing and keeping clean of Churches.*
4 *Of good Works: first of Fasting.*
5 *Against Gluttony and Drunkenness.*
6 *Against Excess of Apparel.*
7 *Of Prayer.*
8 *Of the Place and Time of Prayer.*
9 *That Common Prayers and Sacraments ought to be ministered in a known tongue.*
10 *Of the reverend estimation of God's Word.*
11 *Of Alms-doing.*
12 *Of the Nativity of Christ.*
13 *Of the Passion of Christ.*
14 *Of the Resurrection of Christ.*
15 *Of the worthy receiving of the Sacrament of the Body and Blood of Christ.*
16 *Of the Gifts of the Holy Ghost.*

LATINA.

ARTICULI RELIGIONIS.

est signum regenerationis, per quod, tanquam per instrumentum, recte baptismum suscipientes, Ecclesiæ inseruntur; promissiones de remissione peccatorum, atque adoptione nostra in filios Dei per Spiritum Sanctum, visibiliter obsignantur, fides confirmatur, et vi divinæ invocationis gratia augetur.

Baptismus parvulorum omnino in Ecclesia retinendus est, ut qui cum Christi institutione optime congruat.

XXVIII. *De Cœna Domini.*

CŒNA Domini non est tantum signum mutuæ benevolentiæ Christianorum inter sese; verum potius est Sacramentum nostræ, per mortem Christi, redemptionis.

Atque adeo, rite, digne, et cum fide sumentibus, panis, quem frangimus, est communicatio corporis Christi: similiter poculum benedictionis est communicatio sanguinis Christi.

Panis et vini Transubstantiatio in Eucharistia ex sacris literis probari non potest: sed apertis Scripturæ verbis adversatur; Sacramenti naturam evertit, et multarum superstitionum dedit occasionem.

Corpus Christi datur, accipitur, et manducatur, in Cœna, tantum cœlesti et spirituali ratione. Medium autem, quo corpus Christi accipitur et manducatur in Cœna, fides est.

Sacramentum Eucharistiæ, ex institutione Christi, non servabatur, circumferebatur, elevabatur, nec adorabatur.

XXIX. *De Manducatione Corporis Christi, et impios illud non manducare.*

IMPII, et fide viva destituti, licet carnaliter et visibiliter (ut Augustinus loquitur) corporis et sanguinis Christi Sacramentum dentibus premant, nullo tamen modo Christi participes efficiuntur. Sed potius tantæ rei Sacramentum, seu symbolum, ad judicium sibi manducant et bibunt.

XXX. *De utraque Specie.*

CALIX Domini laïcis non est denegandus. Utraque enim pars Dominici Sacramenti, ex Christi institutione et præcepto, omnibus Christianis ex æquo administrari debet.

XXXI. *De unica Christi Oblatione in Cruce perfecta.*

OBLATIO Christi, semel facta, perfecta est redemptio, propitiatio, et satisfactio pro omnibus peccatis totius mundi, tam originalibus, quam actualibus. Neque, præter illam unicam, est ulla alia pro peccatis expiatio; unde Missarum sacrificia, quibus, vulgo dicebatur, sacerdotem offerre Christum in remissionem pœnæ aut culpæ, pro vivis et defunctis, blasphema figmenta sunt, et perniciosæ imposturæ.

XXXII. *De Conjugio Sacerdotum.*

EPISCOPIS, presbyteris, et diaconis, nullo mandato divino præceptum est, ut aut cœlibatum voveant, aut a matrimonio abstineant. Licet igitur etiam illis, ut cæteris omnibus Christianis, ubi hoc ad pietatem magis facere judicaverint, pro suo arbitratu matrimonium contrahere.

XXXIII. *De Excommunicatis vitandis.*

QUI per publicam Ecclesiæ denuntiationem rite ab unitate Ecclesiæ præcisus est, et excommunicatus, is ab universa fidelium multitudine (donec per pœnitentiam publice reconciliatus fuerit arbitrio judicis competentis) habendus est tanquam ethnicus et publicanus.

XXXIV. *De Traditionibus Ecclesiasticis.*

TRADITIONES atque cærimonias easdem non omnino necessarium est esse ubique, aut prorsus consimiles. Nam et variæ semper fuerunt, et mutari possunt, pro regionum, temporum, et morum diversitate, modo nihil contra verbum Dei instituatur.

Traditiones et cærimonias Ecclesiasticas, quæ cum verbo Dei non pugnant, et sunt auctoritate publica institutæ atque probatæ, quisquis privato consilio, volens, et data opera, publice violaverit, is, ut qui peccat in publicum ordinem Ecclesiæ, quique lædit auctoritatem magistratus, et qui infirmorum fratrum conscientias vulnerat, publice, ut cæteri timeant, arguendus est.

Quælibet Ecclesia particularis, sive nationalis, auctoritatem habet instituendi, mutandi, aut abrogandi cærimonias, aut ritus Ecclesiasticos, humana tantum auctoritate institutos, modo omnia ad ædificationem fiant.

XXXV. *De Homiliis.*

TOMUS secundus Homiliarum, quarum singulos titulos huic articulo subjunximus, continet piam et salutarem doctrinam, et his temporibus necessariam, non minus quam prior tomus Homiliarum, quæ editæ sunt tempore Edvardi sexti: itaque eas in Ecclesiis per ministros diligenter, et clare, ut a populo intelligi possint, recitandas esse judicavimus.

De Nominibus Homiliarum.

OF the right use of the Church.
Against peril of Idolatry.
Of repairing and keeping clean of Churches.
Of good Works: first of Fasting.
Against Gluttony and Drunkenness.
Against Excess of Apparel.
Of Prayer.
Of the Place and Time of Prayer.
That Common Prayers and Sacraments ought to be ministered in a known Tongue.
Of the reverent Estimation of God's Word.
Of Alms-doing.
Of the Nativity of Christ.
Of the Passion of Christ.
Of the Resurrection of Christ.
Of the worthy receiving of the Sacrament of the Body and Blood of Christ.
Of the Gifts of the Holy Ghost.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Articuli Religionis.

ANGLICANA.

ARTICLES OF RELIGION.

17 *For the Rogation-days.*
18 *Of the state of Matrimony.*
19 *Of Repentance.*
20 *Against Idleness.*
21 *Against Rebellion.*

XXXVI. *Of Consecration of Bishops and Ministers.*

THE Book of Consecration of Archbishops and Bishops, and Ordering of Priests and Deacons, lately set forth in the time of *Edward* the Sixth, and confirmed at the same time by authority of Parliament, doth contain all things necessary to such Consecration and Ordering: neither hath it any thing, that of itself is superstitious and ungodly. And therefore whosoever are consecrated or ordered according to the Rites of that Book, since the second year of the forenamed King *Edward* unto this time, or hereafter shall be consecrated or ordered according to the same Rites; we decree all such to be rightly, orderly, and lawfully consecrated and ordered.

XXXVII. *Of the Civil Magistrates.*

THE King's Majesty hath the chief power in this Realm of *England*, and other his Dominions, unto whom the chief Government of all Estates of this Realm, whether they be Ecclesiastical or Civil, in all causes doth appertain, and is not, nor ought to be, subject to any foreign Jurisdiction.

Where we attribute to the King's Majesty the chief government, by which Titles we understand the minds of some slanderous folks to be offended; we give not to our Princes the ministering either of God's Word, or of the Sacraments, the which thing the Injunctions also lately set forth by *Elizabeth* our Queen do most plainly testify; but that only prerogative, which we see to have been given always to all godly Princes in holy Scriptures by God himself; that is, that they should rule all states and degrees committed to their charge by God, whether they be Ecclesiastical or Temporal, and restrain with the civil sword the stubborn and evil doers.

The Bishop of *Rome* hath no jurisdiction in this Realm of *England*.

The Laws of the Realm may punish Christian men with death, for heinous and grievous offences.

It is lawful for Christian men, at the commandment of the Magistrate, to wear weapons, and serve in the wars.

XXXVIII. *Of Christian men's Goods, which are not common.*

THE Riches and Goods of Christians are not common, as touching the right, title, and possession of the same, as certain Anabaptists do falsely boast. Notwithstanding, every man ought, of such things as he possesseth, liberally to give alms to the poor, according to his ability.

XXXIX. *Of a Christian man's Oath.*

AS we confess that vain and rash swearing is forbidden Christian men by our Lord Jesus Christ, and *James* his Apostle, so we judge, that Christian Religion doth not prohibit, but that a man may swear when the Magistrate requireth, in a cause of faith and charity, so it be done according to the Prophet's teaching, in justice, judgement, and truth.

THE RATIFICATION.

THIS Book of Articles before rehearsed, is again approved, and allowed to be holden and executed within the Realm, by the assent and consent of our Sovereign Lady *ELIZABETH*, by the grace of God, of England, France, and Ireland, Queen, Defender of the Faith, &c. Which Articles were deliberately read, and confirmed again by the subscription of the hands of the Archbishops and Bishops of the Upper-house, and by the subscription of the whole Clergy of the Nether-house in their Convocation, in the Year of our Lord 1571.

A TABLE OF THE ARTICLES.

1. *OF Faith in the Holy Trinity.*
2. *Of Christ the Son of God.*
3. *Of his going down into Hell.*
4. *Of his Resurrection.*
5. *Of the Holy Ghost.*
6. *Of the Sufficiency of the Scripture.*
7. *Of the Old Testament.*
8. *Of the Three Creeds.*
9. *Of Original or Birth-sin.*
10. *Of Free-will.*
11. *Of Justification.*
12. *Of Good Works.*
13. *Of Works before Justification.*
14. *Of Works of Supererogation.*
15. *Of Christ alone without Sin.*
16. *Of Sin after Baptism.*
17. *Of Predestination and Election.*
18. *Of Obtaining Salvation by Christ.*
19. *Of the Church.*
20. *Of the Authority of the Church.*
21. *Of the Authority of General Councils.*
22. *Of Purgatory.*
23. *Of Ministering in the Congregation.*
24. *Of speaking in the Congregation.*
25. *Of the Sacraments.*
26. *Of the Unworthiness of Ministers.*
27. *Of Baptism.*
28. *Of the Lord's Supper.*
29. *Of the Wicked, which eat not the Body of Christ.*
30. *Of both kinds.*
31. *Of Christ's one Oblation.*
32. *Of the Marriage of Priests.*
33. *Of excommunicate Persons.*
34. *Of the Traditions of the Church.*
35. *Of the Homilies.*
36. *Of Consecrating of Ministers.*
37. *Of Civil Magistrates.*
38. *Of Christian men's Goods.*
39. *Of a Christian man's Oath.*
The Ratification.

LATINA.

ARTICULI RELIGIONIS.

For the Rogation days.
Of the State of Matrimony.
Of Repentance.
Against Idleness.
Against Rebellion.

XXXVI. *De Episcoporum et Ministrorum Consecratione.*

LIBELLUS de Consecratione Archiepiscorum et Episcoporum, et de Ordinatione Presbyterorum et Diaconorum, editus nuper temporibus *Edvardi* VI. et auctoritate Parliamenti illis ipsis temporibus confirmatus, omnia ad ejusmodi consecrationem et ordinationem necessaria continet; et nihil habet, quod, ex se, sit aut superstitiosum, aut impium. Itaque, quicunque juxta ritus illius libri consecrati aut ordinati sunt, ab anno secundo prædicti regis *Edvardi*, usque ad hoc tempus, aut in posterum juxta eosdem ritus consecrabuntur, aut ordinabuntur, rite atque ordine, atque legitime, statuimus esse, et fore, consecratos et ordinatos.

XXXVII. *De civilibus Magistratibus.*

REGIA Majestas in hoc Angliæ regno, ac cæteris ejus dominiis, summam habet potestatem, ad quam omnium statuum hujus regni, (sive illi Ecclesiastici sint, sive civiles) in omnibus causis, suprema gubernatio pertinet: et nulli externæ jurisdictioni est subjecta, nec esse debet.

Cum Regiæ Majestati summam gubernationem tribuimus, (quibus titulis intelligimus, animos quorundam calumniatorum offendi) non damus Regibus nostris aut verbi Dei, aut Sacramentorum, administrationem; quod etiam Injunctiones, ab *Elizabetha* Regina nostra nuper editæ, apertissime testantur: sed eam tantum prærogativam, quam in sacris Scripturis, a Deo ipso, omnibus piis Principibus videmus semper fuisse attributam; hoc est, ut omnes status atque ordines, fidei suæ a Deo commissos, (sive illi Ecclesiastici sint, sive civiles) in officio contineant; et contumaces ac delinquentes gladio civili coerceant.

Romanus pontifex nullam habet jurisdictionem in hoc regno Angliæ.

Leges regni possunt Christianos, propter capitalia et gravia crimina, morte punire.

Christianis licet, ex mandato magistratus, arma portare, et justa bella administrare.

XXXVIII. *De illicita Bonorum Communicatione.*

FACULTATES et bona Christianorum non sunt communia, quoad jus et possessionem, ut quidam Anabaptistæ falso jactant. Debet tamen quisque, de his quæ possidet, pro facultatum ratione, pauperibus eleemosynas benigne distribuere.

XXXIX. *De Jurejurando.*

QUEMADMODUM juramentum vanum et temerarium a Domino nostro Jesu Christo, et Apostolo ejus Jacobo, Christianis hominibus interdictum esse fatemur: ita Christianorum Religionem minime prohibere censemus, quin, jubente magistratu, in causa fidei et caritatis jurare liceat, modo id fiat juxta Prophetæ doctrinam, in justitia, in judicio, et veritate.

CONFIRMATIO ARTICULORUM.

HIC liber antedictorum Articulorum jam denuo approbatus est, per assensum et consensum Serenissimæ Reginæ *Elizabethæ*, Dominæ nostræ, Dei gratia, Angliæ, Franciæ, et Hiberniæ Reginæ, defensoris fidei, &c. retinendus, et per totum Regnum Angliæ exsequendus. Qui Articuli et lecti sunt, et denuo confirmati, subscriptione D. Archiepiscopi et Episcoporum superioris domus, et totius Cleri inferioris domus, in Convocatione, Anno Domini, 1571.

INDEX ARTICULORUM.

1. *DE Fide in sacro-sanctam Trinitatem.*
2. *De Verbo, sive Filio Dei, qui verus homo factus est.*
3. *De Descensu Christi ad Inferos.*
4. *De Resurrectione Christi.*
5. *De Spiritu Sancto.*
6. *De divinis Scripturis, quod sufficiant ad salutem.*
7. *De Veteri Testamento.*
8. *De tribus Symbolis.*
9. *De Peccato Originali.*
10. *De libero Arbitrio.*
11. *De Hominis Justificatione.*
12. *De bonis Operibus.*
13. *De Operibus ante Justificationem.*
14. *De Operibus Supererogationis.*
15. *De Christo, qui solus est sine Peccato.*
16. *De Peccato post Baptismum.*
17. *De Prædestinatione, et Electione.*
18. *De speranda æterna Salute tantum in Nomine Christi.*
19. *De Ecclesia.*
20. *De Ecclesiæ Auctoritate.*
21. *De Auctoritate Conciliorum generalium.*
22. *De Purgatorio.*
23. *De Ministrando in Ecclesia.*
24. *De loquendo in Ecclesia Lingua quam populus intelligit.*
25. *De Sacramentis.*
26. *De Vi Institutionum divinarum, quod eam non tollat Malitia Ministrorum*
27. *De Baptismo.*
28. *De Cœna Domini.*
29. *De Manducatione Corporis Christi, et impios illud non manducare.*
30. *De utraque Specie.*
31. *De unica Christi Oblatione in Cruce perfecta.*
32. *De Conjugio Sacerdotum.*
33. *De Excommunicatis vitandis.*
34. *De Traditionibus Ecclesiasticis.*
35. *De Homiliis.*
36. *De Episcoporum et Ministrorum Consecratione.*
37. *De civilibus Magistratibus.*
38. *De Bonorum Communicatione.*
39. *De Jurejurando.*
Confirmatio Articulorum.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordinatio Diaconorum.

ANGLICANA.

THE FORM OR MANNER OF
MAKING, ORDAINING, AND CONSECRATING OF
BISHOPS, PRIESTS, AND DEACONS,
ACCORDING TO THE ORDER OF
THE UNITED CHURCH OF ENGLAND AND IRELAND.

THE PREFACE.

"IT is evident unto all men diligently reading the holy Spripture and ancient Authors, "that from the Apostles' time there have been these Orders of Ministers in Christ's "Church; Bishops, Priests, and Deacons. Which Officers were evermore had in such "reverend estimation, that no man might presume to execute any of them, except he "were first called, tried, examined, and known to have such qualities as are requisite "for the same; and also by Publick Prayer, with Imposition of Hands, were approved "and admitted thereunto by lawful Authority. And therefore, to the intent that these "Orders may be continued, and reverently used and esteemed, in the *United Church of "England and Ireland;* no man shall be accounted or taken to be a lawful Bishop, Priest, "or Deacon, in the *United Church of England and Ireland*, or suffered to execute any of "the said Functions, except he be called, tried, examined, and admitted thereunto, ac-"cording to the Form hereafter following, or hath had formerly Episcopal Consecration "or Ordination.

"And none shall be admitted a Deacon, except he be Twenty-three years of age, un-"less he have a Faculty. And every man which is to be admitted a Priest shall be full "Four-and-twenty years old. And every man which is to be ordained or consecrated "Bishop shall be fully Thirty years of age.

"And the Bishop knowing either by himself, or by sufficient testimony, any Person "be a man of virtuous conversation, and without crime; and, after examination and "trial, finding him learned in the Latin Tongue, and sufficiently instructed in holy "Scripture, may at the Times appointed in the Canon, or else, on urgent occasion, upon "some other Sunday or Holy-day, in the face of the Church, admit him a Deacon, in "such Manner and Form as hereafter followeth."

THE FORM AND MANNER
OF
MAKING OF DEACONS.

When the day appointed by the Bishop is come, after Morning Prayer is ended, there shall be a Sermon or Exhortation, declaring the Duty and Office of such as come to be admitted Deacons; how necessary that Order is in the Church of Christ, and also, how the people ought to esteem them in their Office.

First, the Archdeacon, or his Deputy, shall present unto the Bishop (sitting in his chair near to the holy Table) such as desire to be ordained Deacons, (each of them being decently habited,) saying these words,

REVEREND Father in God, I present unto you these persons present, to be admitted Deacons.

The Bishop. Take heed that the persons, whom ye present unto us, be apt and meet, for their learning and godly conversation, to exercise their Ministry duly to the honour of God, and the edifying of his Church.

The Archdeacon shall answer,

I have enquired of them, and also examined them, and think them so to be.

Then the Bishop shall say unto the people:

BRETHREN, if there be any of you who knoweth any impediment, or notable Crime, in any of these persons presented to be ordered Deacons, for the which he ought not to be admitted to that Office, let him come forth in the Name of God, and show what the crime or impediment is.

And if any great Crime or Impediment be objected, the Bishop shall surcease from Ordering that person, until such time as the party accused shall be found clear of that Crime.

Then the Bishop (commending such as shall be found meet to be ordered to the Prayers of the congregation), shall, with the Clergy and people present, sing or say the Litany, with the Prayers as followeth.

The Litany and Suffrages.

O GOD the Father, of heaven: have &c.

[*After the Supplication for Bishops, Priests, and Deacons, and before the Supplication for the Lords of the Council, insert the following.*]

That it may please thee to bless these thy servants, now to be admitted to the Order of Deacons [*or Priests,*] and to pour thy grace upon them; that they may duly execute their Office, to the edifying of thy Church, and the glory of thy holy Name.

We beseech thee to hear us, good Lord.

LATINA.

FORMA ET MODUS
FACIENDI, ORDINANDI, ET CONSECRANDI
EPISCOPOS, PRESBYTEROS, ET DIACONOS,
JUXTA RITUM
ECCLESIÆ ANGLICANÆ.

PRÆFATIO.

CUIVIS sacras Scripturas et veteres Scriptores accurate perlegenti perspicuum est, jam inde a tempore Apostolorum, hosce in Ecclesia Christi Ministrorum Ordines extitisse, Episcopos, Presbyteros, Diaconos. Quæ quidem munia tanti semper tamque reverenter habita sunt, ut nemini unquam jus fasve fuerit ullo eorum fungi, nisi qui prius vocatus, examinatus, et probatus esset, pro eoque habitus, qui dotibus esset idoneis præditus ad illud rite obeundum; idque post approbationem et admissionem a legitima Potestate, cum oratione publica, et manuum impositione. Quapropter, ut iidem sacri Ordines servari, usurpari, reverentiæque debitam in posterum consequi valeant in Ecclesia *Anglicana;* nemo, pro legitimo Episcopo, Presbytero, aut Diacono, habebitur, nec ullo horum munerum fungendi licentiam habebit, nisi qui vocatus, examinatus, probatus, atque admissus ad illa fuerit, juxta sequentem formulam, aut sane Episcopalem Ordinationem, sive Consecrationem, prius habuerit.

Neque quisquam ad Diaconatus Ordinem admittetur, (nisi impetrata Dispensatione) qui non attigerit annum ætatis vicesimum tertium. Siquis autem Presbyter ordinabitur, eum oportebit annum vicesimum quartum complevisse. Annum vero trigesimum superabit omnis ordinandus seu consecrandus in Episcopum.

Episcopus autem, cum vel ipse, aut ex aliorum sufficiente testimonio, compertum habuerit, virum aliquem probe honesteque atque inculpate vitam instituisse, eumque, post examinationem ac probationem, linguam Latinam callere, atque in sacris Scripturis satis eruditum esse, illum, temporibus in Canone præstitutis, aut vero (re ita postulante) aliqua alia Die Dominica aut Feria, poterit ad Diaconatum admittere coram Ecclesia, juxta Modum et Formulam sequentem.

FORMA ET MODUS
ORDINANDI
DIACONOS.

¶ *Die ad hoc ab Episcopo præstituta, post Preces Matutinas, habebitur concio aut exhortatio, qua, quid sit eorum munus atque officium qui sunt ad Diaconatum admittendi, edisseretur; quamque necessarius sit hic Ordo in Ecclesia Christi, ut et quanti eos facere debeat populus in hocce suo munere.*

¶ *Ante omnia, Archidiaconus, aut qui illius vices obibit, Episcopo (in cathedra sedenti juxta mensam Domini) eos, qui in Diaconos cupiunt ordinari, singulos decentem vestem indutos, præsentabit in hæc verba.*

REVERENDE in Christo pater, hos adstantes hic viros tibi trado, ad Diaconatus Officium admittendos.

Episcopus. Vide, ut, quos nobis tradis, viri sint cum doctrina tum moribus idoneis instructi ad ministerium suum rite obeundum, in honorem Dei, et Ecclesiæ ædificationem.

Archidiaconus respondebit:

In eos inquisivi; ipsos etiam examinavi; mihique videntur ita comparati.

Tum Episcopus ad Populum:

FRATRES, si cui vestrum compertum est, quemquam ex hisce viris qui nunc nobis traditi sunt ad Diaconatus Ordinem admittendi, impedimento quopiam teneri, aut notabili aliquo crimine laborare, quominus eum fas sit ad hoc munus admitti; prodeat in Nomine Dei, et illud, quicquid sit criminis aut impedimenti, palam faciat.

¶ *Quod si insigne aliquod crimen aut impedimentum objiciatur, ab illius Ordinatione (cui crimen aut impedimentum ejusmodi fuerit objectum) supersedebit Episcopus, usque dum ab objecto crimine se purgaverit.*

¶ *Tum Episcopus (iis qui digni visi fuerint qui ordinentur, sacri cœtus precibus commendatis) una cum Clero et Populo tum præsente, Litaniam, cum Precibus, cantabit aut recitabit, in hunc modum.*

Litania, et Suffragia.

PATER de cœlis, Deus, miserere nobis,
[*et quæ sequuntur, ut in Liturgia.*]

Ut Episcopos, Presbyteros, et Diaconos, &c.

Ut hisce famulis tuis, ad Diaconatus, [*vel Presbyteratus*] Ordinem nunc admittendis, benedicere, et super eos gratiam tuam effundere digneris; ut munus suum rite obeant, ad Ecclesiæ tuæ ædificationem, et sancti tui Nominis gloriam;

Te rogamus, audi nos, Domine.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordinatio Diaconorum.

ANGLICANA.

THE ORDERING OF DEACONS.

Let us pray.

O GOD, merciful Father, that despisest not the sighing of a contrite heart, nor the desire of such as be sorrowful; Mercifully assist our prayers that we make before thee in all our troubles and adversities, whensoever they oppress us; and graciously hear us, that those evils, which the craft and subtilty of the devil or man worketh against us, be brought to nought; and by the providence of thy goodness they may be dispersed; that we thy servants, being hurt by no persecutions, may evermore give thanks unto thee in thy holy Church; through Jesus Christ our Lord.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thy Name's sake.

O GOD, we have heard with our ears, and our fathers have declared unto us, the noble works that thou didst in their days, and in the old time before them.

O Lord, arise, help us, and deliver us for thine honour.

Glory be to the Father, and to the Son: and to the Holy Ghost;

Answer. As it was in the beginning, is now, and ever shall be: world without end. Amen.

From our enemies defend us, O Christ.

Graciously look upon our afflictions.

Pitifully behold the sorrows of our hearts.

Mercifully forgive the sins of thy people.

Favourably with mercy hear our prayers.

O Son of David, have mercy upon us.

Both now and ever vouchsafe to hear us, O Christ.

Graciously hear us, O Christ; graciously hear us, O Lord Christ.

Priest. O Lord, let thy mercy be shewed upon us;

Answer. As we do put our trust in thee.

Let us pray.

WE humbly beseech thee, O Father, mercifully to look upon our infirmities; and for the glory of thy Name turn from us all those evils that we most righteously have deserved; and grant, that in all our troubles we may put our whole trust and confidence in thy mercy, and evermore serve thee in holiness and pureness of living, to thy honour and glory; through our only Mediator and Advocate, Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall be sung or said the Service for the Communion, with the Collect, Epistle, and Gospel, as followeth.

The Collect.

ALMIGHTY God, who by thy Divine Providence hast appointed divers Orders of Ministers in thy Church, and didst inspire thine Apostles to choose into the Order of Deacons the first Martyr Saint Stephen, with others; Mercifully behold these thy servants now called to the like Office and Administration; replenish them so with the truth of thy Doctrine, and adorn them with innocency of life, that, both by word and good example, they may faithfully serve thee in this Office, to the glory of thy Name, and the edification of thy Church; through the merits of our Saviour Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, now and for ever. *Amen.*

The Epistle. 1 Tim. iii. 8, [*to the 13th.*]

Or else this, out of the Sixth of the Acts of the Apostles.

Acts vi. 2, [*to the 7th.*]

And before the Gospel, the Bishop, sitting in his chair, shall cause the Oath of the King's Supremacy, and against the power and authority of all foreign Potentates, to be ministered unto every one of them that are to be Ordered.

The Oath *of the King's Sovereignty.*

I *A. B.* do swear, that I do from my heart abhor, detest, and abjure, as impious and heretical, that damnable Doctrine and Position, That Princes excommunicated or deprived by the Pope, or any Authority of the See of Rome, may be deposed or murdered by their Subjects, or any other whatsoever. And I do declare, that no foreign Prince, Person, Prelate, State, or Potentate, hath, or ought to have, any Jurisdiction, Power, Superiority, Pre-eminence, or Authority, Ecclesiastical or Spiritual, within this Realm. *So help me God.*

Then shall the Bishop examine every one of them that are to be Ordered, in the presence of the people, after this manner following.

DO you trust that you are inwardly moved by the Holy Ghost, to take upon you this Office and Ministration, to serve God for the promoting of his glory, and the edifying of his people?

Answer. I trust so.

The Bishop. Do you think that you are truly called, according to the Will of our Lord Jesus Christ, and the due Order of this Realm, to the Ministry of the Church?

Answer. I think so.

The Bishop. Do you unfeignedly believe all the Canonical Scriptures of the Old and New Testament?

The Answer. I do believe them.

The Bishop. Will you diligently read the same unto the people assembled in the Church where you shall be appointed to serve?

Answer. I will.

The Bishop. It appertaineth to the Office of a Deacon, in the Church where he shall be appointed to serve, to assist the Priest in divine Service, and specially when he ministereth the holy Communion, and to help him in the distribution thereof, and to read holy Scriptures and Homilies in the Church; and to instruct the youth in the Catechism; in the absence of the Priest to baptize infants, and to preach, if he be admitted thereto by the Bishop. And furthermore, it is his Office, where provision is so made, to search for the sick, poor, and impotent people of the Parish, to intimate their estates, names, and places where they dwell, unto the Curate, that by his exhortation they may be relieved with the alms of the Parishioners, or others. Will you do this gladly and willingly?

Answer. I will so do, by the help of God.

The Bishop. Will you apply all your diligence to frame and fashion your own lives, and the lives of your families, according to the Doctrine of Christ; and to make both yourselves and them, as much as in you lieth, wholesome examples of the flock of Christ?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

LATINA.

ORDINATIO DIACONORUM.

Oremus.

DEUS, Pater misericors! qui nec contriti cordis gemitum nec mœrentium affectum despicis, propitius adesto precibus nostris, quas tibi in omnibus afflictionibus et angustiis nostris effundimus, quotiescunque iis premimur: nosque clementer exaudi, ut mala ea omnia evanescant, quæ Diaboli aut hominum artes et insidiæ contra nos moliuntur; et consilio pietatis tuæ dissipentur; ut nos famuli tui, nullis infestationibus læsi, in sancta Ecclesia tua tibi gratias in æternum referamus, per Jesum Christum, Dominum nostrum.

Exsurge, Domine! adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum.

DEUS! auribus nostris audivimus, et patres nostri annuntiaverunt nobis, opera admiranda, quæ operatus es in diebus eorum, et in diebus antiquis.

Exsurge, Domine! adjuva nos, et libera nos propter honorem tuum.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto;

Responsio. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Ab inimicis nostris libera nos, Christe.

Respice clementer afflictiones nostras.

Misericorditer dolorem cordium nostrorum aspice.

Propitius esto peccatis populi tui.

Benigne et cum misericordia audi orationes nostras.

Fili David, miserere nostri.

Et nunc et semper dignare exaudire nos, o Christe.

Christe, exaudi nos clementer: exaudi nos clementer, o Domine, Jesu Christe!

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam;

Sicut speramus in te.

Oremus.

INFIRMITATES nostras, supplices quæsumus, o Pater, benigne respice; et, propter gloriam Nominis tui, mala ea omnia, quæ justissime sumus promeriti, a nobis averte; et præsta, ut, in cunctis adversitatibus nostris, omnem fiduciam nostram in misericordia tua collocemus, et tibi semper in puritate ac sanctitate vitæ serviamus, ad honorem et gloriam tuam, per Mediatorem et Advocatum nostrum unicum, Jesum Christum, Dominum nostrum. Amen.

¶ *Tum cantabitur aut recitabitur Officium sacræ Communionis, cum Collecta, Epistola, et Evangelio, prout sequitur.*

OMNIPOTENS Deus! cujus divina providentia cautum est ut varii sint ministerii ordines in Ecclesia tua constituti, quique Sancti tui Spiritus afflatu in Apostolorum tuorum mentem induxisti, ut S. Stephanum Protomartyrem deligerent, qui, cum aliis, in Diaconorum ordinem cooptaretur; hos famulos tuos, qui jam ad illud ipsum munus ac ministerium vocantur, benigne respice. Eos ita reple doctrinæ tuæ veritate, vitæque innocentia exorna, ut tibi in hoc officio, cum verbis tum probis exemplis, fidelem navent operam, ad nominis tui gloriam, et Ecclesiæ tuæ ædificationem, per merita Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit et regnat, in infinita sæcula. *Amen.*

Epistola, 1 Tim. iii. 8—13.

Aut hæc, Act. Apost. vi. 2—7.

¶ *Priusquam autem prælegatur Evangelium, Episcopus, sedens in cathedra, Juramentum de Primatu Regis, et contra potestatem et auctoritatem omnium principum exterorum, unicuique ordinando administrandum curabit.*

Jusjurandum de Primatu Regis.

EGO [*N.*] sanctissime dejero, me, ex intimo animi sensu, abominari, detestari, et abjurare (ut impium, scilicet, et hæreticum) exsecrabile illud dogma et effatum, quo fas esse statuitur, ut gentium rectores, a pontifice Romano, vel quavis ecclesiæ Romanæ potestate, excommunicati aut abdicati, imperio dejiciantur vel interficiantur, sive a suis ipsorum subditis, sive ab alio quopiam. Affirmo præterea, et testificor, nullum esse exterum principem, hominem, præsulem, civitatem, vel potestatem, cui ulla, in hoc regno, ecclesiastica vel spiritalis jurisdictio, potentia, majestas, præcellentia, aut dominatio, vel sit vel esse debeat. *Ita me Deus adjuvet.*

¶ *Tum singulos ordinandos, ad hunc modum, coram populo interrogabit:*

NUM persuasum habetis, vos intus Spiritus sancti instinctu moveri, ut hoc munus atque ministerium in vos suscipiatis, operam Deo navaturi, ad illius gloriam, et Ecclesiæ ædificationem promovendam?

Respondebit unusquisque. Ita persuasum habeo.

Episcopus. Num arbitramini, vos vere vocari secundum Domini nostri Jesu Christi voluntatem, et rectam hujus regni constitutionem, ad ministerium Ecclesiæ?

Respondebit. Sic arbitror.

Episcopus. An vos sincere atque ex animo creditis omnes tum Veteris tum Novi Testamenti Scripturas Canonicas?

Respondebit. Eas credo.

Episcopus. Num diligenter eas prælegetis populo congregato in ea Ecclesia, cui ministrandi munus vobis demandabitur?

Respondebit. Diligenter prælegam.

Episcopus. Diaconi officium est, in ea Ecclesia cui ministrandi munus ipsi demandabitur, ut adsit Presbytero sacra peragenti, maxime vero Cœnam Domini celebranti, ut sit adjutor in ea distribuenda. Quin et ipsi incumbit sacram Scripturam, Homiliasque in Ecclesia prælegere; Pueros in doctrina Catechetica instituere; Infantes, absente Presbytero, baptizare; necnon concionari, si ad id fuerit admissus ab Episcopo. Præterea ejus Officii est, ubi ita constitutum fuerit, exquirere ægrotos, pauperes, et infirmos Parochiæ, de eorum statu Parochum certiorem facere, eorumque nomina et domicilia indicare, ut, per illius exhortationem, parochianorum aliorumve eleemosynis subleventur. Estisne hæc omnia alacriter et ex animo præstaturi?

Respondebit. Ea præstaturus sum, juvante Deo.

Episcopus. Num omnem adhibebitis diligentiam, ut vestri familiarumque vestrarum mores ad normam doctrinæ Christi instituantur, utque tum vos tum illos (quantum in vobis erit) Ecclesiæ Christi præbeatis exempla salutaria?

Respondebit. Adhibebo, Domino adjuvante.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordinatio Diaconorum et Presbyterorum.

ANGLICANA.

THE ORDERING OF DEACONS.

The Bishop. Will you reverently obey your Ordinary, and other chief Ministers of the Church, and them to whom the charge and government over you is committed, following with a glad mind and will their godly admonitions.

Answer. I will endeavour myself, the Lord being my helper.

Then the Bishop laying his hands severally upon the head of every one of them, humbly kneeling before him, shall say,

TAKE thou Authority to execute the Office of a Deacon in the Church of God committed unto thee; In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen,

Then shall the Bishop deliver to every one of them the New Testament, saying,

TAKE thou Authority to read the Gospel in the Church of God, and to preach the same if thou be thereto licensed by the Bishop himself.

Then one of them, appointed by the Bishop, shall read the Gospel.

S. Luke xii. 35, [*to the* 38*th*.]

Then shall the Bishop proceed in the Communion, and all that are Ordered shall tarry, and receive the holy Communion the same day with the Bishop.

The Communion ended, after the last Collect, and immediately before the Benediction, shall be said these Collects following.

ALMIGHTY God, giver of all good things, who of thy great goodness hast vouchsafed to accept and take these thy servants unto the Office of Deacons in thy Church; Make them, we beseech thee, O Lord, to be modest, humble, and constant in their Ministration, to have a ready will to observe all spiritual Discipline; that they having always the testimony of a good conscience, and continuing ever stable and strong in thy Son Christ, may so well behave themselves in this inferior Office, that they may be found worthy to be called unto the higher Ministries in thy Church; through the same thy Son our Saviour Jesus Christ, to whom be glory and honour world without end. *Amen.*

PREVENT us, O Lord, in all our doings with thy most gracious favour, and further us with thy continual help; that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

THE peace of God, which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord: And the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost, be amongst you, and remain with you always. *Amen.*

And here it must be declared unto the Deacon, that he must continue in that Office of a Deacon the space of a whole year (except for reasonable causes it shall otherwise seem good unto the Bishop) to the intent he may be perfect, and well expert in the things appertaining to the Ecclesiastical

THE ORDERING OF PRIESTS.

Administration. In executing whereof, if he be found faithful and diligent, he may be admitted by his Diocesan to the Order of Priesthood, at the times appointed in the Canon; or else, on urgent occasion, upon some other Sunday, or Holy-day, in the face of the Church, in such Manner and Form as hereafter followeth.

THE FORM AND MANNER OF MAKING OF PRIESTS.

When the day appointed by the Bishop is come, after Morning Prayer is ended, there shall be a Sermon or Exhortation, declaring the Duty and Office of such as come to be admitted Priests; how necessary that Order is in the Church of Christ, and also how the people ought to esteem them in their Office.

First, the Archdeacon, or in his absence, one appointed in his stead, shall present unto the Bishop (sitting in his chair near to the holy Table) all them that shall receive the Order of Priesthood that day, (each of them being decently habited,) and say,

REVEREND Father in God, I present unto you these persons present, to be admitted to the Order of Priesthood.

The Bishop. Take heed that the persons, whom ye present unto us, be apt and meet, for their learning and godly conversation, to exercise their Ministry duly, to the honour of God, and the edifying of his Church.

The Archdeacon shall answer,

I have enquired of them, and also examined them, and think them so to be.

Then the Bishop shall say unto the people:

GOOD people, these are they whom we purpose, God willing, to receive this Day unto the holy Office of Priesthood: For after due examination we find not to the contrary, but that they be lawfully called to their Function and Ministry, and that they be persons meet for the same. But yet if there be any of you, who knoweth any Impediment, or notable Crime, in any of them, for the which he ought not to be received into this holy Ministry, let him come forth in the Name of God, and shew what the Crime or Impediment is.

And if any great Crime or Impediment be objected, the Bishop shall surcease from Ordering that person, until such time as the party accused shall be found clear of that Crime.

Then the Bishop (commending such as shall be found meet to be Ordered to the Prayers of the congregation) shall, with the Clergy and people present, sing or say the Litany, with the Prayers, as is before appointed in the Form of Ordering Deacons; save only, that, in the proper Suffrages there added, the word [Deacons] *shall be omitted, and the word* [Priests] *inserted instead of it.*

Then shall be sung or said the service for the Communion, with the Collect, Epistle, and Gospel, as followeth.

LATINA.

ORDINATIO DIACONORUM ET PRESBYTERORUM.

Episcopus. Num Ordinario vestro reverenter præstabitis obsequium, ut et præcipuis Ecclesiæ ministris, quorum curæ atque regimini subjecti estis, piis eorum admonitionibus alacriter atque ex animo obtemperantes?

Responsio. Dabo operam, Domino adjuvante.

¶ *Tunc Episcopus, unicuique, submisse genibus nixo, imposita in seriem manu, dicet:*

ACCIPE potestatem fungendi officio Diaconi in Ecclesia Dei; quod officium tibi committitur in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

¶ *Tum Episcopus unicuique eorum Novi Testamenti volumen tradet, dicens:*

ACCIPE potestatem prælegendi Evangelium in Ecclesia Christi, et illud prædicandi, si ad id fueris admissus ab ipso Episcopo.

¶ *Tunc eorum aliquis, ab Episcopo jussus, leget*

Evangelium, Luc. xii. 35—38.

¶ *Tum Episcopus perget in Officio Communionis; atque omnes Ordinati manebunt, et sacram Synaxim participabunt eodem die, cum Episcopo.*

¶ *Sacra Cœna celebrata, post ultimam Collectam, et immediate ante Benedictionem, quæ sequuntur collectæ recitabuntur.*

OMNIPOTENS Deus, bonorum omnium largitor! qui, pro summa tua indulgentia, hos famulos tuos ad Diaconatus officium in Ecclesia tua assumere dignatus es; da, quæsumus, ut sint modesti, humiles, et in ministerio perseverantes; ut se semper paratos præstent ad omnia disciplinæ spiritalis munia obeunda; utque, bonæ conscientiæ testimonio muniti, et in Christo Filio tuo firmi et corroborati, ita se gerant in hoc inferiori officio, ut digni reperiantur, qui ad superiora Ecclesiæ ministeria admittantur; per eundem Jesum Christum, Filium tuum, Servatorem nostrum, cui gloria sit et honor in infinita sæcula. *Amen.*

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum Nomen tuum glorificemus; et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, conservet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri: et favor Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

¶ *Hic vero denuntiandum est Diacono, quod debeat manere in illo Diaconi officio per annum integrum, (nisi ob causas idoneas aliter Episcopo visum fuerit) ut perfectam acquirat earum rerum peritiam, quæ ad ecclesiasticam administrationem attinent.*

In qua administratione si fidelem ac diligentem se præstiterit, a Diœcesano poterit ad Presbyteratus ordinem admitti temporibus juxta Canonem constitutis; aut (re ita postulante) alia aliqua Dominica, aut festa die, coram Ecclesia, juxta modum et formam sequentem.

FORMA ET MODUS ORDINANDI PRESBYTEROS.

¶ *Die ab Episcopo præstituta, post Preces Matutinas habebitur concio aut exhortatio, qua, quid sit eorum munus atque officium, qui sunt in Presbyteros ordinandi, ponetur ob oculos, quamque sit necessarius ille ordo in Ecclesia Christi; ut et quanti eos facere debeat populus in hocce suo munere.*

¶ *Ante omnia, Archidiaconus, aut, eo absente, alius ad illius munus obeundum delegatus, Episcopo, in cathedra sedenti juxta Mensam Domini, eos qui illa die sunt ad Presbyteratus ordinem admittendi, singulos decentem vestem indutos, tradet, ac dicet:*

REVERENDE in Christo pater, hos adstantes hic viros tibi trado, ad Presbyteratus ordinem admittendos.

Episcopus. Vide, ut, quos nobis tradis, idonei ac digni sint, cum ob eruditionem, tum ob piam conversationem, qui ministerium suum rite obeant, ad honorem Dei, et Ecclesiæ illius ædificationem.

¶ *Respondebit Archidiaconus:*

In eos inquisivi; eos etiam examinavi; mihique videntur ita comparati.

¶ *Tunc Episcopus dicet Populo:*

AMICI auditores! hi sunt, quos, Deo annuente, in sacrum Presbyteratus ordinem hodie assumere nobis animus est. Quippe, post debitam in eos factam inquisitionem, nihil occurrit, quod impediat quominus ad officium suum atque ministerium rite vocentur, sintque ad illud idonei. Verumtamen, si cui vestrum compertum est, quemquam eorum ullo impedimento teneri, aut aliquo notabili crimine laborare, quominus eos fas sit ad sanctum hoc ministerium admitti; prodeat ille in nomine Dei, et illud, quicquid sit criminis aut impedimenti, palam faciat.

¶ *Tum, si crimen aut impedimentum aliquod insigne objiciatur, illius ordinationi, cui crimen aut impedimentum ejusmodi fuerit objectum, supersedebit Episcopus, usque dum ab objecto crimine se purgaverit.*

¶ *Tum Episcopus (iis qui digni visi fuerint, qui ordinentur, sacri cœtus precibus commendatis) una cum Clero et populo tum præsente, Litaniam cum precibus cantabit aut recitabit, prout habetur in Formula Diaconos ordinandi, excepto, quod, in Suffragio proprio ibi addito, vox* [Diaconatus] *omittetur, in cujus locum subjicietur vox* [Presbyteratus.]

¶ *Tum cantabitur aut recitabitur Officium pro sacra Communione, cum Collecta, Epistola, et Evangelio, prout sequuntur.*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordinatio Presbyterorum.

ANGLICANA.

THE ORDERING OF PRIESTS.

The Collect.

ALMIGHTY God, giver of all good things, who by thy Holy Spirit hast appointed divers Orders of Ministers in the Church; Mercifully behold these thy servants now called to the Office of Priesthood; and replenish them so with the truth of thy doctrine, and adorn them with innocency of life, that, both by word and good example, they may faithfully serve thee in this Office, to the glory of thy Name, and the edification of thy Church; through the merits of our Saviour Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, world without end. *Amen.*

The Epistle. Ephes. iv. 7, [*to the* 13*th.*]

After this shall be read for the Gospel part of the ninth Chapter of Saint Matthew, [*the* 36 *to* 38*th.*]

Or else this, out of the tenth Chapter of St. John, [*the* 1 *to* 16*th.*]

Then the Bishop, sitting in his chair, shall minister unto every one of them the Oath concerning the King's Supremacy, as it is before set forth in the Form for the Ordering of Deacons.

And that done, he shall say unto them as hereafter followeth.

YOU have heard, Brethren, as well in your private examination, as in the exhortation which was now made to you, and in the holy Lessons taken out of the Gospel, and the writings of the Apostles, of what dignity, and of how great importance this Office is, whereunto ye are called. And now again we exhort you, in the Name of our Lord Jesus Christ, that you have in remembrance, into how high a dignity, and to how weighty an Office and Charge ye are called: that is to say, to be Messengers, Watchmen, and Stewards of the Lord; to teach, and to premonish, to feed and provide for the Lord's family; to seek for Christ's sheep that are dispersed abroad, and for his children who are in the midst of this naughty world, that they may be saved through Christ for ever.

Have always therefore printed in your remembrance, how great a treasure is committed to your charge. For they are the sheep of Christ, which he bought with his death, and for whom he shed his blood. The Church and Congregation whom you must serve is his Spouse, and his Body. And if it shall happen the same Church, or any Member thereof, to take any hurt or hindrance by reason of your negligence, ye know the greatness of the fault, and also the horrible punishment that will ensue. Wherefore consider with yourselves the end of your Ministry towards the children of God, towards the Spouse and Body of Christ; and see that you never cease your labour, your care and diligence, until you have done all that lieth in you, according to your bounden duty, to bring all such as are or shall be committed to your charge, unto that agreement in the faith and knowledge of God, and to that ripeness and perfectness of age in Christ, that there be no place left among you, either for error in religion, or for viciousness in life.

Forasmuch then as your Office is both of so great excellency, and of so great difficulty, ye see with how great care and study ye ought to apply yourselves, as well that ye may shew yourselves dutiful and thankful unto that Lord, who hath placed you in so high a Dignity; as also to beware, that neither you yourselves offend, nor be occasion that others offend. Howbeit, ye cannot have a mind and will thereto of yourselves; for that will and ability is given of God alone: therefore ye ought, and have need, to pray earnestly for his holy Spirit. And seeing that you cannot by any other means compass the doing of so weighty a work, pertaining to the salvation of man, but with doctrine and exhortation taken out of the holy Scriptures, and with a life agreeable to the same; consider how studious ye ought to be in reading and learning the Scriptures, and in framing the manners both of yourselves, and of them that specially pertain unto you, according to the rule of the same Scriptures: and for this self-same cause, how ye ought to forsake and set aside (as much as you may) all worldly cares and studies.

We have good hope that you have well weighed and pondered these things with yourselves long before this time; and that you have clearly determined, by God's grace, to give yourselves wholly to this Office, whereunto it hath pleased God to call you: so that, as much as lieth in you, you will apply yourselves wholly to this one thing, and draw all your cares and studies this way; and that you will continually pray to God the Father, by the Mediation of our only Saviour Jesus Christ, for the heavenly assistance of the Holy Ghost; that, by daily reading and weighing of the Scriptures, ye may wax riper and stronger in your Ministry; and that ye may so endeavour yourselves, from time to time, to sanctify the lives of you and yours, and to fashion them after the Rule and Doctrine of Christ, that ye may be wholesome and godly examples and patterns for the people to follow.

And now, that this present Congregation of Christ here assembled may also understand your minds and wills in these things, and that this your promise may the more move you to do your duties, ye shall answer plainly to these things, which we, in the Name of God, and of his Church, shall demand of you touching the same.

DO you think in your heart, that you be truly called, according to the will of our Lord Jesus Christ, and the order of this Church of *England*, to the Order and Ministry of Priesthood.

Answer. I think it.

The Bishop. Are you persuaded that the holy Scriptures contain sufficiently all Doctrine required of necessity for eternal salvation through faith in Jesus Christ? and are you determined, out of the said Scriptures to instruct the people committed to your charge, and to teach nothing, as required of necessity to eternal salvation, but that which you shall be persuaded may be concluded and proved by the Scripture?

Answer. I am so persuaded, and have so determined by God's grace.

The Bishop. Will you then give your faithful diligence always so to minister the Doctrine and Sacraments, and the Discipline of Christ, as the Lord hath commanded, and as this Church and Realm hath received the same, according to the Com-

LATINA.

ORDINATIO PRESBYTERORUM.

Collecta.

OMNIPOTENS Deus, bonorum omnium largitor! qui, per sanctum tuum Spiritum, varios in Ecclesia ministerii ordines instituisti; hos famulos tuos, ad Presbyteratus officium nunc vocatos, benigne respice; eosque ita reple doctrinæ tuæ veritate, et vitæ innocentia exorna, ut tibi in hoc officio, cum verbis tum probis exemplis, fidelem navent operam, ad nominis tui gloriam, et Ecclesiæ tuæ ædificationem; per merita Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit, et regnat, in infinita sæcula. *Amen.*

Epistola. Ephes. iv. 7—13.

¶ *Deinde legetur, pro Evangelio, pars capitis noni Evangelii secundum S. Matthæum.*

Evangelium. S. Matth. ix. 36—38.

Aut S. Joan. x. 1—16.

¶ *Tunc Episcopus, sedens in cathedra, Juramentum, de Primatu Regis, eorum unicuique administrabit, prout superius habetur in Formula ordinandi Diaconos.*

¶ *Quo facto, eos affabitur hunc in modum:*

AUDIVISTIS, fratres, tam in privato examine, quam in ea exhortatione quæ jam ad vos habita est, ut et in sacris lectionibus ex Evangelio et scriptis Apostolorum desumptis, quantæ dignitatis quantique momenti sit Officium hoc, ad quod vocamini. Atque vos etiam nunc iterum exhortamur in nomine Domini nostri Jesu Christi, ut sitis memores, ad quam excelsam dignitatem, et quam grave munus et officium, vocamini; nempe ut sitis nuntii, speculatores, et dispensatores Domini, ad familiam illius instituendam, monendam, et pascendam; ad quærendas oves Christi huc illuc dispersas, ejusque filios inter mundi hujus nequitiam versantes, quo salutem æternam per Christum consequantur.

Memoriæ igitur vestræ semper insideat, quantus thesaurus curæ vestræ committatur. Sunt enim oves Christi, quas morte sua redemit, et propter quas sanguinem suum effudit. Ecclesia et cœtus, cui debetis ministrare, sponsa ejus est, atque corpus: et si, vestra negligentia, damni aliquid aut detrimenti patiatur ea Ecclesia, aut quodpiam illius membrum, nostis culpæ ejusmodi gravitatem, et horribilem pœnam, quæ eam insecutura sit. Quapropter, vobiscum ipsi perpendite, quis sit ministerii vestri finis, quoad filios Dei, et sponsam atque corpus Christi: et attendite, ne sit, in labore, cura, ac diligentia vestra, ulla intermissio, usquedum pro viribus operam dederitis, juxta quod tenemini, ut eos omnes, qui curæ vestræ vel jam committuntur vel sunt deinceps committendi, adducatis ad eum consensum in fide ac cognitione Dei, et ad eam ætatis in Christo maturitatem ac perfectionem, quæ nullum locum relinquat in medio vestri, vel erroribus in religione, vel vitiis in vivendi ratione:

Cum igitur adeo excellens, adeoque difficile sit munus illud vestrum, animadvertitis, quanta diligentia quantoque affectu in illud vobis sit incumbendum, tam ut vos præbeatis obsequentes et gratos erga Dominum, qui vos ad tantam dignitatem evexit, quam ut caveatis, ne aut ipsi Deum offendatis, aut in causa sitis cur alii eum offendant. Quanquam hoc propositum et hanc voluntatem a vobis habere non valetis; siquidem ea voluntas, eaque sufficientia, a solo Deo est. Id igitur officii vobis necessario incumbit, ut a Deo Sanctum ipsius Spiritum obnixe petatis. Quandoquidem vero tantum opus, utpote quod in salute versatur animarum, ad optatum finem aliter perduci nequit, quam doctrina atque exhortationibus ex sacra Scriptura desumptis, una cum vita quæ illis respondeat; perpendite, quam naviter Scripturæ sint vobis legendæ et addiscendæ; quamque diligenter ad normam earumdem Scripturarum exigendi sint mores vestri, et eorum omnium qui vos propius attingunt: eaque ipsa de causa, quam procul a vobis sint amovendæ (quoad fieri poterit) omnes hujus mundi curæ atque sollicitudines.

Speramus, vos hæc jamdiu perpendisse, atque attente apud vos considerasse, planeque statuisse vos totos (Deo juvante) consecrare huic muneri, ad quod ipsi placuit vos vocare: adeo ut (quantum quidem in vobis erit) in hoc unum incumbatis, omnesque curas vestras atque omnia studia impendatis: Deum autem Patrem, per intercessionem unius Servatoris nostri Jesu Christi, indesinenter oretis, ut Spiritus Sancti opem cœlestem consequamini; ut, per continuam lectionem ac meditationem Scripturarum, ad maturitatem ministerii vestri deveniatis, et in eo corroboremini; utque enixe adnitamini in sanctimonia progressus facere, ac præstare ut in eadem progrediantur etiam illi qui vos attingunt aliqua necessitudine, eos instituendo in norma et doctrina Christi, ut sitis exempla pia, et typi salutares, quos populus sequatur atque imitetur.

Jam vero, ut cœtus Christianorum hic congregatus perspectum habeat, quodnam sit propositum vestrum, quæve mens circa ea de quibus nunc agitur, ut promissum, quod estis daturi, vos magis magisque adstringat ad munus vestrum rite obeundum; vos plane, et absque ulla ambiguitate, respondebitis ad quæstiones, quas vobis proponemus in nomine Dei et ejus Ecclesiæ.

SUGGERIT-ne vobis animus, vos vere vocari secundum voluntatem Domini nostri Jesu Christi, et consuetudinem hujus Ecclesiæ Anglicanæ, ad Presbyteratus ordinem et ministerium?

Responsio. Suggerit.

Episcopus. Num persuasum habetis, Scripturis sacris sufficienter contineri omnem doctrinam necessario requisitam ad salutem æternam, per fidem in Jesum Christum? Num etiam apud vos decrevistis ex iisdem Scripturis documenta desumere, quibus populum vobis concreditum instituatis, nec quidquam docere (tanquam necessario ad salutem æternam requisitum), nisi quod persuasum habeatis ex Scripturis posse inferri et probari?

Responsio. Sic persuasum habeo; et sic decrevi, auxiliante Dei gratia.

Episcopus. Num igitur fidelem vestram operam adhibituri estis in doctrina et sacramentis, atque disciplina Christi administrandis, juxta quod præcepit Dominus; et prout in hac Ecclesia, et in hoc regno, receptum est, secundum Dei mandatum;

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordinatio Presbyterorum.

ANGLICANA.

THE ORDERING OF PRIESTS.

mandments of God; so that you may teach the people committed to your Cure and Charge, with all diligence to keep and observe the same?

Answer. I will so do, by the help of the Lord.

The Bishop. Will you be ready, with all faithful diligence, to banish and drive away all erroneous and strange doctrines contrary to God's Word; and to use both publick and private monitions and exhortations, as well to the sick as to the whole, within your Cures, as need shall require, and occasion shall be given?

Answer. I will, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you be diligent in Prayers, and in reading of the holy Scriptures, and in such studies as help to the knowledge of the same, laying aside the study of the world and the flesh?

Answer. I will endeavour myself so to do, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you be diligent to frame and fashion your own selves, and your families, according to the Doctrine of Christ; and to make both yourselves and them, as much as in you lieth, wholesome examples and patterns to the flock of Christ?

Answer. I will apply myself thereto, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you maintain and set forwards, as much as lieth in you, quietness, peace, and love, among all Christian people, and especially among them that are or shall be committed to your charge?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

The Bishop. Will you reverently obey your Ordinary, and other chief Ministers, unto whom is committed the charge and government over you; following with a glad mind and will their godly admonitions, and submitting yourselves to their godly judgments?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

Then shall the Bishop, standing up, say,

ALMIGHTY God, who hath given you this will to do all these things; Grant also unto you strength and power to perform the same; that he may accomplish his work which he hath begun in you; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

After this, the Congregation shall be desired, secretly in their Prayers, to make their humble supplications to God for all these things: for the which Prayers there shall be silence kept for a space.

After which shall be sung or said by the Bishop (the persons to be Ordained Priests all kneeling) Veni, Creator Spiritus; *the Bishop beginning, and the Priests, and others that are present answering by verses, as followeth.*

COME, Holy Ghost, our souls inspire,
And lighten with celestial fire.
Thou the anointing Spirit art,
Who dost thy seven-fold gifts impart,
Thy blessed Unction from above,
Is comfort, life, and fire of love.
Enable with perpetual light
The dulness of our blinded sight.
Anoint and cheer our soiled face
With the abundance of thy grace.
Keep far our foes, give peace at home:
Where thou art guide, no ill can come.
Teach us to know the Father, Son,
And thee, of both, to be but One.
That, through the ages all along,
This may be our endless song:
Praise to thy eternal merit,
Father, Son, and Holy Spirit.

Or this:

COME, Holy Ghost, eternal God,
Proceeding from above,
Both from the Father and the Son,
The God of peace and love;
Visit our minds, into our hearts
Thy heavenly grace inspire;
That truth and godliness we may
Pursue with full desire.
Thou art the very comforter
In grief and all distress;
The heavenly gift of God most high,
No tongue can it express;
The fountain and the living spring
Of joy celestial;
The fire so bright, the love so sweet,
The Unction spiritual.
Thou in thy gifts art manifold,
By them Christ's Church doth stand:
In faithful hearts thou writ'st thy law,
The finger of God's hand.
According to thy promise, Lord,
Thou givest speech with grace;
That thro' thy help God's praises may
Resound in every place.
O Holy Ghost, into our minds
Send down thy heavenly light;
Kindle our hearts with fervent zeal,
To serve God day and night.
Our weakness strengthen and confirm,
(For, Lord, thou know'st us frail;)
That neither devil, world, nor flesh,
Against us may prevail.
Put back our enemy far from us,
And help us to obtain
Peace in our hearts with God and man
(The best, the truest gain;)
And grant that thou being, O Lord,
Our leader and our guide,
We may escape the snares of sin,
And never from thee slide.
Such measures of thy powerful grace
Grant, Lord, to us, we pray;
That thou may'st be our Comforter
At the last dreadful day.
Of strife and of dissention
Dissolve, O Lord, the bands,
And knit the knots of peace and love
Throughout all Christian lands.
Grant us the grace that we may know
The Father of all might,
That we of his beloved Son
May gain the blissful sight;
And that we may with perfect faith
Ever acknowledge thee,
The Spirit of Father, and of Son,
One God in Persons Three.
To God the Father laud and praise,
And to his blessed Son,
And to the Holy Spirit of grace,
Co-equal three in One.
And pray we, that our only Lord
Would please his Spirit to send
On all that shall profess his Name,
From hence to the world's end. Amen.

LATINA.

ORDINATIO PRESBYTERORUM.

ita ut populum curæ munerique vestro commissum docturi sitis, ut ei se submittant, eamque cum omni diligentia observent?

Responsio. Id, Deo favente, diligenter curabo.

Episcopus. Num parati erectique eritis ad propulsandas et amoliendas, omni cum fide atque diligentia, omnes falsas et alienas doctrinas, quæ verbo Dei adversantur; et ad monendum hortandumque, cum privatim tum publice, tam ægrotos quam bene valentes, intra suos quisque fines, pro necessitatis exigentia, proque data occasione?

Responsio. Ero, auxiliante Domino.

Episcopus. Eritisne assidui in orationibus, et in legendis sacris Scripturis, et in iis studiis quæ harum intelligentiam juvare possint, sepositis mundi et carnis studiis?

Responsio. Ea conabor præstare, opitulante mihi Domino.

Episcopus. Num diligentem operam adhibebitis in formandis exornandisque tam vobismet ipsis quam familiis vestris, juxta doctrinam Christi, ut vos ipsos et eas, quantum in vobis erit, exempla bona et typos salutares Ecclesiæ Christi præbeatis?

Responsio. Adhibebo operam, opitulante mihi Domino.

Episcopus. Num fovebitis et promovebitis, pro viribus vestris, quietem, pacem, et caritatem, inter omnes Christianos, inter eos autem potissimum, quorum cura vobis demandatur, aut demandabitur?

Responsio. Hoc præstabo, opitulante mihi Domino.

Episcopus. Num Ordinario vestro reverenter præstabitis obsequium, ut et præcipuis Ecclesiæ ministris, quorum curæ atque regimini subjecti estis; piis eorum admonitionibus alacriter atque ex animo obtemperantes, vosque piis eorum judiciis submittentes?

Responsio. Faciam, opitulante mihi Domino.

¶ *Tum Episcopus, assurgens, dicet:*

DEUS Omnipotens, qui vobis dedit hæc omnia præstare velle, vobis etiam largiatur virtutem ad ea præstanda; ut, quod incepit in vobis, opus suum perficiat, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *His peractis, cœtus monebitur ut hæc secreto in suis orationibus petat a Deo, ei propterea humillime supplicando. Atque, ut detur locus his precibus, silentium per aliquantum temporis servabitur.*

¶ *Postea cantabitur aut recitabitur ab Episcopo Hymnus,* Veni, Creator Spiritus, *omnibus Ordinandis in genua provolutis; Episcopo præeunte, Presbyteris autem, aliisque qui adsunt, alterne respondentibus.*

VENI, Creator Spiritus!
Mentes tuorum visita;
Imple superna gratia,
Quæ tu creasti pectora.
Qui Paracletus diceris,
Donum Dei altissimi;
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis Unctio.
Tu septiformis munere;
Dextræ Dei tu digitus;
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus;
Infunde amorem cordibus;
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus;
Ductore sic te prævio,
Vitemus omne noxium.
Per te sciamus, da, Patrem,
Noscamus atque Filium;
Te, utriusque Spiritum,
Credamus omni tempore.
Sit laus Patri cum Filio,
Sancto simul Paracleto;
Nobisque mittat Filius
Charisma Sancti Spiritus. Amen.

¶ *His peractis, Episcopus sic orabit, et dicet:*

Oremus.

OMNIPOTENS Deus ac Pater cœlestis! qui, ex immensa tua caritate tuaque erga nos bonitate, dedisti nobis carum et prædilectum Filium tuum unigenitum, Jesum Christum, ut esset Redemptor noster, et auctor vitæ æternæ; qui, postquam morte sua redemptionem nostram perfecerat, postque suam in cœlum Ascensionem, in orbem universum misit Apostolos suos, Prophetas, Evangelistas, doctores, et pastores, quorum laboribus ac ministerio gregem ingentem coegit in omnibus mundi regionibus, ad æternas sancti nominis tui laudes enarrandas: pro his tantis æternæ tuæ bonitatis beneficiis, et propterea quod hos præsentes famulos tuos vocare dignatus es ad hoc idem munus ac ministerium, ad salutem generis humani institutum, tibi gratias agimus ex animo quam maximas; te laudamus; te adoramus; tibique humillime supplicamus, per eundem Filium tuum benedictum, ut omnibus sive hic sive alibi sanctum nomen tuum invocantibus, concedere digneris, ut indesinenter gratum erga te animum exhibeamus, pro his aliisque omnibus beneficiis tuis; utque indies progrediamur in cognitione ac fide in te et in Filium tuum, per Spiritum sanctum; ita ut, non modo per ministros tuos, sed per eos etiam super quos ministri tui constituti fuerint, sanctum nomen tuum in æternum glorificetur, et benedictum illud regnum tuum amplietur, per eundem Filium tuum, Jesum Christum, Dominum nostrum, qui vivit et regnat tecum in unitate ejusdem Sancti Spiritus, in infinita sæcula. *Amen.*

¶ *Hac finita oratione; Episcopus, cum Presbyteris ibi præsentibus, manus suas in seriem imponet unicuique ad Presbyteratum ordinando, submisse in genua provoluto; Episcopo dicente:*

ACCIPE Spiritum Sanctum, ad officium

LITURGIA POLYGLOTTA.

Ordinatio Presbyterorum.

ANGLICANA.

THE ORDERING OF PRIESTS.

That done, the Bishop shall pray in this wise, and say,

Let us pray.

ALMIGHTY God, and heavenly Father, who, of thine infinite love and goodness towards us, hast given to us thy only and most dearly beloved Son Jesus Christ, to be our Redeemer, and the Author of everlasting life; who, after he had made perfect our redemption by his death, and was ascended into heaven, sent abroad into the world his Apostles, Prophets, Evangelists, Doctors, and Pastors; by whose labour and ministry he gathered together a great flock in all the parts of the world, to set forth the eternal praise of thy holy Name: For these so great benefits of thy eternal goodness, and for that thou hast vouchsafed to call these thy servants here present to the same Office and Ministry appointed for the salvation of mankind, we render unto thee most hearty thanks, we praise and worship thee; and we humbly beseech thee, by the same thy blessed Son, to grant unto all, which either here or elsewhere call upon thy holy Name, that we may continue to shew ourselves thankful unto thee for these and all other thy benefits; and that we may daily increase and go forwards in the knowledge and faith of thee and thy Son, by the Holy Spirit. So that as well by these thy Ministers, as by them over whom they shall be appointed thy Ministers, thy holy Name may be for ever glorified, and thy blessed kingdom enlarged; through the same thy Son Jesus Christ our Lord, who liveth and reigneth with thee in the unity of the same Holy Spirit, world without end. *Amen.*

When this Prayer is done, the Bishop with the Priests present shall lay their hands severally upon the head of every one that receiveth the Order of Priesthood; the Receivers humbly kneeling upon their knees, and the Bishop saying,

RECEIVE the holy Ghost for the Office and Work of a Priest in the Church of God, now committed unto thee by the Imposition of our hands. Whose sins thou dost forgive, they are forgiven; and whose sins thou dost retain, they are retained. And be thou a faithful Dispenser of the Word of God, and of his holy Sacraments; In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

Then the Bishop shall deliver to every one of them kneeling the Bible into his hand, saying,

TAKE thou Authority to preach the Word of God, and to minister the holy Sacraments in the Congregration, where thou shalt be lawfully appointed thereunto.

When this is done, the Nicene *Creed shall be sung or said; and the Bishop shall after that go on in the Service of the Communion which all they that receive Orders shall take together, and remain in the same place where Hands were laid upon them, until such time as they have received the Communion.*

The Communion being done, after the last Collect, and immediately before the Benediction, shall be said these Collects.

MOST merciful Father, we beseech thee to send upon these thy servants thy heavenly blessing; that they may be clothed with righteousness, and that thy Word spoken by their mouths may have such success, that it may never be spoken in vain. Grant also, that we may have grace to hear and receive what they shall deliver out of thy most holy Word, or agreeable to the same, as the means of our salvation; that in all our words and deeds we may seek thy glory, and the increase of thy kingdom; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

PREVENT us, O Lord, in all our &c.

THE peace of God, which passeth &c

And if on the same day the Order of Deacons be given to some, and the Order of Priesthood to others; the Deacons shall be first presented, and then the Priests; and it shall suffice that the Litany be once said for both. The Collects shall both be used; first, that for the Deacons, then that for Priests. The Epistle shall be Ephesians iv. 7—13, *as before in this Office. Immediately after which, they that are to be made Deacons shall take the oath of Supremacy, be examined, and Ordained, as is above prescribed. Then one of them having read the Gospel (which shall be either out of St.* Matthew ix. 36—38, *as before in this Office; or else St.* Luke xii. 35—38, *as before in the Form for the Ordering of Deacons,) they that are to be made Priests shall likewise take the Oath of Supremacy, be examined, and Ordained, as is in this Office before appointed.*

THE FORM OF
ORDAINING OR CONSECRATING
of an
ARCHBISHOP, OR BISHOP,

Which is always to be performed upon some

SUNDAY OR HOLY-DAY.

When all things are duly prepared in the Church, and set in order, after Morning Prayer is ended, the Archbishop (or some other Bishop appointed) shall begin the Communion Service; in which this shall be

The Collect.

ALMIGHTY God, who by thy Son Jesus Christ didst give to thy holy Apostles many excellent gifts, and didst charge them to feed thy flock; Give grace, we beseech thee, to all Bishops, the Pastors of thy Church, that they may diligently preach thy Word, and duly administer the godly discipline thereof; and grant to the people, that they may obediently follow the same; that all may receive the crown of everlasting glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

And another Bishop shall read the Epistle.
1 Tim. iii. 1, [*to the 7th.*]

Or this.

For the Epistle. Acts xx. 17, [*to the 35th.*]

Then another Bishop shall read the Gospel.
St. John xxi. 15, [*to the 17th.*]

Or else this. St, John xx. 19, [*to the 23rd.*]

LATINA.

ORDINATIO PRESBYTERORUM.

et opus Presbyteri in Ecclesia Dei, quod tibi committitur per impositionem manuum nostrarum. Quorum remittis peccata, remittuntur; et quorum retines peccata, retinentur. Et esto fidelis verbi Dei et sanctorum ejus sacramentorum dispensator, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. *Amen.*

¶ *Post hæc, Episcopus unicuique in genua provoluto Sacra Biblia in manum tradet, dicens:*

ACCIPE potestatem prædicandi verbum Dei, et administrandi sancta sacramenta in Ecclesia, in qua fueris ad hæc legitime constitutus.

¶ *His peractis, Symbolum Nicænum cantabitur aut recitabitur: deinde Episcopus perget in officio sacræ Communionis: quam una participabunt omnes ordinati, manentes in eodem loco, ubi manus ipsis fuerint impositæ, usque dum de sacra Cæna degustaverint. Sacra vero Cæna celebrata, post ultimam Collectam, et proxime ante benedictionem, hæ collectæ recitabuntur.*

PATER summe misericors! te supplices rogamus, ut in hos famulos tuos effundas cœlestem tuam benedictionem, ut justitia induantur; eosque successus habeat verbum tuum, quod per os ipsorum proferetur, ut nunquam frustra sit enuntiatum. Eam porro gratiam nobis concedas, ut, quæ proposituri sunt ex sanctissimo verbo tuo deprompta, aut cum eo concordantia, ea omnia audiamus et excipiamus, tanquam media nos ad salutem deducentia; ut, in omnibus dictis factisque nostris, gloriam tuam, et regni tui incrementum, quæramus, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus; et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, conservet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus, Jesu Christi, Domini nostri; et favor Omnipotentis Dei, Patris, Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

¶ *Si autem uno eodemque die alii ad Diaconatus, alii ad Presbyteratus, ordinem admittantur, prius tradentur Diaconi, deinde Presbyteri. Et satis fuerit, si semel recitetur Litania pro utrisque. Ambæ Collectæ usurpabuntur; primo, ea quæ ad Diaconos pertinet, deinde, illa quæ ad Presbyteros. Epistola erit* Ephes. iv. 7, *usque ad* 14, *ut supra in hoc Officio. Post quam, ii qui sunt ad Diaconatum admittendi, statim Jusjurandum de Primatu*

CONSECRATIO EPISCOPORUM.

præstabunt, examinabuntur, et ordinabuntur, prout supra præscriptum est. Tum, prælecto ab aliquo eorum Evangelio, (quod desumetur aut ex S. Matth. ix. 36—38, *ut supra in hoc Officio, aut ex* S. Luc. xii. 35, *usque ad* 39, *ut antea in Forma pro ordinandis Diaconis) ii, qui sunt ad Presbyteratum admittendi, præstabunt etiam Jusjurandum de Primatu, examinabuntur, et ordinabuntur, prout supra in hoc Officio præscriptum habetur.*

FORMA
ORDINANDI VEL CONSECRANDI
ARCHIEPISCOPUM
aut
EPISCOPUM.

¶ *Quæ quidem Consecratio semper celebranda est die Dominica, aut aliquo die Festo.*

¶ *Rebus omnibus in Ecclesia paratis et rite dispositis, post Preces Matutinas, Archiepiscopus, aut alius Episcopus ad id constitutus, ordietur ab Officio Sacræ Communionis, in quo hæc erit*

Collecta.

OMNIPOTENS Deus! qui, per Jesum Christum, Filium tuum, sanctis tuis Apostolis multa excellentia dona largitus es, quique illis in mandatis dedisti, ut gregem tuum pascerent; gratiam largire (quæsumus) omnibus Episcopis, Ecclesiæ tuæ pastoribus, ut diligenter verbum tuum prædicent, utque piam ejus disciplinam rite administrent. Populo autem da, ut obsequenter eam servent; ut omnes æternæ gloriæ coronam consequantur, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Alius autem Episcopus leget Epistolam,*
1 Tim. iii. 1—7.

¶ *Aut hoc, loco Epistolæ.*
Act. xx. 17—35.

¶ *Tum alius Episcopus leget Evangelium.*
S. Joan. xxi. 15—17.

¶ *Aut hoc.* S. Joan. xx. 19—35.

¶ *Aut hoc.* S. Matth. xxviii. 18.

ACCEDENS Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cœlo et in terra. Euntes ergo, docete omnes gentes; baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti; docentes eos servare omnia quæcunque mandavi vobis. Et, ecce, ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.

¶ *Post Evangelium, Symbolum Nicænum, et concionem sacram, electus Episcopus, supparo, (vulgo* Rochetto) *indutus, a duobus Episcopis tradetur illius Provinciæ Archiepiscopo (aliive Episcopo ad hoc per legi-*

LITURGIA POLYGLOTTA.

Consecratio Episcoporum.

ANGLICANA.

THE CONSECRATION OF BISHOPS.

Or this. St. Matthew xxviii. 18.

JESUS came and spake unto them, saying, All power is given unto me in heaven and in earth. Go ye therefore and teach all nations, baptizing them, In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost; teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you: and lo, I am with you alway, even unto the end of the world.

After the Gospel, and the Nicene *Creed, and he Sermon are ended, the Elected Bishop (vested with his Rochet) shall be presented by two Bishops unto the Archbishop of that province (or to some other Bishop appointed by lawful commission) the Archbishop sitting in his chair near the holy Table, and the Bishops that present him saying,*

MOST Reverend Father in God, we present unto you this godly and well-learned man to be Ordained and Consecrated Bishop.

Then shall the Archbishop demand the King's Mandate for the Consecration, and cause it to be read. And the Oath touching the acknowledgement of the King's Supremacy shall be ministered to the persons elected, as it is set down before in the form for the Ordering of Deacons. And then shall also be ministered unto them the Oath of due Obedience to the Archbishop, as followeth.

The Oath *of due obedience to the Archbishop.*

IN the Name of God. Amen. I *N.* chosen Bishop of the Church and See of *N.* do profess and promise all due reverence and obedience to the Archbishop and to the Metropolitical Church of *N.* and to their Successors: So help me God, through Jesus Christ.

This Oath shall not be made at the Consecration of an Archbishop.

Then the Archbishop shall move the Congregation present to pray, saying thus to them.

BRETHREN, it is written in the Gospel of Saint Luke, That our Saviour Christ continued the whole night in prayer, before he did choose and send forth his twelve Apostles. It is written also in the Acts of the Apostles, That the Disciples who were at Antioch did fast and pray, before they laid hands on Paul and Barnabas, and sent them forth. Let us therefore, following the example of our Saviour Christ, and his Apostles, first fall to prayer, before we admit, and send forth this person presented unto us, to the work whereunto we trust the Holy Ghost hath called him.

And then shall be said the Litany, as before in the Form of Ordering Deacons, save only, that after this place, That it may please Thee to illuminate all Bishops, &c. *the proper Suffrage there following shall be omitted, and this inserted instead of it;*

THAT it may please thee to bless this our Brother elected, and send thy grace upon him, that he may duly execute the Office whereunto he is called, to the edifying of thy Church, and to the honour, praise, and glory of thy Name;

Answer. *We beseech thee to hear us, good Lord.*

Then shall be said this Prayer following

ALMIGHTY God, giver of all good things, who by thy Holy Spirit hast appointed divers Orders of Ministers in thy Church; Mercifully behold this thy servant now called to the Work and Ministry of a Bishop; and replenish him so with the truth of thy doctrine, and adorn him with innocency of life, that, both by word and deed, he may faithfully serve thee in this Office, to the glory of thy Name, and the edifying and well-governing of thy Church; through the merits of our Saviour Jesus Christ, who liveth and reigneth with thee and the Holy Ghost, world without end. *Amen.*

Then the Archbishop, sitting in his chair, shall say to him that is to be Consecrated,

BROTHER, forasmuch as the holy Scripture and the ancient Canons command, that we should not be hasty in laying on hands, and admitting any person to Government in the Church of Christ, which he hath purchased with no less a price than the effusion of his own blood; before I admit you to this Administration, I will examine you in certain Articles, to the end that the Congregation present may have a trial, and bear witness, how you be minded to behave yourself in the Church of God.

ARE you persuaded that you be truly called to this Ministration, according to the will of our Lord Jesus Christ, and the order of this Realm?

Answer. I am so persuaded.

The Archbishop. Are you persuaded that the holy Scriptures contain sufficiently all Doctrine required of necessity for eternal salvation through faith in Jesus Christ? And are you determined out of the same holy Scriptures to instruct the people committed to your charge; and to teach or maintain nothing as required of necessity to eternal salvation, but that which you shall be persuaded may be concluded and proved by the same?

Answer. I am so persuaded, and determined by God's grace.

The Archbishop. Will you then faithfully exercise yourself in the same holy Scriptures, and call upon God by prayer, for the true understanding of the same; so as you may be able by them to teach and exhort with wholesome Doctrine, and to withstand and convince the gainsayers?

Answer. I will so do, by the help of God.

The Archbishop. Are you ready, with all faithful diligence, to banish and drive away all erroneous and strange doctrine contrary to God's Word; and both privately and openly to call upon and encourage others to the same?

Answer. I am ready, the Lord being my helper.

The Archbishop. Will you deny all ungodliness and worldly lust, and live soberly, righteously, and godly, in this present world; that you may shew yourself in all things an example of good works unto others, that the adversary may be ashamed, having nothing to say against you?

Answer. I will so do, the Lord being my helper.

LATINA.

CONSECRATIO EPISCOPORUM.

timam delegationem constituto) Archiepiscopo sedente in cathedra juxta sacram Mensam, Episcopis autem, qui illum tradunt, dicentibus:

REVERENDISSIME in Deo Pater! hunc pium atque eruditum virum tibi tradimus, in Episcopum ordinandum atque consecrandum.

¶ *Tum Archiepiscopus mandatum regium jubebit exhiberi, idque legendum curabit. Jusjurandum autem, de agnoscendo Regis Primatu, singulis in Episcopos electis administrabitur, prout habetur in formula Diaconos ordinandi; ut et postea Jusjurandum obedientiæ Archiepiscopo debitæ, juxta sequentem formulam.*

Jusjurandum obedientiæ Archiepiscopo debitæ.

IN Nomine Dei, Amen. Ego [*N.*] electus Episcopus Ecclesiæ sedisque [*N.*] profiteor polliceorque omnimodam reverentiam et obedientiam debitam Archiepiscopo atque Ecclesiæ Metropoliticæ [*N.*] et eorum successoribus. Ita me Deus adjuvet, per Jesum Christum.

¶ *Hoc Jusjurandum omittetur in consecratione Archiepiscopi.*

¶ *Tum Archiepiscopus cœtum ad orandum exhortabitur, in hæc verba:*

FRATRES! Scriptum est in Evangelio secundum S. Lucam, quod Servator noster, Christus, per totam noctem in orationibus perseveraverit, priusquam eligeret ac mitteret duodecim Apostolos suos. Scriptum est etiam in Actis Apostolorum, Discipulos, qui Antiochiæ degebant, jejuniis et orationibus vacasse, antequam Paulo et Barnabæ manus imponerent, eosque mitterent. Christi Servatoris igitur, et Apostolorum ejus, exemplum secuti, ante omnia, orationi incumbamus, priusquam virum hunc admittamus, qui nobis traditus est, eumque ad id opus mittamus, ad quod ipsum a Spiritu Sancto vocatum esse confidimus.

¶ *Tum recitabitur Litania, ut superius in Formula Diaconos ordinandi; excepto tantummodo, quod, post hunc locum* [ut omnes Episcopos, Presbyteros, &c.] *proprium suffragium, quod ibi habetur, omittetur, hoc sequente Suffragio in ejus locum substituto.*

UT huic fratri nostro electo benedicere, et super ipsum gratiam tuam cœlestem effundere, digneris; ut officium, ad quod vocatur, rite obeat, ad Ecclesiæ tuæ ædificationem, et nominis tui honorem, laudem, ac gloriam;

Responsio. *Te rogamus, audi nos, Domine.*

¶ *Tum recitabitur sequens Oratio.*

OMNIPOTENS Deus, omnium bonorum largitor! qui, per Sanctum Spiritum tuum, varios in Ecclesia ministerii ordines instituisti; hunc famulum tuum, ad opus et ministerium Episcopi nunc vocatum, benigne respice; eumque ita reple doctrinæ tuæ veritate, vitæque innocentia exorna, ut tibi, in hoc officio, dictis factisque, fidelem navet operam, ad nominis tui gloriam, Ecclesiæque tuæ ædificationem et rectam gubernationem, per merita Servatoris nostri, Jesu Christi, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit, et regnat, in infinita sæcula. *Amen.*

¶ *Tum Archiepiscopus, in cathedra sedens, eum qui in Episcopum consecrandus est, sic alloquetur:*

FRATER! quandoquidem et Scriptura sacra et antiqui Canones monent, ne præpropere manus imponamus, et quemquam admittamus ad regimen in Ecclesia Christi, quam non minore pretio, quam sui ipsius sanguinis effusione, acquisivit; priusquam te admittam ad hanc administrationem, te examinabo in quibusdam articulis, ut præsens cœtus compertum habeat, et contestari possit, quo pacto te gerere in hoc officio apud te statueris.

NUM persuasum habes, te vere vocari ad hanc administrationem, secundum voluntatem Domini nostri, Jesu Christi, et hujus regni morem?

Responsio. Ita persuasum habeo.

Archiepiscopus. Num persuasum habes, Scripturis sacris sufficienter contineri omnem doctrinam necessario requisitam ad salutem æternam, per fidem in Jesum Christum? Num etiam apud te decrevisti, ex iisdem sacris Scripturis documenta desumere, quibus gregem tibi commissum instituas; nec quidquam tenere aut docere, tanquam necessario ad salutem æternam requisitum, nisi quod persuasum habueris ex Scripturis posse inferri ac probari?

Responsio. Ita persuasum habeo; et sic decrevi, auxiliante Dei gratia.

Archiepiscopus. Num igitur iisdem sacris Scripturis dabis operam, et Deum invocando rogabis, ut tibi veram earum intelligentiam concedat; ita ut earum ope possis docere et exhortari in salubri doctrina, et contra dicentibus resistere, eosque redarguere?

Responsio. Ita faciam, juvante Deo.

Archiepiscopus. Num apud te constituisti propulsare et amoliri, omni cum fide atque diligentia, omnes falsas et alienas doctrinas, quæ verbo Dei adversantur; aliosque, cum privatim tum publice, ad illud ipsum monere et hortari?

Responsio. Ita facere apud me constitui, opitulante mihi Domino.

Archiepiscopus. Num omnem impietatem et mundana desideria abnegabis; sobrie, et juste, et pie vivens in hoc sæculo; ut te ipsum in omnibus exemplum bonorum operum aliis præbeas; ut vereatur adversarius, nihil mali habens, quod contra te dicat?

Responsio. Ita faciam, opitulante mihi Domino.

Archiepiscopus. Num fovebis et promovebis (quantum in te erit) quietem, caritatem, et pacem, inter omnes; inquietos vero, immorigeros, et crimini obnoxios, intra tuam diœcesim, corriges, et punies, pro ea potestate, quam habes ex verbo Dei, quæque tibi commissa fuerit ex hujus regni constitutione?

Responsio. Ita faciam, juvante Deo.

LITURGIA POLYGLOTTA.

Consecratio Episcoporum.

ANGLICANA.

THE CONSECRATION OF BISHOPS.

The Archbishop. Will you maintain and set forward, as much as shall lie in you, quietness, love, and peace among all men; and such as be unquiet, disobedient, and criminous, within your Diocese, correct and punish, according to such authority as you have by God's Word, and as to you shall be committed by the Ordinance of this Realm?

Answer. I will so do, by the help of God.

The Archbishop. Will you be faithful in Ordaining, sending, or laying hands upon others?

Answer. I will so be, by the help of God.

The Archbishop. Will you shew yourself gentle, and be merciful for Christ's sake to poor and needy people, and to all strangers destitute of help?

Answer. I will so show myself, by God's help.

Then the Archbishop standing up shall say,

ALMIGHTY God, our heavenly Father, who hath given you a good will to do all these things, Grant also unto you strength and power to perform the same: that, he accomplishing in you the good work which he hath begun, you may be found perfect and irreprehensible at the latter day; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then shall the Bishop elect put on the rest of the Episcopal habit; and kneeling down, Veni, Creator Spiritus, *shall be sung or said over him, the Archbishop beginning, and the Bishops, with others that are present, answering by Verses, as followeth.*

COME, Holy Ghost, our souls inspire, &c.
[*as in the Service for the Ordering of Priests.*]

Or this:

COME, Holy Ghost, eternal God, &c.
[*as before in the form for Ordering Priests.*]

That ended, the Archbishop shall say,

Lord, hear our prayer.
Answer. And let our cry come unto thee.

Let us pray.

ALMIGHTY God, and most merciful Father, who of thine infinite goodness hast given thine only and dearly beloved Son Jesus Christ, to be our Redeemer, and the Author of everlasting life; who, after that he had made perfect our redemption by his death, and was ascended into heaven, poured down his gifts abundantly upon men, making some Apostles, some Prophets, some Evangelists, some Pastors and Doctors, to the edifying and making perfect his Church: Grant, we beseech thee, to this thy servant such grace, that he may evermore be ready to spread abroad thy Gospel, the glad tidings of reconciliation with thee; and use the authority given him, not to destruction but to salvation, not to hurt, but to help: so that as a wise and faithful servant, giving to thy family their portion in due season, he may at last be received into everlasting joy; through Jesus Christ our Lord, who, with with thee and the Holy Ghost liveth and reigneth, one God, world without end. *Amen.*

Then the Archbishop and Bishops present shall lay their hands upon the head of the elected Bishop kneeling before them upon his knees, the Archbishop saying,

RECEIVE the holy Ghost, for the Office and Work of a Bishop in the Church of God, now committed unto thee by the Imposition of our hands: In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen. And remember that thou stir up the grace of God which is given thee by this imposition of our hands: for God hath not given us the spirit of fear, but of power, and love, and soberness.

Then the Archbishop shall deliver him the Bible, saying,

GIVE heed unto reading, exhortation, and doctrine. Think upon the things contained in this Book. Be diligent in them, that the increase coming thereby may be manifest unto all men. Take heed unto thyself, and to doctrine, and be diligent in doing them: for by so doing thou shalt both save thyself and them that hear thee. Be to the flock of Christ a shepherd, not a wolf; feed them, devour them not. Hold up the weak, heal the sick, bind up the broken, bring again the out-casts, seek the lost. Be so merciful, that you be not too remiss; so minister discipline, that you forget not mercy: that when the Chief Shepherd shall appear, you may receive the never-fading crown of glory; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

Then the Archbishop shall proceed in the Communion-Service; with whom the new Consecrated Bishop (with others) shall also communicate.

And for the last Collect, immediately before the Benediction, shall be said these Prayers.

MOST merciful Father, we beseech thee to send down upon this thy servant thy heavenly blessing; and so endue him with thy holy Spirit, that he, preaching thy Word, may not only be earnest to reprove, beseech, and rebuke, with all patience and doctrine; but also may be to such as believe a wholesome example, in word, in conversation, in love, in faith, in chastity, and in purity; that, faithfully fulfilling his course, at the latter day he may receive the crown of righteousness laid up by the Lord the righteous Judge, who liveth and reigneth one God with the Father and the Holy Ghost, world without end. *Amen.*

PREVENT us, O Lord, in all our doings, with thy most gracious favour, and further us with thy continual help: that in all our works begun, continued, and ended in thee, we may glorify thy holy Name, and finally by thy mercy obtain everlasting life; through Jesus Christ our Lord. *Amen.*

THE peace of God, which passeth all understanding, keep your hearts and minds in the knowledge and love of God, and of his Son Jesus Christ our Lord; And the blessing of God Almighty, the Father, the Son, and the Holy Ghost be amongst you, and remain with you always. *Amen.*

LATINA.

CONSECRATIO EPISCOPORUM.

Archiepiscopus. Num fidelis eris in ordinandis et mittendis aliis, iisque manus imponendo?

Responsio. Ero, Deo adjuvante.

Archiepiscopus. Num te ipsum mansuetum præbebis, et misericordem, propter Christum, erga pauperes et egenos, omnesque peregrinos auxilio destitutos?

Responsio. Præbebo, Deo adjuvante.

¶ *Tum Archiepiscopus, assurgens, dicet:*

DEUS Omnipotens, Pater noster cœlestis, qui tibi dedit hæc omnia præstare velle, tibi etiam largiatur vires et virtutem ad ea præstanda, ut, (illo perficiente in te bonum opus quod ipse incepit) perfectus et inculpatus reperiaris in die novissimo, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tum Episcopus electus reliqua vestimenta episcopalia induet; quo facto, Hymnus,* "Veni, Creator Spiritus," *super ipsum, genibus nixum, cantabitur aut recitabitur; incipiente Archiepiscopo, Episcopis autem, cum aliis præsentibus, alterne respondentibus, hunc in morem:*

VENI, creator Spiritus! &c.
(ut in Ordinatione Presbyterorum.)

¶ *Quo finito, Archiepiscopus dicet:*

Domine, exaudi orationem nostram.

Responsio. Et clamor noster ad te perveniat.

Oremus.

OMNIPOTENS Deus, et Pater summe misericors! qui, ex immensa tua bonitate, Jesum Christum, carum et prædilectum Filium tuum unigenitum, dedisti, ut esset Redemptor noster, et auctor vitæ æternæ; qui, postquam morte sua redemptionem nostram perfecisset, et in cœlum ascendisset, dona sua abunde super homines effudit, alios constituens Apostolos, alios Prophetas, alios vero Evangelistas, alios pastores et doctores, ad ædificationem et consummationem Ecclesiæ suæ; huic famulo tuo gratiam eam largire, quæsumus, qua semper paratus sit Evangelium illud tuum annuntiare, quod est nostræ tecum reconciliationis jucundus nuntius, et ea uti auctoritate quæ ipsi concessa est, non ad perniciem, sed ad salutem, non ad nocendum, sed ad auxiliandum; ita ut (tanquam fidelis dispensator et prudens, qui in tempore familiæ tuæ demensum suum distribuit) in æternum gaudium tandem admittatur, per Jesum Christum, Dominum nostrum, qui, una tecum et cum Spiritu Sancto, vivit et regnat, unus Deus, in infinita sæcula. *Amen.*

¶ *Tunc Archiepiscopus, et Episcopi qui aderunt, electo in Episcopum, coram ipsis in genua provoluto, manus imponent, Archiepiscopo dicente:*

ACCIPE Spiritum sanctum, ad officium et opus Episcopi in Ecclesia Dei, quod jam tibi committitur per impositionem manuum nostrarum, in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Ac memento ut exsuscites gratiam Dei, quæ tibi data est per hanc manuum nostrarum impositionem. Non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, et amoris, et sobrietatis.

¶ *Tunc Archiepiscopus ipsi tradet sacra Biblia, dicens:*

ATTENDE lectioni, exhortationi, et doctrinæ. Ea meditare, quæ in hoc libro continentur. In his esto diligens, ut tuus inde profectus omnibus manifestus sit. Attende tibi, et doctrinæ: insta in illis. Hoc enim faciens, et te ipsum salvum præstabis, et eos qui te audiunt. Esto gregi Christi pastor, non lupus: pasce oves illius; ne devores. Infirmas sustenta; ægrotantes sana; confractas alliga; abactas reduc, perditas require. Ita esto misericors, ut ne sis æquo remissior. Ita disciplinam administra, ne obliviscaris misericordiam: ut, cum summus Pastor apparuerit, coronam immarcescibilem accipias, per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

¶ *Tunc Archiepiscopus perget in Officio Sacræ Communionis; cumque eo simul jam consecratus Episcopus (una cum aliis) Cœnam Domini participabit.*

¶ *Et, pro ultima Collecta proxime ante benedictionem, hæ recitabuntur Orationes.*

PATER summe misericors! effunde (quæsumus) in hunc famulum tuum cœlestem tuam benedictionem; eumque ita reple sancto Spiritu tuo, ut, verbum tuum prædicans, non solum assiduus et vehemens sit in corripiendo, obsecrando, et redarguendo, cum omni patientia et doctrina; verum etiam sit exemplum salutare fidelibus, in verbo, in conversatione, in caritate, in fide, in castitate, et in puritate; ut, cursu suo fideliter peracto, accipiat, in die novissimo, coronam justitiæ, quæ ipsi reposita est a Domino, justo judice, qui vivit et regnat, unus Deus, cum Patre et Spiritu Sancto, in infinita sæcula. *Amen.*

ACTIONES nostras singulas, Domine, clementissimo tuo favore præveni, et perpetuo auxilio prosequere; ut, in omnibus operibus nostris, in te inceptis, continuatis, et finitis, sanctum nomen tuum glorificemus, et tandem, miseratione tua, vitam æternam consequamur; per Jesum Christum, Dominum nostrum. *Amen.*

PAX Dei, quæ superat omnem intellectum, conservet corda vestra et mentes vestras in cognitione et amore Dei, et Filii ejus Jesu Christi, Domini nostri: et favor Omnipotentis Dei, Patris, et Filii, et Spiritus Sancti, vobis adsit, semperque vobiscum maneat. *Amen.*

BOOKS PUBLISHED,

OR, IN COURSE OF PUBLICATION,

BY SAMUEL BAGSTER, 15, PATERNOSTER ROW, LONDON.

I. BIBLIA SACRA POLYGLOTTA, TEXTUS ARCHETYPOS VERSIONESQUE PRÆCIPUAS AB ECCLESIA ANTIQUITUS RECEPTAS COMPLECTENTIA. In one Volume Quarto, *(uniform to the present volume)* Price £5. 5*s.* (or in Five Parts, at £1. 1*s.* each,) containing, the Hebrew Bible, (*with points*,) the Samaritan Pentateuch, the Syriack Testament; the Septuagint, and Greek Testament; the Latin Vulgate; and the English Version. The Prolegomena by the Rev. SAMUEL LEE, *of Queen's College, Cambridge, Regius Professor of Arabick.*

II. BIBLIA SACRA POLYGLOTTA GALLICE, ITALICE, HISPANICE, ET GERMANICE, VERSIONES PRÆCIPUAS AB ECCLESIIS CHRISTIANIS HODIE RECEPTAS AUT VULGO APPROBATAS COMPLECTENTIA. In One Volume Quarto, (*uniform to the present volume)* Price £4. 10*s.* (or in Five Parts, at 18*s.* each,) containing the most approved Versions in the Four chief Languages of Europe.

III. LITURGIA ANGLICANA POLYGLOTTA, SEU LIBER PRECUM COMMUNIUM, LATINE, ANGLICE, GRÆCE, NEO-GRÆCE, ITALICE, GALLICE, HISPANICE, ET GERMANICE. In One Volume Quarto, Price £2. 10*s.* containing the entire Liturgy of the United Church of England and Ireland, the Psalter, Epistles and Gospels at length, in the above Eight Languages.

IV. POCKET EDITIONS OF THE BIBLE, in the following Languages, beautifully printed, page for page agreeing with each other:

	£.	*s.*	*d.*
1. The HEBREW, *with points** and Samaritan Pentateuch	1	12	0
2. The SEPTUAGINT, from BOS, Collated with *Grabe*	1	4	0
3. The LATIN, from the Edition of CARD. CARAFA	0	18	0
4. The SPANISH, the Version of P. SCIO	0	18	0
5. The ITALIAN, the Version of DIODATI	0	18	0
6. The FRENCH, the BASLE Edition	0	18	0
7. The GERMAN, LUTHER'S Translation	0	18	0
8. The ENGLISH, with original References	1	4	0

V. The SCRIPTURE HARMONY; being a Concordance of 500,000 Parallel Passages of Scripture; each page agreeing with, and adapted for use with either of the above Bibles, £1. 4*s.*

*** An Edition is also printed for every edition of the Scriptures, in Large Octavo or Quarto, price £1. 4*s.*

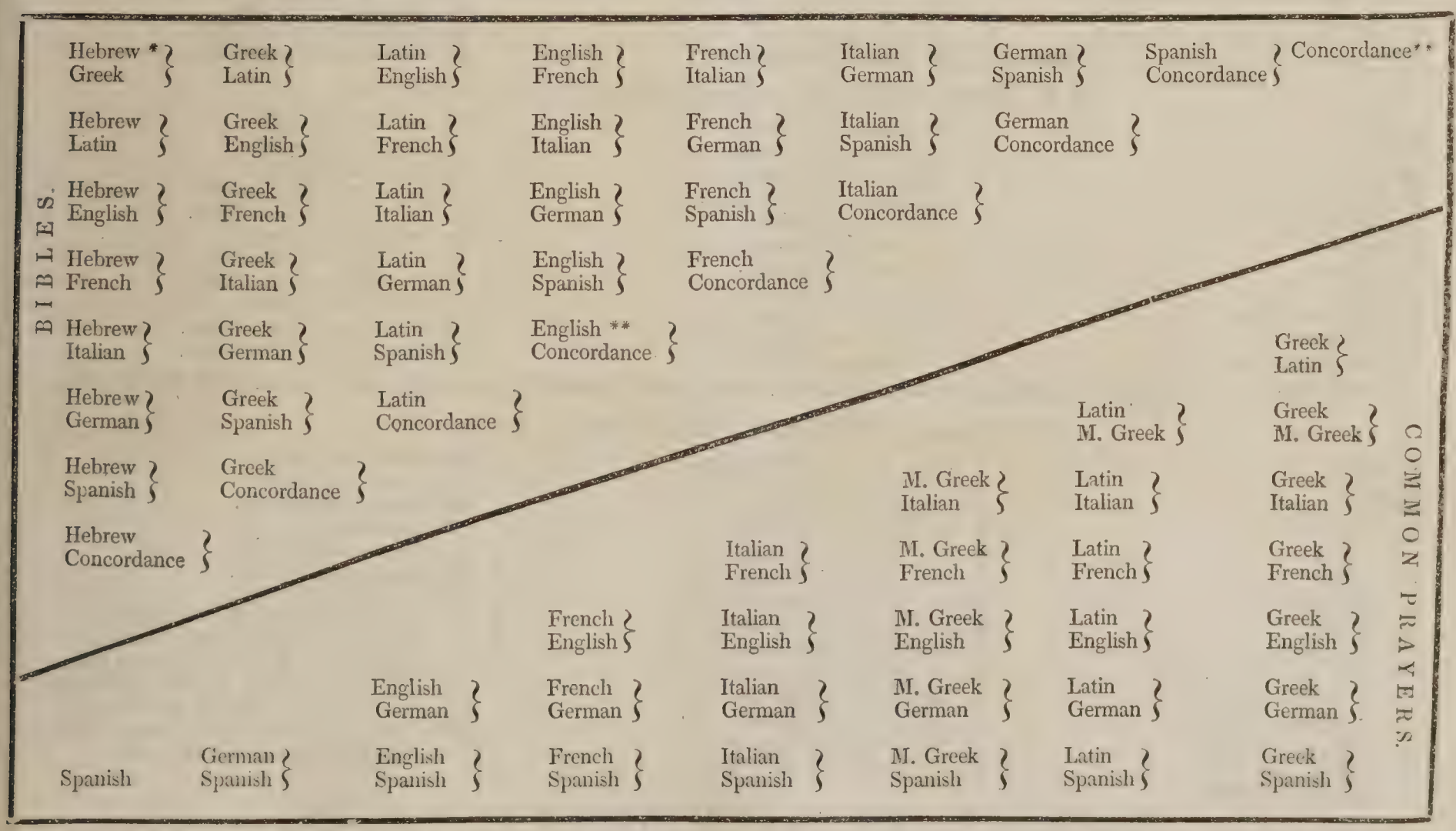
VI. THE NEW TESTAMENT, in the following Languages, printed page for page with each other:

	s.	*d.*
1. The SYRIACK, from WIDMANSTAD, *Vienna*, 1555	10	0
2. The GREEK, MILLS, and GRIESBACH'S Var. Lec.	8	0
3. The LATIN, from the Edition of CARD. CARAFA	5	0
4. The SPANISH, the Version of P. SCIO	5	0
5. The ITALIAN, the Version of DIODATI	5	0
6. The FRENCH, from the BASLE Edition of 1820	5	0
7. The GERMAN, LUTHER'S Translation	5	0
8. The ENGLISH, with original References	6	0

VII. The PSALTER, in either of the above Languages, 2*s.*

VIII. An Edition of the BIBLE, (and also Editions of the NEW TESTAMENT separately) having any Two of the above Languages on opposite pages, in One Pocket Volume; the price of which may be estimated by reference to the price of the various single Bibles and Testaments above stated, as each are charged when combined, the same as the united amount of the separate works.

*** Either two of the Languages may be united in one volume, as is seen by the annexed Diagram, and more fully in the following List.

IX. The EIGHT COMMON PRAYER BOOKS, *videlicet*, Greek, Latin, English, French, Spanish, German, Italian, and Modern Greek, in uniform pocket volumes, each 5*s.*

* An Edition of the Hebrew Scriptures, without points, is also uniformly printed, and may be combined with either of the Languages, in a manner similar to this Bible with Points.

** This English Bible, with the copious Scripture Concordance, on opposite pages, in consequence of its general utility is also printed on a royal 8vo size.

X. The COMMON PRAYER BOOK, having Two of the above Languages, on the same opening of the page, price 10*s*. The preceding *Diagram* with the following *List* exhibit the several combinations.

XI. The BOOK OF COMMON PRAYER, in One Beautiful Volume, having either of the Four Languages on the same page, price 20*s*.

XII. The same Work in One Volume, having Eight Languages at one view; Greek, Latin, Italian, and Modern Greek, on the left hand page and English, French, Spanish, and German, on the right. Price £2.

☞ Perhaps the preceding article, for its intrinsic worth, its comprehensiveness, and its beauty, has not a parallel. The Eight Common Prayer Books, in a Volume less than Two Inches in thickness!

XII. A POLYGLOTT GRAMMAR; in which the Genius of the principal Ancient and Modern Languages are explained upon an uniform plan, and upon a New and Simple Principle of Analysis applied to the latest and most approved Grammarians. By the Reverend FREDERICK NOLAN. The Grammars in this Work, are Greek, Latin, Hebrew, Chaldee, Syriack, French, English, Italian, Spanish, and German.

XIII. The BOOK of COMMON PRAYER, translated into German. By the Rev. Dr. KÜPER, in One Volume, 8vo. Price 12*s*. boards.

XIV. The GENUINE EPISTLES of the APOSTOLICAL FATHERS: being, together with the Holy Scriptures of the New Testament, a complete collection of the most primitive Antiquity, for about 150 Years after Christ. Translated and Published by William, *late Archbishop of Canterbury*, in One Volume Octavo. Price 9*s*. boards.

A List of the Bibles, New Testaments, Prayer Books, and Psalters.

1. A POLYGLOTT BIBLE, in one Volume Quarto, containing the Hebrew Bible, (with points,) the Samaritan Pentateuch, the Syriack Testament; the Septuagint, and Greek Testament; the Latin Vulgate; and the English Version. One Volume 4to. price £5. 5*s*.
2. The VERSIONS of the SCRIPTURES, in the chief European Languages; viz. French, Italian, Spanish, German. 1 vol. 4to. price £1. 10*s*.

The following BIBLES are uniformly printed in the Pocket size:

Nos.
3 Hebrew, with Points.
4 Hebrew, without Points.
5 Greek.
6 Latin.
7 Italian.
8 French.
9 English.
10 Spanish.
11 German
12 Concordance.
13 Hebrew *with points*, and Greek.
14 Hebrew *with points*, and Latin.
15 Hebrew *with points*, and Italian.
16 Hebrew *with points*, and French.
17 Hebrew *with points*, and English.
18 Hebrew *with points*, and Spanish.
19 Hebrew *with points*, and German.
20 Hebrew *with points*, and Concordance.

Nos.
21 Hebrew *without points*, and Greek.
22 Hebrew *without points*, and Latin.
23 Hebrew *without points*, and Italian.
24 Hebrew *without points*, and French.
25 Hebrew *without points*, and English.
26 Hebrew *without points*, and Spanish.
27 Hebrew *without points*, and German.
28 Hebrew *without points*, and Concordance.
29 Greek and Latin.
30 Greek and Italian.
31 Greek and French.
32 Greek and English.
33 Greek and Spanish.
34 Greek and German.
35 Greek and Concordance.
36 Latin and Italian.
37 Latin and French.
38 Latin and English.

Nos.
39 Latin and Spanish.
40 Latin and German.
41 Latin and Concordance.
42 Italian and French.
43 Italian and English.
44 Italian and Spanish.
45 Italian and German.
46 Italian and Concordance.
47 French and English.
48 French and Spanish.
49 French and German.
50 French and Concordance.
51 English and Spanish.
52 English and German.
53 English and Concordance.
54 Spanish and German.
55 Spanish and Concordance.
56 German and Concordance.

NEW TESTAMENTS, elegantly printed, of the Pocket size.

57 Greek.
58 Latin.
59 Italian.
60 French.
61 English.
62 Spanish.
63 German.
64 Concordance.
65 Greek and Latin.
66 Greek and Italian.
67 Greek and French.
68 Greek and English.
69 Greek and Spanish.
70 Greek and German.
71 Greek and Concordance.
72 Latin and Italian.
73 Latin and French.
74 Latin and English.
75 Latin and Spanish.
76 Latin and German.
77 Latin and Concordance.
78 Italian and French.
79 Italian and English.
80 Italian and Spanish
81 Italian and German.
82 Italian and Concordance.
83 French and Concordance.
84 English and Spanish.
85 English and German.
86 English and Concordance.
87 Spanish and German.
88 Spanish and Concordance.
89 German and Concordance.

90 THE BOOK OF COMMON PRAYER, in Greek, Latin, Mod. Greek, Italian, French, English, Spanish and German. 1 vol. 4to. £2. 10*s*.

The following COMMON PRAYERS are Pocket size.

90 Greek.
92 Latin.
93 Modern Greek.
94 Italian.
95 French.
96 English.
97 Spanish
98 German.
99 Greek and Latin.
100 Greek and Modern Greek.
101 Greek and Italian.
102 Greek and French.
103 Greek and English.
104 Greek and Spanish.
105 Greek and German.
106 Latin and Modern Greek.
107 Latin and Italian.
108 Latin and French.
109 Latin and English.
110 Latin and Spanish.
111 Latin and German.
112 Modern Greek and Italian.
113 Modern Greek and French.
114 Modern Greek and English.
115 Modern Greek and Spanish.
116 Modern Greek and German.
117 Italian and French.
118 Italian and English.
119 Italian and Spanish.
120 Italian and German.
121 French and English.
122 French and Spanish.
123 English and German.
124 French and Spanish.
125 English and German.
126 Spanish and German.
127 Greek, Latin, French, and English.
128 Greek, Latin, Spanish and German.
129 Greek, Latin, Modern Greek and Italian.
130 Mod. Greek, Italian, French and English.
131 French, English, Spanish and German.
132 Greek, Latin, Mod. Greek, Italian, French, English, Spanish and German.

The following COMMON PRAYERS are printed in a Minute Form:

133 Greek. 134 Latin. 135 Modern Greek. 136 Italian. 137 French. 138 English. 139 Spanish. 140 German.

PSALTERS.

141 Hebrew *with points*, and English. 142 Hebrew *without points*, and English. 143 The Eight Languages together.

